00044312

NOT TO BE ISSUED
OUT OF THE LIBRARY.

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 01 June, 2019

44312

Lexicon Graecum

By

Phavorinus

Rome

1523

ΜΕΓΑ, ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ· ΟΠΕΡ ΓΑΡΙΝΟΣ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ, ΚΑΜΗΡΣ, Ο ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ.

MAGNVM AC PERVTILE DICTIONARIVM. QVODQVIDEM VARINVS PHAVORINVS CAMERS NVCERINVS EPISCOPVS EX MVLTIS VARIISQ; AVCTORIBVS IN ORDINEM ALPHABETI COLLEGIT.

Ἰωάννου τοῦ Λασκάρεως.

Ἡ βίβλος μεγάλη μέν, ἀπείριτα δ' ὅσσα κέκευθεν.
Ἀλλὰ τίνος; Μεδίκων· τὴν δ' ἐπόνει τρόφιμος.
Τίς δ' οὗτος; φιλέει πολέας, κομέει τε θανηρὸν,
Εὐμαθίην κατὰ γοῦν δῶμα κλυτῶν Μεδίκων.
Τοιγὰρ ἰδὼν ἐποίευν καὶ ἀμείψομαι ὅσσα μ' ἐρωτᾷς,
Τίς· πόθεν· ἢ ἐ τίνων; εἶπα τίνων· Μεδίκων.
Οἶδα τόδ'· ἀλλ' Ἕλλην; Ἕλλην δοκέω· φορέουσιν
Ἡμεδαποὶ δ' ἄλλοι Αὐσονίων γονέων.
Πῶς Ἕλλην, πεδόθεν· τεκμήριον Ἑλλάδι καί μοι
Σπουδαί· καὶ δ' ἄλλως, εἴρεο Πυθαγόρην,
Εὐφόρβου ψυχὴν πῶς ἔλαχεν, ἅ θέμις εἰπεῖν.
Ὧ δὲ Βαρῖνος ἔφυ γραικὸς ἐν οἰνοτρίᾳ.
Ῥέθεις σοί τε χάρις καλὰ λείψανα θέσπιδος αὐδῆς
Ὀλλυμένων Δαναῶν, τῶδ' ἐπινησαμένῳ.

Ἀγγέλου τοῦ Πολιτιανοῦ.

Ἑλλάδι τοῖς ἰδίοις πεπλανημένῃ ἐν λαβυρίνθοις,
Οὐ μίτον, ἀλλὰ βίβλον προὔθετο δαιδάλεον.
Οὐχ Ἕλλην, Ἰταλὸς δὲ Βαρῖνος. καὶ οὔτι γε θαῦμα,
Εἴ γε νέοι τὴν γραῦν αὖ πελαργέομεν.

Σκιπίωνος, τοῦ Καρτερομάχου.

Βίβλον ὁ γραμματικῆς ἐργώδεα τήνδε πονήσας,
Ἕλλησιν φρονέων ἶσα, Βαρῖνος ἔην.
Ὃς τέχνης τε λύων γρίφους ἅμα καὶ λαβυρίνθους,
Ἡγητής, χαλεπῆς γίνεθ' ἅπασιν ὁδοῦ.
Θαρραλέως βά τε δὴ ταύτην νέοι, ἠδὲ γέροντες.
Ἑλλὰ δ' ἐς αὐτὴν, ἠδὲ Ἰταλίηθεν ἄγει.
Μηδένα δ' ἐντεῦθεν μηδέποτε λήσεται ἡμῶν.
Τοῖς δ' αὖ ταῦτα σοφοῖς, πᾶς τις ὅμοιος ἔσῃ.
Ὅσσα μαθεῖν δ' ἄρα τις ζητήσει, τόσσα καὶ ἕξει.
Καὶ τοῦ ἔχειν ἔσται πᾶσι μέτρον, τὸ θέλειν.

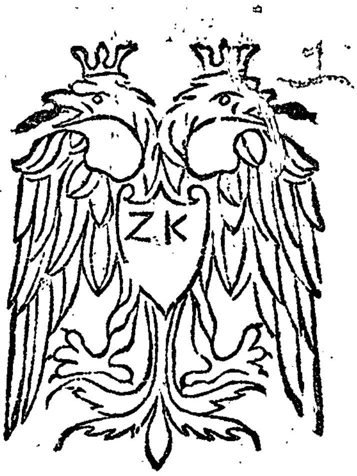

Leonis. X. P. M. literis cautum eſt, ne quis poſſit hoc Varini Phauorini Epiſcopi Nucerini Magnum Dictionarium impreſſum per Zachariam Caliergi Cretenſem. per decennium imprimere, aut uenundare, ſub pœna excōmunicationis latæ ſententiæ, & amiſſionis librorum.

0
483
pha/Lex
44312

00044312

ΜΕΓΑ, ΚΑΙ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ· ΟΠΕΡ ΓΑΡΙΝΟΣ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ, ΚΑΜΗΡΣ, Ο ΝΟΥΚΑΙΡΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ·

MAGNVM AC PERVTILE DICTIONARIVM, QVODQVIDEM VARINVS PHAVORINVS CAMERS NVCERINVS EPISCOPVS EX MVLTIS VARIISQ; AVCTORIBVS IN ORDINEM ALPHABETI COLLEGIT,

Ἰωάννου τοῦ Λασκάρεως·

Ἡ βίβλος μεγάλη μὲν, ἀπείριτα δ᾽ ὅσσα κέκευθεν·
Ἀλλὰ τίνος; Μεδίκου· τὴν δ᾽ ἐπόνει τρόφιμος·
Τίς δ᾽ οὗτος; φιλέει πολέας, κομέει τε ἑαυτὸν,
Εὐμαθίην κατὰ γοῦν δόμα κλυτῶν Μεδίκων·
Τὰ γὰρ ἰδὼν ἐποίει καὶ ἀμείβομαι ὅ μ᾽ ἐρωτᾷς,
Τίς πόθεν εἶς; τίνων; εἶπα· τίνων· Μεδίκων·
Οἱ δὲ τί δ᾽· ἀλλ᾽ Ἕλληνες; Ἕλλην δοκέω· φορέουσιν
Ἡ μεδ᾽ ἀτρί δ᾽ αὐγὴ αὐσονίων γονέων·
Γῆ; Ἕλλην, πεδόθεν τεκμήριον Ἑλλάδι καί μοι
Στροφαὶ καὶ δ᾽ ἄλλως, εἴρεο τῇ θαγόρην,
Εὐφόρβου ψυχὴν πρὸς ἔλαχεν, ἥ θέμις εἰπεῖν·
Ὧδε Βαρῖνος ἔφυ γραικὸς ἐν οἰνοτρίᾳ·
Ῥηθεὶς σοί τι χάρις καλὰ λείψανα θεσπιδὸς αὐδῆς
Ὀλλυμένων δαναῶν, τῶδ᾽ ἐπινεσσαμένῳ·

Ἀγγέλου τοῦ Πολιτιανοῦ·

Ἑλλάδι τοῖς ἰδίοις πεπλανημένῃ ἐν λαβυρίνθοις,
Οὐ μίτον, ἀλλὰ βίβλον προὔθετο δαίδαλεν·
Οὐχ Ἕλλην, Ἰταλὸς δὲ Βαρῖνος· κοὔ τι γε θαῦμα,
Εἴ γε νέοι τὴν γραῦν αὖ τὰ πελαργέομεν·

Σκιπίωνος, τοῦ Καρτερομάχου·

Βίβλον ὁ γραμματικῆς ἐργώδεα τήνδε πονήσας,
Ἕλλησιν φρονέων ἶσα, Βαρῖνος ἔην·
Ὃς τέχνης τε λύων γρίφους ἅμα καὶ λαβυρίνθους,
Ἡγητὴς, χαλεπῆς γίγνεθ᾽ ἅπασιν ὁδοῦ·
Θαρραλέως βαίτε διὰ ταύτην νέοι, ἠδὲ γέροντες·
Ἑλλάδ᾽ ἐς αὐτὴν, ἠδ᾽ Ἰταλίηθεν ἄγει·
Μηδένα δ᾽ ἐντεῦθεν μηδέποτε λήσεται ἡμῶν·
Τοῖς δ᾽ αὖ ταὐτὰ σοφοῖς, πᾶσι τις ὅμοιος ἔσῃ·
Ὅσσα μαθεῖν δ᾽ ἄρα τις ζητήσει, τόσα καὶ ἕξει·
Καὶ τοῦ ἔχειν ἔσται πᾶσι μέτρον, τὸ θέλειν·

AX. 2. 5

Leonis · X · P · M · literis cautum eſt, ne quis poſſit hoc Varini Phauorini Epiſcopi Nucerini Magnum Dictionarium impreſſum per Zachariam Caliergi Cretenſem per decennium imprimere, aut uenundare, ſub pœna excómunicationis latæ ſententiæ, & amiſſionis librorum ·

Βαρῖνος Κάμηρς ὁ Νουκηρίας, τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ τε, καὶ αἰδεσιμωτάτῳ Ἰουλίῳ καρδιναλίῳ τῷ τῶν Μεδίκων, χαίρειν.

Ἐάν τινες πάνυ εὖ πεπονθότες, καὶ μεγίστων ὅσων ἀγαθῶν μετεσχηκότες, τῷ εὐεργετήσαντι δὲ τὴν ὀφειλομένην μήτ' ἀπονέμοντες, μήθ' ὁμολογοῦντες χάριν, οὗτοί μοι δοκοῦσιν εἰκότως τὸ τῆς ἀχαριστίας ὄνειδος, καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων κακολογίαν ὀφλισκάνειν. εἰ οὖν ἐγὼ τριάκοντα ἤδη ἔτη τῶν Μεδίκων τρόφιμος γεγονώς, καὶ πρὸς τούτοις ὑπ' αὐτῶν εὐεργετηθείς, τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν ὧν τυγχάνω ἔχων, οὐδεμίαν μνήμην ποιήσαιμι, καὶ τὰ τροφεῖα αὐτοῖς μὴ ἀποτίσαιμι, δικαίως ἂν νομιζοίμην εἰς ἐκείνους εἶναι· τοιγαροῦν, ἵνα μὴ τῶν μεγίστων ἀχάριστος δόξω εὐεργεσιῶν, ἅ τε δύναμαι ποιῶ, καὶ τιμῶ σε ὦ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε, τούτοις οἷς τυγχάνω δυνάμενος· ἄλλοι δὲ ὅσοι μου πλουσιώτεροι καὶ εὐπορώτεροί εἰσι, τιμιώτατά σοι κτήματα καὶ μεγίστας δώσουσι δωρεάς· ἐγὼ δὲ ἀποθανόντος Λέοντος τοῦ δεκάτου μεγίστου ἀρχιερέως, σοὶ τῷ ἐν τῇ γῇ μοι ὥσπερ θεῷ ἀπολελειμμένῳ, τὰς πάσας μου καὶ πάντας ἀγρυπνίας καὶ πόνους, οὓς πλείστην ἐπιμέλειαν ποιούμενος ἐν τῷ τὴν παλαιάν σου καὶ βελτίστην βιβλιοθήκην μεταχειρίζεσθαι, ἔτι τε καὶ ἐν τῷ ταῦτα πάντα ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων γραμματικῶν συλλέγειν τε, καὶ θησαυρίζειν ἐπόνησα, ἀνατίθημι. βουληθείς τε καὶ προνοηθεὶς τούτοις πρός σε εὐνοϊκῶς διακείμενος, τῶν τῆς μεγαλοπρεπεστάτης οἰκίας σου πασῶν ἀρετῶν, μνημεῖον καταλιπεῖν. περὶ γὰρ τῆς εἰς τὸν θεόν σου εὐσεβείας καὶ δικαιοσύνης, καὶ τῆς εἰς ἅπαντας ἐλευθεριότητος, καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῆς μακαρίας σου ψυχῆς ἀγαθῶν, καὶ εἰ πολλὰ διαλεχθήσομαι, οὐδὲ πολλοστημόριον ἁψάμενος διαφανοῦμαι. φεῦ τῆς θαυμαστῆς εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ πλήθους τῶν ἀρετῶν ἃς οἱ θεοὶ ἐνέσταξαν καὶ ἐχαρίσαντο τῇ ψυχῇ σου· οὐ τολμῶ νὴ τὸν λόγιον μᾶλλον δὲ φοβοῦμαι λέγειν, μὴ κολακευτικῶς πρός σε ἔχειν φαίνωμαι. ὅσα γὰρ ἀγαθά, καὶ ὅσας χάριτας οἱ θεοὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἐδωρήσαντο ἀνθρώποις, ταῦτά σοι πάντα διισχυρίζομαι ἐκείνους δεδωκέναι· καὶ ὡς σχεδὸν πάντα συλλαμβάνειν, περὶ Ἰουλίου τοῦ καρδιναλίου τῶν Μεδίκων ἐκεῖνο λεγέσθω, ὅπερ περὶ ἄλλου λέγεσθαι μὴ δυνηθείη· ἀλλ' ἐπειδὴ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε ἐχόμην ἂν ἴσως τῷ γελοίῳ, μὴ ἐνδειξάμενός σοι τὴν πολλὴν εὔνοιαν ἣν ἐκ πολλοῦ πρός σε ἔχων διατελῶ, εἰ μὴ δηλώσαιμι ἔτι καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ταῦτα συνελεξάμην. ἑωρακὼς γὰρ πάντας τοὺς τῆς ἑλληνικῆς γλώττης ἐξηγητάς τε καὶ ἑρμηνευτάς, ἰδίᾳ καὶ μὴ συλλήβδην καὶ ὁμοῦ ἃ πρὸς τὴν τῶν ποιητῶν τε καὶ ῥητόρων ἐξήγησίν τε καὶ ἑρμηνείαν, συντείνει τι καὶ ποιεῖ συλλέξαι, ἀλλὰ τούτων τοὺς μὲν τὰς ποιητικὰς μόνον λέξεις, ἄλλους δὲ τὰς ῥητορικάς, καὶ ταύτας εἰς πολλὰ καὶ διάφορα βιβλία διῃρημένας, καὶ διὰ τοῦτο πολὺ τοῖς σπουδαίοις πόνον ἐμποιεῖν, διέγνωκα πάντα κατὰ δύναμιν τὰ εἰς πολλὰ διεσπαρμένα, εἰς ἓν συναγαγεῖν, πρὸς τὴν τῶν σπουδαίων καὶ φιλολόγων ὠφέλειαν· τοῦτο δέ, οὐχ ὡς φιλότιμος ὢν καὶ ἀμείνων ἐκείνων, ἀλλ' ὡς φιλέλλην καὶ φιλόπονος· ὥσπερ καὶ ἔτι νέοι ὄντες, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας πέντε τῷ μακαρίῳ σου ἀδελφῷ ἀνατεθεικότες ἐξεπονήσαμεν. Ἕξουσι τοιγαροῦν ὦ αἰδεσιμώτατε Ἰούλιε ἕνεκά σου, καὶ τῆς εὐδαιμονεστάτης μνήμης Λαβρεντίου δουκὸς τοῦ ἀνεψιοῦ σου, εἰς χεῖρ' ἀμφοῖν ταῦτα πάντα συνελεξάμην, καὶ ἄλλοι πάντες βουλόμενοι πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα σπουδάζειν, οὐ μόνον πᾶσαν τῶν λέξεων ἑρμηνείαν, ἀλλὰ καὶ τῶν ποιητῶν καὶ ῥητόρων, ἐξήγησιν καὶ διάνοιαν. οὐ γὰρ λέξεων μόνον, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος φωνῆς, τὰ ὑπομνήματα ἀναγκαιότατα τοῖς πρὸς τὰ γράμματα προσέχειν βουλομένοις, ἐκδίδομεν. Ἔρρωσο.

Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΕΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙΣ, ΒΑΡΙΝΟΣ ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ ΚΑΜΗΡΣ Ο ΝΟΥΚΕΡΙΑΣ, ΕΙΚΟΤΩΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΩΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΣ ΛΕΟΝΤΙ ΤΩ ΔΕΚΑΤΩ ΑΚΡΩ ΑΡΧΙΕΡΕΙ, ΤΟ ΜΕΓΑ ΤΟΥΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕ, ΚΑΙ ΜΟΝΟΝΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΠΑΣΗΣ ΦΩΝΗΣ, ΕΚ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΣΥΝΕΛΕΞΑΤΟ.

ΤΟ Α, ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Ἄλφα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀλφῶ τὸ εὑρίσκω· πρῶτον γὰρ τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη. ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύεσθαι. ἀλφεῖν γὰρ τὸ ἀμείβειν. Ἄλφα τὸ μόριον, ποτὲ μὲν δηλοῖ στέρησιν ψιλούμενον, ὡς ἐν τῷ ἄκληρος. ποτὲ δὲ τὸ πολύ· ὡς ἐν τῷ ἀχανὲς πέλαγος. τὸ μέγα πάνυ καὶ ἐπὶ πολὺ κεχηνός. ποτὲ δὲ τὸ ὁμοῦ· ὡς ἐν τῷ ἀκόλουθος ὁ ὁμοκέλευθος. καὶ ἀγίχει ποιητικῶς· ἤγουν ἅμα ἴσχει. καὶ ἄκοιτις ἡ παράκοιτις. καὶ τοῦτο ποιητικόν. καὶ ἀκοίτης ἀρσενικόν. ἐνίοτε δὲ τὸ κακόν· ὡς ἀφυὴς ποιητικῶς, ὁ κακοφυής. ἄλλοτε δὲ τὸ ἴσον, ὡς ἀτάλαντος ὁ ἰσοτάλαντος. ποτὲ δὲ τὸ ὀλίγον· ὡς ἀμαθὴς ποιητικῶς, ὁ ὀλιγομαθής. ἐνίοτε δὲ πλεονάζει Ἀττικῶς μηδὲν σημαῖνον· ὡς ἐν τῷ στάχυς, ἄσταχυς. σπαίρειν, ἀσπαίρειν. ὃ λέγεται ἐπὶ τῆς ἀκοντὶ καὶ ἀμούσου κινήσεως. οἷον, ἐπὶ δεδεμένου τινός, καὶ κεκρατημένου νόσῳ τινί. σκαίρειν δὲ, τὸ εὐρύθμως κινεῖσθαι καὶ ὀρχηστικῶς. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ προτέρου, σπάρος ὁ ἰχθύς. ἀπὸ δὲ τούτου, σκάρος. σημαίνει δὲ καὶ ἄθροισιν δασυνόμενον, ὡς ἐν τῷ ἅπας. Ἆ· ἆ. τὸ ἐπίρρημα. ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, ἔκπληξιν, καὶ παρακέλευσιν δηλοῖ· ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. ἆ· ἆ· τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερε. ἅπερ οὐ καθ' ἕνωσιν, ἀλλὰ κατὰ διαίρεσιν ἀμφότερα ἀναγνωστέον. εἰ γὰρ ἓν μέρος λόγου ἦν, καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀνεγινώσκετο, οὐ χρείαν εἶχε τῶν δύο τόνων. δηλοῖ καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ Ἀριστοφάνει. ἆ μὴ λέγ' ὦ πόνηρε. δασυνόμενον δὲ, ἄρθρον γίνεται ὑποτακτικὸν πληθυντικὸν, γένους οὐδετέρου, σημαῖνον τὸ ἅπερ, ἢ ἅτινα ὡς παρ' Ἱπποκράτει. ἔνεστι καὶ τὸ ὅσα. παρὰ Δημοκρίτῳ, τὰ ἴδια. παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ἑαυτοῦ. ἃ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος τέτακται καὶ ἀντὶ τοῦ ὧν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ. πράξασ' ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦσ' ἃ βούλομαι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀνθ' εἷς ὧν τεύξῃ. Ἆ· ψιλούμενον καὶ περισπώμενον κλητικὸν ἐπίρρημα ὄν, καθὰ καὶ τὸ ὦ ἔχει πρὸς τῇ κλήσει, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. καί τινα πλείω ἔμφασιν ἔχει, ἐπὶ σχετλιασμῷ ἢ θαύματι κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπί τινι λόγῳ οἰκτῷ ὁμοίῳ.

Ἄλλως. Ἆ. ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον, δηλοῖ τὸ ἐν ἴσῳ ἐπίρρημα, τῷ ναὶ καὶ εἴθε. ἢ αἴθε. ὡς ἔστιν ἐκ τῶν παλαιῶν δῆλον. Καλλίμαχος. ἆ πάντα συναγείρας. καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικόν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἆ δειλοί. τί κακῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. ἆ· ἔα δ' εἴς τε Ἰωνίοις. καὶ ἐπὶ σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῦ. ὡς παρὰ Πλάτωνι. καὶ τὸ νῦν, ὡς ἐν τοῖς Εὐκλοῦ τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. δασυνόμενον δὲ ὡς Ἀγαθίας, ἐν τῷ εἰς Εὐστάθιόν τινα νέον ἐπιγράμματι, θαυμαστικὸν γίνεται. οἷον, ἃ μέγα τλήμων ὃς κηρὸς ἀνεπλάσατο. ὅπερ ἐν ἄλλοις γέγραπται, ἆ μέγα νηλειὴς, ἔσβεσεν ἀγλαΐην. Ἀ· μὲν τὸ μακρὸν, τρέπεται εἰς η ποιητικῶς. οὐδέποτε δὲ τὸ βραχύ. οἷον, κοιλίη. καρδίη. Ἀ· ι· υ· Διατί τριῶν ὄντων τῶν διχρόνων, τὸ μὲν α εἰς η τρέπεται, τὸ δὲ ι καὶ υ. οὐ τρέπονται; Ἐπειδὴ τὸ α ἔχει ἀντίστοιχον τὸ η, τούτου χάριν ἐτράπη εἰς αὐτό. τὸ ι δὲ καὶ υ μὴ ἔχοντα, οὐ τρέπονται. Ἆ α, σχετλιαστικὸν ἐπιφώνημα, ἢ σύστημα ὕδατος. Ἀάβακτοι, καὶ ἀάβυκτοι, ἀβλαβεῖς. ἢ μέλανες. Ἀαγές, ἄθραυστον. ἰσχυρὸν πάνυ. ἄγω γὰρ, τὸ κλῶ. ἀγής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ, ἢ ἐπιτατικοῦ ἄλφα, ἀαγής. τὸ οὐδέτερον, ἀαγές. ἢ τὸ ἄθραυστον κατὰ στέρησιν, ἢ τὸ πολύθραυστον, κατὰ ἐπίτασιν. Ἀάδα, ἔνδεια. Λάκωνες. Ἀαδεῖν, ὀχλεῖν. λυπεῖσθαι. ἀδικεῖν. ἀπορεῖν. ἀσιτεῖν. Ἄαδεν, ἐλύπησεν. Ἀάδενη, ἡ ὑεία κόπρος. Ἀαδές, ἀηδές. Ἀάθην, ἠπατήθην. Ἀάθικτον, ἄφθαρτον. ἀβλαβές. Ἄακτον, ἄθραυστον. ὑγιές. Ἀάλιον, ἄτακτον. ἅλιον γὰρ τὸ μάταιον. ἀκρατές. Ἀάνεμα, πολλαχὴ χάρις. Ἀάνης, χρήσιμος. Ἀανές, οὐ τελεσθησόμενον. Ἄανθα, εἶδος ἐνωτίου παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἢ Ἀριστοφάνει. Ἄαπτος, ἀβλαβής. ἡ Ῥωδιανός φησιν, ὅτι γίνεται ἀπὸ τοῦ ἰάπτω τὸ βλάπτω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα κατ' ἔλλειψιν τοῦ ι, ἄαπτος. ὃν οὐδεὶς δύναται βλάψαι. ἢ οὐ κατὰ στέρησιν ἐκληπτέον τὸ α, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν, ἵν' ᾖ ὁ μεγάλα δυνάμενος βλάπτειν. ὅθεν παρ' Ὁμήρῳ, αἱ ἄαπτοι χεῖρες. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς γλώσσαις, ἀέπτοις γράφει διὰ τοῦ ε. οἱονεὶ, ἀρρήτοις. ἃς οὐ δύναταί τις εἰπεῖν. ἢ δυσπαρακολουθήτοις, αἷς οὐ δύναταί τις ἕπεσθαι. Καὶ ἄλλως. χεῖρες ἄαπτοι, αἱ ἀπροσπέλαστοι. ὧν οὐκ ἂν ἅψαιτό τις.

Ἀαρών, ὄνομα κύριον. Ἄας, ἐς αὔριον Βοιωτοί. οἱ δὲ, τὸ εἰς τρίτην. Ἀᾶσαι, τέσσαρα σημαίνει. τὸ κορέσαι. τὸ καθυπνῶσαι. τὸ λυπῆσαι. καὶ τὸ πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάψαι. Ἀασάμην, ἥμαρτον. ἐσφάλην. ἐβλάβην. ἀτη περιέπεσον. καὶ ἐλυπήθην παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἄασαι, ἔβλαψαν. λέξις οὐ κοινή, ἀλλὰ κυριωτάτη ἐν ποιήσει. Ἀασίφορος, βλάβην φέρων. Ἀασίφρων, βλαψίφρων. φρενοβλαβής. ἀᾶσαι γὰρ, τὸ βλάψαι. Ἀάσκει, βλάπτει. φθείρει. Ἀαστὸν, ἀναμάρτητον. ἀβλαβές. Ἀάστονα, ἀνεύφραντα. Ἀάχετος, ἀκατάσχετος. ἀ

κρατῆρος· ἀνθ' ὑπομονῆς τοῦ. Ἄαται, κορέννυται. ἄημι γὰρ τὸ ἐκπνέω· τὸ παθητικὸν, ἀάμαι, ἀάσαι, ἄαται.

Ἀάπαλε, ἀπήρωτε. Ἄατος, ἀντὶ ἄτης· ἀβλαβής· ἢ πολυβλαβὴς καὶ βεβλαμμένος, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. χαλεπός· δυσχερής· ἀκόρεστος· ἀχόρταστος· καὶ ἄατον οὐδετέρως, τὸ ἀβλαβὲς, ἢ ἀντὶ ἄτης, ἢ ἀπήρωτον. ἄον, ἄγρει δή μοι ὄμοσσον, ἀάατον στυγὸς ὕδωρ. Ἀάατος, καὶ ἀάατον, διὰ τριῶν ἄλφα προφέρεται. ὧν τὰ δύο στερητικὰ, διὸ καὶ ὑπερστερητικόν φασιν οἱ παλαιοί, ὡς διπλάζον τὴν στέρησιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν δεύτερον α, στερητικὸν ἄτης. τὸ δὲ πρῶτον, ἀναιρετικὸν τῆς τοιαύτης στερήσεως. ὅθεν ἀάατον, τὸ μὴ στεροῦν ἄτης τοὺς ἐπιόρκους, ἀλλὰ μάλιστα αἴτιον ἄτης. τοιοῦτον καὶ τὸ ἀνάπηρος, καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ ἀνάπυστα. ἐν οἷς δηλοῦται ὁ πεπηρωμένος. καὶ τὸ πυστὸν, ἤτοι ἀκουστὸν, πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ καλλιφωνίαν. ἄπηρος μὲν γὰρ, ὁ μὴ ἔχων πήρωσιν. ἀνάπηρος δὲ, ὁ ἐστερημένος τῆς τοιαύτης στερήσεως. οὕτω δὲ καὶ ἄπυστος μὲν, ὁ στερηθεὶς τοῦ ἀκουσθῆναι, ἀνάπυστος δὲ ὁ ἀκουσθείς· διὰ τὸ στερηθῆναι τῆς τοῦ ἀπύστου στερήσεως. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἀνάγνωστος, ὁ ἐγνωσμένος. γνωστὸς γὰρ, καὶ ἐν στερήσει ἄγνωστος. καὶ ἐν δευτέρᾳ στερήσει ἀναιρετικῇ τοῦ ἄγνωστος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάγνωστος, ὁ μὴ ἄγνωστος, ἀλλὰ δηλονότι γνωστός. τινὲς δὲ διὰ τὸ ἄατην τὴν βλάβην λέγεσθαι. ἄατον μέν φασι τὸ ἄπειρον. ἀατὸν δὲ, τὸ πολυβλαβές. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἄατος, διὰ εὐφωνίαν οὐκ ἔχει τὸ ν, καθὰ τὸ ἀνάπηρος, καὶ ἀνάπυστος. Ἀάτυλον, ἀβλαβές.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Β, ὁ γραμματικὸς μέν. Ἄβα, τροχὸς, ἢ βοή. Ἀββᾶ, ὁ πατὴρ παρ' Ἑβραίοις. Ἀβάγητρον, λεπτόν. Ἄβαγνα, τὰ ῥόδα Μακεδόνες. Ἄβαζος, ἥσυχος· ἤγουν, ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ὅ ἐστι τοῦ λέγειν. Ἀβαὴρ, ὁ λεπτὸς, ἢ τὸ λεπτόν. Ἀβαθ, διδάσκαλος, Κύπριοι. Ἀβάθματα, στρέμματα. Ἄβαι, πόλις Φωκική. ἐκλήθη δὲ, ἀπὸ ἥρωος Ἄβα. οὗ, μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαίου. Σοφοκλῆς ἐν τῷ εἰς Οἰδίπουν Τύραννον δράματι. Οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν. Ἀβακαῖνον, πόλις Σικελίας. Ἀβακέω ἀβακῶ, ἡσυχάζω. ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, γίνεται ἀβακῶ. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβῶ. Ἀβακέως, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἡσύχως· ἀβακέως εὕδοντι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀβακὴς, ἀβακέως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, εὐσεβέως. οὕτως Ἡρωδιανὸς, εἰς τοὺς μεγάλους ἐπιμερισμούς. Ἀβακήμων, ἄλαλος· ἀσύνετος· μωρός· ἥσυχος· ἤτοι ὁ ἐστερημένος τοῦ βάζειν, ὅ ἐστι τοῦ λέγειν. Ἀβάκην, ἀφελῆ· ἀσύνετον· ἡσύχιον· ἄπειρον· ἀδύνατον· ἄκακον. Ἀβάκης, ἄβαξ· ἄφωνος· σιωπηλός· καὶ ὄνομα ἐργαλείου τεκτονικοῦ. οἱ Σκύθαι, ἄνδρα καλοῦσιν. Ἀβακὴς, ἡσύχιος· πρᾶος. ἀπὸ τοῦ βάζω, τὸ λέγω. Σαπφώ. ἀλλ' ἀβακῆ πάμφρενα ἔχω. ἀντὶ τοῦ, ἡσύχιον καὶ πρᾶον. Ἀβάκησαν· τοῦτο ἅπαξ ἐρρέθη παρὰ τῷ ποιητῇ. ἔστι δὲ ἀβακεῖν, τὸ ἀγνοεῖν. καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἔχειν τι βάζειν, ἀλλ' ἀπορεῖν ἐπὶ τῷ βλεπομένῳ. καὶ γίνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀπακτεῖν, ὡς οἱ ἐτυμολόγοι φασίν. ἢ καὶ ἄλλως. Ἀβάκησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγνόησαν· ἢ ἠσυνέτησαν. παρ' ἄλλοις δὲ, τὸ ἡσύχασαν. ἔστι βάζω, τὸ λέγω. ὅπερ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπὴν γίνεται. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, βέβακται· τὸ ῥηματικὸν, βακτός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα ἄβακτος· τὸ ῥῆμα ἀβακτέω ῶ· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ τ ἀβακῶ. ὅθεν τὸ ἀβακῆσαι. Ἀβακίζω, ἡσυχάζω. ἀπὸ τοῦ ἀβακῶ. Ἀνακρέων. Ἐγὼ δὲ μισέω πάντας, οἳ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς, καὶ χαλεπούς· μεμαθήκασιν, ὡς μεγίστη τῶν ἀβακιζομένων. ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων, καὶ μὴ θορυβωδῶν. Ἄβακοι, ἀγλαΐσαντες. Ἀββακοὺμ, πατὴρ ἐγέρσεως. Ἀβάκτιτον, ἀνεπίφθονον. Ἄβακτον, καὶ ἄβυκτον, τὸ μὴ μακαριστόν. Ἀβακοαίκινοι, Σικελῶν μοῖρά τις, οὕτω καλουμένη. Ἀβάκχευτον, λινοῦν ὕφασμα, περιχειρίδιον. Ἀβάλαι, ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν, παρὰ τὸ βάλλω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀβάλαι. Ἀβάλε, ἀντὶ τοῦ φεῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ εἴθε. Ἄββαλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλεν. Ἄβαλ, παρὰ τὸ ἀβάλαι, ἐπίρρημα. Ἀβάλε, ὄφελον, εἴθε. ἢ ἀχεῖον. Ἀβαλαία, συγγραφή· ὁμολογία. Ἀβάλη, τὸ ἀχεῖον Λάκωνες. οἱ δὲ, τὸν νωθρόν. Ἄβαλις, μοχθηρὰ ἐλαία. Ἀβαύτασιν, ἀνάβασιν. Ἄβαντα, πόλις πλησίον Παρνασσοῦ. ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος.

Ἀβάντειος, ὁ τοῦ Ἄβαντος, καὶ Ἀβαντιάδης. Ἄβαντες, ἔθνος. καὶ Ἀβαντὶς, ἡ Εὔβοια. ὡς ἀπὸ Ἄβαντος τοῦ Ἀργείου, υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀρεθούσης. ἧς ὁμώνυμος πηγὴ Ἀρέθουσα. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι Θρᾷκες κατὰ Ἀριστοτέλην ὁρμηθέντες ἐξ Ἄβας τῆς Φωκικῆς, ἐπῴκησαν τὴν νῆσον, καὶ ἐπωνόμασαν Ἄβαντας τοὺς ἐκεῖ. οἱ δὲ, ἀπὸ ἥρωός φασιν Ἄβαντος κληθῆναι, καθὰ καὶ Εὔβοιαν ἀπὸ ἡρωΐνης. Σημείωσαι οὖν, ὅτι ὥσπερ ἔθνος μὲν οἱ Βοιωτοὶ, καὶ οἱ Φωκεῖς, καὶ οἱ Λοκροὶ, πόλεις δὲ αὐτῶν αὗται καὶ ἐκεῖναι, οὕτω καὶ ἐθνικὸν μὲν ἐνταῦθα οἱ Ἄβαντες· αἱ δὲ κατὰ αὐτοὺς πόλεις, ἡ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα.

Ἄβαξ κυρίως, ὁ μὴ βάσιν ἔχων. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ οἱασδήτινος σανίδος. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ἢ καὶ ἄλλως.

Ἄβαξ, ἄλαλος· ἄφωνος· δηλοῖ καὶ τὸ σανίδιον. ὅπερ οὐ μόνον ἐπὶ σανίδος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λίθων ὁμοιοσχημόνων ξυλίνοις ἄβαξιν. ὅθεν καὶ ἀβάκιον, ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν. Ἄβαπτος, ἀστόμωτος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μαχαιρῶν, τῶν κατὰ στόμα βαπτομένων. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀργολώσσων. Ἀβάπτιστον, τρυπάνου εἶδος ἰατρικοῦ. Ἀβαρβαλαῖαι, νύμφαι.

Ἀβαρβαρέη, ὄνομα νύμφης, πολλὰ γὰρ τὰ τῶν νυμφῶν εἴδη. Ἀβαρὴς, ἀσύνετος. Ἄβαρις, ὁ ἠπειρώτης, καὶ μὴ ἔχων βάριν. Ἄβαρις, Σκύθης Σεύθου υἱός. συνεγράψατο δὲ χρησμοὺς, τοὺς καλουμένους Σκυθίνους. καὶ γάμον Ἕβρου τοῦ ποταμοῦ. καὶ καθαρμοὺς καὶ θεογονίαν. Ἀβαριστὰν, γυναικιζομένην, τὴν καθαιρομένην καταμηνίοις. Κύπριοι. Ἀβαρκνᾶ, κομᾷ. οὕτω Μακεδόνες. Ἄβαρνα, λιμός. Ἀβαρλεῖται, ταράσσεται· κροτεῖ. Ἀβαρνεὺς, Φωκέων φυλή.

Ἀβάρνου, στένε, οἴμωζε, βόα. Ἄβαρνος, πόλις Φωκέων. Ἀβαρνὶς, ὄνομα πόλεως Λαμψάκου. οἷον, Περκώτην δ' ἐπί τι, καὶ Ἀβαρνίδα ἠμαθόεσσαν. Ἀβαρταὶ, πηναί. Κύπριοι. Ἀβαρτία, ἀπληστία. Ἄβαρτος, ἄπληστος. οἱ δὲ ἄμαρτος. Ἀβαρὺ, ὀρίγανον. Μακεδονία. Ἄβας, ὁ εὐήθης. καὶ ἱερὰ νόσος παρὰ Ταραντίνοις. Ἄβας, σοφιστὴς ὁ ἱστο

καὶ ὑπομνήματα, καὶ τέχνην ῥητορικὴν κατὰ λιτῶν. Ἀβάσαι, ἀριστῆσαι, καὶ ἀρθῆναι. Ἀβασάκτως, δυσβαστάκτως. Ἀβασάνιστα, ἀνεξέταστα. Ἀβασάνιστος, ἀδοκίμαστος· ἄτρωτος· μὴ κολαζόμενος· ἀγύμναστος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς βασάνου, τῆς χρυσοχοϊκῆς λίθου, ἐν ᾗ δοκιμάζουσι τὸ χρυσίον. Ἀβάσκανος, ὁ ἀψευδὴς καὶ ἀνεπίφθονος. Ὁ δὲ μέτριος ἀβάσκανος γίνεται πρὸς καίσαρα, τὸν αὐτοῦ πατρὸς κατορθωμάτων. Ἀβάσκαντα, χωρὶς βλάβης.

Ἄβαστον, ἄβατον· ἀβίαστον. Ἄβαστα, ἀκίνητον, ἄπρόσιτον. Ἄβατος, ἀσύνετος· καὶ Ἄβατον, ἀδιόδευτον, ἀπόρατον· ἢ τὸ ἱερὸν, καὶ τὸ ἔρημον. Ἀβαχθανὶ, λέξις ἑβραϊκή· ἐγκαταλελειμμένος. Ἄβδελον, ταπεινόν. Ἀβδέλυκτα, ἀμίαντα, τὰ μὴ μιαίνοντα· ἢ ἃ οὐκ ἄν τις βδελυχθείη καὶ δυσχεραίνειεν. Ἄβδελα, ἄβατα. Ἄβδηρα θάλασσα, καὶ ὄνομα πόλεως· ὁ πολίτης, ἀβδηρίτης· ὅθεν καὶ ἀβδηρίτης ἄνεμος, ὁ βορέας. Ἀβδὴς, μάστιξ παρ' ἱππώνακτι. Ἀβδιού, ὄνομα κύριον· ἑρμοῦ δοῦλος ἐξομολόγητος. Ἀβέβαιος, ὁ ἀσταθὴς καὶ εὐμετάτρεπτος· ὁ μὴ πάγιος.

Ἀβέβηλα, τὰ μὴ βάσιμα χωρία· ἱερὰ δὲ καὶ ὅσια· καθαρά· ἀβέβηλα γὰρ ἐλέγετο τὰ μὴ ὅσια, μὴ δὲ ἱερά· παντὶ δὲ βάσιμα· καὶ βέβηλοι οἱ μὴ κεκοινωνηκότες ἱερῶν· καὶ λόγοι ἀβέβηλοι, οἱ ἀπόῤῥητοι· καὶ ἀβέβηλος, ὁ καθαρός.

Ἄβεις, ἔχεις· παμφίλιοι. Ἄβελ, υἱὸς ἀδὰμ· καὶ ἄβελ, πένθος. Ἀβελὰθ, στέφα. Ἀβελίην, ἡλιακόν. Ἀβέλιον, τὸν ἥλιον κρῆτες. Ἄβελον, ταπεινόν. Ἀβέλτερος, ἀνόητος· ἀσύνετος· ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· βέλτερος γὰρ ὁ τὸ βέλτιον γινώσκων, καὶ φρόνιμος. γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ βέλτερος μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα· τὸ δὲ βέλτερος, ἀπὸ τοῦ βάλλω· γίνεται ἀπλοῦ, οὐχὶ δὲ συγκριτικοῦ· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ φέρω φέρτερος· οὕτω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος· ὅθεν ἀβέλτερος νοῦς· χαῦνος· εὐήθης· νέος· καὶ ἠλίθιος· καὶ ἀβελτηρία· ἢ ἀβελτηρία κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η· ἀφροσύνη· ἄνοια· ἀνοησία· μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα· καὶ ἀβέλτερον, τὸ μωρὸν καὶ ἀνόητον. Ἀβελτερόκοκκυξ, ὁ κενὸς καὶ ἀβέλτερος.

Ἀβέρβηλος, ὁ ἀκατάστατος· καὶ ἀβέρβηλον, πολὺ· ἐπαχθές· μέγα· βαρύ· ἄχαριστον· μάταιον· ἀκατάστατον, ἀναίσχυντον. Ἀβεσαλὼν, ὄνομα κύριον. Ἀβειρὼν, ὄνομα κύριον. Ἀβέστει, ἀπορεῖ, θορυβεῖ. Ἀβυδηνὸς ὁ ἀπὸ πόλεως ἀβυδδύνης. Ἀβυδδύνη, ὄνομα πόλεως. Ἀβυδδύνα, ἀηδόνα. Ἄβηρ, οἴκημα στοὰς ἔχον· ταμεῖον· λάκωνες. Ἀβήρθ, ἄδει· καὶ ἀβήρουσιν, ἄδουσιν. Ἀβὴς, ἀναίσχυντος· ἀνόσιος· ἀσύνετος· ἀνόητος. Ἀβήστα, ἀπονοεῖ· ὅπερ καὶ ἀβὶ παρὰ σκύθαις εἴρηται. Ἄβια, οὐ βιώσιμα, ἢ βίαν οὐκ ἔχοντα. Ἀβιὰ, καὶ ἀβιάθαρ, ὀνόματα κύρια. Ἀβιαδηνὸς, ὁ ἀπὸ πόλεως ἀβιαδήνης. Ἀβίας, υἱὸς ῥοβοὰμ τοῦ υἱοῦ σολομῶντος. Ἀβίγας, ποταμός. Ἀβίδα, ἀνδρεῖον. Ἄβιε, ἔβαλλον· σκύθαι. Ἀβιέζερ, ὄνομα κύριον. Ἀβίηκτον, ἐφ' οὗ οὐκ ἐγένετο βοὴ ἀπολλυμένου. Ἀβέλτακα, τὸν μνήμονα πέρσαι. Ἀβίλα, πόλις· καὶ ἀβίλιος οἶνος. Ἀβίλυξ, ἀβίλυκος· τὸ ἀντικείμενον ὄρος ἐκ τῆς λιβύης τῇ κάλπῃ· ἥτις ἐστὶν ἐν τῇ εὐρώπῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῶν γαδείρων. Ἀβιλύκη, στήλη ἐν λιβύῃ. Ἀβιμέλεχ, ὄνομα κύριον.

Ἄβιννα, ὄνομα πόλεως. Ἄβιες, ἐλάται· οἱ δὲ, πεῦκαι. Ἄβιοι, μὴ ἔχοντες ῥίζα· ἀπόλεμοι· οὐ βίαιοι· οὐκ ἄδικοι, καὶ ὄνομα ἔθνους. Ἀβιόλη, σπέρμα τι. Ἄβιος, πλούσιος· πολὺν βίον ἔχων· οὕτως ἀντιφῶν· ὥσπερ καὶ ὅμηρος τὸ ἄξυλον, ἀντὶ τοῦ πολύξυλον· καὶ ἄβιος, ὁ μὴ ἔχων βίον ἢ ὁ μὴ ἔχων τόξον· βιὸς γὰρ, τὸ τόξον. Ἀβιούδ, ὄνομα κύριον.

Ἀβίωτος βίος, ὁ ὀδυνηρός· εὐτελής· πένης, καὶ ἀηδής· καὶ ἀβίωτος, ὁ μὴ ζῶν. Ὁ δὲ, ἀβιώτως εἶχεν, εἰ μὴ κρατήσει τῆς πόλεως. Ἀβισὰκ, ὄνομα κύριον. Ἀβίσαρος, ὄνομα τόπου. Ἄβιτος, ὄνομα κύριον. Ἀβλαβύνιον, σφαῖρα περικομένη παρ' αἰγυπτίοις ἐκ βύβλων, πρὸς κάθαρσιν οὖσα. Ἀβλαδέως, ἡδέως. Ἄβλαξ, λαμπρῶς, ὡς κύπριοι. Ἄβλαροι, ξύλα. Ἄβλας, ἀσύνετος· ἀγνώμων. Ἄβλαυτος, ἀνυπόδητος. Ἀβλεμὲς, ἀσθενές. Ἀβλεμέως, οἷον ἀμελέως· ἀφροντίστως· παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελεῖν· καὶ ἀμελέως ἐπίῤῥημα· καὶ ἐν ὑπερθέσει καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ἀβλεμέως· οὕτως ὡρίων. Ἀβλεπὲς, φαῦλον. Ἀβλεμὴς, ἄτιμος· ἀτερπής· παραμυθος· οἱ δὲ, κακός. Ἀβλεπτῆ, τὸν ἀβλεπτοῦντα. Ἀβλεπτήματι, ἁμαρτήματι. Ἀβυρχὴ, ἡνία. Ἄβληρος, ὄνομα κύριον. Ἀβλήδην, ἐνδόσιμον. Ἀβλὴς ὀϊστὸς, ὁ μή πω βληθείς· ὁ ἐστιν ἀφεθεὶς κατά τινος· διὸ καὶ ἀθετοῦσι τὴν λέξιν οἱ παλαιοὶ, φάμενοι μὴ εἰωθέναι τὸν ποιητὴν τὸ βάλλειν ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀφιέναι τιθέναι· σημειοῦνται δὲ καὶ τὸ ἕρμα, λέγοντες ὅπου χ' ὁ θέλει ὁ ποιητὴς λέγει· ἕρμα γὰρ ὁμηρικῶς, τὸ ἔρυμα, καὶ κώλυμα· τὸ δὲ βέλος οὐ γίνεται κώλυμα ὀδυνῶν, ἀλλ' ἢ μᾶλλον ἐνέρεισμα· ἔστι δὲ λύοντας τὰ τοιαῦτα εἰπεῖν, ὅτι ἀβλῆτα μὲν ὀϊστὸν λέγει, τὸν μή πω βάλλοντα, ἤτοι ἀποτυχόντα τινὸς, διὰ τὸ μηδένα ἀφεθῆναι· ἢ καὶ ἄλλως· ἀβλὴς ὀϊστός· ὁ κακόβλητος· ὁ κακός· παρὰ τὸ βέβληται ἢ ὁ καινός· ὁ νεουργής· καὶ μή πω βεβλημένος· ἀλλὰ νεοπαγής· καὶ ἀκέραιον τὸν ἰὸν ἐν ἑαυτῷ ἔχων· κλίνεται δὲ, διὰ τοῦ τος· οἷον, ἀβλὴς, ἀβλῆτος· Τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα ὀξύτονα σύνθετα, ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, διὰ καθαροῦ τοῦ τος κλίνονται· εἴτε εἰς ως ὦσιν, εἴτε εἰς ης, εἴτε εἰς ας· οἷον, κέκραται, χαλκοκράς· χαλκοκράτος· βέβληται, ἀβλὴς ἀβλῆτος· τέτρωται, ἄτρως, ἄτρωτος. Ἄβλητα βέλη, καινὰ· μὴ πεμφθέντα εἰς τρῶσιν· ἄτρωτα· οὔπω ἀλλότε βεβλημένα. Ἄβλητος καὶ ἀνούτατος διαφορὰν ἔχουσιν, ἣν οὐδεὶς σαφῶς ὅμηρος· ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, τοῦ οὐ τάσσαι καὶ τοῦ βαλεῖν· τοῦ μὲν, ἐκ τοῦ σχεδὸν γινομένου· τοῦ δὲ βαλεῖν, πόῤῥωθεν. Ἀβλήχων, ἀμβλύς.

Ἀβληχρὴ, ἀσθενή· οἱ δὲ, ἁπαλὸν ἀντὶ τοῦ θανάτου. Ἀβληχρὸς, ἀμβλὺς καὶ ἀμαυρὸς· καὶ ἀβληχρὸς θάνατος, ὁ ἀσθενὴς καὶ ἠρεμαῖος· διὰ τὸ ἄνοσον· ἢ ὁ ἀβληχροποιὸς, ὡς ἀσθενεῖς ποιῶν τοὺς θνήσκοντας· καὶ ἀβληχρὴ, ἡ ἀριστερὰ κατά τινας, ἢ μᾶλλον ἡ ἀσθενής. Ἀβλίσματον, ἄψαυστον. Ἀβλόει, σπεῦδε, σπεῖσον· μακεδόνες. Ἀβλοπὲς, τὸ ἀβλαβὲς κρῆτες. Ἀβλωθρίδια, ἀτελεστα ἐκτρώματα. Ἀβοαὶ, εὐχαί. Ἀβοητὶ, ῥαδίως. Ἄβολα, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. Ἀβολεῖς, αἱ περιβολαὶ, παρὰ σικελῶν. Ἀβολῆσαι, ἀπαντῆσαι. Ἀβολήτομεν, συντυγχάνομεν, ἀπολλώνιος· αὖτις δὲ ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες. Ἀβολησαὶ, ἀνυπέντητοι ἰσχυρῶς. Ἀβολήτις, ἐντεύξις· ἀπάντησις. Ἀβόλητοι, ἐντεύξεις. Ἀβολήτορες, μάρτυρες· ἀντιλλαχότες. Ἀβολήτωρ καὶ ἄβολις, ἢ ἄβολος ὄνος ἢ ἵππος· ὁ μηδέ πω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. Ἄβολον, ὄνομα στοιχείου. Ἄβολος, πῶλος, ὁ μηδέ πω ἐκβαλὼν τοὺς ὀδόντας.

καὶ ἀγνώμων ἢ ἄγνωμος, ὁ αὐτός. γνώμων γὰρ λέγεται ὁ ὀδούς, ἀφ' οὗ γνωρίζεται ἡ τῶν ζώων ἡλικία. τριάκοντα γὰρ μηνῶν
γενόμενος ὁ πῶλος ἢ μόσχος, ἐκβάλλει τοὺς πρώτους ὀδόντας. εἶτα ἐνιαυτοῦ παρελθόντος, τοὺς δευτέρους. καὶ μετ' ἄλλον
ἐνιαυτόν, τελειοί εἰσιν. οἱ τεττάρων ἡμίσεως ἐτῶν. ἀφ' οὗ καὶ λειπογνώμονες καλοῦνται, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων
γνωσθῆναι δυνάμενοι. γνώμονα δὲ κυρίως οἱ φιλόσοφοι καλοῦσι, τὸ ἐν ὡροσκοπίοις ξύλον. Ἄβοτοι, αἱ μὴ κατανενε-
μημέναι βοτάναι. ἢ αἱ μὴ φέρουσαι καρπόν. Ἀβουγής, ἀκτήμων. Ἀβουλεῖ, ἀβούλως, ἀφρόνως, ἀμαθῶς. Ἀβου-
λεῖν, μὴ βουλεύεσθαι, ἢ μὴ βούλεσθαι, Πλάτων. καὶ ἀβουλὴς ἤκουσα. Ἀβούλητον κακόν, ἀθέλητον. ὃ οὐ θέλει τις.
καὶ ἀβούλητος, ὁ μὴ βουλόμενος. Ἀβούλιτος, ὄνομα κύριον διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀβουλία, ἀπαιδευσία. ἄνοια. μωρία,
καὶ ἀγνωσία. Ἀβουλόταται, ἀπροαίρετα. Ἀβούλως, μωρῶς. ἀφρόνως. ἀμαθῶς. κακῶς. ἄνευ λόγου. Ἀβουσκο-
λεῖ, θορυβεῖ. Ἀβούτης, ἀκτήμων. ἄπορος. ἀπὸ τοῦ βοός. Ἄβοτον, τὴν δουλείαν Ἀργεῖοι. Ἁβρά, τρυφερά, μα-
λακά. Ἅβρα, οὔτε ἡ ἁπλῶς θεράπαινα, οὔτε ἡ εὔμορφος λέγεται, ἀλλ' ἡ οἰκότριψ καὶ παρὰ χεῖρα. ἤγουν, ἡ σύντροφος
θεράπαινα. ἢ ἡ οἰκότριψ γυναικὸς κόρη, καὶ ἔντιμος. εἴτε οἰκογενής, εἴτε μή. ἡ ἅβρα κατά τινας, δούλη. παλλακή.
καὶ ἅβραι, νέαι δοῦλαι. Ἁβρὰ βαίνων. θρυπτόμενος, κολακευόμενος. Ἐκεῖνος ὄντως ἁβρὰ βαίνων ἐδόκει, ἔχων τὰς
ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω. Ἀβραάμ, ὄνομα κύριον. ὁ πρῶτος ἐν πατριάρχαις. καὶ Ἀβραάμ, πατὴρ πολλῶν ἐθνῶν.
Ἀβράμ, περάτης. ἢ πατὴρ μετέωρος. Ἀβρανῖτις, χώρα. Ἁβραῖς, ἁπαλαῖς, τρυφεραῖς. Ἀβραμιαῖος, ὁ ἀ-
πόγονος Ἀβραάμ. ἢ γιγαντιαῖος, ἱεροπρεπής. Ἀβραμίας, ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ. Ἀβραύας, Κελτοί, τοὺς κερ-
κοπιθήκους. Ἀβρανίδας, τοὺς κροκωτοὺς Λάκωνες. Ἄβραχεν, ἤχησεν. Ἀβρέας, ὄνομα κύριον. Ἀβρέμης, ἀ-
βλεπής. Κύπριοι. Ἀβρεττανὴ καὶ Ἀβρεττίνη. ἢ Ἀβρεττηνή, χώρα, ἡ λεγομένη Μυσία. ἀπὸ Ἀβρεττίας νύμφης. τὸ ἐθνι-
κόν, Ἀβρεττηνοί. Ἀβριλία, χώρα. Ἀβριλιανός, καὶ Ἀβρίλιος, ὀνόματα κύρια. Ἁβρίζεσθαι, ἁβρύνεσθαι, καλ-
λωπίζεσθαι. Ἀβρικέστερον, ἀληθέστερον. Ἄβρικτον, δύσκωφον. ἄγρυπνον. ἀνύστακτον. ἢ τὸ ἐκ μέρους ἀκοῦον.
Ἀβρινά, κεκαθαρμένα. Ἄβριξ, ἐγρηγόρως. Ἀβρίξαι, τὸ ἀπὸ βορᾶς νυστάξαι, ἢ κοιμηθῆναι. Ἀβριόριξ, ὄνομα
κύριον. Ἀβριστήν, μαστιγίαν. Ἁβριάχεται, κοσμεῖται. θρύπτεται. Ἀβρογάσης, φράγγος. ὃς κατ' ἀλκὴν τοῦ σώ-
ματος καὶ θυμοῦ τραχύτητα, φλογοειδὴς ἦν. δευτεραγωνιστὴς τυγχάνων Βαύδωνος. Ἁβροδίαιτα, τρυφερὰ ζωή, καὶ
ἁπαλή. Ἁβροδίαιτος, τρυφητής. τρυφερός. τρυφερόβιος τὸν βίον. περὶ τὴν δίαιταν δαψιλής. πλούσιος. ἁβρὸν γὰρ
τὸ πολύ. Ἁβροείμονες, ἁβροείμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι. λαμπροφόροι ἁπαλοφόροι. ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. καὶ
κοῦφον. καὶ τρυφερόν. Ἁβρόκαρπον, ἀβρότονον. Ἁβροκόμα, ὁ τὴν κόμην φαιδρὰν ἔχων. Ἁβροκόμας. οὗτος σα-
τράπης ἦν Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Ἁβροκόμης, ὁ πολύθριξ. Ἀβρομία, σκοτία. Ἀβρόμιος, ὁ ἄοινος,
καὶ χωρὶς οἴνου. βρόμιος γὰρ ὁ Διόνυσος, ὁ καὶ ἔφορος τοῦ οἴνου καθ' Ἕλληνας. Ἀβρομίτρας, λαμπροζώνοις. Ἄβρομος,
καὶ ἄβρομοι, οἱ ἄγαν βρομοῦντες. ὅ ἐστιν ἠχοῦντες. θορυβώδεις, παρὰ τὸ βρόμος. ὃ σημαίνει τὸν ἦχον, μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ
α. ἢ ἄβρομοι μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπὸ τοῦ βρέμω, τὸ ἠχῶ. ἤγουν, χωρὶς βρόμου. ἢ ἄνευ θορύβου. καὶ ἄβρομοι, αὐίαχοι, τὸ ἅ-
μα βρέμω. ἅμα ἰαχῇ. ὡς βρόμος μὲν ἐπὶ φλογός, ἰαχὴ δὲ ἐπὶ θυέλλης. αἰολικὴ δὲ ἡ τοῦ υ ἐπένθεσις ἐν τῷ αὐίαχοι. ὡς
ἐν τῷ ἀγάω, ἀγαός, ἀγαυός, καὶ ἀγαυρός. οὕτω δὲ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἔωθεν ἐνικλῶν, εὔωθεν λέγεται, εἰ μή τι ἄρα ἐκεῖνος,
ἐκ τοῦ εἴωθε τροπὴν ἔπαθε τοῦ ει εἰς ευ. Ἄβρομον, ὀρίγανον καὶ σιγηρόν, ἄψοφον. Ἀβρομούνταχοι, οἱ σὺν βρόμῳ πολλῷ,
οἷον μετὰ κραυγῆς μιᾶς. ἵνα ᾖ, ἀντὶ τοῦ ὁμόβρομοι. ὅπερ δηλοῖ τοὺς ὁμοφώνως κεκραγότας. ὡς ἐπὶ τοῦ ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοι-
τις. ἢ πολύβρομοι. ὅ ἐστι πολυτάραχοι. βρόμος γάρ ἐστι ποιὰ κραυγὴ κατὰ μίμησιν. καὶ αὐίαχοι, οἱ μετὰ ἰσχύος μεγάλης
ἰαχοῦντες. ὡς ἀχανὲς λέγεται, τὸ μεγάλως κεχηνός, τοῦ υ πλεονάζοντος. Ἁβρὸν παρ' Ἡροδότῳ, καλόν. αὐθαδές. σε-
μνόν. τρυφερόν. Ἁβρὸς παρὰ τὸ ἄπω δ' ἁπαλὸς ἐν ἀφῆς. οὕτω Φιλόξενος. Ἄλλως. Ἁβρός. βορά, βορός. καὶ ἁ-
βρὸς ὁ κούφως βαίνων κατὰ στέρησιν τοῦ βάρους, ἢ βαρὸς καὶ ἁβρὸς κατὰ συγκοπήν. Ἄβρος παροξυτόνως, ἔθνος πρὸς
τῷ Ἀδρίᾳ. Ἁβρὸς λειμών, ὁ εὐθαλὴς κῆπος. ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρόν. Ἁβροσύνη, φαιδρότης. Ἀβροτάζω. ἁμαρ-
τάνω. καὶ ἀβροτάξομεν, ἁμαρτωμεν, ἀμφοδήσωμεν. Ὅμηρος. Μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν. κυρίως ἐπὶ τῶν τοξοτῶν.
τὸ βρότου ἀποτυχεῖν, ὡς ἐν πολέμῳ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀποτυχεῖν τὸν βρότον τοῦ βρότου, μετὰ τὴν συναύτησιν. ἢ
τὸ βροτοῦ ἀποτυγχάνειν ἐν ὁδῷ. ἢ τὸ ἐν ἀβρότῃ. τουτέστι, νυκτὶ ἀποπλανᾶσθαι. ἐν δὲ παλαιῷ κατὰ στοιχεῖον λεξικῷ
γράφεται οὕτως. Ἀβρόταξις, ἁμαρτία. διαμφόδησις. καὶ ἀβροτάξομεν διαμφοδήσομεν, ἁμαρτήσομεν. τὸ θέμα ἀ-
βροτάζω. ὁ μέλλων, ἀβροτάξω. οὕτως Ὠρίων. Ἀβροτήμων, ἁμαρτωλός. Ἀβρότη, ἀβροτησία. Ἀβρότη νύξ, ἐντελῶς
ἐρρέθη. ὅτι γὰρ ἀβρότη μόνον ῥηθείη, λείπει τὸ νύξ. ἔστι δὲ ἀβρότη κατὰ μὲν τὸν κοινόν, ἐν ᾗ βροτὸς οὐ πρόεισιν. Αἰσχύ-
λος. ἄβροτον εἰς ἐρημίαν. ἢ ἀβρότη νύξ, κατὰ παράλειψιν τοῦ μ. ἀμβρότη γάρ ἐστιν, ἡ ἀθανάτη, καὶ θεία. ἱερὰ γάρ ἐστι τῶν
θεῶν. Εἰς ὅ κεν ἔλθῃ νὺξ ἀβρότη. ἀπρότιστος οὖσα, παρὰ τὸ μὴ προϊέναι ἐν αὐτῇ. ἢ ἐν ᾗ βροτὸς. ἤγουν, ὁ κατὰ πόλεμον μα-
λισμός, καὶ φόνος οὐ γίνεται. ὡς λυομένων τότε τῶν τάξεων, διὰ τὸ ἀγαθὸν εἶναι νυκτὶ πείθεσθαι. ὅθεν καὶ ὁ ὄρθρος σύγ-
κειται. ὡς τότε δηλαδὴ παυομένου δόρος, ἤτοι πολέμου. ἢ μεταληπτικῶς ἀβρότη, ἡ ἄφως. τουτέστιν, ἡ ἀφώτιστος. ἡ φῶς
μὴ ἔχουσα. ἢ ἐν ᾗ φῶς οὐκ ἔστι. τὸ φῶς γάρ, ὁμόφωνόν ἐστι τῷ, φῶς ἀρσενικῷ ὀνόματι. ὅπερ ἐστὶ βροτός. Ἀβροτῆσαι, τὸ
νυκτὸς ἀπαντῆσαι. Ἁβρότητι, τρυφερότητι. ἁπαλότητι. Ἀβρετίνη, ἁμαρτωλή. Ἄβροτον, ἄψυχον, ἀναίσθη-
τον. ἀπάνθρωπον. βροτὸν γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα. ἢ τὸν ἐκ φόνου λύθρον. Ἀβρότονον, εἶδος βοτάνης θαμνώδους. ἔστι
δὲ πικρότατον. Ἄβροτος. ἀζήμιος. Ἀβρότων, κοχλίων εἶδος. οἱ δὲ ἀκρίδων. αἵ τινες πολλαὶ γενόμεναι, τοὺς καρποὺς
διαφθείρουσιν. οἱ δὲ μελιττῶν. οἱ δὲ ἀπρότων φασίν. ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ λῃστῶν. Ἀβροῦτες, ὀφρῦς. Μακεδόνες. Ἁβροχίτων,
λαμπροφόρος. τρυφερὰ φορῶν. Ἄβρυα, συκάμινα. Ἁβρύνεται, κοσμεῖται. Ἁβρύνομαι, καυχῶμαι. διαθρύπτο-
μαι. κοσμοῦμαι. Ἁβρυνόμενοι, σεμνυνόμενοι. λαμπρυνόμενοι. Ἄβρυστος, ἢ ἄβροστος, ὁ βιβρωσκόμενος. Ἁβρυτοί,

ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. Ἄβραμα, στολῆς γυναικείας εἶδος. Ἄβρων, φρύξ· ἢ ῥόδιος γραμματικός, μαθητὴς τρύφωνος. Ἁβρῶς, αὐθηρῶς. Ἄβρωνος βίος, ἐπὶ τῶν πολυτελῶν· ἄβρων γὰρ παρὰ ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄβρου· καὶ ἀβρώνειος. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα, ἀπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῶν συκοφαντεῖσθαι τοὺς ξένους· ὅταν γὰρ ἀκαίρως ἐπιφανείη τινὸς ἀηδία τις ἤ, εἰώθαμεν λέγειν, ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα· διὰ τὸ τοὺς ἀβυδηνοὺς ὅταν τινὰ τῶν πολιτῶν ἢ ξένων ἑστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία περιφέρειν φιληθησόμενα· τῶν τε τιθηνῶν θορυβουσῶν, τῶν τε παιδίων κεκραγότων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας· ἀφ' οὗ ἔθισαι λέγειν τὸ προκείμενον. Ἀβυδόθεν, ἀπὸ ἀβύδου πόλεως καρίας.

Ἀβυδοκόμας, ὁ ἐπὶ τῷ συκοφαντεῖν κομῶν. Ἄβυδον, βαθύ. Ἄβυδος πόλις· ἐπὶ συκοφάντου τάττεται ἡ λέξις· διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς ἀβυδηνούς· καὶ ἐπίρρημα, ἀβυδόθι· ἐν ἀβύδῳ· καὶ ἄβυδον φλυαρίαν, τὴν πολλήν· καὶ ἀβυδηνός, ὁ ἀπὸ ἀβύδου. Ἀβυδών, χώρα μακεδονίας· καὶ κλίνεται ἀβυδῶνος, ὡς καλυδών, καλυδῶνος· στράβων· τηλόθεν ἐξ ἀβυδῶνος, ἀπ' ἀξίου εὐρὺ ῥέοντος. Ἀβύρβηλον, πολύ· μάταιον· οἱ δὲ δασύ, καὶ συρφετῶδες· ἢ ἀναίσχυντον· ἐπαχθές· καὶ ἀβέρβηλος, ὁ πολύς, καὶ μέγας· ἢ ὁ καταπτερής· λέγεται δὲ καὶ ἀβέρβηλος ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου γέγραπται, ὁ ἀκατάστατος. Ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικὸν· κατασκευαζόμενον διὰ πράσων· καὶ καρδάμων· καὶ ῥοιᾶς κόκκων, καὶ ἑτέρων τοιούτων. Ἀβυρτακοποιοῦ, τὰ τρίμματα καὶ ἐμβάμματα κατασκευάζοντος. Ἄβυσσος, πλῆθος ὑδάτων ἀπέραντον· ἢ τόπος ἐν θαλάσσῃ, ἀπύθμαντος· μὴ ἔχων πυθμένα, ἡ ἄβυσσος, ἣν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται. ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν, βυσσόν φασιν· ὅθεν δοκεῖ λέγεσθαι καὶ βυσσοδομεύειν· παρὰ τὸ δύνω τὸ ὑπέρχομαι, κατὰ τροπήν· βύω, βύσω, βέβυσμαι· βυσσός· καὶ ἄβυσσος· εἰς ὃν οὐδεὶς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος. Ἀβυσταῖοι, λιβύων ἔθνος. Ἀβῶ, πρωΐ· λάκωνες. Ἀβώβας, ὁ ἄδωνις ὑπὸ περγαίων. Ἀβώνου τεῖχος, πόλις ἐν τῷ εὐξείνῳ πόντῳ· καὶ ἀβωνοτειχίτης, τὸ ἐθνικόν. Ἄβορα, ὄνομα τόπου. Ἀβωριγίνες, ἔθνος ἰταλικόν. Ἄβωρ, βοή, ὡς λάκωνες. Ἄβως, ἄφθογγος· ἄφωνος. Ἀβώτος, ἀηδής.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

Γα, φθόνος καὶ βασκανία. Ἀγάασθαι· φασὶν οἱ παλαιοὶ τοῦτο τρία σημαίνειν· τὸ θαυμάζειν· τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μισεῖν. ὅμηρος ἀγαίεσθαι καὶ ἀγάασθαι εἶπεν, ὡς ταυτὰ ὄντα· ἔστι δὲ τὸ ἀγάω πρωτότυπον τοῦ ἀγαίω. Ἄλλως· Ἀγάασθαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττεσθαι· ἐπίτασίς τις τοῦ θαυμάζειν. Ἀγάγας, ἀντὶ τοῦ ἀγαγών. Ἀγάγου, ἀντὶ τοῦ ἄγαγε· οἷον, ὁδήγησον· φέρε. Ἀγαγύρτην, ἀγύρτην. Ἀγάγωσιν, οὐκ ἄξωσιν· καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ὁ μὲν πρῶτος ἀόριστος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ, ἄχρηστοι τοῖς λογογράφοις· ὁ δεύτερος δὲ ἀόριστος, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ χρόνοι, ἐν χρήσει.

Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ· βαρέως φέρει· θαυμάζει· φθονεῖ· λυπεῖται· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγῶ τὸ ἀγάζω, ὡς σκεδῶ· σκεδάζω· ἐξ οὗ ἔτι, τὸ ἄγημι, καὶ ἄγαμαι. Ἀγάζεσθαι, βλάπτεσθαι. Ἀγάζεται, σέβεται. Ἀγάζηλοι, μεγαλόζηλοι· οἱ δὲ, φθονεροί. Ἀγαζόμεθα, πλεονάζομεν. Ἀγαζόμενοι, κάμνοντες· λυπούμενοι· λιπαροῦντες. Ἀγαθὰ, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ εὐωχίαν σιτίων καὶ ποτῶν, ἐχρήσατο ξενοφῶν τῇ λέξει. Ἀγαθὸν, τὸ θεῖον ἢ τὸ θαυμαστόν, ἢ τὸ ταχύ.

Ἀγαθός, ὁ φρόνιμος, σώφρων καὶ ἀνδρεῖος. Ἀγαθὰ κιλίκων· λείπει τὸ, ἔχει· παροιμία δὲ ἦν, ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ προσηκόντων πλουτούντων· οὗτοι γὰρ μάλιστα προδιδοῦσιν, ἢ ὑπέρησαν. Ἀγάθαρχος, ὄνομα κύριον. Ἀγαθὴ καὶ μᾶζα μετ' ἄριστον· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖα ποσὶ διδόντων, ἢ αἱρουμένων. Ἀγαθὴ τύχη, ἡ νέμεσις, καὶ ἡ θέμις. Ἀγαθίδες, σεσαμίδες.

Ἀγαθίς, δέσμη γράμματος ἢ στήμονος· λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι ὑποθήκαις δαιδάλου ἀγαθίδα μίτου ἡ ἀριάδνη δοῦσα τῷ θησεῖ, αἰτία γέγονεν ἐκείνῳ, διεξοδεῦσαι τὸν λαβύρινθον. Ἀγαθιζομένη, ἀγαθὰ λέγουσα. Ἀγαθικὰ, τὰ σπουδαῖα. Ἀγαθοδαιμονισταὶ, οἱ ὀλιγοποτοῦντες. Ἀγαθοεργὸς, ὁ ἀγαθὰ ποιῶν· καὶ ἀγαθοεργεία, προθυμία ἔργου ἀγαθοῦ. Ἀγαθοεργοί, οἱ ἐκ τῶν ἱππέων ἐξιόντες πέντε ἑκάστου ἔτους, ὡς ἡρόδοτος ἱστορεῖ, παρὰ σπαρτιάταις· ἢ ἀγαθοεργοί, αἱρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν ἐκ τῶν ἐφόρων. Ἀγαθός· φύσει μόνος ἀγαθὸς ὁ θεός· γίνεται δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ ἐπιμελείας τῶν τρόπων· καὶ ὁ κατὰ μέθεξιν τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ ὁ χωρὶς αἰτήσεως τὰ καλὰ χαριζόμενος ἀφθόνως· ἐτυμολογεῖται δὲ, ἐκ τοῦ ἀγάζω τὸ θαυμάζω· ὁ μέλλων, ἀγάσω· ὁ παρακείμενος, ἤγακα· ἤγασμαι ἤγασαι ἤγασται· ἀγαστός· ἀποβολῇ τοῦ σ· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ· ἀγαθός· ὡς κρεμάστρα, κρεμάθρα. Ἀγαθοκλῆς, ὄνομα κύριον. Ἀγαθὸν, οὗ πάντα ἐφίεται· καὶ τὸ δι' ἑαυτοῦ φύσει ἀναγκαῖον. Ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων, ταυτὰ ἐστιν· ἢ καὶ διαφέρει, καθότι γενικώτερον ὁ ἀγαθὸς, τοῦ ἐχέφρονος. Ἀγάθοσμον, πήλινον. Ἀγαθοῦ δαίμονος· ἔθος ἦν τοῖς ἕλλησι μετὰ τὸ ἄριστον πίνειν ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφοῦσιν ἄκρατον· καὶ τοῦτο δὲ τρίτον· ὃ ἐπέλεγον, ἀγαθοῦ δαίμονος· ἄλλοι δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι· χωρίζεσθαι δὲ μέλλοντες, διὸς σωτῆρος· καὶ ἡμέραν δὲ τὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς, οὕτως ἐκάλουν· καὶ ἐν θήβαις δὲ ἦν ἡρῷον ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἀγαθοθέλεια· ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· τάττεται ἡ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν· καὶ ἀγαθῶν θάλασσα, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν· καὶ ἀγαθῶν μυρμηκιά, ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας· καὶ ἀγαθῶν σωρός, ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν, καὶ πολλῆς εὐδαιμονίας. Ἀγάθων, τραγικὸς ποιητής, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. Ἀγαθώνειος αὔλησις, ἡ μαλακὴ καὶ ἐκλελυμένη· ἢ ἡ μήτε χαλαρά, μήτε πικρά, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη.

Ἀγάθυρσα, πόλις σικελίας. Ἀγάθυρσοι, ἔθνος. Ἀγαθοῦσα ἡ δῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀγαθωσύνη, ἡ ἀπηρτισμένη ἀρετή· ὡς ὁ ἀπόστολος. Ἀγαί, ἠϊόνες, τρώματα ἢ τραύματα. Ἀγαῖς, ζηλώσεσιν· αἰσχύλος θρήσσαις. Ἀγαίεται, βασκαίνει· ὀργίζεται, χολοῦται· τίθεται ἡ λέξις πολλάκις, καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. Ἀγαίομαι, φοβοῦμαι. Ἀγαιόμενος κακὰ ἔργα, ὁ μεμφόμενος· ἐκ τοῦ ἀγῶ ἀγαίω, ὡς γῶ γαίω τὸ γαυριῶ· ὅτι δὲ παρ' ὁμήρῳ τὸ ἀγαιομένου καὶ ἀταιομένου γράφεται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀτῶ ἀταίνω τὸ βλάπτω, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι κριτικοί. Ἀγαιόμενον, ἐπίφθονον· θαυμάσιον· καὶ φθονερόν. Ἀγαῖον, ἐπίφθονον. Ἀγαῖος κατὰ τοὺς παλαιούς, σεμνός, καλός, λαμπρὸς κόσμος· ὅθεν πλεονασμῷ, καὶ ἀγαυρός. Ἀγακλειτοί, ἄγαν ἔνδοξοι. Ἀγακλεεῖς, ἄγαν ἔνδοξοι. Ἀγακλεῖος, ἄγαν εὐκλέους· ὅ ἐστι μεγάλως ἐνδό

ξου. Ἀγακλυτὰ, ἄγαν ἔνδοξα, ἢ ἄγαν διαβεβοημένα. Ἀγάλαλα, περιχειρίδιον. Ἀγάλακτες, σύγγονοι· ἢ ἥλικες· ὁμογάλακτοι, ὁμογενεῖς, ὅμαιμοι, ἀδελφοί· οἱονεὶ ὁμογάλακτοί τινες ὄντες ὡς τὸ αὐτὸ γάλα σπάσαντες. ἄλλοι δὲ τῶν ἱερείων κοινωνοὺς καὶ συγγενεῖς· οἱ δὲ συντρόφους. Ἀγάλακτος, ὁ ὁμόθηλος. Ἀγαλακτοσύνη, συγγένεια. Ἀγάλαξ, ὁμότιτθος. Ἀγάλαστος, ἀκόλαστος. Ἀγαλβάς, ἀκρατής· οἱ δὲ Γελᾶς. Ἀγάλλει, ποιεῖ· σκευάζει. θυσιάζει, κοσμεῖ. Ἀγάλλω, τὸ τιμῶ καὶ κοσμῶ· ἢ τὸ ἀγαλλίασιν ἐμποιῶ. καὶ ἀγάλλομαι παθητικῶς τὸ χαίρω· ὃ καὶ ἀγαλλιῶμαι λέγεται. ὁ μέλλων, ἀγαλῶ· ὁ ἀόριστος ἤγηλα· ἀφ' οὗ ἄγαλμα ἡ εἰκὼν, καὶ ὁμοίωμα. Ἄγαλμα, ξόανον, ἀφομοίωμα εἰδώλων· εἰκόνων· ἢ ἀνδριάντων· καὶ ἄγαλμα, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. οὐχ ὡς ἡ συνήθεια τὸ ξόανον. Ἀγάλματα παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, τὰ ξόανα· παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται· ὡς δηλοῖ ἡ Ὀδύσσεια. εἰ καὶ οἱ μεταγενέστεροι ἐπὶ ξοάνου τὴν λέξιν τεθείκασι. παλαιὸς δέ τις γράφει οὕτως. Ἄγαλμα δὲ, οὐ συνήθως τῶν θεῶν καὶ ἡρώων, ἀλλὰ κοινῶς· οἷον, βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα. καὶ, ἄλλα δ' ἀγάλματα ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε· χρυσόν τε. καὶ ἀγάλματα κεχάριτ ἐνδῦσαι. πάντα οὖν τὰ κόσμου τινὸς μετέχοντα· οἷον, εἴδωλον, βρέτας· χάρμα· καλλονή· κόσμος· καύχημα. θαλλοί· ἀνδριάντες· ἐπιγραφαὶ καὶ γραφαὶ, ἀγάλματα λέγονται. ἀγαλμάτιον δὲ ὑποκοριστικῶς· ἢ ἄγαλμα, ὁ καλλωπισμός. τὸ ἀνάθημα· καὶ τὸ θεοῦ ὁμοίωμα. ἄγαλμα, ἀπὸ τοῦ ἀγάλλω τὸ τιμῶ. ἀνδριὰς, ἐπαινῶν· ἀπὸ χαλκοῦ, ἢ ξύλων· ἢ λίθων· ἢ τοιούτων τινῶν κατασκευασμένος. εἴδωλα δὲ, τὰ φαινόμενα ἐν ταῖς ἐρημίαις νυκτὸς· ἢ μεθ' ἡμέραν φαντάσματα. στῆλαι δὲ, κυβοειδεῖς λίθοι ἐπιγράμματά τινων φέροντες. Ἀγαλματοποιοί· ῥυτῆρες, χειρουργοὶ ἀγαλμάτων.

Ἀγαλματοφορούμενος, ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. οὕτω φίλων. Ἀγάλλων ἑαυτὸν, σεμνοποιῶν. Ἀγάλλω κάλλιον, ἢ λαμπρύνω· καὶ ἀγάλλομαι, ἢ λαμπρύνομαι. ἔστι δὲ καὶ ἀγάλλομαι ἀντὶ τοῦ χαίρω· τέρπομαι. Ἀγαλλόμεναι πώλοισι, παρ' Ὁμήρῳ· τὸ πώλοισι θηλυκῶς προῆκται κατὰ Ἴωνας· τὸ δὲ ἀγάλλεσθαι, φαίνεται κατὰ κυριολεξίαν λέγεσθαι ἐνταῦθα· ὡς τῶν μητέρων πρὸς ἄγην, ἢ ἄγαν ἀγαλλομένων ἐπὶ ταῖς πώλοις. δύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ λογικοῦ τοῦτο εἰς ἵππους μετενηνέχθαι, καθὰ καὶ τὸ παρελέξατο. Ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι παρ' Ὁμήρῳ, ἀκαταλλήλως εἴρηται. ἔχρην γὰρ ὀρθῶς εἰπεῖν ἀγαλλόμενα· ἵνα λέγῃ ἔθνεα πολλὰ ἀγαλλόμενα. εἴρηται δὲ ἀττικῶς· ὅμως εἰ καὶ οὐκ ἀπεδόθη πρὸς τὴν φωνὴν τὰ ἔθνεα, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ὅπερ ἐστὶν ὄρνιθες. ταυτὸν γὰρ ἔθνεα ὀρνίθων, καὶ ὄρνιθας εἰπεῖν. καινοποιὸν οὖν σχῆμα τὸ εἰπεῖν, ἔθνεα πολλὰ ὀρνίθων ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν. ἀντὶ τοῦ ἀγαλλόμενα· ἢ ὄρνιθες χαίρουσαι τῇ πτερήσει. Ἀγαλλιῶμαι, τὸ χαίρω. Ἀγάλματα πάτρια, τὰ τῶν Εὐμενίδων. Ἀγαλλίαμα, δόξασμα. Ἀγαλλιάζει, λοιδορεῖται. Ἀγαλλίς· ὑάκινθος· ἢ θρυαλλίς, ἢ ἀναγαλλίς. Ἀγαλλητὸν, ἐφ' ᾧ ἄν τις ἀγαθείη. Ἀγαλλήτορα, παῖδα· Τυρρηνοί. Ἀγάλλιος, λοιδορός. Ἀγαλλόμενος, ἀγαλλιῶν, χαίρων, σεμνυνόμενος. Ἀγάλλου, ἱλάσκου. Ἀγαλοῦμεν, ἐπικοσμήσομεν· Ἀριστοφάνης. Ἀγαλμός, λοιδορία. Ἀγαλμητὸν, ἀσθενές. Ἀγαλματοφορεῖσθαι, καλλωπίζεσθαι. Ἀγαλματίτης, λίθου κόλλα. Ἀγαλματικός, ἀκουστής.

Ἀγαλματοφόρος, ὡς ἄγαλμα ἐν τῇ ψυχῇ. Ἀγαλματοφορούμενος, ἀγάλματα ἤτοι τύπους τῶν νοηθέντων φέρων ἐν ἑαυτῷ. Ἄγαλμα Ἑκάτης, τὴν κύνα· διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι τῇ Ἑκάτῃ κύνας· ἢ διότι καὶ αὐτὴν ἔνιοι κυνοκέφαλον πλάττουσιν. Ἀγαλότιμος, λαμπρῶς τετιμημένος. Ἄγαμαι, θαυμάζω. ἄγαμαι, ἀγάσομαι· ἠγασάμην· καὶ ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦ φρονήματος. ἀττικοὶ γὰρ ἔξωθεν λαμβάνουσι τὸ ἕνεκα. λέγεται καὶ ἀντιστρόφως· ἄγαμαί σου τὸ σῶφρον. οὐδὲ λίαν ἄγαμαι, ἀντὶ τοῦ οὐκέτι λίαν ἐκπλήττομαι. ἄγαμαι καὶ ἔραμαι· τοῦ δὲ ἔραμαι κοινὸς ὁ ἐνεστώς· ἐρῶ ἐράσω γάρ, ἵνα ᾖ παθητικὸς παρακείμενος ἀναύξητος. τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ ἄγαμαι. καὶ προϋπάρχει αὐτοῖς τὸ ἔραμι, καὶ τὸ ἄγημι ὁμοίως τῷ ἵστημι, ἀμάρτυρόν ἐστιν. Ἀγαμέμνων· κατὰ μὲν Ὅμηρον· Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος· μητρὸς δὲ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον Πλεισθένους. τὸ γένος Μυκηναῖος· ὃς ἦγαγε ναῦς εἰς Ἴλιον. ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον καὶ ὑποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ ἐπ' εὐωχίᾳ. οὗτος γὰρ περὶ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας, ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυταιμνήστραν. κατὰ δὲ τοὺς τραγικοὺς, αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν. χιτῶνι μὴ ἔχοντι ἔνδυσιν τραχήλου. ἐξ αὐτῆς δὲ ἔσχεν υἱὸν τὸν Ὀρέστην· καὶ θυγατέρας τέσσαρας· Λαοδίκην· Χρυσόθεμιν, Ἰφιγένειαν· καὶ Ἠλέκτραν. Ἀγαμέμνονα τὸν αἰθέρα, Μητρόδωρος εἶπεν ἀλληγορικῶς. Ἀγαμεμνόνια ᾄδονταί τινα φρέατα, ἐπεὶ περὶ ἀττικὴν φασὶ καὶ ἐν Αὐλίδι καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὤρυξεν ὁ Ἀγαμέμνων φρέατα· καὶ Κρῖνις ὁ ὀκνοῦ οἰνοβαρῆ καὶ ἐμφορητὸν οἴνου τὸν Ἀγαμέμνονα σκώπτει, ἔχοι ἂν ἐν τούτοις τὸ νηφάλιον αὐτῷ ἐπιμαρτύρεσθαι, διὰ τὸ φιλίως ἔχειν πρὸς τὰ ὕδατα. Ἄλλως. Ἀγαμεμνόνια φρέατα· ἱστοροῦσι τὸν Ἀγαμέμνονα περὶ τὴν Αὐλίδα καὶ πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος φρέατα ὀρύξαι, καὶ Δῆμος δὲ, ὡς ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς Ἀτθίδος. Ἀγαμένως, θαυμαστῶς. Ἀγαμίδης, ὄνομα κύριον. Ἀγάμητος, ἄγαμος, ἄζυξ. Ἀγαμίας, ἔνθα αἱ παρθένοι ἐξετίθεντο τῷ κήτει. τινὲς δὲ πολίχνην.

Ἀγαμίου ζημία, παρὰ Σπαρτιάταις. Ἄγαμος τόπος, ὄρος κρημνῶδες. Ἄγαν, πάνυ· μάλιστα, πολὺ, μεγάλως, λίαν. Ἄγανα, σαγήνην· Κύπριοι. Ἀγανακτεῖν· στένειν παρὰ Πλάτωνι. Ἀγανακτῶ· δυσχεραίνω. ἃ καὶ δοκοῦσιν αἱ λέξεις ἐνεργητικαὶ, ἀλλὰ τὸ πάθος ἔχουσιν. ἀγανακτῶ, ἐνίοτε μεταβατικῶς σὺν προθέσει, ὡς τὸ ἀγανακτῶ ἐπὶ τοῖς γινομένοις. καὶ ἀγανακτῶ ἐπὶ τούτοις σοι· καὶ εἰκότως ἀγανακτεῖ δυστυχῶν. Ἄγαννα, ἅμαξα καὶ ἡ ἐν οὐρανῷ ἄρκτος. Ἀγανάκτησις, μανία, θυμὸς, πόνος, ἄλγος, λύπη. Ἀγανίδα, ἀτρέμας. Ἀγανοῖς, προσηνέσιν, ἀπὸ τοῦ ἄγαν καὶ τοῦ αἰνεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἀγανή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ θαυμάζω. Ἀγανέοισιν ἰόντες, τοῖς δόρασιν· ἢ ἀκοντίοις βάλλοντες.

Ἀγαίεται, πραγματεύεται· χρῆται. Ἀγαίομαι, ἀχάλω, ἀγανακτῶ. Ἀγάννιφον ὄρος λέγει Ὅμηρος, τὸ λίαν χιονιζόμενον· καὶ ἀγάννιφον, τὸν ἄγαν χιονώδη τόπον καὶ πολύνιφον. ἄγαν βαλλόμενον νιφετῷ· τὸν πάνυ κατανιφόμενον ἤτοι τὸν οὐ τελέως νιφόμενον. ἄμφω παρὰ τὸ νείφω· ἢ πολυνέφελον. ὅ τινες ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ λαμβάνουσι. καὶ ἀγάννιφον Ὄλυμπον, τὸν ἄγαν χιονώδη. ἐκ τοῦ διφορουμένου νείφω. ἢ γὰρ ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ ἔχοντος τὸ ι, ἢ ἐκ τοῦ γραφομένου διὰ διφθόγγου

ρου· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔνιφον, ὅθεν δοκεῖ καὶ ἡ νιφὰς εἶναι· καὶ ὁ νιφετὸς ἐκεῖθεν· καὶ τὸ νέφος, καὶ τὸ νένιφα· ὅπερ ἀργοσαίνας, νένοιφα εἶπεν· ἵν' ᾖ, ὥσπερ ἐκ τοῦ λείβω, τὸ λέλοιβα. Ἀγανοί, πραεῖς. Ἄγανον, προπαροξυτόνως, τὸ κατεαγὸς ξύλον· τὸ ἀκαλλώπιστον· ἢ τὸ φρυγανῶδες καὶ ἕτοιμον πρὸς τὸ καταγῆναι· οἱ δέ, τὸ ἀπελέκητον. Ἀγανὸν ὀξυτόνως, τὸ καλόν, ἢ ἀγαθόν· ἢ ἱλαρόν· οἱ δὲ ἀθάνατον· ἔνθεν, καὶ ἀγανοφροσύνη· προσήνεια· πραότης· φιλοφροσύνη· καὶ ἀγανοῦμεν, ἀντὶ τοῦ κοσμήσομεν. Ἀγανόφρων, πραότατος· λίαν φρόνιμος· ἢ ἀγαθός· ἀγαθὰ φρονῶν, καὶ προσηνὴς ταῖς φρεσίν. Ἀγανώπιδος, πραέα βλεπούσης· εὐοφθάλμου· πραείας ἢ καλῶς βλεπούσης. Ἀγάνωρ, ἀγαπητὸς τὴν ἀνδρείαν· ἢ ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγαπώμενος· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον, τοῦ Ἀγκαίου παιδός· τινὲς δέ, φιλόξενος.

Ἀγανώτερον, φαεινότερον· πραότερον· γάνος γὰρ ἡ χαρά. Ἀγαπῶ τὸ φιλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀγαπῶ τοὺς φίλους· ἀγαπῶ σε, πλέον τούτων. ἀγαπῶ δὲ τὸ ἀρκοῦμαι· δοτικῇ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· καὶ Λυσίας. Ὁ γὰρ τῆς Ἀσίας βασιλεὺς οὐκ ἀγαπῶν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, ἀλλ' ἐλπίζων τὴν Εὐρώπην δουλώσασθαι, ἔστειλε πεντήκοντα μυριάδας στρατιᾶς· ἀγαπᾶν, ἀποδέχεσθαι. Ἀγαπῴην ἐκ τοῦ ἀγαπάω ἀγαπῶ· ἡ μετοχὴ ὁ ἀγαπάων, ὁ ἀγαπῶν· τοῦ ἀγαπῶντος· τὸ εὐκτικὸν ἀγαπῷμι· καὶ ἀττικῶς ἀγαπῴην, ἀγαπῴης· ἀγαπῴη· καὶ ἀγαπῶ, φιλῶ· ἀσπάζομαι· στέργω· ποθῶ· ἐρῶ· ὅπερ Ὅμηρος ἔταξε τοῖς ὕστερον, ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖσθαι τιθέναι· ὃ καὶ μετὰ δοτικῆς ἐκεῖνοι συντάσσουσιν· ὡς φθάσαντες εἴπομεν. Ἄλλως. Ἀγαπῴην, ῥῆμα εὐκτικόν· ἀγαπάω, ἀγαπῶ· ἀγαπάοντος, ἀγαπῶντος· ἀγαπάοιμι, ἀγαπῷμι· τὸ τρίτον, ἀγαπάοιο, ἀγαπῷ· καὶ οἱ Ἴωνες ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν, εἰώθασιν ἐπεντιθέναι τὸ η· καὶ ἀναλόγως πάλιν τὸ πρῶτον γίνεται, ἀγαπῴην· κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς η λῆγον, προσθήκῃ τοῦ ς, ποιεῖ τὸ δεύτερον· καὶ τροπῇ τοῦ ς εἰς ν, τὸ πρῶτον. Ἀγάπη, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ πᾶν· ἤτοι ἑνοῦν καὶ συνάπτειν πρὸς ὁμόνοιαν· ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ποιότητα ἔχειν· καὶ ἀγάπη οὐ περπερεύεται· τουτέστιν, οὐ προπετεύεται· ἡ ἀγάπη, ἄπαυστος πρόθεσις, ἐπὶ τῇ φιλίᾳ τοῦ φιλουμένου· καὶ τὸ προτιμᾶν ἑαυτοῦ ἀεί, ἀπόντα, καὶ παρόντα τὸν ἠγαπημένον· ἢ ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμψυχία. Ἀγαπήνωρ, ὁ γενναῖος καὶ ἀνδρεῖος· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην· ὅ ἐστι τὴν ἀνδρίαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἀγαπησμὸν καὶ ἀγάπησιν, οἱ παλαιοὶ ἔλεγον τὴν φρόνησιν, καὶ τὴν φιλοφροσύνην.

Ἀγαπητὰ ἔθη, τὰ καλὰ καὶ ἀγαθά. Ἀγαπητόν, τὸ ἠγαπημένον· καὶ κεχαρισμένον· ἢ τὸ μονογενές. Ἀγαπητός, ὄνομα κύριον· καὶ ἀγαπητὸς υἱός, ὁ μόνος ὢν πατρί, ἢ μητρί· ὥσπερ καὶ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἡ μονογενὴς καθ' Ἡσίοδον· τηλύγετος δὲ παρὰ ποιηταῖς, εἴτε ὁ ἀγαπητὸς εἴτε καὶ ὁ ὀψίγονος, ὃ ποτὲ πρὸς τῷ γήρᾳ γένοιτο· ὡσαύτως καὶ τηλυγέτη θυγάτηρ· ὃ καὶ μᾶλλον ἂν λέγοιτο, ὡς Ὅμηρος μαρτυρεῖ· οὕτω γάρ, οὐ τὸν μονογενῆ μόνον τηλύγετον λέγει. ὡς περικεν ἄμφω τηλυγέτω, καὶ ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἔνι πολλῇ. Ἀγάπιος, ὄνομα κύριον. Ἀγαπερέως, ἀσμένως· προθύμως· ταχέως. Ἀγαρικόν, βοτάνη τις οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Ἀγάρριτος, ἀχάριστος.

Ἀγαρρίς, ἄθροισις, ἢ πλῆθος ἀγωγῆς. Ἄγαρος, σκευοφόρος· φορτηγός. Ἀγάρροον, σφοδρὸν ῥεῦμα ἔχοντα· ἀγαρροώδη. Ἀγαρροί, οἱ ἐκ διαγωγῆς πράττοντες. Ἀγαρρεία, δουλεία. Ἀγαρρεύει, ὑπηρετεῖ. Ἀγαρρεύεται, ἐγγυᾶται· ὑπὸ ἀγγαρευτῶν κατέχεται. Ἀγάς, ἡ ἀπόδοσις τοῦ ἀστραγάλου. Ἀγάσατο, οὐ μακρὰν ἐστὶ τοῦ ἐφθόνησεν· ἢ ἐμέμψατο· παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἀγασάμενοι· παρὰ τὸ ἀγάζω τὸ θαυμάζω, μετοχὴ τοῦ μέσου ἀορίστου, ἀγασάμενος, θαυμάσας. Ἀγάσασθαι ζηλοτυπῆσαι, καὶ ἁπλῶς μέμψασθαι· ἢ ἀγάσατο, ἐφθόνησεν· ἐμέμψατο· καὶ ἀγάσατο Φοῖβος Ἀπόλλων· ἤγουν ἐφθόνησε· καὶ ἀγασάμενοι, ἀντὶ τοῦ φθονήσαντες· ὅθεν καὶ ἀγοιστὸν εἶδος τὸ ἐπίφθονον· τὸ δὲ ἄγασθαι, καὶ ἀγαίειν λέγεται· τὸ μέντοι ἄγασθαι προπαροξυτόνως ἐπὶ ἐκπλήξεως νοεῖται· καὶ δύναται ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀγαστόν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀγαθόν. Ἀγάσεσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ ἀγαίεσθαι· καὶ μεγαίρειν· καὶ φθονεῖν. Ἀγάσματα, σεβάσματα· ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο· Σοφοκλῆς κέχρηται. Ἀγάσει, ἀγαντύπτει, ἀγαθά, ἃ ἄν τις ἀγάσαιτο· οἷον ἀρεστά, ὡς ὁ Αἰσχύλος. Ἀγάσησθε, φθονήσητε. Ἀγάστιον, ἔνδοξον. Ἀγασοπᾶται, οἱ τοὺς τελώνας μηνύοντες, ἢ τὰ τέλη. Ἀγασθής, βάσκανος. Ἀγάστονος, πολυστένακτος· στεναγμοῦ ἄξιος. Ἀγάστορες, ἀδελφοί· ὁμαίμονες· δίδυμοι, ὁμόγαστροι.

Ἀγαστός, θαυμαστός, ἐπαινετός. Ἀγαστοῦ, θανάτου. Ἀγάστροφον οὔτασε δουρί· τὸν ἀγάστροφον ἔτρωσε τῷ δόρατι. Ἀγατᾶσθαι, βλάπτεσθαι. Ἀγάτημαι, βέβλαμμαι. Ἀγαύλιος, μήν. Ἀγαυὸς κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ σεμνός, καλός· θαυμαστός· λαμπρός· κόσμιος· ὅθεν πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀγαυρός· ἐπιφανής· ἔνδοξος· ἐκ τοῦ ἀγῶ τὸ θαυμάζω, γίνεται ἄγημι· ἄγαμαι· ἄγασαι· ἄγαται· ἀγαός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀγαυὸς αἰολικῶς· ὡς ναός, ναυός. ἢ παρὰ τὸ γαίω· τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῖος· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ· γαυός· ὡς δίφρος, δύφρος· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαυός· καὶ ἀγαυοί, λαμπροί· φαιδροί· ἔνδοξοι· ἐπιφανεῖς· καὶ προσφιλεῖς· ἔστι δὲ καὶ ἔθνος σκυθικὸν ἀγαυοί, οὕτω καλούμενον· ὡς ὅταν λέγῃ ὁ ποιητής· Καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν. Ἀγαυότατον, μέγιστον· ἐνδοξότατον. Ἀγαύριε, ἀπέρρωγε μεγάλως. Ἀγαυρίαμα, ἔπαρμα· οἴησις· παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖρος· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, γαῦρος· ὡς κλαίω, κλαύσω· καὶ ἐπιτάσει τοῦ α, ἀγαυρός· καὶ ἀγαυριᾶν, τὸ μεγάλως γαυριᾶν, καὶ ἐπαίρεσθαι. Ἀγαυρός, ὁ κομψὸς καὶ αὐθάδης, οἱ δὲ κακός· ὑπὸ Ἰώνων δέ, ἄγορος· ὑπὸ δὲ ἀττικῶν, τρυφερός· ἢ ἀγαυρός, ὁ ὑπερήφανος· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς γῆς αἴρεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυριῶ, γίνεται γαῖος· ἢ παρὰ τὸ ἄγη ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν, γίνεται ἀγηρὸς καὶ ἀγαυρός. Ἀγγαρεία, ἡ δημοσία καὶ ἀναγκαία δουλεία· ἡ ἀκούσιος, καὶ ἐκ βίας γινομένη ὑπηρεσία. Ἄγγαρος, ἐργάτης· ὑπηρέτης· ἀχθοφόρος· ἡ λέξις δὲ περσική· σημαίνει δὲ καὶ τοὺς ἐκ διαδοχῆς βασιλικοὺς γραμματοφόρους· οἱ δὲ αὐτοί, καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ τὸ ἀγγαροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν· κατὰ διαδοχήν· οὕτως Ὠρίων. Ἄλλως. Ἄγγαρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι, τοὺς βασιλέως ἀγγέλους. τίθεται δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ τῶν φορτηγῶν, καὶ ὅλως ἀναισθήτων, καὶ ἀνδραποδωδῶν· καὶ τὸ ἀγγαροφορεῖν, ἐπὶ τοῦ τὰ φορτία φέρειν· καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν, τὸ εἰς φορτηγίαν, καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι.

Ἀγγαρεύω, τὸ ἐργάτας ἐγείρω· ἀπὸ τοῦ ἄγγαρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐργάτην· ἀγγάρους λέγουσιν οἱ μέν, τοὺς πρέσβεις.

τοὺς ἀπράκτους καὶ νωθεῖς. ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς σταθμούς, ἄγγαρα. καὶ τοὺς ἐπὶ τῷ καθοδηγεῖν παραλαμβανομένους ἀκονίας.
αἰσχύλος οὖν ἐν ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη. Ἄγγαρος, τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύ-
λον. Ἄγγεα, ἀγγεῖα. καὶ ἀγγεῖον, ἀπὸ τοῦ ἄγειν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ φέρειν. Ἀγγεῖλαι κυρίως, τὸ διαλόγων κελεύειν. παρὰ τὸ λέ-
γω, ἀνλέγω. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ἀνγέλω. τροπῇ τοῦ ν εἰς γ, ἀγγέλλω. Ἄγγεσον, ἆρσον. ἀντὶ τοῦ γέμισον. ὡς ἐκ τοῦ
παρακολουθοῦντος. ἥρμοσαι γὰρ τὸ πληροῦν, τῷ πληρουμένῳ. Ἀγγελία, ἄγγελμα. ἀκοὴ, φήμη. καὶ ἀγγελία τινὸς λέγε-
ται, ἣν ἀγγέλλει τις, ὑπ' ἐκείνου πεμφθείς. καὶ ἣν εἴπῃ τις περὶ ἐκείνου, οὐχ ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλείς. καὶ ἀγγελίαν, τὴν ἐξ ἀ-
ποστολῆς πρεσβείαν ὅμηρος. ἣν ἀγαχοῦ, ἐξεσίαν λέγει. Ἀγγελίην ἔπι τυδῆ, ἔπεμψαν ἀχαιοί. τουτέστιν, ἐπὶ ἀγγελίαν
ἔπεμψαν τυδέα. καὶ ἀγγελίην αὐτὸν τὸν ἄγγελον. Ἀγγελίης, ἄγγελος, καὶ ἀγγελία. Ἀγγελίας, ἀπαγγελίας. Ἀγ-
γελιαφόρος, πρεσβύτης. Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελέτωσαν οἱ ἀττικοὶ φασίν. ἀγγελλόντων κήρυκες ἀνὰ ἄστυ. ἤ-
γουν, ἔστωσαν τῶν ἀγγελλόντων. οὕτω δὲ καὶ πῦρ καόντων, ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν καίοντες. δῆλον γὰρ ὡς τὰ τοιαῦτα προστακτικὰ,
κατὰ φυσικὸν γραμματικὸν κανόνα ἀναλυθέντα εἰς ῥῆμα ὑπαρκτικὸν, τῆς αὐτῆς ἐγκλίσεως, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, δύ-
ναται διχῶς προφέρεσθαι. οἷον τὸ καιέτωσαν οὕτως ἀναλυθὲν, ποιήσει τὸ ἔστωσαν καίοντες. ἤγουν, ἔστωσαν τῶν καόντων.
ὁμοίως καὶ τὸ κλαιέτωσαν ἀποτελέσει, τὸ ἔστωσαν κλαίοντες. ἤγουν ἔστωσαν τῶν κλαιόντων. ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπὰ, ἐν οἷς τὸ
ἀγγελέτωσαν. οὗ ἀνάλυσις, ἔστωσαν ἀγγέλλοντες. ἢ ἔστωσαν τῶν ἀγγελλόντων. καὶ τοιαύτη μὲν ἀνενδεὴς ἀνάλυσις. οἱ
δὲ ἀττικοὶ ἐλλείψαντες ἐν τούτοις τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, ἀρκοῦνται ταῖς μετοχαῖς εἰς ὀρθὴν σημασίαν γενικήν. καὶ
φράζουσι τὰς πληθυντικὰς γενικὰς, ἀντὶ προστακτικῶν. Ἄλλως. Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τοῦ ἀγγελέτωσαν οἱ ἀττικοί φα-
σιν. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν προστακτικῶν τῶν ἀπὸ ὁριστικῶν γινομένων τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μὴ κλιτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντι-
κῶν, ὁμοφώνως ποιοῦσι τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. τυπτέτω, τυπτόντων, ἀντὶ τοῦ τυπτέτωσαν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐχόν-
των τὸ μὴ κλιτικὸν, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν, ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ τρίτῳ τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθε, τυπτέσθων.
ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν. Ἀγγέλλεσκον, ἤγγελλον. Ἀγγελὴ, δῆμος τῆς ἀττικῆς, πανδιονίδος φυλῆς. Ἀγγελίη, ὄρ-
χησίς τις παροίνιος. Ἄγγελοι, δυνάμεις ἅγιαι, ἀποστελλόμεναι παρὰ κυρίου εἰς διακονίας. Ἄγγελον συρακούσι-
οι, τὴν ἄρτεμιν λέγουσιν. Ἄγγελος, οὐσία νοερὰ. ἀσώματος. αὐτεξουσιάσασα. θεῷ λειτουργοῦσα. χάριτι τὴν ἀθα-
νασίαν εἰληφυῖα. Ἄλλως. Ἄγγελος, ζῶον λογικὸν. ὑμνολογητικόν. πύρινον. ἄϋπνον. ἀθάνατον κατὰ χάριν, οὐ-
σία νοερά. αὐτεξούσιος. ἀεικίνητος. θεῷ λειτουργοῦσα. ἡ δύναμις ἄϋλος ἀποστελλομένη παρὰ κυρίου, εἰς διακονίας. ὥς-
περ δὲ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ γίνεται εἴκελος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγελος. καὶ ἄγγελος. Ἀγγέλιος, οὗτος ἐπὶ
οὐάλεντος ἦν, κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος. βίον ἀποστολικὸν βιούς. ἀνυπόδητος γὰρ διόλου διῆγεν. ἑνί τε χιτῶνι ἐκέ-
χρητο. τὸ τοῦ εὐαγγελίου φυλάττων ῥητόν. Ἄγγελοι, οἱ μόνον τῇ τοῦ νοὸς καταλήψει εἰσὶ περιγραπτοί. οὔτε δὲ ἐν τόπῳ, οὐ-
δὲ ἐν σώματι. οὐδὲ ἐν χρόνῳ. πρὸ γὰρ τοῦ ἡλίου ἡ φύσις αὐτῶν. Ἀγγέλλοις πονηροῖς, τοῖς τῆς τιμωρίας ὑπουργοῖς ἡ γραφὴ
καλεῖ. ὥσπερ ἡμέραν πονηρὰν, τὴν τῆς τιμωρίας. ὀργὴν δὲ καὶ θυμὸν καὶ θλῖψιν ἐπὶ θεοῦ, τὰς πικρὰς τιμωρίας καλεῖ. οὐ
γὰρ φύσιν, οὐδὲ προαίρεσιν φησίν. Ἀγγέλλω, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν συντάσσεται. ὡσαύτως καὶ τὸ περιαγγέλλω.
οἷον ἀγγέλλω σοι τὰ πεπραγμένα. καὶ παθητικῶς, ἐπαγγέλλομαί σοι εὐδαιμονίαν. λέγομεν καὶ ἀγγέλλω σοι τὰ περὶ
ἐμοῦ. καὶ ἀγγέλλει τοὺς λόγους τινὸς, πρός τινα. ἤγουν, διακομίζει. καὶ ἀγγέλλειν τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ λέγειν, περί τινος.

Ἀγγιράκομον, σταφυλήν. Ἀγγέριος, ἄγγελος. Ἀγγίτας, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἔστι παρὰ τὸ παγγαῖον, ὁμοίως καὶ ἡ
ἄρτεμις. Ἀγγιθοῦς, ἐξ ὧν ἡ κεφαλὴ συνέστηκε τῶν στρουθῶν. Ἀγγοραράξ, σταφυλή. Ἀγγοπεὺς, ᾧ τοὺς ἐλέφαντας
τύπτουσι σιδήρῳ. Ἀγγοπίνας, καὶ ἀγγοπίνια, τὰ τῶν μελισσῶν κηρία. Ἄγγος, ἀγγεῖον καὶ ῥίζα βοτάνης. Ἄγγουρος,
εἶδος πλακοῦντος. Ἀγγρίας, λυπρᾶς. Ἀγγρισοὺς ὀξυτόνως, τοὺς θέρμους. οἱ δὲ τὰς ἀνίας. οἱ δὲ συνήθως ἀπὸ τοῦ ἀγγρί-
ζεσθαι. οὕτως ὡρίων. Ἀγγρίζειν, ὑφαιρεῖσθαι, ἐρεθίζειν, ὀδυνᾶν. Ἄγγρις, ἡ ὀδύνη. Ἀγγῶνες, δοράτια οὐ λίαν
μικρὰ ἀλλ' οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι ἐπιτήδεια. Ἄγδυς, ἄγγος κρητικόν. Ἄγδισις, ἡ αὐτὴ τῇ μη-
τρὶ τῶν θεῶν. Ἄγε, καὶ ἄγετε. τὸ μὲν ἑνικῶς, τὸ δὲ πληθυντικῶς. ἐπὶ πλήθους ἄμφω κατὰ ὁμηρικὴν συνήθειαν. ὡς ἐν τῷ ἀλλ'
ἄγε μὴ παρέλκετε. καὶ, ἀλλ' ἄγετε μνηστῆρες. Ἄγεται ὁ ἀνὴρ γυναῖκα λέγεται. ἐπὶ γυναικὸς δὲ, οὐ λέγεται ὅτι ἄγεται
ἄνδρα. προσάγεται δέ τις τινὰ, ἤγουν ἕλκει. Ἄγε, ἴθι νῦν ἤγε. ἄγε δὴ, φέρε δή. Ἄγε δή τα, δεῦτε δή τα. Ἄγεα, τε-
μένη. Ἀγέασι, τεμένεσιν. Ἄγει σχολὴν, καὶ ἄγει ἀπραξίαν, ἀντὶ τοῦ σχολάζει, καὶ ἀπρακτεῖ, ἢ ἔχει σχολήν. καὶ ἄγει ἑορ-
τὴν, ἀντὶ τοῦ ἑορτάζει. καὶ ἄγει ἑορτὴν τόδε τὸ ἔθνος, ἀντὶ τοῦ τελεῖ. καὶ ἄγει ἡ θάλασσα γαλήνην, ἤγουν ἔχει. ἡ ἄγει, ἀντὶ
τοῦ πανηγυρίζει. ἀριστοφάνης. ἄγουσιν οὖν τὸν ἴακχον ὃν περ ὁ διαγόρας. Ἄγειν, τὸ διεξάγειν τὸ στράτευμα. ὅθεν ἀγὸς
ποιητικῶς, ὁ ἡγεμών. καὶ ἄγειν, νομίζειν. τίθεσθαι, καὶ ἡγεῖσθαι. ἄγειν, τὸ διάγειν διαβιβάζειν. οἷον τρίας ἡμέρας μ' ἄ-
γειν δοκεῖς. σοφοκλῆς. καὶ ἄγειν μυστήρια. ἀντὶ τοῦ μυσταγωγεῖν. Διαφέρει δὲ τὸ ἄγειν τοῦ φέρειν. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα
λέγεται. φέρεται δὲ, τὰ ἄψυχα. Οἱ δ' ἤγον ἔφερον δ' εὐήνορα οἶνον. καὶ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ παιδαγωγεῖν. ὅθεν καὶ ἀγωγὴ, ὡς ὁ
θεολόγος. Τοὺς μὲν γὰρ ἄγει λόγος. οἱ δὲ ῥυθμίζονται παραδείγμασι. καὶ ἄγειν, ἀντὶ τοῦ συντρίβειν. ὅθεν τὸ κατεαγώς. ἔχει
δὲ τὴν δύναμιν τοῦτο, ἀπὸ τῆς προθέσεως. καὶ ἄγειν τὸ φέρειν, καὶ λῃστεύειν. τιμᾶν. κομίζειν. σέβεσθαι. καὶ ἁρπάζειν. καὶ ἄ-
γειν, τὸ ὑπάγειν, καὶ τείνειν, καὶ ὑφέλκειν. καὶ ἐρεθίζειν. οἷον, ἄγω τινὰ εἰς δουλείαν. καὶ ἄγω μεγάλως τοὺς νόμους, ἀντὶ τοῦ
διηγοῦμαι. ἐξάγω. οὗ τὸ ἐναντίον εἰσάγω. συνάγω, τὸ τὰ διῃρημένα συνάπτω. προσάπτω. προσάγω, τὸ προσφέρω. προσά-
γομαι δέ τινα, ἀντὶ τοῦ ἕλκω. προάγω τινὰ ἤγουν προφθάνω. προάγομαι δὲ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταμαι ποιεῖν τι, ἢ λέ-
γειν. ἀνάγω τὴν ναῦν ἐπὶ ἀναπλεύσεως. οὗ τὸ ἐναντίον κατάγω, ὅταν τῷ λιμένι προσίσχῃ. κατάγω, καὶ ἐπὶ ἐλαττώσεως
μεγέθους ἀξιωμάτων, καὶ καθαιρέσεως. οὗ τὸ ἐναντίον, ἀνάγω. ἀνάγομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἀναπλέω. ἤτοι, τὸ ἐκ τοῦ λιμέ-
νος, εἰς τὸ πέλαγος πλέω. οὗ τὸ ἐναντίον κατάγομαι. λέγεται δὲ τὸ κατάγομαι, καὶ τὸ ἐπὶ καταγώγιου καταλύω. διάγω, τὸ
διατρίβω. μετάγω, τὸ μετατίθημι. παράγω, τὸ παριὼν φαίνομαι. παράγεται δὲ κατὰ γραμματικοὺς, καὶ λέξις ἐκ λέξεως.

καὶ παράγεται τὸ ἀπατᾶται· ἐπάγω καὶ ἐπάγομαι ἤγουν, ἐπὶ τῶν πύρων καὶ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ μὲν ἐπάγω, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς προτέροις, ἐπιφέρω ἕτερον. τὸ δὲ ἐπάγομαι λέγεται, ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐρχομένων καὶ ἑλκόντων τι δεδεμένον ὄπισθεν αὐτῶν. περιάγω τὴν πομπήν, ἀντὶ τοῦ καθαρὰ φαίνη ποιῶ· ἀπάγω, τὸ μακρὰν ποιῶ ἵστασθαι· ὑπάγω τὸ προάγω. ἄγω οὖν ὁ ἐνεστώς. ὁ παρατατικός, ἦγον· ἄξω μέλλων· ἀγήοχα παρακείμενος· ἤγαγον β' ἀόριστος. ἄγομαι ὑπό τινος ἐπὶ παθητικῆς σημασίας· ἄγομαι γυναῖκα, ἤγουν λαμβάνω· καὶ ἠγόμην παρατατικός· ἄξομαι μέλλων ἐπὶ σημασίας τοῦ ἐνεργητικοῦ· ἀχθήσομαι δέ, ἐπὶ πάθους. Ἀγεῖραι, ἀθροῖσαι· συναγεῖραι· συλλέξαι· συλλέξασθαι· ἐμπορίσαι· συμπορίσαι· συμπορίσασθαι. Ἀγέραστον γέρας, ἡ τιμή· ἀγέραστον καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγείραστον, οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν· σημαίνει καὶ τὸ ἄτιμον, καὶ πολύτιμον. Ἀγέρεσθαι, ἐκπορίζεσθαι· λοιδορεῖσθαι, συναθροίζεσθαι. Ἀγείρειν πύρνα· δέδωκεν ἀφορμὴν τοῖς ὕστερον ἀγύρτας εἰπεῖν τοὺς πτωχούς· καὶ ἀγυρτάζειν τὸ πτωχεύειν· καὶ μητραγυρτεῖν δέ, τὸ μετὰ τυμπάνων καί τινων τοιούτων περιϊέναι καὶ ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀγείρειν τροφάς· ὅ ἐστιν ἐπὶ τῇ Ῥέᾳ ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Διονύσου· μητραγύρτου καὶ τυμπανιζομένου· ἤγουν τύμπανον κρούων. Ἀγείρειν, συνάγειν· συναθροίζειν. λέγεται κατὰ τὸν Αἴλιον Διονύσιον, καὶ τὸ περιϊέναι καὶ πλανοστεῖν ἐπὶ νίκῃ, ἢ ἑτέρῳ τινί· ὅθεν ἴσως ὁ ἀγύρτης. Πλάτων ἐν Πολιτικοῖς, καὶ τὴν ἄθροισιν ἀγυρμόν φησιν· ἀπὸ συναγυρμὸν φρονήσεως. Ἀγειροκύβηλιν, μαντικὸν πέλεκυν· ἢ τὸν θύτην· τὸν ἀγείροντα τὸν πέλεκυν ἐφ' ἑαυτόν. παρὰ τὴν ἄγερσιν. Ἀγερέθω, ἐκ τοῦ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, γίνεται ἀγερέθω. Ἄγεκτοι, ἄβροχοι· σκληροί. Ἀγειρόντων, συναθροιζόντων. Ἀγείρω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον πολὺν στρατὸν ἀγείρας. Ἀγειστώτου, ἀθριγκώτου· ἀστεγάστου. Ἀγείτης, ὑβριστής. Ἀγελαίαν· τὴν ἀγελαίην βοῦν, τουτέστι νομαδικήν· ἀδάμαστον· νεμομένην· ἢ κτηνώδη. Ἀγελαία σταφυλή, ἡ εὐτελής· καὶ ἀγελαία, ἡ ἐξ οὐ γυναῖκα. Ἀγελαίας, ἀγραύλοις. Ἀγελαῖοι ἰχθύες, πολλοὶ μικροὶ ὁμοῦ. καὶ λίθοι εὐτελεῖς. Ἀγελαῖος, ὀχλώδης, ἰδιώτης· ἢ ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων· καὶ ἀγελαίων, ἰδιωτῶν, ἐρεμβωδῶν· καὶ ἀγελαίων ἔοικεν αὐτῶν εἶναι ὁ τοιοῦτος, ἀντὶ τοῦ εὐτελῶν· καὶ ἀγελαίων, τῶν πολλῶν καὶ τυχόντων. εἴη δ' ἂν ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγελαίων ζώων, ἢ ἀπὸ τῶν ἰχθύων· οὓς βόσκεσθαι ῥύδην καὶ ἀγεληδόν φασιν. Ἀγελαῖαι βόες, αἱ ἐκ τῆς ἀγέλης· οὐ μόνον βόας ἀγελαίας, ἀλλὰ καὶ ἀγελαίας ἰσχάδας τὰς εἰκαίας Εὔπολις ἔφη, καὶ ἄλλοι κωμικοί, ὥς φησι Παυσανίας· καὶ λίθους δὲ ἀγελαίους, τοὺς εἰκαίους καὶ ἀκαταξέστους. Ἀγέλαιος μὲν προπαροξυτόνως, ὁ ἀμαθής· προπερισπωμένως δέ, ὁ ἐκ τῆς ἀγέλης. Ἀγελαιών, ὁ τόπος τῆς ἀγέλης. Ἀγελάσαι· κομίσαι. Ἀγελάσκον, ἄτιμον. Ἀγέλαστα, τὰ μὴ γέλωτος ἄξια, ἀλλ' ἀγανακτήσεως. Ἀγέλαος, ὄνομα κύριον. Ἀγελάρχης, ὁ τῆς ἀγέλης τῶν βοῶν ἄρχων. Ἀγελαστής, ἔγχελυς. Ἀγελαστί, ἀντὶ τοῦ γελάσαι. Ἀγέλαστος πέτρα, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει· καὶ ἀγέλαστος πέτρα, παροιμία ἐπὶ τῶν λύπης προξένων.

Ἀγελάστου, ἀκακίας. Ἀγελάστοις, τοῖς ἐφήβοις Κρῆτες λέγουσιν. Ἄγε λεγώμεθα· φέρε εἰπέ· τὰ παρακελευστικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις τῶν προστακτικῶν καὶ προσέτι τοῖς ὑποτακτικοῖς συντάσσονται. τοῖς δὲ τρίτοις, τὸ ἀπαγορευτικόν· οἷον μὴ λεγέτω· μὴ τυψάσθω, οἰκεῖον καὶ ταῖς ἄλλαις ἐγκλίσεσι· μὴ γνῶς· μὴ γνώῃς· μὴ γνῶναι· πλὴν τῇ ὁριστικῇ. ταύτης δὲ τὸ ἀποφαντικὸν ἴδιον· οὐ λέγω· ναὶ λέγω. τὸ, μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τοῦ οὐ τίθεται. Ἀγελείη Ἀθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν· τουτέστι στρατιωτική· ὡς ληῗτις· ἡ ἄγουσα λεών· τουτέστι λαόν, ὡς ἡγεμονική· ἀφ' ἧς ἐννοίας καὶ τὸν στρατηγὸν λαγέταν ἡ ποίησις ἔφη· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὰ κύρια· ὁ Ἀγησίλαος, καὶ ὁ Ὁμηρικὸς Ἀγεσίλαος. Ἀγελή, δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

Ἀγέλη λέγεται, ὅταν πολλὰ πρόβατα ὁμοῦ βόσκηται· ἢ πολλοὶ χοῖροι, ἢ βόες, ἢ τοιοῦτόν τι, ἐφ' ὧν λέγεται ὁ ἀπελάτης· ἀπελάτης γάρ, ὁ μετὰ ξίφους ἀπελαύνων ἀγέλης ζῶον. ἀπὸ δὲ τῆς ἀγέλης, ἀγελαῖον ζῶον, τὸ ἐκ τῆς ἀγέλης· καὶ ἀπὸ τούτου ἀγελαῖος αὐτός, ὁ τοῖς πλήθεσι καὶ ὁ χυδαῖος· καὶ ἀγεληδὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀγέλας. διὰ τοῦ η· ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀγέλη παράγεται, ὥσπερ βοτρυδὸν διὰ τοῦ υ, ἀπὸ τοῦ βότρυς· λέγεται δὲ βοτρυδόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν πυκνότητα τῶν ἐν τῷ βότρυϊ ῥαγῶν· ὥσπερ ἰλαδόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἴλας· καὶ κρουνηδόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν χύσιν τῶν κρουνῶν. Ἀγεληδόν, ἠθροισμένως, ἅμα· ἢ δίκην ἀγέλης· καὶ ἀγεληδάς· κατὰ τὴν ἀγέλην· καὶ ἀγέλημα, κατὰ ἀγέλην. Ἀγελήτης βοῦς, ὁ ἐξ ἀγέλης.

Ἀγεληφι μετελθών, ἀντὶ τοῦ μετ' ἀγέλην· κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι· Ὅμηρος Ἰλιάδος π· ἤ ὑπὲρ ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγεληφι μετελθών. καὶ ἀγεληφι, ἐν ἀγέλαις. Ἀγέμεν, παρ' Ὁμήρῳ, χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν, Βρισηΐδα· ἤγουν, ἄγετε. ἔοικε δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα κατ' ἔλλειψιν γίνεσθαι, ὡς ῥήματος προαιρετικοῦ τινὸς λείποντος· οἷον τοῦτ' ἐθελήσατε ἀγέμεν, ἢ σπεύσατε, ἢ τοιούτου τινός. ἢ ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται ἀπαρέμφατα, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, καὶ Ἡσιόδῳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡς ἐνταῦθα· ἀπὸ τοῦ ἄγω, ἄγονται ἐπὶ πολὺ τὰ ἔμψυχα. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου, ἄγειν καὶ ἐπὶ αἰχμαλωσίᾳ εἴρηται ἐπαγωγή· καὶ τὸ ἀγεῖραι δέ, ἐντεῦθεν παράγεται. καὶ ἀγέμεν, ἄγετε, ἀγαγεῖν· ὡς τό, Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.

Ἄγεμεν, ἄγε δή. Ἄγεν, ἀντὶ τοῦ ἦγεν. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξάνονται ἐν τῷ παρατατικῷ· οἷον ἄγω, ἦγον· αἱρῶ, ᾕρουν· αἰτῶ, ᾔτουν. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν ἰωνικῶν καὶ τῶν ποιητικῶν. οἱ γὰρ ποιηταὶ καὶ οἱ Ἴωνες συναρχομένους πολλάκις ποιοῦσι τοὺς παρῳχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν· οἷον ἄγω, ἄγεν· καὶ ἄπτω, ἅψαρ. χωρὶς τοῦ ἀναγινώσκω, ἀνεγίνωσκον· καὶ ἀνέρχομαι ἀνηρχόμην· καὶ χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω, τὸ ἀήθης ὑπάρχω· ἀήθεσσον· καὶ ἀνδίζομαι ἀνδιζόμην· καὶ τοῦ ἀΐω τὸ ἀκούω· καὶ τοῦ ἄω, τὸ πνέω· ἃ οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς τὸ η ἐν τῷ παρατατικῷ. Ἄγεν, Ὅμηρος· πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι· ἔστι δὲ τὸ πάλιν ἄγεν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔμπαλιν ἐκλάσθησαν. ποιητικὴ δὲ λέξις τὸ ἄγεν· καὶ ἔστιν ὥσπερ τραφεὶς τραφέντος, τράφεν· ὅ ἐστιν ἐτράφησαν, οὕτω καὶ ἀγεὶς ἀγέντος, ἄγεν. Ἀγέν ὀξυτόνως, τὸ καταγέν· θραυσθέν· ὡς τό, τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι, καὶ ἦγεν. Ἀγένεια, ἡ δυσγένεια. Ἀγενής, ἄνανδρος· Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ἄπαις. Ἀγενεῖς, ἐπὶ τῶν ἀσθενοῖς καὶ ἐπὶ δυσγενοῖς. Ἀγένειος, μειράκιον. Ἀγενία, ἡ ἀνανδρία, καὶ ἡ δειλία. Ἀγενῶς, ἀνάνδρως. Ἀγέννητα, τὰ στοιχεῖα παρ' Ἐμπεδοκλεῖ. Ἀγέννητον, οὗ κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντος, οὐδὲν προεπινοεῖται τοῦ ὄντος. Ἀγεννῆ, δυσγενῆ. Ἀγεννίους, τὰς μὴ γεγεννηκυίας. Ἀγεννῶς, ἀνάνδρως. Ἀγέο, ἡγοῦ· ἄρχου. Ἀγεόμενοι, θαυμάζοντες. Ἀγέραα, ἄπιος ἔγχυη. Ἀγέραστος, ἄτιμος· ἄμοιρος. Ἀγερθήσεται, συναθροισθήσεται. Ἀγέρθη, συνηθροίσθη. Ἀγερθεν, συνηθροίσθησαν. Ἀγερμός, ἄθροισις· συναγωγὴ θυσίας. Ἀγέροντο, συνηθροίζοντο. Ἀγέρωχος,

ὁ σπανίως ἐρχόμενος, ἢ ὑπερήφανος. Ἀγέροσπον, σπάνιον. Ἀγερωστεῖ, ἐφορᾷ. Ἀγέρδακαβος, σταφυλή. Ἀγερσικύβηλις, Κρατῖνος ἐν δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος, τὸν αὐτὸν ἀγύρτην καὶ κυβηλιστὴν εἶπεν, οἱονεὶ θύτην καὶ μάντιν. κύβηλιν γὰρ ἔλεγον τὸν πέλεκυν· ὅθεν καὶ Λύσιππος ἐν Βάκχαις, τὸν αὐτὸν ἀγύρτην κωμῳδεῖ. Ἀγερύπτει, ἐφορᾷ· ἀσπαστὸν ἡγεῖται. Ἀγερώσατο, ἠθέτησε· διεψεύσατο· ἠμέλησεν. Ἀγερώσσει, ἀγρυπνεῖ, ἀθετεῖ. Ἀγερωχία, ὑπερηφανία. Ἀγέρωχος, ὁ ἀλαζών· ἀλαζονικός· γαῦρος· πάνυ τετιμημένος, ἢ ὑπερήφανος. Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν γέρας ἔχοντες· ἵνα εἶεν ἀγεράοχοι, καὶ ἐν συναιρέσει ἀγέρωχοι· κατὰ ἐπίτασιν τοῦ α παρὰ τὸ γεραρῶν· δηλοῖ δέ φασιν οὕτως ἡ λέξις, τοὺς σεμνούς· ὡς Ἀλκμὰν βούλεται. Ἀλκαῖος δέ φασι καὶ Ἀρχίλοχος ἀγέρωχον, τὸν ἄκοσμον καὶ ἀλαζόνα. οἱ δὲ τοῦτο ἴσως ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑπερηρμένου καὶ ὑπερφανοῦς. ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ η, ὑπερήφανος· καὶ τοῦ κούφου καὶ ἐλαφροῦ· ὅς ἀγείρει τὸ αὐχένιον ὑπὸ ὄχου, ἤγουν ἅρματος· μέση οὖν λέξις. ὅτι δὲ Τρῶες ποῦ ἀγέρωχοι καὶ Λύκιοι λεχθήσονται, δύναται ἡ λέξις οὐ μόνον δηλοῦν σεμνοὺς τοὺς τοιούτους, ἀλλὰ καὶ ἡνιοχικούς, παρὰ τὸ ἀγείρειν καὶ ἐλαύνειν ὄχους, οἳ καὶ ὄχεα λέγεται διχῶς· ὁμοίως τῷ, ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος. Ἀγέρωχοι, οἱ ἄγαν ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι, ἢ ὑπερήφανοι, ἢ ἀπαίδευτοι. τινὲς δέ φασι τοὺς Ῥοδίους εἰρῆσθαι ἀγερώχους· ὅτι νησιῶται ὄντες, ἔξωθεν ἐκ τῆς ἠπείρου ἀγείροντες ὀχήν, διεγίνοντο· τουτέστι τροφὴν ἐπείσακτον. Ἄγες, ἄγε, φέρε. Ἄγεσθαι, ἀγαγεῖν. Ἀγεσίμων, ὁδὸς λεπτή. Ἀγεσίλαος, ὁ Πλούτων· ἐπώνυμον τοῦ ᾅδου· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς λαούς· ἄρχων γάρ ἐστι τῶν θανόντων. Ἀγεσίφρων, τὰς ὄψεις ἐπαίρων.

Ἀγέστρατον, καλύπτρον ἤγουν κοσμητήριον. Ἄγεται, φέρεται. Ἄγεται γυναῖκα ὁ ἀνήρ, ἤγουν λαμβάνει. ἐλέγετο δὲ γυνὴ ἄγει ἄνδρα· καὶ ἄγεται δὲ καὶ ἄγει, ἀντὶ τοῦ φέρει· Πλάτων ἐν τῇ ἀπολογίᾳ Σωκράτους. Ὤχοντο εἰς Σαλαμῖνα, καὶ ἦγον τὸν Λέοντα. Ἀγετοί, θαυμαστοί, ἔνδοξοι, λαμπροί. Ἀγετρία, μαῖα· Ταραντῖνοι. Ἄγευστοι, ἄπειροι.

Ἀγέων, ἁγισμάτων, ἱερῶν. Ἄγη, θάμβος· ὡς ἄγη μ' ἔχει εἰσορόωντα. Ἀγή, θαῦμα, χαρά, ἀπιστία, ζῆλος· παρ' Ἡροδότῳ βασκανία· παρ' Ὁμήρῳ ἔκπληξις· πληγή, θραῦσις, κλάσις· ἀπώλεια· μίασμα· ἔνιοι ἱερεῖα. Ἄγη μὲν οὖν παροξυτόνως ἡ ἔκπληξις· ἀγὴ δὲ ἡ κλάσις τοῦ κύματος. Ἀγή· πολιά· αἰγιαλός· ἔνθα τὰ κύματα περιάγνυται. Ἀγὴ ποιητικὸν ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐάγη παρ' Ὁμήρῳ. ἐάγη δὲ ἀττικόν· Ὅμηρος· Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· ἐκ τοῦ ἄγω.

Ἄγη παρὰ τοῖς τραγικοῖς τιμή, σεβασμός. Ἀγηγέραται, συνηθροισμένοι εἰσίν· ἐκ τοῦ ἀγείρω, ὁ μέλλων ἀγερῶ, ὁ παρακείμενος ἤγερκα· ὁ παθητικὸς ἤγερμαι· τὸ τρίτον ἤγερται· καὶ ἀττικῶς, ἀγήγερται· καὶ ἰωνικῇ προσθέσει τοῦ α ἀγηγέραται, ὡς ἔσπαρται ἐσπάραται. Ἀγηγέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν· ἐκ τοῦ ἀγείρω, ἀγερῶ, ἤγερκα, ἀγήγερκα· ἤγερμαι, ἀγήγερμαι· ἠγέρμην ἀγηγέρμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀγηγέρατο ἰακῶς. Ἀγηλάζειν, σώζειν. Ἀγῆλαι, σεμνῦναι, ἀναθεῖναι, κοσμῆσαι, καὶ εἰς ἀγέλην ἀγαγεῖν, καὶ τιμῆσαι. Ἀγήλειεν, τιμήσειεν. Ἀγήλω, κοσμήσω.

Ἀγηλαροί, οἱ κεραυνοί. Ἀγηλατεῖν, διώκειν, ὡς ἄγος ἐξελαύνειν, φυγαδεύειν, κεραυνοῦν, τινὲς δὲ ῥαπίζειν.

Ἀγηλατεῖν· ἐὰν δασύνῃς, τὸ ἄγος καὶ τὸ μίασμα ἐλαύνειν· ἐὰν δὲ ψιλώσῃς, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσειν. Ἀγηλείοιο, λαφυραγωγοῦ. Ἀγειλόμεναι, χαίρουσαι. Ἄγημα, τὸ προϊὸν τοῦ βασιλέως τάγμα, ἐλεφάντων καὶ ἵππων, καὶ πεζῶν· οἱ δὲ τὸ ἄριστον τῆς μακεδονικῆς συντάξεως, κραταιὸν ὂν πλήθει καὶ σώματος εὐεξίᾳ. Ἀγηνορία, ἀνδρεία, καὶ ἠνορέα, παρὰ τὸν ἄνδρα· κατὰ χρηστικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται ἡ ἰσχύς· ὡς τὸ, ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα. Ἀγηνορίδης, αὐθάδης. Ἀγηνορίη, ἀνδρεία, αὐθάδεια. Ἀγηνόριος, πυθαγόρειος. Ἀγηνόριον, ὄνομα τόπου. Ἀγήνωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ψόγου λαμβάνεται ὅτε δηλοῖ τὸν θρασὺν καὶ ὑβριστήν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπαίνου, ὁπηνίκα τὸν ἀνδρεῖον δηλοῖ· γίνεται ἀμφότερα ἐκ τοῦ ἄγαν, καὶ τοῦ ἠνορέη· τουτέστιν ἀνδρεία. διττὸν γὰρ τὸ ἄγαν· τὸ μὲν καθ' ὑπερβολήν, ὅπερ καὶ ψέγεται· τὸ δὲ κατὰ μεσότητα ἐστὶν ἄγαν, καὶ ἐπαινετόν. Ἀγήνωρ, ὁ ἄγαν τῇ ἠνορέᾳ χρώμενος· οὕτω καὶ ὑπέροπλος· ὁ διὰ θρασύτητα ὑπὲρ τὸ δέον ὅπλοις χρώμενος· καὶ ὑπεροπλία, ἡ τοιαύτη κακία. Σημείωσαι δὲ ὅτι, ὁπλότερον μὲν καὶ ὁπλότερον ὁ ποιητὴς λέγει τὸν νέον, καὶ ὅπλα αἴρειν δυνάμενον· οὐκ ἐπὶ ψόγῳ τὴν λέξιν τιθείς· τὸ δὲ ὑπέροπλος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, ἐπὶ σκώμματι λαμβάνεται· καὶ ἀγήνωρ, ὁ ὑπερήφανος· Ἡσίοδος λέγει ἀγήνορα, τὸν αὐθάδη καὶ ὑπερόπτην· ὃν ποιεῖ δύπτιλη καὶ ταπεινόν· καὶ ἀγήνωρ, ὁ Εὐρύπυλος ῥηθείη ἄν, καὶ ἀγαπήνωρ· τὸ μὲν ὡς ἀγαπῶν· τὸ δὲ ὡς ἀγάμενος, ἤτοι θαυμάζων τὴν ἠνορέην· ὥς εἶναι τοιαῦτα, τὸν ἀγαπήνορα καὶ τὸν ἀγήνορα. Ἀγήνωρ ὁ Ποσειδῶνος, γαμεῖ Δαμνὼ τὴν Βήλου. τούτου δὲ γίνονται Φοῖνιξ, καὶ Ἰσαία· ἣν ἴσχει Αἴγυπτος· καὶ Μελία, ἣν ἴσχει Δαναός· ἔπειτα ἣν ἔχει Ἀγήνωρ Ἀργιόπην τὴν Νείλου τοῦ ποταμοῦ· τούτου δὲ γίνεται Κάδμος. Ἀγήοχα, ἤνεγκα, ἐκόμισα. Ἀγηοχώς, ἐνέγκας· κανόνισον· ἄγω, ὁ μέλλων ἄξω· ὁ παρακείμενος ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἄγηχα· καὶ ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἐθέλει ἔχειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, πλεονάζει ἡ γο συλλαβή, καὶ γίνεται ἀγήγοχα· καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, ἀγήοχα, ἡ μετοχή, ὁ ἀγηοχώς.

Ἀγήρατον, ἄφθαρτον· μὴ γηράσκον· ἀδιάφθορον· οἱονεὶ ἄφθαρτον, ἀπαλαίωτον. Ἀγήραος, οὗ κρᾶμα ἀγήρως· μύθου ἤρτηται τοῦ κατὰ Τιθωνόν· ὃς ὑπεργηράσας, οὐδὲν τῆς μυθικῆς ἀθανασίας ἀπώνατο. Ἀγήραος ποιητικόν, ἀγήρως κοινόν· κλίνεται δὲ τὸ μὲν ποιητικὸν εἰς, ου· ὡς ἵππος ἵππου· κοινὸν μονόκλιτόν ἐστιν, ὡς ἄθω· κατὰ ἀποβολὴν γὰρ τοῦ ς ταῦτα τὴν γενικὴν ποιεῖται. εἶτα κατὰ τὴν αὐτὴν φωνὴν καὶ τὴν δοτικὴν ποιεῖ καὶ τὴν αἰτιατικὴν τοῦ ἄθω· τῷ ἄθω, τὸν ἄθω, οὕτω τοῦ ἀγήρω· τῷ ἀγήρω· τὸν ἀγήρω. Ἀγήρατον, ἄφθαρτον· ἀθάνατον· μὴ γηράσκοντα· παρὰ τὸ γῆρας.

Ἀγήρω, τὰ μὴ γηρῶντα, καὶ σὺν τῷ ν ἀγήρων· οἱ δὲ ἄνευ τοῦ ν, θηλυκόν φασιν εἶναι· οἱ δὲ τὸ μὲν σὺν τῷ ν, τὴν αἰτιατικὴν δηλοῦν πτῶσιν· τὸ δὲ ἄνευ τούτου, τὴν γενικήν τε καὶ δοτικήν· καὶ ἀγήρως, ὁ ἄφθαρτος ἀττικῶς· καὶ οὐδετέρως ἀγήρων.

Ἀγήρω, ἀγήρατον, μὴ γηρῶν. Ἀγηρυναῖοι, ὄνομα ἔθνους· ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε· ἀστείως συνέζευκται ὡς μὴ ὂν ἀγαθὸν ἀγήρω τινὰ εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἀθάνατος εἴη· ὡς ὁ τοῦ Τιθωνοῦ μῦθος δηλοῖ. Ἀγήρως, ἀπαλαιώτως. Ἀγήσανδρος, ὁ ἀνδής. Ἀγήστωρ, ἄρχων. Ἀγησαγόρας, ὄνομα κύριον. Ἀγησίλαος, ὄνομα κύριον. Ἄγηται, ἀπάγει, ἕλκει. Ἀγήτας, ὁ τῶν αἰτωλῶν στρατηγός. Ἀγήτης, ὁ ἱερωμένος. Ἀγητής, ὁ ἱερωμένος ἄτιμος. ἐν δὲ τοῖς

καρνεάσιν ὁ ἱερώμενος τῆς θεοῦ· καὶ ἡ ἑορτὴ ἀγητορία. Ἀγητοί, θαυμαστοί. Ἀγήτορα, ὄνομα κύριον. Ἀγητόρειον, ἑορτή. Ἀγήτωρ, ὁ τῶν τῆς Ἀφροδίτης θυλλῶν ἡγούμενος ἱερεὺς ἐν Κύπρῳ. Ἀγηχῶ, ἡ χῶ ἁγίων· ἡ σίφος· ἡ σύστημα. Ἅγια, τίμια, τὰ ἐντὸς τοῦ καταπετάσματος. Ἀγιάδαι, τόπος ἐν Λακεδαιμονίᾳ· καὶ οἱ βασιλεῖς δὲ οὕτω καλοῦνται, οἱ ἀπὸ Ἄγιδος. Ἁγιάζειν, ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν τοὺς νεκρούς· τινὲς δὲ τὰ ἱερεῖα ἐσθίειν. καὶ ἁγιάζειν, ἅγια ποιεῖν, καὶ καθαίρειν. Ἁγίαζε, σέβου. Ἁγιάσαι, καρπῶσαι, καῦσαι ἁγίως. Ἁγιάσατε, προσυπερθέσατε, κηρύξατε. Ἁγιάσει, διαφυλάξει. Ἁγίασμα, ὁ θεῖος ναός. Ἁγιασμός, ἁγιστεία· καθάρσεις. Ἁγιασία, ἡ ἁγιοσύνη· ἁγιστεία δὲ ἡ ἱεροτελεστία δίφθογγον. Ἁγιασθέντων, ἀφιερωθέντων. Ἁγίζων, ἁγιάζων. Ἁγίζειν, τὸ τὰ ἱερὰ ἐσθίειν, ἢ καρποῦν· ἔνιοι τὸ κατατέμνειν. Ἀγινεῖ, ἀντὶ τοῦ φέρειν· ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν ἀγινῶ· ἐστὶ ἐπενθέσει τοῦ ι ἀγινῶ· καὶ ἀγινεῖν· ὅπερ παράγωγον ὂν τοῦ ἄγειν, σεσημείωται τοῖς παλαιοῖς· ὡς ἀεὶ ἐκτείνει τὴν γι συλλαβήν· οἷον ἕκαστος μῆλον ἀγίνει· καὶ παροιθεν ἀγίνεσκον, ἢ ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· ἔνθα ἡ γι συλλαβὴ μετὰ τῆς ὄπισθεν αὐτῆς ἀπαρτίζουσα σπονδεῖον, τὰς ἐφεξῆς τέσσαρας προκοιλίον στοίχου λόγῳ δακτυλικῶς προδίζει· ἔστι δὲ ἀγινεῖν κυρίως μὲν τὸ ἄγειν, ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ ἄγω· ἔτι δὲ καὶ καταφέρειν. Ἅγιος, ὁ φύσει ἁγιάζων· καὶ οὐχ ἁγιαζόμενος· κατὰ μέθεξιν δὲ ὁ ἁγιαζόμενος, λέγεται ἅγιος. Ἅγιος· ἅγιος· ἅγιος κύριος· ὅτι τοὺς λέγοντας μυριάκις εἶναι ἅγιος ὁ θεός· καὶ τοὺς παρερμηνεύσαι τοῦτο τολμῶντας, λαμπρῶς ἐλέγχει, τὸ ἐζήτησα τὸ πρόσωπόν σου· τὸ πρόσωπόν σου κύριε ζητήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· τὴν ἁγίαν ἀνακηρύττον τριάδα· οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἅγιος ὁ σταυρωθεὶς, ἐπιστομιζέσθωσαν· ἀπὸ τοῦ ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· καὶ ἅγιοι οἱ καθαροὶ καὶ σεβάσμιοι· ἔστι ἅγιον, τῆς ἁγνοῦ τὸ σπέρμα· καὶ ἅγιος, ὁ εὐσεβής. Ἀγιδαῖος, ἀργαλος καλεῖται παρὰ Λάκωσιν, ὁ Ἀμυκλαιεύς ὁ υἱός. Ἀγίνεσκον· τουτέστιν ἦγον. Ἀγίνεον, ἦγον· τὸ ἐπιμενῶν ἄγειν, ἔστι ἐν ναυσὶ κυρίως. Ἀγισμός, ἀστραπός. Ἁγιστεύειν, σέβειν· ἁγνεύειν. Ἁγιστεύει, σέβεται. Ἁγιστεύων, εὐσεβῶν. Ἁγιστία, καθάρσεις· ἁγιάζω ἁγιάσω ἡγίακα· ἡγίασμαι· ἡγίασαι· ἡγίασται· ἁγιαστός ἁγιασία ἡ ἁγιοσύνη· ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἁγιστεία. Ἀγκαῖος Παρθενίης· Ἀριστοτέλης φησὶ περὶ Ἀγκαίου, ὅτι φιλογέωργος ὢν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα, βαρὺς ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις· εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ· ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἔφθακει, χαίρων ἐτρύγα· καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ· μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπέμνησεν αὐτὸν τοῦ λόγου· ὁ δὲ ἔφη, πολὺ μεταξὺ πέλει, κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου· τούτων ἔτι λεγομένων, ἧκέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σῦς λυμαίνεται τὸν ὄρχατον· ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν, ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε· καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν· ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων· καὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ὀγδόῃ φησὶ, τὸν Ἀγκαῖον ὑπὸ Καλυδωνίου συὸς πληγέντα τὸν μηρόν, ἀποθανεῖν. Ἀγκάλας, ἀγκαλίδας εἰπὼν ὁ ποιητὴς συνυποκορίζει αὐτὰς τῇ βραχύτητι τοῦ ἐγκοιμωμένου αὐταῖς βρεφυλλίου· δέξων οὐ μόνον αἱ ἀγκαλοδαγωγοί, ἀλλὰ ἀγκαλιδαγωγεῖν κατὰ Παυσανίαν, τὸ ἀγκαλίδας ἄγειν ἐπὶ κτηνῶν, ἢ πλοίου οὐκ αὐτὸν φέροντα· τοῦτο γὰρ ἀγκαλιδοφορεῖν· ὥς τι ὁμώνυμον· ἔστι ἡ ἀγκαλὶς οὐ μόνον ὁμηρικῶς ἀγκάλην δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ δεσμὸν ξύλων, ἢ τοιούτων τινῶν· κοιμᾶσθαι δὲ ἀγκάλαις ὁ παῖς λέγεται, ἢ ὡς συγκοιμώμενος τῇ τιθήνῃ, ἢ ὅτι ἄυπνος καὶ ἐκείνη οὖσα, εἶχέ τι λέκτρον σύμμετρον πρὸς τὰς ἀγκάλας, ἐν ᾧ ἐκάθευδεν ὁ παῖς· ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Ἀγκάζοντο, ταῖς ἀγκάλαις περιελάμβανον. Ἀγκαλέοις, ἀγκύρας. Ἀγκαλέει, ἀνακαλεῖ. Ἀγκαλέω, ἀνακαλῶ. Ἀγκαλιδαγωγοί, ἀγκαλίδας ἔχοντες. Ἀγκαλίδας ἕλκειν, αἴρειν ξύλα εἰς ἔργατα. Ἀγκαλίδες, αἱ τῶν φρυγάνων δέσμαι, ἢ μερίδες, ἢ δράγματα. Ἀγκαλίδεσσιν, ἀγκάλαις, χερσίν. Ἀγκαλίνας Ἀργεῖοι, τὰς ἀγκάλας. Ἄγκαλον, ἄνοιξον. Ἀγκαλίς, ἄχθος καὶ δρέπανον· Μακεδόνες· καὶ ἀγκαλίς, μερίς. Ἀγκαλωπίς, κρημνός· οἱ δέ, βόθρον. Ἀγκάς, ἀγκάλας, ἢ ταῖς ἀγκάλαις ἐπιρρηματικῶς· οἷον, ἀγκὰς ἐλάζετο· εἰ μὲν ἐπίρρημά ἐστι, συστέλλει τὸ α· ὡς τὸ ἑκάς, ἀνδρακάς· εἰ δὲ ἔστιν αἰτιατικὴ πληθυντική, ἧς ἡ εὐθεῖα αἱ ἀγκαί, καὶ δηλοῖ τὰς ἀγκάλας, δωρικῶς συστέλλει τὸ α· αἱ μὲν εἰς αι λήγουσαι εὐθεῖαι τῶν πληθυντικῶν, συστέλλουσι τὸ α τῶν αἰτιατικῶν παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν· αἱ δὲ εἰς ες ἐκτείνουσιν, ἀπεναντίας τῇ κοινῇ διαλέκτῳ. Ἀγκάσασθαι, ταῖς ἀγκάλαις βαστάσαι. Ἄγκεα καὶ ἄγκη, οἱ φαραγγώδεις καὶ ἀγκυλοειδεῖς τόποι, καὶ κοῖλοι, καὶ καταδύσεις ἔχοντες· καὶ ἄγκεσι, συνδένδροις καὶ ὑλώδεσι τόποις· ὡς ἐν ἐπιγράμματι· θηροβολεῖ τούτω δ' ἄγκεσι θηροτόκοις. Ἄλλως. Ἄγκεα, τόποι ὀρεινοὶ ἀνακείμενοι· δασεῖς· ὅ ἐστι χθαμαλοί· ταπεινοί· καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι, φάραγγες, κοῖλοι τόποι· κλίματα ὀρῶν ἐν οἷς ὑγρότητος συλλειβομένης, πόαι φύονται εἰς λέχος, εἴ τις ἐπ' αὐτῶν ἀνάκειται· ἀφ' ἧς ἐννοίας καὶ λέχεποίης ποταμός, οὗ εἰς λέχος ἡ πόα σκεδιασθήσεται τῷ ἀνακεισομένῳ· ἄγκος ἐκ τοῦ ἀνακεῖσθαι συγκέκοπται· εὐνὴ δὲ ἐλάφοιο· ἡ διατριβή, καὶ ὡς εἰπεῖν κοίτη· ὅθεν ἔστι θῆρες ὑληκοῖται· καὶ ἄγκος, ὁ ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος. Ἰστέον ὅτι, τὰ μὲν ἀνώτατα τοῦ ὄρους, ἀκρώρειαι καλοῦνται· τὰ δὲ ὑψηλά, σκοπιαί· τὰ δὲ προνενευκότα, πρῶνες· τὰ δὲ κεκαμμένα, κλιτύες· τὰ δὲ βάσιμα, βῆσσαι· τὰ δὲ κοῖλα, ἄγκεα, καὶ ἄγκη· τὰ δὲ σύνδενδρα, νάπαι· τὰ δὲ κάτω, πρυμνώρεια· ἡ δὲ παρὰ ταῖς πρυμνορείαις πεδιάς, παρόριον· ἢ ἄγκη λέγονται τὰ τῶν ὀρῶν κοιλώματα, ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα· παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ ἄγκη, ἢ παρὰ τὸ κέω καὶ τὸ δηλοῦν τὸ κεῖσθαι, γέγονεν ἄγκος ἐν ᾧ ἐστι συνάγεσθαι καὶ κεῖσθαι. Ἀγκειθ' Ἡφαίστῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνάκειται. Ἀγκεκυβρικῶς, ἀνατετροφώς. Ἀγκεντίοντα, ἀναπιλλοῦντα. Ἀγκεράτισιν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἀγκηθής, ὁ ἀβλαβής. Ἀγκής, ὁ ἀντιχής. Ἀγκίον, ἀγκιδοθήκη. Ἀγκιστρεύειν, θηρεύειν, δελεάζειν. Ἀγκιστροειδὲς θηρατικὸν ἐκ σιδήρου καμπτόν, ἀγκύλον, στρεβλόν.
Ἀγκιστροφάγος, φιλάργυρος. Ἀγκιστρωμένος, κατεχόμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχθύων, τῶν κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ. Ἄγκλετοι, μεγάλαυχοι. Ἀγκλεύειν, σώζειν. Ἀγκλίνας, ἀνακλίνας· ἀνοίξας· ὡς τὸ ἀγκλίνας,

πρόσθεν δὲ σάκεα χέθον. Ἀγκλόν, σκολιόν. Ἀγκοίνη, ἡ ἀγκάλη. Ἀγκῶλαι, ἀγκῶνες, ἀγκοῖναι, ἀγκάλαι, χεῖρες καὶ χοινία ἴσου. Ἀγκοντίδες, αἱ ὑπηρετίδες· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐγκονεῖν· ὅ ἐστι, μετὰ σπουδῆς ἐνεργεῖν.

Ἀγκόνοις, διακόνοις, δούλοις. Ἀγκοστήρ, σφύρα. Ἀγκορές, ἀκόρεστον. Ἀγκορυφῶσα, ἀναπιθεῖσα· τὸ τῆς κεφαλῆς ἐφαπτόμενον τὴν ἱέρειαν, καθοσιοῦται τῷ θεῷ. Ἄγκος, ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· καὶ ἄγκον νῆσον, τὴν πολλὰ ἄγκη ἔχουσαν. Ἀγκοτύλη, παιδιά τις· ἐν ᾗ τὰς χεῖρας ὀπίσω πλέξαντες δέχονται τὸ γόνυ. Ἀγκόχασιν, ἠνοίχασιν· παρ' οὐδενὶ εὑρίσκεται τῶν ἀκριβῶν, ἀλλ' ἐν ἐπιστολῇ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος μόνον. Ἀγκράτος ἐλαύνοντα, ξυμφωναί τι τοῦ πάνυ ἐλαύνοντα. Ἀγκρινόμεναι, ἀποφηνάμεναι. Ἀγκτήρ, δεσμός. Ἀγκαλιάζει, ἄγχει. Ἀγκτῆρες, οἱ ἐν τῷ τραχήλῳ τόποι, δι' ὧν ἄγχεσθαι συμβαίνει. Ἀγκύλαι, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος· καὶ ἀγκύλαι, ἱμάντες ἐν Κρήτῃσιν. Ἀγκύλας, ὀγκίνας· σκεύη· ἢ χαλεπάς. Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκύλη, εἶδος ἀκοντίου· καὶ ἠγκυλωμένος, ἀγκύλην ἔχων· σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τι τῆς σκηνῆς τοῦ Μουσέως. Ἀγκύλη, ἀκόντιον, ἢ ἡ καμπὴ τοῦ ἀγκῶνος, καὶ ποτηρίου εἶδος, εἰς κοττάβους· οἱ γὰρ τοῖς κοττάβοις προϊέμενοι, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἠγκύλουν, κυκλοῦντες αὐτὴν ὡς ἐνῆν εὐπρεπῶς δ' ἔστατα σεμνυνόμενοι· ὡς ἐφ' ἑνὶ τῶν καλῶν. Ἔτι ἀγκυλισταί, οἱ ἀκοντισταί εἴρηνται. δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορμάδα.

Ἀγκύλη χείρ, ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεστραμμένη, εἰς ἀποκοτταβισμόν. Ἀγκύλια, οἱ κρίκοι τῆς ἁλύσεως. Ἀγκυλομήτης, ὁ χρόνος λέγεται· ὅτι τὰ μὲν κρύπτει· τὰ δὲ φαίνει· ἢ ὅτι λεληθότως παρέρχεται. Ἀγκυλομήτης, ὁ Προμηθεύς· ἤγουν ὁ ἑαυτὸν νοῶν, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος· δηλοῖ δὲ τοὔνομα ἐνίοτε μὲν, τὸν σοφὸν καὶ τὸν ἑαυτὸν νοοῦντα· ἐνίοτε δὲ, τὸν πανοῦργον. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἀγκυλομήτης, καὶ τὸ ποικιλομήτης, καὶ τὸ δολομήτης, καὶ ὅσα ἀπὸ τοῦ μῆτις σύγκειται, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· κλίσιν δὲ οὐκ ἰδίαν ποιεῖται, ἀλλ' ἀγκυλομήτου καὶ δολομήτου, καὶ ποικιλομήτου κλίνεται ἑτεροκλίτως, ὡς πρέσβις, πρεσβύτου· καὶ πολύς, πολλοῦ· καὶ πολλὰ ἕτερα. Ἀγκυλομήτου, σκολιὰ βουλομένου. Ἀγκυλομυόν, νοσερόν. Ἀγκύλον, καμπύλον, ἐπικαμπές, καὶ τὸ σκολιόν, καὶ τὸ περιφερὲς σχῆμα, ὡς τὰ ἀγκύλα τόξα· καὶ τὸ ἰσχυρόν, ὡς τὸ ἀγκύλον ἅρμα. Ἀγκύλεσθαι, κάμπτεσθαι. Ἀγκυλότοξοι, ἐπικαμπῆ τὰ τόξα ἔχοντες· καὶ ἀγκυλότοξοι, οἱ χρώμενοι ἀγκύλοις· ἤγουν σκολιοῖς τόξοις· μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀγκύλαις· ἔτι δὲ καὶ τόξοις. Ἀγκύλοις, τοῖς ἀκάμπτοις. Ἀγκυλόχειλαι, ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες· ἤγουν τὰς τομάς.

Ἀγκυλοχείλης λέγεται, ὁ ἔχων ἀγκύλας χηλάς· ἤτοι ὄνυχας· ὡς τραπέντος τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον Βοιωτῶν ἔθει· ἀνακριβὲς τὸ τῆς ἐτυμολογίας, ἐπειδὴ χηλὴ ἐπὶ ζώων κυρίως λέγεται πεζῶν· ἃ καὶ δίχηλα λέγεται· ἄλλως τι, καὶ προείληπται ὁ νοῦς οὗτος, ἐν τῷ γαμψώνυχας· καὶ οὐ πρέπει δὶς τὸ αὐτὸ ἐπιθέτου. εἰ δέ γε ἀγκυλοχείλης εἴη ὁ ἔχων ἀγκύλα χείλη, ἔχει τι καὶ οὕτω πρόσαντες ἡ ἑρμηνεία· ἐπεὶ γὰρ αὐτοῦ ῥάμφος οὐ χεῖλος λέγεται, καὶ ὅμως κάλλιον τοῦτο, ἢ παρὰ τὸ πρότερον· ἡ γὰρ λέξις τοῖς ῥάμφοις, τῶν ὑστέρων ἐστίν. Ἀγκυλοχείλης καὶ ἀγκυλόχειλος· χολιόχειλος· ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ· ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων τοῖς χείλοις· ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων, πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν.

Ἀγκυλωμένος, ἀντὶ τοῦ ἀγκύλην ἔχων· ἔστι δὲ ἡ ἀγκύλη εἶδος ἀκοντίου. Ἀγκύλως, ἀποτόμως· καὶ ποτὲ δὲ ἀγκύλη, τὸ ἐντὸς τοῦ ἀγκῶνος. Ἄγκυρα, τὸ αἰδοῖον παρὰ Ἐπιχάρμῳ· Κύπριοι δὲ τὸ τριόβολον, καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος· καὶ τὴν ἀσφάλειαν· καὶ ἄγκυρα ἱερά, ἧς χωρὶς ἀνάγκης οὐ χρῶνται· καὶ ἄγκυρα, ἐν ᾗ τὰ σῦκα λαμβάνουσιν. Ἄγκυρα, πόλις· καὶ οἱ ἀπ' αὐτῆς ἀγκυρανοί. Σημείωσαι ὅτι, οἱ νῦν ἀγκυρανοί, ἑλληνογαλάται πάλαι ἐλέγοντο. Ἄγκυραι· μεταφορικῶς, αἱ ἀσφάλειαι· Σοφοκλῆς Φαίδρα. Ἀγκυροβόλιον, τὸ σίδηρον τοῦ πλοίου. Ἀγκύριον, πόλις Ἰταλίας· καὶ ὁ πολίτης ἀγκύριος· ἢ ἀγκυριεύς. Ἄγκυρις, βοτάνη τις. Ἀγκυρίττει, μεταμέλεται. Κρῆτες. Ἀγκύρισμα, σχῆμά τι τοῦ ἐν πάλῃ· καὶ ἀγκύρισμα, εἶδος παλαίσματος· καὶ ἀγκυρίσας ἀντὶ τοῦ καταπαλαίσας, ἢ τῇ ἀγκύρῃ καταβαλών· ἔστι δὲ ἀγκύρισμα, καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων· Ἀριστοφάνης· διαβαλών, ἀγκυρίσας, εἶτα ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας· τουτέστι, προσέκρουσας, ἢ κατέπτωκας· ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ, ὃν ἄκολον ἔλεγον. Ἀγκυροβαλλῶ, ὁρμῶ. Ἀγκυρόβολα, Φοίνικες τὰ δεῖπνα ἃ παρεσκεύαζον τοῖς τελώναις, ἐκ τοῦ λιμένος· ἔστι δὲ καὶ μισθός· ἔπρασσον γὰρ ἐν τοῖς λιμέσιν ἐνόρμιον. Ἀγκυρομήλη, ἄγκυστρον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀγκωλιάζων, ἀπόμενος τῷ ἑτέρῳ ποδί. Ἀγκωβόλος, ἁλιεύς.

Ἀγκών, ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ οἴκημα ἦν σκότους ἀνάπλεων· ὃ δὴ ἀγκῶνας ἐκάλουν οἱ Καρχηδόνιοι· ἔνθα ἐνέβαλλον τοὺς ἁμαρτάνοντας, οἷς ἂν χαλεπαίνοι ὁ τύραννος· καὶ ἀγκῶνες, μέρος τι τῆς οἰκίας· καὶ ἀγκῶνες· αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοχαί, αἱ παρὰ ταῖς ὄχθαις· καὶ ἀγκῶνας τὰς ἄκρας τῶν ὀρῶν. Ἀγκῶνες ἀπὸ σωματικοῦ ἀγκῶνος, οὐ μόνον τροπικῶς λέγονται τόποι ὀρεινοί, ἀλλὰ τόποι τινὲς ὡς κατά τι κύριον ὄνομα. Ἀγκωνίσκοι, σκεύη τιμωρητικά. Ἀγκών, τό τι συνήθως λεγόμενον, καὶ ἡ τοῦ τείχους καμπή· παρ' ἀγκῶνος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο· καὶ τῆς κιθάρας δὲ τὰ ἀνέχοντα τοὺς πήχεις, ἀγκῶνες λέγονται· λέγεται δὲ ἀγκών, παρὰ τὸ ἀρκεῖσθαι ἑτέρῳ ὀστέῳ, ἀγών, καὶ ἀγκών. Ἀγλαά, λαμπρά, καλά, αἴθρια. παρὰ τὸ ἀγανάλλεσθαι, ἀγλάαα· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀγλαά· ἢ παρὰ τὴν αἴγλην. Ἀγλαούς, λαμπρούς. Ἀγλαΐας φέρειν· παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς Ὀδυσσείας, καὶ θέλειν ἀστικὸν εἶναι ἀεί· ὥσπερ ἄν τις ἐξ ἀντιστρόφου ποτὲ καὶ τὸν ἀστικὸν αἰτιάσηται· ἀεὶ πλανώμενον κατὰ ἀγρούς· πλάνης ἐνταῦθα νοουμένης τῆς ἔξω τῶν οἰκείων ἔργων διατριβῆς. Ἀγλαΐα, λαμπρότης.

Ἀγλαΐαι, τρυφαί, καλλοναί, κόσμοι. Ἀγλαΐα, τῷ κάλλει. Ἀγλαΐεσθαι, λαμπρύνεσθαι, καλλωπίζεσθαι, παρὰ τὴν ἀγλαΐαν. Ἀγλαΐζει, θάλλει· φαιδρύνει. Ἀγλαΐζεσθαι καὶ ἀγάλλεσθαι ταὐτόν ἐστιν· ἀλλὰ τὸ ἀγλαΐζεσθαι ἐκ τοῦ ἀγάλλω παράγεται κατὰ παραγωγήν, καὶ ὑπέρθεσιν τοῦ ἀμεταβόλου. Ἀγλαΐῃ πεποιθώς, ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει· σχῆμά ἐστι καινοπρεπές· ὤφειλε μὲν εἰπεῖν, ὁ δ' ἀγλαΐα πεποιθώς, ῥίμφα θέει· ἢ κραίνει· φέρεται γούνασιν· ἢ τοιοῦτόν τι. ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰτιατικῆς ἀρξάμενος, οὕτω πως φράσαι· τὸν ἀγλαΐα πεποιθότα, ῥίμφα ὅ ἐστιν εὐκόλως καὶ κούφως τὰ γοῦνα φέρει· καὶ ἀγλαΐην τὴν γυναῖκα τοῦ Ἡφαίστου λέγουσι, παρόσον διαφόροις καλλωπισμοῖς τέχνη τῶν ἔργων, ἐκ τοῦ δημιουργικοῦ πυρὸς συμβαίνει γίνεσθαι. Ἀγλαΐηφι, ἀγλαΐα, κάλλει. Ἀγλαΐσας, λαμπρύνας. Ἀγλάϊσμα, καλλονή, κό

σμος. Ἀγλαΐσῃ, λύχνῳ, τιμία. Ἀγλάμασι, κλάσμασιν. Ἀγλαοθηλές, ἁπαλόν. Ἀγλαοί, λαμπροί. Ἀγλαόκυρος, πάνυ τίμιος. Ἀγλαομῆτα, λαμπρόβουλος ἢ μεγάλη βουλή. Ἀγλαόν, γλαφυρόν. Κρῆτές τε, καὶ Κύπριοι.

Ἀγλαὸν ἕδραν, λαμπρὰν καθέδραν. Ἀγλαός, λαμπρός. Ἀγλαὸν ὕδωρ, ἡ ἐν Αὐλίδι πηγή. Ἀγλαόπης, ὁ Ἀσκληπιός. Λάκωνες. Ἀγλαοπίστου, λαμπροπίστου. Ἀγλαότιμον, λαμπρῶς τετιμημένον. Ἀγλαοφόντες, βοιάνητις. Ἀγλαοφῶν, ὄνομα κύριον. Ἀγλαρόν, μωρόν. Ἄγλαυρος, ἡ θυγάτηρ Κέκροπος. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς καὶ ὀμνύουσι κατ' αὐτῆς. ἦν δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. ἔστι δ' ἔπι,, καὶ ἐπώνυμον Ἀθηνᾶς. Ἀγλασινόν, καλόν. Ἄγλαυκον, ἄλυκον.

Ἀγλαυρίδες μοῖραι, παρὰ Ἀθηναίοις. Ἀγλαφόρε, ἄσιτε. Κρῆτες. Ἀγλείτης, οἰκέτης. Ἀγλευκέρ, αὐλὸς Λάκωνες. Ἀγλευκής, ἀηδής. καὶ ἀγλευκέστερον, ἀηδέστερον. Ἀγλέφαρον, ἐλάχιστον. Ἀγλευτάς, ἄρτος ἁπαλός. Ἀγλῖδια, σκόροδα. Ἄγλιθαι, αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. Ἄγλα, ὁ κύκνος ὑπὸ Σκυθῶν. Ἀγλίεσθαι, βλάπτεσθαι.

Ἀγλεῦν, ἀγλαός. Ἀγλωσσεῖ, δυσφημεῖ. Ἄγλωσσοι, βάρβαροι. καὶ σιωπηροί. ἄναυδοι. ἄφωνοι. Ἀγλώστα, ἔντριμμα γυναικεῖον. Ἀγλωστῖναι, γογγυλίδες. Ἀγλωτία, ἡσυχία. σιωπή. Ἄγμα, σύντριμμα. κάταγμα. κλέμμα, καὶ κλάσμα, καταστροφήν. Ἀγμείονες, βουβῶνες. Ἀγμή, ἑστία. Ἀγμηρόν, ἥσυχον. Ἀγμιεῖς, παραθραύσεις. Ἀγμικόν, ἄκρατον. Ἀγμοὶ ῥαχίαι, παραθραύσεις. ἀπορρῶγες. Ἀγμοῖς, τοῖς ὀρείοις καὶ κρημνώδεσι τόποις. Ἀγναῖον, καθαρόν. Ἀγγαιώτης, ὑπὸ πολὺ κεκαυμένος. Ἀγναπτοπόλεμοι, ἀνίκητοι. Ἄγναμπτον ἱμάτιον, οὐκ ἀγναμμένον.

Ἀγνεῖ, λαμβάνει. Ἀγνεῖν, ἄγειν. Κρῆτες. Ἁγνεία, καθαρότης. ἐπίτασις σωφροσύνης. ἐλευθερία παντὸς μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος. Ἄγνεια δέ, ἡ μωρία. Ἀγνείας, ὄνομα κύριον. Ἀγνεῖον, πηγαῖον. Ἁγνεύειν, καθαρεύειν. ἀπό τε ἀφροδισίων, καὶ ἀπὸ νεκροῦ. ἁγνίζω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς. καὶ ἁγνεύετε, ἀντὶ τοῦ ἁγνίζετε. Ἁγνή, καθαρά. καὶ ἀμίαντος. ἡ παρθένος, καὶ νῆσός τις. Ἀγνήκαμες, ἠγνοήκαμεν. Αἰολεῖς. Ἀγνήσσε, ἀγήοχε. Λάκωνες.

Ἁγνίθες, λεῖαι. Ἁγνίσαι, ἀποθῦσαι Βουσίριδι, καὶ διαφθεῖραι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ. Ἁγνίτης, ὁ ἁγνισθεὶς μύσους ἢ ὁ καθάρας τινά, τοὺς δὲ ἄλλους καὶ ἱερείας τινὲς ἔλεγον. Ἀγνόδικος, ἀγνοοῦσα δίκαιον. Ἀγνοδοχεῖς, οἱ ἢ τ̃ θεοί. Ἀγνοεῖν, τὸ μὴ διαγινώσκειν, ὅθεν καὶ παροιμία τό, ἀγνοεῖ δ' ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται. θρέψασα γὰρ τέθνηκε πρὸς τῶν φιλτάτων. ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραγματευομένων. Ἀγνόημα. ἀγνόημα τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἂν ἠγνόησεν ὀλίγα διαλεκτικῆς ἁψάμενος, καὶ ὅσον ἐπαΐειν ὑπὸ αὐτῆς ἔχων. Ἀγνοήσας, ἀγνοούμενος.

Ἀγνοήσομαι κάλλιον, ἢ ἀγνοήσω. Ἀγνοιήσασα. γίνεται μὲν διὰ χρησιμότητα μέτρου, πλεονασμῷ τοῦ ι ἐκ τοῦ ἀγνοεῖν. φράζει δὲ ἀναλόγως τὴν ἄγνοιαν. Ἀγνοίησιν, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοῶ, εἴτε ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ, οὐκ ἀνάλογος ἡ προπαροξυτόνησις. μάλιστα οὖν δοκεῖ ἐκ τοῦ ἀγνοίημι εἶναι. τὸ τρίτον ἀγνοίησιν, ὡς τίθησι. τὸ δὲ ἀγνοίημι, ἐκ τοῦ ἀγνοιῶ. ὡς αἰνῶ αἴνημι. καὶ διζῶ δίζοιμι. ἔστι δὲ λέξις μετρικοῖς ἴσως ἀγαπητή, ταύτῃ δὲ ἀσυνήθης. Ἄγνοια, εἴ τις λέγει ἄγνοιαν εἶναι στέρησιν ἐπιστήμης, ἁμαρτάνει. ἔστι δὲ ἄγνοια, ἕξις μοχθηρὰ καὶ ἠπατημένη. καὶ ἄγνοια, ἀγνωσία. ἀμαθία. διάζευξις τῶν ἐγνωκότων, καὶ ἐγνωσμένων, καὶ τῆς κατὰ γνῶσιν ἐνεργείας ἀναίρεσις νοούντων καὶ νοουμένων. Ἁγνοίας, καθαρότητος. Ἁγνοπολεῖσθαι, τὸ ὑπὸ ἡλίου θέρεσθαι. Ἄγνος, φυτόν. ὃ καὶ λύγον καλοῦσιν. ἔστι δὲ ἀγνοίας ἐμποιητικόν. ὅθεν οἱ σώφρονες ἐν αὐτοῖς καθεύδουσιν. Ἁγνός, καθαρός, ἢ ἄγνωστος. Ἀγνοός, ὁ ἐπιγινωσκόμενος. Ἁγνοτάτης, καθαρᾶς, λαμπρᾶς, ἀμιάντου. Ἁγνότερος πηδαλίου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἁγνῶς βεβιωκότων, παρόσον ἐν θαλάσσῃ διὰ παντός ἐστι τὸ πηδάλιον. Ἁγνοτάτω, ἁγνοτάτω. ἀμιάντω δυϊκῶς. Ἀγνοῦ κέρας, ἡ Κνίδος πρότερον. οἱ δὲ ἀκρωτήριον αὐτῆς. τινὲς δὲ τῆς Αἰγύπτου. Ἀγνούσιος, Ἀγνοῦς δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος. ἧς ὁ φυλέτης, Ἀγνούσιος.

Ἀγνύθες, οἱ λίθοι τοῦ ἱστοῦ. Ἀγνοῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀγνοῶν αὐτὸς τἀμαυτοῦ ῥήματα. σημαίνει δέ, τὸ καθόλου καὶ παντελῶς μηδὲν εἰδέναι. οἷον ἀγνοεῖ τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ἀμφαγνοῶ τὸ ἐν ποσὶν διστάζω. Ἀγνυμενάων, κλωμένων. συντριβομένων. Ἀγνύμενον, κλώμενον. Ἀγνύμενα, θρυπτόμενα. ἀγνύμενα πηδάλια. Ἄγνυσθαι, συντρίβεσθαι. κλᾶσθαι. Ἀγνύστας, λείας. οἱ δὲ τὰς ὤας τῶν ἱστῶν. Ἄγνυται, κλᾶται, συγκλαίεται. Ἀγνώμονες, ἄβουλοι, ἀσύγγνωστοι. ἐναντιογνώμονες. ἀναίσθητοι. σύμψηφοι. ἀμαθεῖς. ἀλόγιστοι. ἀνοητότεροι. Ἀγνωμόνως, ἀνοήτως. ἀλογίστως, ἀβούλως. Ἄγνωμον, ἀνόητον, ἀλόγιστον. Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία. ἄγνοια. ὀλιγωρία. καὶ ἀγνώμων, ἀναίσθητος. ἀνόητος. ἀλόγιστος. ἁμαρτάνων. Ἀγνώνιδος, ὁ τοῦ Ἄγνωνος παῖς. καὶ Ἀγνωνίδης. Ἀγνοῦς, τῆς Αἰολίδος φυλῆς δῆμος.

Ἀγνώς, ὁ ἄγνωστος. καὶ κλίνεται ἀγνὼς ἀγνῶτος. Ἀγνώσασκε, λέξις καὶ αὕτη ἰδία ποιήσεως. γινομένη, ἐκ τοῦ γνῶ, γνώσω. οὐκ ἐξ οὗ ἐνεστὼς γνώσσω, ὡς τὸ κνώσσω, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ παραγωγῶς, γνωσάσκω. οὐκ ἐξ οὗ κατὰ στέρησιν, τὸ ἀγνώσασκεν.

Ἀγνώσσει, δυσχεραίνει. Ἄγνωστος, ὁ μὴ γνωστός. Ἄγνωτα, ἀπὸ τοῦ ἄγνωτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζει ἀπὸ τοῦ ἀγνώς, εἰς οὐδέτερον γένος. Ῥήματα ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἀγνῶτας, φίλοις ἀγνώμονας. ἀνεπιστήμονας. μὴ ἐπιγινωσκομένοις. Ἀγνῶτες θεοί, οὕτω λέγεσθαί φασι, τοὺς μετὰ τὸν τῆς Ἰλίου πλοῦν Φαληροῖ προσχόντας, καὶ ἀναιρεθέντας, ὑπὸ Δημοφῶντος ταφῆναι. Ἄγξαι, χαλινῶσαι. Ἄγοβος, σκευοφόρος. φορτηγός. Ἀγοί, ἡγεμόνες. Ἀγοιόμενος, ἀγόμενος. Ἄγοις, ἀπάγοις. Ἀγοιτής, ὑβριστής. Ἀγοιλεύσας, ὀχλεύσας. Ἀγολαῖος, ὄνομα κύριον. Ἀγόμενος, δοῦλος παρ' Ἀρχιλόχῳ. καὶ ἀγόμενος ὁ φερόμενος. Ἄγομαι, ἁρπάζομαι καὶ ἀγομένων τῶν ἡμετέρων, ἀντὶ τοῦ ἁρπαζομένων, καὶ λῃστευομένων. καὶ ἄγομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φέρομαι. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι. καὶ ἄγομαι τὸ παιδεύομαι. ὡς καὶ Ξενοφῶν. Καὶ κύνας καλῶς ἀχθείσας. καὶ ἄγομαι παθητικῶς μὲν γραφόμενον ἐνέργειαν δὲ δηλοῦν ἀντὶ τοῦ λαμβάνω. οἷον, ἄγομαι χάριν. ὡς καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ. αἴκα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἶδα δῶρον ἄγονται. καὶ ἄγομαι γυναῖκα. ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἄγομαι ἐπὶ ἐνεργείας. ὡς καὶ Λιβάνιος ἣν ἀπολώλεκας αὐτός, τῆς πόλεως ἄγεται. Ἀγόμην, ἠγαγόμην. Ἀγόμφωτα, ἀνάρμοστα. Ἀγόμφωτον, τὸ ἀνήλωτον.

Ἄγον, τὴν ἐν Ἄργει ἱέρειαν οὕτω καλοῦσι. καὶ ἄγον ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἦγον. ῥῆμα ὁριστικὸν χρόνου παρατατικοῦ. τρι

τικὸν γάρ ἐστι, ὅ ἐστιν ἀνάλυσις τὸ βραχὺ ἔχον τὸ α. καὶ ἄγον δωρικῶς τὸ αὐτό· κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α μακρόν. τὸ γὰρ ἀκόλουθόν ἐστιν ἧγον. Ἀγονία, ἡ στέρωσις. καὶ ἀγονία, ἀτεκνία, ἀγυνησία, ἀφορία. Ἀγονομόχθος, ὁ ἡμίονος.

Ἄγονον, ἐπίγονον, ἢ πολύγονον. Ἄγονος, κυριώτερον μὲν, ὁ μὴ γεννῶν. παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ, Ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι, καὶ ἄγαμος ἀπολέσθαι, ὁ μὴ γεννηθείς. ὁ δὲ μὴ γεννῶν, ἄσπερμος· ἂν ὁμηρικῶς ῥηθείη, κατὰ τὸ, ἄσπερμος γενεή. Ἱστέον δὲ καὶ ὅτι, λέγεται διονύσιον τὸν σκυτοβραχίονα ἱστορεῖν, δάρδανον παῖδα ἑλένης καὶ πάριδος. ὅς φασι καὶ προφέρει μάρτυρα τὸ, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι, τὸν στίχον τοῦτον. Μηδέ τι γύναισιν ἐφέσεσθαι υἱὸν δάρδανον. ὡς εἶναι ἴσως οὕτως συλλογισθῆναι τὸ, ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι, κατὰ σχῆμα ὑστερολογίας. ἤτοι πρωθύστερον. ἀντὶ τοῦ μή τι εἰς γάμον ἐλθεῖν, μή τι παῖδα ἐκεῖθεν σχεῖν τὸν δάρδανον, ὡς ἐρρέθη. καὶ ἄγονος, ἄτεκνος, ἄκαρπος, ἄσπορος, ἄσπερμος.

Ἄγοντα, ἡγούμενον. Ἄγοντας, φέροντας. Ἀγόνων χοῶν, ὁ θεολόγος φησί· τουτέστι τῶν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς χεομένων. καὶ διὰ τοῦτο ἀγόνων. καὶ ἀγονία, ἡ ἀφορία. Ἀγορ, ἀετός· κύπριοι. Ἀγορὰ, τὸ συνηθροισμένον πλῆθος, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ συναθροίζονται. καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλεῖται τὰ ὤνια. ἀφ' οὗ καὶ ἀγοράζειν, τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβειν, καὶ τὸ ὠνεῖσθαι. καὶ ἀγοραῖος ἄνθρωπος, ὁ χυδαῖος καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος. ἀγόραιος δὲ, ὁ πονηρὸς καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένος. καὶ ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὅπως δικαίως πωλοῖντο τὰ ὤνια. καὶ ἀγορανομῶ ῥῆμα, γενικῇ συντασσόμενον· ὡς τὸ, ἀγορανομῶν ῥωμαίων, ἐτελεύτησε σέλευκος. καὶ ἀγορεύω ποιητικῶς τὸ λέγω. ἐξ οὗ τὸ, τὸ δημηγορῶ, καὶ παρηγορῶ, καὶ συνηγορῶ, καὶ τὰ ἄλλα. Ἄλλως. Ἀγορὰ, ἡ ἐκκλησία, ὡς τὸ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσιν. ὅθεν ὁ νέστωρ ἀγορητής. καὶ ὁ τόπος τὸ πωλητήριον, ἔνθα πιπράσκονται τὰ ὤνια. καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια, ἤτοι τὰ πιπρασκόμενα. καὶ τὸ δικαστήριον. ἀγορὰ καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἀγείρεται ὁ λαός. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ ἀγείρω. ἐξ αὐτῆς δὲ οὐ μόνον ἀγύρτης κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἀγείρων ὄχλον καὶ ἀπατεὼν, καὶ ἀλαζών. καὶ ὄνομα δόλου κυβευτικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἄγυρις· αἰολίζουσα οὐ μόνον τῇ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ, ἀλλὰ καὶ τῷ τόνῳ. ὡς γὰρ ἑορτὴ ἑορτὶς αἰολικῶς, οὕτω καὶ ἀγορὰ ἀγυρίς. ἐξ οὗ καὶ ὁμήγυρις. ἦν δέ φασι καὶ ἀγορὰ κερκώπων ἀθήνησι πλησίον ἡλιαίας ἔνθα τὰ κλοπιμαῖα ἐπωλοῦντο. τούτοις γὰρ οἱ κέρκωπες παρεικάζονται. κλέπται δηλαδὴ, καὶ πανοῦργοι. ἡ ἀγορὰ, ὁ τόπος τῆς συνάξεως. καὶ τὸ πλῆθος τὸ συναγόμενον, καὶ αὐτὴ ἡ δημηγορία. παρὰ δὲ ἡροδότῳ, κεῖται καὶ πόλις θρακία, καλουμένη ἀγορά. ὅτι δὲ ἡ βουλευτικὴ ἀγορὰ τίμιόν τι καὶ θεῖον πρᾶγμα, δηλοῖ τὸ, διὸς ἀγοραίου βωμὸν ἱδρύσθαι κατὰ ἡρόδοτον ἀλλαχοῦ τι, καὶ περὶ σικελίαν. καὶ ἀγοραῖος ἀνὴρ, ὁ χυδαῖος, καὶ ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἀγορὰ καὶ βουλὴ, διαφέρει. ἀγορὰ μὲν, σύναξις κοινή. βουλὴ δὲ, ἡ κατὰ σύγκλητον. καὶ ἀγορὰ ὄνομα τόπου, ἢ λιμένος. θετταλοὶ δὲ, καὶ τὸν λιμένα ἀγορὰν καλοῦσιν. ἔτι ἀγορὰ ἀργείων, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. καὶ ἀγορὰ θεῶν, τόπος καὶ οὗτος ἀθήνησι. καὶ ἀγορὰ λύκειος, ἐν ἄργει. σοφοκλῆς, ἐν ἠλέκτρᾳ.

Ἀγορὰς ἀγορεύων, ἀττικόν ἐστιν, ὡς καὶ τὸ, βουλὴν βουλεύειν, καὶ λόγον λέγειν. καὶ ὅλως, τὸ παρατιθέναι τοῖς ῥήμασι, τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα. καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα παρονομασία. Ἀγοράασθαι, διαλέγεσθαι. ἐκ τοῦ ἀγοράομαι ἀγορῶμαι. τὸ τρίτον, ἀγορᾶται. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀγορᾶσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀγοράασθαι. Ἀγοράασθε ἐπὶ παρατατικοῦ λέγεται. εἰ γὰρ ἦν ἐπὶ ἐνεστῶτος, εἶχεν ἂν τὸ α βραχύ. ἔστι δὲ παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ ἀορίστου. ἀγορεύω κοινῶς, ἀγοράομαι ἀγορῶμαι, ποιητικῶς. ἀφ' οὗ τὸ ἀγοράασθε, καὶ τὸ, ἀγορόωντο, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α καὶ τοῦ ο. Ἀγοράζω, τὸ εἰς ἀγορὰν διατρίβω, καὶ τὸ ὠνοῦμαι. οἷον ἀγοράζω ἄρτον. καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβω. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαβουλεύεσθαι. Ἀγοράσει, ἐν ἀγορᾷ διατρίψει. ἀριστοφάνης. Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ. Ἀγοραία θέμις, ἡ ἐκκλησιαστική. Ἀγοραία δίκη, ἡ δικαιολογία. Ἀγοραίαν, δικαιολογίαν. Ἀγοραῖοι, οἱ ἐν ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενοι. Ἀγοραῖον ἑρμῆν, προπερισπωμένως λέγομεν ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα. καὶ ἀγοραῖος ζεὺς, ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἀγοραῖος προπερισπωμένως, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφόμενος ἄνθρωπος. προπαροξυτόνως δὲ ἀγόραιος, ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἡ ἀγορὰ τελεῖται. καὶ ἀγοραῖος ἑρμῆς, ὃς ἀφίδρυται, κεβρίδος ἄρξαντος. ὡς μαρτυρεῖ φιλόχορος ἐν τρίτῳ. καὶ ἀγοραῖος νοῦς, ὁ παντελής. καὶ συρφετώδης. καὶ οὐκ ἀπόρρητος, οὐδὲ πεφροντισμένος.

Ἀγοραίου τέχναι, αἱ τοῦ πωλεῖν καὶ ἀγοράζειν, ἐμπειρία εἰδέναι. καὶ ἀγοραίου διὸς βωμὸς, ἀθήνησιν. Ἀγορανομίας, λογιστείας. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκοπούντων τὰ τῶν πωλουμένων ὤνια. καὶ ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. καὶ δικασταὶ οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμοντες τὸ δίκαιον. Ἀγορὰς, ἐκκλησίας, ἢ ῥητορείας. Ἀγορὰς ὑπερίδης, ἀντὶ τοῦ συνόδους. Ἀγοράσαι. ὑπερίδης τὸ ὠνήσασθαι, ἀγοράσαι λέγει. τὸ δὲ ἀγορὰν, βάρβαρον. Ἀγορᾶς ὥραν, οὐ τὴν πωλουμένην, ἀλλὰ τῶν ἄλλων πράξεων τὴν κατ' ἀγορὰν, ἕωθεν ἢ καὶ πρὶν ἀγορὰν πεπληθέναι. Ἀγοράσω, ἐν ἀγορᾷ διατρίψω.

Ἀγοράσματα, ὤνια. Ἀγορᾶται, λέγει. Ἀγορατυπεῖς, ἀγανθορυβεῖς. Ἀγοράων, δημηγορῶν. Ἀγορεύειν, λέγειν ἐν ἐκκλησίᾳ, κυρίως μὲν τὸ δημηγορεῖν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐν ἀθροίσματι λέγειν, καὶ ἐκκλησιάζειν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἁπλῶς λέγειν. Ἀγόρευον τὸ, ἐκηρύττοντο, ἐλέγοντο ἐκ τοῦ ἀγορεύειν. Ἀγόρευσις, λόγος ἀγορήτατος. λογιώτατος. καὶ ἀγορητὰς, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀναστρεφομένους. καὶ ἀγορήτοις ὁλκάδας. τὰς ὤνια ἐπαγομένας. Ἀγορεύω, τὸ δημηγορῶ. ἀγορεύω σοι λόγον. κακῶς ἐκεῖνος ἀγορεύει τὴν φιλοσοφίαν. προσαγορεύω, τὸ ἀσπάζομαι, καὶ τὸ ὀνομάζω. καὶ παθητικῶς προσαγορεύομαι τὸ ὀνομάζομαι. προσαγορεύω αἰτιατικῇ μόνῃ, ὁμοίως καὶ ὅσα τὸ λέγω σημαίνει. οἷον λέγω σοι τὰ μέλλοντα. ὁμοίως καὶ προλέγω, καὶ καταλέγω. ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω αἰτιατικῇ μόνῃ. ἀντιλέγω δοτικῇ μόνῃ. καὶ παθητικῶς μεθ' ὅσων συντάττεται προθέσεων, αἰτιατικῇ μόνῃ. ἀγορεύω καὶ ἀγορῶ ὥσπερ ζητεύω καὶ ζητῶ.

Ἀγορὴ, ἐκκλησία ἢ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, καὶ ὁ τόπος. καὶ ὁ λόγος. Ἀγορῆθεν. Διατί περισπᾶται; Ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων ἢ περισπωμένων παραγόμενα εἰς θεν ἐπιρρήματα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. γῆθεν. ἀρχῆθεν. ἀγορῆθεν. καὶ ἀγορῆθεν, ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἢ ἀπὸ ἀγορᾶς ἢ ἐκκλησίας. Ἀγορήνδε, καὶ οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὴν, καὶ εἰς οἶκον. σύνδεσμοι ἀντὶ προθέσεων. Ἀγορήσατο καὶ μετέειπε παρ' ὁμήρῳ. παρατηροῦσιν οἱ παλαιοί. καὶ ἀγορήσασθαι μὲν ποιητής, τὸ

ἀγορᾶς δημηγορῆσαι· μέτεισι δὲ, τὸ μετὰ ταῦτα παραινετικῶς· ὑποθέσθαι τὸ χρήσιμον ἐκ τούτου ἀγορητής. Ἀγορηταί, σύμβουλοι, φρόνιμοι, ἐκκλησιασταί, ἢ καὶ δημηγόροι. Ἀγορητότατος, λογιώτατος. Ἄγορος, ἄθροισμα· στρατοῦ· ἢ καὶ δημηγόρος. Ἀγορρεῖον, ἐκκλησία. Ἀγορρεῖς, ἀγορά, ἄθροισις. Ἀγορῶ περισπᾶται. Τὰ γὰρ εἰς ρω λήγοντα ῥήματα τῷ ο παραληγόμενα, περισπῶνται. οἷον, δημηγορῶ· ἀνηγορῶ· ἐγρηγορῶ· συνηγορῶ· κατηγορῶ· μακρηγορῶ.

Ἄγος, ἅγνισμα θυσίας. Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ. Ἄγος, μίασμα καὶ βδέλυγμα. μῖσος. ἢ ἀγκών. καὶ ἀγὲς τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ βραχιόνων, ὡς ἀεὶ ἐφ' ἡμᾶς ὑπὸ ᾧ ἐπαγόμεθά τι. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. λέγεται δὲ ἄγος καὶ τὸ τίμιον καὶ ἄξιον σεβάσματος· ἐξ οὗ καὶ αἱ ἱέρειαι, παναγεῖς. Ἀγὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ πλήθη, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτῶν. οἱονεὶ ἀγωγός· καὶ ἐν Πέργῃ ἱέρεια Ἀρτέμιδος. Ἄγος, κλάσμα· τραῦμα. Ἀγὸς ἀσπιστάων, ἡγεμὼν τῶν ὁπλιτῶν· ἀσπὶς γὰρ λέγεται τὸ σκουτάριον. Ἀγοστὸς, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν, ἢ ὁ ἀγκών. ἀγοστὸς καὶ ὁ ἀγανοστώδης τόπος, παρὰ τὸ τὴν συναγωγὴν καὶ ἐπικάμψιν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ δύνασθαι τούτῳ τινὰ ἄγχειν, ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι τὴν χεῖρα, οἷον ἄγνυσθαι. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ πολλὸς γίνεται πολλοστὸς, οὕτω παρὰ τὸ ἄγω ἀγοστός. οἶμαι δὲ, τὸν τοῦ ἀγκῶνος τόπον λέγειν. Ἀγοστοῖς, ὠλέκρανα. οἱ δὲ, ἄκρα χειρῶν, ἢ πήχεις. ἢ ἀγκῶνες. Ἀγοῦσαν, προσδομένην. Ἄγουσι, φέρουσιν, ἐπιτελοῦσιν, ἢ ἀξιοῦσιν, ἢ ἡγοῦνται. καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται. χαριεστάτη ἡ σύνταξις, καὶ ἱκανῶς πεπαιγμένη κατὰ τὴν κωμῳδικὴν χάριν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας. Ἄγρα, θήρα. τὸ θηρώμενον λέγεται καὶ τὸ ἔργον. καὶ Ἄγρα Δήμητρος, ἱερὸν ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς τῷ Ἰλισσῷ. Ἀγράθειν, συνάγειν, συμμίσγειν. Ἄγραι, χωρίον Ἀττικὸν ἔξω τῆς πόλεως· ἱερὸν Δήμητρος. καὶ στρατιῶται δέ τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἀγράκαβος, σταφυλή. Ἀγρακόμα, ἡ πόρνη ὑπὸ Παμφίλων. Ἀγραμύξειν, καταξέσειν. Ἄγραμμα ἀφεῖται. ἐν τῇ τῶν δούλων παιδιᾷ οὕτως ἐλέγετο. Ἀγρανία, ἑορτὴ ἐν Ἄργει ἐπὶ μιᾷ τῶν Προίτου θυγατέρων. Ἀγραρεύεις, περιέρχῃ.

Ἄγραυλα, τὰ ἐν αἰθρίῳ τόπῳ, καὶ θήρια ἀγρευμάτων. Ἄγραυλοι, ποιμένες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς αὐλιζόμενοι, ἢ οἱ ἐν τῷ ἀγρῷ διανυκτερεύοντες. Ἄγραυλον, ὕπαιθρον, καὶ ἔρημον, ἢ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενον, ἢ καπυρόν. Ἀγραυλῶ, τὸ ἐπὶ ἀγροῦ αὐλίζομαι ἀμεταβάτως. Ἄγραφα ἀδικήματα, περὶ ὧν νόμος οὐ γέγραπται. Ἀγραφίου, εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων μὲν τῷ δημοσίῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐγγραφέντων, πρὶν δὲ ἐκτῖσαι, ἐξαλειφθέντων. οὕτω Δημοσθένης. ἢ ἀγραφίου, δίκη, ἐπὶ τῶν καταδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ, καὶ κατὰ χάριν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο.

Ἀγρέα καὶ νόμιον Ἀπόλλωνα λέγουσι, τὸ μὲν, ὅτι ἐν ἀγρῷ ἐμίγη τῇ μητρὶ Ἀρισταίου ὁ Ἀπόλλων. νόμιον δὲ, ὅτι νεμούσῃ ἐμίγη. οἱ δὲ, ὅτι τὴν κατὰ τοὺς ἀγροὺς θεραπείαν τοῖς νομεῦσιν εἰσηγήσατο. Ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε. λάμβανε. φέρε. σπουδὴν παρακελεύεται ὁ τρία καὶ εἰς ἄγραν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγρεῖν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ζωγρεῖν καὶ τὸ ἀγρεύειν. ἢ ἄγρει, ἀντὶ τοῦ ἄγε. Ὅμηρος· ἄγρει δή μοι ὄμοσσον. Ἀγρεία ἀοιδή, ἡ ἀγροικική. καὶ ἄγροιος ὁ ἄγροικος. ὁ ἀμαθής. ἢ ὁ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. καὶ ἄγρει μὰν, ἀντὶ τοῦ ἄγε δὴ ὅπως δή. Ἀγρεῖτε. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀγρέω ἀγρῶ. ἔστι δὲ Ἰωνικὸν, τῷ σπουδαίως ἄγετε, καὶ ὡς ἐπεὶ ἄγετε ῥᾶον. καὶ ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην. διὸ καθάπερ ἄγε καὶ ἄγετε παρακελευσματικῶς, οὕτω καὶ νῦν μὲν τὸ ἀγρεῖτε. Ἀγρεῖται, λαμβάνεται, ζωγρεῖται. Ἀγρέμιος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄγρας. ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὐράμενος. Ἄγρεμον, τὸν κάμακα. ἀπὸ τοῦ αἱρεῖν καὶ λαμβάνειν, ἤγουν ἀγρεύειν, ἢ λαμπάδα, ἢ δόρυ. Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδόσιν. Ἀγρέμονα, τὸν ἐπιμήνιον. Ἀγρέμονες, θηρευταί, πορθητικοί. Βοιωτοί. ἢ θηρευτικά. καὶ τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ.

Ἀγρεῖφνα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον, δι' οὗ συνάγουσι τὸν χόρτον. Ἄλκιμος. Ἀγρετά, λεπτά. Ἀγρέτα, συναθροίζει. Ἀγρέται παρὰ Κῴοις, ἐννέα κόραι αἱ κατ' ἐνιαυτὸν αἱρούμεναι, πρὸς θεραπείαν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἀγρέταν, ἡγεμόνα θεόν. Ἀγρετήματα, τὰ ἀγρευόμενα τῶν παρθένων, Λάκωνες. Ἄγρευμα, εὕρημα τὸ εἰλημμένον. Ἀγρεύματα, σκῦλα. Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ. Ἀγρεύουσι, κρατοῦσιν. Ἀγρεὺς ὁ Πὰν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. ἢ Ἀγρεὺς, ὁ ἥρως. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀγρῷ γεννηθῆναι. ἀπὸ γὰρ Κυρήνης καὶ Ἀπόλλωνος ἦν. Ἀγρεσία, ἡ ἄγρα. Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι. ἀγρότα Πὰν, ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης. Ἄγρευσις, εὕρεσις.

Ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ἀγρήθετο, ἠθέλησεν. Ἀγρηνά, δίκτυα καὶ ἔνδυμα. Ἀγρηνόν, ποικίλον ἐρεοῦν. δικτυοειδὲς, καὶ ἔνδυμα ποιόν. ὃ περιτίθενται οἱ βακχεύοντες Διονύσῳ. Ἐρατοσθένης δὲ αὐτὸ καλεῖ γρήνυν, ἢ γρῆνον.

Ἀγρηθῶσι, συμπληθῶσιν. Ἀγρήσκεται, πικραίνεται. Ἀγρῆσθαι, συνέπεσθαι. πείθεσθαι. Ἄγρησσον, ἀπέ· ἄλσος τι ἐν Ἤλιδι. Ἀγριάδες, νύμφαι. Ἀγρίαζε, ἀγριοῦσθαι. Ἀγρίαθεν, ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Ἀγριαίνει, ἐς παθητικὴν σημασίαν λαμβάνεται. Λιβάνιος· αἰδεῖται καὶ τὰ θηρία τὴν φύσιν. καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀγριαίνοντας, φιλία τοῦ γένους τὸ ἡμερώτερον ἐπιδείκνυσιν. Ἀγριάμπη, ἡ βρυωνία βοτάνη. Ἀγριάνθη, ὠργίσθη. Ἀγριάνια, νεκύσια, παρὰ Ἀργείοις, καὶ ἀγῶνες ἐν Θήβαις. Ἀγριᾶνες, τέλος τι τῆς κούφης συντάξεως, ἐκ τῆς Ἀγριανικῆς χώρας Παιόνων. Ἀγριᾶνες, τάξις στρατιωτική. Ἀγριανιαῖον, ἀκόντιον. Ἀγρίας, στρουθοκάμηλος. Ἀγριαύλη, δῆμος Ἀττικῆς. Ἀγρίβροξ, ὀρίγανον. Ἀγρίδιον, κωμάριον, ἢ χωρίον παρὰ Αἰτωλοῖς. Ἀγριέες, λῦπαι. Ἀγριέλαιος, ἡ ἀκαρποσέλαια. Ἀγριεύς, ἄγροικος. Ἀγριμέλιττα, ἡ Γνησίας, οὕτως ἐπεκαλεῖτο. Ἀγρίνιον, ὄρος. Ἄγρινοι, ἀγρονόμοι. καὶ οἱ παιδεράσται οὕτως. Ἀγριόθυμος, ἀγριόψυχος. θηριώδης. Ἀγριόθεοι, οἱ Πᾶνες. Ἀγριολιμένες, τόπος ἐν Ἑρμῶνι. Ἄγριοι, οἱ παιδεράσται, ἤτοι ὅτι ἄγριόν ἐστι τὸ πάθος ἡ παιδεραστία, ἢ ὅτι ὁ Πὰν ἔνοχός ἐστι τοῖς τοιούτοις. διὰ τοῦτο γοῦν καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον ἔχει. ἔστι δὲ ὁ Πὰν, ἄγριος θεός. ἄγριοι δὲ καὶ οἱ ἄγροικοι. Ἄγριον, ἄμικτον. ἀνήμερον. λέγεται δὲ ἄγριος, ἐπὶ κακίας ὑπερβολῇ. Ἀγριοκάνναβος, βοτάνη τις. Ἀγριοκάρυον, δένδρον.

Ἀγρία μέλιττα, ἐπὶ τοῦ σφόδρα πονηροῦ, καὶ ὠμοῦ. Ἄγριον, γενικῶς ἐπὶ θηρίου. σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα. καὶ μεταφορικῶς ἐπίθετον. ἄγριον αἰχμητήν. κατ' ἰδίαν δὲ ὀνομασίαν, κύριον Οἰνέως μὲν ἀδελφοῦ, πατρὸς δὲ Θερσίτου. Ἄγριον αἶγα λέγει Ὅμηρος. ἔστι καὶ θηλυκῶς λαβεῖν τὴν ἄγριον, καὶ ἀρσενικῶς. Ἀττικὸς γὰρ ἀνὴρ τὸν αἶγα λέγει, ὥσπερ καὶ

τὴν ἀηδόνα. Ἀγριοσπήγανον, βοτάνη τις. Ἀγριώτατος, ὁ ἀνήμερος. Ἀγριότης, ὁρμή. Ἄγριος, ὁ ὠμός. Ἄγρειος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγρίου βέβρωκας, οἱονεὶ ζώου ἀγρίου· εἰώθασι δὲ οἱ βεβρωκότες χασμᾶσθαι. Ἀγριοσταφυλὶς ἀγριοσταφίδες. Ἀγριοψωρία, νόσος· καὶ ἀγριολειχῆναι. Ἀγρίους, Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, τοὺς σφόδρα ἐπτοημένους περὶ τὰ παιδικά, οὕτως ὠνόμασε· καὶ Μένανδρος δὲ ἄγριον εἶπε κυβευτήν, τὸν λίαν περὶ τὸ κυβεύειν ἐσπουδακότα· ἀγρίους καὶ καλαποδιώτας ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τοὺς παιδεραστάς. Ἀγρίππου ἀκαρπότερος, ἐπὶ τῶν ἀκάρπων· ἄγριππος γὰρ λέγεται ἡ ἀγριελαία. Ἀγρίφα, Ἀθηνᾶ. Ἀγρίφη, ὑποδοχή· ἄμη, σκάφη· ἢ ἀγρίφη, δίκελλα· σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον. Ἄγριφος, ἀγὼς τι ἀγρίας ἐλαίας Ὀλυμπιάσιν. Ἀγρίωπον, ἀγριόφθαλμον. Ἀγρόθειρα, βοτάνη τις. Ἀγρόθι οἰκεῖν· ἀγρόθεν ἤκειν· ἀπελθεῖν τῶν ἀγρῶν· καὶ ἐλθεῖν πρὸς τὸν ἀγρόν. Ἀγροικίζω, καὶ ἄγροικος, ἄφρων· δύσκολος· σκληρός, καὶ ἀπαίδευτος, ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν· κατὰ μεταφορὰν δὲ ὁρίζονταί τινες τὴν ἀγροικίαν, σκληρότητα ἤθους· ἡ γὰρ σκληρότης, κυρίως ἐπὶ σωμάτων. Ἀγροῖκος, ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων χωρικός· ἢ ἐργάτης καὶ δραστήριος· ἢ ζευγηλάτης. Ἄγροικος ὀργήν· φιλόδικος· ἀκρόχολος· εἰς ὀργὴν εὔκολος· Ἀριστοφάνης· Νῷν γάρ ἐστι δεσπότης ἄγροικος, ὀργήν· καὶ ἀγροίτης ὁ ἀγρός. Ἀγροῖκος, κοινόν· ἀγρικὸς ἀττικόν· ἄγροικος, ὁ σκαιός· καὶ ἀγροῖκος ὁ ἐν ἀγρῷ ζῶν· ἄγροιος δ' ἐπὶ ἀμφοῖν. Ἄγροικος, ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος· οἱ Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου καὶ ἀπαιδεύτου, καὶ ἀναισθήτου προπαροξυτόνως λέγουσιν· οἷον, ἄγροικος. Ἀγροικότερον, ἀπαιδευτότατον.

Ἀγροίκως, ἀμαθῶς. Ἀγροιλῆθεν· ἀγροίλη, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἐρεχθηΐδος· ὁ δὲ δημότης πάλαι ἐλέγετο ἀγροιλεύς.

Ἀγροιτᾶ, ἀγρικεύεται· ὑβρίζει. Ἀγροιώτης, ὁ ἀγροῖκος· ἔστιν ἀγρὸς ἀγρότης ὡς δῆμος δημότης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ω, ἀγροιώτης. Ἀγρολέτειρα, τὸν ἀγρὸν ἀπολέσασα· ἡ Ἄρτεμις. Ἀγρομένης, ὁ ἐν ἀγρῷ διατρίβων, καὶ εἰς πόλιν μὴ κατιών. Ἀγρομένησι, συνεστραμμέναις· συνηθροισμέναις. Ἀγρομένους, συνελθόντας· συναθροισθέντας. Ἀγρόμενοι, ἀγειρόμενοι· ἀγείρω καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄγρω· ὥσπερ παρὰ τὸ ἀγείρω ἔγρω. Ἀγρομένων, ἀθροιζομένων, συνηγμένων.

Ἀγρονόμοι νύμφαι, προπαροξυτόνως μὲν αἱ τὰ ἄγρια νέμουσαι, ἢ ἐν ἀγρῷ διάγουσαι· δοκεῖ δὲ ἀπεμφαίνειν ἡ τοιαύτη σημασία· οὐ γὰρ ἂν αἱ νύμφαι λεχθεῖεν ἄν, εἰ μὴ ἄρα τὸ νέμεσθαι νοηθείη, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς διάγειν καὶ οἰκεῖν· οὗ ἡ χρῆσις, ἐν τῇ Ὁμηρικῇ Βοιωτίᾳ· προπαροξυτόνως μὲν ἡ λέξις λέγεται, ἴσως πρὸς ὁμοιότητα τοῦ πρωτότοκοι καὶ τοῦ ὁμοίων. Ἀγρονόμων, ἐν ἀγροῖς διαγόντων. Ἀγροῦ πηγή, παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων· ὁ δὲ Σώφρων, τὰ πλεῖστα μέρη λέγει μετὰ τῶν ὀρῶν, καὶ τὰ πρότερα τοῦ ἀγροῦ· καὶ ζάπλουτοι, ἀγροῦ πηγαί. Ἀγρόπολον, ἄπορον. Ἀγρός, χωράφιον, χωρίον.

Ἀγρὸς παρὰ τὸ ἄρην ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον, ὁ τῷ σιδήρῳ τεμνόμενος. Ἀγρὸς ὁ ἔξω τῆς πόλεως χῶρος. Ἀγρόστη, βοτάνη καὶ ἄρτος τις· ὃς πρότερον λόχος ἐκαλεῖτο. Ἀγρόται, θηρευταί· κυνηγέται· καὶ ἀγρώσσω, τὸ κυνηγῶ. Ἀγρόταις, ἀγροίκοις. Ἀγρότης καὶ ἄγροικος, ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν. Ἀγροτέραν· καὶ ὀρείαν τὴν Ἄρτεμιν· Ἀριστοφάνης· ἀγροτέρᾳ τῇ Ἀρτέμιδι· ἰδίως γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν ἀγροτέραν Ἄρτεμιν. Ἀγροτεράων, ἀγρίων. Ἀγροτέρας ἐλάφους· ἀγριοτέρας· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀγροτέρας. Ἀγρότερον σῦν, ὅ ἐστιν ἄγροιον· οἱ νεώτεροι σύαγρον φασίν, ὡς ὄναγρον· ὥσπερ δὲ αἰπόλος καὶ αἰπόλιος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου ἄμφω, οὕτω καὶ κάπρος καὶ κάπριος ὁ πρὸς θήλειαν συνδιαστελλόμενος. Ἀγροτέροισιν, ἀγριοτέροις. Ἀγροῦται, ἀγροῖκοι, ἢ θεραπευταί. Ἀγροῦ πλέων, ἀγροικίας πλήρης. Ἄγροφον, ὀρεινόν. Ἀγρύλη, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς, καὶ τῆς Ἀτταλίδος. Ἀγρυξία, σιωπή. Ἀγρυπνίς, ἑορτὴ Διονύσου ἐν Ἀρβήλῃ. Ἀγρυπνῶ, γρηγορῶ· ἰακῶς. Ἀγρυπνία, ἤτοι ἀϋπνία· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γρ, ἀγρυπνία. Ἀγυρτεῖ, ὑβρίζει. Ἀγρωνεύς, ἀγροῖκος. Ἀγρωνίδης, ἄγρωνος παῖς. Ἀγρώσσαιτο, ἠθέτησεν, ἐψεύσατο. Ἀγρώσσει, θηρεύει· ἀγρώσσω, παράγωγος ὁ χαρακτὴρ ἀπὸ τοῦ ἀγρὸς ἀγρώσσω· τὰ γὰρ δύο σσ, τὰ ἓξ λαμβάνουσι φωνήεντα· τὸ δὲ ο οὐ λαμβάνουσιν· οἷον τὸ α, παρὰ τὸ ἄλλος ἀλλάσσω· τὸ ε, παρὰ τὸ πῦρ πυρὸς πυρέσσω· πτήσσω τὸ η· δειδίσσω, τὸ ι· ἀφύσσω τὸ α· παιπαλῶ, τὸ υ· ὀνειρώσσω ἀγρώσσω, τὸ ω· ὥσπερ ἔχεις μὲν δύναιτο ὁ οὐκ ἐν παραγωγῇ δέ· τὸ γὰρ ὄσσω, ἀπὸ τοῦ ὄπω γέγονεν. Ἀγρώσσων, ἀγρεύων. Ἀγρῶσται, οἱ κυνηγοί· ἀπὸ τοῦ ἀγρώσσω ῥήματος πεποίηκεν Ὅμηρος· ἰχθῦς ἀγρώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ. Ἀγρωστῖναι, νύμφαι ὄρειοι. Ἀγρωστῖνος, ἀγροῖκος. Ἄγρωστις, βοτάνη τις, ἣν ἀγρίαν ἡ κοινὴ γλῶσσά φησι· μελινώδης, ἤγουν γλυκεῖα· ἔστι δὲ ὀρυκτική, καὶ φιλεῖται τοῖς ἀλόγοις ζώοις.

Ἀγυιά, ἄμφοδος· ῥύμη· ὁδός· γειτονία. Ἀγυιαί, ἄμφοδοι, ῥύμαι, ἢ ἐπιμήκεις ὁδοί· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πως γυῖα καὶ μέλη καὶ κάμψεις· τὰ δὲ ἄμφοδα ἔχουσιν ἑκατέρωθεν διεξόδους· καὶ ταύτῃ διαφέρουσιν. Ἄγυια καὶ ἀγυιά εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ· Ἀρίσταρχος μέσην ἄγυιαν προπαροξυτόνως ἀναγνώσας, ἐν τοῖς ἑνικοῖς τὸ εὐκτιμένας κατ' ἀγυιὰς ὀξυτόνως προέφερεν· ὃ τρόπον τι πάσχει κατ' ἄλλους καὶ τὸ θέσπια, καὶ θεσπιαί· καὶ πλάταια καὶ πλαταιαί· βέλτιον δὲ πεισθῆναι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγυιέας· ἀγυιεὺς δέ ἐστι, κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν· ἔστιν οὖν τὸ ὁλόκληρον ἀγυιεῖς, καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἀγυιέας, ἐν συναλοιφῇ δὲ ἀγυιάς· ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων· εἶεν δ' ἂν οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι ἀγυιεῖς, οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί· καὶ ἀγυιεύς, ὁ πρὸ τῶν αὐλίων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος· καὶ αὐτὸς θεός· Φερεκράτης κραπατάλοις· ὦ δέσποτ' ἀγυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου. Ἀγυιάν, τὸν στενωπόν· Ξενοφῶν· καὶ ὅλως πολλὰ τὰ γλωσσηματικὰ παρ' αὐτῷ. Ἀγυιαί, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν ἡμᾶς τὰ γυῖα, τουτέστι πορεύεσθαι· χρῆται γὰρ καὶ τῷ ἄγειν ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν Ὅμηρος.

Ἀγυιάτιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι. Ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἑστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Ἀγυιεύς, περὶ τοῦ ἀγυιέως Ἀπόλλωνος, ἰδίως Εὐτυχίας οὕτω γράφει· ἐν δὲ τῷ Ἰατρῷ, τοῦτο διανέμει· καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ὡς ἀγυιεὺς τῶν Δωριέων οἰκησάντων ἐν τῷ τόπῳ ἀνάθημα· καταμηνύει ὅτι Δωριέων εἰσὶ τὰ Ἑλλήνων. Τούτοις γὰρ ἐπὶ τὰς στρατιὰς ῥάσματος οἱ Δωριεῖς μιμούμενοι, τὰς ἀγυιὰς ἱστᾶσιν ἔτι καὶ νῦν τῷ Ἀπόλλωνι. Ἄλλως· πρὸ τῶν θυρῶν ἐν τοῖς εἶχον κίονας εἰς ὀξὺ λήγοντας, ὡς ὀβελίσκους ἱδρυμένους τιμὴν Ἀπόλλωνος ἀγυιέως· οἱ δὲ Διονύσου· οἱ δέ, ἀμφοῖν ἰδίοις φασίν. Ἀγυιῆται, κωμῆται.

Ἀγύλαιος, ὄνομα κύριον. Ἀγυμνάστοις, πολυγυμνάστοις. Ἄγυνος, ἀγύναιος. Ἀγυρεῖ, ἄθροισμά τι ἢ συγκροτεῖ.

Ἀγυρίζειν,

Ἀγ[υ]ρίζειν, συνάγειν· ἀγυρτάζειν. Ἀγύριος, ὄνομα κύριον. Ἄγυρις, σύνοδος· συναγωγή· ἄθροισις· καὶ ἀγυρισμός.
Ἀ[γυρ]μὸς, ἐκκλησία· συναγωγή· συγκρότησις· καὶ παρὰ τὸ ἀγυρόμενον, καὶ τῶν μυστηρίων ἡ πρώτη ἡμέρα. Ἀγύρριος,
στρατηγὸς θηλυδριώδης ἄρξας ἐν Λήμνῳ· ὃς τὸν μισθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, καὶ πρῶτος ἐκκλησιαστικὸν δέδωκεν· ὁ δὲ
πρ[ότερ]ος, ὁ ἄλλη τῆς μέγαν ἔχων πώγωνα· ἀγύρριος δὲ, εὐρύπρωκτος· οὗτος τὴν πρόνομον ἔχων πώγωνα, λαιθαίνων γυνή.
Ἀγυρτάζει, συλλέγει· πολίζει· ἀγείρει· πτωχεύει· ἐξ οὗ καὶ ἀγύρτης αἰτίζει ἐν τούτοις ἔφη· ἐστὼν, ἀγείρει κειμήλια πολλὰ
ἠδ' αἰτίζων. ἀλλ' ὅτι οὐ παρὰ τὸ πτωχεύειν· ἐκεῖνο γὰρ τῶν πάνυ ἀπόρων ἦν. ὅτι δὲ τὸ ἀγυρτάζειν καὶ ἀγείρειν λέγεται,
δῆλον ἐκ τοῦ ὅσα συναγείρατο Ὀδυσσεὺς ὁ φαινόμενος πτωχὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Ἶρος. Ἀγυρτείαν, ὁμιλίαν· οἷον, ἐκεῖνος
ἐθήρα τὸ πρὸς ἀγυρτείαν τινὰ θρασυνομένην. Ἀγύρτης, πτωχός· ὀχλαγωγός· ἐπαίτης· φιλοκερδής· προσαίτης· συρφε-
τώδης· ἀλαζὼν, καὶ ἀπατεὼν· ἰδιώτης. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἀγείρων ὄχλον· καὶ ὄνομα βόλου κυβευτικοῦ· καὶ γάλλος, καὶ μάντις.
ὡς Ἀππίων ἐν τῷ γράμματι, δόλιον ἀγύρτην, ὃς ἐν τοῖς κέρδεσι μόνον δέδορκε· καὶ αὖθις· ἦν γὰρ αὐτὸς ἀγύρτης τῷ ὄντι,
καὶ φιλομαντευτής· τὸ δὲ ἀγείρειν καὶ τὸ πειράγειν, τὸ πειρᾶσθαι καὶ πλῆθος εἶν ἐπὶ νίκῃ, ἤ τινι ἑτέρῳ τοιούτῳ σεμνύνειν.
Ἀγυρτικὰ, χυδαῖα ψεύσματα· καὶ ἀγυρτώδη, συρφετώδη. Ἀγυρτοὺς, συναθροιστοὺς καὶ μάντεις ὡς ὁ Ἀππίων.
Ἄγχαζε, ἀναχώρει· καὶ ἄγχασθε, καὶ ἀγχάσαι, τὸ αὐτό. Ἀγχαλὴν, τόπου ὄνομα παρὰ Ἱππώνακτι. Ἄγχαρμον,
ἀνωφερῆ τὴν αἰχμήν. Ἀγχάσασθαι, ἀναχωρῆσαι. Ἄγχαυρον, τὸν καιρὸν τὸν πλησίον καὶ ἐγγὺς τῆς ἡμέρας, ὥσπερ
τὸ καλούμενον λυκόφως. Ἄγχαυρος, ὁ παχνώδης ὄρθρος· παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἤτοι πλησίον ἔχειν τὴν αὔραν· Ὅμηρος· αὔ-
ρη δὲ ψυχρὴ πνέει, ἠῶθι πρό. Ἄγχε, πνῖγε· καὶ ἔπνιγεν· ἢ πλησίαζε. Ἄγχει, φέρει· πνίγει, ἢ πλησιάζει. Ἄγχει,
κάλλιον ἢ πνίγει· καὶ ἄγχεται, ἢ πνίγεται. Ἄγχειν, τὸ τὸν λάρυγγα συνάγειν· ἐκ τοῦ ἄγειν, πλεονασμῷ τοῦ χ.
Ἀγχεῖος, ὁ πλησίον. Ἀγχέμαχα ὅπλα, τὰ μὴ βαλλόμενα. Ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. Ἀγχεμαχεῖν, πλη-
σίον καὶ συσταδὴν πολεμῶν· καὶ ἀγχέμαχα ὅπλα, οἷον ξίφη ἢ σπάθη· ἑκήβολα δὲ ὅπλα, τὰ ἀπὸ τόξου πεμπόμενα βέ-
λη· καὶ ὁ θεολόγος· ἀγχεμάχοις ὅπλοις τοῖς ἀπὸ γλώσσης. Ἀγχηρὶς, ἐγγύς. Ἀγχιστῖνοι, πυκνοί. Ἄγχηται, πνίγηται.
Ἀγχιάλεια, πόλις· καὶ ἀγχίαλος, ἡ ἐγγὺς τῆς θαλάσσης· οὐ πάντως δὲ αἱ ἀγχίαλοι, καὶ ἀμφίαλοί εἰσιν, οἷα ἐστὶν ἡ Ἀλεξάν-
δρεια· ἀγχίαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ· αἱ δὲ νῆσοι, ἀμφίαλοι καὶ ἀγχίαλοί εἰσιν· εὐρύαλος δὲ χῶρος, εὕρηται πολλαχοῦ.
Ἀγχιαλὸς, ἡ μὲν πόλις ὀξύνεται· ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, προπαροξύνεται. Ἄγχι, ἐγγύς· πλησίον· παρὰ τὸ ἀγχόθι
κατὰ συγκοπήν. Ἄγχι παρέστηκε παρ' Ὁμήρῳ, ἐπίτασίς ἐστιν· ἤρκει γὰρ καὶ τὸ παρέστηκεν· ἀλλ' ὡς· τὸ ἄγχι, χρονικὸν
κεῖται ἐνίοτε, ὡς παρ' Ὁμήρῳ· οἷον, ὡς ὁ μὲν, οὕτως ἐστὶ σῶος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη ἄγχι μάλα· τουτέστιν, ἐγγὺς μετ' ὀλίγον.
Ἀγχιάλη, πόλις ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεύς· ὁμοίως ἔκτισε καὶ τὴν Ταρσὸν, ὁ
αὐτός. Ἀγχιβαδὴς, ἄρτι παρών. Ἀγχιβαθὴς, ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα θάλασσα· καὶ ἀγχιβαθὴς, ὁ ἐγγὺς βαθος.
Ἀγχιβάτης, ὁ πλησίον βαίνων· καὶ ἀγχιβατεῖν, ἐγγὺς βεβηκέναι· Ἴωνες δὲ, τὸ ἀμφισβητεῖν. Ἀγχιάλη ἡ Ἀττική,
ἀπὸ Ἀγχιάλου. Ἀγχίαλος, ἐγγὺς θαλάσσης· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἀγχίβι, μέγα· ἐγγύς. Ἀγχιβλὼς, ὁ ἄρτι
παρών. Ἀγχίγυοι, οἱ πλησιόχωροι· οἱ γείτονες. Ἀγχιδίαι, ἐνθαλασσίδιαι. Ἀγχίθεον, ἰσόθεον· θεῖον. Ἀγχίθεοι, οἱ
Φαίακες· καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς, ἢ ὅτι θεοὶ συνδιέτριβον αὐτοῖς· ἢ ὅτι εὐδαίμονες, καὶ ἰσόθεοι.
Ἀγχίθερμον, γεῖτον· καὶ ἀγχίθυρον. Ἀγχίθυρος, πλησιόπορος. Ἀγχιλὰ, ἁλμυρὰ, θάλασσα. Ἀγχιαδὰρ, πατρία·
ἐν Ἀργείᾳ. Ἀγχίμαστρον, ἀμφιεσμένον. Ἀγχιμαχηταὶ, οἱ συσταδὴν μαχόμενοι. Ἀγχίμαχος, ὁ ἐγγύθεν μαχόμε-
νος. Ἀγχίμολον, τὸ ἐγγὺς ἐλθὸν· ἢ ἐγγὺς ἐληλυθὸς, καὶ σύνεγγυς ἢ μετ' ὀλίγον· ἐπιρρηματικῶς κεῖται παρ' Ὁμήρῳ· ὡς τὸ, ἀγ-
χίμολον ἦλθεν Ἀθήνη· ἐκ τοῦ μολῶ τὸ παραγίνομαι· σημαίνει δὲ τὸ πλησίον. Ἀγχίνοια, φρόνησις· σύνεσις· ἢ ταχύνοια, ἢ
ὀξεῖα γνῶσις· ἢ ἕξις εὑρετικὴ τοῦ καθήκοντος ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἢ εὐστομία τις, ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ. Ἀγχίνοος, συνετός· ἀγχί-
νους. Ἀγχίνους, συνετὸς· νηφάλιος· ὀξὺς τὸν νοῦν· φρόνιμος. Ἀγχίξαι, ἐγγίσαι· Κρῆτες. Ἀγχίπορος, εὐδιακόμιστος.
Ἀγχίπους, εὐδιακόμιστος· καὶ ὁ παρεστὼς καὶ σύνεγγυς· Εὐριπίδης Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις. Ἀγχιρήνης, ὁ ἐγγύς· Σοφοκλῆς Ἀ-
θάμαντι. Ἀγχίσαος, ὁ ἄρτι παρών. Ἀγχισβατεῖν, τὸ διαφέρεσθαι. Ἀγχίσποροι, συγγενεῖς καὶ ἐγγὺς γένους. Ἄγχιστα
ἔοικεν, ἤγουν ἔγγιστα· ἰσοδυναμεῖ δὲ τῷ ἄγχι μάλιστα, ὁ πολλαχοῦ κεῖται. ταυτὸν δέ ἐστι τῷ σχεδὸν· σύστοιχα γὰρ τὸ σχεδὸν, καὶ
ἐγγὺς, καὶ ἀγχοῦ, καὶ ἄγχι. Ἀγχιστεία, συγγένεια. Ἀγχιστεῖς, τοὺς ἐξ αἵματος συγγενεῖς ἐκάλουν οἱ παλαιοί· ἤγουν, τοὺς ἀπὸ
ἀδελφῶν, καὶ ἀνεψιῶν, καὶ θείων· συγγενεῖς δὲ τοὺς ἐξ αἵματος μὲν, πλὴν πορρωτέρω· οἰκείους δὲ, τοὺς ἐξ ἐπιγαμβρίας. ὁ δὲ
Ἀριστοφάνης λέγει ἀγχιστείαν, καὶ τὴν μετουσίαν τῆς οὐσίας. Ἀγχιστεύω, συντάσσεται γενικῇ. Ἀγχιστεύουσα, ἐγγὺς οὖσα.
Ἀγχιστεὺς, συγγενής. Ἀγχιστίνδην, τὸ κατὰ ἀγχιστείαν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄριστος ἀριστίνδην, καὶ πλοῦτος πλουτίνδην. Ἀγχιστῖναι,
σύνεγγυς ἀλλήλων, ἢ συνεχεῖς ὅ ἐστι πυκναί· ἢ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ἄγχι ἑστάναι· ὁ ποιοῦσιν αἱ ὄϊες διὰ φόβον
πυκνούμεναι, ὡς ἐπὶ συνασπισμῷ· εὕρηται δὲ καὶ διαλελυμένως· οἷον, ἄγχι ἱστάμεναι. σημείωσαι δὲ, ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ ἄγχι
ἐπιρρήματος πάντα, διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐν οἷς καὶ ὁ ἄγχιστος· ὅθεν τὸ ἀγχιστεύειν, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Ἀγχιστὸν, τὸ ἔγγιστα γένους.
Ἀγχίστροφος, ταχὺ ἐπιστρεφόμενος· ἀμετάβολος· εὐπερίστροφος· καὶ ἀγχίστροφον, τὸ εὐθέως στρεφόμενον. Ἀγχιτέρμονες,
οἱ ἐγγὺς τοῦ τέλους· καὶ ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων. Ἀγχλάσας, ἀναχαλάσας· ἀνακουφίσας· ἀναβαστάσας. Ἀγχοάδην,
ἀμβολάδην. Ἀγχοαὶ, πηγαὶ ἐπὶ Μυσίαν, καὶ τόπος ἐν Βοιωτίᾳ. Ἀγχόμαλον, τὸ ἐγγὺς ἔχον τὴν ὁμαλότητα· ἰσόπεδον·
καὶ ἀγχομάλου, τοῦ ἐγγὺς ὁμαλοῦ. Ἀγχόνη, καὶ ἀγχονή· ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος, ἐν τῷ τόνῳ· ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ
πάθους· βαρυτόνως δὲ, τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος· ὡς Ἀριστοφάνης· ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη· ἤγουν, τινὶ γέρως ἢ ἀγχόνης ἄξια.
Ἀγχονήσας, πνίξας. Ἀγχόροις, γείτονας. Ἄγχος, πρόσφατος· ἐγγύς· ἢ πνῖγμα· ἢ πλησίον, ἢ δόρυ. Ἀγχότερος, ἐγγύτερος·
πρόσοδος· στεινοτέρη ἐφαίνετο καὶ ἀγχοτέρη ἡ εἰσβολή. Ἀγχοῦ μὲν, ἐγγὺς, πλησίον, ἄγχι· ἄγχου δὲ, ἀντὶ τοῦ πνίγηθι.
Ἀγχούρης, πένης. Ἀγχοῦρος, ὀρθὸς ἢ ὄρθρος· Κύπριοι· ἢ φωσφόρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἀγχούροις, πλησιοχώροις· γείτονας.

παρὰ τὸ ἄγχι τοῖς ὅροις εἶναι. Ἄγχοις, ἡ κάλυξ. Ἄγχουσα, εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά, ᾗ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Ἀγχουσίζεται, ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς. Ἄγχαυ, μύσωπα Λοκροί. Ἀγχριᾶσθαι, περιαλείφεσθαι, λούσασθαι. Ἄγχι, τὸ πλησίον· καὶ συντάσσεται γενικῇ, οἷον, οὗτος ἄγχε τοὺς ἀποπλεύσαντας. Ἄγχων ὁ δήμιος. ἤγουν, περισφίγγων, θλίβων ὁ δὲ ἄγχων τὴν αὐλὴν ἧς δεξιτερῇ περιάγων, περιαιρεῖται τὸ ξίφος. Ἀγχώμαλοι, παρὰ μικρὸν ἴσοι. ἐγγὺς τοῦ ὁμαλοῦ. Ἄγω, ἀπάγω. μέλπω. ἀείδω. καὶ ἄγω τὸ πορεύομαι, τὸ κλάω, καὶ τὸ φέρω. καὶ ἄγε περισπωμένως τὸ ἐκπλήττομαι. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἄγω, ἀγνύω, ἄγνυμι. Ἄγω καὶ ἄγομαι, κυρίως μὲν ἐπὶ ἐμψύχων τάσσεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. οἷον, ἄγω αἴθωνα σίδηρον, ἀντὶ τοῦ φέρω. Ἀγωγεύς, ὁ ἱμάς ὁ λῶρος· καὶ ὁ ἐκ τῆς τοῦ χαλινοῦ, καὶ ὁ ἐνάγων. Ἀγωγή, τρόπος· ἀναστροφή· ἀπαγωγή· ὁδός· πορεία τῆς νύμφης πρὸς τὸν ἄνδρα. Ῥόδιοι. ἡ ἀγωγὴ ἡ κομιδή, καὶ τὸ ἀγόμενον βάρος. λέγεται καὶ ἡ διὰ τῶν ἠθῶν τοῦ προσώπου καθ' ἑκάστην κόσμησις· ὡς λέγεται παιδικὴ ἀγωγή. καὶ ἡ μεταβολή. ἐφ' οὗ σημαινομένου ὁ ὁριζόμενος οὕτω τὴν γένεσιν κέχρηται τῷ τῆς ἀγωγῆς ὀνόματι Πολύβιος. ἤγαγε δὲ ὁ ξενολόγος, καὶ Λακεδαιμόνιον ἄνδρα, τῆς Λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκότα· καὶ τριβὴν ἐν πολεμικοῖς ἔχοντα σύμμετρον. Ἀγωγία, ἀηδία. Ἀγώγιμα, κανήλια. ἢ φορτία. ἐπὶ δὲ ἀγώγιμα, οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ κομιζόμενα ἀγαθά. Ἀγωγίμων δὲ ἐπὶ μὲν φορτίων· ὅτι δὲ, κατὰ δικασμῶν. Ἀγώγιμον, ὠφέλιμον. Ἀγώγιον, τὸ ἀγόμενον βάρος ἐπὶ τῆς ἁμάξης. Ἀγωγίοις, ὁδηγοῖς. καὶ ἀγωγοῖς, τοῖς ἐπάγουσιν. Ἀγωγόν, ἐμβατικόν. ἐπακτικόν. καὶ ἀγωγούς, τοὺς προπομπούς. τάττεται τοὔνομα, καὶ ἐπὶ τοῦ προηγουμένου τινὰ ὁδὸν ὡς οἱ παλαιοί. οὕτω καὶ Θουκυδίδης κέχρηται. οἱ δὲ νῦν ἀγωγοὺς καλοῦσι, τοὺς ὀχετοὺς τοῦ ὕδατος. Ἀγωγός, ξύναξ. ἐπίβουλος. Ἀγόμενος, θαυμαζόμενος. Ἄγων, φέρων. ἐπάγων. Ἀγών, πολυσήμαντος λέξις καθὼς τοὺς παλαιούς. ἀγῶνα γάρ φασιν, ὅμιλος. κύκλος. μάχης. ἔρις. ἀγορά. σωματωπή (?). καὶ ἐπίδειξις. ἀγὼν ὀξύτατον στάδιον. ἄθροισμα, καὶ τόπος ἔνθα ἀθροίζονται οἱ ἀγωνισταί. καὶ ἀγὼν ἔρημος, ὁ οὐκ ἔχων ἀντίδικον. ἀγών, καὶ ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἄσκησις. Ἄλλως. ἀγών, τὸ πλῆθος παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς. καθὼς δὲ τοὺς παλαιούς, ἡ ἀγορά. ὅθεν καὶ ἀγορανόμος ὁ ἀγωνάρχης. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀγώνιοι θεοί, οἱ ἀγοραῖοι. ἀγὼν καὶ τὸ ἆθλον. καὶ ὁ ναός. οἷον, θεῖον δ' ὕσσονται ἀγῶνα. Ἐτυμολογεῖται δὲ ἀγών, ἢ παρὰ τὸ ἄγω. ἢ ἀπὸ Ἀγώνου ἢ ὄχλου φασὶ Πέλοπος. ἢ παρὰ τὴν α στέρησιν καὶ τὴν γωνίαν. οἱονεί, τόπος κυκλοτερής, γωνίαν οὐκ ἔχων, καὶ διὰ τοῦτο εὐρύς. καὶ Ὅμηρος γὰρ φθάσας, ἱερὸν κύκλον ἔφη τὴν ἀγοράν. καὶ Σοφοκλῆς δήπου, κυκλόεντα θῶκον ἀγορᾶς εὐκλεᾶ λέγει. καὶ Εὐριπίδης δὲ οὕτως οἶδεν, ἐν τῷ ἀγορᾶς χραίνων κύκλον. Ἀγῶνα θεσπέσιον φησὶν Ὅμηρος, ἢ τὸν ἐναγωνίως καὶ προθύμως εὔχεσθαι, ἢ τὸν ναὸν ἀλλ' ὅμως θεῖον καταγώγιον, ἢ ἀθροιστήριον, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἀγάλματα. ὅτι δὲ πενταχῶς λέγεται ὁ ἀγών, ἀριθμοῦσιν οἱ παλαιοί. Πάλιν ὁ αὐτός, ἀγῶνα νηῶν λέγει τὸ ἄθροισμα, ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος. οὕτω που, καὶ τὸ θεῖον δ' ὕσσονται ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ εἰσέλθωσιν. ἀγῶνος θείου λεγομένου τοῦ ναοῦ. ἔνθα θεῶν ἄθροισις. καθ' ὁμοιότητα τοῦ νηῶν ἀγών. Ἀγὼν χάλκειος, τὰ ἐν Ἄργει Ἑκατόμβαια. Ἀγωνάρχαι, ἀγωνοθέται. ἄρχοντες τῶν ἀγώνων. Ἀγὼν οὐ δέχεται σκήψεις, παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ὀνιναμένων εἰς σκῆψιν. Ἀγωνάρχης ὁ βασιλεύς, ὅταν τοῖς ἀγῶσιν ἐπικάθηται. Ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥαθύμων. ἢ ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. Ἀγωνία λέγεται, ὁ ἀγών. τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ φόβος. καὶ ἀγωνία ἀγοραία, ἡ θλάσις καὶ ἡ παλαίστρα. καὶ ἀγωνία, λύπη. κίνδυνος. φόβος ἡττήσεως ἢ νίκης. Ξενοφῶν δὲ ἀγωνία, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι. Ἀγωνιᾶν Ἰσοκράτης, ἀντὶ τοῦ ἀγωνίζεσθαι. Ἀγωνίζομαι ἐγώ. μετὰ ἀγωνίζομαι δ' ἕτερον, ἀντὶ τοῦ καταπροπίνω (?), αἰτιατικῇ μεταβατικῶς. καὶ ἀγωνίζομαί σοι λέγομεν. ἀγωνίζομαι. ἠγωνιζόμην, ἀγωνιοῦμαι, ἠγωνισάμην. Ἀγωνίης, τῆς ἐν ἀγῶνι ἁμίλλης. Ἀγώνιοι θεοί, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. Ἀγώνιος, ὁ ἐν ἀγῶνι. καὶ θηλυκὸν ἀγωνία, ὁ φόβος. ἀγωνία δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἡ στέρησις. Ἀγωνίς, ὄνομα ἑταίρας. Ἀγωνίσματα, ἔπαθλα. καὶ ὀχλικαὶ ἐπιδείξεις. καὶ ἀγώνισμα ἔτι, σπουδή. ἐπιμέλεια. Ἀγωνισμός, ἀντιλογία. Ἀγωνισταί, οἱ ὑποκριταί. Ἀγωνιστήρια, τὰ διδόμενα τοῖς ἀγωνισαμένοις. ἑνικῶς δὲ ἀγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. Ἀγωνιούμενοι, εἰς ἀγῶνας ἐμβαλοῦντες. Ἀγωνιῶ ἀμεταβάτως, τὸ φοβοῦμαι καὶ κινδυνεύω. Ἰσοκράτης δὲ ἀγωνιῶντες, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιζόμενοι. Ἀγωνοδίκας, βραβευτάς. Ἀγωνοθέτης, ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς. ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Ἀγωνοθέτης, ἀρχῆς ὄνομα Ἀθήνησιν ὡς δὲ Νίκανδρος, ἀθλοθέτης ὁ μόνα γυμνικά. ἀγωνοθέτης δὲ, ὁ μουσικὰ ἀκροάματα διατιθέμενος. Ἀγωνοθετῶ, τὸ τὸν ἀγῶνα διατίθημι. Ἄγωνον, τὸν ἀγῶνα Αἰολεῖς. Ἄγωνος, ποταμὸς παρὰ τὴν Αἰθιοπίαν. Ἀγώνυμος, φερώνυμος. Ἀγωρεῖν, συναθροίζειν. Ἀγωρέοι, ἠθροισμένοι. Ἀγωγοί, οἱ ἀπάγοντες ὁδηγοί. Ἀγοστῷ Ὅμηρος. ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ. τουτέστι, τῷ ἀγκῶνι, κατά τινας. καθ' ἑτέρους δὲ μάλιστα, τῷ πλάτει τῆς χειρός. ἤγουν, τῇ δρακί. κρεῖττον γάρ φασι τὴν δράκα οὕτω νοεῖν, ἔνθα περιάγονται τὰ ὀστᾶ τῶν δακτύλων ἢ ἀγκῶνι (?) καθὼς τὰς σκυταλίδας καμπτομένων. ἀγκῶνα γὰρ οὐδεὶς δράττεται.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Ἀδ: ἡ ἡδονή. πηγή. καὶ ὑπὸ Βαβυλωνίων ἡ Ἥρα. παρὰ Τυρίοις δὲ, ἡ ἵππα· καὶ ἀδά, ἄπειρον. Ἀδαγμός, κνισμός. Ἀδαγοός, θεός τις παρὰ Φρυξὶν ἑρμαφρόδιτος. Ἀδαεί, μὴν παρὰ Χαλδαίοις. Ἀδαεῖς, ἀσύνετοι. ἀμαθεῖς. ἐστερημένοι τοῦ δαίειν ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω. ἀδεὴς δὲ, ὁ ἄφοβος. Ἀδαήμονες, ἀμαθεῖς. ἄπειροι. ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω, δαῶ δαήσω, δαήμων, καὶ ἀδαήμων συστολῇ τοῦ η, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου. Ἀδαημονίη, ἀπειρία. Ἀδαῖ αὖ, ἐς κόρον ἄγοντα παρὰ τὸ ἄδειν. ὁ δὲ σώφρων τὸν ἀηδῆ, ἀδαῆ ἔφη. Ἄδδαι, ῥυμοὶ ὑπὸ Μακεδόνων. Ἀδαΐζω, ἀναβοῶ. ἀνασείω. Ἀδάικρυ, καθαρόν. Ἀδαιόν, δαψιλές. Ἀδάιον, ἀπόρθητον ἀπολέμητον. Ἀδαϊστί, χωρὶς μαθήσεως, ἢ χωρὶς μερισμοῦ. Ἄδαιτον, ἀμέριστον. Ἀδακρυτί, ἀκλαυστί. Ἀδακτῶ, κνήθω. Ἀδακρις πόλεμος, ὁ χωρὶς μάχης. Ἀδάλαι, πονηρόν. Ἀδαλές, ὑγιές. Ἀδάλαιον, ξηρόν. Ἀδαλός, ἄσβολος. Ἄδαλτα, οὐκ ἄδηλα. Ἀδάμα, παρθενικὴ γῆ. Ἀδαμάντινα, στερρά. Ἀδάμας, ἀγνώμων. ἀπειθής. καὶ λίθος. ἢ ἄπονος. ἀπαθής.

ἀπαθής. λέγεται δὲ, καὶ τὸ ἐν τῷ χρόνῳ στερρότατον. ὅ, τε ὑοσκύαμος παρὰ τισί. καὶ ὄρος. καὶ ἐπὶ γένος σιδήρου ἄθραυστον. Ἀδαμαστὶ, ἀδαμάστως. Ἀδάμαστον, ἀνυπότακτον. Ἀδάμαστος, παρθένος, ἄζυξ. Ἀδάματος, ἀδάμαστος, ἀνυπότακτος.

Ἀδαμιαῖ, τὸ ἀδικάστως φονεύειν. κρῆτες. Ἀδμωλίδες. αἱ δοῦλαι. οἶμαι δὲ ὅτι ἀδμωλίδες θέλει γράφεσθαι. Ἀδαμναῖς, ἀκολαστάναις. Ἀδαμνεῖν, τὸ φιλεῖν. καὶ φρύγες τὸν φίλον ἀδάμνα λέγουσιν. Ἀδαμνής, ἰσχυρός. σκληρός.

Ἀδάμνον, ἀγνώμονα. ἢ ἀδάμαστον. ἢ προτόδαμνον. Ἀδανές, ἀπρονόητον. Ἄδανα, πόλις ἀπὸ ἀδανοῦ τινος. ὁ πολίτης ἀδανεύς. ὡς γάργαρα, γαργαρεύς. Ἀδανίην, οὕτω τὸ πρότερον ἡ μολοσσία ἐκαλεῖτο. Ἀδαξῆσαι, κνῆσαι. λυπῆσαι. Ἀδάξω, κνήθομαι. ἐπιθυμήσω. Ἀδάπανον, τὸ ὕδωρ. Ἀδαπάνως, λιτῶς. Ἄδαρτον, γυμνόν. ἄδερμον.

Ἀδάρεξα, εἰρήνη. Ἀδάρκη, βοτάνη. Ἄδαρτος, ἀμαστίγωτος. Ἄδας, πονηρός. Ἄδασαν, ἔβλαψαν. Ἀδασμος, οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα. οἷον τελοῦσα ἐνοίκιον. αἰσχύλος ἠδωνοῖς. Ἀδαύρα, αὕτη ἡ πνοή. Ἀδαυδῶς, ἐγρηγόρως. Ἀδαυχακνᾶ, κνήθει κεφαλήν. ψηλαφᾷ. Ἀδδαύτην, κιννάβαριν. Ἄδδαυον, ξηρόν, λάκωνες. Ἀδαχεῖν, τὸ κνήθειν. Ἄδδε, ἔπειγου. Ἄδδηλος, κόλπος. Ἀδδηφάγος, γαστρίμαργος. πολυφάγος. ἀθρόως ἐσθίων. παρὰ τὸ ἄδδην, τὸ δαψιλῶς, καὶ τὸ φάγω. Ἄδδην, εἰς κόρον, καὶ εἰς πλησμονήν. τοῦ ἑνὸς δ πλεονάζοντος. ἐν γὰρ τοῖς ἐπιρρήμασι, τέσσαρα ταῦτα μόνα ἐδιπλασίασαν παλαιῶς μέχρι τε καὶ ταῦτα. καὶ μόνοις οἶμαι τοῖς ῥηθησομένοις. τὸ δ, ἐν τῷ ἄδδην. τὸ κ, δωριεῖς, ἐν τῷ ὄκκα. τὸ π ἐν τῷ, ὁππότε, καὶ ὅππως, καὶ ὁππόσα. τὸ τ, ἐν τῷ ὅττι. διπλοῦν μέντοι ἡ δασύ, οὐδέποτε κατὰ τὴν τῶν ἑλλήνων διπλασιάζεται γλῶσσαν. Ἄδδιξ, μέτρον τι, φασὶ τετραχοίνικον. ἀριστοφάνης, ἀλφίτων μελαίνων ἄδδιχα. καὶ ἑκτεὺς ἄλλο τι μέτρον ἐστίν. ὃ, ταυτὸν εἶναι λέγουσι τῇ χοίνικι. ἀριστοφάνης. οἶσθ' οὖν πυρῶν ἑκτέα. οὐ δηλαδὴ ἡμίτυ, τὸ ἡμίεκτον. Ἄδδιξις, μέτρον. τετραχοίνιξ. Ἀδδοῦσιν, εἰς κόρον ἐσθίουσιν. Ἀδεάζων, ἀναβοῶν. ἀναστένων. Ἅδε, ἤρεσκεν. ἅδε δὲ, ἕκτορι μῦθος. Ἀδεεῖ, οὐ δοκεῖ, οὐ φοβεῖται. Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν. Ἀδεὲς δέος δέδοικας. παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ τὰ φοβερὰ φοβουμένων. Ἀδεής, ἄφοβος. καὶ ἀδεές, ἄφοβε, θρασεῖα. καὶ ἀδεές, ἀσφαλές. οὐ φοβερόν.

Ἀδεὴς μελάνθῳ παρ' ὁμήρῳ, ἡ μὴ ἀπλῶς ἄτρεστος, ἀλλὰ ἀναιδής, καὶ θαρσαλέη. ἄμφω νῦν φαῦλα. θαρσαλέη γὰρ οὐκ ἐπὶ ἐπαίνῳ ἐρρέθη, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ θρασεῖα. καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ. παράγεται δὲ θαρσαλέα, ἀπὸ τοῦ θέρω θέρσω τὸ θερμαίνω, θρασεῖα μεταθέσει τοῦ ρ ἀμεταβόλου. Ἀδεήτος, ἀνενδεής. ὁ μηδενὸς δεόμενος, καὶ πάντα ἔχων. ἀντιφῶν ἐν πρώτῃ ἀληθείας. Διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὔτε προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδεήτος. Ἄδει, ὑμνεῖ. ἢ αἰτιᾶται. Ἄδεια, ἀφοβία. εὐδία. ἄνεσις. γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ δέος ὁ φόβος. Ἀδεῖα, ἀντὶ τοῦ ἡδεῖα. θεόκριτος. Ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα κύπρις γελῶσα. ἁδία δὲ διὰ τοῦ ι, ἡ τοῦ διὸς θυγάτηρ. ἀντὶ τοῦ, ἡ δία. Ἀδείας, εἶδος ἐσχάρας. Ἀδεεῖ, λυπεῖ. Ἀδειής, ἄφοβος. ἀδεής. Ἆ δειλὲ ξείνων. τοῦτο μέντοι ἀπλοῦν μὲν ὄν, λαμβάνεται ἢ ἀντὶ ὑπερθετικοῦ, ἢ ἀντὶ συγκριτικοῦ. φησὶ γὰρ, ἆ δειλὲ ξείνων, ἀντὶ τοῦ ὦ δειλαιότερε, ἢ δειλαιότατε. ὅμοιον καὶ τὸ δαιμόνιε ξείνων. ἔχει δέ τι οἰκτρόν, ἆ δειλὲ ξείνων. καὶ ἆ δειλέ. ὅ ἐστιν, ὦ δειλέ. κλητικὸν ἐπίρρημα τὸ ἆ, ἢ μᾶλλον προσφωνητικόν. διαφέρει δὲ τῆς διὰ τοῦ ὦ προσφωνήσεως. ὅτι τοῦτο μὲν, ψυχῆς ἀπαθοῦς. τὸ δὲ ἆ, πάθος ταραχῶδες δηλοῖ ψυχικόν. ὡς ἔστιν εὑρεῖν πολλαχοῦ. οἷον ἢ σχετλιασμόν, ἢ ὄνειδος, ἢ ἀγανάκτησιν, ἢ ἔλεον. καὶ ἆ δειλέ, ἀντὶ τοῦ ἄθλιε, δείλαιε. Ἀδείλητον, ὑγιές. Ἆ δειλοί, ὦ δειλοί. Ἀδείλον, ἀβέλτερον. Ἆ δειλώ, ὦ δειλοί, ὦ δείλαιοι. Ἄδειμον, ἄφοβον. Ἀδείμαντον, ἄφοβον. ἀπὸ τοῦ δειμαίνω, τὸ φοβοῦμαι. Ἄδειος, ἀκάθαρτος. κύπριοι. Ἀδεῖν, ἀκολουθεῖν.

Ἀδεῖν, ἀρέσαι. ἀπὸ τοῦ ἄδω τὸ ἀρέσκω, ἢ ἥδω, ἥσω, ἄδον ὁ δεύτερος ἀόριστος. καὶ ὁ δεύτερος μέλλων ἀδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀδεῖν. ἐξ οὗ καὶ τὸ, ἅδε δ' ἕκτορι μῦθος. Ἄδειν, κυρίως ἐπὶ ἀλεκτρυόνος. κοκκύζειν δὲ, ἐπὶ τοῦ κόκκυγος. Ἄδειν, τὸ ψάλλειν καὶ τὸ φημίζειν. καὶ παθητικῶς ᾄδεται μέλος, ἤγουν ψάλλεται. καὶ ᾄδεται λόγος, ἤτοι φημίζεται, καὶ περιλαλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἄδειν τὸ ψάλλειν. λέγεται ἄδειν, καὶ τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν. καθὸ λέγονται ποιηταὶ ἄδειν.

Ἄδειν καὶ μέλπειν, οὐ διαφέρουσι. τὸ μέντοι ψάλλειν, ἀμφοῖν διαφέρει. καθὰ δηλοῖ ὁ φράσας τό, περὶ τὸ δεῖπνον, ᾄδουσι καὶ ψάλλουσιν αἱ παλλακαὶ τῷ βασιλεῖ. καὶ μία μὲν ἐξάρχει. αἱ δὲ ἄλλαι, ἀθρόως ᾄδουσιν. ἔστι δὲ ᾠδὴ μὲν, ἡ παρὰ τὸ ἄδειν, λόγος μεμελισμένος. ψάλλειν δὲ, τὸ διὰ ὀργάνων μουσικῶν. καὶ μάλιστα τοῦ ἰδίως λεγομένου ψαλτηρίου.

Ἀδεινείη, ἡ ἀπειρία. Ἄδειος, ἀκάθαρτος. κύπριοι. καὶ ἄδειος, ἄφοβος. Ἄδειρεν, ἔδειρεν. Ἄδειρον, ὠμόν. ἀφανές. Ἀδεὶς ὡς παρ' εἰς δῆλον πλέων. ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων καὶ φιληδούντων. Ἀδέκαστος, ἀδωροδόκητος. ὁ δεκάδας μὴ λαμβάνων. παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι, δεκαστός. καὶ ἀδέκαστος. Ἀδεκάστως, δικαίως. ἀδωροδοκήτως. ἀμερίστως. Ἀδεκατεύτοις, ὧν δεκάτην οὐδεὶς ἔδωκεν. ἀτελωνήτοις. Ἄδεκτον, ἄπιστον. Ἀδελεῖ, ἤρεσεν. Ἀδελιφήρ, ἀδελφός. λάκωνες.

Ἀδελφά, ὅμοια. οἰκεῖα. ἁρμόζοντα. πρέποντα. συγγενῆ. Ἀδελφειός, ὁ ἀδελφός. Ἀδελφίζειν, ἀδελφὸν καλεῖν. ἢ τιμᾶν ὡς ἀδελφόν. Ἀδελφιδοῦς, ὁ ἀνεψιός. ὁ τοῦ ἀδελφοῦ, ἢ ἀδελφῆς υἱός. οὕτως ἰσοκράτης. τὸ θηλυκὸν, ἡ ἀδελφιδῆ. Ἀδελφιξία, ἡ κοινωνία. Ἀδέλφιος, ὄνομα κύριον. Ἀδελφοί, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος γεγονότες, ὁμόδελφοι. δελφὺς γὰρ ἡ μήτρα λέγεται. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, γίνεται ἀδελφός. ὃς καὶ ἀδελφειὸς ποιητικῶς λέγεται. ὡς ἔτυμος, ἐτήτυμος. καὶ ἀδελφοὶ ὁμοπάτριοι μὲν καὶ ὁμοπάτορες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός. ὁμομήτριοι δὲ καὶ ὁμομήτορες, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρός. οὓς καὶ ὁμογάλακτας. καὶ ὁμογαστρίοις. καὶ ὁμογάστορας, καὶ ὁμογνίοις ῥητέον. τοὺς δὲ διδύμους, καὶ ὁμόπαιδας ὠνόμαζον. Ἀδεμαί, ὅπαν. κρῆτες. Ἀδέματον ψυχήν, τὴν νεκράν. ἤγουν τὴν ἔξω τοῦ σώματος. δωριεῖς.

Ἀδεναῖ, ἀντὶ τοῦ ἤρεσεν. ἢ δηλοῖ ἔδοξε. συστέλλει δὲ τὴν ἄρχουσαν. ἐξ αὐτοῦ γίνεται καὶ ἄδος, ὁ λαρός. καὶ ἄδην, τὸ δαψιλῶς. διὸ καὶ ψιλοῦται παρὰ πολλοῖς. ἔοικε δὲ τὸ ἀδῶ αἰολικὸς δεύτερος ἀόριστος τοῦ ἥδω ῥήματος. ἴσως δὲ τοῦ ἀδεῖν, τὸ ἄδεν. ὡς τοῦ κτυπεῖν, τὸ ἔκτυπεν. Ἄδενδρον, γῆν τὴν μὴ ἔχουσαν δένδρα. καὶ σίδιον ξηρόν. ἤγουν ῥοιᾶς κέλυφος.

Ἀδένες, συστροφαὶ σαρκώδεις περὶ τὴν ῥάχιν, καὶ βουβῶνας. Ἀδένη, ἡ φλύαρος. ἡ δεῖνα. Ἀδεόν, ἀπολέμητον. ἢ ἀόρατον. καὶ ἀδεές, ἀόρατος. Ἀδερβός, ὄνομα κύριον. Ἀδερκές, ἀόρατον. Ἀδερκής, οὐ βλέπων. τυφλός. ἢ ἀφανής. καὶ

ἀνάδαρκης, ὁ ἐστερημένος τοῦ δέρκειν. Ἀδέρκων, πόλις Ἰβηρίας. Ἀδέρκτως, οὐ βλέποντες, ἀλλ' ἢ καταμύοντες. Γαραμαβῶμεν ἀδέρκτως. Ἄδες, πόδες, ἔνιοι δὲ, ἄνδες. Ἀδεσμοφυλακή, τῇ αὐτῇ δεσμοῦ. Ἀδέται, ἀπιμηλάται, κοπιᾶται. Ἀδευκές, ἄφοβον· ἀηδές. Ἀδεύητον, χαλεπόν· ἢ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. Ἀδευκέας, ἀπροσδοκήτους· ἢ πικράς· δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ· Ἀπολλώνιος λέγει, ἀδευκῆ τὴν θάλασσαν· ἤγουν πικράν. Ἀδευκέα, πικρά· καὶ ἀδευκέα πότμον, τὸν ἀνιστόρητον· ἤγουν ἀνήκουστον· ἢ ὃν οὐκ ἄν τις ἐξ ἱστορίας δέξηται. κοινότερον μέντοι ἀδευκής, ὁ ἀπροσδόκητος ἀπὸ τοῦ δείκω· ὃν οὐκ ἄν τις προσεδόκησεν. Ἀδευκεῖ, ἀπεοικότι· οἱονεὶ, ἀδοκεῖ· ἀπροσδοκήτῳ. Ἡλιόδωρος δέ φησιν, ἀνεκέστῳ. οἱ δὲ ἀδευκής, αὐτάρκης· οἱονεὶ ἀδευής. καὶ ἀδευκέος ἄτης, οὐ προσηνοῦς· ἀπεοικυίας· πικρᾶς· δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ ὡς εἴρηται· ὅθεν Πολυδεύκης· καὶ γὰρ ζῶν, εὐεργετικώτατος· καὶ ἀποθεωθεὶς, ἅμα τῷ ἀδελφῷ διασώζει τὰς ναῦς· ἢ ἀφανοῦς καὶ ἀπροοράτου, παρὰ τὸ δείκω. Ἀδευκής, χαμνός· πικρός· ἄγνωστος. Ἀδευόμεθα, ἀηδιζόμεθα. Ἀδέψητον, ὠμόν· ἀνέργαστον. Ἀδεῶς, ἀφόβως. Ἀδευτόν, χαλεπόν· ἢ οὐκ ἄν τις ἐπιδευθείη. Ἀδέψητον βοέην, ἤτοι ἀμάλακτον· ἀκατέργαστον· βοέη δὲ ἡ βοῦς· ὅ ἐστι, βύρσα. ἀδέψητος οὖν βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα. γίνεται δὲ ἀδέψητος, οὕτως· δέφω τὸ μαλάσσω καὶ κατεργάζομαι· οὗ ὁ μέλλων, δέψω· καὶ δωρικῶς ἢ αἰολικῶς καὶ κατὰ ἀναδρομὴν τὴν εἰς ἐνεστῶτα, δεψῶ· δεψήσω· ἀφ' οὗ ἀδέψητος· ἀπὸ μέντοι τοῦ δέφω δέψω, βυρσοδέψης, καὶ σκυτοδέψης, καὶ σκυλαδέψης. βοέη δὲ καὶ βοῦς ἤτοι βύρσα, διαφέρουσι· καθότι μετουσιαστικὸν μὲν ἡ βοέη, δορὰ δηλαδή, ὡς καὶ ἡ λεοντέη, ἢ παρδαλέη· ἡ δὲ βοῦς, τὸ τοῦ ὅλου ἔχει ὄνομα· καθὰ καὶ ὁ πριστὸς ἐλέφας, τὸ τοῦ ἐλέφαντος. Ἄλλως. Ἀδέψητον βοέην λέγει, καθ' ὁμοιότητα τοῦ βόας αὔας· ἤγουν ξηράς· τὸ μὲν γὰρ ἀδέψητον ἤτοι ἀμάλακτον καὶ ἀκατέργαστον, αὖον ἂν εἴη. βοέη δὲ ἡ βοῦς ὅ ἐστι βύρσα. ἣν ἐν πολλοῖς βοείην λέγει Ὅμηρος. ἀδέψητος γοῦν βοέη, ἡ ξηρὰ βύρσα. καὶ ἀδέψητον, ἀμάλακτον, ἀργόν. Ἀδῆ, τὸν οὐρανὸν Μακεδόνες. Ἄδηεν, διαπορεῖεν. Ἀδήιοι, ἄγνωστοι, ἄζητοι, ἀνενόχλητοι. Ἀδήιον, ἀπόρθητον· ἀπολέμητον. Ἀδηκόρες, ἐκλελυμένοι· παρειμένοι. Ἀδηκροτάτῃ· ἀσηποτάτῃ· Ἡσίοδος. Τῆμος ἀδηκροτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ ὕλη. Ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ κορεσθέντες· ἐπεὶ καὶ ἄδος ὁ κόρος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἄλλως ἀδηκότες, ἀντὶ τοῦ ἀηδιασθέντες· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀηδῶ, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀδῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν καὶ ἀμηχανεῖν. καὶ ἀδηκότες, ἄδην ἔχοντες· καὶ πεπληρωμένοι ὕπνῳ, ἢ ἀδημονήσαντες. καὶ ἀδηκότες, κεκμηκότες· ταλαιπωρήσαντες. ἀπὸ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι· ἀηδῶ, ἀηδήσω. Ἀδήλητος, ἀσινής, ἀβλαβής, Ἀγαθίας. Καὶ ἐπεδείκνυντο σῶοί τε, καὶ ἀδήλητοι. δηλῶ γὰρ τὸ βλάπτω.

Ἀδηλία, ἀοριστία, ἀπορία, ἄγνοια, ἀφάνεια, καὶ ἡ κρυφιότης. Ἀδηλώσας, ἀγνώριστον ποιήσας. Ἀδήλωτον, ἀδιάφορον· δεξιόν· συνετόν· ἢ πένητα ἄπορον. Ἀδημάς, ἄδος· ψήφισμα· δόγμα. Ἀδημεῖν, θαυμάζειν· ἀπορεῖν· ἀδημονεῖν.

Ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. Ὧν δὲ τοῦ προσήκοντος ἀδημονέστερος, ἀντὶ χεῖρον τούτω. Ἄδημον, οὐκ ἔνδημον ὄντα· Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. Ἀδημονεῖν, τὸ ἀλύειν, καὶ ἀμηχανεῖν. Ἀδημονία, ἡ φροντὶς καὶ ἀδημονία, σκυθρωπότης ψυχῆς, ἢ διάθεσις, ἐπὶ ἀποτυχίᾳ τινὸς τοῦ προθυμουμένου γινομένη. Ἀδημονίη, θαῦμα. Ἀδημονῶ, τὸ λίαν λυποῦμαι· ἀκηδιῶ· ἀγωνιῶ. καὶ ἀδημονέστερος, ἀντὶ τοῦ ἀγωνιστικώτερος. Ὁ δὲ, τὸ μὲν πρῶτον ἠδημόνει, καὶ ἡσυχίαν εἶχεν ὑπὸ τοῦ παρόντος κακοῦ. καὶ ἀδημονούσης, ἀντὶ τοῦ ἀπορούσης. Ἄδην, Ἀττικοὶ τὸ δαψιλῶς· ὅθεν καὶ ἀδηφάγοι ἵπποι, οἱ τέλειοι. καὶ ἀδηφάγον ἅρμα, διὰ τοὺς κατ' αὐτὸ τελείους ἵππους. καὶ ἄδος, κόρος, πλησμονή, κάματος· ἀφ' οὗ ἀδόλεσχος δι' ἑνὸς δ. ὁ καὶ ἀδολέσχης. καὶ ἀδαῖον παρὰ Σώφρονι, τὸ εἰς κόρον ἄγον. Ἄδην, συνεχῶς· ἢ ἀκορέστως· ἀθρόως· ἐξαίφνης· ἅλις εἰς κόρον· ἀρκούντως· ἢ λάβρως· κατὰ κόρου· δαψιλῶς· πλουσίως. ὅπερ Ὅμηρος δι' ἑνὸς δ γράφει, συστέλλων τὸ δίχρονον. καὶ ἄδην ἔχει, τὸ σφόδρα καλῶς. καὶ ἄδην ἔλθωσιν ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἥξουσιν. Ἄλλως. Ἄδην, τὸ κεκορεσμένως, καὶ εἰς πλήρωσιν ἄγον· ἐστὶν ἕω, τὸ δηλοῦν τὸ κορεννύω· ὡς τὸ, Ἐπεὶ χ' ἑῶμαι πολέμοιο. ἐξ οὗ παράγωγον, ἐδῶ, καὶ ἠδῶ· καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. δηλοῖ δὲ, καὶ τὴν ἡδονήν· οἷον, Ἥσατο δ' αἰνῶς· ἀντὶ τοῦ ἐτέρφθη. λαμβάνεται δὲ καὶ τὸ τερφθῆναι, ἐπὶ τοῦ κορεσθῆναι· οἷον, Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄω, ἄεις ᾶς, ἄει ᾶ, τὸ δηλοῦν τὸ αὐτό. οἷον, Ἆσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἧδος καὶ ἄδος, καὶ ἄδην ἐξ αὐτοῦ. οὕτως Ὠρίων. Ἀδηνές, ἄκακον· ἀπρονόητον. Ἀδηνέως, ἀπλῶς ἀδόλως, καὶ ἀταλαιπώρως, κατὰ στέρησιν τοῦ δηνέων καὶ μεριμνῶν. καὶ ἀδηνέως, χωρὶς βουλῆς. Ἀδήνη, ἄκακος. Ἀδηξῆσαι, κνῆσαι. Ἀδηρήτην, τὴν ἀπολέμητον καὶ ἀπόρθητον. Ἀδήριτον, ἄμαχον· ἀπολέμητον· ἀφιλονείκητον. Ἀδήριτος, ἀνίκητος· ἄμαχος· ἀκαταπόνητος. καὶ ἀδήριτον, ἄμαχον· ἀκαταμάχητον. καὶ ἀδηρίτως, ἀφιλονείκως, ἀμάχως.

Ἀδής, ἀτερπής. Ἅδης, χωρίον ἀφεγγές, καὶ σκότους αἰωνίου πεπληρωμένον. ἢ ᾅδης, ἄναξ τῶν ἐνέρων. καθὰ τῶν ζώντων ἄνω ζωοῖς· ἐκ τοῦ ῥιοῦ τοῦ, καὶ τὸ ἔνερθεν· καὶ τὸ ἐνέρτερον· ὃ κατὰ ἀφαίρεσιν, λέγεται νέρτερον. Ἀδήσειε, ἀδημονήσειε, καὶ ἀηδῶς διατεθείη. Ἀδήσεις, ἀρέσεις. Ἀδησίδες, ἱέρειαι τινὲς ἐν Ἄργει. Ἀδηφάγα, μεγάλα καὶ τέλεια. Ἀδηφαγία, πολυφαγία· ἢ ἀπληστία, ἀκαιροφαγία. Ἀδηφάγος, ὁ ἀθρόως ἐσθίων· γαστρίμαργος· πολυφάγος· ἀφ' οὗ ἀδηφάγοι τριήρεις, αἱ πολλὰ ἀναλίσκουσαι. καὶ ἀδηφάγος λύχνος, ὁ πότης. καὶ ἀδηφάγους ἵππους ἔλεγον Ἀθηναῖοί τε, καὶ Βοιωτοί, τοὺς τελείους, πρὸς τὴν τῶν πώλων διάκρισιν. Ἀργεῖοι δὲ ἄνδρας τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας. Ἄλλως. Ἀδηφάγος, Λυσίας κατὰ μεταφοράν, ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐκρίτου μαρτυρίᾳ, τὴν ἐντελόμισθον ναῦν, ἢ τριήρην πολλὰ ἀναλίσκουσαν, λέγει ἀδηφάγον. Ἀλκαῖος δὲ τοὺς πότας λύχνους, ἀδηφάγους ἔφη. καὶ δρομεῖς δέ τινες ἐν Νεβάλα, ἀδηφάγοι ἐλέγοντο. καὶ οἱ γυμναστικοὶ παρ' Ἀργείοις, οὕτως ἐλέγοντο. Ἀδήωτον, ἀπόρθητον· ἀπραίδευτον. Οἱ δὲ τὸ χωρίον ἀδήωτον ἔχειν ἐθέλοντες, ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δώσειν χίλια. παρὰ τὸ δηῶ, τὸ πορθῶ. τοῦτο παρὰ τὸ δαΐω τὸ κόπτω, τροπῇ τοῦ α εἰς η. τοῦ ι ἀνεκφωνήτου ὄντος.

Ἀδία, ἐσχάρα· βωμός. Ἀδιαβηνή, αὕτη ἡ χώρα κεῖται πρὸ τῆς Μεσοποταμίας ὡς ἐπὶ ἀνατολὴν, πέραν τοῦ Τίγρητος. ἐν αὐτῇ δέ ἐστιν, ἡ ἄσφαλτος, ἡ λεγομένη νάφθα. λέγεται δὲ Ἀδιαβηνή, διὰ τὸ εἶναι πλείους ποταμοὺς ἐν αὐτῇ, καὶ δυσχερεστέραν ποιεῖν τὴν διάβασιν. Ἀδιάβλητα, ἀμώμητα· ἀνέγκλητα. Ἀδιάδοχος, ὁ ἔχων τι ἕως τέλους. Ἀδιάδραστον, ἄφυκτον. Ἀδιαίρετον, ἀχώριστον· ἄτμητον. Ἀδιάκριτον, ἀδιαχώριστον, μὴ ἔχον διάκρισιν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ

γινώ

σκοντος τὰ δέοντα· ἢ ἀφρόνως φλυαροῦντος. Ἀδιαίτητος, ἀλλότριος ἀήθης· καὶ ὁ μὴ διαιτώμενος. Ἀδιάκοπος, ἀδιαχώριστος. Ἀδιαλλάκτως, ἀφιλίωτος. Ἀδιακόνιστον, ἀναίσθητον· ἄπρακτον. Ἀδιάλειπτον, ἀδιαλώβητον, ἀβλαβές.

Ἀδιανοδὸν, μακρὰν ἀκαιρίαν. Ἀδίαντον, ξηρόν· ἄβροχον· ἢ φυτὸν καλούμενον πολύτριχον. Ἀδιαπτήτως, ἀπταίστως. Ἀδιάρθρωτον, ἄσημον· ἄτρανωτον· ἀνάρμοστον. Ἀδιάσκευον, ἀκόσμητον· ἀνεπιμέλητον. Ἀδιασπάστως, ἀχωρίστως. Ἀδιάστατον, ἀχώριστον· ἀνεξέλεγκτον· τὸ μήπω διεστηκὸς, μὴ δὲ διακεκριμένον ἀντιφῶν εἶπεν.

Ἀδιαστάτως, χωρὶς διαστάσεως. Ἀδιατάκτῳ, ἐν μηδενὶ τεταγμένῳ μέρει. Ἀδιαφορία, ἀμέλεια· χωρὶς παρατηρήσεως. Ἀδιάφορον, ἀδιάκριτον. Ἀδιαφόρους, ἀμελοῖς. Ἀδίεξον, ἄναρχον· ἀνεξόδευτον πέλαγος. Ἀδιεξίτητον, ἀδιεξέλεγκτον. Ἀδίη, λύπη. Ἀδιήγητον, τὸ μὴ δυνάμενον δι' ὑπερβολὴν κακοῦ διηγηθῆναι. Ἀδίκελον, ἐμπρεπές. Ἄδικα δρῶ τινὰ, καὶ κακῶς ποιῶ αἰτιατικῇ· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀδικεῖν, καὶ τοῦτο αἰτιατικῇ· τὸ βλάπτειν ἑκόντα· τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι θεὸν, ἔνδοξον καὶ ἐναργές· ὑπ' οὐδενὸς γὰρ θεὸς ἀδικηθήσεται. Ἀδικία παρὰ τῷ ἀποστόλῳ, ἡ τῶν εἰδώλων ἀπάτη· οἷον, Ἐκεῖνοι οὖν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατέχουσιν, ὅσοι τὸ σέβας τοῦ θεοῦ περιεπέμπουσιν εἰδώλοις· τὸ δὲ κατέχουσι, ἀντὶ τοῦ φυλάττουσι. καὶ ἀδικία, ἀνομία· παρανομία· ῥᾳδιουργία. Ἄλλως. Ἀδικία κατὰ Πλάτωνα, νόσος ψυχῆς· μηδεμία δὲ νόσος ψυχῆς, ὠφέλιμός ἐστι· καὶ οὕτω πᾶσα κακία, βλαβερά ἐστι τῷ ἔχοντι αὐτήν· ἡ δὲ ἀδικία κακία, οὐκοῦν βλαβερόν· ἡ γὰρ ἀδικία, καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν ἀδικεῖ, παρ' ὅσον αὐτὴ σφετερίζεται· ἔστι δὲ καὶ φθαρτική· τοῦτο μὲν, τῆς ἐν πόλει κοινωνίας· τοῦτο δὲ, τῆς πάσης συναλλαγῆς· ἐναντία δὲ καὶ παρὰ φύσιν τοῖς αὐτοῖς· οἱ γὰρ αὐτοὶ, φύσει κοινωνικοί. Ἀδικέσαι, ἀντὶ τοῦ ἀδικῆσαι αἰολεῖς λέγουσιν. Ἀδικίου, εἶδος δίκης ἀθήνησιν· οἷον ἀδικήματος· ἔστι δὲ ὄνομα δίκης· ἀποτίννυται δὲ τοῦτο ἁπλοῦν, ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάτης πρυτανείας ἀποδοθῇ· εἰ δὲ μὴ, διπλοῦν καταβάλλεται. Ἀδικοδοξία, παράλογος λοιδορία. Ἄδικος ἀφροδίτη, ἐν λιβύῃ· καὶ ἄδικος δικαστής, ἄνομος· ἔκδικος· ῥᾳδιουργός· καὶ ἀπάνθρωπος. Ἀδίκοις, τοῖς ἄνευ βλάβης ἀδίκους. Ἀδικῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης, Τί οὖν ἀδικούμενος τοῦτό σε; ἤγουν κατὰ τοῦτο. οὐ δεῖ ἀδικεῖν τοὺς ἀγαθούς· τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι μεῖζον κακὸν εἶναι λέγει ὁ πλάτων· ἀδικῶ σε, ἀδικίαν μεγάλην· ἐρῶ σου, ἔρωτα δριμύν· πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, προσηγορικοῖς ὀνόμασι συντασσόμενα, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ῥήματος παραγόμενα, αἰτιατικῇ προσφερόμενον ἔχουσι τὸ τοιοῦτον ὄνομα· προσλαμβανομένων δηλονότι τοῖς τοιούτοις προσηγορικοῖς καὶ ἐπιθέτων· μεταβατικὰ μὲν, οἷον ἀδικῶ σε ἀδικίαν μεγάλην· ἐρῶ σου, ἔρωτα δριμύν· ἰδοὺ γὰρ ἡ ἀδικία, ἐκ τοῦ ἀδικῶ· καὶ ἔστι προσηγορικὸν ἡ ἀδικία· ἐπίθετον δὲ, τὸ μεγάλην· ἀπειθῶ σοι, ἀπείθειαν ἀθεράπευτον· καὶ ἐν τοῖς παθητικοῖς· ἀδικοῦμαι ἀδικίαν περιφανῆ· ἀμελοῦμαι, ἀμέλειαν οὐ μικράν· ἀμετάβατα δὲ, οἷον· γηρῶ γῆρας παλαίπωρον· δυστυχῶ, δυστυχίαν ἀνήκεστον· βιῶ, βίον φιλόσοφον· εἰ δὲ ὡς ὀργάνῳ χρώμεθα τῷ τοιούτῳ προσηγορικῷ, κατὰ δοτικὴν αὐτὸ τότε τρέπομεν· ῥάβδῳ, ῥαβδίζω· ὅπλοις ὁπλίζομαι. Ἀδινά, τὰ τῷ οἴκῳ μὴ μεγάλα. Ἀδινὰ μῆλα, τὰ πυκνά· καὶ δαψιλῆ· καὶ εἰς κόρον· ἀπὸ τοῦ ἅδην· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄδος, ὅ ἐστι κόρος· ὡς τὸ, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν. Ἀδιναὶ μέλισσαι, πυκναὶ, παρὰ τὸ ἅδην, ὃ δηλοῖ τὸ δαψιλῶς. Ἰστέον ὅτι κατὰ τοὺς παλαιοὺς πολλαχῶς τὸ ἀδινόν· ἤγουν τὸ ἀθρόον καὶ τὸ οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ, ἀδινὸν στοναχῆσαι, καὶ τὸ ἁδὺ ἤγουν ἡδύ, οἷον σειρήνων ἀδινάων· καὶ τὸ πυκνὸν καὶ ἰσχνόν· οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· κατὰ δέ τινας καὶ τὸ ἠρέμα· οἷον ἀδινῶς ἀνενείκατο φωνήν. Ἄλλως. Ἀδινάων, ἀθρόων, ἁπαλῶν· ἀδινάων σειρήνων φθόγγον ἄκουσεν· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ· ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων ᾠδικῶν· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ· πέντε γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει, τὸ ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων· τὸ οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν στοναχῆσαι· τὸ ἥδιον, ἤγουν γλυκὺ, ἡδὺ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων· τὸ πυκνὸν, καὶ ἰσχνὸν, οἷον ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ· καὶ τὸ ἠρέμα, ὡς ἐν τῷ, ἀδινῶς ἀνενείκατο φωνήν.

Ἀδινὸν, οἰκτρὸν, γοερόν· λευκόν· λεπτόν. Ἀδινὴν ὄπα, τὴν ἀσθενῆ διὰ τὴν δίψαν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἀδινοῖο γόοιο, τοῦ ἀθρόως ἐρχομένου. Ἀδινῶς, οἰκτρῶς. Ἀδινῶ, ἀδιαλείπτως· συχνῶς· παρὰ τὸ ἅδην ἐπίρρημα. Ἀδινὸν κῆρ, πυκνὴν ψυχήν· ἢ τὴν συνεχῶς λυπουμένην. Ἀδινὸς ὕπνος παρὰ ἀπολλωνίῳ, ὁ ἀδιάλειπτος· ἢ λεπτός· ἢ πυκνός· καὶ ἀδινὰ κνώσσοντας· μεγάλως καὶ βαθέως ὑπνοῦντας· ὁ δὲ ταρραῖος, λεπτὰ κοιμωμένοις καὶ οὐ κατὰ βάθος· ὁμοίως παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀδινῆς ὀδύνης, οἰκτρᾶς· λυπηρᾶς· κεῖται πολλαχοῦ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀδινὸς, ἀντὶ τοῦ οἰκτρὸς, καὶ λυπηρός.

Ἄδιξις, ὁμολογία· παρὰ ταραντίνοις. Ἄδιον, κάταντες· πλάγιον· ἀνώμαλον. Ἀδίοπον, ἄναρχον, καὶ ἀφύλακτον· αἰσχύλος παρὰ φρυξίν· ἀπὸ τοῦ διέπω· διοποὶ γὰρ ἐλέγοντο, οἱ τῆς νεὼς φύλακες. Ἀδιόριστον, ἀδιαχώριστον· ἀναμίξ.

Ἄδισκον, κυκεῶνα· μακεδόνες. Ἄδισμα καὶ ἄδμα, ψήφισμα, καὶ δόγμα. Ἀδίστονον, οἰκτρὸν, στένοντα. Ἀδμαίνειν, ὑγιαίνειν, ζῆν. Ἀδμενίδες, δοῦλαι. Ἀδμηλοῖ, ἀφανίζει. Ἀδμὴς, ἀδάμαστος· παρθένος. Ἀδμήτην, ἀδάμαστον. Ἄδμητος, ὄνομα κύριον. Ἀδμήτης, ὁ ἀδάμαστος· ἀδμῆτις δὲ γυνὴ διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἀδμήτου λόγον, σκολιόν.

Ἀδμήτου μέλος καὶ ἁρμοδίου, ᾠδὴ τῶν ῥᾳδίων καὶ δυσκόλων· τοιαῦτα μὲν γὰρ, καὶ τὰ σκολιὰ λεγόμενα. Ἀδμήτου κόρη, ἑκάτη· τινὲς δὲ τὴν βενδῖν. Ἀδμήτου μέλος, τὸ εἰς ἄδμητον ᾀδόμενον σκολιόν. Ἀδμωλὴ, ἀπορία· ὀλιγωρία· ἄγνοια· ἡσυχία. Ἀδμωλία, ἡ ἄγνοια παρὰ καλλιμάχῳ· καὶ ἀδμωλεῖ, χωρὶς δόλου· ἢ δουλείας· καὶ ἀδμωλῶ, τὸ ἀκηδιῶ· καὶ ἀδμωλεῖν, ἀγνοεῖν· ἢ ἀγνωμονεῖν· ἢ ἀκηδιᾶν· ἢ ἀγανακτεῖν· καὶ ζητεῖν. Ἀδνὸν, τὸ ἁγνὸν κρῆτες. Ἀδνούμενον, ἀπογραφὴ ὀνόματος παρὰ ῥωμαίοις· οἱ δὲ ἀδουμῖνος, τὸ ἀδνούμιον. Ἄδοι, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοι· δεύτερος ἀόριστος· ἐκ τοῦ ἄδω ἢ ἥδω. Ἀδοκεῖ, ἀδοκήτως διακείμενος. Ἀδόκητον, αἰφνίδιον. Ἀδόκητον, διεψευσμένον· καὶ ἀδόκητος, ἀπροσδόκητος. Μὴ ἀφυλάκτοις αὐτοῖς ἐπιπέσοιεν· ὁ δὴ οὐκ ἀδόκητον ἐγεγόνει ἐπεὶ καὶ λῃστήριον αὐτοῦ προέβαινεν. Ἀδοκία, ἀπροσδοκία. Ἀδόκιμον, πονηρὸν, ἀπόβλητον, ἄχρηστον. Ἀδολές, ὑγιές. Ἀδοκίμαστος, δοκιμασθῆναι λέγεται, τὸ εἰς ἄνδρας ἐγγραφῆναι· ἀδοκίμαστος δὲ, ὁ μήπω ἐγγεγραμμένος. Ἀδολεχεῖ, σὴ· τὸ φιλοσοφεῖν· ὡς τό, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου· τὸ παίζειν, ὡς τὸ, Ἐξῆλθεν ἰακὼβ ἀδολεχῆσαι εἰς τὸ πεδίον· τὸ φλυαρεῖν καὶ μακρολογεῖν, ὡς τό, ἀδολεχεῖς ἀνε·

καὶ τὸ ὀλιγωρεῖν· ὡς τὸ εἰ ἀδολέσχησα καὶ ὀλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Ἀδολεσχία, ἀκαιρία· φλυαρία· πολυλογία· συ-
νέχεια· οἱ ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὰ α. καὶ ἀδολεσχία παρὰ τῇ γραφῇ, ἡ συνεχὴς μελέτη. καὶ ἀδολεσχήσω, ἀντὶ τοῦ διηνεκῶς
μελετήσω. Ἀδολέσχης, ὁ μακρολόγος. Ἅδον, ἀρέσκειν σημαίνει· καὶ γνώμην· ἢ κόρον· ἢ κόπον. Ἀδοναί, ἡ ἀδονή.
Ἀδοναῖος, ὑπὸ τὸν ἅδην. Ἀδόνητος, ἀσάλευτος· δόνος γὰρ ἡ ταραχή· καὶ δονῶ, τὸ ταράσσω. Ἀδόξαστον, ἀνέλπιστον·
σοφοκλῆς εὐρυσάκει. Ἄδοξα, παράδοξα· καὶ ἃ οὐκ ἄν τις ἐδόξασε· σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. Ἀδοξεῖται, ἀτιμάζεται. Οὐκ
ἀποδεικτὸν δ' ἐστὶ τὸ νικᾶν παρὰ ῥωμαίοις, αὐτοῦ παραγγέλματος· ἀδοξεῖται γάρ. Ἀδοξότατα, τὰ παράδοξα· τὰ ἀδύνα-
τα παρὰ ἀριστοτέλει· ἔστι δὲ καὶ παράδοξα, τὰ τοῖς ἐνδόξοις ἐναντία· οὐ πάντως ἤδη καὶ ἀδύνατα ὄντα. Ἀδορατία, ἡ ἀ-
στρατία· κυρίως δὲ ἡ ἀργία. Ἀδορεί, ἀνεκδαρτί. Ἄδοροι, ἀσκοί· κώρυκοι· θύλακοι. Ἄδορον, οὐ δεδαρμένον. Ἀδό-
ροις, ἀντὶ τοῦ μάχαις. Ἔνθ' ἀδόροισι χέειν εὐίλατον ἄλφι· δόρυ γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἐκδεδάρθαι· δόρος, καὶ δόροι· καὶ καθ'
πλεονασμὸν, ἄδοροι· ἢ ἀντὶ τοῦ κακόδοροι. Ἄδος, κόρος· πλησμονὴ παρὰ δεινολόχῳ· οἱ δὲ κάματον. ἄδος τέμνειν ἵ-
κετο θυμὸν, ἀντὶ τοῦ κόρος. καὶ ἅδωνι· παρὰ τὸ ἥδω· καὶ τὸ, ἅδε δὲ ἐκ τοι μῦθος· πάντα ταῦτα ἀρίσταρχος δασύνει. Ἀδο-
σύνη, ἡδονή. Ἀδόσιον, ἄκαιρον· ἢ ὁμολογούμενον, ἢ ἀδιαίρετον. Ἀδοῦσα, ἀκοῦσα. Ἀδουσιάμενοι, διελόμενοι·
ὁμολογησάμενοι. Ἀδουσίη, ἀνελωσίη, ἡ ἀναγκαία· ἔπαφος ἡμέρα. Ἀδούσιον, ἐραστὸν· σύμφωνον. Ἀδούλωτος
οἰκέτης, ὁ ἑνὶ δεδουλευκώς· καὶ μὴ παλίμπρατος. Ἀδουπηγοί, ἀπρόκοποι. Ἀδραιά, αἰθρία· μακεδόνες. Ἀδραι-
ον, ἄπρακτον· ἢ οὐκ ἐδιδρασκον. Ἀδρακές, ἀόρατον. Ἀδρακής, ὀλίγον τυφλή· καὶ ἀδερκής. Ἀδρακίς, ὀλιγά-
κις τυφλή. Ἄδρακτον, ἴδιον. Ἀδραμών, ὁ ἑρμῶν παρὰ λυδοῖς· καὶ ἀδραμήτιον, ἑρμῶνος. Ἀδραμύττιον, πόλις· καὶ
θουκυδίδης ἀτραμύττειον. Ἀδρανέοντος, ἀσθενοῦντος. Ἀδρανές, ἀσθενές· ἀνίσχυρον. Ἀδρανία, ἀπραξία διὰ τοῦ
ἰῶτα· ἀδυναμία, ἀσθένεια· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ. Ἀδράνεια διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ ἀδρανὴς ἀρσενικοῦ.
Ἀδρανής, ἀσθενής· ἀνίσχυρος· ὁ μὴ δυνάμενος πρᾶξαί τι· δρῶ γὰρ, τὸ πράττω. Ἀδράστεια· πόλις ἀπὸ ἀδράστου βα-
σιλέως, ὃς πρῶτος ἱδρύσατο νεμέσεως ἱερόν· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἡ χώρα, ἀδράστεια· οἱ δὲ, ἀδράστειαν τὴν πόλιν κληθῆναι
ἀπὸ ἀδραστείας μιᾶς τῶν ὀρεστιάδων νυμφῶν· ἔστι δέ φασι καὶ τῆς τρῳάδος ἀδράστεια, ἀπὸ ἀδραστείας θυγατρὸς μελίσ-
σου υἱοῦ ἴδης τῆς πρῶτον βασιλευσάσης ἐν τροίᾳ· καὶ ταῦτα μὲν οὕτω, συμφωνήσας τῷ στράβωνι ἐν πολλοῖς· ἐκεῖνος δὲ
λέγει καὶ ὅτι, ὥσπερ θήβη καὶ θῆβαι, οὕτω καὶ ἀδράστεια καὶ ἀδραστείας πεδίον διττῶς· καὶ ὅτι ἐνταῦθα μὲν οὔτε νεμέσεως
οὔτε ἀδραστείας ἱερὸν δείκνυται· περὶ δὲ κύζικον ἀδραστείας ἱερόν· γράφει οὖν ἀντίμαχος οὕτως. Ἔστι δέ τις νέμεσις
μεγάλη θεὸς ἣ τάδε πάντα, Πρὸς μακάρων ἔλαχε· βωμὸν δέ οἱ εἵσατο ἤγουν ἵδρυσε πρῶτος, Ἄδρηστος ποταμοῖο παρὰ
ῥόον αἰσήποιο· ἔνθα τετίμηται, καὶ ἀδρήστεια καλεῖται. καὶ οὕτω μὲν ὁ γεωγράφος· ἕτεροι δὲ, οὐκ ἰδίᾳ μὲν ἀδρήστειαν
φασὶν, ἰδίᾳ δὲ νέμεσιν· οὐδὲ τὸν ἄδρηστον τοῦτον οἴδασιν αἴτιον τοῦ τῆς ἀδρηστείας ταύτης ὀνόματος, ἀλλὰ νέμεσιν ἀδρά-
στειαν λέγοντες, ἄδραστον αἰτιῶνται τῆς παροιμίας ταύτης· ὃν σικυῶνι πρῶτα ἐμβασιλεύειν ὁ ποιητὴς πρὸ τούτου ἱστό-
ρησε· καὶ τὴν μὲν νέμεσιν, ὡς ἂν κύριον ὄνομα τιθέασι· τὴν δὲ ἀδράστειαν ὡς εἰς ἐπίθετον· καὶ βούλονται εἶναι ἀδράστειαν,
τὴν οἰκονομησαμένην παραδόξως τὰ κατὰ τὸν τοιοῦτον ἄδραστον· ᾧ μόνῳ τῶν σωθέντων ἡγεμόνων ἐκ τοῦ θηβαϊκοῦ πολέμου, ἐνε-
μέσησε τὸ θεῖον· τῶν γὰρ ἀπογόνων θηβαίοις ἐπιστρατευσάντων, διομήδης μὲν καὶ σθένελος, καὶ οἱ λοιποὶ περιεγένοντο· μόνος
δὲ ὁ ἐξ ἀδράστου αἰγιαλεὺς, πέπτωκεν. Ἀδραστειδῶν, ἄδραστος, ἀδραστίδης, ἀδραστιδῶν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀ-
δραστειδῶν· οἷον, ἀδραστειδῶν θάλλος. Ἀδραστίνη, ἡ τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ. Ἄδραστον, ἄπρακτον, ὃ οὐκ ἄν τις πρά-
ξειεν. Ἄδραστος πρῶτος ἱερέων, νέμεσιν ἱδρύσατο. Ἀδράστου δρῦς, τόπος περὶ γρανικόν. Ἀδράφαξις, λάχανόν τι
ἄγριον. Ἀδραφόζοις, λάχανον ἄγριον. Ἀδρεῖν, αὔξεσθαι. Ἀδρεῖτο, ἐβαρύνετο. Ἀδρέπανον, ἀδρέπτον· θεοῖς ἀ-
νακείμενον. Ἀδρεύς, δαίμων τις περὶ τὴν δήμητραν· ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν ἀδρύνσεως. Ἄδρησις, ἡ ἀπραξία. Ἀδρή-
στεια, αὕτη τροφὸς διός· καλλίμαχος, Σὲ δ' ἐκοίμησεν ἀδρήστεια ἀδελφὴ κουρήτων. Ἀδράστεια, ὄνομα πόλεως, περὶ
τὸν ἑλλήσποντον. Ἀδρηστίνη, ἡ τοῦ ἀδράστου θυγάτηρ. Ἀδραίνη, πόλις θράκης· ἢ μικρὸν ὑπὲρ τῆς βερενίκης κεῖται.
τὸ ἐθνικὸν, ἀδρηνίτης· ὡς συήνη, συηνίτης· δύναται δὲ καὶ ἀδρηναῖος εἶναι, ὡς κυρήνη, κυρηναῖος. Ἀδρί, ἀνδρί· παμφί-
λιοι. Ἀδριανοί, κελτοὶ οἱ περὶ τὸν ἀδρίαν περίοικοι. Ἀδριανοί, πόλις μυσίας· τῆς νῦν βιθυνίας. Ἀδριανὸς, βασιλεὺς
ῥωμαίων. Ἀδριανὸς σοφιστὴς μαθητὴς ἡρώδου. Ἀδρίας, πέλαγος. Ἁδροί, πλούσιοι· καὶ στῦλαι ἀρότρου, δι' ὧν ὁ ἰσο-
βοεὺς ἁρμόζεται. Ἁδρὸν, μέγα· δαψιλές· παχύ· καὶ ἁδρὸς, πολύς· μέγας· πλούσιος, παχύς. Ἁδρότερον, μεῖζον· εὐ-
τραφέστερον. Ἁδρὸς, ὁ χονδρός· παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω· ἡδόμεθα γὰρ τοῖς μεγάλοις καὶ χονδροῖς. Ἁδρότης, δύνα-
μις, μέγεθος. Ἁδρόχωροι, οἱ ἁδρὰς ἔχοντες χώρας. Ἄδρυα, μονόξυλα πλοῖα κύπριοι· λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀρό-
τρῳ στῦλοι· σικελοὶ δὲ ἄδρυα λέγουσι τὰ μῆλα· παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἀκρόδρυα. Ἁδρύμακτον, καθαρόν. Ἁδρύνε-
σθαι, αὔξεσθαι τοὺς στάχυας. Ἁδρύνω, αὐξάνω· καὶ ἁδρύνοιτο, αὐξάνοιτο. Ἁδρυνθέντος, μεγαλυνθέντος. Ἀδρύφα-
κτον, ἀντὶ δικαστηρίου, ἢ ἀφύλακτον, ἀτείχιστον. Ἁδρῷ, μεγάλῳ. Ἁδρωμένον, ηὐξημένον. Ἁδύ, τὸ ἡδύ. Ἀδύ-
θεμον, ὄξος. Ἀδυναστί, ἀδυνάτως. Ἀδύνατοι, οἱ πεπηρωμένοι τὸ σῶμα· ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ἀπὸ τῆς
βουλῆς, οἱ μὲν πεντακόσιοι ἑκάστης ἡμέρας, ὀβολοὺς δύο· οἱ δὲ ὀβολόν. Ἀδύνατον, ἄμωμον, ἄπρακτον. Ἀδύνατον
πρόβατον, τὸ γεγενημένον πρόας. Ἀδύνατα εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀδύνατον· πολλάκις γὰρ κέχρηται θουκυδίδης τοῖς πληθυντικοῖς,
ἀντὶ ἑνικῶν· μάλιστα δ' ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως· ἀδύνατον δέ ἐστιν, ὃ μή ἐστιν ἐπιδεκτικὸν τοῦ ἀληθὲς εἶναι· οἷον ἡ γῆ ἵπτα-
ται. Ἀδύνατα θηρᾶς, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων μείζοσιν, ἢ καθ' ἑαυτούς. Ἀδυνατῶ γράφειν, ἀδυνατῶ ποιεῖν τοῦ-
το, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Ἀδυσώπητον, ἀπροσωπόληπτον. καὶ ἀδυσώπητος, ἀπαράκλητος, ἀναίσχυντος. Ἄδυτα, ἄβατα,
ἀπόρρητα. Ἄδυτον ποῖον, ἢ τὴν δαψιλῆ θυτικὴν δηλοῖ· ἢ ἄλλον τρόπον, τὸ ποῖον ζῶον· τοῦτο μὲν γὰρ σπαίνειν ἔχει βωμόν.
Ἄδυτον, σπήλαιον· ἢ τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ· ἀπὸ τοῦ δύω· δῦμι· δύσω· δέδυκα· δέδυμαι, δέδυσαι· δέδυται· δυ-
τὸς, καὶ ἄδυτος· καὶ ἄδυτον, ὁ τόπος εἰς ὃν οὐκ ἔξεστι πᾶσιν εἰσιέναι. καὶ ἀδύτων, ἀσύλων· ἐνδοτάτων. Ἀδῶ, ἀρέσκω.

Ἄδω τῷ θεῷ, ὅταν ὕμνον ἀνάγω αὐτῷ. ἄδω δὲ τὴν πόλιν, ἢ τὴν γῆν, ὅταν εἰς αὐτὰς ποιήσω ᾠδήν. καὶ ἄδειν ποτὲ μὲν τὸ ψάλλειν, ἐνίοτε δὲ τὸ φημίζειν· ὡς τό, ᾄδεται λόγος. ποιητικῶς δὲ σημαίνει τὸ ἀείδειν, τὸ ἐμμέτρως καὶ ἐμμελῶς λέγειν. ᾄδω σοι μέλος. προσᾴδω σοι δέ, δοτικῇ μόνῃ. περιᾴδω σε, αἰτιατικῇ μόνῃ. κατεπᾴδω σου δέ, γενικῇ. Ἄδωνα, τὸν Ἄδωνιν. Ἀδωναῖος, προειδών. καὶ βόλος. ἢ ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδην. Ἀδώνειοι καρποὶ λέγονται, οἱ μετέωροι κῆποι. Ἀδώνια, συνεσταλμένως καλοῦσι καὶ τὸ εἴδωλον τοῦ Ἀδώνιδος, ἀδώνιον. καὶ ἀδώνιος καρπός, ὁ τοῦ Ἀδώνιδος. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων, καὶ ὀλιγοχρονίων, καὶ μὴ ἐρριζωμένων. Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδώνι θρῆνος. Ἀδωνίς, ἡ χελιδὼν καὶ ἡ θριδακίνη. Ἀδώνιον, τὸ παρὰ τοῖς Λάκωσιν αὐληθὲν ἐπιβατήριον. ὃ ὕστερον παρὰ Λεσβίοις ὠνομάσθη. Ἄδωνις, παρὰ τὸ ᾄδω τὸ ψάλλω. ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. καὶ ἄδωνις τριφίλητος, ὁ πολυφίλητος. ἢ ὅτι ὑπὸ τριῶν ἐφιλήθη. Διός. Ἀφροδίτης. Περσεφόνης. καὶ ἐν ᾅδη. ὃς γαύας παρὰ Κυπρίοις καλεῖται. Ἱστορία. Ἄδωνις ὁ Κύπριος κατά τινας, Κινύρου παῖς ἦν, τοῦ Κυπρίων βασιλέως, καὶ Θείαντος. ἐξ οὗ Ἀφροδίτη γεννᾷ Πρίαπον, δυσειδῆ καὶ βαθυαίδοιον. ἡ γὰρ Ἥρα ἐγγύου οὔσης αὐτῆς, μεμαγευμένη χειρὶ ἁψαμένη, τοιοῦτον ἐποίησε γεννῆσαι. καὶ τὸν θεᾷ κλαυσθέντα, αἱ Μοῦσαι τῇ πρὸς Ἀφροδίτην ὀργῇ φερόμεναι, ὅτι πολλὰς αὐτῶν ἐποίησεν ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν. οἷον Καλλιόπην, ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφέα, καὶ Κυμόθωνα· Τερψιχόρη ἐκ Στρύμονος, Ῥῆσον. Κλειὼ δὲ ἐκ Μάγνητος, Λίνον. Ἄρης ὁ θεὸς αὐτῆς ἐραστὴς ὢν Ἀφροδίτης, εἴτε μεταμορφώσας ἑαυτὸν πρὸς χοίρου μορφήν, εἴτε πρὸς χοῖρον ὁρμήσαντα τὸν Ἄδωνιν, αὐτὸς ἐναντίος ἐλθών, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ τὸ μὲν Ἀδώνιδος αἷμα καταρρεῦσαν, τὴν ἀνεμώνην λευκὴν οὖσαν πρότερον, ἐρυθρὰν ἀπειργάσατο. περὶ γὰρ ἀνεμώνην πεσεῖν τὸν Ἄδωνιν ἔτυχεν. Ἀφροδίτη δὲ τὸ πάθος μαθοῦσα γυμνοῖς περιτρέχουσα τοῖς ποσίν, ἐλεεινὸν ὠλοφύρετο. ἀκάνθαις δὲ αὐτῇ ῥοδωνίας ἐμπαγείσας, τῷ καταρρεύσαντι αἵματι, τὸ ῥόδον ἐρυθρὸν ἀπειργάσατο. Ἄδωνις Ἀδώνιδος, ὄνομα κύριον. καὶ πένθος ἦν ἱερὸν ἐν Λιβάνῳ, τὸ ἐπὶ Ἀδώνιδι, καὶ Βύβλῳ. Ἄδωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος, οὗ μνημονεύει Κλέαρχος. ἢ δεσπότης ὑπὸ Φοινίκων. καὶ Βώλου ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ κύριον. Ἀδώνιδος κῆποι. ἐν τοῖς Ἀδωνίοις εἴδωλα ἐξάγουσι καὶ κήπους ἐπ' ὀστράκων. καὶ παντοδαπὴν ὀπώραν. οἷον ἐκ μαράθρων καὶ θριδάκων παρασκευάζουσιν αὐτῷ τοὺς κήπους. καὶ γὰρ ἐν θριδακίναις αὐτὸν κατακλινθῆναι ὑπὸ Ἀφροδίτης φασίν. Σημείωσαι. Ἀδώνιδος κήπων, καὶ δένδρων Ταντάλου, πολλὴ διαφορά. διὸ τοῦτο μὲν παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν τίθεται. ἐκεῖνο δέ, ἐπὶ τῶν ἀκάρπων καὶ ὠκυμόρων. κῆποι γὰρ Ἀδώνιδος, φυτάρια τὰ ταχὺ ἀναθάλλοντα ἔσω χύτρας, ἢ ἀρρίχου. καὶ ὅλως κοφίνου τινός. καὶ αὐτίκα ῥιπτόμενα κατὰ θαλάσσης, καὶ ἀφανιζόμενα. καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ κατὰ τὸν ὠκύμορον Ἄδωνιν θανάτου. ὃς ἀνθήσας νεοτήσιον, ταχὺ ἀπήνθησε καταβληθεὶς ὑπ' Ἄρεος. γυναῖκες δὲ τοὺς τοιούτους τημελοῦσαι κήπους, ὡσίουν ἐπιταφίοις Ἀδώνιδι. Ἀδωνιστής, ἔριφος. Ἄδων τὴν σπιθαμὴν τοῦ βίου, πρὸς ἄνθον. ἐπὶ τῶν ὀλίγων καὶ μικροψύχων. Ἀδώρεος, πόλις. Ἀδωπῶ, ἱερῶ. Ἀδωροδόκητος, ἀδωρόληπτος. Ἀδωρότατος, ὁ μηδόλως μεταδιδούς τι, ἢ ἀδωροδόκητος. Ἄδωρα, κακόδωρα, τὰ κακὰ δῶρα. τὰ ἐπὶ κακῷ διδόμενα. Σοφοκλῆς. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὀνήσιμα. Ἀδώσια, ἱερά τινα. Ἀδώσιτος κριτής, ὁ ἀμίσθωτος. Α ε, εἰς α κιρνᾶται. οἷον κρέαε, κρέα. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ῥημάτων, οἷον ἐβόαες, ἐβόας. ἐβόαε, ἐβόα. ἐβοάετον, ἐβοᾶτον. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, οἷον βόαε, βόα. Α ε, καὶ τὸ ο μικρόν, τρέπονται. ὧν τὸ μὲν α εἰς η, οἷον ἀγαπῶ, ἠγάπων. τὸ δὲ ο μικρὸν εἰς ω μέγα, οἷον ὀμνύω, ὤμνυον. τὸ δὲ ε ποτὲ μὲν εἰς η τρέπεται. ποτὲ δὲ καὶ τὸ ι προσλαμβάνει. καὶ πάντοτε μὲν εἰς η τρέπεται, πλὴν τοῦ ἔχω, εἶχον. καὶ ἕπω, εἷπον. καὶ ἄλλων τινῶν. ἅτινα παρὰ τοῖς γραμματικοῖς σεσημείωται. Ἀε, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἕως. Ἄεδνον, ἄφερνον, ἢ πολύφερνον. Ἀέδοντα, ἀρέσκοντα. Ἄεθλα οὐδετέρως, τὰ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσιν ἔπαθλα. ἄεθλοι δὲ οἱ ἀγῶνες αὐτοί. γίνεται δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀπὸ τοῦ ἐθέλειν. αἱρετὸν γὰρ καὶ θελητὸν ὁ ἄεθλος, καὶ τὸ ἄεθλον. Ἄεθλα, ἔπαθλα, ἀγῶνας.

Ἀέθλεον, ἐμόχθουν, ἠγωνίζοντο. Ἀεθλεύειν, ἀγωνίζεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἀέθλου. Ἀεθλεύων, ἀγωνιζόμενος. Ἀέθλια, παράγωγόν ἐστιν ἐκ τοῦ ἄεθλον. ὡς ἐκ τοῦ ἴχνος, τὰ ἴχνια. ἐνταῦθα δὲ θεωρητέον ὡς εἰ καὶ ἐκ τοῦ ἄεθλον κέκραται τὸ ἆθλον ὅθεν καὶ ἀθλοφόρος, ἀλλ' οὐκ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ παραγώγου ἀεθλίου, ὡσαύτως ἐστὶ τὸ ἄθλιον. αὐτὸ γὰρ ἐπὶ δυστυχίας μόνης κεῖται. ἵνα ᾖ, ἄθλιος ὁ δυσάεθλος κατὰ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα. ὃς οὐδ' ἐν τῷ νόστῳ, πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. ἐξ ὧν ὁ ἄθλιος καὶ ἡ ἀθλιότης κέκραται. ἐξ οὗ παραχθεὶς καὶ ὁ Ἀθλίας τὸ κύριον, εἰ καὶ ἐθέλει ἀπὸ τοῦ ἐπαινετοῦ ἄθλου κεκλῆσθαι, ὅμως κωμῳδεῖται. Ἄεθλον, ἔπαθλον τὸ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος διδόμενον. Νηῶν δ' ἔφερ' ἄεθλα. ἀπὸ τοῦ ἐθέλω ἐπιτάσει τοῦ α, ἄεθλον. Ἀεθλοσύνης, ἀγωνίας. Ἀεθλοφόρους, ἀγωνιστάς. Ἀέθω, ἐπέλθω. Ἀεί, τὸ ἑκάστοτε. τὸ διὰ παντός. τὸ ἀεί, ἐν παντὶ χρόνῳ. διηνεκῶς. καὶ ἐσαεί, ταῦτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λεγόμενα. πλὴν τὸ μὲν ἑκάστοτε, καὶ τὸ διὰ παντός, καὶ τἆλλα, ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων. παρεληλυθότος. ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος λέγεται. οἷον ἑκάστοτε ἐποίουν. καὶ ποιῶ, καὶ ποιήσω. ὡσαύτως καὶ τὸ ἀεί, καὶ τἆλλα. καὶ τρισὶ χρόνοις συντάττονται. οἷον ἐσαεὶ ποιήσω. καὶ ἐσαεὶ δὲ ἤσομαι. Δημοσθένης καὶ Λουκιανός. ὧν ὁ μὲν Δημοσθένης, Οὗτος μὲν ὦ ἄνδρες δικασταί, τὰ χρήματα προθύμως ἐσαεὶ συμβουλεύει. Λουκιανὸς δέ, Καὶ οὗτος μὲν φανεῖται παρὰ πᾶσιν ἐσαεὶ πονηρός. Ἀεί, ἐπὶ τριῶν χρόνων. τὸ δὲ ἐσαεί, ἐπὶ μέλλοντος καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ὅταν διηνεκὲς δηλοῖ. δηλονότι, Θουκυδίδης ἐν πρώτῳ. Κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως. Εὐριπίδης. Εἶα τὰ λοιπά. δεῦρ' ἀεὶ γὰρ εὐτυχεῖς. Ἀεί, ἀκούει, πνέει. ἀεὶ δέ, διὰ παντός, καὶ ἕως, καὶ μέχρι. Ἀεὶ γάρ, εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς τὰ πάντα εὐδαιμονούντων. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξίως τιμωρουμένων. Ἀειπλήνησιν, ταῖς διηνεκέσι ῥυπαρίαις. Ἀεὶ βλύων, ἐπιρρέων. Ἀειγενετάων, διὰ παντὸς ὄντων. Ἀεὶ γεωργός, εἰς νέωτα πλούσιος. ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ τρεφομένων, ἀπαλλάττεσθαι τῶν δεινῶν. τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν περιπιπτόντων. Ἀείδαμνα, ὄνομα κύριον. Ἄειδε, ᾆδε καὶ λέγε. ᾆδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. ἦδε δὲ ᾠδήν, ἔλεγεν. Ἀείδειν, ὃ πρωτότυπόν ἐστι καὶ ἐντελέστερον τοῦ ᾄδειν. κυρίως ἐπὶ ποιημάτων, διὰ τὸ ἐμμελὲς τῆς ποιήσεως λέγεται ἀείδειν. γάρ ἐστι τὸ ἐμμελῶς λέγειν καὶ μετ' ᾠδῆς. Ἀειδέλιον κακόν, κορυφαῖον. ἄδηλον. Ἀειδέλιος, κατάρατος, δεινός.

Ἀείδελον, ἀόρατον, καὶ ἀηδές· λυπηρόν. Ἀειδέστερον, ἄμορφον. Ἀείδελμα, λαμπρά. Ἀειδέμεναι, παραγωγὴ ποιητική, οὐ δωρικὴ διάλεκτος· τὸ ἀ τοῦτο συνεσταλμένον ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἅπαξ δὲ ἐκτεταμένον· ὡς ἐν τῷ, ἀείδειν δεδαώς. Ἀειδές, ἀφανές· καὶ ἄμορφον· αἰσχρόν. Ἀειδής, ὁ μηδέπω εἰδής, ὁ ἀφανής, καὶ δυσειδής· καὶ ἀειδία, ἡ ἀμορφία. Ἀειδίνης, ἀεὶ οὔσης. Ἀειδινήτοις, ἀεὶ στρεφομένοις. Ἀείδιον, ἀέναον, ἀεὶ ὄν. Ἄειδον, ᾖδον. Ἀείδοντες, ᾄδοντες. Ἀείδω ποιητικόν, ᾄδω κοινόν· ἀφ' οὗ ὄνομα τὸ ἀοιδὴ παρὰ ποιηταῖς, καὶ ᾠδὴ τὸ αὐτὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς· καὶ ἀείδω, τὸ λέγω. Ἀείδω, τὸ πάνυ ἐπίσταμαι· ἐκ τοῦ εἴδω μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ ἀ. Ἀειεστόν, τὴν αἰώνιον οὐσίαν, ἢ ἰδιότητα.

Ἀειεστώ, αὐτὸ φασὶν τὴν ἀϊδιότητα, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀεὶ ἑστάναι· ὥσπερ καὶ εὐεστώ, ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις παρὰ τῷ διονυσιανῷ, ἐν ἀληθείας δευτέρῳ. Ἀείζωον, φυτὸν ἀειθαλές. Ἀείζωρος, ἄζωστος· ναῦς ἐστιν ἡ ἀντηπήλιφος· ἀζώτοις δὲ τὰς ἀνασυρομένας γυναῖκας· ἢ ἀνετρίμοις· ἢ ἀναισχύντοις. Ἀειθαλής, ἀεὶ θάλλων· καὶ ἀειθαλὲς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, ἀεὶ θάλλον. Ἀείδειν, γίνεται ἐκ τῆς ἀ ἐπιτάσεως, καὶ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω· πάνυ γὰρ εἰδότες καὶ ἐπιστήμονες ὡς φιλόσοφοι, ἐδόκουν οἱ ποιηταί· ὅθεν καὶ ἀοιδὸν τῆς κλυταιμνήστρης φύλακα, φιλόσοφοί τινες ἡρμηνεύκασιν, ὡς εὖ εἰδότα πάντα ἐκ μουσῶν· καὶ μαντικοὶ δὲ διὰ σοφίαν οἱ ἀοιδοὶ ἐνομίζοντο· οὗ σύμβολον, καὶ ἡ ἐκ δάφνης ῥάβδος ἡ τοῦ ἀπόλλωνος, ἣν κατεῖχον οἱ ᾄδοντες ῥαψωδοί· ἀργεῖ δὲ παρὰ τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, τὸ ἀείδειν· καὶ ἐκεῖθεν ἀοιδή· ἐνεργεῖ δὲ τὸ ᾄδειν, καὶ ᾠδή· τὰ παθόντα κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. Ἀείδεσθαι φαμέν, τὰ ποιήματα· ἀείδειν δὲ τὸ ἐμμελῶς λέγειν· καὶ ᾠδὴ ὁ μεμελισμένος λόγος· ὃς καὶ ἔξαρμα ἔχει, ἤγουν ὕψος ὄγκον μέγεθος· καὶ πῶς διὰ ὑπορηρμένον, ἄπηχος ὁ τοιοῦτος λόγος δοκεῖ· διὸ καὶ ὁ μὴ τοιοῦτος, πεζὸς λέγεται διὰ τὸ ταπεινόν· δοκεῖ δὲ καὶ τὸ ἐννέπειν ἰσοδυναμεῖν τῷ ᾄδειν· ὡς δηλοῖ τό, ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα· καὶ παρ' ἡσιόδῳ τό Μοῦσαι ἐννέπετε· ἐξ οὗ ἔπη τὰ ποιήματα λέγονται. οἰκειότερον δὲ τῇ ἐμμελείᾳ, τὸ ᾄδειν· ὅθεν καὶ ἐπὶ μουσικῶν ὀρνίθων, ᾄδειν λέγομεν. Ἀεικάς, μάχας· ὁρμάς· ἢ βολὰς τόξων.

Ἀεικέα ἔργα, ἀπρεπῆ· ἀθεράπευτα. Ἀεικέα, ἡ ἀπρεπῆ. Ἀεικείας ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ· μή τις ἀεικεία φαινέτω· οὗ ἑρμηνεία κατωτέρω ἀεικέα ἔργα, ἤγουν ἀπρεπῆ. Ἀεικελίην πήραν λέγει, τὴν πυκνὰ ῥωγαλέην. Ἀεικελίῃσιν, ἀπρεπέσι· χαλεπαῖς. Ἀεικέλιον, ἀνόμοιον· σκληρόν· κακόν· εὐκαταφρόνητον. Ἀεικελές, ἀπρεπές.

Ἀεικελίοις, ταλαιπώροις· εὐτελέσιν· οὐδενὸς ἀξίοις. Ἀεικές, τὸ ἀπρεπές. ἄεικες δὲ τὸ ἀνόμοιον. Ἀεικές, κακόν· σκληρόν· ἀπρεπές· εὐκαταφρόνητον· ἀπεοικός. Ἀεικέστερα, ἀπεοικότα. Ἀεικέστερος, ἀπρεπέστερος. Ἀεικία, ἀτυχία· κόλασις· κακία· ὕβρις. Ἀεικίσσουσιν, ὑβρίσουσιν. Ἀεικία καὶ δρύψις, ταὐτόν· ἀεικίζεσθαι καὶ δρύπτεσθαι εἶπεν ὅμηρος· διφορεῖται δὲ ἡ παραλήγουσα τῆς ἀεικίας· οὐ μόνον γὰρ διὰ τοῦ ι γράφεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀεικής· ὅθεν καὶ ἀεικέα· ὡς ἐπιεικής ἐπιεικέα· δῆλον δ' ὅπως ἀπὸ τοῦ ἀείρω καὶ φαείνω, τὸ αἴρω καὶ φαίνω γίνεται, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀεικίζω, καὶ τῆς ἀεικίας, τὸ αἰκίζω καὶ ἡ αἰκία. Ἀεικίσω, ὑβρίσω· ὡς ἀγλυής, ἀγλυίζω, οὕτως ἀεικής ἀεικίζω. Ἀεικής, αἰσχρός· ἀπρεπής· ὁ μὴ ἐοικώς. Ἀεικίζει, ἀπολύει· φθείρει· ἀεικίσσω δὲ νεκρὸν παρ' ὁμήρῳ, ἀπὸ τοῦ ἀεικής· ἀεικίζω· ἀεικίσωσιν· ὑβρίσωσιν, ἢ ἀπολύσωσιν. Ἀεικορσώσασθαι, κεῖραι κεφαλήν. Ἀεικόρσωτοι, ἄκαρτοι. Ἀεικῶς, ἀπρεπῶς· χαλεπῶς· ἀσυνήθως. Ἄειλα πεδία, ἀνήλια· εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή· καὶ ἄειλα χωρία, τὰ πολύσκια· κατὰ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἀείλη, πνοή. Ἀειλογεῖς, ἀεὶ λαλεῖς· ἀεὶ προφέρεις. Ἀειλογία, πολυλογία· ἢ ταυτολογία· ἢ τὸ διαπαντὸς ἐξεῖναι λέγειν· τὸ ἑκάστοτε διδόναι λόγον, καὶ ἀπολογίαν. Ἀείλλειν, θωπεύειν· ἀπατᾶν. Ἀεί με τοιοῦτοι πόλεμοι διώκοιεν, ἐπὶ ἀνανδρῶν, καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίων. Ἀείμεναι, πνεῦσαι.

Ἀεῖν, πνεῖν. Ἀειναῦται, ἀρχῆς ὄνομα παρὰ μιλησίοις. ἀειναῶν, ἀενναῶν. Ἀεινέοις, οὐ προσηνέσι· βλαβεροῖς.

Ἀεινεφεῖς, τυφλώσεις. Ἀεινεφής, ἡ τύφλωσις. Ἀείνη, δένδρον μεγαφόρον· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δεῖνος. Ἀεινόν, τὸ ἀέναον. Ἀειπαρθένοις τὰς ἐριννῦς· μυθικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο· ὑπονοεῖν δὲ χρή, τὰς ἀδωροδοκήτους, καὶ οὐχὶ χρανθῆναι δώροις δυναμένας ὑπὸ τοῦ ἀδικοῦντος. Ἀεὶ πλανᾶ, πεπλανημένα· πλήρη φλυαρίας. Ἀεῖραι, βαστάσαι· ἆραι. Ἀείραιεν, ἐγείραιεν. Ἀείρακος, ἡ ἔλαφος παρὰ κρησίν. Ἄειρε, πρόσφερε. Ἄειρεν, ἔβαλεν· προσέφερε· μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα· ὅμηρος. Ἄειρε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πρόσφερε· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἄρτος, καὶ τὰ προάρματα· ἤγουν αἱ τροφαί. Ἀειραμένην, διεγειρομένην. Ἄειραν, ὅ ἐστιν ἦραν· καὶ ἀείραντες ἱστία, εἴρηται πρὸς διαστολὴν τοῦ καταρρίψαι. Ἄειρεν ἔβαλε· ἔπεια λύματ' ἄειρεν. ἀείρεται, ὅ ἐστιν αἴρεται ὑψοῦται. Ἀείρας, ἐγείρας· ἄρας· κουφίσας. Ἀείρειν, προσφέρειν.

Ἀειρίδας, κύκλους τοῦ ὅρμου. Ἀείροις, ἀπείροις. Ἀείροισον, ἀεὶ ῥέον. Ἀείρομαι, ἄνω αἴρομαι· σοφοκλῆς τραχινίαις. Ἀειρομένας, περιερχομένας· καὶ ἀειρόμενος, ἐπαιρόμενος. Ἀειρομένη κονίη, ἤγουν εἰς ἀέρα ἐγειρομένη· καὶ ἀειρόμενος πολὺς κονίσαλος. Ἀειρόν, ἄρρητον· ἀπαραίτητον· ἐπὶ κακοῦ ὀνομασμένον. Ἀειρός, δυστυχής, καὶ ὁ ἄπειρος. Ἀείρρους κρείττων, ἢ ἀείρροος, καὶ ἡ δύπνους· ἢ ἡ δύπνοος. Ἀείρρυτον, τὸ ἀεὶ ῥέον. Ἀείρω, παρὰ τὸ ἀέρω πλεονασμῷ τοῦ ι, τὸ ἄνω ὠθῶ· ἐπαίρω· καὶ κουφίζω· καὶ βαστάζω· καὶ ὑψῶ. Ἀείρων, ἀθώπευτος. Ἄεισεν, ᾖσεν. Ἀεῖσιν, ἀπὸ τοῦ πνέω· παράγωγον τοῦ ἄημι· τὸ τρίτον ἄησι· τὸ δυϊκὸν ἄετον· καὶ κατ' ἔκτασιν ἄητον· οἷον, Τώ τε θρήκηθεν ἄητον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν· ἀεῖσιν αἰολικώτερον· ἔχειν ἀεῖσιν, ὥσπερ ἱεῖσιν. Ἀείσιτος, ὁ ἐφ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνῶν. Ἄεισσον, ἆσσον, ἐγγύς. Ἀειστήν, γνάθον. Ἀείστορες, ἄπειροι. Ἀείσω, ᾄσω, ὑμνήσω. Ἀειτάδος· ἀείχρος. Ἀεῖται, ὑμνεῖται.

Ἀείτης, ὁ ἑταῖρος. Ἀείτης ἐν κύδωνος· ἐπὶ τοῦ φιλοξένων, καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων· παρ' ὅσον κύδων ὁ κορίνθιος φιλοξενώτατος ἐγένετο. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσιν συνεσμέν· ἀριστοφάνης ὄρνισι· διὰ τὸ τοὺς ἐραστὰς ὄρνιθας εὐγενεῖς χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις· καὶ ἡ σίττη δὲ καὶ εἴ τι τοιοῦτον ὄρνεον δεξιὰ πρὸς ἔρωτα φαίνεται· ἐγὼ μὲν ὦ λευκίππη δεξιὰ σίττη· ἡ νῦν οἶμαι λεγομένη σίταρις. Ἀειτόν, ταχύ. Ἀείυπνος, ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Ἀειφόρος, ἀειθαλής· σοφοκλῆς τηλέφῳ. Ἀείφρουρος, ἀεὶ διαμένων. Ἀειφυγία, τὸ εἰς ἀεὶ φυγαδεύεσθαι. Ἀείχυτος, οἶνος. Ἀεκαζόμενος, ἀέκων· καὶ μὴ βουλόμενος· ἀναγκαζόμενος· ἀνιώμενος. Ἀεκαστεῖ, στερεῖται. Ἀεκήλια, ἀκούσια· χαλεπά· ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι· βέλτιον δ' ἄν τις ἀποδοίη, τὰ τεταραγμένα καὶ οὐκ εἰρηνικά, κατὰ στέρησιν τῆς ἡσυ

χίας καὶ εἰρήνης. Ἀέκητι θεῶν, τοῦτ' ἐστὶ πρὶν σχ. ἤγουν μὴ θεοφιλῶς καὶ παρὰ γνώμην τῶν θεῶν. Ἀέκητι, ἀβουλίᾳ. παρὰ γνώμην. Ἀέκητι, ἀκουσιότητι. Ἀεκοντάκεσθαι, μὴ θέλοντα ἀναχωρῆσαι. Ἀέκοντα βίῃ, ἐν τῷ α τῆς ὀδυσσείας ἐκ παραλλήλου θέσεως, ταυτὸν σημαίνουσιν. Ἀέκοντος, ἄκοντος, μὴ βουλομένου. Ἀέκων, μὴ θέλων. ἐκ τοῦ ἑκών. ἐν παραθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, καὶ παροξύνεται παραδόξως. οὐδεμία γὰρ μετοχὴ ἐν συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι μὴ μόνη ἡ ἀέκων. τὸ δὲ εὐέλθων, ἀντίκειται πρὸς τὸν τοιοῦτον λόγον. οὐ γάρ ἁπλῶς μετοχή, ἀλλὰ κύριον παρὰ ἡροδότῳ μετοχικὸν ὄνομά ἐστιν. Ἀέλατα, πολύσκια χωρία. κατὰ στέρησιν τῆς ὕλης. Ἄελθρος, νοσώδης. Ἀέλια, οὐκ εἰρηναῖα, οὐδὲ ἥσυχα, ἀλλὰ ταραχώδη. Ἀέλιοι. οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἐσχηκότες. ἤγουν σύγγαμβροι. Ἀελίς, τάλαινα, ἀθλία. Ἀελίπτοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. Ἄελλα, πνοὴ ἀνέμων. ἢ συστροφή. ἀπὸ τοῦ ἄειν τὸ πνεῖν, καὶ τοῦ εἰλεῖν τὸ συστρέφειν. δηλοῖ δὲ τὸ κοινῶς ἀνεμοζάλην. ταυτὸ δύναται καὶ ἡ θύελλα. πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστὶ ποιητικόν. ἡ θύελλα δὲ κοινόν. γίνεται δὲ θύελλα, ἀπὸ τοῦ θύειν τὸ σφοδρῶς ὁρμᾶν, καὶ τοῦ εἰλεῖν. τὸ δὲ ἄελλαν, καὶ στροφάλιγγα κονίης εἰπεῖν, ταυτόν ἐστιν. ἐπεὶ καὶ τὸ στρέφειν καὶ τὸ εἰλεῖν, ὅμοια. ὧν τὸ μὲν, τὴν στροφάλιγγα παράγει. τὸ δὲ, τὴν ἄελλαν.

Ἄελλαι, ἄνεμοι, πνοαί. Ἀελλάδες ἵπποι, αἱ ταχεῖαι. καὶ ἀελλάδων ἵππων, ταχέων. σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ.

Ἀέλλας, τὰ ἄτακτα πνεύματα, καὶ καταιγίδας. καὶ τὰς μεγάλας συστροφάς. Ἀελλάων, ταχέων. Ἀελλεῖ, φιλεῖ. κολακεύει. Ἀελλές, ἀθρόον, καὶ ὁμόσε. Ἀέλλεται, πνεῖ. Ἀελλής, συστροφὴ ἀνέμου. ἢ κονίσαλος, ὁ συνεστραμμένος δίκην ἀέλλης. ἕτερον δὲ τούτου τὸ ἀολλέες παρ' ὁμήρῳ. καὶ τὸ ἀλέες, παρ' ἡροδότῳ ἐν τῷ, Εἰσέπεσον ἀολλεῖς εἰς τοὺς πέρσας. δύναται δ' ὁμοίως τὸ ἀελλής, χρήσιμον εἶναι καὶ εἰς ἐτυμολογίαν τοῦ κονισάλου. ἵνα ἡ κονίσαλος, κόνις ἀελλής. Ἀελλήσας, κακοπαθήσας. Ἀελλῆσι, πετομέναις. καὶ ἀελλῆσι, θυμοῖς ἀνυποστόλοις μετὰ παρρησίας. Ἀελλόθριξ, ποικιλόθριξ. ἢ πυρεωροὺς καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. παρὰ τὴν ἄελλαν. σοφοκλῆς ἰνάχῳ.

Ἀελλόποδες, ἐλαφροί, κοῦφοι. Ἀελλόπους, ταχεῖα τοὺς πόδας. ταχύτατος. Ἀελλόπος, ἶρις. ἢ ταχύπους. ἀφ' οὗ καὶ ποδήνεμος. Ἀελλός, μαινόμενος, ἢ ὄρνεόν τι. Ἀελλώδεις ἵπποι, αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν. Ἀελλῶδες, μετὰ ἀνέμου ὁμιχλῶδες. Ἀελλῶν. στρέφων. ὁπλῶν. ποικίλλων. Ἀελπαρέα, δεινά. Ἀελπέοντες, μὴ ἐλπίζοντες. καὶ ἀελπέων, οὐκ ἐλπίζων. Ἀελπές, ἀνέλπιστον. Ἀελπτέοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. ἀπὸ τοῦ ἔλπω, ἐλπτῶ. ἀελπτῶ. ἡ μετοχή, ὁ ἀελπτῶν. ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀελπτοῦντες. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀελπτέοντες. ἀνελπιστοῦντες. Ἄελπτα, ἀνέλπιστα, ἀπροσδόκητα. Ἄελπτον, ἀνέλπιστον. ἢ σκληρόν. δυσχερές. ἀπροσδόκητον. δεινόν. αἰφνίδιον. Ἀελπτοί, δεινοί, καὶ ἄαπτοι. αἰσχύλος πρωτεῖ. Ἄεμμα, τόξον. ἱμάτιον. Ἀέμπεδον, βέβαιον. Ἄεν, ἔπνει. Ἀεννάασθαι, καταντλεῖσθαι. Ἀέναον, τὸ ἄπαυστον. καὶ ἀεὶ ὄν. ἢ τὸ διηνεκές. ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ νάω τὸ βλύζω. καὶ ἀέναον, τὸν πολύν. ἀείρρυτον. πολυχρόνιον. καὶ ἀενάων, ἀεὶ ὑπαρχόντων. Ἀέναος, ὁ ἀεὶ ῥέων. ἀπὸ τοῦ νάω, ὅ ἐστι ῥέω. ἢ διαρκής, ἢ ἀεὶ θάλλων. Ἀενάοντα, ἀεὶ ῥέοντα. Ἀέντε, πνέοντες. Ἀέντες. ἐστὶν ἀ[illegible] πειρώμενον. ἐκ τοῦ ἄημι. ἀλλ' οἱ αἰολεῖς τὴν αὐτὴν μετοχὴν καθὰ ποιῶν φιλῶν. ἀεὶς ὡς φιλεὶς λέγουσι. καὶ ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἀέντες. καὶ ἡ γενικὴ ἀέντων. Ἀέντιον, αἰγύπτιον. σμύρνιον. Ἀέξει, ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ ἐλαύνω. ὁ μέλλων ἔξω. καὶ ἀέξω προσθήκῃ τοῦ α. ἀέξει παρ' ἡσιόδῳ, αὔξει. Ἀέξετο, ηὐξάνετο. Ἀέξων, αὔξων, ἢ ἔχων. Ἀέοισι, κοσμήταις. Ἀεπάσιον, ἀσμένως χαίροντα. Ἀέπται, ἀκούεται. Ἀεργηκότες, ἀργοί. ἀναπαυόμενοι. Ἀεργηλόν, ἀργόν. Ἀεργήν, αὐτῶ. ἢ φοράδην. Ἀεργός, ποιητικόν. ἀργός, κοινόν. Ἀεργόν, ἀντὶ ἀργὸν λέγουσιν οἱ δωριεῖς. Ἀεργός, ἀργός. ἢ κακοῦργος. ὅμηρος. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὥς κεν ἐκ τῶν ἐμῶν τρέφηται. παραινετικόν ἐστι, τοῦ χρῆναι τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ πάντας χρησίμους εἶναι. μή ὅτι γε τοὺς οἰκείους, ἀλλὰ καὶ εἴ πού τις παρατύχοι ξένος. Ἄερθεν. ἀείρω, ἀερῶ. ἄερκα. ἄερμαι. ὁ ἀόριστος, ἀέρθην. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, ἀέρθημεν. καὶ ἐκβολῇ τοῦ η καὶ μ, ἄερθεν. ἀντὶ τοῦ ἀέρθησαν. ἤρθησαν. ἀνέστησαν. ὥρμησαν ὡς κόσμηθεν, ἀντὶ τοῦ ἐκοσμήθησαν. Ἀερέθονται, αἰωροῦνται. αἴρονται. κρέμανται, καὶ λίαν παροξύνονται. Ἀερήϊον, ἀμέτρητον. πολύ. ἀερῶδες. Ἀέρης, ἄρῃς. βαστάσῃς. Ἀερθείς, μετεωρισθείς. Ἄερθη, ἐπήρθη.

Ἀερία, ἡ ὁμίχλη παρὰ αἰτωλοῖς. θάσον τε, τὴν νῆσον. καὶ αἴγυπτον. καὶ λιβύην. καὶ κρήτην. καὶ σικελίαν. καὶ αἰθιοπίαν. καὶ κύπρον, οὕτως ἐκάλουν. Ἀερίδες, μέλισσαι. Ἀέριον ὕδωρ, τὸ ἐν τῷ ἀέρι. καὶ ἀέριος, ὁ ἐν τῷ ἀέρι. Ἀέριπον, οὐ περιειργόμενον. Ἀερίπους, ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἄερκτον, ἀντὶ τοῦ ἄφρακτον. καὶ πανταχόθεν ὁρώμενον.

Ἀερμών, ὄρος κατὰ τὴν παλαιστίνην. ἐφ' ᾧ χιὼν πολλὴ συνάγεται. ἀφ' ἧς ἀτμοὶ ἀναδιδόμενοι, καὶ τὸν ἀέρα τὸν ὑπεράνω τῶν ὀρέων τῆς σιὼν παχύνοντες, δρόσον ἀποτελοῦσιν ἐν θέρει. Ἀεροβατεῖν, τὸ εἰς τὸν ἀέρα περιπατεῖν.

Ἀερότομα, τὰ πετεινὰ τὰ τοῖς πτεροῖς τέμνοντα τὸν ἀέρα. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ περιεργάζομαι τὸν ἥλιον, ἢ τὸν τούτου δρόμον. ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι. Ἀεροβλεῖ, πίνει. Ἀερόεν, μέλαν. βαθύ. μέγα. Ἀεροκέλαδοι, πιτυοκάμπται. Ἀερολέσχης, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν. κομπήγορος. Ἀερονηχεῖς λέγει ἀριστοφάνης, τὰς ἐν τῷ ἀέρι νηχομένας νεφέλας. παρόσον ἐν αὐταῖς νήχεται τὰ ὄρνεα. ἢ δίκην ὀρνέων αἱ νεφέλαι νήχονται. ἤγουν, πετῶνται. Ἀέροπες, ἔθνος τὴν τροιζῆνα κατοικοῦντες. καὶ ἐν μακεδονίᾳ γένος τι, καὶ ὄρνεά τινα.

Ἀεροπός, κοχλίας. Ἀερός, ἀναιδής. Ἀέρος, εἶδος. ἰός, καὶ ὄροβοι. ὡς τό, ἀέρον ἀπεδεκάτουν. Ἀέρσαι, τὴν δρόσον κρῆτες. Ἀερσιλόφοις, τρυφαλείας. ὧν οἱ λόφοι ἐπηρμένοι εἰσὶ καὶ μετέωροι. Ἀερσίποδες, ταχύποδες. ἐλαφρόποδες. καὶ ἀερσίποδες ἵπποι, οἱ ἀειρόμενοι. ὅ ἐστι κουφιζόμενοι ποσίν. οἱ λίαν ταχεῖς, καὶ ὠκύποδες. ἢ ἀελλόποδες. καὶ ὡς εἰπεῖν κουφόποδες. ἢ ὁμηρικῶς εἰπεῖν, φερόμενοι ὑπὸ ποδῶν. χρήσιμον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὸ ἡσιόδου. ἀερσιπότητος ἀράχνης. καὶ ἀερσίποδας, ἀειρομένους. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀερίους τοῖς ποσίν. ἐκ τοῦ ἀείρω, ἀέρσω. ἀείρεσθαι δέ ἐστι, τὸ εἰς ἀέρα κουφίζεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἀερσιπότητος. Ἀερσίπους, ταχύπους. ὁ εἰς ὕψος αἴρων τοὺς πόδας. Ἀερτάζειν, βαστάζειν. Ἀερωδέστερα, ἀφανέστερα. Ἄεσαι, ἄησαι. κοιμηθῆναι. κατὰ στέρησιν τοῦ ἐᾶσαι, ὅ ἐστιν ὁρμῆσαι.

Ἀέσαμεν· κατεκοιμήθημεν· ἐκοιμήθημεν· ἀνεπαυσάμεθα· ποιητικὴ λέξις· καὶ ἀέσκοντας, κοιμωμένους· καὶ ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο, ἐκοιμῶντο· Ὅμηρος, Νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες· Ἄεσις, πόνος· βλάβη· Ἀεσίμαινα, ἡ τοῖς πνεύμασι τῶν ἀνέμων μαινομένη θάλασσα· Ἡσίοδος δὲ τὸ ἐπίθετον· Ἀεσίφρονα θυμόν, τὴν ψυχὴν λέγει Ἡσίοδος τὴν ἐπηρμένην· ἢ τὴν βεβλαμμένον ἔχουσαν τὸ φρόνημα· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ αἴρω· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἆσαι τὸ βλάψαι· Ἀεσιφροσύνησιν, ἀνοίαις· Ἀεσιτόν, αὔριον βοιωτοί· Ἀεσίφρων, ματαιόφρων· ὁ κούφας ἔχων τὰς φρένας· φρενοβλαβής, ἢ κοιμώμενος τὰς φρένας· ἀέσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι, ἢ ἀναπαύσασθαι· καὶ ἀεσίφρων, ὀξύφρων· παρὰ τὸ ἄω, τὸ πνέω· Ἀέται, πόλις· Ἀέτας, πόρτας· πρόνας· Ἀετασία, ἡ λύπη· Ἄετε, ἀκούσατε· Ἄετια, τὰ τῷ αὐτῷ ἔτει γενόμενα· Ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες· Ἀέτειον, πτερόν, καὶ κρέας· Ἀετίτης, εἶδος λίθου· ὡς καὶ ἀχάτης, καὶ λυχνίτης· Ἀετίγυνα, πόλις ἀεικίας· Ἄετμα, φλόξ· Ἀετμόν, τὸ πνεῦμα· Ἄετο, ἐσίετο, διέπνει· Ἀετώνυχες, βοτάνη· Ἀετὸν ἵπτασθαι διδάσκεις, ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινάς, ἃ ἐπίστανται μᾶλλον τῶν θελόντων διδάσκειν· Ἀετὸν, κάνθαρος μαιεύσομαι· ἐπὶ τῶν τιμωρουμένων τοὺς μείζονας, προκατάρξαντας κακοῦ· λέγεται γὰρ τὰ ὠὰ τοῦ ἀετοῦ ἀφανίζειν ὁ κάνθαρος· Ἀετός, παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ἔτος ὠνόμασται· οἱονεὶ ὁ ἀεὶ ἀληθής, καὶ αἴσιος· ὅτι φέρεται μῦθος ὅτι ὠδίνειν ἡ Ῥέα γενομένου Διὸς αὐτὸν φανῆναι· ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἀποκλήρωσιν τῶν τιτάνων, ὁ Ζεὺς αὐτὸν ἐν τῇ διανεμήσει τῶν πτηνῶν ἐπελέξατο· καὶ ἀετὸς τῷ Διὶ, ἤτοι τῷ αἰθερίῳ ἀέρι ἀνιέρωται· οὐ μόνον ὡς τελείῳ τέλειος, καὶ ὡς οὐρανίῳ ὑψιπέτης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν κατὰ τοὔνομα κοινωνίαν· ἀετὸς γὰρ καὶ ἀήρ· ἄμφω παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω δοκοῦσι παράγεσθαι· οἰκεῖος δέ πως καὶ ὁ λάρος Ἑρμῇ· οὐ μόνον ὡς Ἀργειφόντῃ λευκός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ παρωνυμεῖν τρόπον τινά, τῇ τοῦ λόγου γλυκύτητι· ὅτι γὰρ λόγος πρᾶγμα λαρόν, ἤγουν ἡδύ· καὶ ὁ λάρος δὲ παρὰ τόνον ἐκπέφευγε, τὴν πρὸς τὸ λαρὸν συνέμπτωσιν· καὶ ἀετὸς ἔτι, τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ τὸν κνήμονα ἕκαστον σιδήριον· καὶ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσοις· καὶ βοτάνη τις, ἐν Λιβύῃ φυομένη· Ἀετταλαίοισι, χαλεποῖς· δεινοῖς· Ἀετώσιον, λύπῃ μεμιγμένον· Ἀετὸς ἐν νεφέλαις, ἐπὶ τῶν δυσαλώτων· παρόσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὤν, οὐχ ἁλίσκεται· Ἀετὸς οἰκοδομημάτων, τὸ κατὰ τὸν ὄροφον· ὅ τινες ἀέτωμα καλοῦσιν· Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης· παρόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς, ἀμείνων ἐστὶ παντὸς ὄρνιθος· Ἀέτωμα, τὸ εἰς ὕψος ἀνατεταμένον τῆς ὀροφῆς ὡς περὶ τρίγωνον· καὶ ἀετώματα, τὰ τῶν ἱερῶν στεγάσματα· ἃ πτέρυγάς τινες καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν· Ἀριστοφάνης· τὰς οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς ἀετὸν, ἀντὶ τοῦ στεγάσομεν· Ἀεφανέων, λαμπρῶν· Ἀέχηνες, πένητες· Ἀέχοντο, ὥρμων·

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ·

ζα, ἄσβολος· κόνις· παλαιότης· κόπρος ἐν ἀγγείῳ ὑπομείνασα· Ἀζαία, φθονερά· Ἀζαίνεσθαι, ξηραίνεσθαι· Ἀζάλαι, νέαι καὶ ἁπαλαί· Ἀζαλέας, ξηράς· Ἀζαλέη, ξηρά· καὶ ἀζαλέην, ξηράν· καὶ ἀζαλέοιο, ξηροῦ· Ἀζαλέοις, ἀντὶ τοῦ ξηροῖς· ὅθεν τινὲς, οὐκ ἀπὸ τοῦ Ἀζᾶνος βασιλέως, ἀλλὰ διὰ τὸ τραχεῖαν εἶναι, Ἀζανίαν φασὶ κληθῆναι τὴν Ἀρκαδίαν· τραχεῖα γάρ ἐστι, καὶ ξηρά· Ἀζαλέον, ἄγαν ζέον· θερμόν· ἢ ξηρόν· Ὅμηρος· βοῦν ἀζαλέην· Ἀζαλές, πολυύπνου, καὶ ὀλιγοΰπνου· Ἀζάλη, νήνεμος· γαλήνη· Ἀζάνθη, ἐξηράνθη· Ἀζάπα, πίσσαι· Ἀζαραπατεῖς, οἱ εἰσαγγελεῖς παρὰ Πέρσαις· Ἀζαρίας, ὄνομα κύριον· Ἀζάτη, ἐλευθερία· Ἄζαυτος, παλαιστής, καὶ κόνις· Ἀζαχές· οἱ μὲν σκληρὸν καὶ χαλεπὸν παρὰ τὸ ἀζαλέον· οἱ δὲ ἀδιάλειπτον· Ἀζειάδης, ὄνομα κύριον· καὶ πατρωνυμικῶς, ἀζείδας· Ἀζείδης, ὄνομα κύριον· Ἀζείθει, τὸ ζέει· Ἀζήρει δὲ, τὸ ξηραίνει· Ἄζειν, στενάζειν· ἢ ἐκπνεῖν διὰ στόματος· Ἀζείρει, ἀντὶ τοῦ ζέει· ἀζήρει δὲ, ἀντὶ τοῦ ξηραίνει· Ἀζείδαο, ἄζεως παιδός· Ἄζειρον, ἀποίκιλον· ζεῖρον γὰρ τὸ ποικίλον· ἢ τὸ ἄζωστον· Ἀζείρου, ἀζώστου· ἢ πολυζώστου· ἀπὸ τοῦ ζειρά· Ἀζειῶται, ἔθνος τῆς Τρῳάδος· Σοφοκλῆς συνδείπνῳ· Ἀζέμιλκος, ὄνομα κύριον· Ἄζενον, τὸν πώγωνα Φρύγες· καὶ ἄζενον, γενειῶντα· Ἄζεο, ἐντρέπου· σέβου· εὐλαβοῦ· αἰσχύνου· καὶ ἄζεσθαι, σέβεσθαι· δασύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ· Ἄζερος, ἀγαθός· Ἄζεσθαι ἐστὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ οἱ ἀζόμενοι· παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ, οὐδὲν ἅζοντα, ἤγουν σεβόμενον· παρ᾽ ᾧ καὶ ἀπειλεῖν καὶ ἀπειλεῖσθαι· Ἀεξέσιμοι κύκνοι, ταῖς πτέρυξιν ἐναπολαμβάνοντες· Ἄζεται, θλίβεται, λυπεῖται· Ἄζετο, ἐνετρέπετο, ἐξηραίνετο ψιλῶς· ὡς τὸ, Ἡ μὲν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας, καὶ κατεζήνασκε δαίμων· δασέως δὲ ἁγιάζετο, καὶ ἅγιον ἡγεῖτο, καὶ ἐσέβετο· ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· Ἄζετον, ἄπιστον· Σικελοί· Ἀζεχές, ἀδιάλειπτον· Ἀζεχής, ὁ σκληρὸς καὶ χαλεπός· Ἄζη, ξηρασία, κονιορτός, εὐρώς· καὶ ἄζη, ἡ τοῖς μυδῶσιν ἐγγινομένη λευκότης· ὁ παλάσσων εὐρώς, κατὰ στέρησιν τοῦ ζῆν· οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρανθέντα· Ἀζήτος, ὄνομα κύριον· Ἀζηλόεν, τὸ μέλαν· Ἄζηλοι, ἄτιμοι· ἀμίμητοι· Ἀζήμιτρον, ἀζήμιον· Ἄζηλον, ὃ οὐκ ἄν τις ζηλώσειεν· καὶ ἄζηλος βίος, ὁ εὐτελής· Ἀζήμιος, ἀβλαβής· κυρίως δὲ ζημία, ἡ τῆς ζωῆς μείωσις· ἢ τὸ ἐν ζωῇ μικρόν· ἢ ἀζήμιος, ἀληθής· καὶ μὴ ὑπέχων ζημίαν τοῦ πάθους· Ἄζημοι, πνοαί· Ἀζημώθ, ὄνομα κύριον· Ἀζηνάς, ὄνομα κύριον· καὶ ἀζηνεύς· Ἀζήνασκεν, ἐξήρανεν· Ἀζηνοὶ κύκνοι, οἱ ταῖς πτέρυξιν ἀπολαμβάνοντες ἀέρα· Ἀζηνεχὲς μεμακυῖα, ὅ ἐστι συνεχές· Ἀζήν, ὁ πώγων· Ἀζηνία, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς· ἀφ᾽ ἧς ὁ φυλέτης ἀζηνιεύς· καὶ ἀζηνιεῖς, καὶ ἐρχιεῖς, καὶ ἁλιεῖς, καὶ πάντα τὰ ὅμοια, δασέως φασὶ φθέγγεσθαι τοὺς Ἀττικοὺς τοὺς παλαιούς· Ἀζήρει, ξηραίνει· Ἄζηρις, τοῦ ἅρματος τὸ ξύλον· Ἄζηρος, ὁ μὴ ξηρός· Ἀζησία, ἡ Δημήτηρ· ἀπὸ τοῦ ἀζαίνειν τοὺς καρπούς· καὶ ἀζησία, ἡ κόρη· ἀμαία δὲ ἡ μήτηρ· καὶ παροιμία, ἡ Ἀμαία τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν· ἐπὶ τῶν πολυχρονίαις ζητήσεσι χρωμένων· Ἀζῆται, οἱ ἐγγύτατοι τοῦ βασιλέως· Ἀζήτητον, τὸ ζήτησιν καὶ κατηγορίαν ἔχειν κεκωλυμένον· οὕτως Αἰσχίνης· Ἀζητός, ὁ σεβαστός· Ἀζηχέας· τὰς ξηράς, τὰς ἐχούσας ξηρὸν ἦχον· Ἀζηχές, διη

νεκές· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· ἰσχυρόν· ἀδιεχές, ἤτοι συνεχές· δεινόν· μέγα· εἴρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ μεγαλόφωνον· διὰ τὸ πρὸ τοῦ ῥηθέν, ἀζηχὲς μεμακυῖα· Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν φαγεῖν ἀζηχές, οὐ πάνυ πολλοῖς· τὸ δὲ ἀζηχὲς πιεῖν, μυρίους ἀπώλεσεν· ἀζηχὴς λέγεται ὁ ἀδιεχής, ὅ ἐστι συνεχής· τινὲς μέντοι ἀζηχὴς φασὶ θυμός, ὁ σκληρός· ἀπὸ τοῦ ἄζην ἔχειν, ὅ ἐστι ξηρασίαν· ἵν᾽ ᾖ, ἄπικρος καὶ δυσμάλακτος· Ἀζήορα, ταχέα, πυκνά· Ἀζοίμην, ἀγανακτοίμην· εὐριπίδης δίκτυι· Ἄζομαι, αἰσχύνομαι· ἅζομαι τὸ σέβομαι, δασύνεται· καὶ ἅζετο, δασύνεται· οὐ λόγον ἐν ἄλλοις τὸ ἁζόμενοι διὸς υἱόν· ἤγουν, σεβόμενοι καὶ τὰ κατ᾽ αὐτόν· ψιλοῦται δὲ ποτὲ ἄλλως ἡ λέξις, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἄζειν τὸ ξηραίνειν, ἀλλὰ καὶ ὅτε πάθημά τι δηλοῖ, καθὸ τὸν εἰπόντα ὅτι ἄζειν, τὸ ἀθρόως προσπνεῖν τῷ στόματι θερμόν· ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ αἰάζειν γίνεται· ὅπερ οὐκ ἀεὶ τὸ θρηνεῖν δηλοῖ, ὡς ἀλλαχοῦ γέγραπται· Ἀζομένη, ξηραινομένη· ἐντρεπομένη· Ἄζον, μέγαν· ὑψηλόν· Ἄζοξ, ὕλη· Ἄζυγες, ἄζευκτοι· μονάζοντες· Ἀζυγία, ἄζευκτον· ἀρχίλοχος·

Ἄζυμοι, καθαροί· ἄτυφοι· ἢ ἑταίραν μὴ ἔχοντες· τὸ γὰρ ἄζυμον, οὐ τυφοῦται· Ἄζυμα, τὰ ἄνευ παλαιᾶς ζύμης· ὃ καλεῖται προζύμη· Ἄζυξ, ὁ μὴ συνεζευγμένος γάμῳ· καὶ ὁ κέλης ἵππος· Ἄζω τὸ ξηραίνω, ψιλοῦται· παρὰ τὸ ᾱ στερητικόν, καὶ τὸ ζῆν· οὐ ζῶσι γὰρ τὰ ξηρά· καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἄζη ἐν ὀδυσσείᾳ, ἡ ξηρασία· Ἀζανία, τόπος ἐν πελοποννήσῳ·

Ἀζωλεῖ, ἀγανακτεῖ· Ἄζωπες, αἱ ξηραὶ ἐκ τῆς θεωρίας· Ἄζωρος, ὁ εὔκρατος οἶνος, καὶ ὁ κυβερνήτης τῆς ἀργοῦς·

Ἄζωστος θώραξ, ἄνοπλος, ἄστολος· Ἀζῶτες, οἱ μὴ εἰς τὰ συνεστῶτα παρόντες· Ἄζωτον, ἀβίωτον· Ἄζωτος, ἔθνος συρίας καὶ πόλις·

ΤΟ Α΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄·

η, ἔπνει· ἔφυσα· καὶ ἀήμεναι, πνεῦσαι· καὶ ἀήμενοι, πνέοντες· Ἄη, ὥσπερ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλει διὰ τῆς ει διφθόγγου, κατὰ δὲ αἰολεῖς ἐφίλη διὰ τοῦ η· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀῶ ἄει, καὶ κατὰ αἰολεῖς ἄη· ἡρακλείδης δὲ οὕτω βούλεται· ἵνα ὥσπερ ἐκ τοῦ φιλῶ φίλημι αἰολικῶς, οὕτως εἴη καὶ ἀπὸ τοῦ ἀῶ ἄημι· καὶ ἀκολούθως ὡς φίλη, τρίτον ἑνικὸν καὶ δυϊκὸν ἐξ αὐτοῦ φίλητον, οὕτω καὶ ἄη ἄητον· Ἀήδα, λείαν· λάφυρα· Ἀηδᾶς, ὁ δεσπότης· Ἀειδία, ἡ ἀμορφία· Ἀηδεῖν, δυσχεραίνειν· κεκμηκέναι· καὶ ἀηδῆσαι, καμεῖν καὶ κοπιάσαι· ὀχληθῆναι· Ἀηδεόμενοι, κοπιώμενοι· Ἀηδές, στυγνόν· λυπηρόν· ἀνέραστον· Ἀηδίζον, τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξάνονται ἐν τῷ παρατατικῷ· οἷον ἄγω, ἦγον· αἴρω, ᾖρον· αἰτῶ, ᾔτουν· δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν ἰωνικῶν, καὶ τῶν ποιητικῶν· οἱ γὰρ ποιηταί, καὶ οἱ ἴωνες, συναρχομένους πολλάκις ποιοῦσι τοῖς παρῳχημένοις, τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν· οἷον ἄγω, ἄγον· ἅπτω, ἄψατο· ἀντὶ τοῦ ἦγον καὶ ἥψατο· καὶ χωρὶς τοῦ ἀηθέσσω ἀήθεσσον· ἀηθέσσω δέ ἐστι τὸ ἀήθης ὑπάρχω· καὶ χωρὶς τοῦ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην· καὶ ἀΐω τὸ ἀκούω· καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω· ταῦτα οὐ τρέπει τὸ ᾱ ἐν τῷ παρατατικῷ εἰς η· Ἀηδής, κοπιώδης· ὀκνηρός· καὶ ἀηδὴς ὁ ἀνεύφραντος· ὁ δυσειδής· καὶ ἀηδές, τὸ ἀνέραστον· Ἀηδῆσαι, κοπιάσαι, καμεῖν· Ἀηδία, ἡ ἀνορεξία· Ἀηδίζομαι, οὐκ εὐφραίνομαι· Ἀηδόλα, ἄδην εὐφροσύνην· Ἀηδόνα, γλωττίδα μεταφορικῶς· εὐριπίδης οἰδίποδι· καὶ τοὺς αὐλοὺς δέ, λωτίνας ἀηδόνας τοῦ ἔφη· Ἀηδόνειος ᾠδή, καὶ ἀηδόνειον μέλος· Ἀηδονίς, τόπος ἔνθα ἡ ἀηδών· ἢ ἐργαστήριον· καὶ ἀηδόνος νεοσσός· καὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον, παρὰ ἀρχιλόχῳ· Ἀηδόνων ἐργαστήριον, ἐπὶ μὲν ὕπνου, τὸ ἐλάχιστον· ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον· καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, τό, Οὐδ᾽ ὅσον ἀηδόνος ὑπνώοισιν· Ἀηδών, ὄρνεον· τῆς ἀηδόνος κοινῶς· ἡ ἀηδὼ τῆς ἀηδόος καὶ ἀηδοῦς ποιητικῶς· εἶδος πετεινοῦ· καὶ ἀηδών, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ παμφιλίοις· Ἀηδῶς, ἀνωφελῶς· Ἀήθειν, μὴ ἠθεῖσθαι· μὴ νοεῖν·

Ἀηθεῖν, λανθάνειν· ἀνεπιστημονεῖν· Ἀήθης, ἀσυνήθης· συντάττεται δὲ δοτικῇ, καὶ γενικῇ· οἷον, ἀήθης εἰμὶ τούτῳ τῷ πράγματι· καὶ ἀήθης, τοῦ κατακούειν τινός· Ἀήθεσσον, ἀσυνήθεις ἦσαν· ποιητικὴ λέξις τὸ ἀηθέσσειν, καὶ δυσέλκυστος εἰς λόγον πεζόν· καὶ καινὴ ἡ μετὰ γενικῆς αὐτοῦ σύνταξις· καὶ οὐ μόνον ἰωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀναύξητόν ἐστι τὸ ἀήθεσσον, διὰ τὴν κακοφωνίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ ἠήθεσσον· καὶ ἀηθέσσουσι, ἀσυνήθεις εἰσίν· καὶ ἀηθέσσουσα, ἀήθης οὖσα· Ἀηθής, ἄγροικος· ἄγριος· ἀκριβής· Ἄηκες, τὸ μὴ ἠκονημένον ξίφος· Ἄηκτον, συσπαστὸν ἐγχειρίδιον, παρὰ ταραντίνοις· Ἄημα, ἡ πνοὴ τοῦ ἀνέμου· τὸ πνεῦμα· φύσημα τὸ πνοὴν φέρον· Ἄημαι, τὸ ἀνάκειμαι ἐν ἐπιγράμματι· Ἀήμεναι, πνεῦσαι· πνεῖν· Ἀήμενοι, πνέοντες· Ἀηνά, δένδρα μικρά, ἄκαρπα· Ἀῆναι, τὸ θέμα οὐκ εὔχρηστον, ἀαίνω γάρ, ὡς φοραίνω· ὑδραίνω· καὶ τὰ τοιαῦτα· Ἀηνές, ἀΐδιον· λάβρον· ἄθλιον· Ἀηνές τὸ λαμπρόν· τὸ ἀΐδιον· Ἀηνόβαρβος, ὁ χαλκοπώγων· Ἀήπιον, τὸ μὴ πρᾶον· Ἀήρ, ὁ μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τόπος· ἢ λεπτότατον στοιχεῖον, ὑγρόν τε καὶ θερμόν· τοῦ πυρὸς βαρύτερον· τῆς δὲ γῆς καὶ τῶν ὑδάτων, κουφότερον· ἀναπνοῆς καὶ ἐκφωνήσεως αἴτιον· ἀχρωμάτιστον· ἤτοι ἐκ φύσεως χρῶμα μὴ κεκτημένον· διειδές, διαφανές· φωτὸς γάρ ἐστι δεκτικόν· καὶ ταῖς τρισὶν αἰσθήσεσιν ἡμῶν διακονοῦν· δι᾽ αὐτοῦ γὰρ ὁρῶμεν, καὶ ἀκούομεν· καὶ ὀσφραινόμεθα· δεκτικὸν θάλψεώς τε καὶ ψύξεως· ξηρότητός τε, καὶ ὑγρότητος· οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις εἰσίν· ἄνω· κάτω· ἔσω· ἔξω· δεξιά· ἀριστερά· καὶ ἡ κυκλοφορικὴ κίνησις· οἴκοθεν μὴ κεκτημένον τὸ φῶς, ἀλλ᾽ ἀπὸ ἡλίου· καὶ σελήνης, καὶ ἄστρων, καὶ πυρὸς φωτιζόμενον· καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἶπεν ἡ γραφή, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· θέλουσα δεῖξαι, ὡς οὐκ οἴκοθεν ὁ ἀὴρ τὸ φῶς κέκτηται, ἀλλ᾽ ἄλλη τίς ἐστιν οὐσία τοῦ φωτός· ἔστι δὲ ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων, ἄνεμος ὁ πνέων· ὃς καὶ ἀήτης ποιητικῶς λέγεται· Ἀήρις, καῦμα· ὁμίχλη· Ἀήσσατος, ἀήττητος· ἀνίκητος· Ἄησι, παρὰ τὸ ἄημι τὸ πνέω· τὸ τρίτον ἄησι· καὶ τὸ δυϊκόν, ἄετον· καὶ κατ᾽ ἐπέκτασιν, ἄητον· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀεῖσιν αἰολικώτερον· ἐχρῆν ἄεισιν εἶναι·

Ἀήσυλα, παράνομα· ἁμαρτωλά· οὐ καθήκοντα· καὶ ἀήσυλα ἔργα, τὰ βλαπτικά, παρὰ τὸ ἆσαι ἤγουν βλάψαι· πλεονασμῷ τοῦ η, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπέρφανος· ὑπερήφανος· καὶ ἐν ἄλλοις· ἢ τὰ ἀηδῆ· παρὰ τὸ ᾱ στερητικόν, καὶ τὸ ἆσαι τὸ εὐφραίνειν· ποιητικὴ ἡ λέξις· καὶ πεζῷ λόγῳ οὐκ εὔχρηστος· Ἀήσυλον, τὸ ἄδικον· καὶ ἁμαρτωλόν· ἀπὸ τοῦ ἄσω μέλλοντος τοῦ

δηλοῦντος τὸ βλάπτω, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν ἄησυλον, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η· ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδωνήσω, ἥσυλον, καὶ ἐήσυλον, τὸ μὴ τερπνόν, ἢ ἄδικον καὶ ἁμαρτωλόν, ὡς εἴρηται· ἢ ἀλαμπές· κακόν· καὶ ἀνόμοιον. Ἀήσυρον, κοῦφον· ἐλαφρόν· ἀσθενές· κενόν· ἄκοσμον· μάταιον· ἀκόλαστον. Ἀήσυρος, ὁ ἐλαφρῶς πνέων. Ἄηται, φέρεται· κεκίνηται· παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἀήτη, πνοή, ἀναθυμίασις. Ἀήτης, ἄνεμος ἀρσενικῶς· καὶ ὡς παρὰ ἡγήσω ἡγητής, ποιήσω ποιητής, οὕτως ἔδει, ἀῶ ἀήσω, ἀητής· ἀλλ' ἡμάρτηται. Ἀήττητος, ὁ ἀκαταπόνητος. Ἄητο, ἐφέρετο, ἔπνει· καὶ ἄητο, ὥρμητο· καὶ ἄηται, προύεται, καὶ ἐπαυγάζει· ἄηται γὰρ πνεύματα· ἀήτον· ὡς παρὰ γὰρ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται φιλεῖτον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἀῶ ἀεῖτον τὸ δυϊκόν· καὶ παρὰ αἰολεῦσιν ἄητον. Ἄητο θυμός· τουτέστιν, ἔπνεε· δέδωκε δὲ τοῖς μεθ' ὅμηρον λέγειν, τὸ θυμὸν πνέειν· γίνεται δὲ τὸ ἄητο, ὅθεν καὶ τὸ ἀεὶς ἀέντος· καὶ ἄηντο, πνοὴν ἔπεμπον· ἢ μετεωρίζοντο παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἄητοι, ἀκόρεστοι, ἄπλειστοι. Ἄητον, πολύ, ἀβλαβές, οἱ δὲ ὁρμήν· καὶ τὸ κατὰ πνεόμενον. Ἄητον· πόρρω μὲν θέμα ἔχει, τὸ ἄω, ἀήσω· ἐξ οὗ καὶ ἀήτης ἐπὶ ἀνέμου· καὶ ἄημα, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ ἀΐτης δὲ διὰ τοῦ ι ὁ φίλος· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐρώμενος, διὰ τὸ οἷον πνεῖσθαι διὰ φιλίαν· διὸ καὶ εἴσπνηλος ὁ αὐτὸς παρὰ λάκωσι· προσεχὲς δὲ θέμα τοῦ αὐτοῦ, ἄημι· ἐξ οὗ καὶ τό, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων· ἐκτείνεται δὲ διὰ τὸ μέτρον ἡ παραλήγουσα τοῦ ἄητον· τὸ γὰρ ἁπλοῦν δυϊκὸν ἄετον, ὡς τίθετον. Ἄητον θάρσος, τὸ πολὺ καὶ γοργόν· ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω καὶ προθυμοῦμαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄημι. Ἄητος, ὁ ἀκόρεστος.

Ἀήτοις, μεγάλας· αἰσχύλος ἀθάμαντι. Ἀθααρεῖς, αὐθάδεις· ὑπερόπται· ἀκριβεῖς. Ἄθαλδον, ἐτύγχανον· τινές, ἀβάδαιον. Ἀθαλάττωτος καὶ ἀσαλαμίνιος, ταυτόν· ὁ μὴ ναυτικός, καὶ ἄπειρος θαλαττίου τόπου. Ἀθαμαντιάδης, πατρωνυμικόν. Ἀθαμάντιον πεδίον, οὕτω καλούμενον περὶ τὴν ἄλων· κατῴκησε γὰρ ἀθάμας ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ, τῆς βασιλείας ἐξελθών· ἱστορία. Ἀθάμας, ὄνομα κύριον· ὃς ἐκ νεφέλης δύο παῖδας ἔσχε· φρίξον καὶ ἕλλην· ἀφεὶς οὖν τὴν νεφέλην θεὰν οὖσαν, θνητῇ γυναικὶ ἐμίγη· ζηλοτυπήσασα οὖν ἡ νεφέλη, ἀπέστη εἰς οὐρανόν· καὶ τὴν τοῦ ἀνδρὸς χώραν αὐχμῷ ἐκόλασε· πέπομφεν οὖν θεωροὺς εἰς ἀπόλλωνα ἀθάμας, ἐρέσθαι περὶ τοῦ αὐχμοῦ· ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ θέλουσα φρίξον καὶ ἕλλην ἀπολωλέναι, πέπεικε διὰ δώρων τοὺς θεωροὺς εἰπεῖν ἀθάμαντι, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχρησεν ἡ πυθία, εἰ μὴ τοὺς τῆς νεφέλης θύσαιεν παῖδας· ἀκούσας οὖν ἀθάμας, μεταπέμπεται τοὺς παῖδας ἐκ τῶν ποιμνίων· εἷς οὖν κριὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρησάμενος, λέγει φρίξῳ καὶ ἕλλῃ τὰ περὶ τῆς σφαγῆς· φυγόντων οὖν τούτων μετὰ τοῦ κριοῦ, ἡ μὲν ἕλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν ἀβύδῳ πορθμόν, ἀπεπνίγη πεσοῦσα ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ' ἐκείνης, ἑλλήσποντος κέκληται· φρίξος δὲ ἐποχούμενος τῷ κριῷ, εἰς τὴν τῶν κόλχων γῆν περισώζεται· ἔνθα καὶ τὸν κριόν, ὃς ὑπὸ τῶν θεῶν χρυσόμαλλος γέγονε, θύει τῷ ἄρει, ἢ τῷ ἑρμῇ· καὶ καταρικήσας αὐτόθι, τοὔνομα καταλέλοιπε τῷ τόπῳ· ἐκ τούτου γὰρ ἡ φρυγία οὕτως ἐκλήθη· ἀθάμαντα δὲ ἡ νεφέλη, δίκην αὐτῇ δώσειν διὰ τοὺς παῖδας πεποίηκε· προσαχθεὶς οὖν στεφανηφορῶν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ διὸς σφαγιασθησόμενος, ὑπὸ ἡρακλέους σέσωσται· οὕτω γὰρ σοφοκλῆς ἐν δράματι πεποίηκε. Ἄλλως· ἐν ἀθάμαντι σοφοκλέους, ὑπόκειται ἀθάμας στεφανηφορῶν, ὡς παρ' ἱερεῖον· δίκας εἰσπραττόμενος περὶ φρίξου. Ἄλλως· τοῦτο πρὸς ἕτερον ἀθάμαντα σοφοκλέους ἀποτεινόμενος λέγει· ὁ γὰρ τοι σοφοκλῆς πεποίηκε τὸν ἀθάμαντα ἐστεφανωμένον, καὶ παρεστῶτα τῷ βωμῷ τοῦ διὸς σφαγιασθησόμενον· μέλλοντα δὲ ἀποσφάττεσθαι αὐτόν, παραγενόμενον ἡρακλέα, καὶ τοῦ θανάτου ῥυόμενον λέγοντα, ὡς σώζοιτο ὁ φρίξος δι' ὃν ἔμελλεν ἐκεῖνον τεθνήξεσθαι. Ἀθαμβής, ἄφοβος. Ἄθαμβος, ἄφοβος· ᾧ θάμβος μὴ πρόσεστιν. Ἀθανάριχος, ὃς ἐβασάνισε τὸν ἅγιον νικήταν· καὶ μέγαν μάρτυρα χριστοῦ πεποίηκεν. Ἀθάνατοι, τάγμα ἱππέων παρὰ πέρσαις μυρίων ἀνδρῶν. Ἀθάνατος, ἐπὶ ἐμψύχων· τὸ δὲ ἄφθιτος ἐπὶ ἀψύχων φιλόσοφοι τάττουσιν· τὸ ἀθάνατον κυρίως, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατ' ἐνέργειαν ἐστὶν ἀμετάβλητον· ὁ δὲ τὴν ἀθανασίαν ὁριζόμενος στέρησιν θανάτου, ἁμαρτάνει· οὐ γὰρ στέρησις θανάτου ἡ ἀθανασία, ἀλλ' ἐν ἕξει καὶ διαθέσει. Ἀθάνες, ὄνομα ἔθνους. Ἄθαπτος, ἄκαυστος· ἢ ἄκλαυστος· θάψαι γὰρ τὸ κλαῦσαι.

Ἀθάρα, ἀττικοὶ διὰ τοῦ η· ἀθάρη· αἰολεῖς ἀθήρα· ἡ δὲ κοινὴ διὰ τοῦ α· ἀθάρα· ἔστι δέ, ἄλευρον, ἑψημένον· κλίνεται δὲ παρὰ μὲν ἀττικοῖς διὰ τοῦ η ἀθάρης· οἱ δὲ κοινοί, διὰ τοῦ α· ἀθάρας· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη, ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου· ἀθάρην, οὐκ ἀθαρήν τὴν ἐρεικτὴν καλοῦσι· κράτης ἥρωσιν· Οὐκοῦν ἔτνους χρὴ δεῦρο τρυβλίον φέρειν, καὶ τῆς ἀθάρης· ἡ ἀθάρα, ὁλόπυρος ἐπιστασίη πυροῦ, καὶ πολτώδης τι. Ἀθαρές, εἶδος σπέρματος. Ἀθαρέως, ἀκριβῶς. Ἀθάρη, πυρίνη ἐπιστασίη. Ἀθάρης, ἄφθορος· ἐπὶ γυναικός· ἐπὶ δὲ σιδήρου, στερεός. Ἀθαρίζει, ἀδικεῖ· προπηλακίζει. Ἀθάριοι, αἱ μὴ διαπεπαρθενευμέναι· τινὲς δὲ μὴ δεδεμένοι ἄρθρῳ. Ἀθαυμαστί, χωρὶς θαύματος· καὶ θαυμασμοῦ. Ἀθε, εὐχῆς σημαντικὸν ἀντὶ τοῦ εἴθε.

Ἀθέατος, μὴ τεθεαμένος· ἀόρατος· ἢ, ὅς τις οὐδὲν ἐθεάσατο· ὡς τό, Ὦ οἵας πομπῆς ἀθέατος ἔμεινα· καὶ ὅς τις οὐ δύναται βλέπεσθαι. Ἀθεεί, χωρὶς θεοῦ· χωρὶς θεοῦ γνώμης. Ἀθειρές, τὸ ἀκριβές· καὶ ἀθηρέως, ἀκριβῶς. Ἀθερής, ἢ τοι ἀτειρής, ἢ ὁ ἀγανθερεστικός, ἢ ὑπερόπτης, ἢ θαυμαστός· ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινός, καὶ ὑβριστής· ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος. Ἀθελβάζειν, διηθεῖν. Ἀθελβεῖν, ἕλκειν· νίκανδρος. Ἀθέλβεται, διηθεῖται. Ἀθέλγειν, ἀμέλγειν. Ἀθέλγεται, διηθεῖται· διεκλύεται· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀθέλγητι, θηλάζητι, ἢ θλίβητι. Ἀθέλημον, ἄκοσμον, κακόν. Ἀθέλιμνοι, κακοί. Ἀθεμβοῦσα, ἀκολασταίνουσα. Ἀθέμηλον, οὐδὲν ἔχουσα· οὐδὲ θεμέλιον.

Ἀθεμίλιος, ἀκροσφαλής· ψεύστης. Ἀθέμιστα, ἄδικα. Ἀθεμιστῆσαι, παρανομῆσαι· ἀδικῆσαι. Ἀθέμιστοι, ἄνομοι· ἄδικοι. Ἀθεμίστων, παρανόμων· ἀδίκων. Ἀθεμίστια ᾔδη, τουτέστιν ἄδικα ἠπίστατο· καὶ ἀθέμιστοι, ἄδικοι, ἄνομοι· καὶ ἀθεμίστων, παρανόμων, ἀδίκων. Ἄθεσμος, ὁ παράνομος. Ἀθέμιτον, ἄδικον· ἄνομον· πονηρόν· ἄναρχον· ἀσεβῆ· ἢ νόμοις οὐ χρώμενον· καὶ ἀθεμιστῆσαι παρανομῆσαι. Ἀθεώρητος, ἀντὶ τοῦ ἀθέατος. Ἄθεον, ἄθεόν ἐστι τὸ μὴ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διασώζειν, καὶ ἀνάγειν εἰς τὸ θεοειδές, καὶ συνάγειν αὐτὴν πρὸς τὸ θεῖον, ἀρρήκτοις καὶ ἀλύτοις δεσμοῖς· ἢ τὸ ἐναντίον τούτου· τὸ καθαιροῦν καὶ καθέλκον τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον, εἰς τὸ γηγενὲς καὶ ἀλιτήριον, καὶ γιγαντῶδες, ἢ τιτανικὸν δεσμωτήριον.

Ἀθεραπευσία, ἡ παντελὴς καταφρόνησις. Ἀθερές, εἶδος σπέρματος. καὶ ἀθερές· ἀνόητον· ἀνόσιον· ἀκριβές.

Ἀθερής, ὁ ἀτειρὴς σίδηρος ὅταν θερίζῃ, ἢ θεριστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος ὀξύς, ἢ περὶ ἀσταχύων. Ἀθερίζειν, ἄγαν καταφρονεῖν· ἀφροντιστεῖν· μέμφεσθαι· ἀποδοκιμάζειν· ἀτιμάζειν· σκυβαλίζειν· ἢ τὸ ἀπορρίπτειν. καὶ ἐξουθενοῦν· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀθέρων· ἡ δὲ χρῆσις τοῦ ἀθέρος παρὰ αἰλιανῷ ἐν τῷ περὶ προνοίας· ἄχρηστοι δὲ οἱ ἀθέρες εἰς καρπὸν συγκομιζόμενοι· εἰσὶ δέ, στάχυες ἀγεννεῖς· ἐφ' οἷς αἱ σταχυολόγοι φρονοῦνται· οὓς οὐκ ἀξιοῖ θερίζειν ὁ γεωργός. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ ἀθερίζειν, καὶ ἰχθὺς ἡ ἀθερίνα ἔοικε λέγεσθαι· ἀθερίζεται γάρ πως καὶ αὐτὴ διὰ τὸ εὐτελές. διὸ καὶ ἀτυχὲς ἰχθύδιον. καὶ ἀθέριζον, ἀπεδοκίμαζον. Ἀθέριξ, τὸ εἰς τὸν στάχυν τοῦ σίτου ἄνω ὡς κέντρον. Ἀθέριξα, ἀπεφύσησα. Ἀθερίσαι, καθυπνῶσαι· ἀφροντιστῆσαι, ἀποδοκιμάσαι· καὶ ὀλιγωρῆσαι. Ἀθέριστος, ἀφρόντιστος.

Ἀθερώσσει, ἀγρυπνεῖ. Ἀθεσίαν, παραβασίαν· ὡς ἐν τῷ, ἀγνοιῶν γὰρ τὴν ἀθεσίαν τῶν κελτῶν, καὶ τὰς ἐπιβουλὰς τὰς ἐπισειομένας. ὅτι ἀθηνᾶ καὶ ποσειδῶν ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς, ἔστιν ἐν τῷ γεραίτερος. οἱ δὲ ῥωμαῖοι συλλογισάμενοι τὴν τῶν γαλατῶν ἀθεσίαν· καὶ αὖθις πολύβιος· Ἐπικρύπτειν ἅπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀβεβαιότητα. Ἀθεσμία, παρανομία. Ἀθέσμιον, τὸ ἄδικον. Ἄθεσμος βλάβη, ἐφ' ἣν νόμος οὐ κεῖται. Ἄθεσμος δίκη, ἄνομος· καὶ ἀθέσμως, παρανόμως. Ἄθεστος ἐριννύς, σκληρά· ἄχεστος· ἣν οὐχ οἷόν τε ἐξιλάσασθαι. Ἀθέσφατον, πολύ, δυσπαρακολούθητον· καὶ ὅσον οὐδὲ θεὸς φατίσειε δι' ὑπερβολὴν πλήθους. Ἀθετεῖ, ἀτιμάζει· ῥιπτάζεται.

Ἀθετεῖν παρὰ τοῖς ἴωσι, τὸ μὴ πείθεσθαι λόγον. Ἀθετῶ, ὀβελίζω· διαγράφω· ἀνατίθεμαι. Ἀθέτως, ἀθέσμως· ἢ συγκατατιθεμένως· αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀθετεῖται, ὑβρίζεται· καταφρονεῖται. Ἀθέτησις, ἐκβολή· ἀμεῖψις· οὕτως ὁ ἀπόστολος· ἀθέτησις γὰρ γίνεται, προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές. Ἀθεωρητί, χωρὶς θεωρίας. Ἀθεώρητος, ἀθέατος. Ἄθηλον, τὸ μὴ τεθηλακὸς παιδίον. Ἀθήλυντον, σκληρόν· ἀδάμαστον· ἀνδρῶδες. Ἄθηλος, ἄπαστος· ἢ ὁ γάλακτος ἄγευστος. Ἀθημένος, οὐδὲν ἔχων ἀμείνω, ἢ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενος. Ἀθηνᾶ τὸν αἴλουρον, ἐπὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι διὰ μικρὰν ὁμοιότητα. ὡς εἴ τις διὰ τὴν γλαυκότητα, τὸν αἴλουρον τῇ ἀθηνᾷ παρεικάσειεν. καὶ ἀθηνᾶ κάτοχος, ὅ ἐστι συνετὸς καὶ φρονήσας τὸ δέον. Ἱστορία. Ἥρα μὲν βοηθεῖ τοῖς ἀχαιοῖς, ὡς οὐ μόνον εἰς νόμιμον γάμον μενελάου ἀδικηθέντος, οἷα γαμήλιος δαίμων· ἐφίσταται γὰρ αὐτὴ τῶν γάμων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ βασιλικώτερον τῆς ἑλληνικῆς ἀρχῆς· ἥρα γὰρ ὡς πολλαχοῦ ἐρρέθη, καὶ εἰς βασιλείαν μεταλαμβάνεται· ὅθεν ἡραία ζωή, ἡ βασιλική· ζεὺς δὲ μένει καθήμενος ἄνω καθό τι οὐκ ἔστι πιθανὸν τὸν αἰθέριον καὶ ὀλύμπιον διὰ εὐλόγως ἐνεχθῆναι κάτω. Σημείωσαι δὲ ὅτι, ἐπείπερ εἶχε πιθανεύσασθαι τὸ πλάσμα ὁ ποιητής, ἐποίησεν ἂν καὶ τὸν ἀϊδωνέα· καὶ τὸν διόνυσον, καὶ τὴν δήμητρα παρόντας τῇ μάχῃ· οὐκ ἔχει δὲ πιθανῶς τοιοῦτόν τι ποιῆσαι· ἅδης μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅπως πρὸς τὸ ζῆν ἐπικουρήσει, ἀπωλεία χαίρων ἀνδρῶν καὶ στεναγμοῖς κατὰ τὴν τραγῳδίαν, καὶ γόοις πλουτιζόμενος· δήμητρα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ διόνυσος καρποφόροι ὄντες, ἄχθονται καθάπαξ τῷ πολέμῳ, φθαρτικῷ ὄντι τῶν καρπῶν· ἔστι δὲ ὁ περὶ τούτων τῷ ποιητῇ λόγος τοιοῦτος· Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες· ἤγουν διχονοοῦντες. Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν, καὶ παλλὰς ἀθήνη. Ἠδὲ ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἐριούνης Ἑρμείας ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι· ταῖς πολλαχοῦ ῥηθείσαις κέκαστο. Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένεϊ βλεμεαίνων· Χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί. Ἐς δὲ τρῶας ἄρης κορυθαίολος αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ, Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα· Λητώ τε, ξάνθος τε φιλομειδής τ' ἀφροδίτη. καὶ εἰσὶ μὲν οὕτω πάντες μὲν ἀχαϊκοί, ἓξ δὲ οἱ τῶν τρώων· ἀγῶνα δὲ ἐνταῦθα τὴν ἄθροισιν λέγει, καὶ ὥς φασιν οἱ μεθ' ὅμηρον συναγωγήν. Ἄλλως. Ἀθηνᾶ ἡ φρόνησις, τοῖς ἀχαιοῖς καὶ αὐτὴ συμμαχεῖ, διὰ τὸ τοῦ ἑλληνικοῦ πολέμου δίκαιον καὶ εὔλογον· διότι φρόνησις εἷλεν ὕστερον τὴν τροίαν, καὶ δόλος σοφός· διὸ καὶ ὁ ἑρμῆς αὐτοῖς ὁ λόγιος συμμαχεῖ, φρεσὶ κεκασμένος πευκαλίμαις, ἀλλὰ καὶ δόλιος· ἥφαιστος δὲ σύμμαχος ἑλλήνων ἐστὶ καὶ αὐτός, ὅτι τε πολέμιος ἄρει κατὰ τὸν ἐν ὀδυσσεία μῦθον, καὶ ὡς φίλος τῇ ἀθηνᾷ· ἥφαιστος γοῦν διδάσκει τέχνας ἐν τῇ ὀδυσσεία, καὶ παλλὰς ἀθήνη· ποσειδῶν δέ, τοῖς ἀχαιοῖς συνεφάπτεται μάχης, διά τε τὴν πρὸς τὸν λαομέδοντα μῆνιν· εἴ γε θητεύσαντος εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ἐβιάσατο τὸν μισθὸν ὡς ὁ ποιητὴς λέγει· ἔτι δὲ καὶ ὅτι νησιῶται οἱ πλείους τῶν ἑλλήνων, καὶ διὰ τοῦτο οἰκεῖοι ποσειδῶνι. καὶ ὅτι διὰ θαλάσσης πλεύσαντες, εὐτυχῶς μετῆλθον τὴν τῆς ἑλένης ἁρπαγήν· καὶ οὗτοι μὲν συμμαχοῦσι τοῖς ἕλλησι διὰ ταῦτα. τοῖς δὲ τρωσίν, ὁ μοιχὸς ἄρης βοηθεῖ, ὡς τοιούτοις ὅμοιος, ὅ φασιν ὁμοίοις· ὅπου γε καὶ ὁ τρωϊκὸς πόλεμος, ἀπὸ μοιχείας ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἔτι καὶ ὡς ἁρπαγῆς καὶ βίας δεσπόζων, καὶ ὡς οὐκ εὔλογος, ἀλλ' ἐναντίος τῇ ἀθηνᾷ. διὸ καὶ ἡ ἀφροδίτη τοῖς αὐτοῖς βοηθεῖ, οἰκείως μὲν ἔχουσα πρὸς τὸν ἀλόγιστον ἄρην· ἀπεχθομένη δὲ τῇ ἔμφρονι ἀθηνᾷ. ἄρτεμις τοῖς τρωσὶν ἐπικουρεῖ· ἢ ὡς ἔφορος τῶν χορῶν· καὶ γὰρ καὶ οἱ τρῶες χοροιτυπίαις ἄριστοι, ἢ ὡς τοξότης· ὁ τοῖος καὶ ὁ τοῦ πολέμου αἴτιος ἀλέξανδρος· διὸ καὶ ὁ ἀπόλλων ὡς τοιοῦτος συνεπικουρεῖ· ἡ δὲ λητώ, οἷα μήτηρ ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος· καὶ ὅτι νυκτὸς ἄξια ποιοῦσιν οἱ τρῶες, καὶ λήθης· εἰς ἅπερ ἄμφω ἀλληγορεῖται ἡ λητώ. ὁ δὲ ξάνθος, ὡς ποταμὸς ἐγχώριος, ἐπικουρεῖ τοῖς τρωσί, καὶ ὡς πρὸς ἥφαιστον ἀξιόμαχος· καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. Ἀθηνᾶ, εἶδος αὐλοῦ· μεγακλείδης. Ἀθῆνα, ἡ ἐλαία· καὶ ἀθῆναι· ἄστυ. Ἀθηνᾶς, ἢ ἡφαίστοιο ἔργον τι λέγει ὁ ποιητής, ὅταν πρὸς τῇ σεμνότητι, καὶ ὑπερβολήν τινα σημαίνειν βούλεται· ὁμοίως ἄνδρα ὃν ἥφαιστος καὶ ἀθηνᾶ ἐδίδαξε τέχνην παντοίαν· χαλκευτικὴν δηλαδή, καὶ χρυσοχοϊκήν· ἥφαιστος μέν, διὰ τὴν ἐν πυρὶ τῶν τοιούτων ἐργασίαν· ἀθηνᾶ δέ, διὰ τὸ ἐπιστατεῖν τοῖς χειρώναξιν, ὑπερβολικῶς ἐπαινεῖται. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα δορυκρατεῖ, διὰ τὸ σταθερὸν καὶ ἀνδρεῖον· ὁμοίως καὶ ἀσπίδα, διὰ τὸ πᾶσαν ἐπιβουλὴν διὰ τῆς σοφίας ἀπωθεῖσθαι· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ νῷ· καὶ περικεφαλαίαν διδόασιν αὐτῇ, διὰ τὸ εἶναι τῆς σοφίας τὸ ἀκρότατον ἀθέατον· καὶ ἐλαίαν, ὡς καθαρωτάτης οὐσίας οὔσης· φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία· καὶ γοργόνα διδόασιν ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῇ, διὰ τὸ ταχὺ τοῦ νοῦ. Ἀθηναία, ἡ θεά· ἡ δὲ γυνὴ ἀστή· καὶ ἀθηναίαν τὴν θεὸν ἔλεγον· διὸ τὴν πολῖτιν, οὐκ

ἀθηναίαν αὐδοῖ τῆς πολιούχου θεᾶς, ἤ τις ἀθηνᾶ καὶ ἀθηναία ποιητικῶς ἐλέγετο, ἀλλὰ ἀττικὴν γυναῖκα καὶ ἀτθίδα· ἢ
ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν, ἢ ἀττικάς· ὥς φησι μεγακλείδης. ἀλλὰ φαίνονται καὶ τὴν πολῖτιν ἀθηναίαν λέγοντες πανταχοῦ, ὡς
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἀθήναζε, εἰς ἀθήνας. Ἀθῆναι πόλις· ἀθῆναι καὶ θῆβαι, πληθυντικῶς γράφεται ἀεὶ παρ' ἀττι-
κοῖς· ἑνικῶς δὲ οὐδέποτε· ὡσαύτως καὶ κλαζομεναὶ καὶ σάρδεις· καὶ ἕτερων ὀνόματα πόλεων. Ἀθηναῖος, ὁ πολίτης τῆς
ἀττικῆς, ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν· ἀττικὸς δὲ, ὁ ἀττικίζων. Ἀθήναιον, τὸ ἱερὸν ἀθηνᾶς· ὡς ἀπολλώνιον, τὸ τοῦ ἀπόλλωνος·
οὕτω καὶ παρὰ θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον· καὶ ποσειδώνιον, τὸ τοῦ ποσειδῶνος, καὶ διονύσιον, καὶ δημήτριον, καὶ πάντα τὰ τοι-
αῦτα ὁμωνύμως τοῖς πατρωνυμικοῖς· τὸ δὲ ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι δωριέων ἐστίν. Ἀθήναιος ναυκρατίτης, γραμ-
ματικός· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα δειπνοσοφισταί. ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν πα-
λαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἑστιᾶν. Ἀθηναΐς, ἡ ἐλαία· καὶ ἀθηναία, ἡ ἀγριελαία. Ἀθηναίων δυσβουλία, ἐπὶ τῶν
παρ' ἐλπίδας καὶ ἀναξίως εὖ τυχούντων· τὸ γὰρ κακῶς βουλεύεσθαι ἀθηναίοις ἦσκητο· τὴν δὲ ἀθηνᾶν παρασχεῖν τὸ κα-
κῶς βουλευθὲν ἀποκλῖναι καλῶς· καὶ ἦν τοῦ τὸ λεγόμενον ἐπιχώριον. Ἀθήνηθεν, ἐξ ἀθηνῶν. Ἀθήνησιν, ἐν ταῖς ἀθήναις·
ἀθήνη δὲ, πόλις τῆς λακωνικῆς. Ἀθήνη, μυθικῶς μὲν διὸς θυγάτηρ· οἱονεὶ ἀθήλη τις οὖσα ὡς μὴ θηλάσασα· ὠδῖνε
μὲν φασιν αὐτὴν ἡ κεφαλὴ τοῦ διός· ἐφίσταται δὲ προσκληθεὶς ἥφαιστος, καὶ πλήττει πελέκει τὴν κεφαλήν· καὶ τὸ ἐγ-
κυμονούμενον ἐξέθορε, κόρη ἔνοπλος καὶ αὐτή· ἐκ τοῦ μὴ θηλάσαι τὴν κλῆσιν ἔλαχεν· θῶ γὰρ θήσω, τὸ θηλάζω· ὡς τὸ,
ἐπιετανὸν γάλα θῆσθαι· ἐξ οὗ καὶ ἀρνίον γαλαθηνόν· καὶ τιθηνὸς ἡ τροφός· ἡ καὶ θηλαμών, παρὰ λυκόφρονι· ἔτι δὲ καὶ ἡ θη-
λὴ καὶ τὸ θηλάζειν, καὶ ἡ τίτθη· ὡς οἷον ἐπιτάσσουσα τῷ βρέφει· τουτέστι, λάβε θήλασον· κατὰ τοὺς παλαιούς· ἀλληγορι-
κῶς δὲ, ὡς ἐν ὀλίγῳ πολλὰ συνελεῖν· ἀθήνη ἡ φρόνησις· ἡ κατὰ στέρησιν καὶ αὐτὴ τῆς θηλῆς διὰ τὸ τέλειον· ἢ παρὰ τὸ ἀ-
θρεῖν, τὸ βλέπειν· ἀθρήνη τις οὖσα, ὡς τῶν μελλόντων καὶ δεόντων προβλεπτική· ἐκ διὸς δὲ, διὰ τὸ ἐκ τοῦ νοός· ζεὺς
γὰρ καὶ ὁ νοῦς ἐκ κεφαλῆς, διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικόν· οὗ προβολὴ ἡ φρόνησις· ἥφαιστος δὲ αὐτὴν ἐκφαίνει, διότι αὐτὸς μὲν
εἰς πῦρ ἀλληγορεῖται· τὸ καὶ φωσφοροῦν καὶ ἐκκαῖον, καὶ ἄνω φερόμενον· καὶ ἡ φρόνησις φωσφόρος τίς ἐστι· καὶ τὸ δραστήριον, πρη-
στήριον ἔχει· καὶ οὐδὲν ταπεινὸν φρονεῖ, ἀλλὰ μετεωρεῖται καὶ ἄνω φέρεται. τέσσαρες δέ εἰσιν εὐθεῖαι τῆς ἀθηνᾶς· πρῶ-
τη μὲν ἡ ἀθήνη, ὡς εἴρηται· κατὰ συστολὴν ἀθάνα γέγονε· παρὰ τε σοφοκλεῖ κεῖται, καὶ ἑτέροις· ὥσπερ δὲ τὴν ἅμαξαν
κατὰ παραγωγὴν ἀμαξαίαν φασὶ, καὶ τὴν αὐλὴν αὐλαίαν, καὶ τὴν προνομὴν προνομαίαν, καὶ τὴν ὑστέραν ὑστεραίαν,
καὶ τὴν σελήνην σεληναίαν, οὕτω καὶ τὴν ἀθήνην ἀθηναίαν φασὶν, ἄλλοι τε, καὶ ὁ ποιητής· οἱ μέντοι ὕστερον ἀποβάλλον-
τες τὸ ι τῆς αι διφθόγγου, καὶ ἀθηνάαν ποιοῦντες, ὥσπερ τὴν ἐλαίαν ἐλάαν ἀττικῶς· οἷον τίς τὰς ἐλάας παρέτρωγεν·
ἀθηνάαν μὲν οὔ φασι, τὰ δὲ δύο αα κιρνῶντες, λέγουσιν ἀθηνᾶν· διὸ καὶ ἐκτείνεται ἡ ταύτης εὐθεῖα, καὶ ἀεὶ περισπᾶται.
διὰ τὴν τῶν δύο αα κρᾶσιν. Ἀθηνόδωρος, ὄνομα κύριον. Ἀθήρ, ἐπὶ δόρατος μεταφορικῶς· αἰσχύλος νηρεῖ. Ἀθήρα,
βρῶμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἡψημένον παρ' αἰγυπτίοις. Ἀθηρηλοιγόν, ὅ ἐστι, πτύον· λικμητήριον· τὸ τῶν ἀθέρων
ὀλοθρευτικόν· ἐξ ὧν καὶ τὸ ἀθερίζειν· ἐν γὰρ τῷ λικμᾶσθαι, σῖτος μὲν ἀποτίθεται, καὶ ἄχυρον τιμελεῖται· ἀθέρες δὲ οὐ-
δαμοῦ εἰσίν, ἅτε λεπτυνθέντες καὶ ῥιπισθέντες ἀνέμοις· καὶ ἀθέρες ὥς ἔνιοί φασι, τὰ λεπτότατα τῶν ἀσταχύων μέρη· ὃ
καὶ ἀθηρολοιγὸν λέγεται, τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν· ἢ ἀθηρολοιγὸν, τὸ πτύον· τὸ τοὺς ἀθέρας διαλέγον καὶ διαχωρίζον·
καὶ ἀθερολόγον τὸ αὐτό· γράφεται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ὑφ' ἓν δὲ καὶ ὀξυτόνως ἀναγνωστέον· οὕτως ὠρίων. Ἀθηρό-
βρωτον, ὄργανον· τὴν τρύνην· ἢ τὴν ἀθήραν ἀνακινοῦσι· σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι. Ἄθηρον, τὸ ἀθήρατον· ἀθή-
ρευτον. Ἀθηρονόμοι, οἱ ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. Ἀθησαύριστον, ἀνεπιτήδειον εἰς ἀπόθεσιν. Ἀθήτευτος, ὁ μη-
δενὶ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων. Ἀθίγανος, ὁ αἱρετικός. Ἀθιγῆ, ἀνέπαφον. Ἀθιγής, ἄψαυστος. Ἀθίγγανος, ὁ μὴ θέ-
λων τινὶ προσεγγίσαι, ἀπὸ τοῦ θίγω· οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτην ἔχοντες, οὐδὲν παρ' ἄλλου λαμβάνουσιν. Ἄθικτον, ἀψη-
λάφητον· ἀπρόσψαυστον· καθαρόν· ἀμόλυντον· καὶ παρθένος ἄθικτος. Ἀθίκτοις, ἀνεπάφοις· παρθένοις, ἀνάνδροις.
Ἄθιλοι, κόχλου θαλασσίας εἶδος. Ἄθινα, ξύλα κατακαύσιμα. Ἆθλα, τὰ ἔπαθλα, ἀγῶνες. Ἀθλεῖν, ἀγωνί-
ζεσθαι· κακοπαθεῖν. Ἀθλεύεται δυνθεῖται. Ἀθλεύων, κοπιῶν, ἢ τὸν μοχλὸν ἀφαιρούμενος. Ἀθλέω, ὁ μέλλων
ἀθλήσω, ὁ ἀόριστος, ἤθλησα· ἡ μετοχή, ὁ ἀθλήσας· καὶ ἆθλος, ὁ ἀγών. Ἀθλῆσαι, κοπιάσαι· κακοπαθῆσαι· καμεῖν·
ἀγωνίσασθαι. Ἀθλήσαντες, κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ κακοπαθήσαντες· ἔστι γὰρ ὅτι τὸ ἄεθλον, τὸν μὴ ἐθελητὸν κόπον
σημαίνει· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, Οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. Ἀθλητάς, ἀγωνιστάς, ἀσκητάς. Ἀθλητής, ὁ ἀγω-
νιστής· ὁ τοῖς ἄθλοις ἐξησκηκώς. Ἄθλιος, ταλαίπωρος· ἄθλιος κάλλιον ἢ ἀτυχής· ἄθλιος ὁ πολυπαθής· ὁ πολλὰ δυ-
σχερῆ ὑφιστάμενος· ὃς καὶ σχέτλιος λέγεται· καὶ ἄθλιος φύσει, ἄνθρωπος· καὶ ἄθλιος, ὁ ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θρήνῳ ὤν, καὶ μὴ δ' ὅ-
λως ἄνεσιν ἔχων. Ἀθλιότης, ἡ ἐν τοῖς λυπηροῖς καὶ ἀβουλήτοις πάθεσι ταλαιπωρία. Ἀθλίων, ἀτίμων, ἐπιπόνων·
Ἀθλιώτατα διάγει, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς. Ἀθλοθεσία, ἡ ἀνταπόδοσις. Ἀθλοθετῆρα, ἀγωνοθέτην. Ἀθλοθέτης, ἀ-
γωνοθέτης. Ἀθροίζοι, συνάγει. Ἆθλον, καὶ βραβεῖον, τὸ αὐτό· ὡς λῆμμα, καὶ δῶρον· τὸ, τῷ καρτεροῦντι, καὶ νικῶντι
διδόμενον· οἷον, Νῶιν δ' ἔκφερε ἄεθλα· ὅπερ ἀπὸ μὲν τῶν διδόντων αὐτὸ βραβευτῶν, βραβεῖον λέγεται· ἀπὸ δὲ τῶν
ἀθλούντων, ἆθλον· ὡς πάθος καὶ πρᾶγμα, ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ μὲν τοῦ ποιοῦντος, πρᾶγμα· ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχον-
τος, πάθος· καὶ ἡ στρέβλωσις καὶ ἡ πληγή, καὶ ὅσα τοιαῦτα ὁμοίως. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ καρτερῶ· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐθέλω,
ἔθελον· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἄεθλον, τὸ πάνυ ζητούμενον· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ ε, ἆθλον· καὶ ἆθλος τὸ ἀρσενι-
κόν· τὸ ἀγώνισμα, καὶ ὁ πόνος· διὸ καὶ περισπῶνται· ἢ καὶ ἄλλως. Ἆθλον οὐδετέρως, τὸ διδόμενον γέρας, τῷ νικήσαντι τὸν ἀ-
γῶνα· καὶ ἔπαθλον, τὸ ἐπὶ τῷ ἄθλῳ δηλονότι, καὶ τῷ ἀγῶνι διδόμενον· ὃ καὶ βραβεῖον λέγεται· ἢ ἆθλον, ἀγώνισμα· ἔργον·
ἔπαθλον· ἡ τιμή· ὁ μισθός· καὶ τὸ τοῦ ἀγῶνος βραβεῖον· καὶ ἆθλος ἀρσενικῶς τὸ ἔργον, καὶ τὸ ἀγώνισμα καὶ τὸ ἔπαθλον·
διαφέρει δὲ τοῦτο τοῦ οὐδετέρου· ὅτι τὸ μὲν οὐδέτερον, δηλοῖ κυρίως τὸ ἔπαθλον· τοῦτο δὲ, τὸν ἀγῶνα. Ἄθλιος, ἄφωνος.

Ἀθλοφόρος, νικητής, ἀγωνιστής. Ἀθλοφόροι ἵπποι, οἱ νικηταί· καὶ διαλελυμένως φάναι κατὰ τὸν ποιητήν, ὅ ἐστι κατὰ προτοτυπίαν, οἳ ἄεθλα ποσσὶν ἄροντο. Ἰωνικὸν δὲ εἰπεῖν, ἔφερον. Ἀθμονάζειν, τὸ εἰς δῆμον ἀφικνεῖσθαι τῆς Ἀττικῆς. Ἀθμονεύς, φυλὴ τῆς Ἀτθίδος Ἀθηνᾶς. Ἀθμωνία, καὶ Ἀθμών, δῆμος· ἔστι φυλῆς τῆς Κεκροπίδος· ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Ἀθμωνεύς. Ἀθμωνίς, ὄνομα κύριον. Ἀθόλωτος, ὁ ἀτάραχος. Ἀθόλωτον, καθαρόν. Ἄθουρον, ἄτμισον.

Ἄθῳ, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοὶ τὸν φυσικὸν τόνον φυλάσσοντες· γέγονε γὰρ ἐκ τοῦ Ἄθω, πλεονάσαντος ἐν τῇ παραλήξει τοῦ ο μικροῦ· ὡς ἐν τῷ φῶς φόως· καὶ Κῶς ἡ νῆσος, Κόως· οἷον, Κόων δ' εὖ ναιομένην. Ἄθραι, ἀπειλαί, καὶ ἀνάστασις. Ἄθρακτοι, ἀτάρακτοι· καὶ ἄθρακτος, ἀτάραχος. Ἀθραύστως, ἀστράπτως· Εὐριπίδης Οἰνεῖ. Ἄθρας, ἅρμα ἔσδιοι. Ἄθραυστα, ἀπρόσκοπα· Εὐριπίδης, Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. Ἄθραυστον, ἰσχυρόν· ὑγιῆ· ἀβλαβῆ, ἄκλαστον.

Ἀθρεῶς, ἀτενῶς. Ἄθρει, βλέπε· ὅρα· νόει· ἴδε· θεώρησον· σκόπει. Ἀθρεῖν, τὸ ἄγαν βλέπειν· θρῶ ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ β, ἔπω γίνεσθαι δοκεῖ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, γίνεται ἀδρῶ· τὸ ἄγαν βλέπω. καὶ κατὰ συγχύσιν τοῦ δ πρὸς τὸ θ, ἀθρῶ· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μήδω γίνεται ὁ Προμηθεύς· καὶ ἐκ τοῦ οὐδενός, τὸ ἐξουθενῶ· καὶ ἄλλα ὁμοίως. δρῶ δέ, ἐκ τοῦ διορῶ συγκέκοπται. ἢ θρεῖν, ἐκ τοῦ θεωρεῖν· καὶ κατ' ἐπίτασιν, ἀθρεῖν· μετὰ ἐπιτάσεως θεωρεῖν· περισκοπεῖν. Ἀθρέω, ἀθρήσω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, ἅτε δὴ ἀθρήσω τοῦτον ὅτι δρᾷ. Ἄθρεκτοι, ἀτάρακτοι. Ἀθρείοντες, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες. Ἀθρέμβολα, ὄργανα τιμωρητικά· ἄρθροις ὡς ἔοικεν ἐμβαλλόμενα, καὶ διασπῶντα καὶ πλήττοντα. οἶμαι ὅτι, ἀρθρέμβολα δεῖ γράφειν. Ἀθρήματα, δῶρα τὰ πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις, παρὰ Λεσβίοις. Ἀθρήνη, εἶδος μελίττης. Ἀθρηνί, χωρὶς θρήνου. Ἀθρήνιον, ὁ μουσῶν τόπον. Ἀθρῆσαι, ἀτενίσαι, ἰδεῖν· καὶ ἀθρήσας, ἰδών. Ἀθρήσειεν, σκοπήσειεν· ἀπίδοι, καὶ ἄθρησον, θεώρησον. Ἄθριβις, πόλις Αἰγύπτου.

Ἀθρόα, ὁμοῦ πάντα. Ἀθροίζει, συνάγει. Τούτοις ἀθροίζοντες ἀλλήλους, παρεκρότουν. Ἰώσηπος. Ἀθρόοι, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ αἰφνίδιοι, καὶ ἀπροσδόκητοι. καὶ ἀθρόοι καταρρέοντες· ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα, καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν Ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ ἀντὶ κατερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. Ὅμηρος, Τὰδ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν. Ἀθρόως, καὶ ἀθρόον, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· ἐξαίφνης. Ἀθροίζω, τὸ συναγείρω· ἐκ τοῦ θροῦς ἢ θρόος, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον, γίνεται θροΐζω· καὶ κατὰ συναίρεσιν καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀθροίζω.

Ἄθροισμα, πλῆθος, σύναξις, σώρευμα. Ἀθρέον, πολὺ ἀκέραιον Λάκωνες. Ἀθρόοις, ὁ καὶ ἀθρόοις λέγουσι δισυλλάβως· ἀντὶ τοῦ εἰς ἓν συνηγμένοις· ὁμοῦ· ἀθρόως. ὡς τό, Τοσαῦτα μὲν ἐποίκιλλεν, ἀθρόοις δὲ διασόμενος. Ἀθρόοι, καὶ ἀθρόα· καὶ τὸ ἀθρόον· πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως οἱ Ἀττικοὶ ἐπνευμάτιζον. ἐπὶ μὲν τοῦ αἰφνιδίου ψιλοῦντες αὐτό, διὰ τὴν τοῦ α στέρησιν· οἱονεί, τὸ δίχα θρόου, τουτέστι θορύβου. ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοῦ δασύνοντες, διὰ τὴν ἄθροισιν, ἀθρόον τὸ ἅμα θρῷ, ἢ τὸ θορυβῶ, ἢ τὸ ἅμα θορόν, ἤγουν πηδῆσαν. τὸ δὲ ἀθροιστικὸν α δασύνεται. τὸ γοῦν ἀθρόοι ἦσαν, καὶ ἀθρόα πάντ' ἀπέπεσον, ἐδάσυνεν Ἀττικῶς, τούτῳ τῷ λόγῳ, διὰ τὴν ἀθροιστικὴν σημασίαν. οἱ δὲ νῦν, ὅπως ἂν ἔχοι ψιλοῦσιν αὐτὰ διὰ τὸ πρὸ δασέος κεῖσθαι τὸ α. οἱ δ' αὐτοὶ Ἀττικοὶ καὶ τὸ αὔω, ἐπὶ μὲν τοῦ φαίνω ἔψιλουν· ἐξ οὗ καὶ ἠώς, ἡ ἡμέρα· ἐπὶ δὲ τοῦ ξηραίνω, ἐδάσυνον, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπαφαυάνθην παρὰ τῷ κωμικῷ· ἤτοι ἀπεξηράνθην. καὶ τὸ εἴργω δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ κωλύω, ἔψιλουν· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἀπεῖρξεν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγκλείω, ἐδάσυνον, ὡς δηλοῖ τὸ καθεῖρξεν. Ἀθρόως, ταχέως· αἰφνιδίως· σφοδρῶς· ἀφόνως· συνηγμένως· ὁμοῦ. Ἄθρυπτος, ἀνδρώδης· μὴ βλακεύουσα, μὴ δὲ μαλακιζομένη· μηδὲ χαυνουμένη. Δαμάσκιος. Τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο, μετρίαν τινὰ καὶ ἄθρυπτον· οὔτι κακουργοῦσαν διὰ πενίαν, οὔτι διὰ πλοῦτον βλακεύουσαν, ἀλλὰ μέσην καὶ μουσικὴν καὶ τὸν Δώριον τρόπον, ὡς ἀληθῶς ἡρμοσμένην. Ἀθυμία, λύπη· ἢ τῶν καταθυμίων, ἀβούλητος στέρησις. Ἄθυμος, ἀντὶ τοῦ ἀθυμήτης. Πλάτων Πολιτείας πέμπτῳ. ἤγουν, ὁ λελυπημένος. Οἱ δὲ στρατιῶται καίτοι ἄθυμοι δοκοῦντες, καὶ τὰ σώματα πονηθέντες, ἐν τῇ προτέρᾳ μάχῃ παρεβάλοντο καὶ ἐνίκησαν· ἀντὶ τοῦ, τὴν ψυχὴν κακοί. Ἀθυμότερος· ἀψυχότερος· κακοψυχότερος. Ἀθυμῶ ἀμεταβάτως, Οἴμοι ὡς ἀθυμῶ· λυποῦμαι. Ἀθύρ, ὁ μήν· καὶ τὴν Ἀφροδίτην Αἰγύπτιοι καλοῦσιν Ἀθώρ· καὶ μῆνα γε τὸν τρίτον τοῦ ἔτους ἐπώνυμον ταύτῃ πεποιήκασιν, οὕτως Ὠρίων. καὶ Ἀθὺρ ὁ βοῦς παρὰ Αἰγυπτίοις. Ἀθύρειν, τὸ ποιεῖν ἀθύρματα· κυρία λέξις ἐπὶ παίδων. ἔστι δὲ ἀθύρειν τὸ ἄνετα βαίνειν, ἐκτρέχοντα τοῦ καθήκοντος· ὡς οἷα περὶ θύρας ὅ φασιν ἥκοντα, ἢ μὴ εἰσιόντα θύραν. ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐκθυρίζειν φησίν· οὗ τὸ ἀνάπαλιν, ἔσω κιγκλίδων μένειν καὶ θύρας. καὶ ἀθύρει· παίζει· ῥαθυμεῖ. Ἄθυρμα, κάλλιον ἢ παίγνιον. εὕρηται δὲ παρὰ Πλάτωνι, ἀθυρμάτιον. Ἀθύρεσθαι, παίζειν· μιγνύειν· σκιρτᾶν. Ἀθύρματα· Ὅμηρος· Μυρία ἄγοντες ἀθύρματα. τουτέστι, κόσμια· φύσει μὲν ἀθύρματα, τὰ ταῖς γυναιξὶ σπουδαῖα. ὁποῖος ὁ ἐνηθισόμενος χρυσὸς ὅρμος. κατὰ δὲ τοὺς παλαιούς, παίγνια· σκιρτήματα, παρὰ τὸ ἄγαν θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ρ. ὁμοίως τῷ, ἄϊδες, ἄϊδρες. Ἀθυρογλωττία, ἡ φλυαρία. Ἀθυρόγλωσσος, βλάσφημος· φλύαρος· ἀθυρόστομος λέγεται, παρὰ τὸ θύραν μὴ ἐπικεῖσθαί φασι τῇ γλώσσῃ. ἢ παρὰ τὸ ἀθύρειν, ἤγουν ἀδιακρίτως ὁμιλεῖν. ὃ καὶ αὐτὸ ἤγουν τὸ ἀθύρειν στέρησιν θύρας τῆς κατὰ νοῦν σημαίνει. Ἀθυρόγλωττον· καὶ καθ' Ὅμηρον εἰπεῖν ἀκριτόμυθον, καὶ κατὰ τὸν κωμικὸν φάναι, ἀπύλωτον ἔχειν στόμα. Ἀθυρογλωττία ἡ ἀχάλινος γλῶσσα. Ἀθυρονόμοι, οἱ ὡς ἔτυχε τοῖς νόμοις χρώμενοι. Ἀθύσσει· μιγνύει· ῥαπίζει. Ἀθυροστομεῖν μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ λοιδορεῖν. Ἀθύρω, τὸ παίζω ἀμεταβάτως. Πλάτων· Κεναῖς χερσὶν οὐκ ᾤηθη δεῖν ἀθύρειν. Ἀθύρωτον στόμα· οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις, καὶ Φρύνιχος. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον ἀντὶ τοῦ ἠνεῳγμένον, καὶ πύλην μὴ ἔχον. Ἀθωνίς, πόλις. Ἀθώπευτον· ἀκολάκευτον· ἄσπλαγχνον ἐν ἐπιγράμματι. Θηρὸς ἀθωπεύτου πᾶν καθῆψε δέρας, περὶ κάπρου φησὶ τοῦτο. Ἀθώου Διός· Διὸς ἱερὸν ἐν ἄκρῳ Ἄθῳ τῷ ὄρει, Ἀθώου καλουμένου. Ἄθῳος, ἀζήμιος· ἀναίτιος· ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ καταβάλλω, γίνεται θωή· ὅ ἐστι ζημία· ὁ γὰρ ζημιούμενος, καταβάλλεταί τι. καὶ ἀθώητος, ἀζημίωτος. Ἄθως, ὄρος Θρᾴκης ὑψηλότατον· ὃ καὶ Ἄθων, σὺν τῷ ν λέγουσιν. Ἄθως σκιάζει νῶτα Λημνίας ἀλός· ὠνόμα

σται δὲ ἀπό τινος γίγαντος Ἄθου, ὃς ἦν Ποσειδῶνος καὶ Ῥοδόπης τῆς Στρύμονος. ἀπὸ τῆς μητρὸς οὖν τῆς Θρᾴκης τὸ ὄρος· ἀπὸ δὲ τοῦ υἱοῦ, τὸ πέλαγος ἐπωνόμασται. Ἀθῷος, ὁ ἐπὶ τοῦ Ἄθω τοῦ ὄρους ἱδρυμένος ἀνδριὰς τοῦ Διός. Ἀθῷῶ σε τοῦ ἐγκλήματος, ἀντὶ τοῦ ἀθῷον ποιῶ.

ΤΟ Α΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι΄·

Ι, αἶ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. ψιλῇ συντάσσεται· οἷον, αἰαῖ, τῶν νεολαίων μου παίδων· αἴμοι τῶν ἀγρῶν. ὁμοίως αἲ, ἀντὶ τοῦ εἴθε· οἷον, αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε· καὶ αἶ αἶ, ἐπίρρημα θρηνητικόν, ὃ πάντες οἱ νῦν βαρύνουσι· Στέφων δὲ καὶ Μελάμπους, περισπᾶν ἀξιοῦσι· λέγοντες, τοῦτον ἰδεῖν τὸν κανόνα. Κανών. Τὰ εἰς αι δίφθογγον λήγοντα ἐπιρρήματα, ἀεὶ ἐπὶ τέλους ἔχουσι τὸν τόνον, περισπῶνται· ἰατταταῖ· παπαῖ· αἶ, καὶ τὰ ὅμοια· πλὴν τοῦ βαβαί, καὶ τοῦ ναί, ὀξυτονουμένων. Ἄλλως. Αἴ· ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, δυσφορικόν ἐστιν ἐπίρρημα· καί που καὶ μεμπτικόν, ὡς τὸ αἲ πάλαι παρὰ τῷ κωμικῷ, εἰ καὶ ὡς τὰ πολλὰ θρηνητικόν ἐστι. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ δράματι· αἰαῖ· τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. νῦν γὰρ πάρεστι, καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί, καὶ τρίς. καὶ ἔστιν ἀρχαιότροπον· τὸ πρὸς τὰς ὀνομασίας, ἐκφέρειν τὰς συμφοράς. ψιλούμενον δὲ καὶ περισπώμενον, θρηνητικόν ἐστιν· ὃ καὶ διπλασιάζεται· οἷον, αἶ αἶ· τάλαινα θαλάμων κεκαυμένη. Ἄλλοι δέ φασι τὸ Αἴ, ψιλούμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον, ἐπίρρημά ἐστιν εὐχῆς σημαντικόν, δηλοῦν τὸ εἴθε, ἀπὸ τοῦ αἴθε κατὰ ἀποκοπὴν γινόμενον· οἷον, αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη φίλος ὦ Μενέλαε. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰ, τοῦ σημαίνοντος τὸ εἴθε, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς α· ὡς τὸ, Εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίοσι· καὶ, Εἴ μοι γένοιτο παρθένος, καλή τε, καὶ τέρεινα. δασυνόμενον δὲ καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον γίνεται ἀναφορικὸν πληθυντικὸν γένους θηλυκοῦ· οἷον αἵ, ὅπερ καὶ αἵτινες λέγεται. Αι καὶ αυ δίφθογγοι, διατί ἐν τοῖς παρῳχημένοις τῶν ῥημάτων τρέπονται; ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι γνήσια μεγέθη· τὸ γὰρ ι καὶ υ δίχρονα μεγεθύνονται, οὐκ εἰσὶν αὐτῶν γνήσια, ἀλλὰ τοῦ ε καὶ ο. καὶ τούτου χάριν τρέπονται. Αἶα, πόλις τῆς Κολχίδος· αὕτη ἐπ᾽ ἐσχάτοις κεῖται τῆς οἰκουμένης. ἄλλοι δὲ τὴν γῆν τῆς Κολχίδος, ἰδίως Αἶαν καλεῖσθαι λέγουσιν. ἢ αἶα, ἡ γῆ· παρὰ τὸ γαῖα αἶα, ἀποβολῇ τοῦ γ. καὶ Αἶα Κυρηναίων, τηθὶς, καὶ μαῖα. ἡ ἀδελφὴ Κρήτης. καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ, καὶ φυτόν τι· ἔστι δὲ ὁ καρπὸς αὐτῷ ὁμώνυμος. Αἶαγμα, θρῆνος διὰ διφθόγγου· ἔαγμα δὲ τὸ σύντριμμα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Αἰαζομένη, θρηνοῦσα· ἀκούουσα. Αἰάζω, ἀναβοῶ· στενάζω, θρηνῶ· παρὰ τὸ αἶ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα· καὶ ἔστι ῥῆμα ποιητικόν. Αἰαία, νῆσος ἐν τῷ Φάσιδι ἐστίν, ἐν ᾗ τὸ δέρας ἔκειτο· αὕτη δέ ἐστι Κόλχων μητρόπολις· καὶ Αἰαίη, ἀντὶ τοῦ, Κολχική, κατὰ ἐπωνυμίαν τοπικήν· Αἶα γὰρ, πόλις Κολχίδος, παρά τε ἄλλοις, καὶ παρὰ Λυκόφρονι. ἧς ὁ πολίτης, Αἰαῖος· καὶ ἡ πολῖτις, Αἰαία· καὶ ἡ νῆσος δὲ τῆς Κίρκης, Αἰαία, διὰ τὴν τοιαύτην Κίρκην. ἄλλως γὰρ εἴπερ πρωτότυπον εἶχεν ἡ Αἰαία νῆσος, διὰ τῶν δύο αι, ὤφειλεν ἡ ἀπ᾽ αὐτῆς Κίρκη ἔχειν καὶ τρίτον αι, ἵνα ᾖ Αἰαιαίη. ὅπερ οὐκ ἔστι, διὰ τὸ κακόφωνον, καὶ διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ὁμωνυμίαν. ὁ δὲ Γεωγράφος Αἶαν εἰπὼν πόλιν περὶ τὸν Φᾶσιν, λέγει καὶ ὅτι περὶ τὴν τοιαύτην Κολχικὴν Αἶαν, καὶ Αἰαίη νῆσος, ἡ τῆς Κίρκης. ὅτι δὲ καὶ Αἰήτης ὁ ἥρως ἀπὸ τῆς αὐτῆς Αἴας ἐκλήθη, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Αἰακίς, ἀπὸ τοῦ Αἰακοῦ παρωνομάσθη· κύλικος δὲ αὕτη εἶδος, ὡς ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται. Αἰακεία, ὕβρις· οἱονεί, αἰκία. Αἰακίδα, τοῦ Αἰακοῦ ἐκγόνου Ἀχιλλέως. Αἰακεῖον, οὗ φασιν Αἰακὸν οἰκῆσαι. Αἰακότιπον, Ἀθήνησι· καὶ τὸ Αἰακοῦ τέμενος. Αἰαίλουρος· τοῦτο οὐκ ἔστι πλεονασμός, ἀλλ᾽ ἀντίθεσις· παρὰ γὰρ τὸ αἰόλον καὶ τὴν οὐρὰν, ἐτυμολογεῖται αἰαίλουρος· ὃ καὶ αἴλουρος, διὰ διφθόγγου γράφεται· ἔλουρος δὲ τὸ ἐθνικόν, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Αἰαλοί, οἱ σύγγαμβροι. Αἰανὴς κύκλος καὶ αἰανός, ὁ σκοτεινός· καὶ αἰανόν, τὸ δεινόν· καὶ χαλεπόν. Αἰάντειος γέλως, ἐπὶ τῶν παραφρόνως γελώντων. καὶ Αἰάντειος οἶκος, ὁ τοῦ Αἴαντος· καὶ Αἰαντὶς φυλή, ἡ τοῦ Αἴαντος. Αἰάντια, ἑορτὴ ἐν Σαλαμῖνι. Αἰαντίς, φυλὴ Ἀθήνησιν. Αἰαντὸν, ἁμαρτία. Αἴας, ὁ Τελαμῶνος· καὶ Αἴας ὁ Λοκρός. ὧν ὁ μὲν Τελαμῶνος, παρὰ τὸ αἶ αἶ, αἰάζω· θρηνητικὸν γάρ ἐστιν ἐπίρρημα. ὥς φησι Σοφοκλῆς· αἰαῖ· τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον τοὐμόν, ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς· νῦν γὰρ πάρεστι, καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί, καὶ τρίς. Ὁ δὲ Λοκρός, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ· ὁ μέλλων, ἀΐξω· ὁ ἀόριστος, ἤϊξα, ἤϊξας· ἡ μετοχή, ὁ ἀΐξας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ξ· καὶ συναιρέσει, Αἴας. ἐτυμολογεῖται δέ, παρὰ τὸ θαρσαλέως, καὶ σφόδρα αὐτὸν ἀΐσσειν καὶ ὁρμᾶν, ἐν τοῖς πολέμοις. περὶ οὗ ἱστορεῖται ταῦτα. Ἱστορία. Αἴας ὁ Λοκρός, ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Τροίας καταφυγοῦσαν Κασάνδραν ἐν τῷ ναῷ καὶ τοῦ Παλλαδίου τῆς Ἀθηνᾶς ἐχομένην, ἀπέσπασε καὶ αὐτόθι ταύτῃ συνεγένετο. ὀργισθεῖσα δὲ ἡ Ἀθηνᾶ, τοῦτον ἐν τῇ θαλάσσῃ σὺν πολλοῖς ἑτέροις ἀνεῖλεν. οὕτω μὲν οἱ πολλοί φασι· τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἔχει. καταφυγοῦσαν αὐτήν, ἀνέσπασε τοῦ ναοῦ· καὶ ἔσχε, τὴν λείαν καθάπερ ἑτέρας οἱ πολλοὶ στρατιῶται, ἃς ἔφθασεν ἕκαστος ἁρπάσαι. ἐρασθεὶς δὲ ταύτης ὁ Ἀγαμέμνων, τῷ Ὀδυσσεῖ τοῦτο κοινοῦται· ὁ δέ, κηρύσσει ὡς Αἴας ἐν τῷ ναῷ ταύτῃ ἐμίγη· συνέβη γοῦν ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν οὕτως, ὑπὸ Ἀγαμέμνονος καὶ μισηθῆναι, ὑπὸ τοῦ ἀλογίστου πλήθους καὶ συκοφάντου. εἰς νοῦν δὲ θέμενος ὁ ἀνὴρ τὴν πρότερον ἐς Ἀχιλλέα ὕβριν, ὡς ἀφῃρέθη τὴν Ἱπποδάμειαν Βρισηΐδα, ἔτι δὲ λογισάμενος καὶ τοῦ Παλαμήδους τὸν ἄδικον θάνατον, καὶ φοβηθεὶς μή πως καὶ αὐτὸν δόλῳ ἀνέλωσιν, ἐπιβὰς τῆς νεὼς ἐν ἀπροσφόρῳ καὶ χειμερίῳ καιρῷ, ἐναντίων ἀνέμων πνευσάντων, περὶ τὴν Τῆνον καὶ Μύκονον ναυαγεῖ· ἢ περὶ Ἄνδρον. καὶ τῆς νεὼς πρὸς τὰς πέτρας λυθείσης, μέχρι τινὸς ὁ ἀνὴρ γενναίως νηξάμενος, περὶ τὰς Γυραίας πέτρας ἔσωσε· μεγάλων δὲ τῶν κυμάτων ἐπερχομένων συνεχεστέρως, σὺν μέρει τῆς πέτρας ἀποκοπέντι, πρὸς τὴν θάλασσαν αὖθις κατενεχθεὶς ἀπεπνίγη. μαθοῦσα δὲ ἡ Λοκρὶς ἅπασα τὸ συμβάν, ἐπὶ χρόνου ὅλου μελανοφοροῦσα, τὸν ἄνδρα ἐπένθησε· καὶ ἐτησίως ὁλκάδα πληροῦσα θυσιῶν μεγαλοπρεπῶν, καὶ πῦρ ἐμβαλοῦσα, τῇ ὁλκάδι ἐξαρτῶσα ἀρτεμώνιον ἱστίον αὐχένων χωρίς, ἔπεμπε πρὸς τὸ πέλαγος, κατακάεσθαι θυσίαν τῷ ἥρωι. Αἰβαίη· ἡ θύρα. Αἰβοῖ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ φεῦ. τάττεται δὲ, καὶ ἐπὶ ἡδονῆς παρὰ Ἀριστοφά-

γει. ἐν ὄρνισιν αἰβοῖ, οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πεπτέσθαι γλυκύτερον. Αἴαπαι, καθῆναι. Αἰαυλαῖαι, τὸ κατακάλυμμα.
Αἰαφοὶ, αὐτοὶ, ἀκούοντι. Αἰαψ, ματαίως. Αἴαψος, ὁ ποικίλος. Αἰβετὸς, αἰετὸς. περγαῖοι. Αἶβον, κάταν
τι. παράγιον. Αἰγαγρίονα, ἄγριον αἶγα. Αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον. Αἰγάδας, αἶγας δωριεῖς. Αἴγαι, ὑποδήμα
των γένος. Αἰγαὶ, νῆσος περὶ εὔβοιαν. ἀφ' ὧν δοκεῖ καὶ πέλαγος αἰγαῖον παρονομασθῆναι. διαφερόντως δὲ αὐτόθι πο
σειδῶν ἐτιμᾶτο. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι αἰγαὶ, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοὶ ὁμώνυμοι ταῖς ἀχαϊκαῖς, αἱ ἐν εὐβοίᾳ. ἢ αἰγαὶ, νῆ
σος πρὸς τῇ εὐβοίᾳ, ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. Αἰγαῖον πέλαγος, τὸ μεταξὺ τῶν κυκλάδων, καὶ τῶν ἀθηνῶν. εἴρηται δὲ
αἰγαῖον, παρὰ τὸ κυμαίνειν καὶ καταιγίδας ποιεῖν, ὅτι δίκην αἰγὸς κυματοῦται. ἢ αἰγαῖον πέλαγος, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς πορ
κανίας αἰγὸς ἐπώνυμον γεγενῆσθαι φασίν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς καρυστίας, τῆς αἰγάνης ὀνομαζομένης. αἱ μὲν γὰρ αἰγαὶ ἔνθεν τὸν
ποσειδῶνα παραγίνεσθαί φασι, κατὰ πελοπόννησον εἰσὶν, ἐν τοῖς περὶ κρίσαν τόποις. εἰσὶ δέ τινες, οἳ διὰ τὸ θεωρεῖ
σθαι δι' ὅλου τοῦ πελάγους τὴν παρακειμένην γῆν. Ἄλλως. Αἰγαῖον πέλαγος ἐκλήθη, ἀπὸ νήσου αἰγῶν καλου
μένης. ὅμηρος, Οἳ δέ τοι εἰς ἑλίκην τε καὶ αἰγάς. αὕτη γὰρ ἱερὰ ποσειδῶνος. ἐν ᾗ μηδένα κοιμᾶσθαι λόγος, διὰ τὰ φαν
τάσματα τοῦ θεοῦ. ὥς φησι νικοκράτης. οἱ δὲ ἀπὸ ποσειδῶνος ὀνομασθῆναί φασι τὸ πέλαγος. αἰγαῖος γὰρ οὗτος ὁ θεὸς
προσαγορεύεται, ὥς φησι φερεκύδης. νικοκράτης δέ φησιν, ὅτι ἀπὸ αἰγέως κατακρημνίσαντος ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκρο
πόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. οὐκ εὖ. πολὺ γὰρ ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης, παραπλέοντι. Αἰγαῖος κόλπος. καὶ
αἰγαῖος ποταμὸς, περὶ κέρκυραν. τοῦ τούτου θυγάτηρ μελίτη. ἧς καὶ ἡρακλέους, ὕλλος. ἀφ' οὗ ἔθνος ὑλλεῖς, καὶ ὑλλικὸς λι
μὴν, παρὰ φαίαξι. πανύασις δέ φησιν, ἐν λυδίᾳ νοσήσαντα ἡρακλέα τυχεῖν ἰάσεως ὑπὸ ὕλλου τοῦ ποταμοῦ. διὸ καὶ
τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ ὕλλους ὀνομασθῆναι. Ἱστορία. Αἰγαίων. κόνων ἐν τῇ ἡρακλείᾳ φησὶν, ὅτι καταγωνισθεὶς ὑπὸ πο
σειδῶνος, καταπεποντίσθη εἰς τὸ λεγόμενον ὑπὸ ἀπολλωνίου ἠρίον. αἰγαίωνα τὸν αὐτὸν καὶ βριάρεων καλῶν. τὸν δὲ αἰγαίω
να, ἡσίοδος φησὶν οὐρανοῦ καὶ γῆς. βριάρεως δὲ καὶ αἰγαίων, καὶ γύγης, ὁ αὐτὸς λέγεται συνωνύμως. εὔμηλος δὲ ἐν τῇ
τιτανομαχίᾳ τὸν αἰγαίωνα, γῆς καὶ πόντου φησὶ παῖδα. κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς τιτᾶσι συμμαχεῖν. καὶ ἴων
φησὶν ἐν διθυράμβῳ. ἐκ μὲν τοῦ πελάγους αὐτὸν παρακληθέντα ὑπὸ θέτιδος ἀναχθῆναι, φυλάξοντα τὸν δία. θαλάσ
σης δὲ παῖδα. ἄλλοι δὲ θαλάσσιον θηρίον φασὶ τοῦτον. τερραῖος δέ φησιν, ὅτι γίγας ὢν, καὶ φυγὼν ἐκ τῆς εὐβοίας, ἀφίκε
το εἰς φρυγίαν. κἀκεῖ ἐτελεύτησεν. καὶ αἰγαίων, ὁ ποσειδῶν. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς αἰγαῖς πόλεως τῆς ἀχαΐας, καὶ ἐν τῷ αἰγαίῳ
τιμᾶσθαι. ἢ αἰγαίων, ὁ ἥλιος. παρὰ τὸ αἴγλη, αἰγλαίων. καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ὡς παρώνυμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ταῖς ἀκτῖσιν ἀΐσσειν.
ἢ ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ γαυριῶ, γαίων. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀγαίων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰγαίων. Αἰγανέα, οὐχ ἁπλῶς
δόρυ, ἀλλὰ καὶ ἐλαφρὸν καὶ μακρὸν εἶδος ἀκοντίου, εἰς αἰγῶν θήραν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ ἵεσθαι κατὰ αἰγῶν. ἢ καὶ παρὰ τὸ
ἄγαν ἵεσθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ καὶ ὅτι αἰγανέα, μικρὸν ἀκόντιον. Αἰγανέας δολιχαύλους λέγει, τὰς μακροσιδή
ρους, αἳ ἐφίενται κατ' αἰγῶν. τὸ δὲ εἰπεῖν αἰγανέη ταναὸς, ἀττικόν ἐστι καὶ ἰωνικόν. καὶ αἰγανέη, ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἵε
σθαι, ἢ διὰ τὴν ἀγκύλην τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην. ἢ διὰ τὰς αἶγας, παρὰ τὸ ἐπ' αὐτὰς ἵεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι.
λέγεται δὲ ἀγκύλη, ἡ τῆς αἰγανέας λαβή. Αἰγανέης, τοῦ δόρατος. καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες, τοῖς δόρασι βάλλοντες,
τοῖς πάνυ ὑψουμένοις. Αἰγὰρ, εἴθε γάρ. Αἴγαστρος, εἶδος ζώου. Αἰγὰς, ἢ τὰς ἐν εὐβοίᾳ λέγει ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς
ἰλιάδος, ἔνθα μυθεύεται τὸ κατὰ τὰς ἐφημέρους ἀμπέλους. αἵ φασιν ἕωθεν ἀνθοῦσαι, πρὸς μεσημβρίαν πεπαίνουσι βό
τρυας. ἑσπέρας δὲ, ἄκρατον χορηγοῦσι δαψιλῆ, τῷ χορῷ τῶν τελουμένων τῷ διονύσῳ, ἢ τῶν μαινάδων. ὁσάκις ἀναλί
σκονταί φασι, τοσαυτάκις ἐνδαψιλευόμεναι. ἢ κατὰ νικόστρατον, αἰγὰς νοητέον, νῆσον περὶ τὸν αἰγαῖον. περὶ ἧς παρα
δοξολογία φέρεται. ὡς οἱ προσορμιζόμενοι ἐκεῖ νυκτὸς, ἀφανεῖς γίνονται. διὸ μὴ δὲ προσπελάζειν τινά. ὡς εἶναι καί
ριον κἀνταῦθα τὸ σοφόκλειον εἰπεῖν, Οὐκ ἔνθά δ' οἱ γε τοῖσι σώφροσι βροτῶν. ἕτεροι δέ φασιν αἰγὰς ἐνταῦθα λέ
γειν τὸν ποιητὴν τὰς ἐν πελοποννήσῳ, ἤτοι ἀχαϊκάς. ἔνθα καὶ ποσειδῶνος ἑορτὴν ἄγεσθαι. καὶ τὰ διονύσια ὀργιάζεσθαι.
ὅτου καὶ συστάντος τοῦ χοροῦ φασὶν εἰς τὰ ὄργια συμβαίνει τὸ προῤῥηθὲν τῶν ἐφημέρων ἀμπέλων, Ὁ δὲ γεωγράφος
φησὶν, ὅτι περὶ τὴν τῶν ἀχαιῶν εἰσὶν ἄλλαι αἰγαί. αἵ τινες καὶ ἑνικῶς λέγεται ἡ αἰγά. ἔνθα καὶ πόλις τὸ αἴγιον. ἧς οἱ πο
λῖται αἰγιεῖς. ἣν ἄρατος ὠλενίαν φησὶν, ἀπὸ ὠλένης, ἢ ὠλένου ἐγχωρίας πόλεως. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν ὀλύμ
πιον διὰ αἰγὸς, καὶ μάλιστα τῆς κατὰ τὴν ἀμάλθειαν, φέρεται ἡ παροιμία, τὸ αἲξ οὐρανία, ὁμοία τῷ, λευκὴ ψῆφος. κατὰ
παυσανίαν. ὡς γὰρ ἡ ἀμάλθεια φησὶ τροφός ἦν τοῦ διὸς, οὕτω καὶ ἡ τοιαύτη ψῆφος ἔτρεφε τοὺς δωροδοκοῦντας δικα
στάς. ἢ καὶ ἄλλως. ὥσπερ ὁ τὸ τῆς ἀμαλθείας αἰγὸς ἔχων κέρας πάντ' εἶχεν, οὕτω καὶ οἱ κυαμεύοντες φησὶ τὰς ἀρχὰς,
καὶ τἄλλα ἀργυριζόμενοι. διὸ καὶ αἲξ οὐρανία ἔοικε λέγεσθαι. οἱονεὶ θεία, καὶ ὑψοῦσα τοὺς δικαστὰς ὅσοι δῶρα ἐλάμ
βανον. Αἴδην, ἐπίρρημα μεσότητος. σημαίνει δὲ τὸ ὁρμητικῶς. οἷον. αἴδην δαμάσας δὲ σὺν ὀστέω, ἶνας ἔκερσε. πα
ρὰ τὸ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. καὶ συναίγδην ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὁρμῶν ἐχρήσατο. Αἶγε, αὗται. Αἰγέα, τὸ τῆς αἰγὸς
δέρμα. Αἰγεία, θάλασσα. Αἰγείην κυνέην, τὴν ἐξ αἰγείου δέρματος γενομένην περικεφαλαίαν. Αἰγεὶς, φυλὴ
ἀθήνησιν. ὠνομάσθη ἀπὸ αἰγέως τοῦ πανδίονος. ἔνθεν οἱ φυλέται, αἰγεῖδαι. Αἰγεῖον, δέρμα αἰγὸς, ἢ καὶ μέλος. καὶ
αἰγεῖον, τὸ τοῦ αἰγέως μαντεῖον. Αἴγειος ἀσκὸς, ὁ ἀπὸ τῆς αἰγός. ὃς παρ' ὁμήρῳ καὶ αἴγεος λέγεται, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ,
χρύσεος καὶ ἀργύρεος. Αἴγειρος, εἶδος δένδρου. ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. ὠνομάσθη δὲ, ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως αὐτῶν καὶ ἀναδό
σεως. καὶ αἴγειρος, ἡ λεύκη. ἡ αἴγειρος, παρὰ τὸ ἐκ τῆς ἔρας ἀΐσσειν. ἤγουν, ὁρμᾶν καὶ κινεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ καταγνυσθαι
ὑπὸ τῶν ἀνέμων. ὅπερ ἐπὶ ἀρσενικοῦ τε, καὶ θηλυκοῦ γένους λαμβάνεται. Αἰγειροτόμοι, ἰθαγενεῖς τινὲς ἀθήνησιν.
Αἰγείρου θέα. ἔγειρος ἦν ἀθήνησι, πλησίον τοῦ ἱεροῦ. ἔνθα πρὶν γενέσθαι θέατρον, τὰ ἴκρια ἐπήγνυον. Αἶγες, τὰ
μεγάλα κύματα δωριεῖς, ἐν τῇ συνηθείᾳ. καὶ ἐπαιγίζω, τὸ σφοδρῶς πνέω. καὶ αἰγαῖον πέλαγος, τὸ φοβερώτατον. Αἰγι
άλεια, ἡ νῦν ἀχαΐα. Αἰγιαλεῖς, οἱ μετὰ ἀγαμέμνονος στρατευσάμενοι πρότερον ἴωνες. νῦν δὲ ἀχαιοὶ, οἱ ἐν σικυῶνι.

Αἰγιαλία, δῆμος ἀντιοχίδος. ὁ δημότης, αἰγιαλεύς. Αἰγιαλίδες, ὑμένες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς δὲ ὑπολεύκους οὐλάς, αἰγιαλίδας ἔλεγον. Αἰγιαλόν, οὕτως ἐκαλεῖτο παραθαλασσία τις χώρα. ἤτοι ἡ μοῖρα τῆς Πελοποννήσου, ἡ παρατείνουσα ἀπὸ Σικυῶνος μέχρις Ἤλιδος. αἰγιαλοὶ δέ, τόποι πλεῖστοι ὠκεῖς, καὶ ὁ κατὰ Παφλαγονίαν. Αἰγιαλός, παρὰ τὸ τὴν αἶαν εἶναι γείτονα τῆς ἁλός. ἢ ἀπὸ τοῦ γαίω. ἢ ἀπὸ τοῦ δίκην αἰγὸς ἅλλεσθαι. Αἰγίβοτος γῆ, ἡ αἶγας βόσκειν, καὶ τρέφειν δυναμένη. ὀξοῦ τὴν ὀρεινήν, οὕτω λέγουσιν. ἥτις καὶ αἰγίνομος, καὶ αἰγίβοσκος λέγεται. Αἰγίδας. οὕτως ἐκάλουν, τὰ τῶν στρατιωτῶν δίκτυα. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ διοικήσεως, καὶ Ἡρόδοτος, ἐν τῇ τετάρτῃ. νυμφόδωρος δὲ ταύτας φησὶν ὑπὸ Λιβύων, αἰγέας καλεῖσθαι. Αἰγίδα θυσσανόεσσαν, τὸ ὅπλον τοῦ Διὸς τὸ κροσσῶδες. Αἰγίζει, διασπᾷ. καταιγίζει ἐκ μεταφορᾶς. παρὸ καὶ τὸ αἰκίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταιγίδων. Αἰσχύλος. ἔτι ὁ αὐτὸς ποιητὴς ἐν Ἠδωνοῖς, αἰγίζειν τὰς νεβρίδας λέγει, ἀντὶ τοῦ διασπᾶν καὶ καταιγίζειν. Αἰγίθαλος, ὀρνεόν τι, καὶ εἶδος βοτάνης, καὶ ὀρχήσεως. Αἰγίλιψ, πέτρα δύσβατος, καὶ ὀρεινὸς τόπος. Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης, δνοφερὸν χέει ὕδωρ. γέγονε δὲ παρὰ τὸν λείψω μέλλοντα, λείψ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, λίψ. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς αἴξ, γίνεται αἰγίλιψ. εἰς ἣν καὶ αἲξ οὐ δύναται ἀναβῆναι. οὕτως Ὠρίων. ἔστι δέ, ῥηματικὴ ἡ λέξις. Ἄλλως. Αἰγίλιψ, πέτρα, ἥτις διὰ τὸ τοῦ ὕψους δυσανάβατον, καὶ ὑπὸ αἰγὸς λείπεται ἁλτικοῦ ζώου, καὶ πετροβατικοῦ. καὶ αἰγίλιπα, τραχεῖαν. ὑψηλήν. παρ' Ὁμήρῳ ὄνομα μὲν τόπου ἡ τραχεῖα, ἐπίθετον δὲ καὶ τὸ αἰγίλιπα ὁμοίως. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἅπαξ τραχεῖαν εἰπέ τις, καὶ εὐθὺς συνενόησε τὴν αἰγίλιπα. ἤγουν τὴν τὰς αἶγας λιπαίνουσαν κατά τινας. διὸ καὶ ἡ Ἰθάκη, αἰγίβοτος λέγεται εἶναι. ἢ μάλιστα, τὴν καὶ ὑπ' αὐτῆς αἰγὸς λειπομένην, διὰ τὸ ἄγαν τραχὺ καὶ ἀβόσκητον. αἰγίλιψ ἐκ τῆς αἰγὶ σύγκειται δοτικῆς καὶ τοῦ λείπω. ἤγουν, ἀπρόσβατος, ψιλή. ἀβόσκητος. καὶ αἰγίλιπες πέτραι λέγονται, ἃς διὰ τὸ δυσανάβατον, αἱ αἶγες λείπουσιν. ἕτεροι δὲ πέτραν αἰγίλιπα νοοῦσι, τὴν μηδὲν φύουσαν. λέγοντες, ὡς οὐκ ἂν ἡ αἲξ ἀποτράγοι, ἄπορον αὐτὸ ποιεῖ. ὥς τε κατ' αὐτοὺς αἰγίλιψ, ἣν ἡ αἲξ βοσκησαμένη ἔλιπε. καὶ Αἰγίλιψ, πόλις Κεφαλληνίας. γράφεται δὲ ἡ λήγουσα τοῦ αἰγίλιψ, διὰ τοῦ ι. ἐπεὶ μηδέποτε πρὸ τοῦ διπλοῦ, εὑρίσκεται δίφθογγος.

Αἴγιλος. ἀκρωτήριον Πελοποννήσου, καὶ εἶδος βοτάνης. Αἰγίλουρος. αἴλουρος. καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλαβῆς, αἰγίλουρος. Αἰγιλούουρος, κάραβος. Αἰγίλωψ, πόα τις ἐμφερὴς στάχυϊ, καὶ τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάθος. Αἰγιμιῷ, ὄνομα πόλεως. Αἴγινα, ὄνομα πόλεως καὶ νήσου. κεῖται δὲ πλησίον Ἐπιδαύρου πρὸ τῆς Ἀττικῆς. ἔχει δὲ τοὔνομα, ἐξ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ, Οἰώνη πρότερον καλουμένη. γράφουσί τινες παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ οἳ τ' ἔχον Αἴγιναν, νῆσόν τ' Αἴγιναν. ἵνα διαστείλωσι τὴν τῆς χέρσου Αἴγιναν. ἔνδοξος δέ ποτε ἡ νῆσος Αἴγινα. Αἰγιναῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ πιπράσκοντες, αἰγιναιοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγιναῖα, ἀπὸ τοῦ νομίσματος. καὶ γὰρ τὸ αἰγιναῖον τάλαντον, πλεῖον ἠδύνατο τοῦ Ἀττικοῦ. ἔλεγον δὲ τοὺς μὲν πολίτας, αἰγινήτας. τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου, αἰγιναῖα. Αἰγιναῖον, νόμισμα ἀργυροῦν, μέγα. καὶ αἰγιναῖος ὀβολός, ὁμοίως. Αἰγινητικὰ ἔργα, τοὺς συμβεβηκότας ἀνδριάντας. Αἰγιόνομοι, ζῶα οὕτω καλούμενα. Αἴγιον, πόλις Ἀχαΐας, οὗ ὁ πολίτης, αἰγιεύς, ὡς ὁ χρησμός. Ὑμεῖς δ' Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. τουτέστιν, οὐ μόνον πρωτεῖον ἐν ἀνδρείᾳ οὐ πλουτεῖτε, οὔτε μὴν δευτερεῖον ὡς ἀκοῦσαι βούλεσθε, ἀλλ' οὐδὲ τρίτοι, οὐδὲ τέταρτοι τὰ εἰς ἀνδρίαν ἐστέ. ὁ δὲ Στράβων λέγει τὸ Αἴγιον, καὶ ἱκανῶς οἰκούμενον. ἱστοροῦσι δὲ ἐνταῦθα τὸν Δία ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι. ἣν Ὠλενίην Ἄρατος λέγει, διότι πλησίον ἡ Ὠλένη, ἢ ὁ Ὤλενος κτίσμα ὁμώνυμον τῷ αἰτωλικῷ, μεταξὺ Πατρῶν καὶ Δύμης. ῥεῖ δὲ αὐτόθι Σελινοῦς ποταμός. Αἰγίοχος Ζεύς, ἢ αἰγιοῦχος. κατὰ μὲν μῦθον, ὁ μετὰ γέννησιν τὴν ἐν Κρήτῃ ὑπὸ αἰγὸς εὑρηκώς, τὴν ὀχήν, δηλονότι τὴν τροφήν, ὁπηνίκα τὸν παιδοβρῶτα πατέρα Κρόνον ἐκρύπτετο. ἧς αἰγὸς τὸ κέρας τῇ Ἀμαλθείᾳ δοθῆναι λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως αἰγίοχος Ζεύς, ὁ ἔχων τὴν αἰγίδα. τουτέστι τὸ δέρμα τῆς ῥηθείσης αἰγὸς ἣν ἐθήλασεν. ἔφερε γὰρ αὐτὴν φασὶν ἐναπτόμενος εἰς μνήμην. καὶ ἔστιν αἰγίοχος, ὡς ἄν τις εἴποι αἰγίδοχος ἐκπεσόντος τοῦ δ. Αἰγίποψ. ὁ ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων. Αἰγίπυρος, ἐστὶν ἀκανθῶδες φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης. τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ, οἷον ὁ φακός. ἔστι δὲ γλαυκίζουσα. εἰς ἕλκη φλεγμαίνοντα, ἀγαθή. Αἴγισθος, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάζω. καὶ τὸ αἴξ, αἴγιθος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, αἴγισθος. ἱστοροῦσι γὰρ αὐτὸν αἰγείῳ γάλακτι, τροφῇ χρήσασθαι. οὕτως Ὠρίων.

Αἰγὶς τοῦ Διός. μυθικῶς κατὰ τὰς λεγομένας τραγίας, καὶ κατὰ κρᾶσιν τραγῖς. οὕτω καὶ αὕτη εἴη ἂν αἰγέη, τουτέστιν αἰγὸς δέρμα, ὅπερ Ζεὺς ἐνῆπτο εἰς ἀνάμνησιν αἰγός, ἧς αὐτὸς ἔσπασε τὴν θηλήν. ἀφ' ἧς καὶ ἐπεκλήθη αἰγίοχος, ὡς εἰς ὀχὴν ἤγουν τροφήν, αὐτῇ χρησάμενος. οὕτω δὲ καὶ λεοντῆν ἢ λυκίνην, ἢ παρδαλέην ἐνάπτεται εἰς μνήμην τινὸς πράξεως. καὶ ἄλλως δὲ ἡ τοῦ Διὸς αἰγίς, σκεύασμά τι κατὰ μῦθον. πλάττεται δὲ ἀπὸ ὕλης τιμίας αἰγιδοειδές. ἤτοι μηλωτῇ ἐοικός. καὶ ὡς ἂν εὐμαθέστερόν πως κατὰ τὴν κωμῳδίαν ῥηθῇ καὶ σαφέστερον, φόρημά τι δοκεῖ σαγοειδὲς θυσάνοις τε ἔχον ἀπῃωρημένοις κατὰ τὸν κροσσωτόν. καὶ δι' ὅλου τοῦ κύτους λεπτά τινα, καὶ ἴχνα πιχώδη ἐξ ὕλης καὶ αὐτὰ ὁμοίως, πρὸς ἐμφέρειαν αἰγίδος τῆς ἀληθοῦς. ὅπλον δὲ Διὸς ἡ τοιαύτη μυθικὴ αἰγίς. οὐχ οἷον ἢ βαλεῖν ἢ τραῦμα ἐντρίψαι τινί, ἀλλὰ μόνον φοβῆσαι ἐν τῷ διατινάσσεσθαι, καὶ ἐπισείεσθαι. καὶ αὕτη μὲν ἡ τοῦ μυθικοῦ Διὸς αἰγίς. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀμφιβάλλεται αἰγὶς Ἀθηνᾶ, εἴτε ἴδιον φόρημα τῆς Ἀθηνᾶς ἡ αἰγίς, εἴτε καὶ ὥσπερ τὸν χιτῶνα τοῦ πατρὸς Διός, οὕτω καὶ τὴν αἰγίδα ἐκείνου φορεῖ. πρὸς ὃ δοκεῖ συντελεῖν ἐνταῦθα, τό, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο Ἰλιάδος ε, οὔπω ἐκεῖνον τὴν αἰγίδα φορεῖν. Ἄλλως. Αἰγίς, ἣν Λίβυες φοροῦσι δοράν. καὶ τὸ ἐκ στεμμάτων πλέγμα. καὶ τὸ διὰ στεμμάτων πεπλεγμένον δίκτυον. οὕτω Λυκοῦργος, καὶ Ἡρόδοτος. ἡ δὲ ἱέρεια Ἀθήνησι τὴν ἱερὰν αἰγίδα φέρουσα, πρὸς τοὺς νεογάμους εἰσήρχετο. αἰγὶς καὶ ὁ θώραξ, καὶ ἡ ἐν ταῖς πεύκαις οὐλότης. Νυμφόδωρος δὲ ταῦτα, ὑπὸ Λιβύων αἰγέας φασὶ καλεῖσθαι. ἢ ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. οὐχ ὡς ἄν τινές φασιν ἀπὸ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς τῆς ἀναθρεψαμένης τὸν Δία, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινουμένας, αἰγίδας καὶ καταιγίδας. τὸ δὲ αἰγίς, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ. καὶ αἰγίς, ἡ καταΐξ καὶ ἡ ὀξεῖα πνοή, καὶ αἱ ἀποστίλψεις τῶν ὀφθαλμῶν. Αἰγίσκον, αἶγα ἐκτομέαν. Αἰγλαήρ, ὁ Ἀσκληπιός. Αἴγλαις, λαμπηδόσι.

λαμπηδόσι· λαμπρότησι. Αἴγλας, ἀμφιδέας καὶ ψέλλια, τὰ περὶ τὴν ὕνιν τοῦ ἀρότρου. Αἰγληβόλος, κυβευτικὸς λαμπηδών. αὕτη· κρατῖνος· καὶ ποταποῦ εἶδος δηλοῖ, καὶ θυσίαν ὥς φησι λεαγόρας· ἔστι καὶ παιδιά τις· ἀλλὰ καὶ ἡ σελήνη, οὕτω καλεῖται. Αἰγλήεις, λαμπρός· καὶ αἰγλήεσσι, λαμπροῖς. Αἴγλης χάριτες· πιθανῶς ἐγενεαλόγησαν τὰς χάριτας, αἴγλης καὶ ἡλίου· ἐπεὶ τὰς χάριτας λαμπρὰς φασὶν εἶναι. Αἰγληχίδων· σοφοκλῆς, τηρεῖ· χιτὼν· καὶ πέδη παρὰ ἐπιχάρμῳ, ἐν βάκχαις. Αἰγόκερως, ὅμοιος τῷ πανί· ἐξ ἐκείνου δὲ γεγονώς, ἔχει θηρίου τὰ κάτω μέρη, καὶ κέρατα ἐπὶ τῇ κεφαλῇ· ἐτιμήθη δὲ διὰ τὸ σύντροφον εἶναι τῷ διΐ, καθάπερ ἐπιμενίδης ὁ τὰ κρητικὰ ἱστορῶν φησὶν, ὅτι ἐν τῇ ἴδῃ συνῆν αὐτῷ ὅτι ἐπὶ τοὺς τιτᾶνας ἐστράτευσεν· οὗτος δὲ δοκεῖ εὑρεῖν τὸν κόχλον, ᾧ τοὺς συμμάχους καθώπλισε, διὰ τὸ τοῦ ἤχου πανικὸν καλούμενον· ὃ οἱ τιτᾶνες ἔφευγον· παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν, ἐν τοῖς ἄστροις αὐτὸν ἔθηκε, καὶ τὴν αἶγα τὴν μητέρα· διὰ δὲ τὸν κόχλον ἐν τῇ θαλάσσῃ, παράσημον ἔχει ἰχθύος. Αἰγοφάγος ζεύς, ὡς παρὰ νικάνδρῳ ἐν θηριακοῖς· καὶ αἰγοφάγος, χήρα ἐν σπάρτῃ. Αἰγυλίς, λυγός. Αἰγυπιός, οἱ μὲν, εἶδος ἀετοῦ· οἱ δὲ, τὸν γῦπα ἐξεδέξαντο· γίνεται δὲ παρὰ τὸ αἴσσω. Αἰγυπτίνης, σίντης· ἀσκαλαβώτης. Αἰγυπτία ἐμπολὴ, ὁ ὠρωπὸς, καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία· ὡς εὐριπίδης. Αἰγυπτιάζειν, τὸ κακοτροπεύειν, καὶ πανουργεύεσθαι· τοιοῦτοι γὰρ οἱ αἰγύπτιοι. Αἰγύπτιον, ἔλαιον κατά τινας, ἢ μύρον λευκὸν, τὸ κρινόμυρον· ὅπερ καὶ μενδήσιον ὠνόμασται· σκευαζόμενον διά τε κρίνων, καὶ ἀρωμάτων· διὰ τοῦτο μύρον, οὐκ ἔλαιον προσαγορεύεται· τὸ δ' αὐτὸ, καὶ σούσινον μύρον ὠνόμασται παρὰ τῷ ἱπποκράτει· ἢ αἰγύπτιον μύρον, τὸ ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας ἀκάνθης τοῦ ἄνθους μύρον. Αἰγύπτιος πλινθοφόρος, παροιμία ἐστίν· ὅτι αἰγύπτιοι διαβάλλονται, ὡς ἀχθοφόροι. Αἴγυπτος, ἀπὸ αἰγύπτου βασιλέως τοῦ υἱοῦ βήλου· ἢ ἀπὸ αἰγύπτου τοῦ νείλου· ὁ γὰρ νεῖλος πρότερον, αἴγυπτος ἐκαλεῖτο· ἢ ὅτι, ὥς φησι διόδωρος καὶ ἡρόδοτος, πέλαγος ἦν· ἐχερσώθη δὲ καὶ χερσοῦται, ταῖς ἐκβολαῖς τῆς ἰλύος· σημαίνει δὲ τρία· τὴν χώραν, ὥσπερ τὸ, αἴγυπτον δὲ μεθυμὸς ἄνωγε· τὸν ποταμὸν τὸν νεῖλον· ὥσπερ τὸ, στῆσα δ' ἐν αἰγύπτῳ ποταμῷ νῆας· τὴν ἁμαρτίαν παρὰ τῷ θεολόγῳ· ὥσπερ τὸ, αἴγυπτον τὴν σκυθρωπὴν, καὶ διώκτριαν ἁμαρτίας. Αἰγυπτιῶσαι, μελαναὶ, καὶ ἐπικαῦσαι. Αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαρροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι· ὁ δὲ ποιητὴς ἐν ὀδυσσείᾳ, τὰ μὲν τέλεια προγόνους καλεῖ· τὰ δὲ μετὰ ταῦτα, μέσσατα πάσας· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας. Αἰγώνυχον, πράσεϊδος. Αἰδαάς, δεσπότης. Ἀΐδαο, ἀντὶ τοῦ ἀΐδου δωρικῶς· καὶ ἀΐδεω ἰωνικῶς. Αἰδαύης, ὁ διατρίβων· παραυτίνοι. Ἄϊδε, αὖται δέ. Ἀΐδας, ὁ τάφος· ὁ τύμβος, καὶ ὁ ᾅδης. Ἀΐδειν πρὸς μυρσίνην· ἔθος γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν μὴ δυνάμενον ᾆσαι, δάφνης κλῶνα ἢ μυρσίνης λαβόντα, πρὸς αὐτὴν ᾄδειν· καὶ ᾄδειν, ἐπὶ ἀλεκτρυόνων λέγουσιν ἀττικοί· κοκκύζειν δ' οὔ· καὶ ᾄδειν αἴαν παῖ τελαμῶνος, ἦν τι σκολιὸν, γεγραμμένον εἰς αἴαντα. Ἄδεις ἔχων, ἴσον τῷ μάτην λέγεις, καὶ ληρεῖς. Ἀϊδεῖς, ἄγριοι· αἰσχύνη γεγονότες. Ἀΐδες, τὸ ἀκατάληπτον. Αἰδεῖσθαι, ἐντρέπεσθαι. Αἰδεῖταί τις τὸν πατέρα· αἰσχύνεταί τις ὡς μή τι δέον πράξας· αἰσχύνη γὰρ ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν, αἰσχύνεται· αἰδὼς πρὸς ἡλικίαν· πρὸς ἀρετήν· πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν· ὁ γὰρ ἐπιστάμενος αἰδεῖσθαι, πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσέρχεται, οὕτω διακείμενος οὐ διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. Αἰδέσασθαι, τὸ ἔνοχον ὄντα φόνῳ ἀκουσίῳ, καὶ πεφευγαδευμένον ἐφ' ὡρισμένῳ χρόνῳ ἐξιλάσασθαι· ὡς εἰληφότα ἤδη τιμωρίαν μεταπεισθῆναι· οὕτω λυσίας καὶ δημοσθένης. Αἴδεσθεν, ᾐδέσθησαν. Αἴδεσσαι, αἰδέσθητι. Αἰδεσθεὶς, ἀπὸ τοῦ αἰδέζω, ὁ μέλλων αἰδέσω· ὁ παρακείμενος ἤδεκα· ὁ παθητικὸς, ἤδεσμαι· ὁ ἀόριστος ᾐδέσθην· ἡ μετοχὴ, αἰδεσθείς. Αἰδέσεται, αἰδεσθήσεται· ἀπὸ τοῦ αἰδέω, ὦ· αἰδέομαι· ὁ μέλλων αἰδέσομαι· τὸ τρίτον αἰδέσεται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου σ αἰολικῶς, αἰδέσσεται· οἱ γὰρ αἰολεῖς διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· οἷον, τόσον, τόσσον· ὁπότε, ὁππότε. Αἰδέσιμον, σεβάσμιον· ἔντιμον. Αἰδεσιμώτατος, αἰδοῦς ἄξιος. Αἰδεσία, ἑρμείου γυνή· αὕτη μὲν ἦν προσήκουσα γένει, τῷ μεγάλῳ συριανοῦ· καλλίστη δὲ καὶ ἀρίστη γυναικῶν τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ· τὰ μὲν ἤθη τῷ ἀνδρὶ παραπλησία· ἁπλῆ καὶ γενναία· καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν ἧττον, ἢ σωφροσύνης ἐπιμεληθεῖσα διὰ παντὸς τοῦ βίου· τὸ δὲ ἐξαίρετον αὐτῆς, φιλόθεον καὶ φιλάνθρωπον· καὶ ἄλλα πολλὰ λέγουσι περὶ αὐτῆς. Αἱ δεύτεραι φροντίδες, σοφώτεραι· παροιμία, ὅπερ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ, αὐτοῖς ἔργοις παραδηλοῖ· ἐν οἷς τὰς δευτέρας συμβουλὰς κρείττονας, ἢ τὰς ὑπαρξάσας μελέτας πραγματικῶς. Ἀΐδηλον πῦρ, τὸ μὴ ἴζον· οἷον καθήμενον· καὶ μένον ἐπὶ ἑνὸς τόπου, ὅτε ἄνεμος εἰλυφόων φέρει, ἀλλὰ προϊὸν, καὶ νεμόμενον τὰ παρατυχόντα, ἵνα ἡ ἀΐζηλον· καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ζ εἰς δ, ἀΐδηλον· καὶ ἀΐδηλον πῦρ λέγει ὅμηρος· ἢ τὸ πολυφανὲς ἐκ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ πολὺ, καὶ τοῦ ἰδεῖν· ὥσπερ ὅμοιον εἴη ἂν καὶ τὸ ἀείδελον· ἤγουν ἀφανιστικὸν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀΐδου· ἢ τὸ εἰς πολὺ θέον· ἐκ τοῦ α καὶ τοῦ ἵζω τὸ κάθημαι, τραπέντος τοῦ ζ εἰς δ.

Ἀΐδηλος, οἷον, Κεῖνος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ, ὁ ὀλοθρευτικός· οὐ γὰρ ἄξιος ἀριστόνικος, δηλοῦν λέγων τὸν ἀδηλοποιόν· καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ἀΐδηλον ἄρηα, τὸν ὀλέθριον· καὶ ὁ μὲν μεθόδιος λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ἴδω, ἴδηλος καὶ ἀΐδηλος· ὁ δὲ χοιροβοσκὸς, ἀπὸ τοῦ ἀϊδνὸν, τὸ σημαῖνον τὸ ἀφανιστικόν· διὰ τοῦ ι, ἀϊδνόηλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, τοῦ ᾱος, ἴδηλος· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, εἰς τὸ περὶ παθῶν· λέγει εἶναι ἀπὸ τοῦ ζῆλος, ἄζηλος· πλεονασμῷ τοῦ ι· καὶ τροπῇ, ἀΐδηλος· ἢ ἀΐδηλος, ὁ ἀφανὴς, καὶ θρασύς· ἀείδελος δὲ ὁ ἀεὶ δελεάζων, διὰ διφθόγγου. Ἀϊδήλως, ἀφανιστικῶς. Αἰδημόνως, αἰδεσίμως. Αἰδήμων, αἰδέσιμος. Ἀΐδης, ᾅδης· τόπος ἐστὶν ὑπόγαιος· καὶ κεκρυμμένος· διὸ καὶ ἀΐδης λέγεται· ἤγουν, ἀὴρ ἀφανὴς, ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν· ὥσπερ τὸ, ἀΐδης ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα· ταυτὸν ἀΐδης, καὶ ζόφος ἠερόεις· ἀΐδης δὲ καὶ ἀϊδωνεύς, ὁ ὑπὸ γῆν λεγόμενος ἀήρ· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω καὶ αὔρας, καθὰ καὶ ὁ ἁπλῶς ἀήρ· οὐ γὰρ μόνον ὥς φασι ψυχὰς συνέχει, αἵ εἰσι πνεύματα, ἀλλὰ καὶ καρποῖς αἴτιός ἐστιν αὐξήσεως· ἀφ' ὧν τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀναπνεῖν· οὗ ἐμφαντικὴ καὶ ἡ ἐπίπνοια δημήτηρ· διὸ καὶ ζεὺς λέγεται καταχθόνιος· ἢ καὶ ἄλλως· ἀΐδης ὀνομάζεται, παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι· ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν· ἢ καὶ διὰ τὸ ἀφανεῖς ποιεῖν, τοὺς ὑπὸ γῆν γενομένους. Ἀϊδήφρων, αἰσχυντηλός. Ἄϊδι, τῷ ᾅδῃ· κατά τινας, ἐκ τοῦ ἀΐδης· ἡ γενικὴ ἀΐδου, ἡ δοτικὴ ἀΐδῃ, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, ἄϊδι· ὥσπερ ἀπὸ τῆς ὑσμίνης, ἡ δοτικὴ ὑσμίνι, καὶ λιτῷ, λιτί· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἐπλαγιάσθη ἀπὸ τοῦ ἄϊς· οὗ γ

νικὴ ἀΐδος. Ἀΐδιος, ὁ ἀεὶ ὤν, ὁ μηδέποτε ἀρξάμενος, μηδὲ λήγων. τὰ παρὰ τὸ ἀεὶ σύνθετα, δίφθογγον ἔχουσι τὴν ει· οἷον ἀείμνηστος, ἀείφρουρος· πλὴν τοῦ ἀΐδιος. δώδεκα δὲ φωναί εἰσι τοῦ ἀεί· ἔστι γὰρ ἀεί, καὶ αἰεί, καὶ αἰές, καὶ ἄει· αἶ· αἰέν· καὶ αἶν καὶ αἴ, ἐξ οὗ τὸ ἀΐδιον· καὶ ἠΐ καὶ αἰὴ καὶ ἀέ, καὶ ἀές· καὶ ἀΐδιον, τὸ διαιωνίζον, καὶ λῆξιν μηδαμῶς ἔχον. Ἀϊδίων, αἰωνίων.

Ἀϊδνός, ὁ ἀφανής. εἴδω τὸ βλέπω, ἢ τὸ γινώσκω· ὄνομα ἰδνός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀΐδνος, ὡς στίλβω στιλπνός. ἐξ οὗ καὶ ἀϊδωνεὺς ὁ ᾅδης, εἰς ὃν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν. ἐκ τοῦ ἀϊδνὸς γίνεται αἰδνόδηλος· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀΐδηλος. ἢ ἐκ τοῦ ἀΐδου γίνεται ἀϊδνὸς καὶ ἐν συγκοπῇ ἀϊδνός. Ἀϊδνής, ὁ μὴ βλεπόμενος. Ἀΐδνη, σκοτεινή. Αἰδοῖ εἴκων, περίφρασις τοῦ αἰδούμενος. Αἰδοιέστατον, ποιητικόν· καὶ ἔστι κατ' ἔθος γινόμενον Ἰώνων· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ο συγκριτικά, διὰ τοῦ ες προφέρουσιν· οἷον, αἰδοιέστερος, αἰδοιέστατος· δικαιέστερος, δικαιέστατος· ὁμοίως ἀρχαιέστερος, ἀρχαιέστατος· ἀφθονέστερος, ἀφθονέστατος· ὤφειλε γὰρ τὰ τοιαῦτα εἶναι δικαιότερος αἰδοιότερος, καὶ ἀρχαιότερος· ὁμοίως καὶ τὰ ὑπερθετικά. Αἰδοῖα, τὰ μόρια παρὰ τὴν αἰδῶ· γυμνῶσαι γὰρ ταῦτα, ἢ ὀνομάσαι, αἰδούμεθα· ἢ παρὰ τὸ αἰνοιδαίνειν ἐν συνουσίᾳ ὀργῶντα. ἔστιν οὖν οἰδοῖα· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, αἰδοῖα. Αἰδοίῃ νικώμενος, ἤγουν, τῇ αἰσχύνῃ. Αἰδοίη, ἡ αἰδέσιμος· ἢ αἰδοῦς ἀξία. αἰδοῖος· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αἰδῶς αἰδόος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰδοῖος. Αἰδοῖος, ὁ ἐφελκόμενος τὴν ἐξ ἑτέρων αἰδῶ, καὶ ἄξιος αἰδοῦς. αἰδήμων δὲ ὁ ἄλλους αἰδούμενος. αἴδυλος παρὰ τοῖς ὕστερον ἀντιφραστικῶς, ὁ θρασύς· καὶ ἔτι ὁ αἰδήμων, αἰδοῖος ἐν Ὀδυσσείᾳ καλεῖται ὥς τε διχῶς ὁ αἰδοῖος· ὁ αἰδοῦς τε ἄξιος· ὅθεν αἰδοίη ταμίη, καὶ ὁ αἰδούμενος· ἢ αἰδοῖος, δίκαιος· τίμιος· αἰδοῦς ἄξιος· καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδουμένου δὲ χρῆται τῇ λέξει Ὅμηρος, καὶ ἐπὶ τοῦ οἰκέτου· Κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης. καὶ αἰδοῖος· ὡς γελοῖος, ὁ ἄξιος γέλωτος· οὕτω καὶ αἰδοῖος ὁ αἰδοῦς ἄξιος. αἰδοῖος δὲ ἐστί τις τινί, ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀγαθά, ἢ διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐξημαρτεῖν ὁ αἰδούμενος. φαίνεται δὲ ὁ αἰδοῖος ταυτὸν εἶναι τῷ αἰδέσιμος. πλὴν ὅτι, τὸ μὲν ἐστὶ ποιητικόν, τὸ αἰδοῖος· τὸ δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. αἰδήμων δέ, ὁ εἰδὼς αἰδεῖσθαι. Αἰδοῖον, τὸ μόριον αἰσχύνης, ὃ καὶ ἀναγκαῖον πρός τινων καλεῖται. ἐπεὶ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ σύμβολον· καὶ αἰδοίων τε μεσσηγύ, καὶ ὀμφαλοῦ. Αἰδοίοισιν ἔδωκα, λέγει Εὔμαιος ὁ Ὁμηρικός, ἀντὶ τοῦ ἀνδράσιν αἰδοῦς ἀξίοις, ξένοις δηλαδή, καὶ ἱκέταις. Σημείωσαι ὅτι, ὕστερον ἐπενοήθη ἀντὶ τοῦ αἰδοῖος, τὸ αἰδήμων, καὶ τὸ αἰδέσιμος· τοῦ μὲν γὰρ ἡ ὅλη κλίσις ἔννοιαν ἔχει σεμνήν· ὁ δὲ αἰδοῖος, ἐν τῷ οὐδετέρῳ γένει καὶ ταῖς πλαγίαις, συνεμπίπτει τῷ σωματικῷ μορίῳ. Αἰδόμενος, καὶ αἰδούμενος λέγομεν· διφορεῖται γὰρ τὸ ῥῆμα· ὡς καὶ ἕτερα· εὑρίσκεται γὰρ αἴδω καὶ αἰδῶ βαρυτόνως καὶ περισπωμένως. Αἰδοῦμαι τὴν συνηλικίαν, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνομαι. καὶ αἰδοῦμαι τὸν πατέρα, καὶ αἰδοῦμαι γυμνὸς βαδίζειν. Αἰδοῦς ἄξιος κρεῖττον, ἢ σεβάσμιος· καὶ αἰδοῦς, καὶ φιλίας βωμοὶ Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Αἰδοσύνη, ἐπὶ τοῦ ἀποκεκρυμμένου, καὶ ἀφανοῦς, καὶ λανθάνειν βουλομένου. Ἄϊδος κυνέη, νέφος τι, καὶ ἀορασία. ἢ περιφραστικῶς, τὴν περικεφαλαίαν· ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ πρόσωπον ἔκρυψεν ἡ Ἀθηνᾶ, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. ἢ καὶ ἄλλως. Ἄϊδος κυνέη, ἀθάνατόν τι νέφος· ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν θέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινώσκεσθαι. ἢ νεφέλη ἀφανής· ἣν ἐνδυσάμενοι οἱ θεοί, ἀθεώρητοι γίνονται ἀλλήλοις· καὶ ἄϊδος, εἰς ᾅδου. καὶ ἄϊδος κυνῆ, παροιμία πρὸς τοὺς ἐπικρύπτοντας ἑαυτούς, διά τινων μηχανημάτων· τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ ᾅδου κυνῆ· ᾗ Περσεὺς χρησάμενος, τὴν Γοργόνα ἐδειροτόμησεν. καὶ ἄϊδος εἴσω· ταυτόν ἐστι τῷ εἰς ἀΐδαο, καὶ τῷ ἄϊδοσδε· Ἀττικοὶ δὲ εἰς ᾅδου φασί· καὶ ὤφειλεν εἶναι τὸ ἄεις, διὰ διφθόγγου· ἀλλ' ὡς παρὰ τὸ νῆις ὁ γενόμενος ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ εἴδω, εἴσω ἰωταγραφεῖται, οὕτω καὶ τοῦτο. Ἀϊδρεία, καὶ ἀϊδρείη, ἀνεπιστημοσύνη· ἀπειρία· ἀμαθία. διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἀϊδοφόλοι, οἱ λεπτοὶ καὶ ἰσχνοί· καὶ ἐγγὺς θανάτου ὄντες. Ἄϊδροι, καὶ ἄϊδριες, ἀμαθεῖς· ἄφρονες. Ἡσίοδος· αὐτὸς δ' ἀπονοστήσεται ἄλλη χώρου, ἄϊδρις ἐών. καὶ Ὅμηρος· ἀΐδρι φωτὶ ἐοικώς. Ἄϊδρις· ἔστι ῥῆμα, εἴδω τὸ ἐπίσταμαι· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ μέσος μέλλων, εἴσομαι· οἷον, εἴσομαι, αἴ κεν ὁ Τυδείδης. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, εἴδρις· πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε ἴδρις· ὁ ἐπιστήμων· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄϊδρις. ἡ γενική, ἀΐδρεως· ὡς ὄφις, ὄφεως· καὶ ἀΐδρεϊ καὶ ἄϊδρει, ἀμαθεῖ, ἀπείρῳ. ὅπερ οὐ χρὴ διὰ τοῦ δ λέγειν ἀΐδριδι. οὐ γάρ ἐστι παρώνυμον μακροκατάληκτον· ὥσπερ ἁμάρτημα τὸ παρὰ τῇ Σαπφοῖ, πολυΐδριδι· καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ἴδριδα. καὶ τὸ παρὰ Φρυνίχῳ, ἴδριδες· οὕτως εὗρον σχόλιον, ἐν ὑπομνήματι Ἰλιάδος. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἄϊδρις, ὁ ἀσύνετος καὶ ἀναίσθητος. Ἀϊδρόν, τὸ διαφανές.

Ἀϊδροφῶντι, ἀνδρείῳ ἀναιρετικῷ. Ἀΐδρως, διαφανῶς, ἢ ἀπείρως. Ἀΐδρυτον κακόν, τὸ κατάρατον· ὃ οὐκ ἄν τις ἀλλαχοῦ ἱδρύσατο. Ἄϊδυλος, θρασύς. Αἰδώ, τὸ αἰδοῖον. καὶ ἡ σελήνη παρὰ Χαλδαίοις· καὶ ἡ ἐρωή, παρὰ Λάκωσι· καὶ ἡ τροφὴ τῆς Ἀθηνᾶς· καὶ ὁ βωμὸς ὁ ἐν τῇ ἀκροπόλει. ὅπερ ὅτε μὲν ἐστὶν εὐθεῖα, ὀξύνεται ὡς Λητὼ καὶ Σαπφώ· ὅτε δὲ αἰτιατική, περισπᾶται· ὡς τό, Τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. οὐ γὰρ ἐπωτικόν ἐστι τὸ ω, ἀλλ' ἀπὸ κράσεως· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδόα γίνεται αἰδῶ. Ἄλλως. Αἰδῶ ὀνομάζει Ὅμηρός που, τὰ παρὰ τοῖς ὕστερον αἰδοῖα. ὡς ἐν τῷ α Ἰλιάδος· Τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει· καὶ ὅρα ὅτι ὁμώνυμος λέξις καὶ ἡ αἰδώς. οὐ γὰρ μόνον τὸ ἐπαινετὸν πάθος τῆς ψυχῆς, ὃ καὶ αἰσχύνη λέγεται κοινότερον, καθὰ τὸ αἰσχύνομαί σε βλέπειν ἐναντίον. ἤγουν αἰδοῦμαι, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ σώματος μόριον. τὸ δὲ τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει, περιφραστικῶς εἶπεν. οὐ γὰρ ἔκειτο μία λέξις ἴσως δηλωτικὴ τοῦ καλύμματος αἰδοῦς· ὅπερ οἱ Ῥωμαῖοί φασι βράκαν· ἕτεροι δὲ ἀναξυρίδα, ἐκ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀΐδων, λέγων. Ἀϊδωνεὺς ὁ θεός, ὁ ᾅδης καὶ ὁ τόπος. καὶ ἀϊδωνῆι, τῷ ᾅδῃ. Ἀϊδώνια, θανάσιμα.

Ἀϊδώτατον, αἰσχίονα. Αἰδώς, καὶ νέμεσις· ἡ μὲν αἰδώς, ἐξ ἡμῶν αὐτῶν· ἡ δὲ νέμεσις, ἐξ ἄλλων· πρὸς οὓς τὴν αἰδῶ ἔχομεν. καὶ αἰδώς, αἰσχύνη ἢ εὐλάβεια ἢ φόβος. καὶ αἰδώς με ἄγει, παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ αἰδῶ ἔχω, καὶ αἰδοῦμαι, ταυτόν. Ἀϊδῶς ἀκαταλήπτως. Αἰδῶσα, τῆς αὐλῆς τὰ τειχία. Αἰεί, σημαίνει τὸ ἀεί· διαπαντός· συνεχῶς· πυκνῶς· καὶ τὸ μετὰ χρόνον· ἔτι τὸ δι' αἰῶνος· τὸ δι' ὅλου· τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον, καὶ τὸ ἐν βραχεῖ χρόνῳ συνεχές. τὸ ἀεὶ μὲν καὶ διαπαντός, ὡς τό, αἰεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκουσιν, ἐπὶ τοῦ εὐκαταφρονήτου. καὶ αὖθις, αἰεὶ γὰρ ἡ γυνὴ ἔχει διὰ στόμα· κἂν ᾠὸν ἢ μῆλον λάβοι, Κινησίᾳ τουτὶ φέρει. τὸ συνεχῶς ἢ πυκνῶς καὶ μετὰ χρόνον, ὡς τό, Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. τὸ δι' αἰῶνος, ὡς τό, Θεῶν αἰειγενετάων. τὸ δι' ὅλου, ὡς τό, αἰεί τοι φίλον ἐστίν, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα. τὸ καθ' ὥραν τεταγμένην συμβαῖνον, ὡς τό, Μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰεί. τὸ ἐν βραχεῖ δὲ χρόνῳ συνεχές, ὡς

τὸ, αἰεὶ δ' ἡνίοχον, κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον. Αἰειγενέται, ὧν τὸ γένος ἀεὶ διαρκεῖ. ἢ ὥς καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν ὅμηρος, αἰὲν ἐόντες. λέγεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅτι οἱ ἴωνες τὸ εἶναι, γενέσθαι λέγουσιν. ὅθεν αἰειγενέτης, ὁ ἀεὶ ὤν. καὶ αἰειγενέτῃσι, τοῖς ἀεὶ ὑπάρχουσιν, ἢ τελεσιουργοῦσι. καὶ αἰειγενετάων, τῶν διὰ παντὸς ὄντων, ἢ ἐνεργούντων. καὶ γενεσιουργούντων.

Αἰεὶ, νέον ἐρχομενάων. ἀντὶ τοῦ, μετὰ χρόνον πυκνῶς. ἢ συνεχῶς, νεωστὶ ἐρχομένων. καὶ γὰρ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἡ πτῆσις, ἀποτεταμένη γίνεται. αἱ δὲ μέλισσαι βραχεῖαν τὴν κίνησιν ποιούμεναι, ἐφιζοῦσι τοῖς ἄνθεσι. καὶ ἐπαρθεῖσαι, πέτονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίζουσι. κατ' ὀλίγον οὖν ἡ πτῆσις, ὥσπερ ἄρτι ἐρχομένων γίνεται. ὥστε καὶ φαντασίαν ποιεῖν, ὡς ἄρτι ἐξορμᾶσθαι. ἢ καὶ ἄλλως, αἰεὶ νέον ἐρχομενάων λέγει, καθ' ὅτι ἀθρόως εἰσελθοῦσαι ἐπὶ λειμῶνα ἀνθέων, ἢ ἀλλαχοῦ που αἱ μέλισσαι, μικρόν τι τῆς πτήσεως μετελθοῦσαι διϊστῶσιν. ὁμοίως καὶ δεύτεραι πετασθεῖσαι καὶ αὖ πάλιν τρίται. εἶτα τῇ τάξει, ἀναπέτονται πάλιν. ὡς δοκεῖν αὐτὰς κατ' ὀλίγον ἀναπτερωμένας, ἀρχὴν τῆς πτήσεως λαμβάνειν. Αἰεὶ, φέρει τι λιβύη κακόν. ἐπὶ τῶν κακούντων. καὶ ἀεί τι κακὸν ἐξευρισκόντων νεώτερον. παρόσον ἡ λιβύη, ποικίλα εἴωθε φέρειν θηρία. Αἰεὶ, ἐστὼ ἀντιφῶν, τὴν ἀϊδιότητα, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἑστάναι. ὥσπερ καὶ ἐστὼ εὖ, ἡ εὐδαιμονία καλεῖται. ἡ λέξις διονυσίου, ἐν τῷ ἀληθείας δευτέρῳ ἀντιφῶντος. Αἰὲν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. σημαίνει δὲ τὸ διηνεκῶς. καὶ ἔστι ποιητικόν. τριχῶς δὲ οἶδε τοῦτο ὁ ποιητής. αἰέν. ἀεί. αἰεί. Αἰὲν ἀτιμάζει. τὸ αἰὲν ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἐπίτασιν ἀτιμίας δηλοῖ. Αἰέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες. σύγγαμβροι. οἱ δὲ, συγγενεῖς. καλοῦσιν αὐτοὺς καὶ ἀελίους. Αἰένοικος, ὁ ἀΐδιος οἶκος καὶ ἀδιάλειπτος. Αἰένυπνος, ὁ θάνατος. ἢ ὁ ἀεὶ κοιμώμενος. Αἰέσκοντο, ηὐλίζοντο. Αἴεχος, ὁ κλάδος τῆς δάφνης. Αἰετὸς, τὸ ὄρνεον. καὶ αἰετὸς ἐν νεφέλαις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον ὁ ἀετὸς ἐν νεφέλαις ὢν, οὐχ ἁλίσκεται. ὁμοίως καὶ αἰετὸν κάνθαρος μαιεύσομαι, παροιμία. τὰ γὰρ ᾠὰ τῶν ἀετῶν ἀφανίζουσιν οἱ κάνθαροι κυλίοντες. καὶ αἰετὸς αἴθων, ὁ αἴθερος. ἢ πυρώδης καὶ ξανθός. σημαίνει δὲ τρία ὡς εἴρηται ἐν τῷ ἀετός. τοῦ τροχοῦ τὸ κατὰ κνήμην ἕκαστον σιδήριον. τὸ κυμάτιον τὸ ἐν τοῖς γείσσοις, καί τινα βοτάνην, ἐν λιβύῃ φυομένην. Ἀΐεν, ἤκουεν. οὗ θέμα, τὸ ἀΐω. καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ ἀκούειν ὁμακοῖον τὸ ἄθροισμα τῶν ἀκροωμένων, οὕτω καὶ ὁμάϊον τὸ αὐτὸ παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀΐειν. καὶ ἄϊεν, ἐξέπνεεν. καὶ ἀΐειν, ἀκούειν. αἰσθάνεσθαι. Αἰζᾶεν, εὐτραφὲς βλάστημα. Αἰζαὸν, τὴν μέσην ὥραν. Αἰζασία, ἄμπελος οὕτω λεγομένη. Αἰζάων, ὀρῶν ὑψηλῶν. Αἰζήϊος, ὁ ἀκμάζων. καὶ αἰζηΐων, νεανιῶν. Αἴζηλον, ἄφαντον. Αἴζηλος. ἄδηλος. ἄφαντος. Αἰζηνεκὲς, αἰώνιον. διηνεκές. Αἰζηὸς, νεανίας. παρὰ τὸ ἀεὶ, καὶ τὸ ζέω. ὁ ἀεὶ ζέων καὶ ἀκμάζων κατὰ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰζεός. καὶ κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ε εἰς η, γίνεται αἰζηός. ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ζεῖν τὸ αἷμα τῆς ἡλικίας. τουτέστι, θερμὸν εἶναι. καὶ αἰζηοὶ, νεανίσκοι οἱ τὸ αἷμα ζέοντες. ἢ οἱ ἄγαν θερμοὶ καὶ θυμώδεις. Αἰζόκρορον, ξηρασίαν. Αἰζυκτὴ, ἡ γῆ. Αἰζύπη, ἡ γῆ. Αἰζωνεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο καὶ ὡς βλάσφημοι. ἀφ' οὗ τὸ κακῶς λέγειν, αἰζωνεύεσθαι ἐλέγετο. μένανδρος ἐν κανηφόρῳ. πλάτων δ' ἐν τῷ περὶ ἀνδρίας φησὶν, Οὐδὲν ἐρῶ πρὸς ταῦτά γ' ἔχων εἰπεῖν. μή με εἴπῃ, αἰζωνέα εἶναι. Αἰηνὰ, τὰ μικρὰ τῶν δένδρων καὶ ἄκαρπα. οἱ δὲ, τὰ ξηρά. ἄλλοι αἰηνὸν, τὸ αἰώνιον, καὶ τὸ βλαβερόν. Αἰηνὲς, ἀεὶ διόλου, καὶ τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Αἰήσυλον, ἄνεμον κακοποιόν. Αἴης, γῆς. γαίης. Ἱστορία. Αἰήτης, ὄνομα κύριον, υἱὸς δὲ ἦν ἡλίου. ὃς θεῶν βουλῆσιν ἔγημεν ἰδυῖαν καλλιπάρηον. γέγονε δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ἀήτης γὰρ ἦν. ἀπολλώνιος. αἰήτη κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι. ἔδει δὲ εἰπεῖν αἰῆτα. ὡς τοξότης τοξότα, ὀρέστης ὀρέστα. ἀλλ' ἰωνικῶς, ἔτρεψε τὸ α εἰς η. καὶ αἰῆται, ἄνεμοι. ἐπιμενίδης δέ φησι, κορίνθιον τῷ γένει τὸν αἰήτην. μητέρα δὲ αὐτοῦ ἐφύραν. διόφαντος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ποντικῶν ἱστοριῶν, ἀντιόπην φησὶν αἰήτου μητέρα. προγενέστερον δὲ τὸν ἄψυρτον μηδείας γενέσθαι αἰήτῃ, ἐξ ἀστεροδείης τῆς ὠκεανοῦ καὶ τηθύος θυγατρός. Αἰητὸν, πνευστὸν, ἢ πυρῶδες. ἐπὶ τοῦ ἡφαίστου. Αἰθάλη, σποδός. τέφρα. τὸ ἐκ τῆς καμίνου μέλαν. ἢ εἶδος καπνοῦ πεπυκνωμένου, καὶ κονιορτός. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω. καὶ αἰθάλη, ἡ λῆμνος. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀναδιδομένου αἰθάλου ἐκ τῶν ἡφαίστου χαλκείων. αἰθαλίτης τὸ ἐθνικόν. Αἰθαὶ, μέλαιναι. καὶ πομφόλυγες. Αἰθαλίδες, τὰ ἐν τῷ σίτῳ γινόμενα. ἢ τοὺς ἐπὶ τῷ ὕδατι σταλαγμοὺς τοῦ ἐλαίου. Αἰθαλίδης, κῆρυξ γέγονε τῶν ἀργοναυτῶν ἑτερήμερος ὥς φησιν ἀπολλώνιος. ὥστε μίαν μὲν παρὰ τῷ ᾅδῃ διάγειν, μίαν δὲ ἐπὶ τὴν γῆν. Αἰθαλεῖδης, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς. Αἰθαλόεις θεὸς, ὁ ἥφαιστος ὡς χαλκεύς. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ κλυτοτέχνης λέγεται, ὡς ἔχων ἔνδοξον τὴν χαλκευτικήν. καὶ αἰθαλόεντος μεγάρου. μέλαθρον λέγει ὅμηρος τὴν ὀροφήν. διὸ ἐρεῖ που, Καὶ δή τότε ἀνέσχεν ἀθηνᾶ αἰγίδα ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς. ὡς ταυτὸν εἶναι ὀροφὴν καὶ μέλαθρον. καὶ νῦν μὲν ἐντελῶς ἐῤῥέθη μέλαθρον οἴκου. ὅτε δὲ μέλαθρον ὁ οἶκος ἅπας λέγεται, ἀπὸ μέρους καλεῖται. ὥσπερ στέγη καὶ στέγος ὁ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος. μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. αἰθαλόεν δὲ, ἢ παρὰ τὸ αἴθω, ἐξ οὗ καὶ τὸ μέλαθρον διὰ τὸ αἰθόμενον δηλαδὴ πῦρ ἐν ταῖς κατὰ τὴν ἑστίαν θυσίαις, ἢ τὸ καταλαμπόμενον καὶ πολύφωτον, παρὰ τὸ αἴθειν, ἤγουν λάμπειν. ἀφ' οὗ καὶ αἰθήρ. καὶ αἰθαλόεν, ἢ τὸ αἰθαλωθησόμενον, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἢ τὸ διαφανὲς καὶ λαμπρόν. αἴθω γὰρ οὐ μόνον τὸ καίω, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπω. ἀκριβέστερον δὲ τὸ πρῶτον, οὗ προϋπέστιν ἡ αἰθάλη. οὐ τέφραν δηλοῦσα κατά τινας, ἀλλὰ μάλιστα εἶδός τι καπνῶδες ἀναθυμιάσεως. ὁποία ἡ ἐκ τῶν καιομένων λίθων. Αἰθαλοκαμπαίαις, καπνοῖς. καὶ ψευδολογίαις. Αἰθαλόεν, κεκαυμένον. λαμπρόν. ἐμπεπρησμένον. Αἴθαλος, ἡ τοῦ πυρὸς ἀποφορὰ, καὶ ἡ ἐν τῷ ὀρόφῳ αἰθάλη.

Αἴθε, ἀντὶ τοῦ εἴθε. ἐπίρρημα εὐκτικόν. Αἴθειν, καίειν. Παρεκελεύετο αἴθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν. Αἰθέρα, ἐμπυρισμόν. ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. εὐριπίδης τρωάσι. καὶ αἰθέρα νήνεμον ἐρέσσεις, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. ἢ αἰθέρα, τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀέρα. Αἰθέριον ὕψος, τὸ τοῦ αἰθέρος, ἢ τὸ ἐν τῷ αἰθέρι. καὶ αἰθέριον, οὐράνιον. Αἰθερονόμων, τῶν ἐν ὕψει τὴν νομὴν ἐχόντων.

Αἰθεροβατεῖν, τὸ εἰς τὸν αἰθέρα βαίνειν. Αἰθερίως, καθαρῶς. Αἰθέρος τύμβος, ὁ οὐρανός. Αἰθερτηρὸν, τὸ εὐθυμητόν. κρῆτες. Αἴθεσθαι. καίεσθαι. Αἴθεσι, λαμπροῖς. Αἴθεται, καίεται λαμπρῶς. Αἴθη, ὄνομα θηλείας ἵππου. ὅμηρος. αἴθην τὴν ἀγαμεμνονέην. καὶ αἴθης πέπλοις. κρατῖνος. Ἐμβάλλοντες τῆς αἴθης πέπλοις. Αἰθὴρ, θηλυκῶς εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, καθ' ὁμοιότητα τῆς ἠέρος. ὅπερ πολλάκις ὁ αὐτὸς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀέρος λαμβάνει. ἡ αἰθὴρ, ὁ οὐρανὸς κα

τὰ τὴν κοινὴν φράσιν· ὅθεν ὕπαιθρον, τὸ μὴ ἐστεγασμένον. Αἴθικες, θεσσαλικὸν ἔθνος ὑπερκείμενον τῆς ἠπείρου· κα-
τὰ δέ τινας, μακεδονικόν· κατὰ δὲ ἑτέρους, παραβαρβικόν· περὶ τούτου δὲ καὶ ὁ γεωγράφος φησίν, ὅτι ἐξηλάθησαν ὑπὸ πειρίθου·
ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, φησίν· Ἡ μὲν χώρα αἰθικία· τὸ δὲ ἔθνος, αἴθικες· ἐν θετταλίᾳ δὲ ᾤκουν ἐν τῷ πίνδῳ ὄρει· ἔθνος
ὑπερθετικῶς παράβολόν τι, καὶ βάρβαρον, καὶ λῃστείαις κείμενον· καὶ αἰθίκεσσι πέλασσεν· ἀντὶ τοῦ πέλας τῶν αἰθίκων, τοὺς κεν-
ταύρους ἀφώρισεν· ἀληθῶς γὰρ οὐκ ἀπώλοντο οἱ ῥηθέντες θῆρες, ἀλλὰ ἀπελήλαντο. Αἴθινα ξύλα, εὔκαυστα· καὶ καπνὸς αἴ-
θινος, ὁ δριμύς, ἢ μέλας. Αἰθίνην καυσίμην. Αἰθιοπαῖδα, τὸν διόνυσον ἀνακρέων· ἄλλοι τὸν οἶνον· ἄλλοι τὴν ἄρτεμιν.
Αἰθιοπία, ἡ σαμοθράκη. Αἰθιόπιον, τῆς εὐβοίας χωρίον· καὶ αἰθιόπιον, χώρα λυδίας, ἀφ' οὗ ἡ ἄρτεμις αἰθιοπία.
Αἰθιοπικόν, ἀκακία. Αἰθιοπὶς, φλομώδης πόα. Αἰθιοπῆας, αἰθίοψ, καὶ κατὰ μετασχηματισμόν, αἰθιοπεύς· ὡς
ἀπὸ τοῦ ἡγεμὼν ἡγεμονεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡνίοχος ἡνιοχεύς, καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλκαῖος ἀλκεύς· ἀφ' οὗ ἀλκείδης ὁ ἡρακλῆς. οὐ μόνον
δὲ εἰς ευς, ἀλλὰ καὶ εἰς ης μετασχηματίζει πολλὰ ὀνόματα, ἑτέραν ἔχοντα κατάληξιν· ὡς τὸν πάτροκλον λέγει πατροκλῆν·
καὶ ἐφ' ἑτέροις πολλοῖς μετασχηματισμοῖς, μετατίθησι τὰ ὀνόματα· ὁ ἐτεοκλῆς δὲ, λέγεται καὶ ἐτέοκλος. ἔστι δὲ μᾶλλον
ἐν χρήσει τὸ ἐτεοκλῆς. ὡς δοκεῖν τὸ ἐτέοκλος, ἀπὸ τοῦ ἐτεοκλῆς μετασχηματίζεσθαι· οὐ τὸ ἀνάπαλιν. Αἰθίοψ, παρὰ τὸ αἴ-
θω τὸ καίω καὶ τὸ ὄψ, ὀπός, ὃ σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν, καὶ τὸ πρόσωπον· ὁ κεκαυμένην ἔχων τὴν πρόσοψιν· λέγεται γὰρ ἐκεῖ-
σε σφοδρότερον αἴθειν τὸν ἥλιον. Αἰθόλικας, τὰς περὶ τὴν ἐπιφάνειαν φλυκτίδας. Αἴθοκας, φωκαίνας. Αἶθον,
λαμπρόν· πυρρόν· μέλαν. Αἴθοπα, μέλανα· διάπυρον· ἢ τὸν ποιοῦντα ἐρυθρούς· ἢ τὸν καυστικόν, ὡς τό, αἴθοπα οἶνον· ἡ
εὐθεῖα ὁ αἴθοψ. Αἰθός, ὁ αἰθόμενος· ῥυτῆσιν, ὁ καιόμενος. Αἶθος παρὰ ἀπολλωνίῳ, πῦρ καὶ φλόξ. Τὸν δ' ἀμφί τι
δήϊον αἶθος βάλλεν, ἅ τε στεροπή. Αἴθουσαι, αἱ στυλωταὶ καθέδραι· περίστυλα ἔχουσαι ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ
πυρά· οἷον, Πῦρ ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσης εὐερκέος αὐλῆς· ἢ ὡς ἔνιοι κατὰ λαμπόμεναι. σημαίνει δὲ τὴν καταφωτιζομέ-
νην στοάν, καὶ τὴν μετὰ τὸν πυλῶνα παστάδα· καὶ αἰθούσαις λαμπούσαις. Αἴθουσα, στοὰ περίστυλος ἡλίῳ καὶ ἀνέμοις, αἰ-
θομένη, ὅ ἐστι λαμπομένη· οἰκοδομοῦνται γὰρ οἶκοι πρὸς τὸ ἐκκλίνεσθαι χειμῶνά τε καὶ καύσωνας· ἡ δὲ αἴθουσα, οὔτε καύσω-
νός ἐστι σκέπη, αἴθουσα γάρ, οὔτε ἀνέμου· ἐρίγδουπος γάρ, διὰ τὴν τῶν ἀνέμων ἐπίρρηξιν· ἧς τὸ μὲν ἐνδοτέρω, πρόδομος· τὸ
δὲ ἐνδοτάτω, θάλαμος· κατὰ δὲ τοὺς ἀκριβεστέρους ἡ τάξις οὕτως· ἕρκος περὶ ὃ πύλαι· μετὰ δὲ τὸ ἑρκίον, αὐλή· μεθ' ἣν αἴ-
θουσα· ὅ, τε πρόδομος δόμος, καὶ θάλαμος. Αἴθ' ὄφελεν, ἀντὶ τοῦ, εἴθ' ὄφελε· παραλλήλως τὰ εὐκτικὰ κείμενα μόρια,
κατὰ τοῦτο διαφέρουσιν· ὅτι τὸ μέν ἐστιν ἀπαρέμφατον πρόσωπον· τὸ δὲ ὄφελον, τὰ πρόσωπα ἐμφαίνει. Αἴθ' ὄφελες θα-
νεῖν, ἢ πανύστατον ὀρχήσασθαι. Αἴθοψ οἶνος, ὁ οἷον ἐπικεκαυμένος τὴν ὄψιν· ἤτοι μέλας, ἢ ἐρυθρός, ἢ ὁ θερμός, καὶ ἐκκαί-
ων, παρὰ τὸ αἴθω· καὶ αἴθοψ καπνός, ὁ ἐκ τοῦ αἴθεσθαι τινὰ ὕλην ἀναδιδόμενος. Αἰθρηγενέτῃσιν ἀνέμοις, τοῖς αἴθραν καὶ
ψύχος ποιοῦσιν· ὅτι δὲ αἴολος ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέμων, καὶ ὅμηρος φησί· Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε κρονίων· ὅτι δὲ
αἴθραν τὸ ψύχος λέγουσιν, ὁ αὐτὸς φησὶ ποιητής, αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον· καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν ὕπαι-
θρα, τὰ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενα. Αἰθρηγενής, καὶ αἰθρηγενέτης, ὁ βορέας· ἢ διότι αἶθρον γίνεσθαι ποιεῖ· αἶθρος δὲ τὸ ψύ-
χος· ὡς τὸ αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένος· ἢ ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος ὁ αἰθρίαν ποιῶν, ἐν τῷ διασκιδνάναι τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκ
νότου νέφη· ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ νεφέων κατάγων ποτὶ νιφάδας καὶ χάλαζαν, τὸν ῥηθέντα αἶθρον ποιεῖ· αἰθρηγενέτης δέ, οὐ μόνον ὁ αἴ-
θρον ὅ ἐστι ψύχος, ποιῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ αἰθρίας ὅ ἐστιν εὐδίας αἴτιος· ἢ ἄλλως, ὁ ἐξ αἰθέρος γινόμενος· ὅ ἐστιν ὑψόθεν πνέων· διὸ καὶ
κῦμα κυλίνδειν λέγεται, ἵνα ἡ αἰθρηγενέτης βορέας, ὁ εὐδίαν ἢ ψύχος ποιῶν, ἢ ἐξ ὕψους καταπνέων. Αἰθριάζουσιν,
ἐν εὐδίᾳ εἰσίν. Αἰζριάζειν, τὸ ἐνασκέπω τὸ ὑποτιθέναι τι· καὶ αἰθρία, ὅταν ἀνέφελος ὁ ἀὴρ ᾖ. Αἴθριος ὁ ὑπὸ τὸν αἰ-
θέρα. Αἴθρια στίφη· κρατῖνος ἰλιάσιν· ὑπερβορείοις αἴθρια τιμῶντας στίφη· τὰ γὰρ ὑπερβορείων ἱερὰ κατά τινα πάτρι-
ον ἀγιστείαν, οὐχ ὑπὸ στέγην ἀλλ' ὑπαίθρια διαφυλάττεται. Αἴθρανος τὸ γυναικεῖον ὑποπόδιον. Αἰθρεῖ, χειμάζει. Αἶ-
θρον, τὸ καῦμα· καὶ τὸ ὀρεινὸν ψύχος. Αἴθρα κοινόν, καὶ αἴθρη, ἀττικόν· αἰθρία· αὐγή· εὐδία· ἀὴρ καθαρός. ἔστι δὲ καὶ ὄνο-
μα κύριον τῆς πιτθέως θυγατρός. Αἰθρία· ἔξω ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ τὸ ὕπαιθρον, καὶ ἡ εὐδία. Αἰθρηγενεῖς, οἱ εὐδίαν ποιοῦν-
τες. Αἰθρινὸν πρωϊνόν. Αἴθριος ὁ ὑπὸ τὸν ἀέρα. Αἶθρος, ψύχος τὸ ὄρθριον. Αἴθριππος, ταχύς. Αἴθρυλα· σκία-
σμα· κίνημα. Αἰθρῷ, τῷ ἐκ τῆς αἰθρίας πνέοντι. Αἴθυας αὖθος, βοτάνης εἶδος. Αἴθυια ἡ ἴγδη καὶ ἡ θαλάσσιος ὄρνις· αἰ-
θυίης ὑπὸ πτερύγεσσιν ἔλυσαν πείσματα νηός· αἱ γὰρ αἴθυιαι ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι· τὴν αἰτί-
αν λέγουσιν, ὅτι γαλήνης οὔσης, οὐ τολμᾷ προϊέναι φοβουμένη τὰ θαλάσσια ζῷα· χειμῶνα δὲ προορωμένη προέρχεται, τῶν ἀλ-
λων ζώων ἐν ταῖς καταδύσεσιν ὄντων. Αἴθυιαι, ἐνάλιαι κορῶναι. Αἰθύνεσθαι, λαμβάνεσθαι. Αἴθυγμα, τὸ ὁμοί-
ωμα· καὶ ὅρμημα, ἐπὶ πυρός. Αἰθύξασα, κινήσασα. Αἰθύσσω, θερμαίνω· ἐκτείνω· καὶ τὸ διαλάμπω. Αἰθόλικες,
οἱ ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος συνιστάμενοι ἐρυθροὶ κύκλοι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αἰθύσσει, ῥιπίζει. Αἰθύσσοντες, ὁρμῶντες.
Αἰθύσσειν, ἀνασείειν· ἀνακαίειν· ῥιπίζειν. Αἴθω, τὸ φωτίζω, καὶ φλογίζω, καὶ καίω· ἀφ' οὗ αἶθος ὁ μέγας ἢ μέλας· καὶ αἴ-
θων, ἀνδρεῖος καὶ πολεμικός. Αἴθων, ὁ ἀνδρεῖος· ἢ ὁ πολεμικὸς καὶ ἰσχυρός· καὶ αἴθων σίδηρος καθ' ὅμηρον, ὁ ἀκατέργαστος,
καὶ ἐπιτήδειος εἰς καῦσιν καὶ ἐργασίαν· ἐκ τοῦ αἴθω τὸ καίω· ἢ ὁ κατειργασμένος καὶ λαμπρός· ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω· ὅθεν
καὶ χροιὰ αἴθοψ, ἡ μέλαινα. τὸ δὲ αἴθων φυλάττει τὸ ω μέγα ἐπὶ γενικῆς· τὰ γὰρ εἰς θων λήγοντα πάντα, φυλάττουσι τὸ ω· οἷ-
ον, αἴθωνος· γρόνθωνος· καὶ ἕτερα. ἢ αἴθων ὁ διάπυρος καὶ αἴθως παρὰ τῷ κωμικῷ· αἴθοψ δέ, ὁ μέλας· καὶ κλίνεται αἴθοπος
διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐξ οὗ αἰθίοπες, καὶ αἰθιοπία· καὶ αἴθων, λάμπων· καὶ αἴθωνος λιμὸς, ὁ βίαιος, ἀπὸ αἴθωνός τινος ἡλίου· καὶ αἴ-
θων ἀετός, πυρώδης καυστικός· καὶ αἴθωνες βόες, οἱ θερμοὶ ἐργάζεσθαι, ἢ μέλανες· καὶ ἐν ἄλλοις, οἴνοπες· ἢ καὶ πυρροὶ ὡς ἀπὸ τοῦ
οἶνος ἐρυθρός· καὶ αἴθωνες ἵπποι, ἤγουν μέλανες· εὐκίνητοι ἢ πυρροί· καὶ αἴθωνες τρίποδες, οἱ αἰθόμενοι, ὅ ἐστι λάμποντες, ὡς γε-
γανωμένοι, ἀπὸ πυρὸς αἰθομένου· τιμιώτεροι δὲ λεβήτων ὄντες· καὶ αἴθων λέων, ὁ διάπυρος. Αἴθ' ὡς, εἴθ' οὕτως. Αἴθ' ὄφε-
λες ἄγονός τ' ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· ἤγουν ἔδει μὴ γενέσθαι σε ὅλως, ἐπειδὴ δὲ ἐγεννήθης, ὄφελες μὴ εἰς γάμον

άσαι· ἵνα δὲ μὴ δόξῃ ἀνάλογα τὰ τῆς ἀρᾶς, ἐπάγει· καί κε τὸ βουλοίμην· καί κε πολὺ κέρδιον εἴη. Αἴκα, αὐτὶ τοῦ
ἐὰν ὑποθετικῶς· καὶ αὐτὶ τοῦ εἴκεν· τὴν γὰρ ει δίφθογγον τρέπουσιν οἱ δωριεῖς εἰς τὴν αι· τὸ δὲ ε ψιλὸν εἰς α βραχὺ οἷον, εἴκεν
αἴκα· ἄρτεμις, ἄρταμις. Αἰκάζει, καλεῖ. Αἴκαλος, κόλαξ. Αἰκάλλει, θέλγει· θωπεύει· κινεῖ· σαίνει· ἀπατᾷ·
ἐντρέπεται· ὡς τὸ, αἰκάλλει τὴν ἐμὴν καρδίαν. Αἶκας, ὁρμάς· φοράς ὀξυτόνως ἀπὸ τοῦ αἴκη, αἶκας· ὡς ἰωκὴ ἰω
κάς. Τὰ γὰρ εἰς κη θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ι παραληγόμενα, βαρύνεται· ἑλίκη· μυρίκη, φοινίκη· τὸ δὲ αἴκη ὠ
ξυτονήθη παρὰ τὸ ἀΐσσω· ὡς φυλάσσω, φυλακή· ὅθεν τρέχων αἶκας, αὐτὶ τοῦ τρέχων ἄνευ ὁρμῆς. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη εὐθεῖα ἡ ἀΐξ, ὅθεν πο
λυάιξ· Πολυάϊκος πολέμοιο καὶ κορυθάϊξ, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, διὰ τοῦ ι· καὶ αἴκες, ὁρμαί, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ κλίσεις ἐφ'
ἑκάτερα· καὶ γὰρ πολλάκις ὁ μέλλων ἀποβάλλων τὸ ω, ἀποτελεῖ ὄνομα· ἀΐσσω ἀΐξω, ἀΐξ· ἢ καὶ ἄλλως· τὰ εἰς ξ λήγοντα ὀνό
ματα, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον· τέττιξ· παρὰ δὲ ἀΐξ. Αἰκελίου, εὐτελοῦς· εὐκαταφρονήτου. Αἴκεν πως, ἐάν πως· ἀπὸ
τοῦ εἰ, συναπτικοῦ, συνδέσμου τροπῇ τοῦ ε εἰς α· οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ ε εἰς α τρέπουσιν. Αἴκε ποθι, ἐάν ποτε. Αἴκεν ἴδῃ, ἐὰν θε
άσηται. Αἴκε πίθηαι, ἐὰν πεισθῇς. Αἴκες, αἱ ἐν τῷ πολέμῳ ἐφ' ἑκάτερα κινήσεις καὶ ὁρμαί· ὁ δὲ ἀπολλώνιος τὰς
ἀναπνοὰς τῶν ἀνέμων ἤρικεν. Αἴκη, ῥιπή· κίνησις. Αἰκία, πληγή· ὕβρις· βάσανος· μάστιξ. Αἰκία, εἶδος δίκης ἐστὶν
ἰδιωτικόν, ἐπὶ πληγαῖς λαγχανομένης, ἧς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὡρισμένον· ἀλλ' ὁ μὲν κατήγορος τίμημα ἐπι
γράφεται, ὁπόσου δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα· οἱ δὲ δικασταί, κρίνουσι καὶ αἰκία, ὕβρις· μάστιξ· διαφέρει δὲ ὕβρεως αἰκία·
αἰκία μὲν γάρ, ἡ διὰ πληγῶν· ὕβρις δὲ ἡ ἄνευ πληγῶν, μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπιβουλῆς. Αἰκίζομαι τὸ ὑβρίζω· αἰκί
ζομαί σου, καὶ αἰκίζομαί σε· τὸ δὲ ἀκίζω ποιητικώτερον. Αἰκίζω, τὸ μαστίζω· ἀπὸ τοῦ ἀεικής, ὃ σημαίνει τὸν σκληρόν, καὶ
ἀπότομον. Αἰκίσμασι, πληγαῖς· μάστιξιν. Αἰκισμῶν, μαστίγων· πληγῶν. Αἰκιῶν, βασάνων· πληγῶν. Αἶκλοι· αἱ γω
νίαι τοῦ βέλους. Αἶκνον, δεῖπνον. Αἶκλος, ὁ ἑσπέριος. Αἴκολα, αἰσχρά. Αἶκτος, ἀπρόσιτος. Αἴκτη, ἡ κρηπίς· οἱ
δέ, ἡ ἀκτή. Αἴκουδα, αἰσχύνη· λάκωνες. Αἰκῶς, αἰκιστικῶς· ὑβριστικῶς· χαλεπῶς· ἀπὸ τῆς αἰκίας· ἤγουν τῆς τρώ
σεως. Αἰκίστρια, ἡ αἰκίζουσα. Αἰκίσασθαι· γίνεται ἐκ τοῦ ἀεικίσασθαι ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ συναιρέσει τοῦ α καὶ ι. Αἰκού
λοι, ἔθνος. Αἰλά, αὐτὶ τοῦ καλά. Αἴλινον κοινῶς, καὶ ἐπὶ θρήνου καὶ ἐπὶ ὕμνου· ἔστιν ἀπὸ ἐλίνου τοῦ καλλιόπης. Αἰλία
πόλις παλαιστίνης ἡ πάλαι ἱεροσόλυμα· ἀπὸ αἰλίου ἀδριανοῦ· ὁ πολίτης, αἰλιώτης. Αἴλινος, ὁ θρῆνος· ἢ ὀδυρτικὴ
καὶ θρηνητικὴ ᾠδή. Αἴλιος, ὁ σύγγαμβρος· καὶ εἶδος βοτάνης. Αἴλιον, κακοίλιον· τὸ γὰρ πλεονασμός. Αἴλειν, θα
λύειν. Αἰλότροπον, ἀλλοιότροπον. Αἰλουρίος· ῥίζα τις οὕτω καλουμένη. Αἴλουρος, τὸ ζῶον, παρὰ τὸ αἰόλειν τὴν
οὐράν. Αἷμα, ἡ συγγένεια· καὶ ὁ χυμός· δύναμις δέ, ἄχρηστον ἡ αἷμα, ἡ τελευταία τροφὴ τοῖς ἐναίμοις ζώοις· καὶ αἷμα τὸ
γένος ταύτης τῆς γενετῆς· καὶ αἵματος τοι εὔχομαι εἶναι· καὶ τῶν ἐν ἡμῖν τεσσάρων χυμῶν τὸ κυριώτατον. Αἱμαβόρου, αἷμα
ἐσθίοντος· βορὰ γὰρ ἡ τροφή. Αἱμαλία, ἀσιτία. Αἱμαλέα, μέλας ζωμός. Αἱμάλεον, ἀσθενῆ. Αἱμακουρίας, τὰ
τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα δωριεῖς λέγουσι. Ἄλλως· Αἱμακουρία βοιωτικὴ ἡ φωνή· βοιωτοὶ γὰρ αἱμακουρίας τὰ τῶν νεκρῶν ἐνα
γίσματα λέγουσι· καὶ παρὰ τῷ πινδάρῳ αἱμακουρίαις, τοῖς μεθ' αἵματος γινομένοις ἐναγισμοῖς· κατ' ἐνιαυτὸν δὲ ἐγίνον
το τῷ πέλοπι· ἡ δὲ ἐτυμολογία, ἀπὸ τοῦ κορέννυσθαι τὰς ψυχὰς αἵματος. Αἱμασιά κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐκ χαλί
κων ᾠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ, ὅμοιον φραγμῷ· ἢ τὸ ἐκ πολλῶν λίθων λογάδων ἄθροισμα· ἢ ἡ ἐκ χαλίκων οἰκο
δομή· τειχίον· θριγκός· ἀττικοὶ καὶ ἴωνες φασὶν αἱμασιάν, τὸ τειχίον· τὸ δὲ αὐτό, ἔδαφος οἶμαι δωριέας καλεῖν· καὶ αἵμοις
τοὺς δρόμους αἰσχύλος λέγει· ἴσως ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ· ἀφ' οὗ καὶ αἱμασιὰ κέκληται· χρῆσις δὲ τῆς λέξεως καὶ παρ' ἡροδότῳ· οἷον, αἱ
μασιὰν περιέβαλον κυκλοτερῆ, ὕψος ἀνήκουσαν, ἀνδρὶ ἐς ὀμφαλὸν ἦν δὲ πλινθοκοδομημένη· ὁ δὲ θρακικὸς παραφρα
στής, λίθοις ἡρμήνευσε τὰς αἱμασιάς· ἤτοι, φυτεύων καὶ τοὺς λίθους ἐκλέγων. Ἱστέον δὲ ὅτι, δοκεῖ ἐξ ἀκανθῶν ποτὲ ἡ αἱ
μασιὰ οὖσα, ἐκεῖθεν σχεῖν τοὔνομα, παρὰ τὸ αἱμάσσειν· καὶ παρέμεινεν ἡ κλῆσις ἐκείνη ὕστερον καὶ τοῖς ἐκ χαλίκων κτί
σμασι· καὶ αἱμασιὰ κατὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ ἑρμηνείαν, ἀλωῆς ἕρκος· ἴσως ἐξ ἀκανθῶν οὖσά ποτε· ὡν εἶδος, αἱ βάτοι. Αἱ
μάτη, ἡ μάχαιρα παρὰ σοφοκλεῖ. Αἵματι φοινόν, αὐτὶ τοῦ πυρρόν. Αἱματίτης, ἡ φλέψ· ἰδιαίτερον δὲ αἱμορρόοις· καὶ λί
θος ἐστί, αἱματίτης. Αἱμάτοντα, ἡματωμένα. Αἱματόεσσα, αἱματώδης. Αἵματος ἆσαι ἄρηα, αὐτὶ τοῦ, αἵμα
τος κορέσαι τὸ δόρυ· ἢ αἵματι μολῦναι καὶ χρῶσαι αὐτό· ἄση γὰρ ἡ ἐμπαρία· ὅθεν καὶ ἀσάμινθος, ἐν ᾗ τὴν ἄσην μινύθοντες
ἐλούοντο· ὅ ἐστι τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες. Αἵματι κλαίειν, καθ' ὑπερβολήν· οὐ δάκρυσιν· ἐφ' ὧν μὴ δύναιντο πεῖσαι
πάντα πράττοντες, οὕτως ἔλεγον οἱ ἀχαιοί· οὐδ' ἂν πείσῃς αὐτόν, οὐδ' αἵματι κλαίων· λέγουσι δὲ καί, οὐδ' ἂν αἵματι
στάζων, πείσειεν. Αἱμάρροοι βοιστάσιες, αἱ πλήρεις αἵματος κεκυρτωμέναι φλέβες· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αἱμα
τοπώτην δράκοντα λέγει ἀριστοφάνης, ὅτι αἵματι τρέφεται τὸ ζῶον· καὶ αἵματι πώτην τὸν αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ
ἐκφοροῦντα. Αἵμνιον, τὸ αἱμοδόχον ἀγγεῖον. Αἱματῶπις, αἷμα βλέπουσα. Αἱματωπός, ὁ τοὺς ὦπας ἡμαγμέ
νους ἔχων. Αἱματῶσαι, φονεῦσαι· ἢ φοινίξαι. Αἱμαχθέντες, τῷ αἵματι χρανθέντες. Αἱμήνας, ἐπιάξας· ἀμύξας· παρὰ
τῷ ἱπποκράτει. Αἱμηραί, αἱματώδεις. Αἵμιον, σφάγιον. Αἱμίλιος, δόλιος. Αἱμοβόρος, ὁ ἐσθίων καὶ πίνων αἷμα.
Αἱμοῖ, αὐτὶ τοῦ οἴμοι· τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ. Αἱμοί, δρυμοί· αἰσχύλος αἰτναίαις. Αἱμόκερχνα· αἱμοστάγματα· κερ
χνεῖν γὰρ λέγεται, ἐπὶ αἵματος ἐκχύσει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αἵμονα τεκρείοντα· τὸν βασιλέα αἵμονα· καὶ αἵμονα σκα
μάνδριον, ἤγουν ἐπιστήμονα· ἐσθλὸν θηρητῆρα· ἐν κυβολίαις κεκκασμένον· ὃν ἐδίδαξεν ἄρτεμις αὐτὴ βάλλειν ἄγρια
πάντα· ἔπαινοι ταῦτα κυνηγοῦ, ὡς τὸν ἄριστα χαλκεύοντα, ὁ ἥφαιστος λέγεται διδάξαι· καὶ τῷ τοξότῃ, διδά
σκαλος ὁ ἀπόλλων· καὶ ὁ δεξιὸς δὲ κλέπτης, ἑρμοῦ λέγεται μαθητής· ἀθηνᾶς δέ, ὁ τέκτων· φέρεκλος γὰρ ὡς ἀγαθὸς
ναυπηγός, φίλητος ἔφαμεν τῇ ἀθηνᾷ· οὕτω κυνηγετικήν, σκαμάνδριον ἡ ἄρτεμις διδάξαι τὴν θήραν λέγεται. Αἱμα
νία, ἡ θεσσαλία τὸ πρότερον· ἀπὸ αἵμονος υἱοῦ ἄρεος ἐκαλεῖτο· καὶ ἄλλας ἔσχεν ὀνομασίας· ἐλέγετο δὲ καὶ πυρρα
δία, ἀπὸ πύρρας τῆς δευκαλίωνος ἡ θεσσαλία· ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν πύρρα ὡς ῥιανός· Πύρραν δή ποτε τήν γε

παλαιότεροι καλέεσκον. Πύῤῥης δ᾽ εὐκαλίωνος ἀπ᾽ ἀρχαίης ἀλόχοιο. Αἱμονίην δ᾽ ἐξ αὖτις ἀφ᾽ αἵμονος, ὅν ῥα πε-
λασγὸς γείνατο φέρτατον υἱόν. ὁ δ᾽ αὖ τίκε θεσσαλὸν αἵμον. Τοῦ δ᾽ ἀπὸ θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο. οἱ δὲ, ἀπὸ
θεσσαλοῦ τοῦ φειδίππου πατρὸς, τοῦ ἡρακλείδου μετὰ τὰ τρωϊκὰ κληθῆναί φασι. διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα. πε-
λασγιῶτιν, θεσσαλιῶτιν, ἰολκιῶτιν, καὶ φθιῶτιν. ταῦτα παρατίθεται ἀπολλόδωρος, ἐν νεῶν καταλόγῳ. Αἱμόῤῥους,
γένος ἔχεως, ἤτοι ὄφεως. ἐν τοῖς πετρώδεσι χηραμοῖς ἔχον τὰς διατριβάς. καὶ αἱμόῤῥους, ἡ αἱμόῤῥοιαν πάσχουσα.

Αἱμορυγχιᾶν, τὸ καθημάσσεσθαι τὸ ῥύγχος. Αἷμος, ὄρος θράκης. ἀπὸ αἵμου τοῦ βοῤῥέου, καὶ ὠριθείας. καὶ αἷμος, ὁ τράχη-
λος. καὶ αἵμους, τὰς δρόσους αἰσχύλος. αἱμοὺς δὲ τοὺς ὀβελίσκους. Αἱμοφόρυκτα κρέα, τὰ αἵματι μεμολυσμένα καὶ
ἀναπεφυρμένα. ἡ αἱμοβαφῆ. ὁποῖα τὰ ὠμά. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις, ἐκ τοῦ αἱματοφόρυκτα. ἄλλως γὰρ παρὰ τὸ αἷ-
μα, αἱμαφόρυκτον ὤφειλεν εἶναι. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ αἱμόῤῥυτον, καὶ τὸ αἱμοβαφές. καὶ αἱ παρὰ λυκόφρονι αἱμοφόρυκτοι
μάχαι. Αἱμύλιοι λόγοι, οἱ κατὰ ἔρωτα κολακεύοντες, καὶ οὓς ἂν εἴποι γυνὴ ἐρῶσα. καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν ἡσίοδον αἱμύλα
κωτίλλουσα. καὶ αἱμυλίοισι, παρὰ τοῖς νέοις προσηνέσιν. Αἱμύλος, ἀστεῖος. συνετὸς, ὀξὺς ἐν τῷ λέγειν. καὶ αἱμύλος, ὁ ἀπα-
τεών. παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω, δαίμων. ἀποβολῇ τοῦ δ, αἵμων. αἵμονα θήρης. τουτέστιν εἰδήμονα. ὑποκοριστικὸν ἐκ
τοῦ αἵμων, αἱμύλος. οὗ τὸ κτητικὸν αἱμύλιος. καὶ αἱμύλος, ὁ κόλαξ. τὸ μὲν τινὲς αἱμύλων καὶ κομψῶν, οἳ ἥσονταί με παίζειν.
ἡ αἱμύλος, ποικίλος. πυκνός. πανοῦργος. δολερός. καὶ αἱμυλία ἀσινότητος, εὐχαρις. Αἱμωποὺς ὀφθαλμοὺς, πηρεῖς.
αἱματώδεις. ἡ ἀγριωπούς. αἱμωποὺς ἐστυφέλιξε λύκους. Αἱμωδία, νάρκη. Αἱμωδεῖν, [illegible], καὶ τοὺς ὀδόντας ὀδυνᾶ-
σθαι. Αἵμων, ὁ ἔμπειρος. αἵμονα θήρης. Αἱμωποὶ, αἱματώδεις. Αἱμώθη, ἡματώθη. Αἰνὰ τεκοῦσα, αὐτὶ τοῦ αἰνῶς. καὶ
αἰνὰ, δεινά. κακά. Αἰνάρετος καὶ αἰναρέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος. Αἰναρέτη, ἡ ἐπὶ κακῷ κεκτημέ-
νη τὴν ἀρετήν. αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπὸν, καὶ δεινὸν, καὶ κακόν. Αἰνέα, πόλις περραιβῶν. καὶ αἰνιᾶνες, οἱ κατοικοῦντες. οἱ δὲ αὐ-
τοὶ, καὶ αἰνιεῖς. ἔτι δὲ καὶ αἰνεῖοι. ὡς γάρ φασι λυκία λύκιος, οὕτως αἰνία, αἴνιος. οὓς αἰνιῆνας διὰ τοῦ η ἰωνικῶς φησὶν ὅ-
μηρος. τὸ μὲν ὁμηρικὸν μέτρον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ παραδίδωσι λόγῳ δακτύλου. ὃς ἀπαρτίζεται ἐν τῷ, Τῷ δ᾽ ἐνιῆνες ἕποντο.

Αἰνείας, κύριον. παρὰ τὸ αἶνος ὃ σημαίνει τὸν ἔπαινον, λέγεται αἰνέας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, αἰνείας. τὸ δὲ αἶνος, παρὰ τὸ
ἰαίνω τὸ εὐφραίνω, γίνεται ἴαινος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, αἶνος. Αἰνεῖν, ὁμώνυμος λέξις ἐστίν. ἐν γοῦν τῷ αἰλείου διονυσίου λεξικῷ,
γράφεται οὕτως. αἰνεῖν, τὸ ἀναδεύειν, καὶ ἀνακινεῖν κριθὰς ὕδατι φύροντα. φερεκράτης. Νῦν ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς
δεῖ. πτίσσειν. φρύγειν, ἀναβράττειν. αἰνεῖν. παυσανίας δὲ ἐν τῷ κατ᾽ αὐτὸν ῥητορικῷ, οὐ διὰ διφθόγγου γράφων αἰνεῖν,
ἀλλὰ μόνου τοῦ διχρόνου φησὶν ἀνεῖν, ἔκτασιν ἔχει τὸ α. δηλοῖ δὲ τὸ πτίσσειν, ὡς ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ φησί. καὶ φερεκρά-
της δ᾽ ἐπιφησὶ, Νῦν δὲ ἐπιχεῖσθαι τὰς κριθὰς δεῖ. πτίσσειν, ἀποβράττειν. ἀνεῖν, ἀλέξαι, μάξαι. τὸ δὲ τελευταῖον,
παραθεῖναι λέγει δὲ καὶ ὅτι διαφέρει τὸ πτίσσειν τοῦ ἀνεῖν. τὸ μὲν γὰρ πτίσσειν γίνεται, ἵνα τὸ πτισσόμενον ἀπολέπῃ τὸ πι-
τυρῶδες ἄχυρον. τὸ δὲ ἀνεῖν, ἐπὶ ξηρῶν. ὥς περ καρύων, ἵνα τὸ ἀχυρῶδες αὐτοῦ περικάρπιον ἀφερεθείη. καὶ ἄλλως. αἰνεῖν, τὸ ἀ-
ναβράττειν τὸν ἀληλεσμένον σῖτον. τουτέστιν, ἀναδεύειν, καὶ ἀνακινεῖν τὰς κριθὰς ὕδατι φυρῶντα. οἱ δὲ, βλάπτειν. ἢ τὸ
ταῖς χερσὶν ἀνατρίβειν τὰς κάγχρυς. καὶ ἐπαινεῖν, καὶ συγκατατίθεσθαι παρ᾽ ὁμήρῳ. παρ᾽ ἡσιόδῳ δὲ, τὸ [illegible]. Αἰ-
νείου. Κανών. Τὰ εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνόματα, ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον αἰ-
νείας, αἰνείου. πηλείδης, πηλείδου. ἀτρείδης, ἀτρείδου. δωρικῶς δὲ, εἰς α μακρὸν περαίνει τὴν γενικήν. οἷον τοῦ αἰνεία, τοῦ πηλείδα τοῦ
ἀτρείδα. ἰωνικῶς δὲ διὰ τοῦ εω, αἰνείεω, πηλείδεω, ἀτρείδεω. βοιωτικῶς δὲ διὰ τοῦ αο. οἷον αἰνείαο, πηλείδαο, ἀτρεί-
δαο. Αἰνερέτης. φασὶν ἡ λέξις κατὰ ἡρόδωρον καὶ ἀπίωνα ἔχει ἔπαινον ὁμοῦ, καὶ ψόγον. τοῦτο δὲ σύνηθές φασιν ὁμήρῳ
τε καὶ ἄλλοις τὸ αἰνὸν, συντίθεσθαι. οἷον αἰνόπαρις. αἰνελένη. οὕτω καὶ αἰνερέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων. ἤτοι τὴν ἀν-
δρίαν, κατ᾽ ἐξοχήν. οὕτως ὅμηρος τὸν ἀχιλλέα αἰνερέτην καλεῖ. Αἰνεόμενοι, αἰνούμενοι. Αἰνέοντες, διὰ παντὸς αἰνοῦν-
τες. Αἰνεπίκουρος. ἐπὶ κακῷ βοηθῶν. Αἰνεῖται, συγκατατίθεται. Αἰνέσαιμι, ἐπαινέσαιμι. ἢ ἀναπείσαιμι. Αἴνες, ἐ-
θνικόν. Αἰνέσιμοι, καθήκοντες. Αἰνετὰ νεικείοντα, τὰ ἐπαίνου ἄξια. Αἰνήθεσος, οὐκ εὐλιτάνευτος. Αἰνήσαιεν, κα-
ταδέξαιντο. Αἰνήσωσιν, ἐπαινέσωσι. συγκαταθῶνται. Αἰνῆες ἐρεῖς, οὐ χαὶ ναῦς. σόλοικον γάρ. ἡμαρτημένον τοῖς φαβω-
ρίνος πολέμων, καὶ σύλλας, αἱ ναῦς εἴποντες τὰς νῆας. λολλισμὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἀκούσας παρά τινος ὅτι οὐ χρὴ αἱ ναῦς λέ-
γειν ἀλλὰ αἱ νῆες, ᾤηθη δεῖν λέγειν καὶ τὴν αἰτιατικὴν ὁμοίως τὰς νῆας. οὐκ ἔχει δὲ οὕτως. ἀλλ᾽ ἐπὶ μὲν τῆς εὐθείας δισυλλά-
βως. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, μονοσυλλάβως. Αἰνὴν δηϊοτῆτα λέγει ὅμηρος, οὐ μόνον πρὸς διαστολὴν τῆς ἐν λόγῳ μάχης,
ἀλλὰ καὶ καθόλου. καθὰ καὶ κακὴν ἔριν ἔφη, τὴν ἐν τοῖς ἐκ χαλίκων κτίσμασιν. Αἴνηθος, ὄρος. τὸ ἐθνικὸν, αἰνήθιος. Αἴ-
τνη, σικελίας ὄρος. Αἰνιάτης, ὁ ἀπὸ τῆς αἴνου τῆς ἐν θράκῃ πόλεως, παρὰ τῷ ἁρποκράτει. Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ. θαυμά-
ζω. ὁ δὲ κωμικὸς, αὐτὶ τοῦ διανήσσομαι, καταπηήσσομαι. αἰνίζηθ᾽ ὑποφήτην. Αἰνίγματα, ζητήματα. ὁμοιώματα. τεκ-
μήρια. Αἰνιγματωδῶς, δυσχερῶς. ἀσυμφώνως. Αἴνιγμα, πρόβλημα. ζήτημα. ἢ αἴνιγμα, φράσις ἐπιτετηδευμένη εἰς ἀ-
σάφειαν, ἀποκρύπτουσα τὸ νοούμενον. ἢ αἴνιγμά ἐστι λόγος σκοτεινὸς, καὶ κεκρυμμένος. ὡς τὸ προβληθὲν ζήτημα. οἷον, ἐκ
τοῦ ἐσθίοντος ἐξῆλθε βρῶσις. καὶ ἐκ τοῦ πικροῦ γλυκύ. ἢ ὡς ἵνα εἴπωμεν, θεριστὴν ὕδατος, τὸν ἁλιέα. διαφέρει δὲ τῆς ἀλλη-
γορίας. ὅτι ἡ μὲν ἀμαυροῦται ἡ λέξει, ἢ διανοίᾳ. τὸ δὲ αἴνιγμα, καθ᾽ ἑκάτερον. οἷον ἥσσων ἀλγήσας, παῖδα τὸν ἐκθέ-
ντος ἀνέθρεψε. ἥσσων γὰρ, ἵππος κένταυρος χείρων ἀλγήσας, καὶ πενήσας τὸν ἀχιλλέα ἀνέθρεψε. καὶ οὔπω πάλιν γῆς ἔθανε
κατὰ δεσμοῦ, ὅτε ἀγείων ἀφαμαρτεῖν. αὐτὶ τοῦ, αἴας ὁ τελαμώνιος ἐτελεύτησεν, ὅτε τοῦ ἀχιλλείων ὅπλων ἀπέτυχε. γῆς
γὰρ αἴας γίνεται. δεσμοῦ δὲ τελαμώνιος. ἀγείων δὲ, τοῦ ὅπλων. καὶ πάλιν, κασίγνηται δισταί εἰσιν, ἀλλ᾽ οὐχ ὅμοιαι. ἡ μὲν
μία τίκτει τὴν ἑτέραν. ἀλλ᾽ ἡ τεκοῦσα ὑπ᾽ αὐτῆς τεκνοῦται. τοῦτο γὰρ λέγεται, ἐπὶ ἡμέρας καὶ νυκτός. γίνεται δὲ αἴνιγμα,
κατὰ τρόπους ἕξ. καθ᾽ ὅμοιον. κατ᾽ ἐναντίον. κατὰ συμβεβηκός. καθ᾽ ἱστορίαν. καθ᾽ ὁμωνυμίαν. καὶ κατὰ γλῶσσαν. καθ᾽ ὅμοι-
ον γίνεται αἴνιγμα, ὡς ὁ αὐδοκίδης, ὁ πυθαγορικὸς ἔλεγε. ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν. γαμψώνυχας μὴ τρέφειν, αὐτὶ τοῦ

ἁρπαγὰς φυλάττειν· μελάνουρον μὴ ἐσθίειν, ἀντὶ τοῦ ψευδῆ λόγον μὴ προΐεσθαι· μάχαιρα πῦρ μὴ σκαλεύειν· τουτέστι θυμούμενον λόγοις, μὴ ἐρεθίζειν· καὶ ἐν τῷ βίῳ δέ τινα αἴνιγμα τοιῶσδε γίνεται, κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον· οἷον, ἐπὶ τῶν γαμούντων, σήσαμον ἢ κριθὰς ἐπιπάσσουσιν, οἰωνιζόμενοι· ἐπεὶ πολύγονά ἐστι· κατὰ τὸ ἐναντίον γίνεται αἴνιγμα οὕτως· ἀνήρ, καὶ οὐκ ἀνήρ· ἰδών, καὶ οὐκ ἰδών· ὄρνιθα, καὶ οὐκ ὄρνιθα· καθημένην, καὶ οὐ καθημένην· ἐπὶ ξύλου, καὶ οὐ ξύλου· λίθῳ, καὶ οὐ λίθῳ· βάλλει τι, καὶ οὐ βάλλει· ταῦτα δὲ εἴρηται ἐπὶ εὐνούχου βεβληκότος κισήρει νυκτερίδα, καὶ διὰ τὸ μὴ ἀκριβῶς ἰδεῖν ἐφημαρτηκότος· ἀνὴρ μὲν οὐκ ἀνήρ, ὁ εὐνοῦχος· ὄρνις οὐκ ὄρνις, ἡ νυκτερίς· ἄπτερος γὰρ καὶ πετωμένη· τὸ ἰδεῖν καὶ οὐκ ἰδεῖν, τὸ μὴ καλῶς ἰδεῖν· ἀμβλυωπεῖ γάρ· καθημένην, διὰ τὸ ἀνεπιστρόφως κρέμασθαι· ξύλον δὲ οὐ ξύλον, ὁ νάρθηξ· λίθος δὲ καὶ οὐ λίθος, ἡ κίσηρις· βαλεῖν δὲ καὶ οὐ βαλεῖν, τὸ προθυμούμενον μὴ ἐπιτυχῆσαι· κατὰ συμβεβηκός, ὡς τὸ εἰσί μοι δύο κασίγνητοι· οἱ δύο μοῦνοι· ὄφρα μὲν οὖν ζώωσι τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι· καὶ ἀλλήλοις μάχονται· περὶ τῶν ἀγγέλων οἶμαι λέγειν· καθ' ἱστορίαν, οἷον Τριτογένειαν τὴν Ἀθηνᾶν λέγει καθ' Ὅμηρον, ὅτι ἐν Τρίτωνι ποταμῷ Λιβύας ἐγεννήθη· κατὰ δὲ Καλλισθένην, ἐν τρίτῃ μηνός, καὶ πρώτως· κατὰ δὲ ἄλλους, ἐκ κεφαλῆς τοῦ Διός, ὡς ἔχει ὁ δὲ Δίδυμος χρησμὸς Ἀλεξάνδρῳ Μολοσσῷ· φυλάξασθαι τὸν ἀχέροντα· ὁ μὲν ᾤετο τὸν ἐν Ἰταλίᾳ ποταμόν· ἦν δὲ ἕτερον· προσδοθέντος δὲ αὐτῷ πινακιδίου κεκηρωμένου, τοῦτο ἀναγινώσκων ἐδολοφονήθη· κατὰ δὲ γλῶσσαν, ὅταν τὴν θάλασσαν εὐρυγάστορα λέγῃ· τὴν δὲ Ἀθηνᾶν, μαρμαρῶπιν· τὸν δὲ μῦν, δολιχοῦρον· καὶ τὸν γέρανον, δολιχόδειρον. Αἰνικτά, ἄγνωστα· κεκρυμμένα· ὡς τό, πάντα αἰνικτά, καὶ ἀσαφῆ μοι λέγεις. Αἰνίσσομαι, τὸ διὰ συμβόλων τινῶν δηλῶ τι. Αἰνιᾶδες, ἔθνος. Αἰνίσσω, τὸ ἐν παραβολαῖς λέγω· ὃ καὶ αἰνίζω λέγεται. Αἰνίττεται, ἀντὶ τοῦ δηλοῖ· καὶ αἰνίττεσθαι, τὸ λεληθότως περί τινος λέγειν· ἢ αἰνίττεται, ἀσήμως λέγει· ἀποτείνεται· ἐπισημαίνει. Αἰνιττόμενος, δι' αἰνίγματος ἢ παραβολῶν λαλῶν. Αἰνόθεν, αἰνῶς· παρ' Ὁμήρῳ δηλοῖ τὸ ἀπὸ δεινῶν· ὅ ἐστιν ἐκ δεινῶν· καὶ αἰνόθεν, ἀπὸ τῆς Αἴνου· Αἶνος δὲ πόλις τῆς Θράκης· καὶ αἰνόθεν ἀντὶ τοῦ ἐκ κακῶν. Αἰνόμορος, δύσμορος· κακοθάνατος· δηλοῖ μὲν ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Αἰνοίην, ἀντὶ τοῦ συγκατένευσα. Αἰνὸν σημεῖον, δεινόν· αἰνότατε Κρονίδη· καὶ Τρώων δ' οἴωθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή· ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν οἴομαι αἰνὸν ὄνειρον ἐλθέμεν· καὶ μέχρι τήμερον αἰνοῦ. Αἰνὸν ὄνειρον, ἢ τὸν σκοτεινόν· ὡς ἐπαινὴ Περσεφόνεια ἢ αἰνή· ἢ τὸν αἰνιγματώδη, παρὰ τὸ αἶνος· ὃς δηλοῖ ποτὲ τὸ αἴνιγμα καθὰ πολλαχοῦ ἐφάνη. Αἰνός, ἀντὶ τοῦ δεινός· φοβερός· ἰωνικῶς· ἢ ἐναγής· δεινός· χαλεπός· καὶ αἰνότατος, ἀντὶ τοῦ δεινότατος· ἀποβολῇ τοῦ δ, καὶ τροπῇ δωρικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς αι. Αἶνος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἐξ οὗ πολύαινος ὁ Ὀδυσσεύς, ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ἐκ μύθου ἢ ἱστορίας περιπέτειαν ἔχων παραινετικήν· αἶνος καὶ παροιμία ὡς οἱ παλαιοί φασι, διαφέρουσι· καθὸ ὁ μὲν αἶνος, λόγος ἐστὶ μυθικός, ἐκφερόμενος ἀπὸ ἀλόγων ζώων ἢ φυτῶν πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν· ὥς φησι Λουκίλλος ὁ Ταρραῖος ἐν πρώτῳ παροιμιῶν· ἀπὸ μὲν ἀλόγων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ· αἶνός τις ἀνθρώπων, ὡς ἄρ' ἀλώπηξ καὶ ἀετὸς ξυνωνίην ἔθεντο· καὶ Ἡσίοδος· νῦν αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω· ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα· ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· ἄκουε δὴ τὸν αἶνον καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ἔστιν ὁ αἶνος, ἐξηπλωμένη παροιμία. Αἶνος ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνησίου Διὸς ἱερόν ἐστιν· οὗ μνημονεύει καὶ Λέων ἐν περίπλῳ· καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς λιμέσιν. Αἰνόπατρον, δύσπατρον. Αἰνοτόκος, κακὴ γέννησις· καὶ αἰνοτόκος, ὁ ἐπὶ κακῷ τεχθείς. Αἴνου, ἐπαίνου· ὕμνου. Αἰνῶς, καὶ αἰνότατα· ἀπὸ τοῦ δεινῶς, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ αἰνός· σημαίνει καὶ τὸ λίαν· αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς. Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ· οἷον περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομαι πάντων· ὁμοίως παρῆκται τὸ πολεμίζω, προκαλίζω· νεμεσίζω. Αἴνυμαι, τὸ ἀφαιροῦμαι· ἢ τὸ λαμβάνω· Ὅμηρος, Ὃ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τόξα. Αἰνύμενος, ἀπὸ τοῦ αἴνυμαι· ἀφαιρούμενος· λαμβάνων· ὅθεν καὶ τὸ ἐπαινύμενος.

Αἴνυται, ἀφαιρεῖται· λαμβάνει· μανθάνει. Αἴνυμι, ἐκ τοῦ ἐπαινῶ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς. Αἰνῶ, τὸ ἐπαινῶ, καὶ ὑμνῶ· καὶ αἶνος ὁ ἔπαινος, καὶ ὕμνος· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς ὁ λόγος· ἀφ' οὗ παραινῶ, καὶ συναινῶ· αἰνῶ καὶ τὸ παραιτοῦμαι. Αἰνῶν, ἐπαινῶν. Αἰνῶς ἀντὶ τοῦ λίαν· μεταληπτικόν τι ἐστίν· αἰνῶς γὰρ καὶ δεινῶς ταυτόσημά ἐστιν, οὐδὲ ποτὲ δὲ δεινῶς καὶ λίαν· καὶ αἰνῶς ἄρα ἀντὶ τοῦ λίαν ἔτι. Αἴξ, ζῷον ἐκ τοῦ ἀΐξαι· ἀρσενικῶς παρὰ Ἀττικοῖς λέγεται, ὁμοίως καὶ αἴξων, κύριον ὄνομα· ἐξ οὗ καὶ δῆμος Ἀττικὸς οἱ Αἰξωνεῖς· ἢ αἴξ, παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, γίνεται αἴξ, καὶ κατὰ συναίρεσιν, αἴξ· ὅθεν Ὅμηρος ἴξαλον ταύτην εἶπεν. Αἰξουράνια, τὰ τοῦ λευκοῦ κυάμου γένη· ᾧ ἐψήφιζον καὶ ἐχειροτόνουν.

Αἴξ, ἑαυτῇ τὴν μάχαιραν· παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι ἑαυτοῖς ποιούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης· Κορίνθιοι θῦσαι τιμῶντες, Ἥρᾳ τῇ θεᾷ αἶγα ἔθυον· τῶν δὲ κομισάντων μισθωτῶν κρυψάντων τὴν μάχαιραν, καὶ σκηπτομένων ἔνθα ἀπέθεντο, ἡ αἴξ τοῖς ποσὶν ἀνασκαλίσασα ἀνέφηνε· καὶ τὴν μὲν σκῆψιν αὐτῶν διήλεγξεν· ἑαυτῇ δὲ τῆς σφαγῆς αἰτία γέγονεν· ὅθεν ἡ παροιμία. Αἴξας, ὁρμήσας. Αἰξωνεία, ἡ βλασφημία· καὶ αἰξωνεύεσθαι τὸ κατηγορεῖν, καὶ βλασφημεῖν· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν Αἰξωνέων· βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται εἶναι οἱ Αἰξωνεῖς· ὅθεν καὶ αἰξωνεύς, ὁ βλάσφημος. Αἰξωνίς, δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. Αἰξωνίδα τρίγλην· δοκοῦσιν αὗται κάλλισται εἶναι, καὶ τῶν ἄλλων διαφέρειν. Αἴοδα, παρὰ Δελφοῖς, εἶδός τι. Αἰόλαν, ποικίλην· Ἀριστοφάνης· αἰόλαν χορείαν ἐφθεγξάμεθα· σημαίνει δὲ καὶ τὴν σκοτεινήν. Αἰόλη νύξ, μέλαινα· ἢ ποικίλη διὰ τὰ ἄστρα· Σοφοκλῆς Τραχινίαις. Αἰολεύς, ὁ καικίας ἄνεμος· ὁ Κιλίκων.

Αἰόλα νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ, οὐ μόνον κατὰ τὸ ἐν ἄστροις ποικίλον αὐτῆς, καθ' ὃ καὶ ποικιλείμων παρ' Αἰσχύλῳ λέγεται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ῥηθείσας ὁμηρικὰς ἐννοίας τῆς θοῆς νυκτὸς ἃς ἐκεῖ ζήτει. Αἰολεῖν, ἀντὶ τοῦ κινεῖν· δοκεῖ δὲ τοῖς παλαιοῖς γίνεσθαι παρὰ τὴν ἄελλαν τὸ αἰολλεῖν· ὅ ἐστι ποικίλως καὶ πυκνῶς, καὶ ταχέως στρέφειν καὶ κινεῖν· αἰολέω, τὸ ποικίλω. Αἰολίδι μολπᾷ, ἤτοι ποικίλῃ· ποικίλα γὰρ τὰ λυρικά· ἢ θηβαΐῃ· οἱ γὰρ Αἰολεῖς ᾤκησαν τὰς Θήβας. Ἄλλως· τινές φασιν ὅτι ἄνωθεν Αἰολεὺς τὸ γένος ὁ Πίνδαρος· οἱ δὲ ὅτι αἰολίῳ ῥυθμῷ, διὰ τῆς μουσικῆς χρῆται τοῦ ποιήματος. Αἰολιγῆ, σκιά· ὀλίγος χρόνος. Αἰολίδας, ποικίλοις· τάξεις. Αἰολία, ἡ τοῦ Αἰόλου νῆσος. Αἰολίδης παρὰ Ἀπολλωνίῳ οὐκ ἀπὸ Αἰόλου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν Αἰόλου· Σισύφου γὰρ παῖδες ἐγένοντο, Ἅλμος, καὶ Πορφυρίων· Χρυσογόνης δὲ τῆς Ἅλμου καὶ Ποσειδῶνος.

μινύας ὁ τὸν ὀρχομενὸν κτίσας. καὶ κατὰ τοῦτο εἴρηται αἰολίδης, ὅτι σίσυφος αἰόλου ἐγένετο. μινύας δὲ κατὰ μητέρα αἰολίδης. πατρὸς δὲ ποσειδῶνος. τοῦτον οὖν ἀπολλώνιός φησιν εἰς τὴν βοιωτίαν εἰσβάλλοντα ὅμορον θηβαίοις, ὀρχομενὸν κτίσαι. Αἰολίζω, τὰ τῶν αἰολέων φρονῶ. καὶ αἰολίζω, ποικίλω. καὶ αἰολίσας, ἀθροίσας. Αἰολὶς, διάλεκτος. ἐκλήθη δὲ, ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος, ἣν ἔγραψεν ἀλκαῖος. Αἰολίονες, οἱ αἰολεῖς. ἀπὸ τοῦ αἰόλου. Αἰολικὸν θέαμα, αὐτὶ τοῦ καλυδώνικον. παρὰ θεοκρίτῳ. ἡ γὰρ καλυδὼν, αἰολὶς ἐκαλεῖτο. Αἰολικῶς, ποικίλως. Αἰολόδωρον, ποικίλον δῶρον.

Αἰολοθώρηξ, ποικίλον θώρακα ἔχων. Αἰόλοι τὰ μέσα, οἱ σφῆκες. ἢ ὡς εὐκίνητοι, διὰ τὴν ἐκτομὴν καὶ τὴν ἐκεῖθεν πτέρωσιν. ἢ διότι παμφάγοι ὄντες ποικίλοι καὶ ἐπίξανθοι τὴν χρόαν εἰσίν. οὐ μὴν αἱ μέλισσαι τοιαῦται. οὔτε γὰρ παμφάγοι ἐκεῖναι, οὔτε ποικίλαι καθὰ τοὺς σφῆκας εἰσίν. ἐν τῷ μ̄ τῆς ἰλιάδος. καὶ αἰόλον λέγεται τὸ ποικίλον. αἰόλον δὲ τὸ ταχύ. ἀπὸ τοῦ ἄελλα, ἀφ᾽ οὗ κορυθαιόλος ἕκτωρ. καὶ αἰόλοι σφῆκες, οἱ κατὰ τὸ μέσον συνεχῶς κινούμενοι. καὶ πόδας αἰόλος ἵππος, ἤγουν ποδώκης. πρὸς διαστολὴν ἐῤῥέθη τῶν ἄλλων σημαινομένων τοῦ αἰόλος. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸν αἰόλον τὸ κύριον, ἐξ οὗ αἰολίδης ὁ σίσυφος, βούλεται ἡ τέχνη τῶν διαφόρως τονουμένων λέξεων προπαροξύνεσθαι, πρὸς διαφορὰν τοῦ αἰόλος ὁ ποικίλος. αἴολος γάρ φησι τὸ κύριον. Αἰολομίτρην, ποικίλην ἔχουσαν τὴν μίτραν. μίτρα δὲ ἡ πολεμικὴ ζώνη, ī.

Αἰόλου νῆσοι ἑπτά αὗται. στρογγύλη. εὐώνυμος. ἱερά. λιπάρα. διδύμη, ἐρικώδης. φοινικώδης περὶ σικελίαν. Αἰολοπώλοις, τοὺς φρύγας λέγει ὅμηρος. ὡς εἰ τις εἴποι ταχυΐπποις. ἢ ἱππόταις. ὡς ἐφίππων. αἰόλω γὰρ, τὸ ταχέως καὶ δίκην ἀέλλης κινῶ. ἢ ποικίλως ἱππαζομένοις. Ἄλλως. Αἰολοπώλοις. ταχυπώλοις. ἢ τοῖς ποικίλως ἱππαζομένοις. γίνεται παρὰ τὸ αἰόλω, ὃ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τὸ πῶλος. τοῦτο παρὰ τὸ ἐν τῇ πόᾳ ἀλᾶσθαι, πόαλος καὶ πῶλος. προπερισπωμένως. ἐπειδὴ τὰ εἰς ōς δισύλλαβα προπερισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει προπαροξύνονται. οἷον οἶκος. ἄοικος. κοῦρος, ἐπίκουρος. οὕτω καὶ πῶλος. αἰολόπωλος. Αἰόλος, ποικίλος. ἢ εὐκίνητος. ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν ὅ ἐστι κινεῖν. Αἰολοτίας, ποικίλος.

Αἰονυλγός. δεινός. ψευδής. Αἰονᾶν, καταντλεῖν. καταχέειν. λούειν. Ἄϊον, αὐτὶ τοῦ κατὰ ψυχὴν ᾐσθανόμην φασίν. ἐκ δὲ τοῦ ἀΐω, καὶ ἀΐσθω γίνεται. ἀφ᾽ οὗ κατὰ συναίρεσιν τὸ αἴσθω, καὶ ἡ αἴσθησις. ὅρα δὲ ἐκ τοῦ ἄω, καὶ τὸ ἆσθμα γίνεται. καὶ τὸ ἀΐειν ἐπὶ ἀκοῆς. καὶ τὸ ἄϊον ἦτορ. καὶ ὅτι τὸ ἀΐειν ἦτορ οὐ μακρὰν ἐστὶ τοῦ ἀσθμαίνειν. τῷ γοῦν εἰπόντι ὅτι φίλον ἄϊον ἦτορ, ἀλλαχοῦ ἔγραφει. Αἰόνες, αἰγιαλοί. Αἰὸν, μάταιον. ἢ κάταντες, ἢ ἐπιρροκλινές. ἢ πελάγιον. Αἰόντες, αἰσθανόμενοι.

Αἰπὰ ῥέεθρα, ὑψηλά. χαλεπά. τὸ αἰπὰ βαρύνεται. ἢ ἀπὸ συνεσταλμένης εὐθείας τῆς τὸ αἰπὸν, ὡς κακὸν κακά. ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ αἰπέα κατὰ συγκοπήν. κεῖται δέ που ἡ λέξις παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐπὶ ποταμοῦ τρωϊκοῦ. συζυγεῖ δὲ τὸ αἰπὸν, καὶ ἡ αἰπὴ. ἧς χρῆσις πολλαχοῦ. Ἄλλως. Αἰπὰ ῥέεθρα, τὰ δύσβατα καὶ ὑψηλὰ, ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων. συστέλλει δὲ τὴν λήγουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἰπέα συγκοπεὶ κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ αἰπός. ἡ αἰπὴ, τὸ αἰπόν. τῆς δὲ αἰπῆς ἡ χρῆσις, πολλαχοῦ. Αἴπεια, πόλις λακωνική. ἢ ἐν ἄργει προπαροξυτόνως ὡς ζέλεια, ἐπὶ διαστολῇ τοῦ ἐπιθέτου. ἔστι δέ φησι, καὶ ἑτέρα κύπρου, καὶ ἄλλη κρήτης. Αἰπεῖα, ὑψηλή. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ῡς διὰ τοῦ ἐσχηματισμένα θηλυκὰ, διὰ τῆς εῑ διφθόγγου γράφεται. οἷον αἰπύς, αἰπεῖα. ταχύς, ταχεῖα. θῆλυς, θήλεια. ταῦτα δὲ τὰ εἰς ῡς εἰ μὲν βαρύτονα, προπαροξύνουσι τὰ θηλυκά. οἷον θῆλυς θήλεια. ἥμισυς, ἡμίσεια. εἰ δ᾽ ὀξύτονα, προπερισπῶσιν ἐκεῖνα. οἷον, αἰπύς, αἰπεῖα. χωρὶς τοῦ ἐλαχύς, ἐλάχεια. ἡ μικρὰ καὶ λιγύς. λίγεια, ἡ ἡδεῖα. Αἰπεινὴ, ὑψηλή. αἰπεινὴν ἐλάτην, ἐπὶ τοῦ βάρους.

Αἰπεινὸς, ὁ χαλεπός. Αἰπεινά, ὑψηλά. Αἶπος, ὡς ἔπος. Αἰπήεσσα, ὑψηλή. Αἰπόλος, ὁ αἰγονόμος παρὰ τὸ ἐν αἰπεῖ, ὅ ἐστιν ὑψηλοῖς τόποις περιπολεῖν. χαίρουσι γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. καὶ αἰπὸν τὸ ἀκρωτήριον ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἡ εὐθεῖα ὁ αἰπός. οἶμαι δὲ ὅτι ἐστὶ καὶ αἶπος τὸ ὕψος ἐπὶ οὐδετέρου. Αἰπόλος λέγεται, οὐ μόνον ὁ αἰγοπόλος, καὶ ὁ ἄγων αἶγας, ἀλλὰ κατά τινας καὶ ὁ αἰπόλος. ἤγουν ὁ περὶ τὰ ὕψη πολῶν. διὰ τὸ τὰς αἶγας μάλιστα τοῖς τραχέσι χαίρειν. διὸ καὶ τῶν νήσων αἱ τραχύτεραι αἰγίβοτοί εἰσιν. Αἶπος τὸ ὕψος. καὶ αἰπεινὸς, ὁ ὑψηλός. καὶ αἰπύς, ὁ δεινός. μέγας. ὑψηλός. χαλεπός. μετέωρος. διὰ διφθόγγου ταῦτα γράφεται. καὶ αἰπὺν ὄλεθρον, τὸν χαλεπὸν καὶ μέγαν ἢ ὑψηλόν. Αἰπυτάτην, ὑψηλοτάτην. Αἰπύτιον, ὑψηλόν. τὸν τοῦ αἰπύτου. αἰπύτιον παρὰ τύμβον. αἴπυτος δὲ, εἷς ἐστι τῶν τοῦ ἀρκάδος παίδων. ὃς ἦν βασιλεὺς ἀρκάδων. Αἰπόλιον, αἰγονόμιον. Αἰπολίου, αἰγιδίου. Αἰπόλος, αἰγονόμος. ποιμὴν τῶν αἰγῶν. αἰπόλα δὲ ἡ τῶν αἰγῶν ἀγέλη, καὶ κάπηλος. Αἰπορίαισιν, αἱ ὁδοί σου. Αἶπος, κάματος. ἢ ὑψηλὸς τόπος, ἢ ὑλώδης. Αἶπυ βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως. αἰπύς δὲ ὀξυτόνως ὁ χαλεπὸς, καὶ σκληρός, ἢ ὑψηλὸς καὶ μέγας. ἡ αἶπυ, βαρυτόνως λεκτέον. ὄνομα γάρ ἐστι πόλεως. τὸ δὲ ὀξυτονούμενον ἐπίθετόν ἐστι καὶ σημαίνει τὸ ὑψηλόν. τῶν μέντοι εἰς ῡ ληγόντων οὐδετέρων τριγενῶν, τὰ θηλυκὰ εἰς ᾱ λήγει, τῇ εῑ διφθόγγῳ παραληγόμενα. οἷον αἰπύ καὶ αἰπεῖα κολώνη. ὀξύ, ὀξεῖα. ταχύ, ταχεῖα. Αἰπύκερως, ἔλαφος ὑψηλὰ κέρατα ἔχων. Αἶρα, ἡ τοῦ σίτου διαφθορά. διὰ διφθόγγου. ἔρα δὲ ἡ γῆ, ψιλόν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν. καὶ ὄνομα πόλεως. Αἶρα, σφύρα. ἀξίνη. Αἶρα, οἵ τινες δή. ἄρχοντες. Αἴρας, ἀγρίας βοτάνας. αἴρας, ἐστὶν ἀείρω, ὁ μέλλων ἀερῶ, ὁ ἀόριστος ἤειρα, ἡ μετοχὴ ὁ ἀείρας. καὶ κράσει τοῦ ᾱ καὶ ε̄ εἰς ᾱ μακρὸν, αἴρας. καὶ μένει τὸ ῑ μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ᾱ. Αἰρεπλήκτρον, φασὶν ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων. οἱ δὲ πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσι τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ. Αἴρ, ὀξύβαφον. Αἱρεθὲν, θεληθέν. Αἱρέσθαι, προσενέγκασθαι. Οὐ σίτου αἱρέσθαι. οὐχ ὕπνου λαχεῖν μέρος. Αἱρετίζω, τὰ τῶν αἱρετικῶν φρονῶ, καὶ τὸ προαιροῦμαι. ἐξ οὗ καὶ αἱρετισάμενος. Αἵρεσις, βούλησις. Αἱρέσομεν, ἐπιλέξομεν. Αἱρεθέντας, κατὰ κράτος ληφθέντας. Αἱρεῖ, λέξις θηρατικὴ ἀκόλουθος τῷ ἀμφεκάλυψεν. ἵνα λέγῃ ὡς ὁ ἔρως τοῖς κατ᾽ αὐτὸν δικτύοις ἀμφικαλύψας εἷλέ με. γλυκὺς μέντοι παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν γ̄ ἰλιάδος. γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ, περιφραστικῶς ἐστὶ τοῦ ἔραμαι.

Αἱρεῖς τὴν σώτειραν παρ᾽ ἀριστοφάνει, ὑψώσεις. καὶ δοξάσεις τοὺς ἐπαίνους. ἔστι γὰρ ἀθήνησι σώτειρα λεγομένη, ἣ θύουσιν. Αἱρεῖ, καταλαμβάνει. καὶ αἱρεῖν, τὸ κατὰ κράτος τι λαμβάνειν, καὶ καταλαμβάνειν. καὶ αἴρει, ἐγείρει. αὔξει. κου·

φίζει. βαστάζει. Αἴρειν μασχάλην, οὕτως εἰώθασι λέγειν, ἀντὶ τοῦ ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ, τὸ ἀγροικικῶς ὀρχεῖσθαι.

Αἴρειν τραπέζας, παρατιθέναι ἢ αὔξειν. Αἱρείσθωσαν, ἐκ τοῦ αἱρέω αἱρῶ, καὶ τὸ παθητικὸν, αἱροῦμαι. καὶ ὁ παρατατικὸς, ᾑρεόμην, ᾑρούμην. ᾑρέου, ᾑροῦ. καὶ τὸ προστακτικὸν, αἱρεέσθω, αἱρείσθω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, αἱρεέσθωσαν, αἱρείσθωσαν. Αἱρεῖσθαι, ἀγαπᾶσθαι, κρατεῖν. καὶ αἱρεῖσθαι, τὸ βούλεσθαι, τὸ ἐθέλειν, τὸ γλίχεσθαι, τὸ ἐφίεσθαι. τὰ προαιρετικὰ ῥήματα δύο συντάξεις ἔχουσι. μίαν, μετὰ ἀπαρεμφάτου ῥήματος. οἷον, αἱροῦμαι λέγειν. ἐθέλω γράφειν. βούλομαι λαλεῖν. καὶ τὰ ἑξῆς ὁμοίως. ἑτέραν δὲ, μετὰ ἐγκλίσεως ὑποτακτικῆς. οἷον, ἐθέλεις ἵνα γράφω; βούλει ἵνα λαλῶ; καὶ τὰ ἄλλα ὡσαύτως. ταύτας τὰς δύο συντάξεις ὁ ποιητὴς ἐν μιᾷ ἐννοίᾳ τιθεὶς, φησίν. Ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως ἧσθαι δευόμενον. Αἱρείτω, καθεχέτω. λαμβανέτω. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ. ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγμασιν εἶναι. λέγεται δὲ, καὶ αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας. Αἴρειν, τὸ προσφέρειν δηλοῖ. αἶρ' αἶρε μάζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ. ἀριστοφάνης. Αἱρετιῶ, προσλαμβάνω. αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν. Αἱρεῖ, φονεύει. ἀναιρεῖ. σοφοκλῆς. Πόλεμος γὰρ οὐδὲν ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν. ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί. σημαίνει γὰρ τὸ καταβάλλει. Αἱρετώτερον, προκριτώτερον. οὐκ ἐκ παραλλήλου κεῖται τὸ αἱρετώτερον τοῦ βελτίονος, ἀλλ' ἐπὶ πλεῖον τὸ βέλτιον, τοῦ αἱρετωτέρου. τὸ μὲν γὰρ αἱρετώτερον, ἐν τοῖς αἱρετοῖς καὶ μόνοις. τὸ δὲ βέλτιον, καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ γὰρ ἐν θεωρητικοῖς, καὶ φυσικοῖς, καὶ λογικοῖς, ἡ ζήτησις τοῦ βελτίονος. ὁ γὰρ ζητῶν πότερα βελτίων οὐσία ἡ κινουμένη ἢ ἡ ἀκίνητος. φυσικὸν μεταχειρίζεται πρόβλημα. λογικὸς δὲ, ὁ ζητῶν. πότερον βέλτιον, ἐπαγωγὴ ἢ συλλογισμός. θεωρητικὸς δὲ, ὁ ζητῶν πότερον ἡ φρόνησις, πρακτικωτάτη, ἢ θεωρητική. Αἱρόμενος φερόμενος. καὶ αἰρόμενος, ἐπαιρόμενος. κουφιζόμενος. Αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. προαίρεσις δὲ καὶ πρόκρισις, ἡ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προτιμήσῃς τοῦ ἑτέρου. ἡ αἵρεσίς ἐστιν, ἡ περὶ πίστεως οὐκ ἀληθὴς δόξα. ἢ δόξα πλειόνων ἀνθρώπων, πρὸς ἀλλήλους μὲν συμφωνούντων, πρὸς ἄλλους δὲ, διαφωνούντων. ἡ αἵρεσίς ἐστιν ὡς μὲν εἶδος ποιὸς, ποιότης. ὡς δὲ συνεκτική, δύναμις. ὡς δὲ συστατική, ἰδιότης. ὡς δὲ ἀφορίζουσα, διαφορά. ὡς δὲ ἐνδεικτική, κίνησις. ὡς δὲ χαρακτηριστική, ἐνέργεια. ἢ καὶ ἄλλως, Αἵρεσίς ἐστι, καταστροφή. κατάλυσις. ὡς τό, Διὸ καὶ πρώτῳ τῶν ἄλλων ἐπέθεντο δι' ἐπιβουλῆς, ἵνα σώσῃ τὸ λεγόμενον, ἐξ ἄκρας ἡ αἵρεσις γένηται, τῶν θεοφιλῶν καὶ ἀρχαιονόμων, ἠθῶν τε, καὶ ἐπιτηδευμάτων. ἡ αἵρεσίς ἐστιν, ἡ λόγῳ τινὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ἀκολουθοῦσα, ἢ δοκοῦσα ἀκολουθεῖν. Ἱππόβοτος δὲ, ἐννέα φησὶν αἱρέσεις εἶναι τῶν φιλοσόφων καὶ ἀγωγάς. πρώτην, μεγαρικήν. ἐρετριακήν. κυρηναϊκήν. ἐπικούρειον. ἀννικέρειον. θεοδώρειον. ζηνώνειον. τὴν καὶ στωϊκήν. ἀκαδημαϊκήν. περιπατητικήν. οὔτε δὲ κυνικήν, οὔτε ἠλιακήν. οὔτε διαλεκτικήν. τὴν γὰρ πυρρώνειον, οὐδ' οἱ πλείους προσποιοῦνται, διὰ τὴν ἀσάφειαν. εἰ γὰρ αἵρεσιν νοοῦμεν, πρόκλισιν ἐν δόγμασιν ἀκολουθίαν ἔχουσαν, οὐκέτ' ἂν προσαγορεύοιτο αἵρεσις ἡ πυρρώνειος. οὐ γὰρ ἔχει δόγματα. ἔτι δὲ καὶ ἐκλεκτική τις εἰσήχθη ὑπὸ ποτάμωνος τοῦ ἀλεξανδρέως. ἐκλεξαμένου τὰ ἀρέσαντα ἐξ ἑκάστης τῶν αἱρέσεων. κριτήρια δέ φησιν εἶναι τἀληθῆ. τὸ μὲν, ὡς ὑφ' οὗ γίνεται ἡ κρίσις. τουτέστι, τὸ ἡγεμονικόν. τὸ δὲ, ὡς δι' οὗ. οἷον, τὴν ἀκριβεστάτην φαντασίαν, ἀρχάς τε τῶν ὅλων, τήν τε ὕλην, καὶ τὸ ποιοῦν. ποίησίν τε καὶ τόπον, ἐξ οὗ γὰρ καὶ ὑφ' οὗ, καὶ ποίῳ, καὶ ἐν ᾧ. τέλος δὲ εἶναι, ἐφ' ὃ πάντα ἀναφέρεται. ζωὴν κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν τελείαν, οὐκ ἄνευ τῶν τοῦ σώματος κατὰ φύσιν, καὶ τῶν ἐκτός. Αἱρετὸν, ἐπιθυμητόν. τοῦτο τριχῶς λέγεται. τὸ καλόν. τὸ ἡδύ. καὶ τὸ συμφέρον.

Αἱρόπιον, τὸ κόσκινον ἐν ᾧ οἱ πυροὶ σήθονται. ἀπὸ τοῦ τὰς αἴρας διελεῖν ὅ ἐστι διαχωρίζειν. λέγεται καὶ τὸ σκοτεινόν.

Αἱρῇ, βούλει. Ἐπεὶ παρ' αὐτὸς αἱρῇ λέγειν. Αἱρηθεὶν, βουληθείν. Αἱρήσομαι, λήψομαι. σκέψομαι. βουλεύσομαι.

Αἱρετεῖ, προτιμότερον ἡγήσεται. Αἱρετίζειν, αἱρεῖσθαι. ἀρέσκεσθαι. Αἱρετίς, ἀγαπῶσα. ἀγαπωμένη. Αἱρεύμενον, λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. αἱρῶ οὖν αἱροῦμαι. αἱρούμενον, καὶ τροπῇ δωρικῇ, αἱρεύμενον. Αἱρεύμενοι. ὅμηρος. Ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι. ἀντὶ τοῦ, ὑφαιρούμενοι ἐκ τῶν βοσκημάτων. τουτέστιν ὑποκλέπτοντες, τοιοῦτον γὰρ τὸ ὑφέλεσθαι. ἢ τὰ ἐξαίρετα ἐκ φυσικῆς διαγνώσεως διαρπάζοντες. Αἱρήσειν, ἀπὸ τοῦ αἱρέω, ἐρῶ. ὁ μέλλων, αἱρήσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον αἱρήσειν. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. σημαίνει δὲ, τὸ διαχωρίζω, ἐξ οὗ διαιρῶ, ὃ συντάσσεται μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς. καὶ αἱρῶ τὸ καταλαμβάνω. ἔστι καὶ αἴρω τὸ κουφίζω, καὶ αἴρω τὸ προσφέρω. ἐξ οὗ καὶ ἄρτος.

Αἱρήσω, φθερῶ. πορθήσω. ἐξερημώσω. διελέγξω. ἀριστοφάνης. Ἀλλά σε κλέπτονθ' αἱρήσω. καὶ αἱρήσομεν παρ' ὁμήρῳ, καθαιρήσομεν. πορθήσομεν. ἐξερημώσομεν. γράφεται καὶ ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ χωρὶς τῆς προθέσεως, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. Αἰριωλαί, αἱ τῶν μεγάλων ἀνέμων καταιγίδες καὶ συστροφαί. Αἴρομαι, τὸ εἰς φόρτον λαμβάνω. Αἱροῦμαι, προκρίνω. οἷον αἱροῦμαι τόδε τοῦδε. Αἱρουμένην, ἐπιλεγομένην. ὅθεν καὶ ὁ αἱρετικός. ὁ ἄλλο τι παρὰ τὴν ἀλήθειαν αἱρούμενος ἔχειν. Αἶρος, ἐπὶ κακῷ ἶρος ὀνομασθείς. Αἴροντας, μισοῦντας. Αἱροῦμαι, ἐπελεύσομαι, ἢ λαμβάνω ἢ βούλομαι. Αἱρομένη, ἐπαιρομένη. Αἱρουμένοις, βουλομένοις. Αἰρόν, ἄρρητον. ἀθώπευτον. ἀκολάκευτον. Αἱρῶ τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω. οἷον, ὁ πέλεκυς τὰ δένδρα αἱρεῖ. αἱροῦμαι δὲ παθητικῶς, τὸ προκρίνω, καὶ βούλομαι. ἐξ οὗ καὶ αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. προαίρεσις δὲ ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προτιμήσῃς τοῦ ἑτέρου. αἱρῶ οὖν τὸ κρατῶ. αἱρήσω. ᾕρηκα. αἱροῦμαι. αἱρήσομαι καὶ ᾑρόμην. ἀπὸ τοῦ αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω, γίνεται ἀναιρῶ τὸ φονεύω. καθαιρῶ, τὸ καταβάλλω. διαιρῶ, τὸ τὰ ἡνωμένα χωρίζω. συναιρῶ, καὶ συναιροῦμαι, τὸ δύο τινὰ εἰς ἓν συνάγω. περιαιρῶ, τὸ μετρίως στερίσκω. ὑφαιρῶ, τὸ κλέπτω. ἀφαιρῶ, τὸ μέρος τι τοῦ παντὸς λαμβάνω. ἀφαιροῦμαι δὲ, τὸ παν. ἀπὸ δὲ τοῦ αἱροῦμαι, ὃ σημαίνει τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω, γίνεται ἐξαιροῦμαι τὸ ἐλευθερῶ. προαιροῦμαι δὲ, τὸ προκρίνω τόδε τοῦδε. ἀναιροῦμαι, τὸ φονεύω καὶ ἀναλαμβάνω, καὶ ἀνατρέπομαι, ὡς τὸ, ἀναιροῦνται οἱ νόμοι. καὶ τὸ ἀπολαμβάνω. οἷον, ἀναιρεῖται στέφανον. καὶ ἀναιρεῖται μετὰ χεῖρας βυβλίον. καθαιροῦμαι, τὸ καταβάλλομαι. παραιροῦμαι, τὸ παρασύρω, καὶ ἀφαιρῶ. λιβάνιος. τὰ μέγιστα καὶ τιμιώτατα τῶν ἔργων, τὰ μὲν, ἤδη παραιρούμενος. ἀνθαιροῦμαι, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου προκρίνω. οἷον, ἀνθαιροῦμαι ζωῆς, θάνατον. ἀφαιροῦμαι, τὸ ἀποστερῶ καὶ ζημιῶ, διπλῶς συντασσόμενον. οἷον, ἀφαιρεῖται

τὸν ἄνθρωπον τῆς οὐσίας, καὶ ἀφαιρεῖται τὴν οὐσίαν ὁ ἄνθρωπος· οὗ ὁ παρακείμενος, ἀφῄρημαι· ἀφῄρησαι, ἀφῄρηται· ἐπὶ πάθους καὶ ἐνεργείας λαμβανόμενος· ὡς παρὰ τὸ εἴργασμαι, καὶ ἐώνημαι καὶ ἀφεῖμαι· μέσοι γὰρ καὶ οὗτοι παρακείμενοι· ἔτι γὰρ μέσος, ὁ πάθος καὶ ἐνέργειαν παριστῶν· ἀφῄρημαι γὰρ, ἀντὶ τοῦ ἐστερήθην· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστέρησα· συντάττεται δὲ τὸ ἀφῄρημαι καὶ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ· καὶ γενικῇ μὲν, ὅτε μὴ ἔχων πρᾶγμά τι, δύναμαι δὲ τοῦτο κτήσασθαι, καὶ ἀμελήσας οὐ λάβω· οἷον, ἀφῄρημαι λόγων· ἀφῄρημαι παιδείας· ταῦτα γὰρ οὐκ εἶχον· τὸν λόγον φημὶ, καὶ τὴν παιδείαν· δυνατὸν δέ μοι ἦν κτήσασθαι καὶ διότι ἠμέλησα οὐκ ἔλαβον· τὰ τοιαῦτα οὖν συντάσσεται γενικῇ, ὡς προείπομεν· ὅταν δὲ ἔχω τι καὶ στερηθῶ τούτου, τότε τὸ ἀφῄρημαι, συντακτέον αἰτιατικῇ· οἷον, ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον· καὶ ὑφαιροῦμαι τὸ κλέπτω· Ἄλλως· Αἴρω, ἐνεστώς· ἐμετεώριζον, παρατατικός· ἀρῶ, μέλλων· ἦρα, ἀόριστος· αἴρομαι, ἐνεστώς· ἐμετεωριζόμην, παρατατικός· αἱροῦμαι, μέλλων· ἀντὶ τοῦ λήψομαι· ἀρθήσομαι, ἀντὶ τοῦ μετεωρισθήσομαι· ἠράμην, ἀόριστος ἀντὶ τοῦ ἔλαβον· ἤρθην δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐμετεωρίσθην· λέγεται καὶ ἐπηρκὼς, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου· καὶ ἐπηρμένος, ἐπὶ παθητικοῦ· καὶ αἴρω, τὸ ἀνιστῶ καὶ ἀνορθῶ τὰ ἱστία· αἴρω, τὸ ὑψῶ καὶ ἀφανίζω, καὶ τὸ ἐν τιμῇ τινὰ ἀποκαθιστῶ· ὡς τὸ, Ἦρεν ἡ φήμη τὸν ἄνδρα· καὶ τὸ ἄγω καὶ προσφέρω· ὡς Σοφοκλῆς· αἶρε αὐτὸν αἶρε δεῦρο· ἀντὶ τοῦ, ἄγε καὶ πρόσφερε· διαίρω, τὸ ἀνοίγω ἐπὶ στόματος· ἐξαίρω, τὸ ὑψῶ· μεταίρω, ἐπὶ μεταθέσεως· ἀνταίρω, τὸ μάχομαι· ὑπεραίρω, τὸ ὑψῶ· αἴρω, τὸ προσφέρω· ἀφ' οὗ καὶ πρόσαρμα, ὁ ἄρτος· Αἱρῶ καὶ αἱροῦμαι, τὸ κρατῶ καὶ τὸ λαμβάνω· ὅθεν, αἱρῇ ἀντὶ τοῦ λαμβάνεις· οἷον Σῖτον τ' αἱρῇ, τὸν αὐτὸν ἐκείνοις, καὶ πόμα παραπλήσιον· ἢ αἱρῶ, τὸ κρατῶ καὶ καταβάλλω, καὶ πορθῶ· ἀφ' οὗ ἀναιρῶ, τὸ φονεύω· καὶ παθητικῶς ἀναιροῦμαι, ὃ σημαίνει τὸ λαμβάνω, καὶ τὸ φονεύομαι· συναιρῶ, τὸ συνάγω· καὶ καθαιρῶ, τὸ καταβάλλω· καὶ διαιρῶ, τὸ χωρίζω· καὶ περιαιρῶ, τὸ ἐκβάλλω, καὶ στερίσκω· καὶ ἀφαιρῶ, καὶ ἀφαιροῦμαι τινὰ τὰ ὅπλα, ἤγουν κλέπτω· καὶ αἱροῦμαι, τὸ βούλομαι, καὶ προκρίνω· ἀφ' οὗ τὸ προαιροῦμαι, ὅταν δύο τινῶν προκειμένων, τὸ ἕτερον προτιμῶ· αἴρω, τὸ ὑψῶ· ἀφ' οὗ ἄρδην, ἀντὶ τοῦ μετεώρως καὶ κούφως· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ· ἀφ' οὗ ἐξαίρω, τὸ ὡς ἐξαίρετον ἐξάγω, καὶ τὸ μεγαλύνω· καὶ ἐκβάλλω· καὶ καταίρω, τὸ ἐλλιμενίζω· καὶ ἀπαίρω, τὸ ἀποδημῶ· ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ ἐπαιρόντων τὰ ἱστία μετενηνεγμένον· ἐπαίρω, τὸ ἐγείρω καὶ ἀναπείθω· καὶ αἴρω, τὸ ἀφανίζω· ἀφ' οὗ, Ἦρεν ὄνειδος ἐξ υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ αἶρα, ζιζάνιόν τι, μετὰ τοῦ σίτου ἀναφυόμενον· διὰ τῆς αι διφθόγγου· Αἶσα κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω· ὅθεν καὶ μοῖρα λέγεται· καὶ εἱμαρμένη δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ μείρω, ὅπερ ταὐτόν ἐστι, τῷ δαίω τὸ μερίζω· κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ Ζῆνά φασι τὸν τοῦ ζῆν αἴτιον· καὶ Δία, ὅτι δι' αὐτοῦ πάντα· καὶ πεπρωμένην, ὅτι πάντα εἰς πέρας φέρει· Ὅμηρος· οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν· ὅπερ ταὐτόν ἐστι τῷ κατ' αἶσαν· ὅμοιον γὰρ παρὰ φιλομήρῳ Σοφοκλεῖ τὸ, γνωτὰ οὐκ ἄγνωτά μοι· καὶ τὸ ἡδύς, οὐδὲ μητρὶ δυσχερής· καὶ τὸ οὔτε τι τοῦ μὴ θανεῖν προμηθής· ἡ αἶσα, ἡ μοῖρα· Τὴν σὴν ἤθελον αἶσαν ἔχειν· καὶ αἶσα, ἡ μανία· Σοφοκλῆς· Τὸν, αἶσ' ἄπαρτος ἴσχει· τουτέστι, μανία· παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, δαίσω· γίνεται δαῖσα ὡς βήσω, βῆσα· καὶ πείσω, πεῖσα, ἡ πεισμονή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, αἶσα, ἡ ἑκάστῳ μεμερισμένη, Ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ· ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ἴσην εἶναι· ἡ μὴ μεταβαλλομένη· πᾶσι γὰρ ἴσως ἔπεστιν· Αἶσαι· βούλει αἰσθάνεσθαι καὶ κατανοεῖς· Αἴσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος· ἢ ὁ τῆς μυρσίνης· ὃν κατέχοντες οἱ Ἕλληνες, ὕμνουν τοὺς θεοὺς αὐτῶν· καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῶον ὁ αἰριθακός, αἴσακος· Αἴσαντες, αἰσθόμενοι· Αἴσαλων, εἶδος ζώου· Αἴσαρος, ποταμὸς διὰ μέσης τῆς πόλεως τῶν Κροτωνιατῶν ῥέων· ἔστι δὲ καὶ ἄλλος ποταμὸς Σικελίας Αἴσαρος· Αἰσάρων· εἶδος ἱέρακος· Αἴσηπος, ποταμὸς, καὶ ὄνομα κύριον· Αἴσιμα, τὰ προσήκοντα παρὰ τὴν αἶσαν· ἐνίοτε, τὰ καθήκοντα· ἢ τὰ ἀγαθά· ἔσθ' ὅτε δὲ, τὰ εἱμαρμένα· Αἴσιμος, ὁ χωλὸς· καὶ ἄτιμος, καὶ ἀμαθής· Αἰσιμῶ, τὸ καταναλίσκω· Αἴσιον· τὸ καλόν· μέτριον· δίκαιον· καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν· ὑπὲρ τὸ προσῆκον· Αἴσιος, ὁ καθήκων· ἀληθής· Αἰσχρὰ γυνὴ, ἄμορφος· Αἰσχύνη, ἡ τοῖς κατεγνωσμένοις ἐπιγινομένη αἰδώς· Αἰσθάνομαι, τὸ νοῶ· μετὰ μετοχῆς συντάσσεται· οἷον, αἰσθάνομαι ἔξω τοῦ καιροῦ καὶ τοῦ μέτρου φερόμενος· εἰ δὲ πρὸς ἕτερον πρόσωπον, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται· οἷον, αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε· αἰσθάνομαι τὸ αἴσθησιν λαμβάνω· οἷον αἰσθάνομαι καλῆς ᾠδῆς ἀλλοτρίᾳ τραπέζῃ· καὶ αἰσθάνομαι ψύχους· καὶ αἰσθάνομαι τῆς γλυκύτητος· αἰσθάνομαι οὖν τόδε τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦδε· καὶ αἰσθάνομαί σε ποιοῦντα τόδε, καὶ αἰσθάνομαι τοῦ ψύχους· ὁ μέλλων αἰσθήσομαι, ᾐσθόμην ᾔσθημαι· Αἰσθέσθαι παρὰ τὸ αἰσθῶ· ὁ μέλλων αἰσθήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ᾖσθον· ὁ μέσος ᾐσθόμην, ᾔσθου, ᾔσθετο· τὸ ἀπαρέμφατον αἰσθέσθαι· Αἰσθάνεσθαι, τοῦτο δύο σημαίνει· τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ κατ' ἐνέργειαν· αἰσθάνεσθαι τίνες λέγονται καὶ οἱ κοιμώμενοι, δύναμιν ἔχοντες τοῦ αἰσθάνεσθαι· Διαφέρει δὲ τὸ αἰσθάνεσθαι, τοῦ αἰσθέσθαι· τὸ μὲν γὰρ αἰσθάνεσθαι, ἐπὶ τοῦ ὑπονοεῖν, τι· τὸ δὲ αἰσθέσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀκριβῶς εἰδέναι τι· καὶ περὶ μὲν τοῦ αἰσθέσθαι, Ἀντιφῶν ἐν προοιμίοις· Ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν, ἠδικημένος ὑπὸ τούτου νὴ τὸν Δία πολλά· ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ᾐσθημένος ἠδικημένους, καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας· περὶ δὲ τοῦ αἰσθάνεσθαι· ἤγουν, τοῦ ὑπονοεῖν καὶ οὐ βεβαίως εἰδέναι, Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην φησίν, Οἶμαι μὲν τοίνυν, καὶ ἐκεῖνο ὑμᾶς αἰσθάνεσθαι, ὅτι Ἀλκιβιάδης, οὐκ ἄλλο τι ἐζήτει κομίσασθαι, ἀλλὰ τῶν ἐμῶν ἀμφισβητεῖ· ἔταξαν δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἰδέναι ἴσως· Τὰ μὲν αὐτοὶ συνειδότες ὅτι ὑγίαινεν ὁ παῖς, τῶν ἑωρακότων αἰσθανόμενοι μαρτυρούντων· τὰ δὲ, ἀκοῇ πυνθανόμενοι· Αἰσθοίμην, νοήσοιμι· Ἄισθου, σύνες· ἄκουσον· γνῶθι· Ἀΐσθων· Ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἄισθων· ἐκπνέων· καὶ, αὐτὰρ ὁ, θυμὸν ἄισθε· καὶ ἤρυγεν· ἀπὸ τοῦ ἀΐω ῥήματος σημαίνοντος τὸ ἀκούω, παράγωγον ὄνομα ἄϊστος· ἐκ τούτου γίνεται ἀϊστῶ· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἀΐσθω· ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ, ἀΐσθων· καὶ κατὰ συναίρεσιν αἴσθων· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀΐω ἐν παραγωγῇ ἀΐσθος· ὡς ὅρματος, ὅρμαθος· ἀφ' οὗ ῥῆμα, ἀΐσθω· Αἰσθῶν, ἐν αἰσθήσει ἔχων· Ὅρος, αἰσθήσεως· Αἴσθησίς ἐστι δύναμις αἰσθητική, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν· καὶ νοῦς, τὸ νοοῦν, καὶ τὸ νοούμενον· ὡς τὸ, Νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις· ἤγουν, τὰ νοητὰ, καὶ τὰ αἰσθητά· πέντε δὲ οὐσῶν αἰσθήσεων, ἑκάστη αὐτῶν διττῶς λέγεται· ἡ αἴσθησίς ἐστι, πνεῦμα νοερόν, ἀπὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπὶ τὰ ὄργανα πεμπόμενον· ἢ νοὰς

τις ἀκριβὴς τῶν διακρινομένων· ἢ δύναμις τῆς ψυχῆς, ἀντιληπτικὴ τῶν ὑλῶν· ἤγουν διαγνωστική. αἰσθήσεις δὲ εἰσὶ πέντε· ὅρασις· ἀκοή· ὄσφρησις· γεῦσις, καὶ ἁφή· ὁμοίως καὶ αἰσθητήρια πέντε· Πρώτη μὲν οὖν αἴσθησίς ἐστιν, ὅρασις· αἰσθητήρια δὲ καὶ ὄργανα τῆς ὁράσεως, τὰ ἐξ ἐγκεφάλου νεῦρα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί· αἰσθάνεται μὲν ἡ ὄψις κατὰ πρῶτον τοῦ χρώματος· συνδιαγινώσκει δὲ τῷ χρώματι, τὸ κεχρωσμένον σῶμα· καὶ τὸ μέγεθος αὐτοῦ· καὶ τὸ σχῆμα, καὶ τὸν τόπον ἔνθα ἐστί· καὶ τὸ διάστημα τὸ μεταξὺ, καὶ τὸν ἀριθμόν· κίνησίν τε καὶ στάσιν, καὶ τὸ τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ὁμαλὸν καὶ ἀνώμαλον· καὶ τὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ, καὶ τὴν σύστασιν· εἴτε ὑδατώδης ἐστὶν, εἴτε γεώδης· ἤγουν ὑγρὰ καὶ ξηρά· Δευτέρα δὲ αἴσθησίς ἐστιν, ἀκοή· τῶν φωνῶν καὶ τῶν ψόφων οὖσα αἰσθητική· διαγινώσκει δὲ αὐτῶν τὴν ὀξύτητα, καὶ τὴν βαρύτητα· λειότητά τε, καὶ τραχύτητα· καὶ μέγεθος· ὄργανα δὲ αὐτῆς, τὰ νεῦρα τὰ ἐξ ἐγκεφάλου τὰ μαλακά, καὶ τῶν ὤτων ἡ κατασκευή· μόνος δὲ ὁ ἄνθρωπος· καὶ ὁ πίθηκος, οὐ κινοῦσι τὰ ὦτα· Τρίτη αἴσθησίς ἐστιν, ἡ ὄσφρησις· ἥτις γίνεται μὲν διὰ τῶν ῥινῶν ἀναπεμπουσῶν τοὺς ἀτμοὺς ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον· περαίνεται δὲ, εἰς τὰ πέρατα τῶν ἐμπροσθίων κοιλιῶν τοῦ ἐγκεφάλου· αἰσθητικὴ γάρ ἐστι καὶ ἀντιληπτικὴ τῶν ἀτμῶν· ἧς γενικωτάτη διαφορά ἐστιν, ἡ εὐωδία· καὶ δυσωδία, καὶ τὸ μέσον τούτων· ὃ μήτε εὐῶδές ἐστι, μήτε δυσῶδες· γίνεται μὲν εὐωδία, τῶν ὑγρῶν τῶν ἐν τοῖς σώμασι, ἀκριβῶς πεφθέντων· δυσωδία δὲ, μηδὲ ὅλως τούτων πεφθέντων· Τετάρτη αἴσθησίς ἐστιν ἡ γεῦσις· τῶν χυμῶν γὰρ ἐστὶν ἀντιληπτική· ὄργανα δὲ αὐτῆς, ἡ γλῶσσα· καὶ ταύτης πλέον, τὸ ἄκρον καὶ ἡ ὑπερῴα· ἣν καλοῦσί τινες, οὐρανίσκον· ἐν οἷς ἐστι τὰ ἐξ ἐγκεφάλου φερόμενα νεῦρα πεπλατυσμένα, καὶ ἀπαγγέλλοντα τῷ ἡγεμονικῷ τὴν γενομένην ἀντίληψιν· ἤγουν, αἴσθησιν· αἱ δὲ καλούμεναι γευστικαὶ ποιότητες τῶν χυμῶν, εἰσὶν αὗται· γλυκύτης· δριμύτης· στρυφνότης· αὐστηρότης· πικρότης· ἁλμυρότης· γλισχρότης· τούτων γάρ ἐστιν ἡ γεῦσις διαγνωστική· τὸ δὲ ὕδωρ, ἄποιόν ἐστι κατὰ ταύτας τὰς ποιότητας· οὐδὲ μίαν γὰρ αὐτῶν ἔχει· ἡ δὲ στρυφνότης, ἐπίτασίς ἐστι καὶ πλεονασμός, τῆς αὐστηρότητος· Πέμπτη δὲ καὶ τελευταία αἴσθησίς ἐστιν, ἡ ἁφή· ἥτις κοινή ἐστι πάντων τῶν ζώων· γίνεται δὲ ἐκ τῶν τοῦ ἐγκεφάλου πεμπομένων νεύρων, εἰς ὅλον τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ αἰσθητήρια, τὴν τῆς ἁφῆς ἔχουσιν αἴσθησιν· ὑπόκειται δὲ τῇ ἁφῇ, τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν· τό, τε μαλακὸν, καὶ σκληρὸν, καὶ γλίσχρον, βαρύ τε, καὶ κοῦφον· διὰ μόνης γὰρ τῆς ἁφῆς, ταῦτα γινώσκεται· κοινὰ δὲ τῆς ἁφῆς καὶ ὄψεως, τό, τε τραχὺ καὶ λεῖον, καὶ ξηρὸν, καὶ ὑγρόν· παχύ τε, καὶ λεπτόν· ἄνω τε καὶ κάτω· καὶ ὁ τόπος· καὶ τὸ μέγεθος, ὅταν εἴη τοιοῦτον, ὡς κατὰ μίαν προσβολὴν τῆς ἁφῆς περιλαμβάνεσθαι· καὶ τὸ πυκνὸν δὲ καὶ τὸ μανὸν, ἢ τὸ ἀραιὸν καὶ τὸ στρογγύλον, ὅταν εἴη μικρόν· καὶ ἄλλα τινὰ σχήματα· ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ πλησιάζοντος σώματος αἰσθάνεται, σὺν τῇ μνήμῃ τε, καὶ τῇ διανοίᾳ· ὡσαύτως δὲ καὶ ἀριθμοῦ μέχρι δύο ἢ τριῶν· καὶ τούτων μικρῶν, καὶ ῥᾳδίως περιλαμβανομένων· τούτων δὲ μᾶλλον τῆς ἁφῆς, ἡ ὅρασις περιλαμβάνεται· χρὴ δὲ γινώσκειν ὡς ἕκαστον τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων, διπλοῦν ὁ δημιουργὸς κατεσκεύασεν· ἵνα τοῦ ἑνὸς βλαπτομένου, τὸ ἕτερον ἀναπληροῖ τὴν χρείαν· δύο γὰρ ὀφθαλμοὺς, καὶ δύο ὦτα· καὶ δύο πόρους τῆς ῥινός· καὶ δύο γλώσσας· ἀλλ᾽ ἐν μὲν τοῖς, τῶν ζώων, διῃρημένας· ὡς τοῖς ὄφισιν· ἐν τοῖς δὲ ἡνωμένας, ὡς ἐν τῷ ἀνθρώπῳ· τὴν δὲ ἁφὴν, ἐν ὅλῳ τῷ σώματι· πλὴν ὀστέων, καὶ νεύρων· ὀνύχων τε, καὶ κεράτων· τριχῶν τε, καὶ τῶν ὁμοίων· Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι ἡ μὲν ὄψις, τὰς κατ᾽ εὐθεῖαν γραμμὰς ὁρᾷ· ἡ δὲ ὄσφρησις, καὶ ἀκοὴ, οὐ κατ᾽ εὐθεῖαν μόνον, ἀλλὰ καὶ πανταχόθεν· ἡ δὲ ἁφὴ, καὶ ἡ γεῦσις, οὐ κατ᾽ εὐθεῖαν, οὐδὲ πανταχόθεν γνωρίζουσιν· ἀλλὰ τότε μόνον, ὅταν αὐτοῖς πλησιάσωσι τοῖς ἰδίοις αἰσθητηρίοις· Ἄλλως· Περὶ αἰσθήσεως·

Αἴσθησις, νόησις· εἰσὶ δὲ τοῦ ἀνθρώπου σώματος, αἰσθήσεις πέντε· ὅρασις· ὄσφρησις· ἀκοή· γεῦσις, καὶ ἁφή· τρανεστέρα δὲ ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς· καὶ αὐτὴ τῆς ὀσφρήσεως· ἡ ὄσφρησις, τῆς γεύσεως, καὶ τῆς ἁφῆς· ἡ μέντοι ἁφὴ, δοκεῖ μὴ δὲ αἴσθησις εἶναι· ἑκάστη γὰρ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, περὶ μίαν τινὰ τῶν αἰσθητῶν, τὴν ἀντίθεσιν ἐνεργεῖ, καὶ τὰ ταύτης μεταξύ· οἷον, ὄψις μὲν, περὶ τὸ μέλαν, καὶ τὸ λευκόν· καὶ τὰ τούτου μεταξὺ χρώματα· ἀκοὴ δὲ, περὶ τὸν βαρὺν, καὶ τὸν ὀξὺν φθόγγον, καὶ τοὺς μεταξύ· ὄσφρησις περὶ τὸ εὐῶδες, καὶ τὸ δυσῶδες· γεῦσις, περὶ τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ πικρὸν, καὶ τὰ τούτων μεταξύ· ἡ μέντοι ἁφὴ, περὶ πλείους ἀντιθέσεις ἔχει, οὐκ οὔσας ὑπ᾽ ἀλλήλοις· περί τε γὰρ τὸ θερμόν· καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ ὑγρὸν καὶ τὸ ξηρὸν, καὶ τὸ σκληρὸν, καὶ μαλακὸν, τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον· τὸ μανὸν, καὶ τὸ πυκνόν· ἅπερ ὑπάλληλα εἶναι οὐ δύναται· ὅτι αἱ αἰσθήσεις, τῶν μειζόνων αἰσθητῶν ἀντιλαμβανόμεναι, οὐκέτι μετ᾽ ἐκείνων τῶν ἡττόνων ἀντιλαμβάνεσθαι δύναται· ὁ γὰρ πληκτικωτέρων χυμῶν γευσάμενος, τῶν ἠρεμαιοτέρων οὐκ ἐπαισθάνεται· καὶ ὁ μεγάλων ψόφων ἀκούσας, πρὸς τοὺς ἥττους ἐστὶν ἀνεπαίσθητος· καὶ ὁ πρὸς ἥλιον ἀτενίσας ἀναγνῶναι, οὐ δύναται οὐδὲ τῶν ἄλλων ἀκριβῶς ὁρατῶν ἀντιλαμβάνεσθαι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἁφῆς· ὁ δὲ νοῦς, τούτοις ἐναντίως ἔχει· ὅσῳ γὰρ τῶν μειζόνων νοητῶν ἀντιλαμβάνεται, τοσούτῳ καὶ ἀκριβέστερός ἐστι πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἡττόνων· καὶ τὰς μὲν αἰσθήσεις, αἱ ὑπερβολαὶ τῶν αἰσθητῶν φθείρουσιν· ὑπερβολὴ γὰρ φωτὸς, ζόφου, ἔφθειρε τὴν ὄψιν· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· τὸν δὲ νοῦν τῶν μειζόνων νοητῶν ἡ ἀντίληψις, ὀξυδερκέστερον ποιεῖ· ὅτι κοινὰ αἰσθητὰ, πέντε· πρῶτον, κίνησις· δεύτερον, ἠρεμία· τρίτον, ἀριθμός· τέταρτον, σχῆμα· πέμπτον, μέγεθος· κοινὰ δὲ ταῦτα εἶναι λέγονται, οὐχ ὅτι ἓν ἕκαστον αὐτῶν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτει, ἀλλ᾽ ὅτι ἕκαστον, πλείοσι καὶ οὐ μιᾷ· τινὰ δὲ καὶ πάσαις ἅμα· τὸ μὲν γὰρ μέγεθος, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν ὄψεως καὶ ἁφῆς· ὁρῶμεν γὰρ ὅτι μέγας ἐστὶ τυχὸν ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἁπτόμενοι αἰσθανόμεθα, ὅτι μέγας ἢ μικρὸς ὁ προσπεσὼν ὄγκος, καὶ τὸ διάστημα· ἤδη δὲ καὶ ψόφου λέγομεν ἠσθῆσθαι, μεγάλου ἢ μικροῦ· ἀλλ᾽ ἐνταῦθα τὸ μέγεθος, κατὰ ἀναλογίαν εἴληπται· οὐ κυρίως· μέγεθος γὰρ λέγομεν τὸ συνεχὲς, τῶν κοινῶν εἶναι αἰσθητῶν· ὁ μέντοι μέγας ψόφος, ποιότητός ἐστιν ἐπιτεταμένης δηλωτικός· διὸ τὸ ἀμυδρὸν ἢ σφοδρὸν, κυρίως ἐπὶ τῶν ψόφων ἁρμόζει λέγειν· τὸ δὲ σχῆμα, κοινὸν ὄψεως καὶ ἁφῆς· σχῆμα δὲ, οὐ τὸ τετράγωνον, ἢ ὀκτάγωνον· τοῦτο γὰρ λέγω ἐστι, τὸ εἰπεῖν ὅτι σχῆμά ἐστι τὸ ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, ἢ ὑπὸ τριῶν, ἢ ὅσων δήποτε, ἀλλ᾽ ὅτι ἁπλῶς περιγέγραπται· πᾶσα δὲ περιγραφὴ, κατά, τι τῶν σχημάτων γίνεται· καὶ τὰ ἄλογα γοῦν, ὅταν ἐπὶ μικρὸν ὕψος καὶ ἐπανάστημα γῆς ἐμπέσωσιν, ἐπιβαίνουσι διελθεῖν·

εἰς δὲ ὑψηλὸν καὶ ἀπόκρημνον ἐμπεσόντα, οὐκ ἔστι χερεῖ παρελθεῖν, συναισθόμενα τοῦ μεγέθους τοῦ χήματος. ὁ δὲ ἀριθμὸς, κοινόν ἐστιν αἰσθητὸν πασῶν· ὁρῶμεν γὰρ, ὅτι πέντε τυχὸν ἄνθρωποι· ἀλλὰ καὶ ψηλαφῶντες, τοῦτο αὐτὸ ἰσμὲν· καὶ μὴν, ἀκούοντες. Αἰσθητικὸν, πᾶν ζῶον αἴσθησιν φόβου καὶ θανάτου ἔχον· ἢ αὐτὸ τὸ ζῶον τὸ κεκτημένον τὰς αἰσθήσεις.

Αἰσθητὰ, τὰ ὁρώμενα· τὰ πεφυκότα ταῖς αἰσθήσεσιν ὑποπίπτειν· οἷον χρῶμα· σχῆμα· καὶ ὄγκος· καὶ πηλικότης· καὶ ἀντιτυπία· καὶ μαλακότης· ψόφος· καὶ ἀτμοὶ· καὶ χυμοὶ· λειότης· τραχύτης· καὶ τὰ τοιαῦτα. αἰσθανόμενόν ἐστι ζῶον ἀντιληπτικὸν, κατὰ δύναμιν φυσικὴν τῶν αἰσθητῶν. Αἰσθητήρια, τὰ ὄργανα· ἤγουν τὰ μέλη, δι' ὧν αἰσθανόμεθα· καὶ αἱ αἰσθήσεις τοῦ ἀνθρώπου· ἢ ἐν οἷς καθίδρυται ἡ αἴσθησις. Αἴσθειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄσθμα, καὶ τὸ ἀσθμαίνειν· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου αἴσθειν, καὶ ἡ αἴσθησις κατὰ συναίρεσιν γίνεται. Αἴστωρ ὁ ἀμαθής. Αἰστῶσαι, ἀφανίσαι· φονεῦσαι. Αἴσθων, ἀντὶ τοῦ ἀποπνέων ἐκ τοῦ ἄω· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ αἰσθόμενος, ὡς τὸ αἴσθειν συναιρουμένου εἰς ῥῆμα αἰσθήσεως· ἣν οἱ ἄοντες ἤτοι πνέοντες καὶ ζῶντες ἔχουσι· κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον· ἔστι γὰρ ἀΐω ῥῆμα, ἐξ οὗ τὸ· φίλον ἄϊτο ἦτορ· τούτου μέλλων, ἀΐσω ἄχρηστος· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ θ ἐνεστὼς ἀΐσθω, ὡς βιβῶ, βιβάσω, βιβάσθω· οἷον μακρὰ βιβάσθω· ἔδω, ἔσω, ἔσθω. Ἀΐειν ἐξέπνεεν ἐκ τοῦ ἀΐω ὃ σημαίνει τὸ αἰσθάνομαι· τὸ δὲ ἀΐω, ἐκ τοῦ ἴα· ὃ σημαίνει τὴν φωνήν. Ἀΐς, καὶ κλίνεται ἀΐδος· γίνεται, παρὰ τὸ α στερητικὸν, καὶ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ βλέπω· καθάπερ καὶ ἐκ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ τοῦ εἴδω εἴσω τὸ γινώσκω, νῆϊς ὁ ἄπειρος καὶ ἀνεπιστήμων· ἔστι γὰρ ἀΐς, τόπος σκοτεινὸς ὑπὸ γῆν, ἀφωρισμένος ψυχαῖς· διὸ καὶ ἀΐδης λέγεται ὁ αὐτὸς, καὶ ἀϊδωνεύς· ὡς δὲ τινές φασι καὶ ᾅδης, κατὰ συναίρεσιν τοῦ ἀΐδης· καὶ ἀΐς ὁ μὴ βλεπόμενος, καὶ ὁ ἀνίσχυρος· ἀπὸ τοῦ ἲς ἡ δύναμις. Αἴσηπος ποταμός· οὗ μέλαν ὕδωρ λέγει ὁ ποιητής· ἢ κατὰ ἐπίθετον· καθ' ὃ καὶ κυανώπιδα λέγει ἀμφιτρίτην· καὶ ποσειδῶνα κυανοχαίτην· καὶ ταύρους μέλανας θύεσθαι τῷ ποσειδῶνι λέγεται· ἢ διὰ τὸ βαθύ· καλλίμαχος δὲ παραφράσας, ἑλικώπατον ὕδωρ αἰσήπου φησίν. Αἴσια γνήσια· δίκαια· δεξιά· ἢ εἱμαρμένα, καὶ καθήκοντα. Αἴσιμα πάντα, ὅ ἐστι καθήκοντα, καὶ δίκαια· καὶ παρ' ὁμήρῳ, ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα· ἐγγύς ἐστι τοῦ εἰπεῖν, ὡς πάντων μέτρον ἄριστον. Αἴσιμον ἦμαρ παρίσταται παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας· τουτέστιν ἐγγὺς αὐτῶν ἵσταται, ὄλεθρος ὁ ἀποκείμενος· καὶ ἐν ἰλιάδι, εἰς ταυτὸν ἄγεται τῇ ταλαντευομένῃ κηρὶ· ὡς ἴσον ὄν, τὸ ἑτέρου σαν εἰπεῖν κῆρα, καὶ ἑτέρου αἴσιμον ἦμαρ, ἡ μεμοιραμένη ἡμέρα· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ σπορὰ σπόριμος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ αἶσα αἴσιμος· ὅθεν καὶ τὸ αἰσιμία. Αἰσίμη πρὶν φρεσὶν ᾔδη· ἔστι δὲ αἰσίμη, ἡ τηροῦσα τὸ αἴσιον· ἤτοι καθῆκον, καὶ δίκαιον· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἴσιμος, ὁμοίως τῷ ἔρημος ἐρήμη, καὶ χρήσιμος χρησίμη. Αἰσιμίδαι, οἰκίας γένος. Ἱστορία. Αἴσιμος· αἴσιμος ὁ ἀντικλείας ἀδελφὸς, σίνωνα γεννᾷ· ὃς αἰκισάμενος ἑαυτὸν πλησίον τοῦ δουρείου ἵππου ἐκάθητο· οἱ δὲ ἕλληνες, ὥς φησι τρυφιόδωρος, Πῦρ ὡς εἶδον πηκταῖσιν ἐνὶ κλισίῃσι, βαλόντες πρὸς τένεδον κατῆραν, καὶ τὰς περὶ τὴν τροίαν καλυδνὰς νήσους· ἀφ' ὧν νήσων, δύο δράκοντες πόρκις τε καὶ χαρίβοια διανηξάμενοι, τὸν παῖδα τοῦ λαοκόοντος ἀνεῖλον μέσον παντὸς τοῦ λαοῦ, ὅτι τῷ δόρατι βαλεῖν τὸν δούριον ἵππον ἐτόλμησε· τότε δὲ τῶν τρώων κατελθόντων καὶ ἀπατηθέντων δόλοις τοῦ σίνωνος, καὶ ἑλκυσάντων αὐτὸν περὶ τὴν πόλιν, καὶ μέθης καὶ χαρᾶς καὶ ὕπνου συγχεθέντων, αὐτὸς ὁ σίνων, ὡς ἦν αὐτῷ συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς ἕλλησιν, ὡς ὁ λέσχης φησὶν· Ἠνίκα νὺξ μὲν ἔην μέση λαμπρὴ δ' ἐπέτελλε σελήνη, προσκαλεῖται αὐτοὺς διὰ τοῦ φρυκτοῦ· εἰς τροίαν καὶ εἷλον.

Αἴσιον, τὸ δίκαιον· μέτριον· δεξιὸν· ἀγαθὸν· καὶ ὑπεραίσιον, τὸ ὑπέρμετρον· ἐξαίσιον τὸ θαυμαστὸν· ἀπαίσιον, τὸ μισητόν· κυρίως δὲ, ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων μαντείας λέγεται τὸ ἀπαίσιον· καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπ' ἄλλων· οἷον ἀπαίσιοι ὄρνιθες, οἱ δυσοιώνιστοι· αἴσιοι δὲ τὸ ἐναντίον οἱ εὐσύμβολοι· τουτέστιν οἱ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες, ὡς τό, Πολλοὶ ὄρνιθες πέτονται· οὐ δὲ πάντες ἐναίσιμοι· ἤγουν σημαίνοντές τι μέλλον· αἴσιος ὄρνις καὶ ἀπαίσιος, ἐκ τῆς καθ' εἱμαρμένην αἴσης παρονομάζονται. Αἰσίως, καλῶς· δεξιῶς· εὐριπίδης τημένῳ. Αἶσμα, ἆσμα· καὶ αἰσμάτων, δαπανημάτων. Αἴσονται, διασείονται· κινοῦνται· κρέμανται. Αἰσοὶ· θεοὶ ὑπὸ τυρρηνῶν. Ἄϊσσον, ἄϊσον· ἄγνωστον. Ἄϊσσονες, φραγμοί. Αἰστήτωρ, χοιροβοσκός. Ἄϊστι, ἀφανῶς. Ἀΐσσουσιν, ὁρμῶσιν. Ἄϊστορες, ἄπειροι. Ἀϊστωθείη, ἀφανισθείη. Ἄϊστωρ, ἄπειρος· ἀμαθής. Ἀϊστωθέντα, ἀφανισθέντα. Ἀΐσσων παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπαΐσσων, καὶ ὑποφεύγων· καὶ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ· καὶ ἀΐσσων παρ' ὁμήρῳ, σπεύδων. Ἄϊστος, ἄπυστος· τὸν τελείως ἀφανῆ σημαίνει· περὶ οὗ μηδὲν ἴσησί τις· οὔτε αὐτὸς ἰδὼν, οὔτε γνοὺς ἀπὸ πύστεως, ἤτοι μαθήσεως· καὶ ἄϊστον, ἀφανῆ· ἄγνωστον· ἡ ἄϊστος εἰ μὲν σημαίνει τὸν ἀφανῆ, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ βλέπω· ὁ μέλλων, εἴσω· ὁ παρακείμενος εἶκα· ὁ παθητικὸς, εἴσμαι· ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου, ἰστὸς καὶ ἄϊστος· εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἄγνωστον, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω ὁμοίως· ἐκ τούτων καὶ τὸ ἀϊστῶσαι. Ἀϊστῶσαι, ἀπὸ τοῦ ἀϊστῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἀφανίζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἰστῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀϊστῶ καὶ ἀϊστῶσαι, καὶ ἀϊστώσειαν.

Ἀϊστώσας, ἀφανίσας. Αἰσυήτης, δημογέρων· ἀρχαῖος· παρώνυμος· ἴσος τῷ αἰσυητῆρι νεανίᾳ, ἀντήνορός φασι καὶ οὐκαλέγοντος· ἕτεροι ἱστοροῦσι τὸν αἰσυήτην τοῦ τὸν ἔγγονον οὐκαλέγοντος. Αἰσυητῆρι, χοιροβοσκῷ. Ἄϊσυλα, ἄδικα ἁμαρτωλά· παράνομα· ἀπρεπῆ· αἴσυλα ῥέζεις· ὁ δὲ ἀππίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, φησὶ τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης· τουτέστιν ἁμαρτωλά· βέλτιον δὲ, τὸ μὴ δοκεῖν ἐγκεῖσθαι τὰ σεσυλημένα· οὐκέτι γὰρ ἡ αἶσα φανήσεται ἐγκειμένη· ἔστιν οὖν αἴσυλα κατὰ παρέλλειψιν ἑτέρου α δηλοῦντος τὰ ἀαίσυλα· ἤγουν τὰ ἐστερημένα τῆς αἴσης· τουτέστι τοῦ καθήκοντος· καὶ αἴσυλα ῥέζεις· ἀπρεπῆ πράττεις· ἢ αἴσυλα, τὰ ἄδικα· καὶ τῆς αἴσης ἤτοι τοῦ καθήκοντος σεσυλημένα· ὡς συγκεκόφθαι ἀπὸ τοῦ αἰσύσηλα· ἢ αἴσυλα τὰ ἐφάρματα οἱονεὶ αἰσόσυλα· ἤγουν δι' ὧν συλᾶται τὸ αἴσιον· ἢ τὰ βλαπτικά· παρὰ τὸ ἆσαι κατὰ παραγωγὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ ι· ἢ αἴσυλα, ἄδικα· ἐκ δὲ τοῦ αἴσυλα ῥέζειν, ἡ σύνθεσις ἐπενοήθη τοῦ αἰσυλοεργός· αἴσυλον δὲ, οὐ μόνον δι' οὗ συλᾶται τὸ αἴσιον· ἵνα ᾖ αἰσόσυλον, καὶ κατὰ συγκοπὴν αἴσυλον, ἀλλὰ καὶ δι' οὗ βλάβη γίνεται· παρὰ τὸ ἆσαι, ὅ ἐστι βλάψαι· μάλιστα δὲ παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἴσον, κατὰ συναίρεσιν, αἴσυλον τὸ ἐστερημένον ἰσότητος· ἤτοι τοῦ δικαίου. Αἰσυμνῆται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, βραβευταί· ἀγωνοθέται· ἀγῶνος ἐπίσκοποι.

τὸ αἴτιον νέμεται· ἢ ἄλλως δ᾽ εἰπεῖν, οἱ τὸ αἴσιον ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις· ὅ ἐστι τὸ κατὰ μοῖραν καὶ τὸ καθῆκον, τὸ αἴτιον ὑμνοῦντες, τῷ εἰρημένῳ αἰτίῳ συστοιχεῖ· καὶ τὸ αἴσιμον, ἐξοῦ καὶ τὸ ἐναίσιμον· τὸ δὲ ἐναισίμου, ῥῆμα αἰσιμῶ· τὸ ἀναισιμῶ· τούτων δὲ αἰσιμοῦν μὲν ἐστὶ ἅπαντος, τὸ εἰς δέον ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν· ἀναισιμοῦν δὲ, ἴσως τὸ ἀνάπαλιν ὡς δῆλον· Τὰς γυναῖκας ἀπέπνιξας ἐν πολιορκίᾳ· δηλαδὴ, ἵνα μὴ ἀναισιμῶσι τὸν σῖτον. Αἰσυμνᾶ, βασιλεύει· ἄρχει· εὐριπίδης μηδείᾳ· Αἰσυμνητὴρ, ὁ βασιλεύς· ὁ τὸ καθῆκον ὑμνῶν καὶ σέβων· ἢ αἰσυμενετὴρ, ὁ ἐν τῷ καθήκοντι μένων· οἱ δὲ, παρὰ τὸ αἰσυμνᾶν, ὅ ἐστι τὸ αἰσίων μνήμην ποιεῖσθαι ἢ αἰσιομήτης, ὁ αἴσια βουλευόμενος· ὁ γὰρ τύραννος τοὐναντίον. Αἰσύμη, πόλις τρωϊκή· Αἰσυμνῆται, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες· ἢ ὑπηρέται· ἢ οἱ νεανίαι. Αἰσύφηλος, δειλός· ψευδής· ἀπατηλός· Αἴσχεα πολλὰ ὁρόων, ἀντὶ τοῦ πολλὰ βλέπων μὴ καλά· ὀνείδη ὕβρεις· ἐναντίον γὰρ τὸ αἶσχος καὶ τὸ αἰσχρὸν πρὸς τὸ καλόν· Αἰσχέας, αἰσχύνας· Αἴσχιστος, αἰσχρότατος· κακός· μυσαρός· Αἰσχίω, χείρονα· Αἰσχρὰ, μυσαρὰ· κακά· εὐριπίδης τρῳάσιν. Αἰσχρὰ ἔπη συνήθως, οἱ ὀνειδιστικοὶ, ὅ ἐστι ψεκτοὶ λόγοι· ὥσπερ ἀνάπαλιν, καλὰ ἔπη· καὶ ὡς εἰπεῖν εὐειδῆ τὰ ἐγκωμιαστικά· Αἶσχος, ἀτιμία· ὕβρις· καὶ ἡ αἰσχύνη· Αἰσχρὸς, αἰσχρότης· κακότης· κακία· λοιδορία· μῖσος· αἰσχύνη· παρὰ τὸ αἶσχος· τοῦτο παρὰ τὸ ἴσχειν τοὺς λαμβάνοντας αὐτό.

Αἰσχύνει, αἰκίζεται· λυμαίνεται. Αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι· αἰσχύνομαι ταῖς προτέραις ἁμαρτίαις. Αἰσχύνω ἕτερον, καὶ αἰσχύνομαι ἐγὼ, ἐφ᾽ οἷς ἐπλημμέλησα· καὶ αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτοῦ συμφοράς· καὶ αἰσχύνομαί σε· καὶ τὴν σὴν ἡλικίαν· αἰσχύνω, ῥῆμά ἐστιν ἀντίθετον τοῦ καλὸν εἶναι· καθὰ καὶ τὸ αἶσχος, τῷ κάλλει ἀντίκειται· αἰσχύνεται δὲ νεκρὸς, ὅτι ἀπορρύφθη ἢ ἄλλο, τι τοιοῦτον πάθη· τὰ διὰ τοῦ υνω, ὡς αἰσχύνω, καὶ πλατύνω, μακρὸν τὸ υ ἔχουσιν· καὶ αἰσχύνω, ἐπὶ αὐτῶν πράξεων λέγεται καὶ αἰσχρῶν· ὅθεν ἀναίσχυντος, ὁ μὴ αἰσχυνόμενος, ἐπὶ τοῖς ἀτόποις· καὶ ἀναισχυντία, τὸ πρᾶγμα· αἰσχύνω ἕτερον, αἰσχύνομαι δὲ ἐγώ· ἐφ᾽ οἷς ἐπλημμέλησα· αἰσχύνω μὲν, μακρὸν τὸ χυ· αἰσχυνῶ δὲ ἐπὶ μέλλοντος βραχύ· ὅτι τοῦ ἑνὸς συμφώνου λείψαντος, ἔμεινε βραχύ· καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος φύσει μακρὰ πάντα· πλὴν τῶν παραληγομένων τῷ ε ἐπὶ τοῦ μέλλοντος· ὅμως εἰς θέσει μακρὰν μεταπίπτουσι· σπείρω, σπέρσω, σπερῶ· κατὰ γὰρ τὴν ἁπάντων μελλόντων ἀναλογίαν, διὰ τοῦ σ ὤφελον καὶ οἱ ταύτης τῆς συζυγίας προφέρεσθαι μέλλοντες· ἀπέλειψε δὲ ἡ χρῆσις, ὅτι ἀμεταβόλων ἡγουμένων, τὸ σ οὐχ ἕπεται· ὁ παρακείμενος ᾔσχυκα· ὅτι παραλήγουσαν τὴν αυ ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλλοντι· ὁ ἀόριστος, ᾔσχυνα· ὅτι εἰ πλεονάζει ὁ μέλλων, καὶ τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνει ὁ ἀόριστος· τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων ἀπαθῶς τῶν τῆς πέμπτης συζυγίας συμβαίνει· Αἰσχινάδου παρ᾽ ἀριστοφάνει, ὡς τοῦ αἰσχινάδου μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐχόντος καρπίμους μυῤῥίνας, ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν· ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ· ἢ φίλου. Αἴσχιον, οὐκ αἰσχρότερον· καὶ αἰσχυντηρὸς, οὐκ αἰσχυντηλός· Αἰσχίοις ἄνδρας, ἀμόρφοις. Αἴσχιστος τὸ εἶδος· ἀντὶ τοῦ δυσειδέστατος· Αἰσχίω, ἀμείνω, χείρω, κρείττω, ἀττικῶς· κοινῶς δὲ, αἰσχίονα, ἀμείνονα, χείρονα, κρείττονα. Αἰσχιοκερδὴς, ἐπιθυμητὴς κακῶν. Αἰσχρουργίας, αἰσχρᾶς ἐργασίας· Αἰσχροῖς, τοῖς αἰσχύνην ἐνεγκεῖν δυναμένοις· Αἰσχροῦ δὲ εἴδη τέσσαρα· ἄδικον· δειλόν· ἄκοσμον· ἄμορφον· Αἴσων, ὁ ἥρως, παρὰ τὴν αἶσαν· δοκεῖ ἀπὸ πλεονασμοῦ γεγονέναι· αἴσων μὲν πατὴρ, ἰάσων δὲ υἱὸς, κατὰ διάλυσιν τῆς αι διφθόγγου, καὶ μετάθεσιν τοῦ ι· καὶ αἵμων μὲν πατὴρ, μαίων δὲ υἱὸς, ὃν τυδεὺς ἀνεῖλε· τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ διφθόγγου ἐντιθείσης· μαίων γάρ φησιν αἱμωνίδης· Αἰσώπου γελοῖα, οὓς ἔλεγον τοὺς αἰσώπου μύθοις· καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς δικαστηρίοις ἐστὶν ὅτι, τοῖς αἰσωπείοις ἐχρῶντο μύθοις. Αἰσχυνετάτην, καταισχύνουν· Αἰσχύνη, ἐντροπή· Αἶτα, πνοήν· Αἴταν, ἑταῖρον· Αἴτας, ἑταίρους· Αἰτία, πρόφασις· Αἶται, θυγατέρες διὸς, αἱ τοῖς δεομένοις βοηθοῦσαι· Αἴτη, ἀπήρωτον· Αἰτητὰ, τὰ κατ᾽ ἔρανον διδόμενα· Αἰτιαμάτων, ἐγκλημάτων· Αἰτιατὰ, τὰ ἐκ τοῦ αἰτίου γινόμενα· Αἰτιατικὴν, ἀντὶ δοτικῆς οἱ ἀττικοὶ ἠγαπήκασιν· ὡς θουκυδίδης· Εἰ οὖν τι σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστόν· ἀντὶ τοῦ σοί· ἔτι, τὸ αἰτιατικὰς πτώσεις λαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν ἴδιόν ἐστιν· οἷον μή τεσύ γ᾽ ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην· ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου· καὶ ἡσίοδος· Οὔ τι δία, βροτοὶ ἄνδρες· ἀντὶ τοῦ διός· καὶ διὸς ἐν διϊπετέος, ἀντὶ τοῦ διοῦ· καὶ αἰτιατικὰς ἀντὶ εὐθείας παραλαμβάνειν, ἀττικῶν ἐστιν· ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν· ὡς τὸ, Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν· ἀντὶ τοῦ δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κῆρυξ, ὁ παρὰ τοὺς βροτοὺς οἰχόμενος. Αἰτία, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρχῆς· ἤγουν, ἡ πηγὴ καὶ ἡ ῥίζα· αἰτία καὶ ἡ πρόξενος· αἰτία, ἡ ἀφορμὴ, καὶ ἡ κατηγορία· Αἰτιᾶται, μέμφεται. Αἰτιατικὴν, εἰς τὴν ους λήγουσαν, διὰ τοῦ ως αἰολεῖς καὶ δωριεῖς προφέρουσιν· οἷον τοὺς ἀνθρώπους, τὼς ἀνθρώπως λέγουσιν. Αἴτνη, πόλις οὕτω καλουμένη· Αἴτης, πτωχός· Αἰτίζων ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ αἰτῶν· ὡς τὸ, αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας· Αἰτήσας, ἀπολαύσας· Αἴτημα, ζήτημα, καὶ ἡ ἐπιθυμία· δαδ᾽· Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, τὸ αἴτημα αὐτῶν.

Αἰτήσασθαι, χρήσασθαι· Αἰτήσιος, μεταίτων· Αἴτης ὑπὸ τῶν θεσσαλῶν λέγεται ὁ ἐρώμενος· εἰσπνήλος ὑπὸ λακώνων ὁ ἐραστὴς, ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. Αἰτηταὶ οἱ παρά τινός τι αἰτοῦντες· Οἱ δὲ ῥόδιοι τῷ πέρσει οὐκ αἰτηταὶ τῆς εἰρήνης μᾶλλον, ἢ δόται ὄντες· Αἰτίαι αἱ πρόξενοι· αἰτίαι δὲ, αἱ ἀφορμαὶ καὶ μέμψεις· Αἰτίας, ἐρωτικὰς χορδὰς σημαίνει· Αἴτιος, ὁ τὴν ἀφορμὴν δούς· ὡς τὸ αἴτιος εἶ ταύτης τῆς παῤῥησίας· καὶ αἴτιος, ὁ ποιητὴς καὶ κτίστης· Αἴτησις· παρὰ ἀριστοτέλει αἴτησίς ἐστι, τοῦ ἐν αἰτήσει ἡ ἐν λόγοις παραγωγή· τὸ λαμβάνειν τι παρὰ τοῦ ἀποκρινομένου, καὶ μετὰ ταῦτα πειρᾶσθαι τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ παρ᾽ αὐτοῦ λαμβάνειν, καὶ διὰ τούτου τοῦ τρόπου δεῖξαι τὴν ἐναντιολογίαν τῶν ἀποκρίσεων· Αἴτιον· Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ αἴτιον ἀεὶ παρ᾽ ὁμήρῳ τὸ τὴν αἰτίαν τοῦ γινομένου ἔχον· οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ὑπευθύνου τὴν λέξιν τιθέασιν· ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὸ, αἴτιος ὁ γράψας· αἴτια καλλιμάχου· ἤγουν ὑπεύθυνος καὶ κολάσεως ἄξιος· αἴτιος οὖν παρ᾽ ὁμήρῳ λέγεται ὁ αἰτιατέος καὶ μεμπτέος, καὶ ὁ ὑπὸ μέμψιν καὶ αἰτίασιν κείμενος· καὶ ἀπολύτως λαμβάνεται· οἷον, Οὔτοι μοι αἴτιοι εἰσὶν οἱ τρῶες· καὶ οὔτοι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν· Ἄλλως· Ἰστέον ὅτι τὸ αἴτιον, πολλαχῶς λέγεται· λέγεται γὰρ ποιητικὸν αἴτιον, ὡς ὑποδειγματικῶς εἰπεῖν· ὁ τίκτων τῆς

κλίνης ποιητικὸν αἴτιον, ὡς ἡ ἀνάπαυσις δι' ἣν ἡ κλίνη· ὑλικὸν αἴτιον, ὡς τὸ ξύλον, ἐξ οὗ ἡ κλίνη· εἰδικὸν αἴτιον, ἡ διατυπουμένη ἐν τῷ νῷ τοῦ τεχνίτου, καὶ διασκευαζομένη κατὰ διάνοιαν, καὶ εἰδοποιουμένη διαμόρφωσις· παραδειγματικὸν αἴτιον, ὡς ἑτέρα κλίνη πρὸς ἣν ἰδὼν ὁ τεχνίτης, τὴν εἰς ἔργον αὐτῷ προκειμένην ἐδημιούργησε· φυσικὸν αἴτιον, ὡς ὁ πατὴρ τοῦ υἱοῦ· καθὸ καὶ μόνον ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ μονογενοῦς εἶναι λέγεται. τῆς δὲ κτίσεως ποιητικὸν αἴτιον εἶναι λέγομεν τὸν θεόν· τελικὸν αἴτιον τὴν τῶν δημιουργηθέντων εὐεργεσίαν, καὶ τὴν περὶ αὐτὰ ἀγαθότητα· εἰδικὸν αἴτιον, τὴν ἐν αὐτῷ τῶν δημιουργηθέντων γνῶσιν φαμέν· ἣν ἐξ ἀϊδίου καὶ προαιώνιον ἔχειν, οὐχ ὕστερον αὐτῷ ἐπιγινομένην· ἀλλὰ συνουσιωνίζουσαν καὶ συμπαρεκτεινομένην ἀεί· τὸ δὲ ὑλικὸν αἴτιον καὶ ὀργανικὸν, καὶ παραδειγματικὸν, πόῤῥω τῆς θείας καὶ ἀπειροδυνάμου φύσεως. Αἰτιῶδες ψεῦδος· ἢ ἀπὸ ψεύδους ἄρχεται ἢ μὴ εἰς ἀκόλουθον λήγει· ἢ ἔχει τῷ λήγοντι τὸ ἀρχόμενον ἀκόλουθον· οἷον διότι νύξ ἐστι, δίων περιπατεῖ. Αἰτιῶ, μέμφου· προστακτικόν· αἰτιῶμαι, παρατατικὸς ᾐτιώμην, ᾐτιῶ, ᾐτιᾶτο· τὸ προστακτικὸν αἰτιῶ, αἰτιάσθω. Αἰτιῶμαι, ᾐτιώμην· αἰτιάσομαι, ᾐτιασάμην, αἰτιᾶμαι, ὅτι σοι γράμματα οὐκ ἔπεμψα. Αἰτναῖος πῶλος, ἀντὶ τοῦ μεγάλος· αἰτναίαν, ἐπὶ πώλου βεβῶσαν, καὶ αἰτναῖος κάνθαρος ὁ μέγας· Αἰτναῖον λέγει ἀριστοφάνης κάνθαρον, τὸν ὑπερμεγέθη· μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ αἴτνη· ἢ ὅτι διάφοροι κάνθαροι εὑρίσκονται· ἢ ἀντὶ τοῦ μέγα ὡς ἡ αἴτνη· ἢ ὅτι οἱ αἰτναῖοι ἵπποι ταχεῖς καὶ διαβόητοι πρὸς τὸν δρόμον· ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ αἰτναῖοι κάνθαροι. Αἴτνη, σικελίας ὄρος ἐν κατάνῃ ἐστίν· ἀπὸ αἴτνης τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὡς φησιν ἄλκιμος· σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ περὶ σικελίας αἴτνην φησὶ, κρῖναι ἥφαιστον καὶ δήμητραν περὶ τῆς χώρας ἐρισάντας· δημήτριος δὲ ὁ καλλατιανὸς, τοῦ βριάρεω ἑνὸς τῶν κυκλώπων, παῖδας γενέσθαι σικανὸν, καὶ αἴτνην· ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα· ἐν ἧ καὶ τὸ αἰτναῖον πῦρ ἀναδίδοται. Αἶτος, ὄνομα κύριον. Αἶτος τὸ ἐνδιαίτημα· οἷον διὸς αἴτει πανδόκῳ· πίνδαρος ἐν ὀλυμπιονίκαις· καινῶς. Αἴτεσθαι, δικάζειν· ἢ δικάζεσθαι. Αἴτων, ὁρμῶν. Αἴτυρον, ὕαλλον. Αἰτοῦμαι λέγουσιν ὅταν ζητῇ τις ὃ μέλλει ἀποδώσειν· οἷον ἐπὶ δανείου· αἰτῶ δὲ ἄρτον ὃ δηλονότι οὐκ ἀποδώσω· εὕρηται δὲ καὶ αἰτοῦμαι ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς αἰτῶ· λιβάνιος τίτοι, νῦν αἰτοῦμαι· ἔστι δὲ αἰτοῦμαι καὶ τὸ παρά τινος ζητοῦμαί τι, ὡς ὁ αὐτὸς πολλάκις ἔφασκες ἀδικεῖσθαι μηδὲν αἰτούμενος παρ' ἡμῶν. Αἰτῶ ἐπὶ τῶν ἅπαξ τι λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι· τὸ δὲ αἰτοῦμαι, ἐπὶ τῶν χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν· αἰτῶ τῷ ζητῶ· αἰτοῦμαι τὸ μετὰ παρακλήσεως αἰτῶ καὶ ἱκετεύω. Αἰτούμενος, ὁ λαβὼν, καὶ αὖθις ἀποδώσων· καὶ αἰτούμενος, ὁ κιχράμενος. Ἀτριτόνητε, ἀκαταπόνητε. Αἰτώλιος, διφορεῖται ὁμοίως τῷ δάρδανος, δαρδάνιος· κάπρος, κάπριος· καῖσρος, καίσριος· ἔκτοπος, ἐκτόπιος· ὁ καὶ ἄμορφος παρὰ σοφοκλεῖ· ἔγχωρος, οὗ χρῆσις παρὰ λυκόφρονι, ἐγχώριος. Αἰτώλιον, τὸν αἰτωλὸν τῷ γένει. Αἰτωλὸς, ἀπὸ τοῦ αἴτειν παραχθῆναι ἔοικεν· ὡς δηλοῖ καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας εἰπὼν, ὅπερ ἐστὶ καὶ αἰτωλὸς ἐπίθετον, παρὰ τὸ αἴτειν ῥῆμα· καὶ αἰτωλοὶ τὸ ἔθνος ἀπὸ αἰτωλοῦ καλοῦνται υἱοῦ ἐνδυμίωνος· ὃς ἐκπεσὼν πάσης τῆς ἐν πελοποννήσῳ πρὸς σαλμονέως, συνῴκησε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν αἰτωλίαν· πρότερον δέ φασιν, ὑάντες ἐκαλοῦντο· ἦν δέ φασι καὶ πελοποννήσου πόλις αἰτωλία. ὀξύνεται δὲ τὸ αἰτωλὸς, ὡς τὸ πακτωλὸς καὶ ἁμαρτωλὸς, καὶ ὅλως τὰ ἔχοντα τὸ τ πρὸ τοῦ ω ἀρσενικά· διὸ ὁ μαυσωλὸς προπαροξύνεται ὡς μὴ ἔχον τὸ τ· ἱστορεῖται δὲ ὅτι εὐδοκίμουν οἱ αἰτωλοὶ περὶ σφενδόνην μακροβολωτέραν διὰ τὸ τὴν γεωγραφίαν ἐκτείνουσαν, ἐκ τόξου ἐκβολάς· τὸ αἰτωλὸς ὄνομα, ἐχρησίμευσε τῇ κωμῳδικῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ· τὼ μὲν χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν κλωπιδῶν· ἤγουν ὁ δεῖνα, καὶ δωροδοκεῖται καὶ ῥᾳδιουργεῖ, ταῖν χεροῖν μὲν αἰτῶν, τῷ νῷ δὲ κλέπτων. Αἰτῶν, εἰς ἀεὶ ἔχων· καὶ αἰτῶν, ζητῶν παρακαλῶν. Αἴφνης, ἐξαίφνης. Αἰφνίδιον, τὸ ἐξαίφνης· παρὰ τὸ ἀφανὲς ἀφανίδιον, καὶ ἐν συγκοπῇ, αἰφνίδιον. Αἱ χάριτες γυμναὶ, δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι, τὸν ἑαυτῶν κόσμον περιῄρηνται. Αἰχθῆναι, ὁρμηθῆναι. Αἰχθῆτην, ὡρμήσαν δυϊκῶς. Αἰχμαὶ, πόλεμοι. Αἰχμάζω, τὸ ἀκοντίζω, καὶ τὸ ὁπλίζω· αἰχμητὴς, ὁ τῇ αἰχμῇ χρώμενος. Αἰχμάσουσι, δορατομαχήσουσιν. Αἰχμαλωτεύσας, προνομεύσας. Αἰχμάλωτον ποιῶ· καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι· αἰχμαλωτίζω δὲ καὶ αἰχμαλωτίζομαι καὶ πάντες οἱ ἀπὸ τούτων χρόνοι παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀδόκιμοι. Αἰχμαλωτίζοντες, ἀντὶ τοῦ αἰχμαλώτους ἐκ τῆς τοῦ πονηροῦ τυραννίδος λαμβάνοντες, ἀπὸ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν· καὶ ὁ ἀπόστολος· αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ χριστοῦ.

Αἰχμάλωτος, ὁ αἰχμῇ ληφθεὶς, ἢ ὁ ἐκ πολέμου λαμβανόμενος· γίνεται παρὰ τὴν αἰχμὴν τὸ ξίφος, καὶ τὸ ἁλῶναι· ὃ σημαίνει τὸ πορθῆσαι. οὕτω μεθόδιος· ὃς καὶ αἰχμόλετος λέγεται· σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Αἰχμὰς, αἰχμάσουσι· νεώτεροι ἀττικοί· ὡς τὸ δαίνυ δαῖτα· καὶ ἵδρωθ' ὃν ἵδρωσα καὶ ἀρχῶς ἡ μυριαχοῦ συγκειμένη θέσις τῶν ῥημάτων· καὶ τῶν ἐκεῖθεν γενομένων ὀνομάτων· ἴσως δὲ καὶ ἡ παράχρησις τοῦτό ἐστι καθὰ καὶ τὸ γέρας γερόντων· αὐτὸ δὲ καὶ εἰς ἐτυμολογίας ἐμπίπτει σχῆμα· παρὰ τὸ γέρας γὰρ οἱ γέροντες. Αἰχμάσας, ἀκοντίσας· πολεμήσας. Αἰχμὴ κυρίως, μέρος ἔγχεος τὸ ἀκρότατον· δῆλον δὲ ὅτι ταὐτόν ἐστι ἔγχεος αἰχμὴ, καὶ δουρὸς ἀκωκή· αἰχμὴ δὲ παρὰ τὸ αἷμα χέειν τῇ ὀξύτητι· ὅθεν ἡ τραγῳδία τολμήσασα αἰχμὴν βέλεος εἶπε, τὴν ὀξύτητα τοῦ σιδήρου, δι' οὗ οἱ διήκοις τετύφλωται· κυρίως δὲ ἡ ἐπιδορατὶς, ἤγουν τὸ ξίφος τοῦ δόρατος· παρὰ τὸ αἷμα χέειν· μετατεθέντος τοῦ χ· ἀπὸ δὲ αὐτοῦ ὡς χρησιμωτάτου μέρους, καὶ ἅπαν τὸ δόρυ αἰχμὴ συνήθως καλεῖται· ὡς δηλοῖ τὸ ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.

Αἰχμηταὶ ἀνδρῶς, οἱ στρατιῶται· καὶ καλοῦνται οὕτως ἀπὸ ἑνὸς μέρους τῶν ὅπλων· ἤτοι τῆς αἰχμῆς· ὥσπερ ἀπὸ τῶν κνημίδων εὐκνήμιδες οἱ καθόλου εἰπεῖν εὔοπλοι· καὶ ἀπὸ θώρακος θωρηκταί· καὶ ἀπὸ ἀσπίδων ἀσπιδιῶται, καὶ ἀσπισταί· καὶ ἀπὸ κόρυθος, ἤγουν περικεφαλαίας κορυθάικες, καὶ κορυθαίολοι· κορυσταὶ προστεθέντων καὶ τῶν ἵππων ἱπποκορυσταί· δορυκλυτοί· ὁ μέντοι μετ' ὅμηρον ἀπὸ γενικοῦ ὀνόματος τῶν ὅπλων ἐκλήθησαν· ὅθεν καὶ ὁ νεώτεροι οἱ νέοι καὶ ὑπέροπλοι οἱ αὐθάδεις. Αἰχμητὴς, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τοῦ αἰχμάζω, ὁ μέλλων αἰχμάσω, αἰχματής· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, αἰχμητής· εἰ γὰρ ἦν παρώνυμον ἀπὸ τοῦ αἰχμὴ, ὤφειλε βαρύνεσθαι· ὥσπερ ὑπήνη, ὑπηνήτης· καὶ κορύνη, κορυνήτης. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς,

ὀξύνεται· οἷον, ἐραστής· θεατής· λωβητής· δαπανητής· τὸ δὲ πεδήτης· καὶ κωμήτης, καὶ ἀλήτης, οὐ παρὰ ῥῆμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ πέδη, καὶ κώμη, καὶ ἄλη. τὰ δὲ δισύλλαβα βαρύτονα ὀνόματα, δῆλον ὅτι ἀπὸ μονοσυλλάβου περισπωμένου τῆς δευτέρας συζυγίας ἐγένοντο, καὶ βαρύνονται. οἷον, κτῶ, κτήτης, φιλοκτήτης· βῶ, βήτης, διαβήτης· θλῶ, θλάτης· τρῶ, τράτης· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ αἰχμηταί· ἡ γενική, τῶν αἰχμητῶν· καὶ δωρικῶς, αἰχμητάων. Κανών. Τὰς γὰρ εἰς ων γενικὰς, τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ αων προφέρουσιν αἰολεῖς· οἷον, μέλισσαι· μελισσάων· μέλαιναι, μελαινάων· οἱ δὲ δωριεῖς, διὰ τοῦ εων· πύλαι, πυλέων· ὡς τὸ, Ὦ σεῖ πῶν, πυλέων ἐξέσσυτο. Αἰχμίον, τὸ δόρυ. Αἶψα, θᾶττον. Λάζεο τιμήεσσα κυθηριὰς ὑμνοπόλοιο, αἶψα τάδε κλυτὰ δῶρα λεωνίδεω· καὶ αἶψα, ἀντὶ τοῦ ταχέως· εὐθέως ὠκέως· καὶ αἶψά κεν, εὐθέως ἄν· καὶ αἶψα λέλοιπεν, εὐθὺς καταλέλοιπεν. Αἴψεα, τὰ μέλη· οἱ δὲ, ἄψεα. Αἰψελλίζουσαι, αἱ ἀσήμως λαλοῦσαι. Αἰψηρὰ, ταχέα· κοῦφα. Αἰψηρὸς· ὁ ταχύς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν· ὃ σημαίνει τὸ ταχύνειν. Αἰψηρὸς, ἀντὶ τοῦ λαιψηρός· ἴωνες καὶ αἰολεῖς, εἰώθασιν αἴρειν τὰ πρῶτα σύμφωνα τῶν λέξεων· ἀντὶ τοῦ ἓν ἢ, οἷον λαιψηρὸς αἰψηρός· ἀντὶ δύο· οἷον τὸ παρὰ πλευραῖς ἑστάναι πλάγιον, εἶπεν ἐν τοιότητι ὅμηρος, εὐράξ· ἀντὶ τοῦ πλευράξ· οὕτω καὶ πλάνη· καὶ πλανᾶσθαι, ἀποβολῇ τῶν καταρχόντων δύο συμφώνων ἄλη γίνεται· καὶ ἀλᾶσθαι, ἀντιθέσει τοῦ ν εἰς λ ὡς ἀντιστοιχοῦσι δωριεῖς· ἐν τῷ φίντατος φίλτατος· ἦλθον ἦνθεν· φίλτις φίντις· ἔλετο, ἔντο· καὶ δωρικῶς γίνεται κέλετο κέντο παρὰ ἀλκμᾶνι. Αἴδλις, κιθαρῳδικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος. Αἰδώνεια, τὰ τοῦ ἅδου θανάσιμα. Αἴω· παρατατικὸς, ἄϊον· τρία εἰσὶ ῥήματα τὰ οὐ τρέποντα τὸ α εἰς η ἐν τοῖς παρῳχημένοις· τὰ ἰωνικὰ καὶ τὰ ποιητικά· καὶ τὰ ἀπὸ προθέσεων ἀρχόμενα, καὶ τὸ εὐηθέω, εὐήθεον· καὶ τὸ ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην· ἵνα μὴ ἐπάλληλον γένηται τὸ η· καὶ τὸ ἀΐω, ἄϊον, τὸ ἀκούω· καὶ ἄω, τὸ πνέω, ἄον· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἦον, τὸ ὑπῆρχον. Αἰωνάριος, ὁ ἰαννουάριος μήν· οὕτως ἑρμηνεύσας λογγῖνος αὐτὸν βιάζεται ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Αἰὼν, ὁ νωτιαῖος μυελός· καὶ ὁ χρόνος· καὶ ἡ ζωή· καὶ ὁ βίος· σοφοκλῆς· Ὡς οὐκ ἂν αἰὼν ἐκμάθῃς βροτῶν· γίνεται δὲ αἰὼν, ἐκ τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ ὤν· ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀεικίζειν τὸ αἰκίζειν δῆλόν ἐστιν· ἢ αἰὼν τὸ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, καθ᾽ ὃ σημαινόμενον, καὶ ἡρόδοτος τελευτῆσαι τὸν αἰῶνά φησι τὸ θανεῖν· καὶ σοφοκλῆς δὲ ζωὴν ἀνθρώπου, τὸν ἀεὶ βίοτόν φησι· τοιοῦτο δὲ παρ᾽ αὐτῷ, καὶ τὸ, τὸν εἰς ἀεὶ λεηλατήσει χρόνον· ἤγουν, ἕως οὗ ζῇ· οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ὁ ῥηθεὶς αἰὼν λέγεται τραγικώτερον· οἷον σκοτίαν αἰῶνα. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ζωή· ὅμηρος· ἐπεί τά με καὶ λείποι αἰὼν, ἤγουν ζωή· ἢ αἰὼν ζωή· ἢ συμπερίληψις χρόνων πολλῶν. Ἄλλως. Αἰὼν, ἡ ζωὴ θηλυκῶς· ὅμηρος· αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθείς· παρὰ τὸ ἄειν τὸ πνέειν· καὶ ἄημα, τὸ πνεῦμα· καὶ ἀήτης ὁ ἄνεμος· καὶ ἔμπνουν δὲ τὸν ζῶντα φαμέν· ἢ παρὰ τὸν αἰῶνα τῆς ζωῆς· οἱ γὰρ ζῶντες, ἐν χρόνοις καὶ ἔτεσι διάγουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἀεὶ ὤν· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α, καὶ συναιρέσει, αἰών· περιεκτικόν ἐστι, καὶ σημαίνει πρῶτον τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου· ὡς τὸ, Ἔπειτά με καὶ λείποι αἰὼν ἐν πόλει· αἰὼν, καὶ ὁ τῶν χιλίων ἐτῶν ἀριθμός· αἰὼν, καὶ ὁ ἀΐδιος καὶ ἀτελεύτητος, ὡς τῷ θεολόγῳ δοκεῖ· αἰὼν γὰρ, οὔτε χρόνος, οὔτε χρόνου τι μέρος· οὐδὲ γὰρ μετρητός· αἰὼν λέγεται, καὶ οἱ ἑπτὰ αἰῶνες, ἀπὸ τῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς κτίσεως, μέχρι τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναστάσεως· αἰὼν λέγεται καὶ ὁ νωτιαῖος μυελός· ἱπποκράτης· ἄνθρωπός τις νοσήσας τὸν αἰῶνα ἑβδομαῖος ἀπέθανεν. Αἰωνίζειν, τὸ διὰ παντὸς μένειν. Αἰωροῦμαι, ἐν ἀέρι φέρομαι· ἀπὸ τῆς αἰώρας. Αἰωρούμενοι, μετεωριζόμενοι. Αἰωρηθέντες, κρεμασθέντες· μετεωρισθέντες· καὶ αἰώρημα, καὶ αἰωρήσεις· καὶ αἰωροῦνται· ὡς τὸ, Κατὰ τῶν καρχηδονίων αἰωροῦνται πράγματα. Αἰωρήσας, ἐκκρεμάσας. Αἰώρα, ἑορτὴ ἀθήνησιν, ἣν καλοῦσιν εὔδειπνον· ἣν οἱ μὲν ἐπὶ τιμαλέου τυράννου θύειν φασίν· οἱ δὲ, ἐπὶ ἠριγόνῃ, ἀλήτιδι τῇ ἰκαρίου· οἱ δὲ ἐπὶ κλυταιμνήστρας, καὶ αἰγίσθου· καὶ αἰώρα, ἀγχόνη· ὕψωσις· ἔπαρσις· κρεμάστρια·

ΤΟ Α΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ΄.

α

καδημία, γυμνάσιον· ἀπὸ ἀκαδήμου τινὸς καταλείψαντος τὴν κτῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ τόπου. περὶ αὐτὸν δὲ ἦσαν, αἱ ὄντως ἱεραὶ τῇ θεοῦ· αἳ καλοῦνται μορίαι· ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον τῶν παναθηναίων· τρία δὲ ὑπῆρχον γυμνάσια· λύκειον· κυνόσαργες· ἀκαδημία· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τοῦ καθιερώσαντος αὐτὴν ἀκαδήμου· καὶ οὐδετέρως ἀκαδήμειον· λέγεται δὲ ἀκαδημία, καὶ ἡ τῶν φίλων διατριβὴ, ἐν ᾗ διέτριβε πλάτων· ἀπὸ ἐκαδήμου τινὸς ἥρωος· ὀνομασθεῖσα πρότερον διὰ τοῦ ε, ἐκαδημία· ἀριστοφάνης νεφέλαις· καὶ ἀκαδημία, λουτρόν, ἢ πόλις· λέγεται δὲ καὶ γυμνάσιον ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀκαδήμου τοῦ ἀναθέντος· καὶ τόπος ἤγουν ὁ κεραμεικὸς, οὕτως ἐκαλεῖτο·

Ἀκὰ, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος· ἢ μάχη. Ἀκαδῆσαι, λυπηθῆναι. Ἀκάζεσθαι, ἀνιάζεσθαι. Ἄκακοι, οἱ ἁπλούστεροι· ὡς ὁ ἀπόστολος· τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων. Ἀκακία, ἡ ἁπλότης· ἡ ἀγαθοσύνη· καὶ βοτάνη τις. Ἀκαθαρσία, τὰ ἐκ φυσικῆς ἀνάγκης συμβαίνοντα. Ἀκαθοσίωτον, ἄκοσμον· ἄνομον· ἀπόβλητον. Ἀκαθὸν, τὸ ἀγαθόν. Ἀκάθαρτον, μανιῶδες· ἀχαιὸς οἰδίποδι. Ἀκαθαίρετον, τὸ μὴ χειρούμενον, ἢ ἀφανιζόμενον. Ἀκάθεκτος, ἀκατάσχετος. Ἦν γὰρ ἀκάθεκτος ὁρμὴ περὶ αὐτῶν, διὰ τὰς τῶν πρόσω ἐπάρσεις. Ἀκάθεσθαι, ἀνιᾶσθαι· στερεῖσθαι· οἱ δὲ, ἀκάζεσθαι. Ἀκάθαρτος, ἁμαρτητικός· ἀκάθαρτος γὰρ τὴν ψυχὴν, ὅ γε κακός· καθαρὸς δὲ, ὁ ἐναντίος. Ἀκαθαίρετος, ὁ ἀκατάβλητος· πύργος ἀκαθαίρετος. Ἀκάκητος, ὁ ἑρμῆς. Ἀκακία, ἡ ἀγαθοσύνη, καὶ ἰατρικὴ βοτάνη. Ἀκάκιος, ῥήτωρ δεινότατος· ἐπὶ ἰουλιανοῦ, καὶ λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ. Ἀκάκητος ὁ στερίσκων τὰς λύπας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ὄρους ἀκακησίου· ἢ πανοῦργος· οἱ δὲ, ἀγαθόν· οἱ δὲ πραῢν, καὶ κοιμητικόν. Ἀκακαλλὶς, ἄνθος ναρκίσσου· κρῆτες. Ἀκάκητος, ὁ μηδενὸς κακοῦ ἄξιος· ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης. Ἀκάκαστον, ἀκαμπές. Ἀκακέμφατος, ὁ κακῆς φήμης ἀπηλλαγμένος. Ἀκακίαστος, ὁ μὴ δυνάμενος. Ἀκακίεις, σιωπεῖς. Ἀκακιεῖ, σιωπεῖ. Ἀκάκωτος, ἄλυπος.

Ἄκαιρος, ὁ μὴ ἔχων καιρόν, καὶ ἄκαιρος εὔνοια, οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει. Ἱππόλυτόν φασι ταύτην εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκουσαν φιλεῖν τε καὶ στέργειν αὐτόν. ἀκέραιος δέ, ἄκακος, ἐλευθέριος, ἢ ἀσφαλής. Ἀκαιροβόας, ὁ λάλος. Ἀκαλακανσίρ, ἀκανθυλλὶς παρὰ λάκωσιν. Ἀκαλαυρόπις, ἡ καλλίραβδος. Ἄκαλα, ἄψοφα, ἥσυχα. Ἀκαλλές, ἄμορφον. Ἀκαλόν, ἥσυχον, πρᾶον, μαλακόν. Ἀκαλυφὴ καὶ ἀκάλυφον, ἄστεγον, ὕπαιθρον. Ἄκαινη, ῥάβδος θαλασσία. Ἀκαίνη, κέντρον παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἄκαινα μέτρον δεκάπουν Θεσσαλῶν εὕρεμα, ἢ ῥάβδος ποιμενική, Πελασγοῖς εὑρημένη. περὶ ἧς Καλλίμαχός φησιν ἀμφότερόν τι βοῶν, καὶ μέτρον ἀκαίνης. Ἀκαλῆφαι, εἶδος βοτάνης. παρὰ τοῖς πολλοῖς κνίδαι καλοῦνται. Ἀριστοφάνης ἐμνημόνευσε τῶν ἀκαληφῶν, διὰ τὴν δριμύτητα. δριμεῖα γὰρ ἡ βοτάνη. καὶ τοὺς θίγοντας κνᾶσθαι ποιεῖ. καὶ ἀκαλήφη εἶδος ἰχθύος, ὡς Ἀριστοτέλης. ἐν τῷ χειμῶνι δὲ ἐδώδιμαι εἰσίν. ἐν δὲ τῷ θέρει, ἀπόλλυνται. ἢ λάχανόν ἐστιν, ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη. ἡ προσελθοῦσα τῷ χρωτὶ κνισμὸν ποιεῖ. ἐοίκασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος χρῆσθαι. ἄλλως· ἀκαλήφη, κνίδη καὶ ἡ χερσαία, καὶ ἡ θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχύλιόν τι. Φερεκράτης, Βουλοίμην γὰρ καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. ἢ ἀκαλήφην λέγουσι τὴν λεγομένην κνίδην. ἣν προσφέροντες τῷ σώματι, κνησιᾶν ποιοῦμεν. ἄλλως αὐτὸ μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικόν. ἣν καὶ ἀκαλήφην λέγεσθαί φησι Κράτης, Φοινίσσαις. ἔστι δὲ καὶ θαλάττιος ἰχθὺς οὕτω λεγόμενος ἀκαλήφη. Ἀκαλός, ἥσυχος ἐκ τοῦ ἦκα τὸ ἠρέμα καὶ ἡσύχως. ἐκ τούτου γίνεται παράγωγον, ἦκαλος. ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ κατὰ συστολήν, ἀκαλός. Ἀκαλανθίς, εἶδος ὀρνέου. τινὲς δὲ λέγουσιν ὄνομα κύριον ἐπισήμου. Ἀκαλαρρείτης, ὁ ἡσύχως ῥέων ποταμός. παρὰ τὸ ἄκηλον, καὶ ἦκαλον, τὸ ἥσυχον. τὰ παρὰ τὸ ῥέω διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἀκαλλιέρητον θῦμα, ἀκόσμητον. Ἀκάμαντα σπερχειόν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ π τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀέναον. καὶ ὡς εἴ τις εἴποι ἀκάματον. καθὰ καὶ Διονύσιος· ἀκαμάτοιο ῥόον φησὶν Ὠκεανοῦ. καὶ ἄλλως δὲ ἀκάμαντα, διὰ τὸ ὀξὺ καὶ περισπερχὲς τοῦ κατ' αὐτὸν ῥεύματος. μυθικῶς μέντοι διὰ τὸ αὐτοῦ ἀνύπεικτον. καὶ περὶ πράξεις ἀκμαῖον καὶ ἀνδρικόν. Ἀκάμαντος, ἡ κάμηλος. παρὰ τὸ μὴ κάμνειν. ἢ ἀκάμαντος. πολύμοχθον γὰρ τὸ ζῶον. οὕτω Μεθόδιος καὶ Ὦρος. καὶ ἔτι ἀκάμαλαι, τὴν ἐσθῆν. Ἀκαμαντίς, καὶ ἀκάμας, μία τῶν δέκα φυλῶν. ἀπὸ Ἀκάμαντος τοῦ Θησέως. Ἀκάμας, ἀκοπίαστος, ὁ μὴ κάμνων. Ἀκάματον, πολὺ καὶ ἄφθονον, ἄπειρον. Ἀκάμηλος, ἀπίου γένος ἢ μήλου ἢ μεσπίλου. Ἀκαμύθεος, ἡ κύων. παρὰ τὸ αἰκάλλειν τοὺς ἰδίους δεσπότας. Μεθόδιος. Ἀκαμπής, σκληρός. Ἄκαμπτος, ἀκατάκλαστος, ἀκαμπής. Ἀκαμπίας, ὁ εὐθύδρομος. Ἄκαμπτος δρόμος, ὁ μακρός, καὶ ὁ δι' εὐθείας περίπατος. παρὰ τὸ καμπὴν μὴ ἔχειν. Ἀκάματον πῦρ λέγεται, οὐ τὸ διόλου ἀναπτόμενον, ἀλλὰ τὸ τῇ οἰκείᾳ φύσει τοιοῦτον, εἰ γὰρ καὶ κάμνει τῇ σβέσει, ἀλλ' ὅτι πῦρ ἐστιν, ἀκάματόν ἐστιν. Ἀκάμαντον, ἀκοπίαστον. παρὰ τὸ κάμνω. ἔστι δὲ καὶ ἀκάματον παρὰ τὸ κάμω κάματος καὶ ἀκάματος. Ἀκάματα, ἀντὶ τοῦ ἀκαμάτως. καὶ ἀδιαλείπτως. ἢ οὐ κεκμηκότως.

Ἄκανδος, ἄχαρις. κονδὰς γάρ, χάρις ἐστίν. Ἄκανθα, τὸ φυτὸν καὶ ἡ ῥάχις τοῦ κήτους. Τὸ δὲ θηρίον ὁρμῇ βιαίᾳ προσπεσόν, διακόπτει τῇ ἀκάνθῃ τοὺς δεσμούς. καὶ ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων παροιμία, ἀκάνθιος τέττιξ. καὶ ἄκανθα ἡ ἁμαρτία. ὡς τό, Ἐν τῷ ἔμπα γῆναί μοι ἄκανθαν. ὡς ἄχρηστον βλάστημα, καὶ ὡς κεντεῖν πεφυκός. καὶ ἄκανθα λευκή, ἢ μελάμφυλλος. Ἀκανθίς, ἡ ἀκανθυλλίς, στρουθίον ἐν ταῖς ἀκάνθαις καθήμενον. καὶ ἀκάνθιος, εἶδος τέττιγος, οἱ δὲ τὸν ἄφωνον. Ἀκανός, κανθάρου εἶδος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων τοῦ ἰχθύος. Εὐριπίδης Τρῳάσιν. ἀκανία ξυλίνη.

Ἀκάθαια, ἀκανοὶ ῥάχες. Ἀκανθές, ἀκανθῶδες. Ἀκάνθινον, ῥάμνος καὶ ἐχῖνος. Ἀκανθίας, οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. ὥσπερ καὶ ὁ ἠχέτας, οὐκ εἶδος τέττιγος, ἀλλ' ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν.

Ἀκάνιον, ἀκάνθιον. Ἄκανθον, ἄγναμπτον. Ἀκανθονῶτος, ὁ ἐχῖνος. Ἄκανθος, περίγραμμα ὑφασμένον. καὶ ζῶον. φυτὸν καὶ πτηνόν. Ἀκαπήλευτον, ἄδολον, καθαρόν, ἀραδιούργητον, ἀνόθευτον. Ἄκαρα, τὰ σκέλη Κρῆτες. καὶ ἀκάραν τὴν ἀκαρῆ. Ἀκαρεῖ, ἐν βραχεῖ, ταχέως. Ἀκαρίδιος, ὁ βραχύτατος. καὶ ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος. καὶ μετ' ὀλίγον πάντες ἐξετάθημεν. Ἀκαρεῖ, πεποίηται παρὰ τὸ ἄτμητον τοῦ χρόνου. ὡς καὶ τὸ κείρομαι τρίχας. ἀκαρὲς τὸ ἄτμητον. ἄλλως· τῷ ἐλαχίστῳ ὃ οὐχ οἷόν τε διακόψαι, διὰ τὸ βραχύτατον τοῦ χρόνου. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυναμένων καρῆναι. ἄλλως· ἐπίρρημα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' οὗ τὸ ἀκαρὲς ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. Ἀκαρῆ, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ βραχὺ καὶ οἰκτρόν. καὶ τοὐρίῳ σοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὦτα ἀλγούντων, καὶ δι' ἐρίου ἐπισταζομένων ἔλαιον κατὰ βραχύ. ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου φερόμενοι, καὶ εἰς κατὰ σχολὴν ἱματίου θησαυρίζοντες, ὀλίγον διὰ πολλοῦ χρόνου μόλις συνάγουσι τὴν πλήρη τιμὴν τοῦ ἱματίου. ὥσπερ ἄλευρον. ἢ ἀκών, ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀσθενούντων. οἱ γὰρ κατὰ μικρὸν βουλόμενοι βάλλειν, ἐρίῳ ἐνστάζουσιν. Ἀριστοφάνης. Ἀκαριαῖον, τὸ μὴ δυνάμενον καρῆναι. ἢ τὸ οἷον ἀκέφαλον, διὰ σμικρότητα. ἢ ἀδιάστατον κατὰ μέγεθος καὶ οὐδ' ἀρχὴν ἔχον. ὅτι καρία, ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσάν τινα. ὅθεν καὶ κέρατα. ἢ ἀκαριαῖον, τὸ ὀλίγον, τὸ βραχύ, τὸ λεπτότατον. Ἀκαρπότερος ἀγρίππου, ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων. Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν ἄγριππον καλοῦσι. καὶ ἀκαρπότερος Ἀδώνιδος κήπου, ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων. λέγονται δέ, τὰ εἰς τὰ ὄστρακα φυτευόμενα. Ἀκαρός, σημαίνει τὸν ἐγκέφαλον. ἢ τὴν κεφαλήν. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κάρη, καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα ὀξύνεται, ὡς τὸ μαδαρός. Ἄκαρνα, δάφνη. Ἀκαρῶς, ἀκαρῆ. ἐν βραχείᾳ ὥρᾳ. ἐν ἀτόμῳ. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. ἐν στιγμῇ. Ἀκαρές, βραχύ, ὀξύ. ὃ οὐχ οἷόν τε κεῖραι. Ἀριστοφάνης. καὶ ἀκαρές, τὸ παρὰ τῷ μικρῷ δακτυλίδιον. Ἀκαρής, ὁ ἐλάχιστος. Ἀκαρέως, ὀλοσχερῶς. Ἀκάρναξ, λάβραξ.

Ἄκαρ, ἀντὶ τοῦ μικρόν. ἢ οὐδέν. οὕτως ἀντίφωνος. Ἄκαρον, τυφλόν. Ἄκαρπον, ἄγονον. Ἀκαρσύας, ὁ ἀνίκητος.

Ἀκαρτέρητος, ἀνυπομόνητος. Ἄκας, τραγῳδίας ποιητής. Ἱστορία. Ἄκαστος, κύριον ὄνομα Πελίου υἱός. ὃς ἔγημε Κρηθηΐδα. ἢ ὥς τινες, Ἱππολύτην. ἡ δὲ Πηλέως ἐρασθεῖσα, αὐτὴ ὡς ἀπετύγχανε δεομένη, προλαβοῦσα τὸν Πηλέα τῷ ἀνδρὶ κατηγόρει, ὡς πειραθεῖσα αὐτῆς. ὁ δὲ ἐξαγαγὼν τὸν Πηλέα ὡς ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον, κατέλιπεν.

αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πηλίῳ, ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθαρῇ· ἐπιστὰς δὲ ὁ Ἑρμῆς, ἢ ὥς τινες Χείρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστότευκτον μάχαιραν· ᾗ τὰ ἐπιόντα τυγχάνων τῶν θηρίων ἀνῄρει· καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐπανελθὼν, τήν Ἀκάστου γυναῖκα, καὶ αὐτὸν, ὥς φασί τινες, ἀνεῖλεν· καὶ ἄκαστος, ἡ σφένδαμνος. Ἀκασόφρων, συνετός. Ἀκάσκα, ἡσύχως· μαλακῶς· βραδέως. Ἀκασμένα, ἀναπεπαυμένα· ἡρμοσμένα. Ἀκατάβλητον, τὸν ἀήττητον· τὸν μηδενὶ καταβαλλόμενον· ἀριστοφάνης. Ἀκαταγώνιστον· ἀήττητον. Ἀκαταγνώστως, ἀνεπιλήπτως. Ἀκαταίτιατον, ἀνέγκλητον· ἀκατηγόρητον. Ἀκαταίτιατος, ὁ ἀναίτιος. Ἀκατάληκτόν ἐστι, μέτρον ὃ περιέχει τοὺς πόδας ἀπαρτισμένους· οἷον τὸ ἰοὺ ἰού· ἢ τὸ ἰὼ, ἰώ· ἢ τὸ φεῦ, φεῦ ἰώ. Ταῦτα μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, διὰ τὸ ἀπαρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας, καὶ μὴ ἐλλιπεῖς, ὡς τὰ εἰρημένα. Ἀκαταλήκτως, ἀκαταπαύστως. Ἀκατάλληλον, ἀνάρμοστον. Ἀκαταλλήλως, ἀναρμοδίως. Ἀκαταμάχητος, ἀκαταπόνητος. Ἀκατάσειστον, βέβαιον· ἑδραῖον, ἀσάλευτον. Ἀκατασκεύαστον, ἀφιλοκάλητον. Ἀκάτειρα, ὄνομα πόλεως. Ἀκατέργαστος, ἀμόρφωτος· ἀδιατύπωτον. Ἀκατεύναστος, ἀκοίμητος. Ἄκατα, πλοίων μικρῶν εἶδος· ἢ τὰ μεγάλα ἅρματα. Ἀκατονόμαστος, ὁ μὴ ὠνομασμένος. Ἄκατος, τὸ πλοῖον· παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω· ἦχα, ἦγμαι· ἦκται, ἀκτός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄκατος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀκτὴ, γίνεται ἄκτος· ἡ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη· ὡς καὶ πορθμὶς λέγεται, ἡ μὴ πελαγοδρομοῦσα· λέγεται δὲ καὶ ἐπακτὶς, καὶ πορθμὶς, καὶ κάραβος· καὶ ἀκάτιον, ὑποκοριστικῶς, τὸ μικρὸν πλοιάριον. Ἀκαχέδαται, λυποῦνται. Ἀκαχείατο, ἐλυποῦντο· καὶ ἀκαχίζεο, λυποῦ· ἐν ἄχει γίνου· γίνεται δὲ τὸ ἀκαχείατο, ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι· ἠκαχήμην, καὶ ἰωνικῶς, ἀκαχέατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀκαχείατο· καὶ ἀκαχῆσθαι, τὸ ἀνιᾶσθαι. Ἰστέον ὡς οὐ μόνον ἀκάχω ῥῆμα βαρύτονον, ἀλλὰ καὶ ἀκαχῶ, οὗ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος, ἀκαχήμην· τὸ τρίτον δὲ πληθυντικὸν, ἀκάχηντο· καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν, ἀκαχέατο· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, ἀκαχείατο. Ἀκαχήμεναι, ἀνιᾶσθαι. Ἀκαχήμενος, λυπούμενος· οὐκ ἔστι παρακείμενος· ἐπεὶ ὤφειλε παροξύνεσθαι ὡς πεποιημένος· ἀλλ' ἔστιν ἀκαχῶ, ἀκάχημι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀκάχημαι· οἱ γὰρ αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν οὐ συστέλλουσι· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἀκαχήμενος.

Ἀκαχίζεο, ἄχθου· λυποῦ· ἀπὸ τοῦ ἀχῶ ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω· καὶ ἀκαχίζομαι· τὸ προστακτικὸν ἀκαχίζου· καὶ ἰωνικῶς, ἀκαχίζεο. Ἀκαχίζω· ἀπὸ τοῦ ἄχος ἀχῶ ἀχίζω· καὶ ἀκαχίζω, παρὰ τὴν ἄγην, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν· ἡ γὰρ ἔκπληξις, ἀφωνίαν οἶδε ποιεῖν· κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς χ. Ἀκάχμενος, οὐτάμενος· ἐληλάμενος. Σημείωσαι ὅτι, πᾶσα μετοχὴ τοῦ παρακειμένου παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων· οἷον τυπτόμενος τυφθησόμενος· τετυμμένος· δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἶεν, ὡς ἀκάχμενος, ἀντὶ τοῦ ἠκαχμένος· καὶ οὐτάμενος, ἀντὶ τοῦ οὐτασμένος· καὶ ἐληλάμενος, ἀντὶ τοῦ ἐληλασμένος. Ταῦτα ὁ ἡρωδιανὸς, οὔ φασι κατὰ πάθος γίνεσθαι προπαροξύτονα ἀπὸ τοῦ οὐτασμένος καὶ ἐληλαμένος, ἀλλὰ ἀπὸ τῶν εἰς μι· τοῦ, οὔτημι, καὶ ἐλήλημι· καὶ εἰσὶν ἐνεστῶτες, ὡς τὸ ἵστημι ἵσταμαι, ἱστάμενος. Ἄλλως. Ἀκαχμένος, ἠκονημένος· ἀπὸ τοῦ ἀκάζω τὸ ἀκονῶ· ὁ μέλλων, ἀκάσω· ἤκακα, ἤκασμαι· ἠκασμένος· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς χ ἠκαχμένος, καὶ ἀκαχμένος. Ἰστέον ὅτι, μόνη ἡ τοῦ παρακειμένου μετοχὴ ἀεὶ παροξύνεται, τῶν ἄλλων πασῶν προπαροξυνομένων· οἷον τυπτόμενος τυφθησόμενος· δεῖ προσθεῖναι χωρὶς εἰ μὴ πάθωσιν· ἐὰν γὰρ πάθωσιν αἱ εἰς μένος μετοχαὶ τοῦ παρακειμένου, μὴ οὖσαι ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· τουτέστι, προπαροξύνονται· οἷον ἡσμένος, καὶ ἄσμενος· καὶ πάλιν, δεδεγμένος καὶ δέγμενος· πρόσκειται μὴ οὖσαι ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς, ἐπειδὴ ἐὰν ὦσιν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς καὶ πάθωσι, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττουσιν· οἷον ἀκάχω ἀκαχήσω· ἠκάχηκα ἤκαχμαι ἠκαχμένος· τὸ γὰρ οὐτάμενος καὶ ἐληλάμενος ὁ ἡρωδιανὸς, οὐ δοξάζει κατὰ πάθος, ἀπὸ τοῦ οὐτάμενος καὶ ἐληλάμενος· ἐπειδὴ ὡς ὄντα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ὤφειλε τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττειν· ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς μι λέγονται αὐτὰ, ἀπὸ τοῦ οὔτημι· καὶ ἀλήλαμαι· ἵνα ὦσιν ἐνεστῶτες, καὶ παρατατικοὶ, ὡς τὸ ἵστημι ἵσταμαι, καὶ ἱστάμενος. Ἀκάχοιτο, λυποῖτο· ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ· καὶ ἀκαχῶ.

Ἄκαμψις, ὄνομα πόλεως. Ἀκεινὰ, κέντρον βοῶν ἢ ἄροτρον. Ἀκείνης, ἀκοινώνητος. Ἀκειομένη· ῥωννυμένη· ἢ θεραπεύουσα, καὶ ἰωμένη· ἀπολλώνιος. Ἀκειόμενον, σημαίνει δύο· μεταφορικῶς τὸν ἰώμενον, καὶ τὸν ἐπισκευάζοντα· ὡς ἐπὶ τοὺς νῆας ἀκειόμενον· καὶ ἀκειόμενον τὸν ῥάπτοντα· τὸ δὲ ἀκειόμενον νῆα, οὐκ ἐπὶ νεοπαγοῦς λέγεται, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ φιλοκαλοῦντα· ἀναρράπτοντα· ὅθεν καὶ ἀκέστριαι, αἱ ῥάπτριαι· ἢ αἱ ἀνυφάντριαι. Ἀκεῖον, τὸ φάρμακον καὶ ἔριμον. Ἀκειρεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος· κείρω γὰρ τὸ κόπτω. Ἀκεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἐνυφαινομένων ἱματίων λέγεται· ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀκέστριαι· καὶ ἀκεῖσθαι τὸ θεραπεύειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις γίνεσθαι παρὰ τὸ ἀκὴν, τουτέστιν, ἡσύχως· ἐπειδὴ πᾶσα σώματος θεραπεία, ἡσυχίαν περιποιεῖται παράχουτινός· ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ ῥήματος φρύγες, ἀκέστην καλοῦσι τὸν ἰατρὸν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἔτι δὲ ἀκεῖσθαι, καὶ τὸ ῥάπτειν ἐλέγετο· ἐτίθετο δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ νηῶν περιποιήσεως· καὶ ἀκεῖσθαι, τὸ ἰᾶσθαι, καὶ παραιτεῖσθαι. Ἀκεανές, ἰχθύες ὑπὸ ἀμπρακιωτῶν. Ἀκεαναὶ, οἱ μὲν τὰ ἐν τοῖς φακοῖς στρογγύλα· οἱ δὲ σπέρμα οὐκ ἑψόμενον, οὐδὲ διαιρούμενον. Ἀκέαστος, ἄκλαστος. Ἀκέλευθα, ἄνοδα καὶ ἐνθυμητικὴ σημεῖον ὅταν μὴ ἡ κέλευθος. Ἀκελεύμενον, οὐ βεβηκὸς ἀσφαλῶς· οἱ δὲ τὸν σκληρὸν σίδηρον. Ἄκεν, ἄτινα. Ἀκέντητον δέμας, ἀμάστικτον· πίνδαρος· σὺ τὸ δέμας ἀκέντητον. Ἀκεόμενα, θεραπευόμενα· καὶ ἀκέοντο, ἀπὸ τοῦ ἀκῶ ἀκοῦμαι τὸ θεραπεύω. Ἀκέουσα, ἡσυχάζουσα. Ἄκερα, ἔνδυμά τι πολυτελές. Ἀκέραιον, ἄκακον· ὁλόκληρον· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔξω κῆρας, κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς ε· καὶ τὸν εἰλικρινῆ· καὶ ὑγιᾶ, ἀπὸ τοῦ κέρας, κέραιος· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα ἀκέραιος, ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής· κυρίως, ὁ μὴ θυμούμενος.

Ἀκέρδεια, ἡ κακηγορία ἐστὶν ἡ βλάβη ἢ τοῖς κακηγόροις περιέχει· πίνδαρος ἀκέρδεια κακηγόρως λέλογχε. Ἀκερδὴς χάρις, ἡ μὴ δεόντως διδομένη ἢς φαῦλον τὸ κέρδος· καὶ ἀκερδὴς, βλαβερός· ἀνωφελής. Ἀκερως βοῦς, ὁ μὴ ἔχων κέρα

τα. Ἀκερσεκόμην εἰπεῖν καὶ καρηκομόωντα, ταυτόν. ὅμως τὸν Ἀπόλλωνα καρηκομόωντα οὐκ εἶπεν Ὅμηρος. καὶ ἀκερσο-
κόμης, ὁ μὴ κείρων τὴν κόμην παρὰ τὸ κείρω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, κέρσω, καὶ τὴν κόμην. γίνεται κερσοκόμης διὰ τοῦ ο μι-
κροῦ. πᾶς γὰρ ἐνεστὼς ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαβὼν συνήθειαν, τρέπει τὸ ω μέγα εἰς ο μικρόν. λείπω, λειποτάκτης
μίξω, μιξόπολις. Ἀκερσίλα, μυρσίνη. Σικελοί. Ἀκερχές, ἀπενθές. Ἀκέσαιο, ἐξιάσαιο. Ἀκέσασθαι, θερα-
πεῦσαι. ἀφ' οὗ καὶ ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν. καὶ τὸ νῆα ἀκειόμενον. δηλοῖ μὲν ἄρτι, τὸ ἰάσασθαι, σημαίνει δέ ποτε καὶ
τὸ ῥάψαι. ὥς τι λαβεῖν τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ ἠπήσασθαι. ὅθεν κατά τινας, καὶ ἀκέστρια ἡ ἠπήτρια. καὶ ἀκέστριον τὸ ἠπή-
τριον, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. φησὶ γοῦν Αἴλιος Διονύσιος ἀκέστριαν οὐκ ἠπήτριαν. Μένανδρος. Ἐξακέσασθαι δοκεῖ μοι τὸ δίκτυ-
ον. καὶ ἱμάτιον ἀκούμεθα. τὸ δὲ ἠπήσασθαι, παντελῶς βάρβαρον. Ἀκέσεων, ἀποθεραπεύσεων. Ἀκέσιμον, θεραπευ-
τικόν. Ἄκεσιν, ἴασιν. Ἱστορία. Ἀκέσιος, Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος. ὃς παρῆν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ ἠρώτα αὐ-
τόν, εἰ δέχεται τὰ τῆς συνόδου. τόν, τί ὅρον τῆς πίστεως, καὶ τὸν ὁρισμὸν τῆς τοῦ πάσχα ἑορτῆς. ὁ δέ, συγκατίθετο. ἐπανερο-
μένου δὲ τοῦ βασιλέως διατί οὖν χωρίζει ἐκεῖνος τὰ ἐπὶ Δεκίου γενόμενα κατὰ τὸν διωγμόν, ἐδίδασκε καὶ τὴν ἀκρίβειαν
τοῦ αὐστηροῦ κανόνος. ὡς ἄρα οὐ χρὴ τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκότας ἁμαρτίαν, ἣν πρὸς θάνατον καλοῦσιν αἱ θεῖαι
γραφαί, τῆς κοινωνίας τῶν θείων μυστηρίων ἀξιοῦσθαι. ἀλλ' ἐπὶ μετάνοιαν μὲν αὐτοὺς προτρέπειν, ἐλπίδα δὲ τῆς ἀφέσεως.
μὴ παρὰ τῶν ἱερέων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐκδέχεσθαι, τοῦ δυναμένου συγχωρεῖν τὰ ἁμαρτήματα. ταῦτα εἰπόντος τοῦ Ἀκεσίου,
ἐπειπεῖν τὸν βασιλέα. θὲς ὦ Ἀκέσιε κλίμακα, καὶ μόνος ἀνάβηθι εἰς τὸν οὐρανόν. τούτου οὔτε Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου, οὔ-
τε ἄλλος τις ἐμνημόνευσεν. ἐκεῖνοι γὰρ πολλὰ παραλείπουσιν. ἢ πρὸς πάσχοντάς τισιν, ἢ προσώποις χαριζόμενοι. οὕτω λέγει
Σωκράτης, ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ. Ἀκέσματα, ἰάματα. ὑγιάματα. Ἄκεσμον, θεραπείαν. ἰατρείαν. Ἄκε-
σον, ἄπονον. Ἀκεσαμενός, ὡς κύριον ὀξύνεται πρὸς διαστολὴν τῆς μετοχῆς, ὥσπερ καὶ τὸ σωζομενός, καὶ Πισαμενός. ὧν
ὁ μέν, ἱστορικός. ὁ δέ, υἱὸς Ὀρέστου τοῦ Ἀτρείδου. τοιούτου δὲ τρόπου καὶ Ἀλεξαμενός, Τήϊος. ἀνὴρ εὑρετής φασι τοῦ μιμητικῶς
γράφειν. διὰ τοιαύτην δὲ αἰτίαν, καὶ αἱ Κλαζομεναὶ ἡ πόλις ὀξύνεται. καὶ ἡ Δεξαμενή. καὶ ἡ Ἰαμενή. Ἀκεσταί. ἀκεσταὶ
φρένες ἐσθλῶν. εὐθεράπευτοι. εὐίατοι. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν φρένες, ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται, εὐθερά-
πευτοι οὖσαι. ἢ θεραπευτικαί. Ἀκέστας, ἰατρός. καὶ ἀκέστωρ ἀκέστορος ὁ αὐτός. Ἀκεστήριον, ἠπητήριον. Ἀκέστης
λέγουσιν οἱ παλαιοί, οὐχ ἠπητής. ἠπήσασθαι, ἔστι μὲν ἅπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου
ὀρθήκας. καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι. σὺ δὲ λέγε, ἀκέσασθαι τὸ ἱμάτιον. Ἀκεστορία, ἰατρική. Ἀκέστρα, βελόνη ἡ μεί-
ζων. ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν. ἀκέστρα δέ, παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι ἤτοι συρράπτειν τὰ διερρωγότα τῆς ὀθόνης. τοῦτο δὲ καὶ
ἠπητήριόν φασιν, ἐπεὶ καὶ ἠπήτρια καὶ ἠπητής. καὶ ἀκέστρια καὶ ἀκέστης. οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσιν. Χρὴ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ
παλαιοί, γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας. καθὰ καὶ νῦν οἱ Σκύθαι. Ἀκέστρια, ἡ ἠπήτρια. Ἀκεστρόν, φάρμα-
κον. Σοφοκλῆς Παλαμήδει. Ἀκεσώδυνον θεραπευτικὸν τῶν ὀδυνῶν. καὶ ἀκεσωδυνοφόρος ἰατρός, ὁ τὰς ὀδύνας παύων καὶ
θεραπεύων. Ἀκέται, ἑταῖροι. ἀκατάλλακτοι. Ἀκεύει. τηρεῖ. Κύπριοι. Ἀκεύμενον. ἀκέομαι τὸ θεραπεύω. ἀκέομαι,
ἀκεῦμαι. ἀκεόμενος, ἀκούμενος. καὶ κράσει δωρικῇ τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον ἀκεύμενον. Ἀκέφαλος, ὁ ἄτιμος. καὶ
παροιμία ἀκέφαλος μῦθος, ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Ἀκέω, ἀκέσω. δοκεῖ ἔχειν τὸν μέλλοντα ἀκήσω, ὡς δῆλον ἐκ τῶν
ἀκήματα τὰ θεραπεύματα. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀκέω ἀκήσω, τὸ ἄκημα. Ἀκέων ἐστίν, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως ἔχει. καθά φασιν οἱ πα-
λαιοί. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀκέοντος κατὰ ἀποκοπήν, πάθον. εἶτα ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω. λαμβάνεται ἔτι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκέουσα
ἀττικῶς. Ἀπολλώνιος γὰρ ἐν τῷ περὶ μετοχῶν, ἀποδείκνυσιν ἐκ τῆς συντάξεως ἀκριβέστατα, ὅτι οὐ δύναται εἶναι ἐπίρ-
ρημα μεσότητος. κοινὸν οὖν γένος οὐ μόνον ἡ ὑλήεις Ζάκυνθος. καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ τό, ἀκέων Ἀθηνᾶ. Ἀκή, πόλις ἐν
Φοινίκῃ. καὶ ἀκή, αἰχμὴ σιδήρου. ἢ ἡσυχία. ἢ θεραπεία. ἢ ἴαμα. Ἀκήδεα σώματα παρ' Ὁμήρῳ. σώματα μέν, τὰ νεκρὰ
μόνα συνήθως φησίν. ἀκήδεα δέ, τὰ ἀτημέλητα. πρὸς ὃ παρομοιότητά τινα ἔχει καὶ τὰ δυσκηδέα. ἢ καὶ ἄλλως ἀκήδεα,
τὰ ἀκήδευτα. καὶ ἀκήδεα τεύχεα λέγει Ὅμηρος, τὰ ἠμελημένα. καὶ ἀκήδεα θυμόν, ἤγουν ἄλυπον καὶ ἀφρόντιστον. ἀ-
κήδεα δέ, ἀντὶ τοῦ ἀταλαιπώρητα. Ἀκηδέδαται, λύπῃ κατέχονται. Ἀκηδέες γυναῖκες, αἱ ἀφρόντιδες, ἢ καὶ δυ-
σφρόντιδες, κατὰ τὸ ἀκηδέα νύκτα φυλάσσω. Ἀκηδία, ῥαθυμία. λύπη. ἀχθηδών. Δαβίδ. Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ
πνεῦμά μου. Ἀκηδείῃσι, ταῖς πολυκηδείαις. τουτέστι ταῖς λύπαις. Ἀκηδεῖς, ἀφροντίστοις. ἀμελεῖς. καὶ ἀκηδεῖς τὸ
ἀμελεῖς, θέμα ἔχει τὸ ἀκηδῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀκηδέστως ἐπίρρημα, καὶ τὸ ἀκήδεστοι. καὶ ἀφανεῖς, καὶ ὁ κηδεμών. ἀπ' αὐτοῦ
δέ, καὶ τὸ ἀκηδιῶ. ὡς καὶ ἐκ τοῦ μειδῶ, καὶ κατὰ τροπήν, τὸ μειδιῶ, καὶ κατηφιῶ. Ἀκηδές, μέγα. Ἀκήδεσεν, οὐκ ἐφρόντι-
σεν. ἢ ἠφροντίστησεν. Ἀκήδεστοι, γίνεται ἐκ τοῦ κηδέω, κηδέσω. ἐξ οὗ καὶ ὁ κηδεστὴς καὶ ὁ κηδεμών. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος
μέλλων ἐκ περισπωμένου ῥήματος ἀρρήτου, τὸ κηδήσω. οὕτω καὶ οὐ μόνον ἠγῶ ἠγήσω, ἀλλὰ καὶ ἠγέσω. ὅθεν ὁ ἡγεμών.
ἐκ δὲ τοῦ ἀχρήστου κηδῶ, οὗ ὁ μέλλων κηδήσω, γίνεται τὸ ἀκηδιῶ, ὡς μηδῶ, μηδιῶ. καὶ ἡ ἀκηδία. καὶ ἀκήδεστοι, οἱ
μηδεμιᾶς κηδείας, ἢ φροντίδος τυχόντες. ἤγουν ἀκήδευτοι, καὶ ἄταφοι. Ἀκηδέστως, τὸ ἀνηλεῶς καὶ δίχα τοῦ κήδε-
σθαι. ἐκ τοῦ κηδῶ κηδέσω. ἐξ οὗ καὶ κηδεμὼν καὶ κηδεστής. ἀπὸ οὖν δὲ τὸ κηδῶ κηδέω. οὗ δεύτερον τὸ κηδεύω ἐπὶ τῆς τα-
φῆς καὶ ἐπὶ γαμβρίας. Ἀκηδὴς ὁ ἀφρόντιστος, καὶ ὁ μὴ φροντίζων ἑτέρων. ἢ ὁ ἄταφος. καὶ ἀμελής. Ἀκηδία, αἰσχύ-
νη. ὕβρις. ἀμέλεια. ἀλυπία. Ἀκήδιτον, ἄθελκτον. σκληρόν. Ἀκηδιῶ, ἀκκίζομαι. ἀκμάζω. ἀκολασταίνω. ἀκρα-
τίζω. τὸ ἄκρατον πίνω, πάντα, ἀμεταβάτως. Ἀκηδῶς, ἀτάφως. ὀλιγώρως. ὥστε, ἀκηδῶς ἐρριμμένον τὸν τεθνεῶ-
τα, οὐκ ἐτόλμησε παρελθεῖν, ἀλλ' ἔθαψε. καὶ ἀκηδέστως, ἀφροντίστως. μωρῶς. Ἀκήδωτος, ὁ κηδείαν μὴ ἔχων. Ἀκή-
κοα, αἰτιατική. ὡς τό, ἀκήκοα ὁ προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου κύριε. Ἀκήλητος νόος, ὁ ἀπαραλόγιστος. ἀκολά-
κευτος. ἀμετάβολος. ἀπαθής. ἄθελκτος. ἢ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ὁ ἄκλαστος. ἀπὸ τοῦ κλῶ πλεονασμῷ τοῦ η δοκεῖ.

γίνεσθαι τὸ κηλῶ. Ἀκηλίδωτον, ἄσπιλον· ἀκήρατον· καθαρόν. Ἀκήματα, ἰάματα. καὶ ἀκηπόνων, τὰ λουτρά. ἀκήμων, ἐκκεχυμένος. Ἀκήν, ἐπίρρημα· δηλοῖ τὸ ἐπ' ἄκρας ἡσυχίας· οὐ γὰρ ὥσπερ σιωπὴν ἁπλῶς δηλοῖ· ἀλλὰ σιωπὴν μετὰ καταπλήξεως· ἐν γὰρ τῷ οἵ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ· εἰ σιωπὴν ἐσήμαινεν ἁπλῶς τὸ ἀκήν, περιττῶς ἂν ἔκειτο καὶ ἀδολεσχίαν ὁ λόγος ἐπαχθῆ εἶχε. γίνεται δὲ ἀκὴν ἐκ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ χαίνω ἀχήν. καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν, ἀκήν· οὐ μόνον ἰωνικῶς, ἀλλὰ καὶ ἵνα μὴ προσκρούῃ σημαινομένῳ ἑτέρῳ πρὸς τὸ ἰαχήν· ὅ ἐστιν ὁ πτωχός· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν. ἀκὴν ἴσαν σιγῇ· τὸ δὲ σιγῇ ἑρμηνεία τοῦ ἀκήν. ἀκὴν οὖν ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ χαίνω· ὁ γὰρ λαλῶν χαίνει. ἢ παρὰ τὸ ἄγην, ὃ σημαίνει τὴν ἔκπληξιν· ἡ γὰρ ἔκπληξις ἀφωνίαν οἶδε ποιεῖν, γίνεται ἀκὴν κατὰ τροπὴν τοῦ γ εἰς κ.

Ἀκήνιον, ἥσυχον. Ἀκήξαρ, μετὰ βηχὸς ἀνέπτυσε παρ' ἱπποκράτει. Ἀκῆραι, ἀκρόταται. Ἀκηράσιον, ἀκέραιον· καθαρόν· ἄφθορον· ἄφθαρτον. Ἀκήρατα κτήματα παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς ὀδυσσείας, τὰ οὐκ ἀκέραια. ἔδονται γάρ, ἀλλὰ τὰ μὴ κειρόμενα πρὸς βίαν, καὶ λῃστρικῶς. τὸ δὲ σῖτος καὶ οἶνος, ἑρμηνεία ἐστὶ τῶν ῥηθέντων κτημάτων.

Ἀκήρατος, αἰώνιος· ἄφθαρτος· ἀπαθής· ἀκέραιος· ἀκήρωτος δέ, ὁ δίχα κηρός. Ἀκήρατος κλῆρος, ὁ ἀκέραιος καὶ σῶος· κατὰ στέρησιν τοῦ κείρεσθαι ἢ τῆς κηρός. καὶ ἀκήρατον ὕδωρ, τὸ καθαρὸν καὶ μὴ ἔχον κῆρα τινά· ὡς λόγῳ καὶ οἶνος ἀκηράσιος· καὶ κτήματα ἀκήρατα, τὰ ἀκέραια. Ἀκήρεα, ἀβλαβῆ. Ἀκηρεσία, ἀφθαρσία. Ἀκηρῆ, ἀσθενῆ· οὐκ ἐπιτεταμένα. Ἀκήρια, ἀκέραια, σῶα. Ἀκήριον, ἀσθενές· νεκροποιόν· παρὰ τὴν κῆρα ἥτις σημαίνει τὴν θανατηφόρον μοῖραν· καὶ ἀκήριον, ἄψυχον. ὡς τὸ, ἀκήριον αὖψα τίθησιν· ἀντὶ τοῦ ὀξέως θανατοῖ. ὁ ἀκήριος γάρ, ἴσος εἶναι τῷ νεκρῷ, ὡς δέδεικται· καὶ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν ἔχει· στέρησις γὰρ ἐν ἀμφοτέροις ψυχῆς· ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ φέρεται ὡς ἀκήριος, οὐ μόνον ὁ ἄψυχος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνοσος· ὑγιής· ἀθάνατος· μὴ ὑποκείμενος δηλονότι κηρί. ὁποῖος καὶ ὁ ἀκήρατος· ὁ ἐστερημένος δηλαδὴ κηρὸς καὶ ἄτης· ὁμώνυμος οὖν λέξις τὸ ἀκήριος· τὸ μέντοι ἀκηράσιον πρότον, ἄλλης ἑρμηνείας ἐστίν. Ἀκήρυκτον, ἄγνωστον· ἀφανὲς δέ, σοφοκλῆς θυέστῃ. Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος. Ἀκηρυκτεί, ἄνευ κήρυκος. Ἀκήρυτος, μέγας τις· ἀδιάλλακτος. Ἀκῆσκος, τάλαρος. Ἀκητόν, κράτιστον. Ἀκηχέδαται, λυποῦνται. παρὰ τὸ ἄχω, ἀχάζω· ἤχακα· ὁ μέσος παρακείμενος, ἤχαδα· ὁ παθητικός, ἤχασμαι· ἤχασαι καὶ ἰωνικῶς, ἠχάδαται. καὶ μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ ἀττικοῦ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, ἀκηχέδαται. Ἀκηχεδόνας, λύπας. Ἀκήχεται, ἀδημονεῖ. Ἀκί, φυτόν τι· ὅθεν τὸ ἀκιδάται. Ἀκιανώτερον, ἀσθενέστερον. Ἀκιβδήλευτος, ἀκακούργητος· ἄδολος.

Ἀκίβδηλον, καθαρόν· οὐ νόθον· ὅθεν δὲ ἡ λέξις, ἡ ἱστορία διδάξει· Οἱ ἀθηναῖοι μισοῦντες τοὺς ἐν χίῳ τὸ χ χαράττοντες ἐν τοῖς ἀδοκίμοις αὐτῶν νομίσμασιν, ἐκάλουν χίους· εἶτα πρὸς τὸ εὐφωνότερον μετέβαλον τὸ χ εἰς κ. Ἀκίδας, τῶν βελῶν τὰς ὀξύτητας· καὶ ἀκιδωτόν, τὸ ἔχον ἀκίδας. Ἀκίδες, βέλους ὄγκοι, καὶ αἱ τρώγωνες καλοῦνται. Ἀκιδνόν, τὸ ἀσθενές· παρὰ τὸ αἰκίζειν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀποβολῇ τοῦ ι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ παίζω παιδνός, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ἀκιδνότερον, ἢ τὸ ἀσθενέστερον καὶ εὐτελέστερον κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, καθ' οὓς καὶ ὑπερβολικῶς εἴρηται, τὸ μηδὲν ἀκιδνότερον εἶναι ἀνθρώπου· ἢ μᾶλλον ὑπομενετικώτερον· φερεπονώτερον, παρὰ τὸ μὴ κίδνασθαι, ἤτοι χωρίζεσθαι καὶ πόρρω γίνεσθαι τοῦ ἐπισυμβαίνοντος. ὅτι δέ τινες καὶ παρὰ τὸ αἰκίζω τὴν λέξιν παράγουσι, δεδήλωται. καὶ ἀκιδνοτέρα, ἡ ἀσθενεστέρα· ἡ εὐτελεστέρα. Ἀκιδρωνάζω, ἀμβλυωπῶ. Ἀκίδωτον βέλος, τὸ χωρὶς σιδήρου· ἢ ἔρημον ἐπὶ τῆς κατασκευῆς. Ἄκικυς, ὁ ἀσθενής· ἀνίσχυρος· ἀδύνατος· κατὰ στέρησιν ἤτοι τοῦ κινεῖν ἢ τῆς κίκυος ἥτις περὶ τὴν κίνησιν λέγεται ἰσχύουσα. Ἄκιμον, ἀθεράπευτον. Ἀκίμων, ἐντίμων. Ἀκίμενοι, ἰώμενοι· μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν.

Ἀκινάγματα, τὰ μετὰ ῥυθμοῦ τινάγματα, τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Ἀκιναγμός· τιναγμὸς κίνησις. Ἀκινάκης, ξίφος περσικόν· λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ θεῶν διαλόγῳ, Πῶς ἔχεις πολλὴ γὰρ ταραχή, καὶ ἄλλα ἄλλοι νομίζουσιν· σκύθαι μὲν ἀκινάκῃ θύοντες, καὶ θρᾷκες, ζαμόλξιδι, δραπέτῃ ἀνθρώπῳ ἐκ σάμου ὡς αὐτοὺς ἥκοντι. φρύγες δέ, μήνῃ. καὶ αἰθίοπες ἡμέρᾳ· κυλλήνιοι φάλητι· καὶ ἀσσύριοι περιστερᾷ· καὶ πέρσαι πυρί· καὶ αἰγύπτιοι, ὕδατι· καὶ τοῦτο μὲν ἅπασι κοινόν· τοῖς αἰγυπτίοις τὸ ὕδωρ· ἰδίᾳ δὲ μεμφίταις μέν, ὁ βοῦς θεός· πηλουσιώταις δέ, κρόμμυον· καὶ ἄλλοις, ἶβις, ἢ κροκόδειλος· καὶ ἄλλοις κυνοκέφαλος· ἢ αἴλουρος, ἢ πίθηκος· καὶ ἔτι κατὰ κώμας· τοῖς μέν, ὦμος ὁ δεξιὸς θεός· τοῖς δὲ κατ' ἀντιπέρας οἰκοῦσιν, ἅτερος· καὶ ἄλλοις, κεφαλῆς ἡμίτομον· ἄλλοις, ποτήριον κεραμεοῦν, ἢ τρυβλίον. Ταῦτα, πῶς οὐ γέλως ὦ καλὲ τιμόκλεις. Ἄλλως. Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου περσικοῦ. παρὰ τὴν ἀκήν, τὴν ὀξύτητα, καὶ παρὰ τὴν ἀκίδα· ἀλλήλων συντεθέντων τῶν δύο ὁμοιοσήμων· καὶ δῆλον ὅτι ἐτράπη τὸ δ εἰς ν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρεχθεύς· καὶ ἐριχθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν, καὶ τὴν χθόνα· ἡρόδοτος δέ, διὰ τοῦ ω, ὠκινάκης φησίν· ἴδιος ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ω. ὡς ἀκή, ἀκίς, καὶ ὠκίς· ἢ παρὰ τὸ ὠκύς, καὶ τὴν ἀκήν, γίνεται ὠκυάκης· ἢ ὁ ἀκινάκης, τοῦ ἀκινάκου. ἔστι δὲ ἐγχειρίδιον βαρβαρικόν, ὃ φασιν οἱ ἕλληνες παράμαχαιρίδιον. Ἀκίναιδος, ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα· ὡς ὁ σώφρων. Ἀκινδυνί, καὶ ἀκινδυνώτατα, χωρὶς κινδύνου. Ἄκινος, πόα τις. Ἀκίονες, ἀστήρικτοι. Ἀκιρίς, λύχνος. Ἀκιρός, ὁ βορέας. Ἀκίς, τὸ τοῦ βέλους σιδήριον· παρὰ τὸ ἀκή, ὃ σημαίνει τὴν ὀξύτητα· καὶ ἀκίς, ποταμὸς ἀσίας. Ἀκιώτατον, ἀσηπότατον· ἀβρότατον· κὶς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ· ἡσίοδος· Δάφνης ἢ πτελέας ἀκιώτατοι ἱστοβοῆες· ἄλλοι γράφουσιν ἀκηρώτατον· ἵν' ἦ, κάλλιστον.

Ἀκιρῶς, εὐλαβῶς· ἀτρέμας. Ἀκίσιν, ὀξύτησιν. Ἀκίχητα, ἀκατάληπτα· καὶ ἀκίχητος, ἀκατάληπτος. Ἀκινησία, ἠρεμία. Καὶ τοὺς ἵππους ἐξελαύνειν προσέταξεν, ὡς διαλύοιτο αὐτοῖς, τὸ ὑπὸ τοῦ παγετοῦ ναρκῶδες, ὑπὸ ἀκινησίας. Ἀκινητίζω, ἐπιθυμῶ μὴ κινεῖσθαι. Ἀκίνητα, καθόλου μὲν τὰ μὴ κινούμενα. παρ' ἡσιόδῳ δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος. παρὰ ῥωμαίοις τάφον μὴ κινεῖν, τουτέστιν ὀρύττειν. Ἀκκίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς ὅμοις· ἀκκίζεται ἔτι, τῆς ὕβριος ἔχεται. ἑταιρεῖται· γυναικίζεται· θρύπτεται, ἢ μωραίνει· σημαίνει καὶ τὸν θέλοντα μὲν προσποιούμενον δὲ μὴ θέλειν· ἀκκισμοὶ γὰρ προσποιήσεις εἰσὶ καὶ ὑποκρίσεις· καὶ ἀκκίζομαι, τὸ θρύπτομαι, καὶ τὸ μωραίνω, καὶ προσποιοῦμαι εὐήθειαν. εἴρηται δὲ ἀπό σαμίας τινὸς γυναικὸς μωρᾶς ἧς ὄνομα ἀκκώ· ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσοῦ θοἰμάτιον καθελομένην ἡμίεργον ἀμφιέσασθαι

σθαι εἴς τι τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν ὡς αὐτῇ γινομένην ὡς ἑτέρᾳ προσλαλεῖν γυναικί.

Ἀκωδώνιστον, ἀντὶ τοῦ ἀπείραστον· ἀβασάνιστον. κωδωνίσαι γάρ, τὸ διαπειραθῆναι. μετῆκται δέ, ἀπὸ τῶν περιπολούντων καὶ κώδωσι διαπειρωμένων, εἰ ἐγρηγόρασιν οἱ ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς τεταγμένοι. οἱ δὲ ὑπομνηματισταί, ἀπὸ τῶν ὀρτύγων φασὶ μετῆχθαι τὴν λέξιν. Ἀκωκή, ἡ ὀξύτης τοῦ δόρατος. τὸ ὀξὺ τῆς λόγχης. Ἀρριανός· Λόγχας δὲ εἶχον· πάχος ὅσα πήχεας. ἀκωκὴ δὲ οὐχ ὑπῆν σιδηρέη, ἀλλὰ τὸ ὀξὺ αὐταῖς πεπυρακτωμένον, ταυτὸν ἐποίησεν. Ἄκκαβεν, ἀνέκαβεν. Ἀκκαῖον, εὐκαταφρόνητον. Ἄκκελα, ἄδοξα. Ἀκκίζειν, γυναικίζεσθαι· προσποιεῖσθαι μωραίνειν. Ἀκκίζεται, ὀξύνεται. Ἀκκώ, γυνὴ ἐπὶ μωρίᾳ διαβαλλομένη. ἥν φασιν ἐνοπτριζομένην τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι, ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην φασὶ καὶ σπόγγῳ πάτταλον κρούειν. Ἀκκόρ, ἀσκός· Λάκωνες. Ἀκκισμός, προσποίησις.

Ἀκκός, παράμωρος. λέγεται δὲ παιδίοις, ὡς μωροῖς. Ἀκλάδας ἀμπέλοις, τὰς ἀκλαδεύτους Αἰολεῖς. Ἄκλαστος, ἡ μὴ κλαδευομένη ἄμπελος. Ἀκλαυστί, χωρὶς κλαυθμοῦ. Ἄκλαυτον· οἱ μεθ' Ὅμηρον ἄκλαυστον γράφουσιν. Ἀκλεής. ἡ μὲν κοινὴ αἰτιατικὴ τούτου τοῦ ὀνόματος, ἀκλεέα, καὶ ἀκλεῆ· ὡς τό, ὑγιέα, καὶ ὑγιῆ· εὐφυέα, καὶ εὐφυῆ. ἡ δὲ ἀττική, ἀκλεᾶ, καθὰ τὸν ὑγιᾶ, καὶ ἀφυᾶ. τὸ μέντοι ἀκλέα, συγκοπὴν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ἀκλεέα. ὁμοίως τῷ, Δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. τὸ δὲ ἀκλεές, εὐθεῖά ἐστι πληθυντική, ἀντὶ τοῦ ἀκλεεῖς, ἀπελθόντος τοῦ ι, ὡς ἐν τῷ, ἐπὶ τῇδε. Ἀκλεεῖς, οἱ ἄδοξοι. Ἀκλειῶς· ἀκληδονίστως. ὡς μὴ δὲ φήμην τινὰ γενέσθαι. Μὴ μάν, ἀσπουδεί γε, καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην.

Ἀκλείδας· ἀζύγας. Ἀκλείουσιν ἀοιδοί, ἀντὶ τοῦ θείως φημίζουσι. καὶ ἔστιν ἕτερον τό, Τὴν γὰρ ἀοιδήν, ἐπικλείουσιν ἄνθρωποι. ἐκεῖνο γάρ, ἀντὶ τοῦ τιμῶσιν εἴληπται. λέγεται δέ, καὶ ἀκλειής, τὸ ἀκλεής. Ἀκληρεῖ, οὐ μετέχει. οὐ κεκλήρωται. ἢ χωρὶς κλήρου. Ἀκληρήμασι, συμφοραῖς· δυστυχίαις. Διὰ τοῦτο δοκεῖ μὲν μάλιστα, περιπεσεῖν τοῖς ἀκληρήμασιν.

Ἀκληρία, δυστυχία. Ἀκληρούντων, δυστυχούντων. Συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑποδηνία. Ἀκλήρῳ, μὴ ἔχοντι κλῆρον, μὴ δὲ οὐσίαν. ἤτοι πτωχῷ. Ἀκλιτί, χωρὶς κλίσεως. Ἄκλητον, ἀνώνυμον. Δέδωκε σεαυτὸν, ἀκλήτῳ τῷ δευτέρῳ, ἀντὶ τοῦ, ἀνώνυμον. Ἀκλινής, ἀνυπότακτος. Ἀκλόνητον, ἄσειστον· ἀδόνητον. Ἀκλυδώνιστος, ἀτάραχος· ἀκλόνητος. κλόνος γάρ, ἡ ταραχή. Ἄκλυστον σκέπας, πολύκλυστον, ἢ ἀχείμαστον. Ἀκμάζει, νεάζει. τὰ νέων πράττει. οὕτως Ὑπερίδης, καὶ Λυσίας. καὶ ἀκμάζειν, ὀργᾶν· σπαργᾶν· βρύειν. μάλιστα δὲ τὸ βρύειν, ἐπὶ ἐλαιῶν. ἀνθεῖ· βλαστάνει· θάλλει. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ὀνόματα, ἄνθη· ἄνθησις· βλάστη, βλάστησις, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ εὐθαλὲς ἐρεῖς· καὶ εὐανθές, καὶ τεθηλός· καὶ εὐερνές· καὶ ἀειθαλές. τὰ δὲ ἐναντία, ἀνανθές· δυσανθές· δυσερνές· ἀπηνθηκός· ἄφυλλον, καὶ ἐξηνθηκός. καὶ μαραίνεται· καὶ σβέννυται· ἀπανθεῖ· φυλλορροεῖ· γυμνοῦται· ψιλοῦται. καὶ φυλλοχόος μήν, ὁ ταῦτα ποιῶν.

Ἄκμα, νηστεία· ἔνδεια. Ἀκμαία, ἀκμάζουσα· θάλλουσα. Ἀκμαῖος, σφριγῶν· νεανίσκος. Ἀκμαιοτάταις, νεωτάταις. Ἀκμαῖς, ὀξύτησιν. Ἀκμή, ἡ ἰσχύς. καὶ ἀκμάζω, τὸ ἰσχύω. ὅθεν τὸ, ἀκμαζούσῃ γνώμῃ, τὸ δέ τι πράττειν, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρᾷ γνώμῃ. ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ἀκμαζόντων ζώων. ἀκμάζει γὰρ τὸ ζῷον, ὅτε ἐστὶν ἐν ἀκμῇ. ἔστι δὲ ἀκμή, τέλος τῆς αὐξήσεως. ἐν παντὶ γὰρ ταῦτα θεωροῦνται· αὔξησις· ἀκμή, καὶ παρακμή. καὶ ἀκμή, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. ἡ μεσότης τοῦ καιροῦ, καὶ ἡ νεότης. καὶ ἀκμὴ καλεῖ, ἀντὶ τοῦ ὁ καιρὸς καλεῖ. Ἀκμήν, ἔτι. Ἄκμηνος, καὶ ἄπαστος. καὶ νῆστις, ταυτὸν κατὰ πολυωνυμίαν. ὃν καὶ ἄπαστον λέγει ὁ ποιητής. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὁμώνυμον ὄνομα τὸ νῆστις. λέγεται γάρ φασι νῆστις, καὶ τὸ μεταξὺ κοιλίας καὶ στομάχου ἔντερον. καὶ Σικελικὴ δέ τις θεός, νῆστις ἐλέγετο. Ἀκμηνὸς ὀξυτόνως ἐν ψ' τῆς Ὀδυσσείας, ὁ ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεάζειν κατὰ Ἀρίσταρχον. τὸ δὲ ἀκμηνός, τὸ δηλοῦν τὸν νῆστιν, ἐν Ἰλιάδι ἐβαρύνησεν ὁ αὐτός. Ἀκμήτης, ὁ νέος· ὁ νεάζων· ὁ μὴ κοπιῶν. καὶ ἀκμῆτες, οἱ μὴ κάμνοντες· ἀκοπίαστοι. παρὰ τὸ κάμνω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκαμον. ἐξ αὐτοῦ, καμής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκαμής. καὶ συγκοπῇ, ἀκμής. ὁ μὴ κάμνων, ἢ ἡ μὴ κάμνουσα, διὰ νεότητα. ἢ ἡ μὴ δυναμένη πόνοις ὑποστῆναι. Ἀκμητεί, ἀκαματεί. Ἀκμητί, ἀκόπως. Ἀκμῆτοι, ἀκοπίαστοι. Ἀκμόθετον, τόπος ἐν ᾧ τίθεται ὁ ἄκμων. συγκέκοπται δέ, ἐκ τοῦ ἀκμονόθετον. Ἄκμονα, ἀλετρίβανον· Κύπριοι. Ἀκμονίδης, ὁ Χάρων. καὶ ὁ Οὐρανός. Ἄκμονος γὰρ παῖς. Ἀκμονίοιο ἄλσος μὲν λέγεται. οὐδέποτε δὲ ἀκμόνιον, ὡς δηλοῖ Εἰρηναῖος. ἔστι δὲ περὶ τὸν Θερμώδοντα. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φερεκύδης, ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἄκμων, ὁ τοῦ οὐρανοῦ πατὴρ λέγεται, διὰ τὸ ἀκάματον τῆς οὐρανοῦ κινήσεως. ἀφ' ἧς ἐννοίας, καὶ ὁ Ἄτλας εἴρηται. καὶ ὅτι Ἀκμονίδαι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ ἄκμων ὁ οὐρανός, ὁ Ἀλκμὰν ἱστορεῖ. ἢ ἄκμων, ὁ ἀπαθής. ὁ Κρόνος. ὁ οὐρανός, καὶ ὁ σίδηρος ἐν ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἔστι δὲ, καὶ γένος ἀετοῦ. καὶ ἄκμων, ὁ ἀκμαῖος. ὁ σφριγῶν. ὁ νεανίσκος. παρὰ τὸ κάμνω· ἀκάμων τις ὤν, ὁ ἀκαμάτως φέρων. ἢ ἄκμων, ἀκμοθέτης· ῥαιστήρ· πυράγρα· φῦσαι· φυσητήρ· ἀκροφύσιον· χοάνη· ἄκοναι· θηγάναι· ἐσχαρίδες, καὶ κροταφίδες, ταῦτα πάντα, χαλκέως σκεύη. Ἄκναπτον, ἀκατάκλαστον· ἄγναφον ἱμάτιον, καὶ ἀκόλαστον. Ἄκνηστις, ἡ ῥάχις. παρὰ τὸ μὴ δύνασθαί τινα κνήσασθαι αὐτὴν τῇ ἰδίᾳ χειρί. ἢ ἄκνηστις, τὸ μέσον τῆς ὀσφύος· κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν τετραπόδων. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπ' ἀνθρώπου κέχρηται. λέγων, κατὰ ἄκνηστιν μέσα νῶτα.

Ἀκοάζῃ, ἀκούεις. Ἀκοαστῆρες, ἀρχή τις παρὰ Μεταποντίοις. Ἀκοίνησι, ταῖς ἀγκάλαις. Ἀκοὴ γέγονε, πρὸς φωνῆς γνῶσιν. Ἀκοινώνητος, ὁ ἀκριβής. Ἀκοίτης, ὁ ἀνήρ. ἄκοιτις δὲ ἡ γυνή. καὶ ἄκοιτις, ἡ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα, καὶ ἡ ὁμόκοιτος. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἡ δευτέρου γάμου μετεσχηκυῖα. Ἄκοιτιν, ἡ μὲν ποιητικὴ πολυφωνία, καὶ ἄλοχον λέγει· καὶ ὁμόλεκτρον· καὶ ἀνδρὸς εὐνίδα. ἡ δὲ κοινὴ λαλιά, σύνευνον. Ἀκόλακοι, οἱ οὐκ ἂν κολακευθεῖεν.

Ἀκολασία, ἀκρασία. ἔλλειψις τῆς σωφροσύνης. ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφέρεια. Ἀκολασταίνειν, ἀτακτεῖν· ἀσελγαίνειν· ἀσχημονεῖν· μωραίνειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀκρατοῦς, καὶ ὑβριστοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀξίου κολάσεως λέγεται. Ἀκόλαστος, ἀπαίδευτος. καὶ ἀκόλαστοι, ἀκρατής· θρασύς. καὶ ὑβριστικὸν πρᾶγμα. ἢ αὖθις· καὶ ἀκόλαστος, ὁ κολάσεως ἄξιος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Ἄκολοι, οἱ σμικρότατοι καὶ ψιχώδεις ψωμοί. εἴτουν πύρνα. ταυτὸν γὰρ πύρνον εἰπεῖν καὶ ψωμόν, κατὰ τὸν παραφράσαντα. οἷς οὐκ ἄν τις ἔχοι κολούειν. ἤτοι κολοβοῦν, σμικρότατοι ὄντας. παλαιὸς δέ τις καὶ οὕτω φράζει. ἄκολος, με-

κρὸς ψωμὸς ὁ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενος, καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι· τοιαῦτα δέ τινα καὶ τὰ παρὰ τῷ Παυσανίᾳ ψώθια, ἃ παρ' ὑπερόπτων, ἄρτων ἐστὶ θραύσματα. ἢ τὰ γὰρ κάτω τοῦ ἄρτου. τὰ δὲ τοιαῦτα ψώθια, καὶ ἀπαράτριπα ἐκάλουν τινές. καὶ ὁ ἔγκαφος, ὃν ψωμὸν, ἢ ἄρτου κόμματα οἱ παλαιοὶ ἑρμηνεύουσιν· ἀπὸ τοῦ ἐγκάψαι γέγονεν. ὡς δὲ πόλις. οὐ γὰρ λέλειπται τῶν ἐμῶν, οὐδ' ἔγκαφος. χρῆσις δὲ τοῦ ἐγκάψαι, ὅ ἐστι φαγεῖν, καὶ ἰδιωτικῶς εἰπεῖν χάψαι, παρὰ τῷ κωμικῷ. ἡ δὲ λέξις ἀφ' ἧς οἱ ἄκολοι γίνονται, παράγει καὶ κολόκυμα τὸ κωφὸν κῦμα, ὃ καὶ κόλον κῦμα διαλελυμένως. ἐκεῖθεν καὶ ὁ κόλαφος, παρὰ ἐπιχαρμῷ. καὶ τὸ ἐκολάφισαν. ἀττικοὶ δὲ τὸν κόλαφον κόνδυλόν φασι, διὰ τοῦ δ. κόνδυλος μέντοι, εἶδος ὀρνέου. ἢ δὲ καὶ κόλον τὴν τροφὴν οἱ παλαιοί φασιν. ὅθεν ὁ βουκόλος, καὶ κοιλίαν τὴν τῆς τροφῆς δεκτικήν, εἴη ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἄκολος ψωμὸς, ὁ ὀλιγοτρόφος. Ἰστέον δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις, ὡς εἰ μὲν στερητικόν ἐστι τὸ α ἐν τῷ ἀκόλοις, ἤγουν μὴ κολουμένους ὡς προσεχῶς ἐγράφη, εἴη ἂν ἴσως μεῖζόν τι ὁ κόλαβος βλωμίδιόν τι, κολούεσθαι δυνάμενον αὐτὸς ὢν, καθὰ δηλοῖ ἐκ τοῦ ἐνεκολάβισεν, ἤγουν δίκην κολάβου κατέπιεν, ἐκ τοῦ κόλον ἡ τροφή. βούλονται τινὲς ἐκ τούτου καὶ τὸν κόλακα εἶναι. οὗ σύνθετον ψωμοκόλαξ. καὶ ὁ ψωμοκόλαφος δραπέτης. ἐκεῖθεν δέ φασι καὶ δύσκολος, οἱ δυσάρεστος. Ἄλλως. Ἄκολοι, οἱ μικροὶ ψωμοί. οἱ μηκέτι κολούεσθαι δυνάμενοι. καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. καὶ ἄκολοι, κλάσματα, καὶ θραύσματα ἄρτων. ὡς τό, αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας. Ὅμηρος. καὶ αὖθις. τὸν κύνα δ' ὡς ζῶντα πάλιν, ποτὶ Ταύλιον ἄξω, ξηρὰς εἰς ἀκόλους, ξυνὸν ἔχειν ἕταρον. Ἀκολουθεῖ, παρὰ τὸ κόλλη, καὶ τὸ θέω τὸ τρέχω. ἢ ἐκ τοῦ ἐλεύθω, ἤλευθα ἐξ αὐτοῦ ἀκολουθεῖ. Ἀκόλουθος, ὁ νεώτερος παῖς. θεράπων δὲ, ὁ περὶ τὸ σῶμα. Ἀκολουθῶ, ἕπομαι. ἐνέχομαι. ὀπηδῶ. ὁμαρτῶ. δοτικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀκολουθήσω ἀγαθῷ δεσπότῃ. καὶ Ἀριστοφάνης. Ἣν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷ δ' ἀκολουθοῦμέν ποτ' ὦ δέσποτα. καὶ ἀλλὰ κολουθήσεις ἐμοί, ἀντὶ τοῦ ἀκολούθησον. τὸ ὁριστικὸν, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. Ἀκόμης, οὐκ εὖ διάκονος. οὐδὲ πανοῦργος. Ἀκομιαστεῖ, ἀμελεῖ. Ἀκόμιον, σιμόν. Ἄκομψον, εὐτελὲς. ἀπανοῦργον. ἀγροῦν. Ἀρχίλοχος. τὸ οὐκ εὖ διακείμενον. ἄνδρα τὸν τοῦ πραίτορος ἐπιβαίνοντα βημάτων. ἀρχὴ δέ τις αὕτη παρὰ ῥωμαίοις οὐκ ἄκομψος. Ἀκονᾷ, θήγει. ὀξύνει. Ἀκόνη, ἡ θήκη παρὰ Ἰσοκράτει. καὶ ἀκόνη λίθος, δι' οὗ ὀξύνεται ὁ σίδηρος. παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ, ἢ τὸ λεπτύνω καὶ φθείρω. ἐπιτάσει τοῦ α. ἡ διαφθείρουσα καὶ λεπτύνουσα τὸν σίδηρον. Ἀκονιτὶ, ἄνευ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἀπὸ τοῦ κόνις κόνιτος. καὶ ἀκονιτὶ, ἀμαχητί. ἤγουν χωρὶς ἀκονίσεως. Ἀκονίται, ὄφεις τινές. καλοῦνται δὲ καὶ ἀκοντίαι. καὶ ἀκοντία, βοτάνη τις.

Ἀκόνιτον, εἶδος βοτάνης. φάρμακον. ἀλλὰ πῶν ἀκόνιτον ὑπεκφυγὲ τοῦ ἀκονιτὶ. τουτέστι χωρὶς κόπου. Ἀκονίτως, ἀκοπιάστως, ἀπόνως. Ἄκονοι, ἀτρόμητοι. ἄτρωτοι. ἄπληκτοι. Ἀκοντὶ, ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως. Ἀκοντιάς. βοτάνη τίς οὕτω καλουμένη, τὰς κνήσας θεραπεύουσα τῆς δήξεως τῶν ὄφεων. Ἀκοντίζει, ἄνω ῥίπτει. καὶ ἀκοντίζειν, οὐ τὸ ἰυπτεῖν δόρατι ἐκ τοῦ χεδὸν, ὃ καὶ χέδην που λέγεται, ἀλλὰ τὸ ἀφιέναι κατά τινος. ὡς ἐν τῷ ἀκόντισεν ἔγχει. πλεονασμὸν δοκεῖ τὸ ἔγχει. οὕτω καὶ ἐν τῷ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. λέγει δὲ Ὅμηρος καὶ ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς αἰχμάς, καὶ ἀνηκόντιζεν αἷμα. ἐν τούτῳ δοκεῖ καὶ φλὲψ ἡ ἀρτηρία, αἵματι ἀκοντίζειν. καὶ ἀκόντισεν Αἴαντος, ἤγουν κατὰ Αἴαντος. ἐλλείψει προθέσεως μυρία χοῦ φαίνεται. Ἀκοντικὸν, φάρμακον οὕτω καλούμενον. Ἄκοντες, ἀκοντίζοντες. ἢ μὴ θέλοντες.

Ἀκόντιον, δοράτιον. μικρὰ λόγχη. ῥάχιν δὲ Μακεδόνες, καὶ στρατεύματος μέρος Ἀγριανῶν, αἰολεῖς. Ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρὶ παρ' Ὁμήρῳ, πλεονασμὸν ἔχει συνήθως τὸ δουρί. ἤρκει γὰρ τὸ ἀκόντισεν. καὶ ἀκόντισε καθ' ἑκατέρων ἐκ παραγωγικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν. ἀκοντίζειν ἐστὶ, τῷ ἀκοντίῳ καὶ λόγχῃ βάλλειν. καὶ ὑπερακοντίζω, τὸ ὑπερβάλλω. τὸ δὲ ἀκοντίζω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀκοντίζω τοῦ πολεμίου. Ἀκοντιστὴν, ἀκοντισμόν. Ἀκοντοδόκος. δοκιμάζειν λέγεται, τὸ ἐπιτηρεῖν καὶ δοκεύειν. τὸ αὐτὸ καὶ δοκεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου ἀκοντοδόκος, ὁ ἐπιτηρῶν, μή που ἀκοντίῳ βληθῇ. Ἀκόντων, ἀκοντίων. δοράτων. Ἄκοπος ἀνὴρ, ἀντὶ τοῦ οὐδέπω ἠνοχλημένος ὑπό τινος. οὕτως Ἀμειψίας. Ἀκοράζεσθαι, ἀκροᾶσθαι.

Ἀκοραῖος, βλαβερός. ἀνωφελής. Ἀκόρεστος λέγεται, ὁ μὴ κόρον λαμβάνων τινός. οἷον, ἀκόρεστος χρημάτων. ἀκόρεστος ἡδονῆς. καὶ ἀκόρεστος ὁ περὶ τροφὴν ἄπληστος. Ἀκόρητος, ὁ ἀκαλλώπιστος. ἀνεπιμέλητος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ καλλωπίζειν. ὅθεν νεωκόρος. ἢ ὁ ἄπληστος παρὰ τὸ κόρος. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ κορῶ κορέσω, κορήσω. κεκόρηκα. κεκόρημαι. κεκόρησαι. κεκόρηται, κορητὸς, καὶ ἀκόρητος. Οὗτος δέ ἐστιν ἀκόρητος. οἱονεὶ, πολὺς καὶ μὴ κορούμενος. αὔξων. καὶ πληθύνων, καὶ τεθηλώς. Ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος. Εὐρωτιῶν ἀκόρητος εἰκῆ κείμενος. Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, παρείληφε πάντα. παρ' οἷς γὰρ ἂν ἡ στέμφυλα, μέλιτται, καὶ πρόβατα, ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ πολλὰ πάντα. Ἀκορνὰ, ἀκανθῶδες φυτόν. Ἀκορνοὶ, ἀπελεβοί. Ἄκορον, εἶδος βοτάνης, καὶ ἰατρικὴ ῥίζα. Ἀκορραὶ, ἄκανθαι. Ἀκόρυμβοι, οἱ ἐπὶ τῶν ἀκρεμόνων βοτρυδὸν, μετέωροι κόκκοι. ὡς ἐπὶ τῶν κισσῶν ἔχει. Ἀκόρυφα, ἀναρίθμητα. πολλά. Ἀκόρωδον, ἀκλάνιστον. ἄκαρπον. ἀξύλιστον. Ἄκος, φάρμακον. θεραπεία. βοήθεια. ἴαμα. Δέονται δὴ, παρὰ θεοῦ ἄκεσις. καὶ ἡ λύσις. Ἄκοσμα, ἀπρεπῆ. μωρά. ἄδηλα. ἄτακτα.

Ἄκοσμον, ἄτροπον. ἄτακτον. ἄμορφον. Ἀκοστῆσαι, τὸ πολυκριθῆσαι κατὰ τοὺς παλαιούς. ἤγουν τὸ κριθιᾶσαι. ἀκοσταὶ γὰρ αἱ κριθαί. ὅπερ φασὶν ἐξ Ὁμήρου μὲν οὐ δείκνυται. παρὰ δὲ Νικάνδρῳ καὶ ἄλλοις κεῖται. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ π[illegible]ας τὰς τροφὰς παρὰ Θεσσαλοῖς ἀκοστὰς λέγεσθαι. ἄλλοι δὲ ἀκοστῆσαι φασὶ, τὸ χεῖν ἄχος ἐν τῷ ἵστασθαι. ἔνιοι δὲ τὸ λαβεῖν ἄκος. ἢ μᾶλλον κατ' αὐτοὺς, καὶ τοῦτο εἰπεῖν ἄκος τῇ στάσει, καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. ὡς τὸ, Πιοῦντα κέοντό τε δίψαν. ἕτεροι τὸ ἀκολάστως διατεθῆναι, ἵνα ᾖ ἀκολαστῆσαι, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀκοστῆσαι. ἄλλοι δὲ, τὸ ἡσυχάσαι. παρὰ τὸ ἀκήν. ἤγουν, ἡσύχως στῆναι. καὶ ἀκοστήσας, κριθιάσας. ἀκοσταὶ γὰρ αἱ κριθαὶ παρὰ τὸ ἄκος ἐμποιεῖν τοῖς ὀστέοις. ἵνα ἡ κριθιάσας καὶ ἀπὸ τῆς τροφῆς ἀκρατὴς ὢν. καὶ ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνης, τουτέστιν, ἐπὶ στάσει δυσχεράνας. Ἀκοσιλα, ἐλάχιστα. Ἄκοτον, ἀόργητον. Ἀκοῦ, θεραπεύου. Ἀκουάζεσθον, παράγωγον μέν ἐστι τοῦ ἀκούω. δηλοῖ δὲ συγκλείτους εἶναι εἰς δαῖτα, τοὺς οὕτω ἀκουαζομένους παρ' Ὁμήρῳ. Ἀκουάζεσθε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ αἰσθάνεσθε. ἐπεὶ ἡ ἀκοὴ ὁδός ἐστι τῆς αἰσθήσεως.

Ἀκούει καλῶς, ἀντὶ τοῦ, εὐφημεῖται, καὶ ἐπαινεῖται· οὕτως Ἡρόδοτος. Ἄκουεν, ἀντὶ τοῦ ἤκουεν· καὶ ἀκούεμεν, ἀντὶ τοῦ ἀκούειν. Ἀκουή, ἰωνικόν· τὸ δὲ κοινὸν, ἀκοή· ἀναλόγως τῷ βοὴ καὶ ῥοὴ καὶ τοῖς τοιούτοις. ἄλλως· ἀκουὴ μὲν, ἐκ τοῦ ἀκούω· ἀκοὴ δὲ, ὡς ἐκ τοῦ ἤκοα μέσου παρακειμένου. Ἀκουϊλία, ὄνομα κύριον. Ἀκούμβιτα, στρωμναὶ μαλακαὶ, εἰς ὕψος ἠγμέναι· αὗται δὲ τρυφῆς καὶ βλακείας εἰσίν· ἡ δὲ λέξις, ῥωμαϊκή· ἀκούμβω γὰρ παρὰ ῥωμαίοις, τὸ ἀναπίπτω. Ἄκουρε, μισόδημε· μοναρχίας ἐραστά· ὡς τὸ, Καὶ φορῶν κράσπεδα στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήνην ἄκουρον τρέφων· Ἀριστοφάνης.

Ἄκουρον, τὸν μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα. Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα ἔβαλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων· ἀντὶ τοῦ, μὴ ἄρρενα παῖδα λιπόντα· σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὸ ἄπαις. Ἄκουσα, ἤκουσα· ἡ μὴ βουλομένη. Ἀκούσαμεν, ἀντὶ τοῦ ἠκούσαμεν. Ἀκουσθήσομαι, ἀκούσω. Ἀκούσια, τὰ ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, τινὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος. Ἀκουσίθεον, τὸ εἰς θεοῦ ἀκοὰς ἐρχόμενον· ὡς τὸ, Ἦν δὲ μιν ἀνάψας εὔχηται λάμψω φέγγος ἀκουσίθεον. Ἀκούσιος, ὁ μὴ θέλων· ἀπροαίρετος.

Ἄκουσμα, φήμη. Ἀκούσομαι, δεῖ γράφειν τὸν μέλλοντα κατὰ Ἀττικούς, καὶ οὐκ ἀκούσω· ὥσπερ δὴ καὶ θρέψομαι, καὶ ἀποκρύψομαι· οὐ μὴν δὲ, θρέψω, καὶ ἀποκρύψω. Ἀκουστιῶ, ἀκουστικῶς ἔχω. Ἀκουστὸν, μέγα· παρὰ τὸ ἀκούεσθαι· ἢ λαλητόν. Ἀκουστέα Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον. Ἀκουστέον, ἄξιον ἀκοῦσαι· ἐπίρρημα ἐνεργητικὸν παθητικόν. Ἀκούω, κλύω· πυνθάνομαι· ἐπαΐω· ἀκούω σου τοὺς λόγους, καὶ ἀκούω σοῦ τῶν λόγων· καὶ ἀκούω τινός, ἀντὶ τοῦ ἀκροατής εἰμι· διαφέρει τὸ ἀκούω, καὶ τὸ ἀκροῶμαι· τὸ ἀκροᾶσθαι, τὴν σπουδὴν τοῦ ἀκοῦσαι ἐμφαίνει· τὸ ἀκούειν δὲ, τὴν αἴσθησιν μόνον τῆς ψυχῆς· ἀκούσομαι, ἤκουσα· καὶ ἀκήκοα ἐνεργητικά· Ἰστέον ὅτι οἱ Ἀττικοὶ ῥήματα τινῶν ἐνεργητικῶς γραφομένων τοῦ ἐνεστῶτος, οἷον ἀκούω, ἐπαινῶ, γελῶ, θαυμάζω, γινώσκω, καὶ ἕτερα, τοὺς μέλλοντας ἐνεργητικῶς οὐκ ἐκφέρουσιν, ἀλλὰ μέσως· οὐ γὰρ ἀκούσω φασὶ, καὶ ἐπαινέσω, ἀλλὰ ἀκούσομαι. Ἄκρα, ἀκρόπολις· ἀρχὴ ἢ τέλος. Ἄκρα πόλις, ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις λέγομεν, καὶ ἄκρα μόνον. Ἀκράαντον ἔργον, ἀτελείωτον· ἀπὸ τοῦ κραιαίνω. Ἀκράγας, ποταμὸς, καὶ πόλις ἐν Σικελίᾳ· ἡ Ἀκράγας, τῆς Ἀκράγαντος, θηλυκῶς· ἥ τις καλεῖται ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ Ἀκράγαντος, ἀρσενικῶς κλινομένου· καὶ ἡ Τάρας τῆς Τάραντος, ὀνόματα πόλεων. Ἄκραγον, ἀδιάρριπιστον· ἀστεργές. Ἀκραγγές, ἀσθενές. Ἀκραγές, δυσχερές· σκληρόν· ὀξύχολον· ἀσθενές. Ἀκράδαντον, ἄσειστον· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραδαίνω, τὸ σείω. Ἀκραέα, οὔριον.

Ἀκραῆ ἄνεμον Ὅμηρος λέγει, τὸν ἀκέραστον· ὃν καὶ καλὸν λέγει· Ἐπλεόμεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ καλῷ. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τῶν μισγομένων ἀνέμων τὸ δεινὸν κατηγορεῖ· οἷον, Δεινὴ δὲ μισγομένων ἐλθοῦσα θύελλα. καὶ οἶνον παλαιὸν εἰπὼν ἡδύποτον, ἵνα μᾶλλον ἐπάρῃ τὸν ἔπαινον αὐτὸς, ἄκρητον θεῖον ποτὸν, ἐπιφέρων αὐτὸν λέγει· καὶ ὕδωρ ἐπαινῶν, ἀκήρατον αὐτὸ λέγει· ἤτοι, ἀκέραστον· καθὰ ταῦτα καὶ τὸ θεῖον πόμα, νέκταρ ὀνομάζει· ἤτοι, ἀκέραστον, καὶ ἀκραιφνὲς, καὶ πάσῃ μοχθηρίᾳ ἀμιγές· ἢ ἀκραῆ ἄνεμον λέγει, τὸν ἄκρως ἀέντα, ἤτοι πνέοντα· οἱ δὲ γράφουσιν εὐκραῆ· ὥστε δύνασθαί τις ἀκραῆ λέγειν, καὶ τὸν μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῆ ζέφυρον. Ἄκραι, κρόκαλα. Ἀκραίας, ἄκρης. Ἀκραιφνὲς, καθαρόν· λαμπρόν· διαυγές· τέλειον· ἐτυμολογεῖται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄκρως φαίνειν. Ἀκραιφνέστερον, ἀληθέστερον.

Ἀκραιφνὴς, καθαρός· ἀκριβής· ἀληθής· οἷον, ἀκηροφανής· ἀβλαβής· κὴρ γὰρ ὁ θάνατος· ἢ ἀκραιφνὴς κυρίως, ὁ περιφανής· παρὰ τὸ ἀκέραιον, καὶ τὸ φαίνω, ἀκεραιοφανής· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀκραιφνής· τοῦ ο εἰς α τραπέντος· ὡς ἐπὶ τοῦ μεσοπόλιος μεσαπόλιος· ὡς τὸ, ἀκραιφνὴς βοήθειά τις παραγίνεται· ἤγουν, περιφανής· καὶ ἀκραιφνὴς γενομένη, πολλὴν ἐποίησε τὴν ῥοπὴν τοῖς πολεμίοις· καὶ Φιλόστρατος ἀκραιφνῆ δύναμιν λέγει, τὴν λαμπράν. Ἄκρα κόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν· τὰ ἐξέχοντα· κατὰ πρύμναν, ἢ πρῷραν· ἐν οἷς τὰ σεβόμενα ἐνέγραφον. Ἀκράκιον, ἀκέραιον· πρόσφατον. Ἀκραλέα, ἄκρεα παρ' Ἱπποκράτει. Ἀκραμύλα, κοχλίας. Ἄκραν, ἀκμήν. Ἀκρανὲς, ἀκραγές. Ἀκρανής, ἀπεχθής. Ἄκρανον, τὸ μὴ κατὰ νόμους. Ἄκραντον, ἀπλήρωτον· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κραίνω τὸ πληρῶ· Πίνδαρος· ἄκραντα γαρύετον. Ἀκράαντον, ἀπλήρωτον· παρὰ τὸ κραίνω· τοῦτο παρὰ τὸ κάρα, καραίνω· καὶ συγκοπῇ, κραίνω. Ἀκρασία, ἀνωμαλία· παρὰ τὸ μὴ συγκεκρᾶσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ τοῦ κρατῶ· καὶ ἔστι τὸ κρα βραχύ· εὐκρασία δὲ, ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ τὸ κιρνῶ, καὶ ἔστι τὸ κρα μακρόν. Διαφέρει δὲ ἀκρασία, καὶ ἀκολασία, ἡ μὲν γὰρ κατὰ προαίρεσιν πράττει τὰ αἰσχρά, ἡ ἀκολασία· ἡ δὲ, παρὰ προαίρεσιν. λέγεται δὲ, καὶ ἀκράσιος· ἡ ἀκρασία παρὰ τῷ θεολόγῳ, παρὰ τὸ περιττὸν καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν. Ἄκρας νυκτὸς, περὶ τὸν πρῶτον ὕπνον. Ἐκεῖνος ἄκρας νυκτὸς ἦλθεν. Ἀκρατὲς, ἀσθενές. Ἀκράτη, ἡ κακομιλία. Ἀκρατῆ, ἀκράτητα· ἄπρακτα. Ἀκρατὴς, ὁ εἰδὼς τὰ κακὰ ὅτι φαῦλα, καὶ πράττων αὐτὰ δι' ἡδονήν· καὶ ἀκρατὴς γλῶσσα, ἀδιάρθρωτος· Ἱπποκράτης· ἀκρατὴς γλῶττα ὑπὸ δυσκινησίης. Ἀκρατία, ἡ ἀκρασία. Ἀκρατιεῖσθε παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ φάγετε· ἢ ἀκρατῆ πράσσεται· ἐπειδὴ μετὰ τὴν συνουσίαν οἱ τράγοι, λείχουσι τὰ ἑαυτῶν αἰδοῖα· ἢ λείχετε τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου. Ἀκρατίζω, τὸ ἄκρατον πίνω· ὡς τὸ, ἀκρατισαμένη, ἡσυχίαν ἦγεν· ἀντὶ τοῦ, ἀκράτου σπάσασα. Ἀκρατισμὸς, τὸ πρωϊνὸν φαγεῖν· ἢ ἀκρατισμὸν λέγουσι, τὸν ἀπὸ τοῦ βρώματος κόρον τε, καὶ μέθην. Ἄλλως· οἱ πολεμεῖν μέλλοντες, πρωΐας ἐπιούσης, ὀλίγον τινὰ ἤσθιον ἄρτον, καὶ ἄκρατον οἶνον ἔπινον, ἵνα θερμοὶ ὦσι, καὶ μὴ δειλιῶσιν· ὃ ἀκρατισμὸν ἐκάλουν· ὅθεν Θεόκριτος ἀκράτιστον, τὸν ἄγευστον λέγει. Ἀκράτιστος, ὁ μηδενὸς ἐγκρατής· παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ, ὁ ἄγευστος· οἷον, Πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖς καθίξῃ. Ἀκρατοπότης, ὁ μέθυσος· ὁ τὸν ἄκρατον οἶνον ἀπλήστως πίνων. Ἄκρατος οἶνος, ἀμιγής· ἀσυγκέραστος· καὶ ἄκρατος ἡλίου ἀκτίς· ὡς τὸ, Τὸν δὲ ἀετὸν τὰς πτέρυγας ὑποτείνοντα, καὶ ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ὡς στέγειν τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα τοῦ ἡλίου· καὶ ἄκρατος οἶνος, ἀγαθοῦ δαίμονος· αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατος οἶνος περιεφέρετο, καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος· οἱ δέ φασι τὸ πρῶτον ποτήριον οὕτω λέγεσθαι· ἐξ οὗ, καὶ ἀκραιότερος. Ἀκρατοκώθωνες, οἱ πίνοντες τὸν ἄκρατον ἐκ τῶν κωθώνων. Ἀκράτωρ, ὁ ἀκρατής· Ἦν δὲ, ἄνους τε ἀκράτωρ, καὶ τῶν ἄλλων ἡδονῶν· καὶ αὖθις· ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὢν, ἐσύλησε τὸν νεών. Ἀκρατῶς, ἀνυπομονήτως· ἢ ἐπιτεταμένως· συντόνως· Ἱππεῖς ἤλαυνον ἀκρατῶς, καὶ ἅμα ἀνεβόων. Ἀκραχολεία, ἡ πρόχειρος ὀργή.

Ἄκρεα, παῖς θήλεια· μακεδόνες. καὶ ἄκρεα, ἡ ἀθηνᾶ, καὶ ἡ ἀφροδίτη. Ἀκρέμονες, βλαστοὶ· κλάδοι. Ἀκρέσπερον παρ' ἱπποκράτει, ἄκρας ἑσπέρας. Ἀκρηθὴς, ἄψεκτος. Ἀκρηλόγχη, κέρκος· ἢ μικρόν. Ἀκρήμονες, κλάδοι, καὶ βλαστοί· ἤγουν, ἀκρέμονες. Ἀκρήμορον, ἀστεργές. Ἀκρήπεδος, ἡ ἀγαθή. Ἀκρὴς, ὁ διά τινα ἔκπληξιν, ἄφωνος γινόμενος. Ἄκρης πόλεως, διαλελυμένως, ἀντὶ τοῦ τῆς ἀκροπόλεως. Ἀκρῆστις, ἐσχάτη καὶ ἄκρα. Ἀκρηστόλουχος, δοῦλος.

Ἄκρητος, ὁ ἄκρατος· ἐκ τοῦ κερῶ, κεράσω· συγκοπῇ, κράσω· κρατὴς, καὶ κρατήρ· ἐκ δὲ τοῦ κεράσω κρατός, ἄκρατος, καὶ ἄκρητος· καὶ ἄκρητον γάλα ὅμηρος λέγει, ἐν ᾧ ἐστιν ἔτι τὸ τυρῶδες, καὶ τὸ ἐλαιῶδες, καὶ τὸ ὀρρῶδες· καὶ ἄκρητοι, ἀχώριστοι· ἀδιάκριτοι· οἱ δι' ἀκεράστου οἴνου γινόμενοι. Ἀκρία, ἀθηνᾶ, ἐν ἄργει· ἐπί τινος ἄκρας ἱδρυμένη· ἀφ' ἧς καὶ ἀκρίσιος ὠνομάσθη· ἔστι δὲ καὶ ἥρα, καὶ ἄρτεμις, καὶ ἀφροδίτη προσαγορευομένη ἐν ἄργει· κατὰ τὸ ὅμοιον, ἐπ' ἄκρω ἱδρυμέναι. Ἀκριβὲς, τὸ ἄκρον· εὐριπίδης φιλοκτήτῃ. Ἀκρίβεια, ἡ ἀκριβὴς κατάληψις. Ἀκριβὴς, ὁ νέος· ἀκριβὴς καὶ ὁ βέβαιος· λέγεται γὰρ ἀκριβὴς ζηλωτὴς, τῆς τοῦ μαθόντος δόξης· παρὰ τὸ κρίβω κριβὴς καὶ ἀκριβής· καὶ γὰρ τὸν ἀκριβῆ, οὐδεὶς δύναται λαθεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἄχρι καὶ τὸ βαιὸν, ἀχριβὴς, καὶ ἀκριβής· ὁ γὰρ ἀκριβὴς μέχρι καὶ τοῦ μικροῦ καθικνεῖται· μεταλαμβάνοντες δὲ τὸ ἀκριβὲς εἰς τὸ σαφὲς, ἢ εἰς τὸ ἀληθές· καὶ ὡς δοκεῖ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀναγκαῖον σημαίνει. Ἀκριβῶς, ἄκρως. Ἀκριβολογεῖται, ἀκριβῶς ἐξετάζει. Ἀκριβῶ τήν δε τὴν τέχνην, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἐπίσταμαι· καὶ ἀκριβωθήσεται, ἀκριβῶς μελετηθήσεται. Ἄκριες κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν· λόφοι· ἐσχατιαί· γωνίαι· καὶ ἀκρίζειν, τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορεύεσθαι· ὃ καὶ ἐξακρίζειν εὐριπίδης φησίν· ἕτερος δέ τις ἐπακρίσαι φησίν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄκρον ἤγαγε, καὶ τέλος ἐπέθηκε· καὶ ἄκρας τὰ ἀκρωτήρια λέγει ὅμηρος· ἐν οἷς μάλιστα βρέμει τὰ κύματα.

Ἀκρίζω, τὸ ἄκροις ποσὶν ἐπιπορεύομαι· εὐριπίδης οἰνεῖ· καὶ τὸ ἄκρον κόπτω. Ἀκρίνας, γωνίας· καὶ καθαρός· ἁγνός.

Ἀκρινόμος, ὕλης ἐπιμελητὴς, παρὰ λάκωσιν. Ἀκρὶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ γράω τὸ ἐσθίω· ἐξ οὗ ἡ γράσις, ἡ ὑπὸ τῶν ζώων χλωρὰ ἐσθιομένη· καὶ γραῦς ἦν ὁ χρόνος μικροῦ καὶ κατέφαγεν· οἱονεὶ οὖν ἀγρὶς, κατὰ τροπὴν ἀκρὶς, ἡ πάνυ γράουσα, ὅ ἐστιν ἐσθίουσα· αἴλιος δὲ διονύσιος οὐκ ἐθέλει ὀνομάζεσθαι γράσιν ὅλως· φησὶ γὰρ κράστιν ἀττικοί τὴν πόαν, γράσιν δὲ οὐδένες. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ τῆς ἀκρίδος, καὶ καρίδος τοῖς αὐτοῖς γράμμασιν· ἐκείνης μὲν οὐκ ἔστι ῥῆμα, τὶ ἐν χρήσει· ἐκ τῆς καρίδος δὲ εὔχρηστόν ἐστι τὸ καριδῶ· ἤγουν ὡς εἰπεῖν σφαιρῶ· διὸν, αὕτη δὲ καρίδι τὸ σῶμα· καμπύλη γ' ἀγκυρά ἐστι· καὶ ὅτι παρὰ τὸ κάρη γίνεται καρίς· τὸ μεῖζον γάρ φασιν αὐτῇ τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνέγκατο· καὶ ὅτι ἀκρὶς μὲν συστέλλει τὴν λήγουσαν· καρὶς δὲ ἐπὶ βραχυκαταληκτεῖ, ἀναλόγως παρὰ ἀττικοῖς· ὡς γὰρ βολὴ βολὶς, γραφὴ γραφὶς, οὕτω καὶ κάρη καρίς· ταθείσης δὲ τῆς παρατελεύτου, ἐτάθη τὸ τέλος· ὡς τὸ κρηπὶς, ψηφὶς, πυθίς· εἴρηται γοῦν τὸ καρίδες ἐκτεταμένως· Ἐξήλλοντο δελφίνων δίκην εἰς χοινόπλεκτον ἄγγος, καὶ ὤρχουντο ὥσπερ καρίδες, ἀνθράκων ἐπιπηδῶσαι κυρταί· καὶ ἐρυθρότερον καρίδος ὀπτῆς, στεφανῶ. Ἰστέον δὲ ὅτι, καὶ ἡ ῥαφανὶς, ὡς ἀθήναιος παραδίδωσι, διφορεῖται κατὰ τὴν καρίδα· καὶ ἐκτείνει μὲν τὴν λήγουσαν ἀττικῶς· ὡς παρὰ κρατίνω ἐν τῷ ῥαφανῖσι δοκεῖ· τοῖς δ' ἀνήκοου λαχάνοις· συστέλλεται δὲ παρ' εὐπόλιδι.

Ἀκρισίας, ὁ κρόνος παρὰ φρυξίν. Ἀκρισία, ἡ ἀδιακρισία, καὶ κακὴ κρίσις. Ἄκριστιν, κλέπτριαν· ἀλετρίδα· φρύγες. Ἱστορία. Ἀκρίσιος, φερεκύδης ἐν δωδεκάτῃ ἱστορεῖ, ὡς ἀκρίσιος γαμεῖ εὐρυδίκην τὴν λακεδαίμονος· τῶν δὲ γίνεται δανάη· χρωμένῳ δὲ αὐτῷ περὶ ἄρσενος παιδὸς, ἔχρησεν ὁ θεὸς ἐν πυθοῖ· ὅτι αὐτῷ μὲν, οὐκ ἔσται παῖς ἄρσην· ἐκ δὲ τῆς θυγατρός· πρὸς οὗ αὐτὸν δεῖ ἀπολέσθαι· ὁ δὲ παρελθὼν εἰς ἄργος, θάλαμον ποιεῖ χαλκοῦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας κατὰ γῆς, ἔνθα τὴν δανάην εἰσάγει μετὰ τῆς τροφοῦ· ἐν ᾧ αὐτὴν ἐφύλασσεν, ὅπως ἐξ αὐτῆς παῖς μὴ γένηται· ἐρασθεὶς δὲ ὁ ζεὺς, τῆς παιδὸς, ἐκ τοῦ ὀρόφου χρυσῷ παραπλήσιος ῥεῖ· ἡ δὲ ὑποδέχεται τῷ κόλπῳ· ἐκφήνας δὲ αὑτὸν ὁ ζεὺς τῇ παιδὶ μίγνυται· τῶν δὲ γίνεται περσεὺς, καὶ ἐκτρέφει αὐτὸν ἡ δανάη καὶ ἡ τροφὸς, κρύπτουσα ἀκρίσιον· ὅτε δὲ περσεὺς τριετὴς ἢ τετραετὴς ἐγένετο, ἤκουσεν αὐτοῦ τῆς φωνῆς παίζοντος· καὶ διὰ τῶν θεραπόντων μετακαλεσάμενος τὴν δανάην σὺν τῇ τροφῷ, τὴν μὲν ἀναιρεῖ· δανάην δὲ κατάγει σὺν τῷ παιδὶ ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ ἑρκίου διὸς βωμόν· μόνος δὲ αὐτὴν ἐρωτᾷ πόθεν εἴη αὐτῇ γεγονὼς ὁ παῖς· ἡ δὲ ἔφη· ἐκ διός· ὁ δὲ οὐ πείθεται, ἀλλ' εἰς λάρνακα ἐμβιβάζει αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδός· καὶ κλείσας καταποντοῖ· καὶ φερόμενοι, ἀφικνοῦνται εἰς σέριφον τὴν νῆσον· καὶ αὐτοὺς ἐξέλκει δίκτυς ὁ περισθένους, δικτύω ἁλιεύων· εἶτα ἡ δανάη, ἀνοῖξαι ἱκετεύει τὴν λάρνακα· ὁ δὲ ἀνοίξας, καὶ μαθὼν οἵτινές εἰσιν, ἄγει εἰς τὸν οἶκον, καὶ τρέφει ὡς ἂν συγγενεῖς αὐτοῦ ὄντας· ἦσαν γὰρ ὁ δίκτυς καὶ ὁ πολυδέκτης, ἀνδροθόης τῆς καστορος καὶ περισθένους τοῦ δαμάστορος, τοῦ ναυπλίου, τοῦ ποσειδῶνος· καὶ ἀμυμώνης, ὡς φερεκύδης ἐν πρώτῃ· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ περὶ τοῦ θανάτου προστίθησι φερεκύδης τοῦ ἀκρισίου· ὅτι μετὰ τὴν ἐν σερίφω ἀπολίθωσιν πολυδέκτου τοῦ σὺν αὐτῷ τῇ ἐκ τῆς γοργόνος κεφαλῆς, δίκτυν μὲν περσεὺς, ἀπολείπει ἐν τῇ σερίφω, βασιλεύειν τῶν λελειμμένων σεριφίων· αὐτὸς δὲ, ἔβη πλέων εἰς ἄργος σὺν τοῖς κύκλωψι, καὶ τῇ δανάῃ καὶ τῇ ἀνδρομέδᾳ· καὶ ἐλθὼν, ἀκρίσιον οὐχ εὑρίσκει ἐν ἄργει· ὑπεχώρει γὰρ αὐτὸν δείσας εἰς τοὺς πελασγοὺς, εἰς λάρισσαν· μὴ μεταλαβὼν δὲ αὐτὸν, τὴν μὲν δανάην καταλείπει παρὰ τῇ μητρὶ εὐρυδίκῃ καὶ τὴν ἀνδρομέδαν καὶ τοὺς κύκλωπας· αὐτὸς δὲ ἔβη εἰς λάρισσαν· καὶ ἀφικόμενος, ἀκρίσιον ἀναγνωρίζει καὶ σὺν αὐτῷ ἕπεσθαι εἰς ἄργος πείθει· καὶ ὅτε δὴ ἔμελλον ἰέναι, συντυγχάνει ἀγῶνι νέων ἐν τῇ λαρίσσῃ· καὶ ὁ περσεὺς ἀποδύεται εἰς τὸν ἀγῶνα· καὶ λαβὼν τὸν δίσκον, δισκεύει· τὸ δὲ πένταθλον οὔπω ἦν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνα ἕκαστον τῶν ἄθλων ἤθλουν· ὁ δὲ δίσκος τροχαλισθεὶς ἐπὶ τὸν πόδα τοῦ ἀκρισίου, τιτρώσκει αὐτόν· καμὼν δὲ ἐκ τούτου ἀκρίσιος, ἀποθνήσκει αὐτοῦ ἐν λαρίσσῃ· καὶ αὐτὸν καθίθεται περσεὺς καὶ οἱ λαρισσαῖοι, πρόσθεν τῆς πόλεως· καὶ αὐτῷ ποιοῦσιν ἡρῷον οἱ ἐπιχώριοι· περσεὺς δὲ ἀναχωρεῖ τοῦ ἄργους. Ἀκρισιώνη, ὄνομα πατρωνυμικόν· τοιοῦτον ἔχει κανόνα, ἀπὸ τῶν εἰς ος καθαρῶν κυρίων ὀνομάτων γίνονται θηλυκὰ πατρωνυμικὰ διὰ τοῦ ωνη· οἷον, ἐκ τοῦ ἀκρίσιος ἀκρισιώνη, ἡ τοῦ ἀκρισίου· ἀπὸ δὲ τῶν μὴ καθαρῶν, διὰ τοῦ ινη, ὡς ἀδραστίνη ἡ τοῦ ἀδράστου. Ακριτὶ, ἄνευ κρίσεως.

Ἀκριτάγωνον, πολύγωνον· Ἀκριτοβάται, ἀρχή τις παρὰ Ἐφεσίοις τῶν Ἀρτέμιδος θυσιῶν· Ἄκριτα νείκεα, ἀδιά-
κριτος φιλονεικίας· ἐφ' οἷς οὐ χρήζεται κριτής· καὶ εἴη ἂν ἐντεῦθεν καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ μὴ δεόντως κρίνων ἃ μυθεῖται·
καὶ ἄκριτα ἄχεα, τὰ πολλά· ὡς καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ πολύμυθος· καὶ ἄκριτα, ἀχώριστα· Ἀκριτόμυθος, ὁ πεφυρμένος
δηλαδὴ, καὶ μὴ εὐκρινῶς ἔχων ἐν τῇ τῶν νοημάτων τάξει· ἢ ἀκριτόμυθος, ὁ πολύλογος· ὡς καὶ ἄκριτα φῦλα, τὰ ἀδιά-
κριτα διὰ πληθυσμόν· ἢ ἀδιευκρίνητος ἐν τῷ λέγειν, καὶ ἄκοσμος· Ἀκριτόμυθε, ἄκριτε περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτα-
κτε· ἀπεραντολόγε· πολλὰ καὶ ἀδιάστολα, καὶ ἀδιαχώριστα λέγων· ὅ ἐστι, συγκεχυμένα καὶ ἀδιάτακτα· ἢ ἀδιανόητα
καὶ ἄλογα· κριτήριον γὰρ τῶν φρονίμων, ὁ λογισμός· τῶν δὲ ἀφρόνων τὸ πάθος, ἄλογον καθ' ἑαυτό· γίνεται δὲ παρὰ τὸ
κρίνω, κρινῶ· κέκρικα· κέκριμαι· κέκριται, κριτός, καὶ τὸ μῦθος· μετὰ δὲ τοῦ στερητικοῦ α ἀναβιβαζομένου τοῦ τόνου,
γίνεται ἀκριτόμυθος· τὰ γὰρ εἰς ος δισύλλαβα ἐν τῇ συνθέσει, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον· Ἄκριτον τύμβον λέγει ὁ Ὅμη-
ρος, τὸν μὴ διακεκριμένον εἰς ἕνα τινὰ νεκρὸν, ἀλλὰ τὸν ὄντα πολλῶν, ὁποῖα τὰ κυρίως πολυάνδρια· καὶ ἄκριτοι μῦθοι,
ἤγουν ἀναρίθμητοι· Ἄκριτος, ἀντὶ τοῦ ἀδιάκριτος· Ἀκριτόφυλλον, σύμφυτον πολλοῖς δένδροις· ὥστε μὴ διακρῖναι
εὐκόλως τὰ φύλλα ἃ φέρει· ἢ κατάσκιον· Ἀκριτόφωνοι, βαρβαρόφωνοι· συγκέχυται γὰρ ἡ τῶν βαρβάρων φωνή· Ἀκρο-
ᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν· Ἀκροατὴς, ὁ μαθητής· καὶ ἀκροᾶσθαι, τὸ μανθάνειν· Ἀκροβάζειν, τὸ ἄκροις τοῖς ποσὶν
ἐπιβαίνειν· Ἀκροβέλια, τὰ ἄκρα τοῦ ὀβελίσκου, καὶ τοῦ ὀβελιάρτου· Ἀκροβελίζειν, ξέειν· ἀκοντίζειν· Ἀκρο-
βελίζεται, τὰ ἄκρα τοῦ σώματος βάλλεται· Ἀκροβελὶς, εἶδος ἀκοντίου· Ἀκροβημάτιζε, ἐπὶ ἄκροις τοῖς ποσὶν
ἵστασο· Ἀκροβόλαι, αἱ τοῦ ἡλίου βολαί· Ἀκροβολισάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι, ἢ ἀκοντίσαν-
τες· Ἀκροβολισμὸς, ὁ ἐρεθισμὸς, καὶ τὸ τὰ ἄκρα βάλλειν· ἀκροβολισμὸς δέ ἐστιν, ὅτι πρὶν συμβάλλουσιν οἱ πολέ-
μιοι, ἀλλήλοις βάλλουσι τοῖς βέλεσι, καὶ τοῖς λίθοις· Ἀκροβυστία, ἐκ τοῦ ἀκρόβυστος, ὃ σημαίνει τὸν κεκαλυμμέ-
νον, παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω· ἐντεῦθεν, καὶ ἄβυσσος· Ἀκροδίκαιον, τὸ ἔσχατον τῆς δίκης. Ἀκρόδρυα, πάντες οἱ τῶν
δένδρων καρποί· ἢ καρποὶ δενδρικοί· Ἀκρόδρυον, πλῆρες μέτρον παρὰ Ταραντίνοις· Ἀκροζυγία, τοῦ βοεικοῦ ζυγοῦ
τὰ μέσα· ἤγουν ἡ ζεύγλη· Ἀκροθάλυπτα, ἀκρόκαυστα· Ἀκροθιγῶς, τὸ λαβεῖν τῷ ἄκρῳ τοῦ δακτύλου τι· ἢ βραχύ·
καὶ ἀκροθιγῶς, λεπτομερῶς· Ἀκροθίνια, ἀκροθίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν· θινῶν δὲ κυρίως ἤγουν τῶν σω-
ρῶν· ἤδη δὲ, καὶ ἀπὸ θήρας καὶ ἄλλων· παρὰ τὸ θὶν θινὸς, ὃ σημαίνει τὸν σωρὸν τῶν χυστῶν, θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον· ἢ ἀκρο-
θίνιον, ἀπαρχὴ καρπῶν, ἢ σκῦλα· λαφύρων ἀπαρχαί· ἀπαρχὴ τῶν θινῶν· θῖνες δέ εἰσιν, οἱ σωροὶ τῶν πυρῶν, ἢ κριθῶν·
ἢ πᾶσα ἀπαρχή· Ἄλλως· Ἀκροθίνια, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν θινῶν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶσα ἀπαρχή· ἢ αἱ τῶν ἐνιαυ-
σιαίων καρπῶν ἀπαρχαί· ἀκροθίνια δὲ κυρίως καλοῦσι τὰς ἀπαρχὰς, ἃς ἀνατιθέασιν οἱ ἐξ ἐμπορίας· παρὰ τὸ ἀπὸ
τοῦ θινὸς, τουτέστι τοῦ αἰγιαλοῦ σεσῶσθαι ἐκεῖνα· ἄλλοι δὲ, τὰ ἀπὸ τῶν πολέμων· παρὰ τὸ σίνεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ πολλούς·
τουτέστι βλάπτεσθαι· ἢ τὰ ἄκρα τῶν σωρῶν, ἢ τὰ λάφυρα· Ἀκροθινιάζειν, ἀκροθιγγάνειν, καὶ ἀπάρχεσθαι· Ἀκρο-
θώραξ, ὁ μέθυσος· Ἄκροι, ἄκραι, ἢ δοῦλοι· Ἀκροκελαινιόων· ἀντὶ τοῦ, ἄκρας πεφρικὼς· μέλας· ἢ τὴν ἄκραν ἐπιφά-
νειαν μελαινόμενος, ὡς εἰκὸς ὑπὸ πνοῆς ἀνέμου· ἢ μυθικῶς, κατὰ χρῶμα θυμουμένου· πρὸς ὁμοιότητα, τοῦ νυκτὶ ἐοικώς·
ἵνα ἢ ἀκροκελαινιόων, ὁ οἷον σκυθρωπάζων, καὶ ἀγριούμενος μελαίνῃ φρικί· Ἀκροκόλια, ἄκροι· βολβοί· φακή·
Ἀκρόκνεφα, πρὸς ὄρθρον· Ἀκροκόρυμβα, τὰ ἀκροστόλια τῶν νεῶν· Ἀκροκόμους Θρῇκας λέγει ὁ Ὅμηρος, ἤγουν,
καρηκομόωντας· τινὲς δὲ οἴονται ἀκροκόμους λέγειν, τοὺς ἐν ἄκρῳ τῆς κεφαλῆς κομῶντας· καὶ οὐ καθειμένας εἰς βάθος
τὰς τρίχας ἔχοντας· ἤγουν τοὺς συμμέτρως τοῦ κομᾶν ἔχοντας· Ἀκρόλειον, ἀπαρχή· ὥσπερ πρωτόλειον· ὡς τὸ, Πολυ-
ξένην κατὰ θῦσαι τοὺς Ἕλληνας ἀκρόλειον· καὶ αὖθις· Ὅσα ἦν θεοῖς ἀναθήματα, καὶ ἀκρόλεια· Ἀκρολοφία, ἡ κορυφὴ
τοῦ λόφου· τουτέστι, τοῦ βουνοῦ· Ἀκρομύλη, ἐπιγουνατισμός· ἢ γωνίς· μύλων· ἢ μύλος αὐτός· Ἄκρον σημαίνει δύο,
τὸ ἄριστον, καὶ κάλλιστον· ἄκρον λέγεται καὶ ἡ εἰς ἔσχατον πέρας ἄφιξις· οὗτινος οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα· τὸ ἐξέχον· παρὰ
τὸ ἄχρι καὶ τὸ ὄν, ἄχρον, καὶ ἄκρον· ἤγουν ἄρχον τι ὄν· οὕτω Μεθόδιος· ὁ δὲ Φίλων, παρὰ τὴν ἀκὴν ἄκορον καὶ συγκοπῇ,
ἄκρον· Ἄκρον ἐπιλίγδην, μεσότητος ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐπιψαύδην· ἤγουν, ὅσον ἐπιψαῦσαι μόνον· Σημείωσαι ὅτι ἐν
Ἰλιάδι ἅπαξ τοῦτο, καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἅπαξ· καὶ ἄκρον λάβε καὶ μέσον ἕξεις, παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφράστων, καὶ δυσ-
νοήτων· καὶ ἄκρον, μετέωρον· ὑψηλόν· Ἀκρόνηον, τὸ τῆς νεὼς ἄκρον· Ἀκρόνυξ, τὸ ἄκρον τῆς νυκτός· καὶ ἀκρονυχία
ὁμοίως διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀκρώνυξ δὲ καὶ ἀκρωνυχία διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος, καὶ τοῦ ὄρους· Ἀκρα-
ποδιτὶ βαδίζει· ἤγουν, ἄκροις ποσίν· Ἀκρόπλοα, τὰ ἐπιπολῆς· καὶ ἐπ' ἄκρου ἐμπλέοντα· Ἀκρόπολις, καρὸ πόλις τις
οὖσα· ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἔστι καὶ τόπος ὑψηλὸς Ἀθήνησι· τὰ δ' ὑπ' αὐτὴν, ὑπόπολις ὀνομάζεται· αἱ ἀκροπόλεις δὲ,
ὡς ἐπὶ πολὺ τῇ Ἀθηνᾷ ἀνέκειντο· ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Παραβάτης· ἐνοῖς εἰπὼν ἔργα Ἀθηνᾶς ὡς φρονήσεως, σοφίαν τε καὶ
δημιουργικὰς τέχνας, λέγει καὶ ὅτι κατοικεῖ τὰς ἀκροπόλεις, ὡς αὐτὴ διὰ σοφίας καταστησαμένη, τὴν πολιτικὴν
κοινωνίαν· Ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν, ὡς ἂν εἴποι, οὐρανίοις· ὧν τὸ ἄκρον ἐφικνεῖσθαι δοκεῖ τῶν ἀνωτάτω πόλων· ὅτι δὲ καὶ
παρὰ τὸ πολεῖν γίνεται, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι ἡ λέξις ὁ πόλος, δῆλον· καὶ ἄλλως δὲ, τὸ ἀκροπόλοις, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀνω-
φόροις· ἐνοῖς δηλαδὴ, ὁ πολῶν ὅ ἐστιν ὁ ἀναστρεφόμενος, εἰς ἄκρον φέρεται· δοκεῖ δὲ παροξυτονεῖσθαι καὶ ἡ εὐθεῖα τοῦ ἀκρο-
πόλοις, καθὰ καὶ τὰ κατ' αὐτό· Κανών· Τὰ γὰρ παρὰ τὸ πολῶ, τῇ μὲν προθέσει σύγκεινται προηγουμένῃ, προπαρο-
ξύνονται· οἷον, ἀμφίπολος· πρόπολος· πρόσπολος· εἰ δὲ ὀνόματα, προπαροξύνονται· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὀνειροπόλος· μαντι-
πόλος· οἰωνοπόλος· θυηπόλος, ὁ ἱερεύς· καὶ θυοσκόος ἐν Ὀδυσσείᾳ· οὕτω γοῦν ἀναλόγως, καὶ ἀκροπόλος· ὁμοίως δὲ
καὶ μυστοπόλος, καὶ αἰπόλος· καὶ θαλαμηπόλος, καὶ δικασπόλος· καὶ θεμιστοπόλος, καὶ ἕτερα· Ἀκρόπολον, ἔρη-
μον· ἔννομον· Ἀκροπόροις, τοὺς ὀβελίσκους ἐπιθετικῶς· διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν, πείρεσθαι τὰ κρέα· Ἀκρο-
πόσθια, τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου· Ἀκροσαπὲς, τὸ ἐπὶ βραχὺ μεταβεβληκὸς, παρὰ Ἱπποκράτει· Ἀκροστόλιον, τὸ ἄκρον

τοῦ στόλου· τὸ ἄφλαστον ξύλον· τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πρύμνης, καὶ διῆκον μέχρι τῆς πρώρας ξύλον· ἔνθα τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα· ἢ ἀκροστόλιον, τὸ ἄφλαστον, τὸ κατὰ τὴν πρώραν· ἀλλ' ὅμηρος ἐπὶ τῆς πρύμνης αὐτὸ παραδίδωσι· λέγων, ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· Ἄκρος τέλειος, εἰς ἄκρον ἐληλακώς. Ἀκροσφαλεῖς, τοῖς ἄκρως ἐσφαλμένοις· ἢ τοῖς ἐν τῷ βαδίζειν σφαλλομένοις. Ἀκρόσφυρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείων. Ἀκροτάτην πόλιν, τὴν ἀκρόπολιν, διαλύσας λέγει· ἢ ἀλλαχοῦ, ἄκρην ἔφη ὅμηρος· ὡς ἐν τῷ, Ὤλετο Ἴλιος κατ' ἄκρης. πολλαχοῦ δὲ, καὶ πόλιν ἄκρην. Ἀκροτάτων, ὑψηλοτάτων· ἀνωτάτων. Ἀκροτήριον, τόπος ἐν ᾧ συνάγονται ἀκροάσασθαι τὰ μαθήματα. Ἀκροτηριάζει, τὰ ἄκρα τέμνει. Ἀκρότης, ἀρχή. Ἀκρότητα, πολυκρότητα· ὡς τὸ, Πολυκρότητα αὐτοῖς γινόμενα. ὥστε μὴ δὲ συγκροτεῖσθαι, μὴ δὲ συμπεσεῖν ἀκρότης. Ἀκρότομος λίθος, σκληρὸς τῷ τέμνοντι· ὑψηλός· ἢ ὀξύτατος. Ἄκροτον, ἀδιαρρίπιστον· ἀπαίδευτον. Ἀκρουρῆ, ἡ τοῦ ὄρους κορυφή, ἢ ὄρος. Ἀκρουνοί, ὅροι μακεδόνων. Ἀκρουρά, οὐρά. Ἄκρουρον, ἄκρατον. Ἄκρου, ἄκρας. Ἀκρουχεῖ, ἄκρον ἔχει· ἄκρον δὲ, ὄρος τῆς ἀργείας· ἐφ' οὗ ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο μελάμπους, καθάρας τὰς προιτίδας. σοφοκλῆς, ἰφιγενείᾳ. Ἀκροφύσια. Ἰστέον ὅτι τὰ μέρη τῶν φυσῶν τὰ τοῖς χοάνοις ἐντιθέμενα, ἀκροφύσια ἐλέγοντο, καὶ ἀκροστόμια· οἷς φυσῶσιν οἱ χαλκεῖς. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὸ εἶδος τῶν χοάνων ἄδηλον εἶναι· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὰ φυσώμενα ἀγγεῖα, ἐν οἷς αἱ ὗλαι τήκονται· ἅπερ ἡμῖν ἐστι πήλινα· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ τὸ χοανεύειν. ἢ ἀκροφύσια, τὰ ἀκροστόμια τῶν ἀσκῶν. Ἀκροχάλιξ, ὁ ἄκρως μεθύων· ἢ ἀκροχάλιξ, ὁ ἀκροθώραξ, ὁ μέθυσος. χάλιξ γὰρ, ὁ ἄκρατος οἶνος, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας. Ἀκρόχειρος, ἀνδροφόνος. Ἀκροχειρίζεσθαι, τὸ πυκτεύειν, ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον, ἄνευ συμπλοκῆς· ἢ ὅλως, ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀκροχερσίτης καλεῖται. Ἀκρόχολος, ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὀξύς, καὶ πρὸς πᾶν ὀργίλος· ἢ καὶ ὁ πρὸς ὀλίγον ὀργιζόμενος. Ἀκροχορδόνες, αἱ ἐν τῷ προσώπῳ ἐλαῖαι· ἡ εὐθεῖα, ὁ ἀκροχορδών, ἡ γενική, τοῦ ἀκροχορδόνος. Ἀκρόχωλος, ὁ πρὸς ὀλίγον χωλεύων. Ἀκρόψιλον, τὸ ἐπὶ τὸ ἄκρον γυμνόν. Ἄκρυς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Ἀκροῶ, παρὰ τὸ ἀκούω, ἀκοῶ, ὡς κύω, κυῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀκροῶ. Ἀκροῶμαι, γενικῇ συντάσσεται· οἷον, Ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως λόγων ἀκροώμενος. λέγομεν ἀκροῶμαι σου, καί σε. Ἀκρῶα, σπλάγχνα· ἔντερα. Ἀκρολένιον, τὸ τῆς χειρὸς ἄκρον. Ἀκρώμιαι, αἱ κατακλεῖδες. Ἀκρωμῖται, οἱ μείζονες. Ἀκρώνια, τὰ ἀθροίσματα. καὶ ἡ ἀκρότης· καὶ ἡ ἀκμή· τὸ ἐπίλεκτον ἄθροισμα· καὶ πλῆθος. Ἀκρώνυξ, τὸ ἄκρον τοῦ ὄνυχος. καὶ τοῦ ὄρους. καὶ ἀκρωνυχία, ὁμοίως. Ἀκρώρεια, ἐξοχή· κορυφή· εἰς τρία γὰρ διαιρεῖται τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν· εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή· ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρά· τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες. ἢ Ἀκρώρεια, ἡ ἀνωτάτω τοῦ ὄρους ἐξοχή· οὕτω καὶ πρυμνώρεια πολυπιδάκου ἴδης, τὸ πρυμνόν· ἤτοι τὸ κατώτατον αὐτῆς ἄκρον. οἵπερ εἰσὶν ἀκριβῶς πόδες ὄρους. Ἀκρωτηριάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον τέμνω τὰ ἄκρα· ὡς τό, ἠκρωτηρίασεν αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας. καὶ ἀκρωτηριάσας, ἀντὶ τοῦ, τὰ ἄκρα τεμών. καὶ ἀκρωτηριάσας, ἀντὶ τοῦ, πάντα ἐκτεμών. Ἀκρωτηριασμὸν λέγουσι, τὸ ῥῖνα ταμεῖν, καὶ οὖατα. ἁπλοῦν δὲ τὸ ῥῖνα τέμνειν, λέγεται ῥινοτομεῖν. Ἄκρως, μεγάλως· ὀξέως. Ἀκρώσσει, ἀκροᾶται. ἑκὼν οὐχ ὑπακούει· προσποιεῖται. Ἀκρωτηριῶσαι· κόψαι· ἢ ἀχρειῶσαι. Ἀκρωτήριον, ὁ ὑψηλὸς τόπος· καὶ ἀκρωτήρια, τὰ ἐπάνω τῶν ναῶν ἀνατιθέμενα ζώδια. δωριεῖς. Ἀκρωτηριάσας, τὰ ἄκρα ἀποτεμών. Ἀκταΐζων, ἀκτάζων· προθυμούμενος. ἢ ὀργῆς πληρούμενος. ἢ μετεωρίζων. Ἀκταίου, παραθαλασσίου. Ἀκταϊσμένον, προῃρημένον. Ἀκταὶ λέγονται αἱ ἀθῆναι· ὅτι ἀκτεὺς αὐτῶν ἐβασίλευσεν· ἢ ὅτι ἀκτή ἐστι, τουτέστι προβεβλημένη καὶ κειμένη τὸ πλεῖον μέρος εἰς τὴν θάλασσαν· τῆς ἀττικῆς δὲ νῆσος ἡ σαλαμίς. Ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γαυριᾶν ἐπὶ τῶν ἵππων. ἀκτάζων, ἀντὶ τοῦ ἐξανιστάμενος· καὶ ἀκταίνειν, τὸ ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ πρὸς συνουσίαν ὁρμᾶν. Ἀκταιωρεῖν, ἀκτὰς φυλάσσειν. Ἀκταιωρός, παρὰ τὸ τὴν ἀκτὴν ὠρεῖν· ὅ ἐστι φυλάσσειν. Ἀκτάς, αἰγιαλούς· πετρώδεις τόπους. Ἀκταῖοι ἰχθῦς, οἱ αἰγιάλιοι. Ἀκταίνουσα, τρέμουσα· ἀσφαλῶς κρατοῦσα. Ἀκταία, ἡ ἀττικὴ πρότερον ἐκαλεῖτο. καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἀκτίτου λίθου κατασκευασθεῖσα τοῦ πεντελικοῦ. Ἀκταία, δόρατα· κάμαξ. Ἀκτέανοι, πένητες· ἀκτήμονες. Ἀκτεῖνος ὁδηγός· συρακούσιοι. Ἀκτηρές, ἄφατον. Ἀκτηροί, ἄφατοι. αἱ κράνιαι ῥάβδοι. ἢ περὶ τὸν ἄθω χώρα. Ἀκτῖνες, πένητες. Ἀκτὴ ἀλφίτου, ἡ δωρεὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ τὸ προάγεσθαι, ἢ προσάγεσθαι· ἢ τὸ κλάσμα, παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλῶ. οὐ ἔμφασιν ἔχει οὐ μόνον τὸ ἄλφιτον, ἀλλὰ καὶ μυλήφατον· ὃ δηλαδὴ κλᾶται ὑπὸ μύλης. ἀκτὴ δημήτερος, κλάσμα ἄρτου, ὅ ἐστι ψωμός, ἢ καὶ ἄλλως βωμός, παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλῶ. ἤγουν ἡ ἄγουσα ἡμᾶς καὶ ποιοῦσα πορεύεσθαι. διὸ καὶ δαῖτα τινὲς ἴσην, καὶ εἴσην, ἐκ τοῦ ἰέναι ἐτυμολογοῦσι. καὶ ἀκτὴ προύχουσα, ἡ αὐτὴ ἂν εἴη τῇ προβλῆτι ἀκτῇ. Ἀκτὴ ἐκαλεῖτο ἡ ἀττική, ἢ ἀπὸ ἀκταίωνος βασιλέως, ἢ διότι τὸ πλέον μέρος τῆς ἀττικῆς ἀκτή, ἤτοι παραθαλάσσιόν ἐστιν. Ἄλλως. Ἀκτὴ ἰδίως, ἡ παραθαλάττιός τις μοῖρα τῆς ἀττικῆς. ὅθεν καὶ ὁ ἀκτίτης λίθος. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὴν ἀττικήν, οἱ μὲν ἀπό τινος βασιλέως ἀκταίωνος. οἱ δὲ, διὰ τὸ τὴν πλείω τῆς χώρας, ἐπιθαλάττιον εἶναι. ἀκτή, καὶ ἡ τροφή. καὶ τὸ ἐξέχον μέρος τοῦ αἰγιαλοῦ. ὥς τὸ ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ. Ἀκτήμων πένης. Ἀκτημοσύνη, ἔνδεια. Ἀκτίτης λίθος, ὁ ἀπὸ τῆς ἐν πελοποννήσῳ ἀκτῆς. σοφοκλῆς ἀκρισίῳ. Ἄκτιον πᾶνα, ἀντὶ τοῦ κυνηγόν. ἐπακτῆρες γὰρ οἱ κυνηγοί, ὥς φησιν ὁ ἀππιανός, ἢ ὥς φησι φιλοστέφανος. ἔστι πανὸς ἱερὸν πλησίον κραθίδος ποταμοῦ. τινὲς δὲ τὸν ἀπόλλωνά φασι τὸν ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ἱδρυμένον. φησὶ δὲ καὶ πίνδαρος, τῶν ἁλιέων αὐτὸν φροντίζειν. Ἀκτίς, οἰκέτου ὄνομα. παρὰ δὲ συρακουσίοις, ὁδηγός. ἢ ναῦς. καὶ Ἀκτὶς καὶ ἀκτίν, ἐπὶ τοῦ ἡλίου. ἀκτὴ δὲ ὁ αἰγιαλός. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ θαλάσσης ἀκτή, ὁ κρημνώδης δηλαδὴ τόπος, τοῦτο ἐπὶ ποταμοῦ ὄχθη. ὅπερ δὲ ἐπὶ θαλάσσης αἰγιαλός, ὁ ἐπίπεδος δηλονότι καὶ ὁμαλός, τοῦτο ἐπὶ ποταμοῦ πλαταμών. παυσανίας γοῦν φησιν, ὅτι ἀκτίς, οἰκέτου ὄνομα καὶ ἀγγείου ἐφ' οὗ οἱ ὀβολοὶ ῥιπτοῦνται· οὕτω δὲ καὶ ἡ αὐλή, οὐ μόνον ἡ λαμπηδών, ἀλλὰ καὶ ποππύσμου εἶδος κατὰ παυσανίαν, καὶ θυσία τις πεμπομένη εἰς

δελφοῖς· καὶ κυβευτικὸς βόλος. ἕτερος δέ τις φησὶν, ὅτι αὕτη ὄνομά ἐστι κυβευτικοῦ βόλου φαύλου. Ἀκτορίωνες, οἱ παῖδες τοῦ ἄκτορος, κτέατος, καὶ εὔρυτος, ἀνδρεῖοι καὶ ἡνιοχικοί· ῥηθέντες ποῦ, καὶ μολίονες παρ' ὁμήρῳ. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, μολιονίδαι· οὓς ὅμηρος μὲν, διδύμους ἱστορεῖ ἁπλῶς· οἱ δὲ κατ' ἀρίσταρχον, οὐχ οὕτως· οἷον, καθὰ τοὺς διοσκούρους, ἀλλὰ καθὰ τὸν τοῦ ἡσιόδου μῦθον· καὶ διφυεῖς· δύο μὲν ἔχοντες σώματα, συμπεφυκότας δέ γε ἀλλήλοις.

Ἄλλως. Ἀκτορίωνε, μολίωνε παῖδε. διαφωνεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οἱ μὲν γὰρ καὶ ἄμφω τὰς λέξεις πατρωνυμεῖσθαί φασιν, ἵνα λέγῃ ἀκτορίωνας μὲν ἀναμφιλέκτως, τοὺς ἀκτορίδας, ὅ ἐστιν υἱοὺς ἄκτορος. μολίωνας δὲ, ἢ πατρωνυμικῶς καὶ αὐτὸ οἷα μόλου ὄντας πατρὸς τοῦ καὶ ἄκτορος· διὸ καθὰ ῥωμαϊκῷ ἔθει ἄκτωρ μόλου, ὥσπερ δέ πως ὁ πατὴρ καθὰ διωνυμίαν· οὕτω καὶ οἱ αὐτοῦ παῖδες, ἀκτορίωνε μολίωνε. ἢ μητρωνυμικῶς ἀπὸ μητρὸς μολιόνης, ἵνα κλίνοιντο ἀπὸ τοῦ μολιονίδης μολιονίων, ὡς πριαμίδης πριαμίων· καὶ ἐν συγκοπῇ, μολίων. μάλιστα δὲ, ὡς ὑπεριονίδης, ὑπεριονίων, ὑπεριονίονος· καὶ ἐν συγκοπῇ ὑπερίονος λέγεται· καθάπερ διὰ τὸν πατέρα ἄκτορα ἀκτορίωνε, οὕτω καὶ διὰ τὴν μητέρα μολιόνην, μολίωνε· ἤγουν, μολιονίδαι. ἢ μολίωνε, τουτέστι μολιόνης υἱοί. ἕτεροι δὲ τὸ μολίωνε κατ' ἐπίθεσιν, ἤγουν ἐπιθετικῶς νοοῦσιν· ἵνα ἡ λέξις δηλοῖ, τοὺς μαχίμους καὶ ὁρμητικούς· οὐ παρὰ τὸν μῶλον, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐν μάχῃ μόλησιν· ἐξῆς ἐν ἐκτάσει ὁ μῶλος γίνεται. ἢ παρὰ τὸ μολῶ ῥῆμα, ἐξ οὗ καὶ μούλιος, ὁ ῥηθεὶς τοῦ αὐγείου γαμβρός· καὶ μόλος ὁμώνυμος τῷ μόλῳ ἄκτορι, ὁ τοῦ μυριόνου· ἢ κατά τινας, μολιόνου πατήρ. Ἄκυθος, ἡ ἄγονος· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα· κύθος γὰρ τὸ σπέρμα· κύθεται γὰρ, ἤγουν κρύπτεται, ἤτοι γονὴ καὶ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ. γράφεται δὲ τὸ ἄκυθος, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. Τὰ γὰρ διὰ τοῦ, υθος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφεται· οἷον, μαμμάκυθος ὁ μωρός. Ἀκυθῶν, αἰγυπτίων. Ἀκύκλιος, ἀπαίδευτος. Ἀκυτήριον, φάρμακον πρὸς τὸ μὴ κύειν γυναῖκας. Ἀκυλία, ἡ σικελία· ἢ ἡ βενετία. Ἄκυλον, ἄδοξον· οἱ δὲ τὴν πρινίνην βάλανον· παρὰ λυδοῖς, τὸ αἰδοῖον· λέγεται οὕτω καὶ ὁ καρπὸς κομάρου. Ἀκυμάντως, ἀταράχως· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ κυμαίνω τὸ ταράσσω· καὶ ἀκύμονα, τὸν ἀτάραχον λέγομεν· καὶ ἀκύμων, ἡ μὴ κυοῦσα· ὡς ἔγκυμων, ἡ συνειληφυῖα· καὶ ἀκύμων, ἡ στεῖρα· ἄτεκνος· ἄρκος. Ἄκυνον, ἄρκον. Ἀκυτὸν, ἀπρόσιτον. Ἄκυον, ἄρκιον. Ἄκυπρον, ἀμιγῆ· παρθένον. Ἀκυρής, ἀτυχής· καὶ ἀκυρήματα, τὰ ἀτυχήματα. Ἀκύρματα, ἀποτεύγματα. Ἀκυρόεντα, ἀνάρμοστα· ἄκυρα. Ἀκυρολογεῖ, ψευδολογεῖ. Ἄκυρον, παλαιόν· ἄπεδρον· ἢ τὴν μακρὰν οὖσαν· κῦρος γὰρ τὸ τέλος. Ἀκυρῶσαι, ψευδοποιῆσαι· καταργῆσαι. Ἄκυρος, ἄρκος· στερίφη. Ἀκχαλίβαρ, κράββατος· λάκωνες. Ἀκχημονικά, τὰ κακοπαθήσαντα.

Ἀκχός, ὁ ὠρός. Ἀκωδώνιστον, ἀπείραστον· ἀβασάνιστον· κωδωνίσαι γὰρ, τὸ διαπειραθῆναι. Ἀκωκή, ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἀκῶ γίνεται ἀκή· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀκωκή· τὸ κῶ, μέγα. Τὰ γὰρ ἔχοντα ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον, ἐδῶ, ἐδή, καὶ ἐδωδή· ἄγω, ἀγή, καὶ ἀγωγή· οὕτως οὖν καὶ ἀκωκή, τῆς ἐπιδορατίδος ἡ ἀκμή. Ἄκωλος, ἄρτος. Ἄκων, ὁ ἀβούλητος· καὶ ἄκων ἀκούσιον· σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ· καὶ ἔχει μακρὸν τὸ α· κατὰ κρᾶσιν γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἀέκων, ἄκων· καὶ ἄκων ποιητικῶς, τὸ ἀκόντιον· οὗτινος τὸ α βραχύ ἐστιν. Ἀκώπητον, τὴν ἀπαρασκεύαστον ναῦν· ἢ ἄνοπλον· ἀπὸ τῆς κώπης, ὅ ἐστι τῆς λαβῆς.

Ἀκώριαι, ἄκανθαι.

ΓΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ

Ἅλα λέγει ὅμηρος, πᾶσαν τὴν θάλασσαν· διὸ καὶ λευκὴν αὐτήν φησιν, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ πᾶσαν, οὕτω λέγων· πόντον δὲ, τὸ ἐντὸς καὶ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ· διὸ καὶ οἴνοπα, ἤτοι μέλανα αὐτὸν λέγει. καθὸ γὰρ τὸ ἄκρον ἡ θάλασσα, τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου διαδεχομένη αὐτὴν πεφωτισμένη γίνεται· καὶ διὰ τοῦτο λευκή· καθὸ δὲ τὸ ἐνδότερον καὶ πόρρω τοῦ αἰγιαλοῦ ἀμβλυνομένων τῶν ἀκτίνων ὑπὸ τοῦ βάθους, καὶ μὴ δυναμένων κατ' αὐτῆς διαπίνειν, καὶ καταφωτίζειν αὐτήν, σκιώδης ἐστί, καὶ διὰ τοῦτο μέλαινα. καὶ ἅλατα κόπρια· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ· Οὐ σύ γ' ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης. Ἄλαρα, μέλανα, ὡς γράφομεν. Ἀλάβαστον, δίχα τοῦ ρ ἀττικοί· μετὰ δὲ τοῦ ρ, οἱ ἄλλως ἕλληνες. ἔστι δὲ λήκυθος μύρου· ἢ ἄγγος μὴ ἔχον λαβὰς λίθινον· ἢ λίθινος μυροθήκη· ἢ κατά τινας, φωκάδιον, ἢ καννίον. Ἀλαβαστροθήκη, μυροθήκη. Ἀλαβής, ὁ ἰχθύς· ὡς μὴ δυνάμενος χειρὶ λαβέσθαι. Ἀλάβητοι, θόρυβοι. Ἀλαβυτῷ, θορυβῷ. Ἀλαβώδες, ἀνθρακώδες· κεκαπνισμένον. Ἀλαβώς, ποταμός. Ἄλλ' ἄγε, ἀλλὰ φέρε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρακελεύσεως, ἢ ἐπιρρηματικὸν μόριον. Ἄλαζα, αἰσχρά. Ἀλαζονεία, ἕξις προσποιητικὴ τῶν μὴ ὑπαρχόντων· καὶ ἡ ὑπερηφανία. Ἀλαζονεύομαι, ἐπαίρομαι· αὐθαδιάζομαι· ἀπαυθαδιάζομαι· ἀποσεμνύνομαι· γαυριῶ· ἐναβρύνομαι· κομπάζω· κομπεύομαι· μεγαλαυχοῦμαι· ὑπερηφανεύομαι· καὶ τὸ κομπάζω, καὶ ψεύδομαι. ἀριστοφάνης βατράχοις· ἠλαζονεύετο, ἵνα φοβηθείην ἐγώ.

Ἀλαζών, πλάνος· ὑπερήφανος· ψευδής· παρὰ τὸ ἐν ἄλῃ ζῆν· καὶ ἀλαζὼν, ὁ χαυνοφλύαρος· ὁ μέθυσος, καὶ λῆρος· ἢ ἀλαζὼν, ὁ ἄλλως ζῶν, ὅ ἐστι ματαίως. ἰδίως δὲ ἀλαζόνας, τοὺς ψεύστας ἐκάλουν· ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται, περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν. Διαφέρει δὲ ἀλαζὼν, εἴρωνος· ἀλαζὼν μὲν γάρ ἐστιν, ὁ μὴ ἔχων καὶ προσποιούμενος ἔχειν· εἴρων δὲ, ὁ ἔχων καὶ προσποιούμενος μὴ ἔχειν. καὶ ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. εἰκότως δὲ καὶ τοὺς φιλοσόφους ἀλαζόνας καλοῦμεν· ἐπεὶ περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν ὡς εἴρηται, λέγειν ἐπαγγέλλονται. ἢ ὅτι σεμνὰ ἔχοντες ἤθη, ἀλαζόνες δοκοῦσιν. Ἀλαιεῖς, ὄνομα δήμου. Ἀλαιθερές, χλιαρόν· οἱ δὲ, ἡλιθερές. Ἀλαινής, ὁ μαινόμενος. Ἀλαῖος, ὁ ἀπόλλων. Ἀλαίνω, τὸ πλανῶμαι· ἐξ οὗ καὶ ἄλαινος ποταμός, ὁ ἐπὶ πολλὴν γῆν ἀλώμενος· παρὰ τὸ ἄλη, ἀλῶμαι· παράγωγον, ἀλαίνω· ὡς ἱδρῶ, ἱδραίνω· σημαίνει δὲ τὸ ἐξεστηκέναι. Ἀλακή, λιγνύς· σποδός· καρκίνος· κυπρίων· μαρίλη. Ἀλάκη, πάνθρακες. Ἀλαλαγαὶ κυρίως, αἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαί· ὡς τὸ, ἀλαλάζομεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀλαλαλαὶ ἰὴ, παιάν, ἐπίφώνημα χοροῦ. Ἀλαλαγμὸς, ὕμνος ἐπινίκιος· ἢ εὔφημος βοή· ἢ φωνή, τις ἄναρθρος σύμφωνος ἀλλήλοις τῶν ἐν πολέμοις συνασπιζόντων, συνεπηχούντων· παρὰ τὴν ἀλάλην, ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. γίνεται ἀλαλάζω· ἐξ οὗ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ἀλαλαγμὸς, καὶ ἀλάλαγμα. Ἀλαλάζειν, τὸ ὀξείᾳ καὶ ἐμμελεῖ φωνῇ εὔχεσθαι· ἢ ἐπινίκιον ἠχεῖν. Ἀλάλη, ὁ θόρυβος· καὶ ἡ ἄναρθρος φωνή, παρὰ τὴν ἄλα τὴν ἀεὶ ἠχοῦσαν ἅλη· καὶ διπλασιασμῷ, ἀλάλη.

Ἀλάλημαι, πεπλάνημαι· παρὰ τὴν ἄλην, τὴν πλάνην. Ἀλαλκομενηὶς, ἐπίθετον τῆς ἀθηνᾶς παρ' ὁμήρῳ· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς ἥρας, καὶ διός· οἷον, ἀλαλκομενεὺς ζεύς· ἡ ἀπαλεξητικὴν προθυμίαν ἔχουσα· ἢ ἐν ἀλκῇ μένουσα. ἀλκὴ δὲ ἐστὶν ἡ μάχη· καὶ ἀλκάζειν τὸ μάχεσθαι· ἀλκομένη, καὶ ἀλαλκομενηὶς, ἐν διπλασιασμῷ· ὡς ἀπαρτηρὸς, καὶ ἔτητυμος. ἐστὶν ἀπὸ τοῦ παλλεῖν· ἢ ἀπὸ ἀλαλκομενέως τινὸς, ἱδρυσαμένου αὐτῆς ναόν· ὡς βασιλεὺς, βασιληίς· καὶ θησηίς· καὶ οἰνηίς· μεθόδιος· ἡ ἀλαλκοῦσα τῷ μένει· ὅ ἐστι τῇ δυνάμει βοηθοῦσα· ἢ ἡ ἐν ἀλαλκομεναῖς, πόλει τῆς βοιωτίας τιμωμένη· ἔνθα καὶ ἀλαλκομένιον ἀθηνᾶς ἱερόν· ἢ ἡ ἀπὸ ἀλαλκομενίου τραφεῖσα βοιωτοῦ. Ἀλαλύκτημαι, τεθορύβημαι· ἀδημονῶ· ἢ πεπλάνημαι. Ἀλαλκὼν, βοηθήσας· ἐπαμείνας. Ἄλαστα, τὰ κακά· ἀνεπίληστά τινα ὄντα· ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ἀλαστήσω· τὸ χαλεπαίνω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ· οἱ γὰρ ἀλώμενοι, χαλεπαίνουσιν. Ἀλᾶτο, ἐπλανᾶτο· ἀλάω, ἀλῶ· ἀλάομαι, ἀλῶμαι· ἠλαόμην, ἠλώμην· ἠλάου, ἠλῶ· ἠλάετο, ἠλᾶτο· καὶ τροπῇ, ἀλᾶτο. Ἄλγεα, λυπηρά· κακά· πήματα. Ἄλγος· λύπη· θλίψις· ἀπὸ τοῦ ἀλέγω, τὸ φροντίζω· τὰ γὰρ πολυπαθῆ, φροντίδος ἄξια· ἢ ἃ μὴ λέγοι τις, μὴ δ' ὀνομάζοι· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλέγω, οὐκ ἀλεγεινὸς, οὐδ' ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεεινός· ἐπειδὴ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τοῦ ι· τὰ γὰρ εἰς νος ὀξύτονα μὴ ὄντα παρώνυμα, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, τάχα, ταχινός· πύκα, πυκινός· ἀληθές, ἀληθινός· χθὲς, χθεσινός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἄλγος, ἀλγεινὸς, καὶ ἀλεγεινός· ἔλεος, ἐλεεινὸς, πλεονασμῷ τοῦ ε· καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου, ὡς παρώνυμα. Ἄλτο, καθήλατο· ἄλλομαι τὸ πηδῶ· ὁ μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἡλάμην, ἥλω· ἥλατο· καὶ συγκοπῇ, ἧλτο, καὶ ἄλτο κατὰ τροπήν. Ἀλαθέας ὥρας λέγει γὰρ, ὅτι κυκλισμῷ πάντα ποιοῦσιν. Ἀλαί, δύο δή μοι τῆς ἀττικῆς. Ἄλαιθρα, ἄλευρα. Ἀλαίθερος, χλιαρόν· ἡλιοθερές. Ἀλαιός, ὁ παλαιός· ἄφρων· αἰσχύλος. Ἀλάκται, γῆς ἔντερα· οἱ δὲ σφῆκας. Ἀλάκιτον, ἀψόφητον. Ἀλακῆσαι, ἀθροῖσαι· ἢ συνάγεσθαι. Ἀλάλημαι, τεθορύβημαι· πεπλάνημαι· ἀπὸ τοῦ ἀλάλη. Ἀλαλήμενος, πλανώμενος· ἢ ἀναγεγραμμένος· ἐκ τοῦ ἀλῶ, ἀλάλημι· ὁ παθητικὸς, ἀλάλημαι αἰολικῶς· ἡ μετοχὴ, ἀλαλήμενος· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀλαλήμενος, ἢ διὰ τὸ ἄπορος εἶναι τῶν τόπων, ἢ αὐτὶ τοῦ περιερχόμενος, ἕως ἂν αὐτῷ ἁρμόδιον εὕρῃ. Ἀλάλαγξ, ἡ πλάνη. Ἀλαλάξατε, ἀνυψώσατε τὴν φωνήν.

Ἀλάλησθαι, προπαροξύνουσιν οἱ παλαιοί· καὶ ἔστιν ἴσως ἄλησθαι, ὡς ἄγασθαι, ἔρασθαι· ἀπὸ τοῦ ἄλαμαι καὶ ἄγαμαι· ἤτοι θαυμάζω· ἐστὶν ἔραμαι, ἤγουν ἐπιθυμῶ· ἐστὶν ἐξ αὐτοῦ κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμὸν τῆς αλ συλλαβῆς, ἀλάλησθαι.

Ἀλάλητα, ξύλα ποταμοῦ· κλυστά· ψαμμώδη· ἢ τεθορυβημένα. Ἀλάληται· ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι· καὶ προσθήκῃ συλλαβῆς, ἀλαλῶμαι· ἀφ' οὗ ἀλάλημαι παθητικὸς παρακείμενος, ὡς πεπλάνημαι· τὸ τρίτον ἀλάληται. ταὐτὸν τῷ πεπλάνηται· πλανᾶσθαι δὲ λέγεται, τὰ μὴ τεταγμένην ὁδὸν ἐρχόμενα, ἀλλ' ἐνίοτε μὲν ταύτην· ἐνίοτε δὲ ταύτην. Ἀλάλητο, ἐπεπλάνητο. Ἀλαλητὸν φωνὴν, ἡρμήνευσεν ὅμηρος· καὶ ἡ ἀλαλὴ, παρακεῖσθαι δοκεῖ, ὅπερ ἐστὶ στρατιωτικὸς ἀλαλαγμὸς, ὃν ἀλαλὰ λέγουσιν οἱ δωριεῖς, βοὴν οὖσαν πρὸ μάχης· χρῆσις δὲ αὐτῆς ἐν τῷ, Κλῦθ' ἀλαλὰ πολέμου θύγατερ, ἐγχέων προοίμιον. Ἀλαλητῷ, θορύβῳ· ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ λαλῶ. Ἀλάλκειν, ἐκβάλλειν· καὶ ἀλαλκεῖν, ἐνεστὼς καὶ μέλλων δεύτερος ἐκ τοῦ ἀλάλκω βαρυτόνου· καὶ ἀλαλκέω, ἀλαλκῶ· περισπωμένως· ἀφ' οὗ ἀλαλκὼν, καὶ ἀλαλκῶν μετοχὴ, ὁ βοηθήσας καὶ ἐπαμύνας· ἢ ἀλαλκεῖν, τὸ ἀπείργειν· τὸ ἀποσοβεῖν· ἢ τὸ βοηθεῖν· ἀόριστος δεύτερος καὶ μέλλων· ἀλάλκω· ἤλαλκον· ἀλαλκῶ· καὶ ἀλαλκεῖν· τὸ δὲ· ἀλαλκὼν, μετοχή ἐστι δευτέρου ἀορίστου καὶ μέσου· ἀλάλκω γάρ ἐστιν· ὁ μέλλων ἀλάλξω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλαλκον· καὶ ἀλαλκὼν, μετοχὴ τὸ δὲ ἀλαλκῶ, ἀπὸ τοῦ ἀλκὴ, ἀλκῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ. Ἀλαλίαν· πονηρίαν ἀταξίαν. Ἀλαλκτήρια, λιμοῦ, τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλαλύσθαι, φοβεῖσθαι· ἀλύειν. Ἀλαλύκτημαι, ἀπὸ τοῦ ἀλύσσω· ἔχει ἐνεστῶτα τὸ ἀλυκτῶ, καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ τάσσω, ἄτακτος, ἀτακτῶ· καὶ ἔστι λέξις ποιηταῖς φίλη· οὐ μὴν πεζολόγοις· ἢ ἐστὶν ἄλλως, ἀπὸ τοῦ ἀλαλύκτημι ἐστὶ παθητικὸς ἐνεστώς· σημαίνει δὲ τὸ δυσχεραίνειν, καὶ ἀδημονεῖν· καὶ πλανᾶσθαι· καὶ τὸ ἀλαλύκτημαι, οἱ μὲν παρακείμενον, οἱ δὲ ἐνεστῶτά φασι· παρακείμενον οὕτως· ἀλυκτῶ, οὗ παρακείμενος ὁ παθητικὸς ἠλύκτημαι· ἐστὶν ἀττικῶς ἀναδιπλασιασμῷ, ἀλαλύκτημαι· καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α· οὕτω μὲν ὁ παρακείμενος· εἰς ἐνεστῶτα δὲ, οὕτω λαμβάνεται· ἔστιν, ὡς δέδεικται, ἀλυκτῶ· οὗ παράγωγον εἰς μι ἀλύκτημι· οὗ ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἀλύκτημαι αἰολικῶς· ἐκεῖνοι γὰρ οὕτω κλίνουσι· ποίημαι λέγοντες καὶ νόημαι· καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀττικῶς, ἀλαλύκτημαι. Ἀλαμπὲς, τὸ μὴ λάμπον. Ἀλανὲς, ἀληθές. Ἀλανέως, ὁλοσχερῶς· ταραντῖνοι.

Ἄλαξ, ἡ αὖλαξ· ἤτοι ἡ γῆ καὶ πῆχυς ἀθαμάνων. Ἀλασκοπὴ, ἡ τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. Ἀλλαντος, εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου· ἐστὶν ἀλλαντοπώλης, ὁ ἐντεροπράτης· ἡ εὐθεῖα, ὁ ἀλλᾶς, τοῦ ἀλλᾶντος. Ἀλαὸς ὁ μὴ λάων· ἤγουν ὁ μὴ βλέπων· καὶ ἀλαὸν νέφος, τὸ τυφλὸν νέφος· ἢ ἀλαὸς, ὁ τυφλός· ἢ ὁ πλανώμενος· ὅμηρος ἀσσαίροντ' ἀλαῶν, αὐτὶ τοῦ βλέπων· ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ ἀλαὸς, ὁ πλανώμενος. Ἀλαοσκόπος, ὁ τυφλὰ σκοπῶν. Ἀλαπάξαι, ἐκπορθῆσαι· κυρίως δὲ τὸ κενῶσαι· ἀλαπάζω, ἀλαπάξω· παρὰ τὴν λάπαθον βοτάνην· ἥ ἐστι κενωτικὴ γαστρός· ἀλαπάξαι δὲ κυρίως, τὸ ἐκκενῶσαι· ὅθεν καὶ λαπάρα, ἡ κενὴ ὀστῶν· ἐστὶ τὸ λαφύσσω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζω, πλεονασμῷ τοῦ α· παρὰ γοῦν τῷ αἰσχύλῳ εὕρηται τὸ ῥῆμα χωρὶς τοῦ α· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ πορθεῖν ἀλαπάζειν λέγεται, ὡς ἐν ταῖς ἁλώσεσιν ἐκκενουμένων τῶν πόλεων· κεῖται δέ που ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ φανερῶς τὸ ἀλαπάζειν, οὐκ ἐπὶ ἁλώσεως, ἢ πορθήσεως πόλεως, ἀλλὰ ἁπλῶς ἐπὶ κενώσεως· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λαπάζειν τοῦ λάπτειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάφυρον· ἔστι δὲ λάπτειν κυρίως, τὸ ῥοφεῖν· ὄνομα τὸ ποιηθὲν, καὶ κυριολεκτηθὲν, ἐπὶ τῶν κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τῶν τοιούτων ζώων καρχαρόδων· ἢ ἀλαπάξαι,

ἐκπορθῆσαι. κυρίως δὲ, ἐκκενῶσαι. κενωτικὴ γὰρ γαστρὸς ἡ λάπαθος βοτάνη. ἢ ἡ λίαν ἄπορθος ἡμῶν ποιεῖ τὰ πάθη. ἢ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἄπορθον. Ἀλαπνός, ἀσθενής. Ἀλαπῆς, ἐκ τῆς χώρας τῆς θράκης τὰ ἀλάπεια. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄλαρα, τὰ ποντικὰ κάρυα. καὶ τὸν αὐλὸν τοῦ δόρατος καθεξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίαν ὅθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι. Ἄλαστε, ἀνεπίληστε. τέκνον ἐμὸν ἄλαστον. Ἀλασαρνή, κώων δῆμος. Ἀλᾶσθαι, πλανᾶσθαι. ἄλη γὰρ ἡ πλάνη. Ἀλαρωῆαι, ῥυπαρῆαι. Ἀλαπαδνός, ὁ ἀσθενὴς καὶ εὐπόρθητος, ἐκ τοῦ ἀλαπάζω. Ἰστέον δὲ ὅτι συντελεῖ καὶ τοῦτο εἰς γνῶσιν συγχύσεως τοῦ ζ καὶ τοῦ δ. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλαπάζω γίνεται ἀλαπαδνός. ὡς παίζω, παιδνός. ὀλοφύζω, ὀλοφυδνός. ἔστι γὰρ καὶ ὀλοφύζειν, ὡς ὀτοτύζειν, καθὰ ἐμφαίνει ἐν τῷ ὀτοτύζιοι. οὗ πρόκειται τὸ ὀλοφύζιοι. Ἀλαπαδνότεροι παρ᾽ ὁμήρῳ. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εὐκαταφρόνητοι, εὐπόρθητοι. ἐκ τοῦ ἀλαπάζω τὸ πορθῶ. κατὰ σύγχυσιν τοῦ ζ καὶ τοῦ δ. Ἀλαπάζοντα, πορθοῦντα. Ἅλας ταῖς οὐλαῖς ἀνεμίγνυον, οὐ μόνον διὰ γονιμότητα. καὶ τὸ ἐν τροφαῖς νόστιμον, ἀλλὰ καὶ διότι φιλίας οἱ ἅλες σύμβολον. διὸ καὶ τοῖς ἐπιξενουμένοις παρετίθετο πρὸ τῶν ἄλλων βρωμάτων. ἢ διὰ τὸ τῆς φιλίας νόστιμον καὶ παράμονον. παραμονῆς γὰρ αἴτιος πολλῆς τῶν σωμάτων καὶ ὁ ἅλς. ἢ καὶ εἰς σύμβολον τῆς κατὰ φιλίαν ἑνώσεως. ὡς γὰρ ὁ ἅλς ἐξ ὑδάτων πολλῶν καὶ ῥυτῶν καὶ χυτῶν παγεὶς εἴς τι στερεὸν γέγονε σῶμα, οὕτω καὶ οἱ συνελθόντες εἰς ξενίαν, ἐκ διεστώτων εἰς ἓν, τῷ τε τόπῳ, καὶ τῇ φιλικῇ διαθέσει, συνήχθησαν. οἶνος δὲ εἰ καὶ μὴ τοῖς οὐλοχύταις συμπαρελαμβάνετο, ἀλλ᾽ οὖν ἐν ταῖς σπονδαῖς χρήσιμος ἦν μετὰ τὰς οὐλοχύτας. διότι καὶ ἡ τούτου εὕρεσις, ὥσπερ καὶ ἡ τῶν κριθῶν, πολιτικοῦ βίου καὶ ἡμέρου ἐστὶ καταρχή. ὀψὲ δέ ποτε εὕρηται.

Ἀλαοσκοπιή, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ. ἤγουν, ἡ ματαία κατασκόπευσις. ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. φησὶ γὰρ οὐδ᾽ ἀλαοσκοπιὴν εἶχεν ἀπόλλων. ἔστι δὲ ἀλαός, ὁ μὴ δ᾽ ὅλως βλέπων. πῶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἔχοι σκοπιὰν, ἀλλὰ ὁ κακῶς λάων, ὅ ἐστι βλέπων. καὶ ἑτέρως δὲ εἰπεῖν, οὐκ ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ φυλάσσειν. Ἀλαστεῖν σημαίνει τὸ δεινοπαθεῖν. ὡς ἐπὶ ἀλάστοις πάθεσι. καθὰ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ ὁ ἀλάστωρ. Ἄλαστα, τὰ κακά. ἀνεπίληστά τινα ὄντα. ἄτιμα. δεινά. ἢ μικρά. ἀπὸ τοῦ ἀλαστῶ, ἀλαστήσω, τὸ χαλεπαίνω. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ. οἱ γὰρ πλανώμενοι, χαλεπαίνουσιν. Ἀλασταίνει, δυσπαθεῖ. Ἄλαστε, σχέτλιε. ἁμαρτωλέ. Ἀλαστεῖν, ὀργίζεσθαι. ἢ ἀλαστεῖν, τὸ δεινοπαθεῖν, ἐπὶ ἀλάστοις πάθεσιν, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. ὅθεν καὶ ὁ ἀλάστωρ. Ἀλαστήσας, σχετλιάσας. δεινοπαθήσας. χαλεπήνας. δυσφορήσας. Ἀλάστορες, παλαμναῖοι. οἱ μιάσμασιν ἐνεχόμενοι. ἢ οἱ μεγάλα ἁμαρτάνοντες. καὶ ἀλαστόρων, ἀντὶ τοῦ ἀσεβῶν. ἢ μιάσμασιν ἐνεχομένων. Ἄλλως. Ἀλάστορες λέγονται τινός, ἢ οἱ κακοποιοῦντες αὐτόν, ἢ οἱ δι᾽ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, ἑτέροις κακοποιοῦντες. κυρίως δὲ ἀλάστορες δαίμονές τινες ἐριννυώδεις, οἳ οὐκ ἂν λάθοιντο. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ οἱ ἁπλῶς φαῦλοι ἐχθροί. ὁ δὲ ὁμηρικὸς, ἐν τῷ υ τῆς ἰλιάδος, ἀνεπαχθῶς καὶ οὐκ ἐπὶ ψόγῳ ἀλάστωρ λέγεται. ὡς μνήμης οὐ μὴν λήθης, ἄξιος ὤν. ἔστι δὲ ἐπὶ ψόγου ἀλάστορος χρῆσις, παρά τε ἄλλοις καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι, ὁ Διονύσιος ὁ πάσης γενόμενος σικελίας ἀλάστωρ. καὶ ἀλάστωρ, πικρός. καὶ φονικὸς δαίμων, τιμωρῶν καὶ ἀνεπίληστα ἔργα ποιῶν. ἢ ὁ ἄξιος ἐλαύνεσθαι διὰ φόνον. ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι, τὸ πλανᾶσθαι. Ἀλαστὸς λέγεται, ὁ μέθης ἄξια ποιῶν. καὶ ἀλαστῶ, σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. καὶ ἀλαστοῖς, ἀνεπιλήστοις. χαλεποῖς. δεινοῖς. καὶ ἀλαστὸν, δεινὸν κακὸν, ἢ ἀδιάλειπτον. Ἀλᾶτο, ἐπλανᾶτο. Ἀλατρίας, ἁμαρτωλίας. Ἀλαυρίδας. χίζας. Ἀλαῶν, τρυφῶν. λακίζων. ἐκτυφλῶν. βροχίζων. στερίσκων. Ἀλαῶσαι, τυφλῶσαι. παρὰ τὴν ἄλην, ἤγουν τὴν πλάνην. οἱ γὰρ τυφλώττοντες, ἀλῶνται. κατὰ στέρησιν τοῦ λάειν, ὅ ἐστι βλέπειν.

Ἄλγε᾽ ἀναπλήσειν, ἀντὶ τοῦ ἐντελῶς παθεῖν, καὶ πληρέστατα. γράφεται δὲ καὶ ἀνατλήσειν. καὶ ἄλγεα, ἀλγεινά. κακά. ὀδύνας. πήματα. Ἀλγεῖν, ἡ ἀρρωστία. λάκωνες. Ἀλαώπιν, σκοτεινὴν. οὐ βλέπουσαν. Ἀλαωτὺν, στέρησιν ὀφθαλμῶν. τύφλωσιν. Ἀλγάς, ἀλγηδόνας. Ἀλγᾷ, κρύπτει. Ἀλγεῖν, πάσχειν. τὸ ἀλγεῖν δὲ τοῦ πονεῖν διαφέρει. ἀλγεῖν μὲν, τὸ πάσχειν κατὰ σάρκα. πονεῖν δὲ, τὸ ἐνεργεῖν. Ἀλγεινός, καὶ ἀλγεινόεις, ὁ λυπηρός. Ἀλγεινή, χαλεπή. Ἀλγεόθυμος, ἀνώδυνος τὴν ψυχήν. ἐλεεινός, θερμός. Ἀλγηδόνα, πόνον λύπην. Ἀλγηρά, λυπηρά. Ἄλγησις, ἡ λύπη, καὶ τὸ ἄλγος. Ἄλγιον, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ λεχθὲν, ἀντὶ τοῦ ἀλγεινόν ἐστι τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄλγιον, τουτέστι λυπηρόν. Ἀλγίστη, χαλεπή. Ἄλγος, πόνος πένθος. Ἀλγύνει, λυπεῖ. βαρεῖ. ἀφανίζει. Ἀλγύνοιτο, λυποῖτο.

Ἀλγύνονται, καταπονοῦνται. Ἀλδαίνεται, πιμπλᾶται. αὔξει. βλαστάνει. Ἄλδετα, ἄτμητα. Ἀλγύνω, τὸ λυπῶ. ἀλγύνω, τοὺς ἐχθρούς. Ἀλγῶ μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν. καὶ ἀλγῶ τῷ πάθει. καὶ ἀλγῶ τὴν δυστυχίαν. Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀλθαίνειν. Ἀλδήσκω, καὶ ἀλδαίνω, τὸ αὐξάνω. Ἀλδήσκειν. κυρίως, τὸ ἐκ ποτισμοῦ αὔξειν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄρδω, τραπέντος ὡς ἐν ἄλλοις, τοῦ ρ εἰς λ. Ἀλέα, ἡ θέρμη. ἢ ὁ τόπος ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενος. παρὰ τὸ ἀλίος. ἄλιος γὰρ ὁ ἥλιος. μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τὸν θέρμην ἔχοντα. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ. Ἀλεάζειν, κρύπτειν. ἐκκλίνειν. ἢ προβάλλειν. καὶ εἴργειν. θερμαίνειν. ἀφανίζειν.

Ἀλεάζω, ἀθροίζω. Ἀλεάζων, δικαζόμενος. Ἀλέασθαι, φυλάξασθαι. πηδῆσαι. ἀναχωρῆσαι. θερμαίνεσθαι.

Ἀλεαινοίμην, θερμαινοίμην. Ἄλεαρ, ἀλεωρίαν ἢ πολυωρίαν. Ἀλεαίνειν, τὸ θέρεσθαι. οὐκ ἀλεαίνεσθαι. Ἀλεβεβαῖ, ἐρδυναῖ. Ἀλεγεινὰ ῥέεθρα, τὰ ἀλέγεσθαι μάλιστα. καὶ ὡς εἰπεῖν ἀξιόλογα. καὶ ἐν ἄλλοις ἀπὰ ῥέεθρα, τὰ ἀλεγεινά, ἤγουν ἀλγεινά. καὶ οὕτω χαλεπὰ μετὰ λη πτικώτερον. Ἀλεγεινοί, ἀντὶ τοῦ δυσχερῶς τοι. δεινοί. ἀλγεινοί. χαλεποί. ἢ οἱ μὴ δυνάμενοι χωρὶς ἀλγηδόνος ὑπὸ θνητοῦ δαμασθῆναι. Ἀλέγει, φροντίζει. καὶ ἀλέγειν, τὸ λόγον μὴ ἔχειν. Ἀλεγεινή, σκληρὰ δεινή. χαλεπή. Ἀλεγεινότατον, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ε. ἔστι γὰρ ἀλγεινότατον, παρὰ τὸ ἀλγεῖν εἰρημένον. ἢ τὸ φροντίδας ἔχον. ὥς τι τὴν λέξιν εἶναι παρὰ τὸ ἀλέγειν. Ἀλεγίζω, λόγον ποιῶ. καὶ ἀλεγίζω τὸ, ἐπιστρέφομαι. φροντίζω. Ἀλέγοις, ἀρήγοις. βοηθεῖς. Ἀλεγύνεται, κακοῦται. ἐλαφροῦται. ἐλαττοῦται, ἢ φροντίζεται. Ἀλεεῖ, ἀδικεῖ. Ἀλέει, ἐκκλίνει. Ἀλεεινός, θερινός, θερμός. Ἀλεγύνω, παράγωγόν ἐστιν, ἐκ τοῦ ἀλέγω. ὡς πλήθω πληθύνω. καὶ δηλοῖ τὸ ἀρτῦσαι, σκευάσαι. ἐκ δὲ τούτου κατὰ συγκοπὴν, τὸ ἀλγύνω. ὅ ἐστιν αἴτιος τινὶ γίνομαι τοῦ ἀλεγεῖν.

Ἀλέγω, τὸ φροντίζω καὶ ἀλεγίζω ποιητικῶς· ἰωνικὴ συντάσσεται· ἀλέγω παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω, ἀφ' οὗ λόγος ἡ φροντίς· καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α ἀλέγω· καὶ οὐκ ἀλέγω, τὸ οὐ φροντίζω· καὶ ἀλεγίζω παράγωγον, καὶ ἀλεγεινῶ· καὶ σθένος· δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω χωομένης παρ' ὁμήρῳ· ταυτὸν ἀλέγω καὶ ἀλεγίζω, διὰ τὸ τῶν λέξεων ἰσοδύναμον· καὶ χωομένην καὶ σκυζομένην εἶπεν χάριν ἑρμηνείας. Ἀλέε· φύλαξαι. Ἀλέεινεν, ἐξέκλινεν. Ἀλεείνων, εὐλαβούμενος. Ἀλεεινός, καυματηρός. Ἀλέη, ἄλυξις· ὅ ἐστιν ἔγκλισις· καὶ θερμασία. Ἀλεείνω, ἐκκλίνω, ἐκφεύγω· ἔστιν ἀλέα ἡ θερμασία· ἐκ τούτου γίνεται ἀλεείνω· οἱονεὶ ἀπὸ ψύχους εἰς θερμασίαν. Ἀλεῖ, ἀλήθει. Ἀλεία, πορεία· ἢ ἄλημμα· καὶ ἀλεία, ἡ ἄγρευσις. Ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ τῶν πυρῶν ἄλευρον· τὸ γὰρ ἀπὸ κριθῆς, ἄλφιτον λέγεται. Ἀλείατα, τὰ ἀπὸ πυρῶν ἀληλεσμένα ἄλευρα· ἃ συγκοπῇ, καὶ ἄλειτα λέγονται· ἢ ἑφθὸν ἄλευρον, ὃ καὶ ἄλητον λέγεται. Ἀλειλόγω, οὕτω πιττάκιον. Ἄλειμμα, ἐκ τοῦ ἀλείφω· ἄλιμα δὲ, βοτάνη τις διὰ τοῦ ι. Ἀλεῖν, τὸ οἰκεῖν· καὶ ἀλεῖν, οὐκ ἀλήθειν· καὶ ἀλεῖς, οὐκ ἀλινδεῖς. Ἀλεῖναι, τὸ ἐπαλεῖψαι, τὸ τρῖχον. Ἀλεινόν, ἀσθενές· λεπτόν. Ἀλεῖον ὕδωρ, ἀθροιστόν, καὶ συλλεκτόν. Ἄλειον, τὸ τοῦ ἡλίου ἱερόν, κατὰ ῥοδίους. Ἀλειός, ὁ πένης. Ἀλειπτήριον, τὸ γραφεῖον, κύπριοι. Ἀλεπτής, πηγὴ ἐν ἐφέσῳ οὕτω καλουμένη, διὰ τὸ μηδέποτε ἐπιλείπειν θέρους, ἢ πλεονάζειν χειμῶνος· οὕτω μεθόδιος.

Ἀλείπτης, ὁ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐπασκῶν, καὶ ὁ ἀγωνοθέτης, ὡς παρὰ γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ· ἀλεῖπται τῆς ἀρετῆς· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω, καὶ γράφεται διὰ διφθόγγου. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω γινόμενα· εἰ μὲν διὰ τοῦ π ἐκφέρονται, φυλάσσουσι τὴν ει δίφθογγον· οἷον, ἀλείφω, ἀλείπτης· καὶ ἄλειπτον, φάρμακον· καὶ ἀνάλειπτος, ὁ μὴ ἀλειφθείς· εἰ δὲ διὰ τοῦ φ ἐκφέρονται σύνθετα ὄντα, οὐ φυλάσσουσι τὴν ει δίφθογγον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ι γράφονται· οἷον, νηλιφής, ἀνηλιφής· σημαίνει δὲ τὴν ναῦν, τὴν μὴ ἀλειφθεῖσαν πίσσῃ· πρόσκειται σύνθετα, διὰ τὸ ἄλειφα ὃ σημαίνει τὸ ἄλειμμα· ἐκ δὲ τοῦ ἀλείπτης, γίνεται φιλαλείπτω· ὡς τὸ, Οὐκ ἔστι πίστις, ἀνδρὶ φιλαλειπτοῦντι. Ἀλείπτως, ἀνενδεῶς. Ἀλεῖς, πηγεῖς· συστραφεῖς, κρατηθεὶς· φυλαχθείς. Ἀλέσιον, πόλις ἤλιδος. Ἄλεισον, ἀπὸ τοῦ ἄγαν λεῖον εἶναι· εἰ μὴ ἄρα τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ ἄλεισον ἀκούει τις, ὡς ἔξω λειότερον ὄν, πλεονάζοντος δηλαδὴ τοῦ α· δύναται δὲ καὶ κατὰ στέρησιν τοῦ α εἶναι, ὅτι ζωοῖς δαιδάλμασιν ἐμπέπασται· ὡς δὲ τὸ αὐτὸ ἄλεισον καὶ δέπας λέγεται, δῆλον ἐκ τοῦ τὸν ὅμηρον εἰπεῖν· Ἐν δ' οἶνον ἔχευε χρυσέῳ δέπαϊ· εἶτα περὶ αὐτοῦ, τοὔνεκά σοι δώσω χρύσειον ἄλεισον· ἄλεισον κυρίως, τὸ μὴ λεῖόν ἐστι ποτήριον· ὥς τε ἄλειόν ἐστι τὸ ἀπαθές, οἱονεὶ τὸ μὴ λεῖον, ἀλλὰ τραχὺ τοῖς ἐμπαίσμασιν· ἐπενθέσει δὲ τοῦ σ γέγονεν ἄλεισον· εἰ δέ γε ἀπὸ τοῦ ἀλὲς γίνεται ὅ ἐστιν ἀολλές, καὶ ἄθρουν, ἵνα ἡ ἄλεισον· ἐξ οὗ ἐστι ποιεῖν ἀλές, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν ἀμυστί, κατὰ τὸ δέπας, ὃ ἄμυστις λέγεται, εἴη ἂν τότε ἡ ει δίφθογγος ἀμάχος, ὡς τοῦ ε προαναφανέντος, εἶτα τοῦ ι πλεονάσαντος ἐν αὐτῷ. Ἄλλως. Ἄλεισον, λέγεται ἀρσενικῶς· οἷον, Γίνωσκε τὸν ἄλεισον καὶ τὰ γράμματα· ἀριστοφάνης· ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου· ἐτυμολογεῖται δὲ διαφόρως· οἱ μὲν γὰρ λέγουσι παρὰ τὸ ἅλις, ἐξ οὗ ἐστι πιεῖν δαψιλῶς, καὶ ἀθρόως· οὐκ ἀκριβῶς δὲ λέγεται· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀντίκειται αὐτῷ ἡ γραφή· τὸ γὰρ ἄλεισον, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὤφειλε διὰ τοῦ ι γράφεσθαι· δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ ἄλεισον ψιλοῦται, τὸ δὲ ἅλις δασύνεται· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἅλις, ὤφειλε δασύνεσθαι· τὸ γὰρ ἅπανταχοῦ, ἐκ τοῦ ἅπας παράγεται, τὴν δασεῖαν τοῦ ἅπας ἐφύλαξεν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι παρὰ τὸ ἀλὲς ἐστι, τὸ σημαῖνον τὸ ἀθρόον· οἷον, παρὰ τὸ ἐξ οὗ ἐστιν ἀθρόως πιεῖν· οἷς ὁ χρόνος ἀντίκειται· τὸ μὲν γὰρ ἀλές, μακρὸν ἔχει τὸ α· τὸ δὲ ἄλεισον, βραχύ· εἰ δὲ ἦν ἀπὸ τοῦ ἀλές, ὤφειλε τὸν μακρὸν αὐτοῦ ἔχειν· κρεῖττον οὖν λέγει ἀπολλώνιος ὁ τοῦ ἀρχιβίου, ὅτι παρὰ τὸ λεῖον γέγονεν, ἄλειον· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ ἄλεισον· τοῦ α ἐπιτατικοῦ, ἢ στερητικοῦ ὄντος· τουτέστι, τὸ μὴ ὂν ὁμαλόν, ἀλλὰ περιφερές· ἢ τὸ εὖ λεῖον· καὶ εὐλόγως ψιλοῦται· τὸ γὰρ α, ἢ ἐπιτατικὸν ὄν, ἢ στερητικόν, ψιλοῦται· οὕτως ὁ χοιροβοσκός. Ἀλεῖται, πηδήσει· ὡς τὸ, Καὶ χωλὸς ὡς ἔλαφος ἀλεῖται. Ἀλειτεία, ἡ ἁμαρτία. Ἀλείτης διὰ διφθόγγου, σημαίνει τὸν ἁμαρτωλόν· ἐκ τοῦ ἀλείτω τὸ ἁμαρτάνω· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ ἀλοιτός, ὁ παρὰ λυκόφρονι ὅμοιος ὢν τῷ ἀλείτῃ· διὰ δὲ τοῦ η, τὸν πλανήτην· τοῦ δὲ ἀλείτω δεύτερος ἀόριστος, ἤλιτον· ἐξ οὗ νηλιτεῖς καὶ νηλιτίδες γυναῖκες· καὶ ἀλιτρὸς διὰ τοῦ ι· κατά τινας δὲ, ἀλιτήριος.

Ἀλείτω, ἀληθείτω. Ἄλειφαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον· καθάπερ καὶ ἄλφιτον, τὸ ἀπὸ κριθῆς· καὶ αὐτὸ τὸ ἄλευρον ἐκ τοῦ ἀλέω γίνεται, πλεονασμῷ συνήθει τοῦ υ· καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ὁμηρικὴ ἀλετρίς. Ἄλλως. Ἄλειφαρ, στέαρ· μῦρον· χρίσμα· ἔλαιον· ἄλειφαρ δὲ, δι' ἐνηνόχει τοῦ δήμου· ἴσως μὲν ὡς ἐλαιῶδές τι ὄν, καὶ αὐτὸ χρῆμα ἔλαιον· ἴσως δὲ καὶ ὡς ἐκπιεσθὲν δημοῦ, καὶ ἀγγείοις ἐναποτεθέν. Ἀλείφατι, ἐλαίῳ. Ἀλείφιον, ᾧ χρῶνται οἱ ἀλεῖπται. Ἀλειφοβίοις, πένητας. Ἀλείφω, τὸ χρίω· ἀλείψω· ἤλειφα κοινῶς· καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, ἄλειψον τὴν κεφαλὴν ἐλαίῳ· ἀλείφω καὶ χρίω, ἰσοδυναμοῦσι· πλὴν τὸ μὲν χρίω, παρὰ τὸν χροῦν ἐρρέθη ὃς χρίεται· τὸ δὲ ἀλείφω, παρὰ τὸ ἀλέω καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀλέαν ὅ ἐστι θερμασίαν, ἐπενθέσει τοῦ ι· ὃ παρ' ὅ ἐστιν, ὅ τε μονάζει ἐκδραμόντος ἐν ταῖς ἐκ τοῦ ἀλείφω παραγωγαῖς, τοῦ φυσικοῦ ε· γίνεται δὲ αὐτὸ οὐ μόνον ἐν τῇ συναλοιφῇ τῇ δηλούσῃ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων· φασὶ γὰρ τὰ ἐκ τοῦ ἀλείφω ὀνόματα, διὰ μὲν τοῦ π ὄντα, φυλάττειν τὴν δίφθογγον· οἷον ἀλειπτόν, ἀνήλειπτον, ἀνάπαλειπτον· τὰ δὲ διὰ τοῦ φ μόνον τὸ ι ἔχουσιν· οἷον ἀνηλιφὴς ναῦς, ἡ μὴ ἀλιφεῖσα πίσσῃ· καὶ πισσαλιφής, ἡ πεπισσωμένη· τὸ δὲ ἄλειφαρ, καὶ ἄλειφα δίχα τοῦ ρ γράφεται. Ἀλεκινός, δυνατός· ὁ καὶ ἄλκιμος. Ἀλέκτα, ἄτμητα. Ἀλεκταίνει, ἰσχύει· γαυριᾷ· μετεωρίζει. Ἀλέκτρα, καὶ ἄνυμφα, αὐτὶ τοῦ παράνομα, καὶ οὐ νενομισμένα διὰ τὴν μοιχείαν· τουτέστι, δυσάλεκτρα καὶ κακόνυμφα· σοφοκλῆς· ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβη μιαιφόνων ἁμιλλήματα. Ἀλέκτρο, ἐκοιμήθη. Ἄλεκτρος, ἀκοίμητος. Ἀλεκτρίς, θρὶξ ἡ ὑπὸ τῆς κεφαλῆς τρεφομένη, καὶ ὄρνις ἡ θήλεια. Ἀλεκτρυών, καὶ ἐπὶ ἄρρενος, καὶ ἐπὶ θήλεος λογογράφοι· τὸ δὲ ἀλεκτρίς, ποιητικόν, ὡς τὸ ἀλέκτωρ, ἑλληνικὸν ὅλως. Ἀλεκτρυών, κύριον κεῖται, ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ρ· οὐ φυλάσσον τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ· ὡς ὁ ἀλεκτρυών· τὸ δὲ τοῦ ζώου ὄνομά φασιν οἱ παλαιοί, οὐδέπω ἐπὶ ὁμήρου ἐγνῶσθαι· οὐ γὰρ ἐπίθετον, ὁ ὀρθροβόας παρὰ τοῖς ὕστερον· Ἱστορία. Φα

σὶ δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα ἄνθρωπον ὄντα, κατασταθῆναι ὑπὸ ἄρεως ἐν τῷ οἴκῳ ἡφαίστου, τηρεῖν αὐτοῦ τὴν ἄφιξιν, διὰ τὴν
μοιχείαν τῆς ἀφροδίτης· ὁ δὲ ἀπεκοιμήθη· φωραθεὶς οὖν, εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν· ὁ δὲ μεμνημένος τὴν ὥραν ἐκεί-
νην, ἄρχεται ᾄδειν τὴν τοῦ ἡλίου προαισθόμενος ἄνοδον, καθ' ἣν ὁ ἥφαιστος εἰώθει ἐπανήκειν οἴκαδε. Ἀλέκτωρ λέ-
γεται, διὰ τὸ ἐκ τοῦ λέκτρου ἡμᾶς ἐγείρειν· καὶ ἄλεκτωρ, παρθένος ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρου λέγεται. Ἀλεμὸς,
κόμπος. Ἄλεν ψιλοῦται· εἴτε ἀντὶ τοῦ ἐκκλίνειν τάσσεται, εἴτε ἀντὶ τοῦ συστραφῆναι· ἔστι δὲ δευτέρου ἀορίστου· ἀλῶ
τὸ πλανῶ, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦλον καὶ ἄλον· ὁ παθητικὸς, ἥλην καὶ ἄλην· ὁ μέσος δεύτερος, ἡλόμην καὶ ἀλόμην· τὸ δεύτε-
ρον πρόσωπον τοῦ δευτέρου ἀορίστου, ἦλες ἄλες· τὸ τρίτον, ἦλεν ἄλε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἥλομεν καὶ ἄλομεν, καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἄλεν· ὡς τὸ κόσμηθεν· τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἡ μετοχὴ, ἀλεὶς ἀλέντος· καὶ ἀλέντες ὅ ἐστι κλεισθέντες,
ἀθροισθέντες. Ἀλὲν, συναθροισθέν. Ἀλένθη, ἡ νύξ. Ἀλέντες, συγκλεισθέντες, ἢ συναθροισθέντες. Ἀλεινῶν, πλα-
νώμενος. Ἀλέξαι, ἀντὶ λέξαι. Ἀλεξάνθριον, θερμὸν σκέπασμα· σοφοκλῆς ἀμφιαράῳ. Ἀλεξάνδριος, εἶδος βοτάνης.
Ἱστορία. Ἀλέξανδρον, ὁ πρίαμος δίδωσιν ἀρχελάῳ οἰκέτῃ ἐκθεῖναι ἐν ἴδῃ· πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτον ἄρκτος ἐθήλα-
σεν ἐκκείμενον· εἶτα πάλιν ὁ ἀρχέλαος τοῦτον ἀνελόμενος, ἀντὶ τῶν χωρίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε πάριν κατονομασάμενον·
ὕστερον δὲ ποιμνίοις ἀλεξήσας, ἀπὸ τῶν λῃστῶν ἀλέξανδρος ἐκλήθη. Ἄλλως. Ἀλέξανδρον φιλοκτήτης τοξεύσας,
βάλλει πρῶτον κατὰ χεῖρα λαιάν· εὐθὺς δὲ δεύτερον οἰστὸν ἀφεὶς, ἐκκόπτει τούτου τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν· καὶ τρίτῳ βάλ-
λει κατὰ σφυρὸν πείρας, αὐτὸν ἀναιρεῖ. λέγουσιν ὅτι διερχομένου ἀλεξάνδρου δι' αἰγύπτου, ὁ πρωτεὺς ἑλένην ἀφελόμε-
νος, εἴδωλον ἑλένης αὐτῷ ἔδωκε· καὶ οὕτως ἔπλευσεν εἰς τροίαν, ὥς φησι στησίχορος. Ὅτι δὲ φιλῳδὸς ἦν ὁ αὐτὸς ἀλέ-
ξανδρος, δηλοῖ καὶ ἡ κιθάρα ἣν αὐτῷ ἕκτωρ ὀνειδίζει. ὅμηρος ἐλάφῳ μὲν αὐτὸν εἰκάζει, ὡς δειλόν· αἰγὶ δὲ, ὡς ὀ-
χευτικόν· τοιαῦτα μὲν γὰρ τὰ ζῶα. Ἄλλως. Ἀλέξανδρος ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ ἴδῃ εὐθὺς τεχθέν-
τα, καὶ αὐξηθῆναι καὶ παρελθεῖν τὸν μόρον, οὕτως· κατὰ γαστρὸς αὐτὸν ἔχουσα ἡ ἑκάβη, ἐνόμισε κατ' ὄναρ, καιόμε-
νον δαλὸν τίκτειν ὅστις κατέφλεξε πᾶσάν τε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἑστῶσαν ἐν τῇ ἴδῃ ὕλην. τοῦτο δὲ τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαν-
τες οἱ μάντεις, καὶ οἱ περὶ τοὺς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον τὸ τεχθὲν παιδίον εὐθέως μικρὸν ὄν, ῥιφῆναι θηρσὶ βοράν· τεχθέντα δὲ
ἀλέξανδρον, ἐξέθηκαν ἐν τῇ ἴδῃ· ὃν ποιμὴν ἑωρακὼς ὄντα εὐειδέστατον, ἀνελόμενος ἀνέθρεψεν. ἐτυμολογεῖται δὲ
ἀλέξανδρος, παρὰ τὸ ἐπαλξεῖν τῇ πατρίδι τοῖς πολεμίοις· ἢ παρὰ τὸ ἀλεξεῖν εἶναι ἀνδρῶν, ἤγουν, βοήθειαν. ἀλέξω γὰρ τὸ
ἀμύνω. Ἀλέξαι, βοηθῆσαι. Ἀλεξάνεμος χιτὼν, ἡ ἐσθὴς, ἡ παχεῖα καὶ εὐπαγής· ἡ ἀλέγουσα, ἤτοι ἀποσοβοῦσα τὸ
ἐξ ἀνέμων ψῦχος· ἢ ἡ βοηθοῦσα κατὰ ἀνέμων· καὶ ἀλεξίκακος, ὁ κατὰ μετάληψιν κηραμύντης, παρὰ λυκόφρονι· καὶ
ἀλεξιβέλεμνος χιτὼν, ὅ ἐστι θώραξ πολεμικός· τοιαύτης δὲ συνθετικῆς δυνάμεως, καὶ τὸ ἀλεξιφάρμακον, καὶ τὸ ἀ-
λεξίλογον· ἤγουν τὸ ἀλέγον καὶ βοηθοῦν, εἰς τὸν λόγον. Ἀλέξασθαι, ἀμύνασθαι· βοηθῆσαι, ἢ ἀποσοβῆσαι· ὅμηρος ὀδυσσεί-
ας ς̄. ξενοφῶν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν· οἷον, Πολὺ γὰρ διέφερον, ἐκ χώρας ὁρμωμένοις ἀλέξασθαι, ἢ προπο-
ρευομένοις ἀντιοῦσι τοῖς πολεμίοις, μάχεσθαι. Ἀλέξειν, ἀντὶ τοῦ ἀποτρέπειν. Ἀλεξέμεναι, ἀπὸ τοῦ ἀλέξω, ἀλέξειν·
καὶ δωρικῶς, ἀλεξέμεναι· ἔστι δὲ ἐνεστὼς μὲν, ἀλέξω· ὃ δηλοῖ κυρίως μὲν, τὸ ὑπὲρ τῶν ἀλόχων βοηθεῖν· καταχρηστικῶς
δὲ λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁποσοῦν συμμαχεῖν. ἀλεξήσω μέλλων, ἑτεροκλίτως· ὁ ἀόριστος ἠλέξησα· ἀφ' οὗ ἀλεξῆσαι.
Ἀλεξῆσαι, βοηθῆσαι. Ἀλέξησις, βοήθεια, καὶ ἀντίπτωσις. Ἀλεξητῆρα, βοηθὸν· σωτῆρα. Ἀλεξητήριον, ἀποσοβη-
στήριον· ἀλέξαι γὰρ τὸ βοηθῆσαι. Ἀλεξητὴρ μάχης, εἶχε παρά τινι θρασυγράφῳ συντεθεῖναι, τὸν ἀλεξίμαχον πρὸς ὁμοι-
ότητα τοῦ ἀλεξητὴρ κακῶν· ὅς ἐστιν ἀλεξίκακος· καὶ ἀλεξητὴρ φαρμάκου, ὁ ἀλεξιφάρμακος. Ἀλεξιάρη γῆ, ἡ
τοῖς ἀνδράσιν ὠφελοῦσα. Ἀλεξιάρην νειὸν, καὶ τὴν χειμάμυναν χλαῖναν, καὶ τὴν ἀλεξάνεμον, λέγει ἡσίοδος. ἢ
ἀλεξιάρη νειὸς παρ' αὐτῷ, ἤγουν, ἡ ἀποσοβοῦσα τὰς ἀρὰς, τουτέστι τὰς βλάβας· ἤδη δὲ, καὶ τὴν ἐκ τριχῶν μυοσόβην συ-
νέθετο. Ἀλεξιάρης, ἐπίκουρος· ἀλεξίκακος. Ἀλεξιβέλεμνον, τὸν τὰ βέλη ἀπερύκοντα. Ἀλεξίκακοι, ἀποτρό-
παιοι· ἀπότροποι· λύσιοι· φύλιοι· φύξιοι· λέγονται δαίμονες, οἱ λύοντες τὰς ἀράς· οἱ δὲ κυροῦντες, ἀλιτήριοι· ἀλιτηριώ-
δεις· προστρόπαιοι· παλαμναῖοι· ἀλάστορες. Ἀλεξίκακον λέγομεν, τὸν ἀποτρόπαιον, καὶ τὸν τὰ δεινὰ ἀπείργον-
τα. ἴδιον ἡρακλέους τὸ ἐπίθετον· καὶ ἀλεξίκακος ἀπόλλων λέγεται. Ἀλεξίκακος. Τὰ ἀπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων
γινόμενα ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει τρέπει τὸ ω εἰς ι. οἷον, ἄρχω, ἀρχιστράτηγος· αὔξω, αὐξίφωτος· λύσω, λυσίκομος·
ἀλέξω, ἀλεξίκακος· καὶ ἀλεξίκακος, βοηθός· ἀποτρεπτικὸς κακοῦ· ἀπαλεξιοῦσα τὰ κακά. Ἀλεξιφάρμακον,
θεραπευτικὸν βοήθημα. Ἀλεξόμενον, ἀμυνοῦντα· βοηθοῦντα, τὸν κακῶς ἄρξαντα κακῶσαι θέλειν. Ἀλεξούμενος,
βοηθούμενος, ἀμελούμενος. Ἀλεξῶ, ἀλεξήσω· ὡς καὶ αὔξω αὐξήσω· καὶ ἕψω ἑψήσω, ἐνεστῶτες καὶ μέλλοντες. Ἀλέ-
ξω κυρίως, παρὰ τὸ τῇ ἀλόχῳ γυναικὶ βοηθήσω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ, ἄλξω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀλέξω. Ἀλέοιμι· ἀντὶ
τοῦ θερμαίνοιμι. Ἀλεὸν, θερμὸν, ἢ χλιαρόν. Ἀλεὸς, ὁ ἥρως ὁ πατὴρ τῆς αὔγης· παρὰ τὸ ἀλῶ, παράγωγον ἀλεύω· καὶ
ὥσπερ παρὰ τὸ λοχεύω λοχεὸς, καὶ κελεύω κελεὸς· σωρεύω σωρεός· οὕτως ἀλεύω ἀλεός· μεθόδιος. Ἄλεος, ὁ μάται-
ος· καὶ ἀλεόφρων, ὁ παράφρων· ἢ ὁ θερμὸς καὶ νέος· καὶ ἀλεὸς, ὁ διάπυρος. Ἀλεόσσω, ματαΐζω. Ἀλεόφρων, παρά-
φρων. Ἀλέπαδνον, ἀζευκτον. Ἀλεπτέασι, στέατι. Ἀλέρα, καὶ ἐλάρα, ἐλάρας, γυνεά· οὕτω παρὰ σιμωνίδῃ. ἀλέ-
ρα δὲ παρὰ πινδάρῳ, οἷον ἀλέρας ὠόν· ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ἐστὶν ἀληθὲς, πίστις τούτου ἐκ τοῦ παρ' ἡσιόδῳ μετὰ προθή-
κης τοῦ ι λέγεσθαι τὸ πατρωνυμικὸν εἰλαριάδην· γάρ φησι τιτυὸν, καθ' ὑπέρθεσιν ἄρα τὸ ἀλέρα γέγονεν· οὕτως ἡ-
ρωδιανός. Ἀλέρον· κόπρον. Ἀλὲς· ἔστιν ἀολλέες, ὃ σημαίνει τὸ ὁμοῦ· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο εἰς μακρὸν, καὶ ἀποβολῇ
τοῦ ἑνὸς λ, ἀλέες· καὶ ἀλές. Ἀλεσάφθονοι, ἀντὶ εὐφημισμοῦ ἐλέγετο. Ἀλέσθαι, ἐκκλῖναι· ἀναχωρῆσαι· κυρίως δὲ τὸ
ἀπὸ πυρὸς ἐκφυγεῖν. Ἀλέσθαι πέος πυγὴν, τὸ ἐν τῷ ἀνίεσθαι κρούειν τὰ ἰσχία. Ἀλεσσύριος, εἶδος ἰχθύος θαλασ-
σίου· ὅν τινες κατ' εὐφημισμὸν, καλλιώνυμον καλοῦσιν· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσσιον αἰδοῖον, ἀλὸς οὐρά. ἀλοσσύ.

ριον τόν· οὐρανὸν γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθαμεν καλεῖν. Ἀλέταν, συστροφὴν φυγήν. Ἀλετεύης, χαλεπῆς. Ἀλετρεύουσιν ἐπὶ μύλης, μύλωσι καρπόν. οἱ ἐξηγηταί φασι τὰς γυναῖκας ἀλήθειν ἐν μύλωνι σῖτον. καὶ ἀλετρεύειν μὲν τὸ ἀλήθειν, καὶ ἀλετὸν ποιεῖν. ὅθεν καὶ γυναῖκες ἀλετρίδες, αἱ καὶ μυλωθροί, καὶ μυλωθρίδες, παρὰ τὸ μύλον ἀθρεῖν ἐν συναιρέσει. ἢ περὶ μύλωνα θορεῖν ἐν συγκοπῇ. μύλην δὲ, ἐν ᾗ τρίβονται οἱ πυροί. μύλωσι δὲ καρπὸν, τὸν σῖτον. ὡς μυλωθρὸν τὴν χρόαν. ὅ ἐστι κυῤῥὸν καὶ ξανθόχρουν. ὅθεν καὶ δημήτηρ, ξανθὴ λέγεται. Ἀλετρίας γίγνονταί τινες παρθένοι. αἵτινες τὰ εἰς τὰς θυσίας πόπανα ἀλοῦσι, καὶ ἔστι τοῦτο ἔντιμον. Ἀλετρίβανον. οἱ μὲν δασέως, παρὰ τὸ τοὺς ἅλας τρίβειν. οἱ δὲ ψιλῶς, παρὰ τὸ ἀλεῖν. καὶ δίδυξ μὲν ἀττικόν. ἀλετρίβανος δὲ, ἀσιανόν. λέγεται καὶ ἀλότριψ, ὡς ἐν ἐπιγράμματι, Καὶ τὸν δικάρανον ἀλότριβα. καὶ ἀλετρὶς, ἡ μυλωθρὸς παρὰ καλλιμάχῳ. Ἀλετρὶς γυνὴ, μυλωθρός. παρὰ τὸ ἀλέω τὸ ἀλήθω. ἐξ οὗ καὶ ἀλετὸς, ὡς ἡ τοιαύτη ἐπίστασις. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ἀλέω, οὗ τὸ ἀλήθω παράγωγον. καὶ ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον, ἐκ τοῦ ἀλέω γίνεται, πλεονασμῷ συνήθει τοῦ υ. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ ὁμηρικὴ ἀλετρίς. ὕστερον δὲ ἀλιτρίδες, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ, κόραι τινὲς ἀθήνησιν ἀπεδείκνυντο, ἐφ᾽ ᾧ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα πωλεῖν. ἀλλαχοῦ δὲ δηλοῦται, ὅτι ἀλετρίδες ἔντιμοι καὶ εὐδόκιμοι παρθένοι, αἳ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ἄγουσαι. ἐφοῖς καὶ ἱεροῖς τινας μύλωνας ἀναγράφουσιν, οἱ τὰ ἀττικὰ συγγεγραφότες. παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι ἀλετρίδες, αἳ τὸν ἱερὸν ἀλετὸν ἀλοῦσαι. ἤγουν τὸ δὲ τινες παρθένοι αἳ τὰ εἰς θυσίαν πόπανα ἤλουν, καὶ ἔντιμοι ἦσαν. Ἀλετῶναι, οἱ τοῖς μύροις ἐπιθέμενοι. Ἀλευάδα εἴρηται ὡς τὸ φεύδα. οἱ γὰρ δωριεῖς τὴν γῆν δᾶν λέγουσι. καὶ δῖαν. ὡς καὶ τὸν γνόφον δνόφον. φεύδα οὖν φεύγη. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἀλευάδα, ἀλέου δᾶ, τοῦ δᾶ ἀντὶ τοῦ γῆ κειμένου. Ἀλευάδαι, οἱ ἐν λαρίσσῃ τῆς θετταλίας εὐγενέστατοι. ἀπὸ ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. Ἀλευάμενον, καὶ κτάμενον, ποιητικά. ὧν τὸ μὲν, ἀλέω τὸ θέμα. οὗ ἐκ παραγωγῆς μὲν, τὸ ἀλεείνω γίνεται. ἐξ ἐπενθέσεως δὲ τοῦ υ τὸ ἀλεύω. τούτου δὲ ἀόριστος ἤλευα. ὅθεν τὸ ἠλευάμην, καὶ ὁ ἀλευάμενος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλευσάμενος. τὸ δὲ κτάμενον, προϋπάρχει ῥῆμα κτῶ. ἀφ᾽ οὗ δύο παράγωγα. τὸ κτείνω ῥητὸν, καὶ τὸ κτῆμι ἄῤῥητον. ὧν αἱ μετοχαὶ ὁ κτὰς, ὡς ὁ ἱστάς. καὶ ὁ κτάμενος, ὡς ὁ ἱστάμενος. Ἀλευάμενος, ἐκκλίνας. φυλαξάμενος. Ἀλεύατο, ἀντὶ τοῦ ἐφυλάξατο. ἐξέκλινεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύω. Ἀλεῦαι, ἴωνες τὸ φυλάξαι. καὶ παροιμία, ἄλευε ἀπὸ μείζονος ἀνδρός. Ἀλευόμενοι, ἐκκλίνοντες. Ἄλευρα κυρίως, τὰ ἐκ σίτου. ἄλφιτα, τὰ ἐκ κριθῶν, ἄλευρα. ἐνίοτε οἱ ποιηταὶ, ἄλφιτα τὸν ἄρτον καὶ τὴν τροφὴν λέγουσιν. Ἀλευρότησις, τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. ἢ τὸ κόσκινον. σήθω, σήσω σῆσις, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, τῆσις. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ τὸ ἄλευρον, ἀλευρότησις. Ἀλευροροντάφος, κύπριοι ἄλευρα καὶ ῥόας. ἴσως ὅτι τοῖς νοσοῦσιν, οὕτω διανύττουσιν(?). Ἀλευροσδοῦντες(?), πέμματος εἶδος παρὰ ἀντικλείδῃ. Ἀλευρόμαντις, ὁ ἀπόλλων. διὰ τὸ καὶ ἐν ἀλεύροις μαντεύεσθαι. Ἀλευρότησις, τηλία. εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν. Ἀλεῦρειν(?), ἀφεσαίνω(?). Ἀλεῦσαι, ἀδοξῆσαι. Ἀλευσῶν, φυλάσσων. ἀλύων. Ἄλευστα, ἀόρατα. ἀθεώρητα. Ἀλεὺς, ὁ δῆμος τῆς κῶ, οὕτω καλούμενος ἀπό τινος ἀλεύτος, ἢ τόπος ἐν κῶ, οὕτως ὀνομαζόμενος ἀπὸ ἀλεντίου τινὸς βασιλέως. ἔστι δὲ καὶ ἀλεὺς, ποταμὸς σικελίας. Ἀλεύω, τὸ φεύγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, ἀλεῶ. καὶ ἀλεύω κυρίως, τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς θερμασίαν ἀποφεύγω. μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦ δε εἰς τὸ δε. Ἀλεφάτισον(?), ἄλειψον. Ἀλεώμεθα, ἐκκλίνωμεν, φεύγωμεν. ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι. οἱ γὰρ φεύγοντες πλανῶνται. Ἀλεωρὴ ἡ κατὰ ἐπιπολότητα ἔκκλισις ἐστὶ καὶ φυγή. ὡς τὸ, Ἔγχος ἠλεύατο. καὶ ἡσίοδος· Λιμοῦ τ᾽ ἀλεωρήν. ἢ ἡ φυλακή. καὶ ἡ μὲν φυλακὴ, παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θέρμην, καὶ τοῦ ὡρεῖν τὸ φυλάττειν. ἡ δὲ φυγὴ, παρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀπαραφυλάκτως. ἐκ τοῦ ἀλέω οὖν ἀλεωρή. καὶ ἀλεόμεθα, ἐκφεύγομεν. ἐκκλίνομεν. καὶ ἀλεωρὴ, ἀποστροφὴ ἐκ φυγῆ, καταφυγή. Ἄλη, ἡ πλάνη. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ. τοῦτο παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄλη. Ἀλῆδον, ἀθρόως. ἐξαίφνης. Ἀλῆεν, καταγνωσθεῖσα. Ἀληθὲς, ἴσον τῷ ὄντως. ἀξιοῦσι δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα θαυμαστικὸν καὶ προπαροξύτονον ἀττικῶς. Ἀληθέα, ἀψευδῆ, καὶ τὰ μὴ ἐπιλανθανόμενα.

Ἀλήθεια, ἀπόφασις λέγουσα τὸ ὑπάρχον, ὡς ὑπάρχον. καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον, ὡς μὴ ὑπάρχον. Ἀληθείας. τὸ τοῦ πρωταγόρου σύγγραμμα ἐν ᾧ ταῦτα δοξάζει, ἀληθείας ἐκάλει. Ἀληθέωσι, πλανηθῶσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀληθεῖς, οἱ μηδὲν ἐπιλανθανόμενοι, ὡς πίνδαρος. Ἀληθὲς, ἐναντίον τῷ ψευδεῖ. ἄληθες δὲ τὸ κατ᾽ εἰρωνείαν, ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς παρ᾽ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, ἄληθες ὦ δειλότατε πάντων. Ἀληθῆ, ἀψευδῆ. τὰ ἐπιθέτων τὰς συνῃρημένας αἰτιατικὰς, δίχα τοῦ ν ἀττικοὶ, καὶ πάντες ἕλληνες προφέρουσι. τὰς δὲ τῶν κυρίων, μόνοι οἱ ἀττικοὶ καὶ διὰ τοῦ ν. τὸν δημοσθένην καὶ τὸν ἀριστοφάνην. ἐκείνας γὰρ κοινὰς πᾶσιν ἕλλησιν οὔσας, ἀπαραποιήτους εἴασαν. τὰ δὲ κύρια ἐπειδὴ ἀνθρώπων εἰσὶν ὀνόματα ἐν αὐτοῖς γινομένων, καὶ μὴ τοῖς ἕλλησιν ἅπασι γνωρίμων, ἐπ᾽ αὐτοῖς μόνοις τὸν κανόνα ἐφύλαξαν, τὸν λέγοντα δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβοῦσαν τῇ εὐθείᾳ, διὰ τοῦ ν ἐκφέρεσθαι. Ἀλήθη, ἐπλανήθη.

Ἀληθὴς, δικαία, ἢ δίκαιος. ἢ μνήμων, κατὰ στέρησιν τῆς λήθης. καὶ ἀληθὴς, φιλαλήθης. ἀρχαῖος, φιλαρχαῖος. τὰ ὀνόματα συντιθέμενα, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. αἱ δὲ μετοχαὶ, οὐκ ἀναβιβάζουσιν. ἀλλὰ πρὸς τὸ φὰς περίφας, τλὰς πολύτλας, καὶ ἄτλας ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον; εἰς ἔννοιαν γὰρ ὀνοματικὴν ἐλθοῦσαι, τὸ τοῦ ὀνόματος σχῆμα ἀνεδέξαντο.

Ἀληθεύω, ἀληθίζω, ἀληθίζομαι, ἀληθῆ λέγω, ἀττικὴ συντάσσεται. ἀληθίζω, παρὰ ἡροδότῳ ἐν τῇ πρώτῃ. Ἱππεύειν καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. Ἀληθέως, καὶ εὐσεβέως, καὶ ἀτρεκέως, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. εὐσεβῶς. ἀτρεκῶς, λέγουσιν οἱ ἴωνες. καὶ ταῦτα τὰ ἐπιῤῥήματα, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γίνεται, τραπέντος τοῦ ν εἰς σ. ὁμοίως τὸ ὁσίως, δικαίως, θαυμαστῶς, καὶ μυρία ἄλλα. Ἀληθινὸν, τὸ κοπανιστήριον. Ἀληθοεπῆ, ἀψευδῆ. Ἀλήθω τὸν σῖτον, ἤγουν ἄλευρον ποιῶ. ἢ ἄλλο τι. Ἀλήϊον πεδίον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ παρὰ τὴν ἐκεῖ τοῦ ἥρωος ἄλην, ὅ ἐστι πλάνην ὠνομάσθη, διὸ καὶ ὡς ἱέμενος ἔταμον, καὶ ἔτεμε τέκνα, οὕτω καὶ ὧδε χρησάμενος ἐτυμολογίας τρόπῳ, φησὶ κατὰ πεδίον ἀλήϊον ἀλᾶτο. ἢ διότι ἐστέρηται λήϊου, διὰ τὴν ἐρημίαν. τινὲς δὲ ἐδάφωσαν τὴν ἀρχὴν οὖσαν παρὰ τὸ ἅλα. φάμενοι ἅλας φέρειν

τὸν τρόπον ἐκεῖνον. Ἄλητος, πένης, ἄπορος. ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήιον. ἤγουν σιτοφόρον χωρίον. ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων. Ἀλληλουχία, ἡ συνέχουσα, καὶ συγκρατοῦσα ἀλλήλοις. Ἄληκτον, ἀκατάπαυστον. Ἄληκτα. τὰ ἀμέριστα μὲν, κοινὰ δὲ πρός τινα ὄντα, πρὶν ἢ διανεμηθῆναι, ἄληκτα λέγεται. Ἄλημα, ἐφθὸν ἄλευρον. καὶ ἄλημα, παραλογιστικὸν πανούργημα. ἢ ἐπίτριμμα. Τέκνον Λαερτίου κακὸν πανέσχατον ἄλημα στρατοῦ. καὶ ἡ ὁδοιπορία. Ἀλῆσθαι, συστραφῆναι. συναχθῆναι. συναθροισθῆναι. Ἄληπτος, ἀκράτητος. Εἰπεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἄληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. ἄληπτος καὶ ὁ ἀκατάληπτος. καὶ ἀλήπτως ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀκαταγνώστως. Ἄλικος, ποταμός. Ἀλήλεκα, ἐκ τοῦ ἀλήθω, ἀλήσω. ἤληκα κοινῶς, καὶ ἀλήλεκα ἀττικῶς. Ἀληλεσμένον. Θουκυδίδης. σῖτον δὲ ἀληλεσμένον τὸν βουλόμενον, ἀργυρίου πολλοῦ ὠνήσασθαι. καὶ ἀληλεσμένον βίον, οἱ μὲν ἐπὶ τῷ βαλανίτῃ βίῳ χρωμένων ἐδέξαντο. οἱ δὲ, ἐπὶ τῶν ἀταλαιπώρως βιούντων. Ἀλήλιμμαι, ἐκ τοῦ ἤλειμμαι παρακειμένου. τὸ θέμα ἀλείφομαι. Ἀλήλιπται καὶ κατορώρυκται, οὐκ ἤλιπται, οὐδὲ κατώρυκται. Ἀλήλιφα, ἠληλίφειν. ἀγήγοχα, ἠγηγόχειν. ὅτι ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, τότε αὐξάνει τὴν ἄρχουσαν ὁ ὑπερσυντέλικος. σεσημείωται δὲ ἐν τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις ἀττικοῖς παρῳχημένοις, ὁ ἐληλύθειν ὑπερσυντέλικος. οὐκ αὐξάνει γὰρ τὴν ἄρχουσαν. καὶ ὁ ἐώλπειν, καὶ ὁ ἐώργειν, καὶ ὁ ἐῴκειν ὑπερσυντέλικοι ὄντες, οὐ μεγεθύνουσι τὴν ἄρχουσαν. Ἰστέον ὅτι, ταῦτα ὑπερβιβασμὸν ἀνεδέξαντο τοῦ χρόνου. ἐστὶν ὁ μέσος παρακείμενος ἔολπα, ἔοργα, ἔοικα. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠόλπειν, ἠόργειν, ἠοίκειν. ἀλλὰ καθ' ὑπερβιβασμὸν τοῦ χρόνου, ἐγένοντο ἐώλπειν, ἐώργειν, ἐῴκειν. τῆς πρώτης συλλαβῆς συσταλείσης εἰς τὸ ε. τῆς δὲ δευτέρας ἐκταθείσης εἰς τὸ ω μέγα. Ἀλίπεδα. τὰ πρὸς τῇ θαλάσσῃ πεδία. διὰ τὸ ἁλμυρὰ εἶναι φύσει. Ἀλίπορον, τὸ λευκὸν ἄνθος. Ἀλήπτωρ, ὁ ἱερεύς. Ἀλήπτως, ἀκαταγνώστως. Ἀληπτότερα, δυσάληπτα. Ἀλήπτορον, ἱερέα. Ἀλήρια, ὀστᾶ. Ἀλησιάς, ἡ Ἀφροδίτη. διὰ τὸ περὶ πᾶν ζῷον ἀλᾶσθαι τὴν θεόν, πολλῶν ἐρασθεῖσαν καὶ πλανωμένην. πιθανώτερον δὲ διὰ τὸ ἐν Κολοφῶνι ἐπὶ τοῦ Ἄλεντος ἱδρυμένην ποταμοῦ. καὶ ἀλησίας, σπονδάς, ἀνοχάς. ἀπὸ τοῦ μὴ ληΐζεσθαι. Ἀλήσιον, πᾶν τὸ ἀληλεσμένον ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων, διὰ διφθόγγου φέρεται. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλέω, ἀλέσω, κατὰ τὸν ἐτυμολόγον. ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης, διὰ τοῦ η γράφει αὐτὸ, λέγων οὕτω καλεῖσθαι, ἀπὸ Ἀλησίου υἱοῦ Σκιλοῦντος ἑνὸς τῶν τῆς Ἱπποδαμείας μνηστήρων. ἔστι δέ φησι καὶ Ἀλήϊον πεδίον ἠπείρου, παρώνυμον τῷ ἁλὶ, ὡς ἐπιγινομένου ἐκεῖ πολλοῦ ἁλός. Στράβων δὲ ἱστορεῖ, ὅτι περὶ τὸ Ὁμηρικὸν Ἀλήσιον ἀγορὰν κατὰ μῆνα συνάγουσιν οἱ περίοικοι. καὶ ὅτι τὸ Ἀλήσιον καὶ Ἀλησίου κολώνην ὁ ποιητὴς καλεῖ εἰπών. Πέτρης τ' Ὠλενίης καὶ Ἀλησίου, ἔνθα κολώνη κέκληται. ἔνιοι καὶ ποταμὸν δεικνύουσιν Ἀλήσιον. Ἄληστος. ἀλάθητος. Ἀλήστων, ἀληθαργήτων. Ἀλητεύειν ἐν δήμῳ, παρὰ τῷ ποιητῇ παραπέφρασται, πρὸς τὸ ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος. Ἀλητεύεσκον, ἐπλανῶντο. Ἀλητεύω, τὸ πλανῶμαι. Ἀλήτης, ὁ πλανήτης. ἀλήτην βίον τρίβοντας, ἤθροισε. καὶ αὖθις. ἀλήτας καὶ φυγάδας ἀποφήναντες. ἀλῆτις δὲ θηλυκὸν, ἡ πλανῆτις. ὅτι ἀπὸ τῆς ἄλης ὁ ἀλήτης. καὶ ὁ ἀλαζὼν, δῆλον. κεῖται γὰρ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι ἀλαζὼν κυρίως ὁ ἀπὸ τῆς ἄλης ζῶν, καὶ ἀγύρτης. ἄλλως δὲ ὁ φέναξ. Ἀλῆτις, ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἡ νῦν ἑώρα λεγομένη. καὶ ἡμέρας ὄνομα. ὡς Πλάτων ὁ κωμικός. Ἄλθα, θερμασία, ἢ θεραπεία.

Ἀλθαία, ὄνομα κύριον. Οἰνέως γυνὴ, Μελεάγρου μήτηρ. κατὰ δὲ ἰατροὺς εἶδος ἀγρίας μαλάχης διαφορητικῆς καὶ πεπτικῆς φυμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἀλφῶν ῥυπτική. τὸ δὲ σπέρμα, λίθους ῥύπτει. καὶ Ἀλθαία, πόλις Ὀλκάδων. οἱ δὲ Ὀλκάδες. ἔθνος Ἰβηρίας. Ἀλθαίνει, αὔξει. θεραπεύει. ὑγιαίνει. ἄλθος γὰρ τὸ φάρμακον. Ἄλθαινος, ὄνομα ποταμοῦ ἐν Ἰταλίᾳ.

Ἀλθαίνοντα, ἰώμενον, θεραπεύοντα. ὡς τὸ, Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα. Ἀλθαία τις, ῥίζα τις. Ἀλθεῖναι, χαλεπῆναι.

Ἄλθετο, ἐπὶ τοῦ ὑγιασθῆναι παρὰ τὸ ἄλδειν, ὅ ἐστιν αὔξειν, αὐξάνειν. τὸ γὰρ ὑγιὲς, αὔξεται. Ἀλθεύς, ὁ ἰατρός.

Ἀλθηφιάς, ἡ ἄμπελος, ἀπὸ Ἀλθηφίου τινός. καὶ Ἀλθηδονιάς, καὶ ὑπεριάς, ἀπὸ Ὑπέρου, καὶ Ἀλθηδόνος. ὡς τὸ, Γείνεις οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀλθηδόνα ναίεις. οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν. ὅθι τ' ἄτρυγον οἶνον ἔπιες. Ἁλὶ, ἅλατι. Ἁλιανή ἢ ἁλιατική. Ἁλία, σκεῦος ἐν ᾧ τρίβονται οἱ ἅλες. ἢ εἰς ὃ ἀποτίθενται. καὶ ἡ πορεία. Ἁλιάδες, ἔναλοι οἱ διὰ θαλάσσης πλέοντες. καὶ μικρὰ σκαφίδια. Ἁλίαι, θαλάσσιαι. Ἁλιακὸν ἀκάτιον, ἁλιευτικόν. Ἁλίαι κορῶναι, αἴθυιαι.

Ἁλιακτήρ, τόπος ἐν ᾧ ἀθροίζονται οἱ Σικελοί. Ἁλιαίαν, τὴν ἐκκλησίαν Ταραντῖνοι. Ἁλιαόντων, ἐναλίων θεῶν.

Ἀλιάκουροι, ἄσημοι. ἀδέσποτοι. ἄναρχοι. Ἀλιάπορδα, τὸν κέπφον. ἢ θαλάσσιον ὄρνιν. Ἀλιάεες, ἐπιτομή ἐστι τοῦ, ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. εἴρηται δὲ πρὸς διαστολὴν ἑτέρων τῶν πεζικῶν ἀνέμων. ἀντὶ τοῦ, οἱ πνέοντες διὰ θαλάσσης. γίνεται δὲ παρὰ τὴν ἅλα, καὶ τὸ ἄω, τὸ πνέω. ἐξ οὗ οὐ μόνον ἀήτης ἐπὶ ἀνέμου, καὶ ἀήσυρον κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ κοῦφον. ὅθεν καὶ ἀήσυροι μύρμηκες παρ' Αἰσχύλῳ. ἀλλὰ ἀήτης διὰ δίχρονον, ὁ ἐρώμενος, ἤγουν ὁ εἰσπνέων τῷ ἔρωτι τὸν ἐραστήν. εἰσπνεῖται γάρ φασι τῆς μορφῆς, καὶ τῆς ὥρας. ὅθεν καὶ εἰσπνήλαι παρὰ Λάκωσιν οἱ ἐρασταί. Ἀλίαιτος, εἶδος ἀετοῦ ἐν θαλάσσῃ διαιτωμένου. Ἁλίαρον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἠρτυμένον ἅλατι. οὗ ἡ σύνθεσις, κατὰ τὸ ἁλίμυρον καὶ ἁλίπαστον. παλαιὸς δέ τις ἁλμίων ἐπικαλούμενος, παρὰ τὴν πικρὰν ἅλμην, οὕτως ἐσκώπτετο. καθότι καὶ χολὴ ὁ αὐτὸς ἐπεκαλεῖτο. Ἁλίαρτος, πόλις Βοιωτίας. ἀρσενικῶς λέγεται κατὰ τοὺς τὰ ἐθνικὰ γράψαντα. κτισθεὶς ὑπὸ Ἁλιάρτου υἱοῦ Θερσάνδρου. καὶ Ἁλίαρτος ὅτι δασύνεται, δηλοῖ τὸ ποιήενθ' Ἁλίαρτον. ἔχει δὲ, ἕλη καὶ λίμνας, καὶ ὕδατα ῥέοντά ἐστι. διὸ καὶ ποιήεις, ὅ ἐστι βοτανώδης, ἢ πολυβότανος. ὁ δὲ Ἁλίαρτος, ἀδελφὸς ἦν Κορώνου. Ἀλίας, πρασιάς. πλινθίας.

Ἀλίαστος, ἄτιμος. ἀνέγκλητος. ἀμετάτρεπτος. ἀνελλιπής. ἀχώριστος. καὶ ἀλίαστος ὅμαδος, ὃν οὐκ εἶχον διεκφυγεῖν, οἱ ἀρχαῖοι, ἢ ὁ πολυλίαστος, ὁ εἰς πολὺν δηλαδὴ φόβον παρακινῶν. καὶ ἀλίαστος πόλεμος, τουτέστιν ἄφυκτος. λιάζω γὰρ τὸ ἐκφεύγω. καὶ ἀλίαστον ὀδύρεσθαι, τὸ ἀεὶ καὶ ἀχωρίστως. ὡς μὴ ἔχειν λιασθῆναι, ὅ ἐστιν ἐκκλῖναι τὸν ὀδυρμόν. ἢ ἀλίαστον, πολὺ παρὰ Ἀπολλωνίῳ. Ἀλιάσθη, ἀπώχετο. Ἀλιβάντας, τοὺς νεκρούς, διὰ τὸ ξηροὺς εἶναι, καὶ οἷον ὑγρασίαν τινὰ μὴ ἔχειν. ἢ λιβάδα. ἢ τοὺς ἐν θαλάσσῃ τελευτήσαντας. ἄλλοι, τοὺς διὰ πενίαν ἀτάφους. Ἀλιβάπτας, πορφυρεῖς.

καὶ ἁλιεργέα πορφυροεργῆ· ἢ ἐν θαλάσσῃ εἰργασμένα. Ἀλιβαντεῖ, ἀφανίζει. Ἀλίβας, νεκρός· ἢ βροῦχος· ἢ ποταμός· ἢ ὄρος· καὶ ἀλίβας, ὁ σκελετός. ἰδίως νεκρὸν λέγεται, λοιδορουμένων τῶν παλαιῶν, τῷ ὀνόματι τῆς ξηρότητος· ἀλίβας δὲ βαρύνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀλίκρας. ἀλίκρας δὲ, καθ' αἴλιον διονύσιον ὁ θαλάσσῃ μεμιγμένος· καθὰ ἐστὶν ὁ χαλκόκρας, ὁ χαλκῷ κεκραμένος. Ἀλιβδύειν, τὸ καταδύειν εἰς θάλασσαν· μεταφορικῶς δὲ καὶ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν. παρὰ τὴν ἅλα ἐστὶ τὸ βδύειν, αἰολικῷ πλεονασμῷ τοῦ β· ὡς σίδειν, σίβδειν· οὕτως ἁλιδύειν ἀλιβδύειν. εἱρκτῆς ἀλιβδύσασα λυγαίης δέμας. Ἀλιβδῦσαι, ἀφανίσαι. Ἀλίβης, ὁ ὀξὺς οἶνος· λέγεται παρὰ τὸ μὴ λείβεσθαι ἐν σπονδαῖς. Ἁλιβρὸς, ὁ ἀπὸ θαλάσσης βιβρωσκόμενος. Ἀλίβροχον, τὸ ἐν θαλάσσῃ βρεχόμενον. Ἁλίβρωτος, ὁ ἅλας ἐσθίων, ἢ ὁ ὑπὸ τῶν ἁλάτων βεβρωμένος· καὶ δεδαμασμένος. Ἀλίβυες, ζυγῖται· ὅτι κατὰ τὸ παλαιὸν ἐλέγοντο δύο ἵπποι συνεζευγμένοι τῷ τραχήλῳ, ἅμιπποι· ἦν δ' ἰδίως μὲν τοῦ ἑτέρου ἡνίοχος· ἰδίως δὲ τοῦ ἑτέρου, ὁ παραιβάτης. καὶ νῦν δὲ χρῶνται περὶ ἀρχῆς. ἀλίβυες, οἱ προσαγορευόμενοι ζυγγῖται. Ἀλιγενής, ὁ ἐν θαλάσσῃ γεννηθείς. Ἀλίγκιον, ὅμοιον· καλόν· ἀγαθόν. Ἀλιδίως, ἱκανῶς· μετρίως· ἅλις. Ἀλιδνοφεῖ, ἀλουργεῖ. Ἄλιε, ἤλιε. Ἀλιτρὸν, ἁμαρτωλόν.

Ἁλιεύομαι, οὐχ ἁλιεύω. Ἁλιεύς, κοινόν· ἁλίτρυτος, ποιητικόν· ὁ ἐν τῇ ἁλὶ δηλονότι τρυχόμενος· ἢ ὁ ὁρμιευτής.

Ἁλιεῦσι, θαλαττουργοῖς, ἢ ἰχθυρευταῖς. Ἄλιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων· μακεδόνες. Ἀλίζειν, ἀλείφεσθαι. Ἀλίζω, τὸ συναθροίζω· ὅθεν ἅλως· ἐκεῖ γὰρ ἀθροίζουσι τοὺς στάχυας· ἐντεῦθεν καὶ ἀλεὶς, ἀντὶ τοῦ συστραφείς. Ἀλίζωνος ἰσθμὸς, διὰ τὸ ἁλὶ διεζῶσθαι. Ἀλίζωσις, εἶδος βοτάνης θαλασσίας. Ἀλιζώνοις, οἱ μὲν τοὺς παφλαγόνας φασίν· οἱ δὲ, τοὺς περὶ τὴν ἀγκάλην τοῦ πόντου, τὴν μεταξὺ τραπεζοῦντος καὶ παφλαγονίας· παρὰ τὸ ἁλὶ ζώννυσθαι ἤτοι περιέχεσθαι. ἄλλοι δὲ θέλουσι περὶ τὴν καρικὴν αὐτοὺς κεῖσθαι θάλασσαν. τολμῶσι δέ τινες, καὶ ἔθνος αὐτοὺς καλεῖν θρακικόν. οἱ δὲ τοὺς βιθυνούς. ὅμηρος· αὐτὰρ ἁλιζώνων, καὶ ἐπίστροφος ἦρχον. ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσσῃ διέζωσται, καὶ οἱονεὶ χερσόνησός ἐστιν. Ἀλιῆας, ἐρέτας παρ' ὁμήρῳ· ἢ κοινῶς λέγει ὁ ποιητὴς τοὺς ἁλιευτάς· ἢ καὶ ἄλλως, ἁπλῶς τοὺς περὶ ἅλα πονουμένους· καὶ ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας, ἁλιεῖς τοὺς πορθμέας δοκεῖ λέγειν· ὧν μάλιστα χρεία ἦν εἰς τὸ νεκραγωγεῖν· ὅπερ ἐστὶ νεκροὺς ἄγειν. Ἀλίη, ἡ θαλασσία. Ἀλιής, ἄκλοπος· ἀπόρθητος. Ἀλιῆτες, οἱ ἁλιεῖς. Ἄλιθον. Ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλιθον οὐδὲ εὔγειον τὸ πεδίον· ἀρριανός φησιν. Ἀλικάκκαβα, ὁ τοῦ λωτοῦ καρπὸς, καὶ πόας εἶδος. Ἀλικαίων, ὁ ποσειδῶν· σώφρων. Ἀλική ἐν πελοποννήσῳ, τῶν ἁλιέων χώρα. Ἁλικίανες, θαλασσομιγεῖς. Ἀλίκινος, δυνατός.

Ἁλικὸς· ἁλικοὶ καλοῦνται, οἱ τὰ πρὸς θάλασσαν οἰκοῦντες μέρη τῆς πελοποννήσου. Ἀλίκρουδα παρὰ ῥωμαίοις, ἡ σχεδία τροφὴ, καὶ ἄπυρος· κροῦδα γὰρ τὰ ἀνέψητα. Ἀλικύρκη, φύλλα μήκωνος, μετὰ ὄξους λειανθέντα, ἢ ὑπότριμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν. Ἄλιμα, θαλάσσια. Ἀλίμενον θάλασσαν, τὴν τέλος μὴ ἔχουσαν, μὴ δὲ ὅρμον. Ἀλιμενώτης, ὁ τόπος λιμένα μὴ ἔχων. Ἀλίμικτον, τὸ πεπασμένον. Ἄλιμον, βοτάνη δενδροειδὴς παρὰ θάλασσαν. πληθυντικὰ δὲ, τὰ ἄλιμα. ἔστι δὲ γεννητικὸν γάλακτος, καὶ σπέρματος. Ἁλιμοῦς, δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς· οἱ δημόται, ἁλιμούσιοι. Ἀλιμυρέες ἀκταὶ, αἱ ὑπὸ θαλάσσης περιρρεόμεναι ἢ περιρραινόμεναι. Ἀλιμυρέας πέτρας, τῆς ὑπὸ θαλάσσης περιρρεομένης· καὶ ἁλιμυρέοντες ποταμοὶ, οἱ εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες. Ἀλιμυρήεντα ποταμὸν, τὸν ἁλὶ βρεχόμενον, ἢ τὸν εἰς θάλασσαν ῥέοντα· ἢ ἁλὶ κιρνάμενον· καὶ ἁλιμυρήεντες ποταμοὶ, οἱ ἐν τῇ ἁλὶ μυρόμενοι· τουτέστι, μετὰ ἤχου ῥέοντες· ἐν ταῖς ἐκβολαῖς δηλαδὴ, καὶ ὡς ἂν συνηθέστερόν τις εἴποι, μορμύροντες. ὥσπερ γὰρ ἐκ τοῦ μαίρειν, τὸ μαρμαίρειν· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μύρειν, τὸ μορμύρειν γίνεται· τὸν ὅμοιον δὲ τρόπον, καὶ μύρος· καὶ μορμύρος. ἑτεροειδεῖς μέντοι αὐτοὶ ἰχθύες εἰσί· καὶ ἁλιμυρήεντα ποταμὸν λέγει, τὸν εἰς ἅλα μυρόμενον· ἤγουν κατά τινα ποιὸν ἦχον ῥέοντα. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου δοκεῖ γίνεσθαι καὶ τὸ ἁλμυρόν. εἴτε λαμυρὸν φασὶν οἱ παλαιοὶ, τὸ εὔλαλον, εὐτράπελον. καὶ ὕστερον δὲ μύρεσθαι, τὸ κλαίειν ἐρρέθη παρὰ τὸ αὐτὸ αἴτιον· ἵνα ἡ μύρεσθαι, τὸ κατὰ ῥοῦν τινὰ προχέειν δάκρυα. Ἀλῖναι, ἐπαλεῖψαι. Ἀλινδεῖσθαι, κυλίεσθαι. ἔστι κυλίω καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς α καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, ἀλίω· ἀλίσω· ἤλισα· ἀλίσαι. ἀριστοφάνης· ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ κυλίσας. τὸ δὲ ἀλίω γίνεται ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ· καὶ ἐν πεπλεονασμένῃ τάσει, ἀλινδῶ ἀλινδήσω· ἀλινδήθρα· ὡς κολυμβῶ, κολυμβήσω, κολυμβήθρα. τὸ δ' ἀλινδήθρα σημαίνει τὴν κυλίστραν. Ἀλινδήθρας, συναγωγὰς, στροφὰς, λεπτολογίας· καὶ τὰς πλοκὰς τοῦ εὐριπίδου, ἀριστοφάνης. ἢ ἀλινδήθρα, τόπος ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι, κυλίονται. Ἀλινδὸν, δρόμον. Ἀλινεῖν, ἀλείφειν. Ἀλινήκτειραν, τὴν ἐν ἁλσὶ νηχομένην. Καὶ ταύτην ἀπέτηλον, ἁλινήκτειραν ἐλαίην. Ἀλινηχέος, ἐν θαλάσσῃ νηχομένης· ὡς τὸ, ἁλινηχέος ὄργανα, τέχνης ἀνέθετο. Ἀλινοὶ, ἐπαφρόδιτοι. Ἀλινὸν, ἀμυδρόν· κριτής. Ἄλινος, ἅμιλλα. Ἀλιξάντοις· ταῖς ὑπὸ τῆς ἁλὸς ξηραινομέναις, ἐν ἐπιγράμματι. Ἄλιον, ὡς δασυνόμενον ἀπὸ τοῦ ἅλς ἁλὸς γίνεται, καὶ δηλοῖ τὸ ἀσυντελές· καὶ ἡ θάλασσα γὰρ ἀσυντελὴς τοῖς γε πιεῖν ἐθέλουσι. καὶ ἄλιον πόνον λέγει ὅμηρος ἑρμηνεύων τὸν ἱδρῶτα. ἐκ δὲ τῆς ἰλιάδος· ἔνθεν παρὰ τὴν ἅλα ἧς τὸ ὕδωρ εἰκαῖον πεδόκει, πρὶν ἢ τὰς νῆας ἐφευρεθῆναι.

Ἄλιον βέλος, μάταιον· ἄπρακτον. Ἁλιοβόλη, σύνοδος ἡλίου ἅμα· λάκωνες. Ἄλιον ὕδωρ, τὸ ἠθροισμένον· ἀθρόον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ ἄλιον, ἠλίθιον· μάταιον· κενόν· ἐλαφρόν. Ἁλίοιο, θαλαττίου. Ἀλιπαρῆ, αὐχμηρὰν· ἢ λιπαρῆ. Ἐξῆς αὐτὸν λιπαρήσομεν. Ἁλίπεδον, τὸ παραθαλάσσιον πεδίον· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν πεδίον. ἢ ἁλίπεδον, τὸ ὁμαλὸν ἔδαφος, παρὰ τῇ θαλάσσῃ· τινὲς δὲ τὸν πειραιᾶ φασιν. ἔστι δὲ καὶ κοινὸς τόπος, ὃς πάλαι μὲν ἦν θάλασσα· αὖθις δὲ γέγονε πεδίον· διὸ καὶ δασύνουσι τὴν πρώτην. ἔστι γὰρ, οἷον ἁλὸς πεδίον. οἱ δὲ τὸ παραθαλάσσιον πεδίον· οὕτω καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ, παρὰ τὸ δύνασθαι ἐν αὐτῷ ἵππους ἀλινδεῖσθαι· τουτέστι, κονίεσθαι, τὴν ὀνομασίαν λαβεῖν φασιν. Ἀλίπλαγκτος· οὕτω καλεῖται ὁ πάν· ἢ ὅτι ἐβοήθησε τοῖς ἀθηναίοις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ, ἢ ὅτι τὸν τυφῶνα δικτύοις ἠγρεύσεν· ἢ ὅτι οἱ ἁλιεῖς τιμῶσι τὸν πᾶνα, ὡς νόμιον θεόν· ἢ ὅτι μεγαλόφωνος ἐν τῇ χορείᾳ ὡς ἁλί

βρομος· ἢ ὅτι τῆς ἠχοῦς ἐρᾷ· πολύηχος δὲ ἡ θάλασσα· ἔστι δὲ ὁ περὶ χορῶν πρόξενος· Ἀλίπλοα, ἐν τῇ θαλάσσῃ πλέοντα.

Ἁλιπόρφυρα, ἁλουργῆ· τουτέστιν, ἐκ θαλασσίας πορφύρας. Ἄλιπτα, αἰολικῶς παρὰ τὸ ἀλείφω, ἄλιμμα καὶ ἄλιπτα.

Ἅλιρ, ὀξύβαφον. Ἁλιρρόθιον, κῦμα θαλάσσης· ἀκήρατον στόμα κόσμου παντός· ἁλιρρόθια ξεῖνε κέκευθε κόνις· Ἁλιρρόθιος δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος. Ἅλις, ἐνίοτε μὲν ἔχει προκείμενον τὸ ῥῆμα, καὶ λαμβάνει γενικὴν προσυπακουομένου τοῦ ἕνεκα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἐπιρρήματος· ἃ μετὰ τὰ ῥήματα λεγόμενα, γενικὴν ἀπαιτεῖ, προσυπακουομένου αὐτοῦ, ὅτι καὶ ἐντελῶς ἔχει τῆς συντάξεως· οἷον ἅλις ἔχω δακρύων· ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως. ἐνίοτε δὲ ἔχει ἔξωθεν τὸ ἔχειν· προσυπακουόμενον, καὶ λέγεται ἡ μετὰ εὐθείας μόνης, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, οἷον ἅλις κόρης σῆς θάνατος· ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἔχει δηλονότι ὁ θάνατος τῆς σῆς κόρης· ἡ μετὰ γενικῆς ὅτε καὶ τὸ πρᾶγμα συνυπακούεται· οἷον ἅλις τῶν δακρύων· ἤγουν ἱκανῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα ἕνεκα τῶν δακρύων· καὶ ἀμφότερα δὲ ἐν χρήσει· ἡ δ᾽ αἰτία τοῦ λέγεσθαι ἐνίοτε μὲν μετὰ εὐθείας, ἐνίοτε δὲ μετὰ γενικῆς, ὅτι ἐντελὲς λεγόμενον, εὐθεῖαν οὐκ ἔχει καὶ γενικήν· εἶτα μεριζομένης τῆς συντάξεως, ἐξ ἀνάγκης λαμβάνει μίαν αὐτῶν, ὁποίαν ἂν τύχῃ πρὸς ἣν ἔχει οἰκείως· τοιοῦτον συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν, καὶ ἄλλων μυρίων, τὸ γὰρ ἐντελές, φθονῶ σοι τοῦ δεῖνος, καὶ φθονῶ σοι μόνον λέγεται· καὶ φθονῶ τῆς σῆς ἀρετῆς, ἐφ᾽ ὧν τὸ ἐντελὲς εἰδότες, οἰκείως ἂν ἁρμόζοιμεν τὸ ἐλλεῖπον. Ἀλισαῖα, ἰσχυρά. Ἁλίσας, συναθροίσας· κονίσας· καὶ ἁλίσασα, συναθροίσασα. Ἀλίσβη, ἀπάτη. Ἀλισγήματος, τῆς μεταλήψεως τῶν μιαρῶν θυσιῶν· ἢ ἀλισγήματος· τοῦ μιάσματος τοῦ ἐκ μυσαρᾶς τῶν εἰδώλων θυσίας. Ἀλισγηθέν, ἐστιαθέν· ἢ μισηθέν· ἢ λυπηθέν· καὶ ἀλισγηθείς, σπιλωθείς. Ἀλισγοῦντες, μολύνοντες· μιαίνοντες. Ἅλις δρυός, παροιμία ἐπὶ τῶν πληρωθέντων φαύλου τινός, καὶ ἐπὶ τροφῶν τῶν ἡμέρων, σίτου καὶ οἴνου. Ἀλισθενεῖς, ἀδημονεῖς· τρέμεις.

Ἁλισθεῖεν, συναθροισθεῖεν· καὶ ἁλισθείσης, συναθροισθείσης. Ἀλισθενεῖν, ἀσθενεῖν. Ἀλίσιμικτα, ἠλισμένα. Ἀλέσιον, πόλις. Ἁλίχρυσον, ποτήριον περιφερές. Ἁλίσκει, νικᾷ· καὶ ἁλίσκεται, καταλαμβάνεται· κρατεῖται. Ἁλίσκεται, γενικῇ ἅμα καὶ δοτικῇ, ἔστιν ὅπου παρὰ Ἀττικοῖς συντασσόμενον· ἀπεργάζεται· κατατείνει, καὶ πιέζει, καὶ ἐπὶ τρίβει· οἷον κατεργάζεται τὸν δεῖνα, ὁ δεῖνα πηγαῖς· καὶ κατεργάζεται ἡ νόσος τὸν αὐτόν· ἐφ᾽ οὗ σημαινομένου λέγεται, καὶ τὸ ταριχεύεται· καὶ τὸ ταριχευόμενος. Ἁλίσκομαι, ἐνεστώς· ἡλισκόμην, παρατατικός· ἁλώσομαι, μέλλων· ἑάλωκα, παρακείμενος· ἑάλων· ἀόριστος δεύτερος· καὶ ἁλισκόμεθα, καταλαμβανόμεθα· καὶ ἁλισκόμενοι, κρατούμενοι· καὶ ἁλίσκονται, ἀγρεύονται· ἁλίσκω, τὸ ἀγρεύω· κυρίως μὲν ἐπὶ θαλάσσης· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. ἀναλίσκω δὲ τὸ δαπανῶ. Ἁλίσκονται, κρατοῦνται· λαμβάνονται. Ἄλισκος, ὄνομα παγκρατιαστοῦ. Ἀλισμένη παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ συνηθροισμένη· ἀκήκοε δέ, ὡς ἁλισμένη εἴη ταύτῃ στρατιή. Ἀλίσπαρτον, κυρίως τὸ κατεσπαρμένον χωρίον, καὶ τὸ ἄλευρον δὲ οὕτω καλεῖται. Ἀλίστατος, σοφώτατος. Ἀλιστιᾶ, ἀναπέπηγεν. Ἀλιστρία, παραποτάμιον ἀμμῶδες χωρίον. Ἀλιτενής, ὁ παράλιος τόπος· ὁ παρατεταμένος τῇ θαλάσσῃ· καὶ ἀλιτενές, ταπεινόν. Ἀλιταίνω, τὸ ἁμαρτάνω. Ἀλίτημα, ἁμάρτημα. Ἀλιτήμενον ἡμαρτημένον. Ἀλιτημέρου, παράφρονος γεγονυίας. Ἀλιτήμων, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀλιτῶ βαρύτονον, καὶ ἀλιτῶ περισπώμενον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιτήσω γίνεται ἀλιτήμων· ὡς φιλῶ φιλήσω φιλήμων· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀλιτῶ ἀλιταίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀλιτρόν· καὶ ἀλιτραίνω. Ἀλιτηρίων, ἁμαρτησάντων. Ἀλιτήριος, ὁ ἀνόσιος· ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι, καὶ ἐξημαρτηκὼς εἰς θεόν, ὁ ἁμαρτωλός· ἀλιτήριοι δέ, ἐντεῦθεν ἐκαλοῦντο· Ἱστορία. Λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους· καὶ οἱ πένητες, τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον· ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν· παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης· ἔστι δὲ καὶ παραγωγὴ ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν· ἢ ἀπὸ τοῦ τοὺς ἀλοῦντας τηρεῖν. Ἀλιτόκαρπον, ματαιότεκνον. Ἀλιτόμηνον, τὸ ἁμαρτάνον τῶν ἐννέα μηνῶν· καὶ ἀλιτόμηνα βρέφη. Ἀλιτόβριος, ὁ ἐκ πλάνης τρεφόμενος. Ἀλίτομαι, τιμῶ. Ἀλιτραί, οἱ ἄδικα δικάζοντες.

Ἀλιτραίνει· παρ᾽ Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνει. Ἀλιτρίας, ἁμαρτωλούς. Ἀλιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς· κατὰ συναίρεσιν ἀλιτήριος, καὶ ἀλιτρός. Ἀλιτροσύνη, ἁμαρτία· καὶ ἀλιτρία, Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι λέγει. Ἀλιτρός, ἔχει ἐνεστῶτα ἀλείτω· τῇ διφθόγγῳ παραληγόμενον· οὗ δεύτερος ἀόριστος ἤλιτον· ὅθεν ἀλιτρός· ἴσως δὲ ἀλιτήριος, καὶ συγκοπῇ ἀλετρός· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ ὁμηρικὸς ἠλιτόμηνος, ὁ παρ᾽ ἑτέροις διὰ τοῦ κατ᾽ ἀρχὴν ἄλφα ἀλιτόμηνος· καὶ ἀλιταίνω, τὸ ἁμαρτάνω· καὶ ἀλιταίνω δέ φασιν ὁμοίως· καὶ ἀλιτρία ἡ ἁμαρτία· καὶ ἀλιτήμων ὁ ἐφάμαρτος· καὶ ἀλίτημα, ἁμάρτημα· καὶ ἀλιτήμωρος ὁ παράφρων· καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ ἤλιτον· καὶ ἀλιτῶ· ἤγουν ἐκ τοῦ β´ ἀορίστου καὶ τοῦ δευτέρου μέλλοντος· ἐκ δὲ τοῦ ἀλείτω ἐνεστῶτος, ἀλείτης ὁ ἁμαρτωλός· οὗ ἀναλογώτερος παρὰ Λυκόφρονι ὁ ἀλοιτός. Ἀλιτρός ἐστι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς, ἀντὶ τοῦ ἤλιτες· καὶ οὐκ εἶπας τὸ ἀληθές, καὶ ταῦτα μὴ ἀπαίδευτος ὤν· ἀποφώλιος γὰρ ὁ ἀπαίδευτος καὶ ἀδίδακτος· ἐπειδὴ φωλεοὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο τὰ παιδευτήρια· ἢ καὶ ἄλλως, ὁ ἀπερριμμένος καὶ μὴ ἄξιος λόγου· ὡς ἀπὸ τῶν ὀρνέων ἃ τῶν φωλεῶν ἀποβάλλεται. Ἀλιτρὸς ὁ τῶν δεόντων ἀλιτὼν ἤτοι ἁμαρτών· ἵνα ἡ ἀλιτός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ ἀλιτρός· ἢ ἀλίτηρος· καὶ ἐν συγκοπῇ ἀλιτρός· ἐκ τούτου δὲ κατά τινας καὶ ὁ ἀλιτήριος· ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐτυμολογίαν ἐκεῖνο· ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ ἤλιτον δευτέρου ἀορίστου ἀλιτός, ὅθεν ὡς εἴρηται ὁ ἀλιτρός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀλείτω ἐνεστῶτος ἀλοιτὸς παρὰ Λυκόφρονι τοῦ ῥηματικοῦ ε μεταπεσόντος εἰς ο. Ἀλιτροῖς, ἁμαρτωλοῖς· κατὰ συναίρεσιν· ἀλιτήριος· καὶ ἀλιτρός. Ἀλιτροσύνη, ἁμαρτία· καὶ ἀλιτρία, Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσι λέγει. Ἀλίφαλος, γένος δρυός.

Ἀλίφατα, ἄλφιτα· ἢ ἄλευρα. Ἀλίφειρα, ὄνομα πόλεως· καὶ ἀλιφειρεύς, ὄνομα ποταμοῦ. Ἀλίφηρα, κώμη Θρᾴκης. Ἀλιφθερῶσαι, ἀφανίσαι. Ἀλιφιλεῖς, πτωχοί. Ἀλιφροσύνη· ἱκανὴ φρόνησις. Ἄλιψ· πέτρα. Ἀλίων, ἀλιφαέων· ἀλιέων. Ἀλιῶσαι παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ παντελῶς ματαιῶσαι· καὶ ἀφεῖναι, διεκπεσεῖν ἄπρακτον. Ἀλίωσε, μάταιον ἐποίησεν. Ἄλκα, ἄλυκα. Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως πράσσειν τι· καὶ ἀλκάζουσαν, μαχομένην. Ἀλκαία λέγε

ται κυρίως, ἡ τοῦ λέοντος οὐρά· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς εἰς ἀλκὴν τρέπεσθαι. Ὅμηρος· Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται, ἓ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μάχεσθαι. Καλλίμαχος δὲ κακῶς ἐπὶ τῶν μυῶν τέθεικε τό, ἀλκαίας ἀφύσσα. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν, ἡ εἰς ἀλκὴν παρορμῶσα. ὥσπερ καὶ οὐρὰ παρὰ τὸ οὐρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν, ἢ διὰ τὸ ὀρίνειν ἑαυτὰ τὰ ζῶα τῇ οὐρᾷ· ὡς ὁ λέων, καὶ ὁ ταῦρος, καὶ ὁ κύων, καὶ τὰ λοιπά. κυρίως δέ, ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία λέγεται. ἐν δὲ τῷ κωμικῷ λεξικῷ, οὐ μόνον ἡ τοῦ λέοντος οὐρὰ ἀλκαία, ἀλλὰ καὶ ἵππου καὶ βοός, καὶ τῶν ἐμφερῶν, ὅσα ὥσπερ ἀλεξιτηρίῳ τῇ οὐρᾷ χρῆται. Ἀλκαμαρές, ἄλκιμον. Ἀλκάος, ἀρχάος· ἀντὶ τοῦ ἀλκαῖος, ἀρχαῖος. αἰολεῖς τῆς αι διφθόγγου τὸ ι ἐκβάλλουσιν, ὅταν μὴ αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται. Ἄλκαρ, δύναμις· σωτηρία· βοήθημα· παρὰ τὸ ἀλκή. Ἀλκέτας, μολοττῶν βασιλεύς. Ἀλκεῖδαι, θεοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις· καὶ ἀλκμαιωνίδαι ἀθήνησιν, ἀπὸ ἀλκμαίονος τοῦ κατὰ θησέα. Ἀλκήεις, ἰσχυρός· παραγώγως δὲ ἐσχημάτισται παρὰ τὴν ἀλκήν, ὡς φωνήεις παρὰ τὴν φωνήν. ἔστι δὲ ὁ ἡρακλῆς πατρωνυμικῶς ἀλκέως· γὰρ παῖς ἀμφιτρύων. Ἀλκή, ἡ δύναμις· βοήθεια· ἀρκτική τίς ἐστι, τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ. ἢ παρὰ τὸ ἀκμή, ὃ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. Ἄλκηστις· Ἱστορία. Ὅτι ἡ ἄλκηστις ἡ πελίου θυγάτηρ φίλανδρος οὖσα, θανάτῳ ἑαυτὴν παρέβαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀδμήτου ἐκλειπόντων γινομένου, εἴπως εἰς φῶς παλινδρομήσει, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· καὶ μάλιστα οἱ ποιηταί. ὁ γοῦν εὐριπίδης, ἐκ τῆς γυναικὸς ταύτης ὁρίζεται, καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγράφει ἄλκηστιν. περὶ δὲ ταύτης καὶ τοιαύτη μυθολογία φέρεται. φασὶ πελίαν προθεῖναι τὸν τῆς ἀλκήστιδος γάμον, τῷ δυναμένῳ συζεῦξαι λέοντι κάπρον. ἀπόλλωνα δέ, τῷ ἀδμήτῳ τοῦτο ἐκτελέσαι, καὶ τὸν γάμον αὐτῷ ἐγγυῆσαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ῥηθέντος ἀδμήτου, σκολιόν τι ἐν ἀθήναις ἦν ᾀδόμενον. ὡς καὶ παυσανίας φησίν, ἐν τῷ οἰκείῳ λεξικῷ λέγων, ὡς οἱ μὲν ἀλκαίου φασὶν αὐτό. οἱ δὲ σαπφοῦς, οἱ δέ, πραξίλλης τῆς σικυωνίας. ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλους αὕτη. ἀδμήτου λόγον ὦ ἑταῖρε μαθών, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου. γνοὺς ὅτι δειλῶν, ὀλίγα χάρις. ἔοικε δὲ διὰ μὲν τῶν ἀγαθῶν, τὴν γυναῖκα καὶ φίλανδρον ὑποδηλοῦν ἄλκηστιν· διὰ δὲ τῶν δειλῶν, τὸν ἀδμήτου πατέρα, ὃς ὤκνησε θανεῖν ὑπὲρ τοῦ παιδός. Ἄλλως. Ἀλκήστιδος ἡ ὑπόθεσις, τοιαύτη τίς ἐστιν. ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν μοιρῶν, ὅπως ὁ ἄδμητος τελευτᾶν μέλλων, παράσχῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἑκόντα τεθνηξόμενον. ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης, ἡρακλῆς παραγενόμενος, καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν ἄλκηστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον· καὶ τὸν θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας, ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα. τὸν δὲ ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἆθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει. ἄλκηστις δὲ ἡ πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ θετταλίᾳ, διασῴζεται βιασαμένου τοὺς χθονίους θεούς, καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. Ἀλκήεντας, εὐρρώστους· δυνατούς. Ἀλκέον, ὅπλον· ἢ ἀλεξιφάρμακον φυτόν. ἐρατοσθένης δέ, ὄνομα εἶναί τινος ἀνθρώπου κωμῳδουμένου. Ἀλκί, δυνάμει· μεταπλασμὸν ἔπαθεν, ἀπὸ τῆς ἀλκῇ δοτικῆς. τρύφων δέ φησι λέγειν τὸν ἀρίσταρχον, ὅτι ἔθος ἐστὶ τοῖς αἰολεῦσι λέγειν τὴν ἰωκήν, ἴωκα· καὶ τὴν κρόκην, κρόκα· καὶ τὴν ἀλκήν, ἄλκα· ὡς σάρκα. ὅθεν καὶ τὴν αὐτῆς δοτικὴν ἀλκί, ὡς σαρκί. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης οἴεται τὸ ἀλκί, ἀπὸ εὐθείας παρῆχθαι τῆς ἡ ἄλξ. Ἀλκιβιάδης, ὁ κλεινίου. ἦν δὲ καὶ ἕτερος πρόπαππος τοῦ προειρημένου· ὅν φησι λυσίας ἐν τῷ κατὰ ἀλκιβιάδου λειποταξίου, εἰ γνήσιος ὁ λόγος, αὐτόν τε καὶ τὸν πρὸς πατρὸς πάππου δὶς ἐξοστρακισθῆναι. Ἄλκιμα δοῦρα, τὰ πολεμικά· καὶ ἀλκιμοποιά· πρὸς διαστολὴν ἑτέρων ξύλων τῶν ἁπλῶς· ὡς τὸ ἑκατὸν δέ τε δούρατα ἁμάξης, ὅ ἐστι ξύλα. Ἀλκιμάχη, ἡ ἀθηνᾶ. ἡ ἐν πολέμῳ κραταιά. Ἄλκιμος, μάχιμος· ἀνδρεῖος· ἰσχυρός· θρασύς· ἢ ἄλκιμός ἐστιν, ὁ τὴν ἀνδρείαν ἀρετὴν ἔχων. ὦ ἐναντίον κακὸν τὸ δειλόν ἔφη ὁ ποιητής· καὶ ἄλκιμον ἔγχος, τὸ ἀλκιμοποιόν. Ἀλκιμώτατον, γενναῖον· ἰσχυρότατον. Ἀλκιμέδη, φερεκράτης συμφωνεῖ ἀπολλωνίῳ· λέγοντι ἀλκιμέδην μητέρα εἶναι ἰάσονος, τὴν φυλάκου θυγατέρα. ἡρόδωρος δέ, πολυφήμην φησὶν εἶναι τὴν ἰάσονος μητέρα· θυγατέρα δὲ αὐτολύκου. ἄνδρων δὲ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν συγγενειῶν, θεογνήτην τὴν λαοδίκου μητέρα ἰάσονος γεγονέναι φησίν. Ἀλκμάν, ὄρνεον θρηνητικόν. Ἀλκμαῖος, νεανίσκος. Ἀλκμαιωνίδαι, γένος ἐπιφανὲς ἀθήνησιν ἀπὸ ἀλκμαίωνος. Ἀλκμᾶνες, μεταξὺ δύο ἑνικῶν ὀνομάτων, πληθυντικὸν τιθέασι ῥῆμα. οἷον, πλάτων μὲν ἐπορεύθησαν καὶ ἀριστοτέλης· καὶ ὅμηρος ἔνθα μὲν εἰς ἀχέροντα πυριφλεγέθων τε ῥέουσι· κωκυτός τε καὶ πάλιν εἰ δέ κ' ἄρης ἄρχωσι μάχης καὶ φοῖβος ἀπόλλων. Ἀλκμάρες, τὸ ἀλεξιτήριον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ. ἀλκάρες γάρ ἐστι τὸ ἀλαλκοῦν· ὅ ἐστι βοηθοῦν τὴν ἀράν, καὶ ἀπεῖργον τὴν βλάβην. Ἀλκμέωνα, τὸν ἀλκμαίωνα. Ἀλκτῆρα, τιμωρὸν κωλυτήν· βοηθόν· ἢ βοηθοῦντα. Ἀλκτήρια λιμοῦ, τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν καὶ ἀπείργειν τὸν λιμόν. Ἀλκτῆρες, οἱ φύλακες· θείας ἀλκτῆρες ἱμερτῆς φιλότητος. Ἀλκτήριον, ἀμυντήριον. Ἀλκυόνιον, βοτάνη τις. Ἀλκτὴρ ὁ ἄρης παρ' ὁμήρῳ, ὁ τοῦ φόνου ἐκδικητής. ὁ καὶ ἀμύντωρ ἀπηλαχοῦ λέγεται καὶ ἀποσοβητής, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ τὸ βοηθῶ. Ἀλκυονίδες ἡμέραι λέγεται ὁ ζεὺς ἐφεξῆς πέντε καὶ δέκα ἡμέρας, ἢ ὥς τινες, ιδ΄. εὐδιεινὰς ποιεῖν. ἵνα ἀποκυήσῃ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς. ἢ ἀλκυονίδες ἡμέραι καλοῦνται, ἑπτὰ πρὸ τοῦ τόκου, καὶ ἑπτὰ μετὰ τὸν τόκον. ἡ δὲ ἀλκυὼν θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον. καὶ ἱστορίαν δὲ τοιαύτην περὶ αὐτῆς φασιν. ὡς ἀπ' ἀνθρώπων ἀπωρνεώθη. ἔστι δὲ ἡ κήυκος τοῦ τραχινίων βασιλέως γυνή. οἳ ὄλβῳ μεγίστῳ ἐπαρθέντες, εἰς τοσοῦτον ἦλθον φρυάγματος, ὡς ἀπαξιοῦν τοῖς ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. καὶ ὁ μὲν ἐκάλεσεν ἑαυτὸν δία· ἡ δὲ ἥραν. καὶ ποτὲ ἐν θαλάσσῃ αὐτοῦ πλέοντος, ὁ ζεὺς ὀργισθείς, αὐτόν τε διέφθειρε, καὶ τὴν ναῦν. ἡ δὲ ἄγαν περιπαθῶς ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τῷ τύμβῳ. ἣν ἐλεήσας ὁ ζεύς, ἀπωρνέωσε. καὶ ἐκεῖνον δὲ εἰς ὄρνεον μετέβαλεν. ὃν κήρυλον καλοῦσιν. ἐθρήνει δέ, τὸν αὐτῆς ἐν τῇ θαλάττῃ κλωμένη ᾠῶν. διὸ κατὰ διὸς οἶκτον, τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας ἀλκυονίδας καλουμένας εὐδιεινὰς ἔχει τοῦ ἔτους. ἐν αἷς τίκτουσα, ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς. Ἄλλως. Ἀλκυονίδες ἡμέραι, αἱ χειμῶνι νήνεμοι καὶ γαλήνην ἔχουσαι καὶ περὶ τοῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ διαφέρεται. σιμωνίδης

μὲν γὰρ πέντε φησὶν αὐτάς, καὶ Ἀριστοτέλης· Δημαγόρας δὲ ὁ Σάμιος ἑπτά· Φιλόχορος δὲ ἐννέα. ὅτι δὲ καὶ δεκατέσσαρές εἰσιν ἕτεροι λέγουσι. Παυσανίας δὲ μῦθον ἐπ' αὐταῖς· καὶ τούτοις φησίν· Ἀλκυονέως τοῦ γίγαντος θυγατέρες, Φθονία, Ἀνθή, Μεθώνη, Ἀλκίππη, Παλλήνη, Δρυμώ, Ἀστερίη. αὗται μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Καναίστρου, ὅ ἐστιν ἄκρον Παλλήνης, μέχρι καὶ νῦν φυλάσσουσι τὴν κλῆσιν, ἔρριψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν· Ἀμφιτρίτη δὲ αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε· καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἀλκυόνες ἐκλήθησαν· ἀφ' ὧν αἱ ἀλκυονίδες ἡμέραι. Ἰστέον δὲ ὅτι κήρυλοι κατὰ Παυσανίαν ἐν ἀλκυόσιν, οἱ ἄρρενες· οἳ γηράσαντές φησιν ὑπὸ τῶν θηλειῶν βαστάζονται. κεῖται δὲ ὁ ῥηθεὶς κήρυλος καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ παροξυτόνως μέντοι διὰ ἑνὸς λ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων. σημείωσαι ὅτι ἀλκυὼν μὲν ἀλκυόνος, τὸ ὄρνεον· Ἀλκυόνη δὲ ἐπὶ κυρίου, τῆς Κλεοπάτρας τῆς παρωνύμου τῷ ὀρνέῳ· ὅτι διώνυμος ἡ Κλεοπάτρα· ὡς καὶ τοῦ Ἕκτορος ὁ υἱός. καὶ ἄλλα· τῇ μὲν μιᾷ τῶν κλήσεων παρὰ μόνων τῶν φιλτάτων ὀνομαζομένη ἐν μεγάροις, ὥς φησιν ὁ ποιητής· τῇ δ' ἑτέρᾳ κοινῶς ὑπὸ τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι οὐ διὰ πάθος οἰκεῖον ἡ Κλεοπάτρα τὴν τῆς Ἀλκυόνης ἔχει ἐπωνυμίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν μητέρα πενθοῦσαν δίκην πολυπενθοῦς ἀλκυόνος. Ἀλκυών, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν· ἤγουν ἐν θαλάσσῃ. λέγεται ὑποκοριστικῶς καὶ ἀλκυονίς. φασὶ δὲ ὅτι τὸ κῦμα ἀφανίζον αὐτῆς τὰ ᾠά, καὶ ἤδη πολὺ οὔσης ἀτέκνου, ὁ Ζεὺς ἐλεήσας αὐτήν, ὥρισεν ἡμέρας τινὰς εὐδιεινάς, ἐν αἷς τίκτει καὶ ἐκγλύφει, ἑπτὰ ἑπτά· ἃς λέγουσιν ἀλκυονίδας τὰς γαληνούς. Ἀλκυονίς· κατά τινας ἀλκυονίς, καὶ ἀλκυονίτις, ἡ τῆς ἀλκυόνος μήτηρ. Ἀλλά, σύνδεσμος. ἐνίοτε μέν ἐστι συμπλεκτικός, καὶ λέγεται ἐπὶ ἀναιρέσει ἑνὸς καὶ συστάσει ἑτέρου· οἷον οὐκ ἔστι τόδε, ἀλλὰ τόδε. καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλως γινόμενος λέγεται. ἐνίοτε δέ ἐστι συλλογιστικός, καὶ λέγεται ἐπὶ βεβαιώσει τινὸς πράγματος· ὡς τὸ ἀλλ' ἦ μέμνηνας. καὶ ἀλλὰ μὴν τόδε ἐστί. καὶ τὸ μὲν ἀλλά, μετατίθεται ἐν τῷ λόγῳ· οἷον Τυδεὺς μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής. αὐτὰρ δὲ ἀεὶ προτίθεται· οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. ἀλλά, ἀντὶ τοῦ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν Ἀττικοί· ὡς παρ' Ὁμήρῳ· ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καί· εὑρήσεται παρ' Ἀττικοῖς λαμβανόμενος ἀντὶ τοῦ γάρ, μετὰ τοῦ γε· ὡς καὶ Συνέσιος· ἀλλὰ τὸ βούλεσθαι τὰ δέοντα πολλά. ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος ἀποδοτικὸς κεῖται, ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβάνεται. Ἀλλὰ καὶ ὥς, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ καὶ ὅμως. Ἀλλ' ἄνα, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἀνάστηθι. Ἀλλὰ δή, ἀλλ' ὅμως. δυσχεραίνοντος δὲ ἡ λέξις. μὴ ὅτι. οὐχί. Ἀλλὰ τί πάθω. ὑποτακτικὸν ἐπὶ ἀποροῦντος λαμβανόμενον· καὶ οὐ μέλλων ὁριστικός. καὶ οἴμοι τί δράσω· καὶ ὦ Ζεῦ τί χρήσομαι· παρ' Ἀριστείδῃ· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ εἰώθασιν ἐπὶ ἀπορίας, ὑποτακτικοῖς ἀεὶ χρῆσθαι. Ἀλλὰ χρή, ἀντὶ τοῦ ἔστω· τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον καὶ τὸ μάλα. Ἀλλὰ κακῶς, μεθ' ὕβρεως. Ἀλλὰ νῦν ὦ θεοὶ πατρῷοι συγγένεσθαι. τὸ ἀλλὰ νῦν, ἀντὶ τοῦ διὰ τάχους ἡ τραγῳδία φησίν. Ἀλλ' ἄναξ. ἐξόδιον κιθαρῳδοῦ τοῦτο, καὶ τὸ καταπαῦσον. Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα περὶ δρῦν. Ἡσίοδος. παροιμία ὅταν τις καιροῦ τινος αὐτὸν κατεπείγοντος περὶ ἄλλων λέγειν, ὁ δὲ ταῦτα ἀφεὶς ἄλλοις χρῆται. καὶ οὗτος οὖν ἀφεὶς περὶ τῶν προκειμένων αὐτῷ λέγειν, ἤτοι τῆς τῶν θεῶν γενέσεως, ὅπως αὐτῷ αἱ Μοῦσαι δάφνης ἔδωκαν κλάδον λέγει. Ἀλλ' ἄγετε. τὸ ἄγετε ῥῆμά ἐστιν ἢ ἐπίρρημα; καὶ λέγομεν ἐπίρρημα. ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων, τὰ ἀριθμὸν ἀναδεχόμενα μετὰ τῆς δεούσης τῶν προσώπων καταλήξεως, ῥήματά εἰσι, καὶ ὀφείλουσιν εἶναι ῥήματα. ἀλλ' ἕτερος κανών ἐστιν, ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐπίρρημα· ὥσπερ γὰρ τὸ δεῦρο ὁμολογουμένως ὂν ἐπίρρημα, ἐχόμενον δὲ προστακτικῆς ἐννοίας, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν ἐδέξατο· ὡς ἐν τῷ, δεῦτε φίλοι τὸν ξεῖνον εἰρώμεθα, οὕτω τὸ ἄγε ἐπίρρημα ὄν, κατὰ συνεκδρομὴν ἀριθμὸν τοῦ ῥήματος, ἔχε πληθυντικῶς τὸ ἄγετε. Ἀλλ' ἄγε, τέμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον. ἔθος παλαιὸν λαλεῖ ὁ ποιητής. μέλλοντες γὰρ κοιμηθῆναι μετὰ τὴν θυσίαν οἱ παλαιοί, ἔθυον τῶν ἱερείων γλώσσας, κατὰ ἔθος Ἰώνων ἢ Ἀττικῶν, βάλλοντες ἐν πυρί. ἐπένεμον δὲ αὐτὰς ὁσιοῦντες θεοῖς, ἢ τῆς δυσφημιῶν καθαίροντες ἑαυτούς, ἢ ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσσα. ἢ καὶ ὅτι τὰ ῥηθέντα θεοῖς ἀνετίθεσαν. ὡς ἐπὶ μαρτύρων αὐτῶν λαληθέντα, ἀμέλει καὶ κατὰ τοὺς τῶν ἐκπωμάτων ἔσπενδον τὴν θείαν οἰωνιζόμενοι ἀκοήν. ἢ διότι χρὴ τὰ ἐν συμποσίῳ σιγᾶν· ὅθεν ἡ παροιμία, μισῶ μνάμονα συμπόταν. ὅ ἐστι τὸν τὰ ἄξια σιγῆς ἐν μνήμῃ ἔχοντα, καὶ ἐκκαλύπτοντα. Ἄλλαγμα, ἀντισαγωγή. ὡς ὁ προφήτης, φησί· Καὶ οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν ἡμῶν. καὶ ἄλλαγμα ὁ βαπτιζόμενος. Ἀλλαγήν, ἀμοιβήν. Ἀλλάμπας, τὸν ἥλιον· ὅτι ἀναλάμπει· οἱ δέ, ἐπὶ χειρίδιον δαίμονα. Ἀλλανής, ἀσφαλής. Λάκωνες. Ἀλλᾶντα παρὰ τῷ κωμικῷ Ἡρωδιανὸς ὀξύνων βαρύνει, κατὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν περισπᾷ. λέγει γὰρ ὅτι ὁ ἀλλᾶς ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλλάεις κέκλιται διὰ τοῦ ντ, ἵνα ἡ ἀλλάεντος, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀλλᾶντος. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἀπαιτεῖ καὶ τὴν ἐντελῆ εὐθεῖαν τοῦ ἀλλᾶντος περισπᾶσθαι. δῆλον γὰρ ὡς ὁ ἀλλάεις λυόμενος ἀλλᾶς, περισπωμένην ἀπαιτεῖ τὴν ἀπὸ κράσεως. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς τοῖς εἰρημένοις παραμιγνύει καὶ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ Μαρικᾶν τὸ βάρβαρον ὄνομα, διὰ τοῦ ντ κλιθῆναι λέγει. Ἀριστοφάνης χρῆσιν τοιαύτην· ἀλλ' οὖν ἔγωγέ σοι λέγω Μαρικᾶντα μὴ κολάζειν. Ἀλλάξ, ἐνηλλαγμένως. Ἀλλαξάμενος, προτιμήσας. Ὑπὲρ τοῦ κέρδους ὁ κακοδαίμων τὴν πήρωσιν ἀλλαξάμενος. Ἀλλάχητε, ἀντὶ τοῦ διαλλάχητε. Ἀλλαρίοις, σιτηρεσίοις. Ἀλλᾶς ἀλλᾶντος, εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου. καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. Ἅλας ἄγων, καθεύδεις. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθευδόντων. καὶ ῥᾳστωνευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὴν ναῦν ἁλῶν πληρώσαντος, συνέβη τὴν ἀντλίαν ἐπαναβῆναι, καὶ ἐκτῆξαι τοὺς ἅλας. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία. ἁλῶν δὲ φόρτος, ὅθεν ἦλθεν, ἐνθ' ἔβη. Ἀλλάσσω παρὰ τὸ ἄλλος, ἀλλάσσω. ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν· ὡς τὸ ἀλλάσσω χρυσοῦ, ἄργυρον. καὶ μολύβδου χαλκόν. Ἀλλᾶται, πλανᾶται. Ἀλλὰ τὰ μέν, ἀλλ' ὅσα μέν. Ἀλλά τε, ἀλλὰ δή. Ἀλλάττομαι τοῦδε, τόδε· ἤγουν διὰ τοῦδε· ὡς τὸ ὠνοῦμαι τοῦδε τόδε. ἐναλλάττειν, τὸ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως· ἀφ' οὗ ἐναλλάξ, ἐπὶ τῶν ποιούντων ἐναντίως λέγεται. ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν, καὶ ἀλλοιοῦν. οἷον, ἐξαλλάττει τις τὸ χρῶμα· ἤγουν, ἀμείβει. συναλλάττειν, ἐπὶ συμφωνίας γάμου. ἀφ' οὗ συνάλλαγμα. καταλλάττειν, καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. πλὴν τὸ μὲν διαλλάττεσθαι, τὸ διὰ μέσου τινὸς πρὸς τὴν προτέραν φιλίαν ἐπανιέναι φησί· τὸ δὲ καταλλάττεσθαι, τοὺς χωρὶς μέσου·

ὅθεν καὶ διαλλακτὴς μέν ἐστι, καταλλακτὴς δὲ οὔ. μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπό τινος εἴς τι. καθὸ λέγεται, τὸ με
τήλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε. παραλλάττειν, τὸ παρέρχεται καὶ τὸ κατά, τι μὲν ὁμοιοῦσθαι, κατά τι δὲ δια
φέρειν, καὶ τῇ παραθέσει ἄλλο ἀντὶ ἄλλου δείκνυσθαι. ἀφ' οὗ παραλλὰξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ παραλλαγμένως, ὅταν ἐφεξῆς ἑτέρω
ἕτερον ἀνόμοιον κέηται. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς. ἀνταλλάττειν, τὸ ἄλλο ἀντ' ἄλλου εἰσφέρειν. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλευθεροῦν καὶ
τὸ διάγειν. ἀπαλλάττεσθαι δὲ, τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ τὸ ἐλευθεροῦσθαι. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν. καὶ
ἁπλῶς, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου εἰσάγειν. Ἀλλαχῆ, καὶ ἀλλαχόσε, τὸ εἰς ἄλλον τόπον. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ ἀλλαχόθι, τὸ ἐν τόπῳ.

Ἀλλ' ἄχρι, ὅ ἐστιν. ἀντὶ τοῦ ἔσω μένανδρος. Ἀλλάων, ἄλλων. Ἀλληλίζεσθαι, τὸ ἀλλήλοις ἐπιχειρίσαι. Ἄλλεγον,
συνέλλεγον. Ἀλλ' ἕνεκα, ἀλλὰ χάριν. Ἀλλέξαι, ἀναλέξαι. συλλέξαι. Ἀλλεπάλληλα, συνεχῆ. Ἀλλ' ἐκ τοι
ἐρέω, ἄλλο δή σοί τι ἐρῶ. Ἄλλῃ, ἐπίρρημα δηλοῦν τὸ ἄλλως. εἴληπται δὲ κατ' ἔλλειψιν, ἀπὸ τῆς ἄλλῃ δοτικῆς ἀντωνυμί
ας. ἵνα λέγῃ ἄλλῃ, ὁδῷ ἢ βουλῇ ἢ τέχνῃ. τούτου δὲ τοῦ σχηματισμοῦ, καὶ τὸ ταύτῃ. ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ ἄλλῃ, ποιητικόν.
ἀλλαχόσε κοινόν. καὶ ἄλλῃ ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. καὶ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ οὕτως, ἀντωνυμίαι ἀντὶ ἐπιρρημάτων. καὶ ἄλλῃ, ἀλλα
χοῦ. Ἀλλ' ἤ, σύνδεσμος διασαφητικός, ἐκ τοῦ ἀλλὰ συνδέσμου τοῦ συμπλεκτικοῦ, καὶ τοῦ ἢ συνδέσμου τοῦ δια
ζευκτικοῦ. ἀντί τινος παραλαμβάνεται ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος; ἀντὶ τοῦ καί. οἷον, ἡμέρα ἐστὶν ἀλλὰ τὰ νέφη οὐχ ὁρῶ.

Ἀλλ' ἤ, ἀντὶ τοῦ εἰμή. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἤ. τίθεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ ἄρα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἄρα. Ἀλλη
τῆ ἁλός, ἄλλοθεν ἐκ τῆς θαλάσσης. Ἀλληγορία ἐστὶ, λέξις ἕτερόν τι λέγουσα, ἑτέρου ἔννοιαν παριστῶσα καθ' ὁμοίω
σιν ἐπὶ τὸ πλεῖστον. ὡς τὸ πλείστην μὲν καλάμην ἐπὶ χθονὶ χαλκὸς ἔχευε. σαφέστερον δὲ ὡς τὸ λεγόμενον ἐν τῇ γραφῇ,
ἐν ᾗ πρὸς τὸν ὄφιν εἶπεν ὁ θεός. Ἐπικατάρατος σὺ, ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων. ὁ γὰρ λόγος ὡς πρὸς τὸν ὄφιν. ἐπὶ δὲ τοῦ
διαβόλου, ἀναλόγως αὐτὸν λαμβανόμενον. καὶ ἀλληγορία, ἡ ἄλλο τι παρὰ τὸ ἀκουόμενον ὑποδεικνύουσα. Ἀλληγορούμενον,
τροπολογούμενον. φυσιολογούμενον. Ἀλληκτί, πράσσειτι αὐτοῦ κλήρου. Ἀλληλάξαι, ἀλλήλοις ἐλάσαι. Ἀλληλέγ
γυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις ἀλλήλοις, ἢ ἀλλήλαις. Ἀλληλούϊα, αἰνεῖτε τὸν κύριον παρ' ἑβραίοις. ἤτοι τὸν ὄντα. Ἀλλή
λουλα, τὰ ἀντιπεπλεγμένα. Ἀλλήλοιϊν, δυϊκόν. Ὁρῶσιν ἐν τῇ λάρνακι, σώματα ἀλλήλοιϊν περικείμενα. Ἀλλη
λουχία, τὸ ἀλλήλοις διαδέχεσθαι, καὶ συνέχειν, καὶ συγκροτεῖν. Ἀλλήλοισι κέχυνται, ἀλλήλαις ἐπιβαίνουσιν. Ἀλ
ληλοφόνται, ἀλληλοβόροι. ἀλληλοφάγοι. Ἀλλήλων. οὔτε ἑνικὰ ἔχει, οὔτε εὐθεῖαν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, οὔτε ἐν
τοῖς δυϊκοῖς. οὔτε ἄρθρον, διὰ τὸ ἐπὶ προεγνωσμένων προσώπων λέγεσθαι. ὁμοίως τὸ ἀμφότεροι ἔχει. καὶ λέγομεν ἀλλή
λοις βοηθοῦμεν. πρὸς ἀλλήλοις ἀγαπῶμεν. εἰς ἀλλήλοις ἐπολέμιζον, καὶ ἀλλήλοις βοηθοῦμεν. ἀλλήλοις βοηθεῖτε.
ἀλλήλοις βοηθοῦσιν. ἀλλήλοις ἀγαπῶμεν, ἀλλήλοις ἀγαπᾶτε. ἀλλήλοις ἀγαπῶσιν. ὡς ἀλλήλοις πολεμίζομεν.
εἰς ἀλλήλοις πολεμίζετε. εἰς ἀλλήλοις πολεμίζουσι. καὶ ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. οὕτως εὐριπίδης, καὶ θουκυδίδης. καί
που τινὲς ἀλλήλων ἐγεύσαντο, ἀντὶ τοῦ ἑαυτῶν. καὶ ἀλλήλοις τρίπολεμος καὶ σαρπηδὼν ἔτρωσαν. πολυνείκης καὶ ἐτεο
κλῆς ἀλλήλοις ἐφόνευσαν. καὶ ἐπὶ θηλυκῶν λέγομεν ἀλλήλων, ἀλλήλαις ἀλλήλας. καὶ ἐπὶ οὐδετέρων ὁμοίως ἀλλήλων, ἀλ
λήλοις, ἀλλήλα. αὗται δὲ αἱ τρεῖς πλαγίαι, οὐκ ἔχουσιν εὐθεῖαν, οὔτε ἑνικὴν, οὔτε δυϊκὴν, οὔτε πληθυντικὴν, οὔτε κλητι
κὰς ἔχουσιν. Ἀλληνυλάχανον ἰταλοί. καὶ ἐπὶ τοῦ φαρκοῦντος προκοπίου. ἐξ οὗ ἀλληνυτοπώλης. Ἀλληνάλλως, ὡς ἔ
τυχεν. Ἀλλῆκα. χλαμύδα. ἐμπόρπημα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου. Ἀλλ' ἦει, ἀλλὰ πορεύου.

Ἄλλη συνωρὶς, ἄλλη κατάστασις. Ἀλληλίζειν, τὸ ἄλλως καὶ ἄλλως λέγειν. Ἀλλῆσαι, ἀναστρέψαι. Ἄλλιξ, ἀλ
λάσσω. ἀλλάξω. ἄλλαξ. καὶ ἄλλιξ. σημαίνει δὲ κατὰ θετταλοὺς, τὴν χλαμύδα. καλλίμαχος ἄλλικα χρυσείῃσιν ἐεργο
μένην ἐνετῇσι. σημαίνει δὲ καὶ ἐμπόρπημα. οἱ δὲ πορφύραν. ἄλλαξ καὶ ἄλληξ, καὶ τροπῇ, ἄλλιξ. παρὰ εὐφορίωνι, χιτὼν
χειριδωτός. Ἄλλικα, χλαμύδα πορφυρᾶν. Ἀλλόβρυβες, ἔθνος δυνατώτατον γαλατικόν. πολύβιος διὰ τοῦ ι γρά
φει τὸ ἀλλόβριβες. Ἀλλογνώων, ὁ παραφρονῶν. παρ' ἱπποκράτει. Ἀλλογεῖν, μὴ ἐπιγινώσκειν. Ἀλλογνώσας,
ἀγνοήσας. Ἀλλόγνωτος δῆμος, ἢ ὁ πολέμιος, ἢ ὁ ἄλλα γινώσκων ἢ παρ' ἡμεῖς, ἢ ὁ ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκόμενος. ἐκ
τοῦ γνωτὸς δὲ σύγκειται ὁ ἀλλόγνωτος, ὃν γνωστόν φασιν οἱ ὕστερον. δοκεῖ δὲ ὁ ἀλλόγνωτος μᾶλλον εἶναι ὁ ἄλλοις γνωτός. ἤγουν
κατὰ γένος οἰκεῖος παρὰ τοὺς γνωτοὺς ἤτοι τοὺς ἀδελφούς. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐκώλυε τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἀλλογνώτω ἐνὶ δήμῳ.
καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄγνωστον πάντεσιν. ὅτι δὲ ὅμως καὶ γνωτὸν λέγεται τὸ γνωστόν, δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς. ἐν τῷ γνωτὰ οὐκ ἄ
γνωτά μοι προσήλθετε. καὶ ἀλλογνώτων, ξένων. Ἀλλοδαπά, ξένια. πάτρια. Ἀλλοδαπὴ, ἡ ξένη. Ἀλλόδημα, ὑ
πόδημα. Ἀλλοειδὴς, ὁ ξένον ἔχων εἶδος. καὶ ἀλλοφανής. Ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀπὸ ἄλλου ἐδάφους. τραπέντος ἰωνικῶς τοῦ ψι
λοῦ εἰς δασύ. τοῦτο δὲ οἱ παλαιοὶ, παρέλκουσι, καὶ εἰς τὸ ἡμεδαπὸς καὶ ἐνδαπὸς, καὶ εἴ τι που ὅμοιον. τινὲς δὲ τῶν πα
λαιῶν εἶπον ἀλλοδαπὸς, ὁ ἀπὸ ἄλλου δαπέδου. Ἄλλο. μετὰ τοῦ ἢ συντάσσεται. οἷον ἄλλο τοῦτο, ἢ ἐκεῖνο. καὶ ἄλλο ἐπὶ φύσεως
λαμβάνεται. οἷον ἄλλο ἄνθρωπος, καὶ ἄλλο ἵππος. Ἄλλοθεν, σημειωδές ἐστι τοῖς παλαιοῖς. ὡς προπαροξυνόμενον. οἱ καὶ λέ
γουσι κανόνα τοιοῦτον. τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα τῷ ο μόνῳ παραληγόμενα, παροξύνονται. κοπρόθεν, ἰλιόθεν, αἰνόθεν,
ἀβυδόθεν. τὸ ἄλλοθεν, πάντοθεν, οἴκοθεν προπαροξύνονται. διότι ἀόριστά εἰσι καὶ κοινὴν τόπου σημασίαν ἀναδέχονται. ἕτε
ροι δέ φασιν ἁπλῶς, ὡς πάντα. τὰ εἰς θεν παροξύνονται χωρὶς τοῦ ἔνθεν τῶν τριῶν ὡς σεσημείωται. Ἄλλοθι, ἄλλοθεν, ἄλλο
σε δοκιμώτερα, ἢ ἀλλαχόθι, ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόσε. Ἀλλόθροοι αὐτοί, οἱ ἀλλόγλωσσοι καὶ ἄλλα θροοῦντες, ἤγουν λέγοντες παρὰ
τὰ ἑλληνικὰ, ἢ ἀγνώριστοι, καὶ ὑπὸ ἄλλων θροούμενοι, ἤτοι λαλούμενοι. οὗτοι δὲ καὶ ἀλλόγνωτοι λεχθήσονται. ἔχει τὴν εὐ
θεῖαν τὴν ἑνικὴν ἀλλόθροος, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀθρόος ὁ ἀθόρυβος. οὐ πρὸς διαστολὴν, ἀθρόος ὁ συνηθροισμένος παροξύνε
ται. Ἀλλοπρόσαλλος, δίγνωμος. διπρόσωπος. ἢ εὐμετάβλητος. ἀνάρμαστος. Ἀλλόννησος νησύδριον ἐν τῷ αἰγαίῳ πελά
γει. Ἀλλοιᾷ. ἀττικῶς. ἀφ' οὗ καὶ ὁ πατρολύτης καὶ μητρολύτης πατραλοίας καὶ μητραλοίας λέγεται. καὶ ἀλλοιᾶ, μετὰ ποιεῖ.

Ἀλλ' οἱ μὲν, οἱ μὲν ἄλλοι. Ἄλλοι μέν ῥα, ἄλλοι μὲν δή. Ἀλλοιοῦται, ἄλλος ἐξ ἄλλου γινόμενος μετασχηματίζεται.

Ἀλλοῖος, ὁ παρηλλαγμένος· ἢ ἀλλοδαπός. Ἀλλοιοῦσθαι, μετασχηματίζεσθαι. Ἀλλοιοτροπεύει, τρέπεται ποικίλως· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀλλοίους, ἀλλοιοφανεῖς. Ἀλλοῖον, ἐπὶ ποιότητος· οἷον τὸ λευκὸν ἕτερον, τοῦ μέλανος.

Ἀλλοιῶ, τὸ τύπτω καὶ μεταποιῶ. ὁ μέλλων ἑτεροκλίτως, ἀλλοιήσω· ὡς τύπτω τυπτήσω. ἐκ τοῦ ἄλλως γίνεται ῥῆμα ἀλλοιῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀλλοιῶ· τουτέστιν ἀφ' ἑτέρου, ἕτερον ποιῶ. καὶ ἀλλοιῶ, ἀμείβω, ἐξαλλάττω, μεταλλάττω, ἐναλλάττω, μεταβάλλω, μεθαρμόζω, τρέπω. ἐπὶ τοῦ ἀλλοιοῦντος ταῦτα λέγονται. Ἄλλοις, τοῖς ἄλλοις. Ἀλλοίω, ἑτέρῳ ἄλλῳ· καὶ ἀλλοίω, τὸ τύπτω. Ἀλλοιῶ περισπωμένως, τὸ μεταποιῶ. Ἀλλοίωσις, ἤτοι ἐναλλαγή. κατὰ πολλοὺς δὲ γίνεται τρόπους· καὶ γὰρ περὶ γένη ὀνομάτων, καὶ περὶ ἀριθμούς· καὶ περὶ πτώσεις· καὶ περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, καὶ χρόνους. καὶ περὶ γένη μὲν ὀνομάτων, οἷον πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, ἀντὶ τοῦ οἱ Ἕλληνες. περὶ ἀριθμούς, οἷον Αἴας ὁ καθελὼν τὴν Τροίαν· ἀντὶ τοῦ οἱ καθελόντες. περὶ δὲ πτώσεις, Μῆνιν ἄειδε θεά, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν· ἀπὸ αἰτιατικῆς γὰρ εἰς εὐθεῖαν μετέπεσε. περὶ ἐνεργείας καὶ πάθη, οἷον, οὐκ ἐπιμιγνύμενοι· περὶ δὲ χρόνους, ὡς τό, Παρέξομαι τοὺς ὁρῶντας μάρτυρας. Ἰστέον ὅτι ἀλλοίωσις μὲν λέγεται, ἡ ἀπὸ τοῦ κρείττονος ἐπὶ τὸ χεῖρον τροπή· μεταβολὴ δέ, ἡ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἐπὶ τὸ κρεῖττον· ἡ ἀπὸ τοῦ μέσου δὲ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον, τροπὴ λέγεται. Ἀλλοκαδωριεῖς, ἀντὶ τοῦ ἄλλο τι λέγουσιν. Ἀλλόκοτα, ἀκατάλληλα· ἐναντία· ἀκατάστατα· ἀλλοφυῆ· ἐξηλλαγμένα· ἰδιόκοτα ἐξ ἄλλων. Ἀλλόκοτον, τὸ ἀνόμοιον· παρὰ τὸ ἐξ ἀνομοίων συνεστὼς, ἀλλόκοτον· καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, ἀλλόκοτον· ἢ παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, καὶ μὴ κατ' αὐτὸ ὄν. ὡς τύπτω τύπτιλος· σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὁρμήν. καὶ πίτυλος καθ' ὑπερβιβασμόν. καὶ σκέπω· σκέπος. καὶ πέσκος· σημαίνει δὲ τὸ πρόβειον δέρος. καὶ τὸν ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. καὶ ἀλλόκοτον, τερατῶδες· ξένον, ἄτοπον· ἀλλοφυές· ἐξηλλαγμένον· καὶ ἰδιότροπον. Ἄλλο, ἀλλοῖον. Ἄλλομαι, δασύνεται ὃ δηλοῖ τὸ πηδῶ· ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλτο ψιλοῦται. τάχα μὲν καὶ ὡς αἰολικόν· μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς διὰ τὴν τούτων ἐπιφοράν· τὸ γὰρ α λῆγον εἰς λ ἐπαγομένου ἑνὸς τῶν τῆς τρίτης συζυγίας συμφώνων, ἤγουν τοῦ δ, ἢ θ ἢ τ, ψιλοῦται· οἷον ἀλδαίνω τὸ αὔξω· ἀλθαίνω τὸ θεραπεύω, ἄλθης· οὕτως οὖν καὶ τὸ ἄλτο, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησεν. Ἀλλομένου, ἀεὶ ῥέοντος ἢ βλύζοντος. Ἄλλομος, τυφλός. Ἄλλον μέν κεν, ἄλλον δή τινα. Ἀλλ' ὁ μέν, ὁ μὲν ἄλλος. Ἄλλον ἐρώτα, ἀνέκρινεν. Ἀλλοπρόσαλλος, εὐμετάβλητος. Ἀλλαπειρίους, ἀλλοφύλους. Ἄλλος ὁ δῖτης, ἀλλόφυλος. Ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, ἐπὶ Θησεῖ παροιμιωδῶς ἐλέχθη· ἄδηλον ἢ ἐπὶ τῷ Ἰδαίῳ δακτύλῳ Ἡρακλεῖ ἐρρέθη, ἢ τῷ τῆς Ἀλκμήνης. Αἴλιος Διονύσιος τοῦτό φησι· Παυσανίας δὲ ἱστορεῖ, ὅτι τὸ ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς, παροιμία ἐστὶν ἐπὶ Θησεῖ, ἢ ἑνὶ τῶν Ἰδαίων δακτύλων· οἱ δέ, ἐπὶ τῷ Αἰγυπτίῳ Ἡρακλεῖ· οἱ δὲ ἐπὶ τῷ τῆς Ἀλκμήνης. Ἄλλος ἐπὶ πολλῶν, ἕτερος ἐπὶ δυοῖν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἄλλος κλητικὴν οὐκ ἔχει· οἷον ἄλλε. ἡ γὰρ φύσις τῆς κλήσεως μάχεται τῷ σημαινομένῳ τοῦ ὀνόματος. ἡ γὰρ κλητική, πρὸς παρόν ἐστι πρόσωπον καὶ γνωριζόμενον· τὸ δὲ ἄλλος, ἀγνοούμενόν ἐστι καὶ ἀπόν. ὁμοίως καὶ αἱ κλητικαὶ τῶν πυσμάτων· τοῦ ποῖος, τίς, πόσος, ἐκλελοίπασιν· ἐπειδὴ τὰ πύσματα, περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνοουμένων γίνονται προσώπων· αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσί, καὶ ἐγνωσμένων προσώπων κλήσεις. Ἄλλος, προσώπου σημαντικόν ἐστιν· ἤγουν ὑποστάσεως· οἷον ἄλλος Πέτρος, καὶ ἄλλος Παῦλος· τὸ ἄλλο δέ, τὴν κατὰ φύσιν διαφορὰν σημαίνει· οἷον ἄλλο ἄνθρωπος, καὶ ἄλλο ἵππος· τὸ δ' ἀλλοῖον ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν διαφορῶν τίθεται· τὸ γὰρ ἀλλοῖον ποιεῖ. Ἄλλος· ὄνομά ἐστιν, ἢ ἀντωνυμία; εἰσὶ μέν τινες λόγοι μὴ ἕλκοντες αὐτὸ εἶναι ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄνομα· ἐπειδὴ ὃν τρόπον τὸ ἐκεῖνος καὶ οὗτος ποιοῦσι τὰ οὐδέτερα ἀποβολῇ τοῦ ς ἐκεῖνο καὶ τοῦτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἄλλος, ἀποβολῇ τοῦ ς ποιεῖ τὸ οὐδέτερον· σεσημείωται τὸ ἄλλο, καὶ τοῦτο· καὶ τὰ ὅμοια. ἕτερος δὲ λόγος τοῦ μὴ εἶναι ἀντωνυμίαν ἀλλ' ὄνομα. ἡ γὰρ ἀντωνυμία, ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβάνεται· τὸ δὲ ἄλλο ἀόριστον· καὶ διότι τὸ οὗτος, καὶ ἐκεῖνος, καὶ τὰ λοιπά, ἢ δεῖξιν σημαίνει ἢ ἀναφοράν· τὸ δὲ ἄλλος οὔτε δεῖξιν σημαίνει οὔτε ἀναφοράν, ἔστιν ὄνομα. Ἄλλος, ἀπὸ τοῦ ἄλαλος κατὰ συγκοπήν, ἄλλος· ἀναιρετικὸν γάρ ἐστι τῶν ὡρισμένων προσώπων· οἷον ἄλλος οὐκ ἐγώ· ἄλλος οὐ σύ. Ἄλλος ἄλλον, ἀντὶ τοῦ ἀλλήλους. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ, ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων, ποτὲ δὲ εὐπραγούντων. Ἀλλοτρίωσις, χωρισμὸς οἰκείων. Ἀλλότριος, ξένος· ἀλλοόριος· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἀλλόριος ὁ ἄλλων ὁρίων ὑπάρχων· καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ ἀλλότριος. Ἀλλότριος φώς, παρ' Ὁμήρῳ, ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ πολέμιος. Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρος, ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια καρπουμένων. Ἀλλοτριῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον τὴν πίστιν ἀλλοτριῶ· ἀλλοτριοῦμαι δὲ γενικῇ. Ἀλλοφρονέοντα, ἀντὶ τοῦ ἐξεστηκότα φρενῶν λέγουσιν οἱ παλαιοί· κρεῖττον δ' εἰπεῖν, τὸν ἠλλοιωμένον τὴν φρόνησιν· τὸ δὲ εἰπεῖν ἀλλοφρονοῦντα παρ' ὃ πρῴην ἐφρόνει, κακίζεται τοῖς πάλαι σοφοῖς· ἵνα μὴ τὸ παραφρονεῖν· φρονεῖν λεγόμενον· καὶ αὐτὸ νόμῳ καθυπαγάγῃ τὴν φρόνησιν, κατὰ τὸ νόμῳ γλυκύ· καὶ νόμῳ πικρόν. ὁ δὲ ὡς ἐρρέθη ἀλλοφρονῶν, καὶ ἀλλότριος τοῦ φρονεῖν ἑρμηνευθείη ἄν. οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἰατρικοῖς ἰωνίζουσιν ἀλλοφράζοντες, οὐδέν τι ὅμοιον δηλοῦσιν, ἀλλὰ σημαίνουσι τοὺς ἄλλο τι ἀλλοφράζοντας, καὶ μηδὲν ὅλως διασαφοῦντας. Ἀλλ' ὅτι οἱ, τέσσαρα μέρη λόγου· ἀλλὰ σύνδεσμος· τὸ ὅ ἄρθρον· τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον· τὸ οἱ, ἀντωνυμία.

Ἄλλο τι; ἐν ἐρωτήσει ἀττικοί. Ἀλλόρσον, ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸ σῶμα. Ἀλλοτριεπίσκοπος, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας ἀφεὶς, τὰς δὲ ἑτέρων περιεργαζόμενος. Ἀλλοτριοπραγεῖν, ἐχθρῶς βουλεύεσθαι. ἐσημειοῦτο δὲ ἐκ τούτου, τό, Καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου· τουτέστι, τῶν δαιμόνων. Ἀλλοτροπῆσαι, μεταθεῖναι. Ἀλλοτριονομοῦντες, ἐναλλαγὴν ὀνομάτων ποιοῦντες· ἢ ὅλως, τισί τινα μὴ προσηκόντως διανέμοντες. Ἀλλότριος φώς, ἀπολέμιός τις ἀνήρ.

Ἀλλόφασις, θόρυβος ταραχώδης. Ἀλλοφασεῖν, τὸ ἑτεροχρονεῖν· ἢ οὐχ ὑποφέρειν βάρος. Ἀλλοφάτοις, ὑπ' ἄλλου πεφατισμένοις· ἢ ἀνῃρημένοις. Ἀλλοφέρμονες, ἀλλαχοῦ τραφέντες. Ἀλλόφυξον, ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν. Ἀλλόφυλος, ὁ ἀπὸ ἄλλης φυλῆς· ὁ ἀλλογενής. Ἀλλοφρονέειν, ἐξεστηκέναι· ἢ ἀμφιδοξεῖν· ἀλλὰ διανοούμενος. οἱ δέ, παρακόπτειν.

Ἄλλυδις, ἀπὸ τοῦ ἄλλη, ἤγουν ἀλλαχοῦ· καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἅμα τὸ ἄμυδις, ἤγουν ἅμα ἢ ὁμοῦ· καὶ ἄλλυδις, ἄλλη μεταλλαγὴ ἄλλου, ἐπ' ἄλλο ἀλλαχῆ. Ἀλλύει, ἀναλύει. Ἀλλοστρατεῖ, στρατεύεται· διαφθείρει. Ἄλλως, ἀργόν· ἄλλως,

ἀντὶ τοῦ μάτην. καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρόπως. ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην εὐφήμως περίφρασται. τὸ γὰρ μὴ κατὰ σκοπὸν, ἢ κατ᾿ εὐχὴν ἀποβεβηκὸς ἀλλ᾿ ἑτέρως, ἄλλως ἀποβῆναι φαμὲν, κατά τινα δηλαδὴ ματαίων ἔργων, ὅ ἐστι ματαιότητα. διὸ καὶ ἀναγκαίως ἀντὶ τοῦ μάτην νοεῖται τὸ τοιοῦτον, διὰ τὴν εἰς μάτην ἑτεροιότητα τῆς πραγματικῆς ἀποβάσεως.

Ἄλλως, ἠλιθίως καὶ ματαίως. καὶ Ὅμηρος· Σπερχεῖ ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, εἰώθασι προστιθέναι τὴν τι, λέγοντες τινάλλως. Ἀριστοφάνης, ἄλλως ἄρ᾿ ἐξηπατώμεθα. ἄλλως τε μάλιστα. καὶ ἄλλως ᾄδεις, ἀντὶ τοῦ μάτην πονούντων. καὶ ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ μάτην ἐν λόγοις πονούντων. Ἀλλ᾿ ὥς τις· παρ᾿ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀλλ᾿ ὅπως, ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀλλὰ πάντως, καὶ λίαν. Ἀλλῳ τῳ, ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινί. Ἅλμα, πήδημα. καὶ ἡ πρώτη τοῦ ἐμβρύου καταβατικὴ κίνησις, παρ᾿ Ἱπποκράτει. καὶ ἅλμα πελασγικὸν, τὸ θετταλικὸν πήδημα. πελασγὸς γὰρ καὶ θετταλὸς ὁ Ἀχιλλεύς. ἡ δὲ περὶ τοῦ Ἀχιλλέως πηδήματος ἱστορία, τοιαύτη ἐστίν. Ἱστορία. Χρησμὸς ἦν δοθεὶς Ἕλλησι, τὸν προπηδήσαντα τῶν Ἑλλήνων κατὰ Τρώων ἐκ τῶν ὁλκάδων, πρῶτον τῶν ἄλλων ἀποθανεῖν. προπηδήσαντος δὲ τοῦ Πρωτεσιλάου, καὶ ἀναιρεθέντος ὑφ᾿ Ἕκτορος ἢ ἑτέρου τινὸς, Ἀχιλλεὺς τῷ τούτου παθήματι παιδευθεὶς, ὕστερον ἁπάντων τῆς ἰδίας νεὼς σφοδρῶς πηδήσας, ἀνέπλησε τὴν γῆν καὶ ὕδωρ ἐξ αὐτῆς ἀνεδόθη, ὥς φησιν Ἀντίμαχος· Ῥίμφα δ᾿ ἀπ᾿ ἠπείροιο μελαίνης ὑψόθ᾿ ἀερθεὶς, Πηλείδης ἀπόρουσεν ἐλαφρὸς ἠΰτε κίρκος. Τοῦ δ᾿ ἔμπροσθεν ποδῶν κρήνη ῥύετ᾿ ἀενάουσα. καὶ Εὐριπίδης φησὶ διὰ Νεοπτόλεμον, τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν. Ἄλμενος, ἀλλόμενος. Ἀλμεῖον, ἀνδρεῖον. Ἀλμάδες, αἱ κολυμβηταὶ ἐλαῖαι, καὶ αἱ ἐκ στέατος γογγυλίδες. Ἀλματῆραι, τὰ παραθαλάσσια χωρία.

Ἄλμη, ὁ τῶν ἰχθύων ζωμός. Ἀλμήτην, ἀδάμαστον. Ἁλμυρὸν ὕδωρ, ἄποτον. τὴν θάλασσαν λέγει περιφράσας. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν οὔτε τὸ ἀπηγῶς ὕδωρ εἴη ἂν θάλασσα, οὔτε τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ. εἰ γὰρ καὶ ὁ Λοκρὸς Αἴας ὕδωρ ἁλμυρὸν πιὼν ἀπόλωλεν. ἀλλ᾿ οὐ θάλασσαν ἐξέπιε. βραχὺ δὲ ταύτης. ὁμοῦ τοίνυν τὸ ἄποτον ἁλμυρὸν ὕδωρ, εἴη ἂν θάλασσα.

Ἁλμυρὰ, δάκρυα. χαλεπὰ, πικρά. Ἁλμυρίδες, αἰγιαλοί, καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ παρὰ τὰς ἐσχατιὰς, οὗ τοὺς νεκροὺς ἐξέβαλλον. Ἁλμυρὸν, ἁλικόν. Ἀλξ, ἡ δύναμις. ἀπὸ τοῦ ἀλκή. Κανών. Τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς κη θηλυκῶν, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ η, καὶ τροπῇ τοῦ προκειμένου κ εἰς ξ γίνεται, ὡς φοινίκη, φοῖνιξ. φρίκη, φρίξ. κρόκη, κρόξ. πυκνή, πνύξ, τὸ ἐν Ἀθήναις βουλευτήριον. οὕτω καὶ ἀλκή, ἀλξ. οὕτω Μεθόδιος. Ἀλωᾶν, τὸ ἀντὶ τῆς ἅλω πατεῖν καὶ τρίβειν τοὺς στάχυας. καὶ ἀλοιᾶν, τὸ τύπτειν. Ἄλογα, ἄρρητα. Σοφοκλῆς, Θυέστῃ. Ἀλογία, παρακοή. ἀταξία. ἀφροντισία. Ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ πλῆθος, οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν. Ἀλογίσαντες, τὰ τῶν ἀλόγων φρονήσαντες. Ἀλογεῖται, μωραίνει. Ἀλογεῖν, ἀφροντιστεῖν. Ἄλογος ὄρεξις, ἡ ὀργὴ, καὶ ἡ ἐπιθυμία. Ἀλογήσει, ἀφροντιστήσει. λόγον οὐχ ἕξει. Ἀλογηθῆναι, μωρανθῆναι. Ἀλογήσας, καταφρονήσας, ὀλιγωρήσας. Ἀλογίας δίκη, ἣν φεύγουσιν οἱ ἄρχοντες λόγον οὐ διδόντες, τῶν τῆς ἀρχῆς διοικημάτων. Ἀλόγιστα παροισόμεθα, ἀδιήγητα κακὰ βαστάσομεν. Ἀλογῆσαι, ἀφροντίσαι. παραλογίσασθαι. καὶ ἀλογήσει, ἀμελήσει, οὐ φροντίσει. Ἄλογχον δόρυ, τὸ σιδήριον θρακικῶς. Ἄλογος, μωρός. Ἀλογχεῖν, ἀλόγχοις μιμεῖσθαι. ὅ ἐστιν ἔθνος θρακῶν. Ἀλογῶ, τὸ ἀφροντιστῶ, καὶ καταφρονῶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἀλογῶ τῶν ἀπειλῶν σου. Ἄλογοι ἐρανισταὶ, οἱ μήπω ἐξειληχότες τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς.

Ἀλοῆος καὶ ἀλοάων καὶ ἀλοητὸν, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. Ἀλοὴ, πόα τις οὕτω καλουμένη. καὶ ὁ ταύτης χυλός. Ἀλοιεῖν, προϋπάρχοντος αὐτοῦ ἔχει τὸ λογίζω, καὶ πρὸ αὐτοῦ, τὸ λόγος. ἐλέγχει τοὺς παρασημειουμένους, ὡς ὁ ποιητὴς τὸ λέγειν μὲν οἶδε, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸν λόγον οὐκ οἶδε. Ἀλοία, ἔτυπτε. παρὰ τὸ ἀλοιάω, ἀλοιῶ. ὁ παρατατικὸς ἠλοίαον, ἠλοίων. ἠλοίαες, ἠλοίας. ἠλοίαε, ἠλοία. καὶ ἰωνικῶς ἀλοία. Ἀλοίη, ἀλῷμι. ἡ μετοχὴ ἀλοὺς ἁλόντος. τὸ εὐκτικὸν, ἁλοίην, ἁλοίης, ἁλοίη. Ἀλοίη. δοίη. γνοίη. διὰ διφθόγγου δεῖ γράφειν κατὰ Ἀττικούς. καὶ οὐχ ἁλῴη, δῴη. τὸ δὲ ἁλίσκεται ποτὲ μὲν μετοχῇ, ποτὲ δὲ ὀνόματι συντάσσεται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ γενικῇ, τὸ πῶς αἰτία λαμβανομένη. οἷον ἑάλω κλοπῆς, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα κλοπῆς. ἑάλω φόνου, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα φόνου. καὶ ἑάλω κλέπτων. καὶ ἑάλω, ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων φώρια. Ἀλοῖεν ἄν, ληφθεῖεν ἄν. Ἀλοιᾶν, τύπτειν. ἐξοῦ καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. καὶ μητραλοίας, ὁ τὴν μητέρα. Ἀλοιταὶ, αἱ κοιναὶ ἁμαρτωλαὶ πόρναι. Ἀλοιτήεσσαν, τὴν κοινὴν ἀνδρῶν νέαν ἡ χρῆσις καλεῖ. Ἄλοιτο, κινοῖτο. ὁρμοῖτο. Σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς, ἄλοιτο πόδας. Ἀλοιμός. τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις, ἀλοιμοὺς ἔλεγον. Ἀλοιτὸς, ὁ ἁμαρτωλός. πόρνος. Ἀλοίματα, χρίσματα. Σοφοκλῆς. Ἀλοίτης, κυδωνία, καὶ Θρασὼ, ἐπίθετα Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος. Ἀλοιφὴ, τὸ λίπος. Ὅμηρος· μεθύουσαν ἀλοιφῇ. δηλοῖ τροπικῶς ἡ λέξις καὶ πλήρωσιν τὴν ἀπὸ πληθισμοῦ ἀλοιφῆς, ἥ ἐστι λίπος. ὅπερ ἐξικμασθείσης τῷ ἰανισμῷ ἀντεισδύνει εἰς τοὺς πόρους, καὶ μαλάσσει τὴν βύρσαν. Ἀλοιῶ, τὸ τύπτω καὶ μαστιγῶ. ὁ μέλλων ἑτεροκλίτως, ἀλοιήσω. ὡς τύπτω, τυπτήσω. Ἄλοκας, βοθύνοις. διόδοις. αὔλακας. ἄλοκας. αἰδοίοις βωμοῖς, ἢ γλυφὰς δένδρου. Ἄλοκι, τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου. αὔλακι. Ἀλοκίζειν, ἀροτριᾶν. ἢ αὔλακας σχίζειν. Ἀριστοφάνης. ἢ τὸ τῷ ὄνυχι γράφειν, εἰς τιμητικὸν πινάκιον. Ἀλόννησος, νησύδριον ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. Ἁλόντες, ληφθέντες. Ἀλόντα. κλασθέντα. διαπεσόντα. Ἄλοξ, ἡ αὔλαξ. Ἀλόπη, Θεσσαλίας πόλις, ἢ Μαγνησίας. ἥ τις ὁμωνυμεῖ Ἀλόπῃ θυγατρὶ Κερκυόνος Ἄκτορος. ἔκειτο φασὶ μεταξὺ Λαρίσσης τῆς Κρεμαστῆς, καὶ Ἐχίνου. ὁ πολίτης, ἀλοπίτης. καὶ ἀλοπεύς. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Ἀλόπαι. Ἄλοπον, ἀλέπιστον. Ἀλοπεύει, ἀνιχνεύει.

Ἀλορόα, ἄρουρα. καὶ γεωργία ἡ παρὰ θάλασσαν. Ἄλος, οὐ μόνον ἡ Φθιώτις αὕτη, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀχαΐας πόλις. κτισθεῖσα ὥς φασιν ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῷ συμβεβηκυίας ἄλης, ἤγουν πλάνης, ἣν ἔπαθεν εἰς μανίαν ἐμπεσών. γράφεται δὲ δι᾿ ἑνὸς λ, πρὸς διαστολὴν τῆς ἄλλος ἀντωνυμίας. ἕτεροι δὲ ἱστοροῦσι θεράπαιναν Ἀθάμαντος εἶναι τὴν ἄλον, τὴν μηνύσασαν τὴν Ἰνώ, φρύγειν τὰ σπέρματα. ἧς εἰς τιμὴν ἡ πόλις ὠνόμασται. γυνὴ δὲ Ἀθάμαντος ἡ Ἰνώ. δι᾿ ἧς σία κατηργάσθη ἄλλα τε, καὶ τὰ ἐπὶ τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἕλλῃ τεθρύλληται. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἄλος. καὶ θηλυκῶς ἡ ἄλος. τὸ ἐθνικὸν τῆς Ἄλου, Ἁλεύς. καὶ ἅλιος. κατὰ δέ τινας Ἁλούσιος. ἔστι δὲ ἐν μέσῳ Φαρσαλίας καὶ Φθιωτῶν.

Ἅλος ἄχνη, ἀφρὸς θαλάσσης. Ἁλὸς, ποιητική· λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐπὶ μὲν κυρίων ὀνομάτων συνθέτων ψιλοῦ ἀποφέρεται πνεῦμα· οἷον εὐρύαλος, ἀστύαλος· ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετικῶν τὸ ἴδιον τηρεῖ πνεῦμα· οἷον ἀμφιάλῳ ἰθάκῃ, ὕφαλος, πάραλος· ἀπὸ τῶν τοιούτων σημειούμεθα, ὡς οἱ ἀρχαῖοι οὐ μόνον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λέξεων τὸ ρ στοιχεῖον καὶ τὰ φωνήεντα ἐπνευμάτιζον, ἀλλὰ καὶ ὅπου δήποτε· οἱ γοῦν ἀττικοὶ, ὡς καὶ ἀθήναιός φησι, τοῦ ταῶς τὴν λήγουσαν περιέσπων τε, καὶ ἐδάσυνον· ὥσπερ οὖν πάλιν τοῦ λαὸς, καὶ κριὸς, καὶ τῶν ὁμοίων τὰ τέλη ἐψίλουν. Ἁλοσύδνης, τῆς θαλάσσης· παρὰ τὴν ἁλὸς γενικὴν ἁλόσυνος· καὶ τὸ θηλυκὸν, ἁλοσύνη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἁλοσύδνη· ὥσπερ τὸ γηθόσυνος, γηθοσύνη.

Ἁλοσύνα, ἡ ὀδύνη. Ἁλὸς θείοιο, ἐντίμου· τῆς θεϊκῆς κινουμένης θαλάσσης. Ἁλὸς, χνόον· χνοῦν τὸ λεπτότατόν φησι· τοιοῦτος δὲ ὁ ἀφρὸς τοῦ ἀέρος· τὸ πλεῖστον καὶ πνεύματος μᾶλλον, ἢ περ ὕδατος ἔχον· ἢ τὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀφρόν. Ἁλοσύδνην, μίαν ὁ μῦθος οἱ δὲ τῶν νηρηίδων· διὸ καὶ καλὴν αὐτὴν λέγει προσωπικῶς· ἄλλως μέντοι, καὶ ἡ ἁλοσύδνη, ὡς καὶ τὸ ὕδωρ ἀγλαὸν λέγεται· ἕτεροι δὲ, ἀμφιτρίτης ἐπίθετον αὐτὸ νοοῦσι· καὶ οὐδὲ παρὰ τὸ ὕδωρ ἐτυμολογοῦσι τὴν λέξιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ σύεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν· ἄλλοι δέ φασι καὶ πληθυντικῶς ἁλοσύδναι, ὅ ἐστιν ἐν ἁλὶ δυόμεναι, ἢ εἰς ἅλα δύνουσαι. Ἰστέον δὲ, ὡς κτῆμα τῆς ἁλοσύδνης αἱ φῶκαι πλάττονται· εἴτε φῶκας ἁλοσύδνης ἄλλας ἀναγνώσει τις, εἴτε νέποδας ἁλοσύδνης· διὸ καὶ ἔφη τὸν πρωτέα ἐν μέσαις ἄλλαις κεῖσθαι, ὡς νομέα ἐν πώεσι μήλων· αἳ δὴ καὶ ἄλλα ἀνδρῶν κτήματα. τινὲς δὲ ἠρέσθησαν τὸ πῶς συγγενικῶς οὕτω φρασθῆναι· νέποδες γάρ φασι θαλάσσης αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα· νέποδας γὰρ κατά τινα γλῶσσαν ὁ ἀπόγονος· καὶ ἁλοσύδνη· Σημείωσαι ὅτι οὐ μία τῶν νηρηίδων παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ τῆς θέτιδος ἐστὶν ἐπίθετον ἐν τῇ ἰλιάδι· ἐν μέντοι τῇ ὀδυσσείᾳ, ἔοικε νηρηίδος ὄνομα εἶναι, ἐν τῷ φῶκαι νέποδες καλῆς ἁλοσύδνης· εἰ μὴ ἄρα θαλάσσης εἴη ἐκεῖ ἐπίθετον. καλλίμαχος δὲ ἄλλως ὀνομάσαι θελήσας, μόνος ἐκεῖνος ὑδατοσύδνην λέγει μετὰ ποιήσας τὴν ἁλοσύδνην· ἢ ἁλοσύδναι θαλάσσιαι, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ δύνειν, ὅ ἐστιν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁρμᾶν. Ἄλουα, κῆποι. Ἀλοῦνται, κρατοῦνται· πιέζωσιν. Ἁλουργὲς, πορφυροῦν. Ἁλουργὴς ἐσθὴς, διὰ τοῦ η, καὶ κλίνεται ἁλουργέος ἁλουργοῦς. Ἁλουργὶς, διὰ τοῦ ι πορφυρᾶ χλαμὺς καὶ κλίνεται ἁλουργίδος· ἐκ τοῦ ἅλς ἁλὸς, καὶ τὸ ἔργον· ἡ ἀπὸ θαλασσίου κόχλου γινομένη. Ἁλουργὸν χρῶμα, τὸ πορφυροῦν· ἁλουργὶς δὲ ἁλουργίδος τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον· ἁλουργὲς δὲ τὸ πορφυροῦν ἁπλῶς· εἴτε ἔνδυμα εἴη, εἴτε ἱστίον, εἴτε ἄλλο τι· καὶ ἔστι τριγενές· οἷον ὁ ἁλουργὸς, ἡ ἁλουργὶς, καὶ τὸ ἁλουργές· ὥς τὸ, ὁ πορφυροῦς, καὶ ἡ πορφυρὶς, καὶ τὸ πορφυροῦν· ὥστε τὰ τοιαῦτα ὡς ἐπίθετα λέγεται· τὴν ποιότητα μόνον δηλοῦντα τοῦ χρώματος· οἷον χιτὼν ἁλουργὸς, καὶ ἐσθὴς ἁλουργὸς, ἡ χλαμὺς, ἤ τι τοιοῦτον· καὶ ἔνδυμα ἁλουργὲς, ἢ ἱστίον, ἤ τι τοιοῦτον· ὥσπερ μέλας χιτὼν, καὶ μέλαινα ἐσθὴς, καὶ μέλαν ἱμάτιον· ἁλουργὶς, καὶ πορφυρὶς, ὁμοῦ δηλοῦσι τό, τε ἔνδυμα, καὶ τὴν ποιότητα τοῦ χρώματος. Ἁλουργοπωλικὴ, ἡ πορφυροπωλική.

Ἀλουργιρίδες, πορφυρίδες. Ἀλοὺς, πιασθεὶς· ληφθεὶς· κρατηθείς. Ἀλοῦσα, ληφθεῖσα· χειρωθεῖσα· καὶ ἀλοῦσα περθομένη τε παρομήρῳ, ταυτὸν καὶ ἐπαλληλίαν δηλοῖ, ὡς καὶ τὸ πόλεμον καὶ δηιοτῆτα· καὶ πόλεμόν τε, μάχην τε.

Ἄλουτος χωρὶς τοῦ σ, ὁ ἀπαράπλαστος· ὡς τὸ, ἓξ ἐτῶν ἄλουτος. Ἀλοφάζω, σκιρτῶ· παροινῶ. Ἄλοφος, ὁ μὴ ἔχων, ἢ ἡ μὴ ἔχουσα λόφον· λόφος γὰρ καλεῖται τὸ εἰς ὕψος, ἐπάνωθεν τῆς περικεφαλαίας. Ἀλοχεύτου, ἤγουν, ἀπόρου· Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ λοχευθεὶς τὴν πλευρὰν ὢ πλαστουργέμου. Ἄλοχος, γυνή· γαμετή· εὐριπίδης ἀνδρομέδα· ἀγοῦμεν ξένε εἴτε δμωίδ᾽ ἐθέλεις, εἴτ᾽ ἄλοχον· κυρίως δὲ, ἡ ἐκ παρθενίας ἑτέρου λέχους ἄπειρος· τοῦ α σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, ἢ ἅμα· οἱονεὶ, ὁμόλεχός τις οὖσα· ἡ μετέχουσα τῆς κοίτης τοῦ ἀνδρός. Ἀλοῶ, τὸ συντρίβω· καὶ τύπτω· καὶ πλανῶ.

Ἀλπάλαιον, ἀγαπητόν. Ἅλς δύο σημαίνει· θηλυκῶς μὲν τὴν θάλασσαν, καὶ κλίνεται ἐν μόνοις τοῖς ἑνικοῖς· ἀρσενικῶς δὲ τὸ ἅλας, καὶ κλίνεται δι᾽ ὅλου. Ἄλσεα· ἄλσεα καλὰ λέγει ὁ ποιητὴς, τοὺς κήπους· ἤγουν τὰ σύμφυτα χωρία· ἀπὸ τοῦ ἄλω, ἄλσω αἰολικῶς, διὸ καὶ ψιλοῦται· ὅπου δηλαδὴ τὰ φυτὰ ἐξ ὑγρότητος καὶ πνεύματος εἰς αὔξιν ἄλλονται· διὸ καὶ οὐ μόνον ἄλσος ὁ τοιοῦτος λέγεται τόπος ἀπὸ τοῦ ἄλεσθαι, ἀλλὰ καὶ κῆπος, ἀπὸ τοῦ κάπος· ὃ δηλοῖ τὸ πνεῦμα, τὸ ἀναγωγὸν ὑγρότητος θρεπτικῆς τῶν φυτῶν. Ἄλσος, δρυμὼν, καὶ λόχμη· ὁ σύνδενδρος τόπος· ἔστι δὲ αἰολικὴ λέξις, διὸ καὶ ψιλοῦται· ψιλωτικοὶ γὰρ ὥσπερ ἴωνες καὶ αἰολεῖς· καὶ ἄλση λέγεται, παρ᾽ οἷς ἄλλονται τὰ δένδρα· καὶ ἄλσος, ὁ σύνδενδρος τόπος· αἵ τε νῆες ἀπεπήξαντο ἐκ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀλσέων, καὶ τοῦ χοροῦ τοῦ τῷ διὶ κομῶντος, κατεσάπησαν.

Ἀλσεῖαι, τροφεῖαι. Ἄλση, καὶ τεμένη· καὶ ἕρκη· καὶ ὁ περὶ αὐτὰ κύκλος καὶ περίβολος, τόποι εἰσὶν οἱ θεοῖς ἀνειμένοι.

Ἀλσηίδες καλοῦνται νύμφαι, αἱ ἐπὶ τὰ ἄλση· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων, ἁμαδρυάδες· αἱ δὲ ἐπὶ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, ναΐδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, ἐπιμηλίδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, ὀρεστιάδες· καὶ ὅσα ταύταις· ὁμοίως δὲ καὶ αἱ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, ἑλειονόμοι. Ἀλσίνη, βοτάνης εἶδος· ψύχουσά τε καὶ ὑγραίνουσα, παραπλησίως τῇ ἑλξίνῃ· ὅθεν πρὸς τὰς ζεούσας ἁρμόζει φλεγμονάς. Ἄλτιον, ὄνομα ὄρους. Ἀλτεῖ, ἀπορεῖ. Ἀλτηρία, ἡ ἀφὴ τῆς χειρός. Ἀλτὴρ, καὶ ἀλτῆρες, κατασκεύασμά τι ᾧ κέχρηνται οἱ σωμασκοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, παρὰ τὸ ἅλλομαι· βαστάζοντες γὰρ αὐτὸ καὶ περιφέροντες, ἥλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ· οὕτω μεθόδιος· ὁ δὲ φίλων ἐν τῇ περὶ ῥωμαίων διαλέκτῳ, ἀπὸ τοῦ ἀρτὴρ κατὰ τροπήν.

Ἄλτο, καθήλατο· ἅλομαι τὸ πηδῶ· καὶ ἄλτο, ὥρμησε· καὶ ἄλτο ποδὶ ἐλαφρῷ· καὶ ἄλτο χαμᾶζε, ἀντὶ τοῦ ἐπήδησε χαμαί· ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι, ἁλοῦμαι· ἡλάμην· ἥλατο· ἄλατο ἰωνικῶς· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄλτο· διὸ καὶ ψιλοῦται· ὡς ὁ πάτρος, ὁ ὁμόπατρος. Ἀλτρὸς καὶ ἐλτρὸς, ὁ μισθός. Ἀλυάτης, λυδῶν βασιλεύς· ὃς ἦν τὰ πολέμια γενναῖος· τινὲς δὲ διὰ δύο ττ γράφουσι τὸ ἀλυάττης· ὁ οἰκήτωρ, ἀλυαττηνὸς· καὶ ἀλύαττα, χώρα βιθυνίας ἀπὸ ἀλυάττου. Ἀλύβας, ὄρος· οἱ δὲ λίμνην· εἶναι δὲ καὶ πόλιν ἀλύβην. Ἀλύβη, ὄνομα στήλης, καὶ πόλις τρωϊκή. Ἄλυτος, ἀνδριάς στιγός. Ἀλύδιμον, πικρὸν παρὰ σώφρονι. Ἀλύδαινος, ὁ κακὸς ἄνεμος. Ἀλύδιμος, ὁ οἰκουρός. Ἀλυδμαίνειν, ἀλύειν· ἀπορεῖν· ἀπὸ τοῦ τὴν λύσιν μὴ εὑρίσκειν· δηλοῖ δὲ, καὶ τὸ χαίρειν καὶ διαχεῖσθαι. Ἀλύειν, τὸ ἔν τινι χρείᾳ γινόμενόν τινα ἀπορεῖν· ἀλύειν ψιλοῦται, ὡς ἡ συναλοιφὴ δηλοῖ· ἔστι δὲ ἀλύειν τὸ ἀδημονεῖν, καὶ οἷον ἐκλελύσθαι· ὅτι δὲ ποτὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνάπαλιν

τίθεται, ἐν ἄλλοις δεδήλωται. ἢ ἀλύειν, τὸ χαίρειν· παρὰ τὸ ἀγαλλελύσθαι καὶ διακεχύσθαι καὶ ἀλύειν, τὸ ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν· σημαίνει δὲ ἐνίοτε καὶ τὸ γεγηθέναι, ἀπὸ τῆς ἀλέας καὶ διαχύσεως. ὅμηρος· Ἦ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην. ὅθεν καὶ δασύνεται. Ἄλυζον, ἄλυπον. Ἀλυκή, ἐὰν μὲν τὸ α δασύνηται, ἡ θάλασσα. ἐὰν δὲ ψιλοῦται, ἡ λύκοις μετέχουσα. Ἀλυκόν, ἁλμυρόν· χλιαρόν· ψυχρόν. οἱ δέ, θερμόν· δριμύ· ἁλυκὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Ἀλυκτάζει, κρύπτεται· φοβεῖται· ἀπορεῖ· λύσιν οὐχ εὑρίσκει. Ἀλυκτεῖ, ὑλακτεῖ· κράζει. Ἀλυκταίνειν, φεύγειν· ἀλυκτεῖν, κλαίειν· λυπεῖσθαι· δυσφορεῖν· θορυβεῖν. Ἀλυκτοσύνη, φυγή· ἔκκλισις· ἀκοσμία. Ἀλυκτοπέδη, δεσμὸς ἄφυκτος, ἢ ἄφυκτος· ἀλυτοπέδη τις οὖσα καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀλυκτοπέδη. Ἄλυκτον, ὃ οὐ δύναταί τις φυγεῖν. Ἀλυπότερος, ὁ μὴ λυπούμενος. Ἀλυκτήσας, ἀπειλήσας· θορυβήσας. Ἀλυκτρόν, εὐδινόν. Ἀλύει, φύει. Ἀλύξαι, ἐκφυγεῖν· καὶ ἀλύξαι, ἐκκλῖναι· ἐκφυγεῖν. Ἀλύουσα, ἀδημονοῦσα, ἢ χαίρουσα. Ἀλύκιον, ψυχρόν, ἢ χλιαρόν· οἱ δέ, ἁλμυρόν· ἄλλοι, θαλάσσιον· ἀλυκότερον δέ, τὸ θερμόν· καὶ ἁλυκός, ἁλμυρός. Ἀλυκρά, χλιαρά, γίνεται δὲ ἀλυκρά· ἢ θαλυκρά. Ἀλυκτεῖν, ἀλυταίνειν· δυσφορεῖν· ἀγανακτεῖν. Ἄλις, ἀπορία· πλάνη· λύπη· βλάβη. Ἄλις, ποταμὸς Παφλαγονίας. ἢ ἅλις καὶ ἶρις, ποταμοὶ τῆς λευκοσυρίας. Ἀλυσθένεια, ἀσθένεια. Ἀλυσιαίνειν, ἀδυνατεῖν· ἀσθενεῖν.

Ἀλυσκάζω, ἀποδιδράσκω· πλανῶμαι· ἐκκλίνω· ἐκφεύγω. Ἀλυσπαθείη, κακοπαθεία. Ἀλυστάζουσα, ἀλύουσα. Ἀλυστάνειν, ἀσθενεῖν· ἀδυνατεῖν. Ἀλυστάται, παρατηρεῖ. Ἀλύστινον, δεινόν· ἄλυτον· χλιαρόν. Ἄλυστον, τρυβλίον. Ἀλυσείδιον, κόσμος· καὶ ἀλυσειδωτὸς θώραξ. Ἀλύσιον, πλοκίου εἶδος περὶ τὸν τράχηλον. μένανδρος. Περὶ τὸν τράχηλον ἀλύσιον τί σοι δότω. Ἀλυσιτελές, ἀσύμφορον· βλαβερόν· ἀνωφελές. Ἀλυσίδετος, ἀλύσει δεδεμένος. Ἀλυσμόν, ἀπορίαν· ῥυπασμὸν παρ' ἱπποκράτει. Ἀλυσίς, παρὰ τὸ λύω λύσω· ἄλυτος γάρ ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἄλλη ἄλλης ἐξήρτηται· ἔστι δὲ ἡ ἐκ χαλκοῦ ἢ σιδήρου ἢ ἀργύρου, ἢ χρυσοῦ πεπλεγμένη σειρά. Ἄλυτα, ὄνομα πόλεως.

Ἀλυτάρχης, ὁ τῆς ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι εὐκοσμίας ἄρχων· ἠλεῖοι δέ, τοὺς ῥαβδοφόρους, ἢ μαστιγοφόρους. Ἀλυδός· ὁ δυσχερῶς λυόμενος· ὡς τό, ἄλυτος ἡ βάσκει, γιοπακὴς πενίη· καὶ ἐν ἐπιγράμματι· ἄλυτος κακοῦ δ' ἐπὶ γήραος ἡμῖν. καὶ ἄλυτον, ἀκατάλυτον, ἀκατάπαυστον. Ἀλύσεις, τὰς ἀφιδέας καλοῦσιν οἱ ἴωνες. Ἀλύστηνον, δεινόν. Ἀλυσκάζειν, ἐκ τοῦ ἀλύσκειν· ἀμφοῖν δὲ τὸ ἀλύω· ὡς γὰρ μεθύω μεθύσκω, οὕτω καὶ ἀλύω ἀλύσκω. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλισκάζω. Ἀλύσκει, ἐκφεύγει. Ἀλύσσω, τὸ ἀδημονῶ· παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλύσσω, ἐξ οὗ ἄλις ἡ πλάνη. Ἀλύσσοντες, γεροντικὴν τὸ λυπειρίαν δηλοῖ παρ' ὁμήρῳ· ὡς καὶ τοιαῦτα φυσικὰ εἴδοτος πάθη τοῦ γέροντος. ἔστι δὲ τὸ ἀλύσσοντες, ἢ ἄλην ἔχοντες, ἤτοι ἀδημονίαν, διὰ τὸ πολὺ τοῦ κόρου· ἢ λυσσῶντες· ὅπερ τοῖς κατοικιδίοις συμβαίνει κυσίν, ὅτε τοιούτου κορεσθῶσι κρέατος· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ταῦτα· ἀλύσσειν· τρέμειν· πάλλεσθαι· πηδᾶν· δυσφορεῖν· λύσιν μὴ εὑρίσκειν· μαίνεσθαι. Ἀλύω, δυσφορῶ· λυπῶ· ἢ ἀλύω, μέση λέξις· νῦν μὲν γὰρ τὸ ἀδημονεῖν σημαίνει, νῦν δὲ τὸ χαίρειν· ὅμηρος· Ἦ ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας· ἤγουν ἐκλέλυσαι τῇ χαρᾷ· ἐπὶ ἀδημονίας ἡ λέξις κεῖται μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον ὡς ἀπὸ τοῦ ἐκλύειν· ἄλις γὰρ ἐντεῦθεν ἡ ἀδημονία ὥς οἱ παλαιοί φασιν· ἄλλοι, ῥεμβασμόν· καὶ ἀλύειν μηδὲν πράττειν.

Ἄλφα, βοὸς κεφαλή· καὶ ἄλφα, τὸ στοιχεῖον· περὶ οὗ, ἰστέον ὅτι, χωρὶς ἄρθρου δίδωσιν ὑπόνοιαν εὐθείας· εἰ δὲ σὺν ἄρθρῳ, πλαγίας πτώσεως. Ἀλφάζω, νοῶ· ἐπινοῶ. Ἀλφάδιον, ἐχθρόν. Ἀλφάδει, εὑρίσκει· δηλοῖ καὶ τὸ ἀλφαίνειν· ὅπερ καὶ ἀλφάνειν λέγεται. Ἄλφασις, μάθησις ζωῆς. Ἀλφειός, ποταμὸς ἐν ἤλιδι· ἢ ἀρκαδικῆς πόλεως· καλεῖται δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον, ἀπὸ τῆς τῶν ἀλφῶν θεραπείας. ἢ παρὰ τὸ τοὺς ἀλφοὺς θεραπεύειν. ἢ παρὰ τὸ ἀλφεῖν· ὅ ἐστιν, ὠφελεῖν· ὠφέλιμον γὰρ αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. Τὰ διὰ τοῦ ειος τρισύλλαβα ἐπὶ ποταμῶν ὀξύτονα ὄντα, δίφθογγον ἔχει· οἷον, πηνειός· σπερχειός· κεῖται ὀξύτονα, διὰ τὸ μηνιός· γράφεται γὰρ διὰ τοῦ ι· τρισύλλαβα δέ, διὰ τὸ σαγγάριος. Ἀλφεσίβοιαι, αἱ βίους ἀλφαίνουσαι· ἢ αἱ πολλὰς βόας εὑρίσκουσαι ἀπὸ τῶν ἕδνων· ἔχει δὲ ῥῆμα διφορούμενον τῇ κλίσει· μέλλων γὰρ αὐτοῦ καὶ διὰ τοῦ ε, ἀφ' οὗ ἀλφεσίβοια· καὶ διὰ τοῦ η, ἀφ' οὗ ἀλφηστής. ἡ δὲ λέξις αὕτη ὁμώνυμος· ἀλφησταί, οὐ μόνον ἄνθρωποι κατά τι κοινὸν ἐπίθετον, ἀλλὰ καὶ ἰχθύων εἶδος· μονάκανθοι δὲ αὐτοί· κιρρόοι· πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη· ὧν φασιν ἁλισκομένων σὺν δύο, φαίνεσθαι τὸν ἕτερον κατ' οὐρὰν ἑπόμενον· ὅθεν διὰ τὸ κατὰ πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, ἀπολλόδωρος τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς, ἀλφηστὰς εἶπεν ἐν τῷ, Καταπυγωτέραν ἀλφηστῶν. Ἄλλως. Ἀλφεσίβοιαι γυναῖκες λέγονται, ὅσαι εἰς προῖκα βόας ἦλφον· καὶ ὡς εἰ καὶ ἁρμόττει γυναιξί τε καὶ ἀνδράσι τὸ ἀλφεῖν· ὅμως οὐκ ἂν ῥηθεῖεν κατὰ αὐτὸ ἀλφησταὶ οἱ τοιοῦτοι, ἀλλὰ κατὰ τὸ κοινόν· κυρίως γὰρ ἀλφησταὶ πάντες ἄνθρωποι, διὰ τὴν περὶ τὰ πρακτέα εὑρετὴν μέθοδον, καὶ τὴν κατὰ τέχνας καὶ ἐπιστήμας εὕρεσιν. Ἀλφή, ἡ εὕρεσις· ἢ ἡ τιμή, ὧν ἡ εὕρεσις. Ἀλφησταὶ κοινῶς, οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐφευρετικοὶ καὶ ἐπινοητικοὶ τεχνῶν τε, καὶ μηχανῶν, καὶ βουλευμάτων καὶ ἑτέρων, ὧν τοῖς ἀλόγοις οὐ μέτεστιν· ἄλφω γὰρ τὸ εὑρίσκω· ἐξ οὗ τὸ ἀλφαίνειν παράγωγον, καὶ τὸ τιμαλφεῖν, καὶ τὸ τιμαλφές. τούτου ὁ μέλλων, οὐ μόνον ἀλφήσω, ἐξ οὗ ἀλφηστής, ἀλλὰ καὶ ἀλφέσω, ἐξ οὗ ἀλφεσίβοιαι· ὡς δὲ καὶ ἰχθύων ὄνομα οἱ ἀλφησταί, ἱστόρηται· διὸ πρὸς διαστολὴν ἴσως ἔγραψεν ὅμηρος τό, ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν· καὶ ἀλφηστῇσι, τοῖς εὑρετικοῖς καὶ συνετοῖς. Ἀλφηστής, ὁ ἐφευρετής· ἀπὸ τοῦ ἄλφω τὸ ἐφευρίσκω καὶ διανοοῦμαι. Ἄλφι· ἄλφιτον· τοῦτο δὲ καλεῖται ἀπὸ τρωκτόν· ὅ φασι πρῶτον εὑρεῖν ἐπίχαρμον. Ἀλφιταμοιβός, ὁ ἀντικαταλλάσσων καὶ πιπράσκων τὰ ἄλφιτα. ἢ ὁ ἀμείβων ἀντὶ ἀργυρίου, ἄλφιτα· οὕτω καὶ ἀργυραμοιβοί, οἱ ἀντὶ ἀργυρίου, κέρματα ἀμείβοντες· τὸ δὲ ἐργαστήριον, ἀλφιτεῖον· μυλων· ζώπιον· ζητρεῖον· χόνδριον· χονδροπεῖον. καὶ τὰ ἐργαλεῖα, ὄνος ὁ ἀλέθων· καὶ ἡ τράπεζα, μύλη· καὶ ὁ τῆς ἐργασίας προεστηκώς, μυλωρός, καὶ μυλωθρός. Ἀλφηστίς, ἰχθύος εἶδος καὶ ὁ ἔντιμος. Ἀλφιτουακτή, τὸ βέλτιστον καὶ κράτιστον τοῦ ἀλφίτου. Ἀλφινία, ἡ λευκή· περραιβοί. Ἀλφιτοσκόπαι, ἀλφιτομάντεις. Ἀλφιτόχρως, λευκή, πολιά. Ἄλφιτον· δοκεῖ τοῦτο, εὐτελέστερον ἀλεύρου εἶναι· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, ἐπὶ κριθίνων ἀλεύρων, ἢ ἐπὶ πυρίνων τὸ ἄλφιτον τιθέασι· παρὰ τὸ ἀλφεῖσθαι, ὅ ἐστιν εὑρίσκεσθαι πτωχοῖς, δι' εὐτέλειαν· ἀλλ' ὁ ποιητής

οὐχ οὕτως ἐκδέχεται· ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἄλευρον ἄλφιτον λέγει, διὰ τὸ ἐν τῷ ἀλεῖσθαι φαίνειν, ἤγουν φαίνειν, καὶ λευκαίνεσθαι, ἢ φρονεῖσθαι· ὅθεν μυληφάτου ἀλφίτου, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἀνάγκης πίτυρον, ἢ πιτυρῶδές ἐστί· δηλοῦσι καὶ τὰ τῶν τρυφώντων ψαιστὰ ἄλφιτα ὄντα κατὰ παυσανίαν, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ μεμαγμένα, ἢ δεδευμένα· ὁμοίως δὲ ἡ ἀχίλληα μᾶζα ἔχουσά πως εἰκὸς ἐξαίρετον· ἢ ἀχίλλεια ἐλέγετο τὰ ἄλφιτα· ὧν μνημονεύειν καὶ τὸν κωμικὸν ἐν ἱππεῦσι φασί τινες. Ἀλφιτοπώλης μὴ εἴπῃς, ἀλλ' ἀλφιταμοιβός· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ· καὶ ἀλφιτόπωλις· ἡ τὰ ἄλφιτα πωλοῦσα. Ἀλφιτεῖς, οἱ τὰ ἄλφιτα ποιοῦντες, οὕτως ὑπερίδης. Ἀλφιτόμαντις, ἡ ἀλφίτοις μαντευομένη. Ἀλφίτων στοὰ, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐπωλεῖτο. Ἄλφοι, εὗροι παρ' ὁμήρῳ· οἷον, ὑμῖν μυρίον ὦνον ἄλφοι, ὅ ἐστιν εὑρήσει· ἀφ' οὗ καὶ ἀλφεσίβοια ἡ βόας ἀλφοῦσα· λόγῳ προικὸς, διὰ κάλλος· ἐν οἷς ἰστέον ὅτι, τὸ μὲν ἄλφοι κατὰ τὸ ἐδδούπησα, ἔδδουπον· ἐκτύπησα, ἔκτυπον· ἐχραίσμησα, ἔχραισμον γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ ἀλφήσω, ἀφ' οὗ ἀλφηστής. Ἀλφὸς, πάθος τι, παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροιὰν, ἀλλοφανής τις ὤν· ὁ ἀλλοιοφανὲς τὸ χρῶμα ποιῶν.

Ἀλφοὺς, λευκοὺς ἢ λευκάς. Ἀλφὸς, παρὰ τὸ ἀλλοφανής τις εἶναι· σημαίνει δὲ τὸν λεπτόν. Ἀλχηρὴς ὕπνος· ἀηδὴς, οὐκ ἔχων χαράν. Ἀλῶ· ληφθῶ· πιασθῶ· ἀποθάνω. Ἄλωα, τὰ περὶ τὴν σελήνην νεφελώδη· καὶ ἀλῶα, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας· ἑορτή ἐστιν ἀττικὴ τὰ ἀλῶα ἥν φησι φιλόχορος ὀνομασθῆναι, ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς ποιεῖσθαι περὶ τὰς ἅλως· ἄγεσθαι δὲ αὐτήν φησιν ἐν τῷ περὶ ἑορτῶν, ποσειδεῶνος μηνός. Ἀλωάς, τὰς ἅλως· ἢ ἀλωνίας· καὶ ἀλωὰς ἱερὰς ὀνομάζει ὅμηρος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἀνειμένας εἶναι τῇ δήμητρι· οἷά τινα τεμένη, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὸ ἐπωφελεῖα εἶναι ἀνθρώπων· οὕτω γὰρ πόλεις ἱερὰς φησιν, ὡς ἀνθρώπων οὔσας φυλακτικάς, καὶ διὰ τὸ τεθείας τινάς· ἀλωὴ δὲ οὐ μόνον ἡ φυτοφόρος γῆ, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ πατεῖται ὁ πυρός· ψιλοῦται τῆς λέξεως ἡ ἄρχουσα, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν κατ' ἀλωάς· καὶ γράφουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν τούτου παραλήγουσαν σὺν τῷ ι, διὰ τὸ γίνεσθαι φασιν, ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ τὸ συντρίβω· ἢ ἐκ τοῦ ἀλοῶ, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. Ἀλώβητοι, ἀνύβριστοι· ἀβλαβεῖς· ἀμώμητοι. Ἀλῶ, ἐν τῷ ὑποτακτικῷ, οὕτω κανονίζεται· ἀλόω καὶ παράγωγον ῥῆμα, ἄλωμι· συζυγίας τρίτης τῶν εἰς μι. ἔστι δὲ ἄχρηστον, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἥλων ἄχρηστον· καὶ ἀττικῶς ἑάλων εὔχρηστον· ἡ μετοχὴ ὁ ἀλοὺς τοῦ ἀλόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ἀλῶ· ἀλῷς· ἀλῷ· καὶ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ὅθεν ἀλήτης. Ἀλώη· ἄλωμι, ἀλώσω, ἄλων, ἀλοὺς ἀλόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν ἀλῶ, ἀλῷς, ἀλῷ· καὶ ἀλώη προσθήκῃ τοῦ η· ἀλώη δὲ ἐκ τοῦ ἀλοὺς ἀλόντος ἀλοίη γίνεται ἀλώη, κατὰ ἔκτασιν συνήθη· ὁμοίως τῷ δοὺς δόντος, δοίην δώην· πλείων δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ χρῆσις τοῦ ἀλοίη, ὥσπερ καὶ τοῦ δοίη. Ἀλωὴ, τέσσαρα σημαίνει· κυρίως μὲν γὰρ ὁ ἀμπελόφυτος τόπος· ὡς κατὰ πολὺ λώων τοῦ ἁπλῶς πεδίου· λέγεται ἀλωὴ καὶ ὁ δενδροφόρος τόπος, ἐπεὶ δευτέρως καὶ αὐτὸς λώων τῆς ἁπλῶς γῆς· ἀλλὰ καὶ ὁ λαχανοφόρος τόπος ὁμοίως· καὶ αὐτὸς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· ἀλωὴ δὲ καὶ ἡ ἅλως· καὶ ἀλωὴ, τριχῶς· ἡ σιτοφόρος γῆ, καὶ ἡ δενδροφόρος, καὶ ἡ ἀμπελόφυτος· διὸ ὁ ποιητὴς ἀλωῆς εἰπὼν, ἐπήγαγε καὶ οἰνοπέδοιο, ἵνα μὴ ἀσαφὴς ἡ λέξις ᾖ. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἀλωὴ ποτὲ καὶ ἡ ἅλως, ἐκ τοῦ ἀλοιῶ τὸ τύπτω καὶ συντρίβω, ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω· ἔνθα τρίβονται οἱ καρποί. Ἀλωϊάδας· τὴν περὶ τούτων ἱστορίαν καὶ ὅμηρος οἶδεν· ἐρατοσθένης δὲ γηγενεῖς αὐτούς φησι· διὰ δὲ τὸ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τῆς ἀλωέως γυναικὸς, μυθευθῆναι ὡς ἀλωέως εἰσὶν υἱοί· ἡσίοδος δὲ, ἀλωέως καὶ ἰφιμεδείας κατ' ἐπίκλησιν· ταῖς δὲ ἀληθείαις, ποσειδῶνος καὶ ἰφιμεδείας αὐτούς, καὶ ἄλον πόλιν αἰτωλίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἐκτίσθαι· ἧς ὅμηρος μνημονεύει· οἵ τ' ἄλον εἶχον. Ἀλώῃ, κρατηθῇ· ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον ἐν τῇ παραληγούσῃ, ἔστι γὰρ ἐὰν ἀλῶ, ἐὰν ἀλῷς, ἐὰν ἀλῷ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, γίνεται ἀλώῃ· ὥσπερ ἐὰν στῶ στῇς στῇ, στήῃ ἐπ' ὠκυρρόῳ ποταμῷ· καὶ ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ, φήῃ· δύναται καὶ τὸ ἀλώῃ· μὴ ἔχειν τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν λήγουσαν· ἵνα εἴπωμεν αὐτὸ ἀπὸ τρισυλλάβου· ἐὰν ἀλώω, ἐὰν ἀλώῃς, ἐὰν ἀλώῃ. Ἀλῶμαι, τὸ πλανῶμαι· ἀφ' οὗ καὶ ἄλη ἡ πλάνη· καὶ ἀλύειν, τὸ ἔν τινι χρείᾳ γενόμενον τινὰ ἀπορεῖν· καὶ ἀλύουσα κόμη, ἡ ἀτακτοῦσα καὶ πλανωμένη. Ἀλῶναι, ἄλωμι· ἀλώσω· ἥλων· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἥλωμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλῶναι· καὶ ἀλῶναι, ἀπολέσθαι· ἀποθανεῖν· ἐνδεθῆναι· ληφθῆναι.

Ἀλωνάκη, ἀνάλωμα· χαλκιδεῖς. Ἀλωὴν· μετὰ τοῦ ι παραδιδόασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ τὸ συντρίβω· ὥστε ψιλοῦσθαι οὕτω τὴν ἀλωήν· ἐν μέντοι τοῖς ἀππίωνος καὶ ἡροδώρου κεῖται, ἐν τῷ νεοαρδέα ἀλωὴν κατὰ τὴν φ ῥαψῳδίαν· ὅτι ἀλωὴ εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἅλωνα· εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἀμπελόφυτον γῆν. Ἀλώνητα, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα· τοὺς γὰρ ἅλας διδόντες τοῖς θραξὶν, ὠνοῦντο τὰ ἀνδράποδα. Ἀλωνίζουσα, ἐν ἅλωσι διάγουσα. Ἀλωπά, ἡ ἀλώπηξ. Ἀλωπεκίδης, πανοῦργος. Ἀλωπεκεία, νόσος ἡ περὶ τὴν κεφαλήν· ἣ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἀλωπέκεος, ἄμπελος οὕτω καλουμένη· καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς οἶνος. Ἀλωπεκὴ, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος· ὁ δὲ δημότης, ἀλωπεκεύς· καὶ ἀλωπεκῆθεν· πόθεν δὲ ὠνομάσθησαν, φιλόχορος ἐν τρίτῳ δηλοῖ. Ἀλώπηξ, καὶ κλίνεται ἀλώπεκος· σεσημείωται ὅτι ἔτρεψε τὸ η εἰς ε ἐν τῇ γενικῇ· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, τὰ εἰς ηξ θηλυκά, οὐ φαίνεται παραληγόμενα τῷ ω, διὸ οὐκ ἀντίκειται· ἀρσενικὸν γάρ ἐστιν· ἐπεὶ οὖν τὸ ἀλώπηξ θηλυκόν ἐστι παραληγόμενον τῷ ω, εἰκότως ὡς παραλλάξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, παρήλλαξε καὶ κατὰ τὴν κλίσιν· λέγεται καὶ ὁ ἀλώπηξ· καὶ ἀλώπηξ, ὄρχησίς τις καὶ ἀλωπεκίαι μώμων, ὡς σοφοκλῆς· ὅπερ ἐστὶν ἐν σώματι, πάθος γενόμενον. Ἀλωπεκία, πάθος ψιλωτικὸν τῶν τριχῶν καὶ τῶν γενείων· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἀλώπεκος· ἥ τις ἔνθα ἂν οὐρήσῃ, τὸν τόπον ἄκαρπον ποιεῖ· ξηραίνουσα καὶ τὴν προϋπάρχουσαν βοτάνην, καὶ ἑτέραν ἀναβλαστῆσαι οὐ συγχωρεῖ· τινὲς δὲ λέγουσιν ἀλωπεκίαν, τὴν περὶ κεφαλαίαν. Ἀλωπεκόννησος, πόλις μία τῶν ἐν χερρονήσῳ. Ἀλωπεκίαι, αἱ τῶν ἀλωπέκων καταδύσεις. Ἀλωπεκίδες, εἶδος κυνῶν. Ἀλωπεκίζειν, ἀπατᾶν· πανουργεῖν· κολακεύειν. Ἀλωρῆται, οἱ τοὺς ἅλας φυλάσσοντες. Ἅλως, τῆς ἅλω κλίνεται ἀττικῶς· καὶ ἅλως, τὸ ἀλώνιον, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων ἀλοίωσιν καὶ συντριβήν· καὶ ἅλως ἔτι, ἡ τοῦ ἡλίου, ἢ σελήνης περιφέρεια. Ἁλοὺς, κρατηθείς. Ἁλώσιμα, καταληπτά. Ἁλώσιμον, τὸ ληφθῆναι δυνάμενον.

Ἅλωσις, καὶ ἁλωτὸς, καὶ ἀνάλωτος, κυρίως ἐπὶ τῶν κρατουμένων ἐν πολέμῳ λέγεται, ἢ μὴ κρατουμένων· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως κρατουμένων· καὶ ἅλωσις, ἐρήμωσις· πόρθησις· Ἁλώσεως, ἀπωλείας· θανάτου. Ἁλώσεται, ληφθήσεται· πολεμηθήσεται. Ἁλώσεσθαι, παραδίδεσθαι. Ἁλοσομένην, ἀπολουμένην. Ἄλωστοι, ἄρραφοι. Ἀλώσω, ἀναναλώσω. Ἁλωτὸν, ληπτόν· ἁλωτὸν γὰρ λέγεται, τὸ δυνάμενον ληφθῆναι· καὶ δυσάλωτον, τὸ δυσκόλως ἔχον ληφθῆναι· οἷον ὁ αἰχμάλωτος, ὁ διὰ τῆς αἰχμῆς ληφθείς· καὶ ἀνάλωτος, οὗ οὐ δύναταί τις ἐπιλαμβάνεσθαι· ἄλωτον δὲ τὸ πεπηγανισμένον, οὐδέποτε λέγεται. ὀρειάλωτον δὲ, τὸ ἐν τῷ ὄρει πεπηγανισμένον, τοῦτο παρὰ τὴν συνήθειαν εἴρηται· οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἁλῶ, τοιαύτη γίνεται σύνθεσις. Ἀλωφοὺς, λευκούς.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

μα, χρονικὸν ἐπίρρημα παρὰ τῷ ποιητῇ· τὸ δὲ ὁμοῦ, τοπικόν· οἷον, σόλων ἅμα μὲν ἐγένετο ἀναχάρσιδι τῷ σοφῷ σκύθῃ· ὡς τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμάσας· ὁμοῦ δὲ, οὐκέτι· οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγενήθη τόπῳ. λέγει δὲ καὶ ὅμηρος· Ἔνθα δ' ἅμα, οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν. ἤγουν, ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ· καὶ οὕτω μὲν χρονικὸν τὸ ἅμα· τόπον δὲ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, ἐν τῷ ὁμοῦ ἐτρεφόμην· καὶ ὁμοῦ πίνακας τε νεῶν, καὶ σώματα φωτῶν. ἤγουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. καὶ ὁμοῦ ἔχων ὠκέας ἵππους, ἤγουν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἔσθ' ὅτε δὲ τὸ ὁμοῦ, καὶ ἐπὶ χρονικοῦ φασὶν ἐπιρρήματος τίθεται· ὡς τὸ Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς ἀχαιούς· καθά φησιν ἀσκληπιάδης· ἀλλὰ μὴ ἄρα τις εἴπῃ καὶ ἐνταῦθα τὸ ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἤγουν ἐν τῇ τροίᾳ· καὶ παυσανίας δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς τὸ μὲν ἅμα χρονικόν· τὸ δὲ ὁμοῦ καὶ χρονικὸν καὶ τοπικόν, παρατίθησι καὶ ὅτι ἁμαμηλὶς σῦκον τὸ ἅμα μήλῳ ἀνθοῦν, καὶ μῆλον ἁμάσυκον, τὸ ἅμα σύκῳ ἀνθοῦν. ἕτεροι δέ φασιν ἁμαμηλὶν τοὺς ἀπίους παρὰ ἀττικοῖς λέγεσθαι· καὶ ἁμαδρυάδας φασὶ νύμφας, αἳ ἅμα δρυσὶ γίνονται, καὶ ἀπογίνονται· καὶ ἅμα, κατὰ χρονικὴν ἴσην γένεσιν λέγεται· οἷον, ἅμα ψυχὴ καὶ σῶμα. καὶ κατὰ τὸ ἀντιστρέφον· οἷον ἅμα ἥμισυ, καὶ διπλάσιον. καὶ ἅμα διπλάσιον, καὶ ἥμισυ· καὶ κατὰ τὸ διῃρημένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους· ἅμα ἐκ τοῦ ζώου, τὸ λογικὸν καὶ ἄλογον· ἅμα· καὶ ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, ἐπιρρήματα ἀθροιστικά, δοτικῇ συντάσσονται. οἷον ἐγὼ ἅμα τῷ ὀρέστῃ ἐποίησα. Ἄλλως. Ἅμα, δημοσθένης ἐπὶ τοῦ εὐθέως καὶ παραχρῆμα ἔταξε· παρὰ τὸ θαμά· καὶ ἀποβολῇ τοῦ θ' ἅμα· τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀποτελεῖται χρόνον· τὸ δὲ θαμά, ἐστὶ θαμός· ἐξ οὗ τὸ θαμειὸς, ὡς ἀδελφὸς, ἀδελφειός. τὸ θηλυκὸν, θαμειά· τοῦ οὐδετέρου ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, θαμά· καὶ τὸ ἐπίρρημα, θαμά· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ θαμὺς θαμειός· ἀφ' οὗ τὸ, θαμέες γὰρ ἄκοντες. Ἁμάδιος, ἁμάδαν τὴν ναῦν αἰσχύλος· ἐπιρρηματικῶς, ἅμα τῷ προσελθεῖν· ἀπὸ τοῦ ἅμα ἁμάδιος παράγωγον, διὰ τοῦ διος· καὶ πολὺς ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ. Ἀμάδοκος· ἰσοκράτης φιλιππικῷ· δύο γεγόνασιν οὗτοι πατὴρ καὶ υἱός· ὃς καὶ φιλίππῳ συμμαχήσων, ἦλθεν εἰς τὸν κερσοβλέπτην πόλεμον· ἀμφοτέρων μέμνηται θεόπομπος, ἐν πρώτῳ τῶν φιλιππικῶν.

Ἁμαδρυάδας, νύμφας μνησίμαχός φησι, διὰ τὸ ἅμα ταῖς δρυσὶ γεννᾶσθαι. ἢ ἐπεὶ δοκοῦσιν ἅμα ταῖς δρυσὶ φθείρεσθαι, νύμφαι ἁμαδρυάδες λέγονται. Ἁμάδρυα, κοκκύμηλα· σικυώνιοι. Ἁμαξακάρινον, ἅμαξα. Ἁμαξακάραν, τὸ πολεμεῖν πέρσαι. Ἁμαξανίδες, αἱ μηλέαι. Ἀμαζόνες· καλοῦνται οὕτω, ἢ παρὰ τὸ πηροῦν τὸν ἕτερον τῶν μαζῶν, οἱονεὶ μονόμαζοι, ὡς ἂν μὴ ἐμποδίζοιντο ἐν τῷ τοξεύειν, εἴγε παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ τῶν τοξευόντων. Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασε· τόξῳ δὲ σίδηρος. ἢ παρὰ τὸ τὰ πολλὰ μὴ χρῆσθαι μάζαις· κρέασι δὲ, καί που καὶ χελώναις, ὡς αἱ ἱστορίαι φασί, καὶ σαύραις καὶ ὄφεσιν. ὅτι δὲ τὸ α σημαίνει ποτὲ καὶ μένωσιν, δῆλον ἐκ τοῦ ἁπλοῦ. ὅπερ ἐστὶ μόνον πέλον, εἴρηται· ὡς οἷον ἀπέλιον, ἤγουν ἓν πέλον· ἀμαζόνες δὲ ἄρεως μυθεύονται ἀπόγονοι εἶναι, καὶ ἁρμονίας νύμφης ναΐδος. ἐλέγοντο δὲ, καὶ ἐπὶ πυριπνόων ἵππων ὀχούμεναι, ἀσίαν τε τὸ πρῶτον καταδραμεῖν, καὶ τὴν φρυγίαν, ἡγουμένων αὐταῖς τῆς στρατηγίας μελανίππης καὶ ἑτέρων τινῶν· ἐπιφανεῖς δὲ ἱστοροῦνται ἀμαζόνες ἀντιόπη, καὶ ἱππολύτη ἡ θησέως ὕστερον γυνή· αὐτόπη, αἴνεια, ἀνδρομάχη, γλαύκη, πενθεσίλεια· ὅτι δὲ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκ νηπίων πᾶσαι ἀμαζόνες ἐπεκαίοντο, διὸ καὶ ἀμαζόνες ἐλέγοντο, καὶ ἡ τοῦ γεωγράφου ἱστορία δηλοῖ. Ἀμαζὼν, μία τῶν ἀμαζόνων· ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς διοκλέα, περὶ τῆς ἀθήνησιν αὐτῆς ἀφιερώσεως ἱστορεῖ. Ἀμάν, ἑβραϊστὶ σημαίνει τὸ βαβαί· συριστὶ δὲ καὶ ἑλληνιστί, σύγχυσιν.

Ἀμαθαίνει, ἄγνωστός ἐστιν. Ἀμαθαίνω, ἀγροικίζομαι· ὅθεν ἀμαθὴς, καὶ ἀμαθία. Ἀμαθεί, ἀδιδάκτως. Ἀμαθέστερος, καὶ ἀμαθὴς, ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος, ἀκόσμητος· οὕτω πλάτων. τάττεται δὲ ἐπὶ τοῦ δυσμαθοῦς, καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ μαθόντος, φύσει δὲ ἐπισταμένου. Ἀμαθὴς, ἀδίδακτος· ἀμύητος· Ὁ δὲ ἀκούει ταῦτα· καὶ μὴ ὢν ἀμαθὴς οἰωνῶν, τὸν παῖδα ἐπανάγει καὶ τρέφει ὡς γνήσιον· ὁ δὲ ἰουστῖνος, ἀμαθὴς ἦν γραμμάτων ἁπάντων, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον ἀναλφάβητον· καὶ ἀμαθὴς, σκαιὸς, καὶ βίαιος. Ἀμαθία, ἀντὶ τοῦ ἀναισθησία παρὰ πλάτωνι. Ἀμάθοιο, τῆς πεδίου κόνεως. Ἄμαθος, ἡ μεσόγειος ἄμμος· ἀπὸ τοῦ ψάμαθος ἀποβολῇ τοῦ ψ, ἢ ἄμυθός τις οὖσα· τουτέστιν ἀνεπίγνωστος· ἣν οὐκ ἔστιν ἀριθμῆσαι· ψάμμος δὲ λέγεται, ἡ περιθάλασσα. Ἀμαθύνας· ἀφανίσας. Ἀμαθύνει, ἀντὶ τοῦ λεπτύνει ὡς εἰς ἄμαθον· καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασιν, εἰς κόνιν πεδιάσιμον· καὶ ἀμαθύνει παρὰ τὴν ἄμαθον, τὸ κόνιν ποιεῖν· καὶ ἀμαθύνει, τὸ ἀφανίζειν καὶ φθείρειν. Ἀμαία, ἡ δημήτηρ· ἀζησία δὲ ἡ κόρη. Ἀμαιμακέτην χίμαιραν, ἤτοι ἄγαν μαιμῶσαν, ἢ περιμήκετον· ἐκ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ μάκος δωρικοῦ, ὃ δηλοῖ τὸ μῆκος, τῆς μα συλλαβῆς παρεντεθείσης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· καθ' ὁμοιότητα τοῦ παιπαλόεις, καὶ τοῦ παιφάσσειν, καὶ τῶν ὁμοίων· καὶ ἀμαιμάκετος ἱστὸς, ὁ πάνυ μέγας καὶ ὡς εἰπεῖν ἀμάκετος· ἤτοι ἄγαν μακρός· τῆς μαι συλλαβῆς ἐξ ἀναδιπλασιασμοῦ μὲν οὔσης, ἐκταθείσης δὲ κατὰ τὴν τοῦ διχρόνου ἔκτασιν· καὶ ἀμαιμάκετος, ἀκαταπόνητος· κατὰ δέ τινας, ἀμαιμακέτην τὴν φοβεράν· παρὰ τὸ μαιμάω, μαιμάκετος· ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν ἀμαιμακέτην· οἷον πρῶτον μὲν ῥα χίμαιραν ἀμαιμακέτην· ἢ παρὰ τὸ τὴν μάχην, ἀμαιμάχετος καὶ ἀμαιμάκετος. Ἀμάκιον, ἄβαξ λάκωνες. Ἄμακις, ἅπαξ κρῆτες. Ἀμακρίλα

δας, εἶδός τι μεσπίλου ἐν Ἰταλίᾳ γινόμενον, παρ' Ἱπποκράτει. Ἀμάλαι· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἅλα. Αἰσχύλος, Πρωτεῖ σατυρικῷ. Ἀμαλδῦναι, τὸ διὰ τοῦ πυρὸς ἀφανίσαι. ἀπὸ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω. ὁ μέλλων, μαρῶ. ἀφ' οὗ τὸ μαραίνω. καὶ στερήσει τοῦ α, ἀμαρῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ, ἀμαλῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν, ἀμαλύνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ἀμαλδύνω. ἢ τὸ ἀπαλῶς ἀφανίσαι. ἢ τὸ ὁμαλίσαι παρὰ τὴν ἄμμον. οἷον, ἄμμος ἀμμῶ. ὡς δοῦλος δουλῶ. οὕτως ὡρίων.

Ἀμαλδύνειν. λέξις μέν ἐστι ποιητική. πεζῷ δὲ λόγῳ δύσχρηστος. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀμαλὸν ὃ δηλοῖ, τὸ ἁπαλόν. πλεονασμῷ τοῦ δ. ὅθεν καὶ ἀμαλάπτειν παρὰ Λυκόφρονι, τὸ οἷά τι ἁπαλὸν καὶ εὔφθαρτον ἀφανίζειν. ὡς δηλοῖ τὸ ἐμάλαψε καρχαρος κύων. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ, ἄρν' ἀμαλὴν ἐν συναλοιφῇ. ἤγουν, τὴν ἀμαλὴν, ἤτοι ἁπαλὴν ἄρνα. τινὲς δὲ ἐκεῖ ἄρνα φασὶ μαλὴν ἐντελῶς ἐν δισυλλαβίᾳ. ὅθεν καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ μαλοπάρηος. καὶ μαλερὸν, τὸ εὔφθαρτον, διὰ ἁπαλότητα. ἢ τὸ μαραντικὸν τῶν ἁπαλῶν σωμάτων. ἢ τὸ σκληρὸν κατὰ ἀντίφρασιν. τὸ δὲ τοιοῦτον δισύλλαβον μαλὸν, πλεονασμῷ τοῦ α γίνεται καὶ αὐτὸ, ἀμαλόν. ἐξ οὗ, τὸ ἀμαλδύνειν παράγεται. Ἀμαλδυνόμενον, ἀφανιζόμενον· μαραινόμενον. Ἀμαλεκύδαλος, ὁ θόρυβος. Ἀμαλὴν λέγει Ὅμηρος, ἢ τὴν ἁπαλὴν ἢ τὴν μαλωτὴν τριχώδη. κατὰ τοὺς παλαιούς. ὧν τινὲς καὶ μαλὴν δισυλλάβως γράφουσι. τὸ μαλὸν δὲ καὶ ἡ ἀμαλή τι σημαίνει, ἐξ ὧν καὶ τὸ ἀμαλδύνειν πλεονασμῷ τοῦ δ, ἡ Ἰλιὰς δηλοῖ. Ἀμαλή. ἁπαλὴ νέα εἰ ὀξύνοιτο. ἢ δράγματα παροξυνόμενον.

Ἀμάλθακτος, ἀνένδοτος. Ἀμαλθάκτοις, σιδηροῖς. σκληροῖς. ἀμαλάκτοις. Ἀμάλθεια. ἡ τροφὸς τοῦ Διός. εἶναι γὰρ αὐτήν φασιν ἀμαλακιστίαν. ὅθεν καὶ πεπλάσθαι τὸ ὄνομα, παρὰ τὸ μὴ μαλάσσεσθαι. διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἡρακλέα καρτερικώτατον γινόμενον, ἔχειν αὐτῆς τὸ κρέας ἐμυθολόγησαν. Ἀμαλθείας κέρας, διὰ τὸ πάντων ἐπιτυγχάνειν. ἐπειδὴ οἱ εὐχόμενοι τῇ οὐρανίᾳ αἰγὶ, ἐπιτυγχάνουσιν. ἢ ὅτι Ἑρμῆς Ἡρακλεῖ ἔδωκε τὸ κέρας, ὅταν τὰς Γηρυόνου βοῦς ἔμελλεν ἐλαύνειν. Ἀμαλθεύει, πληθύνει· πλουτίζει. ἢ τρέφει. Ἀμαλκιεῖν, τὸ μὴ ῥιγοῦν. Ἀμάλλα, ἡ δέσμη τῶν σταχύων, ἢ ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τοῦ σίτου. παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίσθαι ταῖς χερσὶ, τὴν τοῦ σίτου μετὰ τῶν σταχύων καλάμην. Ἀμαλλεύειν, δραγμεύειν. καὶ ἀμάλλιον χοινίον, ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀμάλλας. Ἀμαλλοῖ, ἀφανίζει. Ἄμαλλοι, φυτὰ σικύων, ἢ τῶν ὁμοίων. Ἀμαλλόν, ἰσχυρόν. Ἀμαλλοδετῆρες παρ' Ὁμήρῳ, οἱ τὰς ἀμάλλας δεσμοῦντες. ἀμάλλη τὸ ὑπ' ἀγκάλην σύμπλεγμα τῶν δραγμάτων. ἅπερ οἱ δραγματεύοντες παῖδες παρεκόμιζον. ἀπὸ ταύτης τῆς ἀμάλλης, καὶ Δημήτηρ ἀμαλλοφόρος, ἣ ἔθυον Ἀθηναῖοι. ἀμάλλαι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, δράγματα σίτου, παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χερσὶ τοὺς στάχυας. ἢ παρὰ τὸ ἀμᾶσθαι, ὅθεν φασὶ καὶ ἀμαλλεύειν, τὸ δραγματεύειν. καὶ ἀμάλλιον χοινίον τὸ καὶ οὐλόδετον, ἐν ᾧ δεσμοῦσι τὰς ἀμάλλας. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸ ἀμᾶν, ἐκ τοῦ ἅμα παράγουσιν. ἵνα δηλοῖ τὸ ὑφ' ἓν πολλὰ ἕλκειν. ἑτέρωθι δὲ φέρεται καὶ ταῦτα. ἀμάλλιον, ὃ νῦν τινὲς οὐλόδετον. οἱ δὲ ὡρέδεσμον τὸν ἐκ τῆς καλάμης στρεφόμενον δεσμὸν, ᾧ δεσμοῦσι τὰ δράγματα καὶ τὴν ἐκ τούτων συγκειμένην ἀμάλλαν. ἀμάλλαι γὰρ αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων ἀγκαλίδες. Ἄμαλλος, πέρδιξ· πολλυρήνιοι. Ἀμάλλως, μετρίως· εὐκόλως· ἀσθενῶς· ἀπλῶς. καὶ ἀμαλλὸν, ἁπαλὸν, ἀσθενῆ, Εὐριπίδης Ἡρακλείδαις δηλοῖ. Ἅμματα, χοινία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοῖς τρόποις ἀπὸ τοῦ ἐν Κασίῳ Πηλουσιωτῶν. οἳ φυσικῇ τέχνῃ, ἅμματα ἔπλεκον, δοκοῖς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. Ἀμαμαξὶς, ἡ ἀναδενδράς. παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἡ συνδεδεμένη. ἀναδεσμοῦνται γὰρ αἱ ἀναδενδράδες. Ἀμάμυξ, ἄμπελος ἢ γένος σταφυλῆς. εἴρηται δὲ ἐπὶ χωλοῦ τινὸς, δυσὶ βακτηρίαις ὑπὸ τὰς μασχάλας ἐρειδομένου, καὶ ἐκκρεμάμενον ἔχοντος τὸν πόδα ὡς βότρυν. Ἀμᾶν, τὸ θερίζειν. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ἐπισπᾶν. οἷον, ἀμασπᾶν. Ἀμάξαι, ἁμάξαι.

Ἀμάνδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ. παρὰ τὸ ἀμαλδύνω, ἀμάλδανον. τὸ ἀφανὲς καὶ ἀφανιζόμενον. καὶ καθαιρέσει ἀμάνδαλον. Ἀμάνορες, ἐνδεῖνες. Ἠλεῖοι. Ἄμαντες. οἱ περὶ Ἐλεφήνορα μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, διέβησαν εἰς τὴν Ἤπειρον καὶ ᾤκησαν παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη. ἔκτισαν δὲ Εὔβοιαν. ὅθεν Ἄβαντες ἐκλήθησαν. Ἀμάντευτος, ὁ μὴ μαντευόμενος, καὶ περὶ οὗ οὐ μαντεύεταί τις. ὥσπερ ἀθέατος, καὶ ἄπρατος. Ἄμαντοι, ἔθνος ἠπειρωτικόν. Ἀμαξάων, ἀμαξῶν. Ἄμαξα, παρὰ τὸ ἄγω ἄμαξα. ἔστι καὶ Ἄμαξα χωρίον Βιθυνίας. ὁ χωρίτης Ἀμαξίτης. Ἀμαξεία, ὁ τῶν ἀμαξῶν φόρτος. Ἀμαξεὺς, ζευγηλάτης. Ἀμαξιτὸς, ἡ δημοσία ὁδός. Ἀμαξαντεία, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος. ὁ φυλέτης, Ἀμαξαντεύς. Ἀμαξίποδες, τῆς ὑποστηρίας τὰ εἴδη, τὰ τοῖς ἄξοσι προστιθέμενα τοῖς στρεφομένοις περὶ αὐτά.

Ἀμαξὶς, τὸ μικρὸν ἀμάξιον. ἢ πλακοῦντος εἶδος. καὶ ἀμαξὶς, ἔτι γένος σταφυλῆς ἀπὸ ἀναδενδράδος. Ἀμαξιτὸν, ὁδὸν δημόσιον, καὶ ἀμάξαις διαπορευτήν. Ἀμαξιτὸς, ἀμάξαις διοδευτός. καὶ Ἀμαξιτὸς, τὸ πολίχνιον τῆς Τρωάδος. ὁ πολίτης, Ἀμαξιτηνός. Ἀμαξουργοὶ, καὶ ἀγριοπηγοὶ, εἶδος τεκτόνων. οἳ τὰς ἀμάξας τεκταίνουσι, καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. Ἀμαξουργός, ὁ τὰς ἀμάξας κατασκευάζων. Ἀμάρα, ὁ χετός. ἢ ὑδρορρόα. παρὰ τὸ ἀμαρεῖν τὸ ὕδωρ. ὅτι τὰ φυόμενα πλησίον, οὐκέτι μαραίνεσθαι. ἢ διὰ τὸ παρὰ τὰς αἱμασιὰς ῥεῖν. Ἄμαρ, ἦμαρ. ἡ ἡμέρα. Ἀμάρακος, γένος μύρου. ἀπὸ φυτοῦ ἀμάρακος καλουμένου. Ἀμάραν. αὔλακα. Ἀμάραντον, ἀειθαλές. καὶ ἀμάραντον, ἄσηπτον. Ἀμάραντος, εἶδος φυτοῦ, ἀφ' οὗ στέφανοι πλέκονται. Ἀμαραντὸς, πόλις ἐν Πόντῳ. ὡς δὲ Ἡρωδιανός φησιν ὄρη τῆς Κολχίδος. ἐξ οὗ ὁ Φᾶσις ποταμὸς καταφέρεται. ὅτι δὲ Ἀμάραντα ὄρη ἐστὶ Κόλχων, ἱστορεῖ Κτησίας ἐν δευτέρᾳ. ὁ δὲ Φᾶσις φέρεται μὲν ἀπὸ τῶν Ἀρμενίας ὀρῶν. ὥς φησιν Ἐρατοσθένης. ἐκδίδωσι δὲ εἰς Κόλχους, κατὰ θάλασσαν. Ἀμαραρυγκαὶ, ἀκτῖνες. λαμπηδόνες. ὄψεις. Ἀμαράσαι, αἶσυς· οἱ δὲ, κύνας. Ἀμαργομένη, δρασσομένη. ὑφαιροῦσα. Ἀμαρεῖν. ἀκολουθεῖν. πείθεσθαι. ἁμαρτάνειν. Ἀμάρευμα. ἀθροίσματα βορβόρου. Ἀμαρεύων, διοδεύων. Ἀμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις ὑδρορρόη. παρὰ τὸ ἅμα, ἴσως, καὶ ὁμαλῶς ῥεῖν. ἢ οἷον ἀμαρρόη τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ τῇ ἄμμῃ αἱρεῖσθαι. Ἀμάρησι, πόροις. Ἀμαρία, παρὰ τὸ ἅμα ἄγω. παραγωγῶς τὸ αὐτὸ σημαινόμενον. καὶ ἀμάραι αἱ ἐν τῷ κήπῳ κοιλότητες. Ἀμαρὶς, ὑδρορρόη ὁ χετός. Ἀμαρτάδας, ἁμαρτίας. ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας εὐθείας. Ἁμαρτάνειν. διχῶς μὲν προθέσεως κοινῶς λέγεται καὶ ἀμεταβάτως, καὶ μεταβατικῶς. ἀμεταβάτως μὲν, ὅτε δηλοῖ τὸ πλείω ἀμαρ-

παν ἐργάζομαι· ὡς τὸ ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν. μεταβατικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω, συντασσόμενον γενικῇ· οἷον, ἥμαρ
τον τοῦ σκοποῦ. καθὸ καὶ ἤμβροτες ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπέτυχες· τὸ κοινῶς λεγόμενον ἠστόχησε. μετὰ δὲ προθέσεως
γράφεται ἀττικῶς· μετὰ μὲν οὖν τῆς διά, δηλοῖ τὸ ἀποτυγχάνω· συντασσόμενον γενικῇ, καθὰ καὶ τὸ ἥμαρτον· οἷον, διήμαρ
τε τῆς ἀξίας· μετὰ δὲ τῆς ἐκ, τὸ πταίειν· κυρίως ἐπὶ θεοῦ λεγόμενον· ὃ καὶ ἀμετάβατον· οἷον, ἐξήμαρτεν εἰς θεόν· ἐξύβρισεν
εἰς ἀνθρώπους. Ἁμαρτάνω, ἀλιτραίνω· ἀλιτῶ· πλημμελῶ· καὶ ἁμαρτάνω, τὸ ἁμαρτίαν ποιῶ, καὶ τὸ πταίω, ἀμεταβάτως.
ἁμαρτάνω δέ, τὸ ἀποτυγχάνω, μεταβατικὸν καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἷον ἁμαρτάνω τοῦ σκοποῦ. καὶ τῆς ἀληθείας.
ὁμοίως καὶ ἐξαμαρτάνω τοῦ σκοποῦ· διαμαρτάνω τοῦ ὀρθοῦ· καὶ ἥμαρτον, ἀντὶ τοῦ ἀπέτυχον· καὶ ἁμαρτία λέγεται ἡ ἀπο
τυχία. Ἁμαρτεῖν, γενικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν. ἀποτυχεῖν. Ἅμαρτεν, ἀπέτυχεν.
ἐψεύσθη. Ἁμαρτῆ, ὃ σημαίνει τὸ ἅμα καὶ ὁμοῦ. ἀρίσταρχος ἀποκοπὴν εἶναι βούλεται τοῦ ἁμαρτήδην, καὶ οὐ προσγρά
φει τὸ ι. ἐλέγχει δέ φασιν αὐτὸν ἡ παράδοσις περισπῶσα τὸ αὐτό, καὶ σὺν τῷ ι γράφουσα, τῷ χαρακτῆρι τῶν ἐπιρρημάτων.
Ἁμαρτῆσαι, στερηθῆναι. Ἁμαρτήσαντες, συντυχόντες· ὁμοῦ γενόμενοι· ἢ ὁμοῦ προέμενοι. ὅ ἐστιν ἐκπέμψαντες.
Ἁμαρτήσεσθαι, τὸ δι' ἁμαρτίαν στερηθῆναι. Ἁμαρτητήν, ὁμοῦ προήκοντα δόρατα. εὐριπίδης σκείρωνι. Ἁμαρτία,
ἡ τοῦ καλοῦ ἐκτροπή· εἴτε τοῦ κατὰ φύσιν, εἴτε τοῦ κατὰ νόμον. Ἁμαρτίνοος, ὁ κατὰ νοῦν ἁμαρτάνων. Τὰ ἀπὸ περισπω
μένου ῥήματος γινόμενα, ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ γίνονται, οἷον, μισῶ μισογύνης. φιλῶ φιλόθεος· ἢ διὰ τοῦ ι. οἷον, ἁμαρτῶ
ἁμαρτίνοος· οἰδῶ, οἰδίπους. Ἁμαρτοεπής, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν· ἢ κατὰ νοήματος πιθανότητα· ἢ κατὰ λέξιν καὶ τὰ
περὶ αὐτήν. Ἁμάρτοις, ἀποτύχοις. Ἁμαρτωλοί, οἱ ἑκουσίως ἁμαρτάνοντες, μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀλη
θείας. Ἁμαρτωλόν, πανοῦργον· μοχθηρόν· αἱμύλον. Ἁμαρτῶν, ἀκολουθῶν· ἀγνοήσας. Ἀμαρυγάς, τὰς οἷον συνε
χεῖς κινήσεις· καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς λέγεται ἀμαρίσσειν, ἀπὸ τοῦ τὴν φλόγα συνεχῶς ἀΐσσειν. ὅμηρος ἀμαρυγὰς θηεῖτο
ποδῶν· τὴν κατὰ παράλληλον δηλῶν κίνησιν. Ἀμαρυγή, ἡ λαμπηδών. Ἀμαρυγκέα· ὄνομα κύριον. Ἀμαρυγκυσία,
βοστρυχία. Ἀμάρυγμα, καὶ ἀμαρυγή, λαμπηδών· αἱ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. ἡσίοδος χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.
σημαίνει δὲ καὶ τὰς τοῦ προσώπου ῥυτίδας· αἵτινες εἴρηνται ἀπὸ τοῦ ἀμαυροῦ, διὰ τὸ ἀλαμπεῖς εἶναι καὶ ἀμυδράς. ἢ παρὰ
τὸ ἀμάραις ἐοικέναι. ἤγουν ὀχετοῖς. ὡς γὰρ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ αὗται τὸν ἱδρῶτα μετάγουσιν ἐπὶ τὰ παρ' ἑκά
τερα μέρη τῆς κεφαλῆς· αἱ γὰρ ἐκλάμψεις εἴρηνται, παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγή·
καὶ μάρμαρον· ἀφ' οὗ καὶ μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τοῦ μαρῶ μέλλοντος, γίνεται μαρύσσω. ἐξ οὗ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α,
ἀμαρύσσω· καὶ ἀμάρυγμα· ἢ ἀπὸ τοῦ μαρυγμή, ἀμαρυγμή· καὶ ἀμάρυγμα. Ἀμαρυλλίς, ἡ πορνεία. Ἀμαρύζω, καὶ
ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. Ἀμαρίς, ἄπειρος πόλις. Ἀμαρυσία, ἑορτὴ ἀθήνησιν. Ἀμαρύσσει, στίλβει· λάμπει.
Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω καὶ ἀστράπτω· ἡσίοδος. Ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε. μαίρω, μαρῶ, ἐξ οὗ μαρύσσω. καὶ πλεονα
σμῷ τοῦ α, ἀμαρύσσω. Ἀμὰς χεῖρας, ἤγουν ἡμετέρας χεῖρας. Ἄμας, τὰς πυράμας· ἐργαλεῖά τινα ἐπιτήδεια πρὸς
τὸ ἀνορύττειν. Ἀμᾶσθαι, ἐφέλκεσθαι τὴν γῆν. Ἀμασθαίνει, ἀμαθεῖν· ἔστι δὲ ἀμαθεῖν, τὸ θερίζειν. Ἁμασυκάδες,
οἱ σὺν τοῖς σύκοις γινόμενοι ἄπιοι. Ἄμασος, ὁ ἀμάστητος· ὡς ἄπαστος, ὁ ἄγευστος. Ἀματίζει, ἀναφυρᾷ. Ἀματίς,
ἅπαξ ταραντῖνοι. Ἀματρῖσι, σύντυρις. Ἅμοτον, ἀντὶ τοῦ ἀμότως, καὶ ἀκορέστως. Ἀμάτορος, μητέρα μὴ ἐχούσης.
Ἁματροχίαι, αἱ ὁμοδρομίαι. ἢ μᾶλλον, αἱ ὁμοῦ συμβολαὶ τῶν τροχῶν κατά τινας. Ἁματροχόωντα, ἀντὶ τοῦ
ἀκολουθητικόν· δυνάμενον ἅμα τινὶ τρέχειν. γράφεται δὲ ὁμοτροχόωντα· τουτέστιν, ἐν τῷ συμπορεύεσθαι, καὶ τρέχον
τά ποτε. Ἀμαυρῇ γλώσσῃ, ἡσύχῳ. Ἀμαυροῖ, ἀναιρεῖ· μαραίνει. Ἀμαυρόν, σκοτεινόν. ἀπὸ τοῦ ἅμα ταῖς αὔραις
φερόμενον· ὅμηρος προσέφη, εἴδωλον ἀμαυρόν. Ἀμαυρούμενοι, σκοτιζόμενοι. Ἀμαυρώσας, σκοτώσας. Αμαχεί,
ἀμάχως. Ἀμαχητηρία, εἶδος ἀκάνθης. Ἄμαχον λέγεται, τὸ ὑπερφυές, καὶ οὗτινος οὐδὲ μία μάχη καὶ φιλονεικία,
καὶ ἔρις, πέφυκε περιγενέσθαι. καὶ ἄμαχον, δυσκαταμάχητον. πίνδαρος· ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος· καὶ ἄμαχον
τὸ ἀμήχανον, περὶ οὗ τις οὐ δύναται μηχανὴν εὑρεῖν. ὡς καὶ ἄμαχον κάλλος, ἀντὶ τοῦ ὑπερφυὲς λέγεται· ἄμαχον καὶ
τὸ ἀπρόσιτον ὡς πρὸς πόλεμον· ἐξ οὗ καὶ ἄμαχον τὸ ἀνίκητον· ὡς καὶ λιβάνιος τὴν τοῦ ἔρωτος φύσιν, ἄμαχος ὁ θεός, ὡς ἀνί
κητος· ἀντὶ τοῦ ᾧ οὐ δύναταί τις μάχεσθαι. Ἀμάω ἀμῶ, τὸ θερίζω· καὶ ἀμῶ τὸ συνάγω. ἐξ οὗ καὶ ἄμητος ὁ καιρὸς τοῦ
θέρους· ἀμητὸς δὲ ὁ καρπός. καὶ ἀμησάμενοι, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες. σπανιάκις δὲ γράφεται καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς ὅτε
ἀμῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ ἀμώμενος· καὶ ἡ ἐνέργεια. ἤγουν αὐτὸ τὸ ἀμᾶν, ὥσπερ ἄλοητος ὁ καιρός, ὅτε ἀλοῶσι, καὶ ὁ καρπὸς
ὁ ἀλοώμενος· καὶ τὸ ἀλοᾶν· καὶ τρυγητὸς ὁ καιρὸς ὅτε τρυγῶσι, καὶ ὁ καρπὸς ὁ τρυγώμενος, καὶ τὸ τρυγᾶν· ἄροτος δὲ ὁ
καιρὸς ὅτε ἀροῦσι· καὶ τὸ ἀροῦν. δοκοῦσι δὲ ὀξύνεσθαι ὡς νεατὸς ἐπαινετός· νοητός· ἀγαπητός· θεατός· ὑμνητός· καὶ ἁπλῶς
πάντα τὰ εἰς τος ἁπλᾶ ὅσα ἀπὸ τῶν παθητικῶν παρακειμένων περισπωμένων γίνεται συζυγιῶν. αἰτία δὲ οὐ φαίνεται
δι' ἣν ἐπὶ τοῦ δὲ μὲν τοῦ σημαινομένου ὀξυτονηθήσεται, ἐπὶ δὲ τοῦ δε, προπαροξυνθήσεται. Ἀμβαδέως, ἀφροντίστως
ἀπρονοήτως. Ἄμβαινα, ἀνάδενδρα. Ἀμβακεῖν, ἁμαρτεῖν. Ἀμβαλόμεσθα ἔργον, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄλλον καιρὸν παρα
τεινώμεθα. τῆς ἀνὰ προθέσεως δευτέρωσίν τινα δηλούσης παρ' ὁμήρῳ. ὡς καὶ ἐν τῷ, ἀναπαλαίειν, καὶ ἀναμάχεσθαι, καὶ
ἀναψηφίζεσθαι, τὸ μεταψηφίζεσθαι· ἵνα εἴη ἀναβάλλεσθαι, τὸ ὑπερτίθεσθαι τὸ πρᾶγμα. ἐκ τοῦ δὲ τὸ ἀναβαλλώμεθα
ἔργον, σύγκειται παρ' ἡσιόδῳ· καὶ τὸ ἀμβολιεργός, ὃς ἄταις παλαίει. Ἀμβάσεται, ἀπὸ τῆς ἀμήσεως οἱονεὶ σφάξει. σοφοκλῆς
τρωΐλῳ. Ἄμβασις, ἀνάβασις. Ἄμβατος, ἀντὶ τοῦ ἀνάβατος ἐν συγκοπῇ. Ἀμβές, δύσκολον· ἢ ἀβλαβές. Ἄμβη, ἡ
τῆς πέτρας ὀφρύς. καὶ ἄμφη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος. παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι. καὶ ἄμβων, ὁμοίως διὰ τοῦ ω μεγάλου.
καὶ ἄμβη, ἡ ὀφρυώδης ἐπανάστασις παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ ἄμβη, ἡ τῆς ἴτυος ὀφρὺς τῶν κυλλῶν ἀσπίδων. Ἀμβητιῶν,
ἐπιτηδεύων παρεκβάλλειν τινά, τῆς αὐτοῦ ἐξουσίας. Ἄμβικα, χύτρα. κάδον. Ἀμβιοῖ, ἀναπνεῖ· ἀνάζει. Ἄμβροτα,
θεῖα· ἀθάνατα· τεύχεα· ὅπλα. Ἀμβροτεῖν, ἁμαρτεῖν· ἀποτυχεῖν βροτοῦ ὅ ἐστιν ἀνθρώπου, καὶ τὸ κρύπτειν. Ἄμβροτες,

κενῶς ἀποτυγχάνεις. Ἀμβρόπιγνον, ἄκυρον. Ἄμβροτος, ἄφθαρτος· θεῖος· ἀθάνατος. Ἀμβροτίξας, ἀπαρξάμενος·
λάκωνες. Ἄμβροτον, θεῖον· ἄφθαρτον· ἀθάνατον· οὗ βροτοὶ οὐχ ἅπτονται· ἀΐδιον· ἡδύ· λαμπρόν· εὐῶδες· καλόν· καὶ
ἄμβροτα, κεκρυμμένα. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτήσω, ἡμάρτησα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἥμαρτον, καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ β καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ἄμβροτον. Ἄμβροτοι, διότι ἀθάνατοι οἱ θεοί· τῷ ἄμοιροι εἶναι βροτοῦ, ὅ ἐστιν
αἵματος. Ἄμβρυττοι, εἶδος ἐχίνων θαλασσίων· ἀριστοτέλης δὲ αὐτούς, βρύννους καλεῖ. Ἀμβρυχαί, αἱ τῶν χειρῶν ἐμ-
βολαί. Ἄμβων, ἡ τῆς πέτρας ὀφρύς· εὗρον τοῦτο καὶ ἄμβη. Ἀμβώνιον, χωρίον τῆς ζελείας. Ἄμβωνες, αἱ προσα-
ναβάσεις τῶν ὀρῶν. Ἀμεγάλοιτος, ἡ μεγάλως ἀθλία καὶ δυστυχής· οὗτος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ δεινόν·
Ἀμέγαρτος πόνος, ἢ ὁ ἄφθονος ἐκ τοῦ μεγαίρω τὸ φθονῶ· ἢ ὁ πάνυ εἰς μέγα αἰρόμενος· ἢ ὁ ἀφθόνητος διὰ τὴν κάκωσιν·
οὐδεὶς γὰρ φθονεῖ ἐπὶ κακοῖς. Ἀμέθυσος, βοτάνη καὶ λίθος. Ἀμείβεται, παραιτεῖται εὐριπίδης. Ἀμείβεσθαι, ἀπο-
κρίνεσθαι· διέρχεσθαι· καὶ τὸ ἐν μέρει τι ποιεῖν. Ἀμείβειν, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθαι· αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον τὴν θά-
λασσαν ἀμείβοντες· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλάττειν, ὡς παρὰ ἰουλιανῷ· Γραῦς ἐστι, Τιβέριος πολλὰ ἀμείβων χρώματα,
ὥσπερ ὁ χαμαιλέων· καὶ ἀντὶ τοῦ διαβαίνειν· οἷον, πολλοὺς τόπους ἀμείβει, ἀντὶ τοῦ διέρχεται. ἐξαμείβειν δέ, τὸ ἐκ-
φεύγειν καὶ ἀπέρχεσθαι. Ἀμείβομαι, τὸ περιβέβλημαι, καὶ ἀμπέχομαι· καὶ ἀμείβομαί σε λόγοις, ἢ δώροις, ἀντὶ τοῦ ἀπο-
δίδωμι, καὶ ἐκτίνω· καὶ ἀμείβομαι, τὸ ἀντικαταλλάσσομαι καὶ τὸ ἀντιχαρίζομαι, ἐξ οὗ ἀμοιβή· καὶ τὸ ἀνταποκρίνομαι·
ἐνεργητικῶς δὲ τὸ περιπατῶ, ὅπερ καὶ μετὰ προθέσεως γράφεται· οἷον παραμείβει τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· καὶ παρήμει-
ψεν, ἀντὶ τοῦ διέβη. Ἀμείβοντα, ἀλλάσσοντα. Ἀμείβοντες· λέγονται δὲ παρ' ὁμήρῳ, ξύλα τὰ ὑπανέχοντα τὴν στέ-
γην· ἅπερ συνδύο ἐξ ἀποστάσεως τῆς κάτω ἄνω συναγόμενα, ἀντερείδουσιν ἄλληλα· οἷς δεξιῶς εἰκάζει ὁ ποιητὴς τοὺς
ἥρωας, ἀλλήλοις ἐν τῷ παλαίειν ἀντικειμένους· καὶ τὰ μὲν ἄνω, εἰς ἓν ἥκοντας κατὰ τοὺς δοκοὺς καὶ ἐρειδομένους· τὰ δὲ κάτω
διεστῶτα. Ἀμείβου, ἀνταπόδου. Ἀμείβω, τὸ ἀλλάττω· ὡς τὸ ἀμείβω τὸ χρῶμα· ἀμείβω καὶ τὸ πορεύομαι· ὡς τὸ
ἀμείβω τὴν ὁδόν· καὶ ἀντὶ τοῦ διέρχομαι τὸ πορεύομαι· καὶ ἀμείβω, τὸ ἀντικαταλλάσσω, ὡς καὶ ὅμηρος, Πρὸς Τυδείδην διο-
μήδεα τεύχε' ἄμειβεν· ἀμοιβαῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ οὐ νομίσμασιν· ὡς παρ' ὁμήρῳ· Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο φησιν
ἀχαιοί· ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ· ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν· ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν·
ὃ καὶ παθητικῶς παρὰ τοῖς ῥήτορσι γράφεται· οἷον ἀμείβεται τὰ ὤνια πρὸς χρυσίον, ἐπὶ πάθους λαμβανόμενον· ὡς καὶ
παρὰ ἰουλιανῷ· Παρ' ἡμῖν δὲ διὰ τὴν φρόνησιν, ἀμειβομένων πρὸς χρυσίον· καὶ ἀμείβομαι, τὸ περιβέβλημαι, ὡς παρ' εὐ-
ριπίδῃ· ἀμφιτρύχημα δ' ἱμάτια σκότια ἀμείβομαι. Ἀμειδής, στυγνόν· ἀγέλαστον· σκυθρωπόν· καὶ σκοτεινόν. Ἀμειδήτως,
σκυθρωπῶς· μειδιᾶν γάρ ἐστι τὸ γελᾶν. Ἀμείδητον, ἀγέλαστον. Ἀμειλέοις, ἀθλίοις. Ἀμείλικτον, πικρόν· οὐ προ-
σηνῆ· ἄμικτον· ἀπάνθρωπον. Ἀμείνονα, βελτίονα. Ἄμεινον, κάλλιον· βέλτιον· κρεῖσσον. Ἀμεῖναι, πηρωθεῖναι.
Ἀμείρεσθαι, στερεῖσθαι. Ἀμείροντες, στερίσκοντες· ἀφαιρούμενοι. Ἀμεῖς, εὑρήσεις. Ἀμειφθήσεται, ἀλλαγήσεται.
Ἀμείψασθαι, ἀποκρίνασθαι. Ἄμειψεν, ἤλλαξεν. Ἀμειψιρομεῖν, τὸ ἀλλάσσειν τὴν σύγκρισιν, ἢ μεταμορφοῦσθαι.
Ἀμείψιχρον, μεταβάλλοντα. Ἀμειψικοσμίη· ἡ μετακόσμησις. Ἀμειψόμεθα, ἀνταποδώσομεν. Ἀμειψόμεν, ἀντὶ τοῦ
τοῦ καταλλαξόμεν. Ἀμειψιρισμεῖν, μεταμορφοῦσθαι. Ἀμέλγει, ἀντλεῖται τὸ γάλα· αἰτιατικῇ· οἷον ἐγὼ πρῶτος ἀμέλ-
γω τὰς αἶγας. Ἀμελδώ, τὸ στερίσκω· ὥστε δ' ἀμέρδειν αὐγὴ χαλκείη. Ἀμέλεια, καταφρόνησις· ἀμέλεια, καὶ ἀμελία,
ἀμφότερα ἑλληνικά· καὶ γὰρ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Ἀμέλδειν, τήκειν, στερίσκειν. Ἀμελδῆσαι·
ἀφροντιστῆσαι. Ἀμέλει τοιγαροῦν, τὸ λοιπόν· ἁπλῶς, καὶ διὰ τοῦτο βεβαιωτικῶς. Ἀμελητί, χωρὶς βραδυτῆτος· καὶ
ὑπερθέσεως· καὶ ἀμελητί, ταχέως· μελήσεως χωρίς. Ἀμελοῦς γωνία, χωρίον λιβύης. Ἀμελίου, δίκη ζημίου·
Ἀμελῶ, ὀλιγωρῶ· ἀφειδῶ· ἀφροντιστῶ· γενικῇ συντάσσεται· οἷον, οὐκ ἀμελητέον τούτων τῶν πραγμάτων· ἀριστοφά-
νης, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας. Ἀμεμακέτην, ἀκαταμάχητον. Ἄμεμπτος, καὶ ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος· καὶ ὁ μὴ
μεμφόμενός τινι· τῷ δευτέρῳ χρῶνται οἱ ἀττικοί· ὡσαύτως καὶ ἀθέατος ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον, ἢ ὁ μὴ βλεπόμενος
τινί· λιβάνιος· ἀθέατος ἔμεινα μοναχῶν. Ἀμέμφως, ἀμέμπτως· ἀφειδῶς. Ἃ μέν, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλὰ τινὰ μέν,
τινὰ δέ· ὃ καὶ λουκιανὸς λέγει· εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων· λέγει γάρ, Ἔπειτα δὲ καὶ αὐτός, ἃ μὲν προτείνει, δεικνὺς
κατὰ τὴν ὁδόν· ἃ δὲ καὶ παραινῶν. Ἀμενῆσαι, πηρωθῆναι. Ἀμενεῖς, ἀσθενεῖς. Ἀμενηνά, ἀσθενῆ· κατὰ στέρησιν τῆς
δυνάμεως· μένος γὰρ ἡ δύναμις· ἢ ἄψυχα. Ἀμένιτα, τὰ ὑμένια αἰολεῖς. Ἀμένισος, ὁ μὴ δυνάμενος. Ἀμενητί,
χωρὶς τοῦ ἐπιμεῖναι. Ἀμενηνοὶ ὄνειροι παρ' ὁμήρῳ, οἱ φαντασιοῦντες μὴ στερεμνίως τὰ βλεπόμενα, καὶ ὡς εἰπεῖν
μετά τινος μένους· εἴρηται καθ' ὁμοιότητα τῶν ἀμενηνῶν ἐν ᾅδου εἰδώλων· τῶν ἐν τῇ νεκυίᾳ, διὰ τὸ συγγενῶς ἐκεῖνα πρὸς
τοὺς ὀνείρους ἔχειν. Ἀμενήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν· ἡλιόδωρος δέ, ἐπὶ τῶν νεκύων. Ἀμενηνὰ κάρηνα, τὰ ἀδιανόητα
ἀπέδωκεν. Ἀμενηνός, ἀσθενής· λεπτός· μάταιος· ἐκ τοῦ μένος ἡ δύναμις γίνεται ἀμενός ὁ ἀσθενής· καὶ πλεονασμῷ
τῆς νη συλλαβῆς, ἀμενηνός· οὕτω δὲ καὶ νῶ τὸ σωρεύω· καὶ προσθέσει τῆς νη συλλαβῆς ἐν καταρχῇ, νηνῶ· ἐξ οὗ ἐπενήνεον ἐν
κανέοισιν. Ἀμενηνῶν, ἀσθενῶν· καὶ ἀμενήνωσεν, ἀντὶ τοῦ ἀμενηνὸν ἐποίησε, καὶ ἠχρείωσεν. Ἀμένης, σημαίνει τὸν
παῖδα· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος, καὶ κλίνεται ἀμένητος· ὥσπερ ἀμέλης ἀμέλητος, ὄνομα ποταμοῦ· εἰσί τινα εἰς ης ὑπὲρ
δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμετάβολον, καὶ πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου φωνῆεν, μήτε τὸ η, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε
τὸ ω· ἅτινα διὰ τοῦ τος κλίνεται· ἠπιάλης, ἠπιάλητος. Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον ἔσται. Ἀμέραν, τὴν ἡμέραν λέγουσιν οἱ
δωριεῖς· πίνδαρος, Ἐν ἁμέρα φαεινὸν ἄστρον. Ἀμερβές, τὸ μεσονύκτιον· παρὰ τὴν ὀρφνήν· ἀμορφνής, καὶ ἐκλείψει
τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, ἀμερβές· ὡς ἐν τῷ κύφος, κύβος· φερενίκη, βερενίκη· καὶ ἀμορφός, ἀμορβός· ὅ ἐστιν ἀκό-
λουθος· ὁ ἅμα τινὶ ἀκολουθῶν· τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Ἀμοργός, νῆσος. Ἀμεργόν, εἱμαρμένην, κρῆτες. Ἀμέργει, ἀπο-
στερεῖ. Ἀμέρδειν, τὸ ἀμαυροῦν, καὶ ἀποστερεῖν τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι τοῦ βλέπειν· οὗ τὸ ἐναντίον, ζμέρδειν διὰ τοῦ ζ, παρὰ

τοῖς ἀχαιοῖς· ὅ ἐστιν ἀγαυ βλεπόντων ἐν τῷ μερίζειν τὰς ὀπτικὰς δυνάμεις· ὅθεν καὶ σμερδνὸν κυρίως τὸ τῇ ὄψει καταπληκτικόν· Σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον τὸ ζμέρδειν, ἀλλὰ καὶ ἕτεραι πολλαὶ λέξεις ἐν ἀρχῇ προέφερον τὸ ζ· καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ μορίου, τὸ τοιοῦτον ζ δοκεῖ εἶναι ἐν τῷ ζμικρὸν, καὶ ἐν τῷ ζμέρδειν, καὶ ἐν τῷ ζμερδνῷ· καὶ ὡς ἐκ τοῦ μερίζω γίνεται, ἀλλαχοῦ ἱκανῶς δεδήλωται· καὶ ἀμέρδει καπνὸς τεύχεα, ἀντὶ τοῦ σκοτίζει· στερίσκει τοῦ μέρδειν, ὅ ἐστι λάμπειν· ὡς ἐντεῦθεν μὴ δὲ εἶναι καλὰ αὐτὰ, ἀλλὰ κατηκίσθαι· καὶ δαιτὸς ἀμέρδεσθαι, τὸ στερίσκεσθαι· ἀπὸ τοῦ μερίζειν· ἵνα ᾖ ἀμέρδειν, τὸ μερίδος ἀποστερεῖν· καταχρηστικῶς δὲ, ἐπὶ τοῦ στεροῦμαι. Ἀμέρσαι, ἀντὶ τοῦ μερίδος στερῆσαι, τίθεται ἐνίοτε· ἀλλὰ κυρίως ἐπί τε τυφλότητος λέγεται ὡς τό, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε· καὶ ἐπὶ σκοτώσεως, ἤτοι ζοφώσεως· οἷον, ὄσσε δ' ἄμερσεν αὐγὴ χαλκείη· καὶ ἀμέρσαι, ἀμαυρῶσαι· ἄμοιρον ποιῆσαι· καὶ ἄμερσεν, ἄμοιρον ἐποίησεν· ἐστέρησεν. Ἀμέρσης, ἀπὸ τοῦ ἀμέρδω τὸ ἀφανίζω· τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω. Ἀμερσίφρων, βλαβερός.

Ἀμέρυτος, ἀναπόχετος· ἀπλύτητος. Ἀμερφές, αἰσχρόν. Ἀμετάβατα ῥήματα προσηγορεύεται, ὅτι οὐδαμῆ μεταβαίνουσαν εἰς ἕτερον πρόσωπον, τὴν σύνταξιν ἐν τῷ λόγῳ ἔχει· οἷόν ἐστι τὸ ζῶ· τὸ πλουτῶ· τὸ ὑγιαίνω· καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐν γὰρ τούτοις μόνον ἐμφαίνεται πρόσωπον, τὸ τοῦ ζῶντος, ἢ τοῦ πλουτοῦντος· ὅθεν οὐδὲ παθητικὰ τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἔχει· μὴ γὰρ ἐμφαινομένης ἐν αὐτοῖς ἐνεργείας εἰς ἕτερον πρόσωπον, δῆλον ὡς οὐδὲ πάθος δύναται ἔχειν. Ἀμετάβολοις, ἡ προσοῦσα προσηγορία· οὐχ ἑτέρωθεν, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ μὴ μεταβάλλεσθαι προσεγένετο· ἤ τοίνυν τὰ μὲν ἀμετάβολα οὐ μεταβληθήσεται, τῶν ἀμεταβόλων δὲ, τοῦ μ μὲν ἡγουμένου οὐδέ ποτε τὸ σ ἐπὶ τῆς λέξεως ἕπεται· τοῦ δὲ λ καὶ ν σπανιάκις, ὡς τὸ ἄλς, καὶ τίρυνς· τοῦ δὲ ρ, καὶ εἰς πλάτος· ὡς τὸ πόρσω, καὶ πυρσός· διὰ τὸ φωνῆεν τοσ ἔχειν δύναμιν· καὶ μαρτυρεῖ σοι τὸ δασὺ πνεῦμα· ἕλληνες δὲ τὸ τραχυφωνεῖν, ὡς τὸ πολὺ φιλοῦσιν ἐκκλίνειν· διὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας, οὐ προσέθηκαν τὸ σ· αἰολεῖς δὲ τὸ τοιοῦτον οὐ παρῃτήσαντο· καὶ μάλιστα ἐν ὅσοις ῥήμασιν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ ρ ἐκφέρεται, δι' ἣν εἶπον τοῦ ρ δύναμιν εἴλω, ἔλσω λέγοντες· καὶ σπείρω, σπέρσω· καὶ ὄρω, ὄρσω· χρὴ τοίνυν καὶ ἐν τοῖς δὲ τοῖς μέλλουσι τὸ σ νοεῖν, ὡς σπέρσω λεγόμενον αἰολικῶς, οὕτω καὶ κλίνσω· καὶ νέμσω· καὶ τοῦτο μάθοις ἂν, ἐκ τοῦ ἐκλίθην σαφέστερον· τὸ γὰρ τραχυφωνεῖν, μάλιστα πάντων ἑλλήνων ἀττικοὶ φεύγουσι· καὶ δέον ἓν θάτερον τῶν δύο συμφώνων ἀφελεῖν τοῦ ν λέγω καὶ θ, τὸ ν μᾶλλον ἀφεῖλον καταλιπόντες τὸ θ, ἵν' ᾖ δῆλον ὅτι πᾶσά γε ἀνάγκη πάντα μᾶλλον διὰ τοῦ σ νοεῖν τὴν προφορὰν ἔχειν. Ἀμετάθετος, ἄτρεπτος· ἀκίνητος· ἀμεταποίητος. Ἀμετάπτωτον· κυρίως ἐπὶ σωμάτων λέγεται, τῶν δι' ἰσχὺν μὴ τρεπομένων· ἢ διὰ ἰδιότητα μὴ μεταβαλλόντων· κατὰ μεταφορὰν δὲ λέγεται ἡ ἐπιστήμη, ἀμετάπτωτος. Ἀμεταποίητον, ἀμετάθετον. Ἀστρεπτὶ, χωρὶς ἐπιστροφῆς. Ἀμεταχείριστα, δύσληπτα. Ἀμετεῖναι, ἀποδοῦναι. Ἀμετουσίαστον, ἀμέτοχον. Ἀμέτοχον, ἀμετάληπτον. Ἄμετρα, ἄωρα· ἀκεράμια. Ἀμετρία, ὑπερβολή.

Ἀμετρὶ, χωρὶς μέτρου· καὶ παροιμία, ἀμετρὶ μάζαν ἔδοντες. Ἄμετρον, ἀμέτρητον· ἄπειρον. Ἀμετροεπὴς θερσίτης ἐστὶν, ὁ ἀπεραντολόγος κατὰ τοὺς παλαιούς· καὶ μὴ μέτρον εἰδὼς λόγου· διὸ καὶ ἄκοσμά φασιν αὐτὸν εἰδέναι, καὶ πολλά· πολλὰ μὲν ὡς πολυλόγον· εἴγε πάντων σιγώντων, αὐτὸς λαλεῖ· ἄκοσμα δὲ, διότι μάτην, καὶ οὐ κατὰ κόσμον ἤριζε τοῖς βασιλεῦσι· τινὲς δὲ ἀμετροεπῆ λέγουσι, τὸν ἐν τῷ λέγειν ἄτακτον· μέτρον γάρ φασιν ἡ τάξις· διὸ καὶ πολλὰ, ὑπερβολὴν ἐνδείκνυται ἀφροσύνης· πολλὰ μὲν οἶδε καὶ μυρία κατὰ τὸν ποιητὴν, ὁ συνετὸς καὶ πολύπειρος· ἄκοσμα δὲ οἶδεν, ὁ ἀφραίνων· ὁ δὲ θερσίτης ἄκοσμά τε ᾔδει καὶ πολλὰ, πάνυ ἂν εἴη πόρρω τῆς εὐκοσμίας· διὸ ἐχθρός ἐστι τοῖς βασιλεῦσιν. Ἀμεύσεσθαι, ἀμείβεσθαι· διελθεῖν· περαιώσασθαι. Ἀμεύσιμον· ἀμεύω τὸ πορεύομαι, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ σεύω· ἢ παρὰ τὸ νεύω νεύσιμος· καὶ ἀνεύσιμος· τοῦ α ἢ τὸ ὁμοῦ, ἢ πλεονασμὸν δηλοῦντος· τροπῇ τοῦ ν εἰς μ· οἷον ὅτι, καὶ ἀνεύσιμον· τουτέστι πορεύσιμον· ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Ἀμευσιεπὴς, ἡ διαλλάσσουσα καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις. Ἄμη, σιδηροῦν σκεῦος· καὶ σκάφη εἰς ἣν ἐνέβαλλον τῶν ἐρίφων πόδας, πρὸς τὸ μὴ βαίνειν· ἢ τὸ γεωργικὸν, καὶ οἰκοδομικὸν καὶ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον· καὶ ἄμη, ἡ δρεπάνη. Ἀμῆγε, ἀμηγέπως. Ἀμηγέπη κάλλιον, ἢ ἀμωσγέπως· δηλοῖ δὲ τὸ καθ' ἕνα τινὰ τρόπον· καὶ ἀμηγέπη, ὅπως δή ποτε· καθόπουν· λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμηγέπου, καὶ ἀμηγέποι· καὶ ἀμοσέποι. Ἄμη θέμις, ἃ μὴ πρέπει. Ἀμήκεα, δεινά· παραυτίνοι. Ἄμηλον, ἀκολάκευτον· κρῆτες.

Ἀμήμενοι, σῖτον συλλέγοντες. Ἄμ' ἡμέρα, ἀλκαῖος ἄμ' ἦοι. Ἀμὴν πόλιν, ἤγουν ἡμετέραν· καὶ ἀμὴν, πλακοῦντος εἶδος. Ἀμὴν, πεπιστωμένως· ἀληθῶς· ἢ ἀντὶ τοῦ γένοιτο. Ἀμηνίτως, ἀμέμπτως· ἀχαιοί. Ἄμηροι, ὅμοιροι. Ἄμηρον, τὸν νέον· καὶ ἄμηρον οὐδετέρως, ὄνομα ὄροις. Ἀμήρυτον, ὃ καὶ ἀμήρωον παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἐκτεταμένον· ἀτέλεστον· καὶ διηνεκῶς ἐπιμεμένον· ἀπέραντον· ἄφθαρτον· ἀτελεύτητον, καὶ τὸ τέλος μὴ ἔχον· ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν μηρυομένων ἐρίων.

Ἀμῆσαι, τὸ συναγαγεῖν· ἢ μάλιστα θερίσαι· ὅθεν ἄμητος, ὁ καιρὸς ὅτε ἀμῶσι· καὶ ἀμητὸς, ὁ καρπός· ἔτι καὶ ἡ ἐνέργεια· οὕτω καὶ ἀλοητὸς, καὶ τρυγητός· ὁ καιρὸς ὅτε ἀλοῶσι ἢ τρυγῶσιν, καὶ ἡ ἐνέργεια· ἀροτὸς δὲ, ὁ καιρὸς ὅτε ἀροῦσι· καὶ αὐτὸ τὸ ἀροῦν· ἤγουν ὅ, τε καιρὸς, καὶ ἡ ἐνέργεια. Ἀμησάμενος, ἀντὶ τοῦ συνελὼν χερσὶ, καὶ συναγαγών· ὡς καὶ ὁ δυσσεὺς φύλλα ἐπαμησάμενος ἐκαλύψατο· καὶ πρίαμος ἐπαμησάμενος κόνιν κατεπάσατο, ἐντεῦθεν· καὶ σπορίμων ἄμητος, συναγωγή τις τῶν καρπῶν, διὰ χειρῶν καὶ αὐτός ὤν. Ἀμήσαντες, θερίσαντες· οὔατα ἀμήσαντες· ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες· ἀποκόψαντες. Ἀμήτα λέγει ἀριστοφάνης, εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους· ὡς τό, ἀμήτα προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί.

Ἀμητῆρες, οἱ θερισταί· ἀπὸ τοῦ ἀμῶ. Ἀμήτωρ, ὁ μὴ ἔχων, ἢ ἡ μὴ ἔχουσα μητέρα λέγεται· ὥσπερ ἡ ἀθηνᾶ· ἢ κακομήτωρ· σοφοκλῆς, ἠλέκτρα. Ἀμηχανία, ἀπορία· λύπη· οὗ τὸ ἐναντίον πολυμηχανία. Ἀμηχανῆτοι, πολλοί.

Ἀμήχανον κάλλος, ὅπερ οὐ δυνατὸν ὥστε μιμήσασθαι αὐτό τινα, οὐδὲ διὰ μιμήσεως ἀφικέσθαι τούτου· ἢ ἀμήχανον, τὸ ὑπὲρ λόγον καὶ ἀνεπιχείρητον· ἢ ἀδύνατον. Ἀμήχανος, δύο σημαίνει· τόν, τε μὴ ἔχοντα μηχανὴν, ἀλλὰ ἄπορον καὶ οὐ βαθὺν τὰς φρένας, καὶ τὸν δεινὸν καὶ δυσκατέργαστον πρὸς ὃ οὐκ ἔστι μηχανήσασθαι· καὶ ἀμήχανος γυνὴ, ἡ ἐναντία τῇ πολυμηχάνῳ· τουτέστιν ἀφελὴς καὶ ἀπλοϊκὴ, καὶ ἄδολος, καὶ ἀπανοῦργος· ἑτέρα οὖσα παρὰ τὴν ὁμηρικὴν ἀμήχανον ἣ ἐαν·

καὶ ἀμήχανον γυναῖκα λέγει εὐριπίδης, τὴν εὐήθη, καὶ ἐναντίαν τῇ πολυμηχάνῳ. καὶ ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ, ὅ ἐστιν ἀνίκητος, ἀνένδοτος· καθ' οὗ οὐκ ἔστι τι μηχανήσασθαι. καὶ ἀμήχανος, ὁ ὑπὲρ λόγον καὶ ἀνεπιχείρητος· ἢ ἀδύνατος· ὡς τό, Τοῖς δὲ ῥωμαίοις, ἀμήχανος ἡ χαρὰ παρέστη πρὸς τὸ πάθος. καὶ ἀμήχανος, ὁ περιμανής, καὶ ἀκατάσχετος, καὶ ἀνίκητος· καὶ ὁ ἀπροσμάχητος. καὶ ἀμήχανοι ὄνειροι, πρὸς οὓς οὐκ ἔστι κρίσιν τινὰ ὡρισμένην τεχνήσασθαι, ἤγουν μηχανήσασθαι. ὅθεν καὶ ἀκριτόμυθος. Ἀμηχανίη τοι, αἰτία τοῦ πολλοί· οὕτω ξενοφῶν. Ἀμηχανῶ, τὸ ἀπορῶ. καὶ οὐχ εὑρίσκω μηχανήν. καὶ ἀμηχανῶ τὸ ἀποτυγχάνω. ἡ πρόσοδος ἐν τῇ πρώτῃ. Ἔνθα ἀμηχανίησεις χρήματος οὐδενός. Ἀμηχανέων, καὶ ἀμηχανόωντες ἐνεργητικῶς λεχθέν, τὸ μέντοι ῥῆμα παθητικῶς ἀεὶ ἐκφωνεῖσθαι εἴωθεν. ὡς δηλοῖ τὸ μηχανάασθαι. καὶ τὸ κακὰ μηχανόωνται. Ἀμίδα, τὴν οὐρητρίδα. τὸ οὐρηνὸν ἀγγεῖον. λέγουσι δὲ καὶ ἀμίδας, τὰ οὐροδόχα ἀγγεῖα. ἀπὸ τοῦ ἀμὶς ἀμίδος. Ἀμία, φιλακία. καὶ ἀμία, ἰχθὺς ὥς φησιν ἀριστοτέλης. καρχαρόδοντα καὶ τῶν συναγελαζομένων καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει, ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ καὶ σπλῆνα. παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς πλέουσιν. ἔστι γὰρ συναγελαστικόν. Ἀμιγές, καθαρὸν ἄδολον. Ἀμίερα, ἀμμώδη. ἔρημα. Ἄμιθα, ἔδεσμα ποιόν. καὶ ἄρτυμα, ὡς ἀνακρέων. Ἀμίθιος, μύλων. Ἀμιθρεῖν. καινολόγος τις ποιητὴς μεταθεὶς τὸ ἀριθμεῖν, λέγει ἀμιθρεῖν. Ἀμιθρῆσαι, μετρῆσαι καὶ ἀριθμῆσαι· παρὰ καλλιμάχῳ. Ἀμικόνιστος, ὁ ἄρτος. ταραντῖνοι. Ἀμικτίσας, αἰτήσας χαρισάμενος·

Ἄμικτος, ὁ μὴ μιγνύμενος. Ἀμίλικτον, σκληρόν. Ἅμιλλα, ὁ ἀγών, ἡ ἔρις. καὶ δρόμος ἀγωνιστικός. καὶ φιλονεικία.

Ἀμιλλᾶν, τὸ ἐρίζειν, καὶ εἰς τάχος γράφειν ἢ ἄλλο τι ποιεῖν. Ἀμίλλακαι, οἷον θηβαῖοι. Ἀμιλλᾶται, ἐρίζει. Ἀμιλλᾶσθαι, φιλονεικεῖσθαι. ἀγωνίζεσθαι. Ἀμιλλητήριον, τόπος ἐν ᾧ ἁμιλλῶνται. καὶ ἀμιλλητήριος ὁ περιττῶς ἐρίζων.

Ἀμιλτορίοις λόγοις, τοῖς ἐν ἀγῶνι. Ἀμιλλότεροι, ὡς πλέον ἐρίζοντες. Ἀμίλλυκα, δρέπανον. ἠλεῖοι. Ἀμιλλώμεθα, φιλονεικοῦμεν. Ἀμιλλώμενος, ἐρίζων. ἢ ἐρίζων. Ἀμιλλῶμαι, τῷ δεῖνι. ἐξαμιλλῶμαι δέ, τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ἀποδιώκω. εὐριπίδης τινὲς πολῖται ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς. Ἀμίν, ἀντὶ τοῦ ἡμῖν λέγουσιν οἱ δωριεῖς συστέλλοντες τὸ ι καὶ ὀξύνουσιν. Ἀμιναῖον διὰ ἑνὸς ν, τὸν οἶνον λέγουσιν. ἡ γὰρ πολικεατία, ἀμιναία λέγεται. Ἀμίνασις, ἡδύοσμον. Ἀμίξαι, οὐρῆσαι. ἢ ἡ χέσαι, ἢ ὀμίξαι. Ἄμιπποι, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. ἰσαῖος δὲ τιμωνικῷ, οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ζεύγνυνταί τινες πρὸς ἀλλήλοις ἵπποι κέλητες. ὁ δ' ἐλαύνων αὐτούς, τὸν ἕτερον μὲν παρέλκεται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου ὀχεῖται. οὕτως ἅμιπποι λέγονται. τουτέστι, τὸ παρ' ὁμήρου θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. πεζοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἅμιπποι, ὡς δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν θουκυδίδου καὶ ξενοφῶντος, ἐκ τῆς τῶν ἑλληνικῶν. καὶ μή ποτε πρόδρομοί τινές εἰσιν, οἱ ἅμα τοῖς ἱππεῦσι τεταγμένοι. φιλόχορος οὖν ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ φησί, καὶ προδρόμοις. Ἀμίς, τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ. ἢ παρὰ τὸ ἄμη ἀμίς, ὡς σκάφη σκαφίς. Ἀμίσαρος, ἀκόρεστος. Ἀμισηνός, ἀπὸ τόπου.

Ἀμισθί, χωρὶς μισθοῦ. Ἀμίσυλλον ταῦρον, σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεκομμένον. ἀδιάκοπον. καὶ ἀμίσυλλον, τὸ μὴ κεκομμένον. Ἀμίσγαλος, ὁ δυσάρεστος ὁ μὴ ἄλλῳ μισγόμενος, καὶ ἀμίσαλος, οἷον, ἀμίσαλοί τοι γέροντες, κατ' ἔνδειαν τοῦ γ. Ἄμιτρα, μικρὰ κρῆτες. Ἀμιτροχίτωνας, τοὺς ἀζώστους ἔχοντας χιτῶνας. καὶ ἀμιτροχίτωνας λέγει ὅμηρος, οὐχ ὡς ἀζώστους, ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν. ὅ ἐστι τοῖς θώραξιν. ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι συνηρτημένην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ οὐ συμβλητὴν κατὰ τοὺς πολλούς. ὥς τε τὸ α ἐνταῦθα, καὶ στέρησιν δύναται δηλοῦν, διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἅμα λαμβάνεται, διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι συνηρτῆσθαι αὐτάς. Ἀμιχθαλόεσσα, ἀπρόσορμιστος ἐκ θαλάσσης. καὶ δύσορμος. καὶ ἀμιχθαλόεσσα λῆμνος, οἱονεὶ, ἀμικτόεσσα. τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἄμικτος. ἀπρόσμικτος γὰρ ἦν ἡ λῆμνος τοῖς πλέουσιν. ἐπεὶ σίντιες οἱ λήμνιοι καὶ πειρατικοί. Ἀμμά, ὀξυτόνως ἡ τροφός. καὶ ἡ μήτηρ κατὰ ὑποκόρισμα, καὶ ἡ ῥέα λέγεται ἀμμάς, καὶ ἀμμία. Ἅμμα βαρυτόνως, ὁ δεσμός. Ἀμμάθω. μεταμέλωμαι. Ἀμμαλής, ἀνοσία. Ἀμμακρύ, τὸ ἀπαρχῆς.

Ἀμμαλώ, ἑορτὴ ἀγομένη διΐ. Ἀμμαμηθάδης, ἥδυσμά τι σκευαστόν, διὰ κρεῶν εἰς μικρὰ κεκομμένων, δι' ἀρτυμάτων. Ἀμμάξαι, ἐωρεῖσθαι καὶ κρεμᾶσθαι. ἢ ἀποπνίξαι. Ἀμμάς, ἡ τροφὸς ἀρτέμιδος. καὶ ἡ μήτηρ, καὶ ἡ ῥέα. καὶ δημήτηρ. Ἀμματίζει, περιπλέκει. δεσμεύει. Ἄμμε, αἰολικόν ἐστιν ὡς δῆλον ἐκ τῆς βαρυτονήσεως, καὶ τῆς ψιλώσεως, καὶ τῆς τῶν ἀμεταβόλων διπλώσεως. καὶ ἄμμες ἀντὶ τοῦ ἡμᾶς. αἰολικῶς. ἄμμες δὲ οἱ δωριεῖς. Ἄμμεναι, ἀπόσοργον πεζογράφοντι ῥήτορι. σκευωρεῖται δὲ οὕτως. ἄω τὸ κορέννυμαι, οὗ ἀπαρέμφατον ἄειν. καὶ δωρικῶς ἄεν. ὥσπερ καὶ ἔδω τὸ ἐσθίω ἔδειν, καὶ ἔδεν. εἶτα γίνεται ἐδέμεναι τετρασυλλάβως, καὶ ἐν συγκοπῇ ἔδμεναι κατὰ τρισυλλαβίαν, οὕτω καὶ ἀέμεναι καὶ ἐν συγκοπῇ ἄμεναι, καὶ ἴσως διπλασιασμῷ αἰολικῷ, ἄμμεναι. Ἀμελάγην, ἐγχώριον. Ἄμμες, ἡμᾶς. ἢ ἡμεῖς. ἢ ἡμῖν. Ἀμμέσον, ἤγουν ἀναμέσον. συγκοπῇ τοῦ α. τὸ δὲ ν συνήθως ἔχει πρὸς τὸ ἔμπροσθεν σύμφωνον τὸ μ. οὕτω καὶ τὸ κατέβαλε, κάββαλε. καὶ τὸ κατέπεσε, κάππεσε. καὶ ἕτερα. Ἄμμια, μήτηρ. τροφός. Ἀμμιάξαι, ἀποπνίξαι. Ἄμμι δέ, ἡμῖν δέ. Ἀμμιρός, πεπηρωμένος. Ἄμμιν λέγουσιν οἱ αἰολεῖς, βαρύνοντες αὐτό, καὶ συστέλλοντες τὴν λήγουσαν. ἀπολλώνιος. ἄμμι γε μὴν νόον ἔνδον ἀτίζεται. δωριεῖς δὲ ἁμῖν συστέλλοντες τὸ ι καὶ ὀξύνοντες. θεόκριτος. πολλαὶ δὲ ἁμῖν κατὰ κρατὸς εὐνέοντο. ἴωνες δὲ πολλάκις καὶ ἀθηναῖοι προπερισπῶσιν ἐν συστολῇ τοῦ ι. ὅμηρος. ὦ φίλοι οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι. σοφοκλῆς οἰδίποδι. ὅπως λύσιν τιν' ἧμιν εὐαγῆ πόροις. φρύνιχος μύστῃ. ἐβουλόμην ἂν ἧμιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ. ἀττικὰ δὲ παραδείγματα ταῦτα τὰ δύο. οἱ δὲ αὐτοὶ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ἡμεῖς ἄμες λέγουσιν οἱ δωριεῖς. ἄμμες οἱ αἰολεῖς. χρῆσις δὲ τοῦ ῥηθέντος ἧμιν ἐν ὀδυσσείᾳ. Ἄμμιγα, ἀναμεμιγμένην. Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος ἣν ὁ μελιχρὸς ἤσκησε μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Ἀμμιρός, πεπηρωμένος. Ἀμμισκόμιστον, συγκόμιστον ἄρτον. Ἀμμοάτις, εἶδος ὄφεως. Ἀμμοιρίαν, τὴν κακὴν μοῖραν. κακομοιρίαν.

Ἄμμορον, δύσμορον. κακόμορον. μόρος γὰρ ὁ θάνατος. καὶ ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν. καὶ ἀμμόριον ἄτιμον. ἢ ἀθάνατον. ἀμέτοχον. ὡς τό, ἔμμορον. καὶ ἀμέτοχον, ὡς τό, οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο. Ἄμμος ψάμμος. Ἀμμοῖς, ὀξείᾳ.

ὄζεις, παρὰ Ἀριστοτέλει. Ἀμμὼν, ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη· καὶ ὄφις· Κυρηναῖοι. Ἀμμώνιον· ἐν τῷ περὶ βωμῶν, καὶ θυσιῶν· ἔστι δὲ ἱερὸν Ἄμμωνος, ὃ Ἀμαζόνες ἱδρύσαντο. Ἄμμωνος, υἱός· ἀπόγονος. Ἀμμαχεῖν, ἀργεῖν. Ἀμνάδας, παρθένους· ἢ πρόβατα. Ἄμναμοι, αἱ ἀπόγονοι, Κυρηναϊκῶς· κυρίως δὲ ἄμναμοι, οἱ τῶν ἀρνῶν ἀπόγονοι· ἢ παῖδες.

Ἀμνάμοις, τοῖς ἐκγόνοις. Ἀμνασμὸς, ὁ υἱοῦ υἱός. Ἀμνεῖν, θερίζειν. Ἀμνειὸς ὁ ποταμὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἀμνὶς δὲ, ὁ ἀμνὸς, διὰ τοῦ ι. Ἀμνημονῶ, γενικῇ συντάσσεται· οἷον, ἀμνημονήσας τῶν παραινέσεων. Ἀμνημονεῖ, ἐπιλανθάνεται. Ἀμνημονοῦντες, ἀθυμοῦντες. Ἀμνήνωσεν, ἀσθενῆ ἐποίησεν. Ἀμνησία, ἡ εἰλήθεια. Ἀμνησικακία, τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι κακῶν. Ἀμνηστεία· τὸ μὴ μιμνήσκεσθαι, καὶ ἡ ἀγαμία, διὰ διφθόγγου· ἀμνηστία δὲ ἡ λήθη, διὰ τοῦ ι. Ἀμνίον παροξυτόνως, τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον· ὅ ἐστι τοῦ ἀποσφάγματος, ἀμνίον τι ὄν· τουτέστι, μένους ἤγουν αἵματος στερητικόν. Κρῆτες δὲ, ἀμνίον φασὶν ἀγγεῖον, εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν ἱερείων ἐδέχοντο, αἱμνίον τι ὂν παρὰ τὸ αἷμα. Ἀμνισὸς, Μίνωος ἐπίνειον· ὥς ὁ γεωγράφος φησίν· ἕτεροι δὲ, Κνωσσοῦ· ἔστι δέ φασι καὶ ποταμὸς Κρήτης Ἀμνισός· παίζει δὲ ἐπιδεξίως ὁ μῦθος ἐπιδείξας τὸν Ἀμνισὸν, τῇ Εἰλειθυίᾳ εἰς διατριβήν· ἐπειδὴ τὸ βρέφος τηνικαῦτα εἰς φῶς ἐλεύθει, ὅπερ Εἰλειθυίας ἔργον ἐστὶν, ὁπηνίκα οὐ δύναται μένειν κατὰ γαστρός· τοῦτο δὲ ὁ Ἀμνισὸς, ὡς οἷά τις ἀμενιστὸς, τῷ ἤχῳ τῆς λέξεως παραινίττεται· εἰ δὲ καὶ ἀγαθὸς ὁ ἐκεῖ τόπος ὢν ταῖς λεχοῖς, καὶ διὰ τοῦτο τῇ Εἰλειθυίᾳ ἀνέκειτο, οὐκ ἔστιν ἀπισχυριστικῶς εἰπεῖν. Ἀμνόα, πρόβατον· οἱ δὲ, ἀμνός. Ἀμνοὶ τοῖς τρόποις, ἀντὶ τοῦ πραεῖς· εὐήθεις· ἁπλοῖ, ὡς οἱ κριοί· ἢ μαλακοί· τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται· οἱ δὲ τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα ἀμνὸν καλοῦσιν. Ἀμνοκόπος, ποιμήν. Ἀμνοκῶν, προβατώδης· μωρός· εὐήθης· τοιαῦτα γὰρ τὰ πρόβατα. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι· Καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν, ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν, πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα· πολλοὶ γὰρ διὰ δειλίαν καὶ τρόπων ἐπιείκειαν, αἱροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον, ἢ συγχωρῆσαι δίκης. Ἀμνὸν, τὸν ἐνιαύσιον ἄρνα λέγουσι· τρεῖς γὰρ αὗται ἡλικίαι· ἀμνὸς, ἀρνὸς, ἀρνειός· γίνεται δὲ παρὰ τὸ μένος, ἄμενος· καὶ ἀμνός· ἢ παρὰ τὸ μνοῦς, ὃ σημαίνει τὴν ἐκ φύσεως αὐτοῦ μαλθακὴν τρίχα, ἐξ οὗ μνούδην, γίνεται ἀμνός· οἱονεὶ, ὁ ἐστερημένος τῶν νηπίων τριχῶν. Ἀμογητὶ, χωρὶς βίας· ἢ κακοπαθείας. Ἀμόγητοι, ἀμνοί· πρᾶοι· ἀκακοπάθητοι· χωρὶς μόχθου. Ἀμόγω, ἀκοπιάσω. Ἀμόθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις. Τῶν, ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν· ἀμὸς παρὰ Δωριεῦσιν ἰσοδυναμοῖ τῷ τίς· ἀμόθεν δηλοῖ τὸ ποθὲν, καὶ ἀπό τινος ἑνός· σχηματίζεται δὲ οὕτως· ἀμὸς λέγεται ὁ εἷς, ἢ ὁ τὶς ἰωνικῶς· εἶτα καὶ δωρικῶς· ἐξ οὗ ἀμόθεν μὲν τὸ ποθὲν, καὶ ἀπό τινος ἑνός· οὐδαμόθεν δὲ, τὸ οὐδέποθεν. Ἀμοιβαὶ, χάριτες, καὶ τιμωρίαι· ἀνταποδόσεις, καὶ ἐκτίσεις χρεῶν. Ἀμοιβαδὶς, ἀντὶ τοῦ ἀμοιβαίως· κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· καὶ ἀμοιβαδὶς ἐδίκαζον, ἀντὶ τοῦ ἐναλλάξ· πρῶτον αὐθιστάμενος οὗτος· εἶτα ἐκεῖνος, μεθ' οὓς ἄλλος· ἢ ἀμοιβαδὶς ἀντὶ τοῦ κατὰ λαχμόν τινα καὶ κλῆρον ἄλλοτε ἄλλος. Ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ· παρὰ μέρος ἢ κατ' ἐναλλαγήν· ἐφεξῆς. Ἀμοιβαίας, ἀνταλλαττομένας. Ἀμοιβὰς, τιμωρίας· ἐκτίσεις. Ἀμοιβὴ, ἀντικαταλλαγή· ἀνταπόδοσις. Ἀμοιβοὶ, οἱ διαδεχόμενοι τοὺς προεστρατευκότας· ἢ ἀμοιβοὶ, οἱ ἀλληπάλληλοι· ἤτοι, οἱ ἐξ ἀμοιβῆς, ἢ καὶ ἐναλλάξεως παραγενόμενοι συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν. Ἀμοιγέτοι· εἰς τινα τόπον· ἢ καθ' ἕνα τρόπον. Ἀμοίη· ὁ τῇ πτώσει παραλλάξ, ἐκκλίνει εἰς τὴν αὔξησιν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄμοιος ὁ κακός· Σικελοί.

Ἀμοίρημα, ἀτύχημα. Ἀμοιρῆσαι, γενικῇ συντάσσεται· τὸ ἀποτυχεῖν· ἀμοιρῶ γὰρ τὸ οὐ μετέχω· οἷον, ἀμοιρῶ τοῦδε· καὶ ἄμοιροι, οἱ ἀμέτοχοι· ἢ κακόμοιροι. Ἀμοιροί, ἐστέρηνται. Ἄμοιροι· ἄχωροι· ἄκληροι. Ἄμοιρος, ἐκτὸς αὐτοῦ. Ἀμοίρων, ἀστόχων. Ἀμολγάζει, μεσημβρίζει. Ἀμολγοὶ, οἱ ἀμέλγοντες τὰ δημόσια· ἀμολγὸς δὲ σημαίνει τὸ μέλαν· ἀωρίαν· σκότος· ἢ φλογμός. Ἀμολγὸν, νυκτὸς λέγει Ὅμηρος, ὅτε οὐ μογοῦμεν πλεονασμῷ τοῦ λ· ἢ καθ' ὃν οὐ μολοῦμεν ἐν ἐπενθέσει τοῦ γ, ἢ τὸν τοῦ ἀμέλγειν καιρόν· διττὸς δὲ αὐτὸς, ἢ ἑῷος, ἢ ἑσπέριος. Ἄλλως. Ἀμολγὸν νυκτὸς, τὸ πυκνόν· καὶ ἐπιλαβεῖν σημασίας τοιαύτης, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ μάζα τ' ἀμολγαίη· ὅπερ ἐστὶ ποιμενική· καὶ ἀκμαία κατὰ τὸν Ἀθήναιον· ὃς εἰς μάζας ἀναγράφει καὶ τὴν μελιττοῦταν, καὶ τὴν οἰνοῦτταν· ἔτι δὲ καὶ τὸ κρῖνον· οὗπερ ὁμωνυμίαν παραπίαν δηλῶν, λέγει καὶ ὅτι σχῆμά τι χορικῆς ὀρχήσεως ἐλέγετο κρῖνον· Ἀχαιοὶ δὲ κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, ἀμολγὸν τὴν ἀκμὴν φασὶν· ὡς εἶναι νυκτὸς ἀμολγὸν τὴν ἀκμὴν, ἤτοι τὸ μέσον· κατὰ τὸ θέρους ἡ ἀκμή· ὁμοῦ τοι παρὰ Θεοκρίτῳ ἀμολγεὺς, ποιμενικὸν ἀγγεῖόν ἐστιν, ἐν ᾧ ἀμέλγουσι· καὶ ἀμολγῷ νυκτὸς παρ' Ὁμήρῳ ἐν δ΄ τῆς Ὀδυσσείας· ἀσφαλέστερον νοῆσαι ἀμολγὸν νυκτὸς, οὐ τὸν ἀφ' ἑσπέρας, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν πρὸς τῇ ἡμέρᾳ· ὅτι καὶ εἰκὸς ἀληθεύειν τὸν ἐνταῦθα φανέντα ὄνειρον· ὅτι ἀληθεῖς οἱ τοιοῦτοι ὄνειροι. Ἀμολγῷ· Ὅμηρος· νυκτὸς ἀμολγῷ· τῆς ἑσπέρας, ἢ τῷ μεσονυκτίῳ, καθ' ὃ οὐκ ἀμέλγουσιν· ἑσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασι τοῦτο ποιεῖν· ἢ ἐν καιρῷ, ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα· ἢ παρὰ τὸ μολῶ πλεονασμῷ τοῦ γ μολγῶ· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀμολγῷ· ἐν ᾗ οὐδεὶς μολίσκει· οὕτως Ὠρίων. Ἀμόρα, σεμίδαλις ἑφθὴ, σὺν μέλιτι. Ἀμορβάδας νύμφας λέγει Ἀπολλώνιος, τὰς ἀκολούθους. Ἀμορβεύσασθαι, ὁδοιπορῆσαι· ὁρμῆσαι. Ἀμορβεύων, ἀκολουθῶν· ἀπαλλαττόμενος. Ἀμορβὶς, καὶ ἀμορβὲς, σημαίνει τὸ μεσονύκτιον· παρὰ τὴν ὄρφνην· καὶ ἐλλείπει τοῦ ν, καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β· ὡς ἐν τῷ κύφος κύβος· Φερενίκη, Βερενίκη· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀκόλουθον· ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν, τροπῇ τοῦ μ εἰς β· ἀμορβὸς, καὶ ἀμορβὶς· καὶ ἀμορβές· Μεθόδιος.

Ἀμορβὸς καὶ ἀμορμὸς, ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν. Ἀμοργέαι, ἀποψῆσαι, ἢ ὀμόρξαι. Ἀμόργεια, χρῶμα τοῦ βυσσινοειδοῦς· ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦ τοῦτο· ὡς θήρεια, τὰ ἀπὸ Θήρας νήσου. Ἀμοργὶς, καλάμη τίς, ἐξ ἧς ἔνδυμα γίνεται· ἢ ὕφασμα· ἢ χιτών. Ἀμοργίδα, ἐξεσβηκυῖαν τὸ γάλα. Ἄμοργμα, σύλλεγμα· ἄρτυμα. Ἀμόργη, τρυγία· ἐλαίου ἰλύς. Ἀμόργια, λεπτουφῆ ἐνδύματα. Ἄμορος, ἀμέτοχος. Ἀμοργίτας, διακονητάς. Ἀμόρρωτον, ἀθάνατον. Ἀμορφυγεῖν, ἀσζόντως πράττειν. Ἀμόρφωτον, ἀδιατύπωτον· Σοφοκλῆς Θυέστῃ τῷ ἐν Σικυῶνι. Ἄμουσα, ἄπρεπῆ· ἀηδῆ· ἀπαίδευτα. Ἀμοῦσι, θερίζουσιν. Ἄμουχα, καθαρεύουσα· Λάκωνες. Ἀμόργινος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργην· ὃ

ἐστὶν εἶδος χρώματος, ὅμοιον βύσσῳ· καθὰ καὶ θηραῖον, τὸ ἀπὸ θήρας τῆς νήσου. σημαίνει δὲ, καὶ τὴν πολυτελῆ ἐσθῆτα.

Ἀμοργία καὶ ἀμόργη καὶ ἀμοργὶς, ἡ λινοκαλάμη· ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη· ἡ τρυγία. Ἀμόργιον, ὅμοιον βύσσῳ πολυτελές. λέγεται καὶ ἀμοργία θηλυκῶς. Ἀμοργὶς, τοῦ καλάμου τῆς αὐθήλης τὸ λεπτότατον μέρος. ὅθεν ἀμόργη. Ἀμορμύεσκε, σπουδῇ πορεῖ. Σὺν δ' ἡμῖν, ὁ πελαργὸς ἀμορμύεσκεν. ἀπὸ τοῦ ἀμορμύειν, καὶ ὁρμᾶν, καὶ πορεύεσθαι. τὸ δὲ ἀμορμύειν, ἀπὸ τοῦ ἅμα ὁρμᾶν. Ἀμὸς, ὁ ἡμέτερος. ἀπὸ τοῦ ἀμέτερος δωρικῇ διαλέκτῳ. ὡς ἀπὸ τοῦ σφέτερος σφός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμέτερος ἀμός. Ἄμοτον, ἀκατάπαυστον παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. καὶ ἄμοτον ἐν τῷ γ' τῆς ἰλιάδος, τὸ πλῆρες καὶ ἀνενδεές καὶ μεστόν. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν μοτουμένων τραυμάτων. ἀπὸ πλεῖστα δὲ ὁ νοῦς τῆς λέξεως, ὡς τὸ λίαν· καὶ ἄμοτον τανύοντο, τουτέστιν, ἐντόνως ἐκινοῦντο. ἄμοτον δὲ τὸ ἐντελὲς κυρίως καὶ πληρέστατον ἐκ μεταφορᾶς στομάτων, ἢ τραυμάτων, τῶν μὴ δεομένων μοτοῦ. Ἄλλως. Ἄμοτον· ὡς τὸ, ἄμοτον μεμαῶτε μάχεσθαι. παρὰ τὸ μένω γίνεται μοτὸς, καὶ ἄμοτος· καὶ ἄμοτον, ἀνυπομόνητον. ἵνα ἢ τὸ α ἐπιτατικόν. ἢ μοτὰ λέγει τὰ ῥάκη, τὰ πληρωτικὰ τῶν πληγῶν. καὶ ἄμοτον κατὰ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μὴ πεπληρωμένων τραυμάτων, τουτέστι, μοτῶν. οὕτω μὲν ὡρίων. ἐγὼ δὲ εὗρον ἐν ὑπομνήμασιν ἰλιάδος, ὅτι ἄμοτον λέγεται τὸ ἀπλήρωτον. ἔνθα καὶ μοτά. ἴσως ἀπὸ τοῦ μετρῶ, ἄμετρον, καὶ ἄμοτον. ἢ ἄτρωτον. ἄρρητον. ἰσχυρὸν ἄπληστον. Ἀμουργοὶ, λαμπτῆρες. Ἄμοχθος. παρὰ τὸ μόχθος, ἄμοχθος. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κακοπαθοῦντα. Ἀμόωλον, ἀγγεῖον εἰλικρινές. Ἀμόωνφος, ἄπιστος. Ἀμπαιανίσαι, ἀνιερῶσαι. Ἄμπαιδες, οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι, παρὰ λάκωσιν. Ἀμπαλίνορον, τὸ ἀνακάμψαι πάλιν τὴν αὐτὴν ὁδόν. Ἀμπαλίνωρος, ὁ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀναστρέφων. Οἴκαδ' ὢ παῖ ἄπιθι, ἀμπαλίνωρος. Ἀμπαῦξαι, παῦσαι. λάκωνες. Ἀμπεστὸν, ἀναπαυστόν. Ἀμπαυλὶς, ἡ τὰ πράγματα φέρουσα. Ἄμπαυμα, ἀνάπαυμα. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἄμπαυμα. καὶ ἀμπνύνθη, ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω. ἀνέπνυκα. ἀνέπνυμαι. ἀνεπνύθη. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀμπνύνθη. ὡς τὸ ἀρίνθη. Ἀμπαύσας, ἀναπαύσας. Ὁ δὲ ἀμπαύσας αὐτοὺς, ὅσον τὴν πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀπελθεῖν. Ἀμπάζονται, ἀναπαύονται. Ἀμπαδίην, φανερῶς. Ἀμπεδίον, κατὰ τὸ πεδίον. Ἀμπελίαν, ἀμπελίδα. φυτὸν ποῦ οὕτω κατὰ στελέχη τῆς ἀμπέλου. Ἀμπελόεσσαν, ἀμπέλους ἔχουσαν. καὶ ἀμπελόεσσαν φρυγίην καλεῖ ὅμηρος, τοιαύτην ὡς εἰκὸς οὖσαν. ἤγουν τὴν κατὰ ἀμπέλων εὐφοροῦσαν. φρυγίαν δὲ νῦν ἐν γ' τῆς ἰλιάδος κατὰ τοὺς παλαιοὺς νοητέον, τὴν μεγάλην, τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ σαγγαρίῳ, οὐ τὴν μικράν. περὶ ἣν καὶ ἡ τροία ἐστίν. Ἀμπέλων, ὁ καρπός. βότρυς. σταφυλή. γίγαρτα. οἱ ἐν ταῖς ῥαξὶ κόκκοι. οἴναρον, τὸ φύλλον τῶν κλημάτων. ταρίχη σταφυλῶν. καὶ ἀσταφίδες. αἱ σταφίδες. οἶνος δὲ ὁ μὲν μοῦστος, λέγεται γλεῦκος. ὁ δὲ καλὸς ἤδη καὶ παλαιὸς, ἀνθοσμίας. ὁ δὲ νοσήσας, ἐκτροπίας καλεῖται, καὶ ὀξίνης. Ἀμπελεὼν, ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. Λιτὸς θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελέων. Ἄμπελος, παρὰ τὸ ἀνάπηλός τις οὖσα. ἡ μὴ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πηλόν. ἤγουν τὸν οἶνον. ἢ παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας αὐτόν. Ἀμπελίδος βότρυς, ὁ τῆς ἀμπέλου. ἀμπέλιος δὲ κύριον, διὰ τοῦ ι. Ἀμπελόπρασον, πρά τις. ἐστὶ δὲ καὶ βοτάνη. Ἄμπελος, ἡ μηχανή. καὶ ἄκρα μυκάλης. ἤγουν ὄροις. κυρηναῖοι δὲ, αἰγιαλός. καὶ πόλις θράκης. καὶ ἡ ἄμπελος. Ἄμπεον, τὸ σχοινίον τὸ ἕλκον τοὺς βόας. Ἀμπερέως, διαμπάξ. Ἀμπεπαλὼν, διασείσας. κινήσας. κραδάνας. Ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν, προΐει δολιχόσκιον ἔγχος. ἀντὶ τοῦ ἀνασείσας. ἀνατινάξας. διπλασιασμὸς μετοχῆς δευτέρου ἀορίστου. τὸ ῥῆμα ἀναπάλλω. οἱ γὰρ ἴωνες ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς μετοχαῖς, εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν. οἷον, λάχωσι, λελάχωσι. λάθη, λελάθη. Ἀμπέσαι, ἀμφιέσαι λάκωνες. Ἀμπέτασον, ἀνακάλυψον. Ἀμπέχειν, ὅμοιον τῷ περιέχειν. ἤτοι ἐνδύειν. καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀμφιέχειν. τροπῇ τοῦ φ εἰς τὸ ἀντίστοιχον π, κατὰ ἴωνας. ὅθεν καὶ τὸ ἀμπίσχειν, καὶ ἡ ἀμπεχόνη, καὶ τὸ ἀμπέχονον. ὅτι δὲ τὸ ἀμπέχω, καὶ μέλλων ἐστὶν ἀμπέξω, ἀντὶ τοῦ ἐνδύσομαι, ὁ ἀθήναιος δηλοῖ. Ἀμπεχὲς, ἔνδυμα. ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Ἀμπέχανον, σύμμετρον περίβλημα. Ἀμπεῖχε, περιεκέχυτο. κατεῖχεν. Ἀμπεχόνη, καὶ ἀμπεχόνιον, λεπτὸν ἱμάτιον. παλλίον. Ἀμπεχόμενος, περιβαλλόμενος. καὶ ἀμπέχη, ἀντὶ τοῦ περιβέβλησαι. Ἀμπέψει, ἀποπέμψει. Ἀμπείρας, διχάσας. Ἄμπειρος, ἔμπειρος. Ἀμπείραντες, διαπείραντες. πείρω γὰρ, τὸ βουβλίζω καὶ κεντῶ. Ἀμπηλίδιον. πήλιον. Ἄμπηρον, πεπειρωμένον. Ἀμπίουρον, πυλῶνα ταραντῖνοι. Ἀμπιστατὴρ, ἐξεταστής. Ἀμπιστάσθαι, ἐξετάζειν. Ἀμπισχεῖν, περιβαλεῖν. Ἀμπισχούμενον, περιβαλλόμενον. Ἀμπλακεῖν, ἁμαρτεῖν. Ἀμπλάκημα, ἁμάρτημα. ἐκ τοῦ πλέκω πλακῶ, πλάκημα, καὶ ἀμπλάκημα. ἢ παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι ἡμᾶς. Ἀμπλακήμασιν, ἁμαρτήμασιν. Ἀμπλακὼν, ἀποτυχών. ἁμαρτών. Ἄμπνευσις, ἀνάψυξις. Ἀμπνοάς, ἀντὶ τοῦ ἀναπνοάς. Ἀμπνύνθη, πρωτότυπον ἔχει τὸ πνύω. ἐξ οὗ καὶ ὁ πεπνυμένος. αὐτὸ δὲ προϋπάρχει τὸ πνέω. ἵνα ᾖ, ὡς τὸ θῶ θύω. ῥῶ ῥύω, οὕτω πνῶ, πνύω. ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν, καὶ τὸ πινύω. ὅθεν καὶ πινυτὸς, ὁ συνετός. ἐκ δὲ τοῦ πινύω κινεῖται τὸ πινύσσω, ὅ ἐστι συνετίζω. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀπινύσσειν, τὸ ἀσυνετεῖν. ἤτοι ἀφραίνειν. καὶ ἀμπνύνθη, ἀπὸ τοῦ ἀναπνύω, ἀναπνύσω, ἀνέπνυκα. ἀνέπνυμαι, ἀνεπνύθην. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ συγκοπῇ, ἀμπνύνθη, ὡς τὸ ἀρίνθη. Ἄμπνυτο, ἀνεσωφρονίσθη. ἢ ἐς φρένα ὁ θυμὸς ἀγέρθη. ὁ δὴ θυμηγερέειν ἀλλαχοῦ πέφρασται. Ἀμπρίχοιτης, ἐν συρακούσαις ἀρχή. Ἀμπόνον, Ὁ μὲν αὖ τίς ἔην θεὸς, ἀμπόνον ἀνδρῶν. σημαίνει τὸ ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἀμπρακὸν, μακρόθεν.

Ἀμπρεύσουσιν, ἐμπορεύσουσι, κακοπαθήσουσιν. Ἄμπρον, τὸ σχοινίον, τὸ ἕλκον τοὺς βόας. ἢ τὸ ξύλον τὸ ὑποκείμενον τοῖς αὐχέσι τῶν ὑποζυγίων. ἢ ἄμπρον, σχοινίον, ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διατείνει. ἢ σχοινίον μεθ' οὗ εἰώθασιν ἕλκειν ἤτοι παρακομίζειν, μεγάλα φορτία. Ἀμπρεύων, ὁ μὲν καλλίμαχος, κυρίως ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἔλαβε τὴν λέξιν. ἄμπρον γὰρ τὸ σχοινίον, ὁ δὲ λυκόφρων, ἐπὶ τοῦ κακοπαθεῖν. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἀμπρεύειν ἐστὶ κυρίως, τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι.

Ἀμπυκάζειν, τὸ τὰς ἔμπροσθεν ἀπὸ προσώπου τρίχας σπαράττειν. εἴρηται οὕτω καὶ ὁ τροχός. καὶ δεσμοὶ δὲ, ἄμπυκες. Ἄμπυκες, κεκρύφαλος κόσμος γυναικῶν. ἢ ἄμπυκες, τὰ διαδήματα, ἢ χαλινοί. ἢ τροχοί. οὕτω σοφοκλῆς ἐν φιλοκτήτῃ. διὰ τὸ κυκλοτερές. Ἀμπυκτήρια, τὰ φάλαρα. σοφοκλῆς οἰδίποδι τῷ ἐπὶ κολωνῷ. Ἄμπυξ ἀρσενικῶς

τοὺς παλαιούς, διάδημά τι πρὸς ἀνάδεσιν τριχῶν, ὡς περιστέλλοντες οἱ παλαιοὶ ὑπὸ τοῦτον παρῆγον. ἡ δὲ τοιαύτη [illegible]τις, οἷόν τινα κοῦφαι ἰδιωτικῶς εἰπεῖν, διαγράφει τὸν ἄμπυκα. καὶ νῦν δέ φασιν ἀμπυκίζειν, τὸ τὰς ἐμπροσθίας ...ας ἀναδεῖν. ἐν Πυθοῖ καὶ χρυσάμπυκες ἵπποι, διὰ τὸ δεῖσθαι στροφίῳ τὰς κορυφὰς τῶν τριχῶν. ἐν δὲ ῥητορικοῖς λεξικοῖς εὑρέθη καὶ ταῦτα· ἀμπυκάσαι, ἀναδῆσαι, χαλινῶσαι. καὶ ἄμπυξ· χαλινός, συγκάθαμμα, ἐπίκρανον, καλύπτρα· διάδημα, στεφάνη. καὶ ὅτι ἄμπυκες διαδήματα κατὰ μεταφοράν, καὶ ὅτι ἀμπυκίται διαδήματα, ἴσως διὰ τὸ ἀμπέχειν τὰς τρίχας, ὥς φησι Παυσανίας, ὃ καὶ ἀμπυκίζειν ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δέ φασι καὶ ὁ τροχός, διὰ τὸ κυκλοτερὴς εἶναι. δῆλον δὲ καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα, παραμπύκια ἐπὶ τριχῶν λέγειν εἴωθεν. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὅτι περιαμπυκίζεται, τὸ παραπλέκεται τὰς τρίχας σημαίνει. κεκρύφαλος δέ φασι, κόσμος τις περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ αὐτός, λεγόμενος κεκρύφαλος. ἀναδέσμη δέ, σειρά· ἣν κύκλῳ περὶ τοὺς κροτάφους ἀναδοῦσιν. ἢ ἄμπυξ ἐστί, κεφαλοδέσμιον γυναικεῖον, ὡς καὶ Ὅμηρος· ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην. καὶ ἄμπυξ ἐκαλεῖτο, σειρὰ κατάχρυσος, τὰς περὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων τρίχας συνδέουσα. ἐξ ἧς καὶ οἱ τοῦ Ἄρεος ἵπποι, χρυσάμπυκες λέγονται. Ἄμπωτις, ξηρασία. καὶ ἀνάπωσις· ὅπου ἀναδίδωσι τὸ ὕδωρ, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ Βρεττανίαν καὶ τὴν περὶ τὰ Γάδειρα ἑσπερινὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὴν Εὔριπον. ἐκ τοῦ πέμπω πώσω, πῶσις καὶ ἀνάπωσις. καὶ ἄμπωσις κατὰ συγκοπήν· καὶ τροπῇ, ἄμπωτις. ἢ ἄμπωτις, αἱ περὶ τὸν ὠκεανὸν ἀποφυγαί, καὶ διαστάσεις. Ἀμυγδαλῆ, παρὰ τὸ ἐν τῇ καλύφῃ, τὸ μετὰ τὸ ἔξω χλωρόν, πολλὰς ἀμυχὰς ἔχειν. ὅρος· καὶ ἀμυγδαλῆ, τὸ δένδρον· ἀμυγδάλη δέ, ὁ καρπός. Ἀμύγμασι, σχίσμασιν. Ἄμυγνον, τὸ μὴ μυσαρὸν ἀλλ' ἁγνόν, καὶ καθαρόν· οὕτω Σοφοκλῆς. Ἄμυγος, ἀγαθός, ἀμίμητος· ἄμεμπτος, καὶ ἀμύμων. Ἀμυδάναι, κρύψαι. Ἄμυδις, αἰολικόν ἐστι· διὰ τοῦτο καὶ ψιλοῦται. καὶ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄλλυδις ἐσχημάτισται. Ἀμυδρά, τὰ ἀσθενέστερα. Ἀμυδρός, παρὰ τὸ μύδρος, ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον· ἀμυδρός, ὁ ἀλαμπής. Ἀμυδρῶς, σκοτεινῶς· λεπτῶς· ἀσαφῶς. Ἄμυδροι τόποι, οἱ κάθυγροι καὶ ἀγανρέοντες· παρὰ τὸ μυρεῖν, ὅ ἐστι ῥεῖν. Ἀμυδρότερα, ἀμαυρότερα. Ἁμύειν, τὸ σπεύδειν παρ' Ἀττικοῖς, καὶ δασύνεται. Ἀμύητος, βέβηλος· ἀμαθής· ἀδίδακτος· μὴ μετασχὼν μυστηρίων. Ἀμύθητον, ἄλεκτον· ἀνεκδιήγητον. Ἀμυκάλαι, τῶν τοξικῶν βελῶν ἀκίδες· παρὰ τὸ ἀμύσσειν. Ἀμυκλαΐδες, εἶδος ὑποδήματος πολυτελοῦς, λακωνικοῦ. Ἀμύκλαι, κόσμιόν τι· ὅπερ ἐν ποσὶν εἶχεν Ἐμπεδοκλῆς. εἶχε γὰρ χρυσοῦν στέμμα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς. καὶ Ἀμύκλαι, μία φασὶ τῶν ἑκατὸν τῆς Λακωνικῆς πόλεων, Ἀπόλλωνος ἱερά· ἣν Ἀμύκλας ὁ Λακεδαίμονος υἱός, ἔκτισεν. ὃ καὶ περιττοσυλλάβως κλίνεται, Ἀμύκλαντος· καὶ ἰσοσυλλάβως δέ, Ἀμύκλα. ὁ πολίτης ταύτης, Ἀμυκλαΐτης. ἔτι δὲ καὶ Ἀμυκλαῖος· ἐξ οὗ καὶ Ἀμυκλαιεύς. ἔστι δὲ καὶ Ἀμύκλαιον, πόλις ἐν Κρήτῃ, καὶ ὅρμος. αἱ δὲ ἀμυκλαΐδες, εἶδος ὑποδήματος ἐν Ἀμύκλαις. Ἀμυκλίς, γλυκύς· ἡδύς. Ἄμυλα, μῆτρα. Ἀμυλίδωτον, χιτῶνος εἶδος. Ἄμυλος, βρῶμα τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων· ἀρσενικῶς, καὶ ψιλοῦται. Ἄμυλον, στερρόν· ἄκλαστον. Ἄμυλοι, πλακοῦντές τινες· οἱ δέ, ζωμοὶ πλακουντώδεις· οὓς νῦν, ἀμύλατον φασιν. Ἀμύμων, ἄψογος· ἀμώμητος· ἀγαθός. παρὰ τὸ μύω, τὸ καμμύω· ὁ μέλλων, μύσω· ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, μύμων· καὶ ἀμύμων· ὁ μὴ κεκαμμυμένος. Φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐπίθετον, θνητοῖς ὁ ποιητὴς ἐπιλέγει. διὸ καὶ τὸν πάρηορον Πήδασον· τὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἵππον, ὡς θνητὸν ἀμύμονα λέγει, διαστέλλων αὐτὸν τῶν ζυγιτῶν· οὓς ὁ μῦθος, ἀθανάτους ληρεῖ. καὶ ἀμύμων, προσώποις μόνοις ἡρωικοῖς ἐπιτίθεται· ἤγουν θνητῶν ἐνδόξων ἀνθρώπων. Ὅρα δέ, ὅτι εἰπὼν Αἴγισθος ἀμύμων, οὐ μέγα τοῦτο, καὶ ἕτεροι φαῦλοι μὲν ἄλλως, ἄμωμοι δὲ κατ' ἀνδρείαν, ἢ γένος, ἤ τι τοιοῦτον. Ἀμυμώνη, ἡ θυγάτηρ Δαναοῦ, ἀπὸ τῆς ἀμύμονος γενικῆς. πολλὰ γὰρ τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς η λήγοντα, γίνεται ἀπὸ τῶν εἰς ος γενικῶν τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων· οἷον, πέρατος, περάτη· κάλυκος, καλύκη· ἅρπαγος, ἁρπάγη· βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου· σώφρονος, σωφρόνη· χίονος, χιόνη· ὄνομα ἡρωίδος· οὕτω καὶ ἀμύμονος, ἀμυμόνη· καὶ κατ' ἔκτασιν ἀμυμώνη. Ἄμυνα, καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς, καὶ ἐπὶ εἰσπράξεως δίκης. Ἀμυνάθειν, ἀμύνειν· βοηθεῖν. Ἀμῦναι, ἐκδικῆσαι· βοηθῆσαι· ἀπαλεξῆσαι· τιμωρῆσαι. Ἀμύναι μὴ εἴπῃς· ἀλλ' εἰς ῥῆμα μεταβάλλων, ἀμύνασθαι. πάντα γὰρ τὰ ῥήματα, δόκιμα· ἀμυνοῦμαι· ἀμύνασθαι· ἠμυνάμην· ἀμυνούμενος. Ἀμύνανδρος· ὁ δυνάμενος ἄνδρας ἀμύνεσθαι. Ἀμυνεῖ, ἀντιπροδώσει.

Ἀμύνειν· ἐνεργητικῶς μὲν δηλοῖ τὸ ἀποσοβεῖν τοὺς πολεμίους· ἤτοι βοηθεῖν τοῖς πολεμουμένοις συνταττόμενον αἰτιατικῇ, ὥστε τὸ ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι. καὶ τό, Πολὺν ἤμυνε τῷ σώματι κίνδυνον. παθητικῶς δὲ ἀμύνομαι, τὸ παθὼν ἔκ τινος δεινά, ἀντιποδίδωμι τὰ ἴσα· ἤτοι τιμωροῦμαι. καὶ ἀμύνειν νηυσὶ πῦρ, κατὰ τὸ πλήρες πέφρασται. καθὰ καὶ τό, ἀλεξήσας κακὸν ἦμαρ. ἄλλως δὲ τὸ ἀμῦναι μόνον τὸ ἀλέξασθαι, ἐλλιπές ἐστι. καὶ ἀμύνειν, τὸ βοηθεῖν· οἷον ἀμύνω σοι, βοηθῶ σοι· ἀμύνομαί σε, ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι, καὶ κολάζω σε. καὶ ἀμῦναι, τὸ ἀποσοβῆσαι Ὅμηρος. Ἀμύνεσθαι, τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας. Θουκυδίδης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀμείβεσθαι. Σιμωνίδης, ἀντὶ τοῦ χάριτας ἀποδοῦναι. Σοφοκλῆς, ἀντὶ τοῦ ἀπαλεξῆσαι. ἐπὶ τοῦ προυδικικοῦ ὡς εἴρηται, τάσσουσιν οἱ ῥήτορες τὸ ἀμύνεσθαι, ὅτι οἱ κακόν τι παθόντες, ἀντιπράσσουσι τοὺς προδιαθέντας. Ἀμυνίας, ὁ ἀμυντικός· παρὰ τὸ ἀμύνειν. Ἀμυνόμενοι, τοὺς κακόν τι πράξαντας ἀντιδιατιθέντες. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἔθος εἶχον μὴ ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, ἀλλ' ἀεὶ δοκεῖν ἀμυνόμενοι. Ἀμύνου, ἀντιπροδίδου. Ἀμύντωρ, βοηθός· ἐπίκουρος· ἢ καὶ ὁ τιμωρητικός. ἐκ τοῦ ἀμύνω· ἐξ οὗ καὶ κύρια, ὁ Ἀμύντας, καὶ ὁ Ἀμυνίας. Ἰστέον δὲ ὅτι, θεόθεν ἐπικουρίας, καὶ τιμῆς δηλωτικόν ἐστιν. Ἀμυντήριον, ξίφος· ἢ βάκτρον, ἢ ῥάβδος· ἢ ἀξίνη· ἢ ἄλλο τι τοῦ τοιούτου. Ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ, ἔνθεν ἀντὶ τοῦ ἀποσοβῶν τὴν κακὴν ἡμέραν. Ἄμυξα, ἔξυσα· ἐσπάραξα. Ἄμυξ, ἐπίρρημα· σημαίνει δὲ τὸ ἀμυκτικῶς· καὶ ἄμυξ· ἢ ἀμυχή. Ἀμύξαι, καταμάξαι· καταξέσαι· στενάξαι· σπαράξαι τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος. ἀντὶ τοῦ ἀμύξαι· τοῦτο οὐ μόνον ἰωνικόν, ἀλλὰ καὶ ἀττικόν ἐστι. λέγεται δὲ ἔλλειψις, ἤτοι, ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· ἥτις ἐστίν, ἐναντία τῇ παρενθέσει. Ἀμύξεις, κινήσεις· λυπήσεις. ἐκ τοῦ ἀμύσσω, ὁ μέλλων ἀμύ

ζω. Ἀμυρεῖν, μὴ ἔχειν μέρος. Ἀμύρητον, τὸ ἀτέλεστον· καὶ τέλος μὴ ἔχον· εἴρηται εἰς τὸ ἀμύρητος. Ἀμυσαίρανος, ὁ μὴ μυσαττόμενος τὸ ῥαίνεσθαι μύρῳ. Ἄμυροι τόποι, κάθυγροι καὶ διαρρέοντες, ἀπὸ τοῦ μυρεῖν· ἤγουν ῥεῖν. Ἄμυρος, θετταλίας ποταμός· προσαγορευόμενος ἀπὸ τοῦ ἀμύρου υἱοῦ τοῦ ποσειδῶνος· ἔστι δὲ καὶ πόλις αὐτόθι. Ἀμυρτόν, ἱμάτιον· κρῆτες. Ἀμύρων, ἀφαιρῶν καὶ λαμβάνων· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀμύς, ὁμοῦ· σὺν αὐτῷ. Ἀμύσκαρον, τὸ ἁγνόν. Ἀμύσσειν, παράσσειν· ἑλκοῦν· ξέειν· σπαράσσειν· ποτὲ μὲν τοῖς ὄνυξιν· οἷον ἀμύττων τὰς παρειάς· ἐκ τούτου ἡ ἀμυχή· ὡς τὸ ἀμυχαὶ ξεσμάτων· καὶ τὸ ἄμυγμα· οἷον πολιὰς ἀμύγματα χαίτης· καὶ ἀμυχὴ φρονῆς· ἢ ἀμύσσειν κυρίως, τὸ ξέειν· ὡς καὶ αἷμα ῥυΐσκεσθαι· οἱονεὶ αἱμύσσειν μετὰ δασείας· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀμύσσειν μετὰ ψιλῆς· ἀμύσσειν γοῦν τις λέγεται παρειάς· ἐξ οὗ καὶ ἀμυχαὶ σαρκῶν, καὶ ἀμυχαὶ ξεσμάτων, τῶν ὅπου δήποτε· οἷον καὶ ἐν βίβλοις ἢ ξύλοις· τὸ δὲ τὴν ψυχὴν ἀμύξειν μεταφορικόν ἐστιν ἀπὸ σώματος. Ἀμύσσος, χύτρος· λάκωνες. Ἀμύσσω, τὸ διὰ ξηροῦ τὴν σάρκα τέμνω· ὅθεν καὶ ἀμυχαί, αἱ τοῦ δέρματος τομαί. Ἄμυστιν, τὴν συνεχῆ πόσιν. Ἀμυστία, μέτρον τι. Ἀμυστί, ἀθρόως· ἀντὶ τοῦ μῦσαι τοῖς χείλεσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄμυστις, ἡ ἀπνευστὶ πόσις καὶ ἀθρόα· παρὰ τὸ μὴ μύειν· ὅ ἐστι χανδὸν πιεῖν· ἐπὶ πολὺ μὴ μύοντα καὶ συνάγοντα τὰ χείλη· ἢ παρὰ τὸ ἅμα πιεῖν χωρὶς τοῦ διαπνεῦσαι· ὡς τὸ ἀπνευστί· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου φιαλῶδες. Ἀμύχαια, οἰνάνθη· ἢ ἀναδενδράς. Ἀμυττέτωσαν, κνιζέτωσαν· σπαραττέτωσαν. Ἀμυχή, ἡ μὴ εἰς βάθος πληγή· ἐπιπόλαιον ἕλκος· ἤτοι, μὴ ὁρωμένη ἐπὶ τοῦ δέρματος· παρὰ τὸν μυχόν, μυχὴ καὶ ἀμυχή· ἢ παρὰ τὸ ἀμύσσειν, ὅπερ ἐκ τοῦ αἱμάσσειν γίνεται. Ἀμυχί, ἐπιπολέως. Ἀμυχούσης, στυφούσης ἐπιπλέον. Ἀμυχρόν, καὶ ἀμυγνόν, τὸ καθαρόν, καὶ ἀμύσκαρον. Ἀμφαγαπαζόμενος, πάνυ φιλοφρονούμενος. Ἀμυτήμων, ἁμαρτωλός. Ἀμφαγαπάζω, φιλῶ, καὶ φιλοφρονοῦμαι. Ἀμφαγαπῶντες, ἤγουν περιθάλποντες, περισσῶς ἀγαπῶντες· Ἐὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες· ἀντὶ τοῦ σφέτερον· ἐὸν γὰρ ὃ μόνον ἔχει τις, σφέτερον δέ, ὃ πολλοὶ ἔχουσιν. Ἀμφαγνοεῖ, ἀμφιβάλλει. Ἀμφαγέροντο, περιηθροίζοντο. Ἀμφαδά, ἀκουστά· φανερά. Ἀμφαδόν, φανερῶς· φαίνω φανδόν· καὶ ἀμφαδόν. Ἀμφαδίας, ψηλαφᾶς· καὶ ἀμφαδίην. Ἀμφαϊκούς, κύκλῳ σειομένης. Ἀμφαὶς οἶκος, περίσκεπτος. Ἀμφακής, ἀξίνη. Ἀμφάκιριος ῥοάς· ἄκιρις ποταμός. Ἀμφ᾽ ἅλα, περὶ τὴν θάλασσαν. Ἀμφ᾽ ἄλητα, περὶ τὰ ἄλευρα. Ἀμφαλλάξαι, διαμφοδῆσαι· οἱ δέ, ὁμοῦ βαδίζοντας, ἐφ᾽ ἑτέρας ὁδοῦ χωρισθῆναι. Ἀμφακτήρ, χιτὼν διπλοῖς. Ἀμφαρήσεται, περισχισθήσεται. Ἀμφανά, μάλιστα. Ἀμφαξονεῖν, λέγεται παροιμιακῶς, τὸ προβαίνεσθαι κατ᾽ ὀρθόν· τίθεται δὲ κατὰ παυσανίαν, καὶ ἐπὶ τῶν τὰ γόνατα ἀσθενούντων, καὶ ἐκκλωμένων. Ἀμφαρής, περιορώμενος· καταλιγωρούμενος· καὶ γυμνὸς ἐπιφανείς.

Ἀμφαρίστερος, οὐκ αἴσιος· οὐ δεξιός, ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ἀμφαρμένη, δίκελλα· λάκωνες. Ἀμφασία, ἀφωνία· ἀλαλία, ἀγρυξία. Ἄμφασμα, ψαιστὰ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ βεβρεγμένα ἐν θυσίαις· συρακούσιοι. Ἀμφαυγεῖ, αὐπλάμπει. Ἀμφαῦον, περιήχουν. Ἀμφ᾽ αὐτοῖς, ἐπ᾽ αὐτοῖς· περὶ αὐτοῖς. Ἀμφαφάασθαι, τὸ μεταχειρίζεσθαι· παρὰ τὴν ἁφήν· ἀφ᾽ ἧς καὶ τὸ, σῶμα ἀμφαφόων, ὅ ἐστι περιδεικνὺς τῇ χειρί. Ἀμφαφόωσα, ψηλαφῶσα· ὅμηρος· κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα. Ἀμφαφόωσεν, ψηλαφήσειεν. Ἀμφαφόωντα, διὰ χειρὸς ἔχοντα, καὶ περιψηλαφῶντα. Ἀμφέθετο, περιέθετο. Ἀμφ᾽ ἑκάς, ἡ περὶ ἑκάδα. Ἀμφεκάλυψε, περιεσκέπασε· περιέσχεν· ἢ πρὸς νέφους εἴρηται ὁμοιότητα, καθ᾽ ὃ καὶ ὁ ἔρως τῆς ψυχῆς ἥλιον ζοφοῖ· ἢ ἐκ δικτύων μετῆκται· ἃ κατὰ πεπταθέντα, καλύπτει τὰ ἁλισκόμενα· ἢ καὶ ἄλλως, ἀπηδὲς μετηνέχθη, ἐκ τοῦ ὁπωσοῦν κρυπτόν τοῦ τὸ καλυπτόμενον· ἢ καὶ ἀφανιζόντων τέλεον. Ἀμφεκτέον, περιβλητέον.

Ἀμφελλαῖς, μᾶζα ἐλαίῳ πλήρης. Ἀμφελάσασα, περιεγείρασα· κινήσασα. Ἀμφελάχαινε, περιέσκαπτε· περιέσκαλλε· περιώρυσσεν. Ἀμφ᾽ ἑλένῃ· τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν δοτικῇ συνέταξεν, ὥσπερ εἶπεν ἐπὶ τῇ ἑλένῃ καὶ τοῖς κτήμασιν· ἢ αἰτιατικῶς, περὶ ἑλένης καὶ κτημάτων. Ἀμφέμενον, τὸ ἐν μάχαις καὶ λοιδορίαις ὑφίστασθαι, καὶ μεγαλοψυχεῖν· λάκωνες. Ἀμφενέμοντο, ἐκατοίκουν· ἐδιοίκουν. Ἀμφέξη, ἤγουν ἐνδύσῃ· ἐκ τοῦ ἀμπέχω, ἀμφέξω, ἀμφέξομαι. Ἀμφέπεν· ἐνήργει. Ἀμφέπει, περιέπει· θεραπεύει· παρακολουθεῖ. Ἀμφεπένοντο παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν· ἀπέφερον· ἢ ἔσθιον· ὑπηρέτουν. Ἀμφέπλεον, περιέπλεον. Ἀμφεπονεῖτο· οἷον, Ἐν μεγάροις ἑκάτης πανήμερος ἀμφεπονεῖτο· ἀντὶ τοῦ, διέτριβεν. Ἀμφέπτατο, περιεπέτατο. Ἀμφεπολεῖτο, ἤγουν περιήρχετο· θεόκριτος· Χὼς ὄρος ἀμφεπονεῖτο. Ἀμφέποντο, τουτέστι περὶ αὐτὸν ἐπονοῦντο· παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας τ· ἤτοι περὶ τὸν ὀδυσσέα· ἴσως δὲ καὶ περὶ τὸν σῦν, ὥσπερ καὶ τὸν πενταέτηρον βοῦν ἀμφέπον. Ἀμφεποτᾶτο· ἔχει τι ἄπορον ἐπὶ τῇ γραφῇ τῆς παραληγούσης· εἰ γὰρ πέτω ἐστὶ τὸ πέτομαι, καὶ ἐξ αὐτοῦ ποτὸς ὁ πετώμενος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ποτὴ θηλυκοῦ ἐν ὀδυσσείᾳ, διατί μὴ τῷ ποτῶ ῥῆμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ μεγεθύνουσι τὴν πο συλλαβήν, καθὰ τὸ τρέχω, τροχός· τρωχῶ· καὶ τὰ ὅμοια; Αἴτιον δὲ καὶ ταῦθα ἡ σύνθεσις· τὸ γὰρ ἁπλοῦν ποτῶ ἐκτείνει ἔστιν ὅτι τὴν λήγουσαν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ λίθοι ποτῶνται θαμειαί.

Ἀμφέρετο, ἀνεφέρετο. Ἀμφερκῆ, πάντοθεν περιειργόμενον. Ἀμφέχετο, περιεβάλετο. Ἀμφεστρατόωντο, περιεστρατοπεδεύοντο. Ἀμφέχανε, κατέπωκε· Τοὺς δ᾽ ὁ μέλας ἀμφέχανε θάνατος· ἢ περιεκάλυψεν. Ἀμφέχυτο, περιεκέχυτο· ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, καὶ τοῦ χύω ῥήματος· τὸ παράγωγον, χῦμι· τὸ παθητικὸν χῦμαι· ὁ παρατατικὸς ἐχύμην· ἔχυτο· ἔχυτο, καὶ ἀμφέχυτο. Ἀμφεωρία, περισσευομένη. Ἄμφηκες, δίστομον ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον· ἀπὸ τοῦ ἥκω τὸ ἔρχομαι ἧκις· καὶ ἀμφήκης· ἐξ οὗ τὸ οὐδέτερον, ἄμφηκες· ἀπὸ τῆς ἀμφήκης εὐθείας. Ἀμφήλυθεν, ἀπῆλθεν.

Ἀμφήμερον, τὸν ἀμφημερινὸν πυρετόν. Ἀμφήν, αὐχήν· τράχηλος. Ἀμφήρεις νῆες, ἀμφοτέρωθεν ἐρεσσόμεναι.

Ἀμφηρεφής, ἀμφίστεγος· πλήρης· καὶ ἀμφηρεφέα ἀμφηρεφῆ, τὴν ἀμφοτέρωθεν ὠροφωμένην· ὅ ἐστιν ἐσκεπασμένην· ἢ τὴν κύκλῳ περιφερομένην. Περὶ ἧς ἰστέον ὅτι, οὐ μόνον ὡς τὸ ἐρέφειν ἐπὶ φαρέτρας τέθεικε, μετενεγκὼν ἀπὸ τῆς τοῦ οἰκοδομήματος στέγης, ἐφ᾽ ὧν κυρίως τὸ ἐρέφειν καὶ ὁ ὄροφος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐκ εἴθισται τὸ ἀμφηρεφὲς ἐπὶ οἴκου λέγεσθαι, ὃ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρέφειν γίνεται, ἀλλὰ ἀποκεκλήρωται ἡ λέξις μόνῃ τῇ θήκῃ τῶν οἰστῶν, διὰ τὸ φέρειν τὰ τρῶσαι δυνάμενα· ὥσπερ ὁ γοργυτὸς τῷ τόξῳ, διὰ τὸ χωρεῖν τὸ ῥυτόν, ὅ ἐστι τὸ βίᾳ ἑλκυστόν· ἐοίκασι δὲ οὐ μικρὸν τοῖς παλαιοῖς αἱ φα

ῥέτρῳ εἶναι· οὐδὲ τοὺς οἰστοὺς ἔξω προκύπτοντας ἔχειν, ἀλλὰ ὅλους αὐτοὺς ἔσω στέγειν· καὶ δῆλον, ἐκ τοῦ ἀμφηρεφέα φαρέτραν εἰπεῖν τὸν Ὅμηρον. Ἀμφήρης αὐλός, ὁ ἑκατέραις χερσὶ κατεχόμενος· καὶ σύμφωνος· καὶ στόμα ἀμφῆρες ὁμοίως, τὸ ἀμφοτέραις γνάθοις ἐσθίον. Ἀμφήρικα, ἄκατον λῃστρικόν, ἐν ᾧ ἐξελαύνουσι δύο κώπας. Ἀμφήριστον, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων ἐριστόν· ἐπίμαχον· ἄπιστον· ἀμφίβολον· ἀντιφιλόνεικον. Ἀμφὶς, οἶνος ἄνθος· οἱ δὲ μέλανα οἶνον. Ἀμφὶ ῥέεθρα· περὶ τὰ ῥέεθρα. Ἀμφὶ Πρίαμον, καὶ ἀμφὶ Μενέλαον, καὶ ἀμφὶ Ἀγαμέμνονα, καὶ τὰ τοιαῦτα, Ὅμηρος χρῆται ἀντὶ τοῦ, ὁ Πρίαμος· καὶ ὁ Μενέλαος, καὶ ὁ Ἀγαμέμνων· ὥσπερ ἐν τῷ γ΄ τῆς Ἰλιάδος φαίνεται· ἀμφὶ Πρίαμον· καὶ τὰ λοιπά· ἤγουν ὁ Πρίαμος· καὶ ὁ Πάνθοος, καὶ ὁ Θυμοίτης, καὶ ὁ Λάμπος, καὶ ὁ Κλύτιος, καὶ Ἱκετάων, ἐκάθηντο ἐν τοῖς πύργοις· καὶ ἀμφὶ παιδὶ βάλε πήχεε, ἀντὶ τοῦ ἀμφέβαλε τὸν υἱὸν τοῖς πήχεσι· καὶ ἀμφὶ περὶ κρήνην, αἱ δύο προθέσεις τὴν περὶ τὸν αὐτὸν τόπον συναγωγὴν ὁμοῦ δηλοῦσι παντὸς τοῦ στρατοῦ. Ἀμφιάλῳ, τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ πάντοθεν. Ἀμφιάνακτα, ἀρχὴ νόμου κιθαρῳδικοῦ. Ἀμφιανακτίζειν, τὸ προοιμιάζειν κατὰ Τέρπανδρον· οἷον, Ἀμφί μοι αὖθις ἄνακτα· ἢ καὶ ὡς Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε· ἀμφιάνακτας ἔλεγον, καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς· συνεχῶς γὰρ ἐκεῖνοι ταύτῃ ἐχρῶντο τῇ λέξει· ἢ ἀμφιανακτίζειν, τὸ ᾄδειν κατὰ τὸν Τερπάνδρου νόμον, τὸν καλούμενον ὄρθιον· ἦν γὰρ αὐτῷ προοίμιον ταύτην ἔχον τὴν ἀρχήν· Ἀμφί μοι αὖτον ἄναχθ᾽ ἑκατηβόλον ἀδέτω φρήν. Ἀμφιάραον φιλεῖν ὀξεῖς λέγεται, ὡς βασιλικὸν ἄνδρα, καὶ διὰ τοῦτο διογενῆ καὶ διοτρεφῆ· Ἀπόλλων δέ, ὡς μάντιν. Ἀμφίας, μέτριος οἶνος· Νικόστρατος οἰνοπώ- καὶ Σωκράτης. Ἀμφίασιν, σκέπην. Ἀμφίασμα, ἔνδυμα. Ἀμφὶ αὐτὸν ἕποντο, ἀντὶ τοῦ ἀμφηκολούθουν· ἢ αὐτὶ τοῦ ἀμφεῖπον, ὅ ἐστι ταὐτὸν τῷ ἀμφεπένοντο· καὶ ἀλλαχοῦ Ὅμηρος· ἀμφ᾽ Ὀδυσσῆα Τρῶες ἕπον, ἤγουν ἀμφεῖπον ἐκεῖνον.

Ἀμφιαχυῖαν, καὶ ἀμφιαχυῖα· ἴα ἡ ἐκπεμπομένη φωνή· ἀπὸ τοῦ ἰαχέω, ἰαχῶ ἐνεστώς· ἰαχήσω μέλλων· ἴαχον δεύτερος ἀόριστος, ὡς ἔλακον· ἴαχα μέσος παρακείμενος· ἀφ᾽ οὗ ἰαχυῖα· καὶ μετὰ τῆς ἀμφί, ἀμφιαχυῖα παρ᾽ Ὁμήρῳ· ἤγουν ὀδυρομένη περὶ τῶν τέκνων· ἢ κραυγάζουσα· ἢ βοῶσα. Ἀμφίβασις, ὑπερμάχησις· κυρίως ἡ περὶ τοῦ νεκροῦ μάχη. Ἀμφιβαίνει παρ᾽ Ὁμήρῳ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ σκέπειν, καὶ περιέπειν σημαίνει· ὡς ὅτι λέων ἀμφιβαίνει τοῖς σκύμνοις λέγεται· ἢ κύων τοῖς σκυλακίοις· οὕτω καὶ ἐν μάχῃ νεκροῦ, τις ἀμφιβαίνει ὑπερμαχῶν ἐκείνου· ἀμφιβαίνειν, καὶ περιβαίνειν τισί, ταὐτά· φυλακὴν καὶ σκέπην δηλοῦσι συμμαχικήν· καὶ ἀμφιβαίνειν τὸ ὑπερμαχεῖν τοῦ κειμένου. Ἀμφίβαιος, ὁ Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις. Ἀμφιβαλοῦμαι, καθοπλισθήσομαι. Ἀμφιβάλλεσθαι, περιθέσθαι. Ἀμφιβάλλω, καὶ διστάζω, καὶ ἐνδοιάζω, περὶ τοῦδε· καὶ ἀμφιβάλλειν τὸ μὴ ἐφ᾽ ἕνα σκοπὸν βάλλειν τὸν λογισμόν, ἀλλὰ ἐπὶ δύο· ἀφ᾽ οὗ ἀμφίβολος, ὁ ἐν διπλῇ γνώμῃ κείμενος· καὶ ἀμφιβολία, ἡ διπλῆ γνώμη· καὶ ἀμφιβάλλειν, οὐ μόνον τὸ ἐνδοιάζειν, ἤγουν ἀμφοτέρωσε ῥίπτειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἑκατέρωθεν βάλλειν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἀμφίβολον· ὃς τὸν ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενον σημαίνει· δηλοῖ γοῦν καὶ τὸ περιβάλλειν· ἤγουν, κυκλοῦν· ὅθεν καὶ ἀμφίβληστρον· καὶ ἀμφιβάλλειν, καὶ ἀμφισβητεῖν, καὶ ἀμφιλέκτως ἔχειν, ἀμφὶς φράζεσθαι λέγει· οὕτω διχονοητικὸν καὶ τὸ ἀμφὶς φρονέοντε· σημαίνει δέ ποτε ἡ λέξις, καὶ τὸ ἐκτός· οἷον ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην· ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀμφότερος, ὡς τὸ ἀρίζηλω ἀμφίς. Ἰστέον δὲ ὅτι, καθάπερ ἀπὸ τῆς εἰς προθέσεως, καὶ τῆς ἐξ, καὶ τῆς πρός, καὶ τῆς ἀνά, καὶ κατά, γίνονται ἐπιρρήματα τὸ εἴσω, τὸ ἔξω, τὸ πρόσω, ἀφ᾽ οὗ τὸ πόρρω, τὸ ἄνω, τὸ κάτω· καὶ ἐκ τῆς περὶ τὸ πέριξ, ὅθεν τὸ ἄπριξ κατὰ συγκοπήν, καὶ ἐκ τῆς ἀπό, τὸ ἄπο, οὕτω καὶ τὸ ἀμφὶς ἐκ τῆς ἀμφί· οὐ τῆς ἀμφὶ λαμβανομένης ἀντὶ τῆς περί· οἷον ἀμφ᾽ ἀγαθὸν θεράποντα, ἢ ἀντὶ τῆς ἐν· οἷον ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα· ἢ ἀντὶ τῆς ἐπί· οἷον ἣν κτεῖνεν ἀμφ᾽ ἐμοί, ἀλλὰ σημαινούσης τὸ δύο, ὡς ἐν τῷ ἀμφίδυμος, ἀμφίστομος. Ἀμφίβαλλον, ἀμφοτέρωθεν φάλλους ἔχουσαν· φάλλοι δὲ οἱ ἀσπιδίσκοι· οἷον ἀμφίβαλλον ἀσπίδα. Ἀμφιβαλὼν παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν ψ΄ τῆς Ὀδυσσείας, ἀντὶ τοῦ ἔσω περιβαλών· περικλείσας· ἢ μαχόμενος περιβάλλων. Ἀμφίβασις, κύκλωσις· ὁρμή· ἢ ἡ περὶ νεκροῦ μάχη· περιβάντες γὰρ τὸν νεκρόν, ἐμάχοντο περὶ τοῦ σώματος ἵνα μὴ σκυλευθῇ· ἀπὸ δὲ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ μεταφορά. Ἀμφιβατεῖν, ἀμφισβητεῖν. Ἀμφίβεον, τὸ στόμιον τῆς μήτρας παρ᾽ Ἱπποκράτει. Ἀμφιβέβηκας παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ περιέπειν σημαίνει· ὡς τό, Ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας· περιβέβηκας ὑπερμαχεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τετραπόδων· ὡς ὅτι λέων ἀμφιβαίνειν τοῖς σκύμνοις λέγεται· ἢ κύων τοῖς σκυλακίοις· οὕτω δὲ καὶ ἐν μάχῃ νεκροῦ, τις ἀμφιβαίνει, ὑπερμαχῶν ἐκείνου· καὶ πόνος ἀμφιβέβηκεν, ἤγουν κατέλαβε περιῆλθεν· ὥστε οὐ πάντοτε ἡ λέξις τὸ σκέπειν καὶ βοηθεῖν δηλοῖ· καὶ ἀμφιβεβηκέναι, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀμφικαλύπτειν· ὡς τό, Καί μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν· ὅμοιον τῷ, ἀμφεκάλυψεν· καὶ ἀμφιβέβηκας, περιέχεις· ἀπὸ τοῦ ὑπερασπίζοντος ἐν πολέμῳ τοῦ τετρωμένου ἢ πεφονευμένου· τοῦ μέν, ἵνα μὴ συληθῶσι· τοῦ δ᾽ ἵνα μὴ φονευθῶσι· καὶ τὸ περιέρχεσθαι· ὡς τὸ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει· ὁμοίως δὲ καὶ Εὐριπίδης· ἐν τῷ, Πολὺν παραγμὸν ἀμφιβάντες εἶχον μάχης· ἤγουν ἀμφοτέρωθεν βάντες. Ἀμφίβια ζῷα, τὰ ἐπὶ τῆς χέρσου καὶ ὕδατος, ὁμοίως διατελοῦντα· καὶ ἀμφίβιον, τὸ ἐν γῇ καὶ ὕδατι ζῆν δυνάμενον. Ἀμφὶ βίην, περὶ τὴν δύναμιν. Ἀμφίβλημα, ἀναβόλαιον.

Ἀμφίβληστρον, τὸ δίκτυον· ἀπὸ τοῦ ἀμφοτέρωθεν βάλλειν· ἢ παρὰ τὸ βάλλω βαλῶ βλήσω· βλῆτρον· καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἀμφίβληστρον. Ἀμφιβολεῖς, ἁλιεῖς. Ἀμφιβολία ἐστί, λέξις, ἢ λόγος· δύο ἢ πλείονα πράγματα δηλοῦσα· λέξις δὲ εἴρηται, ὅτι αἱ ὁμωνυμίαι ἀμφίβολοί εἰσιν· οἷον Αἴας ἄδηλον ὁπότερος τῶν Αἰάντων δηλοῦται. λόγος δέ, οἷον ἅρματα δ᾽ ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· καὶ ὅτε μ᾽ ἄνδρα τὸν δ᾽ ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. Ἀμφίβολος τὴν ὄψιν, καὶ οὐκ ἂν διακρίνας εἴτ᾽ ἔφηβος ἐστίν, εἴτε καὶ παρθένος· καὶ ἀμφίβολος τὴν γνώμην· καὶ ἀμφίβολοι παρὰ Ἀρριανῷ καὶ ἑτέροις, οἱ ἀμφοτέρωθεν βαλλόμενοι· ἢ οἱ πανταχόθεν βαλλόμενοι, ἢ ἀπορούμενοι, ἢ διαφόροις συνεχόμενοι λογισμοῖς. Ἀμφιβραχίων, τῶν περὶ τὰ παρίσθμια καλουμένων χωρίων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀμφίβραχυς, ὁ ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας, τετράχρονος· οἷον, σιληνός· στερνός· βοηθός· καλεῖται δὲ ἀμφίβραχυς, ὅτι ἑκατέρωθεν δύο βραχείας ἔχει. Ἀμφιβρότη ἀσπίς, ἡ ἀμφὶ τὸν βροτὸν ἄνθρωπον· ἢ ἡ σκέπουσα ὅλον τὸν ἄνδρα.

Ἀμφίβροχος, πανταχόθεν βεβρεγμένος· τουτέστι, μεθύων· Ἡδὺ μέθυ βλύζων ἀμφίβροχος εἵματα Βάκχῳ. Ἀμφι

βώτης, περιβόητος. Ἴων, Τεύκρῳ. Ἀμφὶ γάμῳ παρομήρῳ, ἤγουν, περὶ γάμου. καινότερον ἔχει τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν συντεταγμένην δοτικῇ. Ἀμφιγένεια, παρά τισι καὶ οὐδετέρως λέγεται, τὸ ἀμφιγένειον. ὁ πολίτης αὐτῆς, ἀμφιγενειάτης. καὶ ἀμφιγενεύς. εἶχε δὲ Λητοῦς ἱερόν. ἐπειδή φασιν ἐκεῖ Λητὼ παραγενομένην, ἔτεκεν Ἀπόλλωνα. Ἀμφιγυίς, ἀξίνη.

Ἀμφιγνοεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀγνοεῖν. ἢ ἐνδοιάζειν περὶ τῆς γνώσεως. καὶ ἀμφιγνοεῖς, ἀμφισβητεῖς. καὶ ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. Ἀφιγνοῶ κάλλιον, ἢ ἀμφιβάλλω. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. ἀμφιγνοοῦμέν τι ὦ Πῶλε, ἐφ' ἑκάστου ὧν λέγεις. Ἀμφίγονον υἱὸν, τὸν ἐκ προτέρας γυναικός. Ἀμφὶ γούνασι βάλλειν χεῖρας, περίφρασίς ἐστι τοῦ γουνάζεσθαι.

Ἀμφίγυα ἔγχη λέγει Ὅμηρος, ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐπάγοντα γόον, ἀπό τε τῆς ἔμπροσθεν αἰχμῆς, καὶ τοῦ ἐν τῷ πέρατι σιδηρέου στύρακος. ὡς οἱονεὶ ἀμφίγοα, καὶ αἰολικῶς ἀμφίγυα. ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν γυῶσαι, ὅ ἐστι βλάψαι δυνάμενα. ὡς ἀμφίστομα, ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐνεργὰ καὶ πρακτικὰ παρὰ τὰ γυῖα. ὃ καὶ χεῖρας δηλοῖ ὡς εἴρηται ἀλλαχοῦ. γυῖα γὰρ ὡσανεὶ δόρατος, ὁ πρὸς τοῖς ἄκροις ἐνεργὸς σίδηρος. τὰ μὲν τοίνυν ναύμαχα οὐκ ἀμφίγυα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ κατὰ στόμα μόνον ἐκεκάλυπτο. χαλκὸν μὴ ἔχοντα στύρακα. ἄλλοι δὲ ἀμφίγυα εἶπον, τὰ ἀμφοτέροις γυίοις, ὅ ἐστι χεροῖν ἀμφοῖν, τοῖς τῶν πολεμίων ἐπερειδόμενα σώμασιν. Ἀμφιγυήεις λέγεται ὁ χωλός. ὁ ἀμφοτέρων δηλαδὴ τῶν γυίων ἤγουν τῶν ποδῶν πεπηρωμένος. γίνεται οὖν ἀφιγυόεις. καὶ τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς η, ἀμφιγυήεις. ὡς παρὰ χάρις χαρίεις. τιμὴ τιμήεις. αἴγλη, αἰγλήεις. γυῖα, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, ἀφ' οὗ γυιοῦν, τὸ τὰ σκέλη βλάπτειν. καὶ ἀμφιγυήεις ταυτὸν τῷ κυλλοπόδης. ἤγουν ὁ βεβλαμμένος τοὺς πόδας, καὶ χωλός. ὀνομάζεται δὲ τούτῳ τῷ ὀνόματι, καὶ τὸ παρ' ἡμῖν πῦρ, καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν διὰ τοῦ πυρὸς ἐνεργουμένων τεχνῶν. τὸ μὲν, ὡς ἄνευ τῆς τῶν ξύλων παραθέσεως οὐ δυνάμενον παραμένειν. ὥσπερ ὁ βεβλαμμένος τοὺς πόδας, οὐκ ἂν σταίη μὴ ὄντος τινὸς τοῦ στηρίζοντος. ὁ δὲ, ὡς ἐπιστάτης καὶ ἔφορος αὐτοῦ τούτου τοῦ πυρός, καθὰ εἴρηται συμβολικῶς ὀνομαζομένου. καὶ ἀμφιγυήεις, ἤγουν ἀμφοτέροις τοὺς πόδας γυιός, ἤγουν χωλός. τὸ πῦρ γὰρ ὁ ἀμφιγυήεις δηλοῖ. ἀμφοτέρωθεν γὰρ σκάζει μὴ ἔχων ὕλην τὴν ὑπερείδουσαν. οἷον κάτω μὲν ξύλα, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐξάπτεται γήϊνον. ἄνω δὲ, ταῖς ξηραῖς καὶ καπνώδεσιν ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεσιν. Ἀμφιγυῶσαι, ἀκρωτηριάσαι. ἢ ἑκατέρωθεν εἰς γῆν πλῆξαι. Ἀμφὶ γυναικὶ, περὶ γυναικός. Ἀμφιδαής, ἡ ἀμφοτέρωθεν κόπτουσα μάχαιρα. Ἀμφιδάσεια αἰγίς, ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους κροσσοὺς ἔχουσα. ἢ κυκλόθεν δασεῖα. ἢ μυθικῶς μὲν, ἡ ἀμφοτέρωθεν ἢ πάντοθεν δασεῖα. οἷά τις σπογγοειδής. διὸ καὶ θυσανόεσσα ἡ αὐτή. ἀλληγορικῶς δὲ διὰ τὴν ἐν τοῖς ἄνω τόποις πυκνότητα τῆς τῶν κατὰ Δία. ἤτοι τῶν ἀερίων αἰγίδων συστάσεως, ὅτε ποτὲ γίνονται. ὁ δὲ τόνος, ὡς τὸ ἱπποδάσεια. Ἀμφίδεα, ψέλλια. βαρχιόνια.

Ἀμφιδέας, ἁλύσεις. κρίκους. παρ' Ἡροδότῳ. οἱ δὲ ψέλλια, ἢ περισκελίδας ἢ δακτυλίους. Ἀμιφδέδηεν Ὅμηρος. Πόλεμός τε ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηεν. ἤγουν ἀνάπτεται. ἐξ οὗ ῥήματος καὶ δαῒς καὶ δηΐς, ἡ μάχη. ὅ ἐστι πόλεμος. ἀμφιδέδηεν ἐμφαντικώτερον τοῦ συνέστηκε, καὶ τοῦ ἐγήγερται, καὶ τοῦ συνέρρηκται, ἢ συνέρρωγε, καὶ τῶν ὁμοίων ληφθέν. ἐκ τοῦ ἐμάχοντο δέμας πυρός. ἤγουν, ὡς πῦρ δαιόμενον δηλαδή. ἐξ οὗ καὶ τὸ μάχη δέδηε, καὶ πῦρ δήϊον. ἢ ἐξῆπτο. διεγήγερτο.

Ἀμφιδινῆται, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περιθέει. Ἀμφιδεμάτη, ἡ μετὰ δεκάδα ἡμέρα. παρὰ Ἀρκάσιν. Ἀμφιδέξιον, τὴν ἑκατέροις μέρεσι τῆς μήτρας, ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶν δυναμένην ἵππον. Αμφιδέξιος, τουτέστιν ἀμφοτεροδέξιος. εὕρηται καὶ περιδέξιος παρὰ τῷ ποιητῇ. τουτέστιν ὑπερδέξιος κατὰ τοὺς παλαιούς. δῆλον δὲ ὅτι, ὥσπερ ἀμφιδέξιος, οὕτω καὶ ἀμφαρίστερος παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἐναντίος τῷ ἀμφιδεξίῳ. ὅτι δὲ ἀγαθὰ καὶ εὐοιώνιστα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰ δεξιὰ ἐκρίνοντο, οὐ τοιαῦτα δὲ τὰ λαιὰ, ἔκ τινος τῶν οἰωνοσκοπιῶν δῆλον, καὶ τοῦ ἐπαρίστερον. Ἀμφιδεσφάγανον, ζῶόν τι πολύπουν. κολόπενδρα καλούμενον. Ἀμφὶ δὲ νῆας, περὶ δὲ τὰ πλοῖα. Ἀμφὶ δὲ, περιδέ. Ἀμφιδήριτον, ἰσοστάσιον. ἀμφίδοξον. συνέβη γενέσθαι τὴν μάχην ἀμφιδήριτον. Ἀμφιδεές, περιδεές. Ἀμφιδήριτος, ἀμφισβητήσιμος. Ἀμφιδῆται, ὡς κρίκοι διάκενοι παρὰ Δημοκρίτῳ. Ἀμφιδήσασθαι, ἀποδήσασθαι. Ἀμφιδίδυμον, διπλοῦν. ἢ τὸ ἔχον κατάδυσιν καὶ σκέπην. Ἀμφίδοξοι μῦθοι, οἱ διχογνωμονούμενοι. καὶ ἀμφίδοξον, ἀμφίβολον. Ἀμφίδουλος λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος. Ἀμφίδοχμοι, λίθοι μέγεθος ἔχοντες. Ἀμφιδραυές, ἱμάτιον διπρόσωπον ἐν τῷ πεποικίλθαι, τὴν αὐτὴν ἔχον ἐπιφάνειαν. Ἀμφιδρόμια. Λυσίας περὶ τῆς ἀμβλώσεως, εἰ γνήσιος ὁ λόγος. ἡμέρα τις ἤγετο ἐπὶ τοῖς νεογνοῖς παιδίοις. ἐν ᾗ τὸ βρέφος παρὰ τὴν ἑστίαν ἔφερον τρέχοντες. καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, πολύποδας καὶ σηπίας ἐλάμβανον. ἢ κατά τινας, ἀμφιδρόμια, ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως. οὕτω κληθεῖσα, καθ' ὅσον ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συναψάμεναι τῆς μαιώσεως. καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἑστίαν φέρουσαι τρέχουσι κύκλῳ, καὶ τοὔνομα τίθενται τούτῳ. δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολύποδας, οἵ τε φίλοι, καὶ οἰκεῖοι. καὶ ἁπλῶς οἱ προσήκοντες. Ἄλλως. Ἀμφιδρόμια, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησι τελουμένη. καθ' ἣν ἐγκριφίου ἄρτου ὀπτωμένου ἐπὶ τῆς ἑστίας, ἐπιτρέχουσι τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦντες, καὶ μετὰ σκευῆς τὰ βρέφη παρὰ τὴν ἑστίαν περιφέρουσιν. ἐπειδὴ κουροτρόφος, ἡ τροφὸς ἐπί τινων πεφήμισται. μέμνηται Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. Τοῦτο μὲν δὴ ὡς ἔοικε, μόγις ἐγεννήθη, ὅ τι δή ποτε τυγχάνει ὄν. μετὰ δὲ τὸν τόκον τὰ ἀμφιδρόμια. ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ, περιθρεκτέον τῷ λόγῳ. Ἀμφίδρομον, ἑλικοειδές. Εἶδε θέμ' οἷον ἄρτι κῦμα φονίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται. Ἀμφίδρομος, Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Ἔπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ ἀμφιδρόμια. ὡς δ' ἔλεγε τὸν γενέθλιον. δηλοῖ δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους θεόμενον. ἢ προηγούμενον, ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον. Ἀμφιδρυφής, ἡ ἄπαν δρυπτομένη ὅ ἐστι ξεομένη τὸ πρόσωπον. ὃ λύπης ὑπερβολὴν δηλοῖ. ἐκ δὲ τοῦ δρύπτω, γίνεται τὸ ἀμφιδρυφής. δρύπτειν δὲ κυρίως, τὸ ἀποδέρειν δόρυ. ἤγουν ξύλον. δένδρον. ἵνα ᾖ δορύπτω, ὡς κορύπτω, καὶ ἐν συγκοπῇ, δρύπτω. ἢ ἀμφιδρυφής, ἡ ἐξεσμένη ἀμφοτέρωθεν, καὶ περιεσπαραγμένη τὸ πρόσωπον, διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς πένθος. δρύψαι γὰρ τὸ ξέσαι. Ἀμφίδρυφοι. πάθους ὑπερβολή, ὅτε οὐ μία παρειὰ δρύπτεται, ἀλλὰ ἀμφότεραι. ἀπὸ δρυῶν δὲ τὸ δρύπτω, ὅ ἐστι ξύλων. λέπονται γὰρ τὸν φλοιόν. Ἀμφίδυμοι λιμένες, δίδυμοι. διὰ τὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχειν εἰσδύσεις, ἢ ἀμφίδυμοι, οἱ πανταχόθεν κατάδυσιν ἔχοντες καὶ σκέπην. οἷον ἀμφίδυνοι, ἀπὸ τοῦ δύειν τὸ σκεπόμενον. λέγεται

δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς κυζίκου ἀμφίδυμος, διστὰς εἰσόδους ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχων. Ἀμφιδύς, ἐνδυσάμενος. Ἀμ
φίδοτος, ἐπίθετον φιάλης παρὰ ἀναξανδρίδῃ. Ἀμφίδωρον, τὸ πανταχόθεν περιέχον σκῦτος. ὡς τὸ ἀμφιδόρου στε
κτοῖο ἀχαΐνεα· τουτέστιν, ἐλάφου δέρμα. Ἀμφὶ ἕ, περὶ αὐτόν. ὡς τό, ἀμφὶ ἕ, γινώσκων ἑτάροις πειρώμενος. Ἀμ
φιεμένος δύναμιν, ἤγουν ἐνδεδυμένος. παρὰ τὸ ἕω, ὃ σημαίνει τὸ ἐνδύομαι. ὁ μέλλων ἕσω. ὁ παρακείμενος, εἷκα εἷμαι.
εἱμένος ἡ μετοχή. καὶ ἐν συνθέσει ἀμφιειμένος. Ἀμφίεκτος χιτών, διπλοῖς. Ἀμφιελίσσαι, αἱ νῆες, αἱ ἀμφοτέρω
θεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι· ἢ ἑκάτερα τὰ πλευρὰ στρεφόμεναι. Ἀμφίελον, ἄφθονον. Ἀμφιέννυμαι, ἐνεστὼς κοι
νός. ἀπὸ τοῦ ἕω. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω κλῶ, τὸ ἄγνυμαι. καὶ τοῦ ὄρω ὄρνυμαι. μέλλων ποιητικὸς μὲν ἕσσομαι. ἀπὸ τοῦ ἕω ἀ
χρήστου. κοινὸς δὲ ἀμφιέσομαι, μετὰ τῆς προθέσεως. ἀεὶ ὁ ἀόριστος ποιητικῶς μέν, ἑσάμην. κοινῶς δέ, ἠμφιασάμην. καὶ
ἀμφιάσομαι καὶ ἠμφιεσάμην, ἀπὸ τῶν αὐτῶν παρὰ τοῖς κοινοῖς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀμφιάζω. καθὸ καὶ ἄμφια τὰ περιβάλ
ματα λέγεται. παρακείμενος μὲν ποιητικὸς εἷμαι, ἀφ' οὗ καὶ εἱμένος. καὶ ἐπιειμένος, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου. ἀπὸ τοῦ
τοῦ γὰρ ἕημι, ἄχρηστον κατὰ ἀκολουθίαν μέντοι τοῦ τίθημι. ἤγουν, εἵω. ὡς θείω. καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ εἷμαι, ὡς τέθειμαι. κοινῶς
δὲ ἠμφίεσμαι. ἀπὸ τοῦ εἷμαι. εἷμα τὸ ἔνδυμα ποιητικῶς. λαχῆμον κοινῶς. ὡς μῆλον μὲν τὸ πρόβατον ποιητικῶς, μη
λωτὴ δέ, τὸ δέρμα κοινῶς. Ἀμφιέννυται ἐστὶν ἀμφιεννύω. καὶ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον, ἀμφιέννυμι. τὸ παθητικὸν ἀμ
φιέννυμαι ἀμφιέννυσαι ἀμφιέννυται. παρὰ τὸ ἕω τὸ ἐνδύομαι. Ἀμφὶ ἕ παπτήνας, περιβλέψας αὐτόν. Ἀμφιέ
πον, περιεποίουν, περιεκύκλουν. ἢ περὶ ἔργον ἐπόνουν. Ἀμφιέποντες, περὶ ἔργον πονούμενοι, καὶ ἀσχολούμενοι. ἢ περὶ τὸν αὐ
τὸν πονούμενοι. Ἀμφιέπουσα, περιέχουσα. Ἀμφιέπων, περιθάλπων. Ἀμφιεταζομένας, τὰς κατ' ἐνιαυτὸν περιεχο
μένας. Ἀμφίετες, τὸ κατ' ἔτος. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ κατ' ἐνιαυτόν. ὡσαύτως δέ, καὶ ἀμφημερινόν. ἤγουν, καθημερινόν.
Ἀμφιετηρίς, ἡ κατ' ἔτος γινομένη ἑορτὴ καὶ θυσία. Ἀμφίζανε, περιεκαθέζετο. Ἀμφιήκες, ἀμφοτέρωθεν ἠκονη
μένον. Ἀμφιθαλεῖς παῖδες, οἷς ἄμφω περίεισιν οἱ γονεῖς. καὶ ἀμφιθαλὴς παῖς, ὁ ἀμφοτέρωθεν θάλλων. ἤτοι εὐδαιμο
νῶν. ἤγουν ᾧ ὁ πατήρ, καὶ ἡ μήτηρ περίεισιν. ἅπαξ δὲ ἡ λέξις εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. ἐτεροθαλὴς μέντοι, ᾧ ὁ ἕτερος
τῶν φυσικῶν τούτων κλάδων ἀπέσπασται. καθ' ἣν ἔννοιαν καὶ παῖδες πατρὸς οἱ μὴ ὁμομήτριοι, ἑτεροθαλεῖς λέγονται.
ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου θάλλειν, καὶ θάλεα φησὶν ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς τὰ ἀγαθά, ὧν ἐμπίμπλανται παῖδες εὐδαίμο
νος πατρός. ὃς καὶ φίλον θάλος τοῖς γειναμένοις ἐστίν. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν ὅτι ἀμφιθαλεῖς, οἱ ἔχοντες ζῶντας τοὺς
δύο γονεῖς. Ἀμφιθέατρον, τόπος πανταχόθεν περισκοπούμενος. Ὁ δὲ τῶν φράγγων ἡγεμών, ἐς ἀφιθέατρόν τι
ἀνήρχετο. Ἀμφιθέοντε, περιβάλλοντε δυϊκῶς. Ἀμφίθεος, ἱερεὺς δήμητρος καὶ τριπτολέμου. παρὰ τῷ ἀρι
στοφάνει. Ἀμφίθετον φιάλην, καθὸ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθέμενον ἀπύθμενον. οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ ἴσως λέ
βητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἔχειν ἕδραν. Ἀμφιθῆ, περιθῆ. Ἀμφίθυρος οἰκία, ἡ ἔχουσα ἀμφοτέρωθεν θύρας.
Ἀμφικαλύπτει, πάντοθεν καλύπτει. ἀπὸ δικτύων μετήνεκται. ἃ καθὰ πεταθέντα, ὄρνιθας καλύπτει ἔσω. καὶ ἀμ
φικαλύπτειν, σκέπειν περιέχειν. Ἀμφικαλύψει, ἔσω παραδέξεται. Ἀμφίκαυστις, ἡ ἔνιοι κριθή. ἣν ἡμεῖς εὔστραν
καλοῦμεν. καὶ οὕτω μὲν οἱ τραγικοί. οἱ δὲ κωμικοὶ τὸ αἰδοῖον, ἀμφίκαυστις. Ἀμφικεάσας, περισχίσας. περικόψας. Ἀμ
φικελαινίς, ἡ κατ' ὤμων περικρέμασις ἰσόρροπος. Ἀμφίκελος κλίνη, ἡ ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον. Ἀμφι
κέλεμνον, ἀμφοτέρωθεν ὀκέλλον, καὶ στηριζόμενον. Ἀμφίκεστον, περιτμητόν. ἢ περιγραφόμενον. Ἀμφικεύθων, περι
κρύπτων. Ἀλφικέφαλος, κλίνης εἶδος. παρὰ τὸ ἑκατέρωθεν ἀνάκλισιν ἔχειν, καὶ προσκεφάλαιον. Ἀμφίκλαστον, πάν
τοθεν κεκλασμένον. Λείψανον ἀμφίκλαστον. Ἀμφίκλυσις, ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦσις.
Ἀμφίκοιλον ξύλον, ἀνάφορον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται, βαστάζουσιν. ἀμφίκυρτον οὖν γραπτέον, ὅπερ
καὶ ἀληθές. Ἀμφίκοιτος, ὁ τάπης. Ἀμφίκορος, ὁ μέσος τῶν τριῶν ἀδελφῶν. ἀμφίκουρος δὲ ἣν ἑκατέρωθεν ἄνδρες περιλά
βωσιν. Ἀμφίκρανον, ἀμφοτέρωθεν ἔχον κεφαλάς. Ἀμφίκρημνον, ἑκατέρωθεν ἐπικίνδυνον. Ἀμφίκρημνος, πε
ρίκρημνος. ἢ βραχύτατος. Ἀμφικτύονες, περίοικοι δελφῶν συναγόμενοι ἐπὶ πυλέαν. οἱ καὶ πυλαγόροι, καὶ ἱερομνήμο
νες. ἢ ἀμφικτύονες, οἱ περιοικοῦντες. τὸ γὰρ κτίσαι, ἐπὶ τοῦ οἰκῆσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί. ὡς φησιν ὅμηρος. Εὐκτίμενον πτο
λίεθρον. καὶ Εὐκτιμένην κατ' ἀλωήν. ἔστιν οὖν οἰκίζω. οἰκίσω. οἰκιῶν, καὶ οἰκτιών, καθὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. καὶ μετὰ τῆς ἀμφὶ
προθέσεως. ἀμφικτιών. καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, ἀμφικτύων. ὡς τριφάλεια, τρυφάλεια. ἔστι δὲ συνέδριόν τι ἑλληνικόν, συ
ναγόμενον ἐν θερμοπύλαις. ὠνομάσθη δέ, ἀπὸ ἀμφικτύονος τοῦ δευκαλίωνος. ὅτι αὐτὸς συνήγαγε τὰ ἔθνη βασιλεύων.
ταῦτα δέ εἰσι δώδεκα. ἴωνες. δωριεῖς. περραιβοί, καὶ οἱ λοιποί. Ἀμφικύπελλον, ἤγουν, στρογγύλον ποτήριον. παρὰ τὸ κύφον,
κύφελλον. καὶ κύπελλον. ἢ παρὰ τὸ χέω, χύπελλον. ὅπου ὁ πηλός, ἤγουν ὁ οἶνος χεῖται. καὶ μετὰ τῆς ἀμφί, καὶ πλεονασμῷ ἑτέ
ρου λ, ἀμφικύπελλον. τὸ ἐκ περιφερείας κυφόν. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νεύοντα νέφη, κύφελλα λέγονται. ἀρίσταρ
χος δὲ φησὶ σημαίνειν τὴν λέξιν, τὴν διὰ τῶν ὤτων ἑκατέρωθεν περιφέρειαν. ἐφ' ὧν καὶ οὕτως ἀποδίδους λέγει, Ἤτοι ὅ,
καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε, χρύσεον, ἄμφωτον. ἤγουν, οἷον ἀμφίκυρτον. Χρὴ δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ ἀμφικύπελλον
ὡς ἀριστοτέλης ἐμφαίνει, καινήν τινα κατασκευὴν ἔχει. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὅτι αἱ θυρίδες τοῦ μέλιτος ἀμφίστομοι. περὶ γὰρ μί
αν βάσιν, δύο θυρίδες εἰσίν. ὥσπερ τῶν ἀμφικυπέλλων. ἡ μὲν ἐκτός, ἡ δὲ ἐντός. εὐστάθιος, ἰλιάδος α. ἀριστοτέλης μὲν οὖν
ὡς ἀπὸ δήλων τῶν ἀμφικυπέλλων, ἱστορεῖ τὰ τοῦ μέλιτος. νῦν δὲ χρὴ τὸ μέλι καθὰ σκέψασθαι, ἵνα νοηθῇ καλῶς ἐξ αὐτοῦ τὸ
ἀμφικύπελλον. τέως μὲν οὖν ὡς ἐν εἰκασμῷ, δοκεῖ ταυτὸν εἶναι ἀμφικύπελλον εἰπεῖν, καὶ δικύπελλον, ὡς καθὰ τὰς ἀντι
θέτους σύριγγας, καὶ θήκας τοῦ μέλιτος. μιᾷ βάσει, τουτέστι πυθμένι, δύο κυπέλλων διοικουμένων. Ἀμφικώμῳ, φυλλώδει.
Ἀμφιλαθεῖς, περιελαθεῖς. Ἀμφιλαφίαν, συγκρότησιν. ὠφέλειαν. Ἀμφιλαφεῖς πλατάνιστοι, αἴθριαι, μεγάλαι
καὶ περίσκιοι. καὶ παρὰ ἀπολλωνίῳ ἀμφιλαφής, ἀντὶ τοῦ ποικίλος ἢ μέγας, ἢ ἀμφοτέρωθεν θριξὶ στεγαζόμενος. Ἀμφιλαφές,
κατάσκιον. ἀμφιλαβές τι ὄν, τὸ ἑκατέρωθεν ληπτόν. τροπῇ τοῦ β εἰς φ. ἢ παρὰ τὴν ἁφήν. Ἀμφιλαφῆ, μέγαν. δαψιλῆ.

Ἀμφιλαφὴς νῆσος, Ἀπολλώνιος ἀμφοτέρωθεν ἐπιτηδείως πρὸς ὅρμον ἔχουσα. Καλλίμαχος δὲ, ἀμφίδυμον εἶπε τὸν ἀμφιλαφῆ λιμένα. ἱστορικῶς δὲ Ἀπολλώνιος ἀμφιλαφῆ τὸν λιμένα φησί. τινὲς αὐτὴ τοῦ ξυλώδης ἀπέδωκαν.

Ἀμφιλάων, περικυκλούντων. Ἀμφίλεκτος, ἀμφίβολος. Ἀμφιλήξαντες, ἀμφισβητήσαντες, καὶ διενεχθέντες.

Ἀμφίλινα, κρούπαλα. Σοφοκλῆς. Ἀμφιλιτῆν, τὴν λιτανευτήν. Ἀμφιλιχῆ, χειμάχητον. Ἀμφίλογον, ἀμφιβαλλόμενον. ἐνδοιάζοντα. Ἀμφιλύκη· ἐκ τοῦ λύκη γίνεται, ὃ σημαίνει κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὴν σκιάν. προσλαβὸν δὲ τὸ η, ποιεῖ τὴν ἠλύγην ὃ δηλοῖ σκέπην. σκιάν. ἐξοῦ παρὰ Πλάτωνι ἐπηλυγισάμενος, ὁ προβαλλόμενος, καὶ ἐπισκιασάμενος. ὅτι δὲ καὶ νυκτερινοὶ κύνες λέγονται ἠλύκοι, ἔστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς παλαιοῖς. καὶ ἀφιλύκη νὺξ λέγεται, ἣν ἡ ἀπεριμέριμνος ἰδιωτία, λυκόφως λέγει. καὶ ἀμφιλύκη νὺξ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον λυκόφως. ὅτε οὔπω ἡμέρα ἤδη ἐὸν, ἀλλ' οὐδὲ νὺξ ἔτι ἀμαυρῶς. καὶ ἄλλως δὲ ὁ ποιητὴς ἀμφιλύκην νύκτα καλεῖ, τὴν ἤδη πρὸς τῇ ἡμέρᾳ οὖσαν, καὶ προηγουμένην τῆς ἠοῦς. ἤτοι τοῦ ὄρθρου. καὶ ἄλλως δὲ καθ' Ὅμηρον ἀμφιλύκη νὺξ, καθ' ἣν ὁ ἥλιος νέον προβάλλει. τῇ γὰρ οὔπω διαλύσας τὴν νύκτα. οὐ μὴν ἤδη προβέβληκεν, ὡς καὶ ἠῶ ποιῆσαι. ἐτυμολογεῖται δὲ, ἢ παρὰ τὴν λύσιν, ὅ ἐστι τὴν σκοτίαν, λιγαῖον γὰρ, ὅ ἐστι σκοτῶδες, τὸ τηνικαῦτα φῶς. ἢ παρὰ τὸ λυκέῃ ἐοικέναι. τῇ τοῦ λύκου δορᾷ. τεφρώδης γὰρ ἡ λυκέη καὶ οὐκ ἄκρατον ἔχει τὸ μέλαν. καὶ ἀμφιλύκην, σκοτεινήν. λύγη γὰρ ὡς εἴρηται ἡ σκοτεία. καὶ λυγόφως δὲ αὐτοῦ, καὶ λυκόφως. Ἀμφίμακρος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς. πεντάχρονος. οἷον, ἡγεμών. καλεῖται δὲ ἀμφίμακρος, ὅτι ἑκατέρωθεν δύο μακρὰς ἔχει. Ἀμφίμαλλος. ἔνιοι τὸ ἐν τοῖς ἴσοις καιρὸν ἀποδιδόασι. καιρὸν δὲ, τὸν μίτον ἔλεγον. Ἀμφιμαίτρα, ἄλφιτα μέλιτι δεδευμένα. Λάκωνες. καὶ ἀφιμαίτρα, δύσμορον κακοδαίμονα. ἀμφοτέρους γονεῖς ἢ ἔχων, ἢ ἀποβαλλόμενος. Ἀμφιμάσσεσθαι, περιψήσασθαι. περικαθᾶραι. ἀπομάξαι ἐκ μάσσω. ἀφ' οὗ ἐκμάσσειν. καὶ ἀπομάσσειν. Ἀμφίμαστα, ψαιστά. Ἀμφιμασχάλου, χειριδωτοῦ ἱματίου. οἱ δὲ δουλικοῦ ἢ μικροῦ χιτωνίσκου. ἦν καὶ ἑτερομάσχαλος, ὁ τῶν ἐργατῶν. οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον. ἢ ἀμφιμασχάλου, τοῦ ἑκατέρωθεν χειρίδας οὐ μακρὰς ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν ἔχοντος. Ἀμφιματῶσαι, ἀποδῦσαι. Ἀμφιμέλαινα. βαθεῖα, συνετή.

Ἀμφιμέμυκε, περιηχεῖ. μυκᾶται. Ἀμφιμερινὸς, ὁ καθημερινός. Ἀμφιμήτορες, οἱ ἐκ πολλῶν μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Ἀμφιμήτρια, τὰ μετὰ τὴν πρότασιν τῆς νεὼς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπιτιθέμενα. καὶ ἀμφιμήτριον, τὸ σημαντικὸν τῶν περὶ τὴν μήτραν παθῶν. Ἀμφιμιγὲς, πολυμιγές. ἢ πολυσύγκρατον. καὶ σπάρτιον πρὸς ὃ τὸν μίτον αἱ γυναῖκες προσάγουσιν. Ἀμφιμυσίων, δημήτρια ζῶα. καὶ ἀμφιμυσίων, ἡ δημήτηρ. Ἀμφίνεικος, περιμάχητος. ἐναντίους ἔχων λόγους. Ἀμφινοτίζοντα, προσπελάζοντα. προσφερόμενον. Ἀμφινοτίς, χιτῶνας ἢ φελλῶνας. Κρῆτες. Ἀμφίξουν, καλῶς ξέον. ἀμφίξουν τὸ σκέπαρνον. Ἄμφιον, ἱμάτιον. ἔνδυμα. καὶ Ἄμφιος ὄνομα κύριον. Ἀμφιόνη, κιθάρα.

Ἀμφιορκία, ὅταν οἱ δικαζόμενοι ἀλλήλοις ὀμνύωσι. καὶ ἀμφιορκία, ἐπειδὰν ὅ, τε φεύγων, καὶ ὁ διώκων, ὀμνύωσι κλοπῆς ἔγκλημα τισὶν ἀντιγράφοντες. Ἀμφίπαλοι, θεράπαιναι. Ἀμφίπαστα, ἄλφιτα ἀναδεδευμένοις ἐλαίῳ.

Ἀμφιπελέκη, πελέκιον δίστομον. Κυρηναῖοι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, τὸν τῆς ἀξίνης στελεὸν ἀπέδωκεν. Ἀμφιπέληται, περιγένηται. Ἀμφὶ περὶ, ἐξ ἑκατέρου μέρους. περὶ αὐτοῖς. Ἀμφιπεριστρώφα, περιέστρεφε. Ἀμφιπήροις, τυφλοῖς. ἢ μηδὲν λέγοντας. Ἀμφίπλεκτος, ἐμπλεκόμενος. Ἀμφιπλήκτοις ἰσθμοῖς, ἤγουν ἀμφιθαλάσσοις. παρόσον ἑκατέρωθεν θαλασσεύεται. Ἀμφιπλὴξ, ἡ ἑκατέρωθεν ἐλασία. Ἀμφίποκοι τάπητες, ἀμφίμαλλοι. Ἀμφιπολεύειν, τὸ συμπεριοδεύειν δηλοῖ. καὶ ἀμφιπολεύει, ἐργάζεται. Ἀμφιπολεύοι, ὑπηρετοῖ. φροντίζοι. περιέποι. ἢ ἀναστρέφοιτο. Ἀμφίπολις, Ἀντιφῶν περὶ τοῦ λυχνοφόρου. πόλις αὕτη τῆς Θρᾴκης. πρότερον δὲ Ἐννέα ὁδοὶ ἐκαλεῖτο. ὡς Ἀνδροτίων ἐν δωδεκάτῃ Ἀτθίδος. Μαρσύας δ' ἐν Μακεδονικοῖς, διὰ τὸ περιοικεῖσθαι τὸν τόπον ἀμφίπολιν ὠνομάσθαι, πρότερον, Ἄρα καλουμένην. οἱ δὲ, Ἄρεος πόλις. Ἀμφίπολοι, αἱ δουλίδες. καλοῦνται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ἀμφὶ τὰς δεσποίνας πολεῖν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ αἱ πρόσπολοι καὶ πρόπολοι. οἱ δέ φασιν ὅτι πρόσπολος μὲν, ἐπὶ ἀρρένων. ἀμφίπολος δὲ, ἀεὶ ἐπὶ γυναικῶν. Πίνδαρος δὲ ἔφη τύμβον ἀμφίπολον. τὸν κύκλῳ περιπολούμενον. καὶ ἀμφίπολον τύμβον Πέλοπος λέγουσί τινες, τὸν περιπολούμενον διὰ τὸ ἐν μέσῃ εἶναι τῇ πόλει. οἱ γὰρ οἰκισταὶ, ἐν μέσαις ταῖς πόλεσιν ἐθάπτοντο ἐξ ἔθους. ἄλλοι δὲ ἀμφίπολον, τὸν περιπολούμενον ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων. ἐν γὰρ τῷ σταδίῳ ἐστὶν αὐτοῦ ὁ τάφος. ἢ ἀμφίπολον, τὸν περιπολούμενον. ὡς τῶν ἐπιφοιτώντων διὰ τὸ ἄγαν τῆς κατασκευῆς εὐπρεπὲς, κύκλῳ περιιόντων καὶ θεωμένων. ἔνιοι δὲ, ὅτι οἱ δρομεῖς εἰς τὸν τάφον τοῦ Πέλοπος ἔκαμπτον. Ἀμφίπολος, ὁ δοῦλος. Τὰ παρὰ τὸ πολῶ καὶ χέω, μὴ μετὰ προθέσεως συντιθέμενα, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, οἷον, οἰνοπόλος. ὀνειροπόλος. οἰνοχόος. τὰ δὲ μετὰ προθέσεως, παροξύνονται. οἷον, ἀμφίπολος. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, πρόσπολος. Ἀμφιπρύμναις, εἶδος πλοίων. Ἔμπαλιν διελθεῖν παρεσκεύασε τὸν ἴστρον ἐν ταῖς ἀμφιπρύμναις τῶν νεῶν. Ἀμφὶ πυρίνην, περὶ τὴν πυράν. Ἀμφίπυρον, πανταχόθεν πυρούμενον. Ἀμφὶ ἑαὲ, περὶ δ' αὐτόν. Ἀμφιρεφέα, ἑκατέρωθεν ἐστεγασμένην. Ἀμφιρεφὲς, ἑκατέρωθεν ἐρρεπτόμενον. Ἀμφήριστον, ἀμφίλογον. ἀμφίβολον. ἐκ τοῦ ἐρίζω γίνεται ἤρισμαι, ἤρισαι, ἤρισται. ἠριστὸν, καὶ ἀμφήριστον. Ἄμφιρον, ἀμφορέα. Ἀμφιρρύτῃ, περιρρεομένῃ κύκλῳ. ἐν ἐπιγράμματι. ἀμφιρύτῃ Κῶς, καὶ πάλιν πένθος ἔχεις, οἷον ἐφ' Ἱπποκράτει. Ἀμφιρρῶγας, πάντοθεν διερρωγότας. ἠνεῳγμένους. κλωβούς τ' ἀμφιρρῶγας. Ἀμφιρρῶπις, περιβόητος. κεφαλὴν ἔχων ἑκατέρωθεν.

Ἀμφισαρωγοί, οἱ κεχωρισμένως βοηθοῦντες. οἱ μὲν τῷδε, οἱ δὲ τῷδε. Ἀμφὶς, ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, ἀμφὶς ἐπίρρημα. ὃ σημαίνει τὸ χωρὶς καὶ δασμὸν, καὶ τὸ ἐκτός. οἷον ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην. σημαίνει καὶ τὴν περὶ πρόθεσιν. ἀμφὶς, καὶ περὶ, ταυτόν. καὶ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ ἤτοι πέριξ. ἀμφὶς ἔαγεν, ἤγουν κύκλῳ. καὶ ἀμφὶς ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ ἤτοι πάντοθεν. καὶ ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέρωθεν. ἐνίοτε λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ μεταξύ. ὡς τὸ ὀλίγη ἀμφὶς ἄρουρα.

Ἀμφὶς ἐέργει, χωρίζει. Ἀμφίσγονοι, οἱ ἑτερομήτορες. Ἀμφὶς, περὶ. χωρὶς. δίχα. Ἀμφὶς ἕκαστον, περὶ ἕκαστον.

Ἀμφὶς ἐόντες, χωρὶς ὄντες. ἀποδημοῦντες. Ἀμφὶς ἔχοιεν, περιέχοιεν. Ἀμφισβητεῖν, καὶ παρακαταβάλλειν, ὅταν

… τήσας τις, ἄπαις εἶναι δοκεῖ, φάσκει δέ τις ἑαυτὸν ἐκείνου υἱὸν, οὗτος ἀμφισβητεῖν τοῦ κλήρου λέγεται. εἰ δὲ … μὲν τοῦ θανόντος ἑαυτὸν μὴ εἰσάγει. λέγει δὲ ἄλλως καθ' υἱὸς αὐτῷ προσήκειν, τὸν κλῆρον παρακαταβάλλειν … οἱ νόμοι κελεύουσι· τὴν ἀμφότερα περὶ ἀντιλογία τάσσεται. Ἀμφίς ἰδὼν, φανερῶς. Ἄμφις, κωμικὸς ἀθη… ἀμφὶς δὲ, ἀντὶ τοῦ χωρίς. Ἀμφὶς φρονεῖν, ἐναντίον ἐστὶ τῷ ὁμὰ φρονεῖν. ὅπερ συνθέτως ὁμοφρονεῖν λέγεται· καὶ τὸ … τοῦ ὄνομα ἐν ὀδυσσείᾳ, ὁμοφροσύνη. ἐπὶ τὸ ἀμφὶς φρονεῖν, ὅμοιόν ἐστι τῇ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διθυμία. ὅ ἐστι δι… ία. καὶ ὡς εἰπεῖν διχ…χία. τοὐναντίον δὲ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ ἕνα θυμὸν ἔχοντι· τὸ δὲ ἀμφὶς φρονέειν, ἀλλαχοῦ … φράζεσθαι ἔφη. Ἀμφίσβαινα, ζῶον ἢ ὄφις ἑκατέρωθεν βαίνων· ἐκ τοῦ ἀμφὶς ἐπιρρήματος γίνεται οὗ χρῆσις καὶ ἐν τῷ ἀμφὶς φράζονται. Ἀμφίσβατα, τὰ ἀμφισβητήσιμα. οὕτως ἑλλάνικος. Ἀλφισβητεῖν, ἀμφιβάλλειν. καὶ ἀμφισβητεῖν, ἐπὶ φίλων· ἐρίζειν, ἐπὶ ἐχθρῶν. Ἀμφισβήτησις· οἱ ἔξω φασὶν, ἡ ἀμφισβήτησις, κρίσει ἀναρτάσθω. ἡ δὲ κρίσις, τοῖς ἐλέγχοις βασανιζέσθω. ὁ δὲ ὅρος γεγράφθω. τὰ δὲ γεγραμμένα, κυρούσθω. τὰ δὲ κυρωθέντα, βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις. καὶ παύσασα ἡ μαχία, οἰχέσθω· καὶ πάλιν φιλία χορευέτω. καὶ οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις. Ἀμφισβητοῦντες, ἀμφιλογοῦντες. ἀπὸ τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ βάζειν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ β, ὡς ἐν τῷ ἄδηρον ἄβδηρον. καὶ σίδα, σίβδα. ἢ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπίρρημα, τὸ κεχωρισμένως βαίνειν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ διστάζοντες. Ἀμφισβητῶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἀμφισβητούντων τῶν πραγμάτων, καὶ ἀμφισβητοῦσι τῆς ἀρχῆς. καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς. καὶ τὸ ἐξετάζω. Ἀμφὶς ἤθην, ἤγουν χωρὶς καὶ ἰδίᾳ τοῦ διός. Ἀμφισίκωμοι, οἱ περιοικοῦντες τὰς κώμας. Ἀμφίσκη τῇ χειρὶ, κυρτωθείσῃ. ἔνιοι δὲ τὸ δεῖπνον. Ἀμφίσκουσιν, ἐνδύουσιν. Ἄμφισσα, πόλις τῆς λοκρίδος. Ἀμφίσταται, περιΐσταται. ἀμφίσταται διαπρύσιος ὅ τ' ὄβος. καὶ ἀμφίστασθαι τὸ ἐξετάζειν. Ἀμφιστερῆ, τὴν κατ' ἀρχὴν τῶν θυσιῶν λάκωνες. Ἀμφίστερρον, ὀδύνην. Ἀμφιστεφέες· τρεῖς κεφαλαὶ ἤγουν καθ' κύκλον καμπτόμεναι. ἢ ἀμφιστρεφέες. ὅ ἐστιν ἀλλήλαις συμπεπλεγμέναι. ἢ πάντοθεν πλήρεις. Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τῷ λόχῳ ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα. ὥστ' ἀντινώτους εἶναι. Ἀμφιστροφὴ, ἐκχώρησις· περιστροφή. Ἀμφισφαῖρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Ἀμφίσωπον, περίβλεπτον. Ἀμφιτάλαντον, ἀμφοτέρωθεν ῥέψαι δυνάμενον. Ἀμφιτάπητας, αἴλιος διονύσιος φησὶ, τοὺς μὴ ἑτερομάλλοις, ἀλλὰ τοὺς ἐξ ἑκατέρων μερῶν δασεῖς. παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι ἀμφιτάπητες, οἱ ἀμφίμαλλοι. οἱ δὲ ἑτερόμαλλοι, τάπητες. Ἀμφὶ τεοῖο. περὶ σοῦ. Ἀμφίτερμον, ἀποτετερματισμένον. Ἀμφὶ τὸ λυκόφως, περὶ τὴν αὐγήν. Ἀμφιτοπομβίζετε, ποιὸν μέλος ἀποτελεῖτε. ἀριστοφάνης. Ἀμφίτοροι, ἄλφιτα ἐλαίῳ δεδευμένα. λάκωνες. Ἀμφιτρίβαν, περιπόδας τετριμμένον. Ἀμφίτριτον, τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τετριμμένον. Ἀμφιτρίτη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται δὲ διὰ τὸν πανταχόθεν φόβον. ἢ διὰ τὸ ἀμφίβολον τοῦ φόβου. ἢ διὰ τὸ πανταχόθεν ἄνωθέν τε καὶ κάτωθεν τρίτον εἶναι στοιχεῖον. λέγεται δὲ ὅτι ἐν νάξῳ χορεύουσαν αὐτὴν ἰδὼν ποσειδῶν, ἥρπασεν. καὶ ἀμφιτρίτη ἡ θάλασσα. ἢ γὰρ παρὰ τὸ ῥεῖν ἐστιν, ἡ περιρρεομένη. ἢ παρὰ τὸ τρεῖν. φόβον γὰρ ἐμποιεῖ. καὶ ὤφειλε δίφθογγον εἶναι. ἐκ τῆς ἐτυμολογίας. ἀλλὰ τὰ εἰς τη λήγοντα θηλυκὰ βαρύτονα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ἐνὶ φωνήεντι θέλουσι παραλήγεσθαι. οἷον, ἐρέτη. μελέτη. ἀφροδίτη. καὶ ἀμφιτρίτη. Ἀμφιτροπὴ, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. Ἀμφιτρυχῆ κατερρωγότα. Ἀλφιτρύων, παῖς ἀλκέως. Ἀμφίτυπα, ἐπισεσμένα. Ἀμφίφαλον. ἀμφοτέρωθεν φαλοὺς ἔχουσαν περὶ αὐτήν. φαλοὶ δέ εἰσιν οἱ καθ' τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκοι, χάριν κόσμου τιθέμενοι. Ἀμφιφαΐνα, ἄστρα δὶς φαινόμενα. καὶ ἀμφιφανὲς, περιλαμπές. Ἀμφιφορεῖς. κεραμέοι ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι. ὅ ἐστιν, ἀμφωτοι. δίωτοι. ἢ ἀμφιφορεῖς θεόπομπος λέγεσθαί φησι, τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς. παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα, ὑπὸ ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. καὶ ἀμφιφορεὺς, σορός. ὑδρία. κέραμος. ἢ μέτρον ἐλαίου. καὶ ἀμφιφορῆα, ἀγγεῖον ἐν ἐπιγράμματι. Ἀμφιφόων, πλακοῦς ποιὸς, ἀρτέμιδι μετὰ δᾴδων προσφερόμενος. Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος. οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε ὅ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρωῒ ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὸν δᾳδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ, ὥς φησιν ἀπολλόδωρος. Ἀμφιχαλκοφάλαρα, ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα λέγει ἀριστοφάνης. Ἀμφιχανόντες, καταπιόντες. Ἀμφιχυθεὶς πατέρα παρ' ὁμήρῳ, ἐμφαντικώτερόν ἐστι τοῦ ἀμφὶς καὶ τοῦ περιφύς. δηλοῖ τὴν ἄγαν δι' ὅλου περιπλοκήν. ἑρμηνεύθεν, ἐκ τοῦ νήδυμος ἀμφιχυθείς. Ἀμφίχυτον, καθ' μέν τινας τὸ βουνοειδὲς. καὶ ἀμφοτέρωθεν καταχεχυμένον, τῇ ἐξ ὑψηλοῦ ἐφ' ἑκάτερα χθαμαλότητι. οἱ μέντοι πλείοις ἀμφίχυτόν φασι, τὸ μὴ ἐκ λίθων ἀλλὰ περικεχυμένον. ἤγουν, τὸ ἐξ ἀναχώματος ὄν. ὡς τὸ χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, ἤγουν ἀναχωματίσαντες. τοιοῦτον δὲ ἦν τεῖχος ἐν τροίᾳ. ἢ ἀμφίχυτον, τὸ περικεχωσμένον ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν. Ἀμφιῶ, εἴρηται εἰς τὸ κρεμῶ.

Ἀμφίων, καὶ ζῆθος, τὰς θήβας ἐτείχισαν. ὡς καὶ ὅμηρος φησίν. Οἳ πρῶτοι θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο. φερεκύδης δὲ, καὶ τὴν αἰτίαν παραδίδωσι τῆς οἰκοδομῆς. διότι φλεγύας πολεμίοις ὄντας ὑλαβοῦντο, βασιλεύοντι κάδμῳ.

Ἀμφοβολα, ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία. Ἄμφοδα, αἱ ῥύμαι. ἀγυιαί. δίοδοι. Ἀμφοῖδις, παρὰ τὸ ἔδαφος. ὁ δὲ ἡσίοδος ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν. εἰς τὸ οὖδας ἐρίπων. Ἄμφοδος, ἡ ῥύμη. Ἀμφοῖν, τῶν δύο. καὶ τοῖς δυσίν. ἐπ' ἀμφοτέρων Ἀμφόνη, ἀκρατής. ἁμαρτωλός. μὴ δυναμένη νηστεῦσαι. Ἀμφόνου, περὶ τὸν φόνον. Ἀμφοράσαντο, ἐγνώρισαν.

Ἀμφορέας, φόρους τοὺς μισθοὺς. ἢ τοὺς τὰ κεράμια φέροντας. Ἀμφορείδιον, ὁ μικρὸς ἀσκὸς, καὶ ἀμφορείῳ, φορτίῳ.

Ἀμφ' ὀστεόφιν, περὶ τοῖς ὀστοῖς. Ἀμφότερα, δύο. Ἀμφότεροι γράφουσιν, οὐ γράφετον. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύο δυϊκῶς, ὡς τῇ σημασίᾳ οὕτω καὶ τῇ φωνῇ δυϊκοῖς τε, καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. τὸ μὲν διὰ τὴν φυσικὴν σημασίαν. τὸ δὲ, διὰ τὸ ἐμπεριέχεσθαι τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ τὸ ἓν καθ' δύο. ἄμφω οὖν τρέχετον λέγομεν. καὶ ἄμφω τρέχουσιν. Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός αἰχμητής. ὡς ἐπίρρημα τὸ ἀμφότερον εἴληπται νῦν. καὶ ἀμφότερον, μάντιν τ' ἀγαθὸν, καὶ δουρὶ μάρνασθαι. παρὰ πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ καθ' ἀμφότερα, ἐπιρρηματικῶς. ὁμοίως, τὸ πολιός τε νόον, πολιός τε κάρηνον. Ἀμφοτερόπλουν, ὅταν τις ναυτικὸν δανείσῃ δάνειον ἐπὶ τῶν ἔνθα δὲ πλεῦσαι,

τρίων καὶ κεῖθεν ἔνθα δὲ, τοῦτο ἀμφοτερόπλουν καλεῖται. οὕτω δημοσθένης. Ἀμφοτέρωθεν. Κανών. Τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα τὰ ἀπὸ ὀνομάτων γινόμενα, διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· οἷον, κύκλοθεν. οὐρανόθεν. πλὴν τοῦ ἀμφοτέρωθεν. ἑκατέρωθεν. ἑτέρωθεν. καὶ ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον, τὸ ἀμφίστομον λέγεται. Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα. εἶχε μὲν εἰπεῖν δυϊκῶς χεῖρε. ἀλλὰ διὰ τὸ καινότερον οὕτως εἶπε. καὶ νοητέον ὡς ἡ ἰδία τὴν ἑκατέρου ἔλαβε χεῖρα ἑκατέραις ταῖς αὐτοῦ χερσὶν, ἢ μίαν οὐδὲ ἑκατέρων τὰς δεξιὰς, τῇ αὐτῆς δεξιᾷ δηλαδή. Ἀμφοτέρωσε, εἰς ἑκάτερον μέρος. Ἀμφοῦδις, παρὰ τὸ ἔδαφος. ἔστι ῥῆμα οὐδίζω. οὐ μέλλων, οὐδίσω. ἀποβολῇ οὖν, οὖδις. καὶ ἐν συνθέσει, ἀμφοῦδις. παρὰ τὸ οὖδας τὸ ἔδαφος. οὐδὲν διαφέρει τοῦ ἀμφ' οὖδας. πλὴν αὐτὸ ἐπίρρημά ἐστιν ἐκεῖθεν παραχθέν. ἀμφοῦδις ἐρεῖσαι, τὸ πρὸς τῇ γῇ ῥίψαι. καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ πρὸς γῆν ἐλάσαι. ἀείρας δὲ ἀμφοῦδις, τουτέστιν ἐκ γῆς πρὸς γῆν αὖθις ἐλάσας, τὴν ἐκείνου κεφαλήν. ἢ καὶ ἄλλως. ἀείρας, βάλλε τὴν κεφαλὴν πρὸς γῆν. ἀμφοῦδις, κατὰ μίαν ἀμφοῖν τῶν λέξεων ἐκ παραλλήλου ἔννοιαν. Ἄμφρυσος, ἢ ἀμφρύσιος, ποταμὸς θεσσαλίας, προπαροξύνεται. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ β ὡς διονύσιος. Ἄμφω βάλλεσθαι πήρην παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἐνάψασθαι. οὐ γὰρ φορεῖται ἄλλως ἡ πήρα. ὡς ἐν ὀδυσσείας ρ. Ἀμφύσκη τῇ χειρὶ, κυρτωθείσῃ. Ἄμφω, ἀμφότεροι τὸ ω, μέγα. τὸ ἄμφω. καὶ δύο, θεματικά, διότι οὐ γίνεται ἀπὸ ἑνικῶν. τὸ γὰρ σημαινόμενον κωλύει. καὶ τί διαφέρει τὸ ἄμφω τοῦ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικῶς. τὸ δὲ ἄμφω, διὰ τοῦ ω μεγάλου πάντοτε. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μετὰ τοῦ ἄρθρου συντάσσεται. οἷον, οἱ δύο. τὸ δὲ ἄμφω, ἄνευ τοῦ ἄρθρου, καὶ σημαίνει τὸ ἀμφοτέρους. ὡς τό, ἄμφω ὁμῶς φίλοι θυμῷ. καὶ ἄμφω ὁμῶς φιλέουσά τε κηδομένη τε. Ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν ὀδυσσεύς. σολοικοφανές. ὤφειλε μὲν γὰρ καὶ ἠδύνατο εὐσυντάκτως εἰπεῖν, ἀμφοῖν δ' ἑζομένοιν. ὁ δὲ, οὕτως ἔφρασε καινότερον, διὰ τὸ ἄρξασθαι μὲν ὡς ἐν σχεδιασμῷ, ἀπὸ εὐθείας δυϊκῆς. εἶτα μὴ ἔχειν ἓν κοινὸν ῥῆμα περὶ ὀδυσσέως καὶ μενελάου εἰπεῖν. οὐδὲ γὰρ ἦσαν ὁμοίως ἄμφω γεραροί. τοιοῦτο καὶ τὸ, σύ τε δύ' ἐρχομένω. καὶ τὸ πρὸ ὀ, τοῦ ἐνόησε. καὶ τό, οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ἱκάνει. καὶ ἄλλα πολλά. Ἄμφω δ' ἔσθην, ἀμφότεροι ἐπεβάλλοντο. ἢ προεθυμοῦντο. Ἀμφώδοντα ζῶα. οἷον ἄνθρωπος. ἵππος. ὄνος. καὶ ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένοις τοὺς ὀδόντας ἔχει. οἷς συμβέβηκε πιμελὴν ἀλλ' οὐ στέαρ ἔχειν. Ἀμφώδων, ὄνομα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄνω καὶ κάτω ὀδόντας ἐχόντων μερικῶς. Ἀμφῶδες, καὶ ἀμφώτιδες. καὶ ἀμφωτίδων, τῶν δύο ὦτα ἐχουσῶν. καὶ παροιμία. μέχρι τῶν ἀμφωτίδων. ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπηρωμένων. ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων. ἅτινα ἦσαν χαλκᾶ τινά, ἃ περιετίθεσαν οἱ παλαιοὶ τοῖς ὠσίν. ἀμφῶες δὲ παρὰ τὸ οὖας, ἐλλείψει τοῦ υ ὄας. ὡς οὖδας οὖδος. καὶ ὡς γένος εὐγενής. οὕτω καὶ ἄμφω, ἀμφῶες. Ἄμφω μὲν ἦστην, ἀντὶ τοῦ ἀμφότεροι μὲν ὑπῆρχον. Ἄμφ' ὤμοισιν, ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν ὤμων. Ἀμφώμοις, ἀναβλήμασιν. ἀνθήμασιν. Ἀμφῶμος, ἐν ταῖς ὀνομασίαις, ὁ λιβανωτός. Ἀμφωμοσία. ὅταν τῶν δικαζομένων ὁ μὲν προομόσει, ὁ δὲ ἐπομόσει. λέγεται δὲ καὶ ἀμφορκία. Ἀμφώνυξ, γαστρίμαργος. ἀκρατής. Ἀμφωξις, ὑδρεῖον ξύλινον. εἰς ὃ ἀμέλγουσιν. Ἀμφώτιδες κατὰ παυσανίαν, ἃς οἱ παλαισταὶ περὶ τοῖς ὠσὶν εἶχον. ἄλλως δέ γε, καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφώτιδες. Ἄμφωτον, δίωτον. ἑκατέρωθεν ὦτα ἔχον. Ἄμφωτος, χιτῶνος εἶδος. Ἄμφω χεῖρε, ἄμφω τὰς χεῖρας. Ἀμῶεν, ἀμώοιεν. θερίζοιεν. Ἀμώμητος, ἄμωμος. ἄψογος. ἀγαθὸς ἢ σώματι ἢ ψυχῇ. Ἀμώμενοι, θερίζοντες. καὶ ἀμῶσιν, ὁμοίως. Ἄμωμος, ὁ καθαρὸς καὶ ἀναίτιος. ὥστε τό, Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον. Ἀμώνας, τὰς ἀνεμώνας. αἰολεῖς. Ἀμωνὶς, ἡ τοῦ ἄμωνος ἱερὰ τριήρης. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ ἡμεραίου. Ἀμώντων, θεριζόντων. Ἀμωρίης. πιττακίου νόθος υἱὸς ἦν. Ἄμωρος, πλακοῦντος εἶδος. Ἀμὼς, προφήτου γένος. καὶ ἀμὼς ἑρμηνεύεται, στερέωσις, ἢ ἰσχύς. Ἀμώσας, κρεμάσας. ταραντῖνοι. Ἀμωσγέπως, ὅπως δήποτε. καὶ ἀμωσγέπως, ἀντὶ τοῦ ἑνί γε τρόπῳ. καὶ ἀμωσγέπως, ὅθεν δήποτε. ἔστι δὲ κυρία ἡ λέξις. παρὰ τὸ ἀμὸς ὄνομα, ἰσοδυναμοῦν τῷ τὶς, δωρικῶς. ὥς φησιν ὅμηρος. τῶν, ἀμόθεν γε θεά. ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους. ὥσπερ τὸ καλὸς γίνεται ἐπίρρημα καλῶς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται ἐπίρρημα ἀμῶς. καὶ ἐν συνθέσει ἀμωσγέπως. ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀμὸς, γίνεται ἀμόθεν. ἐξ οὗ τὸ οὐδαμόθεν ἐπίρρημα. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλῶς γίνεται ἐπίρρημα καλά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδαμῶς οὐδαμά, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

ΤΟ Α΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν·

ν, δυνητικὸς σύνδεσμος τοῖς ὁριστικοῖς κατὰ τὸν παρατατικὸν καὶ ὑπερσυντέλικον, καὶ ἀόριστον συντάσσεται. τοῖς δὲ εὐκτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς, κατὰ πάντα χρόνον. ἀλλὰ τῷ ὑποτακτικῷ προτάσσεται. μόνοις δὲ εὐκτικοῖς καὶ προστακτικοῖς προτάσσεται καὶ ὑποτάσσεται. Ἂν σύνδεσμος ἐπὶ τέλει λεγόμενος, μετὰ παρεληλυθότος ῥήματος εἴτε μετὰ εὐκτικοῦ, εἴτε μετὰ μετοχῆς, μὴ γινόμενον πρᾶγμα ἔχον δὲ γενέσθαι ὑπεμφαίνει. Ἂν σύνδεσμος, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ πράγματος κεῖται, δύναμιν ἔχοντος γενέσθαι. καὶ διὰ τοῦτο καὶ δυνητικὸς καλεῖται. ἐνίοτε δὲ κεῖται ἀργός. καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν κωλύει δύο συνδέσμους τοιούτους ἐν ἑνὶ λόγῳ κεῖσθαι. διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ δή, τὸ δεύτερον ἂν τίθεται. οἷον, ὥστ' οὐκ ἂν αὐτὸν γνωρίσαιμ' ἂν εἰσιδών. Ἂν σύνδεσμος, εἰ μὲν δύναται τεθῆναι πρῶτον τοῦ ῥήματος καὶ ὕστερον, συντάσσεται μετὰ εὐκτικοῦ. ὡς τὸ οὐκ ἂν γένοιτο, καὶ οὐκ ἂν δυναίμην. εἰ δὲ οὐ δύναται τεθῆναι καὶ ὕστερον, ἀεί ποτε μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται. Ἂν σύνδεσμος ὑποτάσσει, ἀοριστολογικὸς ὤν. ὅσα ἂν λέγῃς, ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δὲ, κατὰ μὲν ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος πρὸς εὐκτικόν. οἷον, οὐκ ἂν λέγοις. οὐκ ἂν φαίης. οὐκ ἂν λέξοις. εἴτε προτάσσοιτο, εἴτε ὑποτάσσοιτο. καὶ πρὸς ὁριστικόν, οὐκ ἂν ἐρεῖς, ἀλλὰ σπανίως τοῦτο. κατὰ δὲ παρῳχηκότος, πρὸς ὁριστικόν. οἷον, οὐκ ἂν εἶπες, ἢ ἔλεγες. Ἂν σύνδεσμος ἀοριστολογικὸς ὤν, ὑποτάσσεται. οἷον, ὅσα ἂν λέγῃς. ὅσα ἂν εἴπῃς. δυνητικὸς δὲ, μετὰ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος τοῦ εὐκτικοῦ. οἷον, οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν φαίης. οὐκ ἂν λέξοις. καὶ ὁριστικοῦ, παρῳχημένοις συντάσσεται. οἷον οὐκ ἂν εἶπες. οὐκ ἂν ἔλεγες. εἴτε ὑποτάσσηται, εἴτε προτάσσηται. καὶ ἀττικῶν ἐστι χρῆσθαι πολλάκις

ἐν τῇ αὐτῇ περιόδῳ τῷ ἄν. Ἂν· ἤν· κἄν· σύνδεσμοι ὑποτακτικοί, οὐδέποτε συντάσσονται μέλλοντι. καὶ ἂν ἀριστείδης ἅπαντα ταῦτα ἐξελέγξω, ἂν μηδενὸς ἀνθρώπων μεμνήσονται. Ἀνὰ πρόθεσις, ἀναβιβασθέντος τοῦ τόνου, λαμβάνεται ἀντὶ ῥήματος τοῦ ἀνάστηθι· σοφοκλῆς ἐν αἴαντι τῷ μαστιγοφόρῳ· ἀλλ' ἀνὰ ἐξ ἑδράνων· ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀναζεῦ, ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως παρονομασθῆναι δοκεῖ, τῆς τὸν ἄνω τόπον δηλούσης· οὕτω καὶ τὸ ἀνερύειν τὰ θυόμενα τὸν ἄνω τόπον δηλοῖ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐρρέθη· πρὸς ὃν ἀπονεύει τὰ τῆς θυσίας. ὁμοίῳ λόγῳ καὶ ὁ δυσσεύς, ἀθηνᾷ ληΐτιδι, ἀνέσχεθε τὰ τοῦ δόλωνος ἔντεα· ὡς ἐκείνῃ ἀναθήσων αὐτά. Ἀνὰ πρόθεσις, ἀεὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀνά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἄνω φοράν· οἷον ἀνέρχομαι, ἀνίσταμαι· καὶ τὴν εἰς τὸ ὀπίσω κάμψιν· ὡς ἀνέστρεψεν, ἀνεπήδησε· καὶ τὴν δευτέραν ὕπαρξιν, ἢ ἐνέργειαν· οἷον, ἀνεβίω τις, ἀντὶ τοῦ αὖθις ἦλθεν εἰς τὴν ζωήν· καὶ ἀνεκαίνισε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ νέον αὐτὸ αὖθις εἰργάσατο. Ἀνά, ἀντὶ τῆς σὺν δωριεῖς λαμβάνουσιν· ὅμηρος· χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ πίνδαρος χρυσέαις ἀν' ἵπποις. Ἀνα· ἀλλ' ἀνὰ εἰ μέμονας· ἀντὶ τοῦ ἀνάστηθι· ὅλη ἡ λέξις ἀπεσπάσθη· οὐκ ἔστιν ἀποκοπὴ ἐπὶ τοῦ τοιούτου. Ἀνάβαδην, τὸ ἀφ' ὕψους ἄνω τοὺς πόδας ἔχειν, καὶ κοιμᾶσθαι· ἀριστοφάνης πλούτῳ· Νῦν δὲ πεινῶν, ἀνάβαδην ἀναπαύομαι· ἢ ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος· ἢ κατά τινας λέγει, νῦν δὲ πεινῶν, ἄνω ἔχω τοὺς πόδας κοιμώμενος· οἱ γὰρ διάκονοι τοὺς πόδας ἄνω εἶχον, πρὸς τὸ μὴ βαρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δρόμου. Ἀναβαθμοί, αἱ ἀναβάσεις· λέγουσι δὲ τὴν ἀπὸ βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδον. Ἀνάβαινε παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν ἀνάπλεε· ἐν ὀδυσσείας ω. Ἀναβαίνει, ἐπὶ θέσεως τόπου· καὶ μετὰ προθέσεως λέγεται· οἷον ἀναβαίνει πρὸς δικαστήριον· καὶ ἐπὶ βῆμα· λέγεται ἀναβαίνει, καὶ ἐπὶ ὀχείας ἀλόγων ζώων· καὶ ὥσπερ ἀναβαίνειν, οὕτω καὶ ἀνάγεσθαι τὸ ἐκ τοῦ λιμένος ἀναπλέειν· οὗ τὸ ἀνάπαλιν, καταπλέειν καὶ κατάγεσθαι· ὡς ἄνω γῆς κειμένου· καὶ οὕτως ἀναβαινομένου τοῦ πλεομένου ὕδατος, διὰ τὸ ὑψοῦ κεῖσθαι. ὅμηρος· Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα· ἐπὶ τὴν ναῦν δηλονότι· εἰ γὰρ τὴν ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπὶ τὸ πέλαγος ἤθελε δηλοῦν ἀναγωγήν, ἀναχθέντες ἂν ἔλεγε· τὸ γὰρ ἀναβάντες, τὴν διὰ τῶν ποδῶν σημαίνει ἀνάβασιν. καὶ ἔτι ἀναβαίνειν ἔλεγον, τὸ ἐπὶ τὸ λογεῖον εἰσιέναι· καταβαίνειν δέ, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἔθους· ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε ἀνάβαινε· σωτὴρ τῇ πόλει, καὶ νῷν φανείς. Ἀναβαίνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀναβαίνω τὸν ἵππον· καὶ ἀναβαίνω τὸ ὄρος. Ἀναβαλλογόρας, φάρμακόν τι· καὶ λίθος ἐν σάμῳ.

Ἀνάβαλλε· ἀναβολὴν δίδου, καὶ ἀναβάλλου. Ἀναβάλλει ὕδωρ ἡ πηγή, ἀντὶ τοῦ ἀνάγει. Ἀναβάλλειν, οὐ μόνον τὸ ἀνάγειν, ἐξ οὗ καὶ λέβης ἀμβολάδην ζέων· καὶ ἀβλήδην γοόωσα· καὶ ἀμβλίσκειν, καὶ ἀμβλῶσαι· ἀφ' ὧν καὶ ἀμβλωθρίδιον καὶ ἄμβλωμα, τὸ οἷον ἀναβληθὲν ἐκ τῆς μήτρας· καὶ τὸ ἀναβάλλειν σφαῖραν ἄνω, καὶ ἡ αὐτῆς εἰς ὕψος ἀναβολή· καὶ τὸ εἰς ἵππον ἀνάγειν, καὶ ἔποχον ποιεῖν· ὅθεν καὶ ἀναβολεῖς, οὐ μόνον τὸ σιδήριον ᾧ τοὺς πόδας ἐντιθέντες ἔφιπποι γίνονταί τινες· καὶ ἄνθρωπος ὃς εἰς τὸ τοιοῦτον ἔργον καθυπουργεῖ· οἷον, τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλεν, ἤγουν ἀνεβίβασεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνδύεσθαι ἀναβάλλεσθαι λέγεται· καὶ ὄνομα ἐκ τούτου ἡ ἀναβολή· ἀναβάλλεσθαι δὲ τὸ ἀνατιθέναι τὸ ἔργον, ἀντὶ τοῦ ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι· ὅθεν καὶ ἀναβολὴ ἡ ἀνάπτωσις· καὶ ἀμβολιεργός, ὁ ἀναπίπτων εἰς ἔργον· ἴσως δὲ καὶ ἀμβλὺ τὸ ἀνάπαλιν τοῦ βάλλοντος ὀξέως, ὃ δοκεῖ ἀναβάλλεσθαι· οἷον, τὴν ἐν δευτέρῳ τομήν. Ἀναβάλλεσθαι, τὸ προΐεσθαι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων. Ἀναβάλλεται δὲ ὕδωρ, διὰ σωλήνων ἢ κίονος, ἢ οὕτω πως ἀναβαῖνον· ἢ ἄλλως ἀναπηδῶν· ὡς δηλοῖ παρὰ καλλιμάχῳ, τό, κρήνη λευκὸν ὕδωρ ἀνέβαλλεν· ἀναπηδῦον δηλαδή· καὶ ἀναβλύζον· καὶ μύρμηκες δὲ ἀναβάλλουσι κάτωθεν χοῦν· ὅπερ ἐναντίον τῷ καταβάλλειν ἐστίν, ἤτοι κάτω βάλλειν· τουτέστι, ῥίπτειν. Καὶ ἀνεβάλλετο παρ' ὁμήρῳ ἐν α τῆς ὀδυσσείας, ἀντὶ τοῦ προανεκρούετο ὡς ᾀσόμενος· ἤτοι προοιμιάζετο· ἀναβολὴ γάρ, οὐ μόνον ἐπὶ ἀργίας τίθεται καὶ ἱματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ προοιμίου· καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τοῖς ὄρνισιν· ἢ τὸ ἀνεβάλλετο, ἀντὶ τοῦ ἔνδυμα συνῆγεν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀνῆγεν· ἀναβάλλειν γὰρ καὶ τὸ ἀνάγειν· οἱ γοῦν ὀρύσσοντες ἀναβάλλειν γῆν λέγονται· καὶ ἡ τοιαύτη γῆ, ἀμβολὰς λέγεται. Ἀναβαλλίδες, ταινίαι· οἱ δέ, σφαίρας ἀπεδίδοσαν. Ἀναβάλλομαι τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ῥᾳθυμῶν ὑπερτίθεμαι· αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἀναβάλλομαι, τὸ ἐνδύομαι· ἐξ οὗ ἀναβολή· καὶ τὸ μέλπω· ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν· καὶ ἀναβάλλομαι, τὸ ἀνακρούομαι ἐπὶ μέλους· ὡς τό, ἤπου ἀναβάλλεται μέλος. Ἀναβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ προοιμιασάμενος, δι' ἑνὸς λ· ἀναβαλλόμενος οὖν ὥσπερ εἰώθει, βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον· καὶ ἀνεβάλλοντο, ἀντὶ τοῦ ἐσχηματίζοντο. Ἀναβάλλω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ προοιμιάζω· ὡς τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν· τὸ ἀνακρούω καὶ ἀναπέμπω, ὡς τὸ καὶ οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλλοντο σύντονον· τὸ ἐνδύομαι· ὡς τὸ ἀναβαλλόμενος φᾶρος ὡς ἱμάτιον· καὶ τὸ ἀπαρνοῦμαι· ὡς τὸ ἀναβάλλομαι τοῦδε τοῦ πράγματος. Ἀναβαλοῦ, περισπωμένως ἀττικοί. Ἀναβάσεις καρδίας, αἱ προκοπαί· οἱ εὐσεβεῖς λογισμοὶ περὶ θεοῦ· ὡς ὁ προφήτης δαβίδ· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· εἰς δὲ τὸ ἐναντίον, καταβάσεις λέγονται. Ἀναβασμοί, ἀναβαθμοί. Ἀνάβατα, μετέωρα. Ἀναβάτης ἵππος, ὀχευτής. Ἀναβεβαμένοι, ἀντὶ τοῦ ἀναβάτην ἔχοντες· οὕτω ξενοφῶν. Ἀναβεβλημένος ἱμάτιον, καὶ ἱματίῳ. Ἀναβεβασμένη, ἀνακεκινημένη. Ἀναβέβρυκεν, ἀναπέπτωκεν. Ἀναβέβρυχεν· ὅπερ ὀνοματοποιηθέν, τὸ ἀναπηγάζειν δηλοῖ· γράφεται καὶ ἀναβέβροχεν, ὅ ἐστι πίνεται· ὅθεν καὶ τὸ καταβρόξειεν· δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ἀναβεβρυχέναι, λειότερον τὸ ἀναβλύζειν ἐστίν· αὐτὸ δὲ καὶ ἀναβυσσονεῖν λέγεται· ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ. Ἀναβήμεναι· ὅμηρος τὸν ἐπὶ τὴν τροίαν πλοῦν, ἀνάβασιν λέγει· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. Ἀναβῆναι, ἐνίοτε σημαίνει τὸ ἀναπλεῦσαι ἐκ τοῦ λιμένος· καὶ ἀναβῆναι εἰς τροίαν, τὸ ἀναπλεῦσαι· δῆλον δὲ ὅτι καὶ βῆναι τὸ τοιοῦτον λέγεται· οὐχ ἁπλῶς μέντοι, ἀλλὰ μετὰ νηός· ὡς δηλοῖ τό, Ἔνθά περ ἄλλοι ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν, κοίλαις ἐπὶ νηυσίν. Ἀναβησάμενοι, ἀναβιβασθέντες ἐπὶ τὴν ναῦν. Ἀναβήσομαι, ἐπανελεύσομαι ἐπὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς. Ἀναβιβάζω, αἰτιατικῇ· καὶ ἀναβιβάζων, ἀναφέρων. Ἀναβιβῶμαι, ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάσομαι. Ἀναβιώμην, ἐκ τοῦ βιῶμι τῆς τελευταίας εἰς μι ληγούσης ἀττικῶς. Ἀναβιῶναι, ἀναζῆσαι· καὶ ἀνεβίωσα ἐγώ, ἀμεταβά-

τῶς· μεταβατικῶς δὲ, τὸ ἐκ τῶν ἅπαξ ἐν τῷ φαίδωνι· Ἐὰν γὰρ γένηται ὁ λόγος τελευτήσῃ, καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτὸν ἀνα-
βιώσασθαι. Ἀναβιώσεται, μᾶλλον λέγουσιν οἱ ἀττικοί, ἢ ἀναβιοῖ. Ἀναβίωσις, ἀνανέωσις ζωῆς. Ἀναβιώσκεσθαι,
τὸ ἀναζῆν. Ἀνάβλησιν λέγει ὅμηρος, τὴν ἀναβολὴν καὶ παράτασιν· ἀπὸ τοῦ ἀναβάλλεσθαι· ὃ δηλοῖ τὸ ἀργεῖν· ὅθεν
καὶ ὁ ἀμβολιεργός. Ἰστέον δὲ, ὡς οἴδασι μὲν ἀνάβλησιν, οἱ βλῆσιν λέγοντες· ἀφ' ἧς παρὰ αὐτοῖς, τὸ βλησίδιον. καὶ ἀνά-
βλησις, ὑπέρθεσις· καὶ ἀναβολή. Ἀναβλύει, ἀναζεῖ· ἀναβρύει. Ἀναβλύες, πηγαί. Ἀναβλύζουσα, ἀναβρύουσα.
Ἀναβλυστονῆσαι, τὸ ἀναβλῦσαι· καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι. Ἀναβοθρεύουσιν, ἀνασκάπτουσιν· ἀναμοχλεύουσιν. Ἀνα-
βολαὶ, αἱ βραδυτῆτες λέγονται· καὶ τὰ προοίμια· καὶ αἱ ἀνακρούσεις, καὶ αἱ ἀρχαί· καὶ ἀναβολὰς, τὰς ἀρχὰς τῶν ᾀ-
σμάτων λέγει ὅμηρος· Ἤτοι ὁ φορμίζων, ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Ἀναβολεὺς, ὁ ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνάγων. Ὁ δὲ βα-
σιλεὺς, τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος, καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ἤ τισε πιεῖν· καὶ ἀκράτου σπασάμενος
πλεονάκις, ἐνέφαινεν ὡς τὸ ἔμπροσθεν προάζων· ἀναβολεὺς, καὶ ἡ παρὰ ῥωμαίοις λεγομένη σκάλα· καὶ αὖθις· Ὁ δὲ μασ-
σάλιος γηράσας, ἵππου χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινεν. Ἀναβολὴ, ἀνοχή· αἰλιανός· Λοξίας καὶ ζεὺς πατὴρ, ἀνα-
βολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο φαλάριδι, ἔτη δύο. Ἀναβόλιμοι δίκαιοι· οἱ διὰ παρίστασιν, εἰς ὑπέρθεσιν ἐμπίπτουσιν.
Ἀνάβραστα, ζεστά· ἑψημένα· ἀριστοφάνης βατράχοις· Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις, ἀνάβραστ' εἴκοσιν. Ἀνάβρεχε,
ἢ χῆσε· ποιοῦν ἢ χοὴν ἀπετέλεσεν. Ἀναβρόξειν, ἀναῤῥοφεῖν. Ἀναβρόξειεν, ἢ χήσειεν· ἀναῤῥοφήσειεν. Ἀναβροχέν,
ἀναποθέν· ῥοφηθέν. Ἀνὰ βουνὸν, ἀντὶ τὸ βουνίον· ἀνὰ ὄρος. Ἀναβάδες, βαθμοῦ εἶδος. Ἀναγαγὼν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγα-
γών· οὕτω ξενοφῶν. Ἀναγαγγαίνουν, ἀνέκραζον· ἀνεβόων. Ἀνάγαιον, ἀντὶ τὴν γῆν. Ἀναγαλλὶς, ἡ κερκυραία
γραμματική· ἥτις τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν ναυσικάᾳ τῇ ἀλκινόου θυγατρὶ, ἀνατίθησι· καὶ ἀναγαλλὶς, εἶδος βοτάνης,
καὶ πόα τις. Ἀναγάργαρον, ἀκρωγάργαρον· ἀκρωτήριον. Ἀναγαργαρισμὸς, διάχυσις. Ἀναγγέλλει, κηρύσ-
σει· λέγει. Ἀναγγελήσεται, διηγηθήσεται. Ἀναγγέλλω, τὸ ἀναφέρω· ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μεῖζον πρόσωπον λεγό-
μενον· οἷον, ἀναγγέλλει ὁ δοῦλος τῷ δεσπότῃ· ὡς καὶ ξενοφῶν· ἀριαῖος δ' ἐλθὼν κύρῳ, περὶ πάντων ἀναγγέλλει. Ἀνάγ-
γελλον. Μὴ δὲ ἄγγελον καταλειφθῆναι ἔνθα μάχην ἔλημμεν ἀνάγγελον· ἄλλος ἐπ' ἄλλον πίπτοντες. Ἀνάγειν, τὸ μη-
νύειν τὸν πεπρακότα, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι· λυσίας ἐν τῷ πρὸς βοίωνα· διονύσιος· καὶ ἀνάγειν, ἄγειν· πείθειν· ἀναγινώσκειν·
καὶ ἀνάγειν ἐπὶ σκέλος, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ὀλίγον ὑπὸ πόδα· παρὰ τὸ γόνυ γουνὸς ἀμείβων. Ἀναγεῖς· αἰσχίνης κατὰ κτη-
σιφῶντος· διὰ μὲν τοῦ α, τοὺς ἀνάγνους· ἐὰν δὲ ἐναγεῖς, τοὺς ἐν τῷ ἄγει, τουτέστιν ἐν τῷ μιάσματι. Ἀναγείσας, ἀπει-
λησάμενος. Ἀνάγεσθαι, ἀνέρχεσθαι· ἀποπλεῖν· ἐκ βυζαντίου, ἢ ἀπὸ ἑτέρας πόλεως. Ἀναγεστρὶς, μάζα· ταραντῖ-
νοι. Ἀνάγεται, ὁδηγεῖται. Ἀναγέτρια, ἡ ταῖς τικτούσαις ὑπηρετοῦσα γυνή· παρὰ ταραντίνοις· ἣν ἀττικοὶ, μαῖαν
καλοῦσιν. Ἀναγὴς, ὁ ἐναγὴς, καὶ βέβηλος· καὶ ἀναγὴς ἔτι, ὁ καθαρὸς κατὰ στέρησιν τοῦ α λαμβανομένου. Ἀναγινώ-
σκει τὶς τὴν βίβλον, ὅτε ἤδη τοῦτο ποιεῖ· καὶ ἀναγινώσκει τὶς τὴν βίβλον, ὅτε οὐ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ἀρξάμενος καὶ ἀναγνοὺς
μέρος αὐτῆς, μέλλει ἀναγνῶναι καὶ τὸ ἕτερον. Ἀναγινωσκόμενος λόγος, καὶ ἀναγινωσκόμενος ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ ἀνα-
πειθόμενος· ὡς παρ' ἀντιφῶντι, καὶ ἡροδότῳ. Ἀνάγνωθι, ἤγουν, ἀναγίνωσκε. Ἀναγινώσκω, τὸ βιβλίον διέξειμι· καὶ
ἀναγινώσκω, τὸ ἀναγνωρίζω· ἀφ' οὗ καὶ ἀνάγνωσις, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις, ὡς προειδυίας
ταῦτα· εὕρηται δὲ καὶ παρ' ἡροδότῳ τὸ ἀναπείθω· καὶ ἀναγινώσκω ὅλην τὴν νύκτα, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτός. Ἀναγκά-
ζω, ἐπὶ ἐμψύχου μόνον· βιάζειν ἐπὶ ἀψύχου· οἷον ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ τὴν ναῦν· ἀναγκάζω σε τοῦτο ποιεῖν·
καὶ ἀναγκάζω σε τρέχειν· ὡς καὶ ἡ τύχη ἀναγκάζει τοὺς ἀνθρώπους πάντα ποιεῖν. Σημείωσαι ὅτι τὸ ἀναγκάζω, ὁμοί-
ως καὶ τὸ καταναγκάζω, ἀεὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, αἰτιατικὴν ἐφελκομένῳ· ὥστε, ἀναγκάζω σε λαβεῖν βιβλί-
ον μετὰ χεῖρας ἀμφοτέρων τοῦ, τε ῥήματος, καὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου, τῆς αἰτιατικῆς ἐχομένης· οἷον, ἀναγκάζω σε λαβεῖν
βιβλίον. Ἀναγκαία, ἐξ ἀνάγκης· καὶ ἀναγκαία τράπεζα, ἡ εὐτελὴς, καὶ πενιχρά. Ἀναγκαία ἔπειγεν, ἀντὶ τοῦ
ἀνάγκη· ὁμοίως λέγεται ἀλκαία, καὶ προνομαία ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ ἀλκή· καὶ προνομή. Ἀναγκαίνισμα, ἀνακαί-
νισμα. Ἀναγκαῖοι δμῶες, κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἑρμηνείαν, οἱ φιλαεργαζόμενοι· καὶ ἀναγκαῖοι πολεμισταὶ, οἱ κατὰ ἀνάγ-
κην πολεμικοὶ γεγονότες, γέροντες ὄντες· ὅ, τε λαέρτης καὶ δολίων. Ἀναγκαῖον ἦμαρ, τὸ τῆς ἁλώσεως καὶ δουλώσεως, ἐν
ᾧ τις ἀνάγκην πάσχει· ὅθεν καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἀναγκαία τύχη, ἡ δουλικὴ, καθ' ἣν οὐ ζῇ τις ὡς βούλεται, ἀλλὰ δουλικῶς·
διὸ καὶ ἀντιτέθη, τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ, καὶ τὸ ἦμαρ ἀναγκαῖον· καὶ ἀναγκαῖον, τὸ δεσμωτήριον. Ἀναγκαίῳ μύθῳ παρ'
ὁμήρῳ, ἤγουν ἀναγκαστικῷ, καὶ βιαίῳ. Ἀνάγκη, διττή· ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν· γίνεται παρὰ τὸ ἄγω, ἄγη·
καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη, καὶ ἀνάγκη· ἢ παρὰ τὸ ἀνάσσω· ἡ πάντων ἀνάσσουσα· καὶ ἀνάγκη, ἡ δικαστικὴ κλεψύδρα. Ἀνάγ-
κης, ὄρνεόν τι ἰνδικὸν ὅμοιον ψάρῳ. Ἀναγκομέναρχος, ὁ τύραννος. Ἀναγκοφαγεῖν, πρὸς ἀνάγκην ἐσθίειν· ὅπερ οἱ
ἀθληταὶ πάσχουσιν. Ἀναγνούσῃ, ἀναγνωρισάσῃ. Ἀναγνῶναι, ἀναπεῖσαι. Ἀναγνωρίζω, ἐπιγινώσκω, μιμνήσκο-
μαι· ἐνθυμοῦμαι· ἀναπολῶ· ἀναλογίζομαι· ἀναμιμνήσκομαι· ἐπὶ ἀναγνωρισμοῦ ταῦτα λέγεται· ἐκ τούτων παράγεται·
ἐπίγνωσις, καὶ μνήμη, καὶ ἐνθύμημα, καὶ ἀναπόλησις, καὶ ἀναλογισμὸς, καὶ ἀνάμνησις. Ἀναγνωσθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀνα-
πεισθεὶς, Ὁ δὲ ἀναγνωσθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἔργον οὐχ ὅσιον ἐμηχανᾶτο ἐπὶ τῇ θυγατρί. Ἀνάγνωσις κατὰ φιλοσό-
φους, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώρισις· ἢ ἀνάπεισις, οὕτως ἡρόδοτος· ἡ ἀνάγνωσις κατὰ τοὺς γραμμα-
τικούς ἐστι, ποιημάτων, ἢ συγγραμμάτων ἀδιάπτωτος προφορά· ἀναγνωστέον δὲ καθ' ὑπόκρισιν· κατὰ προσῳδίαν κατὰ
διαστολήν· ἐκ μὲν γὰρ τῆς ὑποκρίσεως, τὴν ἀρετήν· ἐκ δὲ τῆς προσῳδίας, τὴν τέχνην· ἐκ δὲ τῆς διαστολῆς, τὸν περιεχό-
μενον νοῦν ὁρῶμεν· ἵνα τὴν μὲν τραγῳδίαν, ἡρωϊκῶς ἀναγνῶμεν· τὴν δὲ κωμῳδίαν, βιωτικῶς· τὰ δὲ ἐλεγεῖα, λιγυρῶς·
τὸ δὲ ἔπος, εὐτόνως· τὴν δὲ λυρικὴν ποίησιν, ἐμμελῶς· τοὺς δὲ οἴκτους, ὑφειμένως, καὶ γοερῶς· τὰ γὰρ μὴ παρὰ τὴν τούτων
γινόμενα παρατήρησιν, καὶ τὰς τῶν ποιητῶν ἀρετὰς καταῤῥιπτεῖ, καὶ τὰς ἕξεις τῶν ἀναγινωσκόντων, καταγελάστους

παριστῶσιν. Ἀνάγεται ἡ ναῦς ἀπὸ λιμένος εἰς πέλαγος· κατάγεται δὲ καὶ καταίρει, ἀπὸ πελάγους εἰς γῆν. κατάγονται οἱ φυγάδες, εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντες. κατάγεται καὶ ὁ διπορῶν τις εἰς καταγώγιον. Ἀνάγομαι παθητικῶς, τὸ ἀναπλέω ἤτοι, ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος πλέω. οὗ τὸ ἐναντίον, κατάγομαι. Ἀναγεῖς, διὰ μὲν τοῦ ᾱ, τοῖς ἀναγνοῖς. διὰ δὲ τοῦ ε̄, τοῖς ἐνόχοις. ἄγει καὶ κινάσματι. οὕτως αἰσχίνης. Ἀναγνωστήριον, ἀναλόγιον. Ἄναγον. ὅμηρος, Ἐς μέσσον ἀνάγον. περιττὴ ἡ πρόθεσις ἐν τῷ ἀνάγον· ἰώνων δὲ φασὶν ἡ λέξις. κειμένη καὶ ἐν τῷ τάχα γάρ μιν ἀνάξαμεν ἤπειρόνδε. τοιοῦτον καὶ τὸ εἰς ἕλικήν τε καὶ αἰγὰς δῶρον ἀνάγοιστιν, ἀντὶ τοῦ ἀνάγοιστιν. Ἀνάγοντο, ἀνέπλεον. Ἀνάγου, ἀνάπλευσον. Ἀναγονόν, ἀνὰ τὴν γόνιμον γῆν. Ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς ἄγουσι. καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ πολλαχοῦ τοιαῦται λέξεις κεῖνται. Ἀναγραπτέον ἐστὶν ἡμῖν, ἐκεῖνον εὐεργέτην. ἀντὶ τοῦ γραπτέον. Ἀνάγραπτος, ἀνάπηρος. ἀνάπλεως. ὁ δι᾽ ὅλου πεπηρωμένος. Ἀναγράψασθαι, εὐπρεπίσασθαι. Ἀνάγρετον, τὸ ἀνυπόστροφον. Ἄναγρον ἢ ἄνιγρον, ἐναγές. Ἀναγυράσιος. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. δῆμός ἐστιν ἀναγυρεύς, τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς. ἔνθεν ὁ δημότης ἀναγυράσιος. ἢ ἀναγυροῦς, δῆμος αἰαντίδος· ἀφ᾽ οὗ ἀναγυράσιος. Ἀναγχιππεῖν, τὸ μετὰ ἀνάγκης ἱππεύειν.

Ἀνάγχρεψις, ἀνάβυξις. Ἀνάγω, τὸ παιδεύω καὶ διδάσκω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀνάγει ὁ κυβερνήτης τὴν ναῦν ἀπὸ λιμένος ἐπὶ τὸ πέλαγος. καὶ ἀνάγω τὴν ναῦν ἐπὶ ἀναπλεύσεως. οὗ τὸ ἐναντίον, κατάγω. καὶ ἀνάγω, τὸ ἐρεθίζω, καὶ ἐμβιβάζω. οἷον, ἀνάγω σε πλέειν εἰς πειραιᾶ. καὶ ἀνάγω σε εἰς τὴν καταδοχὴν τοῦ φίλου. τουτέστιν, ἐρεθίζω σε καταδέξασθαι αὐτόν. Ἄλλως. Ἀνάγω, τὸ ὑπομιμνήσκω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἀνάγει τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ αὐτοῦ. ἀνάγω καὶ τὸ εἰς ὕψος ἄγω. οἷον ἀνάγει ταύτην τὴν ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ ἐφ᾽ ἡμῶν ὕψοι. Ἀναγωγή, ὁ ἀνάπλους. καὶ ἀνάγεσθαι μέν, τὸ ἐξ ὅρμου ἀναπλέειν. κατάγεσθαι δέ, τὸ καταπλέειν, καὶ προσορμίζεσθαι. ἢ ἀναγωγή, ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. ἢ ὁ ἐκ τῆς ἑλλάδος εἰς τὴν τροίαν ἀπόπλους. καὶ ὁ ἐκ τοῦ ναυστάθμου, ἐπὶ τὴν ἑλλάδα. ἡλιόδωρος. Ἀναγωγία, ἡ ἀπαιδευσία. Ὁ δὲ δι᾽ ἀναγωγίαν ταῦτα ἔπασχεν, ἔχων στρατὸν ὑπὸ μέθης, καὶ ἀναγωγίας ἠμελημένον, καὶ διεφθαρμένον. Ἀνάγωγος, ὁ ὑβριστής. ἢ ὁ μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς. ἢ ὁ φιλήδονος, καὶ ἐκλελυμένος. Ἀναγωγότερον, ἁμαρτικώτερον. ἀτακτότερον. Ἀναγωγῶς, ἀτάκτως. Ἀναγώνιστος, ὁ μὴ ἀγωνισάμενος. Ἀναδαιμονίζειν, τὸ ἐκ δευτέρου κληροῦσθαι. Ἀναδάσασθαι, οὐκ ἀναμερίσασθαι. καὶ ἀναδασμός, οὐ μερισμός. Ἀναδάστως, ἀνωμάλως. ἔχων τις τοῦ σώματος ἀναδάστως. Ἄνα δέ, ἀνέστη δέ. καὶ ἄνα, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. Ἀνάδ᾽ ἐβόασ᾽ ὁ λεώς. ἀντὶ τοῦ, ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός. Ἀναδέδραμεν, ἄνω ἔδραμεν. καὶ εἰς ὕψος ἀνῆλθεν. ἢ ἐχώρησεν εἰς τοὐπίσω. Ἀναδείμασθαι, ἀνοικοδομῆσαι. Ἀναδέδρομε, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ ἀρρήτου ἐνεστῶτος τοῦ δρέμω. ἀφ᾽ οὗ καὶ δρόμος. Ἀναδείγματα, ἡνίας τὰς περὶ τραχήλοις. καὶ τὰ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς εἴδωλα δεικνύμενα. Ἀναδεῖ, ἀναπλέκει. στέφει. καὶ ἀναδεῖσθαι, στεφανοῦσθαι. καὶ ἀναδήσασθαι στεφανώσασθαι. καὶ ἀναδῆσαι, τὸ ταινιῶσαι νικῶντα. καὶ ἀναδήσοντες, στέψοντες. ὡς τό, ἀναδήσειν στεφάνῳ, χρυσοῦ πεποιημένῳ. ἢ τὸ ἀναδεῖν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ταυτὸν τῷ στεφανοῦν. ἐξ οὗ ἀνάδετος, γυναικεῖος κόσμος. ὃς καὶ ἀναδέσμη λέγεται. ἔχει δὲ ἀπεναντίον πρὸς τὸ ἀναδεῖν, τὸ ὑποδεῖν. ἐξ οὗ ὑπόδημα. τὸ μέντοι διάδημον, ἐπὶ κόσμου βασιλικοῦ τοῦ περιδεδεμένου δι᾽ ὅλου τοῦ σώματος. Ἀναδενδράδα, σταφυλῆς γένος. οἱ δὲ τὴν ἀνάμιξιν οὕτω καλεῖσθαι. εὕρηται δὲ καὶ παρὰ τῷ χάρμῳ, καὶ σαπφοῖ τὸ ὄνομα. Ἀναδέξασθαι, ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι. ἀναλαβεῖν. ἐκδέξασθαι. Ἀναδέρειν, γυμνοῦν.

Ἀναδέρω, ὑποτίθεμαι. ἀναβάλλομαι. Ἀναδέσμη, ἦν δέ τις κόσμος τῆς κεφαλῆς, ὥσπερ κεκρύφαλος. Ἀναδεύειν, φυρᾶν. καὶ ἀναδεύσει, φυράσει. μαλάξει. Ἀνάδ᾽ ἔφλυεν, ἀνέβαλεν. Ἀναδέχομαι, τὸ ἐπ᾽ ἐμοὶ δέχομαι.

Ἀναδήματα, στεφανώματα. Ἀναδήσονται, στέψονται. Ἀναδιδάξαι, ἀντὶ τοῦ πάνυ διδάξαι. ἐπιτατικὸν γὰρ ἡ ἀνά. Ἀναδίδωμι, ἀνίσχω. ἀναβλαστάνω. ἀνίημι. ἐκφύω. καὶ ἀναδίδωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει. καὶ ἀναπέμπει.

Ἀνάδικα, τὰ ἤδη κριθέντα. ὡς τό, ἀνάδικα τὰ δεδικασμένα ποιῶν, αἰσχροκερδείας ἡττώμενος. Ἀναδικάσασθαι, τὸ ἄνωθεν δικάσασθαι. Ἀνάδικοι κινήσεις, αἱ ἄνωθεν δικαζόμεναι, ὅταν ἁλῶσιν οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν.

Ἄλλως. Ἀνάδικοι. οὕτως ἐλέγοντο, οἱ τὰ δίκαια εἰς ἀκεραίαν ἐγκαθιστάμενοι. ἤτοι διὰ πολιτικὴν αἰτίαν, ἢ τῶν μαρτύρων ἁλόντων ψευδοκατηγόρων. Ἀναδίκτης, εἶδος παγίδος. παρὰ τὸ δίκειν, τὸ βάλλειν. ἔνθεν ὁ δίσκος ὁ ῥιπτούμενος. Ἀναδινήσας, ἀνακινήσας. Ἀναδινίω, περιπατῶ. Ἀναδιπλασιασμός, ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως σύμφωνον ἔχῃ. οἷον, τέτυφα. Ἀναδίπλωσίς ἐστι, πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων, ἢ ἀντιστοίχων, παράλληλος ἐκφορά. γίνεται δὲ ἐπὶ ῥημάτων, καὶ μετοχῶν. καὶ ὀνομάτων. πλεονάζει παρά τε ἴωσι καὶ αἰολεῦσιν, οἷον κεκάμωσιν, ἀντὶ τοῦ κάμωσι. λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσιν. ἀταρτηρός, ἀντὶ τοῦ ἀτηρός. ἐτήτυμον, ἀντὶ τοῦ ἔτυμον. Ἄλλως. Ἀναδίπλωσις, ἡ ἐπανάληψις, ἢ παλιλλογία ἐστίν, ὅταν ἐπαναλαμβάνωμεν μέρος τι λόγου, ἢ πλείους λέξεις. οἷόν ἐστι, τὸ τοῦδε ἐγὼ αὐτός εἰμι. καὶ ἐν πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, ἐν πυρὶ χεῖρας ἔοικε. ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀντιλαμβανομένων. ὡς ἐν τῷ, ἀλλ᾽ ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ᾽ ἐόντας. αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν. Ἀναδιδυκίζει, ἀναπράττει. Ἀναδομή, ἀναδασμός, ἐγὼ δὲ λέγω, ἀνάκτισις. Ἀναδουμένη, στεφανουμένη. ἀναδουμένη οὕτω μέγα, πρὸ πάντων ἀνθρώπων. Ἀναδούμενος, ἀναδεσμούμενος. δέω. δέομαι δεόμενος. κατὰ συναίρεσιν ἢ κρᾶσιν, ἀναδούμενος. Ἀναδοῦναι, ἐκκλῖναι. Ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Ἀναδραμεῖν, ἀναβῆναι. Ἀναδρᾶσαι, ἀναπράξαι. Ἀναδρομαί, αὐξήσεις. βλαστήσεις. εὐριπίδης ἱκέτισιν ὑψιπύλῃ. Ἀναδρύγματα, θύματα. Ἀναδρύψει, ἀναξηρανεῖ. Ἀναδύει, μεταβουλεύει. Ἀναδύεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ ζώων εἴληπται. ἃ προθύμως μὲν ἔχοντα, δύεται ὑπὸ ζυγόν. μὴ προθυμούμενα δέ, ἀναδύεται. καὶ ἄλλως δέ ἐστιν εἰπεῖν. ὡς δύεσθαι μέν, καὶ κατὰ δῦναι ὅμιλον, τὸ θαρρεῖν εἰς μάχην δηλοῖ, καὶ οὕτως εἰς βάθος αὐτῆς χωρεῖν. ἀναδύεσθαι δέ, τὸ ἄλλως ἀναχωρεῖν, ὁμοίως τοῖς καθ᾽ ὕδατων δυομένοις ζώοις. καὶ ἀναδύεσθαι λέγεται, ἐπὶ τῶν

ἀπεκδυσαμένων, καὶ εἰς ἀγῶνα ὁρμησάντων, εἶτα διὰ δειλίαν ὑποφυγόντων τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐκδυσαμένων. λέγεται τὸ ἀναδύεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνανεύειν ἐπὶ τῆς θαλάττης, ὃ ἐναντίον τοῦ καταδύεσθαι. οἷον καταδύεταί τις εἰς τὸν βυθὸν, καὶ ἀναδύεται ἐκ τοῦ βυθοῦ. Ἀναδύεται, ὑπερτίθεται καὶ βραδύνεται. Ἀναδῦναι. ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ καταδῦναι εἰς πόλιν ἢ εἰς ὅμιλον δηλονότι. σημαίνει καὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. ἀναδραμεῖν. καὶ ὑποστρέψαι. Ἀναδυόμενος, φεύγων, ἀναβαλλόμενος. καὶ ἀναδύομαι, ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύομαι. Ἀναδύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. ἀπωθεῖσθαι. μὴ βούλεσθαι. Ἄνα Δωδωναῖε. βασιλεῦ ἐν Δωδώνῃ τιμώμενε. Ἀνάεδνον, ἄπροικον. χωρὶς ἕδνων. ἕδνα δέ ἐστι, τὰ πρὸ τῶν γάμων ταῖς γαμεῖσθαι μελλούσαις, παρὰ τῶν μνηστήρων διδόμενα δῶρα. Ἀναεῖραι, τὸ ἀνυψῶσαι, καὶ ἄνω ἆραι. δηλοῖ καὶ τὸ ἀναβαστάξαι. κυριωτάτη λέξις ἐστί. διὸ καὶ ἐπιμένει αὐτῇ ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ. Ἀνάζαρβα, πόλις Κιλικίας. ἀπὸ Ἀναζάρβα τοῦ κτίσαντος αὐτήν. ὁ πολίτης Ἀναζαρβεύς. ὡς Καρυανδεύς. ἀφ' ἧς Διοσκουρίδης, ἰατρὸς χρηματίζων, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Ἀναζαρβεύς. Ἀναζεύξας, ἀναστρατοπεδεύσας. ὑποστρέψας. Ἀναζυγαῖς, ἀναστροφαῖς. στρατοπεδείαις. ἀναλύσεσι τῶν στρατοπεδευμάτων. Πολύβιος. Ὁ δὲ Φίλιππος οὐδενὶ κόσμῳ ποιησάμενος τὴν ἀναζυγὴν, καὶ τὸν ἀνάπλουν, δευτεραῖος εἰς Κεφαλληνίαν κατῆρεν. Ἀναζυγοῦν, τὸ ἀνοίγειν κιβωτὸν, ἢ τὸν ἐπὶ τῇ θύρᾳ στύρακα. λέγεται δὲ καὶ ζύγαστρον ἀναζυγοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀνάγοντες εἰς τὸ ἄνω φῶς. Ἀναζωπυρῆσαι, ἀνεγεῖραι. ἀνανεῶσαι. ἀνάψαι. Ἀναζυγῶσαι, τὸ τὰς θύρας ἀναπετάσαι. Ἀριστοφάνης. Τὴν θύραν ἀναζυγώσας. Ἀναθαρρήσῃ, θαρσαλεώτερος γίνηται.

Ἀναθέης, βασιλίσσης. Ἀναθεῖναι τὸν φόρτον, οὐχ ἐπιθεῖναι. Ἀριστείδης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱερῶν. Μὴ κρίσεως νόμῳ τὴν ἀρχὴν ἀνατιθέντος. καὶ ἀναθεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. Ἐδόκει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν. καὶ ἀνατίθημι, ἐπὶ φορτίων καὶ ἀφιερωμάτων. ἀνατίθεμαι δὲ, τὸ ἀναβάλλομαι, καὶ ὑπερτίθεμαι. οἷον ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα. ἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν παρὰ Σοφοκλεῖ. οἷον, ὑπέρθεσιν ποιησαμένη τοῦ θανάτου. Ἀναθεὶς, ἐπιτρέψας. ἐπὶ ἀψύχων τάττεται. ἐχρήσατο δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ἐπὶ ἐμψύχων. ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ κρημνόν τιν' ἀναθείς. Ἀναθεματισμένος, ἐπάρατος. ἢ ἀκοινώνητος. Ἀναθέντας, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. οὕτω Ξενοφῶν. Ἀναθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι. οὕτως Ἀντιφῶν. καὶ ἐπὶ τῶν πεττευόντων ἔλεγον οἱ παίζοντες. οὓς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀνετίθεσαν. καὶ ἀναθέσθαι, τὸ ἀναβαλεῖν τὰ λελεγμένα, καὶ μηκέτι ταῦτα λέγειν. Ἀνάθεσις, ὑπέρθεσις. Τὰ χρήματα δώσειν ὑπέσχοντο, τριῶν ἡμερῶν ποιήσαντες ἀνάθεσιν. Ἀναθήκη, ἀνάθεσις. Ἀναθηλήσει, παρὰ τὸ ἀναθηλῶ. ἢ παρὰ τὸ θάλλω. ὁ μέλλων θαλῶ. καὶ θαλήσω. καὶ ἀναθηλήσει, ἀναβλαστήσει. Ἀνάθημα, ἄγαλμα. κόσμος. Ἀναθήματα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λέγονται, στέφανοι. φιάλαι. ἐκπώματα. θυμιατήρια. χρυσίδες. ἀργυρίδες. οἰνοχόαι. ἀμφορίσκοι. καὶ ἀναθήματα δαιτός, ἡ μολπὴ, καὶ ἡ ὄρχησις. ὥσπερ γὰρ ναοῖς ἀναθήματα, οὕτω καὶ αὐτὰ κόσμος τις ἀνακείμενος τῇ δαιτί. Ἀναθήσει, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀνάψει. ἤγουν, ἐκκρεμάσει παρ' Ὁμήρῳ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναθημάτων. ἀντὶ τοῦ ἐπιθήσει. Ἀττικὸν δὲ ἡ λέξις. οἳ καὶ ἀναθεῖναι φορτίον φασὶ, τὸ ἐπιθεῖναι. τοιοῦτον δέ τι, καὶ τὸ τοῦ κωμικοῦ, τὸ ἐπὶ κρημνὸν ἀναθείς. Ἀναθολώσει, ἀναταράξει. μολύνει. Ἀναθορεῖ, ἀναπηδήσει. Ἀναθοροῦντες, ἀναπηδῶντες. Ἀναθρούμενα, ἀνασκοπούμενα. Ἀναθροίσας, ἀναβλέψας. Ἀναθρώσκων, ἀναπηδῶν. Ἀναθύειν, τὸ ἀναλαμβάνειν τὸ πρᾶγμα διὰ χρόνου. Φερεκράτης. Πάλιν αὖθις ἀναθύουσιν αἱ γεραίτεραι. καὶ ἀναθύειν, τὸ ἀνασκιρτᾶν, καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἀνανεάζειν. Ἀναθυμιάσεις, ἀναδόσεις. καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπὶ τῶν βρωμάτων. Ἀναθύοντες, ἀναιροῦντες. παραβαίνοντες. Ἀναθῶ, προσφέρω. Ἀναθοΐξας, ἀναβοήσας. Ἄναια, χώρα. πόλις, καὶ τόπος. ἀντικρὺ Σάμου. ἐκλήθη δὲ Ἄναια, ἀπὸ γυναικός. μιᾶς οὔσης, τῶν Ἀμαζόνων γυναικῶν. Ἀναίδεια, παρὰ τὸ ἀναιδής. τοῦτο παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδὴς ἀαιδὴς, καὶ ἀναιδής. Ἀναιδὲς, τὸ θρασύ. καὶ ἀναιδὲς βλέπειν, ἀντὶ τοῦ θρασὺ, θρασέως. καὶ ἀναιδῆν, ἀθρόως. σφοδρῶς. ἀπηρυθριασμένως. καὶ ἀναιδῶς, ἀναισχύντως. καὶ ἀναιδὴς, καὶ ἀναίδεια, ἡ ἀναισχυντία. Ἀναίδεστον, ἄμοιρον. ἄτιμον. Ἀναιδεύομαι, ἀμεταβάτως. Ἀναιδέσθιον, μηκέτι ἐσθιόμενον. Ἀναιδὴς λίθος, ἐκ τῶν λογικῶν παρῆκται εἰς τὸν λίθον. καθὰ καὶ τὸ ἀνηλεὴς, εἰς τὸν σίδηρον. Ἀναιδῶς, ἀντὶ τοῦ τολμηρῶς. καὶ ἀναισχύντως. ἀπὸ τοῦ ἀναιδὴς, ὁ ἀναίσχυντος. τῶν ἀναιδῶν. ἀφ' οὗ τὸ ἀναιδῶς. Ἀναιή, τροφός. τιθήνη. Ἀνὰ ἰθὺν, ἤγουν. καθ' ὁρμήν. ὁμοίως τῷ οἷς μάλιστα περιβέβλεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν. οἱ δὲ παλαιοὶ, ὡς ἓν μέρος λόγου λαμβάνοντες, οἷα ἐπίρρημά φασιν. Ἀναθύσσω, ἀνασείω. Σοφοκλῆς. Σίνωνι. Ἀναίκλεια, ἄδειπνα. Ἀναίλιπος, ἀνυπόδυτος. Ἀναιμακτί, ἄνευ αἵματος. καὶ ἀναίμονες, καὶ ἀναιμωτί. Ἀναιμεί, χωρὶς αἵματος. Ἀναιμόδοτον, ἡ ἀνδράχνη. Ἀναίμονες, ἀναίματοι. καὶ ἄναιμος, ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ ἀναιμωτί, ἄνευ αἵματος. καὶ ἀναίμονι δίψῃ, τουτέστιν ἀγγελικῇ. αἷμα γὰρ οὐκ ἔχουσιν οἱ ἄγγελοι. καθὸ οὐδὲ ἐσθίουσιν. περὶ τοῦ ἁγίου Δανιὴλ φησιν, ὁ λογοθέτης εἰς ἐπίγραμμα, δῆθεν τοῦ κίονος αὐτοῦ. Ἀναίμων, ἀναιμάκτων. Ἀναιμωτὶ διακρίνεσθαι, παροιμιῶδες γέγονε. δηλοῦν, τὸ δίχα μάχης λυθήσεσθαι. Ἀναίνεσθαι, κοινῶς μὲν τὸ ἀρνεῖσθαι. ἰδίως δὲ, ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια. καὶ ἀναίνομαι, ἀπαρνοῦμαι. προΐεμαι. ἢ, τὸ ἀναίνεσθαι, ταυτόν ἐστι τὸ μὴ αἰνεῖν. ἤγουν συναινεῖν. ἢ συγκατατίθεσθαι. παρὰ τὴν ἀ στέρησιν, καὶ τὸν αἶνον. ὃς δηλοῖ συγκατάθεσιν. ἐξ οὗ καὶ ἡ συναίνεσις, καὶ τὸ συναινεῖν. καὶ συγκατανεύειν. Ἀναίνεται, καὶ ἀναίνετο, ἀρνεῖται. παραιτεῖται. ἀρνεῖτο, καὶ παρῃτεῖτο. ἐκ τοῦ ἀρνῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀρνοῦμαι, γίνεται ἀρναίνω. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ ρ ἀναίνω, καὶ ἀναίνομαι. Ἀναιρεθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀναληφθείς. οὕτως Ἰσοκράτης. Ἀναιρεῖ, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ φονεύει. καὶ ἀναιρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει, καὶ ἀφανίζει. Μάξιμος. Καὶ τὰ μαντεῖα ἀναιρεῖ, καὶ τὰς φήμας ἀπιστεῖ. καὶ ἀναιρεῖ, ἀντὶ τοῦ νικᾷ. Ἡρόδοτος. Ὀλυμπιάδα ἀνῃρηκώς. ἀναιρεῖται δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ φονεύεται. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνει, καὶ ἰδιοποιεῖται. Ἑρμογένης. ἐξετίθεσαν Ἀθηναῖοι τὰ βρέφη, Μεγαρεῖς ἀναιρούμενοι, ἔτρεφον. Ἄλλως. Ἀναιρεῖν, φονεύειν. κτείνειν. ἀποκτείνειν. ἀποκτιννύειν. ἀποκτιννύναι, σφάττειν. ἀποσφάττειν. δολοφονεῖν. μιαιφονεῖν. ἀποχρᾶσθαι. καὶ διαχρᾶσθαι. καὶ τὰ ὅμοια, ταυτὸν σημαίνουσι. τὰ δὲ πράγματα, ἀναίρεσις. φόνος. σφαγή. μιαιφονία. ἀνδροφονία. ἐπίρρημα μόνον, φονε

κῶς. ὀνόματα δὲ ἀνδροφόνος, φονεύς, φονικός, σφαγεύς, μιαιφόνος. Ἀναίρεσις ἡ τῆς χάρακος ἐκτομή. καὶ τὸ ἄλλως θανατῶσαι. καὶ ἡ τινὸς ἀφαίρεσις. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνατροπῆς. Ἀναιρετής, φονευτής, ἐκτομεύς. Ἀναιρήσεσθαι, ἀνελέσθαι τί δηλοῖ, κάτω κείμενον. τουτέστιν οὖν τι, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου μεταφορικῶς. τὸ ἄεθλια πατρός, καλὰ ἀνελέσθαι.

Ἄναιρον, ὀνειροκρίτης. Ἀναιρῶ, οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι. καὶ ἀναιροῦμαι οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω. καὶ τὸ ἀνέλκω. ὡς τὸ ἀναιρεῖται τὸν βωμόν, βαρυστενάξας. καὶ τό, πάντας εἰς ἔπαινον ἀνῄρηται. καὶ ἀναιροῦμαι, τὸ μαντείαν δέχομαι. ἀριστείδης. Πῶς οὐκ εὔλογον, καὶ πρόχειρον, παρὰ θεοῦ κριτῇ σοφωτάτῳ, ἀνῃρῆσθαι. ἤτοι μαντεύεσθαι. καὶ τὰ πράγματα. ἀναίρεσις, ὁ φόνος. καὶ ἀναίρεσις, ἡ ἀνάληψις. οἷον ἀναίρεσις τῶν ὀστῶν. καὶ ἀναίρεσις τῶν χρεῶν. Ἀναισθητεύομαι. τὸ μὲν ὄνομα ἀναίσθητος, δοκιμώτατον. τὸ δὲ ῥῆμα, οὐκέτι. λέγε οὖν, οὐκ αἰσθάνομαι. διὸ ἀναισθητεύομαι, μὴ εἴπῃς. ἀλλ' ἀναισθήτως ἔχω. Ἀναισιμοῦν, δαπανᾶν, ἀναλίσκειν. Ἀναισιμώματα, ἀναλώματα. Ἀναίτιος, ἀθῷος, ἀνέγκλητος. Ἄνατος, ἀβλαβής, ἀναίτιος. σοφοκλῆς. Πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος, τῶν δ' ἀπαλλαχθῇ χθονός. Ἀνακαγχάσας λέγεται, τὸ ἀσέμνως γελᾶν. Ἀνακαθαίρομαι, οὐ μόνον τὸ κάθαρσιν δέχομαι, ἀλλὰ τὸ καθαίρω. λιβάνιος. Ταῦτα τὸν πρόγονον ἐπῆλθεν ἀνακαθαιρόμενος, γῆν τε, καὶ θάλατταν. Ἀνακάθαρσις, διάνοιξις, διασάφησις, ἐπίλυσις, διευκρίνησις. Ἀνακαθιζήσομαι, τὸ ἀνακαθίσω. Ἀνακαίασις. δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος ἡ ἀνακαίασις. Ἀνακαίειν, ἀνάπτειν. Ἀνακαίνησις, ἡ ἀνανέωσις. λέγεται δὲ καὶ ἀνακαίνωσις. Ἀνάκαιον, τὸ δεσμωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων, τοὺς ἀφισταμένους. Ἀνακαλεῖ τις τινά, ἐπιστρέφειν αὐτὸν προτρεπόμενος. ἀνακαλεῖται δέ τις, ὁ ἀνακλώμενος. Ἀνακαλοῦμαι παθητικῶς προφερόμενος, ἐνεργητικὴν ἔχει σημασίαν, καὶ τίθεται ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω. οἷον, ὀργισθεὶς τῷ δεῖνι ὁ βασιλεύς, εἶτα ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπανακτῶμαι. οἷον, ἀνεκαλεῖτο τὴν ἧτταν. ἀντὶ τοῦ ἃ πρὸ ἀπώλεσεν ἡττηθεὶς τῶν ἐχθρῶν, εἶτ' αὖθις διὰ πολέμου ταῦτα ἀνεκαλεῖτο. ἀντὶ τοῦ πολεμῶν, ἐπανεκτᾶτο καὶ ἐπανεσώζετο.

Ἀνακαλούμενος, ἀνακλώμενος. Ὁ δὲ ἐσπούδαζεν ἀνακαλεῖσθαι, τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυμίας.

Ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν πρῶτον ἀνακαλύπτωνται, ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσι. καλεῖται δὲ αὐτὰ καὶ ἐπαύλια. ταῦτα δ' εἰσὶ τὰ παρ' ἡμῖν θεώρετρα. Ἀνακάμψερως, φυτόν τι, ὃ καὶ ἀρθὲν ἀπὸ γῆς ζῇ. Ἀνακαμψίπνοος, ὁ καικίας καλούμενος ἄνεμος. Ἀνάκανδα, ἐν ὑπερῴῳ. λάκωνες. Ἄνακας, τοὺς διοσκούρους ἢ ἄνωθεν. ἐν ὕψει. ἄνω. Ἀνακάψαι, καταφαγεῖν. ὑποστρέψαι. Ἀνακείμενος, ὁ ἀναπεπτωκώς, καὶ ῥαθυμῶν. καὶ ἀνακείμενος ὁ ἀνατιθέμενος. οἷον, ἀνακείμενος ἀνδριάς. Ἀνάκεια. διοσκούρων ἑορτὴ τὰ ἀνάκεια. Ἀνάκειον, ὄρος. ἢ τὸ τῶν διοσκούρων ἱερόν. Ἀνακείρει, ἀποτέμνει. Ἀνακεῖσθαι. λέγεται κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων. καὶ ἐπὶ τῶν ἀνδριάντων. κατακεῖσθαι δὲ καὶ κατακεκλίσθαι, ἐπὶ τραπέζης. καὶ ἀνακεῖσθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ κατακεῖσθαι.

Ἀνάκειται. λέγεται ἐπὶ ἱερῶν, ἀντὶ τοῦ ἀνατίθεται. οἷον, ἀνάκειται δῶρον τῷ θεῷ, τὸ τοῦ βασιλέως διάδημα. καὶ ἀνάκειται ἀνδριὰς τοῦ βασιλέως τῷ θεῷ. ἐξοῦ, καὶ ἀνάθημα. ἀνάκειται καὶ τὸ ἐπὶ κλίνης κεῖται. ἀνάκειται, καὶ ἐπὶ συμποσίου λέγεται. οἷον, ἀνάκειται ὁ εὐωχούμενος σκώμμασιν, ἀντὶ τοῦ σκώπτεται. καὶ ἀνάκειται λοιδορίαις, καὶ ἀνάκειται πόρνοις, κύβοις, συμποσίοις. ἀντὶ τοῦ πρόσκειται ἰσχυρῶς. Ἀνακεκαλυμμένως, ἀκατακαλύπτως, φανερῶς.

Ἀνακεκώφηκας. ἀριστοφάνης. τὰς ἀκοὰς ἡμῶν κωφὰς εἰργάσω. βοῆς ἀναπληρώσας. Ἀνακεφαλαιοῖ, ἀναπληροῖ. ἀνακτίζει. καὶ ἀνακεφαλαιοῦται, συμπληροῦται. ἐπαναλαμβάνει. Ἀνακεφαλαίωσις, ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔρευνα. Ἀνακεχυμένη, ἀνειμένη. κεχαυνωμένη. Ἀνακεχωρηκότων. Ὁ δὲ ἐκτήσατο βιβλίων μυριάδας τρεῖς. καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακεχωρηκότων. ἀντὶ τοῦ ἀποκρύφων. λέγει, περὶ ἐπαφροδίτου τοῦ χαιρωνέως. Ἀνακηκίει, ἀναφέρεται. καὶ ἀνακηκίειν, τὸ ἀναπηδᾶν ἀπὸ τοῦ κίω. κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κακίω. καὶ τροπῇ κηκίω. ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστιν εὑρεθῆναι ἀναδιπλασιασμὸν ἐκτεταμένον. τουτέστιν δέ, τι γίνεται ἐπὶ τοῦ τιτῶ τὸ στερίσκω, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπενήνεον, καὶ ἐπὶ τοῦ κικάζω. Ἀνακῆσαι, ἡσυχάσαι. Ἀνακλάσεις, ἐπιστροφάς. Ἀνακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν. Ἀνάκλησις, ἡ προσφώνησις. διὰ δὲ τοῦ ῑ, ἡ ἀνάπαυσις. καὶ τὸ ὄρος τις, ἐν τῇ νηΐ. Ἀνακλητικόν, μέλος σάλπιγγος ἀνακαλούσης τοὺς ῥαθύμους εἰς πόλεμον. καὶ μάρκος ἀντωνῖνός φησιν, Ἔσο ἀναμένων τὸ ἀνακλητικὸν ἐκ τοῦ βίου εὐλύτως. μή τε ὅρκου δεόμενος, μή τε ἀνθρώπου τινὸς μάρτυρος. Ἀνακλῖναι, τὸ ἀνοῖξαι. ἐπικλῖναι δέ, τὸ κλεῖσαι. ἀνακλῖναι εἰς γῆν, καὶ ἀνακλῖναι πρὸς τῇ γῇ, ὅμοιόν ἐστι τῷ καταθεῖναι εἰς γῆν, καὶ θεῖναι εἰς γῆν. καὶ ὅμηρος. Καὶ τὸ μέν, εὖ κατέθηκε τανυσάμενος. ὃ καὶ τανύσαι λέγεται. ἀνακλῖναι, ἐπὶ θυρῶν ἀνοίξεως. ὡς ὅμηρος ἐν ἰλιάδι. ὧ ἀντίθετον, τὸ ἐπιθεῖναι. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. ἐκ δ' ἴθι δώματος, θύρας ἐπίθες θαλάμοιο. τουτέστι, κλεῖσον. Ἀνακλιτόν, ἀνακεκλιμένον. Ἀνακλώμενον, τὸ ἀπηχούμενον. Ἀνακλῶνται, κνήθονται. κατὰ ἰατρούς. Ἀνακογχυλίσαι ὕδωρ, καὶ ὕδατι. οἷον, Ὕδωρ μοί τις δότω, ἀνακογχυλίσαι. καὶ πάλιν, ἀνακογχύλισον ὕδατι. ἀνακογχυλιάζων δὲ λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ κλύζων. καὶ ἀνακογχυλιάσαι, τὸ ἀνακλύσαι πως τὸν φάρυγγα, ὑγρῷ τινί. Ἀνακοδίνισον, ἀνάσεισον. Ἀνακοινοῦσθαι μετὰ σοῦ, τὰ ἐμὰ πράγματα βούλομαι. ἀριστοφάνης. Βουλομένοις ἀνακοινοῦσθαί σοι πράγματα καί τι γραφάς. λέγομεν ἀνακοινοῦμαι μετὰ σοῦ, καὶ σοί. Ἄνακοι, οἱ διόσκουροι παρὰ ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἄνακος. ὡς φυλάσσω, φύλακος. μαλάσσω, μάλακος. ἢ ὅτι ἀνακῶς, ὅ ἐστι φιλανθρώπως, ἐχρήσαντο τοῖς ἀθηναίοις. ἢ ὅτι τοὺς πλέοντας σώζουσιν, ἀστέρες ὄντες. ἢ ἄνω καὶ ἑκὰς ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἄνω δέ, συνήθως εἰώθασιν ἀττικοὶ ἀνακῶς λέγειν. Ἀνακομιδή, ἀναγωγή, ἐπάνοδος. Ἀνακομίσαι, θεραπεῦσαι, ἀνενέγκαι. Ἀνακινεῖν, ἀναστρέφειν. Ἀνακομῶ, τὸ ἀναφύω. Ἀνακραγεῖν κάλλιον, καὶ ἐγκραγεῖν, ἢ ἀναφωνῆσαι. Ἀνακραθέν, ἀνακερασθέν. Ἀνακράτος, μετὰ πάσης σπουδῆς. οἱ δὲ ἐφ' ὅλον, ἀνακράτος. Ἀνακραδαίνει, σείει, σαλεύει. Ἀνακράτης, ἰσχυρὸς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ κατὰ τὴν κεφαλήν, ἢ παντελῶς. Ἀνάκρησις, ἡ ἀνάκρασις ἤ. Ἀνακρίνειν, ἐξετάζειν, ἀναπυνθάνεσθαι, ἐπερωτᾶν, ἐλέγχειν, βασανίζειν. ἐς ταυτὸν φέρουσι. τὰ μὲν ἄλλα δὲ

οὕτωσί· τὰ δὲ καὶ μετὰ βίας. Ἀνακρίνω, τὸ πραχθὲν ἐξετάζω, εἰ καλῶς ἢ κακῶς ἐπράχθη. Ἀνάκρισις, ἡ ἐξέτασις.
Ἀνακροτῆσαι, ἐπαινέσαι· ὑμνῆσαι. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, πάντας ἐκέλευεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας αὐτὸν ἀ-
ποδεχόμενος. Ἀνακρούεσθαι, ἐπὶ τῶν κρουστῶν ὀργάνων. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ μέλπειν ἀρχῶς. Ἀνακρούεται, ἀ-
ναχαιτίζει. Ἀνακρουόμεθα, ἀναπροοιμιαζόμεθα. Ἀνακρούσασθαι· ἐπὶ ναυμαχίας, τὸ συμβάλλειν, καὶ πάλιν ἀ-
ναδύεσθαι. Ἀνακρουσία, παιδιᾶς εἶδος ἐπὶ σφαίρας. Ἀνακτᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ θεραπεύειν· Θουκυδίδης. τίθεται δὲ
ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ τοῦ, τὸ προαπολωλὸς αὖθις κτήσασθαι, καὶ ἀπολαβεῖν. Ἀνακτᾶται, ἀπ' ἀρχῆς κτᾶται. Ἄνακτες,
οἱ θεοί· καὶ οἱ βασιλεῖς. ἄναξ δὲ εἴρηται παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν· ἢ ὁ ἄνω ἀΐσσων, ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν· σημαίνει
δὲ, τὸν βασιλέα, καὶ τὸν οἰκοδεσπότην· ὡς τὸ, αὐτὰρ ἐγὼ, οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο. σημαίνει καὶ τὸν φύλακα. Ἄλ-
λως. Ἄνακτας, καὶ ἀνάσσας, Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ φησί· καλοῦνται δὲ οἱ μὲν υἱοὶ, καὶ ἀδελφοὶ τοῦ βα-
σιλέως, ἄνακτες· αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες, ἄνασσαι. καὶ ἀνάκτορα, τὰ ἱερὰ, ἢ τὰ βασίλεια. Ἀνακτητικόν, τἀλήθων.
Ἀνακτίσκειν, ἀναπηδᾶν. Ἀνακτορίαν, δεσποτείαν· βασιλείαν. Ἀνακτορίας ὗας παρ' Ὁμήρῳ· Ἀρίσταρχος μὲν,
τὰς δεσποτικάς φησιν· Ἀριστοφάνης δὲ, ὧν ἕκαστος βόσκων ἀνάσσει· ὅ ἐστιν, ἄρχει. ἀπὸ τοῦ τοιούτου δὲ ἀνάσσειν, γίνε-
ται καὶ χειρῶναξ, ὁ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν ἐν χερσὶν ἀνάσσων. Ἀνακτορίησι, ταῖς δεσποτικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις.
Ἡλιόδωρος. Παῖς ἀπὸ ἀνακτορίας δειπνήσας, ἀμύξασιν ἀνακτορίησιν ἑπέσθω. Ἀνακτόριον, ἱερόν. καὶ ἀνακτόρων, ἱε-
ρατειῶν. Ἀνάκτορον, ἀνάκιον· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. λέγεται δὲ ἀνάκτορον. καὶ τὸ τῆς Δή-
μητρος ἱερόν. ὃ, καὶ μέγαρον καλοῦσιν. ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται. Ἀνακτόρων, ναῶν. ἢ οἴκων βασιλέων. Ἄνακτος γίνε-
ται, ἐκ τοῦ ἄναξ. ὅτι πλεονάζον ἔχει τὸ τ, δηλοῖ τὸ ἄνακοι Διόσκουροι. Ἀνακτοτελέται, οἱ τὰς τελετὰς ἐπιτελοῦντες
τῶν ἱερῶν. Ἀνακτῶμαι παθητικῶς, τὸ λόγοις ἢ φαρμάκοις, τὸν ἀσθενοῦντα ῥᾷον ἔχειν ποιῶ. Ἀνάκτωρ, θεός· βασι-
λεύς. Ἀνακυκλήιον, τὸν ὀρθόν. Ἀνακυπτεῖν, ἐλέγχειν. Ἀνακυπώσαι, ἀνατρέψαι. Ἀνακυρτάσαι, ἀνασκιρτῆσαι.
ἀναπηδῆσαι. Ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. καὶ φυλακτικῶς. ἢ βασιλικῶς. Ἀνακωχεύειν, παρὰ Σο-
φοκλεῖ, τὸ ἀνασειράζειν. καὶ ἀνακωχεύειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος, συστείλαντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἢ ἀνακωχεύ-
ειν κυρίως μὲν λέγεται, ὅταν χειμῶνος ὄντος, ἐν πελάγει στείλαντες τὰ ἄρμενα, σαλεύουσιν αὐτόθι μὴ διαμαχόμε-
νοι τῷ πνεύματι. μεταφορικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἅρματος λέγεται. ὡς τὸ, Οὐδὲ ἠμιλλήσατο, ἀλλ' ἀφῆκε τὸν τῶν ἵππων κλύ-
δωνα, καὶ ἠρέμα ἤλαυνεν. σημαίνει καὶ τὸ ἐν πολέμῳ ἀμελεῖν, παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. καὶ τὸ ἀναχωρεῖν. Ἀνακω-
χὴ, ἡ πρὸς καιρὸν ἀναβολὴ τοῦ πολέμου. ὅτι εἰρήνην ἄγοντα τὰ στρατεύματα, ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχουσι. τουτέστι, τὰς
αἰχμάς. ἀνακωκὴ οὖν, καὶ ἀνακωχή. ἀπὸ μεταφορᾶς τούτου λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεργοῦντός τι, εἶτα πρὸς καιρὸν διαλι-
πόντος. Ἀνακωχήσαντες, ἀναχωρήσαντες. ἢ μετεώρως κατέχοντες τὰς ναῦς. Ἀναλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀνακαλέσα-
σθαι, καὶ εἰς ὀρθὸν στῆσαι. Ἀναλάκαιδα, τὰ οὐ πρὸς ἠλακάτην ἐργαζόμενα. Ἀναλαμβάνει, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχεται.
καὶ ἀναλαμβάνει ἑαυτὸν ἀπὸ νόσου, ἢ ἀναλαμβάνει τὸ σῶμα ἐκ τῆς νόσου, ἀντὶ τοῦ ἀνακουφίζει, καὶ παραμυθεῖται. ὅ-
θεν ἀναληπτικὴ τροφὴ, παρὰ τῷ μεγάλῳ Βασιλείῳ. καὶ ἀναλαμβάνει, τὸ ξένον δειπνίζειν· φιλοφρονεῖσθαι. Ἀναλαμ-
βάνομαι, τὸ ἀναδέχομαι, καὶ ἐπανακτῶμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀναλαμβάνομαι δὲ ἐγὼ, ἐπὶ πάθους. Ἀναλγεῖν,
ἀνοικοδομεῖν. ἀναγινώσκειν. Ἀναλγὴς, ὁ μὴ κρατούμενος νοσήματι. ἀνάλγητος δὲ, ὁ τοῦ προσήκοντος μὴ ἐπιστρεφό-
μενος. καὶ ἀνάλγητος, δυσμετάβλητος. ἀναλγής. ἀπαθής. ἀνηλεής. σκληρός. δυσανάλγητος. Ἀναλγησία, ἀναισθη-
σία. Ἀνάλγητοι, ἀνηλεεῖς. ἢ ἀμέριμνοι. Ἀναλδὲς, ἄτροφον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναλδίσκοντες, ἀναδιδόμενοι.
αὐξανόμενοι. Ἀναλδὸν, ἀναυξές. ἀνυγίαστον. Ἀναλέγομαι, ἀπολέγομαι. ἐκλέγω, ἀπολέγω. Παρθένους ἀπολέξας,
καὶ ἐκλέξας. καὶ ἐπιλέγομαι, τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ ἀναγινώσκω. Λουκιανός. Ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα.
Ἀναλέγειν κυρίως, τὸ τὰ διεσπαρμένα, κάτωθεν ἄνω ἕλκειν τινά. οἷον ἀναλέγουσιν αἱ ὄρνιθες ἀπὸ γῆς τὰ σπέρματα.
Ἀναλέγεται, αἰτιατικῇ. τὸ ἀναμφιβόλως ἔχει. ἐννοεῖται. Ἀναλεῖ, χολάζει. ταραντῖνοι. Ἀναλελάφθαι, ἀνειλῆ-
φθαι. Ἀναλεξάμενος, ἀναγνούς. νοήσας. Ὁ δὲ ἀναλεξάμενος τὴν ἐπιστολήν. Ἀνάλημμα, ὕψωμα. στήριγμα. Κατα-
νοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων, καὶ ὡς ἀδύνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν. Ἀνα-
λῆσαι, ἀνατρέψαι. Ἀναλήψεσθαι, ἀνακτήσασθαι. Ὁ δὲ ἔλεγεν ἀναλήψεσθαι τὸ παρὸν ἐλάττωμα, ταῖς εἰς τὸ μέλ-
λον ἀρεταῖς. Ἀνάληψις, ἡ ἀνάρρωσις. Σπουδὴν ἐποιεῖτο, ὑπὲρ ἀναλήψεως καὶ θεραπείας τῶν ἀνδρῶν. Ἀναλθὲς,
ἀνίασον. ἀνυγίαστον. ἀναίσθητον. Ἀναλιβόζορα, τόπος. Ἀναλίγκιον, ἀνόμοιον. Ἀναλίσκω, τὸ φθείρω, καὶ δαπανῶ.
Ἀναλκατάλλα, ἄνωθεν κάτω. Ἄναλκες, ἀσθενές. ἀδύνατον. Ἀναλκὴς, ἄνανδρος. ἀσθενής. Ἀναλκίδα, ἀ-
σθενῆ. Ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Ἀναλλάττειν, καὶ ἀναλλάξ. ἐπὶ τῶν τἀναντία ποιούντων λέγεται.
Ἀναλλοίωτος, ἄτρεπτος. Ἀναλλύζουσα, στενάζουσα. λυγκαίνουσα. ἔστι δέ τι πάθος γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθεί-
ας πολλῆς κλαίουσιν. Ἀναλογάδην, κατ' ἀναλογίαν. Ἀναλογία, τὸ λέγειν ὃν λόγον ἔχει ὁ δύο ἀριθμὸς πρὸς τὸν
τέσσαρα, τοῦτον ὁ τρία πρὸς τὸν ἕξ. ἀμφότερα γὰρ διπλάσια. ἢ ἀναλογία ἐστὶν, ἡ τὸ πολυσχιδὲς τῶν ἀνθρώπων φθέγμα-
τος αὐτόμως παραδιδοῦσα. ἢ ἀναλογία ἐστὶν, ἡ τῶν λεγομένων ὁμοιότης. οἷον, ὡς τόδε πρὸς τόδε, οὕτω καὶ τόδε πρὸς τόδε.
ὡς ἁπλοῦν νόημα πρὸς τὴν ἁπλῆν φωνὴν, οὕτω καὶ σύνθετον νόημα πρὸς τὴν σύνθετον φωνήν. ἢ ὁμοίωσις ἑτέρου πρὸς
ἕτερον κατά τι. οἷον, ὡς ἔχει ἐπὶ ποιμένος προβάτων, καὶ ἐπὶ ἐπισκόπου. καὶ ὡς ἐπὶ ποδῶν κραββάτου, καὶ ἐπὶ ποδῶν αὐτοῦ.
ἀμφότεροι γὰρ ὅλον τὸ σῶμα βαστάζουσιν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ λόγος, λογία, ἀλογία, καὶ ἀναλογία. αἱ γὰρ δύο στερήσεις
ὁμοῦ οὖσαι, κατάθεσιν ποιοῦσιν. ὡς πυστὰ, ἄπυστα. καὶ ἀνάπυστα, τὰ περιβόητα. καὶ πηρόν, ἄπηρον, καὶ ἀνάπηρον τὸν
πεπηρωμένον. Ἀναλογίζομαι, τὸ ἐνθυμοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ἀναλογίζομαι, τὸ ἀναπεμπάζομαι. ἀνα-
πολῶ. ἀνανεοῦμαι. Ἀνάλογος. ἰσχυρός. Ἀναλόγως, ὁμοίως. ἴσως. Ἀναλογώτερον, τὸ ὑψηλότερον. τὸ σοφώτερον. τὸ ἀνα-
λογιώτερον.

λογιώτερον. Ἀναλοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀναιροῦντες. οὕτω Θουκυδίδης. καὶ ἀναλῶν, καὶ ἀναλοῦν. Ἀναλοῦ, ἐστὶ τοῦ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ φθείρου. καὶ δαπανῶ. ἔστι καὶ ἀνάλωμα. Ἄναλτον, τὸ χωρὶς ἁλῶν. ἤγουν ἀχρεῖον. καὶ μὴ ἅλμην ἔχον. καὶ ἀνάρτυτον καὶ ἀηδές, ὡς ἐκ μεταφορᾶς ἐδεσμάτων τῶν οὐκ ἐχόντων ἅλας. σημαίνει ἔτι παρ' Ὁμήρῳ καὶ τὸν ἀπλήρωτον. ἤγουν, ἀκόρεστον. οἷον, ἄναλτος γαστήρ, ἡ ἀπλήρωτος καὶ μηδέποτε ἅλις ἔχουσα. ἡ ἀεὶ ἐν ταπεινώσει οὖσα, καὶ μὴ ἀλδαινομένη. ὅ ἐστιν, αὐξομένη ἐν τῷ κορέννυσθαι. Ἄναλτος, ὁ ἀηδής. ἀπὸ τῶν ὄψων τῶν μὴ ἐχόντων ἅλας, καὶ ἀηδῶν ὄντων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀχρεῖον, Ὀδυσσείας ς. ἢ ἀναυξής, καὶ ἀπλής, παρὰ τὸ ἀλδῶ τὸ αὐξάνω. ἢ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος, ὥς φησιν ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ὃς οὐδὲν ἅλις. μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ, ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν. καὶ ἐπιφέρει. Ὃς τοῦτον τὸν ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας. ἀντὶ τοῦ πλανᾶσθαι. παρὰ τὸ ἅλις τὸ δαψιλῶς, γίνεται ἅλος. καὶ κατὰ στέρησιν, ἄναλος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ἄναλτος. ἢ τὸν ἅλεσθαι μὴ δυνάμενον. βαρύ. Ἀναλύει, ἀντὶ τοῦ συμπλοκάς τινων πραγμάτων, ἐξ ἀρχῆς διαλύει. ὅθεν καὶ ἀναλυτικὰ παρὰ Ἀριστοτέλει. καὶ ἀναλύει, ἀντὶ τοῦ ἐπανέρχεται. Συνέσιος. Καὶ αἰσχρῶς ἀνέλυσεν ἐπὶ κακίας Ἀλέξανδρος. καὶ ἀναλύειν λέγεται, τὸ τοὺς συνθέτους συλλογισμοὺς ἀνάγειν εἰς τοὺς ἁπλοῦς, καὶ εἰς τὰς προτάσεις, ἐξ ὧν αὐτοῖς τὸ εἶναι. Ἀναλύζων, ἀναλύττων. Ἀναλυθῆναι, τὸ καθαρτικῷ τινὶ χρήσασθαι φαρμάκῳ. Μένανδρος, Ἥρωσιν. ἐπιφαρμακεύσει γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μόλις. Ἀναλῦσαι, τὸ βεβλαμμένον τινά, δι' ἐπῳδῆς ἀπαλλάξαι. Ἀναλυσάμενος, ἀνακολύσας.

Ἀνάλυσις, ἐστὶν ἀνάπτωσις. ὅρος γάρ ἐστι, λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος τοῦ ὁριστικοῦ κεφαλαιωδῶς. ἢ ἀνάλυσις, ἡ τοῦ σχήματος ἐπὶ σχῆμα τῶν τρόπων ἀνακύκλησις. καὶ ἀνάλυσις ἔτι, ἡ ἀναστροφή. Ἀναλύω, τὸ τὰ συντεθειμένα διαιρῶ, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν. Ἀναλφάβητος, ἀμαθὴς γραμμάτων ἁπάντων. καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀναλφάβητος. Ἀναλοῦ, ἐστὶ τοῦ ἀναλίσκω παράγωγον. σημαίνει δὲ τὸ φθείρου. καὶ δαπανοῦ. καὶ ἀνάλωσεν, ἀντὶ τοῦ ἔπληξε. Προκόπιος. Ὡς δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀναλώσας, ἐσκόπουν. Ἀναλώθησαν, ἠφανίσθησαν. Οὐδὲ γὰρ ἀναλώθησαν ἄλλως αἱ εὐχαί. θηρίον γάρ τι αὐτοῖς, πομπῇ κρείττονι ἐντυγχάνει. ὅθεν ἀνάλωμα, καὶ προανάλωμα, ἡ ἔξοδος. Ἀνάλωκα, καὶ ἀνάλωσα, Ἀττικοί. τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν, οἷον ἀνήλωσα, κοινόν. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων τοῦ τοιούτου ῥήματος, τῶν δὲ χρονικῶν αὐξήσεις. Ἀνάλωτος, ἀπόρθητος. ἰσχυρός. Ἀναμαθεῖν, ἐξ ἀρχῆς μανθάνειν. Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται. ἀναφέγγει. ἀνάζει. Ἀναμαλάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. καὶ ἀναμάττεσθαι ὁμοίως.

Ἀναμάξεις, ἀντὶ τοῦ προστρίψεις. σαφέστερον δέ, ἀντὶ τοῦ προσκολληθῆναι ποιήσεις. ὡς Ὅμηρος Ὀδυσσείας τ. καὶ ἀναμάξεις, ἐναποψήσεις. ἐναποτυπώσεις. ἀναδείξεις. Ἀναμασσώμενοι, ἀντὶ τοῦ διαλογιζόμενοι. νοούμενοι, ἀνερευνῶντες. ὡς τό, Μόλις τὸ πρᾶγμα ἔγνωσαν, ἀναμασσώμενοι οἱ κριταί. καὶ ἀναματτόμενοι, ἀναμασσόμενοι. πρὸς τὸ χρειῶδες παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, ἐν Σφηξίν. Ἀναμασσώμενος, ἀνειληφώς. Ἀναμαστεύων, ἀναζητῶν. Ἀναμασχαλιστήρ, εἶδος γυναικείου κόσμου. Ἀναμάττεσθαι, ἀναφυρᾶν. Ἀναμάττοι, ἅμματα μὴ ἔχοντες. Ἀναμάχεσθαι, τὸ πάλιν μάχεσθαι. καὶ ἀναπαλαίειν, τὸ ἐκ δευτέρου παλαίειν. καὶ ἄλλα μυρία. καὶ ἀναμαχούμενον, ἐκ δευτέρου μαχεσόμενον. ὡς τό, Ὁ δέ, ἐκέλευεν αὐτὸν αὖθις ἥκειν, ἀναμαχούμενον τὴν πρώτην ἧτταν. Ἀνάμεινον, ἀντὶ τοῦ ὑπόθες. καὶ ἔστι μεταβατικόν. Εὐριπίδης. ἀνάμεινον δὲ φασγάνου τομάς. καὶ ἀνάμεινον, ἀντὶ τοῦ προσκαρτέρησον. Ἀριστοφάνης. ἀνάμεινον ὦ δαιμόνιε ἐὰν ξυμβῇ τί σοι. Ἀναμελλαίναι, ἀναδῦσαι. ἀρνήσασθαι. Ἀναμέλποντες, ὑμνοῦντες. μολπὴ γὰρ ὁ ὕμνος. Ἀνὰ μέρος, ἐν μέρει. Ἀναμέσον, ἐν μέσῳ. Ἀναμετρήσαιμι, διεκπεράσαιμι. Μή ποτε δ' ἐς ἑσπέριον ἐκπλεῖν, μή τι τὴν πολλὴν θάλασσαν ἀναμετρεῖν. Ἀναμετροῦνται, ἀντὶ τοῦ ὑφίστανται. Λιβάνιος. Οἱ τὴν θάλατταν τολμῶντες, οὐ μικροῦ κέρδους ἕνεκα ἀναμετροῦνται κινδύνοις. Ἀναμετρῶ, ἀντὶ τοῦ διαμετρῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀναμετρῶ, τὸ μετρηθὲν ἐξ ἀρχῆς ἀναλαμβάνω πάλιν, ἐφ' ᾧ γε μετρῆσαι. Ἀναμηλῶσαι, μὴ ἀναγλύψαι. Ἀναμηρύσασθαι, ἀνατεῖναι. Ἀναμίλλητον, ἀφιλόνεικον. καὶ ἀναμφίλεκτον. Ἀναμιμνήσκομαι, ὑπ' ἐμαυτοῦ. ἀναμιμνήσκω δὲ ἕτερον. Ἀριστείδης. ἀνεμίμνησκέ με τῆς Ὀδυσσείας. καὶ ἀναμιμνήσκομαι ὑπ' ἄλλου. Ἀναμιμνήσκω σε τῶνδε, ἤγουν, ἃ ἀπέβαλες τῆς μνήμης, αὖθις τοῦτο σε εἰς μνήμην ἄγω. ὡσαύτως ὑπομιμνήσκω σε, τῶν γεγενημένων. καὶ ἀνάμνησον σεαυτόν, ὃ τοῦτο ἐποίησας. Ἀναμίξ, ἀναμίγδην. ἀναμεμιγμένως. Ἄναμμα. τρέφεσθαι δὲ τὰ ἔμπυρα καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης νωθρὸν ὄντα, ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην, ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ πρόσγειον οὖσαν. Ἀνάμνησις, μνήμης ἐστὶ πάλιν γινομένης ἀνάκτησις, ἢ εὕρεσις φαντάσματος. ἀρξαμένη γὰρ ἀπὸ τῆς ψυχῆς, διαβαίνει ἐπὶ τὸ ἐζωσμένον. ἀναμνησθέντες γὰρ φοβεροῦ τινος ἡμῖν γενομένου, ὠχριάσαμεν. καὶ τοῦ πλοῦ ἀναμνησθέντες, ἐναυτιάσαμεν.

Ἀναμονή, μακροθυμία. Ἀναμορμύρεσκεν, ἀνέζει. ἀνεταράσσετο. Ἀναμοχλευόντων, ἀνορυσσόντων. ἀνακινούντων. Βιαζομένων δὲ αὐτῶν καὶ τὰς θύρας ἀναμοχλευόντων. Ἀναμπλάκητοι, αἱ εἰς μηδὲν ἁμαρτάνουσαι, ἀλλὰ πάντων κρατοῦσαι. ἢ ἄφυκτοι. ἀπλάνητοι. ἀπροσπέλαστοι. ἀφανεῖς. ἃς οὐκ ἔστιν ἀποφυγεῖν. Ἀναμύειν, ἀναβλέπειν. Ἀναμυρισάμενος, χρηματισάμενος. Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως. ἀνενδοιάστως. Ἀναμφήριστον, ἀναμφίβολον. καὶ ἀναμφήριστος, ὁ ἀναμφισβήτητος. Ἄναν, ἄνησιν. Ἀνανδές, οὐκ εὐάρεστον. ἢ ἀληθές. Ἄνανδρον, χήραν. Ἄνανδρος, ἀσθενής. Ἀνανέμειν, ἴσον τῷ ἀναγινώσκειν. οὕτως Ἐπίχαρμος. Ἡρόδοτος δὲ ἀνανέμεσθαι, ἐπὶ τοῦ καταλέγειν τέθεικεν.

Ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ, τὸ δὲ κάλλιον λέγειν, ἢ εἰς μνήμην λαμβάνω. Λιβάνιος. ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν Ὀθρυάδην ἐκεῖνον. καὶ ἀνανεοῦμαι τὴν οἰκίαν, ἤγουν ἀνακαινίζω. ἀνανεῶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ ἀδόκιμον. Ἀνανεύων, παραιτούμενος. Ἀνανεωσάμενος, ἀνακαινίσας. καὶ ἀνεγείρας, ἢ ἀναμνησθείς, εἰς ἔννοιαν ἐλθών. Ἀνανεύει, οὐ συντίθεται πρός τι. Ἀνανήξας, διαπλεύσας. Ἀνανήξασθαι, ἀνακολυμβῆσαι. Ἀνανῆσαι, σφάξαι. Ἀνάνιον, ἄλυπον. κατὰ στέρησιν τῆς ἀνίας. ἀβλαβές. καὶ ἀνάνιος, ὑπερήφανος. ἄλυπος. καὶ ἀνανίως, τὸ ἀλύπως. Ἀνανομήν, ἀναδασμόν. ἀνανέμειν γὰρ τὸ μερίζειν. Εὐριπίδης. Ἀνανταπόδοτον. ἔστιν ἴδιον τῶν Ἀττικῶν. ὡς παρ' Ὁμήρῳ τό, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί.

λείπει τό, παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω. Ἄναντα, τὰ προσάντη καὶ ἀνωφερῆ. κάταντα δὲ, τὰ κατωφερῆ. πάραντα δὲ, ὡς ἐν ῥητορικῷ κεῖται λεξικῷ, τὰ πλάγια. ἐπικλινῆ. ἢ προσώμαλα, καὶ γήλοφα. δόχμια δὲ, τὰ πλάγια. τύρις δὲ πᾶσιν, ἡ πεδιὰς διαφέρει τῆς ὀρεινῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἄναντα, ἐκ τοῦ ἀνάντια δοκεῖ συγκεκόφθαι. ὥσπερ γὰρ ἐξάντης ἀρσενικὸν, καὶ ἐξάντις οὐδέτερον, οὗ πληθυντικὸν ἐξάντια, οὕτω καὶ ἀνάντης, ἄναντις. ὅθεν τὸ ἄναντα. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ ἐκ τοῦ κάταντα. καὶ πάραντα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐναντία, ἔναντα. Ἀνανταγώνιστος, ἀκαταμάχητος. ἀνανταγώνιστος ἦν, ἡ ῥωμαίων ὁρμὴ, καὶ δυσάντητος τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἀνάντης τόπος, ἤγουν ἀνωφερής. ὧ ἐναντίον ἐστὶ, τὸ κατάντης. ἤγουν κατωφερής. λέγεται δὲ καὶ ἀνάντη ξύλα, καὶ κατάντη, τὰ ἀνωφερόμενα καὶ κάτω. καὶ ἀνωφερῆ, καὶ κατωφερῆ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἀναντίρρητον, τὸ ἀντιλογίαν μὴ δεχόμενον. Ἄναξ, θειότητι ἡ λέξις. παρὰ τὸ τὴν ἄνω τάξιν ἔχειν, ἢ ὁ ἄνω αἴσσων, κατὰ δύναμιν τοῦ κρατεῖν. ἢ πρὸς ὃν πάντα ἀναφέρομεν. δηλοῖ δὲ καὶ εὐριπίδης τὴν τῆς λέξεως θειότητα. εἰπὼν ἐν φαίδρα, ἄναξ. θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών. καὶ ἄνακοι, οἱ διόσκουροι ὡς φαρμακοί. τὸ δὲ ἄναξ ὄνομα, σημαίνει τρία. τὸν θεὸν, ὥς τό, Ὀφρ' ἵλαον ἄνακτα. τὸν βασιλέα, ὥς τό, Ἀτρείδη κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν. τὸν δεσπότην, ὥς τό, Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο. Ἄλλως. Ἄναξ. γίνεται παρὰ τὸ ἀνακές, ὅ ἐστιν ἐπιμελές. ἐστι γὰρ ἐν χρήσει ἀνακῶς, ἀντὶ τοῦ φροντιστικῶς, ἐπιμελῶς, πεφυλαγμένως. ἔστι δὲ θεία τις λέξις τὸ ἄναξ, ἀπὸ τῶν διοσκούρων. αἴλιος γοῦν διονύσιος ἄνακας τοὺς διοσκούρους φησὶ λέγεσθαι, ὡς ἄνακας καὶ κατὰ τύχοντας φησὶν, ἀνακοῖν διοσκούροιν. παυσανίας δὲ λέγων καὶ αὐτὸς τὸ ἀνακῶς ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς, καὶ προνοητικῶς, παρά τε τῷ ἡροδότῳ καὶ θουκυδίδη, φησὶ καὶ ὅτι ἀνάκεια ἑορτὴ διοσκούροιν ἀνακοῖν, ὡς σοφοῖν. τριττύαν δὲ φησὶ τὴν θυσίαν ταύτην. συμβαίνει γὰρ διοσκούροις καὶ ἑλένη, δι' ἣν εἰς τὴν ἀττικὴν ἐμβαλόντες ἐκεῖνοι, οὐκ ἠδίκησαν οὐδένα τῶν ἐγχωρίων. Ἰστέον δὲ ὅτι, καθὰ οἴκου τις ἄναξ ἐστὶν ὡς οἰκοδεσποτῶν, οὕτω καὶ χειρὸς ὡς εἰκὸς, ὅθεν σύνθετον ὁ χειρῶναξ. καὶ συνελόντα φάναι χειρῶναξ. σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὸ ἄναξ ἄνακτος, προσλαβὸν ἐν τῇ κλίσει τὸ τ, διεσάφησεν ἑαυτὸ καθ' ὑπεξαίρεσιν ἀμφιβόλου ἐννοίας, ὡς θώρακος. ὑποπτεύεται ἐν στερήσιν ἄκοις δηλοῦν. οὐκοῦν ἐπὶ διοσκούρων ἡ τοῦ τ ἐξαίρεσις, τὸ ἄκος παρεισκρίνει. ἐκεῖθεν γὰρ οἱ ἄνακοι, καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπίρρημα, τὸ ἀνακῶς. ὀξύνονται δὲ οἱ ἄνακοι ἀναγκαίως. ἵνα μὴ διδοῖεν ἔμφασιν. ὡς ἐκ τοῦ ἀνάσσειν καὶ ἐκ τοῦ ἄναξ παρήχησαν.

Ἀναξαγόρας. σοφιστὴς ἡγησιβούλου υἱὸς κλαζομένιος ἀναξιμένους μαθητὴς μιλησίου. νοῦς δὲ ἐπεκαλεῖτο, ἐπεὶ ὕλην τε καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. αὐτὸς δ' ἐστὶν ὁ τὸν ἥλιον μύδρον εἰπὼν διάπυρον. Ἀναξαίνειν, ἀνακινεῖν. Ἀναξία, ἀξίαν οὐκ ἔχουσα. καὶ ἀναξίαν τὴν βασιλείαν αἰσχύλος. Ἀναξίβιος, λυσίας ἐν τῷ κατὰ θρασυβούλου. λακεδαιμονίων δὲ ἦν στρατηγός. Ἀναξιδώρα, ἡ ἀνάγουσα καὶ ἀνιεῖσα τοὺς καρποὺς ἐκ γῆς, ἡ δημήτηρ. Ἀνάξοιτο, ἀνασχίσοιτο. οὕτω ξενοφῶν. Ἀναξιοπαθοῦντες, οὐκ ἄξιον ἡγούμενοι. Οἱ δὲ κρῆτες ἀναξιοπαθοῦντες, οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν ὡς μοιχὸν γενόμενον. Ἀναξυρὶς, καὶ ἀναξυρίδες, τὸ βρακίον. τὰ βαθέα καὶ ἄβαστα ὑποδήματα. οἱ δὲ, φιμινάλια. βρακία. βαρβαρικὰ ἐνδύματα περσῶν. ὑποδήματα βαθέα. ἢ βασιλικά. Ἀνάξω, ἐκ τοῦ ἀνάγω τὸ κελεύω. Ἀνὰ, οὐλαμὸν ἀνδρῶν, κατὰ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀνδρῶν. Ἀνάπαιστοι, κυρίως τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα. ἰδίως δὲ τὰ τοῦ ῥυθμοῦ. πᾶσαν δὲ παράβασιν, ἀναπαίστους καλοῦσιν. ὥς τό, αὐτὸν ἐπῄνει πρότερον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. φησὶν ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. Γραφαί τε παιγνιώδεις εἰς τοῦτο, καὶ ἀνάπαιστοι ᾖδον τὸ κατὰ ῥωμαίων. ἔστι δὲ ὁ ἀνάπαιστος, καὶ εἶδος μέτρου στίχων.

Ἀνάπαιστος, ἐκ δύο βραχέων καὶ μακρᾶς τετράχρονος. οἷον, πολεμῶν. καλεῖται δὲ ἀνάπαιστος, ὅτι ἀνάπαλιν τῷ δακτύλῳ παιόμενος. ἤτοι στρέφεται. Ἀναπαιστρίδες, σφῦραι αἱ παρὰ τοῖς χαλκεῦσιν. Ἀνάπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου πάλιν.

Ἀναπάλλει, ἀναπηδᾷ. ἀνασείει. Ἀναπάλλεται ἰχθὺς φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι ἐπειδὰν τὸ πέλαγος στίζηται, ἀρχομένου πνέειν ἀνέμου, ἀναπάλλονται οἱ ἰχθύες, στίζεται δὲ πάντως τὸ πέλαγος, ὅτε φρίκα πάσχει. Ἀναπαυτοῦσιν, ἀνακύπτουσιν. Ἀνάπαυσον, ἀνοίμωξον. Ἀναπᾶσαι, καταπᾶσαι. Ἀναπαίξασθαι, ἀνακρούσασθαι ᾆσμα.

Ἀνάπαυλα, ἡ ἀνάπαυσις. λιβάνιος. Οἷα νῦν ζητοῦντος γνώμης καμνούσης, ἀφῃρέθημεν ἀνάπαυλαν. τὸ δὲ παῦλα ἀδόκιμον. Ἀνάπαυλις, ἀνάπαυσις. κατάπαυσις. Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν δωδώνῃ. ὅτι οὐκ ἀέναον ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ κατὰ τὰς μεσημβρίας καὶ μέσας τὰς νύκτας, ἀπολήγει καὶ οὐ ῥεῖ. τὰς δὲ ἄλλας ὥρας, συνεχῶς φέρεται. ὥσπερ οὖν ἐπὶ ἀνθρώπων καμνόντων, κατὰ δὲ τὸν ὁρισμὸν, ἀπολειπόντων. Ἀναπαύσασθαι, τὸ κατακλίνεσθαι ὡς πρὸς ὕπνον. Ἀνάπαυστα, ἀνεκλάλητα. ἄρρητα. ἔκδηλα. ἐξάκουστα. Ἀναπείθω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, σὺ τοῦτο ἀναπείθειν ζητεῖς. Ἀνάπειρα, τὸ κατασπᾶν τὰς ναῦς, καὶ τὰς ὑπηρεσίας ἐμβιβάζειν. πολύβιος. Καὶ τῆς εἰρεσίας ἀνάπειραν λαμβάνειν, παρέλκοντα τὸν χρόνον ἐπίτηδες, ἕως τὰ παρὰ ῥωμαίων αὐτῷ γένηται φανερά. καὶ αὖθις. Τῶν δὲ ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ θάλατταν, ταῖς ἀναπείραις καὶ εἰρεσίαις ἐγύμναζον. καὶ ἀνάπειρα, ῥυθμὸς αὐλητικός. Ἀναπειρᾶσθαι, μελετᾶν. Ἀναπείρατε, πήξατε. κεντήσατε. ἀριστοφάνης. Φέρετε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας. Ἀναπείσετε, δώροις πείσετε. ἀριστοφάνης. Εἰ μή μ' ἀναπείσετε, ἀποθανεῖσθε σήμερον. διαβάλλει δὲ αὐτὸν, ὡς δωροδοκούμενον. Ἀναπειστηρίαν, δυναμένην πείθειν τοὺς ἀκούοντας. Ἀναπελάσας, ἀναρρωσθείς. Ἀναπέλυψαι, ἀνένεγκαι.

Ἀναπεμπάζειν, ἀνανεοῦσθαι. ἀναμιμνήσκεσθαι. εἴρηται ἀπὸ τῶν τοῖς πέντε δακτύλοις τῆς χειρὸς συνεχῶς ἀριθμούντων, καὶ ἐπαναλαμβανόντων. οἱονεὶ κατὰ πεντάδα ἀριθμούντων. Ἀναπεμπάζομαι, τὸ ἀναλογίζομαι κάλλιον, ἢ ἀναπεμπάζω. Ἀναπεμπαζόμενοι, ἀριθμούμενοι. σκεπτόμενοι. Ἀναπέμπειν, τὸ ἀναφέρειν. οἷον, ἀναπέμπει τῷ κρείττονι. ἢ τοῖς τῷ θεῷ εὐχάς. Ἀναπεμπάσαι, ἀνασκέψασθαι. ἀναριθμῆσαι. Ἀναπεποιημένης, ἀναπεφυρμένης. ἀναζυμωμένης. Ἀναπεπταμένα χωρία, ἢ πεδία, ἀντὶ τοῦ ἡπλωμένα. Ἀναπεπταμένον, ἀνεῳγμένον. Ἀναπεπτοημένοι, τὰς διανοίας ἀνατετραμμένοι. Ἀναπεπτωκὼς, ῥαθυμῶν. ἀφροντιστῶν. ἀμελῶν. ἀναπεσών.

Ἀναπεσεῖν, οὐ καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι τάττουσιν. ἐὰν δὲ ἐπὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἀδημονῆσαι, καλῶς. οἷον ἀνέπεσεν ἄνθρωπος. ἀντὶ τοῦ τὴν ψυχὴν ἠθύμησεν. Ἀναπετάσωμεν, ἁπλώσωμεν. Ἀναπετῶ, ἁπλώσω. καὶ ἀναπετῶ, ἀντὶ τοῦ

ἀναπεπτάσω, ἀττικοί· τὸ δὲ ἀναπετάσω, ἁπλῶς ἕλληνες. Ἀναπέφηνα, ἀπεδείχθην ἐγώ· καὶ οὐχὶ ἀναπέφηνα ἕτερον.

Ἀναπεφλασμένον, ἐντεταμένον ἔχοντα τὸ αἰδοῖον· ἀναφλᾶν γὰρ λέγουσιν ἀττικοί, τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα.

Ἀναπεφοίτηκεν, ἀνῆλθεν. Ἀναπηγάζει, ἀναδίδωσιν· ἀναβλύζει. Ἀναπήλας, ἀνακινήσας. Ὁ δὲ διὰ τοῦ κοντοῦ ἀναπήλας εἰς ὕψος. Ἀναπηνίζω, ἀναλέγομαι· ἐκλύω· ἀνακυκλῶ. Ἀναπῆξαι, ἀνεγεῖραι. Ἀνάπηρος, πηρός· τυφλός· νοσώδης· βεβλαμμένος· μὴ ὑγιῶς ἔχων· ὡς τὸ ἀνάπηρος ἐς μέσον παράγεται, ῥῖνα καὶ ὦτα· καὶ ἀνάπηρος γέρων, ὁ ἐπιβλαβής· ἀπὸ τοῦ πηρὸς ἄπηρος· καὶ μεθ' ἑτέρας στερήσεως, πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπηρος· αἱ γὰρ δύο στερήσεις, ποιοῦσι μίαν ἐπίτασιν. Ἀναπίμπλαται, ἀναπληροῦται. Ἀναπίπτειν· δηλοῖ τὸ ῥαθυμεῖν· καὶ ἀπὸ τούτου ἀναπεπτωκώς, ὁ ῥάθυμος· καὶ μαλθακός, καὶ τὴν γνώμην ἀνατετραμμένος· καὶ ἀναπίπτειν, οὐ τὸ κατακλίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ μεταμέλλεσθαι καὶ μετατίθεσθαι καὶ ἀποκνεῖν· λέγεται καὶ τὸ ἀθυμεῖν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἀναπιλνάμεν, ἤγουν ἀναπεταννύειν· ἀνοίγειν· ἀπὸ τοῦ πιλνῶ τὸ πίπτω, καὶ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀναπίλνω· ἀφ' οὗ ἀναπιλνῶ· καὶ δωρικῶς, ἀναπιλνάμεναι, καὶ ἀναπιλνάμεν, ἀντὶ τοῦ ἀνακεῖσθαι ποιεῖν· ἤγουν, ἀνοίγειν· ἀναπετᾶν· ἀποβάλλει δὲ τὸ προσγεγραμμένον ι, καὶ συστέλλεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔμεναι, δόμεναι, θέμεναι. Ἀναπλάζειν, τὸ διπλάζειν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀνάπλασμα, σχῆμα· ψεῦσμα. Ἀναπλάττειν, τὸ φαντάζεσθαι λέγεταί τις, ὃ οὐδέποτε εἶδεν. Ἀναπλέειν, καὶ καταπλέειν λέγομεν, ὥσπερ ἀνάγεσθαι καὶ κατάγεσθαι· ὁμοίως ἀναβαίνειν, καὶ καταβαίνειν. Ἀνάπλεων, τὸ πεπληρωμένον, ἢ τὸ ἀνὰ πλοῦν ἔχον· ἀττικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· ὁμοίως τὸ πλέων, περίπλεων, καὶ ἔμπλεων. Ἀνάπλεως, ὁ πεπληρωμένος· ἀπὸ τοῦ πλέως· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄπλεως, ὁ ἐνδεής· καὶ μετὰ προσθήκης ἑτέρας στερήσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνάπλεως· ἥτις ἐν τοῖς τοιούτοις προστιθεμένη, καὶ ἀναδιπλουμένη, κατάφασιν, ἀλλ' οὐ στέρησιν δηλοῖ. Ἀναπλῆσαι οἶτον, τὸ τελευτὴν θανάτου ἰδεῖν· ταυτὸν γὰρ ἀναπλῆσαι, τῷ τελευτῆσαι· ὅ ἐστι, τελειῶσαι· πληρῶσαι· ἐκ τοῦ ἀναπλῶ. Ἀναπλήσας, οὐχ ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ἀναπληρώσας, ἀλλὰ τὸ πολλάκις καὶ ὡς εἰπεῖν, πάλιν καὶ πάλιν· ἔστι γὰρ τὸ τοιοῦτον σημαινόμενον, τῆς ἀνὰ προθέσεως· ὡς καὶ ἡ ἀνάκρισις δηλοῖ, καὶ ὁ ἀναβαπτισμός, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀναπνέοντες, ἐν νῷ ἔχοντες. Ἀνάπνευσις, ἀνάπαυσις· ἀπὸ τοῦ πνέω, πνεύσω, πνεῦσις, καὶ ἀνάπνευσις. Ἀναπνεύσουσιν· ἐκ τοῦ πνέω μέλλων πνέσω καὶ ἀναπνεύσω· πλεονασμῷ τοῦ υ, κατὰ τὸν μέλλοντα. Ἀναπνέω, ἀναψύχω· ἀναπνέω· ὃ καὶ ἀναπνεύω· ὡς τό, ἀναπνεύσωσιν δ' ἀρήϊοι υἷες ἀχαιῶν· ἀντὶ τοῦ ἀναψύξωσιν· ἀναπαύσωνται. Ἀναπνοή, εἴσοδος ἀέρος ὑπὸ μετεωρισμοῦ πνεύμονος, δι' αὔξησιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ. Ἀνάποδα, ἔμπαλιν· ὀπίσω. Ἀναποδίζειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ ὡσανεὶ συγκρούειν· τὸ αὐτό, καὶ ποδίζειν ἔλεγον. Ἀναποδίσαι, τὸ ἀναχωρῆσαι λέγει ὅμηρος· ὅπερ ἐστὶν ἀνάπαλιν τοῦ χωρεῖν, καὶ προχωρεῖν. Ἀναποδισμός, ἐπανάλυσις. Ἀναπόδραστος, μὴ δυνάμενος φυγεῖν. Ἀναποθεῖ, μνημονεύει· λάκωνες. Ἀναποθήσεται, καταποθήσεται. Ἀνάποινος, ἀλύτρωτος· μάταιος. Ἀναπόλαυστος, ἄγευστος. Ἀναπολεῖ, ἀναμιμνήσκεται· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκίζεσθαι, καὶ ἀναπτύσσειν. Ἀναπολῶ, ἀναλογίζομαι· ἀναστρέφω. Ἀναπομπαζόμενον, ἐν ἀναπολήσει γινόμενον. Ἀναπόμπιμα δῶρα, τὰ ἀποστρεφόμενα. Ἀναπόνιπτος, μὴ νιψάμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλὰ ἀκάθαρτος· ἀριστοφάνης. Ἀναπότριπτον, ἀνεξάλειπτον. Ἀναπρῆσαι, ἀναφυσῆσαι καὶ ἀναπρῆσαι, ἀνατρῆσαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀναπρήσας, πρίω· πρίθω καὶ καθ' ὑπαλλαγήν, πρέθω· ὅθεν ἔπρεσεν· ἐξ οὗ κατ' ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η γίνεται πρήθω, καὶ σημαίνει τὸ ἐμπυρίζω· ὡς τό, πρῆσε πυρὸς δηΐοιο θύρετρα· σημαίνει καὶ τὸ φυσῶ· ὡς τό πρῆσε δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀναπρήσας δὲ ἀναφυσήσας· παρ' ὁμήρῳ δὲ κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀναπράσας· ἢ ἀναφυσήσας· ὡς ἀπὸ τοῦ πρήθω ῥήματος· καὶ τὸ γεμίσας τοὺς ὀφθαλμούς· ὅθεν καὶ ἄνεμος ἱστίον ἔπρησε. Ἀνὰ πρόθυρον· τετραμμένον, εἰς τὸ πρόθυρον βλέπον· τοιοῦτον γὰρ τὸ σχῆμα τῆς τῶν νεκρῶν προθέσεως. Ἀνάπται, δημοεγέρται. Ἀνάπταιστον, τὸ μὴ πταῖον. Ἀνάπτειν, ἀναπέμπειν· παρατιθέναι· προσάγειν· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναπτόντων τὸ πῦρ. Ἀναπτερώσω, μετέωρον ποιήσω. Ἀνάπτεται, φλέγεται. Ἀναπτησιοκέρας, ὁ ἰκτῖνος. Ἀναπτήτω, πετασθήτω. Ἀναπτομένας, ἀναπετασθείσας. Ἄναπτος, ἄληπτος· ἄπιαστος. Ἀνάπτυξις, ἑρμηνεία· διασάφησις· καὶ ἀναπτύξω, ἀντὶ τοῦ ἐπιδείξω.

Ἀναπτύξαντες, ἀνακαλύψαντες. Ἀναπτύσσων, δοκιμάζων· καὶ διακρίνων. Ἀναπτυχαί, ἀνατολαί. Ἀνάπτω, ἀνεγείρω. Ἀνάπυστα, τὰ ἀκουστά· ἢ φανερὰ καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἀνὰ στόμα πᾶσι κείμενα πυνθάνεσθαι· γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ πεύθω· πεύσω· ἐξ οὗ πύστις· ἡ δι' ἐρωτήσεως μάθησις· ἐκ δὲ τοῦ πύστις, ἄπυστον καὶ ἀνάπυστον· ἢ ἐκ τοῦ πέπυσμαι πέπυσται, πυστόν· τὸ ἀκουστὸν καὶ ἄπυστον· καὶ ἀνήκουστον· καὶ μετὰ δευτέρας στερήσεως ἀνάπυστον, τὸ μὴ ἀνήκουστον ἀλλὰ δηλαδὴ ἀκουστὸν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δι' εὐφωνίαν, ἀνάπυστον· οὕτω καὶ γνωστὸν ἄγνωστον, ἀάγνωστον, καὶ ἀνάγνωστον· κατὰ τὸν εἰπόντα μηδὲν ἐθέλειν καλὸν ἔχειν ἀνάγνωστον, ἀλλὰ πᾶσι δηλαδὴ γνωστόν. Ἀναπωλεῖν, τὸ δεύτερόν τι πιπράσκειν ἐρεῖς· καὶ ἀναπιπράσκειν ὁμοίως· καὶ τὸ ἔργον, ἀνάπρασις· καὶ τοὺς τοῦτο ποιοῦντας, ἀναπιπράσκοντας, καὶ ἀναπωλοῦντας· καὶ τὰ δεύτερον πιπρασκόμενα, ἀναπωλούμενα· ἀναπιπρασκόμενα· παλίμπρατα· παλίμβολα· καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, παλίμπωλος· παλιγκάπηλος· τὰ δὲ ἐκ τοῦ δεδημεῦσθαι πιπρασκόμενα, δημόπρατα· τὸ δὲ σὺν ἄλλῳ πεπρᾶσθαι, προσπεπρᾶσθαι λέγουσιν. Ἀνὰρ, ὄναρ· ἢ ἤκουσα. Ἀναράβηλα, τὰ μὴ ἐξεσμένα, ἄρβηλα γὰρ τὰ δέρματα. Ἀναραβαγῆσαι, ἀναψοφῆσαι· ἀναπηδῆσαι. Ἀναραῖσαι, παύσασθαι. Ἀνάρακτος, δημόσιος. Ἀνάργυρος, ὁ ἀργύριον μὴ κεκτημένος· εἰ καὶ εἴη αὐτῷ ἱκανὴ οὐσία ἐξ ἑτέρων κτημάτων λυσίας, ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπιγόνου διαθήκης· Ἐπειδὴ τοίνυν ἐπιγένης ἀθήνησι τριηραρχεῖν ἠναγκάζετο ἀνάργυρος ὤν, καὶ τῆς γῆς τῶν πολεμίων κρατούντων. Ἀναρεῖν, ἀμέλγεσθαι· κνίσκεσθαι. Ἄναρθρα, ἀτύπωτα· ἀτραύματα· ἀμέριστα. Ἄναρθρος, ἄτονος· ἀσθενής. Ἀναρᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ διαλύειν τὴν εὐχομένην ἀράν· οὕτω καλλισθένης.

Ἀναρίθμητος, ἄπειρος· σοφοκλῆς· ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος, φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.

καὶ ἀνάριθμοι, πλεῖστοι, ἄπειροι. εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος, τρισμύριοι· οἱ δ' ἀνάριθμοι οὐδείς. ταῦτ' αὐδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνῃ φησὶν Ἡράκλειτος. Ἀναρίθμιον, ἐχθρόν. Ἀναρίτης, ζῶον κοχλιῶδες. Ἀναριχᾶται, Ἀττικόν. δηλοῖ δέ, τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον, ἀναβαίνειν πρὸς τὸ πρόσαντες. γράφεται δὲ δι' ἑνὸς ρ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀράχνης, ἀραχνιῶ. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀναριχῶ. Ἀναρκτί, ἀνυπότροπον. Ἄναρκτον, τὸ ἀνυπότακτον. Ἀνάρμοστος, ἀνακόλουθος, μηδενὶ ἁρμοζόμενος. Ἀναροδανιωθῆναι, ἀναβλυθῆναι. Ἀναροιζεῖ, φονεύει. Ἀναροῦσα, κύουσα. Ἄναρος, ἄγγελος Ταραντῖνοι. Ἀνάρπαστοι, οἱ ἀμύντορες. Ἀναρρηθῆναι, ἀνακηρυχθῆναι. καὶ ἀνάρρημα, κήρυγμα. καὶ ἀνάρρησις, ἀναγόρευσις. Ἀναρρήξει, ἐπὶ γῆς κυριολεκτεῖται· καθὰ καὶ ἐπὶ γαστρὸς ἣν ἀναρρήξειε λέων. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ διασχίσει, διαστήσει. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀναρρήξας. Ἀναρρήσεως, ἀνακηρύξεως. Ἀνάρρησιν, τὴν τελευτήν. Ἀνάρρησις, στέφανος ἢ ἀνακήρυξις, πρόρρησις, προαγόρευσις. Ἀνάρρινον, τὸ διὰ τῶν ῥινῶν παλίσσυτον ἰόν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀναρριπίζειν, κινεῖν, ἀνεγείρειν. Ἀναρρίπτειν, διδάσκειν. Ἀναρριχᾶσθαι, ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ. καὶ τὸ σκαλοβατεῖν. ἀναρριχάω, ἀναρριχῶ, ἀνηρρίχαον, ἀνηρρίχων. οἱονεί, τρόπον ἀράχνης τοῖς ποσὶν ἀντιλαμβανόμενον, ἀνιέναι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνιῶ, ἀραχνιᾶσθαι. καὶ ἀναρριχᾶσθαι. ἢ ἐστὶ ῥίον, τὸ ἀκρωτήριον. ἐκ τούτου γίνεται ῥιᾶσθαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, ἀναρριχᾶσθαι. ἀναρριχᾶσθαι δὲ ἔλεγον κυρίως, τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν. Ἀναρροιβδεῖ, ἀναρροφεῖ. Ἀναρροίβδησις, ἡ ἀναφορὰ τῶν ὑδάτων. Ἀνάρροιπον, ὁ ἀπαθόρμητον.

Ἀναρρύει, θύει, καὶ σφάττει, ἡ πόλις. καὶ ἡ θυσία δέ, ἀνάρρυσις καὶ ἐπανάρρυσις· ἐπειδὴ θύοντες, ἀνέκλων τοὺς τραχήλους τῶν θυομένων, ἐπὶ τὰ ἄνω τρέποντες. Ὅμηρος· αὐέρυσαν. καὶ ἑορτή, οὕτως ἐκαλεῖτο παρὰ Ἀθηναίοις. Ἀνάρρυσις, ἡ θυσία, καὶ ἡ ἐλευθερία. Ἀναρρῶγας μεγάροιο, τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους. ἤγουν, τὸ ἀνάρρηγμα τοῦ τοίχου. ἢ τὰς ῥαγάδας. οἱ δέ, τὰς ἀναβάσεις. Ἀνάρσιοι, ἄδικοι, ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω. ἐξ οὗ ἄρσιος. καὶ ἀνάρσιος, κατὰ στέρησιν τοῦ α, πλεονασμῷ τοῦ ν. ὁ ἀνάρμοστος, καὶ ἀσύμφωνος, πολέμιος, ὑβριστής. καὶ ἀνάρσιος, νεῖκος, πόλεμος. Ἀνάρσιον, ἀβάστακτον, δυσκαταφρόνητον, ἄδικον. Ἀνάρσιος, ἀνάρμοστος, ἄφιλος, ἐχθρός. οἱ γὰρ ἐχθροί, ἀλλήλοις οὐ συμβαίνουσιν. Ἀνάρτησις, ἀνακρέμασις. καὶ ἡ ἐπὶ ξύλου καθήλωσις. Ἀναρύτειν, ἀναντλεῖν. ἀπὸ τοῦ ἀρύεσθαι. Ἀναρυστῆρα, ἐν ᾧ ὁ οἶνος ἀνιμᾶται. Ἄναρχοι, ἀντὶ τοῦ ἀβασίλευτοι, δίχα ἄρχοντος. Ἄναρχον, ἐξ οὗ ἅπαντα γεγένηται. αὐτὸ δέ, ἀγέννητον. Ἀνασαβρῶσαι, εἰς ὀροφὴν ἐμπῆξαι. Ἀνάσαι, γεράσαι, ἀναδοθῆναι. Ἀνασείειν, ἐκτινάσσειν. Ἀνασείοις, ἀναπείθοις. Ἀνασειράζει, ἀνθέλκει, ἀνατρέπει. ἐν ἐπιγράμματι. ἀφ' οὗ ἀνασειράζω, καὶ πάλιν ἀγχιμένω. Ἀνασεῖν, ἀναφέρεσθαι. Ἀνασειράζω, τὸ τὸν ἵππον ἀναχαιτίζω. καὶ ἀνασειράζω, τὸ ἀναχαλινῶ, ἀνακόπτω. Ἀνασεσυλιᾶσθαι, τὸ ἐστεμμένας ἔχειν τὰς τρίχας. καὶ ἀνάσιλος στέφανος. Ἀνασεσυρμένη, ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα, καὶ μέρος γυμνοῦσα. καὶ ἀνασεσυρμένην, ἀκόσμον, ἀπρεπῆ. ὡς τό, Κωμῳδίαν ἀνασεσυρμένην, καὶ πλημμελῆ. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν σκωπτικόν, ἐπίχαριν. τὸν δὲ εὐτράπελον, ἐπιδέξιον. τὸν δ' ἀνασεσυρμένον, ἄπλαστον, καὶ ἁπλοῦν· οἷς ἐπακολουθεῖ, καὶ τὸν αὐστηρόν, ἄγροικον ἡγεῖσθαι. τὸν δὲ δίκαιον, οὐ πολιτικόν, οὐδὲ ἥμερον.

Ἀνασηκοῦν, τὸ προστιθέναι τὸ ἐλλιπές. Ἀνασηκῶσαι, ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν. Ἀνάσιλος, ὁ ἀναφαλαντίας. ὅ ἐστι φαλακρός, ἄκοσμος τὴν κεφαλήν· φάλα γάρ, κόσμος τις. Ἀνάσιμον τρίχωμα, τὸ διὰ τοῦ μετώπου ἐπὶ κορυφὴν ἐστραμμένον. ὡς τό, Μηδὲν πρότερον ἀναποδίσαι ἀνάσιμον, ἢ πρεσβύτερον· οὐ γὰρ ἀνάγχει τὸν τοῦ ἐλευθέρω. Ἀνάσιμος, ἄμορφος. Ἀνασιμοῦν, τὸ τὰ ζῷα πρὸς ὀχείαν ὁρμῶντα ὀσφραίνεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναλίσκειν. Ἀνασίνδησις, ἀναπήδησις. Ἀνασκαλεύων, ἀνακινῶν, ἀδημονῶν, ἀναλογιζόμενος. Ἀνασκένισμα, ἀνακίνημα. Ἀνασκευάζειν, μετατιθέναι. Ἀνασκευαζόμενοι, μετοικιζόμενοι. Ἀνασκευάζω, τὸ κατασκευαζόμενον ἀνατρέπω. ἐναντίον γὰρ τὸ κατασκευάζειν τοῦ ἀνασκευάζειν. καὶ ὄνομα ἀπὸ τούτου ἀνασκευή, ἐναντίον τῇ κατασκευῇ. καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἅπαντες. καὶ ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης φησὶ Δημοσθένης. Ἀνὰ σκήπτρῳ, ἅμα τῇ βασιλικῇ ῥάβδῳ. Ἀνασκινδυλεύεσθαι, σκολοπισθῆναι. Ἀνασκιρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι. Ἀνασκολοπισμός, ἀνεσταυρωμένος. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀξέα ξύλα. Ἀνασκολύψας, γυμνώσας. Ἀνασοβῶ, τὸ ἀναταράσσω. Ἀνασπᾶ τὰς ὀφρῦς τις λέγεται, καὶ ἀνασπᾶ ἀντὶ τοῦ ἀνιμᾶται. Ἰώσηπος· Ἐκ τοῦ φρέατος ἀνέσπασαν ὕδωρ. Ἀνασπάζουσιν, ἀναταράσσουσιν. Ἀνασπᾶν, τὸ βιαίως ἀνέλκειν. οἷον ἀνασπᾶν τὰς τρίχας. κατασπᾶν, τὸ καθέλκειν. ἀποσπᾶν, τὸ κεκολλημένα χωρίζειν. καὶ ἀνασπᾶ, ἀντὶ τοῦ καταλύειν, ἢ ἀναιρεῖ. Ἀνασπάσιον, ἀνεσπασμένον. Ἀνασπάσω, ἐκβαλῶ. Ἀνασπῶ, τὸ τὰς βοτανῶν ῥίζας τέμνω. ἀποσπῶ, τὸ ἀποτέμνω. κατασπῶ, τὸ καταχαλῶ. ἐπισπῶμαι, τὸ λαμβάνω. περισπῶ δέ, τὸ περιαιρῶ. ὡς παρὰ Φιλοστράτῳ· περισπάσας τὴν ἀσπίδα. διασπῶ, τὸ διαμερίζω. Ἄνασσα, ἡ βασίλισσα. ἡ δέσποινα. οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄναξ γέγονε· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ξ εἰς σα παραγόμενα, ἐθνικά ἐστι· φοῖνιξ, φοίνισσα. κίλιξ, κίλισσα. τοῦτο δὲ μὴ ὂν ἐθνικόν, ὁμοίως οὐ λέγεται. ἔστιν οὖν ἀπὸ τοῦ ἀνάσσω· ὡς ἑλίσσω, ἕλισσα. καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα. Ἀνάσσαροι, ἀντὶ τοῦ ἀνή[illegible]τοι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς. Ἀνάσσειν, ὡς παρ' ἡμῖν καὶ τὸ ἡγεῖσθαι καὶ τὸ ἄρχειν. ποτὲ γενικῇ, ποτὲ δὲ δοτικῇ συντάσσεται. οἷον, Μυρμιδόνεσσιν ἀνάσσειν. ἀντὶ τοῦ Μυρμιδόνων. καὶ ἄρχε Μυρμιδόνεσσι λέγεται. οὕτω καὶ Τρώων ἡγεῖταί τις, καὶ Τρώεσσιν ἡγεῖται.

Ἀνασσέμεν, κελεύειν. Ἄνασσεν, ἐβασίλευσεν. Ἀνάσσεσθαι, παρῶσαι, γηρᾶσαι, αὐλῶσαι. Ἀνασσύτωτα, ἀνασεσυσμένα. Ἀνάσσω, βασιλεύω. καὶ ἀνάσσων, βασιλεύων. ὁ μέλλων, ἀνάξω. ὁ παρακείμενος, ἤναχα. ὁ μέσος, ἤναγα. καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, ἄνηγα. καὶ οἱ Δωριεῖς, τὸν μὲν παρακείμενον μετάγουσιν εἰς ἐνεστῶτα· ἀνήγω, ἀνώγω. ἀπὸ τοῦ ἄνω τὸ σημαίνοντος τὸ ἀνύω, ἀνάσσω. ὡς πατῶ, πατάσσω. σαλεύω, σαλάσσω. καὶ παραλήγουσαν ἐπιδέχεται τὰ δύο σσ, τὸ α. ε. η. ι. υ. ω, χωρὶς τοῦ ο μικροῦ. ὁ μέλλων, ἀνάξω. πόθεν ἔχει τὸ ξ; ἡ δὲ τετάρτη διφορεῖται. ἔδει ἔχειν τὸ ς καὶ μὴ τὸ ξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα, εἰ μὲν ὦσι δισύλλαβα, ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται, οἷον κράζω κράξω. ποτὲ δὲ

διὰ τοῦ σ· οἷον, κτίζω, κτίσω. εἰ δὲ ὦσιν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἀεὶ διὰ τοῦ σ. πλὴν τοῦ οἰμώζω, οἰμώξω, ὀλολύζω, ὀλολύξω. θρυλίζω, θρυλίξω. τὸ δὲ βαστάξω, καὶ νυστάξω, καὶ τὰ ὅμοια, δωρικά ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ξ. τοῦ δὲ στενάζω ὁ ἐνεστὼς διφορεῖται· εἴρηται γὰρ καὶ στοναχῶ· ἀφ' οὗ καὶ στόναχος, καὶ στοναχή. καὶ πλὴν τοῦ αἰάζω, αἰάσω. εἰ δὲ διὰ δύο σσ ἐκφέρεται ὁ ἐνεστώς, ἀεὶ ὁ μέλλων διὰ τοῦ ξ. πλὴν τοῦ πλάσσω, πλάσω, τὸ ἐργάζομαι. ἱμάσσω, ἱμάσω, τὸ τύπτω. ἰνάσσω, ἰνάσω, τὸ δύναμιν παρέχω. ἐρέσσω τὸ κωπηλατῶ, ἐρέσω. πάσσω, τὸ ποικίλλω. πάσω. καὶ λεύσσω τὸ βλέπω, λεύσω. Ἀνασταδόν, ἀνιστάμενοι. Ἀναστὰς ὁ Ἀχιλλεύς, δημηγορεῖ· οὕτω δὲ ἦν ἔθος τοῖς παλαιοῖς καὶ βασιλεῦσιν, ὡς ἂν ἔχοιεν τοὺς κύκλῳ περιστρέφειν, καὶ τὸ παρὰ πάντων ἐπίσης ἀκούεσθαι. εἰ δέ ποτέ τις καθήμενος ἐδημηγόρησε, καινὸν τὸ πρᾶγμα ἐδόκει. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν παραιτήσεως ἐδεῖτο. καθά που ὁ Ἀγαμέμνων ποιήσει· ὅτι διὰ τὸ τετραυματίσθαι αὐτόθεν ἐξ ἕδρας διαλέγεται. Ἀνάστατα ἐποίει, ἐθαυμάζετο. Ἀναστήρια θυσία, αἱ ἐπὶ ἀναρρώσει νόσου. Ἀνάστατοι, πλακοῦντος εἶδος· οὗτοι δὲ αὐταῖς ταῖς ἀρρηφόροις ἐγίνοντο. ἐλέγοντο δέ τινες πλακοῦντες, καὶ χαρίσιοι· οὗτοι δὲ ἀπὸ τῆς κατ' ἀλφίτων τροπῆς συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο, καὶ δημιουργοὶ πλάσσουσιν. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· Πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους. Ἀναστατοῦντας, ἀνατρέποντας. Ἀναστάτους, κατεστραμμένους. Ἀναστεῖλαι, ἀντὶ τοῦ ἀναχέασθαι. Ἀναστέλλω, κωλύω, ἐμφράττω. Ἀνάστημα, ὕψωμα. Ἀνάστημα ψυχῆς, τὸ πρὸς ἀρετὰς ἐπιτεταμένον καὶ σύντονον ἰδίωμα. Ἀναστήσει, οἱ μὲν κοινῶς προσενόησαν, ἀντὶ τοῦ ταράξας ἐξεγερεῖ. οἱ δὲ ἄνω κάτω ποιήσει· ἀναστατώσει· ἀναστάτους ποιήσει. εὕρηται ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς· οἱ πόλιν ἀναστήσειν, πολλάκις τὸ ἀναστατώσειν φασί. καὶ εἰ τοῦθ' οὕτως, ἔστι καὶ τοῦτο αὐτὸ πρωθύστερον. ἤγουν σχῆμα ὑστερολογίας. ἵνα ᾖ τὸ ἀκόλουθον οὕτως· Ἀτρείδην ἐξεναρίξοι τοὺς δὲ ἀναστήσει· ὅ ἐστιν ἀναστάτους καὶ ἀβασιλεύτους ποιήσει. Ἀνάστα, ἐπὶ παρακελεύσεως. γίνεται ἐκ τοῦ στῶ. ὁ παρατατικός, ἔστων, ἔστας, ἔστα. καὶ τὸ προστακτικόν, στᾶ, καὶ ἀνάστα. αἱ γὰρ προθέσεις ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους. καὶ ἄλλως. πᾶν προστακτικόν, εἰ μὲν εἴη μονοσύλλαβον, ἐν τῇ συνθέσει παροξύνεται. ἕς, ἄφες. δός, ἀπόδος. σχές, πρόσχες. εἰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, προπαροξύνεται· οἷον, βῆθι, ἀνάβηθι· στῆθι, ἀνάστηθι. Ἀνάστασις λέγεται, ἐπὶ ἀφανισμοῦ· οἷον ἀνάστασις πόλεως. καὶ ἀνάστατα ἐποίησε τὰ ταύτης χωρία. καὶ ἀνάστασις, ἐπὶ πεσόντος ὅταν ἀναστῇ. ἢ ἡ τοῦ πεπτωκότος ἔγερσις. καὶ ἐπὶ τοῦ ῥαθυμοῦντος, ὅταν ἐγερθῇ. καὶ ἀνίστησί τις τινά, κατὰ τὸ δηλοῦν τοῦτο σημαινόμενον. καὶ ἀνίστησιν ὁ Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, ἀντὶ τοῦ γράφει ὅτι ἀνέστη. καὶ ἀνάστασις κοινή, ἡ τῶν διαζευχθέντων στοιχείων κελεύσει τοῦ κτίσαντος πρὸς ἑαυτὰ συνδρομή. ἀνάστασις Χριστοῦ, μετάθεσις τῆς λογικῆς φύσεως ἐκ φθορᾶς πρὸς τὴν ἀφθαρσίαν. καὶ ἐκ τῆς ἀγνοίας, ἐπὶ τὴν ἀπαθῆ γνῶσιν. Ἄλλως. Ἀνάστασις· ἐπειδὴ ὁ θάνατος παρὰ φύσιν εἰσῆλθεν, ἡ δὲ ἀνάστασις κατὰ φύσιν, ὁ γὰρ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παραβάσεως, ἀθάνατος ἦν. ἀνάστασις δὲ λέγεται. ἐπειδὴ τὸ φθαρὲν πλάσμα διὰ τῆς ἁμαρτίας, ὀρθοῦται διὰ δικαιοσύνης. εἰ γὰρ παρέμεινεν ὁ Ἀδὰμ τῇ ἐντολῇ, ἔμεινεν ἂν ζῶν. ἀνάστασις οὖν, ἡ δευτέρα στάσις, καὶ ἡ τῆς μακροθυμίας τοῦ θεοῦ παῦλα. καὶ ἀνάστασις, ἀντὶ τοῦ ἀναστάτωσις, Πολύβιος· Μάσσανα δέ, Καρχηδόνι αἴτιον τῆς ἀναστάσεως γενέσθαι πάμπαν, τὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις ὑπολείποντα. Ἀνάστατον ἐποίησα, καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα, ἐπὶ ἔργου. καὶ ἀνέστην ἐγὼ ἐπὶ τούτου. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὕπνου τὸ ἀνέστην καὶ ἀνέστησα λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. δεῖ γὰρ ἐξήγειρα καὶ ἐξηγέρθην λέγειν. Ἀνάστατος, ὁ κατεστραμμένος, ἢ ὁ πεπορθημένος. ὁ διά τινα συμφορὰν ἢ δίκην καταλιπὼν τὴν οἰκείαν, καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαγινόμενος. εἴρηται δέ, καὶ ἐπὶ πόλεων ἑαλωκυιῶν, καὶ οἴκων ἐξερημωθέντων τὸ ἀνάστατος. ἢ ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ζῆν αἱρούμενος. καὶ ἀνάστατον τὴν πόλιν ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἀνοικίσας· ἢ μεταστήσας, ἢ μεταγαγών. Ἀναστεῖλαι, ἀντὶ τοῦ ἀναχέασθαι. Ἀνάστημα, ἡλικίας εὐθύτης· ὡς τό, Θαυμαστὸν ὁ θεὸς τῷ Μωϋσῇ, τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν ἀνάστημα.

Ἀναστήσας, ἀναστάτους ποιήσας καὶ μετοικίσας· ὡς τό, ἀναστήσασα ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὸν ἄνθρωπον, αἰκίαις καθυπέβαλε. καὶ αὖθις· Τὴν δὲ καταφυγοῦσαν εἰς τὸ ἱερόν, ἀναστῆσαι οὐκ ἐτόλμησε. καὶ ἀναστήτω ὁ θεός. Ἀναστήσειε· Τοὺς μέν, ἀναστήσειεν, ἀντὶ τοῦ ἀναστάτους καὶ φυγάδας ποιήσειεν. Ἀναστοιχειώσας, ἀναπλάσας. μεταστοιχειώσας δέ, ἀντὶ τοῦ μεταπλάσας. Ἀνὰ στόμα ἔχων παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν ἀγορεύοις, ἀεὶ ἐν στόματι ἔχων τοὺς βασιλεῖς· ἤγουν, ἄλλως δὲ οὐ μόνον οὐ χρὴ ὑβρίζειν, ἀλλ' οὐδὲ ἁπλῶς ἀνὰ στόμα φέρειν τοὺς βασιλεῖς, χρὴ τὸν τυχόντα. Ἀναστομεῖ, ἐπὶ πηγῆς καὶ φλεβὸς λέγεται. Ἀνὰ στρατόν, κατὰ τὸ στράτευμα. Ἀναστρεφόμενος, περιερχόμενος. Ἀναστρέφων, ἀρνούμενος. Ἀναστρέφει, ὁ ὑποστρέφων· ἀναστρέφεται δέ τις πρὸς ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ διάγει. Ἀναστρέφομαι, αὐλίζω, διάγω, διατρίβω. Ἀναστροφή, ἐστὶ λέξις ἀναστρέφουσα ἐκ τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸ προκείμενον, μηδενὸς μέρους λόγου μεταξὺ πίπτοντος· οἷον, ᾗ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἕως ἡμῶν ἦλθεν, εἴπῃ ἡμέων ἕως ἦλθε. γίνεται δὲ ἐπὶ ὀνόματος, ὡς τὸ οὕνεκα τὸν Χρύσην. ἢ ἐπὶ προθέσεως, οἷον ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ᾧ. καὶ ὡς τὸ Ἰθάκῃ ἔνι, ἀντὶ τοῦ ἐν Ἰθάκῃ. ἢ ἐπὶ ἐπιρρήματος· οἷον, ὄρνιθες ὥς· βόες ὥς. καὶ ἀναστροφή, τρόπος ποιητικός· κεῖται δὲ μυριαχοῦ τῆς ποιήσεως· οἷον ἣν διὰ μαντοσύνην, ἀντὶ τοῦ διὰ ἰδίαν μαντείαν. καὶ τὸ βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο, ἀντὶ τοῦ κατέβη. καὶ βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων. καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ὅν τε διά.

Ἀναστροφάδην, ἀνεστραμμένως· φασὶ δὲ τοῦτο, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν τῷ ἠδικημένῳ ἐγκαλῇ. Ἀναστροφή, ζωή· πολιτεία· διαγωγή. ἢ ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. λέγεται καὶ ἡ ἀνταπόδοσις· ὡς τό, Καὶ μὴ ἂν ἀναστροφὴν εἶναι αὐτοῖς πταίσματός τινος γενομένου κατ' ἐκείνους, ἀκμῆς πληθύϊ χρωμένου. Ἀνάστεω, ἀφεγγεῖ.

Ἀναστρωφῶν, ἀναστρέφων. Ἀνασῦψαι, ἐπᾶραι τὸ αἰδοῖον ἢ συγγνῶσαι, Σοφοκλῆς. Ἀνασυφελιζομένη, ἀνερειδομένη. Ἀνασύνταξις, τὰ διαγεγραμμένα τιμήματα τῆς συμμορίας, ὅταν δόξῃ τῷ δήμῳ χρήζειν προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως. καὶ ἕλωνται τοὺς τοῦτο πράξαντας, τοῦτο ἀνασύνταξιν καλοῦσιν. Ἀνασυντάξας, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν συντάξας Ὑπερίδης κατὰ Πολυεύκτου. Ἀνασῦραι· ἀποκαλύψαι, ἢ περιποιῆσαι. Ἀνασυρόμεθα, τὸ πολὺ ἀργύριον, ἤ τι ἄλλο λαμβάνειν· σύρα, ἐλ

τρυ ἀττικοί μεταφορικῶς. Ἀνασπαδάζειν, ἀναπηδᾶν, ἀναλακτίζειν, ἀνάλλεσθαι. Ἀνάσφηλαι, ἀναρρωθῆναι, σφῆ-
λον γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Ἀνασφήλας, ἀνανήψας ἑαυτόν, ἀναστήσας, ἢ ἀναλαβών, ἢ ἀνενεγκών. Ἀνασοβῆξαι, ἀναπηδῆ-
σαι, ἐξελάσαι. Ἀναχεθέειν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναχεῖν, ἤτοι ἀναδῦναι, ἀνελθεῖν. καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνατεῖλαι. ὅ ἐστιν ὅμοιον τῷ
ἀνέδυ. καὶ τῷ κύματος ἐξανέδυ. Ἀναχέεσθαι, ἀναχεῖν. Ἀνάσχεο, ἀνάτεινον. ἢ ὑπόμεινον. ἀνοχὴν γὰρ ὑπομονητικὴν
δηλοῖ. ὡς τὸ, ἀνάσχεο κηδομένη περ. ἀπὸ τοῦ χῶ, χῆμι. ὁ μέλλων, χήσω. ὁ παρακείμενος ἔχηκα. ὁ παθητικός, ἔχεμαι.
ὁ ἀόριστος πρῶτος ἐχέθην. ὁ μέσος, ἐχέμην. τὸ δεύτερον, ἔχεσο. καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ, ἔχεο. καὶ ἔχου. ὁ μέσος προστακτι-
κός, χέο καὶ ἀνάχεο. μέσος ἀόριστος δεύτερος προστακτικός, κατὰ διάλυσιν ἰωνικήν. Ἀναχέσθαι, ἀναδέξασθαι. ὑπο-
μεῖναι. ἀπὸ τοῦ ἀνέχω ἀνέξω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀνέχον, πλεονασμῷ τοῦ σ. ὁ μέσος δεύτερος ἀόριστος, ἀνεχόμην, ἀ-
νέχου. ἀνέχετο. τὸ ἀπαρέμφατον, ἀναχέσθαι. Ἀνάχιν δυλωθήσεται, ἀνασκολοπισθήσεται. Ἀναχοῦσα, ἀναδοῦ-
σα. Ἀναχὼν χεῖρας, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνας. τὸ ῥῆμα, χῶ. καὶ μετὰ τῆς ἀνα, ἀναχῶ. ὁ μέλλων, ἀναχήσω. ὁ ἀόριστος, ἀνέχη-
σα. ὁ δεύτερος, ἀνέχον. ἡ μετοχή, ὁ ἀναχών. ἔστι δὲ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. εἰς εὐχὴν δὲ λέγεται τὸ ἀνα-
σχεῖν, καὶ ἐπὶ ἀνατολῆς. ἀνίσχειν γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἀνασχεῖν λέγεται. τὸ δὲ χεῖρας ἀνασχὼν, ἐν ἄλλοις ἀνασχόμενος εὑρεθήσε-
ται παθητικῶς. ὁ γὰρ ἕτερος ποιητής ἀναπτύξας χεῖράς φησι. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τῷ ἀνίσχειν, ἀντίκειται τὸ κατίσχειν,
ὡς ἡρόδοτος φησί. Κατίσχει σέλας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὴν βοῦν τὴν γεννῶσαν τὸν ἄπιν. καὶ ὅτι τὸ ἀνασχεῖν καὶ ἐπὶ ὑπο-
μονῆς ποτε λέγεται, φησὶν ὁ αὐτός. μέγα ἢ λυπηρὸν ἀναχήσειν. ἤγουν ἀνέξεσθαι. καὶ ἀνασχὼν, ἀναβιβάσας. καὶ ἀνα-
τείλας. λιβάνιος. ἀνασχούσης δέ ποτε τῆς εὐδαίμονος ὡς ἐνόμιζον ἀκτῖνος. Ἀνασχόμενος οὐχ ὁ ὑπομείνας, ὡς παρὰ
τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἀλλ' ὁ ὑψοῦ τείνας τὴν χεῖρα. φησὶ γάρ, Ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον πλῆξεν, ἀνασχόμενος κό-
ρυθος φάλον. ἀνασχοῦ δὲ, ἐνεργητικῶς χεῖρα ἀνασχὼν φησιν, ἐπὶ εὐχῆς. καὶ χεῖρας ἀνέχον. Ἀνασώσων, ἀνακτησόμε-
νος. Ἀναταθεὶς, ἀνεπαπειλήσας. ὁ δὲ ἀναταθεὶς, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας. καὶ ἀνατατικῶς κελεύων,
ἀντὶ τοῦ προστακτικῶς. Ἀναταθῶμεν, ἀναπλεχθῶμεν. ἀναχῶμεν. Ἀνατάξασθαι, συντάξαι. ἐντρεπίσασθαι. Ἀνα-
τάσεσιν, ἀναγωγαῖς ἀναπλώσεσιν. οὕτως ὁ θεῖος καὶ μέγας διονύσιος. Ἀνατάσεις, ἐπαπειλήσεις. ὡς τὸ, Ὑπερηφά-
νοις τὰ μὲν φιλάνθρωπα, παρεσιώπων. τὰς δὲ ἀνατάσεις, καὶ ἐπαπειλήσεις, ἔλεγον. Ἀνάτασις, ἡ μετὰ πικρίας καὶ θρα-
σύτητος ἀπειλή. πολύβιος. οἱ μὲν οὖν περὶ μητρόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν φιλίππου τοῦ βασιλέως, ἐπα-
νῆλθον. Ἄνατι, ἀνάστητι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνάστητι κατὰ συγκοπήν, ἢ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε γίνεται ἄγετε, οὕτω καὶ παρὰ τὸ
ἀνα, ἄνατε. Ἀνατεθυμιασμένος, ἀναπεπεισμένος. ἀνακεκαυμένος. Ἀνατειχειουμένης, ἀναπλαττομένης. Ἀνα-
τείξεσθαι, ἀναγωνίσασθαι. Ἀνατεῖλαι, ἀνθῆσαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοτανῶν. Ἀνατέλλει μὲν, ἐρεῖς ὁ ἥλιος. ἐπιτέλλει
δὲ ὁ κύων. ἢ ὁ ὠρίων. ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ ὡσαύτως τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ, πολευόντων. καὶ ἀνατέλλει, φύει. ἢ ἀνατέλλειν,
τὸ ἀνίσχειν, ἀνέχειν, ἀναβαίνειν. προφαίνεσθαι. ἀναφαίνειν. ἀναλάμπειν. δύειν, δύεσθαι. καταδύεσθαι. κάτω ῥέπειν.
κατακλίνεσθαι. ἀποκλίνειν. μεσημβριάζειν. ὑπὲρ κεφαλῆς ἑστάναι. τὸ γὰρ μεσουρανεῖν, αἰγυπτίων. ὅμηρος αὐτὸ σεμνῶς
λέγει. Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει. Ἀνατέταλκεν, ἀνέτειλεν. Ἀνατέτραπτο, ἀνατροπὴν ἔπα-
θεν. Ἀνατετυρβακώς, ἀναταράξας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται, τὸ πηλὸν ταράξαι. Ἀνατεινάμενος, κάλλιον εἰ-
πεῖν, ἢ ἀπειλήσας, ὡσαύτως καὶ ἀνατεινάμενος ῥόπαλον, ἢ ἀνασχών. καὶ ἀναδησάμενος, ἢ ἀναρτήσας. καὶ ἀνατει-
νάμενος, ἐπαπειλήσας. ὡς τὸ, Ὁ δὲ βασιλεύς, πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινάμενος, οὐδὲν ἔδρα-
σε. καὶ αὖθις. Οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἀνατεινάμενοι καὶ κατακαγχάσαντες, ἐν ὄψει τοσούτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, εἴκο-
σιν ἀποδέοντας πεντακοσίοις ἀπέτειναν. ἀνατεινάμενοι οὖν, ἤγουν μεθ' ὕβρεως ἀπειλήσαντες. Ἀνατείνας, τὴν ψυ-
χὴν ἐπὶ τὰ ἄνω τρέψας. καὶ ἐπὶ τὴν τῶν θεῶν θέαν. Ἀνατείνει, ἤτοι ἀνέχει, καὶ εἰς ὕψος αἴρει. ὡς τὸ, ἀνατείνει τὰς
χεῖρας πρὸς τὸν θεόν. καὶ ἀνατεινόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀνεγειρόμενος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶν ὅπερ καὶ δοτικῇ συντάσσεται.
συνέσιος. ἀνατεινόμενοι δὲ τοῖς ἱεροῦσι τοῦ θεοῦ ταῦτα. Ἀνατί, ἀντὶ τοῦ ἄνευ ἄτης. ἄνευ κακοῦ. ἀβλαβῶς. καὶ ἄνευ τίσε-
ως. ἰσαῖος, ἐν τῷ πρὸς ἀπολλόδωρον. Ἀνατίθεμαι, ἀντὶ τοῦ ἀθετῶ. Ἀνατίθημι, ἐπὶ φορτίων καὶ ἀφιερωμάτων. ἀνατί-
θεμαι δὲ, τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, καὶ ἀθετῶ. οἷον, ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορημένα. τὸ δὲ ἀναθεῖσα τοῦ γε κατθα-
νεῖν παρὰ σοφοκλεῖ, κατὰ διάστασιν συντακτέον ἐς γενικήν. οἷον, ὑπέρθεσιν ποιησαμένη τοῦ θανάτου. Ἀνατικτόμενον, τὸ
ἐκ δευτέρου τικτόμενον. Ἀνατιμήσας, ὑπερβαλλόμενος τῇ τιμῇ. Ἀνατιναγμός, μετάστασις. μετακίνησις. Ἀνα-
τιτήσαντες, πληρώσαντες. Ἀνατλάντες, καὶ ἀνατλῆναι, καὶ ἀνατλῆσαι, ἀντὶ τοῦ ὑπομεῖναι. τλῶ γὰρ τὸ καρτερῶ. Ἀνά-
τλημα, ὑπομονή, καρτερία. Ἄνατλος, ἀκρατής. Ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου. ἐπιτολὴ δὲ ἡ φανέρωσις τῶν ἄστρων, μετὰ τὴν
κρύψιν τὴν ἡλιακήν. Ἀνατοιχεῖν, μὴ λέγε, ἀλλὰ διατοιχεῖν. Ἀνατοιχάσαι, περὶ τοῖχον περιπατῆσαι. Ἀνατολί-
αν, ἀνατολήν. Ἄνατος, ἀβλαβής. Ἀνατραπέντες, σκελισθέντες. πεσόντες. ὡς τὸ, Οἱ δὲ, πόσει τοῦ οἴνου ἅδην, καὶ
ἀνατραπέντες ἔκειντο ὡς ἔτυχον. Ἀνατρέπειν, ἀναστρέφειν. Ἀνατρέχειεν, μεταπλάσειεν. Ἀνατρέχω, μέναν-
δρος, ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Ἀνατρίπτας ἐμβάδας, τὰ διατετρυπημένα, καὶ διακεκομμένα ὑποδήματα. Ἀνατροπῆς, ἀν-
τὶ τοῦ ἠχοῦς. ὅμηρος. Ἀνατροφή, ἣν ἀνατρέφει τις τινά. ἢ ἣν ἀνατρέφεταί τις ὑπό τινος. Ἀνατυποῦταί τις, ὅταν φαντά-
ζηται ἃ ἑώρακεν. Ἀνατυπῶσαι, ἀντίμαχος ἀντὶ τοῦ ἀνατρέψαι. Ἀνατύπωσις, ἡ διανόησις. Ἀνὰ τυχόντα, κατὰ
τὰ γινόμενα. Ἀναύδακτον, ἀνεξήγητον. ἄλεκτον. Ἀναυδία, ἄρρητα. ἄφωνα. Ἄναυδος, ὁ ἄφωνος. καὶ ἀναύδητον.
ἄλεκτον. ἄρρητον. ἀπόρρητον. σοφοκλῆς. Κοὐδὲν ἀναύδητον φατίξαιμ' ἂν κ. Ὃς ὑπ' αἰσχύνης τοῦ πάθους περιρρεόμενος
δάκρυσιν, ἄναυδος ἦν, ἐξειπεῖν αἰδούμενος τὸ πάθος. Ἀναυλεί, χωρὶς ναύλου. Ἀναυμαχίου, ὡς τοῦ μὴ στρατεύε-
σθαι, καὶ τοῦ μὴ λείπειν τὴν τάξιν, καὶ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυ-

μαχήσαντος τὸ ὄφλημα ἀναυμαχίου ἐκαλεῖτο, ὡς ἀνδοκίδης. οὕτω δὲ δεῖ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀτίμους εἶναι.

Ἀναύροις, δίχα ἀνέμου. ἀναύρους λέγει ὁ ἀπολλώνιος, τοὺς χειμάῤῥους. οἱ γὰρ ἐξ ὑετῶν συνιστάμενοι ποταμοί, οὕτω καλοῦνται. Ἀναυστία, τὸ μὴ ναυτιᾶν. Ἄναυτα, ἢ ἀπλωτικά. Ἀναφαίρετον, μὴ ἀφαιρούμενον. ἀπὸ τοῦ ἀφαιρῶ, ἀφαίρετον, καὶ ἀναφαίρετον, πλεονασμῷ τοῦ ν. τὸ δὲ ἀφαιρῶ, ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ λαμβάνω. Ἀναφαιρέτου, ἀμετακλήτου. μηκέτι ἀφαιρουμένου. Ἀναφαίνειν, λέγειν. Ἀναφανδὰ, δηλοῖ τὸ ἐναργῶς. ἐσχημάτισται πληθυντικῶς ἐκ τοῦ ἀναφανδὸν ἐπιῤῥηματικοῦ ὀνόματος. Ἀναφανδὸν, φανερῶς. ὥστε, ἀναφανδὸν ὀπυίειν, τὴν νόμιμον ὁμιλίαν δηλοῖ. οὗ ἐναντίον, τὸ παρελέξατο λάθρα. ὃ ταυτόν ἐστι τὸ κλεψιγαμεῖν. ἀφ᾽ οὗ τὸ ὀπυίειν χώραν οὐκ ἔχει. ἀλλὰ τὸ παραλέξασθαι, καὶ τὸ συνευνηθῆναι. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι, καλῶς οἱ μὴ γινόμενοι παῖδες ἐκ γυναικῶν ἀναφανδὸν ὀπυιομένων, σκότιοι λέγονται. διότι καὶ πρὸς τὸ ἀναφαίνειν, ἀντίκειται τὸ σκοτίζειν. ὥσπερ καὶ φωτὶ, τὸ σκότος. παρθένιος δὲ τίς ἐστιν; αὐτὸς ὁ ποιητὴς δηλοῖ. διδάξας παρθένιον εἶναι τῇ μητρὶ παῖδα, οὗ γεννηθέντος λάθρα ἐν παρθενίας καιρῷ, εἶτα τὴν γεννησαμένην, ἀνὴρ ἕτερος ἠγάγετο πρὸς δῶμα. ὅπερ ἀναφανδὸν ὀπυίειν ἔφη ὁ ποιητής. καὶ ἄλλως δὲ παρθένιος υἱὸς, ὃν καθὰ τὸν ποιητὴν ἔπορέ τις. ὅ ἐστιν, ἐπορίσατο γυναικὶ, μιγεὶς αὐτῇ πρὸ τοῦ γάμου. Ἀναφῆναι, δηλοῖ τὸ δεῖξαι. φανερῶσαι. γέγονε δὲ ἀρχὴ δικαστικῆς λέξεως παρὰ ἀττικοῖς, τοῦ φαίνειν ὡς ἐν κατηγορίᾳ. ὅθεν καὶ τὸ συκοφαντεῖν γίνεται. φαίνει καὶ ὁ συκοφάντης τοὺς συκοκλέπτας ὡς ἡ ἱστορία λέγει. Ἀναφέρειν, τὸ εἰς ἄνω μέρος βαστάζειν. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ κουφισμοῦ λαμβάνειν τῆς νόσου. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔπισθεν φέρειν. εὐριπίδης. Λεὼς μὲν εἰς τοὔπισθεν ἀναφέρει πόδα. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ φαντάζεσθαι, καὶ ἀναπαύειν. συνέσιος. Καὶ ἀναφέρων ἀπὸ τῶν ἐγγεγραμμένων τὴν ἔμψυχον συνουσίαν. καὶ ἀναφέρειν, ἀντὶ τοῦ τὴν αἰτίαν εἰς ἕτερον τιθέναι. εὐριπίδης. Εἰς φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ἀναφέρειν, τὸ ἱστορεῖν. πλούταρχος ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῶν ἀττικῶν, ἀναφέρει περὶ αἴθρας. καὶ ἀναφέρειν, τὸ πρὸς ὑπερέχον πρόσωπον γράμμασιν, ἢ προσώποις πλησιάζουσι, παραδηλοῦν περί τινος. καὶ ἀναφέρειν, τὸ ὑπολύζειν ἀναπνέοντα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀναφέρω, φανερὰ ποιῶ. Ἀναφὴς, ἄψαυστος. ἀψηλάφητος. ὁ μὴ ψηλαφώμενος.

Ἀναφήριτον, ἄμαχον. Ἀναφλᾶν ἔλεγον, τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. Ἀναφλᾶ, λάχανον. φέρει ἄνθος ὡς ἡ μαλάχη. καὶ τὸ ἄνηθον. Ἀναφλασμοὶ, τὰ ἀφροδίσια. Ἀναφλύει, ἀναζεῖ. Ἀναφλύστιοι. αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. ἔνιοι δὲ, ὡς πόλεως τῆς ἀναφλύστου μνημονεύουσιν. Ἀναφοιτῆσαι, ἀνελθεῖν. Ἀναφορεὺς, ὁ ἀνέχων καὶ ἀναβαστάζων, καὶ ὁ λῶρος. Ἀναφορὰ, δέησις. παράκλησις. καὶ ἀναφορὰ, τὸ ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν τῶν ἁμαρτηθέντων ἐπ᾽ ἄλλοις. δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος. καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ κόνωνος. Ἀναφοράξαντες, ἀναπτύξαντες. ἀναπετάσαντες. Ἀναφοιβάσας, ἀνακαθάρας. Ἀναφορικὰ, ὡς τὰ πευστικὰ καὶ ἀόριστα. ἐπί τε ποσοῦ καὶ ποιοῦ λέγονται. τοῖς δὲ κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως συντάσσονται, ὁμοιώσεως ἢ δείξεως ἕνεκα. ἔστι δ᾽ ὅτε θαυμαστικῶς. καλεῖται δὲ οὕτω διὰ τὸ τὴν διάνοιαν ἐπί τι ἀναφέρεσθαι τῶν προεγνωσμένων. συμβαίνει γὰρ τὸ τοιοῦτον ὅταν τις λέγῃ, τοιοῦτος ἦν ἀχιλλεὺς, οἷος αἴας. ἐξέστω ταῦτα καὶ δεικτικὰ καὶ ἀνταποδοτικὰ ὀνομάζειν. ὅτι πολλάκις χρώμενοι τοῖς τοιούτοις δεικνύομεν ὁρῶντές τι ὅμοιον. καὶ ὅτι πρὸς ἄλληλα ἀνταποδίδοται ἡγούμενα, καὶ ἑπόμενα. κυρίως δὲ ἀνταποδοτικὰ, τὰ ἔχοντα τὸ τ ἀρκτικόν. οἷον τοιοῦτος. τηλίκος. τόσος. ἃ δὴ καὶ τῷ δε ἐπιτείνεται. τοιόσδε. καὶ ἄρθροις συντάσσεται. τά γε μὴν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα, οὐ συντάσσονται ἄρθροις. οὐ γὰρ ὁ οἷος λέγομεν, οὐδὲ ὁ ὅσος. ἡγεῖται μὲν ἀλλήλων ἐν τῇ συντάξει, καὶ ἐπιφέρεται ὡς εἴρηται. οἷον, αἶθ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην. καὶ ἀλλ᾽ οὔ τοι τόσοι ἦσαν, ὅσσοι ἑλίκωπες ἀχαιοί. καὶ χωρὶς δὲ ἀναφορικοῦ λαμβάνεται τὰ ἀνταποδοτικὰ ἀπολύτως. ἤτοι ἀποστηματικῶς, ἢ θαυμαστικῶς. τοίην κεφαλὴν ποθέω. πολλῷ δὲ μᾶλλον τὰ ἀναφορικὰ, δίχα τῶν ἀνταποδοτικῶν. συμφορῶν πεπείραται, οἵων οὐδεὶς φαμέν. καὶ σοφοῖς ἐνέτυχεν, οἵοις οὐδείς. καὶ πολέμοις διήνυσεν, ὅσοις οὐδείς. Ἄλλως. Ἀναφορικὰ καλεῖται, ἐπειδὴ τὸν νοῦν τοῦ ἀκροατοῦ ἀναφέρουσιν ἐπὶ τὰ εἰς τὸν καιρὸν, ἀπὸ τοῦ λαλοῦντος ὁριζόμενα, καθ᾽ οἷον οὖν ἐθέλει χρόνον. ἐνεστῶτα, ἢ παρεληλυθότα, ἢ μέλλοντα, ἀποβάλλοντα τὸ κατ᾽ ἀρχὴν τ, τὰ τούτων ἀνταποδοτικὰ παρασκευάζουσιν. ὥσπερ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἀναφορικά. ὃν γὰρ τρόπον ἐκ τοῦ τοῖος, τόσος, τηλικοῦτος, γίνεται οἷος, ὅσος, ἡλίκος, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τοῦ τῆμος, τότε. τέως. τηνίκα. τόφρα. γίνεται ἦμος. ὅτε. ἕως. ἡνίκα. ὄφρα. ὅπερ συνεμπίπτει τῷ αἰτιολογικῷ συνδέσμῳ. λέγω δὴ τῷ ὁμωνύμῳ αὐτοῦ ὄφρα. Ἀνάφορον ξύλον, φίκοιλον. ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται, βαστάζουσιν. Ἀναφρονήσαντες, ἀνανήψαντες. μεταγνόντες. ὡς τὸ, Οὐκοῦν οἱ πλεῖστοι ἀναφρονήσαντες, ἐγνωσιμάχουν καὶ μετεβάλλοντο. Ἀναφρονέων, ἀναλογιζόμενος. Ἀναφῦναι, ἀναβλαστῆσαι. Ἀναφυομένων, ἀναφαινομένων. Ἀναφώνημα, ἀνειμένη βοή. Ἀναφωτὰ, ἀναφανδά. Ἀναχάζομαι, σημαίνει τὸ ἀναχωρῶ, καὶ ἀναχασάμενος, ἀναχωρήσας. Ἀναχαίνεται, ἀναξαίνεται. παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Ἀναχαιτίζω, ἀνακρούω. ἀναποδίζω. καὶ ἀνακόπτω, ἐπὶ ἵππου λέγεται. Ἀναχαιτίσαντι, ἀνορμήσαντι. ἀποστρέψαντι. ἀνακρούσαντι. χαλινώσαντι. Ἀνάχαρσις, ὁ σκύθης. παρὰ τὴν ἀνὰ πρόθεσιν. καὶ τὴν χάρσιν, ὃ σημαίνει τὴν χαρὰν ἢ τὴν χάριν. ἔστι καὶ ἰχθύς ποιός. Ἀναχασσάμενος, ἀναποδίσας. Ἀναχασσαμένη, ἀναχωρήσασα. κωλύσασα. Ἀναχεῖσι, ἀνακοιοῦται. Ἀνάχειρα, ἐγγὺς τῆς χειρός. Ἀναχελύεσθαι, ἀναξηραίνεσθαι. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀνάχυσις, φυρμός. σύγχυσις, ἢ καὶ ἔκλυσις. Ἀναχοαὶ, πόροι. Ἀναχρέμπτω, τὸ ἀναπνέω καὶ ἀναπέμπω. Ἀναχωρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖν. Ἀναχωρῶ, τὸ εἰς τοὔπισθεν ἔρχομαι. ἀριστοφάνης. Οὐκ ἔτι χρὴ μέλλειν ἡμᾶς, ἀλλ᾽ ἀναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν. διαχωρῶ δὲ, τὸ διέρχομαι. καὶ δίειμι, καὶ διαπορεύομαι. τῆς διὰ, ἐπὶ μεσότητος λαμβανομένης. Ἀναψαθάλλων, ψηλαφῶν. βαστάζων. Ἀνάψαι, ἀναθεῖναι. κοσμῆσαι. καὶ ἀνάψαι μῶμον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἐξ οὗ καὶ ἥφαιστος, ἵνα λέγῃ ἐκφῆναι, καὶ ἐκφλογίσαι μῶμον δίκην φανοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ προσάψαι, καὶ οἱονεὶ ἐκδῆσαι. καθ᾽ ὃν λόγον καὶ πεῖσμα νηὸς ἐκ πέτρας ἀνάπτεσθαι λέγεται. ἑρμηνευτικὸν δέ ἐστι τοῦ αἰσχῦναι, τὸ μῶμον ἀνάψαι. Ἀνάψομαι φόβον, τὸ πειθήσομαι σημαίνει

παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀναψύξαι, ἀνεμίσαι. Ἀναψύχειν κυρίως, τὸ ἀνακτᾶσθαι ψυχὴν ἤδη κινδυνεύουσαν οἴχεσθαι· οὐ ἀνάπαλιν ἀποψύχειν, τὸ ἀπὸ ψυχῆς γίνεσθαι λειποθυμοῦντα ἢ καὶ θνήσκοντα. ἀναψύχειν τοῦδε, καὶ τόδε λέγομεν· οἷον, ἕλκος ἀναψύχοντα. καὶ μακρὰν ἐλθὼν τοῦδε, ἀναψύξαι θέλω. Ἀναψυχὴ παραμυθία. Ἀναψυχῆναι, ἀναπαύσασθαι· ἀναψυχῆναι γὰρ λέγομεν, καὶ οὐκ ἀναψυχθῆναι· οὐδ' ἀναψυγῆναι, οὐδὲ ἀναψύξαι. Ἀναψύχειν, ῥιπίζειν.

Ἀνάψυχον, τὸ ἀναψυχὴν διδόν. καὶ ἀναψυχομένη, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυομένη. Ἀναψύχουσα, ξηραίνουσα· ῥιπίζουσα.

Ἀναψύχω, τὸ τὸν λειποθυμοῦντα ἐπαναφέρω· ἢ τὸ ἀνακτῶ, καὶ ἀναλαμβάνω. Ἀνάψω, ἀναθήσω πρὸς τὴν τοῦ ἀνέμου πνοήν. Ἄνδα, ἀντὶ τοῦ· κύπριοι. Ἁνδάνει, ἀρέσκει· ἐκ τοῦ ἥδω παράγεται· ἢ ἀπὸ τοῦ ἅδω· οὗ χρῆσις παρ' Ὁμήρῳ· ὡς τό, ἅδεν δ' Ἕκτορι μῦθος. καὶ ἁνδάνον, τὸ ἀρέσκον καὶ εὐάρεστον. Ἀνδ' ἀρέβαινεν· ἀνέβη δέ. Ἄνδας, ὁ βορέας ὑπὸ Τυῤῥηνῶν. Ἀνδ' αὐτήν, ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτήν. Ἀνδειράδες, πρασιαὶ ὀχετοὶ ταφρώδεις. Ἀνδίργμα, ὁ ἐπὶ τῆς τραγικῆς σκηνῆς παραγόμενος παράκορος. Ἄνδηρα, ὅτι λέγονται αἱ τῶν ποταμῶν ὄχθαι, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσιν· οἱ λέγουσιν ὡς ἄνδηρα, εἰσὶν αἱ τῶν τάφρων ἀναβολαί, ἤγουν τὸ ἀναβαλλόμενον χῶμα· δι' οὗ ὀχθώδης ἄνω καὶ τάφρος γίνεται. ἢ ἄνδηρα κυρίως, τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα, καὶ διερά· ἢ παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν, ἤγουν τῶν διύγρων. παρὰ Λυκόφρονι δέ, τὰ κύματα σημαίνει. καὶ ἄνδηρα, μέρος τι τοῦ κήπου· ὥσπερ ἡ πρασιά, καὶ ὁ ὀχετός· Δίδυμος. Ὅπως τὸ ἀνώμαλον τοῦ χωρίου, τῇ τῶν ἀνδήρων καὶ ὀχετῶν, ἀφαιροῖτο κατασκευῇ. ἢ καὶ ἄλλως· ἄνδηρα, τὰ ἐν ταῖς αἱμασιαῖς ἄνθη· τῶν γὰρ ῥόδων τὰ ἄκρα καὶ προκύπτοντα, φύονται ταῖς αἱμασιαῖς. παρὰ δὲ Θεοκρίτῳ, τὰ ἄνθη, ἢ τὰ ἄκρα. κυρίως δὲ ἄνδηρα γίνωσκε, τὰ ἐπάνω τῶν ὑγρῶν ὀχετῶν· ἤτοι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ· παρὰ τὸ ἄνω διερὰ εἶναι. ἢ τὸν ἔνυδρον τόπον, καὶ τὰ τῶν ποταμῶν ἀναχωρήματα. Ἀνδιάχων, ἀναπίνων. Ἀνδίκτης, εἶδος παγίδος· ὡς τό, ἀνδίκτην μάλα τι εἰδότα μακρὸν ἀλέσθαι· παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν. ἔνθεν καὶ δίσκος ὁ ῥιπτούμενος. ἢ τὸ ἀναρριπτόμενον τῆς μυάγρας ξύλον. Ἄνδιχα, ἀντὶ τοῦ δίχως. Ὅμηρος· Ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Μή τ' ἄρα τῶν κώμων ἄνδιχα, μή τι λύρης. Ἄνδικε, ἀνάῤῥιψεν· δίκειν γάρ, τὸ ῥίπτειν· ἔνθεν καὶ ὁ δίσκος, ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι. καὶ τὸ δίκτυον τὸ δικόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀνδικλόβολος δίκη, ἡ ἐξ ὑπάρχων δικαζομένη· παρὰ Ταραντίνοις. Ἀνδοκαύας, δοκούς. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. Ἔπειτα τὸν Ἑρμῆν τὸν Ἀνδοκίδου καλούμενον· οὐχ Ἀνδοκίδου, ἀλλ' Αἰγηΐδος φυλῆς εἶναι ἀνάθημα. καὶ αὐτὸς Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων, ὅτι τῆς Αἰγηΐδος εἴη τὸ ἀνάθημα εἴρηκεν· ὥστε ὁ Δοῦρις αὐτοσχεδιάζει, Ἀνδοκίδου αὐτὸν εἶναι λέγων. Ἀνδοχάδην, ἐκ διαδοχῆς. Ἀνδοχεύς, ἀνάδοχος.

Ἄνδρα, τὸν μνηστῆρα· ὡς τό, τὸν ἄνδρα Ἑλένης. Ἄνδρα, τὸν ἀνδρεῖον. Ἀνδραγαθῶ, ἀνθῶ, ἀνοηταίνω, ἀνοσιουργῶ πάντα ἀμεταβάτως. Ἀνδραγαθιζομένη, ἀνδριζομένη. Ἀνδραγαθία, τρόπαιον· καλοκαγαθία· ἔπαινος. Ἀνδραγαθίζεται, ἀνήδεται τῷ ἀγαθῷ. Ἀνδραγαθῶ, καὶ ἀνδρίζω, τὸ ἀνδρὸς τι ποιῶ. Ἀνδράγρια, σκῦλα τὰ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, ἢ τὰ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀγρευόμενα, ἢ ἀγειρόμενα. ξένη δέ φασιν ἡ λέξις ἅπαξ ῥηθεῖσα. παρῆκται δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ βοάγρια, ζωάγρια· μυχάγρια. Ἀνδροκτασία, ἡ ἀνδροφονία· ἐκ τοῦ κτῶ τὸ φονεύω, παράγωγον κτῶμι· κτήσω· ἔκτηκα· ἔκτημαι· κτάσις, κτασία· καὶ μετὰ τῆς ἀνδρὸς γενικῆς, ἀνδροκτασία. Ἀνδραγάς, ὀξύνεται, ὥσπερ τὸ ἑκὰς καὶ ἀγκάς, καὶ ἐν Ἴωσιν· δηλοῖ δὲ τὸ κατ' ἄνδρα χωρεῖν. Ἀνδραπόδεσι, τινὲς δὲ ἀνδραπόδοισι γράφουσι· παρ' Ὁμήρῳ ἅπαξ ἡ λέξις εἴρηται. καὶ δηλοῖ τοὺς δούλους, ὡς ἀνδρῶν ὄντας πόδας· δηλονότι τῶν δεσποτῶν. εἴπερ εἰς κεφαλὴν ἐκείνοις λογίζονται. ὅτι δὲ οἱ τῶν ἀνδρῶν πορισταὶ τοῖς ἐμπόροις ἀνδραποδισταὶ λέγονται, οἷς ἡ Θετταλία εὐθηνεῖ πάλαι ποτέ, καὶ ὅτι οὐκ αἰχμάλωτοι ἐξ ἀνάγκης τὰ ἀνδράποδα, εἴγε τὰ πλείω κλέπτονται, δῆλόν ἐστι. Σημείωσαι δὲ ἐν τούτοις, καὶ ὅτι καθάπερ οἴνῳ ὠνοῦντο τὰ ἀνδράποδα, οὕτω ποτὲ καὶ οἱ Θρᾷκες, ἅλατος· ὅθεν ἁλώνητα δουλάρια, τὰ εὐώνητα.

Ἀνδραποδισμός, ἡ αἰχμαλωσία. Ἀνδραποδοκάπηλος· ὁ νῦν λεγόμενος σωματέμπορος· παρὰ τὸ καπηλεύειν τὰ ἀνδράποδα· ὅ ἐστι πιπράσκειν. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἕρμωνα. ἢ ἀνδραποδοκάπηλοι λέγονται, οἱ τὰ ἀνδράποδα πιπράσκοντες· οἱ γὰρ λαφυροπῶλαι, κοινὸν ὄνομα καὶ πρὸς τὰ ἄψυχα. εἶπε δὲ καὶ ἀνδραποδώνης, ἐν τοῖς ἥρωσιν Ἀριστοφάνης. τὴν δὲ θεραπαινίδα, καὶ θρεπτὴν ἐρεῖ, ὅς τις βούλοιτο ἕπεσθαι Φερεκράτει εἰπόντι ἐν Μυρμηκανθρώποις, μανίαν θρεπτήν. Ἀνδραποδώδεις, δουλοπρεπεῖς· δουλογνώμονας. Ἀνδραποδιστής, ὁ τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενος. Ἀνδράποδον εἴρηται ὁ παῖς, ὁ ἐν ἀνδράσιν· ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους τῷ ὅλῳ· ὑπόκειται γὰρ ὁ οἰκέτης τῷ δεσπότῃ, καθάπερ ὁ πούς, τῷ ὅλῳ σώματι. καὶ ἀνδραποδώδεις, δουλοπρεπεῖς· δουλογνώμονας. Ἀνδραποδώδη τρίχα, τὴν τῶν ἀνδραπόδων ἰδίως κουράν. ἣν ἀπελευθερωθέντες ἤλλασσον Ἀθήνησιν οἱ δοῦλοι· καὶ ἦν ταῦτα ἀκούειν πολλῶν τῶν εὖ λεγομένων ἀνδρῶν· οὐδὲ τὰ πάθη κατεσταλμένων, ἀλλ' ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη τρίχα, φασὶν ἐπιδεικνυμένων. Ἀνδραποδωδῶς, δουλοπρεπῶς. Ἀνδράριον, ὑποκοριστικῶς, ἄνδρα. Ἀνδράσιν ἑκάστῳ· παρ' Ὁμήρῳ· ὡς ταυτὸν ὂν ἀνδράσι πληθυντικῶς καὶ ἑκάστῳ ἑνικῶς, διὰ τὴν τοῦ πλήθους εἰς τὰς οἰκείας μονάδας ὅλας διαίρεσιν. ἡ μὲν συνήθειά φησιν, ἀνδρῶν ἑκάστῳ.

Ἀνδραφασσέειν, τὸ κατ' ἄνδρα ἐφάπτεσθαι. Ἀνδραφυστεῖν, φεύγειν· ἢ ἐπὶ φόνῳ διώκειν. Ἀνδρασγραφεῖν, τὸ ἐν διδασκαλείῳ τὰ παιδία ὀνόματα γράφειν. Ἀνδραχθέσι, τοῖς δυναμένοις ἀνδράσιν ἄχθος ποιῆσαι. Ἀνδραχθεῖς λίθοι, οἱ ἀνδροβαρεῖς· οἱ τοῖς ἄλλοις ἀνδράσιν, ἐπαχθῆ ἂν γένοιντο φορήματα. Ἀνδράχλη διὰ τοῦ λ ἑνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄνθρανος. Γυναιξὶν ἐπικαθίζειν ἀνδράχλην. Ἀνδράχνη, χοιροβότανον· καὶ βοτάνη τις. ψύχει μὲν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν· ὑγραίνει δέ, κατὰ τὴν δευτέραν· διὸ καὶ ἀποκρίνεται τὰ ῥεύματα· τῇ τε γλισχρότητι, τὰς ἐκ τῶν ὀξέων αἱμωδίας καταλεαίνει. διὰ δὲ τὴν στύψιν, καὶ δυσεντερίας, καὶ αἱμοῤῥαγίας ὀνίνησιν. Ἀνδρεάς, δύναμις εὐπρεπής· ἢ ὑποκρινομένη. καὶ ἀνδρεία ἡ ἰσχύς, καὶ πᾶσα συστατικὴ κρίσις. Ἄνδρε δύω, ἀντὶ τοῦ ἄνδρες δύο. Ἀνδρεία ἡ ἀρετή, διὰ διφθόγγου, ἀνδρία δὲ γυνὴ ἡ ἀπὸ τῆς Ἄνδρου τῆς νήσου, καὶ Ἀνδρίος ἀνήρ· ὁ ἀπὸ ταύτης. Ἀνδρείκελος, ὁ ὅμοιος ἀνδρί. ἀνδρίκελον δὲ διὰ τοῦ ι. καὶ ἀνδρείκελον, τὸ ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μίγμα τῶν ζωγράφων· ὃ καλεῖται, χρωμάτων κρίσις.

Ἀνδρεῖος ἀνήρ, ὁ ἄφοβος. ἁμαρτάνει οὖν ὁ λέγων τὴν ἀνδρείαν ἐγκράτειαν φόβων. Ἀνδρειᾶται κατήγοροι, οἱ ἐπὶ φόνῳ διώκοντες. Ἀνδρεία, ἡ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας. Ἀνδρείων, γυναίων. Ἀνδριφόντης, ἀνδροφόνος ὁ φονεύων τοὺς ἄνδρας. ὅπερ ἐστὶ ταυτὸν τῷ βροτολοιγός. Ἀνδρὶ χέρηϊ, ἀνδρὶ ἐλάττονι καὶ ἰδιώτῃ. Ἀνδρίζεσθαι, τὸ τὰ τῶν ἀνδρῶν πράττειν. Ἀνδροβασμός, στενὴ ὁδός. Ἀνδροβόρων, ἀνθρωποφάγων. ὡς τό, ἀνδροβόρε, ὁμότεχνε κυνῶν. αἴλουρε. κακίστη τῶν ἀκταιωνίδων ἐστὶ μία σκυλάκων. Ἀνδρόγυνος, ὁ διόνυσος. ὡς τὰ ἀνδρὸς ποιῶν, καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος, καὶ ἑρμαφρόδιτος. Ἀνδρογένειαν, τὴν κατὰ ἄνδρας διαδοχὴν τοῦ γένους, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Ἀνδρογύνων, ἀσθενῶν. γυναικῶν καρδίας ἐχόντων. Ἀνδροδάμις, ὕπανδρος γυνή. Ἀνδροδόμων, τρικλίνων. Ἀνδροκάδες, πράτις. Ἀνδροκάς, μερίς. Ἀνδροκάπηλος, μεταβολεὺς ἀνδραπόδων. Ἀνδροκλεῖδαι, γένος ἀθήνησιν.

Ἀνδροκμήτῳ, ἐν ᾧ ἀνὴρ ἀποθανὼν κεῖται. ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς οἰκοδομηθέντι. Ἀνδροκόβαλος, κακοῦργος. Ἀνδροκτόνοι, ἀνδροφόνοι. Ἀνδροκτασίαι, ἀνδροφονίαι. Ἀνδρολογεῖ, στρατολογεῖ. Ἀνδρολίμην, ἀνδρὸς ἔχουσαν λῆμα.

Ἀνδροληψία. τὸ ἁρπάζειν ἄνδρας ἔκ τινος πόλεως. ἐνεχύραζον γὰρ τὴν ἔχουσαν πόλιν τὸν ἀνδροφόνον, καὶ μὴ προϊεμένην αὐτὸν εἰς τιμωρίαν. δημοσθένης κατ' ἀριστοκράτους λέγει καὶ οὐδετέρως τὸ ἀνδρολήψιον ἐν τούτῳ. Ἀνδρομανής, ἐπιμεμηνυῖα τοῖς ἀνδράσιν. Ἀνδρομέδα. ἥ τις προσετέθη τῷ κήτει. ἀνθ' ὧν σωθεῖσα ὑπὸ τοῦ περσέως, οὐχ εἵλετο τῷ πατρὶ συμμένειν, οὐδὲ τῇ μητρί. ἀλλ' αὐθαίρετος εἰς τὸ ἄργος ἀπῆλθε μετ' ἐκείνου, εὐγενές τι φρονήσασα. λέγει δὲ σαφῶς καὶ εὐριπίδης, ἐν τῷ περὶ αὐτῆς γεγραμμένῳ δράματι. Ἀνδρομέης, ἀνθρωπίνης. Ἀνδρόμεον, τὸ ἱμάτιον. κρῆτες. καὶ ἀνδρόμεον αἷμα, καὶ ἀνδρομέοις ψωμοῖς λέγομεν. Ἀνδρόμεος, καὶ ἀνδρόμεα, κρέα ἀνθρώπου. οὐδετέρως. ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, ἄνδρομος. ὡς δῖος, δίομος κύριον, ὁ πατὴρ ἡρακλέους. καὶ ἐν ἑτέρᾳ παραγωγῇ κτητικῇ, ἀνδρόμεος. πλεονασμῷ τοῦ ε. ὡς κέρτομος, κερτόμεος. Ὁ δὲ ἵετο δῦναι, ὅμιλον ἀνδρόμεον. καὶ ψωμοὶ ἀνδρόμεοι. Ἀνδρόκμητος στήλη, ἡ ἐπὶ ἀνδρὶ οὐ ζῶντι, ἀλλὰ καμόντι, ὅ ἐστι θανόντι. ὡς τὸ εἰπεῖν, περὶ ἣν ἄνδρες ἔκαμον, ἀβαθὲς καὶ ἀπιθανόν ἐστι. ἔχει δὲ ἀμφιβολίαν παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ, εἴτε στήλῃ ἀνδροκμήτῳ συντακτέον, εἴτε ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ. στήλη δὲ κυρίως, ἡ ἐκ λίθου. ὡς ἀπὸ τοῦ στῶ, στήσω, καὶ τοῦ λᾶας ὁ λίθος, ὁ ἐκ λίθου δηλαδὴ ἀνεστηκὼς ἀνδριάς. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης στήλης, οὐ μόνον στηλίτης ἀρρενικὸν ὄνομα, ἐξ οὗ στηλιτεύειν σκωπτικῶς τὸ στήλαις ἐγγράφειν τὰ κατά τινων, ἀλλὰ καὶ ὁ στῦλος. τροπῇ. ὁποία γίνεται, καὶ ἐν τῷ ἅλμη, ἁλμυρός, καὶ τυρῶ, τυρός. Ἀνδρόμητον, συμπαστὸν ἐγχειρίδιον τραγικόν. καὶ ἀνδρόμηρον. Ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρούμενος ἤδη παῖς. ἢ ὁ ἀνδρὸς φρόνησιν ἔχων. σοφοκλῆς τρωΐλῳ. Ἀνδροσάθων, ὁ ἀνδρὸς αἰδοῖον, ἢ ὁ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων. Ἀνδροπλήθεια, πλῆθος ἀνδρῶν. Ἀνδρόπρωρον, ἀνδροπρόσωπον. Ἀνδροπορφυρεύς, ἀνδροκογχυλευτής, ὁ ἀναλέγων τοὺς κόγχλους. Ἀνδροτῆτα, φύσιν ἀνδρός, καὶ ἀνθρωπότητα. τὴν γὰρ ἀνδρείαν φασί, σύμφυτον καὶ ἰδίαν ἀρετήν. ἢ ἀνδροτὴς σημαίνει, τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ἀνδρείαν. ὅμηρος. Λιποῦσ' ἀνδροτῆτα, καὶ ἥβην. Τὰ εἰς της θηλυκά, ἅπαντα βαρύνονται. πλὴν τοῦ ταχυτής, βραδυτής, ἀνδροτής, δηϊοτής. ὀξυτονουμένων. Ἀνδροφόνος. οὕτω λέγεται, οὐ μόνον ὁ ἄνδρα φονεύσας, ἀλλὰ καὶ ὁ γυναῖκα κτείνας. Ἀνδρών, οἶκος περιεκτικὸς ἀνδρῶν. ἔνθα εἰώθασιν οἱ ἄνδρες συναθροίζεσθαι. Ἀνεβάλετο, ἐπροοιμιάσατο. ὅμηρος ἀνεβάλετο καλὸν ἀείδειν. ἢ ἀνεκρούετο. ἀνήρχετο. Ἀνέβαλλεν, ἀναβολὴν ἐδίδου. Ἀνεβαλόμην, ἀντὶ τοῦ ὑπερεθέμην. καὶ ἐπὶ μέλους κάλλιον, ἦσα. ὡσαύτως ἀνεβαλόμην χιτῶνας, ἤγουν ἐνεδύθην. Ἀνέβησεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβασεν. Ἀνέβη τὸν ἵππον, καὶ ἀνέβη τὸ τεῖχος. ὅθεν καὶ ἀναβάτης ἐπὶ ἵππου. Ἀνεβίω, ἀνέζησεν. ἀνέστη. καὶ ἀνεβιωσάμην, ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. κράτης. Ἀνεβίωσα, ἀνέστησα. καὶ ἀνεβίωσα ἐγὼ ἀμεταβάτως. καὶ μεταβατικῶς πλάτων ἅπαξ εἶπεν ἐν τῷ φαίδωνι. ἐάν περ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ, καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι. Ἀνεβλύζετο, ἀνεδίδοτο. Ἄνεβοι, οἱ ὑπὲρ δώδεκα ἐτῶν ὄντες.

Ἀνεβόησεν οὐράνιον, ἀντὶ τοῦ μέγα, καὶ μέχρι τοῦ οὐρανοῦ ἀφικνούμενον. Ἀνεβορβόρυξαν, ἀνέκραγον. Ἀνεβράχη, ἀντὶ τοῦ ἀνεδόθη παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἀνέβραχεν, ἤχησεν. κεῖται ἐπὶ τραχέος κτύπου ὅπλων παρ' ὁμήρῳ, ἰλιάδος, ζ'. Ἀνέβροχεν, ἀντὶ τοῦ ἐρροφήθη. κατὰ ὀνοματοποιίαν καὶ μίμησιν ἤχου. τραχύτερον δὲ αὐτοῦ τὸ ἀναβροχθεῖν. ἐξ οὗ καὶ ὁ βρόχθος καὶ τὸ βροχθίζειν. Ἀνεβριάσετο, ἀπεβιάσετο παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀνεβρύαξαν, ἀνεθορύβησαν. ἀνέκραγον. κροτεῖν λέγουσι κυρίως, τὸ κροῦσαι ταῖς χερσίν. Ἀνέγγυος, ἄπιστος. Ἀνεγκαλύπτοις, μὴ κεκαλυμμένοις. Ἀνεγκλήτοις, ἀνευθύνοις. Ἄνεγμα, αἴνιγμα. παραυτῖνδι. ἐκβολῇ τοῦ ἑνὸς ι, καὶ τροπῇ τοῦ δευτέρου εἰς ε ψιλόν. Ἀνέγμεθα, ὑπεμείναμεν. Ἀνεγνάμφθη, ἀνεκάμφθη. Ἀνέγναμψαν, ἀνέλυσαν. τοῦτο παρὰ τὸ γόνυ, γναμπτῶ. καὶ γναμπτῶ. γνάμψω, ἔγναμψα. καὶ ἀνέγναμψα. Ἀνέγνω. ἴωνες μὲν, καὶ ἐπὶ πειθοῦς τιθέασιν, ὡς δηλοῖ ἡρόδοτος ἐν τῷ, ἀναγινώσκεις βασιλέα στρατεύεσθαι. ἤτοι ἀναπείθεις. ὅμηρος δὲ ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἔγνω. ἤθετε ἐπαυρίσκων δηλαδὴ τοῦ καλοῦ. ἑτέρως δὲ τὸ ἀνέγνω, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν ἔχει, καὶ σοφίαν καὶ νόησιν. Ἀνέγνωσε, ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισε, ἢ ἐδίδαξε λέγουσιν ἴωνες. Ἀνέγρετον, ἀνυπόστροφον. Ἀνεγχώρητον, ἀμήχανον. Ἀνεδέματο, ἀνεβίωσεν. Ἀνεδάρδανεν, ἐμόλυνε. δαρδαίνειν γὰρ τὸ μολύνειν. Ἀνεδείματο. ἀνῳκοδόμησεν. ἔκτισεν. ἀνήλθε. κατεσκεύασεν. Ἀνεδέξατο, ὑπέσχετο. ὡμολόγησεν. Ἀνέδεντο, ἐδεσμοῦντο, δέω, δέσω, δέδεκα, δέδεμαι. ἐδεδέμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐδέδεντο, ἐν συγκοπῇ τοῦ δε, ἀνέδεντο. Ἀνεδέχετο, προσεδέχετο. ἐξυπέμεινεν. Ἀνέδην, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. καὶ προχείρως. ὡς καὶ δημοσθένης. Τῆς δὲ πομπείας τῆς ἀνέδην οὑτωσὶ γεγενημένης. ἀντὶ τῆς φανερᾶς. καὶ γράφεται ἀεὶ ψιλόν. ἢ ἀνέδην, ἐκκεχυμένως. καὶ τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ ἕδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνίημι ὡς παρὰ πλάτωνι. καὶ ἀνέδην φεύγει. Ἀνεδήσατο, ἀπηνέγκατο. Ὁ δὲ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων, πολλὰς ἀνεδήσατο νίκας. Ἀνεδίδοτο, ἀνέπεμπετο. καὶ ἀνεδίδου, συνεβούλευεν. Ἀνέδουν, ἐστεφάνουν. Ἀνέδραμεν, ἤγουν παλίμπους ὥρμησεν. ὅπερ ἐστὶν ἀνεπόδισεν. ἄλλως γὰρ ἀναδραμεῖν λέγεται, καὶ τὸ ἄνω δραμεῖν, ἤγουν αὐξηθῆναι. κατὰ τό, Ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος. ἀφ' οὗ καὶ ἀναδρομή, ἡ καθ' ἡλικίαν αὔξησις. Ἀνέεργεν, ἐκώλυεν. ἀνέκοπτεν. ἀπὸ τοῦ εἴργω. εἶργε διαλύσει τῆς ει διφθόγγου.

Ἀνέζωγρον, ὤδευον. Ἀνεζώννυ, ἀνέστρεφεν. Ὁ δὲ, μετὰ πολλῆς λείας ἀνεζώννυ. Ἀνεζωπυρήθη, διεθερμάνθη.

Ἀνένηκεν, ἀνέπεισεν. Ἀνεθέμην, ὡμολόγησα. Ἀνεθήσεται, λυπηθήσεται. Ἀνεθολοῦντο, ἀνεταράσσοντο. Ἀνέθορεν, ἀνεπήδησεν. Ἀνεθύραξεν, ἀνεθυμώθη. Ἀνείδεος, ὁ ἀσχημάτιστος. Ἀνεικάσασθε, ἀνασκώψατε. Κρατῖνος δραπέτισιν. Ἀνείκαστος, ὁ εἰκασμῷ τινὶ μὴ ὑποβαλλόμενος. Ἀνεικότες λέγεται, ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν. καθεικότες δὲ, ἐπὶ τῶν τῆς ἡνιάδος. πολλάκις δὲ τοῦτο, καὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν λαμβάνεται. Ἀνείλατο, ἀνέλαβεν. ἐπανεκαλέσατο. Ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν. ὡς τὸ, ἀνεῖλε πᾶσαν αἰτίαν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. Λιβάνιος ἐν τῷ πρεσβευτικῷ πρὸς Ἀχιλλέα. Ὁ δὲ ἀνεῖλε, παρὰ τῷ τρώσαντι καὶ τὴν ἴασιν ζητεῖν. ὡσαύτως τὸ ἀναιρῶ, οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι. καὶ ἀναιροῦμαι, οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω. καὶ τὸ ἀνέλκω. καὶ τὸ μαντείαν δέχομαι. καὶ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε, καὶ λογογράφοι, καὶ ποιηταί. ἀντὶ δὲ τοῦ ἔλαβεν, ποιηταὶ μόνοι.

Ἀνεῖλεν τὴν γραφὴν, ἥτοι κεκίνηκε κατηγορῆσαι, ἐράνου φορᾶ. Ἀνειλεῖτο, ἀνέβαινεν. Ἀνειληθέντες, ἀνωεληθέντες. Ἀνειλῆθαι, ἄτοκον. Ἀνειληφότων, λαβόντων. Ἀνειλήμματα, τοὺς στρόφους παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνείληπτος οὐκ ἔστι τὸ ἑλληνικόν. οὐχὶ ἀνάληπτος. Ἀνείλλεσθαι, τὸ συστρέφεσθαι καὶ ἀλλήλοις τοῖς δόρασι τύπτειν. καὶ ἀνείλλεται, καὶ ἀνειλλεῖται. Ἀνείλετο, ἀνέλαβεν. Ἀνειλισθῶσιν, εἰς τὸ ἄνω εἰλισθῶσι. συστραφῶσι. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνειλόμην, δύο δηλοῖ. τό, τε ἔθρεψα, καὶ τὸ ἐβάστασα. Ἀνειλυσπᾶσθαι, ἀναρριχᾶσθαι. Ἀνείμονες, ἄνευ ἱματίων. Ἀνείμονος, γυμνοῦ. Ἀνείμαθος, ἄφθορος, ἄπηρος. Ἀνειμένον, τὸ ἀπολελυμένον, καὶ ἐλεύθερον. καὶ ἀνειμένον. Ἄνειμι, τὸ ἀνέρχομαι. Ἀνέθει, ἀνέτρεχε. καὶ ἀνέθορεν. Ἀνεῖν, ἀνακαθαίρειν. ἀναπαύειν. οἱ δὲ, ἀναπλεῖν κριθὰς βεβρεγμένας.

Ἀνείθη, ἀφείθη. Ἀνεῖνται, ἤγουν ἀπολέλυνται. Ἀνεῖναι, οὐ δεσμοῦ μόνον σημαίνει λύσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναπείθειν δηλοῖ ποτέ. οἷον, Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις ἀνιεῖσα. καὶ τὸ γυμνοῦν. οἷον, Κόλπον ἀνιεμένη. καὶ τὸ ἐκδέρειν. οἷον αἶγας ἀνιεμένους. ἤγουν ἐκδέροντας. καὶ τὸ παρορμᾶν. οἷον, Μαργαίνειν ἀνέηκεν. Ἀνεικάσασθαι, ἀνασκῶψαι. Ἀνεῖναι, ἀφεῖναι. καὶ τὸ ἀναρρῖψαι. ἀνεῖναι κύβον. Ἀνεινῶς, οἰκτρῶς. Ἀνεῖπεν, ἐκήρυξε. διὰ κήρυκος εἶπεν. Ἀνεῖπον τοῦτον αὐτοκράτορα κάλλιον λέγειν, ἢ ἀνηγόρευσαν. ἔστι δὲ τὸ ἀνεῖπε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀνεβόησε. ὡς τὸ ἀνεῖπεν ὁ κῆρυξ. καὶ λαμβάνεται ἐπὶ ἀγγελίας χρησμῶν, ἢ μυστηρίων. Ἀνείργειν, κωλύειν. Ἀνεῖρε, ἐρώτησον. Ἀνείρετον, ἀπαραίτητον. Ἀνείρειν, ἀναπείρειν. Γλάτος χοίνικα λαβὼν, ἀνάειρε τὰ κρέα. Ἀνειρεσίαν, οὐσίαν πολλήν. Ἀνείρηκε τὸν χρησμὸν, καὶ τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν λέγουσιν. Ἀνειρήκασι, κεχρηστηριάκασιν. Ἀνειρήψαντο, ἴσως τὸ ἀνέλοντο θύελλαι. Ἀνειρυσθέωσιν, ἀνασπασθῶσιν. Ἀνεῖρπεν, ἔσυρεν. Ἀνειρύσω, ἀνελκύσω. Ἀνειρῶν, ἁμαρτωλῶν. ἀναπείρων.

Ἀνεὶς, ἀφείς. καὶ ἀνεῖσαι. ἀφεῖσαι. ἀνεῖσθαι. λελύσθαι. Ἀνείσθω, συγχωρείσθω. Ἀνεῖσαι, ἐρευνῆσαι. ζητῆσαι. Ἄνεισιν, ἀνέρχεται. κάτεισι, κατέρχεται. ὅθεν καὶ ἀνεδόθη κυρίως, ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς γῆς βλαστησάντων λεγόμενον. Ἀνείσας, ἐν ὕψει ἀνωτάτω κρεμάσας. Ἀνεῖται, ἀνατέλλει. ἀναφέρεται. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει, κεῖται. δέδοται. πρόκειται. παρεῖται. ἀπολέλυται. Ἀνεῖτο αὐτῷ ἡ κόμη, ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένη ἦν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέκειτο. Ἀνέκαθεν, ἐκ πολλοῦ χρόνου. ἢ ἀπ' ἀρχῆς. φυλακτέον δὲ ἐπὶ χρόνου λέγειν. οἷον ἀνέκαθέν μοι ἐστὶ φίλος. ἐπὶ γὰρ τόπου τάττουσιν αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι λέγοντες, ἀνέκαθεν κατέπεσε. λέγειν οὖν χρὴ, ἄνωθέν σοι φίλος εἰμί. εἰ δέ τις φαίη ἐπὶ χρόνου παρ' Ἡροδότῳ εἰρῆσθαι τοὔνομα, ἀληθῆ μὲν φήσει. εἴρηται γάρ. οὐ μὴν τῷ ὑφ' Ἡροδότου εἰρῆσθαι, τὸ δόκιμον ὥσπερ καὶ τὸ δόκιμον τῆς χρήσεως παρέχεται. οὐ γὰρ ἰωνικῶν καὶ δωρικῶν ἐξέτασίς ἐστιν ὀνομάτων, ἀλλ' ἀττικῶν. Ἀνέκοπτεν, ἀνεβάλλετο.

Ἀνεκαλαμήσαντο, ἀνεθέρισεν. ἐπανετρύγησεν. Ἀνεκαλέσαντο, ἀπέστρεψεν. Ἀνεκάμφθη, ἀνεκλάσθη. Ἀνεκήκιεν, ἀνεπήδα. ἀνεδίδου. ἀνέφερεν. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. Ἀνεκδιήγητον, ἀνεκλάλητον. ἄρρητον. Ἀνεκάς, ἀντὶ τοῦ ἄνω. παρὰ τὸ ἑκάς. καὶ εἰς ὕψος. Ἀριστοφάνης. Ἀνεκεράννυ, κεράννυμι, ὁ παρατατικὸς, ἐκεράννυν. ἐκεράννυς. ἐκεράννυ. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ ἀνεκεράννυ. Ἀνέκναψαν, ἀνέλυσαν. ἀνέκαμψαν. Ἀνεκνάδαλλον, ἀνέκλων. ἔκνυζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. Ἀνεκλιπεῖν, ἐξαίρεσιν ποιεῖσθαι παρὰ Ῥοδίοις. Ἀνεκολυμβήθη, ἐκ βυθοῦ ἀνηνέχθη. Ἀνεκόρει, ἐσαίρεν. ἐσάρου. Ἀνεκρούετο, ἀνέκοπτεν. ἀνέστελλεν. ἀνέτρεπεν. Ἀνεκρούσατο, ἀνεκιθάρισεν. Ἀνεκτά, ὑπομονητικά. ἐκ τοῦ ἀνέχω. ἀνέξω. ἀνεῖχα. ἀνεῖγμαι. ἀνεῖξαι. ἀνεῖκται. ἀνεικτὸς, καὶ ἀφαιρέσει, τοῦ ι, ἀνεκτός. καὶ ἀνεκτά. Ἀνεκτησάμην, ἀνωρθωσάμην. Ἀνεκτήσαντο, ἀνέσπασαν. Ἀνέκτημαι. ἀνείληφα. Ἀνεκτότερον, ἐλαφρότερον, ὑποφύλακτον, ἡμερώτερον. Ἀνεκτῶς, πράως. ἐπιεικῶς. Ἀνέκφραστον, ἀνερμήνευτον. Ἀνεκυμβάλιζον, ἀντὶ τοῦ ἀνεκρότουν, ἢ ἀνεπήδων. μετήνεκται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν ἠχητικῶν κυμβάλων. ἅπερ ἀναπηδᾷ, ἐν τῷ προσκρούεσθαι ἀλλήλοις. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδές ἐστιν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. ἢ ἀνεκυμβάλιζον, ἀντὶ τοῦ τῇ μὲν προσεράσσοντο ἀλλήλοις, τῇ δὲ διΐσταντο μετὰ ἤχου. καθ' ὁμοιότητα καὶ τοῦτο κυμβάλων. ἢ ἀνετρέποντο, ἄνω καὶ κάτω γινόμενοι, καθ' ὁμοιότητα τῶν πιπτόντων κυμβάλων. Ἀνεκώκυσεν, ἀνεστέναξεν. Ἀνεκώχευον, ἀνεχώρουν. Ἡρόδοτος. ἀνεκώχευον τὰς νέας. ἀντὶ τοῦ, τὰ ὀθόνια στήσαντες, ἐσάλευον. Ἀνελαύνοντες, εὐτόνως ἐλαύνοντες. Ἀνελέγετο, ἀνεπόλει. ἐξεσκέπτετο. Ἀνελεήμονας, τοὺς ἀκαμπεῖς, καὶ ἀνενδότους πρὸς ἔλεον. καὶ τοὺς ἀστόργους καὶ ἀπηνεῖς. καὶ ἀφίλους. Ἀνελέσθαι, ἐξελέσθαι. Ἀνελεύθερος. κακία παρωνόμασται, τῇ ἀνελευθεριότητι. ἔστι δὲ κατ' ἀρετὴν μὲν ἄνθρωπος, ὁ ἐλευθέριος. ὃς ἀντιτίθεται τῷ φειδωλῷ. καὶ δαπανᾷ δεόντως. ἀνελεύθερος δὲ, ὁ μὴ τοιοῦτος. ἀλλὰ καθὰ τοὺς κύμβικας καὶ σκνιφοὺς διακείμενος. ὁ δὲ φιλοκερδὴς, εἰς ταυτὸν ἥκει τῷ ἀνελευθέρῳ. εἰκὸς γὰρ τῷ φιλοκερδεῖ, καὶ σμικρολόγον εἶναι. εἶτ' οὖν ἀνελεύθερον. Ἄλλως. Ἀνελεύθερος, ὁ μικρολόγος. ὁ ἐκτὸς τῆς ἀληθείας ποιῶν τι. ὡς τὸ, ἀγεννῆ καὶ ἀνελευθέραν ἐποιήσαντο τὴν ἀναχώρησιν. Ἀνελεῖν, ἀνατρέψαι. λέγεται καὶ ἁπλῶς, ὅπερ ἄν τις ἀναλάβοιτο. καὶ ἀνελεῖν, ἀντὶ τοῦ μαντεύεσθαι λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Ἀνέλη, καὶ ἀνεῖλεν, ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν. ὅ ἐστιν, ἐχρησμοδότησεν. Ἀνέλλιπον, καὶ ἀνέκλειπτον, τὸ ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς ἔχον. Ἀνελθεῖν, εἰς οὐρανὸν, τοῖς ἀνθρώποις ἀδύ-

ναστον· καὶ ἐπανελθεῖν, καὶ κατελθεῖν· Ἄνελθέ μοι πάλιν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀρχῆς διήγησαι· Ἀνελίνυον, διέτρι
βον· ἀνεστρέφοντο· περιεφέροντο· ἐβράδυναν· ἢ ἀνελίνυον ἀνεδίδουν, ἀνεπαύοντο· ἤργουν· καὶ τὰ αἴλινα τὰ θρηνητικά, ἐν
τεῦθεν γεγόνηται· παρὰ τὸ ἀνήνυτά τινα εἶναι, κατὰ τὸ ὁμηρικόν· Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο· Ἀνελλιτοὶς,
ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀπόμενος· ἤτοι χωλός· Ἀνελλιπὴς, ἀνενδεής· Ἀνελίξαντες, ἀναζητήσαντες· Ἀνελίξας, ἀνοίξας· Ἀνελ
κυσθῆναι, ἀναχθῆναι εἰς ὕψος τὸ ἱστίον, μετὰ τὰ χοις· ὡς τὸ, ἀνελκυσθῆναι ἐγκελευσάμενος· Ἀνελάμην, ἀναλάβοιμι·
ἐκθρέψαιμι· Ἀνέλαιο, λάβοις· Ἀνέλοντο οὐλοχύτας· προγίνεται τῶν οὐλοχύτας, τὸ προὔβαλοντο· ἀνελόμενοι γὰρ κά
τωθεν, εἶτα ἐπιπτοῦσι κατὰ βωμοῦ αὐτοὺς προθέμενοι· Ἀνέλπιστον βίον εἰρήκασιν ἀττικοί, ἐν ᾧ οὐκ εἰς ἐλπίδας ἔπεστιν
ται· ἀλλὰ πάρεστιν ἤδη τὰ ἀγαθά· Ἀνέλω, φονεύω· Ἀνελῶ, φονεύσω· Ἀνέμβατος, ὁ δυσχερῶς δεχόμενος· δυσπαθής·
Γυλοβόροις βελέεσσιν ἀνέμβατος ὁ πρὶν ἐρώτων· Ἀνεμέσητον, ἄμεμπτον· νεμεσῶ γὰρ τὸ μέμφομαι· Ἀνεμεστώθη, ἀντὶ
τοῦ ἀνεπληρώθη· Ἀνέμην, ἀνεκοινωσάμην· Ἀνέμητα, ἀμέριστα· Ἀνεμιαίων, ἐκ τῶν ἀνέμων· Ἀνέμιον, ὑπηνέμιον· ἔστι
δὲ ᾠὸν, τὸ δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γενώμενον· Ἄνεμνον, ἀνέμενον· Ἀνεμοκοῖται, οἱ ἀνέμοις κοιμίζοντες· γένος δέ φασι τοιοῦ
τον, ὑπάρχειν ἐν κορίνθῳ· Ἄνεμος· κίνησις ἀέρος· ἢ ἀναθυμίασις ξηρά· ἢ πλῆθος ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως· ἢ ῥεῦμα ἀέρος·
ὁ ταῖς τῶν τόπων ἐξαλλαγαῖς ὅθεν ῥεῖ, τὰς ἐπωνυμίας ἀμείβων· Ἀνεμοσκεπέων, τῶν πρὸς ἀνέμου σκέπην ἐπιτηδεί
ων χλαμύδων· Ἀνεμοστρεφὲς, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου στρεφόμενον· ἱστάμενον· καὶ κινούμενον· οἱονεὶ στερεὸν· καὶ εὔτονον·
Ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος, στερεὸν δόρυ· τραφὲν καὶ ἐγγυμνασθὲν ταῖς ἴνας, τῷ ἀνέμῳ· καὶ διὰ τοῦτο στερεὸν καὶ οὐκ εὔθραυστον,
ἀλλὰ εὔτονον· ὅτι τὰ ἐν εὐανέμοις χωρίοις τρεφόμενα φυτά· διὸ ἡ τοῦ ἀχιλλέως μελία κατὰ τὸν ποιητὴν, πηλίου ἐκ
κορυφῆς τέτμηται· ὅπου μάλιστα ἦν ἀνέμοις εὐγύμναστος· ἕτεροι δὲ ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος νοοῦσι, τὸ οἷον ἀνεμοτρεπές,
καὶ ἀντιπτασόμενον ἀνέμοις, διὰ στεριφότητα· καὶ οὐ τοιοῦτον οἷον ἂν ἐξαπίνης ἄνεμος βόθρου ἐκ στρέψῃ, καὶ τανύσῃ ἐπὶ
γῆν· ὁ περὶ ἔργοις νεοθηλοῖς λέγει που ὁ ποιητής· ἄλλοι δὲ ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος νοοῦσι, τὸ κοῦφον καὶ εὐκίνητον· κῦμα δέ
που ἀνεμοτρεφὲς εἴρηται, ὃ ὑπὸ ἀνέμου αὔξεται· ἤγουν τρεφόμενον, πηγνύμενον· καὶ συνιστάμενον, ὡς κορυφοῦσθαι· καὶ
μὴ δίκην ἐπιπέδου, ὡς ἐν νηνεμίᾳ ἡπλῶσθαι· ἀλλαχοῦ δὲ ὅμηρος τρόφιμον κῦμά φησι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· οἱονεὶ, τὸ
ἀνέμου τρόφιμον· ἕτεροι δὲ ἀνεμοτρεφὲς, τὸ εὔτονον λέγουσι· σιμωνίδης γοῦν φασι, κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον, πύλας
ἀνεμοτρεφέας λέγει, τὰς εὐτόνους καὶ στερεάς· Ἀνεμούριον καὶ οὐκ ἀνεμοδούλιον, παρὰ τὸ ἄνεμος καὶ τὸ οὖρος· Ἀνεμοφθο
ρία, ἡ πηγὴ τῶν ἀνέμων· Ἀνεμυμάχη, ὑπεῖδετο· Ἀνεμύγας παρὰ ταραντίνοις, ὁ ὄνος· ὁ ἀνέμοις θυόμενος· Ἀνεμώκε
ος, ὁ ταχύς· Ἀνεμώλια· ὥσπερ σόος σῶς κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο μικρῶν οο εἰς μέγα πρόορα πρῷρα, καὶ ὁμοορόφιος, ὁμω
ρόφιος· καὶ τὸ οἰκίδιον ᾠκίδιον, οὕτω καὶ ἀνεμοόλια ἀνεμώλια· τὰ ἀνέμοις ὀλλύμενα, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνεμόφθορα· ἢ ἀνε
μοφόρητα, καὶ ἀνέμῳ ἐοικότα· οὐκ ἔστι δὲ σύνθετα· Ἀνεμώλιον, τὸ μάταιον· παρὰ τὸ ἄνεμος, ἀνεμώνιος, καὶ ἀνεμώ
λιος· Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος· διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι, παντὶ ἀνέμῳ· ἄλλοι δὲ, ἄνθος ἄοσμον· ὅ φασιν ἀναδοθῆναι,
ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀδώνιδος· νίκανδρος δέ φησιν ἐκ τοῦ ἀδώνιδος αἵματος φῦναι· κρατέας δὲ, ἢ κρατίδης κατά τινας,
δύο φησὶν εἶναι τὰς ἀνεμώνας· τὴν μὲν, ἄνθος ἔχουσαν μέλαν· τὴν δὲ, φοινίκεον· σωσίβιος δὲ, τὰς ἀνεμώνας παρὰ λά
κωσι, φανίδας καλεῖσθαί φησιν· ἢ ἀνεμώνη ὥς τινες, μάζης εἶδος, καὶ φίλημα· καὶ ἡ μήκων· καὶ τὸ ἄνθος· καὶ φυτὸν τὸ
ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον, ἢ μάταιον, καὶ ἀνεμῶδες· Ἀνεμώρεια, πόλις τῆς φωκίδος· ὠνόμασται μέν φασιν, ἀπὸ
τοῦ συμβαίνοντος πάθους· ὑπόκειται γὰρ αὐτῆς, τὸ καλούμενον καταπτήριον χωρίον· ἐξ οὗ δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς καταιγί
ζεται πανταχόθεν· ἔστι δὲ μεθόριον φωκίδος καὶ δελφῶν, κειμένη ἐπὶ λόφου ὑψηλοῦ· ταῦτα ἐν τοῖς ἐθνικοῖς· ἐν οἷς καὶ
ὅτι ἀνεμώρια ἡ νῦν ἀνεμώλια· τὸ μέν τοι ἐν κιλικίᾳ ἀνεμούριον, ἐξ ὁμοίου μέν τινος πάθους ὠνόμασται· οὐδετέρως μέν
τοι προάγεται· ἡ δὲ τοῦ γεωγράφου περὶ ἀνεμωρείας ἱστορία, φησὶ καὶ αὐτὴ, ὅτι καταπτήριος χῶρος ἐκεῖ καταιγίζων εἰς
ἀνεμώρειαν κρημνός τις, ἀπὸ παρνασσοῦ διήκων· καὶ ὅτι τινὲς ἀνεμώλειαν ταύτην εἶπον, καὶ ὅτι ὅριον ἦν ὁ τόπος, δελ
φῶν καὶ φωκέων· Ἀνένδεκτον, ἀπαράδεκτον· Ἀνενέγκατο, ἐστέναξεν ἐκ βάθους· Ἀνενεγκὼν, καὶ ἀνενέγκας λέ
γεται· κύπριος· Ὑπόμνησιν ὁμοῦ καὶ ἱκεσίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀνενέγκας· ἤγουν, ἀναπέμψας· ὡς τὸ ὁ δὲ ἀνενεγκὼν, ἠρώτα τὸ
θεν ἥκεν· Ἀνενδοίαστον, τὸ ἀναμφίβολον· Ἀνενδοιάστως, ἀναμφιβόλως· ἀδιστάκτως· Ἀνενείκατο, ἤγουν ἀνήνεγ
κε πνεῦμα· Ἀνενεοῦτο, ἀνεμιμνήσκετο· ὡς τὸ· Ὁ δὲ βασιλεὺς, ἐπήνει τε αὐτοὺς, καὶ ἀνενεοῦτο τὸ μέγεθος τοῦ κατειργα
σμένου πολέμου· Ἀνεννόητον, ἀδίδακτον· ἀμελέτητον· ἀνάσκητον· Οὐ δεῖ παραβάλλεσθαι, καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ·
τὸν παράπαν ἀνεννόητον ὄντα τῆς μάχης, καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας· Ἀνενεχθεὶς, ἀναβιώσας· Ἀνενήνοθεν, ἀνῆ
λθεν, ἢ ἀνέσχεν· Ἀνέντες, ἀντὶ τοῦ ἐρεθίσαντες· παροξύναντες· ἀναπείσαντες· λέξις δὲ καὶ αὕτη ἀγαθὴ, καὶ τοῖς πεζολο
γοῦσι· ληφθεῖσα ἐκ χορδῶν ἀνιεμένων, ἢ μᾶλλον ἐκ κυνῶν λυθέντων ἐπὶ ἄγρα· ταύτῃ δὲ σύστοιχον καὶ τὸ ἀνῆκεν, ἀντὶ
τοῦ ἀνέπεισεν· Ἀνέντονον, τὸ ἱμάτιον· λάκωνες· Ἀνενετεῖ, ἀρνεῖται· ἀπὸ τοῦ ἀνανεύειν· ἢ ἀπαρνεῖται· Ἀνένευεν, ἀ
νένευσεν· ἀνέντες δὲ, ἀπήμονες· ἀφέντες· Ἀνεξάλειπτος, ὁ μὴ ἐξαλειφόμενος· ὁ μὴ ἐπιλείπων· Ἀνεξαπάτητος,
ὁ μὴ ἀπατώμενος· ἢ χλευαζόμενος· Ἀνεξέλεγκτος, ἀβασάνιστος· ἀγύμναστος· ἀδόκιμος· Ἀνεξεπίμονον· τὸ μὴ ὑπο
μένον· Ἀνεξεραύνητον, τὸ μὴ ἐπιδεχόμενον ἔρευναν· Ἀνεξηνάσκετο, ἐξηνάσκετο· ἐξηραίνετο· Ἀνέξεται, ὑπομένει·
ἐνδέχεται· μακροθυμεῖ· Ἀνεξίκακος, ὁ ὑποφέρων κακά· Ἀνεξικώμη, ἧς οὐκ ἀνάσχοιτο ὅλη κώμη· κρατῖνος· Ἀνε
ξίτητον, ἀδιόδευτον· ἀνεξέλευστον, ἀσάλευτον· ἀδιάβατον· μὴ ἔχον ἔξοδον· Ἀνεξιχνίαστον, ἀκατάληπτον· Ἀνέξο
μαι, ὑπομενῶ· Ἀνεξωνοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀνεκοινοῦτο· Ἄνεος, καὶ ἄνεως ἀττικῶς· ἄφωνος· καὶ τὸν νοῦν ἐκπεπληγμένος,
παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Ἀνεοστασίη· θάμβος· Ἀνεπάγγελτοι, ὅσοι οὐ παρηγγέλθη ἐπὶ δεῖπνον ἐλθεῖν· ἄκλητοι· Ἀνε
πάγγελτος, ἄκλητος· Ἀνεπαίσθητος, οὗ αἴσθησις οὐκ ἔστιν· Ἀνεπάλλετο, ἀνεκινεῖτο· Ἀνεπάταξεν, ἐξ ὕπνου
ἀνέβλεψεν· Ἀνεπάτησας, ἀντὶ τοῦ κατεπάτησας· Ἀνέπαλτο, λίαν ἀνεπήδησε παρ' ὁμήρῳ· πάλλω γὰρ τὸ πη

δῶ. πάλλομαι, ἐπαλλόμην, ἔπαλλου, ἔπαλλε, καὶ συγκοπῇ, ἔπαλτο, καὶ ἀνέπαλτο. Ἀνεπάφλαζον, ἀνεκόχλαζον. Ἀνέπαφον, ἄψαυστον, καθαρόν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Ἀνεπαφρόδιτα, τὰ ψυχρά. Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπίχαρις, καὶ ἀηδής. Ἀνεπείλησα, ἀνεμνήσθην. Ἀνεπήδησεν, ἀνέκαμψεν, ἀνέλυσεν. Ἀνεπής, ἄφωνος.

Ἀνεπιβούλευτον, ἀσύλητον. Ἀνεπίδεκτον, ὅλως μὴ ἐπιδεχόμενον. Ἀνεπιεικές, ἀνοίκειον, ἀπρεπές. Ἀνεπίκλητοι, μηδὲν ἐγκληθέντες. Ἀνεπικόριστος, ἀνύβριστος, ἄπιστος. Ἀνεπίκοτος, μὴ ἐπιθυμῶν. Ἀνεπίληπτον, ἄμωμον, ἄμεμπτον. Ἀνεπιλήπτως, ἀκαταγνώστως, ἢ ἀνεπιλήστως. Ἀνεπινόητα, ἀσύνετα. Ἀνεπιλόγιστον, τὸ μὴ διὰ λογισμοῦ συνιστώμενον. Ἀνεπίπληγη, ἀνεπιπλήρου. Ἀνεπιπλήκτοις, ἀμέμπτοις. Ἀνεπισήμαντον, ἀκλεᾶ, ἄδοξον.

Ἀνεπισταθμεύτοις, σταθμὸν μὴ δεχομένοις, ἤτοι ἀγγαρείαν. Ἀνεπιστάτητον, ἀφύλακτον. Καὶ ἀνεπιστάτως, ἄνευ ἐπιστασίας, οὐκ ἄξιον. Ἀνεπίστρεπτος, ὁ μὴ ὑποστρέφων. Ἀνεπιτήδευτον, ἀμελέτητον, μὴ σπουδαζόμενον εἰς τέχνην, ἢ εἰς μάθησιν. Ἀνεπιτίμητος ἀπολογία, ἡ μὴ ἔχουσά τι ἀπότομον. Ἀνεπιτίμητοι μισθώσεις, αἷς ὑποτιμήσεις οὐ δίδονται, ἤτοι βλάβη, καὶ ἀφορία. Ἀνεπιφάτως, ἀπροσδοκήτως, ἀμιγῶς, καταμόνας. ὡς τό, Ἐντειλάμενος, ἀνεπιφάτως ἐντυχεῖν τῷ βασιλεῖ. Ἀνεπίφθονον, μὴ φθονούμενον. Ἀνεπιχάδην, οὐκέτι χωροῦν. Ἀνεπιχείρητοι, ἀνεπιβούλευτοι. Ἀνέπνεον, ἀνεκτῶντο. Ἀνέπνευσεν ἐκ τῆς νόσου, ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίσθη. Καὶ ἀνέπνευσε τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ πνοὴν καὶ ζωὴν ἔχε τὸν δεῖνα. ὡς παρὰ γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ. Καὶ μηδὲν ἕτερον ἀναπνεύσαντι, ὅτι μὴ, λόγον εὐσεβῆ. Ἀνεπόδησεν, ἀνέκαμψεν. Ἀνεπόλει, ἀνέπρασσεν, ἀνέστρεφεν εἰς ἑαυτὸν τὰ μαθήματα. Ἀνεπόπτευτον, τὸ μὴ ἐποπτευθέν. Ἀνεπόψιος, ὁ ἀθεώρητος. Ἀνεπταμένας, ἀναπεπτασμένας, ἀνεωγμένας. Ἀνεπτέρωμαι, οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι. οἷον, μετεώρισμαι. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπου. Ἀνεπτερωμένος, μετεωρισμένος, καὶ κεκουφισμένος. ἀνέπτυξα τὴν δίκην; ἀντὶ τοῦ ἀνέπτυξαν. Ἄνερ, κλητικῶς παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, φίλτατε ἄνερ. χρῆσις δὲ τοῦ ἄνερ, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς γυναικὸς εὑρέθη κλητική, ὥσπερ ἐκεῖ ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ. ἄνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο. Ἀνέρας, ἄνδρας. καὶ ἀνέρες, ἄνδρες. Ἀνέραστος, καὶ ὁ μὴ ἐρῶν, καὶ ὁ μὴ ἐρώμενος. ἐπέραστος δὲ, ὁ ἀεὶ ἐρώμενος. Ἄνεργε, ἀπὸ τοῦ εἶργε. καὶ ἐν διαιρέσει, ἔεργε. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνέεργε, ἄνεργε. σημαίνει δὲ τὸ ἐκώλυεν. Ἀνεργήσει, ἀναρτήσει, καὶ οἷον κολάσει. Ἀνερεπτομένη, χωριζομένη, ἀναλίσκουσα. Ἀνερειψάμενοι, ἀναρπάσαντες. Ἀνερίναστος, παροιμία, ἐπὶ τῶν, ἃ πὰρ ἂν λάβωσι, μὴ διακατεχόντων. καὶ ἀνερίναστος συκῆ, ἡ μὴ προβέβληνται οἱ ἐρινεοί. ἐρινεὸς δὲ ἐστὶ τῆς ἀγρίας συκῆς ὁ καρπός. ὃν καὶ ἀπαρτῶσι ταῖς ἡμέραις, ὡς ἂν οἱ ἐξ αὐτῶν καλούμενοι ψῆνες, εἰς τοὺς ὀλίθοις μεταστάντες, τελεσφορηθῆναι τούτους παρασκευάσωσι. τοῦτο δὲ, ἐρινάζειν λέγεται. οἱ δὲ τὸ ἀνερίναστος, ἀντὶ τοῦ μαλακός, καὶ ἄγονος λαμβάνουσιν. Ἀνερείψαντο, ἀφήρπασαν. Ἀνερμάτιστον, ἄστατον, ἀπαράσκευον, ἀστήρικτον, ἀπαρασάλευτον. καὶ ἀνερμάτιστος ναῦς, ἡ κούφη σαβούρας. Ἀνέρπει, ἀνέρχεται. Ἀνερπύσαι, ἀναχωρῆσαι. Ἀνερρίπιζον, ἀνήγειρον, ἀνεκίνουν. Ἀνέρριπτον, ἀνέβαλλον, ἀνελάμβανον. Καὶ ἀνέρριπται κύβος, οἷον ἀποκεκινδύνευται.

Ἀνέρριστα, ἀφιλονείκητα. Ἀνερριπίσθη, ἀνεκινήθη, ἐξεκαύθη. Ἀνερριχῶντο, χερσὶ καὶ ποσὶ δρασσόμενοι ἀνήρχοντο. κυρίως τὸ τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶ βιαζόμενον εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, ἀναρριχᾶσθαι ἔλεγον ἑλληνικῶς. ἀναρριχᾶται δὲ ὥσπερ πίθηκος ἐπ᾽ ἄκρα τὰ δένδρα. τουτέστι πρὸς ὕψος ἀνέβαινε, πρὸς δένδρα καὶ τοίχοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρρίχων. εἶδος δὲ ἐστι κοφίνων. οὓς εἰώθασι διὰ σχοινίων ἀνιμᾶν. ἢ ἀπὸ τῶν ἀραχνῶν. Καὶ ἔστιν οἷον ἀναραχνᾶσθαι. αἱ γὰρ ἀράχναι νήθουσι καὶ τὰς ἐναερίους ὁδούς. Ἀριστοφάνης. πρὸς ταῦτα ἀνερριχᾶτ᾽ ἂν πρὸς τὸν οὐρανόν. περὶ τοῦ κανθάρου λέγων.

Ἀνερροιβδήσαν, ἀνέπιον, ἀνερρόφησαν. Ἀνερρώθημεν, ὑγιεῖς γεγόναμεν. Ἀνερρῶσαι, ὑγιᾶ εἰργάσατο. Ἀνέρσει, ἀναρτήσει, κρεμάσει. Ἀνερύειν, ἀποκόπτειν, καὶ λαιμοτομεῖν τὸν τράχηλον. Ἀνέρυσαν, εἰς τοὐπίσω ἔκλασαν.

Ἀνερύσκος, ἄνθους εἶδος. Ἀνέρχομαι, μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. οἷον, ἀνέρχομαι μαθὼν φιλοσοφίαν. Ἀνερχομένῳ, ὑποστρέφοντι. Ἀνερώτα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. οἷον, Μηδὲν ταύτην ἀνερώτα, ἡ περιττή ἐστιν ἡ πρόθεσις, ἢ δηλωτική, τοῦ πολλάκις ἐρωτᾶν. Ἄνες, συγχώρησον, ἄφες, ἀπόλυσον. Ἀνέσαι. Ὅμηρος. εἰς εὐνὴν ἀνέσαι, ἀντὶ τοῦ ἀναπεῖσαι, ἢ ἀναβιβάσαι, ἀνακαθίσαι, ἀναθεῖναι. κατὰ τό, ἐς δίφρον δ᾽ ἀνέσαντες ἄγον. καὶ ἀνέσαιμι, ἀναπείσαιμι, παρορμήσαιμι. Ἀνέσει, σώσει, ἀναπέμψει, καὶ ἐπανάληψιν ποιήσει. Καὶ ἀνέσει θεός, ἀντὶ τοῦ ἀνήσει, ἀφήσει, ἀπολύσει. οὐ τὸ ἐναντίον, ἀλλ᾽ ὥναι ἐστίν. καὶ ἀνέντες, ἀντὶ τοῦ ἀφέντες, ἀπολύσαντες, ἀναπείσαντες. Καὶ κύων δὲ εἰς θήραν οὕτως ἀνίεται. λυθεὶς δηλαδὴ δεσμοῦ. Ἀνέσθαι, αὐξάνεσθαι. οἱ δὲ, φθείνειν. Ἀνεσθίων, μηκέτι ἐσθιομένων. Ἀνεσίαν, τὴν ἄνεσιν, καὶ τὴν ἄδειαν λέγουσιν. Ἄνεσις, ἀνάπαυσις. Ἀνεσίτων, ἀμέμπτων. Ἀνεσκολοπισμένοι, ἐσταυρωμένοι. σκόλοπες γὰρ τὰ ὀρθὰ ξύλα. ἢ καὶ οἱ κάλαμοι. Ἀνεσόβησαν, διήγειραν. ὡς τό, Οἱ δὲ Ἄβαροι, τῷ σκληρά τε, καὶ ὀγκώδη φρονήματα ἔχειν, τὴν ὡς ἀλλήλους ἀνεσόβησαν ἔριν. Ἀνέσπακεν, ἀνείρυκεν, εἴληφεν. Ἀνέσπερον, ἀσκότεινον. Ἀνεστάλη, μετεκινήθη. Ἀνεστάλησαν, ἐκρύβησαν. Ἀνέσταν, ἀντὶ τοῦ ἀνέστησαν. ἵστημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔστησαν. καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰολικῶς, ἔσταν. καὶ ἀνέσταν. Ἀνεσταυρώθη, ἀνεσκολοπίσθη. Ἀνεστέλλοντο, ὑπεχώρουν. Ἀνεστενάχιζεν, ἀνέστενεν. Ἀνέστησα, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀνέστησα τεῖχος, καὶ ἀνέστησα δῆμον. ἤγουν, ἀνάστατον ἐποίησα. καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα, ἐπὶ τοῦ ἔργου. καὶ ἀνέστην ἐγώ, ἐπὶ τοῦτο. καὶ ἀνέστησα ἐκεῖνο τὸ μνῆμα. Ἀνέστιος, ὁ ἄοικος. ἑστία γὰρ ἡ οἰκία. Ἀνεστομώθησαν, ἀνεκρούσθησαν. Ἀνεστραμμένα, ἀντιπαραγμένα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀνεσύρατο, ἐγύμνωσεν. ἄνω τὰ ἱμάτια ἔσυρεν. Ἀνέχεθεν, ἀνέπινε. χέθω γὰρ τὸ κωλύω. ἔχεθον, καὶ ἀνέχεθεν. Ἀνέχε τὸ εἴληπται ἀντὶ τοῦ ἀνέχεν. ἀνέτεινεν αἰτιατικῇ συνταχθέν. εὕρηται ὡς τῷ Ὁμήρῳ ἀρέσκει, παθητικῶς λεχθέν. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις, ἀνέχε χεῖρά φησι, καὶ ἔγχος καὶ τὰ ὅμοια. λέγει δὲ καὶ μετοχὴν παθητικήν, ἀναχόμενος. δῆλον δὲ ὡς οἱ δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικά. ἤγουν τὸ ἀνέχε, καὶ τὸ ἀνασχόμενος. Ἀνεχήκει, ἀνέτειλεν. ὡς τὸ ἡ σελήνη ἀνεχήκε λαμπρά. Ἀνέχεν, ἐκράτησεν. ἄνω ἔχεν. ἐπῆρεν. ὕψωσεν. Ἀνέχον,

ἀνάστασιν ἐποίουν. Ἀνεσώσατο, ἀνεκτήσατο. Ἄνεται, ἀνύεται, ἀναλοῦται καὶ πλειοῦται. ἐκ τοῦ ἄνομαι τὸ τρίτον, ἄνεται. ἄνω γὰρ τὸ πράττω, ὡς τὸ ἄνεται νύξ. ἤγουν, πλειοῦται. Ἄνετε, ἄφετε, ἐάσατε. σοφοκλῆς ἠλέκτρα. ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι. ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧν. ἡ μετοχή, εἷς ἕντος. καὶ τὸ προστακτικόν, ἕς. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἄνες, ἀνέτω. καὶ ἀνέτωσαν. Ἄνετον, ἀντὶ τοῦ ἱερὸν ἀνειμένον θεῷ τινί. ὑπερίδης, δηλιακῷ. Ἀνέτιλεν, ἀνεβλάστησεν. Ἀνέτλη. οὐ μόνον πόνον τινὰ δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ στερρεότητα τὴν κατὰ νοῦ ὑπομεῖναι. Ἀνετράπετο. ἀνατραπῆναι λέγει, τὸ ἀναστραφῆναι. τίθεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ἀγγείων καὶ τραπεζῶν, ἄνω κάτω γινομένων. λέγεται δὲ καὶ πόλις ἀνατετράφθαι, ὅτι χαλασθείη. Ἀνέτρεχον, ἐν συνθήκῃ, οὐκέτι ἔμενον. Ἀνέτως, ἀναπεπταμένως. σοφοκλῆς τυμπανισταῖς. Ἄνευ, ἄνευθεν χωρίς. Ἀνευάσαι, τὸ εὐοιάσαι. ἔστι δὲ τοῦτο ὕμνος εἰς διόνυσον. Ἀνευθέτου, ἀχρήστου.

Ἀνεύθυνον, ἀζήμιον. ἀνέγκλητον. ἀπὸ πρυτανείων. καὶ ἀνεύθυνος, ἀκατάκριτος. Ἀνευρόντες, εὑρόντες. Ἀνεῦροι, ἐξευρήσοι. Ἀνέφαινον, φανερὸν ἐποίουν. ἀνέκαιον. Ἀνέφαπτον, ἀψηλάφητον. Ἀνέφελον, τὸ ὑπὸ μηδεμιᾶς νεφέλης κρυβῆναι δυνάμενον. Ἀνέφερε, διεδείκνυτο. ἀνήγετο. καὶ ἀνέπεμπεν. παρεμυθεῖτο. παρεκάλει. καὶ ἀνεμιμνήσκετο. Ἀνέφικτον, ἀκατάληπτον. ἀδύνατον. Ἀνεφίκτου, ἀσυγχωρήτου. Ἀνέφλυσεν, ἀνέβλυζεν. ἀνέζει. ἀνέβαλεν. ἀνέφυ. ἀνῆλθεν. Ἀνεφρόνησεν, ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν. Ἀνέφυ, ἀνέτειλεν. ἀνῆλθεν. ἀνέζησεν. Ἀνεφυσῶντο, μετεωρίζοντο. Ἀνεφυσίασεν, ἀπέθανεν. Ἄνεχε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπέχε, ἀνεσείραζεν. ὃ δὴ ἀνάπαλιν ἔχει πρός τό, ἦχε μενέλαος. ῥυτῆρσιν, ἤλαυνε. Ἀνέχαζεν, ἀνεπόδιζεν. ἀνεχώρει. Ἀνεχαίτισε. δημοσθένης ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀντὶ τοῦ ἀνέκοψεν. ἀπεπείθησεν. ἢ ἀνέτρεχεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων. Ἀνέχεγγυος, ἄπιστος. Ἀνέχει, σώζει. οὐχ ὥς τινες ἀντὶ τοῦ ἐπέχει. καὶ θουκυδίδης. αἱ περιουσίαι τῶν χρημάτων, πολέμους ἀνέχουσιν. ὅ ἐστι σώζουσιν. ἀνέχειν καὶ τὸ βαστάζειν, καὶ μηδὲν ἐπιπολλῆς ἀνέχειν. ἀνέχει, καὶ τὸ ὑψοῖ, καὶ τὸ ὑπέρκειται. ὡς τὸ ὄρος ἰαύτης ἀνέχει. καὶ πόνοις τε ἀνέχων ῥᾶστα καὶ σκληρῷ βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνεθισμένος. καὶ σοφοκλῆς. οὐκ ἀνέχουσι τῶν πόνων, ἀντὶ τοῦ οὐ περιγίνονται τῶν πόνων. ἢ ἀνέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐπέχειν. κωλύειν. ἀνέχειν τι αὐτοῖς τὰς ἐπὶ πλεῖστον ὁρμάς, καὶ ἐκδρομάς. Ἄλλως.

Ἀνέχειν, λέγεται μὲν μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀναβαστάζειν, συντασσόμενον αἰτιατικῇ. οἷον, ἀνέχουσι τὸν οἶκον οἱ κίονες. λέγεται δὲ καὶ ἀμεταβάτως, καὶ δηλοῖ τὸ ἐπέχειν. κατέχειν, καὶ τὸ σφοδρῶς κρατεῖν καὶ φυλάσσειν. οἷον, κατέχει τις τὴν φρουράν, ἢ τὸ φρούριον, αἰτιατικῇ συντασσόμενον, ὡς καὶ δημοσθένης. Τοῖς θεοῖς, οἳ τὴν χώραν κατέχουσι. διέχειν, τὸ διαστατεῖν καὶ διαλείπειν, καὶ ἀφίστασθαι. οἷον, τοσόνδε τι ὁ κίων τῆς ὀροφῆς διέχει τρόπον τινά, ὃ γὰρ δηλοῖ τὸ ἀπέχειν ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων, τοῦτ' αὐτὸ δηλοῖ τὸ διέχειν ἐπὶ τῶν μετεώρων. καθά φησι καὶ λιβάνιος. Τὸν ἀπόλλωνα μὲν εὐθύς, ἅτε καὶ μικρὸν διέχοντα τοῦ τείχους. Ἀνέχεσθαι, ἀναδέχεσθαι, καὶ τρέφειν. Ἀνέχομαι παθητικῶς, τρία σημαίνει. τὸ ὑπομένω. καὶ συντάσσεται κοινῶς μὲν γενικῇ. ἀττικῶς δέ, αἰτιατικῇ. ἰουλιανός, Ἐβουλόμην μὲν γὰρ ἐθίζειν ἐμαυτὸν ἀνέχεσθαι τὸν ἀέρα. καὶ οὐκ ἀνέχομαι γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τὴν θέρμην. τὸ ἀναβαστάζομαι. καὶ συντάσσεται δοτικῇ. ὡς τό, ἀνέχομαι τῷ ἵππῳ. καὶ δόμος ἀνέχεται τοῖς κίοσι. τὸ καταφρονῶ, καὶ συντάσσεται γενικῇ. ὡς τό, ἀνέχομαι τοῦ θράσους σου. καὶ ἀνέχομαί σε λοιδορεῖν, καὶ σοῦ λοιδοροῦντος. Ἀνεχομένων, ὑποστρεφόντων. Ἀνεχόμην, ἄνω εἰχόμην σεμνυνόμενος. Ἀνέχουσιν, ἀνακρατοῦσιν. Ἀνέχραζεν, ἀνέχριμπτεν. ἀνῄρει. ἐνεκούφιζεν. Ἀνεχρήσαντο, διέφθειραν. οὕτω θουκυδίδης. σημαίνει δὲ καὶ τὸ εἰς χρείαν τινὰ παρειλήφασιν. Ἀνεχύθη, μετωχετεύθη. Ἀνέχω τὸν δεῖνα, ἤγουν ἀναφέρω. ἀνέχω καὶ τὸ ἄνω ἵσταμαι. καὶ ἀνέχω τὸ ἀναφέρομαι, καὶ ἀνακουφίζομαι. καὶ ἀνέχω τὰς χεῖρας ἐπὶ εὐχῆς. ἀνέχω τὸ τιμῶ, καὶ στέργω. σοφοκλῆς Δορυάλωτον στέρξας λέχος ἀνέχει. ἤγουν τιμᾷ. καὶ στέργει. καὶ ἀνέχω ἐπὶ εὐχῆς, ἀντὶ τοῦ ἀναπέμπω. καὶ ἀνέχω ἐπὶ χειρῶν, ἀντὶ τοῦ ὑψῶ. ἀνέχω ἐπὶ βάρους, ἀντὶ τοῦ βαστάζω. καὶ ἀνέχει ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπερανίσταται καὶ ὑπερφαίνεται. καὶ ἀνέχει μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ ἀναβαστάζει. καὶ ἀνέχει, ἀντὶ τοῦ ἀναχαιτίζει καὶ ἀναστέλλει. Ἀνεψαινυγμένως, ἐσπουδασμένως. Ἀνεψιαδοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἀνεψιοῦ γεγονώς, ἢ τῆς ἀνεψιᾶς. Ἀνεψιοί, ἀδελφῶν υἱοί. ὡς ἀχιλλεὺς καὶ αἴας. ἀδελφιδοῖ δέ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. Ἀνεψιός, ὁ ἐξάδελφος. καὶ αὐτανέψιος, ὁ πρωτεξάδελφος. καὶ ἐξανεψιός, ὁ ἐξαδέλφου υἱός. ἀδελφιδοῦς δέ, ὁ ἀδελφόπαις. Ἀνεψιότης, ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια. Ἀνέψυχεν, ἀνεκτήσατο. Ἀνεψύχησεν. ὃ γὰρ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀνέψυξεν.

Ἀνέψυξα, ἀνεπαυσάμην. Ἀνέψυχον, ἔπνεον. Ἄνεω, οἱ ἄφωνοι μετ' ἐκπλήξεως. εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ὡς τό, Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε; ἔστιν ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, παρὰ τὸ ἰέναι τὸ πορεύεσθαι. ἡ πανταχοῦ πεμπομένη φωνή. πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τροπῇ, ἰοή. διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσαν ἀκοὴν ἰέναι. ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἴος. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄιος. καὶ ἄνεος πλεονασμῷ τοῦ ν, ὁ ἄφωνος. ὡς αἷμα, ἄναιμον. τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, ἄνεος. καὶ ἀττικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἄνεως. τὰ [illegible] εἰς α θηλυκὰ εἰς ο μεταπίπτοντα, κατὰ τὴν σύνθεσιν προπαροξύνονται. οἷον, σκιά, ἄσκιος. ὥρα, ἄωρος. πεῖρα, ἄπειρος. οὕτω καὶ ἴα, ἄνιος. ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, ἄναος. ὁ ἄφωνος. ὡς αὐδῶ, ἄναυδος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἄναος. καὶ ἀττικῶς, ἄνεως. ὡς μενέλαος, μενέλεως. Ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄνεω, καὶ προπαροξύνεται. Κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα σύνθετον διὰ τοῦ ος λῆγον, τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν ἔχει. οἷον, μυκῶ, ἐρίμυκος. συλῶ, ἀνήσυλος. φυτῶ, νεόφυτος. οὕτως οὖν, αὔω, ἄναυος, καὶ ἄναος, μακρὸν φυλάττων τὸ α. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενόν ἐστι τῇ ἐκ τοῦ α συνεστώσῃ διφθόγγῳ. μετὰ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, ἐκτείνειν τὸ α, οὐχ ἑτέρου λόγου ἐπικρατοῦντος. οἷον, κλαίω, κλάω. οὐραῖον, οὐράδιον. οὕτως οὖν αὔω. ἄναυος. καὶ ἄναος, μακρὸν ἔχει τὸ α. Ἄλλοι δέ, ἐπίρρημά φασιν εἶναι τὸ ἄνεω, μὴ προσγράφοντες τὸ ι ἐν τῇ ληγούσῃ. ὡς εἶναι κατ' αὐτοὺς ὁμοίας συντάξεως, τὸ ἀκὴν ἐγένοντο, καὶ τὸ ἄνεω ἐγένοντο. καὶ δίδωσιν ὑπόνοιαν καὶ τό, οἱ δ' ἄνεω ἦσαν, τοιοῦτον εἶναι. καθὰ καὶ τὸ ἀθηναία ἀκέων ἦν, δοκεῖ ἐπίρρημα εἶναι, διὰ τὸ ἀκέων δύνασθαι. καὶ ἄνεως ὁ ἄφωνος. ἐν μύθοις. ὡς φάσαν οὐδ' ἄναξ ἄνεως ἦν. Ἀνέῳγε, μέσος παρακείμενος, συζυγίας δευτέρας τῶν βαρυτόνων. ἀνοίγω. ἤνωγον.

ἐπεισόδιον τῆς ε, ἠνέῳγον. συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἀνέῳγον. τὸ τρίτον, ἀνέῳγε. καὶ ἀνοίγω, ἤνοιγα. προσθέσει τοῦ ε καὶ συστολῇ
τοῦ η, ἀνέῳγα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥῆμα τοῦτο ὅτι μὲν ἐνεργητικόν ἐστιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τό, Τὸν δ᾽ οὐ θεὸς
ἄλλος ἀνέῳγεν. ὅτι δὲ παθητικόν, εὐθείᾳ· οἷον, ἠνέῳκται ἡ θύρα. Ἄλλως. Ἀνέῳγεν ἐπὶ μὲν τοῦ παρατατικοῦ, ἀντὶ τοῦ
ἤνοιγεν. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· Ἱερά τι γὰρ πάντα ἀνέῳγεν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω ἀνέῳγον. ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. ἐπὶ δὲ τοῦ
μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳγεν, ἀντὶ τοῦ ἠνέῳχεν. ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳχα. ἀνέῳγα. ἀνέῳγας, ἀνέῳγεν. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἤ
νοιγε καὶ τὸ ἠνέῳχεν, κοινά. τὸ δὲ ἀνέῳγεν, ἀττικόν. καὶ τὸ ἀνέῳξεν. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· Εἶτ᾽ ἀνέῳξάς με φθάσας.
λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ, ἀνέῳξε γὰρ τοῖς ξένοις τὴν οἰκίαν. Ἀνεῴγεισαν, ἠνοίχεισαν. καὶ ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιξε. καὶ ἀνέῳγε τὸ
λέγει καὶ ἀμειψίας μοιχοῖς, καὶ οἱ νεώτεροι πολλαχοῦ. Ἣ δ᾽ ἀνέῳγε τὴν θύραν θετταλή. καὶ τὸ κεράμιον ἀνέῳγεν. καὶ
εὔπολις πόλεσιν. ἣ δ᾽ οὐκ ἀνέῳξα πώποτ᾽ ἀνθρώποις ἔσω. καὶ φερεκράτης κραπατάλοις· Οὐδεὶς γὰρ ἐδέχετ᾽ οὐδ᾽ ἀνέῳ
γέ μοι θύραν. Ἀνεῳγμέναι μουσῶν θύραι, ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου μεταδιδόντων, ἢ μεταλαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῶν ἐν
παιδείᾳ. Ἀνεῳγμένος. παρὰ τὸ οἴγω, οἴξω. ὦχα. ὦγμαι. καὶ ἐν συνθέσει, ἀνῷγμαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀνέῳγμαι. ἢ ἀ
νοίγω. ὁ παρατατικός, ἀνῷγον. πλεονασμῷ, ἀνέῳγον. ὁ παρακείμενος, ἀνέῳχα. ἀνέῳγμαι καὶ ἀνεῳγμένος. Ἰστέον ὅτι πᾶς
παρῳχημένος ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. οἷον, εἶπον, προ
εῖπον. ὦσμαι, ἀπῶσμαι. εἶχον, συνεῖχον. πρόσκειται παρῳχημένος, διὰ τὸ ἧμαι, κάθημαι, κεῖμαι, διάκειμαι, καὶ κα
τάκειμαι. Ἀνέῳγον, ἀνῴγεον. Ἀνή, ἄνυσις καὶ πρᾶξις. Ἀνηβᾶ. ἐκ δευτέρου νεάζειν. Ἀνηβητηρίαν. πάλιν ἀνε
λὼν νεότητος, ἄνηβος, ὁ ἀνήλικος. ὁ μή πω τὴν ὀφειλομένην ἡλικίαν ὑπερφθάσας. ἥβη γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ἀνηβᾶν, ἀνανεά
ζων. τὸ δὲ ἀνηβῶν κατὰ πρόθεσιν, τῆς ἀνὰ δηλούσης τὸ πάλιν. ὡς καὶ τὸ ἀναδασμός, ὁ ἐκ δευτέρου δασμός. καὶ ποιητι
κώτερον ἄμπαλος, ὁ ἐκ δευτέρου κλῆρος. Ἄνηβοι, οἱ δώδεκα ἐτῶν ὄντες. οἱ μή πω φθάσαντες τὴν νενομισμένην ἡλι
κίαν. Ἀνήγαγεν, ὕψους ἐστὶ δηλωτικόν. ὡς τοῦ εἰς τροίαν ἐκ τῶν νοτίων μέρους ἀναγωγῆς τινός, ἤτοι ἀναβάσεως. καὶ ὡς εἰ
πεῖν ἀνάπλου. Ἀνήγγειλεν, εἶπεν. ἀπήγγειλεν. Ἀνήγκακα. ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω τοῦ σημαίνοντος, τὸ ταῖς ἀγκάλαις
λαμβάνω. ὁ μέλλων, ἀγκάσω. ὁ παρακείμενος. ἤγκακα. καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα. Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν
ἐστιν οὐχ εὑρισκόμενον παρ᾽ ἕλλησιν ἐν χρήσει, ὡς λέγει ἡρωδιανός. ἐν μόνῃ γὰρ τῇ τῶν ἀλεξανδρέων δημώδει συνηθείᾳ
εὑρίσκεται. λέγουσι δέ τινες ἀττικὸν εἶναι, ὅπερ οὐκ ἔστιν. οὐ γὰρ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ, τὸ αὐτὸ σύμφω
νον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναγκάζω, ἀναγκάσω, ἠνάγκακα, καὶ καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν, ἀνήγκακα. δύναται δὲ καὶ σύνθετον
εἶναι ἐκ τοῦ ἀγκάζω, τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω, ὡς εἴρηται. Ἀνηγμένος. ηὐξημένος. Ἀνῆγες, ἀνῴξας. ἀνῆξας.
Ἀνήειν, ἀντὶ τοῦ ἀνῆλθεν. οὐ τὸ ἐναντίον κατῄει. Ἀνήειμεν, ἀνερχόμεθα. Ἀνήεντα, ἐνδόντα. Ἀνήῃ. ὡς τό, Εὖτ᾽
ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ. σημαίνει δὲ, τὸ καταλίπῃ. ἢ ἀφῇ. ἀνίημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀνῆν. ἡ μετοχὴ ἀνεὶς ἀνέντος.
τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν ἀνῶ ἀνῇς. τὸ τρίτον ἐὰν ἀνῇ. πλεονασμῷ τοῦ η ἀνήῃ. Ἀνηθείη, ὁμιλία. Ἀνήϊξαν, ἀνώρμησαν. εἴ
γε τὸ ἀΐσσω ἐστὶν οὗ τὸ ἀναΐσσω, ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω γίνεται ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄνεμος, εἰ δὲ τὸ ἄω προϋπόκειται τοῦ ἀΐω, ἀλλὰ ἐκεῖ
νο μὲν ἀλλοῖον ἄημα δηλοῖ. ψυχικὸν δηλαδή. οὗ ἔχεται καὶ τὸ ἀΐσθειν, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ ἡ αἴσθησις. Ἀνῆ
κα, ἀφῆκα. ἀνέπεισα. Ἀνήκει παρ᾽ ἀντιφῶντι ἀληθείας πρώτῳ. ἀντὶ ἀπὸ τοῦ ἥκει. ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη, καὶ προελή
λυθεν. καὶ ἀνήκει, ἀντὶ τοῦ ἀκόλουθον καὶ πρέπον ἐστί. καὶ ἀνήκει, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχεται. πλούταρχος. Τὸ μὲν πατρῷον
γένος εἰς ἐρεχθέα, καὶ τοὺς πρώτους αὐτόχθονας ἀνῆκει. καὶ ἀνήκει μοι τόδε τὸ πρᾶγμα. ἀνήκει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχεται, αἰ
λιανός. Τὴν κεφαλὴν ἀνήκουσαν εἰς ὀξύ. Ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέδωκε καὶ ἀνεβλάστησε, χρυσόστομος. Ὁ δημιουργὸς
ἀνῆκε τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου. καὶ ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκε καὶ ὑπεχάλεσεν. ἀριστοφάνης. οὐδὲν μᾶλ
λον ἀνῆκε. καὶ ἀνῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέβαλε. χρυσόστομος. Πῦρ ἀνῆκεν εἰς τὰς ἡμετέρας ψυχάς. καὶ ἀνῆκε παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ
τοῦ ἀνέπεισεν, ἠρέθισεν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις φαίνεται πολλαχοῦ. καὶ ἀνῆκεν ἀντὶ τοῦ ἀνήγειρε. λαμβάνεται ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ
τοῦ ἀνεβλάστησεν, ὡς ἐν τῷ ἀνῆκεν ἡ γῆ βοτάνας. Ἀνηκέσαι, ἀναπαῦσαι. Ἀνηκές, ἀνῆκον. σοφοκλῆς αἰχμαλω
τίσιν. Ἀνήκεστον, ἀνίατον. ἀθεράπευτον. ἀνυπομόνητον. ὡς ἐπὶ νόσου δεινῆς λέγεται, οὕτω καὶ χόλος λέγεται ἀνήκε
στος. καὶ ἐπὶ ἑτέρων. Ἀνηκίδωτοι, ἄνευ ἀκίδος. αἰσχύλος, ψυχοστασίαις. Ἀνηκόντιζεν, ἀνέφερεν. Ἀνήκοος, ἀνήκου
στος. ἢ ἀνηκούστησεν. Λόγων ἐλευθερίων, καὶ παιδείας ἀνήκοος ἦν. οὐ γὰρ ἄλλο οὐδὲν, ἐς γραμματιστοῦ φοιτῶν ἔμαθεν, ὅτι
μὴ, γράμματα. καὶ ταῦτα κακὰ, κακῶς γράψαι. Ἀνηκούστησεν, οὐκ εἰσήκουσεν. παρήκουσεν. ὡς τό, Ὁ δὲ μὴ ἀνηκου
στῆσαι τοῦ ὑπάτου κατατολμήσας, ἀφίκετο. Ἀνήλατος, ὁ μηδέπω δαμασθείς, ἀπὸ τῶν ζευγίων. ἢ ἐλαθείς, ἢ ὁ ἀπα
θής. ἐλαύνω. ἤλακα, ἤλασμαι, ἤλασται, ἠλαστός. καὶ ἀνήλατος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. Ἀνηλεγές, ἀφρόντιστον. Ἀνηλε
ές, οἴκτιστον. ὠμόν. Ἀνηλεής, ὁ ὠμός. Ἀνηλεῶς, ἀνοίκτως. ἀσπλάγχνως. Ἀνῆλθεν, ἀνήγαγεν. Ἀνήλιπος λέγου
σιν, οὐχὶ ἀνήλιφος. οὐδὲ ἀνάλιφος. Ἀνήλωκα, ἀνάλωκα. καὶ ἠνάλωκα, συντάσσεται αἰτιατικῇ. ὁμοίως καὶ ἐπίσης, παρὰ
τοῖς ῥήτορσι γραφόμενα. πλὴν τὸ μὲν ἀνήλωκα, καὶ ἠνάλωκα, γράφεται ἀττικῶς. ἀνάλωκα δ᾽ ἀναύξητον, κοινῶς. ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν. ἀνήλωται, καὶ ἀνάλωται καὶ ἠνάλωται. ἃ καὶ αὐτὰ παραπλησίως τοῖς ἐνεργητικοῖς γράφεται
καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνταξιν. Ἄλλως. Ἀνήλωκα, καὶ ἀνήλωσα, μετὰ αὐξήσεως, κοινῶς. ἀνάλωκα δὲ καὶ ἀνάλωσα,
ἀττικῶς. Ἀνήλωμα, οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ᾽ ἀνάλωμα. Ἀνήλιον, ἀδούλευτον. καὶ τὸ μὴ ἔχον ἥλιον. Ἀνήλιος. ἀπὸ τοῦ
δῆλος ὁ φανερός, γίνεται δήλιος. ἀποβολῇ τοῦ δ, ἥλιος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνήλιος, ὁ μὴ ἔχων ἥλιον. Ἀνήλιπος, ὁ ἀνυπόδητος.
ὃς καὶ ἀνάλιπος δωρικῶς. ἐξ οὗ καὶ πέδιλον τὸ ὑπόδημα. ἤλιψ γὰρ τὸ ὑπόδημα παρὰ τὸ ἐλίσσειν τὸν πόδα. Ἀνηλόκε
σμαι, ἀναίσχυσμαι. Ἀνήλυσιν, ἄνοδον. Ἀνημμένος, ὁ ἐξηρτημένος, ἢ ὁ ἀναπτόμενος καὶ καιόμενος. Ἀνῆμεν, ἵημι.
ὁ μέλλων ἥσω. ὁ ἀόριστος, ἧκα. καὶ ἀνῆκα. τῶν πληθυντικῶν τὸ πρῶτον, ἀνήκαμεν. καὶ συγκοπῇ, ἀνῆμεν. Ἀνημιοβολιαῖα.
δηλοῖ, τὰ ἡμιοβόλου ἄξια. Ἀνήμερος, ἄγριος. Ἀνήνασθαι, δηλοῖ τὸ ἀρνήσασθαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀναίνω. ἀναίνε

σθαι δὲ, ταυτὸν ἐστὶ τῷ μὴ ἀνεῖν· ἤγουν συναινεῖν, καὶ συγκατατίθεσθαι· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ τῆς α στερήσεως, καὶ τοῦ αἶνος· ὃ δηλοῖ τὴν συγκατάθεσιν· κυρίως ἐπὶ γάμων, ἢ ἀφροδισίων. Ἀνηνέγκατο, ἀπὸ τοῦ ἀνενείκατο, τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ ι εἰς γ· σημαίνει δὲ, τὸ ἐκ βάθους ἐβόησεν. Ἀνηνέχθη, ἀντὶ τοῦ ἀνήνεγκεν· ἐξ ἀφωνίας καὶ λειποψυχίας ἐφθέγξατο. Ἀνήνυσε, παρητήσατο. Ἀνηνεχῦαι, ἀναφέρουσαι. Ἀνήνηται, ἀναίνω· ἀνανῶ· ὁ ἀόριστος, ἤνηνα· ὁ μέσος, ἠνηνάμην· τὸ προστακτικὸν, ἐὰν ἀνήνωμαι· ἀνήνῃ, ἀνήνηται· ἀποστρέψηται· ἀπαρνήσηται. Ἀνήνιον, ἀδούλωτον· ἀχαλίνωτον. Ἀνήνιος, ἄνευ ἀνίας, καὶ λύπης. Ἀνὴν, ἄνυσιν· ἢ δεινήν. Ἀνηνύστῳ, ἐπὶ ἔργῳ ἀναλόγως ἔχει· εἰ γάρ ἐστι τὸ ἄνυστον, ἔστι καὶ τὸ ἀνήνυστον· τὸ δὲ ἀνήνυτον, ἀπέρριψε τὸ σ, ὁμοίως τῷ γνωτὸς, ἄγνωτος· ὧν προϋπάρχει τὸ γνωστός. Ἀνήεσαν, ἀνήρχοντο. Ἀνήνοθεν, ἀνήει· ἀνεφέρετο· Ὅμηρος, Ὀδυσσείας ρ· ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος, ὡς δηλοῖ τὸ θ· ὁ γὰρ ἐνεργητικὸς παρακείμενος οὐδέποτε διὰ τοῦ θ ἐκφέρεται· ἔστιν οὖν θέω· καὶ ἐν συνθέσει, ἀναθέω, καὶ ἀνθέω· καὶ ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἀνέθω· τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνοθα· συνήθως τροπῇ τοῦ ε εἰς ο· καὶ ἀττικῷ ἀναδιπλασιασμῷ, ἀνήνοθα· ἢ οὕτως· ἔω τὸ πέμπω, ἔθω· ὡς φλέγω, φλεγέθω· καὶ τροπῇ τῶν δύο ε εἰς η, ἦθω· καὶ συνθέσει, ἀνήθω· ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνηθα· καὶ ὁ ἀττικὸς, ἀνήνηθα· καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, τὴν τρίτην ἀπ' ἀρχῆς συλλαβὴν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συστολὴ γίνεται τοῦ η εἰς ε· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ἀνήνοθεν· ὡς τὸ, Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν· ἤγουν, ἀνεφέρετο. Ἀνήνορα· ἀνήνορα λέγομεν τὸν ἄνανδρον· καὶ ἀντίκειται πρὸς τὸν εὐήνορά τι, καὶ ἀγήνορα. Ἀνήνυεν, ἐτέλει· ἐξεπόνει. Ἀνήνυτον κάλλιον, ἢ ἀτέλεστον· ἄμετρον· πολύ· ἢ ἀνήνυτον, ἀπέρριψε τὸ σ ἐκ τοῦ ἀνήνυστον· ὁμοίως τῷ γνωτὸς καὶ ἄγνωτος· ὧν προϋπάρχει τὸ γνωστός· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὸ ἐραστὸς, ἐρατὸς, ὁ ἐπιθυμητός· ὅθεν καὶ ἡ ἐρατὼ μοῦσα· κατὰ τὸ ἀγάζω, ἀγαστὸς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, ἀγαθός· ὁμοίως θαυμαστὰ, θαυματὰ, παρὰ Πινδάρῳ. Ἀνήνυτον, ἄμετρον· πολύ. Ἀνήνυτος, ὁ ἀπλήρωτος· ὁ ἄπρακτος· ὁ ἀτέλειωτος· ἔτι καὶ ὁ δυσκατόρθωτος ἆθλος· ἐκ τοῦ ἄνυτος γίνεται· οὐ δίδωσιν ἔμφασιν, ὁ ἄνυτος τὸ κύριον, προπαροξυνθέν. Ἀνήξας, κολυμβήσας. Ἀνηπελίη, ἀσθένεια. Ἀνήπλοσον, ἀνήγαγον. Ἀνῆπται, ἀνάκειται· ἀνιεροῦται· καὶ ἀνῆπται, ἐξῆπται.

Ἀνήπυστον, τὸ ἀνήκουστον· ἀνύποιστον δὲ τὸ ἀφόρητον καὶ ἀνυπομόνητον διὰ τῆς οι διφθόγγου. Ἀνὴρ· τετραχῶς λέγεται ὁ ἀνὴρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὁ ἤδη τέλειος τὴν ἡλικίαν· καὶ ὁ συζευχθεὶς γυναικί· καὶ ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ὁ φύσει· τουτέστιν, ὃν ἐξ ἀνάγκης οἶδεν ἡ φύσις· ὁ ἀντιδιῃρημένος τῇ γυναικί· ὡς τὸ ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα· οἱ παλαιοὶ ἄνδρα, τὸν φύσει φασίν· ὡς εἴ τις εἴποι, ἄνθρωπον ἄρρενα· ἀνδρεῖον δὲ νοῆσαι, οὐ θέλουσι· λέγοντες, ὅτι ἐπὶ ἀνθρώπου οὐδέποτε κεῖνται δύο ἀλληπάλληλα ἐπίθετα, δίχα κυρίου ἢ προσηγορικοῦ· τίς γὰρ ἂν ποτε εἴποι σοφὸς, ἢ δίκαιος, ἄνευ κυρίου τοῦ Ἀριστείδης· ἢ τοιούτου τινός· οὕτως οὖν οὔτι ἀνδρεῖον, τὸν πολύτροπον εἴπομεν· καὶ ἀνὴρ λέγεται, ὁ ἀπὸ ἐτῶν τριακονταπέντε ἕως ἐτῶν ἓξ καὶ τεσσαράκοντα· καὶ ἀνὴρ κόπριος, ὁ ἀπόδημος· ἤτοι, ὁ κοπρολόγος· ἢ ὁ κηπωρὸς, παρὰ τὴν κόπρον. Ἀνηρέθη, ἐξηλείφθη. Ἀνήρει, κουφίζει. Ἀνηρείψαντο· ἀνερείπω, ἀπὸ τοῦ ἐρέπω γίνεται, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἐρέπω δὲ κυρίως μὲν ἐπὶ τροφῆς ἀλόγων· παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἔρας, ἤτοι τῆς γῆς λαμβάνειν· ἔχει δέ τινα καὶ ἄλλην ἑρμηνείαν, ὡς δηλοῖ τὸ κόνιν δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν· καὶ ἀνηρείψαντο, ἀνήρπασαν. Ἀνηρεοὶ, κρίκοι δι' ὧν οἱ κάλοι διαδέχονται. Ἀνήρεστον, ἀρεστόν. Ἀνήρετο, ἠρώτα. Ἀνῄρηκεν, ἐπὶ τοῦ ἐκποδὼν ἐποιήσατο· Δημοσθένης· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσεν. Ἀνηρήμεθα, ἠρωτήθημεν. Ἀνῃρημένος, πεφονευμένος· ἢ ἀναλαβὼν, ἑλόμενος· ἐπενεγκάμενος. Ἀνήρης, ἀνδρώδης· οἱ δὲ, ἀνάρμοστος. Ἀνῃρήσθω, ἀναιρέω· ἀναιρῶ· ὁ μέλλων ἀναιρήσω· ὁ παρακείμενος, ἀνῄρηκα· ὁ παθητικὸς, ἀνῄρημαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἀνῃρήμην· ἀνῄρησο· ἀνῄρητο· τὸ προστακτικὸν, ἀνῄρησο, ἀνῃρήσθω. Ἀνῄρηται ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ πεφόνευται· ἀναιρῶ γὰρ τὸ φονεύω· καὶ ἀνῄρηται ἔπαθλον, ἀντὶ τοῦ ἐπηνέγκατο, καὶ ἔλαβεν. Ἀνήριθμος, ὁ ἐν οὐδενὶ ἀριθμῷ τασσόμενος, ἀλλὰ περιερριμμένος. Ἀνηρίναστος, ὁ μὴ κρατῶν ἃ ἔχει, ἀλλ' ἀποβάλλων· ἀπὸ τῶν συκῶν τῶν μὴ κρατουσῶν τὸν καρπὸν, διὰ τὸ μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τοὺς ὀλύνθους τοὺς ἀπὸ τῶν ἐρινεῶν· ὅ ἐστιν, ἀγριοσυκῶν. Ἀνηρίπτεσθαι, χωρίζεσθαι. Ἀνήριστα, ἀνέριστα· ἄμαχα. Ἀνηρίτης, κοχλίδιον· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ Νηρέως, τοῦ θαλασσίου δαίμονος. Ἄνηρον, ἄβλαπτον. Ἀνήροτον, μὴ ἀροτριούμενον· ἀγεώργητον. Ἀνήρρεξα, ἀνελεξάμην ἐμαυτὸν, ἐκ τόπου. Ἀνήρρησεν, ἀνεφθάρη. Ἀνηρτήθη, ἐκρεμάσθη. Ἀνηρτημένοι, ἐπηρτημένοι. Ἀνήρτησαν, ἀνεπρίσαν. Ἀνήρυσαν, ἀνήντλησαν. Ἀνήρχετο, ἀνεφέρετο. Ἀνήρωρ, ᾧ τέκνα οὐ γίνεται· ἄτεκνος. Ἀνήσει παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀναπείσει· καταλήψει· ἀφήσει. Ἀνησίδανος, ἡ τὰ δῶρα ἀναδιδοῦσα· δανὸς γὰρ τὸ δῶρον. Ἀνησιδώρα, ἡ γῆ. Ἄνησιν, ἀνέρχεται.

Ἄνηστις, ὁ γευσάμενος· καὶ ἄνηστις, ἡ νῆστις· καὶ ἄνηστις, ὁ ἄσιτος. Ἀνήτινον, εἶδος ἄνθους τὸ ἀνήτινον· ἀνητίνοις δὲ ἐχρῶντο στεφάνοις ὡς Ἀλκαῖος, καὶ Σαπφώ· φασὶ δέ τινες, καὶ πᾶν ἄνθος ἀνήτινον, παρὰ τὸ ἄνω τείνεσθαι· ἤγουν, ἵεσθαι· ἄνηθον δὲ τὸ μάλαθρον· ἢ ἄνισον τὸ γλυκάνισον. Ἀνήφθη, ἐξήφθη· ἐκρεμάσθη· ἢ ἀνεφλέχθη ὑπὸ πυρός. Ἀνηχαίας, χάσμης.

Ἀνήχθημεν, ἀνεπλεύσαμεν. Ἀνήψατο, προσέθηκεν· ἀνέθηκε· προσήνεγκεν. Ἀνῆψεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέδησεν· ἀνέθετο· ἐξήρτησεν· ὅθεν καὶ τὸ, βρόχον ἀνῆψε. τὸ μέντοι περιῆψε, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὸ τοιοῦτόν τι· ὅθεν καὶ περίαπτον· μάλιστα δὲ περιάπτειν, τὸ περιειλίσσειν λέγεται. Ἀνθαιροῦμαι, τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου προκρίνω· οἷον, ἀνθαιροῦμαι ζωῆς θάνατον.

Ἄνθεα, φάρμακα ποικίλα. Ἀνθεία, εἶδος ἰχθύος· ἀνθείαν τινὲς, ἣν καὶ καλλιχθὺν, καὶ καλλιώνυμον, καὶ ἔλλοπα καλοῦσι· καὶ ἀνθεία ἡ Ἀφροδίτη, παρὰ Κνωσσίοις· καὶ πόλις τῆς Πελοποννήσου· καὶ ὄνομα ἑταίρας· ἢ ἐπίθετον τῆς Ἥρας· ἀνθεῖαι δὲ αἱ ὧραι. Ἀνθείλοντο· προέκριναν· ἐπελάβοντο. Ἀνθεινὸς, ὁ ἐξ ἀνθέων, καὶ ὁ καρπός. Ἀνθέκαστον, ἐξεναντίας, ἕκαστον. Ἀνθελέσθαι, χειροτονῆσαι. Ἀνθέλκει, ἀντιπαρασπᾶται. Ἄνθεμα, ἀνάθεμα· καὶ μάζα τις.

Ἀνθέμη, ἡ ὑπό τινων, ἀμάρακος πόα. Ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον· καὶ Ἀνθέμιος, ὄνομα κύριον. Ἀνθεμοεισίδα, ἀπὸ Ἀνθεμοεισίας τῆς Λύκου μὲν θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Δασκύλου, τοῦ Ταντάλου υἱοῦ. Ἀνθεμόεις λειμὼν, ὁ πολύφυτος· καὶ διὰ τοῦτο ἐν καιρῷ πολλοῖς ἀνθέμοις, ἤγουν ἄνθεσι βρύων· ἐν τισὶ δὲ τροπικῶς, καὶ λέβης ἀνθεμόεις, ὁ οἷον

ἄνθεσι, τῷ κάλλει τοῦ ποικίλματος· καὶ μὴ ἐκεῖνος, καὶ ὡς ἀναθηματικὸς δοκεῖ οὕτω λέγεσθαι. καὶ ἀνθεμόεις τόπος,
ὁ φυτοῖς θαλερός. καὶ ἀνθερινός, παρὰ τὸ ἄνθεμον, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθος. καὶ ἀνθεμόεις κρατήρ, καὶ λέβητες καὶ τρίπο-
δες, οἱ ἀναθεματικοὶ διὰ κειμηλίωσιν· ἢ ἀνθηροὶ διὰ τὰ δαιδάλματα. Ἀνθεμόεντα, τὸν δὲ πεποικιλμένον. Ἀνθε-
μόκριτος, Ἀθηναίων μὲν οὗτος ἦν κῆρυξ· ἀπεσφάγη δὲ ὑπὸ Μεγαρέων, ἀπαγορεύων αὐτοῖς, τὴν ἱερὰν ὀργάδα ταῖν θε-
αῖν μὴ ἐργάζεσθαι. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Καλυδῶνα. Τό, τι βαλανεῖον τὸ παρὰ Ἀνθεμοκρίτου τοῦ ἀνδρειάντου. τουτέστι,
τὸ πρὸς ταῖς θρασείαις πύλαις. Ἀνθεμόεσσα, πολλὰ ἄνθη ἔχουσα. Ἀνθεμοῦς, πόλις Μακεδονική. οἱ ἀπ' αὐτῆς, Ἀν-
θεμούσιοι. καὶ Ἀνθεμοῦς, χώρα. ποταμός, καὶ λίμνη τῆς Μαριανδυνίας. Ἀνθεμουσία, τάγμα τι παρὰ Μακεδόσιν. Ἀν-
θεμώδη, ἄνθος ἔχοντα. Ἀνθέμων, ῥόδων. Ἀριστοφάνης· Ἔχων στέφανον ἀνθέμων. Ἀνθέξεται, ἀντιλήψεται· ἢ λύει.
Ἀνθέξομαι, κρατήσω. Ἀνθερεών, ὁ ἐπὶ τοῦ γενείου τόπος· περὶ ὃν ἀνθεῖ τὸ γένειον. ἢ διὰ τὸ δι' αὐτοῦ θορεῖν τὸ πνεῦμα. λέ-
γεται δέ ποτε καὶ ἐπὶ γυναικὸς καταχρηστικῶς τόδε, ὑπ' ἀνθερεῶνος ἔλουσα. ἢ αὐτὴ τοῦ κάτωθεν τοῦ ἀνθερεῶνος, ἢ αὐτὴ τοῦ
ὑφελοῦσα καὶ ὑφαψαμένη ἀνθερεῶνος· ἢ ἀνθερεὼν φανερῶς, ὃ γὰρ τὸ πρυμνὸν τῆς γλώττης ὤν, οὗ ἡ ὤον τ' ἀΐκεται. σα-
φέστερον δὲ εἰπεῖν, τὸ τέλος τοῦ ὑπογενείου. ἀνθερεὼν δὲ ἐκεῖ ἐστιν, ὅπου τῆς περικεφαλαίας ὑποτέταται ὀχεύς. Ἰστέον δὲ
ὅτι, τὸ ὑπ' ἀνθερεῶνος ἤγουν ὑπὸ κάτω τοῦ ἀνθερεῶνος, ὑπ' ἀνθερεῶνα ἡ κοινὴ φράζει. ὀχεὺς δὲ οὐ μόνον ἐπὶ μοχλοῦ
θύρας, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ἱμὰς ὁ συνεκτικὸς τῆς περικεφαλαίας, ἀπὸ τοῦ ἔχειν παρηγμένος. ὅθεν καὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ὄχανον.
καὶ ἀνθερεών, βοτάνη τις. Ἀνθέρικας, τὰ τῶν σταχύων ἄκρα καὶ προβολαί. καὶ ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καρπός. Ἀνθέρικες-
σι παρὰ Θεοκρίτῳ. ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός. καὶ ὁ καυλός, ὥς φησιν Ἰδαῖός τε, καὶ Θεόφραστος. Ἀπολλόδω-
ρος δὲ ὁ Δωριεύς, τὸν καυλὸν μόνον οὕτω καλεῖσθαι βούλεται. Ἀνθέρικος, ὁ τῆς ἀσφοδέλου καρπός· ἢ καυλός. ἡ δὲ χρῆ-
σις, καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ. οἱ δὲ ἀνθερίκοις, ἐπὶ τοῦ σίτου φασίν, ἀκολουθοῦντες Ἡσιόδῳ εἰπόντι, περὶ Ἰφίκλου τοῦ καὶ ἐν Βοιω-
τίᾳ ῥηθέντος, ὅτι ἐπὶ πυραμίνοις ἀθέρας ἐκεῖνος ἔθεε. καὶ γίνεσθαί φασι τὸ ἀνθέρικος, ἐκ τοῦ ἀθὴρ ἀθέρος πλεονασμῷ
τοῦ ν. καὶ ἀρέσκονται μάλιστα εἰς τοῦτο. λέγοντες καὶ ὅτι, ἡ ζείδωρος ἄρουρα οὐκ ἀσφοδέλοις φέρει, ἀλλὰ πυρῶν ἀν-
θέρικας. ὅτι δὲ ἀθὴρ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσταχύων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. οἳ παραδιδόασι καὶ
ὅτι ἀνθερίκων ἡ εὐθεῖα, ὁ ἀνθέρικος. φέροντες χρῆσιν τό, Λίβυες οἱ νομάδες οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀνθερίκων πεπρινημένας
μικράς, ὅσον σκιᾶς ἕνεκεν, ἃς καὶ περιφέρονται ὅποι ἂν φέρωνται. εἰσὶν ἂν οἱ τοιοῦτοι σκιατροφῶν τλημονέστεροι. ἐκείνοις
γὰρ αὐτοφυὴς ἡ σκιά, ἐκ τῆς τῶν δένδρων ἄγαν μεγαλύτητος, ὡς αἱ ἱστορίαι περιηγοῦνται. εἰ μὴ ἄρα αἱ τῶν νομάδων, σκιᾶς
χάριν ἐκ τοῦ ἀνθερίκου σκηναὶ τοῦ βάρους τῶν παρὰ τοῖς σκιάζουσι δένδρων ἐλαφρότεραί εἰσιν. Ἀνθέριξ, παρὰ τὸ ἄνθος. ση-
μαίνει δὲ τὸ ἄκρον τῶν ἀσταχύων. ἢ φυτόν τι, ὃς καὶ ἀνθέρικος λέγεται. οὗ ὁ τύπος, καθὰ τὸ ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ κήρυκος. Ἀνθεσι-
μήλων, τοῖς ἀκροδρύοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μήλων. πᾶς καρπὸς δένδρου μῆλον λέγεται. Ἀνθεστήρια, τὰ Διονύσια. φη-
σὶν Ἀπολλόδωρος καλεῖσθαι κοινῶς, τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην Ἀνθεστήρια. κατὰ μέρος δέ, πιθοιγίαν. χόας. χύ-
τραν. Ἀνθεστηριάδας, τὰς ἐχούσας ὥραν γάμου. ῥόδιοι. Ἀνθεστηριών. ὄγδοος μήν ἐστι παρὰ Ἀθηναίοις, ἱερὸς Διονύσου.
Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς τῆς συναγωγῆς, κεκλῆσθαί φησιν αὐτὸν οὕτω, διὰ τὸ πλεῖστα τῶν ἐκ τῆς γῆς ἀνθεῖν τότε. Ἀνθέται,
ἐλεύθεροι, παρὰ Ταραντίνοις. Ἄνθη, ἡ ἄνθησις. καὶ τὰ χρώματα. ἀπὸ τούτου τοῦ ὀνόματος ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῶν ἀν-
θῶν, ὡς τὰ βέλη, τῶν βελῶν, καὶ τὰ γένη τῶν γενῶν. ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα περισπᾶται ὁμολογουμένως. τὰ δὲ ἄνθη, οὐκέτι τῶν
ἀνθῶν. ἐπειδὴ ἄλλο τι ἐμφαίνει. οἷον, ἀνθ' ὧν ἔδωκας. ἀνθ' ὧν ἔγραψας. ὅθεν τοῦτο μόνον διαιρεῖται τῶν ἀνθέων γραφό-
μενον. ὡς Φιλόστρατος εἰκόσι. Τῶν ἀνθέων ἡ ἐλευθερία. Ἀνθηδρών, ἡ τενθρηδών. Ἀνθηδών. καλεῖται οὕτω, διὰ τὸ
αὐτῆς ἀνθηρόν. ἢ ἀπὸ Ἀνθηδόνος, ἢ Ἀνθίου ἀπογόνου Ποσειδῶνος. συνῴκησαν δὲ αὐτὴν Θρᾷκες. διὸ καὶ Λυκόφρων Θρηΐκη-
ν Ἀνθηδόνα φησίν. ἐκ ταύτης Γλαῦκος ὁ θαλάσσιος δαίμων κατὰ τὸν μῦθον. ὃς ἰχθὺν εἰς γῆν ἐκθέντα ἰδὼν λειπόμενον τοῦ
ζῆν, καί τινος βοτάνης ψαύσαντα καὶ ἀναζωπυρηθέντα εἰς ὅπερ ἦν, καὶ τῆς θαλάσσης αὖθις γενόμενον, μιμεῖται καὶ τῆς
αὐτῆς πόας ἐμφαγών, καθάλλεται εἰς θάλασσαν. καὶ εἰς κῆτος μεταβληθείς, ἀπαθανατίζεται. φασὶν ἁλιέων ἦν ἄρι-
στος. καὶ νήξασθαι δεινότατος, καὶ ἐμβραδῦναι τῷ βυθῷ, καθὰ καί τινι χέρσῳ δύπνοις. καὶ ταῦτα, τὸν περὶ αὐτοῦ μῦθον μετα-
θῆναι πιθανῶς ἐχορήγησαν. παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, γένος τοῦ Γλαύκου τούτου ποιεῖται τοῖον. Ἀνθηδὼν νύ τις ἐστὶν ἐπὶ
πλημυροῖο θαλάσσης, Ἀντίον Εὐβοίας ἔνθεν ἐγὼ γένος εἰμί. Πατὴρ δέ με γείνατο Κοπεύς. ναυτικὸς δέ φασι καὶ κολυμβη-
τὴς γενόμενος, πόντιος ἐκαλεῖτο. Σύμης ἐραστής. ἡ ὁμώνυμος ἡ ἐν Καρίᾳ νῆσος Σύμη. ᾄδεται δὲ καὶ τῆς Ἀργοῦς δημιουρ-
γὸς γενέσθαι. καὶ κυβερνῶν αὐτὴν ὅτι Ἰάσων Τυρρηνοῖς ἐμάχετο, μόνος αὐτὸς ἄτρωτος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ μεῖναι. τὴν δὲ
βοτάνην ἣν φαγὼν ἄτρωτος ἢ καὶ ἀθάνατος ἐλέχθη γενέσθαι, ἄγρωστιν εἶπεν ὁ γράψας τό, Καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες, ἣν
Κρόνος κατέσπειρε. μαθεῖν αὐτὴν λέγεται κατὰ μέν τινας, ὑπὸ ἰχθύος. κατὰ δὲ ἄλλους, ὑπὸ λαγὼ τεθηραμένου. ὅν φασι
λειποθυμοῦντα ἐκ διώξεως, ἀπαχθῆναι ὑπό τινι κρήνῃ. καὶ πόα παρακειμένη ἀπαμάσσειν τὸ ζῷον, ἤδη ψυχόμενον. ὡς
δὲ ἀνεζωπύρησεν ὁ λαγὼς τῇ βοτάνῃ, ἐπιγνοὺς ὁ Γλαῦκος αὐτῆς τὴν δύναμιν, ἐνέφαγε. καὶ οὕτως ἔνθεος γενόμενος, εἰς
θάλασσαν ἑαυτὸν ἐξέρριψεν. καὶ τὸ ἐντεῦθεν, λαβὰς ἐνδέδωκε τῷ μύθῳ ἀοίδιμον θέσθαι αὐτόν. τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ
τοῦ Ἀνθηδονίου Γλαύκου. Κατὰ δέ τινας Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας ἐσχάτη παραλίας τῆς πρὸς Εὔβοιαν. Ὅμηρος. Ἀνθηδόνα
τ' ἐσχατόωσαν. ἢ καὶ πόλις Παλαιστίνης. καὶ ἀνθηδὼν ἡ μέλισσα, παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν. Ἀνθηλά, περιδέραια. Ἀνθη-
λεῖν, τὸ πυρὸς ἄνθει ἀνθήσειν. Ἀνθήλη, πώγων ἢ περίδερμα. Ἀνθήλιος, ἡ σελήνη. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς τοῦ ἡλίου
ἀνταυγείας. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μίμημα, ἢ ἀντάλλαγμα. ὡς Θεόπομπος. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἐπισκοποῦντα τῷ ἡλίῳ νέφη. ἃ
καὶ ἀνθήλια, καλεῖται. Ἀνθήμασιν, ἐξανθήμασιν. Ἀνθ' ἡμέρας, δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἀνθήμερον, τὴν σήμερον ἡμέ-
ραν. Ἀνθήνας, ὁ προσφάτως συντεθειμένος τυρός. Ἀνθηνόν, ἀνθηρόν. βαπτόν. Ἀνθήνη, πόλις τῆς Λακωνικῆς. Ἀν-
θηρημένος, ἀντιλαμβανόμενος. ἢ προκεκριμένος. Ἀνθηρόν, τὴν σανδαράκην. Ἄνθης βαρύτονον, καὶ πότης τὸ ἀρσενι-

κόν· τὸ δὲ θηλυκὸν παρὰ τῆς προτέρας. Ἀνθίας· ὄνομα ἰχθύος. Ἀνθινὴν οἶνον, ἤτοι τὸν ἠνθισμένον, ἢ τὸν ἐκ τῶν ἀνθῶν ἡδυσμένον. Ἄνθινον, βαπτόν· ἀνθηρόν. Ἀνθιππασία· ὁ ἱππικὸς ἀγών. Ἀνθίσασθαι μουσικῆς, καὶ ἠνθισμένοι μουσικῆς, οἱ ἀνθρακότες τὰ ἄνθη τῆς μουσικῆς. Ἀνθοβόσκον, ἀνθοτρόφον· σοφοκλῆς. Ἀνθολεῖν, ἀνθολογεῖν. Ἄνθολκον, ἀντίρροπον· ἑτεροκλινές. Ἀνθομολογησόμεθα, εὐχαριστήσομεν· ὑπὲρ τῆς εὐεργεσίας ὁμολογοῦμεν χάριτας. Ἀνθοπωλεῖν, οἰνοπωλεῖν· φαρμακοπωλεῖν. Ἀνθοριαθήσεται, ἀντιπιθήσεται. Ἄνθος λευκόν, τὸν κυπρισμὸν τῆς ἐλαίας φησὶν ὅμηρος κατὰ τοὺς παλαιούς· οἳ φασὶ καὶ κοτινοφόροις ὡς τὰ πολλά, τοὺς ὑψηλοὺς εἶναι τόπους· ἀμέλει φασὶ καὶ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀττικῆς, πρῶτον ἐλαίαν ἐφάνη. Ἄνθος, παρὰ τὸ ἄνω θεῖν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι· οὐκ ἀναστρέφουσι δὲ αἱ ἐτυμολογίαι· οὐ γὰρ εἴ τι ἄνω θεῖ καὶ αὔξεται, τοῦτο καὶ ἄνθος λέγεται· ἰδοὺ γὰρ πάντα τὰ φυτὰ ἄνω θέουσι, καὶ ἄνθη οὐ λέγονται· ὁμοίως δὲ καὶ ἔλαφος παρὰ τὸ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις, ὅπερ ποιεῖ τούτου τὸ κέρας θυμιώμενον· καὶ οὐκ εἴ τι τοῦτο ποιεῖ, ἔλαφος λέγεται· ἡ γὰρ δίκταμος βοτάνη καιομένη, τοῦτο ποιεῖ· καὶ οὐδέποτε ἂν κληθείη ἔλαφος. ἢ ἄνθος, τὸ τῶν βοτανῶν· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄνθινος στέφανος, ὁ ἐξ ἀνθέων· ὥσπερ χρύσινος στατήρ, δηλονότι, ὁ τοιοῦτόν τι ἐκ χρυσοῦ· ἀλλὰ τὸ μὲν ἄνθινος εἰ μὴ τὸ στέφανος ἔχει προσκείμενον, ἀτελές ἐστι· τὸ δὲ χρύσινος, μόνον ἀεὶ λέγεται καὶ δηλοῖ νόμισμα ἐκ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ τῶν βοτανῶν ἄνθους, λέγεται ἄνθος κατὰ μεταφορὰν καὶ τὸ χρῶμα· ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· Τῷ τῆς ἴδης ἄνθος ἐραίνεται ἤγουν τῷ χρώματι τῆς ἴδης· ἔστι δὲ ἴδη, βοτάνη τις, καθὸ λέγεται καὶ τὸ ἀνθοκρόκοισι πήναις, παρὰ εὐριπίδῃ· καὶ τό, Οὐ γάρ σε μὴ γνῶσιν, ὦ δ᾽ ἠνθισμένον παρὰ σοφοκλεῖ· ἀντὶ τοῦ κεχρωματισμένον. Ἀνθοσμίας οἶνος, εὔπνοος· ἢ ἄνθος ἔχων. Ἀνθοσμίου, μέλανος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· μέλανος, ἐρυθροῦ· ὅμηρος μέλανος οἴνοιο ἀνθοσμίου, ἡδέος· εὐόσμου· ὥσπερ τὰ ἄνθη· ἢ ὡς ἀπὸ τόπου ἀνθοσμίας· ἢ ὡς ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου· ἢ τοῦ ἡδέος καὶ πολυόσμου, καὶ ἀνθηροῦ· τὸν δὲ χυδαῖον οἶνον, καρυβαρίτην εἶπεν. Ἀνθ᾽ ὅτου δή, ἀνθ᾽ οὗ τινος δή. Ἀνθοῦσα, βλαστήσασα· ἄνθος ἀφιεῖσα· ἐκ τοῦ ἄνθους εἰς ὄμφακα μεταβάλλουσα. Ἀνθοφόρῳ, ἀνθηρῷ· ἢ εὐώδει· ἀνθηματικῷ. Ἀνθρακιά, χρησιμεύει τῷ χειμῶνι. Ἀνθράκιον, τὸ μικρὸν τριπόδιον· καὶ λίθος τίμιος, ὁ ἐν δακτυλίῳ· καὶ χυτροπώλιον, καὶ πᾶσα μικρὰ κάμινος. Ἄνθραξ τὸ ἐκκαυθὲν ξύλον, καὶ ἔτι διαλαμπές· ἢ ἄνθραξ, πῦρ γεῶδες, μετὰ τὴν τῆς φλογὸς πάροδον, τῇ παχυτέρᾳ καὶ γεωδεστέρᾳ ὕλῃ ἐναπομένον· μετὰ γὰρ τὸ παρελθεῖν τὸ ἀνθηρὸν τῆς φλογός, ἡ περὶ τὴν παχεῖαν ὕλην τοῦ πυρὸς ὁμιλία, ἄνθρακες ὀνομάζονται· παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω θέραξ καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄνθραξ. Ἀνθρεῖ, κρύπτει. Ἀνθρήνην, συγγενῆ τῇ μελίσσῃ ἀριστοτέλης φησί· κοινότερον δὲ αὐτὰ τῶν μελισσῶν, τὰς ἀνθρήνας λέγουσιν· ἔστι δὲ εἶδος μελίσσης ὅμοιον σφηξίν. Ἀνθρήνιον, τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. Ἄνθρισκα, ἄγρια λάχανα τὰ παραπλήσια ἀνήθοις, οἷα καὶ τὰ μάλαθρα. Ἀνθρωπαρέσκεια, ἡ πρὸς ἀνθρώπους σπουδή. Ἀνθρωπείοις ἡμέρας, τὰς ἀποφράδας· ῥόδιοι. Ἀνθρωπίζω, τὸ τὰ ἀνθρώπων φρονῶ. Ἀνθρώπινον, σύμμετρον· μικρόν· καὶ ὁ ἀπόστολος· ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ἄνθρωπος, ἀνθρώπινον· ἀνθρωπίσκος· ἀνθρώπιον· ἀνθρωπικόν· ἀνθρωπίνως· ἀνθρωπικῶς· ἀνθρωποειδές, καὶ ἀνθρωπεία τέχνη ὡς θουκυδίδης· καὶ ἀνθρωπίνη φύσις· ὡς πλάτων· ἀνθρωπίζεται φησὶν ἀριστοφάνης· τὸ δὲ τοῦ ἀνθρώπου δέρμα, ἀνθρωπίνην ἡρόδοτος καλεῖ· προσήκει δ᾽ ἂν ἀνθρώπῳ, φιλάνθρωπος· φιλανθρωπεία· φιλανθρώπως· φιλανθρωπεύεσθαι· ἀπάνθρωπος· ἀπανθρωπία· ἀπανθρώπως· πολυάνθρωπος· καὶ πολυανθρωπία. Ἀνθρωπόλεθρος, ὁ φονεύς.

Ἀνθρωπώ, ἡ γυνὴ παρὰ λάκωσιν. Ἀνθρώσκε, ἀνάθρωσκε· ὄρχου· σοφοκλῆς. Ἀνθυπόμνυσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην, ἢ χρονίαν μεθ᾽ ὅρκου. Ἀνθυπούργησιν, ἀντευεργέτημα. Ἀνθυπουργῆσαι, τὸ χάριν ἀνταποδοῦναι. Ἀνθυποφορά, ἡ ἀνταπόκρισις· ἀνθυφαίρεσις. Ἀνθυπωμοσία, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τῇ ὑπωμοσίᾳ. Ἀνθωπλίσαι, ὡπλίσαι. Ἀνθωπλισμένοι, ἀντιτεταγμένοι. Ἀνία· σημαίνει τὴν χαλεπωτάτην καὶ δυσίατον λύπην. ἢ ἀνία, θλίψις· λύπη· παρὰ τὸ ἰῶ, ὃ σημαίνει τὸ ὑγιάζω, καὶ θεραπεύω, γίνεται ἀΐα κατὰ στέρησιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀνία· ἡ γὰρ ἀνία ἐστέρηται τῆς ἰάσεως· τὰ διὰ τοῦ νια, μακρὸν ἔχει τὸ α· μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ εὐω, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον, μανία· πενία· ῥοδωνία· ἰσωνία· ἡ ἴση πρᾶσις· οὕτω καὶ ἀνία· πρόσκειται μὴ ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρακείμενον διὰ τοῦ εὐω· διὰ τὸ ἑρμηνεύω, ἑρμηνεία· σαλακωνεύω, σαλακωνεία· σημαίνει δὲ τὴν βλακίαν· πρόσκειται μακρὸν ἔχοντα τὸ α, διὰ τὸ σαφήνεια· ἀήθεια· ἀπήνεια· τὸ μνεία δὲ οὐκ ἀντίκειται, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εὐω ῥημάτων.

Ἀνιάζειν, ἐκ τοῦ ἀνιῶ· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἀμφαγαπάζειν, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἀνίαζον ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ ἀνιῶντο· ἀνίαν εἶχον. Ἀνιάχειν, ὄζειν. Ἀνιηθείς, λυπηθείς. Ἀνιαρόν, τὸ λύπην ἔχον, καὶ ἀλγεινόν· ὁμοίως καὶ λυπηρόν, καὶ ἀργαλέον. Ἀνίασιν, ἀνέρχονται. Ἀνιᾶσι, τὸ ἀφιᾶσι, καὶ ἐκδιδόασι· δοτικῇ συντάσσονται. Ἀνιᾶται, ὀδυνᾶται· λυπεῖται. Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. Ἀνιγροδέτης· θυρσοδέψης. Ἀνιγρόν, ἀκάθαρτον· φαῦλον· κακόν· δυσῶδες· ἀσεβές.

Ἀνιγρός, βλαβερός· λυπηρός· παρὰ τὸ ἀνία ἀνιαρός, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀνιγρός· παρὰ δὲ τὸ ἀνία ἀνιαρός, τὸ ἀνιῶ ῥῆμα. Ἀνιδιτί, ἀνιδρωτί. Ἀνίδρυτον, ἀστήρικτον. Ἀνίδρυτος, ἀντὶ τοῦ ἀνεξίλαστος· δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ ἀριστογείτονος. Ἀνιδρωτί, ἄνευ ἱδρῶτος. Ἀνίει, ἔλυπει· ἔλυε· καὶ ἀνίει, ἀνέπεμπεν· ἀριστοφάνης· ἐντεῦθεν δ᾽ ἀνίει τἀγαθά· ἢ ἀνίει, ἀνεδίδου· ἐχαύνου. Ἀνιείς, ἀνατιθείς· ἀφιείς· παρορμῶν ἐρεθίζεις. Ἀνιεῖσα, ἀναπείθουσα. Ἀνιεμένοις· ὅμηρος ὀδυσσείας γ᾽, ἀντὶ τοῦ ἐκδέροντας. Ἀνιεμένη, κόλπον ἀνέλκουσα, καὶ ἀναχαλοῦσα· καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸ κατὰ τοὺς μαστοὺς κόλπωμα· καὶ αἶγας ἀνιεμένους. Ἀνιέναι ἤτοι ἀναπείθειν· λέξις ὁμήρου συνήθης, πολλαχοῦ κειμένη· ὡς τὸ μαργαίνειν ἀνέηκεν ἀθηνᾶ· ταυτόν ἐστι τῷ ἀνέπεισε· διήγειρεν· ἠρέθισε· τὸ δὲ μαργαίνειν ὅ ἐστι μαίνεσθαι, καὶ ὁ πρωτότυπος αὐτοῦ μάργος, βαρυτόνως· ἢ μαργός ὀξυτόνως κατὰ τυραννίωνα· ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἀρνητικοῦ καὶ τοῦ ἔργου γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἀρήγειν· οὐ γὰρ ἔργον τι σπουδαῖον τῷ μαργαίνοντι.

Ἀνιέντα, ἐνδόντα. Ἀνίερος, βέβηλος· αἰσχρός· μεμιασμένος. Ἀνιεροῦσθαι, εἰς θυσίαν κρίνεσθαι. Ἀνιερώσαντες, ἀναθέντες. Ἀνίεσθαι, τὸ ἀπολύεσθαι· συγχωρεῖσθαι· κουφίζεσθαι. Ἀνίεσαν, ἀντὶ τοῦ συνεχώρουν. Ἀνιηθέντα, λυ

πηθέντα. Ἄνημι, συγχωρῶ. Ἄνηρ, βοτάνη τις. Ἀνηρέστερον· ὤφειλε μὲν εἶναι ἀνηρότερον, μέτρου δὲ χάριν οὕτω καλεῖται· ὡς καὶ τὸ αἰδοιέστερον· καὶ λυπηρότερον. τροπῇ τοῦ α εἰς η· τοῦτο δὲ, ἔθος Ἰώνων. Ἀνίησι, καὶ ἀφίησι· καὶ ἀνῆκε καὶ παρῆκεν· ἐπὶ τοῦ ἀφῆκε λέγεται. καὶ ἀνίησιν ἡ γῆ τὰ φυτὰ, ἀντὶ ἀναδίδωσι τὸ φυτόν. Ἄνιθι, ἄνελθε.

Ἀν' ἰθὺ, ἐπ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν καὶ φορὰν τοῦ πολέμου· ἀνὰ θυμόν, οἱ ἀττικοὶ τὴν ἀνὰ, ἀντὶ τῆς κατὰ παραλαμβάνουσιν. Ἀνίθυνται, εἰς τὸ ἄνω ἀπευθύνονται παρὰ τῷ Ἱπποκράτῃ. Ἀνικλώμενον, ἀνακαθαιρόμενον. Ἄνικμος, ἄνυγρος· ξηρά. Ἀνιλλομένη, καθυποκρινομένη· κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι, τὸ ἀπαξιοῦν. Ἀνιλύπτου, ἀνέβαινες. Ἀνιμέναι, ἐκλελυμέναι. Ἀνιμᾶν λέγεται τὸ ἐπὶ ὑγροῦ τι ἀνέλκειν· ἀνιμᾷ τὸ δίκτυον· ἤγουν ἀνασπᾷ. Ἀνιμᾶσθαι, ἀντλεῖν· ἀρύεσθαι· ἀναφέρειν· καὶ ἀνιμώμενος, ἀντλῶν· ἀνέλκων. ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἀντλητήριον· ἀπὸ τοῦ ἱμάς· καὶ ἱμητόν, τὸ ἀντλητόν· καὶ ἀνιμῆσθαι, διὰ τοῦ η. Ἀνιμώμενος, ἀντλῶν· ἀναφέρων. Ἀνίμων τοῖς δόρασιν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. Ἄνιος, ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀνίοντα, ὑποστρέφοντα. Ἀνιόντος, ἀνερχομένου· ἀνατέλλοντος. Ἀνιππασία, καὶ διιππασία, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα. ὥσπερ διωμοσία, καὶ ἀντωμοσία, τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῦσιν. Ἄνιππος, ἵππων ἐστερημένος. Ἀνιπτάμενος, πετόμενος· ἢ ἀναπετασθείς. Ἀνιπταμένη, ἠνεωγμένη. Ἀνίπτοισιν, ἀνίπτοις. Ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι· οἱ μὲν νοοῦσι τοὺς Σελλούς, εὐτέλειαν ἀσκοῦντας. καὶ χαμαιεύνας μὲν ὡς κάτω περὶ γῆν αὐτοὺς κειμένους· καὶ μὴ ἐπὶ στιβάδων ἢ δεμνίων ὑπνοῦντας· ἀνιπτόποδας δὲ, ὡς μὴ προϊόντας τοῦ ἱεροῦ καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ ἐθέλοντας ποδάνιπτρα· ὃ καὶ ἐν τῷ τοῦ Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ δηλοῦται εἰπόντος, ὅτι πηγαῖς οὐχ ὑγραίνουσι πόδας. ἕτεροι δὲ, σεμνότερον τοιοῦτον συντεθεῖσθαι νόημα· χαμαιεῦναι μὲν, ἀνιπτόποδες δέ· τουτέστι χαμαὶ μὲν εὐναζόμενοι, ἀνιπτάμενοι δὲ τὰ κάτω ταῖς διανοίαις, διὰ τὴν ἐν ταῖς μαντείαις φιλοσοφίαν. ὅρα δὲ ὡς τὸ χαμαιεῦναι συστέλλει τὴν τῆς παραληγούσης δίφθογγον· ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ, χαμαιευνάδες σύες· ὥσπερ οὐ μόνον τὸ πάλαι συστέλλει τὴν λήγουσαν ὡς δῆλον ἐκ τοῦ πρόπαλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ χαμαί· τὸ μέντοι χαμαιτυπεῖον, καὶ ἡ χαμαιτύπη, οὐκ εὔδηλον ἀπὸ μέτρου, εἴπερ συστέλλουσι τὴν μαι συλλαβήν· ὅρα δὲ ὅτι χαμαιεῦναι μὲν ἄνθρωποι ἐπαινετοὶ τῆς χαμαιεύνης, ὡς ἐνάρετοι· αἱ δὲ χαμαιευνάδες, οὐ τοιοῦτοι· σύες γάρ. ἡ δὲ κωμῳδία τὰ συνήθη παίζουσα, τοὺς χαμαιεύνας χαμαιευνάδας καλεῖ, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ ἀρκάδας καὶ φυγάδας· καὶ τῶν ὁμοίων· καὶ ἀνιπτόποδες, οἱ δι' ἁγνείαν χρείαν μὴ ἔχοντες νίπτεσθαι. Ἀν' ἴσον, ἀνὰ τὸ ὀρθόν. Ἄνισον, τὸ μὴ ὂν ἴσον· σημαίνει δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. Ἀνισοφυὲς, τὸ ἀνόμοιον. Ἀνιστάμεναι, ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτιζόμεναι.

Ἀνιστάμενος· ἀναστάς. Ἀνίσταται, ἀντὶ τοῦ ἐγείρεται. Ἀνίστησί τις τινὰ κείμενον, καὶ ἀνίστησι τὸν ῥαθυμοῦντα, ἤγουν διεγείρει. καὶ ἀνίστησιν ὁ Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ, ἤγουν λέγει αὐτῷ ὅτι ἀνέστη. Ἀνίστη, ἀντὶ τοῦ ἐφίστη· καὶ ἀνίστω, ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. Ἀνίστω ἀττικοί, οὐκ ἀνίστασο. Ἀνίσχαδον, τὴν ἄρκον· καὶ ἀθήλαστον. Ἀνίσχει καὶ ἀνεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀναστάχει· ἀνανέεται· ἀνέρχεται· ἀνατέλλει. Ἀνίσχειν, ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς λέγεται ἀμεταβάτως τοῦ ἡλίου· οἷον ἀνίσχει ὁ ἥλιος· καὶ ἡ πηγή· καὶ ἐπὶ ἀναβλαστήσεως τῶν βοτανῶν· οἷον, ἀνίσχει ἡ βοτάνη· ἤγουν ἀναδίδοται. λέγεται δὲ καὶ μεταβατικῶς· ὡς τὸ ἡ γῆ ἀνίσχει βοτάνας, ἤγουν ἀναδίδωσι· καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ' ἄλλων. ἀνέχω δὲ τὰς χεῖρας, ἐπὶ εὐχῆς· καὶ ἀνέχω τὸ βαστάζω. Ἀνίσχεν, ἀνεβόησεν. Ἀνίσχων τι λαμπάδα, τουτέστιν ἀνέχων· ἀνατείνων· καὶ ἀνατέλλων· καὶ ἀνίσχουσα, ἀναδύουσα. Ἀνισῶσαι, τὸ ἴσους ποιεῖν τοὺς ὕστερον ἐλθόντας. Ἀνίτω, ἀναδιδόσθω. Ἀνιχνεύων, ἀναζητῶν τὰ ἴχνη. Ἀνίψαλλον, ἀβλαβῆ. Ἀνίψανον, οὐ βεβλαμμένον· οἱ δὲ ἡλικίας τάξιν. Ἀνιῶ, τὸ λυπῶ· ἤγουν τοῦτό ἐστιν ὃ μάλιστα ἐμὲ ἠνίασεν. Ἀνιῶμαι, λυποῦμαι· διὰ ταῦτα, καὶ ἐπὶ τούτοις· καὶ τούτων ἕνεκα.

Ἀνιών, καὶ ἐξιών, καὶ κατιών, καὶ πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῶν εἰς μι λεγόμεναι βαρύτονοι μετοχαὶ λαμβάνονται καὶ ἀντὶ ἐνεστώτων, καὶ ἀντὶ παρῳχημένων· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μελλόντων τίθενται· οἷον, ἐξιὼν καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξερχόμενος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξελθών· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξελευσόμενος· ὡσαύτως καὶ τὸ εἰσιών, καὶ τὰ τοιούτοις ὅμοια. Ἀνιωχμόν, κατὰ τὴν δίωξιν· κατὰ τὴν μάχην· ἢ τὴν ταραχήν· παρὰ τὸ διώκω διώξω, δεδίωγμαι, διωγμός· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς χ διωχμός· ἐκ γὰρ τοῦ διώκω γίνεται διωκή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ δ, ἰωκή· καὶ ἀνιωχμόν, κατὰ τὴν μάχην. Ἄννα, πόλις τῆς Ἰουδαίας. Ἀννεμεῖν, ἀναγινώσκειν.

Ἀννησοειδές, κώνειον. Ἀννίς, ἡ πατρὸς, ἢ μητρὸς μήτηρ. Ἀννίτης, καὶ ἀννιαῖος, ἀπὸ τοῦ ἄννια· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄννα· ἥτις ἐστὶ πόλις τῆς Ἰουδαίας. Ἄνιττον, τὸ ἄννιατον, διὰ δύο νν, καὶ δύο ττ. Ἀννωδέως, τρυφερῶς. Ἄννωμα, θρυπτόμενα· ταραντῖνοι. Ἀννούμινος, ἀπογραφὴ ὄνομα τοῦ παρὰ Ῥωμαίοις· οἱ δὲ, ἀδνούμενόν φασιν. Ἀν' ὄγμους, κατὰ τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας· ἢ τὴν σχιζομένην αὔλακα. Ἀνοδία, ἐπίρρημα τοπικόν· ὡς τό, Οἱ δὲ πλείους, ἀνοδίᾳ καὶ κατὰ τὰς νήσους διεσπάρησαν. Ἀνόδοντος, ὀδόντας οὐκ ἔχων. Ἄνοδον, ἀδιέξοδον· Ξενοφῶν· Τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον· τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος. καὶ ἄνοδον, τὴν ἀνέλευσιν. Ἄνοδος, ἀνάβασις· ἡ ἑνδεκάτη τοῦ Πυανεψιῶνος ὅτε αἱ γυναῖκες ἀνέρχονται εἰς Θεσμοφόρειον, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀνόζεστα, τὰ μὴ ἐξεσμένα. Ἀνοήμων, ἄνους· ἄφρων. Ἀνόητα, τὰ ἀφροδίσια· καὶ ἡ λαγνεία· τουτέστι, μωρά· μωραίνειν γὰρ τὸ ἀφροδισιάζειν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης· Οἴνου τε ἀπέχῃ καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων· τουτέστι, μωρῶν· ἀνοήτων· ἀνεπιστημόνων. Ἀνόθευτον, γνήσιον· ἀπαραποίητον· καθαρόν. Ἀνόθηρον, νωθρόν.

Ἀνόθως, γνησίως. Ἄνοια, ἡ παντελὴς ἀφροσύνη· ἄγνοια δὲ, ἡ ἑνὸς πράγματος ἀγνωσία, καὶ ἀγνοῶ λέξιν. μετάνοια δὲ καὶ μετάγνοια, ταυτόν· πλὴν ὅτι τὸ μὲν μετάνοια ἐστὶν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς· τὸ δὲ μετάγνοια, παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

Ἀνοίγνυμι κάλλιον, ἢ ἀνοίγω· καὶ διαχωρίζω· καὶ μετὰ αἰτιατικῆς· ὡς τό, ἄνοιγε σὸν στόμα. Ἀνοίγω, παροίγω· ἀνέρχομαι. Ἀνοιδήσας, ἀναφλεγμήνας· ἀναφυσηθείς. Ἀνοικίζειν, ἐναντίον τοῦ οἰκίζειν· Θουκυδίδης· Καὶ οἱ μὲν ἀνῴκιζον τότε καθαιροῦντες τὰς πόλεις, καὶ ἐς πόλεμον παρεσκευάζοντο. Ἀνοίκειος, ἀντὶ τοῦ ἀπρεπής. Ἀνοικτεὶ, ἀταλαιπώρητον. Ἀνοικτὶ, χωρὶς οἴκτου. Ἀνοίκτως· σκληρῶς· ἀνηλεῶς. Ἀνοιμώζω, στενάζω· θρηνῶ. Ἀνοιμωκτεί, χωρὶς οἰμωγῆς. Ἀνοῖξαι πύλας, καὶ ἀνεῖναι καὶ ἀναθεῖναι· καὶ ἀναπετάσαι, κατὰ τὸν ποιητήν, ταυτόν. Ἀνοίξαντες, ἀναλαβόντες. Ἀνοίσει, ἀναφέρει· ἀναβάσει. Ἄνοισις, ἡ ἀνακόμισις· καὶ ἀνοῖσαι, κομίσαι. Ἀνοίσω, ἀνενέγκω· ἀναβιβά-

σα· Ἀνοιστέον, δεῖ κομίζειν. Ἄνοιτο, τελοῖτο· ἐκ τοῦ ἀνύω· ἐξ οὗ τὸ ἀνύω· χρῆσις δὲ ἐκείνου ἐν Ὀδυσσείᾳ· οἷον, τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται καὶ ἄνυον ὁδόν. Ἄνοιτο, ἀνύοιτο· τελειοῖτο. Ἀνοκηδέα λόγον, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημένον. Ἀνοκωχὴ, ἀναχώρησις· ἀνοχή. Ἀνόλβοις, ἀπόροις· ἀνοήτοις· κακοδαίμονας. Ἀνώμαλον, τραχεῖαν· ἀνώμαλον δὲ κατὰ τὸ γένος, ἢ ἔκφυλον. Ἀνομβρεῖ, ἀναβάλλει. Ἄνομεν, προέλθωμεν. Ἀνομήνης, παυσομένης· ἀνυομένης. Ἀνομένω, ἀρνουμένω. Ἄνομοι, οἱ παντελῶς ξένοι τῶν θείων νόμων· οἱ ἀποστατήσαντες αὐτῶν. Ἀνομολογίαι, αἱ διὰ λόγων συγκαταθέσεις. Ἄνομον καὶ παράνομον, ἡ τῶν ἀνθρωπίνων νόμων παράβασις· ἀθέμιτον δὲ, ἡ τῶν θείων· καὶ ἄνομον, τὸ μὴ ὑποκείμενον νόμῳ· παράνομον· πρὸ τοῦ νόμου. Ἄνομος γνώμη, ἡ ἔξω μᾶλλον νόμου. Ἀνονδόκως, ἄνωθεν. Ἀνόνητον, ἀνωφελῆ· ἀκερδῆ. Ἄνοντος, ἀνύοντος· εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνύοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν, καὶ εὑρίσκοντος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄνω βαρύτονον· οὗ τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος, ἄνεται· ὡς τὸ, μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται. Ἀνόπαια, εἶδός τινες ὀρνέου λέγουσιν αἰγώδιος, φωνῇ ἐοικότος· οἱ δέ φασιν ὅτι διέπτατο ἀνόπαια, ἤγουν ἀνὰ τὴν ὀπὴν τὴν ἐν μέσῳ τῆς ὀροφῆς· ἣν καπνὴν καὶ καπνοδόκην ἐκάλουν· ἢ διὰ τῆς ὀπαίας κεραμίδος· οἱ δὲ τὸ ἀνόπαια λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς, καὶ πόρρω τῆς ὄψεως. δοκεῖ δέ τισι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναφερὴς εἶναι· ὡρμημένοις, ἐκ τοῦ Ἐμπεδοκλέους λέγοντος ἐπὶ πυρὸς, τὸ καρπαλίμως δ' ἀνόπαιον· ἐξ οὗ δῆλον ὅτι καὶ οὐδετέρου γένους ἐστὶ τὸ ἀνόπαιον· διὸ Ἡρωδιανὸς τὸ ἀνόπαια, οὐδέτερον· οἱ δὲ πληθυντικὸν καὶ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀοράτως· καθάπερ τὸ πυκνὰ ἀντὶ τοῦ πυκνῶς. Ἄλλως. Ἀνόπαια διέπτατο· παρὰ τὴν ὀπὴν, ὀπαῖα, καὶ ἐν συνθέσει, ἀνόπαια· καὶ ἐνδέχεται τὴν καπνοδόκην εἶναι· Κράτης δέ φησιν ἀνοπαίαν, τὴν τετρημμένην κεραμίδα, τὴν ἐπὶ τῆς ὀροφῆς· ἢ πανόπαια γράφεται, καὶ νοεῖται ἡ χελιδών· ἐν δ' Αὐλίδι τῆς Φωκίδος, τὰ περὶ Τηρέως λεγόμενα μυθολογεῖται· καὶ Πανοπεὺς, Φωκικὴ πόλις ἐστίν· ἢ ἀνόπαια, εἶδος ὄρνιθος· ἢ διὰ τῆς ὀπῆς, ἢ ἀοράτως ἀνὰ τοὺς ὦπας. Ἄνοπιν, εἰς πρόσωπον· κατόπιν δὲ, εἰς τοὐπίσω. Ἄνοπτοι, ἀθέατοι. Ἀνοργάζειν, ἀνακινεῖν· ἀναλλέσθαι· καὶ τὸ τὰ παιδία ταῖς χερσὶν ἀναβάλλειν. Ἀνοργίας, ἀμυησίας· ὄργια γὰρ τὰ μυστήρια· καὶ ἀνοργιάστοις, τῶν μυστηρίων ἀπείροις· τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἀνοργίαστά σοι ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ ἀνοργίασας τῇ Ἀφροδίτῃ. Ἄνοργοι, ἀντὶ τοῦ ἄνευ ὀργῆς. Ἀνόρεκτος, ὁ μὴ ὀρεγόμενός τινος· ὁ πρὸς τὰ προσφερόμενα βρώματα ἀηδῶς διακείμενος. Ἀνόρεος πόλεμος, ἀνδρεῖος· ὁ πρὸς τοὺς ἄνδρας. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ. Ἄνορ, ὁ νοῦς ὑπὸ Σκυθῶν. Ἀνόρουσεν, ὥρμησεν. ὀρούω τὸ ὁρμῶ· καὶ ὄρνυμαι τὸ διεγείρομαι· ὀρίνω δὲ ἕτερον· καὶ ὀρνύω· ὀρούω, ἐνεστώς· ὤρουον παρατατικός· ὀρούσω μέλλων· ὤρουσα ἀόριστος. ὄρωρα παρακείμενος· καὶ κατὰ μετάθεσίν ἐστιν ὅτε διὰ μέτρου ἀνάγκην ὤρορα, ἀπὸ τοῦ ὄρομαι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄρμενος ἐπὶ παρακειμένου· ὅτι δὲ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τοῦτο γίνεται ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος, δῆλον ἀπὸ τοῦ προστακτικοῦ· ὄρσο γὰρ τὸ προστακτικὸν ἀπὸ τοῦ ὑπερσυντελίκου· ὃ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐστὶν ὅτε, ὄρσεο λέγεται. προπαροξύνεται δὲ ὄρμενος, διὰ τὸ ἀναύξητον μεῖναι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων συνήθειαν· ὡς καὶ τὸ βλήμενος, καὶ τὸ φθίμενος. ἀπὸ τοῦ ὄρομαι καὶ τὸ ὤρετο, ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ. Ἀνορταλίζειν, σκιρτᾶν· παίζειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτεροῦσθαι ὀρνέων· Ἀριστοφάνης. Ἀνορύττει, φανεροῖ· οἷον, ἀνορύττει τὴν γῆν. Ἀνορωρυγμένον λέγουσιν, οὐχὶ ἀνωρυγμένον. Ἀνοσάμικτον, ὀλιγόρρυτον ὕδωρ. Ἀνόσιον, βέβηλον· ἀνίερον· ἄθυτον. Αἰλιανός. Ἀνοσιουργηθέντων, ἀνοσίως πραχθέντων. Ἄνοσον χωρίον, ἀκήρατον, καθαρὸν, ὑγιεινὸν λεγόμενον ὁμοίως, εὔκρατον· εὐκραές· εὐκέραστον ταῖς ὥραις· εὔωρας ἔχον· ἄριστα κεκραμένον· ἀναπνοὰς ἔχον· ἀναπνεόμενον· πνεύματα διαρρέοντα ἔχον· ἀνέμοις διαθέοντας· εὔνουν· ἀνάψυχον· αὔραις διαπνεόμενον· εὔθερον· ἐλεύθερον· εὔσκιον· σκιερόν· καλλίσκιον· ψυχεινόν· εὐχείμερον· ἀλεεινόν· ὑπόθερμον· εὐήλιον· ταῖς ὥραις δίκαιον· καλῶς οὐρανοῦ κείμενον· εὖ ἔχον· εὖ ἧκον ὡρῶν· καλῶς ἔχον πνευμάτων· αἴθριον· ἀνέφελον· εἰς τοὐναντίον, νοσερόν· νοσῶδες· νοσηρόν· ἐπίνοσον· ἐπίκηρον· ἐπισφαλές· σφαλερόν· ἐπικίνδυνον· κινδυνῶδες· φθινῶδες· δύσωρον· βαρύ· ζοφῶδες· σκοτῶδες· δυσφεγγές· ἀνήλιον· ἄκρατον· ἄνισον ταῖς ὥραις· χειμέριον· δυσχείμερον· κρυῶδες· κρυμῶδες· παγετῶδες· κάθομβρον· συνέφελον· διάπυρον· ἔμπυρον, πυρῶδες· φλογῶδες· καυματῶδες· ζέον· περιζέον· περιφλεγὸν· καῖον· ὑπέρκαιον· κατηφές· διάθερον· ὑδατῶδες· χιονῶδες· αὐχμῶδες· αὐχμηρόν· ἀνήμερον· νοσοποιόν· φθοροποιόν· ἔξωρον· λοιμῶδες· κακῶς ἔχον οὐρανοῦ· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἀνόστεος, ὁ θαλάσσιος πολύπους· σκώληξ. Ἀνόστιμος, παρὰ τὸ νόστος· τοῦτο παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀνόστιμος. Ἄνοστοι, οἱ μὴ ὑποστρέφοντες ὅθεν ἦλθον. Ἀνόστοις, ἀνυποστρέπτοις· νόστος γὰρ ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος. Ἀνοχὴν, ἄνανδρος. Ἀνότικτον, ἀθρήνητον. Ἄνου, τὸ ἄνω Ἴωνες. Ἀνούλεγοι, ἀνώλεθροι. Ἄνουροι, ἄβρεκτοι· ὑψηλοί. Ἄνοις, ἀσύνετος. Ἀν' οὖς ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Ἀνούσιον, τὸ ἄκτιστον· καὶ ἀνύπαρκτον· διόλου τὸ ῥήματι λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ ἢ ὑποστάσει, μὴ γνωριζόμενον· οἷον, ὁ θάνατος· ὁ ᾅδης· ἡ νόσος. Ἀνούστατος, ἄτρωτος· μωρός· ἀσύνετος. Ἀνούτατος λέγεται, ὁ ἔτι μήτε ἀπὸ διαστήματος τρωθεὶς δόρατι ἢ ὀϊστῷ, μήτι δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει· τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ, τρώσεως. Ἀνουτητὶ, ἄνευ τρώσεως. Ἀνοχέου, ἀνατολικοῦ. Ἀνοχλίζω, τὸ ἀνέχω· παρὰ τὸ ὄχλος. Ἀνοχὴ, ὑπομονή· ἡ μακροθυμία. Ἀνοχλίζων, ἀνακινῶν· ἰδίως ἐν τῷ κωπηλατεῖν καὶ ἀνακόπτειν τὰ κύματα καὶ τὰς δίνας. Ἀνοψία, σπάνις τῶν ὄψων. Ἀνοψοφιεῖν, τὸ μὴ βλέπειν. Ἀνσατήρ, βουβών· Λάκωνες. Ἀνσερίσασθαι, τὸ μόνον πρὸς τὸ πῦρ στῆναι· Λάκωνες. Ἀνστὰς, καὶ ἀνστάντες, ἀντὶ τοῦ ἀναστὰς, καὶ ἀναστάντες· κατὰ συγκοπήν. Ἄνστησον, ἀνάστησον. Ἀνστήτην, ἀνέστησαν· δυϊκῶς. Ἄνσχετα, ἀνάσχετα· συγκέκοπται· ὡς καὶ ἀμφαδὸν, καὶ ὁ ἄμπαλος, ἤτοι ἀνάπαλος· ἤγουν, ὁ ἀναδασμός· ὁ ἐκ δευτέρου πάλος· ὅ ἐστι κλῆρος. Ἄντα Ἤλιδος, τουτέστιν ἀντικρὺ τῆς Ἤλιδος. Ἄντα Ἀλεξάνδροιο, ἀντὶ τοῦ ἀντία· κατὰ συγκοπήν. Ἀνταγρεῖδαι, δῆμος Ἀθήνησιν. Ἀνταγορεύουσι, Ἀριστοφάνης ἀνταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι τοῖς παράλοις. Ἀνταγωνίζομαί σοι, δοτικῇ συντάσσεται. Ἀνταγωνιστής· λέγεται δὲ καὶ ὁ κατὰ τὴν πάλην, καὶ ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίος· ἤτοι, καὶ ἐπὶ τοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου. Ἀντάδει, δοτικῇ συντάσσεται· ἀντάδει δὲ τοῖς ἱεροῖς ἔνδον μέλεσι. Ἀντάδεται, ἐναντιοῦται. Ἄνται, ἄνεμοι. Ἀνταία, ἐναντία· ἱκέσιος· Αἰσχύ

λος σεμέλη· σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα· καὶ τὴν ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. καὶ ἀνταίαν, ἐχθρὸν χαλεπήν. καὶ ἀνταίας, πολεμίας· ἐχθράς· σοφοκλῆς. Ἀνταίη· ἡ ῥέα οὕτω λέγεται, διότι ἐναντία τοῖς πλησίον ἐγένετο· ὡς δέ τινες ἀνταίη, ἡ λιτανευτὸς καὶ δυσάντητος. Ἀνταίρω, τὸ ἀνθίσταμαι καὶ ἀντιβαίνω, καὶ φιλονεικῶ· δοτικῇ συντάσσεται· ἀριστείδης· Εἰ δὲ βούλει, τίς πρῶτος ἀντῆρε τῷ ἀγαμέμνονι τῶν ἡρώων, ἢ τῶν ἐπικούρων. ἀνταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιπαρατασσομένων λέγεται, χερσὶν αἰρομένας ἢ ῥάβδοις, ἢ τοιούτοις τισί. καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμης ἢ τοιούτων τινῶν· οἷον, ἀνταίρει γνώμην, καὶ ἀνταίρει μῦθος. Ἀντακές, σημεῖον. Ἀντακταῖς, σήμερον. Ἀνταλλαγῆναι, ἀναπαύσασθαι. Ἀντάλλαγμα, ἀνθόμοιον. καὶ ἀντάλλαγμα, οἱ κατὰ σάρκα πρόγονοι τοῦ χριστοῦ οὓς ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν, οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἀντάλλαγον καλοῦσι, τὸν ἀντὶ ἄλλου ἠλλαγμένον· οὐχὶ ἀντάλλον· μένανδρος. Ἀνταλλάττειν, τὸ ἄλλο ἀντ' ἄλλου διαφέρειν. Ἀνταλλές, ταύτης τῆς ἡμέρας. ※ Ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι τοῦ δρᾶν· τουτέστιν, ἀντὶ τοῦ ἄρχειν, τὸ καινοτομεῖν, τῶν δὲ ἀρχαίων ἀμελεῖν. Ἀντάμειψις, ἀνταπόδοσις.

Ἀνταμιλλᾶσθαι, ἀντερίζειν. Ἀντιᾶν, ἀντιάζειν· ἱκετεύειν. Ἀνταναγνῶναι, ἀντιβάλλειν βιβλίον. Ἀνταναυγεθῆ, ἀνταναφανισθῆ. Ἀνταναιρεῖται, ἀφαιρεῖται. Ἀντανάκλασις, ἡ ἀπό τινος ἐπί τι κίνησις, καὶ ἐξ ἐκείνου πάλιν ἐξ οὗ προῆλθεν, ἀντιστροφή· ὡς ἐπὶ τῆς σφαίρας. ἢ ἀντανάκλασις, ἡ κατὰ ἀνάκλασιν ἀπό τινος μεταγομένη· γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς, ὅταν ἀντηχῇ. καὶ ἐπὶ φωτός, ἡλιακοῦ ὅταν λείῳ τινί, ἢ λαμπροτάτῳ ὕδατι προσπέσῃ. Ἀντανακλωμένη, κατ' ἀνάκλασιν διά τινος μεταγομένη· γίνεται δὲ τοῦτο ἐπὶ φωνῆς· ἣν καλοῦσιν ἠχώ· καὶ ἐπὶ φωτός· ἢ ἀντιπίπτουσα. Ἀντανελέσθαι, ἀντιλαβεῖν χείρονα. Ἀντανελών, ἐκκόπτων ἀφελών. Ἀντανέψιοι, καὶ ἀνέψιοι, οἱ ἀδελφῶν παῖδες. Ἀντανίσχει, ἀνατέλλει. Ἀντανισχόμενοι· προβαλλόμεθα· καὶ ἀντανίσχον, ἀντὶ τοῦ παρεπετάσοντο. Ἀνταίταν, ἐπίβουλον· ἀντίδικον. Ἀνταξ, ἐν μέρει. Ἀντάξιον, ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν. Ἄντα παρειάων σχομένη κρήδεμνα, τουτέστι, κρηδέμνῳ καλυπτομένη τὰς παρειάς· ταυτὸν ἐστὶ τῷ παρακαλυψαμένη ὑπὸ αἰδοῦς. Ἰστέον ὅτι, τοῦ σχόμενος ἐν χρήσει ἐστὶ καὶ ὁ μέσος ἀόριστος ὁ ἐσχόμην· ἐξ οὗ καὶ τὸ σχέσθαι καὶ ἀνασχέσθαι. αὐτῶν δὲ προϋπάρχει τὸ σχεῖν. ὡς πολλαὶ προθέσεις κολλώμεναι, ἀποτελοῦσι διάφορα σημαινόμενα, χρηστὰ τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Ἀνταπαιτῆσαι, κἀπαιτῆσαι, θουκυδίδης, ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ. ἀνταποδοῦναι δὲ καὶ ἀνταπολαμβάνειν, δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ λεπτίνου. Ἀνταποπαρδεῖν· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ κτυπῆσαι καὶ ἀντηχῆσαι κατὰ τὴν βροντήν. ἔπαιξεν ὁμοιῶν αὐτῇ, τὸν τῆς πορδῆς ἦχον. Ἀνταπόρος, συνδεδεμένος. Ἀνταρ, ἀετὸς ὑπὸ τυρρηνῶν. εὐφορίων δὲ, δίασμα. Ἀντάρεια, ἡ ἐξ ἐναντίας ἄρσις. Ἀντάρτης, τύραννος, ἀντιβαίνων βασιλεῖ. Ἀντάς, πνοάς. Ἀντᾶσθαι, συναντᾶν. Ἀντάρης, νυκτερὶς ὄψεσι φησὶ σοφοκλῆς. Ἄντα στάσης· ὅμηρος. Εἰ κέ μευ ἄντα στάσης· ἀντὶ τοῦ εἰ γὰρ ἀντιστάσης μοι. τὸ δὲ μὴ δ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο, καὶ νότερον ἐσχημάτισται· ὡς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἦν, τὸ ὀρθὸν μὴ δ' ἀντίον ἵστασθαί μου. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀντίον ἵστασθαι, ἀντιστῆναί που τῆς ποιήσεως λέγει. ἀλλαχοῦ δὲ ἀντίον ἐλθεῖν· οἷς ἐναντίον ἐστὶ τὸ ἀναχωρῆσαι. Ἀνταπτυσκόμενος, ἐξ ἐναντίας τιτρωσκόμενος. Ἀνταυγεῖς κόρας στρέψον, ἀντὶ τοῦ τὰς κόρας σου ἀντιπροσώπους μοι στρέψον. Ἀνταφωνεῖς πολλά, ἤγουν ἀντιλέγεις. Ἀντεβόλησα, ἀπήντησα. Ἀντεγράψατο, ἀντεδικάσατο. Ἀντιδύσατο, ἀνέδυ· ἀνέβη. Ἄντεια· παρ' ὁμήρῳ τὴν αὐτὴν ἄλλοι σθενέβοιαν καλοῦσιν, ὡς εὐριπίδης· καθάπερ μέμνηται καὶ ὁ κωμικός.

Ἄντεινον, ἀντὶ τοῦ ἀνάτεινον λέγουσι δωριεῖς· συγκόπτουσι γὰρ τὴν ἀνὰ ὡς ἂν τὴν ἀγράν, ἀντὶ τοῦ, ἀνὰ τὴν ἀγράν.

Ἀντέρκει, ἀντὶ τοῦ ἀντεῖχε. Ἀντείχοντο, κατεῖχον. Ἀντεκκομιεῖ, ἐντεύξει. Ἀντεκκομίσει, ἀντεκφέρει.

Ἀντεκτρωνησόμεθα, ἀντιπαρενέγκωμεν. Ἀντίκτασις· ἀνταπόδοσις, καὶ ἀντίκτισις. Ἀντεκτείνειν, ἀνταποδιδόναι.

Ἀντεμήνισεν, ἀντωργίσθη. Ἀντεμβριάζει, ἀντεξετάζειν. Ἀντεμμάσασθαι, ἀνταποδοῦναι. ἐπιμηνῦσαι· εὐριπίδης πελιάσιν. Ἀντεμπαγήσαντες, ἀνταποδόντες· ξενοφῶν. Ἀντεμφανίζων, ἀντιδεικνύς. Ἀντεναντίωσίς ἐστιν, ὅταν εἰπεῖν τι βουλόμενοι, διὰ τοῦ ἐναντίου δηλώσωμεν· οἷον, ἴσως οὐ τῶν πολλῶν ἐγινόμην φαυλότερος. Ἀντεξάγειν, ἀντιπαρατάσσεσθαι· ἀντεπιέναι. Ἀντεξάγοντες, ἀντεκφέροντες. Ἀντεξαίγω, ἀντεισφέρω· ἀντιστήκω. Ἀντεξετάζω, ἀντερωτῶ. Ἀντεπῄει, ἀντεπήρχετο. Ἀντέπεσεν, ἐναντιοῦται. Ἀντεπίρρημα, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐπιρρήματι· ζήτει, εἰς τὸ ἐπίρρημα. Ἀντεπιτίθησιν, ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλειν· οὕτως ἰσαῖος. Ἀντεπιχειρεῖν, πρὸς τὰ λεγόμενα φέρειν ἐνστάσιν. Ἀντεραστής, ὁ ἀντερῶν. Ἀντερεῖ, ἀντιλέξει. Ἀντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος· καὶ ἀντερετεῖν, τὸ ἐπὶ ταυτοῦ ζυγοῦ καθεζόμενος ἐρέσσειν. Ἀντερήσεις, ἀντεῖπεις, ἀντιζηλώσεις. Ἀντεροῦσιν, ἀντιλέγουσιν. Ἀντερώμενος, ἀντεπιθυμούμενος. Ἀντέσθαι, ποτὲ μὲν λιτανεύειν· ποτὲ δὲ ἐξ ἐναντίας παραγίνεσθαι· ἢ παραγίνεσθαι πρὸς λιτανείαν.

Ἀντίσου, ἀντὶ σοῦ ἀντικρὺς ἐλθέ. Ἀντέσχεν, γενναίως ἔφερεν· ὑπέμεινεν. Ἀντεταιῶς, ἀναγεγραμμένως. Ἀντετόρησε, διετόρνησε· διέτρησε· διέπρησεν. Ἀντετοῖς, τοῦ αὐτοῦ ἔτους· λάκωνες. Ἀντεύφρασμα, τὸ ἐναντίον τῇ εὐφροσύνῃ ἀγαθόν. Ἀντεφέροντο, ἠναντιοῦντο· ἀντέπρασσον. Ἀντεφιλοτιμοῦντο, ἀντὶ τοῦ ἡμιλλῶντο· καὶ ἤριζον· καὶ ἀντηγωνίζοντο. Ἀντεφοδεύων, καὶ ἀντεφώδευκα, ἀντὶ τοῦ ἀντεπέστρεφον. Ἀντέχει, ἀντὶ τοῦ ἐξαρκεῖ· δείναρχος, ἀντὶ τοῦ σώζεται· δημοσθένης, καὶ ὑπερίδης, ἀντὶ τοῦ ἀντιλαμβάνεται· ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπομενετικῶς ἔχει. Ἀντέχειν, τὸ ἀντιτείνειν καὶ ἀντιβαίνειν· καὶ ἀντικρούειν· καὶ ἀποδυσπετεῖν· ὡς καὶ δημοσθένης· Εἰ μὲν γὰρ ἀντέχει τὰ τῶν ὀλυνθίων, ἀντὶ τοῦ ἀνθίσταται καὶ ἀντιτείνει. Ἀντεχειροτόνησεν, ἀντέλεξεν· ὡς τὸ, Εἰ δὲ κἀκεῖνα προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν. Ἀντέχω σοι, ἤγουν ἐναντιοῦμαι· ἀντέχομαι δέ σου, ἤγουν ἀντιλαμβάνομαι. ἀντεῖχε τοῖς δεινοῖς· καὶ οὕτως ἀντεῖχε πρὸς τὰ δεινά· ἤγουν ἐναντίως διέκειτο. Ἀντήδην, ἱκετευτικῶς. Ἀντήλιοι θεοί, οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἱδρυμένοι· εὐριπίδης μελεάγρῳ. καὶ ἀντήλιος, ὁ ἴσος καὶ ὅμοιος ἡλίῳ φαινόμενος· καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἀντικρὺ ἡλίου ἱδρυμένος βωμός· ἢ θεός. Ἀντήμειψαν, ἤγουν κατήλλαξαν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἄντην, ἐν ἄλλοις μὲν τὸ ἀντικρύ, ἐνταῦθα· παρ' ὁμήρῳ δὲ ἐν ὀδυσσείας φ̄, τὸ ἀντικρύς· ἤτοι φανερῶς· ὃ καὶ αὐτὸ, ἀντικρὺ λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷον,

ἀντικρὺ

ἀντιπέφυκ' ἀπόφημι. τὸ γὰρ ἀντικρὺς, τῶν ὑστέρων ἐστίν. καὶ ἄντην εἰσιδεῖν, τὸ ἀντωπῆσαι παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται. Ἀντηρίοις· τοῖς τῆς δάφνης ὅρπηξι, τοῖς πρὸ τῶν θυρῶν ἱσταμένοις. Ἀντήιον δῶρον, ἱκέσιον. Ἀντήρεις, ἀντιθέτους, ἀντωθούσας. σοφοκλῆς ἠλέκτρα. Πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθου στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, ὅταν κατ' ἴσον ἐρέσσωσι, καὶ μὴ εἰς θάτερον περιωθῆται ἡ ναῦς. καὶ ἀντήρεις ἀνθηρμοσμένος. ἄχρηστον ἐν τῇ εὐθείᾳ. αἱ δὲ ἄλλαι πτώσεις, κατὰ τὸ ἀντῆρις κλινόμεναι, εὔχρηστοι. ἀντῆρις δὲ, σημαίνει τὴν θυρίδα, καὶ κλίνεται ἀντήριδος. Ἀντήρετον, ἴσον· ἀπὸ τῶν ἐξ ἴσου ἐρεσσόντων. ἤγουν κώπηλα τούτων. Ἀντηρίδες, τὰ ἀντερείδοντα ξύλα. ἢ λίθινα κατασκευάσματα. Ἀντήριος, στήμων. καὶ ὁ κανὼν ὁ προσκείμενος τῇ θύρᾳ· ὃν ἔνιοι, καλυπτῆρά φασιν. Ἀντῆσαι, κατὰ φυσικὴν σύνταξιν, ἔστι τὸ ἄντην γενέσθαι· ὅπερ ὅμοιον, τῷ ἤντησας ἐπωπῆς ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ πάνυ δὲ συνήθης· οὐδὲ κοινὴ τοῦ ἀντιάω αὕτη σύνταξις ἡ κατὰ φυσικῆς, ἱστοριογράφοις. Ἀντήσε μάχης· εἴρηται συνήθως, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχεῖ· ἄντην γένηται. χαριέστερον δὲ εἰπεῖν, ἀντίον ἔλθοι. Ἀντήσεις, ἱκεσίαι. λιτανεῖαι, ἱκετεῖαι. Ἀντήσωμεν πάντων μνηστήρων. ὅ ἐστιν, ἄντην ἔλθωμεν. Ἀντὶ πρόθεσις, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται· οἷον, ἀντὶ πολλῶν. ἀνθ' ἑνός. σημαίνει τρία. κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς. οἷον, Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσος. ὡς τὸ, ἀντί πος εἰμ' ἱκέταο. ἀντὶ τοῦ ἴσος ἱκέτου. καὶ τὸ ἐναντίον. ὡς τὸ ἀντίθεον κύκλωπα. τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς, ἀντίθεος δὲ ὁ ὀδυσσεὺς, ἀντὶ τοῦ ἰσόθεος. Ἀντιάαν μεταλαβεῖν. Ἀντιαμάχεσθαι, διάλυσίς ἐστι τοῦ ἀντιμάχεσθαι. ὥσπερ καὶ τὸ ἀντίβιον πολεμίζειν. Ἀντιαπλέκειν, ἀντιμηχανᾶσθαι. Ἀντιάζει, ἀπαντᾷ. συναπαντᾷ. μηχανᾶται. ἴωνες ἀντὶ τοῦ πολεμεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. ὡς τὸ ἀντιάζω σε πρὸς ἐφεστίου διός. Ἀντίαιον, τὸ ἐναντίον ἀλλήλων.

Ἀντιανδοτικὴ σύνταξις, ἐναντίωσιν δηλοῖ. τὸ μέντοι ἀντιόων ἑκατόμβης, καὶ τὸ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν, οὐχ ὁμοίως συντέτακται. καὶ ἀντιόωσαν ἐρχομένην, ἤγουν δεομένην. Ἀντιάνειραι, ἐπίθετον ἀμαζόνων. ὁ μὲν ἀρίσταρχος. τὰς ἴσας ἀνδράσιν. ἔνιοι δὲ τὰς ἐναντιουμένας τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. ἔξω τοῦ, τὸ πολεμικάς. καὶ ὡς εἰπεῖν δηϊανείρας. τὰς ἐξισουμένας ἀνδράσι τὰ εἰς τὸν πόλεμον. Ἀντιάουσαν, ὑποστρωννύουσαν. Ἀντιασώμεσθα, τουτέστι, τῷ ἀντιάσωμεν, καὶ ἀντίοι ἔλθωμεν. Ἀντιάσας μεταλαβὼν, ἢ συντυχήσας, ἢ ἵλεως γενόμενος. Ἀντιάσας παρ' ὁμήρῳ, συναντήσας. καὶ μετασχών. Ἀντιάσειεν, ἐπιτύχοιεν, ἢ ἐπιτύχοι. Ἀντίασεν, ἱκέτευσεν. ἀπήντησε. καὶ ἀντιάσαι, συναντῆσαι, καὶ ἐλθεῖν. μετασχεῖν. παρ' ὁμήρῳ τὸ ἐπιτυχεῖν, καὶ ἰάσεως συντυχεῖν. καὶ παραγενέσθαι. Ἀντιάταις. ταῖς ἀπὸ ἀντίου πόλεως. ἥ τις ἀπέχει ῥώμης, τριακοσίοις σταδίοις. Ἀντιβαίνει, τὸ ἀντιτείνει καὶ ἀντερείδει. λιβάνιος. ὁ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν πᾶσαν, ἀντέβαινε καὶ ἀντέσπα. Ἀντιβάλαιος ἡ κικκίς. Ἀντιβάλλειν, τὸ ἀντιτιθέναι. οἷον, λόγους, ἤ τι τοιοῦτον. σύστοιχον δὲ τούτῳ, καὶ τὸ ἀντιβολεῖν, καὶ ἀντιβολία ἡ δέησις. Ἄλλως. Ἀντιβάλλει, ἤγουν ἐξεναντίας βάλλει. ἐπιβάλλει τις ἐπιτιθείς, ἢ νοῦν. ἐπιβάλλεται δὲ τὸ δέ τι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ. περιβάλλω τί τινι, ἤγουν περιτίθημι. καὶ περιβάλλω τινὰ, ἤγουν, περιπτύσσομαι καὶ περιπλέκομαι. καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἀντὶ τοῦ ἐνδύει. καὶ παρὰ φιλοστράτῳ. Περιβάλλων γὰρ τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ τιθείς. ἀμφιβάλλω, τὸ μὴ ἐφ' ἕνα σκοπὸν βάλλω τὸν λογισμὸν, ἀλλ' ἐπὶ δύο. ὅθεν καὶ ἀμφίβολος ὁ ἐν διττῇ γνώμῃ κείμενος. καὶ ἀμφιβολία, ἡ διττὴ γνώμη. ἀπέβαλον μὲν, ὃ ἄκων ἀπώλεσα. ἀπεβαλόμην δὲ, ὃ ἑκὼν ἔρριψα. ὑποβάλλει τις τὸν λόγον, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθεται. ὑποβάλλεται δὲ τὰ ἀλλότρια, ὁ ἰδιοποιούμενος, ὅθεν καὶ ὑποβολιμαῖος. ὑπερβάλλω, τὸ ὑπερέχω, καὶ ὑπερβαίνω. Ἀντιβάλμοις, ἀντιστρόφοις. Ἀντιβαρνική, ἡ κασσία. Ἀντίβιον μαχόμενοι, ἐξεναντίας πολεμοῦντες. ἐπίρρημα τοπικόν. Ἀντίβιος, ἐναντίος. τῆς ἀντὶ προθέσεως, τὴν ἐναντίαν σχέσιν δηλούσης. ἤγουν, ὁ ἐναντιούμενος τῇ βίᾳ. ὅ ἐστι τῇ δυνάμει. καὶ ἀντιβίοισι, τοῖς ἐναντίοις καὶ στασιαστικοῖς. Ἀντιβλέψας αὐτοῖς, καὶ αὐτούς. οἷον, μηδέ ποτε, μὴ δὲ τοῖς πολεμίοις ἀντιβλέψας. Ἀντιβληθέντας, ἀντὶ τοῦ ὑπαγορευθέντας. Ἀντίβοιον, ἰσόβοιον. ἀντιβοὸς καθαγιαζόμενον. σοφοκλῆς. Ἀντιβολεῖν. ἀεὶ παρ' ὁμήρῳ, τὸ συναντᾶν καὶ ὡς εἰπεῖν ἄντην βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν δηλοῖ. παρὰ δὲ τοῖς νεωτέροις, καὶ τὸ παρακαλεῖν. παρὰ τὸ ἄντην ποδῶν βάλλεσθαι, ἤτοι ῥίπτεσθαι τοὺς ἱκετεύοντας. διφορεῖται δὲ κατὰ τάξιν ἡ λέξις μάχης. ἀντιβολῆσαι, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν καὶ ἄντην γενέσθαι. ἀλλαχοῦ δὲ, ὕπερ μοι ἀντιβόλησαν ἐείκοσι φησὶν, ἀντὶ τοῦ συνήντησαν. τὸ μέντοι κοινότερον ἀντιβολεῖν, αἰτιατικῇ φιλεῖ. ἀντιβολῶ σε γὰρ φαμέν. Ἀντιβολήρ, στρωτὴρ μικρός. λάκωνες. Ἀντιβολῆσαι, σημαίνει τὸ συναντῆσαι. τὸ μετασχεῖν. τὸ ἀπαντῆσαι καὶ ἄντην τὰς ὄψεις βαλεῖν. παρὰ μέντοι τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἱκέσιος ἡ λέξις, καὶ σημαίνει τὸ ἄντην καὶ πρὸ ποδῶν τινος ῥίπτεσθαι. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἐπιτυχεῖν ἐν ὀδυσσείας φ. ἐν ἄλλοις τὸ συναντῆσαι. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι. σημαίνει καὶ τὸ δυσωπῶ. Ἀντιβόλησις, καὶ ἀντιβολία, παράκλησις. ἱκετηρία. Ἀντιβολῶ, παρακαλῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης, στῆθ' ἀντιβολῶ σε. καὶ ἀντιβολῶ σε, φράσον μοι τίνες εἰσίν. ἀττικῶς. ὡς τὸ, ὁ δὲ, λίαν τὸν ἐπίσκοπον ἠντιβόλει. καὶ ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι. μετασχεῖν, ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω, μετὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β ἀντιβολήσω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνέτυχε, καὶ ἱκέτευε. Ἀντιγενίδας, αὐλητής. υἱὸς οὗτος ἦν διονυσίου ἐνδοξότατος αὐλητής. Ἀντιγόνιον, βοτάνη καὶ ἄνθος. Ἀντιγόνιος. βόλος τις, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀντίγονον, ἀκακία. Ἀντιγραφή. ἰδίως μὲν ἐπὶ ταῖς τῶν κλήρων διαδικασίαις ἀντιγραφὴ καλεῖται, ὅταν τις ὡς ἄπαιδος ὄντος τοῦ τετελευτηκότος ἑαυτῷ φάσκῃ προσήκειν τὸν κλῆρον κατὰ γένους δόσιν. κοινῶς δ' ἐν ταῖς δίκαις ταῖς δημοσίαις, τὰ τῶν δικαζομένων γράμματα ἃ ἐδίδοσαν περὶ τῶν πραγμάτων. καὶ τὰ τῶν διωκόντων, καὶ τὰ τῶν φευγόντων. ἀντιγραφὴ, καὶ τὰ μαρτύρια. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, καὶ ὑπερίδης. πλάτων δὲ, ἐν τῇ σωκράτους ἀπολογία, τὸ αὐτὸ καλεῖ ἀντωμοσίαν καὶ ἀντιγραφήν. Ἀντιγραφεὺς, ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα, ὥστε ἀντιγράφεσθαι αὐτά. διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς. ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὁ δὲ τῆς βουλῆς. Ἀντιδιαιρεῖται, ἀντιμερίζεται. Ἀντιδιαστέλλεται, ἀντιδιΐστησιν, ἢ χωρίζεται, καὶ ἀντιβάλλει. Ἀντιδικεῖν, τὸ ἐνδίκως ἀντιβαίνειν. Ἀντίδικος ὁ κατέστης, καὶ ἀντίδικος πρὸς ἐμὲ καθέστηκας. καὶ ἀντίδικος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ὁ διάβολος. καὶ ἡ συνείδησις ἡμῶν,

ἡ ἀντικειμένη τῷ κακῷ ἡμῶν θελήματι. κατὰ γὰρ τὸν ἀπόστολον, ἐὰν ἡ συνείδησις ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παῤῥησίαν
ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν. Ἀντιδικοῦν, κατηγορεῖν. καὶ ἐναντιούμενος. ἀριστοφάνης. ὅπως ἀποτρέψαις ἂν ἀντιδικοῦν δίκην
μέλλων ὀφλήσειν; ἔθος τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ καθὸ τὸ ὡρισμέ
νον ἐξέπεσεν ὑπερήμερος γινόμενος, ἐξέπεσε τετραμηνῇ. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τίσαι, καθείργνυντο εἰς τὸ δικαστήριον. ἄλλοι
δὲ τοῦτο πεπόνθασιν. Ἀντίδοξος, ἐναντίος κατὰ τὴν δόξαν. Ἀντίδορον διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ τοῦ δέρματος δέρμα. ὡς ἐν
ἐπιγράμματι. καὶ κάρυον χλωρῆς, ἀντίδορον λεπίδος. διὰ δὲ τοῦ ω μεγάλου, ὃ δίδοται ἐν ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλη
σίαις. Ἀντίδοσις, ἡ μετάληψις. Ἀντίζηλον, στρογγύλον. ἀστραγαλῶδες, ἐν κύκλῳ. Ἀντίζυγα. ἰσόζυγα.
Ἀντίθεον, καὶ ἀμύμονα, καὶ κρατερὸν λέγει ὅμηρος τὸν πάνδαρον, ἐξ ὧν εἶχε καλῶν. Ἀντιθεόντων, ὑπαντώντων
Ἀντίθεσις, σχῆμα λέξεώς ἐστι καθ' ἣν ἀντιτιθέασιν ἀλλήλοις τὰ ἐναντία. ἢ κατὰ μέρος, ἢ ἀθρόως. οὕτως ἰσοκράτης ἐν
τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ ἀντίθεσις, ἀντιλογία. ἐρώτησις. Ἀντίθετα, ἐναντία. Ἀντίθετον, γίνεται κατὰ δύο τρόπους.
καθ' ἕνα μὲν, ὅταν τὰ ἀντικείμενα ὀνόματα λαμβάνωνται. οἷον μᾶλλον γὰρ τιμῶσιν αἱ πόλεις τοὺς ἀδίκους πλουτοῦν
τας, ἢ τοὺς δικαίους πενομένους. καθ' ἕτερον δὲ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται κατάφασις ἀποφάσεως. ὡς τὸ, σὺ μὲν, ἔλα
βες δῶρα. ἐγὼ δὲ, οὐκ ἔλαβον. Ἀντίθρονος, ὁ ἀντικαθήμενος. καὶ ἀντικαθήμενος, ὁ ἀντίθρονος. ὁ ἀντιποιμαίνων. Ἀντίθυ
ρον κλισίης, τουτέστιν ἀντικρὺ τῆς θύρας. Ἀντικαθεστώσας, ἀντικειμένας. Ἀντίκαινον, ἰσόκαινον. Ἀντικατηγορεῖ
ται, τὸ ἴδιον κατηγορεῖται τοῦ πράγματος. ὃ καὶ μόνῳ ὑπάρχει, καὶ ἀεί. ὡς τοῦ ἀνθρώπου τὸ γελαστικόν, καὶ τοῦτό ἐστιν
ἀντικατηγορεῖσθαι. τὸ μόνῳ καὶ παντὶ ὑπάρχειν. Ἀντικάθηται, ἐναντιοῦται. Ἀντικατέστησαν, ἠναντιώθησαν.
Ἀντικαθίσταται, ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦται. Ἀντικαταλλαττόμενος, οὐ μόνον ὅταν σπένδηταί τις, ἢ εἰς φιλίαν ἔρχεται
πρὸς ὃν γέγονεν αὐτῷ διαφορά. ἴσως καταλλαττόμενος ἐχρήσαντο οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμείβοντος χρυσίον ἐν τῷ δήμῳ,
πολλάκις δημοσθένης. Ἀντικαρὰ, τόπος ὁ μετὰ τὴν κλεῖδα. Ἀντικασίγνητος, ἴσος τῷ ἀδελφῷ. Ἀντικατala
βεῖν, τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην. Ἀντικάρτερα, ἀντίσχυρα. λάκωνες. Ἀντίκειται, τὸ ἐναντίως ἔχει τι πρὸς τὸ ἕτερον. οἷον
τὸ πῦρ τῷ ὕδατι. καὶ τὸ ἄντικρυς, ἀντιπρόσωπον κεῖται. οἷον κάτοπτρον, τῷ προσώπῳ ἀντίκειται. καὶ ἀντίκειται πόρναις,
κύβοις, συμποσίοις, ἀντὶ τοῦ πορνεύει, κυβεύει. συμποσιάζει. Ἀντικήνωρ, ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς. Ἀντίκλειαν εἶναι
τὴν ὀδυσσέως μητέρα, σειληνὸς ὁ χῖός φησιν. καὶ ἐγκύμονα διοδεύουσαν νήριον τὸ τῆς ἰθάκης ὄρος, ἄσαντος πολὺ του
τινὸς, ὑπ' ἀγωνίας καὶ φόβου κατὰ πεσοῦσαν τεκεῖν ὀδυσσέα. ὅθεν καὶ ὀδυσσεὺς ἐκλήθη. Ἀντικονδώσιος, τῆς διὰ τοῦ κοντοῦ
ἀντερείσιος. ὃ ὑπὸ καὶ σκίμπων καλεῖται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀντίκρισις, ἀπόκρισις. οὕτως ἀναξίλας. Ἀντικρὺ,
τὸ φανερῶς καὶ ὡς ἄν τις ἐρεῖ, ἐξ ἐναντίας, καὶ κατὰ ἀντικρισῖν. τὸ μέντοι ἄντικρυς, τὸ μεθ' ὅμηρόν ἐστι. καὶ ἑτεροίαν σημασί
αν ἔχει. ἢ ἀντικρὺ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ διόλου. καὶ ὡς εἰπεῖν διαμπερές. ἐμφαίνει δὲ ἡ λέξις ἀντερεισίν τινα τῶν
ἔνδον. ὡς ἀντικρούοντος καὶ οὕτω βλάπτοντος τὸ πληγέν. δοκεῖ γὰρ ἐκ τοῦ ἀντικρούειν τὸ ἀντικρὺ γίνεσθαι. καὶ δηλοῖ τὴν γινομένην ἀν
τέρεισιν. Ἄντικρυς καὶ ἀντικρὺ, διαφέρει. ἄντικρυς μὲν γὰρ λέγεται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. ἀντικρὺ δὲ περισπωμένως χωρὶς
τοῦ σ, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐξεναντίας. καὶ ἀντιπρόσωπον. οἷον ἀντικρὺ κάθηται. Ἄλλως. Ἀντικρὺ κατὰ τοὺς παλαιοὺς
γίνεται παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν, καὶ τὸ καρα. ἵνα ἡ κυρίως ἀντικαρὺ, καὶ ἐν συγκοπῇ ἀντικρύ. τὸ κατέναντι. οὐ πρὸς ὁμοιότη
τα ἐῤῥέθη τὸ ἀντιπρόσωπον. οὔσης δὲ ἀναλογίας ὡς οὕτως. οὕτω. μέχρις, μέχρι. αὖθις, αὖθι. οὕτω καὶ ἄντικρυς, ἀντικρύ.
ὅμως ὀξυτονήθη τοῦτο ἀναλόγως, κατὰ τὸ μεσηγὺ, καὶ μεταξύ. καὶ ἅμα, διότι μὴ κατὰ τὸ οὕτως, οὕτω. μέχρις, μέχρι. ἐφύλαξε
καὶ τὸ ἀντικρὺ, τὴν αὐτὴν σημασίαν τῷ ἄντικρυς. Ἀντικυρίας σοι δεῖ. ἀντὶ τοῦ ἐξουσίας. Ἀντικύρικον, ὁ ἐλλέβορος.
Ἀντικύων, ἡ ἀλώπηξ. Ἀντιλαμβάνω μὲν, ἀττικοὶ οὐ χρῶνται. παθητικῶς δὲ ἀντιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ προφέρω
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπικουρῶ καὶ ὑπερμαχῶ, γενικῇ συντάσσεται. ὡς παρὰ δημοσθένει. Καὶ ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλαμβάνεσθε τῶν
πραγμάτων. Ἀντιλαοὶ, τὰ τῶν ἄρτων κλάσματα. Ἀντιλαβαὶ, λογικαὶ ῥήσεις, ἐξ ἡμιστιχίων λεγόμεναι. κατὰ μι
κρὸν παρὰ τραγικοῖς. Ἀντιλαχεῖν, τὸ δίκην ἐπιδιαιτητὴν λαχόντα, ἐρήμην ὀφλεῖν. καὶ πάλιν περὶ τὰ αὐτὰ δικάζε
σθαι. Ἀντιλαβεὺς, ὁ πόρπαξ τῆς τοῦ ὅπλου τῆς ἀσπίδος. Ἀντιλάζεσθαι, ἀντιλαβέσθαι. Ἀντιλαμβάνεται, βοηθεῖ.
ἢ κωλύει. Ἀντιλέγειν, τὸ τοῖς λόγοις ἐναντιοῦσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἀντιλέγω σοι. λέγομεν καὶ ἀντιλέγω τοῦτο
σοι, καὶ οὐ δύναμαι ἀντιλέγειν σοι τοῦτο. Ἀντίληψις, ἀντὶ τοῦ ἐπίληψις. Ἀντιλήπτωρ. ὁ ἀντιλαμβανόμενος. ὑπερασπι
στής. βοηθός. Ἀντιλογεῖν, ἀντειπεῖν. ἀριστοφάνης. ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι. ἀντιλέγειν ἀντερεῖν. Ἀντιλογικὸς,
ἀντιλογητικός. Ἀντίλυτρον, ἀντίδοτον. Ἀντίμαχος, ὡς κίναιδος καὶ δύσμορφος, καὶ θηλυμανὴς κωμῳδεῖται παρὰ τῷ
ἀριστοφάνει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. τρίτος ὁ ψεκάδος λεγόμενος. καὶ τέταρτος τραπεζίτης, οὗ
μέμνηται εὔπολις ἐν δήμοις. Ἀντὶ μῆνα, κατὰ μῆνα. Ἀντιμισθωτὸς, ὁ ἀντ' ἄλλου ὑπηρετῶν. Ἀντιμίσιον παρὰ ῥωμαί
οις, τράπεζα πρὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Ἀντίνυ πολλῶν, ἴσος πολλοῖς. Ἀντίξοοι, ἐναντίοι. ἀντίπαλοι. Ἀντίξουν,
τὸ ἐναντίον. ἁρμόζον. οἷον ἀντισούμενον. τροπῇ ἀττικῇ τοῦ σ εἰς ξ. οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ σύμβολον, ξύμβολον λέγουσιν. Ἀν
τιόπη, νυκτέως ἦν θυγάτηρ. ἣν ὁ ζεὺς σατύρῳ ὁμοιωθεὶς, φθείρει. καὶ φεύγουσα τοῦ νυκτέως τὰς ἀπειλὰς, καταφεύγει εἰς
σικυῶνα πρὸς ἐπωπέα. τεκοῦσα δὲ ἀμφίονα καὶ ζῆθον, ἐξέθηκεν ἐν τῷ κιθαιρῶνι παρὰ βουκόλῳ τινί. ὁ δὲ νυκτεὺς διὰ
τὴν τόλμαν τῆς παιδὸς λυπηθεὶς, τελευτᾷ. τοῦ ἀδελφοῦ λύκου δεηθεὶς μὴ περιϊδεῖν τὴν παῖδα, ἀλλ' ἑλεῖν. ἀπελθόν
τα δὲ εἰς σικυῶνα, στρατεύει ἐπὶ τὴν πόλιν λύκος, καὶ κτείνει τὸν ἐπωπέα. καὶ λαβὼν τὴν ἀντιόπην αἰχμάλωτον,
παραδίδωσι φυλάττειν δίρκῃ τῇ ἑαυτοῦ γαμετῇ. ἡ δὲ, φεύγει. καὶ ληφθεῖσα, πάλιν τοῖς ἑαυτοῖς παισὶν, ἐκδίδο
ται ἀμφίονι καὶ ζήθῳ. ἐνταῦθα δὲ ἐκκαλύπτει ὁ τροφεὺς βουκόλος τὸ γεγονός. οἱ δὲ, τὴν μὲν ἀντιόπην σώζουσιν.
τὴν δὲ δίρκην, ἐξ ἀγρίου ταύρου προσδήσαντες, διαφθείρουσι. μεμψάμενοι δὲ τὸν λύκον ὡς ἐκδώσοντες τὴν ἀντιό
πην, σφάττειν ἔμελλον. ἑρμῆς δὲ ἐκώλυσε. τῷ λύκῳ δὲ προσέταξε παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας αὐτοῖς. Ἀντίον,
ἀντὶ τοῦ ἐξεναντίας. λέγεται δὲ ἀντίον, καὶ τὸ ἐν ἀκατίῳ ἱστίον. ἢ ὁ διοικῶν τὴν πόλιν ἄρχων. ἢ ὁ δικαστής. καὶ ὁ

μέγας πρός. ἢ ναῦς. ἤγουν πλοῖον. ἔστι δὲ καὶ φιάλη, ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ. Ἀντίος ἐλθών· οὐκ ἐναντιότητα ἀεὶ σημαίνει, ἀλλὰ τὸ ἄντας, ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν συναντῆσαι. Ἀντίοφρων, ἐναντίον φρονῶν. Ἀντιοχεῖ, ἐναντιοῦται. Ἀντιοχὶς, ὄνομα φυλῆς. Ἀντιόων, ὑπαντῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἀντιόωσαν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι ἀγαθῶς, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὑπαντώντων καὶ ὀρεγόντων τὰς χεῖρας, ἐπὶ δεξιώσει καὶ τιμῇ. διὸ καὶ πρὸς αἰτιατικὴν λέγεται, ὡς παρὰ τῷ Πινδάρῳ· καὶ ἀντιόωσαν παιδός. Σημείωσαι τὴν λέξιν, ὡς φανερῶς τὸ μετέχειν ἀγαθῶς δηλοῦσαν, καὶ αὐτὴν γίνεσθαι. Ἀντιόωσιν Ὅμηρος. ἐμῷ μένει ἀντιόωσι. Ταυτὸν δ' ἂν εἴη εἰπεῖν ἐμὸν ἔγχος μένουσι. καὶ ἔστιν ἰδοὺ τὸ ἀντιλαμβανόμενον καὶ ἐπὶ τῆς συνουσίας, δῆλον ὅτι λέγεται ἐπὶ τῆς ἀπολαύσεως· ὡς τὸ ἀντιόων ἑκατόμβας. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀξιοῦν, ὡς τὸ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν. Ἀντιπαγὲς, τὸ ἐναντίως συνεκτικός. Ἀντίπαις· ὁ ἐγγὺς ὢν, τοῦ ἴουλος γενέσθαι ὁ τὸν πώγωνα ἐκφύων. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. καὶ ἀντίπαις, ὁ νέος παῖς. Ἀντίπαλος, οὐ μόνον τὸν ἐξ ἐναντίου παλαίοντα ἐρίζοντα, ἀλλά ποτε καὶ τὸν σαφῶς οὕτω λεγόμενον ἰσοπαλῆ. καὶ ἀντίπαλος, ἐπὶ παλαίστρας. ἀντίδικος ἐπὶ κρίσεως. ἀνταγωνιστὴς, ἐπὶ παντὸς ἀγῶνος. ἀντίβιος ἐπὶ μάχης. ἀντίτεχνος ἐπὶ τῶν ἐναντίως ἐχόντων τῇ τέχνῃ. Ἀντιπαρέχειν, ἀντιδοῦναι. ἀντιπαρέσχειν. Ἀντίπαστον, ὄνομα φιλήματος. Ἀντιπελαργεῖν· πελαργὸς, ζῶον. ἀφ' οὗ ἀντιπελαργεῖν καὶ ἀντιπελάργωσις, ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων χάριν ὑφ' ὧν εὖ ἔπαθον ἀντιδιδόναι. διὰ τὴν τῶν πελαργῶν πρὸς τοὺς πατέρας ὅτι γηράσκουσι κηδεμονίαν, καὶ ἀντίδοσιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν, καὶ ἀνατροφῆς. Ἀντιπέμπει, τὸ ἐξ ἐναντίας πέμπει. ἤτοι εἰς τοὐναντίον καὶ ἐξ ἀντιστροφῆς πέμπει. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀντίπορα, τὸ ἐν τῷ πόρῳ, ἢ ἀντικρύ. πόρα τῆς θαλάσσης. ἢ ἐναντίον. Ἀντιπόραια, παρώνυμόν ἐστι τῆς πόραίας. αὕτη δὲ παρῆκται ἀπὸ τῆς πόρας προῤῥηθείσης. ὡς γὰρ ὑστέρα ὑστεραία, οὕτω καὶ πόρα πόραία. ὁ δὲ Γεωγράφος λέγει ὅτι τὰ ἀντίπορα τῶν νήσων βούλεται λέγειν ὁ ποιητής. Λευκάδα, καὶ Ἀκαρνανίαν. ἕτεροι δέ φασιν, ἀντιπόραια, τὰ ἐξ ἐναντίας τῆς Ἤλιδος κείμενα χωρία. Ἀντιπέρας, παροξυτόνως ἀναγνωστέον. ὄνομα γάρ ἐστι θηλυκὸν γενικῆς πτώσεως σύνθετον. ἀντιπέρας Θάσου, μέταλλά ἐστι χρυσοῦ. Ἀντιπέρηθεν, ἐξ ἐναντίας. ὥσπερ κεῖται ἡ Θράκη τῆς Λήμνου. Ἀντιπελλαχεῖν, ἀντιστρέφειν. Ἀντιπερίσπασμα, ἐμπόδιον. Ἀντιπεσεῖν, τὸ ἐναντιωθῆναι. Ἀντιπεφάσθαι, ἀντιτεθνάναι. ἀναιρεῖσθαι. Ἀντιπεφυκότων, ἐναντίως πεφυκότων. Ἀντίπηγα, κύστην. Εὐριπίδης Ἴωνι. ἤγουν ἀγγεῖον. Ἀντίπηξ, τὸ κιβώτιον. παρὰ τὴν ἀντὶ πρόθεσιν, καὶ τοῦ πήσσω τὸ πηγνύω.

Ἀντιπίπτει, ἀνθίσταται. Ἀντιπιφάσκει, ἀνταποδίδωσιν. Ἀντίπλαστον, Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ· ὡς τὸ, Πατὴρ δὲ ποταμὸς Ἴναχος τὸν ἀντίπλαστον ἔχει νόμον κεκμηκότων. ἀντὶ τοῦ ἰσόπλαστον. ὅμοιον. Ἀντὶ ποδὸς, ξεινήϊον. Ὅμηρος Ὀδυσσείας χ. Τοῦτό σοι ἀντὶ ποδός. εἰς παροιμίαν ὕστερον ἔπεσεν, ἐπὶ τῶν ἀντὶ κακοῦ ἀπολαυόντων κακόν. ἦν δὲ σοφὸς πάμμεγας καὶ ἱερὸς, ὁ κατάρξας τῆσδε τῆς παροιμίας. ὃς καὶ Κυκλώπειον δωρεὰν ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ κατὰ Κύκλωπα, τὴν ὄψιμον καὶ ὀλεθρίαν. ὡς ἐκ τοῦ οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι. Ἀντιποιοῦμαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀντιποιοῦμαι βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς. Ἀντιπολέμοις, πολεμίοις. Ἀντὶ πολλῶν λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσει. ἀντὶ τοῦ, ἴσος ἐστὶν ὁ εἷς ἀνὴρ πολλοῖς, ὅταν ᾖ θεοφιλής. Ἀντιπράττεται, ἀντιμάχεται. ἐναντιοῦται. Ἀντίπροικα, τὰ ἐπώνυμα καὶ ἰσόπροικα. Ἀντιπροΐσχειν, ἀντιδοῦναι. Ἀντιπροκλήσεις, ἀντιλογίαι. ἀντεγκλήματα. Ἀντίπρῳρα, ἀντιπρόσωπα. πρῷρα γὰρ τὸ πρόσωπον. καὶ ἀνδρόπρῳρον, ἀνδροπρόσωπον. Ἀντίπτωσίς ἐστιν, ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος. πτῶσις ἀντὶ πτώσεως. τρία ζητεῖται ἐν ἀντιπτώσει, τὸ ὑποκείμενον. ἰδιότης. καὶ ὅτι ἡ πτῶσις ἀντὶ πτώσεως τίθεται. οἷον τὴν πόλιν ἣν βλέπω, ἡμετέρα ἐστίν.

Ἀντίπυργος, ἰσόπυργος. ἴσον κατὰ τὸ ὕψος καὶ μῆκος, τὸ ἀνάστημα ἔχων. Ἀντίῤῥινον, ἀντίῤῥιζον. οἱ δὲ βοτάνης εἶδος.

Ἀντίῤῥησίς ἐστι, λόγος τὸν πιθανὸν ἑτέρου λόγου διαβάλλων. Ἀντίῤῥοπον, τὸ ἀντίσταθμον. ἰσόζυγον. Ἀντιῤῥέπεται, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπεται. Ἀντισηκοῦντα, ἐξισάζοντα. ζυγοστατοῦντα. ἐκ τοῦ ἴσος ὀνόματος, γίνεται ῥῆμα ἰσῶ. ὁ μέλλων ἰσώσω, ἰσώκω. καὶ τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν ἰσηκῶ, καὶ ἀντισηκῶ. ἢ παρὰ τὸ σώκω, ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύω. ἐξ οὗ καὶ σῶκος ὁ ἰσχυρός. σῶκος ἐριούνιος. σῶκος δὲ ὁ Ἑρμῆς. Ἀντισήκωσις, ἡ ἀνταπόδοσις. διόρθωσις. ἰατρεία. Ἀντισηκῶ, τὸ ἀντισταθμίζω. Ἀντισκνεῖται, ἀναβάλλεται. Ἀντισπᾶν, ἐναντιοῦσθαι. Ἀντισσαμία, πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ. Ἀντιστάτης, ὁ ἀνθέτης ἐν τῇ μάχῃ. σημαίνει δὲ, καὶ ἐνθυπική. Ἀντιστῆναι. διαλελυμένως ἔφη ἄντα ἵστασθαι. καὶ ἄντα ἰέναι. τὸ δὲ ἄντα, ποιητικὴ λέξις. Ἀντιστηρίζει, βοηθεῖ. ἀντιλαμβάνεται. Ἀντιστήσεται, ἀνταλλάξεται. Ἀντιστοιχεῖν, κατὰ στοῖχον ἑστάναι. Ἀντίστοιχον, τὸ ἴσον. Σκιᾶς γὰρ ἀντίστοιχον φωνὴν ἔχεις, τουτέστιν ἴσον σκιᾶς ἀντιστοιχεῖς. Ἀντίστομος, παρὰ τὸ τακτός. τάξις ἡ ἐξ ἑκατέρου μέρους ἔχουσα τοὺς μαχίμους. Ἀντιστρατευόμενον, ἀνθιστάμενον. Ἀντιστρέφω, ἀνταξιῶ. Ἀντιστροφή ἐστι, τὸ ἐναντίον ἐπαναφορᾶς. ὡς γὰρ ἐκείνη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρχεται, οὕτω καὶ αὕτη εἰς τὸ αὐτὸ λήγει.

Ἀντιστρόφοις, ἀντὶ τοῦ ἰσοστρόφοις. Ἀντίσχαδον, τὸ μηδενὸς ἄξιον. Ἀντισχεῖν, ὑπομεῖναι. ἀντισχεῖν τῷ δίψει μὴ δυνηθέντες, ὑπεκηρυκεύσαντο. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν, ἀντὶ τοῦ προβάλλεσθε ἄντα. ἢ ἄντην. καὶ ἐξ ἐναντίας τῶν βελῶν, ἔχετε δίκην ἀσπίδων. Ἀντίτα ἔργα, ἀντὶ τοῦ ἀντίποινα. ἀντιτιμώρητα. ἀντίσηκα. Ἀντιτάλαντον, ἀντίσταθμον. ἴσον. Ἀντιτάσσεται, ἀντίκειται. Ἀντιτίθημι τὸ ἀντισηκῶ καὶ ἀνθίστημι. ἀντιτίθεμαι, οὐκ ἔστιν. οὐδὲ γὰρ μὴν εὕρηται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὥσπερ οὐδὲ τὸ παρατίθεμαι. Ἀντιτείνει, ἤτοι ἀντικρούει καὶ ἀντιβαίνει, καὶ ἀντερείδει. Ἀντιτεχνήσει, ἀντικατασκευάσει. Ἀντιτιθέναι, τὸ παραθέσει βλέπειν, καὶ συγκρίνειν. Ἑρμογένης. Δεῖ δὲ ἀντιτιθέναι τοῖς μάρτυσι τοὺς μάρτυρας. Ἀντίτιμα, τὰ ἄποινα. τὰ ἀνέκτιστα. Ἀντιτιμᾶσθαι, ὃ χρὴ παθεῖν ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἢ ἀποτῖσαι τὸν ἁλόντα. Ἀντιτίμημα, ἡ ἀντιτίμησις. Ἀντιτίσασθαι, ἀνταποδοῦναι. Ἀντίτοι εἰμ' ἱκέταο. ἴσος ἱκέτης σοι εἰμί. Ἀντίτομον, φάρμακον, ἀντιπαθές. ὃ γὰρ ὁ ποιῶν οὐ βλάπτεται ὑπό τινος. ἀλεξιφάρμακον. Ἀντιτορεῖ. ὄνομα πεποίηται μὲν κυρίως, ἐπὶ ξύλων ἃ τρυπῶνται τερέτρῳ. δηλοῖ δὲ τὸ ἀντὴν ἐτόρησε, τὸ διόλου ἐτρύπησεν. ἐρεῖ δέ που ὁ ποιητής, καὶ ὅτι κλέπτων τις, οἰκίαν ἀντιτόρησεν. ἐκ δὲ τοῦ τορῶ κατὰ συγκοπὴν μὲν γίνεται τρῶ, τρήσω. κατὰ παραγωγὴν δὲ τὸ τιτραίνω. ὡς τρέμω τιτρεμαίνω. ἐξ οὗ τὸ, Τέτρηνε δ' ἄρα πάντα. Ἀντιτορῆσαι,

τὸ μὴ ἀπηχῶς, ἀλλ' ἀντικρὺ καὶ ὡς εἰπεῖν διαμπὰξ τρυπῆσαι· καὶ ἔστι τὸ τορῆσαι παρὰ τὸ τύπον τοῦ τρῆσαι ἀφ' οὗ καὶ τὸ τρύω· ὅθεν καὶ ἡ τρυπάνη, καὶ τὸ τρύπανον. Ἀντιτορήσας, διορύξας καὶ κόψας. Ἀντιτάττω, καὶ παρατάττω, τὸ ἕτερον τοῖς πολεμίοις μαχόμενον διεγείρω· καὶ τάττω, αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ ἐφελκόμενον. οἷον, παρατάττω τοὺς θηβαίους τῷ φιλίππῳ. παρατάττομαι δ' ἔξω, κυρίως ἐπὶ πολέμου· ἀντὶ τοῦ παρασκευάζομαι πολεμήσων. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἀντιτάττω αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ, καὶ αὐτὸ ἐπαγόμενον· ὡς καὶ συνέσιος. Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ πηγῇ, τὸ ὕδωρ ἀντέταξεν ὁ θεός. ὁμοίως καὶ τὸ ἀντιτάττομαι ταυτὸ δηλοῖ τῷ παρατάττομαι. πλὴν τὸ μὲν παρατάττω, καὶ παρατάττομαι, εἴποις ἂν κυρίως ἐπὶ πολέμου, καὶ πλήθους. τὸ δὲ ἀντιτάττω, καὶ ἀντιτάττομαι, καὶ ἐφ' ἑνός. ἐπιτάττω, καὶ προστάττω, ταυτὸ καὶ ἐπίταγμα καὶ πρόσταγμα. πλὴν ἀκριβέστερον τὸ ἐπιτάττω, καὶ ἐπίταγμα. ὡς καὶ ἀριστείδης. Ἔδοξεν ἀπάρξασθαι, τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασιν. Ἀντιτυπῆσαι, ἀντιπαθῆσαι. Ἀντιτυπία, ἐναντίωσις. σκληρότης. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὁμοιότητος ἐν ἐπιγράμματι. Καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρούματι πυρσοφόρον. Ἀντίτυπον, τὸ σκληρόν. καὶ τὸ ὁπωσοῦν ἀντιβαῖνον τῇ ἁφῇ. καὶ ἀντίτυπα, τὰ μεταγεγραμμένα. καὶ τὸν αὐτὸν τύπον ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ τύπος. Ἀντιφάρα, ἡ ζήλη παρὰ συρακουσίοις. παρὰ τὸ φέρω. οἱ δωριεῖς φάρω λέγουσιν. ὡς τέμνω, τάμνω. καὶ τρέπω τράπω. οἱ δὲ παλλακήν. ἄλλοι μητρυιάν. Ἀντιφαρές, ἐναντίον.

Ἀντίφασις, ἀντικειμένη κατάφασις. καὶ ἀπόφασις. ἡ μάχη καταφάσεως. μέσον γὰρ λαμβανομένη τῆς καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, μίαν ἀληθῆ ποιεῖ. τὴν δὲ ἄλλην ψευδῆ. Ἀντιφάτης, καὶ ἀντιφατεύς λέγεται, ὁμοίως τῷ γηρυόνης, καὶ γηρυονεύς. καὶ ἀντιφάτης, ἐκαλεῖτο ὁ τῶν λαιστρυγόνων βασιλεύς. Ἀντιφέρεσθαι, ἐναντιοῦσθαι. ὁ ποιητικῶς, λέγεται ἀντιφερίζειν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀπεναντίας φέρεσθαι. Ἀντιφερίζειν, ἐξισοῦσθαι. ἀντιστῆναι. ἐρίζειν. ἐναντιοῦσθαι. οἱ δὲ ἀντιλέγειν. Ἀντιφής, ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγεις. Ἀντιφιλοτιμούμενος, πρὸς τὴν οἰκείαν ἕκαστος ὁρῶντες φιλοτιμίαν, καὶ δόξαν.

Ἀντιφολκός. μέρος τῆς πολεμικῆς νεώς. Ἀντίφρασίς ἐστι, λέξις δι' ἐναντίου τὸ ἐναντίον σημαίνουσα. ὡς ὅταν τις τὸν τυφλὸν πολυβλέποντα εἴπῃ. ἢ τὸν αἰθίοπα μαργαρίτην καλέσῃ. καὶ πάλιν διὰ τοῦ ἐναντίου ἀντιφράζεται οὕτως. Ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν. ἀλλ' ἰσχυρὸς δηλονότι. καὶ, Οὐδ' ἄρα τώδε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς. ἀλλὰ συνεχύθη, καὶ ἐλυπήθη. ἐνίοτε καὶ αὐτὸ προστίθεται τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου. οἷον, οὐχ ὁ κάκιστος τὸν καλὸν πράττει. ἐντεῦθεν δεικνύει, ὅτι ὁ ἄριστος, καὶ οὐκ ὀλίγον καιρὸν ἔζησε. τὸ δὲ δεικνύει, ὅτι πολύν. διὰ δὲ τοῦ προκειμένου, τὰ κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενα. ὡς ὅταν λέγωμεν τὸν μὴ δὲ κλύοντα, ἀΐδην κλυόμενον. καὶ τὰς ἐριννύας, εὐμενίδας. καὶ τὸν χάροντα τὸν λύπης ποιητικόν, καὶ τὸν δυσειδῆ, καλλίαν. ἢ ὡραιότατον. ἢ τὴν σκαιὰν, εὐώνυμον. καὶ τὸ πάνυ θερμὸν, ἄγαν ψυχρὸν, καὶ τὰ ὅμοια. Ἄλλως. Ἀντίφρασίς ἐστι λέξις τὸ ἐναντίον καὶ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα. ὡς ἐν τούτῳ. Οὐδ' ἄρα τώγ' ἰδὼν γέθησεν ἀχιλλεύς. βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον. ὅτι ἰδὼν αὐτοὺς, ἐλυπήθη. δι' ἐναντίων τὸ ἐναντίον σημαίνουσα οὖν ἀντίφρασις, ὡς ὅταν τὸν τυφλὸν εἴποι τις, πολὺ βλέποντα, ἢ τὸ ὀξέως. Ἀντίφρουροι, οἱ τὴν ἴσην ἔχοντες φρουράν. Ἀντιφιλοτιμεῖται, θεραπεύει. Ἀντιφῶν, εἷς τῶν δώδεκα ῥητόρων. φιλοσόφου μὲν υἱὸς, ἀπὸ τῆς φυλῆς δὲ ἀμνούσιος. Ἀντιφωνῶ σοι, ἐγγυῶμαί σοι. σημαίνει καὶ τὸ ἀντιλέγω σοι. Ἀντίφωνα, ἐναντιόφωνα. Ἀντίχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος. ἢ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δύναται τῇ ὅλῃ χειρί. Ἀντίχειρ, προΐσταρ. ἀντελαμβάνετο. Ἀντίχορδα, σύμφωνα. σύγχορδα. ἰσόχορδα. Ἀντίχειρες, ἔνια τῶν βαρβάρων ἐθνῶν. τοὺς ἀντίχειρας ὑποτεθέντα τοῖς γενείοις, καὶ τοὺς δακτύλους ἐκτείνοντα, προσκυνεῖ τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ. Ἀντιχάλημα, μέρος τι, τῆς μακρᾶς νεώς. Ἀντιχόρτοις, συνόροις. Ἀντιψάλλων, ἀντὶ τοῦ ἀνακρούων. ψαλμὸς δὲ κυρίως, ὁ τῆς κιθάρας ἦχος. Ἀντιψάλμοις, ἀντιστρόφοις. εὐριπίδης ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. Ἀντίψυχοι. οὕτω καλοῦνται οἱ μέμνονος ὄρνιθες. Ἀντιῶσι. ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ ἔστιν ὁμώνυμος ἡ λέξις. ὅτι γὰρ δηλοῖ τὸ ἀπολαύω, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀντιόων ταύρων τε καὶ αἰγῶν. ὅταν δὲ τὸ διοικῶ καὶ λαμβάνω, αἰτιατικῇ. οἷον ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν, ὅτι δὲ τὸ συναντῶ, δοτικῇ. ἔστι δὲ πλεονασμὸς τοῦ ο ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, κατὰ ποιητάς. οἷον ἀντιάω ἀντιῶ, καὶ ἀντιόω. Ἀντλεῖν, τὸ συνεχῶς ἀρύεσθαι. ἀντλῶ. ἀνιμῶ. ἀρύομαι. καὶ ἀρύττομαι. λέγεται καὶ τὸ ἀντλεῖν καὶ ἐκχεῖν. οἷον ἀντλεῖ τις ἀπὸ φρέατος ὕδωρ. ἤγουν συνεχῶς ἀρύεται καὶ ἀνέλκει. ἐκχεῖ τὸ ἀντλούμενον. ὥς τι ταυτὸ συνάγεται, ὥσπερ λῆμμα καὶ δῶρον. καὶ ἀντλεῖν ἀμφοτέραις, λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τοῦ σπουδῇ τι ποιοῦντος. Ἀντλεῖς, ἐκ πίθων, παροιμία παρὰ θεοκρίτῳ, ἐπὶ τῶν ἐν περιουσίᾳ ζώντων. ἀφθόνως φησὶ καὶ πλουσίων ἀπολαύεις τῶν πραγμάτων. Ἀντλεῖται, ἐλαύνεται. Ἀντλητήρ, κάδος ναυτικός. Ἀντλία, ἡ τοῦ πλοίου ἐκροή. τὸ σκαφίδιον καὶ πᾶσι δῆς ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας. καὶ ἀντλία, ἡ σκευὴ ἡ σκάφη. ἐν ᾗ ἀντλοῦσι. καὶ ὁ καδίσκος. Ἄντλον, κάδον. ἀντλητήριον. τινὲς δὲ καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων.

Ἀντολαί, ἀνέσεις. Ἀντολή, ἀνατολή. Ἀντίσωμεν, ἀντιπροσενέγκωμεν. ἀντιδώσωμεν. Ἀντόμεναι, ὑπαντῶσαι. παραντίνοι. ἀπὸ βαρυτόνου ῥήματος γίνεται τοῦ ἄντω. καὶ δηλοῖ τὸ συναντήσασθαι. οἶδεν ὅμηρος καὶ περισπᾶσθαι τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. ὡς δηλοῖ τὸ, γὰρ ἔγωγε ἤντησα. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα οὕτω διφοροῦνται. ὁποῖον δὴ καὶ τὸ, αἰδομένων δὲ ἀνδρῶν. καὶ οὐδέ τι μ' αἰδέσεται. καὶ τὸ κοινῶς μὲν λεγόμενον ὀφρυᾶσθαι, ἄλλως δὲ ὀφρύεσθαι. ὡς ἐδήλωσε τὸ κόρινθος ὀφρύεται, καὶ κυλαίνεται. Ἀντόμενος. ἐνεστὼς αὐτοῦ συνηθέστατος ὁμήρῳ, τὸ ἄντω βαρύτονος. ἐξ οὗ τὸ ἄντομαι καὶ ἀντόμενος. οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον περισπῶσιν ὡς τὸ βοῶ. Ἀντόμοις. σκόλοπας. σικελοί. Ἀντομῶσαι, παρακαλέσαι. Ἀντοναί, αἱ τῶν χειρῶν φοραί. Ἀντος, ἄνθος. εὐριπίδης. Ἀντοφθαλμῶ, ἀντιβλέπω. ἐξεναντίας βλέπω. Ἀντοφρις, βοτάνης εἶδος. Ἄντρα νύχια, σκοτεινὰ σπήλαια. Ἀντρέσας, ἀναφοβηθείς. Ἄντρον, τὸ σπήλαιον. κυρίως ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, καὶ ἐφ' ᾧ πηγή. ἐπὶ δὲ θαλάσσης, ὁ ἐσπασμένος ἀπὸ τῶν κυμάτων, λέγεται σπιλάς. ὁ δὲ ἀνεστηκὼς, προβλής. ἡ ὑπὸ τοῖς κύμασι δὲ πέτρα, λέγεται ὕφαλος. ἄντρον δὲ λέγεται τὸ σπήλαιον, ἀπὸ τοῦ ἄω τετρῆσθαι. ἤγουν, τετρυπημένον εἶναι. Ἀντρώδη, σπηλαιώδη.

Ἀντρώδων, ἀνανεάζων. ἢ σπηλαίων. Ἄντρωνα, τινὲς μὲν βαρυτονοῦσιν ὡς τὴν ἴτωρα. τινὲς δὲ, ἀντρῶνα φασίν, ὡς πυθῶνα. ἡρωδιανὸς δέ φησιν, ὡς μαραθῶνα. ὠνόμασται δὲ οὕτω, διὰ τὸ τοὺς ἐκεῖ τόπους ἀντρώδεις. τουτέστι σπηλαιώδεις.

…ος εἶναι. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ συλλέξας, καὶ τὸν ἐν παροιμίαις ἀντρώνιον ὄνον, ἐντεῦθεν εἰρῆσθαι λέγει. εὐφυεῖς γὰρ
μύλωνας ἔχειν λίθοις. ὅθεν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀντρώνιος ὄνος, ὁ πρὸς ἀλητὸν δεξιός. καὶ ἄντρων. ἢ ἀντρῶνες,
…παλαία. Ἄντυ, ἄντινα. ῥόδιοι. Ἀντύα, τὸ ὑποπόδιον. Ἄντυγος, τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος. Ἀντυγχό
ου ἅρματος τροχοί. Ἀντύγων χνόαι, αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος. οἱ τροχοί. Ἀντυγωτός, σανὶς δὲ μῆκος. ἐπειδὴ
…ες καταδέονται παρὰ τὸ ἄντυγα ῥῆμα. Ἄντυξ. λέξις λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ἅρματος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ζυγοῦ κιθάρας, κατὰ
…οις. ἢ πήχεος. καθ' ὃ σημαινόμενον ἄντυγα χορδῶν εὐριπίδης φησὶν ἐν ἱππολύτῳ. ἔνθα κεῖται καὶ ἀρβύλη οὐκ
…ιατος, ἐν τῷ ἀνταῖσιν ἀρβύλαισιν ἁρμόσας πόδας. αἳ δηλοῦσι τὸ περὶ τὴν ἄντυγα τοῦ ἅρματος μέρος. ἔνθα φα
…ηνιόχου στάσις ἐστί. δῆλον δὲ ὅτι τελείαν ἔχει ἔννοιας, ἄντυγα, καὶ ἴτυν. καὶ κύκλον ἀρσενικῶς. ἢ οὐδετέρως. καὶ ἀψί
…ειν. καὶ ὅτι οὐρανοῦ ἄντυξ, ὡς παρὰ καὶ ἀψίς, εὕρηται τροπικώτερον. καὶ ἄντυξ, ὅμηρος. ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύ
…α. ἤγουν ἐκ τοῦ αὐχένος καθῆκεν, ἕως ἄκρων ποδῶν. λέγει δὲ καὶ ἄντυγα εἶναι ἐν τῇ τοῦ ἕκτορος ἀσπίδι δέρμα
…φάλαιαν τινά. πρὸς τεραστίαν δὲ μᾶλλον καὶ ἀγλαΐαν, καὶ καινοπρεπείαν ὁπλισμοῦ. φησὶ γοῦν τὸ ὅλον οὕτως.
…μιν, σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν, ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης. καὶ σημείωσαι τὸ
…τοῦ σχήματος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἄντυξ, ὃ πυμάτη, τουτέστιν ὅπερ δέρμα ἐσχάτη ἦν ἄντυξ. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄντυξ, ἐποίησε
τὸν κατὰ γένος σχηματισμόν. τοιοῦτόν τι καὶ τὸ ἐγένοντο τάδε καὶ τάδε ὅς ἐστι τρόπος, οἰκονομίας θεοῦ. καὶ ἐκολάσθη ὁ κακός,
ὅπερ ἐστὶ δίκη θεοῦ. καὶ ὅσα τοιαῦτα, γινομένης τῆς ἀποδόσεως ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ πρός τι πρᾶγμα προηγούμενον, ἀλλὰ πρὸς
τὸ ὕστερον ἐπαχθέν. ἤγουν πρὸς τὸ ἄντυξ, ἢ πρὸς τὸ τρόπος, ἢ νόμος, ἢ λόγος, ἢ δίκη θεοῦ. Ἄντυπος, ἴσος. ὅμοιος. ἢ ἐναντίος.

Ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ καὶ στροφῇ, κατά τε τὰ κῶλα, καὶ τὰ μέτρα. ὡς τὸ παρὰ τῷ
ἀριστοφάνει. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβ' ἄναξ δήλιε κυνθίαν ἔχων. Ἀντωμένη, ὑπαντήσασα. συναντήσασα. ἐντυχοῦσα. ἱκε
τεύουσα. Ἀντώμενοι, συμβαλόντες. Ἀντωμοσίας λέγει ἀριστοφάνης, γράμματά τινα γράψαντες περὶ ὧν ἡ δίκη, ὅ,
τε κατηγορούμενος, καὶ ὁ κατήγορος ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως ἐπειδὴ ἑκάτερος ἀντόμνυσιν.
ὁ μὲν τἀληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. ἄλλως. ἀντωμοσία. γραφὴ κατά τινος ἔνορκος, περὶ ὧν ἡ δίκη
σθαί φησι. Διωμοσία δὲ, ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων. τοῦ μὲν, ὡς πράξαντα, διώκειν. τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔ
πραξεν ἀποφάσκειν. Ἐξωμοσία δὲ, ἄρνησις σὺν ὅρκῳ, ὡς ἀδύνατος ὢν, ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν. Ἀντω
νομασία ἐστὶ, λέξις ἐπιθέτου ἢ συνωνύμων ὀνόματος, ἴδιον σημαίνουσα. ὡς ἐν τούτῳ. Πηλείδης δ' ἐξ αὖθις ἀταρτηροῖς ἐπέεσ
σιν ἀτρείδην προσέειπε. δηλοῖ γὰρ διὰ τούτου τόν τε ἀχιλλέα, καὶ τὸν ἀγαμέμνονα. καὶ πάλιν. Θάρσει τριτογένεια φίλον τέ
κος, καὶ ἐν ἄλλοις. φοῖβος ἀκερσεκόμης. τὸ μὲν γὰρ τὴν ἀθηνᾶν, τὸ δὲ τὸν ἀπόλλωνα δηλοῖ. Ἄλλως. Ἀντωνομασία ἐστὶ,
λέξις ἢ φράσις, διὰ τῶν ὁμωνύμων ὀνομάτων τὸ κύριον παριστῶσα. ὡς ὅταν δύο ἡμῖν ἐγνωσμένων, ἀμφῶν τὸ αὐτὸ κύριον ἐχόντων,
θέλωμεν ἐξ αὐτῶν ἑνὸς μνήμην ποιήσασθαι. καὶ οὐ λέγομεν κύριον ὄνομα διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀλλὰ ἐκ τοῦ συμβεβηκότος ὀνο
μάσωμεν τὸν χαλκέα, ἢ τὸν τέκτονα λέγοντες. εἰ δὲ σωματικὰ ἔχει πάθη, τὸν χωλὸν, ἢ τὸν φαλακρὸν λέγοντες. καὶ πάλιν
διὰ μὲν λέξεως φοῖβε λέγει, ἀντὶ τοῦ ἄπολλον. καὶ ἐννοσίγαιε, ἀντὶ τοῦ πόσειδον. διὰ δὲ φράσεως. οἷον, λητοῦς καὶ διὸς υἱὸς, ἀντὶ
τοῦ, ἀπόλλων. ἔνιοι δὲ τὴν ἔλλειψιν καὶ τὴν ἀντωνομασίαν, ὑποτάττουσι τῇ συνεκδοχῇ. Ἀντωνυμίαι πρωτότυποι, οἷον,
ἐγώ, σύ. ἕ. οὗτος. αὐτός. ἐκεῖνος. καὶ τὸ σφέ. ἄρθροις οὐ συντάσσονται. παραγόμεναι δὲ συντάσσονται. οἷον, ὁ ἐμός. ὁ σός. ὁ ἑός.
ὁ ἡμέτερος. καὶ ὁ σφέτερος. ὅταν μέντοι φῶμεν ὁ αὐτὸς, οὐκέτι ἀντωνυμίαν φαμὲν, ἀλλὰ ὄνομα. δηλοῦμεν γὰρ τὸ ὅμοιον. οὐ
χὶ δεῖξιν προσώπου τινός. Ἀντωπεῖ, ἀντοφθαλμεῖ. ἐξ οὗ καὶ ἀντώπησαν οἱ ὀφθαλμοί. καὶ ἀντωπὸν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πρόσωπον.
ἀπέναντι. Ἀντωπῆσαι, ἀντοφθαλμῆσαι. Ἀντωπὸς, λαμπρός. ἀντίος τοῖς ὄμμασιν. Ἀνυδρευόμενος, ἐκ φρέατος
ἀντλῶν. Ἀνυδρεύσασθαι, ἀντλῆσαι. Ἀνύδρονος, ἄταφος. οὐ λελουμένος. οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών. Ἀνύει, περαιοῖ. ἀπαρ
τίζει. Ἀνυλήεντα, κατὰ τὸν ὑλώδη. Ἀνυμέναιος, ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα. Ἄνυμφον, κακόνυμφον. ἢ τὴν μὴ δυναμένην
νυμφευθῆναι. Ἄνυμφος, ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα. Ἀνύξιον, ἄβροτον. δυσκλεῖδης. Ἀνυπαίτιος, ὁ ἀναίτιος. Ἀνύπαρκτον.
τὸ μὴ ὑπάρχον. Ἀνυπέρβλητος, προέχων. Ἀνυπείκαστον, ἀνυπέρβλητον. Ἀνύπεικτον, τὸ ἀνένδοτον. ἀνυποχώρη
τον. Ἀνύπνιος, ἄγρυπνος. Ἀνύποδας, ταχύποδας. ἀπὸ τοῦ τοῖς ποσὶν ἀνύειν. Ἀνυπόδητος, οὐκ ἀνυπόδετος. ὁ γυμνό
πους. Ἀνύποιστον, ἀφόρητον. ἀνυπομόνητον. Ἀνυπομόνητον, προὖχον. ἢ βέλος τι. Ἀνυπόκριτος, ἄδολος. ἀπροσωπό
ληπτος. καὶ μὴ ἐν πλάσματι περιπατῶν. ὡς ὁ ἀπόστολος. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. καὶ μὴ πλάσμα ἀγάπης ἔστω. Ἀνυπό
στατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν ἤτοι οὐσίαν. οἷον τὸ ἐνύπνιον. ἀνούσιον, καὶ ἀνύπαρκτον. καὶ φαντασιῶδες. ἢ ἀνυπόστατον, πᾶν τὸ
μὴ ἐκ θεοῦ γεγονὸς, ἀλλ' ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κρείττονος ὑφιστάμενον. ὡς σκότος, νόσος. ἁμαρτία. θάνατος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφόρητον.

Ἀνυποστόλως, ἀνυποστάτως. Ἀνύπουλος, ἀνυπόστατος. Ἄνυρις, ἄδικος. ἀσεβής. Ἀνύσας, συνελών. Ἄνυσις, τελείω
σις. κατόρθωσις. δύναμις, πράξεων ἀποτελεστική. ἢ ἄνυσις, σπεῦσις. πρᾶξις. αὔξησις. ἐπίδοσις. προαίωσις. κατόρθωμα.

Ἀνυσίμως, ἐνεργῶς. πρακτικῶς. τελέως. Ἄνυσται, ἤνυσται. καὶ ἀνυστέον, δεῖ ἀνύειν. Ἀνύττειν, ἀττικῶς. ἀνύειν κοι
νῶς. ἀνύω τὸ τελειῶ. καὶ ἀνύω τὸ μετὰ σπουδῆς τρέχω. ἀριστοφάνης. Οὐ μέλλειν χρῆσε, ἀλλ' ἀνύειν. ἀνύω τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ τε
λειῶ. καὶ ἀνύω τὸ βραβεῖον, ἤγουν σπουδάσας λαμβάνω. Ἀνυφεστῶτα, ἀντικαθεστῶτα. Ἀνύω, παρὰ τὸ ἄνω τὸ πράττω
γίνεται. οἷον μάλα νὺξ ἄνεται. καὶ οὐκ ἀνύω φθονέουσα, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφελῶ πράττουσα. Ἰστέον ὅτι, τὸ ἀνύτω, καὶ ἀρύτω,
…, τοῦ ἀνύω, καὶ ἀρύω γέγονε κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ. τὸ μὲν ἀνύω ἀεὶ ἐν συστολῇ. τὸ δὲ ἄνω, διφορεῖται κατὰ τὸν χρό
νον. καὶ ἀνύω, τὸ πληρῶ. ἢ ἄνω, τὸ ἀπέχον πλέον τοῦ μέσου. Ἄνω, καὶ ἀνωτέρω, ἐπιρρήματα. ἀνώτερος συγκριτικόν,
καὶ ἀνώτατος ὑπερθετικόν. ἄνω κάτω. ἔξω. πόρρω. δεῦρο. ὧδε. τῇδε. εἴσω, ποτὲ μὲν ἐπὶ στάσεως. ποτὲ δὲ, ἐπὶ κινήσεως
τί…ται. τὸ δὲ αὐτόθι, ἀεὶ ἐπὶ στάσεως. τὸ δὲ ἐκτὸς, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. Ἄνωγα, μέσος παρακείμενος τοῦ ἀνώγω ἐνε
…τος. καθὰ ἐκ τοῦ ἀνοίγω τὸ ἀνέῳγα. Ἀνώγαιον, τὸ οἴκημα. ἀνώγαιον καὶ κατώγαιον διὰ διφθόγγου καὶ μικροῦ.

Ἄνωγε. Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν· ἐκέλευε· παρεκελεύετο. τὸ θέμα, ἀνάγω· συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ γέγονεν ἀνωγή. τοῦτο παρὰ τὸ ἄνω, τὸ ἐγκελευσματικὸν ἐπίρρημα. ἢ παρὰ τὸ ἄγω ἄγω, ἄνω· καὶ ἀνωγὴ ἡ ἐγκέλευσις, δι' ἧς ἄγομέν τι καὶ φερόμεθα. ὁ παρατατικὸς, ἤνωγον· τὸ τρίτον ἤνωγε. Δεῖξαι δὲ ἀνώγει ὡς πείθει, ὁ μέλλων, ἀνωγήσω. ὁ ἀόριστος, ἠνώγησα. ὁ δεύτερος ἤνωγον· ἤνωγες· ἤνωγε· καὶ κατὰ συστολὴν ἰωνικὴν ἄνωγε. ἢ ἐκ τοῦ ἀνώξω μέλλοντος, ὁ μέσος παρακείμενος, ἄνωγα. καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπηγα μέσου παρακειμένου ἐγένετο ῥῆμα πεπηγῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἄνωγα μέσου παρακειμένου, γίνεται ῥῆμα ἀνώγω. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν τοῦ ἄνωγα. ὡς τὸ, Πληθὺν δὲ προτὶ νῆας ἀνώξομεν. ἢ ἄνωγε μέν τοι, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευε προπαροξυτόνως· οἷον, Γαιήονα ἄνωγεν ἱήσασθαι, ὃ καὶ ἀνώγει γράφεται ἀπὸ τοῦ ἀνώγω ῥήματος· οὗ μέλλων ἀνώξω. ἐπὶ δὲ τοῦ ἤνοιγε προπερισπᾶται· οἷον, Οὔτις θεὸς ἄλλος ἀνώγεν. ἐκ τοῦ ὤγεν· ὡς ἦγεν ἄνηγεν. κατέχει τῷ λόγῳ τῶν τοιούτων τροχαϊκῶν. Ἀνωγή, ἡ παρακέλευσις. Ἀνώγω, καὶ ἀνωγέω ἀνωγῶ, γράφεται διττῶς. Ἀνωδόρκας, βρίκχος ὁ ἰχθύς, ὑπὸ θηβαίων. Ἀνωδύρετο, ἐθρήνει· ἔκλαιεν. Ἄνωθέν σοι φίλος εἰμὶ, ἀλλ' οὐκ ἀνέκαθεν ἐρεῖς. τὸ γὰρ ἀνέκαθεν, ἐπὶ τόπου λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοί· ἄνωθεν τούτου ἵδρυται καὶ κάτωθεν τοῦδε, κέκρυπται. ἔστι δ' ὅπου, καὶ τὸ πόρρωθεν λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν, ἐπεὶ τὸ πόρρωθεν διττῶς λαμβάνεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι. λέγεται μὲν γὰρ πόρρωθεν, καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ πολλοῦ καὶ ἔκπαλαι. εἰς ὃ παραρμόττει τὸ ἄνωθεν. λέγεται δὲ πόρρωθεν, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἐπὶ κινήσεως· καὶ ἄνωθεν ἐκ τόπου ἢ χρόνου. Ἀνωθῆσαι, ἐπὶ τὰ ἄνω κινῆσαι.

Ἄνωθον, ὀξύν. Ἄνω ποταμῶν, παροιμία ἐστί. λεγομένη ὅταν τἀναντία ὧν ἐλπίζει τις ἀποβῇ. καὶ ἐπὶ τῶν σκοπουμένων διαπράξασθαί τι ἀγαθὸν μὲν δοκοῦν, εἶτ' αὐτὸ τοῦτο πρὸς κακὸν ἀποβῇ. παρῴδηται δὲ ἡ παροιμία, ἀπὸ τοῦ τῆς Φαίδρας Εὐριπίδου. φάσκοντος ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί. ἀντὶ τοῦ ἅπαντα τἀναντία γεγόνασι τῶν ἐλπιζομένων.

Ἀνώιστον, τὸ ἀνέλπιστον· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ οἴω τὸ ὑπολαμβάνω, καὶ νοῶ· ἔκτασιν δὲ ἔπαθε τοῦ ο εἰς ω. Ἀνωΐστως, ἀνυπονοήτως· καὶ ἀγνώστως. ἢ ἐξαίφνης. Ἀνωκισμένος, ἐν τοῖς ἀνωτάτοις γενέσθαι ἄνω οἰκῶν. Ἄνωκται, κελεύεται.

Ἄνω κάτω, τὸ πάντα λίθον κινεῖν. ἢ ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Ἄνω κοιλία. παρὰ τοῖς ἰατροῖς λέγεται ἡ τὰ ποτὰ καὶ τὰ σιτία δεχομένη. Ἀνωκοδόμησεν, ἔκτισεν. Ἀνωκίσαντο, ἀντὶ τοῦ ἀπῳκίσαντο· καὶ ἀνεχώρησαν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀνωλόφυκτον, ἀδάκρυτον. Ἀνώλεθρον, ἀθάνατον· ἀκίνδυνον· ὄλεθρος γὰρ ὁ θάνατος, καὶ ὁ κίνδυνος. Ἀνώλεως, ἰσχυρός. Ἀνῴμωξεν, ἐστέναξεν. Ἀνώμοτος, χωρὶς ὅρκου. Ἀνωμαλία, ἡ τραχύτης. Ἄνωμος, ὁ μὴ ἔχων ὦμον. Ἀνωμολογῆσθαι, σαφῶς καὶ γενναίως γινώσκεσθαι. Ἀνωμαλαδάσειν, ἀνωμάλως μερίζειν. Ἀνωμαλοκρῶς, ἀνωμάλως κεκαρμένη· οἱ δὲ, δεδεμένη. Ἄνων, ἀνύων. Ἀνώνυμος, ἄδοξος. Ἀνωνύμοις, ἀδόξοις. Ἄνωξις, βούλευσις. Ἀνώπιστον, ἀόρατον· ἀπαράτακτον· ἀνεπίστροφον. Ἀνωργισμένον, τὸ ἀναμεμαλαγμένον· οὕτως Ἱπποκράτης. Ἀνωρέας, οὐκ ἀπολλυμένος. Ἀνωρθίαζον, ἀντὶ τοῦ ὄρθιοι βοῶντες ἔλεγον· οὕτως Ἀνδοκίδης. Ἀνωρθιασμένον, τὸ ὀρθότατον. Ἀνωρθωσάμην, ἀνωρθίαζον. Ἀνώσαντες, ἀναστρέψαντες πλοῖον ἐς πόλιν. τουτέστιν ἀνωθήσαντες τὴν ναῦν ὑψοῦ ἐν νοτίῳ, ὥστε πλέειν. κυρίως γὰρ ὠθεῖν τὸ ἀπὸ χθαμαλωτέρων ἀνάγειν εἰς ὑψηλότερον. Ἀνωστὸν, ἔγκλιτον. Ἀνωφέλητος, ὁ μὴ ὠφελημένος· ἀνωφελὴς δὲ, ὁ μὴ ὠφελήσας. Ἀνώφλιον, τὸ ὑπέρθυρον. Ἀνωφύουσα, ἀναβλαστάνουσα. Ἄνωχθι, κέλευσον· κατεπλάσθη ἐκ τοῦ ἄνωγε, ἢ παρὰ τὸ ἀνώγημι, τὸ προστακτικὸν ἀνώγηθι, τροπῇ οὖν τοῦ γ εἰς χ, καὶ συγκοπῇ ἄνωχθι. ἢ ἄνωχθι, ἐκ τοῦ ἀνωγῶ περισπωμένου γενέσθαι φασίν. οὗ παρατατικὸς, τὸ ἠνώγεον· ἀνωγῶ γὰρ ἀνώγημι, ὅθεν ἀνώγηθι καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄνωχθι· τραπέντος τοῦ γ συνήθως εἰς χ. ὡς καὶ ἐν τῷ βρέγμα βρεγμὸς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. ὅτι δὲ δοκεῖ καὶ μεταπλάσασθαι ἐκ τοῦ ἄνωγε καθ' ἕτερον προστακτικὸν, δεδήλωται καὶ αὐτό. Ἄνωχμον, κελευστικόν.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

[Ἄ]ξαι, κολάσαι· προστακτικόν. Ἄξαντες, καταξάντες. Ἄξειν γυναῖκας, ἐπὶ αἰχμαλωσίᾳ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ· ὅθεν καὶ ἡ ἀπαγωγὴ, παρὰ τοῖς ὕστερον. ἔτι δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν ἀγώγιμον. οὗ παρ' ἐνδεικτικὸν ἐξ, τὸ ἄξειν ἐν νήεσσι γυναῖκας. Ἄξενον, τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος· οἱονεὶ, κακόξεινον· τοῦ α σημαίνοντος τὸ κακόν. πρότερον μὲν γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος, ἄξενος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ, εὔξεινος τὸ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. Ἀξέμεναι, ἐνεγκεῖν. Ἄξενοι, οἱ μὴ ἔχοντες τὸν ξενιοῦντα. Ἄξενος, ἀνεπίμικτος. Ἄξεσθαι, ἀγαγέσθαι· ἀφίξεσθαι· παραγενέσθαι. Ἀξέστοις, τραχείας· Σοφοκλῆς Σίνωνι. Ἀξία· τιμή· καθῆκον· ἀξίωμα. Ἀξιάγαστος, ἀξιοθαύμαστος. Ἀξιαπηγητότατα· ἄξια ἀφηγήσεως· ἄξια τοῦ ἀφηγεῖσθαι. Ἄξετε, ἀντὶ τοῦ ἀνάγετε. τὸ ἄξω μέλλων ἀνέδραμεν εἰς ἐνεστῶτα· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἄξον· ἀξάτω· ἄξατον· ἀξάτων· ἄξατε· ἀξάτωσαν. Ἀξιεπιθύμητον, ἐπέραστον.

Ἀξιέπαινος, ὁ ἄξιος ἐπαίνου. Ἀξιέραστος, ὁ ἄξιος ἐπιθυμητός· ὁ ἄξιος ἐπιθυμεῖσθαι. Ἀξίνη, δίστομος πέλεκυς. Ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ δικαιοῖ. Ἀριστοφάνης· σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως μαθεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι. καὶ Ἀριστείδης· οὐ γὰρ ἠξίωσαν αὐτὸ δὴ τοῦτο κρύψαντες ἐξαρκεῖν. καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ τοῦ καθικετεύει· Λιβάνιος. ἀξιῶ δέ σε μὴ δυσχερῶς ἀκούειν, μετὰ Πηνελόπης καὶ Κλυταιμνήστρας. καὶ ἀξιοῖ, ἀντὶ τοῦ νομίζει ὡς Ἀντιφῶν. Ἄξιον παρὰ ἀττικοῖς, τὸ εὔωνον. Ἀριστοφάνης· οὔπωποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. ἤγουν εὐωνοτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἀξιωτέρα, εὐωνοτέρα. Ἄξιον, τὸ ἀτίμητον. Ἀξιόλεκτον, ἐπαινετόν. Ἀξιομανεῖς, δυνατώτεροι. Ἀξιόμαχοι, ἱκανοὶ μάχεσθαι. Ἀξιομνημόνευτος, ἄξιος μνημονεύεσθαι. Ἄξιον, εὔωνον. Ἀξιόπιστος· ἀξιόχρεως. Ἄξιον ἄλφοι παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἢ οὐδέτερον, ἀντὶ τοῦ εὑρίσκοι τὸ ἄξιον, ἤγουν τὴν ἀξίαν τιμὴν, ἢ κατὰ γένος ἀρσενικὸν, ἐλλειπτικῶς. τὸ γὰρ πλῆρες, ὦνον ἄλφοι. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ κεῖται. Ὅτι δὲ τὸ ἄξιον καὶ ἐπὶ τοῦ εὐώνου ἐκεῖτο παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, δηλοῖ σαφῶς καὶ ὁ κωμικὸς ἐν πελαργοῖς, καὶ ἐν τῷ ἀξιωτέρας ἀφύας.

Ἄξιον. ὅτι ἀντάξιον Ὅμηρος λέγει, δεδήλωται ἀλλαχοῦ· οἱ δὲ ὕστερον ἀττικοὶ, ἄξιον καὶ τὸ εὔωνον εἶπον. σημαίνει δὲ τὸ

ἡ λέξις ἐπὶ τιμιότητα, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν ἀξίαις· ὅ ἐστι τῶν ἐν ἀξιώμασι· τοιοῦτον δέ τι, καὶ τὸ τῆς παροιμίας· τὸ ἐξ ἀξίου γοῦν ξύλου ἀπάγξασθαι. γίνεται δὲ τὸ ἄξιον, ἐκ τοῦ ἄγω ἄξω· οἱονεὶ τὸ ἐπαγωγὸν ὡς ἡδύ· ὡς δὲ καὶ ὄνομα ποταμοῦ· ὁ ἄξιος, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. Ἀξιόλογος, ἀξιομνημόνευτος· ἀττικώτερον, ἄξιος λόγου· ἄξιος μνήμης. Ἀξιοπηγήτω τον, ἀξιολογώτατον· ἄξιον ὑφηγήσεως. Ἀξιοπιστία, ἡ πίστωσις· καὶ ἀξιόπιστος, οὐχὶ ὁ κατὰ πάντα πιστὸς λέγεται. Ἄξιος τριωβόλου ἄνθρωπος, καὶ ἄξιος, οὐχ ὁ περὶ πολλοῦ· καὶ ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι ὑπὸ τῆς πόλεως ἐκεῖνος· καὶ ἄξιος, ποταμὸς παιονίας. Ἀξιούμενος, παρακαλούμενος τυγχάνων. Ἀξιόχρεως, ἀξιόπιστος· ἀξιοχρέως, ἱκανῶς· καὶ μάρτυρος ταυτὸν δύναται τῷ ἀξιοπίστῳ· ὡς ἐνταῦθα καὶ παρ᾽ ἀριστείδῃ, ἀξιόχρεως μάρτυρας τοὺς κωμικοὺς ὀνομάζοντι· ὅτε δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀνθρώπου, ἢ ὅσον τι δύναται τοῦ ἀξιοπίστου· τίθεται γὰρ τότε, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀξίου. Ἀξιόμαχος, ἰσοδύναμος· Ἦν δὲ ἔχων στρατὸν ἀξιόμαχον. Ἀξιοζήλως, ἐπαινετῶς· Ὁ δὲ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἁπάντων ἑαυτὸν ἀξιόζηλον διεχρήσατο. Ἀξίοχος· αἰσχίνῃ τῷ σωκρατικῷ διάλογος ἐγράφη, ἀξίοχος καλούμενος. Ἀξιομνημόνευτος, ὁ ἄξιος μνημοσύνων. Ἀξιῶ, τὸ παρακαλῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται μόνῃ· οἷον, ἀξιῶ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες, ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ ὑμᾶς.

Ἀξιῶ, ὅταν γενικῇ συντάσσεται, σημαίνει ἄξιον κρίνω· οἷον ἀξιῶ σε τοῦ θύννου· καὶ ἀξιῶ σε τιμῆς, ἤγουν ἄξιον κρίνω· καὶ ἀξιῶ σε ἐλθεῖν· καὶ ζεὺς ἠξίωσε τὸν γανυμήδην τῆς ἀθανασίας. Ἀξιῶ, τὸ ὑπολαμβάνω· σημαίνει καὶ τὸ ἱκετεύω, καὶ τὸ νομίζω· καὶ ἀξιῶ σε ποιεῖν τόδε· καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε· καὶ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἄξιον κρίνω. Ἀξιῶ τὸ παρακαλῶ, τὸ ἄξιον κρίνω, καὶ τὸ τιμῶ· ἀφ᾽ οὗ ἀξιούμενος ὁ τιμώμενος· καὶ ἀξίωμα ἡ τιμή, καὶ ἡ παράκλησις παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ· καὶ τὸ μέγεθος· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· τὸ μὲν οὖν ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ἤγουν μέγεθος· ὡς αὐτός· καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν ἑλλάδα· φέρεται καὶ ἡ ἀξιωματικὴ παρὰ φιλοσόφοις, ἡ λεγομένη κοινὴ ἔννοια· οἷον ἀξιοῦσι πάντες τὸν οὐρανὸν σφαιροειδῆ εἶναι. Ἀξίωσιν, τιμήν· ὡς τό, Τὸν δὲ βασιλέα, ὄντα κατ᾽ ἀξίωσιν τῆς τρίτης μοίρας· μεγέθει τε χώρας, καὶ πλήθει τῶν ὑπηκόων. Ἀξίωμα, ἡ ἱκετεία· ὡς ὁ δαβίδ· εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου, ἐνώπιόν σου κύριε· καὶ ἀξίωμα, βούλημα. Ἀξιῶται, ἔθνος τρῳάδος. Ἄξομαι, κάλλιον ἢ ἄξω. Ἄξον, ἄγω τὸ κλῶ, ὁ μέλλων ἄξω, ἀόριστος ἦξα· καὶ τὸ προστακτικὸν ἄξον. Ἄξοον, τὸ ἄτμητον. Ἄξονες, ἐν οἷς οἱ ἰδιωτικοὶ ἐγράφοντο νόμοι· οἳ καὶ τετράγωνοι ὑπῆρχον πίνακες· ἄξονες, καὶ αἱ πράξεις τῶν ἀρετῶν. Ἄξος, ὕλη παρὰ μακεδόσι, καὶ πόλις κρήτης.

Ἄξονα· ξύλον τὸ τοὺς τροχοὺς φέρον. Ἀξύλιστον, ἄκοπον. Ἄξυλον, πολύ· ὅθεν οὐδεὶς ξυλοφορεῖ, ἢ ἱερὸν τόπον.

Ἀξυγγενές, ἀλλότριον κατὰ γένος. Ἀξυρές, ἄξυρον· ἄστομον· ἄτομον· ἀμβλύ. Ἀξύμβλητος, ἀναπάντητος· ἢ δυνατός.

Ἀξύστατον, οὐ συνεστῶτα· οὐδὲ πυκνόν, ἀλλ᾽ ἀραιόν. Ἀξυλία, ἡ ἔνδεια τῶν ξύλων. Ἄξενος, ἀκοινώνητος· πολύξενος.

Ἀξύμμετρον, τὸ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ἄξυλος ὕλη· ἡ δασεῖα καὶ πολύξυλος, κατ᾽ ἐπίτασιν· ἢ κατὰ πορφύριον, ἀφ᾽ ἧς οὐδεὶς ἐξυλεύσατο· ἣν ξύλοχον λέγει ὅμηρος. Ἄξω· ἀνάγω· φέρω· καὶ ἄξω ἐνταῦθα, καὶ ἐκεῖσε· ἀπάξω δέ, τὸ ὀπίσω ἄξω. Ἄξων, ἡ διάμετρος τοῦ κόσμου εὐθεῖα διὰ τῶν πόλων ἐπιζευγνυμένη· μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν, τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα· καὶ περὶ ταύτην μένουσα ἡ σφαῖρα στρέφεται· καὶ ἄξων, τὸ διὰ τῶν τροχῶν διῆκον ξύλον, περὶ ὃ στρέφονται.

ΤΟ Α ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ἀοζήσω, διακονήσω· ὑπηρετήσω· ὑπουργήσω. Ἄοζοι, πολύοζοι· πολλὰ ξύλα καίοντες· λέγει δὲ τοὺς μαγείρους· ὄζος γὰρ ὁ κλάδος. Ἀοῖα, δένδρα κοπτόμενα καὶ ἐντιθέμενα τῇ ἀφροδίτῃ. Ἄοιτον, τὸν ὀλέθριον. Ἀοιδάων, ᾠδῶν· φωνῶν. Ἀοιδή, ἡ ᾠδή. Ἀοιδιάει, ᾄδει· ὑμνεῖ. Ἀοίδιμον, μέση λέξις ἐστί· καὶ οὐκ ἀεὶ ἐπὶ ἐπαίνου λαμβάνεται. Ἀοίδιμος, ὁ ᾀδόμενος· καὶ ἀοίδιμος, ὁ ἀείμνηστος· παρὰ τὴν ἀοιδήν· ἀοίδιμος· ὡς τροφὴ τρόφιμος· τουτέστιν, ὁ ἐν ᾠδαῖς ἀεὶ μνημονευόμενος· ἢ ὀνομαζόμενος· καὶ ἀοίδιμος, ὑμνητός. Ἀοιδοί, περιβόητοι· ὀνομαστοί· ἢ εὐνοῦχοι. Ἀοιδοπόλος, ὁ περὶ τὰς ᾠδὰς ἀναστρεφόμενος. Ἀοιδός, κιθαρῳδός· προκατάρχει ῥῆμα, τὸ ἀείδω· ἔφαμεν δὲ ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ ποιηταί, παρατιθέναι τὰ ὀνόματα τοῖς ἀφ᾽ ὧν γεγόνασι· πτολίεθρον πόλις· μάχη, ἐμάχοντο· βοῦς, βουκολέεσκεν· οὕτω καὶ ἐνθάδε, ἀοιδός, ἀοιδέμεναι ἀείδω ἀοιδὸς καὶ ὅμηρος· καλὸν ἀοιδιάει· καὶ ἀοιδός, τραγῳδός. Ἀοιδοῖς, ὁμοίοις. Ἄοιμος, ἀπόρευτος· οἶμος γὰρ ἡ ὁδός· ἢ ἄοιμος, ὁ ἄπορος· ἢ ἀληθής· ἢ ἀπρόσιτος· καὶ ἄοιμον, ἄρρητον. Ἄοινα, ἱερά· τὰ καὶ νηφάλια. Ἀοίνεοι, ἀείμνηστοι. Ἄοινος, ἐπὶ τῶν μὴ γινομένων οἴνων καὶ ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων οἶνον. Ἀοιροῖς, τὰς μακροτάτας πέτρας· οἱ δὲ μεγίστας· ἄλλοι ἀφυλάκτους. Ἀολλέες, ὁμοῦ συνηγμένοι· παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰλῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ συστρέφω· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλῶ ῥήματος, ὄνομα ἑλλὴς καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α· ἢ τοῦ ἀθροιστικοῦ ἤγουν τοῦ σημαίνοντος τὸ ὁμοῦ, ἀελλής· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ἀολλής· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, ἀολλέες· ἐκ δὲ τοῦ ἀολλής, γίνεται ἀολλίζω. Ἀολλεῖ, συνάγει· ποιεῖ· καὶ ἀολλήσασα, ἀθροίσασα. Ἀολληθῆναι, συναθροισθῆναι. Ἀολλίζειν, φίλη λέξις ποιηταῖς· ὅμηρος· αἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀόλλισαν κατὰ ἄστυ γεραιάς· καὶ ἀολλίσασα γεραιάς.

Ἀολλόπους, ταχεῖς πόδας ἔχων. Ἀονίοιο δράκοντος, ἀντὶ τοῦ βοιωτικοῦ· ἀονία γὰρ τὸ πρότερον ἡ βοιωτία. Ἀόξεον, ἐθεράπευον. Ἀοξήσω, διακονήσω· ὑπουργήσω. Ἄοζοι, μάγειροι· ὑπηρέται· θεράποντες· ἀκόλουθοι· καλλίμαχος. Ἀόζοος, ἀδιάγλυφος. Ἄοπος, ἄφωνος· ἢ ἀόρατος. Ἄοπτα, ἀντὶ τοῦ ἀόρατα· καὶ οὐκ ὀφθέντα· ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι· αὐτοπτῶν· ἀληθείας πρώτω. Ἄορ, τὸ ξίφος· κυρίως δέ, ἡ σπάθη· ἐτυμολογηθείη δ᾽ ἄν, ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ φονεύω· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀστεροποιεῖν· καὶ τοῦ ὁρῶ τὸ ποιοῦν τὸν ἄνθρωπον μὴ ὁρᾶν· ἀορασίας γὰρ ἐμποιητικὸν πᾶν ξίφος· καὶ κλίνεται, ἄορος· ἄορι· ὑπαντιάσαντα δὲ μήτηρ εἶπε κατὰ στέρνων ἄορ ἀναχομένη. Ἄορας· ὅμηρος ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας, τὰς γυναῖκας λέγει· παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συζεύγνυω· ὡς καὶ ἡ ἰλιὰς δηλοῖ, ἐν τῷ ἀμυνέμεν ὤρεσι· τουτέστι ταῖς γυναιξίν· ἄορ γὰρ ἐκ τοῦ αἴρω τὸ συζεύγνυω· ἡ γενικὴ ἄορος· καὶ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ ἄορας, μετατεθεῖσα ἡ ἄορ, ἐποίησε τὸ ὄαρ, ὄαρος· ὅθεν ὀαρίζειν, καὶ ὀαριστής.

ἕτεροι δὲ ἄορα γράφουσι χωρὶς τοῦ σ· ἤγουν, ξίφη· ὡς ἂν λέγῃ κατὰ μὲν πρώτην γραφὴν, αὐτῶν οὐ μεγάλα, τινά· οἷον γυναῖκας δμωάς, ἢ λέβητας, ὅτι τρία τοῖς ἀξίοις μεγάλοις δίδονται, ἀλλὰ ἀκόλοις τοῖς ῥηθεῖσι· κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν γραφὴν, αὐτῶν οὐ ξίφη καὶ τάδε τινὰ τιμῆς ἄξια, ἀλλὰ ψωμοὺς βραχεῖς τινάς. Ἀόρατον, τὸ καθάπαξ ἀδύνατον ὁραθῆναι· οἷον, ἡ φωνή· ἢ τὸ πεφυκὸς ὁρατὸν, μὴ ὁρώμενον δέ· ὅπερ ἐστὶ, τὸ ἐν στερήσει· ἢ ὃ μὴ πέφυκεν ὀφθαλμοῖς σαρκὸς καθορᾶσθαι· ὡς ὁ νοῦς ὁ ἡμέτερος· ἢ ὡς ὁ ἐν τῷ βυθῷ σίδηρος· ὃς ὁρατὸς φύσει ὑπάρχων, ἀποκέκρυπται διὰ τὴν ἐπιπρόσθησιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῷ σώματος. Ἀόρατος, ὥσπερ τὸ καλύπτεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὕδατος· ὡς τὸ, Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος· φύσει γὰρ ὁρατή· διὰ δὲ τὴν ἐπιπρόσθεσιν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ ὕδατος, ἦν ἀόρατος. Ἀόργητος, ὁ μὴ ὀργιζόμενος.

Ἄορες, αἱ γυναῖκες λέγονται καὶ τρίποδες. Ἄορι, τῷ ξίφει. Ἀόριος, λιμὴν, ἢ λίμνη. Ἀόριστον, τὸ ὅρῳ μὴ ὑποβεβλημένον, καὶ κατεχόμενον· οἷον, τὸ κατ' οὐσίαν θεός· τὸ μόνον ἄκτιστον. Ζήτει περὶ ἀορίστου, εἰς τὸ τί ἐστιν ὅρος· ἐν ᾧ καὶ περὶ ὁρισμοῦ. Ἀόριστος πρῶτος, ποτὲ μὲν φύσει μακρᾷ παραλήγεται· ὡς ἐπὶ τοῦ ἐποίησα, ἐνόησα, ἐστεφάνωσα· ποτὲ δὲ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔγραψα, ἔνυξα· ποτὲ δὲ φύσει καὶ θέσει, ὡς ἐπὶ τοῦ ἤλειψα· ποτὲ δὲ βραχεῖα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐτέλεσα, ἐσύρισα, ἐγέλασα· ὅθεν καὶ ἀναλογώτεροι εἰσὶν οἱ ποιηταὶ διπλασιάζοντες δύο σσ, ἵνα μακρᾷ παραλήγηται· ἐτέλεσσα γὰρ, καὶ ἐσύρισσα, καὶ ἐγέλασσα λέγουσιν. Ἄλλως. Ἀόριστος πρῶτος ἐνεργητικὸς, εἴτε παραλήγεται ἀπὸ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, εἴτε ἀπὸ τῶν περισπωμένων, εἴτε ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἀεὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ ω εἰς α, καὶ προσλήψει κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐξήσεως συλλαβικῆς, ἢ χρονικῆς· καὶ ἀεὶ φυλάττει τὸ τοῦ μέλλοντος σύμφωνον· οἷον τύψω, ἔτυψα· λέξω, ἔλεξα· πείσω, ἔπεισα· φράσω, ἔφρασα· φανῶ, ἔφηνα· θύσω, ἔθυσα· ποιήσω, ἐποίησα· βοήσω, ἐβόησα· χρυσώσω, ἐχρύσωσα· θήσω, ἔθησα ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἔθηκα ποιεῖ· στήσω, ἔστησα· δώσω, ἔδωσα ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ ἔδωκα ποιεῖ· ἄξω ἦξα· ἀγρήσω, ἠγόρησα· ὀρύξω ὤρυξα· χωρὶς τοῦ εἶπα, ἀπὸ τοῦ ἔπω· ἤνεγκα, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἔθηκα, ἀπὸ τοῦ τίθημι· ἔδωκα, ἀπὸ τοῦ δίδωμι· καὶ ἧκα ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω· ἀντὶ τοῦ ἧψα, ἤνεγξα, ἔθησα, ἔδωσα, ἧσα.

Ἀόριστος δεύτερος, ἐπὶ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων ἀεὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, χωρὶς τοῦ εἶπον, καὶ ἦλθον, ἧκον, εἶδον, εἷλον, εἷλκον, ἦγον, ὅθεν ἤγαγον, ἔπαρθον, ἔδαρκον, καὶ ἔδρακον κατὰ μετάθεσιν· ἔπραξον· ἤνεγκον· καὶ ἔπεφνον· ἐπὶ δὲ τῶν περισπωμένων ποτὲ μὲν φυλάττεται μακρά· ὅτι τὰ ἔχοντα δύο σύμφωνα φυλάττουσι μακρὰν τὴν παραλήγουσαν τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐπὶ τῶν περισπωμένων· οἷον χρεσμῶ, ἔχρεσμον· ὀλισθῶ, ὤλισθον· βλαστῶ, ἔβλαστον· ἀλαλκῶ, ἤλαλκον· ἁμαρτῶ, ἥμαρτον· τὰ δὲ μὴ ἔχοντα δύο σύμφωνα, συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ δευτέρου ἀορίστου· οἷον, ληκῶ, ἔλακον· χωρὶς τοῦ δουπῶ, ἔδουπον, πιῶ ἔπιον, καὶ εὑρῶ, εὗρον. Ἄλλως. Ἀόριστος δεύτερος, ἐνεργητικὸς, ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ον βραχύ· πρὸ τοῦ ον τιθεμένου τῆς συζυγίας τοῦ χαρακτηριστικοῦ συμφώνου· οἷον, τύπτω ἔτυπον· γράφω ἔγραφον· καὶ φιλεῖ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχειν τὸ δίχρονον φωνῆεν· ὅθεν ἐὰν μὲν ἐν δισυλλάβῳ ῥήματι γένηται ε ἢ γυμνοῦ ἢ ἑπομένου ἀμεταβόλου, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τρέπεται εἰς α ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ· οἷον δέρω, ἔδαρον· πέρθω, ἔπαρθον· πλέκω, ἔπλακον· στέλλω, ἔσταλον· τὸ δὲ λέγω καὶ φλέγω, ἔλεγον καὶ ἔφλεγον ποιοῦσιν· ἐὰν δὲ η, τρέπεται εἰς α βραχύ· ὡς ἐν τῷ λήβω ἔλαβον· λήθω, ἔλαθον· ἐὰν δὲ ω, εἰς α ὁμοίως· οἷον τρώγω ἔτραγον· ἐὰν δὲ δύο δίχρονα γένηται, τὸ δεύτερον ἐκβάλλεται· οἷον καίω ἔκαον· φαίνω, ἔφανον· παύω, ἔπαον· ἐὰν δὲ ει δίφθογγος, ἐκβάλλεται τὸ ε· οἷον πείθω ἔπιθον· λείπω, ἔλιπον· χωρὶς τῶν δισυλλάβων ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, ἐφ' ὧν τὸ ι ἐκβάλλεται, καὶ τὸ ε εἰς α τρέπεται· ὡς ἐν τῷ σπείρω, ἔσπαρον· φθείρω ἔφθαρον· ὀφείλω δὲ, ὤφελον διὰ τοῦ ε· καὶ ἐγείρω ἤγερον· καὶ ἀείρω ἤερον· τρισύλλαβα γάρ εἰσιν· ἐὰν δὲ ευ, ἐκβάλλεται τὸ ε· οἷον φεύγω, ἔφυγον· τεύχω, ἔτυχον· ἐὰν δὲ ου, ἐκβάλλεται τὸ υ· οἷον, ἀκούω· ἤκοον. Ἀόριστος πρῶτος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γίνεται· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ην, καὶ ἐκβολῇ τοῦ συμφώνου κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς δασέα· οἷον, τέτυπται, ἐτύφθην· λέλεκται, ἐλέχθην· πέπεισται, ἐπείσθην· πέφρασται, ἐφράσθην· κέκλιται, ἐκλίθην· ἐκρίνθην δὲ καὶ ἐκλίνθην, ποιητικά· πεποίηται, ἐποιήθην· βεβόηται, ἐβοήθην· ἐμνήσθην, προσέλαβε τὸ σ· ὤφειλε γὰρ εἶναι ἐμνήθην ἀπὸ τοῦ μέμνηται· ὁμοίως ἐρρώσθην, ἀπὸ τοῦ ἔρρωται· ἀλλὰ ἐσώθην ἀπὸ τοῦ σέσωσται ἀντὶ τοῦ ἐσώσθην, ἀπέβαλεν τὸ σ· ἔσπαρται, ἐσπάρθην· μεμίανται, ἐμιάνθην· καὶ πέφανται, ἐφάνθην· καὶ τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου φυλάττει· ὡς τέτυμμαι, ἐτύφθην· λέλεγμαι, ἐλέχθην· χωρὶς τοῦ εὕρημαι, εὑρέθην, καὶ οὐχ εὑρήθην· καὶ ἐπήνημαι, ἐπηνέθην· καὶ χωρὶς τῶν συντιθεμένων ἀπὸ τοῦ αἱρῶ περισπωμένου ῥήματος· οἷον, καθήρημαι, καθηρέθην· ἀφήρημαι, ἀφηρέθην· καὶ ἔτι, χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ ρ μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου· ἃ μεταβάλλουσι τὸ α εἰς ε ἐν τῷ ἀορίστῳ· οἷον ἔστραμμαι, ἀπὸ τοῦ ἔστρεφα, ἐστρέφθην· τέτραμμαι, ἐτρέφθην. Ἀόριστος δεύτερος παθητικὸς, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ· οἷον, ἔτυπον, ἐτύπην· τροπῇ τῆς ον, εἰς ην. Ἀόριστος μέσος πρῶτος, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀορίστου πρώτου ἐνεργητικοῦ, προσθήκῃ τῆς μην συλλαβῆς· οἷον ἔτυψα, ἐτυψάμην· ἔλεξα ἐλεξάμην· ἐποίησα, ἐποιησάμην. Ἀόριστος μέσος δεύτερος, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἐνεργητικοῦ, ἐπενθέσει τῆς μην συλλαβῆς· οἷον ἔτυπον, ἐτυπόμην. Ἀορίστως, ἀπολύτως. Ἀόρκτοις, ὁμιλίαις. Ἄορνις, λίμνη περὶ κύμην· ἐπεκλήθη δὲ οὕτως, ὅτι οὐδὲν ὄρνεον δύναται περιπετάσαι· καὶ ὁ μὲν λυκόφρων, λίμνην λέγει τὴν ἄορνιν· καὶ ἕτεροί τινές, περὶ τὴν ἠριδανόν· θερμήν· ὀζώδη· ἧς οὐδὲν ζῶον γίνεται· τελευτᾷ γάρ. Ἄορνις· περὶ τὸν ἐν βαΐαις κόλπον, κόλπος τις ἕτερος ποιῶν χερρόνησον ἔχουσαν ἰσθμὸν ὀλιγοστάδιον, ἀγχιβαθὴς φασὶ καὶ ἀρτίστομος περικυκλούμενος ὀφρύσιν ὀρθαῖς, συνηρεφὴς ἀγρίᾳ ὕλῃ μεγαλοδένδρῳ, καὶ ἀβάτῳ· ἐν ᾧ μῦθος, τοὺς ὄρνις ὑπερπετομένους, καταπίπτειν εἰς τὸ ὕδωρ· φθειρομένους ὑπὸ τῶν ἀναφερομένων ἀέρων· ὡς ἐν τοῖς πλουτωνείοις· διὸ καὶ τοῦτο τὸ χωρίον, πλουτώνιόν τι ὑπελάμβανον. Ἄορνος πέτρα, ἐν τῇ ἰνδικῇ· ἀῤῥιανός· μέγα γάρ τι χρῆμα πέτρας ἐν ταύτῃ ἐστίν· ἔστι δὲ καὶ λίμνη οὕτω καλουμένη· ταύτην ἀλέξανδρος εἷλεν· ἣ τῷ ἡρακλεῖ ἄπορος ἐγένετο ἡ πέτρα. Ἄορον, μοχλόν· πυλῶνα· θυρωρόν· κύπριοι. Ἀορτὴν, ἣ·

λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν, ἀβρετήν. μακεδονικὸν δὲ ἐστὶ τὸ σκεῦος, καὶ τὸ ὄνομα. καὶ ἀορτὴ φλέψ, ἡ μεγάλη. Ἀορτήρ, ὁ λῶρος ἐν ᾧ τὸ ξίφος κρέμαται. παρὰ τὸ αἴρω ἀρτήρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἀορτήρ. αὐτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν, ἐν χρυσέοις ἀορτήρεσσιν. Ἀορτῆρσι χρυσέοις ἀργυρός, ὁ ἐστὶ χρυσοῦς ἔχον ἀορτῆρας. ἤγουν ἀναφορεῖς. καὶ ὡς ἄν τις εἴποι δημοτικευόμενος, βασταγία. ἢ κρεμαστῆρες. ἀπὸ τοῦ ἀείρω. ἐξ οὗ ἐστὶ πήρας, ἀορτήρ. Ἄορτρον, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ πνεύμονος μέρος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄος, πνεῦμα. ἢ ἴαμα. Ἀοσσητήρ, ὁ δίχα ὄσσης βοηθῶν. τουτέστιν, ὁ ἕτοιμος καὶ ἀπροφάσιστος ἐπίκουρος. καὶ ἀοσσητῆρα λέγει ὁ ποιητής, τὸν σπουδαῖον βοηθόν, καὶ δίχα ὄσσης ἀρήγοντα. Ἄοτον, ἄριστον. Ἀούματα, τὰ τῶν πτισσομένων κριθῶν ἄχυρα κύπριοι. Ἄουτον, ἀνήκοον. ἄτρωτον. Ἄοψ, ἀνόφθαλμος.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

α παβοῖδρ, ἐμμελῶς. λάκωνες. Ἄπαγε, παῦσαι. μὴ γένοιτο. ἢ ἀντὶ τοῦ χρῶ τῇ ἀπαγωγῇ. οὕτω δημοσθένης. καὶ παροιμία. ἄπαγε ξένον ἐν χειμῶνι, ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν. καὶ ἄπαγε, ἀντὶ τοῦ ἀπαγωγῇ χρῶ. ἀπαγωγὴ δὲ, εἶδός ἐστι δίκης. ἢ δόξης, ἐν τῷ κατὰ κόνωνος. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπάγεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν κακούργων. ἀπήγοντο δὲ πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἄλλως. Ἄπαγ' εἰς μακαρίαν. ἀριστοφάνης. γράφεται δὲ καὶ ἔρρ' εἰς μακαρίαν κατ' εὐφημισμόν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον. ἐπεὶ ἐστὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. ἦν δὲ ἡ μακαρία, ἡρακλέους θυγάτηρ. ἣν ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν, πολυτελῶς ἔθαψαν. Ἄλλως. παροιμιῶδες. τὸ βάλλ' ἐς μακαρίαν. ὅπερ οἱ μὲν κατ' εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς δειλαιότητα. μακαρίαν γὰρ, ἐν ᾅδου χωρίον διατυποῦσιν. οἱ δὲ τὴν μακαρίαν, θυγατέρα φασὶ τοῦ ἡρακλέους. ἥτις κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς ἀθήνας εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος τοὺς ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτόν, κατέσφαξεν ἑαυτήν. ὡς ἐν ἡρακλείδαις εὐριπίδης. ἧς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ ἀθηναῖοι ὡς τῶν ἀργείων ἡττηθέντων, ἐπέλεγον, τὸ βάλλ' εἰς μακαρίαν.

Ἀπαγγέλλειν. ὅτι ταυτὸν τῷ εἰπεῖν, παρ' ὁμήρῳ δηλοῦται σαφῶς. ἐν τῷ, ἤ οἱ ἀπαγγέλλεσκε. καὶ οὐ οἱ ἔειπεν. Ἀπαγγέλλω, τὸ μηνύω. καὶ διηγοῦμαι, δοτικῇ συντάσσεται. ἐστὶ ἀπαγγέλλω, τὸ τὰ παρ' ἑτέρων εἰρημένα ἢ γεγραμμένα ἀπὸ στόματος λέγω. καὶ τὸ λέγω, ἢ φράζω, ἅπερ ἐγὼ εἶδον καὶ γινώσκω. Ἀπάγει, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἀπάγω τῆς ὁδοῦ. δηλονότι ἐμαυτόν. σημαίνει δὲ τὸ μακρὰν πέμπει, καὶ εἰς τοὐπίσω κομίζει. καὶ ἀναστρέφει. ἀριστοφάνης. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξελάσας οἴκαδε. καὶ ἀπάγει μετὰ γενικῆς ἐλλειπτικῶς τῆς αἰτιατικῆς λαμβανομένης. οἷον, ἀπάγω τῆς ὁδοῦ, ἐμαυτὸν δηλονότι. ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι, καὶ τὴν ὁδὸν ταύτην ἐῶ. καὶ παρὰ συνεσίῳ. ἄπαγε τοῦ νόμου, ἀντὶ τοῦ κατάλειπον καὶ ἄφες. Ἀπάγειν, ἐφιέσθαι. γράφεσθαι. δικάζεσθαι. τούτων ἕκαστον, ἐπὶ τῶν ἑτέρως κατηγορούντων λέγεται. ἀλλ' ἐὰν μὲν πρὸς διαιτητὴν ἡ διαδικασία γίνεται, καλεῖται δικάζεσθαι. Ἀπάγελος, ὁ μηδέπω συναγελαζόμενος παῖς. ὁ μέχρις ἐτῶν ἑπτακαίδεκα. κρῆτες. Ἀπαγκωνισάμενοι, ἐντείναντες τοὺς ἀγκῶνας. Ἀπάγλαυται, διόλου κατάγνυται. Ἀπάγεται ἐπὶ αἰχμαλωσίας, ἤγετο περιηγμένος τὼ χεῖρε. καὶ ἐπὶ καταδίκων. οἷον, ἀπάγεται τὴν ἐπὶ θάνατον. καὶ ἀπάγεται ἡ λεία, καὶ ἤγετο περιηγμένος τὼ χεῖρε. περιάγω γὰρ τὼ χεῖρε, ἤγουν εἰς τοὐπίσω δεσμῶ. περιάγω καὶ τὸ πᾶσι καταφανῆ ποιῶ τινά. ἐστὶ περιενέγκατι παρὰ τῷ συνεσίῳ, εἰς τοιαύτην σημασίαν. Ἀπάγοντες, ἀπωθοῦντες. ἀπελαύνοντες. τὸν ἄνδρα ἐπάγοντες. Ἀπαγορεύει, ἀποφαίνει. ἀποτρέπεται. ἀρνεῖται. ἀπαγορεύει τῷ φιλίππῳ. Ἀπαγόρευσις, ἀπόφασις. Ἀπαγορεύω, μὴ λέγω. καὶ ἀπαγορεύω λέγειν. καὶ ἀπαγορεύω, τὸ ἀρνοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀπαγορεύω σε τὴν εἴσοδον. ἤγουν ἀποκλείω. καὶ ἀπαγορεύω, τὸ ἀποκάμνω. οἷον, ἀπαγορεύοντες τὸν πρὸς σικελίαν ἀπόπλουν. καὶ ἀπαγορεύω ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωμι. καὶ ἀπαγορεύω τὸν νοσοῦντα, ἤγουν ἀπελπίζω. καὶ ἀπαγορεύω τὴν ἁμαρτίαν, ἤγουν ἀποπέμπομαι. καὶ ἀπαγορεύω σοι, μὴ ποιεῖν τόδε. Ἀπαγοῖσιν, ἐνίοτε ταυτὸν τῷ ἄγουσι. καὶ περιττὴ κεῖται ἡ πρόθεσις. σημαίνει δὲ ποτὲ ἡ λέξις, καὶ τὸ ἀποστερεῖν. καὶ ληΐζεσθαι. ὡς τὸ ἀπάγουσι βόας. Ἀπαγρευθείς, ἀφαιρεθείς. Ἄπαγρος, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας. Ἀπαγωγάς, αἰχμαλωσίας. ἀδυναμίας. ἐστὶ ἀπαγωγή, μήνυσις ἔγγραφος, διδομένη τῷ ἄρχοντι περὶ τοῦ δεῖν ἀπαχθῆναι τὸν δεῖνα. ὡς τό, ἐνταῦθα ὁ λυκῖνος, κατὰ πρόφασιν ἀπαγωγῆς ἀφικόμενος. τὸ οὖν ἀπαγωγή, δίκης ἐστὶν εἶδος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀπάγειν. ἀπήγοντο δὲ οἱ κακοῦργοι πρὸς τοὺς ἕνδεκα. Ἀπαγωγή ἐστιν, ὅταν μετὰ τὴν ἀπόφασιν ἐξέρχηταί τις, ὡς καταδίκος τοῦ δικαστηρίου. Ἀπάγω, τὸ μακρὰν ποιῶ ἵστασθαι. καὶ ἀπάγει τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ διΐστα. καὶ ἀπάγει τὸν δεῖνα τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ κομίζει. καὶ ἀπάγει τὸν δεῖνα, παρὰ τὸν δεῖνα. ἡρόδοτος. συλλαβόντες, ἀπάγεται παρ' ἐμέ.

Ἀπαγών, ἀφελών. Ἀπάδει, ἐναντιοῦται. οὐ συμφωνεῖ. καὶ ἀπάδει, ἀπαρέσκει. καὶ ἀπᾷδον, οὐ συνᾷδον. Ἀπᾴδοντα, ἀλλότρια. Ἀπᾴδοντες, ἀπαρέσκοντες. Ἀπαειρόμενον, ἀπαίροντα. Ἀπάθεια τοῦ νοῦ, ἡ ἀπὸ τῆς κτίσεως ἀποδημία. Ἀπαθές, τὸ πάσης ὕλης χωρίς. καὶ ὑπὸ ταύτης οὐδαμῶς νοηθῆναι δυνάμενον. ἢ τὸ πάθους χωρίς, ἐστὶ πάσης ἀφῆς ἀνώτερον. καὶ ἀπαθές, τὸ ὑγιαίνειν ἐν τῷ τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ ζῆν. Ἀπαθῆ, ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη. καὶ ἀπαθῆ, ἄλυπον. Ἀπαθὴς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, οὐ λέγεται ὁ σπουδαῖος καὶ κατ' ἀρετὴν ζῶν, ἀλλ' οἱ ἔξω πάθους παντὸς σωματικοῦ, καὶ δυσχερείας ἄλλης δυναμένης φθορὰν ἐμποιῆσαι τῷ σώματι. καὶ ἀπαθής, ἀνάλγητος. ἀβλαβής. ἄτρωτος. σκληρός. Ἀπαιάζειν, παρεῖσθαι. παραλελύσθαι. Ἀπ' αἰγείρων, ἀνδροκλέα τῶν ἀπ' αἰγείρων. ἀντὶ τοῦ τῶν συκοφαντῶν. ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου, τὰ πινάκια ἐξῆπτον. τουτέστιν ἐξήρτων, οἱ ἔχαρι. Ἀπ' αἰγείρου θέα. καὶ ἐπ' αἴγειρον. ἤγουν ἀπὸ τῶν ἐσχάτων. αἴγειρος γὰρ ἐπάνω ἦν τοῦ θεάτρου. ἀφ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον, ἐθεώρουν. Ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ὑψηλῆς πέτρας. Ἀπαΐδειν, τὸ μὴ λέγειν προσόμοια. Ἀπαυδ

σία, ἀγυμνασία. Ἀπαίδευτοι, ἀνόητοι, ἄπειροι. Ἀπαίδευτος, ἐπὶ ψυχῆς, καὶ σώματος λέγεται. καὶ ἀπαίδευτος
ὁ ἀκόλαστος. κολάζειν γὰρ τὸ παιδεύειν. καὶ κεκολασμένα ἤθη, τὰ πεπαιδευμένα. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὁ ἀπαί
δευτος καὶ ἀπόφωλιος λέγεται. οὐ μὴν πᾶς ὁ ἀπαίδευτος, ἀλλ' ὁ κατὰ ψυχὴν μόνος. καὶ ἀπαίδευτος, ὁ μωρὸς, καὶ ἄτα
κτος. Ἀπαιδία, ἡλικία. Ἀπαιδοίωται, ἀπηναιχύντηκε, τέτμηται. Ἀπαιδοτρίβητον, ἀγύμναστον, ἀπαίδευ
τον. Ἀπαιθριάζει, ἀντὶ τοῦ εὐδίαν ἄγει. ἀριστοφάνης. ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας. ἢ ξυννεφεῖ ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη.
Ἀπαινύμενος, ἀφαιρούμενος. Ἀπαΐξαι, ἀπελθεῖν. ἀποχωρῆσαι. Ἀπαιόλη, ἡ ἀπάτη. καὶ ἀποστέρησις γίνεται,
ἀπὸ τοῦ αἰόλλω. αἰσχύλος. τέθνηκεν αἰσχρῶς, χρημάτων ἀπαιόλη. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἀπαιόλημα, τὸ ἀπάτημα καὶ
ἀποκάθαρμα. ὃ καθαρολογήσας ἐν σαφηνείᾳ σοφοκλῆς, ἄλημα τὸν ἀπλῶς δόλιον καὶ αἱμύλιον ὀδυσσέα λέγει. καὶ
ἄλημα στρατοῦ, ὃ παράκειται εἰς ἑρμηνείαν καὶ τὸ αἱμυλώτατον. καὶ ἀπαιόλη, ἀριστοφάνης πεποίηκεν ὄνομα δαί
μονος. σωματοποιήσας αὐτὴν παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν καὶ στερεῖν. ἢ τινὰ τοιαύτην. ὡς ἂν εἴποι τις, ἡ ἀδικία. ἀρι
στοφάνης ὀξύνεσθαι φησὶ τὴν ἐσχάτην ἀπαιόλη. Ἀπαιόλησις μισθοῦ, ἀποστέρησις μισθοῦ. ὡς ὑστεροῦντας τῶν μι
σθῶν τοὺς ὑπουργοῦντας. Ἄπαιρε, ὃ οἱ παλαιοὶ, ἆρον λέγουσιν. Ἀπαίρει, ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ. ὁδεύει. ἀπαίρω. ἀ
παρῶ. ἀπῆρα καὶ ἀπῆρκα. Ἀπαίρειν, ἀντὶ τοῦ παραγενέσθαι. Ἀπαίροντες, μεθιστάμενοι. οὕτως ἀριστοφάνης.
Ἄπαις, ὁ οὐκ ἔχων παῖδας, καὶ ἄτεκνος. λέγεται δὲ, καὶ ὄνομα πόλεως. Ἀπαισίως, βλασφήμως. ἀπρεπῶς. ἀσυμ
βόλως. ἀσινές. Ἀπαισὸς, πόλις κατὰ τρωάδα. λέγουσι καὶ δίχα τοῦ α. ὅς ῥ' ἐνὶ παισῷ. ὁ πολίτης ἀπαισινὸς, καὶ
παίσιος. Ἀπαισχυνεῖ παρὰ πλάτωνι, ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυνθείς. Ἀπαιτίζοντα, ἀπαιτοῦντα. Ἀπαιτίζω, παραγω
γὴν ἔχει, ὁμοίαν καὶ τὸ νεμεσίζω. διαφέρει δὲ τοῦ αἰτεῖν, τὸ ἀπαιτεῖν. ὡς καὶ τὸ διδόναι, τοῦ ἀποδιδόναι. αἰτεῖ μὲν
γάρ τις, τὸ μὴ χρεωστούμενον. ἀπαιτεῖ δὲ τὸ χρέος. Ἀπαιτῶ τὸ κεχρεωστημένον λαμβάνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται.
ἀριστοφάνης. ἔπειτ' ἀπαιτεῖς ἀργύριον τοιοῦτος ὤν. Ἀπαιώνιστον, δύσφημον. εὐριπίδης, ἀλλαχοῦ καὶ ἐν μηδείᾳ. κό
ρινθον ἀπαιώνιστον. δύσφημον. Ἀπαιωρήσας, κρεμμάσας. κουφίσας. ἐκ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω. πλεονασμῷ τοῦ ω αἰω
ρῶ. αἰωρήσω. Ἀπ' ἄκρας μάχη, ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα μάχη. λάκωνες. Ἀπακτίων, ὁ κινεῖσθαι μὴ δυνάμενος. Ἄπα
κτου. ἀπάγαγε. κόμισον. σοφοκλῆς. ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου, καὶ δῶμ' ἄπακτου. ἀπὸ τοῦ ἄγω. ἄξω.
ἦχα. ἦγμαι. ἦξαι. ἦκται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἄπακτος ῥήματος. Ἀπάλαμνον λέγει ὅμηρος, τὸν ἄπειρον. καὶ μὴ ἔχοντα τεχνά
σασθαί τι. ὡς οἷον ἄχειρα καὶ μὴ ἔχοντα παλαίειν, ἢ παλαμᾶσθαί τι. οὗ ἀνάπαλιν παλαμναῖος. οὐ μόνον κοινότερον
ὁ βριαρόχειρ, ἀλλὰ καὶ ὁ αὐτόχειρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς φονεύων. καὶ τινὶ μιάσματι ἔνοχος. καὶ ζεὺς δέ φασι παλα
μναῖος, ὁ τοὺς φονεῖς καταρρίπτων. καί τις δέ φασι κατὰ θηρίων ἀσπὶς, παλαμναία ἐκαλεῖτο. ψογερὰ δὲ λέξις ἀεὶ παρὰ
τοῖς ῥήτορσι δίχα διὸς, ὁ παλαμναῖος. οὐ μὴν οὕτω καὶ ἀπάλαμνος. Ἀπάλαμνος, ἀσθενής. ἀμήχανος. Ἀπα
λαστήσασα, σχετλιάσασα. Ἀπαλαύξινα, εἰς αὐτὸν καταστρέφοντα. Ἀπαλγήσαντας, ἀντὶ τοῦ παυσαμένους ἀλγεῖν.
ὥσπερ καὶ τὸ ἀπολοφυράμενοι. Ἀπαλγοῦντες, ἀπογινώσκοντες. ἀπαλγοῦντας δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ πολλοῦ ῥίγους,
ἐπερρώννυον. Ἀπαλεῖν, ἀμελεῖν. Ἀπαλέξασθαι, ἀντιτάξασθαι σοφοκλῆς. οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέ
ξασθαι, σοῦ χωρὶς ἄναξ. Ἀπαλεξῆσαι, κωλῦσαι καὶ ἀπαλέξαι, ὁμοίως. Ἀπαλεξήσει, βοηθήσει. τὸ ἀπαλεξήσει
κακότητος παρόμοιον, ἐξεῦρε συντιθέναι τὸν παρὰ τοῖς ὕστερον ἀλεξίκακον. Ἀπαλεξίκακον, ἀθεράπευτον.
Ἀπαληθεύειν, τὸ ἀληθὲς ἐξευρίσκειν. καὶ ἀπαληθεύω, τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐκφαίνω. ὡς τὸ, θ δὲ, χρόνῳ ὕστερον ἐφωρά
θη, τῷ πάντα ἐκκαλύπτοντι καὶ ἀπαληθεύοντι, τούτου τὸ δολερὸν ἀναφαίνεται. Ἀπαλθήσεσθαι, τὸ θεραπευθήσε
σθαι. ἢ καὶ ἐνεργητικῶς θεραπεῦσαι εἰς ὑγίειαν. ἀπὸ τοῦ ἄλδω τὸ αὐξάνω, κατὰ τὴν συγγένειαν τοῦ δ πρὸς τὸ θ. ἧς ἔν
δειξις καὶ ἐν τῷ προτένθης, ὁ ἐκ τοῦ τένδω γίνεται, τροπῇ τοῦ δ εἰς θ. δηλοῦν τὸν προτένθην. τοῦτο δὲ ὡς τῆς νόσου φθί
νειν ποιούσης. ὅπερ ἐναντίον τῷ ἀλθεῖσθαι ἤτοι αὔξεσθαι. οὗ τὸ πρωτότυπον ἄλδω, ἢ παρὰ τὸ ἀλδῶ ἀλδήσω ἐξ οὗ ἀλδί
σκω, τὸ αὐξάνω. καὶ ἀλδίσκος ποταμὸς, ἐκ τοῦ ἄλλω ἄλλομαι γίνεται, ἐπενθέσει συνήθει τοῦ δ. ἅλλονται γὰρ πρὸς
ὕψους. καὶ ἀλδίσκω τὸ αὐξάνομαι καὶ ἀπαλθήσεσθον, ὁμοίως. ἀλθέω ἀλθῶ, πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁ
μέλλων ἀλθήσω. ἀλθήσομαι. ἀλθήσῃ. ἀλθησόμεθα. ἀλθήσεσθον. τὸ δὲ ἄλθω, παρὰ τὸ ἄλδω. Ἀπάλιον, θῦμα. δελφά
κιον. Ἀπαλλάξαι, ἀφανίσαι. καὶ ἀπαλλάξωμεν, ἀντὶ τοῦ ἀφανίσωμεν. τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ πλεῖστα, ἀπαλλά
ξωμεν. καὶ ἀπαλλάξαι ἀντὶ τοῦ φυγαδεῦσαι. προστάττω ἁρμενίας ἀπαλλάξαι. Ἀπαλλάξας, ἀντὶ τοῦ πείσας
ἀποστῆναι. οὕτω κρατῖνος, δημοσθένης, καὶ ἄλλοι. Ἀπαλλάξειεν, μετακινήσειεν. πῶς καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν.
ἀνμετόρχιον. Ἀπαλλαξείοντες, ἐπιθυμίαν ἔχοντες ἀπαλλαγῆναι. Ἀπάλλαξις, ἀπαλλαγή. Ἀπαλλᾶσθαι,
ἀπαντλεῖν. Ἀπαλλάττειν, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ῥύεσθαι, καὶ λυτροῦν, συντασσόμενον γενικῇ. οἷον ἀπαλλάττωσε
τῶν κακῶν. ἀπαλλάττειν καὶ τὸ διατρίβειν, καὶ διαγίνεσθαι. εὐριπίδης. ἀνάγκη πεινῆν διὰ βίου, καὶ ἀθλιώτερον
ἀπαλλάττειν ἤτοι διατρίβειν. Ἀπαλλάττεις, ἀποπέμπεις. Ἀπαλλάττω, τὸ ἐλευθερῶ. καὶ τὸ διάγω. οἷον, οὐκ
ἄμεινον ἀπαλλάττουσι τῶν τῆς ἐφημέρου τροφῆς δεομένων. ἀπαλλάττομαι δὲ, τὸ ἐλευθεροῦμαι. καὶ ἀπέρχομαι. ἀρι
στοφάνης. ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπαλλητὸν, θαυμαστὸν. ἔξαλλον. πολὺ, παρηλλαγμένον. Ἁπαλοβραχέα,
ἁπαλοανθῆ, ἁπαλῶς θάλλοντα. Ἀπαλοῖξαι, ὀμόσαι. λάκωνες. Ἁπαλοῖς, μικροῖς. Ἄπαλον, ἀνοχή. ἀπὸ τοῦ
παλαίειν. Ἁπαλὸς, ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, οἷον ἁπαλὰ βρέφη καὶ ἁπαλὸν ῥόδον. μαλακὸν δὲ, ἐπὶ κηροῦ, καὶ τῶν
τοιούτων, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἤθους καὶ λόγων. μαλάσσεται γὰρ ὁ κηρὸς καὶ τὸ ἦθος. καὶ ὁ λόγος. καὶ ἔτι ὁ σίδηρος [illegible]
ρας. ἄνιον, χαυνοῦται. καὶ ἐνδίδωσι. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ λόγοι ἁπαλύνονται, ὑπὲρ ἔλαιον. Ἁπαλώτερα τρύ
χνου, ἔστιν ἐν τῷ τρύχνος. Ἀπαμβλύνει, ἐκκαθαίρει σκόρις καὶ ἀλλοιώσεως. Ἀπαμβράκου, ἀνδρίζου. καρτέρει.
Ἀπάμεια, πόλις συρίας. ἀπὸ ἀπαμίνας, τῆς σελεύκου μητρὸς, ὁ πολίτης ἀπαμεύς. Ἀπαμείβομαι, ἀνταποκρί

νομαι. Ἀπαμείρεται, ἀποκεχώρισται. ἀποστερεῖ. ἀφαιρεῖται. ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω. καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀμείρω. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπαμείρω. Ἀπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν, ἀντὶ τοῦ συνέλεξεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀμώντων. οὕτω καὶ κόνιν τις ἐπαμᾶται χερσὶ, καὶ τέφραν. Ἀπαμήσεται, ἀποθερίσει. Ἀπαμυνεῖ, ἀποτρέψει. Ἀπαμυντοὶ, βοηθοί. Ἀπαμφιάσαι, γυμνῶσαι. Ἀπαμφιέσαντες, ἐνδύσαντες. καὶ ἀπαμφιεῖ, ἀποκαλύψει. ὡς τὸ, ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάστεγον τοῦ τρόπου, καὶ λανθάνειν βουλόμενον, ἡ μέθη ποτέ. Ἅπαν, ὅλον. ἅπαντα. τὸ ἅπαν, οἱ μὲν Ἴωνες συστέλλουσι, καὶ ὁ ποιητής. Τῶν δ᾽ ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. καὶ τὸ πάραπαν, ὁμοίως, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀπαναίνου, ἀποστρέφου. Ἀπαναίνομαι, ἀρνοῦμαι. Ἀπαναῦ, καλεῖν. Ἀπανάστασις, ἀποικία.

Ἀπάνεσον, κάλεσον. Λάκωνες. Ἀπάνευθεν, ἔχει περιττὴν τὴν πρόθεσιν. καὶ σημείωσαι ὅτι τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου, ἐφέλκονται χάριν εὐφωνίας τὸ ν. οἷον ἀπάνευθεν ἔρχεται. εἰ δὲ σύμφωνον ἐπιφέρεται δίχα τοῦ ν ἐκφωνοῦνται. οἷον, ἀπάνευθε κατῆλθεν. Ἀπανεχθῆναι, ἀπενεχθῆναι. ἀναιρεθῆναι. Ἀπανηνάμενοι, ἀπαρνησάμενοι. Ἀπανθήσαντα, ξηρανθέντα. Ἀπανθρακίδες, οἱ πρὸς ὄπτησιν ἐπιτήδειοι ἰχθύες. καὶ πέμματος εἶδος, ἀπανθρακίς. Ἀπανθρακιζόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἄνθρακα ἐσθιόμενοι. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος, ὃ παροπτῶντες, ἐσθίουσιν. ἢ ἄνθρακας πυρούμενοι. Ἀπανθρωπία, ἡ κακία. ὅταν γάρ τις μὴ κατὰ ἄνθρωπον ποιῇ, τοῦτο ἀπανθρωπία λέγεται.

Ἀπάνθρωπος, σκληρός. ἀνόητος. ἄφρων. ἀνελεήμων. Σοφοκλῆς. Ἀπανιζόμενοι, ξηραινόμενοι. Ἀπαντᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐναντιοῦσθαι. Ἀριστοφάνης. Ἐγὼ δ᾽ ἀπαντῆσαι ἐκείνοις βούλομαι. καὶ τὸ μάχεσθαι. δοτικῇ συντάσσεται. καὶ ἀπαντᾶν, τὸ ἀφικέσθαι. καὶ τὸ ἐκβάλλειν. Δημοσθένης. Εἰς τὴν βουλὴν ἀπαντήσας. ἤγουν, ἀφικόμενος. Ἅπαντα τόλμης πλέα, καταισχυντίας, ἐπὶ τῶν ἰταμῶν, καὶ ἀναιδῶν. Ἀπαντήσαντος, παραγενομένου. φθάσαντος. Ἀπαντῆσαι, χωρῆσαι. διαστῆσαι. πληρῶσαι. Ἀπαντίζορα, ἐναντία. Ἀπαντικρὺ τοῦ δεῖνος, καὶ καταντικρὺ λογογράφοι. ἀντικρὺ δὲ, ποιηταί. σημαίνει δὲ τὸ κατὰ πρόσωπόν τινος. Ἀπάντινα, ἀνάστροπα. ἐκπιπτόμενα. Ἀπαντλοίην ἄν, ἐπικουφισαίμην. Ἀπαντωμένων, συμβαινομένων. γινομένων. Οὐ μὴν ἀλλὰ τοιούτων ἀπαντωμένων, οὐδὲν ἱκανὸν ἦν πρὸς τὸ κωλύειν τὴν ὁρμὴν τῶν Ῥωμαίων. Ἅπαξ. ἐπίρρημά ἐστιν ἀπαριθμήσεως. ὡς τὸ τετράκις, τὸ πεντάκις, καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ οὐδενὸς ἐπίρρημα κατὰ ταύτην τὴν ἀκολουθίαν, τὸ οὐδ᾽ ἅπαξ. καὶ τὸ μὲν ἅπαξ ἐφ᾽ ὧν γίνεται ἀριθμῶν, φυλάττει τὸ αὐτὸ εἶδος. οἷον ἅπαξ τὰ τέσσαρα, δ᾽. ἅπαξ τὰ πέντε, πέντε. τὸ δὲ οὐδ᾽ ἅπαξ ἐφ᾽ ὃν γίνεται ἀριθμὸν, ἀναιρεῖ αὐτόν. οἷον οὐδ᾽ ἅπαξ τὸ ἕν, οὐδέν. οὐδ᾽ ἅπαξ τὰ πέντε, οὐδέν. καὶ ἅπαξ, ἀντὶ τοῦ οὕτως. καὶ βεβαίως. ὡς τὸ ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου. Ἄλλως. Ἅπαξ, ἢ δίς. τῆς ἡμέρας, τρὶς τοῦ μηνός. τετράκις. καὶ πολλάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπιρρήματα ποσότητος, μετὰ γενικῆς συντάσσονται. Ἀπαξάπαντες, δύο μέρη τοῦ λόγου τὸ ἀπαξάπαντες. οὐ φασὶ πάντες, ἀλλ᾽ ὁμοῦ πάντες. τὸ γὰρ ἀπαξάπαντες ἐπιτάσεως λαμβάνεται. ὑφ᾽ ἓν δὲ ταῦτα τάττεται καὶ προφέρονται ὡς δηλαδή. ἀπαξαπλῶς. Ἀπαξάπαντα, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Ἀπαξιοῖ, οὐκ ἀξιοῖ. ὑπερηφανεύεται. Ἀπαξιῶν, ἀνάξιον ἡγούμενος. Ἀπαξίωσις, καταφρόνησις. Ὁ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραινεν, ἐπὶ τῇ τῶν Κερκυραίων ἀπαξιώσει.

Ἀπαξοὶ, μοναχοί. Ἄπαξον, ἀπόρριψον. Ἀπάξω, ἐκεῖθεν ἄξω. Ἀπαπαὶ, συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. Ἀπαπαρίζειν, ἐπαίρειν. Ἀπάραβατον, ἄπιστον. Ἀπαράβλητος, ἀσύγκριτος. ἀνόμοιος. Ἀπαραγγέλτως, ἀκελεύστως. Πολύβιος. Ἀπαράξειν, ἀπέτεμεν. Ἀπαραίτητον, ἄφυκτον. ὃ οὐ δύναταί τις παραιτήσασθαι. Ἀπαραιτήτως, ἀσυγχωρήτως. ἀσυγχύτως. Ἀπαράκλητοι, αὐτόματοι. Θουκυδίδης. Τῶν αὐτονόμων Θρακῶν, ἀπαράκλητοι ἐφ᾽ ἁρπαγὴν ἠκολούθουν, ἀπαράκλητοι, καὶ ἀπαρηγόρητοι. Ἀπαράκτητος, ἀνόμοιος. ἀσύγκριτος. Ἀπάρακτον, ἀπόλυκτον. ἀπέραντον. Ἀπαράλλακτον, ἀνομοίωτον. Ἀπαραλλάκτῳ, ὁμοίῳ. κατὰ μηδὲν παραλλάσσοντι. Ἀπαραίτινα, ἀπαράλλακτα. Ἀπαράξειν, οὐκ ἔχει κυριωτέραν λέξιν εἰπεῖν ὁ ποιητής, ἐπὶ τῶν πηγῶν. δηλοῖ γὰρ τὸ ἰσχυρῶς καὶ ἀθρόον ἀποκόψαι καὶ κρατερῶς, ὡς πρέπον Ἄρει ὅ ἐστι σιδήρῳ. Ἀπαραπόδιστα, ἀπλανῆ. Ἀπαραποιήτως, ἀπλάστως. Ἀπαρασάλπιγκτοι, ἀπειλήχητοι. Ἀπάρας, σκεψάμενος. ὁρμήσας. Ἀπαράσημον, ἀσυνέκστατον. ἀπαραχάρακτον. Ἀπαράσσεται, ἀποκατάγνυται. Ἀπαράτιλτος, δασύς, καὶ ἄκοσμος τὰς τρίχας. καὶ ἐκ μακροῦ χρόνου ἀλουτιῶν, ἢ ἀλουτῶν. Ἀπάρατρωτος, ἀπαρασάλευτος. Ἀπαράχυτος οἶνος, ᾧ οὐ προτίθεται θάλασσα. Ἀπάργματα, τὰς ἀπαρχὰς λέγουσιν. ἃς εἰώθασιν οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. καὶ ἀπάργματα λέγονται, τὰ παρὰ τῶν τραγῳδῶν λεγόμενα μασχαλίσματα. ταῦτα δέ ἐστι τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτηριάσματα. τὰ γὰρ ἀκρωτήρια, εἴροντες καὶ συρράπτοντες, διὰ τῶν τοῦ νεκροῦ μασχαλῶν καὶ τοῦ τραχήλου, παρετίθετο τῷ νεκρῷ καθά φησι Σοφοκλῆς.

Ἀπαρεμποδίστως, ἀνεμποδίστως. Ἀπάρχεσθαι, τὸ τοῖς ἀγύρταις ἀργύριον ἐμβάλλειν. καὶ ἀπάρχου, ἀρχὴν βάλλε. ἢ ἀπαρχὰς πρόσφερε.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ·

Ἀπαρέμφατα. πάντα τὰ ἀπαρέμφατα, συντάσσονται μετὰ αἰτιατικῆς, ὅτε μετὰ τοῦ ἐνεργοῦντος προσώπου κεῖνται, ἢ πάσχοντος. ἢ οὔτε ἐνεργοῦντος, οὔτε πάσχοντος. οἷον, λέγεται ποιεῖν τὸν δεῖνα τόδε. ἢ πάσχειν, ἢ πλουτεῖν. ὅπερ οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος ἔχει. συντάσσονται δὲ καὶ μετὰ εὐθείας. οἷον, βούλομαι ἐγὼ πλουτεῖν. καὶ βούλει σὺ πλουτεῖν. καὶ βούλεται ἐκεῖνος πλουτεῖν. εἰ δὲ μεταβαίνουσιν εἰς ἕτερον πρόσωπον, κατὰ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος συντάσσονται. οἷον θέλω πολεμεῖν σε τῷ δεῖνι, καὶ κατηγορεῖν τοῦ δεῖνος. Ἀπαρέμφατον μάλιστα, τοῖς προαιρετικοῖς καὶ ὑπηρετικοῖς ἐπιφέρεται. οἷον βούλομαι ἢ θέλω γράψαι. προαιροῦμαι, ἢ ἐφίεμαι φιλοσοφεῖν. ἐπιθυμῶ ἰατρεύειν. ποθῶ ἰδεῖν. προθυμοῦμαι βοηθεῖν. ἐπίσταμαι, ἢ δύναμαι γράφειν. ἔτι γε, τοῖς ἀπροσώποις. δεῖ γενέσθαι. λέγεται ἀφικέσθαι πολλούς. Ἀπαρέμφατα, ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται. οἷον, ἂν λάβῃς με ποτὲ τὰ συντιθέμενα μὴ ποιεῖν, τότ᾽ ἤδη θυμοῦσθαι.

λοιδορεῖσθαι ταῖς βοαῖς, ἄλλω καὶ κατῶ κυκᾶν· ἅπαντα τὰ μηδ' ὁπωσοῦν δάκνειν πεφυκότα ἀφίστασθαι· καὶ παροιμία· Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν, Βρισηΐδα, ἤγουν ἄγετε, καὶ παρ' ἄλλοις ὁμοίως. Ἀπαρέμφατα, δύο τελικὰ ἔχει· τὸ ν ἐκ τῶν συμφώνων, καὶ τὴν αι δίφθογγον ἐκ τῶν φωνηέντων· καὶ πᾶν ἀπαρέμφατον λήγει εἰς ειν, ἢ εἰς αι· οἷον τύπτειν· τετυφέναι, τύψαι, τυπεῖν, τύψειν· τυπεῖν· τύπτεσθαι, τετύφθαι, τυφθῆναι, τυπῆναι· τυφθήσεσθαι· τυπήσεσθαι· οὕτω καὶ τὰ ἄλλα ἀπαρέμφατα τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, καὶ τῶν περισπωμένων· χωρὶς τῶν ἀπαρεμφάτων τῆς δευτέρας καὶ τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὧν τὸ μὲν, εἰς αν, τὸ δὲ εἰς ουν· οἷον βοᾶν, καὶ χρυσοῦν· ἃ κανονίζεται ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ· οἷον ἐβόων, ἐβόας, ἐβόα· βοᾶν· ἐχρύσουν, ἐχρύσους, ἐχρύσου, χρυσοῦν. Ἀπαρέμφατα τὰ ἔχοντα πρὸ τοῦ θ ἀμετάβολον, παροξύνονται· οἷον κεκάρθαι, ἐσπάρθαι· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγοντα τῇ ορ συλλαβῇ αἰολικά εἰσιν, ὡς ἔφθορθαι, μέμορθαι, τέτορθαι, προπαροξύνονται· ὅθεν ἡ παραλήγουσα αἰολικωτέρα ἐστὶ, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως. Ἀπαρέμφατα γίνονται, ἀπὸ τῶν τρίτων προσώπων ἑνικῶν τοῦ ὁριστικοῦ· ὧν αἱ καταλήξεις δύο εἰσίν· εἰς ν τὸ σύμφωνον, καὶ εἰς αι δίφθογγον· εἰς ν ποιοῦσιν ἅτινα ἔχουσι τὴν ει δίφθογγον, ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς, ἢ α ἢ ου· οἷον τύπτειν, ποιεῖν, γελᾶν, βοᾶν, χρυσοῦν, βιοῦν· ἐπὶ τινῶν δὲ τῶν εἰς αν καταληγόντων, ἀντὶ τοῦ α τίθεται η ἔθει δωρικῷ· οἷον ζᾶν, ζῆν· πεινᾶν, πεινῆν· διψᾶν, διψῆν· ὁρᾶν, ὁρῆν· ἐφ' ὧν τὸ ι οὐχ ὑπογράφεται κατὰ τοὺς παλαιούς. Τύπτειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ἑνικοῦ προσθήκῃ τοῦ ν· οἷον τύπτω, εις, ει· τύπτειν, κοινῶς· τύπτεν δωρικῶς· καὶ τύπτην αἰολικῶς καὶ δωρικῶς· καὶ τυπτέμεναι ἀττικῶς καὶ δωρικῶς· καὶ τυπτέμεν ἰωνικῶς. Σημείωσαι ὅτι, οἱ δωριεῖς καὶ ἀττικοὶ σχηματίζουσι τὸ ἀπαρέμφατον τυπτέμεναι ἀπὸ τῶν κοινῶν εἰς ειν, ἢ εἰς αν, ἢ εἰς ουν ληγόντων· ἐκβολῇ τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ ἐπενθέσει τῆς με συλλαβῆς, καὶ προσθήκῃ ἐπὶ τοῦ τέλους τῆς αι διφθόγγου· οἷον τύπτειν, τυπτέμεναι· ἀροῦν ἀρόμεναι. εἰ δὲ εἰς αι τὸ ἀπαρέμφατον, εἰ μὲν ἡ παραλήγουσα ἐστὶ δίφθογγος, ἐκβολῇ τοῦ ὑποτακτικοῦ φωνήεντος, καὶ ἐπενθέσει τῆς με συλλαβῆς γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον· οἷον δοῦναι, δόμεναι· θεῖναι, θέμεναι· εἶναι, ἔμεναι· καὶ ἔμμεναι πλεονασμῷ τοῦ μ. ἐὰν δὲ μόνον φωνῆεν ᾖ, οὕτω· τιθέναι τιθέμεναι, στῆναι στήμεναι· ἵναι, ἵμεναι. Ἴωνες δὲ κατὰ ἀποκοπὴν ταῦτα προφέρουσι τυπτέμεν· ἀρόμεν· δόμεν· θέμεν, ἔμεν, τιθέμεν, στῆμεν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Τετυφέναι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρακειμένου γίνεται, προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς· οἷον, τέτυφα, ας, ε· τετυφέναι· τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τιθέντος· ὅτι τὰ ἀπαρέμφατα εἰς ναι λήγοντα ἀεὶ ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς παραληγούσης· χωρὶς τῶν δωρικῶν, ἅπερ ἔχουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης· οἷον τυπτέμεναι. Τύψαι, ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τοῦ ι· ἢ ἀπὸ τοῦ τρίτου· τροπῇ τοῦ ε εἰς αι δίφθογγον. Τυπεῖν, ἀπὸ τρίτου προσώπου· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως καὶ προσθήκῃ τοῦ ι καὶ ν ἐπὶ τοῦ τέλους, καὶ ἀεὶ περισπᾶται. Τύψειν, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου γίνεται· οἷον τύψω τύψεις τύψει, τύψειν, προσθήκῃ τοῦ ν. Τυπεῖν, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ τρίτου· οἷον τυπῶ, εῖς, εῖ· τυπεῖν, καὶ ἀεὶ περισπᾶται.

Περὶ τῶν παθητικῶν ἀπαρεμφάτων.

Τύπτεσθαι, γίνεται ἀπὸ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς θαι καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· πᾶν γὰρ παθητικὸν ῥῆμα ἢ μέσον, ἔχον ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου τὸ ται καθαρὸν, τουτέστιν οὐδενὸς συμφώνου προηγουμένου οὔτινος οὖν, ἢ χρόνου, ποιεῖ τὸ ἀπαρέμφατον· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς θαι καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτεται, τύπτεσθαι· τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, τυφθήσεσθαι· τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, τυπήσεσθαι· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, ὁμοίως. Τετύφθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· τροπῇ τῶν ψιλῶν εἰς τὰ δασέα, καὶ τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τιθεμένου· καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας γίνεται· οἷον τέτυπται, τετύφθαι· λέλεκται, λελέχθαι· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων συζυγιῶν, τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι· ὥσπερ ἐν τῷ ἐνεστῶτι εἰρήκαμεν· καὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου φυλαχθέντος, ὅπερ ἦν πρὸ τοῦ ται, γίνεται τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· οἷον πέπεισται, πεπεῖσθαι· ἔψαλται, ἐψάλθαι· ἐὰν δὲ οὐδὲν προηγῆται σύμφωνον, ἐπενθέσει τοῦ σ γενήσεται· οἷον, ἵπωλυται ἱπωλῦσθαι· πεποίηται, πεποιῆσθαι. Τυφθῆναι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ πρώτου ἀορίστου· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς. Τυπῆναι, ὁμοίως· ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ δευτέρου ἀορίστου· ἀποβολῇ καὶ προσθήκῃ. Τυφθήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ αὐτοῦ χρόνου· τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· τυφθήσεται, τυφθήσεσθαι. Τυπήσεσθαι, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου ὁμοίως· τὸν αὐτὸν τρόπον, καὶ τυπήσεται, τυπήσεσθαι.

Περὶ τῶν μέσων ἀπαρεμφάτων.

Τύπτεσθαι, γίνεται ὥσπερ τὸ τύπτεσθαι παθητικόν. Τετυπέναι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ μέσου παρακειμένου, προσθήκῃ τῆς ναι συλλαβῆς· οἷον τέτυπα, πας, πε· τετυπέναι. Τύψασθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως· καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς σθαι· οἷον ἐτύψατο, τύψασθαι. Τυπέσθαι, ὁμοίως· ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ δευτέρου ἀορίστου γίνεται· ἀποβολῇ τῆς αὐξήσεως, καὶ τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς σθαι, τοῦ τόνου ἐπὶ τῆς παραληγούσης τιθεμένου· οἷον, ἐτύπετο, τυπέσθαι. Τύψεσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ πρώτου μέλλοντος· τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς εἰς θαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· οἷον τύψεται, τύψεσθαι. Τυπεῖσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ δευτέρου μέλλοντος ὁμοίως· τροπῇ τῆς ται συλλαβῆς, εἰς θαι· καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· οἷον τυπεῖται, τυπεῖσθαι. Ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, οἱ αἰολεῖς διὰ τοῦ ην ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντες· φιλεῖν, φίλην· καλεῖν, κάλην· φρονεῖν, φρόνην· τὰ δὲ λήγοντα παρ' ἡμῖν εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι· γελᾶν, γελαῖς· πεινᾶν, πειναῖς· τὰ δὲ εἰς ουν λήγοντα, διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν· ὑψοῦν, ὑψοῖς· ὀρθοῦν ὀρθοῖς· χρυσοῦν, χρυσοῖς. Ἀπαρέμφατα, σὺν ἄρθροις ἀντὶ ὀνομάτων τίθεται· ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν τῶν φύλλων ἐστὶν ἡ εὐωδία, φασὶ, τῶν γὰρ φύλλων, τὸ ὀδωδέναι. Ἀπαρεμφάτως, ἄνευ δηλώσεως προσώπου. Ἀπαρθενεύοντα, οὐ πρέποντα παρθένοις. Ἀπαρθένευτος, ἀκέραιος· καθαρά. Ἀπαριθμεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀποπληροῦν ἀριθμόν. Ἀπαριθμησάμενος, ἀποδώσων.

δέσαν, καταβαλούμενος. Ἀπαρὲς, ὑγιὲς, ἀπήρωτον. Ἀπαρέσασθαι, τὸ ἀρέσκειν ἀναγαγεῖν. Ἀπαρίνη, φυτάριόν τι. ἔνιοι δὲ, ὀροβάκχην. Ἀπαρκεῖ κάλλιον, ἢ ἀρκεῖ. Ἀπαρκέσαι, ἀποσκεδάσασθαι. Ἀπαρκῆ, ἁρμόζοντα. αὐτάρκη. Ἀπαρκτίαις, ταῖς ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνοαῖς. καὶ ἀπαρκτίας ἄνεμος, ὁ ἀπὸ τῆς ἄρκτου πνέων. Ἀπαρκτεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἀπαρκῶ, τὸ ἀποσοβῶ. Ἄπαρνος, ὁ καθόλου ἀρνούμενος. Ἀπαρνοῦντα, ἀποχωρίσαντα. ὡς τὸ, αὐ ἑκάστην ἡμέραν ἀπαρνοῦντα τὸν στόλον εἰς τὴν οἰκείαν. Ἀπαρνύμενον, ἀφαιρούμενον. Ἀπάρσεως, ἀναχωρήσεως. τῆς δὲ ἀλόγου ταύτης ἀπάρσεως. Ἀπαρτῆσαι, τὸ κρεμάσαι, καὶ τελειῶσαι. Ἀπαρρήξειεν, ἀποσπάσειεν. ἀποχωρήσειεν. Ἀπαρτία, ὁ κατὰ τὸν οἶκον κόσμος, ἤτοι τὰ λεγόμενα ἔπιπλα. ἔστιν ἀπαρτῶ, παράγωγον, ἀπαρτίζω. τὸ ἀρτίως ὅ ἐστιν εὐαρμόστως συμπληρῶ. καὶ ἀπαρτίαν, ἀποσκευήν, τέλος ἀπαρτισμοῦ. καὶ ἀπαρτιζόντως, τὸ μὴ ὑπερβάλλειν μήτε ἐνδεῖν. ὅρος γάρ ἐστι λόγος κατὰ ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος. καὶ ἀπαρτιλογία, ἀπαρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμὸς καὶ λόγος. οὕτω λυσίας. Ἀπαρτικὸς, ὁ πρὸς ἄπαρσιν, καὶ ἀποδημίαν ἕτοιμος. Ἀπαρτιλογία, ἀπηρτισμένη ψῆφος. Ἀπαρτίζειν, τελειοῦν πληροῦν. Ἀπαρτὶ, ἀπηρτισμένως. ἐπίρρημα δέ ἐστιν ὡς ἀμογητί. παρὰ τὸ ἀπηρτισμένον καὶ πλῆρες. κέχρηται δὲ αὐτῷ ἡρόδοτος, λέγων. ἀπὸ τούτου εἰσὶ στάδια δύο ἀπαρτί. καὶ φερεκράτης. φράσον μοι ἀπαρτὶ δή που προλαβεῖν. συνωνυμεῖ δὲ ἡ λέξις. ἔστι δ' ὅτε γὰρ καὶ χρονικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ, ὡς καὶ καλλίμαχος. Ἀπαργύειν, ἀποκηρύσσειν. ταραντῖνοι. καὶ ἀπαργύαι, τάξαι. Ἀπαρτῶ, ἐξαρτῶ, ἀνάπτω. ἅπτομαι, ἐξάπτω, αἰωρῶ, κρεμῶ. ἐπὶ στεφάνου λέγεται ταῦτα τὰ ῥήματα. Ἀπαρυστέον, ἀφαιρετέον. ἀπὸ τοῦ ἀρύω. Ἀπάρχεσθαι, παρὰ τοῖς ῥήτορσι, τὸ ἀπαρχὰς κυρίως ἀνατιθέναι δηλοῖ. καὶ τὸ μεταδιδόναι. Ἀπαρχὴ, προσφορὰ ἀφαίρεμα. καὶ ἀπαρχὴ χριστὸς, πρῶτος χριστός. Ἀπάρχονται τῶν μήλων, ἤγουν ἀπαρχὰς ἄγουσι. καὶ ἀπαρχόμενοι, ἤγουν ἀπαρχὴν διδόντες. Ἀπάρχου, τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε. Ἄπασα χαλκῆ, λαμπρὰ ὅλη. κρῆτις. Ἀπαστὸν, τὸ δεσμωτήριον. Ἀπαστεῖοντα, παμποίκιλον. οἱ δὲ, λινοῦν χιτῶνα. οἱ δὲ, μαλωτόν. Ἀπαστία, ἀγευστία. διαγωγή. παρὰ τὸ πάσασθαι. Μέμνων καὶ σαρπηδὼν υἱοὶ ὄντες διὸς, ἀποθανόντες ἐν τροίᾳ. οὕτω παρὰ θεοῖς ἐτιμήθησαν, ὡς τοῦ πατρὸς νομοθετήσαντος τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀπέθανον, ἐν πένθει καὶ νηστείᾳ, τοὺς θεοὺς διάγειν κατ' ἔτος. Ἄπαστος, ἄγευστος. Ἀπαστύων, ψευδόμενος. Ἀπασταχῶς, ἀμαρτών. Ἀπαταγὴ, ἀνευ ψόφου. Ἀπάτερθεν, μακρὰν ἢ χωρίς. ἀπὸ τοῦ ἄτερ, ἄτερθεν. καὶ ἀπάτερθεν. Ἀπαπῶν, ψεύστης.

Ἀπάτη, τὸ ὑφ' ἑτέρου παραλογισθῆναι, καὶ ἀπατάω ἀπατῶ καὶ ἐξαπατῶ, τὸ αὐτό. πλάνη δὲ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἀληθείας διαμαρτεῖν. ἀπατηλὸν, ψευδές. καὶ ἀπατητικὸς παραλογιστικός. Ἀπατηρὸν, τὸ ἀνωμάλως συγκείμενον, παρὰ δημοκρίτῳ. Ἀπατοῦργος, κεκαλυπτικός. Ἱστορία. Ἀπατούρια, ἑορτὴ ἐπίσημος καὶ δημοτελὴς, ἀγομένη παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, κατὰ τὸν πυανεψιῶνα μῆνα, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην, δορπείαν. ἐπειδὴ οἱ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν, ἀνάρρυσιν. ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ διὶ φρατρίῳ καὶ ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην, κουρεῶτιν. ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἐν ἧ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς σιτάλκου. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν ἀθηναίοις πρὸς βοιωτοὺς περὶ κελαινῶν. ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. ξάνθιος δὲ βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν ἀθηναίων βασιλέα θυμοίτην. τοῦ δὲ ξανθίου δὲ, μέλανθος ἐπιδημῶν μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ περικλυμένου τοῦ νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μονομαχοῦντος δὲ, ἐφάνη τῷ μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ ξανθίου τραγῆν, τουτέστιν αἰγίδα μέλαιναν ἐνημμένος. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ ἀπατούρια, καὶ διονύσου μελαναιγίδος ἐδομήσαντο. οἱ δέ φασιν, ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων, διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἷον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν, ὁμοίως τῷ προσλεγομένῳ ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ ἄκοιτιν τὴν ὁμόκοιτον. οὕτω καὶ ὁμοπατόρια. Ἀπατῶ, παράγω, αἰκάλλω, παραβάλλω, διαβουκολῶ. δελεάζω. προσηνῶ, θέλγω, κολακεύω, θωπεύω. κηλῶ. διακρούομαι, παραγράφομαι, παραλογίζομαι, κωτίλλω, σαίνω, σοφίζομαι, φενακίζω. Ἀπάτωρ, ὁ μὴ ἔχων πατέρα καλεῖται, ὡς ὁ ἥφαιστος. Ἀπαύγασμα, καὶ ἀπαυγάζω, καὶ ἀπαυγὴ, ἡ ἔκλαμψις τοῦ ἡλίου. Ἀπαύγεος, λαμπρὸς, φωτεινός. Ἀπαυδῶ, ἀπαγορεύω, ἀπολέγομαι. δοτικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης, τοῦτο σ' ἀπαυδῶ. Ἀπαυθαδιάζειν, μέγα φρονεῖν. ἑαυτῷ ἀρέσκειν. αὐθάδης γάρ ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων. Ἀπαυθαδιάζομαι κάλλιον, ἢ αὐθαδίζομαι. καὶ αὐθαδιάζομαι. Ἀπαυθαδιεῖσθαι, ἀποτολμήσειν. ἀπαυθαδιάζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται ἢ μεγαλοφρονεῖ. Ἀπαυθημερίζειν, αὐθήμερον ἐπανέρχεσθαι. ξενοφῶν. Ὥστε ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα. Ἀπαυλία, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις. ὅτι τότε ἄρχεται ἡ κόρη χωρὶς τοῦ πατρὸς αὐλίζεσθαι. ἢ τὸ τότε ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή. Ἀπαυλεῖσθαι, τὸ μὴ προαυλεῖν κατὰ τρόπον. ἀπαυλία, καὶ ἐπαυλία διχῶς λέγεται, ἡμέρα ἐν ᾗ ἐπαυλίζεται τῷ ἀνδρὶ ἡ νύμφη. Ἀπαυλὸν, ἀπόκοπον. Ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεται. συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, ὁ παρατατικὸς, ἀπηύρων, ὡς ἐβόων. ἀφ' οὗ ἀπηύρα. ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα. καὶ ἀπηύρων, ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αὔρα. ἔστι γὰρ ἀπαυρῶ τὸ ἀνάπνευσίν τινος ἀφαιροῦμαι. ἐπαυρῶ δὲ τὸ ἐπιπνέομαι ἀνάπνευσιν. εἶτα ἀπὸ τούτου ἀπαυρῶ τὸ ἀφαιροῦμαι ἁπλῶς. καὶ ἀπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. Ἀπαυτοματισθεῖσα, οὐκ ἀφ' ἑαυτῆς τελειωθεῖσα. Ἀπ' αὐτομάτου, ἐξαίφνης. Ἀπαυτομολῆσαι, φεύγεσθαι. ἀναχωρῆσαι. Ἀπαυτομολήσει, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐλθῇ. παρὰ τὸ μολεῖν, ὅ ἐστιν ἐλθεῖν. Ἀπαυτόφιν, ἀντὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ. ὅμηρος ἰλιάδος λ. Τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω. κατὰ προσχηματισμόν. Ἀπαυχενίζειν, ἀφηνιᾶν ἀποκτεῖναι. ἢ τὸν αὐχένα συντρίβειν. Ἀπάφοιτο παρ' ὁμήρῳ, τουτέστιν ἀπατήσοι ἐπέεσσιν. Ἀπαφὸς ἔποψ, τὸ ὄρνεον. Ἀπαφουλίστωρ, σταφυλῖνος. λάκωνες. Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ σημαίνοντος τὸ κακὸν, ἀφῶ. καὶ ἀπαφῶ. τὸ δὲ ἀπατῶ, ἐκ τοῦ ἀπαφῶ. Ἀπαφίνειον, λάκωνες. κάρδοπον λιθίνην. ἐν ᾗ μάττουσιν. ἣν κτιλίαν καλοῦμεν. Ἀπέβαλον, ὃ ἄκων ἀπώλεσα. ἀπεβαλόμην, ὃ ἑκὼν ἔρριψα. Ἀπέβη, συνέβη, ἐγένετο. ὡς τὸ ἀπέβης ὅμοιος ἐκείνῳ. Ἀπέθανε νῦν, τέθνηκε πάλαι. καὶ ἀπέθανεν ὁ ἕκτωρ ὑπὸ ἀχιλλέως. Ἀπεβιώσατο, ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθε παρ' ὁμήρῳ. βαίνω ἐνεστὼς κοινός. ὃ δηλοῖ τὸ ἵσταμαι καὶ τὸ πορεύομαι. ποιητικῶς βιάσομαι, ὡς νόσομαι, ἀφ' οὗ κατεβιάσατο. βήσομαι μέλλων κοινός. καὶ ἔβην, ὡς ἔφθην ἀόριστος, ἀφ' ἑτέρου ἔβη.

ματος ἀχρήστου. οἱ ποιηταὶ δὲ ἐπιβήσω λέγουσι μετὰ τῆς ἐπὶ κατ' ἐνέργειαν. καὶ ἐπίβησα ἐπίβησας ἐπίβησε. κελεύθου, ἀντὶ τοῦ ἐπεβίβασεν. Ἀπεβήσατο, ἐπορεύθη. Ἀπεβίω, ἀπέθανεν. ὡς καὶ ἀνεβίω, τὸ ἀνέζησεν. Ἀπέβλισε θ' οἱμάπον. ἀντὶ τοῦ ἀφείλετο, ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν κηρίων. ἢ ἀπὸ τῶν τὸ γάλα ἀμελγόντων. ἀριστοφάνης. Ἀπέβλισεν, ἀπεπίασεν. Ἀπεβουκόλησα, τὸ ἐν συνηθείᾳ ἀπεβόσκησα. καὶ ἐπετήρησα. Ἀπεγγυαλίζειν, ἀποκαθιστᾶν. Ἀπεγκάμενος, κτησάμενος. Ἀπεγένετο, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως ἀντιφῶν, καὶ θουκυδίδης. Ἀπεγνώμεθα, ἀπεγνώκαμεν. ἀπηλπίσαμεν. Ἀπεγνωκὼς, ἀποδοκιμάσας. οὕτω δημοσθένης. Ἀπεγνωσμένος, ἀνέλπιστος. Ἀπεγνωκότες, ἀπηγορευμένοι. Ἀπεγραψάμεθα, ἀπειπάμεθα ἢ ἀπηριθμησάμεθα. Ἄπεδα, τὰ ἰσόπεδα. Ἀπέδει, ἐνέλιπεν. Ὁ δὲ φιλοποίμην ἀρκὰς, ἀπέδει πελοποννησίων οὐδενός. Ἀπεδειλίασεν, ἐδεδίει. Ἀπέδειξεν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν οὕτω ξενοφῶν. Ἀπεδέατη, ἄμορφος ἐγένετο. Ἀπέδετο, ἐξεδίδωκεν. Ἀπεδέξατο, ἀπέλαβεν. Ἀπεδημηκότες, ἀντὶ τοῦ, ἀποδεδημηκότες. οὕτως ἕρμιππος. Ἀπεδήδοκε, κατέφαγεν. Ἀπεδίζειν, ὁμαλίζειν. Ἀπεδικάσθη, κατεδικάσθη. Ἀπεδοκίμαζεν, ἀτίμως ὕβριζεν. ἐξεφαύλιζεν. ἢ προΐετο. Ἀπέδοξεν, ἀντὶ τοῦ πῶς οὐκ ἔδοξεν.

Ἄπεδον, τὸ ὁμαλόν. θουκυδίδης. καὶ κατέβησαν εἰς πεδίον ἄπεδόν τι. Ἀπέδοτο, ἀπεπώλησεν. Ἀπέδου, δίδωμι. ὁ μέλλων δώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδων. ὁ μέσος ἐδόμην, τὸ δεύτερον ἔδοσο. καὶ ἔδου. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπέδου, καὶ ἀπεδόμεθα ἀττικοί. οὐκ ἀπεδώκαμεν. Ἀπέδρα, καὶ ἀπέδραν χρὴ λέγειν. οὐχὶ ἀπέδρασε. καὶ ἀπέδρασαν. Ἀπέδρα, ἀπέφυγεν. ὁ ἀφύλακτος. διέδρα, ὁ ἐν φυλακῇ. Ἀπέδραν ἐγὼ, τὸ πρῶτον πρόσωπον οὐχὶ ἀπέδρων. ἀπέδραμεν ἡμεῖς, καὶ ἀπέδραν ἐκεῖνοι τὸ πληθυντικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐπανεχώρησαν. Ἀπέδραμε ῥυταῖς τῷ προσώπῳ, ἐπιτρέχει ταῖς παρειαῖς ἐρύθημα. ταῦτα πάντα τὴν ἐπὶ πολὺ σημαίνει. Ἀπέδοσθε, ἀπεμπολήσατε.

Ἀπέδωτο, ἐκ τοῦ δέδωκε. παρέδωκεν. Ἀπέειπεν, ἤγουν ἁπλῶς εἶπεν. ὡς πλεοναζούσης τῆς προθέσεως. καθὰ καὶ ἐν τῷ, κεῖται ἀπομηνίσας. ἢ μᾶλλον ὁμηρικώτερον, τὴν ἀπόφασιν ἡ λέξις δηλοῖ. Ἀπέεργεν, ἀπεκώλυσεν. Ἀπεήσει, ἀπέστη. Ἀπέθανεν νῦν. τέθνηκε πάλαι. ἀπέθανεν ὁ ἕκτωρ ὑπ' ἀχιλλέως. καὶ ἀπέθανεν, ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθεν.

Ἀπέθανον, κυρίως ἐπὶ πολέμου. οἷον εἰς τὸν πόλεμον ἔπεσον τόσοι, ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον. Ἀπέθετο, μέσος δεύτερος ἀόριστος. κανονίζεται δὲ οὕτω. τίθημι ὁ μέλλων θήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθην. ὁ μέσος ἐθέμην ἔθου ἔθετο. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀπέθετο. Ἀπέθρισε, καὶ ἀπέθερσεν, ἀπέκειρε. καὶ ἀπέκοψεν. Ἄπει. ἤγουν ἀπελεύσῃ. παρὰ θεοκρίτῳ. εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἀπὸ τοῦ ἄπειμι, ἄπεις, ἐκβολῇ τοῦ ς, ἄπει. ὥσπερ καὶ τὸ εἶ. καὶ ἄπει, ἀντὶ τοῦ ἄπιθι. ἄπελθε. Ἀπεῖδεν, ἀντὶ τοῦ μετὰ δριμύτητος ἐθεάσατο. Ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεὶ ἀπεῖδεν αὐτόν. Ἀπειθεῖ, ἀντιλέγει. Ἀπειθῶ, ἀντιλέγω. καὶ διὰ τοῦ ι ὅμηρος γράφει. ὡς τὸ, Οὐδ' ἀπίθησεν. Ἀπείκασμα, ὁμοίωμα. Ἀπεικὸς, μὴ πρέπον. ἄτοπον. ἀπρεπές. Ἀπεικότως, καὶ ἀπεεικότως λέγεται. θουκυδίδης. οὐδὲ τοῦτο ἀπεικότως. Ἀπειλεῖν, τὸ αὐχεῖν. καὶ ἀπειλὴ, τὸ καύχημα λέγεται. γίνεται δὲ ἡ τοιαύτη λέξις, παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, καὶ τὸ εἱλεῖν. ἀποστρέφεται γὰρ ὁ καυχώμενος τοὺς ὑπερηφανευομένους. ἢ ἀπειλεῖν ἐπὶ μὲν εὐχῆς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, παρὰ τὰς πέλας. ἤτοι φιάλας. αἷς ἔσπενδον πλεονασμῷ τοῦ ι. ἐπὶ δὲ τοῦ ὀργίλου, παρὰ τὸ ἄποθεν ἐλέους εἶναι. ἢ ἀπὸ τοῦ εἱλεῖν ἀφοριστικῶς, τῶν ἐκφοβουμένων. Ἀπειλὴ, ἡ μετὰ ὀργῆς ἐπίπληξις. παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι ἐλέους. ἢ παρὰ τὸ πείλλειν, ὅ ἐστιν ἀπείργειν. Ἀπειλημμένος, κεκρατημένος. καὶ ἀπειλημμένοι, συνειλημμένοι. συγκεκλεισμένοι. κεκρατημένοι. Ἀπειλήθη, συνεκλείσθη, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπειλῶ, οὐ μόνον ἐπὶ ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μεγαλαυχοῦμαι. Ἀπειλῶ σοι φόνον, καὶ ἔστιν ἐπὶ κακοῦ. ἤγουν ἀπειλῶ κακῶς ποιήσειν. Ἀπειλητῆρες, ἀχαιΐδες. ἤγουν οἱ μόνον καυχώμενοι, καὶ εἰς καιρὸν αὐχοῦντες ὡς καὶ αἱ ἀχαιΐδες ἦσαν, κατὰ τὸ, γυναικῶν τὸ λαλεῖν. ἀνδρῶν δὲ τὸ πράττειν. ἢ οἱ ἐκφοβοῦντες λόγοις. ἐπ' ἀμφοτέρων γὰρ λέγεται τὸ ἀπειλεῖν. ἀχαιΐδες δὲ ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. ὁ παραφράζων σοφοκλῆς φησὶ μὴ γυναῖκες, ἀντ' ἀνδρῶν πέλας ἔστατε. ἔστι δὲ τοῦτο σφοδρότερον τοῦ ὁμηρικοῦ. λειότερον γὰρ τὸ ἀχαιΐδες.

Ἀπείληφα, ἀντὶ τοῦ, τὸ κεχρεωστημένον ἔλαβον. Ἄπειμι, τρίτην ἡμέραν λεγόμενον καὶ οὐκ ἀπελεύσομαι. ἄχρηστον γάρ. καὶ ἄπειμι, καὶ δίειμι καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον καὶ μέλλοντος. ἐπὶ δὲ παρῳχημένου, ἀπῄειν καὶ διῄειν.

Ἀπεῖναι, τὸ ἀφίστασθαι. καὶ ἐπὶ τόπου λέγεται καὶ ἐπὶ πράξεως. καὶ ἔτι ἐπὶ πράγματος. δηλοῦσι δὲ τὸ κεχωρίσθαι μόνον. οὐκέτι δὲ καὶ τὸ διάστημα. ὅτι μακρὸν ἢ βραχύ. Ἀπειπάμην, οὐκ ἀπεῖπον. σημαίνει τὸ ἀπέγνων. ἀπερριψάμην. ἠρνησάμην. ἀπεταξάμην. Ἀπειπεῖν, τὸ κωλῦσαι, καὶ λόγοις ἀποτρέψαι, λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ. οἷον, πᾶσι μνηστήρσιν ἀπειπέμεν. λέγεται δὲ ποτὲ ἀποειπεῖν, καὶ τὸ ἐν ἀγῶνι ἢ μάχῃ ἀπαγορεῦσαι, καὶ ἀποκαμεῖν. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ ἀπαυδῆσαι, καὶ ἀπειρηκέναι, καὶ ἀπαγορεῦσαι. ἐν τῇ ἰλιάδι, τὸ ἀποειπεῖν, ἀπομυθεῖσθαι ὁ νέστωρ φησί. καὶ ἀποειπεῖν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας π̄, τὸ ἀπαρτίσαι λόγον. ὡς τὸ ἐπεὶ δὲ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε. καὶ τὸ μηδέν τι ἐκ τῶν τρώων δέξασθαι, ἀλλαχοῦ λέγει ἀπειπεῖν. ἀγγελίαν εἶπεν ὅμηρος, ἀπὸ μέρους τοῦ κυριωτέρου. τί δὲ ἐστὶ κυρίως ἀποειπεῖν, ἐδηλώθη σαφῶς. ὅτι δὲ ἀπειπεῖν λέγεται καὶ τὸ σιγῆσαι, ἤγουν ἀπαγορεῦσαι, διά τινα βαρύτητα, δηλοῖ καὶ τὸ, ἀπεῖπον ἄλγει. καὶ τὸ ἔστε κἀπείπης. ἤγουν ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃς ὡς ἡττώμενος. Ἀπειπεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεῦσαι. οἷον ἀποειπεῖν πρὸς ἀλλεπαλλήλους συμφοράς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσασθαι. συνέσιος. Τοῦτο οὖν οὐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἀπειπεῖν. ἀλλ' ἔχθραν. καὶ ἀνειπεῖν, ἤγουν κηρύξαι. Ἀπείπης, ἀπαγορεύσῃς. Ἀπειπὼν, ἐντειλάμενος. ὡς τὸ, ἀπειπὼν, μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός. καὶ ἀπειπὼν, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνησάμενος. παραιτησάμενος. Ἀπειραίη, ἡ ἠπειρωτική. ἡ ἄποθεν παροῦσα. Ἀπείρατος κάλλιον, ἢ ἄπειρος, καὶ ἐπὶ τριῶν γενῶν. Ἀπειράκις, πολλάκις. πλειστάκις. Ἀπειργῆσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεῖσθαι. Ἀπείργω, κωλύω. καὶ ἀπείργω τινὰ, βουλόμενον ἐνεργεῖν τι. ἀνείργω δὲ, τὸ ἀρξάμενον, καὶ ὅσον οὔπω τοῦ ἔργου ἀνύσαντα, ἀναστέλλω. Ἀπειρημένοι, ἀπεγνωσμένοι. Ἀπείρηται κάλλιον, ἢ ἀπηγόρευται. Ἀπειρέσια, ἄπειρα τῷ πλήθει. Ἀπεῖξεν, ἐκώλυσεν. Ἀπειρηκὼς, ἀπαγορεύσας. Ἀπειροκαλία, ἡ φιλοδοξία. καὶ ἀπειρόκαλοι. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀπείρους εἶναι τοῦ καλοῦ. ἤτοι τῆς ταπεινώσεως, ἢ οἱ ἀμέτρως καλλωπιζόμενοι. τοιοῦτοι δὲ, οἱ τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἀπειρό

καλον, ἄγνωστον· ἀμαθές. Ἄπειρον, πολύ· ἀόριστον· περιφερές· στρογγύλον· διὰ τὸ μήτε ἀρχὴν, μήτε πέρας ἔχειν. Ἀπειροπλάσιον, πολυπλάσιον. Ἀπειρομένων, ἀποφευγόντων. Ἀπείρου, ἀγνώστου· μεγάλου. Ἀπείρητον, ἄρρητον· ἀνεκλάλητον. Ἀπείρονα γαῖαν, ἀντὶ τοῦ ἄπειρον· ὡς εὐριπίδης ἐν φαίδρᾳ φησί· καὶ ἐντεῦθεν παραφράσας, ἀτέρμονα ἔσοπτρα ἐπὶ τὰ κυκλοτερῆ· ὥσπερ ταυτόν ἐστι τῷ ἀπείρονα· ἐπεὶ καὶ τὸ τέρμα καὶ τὸ πέρας τὸ αὐτὸ δηλοῖ. καὶ ὅτι καθ' ὅμηρον μὲν ἀπείρων ἡ ὅλη γῆ· ὅ ἐστι, σφαιροειδὴς καὶ στρογγύλη. Ἄπεισιν ἀττικοί, οὐκ ἀπελεύσεται· καὶ ἀπῄειν, οὐκ ἀπῄμην· κοινὸν γάρ. καὶ ἄπεισιν, ἀπέρχεται, ἀπέθανεν. Ἀπισουτῆρες, σκόλοπες. Ἀπειστεῖν, τὸ ἀπελθεῖν παρὰ αὐτίφαντι. Ἀπεῖχε· πόρρω ἦν. Ὅσον δὴ ἀπεῖχε τοῦ ἐκπεπλῆχθαι βασιλέα τι καὶ ὄγκον, ἐδήλου τῷ μηδὲν ὀφθαλμῶν ἄξια ἡγεῖσθαι τὰ τοιαῦτα.

Ἀπεκάθετο, ἐκαθέζετο. Ἀπεκαίνυτο, ἐνίκα· ἀφῄρειτο· ἀπὸ τοῦ καινύω, καίνυμι· καίνυμαι· ἐκαινύμην· σο· το· καὶ ἀπεκαίνυτο. Ἀπεκάλει, ἐνεκάλει· μετεπέμπετο. Ἀπέκνισε ξύλον, ἀντὶ τοῦ ἔκοψεν. Ἀπεκορύφου, προφανῶς ἔλεγεν· εἰς κορυφὴν τὸ τέλος ἦγεν. Ἀπεκράνιξεν, ἀπεχώρισε τῆς κάρας· ἀπέκοψεν. Ἀπέκτανεν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἀπέκτατο· κτῶ τὸ φονεύω· παράγωγον, κτῆμι· κτάμαι, ἐκτάμην· ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.

Ἀπέκτιτος, ἀκτένιστος· πέκω γὰρ, τὸ πλέκω, καὶ κτενίζω. Ἀπέκτονα κάλλιον, ἢ ἀπέκτανον· ἀπὸ τοῦ κτείνω· κτενῶ· μέσος παρακείμενος, ἔκτονα, καὶ ἀπέκτονα. Ἀπεκυπάρωσεν, ἀπέκτεινεν. Ἀπέλεθρον, πέλεθρον ἢ πλέθρον, μέτρον γῆς ποδῶν ἑκατὸν εἴκοσιν· ὅθεν ἀπέλεθρον, τὸ μὴ ὑποπῖπτον πελέθρῳ, κατὰ στέρησιν· ἢ τὸ πολυπέλεθρον, κατ' ἐπίτασιν· καὶ ἀπέλεθρος δύναμις, ἡ πολυπέλεθρος· καὶ ἀπέλεθρος γῆ, ἡ πολυπέλεθρος· ἢ κατὰ στέρησιν· ἡ μὴ δυναμένη πλέθρῳ ὑποπεσεῖν· ἔστι δὲ τὸ πλέθρον μέτρον πήχεων ρξ'· ὡς ἐν τοῖς ἀππίωνος, καὶ ἡροδώρου φέρεται. ἀνάλογα δὲ πρὸς τὸ πέλεθρον, τὸ πολίεθρον· ῥέεθρον· καὶ φαρύγεθρον. Ἀπελέκησεν, ἀπεδήμησε· καὶ τὸ τοῖς δακτύλοις ἐψόφησεν. Ἀπελέπη, ἀπελεπίσθη. Ἀπεληλαμένος, ἀποφεύγων. Ἀπελῆς, καὶ ἑρμῆς, κλίνεται, ἀπελοῦ καὶ ἑρμοῦ· τὰ γὰρ εἰς ης λήγοντα ἀρσενικὰ δισύλλαβά τε καὶ τρισύλλαβα κύρια ἁπλᾶ, ἐπὶ μὲν τῆς γενικῆς ἀποβάλλει τὸ ς· οἷον, ἑρμῆς, ἑρμοῦ· ἀπελῆς, ἀπελοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς προσλαμβάνει τὸ ν· οἷον, τὸν ἑρμῆν· τὸν ἀπελῆν· τὸν εὐτυχῆ μέντοι, καὶ τὸν εὐγενῆ, χωρὶς τοῦ ν· σύνθετα γάρ εἰσι· καὶ οὐ κύρια. Ἀπελιγκόμην, ἀπερριπτούμην. Ἀπελλαῖος, ὁ δεκέμβριος μήν.

Ἀπεληγίζετο, ἀπηριθμεῖτο. Ἄπελος, τὸ ἕλκος· παρὰ τὸ μὴ πελάζειν, ἀλλὰ διΐστασθαι· ἕλκος γὰρ, παρὰ τὸ διελκύεσθαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. Ἀπελωβήθη, ἐφυβρίσθη. Ἀπεμαλώϊσε παρ' ἴωσι, τὸ ἐμώρανεν. Ἀπεμόργνυ κελαινεφὲς αἷμα, ὅ ἐστιν ἀπέμασσεν· ἀπεπίεζεν· ἐξέρασεν. καὶ ἀπεμόρξατο, ἀπὸ τοῦ ἀμόργνυμαι· ἀπομόρξομαι, ἐπροκλέτως· ἀπομορξάμην, ἀόριστος ἀναύξητος κατὰ ἴωνας· τὸ τρίτον ἀπομόρξατο. λέγεται δὲ, ἐπὶ τοῦ ἐκθλίβειν τινά, καὶ ἀπορρίπτειν τι ἀφ' ἑαυτοῦ· καὶ ἀπεμορξάμην, ἀπεψησάμην τὰ δάκρυα. Ἀπεμπολή, καὶ ἀπεμπόλησις, ἡ μετὰ ἀπάτης πρᾶσις καὶ ἐμπορία· καὶ ἀπόστασις· καὶ ἀπαλλαγή, καὶ πρᾶσις ἐμπορίας. Ἀπεμπολῆσαι, τὸ ἐπὶ κέρδος ἀποδόσθαι τι.

Ἀπεμπολήσας, πωλήσας πραγματευόμενος. Ἀπεμπολῶσι τὸν ἵππον, εἴκοσι νομισμάτων· ὁμοίως, πωλῶ, καὶ πιπράσκω· καὶ ἀποδίδομαι, καὶ ὠνοῦμαι, καὶ ἐπριάμην. Ἀπεμυθεόμην, ἀπηγόρευον, ἐκώλυον· ἀπὸ τοῦ μυθέω μυθῶ.

Ἀπεμύθεον, ἤτοι ἀπηγόρευον· ὃ ἀνάπαλιν πρὸς τὸ μυθεῖσθαι· καὶ παραμυθεῖσθαι καὶ ἀπεμυθήσω, ἀντὶ τοῦ ἀπελογήσω.

Ἀπεμύλλαινον, διεφαύλιζον· ἐξευτέλιζον σαρκάζοντες. Ἀπεμφαίνειν, ἀπέοικεν. Ἀπεμφαίνοντα, ἀπεοικότα, καὶ ἀνάρμοστα. Ἀπέναντι, κατὰ ἀναπλασμὸν τόνου. Ἀπενάσθη, ἀπῳκίσθη. Ἀπενάσσατο, ἀπῴκησεν. Ἀπενιαυτισμός, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν διὰ φόνον ἀκούσιον· καὶ ὅλως ἀποδημία τοσούτου χρόνου ἀπαλλαγῆς, ἕνεκα μίσους, ἢ ἔρωτος. Ἀπενδυνικῶς, φυγών. Ἀπενέγκασθαι, λαβεῖν· κτήσασθαι. Ἀπενεγκεῖν γραφήν, τὸ γράψασθαι δίκην.

Ἀπενείκας, ἐνέγκω τροπῇ τοῦ γ εἰς ι ἐνείκω· ἔνεικα ἔνεικας καὶ ἀπένεικας· καὶ ἀπένεικας, ἔχει θέμα τὸ ἀπενείκω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπενεῖκαι ἀπαρέμφατον, καὶ τὸ ἀνενείκατο φωνήσαντε· σκολιωρίαν δέ τινα τοιαύτην ἔχει τὸ ῥῆμα· ἔστι θέμα πρωτότυπον χῶ, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ τὸ ἔχω, ὡς θέλω ἐθέλω, καὶ ἰωνικῶς ἔκω, καὶ πλεονασμῷ εἴκω· ὡς δέχω, δέκω δείκω· καὶ μετὰ προθέσεως ἐνείκω τὸ κομίζω. ἤδη δὲ καὶ ἔχω· ὁ γάρ τις κομίζει πολὺ πρότερον ἐκεῖνος καὶ ὁ πρόσω ἔχει. ἐκ δὲ τούτου τὸ ἐνέγκω, τροπῇ τοῦ ι εἰς ν· ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεί, αἰέν. τὸ δὲ ῥηθὲν ἔχω, συντιθὲν καὶ γεγονὸς ἐνέχω, γίνεται μέσον παρακείμενον ἤνοχα καὶ ἐνήνοχα. εἰ γάρ τις ἐρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνέγκω ταῦτα γίνεσθαι, ζητητέον οὐ μόνον ποῦ ἀπῆλθε τὸ ν, ἀλλὰ καὶ ποῦ εὑρέθη τὸ χ, δέον ὂν ἤνοκα καὶ ἐνήνοκα λέγειν, ἵνα ᾖ πρὸ τοῦ α τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον. εἶτα ῥητέον καὶ ὅτι τὸ ἐνέγκω οὐκ ἔστιν ἐνεστώς, ἀλλ' αὐθυπότακτον ῥῆμα· τὰ δὲ αὐθυπότακτα χρόνου ἀορίστου εἰσὶν ἢ πρώτου ἢ δευτέρου, ὥσπερ καὶ τὸ ἐνέγκω δευτέρου ἀορίστου ἐστίν· καθὰ καὶ τὸ ἤνεγκον, καὶ τὸ ἐνεγκεῖν, καὶ ἡ ὀξύτονος μετοχὴ τὸ ἐνεγκών. ὅθεν καὶ τὸ ἔνεγκε διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὡς ἐπὶ πολὺ ἔχει τὴν λήγουσαν. εἰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου διὰ τὸ ἤνεγκα καὶ ζέσωσα διφορεῖται, ἀλλὰ τοῦτο οὐ δικαιοῖ τὸ ἐνέγκω εἰς πρωτοτύπου ἐνεστῶτος ἀξίωμα· οἱ γὰρ ἀόριστοι οὐκ ἐνεστῶτες. ἔτι δὲ καὶ ἡ σημασία τοῦ ἐνέγκω μέλλοντος. οἴδαμεν δὲ καὶ ὅτι σημειῶδές ἐστιν ὅτι τῶν δύο τούτων ὁμοιοδυνάμων ῥημάτων, τὸ μὲν φέρω μέλλοντα οὐκ ἔχει· τοῦ δὲ ἐνέγκω οὐκ ἔστιν ἐνεστώς, εἰ μὴ ἐκ τοῦ ἔχω περιεργασθείη ὡς εἴρηται ἡ τούτου παραγωγή. ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ἐνείκω δοκεῖ γίνεσθαι καὶ ὁ παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ κείμενος προὔνεικος· ἤγουν ὁ κομίζων μισθοῦ τινὰ ἐξ ἀγροῦ. Ἀπένειμεν, ἀπεκλήρωσεν· ἐδικαίωσεν. Ἀπενεχθῆναι, τὸ μετὰ ἀνάγκης καὶ βίας μεταστῆναι εἰς ἕτερον τόπον· οὕτω καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος φαμέν· ἀπάγεται τὴν ἐπὶ θάνατον· καὶ ἀπάγεται ἐπὶ αἰχμαλωσίαν· ὅθεν καὶ ἀπαγωγή.

Ἀπενήρατο, ἀπεῖπεν· ἀπηρνήσατο. Ἀπηνηνέγμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀποκεκρούσμεθα. ἀποφέρομαι γὰρ, τὸ ἀποδιώκομαι· οἱονεί, ἄπο· χωρίς, καὶ μακρὰν γίνομαι· καὶ ἀποφέρομαι, τὸ ἀποκερδαίνω καὶ λαμβάνω, ἐπ' ἐξουσίας κυρίως τασσόμενον· οἷον, ἀποφέρεται πολλὴν τιμὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἀπενήσω, ἀπέβαλες· εὐριπίδης, αὐγῇ. Ἀπενιαυτίσαι, ἐνιαυτῷ φυγεῖν τὴν πατρίδα, ἐπί τισιν ἀδικήμασιν· ἀπολλώνιόν φασι τὸν τυανέα ἀπενιαυτίσαι ἐς τὸ σκυθῶν ἔθνος, διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον· καὶ αὖθις, περὶ ἡρακλέους· ἀπενιαυτίσαντα ὡς νόμος, ἔξω· καὶ καθηράμενον, ἐπανελθεῖν ἐς ἀθήνας.

Ἀπενίζοντο· ἔστι νίπτω· τοῦτο κατὰ τροπὴν δωρικὴν, γίνεται νίζω· οἱ γὰρ δωριεῖς τὰ εἰς πτω λήγοντα ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς δύο σσ, ποτὲ δὲ εἰς ζ τρέπουσιν. Ἀπέννιον, ἢ ἀπέννινον, ὄρος διὰ μέσης ἰταλίας τεταμένον. Ἀπενώπισαν, ἀπεστρέψαν τὰ νῶτα. Ἀπέξεσε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ῥᾶστα ἀπέκοψεν ἐλλιπτικῶς· ῥᾶον γὰρ τὸ ξέειν τοῦ κόπτειν· τοῦτο δὲ, καὶ ἀπαράσσειν λέγεται. Ἀπεοικέναι παρὰ ἀττικοῖς· οὐ μὴν καὶ ἀπεοικὼς ἐπὶ μετοχῆς λέγεται. Ἀπεοικὸς, ἀνόμοιον· ἀπρεπές.

Ἀπέπαρδεν, οὕτως ἀττικοὶ, τὸ πορδὴν ἀφεῖναι. Ἀπεπάρδισα, λέξις οὐ σεμνὴ, δηλοῦσα ἢ τὸ λὰξ ποδὶ καθ' ὅμηρον ἐνθορεῖν ἰσχίῳ ἀφραδίησιν, ἢ ἀποπυδαλίσαι, ἄραντα τὸν πόδα. Ἀπεπλίξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. λέγουσιν [illegible] πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα· ἐξ οὗ πλίγματα, τὰ πηδήματα· ὅμηρος· αἱ δ' εὖ μὲν τρέχον· εὖ δὲ ἐπλίσσοντο πόδεσσι. Καὶ ἀπεπλίξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπεσείσατο. ἔλεγον δὲ πλὶξ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ μηρῶν ὀστοῦν. Ἄπερ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. θεόκριτος· ἄπερ ὁ θῶκος. καὶ ἀντὶ τοῦ καθάπερ. Ἀπέρατον, μέγα· ἀτελεύτητον· οὗ πέρας οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ ἀπέραντον μετὰ τοῦ ν γράφοντες, ἁμαρτάνουσιν. Ἀπεργάζομαι, τὸ εἰς τέλος τι διαπράττομαι· τουτέστιν ἐκπληρῶ, καὶ περαίνω· ὡς ἀριστείδης· Ὅμηρον δὴ ἐπαινοῦσιν, ὡς κάλλιστά τε ἀρξάμενον, καὶ ἀπεργασάμενον ποίησιν. Ἀπερείδουσι, στηρίζουσιν. Ἀπερεισαμένοις, στηριχθεῖσιν. Ἀπερείσατο, ἀπετίναξατο. Ἀπερείσια ἄποινα, ἀγλαά· ὡς ὅμηρος· τὰ ἀγλαήεντα· ἢ ἀγλαΐαν ἔχοντα. ἀπὸ τοῦ ἄπειρα, ἀπειρέσια· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀπερείσια. Ἀπερίγραπτον, ἀπεριόριστον· μοναδικὴ ὑπόστασις, τὸ παντὸς περιεκτική· δυάδα γὰρ ἢ τριάδα ἀπερίγραπτον ἀδύνατον λέγειν. ἐν γὰρ τῇ περιγραφῇ τῆς μονάδος, γνωρίζεται ἡ δυάς. ἡ δὲ ἁγία ἐκκλησία, τρεῖς ὑποστάσεις ἀπεριγράπτως ὁμολογεῖ. καὶ ἀπερίγραπτον, τὸ ἀπερίσκοπον. Ἀπεριμερίμνως, ἀμαθῶς· ἀσκόπως. Ἀπεριόριστος, ὁ μὴ καθαρῶς ἐπιφωνῶν. περιορίζειν γὰρ τὸ περικαθαίρειν. Ἀπεριτάλπιστοι, ἀπεριήχητοι· ἀκατήχητοι. Ἀπερισκέπτως, ἄνευ βουλῆς καὶ σκέψεως· ἀνεπινοήτως.

Ἀπερίστατον, μωρόν· ἀφορμὰς μὴ ἔχον. Ἀπερίτρεπτον, τὸ μὴ περιτρεπόμενον· τὸ μὴ καταστρεφόμενον. Ἀπερύκοντες, κωλύοντες· ἀποτρέποντες. Ἀπερράπισεν, ἀπεφίμωσεν· ἀπεστόμισεν. Ἄπερρε, ἀποφθείρου· πορεύου μετὰ φθορᾶς. Ἀπερρίγασιν ἐς οἶκον νέεσθαι· ὃ δηλοῖ, τὸ δειλιῶσι καὶ φρίττουσι· περιττὴν ἔχει τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, ὡς καὶ ἀπεμνήσαντο· καὶ ἀπεμηνίσαντο. μέσος δὲ παρακείμενος τὸ ἔρριγα· συγκοπεὶς ἐκ τοῦ ἐρρίγηκασιν· ὁμοίως τῷ βέβυλα, καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἀπερρώοντο, ἐρρωμένως ἤλαυνον. Ἀπερύκοι, κωλύοι. Ἀπέρωον, ἄγριον· ἀπηνῆ· σκληρόν· ἢ δυσπαραίτητον· στυγνόν· ἀπαράπειστον. Ἀπερωήσειας καὶ ἀπερωήσειαν, ἐκ τοῦ ἐρωῶ· τοῦτο παρὰ τὸ ἐρωὴ, ἐρωήσω· σημαίνει δὲ, τὸ ἀποχωρήσειας καὶ ἀποχωρήσειαν. Ἀπεσάλευε, τοῦτο ἐπὶ νηῶν λέγεται· καὶ ἐπ' ἄλλων· σημαίνει δὲ ἡ λέξις, τὰς ἐλπίδας. Ἄπεσαν, ἀπέλαβον· διατί προπαροξύνεται; Πᾶν ῥῆμα εἰς αν λῆγον χρόνῳ βραχεῖ παραληγόμενον, ἁπλοῦν ἢ σύνθετον, ὃ ἔστιν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, προπαροξύνεται, εἰ μὴ δωρικὸν εἴη· προπερισπᾶται δὲ μακρᾶς οὔσης· ὅθεν τὸ μὲν ἄπεσαν, τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· τὸ δὲ ἀπῆσαν, οὐκέτι. Ἀπέσβη, ἐσβέσθη. Ἀπεσείσατο, ἀπέβαλεν· ἀπεώσατο.

Ἀπέσθαι, ἀκολουθῆσαι. Ἀπεσία, ἄνεσις· καὶ ἀπέδρα. Ἀπεσκέδασε, διεσκόρπισεν. Ἀπεσκευάζετο, τὴν στολὴν, ἀπετίθει· κυρίως δὲ ἀποσκευάσασθαί ἐστι, τὸ ἀπορρίψαι τὰ σκεύη, καὶ τοῖς πολεμίοις ἀκολουθεῖν μετὰ πλείστων αὐτῶν. Ἐκεῖσε ἀπεσκευάσατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέθηκεν. Ἀπεσκευασάμην, ἀπέρριψα, ἀπεδοκίμασα. Ἀπέσκη, τόξον· ἔνιοι δὲ, γυμνὰ θήκης τόξα. Ἀπέσκλη, ἀπέθανεν. Ἀπεσκληκὼς, κακοπαθήσας, καὶ ἀναισθήτως ἔχων. Ἀπεσκόλυπτεν, ἀπέσκεπε τὸ δέρμα· ὅθεν καὶ σκολοδέφης. Ἀπεσκολυμμένος κυρίως, ἐκτεταμένος· κόλλις γὰρ, ἡ ἐπὶ τοῦ ἄκρου θρίξ· ἣν ἐφύλαττον ἀκούρευτον θεοῖς ἀνατιθέντες· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπογεγυμνωμένου. Ἀπεσκοράκιστο, καταπεφρόνιστο. Ἀπεσκοτωμένα, ἐσκιαγραφημένα· κεχρωσμένα· τὰς γὰρ χρίσεις, σκότη καλοῦσιν οἱ ζωγράφοι. Ἀπεσκύθιζον, κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς δέρμα σὺν θριξί· καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἀποκεῖραι. Ἀπεσκύψισται, κεκάθαρται. Ἀπέσοιξεν, ἀπέσωσε· λάκωνες. Ἀπέσομαι, ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι. Ἀπεσούπαζον, ξύλοις ἀπεδίωκον. Ἀπεσπάδωρ, ἀπέστησαν. Ἀπέσπασε, μετὰ βίας ἐξεῖλεν. Ἀπεσποδῆσθαι, ἀπερρίφθαι· ἀποθανεῖν. Ἀπεσποδηκότων, φλεγομένων ἐν τῇ τέφρᾳ. Ἀπεσπούδαζεν, ἠμέλει· κατεφρόνει. Οὐ δὲ τῶν ἐπικούρου λόγων ἀπεσπούδαζεν ὁ ἀπολλώνιος. Ἀπέσσυτο, ἐξέλιπε· σεύω γὰρ τὸ ὁρμῶ· καὶ σύω. Ἀπεστάτει, ἀπεῖχεν· ἀπεχωρίζετο. Ἀπεστεῖν, τὸ ἀπειθεῖν· καὶ ἀπιστίαν, τὴν ἀπείθειαν λέγουσιν. Ἀπέστη τούτων, καὶ ἀπέστη τούτοις· καὶ ἀπέστη ἀπὸ τούτων· οἷον, ἀπέστη μεσήνη ἀπὸ ἀθηνῶν· καὶ ἀπέστη εὔβοια ἀθηνῶν· καὶ μεσημβρίας τούτοις ἀφεστήκασιν.

Ἀπέστιχεν, ἀπῆλθεν. Ἀπέστησαν, ἀντὶ τοῦ ἀνεχώρησαν, καὶ ἐκώλυσαν. Ἄπεστιν, ἀντὶ τοῦ μακράν ἐστι. καὶ ἄπεστιν, ἀπέχει. Ἀπεστλεγγισμένοις, κεκαρμένοις· ἀπίων δὲ ἀκούει στλεγγίδας, τὰς σταγόνας τοῦ ἐλαίου. ἀπεστλεγγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐκκεκαθαρμένοις· ματτομένοις· στλεγγὶς γὰρ, ἡ ξύστρα· καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος· καὶ ἀλλαχοῦ. Ἢ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαίραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα· δαιταλεῦσιν. οὐδὲ γὰρ αὐτὴ στλεγγὶς, οὐδὲ λήκυθος. καλεῖται στλεγγὶς, καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγὶς, τὸ πρὸς ἄλλο, τι· οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἄν τις αὐτῇ χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀνεξεσμένοις, ἢ ἔλαιον ἀληλιμμένοις. Ἀπεστομάτισαν, ἀπεφθέγξαντο. Ἀπεσταύρωσαν, ἀπέφραξαν ξύλοις. Ἀπεσύλουν, ἀπέσυρον· ἀπεγύμνουν τὸ αἰδοῖον.

Ἀπεστύπαζον, τύπτω τυπάζω· ὡς κύπτω κυπτάζω· ἀποβολῇ τοῦ τ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, στυπάζω· καὶ ἀπεστύπαζον, ἀπεδίωκον. Ἀπεστὺς, ἀποχώρησις. Ἀπεστυφέλιξεν, ἔσεισεν ἐκίνησεν. Ἀπεστὼ, ὡς περσεφὼ· παρὰ καλλιμάχῳ, ἡ ἀποδημία. καὶ ἀπεστὼ, οἰχέσθω, διωκέσθω. Ἀπεσφακέλισεν, αἰφνιδίως ἀπέθανεν· οἱ δὲ ἰατροὶ, ἀντὶ τοῦ ἐσάπη. καὶ ἀπεσφενδόνησεν· σημαίνει καὶ τὸ ἀπεκάκισεν. Ἀπέσφηλεν, ἀποτυχεῖν ἐποίησεν. Ἀπεσφραγίσθαι, ἀποκεκλεῖσθαι. Ἀπεσχαρόφιν, ἄποθεν τῆς ἐσχάρας. Ἀπέσχας, ἀπεσχάσας. Ἀπεσχεδίαζεν, ἀσκέπτως ἔλεγεν· ἐρρημάζετο. Ἀπεσχοινισμένος, ὁ ἐστερημένος· δημοσθένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλεισμένος. Ἀπεσχοίνισεν, ἀπεχώρισεν. Ἀπέσχον τοῦ δεῖνος φαμὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπέσχοντο καὶ εἶχον. θουκυδίδης· Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου εἶχον οἱ ἀθηναῖοι· ἑαυτοῖς δηλονότι.

καὶ εἶχον, ἀντὶ τοῦ ἐνελιμένισαν. Ἀπεπίχιζον, ἀπεχώριζον, ἐκώλυον. Ἀπεπλέσεν, ἀπήρτισεν, ἐπλήρωσεν. Ἀπέτεμε, περιέκοψε, διεχώρισε. Ἀπετιμήσαντο, ἀποτίμημα ἔλαβον. οὕτω Δημοσθένης. Ἀπετίνυον, ἀπεδίδουν.

Ἀπετίνυτο, ἀπελάμβανεν. Ἀπετίνυτο ποινήν. ἐξ οὗ εἴληπται τὸ ἀντίποινα ἔργα, τὰ ἀντίποινα. καὶ τὸ ποινὴν ἀπονέμειν. ἤδη καὶ τὸ ἀπετίνυτο Ὅμηρος. Πολέων ἀπετίνυτο ποινήν. ἀντὶ τοῦ πολλοὺς Ἕλληνας ἐξεδίκει. καὶ οὕτω Τρῶες ἐτίνυον καὶ ἔχρεώστουν ποινήν. Ἀπέτισαν σὺν σφῆσιν κεφαλῆσιν ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἐλλειπτικῶς παραφράζων φησί, σὺν κράατι τίσεις. Ὅρα δὲ ὅτι ἐν τῷ ἐκτίσει καὶ ὀψὲ τελεῖ, καὶ ἐν τῷ σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν, χρόνοι ἀντὶ χρόνων συνήθως λαμβάνονται. ἤγουν ἐνεστὼς καὶ παρακείμενος, ἀντὶ ἀληθοῦς μέλλοντος. τὸ γὰρ ἐκτελεῖ, ἀντὶ τοῦ πάντως ἐκτελέσει. καὶ τὸ ἀπέτισαν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἅπαντος ἀποτίσουσι. καὶ ἀπετίσατο ποινὴν ἑταίρων ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὴν ἑταίρων, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπέτισε ποινὴν ὁ φαγὼν αὐτοὺς Κύκλωψ. τουτέστιν ἀπέδωκεν, ἢ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτίσατο ἐκεῖνον. ἤγουν ἐτιμωρήσατο, εἰς ποινὴν τὴν ὑπὲρ τῶν φίλων. Ἀπετμήθη, ἀπεκόπη. Ἀπετράπετο, διαφορὰν ἔχει τινὰ πρὸς τὸ ἀπώσε τρέπεσθαι. αὐτὸ μὲν γὰρ ἀκούσιόν ἐστιν. ὡς τὰ πολλά. Ἕκτωρ δὲ ἀβίαστος ἀπετράπετο, οἷα νικῶν. εἰ μὴ ἄρα καὶ αὐτὸν ἡ νὺξ ἄκοντα ἔτρεψε. τὸ δὲ ἀποτραπέσθαι, καὶ τὸ ἂψ ἀναχωρῆσαι, ὁ ποιητὴς ἀλλαχοῦ λέγει. Ἀπετράπημεν, ἀπεφύγομεν. Ἀπετρίψαντο, ἀπελογίσαντο. Εἰ μόνον ἀπετρίψαντο τὰς διαβολάς. Ἀπετρύετο, κατεδαπανᾶτο. ὡς τό, Καὶ παρὰ τὰς τῶν δείπνων παρασκευάς, τὸ πολὺ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο. καὶ ἀπέτρυσεν ὁμοίως. Ἀπέτυλον, ἀπέσυρον τὸ αἰδοῖον. καὶ ἀποτυλῶσαι, τὸ ἐπάραι τὸ αἰδοῖον. τύλος γὰρ τὸ αἰδοῖον. Ἀπετρωπῶντο, δευτέρας συζυγίας ὂν τῶν περισπωμένων, ἐκτείνει τὴν προπαραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ στρωφῶ, καὶ τὸ νωμῶ. ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ συστέλλει αὐτήν, ὡς δηλοῖ τὸ περιτροπέων ἐνιαυτός. καὶ τὸ καλλίτριχες ἵπποι, ἂψ ὄχεα τρόπεον. Ἀπηύδα, ἀπηγόρευσεν. Ἀπευήκασιν, ἀπεξηραμμέναι εἰσίν.

Ἀπευθανατίζειν, ἀποθνήσκειν. Ἀπευθής, ὁ μὴ ἀκούσας, ἢ ὁ μὴ ἀκουσθείς. ὄλεθρον ἀπευθέα λέγει Ὅμηρος, τὸν ἀνήκουστον. Ἀπευθέες, ἄπειροι. ἀπαίδευτοι. καὶ ἀπευθής. ἄφημος. Ἄπευθος, ἀνήκοος. ἢ ὁ ἀπευθὴς ὢν παντὸς κακοῦ.

Ἀπευθῦναι, κολάσαι. Ἀπευθύνω, τὸ ὀρθῶ. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπὶ τοῦ κανόνος. ὡς ὁ κανὼν ἀπευθύνει τὰ ἐξιστάζοντα, καὶ ἀφαιρεῖν τὰ περιττά. καὶ ἀπευθύνω, τὸ ἀπὸ εὐθύνης ποιῶ. ἤτοι ἀνεύθυνον. ὑπευθύνω, τὸ τιμωροῦμαι, καὶ ὑπεύθυνον ποιῶ. εὐθύνη δέ, ἡ τιμωρία. εὐθύνειν καὶ ἀπευθύνειν, ἐπὶ τοῦ ὀρθουμένου λοξοῦ λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ κυβερνωμένου νεώς. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τοῦ κολάζειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλως διοικουμένου. Ἀπευκταίοις, ἀχρησίμοις. Ἀπευκτόν, μισητόν. τὸ μὴ εὐχῆς ἄξιον. Ἄπευστος, ἀνήκοος. Ἀπευπλεῖσθαι, ἀπάρξασθαι. Ἀπεύχομαι μὴ γενέσθαι, καὶ εὔχομαι μὴ γενέσθαι. Ἀπεφαυάνθην, ἐξηράνθην. καὶ μικροῦ δεῖν ἀναίσθητος γέγονα. ἀόριστος πρῶτος παθητικός, ἐκ τοῦ αὐαίνω αὐανῶ. Ἀπέφαρ, ἀπέθανεν. ἀπεῖπαρ, ἀπεφήνατο. Ἀπεφήναρ, εἶπεν. Ἀπέφηνεν, ἔδειξεν. Ἀπέφησεν, ἠρνήσατο. Ἀπεφθαρμένον, ἀποθνήσκοντα. Ἀπέφθιθον, ἀπεφθείροντο. ἀπὸ τοῦ φθίθω. ὁ παρατατικός, ἔφθιθον, καὶ ἀπέφθιθον. Ἀπεφλαύριζεν, ἐκάκιζεν. Ὁ δέ, τούτοις ἀντέπραττε καὶ ἀπεφλαύριζε τὰ λεγόμενα. Ἀπέφρησαν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκαν. Κρατῖνος.

Ἀπέφρυσε, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ἀπέξεσεν. ἀπέβαλεν. Ἀπεφύσησεν. ἀπεμάρανεν. Ἀπέσχεν, ἐκώλυσεν. Ἀπέχει τι τινὸς σταδίοις εἴκοσιν, ἢ τριάκοντα. ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένον ἐστίν. ἀπέχει Χαλκηδὼν Βυζαντίου στάδια τοσαῦτα. καὶ ἀπέχει στάδιον, καὶ σταδίῳ, τῆς πόλεως. Ἀπέχειν, τὸ ἀφεστάναι, συντασσόμενον γενικῇ. οἷον, τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ ῥαθυμεῖν. ἀπέχειν καὶ τὸ ἀπολαμβάνειν. ὡς τό, ἀπέχω τὴν χάριν. Καρνεάδης ἱκέτης μου γέγονεν. Ἀπέχειν ἑκὰς νήσων, ἐναντίον ἐστὶ τῷ προσίσχειν. ἤτοι ἐλλιμενίζεσθαι. ἐπεὶ καὶ ἐγγύτητα μὲν ἡ πρὸς πρόθεσις δηλοῖ. τὸ δὲ ἀνάπαλιν αὐτῆς, ἡ ἀπό. Ἀπεχειρίασεν, ἀπεσκίρτησεν. οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ χειρὸς ἀπέπληξεν. Ἀπεχειριάσθη, τὴν χεῖρα ἀφῃρέθη. Ὃς μετὰ πολλὰς αἰκίας καὶ στρεβλώσεις, ἀπεχειριάσθη τὴν δεξιάν. Ἀπεχρᾶτο, ἡ πρόσοδος. ἀντὶ τοῦ ἀρκεῖν ἤγειρεν. Θουκυδίδης δέ, ἀπεχρῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. Ἀπέχεσθαι, τὸ φείδεσθαι καὶ ἀφίστασθαι, γενικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης. οἴνου τε ἀπέχεσθαι. καὶ ἀπέχεσθαι ἀλλοτρίων, ἀντὶ τοῦ ἀπέχου ἰωνικῶς. καὶ ἀπέχω τὸ ἀπολαβὼν ἔχω, συντασσόμενον αἰτιατικῇ. οἷον, ἀπέχω τὸ κεχρεωστημένον. ἀντὶ τοῦ δανεισάμενος, εἶτ' ἀπολαβὼν αὖθις ἔχω. Δημοσθένης. Θηβαῖοι μὲν, ἀπέχουσι τὰ οἰκεῖα. καὶ Συνέσιος. ἀπέχω τὴν χάριν. Καρνεάδης οἰκέτης μου γέγονε. Ἀπέχεται, τοῦ κρεῶν καὶ οἴνου. καὶ τοῦ τοιούτου ἡδονῶν. ἤγουν ἀπάγει ἑαυτόν. καὶ ἀπέχομαι τούτου, καὶ τούτῳ. Ἀπέχῃς, ἀπολάβῃς. ἀποστολικὴ λέξις. ἵνα αἰωνίως αὐτὸν ἀπέχῃς. Ἀπεχθαῖος, ἐχθροποιός. Ἀπεχθαίρων, μισῶν. Ἀπεχθαίνομαί σοι, καὶ ἀπεχθαίνοντο, ἐμισοῦντο. καὶ ἀπεχθέσθαι λέγουσι δὲ καὶ ἀπεχθάνεσθαι. Ἀπέχθεια, μῖσος. καὶ ἀπεχθής, ἐχθρός. μισητός. καὶ ἀπεχθησόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς γενησόμενος. Ἀπέχθη, ἐχθρὸς γένηται. μισηθῇ. ἀπὸ τοῦ ἀπέχθω. καὶ ἀπεχθήρω, μισήσω. Ἀπέχθηται, ἀπέχθω. ἀπήχθον. ἐὰν ἀπέχθωμαι. ἐὰν ἀπέχθῃ. ἐὰν ἀπέχθηται. Ἀπεχθῶς, ἐχθρωδῶς. μισητῶς. Ἀπεχοιρίασεν, ἀπεσκίρτησεν. ἀπὸ τῶν χοίρων. Ἀπέχομαι παθητικῶς, ἀεί ποτε ἀντὶ τοῦ δίσταμαι. ἀττικῶς δὲ ἐνίοτε αἰτιατικῇ. μετὰ τοῦ. Οὐκ ἀπειχόμην τὸ μὴ διὰ τούτου ἐλθεῖν. Ἀπέχρα, ἤρκει. Ἀπεχρήσατο, ἀντὶ τοῦ διέφθειρεν. μετὰ τοῦ. ἐμαυτὸν οὐ διεχρησάμην. Ἀπεχρῶντο, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρουν. Ἀπέχω ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ δίσταμαι. Λιβάνιος. ἐγὼ δὲ τοσοῦτον ἀπέχω τοῦ μισεῖν ἐκεῖνα διὰ τὴν ἀριστείαν, καὶ ἀντὶ τοῦ δίσταμαι. Ἡσίοδος. Ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο ἀλλήλων ἀπέχειν. καὶ ἀπέχω ἀντὶ τοῦ ἀπολαμβάνω. Συνέσιος. ἀπέχω τὴν χάριν. Ἀπέψα, ἀπώνασεν. Ἀπεψησάμην, κατεμαξάμην. ἀποψᾶν λέγουσι, τὸ ἐκμάσσειν. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε. Ἀπεψηφίσατο, τουτέστι κατεδίκασεν. Ἀπεψίαν, οἱ πολλοὶ λέγουσι, τὸ μὴ περιτρίψαι τὰ σιτία. σὺ δέ, ὀξυρεγμίαν ἂν λέγοις. Ἀπέψειν, τὸ ἑψεῖν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀπέψων δὲ τὸ ἀπεσπόγγιζεν διὰ τοῦ ω μεγάλου. Ἀπέψυχε, ἀπεπνευματίσθη. Ἀπεψύχοντο, ταὐτόν ἐστι τῷ ἀνέψυχον. ὡς τό, ἱδρῶ ἀπεψυχεῖς, ἀντὶ τοῦ ἀναψύξας. τὸ μέντοι ἀποψύχειν, ἐνεργητικῶς λειποψυχίαν ἢ θάνατον δηλοῖ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ἐναποψύχειν δέ γε, δυσεμφάτως παρ' Ἡσιόδῳ ἔχει. εὕρηται δὲ καὶ ψύχειν παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἀπεψύχοντο, πρὸς τὸ πνεῦμα ἐξηραίνοντο. Ἀπεψωλημένοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε. Ἀπεώριτον, ἀμετεώριστον. Ἀπεωρούμενον, κρεμάμενον. Ἀπεώσατο, ἀπε

σείσαντα· ἀπετινάξαντο. Ἀπέωσεν, λέξις ἀττικὴ καθὰ καὶ τὸ ἐξέωσε, καὶ συνέωσεν. ἔστι δὲ ταυτὸν τῷ ἐξέωσεν. ἐξ οὗ, ἄνεμοι ἐξῶσται καὶ ὦσται λέγονται. Ἀπέωσται, ἀπωθεῖται. Ἀπηβηκώς, τὴν ἀκμὴν παρελθών. Ἀπηγγέλθη, ἐμηνύθη. Ἀπῆγεν, ἐκώλυεν· ἀπέτρεπε καὶ ἀπῆγεν ἐλεῶς, σκληρῶς. Ἀπηγέες, ἀποτεταγμένοι. Ἀπηγκωνισμένος, ἐν σχήματι τὸν ἀγκῶνα ἀποτιτακώς. Ἀπηγμένος, ἀπαγόμενος. Ἀπήγξατο, βρόχον ἥψατο. Ἀπηγόρευμα, ἀπολόγημα. Ἀπηγορευμέναι ἡμέραι οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ ἀποφράδες μόνον. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ παρὰ συνεσίῳ ἐν ἐπιστολῇ, ἀποφρὰς ἄνθρωπος, ἤτοι ἀποτρόπαιος, καὶ ἀπηγορευμένος. Ἀπηγορευμένα, ἄνομα. Ἀπηγριωμένος, ἀποβεβλημένος. Ἀπηγόρευον, ἀπέκαμνον· ἐταλαιπώρουν. Ἀπηγόρευται, κεκώλυται. Ἀπηγρήσομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσομαι. Ἀπήειν, ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἦλθον. κανονίζεται δὲ οὕτως. εἴω τὸ πορεύομαι ἄχρηστον· ὁ μέλλων εἴσω, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος· ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ διαλύσει εἴα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἤα· μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένου· ὁ ὑπερσυντέλικος ἤειν· ἤεις· ἤει· ἤειτον· ἠείτην· ἤειμεν· ἤειτε· ἤεισαν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι ἤεσαν· καὶ ἐξήεσαν, καὶ μετήεσαν. Ἀπήεσαν, παρῆλθον· παρέδραμον. Ἀπηθάλωσεν, ἐξεπύρωσεν, ἢ ἀπέσβεσε. Ἀπήχει, ἀπέχει· εἰς ὀξὺ συνάγει. Ἀπηκολλύρισεν, ἐν τῷ παραβεβλῆσθαι ἀπέστροφε· λάκωνες. Ἀπήκοοι, οἱ μὴ ὑπήκοοι. Ἀπήκτο, ἀπηνέχθη, καὶ ἀπῆκτο, ἀπῆλθε· καὶ ἀπηκτός, ὁ πορευόμενος. Ἀπηλαγής, σκληρός. Ἀπήλασεν, ἐδίωξεν. Ἀπήλαυσε, μετέσχεν· οὔτε κλέων, οὔτε βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἴτιος, ἀπήλαυσεν. Ἀπηλγηκώς, ἀναίσθητος· παρὰ τὸ ἄλγος, καὶ ἀπηλγηκότες, μηκέτι θέλοντες πονεῖν, ἀναίσθητοι γινόμενοι· ἀποκαμόντες. Ἀπηλεγέως, ἀπαλελεγμένως· ἤτοι ἀφροντίστως, καὶ προφανῶς. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω. σημαίνει καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ ἀτιμῶς. ἔτι δὲ καὶ τὸ σαφῶς. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποτόμως, καὶ συντόμως. Ἀπηλιαστής, μισόδικος παρὰ ἀριστοφάνει. Ἀπηλιώτης, ὁ ἄνεμος· καὶ ἀντήλιος, καὶ ἔπηλις· καὶ πάντα τὰ ὅμοια, ψιλῶς. ποσείδιππος ἐν τῷ ὀγδόῳ. Ἀπηλλάγη, ἠφανίσθη. ἐκ τοῦ ἀπαλλάττω ὁ μέλλων ἀπαλλάξω· ὁ ἀόριστος, ἀπήλλαξα· ὁ δεύτερος, ἀπήλλαγον· ὁ παθητικὸς ἀπηλλάγην· ης· η· καὶ ἀπηλλάγησαν, ἐτελεύτησαν· ἤ τινος ἐστερήθησαν. Ἀπηλλάχθη, ἀπηλλαγμένος ἐστί. Ἀπήλλαξεν, ἀντὶ τοῦ ἠλευθέρωσεν, ἀπήλλαξέ με δέους· καὶ ἀπήλλαξεν ἡμᾶς πραγμάτων. ἐκ τοῦ ἀπαλλάττω· καὶ ἀπήλλαξεν οὐδένα τῶν κακῶν κάλλιον, ἢ ἀπηλλάγη· καὶ ἀπαλλαξείοντες, ἤγουν ἀπαλλάξειν μέλλοντες· καὶ ἀπήλλαξεν, ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθεν. Ὁ μὲν δὴ πρῶτος στόλος λακεδαιμονίων οὕτως ἀπήλλαξεν. Ἀπηλοίησεν, ἀπέκοψεν· ἀπὸ τοῦ ἀλοίω, ἀλοίσω· ἠλοίησα· ὅθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Ἀπηλωημένος, ὁ ἀπὸ τῆς ἅλω συγκεκοσμημένος μετὰ τὸ ἀλωηθῆναι ὅ ἐστι, πατηθῆναι. Ἀπημάλδυνεν, ἠμβλυνεν· ἠφάνισεν. Ἀπήμαντον, ἀβλαβές. Ἀπήμαντος, ἀναμάρτητος. Ἀπήμαρτεν, ἀπέτυχεν. Ἀπήμβροται, ἀπέτυχεν. Ἀπημείφθη, ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο. Ἀπῆμεν, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, ὁ μέσος παρακείμενος εἶα, καὶ ἐν διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η ἤα· τὸ πληθυντικόν, ἤαμεν· καὶ ἦμεν ἐν συγκοπῇ· καὶ ἀπῆμεν· τὸ δεύτερον, ἦτε καὶ ἀπῆτε· τοῦτο τοῦ ἤειν ὑπερσυντέλικος, ἀπήειν· ἐξήειν· παρήειν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἤεισαν· καὶ συστολῇ ἤεσαν· καὶ ἀπήεσαν· καὶ παρήεσαν· καὶ ἐξήεσαν. Ἀπήμησαν, ἀπεθέρισαν. Ἀπήμονα, ἀβλαβῆ· ὅμηρος, τίς δεῦρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας. Ἀπήμπλακον, ἀπέτυχον. Ἀπημύλλαινεν, ἐξηυτέλιζεν. Ἀπήμων, ἀβλαβής. Ἀπηναῖος, ἀπάνθρωπος· ὠμός. Ἀπήναντο, ἐκ τοῦ ἀναίνω τὸ ἀπαρνοῦμαι, ὁ μέλλων ἀνανῶ· ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἤνηνα· καὶ ὁ μέσος ἠνηνάμην· ἠνήνατο· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπηνήνατο, τὸ παρῃτήσατο. Ἀπηνέα εἰδώς, ἐτεροῖος τοῦ ἀπηνῶς ἀπηνέος. ἔτι καὶ ἀμύμονα εἰδὼς τοῦ ἀπηνῶς ἀμύμονος· ἀπηνέα μὲν γὰρ καὶ ἀμύμονα ἔργα, οἶδεν ὁ ποιεῖ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἤδη ἐπιστήμων· ἀπηνὴς δὲ καὶ ἀμύμων, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὁ τοιοῦτος· ἀλλὰ καὶ ὁ μήπω τέλειος εἰς τὸ κακόν· μὴ δὲ καθ' ἕτερον τινὰ τὴν μαθὼν ἔργα κακά. Ἀπήνεια, ἡ ἀπανθρωπία. Ἀπήνεικεν, ἐνέγκω· τροπῇ ἐνείκω· ἤνεικε, καὶ ἀπήνεικεν. Ἀπηνεμώθη, ὑπ' ἀνέμου ἔπεσεν. Ἀπηνέμοις, γαληνοτάτοις. Ἀπηνέμοις, μὴ ἔχοντας ἀνέμους. Ἀπηνές, σκληρόν· ὠμόν. Ἀπηνέστερον, ἀτομώτερον. Ἀπηνεώθη, ἐξεπλάγη, ἄφωνος ἐγένετο. Ἀπήνη ἐστίν, ἅρμα ἐξ ἡμιόνων ζευχθέν· ἀπήνη ἐπὶ ἵππων· ἅμαξα, ἐπὶ βοῶν. Ἀπηνήνατο, ἀπηρνήσατο, παρῃτήσατο· οὐκ ἠθέλησεν. Ἀπηνής, ἀπήρητος, ὠμός· σκληρός. λέγεται δὲ καὶ ὅθεν τοῦ αἰνεῖσθαι ὅ ἐστιν ἐπαινεῖσθαι. αἶνος γὰρ ὁ ἔπαινος· ἢ ὁ μὴ ἡνίαις εἴκων· τουτέστι σκληρός. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν δυσηνίων· ἢ αἰνός ὁ δεινὸς καὶ σκληρός· αἰνής, ἀπηνής. Ἀπηνθράκιζεν, ὤπτα. τὰ γὰρ ἐξ ἀνθράκων γινόμενα, καλὰ γίνεται· ἀριστοφάνης, βοῦν δ' ἀπηνθράκιζ' ὅλον. Ἀπήντα, καὶ ἀπήντηκα, φθάνω· καὶ ἀπήντησεν, ἐτελέσθη· ἐξέβη. Ἀπῆξεν, ἐφώρμησεν. Ἀπηξιωμένων, ἀτίμων· ἀναξίων. Ἀπηξίωσεν, ἀπέλαβεν. Ἀπήορα, μετέωρα· ὑψηλά. Ἀπήοροι, ἀποκρεμεῖς· ἀπαρτιζόμενοι. Ἀπήορον, ἀπέχον. Ἀπήορος, ὁ διεστὼς καὶ ἀπηρτημένος· ἀπὸ τοῦ ἀείρω. Ἄπηρα, τὰ ἀβλαβῆ. Ἀπῆραν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ ἀλλοτρίου τόπου, εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον ἐπανεστράφησαν. ἀριστείδης. Ἔπειτα ἀπῆραν, ὥσπερ ἐκείνοις ἀκολουθεῖν μὴ δυνάμενοι. Ἀπήραξε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ῥᾳον καὶ ἀπόνως ἀπέκοψεν ἄρει, ὅ ἐστι ξίφει σιδηρῷ. Ἀπηρεῖς, ἀπήρωτοι· οὐ πεπηρωμένοι. Ἀπηρείσατο, ἠκούμβισεν· ἀπετινάξατο· ἔπηξεν· ἀπέθετο. Ἀπῆρεν· ὕψωσεν. Ἀπηρήσατο, ἔπηξεν, ἀπῆρε· μετέστησεν. Ἀπηρής, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην ἀπηρὴς ὁ ἀβλαβής· ἢ παρὰ τὸ πηρόν, ἀπηρὴς ὁ ἀβλαβής. Ἀπῆρκεν, ἀπέκοψεν, ἀπεδήμησεν. Ἀπηρκότος, ἀναχωρήσαντος· ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ στρατοῦ, ἡ σιωνὶς ἐφίστατο. ἀπήρξατο, ἀπαρχὰς ἔδωκεν. Ἄπηρος, ὁ ἀβλαβὴς παρὰ τὸ πηρόν, ἄπηρος· καὶ ἄπηρος ὁ μὴ ἔχων μαρσίππιον. Ἀπήρωσεν, ἀπηροτρίασεν. Ἀπηρτίως, ἀπηρτημένως· καὶ ἀκριβῶς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπήρτα, ἐκώλυε. διατριβὴν παρεῖχε· καὶ ἀπήρτα τὸν πλοῦν τῆς ὁδοῦ, ξυμπαρέπλει τῇ στρατιᾷ. Ἀπηρτημένη, κρεμαμένη. Ἀπηρτημένοι, μακρὰν ὄντες. Ἀπηρτισμένον, τέλειον. Ἀπήρτημαι τὸ δεῖσθαι ψυχικῇ συντάσσεται. Ἀπηρτισμένας, ἀπωρισμένας. Ἀπήρυκεν, ἀπεκώλυεν. Ἀπήρχοντο, ἀντὶ τοῦ προκατῆρχον· ὡς ὁ θεολόγος· ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο· καὶ ἀπήρχοντο, ἀντὶ τοῦ ἀπαρχὰς ἐποίουν· λιβάνιος· ἤδη τινὲς τῶν παλαιῶν καὶ δῶρα

συγκόμης ἀπάρχοντο. Ἀπέστραψεν, ἀπέλαμψεν. Ἀπῄτει, ἐζήτει. Ἀπητίμησε, περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ τὸ ἀπομηνίσας, καὶ ἕτερα πολλά· ἐν οἷς τὸ ἀπελωβήθη παρὰ Σοφοκλεῖ. Ἀπήτρια, ἀκέστρια. Ἀπηυδόκησαν, ἀπέγνωσαν, ἀπηγόρευσαν. Ἀπηύρα θυμόν, ὅ ἐστιν ἀφείλετο, ἀπέλαυσεν. ἀπηύρα ἔγχει θυμόν παρὰ τῷ ποιητῇ, περίφρασις τοῦ ἀφεῖλε. καὶ ἀπηύρας κῦδος, ἤγουν ἀφείλου. ἐναντίον πρὸς τὸ ἐπαυρεῖν, ὃ γενικῇ συντάσσεται. Ἀπηῦρον, ἀπαυρῶ, ἀπαυρήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἀπηῦρον, ἀφειλόμην, ἀφείλοντο. Ἀπηυτομόλησε, προσέφυγε τοῖς ἐναντίοις. Ἀπέχθεια, δυσοιωνισμός. ἄχθεια, μῖσος· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια. οὕτω Λυσίας καὶ Δείναρχος. Ἀπηχὲς κυρίως, τὸ σκληρὸν καὶ [illegible] δύσφορον, ἀηδές, ἐχθρόν. Ἀπηχέστατον, ἀηδὲς, οὗ καὶ αὐτὸν τὸν ἦχον ἀποστρεφόμεθα. Ἀπηχήματα, αἱ ἀπατηλαί. Ἀπηχημένον, ἀπόβλητον, ξένον τοῦ κατὰ πάντα ἤχου. Ἀπηχής· ἡ λέξις ἀττική· εἴρηται κατὰ ἔνδειαν τοῦ θ· ἀπηχθής τις ὤν· οὗ ἂν τις ἀπέχοιτο· ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου, ὁ μὴ συνᾴδων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν ὀργάνων· ὁ ἄμουσος, καὶ ἐχθρός. Ἀπολλώνιος· Καί σε θεοὶ σὺν ἀπηχέσιν αὖθις ἑταίροις. Ἀπήχησίς ἐστιν, ὁ ἦχος, καὶ ἡ προφορά, καὶ ἡ ἐκφώνησις· ὁ δὲ ὁμαλισμός, ἡ κατένεξις, καὶ ὁ ὑπτιασμός· ἡ δὲ ὀξεῖα ἐστι, ποιότης συλλαβῆς, ἀνειμένον ἔχουσα φθόγγον· ἡ δὲ βαρεῖα, ποιότης ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον· ἡ δὲ περισπωμένη, ποιότης συλλαβῆς, ἀνειμένον ἢ κεκλασμένον ἔχουσα φθόγγον· καὶ ταῦτα κατὰ τοὺς γραμματικούς. Ἀπήχθετο, ἐμισεῖτο. ἔχω, ἔχθω· ἔχθομαι· ἠχθόμην, ἤχθου, ἤχθετο, καὶ ἀπήχθετο. Ἀπήχθη· ἀπεκομίσθη· ἢ παρετράπη· ὡς τό, Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, τὴν γλῶσσαν ἀττικῶς εἶχεν· οὐδὲ ἀπήχθη τὴν φωνὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους. Ἀπηχθημένον, ἀπόβλητον· ἀπηχθισμένον δέ, βεβαρημένον· καὶ ἀπηχθημένος, μεμισημένος.

Ἀπηχῶς, σκληρῶς, ἀπεχθῶς. Ἀπηωρῆσθαι, κρεμᾶσθαι· ἐκ τοῦ αἰωρέω, ῥῶ, ήσω, ἠώρηκα, ἠώρημαι, ἠώρησαι, ἠώρηται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἠωρῆσθαι, καὶ ἀπηωρῆσθαι. Ἀπηωρεῦντο, τὸ θέμα, αἰωρῶ τὸ κρεμῶ· τὸ παθητικὸν, αἰωροῦμαι· ὁ παρατατικός, ἠωρούμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἠωροῦντο· καὶ ἠωρεῦντο αἰολικῶς· καὶ ἀπηωρεῦντο. Ἀπήωροι ὄζοι, οἱ κλάδοι οἱ ἀπηωρημένοι· τουτέστιν, ἀποκρεμεῖς, καὶ πόρρω τῆς ῥίζης ὄντες· κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀφεστῶτες· παρεκτεταμένοι· ἐκτείνουσι τὴν παραλήγουσαν, ὡς μὴ γινόμενοι ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ. Ἀπία γῆ, ἡ Πελοπόννησος· ὡς τό, Ἐξ ἀπίης γαίης, ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου· τὸ γὰρ παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως παιδός· ἢ παρὰ τὸ ἄπιδα, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδίαν· ἡ ἐν κατὰ ξηροῖς τόποις ὑπάρχουσα· ἐκ τοῦ πίω γὰρ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πίνω, ἀποβολῇ τοῦ ν· ἐκ τούτου οὖν γίνεται ἄπιος· καὶ τὸ θηλυκόν, ἀπία· ἡ ἐν πολλοῖς ἔτεσι διψήσασα· ὡς Ὅμηρος, Πολυδίψιον Ἄργος φησίν· ἡ γὰρ πόλις ἐστὶν ἡ Ἑλλάς· ἡ δὲ χώρα, Ἀπία· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον πεφυτεῦσθαι ἀπίους· τὰς ὄχνας, τὰς ἀπιδίας· Ἄργος δέ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ Πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ Πέλοπος καὶ τοῦ νῆσος· διὰ τὸ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα. Ἄλλως. Ἀπία γῆ, ἐκλήθη ποτὲ ἡ Πελοπόννησος, ἀπὸ Ἄπιδός τινος· ἐνταῦθα δὲ θετέον, καὶ ὅτι Ἀπία ἐκείνη λεχθῆναι ἱστορεῖται, διὰ τὸ ἄπιδα ψιλοῦν ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν, ὃ τοὺς ἀπίους φύει. Ἀπιακός, Ἄργος ὁ Μεμφιτικός. Ἀπιαλεῖς, ἀποπέμψεις. Ἀπίαλος, ῥῖγος. Ἀπίασι, τὸ ἀπέρχονται μετὰ προθέσεως. Ἀπιγμένοι, καὶ ἀπίκοντο, ἀντὶ τοῦ ἀφιγμένοι καὶ ἀφίκοντο, λέγουσιν Ἴωνες· ἀσπάζονται γὰρ τὰ ψιλά, ἀντὶ δασέων. Ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων, ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ὀρέων. Ἀπιδανός, ποταμὸς Θεσσαλίας. Ἄπιδες· θεοὶ ἦσαν τιμώμενοι παρ' Αἰγυπτίοις· σημεῖον ἔχοντες περὶ τὴν οὐρὰν καὶ τὴν γλῶσσαν· δηλοῦν εἶναι αὐτοὺς Ἄπιδας· οἷς γινομένοις, διὰ χρόνου ὡς ἔλεγον ἐκ τοῦ σέλαος τῆς σελήνης, ἑορτὴν μεγάλην ἦγον· καὶ ἱερεῖς τινὲς περὶ τὸν τεχθέντα βοῦν ἱερῶντο, παρατιθέντες πανδαισίαν, ὡς εὐωχοῦντες αὐτούς. Ἀπιδῶ, θεάσομαι. Ἄπιει, ἀπέρχεται. Ἀπιέναι, ἀπέρχεσθαι· ἀπὸ τοῦ ἵημι ψιλουμένου· ὁ παρατατικός· ἦιν, ἦις· ἴη· ἡ μετοχὴ ὁ ἰείς, τοῦ ἰέντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἰέναι· ὡς τιθέναι· ὁμοίως καὶ μετιέναι. Ἀπίη, ἀλλοδαπή· ἀλλοτρία. Ἀπίης γῆς, τῆς πολὺ ἀφεστώσης γῆς· καὶ ἀπίης, ξένης· ἐξ ἀπίης γαίης· ἢ τῆς Πελοποννήσου. Ἀπίθανον, ἄπιστον. Ἀπιθεῖν· ἀεὶ παρ' Ὁμήρῳ γράφεται διὰ τοῦ ι· ὡς ἀπὸ τοῦ πιθῶ δευτέρου μέλλοντος γινόμενον· παρ' ἡμῖν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ἐκ τοῦ ἀπειθὴς ὀνόματος. Ἀπίθετο, ἀπεζημιοῦτο. Ἀπιθής, ὁ δυσχερὴς καὶ δυσανάβατος. Ἄπιθι, ἀπέρχου· ἐκ τοῦ εἶμι· καὶ ἀπίασι, τὸ ἀπέρχονται μετὰ προθέσεως. Ἀπιθοῦντι, ἀνυποτάκτῳ. Ἀπίκια, εἶδος πλακοῦντος. Ἀπίκιος, ὀψοφάγος. Ἀπικμόντο, ἀπεψόντο. Ἀπ' ἰκριόφιν, ἀπὸ τοῦ ἰκρίου· λέγεται γὰρ καὶ ἡ τοῦ κυβερνήτου καθέδρα, ἴκριον. Ἀπικρόχολον, τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν. Ἀπίλλειν, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου· εἰ γνήσιος· ἀποκλείειν νομίζεται. Ἀπίμεν, ἀπερχόμεθα. Ἀπίμελος, ὁ μὴ ἔχων πιμελήν. Ἀπιμμένη, κρατήσασα. Ἀπίναι, προσίναι, ἐξίναι, κατίναι, πάντα ἀδόκιμα ἄνευ τοῦ ε λεγόμενα· χρὴ δὲ σὺν τῷ ε, ἀπιέναι, προσιέναι, ἐξιέναι, λέγεσθαι. Ἀπίναιον, ὄρος. Ἀπινής, ὁ καθαρός. Ἀπινοῦται, ἀπορυποῦται· πίνος γὰρ ὁ ῥύπος. Ἀπινύσσω, ἀπινύτως ἔχω· οὐ σωφρονῶ· πινυτὴ γὰρ ἡ σωφροσύνη· καὶ ἀπινύσσω, τὸ ἀσυνετῶ, καὶ ἐκπνέω. Ἀπιόντος, πορευομένου. Ἄπιος, ἡ ὄχνη καλουμένη γενικῶς, ὅτι πρῶτον ἐν Ἀπίᾳ γέγονεν· ἢ παρὰ τὸ ἐν διψηροῖς τόποις φύεσθαι· ἢ παρὰ τὴν ποιότητα τοῦ χυλοῦ αὐτῆς· καὶ ἄπιος· ἡ ὀπώρα· καὶ ἄπιον· καὶ ἄπιος ἔξω τοῦ δένδρου καὶ τοῦ καρποῦ, βοτάνη τις. Ἄπις, βασιλεὺς ὡς Αἰγύπτιοι· καὶ ὁ παρ' αὐτοῖς Ἄπις θεός· καὶ Ἄπις, νῆσος κειμένη πρὸ τῆς Κρήτης. Ἀπιστεῖν, τὸ ἀπειθεῖν· οὕτω Πλάτων.

Ἀπιστία, ἡ ἀσέβεια, καὶ ἡ ἀπείθεια· οὕτω Πλάτων. Ἄπιστος, ὁ παρὰ πιστός· ἀπειθής· ἀσεβής· λέγεται δὲ καὶ ὁ μὴ πειθόμενος, ὡς φησὶ Πλάτων. Ἀπιστῶ, καὶ πιστεύω, δοτικῇ συντάσσεται. Ἄπιτε κατὰ τάχος ἐς τὴν πόλιν, ἤγουν βαδίζετε· ἔρχεσθε. Ἀπισχυρίζεται, τὸ διὰ χειρῶν τι βιαίως κατέχειν, καὶ ἀμετακινήτως ἐπ' ἐκεῖνο ἑστηκέναι· συνέστασ· Ὁ δ' ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀπισχυρίζεται. Ἀπιχθὺς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ ἰχθύων ἄγευστος· ἢ ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθύν· οὗτος δὲ καὶ τὴν ἀσιτίαν, ἀπαστίαν ὠνόμασεν. Ἀπιών, ᾤχετο· φεύγων· ἀποδιδράσκων· καὶ ἀπιών, πορευόμενος· ἀπερχόμενος. Ἀπλᾶ, εὐθέα· ἐκ τοῦ ἁπλῶ· ὃ σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω· ἐξ οὗ τό, Ὁ δ' ἐμὲ παλάμας ἐν τῷ σταυρῷ ἁπλώσας. Ἁπλαῖ, ὑποδήματος εἶδος. Ἀπλάκητον, ἀναμάρτητον· Σοφοκλῆς Τραχινίαις.

Ἀπλανῆ, πολλά. Κύπριοι. Ἄπλαυτα, ῥυπαρά. Ἀπλάδας, φησὶ Καλλίστρατος, τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων. Ἄπλα
στον, ἀληθινόν, ἄδολον. Ἄπλετοι, ἀπροσπέλαστοι· μεγάλοι διασκαίροντες, καὶ διανηχόμενοι. Ἄπλετον, πολὺ μέγα· ἀ
πλήρωτον· ἄπειρον, ἀχώρητον· ἀμέτρητον· οἷον ἄπλεθρον· ἢ τὸ μὴ πλεόμενον. Ἄπλευρος, ἡ μὴ ἔχουσα βοήθειαν, ἢ πλευ
ράν. Ἁπλῆ· μονοειδής. Ἀπληκεύω, μένω. Ἄπληκτον, τὸ κατάλυμα. Ἀπλήμων, ἄπληστος. Ἁπλῆν, ἀκακούργη
τον. Ἄπληξ, ὁ μὴ πεπληγμένος. Ἄπληστος, ἀχόρταστος. Ἀπληστία, ἡ ἀδηφαγία. Ἄπλητα, ἀπέραντα· πολλά. παρὰ
τὸ πλῶ, πλήσω· τὸ πελάζω· πλητός· καὶ ἄπλητος ὁ ἀπρόσιτος. Ἁπλήτιος, ἁπλοῦς. Ἁπλῆτις σύμμετρος χλαῖνα, οὐ
δυναμένη διπλωθῆναι· ὅπερ Ὅμηρος ἁπλοΐδα καλεῖ. Ἁπλοΐδες, ἱμάτιον μικρόν. Ἁπλοϊκός, ἁπλοῦς. Ἁπλοϊκώ
τερος, ἁπλούστερος. Ἄπλοοι, οἱ μὴ δυνάμενοι πλεῖν. Ἁπλοῦν· εἰ μὲν ἐπὶ ἄλλων τινῶν λέγεται, δηλοῖ τὸ ἀσύνθετον·
καὶ οὐ πολύτροπον, οἷον ἁπλοῦν ἦθος. καὶ ἁπλοῦς· ᾧ ἐναντίον τὸ ποικίλον καὶ πολύτροπον. ἀπὸ τούτου ἐπίρρημα τὸ ἁ
πλῶς· ὃ λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ καθόλου· τουτέστιν, ἐν ἑνὶ λόγῳ, πολλὰ δηλῶσαι. ἢ ἁπλοῦν, ἀπερίεργον. καὶ ἁπλότης,
ἕξις ἀπερίεργος, τὸ ἴσον ἑτοίμως ἔχουσα. ἢ τὸ μηδὲν μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ πλάττον, ἢ λαλοῦν. λέγεται δὲ τὸ μὴ συν
τεθειμένον, καὶ τὸ ἀκακούργητον. Ἁπλοῦς, ἄκακος· ἄδολος· ἄπλαστος· ἐκφανής· ἐκκείμενος· εὐκατάσκευος· ἐλεύ
θερος· εὐθυρρήμων· εὐήθης. τὰ δὲ πράγματα, ἁπλότης· ἀκακία· ἐλευθερία· εὐθυρρημοσύνη· εὐήθεια. τὰ ἐπιρρήματα,
ἁπλῶς· ἀκάκως· ἀπλάστως· ἐκφανῶς· ἐλευθέρως· εὐθυρρημόνως· εὐήθως. τὰ ἐναντία, δύστροπος· κακοήθης· εἴρων· ἐπί
βουλος· δολερός· ὕπουλος· ἐπίσκιος. τὰ δὲ πράγματα, δυστροπία· κακοήθεια· εἰρωνεία· ἐπιβουλή· δόλος. τὰ δὲ ἐπιρ
ρήματα, δυστρόπως· κακοήθως· εἰρωνικῶς· ἐπιβούλως· δολερῶς· ὑπούλως, ἐπισκίως. καὶ ἁπλοῦς νοῦς, καὶ ἁπλᾶ νοήματα.
ἁπλοϊκὰ δέ, τὰ συντεθειμένα γράμματα, καὶ δηλοῦντα τὰ νοήματα. ἢ ἁπλοῦς, ὁ μηδὲν μετ' ἐπινοίας ἐξ ἑαυτοῦ λα
λῶν. ὥσπερ παρὰ τὸ πέλω καὶ τὸ δὶς γίνεται διπλόος διπλοῦς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ α τὸ σημαῖνον τὸ ἓν καὶ τοῦ πέλω, γίνε
ται ἁπλοῦν, τὸ ἓν ὑπάρχον. Ἀπλουστέρας Θουκυδίδης λέγει νῆας, οὐ τὰς ἄπλους παντελῶς, ἀλλὰ τὰς διὰ πληρώμα
τος ἔνδειαν, καὶ ἀπλόους ἱσταμένας. Ἄπλυτοι ῥαφανίδες, οὕτως ἔνιοι καὶ οὐ ποτάμιαι. ἃς καὶ θαλασσίας τινὲς ἔλεγον.
Ἄπλυτον πώγωνα, σκώπτων εἶπε. Ἁπλῶς, συντόμως· καθάπαξ. καὶ ἁπλῶς χωρὶς προσθήκης, ἀντὶ τοῦ ἐξαναγ
κῆς· ἤγουν, πρώτως. Ἀπνευστί, ἀπόνητι. Ἄπνευστος, οὐκ ἀναπνέων κατὰ φύσιν. Ἀπνίγμου, οὐ πεπνιγμένου. καὶ
ἀπνίγμου, κνώδοντος. Ἄπνους, ἄψυχος· νεκρός· ἄφωνος. Ἀπὸ πρόθεσις, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. καὶ τίθεται ἐπὶ
ἀψύχων· οἷον ἀπ' Ἀθηνῶν· ἀπὸ δικαίου· ἀφ' ἑτέρου. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπόφασιν δηλοῖ· οἷον ἀπόφημι· ἀπαγορεύω· καὶ στέ
ρησιν· οἷον ἀπέμαθον· ἀποδιδάσκω· καὶ αὔξησιν· οἷον, ἀποχαρίζομαι. σημαίνει καὶ αἰτίαν. Ἰώσηπος. Ὁ μὲν οὖν ὄφις
εὐθὺς δακὼν, ἀπέκτεινεν ἀπὸ τοῦ ἰοῦ. καὶ ἄπο, πόρρω· μακράν. Ἀπὸ, ἀντὶ τοῦ μετὰ τίθεται. Ὅμηρος· Δεῖπνον ἕλοντο·
ἀπὸ δ' αὐτοῦ, θωρήσσοντο. ἤγουν μετὰ τὸ δεῖπνον. Ἀποαγνεῖς, ἀποκαθαίρεις. Ἀποαίνυμαι, ἀφαιροῦμαι. Ἀποαιρεῖ·
ἀποκαθαίρει· Κύπριοι. Ἀποαιρεῖσθαι, τὸ ἁρπάζειν, ὅ ἐστιν ἀφαιρεῖσθαι. κατὰ τὸ πλῆρες τῆς ἀπὸ προθέσεως μὴ συγ
κοπείσης. Ἀποβαδίζειν, οὐδὲν πλέον τοῦ βαδίζειν δηλοῖ. Ἀποβάθρα, ἀποβατηρία, ἡ κλίμαξ νεώς· Σοφοκλῆς.
Ἀποβάθρας, τὰ λάσανα· ἃ λέγονται χυτρόποδες καὶ τὰ μαγειρεῖα· ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.
Ἀποβαίνει τῆς νηός, γενικῇ συντάσσεται· ἀποβαίνει καὶ τὸ ἀπέρχεται. Ἀποβαίνοντες, ἀναβαίνοντες. Ἀποβαλβί
δος, ἀπ' ἀρχῆς· ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. Ἀποβάλλειν, τὸ ῥίπτειν καὶ ἀφιέναι χιτῶνα. ἢ ἕτερόν τι. ἀποβάλλεσθαι δέ, καὶ
τὸ μετὰ βίας στέρεσθαί τινος· οἷον, ἀπεβάλετο τὸν πατέρα θανάτῳ. Ἀποβάλλειν, ἀπόλλεσθαι· τὰς τρίχας τίλλειν.
Ἀποβάλλω τὸ ῥίπτω, καὶ ἀφίημι. αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἀποβέβληκας τὴν περὶ τοὺς λόγους τέχνην. καὶ ἐπιβάλ
λομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις. Ἀποβαλομένη διὰ ἑνὸς λ, ἀντὶ τοῦ ἀποβαλοῦσα. Ἀπόβασις κυρίως, ἡ ἀπὸ τῆς
νηὸς πρὸς χέρσον μετάβασις· ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. Καὶ ἀπόβασιν εἰς νηρικὸν ποιησάμενος. ἀποβαίνει καὶ τὸ ἀ
πέρχεται· ὡς παρ' Ὁμήρῳ. Ὣς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ· ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθεν. Ἀποβάτης, ἱππικόν τι
ἀγώνισμα. καὶ ἀποβῆναι, τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀποβάτην. καὶ ἀποβατικοὶ τροχοί, οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ ἀγωνίσματος.
τὰ δὲ ἐν αὐτῷ γινόμενα, δηλοῖ Θεόφραστος. χρῶνται δέ φησι τούτῳ μόνοι τῶν Ἑλλήνων, Ἀθηναῖοι καὶ Βοιωτοί. Ἀποβεβιω
κέναι, ἀποθανεῖν· ὥστε, ἀνάγκη μὴ ἀποκρύπτειν· ὡς ἂν μὴ ὑπόνοια γένοιτο σφίσι, τοῦ ἀποβεβιωκέναι αὐτόν. Ἀπ' ὀβελί
σκου, ἰχθῦς· οἱ ἀναπεπαρμένοι. Ἀποβήσεται, γίνεται. Ἀπὸ βηλοῦ, ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ. Ἀποβῆναι, τὸ ἀγωνίσασθαι τὸν ἀπο
βάτην. ἀποβάτης δέ ἐστιν, ἱππικὸν ἀγώνισμα. Ἀποβλεπόμενοι, ἀντὶ τοῦ θαυμάζοντες. Ἀπόβλεπτον, ἔνδοξον·
ἀπόβλητον. Ἀποβλίσαι, ἀποπιέσαι· ἀποθλῖψαι. Ἀποβλύζω, ἀπεμῶ. τὸ βλύζω ἐκ τοῦ βάλλω· βλῶ, βλύζω.
Ἀποβολή, ἡ πρόσκρουσις· ὡς ὁ ἀπόστολος. εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν. Ἀποβολιμαῖος· ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸ ἀποβα
λεῖν τὰ ὅπλα, καὶ παρὰ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι. Ἀπόβολον, ἀποβεβλημένον. Ἀποβουκολῆσαι, ἐκβαλεῖν· ἀπατῆσαι·
ἀποπλανῆσαι· ἀποδιῶξαι. Ἀποβουκολῶ, ἀντὶ τοῦ πλανῶ ἑτέρου μετάβατικῶς. καὶ ἀποβουκολεῖν, τὸ ἀποπλανᾶν. ὡς
ἔφη τις τῶν σοφῶν· φθάνει ταῖς ἐλπίσιν ἡμᾶς ἀποβουκολῶν. Ἀποβράσαι, τὸ διαπτίσαι πυροὺς, ἢ ἄλευρα, ὀθόνῃ. ὅ
θεν καὶ ἀποβράσματα, τὰ σκύβαλα τῶν πυρῶν. Ἀπόβρασμα, κόχλασμα. Ἀποβράσματα, τὰ πίτυρα παρὰ Καλ
λιμάχῳ. τῆς, οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. Ἀποβρίζειν, ἀπονυστάζειν. καὶ ἀποβρίξας, ἀπονυστάξας. Ἀπο
βρόχισον, κατάπιε. Ἀποβύσαντες, ἀποκλείσαντες. Ἀπόβωμος, ἄθεος. καὶ θυσίαι ἀπόβωμοι, αἱ μὴ ἐν τοῖς βωμοῖς.
Ἀπογαλακτίζω, γενικῇ. ἀντὶ τοῦ ἀφιστῶ τοῦ γάλακτος, ἢ ἀποπαύω. Ἀπογεγλοοῦμαι, ὑπερβαρῶ. Ἀπογειῶσαι,
καὶ ἀπογειῶσαι, τὸ ἀποθεμελιῶσαι. Ἀπόγεμε, ἄφελκε. Κύπριοι. Ἀπογενέσθαι, ἢ τὸ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ τὸ ἀποθα
νεῖν. Ἀπογενόμενοι, ἀποθανόντες. Ἀπογινώσκω, τὸ ἀπελπίζω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, ἀπογνόντες τὴν σωτη
ρίαν τῶν ἔργων. Ἀπόγνοια, ἀπόγνωσις. Ἀπογνόντες τῆς ἐλπίδος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπόγνωσιν ἐλθόντες. Ἀπογνούς, ἀντὶ
τοῦ ἀπελπίσας, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποψηφισάμενος. Ἀπόγνωσις, ἐλπίδος στέρησις. Ἀπογνωστέον, δεῖ ἀπογινώσκειν.

Ἀπόγνωστος, ἀνέλπιστος. Ἀπόγονα, τὰ γόνιμα· τινὲς δὲ, ἄγονα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπόγονοι, οἱ ἔκγονοι. Ἀπόγονος, υἱὸς, ἢ ἔγγονος, ἢ συγγενής. Ἀπὸ γραμμῆς, οἷον ἀπ' ἀρχῆς· ἐκ μεταφορᾶς τῆς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, καὶ γραμμῆς, ἣν ἄφεσιν καὶ βαλβῖδα καλοῦσιν. Ἀπογραφὴ, ἐπειδὰν λέγῃ τις τινὰ ἔχειν τι τῶν τῆς πόλεως, ὁ ἀναγόμενος ἀπογραφὴν ποιεῖται· δηλῶν ὅσα τε ἔχει καὶ ὅθεν τὰ χρήματα, καὶ πόσα ταῦτα εἴη. καὶ ἀπογραφὴ, ἡ ἀρίθμησις, ἢ ἡ γινομένη μήνυσις. Ἀπογράψαι, καὶ τὸ ὑπογράψασθαι, καὶ οἷον σημειώσασθαι δηλοῖ. Ἀπόγυιοι δὲ χαὶ, σιωπώμεναι. Ἀπογυμνοῖ, φανερὸν ποιεῖ. Ἀπογυιώσεις, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνεσιν ἀναγάγῃς, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν ἀπομελίσῃς· γυῖα γὰρ τὰ μέλη· ὥστε, οὐ μόνον λυσιμελὴς ὕπνος ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ καιρὸν ἀειρόμενος οἶνος. καὶ οὕτω μὲν ἡ κοινότης· κρεῖττον δέ ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ὁμήρου εἰπόντος γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους· ἤγουν, χαλινῷ βλάψω γυῖα· δύναται καὶ τὸ ἀπογυιῶσαι, τῆς αὐτῆς εἶναι σημασίας. ἵνα ᾖ, ὥσπερ μάχομαι καὶ ἀπομάχομαι, καρτερῶ καὶ ἀποκαρτερῶ· ἀμύνω καὶ ἀπαμύνω, καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα ταυτόσημα, οὕτω καὶ γυιῶ, καὶ ἀπογυιῶ, τὴν αὐτὴν ἑρμηνείαν ἔχουσι· καὶ ἐν προθέσει, καὶ δίχα προθέσεως. Ἀπογυιώσεις, ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις· ἢ ἀπογυιώσεις, βλάψεις· τὰ μέλη ἐκλύσεις· κυρίως, τὸ τὰ γυῖα, τουτέστι, τὰ μέλη βλάπτειν. Ἀποδαιμονίζει, ἀποκαρτερεῖ· ἐνθουσιᾷ. Ἀποδαρθεῖν, τουτέστι κοιμηθῆναι· ἔστι δρήθω ῥῆμα, τὸ κοιμῶμαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ α, ἔδαρθον· ὁ μέλλων, δαρθῶ· τὸ ἀπαρέμφατον, δαρθεῖν. Ἀποδάσμιοι, ἀποδεδρασμένοι. Ἀποδασμὸς, μοῖρα. Ἀποδάσομαι, ἀπομερίσομαι. Ἀποδασμὸς, ἀπομερισμός. Ἀπόδαρτοι, μετοικισθέντες. Ἀποδάψαι, ἀποκόψαι. Ἀποδεῖ, λείπει. Ἀποδεθυρεανεῖ, ἀποκοιμᾶται. Ἀποδεῖν, ἀποδεσμεῖν. Ἀποδείξασθαι, τὰ ἐν διδασκαλείῳ μαθήματα ἅ τις ἔμαθε λέγειν. Ἀπόδειπνος, ἄδειπνος. Ἀποδειροτομήσω, ἀποτεμῶ τοὺς τραχήλους. Ἀποδεχθέντα, ἀποδοχῆς ἀξιωθέντα. Ἀποδέκται, ἀρχή τίς ἐστι παρ' ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται· ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες, καὶ οἱ κωμικοί· ἀριστοτέλης δὲ, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ δεδήλωκεν, ὡς δέκα τε εἶεν, καὶ ὡς παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα, ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς· ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ· καὶ πάλιν ἀποδιδόασι τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ, καὶ ἄλλως ἃ πράττουσι διασαφεῖ· ὅτι δὲ ἀντὶ τῶν κωλακρετῶν οἱ ἀποδέκται ὑπὸ κλεισθένους ἀπεδείχθησαν, ἀνδροτίων ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἀποδεκτὸν ἐπαινετόν. Ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀπόδειξις ἰωνικῶς· ἴωνες γὰρ πολλάκις ὑπεξαιροῦσι τὸ ι. Ἀποδέον, τὸ ἀπαρέσκον· καὶ ἀποδεόντων, λειπόντων, ἀπολειπομένων, καὶ ἀποδεῖν τὸ ἀπολείπεσθαι. Ἀποδέουσα, λείπουσα· ὑστεροῦσα. Ἀπόδεσμος, κόσμιόν τι γυναικεῖον περὶ κεφάλαιον. Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλεν, ἀπέβαλε δὲ τὸ ἱμάτιον. Ἀποδέχομαι, ὁμολογῶ· αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ συντάσσεται· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς ἀλέξανδρον περὶ τῶν συνθηκῶν· ἄξιον ἀποδέχεσθαι ὦ ἀθηναῖοι σφόδρα, τῶν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις διακελευομένων ἐμμένειν· πλάτων ἐν φαίδωνι· οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ· καὶ συνέσιος· καὶ ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα λέγοντος. Ἀποδέων, λείπων. Ἀποδημεῖ, ἀναχωρεῖ· ἢ ἀποδημεῖν, τὸ μακρὰν εἶναι. Ἀποδημία, καὶ ἐνδημία, τὸ αὐτό· ὅταν τις ἐκ τῆς πατρίδος, εἰς ἀλλοδαπὴν ἀπέρχηται· ἐπιδημία δὲ καὶ ἐνδημία, ταυτὸν, ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. Ἀποδίδομαί σοι τὸν ἵππον τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ πιπράσκω· ὁμοίως καὶ ὅσα τὸ δίδωμι, ἢ δωροῦμαι σημαίνει. Ἀποδίδωμι, ἀφοσιοῦμαι, ἀφιερῶ, τὸ μὲν ἀφοσιοῦμαι, καὶ τὸ ἀφιερῶ, ἐπὶ τῶν θείων ἁρμόττει· τὸ δὲ ἀποδίδωμι, καὶ ἐπὶ θείων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς λέγεται· οἷον, ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων τῶν ἐμοὶ γεγονότων παρὰ θεοῦ, ἀποδίδωμι χάριν τῷ θεῷ· καὶ ἀποδίδωμι τὸ λαβεῖν, τι παρά τινος ἐπὶ χρείᾳ εἶτ' αὖθις ἀποδίδωμι τὸ ὀφειλόμενον· λέγεται δὲ καὶ παθητικῶς, ὡς τὸ ἀποδίδοται τὰ χρήματα· ἀποδίδομαι καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, ἀντὶ τοῦ πωλῶ· καὶ ἀποδίδωμι, τὸ προδίδωμι δωροδοκηθείς· καὶ συνέσιος εἰς οὐσίας τε καὶ τυβίους ἀπέδοτο· καὶ δημοσθένης· γίνεται τῶν πρέσβεων εἷς, καὶ οὗτος, οὐχ ὡς τῶν ἀποδωσομένων τὰ ἡμέτερα, οὐδὲ τῶν πεπιστευκότων τῷ φιλίππῳ. Ἀποδιδράσκει τὶς φυλακὴν, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. Ἀποδιδράσκοι, ἀποφεύγων· δραπετεύων. Ἀποδίομαι, ἀποδιώξω. Ἀποδικεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι δίκην. Ἀποδιέσεισεν· ἐδίωξεν. Ἀποδιϊστῶνται, χωρίζονται. Ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀποστρέφεσθαι· τὸν ἀποτρόπαιον ἐκπέμπεσθαι μακράν· ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀποδιοπομπῶ, ἀποτρέπομαι. Ἀποδιοπομπεῖσθαι, τὸ ἀποτρέπεσθαι τὸν προστρόπαιον διά· καὶ οἱονεί, καθαίρεσθαι τὰ δεινά. Ἀποδιατρίψουσιν, ἐγχρονίσουσι· χρονοτριβήσουσιν.

Ἀποδοίη τε, καὶ ἐπιθείη τε, συγκοπὴν ἔχουσι τοῦ δοίητε καὶ θείητε· ὧν τρίτον, τὸ ἀποδοῖεν καὶ ἐπιθεῖεν. Ἀποδόσθαι, πωλῆσαι. Ἀποδοκιμάσας, ὡς ἄχρηστον ἐκφαυλίσας. Ἀποδόξης, ἀπὸ εἰκασμοῦ. Ἀποδρᾶναι ἐστι, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα, ἄδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν. Ἀποδρᾶν, φεύγειν· τὸ ἔξω τῆς ὑπηρεσίας γίνεσθαι τοῦ δεσπότου. Ἀπόδραγμα, ἀπομερισμός. Ἀποδρὰς, οὐκ ἀποδράσας· ὡσαύτως ἀπέδραν, ἐπὶ πρώτου τῶν ἐνικῶν, καὶ ἐπὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἀπέδρων. Ἀποδρέψεσθε, ἀποτρυγήσετε. Ἀποδρέπειν, ἀφαιρεῖν. Ἀποδραθεῖν, παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, τὸ κοιμηθῆναι· ἔστι ῥῆμα δρήθω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραθον· δρῶ γὰρ τὸ ἐνεργῶ· οὐ δρήθω παράγωγον· οἱ γὰρ κοιμώμενοι, οὐδὲν ἐνεργοῦσιν. Ἀποδρύφω, ἐκδέρω. Ἀποδρύφει, ἀποσπᾷ· ἀποσύρει. Ἀποδρύφει, ξαίνει· ἢ ἀποξέσει. Ἀποδρύψωσι, καταξέσωσι. Ἀποδοθῇ, πραθῇ. Ἀποδοκιμάζει, ἀποβάλλει. Ἀποδομένου, πωλήσαντος. Ἀπόδον, βραδύ· ἢ ἀπαγόρευσις. Ἀπόδοντο, ἀπώλοντο. Ἀποδόσθαι, πιπρᾶσαι. Ἀποδόξης, ἀπὸ δοξασμοῦ. Ἀποδοῦ, ἀπόδυσον. Ἀποδοῦ, ἀποδοῦναι. Ἀποδοχμώσας, πλαγιάσας· ἢ πλαγίως ἀνακλιθείς. Ἀπ' ὀστέων ἄχρις ἀράξειεν· ἄχρι τοῦ ὀστοῦ, τὴν σάρκα διέκοψεν. Ἀπόδρομος λέγεται, ὁ πεπαυμένος ἀπὸ τῶν δρόμων· πρὸς ὁμοιότητα ἴσως τοῦ ἀπόμαχος· ἕτεροι ἄλλως χρῶνται τῷ ἀπόδρομος· φάμενοι ὡς ἐν κυρήνῃ μὲν τοὺς ἐφήβους, τριακάτους καλοῦσιν· ἐν δὲ κρήτῃ ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν· οὕτω δὲ καὶ καλλίμαχος, ἀπότριχα τὸν ἄμβον ἔφη. Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης· παροιμιώδης ὁ λόγος, καὶ ὅτι καταφατικῶς μὲν ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρας εἶναί τις λέγεται, ὅτε οὐκ ἔστι γένος αὐτοῦ εἰπεῖν· ἀποφατικῶς δὲ φαμὲν, ὡς οὐκ ἔστι τὶς ἀπὸ δρυὸς παλαιφάτου, ἢ ἀπὸ πέτρης· ὅτε οὐκ ἂν ἔχει τι

γῆσαι πόθεν ἐστίν. εἰ γὰρ καὶ τἄλλα μὴ ἀκριβῶς οἶδέ τις, κατὰ λεπτὸν, τίνων γοῦν ἐξέφυ οἶδεν ὡς εἰκὸς, ἢ καὶ ποίας γοῦν ἐστὶ γῆς. εἴληπται δὲ ἡ παροιμία, ἐκ τοῦ παλαιοῦ βίου, ὅτε ἐν σπηλαίοις καὶ δρυσὶν, ἤγουν δένδρων κοιλότησι, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν γεραιδρύων, ἐξετίθεντο τὰ νεογνὰ, ὑπὸ τῶν γεννησαμένων κατὰ ἀπορίαν βίου. οἷς ἀναληφθεῖσι, καὶ κατατεθραμμένοις, δρύες τουτέστι δένδρα κοῦφα εἰς μητέρας ἐνεγράφοντο, καθὰ τοῖς ἐκ μελιῶν, οὓς φησιν ἡσίοδος, ἢ τοῖς σπηλαιώδεις. ὅτι τίνων οἱ τοιοῦτοι οὐκ εἶχον γονεῖς ἀνθρώποις λέγειν. ὡς ἐκ δρυῶν καὶ χωρῶν ἑτέρων ἀνειλημμένοι, ἐξέπεσε παροιμία ἐκεῖθεν ἐπὶ τῶν ἀγενεαλογήτων, τὸ ἐκ δρυὸς αὐτοὺς εἶναι, ἢ ἀπὸ πέτρης. εἰς δὲ τὸ ἀπὸ δρυὸς εἶναι προσενθυμητέον ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ τὸν, ὥς φασιν ἐκεῖνοι, βαλανίτην βίον. ὃς ὕστερον ἐξ ἐπιμελείας καὶ εὑρέσεως ἀλετοῦ, ἐξήνεγκε παροιμίαν, τὴν ἀληλεσμένον βίον ζῆν, ἐξ ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους τοῦ πρότερον. ὃ δηλοῖ τὸ, οὐ γὰρ ἄκανθαι. ὑπομιμνήσκον τὴν τοῦ παλαιοῦ βίου μεταβολήν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἄλις δρυὸς, ἐπὶ τῶν δυσχερῶς φασι καὶ ἀηδῶς ἐσθιόντων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως νοηθῆναι τὸ ῥητὸν οὕτως ἀκουσθὲν παρ' ὁμήρῳ. εἰπέ μοι τὰ κατὰ σέ. οὐ γὰρ ἂν εἴη τοῖς χρόνῳ μακρῷ ἀπειλῆφθαι τὴν περὶ αὐτῶν μνήμην, ὡς τὰ ἐκ δρυὸς καὶ πέτρας παλαιὰ διηγήματα. νόησαι δὲ τὸ παροιμιῶδες τοῦτο ἐνταῦθα ἐπὶ ἀγριότητος, οὐχ ὁμηρικόν ἐστι. παραχρησάμενος δ' αὖ τις εὐφυῶς ποτε εἴποι ἂν, καὶ ἐπὶ ἀγρίου ἤθους, ἵνα τὸν μὲν τοιοῦτον ἐρεῖ ἀπὸ δρυὸς εἶναι, ἢ ἀπὸ πέτρης. τουτέστι ξύλινον, ἢ πέτρινον, ἢ καὶ ἄλλως δρυὸς, εἴτε καὶ πέτρας ἀτεράμνου ἀπόκομμα. Ἀποδῦ, ἀπόδυσιν. ἀπόδυθι. Ἀποδύεσθαι, καὶ ἐνδύεσθαι, ἐναντία ἐστίν. ἀποδύεσθαι μὲν λέγεται, ἐπὶ τῶν γυμνουμένων ἀγαθῶς καὶ ἀδίκως. οἷον ἀπεδύσατο τὴν λεοντῆν, καὶ ἐνεδύσατο τὴν ἀλωπεκῆν. τὸ δὲ ἀναδύεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπεκδυσαμένων, καὶ εἰς ἀγῶνα ὁρμησάντων. εἶτα διὰ δειλίαν ὑποφυγόντων τὸν ἀγῶνα. καὶ ἐνδυσαμένων λέγεται, τὸ ἀναδύεσθαι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀναδύειν ἐπὶ τῆς θαλάττης. ᾧ ἐναντίον τὸ καταδύεσθαι. οἷον καταδύεταί τις εἰς τὸν βυθόν. καὶ ἀναδύεται ἐκ τοῦ βυθοῦ. Ἀποδύντες, ἀντὶ τοῦ ἀποδυσάμενοι. Ἀποδυρόμενος, θρηνῶν. πενθῶν. Ἀπόδυοι, ἀπόδυσοι. Ἀποδυσπετεῖ, ἀποδύρεται. καὶ δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν, ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται. καὶ ἀποδυσπετεῖν, τὸ μὴ ῥᾳδίως πίπτειν. Ἀποδύομαι, ἀφαιροῦμαι τὰ ἱμάτια. ἀριστοφάνης. οἴμοι τάλας ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. Ἀποδυσάμενος, αἰτιατικῇ. οἷον ἀποδυσάμενος τὸν ἀγροῦτον καὶ πάντα τἀγαθά. Ἀπόδωμαι, ἀπόχωμαι. ἐπιθῶμαι. πᾶν ὑπερτρισύλλαβον εἰς μαι λῆγον, ἐπὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ὡς θῶμαι, ἐπίθωμαι. Ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέχε ῥίψας. ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἄνω ἔχε τὴν ἀσπίδα. ἐπὶ ἀχιλλέως οὕτως ἔφρασε. Σάκος ἀπὸ ἕο χειρὶ, παχείῃ ἔχετο ταρβήσας. τὴν μὲν ἐνταῦθα ἀσπίδα εἰς σάκος ἐκεῖ μεταλαβών. τὸ δὲ ἀνέχειν, ἐνεργητικὸν, ἔχετο παθητικῶς ἀπὼν δίχα προθέσεως. τὸ δὲ ἀπὸ ἕθεν ἀπὸ ἕο φάμενος. τὸ δὲ ῥίψας ταρβήσας.

Ἀπόειπε, πᾶν προστακτικὸν δισύλλαβον, βραχυκατάληκτον ἐνικὸν, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, ἐλθὲ, πρόσελθε. βαῖνε, πρόβαινε. καὶ ἀπόειπε κελεύθοις θεῶν, ὅμηρος, αἰτιατικῇ συντάσσει. λαβὼν τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ ἀπόφαθι. ὅπερ διασαφεῖ τὸ δὲ. Μὴ δὲ πόδεσσιν ὑποστρέψειας ὄλυμπον. ὁ δὲ γράψας πάλαι ἀπεῖπον ἄλγει. ἐπὶ ἑτεροίου σημαινομένου τὴν λέξιν εἴληφε. καὶ ἀπόειπε, ἀπάρνησαι. Ἀποειπεῖν, ἀποκρίνασθαι. καὶ ἀποειπεῖν μῆνιν τῷ δὲ ἐνὶ λέγει ὅμηρος, οἷον μῆνιν ἀποειπὼν ἀγαμέμνονι. ἡ θέτις τῷ ἀχιλλεῖ παρήνεσεν, ἢ καὶ ἀγορήνδε καλέσαι τοὺς ἀχαιοὺς συμβουλευσαμένη ἀλλὰ. καὶ νῦν μὲν δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ σύντακται τὸ ἀποειπεῖν, ὃ καὶ ἀπομηνίσαι λέγεται. οὐχ οὕτω δὲ ἐν τῷ μῆνιν ἀπειπόντος. τὸ δέ γε πάλαι ἀπεῖπον ἄλγει, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἑτέραν σημασίαν ἔχει παρὰ τὸ ὁμηρικὸν ἀπειπεῖν. Ἀποείποι, ἀντὶ τοῦ εἴποι εὕρηται περὶ τῆς τῆς προθέσεως. κοινότερον μέντοι ἀπειπεῖν ἢ τὸ ἀποφῆσαι. οἷον εἰπὲ ἢ ἀπόειπε, ὅμοιον ὂν τῷ φάθι καὶ ἀπόφαθι. ἢ καὶ ἄλλως, τὸ ἀπαγορεῦσαι. καὶ μηκέτι ἔχειν τι εἰπεῖν. ὡς τὸ πάλαι ἀπεῖπον ἄλγει. δῆλον δ' ὅτι τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπείπασθαί ποτε λέγεται. Ἀποέννυται, ἀφαιρεῖται.

Ἀπὸ ἕο, ἀφ' ἑαυτῆς. Ἀποέργαθεν, ἐχώριζεν. ἠφόριζεν. Ἀποέργει, χωρίζει. Ἀποέρσεν, ἀπέπνιξεν. ὡς τὸ, ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε. διέφθειρεν. ἔρρω τὸ φθείρω. ὁ μέλλων, ἐρῶ. ὁ αἰολικὸς, ἔρσω. ὁ ἀόριστος, ἔρσα. σας. σε. καὶ ἀπόερσεν, ἔφθειρεν. Ἀπόζει, ἤγουν ὀσμὴν ἀποπέμπει. Ἀποζεύγνυμι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀποζῆν, τὸ εὐτελῶς ζῆν. ζῆν δὲ τὸ μετὰ τρυφῆς, καὶ πολυτελείας. Ἀπόζων, ἀποπνέων. ὀσμὴν ἀποπέμπων. γενικῇ συντάσσεται. Ἀποθανεῖν, ἀποψύχειν. ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἐνταῦθα, χωρισμὸν δηλοῖ. Ἀποθανῶ, αὐθυπότακτον. καὶ ἀποθανοῦμαι, ὁμοίως. Ἀπόθεα, ἄθεα. ἐκτὸς θεῶν. σοφοκλῆς. Ἀπόθεν, ἐκτὸς. ἔξω. χωρίς. μακράν. Ἀποθέσθαι, ἀποβαλεῖν. ἀποθερίσαι. ἀποταμιεῦσαι. τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου ἀπαρέμφατον. Ἀπόθεσις, ἀπόδοσις. Ἀποθεσπίσαι, δογματίσαι. ἐκθέσθαι. εἰπεῖν. Ἀπόθεστος, ἀπόριπτος. οὐκ ἐπιζητούμενος. ὅ ἐστιν ἠμελημένος. μὴ ποθούμενος, ἢ ὁ ἀφίλητος, καὶ ἀτημέλητος. ἐκ τοῦ ποθέω, ποθῶ. ποθέσω. πεπόθηκα. πεπόθεσμαι. πεπόθεσται. ποθεστὸς καὶ ἀπόθεστος. Ἀπόθετον, τὸ ἀποτεθησαυρισμένον. Ἀπόθετος, κείμενος. Ἀποθευσούμεθα, ἀποδραμούμεθα. λέγεται καὶ ἐπὶ ἀγροῦ. Ἀποθήκην, ἀντὶ τοῦ ἀποστροφήν. φίλιστος. Ἀποθησαμένη, ἀποσωρεύσασα. Ἀποθήσεσθαι, ἐκθήσεσθαι. Ἀποθησαυρίζοντας, ἀποτιθεμένους. Ἀπόθητος, ὁ μὴ ποθούμενος. Ἀποθλίβω, ἐπὶ σταφυλῶν κυρίως, τὸ ἀποπιέζω. Ἀποθλίψαντες, ἐκπιάσαντες, ἀποστάξαντες. Ἀπόθου, ἀποβαλοῦ. ἀπόθου δὲ, ὤθησον. Ἀποθραυσθῇς, ἐκπέσῃς. τουτέστιν εἰσέλθῃς. Ἀποθρέξεις, συναποτροχάσεις, μετὰ τῶν. καὶ ἀποθρέξῃ, τρέχω. μέλλων θρέξω. μέσος θρέξομαι. ξῃ. ται. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποθρέξῃ. Ἀπόθρεπτα, φυκτά. Ἀποθριάζειν κυρίως, τὸ ἀφαιρεῖν φύλλα συκῆς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ ὁτιοῦν ἀφαιρεῖν. Ἀποθρίξασθε, ἀπὸ τοῦ ἀποθερίζω, ἀποθρίζω. Ἀπόθριξ, ἄνηβος. ἄθριξ. Ἀποθρώσκοντα, ἀποπηδῶντα. Ἀποθύκειν, ἀποτυγχάνειν. Ἀποθύμια, λυπηρά. τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τοῦ θύω θυμὸς, καὶ ἀποθύμιον. Ἀποθυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι. ἀποθύμιός τις λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅτε ἐνθυμεῖται τινός ἢ. ἤτοι ἔσω ψυχῆς, εἶτα ἐκπέσῃ. ἐκεῖθεν ἄρα ἐξ ὁμήρου λαβόντες οἱ ὕστερον φασὶν, ἐξ ὀμμάτων, τὸν πηρωθέντα. οἷον, δίδυμος ὁ ἐξ ὀμμάτων. ὁμοίως καὶ τινὰς ἀπὸ ἐπάρχων. καὶ ἑτέρους ἀπὸ βασιλέως. καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλά. Ἰστέον ὅτι, καὶ ἐναντίον τῷ ἀποθυμίῳ, τὸ καταθύμιον. Ἀποθυννίζω, τὸ ἀποπέμπομαι.

καὶ ἀπολογίζομαι. Ἀποθυρούμενος, ἀποκεκλεισμένος. Ἀποθύσει, ἀποπνεύσει. ἀποζεύξει, ἀποσείσει. Ἀποθώμεθα, αὐθυπόστακτον ἀποβάλωμεν. Ἀποίζειν, ἀπομωκᾶσθαι. Ἀποίκησιν, μετανάστασιν. Ἀποίκησις, ἡ μετοίκησις. Ἀποικίσαι, τὸ κτίσαι πόλιν, ἐν ἐρήμῳ. Ἀποικιστής, κατοικιστής. Ἄποικοι, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι. ἔποικοι δὲ, οἱ ἐν πόλει. οὕτω θουκυδίδης. Ἀποικοδομεῖς, ἀποφράττεις. οὕτω δημοσθένης. Ἄποινα, τὰ δῶρα. καὶ τὰ λύτρα, τὰ ὑπὲρ φόνου διδόμενα. ἔστιν οὖν φόνος, καὶ κατὰ στέρησιν, ἄφονος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἄφοινος. τὸ οὐδέτερον, ἄφοινον. καὶ ἄποινον [illegible]τέσι, τὰ ὑπεξαιρούμενα τοῦ φονικοῦ ἐγκλήματος. ἢ ἐκ τοῦ ποινὴ ἡ τιμωρία, γίνεται ἄποινος. καὶ ἄποινον. ὅθεν ἄποινα. Ἀποινᾶν, ἀπολυτροῦν. Ἄποινον, ἀτιμώτατον. ἢ λύτρον. Ἄποιον, ἀνήδονον. ἄποσον. Ἀποίσει, ἀνέγκει. Ἀποισῇ, κομίσῃ. ὡς τὸ λαψῇ, ἀντὶ τοῦ λήψῃ. τοὺς γὰρ μέλλοντας περισπῶσιν οἱ δωριεῖς. δεξῇ. λαχῇ. γραψῇ. Ἀποίσονται, κομίσουσιν. Ἀποίσω, ἀποφέρω. Ἀποίχεται, ἀφίσταται. Ἀποιχόμενα, παρερχόμενα. Ἄποκα πρόβατα, ἄκουρα. καὶ ἄποκα, ἀπόκιστα. οὐκ ἐκαρμένα. Ἀποκαθεύδουσιν. οὕτως ἀποκοιτοῦσιν. ἤτοι γυναῖκα χωρίζεσθαι ἀνδρὸς, καὶ ἀφίστασθαι. Ἀποκαθημένη, αἱμορρέουσα. Ἀποκαθιστῶν, διδοὺς. χαριζόμενος. σὺ εἶ, ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου. Ἀπὸ καὶ κλισιάων, ἀπὸ τῶν σκηνῶν. Ἀποκαίνυμαι, νικῶ. ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ φονεύω. καίνυμαι καὶ ἀποκαίνυμαι. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἢ παρὰ τὸ αἴνυμι τὸ λαμβάνω. αἴνυνται γὰρ, καὶ λαμβάνουσιν ἆθλον οἱ νικῶντες. Ἀποκαιροῦ, ἀκαίρως.

Ἀποκακήσαντες, ἀφροντιστήσαντες. ὅμηρος. παρὰ δὲ σώφρονι, ὁμοίως. Ἀποκάλυψις, πρόγνωσις. προθεωρία.

Ἀποκαραδοκία, προσδοκία. ἐλπίς. Ἀποκαταλλάξαι, φιλοποιῆσαι. Ἀποκαταλλάξας, φιλοποιήσας. Ἀποκαταστῆσαι, τελειῶσαι. Ἀποκατάστασις, τελείωσις. Ἀποκατέστη, ἀπεδόθη. ὡς τό, ἀπεκατέστη τοῖς περὶ τὸν ἕβδομον χρόνον, τὰ ὀφειλόμενα χρήματα. Ἀποκείλαντες, ἀποκλίναντες. Ἀποκεῖσθαι πόρρω, ἀτιμάζεσθαι. οὕτω κρατῖνος. Ἀπόκειται, καὶ ἀποκείμενα. καὶ ἀποτίθεται, καὶ ἀπόθετα. τὰ φυλαττόμενα. ἐπὶ τῷ προσήκοντι καιρῷ τῆς χρείας αὐτῶν. καὶ ἀπόθετοι λόγοι, οἱ οἱονεὶ τεθησαυρισμένοι καὶ φυλαττόμενοι, ὡς πολλῶν ἄξιοι. καὶ ἀπόκειται, ἡτοίμασται.

Ἀποκεκάρπωκεν, ἀποβεβλάστηκε, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποκέκλεισμαι τροφῆς λέγε, μὴ ἀποτετείχισμαι. μὴ δὲ κεχώρισμαι. Ἀποκεκλήκαμεν ἀπηγορεύσαμεν. ὡς τό, ἀποκεκλήκαμεν μηκέτι τὴν πόλιν διαπορᾶν. Ἀποκεκόψονται. ἀποκόπτω, ὁ μέλλων, ἀποκόψω. ὁ παρακείμενος, ἀποκέκοφα. ὁ παθητικὸς, ἀποκέκομμαι, ψαι, πται. ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, ἀποκεκόψομαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἀποκεκόψονται. Ἀποκεκρουσμένον, οἷον ἀποκεκλασμένον. καὶ κεκολοβωμένον. καὶ ἠκρωτηριασμένον. ἀριστοφάνης. Δός μοι κυλίσκιον χεῖλος, ἀποκεκρουσμένον ποτήριον. Ἀποκεκτίλαι, ἐκδεῖραι. Ἀποκετῶν, ἀποκομίζων. Ἀποκηδήσαντες, ἀποκακήσαντες. ἀφροντιστήσαντες.

Ἀποκηδήσονται, τὴν λύπην ἀφαιρήσονται. Ἀποκήλειν, ἀποδιώκειν. Ἀποκήρυκτον, ἀλλότριον. Ἀποκήρυκτος παῖς, ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας παρὰ τοῦ πατρὸς, μετὰ ψήφου δικαστικοῦ. καὶ ἀποκηρύττειν, τὸ τοῦτο ἐργάζεσθαι, καὶ τὸ διὰ κηρύγματος πωλεῖν. καὶ ἀποκήρυκτος, ὁ οὕτω πωλούμενος. Ἀποκηρύξαι, τὸ ὑπὸ κήρυκι ἀποδόσθαι. μένανδρος. ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών. ἤγουν ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. καὶ ἀποκηρύξει, ἀντὶ τοῦ πωλήσει.

Ἀποκηρύττοντες, ἀντὶ τοῦ πιπράσκοντες. οὕτω δημοσθένης, καὶ πλάτων. Ἀποκηρυχθέντα, ἀποβληθέντα. Ἀποκινδυνεύοντες, ἀποτολμῶντες. ἀποδειλιῶντες. Ἀποκινεῖν, τὸ ἀπέρχεσθαι καὶ ἀποτρέχειν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πλοίων. καθελκομένων. καὶ ὁρμιζομένων, ἀποκινεῖν τὰς κώπας. Ἀπόκινον φυγὴν, ἀποχώρησιν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. καὶ ὁ βαυκισμός. Ἀποκλαίω, κλαίω. Ἀποκλαίει, ἀποκάμνει. Ἀπόκλεισμα, φυλακή. Ἀποκλείσαντες, φυλακίσαντες. Ἀπόκλητοι, οἱ κεκλημένοι. οὐ τὴν κοινὴν προσδεξάμενοι σύνοδον, οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις συμμεταδόντες τὰς αὐτῶν κρίσεις. Ἀποκλύσασθαι, ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀπόκλωμα, ἀπολογία. ἐπὶ τὸ χεῖρον. Ἀποκλονεῖ, ἀποστρέφει, ταράττει. Ἀποκλήρωσις, διανομή. μερισμός. μέρος εἰς ἀμείνονα. λῆξις δὲ ἐστι μερὶς, κληρονομία. Ἀπόκλιμα, τὸ ἔκνευμα τῶν ὀρῶν. Ἀποκναίειν, ἐνοχλεῖν. παρεκτείνειν. Ἀποκναίεις, ἀναιρεῖς. Ἀποκναιεῖς. λυπεῖς. ὀδυνᾷς. ἀπολλύεις. ἀποκόπτεις. Ἀποκναισθέντες, λυπηθέντες. Ἀπόκναισις, ἡ μετὰ βραχὺ ἀναιροῦσα λύπη. Ἀποκνεῖ, ἀποκάμνει. Ἀποκνισάμενοι, ἀποξύσαντες. Ἀπόκνησιν, ὄκνον. ἀποκάκησιν.

Ἀπόκνιζε, ἀπόσκαλλε. ἢ ἀπότιλλε. Ἀποκνίζει, λυπεῖ. ὀδυνᾷ. Ἀποκνίψῃς, σκεδάσῃς. κρούσῃς. ὡς τό, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. μὴ ἀποῤῥίψῃς με. Ἀπόκοιτος, πόρρω τῆς κοίτης. Ἀποκολυκαύτωσις, παρ᾽ ἰνδοῖς, ἡ συνουσία. ἡ δὲ παρὰ παφλαγόσι τινῶν χριομένων τὰ αἰδοῖα δονεῖν παρέχει. Ἀποκολουσέμεναι, κολοβώσειν. Ἀποκομίζεσθαι, ἀποφέρεσθαι. Ἀποκοπή ἐστιν, ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον δῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα. ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλωνα. ποσειδῶ, ἀντὶ τοῦ ποσειδῶνα. Ἀποκοπῆναι, κυρίως λέγεται, ὅταν ἡ κύων μηκέτι εὑρίσκῃ τὰ ἴχνη. καὶ ἐπὶ τῶν ἰχνευόντων. Ἀποκοπησομένη, στερνοκοπησομένη. ἀποκοψαμένη. Ἀποκορεῖν, ἀποκοψαι, ἀπὸ τραπέζης. Ἀποκορσωσαμένας, ἀποκειραμένας. κόρσας γὰρ τὰς τρίχας αἰσχύλος. Ἀπόκοπος, ἐκτομίας. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Ἀποκοτταβίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα τοῦ στόματος τοῦ ποτηρίου, ἐκχεῖν. ὥστε ψόφον ποιεῖν. κότταβος γὰρ ὁ ἦχος. Ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ. τινὲς ἀπολεψέμεν γράφουσιν. ὅ ἐστι σιδήρῳ τεμεῖν. ὁμοίως τῷ περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψεν. οὐ θεματικὴ κλίσις, τὸ λέπω. λέψω ὁ μέλλων. ἀφ᾽ οὗ κατά τινας καὶ μώλωψ. ὁ ἐκ βοείων δερμάτων. οἱονεὶ βώλωψ. ἐκ δὲ τοῦ λέπειν, καὶ τῶν αὐτοῦ κινήσεων, καὶ τὸ λεπτὸν γίνεται. ὡς οἷον λεπιστόν. καὶ ἡ ὀρεώδης λεπάς, καὶ ὁ λεπρὸς, καὶ ἡ λεπρὰς πέτρα. αἱ λεπάδες. καὶ τὸ ὀρεινὸν λέπας. καὶ ὁ τοῦ κρομίου λοπός. ἴσως δὲ καὶ ὁ κατὰ ὄρος λόφος, ἐκ τοῦ λέλεφα παρακειμένου ἐνεργητικοῦ. καὶ ἐκ τοῦ μέσου ἡ λοπάς. ὡς καὶ λεπτὴ, καὶ τραχεῖα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἡ ἐλπὶς, τὸ λέπαδνον. ἴσως δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ λεπαστὴ ὀξυτόνως κύλιξ. καὶ τὸ καλή. ἢ παροξυτόνως. ὡς τὸ μεγάλη. τάχα δὲ καὶ τὸ λεπτόν. καὶ τὸ ἐκπέταλον δὲ, καθὸ τὰς λεπάδας ἔχει τὸ καλεῖσθαι λεπαστῇ. οἱ μέντοι παλαιοί, διὰ τὸ μεγάλην αὐτὴν εἶναι, ἀπὸ τοῦ λέπτειν ὠνομάσθαι φασί, διὰ τοῖς ἐπὶ μέθῃ

ἀναλίσκοντας πολλά· οὓς λαφύκτας ἐκάλουν. χρῆσις δὲ τοῦ λεπαστής, τῷ κωμικῷ ἐν εἰρήνῃ· ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν λέξις, λεπαστή. Ἀποκραιπαλισμός, κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης· καὶ ἀποκρεπαλισμός, ἀπανθρακισμός. Ἀποκρῆθεν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς· ἀπὸ γὰρ τοῦ κρας κρατὸς γίνεται κρᾶθεν· καὶ τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς η κρῆθεν. Ἀποκριθῆναι, χωρισθῆναι. Ἀπόκριμα, κατάκριμα· ψῆφος. Ἀποκρίνασθαι, τὸ ἀπολογῆσαι. τὸ χωρισθῆναι· ἀποκριθῆναι, τὸ ἀποχωρισθῆναι· καὶ ἀποκρίνασθαι, τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι. Ἀπόκριναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολογήθητι. Δημοσθένης· ἀπόκριναι γάρ δεῦρο παρελθών μοι. Ἀποκρίνειν ἐνεργητικῶς, τὸ ἀποπατεῖν· ἤγουν τὰ περιττὰ τῆς γαστρὸς ὑπάγειν. ὃ καὶ ἐκκρίνειν λέγεται. ἀποκρίνεται δέ τις παθητικῶς, ἐρωτώμενος· ἀπολογεῖται δέ, κατηγορούμενος. κρίνω παρ᾽ Ἀττικοῖς τὸ χωρίζω. Ἀποκρινθῆναι, ἀποχωρισθῆναι· ἢ ἀποκρίνεσθαι τὸ ἀπολογεῖσθαι, οὐκ εἶδεν ὁ ποιητής, ἀλλὰ ὑποκρίνεσθαι λέγει, εὔλογον καθὰ φαίνεται ἀλλαχοῦ· ποιητικώτερον δὲ τὸ ἀποκρινθέντες μετὰ τοῦ ν. ἡ μὲν κοινὴ φράσις, ἀποκριθῆναι λέγει· καὶ ἀποκριθέντες, ὥσπερ κλιθῆναι κλιθέντες· οἱ ποιηταὶ δὲ φυλάττουσι τὸ ν τοῦ θέματος ἐν τοῖς τῷ νόμῳ τῶν ἀμεταβόλων. Ἀποκρίνου, ἀπόφαινου. Ἀποκρίνω τὸ διαχωρίζω, παρὰ τῷ Λουκιανῷ· Τέτταρας ἡμέρας οὐκ ἀποκρίναντες· καὶ ἀποκρίνω ἐπὶ γαστρός, τὸ ἀφοδεύω, καὶ ἀποπατῶ· καὶ ἀποψύχω. οἷον, ἀποκρίνει δ᾽ ἄρα γαστὴρ ὁπόσα λαυκανίη ἐδέξατο πηναλέη· ἀποκρίνομαι δὲ παθητικῶς, ἐπὶ λόγων· καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Ἀποκρισάμενοι, ἀπολυσάμενοι· ἐπιτηψάμενοι. Ἀπόκρισις λέγεται, ὅταν ἐρωτᾷ τις τινά, καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίνεται. Ἰστέον ὅτι, ἀπόκρισιν ἀπολογίας, τινὲς διαφέρειν λέγουσιν· ἀπολογία μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν κατηγορούμενός τις ποιῆται ἀπολογίαν ὑπὲρ τῶν ἐγκλημάτων· ἀπόκρισις δέ, ὅταν ἐρωτώμενός τις ἁπλῶς περί τινος, ἀπόκρισιν διδῷ· ὁμοίως καὶ τὸ ἀπολογεῖται, ὅταν κατηγορῆται· καὶ ἀποκρίνεται, ὅτι ἁπλῶς ἐρωτᾶται· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι, τίθεται καὶ ὡς οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντα. οἷον ἀπολογία ἀντὶ ἀποκρίσεως, καὶ ἀντὶ ἀπολογίας ἀπόκρισις. καὶ ἀποκρίνομαι ἀντὶ τοῦ ἀπολογοῦμαι, ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. ἀπόκριναι γάρ δεῦρο παρελθών μοι. Ἀπόκροτον, σκληρόν. Ἀποκρούεσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι· αἰτιατικῇ. Ἀποκρύπτειν λέγεται κοινῶς, ἀντὶ τοῦ συγκρύπτειν· λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑφαιρεῖν, καὶ διαβαίνειν· ὡς καὶ Συνέσιος· ταχὺ μὲν τὴν γῆν ἀπεκρύπτομεν. Ἀποκτᾶσθαι, τὸ ἀποβάλλεσθαι. Ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ· τὸ φονεύω, καὶ ἀποκτεῖναι, τὸ φονεῦσαι· καὶ ἀποκτείνης, αὐθυπότακτον. Ἀποκτείνειν μᾶλλον λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἢ ἀποκτιννύειν. Ἀποκτείνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον, δύο τυράννους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας. καὶ Ἀριστοφάνης, ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα. Ἀποκτιννῦναι βέλτιον, ἢ ἀποκτιννύειν. Ἀπὸ κυανέων· ἀπὸ τοῦ κυανός, κυάνειος· ἀποβολῇ τοῦ ι κυάνεος· τὸ κυάνεον· τὰ κυάνεα τῶν κυανέων. Ἀποκυπαρῶσαι, ἀποκτεῖναι. Ἀποκυριάζειν, ἀποκακεῖν· ἀποφεύγειν. Ἀποκυηθέν, τεχθέν· καὶ ἀποκυΐσκω, τὸ γεννῶ, καὶ ἀποκυΐσκει, τίκτει. Ἀπόκυνον, μᾶζα μεμαγμένη φαρμάκῳ, πρὸς ἀναίρεσιν κυνῶν· ἢ εἶδος βοτάνης. Ἀπολαβόντες, ἀποκλείσαντες. Οἱ δὲ τὴν στρατιὰν αὐλῶσι στενοῖς καὶ δυσεμβόλοις ἀπολαβόντες, εἰς διαλλαγὰς ἐλθεῖν αἰσχρὰς ἠνάγκασαν. Ἀπολάκημα, ῥάπισμα ἀπὸ τοῦ ψαφεῖν. Ἀπολακτίζω, καὶ ἀπολάκτισεν ὁ ἠγαπημένος, τουτέστιν, ἀπέλαυσεν. Ἀπολαχεῖν, τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα· καὶ ἄλλα τινὰ δόντα πρός τινας· διαλαχεῖν δέ, τὸ διανεμεῖσθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν. Ἀντιφῶν· Ὁπόταν ἄνθρωποι βούλοιντο, χρήματα διαλαγχάνειν· καὶ ἀπολαμβάνω, τὸ κεχρεωστημένον κυρίως λαμβάνω· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀπείληφα καὶ ἀπέλαβον· καὶ ἀπολαχεῖν· ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ λαχεῖν· Ἀντιφῶν ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου· Λυσίας κατὰ Ποσιδίππου· καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς· οὐ μὴν ὅ γε σὸς ἀδελφὸς οὐ ἀπελάγχανεν. Ἀπολαχόντες, ἀποκληρώσαντες. Ἀπολαύει, τρυφᾷ. Ἀπολαύω, συντάσσεται γενικῇ· ὡς καὶ Λιβάνιος· βουλοίμην ἂν τῆς σῆς ἀρχῆς ἀπολαῦσαι τὸν ἄνθρωπον εἰς ἐπίδοσιν· ἔστι δ᾽ ὅτι λέγεται καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, ἐμφαινομένης ἐκεῖ γενικῆς· καὶ ἡ μὲν γενικὴ παραλαμβάνεται ὡς αἰτία, ἡ δὲ αἰτιατικὴ ὡς πρᾶγμα· ὡς Λιβάνιος· τοιαῦτα τοῦ παρόντος ἀπολαυόμενοι καιροῦ· ἰδοὺ γὰρ τῆς καιροῦ γενικῆς ὡς αἰτίας ληφθείσης, τὸ ῥῆμα ὡς πρᾶγμα τῇ αἰτιατικῇ συνετάχθη. λέγεται δὲ ἀπολαύω, τὸ τρυφῶ· καὶ ἀπολαύω τοῦ πλούτου, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονῶ· καὶ ἀπολαύω τιμῆς, ἀντὶ τοῦ εὐτυχῶ· καὶ ἀπολαύω τὸ καθ᾽ ὑπερβολὴν καὶ ὑπὲρ χρείαν ἐμφοροῦμαί τινος, ὡς λέγεται χρῶμαι καὶ καταχρῶμαι· καὶ ἀναλίσκω, καὶ καταναλίσκω· οἶμαι δὲ κάλλιον εἶναι κατὰ Ἀττικούς, συντάσσεσθαι τῇ αἰτιατικῇ, ὡς Ἀριστοφάνης, ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ᾽ οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε. καὶ Συνέσιος· Πλείω καλὰ τῆς Σιμωνίδου συνουσίας ὁ Ἱέρων ἀπήλαυσε· τίθεται δὲ τὸ ἀπολαύω καὶ ἐπὶ κακοῦ. Ἀπολέγει, παραγγέλλει. Ἀπολέγειν, ἀπολέγεσθαι· ἀπαυδᾶν. Ἀπολεγόμενος, ἀντὶ τοῦ παραιτούμενος· Πολύβιος· Ὁ δὲ παρῄτει τοῖς Ἀχαιοῖς, ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν. Ἀπολέγοντα, ἀποτρέποντα· ἀπαγορεύοντα· ὡς τό, Γράμματά τι ἄντικρυς ἀπολέγοντα, τοῖς πρέσβεσιν ἔγραψεν. Ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας η̄, ἢ τὸ τῶν ὑφασμάτων τρυφερὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς δηλοῖ, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀπορρεῖν, ἢ τὸ πυκνὸν ὡς μὴ δὲ εἶναι δι᾽ αὐτῶν ἐλθεῖν· ἢ καὶ τὸ στίλβον διὰ λευκότητα· ἴσως δὲ στίλβειν αἱ τοιαῦται λέγοιντο ὀθόναι, ὡς εἴπερ ἔλαιον αὐτῶν ἀπελείβετο, διὰ τὸ στιλπνὸν χρῶμα τῶν νεοϋφάντων, καὶ ἔτι ἀπλύτων ὑφασμάτων· ὅτι καὶ θρόνοι λίθινοι, οὕτω στίλβουσιν, ἐκ τῆς κατὰ συχνὴν παρατρίψιν λειάνσεως. Ἀπολείβοντες, ἀποστάζοντες· ἀποσπένδοντες. Ἀπολειβράξαι· ἀπαλεῖψαι· ἐκνοτίσαι· ἄλλοι, πορρωτέρω ἀπελθεῖν. Ἀπολείπειν, ἀντὶ τοῦ ἀφίστασθαι. Ἀπολείπεται, ἀπομένει. Ἀπολείπω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον δέομαί σου μή με ἀπολίπῃς· καί, τὰ χρήματά με ἀπέλιπον. Ἀπολείψεται, ἐάσεται. Ἀπόλειψις, ἡ ἀπὸ γυναικῶν ἐγκατάλειψις. Ἀπολείψομεν, ἀποδέρομεν· λεῖψαι γὰρ τὸ ἀποδεῖραι. Ἀπόλεκτον, ἐκλεκτόν· καὶ ἀπόλεκτον, οὐχὶ τὸ φαῦλον καὶ ἀπόβλητον, ἀλλὰ τὸ ἔκκριτον καὶ ἐκλελεγμένον· ἐκ πλειόνων ἐξειλεγμένον· καὶ στρατιώτας ἀπολέκτους. Ἀπολελαμμέναι, κοιναὶ παρὰ Ἱπποκράτει. Ἀπολελασμένον, ἀπολελιθωμένον. Ἀπολέλασται, ἀπολέλεκται. Ἀπολελάχνυνται, εἰς λαχνείαν ἀνάλωται. Ἀπολελεψημένου, ἀποκειραμένου· ἀπολελεψημένου τὰ κάλα. Ἀπολέλοιπεν, ἀφῆκεν· εἴασεν. Ἀπολελοιπότες, ἀντὶ τοῦ νενικηκότες. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν δρομέων· οἱ γὰρ νικῶντες, ἀπολεί-

ποιεῖ τὸ σχῆμα πομπῆς, ἰσοκράτης παναθηναϊκῷ, καὶ πανηγυρικῷ. Ἀπολέμητον, ἀκενόχλητον· ὡς τὸ, Καταράντες εἰς χώραν εὐδαίμονα, καὶ πολλῶν χρόνων ἀπολέμητον. Ἀπόλεμον, ἀπειροπόλεμον. Ἀπόλεμος, ὁ μὴ ἰσχύων, ἢ ὁ μὴ εἰδὼς πολεμεῖν· ἀπόλεμος γὰρ ἦν. Ἀπολέξαι, ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι. Ἀπολέξας, ἐκλεξάμενος. Ἀπολέξω, ἐρῶ· δηλώσω. Ἀπολέσθαι, ἀποθανεῖν. Ἀπόληγε, παύου. Ἀπόληξις, εἷς τῶν συγγραφέων· οὗ μέμνηται πλάτων κωμῳδεῖ ἐν σοφιστῇ. Ἀπόληρος, ἡ τοῦ θανάτου γραφή· παρανόμου. Ἀποληῖσαι, ἀποπεσεῖν. Ἀποληφθῆναι, ἀποστραφῆναι. Ἀπολιβάζω, ἀπέλθω· ἀποδράμω, παρὰ τὴν λιβάδα· ἢ τὸ ἀπορρίπτω. Ἀπολιβάζεις, συντόμως ἀναχωρήσεις· λιβὰς γάρ ἡ σταγών· ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀπολιγαίνει, θορυβεῖ· ὀξέως βοᾷ· παρὰ τὸ λιγύ. Ἀπολιγαίνειν, ἀφηδύνειν· ἢ παραφθέγγεσθαι, ἢ βάζεσθαι. Ἀπόλιδας, ἀγνεῖς· ὡς μὴ οἰκοῦντας ἐν πόλει· ἀπαίδευτοις. Ἀπολῖναι, ἀποστρέφειν· λάκωνες. Ἀπόλιον, θαῦμα. Ἀπολιταργίεις· λιταργισμοὺς ἐκάλουν τὰ σκιρτήματα· ἀποδραμῆ, ἀποσκιρτήσεις· καταλείψῃ ἀπὸ τῆς θύρας, ἤ τίς ἐστιν ἡ λιτή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀργοῦ· ὃ δηλοῖ τὸ ταχὺ, καὶ τὸ λιπεῖν· οὐ ταχέως οὖν φησιν ἀποδράμῃς;, Ἀπολιταργίζω, σημαίνει τὸ ταχέως ἀπέρχομαι· καὶ ἀποχωρῶ· ἀπὸ τοῦ λίαν, καὶ τοῦ ἀργῶ· κατὰ ἀντίφρασιν· ἀντὶ τοῦ ταχέως ὁρμᾶν· ἀριστοφάνης· Οὔκουν ἀνύσας τι, θᾶττον ἀπολιταργίεις ἀπὸ τῆς θύρας. Ἀπολιχμήσονται, διὰ μόνου διχρόνου τοῦ ῑ, ἔχει τὴν ἄρχουσαν· διὰ τὸ δύο σύμφωνα ἐπάγεσθαι εἰ καὶ ἄλλως ὤφειλε δίφθογγον ἔχειν, ὡς ἀπὸ τοῦ λείχω· ἀπολιχμήσονται δὲ, ἀπολείξουσιν. Ἀπολλά, ἅτινα, πολλά. Ἀπολλύειν, καὶ ἀπολλύναι, διττῶς λέγουσι, καὶ ἀποδεικνύειν· καὶ ἀποδεικνύναι· καὶ πάντα τὰ ὅμοια. Ἀπόλλυμι· ἔχει θέματα τέσσαρα· ὄλλω ἄχρηστον, ὁ μέλλων ὀλῶ· καὶ γράφεται μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, οἷον ἀπολῶ· ἐξ οὗ ὄλωλα, καὶ ἀπόλωλα, καὶ ἀπωλόμην· καὶ ὀλέω· λῶ· ἄχρηστον· ἐξ οὗ ὀλέσω· καὶ ἀπολέσω, καὶ ἀπολώλεκα, καὶ ἀπώλεσα· ὀλλύω, ἄχρηστον· ὤλλυον, καὶ ἀπώλλυον, καὶ ὄλλυμαι, καὶ ὠλλύμην· μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ ταῦτα. Ἀπολύμου, δαίμων· ἢ θυσιάζοντες ὄμφακες. Ἀπόλλυρε, φόνευε εἰς ἀπώλειαν. Ἀπολλύς, οὐκ ἀπολλύων. Ἀπόλλων πατρῷος ὁ πύθιος· προσηγορία τίς ἐστι τοῦ θεοῦ πολλῶν τε καὶ ἄλλων εἰδῶν· τὸν δὲ ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν ἀθηναῖοι ἀπὸ ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν ἀττικὴν ὡς ἀριστοτέλης φησὶ, τοὺς ἀθηναίους ἴωνας κληθῆναι· καὶ ἀπόλλωνα πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι. Ἀπολλωνιάς, ἡ δάφνη. Ἀπολλωνιεῖς, δῆμος φυλῆς τῆς ἀττικῆς. Ἀπόλλω οἱ ἀττικοί· οὐκ ἀπόλλωνα. Ἀπόλλων· Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι ὁ ἀπόλλων μέρος τι εἱμαρμένης λαμβάνεται μυριαχοῦ παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ὡς ἂν εἴπῃ, μερικὸς φαίνεται ζεύς· καὶ οἷον μικρόν τι χρεών· τουτέστι, μικρά τις εἱμαρμένη· διὸ καὶ διὸς υἱὸς λέγεται· οὐ μόνον ὡς περὶ ἀέρα καὶ οὐρανὸν φερόμενος, ἑκάτερον ζεὺς λέγεται, ἀλλὰ ὡς εἱμαρμένη τις εἴτουν μοιρίδιον· καὶ τὰ μὲν μόνος αὐτὸς, τὰ δὲ σὺν τῷ διῒ καταπράττεται· ἥλιος γάρ ἐστιν, αἰτίαν ἔχων τῶν γινομένων κατὰ τὴν ἑλληνικὴν δόξαν, καθὰ καὶ ὁ ζεύς· διὸ παρ᾽ ὁμήρῳ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ ἀχιλλέως, βουλῇ τε διὸς, καὶ χόλῳ ἀπόλλωνος πράττεται· χόλος δὲ ἀπόλλωνος ὁ λοιμὸς, οὗπερ ὁ ἀπόλλων αἴτιος. Ἀπόλλων, υἱὸς λέγεται λητοῦς, τουτέστι νυκτός· δοκεῖ γὰρ ἐξ αὐτῆς οἷα μητρὸς ὁ ἥλιος γεννᾶσθαι, ὥσπερ καὶ σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις λέγει· καὶ ζητητέον τὴν ἐκείνου ἀλληγορίαν, ἔνθα φησὶν, ὅτι ἡ νὺξ ἐναριζομένη τίκτει, κατευνάζει τε, τὸν ἥλιον· παρέοικε δὲ πάντως τῇ τοιαύτῃ τοῦ σοφοκλέους ἐννοίᾳ, καὶ τὸ αἰσχύλου ἐν ἀγαμέμνονι· Εὐάγγελος ὡς γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα· ὡς γὰρ ἐκ νυκτὸς ἥλιος, οὕτω καὶ ἠὼς ἐξ εὐφρόνης· λητὼ δὲ καὶ νὺξ διὰ τὴν παρ᾽ εὐριπίδῃ σοφὴν καὶ πότνιαν λήθην· ὑπνοῦντες γὰρ νυκτὸς, πάντων λανθανόμεθα. Ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος. Ἀπολογισμός, ἀπολογία. Ἀπόλογος, ἀπολογισμός. Ἀπολογεῖσθαί ἐστι, τὸ ἐπὶ τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν· ἡ γὰρ κατηγορία, πρὸς τὴν ἀπολογίαν ἀντίκειται· καὶ ὁ κατηγορούμενος πρὸς τὸν ἀπολογούμενον· οἷον ἀδικώτατόν ἐστιν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὸ τὸν κατηγοροῦντα ἰσχύσαι παρ᾽ ὑμῖν πρὸς τὸν φεύγοντα ἀπολογίαν ἔχειν. Ἀπολογία λέγεται ὅταν τινὸς κατηγορῇ τις, καὶ ἀπολογεῖται ὁ κατηγορούμενος· καὶ ἀπολογία, ἡ τιμωροφορία. Ἀπολογίζεσθαί ἐστι, τὸ ἀποδοῦναι λόγον τῶν δαπανημάτων. Ἀπολοίμην εὐκτικῶς, καὶ ἀπόλοιντο, ὡς ἀπόλοιτο ἡ κακία. Ἀπολοιγὸν ἀμῦναι, ἀποσοβῆσαι τὸν θάνατον. Ἀπόλοιτο, ἀπώλετο. Ἀπολοίμιον, φανὸν τὸν ἐπὶ δόλῳ. Ἀπολόν, ἀστρεφές· βαρύ· ἀκίνητον. Ἀπολοφύρεσθαι, ἀποδύρεσθαι. Ἀπολύομαι μέμψεως, καὶ ἀπολύομαι τὴν μέμψιν, ἢ ἀπολύω καὶ τὸ ἀπολυμαίνεσθαι. Ἀπολύων· τῷ θανάτῳ παραπέμπων. Ἀπολυμαίνεσθαι, ἀποκαθαίρεσθαι· λύματα γὰρ λέγουσι τὰ καθάρσια· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ῥύπος, παρὰ τὸ λυμαίνειν τὸ ἀποτελούμενον· ἀπὸ γοῦν τοῦ λύμα, λυμαίνω, καὶ ἀπολυμαίνω. Ἀπολύει, ἀποτρίβει· ἀποκόπτει. Ἀπολυγματος· ἀπογύμνωσις· κύπριοι. Ἀπολυμαντῆρα δαιτῶν· τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον· Ἀπολωλά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἐφθαρμένη· ἀμετάβατον· ἀριστοφάνης· ἀπόλωλα δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος. Ἀπολυσάμενος, ἀπολυτρωσάμενος. Ἀπολύτρωσιν, ἀποφυγήν· ἀπόλυσιν. Ἀπόλωλε, καὶ οὐκ ἔτι νόσιμός ἐστιν· ἅπερ ἐκ παραλλήλου ταὐτὰ δηλοῦσιν. Ἀπολώλεκα ἕτερον, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης· ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰ κτήσ οἰκίας. καὶ λιβάνιος· ὦ θεοί, ἀπολωλεκὼς τὸν ἐμαυτοῦ παῖδα ἀλιρρόθιον. Ἀπολῶ, ἀπολέσω· ἀφανίσω. Ἀπόλωψεν, ἀπώλετο. Ἀπομάγματα, περιθειώματα. Ἀπομαγδαλιά, τὸ στάις· ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι· ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον· ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν, ἀπέρριπτον ταῖς κυσίν· ἢ ἡ τῶν κυνῶν τροφή. Ἀπομάκτης, περικαθαρτής. Ἀπομάκτρας, ξύλα· τὰς σκυτάλας, ἐν αἷς ἀποψῶσι τὰ μέτρα. Ἀπομάσσειν, τὸ ἁπλῶς ἀποσπογγίζειν· ἀναμάσσειν δὲ, τὸ ἄνω ποιεῖν, τοῦτο περὶ κεφαλήν· ἐκμάσσειν καὶ ἐκμάσσεσθαι, τὸ ἀποσπογγίζειν· μάλιστα δὲ τὸ ἔκ τινος τύπον αἴρειν τινά· ὅθεν καὶ ἐκμαγεῖον κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ ἀποτύπωμα· σφραγίς· εἰκών· τὸ δ᾽ αὐτὸ, καὶ ἔκμαγμα· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν, καὶ ἀπομάγματα, καὶ ἀπόμακτρα, τὰ ἀποκαθάρματα· καὶ μαγδαλιὰ παρὰ τῷ κωμικῷ· παρὰ δὲ καὶ ἄλλοις, ἀπομαγδαλιὰ, καὶ ἀπομαγδαλὶς, ψωμὸς εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐρρίπτουν κυσί· παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἀπομαγδαλιά ἐστι στάις, ὃ ἔφερον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, εἰς ὃ τὰς χεῖρας ἀποματτόμενοι, εἶτα τοῖς κυσὶν ἔβαλλον. Ἀποματαιάσαι, ἐξαντλῆσαι. Ἀπομάττεσθαι, ἀναλαβεῖν· μιμεῖσθαι· καὶ ἀπο

τύρου. Ἀπομάττεται, ἀπὸ τύρου. Ἀπομάττων· οἱ μὲν ἀγροικότερον ἀκούουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ ἀπολυμαινόμενος. ἄλλοι δὲ περιεργότερον· οἷον, περιπλάττων τὸν πηλὸν, καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις· ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα τῷ πηλῷ. ἤλειφον γὰρ τῷ πηλῷ, καὶ τῷ πιτύρῳ, τοὺς μυουμένους, ἐκμιμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ᾽ ἐνίοις· ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο, καταπλασάμενοι ὑπὲρ τῷ μὴ γνώριμοι γενέσθαι· τοῦτο μὲν τὸ ἔθος ἐκλείπειν· πηλῷ δὲ ὕστερον ἀναπλάττεσθαι νομίμου χάριν. Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισιν, ἐρατοῦ καθαρτὴς, καὶ ἀπὸ πράγματος ἴδρις. Ἀπομάχομαι, δοκιμώτερον λέγειν, ἢ μάχομαι. καὶ ἀποκνῶ, ἢ ὀκνῶ· καὶ ἀποδειλιῶ, ἢ δειλιῶ. Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς τοῦ πολέμου γεγονώς. Ἀπομερμηρίσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀποδαρθεῖν· ὡς τοῦ κοιμωμένου μηδὲν μεριμνῶντος. εἰ δέ τις τόλμαν ἔχε θεῖναι τὸ ἀπομερμηρίζειν καὶ ἐπὶ τοῦ θανεῖν, ἀσφαλῶς ἂν ἐτόλμησεν· ἐπεὶ καὶ ἡ κοινὴ γλῶσσα ἐντεῦθεν ἴσως λαβοῦσα, λέγει ἀπομεριμνεῖν τὸ θνήσκειν. Ἄλλως. Ἀπομερμηρίσαι· μέρμηρα, ἡ εἰς ὕπνον καταφορὰ περὶ τὴν ἕω· λέγεται δὲ μέρμηρα καὶ φροντίς· ἐκ δὲ τούτου, τὸ καθευδῆσαι· οἱ γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς φροντίδας. καὶ πρὸς τὸν ὄρθρον δὲ γίνεταί τις ὕπνος ἐν ταῖς ἐπιστάσεσιν ἐλαφρὸς, ὃν τούτῳ τῷ ὀνόματι καλοῦσιν. Ἀπομηνίειν, τὴν μήνυσιν ἀπαγγέλλειν. Ἀπομηνίζω, περιττὴν ἔχει τὴν ἀπὸ πρόθεσιν· ὃ καὶ ἐπ᾽ ἄλλων μυρίων γίνεται· καὶ ἔστι μὲν τοῦτο ἀπομηνίσαι, καὶ τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν. Ἀπομηνίσας, ὀργισθεὶς, μηνίω· ἴσω· ἐμήνισα· μηνίσας· καὶ ἀπομηνίσας. καὶ ἀπομηνίσας, ἀποχωρίσας δι᾽ ὀργὴν, ἢ παυσάμενος τῆς ὀργῆς. Ἀπομηνίσει· ἢ περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν, ἢ κυρίως ἀπομηνίσαι, τὸ ἀποθέσθαι μῆνιν· ἀλλὰ ἐκεῖνο μὲν τὸ ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, τὴν ἐπιμονὴν δηλοῖ τῆς μήνιδος· κεῖται γὰρ ἡ ἀπὸ πρόθεσις ἀργὴ, ὡς καὶ ὅτε τις λέγει ἀπομνημονεύειν χάριτος· ἐξ οὗ τὸ ἀπομνημόνευμα· οὕτω δὲ καὶ τὸ ἀπαυτᾶν ἀδιάφορον, πρὸς τὸ αὐτᾶν· καὶ τὸ ἄνδρε ἀπαμύνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀμύνασθαι, ὅμοιον· καὶ τὸ ἀπέχεσθαι· περιττὴ δὲ ὁμοίως ἡ πρόθεσις, καὶ ἐν τῷ ἀπ᾽ οὐρανόθεν, καὶ ἀπὸ νόσφι. Ἀπόμισθοι, οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ἀπόμισθος, ἄμισθος· ἢ ὁ μισθοῦ ἔργον τι διαπραξάμενος· καὶ ἄμισθος, ἀφειμένος. Ἀπομισθώματα, τὰς δημοσίας οὐσίας οἱ Ἀττικοὶ ἔλεγον. Ἀπομνύμενοι, ἀποβάλλοντες δι᾽ ὅρκων. Ἀπομυλήνας, προβαλὼν τὰ χείλη συνημμένως παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπομνημονεύω, ἀντὶ τοῦ μνείαν ἔχω τινός· γενικῇ συντάσσεται. ἀπομνημονεύω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτω τῆς μνήμης, αἰτιατικῇ. Ἀπόμοιρα, μέρος· κλῆρος· καὶ ἀπόμοιρα, τὸ ἀπὸ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀφιερωθὲν εἰς ἐκκλησίαν· ἢ εἰς μοναστήρια· ἢ εἰς γηροκομεῖα. Ἀπομόργματα, σφραγίδων ἐκτυπώματα. Ἀπομόργνυσθαι, οὐκ ἐπὶ δακρύων μόνον, ἢ ὅλως ὑγρῶν, ἀλλ᾽ ἰδοὺ παρ᾽ Ὁμήρῳ οἱ ἥρωες ἀπομόρξαντο· ἴσον τὸ δὲ εἰπεῖν ἀπεψήσαντο κονίην, ἢ ἐμιάνθησαν· ὅθεν καὶ παροιμία ἐκ τῶν παλαιόντων ἐφ᾽ οἷς ἔπταισαν, τὸ τὴν κονίην ἀποψησάμενος ἠγωνίζετο. Ἀπομόρξατο· ἀπομόργνυμαι ἐνεστώς· ἀπομόρξομαι μέλλων ἑτεροκλίτως· ἀπομορξάμην, ἀόριστος ἀναύξητος κατὰ Ἴωνας· τὸ τρίτον, ἀπομόρξατο. λέγεται ἐπὶ τοῦ ἐκθλίβειν τινὰ καὶ ἀπορρίπτειν τι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Ἄλλως. Ἀπομόρξατο, ἐκ τοῦ μόργω ῥήματος γίνεται, ὅπερ κατὰ ὁμοιότητα τοῦ ἄχνυμαι, προσλήψει τοῦ ν, γίνεται μόργνω, ἐξ οὗ μοργνύω, ἀφ᾽ οὗ μόργνυμι· ἐξ οὗ ἀπομόργνυται καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ δὲ τοῦ μόργω, γίνεται σύνθετον ἀπομόργω· ἐξ οὗ τὸ ἀπόμοργμα. τὸ δὲ μόργω, ἐκ τοῦ ἀμέργω τὸ πιέζω κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐξ οὗ ἀμόργη, ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη· καὶ τὸ ἀμέλγω κατ᾽ ἐναλλαγὴν ἀμεταβόλου τοῦ ρ εἰς ἀμετάβολον τὸ λ· ὡς ποδαργία, ποδαλγία· κεφαλαργία, κεφαλαλγία· εἴη ἂν οὖν ἀπομόργεσθαι καὶ ἀπομόργνυσθαι κυρίως, τὸ ἐκπιέζειν· ὅθεν ἀπεμόρξατο δάκρυον, ἀντὶ τοῦ ἐξέθλιψε· ἐξ οὗ ἐκπιέσασα ἀπήγαγε τοῦ ὀφθαλμοῦ· τοῦ δὲ μόργω καὶ μόργνυμι, κοινότερον ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ παρὰ τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον, τὸ ὀμόργω, καὶ ὀμόργνυμι.

Ἀπομορξάμενοι, ἀπομαξάμενοι. Ἀπομπίμοι, αἱ ἀποφράδες ἡμέραι. Ἀπομόσαι, καὶ καταμόσαι, τὸ μὲν ἀρνητικόν· τὸ δὲ καταφατικόν. Ἀπομυρίζω, ἀποσμίζω. Ἀπομύϊος, οὕτως ὁ Ζεὺς παρὰ τοῖς Ἠλείοις τιμᾶται· Ἡρακλέους ἱδρυσαμένου ἐπὶ ἀποτροπῇ τῶν μυιῶν. Ἀπομυξίαι, ἀκαθαρσίαι. Ἀπομύττειν, ἐξαπατᾶν· γοητεύειν. Ἀπομώμοκα, ἀντὶ τοῦ ὁρκωμοσίαν πρὸς γυναῖκα πεποίηκα. Ἀπὸν, ἀπρεπές· σημαίνει καὶ τὸ μὴ παρόν. Ἀπόναιο, ἐπαύραιο· ὄναιο. Ἀπονάιατο, ὀνάω, ὦ· τὸ ὠφελῶ· ὁ μέλλων ὀνήσω· ὁ ἀόριστος, ὤνησα· ἡ μετοχὴ ὀνήσας τοῦ ὀνήσαντος, καὶ τὸ εὐκτικὸν ὀνήσαιμι καὶ συγκοπῇ ὄναιμι· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόναιμι· καὶ τὸ πληθυντικὸν τρίτον πρόσωπον, ὄναιντο καὶ ἀπόναιντο· καὶ Ἰωνικῶς κατὰ τροπὴν τοῦ ν εἰς α ἀπονάιατο. Ἀποναρκήσαντες, ὀκνήσαντες. Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι, κατατρυφᾶν· ἢ ὠφελεῖσθαι. Ἀπονάσωσι κούρην παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποστρέψωσιν· ὡς ἐκ τοῦ νῶ, οὗ ἐντελὲς τὸ νέω· ἐξ οὗ ὁ νόστος· ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις· ὅθεν καὶ ἐπὶ μετοικίας τὸ νάσασθαι, καὶ ἀπονάσασθαι· καὶ ὁ μετανάστης.

Ἀπονέεσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ ἀπονοστῆσαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ νέω τοῦ ῥήματος, ὁ νόστος γίνεται, κυρία λέξις ἐν ποιήσει· καὶ ἀπονέεσθαι, ἢ ὑστερῆσαι σημαίνει, ἢ ἀποθανεῖν, ἢ ἀποκομίζεσθαι, ἢ ἐπανελθεῖν. Ἀπονέεται, ἀποστρέφεται. Ἀπόνειμαι, ἄποδος. Ἀπονέμετο, ἀντὶ τοῦ ἀποκεκλήρωτο. Ἀπονέμετο, παρέχει· δίδωσιν. Ἀπονέμω, οἱονεὶ τάσσω καὶ ὁρίζω, ὡς τὸ ἀπένειμεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἥλιον· καὶ τῇ νυκτὶ, τὴν σελήνην. Ἀπονέοντο, ἀπήρχοντο. Ἀπονεύειν, ἐκκλίνειν· τρέπεσθαι. Ἀπονευρούμενος, τὰ νεῦρα κοπτόμενος. Ἀπονήμενος τιμῆς ἐν Ὀδυσσείας ω ἧς περ ἄνασσες· εἴρηται, ἀντὶ τοῦ κερδήσας καὶ ὄνησίν τινα σχὼν, τῆς βασιλείας δι᾽ ἧς ἄνασσες, ἢ ἧς ἕνεκεν ἄνασσες· οὐ γὰρ τιμῆς ἄνασσέ τις, ἀλλὰ χάριν, ἢ ἕνεκεν τιμῆς· καὶ ἀπονήμενος, ὄνησιν εἰληφώς. Ἀπονησαμένη, ἀποσωρεύσασα. Ἀπονήσασθαι, ἀφίξεσθαι· ἀνελεῖν. Ἀπονήσεται, ὄνησιν λήψεται. Ἀπονηστίσασθαι, τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν. Ἀπόνητο οὐδὲ πατὴρ ἐξ ἐμοῦ, ἤγουν ὠφελήθη ὡς εἰκὸς ὠφελεῖσθαι πατέρας ὑπὸ τέκνων· καὶ ἀπόνητο, σύνηθες τοῖς παλαιοῖς· τὸ δὲ ἀπώνετο καὶ ἀπονάμενος, οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον λέγουσιν. Ἀπονητὶ, ἄνευ πόνου· ἀπνευστί· ἀνιδρωτί· ἀκμητί· ἀμεταστρεπτί.

Ἀπονίζεσθαι, ὃ καὶ νίπτεσθαι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ νύψεν ἀπὸ χρωτός· φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς οἱ Ταραντῖνοι τὰ εἰς ζω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα, διὰ δύο σσ προφέρουσιν· οἷον, σαλπίζω, σαλπίσσω· λακτίζω, λακτίσσω· φράζω, φράσσω· ὃ καὶ Κόριννα φράττω λέγει Βοιωτικῶς· πάλιν δὲ τὰ παρ᾽ ἡμῖν διὰ δύο σσ, αὐτοὶ διὰ τοῦ ζ προφέρουσι· τὸ πλάζω, πλάσσω

λέγοντες, καὶ τὸ ἀνάσσω ἀνάζω. καὶ τὸ νίπτω οὗ παρ' αἰολεῦσι νίσσω λεγόμενον, ὡς πέπτω, πέσσω. οἱ ταραντῖνοι, μεταθέσει τῶν δύο σσ εἰς ζ, νίζω λέγουσιν. Ἀπονίνησι, τὴν τιμὴν ἀποδίδωσιν. Ἀπονιπτόμενοι· τοὺς πόδας ἐλαίῳ ἤλειφον γὰρ οἱ παλαιοί. ὅμηρος· εὐρύκλεια οὖν τὸν δεσπότην ἔνιψε. καὶ ἤλειψε λίπ' ἐλαίῳ ἐν ὀδυσσείας τ. Ἀπόνιπτρον ἐκάλουν, τὸ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀπόνιμμα. ἐν ᾧ τρόπῳ, καὶ χειρόνιπτρον λέγομεν. Ἀπονίψασθαί φασι, μετὰ τὸ φαγεῖν. πρὸ μέντοι τοῦ φαγεῖν ὕδωρ κατὰ χειρὸς τὰς ταμίας, ἢ τραπέζας, εἰσφέρειν. Ἀπονομή, ἡ ἀπόμοιρα. ἀπομερισμός. Ἀπόνυμφον, τὸν φιλόπαιδα. καὶ γυναικεία ὁμιλία δυσχεραίνοντα. οὐ καὶ μισογύνην ἐρεῖς, ὡς τὸν ἐναντίον, φιλογύνην.

Ἀπόνοια, ἡ χωρίζουσα τοῦ δέοντος, καὶ ἀποστασίαν ποιοῦσα τοῦ νοῦ. καὶ ἀπόνοια, ἄνοια. ὕβρις. σημαίνει δὲ δύο. τὴν ὑπερηφανίαν, καὶ τὴν θρασύτητα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄποθεν εἶναι τὸν νοῦν. καὶ θρασύτης ἐστὶν, ἡ ἄλογος τόλμα. ἡ ἀπὸ πρόθεσις χωρισμὸν δηλοῖ. Ἀπόνοιμον, ἀπογύμνωσιν. Ἀπονοσφίζεσθαι, χορτάζεσθαι. Ἀπονοσφισθέντες, ἀποχωρισθέντες. Ἀπονόσφιν, πλεονασμὸν ἔχει τῆς προθέσεως, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων γίνεται. Ἀπονοστήσῃ, ἐπανελεύσεται. ἀποκομίσῃ. ἐπανέλθῃ. ὑποστρέψῃ. Ἀπονοστήσω, ἀπονοσφίσομαι. Ἀπονούμενοι, οὐ μνημονεύοντες. Ἀπ' ὄνου κατὰ πεσών, ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ εὔπολις, ὡς παρ' ἀπ' ὄχου πεσών. οἷον, ἀπ' ὄνου. Ἀπονυχίζειν, τὸ τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν σημαίνει. Ἀπονυχιῶ σου τὴν πρυτανείῳ σιτία. ἀριστοφάνης. ἀφαιρήσομαι, ἀποφράξω. ἀποκλείσω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. Ἀποξαναι, κακοπαθεῖν. Ἀποξίννυται, ἀποσβέννυται. Ἀποξιφίζειν, ὀρχεῖσθαι ποιὰν ὄρχησιν. ὁ γὰρ ξιφισμὸς σχῆμα ἐμμελείας τῆς τραγικῆς ὀρχήσεως. Ἀποξίφισαι, ἀποδεδοκίμασαι. Ἀποξύσας, ἀφελών. Ἀποξυστροῦνται, ἐπικάμπτονται. ἐπιστρέφονται. Ἀποξύονται, ἀποτίθενται. Ἀποξύνουσιν ἐρετμά. δύναται μὲν ταὐτὸν τῷ λεπτύνουσιν. ἢ ἀποξύουσιν. Ἀπόπαλαι, καὶ ἔκπαλαι, ἀμφοῖν δυσχεραίνω. ἐκ παλαιοῦ γὰρ χρὴ λέγειν. Ἀποπαλλήσιος, ἀπὸ πάλσεως παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποπαλώσει, ἀποπαλαιώσει. καὶ ἀποκρούσεται. Ἀπόπαξ, ξύμπαν. ἢ σύμπαν. Ἀποπαρδακᾶ. τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν. Ἀποπατεῖν, καὶ ἐκκρίνειν, τὸ τὰ περιττὰ τῆς γαστρὸς ὑπάγειν. ἤγουν, τὸ χέζειν. ὅθεν ἀπόπατημα, τὸ χεζόμενον. Ἀποπατῆσαι, ἀποσκυβάσασθαι. ταὐτὸ σημαίνει τῷ χέσαι. ὅθεν καὶ χέσας, καὶ τὸ ἀποσκυβαζόμενον ἀνθρώπου, κόπρος. σκώρ. ἀφ' οὗ τὰς πλαγίας οὐ λέγουσιν. ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν, τοῦ σκατός. καὶ τῷ σκατί. ὧν τὴν ὀνομαστικὴν οὐκ ἐκφέρουσι. λέγουσι δὲ καὶ πίλον. καὶ πέλεθον. καὶ σπατίλην, τὴν ἵππου κόπρον φασί. βοὸς δὲ βόλιτον. ὄνου, ὀνίδα. καὶ ὄνθον. ὅμηρος δέ, ὄνθον βοῶν. χοίρου, ὑπέλεθον. προβάτων, οἴσπωτον. αἰγῶν, σπυράδα. καὶ σπυράθιαν. καὶ σπύραθον. καὶ σπύρδανα. καὶ μυῶν, μυσκέλεδρα. Ἀπόπατον, καὶ κοπρῶνα λέγουσιν. Ἀπόπατος λέγεται, τῆς ἐκδεδιῃτημένης τροφῆς ἡ ἄφοδος, παρὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ. πάτος γὰρ ἡ κοινὴ ὁδός. καὶ ὅμηρος. Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι, ἀποδοῦναι τῷ προσφιλεστάτῳ πατρί. Ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτών. ἀμοιρήσας ἢ ἀποτυχὼν τοῦ πατρός. Ἀποπαπταίνουσι, περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσιν. Ἀποπεζεύεται, ἀποκλείει. ἀποφυλάττει. Ἀποπεθαμμένον, ἀπειρημένον. Ἀποπεῖν, ἀπελθεῖν. Ἀπόπειρα, δοκιμασία. Ἀποπειρῶμαι, ψυχικῇ συντάσσεται. οἷον ἀποπειρῶ τῆς φιλίας ἐκείνου. Ἀποπεμπαῖος, ὁ ἀπογραφεὶς ἄπρακτος. καὶ ὁ κεκαθαρμένος. Ἀποπέμπομαι, ἀποδιοπομποῦμαι. ἀποκρούομαι. Ἀποπέμποντες, παραιτοῦντες. Ἀποπεμπτοί, οἱ ἄξιοι ἀποπεμφθῆναι, διὰ μοχθηρίαν ἤθους. Ἀποπέμπω, τὸ ἀποδιώκω, καὶ ἀπελαύνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀποπέμπω καὶ τὸ ἀποστέλλω. ἤγουν, ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ἑτέρωσε πέμπω. ἐκ τούτου ἡ πομπή. καὶ ἀποπέμπω, τὸ ἀπολύω. Ἀπὸ πεντόζοιο, ἀπὸ πεντακλάδου. ἡσίοδος. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι σιδήρῳ. πεντάκλαδος ἡ χείρ. ὥστε μὴ ὀνυχίσῃς φησὶν ἐν ἑορτῇ ξηρὸν ὄνυχα. χλωρὸν δὲ τὸ ζωτικὸν αἷμα. ἀσεβὲς γὰρ τὸ ὀνυχίζεσθαι ἐν ἑορτῇ θεῶν. κλίνεται δέ, ἡ πέντοζος τῆς πεντόζου. Ἀποπέπεκται, ἀποκέκαρται. Ἀποπεπόνηκας, τῶν πόνων ἔληξας. Ἀποπερατοῦσαν, συμπεραίνουσαν, συμπληροῦσαν. Ἀποπερανῶ, ἀποπληρώσω. ἀποτελέσω. Ἀποπεφάνθαι, ἀποδειχθῆναι. Ἀποπεφασμένου, ἀπειρημένου. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένου, καὶ πεφανερωμένου. Ἀποπεφασμένως, φανερῶς. Ἀποπεφοίτηκεν, ἀπῆλθεν. ἀπεδήμει. Ἀποπεφυκέναι, ἀλλοτρίας φύσεως εἶναι. Ἀποπλαγχθείς, ἀποπλαγείς. ἀποτμηθείς. Ἀποπλαγχθῆναι, ἐρρέθη τὸ πόρρω πεσεῖν τοῦ οἰκείου τόπου καὶ ἐκτιναχθῆναι, καθὰ ὅμηρος λέγει ἐπὶ οἰστοῦ, τὸ ἀποπλαγχθείς. Ἀπόπλανοι, κακοί. γόητες.
Ἀποπλάξαντες, ἀποπλανήσαντες. Ἀποπλαγχθεῖσα, ἀποκρουσθεῖσα. Ἀποπλέειν, πλέειν. Ἀπόπληκτον, θαυμαστόν. ἀναίσθητον. Ἀπόπληκτος, ὁ πεπονθώς. ὁ ἠλίθιος. ἔμπληκτος δέ, ὁ ἀμετάβολος καὶ φορᾶς μεστός. Ἀποπλήκτῳ ᾧ οὐκ ἄν τις ἑκὼν προσπελάσειεν. οἷον, μοχθηρῷ καὶ ἀποπλήκτῳ ποδί. μανιώδει. σοφοκλῆς, θυέστῃ σικυωνίῳ. Ἀποπληξία, τὸ μετὰ ἀναισθησίας, καὶ παρέσεως πάθος. καὶ ἀποπληξία, θλίψις. μανία. ἄνοια. ἢ πλῆθος ἰχῶρός τε, καὶ πνεύματος, ὑπερέχοντος τὴν ἀναπνοήν. Ἀποπλοκία, ἐμπλοκή, λακώνων. Ἀπόπλουν, τὸ μηκέτι πρὸς πλοῦν ἐπιτήδειον ὂν πλοῖον. Ἀποπνείων, ἀποπνέων. Ἀποπνέω, ψυχικῇ συντάσσεται. οἷον, ἄκρα που ἔωθεν ἀποπνέων. Ἀποπνιγήσομαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, ἐκ τοῦ ἀποπνίγω. μέλλων δεύτερος παθητικός. Ἀποπνεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀρνεῖται. μάξιμος. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἅπαντα, ἀπαρνεῖται εἰδέναι. Ἀποπομπαῖος, ὁ χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ ἀποπομπαῖοι, θεοί τινες οὕτως ἐκαλοῦντο. καὶ ἀποπομπή, ἀντὶ τοῦ ἀποτροπή. Ἀποπομπάς. ἰσοκράτης. Φιλίππῳ. ἀποπομπαῖοί τινες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ θεῶν, διείλεκται. καὶ ἀποπομπαὶ ἡμέραι τινές, ἐν αἷς θυσίαι ἐτελοῦντο τοῖς ἀποπομπαίοις θεοῖς. Ἀποπομπεῖν, τὸ ἀποπέμψασθαι. καὶ ἀποκαθήρασθαι. Ἀποπορεία, ἡ ἐπαναχώρησις, ἡ ἀποστροφή. ἡ ἐπάνοδος. Ἐπιταχύναι τὴν ἀποπορείαν. Ἀποπορευτέα, ἀγαθά. γρηγορίου ἀποπορευτέα αὐτῷ δοκεῖ. Ἀποπορευτέον, ἀντὶ τοῦ ἐπανακτέον. ὑποστρεπτέον. ἀγαθόν. Ἀποπρεσβεύει, ἀπαγγέλλει πρεσβείαν. Ἀποπρίω, ἀντὶ τοῦ ὤνησαι. καὶ ἀπόδος. Ἄπο προελών, ταὐτόν ἐστι τῷ ἄπο ποταμῶν. ὃ ἀλλαχοῦ κεῖται παρ' ὁμήρῳ. Ἀπὸ προθι, τουτέστιν ἀπόθεν. Ἀπόπροθι, χωρίς. μακράν. Ἀποπροσποιεῖσθαι, οὐδεὶς λέγει ἕλλην. οὐ μέντοι οὐδ' οὕτω λέ

γνοεῖν, οἷον προσποιεῖται μὴ ἀκούειν. Ἀποπροσωπίζεσθαι, ἀπονίπτεσθαι ἢ σπογγίζεσθαι, τὸ πρόσωπον ἐκμαλάσσεσθαι.
Ἀποπταίη, πεταθῇ, ἀπέλθῃ. Ἀποπτάμενος, ἵπταμαι, ἐνεστώς. ἱπτάμην, παρατατικός. πτήσομαι, μέλλων. ἔπτην,
ἀόριστος δεύτερος. ὁ μέσος, ἐπτάμην. ἀφ' οὗ μετοχή, ὁ πτάμενος καὶ μετὰ τῆς ἀπό, ἀποπτάμενος, ὁ ἀποπτάς. Ἀποπτα-
νέουσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄπτω ὀπτάνω, ἀντὶ τοῦ ἀποβλέπουσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ πτῶ πταίνω τὸ φοβοῦμαι. ἵνα δηλοῖ τὸ πτήσσουσιν. ἢ
ἀπὸ τοῦ πέτω, πτῶ, πταίνω. τουτέστι, πεταθήσονται φεύγοντες. Ἀποπτερύσσεται, ἀποτινάσσεται τὰ πτερά. ἢ πτάρ-
νυται. Ἀπόπτολιος, ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἀπόπτολις, ἔρημος, ἄπολις. Ἄποπτον λέγεται, ἀφ' οὗ τις δύναται ἰδεῖν
μακράν. καὶ ἄποπτον, τὸ ἀθέατον, ἀθέατος δέ, ὅστις οὐδὲν ἐθεάσατο ὡς τό, Ὦ οἵας πομπῆς, ἀθέατος ἔμεινα. Ἄπο-
πτος, ὁ ἄνωθεν καὶ ἔξω τῆς ὄψεως. ἢ ἀσφαλής, βέβαιος. Ἀποπτύει, καὶ διαπτύει τὸν χαλινὸν ὁ ἵππος, αἰτιατικῇ.
προσπτύει δέ, δοτικῇ. καταπτύει δέ, τοῦ χόρτου, γενικῇ. Ἀποπτύσαι, ἀπομύξασθαι. Ἀπόπτυστον, ἀπόρριπτον. ἀπό-
βλητον, κατάπτυστον ἔκβλητον. Ἀπόπτυστον, μισητόν. Ἀποπτύω, ἀπὸ τοῦ πέτω πετύω, καὶ συγκοπῇ πτύω, τὸ ἀπο-
πεταννύμενον. Ἀποπυρίας ἄρτος, ὁ ἐπ' ἀνθράκων πυρώμενος. Ἀποπυρίζων, ἀπὸ πυρὸς ἐσθίων. Ἀπορέγει, προ-
τείνει. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπορεῖ, ἀδημονεῖ, ἀγωνιᾷ. Ἀπορηματικὰ πάντα, ἤγουν ἀπορίαν ἔχοντα, μετὰ ὑποτακτι-
κοῦ λέγεται. ἀπορῶ ζεῦ τί χρήσωμαι. πῇ γνῶμαι. καὶ ποῖ τράπωμαι. Ἀπορῆσαι, ἀφορῆσαι. Ἀπόρθητοι, διαμέριστοι,
ἀναιχμάλωτοι. Ἀπ' ὀρθίου, ἀπὸ ὑψηλοῦ. Ἀπορία, ἀγνωσία. ἡ καθ' ὑπεροχὴν ἑτέρου ἀσθενείας, ὕπαρξις. Ἀπορ-
νύμενοι, ὁρμῶντες. Ἀπόροις, ἀμηχάνοις. Ἄπορον λέγεται, οὗ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Ἄπορος χώρα, ἀπόρευ-
τος. καὶ ἄπορος, ἀχρήματος, ἀκτήμων. Ἄκληρος, πένης. ταυτὸν καὶ ἐνδεῶς πράττων. ἀπόρως πράττων. ἐν πενίᾳ κα-
θεστηκώς. σπανίζων. ἔξω πενία. ἀκληρία. ἀπορία. ἀχρημοσύνη. ἀχρηματία. ἀκτημοσύνη. σπάνις. ἔνδεια. ἐπίληψις.
καὶ ἄπορος κυρίως, ὁ ἀδιόδευτος. πόρος γάρ, ὁ περάσιμος τόπος. Ἀπορούμενοι, πενόμενοι. Ἀποροῦντες, ἀμηχανοῦντες,
Ἀποροῦντι, ἐρωτῶντι. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ τίνι μηχανῇ ἀνεβίω; τὸν δὲ φάναι. Ἀπόρουσε, κεῖται ἐν Ὀδυσσείας χ. ἀντὶ
τοῦ ἔφυγε. καὶ ἀπόρουσεν, ἀφήλατο. Ἀποῤῥαγοί, οἱ καθαρμοί. Ἀποῤῥαγείς, ἀποκοπείς. Ἀποῤῥαίνειν, τὸ ἐκ πολ-
λῶν ὀλίγα διδόναι. Ἀποῤῥαίσει κτήματα, δηλοῖ τὸ φθερεῖ δαπανήσας. γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ ῥῶ ῥαίω. ἀφ' οὗ καὶ ῥαιστήρ,
ἡ σφύρα. Ἀποῤῥαίω, τὸ ἀποχέω. Ἀπόῤῥαξιν, παιδιὰν διὰ σφαίρας. Ἀπόῤῥαξ, ἀποῤῥῶγα. ἀπόσπασμα. ἀπότμη-
μα. Ἀποῤῥάσαι, ἀφελέσθαι. κύειν. Ἀποῤῥέξαντες, ἀπομερίσαντες. ἀπόμοιραν δόντες. Ἀποῤῥηθέν, ἀπαγορευ-
θέν. Ἀποῤῥηθῇ, ἀντὶ τοῦ ἀποκηρυχθῇ. οὕτω Πλάτων. Ἀπόῤῥημα, ἀπαγόρευσις. Ἀποῤῥῆξαι, τὴν ψυχὴν ἐκπνεῦ-
σαι. Ἀποῤῥήξας, ἀτιμάσας. Ἀποῤῥησία, ἀντὶ τοῦ ἀπορία. οὕτως Εὔβουλος. Ἀπόῤῥησις, ἡ ἀπαγόρευσις. Ὁ δέ,
οὐκ ἤνεγκε τὴν ἀπόῤῥησιν, ἀλλὰ θυμοῦ πληρωθεὶς ἔφη. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀποκήρυξιν. Ἀποῤῥήσομαι, ἀποῤῥήξομαι.
ἀπέῤῥωγα, ἀπεῤῥάγην. Ἀπόῤῥητα, τὰ ἀπειρημένα ἐν τοῖς νόμοις. ἀκατάληπτα. ἀπόκρυφα. ἀνεκλάλητα. Ἀπόῤ-
ῥητον, ἄφραστον. μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι. Ἀπόῤῥητος εὐμορφία, ἡ μεγάλη. Ἀποῤῥήτοις, ἀπηγορευμένοις. καὶ ἀποῤῥή-
τως, ἀφράστως. Ἀποῤῥιπτεῖ, ἀποβάλλει. Ἀποῤῥίψας, ἀποκόψας. Ἀποῤῥοή, τὸ κατὰ ἀποκοπὴν ῥέον, ἢ ὁ λεγόμε-
νος σταλαγμός. ὁ ποιητικῶς ἀποῤῥὼξ λέγεται. Ὅμηρος. Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ. Ἀποῤῥοῆς, σταγόνος. Ἀπόῤῥοια,
ἡ ἀποῤῥοὴ τοῦ ὕδατος. Ἀπόῤῥον, πάλιν. Ἀποῤῥύει, ἀποῤῥύπτει. ἀπονίπτει. καὶ ἀποῤῥυήσεται, ἀντὶ τοῦ ἀποπεσεῖ-
ται. Ἀποῤῥυήσεται. ῥέω καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ῥεύω. ὁ μέλλων, ῥεύσω. ὁ ἀόριστος, ἔῤῥευσα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔῤῥυον. ὁ
παθητικός, ἐῤῥύην. ης. η. ὁ μέλλων, ῥυήσομαι. σῃ. σεται. καὶ ἀποῤῥυήσεται. Ἀποῤῥυταλίξαι, ἀποσπάσαι. Ἀποῤῥυ-
φθείς, ἀντὶ τοῦ ἀπονιφθείς. Ἀποῤῥῶας, εἴδωλα καὶ σκιάς. Ἀποῤῥῶγες, ἐξοχαὶ ἀπεσχισμέναι. ἀπεῤῥηγμέναι. ἀπε-
σπασμέναι ἀπ' ἀλλήλων. ἀπὸ τοῦ ῥήξ, καὶ τροπῇ ῥώξ. καὶ κλίνεται ῥωγός, καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀποῤῥώξ. Ἀποῤ-
ῥώξ, τουτέστιν ἀπόῤῥοια. κεῖται δὲ ἡ λέξις ἐν Ὀδυσσείᾳ. λαμβάνεται δέ ποτε, καὶ ἐπὶ πετρῶν ἀπεσχισμένων ἐξ ἀλλήλων.
οὕτω γὰρ ἀποῤῥὼξ πέτρα πηγὴν προσβάλλειν λέγεται. χρῆσις δὲ τοιαύτης πέτρας πολλαχοῦ. ἥτις καὶ καταῤῥὼξ λε-
χθείη ἂν κατὰ τὸν Σοφοκλῆν. παρ' ᾧ προβλῆτες μὲν ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, αἳ καὶ πρόβολοι. καταῤῥῶγες δέ, καὶ διὰ τὸ μὴ
ἀντέχειν κύμασιν, ἀποῤῥογεῖσαι πέτραι εἰς ῥωχμούς. ἡ ἀποῤῥώξ, καὶ ἐπὶ πετρῶν τίθεταί ποτε. καὶ ἀποῤῥῶγες πέτραι
αἱ ἀλλήλων ἀπεῤῥηγμέναι. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἁπλοῦν τοῦ ἀποῤῥώξ, ἤγουν τὸ ῥώξ, οὐ χεῦμά τι δηλοῖ καὶ ἀπόῤῥοιαν, ἀλλὰ φα-
λαγγίου εἶδός ἐστι. καὶ ὅτι ἐπὶ βότρυος ῥῶγας εἰπεῖν, βάρβαρόν ἐστι. ῥῶγες γάρ, μεγάρου μέρος καθ' Ὅμηρον. ἐπὶ δὲ τῆς
σταφυλῆς ῥάγας φαμέν. πάντων δὲ τῶν τοιούτων προηγεῖται θέμα τὸ ῥήσσω. τῇ μὲν συστέλλον τὸ η εἰς α. τῇ δὲ τρέπον
τὸ η εἰς ω. καὶ ἀποῤῥώξ, τὸ ἀπόῤῥηγμα καὶ ἀπόσπασμα. Ἀπορῶ, ἀμηχανῶ, γράφω. παρατίλλομαι. λογίζομαι. ἀποβλέ-
πω. καὶ ἀπορῶ, πρὸς ἐμαυτὸν ᾧ τινι διακρίναιμι καλὸν ἀπὸ κακοῦ. καὶ ἀπορῶ πρὸς τοῦτο. καὶ ἀπορῶ, καὶ εὐπορῶ, γενικῇ
συντάσσεται. Ἀπορώτατος, ἀντὶ τοῦ πρὸς ὃν οὐδένα πόρον ἐστὶν εὑρεῖν. Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Μνησιθέου θυγατρός. Ἀπο-
σαείς, ἀποσβεσθείς. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀποσαλεύσας, ἐπιτηρήσας. ἀποφυγὼν ἐκ τοῦ λιμένος. Ἀποσάξαντα, Δεί-
ναρχος, ἀντὶ τοῦ φράξαντα τὸ τρῆμα. Ἀποσβαίω, νεκρῶ. Ἀποσβέω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης τοὺς λύ-
χνους ἀποσβέσας. ὁ μέλλων σβέσω καὶ ἀποσβέσω. Ἀποσείομαι, βάρος, ἤγουν ἀποτίθεμαι, ἀπωθοῦμαι. καὶ διωθοῦ-
μαι, τὸ διώκομαι καὶ ἀποστρέφομαι. Ἀποσεισάμενοι, ἀποῤῥίψαντες. Ἀποσεμνύνει, μεγαλύνει. Ἀποσεμνύνεῖ-
ται, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἀπονοεῖται σιωπῶν. ὑπερηφανεῖ. ἐσιώπα Αἰσχύλος, ἐν τοῖς θεάτροις εἰσιών. Ἀπο-
σεσύκασαι, τὰ σῦκα ἀποβέβληκε βρωθέντα. Ἀποσηκώσας, κατακλείσας ἐν σηκῷ. Ἀποσημανῶ, ἀποδιώξω.
Ἀποσημήνασθαι, ἀφομοιοῦσθαι. καὶ ἀποσημήνασα, φανερώσασα. ἐξειποῦσα. Ἀποσήχειν, ἀποδιώκειν. Ἀπο-
σιμοῦν, ἀποτρέχειν πρὸς τὸ σιμόν. σιμὰ δὲ ἐκάλουν, τὰ πρὸς ἄντη χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν τὸ ἐκ διαστήματος ἐμ-
βάλλειν. καὶ ἐπὶ σιδήρου τὸ ἀποστρέφειν τὴν ἀκήν. Ἀποσιμῶσαι, τὸ ἐπικύψαι καὶ τὴν πυγὴν προσθεῖναι γυμνὴν οὕ-
τω Φίλιππος. Θουκυδίδης δέ, τὸ μετεωρίσαι τὰς ναῦς. Ἀποσιτικά, ἀποσιτίας, καὶ ἀνορεξίας ποιητικά, παρὰ τῷ
Ἱπποκράτει.

ἱπποκράτει. Ἀπόσιτος, ξένος· καὶ κακόσιτος ὁ ἀπεστραμμένος ἀπὸ σιτίων· καὶ ὁ ἄσιτος. Ἀποσιώπησις, σχῆμα
τὸ εἶδος. Ἀποσκαλίδοντα, τὸ σκαλίκον τὰ ἀνθρωποειδῆ ἄκρα, ξενοφῶν. Ἀποσκαμυνθίζειν, ἀπομυκτηριάζειν.
Ἀποσκαρύζειν, διακεχυμένως γελᾶν. Ἀποσκελίσαι, παιδικὴν ὄρχησιν ὀρχήσασθαι. Ἀποσκεδάζειν, ἀκύρους
ἐποίει. Ἀποσκεδάζομαι, τὸ ἀποσοβῶ καὶ ἀποπομποῦμαι. Ἀποσκεδαζόμενος, ἀποχωριζόμενος· ἀποβαλλόμε
νος· ἀπορριπτόμενος. Ἀποσκεδάζονται, ἀποφέρονται. Ἀποσκεδάσαι, ζημιῶσαι. Ἀποσκευή, ἡ τῶν ἐπιτηδείων
κομιδή· τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον πύρδον· τὰ σαγμάρια· συνέταξε δὲ τούτοις καὶ τὴν ἀποσκευήν. Ἀπόσκεψις, ἀπόχα
σις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀπόσκημμα, ἀπέρεισμα, αἰσχύλος, ἀργεία. Ἀποσκιρρωθέντες, σκληρωθέντες· σκίρ
ρος γὰρ ὁ γύψος. Ἀποσκιρτᾷ, ἀποπηδᾷ. Ἀποσκλαίοι, ἀποθάνοι· καὶ ἀποσκλῆναι, ἀποθανεῖν. Ἀποσκληρύνει,
σκελετεύει· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποσκόλυπτε, ἀπολέπιζε· καὶ ἀποκόλουε· φασὶ καὶ τὸ περιτετμημένον τὸ αἰ
δοῖον, ἀποσκολυμμένον. Ἀπὸ σκοποῦ, οὐκ ἐκ τοῦ σκοποῦ, ἢ ἀπροσκέπτως. Ἀποσκοποῦμαι κάλλιον, ἢ ἀποσκο
πῶ. Ἀπόσκοπος, ἄποθεν σκοπῶν. Ἀποσκορακίζειν, ἀποδοκιμάζεσθαι. Ἀποσκορακισμός, ἐξουδένωσις.
Ἀποσκύδμαινε, ὀργίζου· χολοῦ· μέμφου. Ἀποσκύζει, ἀπομέμφεται. Ἀποσκυθίσαι κυρίως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ
κεφαλὴν δέρμα σὺν θριξί· καταχρηστικῶς δέ, τὸ ἀποκεῖραι. Ἀποσκώμματα, μυκτηρίσματα. Ἀποσμήχει, αἰτια
τικῇ· ἀποκαθαίρει. Ἀποσμιλεύουσι, τῇ σμίλῃ ξέουσι· καὶ ἐκκαθαίρουσιν. Ἀποσοβεῖ, ἀπελαύνει· ἀποδιώκει.
Ἀποσοβῶ, οὐ μόνον τὸ ἀποδιώκω, ἀλλὰ καὶ τὸ σεσοβημένως καὶ θαρσαλέως ἀπέρχομαι· ὡς τό, Καὶ ὡς ὁρᾷς, ἤδη ἀπο
σοβῶ παρ' αὐτήν. Ἄποσον, τὸ ποσότητι ἢ μέτρῳ οὐχ ὑποπῖπτον. Ἀποσπαδόντας, ἀποκοπέντας. Ἀποσπᾶν, τὸ
βιαίως χωρίζειν τὰ κεκολλημένα. Ἀποσπαράσσουσι, σπαίρουσι· σφίζουσι· καὶ ἀποσπαρθάζουσιν, ὁμοίως παρὰ τῷ ἱπ
ποκράτει. Ἀπόσπασμα, μέρος· ἀπότμημα. Ἀποσπεύσας, ἀποπηδήσας· ἀποκόψας· καὶ θραύσας. Ἀποσπεύ
δοντας, κωλύοντας· ὡς τό, ἀποσπευδούσης δὲ τὴν γυναικὸς καὶ τῶν παίδων. Ἀποσποδῆσαι, ἀφανίσαι· ἀπὸ τῆς σποδοῦ·
αὕτη γὰρ ἀφανίζει τὴν προϋπάρξασαν ὕλην τῶν ξύλων· ἢ ἀποκροῦσαι· ἀφανίσαι. Ἀποσπουδάζων, παυόμενος τῆς
σπουδῆς· ἀμελῶν. Ἀποσπουδῆσαι ἀγορεύειν, ἤτοι σπουδαίως· ἀπὸ σκέψεως καὶ κρίσεως. Ἀπὸ σπυρίδος δειπνεῖν, ἢ
δειπνίζειν, τὸ ἀντὶ δείπνου ἀργύριον καὶ μέρη, ἐν σπυρίδι λαβεῖν, ἢ δοῦναι. Ἀποσπῶμαι, μερίζομαι. Ἀποσσοῦν,
ἀφορᾶν. Ἀποσταδά, ὅ ἐστι πόρρω καὶ ἐκ διαστήματος· κατὰ τὸ ἀναφανδὰ ἐσχημάτισται· ὡς γὰρ ἀναφανδόν, ἀναφαν
δά, οὕτως ἀποσταδόν, ἀποσταδά. Ἀπόσταδον, δίκτυον μεμολυβδωμένον· καὶ καλάμῳ περιειλημένον. Ἀποσταδόν,
ὀξύνεται· ἀντὶ τοῦ ἀφεστώς, καὶ πόρρωθεν ἐκ διαστήματος. Ἀποσταθμοῖο, ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως. Ἀποσταίην, μακρὰν
γενοίμην. Ἀποσταλαί, ἀποπέμψεις. Ἀποσταλέντων, ἀποσπασθέντων. Ἀποστάς, φυγών· αἰσχύλος. Ἀποστάσιον,
τὸ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα, καὶ γράψαι ἀποστάσιον. Ἀποστασίου δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος ἢ δοῦλος ἀποστα
σίου κρίνοιτο, ὡς ἀποστὰς τοῦ δεσπότου· ἀπροστασίου δέ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλοῖτο μὴ ἔχων προστάτην. Ἀποστα
τεῖ, διαστατεῖ· καὶ ἐπιστατεῖ· συντάσσεται γενικῇ· ἔστι δ' ὅπου καὶ αἰτιατικῇ, καὶ ἀττικῶς τὸ ἐπιστατεῖ, δοτικῇ.
Ἀπόστα· οὐ μόνον ἀπόστα ἀντὶ τοῦ ἀπόσταθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ παράστα· μένανδρος· παιδίον ἐνταῦθα ἀπόστα μικρόν,
δὶς ἐξαπατῶντι ἐμοί· παράστα τὴν θύραν κόψας, εἴσω καλῶ τινὰ αὐτῶν. Ἀπόστασις, ἀποχώρησις ἐκ διαστήματος·
πολύβιος· Οὐδενὸς ἐπεγνωκότος τῶν πολιτῶν, τὸ συμβαῖνον διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἅτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως· ἀπό
στασις καὶ ἡ ἀποστασία, ἀπό τινος πρός τινα· ὡς τό, Ὁ δὲ ἀμείβεται τὸν δυσεργέτην ἀποστάσει· ὅθεν καὶ ἀποστασίου
δίκη, ἡ κατὰ τῶν ἀπελευθέρων, ὅταν ἀποστῶσι τῶν ἀπελευθέρων. Ἀποστατέον, καὶ διαιρετέον, καὶ χρηστέον, καὶ ὅσα
τοιαῦτα, καὶ κατ' αἰτιατικὴν καὶ δοτικὴν ἐκφέρονται· οἷον ἀποστατέον μοι τοῦ πράγματος· καὶ ἀποστατέον με τοῦ πράγ
ματος· ὅτε μὲν γὰρ πρὸς τὸ ἄξιον τὴν ἀπόδοσιν συντάττεις, δοτικὴν δεῖ γράφειν· ὅτε δὲ πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον, αἰτιατι
κῇ· ὁμοίως δὲ χρηστέον καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ· δοτικῇ μέν, ὡς παρὰ λιβανίῳ· Μέχρι τούτου τῷ ἔπει χρηστέον· αἰτιατι
κῇ δέ, ὡς παρὰ λουκιανῷ· Ὅμως δ' οὖν χρηστέον με τοῖς ἐμοῖς ἔργοις· ὁμοίως καὶ τὸ ἀποδοτέον, ἀντὶ τοῦ ἄξιον ἐμοὶ ἀπο
δοῦναί σοι ταῦτα, καὶ ἄξιον ἀποδοῦναί με σοι ταῦτα. Ἀποστατήσω, ἀποχωρισθῶ. Ἀποσταυρεῖν, οἷον ἀπερύκειν καὶ κω
λύειν. Ἀπόστελλε, ἄπιθι· ἀνασταθμῶ. Ἀπόστιχε, τὸ ἀπαλλάσσου· καὶ ἀναχώρει. Ἀποστέλλεις, ἀπείργεις· κωλύεις.
Ἀπ' ὀστεόφιν, κατὰ προσχηματισμόν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀστῶν· ὅμηρος ὀδυσσείας ξ´· μέλλουσι ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύειν· ἀντὶ
τοῦ ἀπὸ τῶν ὀστῶν. Ἀποστεπτικὸν ᾆσμα, οὕτω καλούμενον, ὅτι μετὰ τὸ ἀποστεφθῆναι τοῖς στεφανίοις, ἦδεν ἐν τοῖς παισὶ
μέλλοντες ἀποπνεῖν. Χρὴ γινώσκειν ὅτι, τὰ ἀπὸ συνθέτου ὀνόματος παραγόμενα ῥήματα οὐκ ἔτι μένουσι σύνθετα, ἀλλὰ γί
νεται παρασύνθετα· οἷον, ἄπιστος, ἀπιστῶ· δυσσεβής, δυσσεβῶ. Ἀποστερεῖν, ἁρπάζειν· ἀριστοφάνης· ἀποστερεῖν δ' ἐνί· καὶ
ἀποστερῆσαι τὰ χρήματα, ἃ δανείσατο βούλεται. Ἀποστερεῖται, στερεῖται. Ἀποστέρξας, καρτερικῶς ὑπομείνας· ὡς
τό, ἀλλ' ὑποστέρξας εὐγενῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἀπόστηθι, ἀποχώρει· καὶ ἀποστῆναι, τὸ ἀποχωρισθῆναι. Ἀπόστημα
ἀποστήσας, πωλήσας σταθμῷ. Ἀποστηρίγματα, ἀντερείσματα. Ἀποστήσασθαι, ἀποδοῦναι χρέος. Ἀπόστησον, ἀντὶ τοῦ
παράδος. Ἀποστήσωνται παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ μ´ τῆς ἰλιάδος τὸ χθιζὸν χρέος· τινὲς μὲν γράφουσιν ἀποτίσωνται· οὐκ ἀρέ
σκει δὲ τοῖς σοφοῖς· ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποστήσωνται ἀντὶ τοῦ σταθμήσωσιν· ἤγουν σταθμῷ ἀποδῶσιν, ἢ λήψονται· καὶ
ὃ παρ' ἡμᾶς χθὲς νικῶντες ἐλάβομεν, αὐτοὶ σήμερον εἰσπράξονται· γίνεται δὲ ἡ λέξις· παρὰ τὸ ἱστᾶν, ὃ ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ λέ
γομεν· ἐξ οὗ καὶ στατήρ, τὸ νόμισμα· καὶ μεταστῆσαι, τὸ ἐναλλαγῇ μετασταθμῆσαι. Ἀποστείβων, ἀποπεφοιτηκώς· οὐ
τὴν αὐτὴν τρίβον στείβων, τουτέστι φοιτῶν· σοφοκλῆς, κυρίως. Ἀπόστειχε· στείχω ἐνεστώς· ἔστειχον, παρατατικὸς
διὰ διφθόγγου· ἔστιχον, δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ ι· καὶ μετὰ τῆς ἀπό, ἀπέστιχον, ἀφ' οὗ προστακτικόν, ἀπόστιχε·
ἤγουν ἀπαλλάσσου· ἀναχώρει. Ἀποστολαί, δῶρα· ἀποπέμψεις. Ἀποστολεύς, ὁ τὰ πρὸς τὴν ἀποστολὴν παρασκευάζων τοῖς
πλέουσιν· ἀποστελλομένοις ἀπὸ στόλων τῶν διὰ θαλάσσης. Ἀποστολικὴ πολιτεία· τουτέστιν, ὀφθαλμῶν ἀκρίβεια·
γλώσσης ἐγκράτεια· καὶ τὰ ὅμοια. Ἀποστολεῖς, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκπομπῆς τῶν τριήρων ἀποδεδειγμένοι· ἀπόστολοι δέ, αἱ τῶν

νεῶν ἐκπομπαί. οὔπω δημοσθένης. Ἀπόστολος, ὁ ἀπεσταλμένος. καὶ αὐτὴ ἡ ἀποστολή, ἀριστείδης, καὶ δημοσθένης. Ἀποστοματίζειν, ἀπὸ μνήμης λέγειν. Ἀπὸ στόματος, ἄνευ γραμμάτων ὁ δὲ κελεύει ἀπὸ στόματος φράζειν τοῖς ἡγεμόσι τῶν μαρδῶν. Ἀποστομίζειν, ἀπὸ μνήμης ἀξιοῦν λέγειν. Ἀποστομίζων, φιμῶν. Ἀποστομοῦν, ἀποφράττειν. Ἀποστρακισθῆναι, ἐξορισθῆναι. τὸ παλαιὸν γὰρ ἐν ὀστράκῳ αἱ ἐξορίαι γραφόμεναι τοῖς ὑπερορίζομένοις ἐνεδίδοντο. Ἀποστρατόφιν, ἀποστρατοῦ. Ἀπόστοργον, ἀπεχθὲς καὶ μὴ στεργόμενον. Ἀποστρέφει. τις εἰς τοὐπίσω τὸ πρόσωπον. ἢ τὰς χεῖρας ἑαυτοῦ ἢ ἑτέρου. ἀποστρέφεται δέ τινα, ὁ μισῶν. Ἀποστρέφομαι, ἔχθομαι. Ἀποστροφή, προδοσία. Ἀποστροφήν, ἀντὶ τοῦ καταφυγήν. δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Ἀπόστροφος, σημεῖον ἐκθλίψεως φωνήεντος, οἷον ὥς ἔφατ᾽ ἀχόμενος. ἀπόστροφος δέ, διὰ τὸ νεύειν ἐπὶ τὰ ἔσω. τίθεται δὲ ἀντὶ τεσσάρων. ἀντὶ τοῦ ᾱ, ἀντὶ τοῦ ε̄, ἀντὶ τοῦ ῑ, καὶ ἀντὶ τοῦ ο̄. Ἀποστυγοῦντες, μισοῦντες. Ἀποστύφων, τῇ φωνῇ σκληρός. Ἀποσυκάζεις, συκοφαντεῖς. δοκιμάζεις. ἢ τὸ τὰ πέπειρα σῦκα διαλέγεις, ἢ σῦκα ἐσθίεις. Ἀποσυμβολαῖν, συναντᾶν. Ἀπὸ συμβόλων δικάζειν. ἐδίκαζον ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων τοῖς ὑπηκόοις. καὶ τοῦτο ἦν χαλεπόν. Ἀπόσφαγμα, τὸ τρυγῶδες παράθημα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀποσφαλεῖς, ἀποτυχών. παρατραπείς. ὀλισθήσας. Ἀποσφαλμήσας, ἀποπηδήσας. ἀποσκιρτήσας. Ἀπόσφαξ, τὸ ὑψηλόν. Ἀποσφείων, ἀφ᾽ ἑαυτῶν. Ἀποσφήλειε πόνοιο, οἷον ἀποσφαλεῖ με καὶ ἀποτυχεῖν ποιήσει τοῦ ἔργου. σφάλλω, σφαλῶ, ἔσφηλα. καὶ ἔσφαλα. ἡ μετοχὴ ὁ σφήλας τοῦ σφήλαντος. τὸ εὐκτικόν, σφήλαιμι. αις. αι. καὶ αἰολικῶς, σφήλεια. καὶ ἀποσφήλειε πόνων, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίσει, καὶ κωλύσει τοῦ ἐνεργεῖν. Ἀποσφήλωσιν ἄελλαι, ἀντὶ τοῦ ἀποπλανήσωσιν ὁδοῦ. εἴωθε γὰρ τὸ σφάλλειν, ἐμπόδιον ὁδοῦ σημαίνειν. οὗ διόρθωσις, τὸ ἀνασφάλλειν. Ἀποσφήλωσις, ἡ ἀπομηξία. ἡ ἀποτυχία. Ἀποσφίλωσις, ἀπενέγκωσις. Ἀποσχᾶν, ἀνερεῖν. Ἀποσχάσαι, ἀπορρῆξαι καὶ διαφθεῖραι. καὶ διαχύσαι. σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομῆσαι. Ἀποσχεδιάζειν, εἰκῆ καὶ παραχρῆμα λέγειν. Ἀποσχεδιάζω, καὶ αὐτοσχεδιάζω, καὶ σχεδιάζω λέγομεν. Ἀποσχεδιάσας, συντομεύσας, ἢ ψευσάμενος. Ἀποσχεῖν ἐνεργητικῶς, τὸ διῶξαι ἔξω. ὅμηρος. αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ ἰλίου. Ἀποσχῆναι, ἀπενεχθῆναι. Ἀποσχήσει, ἀποχωρήσει. ἀποδιώξει. ἔχω, ἔχον. σχῶ, σχήσω, καὶ ἀποσχήσω. Ἀποσχήσει, ἀντὶ τοῦ πόρρω ἕξει. ἐκβαλεῖ. ἀφέξει. οὗ ἐναντίον, τὸ παρέξει. καὶ τὸ παρασχεῖν. Ἀποσχοινισμένος, δεσμώς. διεζευγμένος. Ἀποσχοινίσαντες, ἀποστερήσαντες. Ἀποσχολάζειν, καταχολάζειν. Ἀπόσχου, ἔχω ἕξω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον. ὁ μέσος, ἐσχόμην. ἔσχου. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀπόσχου. Ἀποταδῶν, ἐκτεταμένων. Ἀποταμιεύεται, ἀποκλείει. Ἀποτάξιον, ἀπότομον. Ἀπόταξις, τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον ἀλλήλοις συντεταγμένοις. εἰς τὸ ἀποτελεῖν τὸν ὡρισμένον φόρον. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ σαμοθρακῶν φόρου. Ἀποτάσσομαί σοι, ἔκφυλον πάνυ. χρὴ δὲ λέγειν, ἀσπάζομαί σοι. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι εὑρίσκονται λέγοντες, ἐπειδὰν ἀπαλλάττωνται ἀλλήλων. Ἀποταυρωμάτου, ἐξαίφνης. Ἀποταυρούμενος, θρασυνόμενος. Ἀπόταφοι, οἱ συνηρισευκότες τὴν ἐλευθέραν δοῦλοι, καὶ μὴ συνταφέντες αὐτοῖς. Ἀπόταφος, ἀντὶ τοῦ ἐστερημένος τῶν προγονικῶν τάφων. δείναρχος ἐν τῇ κατ᾽ ἀγασικλέους εἰσαγγελία. Ἀποτεθρίακεν, ἀντὶ τοῦ ἔψιλεν, ἢ ψιλὸν εἰργάσατο. κυρίως δὲ συκᾶς ἀπεφύλλισε. θρία γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. καὶ ἀποτεθρίακεν, ἀποπεφύλλακεν. ἀπεκάθαρεν. Ἀποτεθριωμένοι, ἀπηγριωμένοι. Ἀποτεθυμένοι, κεκαυμένοι. Ἀποτείνει, τὸ εἰς ταυτὸ τείνει, καὶ φέρει. ἀποτείνει καὶ τὸ ἀπάγει εἰς μῆκος. οἷον, ἀπέτεινε τὸν λόγον μακρόν. τοῦτο καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως γράφεται. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. μὴ τεῖνε μακράν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπότεινε. Ἀποτειχίσαι, τὸ βαλεῖν τείχη, καὶ ἀποκλεῖσαι τῆς ἐξόδου. ἀποτειχισμένος δὲ, ὁ ἀπειλημμένος, καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει. ἀντιφῶν, καὶ θουκυδίδης. καὶ ἀποτειχίζω, τὸ ἀποφράσσω. καὶ ἀποτείχισις, ἡ τῶν τειχῶν ἀφαίρεσις. Ἀποτίλειοι, οἱ κατὰ πόλεις ἡγεμόνες τῶν ἰουδαίων. Ἀποτιμεῖται, ἀποχωρήσειεν. Ἀποτέμνω, τὸ ἀποκόπτω, αἰτιατικῇ. Ἀποτερματίζω, τὸ ἀποτελῶ. οἷον ἐνταῦθα οἱ γραμματικοὶ ἀποτερματίζουσιν. Ἀποτετέλεκα, καὶ ἀποτετέλεσμαι, οὐκ ἀπήρτικα. οὐδὲ ἀπήρτισμαι. Ἀποτετικέναι, ἀποδοῦναι. Ἀποτετίνακται, ἀπέρριψεν. Ἀποτέτμηται, ἀποκέκοπται. Ἀπότευγμα, ἀποτυχία. Ἀποτεύξασθαι, ἀποτυχεῖν. Ἀποτηλόθεν, μακρόθεν. Ἀποτίθεμαι, παθητικῶς ἀεὶ τὸ εἰς φυλακὴν καὶ τήρησιν τίθεμαι. οἷον ἀποτίθεμαι σῖτον. Ἀποτίθεται, συνάγει εἰς τὰς ἀποθήκας. Ἀποτίθησιν, ἀποθνήσκει. Ἀποτίμαστος, ἀνύβριστος. Ἀποτιμήματα, αἱ πρὸς τὰς φερνὰς ὑποθῆκαι. Ἀποτιμήσασθαι, τὸ λαβεῖν εἰς ὑποθήκην. Ἀποτίμησις, τὸ ἀποτίμημα. καὶ τὸ τέλος, καὶ ὁ φόρος. Ἀποτιμηταί. καὶ ἀποτίμημα, καὶ ἀποτιμᾶν. καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν, οἱ μισθούμενοι τὰς τῶν ὀρφανῶν οἰκίας παρὰ τοῦ ἄρχοντος, ἐνέχυρα τῆς μισθώσεως παρεῖχοντο. ἔδει δὲ τὸν ἄρχοντα ἐπιπέμπειν τινὰς τιμησομένους τὰ ἐνέχυρα. τὰ μὲν οὖν ἐνέχυρα τὰ ἀποτιμούμενα, ἐλέγοντο ἀποτιμήματα. οἱ δὲ πεμπόμενοι ἐπὶ τῷ ἀποτιμήσασθαι, ἀποτιμηταί. τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀποτιμᾶν. εἰώθεσαν δὲ καὶ οἱ ὅτε, εἰ γυναικὶ γαμουμένῃ προῖκα διδοῖεν οἱ προσήκοντες, αἰτεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ὥσπερ ἐνέχυρόν τι τῆς προικὸς ἄξιον. οἷον, οἰκίαν. ἢ χωρίον. ἐλέγετο δὲ ὁ μὲν δοὺς τὸ ἀποτίμημα ἐνεργητικῶς, ἀποτιμᾶν. ὁ δὲ λαβών, ἀποτιμᾶσθαι. ὁ δ᾽ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀφλημάτων. ὡς καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ὀνήτορος δευτέρῳ. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς διογένην ὑπὲρ μισθώσεως οἴκου, εἰ γνήσιος. Ἀποτιμᾷ, ἀποτίθησιν. Ἀπότιμος, ἄτιμος. Ἀποτιμοτέροις, τοῖς ἀτιμοτέροις λέγουσιν ἴωνες. Ἀποτινεῖται, ἀποδώσεται. Ἀποτίνη, τιμωρίαν παράσχῃ. Ἀποτίνυται, τιμωρεῖται. ἡσίοδος. Ἢ ὅ γε τεῖχος ἢ νέας ἐν πόντῳ κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν. Ἀποτίμαστον, ἀπροσπέλαστον. Ἀποτίσαι, ἀποδοῦναι. Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτα ἃ κατέφαγες. οἷον, ὧν κατέφαγες, ἀποδώσεις πλείονα. ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἥμαρτον διδόντων. Ἀποτίσεται, τιμωρήσεται. Ἀποτμήγωσι χαράδραι, ἀποτέμνωσιν αἱ ὑδρορρόαι. Ἀπότμημα, ἐκκεκομμένον. Ἀποτμήξαντες, ἀποτεμόντες, ἀποχωρισθέντες. Ἀποτμότατος, ὁ δυστυχής. πότμος γὰρ οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη. παρὰ τὸ πετεῖν, ὅ ἐστι πεσεῖν. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ περιπέτεια. τὰ γὰρ ἀπὸ τύχης, συμπίπτειν λέγεται ἤγουν συμβαίνειν. ὅθεν εὔποτμος μὲν, ὁ εὐτυχής. πανάποτμος δὲ, καὶ ἀποτμότατος, ὁ κακοτυχής. Ἀπότμου, δυστυχεστάτου. Ἀπὸ τοῖν, ἀπὸ τούτων. Ἀποτόκοις, τὰς ἀπογεννήσεις τῶν γεννημάτων. Ἀποτμάδα, σχίζαν, καὶ

ἀκόντιον πεντάθλου. Ἀπόρμη, ἀκόντιον μικρόν· ἀποτετμημένον. Ἀπόρμιοι, οὐκ ἐνεργοί. Ἀπόρμον, τὸν μὴ ἄξιον προσόψεως. Ἀπορμῶς, κεκριμένως· σκληρῶς. Ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἄποθεν· δημοσθένης, κατὰ ἀνδροτίωνος. Ἀποτραγεῖν, ἤγουν φαγεῖν. Ἀποτράγημα, λείψανον· βρῶμα. Ἀποτραχηλίζοντες, ἀπάγχοντες. Ἀποτραχύνεται, θρασύνεται. Ἀποτρέπει, ὁ κωλύων τινά· ἀποτρέπεται δέ τις τὰ ἐξ ὀνείρων δείματα, τουτέστιν ἀποδύεται· ἀποδιοπέμπει. Ἀπότρεχε, ἀναχώρει. Ἀποτρέχει, ἀντὶ τοῦ ἐκφεύγει· καὶ ἀποτρέχει, ἀντὶ τοῦ καταφεύγει, καὶ προστρέχει, ὡς ὁ μέγας βασίλειος. Πεισώμεθα ἑαυτοὺς ἀδελφοὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ, μὴ πρὸς ἀνθρωπίνας ἐλπίδας ἀποτρέχειν. Ἀποτρέψαι, διαλῦσαι φιλονείκως. Ἀποτριάσαι, πληγὰς τρεῖς δοῦναι. Ἀποτριβόμενος, ἐμποδίζων· ἀπείργων. Ἀπότριχες, οἱ ἄνηβοι· τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀντὶ τῆς α στερήσεως κειμένης· ὡς ἐν τῷ ἀποκνήσαντα ἀντὶ τοῦ ἀκνήσαντα· καὶ ἀφροντικότα, καὶ ἀπότιμον ἔθετο, ἀντὶ τοῦ ἄτιμον. Ἀποτριψάμενοι, ἀπορριψάμενοι.

Ἀπότριψις, μέλλησις· ἀπάγγελσις· ἀγώνισις· προάγγελσις· τέκμαρσις· κάθεξις· παραίνεσις, διάφευξις· ἐφόρμησις· ὅπλισις· ξένισις· κούφισις· βλάψις· ἐπαίνεσις· ψόφησις· διάρπασις· γυναίκισις· λάλησις· ὁμοιοκατάληκτα ὀνόματα. καὶ ἀτριβόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζων· ὁ δὲ ἀννίβας ἐν κακοῖς ὤν, ἔμενε τοὺς πολεμίους ἀποτριβόμενος. Ἀποτρόπαιος, φευκτός· μίσους ἄξιος. Ἀποτροπᾶσθαι, ἀποτρέπεσθαι. Ἀποτροπιαζόμενοι, ἀποτρεπόμενοι, καὶ ἀποστρεφόμενοι, καὶ μισοῦντες. Ἀποτροπιάσματα, ἐξιλεώσματα ἀποτρέποντα τὸ φαῦλον. Ἀπότροπον, ὅ, τις ἂν ἀποτράποιτο. σοφοκλῆς οἰδίποδι. ἢ ἀπότροπον, τὸ οὐκ ἐπιστρέφον εἰς τὴν πόλιν· ἀποτετραμμένον τὴν τοῦ ἄστεος ἐπιστροφήν. Ἀπότροπος, ὁ κεχωρισμένος, καὶ οἷον ἐξόριστος· φησὶ γὰρ εὔμαιος τῷ δεσπότῃ. αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος. ἐφ' οἷς ἑρμηνεύων τί ἐστιν ἀπότροπος, ἐπάγει, οὐδὲ πόλινδε ἔρχομαι. Ἀπὸ τρόπου, ἔξω τοῦ τρόπου. Ἀπότροφος, μακρὰν τεθραμμένος. Ἀποτρόφοις, τοὺς μὴ ὄντας τροφίμους τῆς φιλοσοφίας. Ἀπὸ τροχοῦ, ἐξ ἅρματος δρόμου. Ἀποτρυσῶν, λάθρα ἀξιῶν. Ἀπότρωκτον, ἄλφιτον. Ἀποτρωμάξαι, ἀποφράξαι. Ἀποτρωπᾶσθαι, ἀποτρέπεσθαι. Ἀπτυγχάνω, ἁμαρτάνω· ἀμηχανῶ· διαψεύδομαι. Ἀπτυλῶσαι, ἐπᾶραι ἄεδνον. Ἀποτυμπανίσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ τυμπάνῳ πλῆξαι· ἔστι δὲ ξύλον ὃ ὥσπερ σκυτάλην καλοῦσι· τὸ γὰρ παλαιόν, ξύλοις ἀνῄρουν τοὺς πολεμίους· ὕστερον δὲ τῷ ξίφει, κἄν τι δοῦλος εἴη κἄν τι ἐλεύθερος. Ἀποτυμπανισθῆναι, ταυτόν ἐστι τῷ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαι. Ἀποτυχισθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀποπληθεὶς, καὶ ἀποτυχισθέν, ἀντὶ τοῦ ἀποπελεκῆσαι τὸν λίθον, ἀποτύχω· ἔστι δὲ λιθοξοϊκὸν σιδήριον. Ἀποτύψονται, παύσονται τοῦ τύψασθαι. Ἀπούατος, ἄγγελος ἔλθοι παρὰ καλλιμάχῳ· τουτέστι, δύσφημος· μὴ ἄξιος τοῦ ἀκουσθῆναι· ἢ μακρὰν τῆς ἀκοῆς. Ἀπούδεος, ἀπὸ τοῦ ἐδάφους. Ἀπούκρατος, ἀπὸ τῆς κεφαλαίας. Ἀπὸ ὑπονοίας, ἀπὸ δορὸς, ἀπὸ δόρατος βολῆς, ἢ μέγεθος βολῆς διαστήσας. Ἀπούρας, ἀπουρίζω ἐνεστώς· ἀντὶ τοῦ ἀφορίζω· καὶ ἀττικῶς· ὁ μέλλων ἀπουρίσω· ὁ ἀόριστος, ἀπούρισα· ἀφ' οὗ μετοχὴ ἀπουρίσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀπούρας· ἀπούρας ἐλεύθερον ἦμαρ παρὰ τῷ ποιητῇ· ὅ ἐστι δουλώσας· καὶ ἀπούρας, ἀφελόμενος· ἢ ἀφαιρήσας. Ἀπουργοί, γωνίαι εὐτελεῖς εἰς ἃς τὰ σαρώματα συνῆγον. Ἀπουρία, ἡ ἐξ ἀνίσων γάμων σπορά· οἷον ἀπὸ δούλης ἢ ἀπὸ δούλου γεννωμένη. Ἀπουρίζω, ἀντὶ τοῦ ἀφορίζω, καὶ ἀττικῶς, ἀπὸ τῆς ἀπὸ προθέσεως καὶ τοῦ ὅρος, τὸ οροθέσιον· ὁ δασυνόμενον, εἰ προσλάβοι τὸ υ, ψιλοῦται· ὡς τὸ εὔκηλος ἀπὸ τοῦ ἕκηλος ὁ ἥσυχος· ὁ μέλλων ἀπουρίσω· ἄλλοι γάρ, οἱ ἀπουρίζουσιν ἀρούρας. Ἀπουρίσαι ἀρούρας, τὸ ἀφορίσαι καὶ ἀφελέσθαι· καὶ ἔστι κυριωτάτη λέξις, τιθεμένη καὶ ἐπὶ ἐξορίας· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος, καὶ τὸ ἀποῦραι· ἤγουν μᾶλλον τοῦ πρωτότυπον, τοῦ ἀπουρίζειν· ὁμοίως ἐρέθω, ἐρεθίζω· καὶ ὀπλέω· ὀπλίζω· ἀφρέω, ἀφρίζω· καὶ τὸ τοιοῦτον ἀπουρίζειν· καθορίζειν δὲ τὸ κατ' οὖρον πλέειν. Ἀπουρίσσουσιν, ἀφαιρήσονται.

Ἄπους, ὁ μὴ ἔχων πόδας. Ἀπουσία, ὅταν τις ἀπῇ· ἢ ὅταν τις ἀπέχῃ· καὶ ἡ ἀπόλειψις. Ἀπουσιάσει, τῆς οὐσίας μέρος δώσει. Ὁ δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἀπουσιάσει. Ἀποφαίνειν, λέγεται μὲν καὶ τὸ δεικνύειν· καὶ ἐξελέγχειν ἐπ' ἀληθείᾳ καὶ βεβαίως τινὰ κακοῦργον ἢ ψεύστην, ἢ μοιχόν· ἢ ἕτερον τοιοῦτον· λέγεται δὲ ἀποφαίνειν, καὶ τὸ παραστῆσαι· οἷον, τῷ τεκμηρίῳ τοῦτ' ἀποφαίνεις; καὶ ὡς παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις· Κἀποφανῶ γε νὴ δία, ὡς ἐνδίκως ἔτυπτον. καὶ ἐν πλούτῳ· Κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην ἀγαθῶν ἁπάντων αἰτίαν ἐμέ, ἀντὶ τοῦ δείξω καὶ παραστήσω. Ἀποφαίνομαι, τουτέστιν ἀποφαντικῶς λέγω· λαμβάνεται ἐπὶ ὄντος, καὶ μὴ ὄντος· οἷον ἀποφαίνομαι ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ μῖσος πρὸς τὸν φιλούμενον· ἢ ἀποφαίνομαι ὅτι ἔστι· καὶ ἀπεφήναντο οἱ δικασταὶ ψῆφον καταδικάζουσαν, ἢ σώζουσαν· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀπόφασις. Ἀποφαίνουσιν, ἀποδεικνύουσιν. Ἀποφανθεὶς, ἐν τῷ φανερῷ καταστάς. Ἀποφαντικὸν κυρίως, τὸν ἐκφαίνοντά τι νόημα· εἴτε δι' ἀποφάσεως, εἴτε διὰ καταφάσεως· σημαίνει δὲ ἰδικῶς, καὶ τὸν μὴ συγκατατιθέμενον. Ἀποφαίνω, τὸ δείκνυμι· ἀριστοφάνης· κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ. Ἀποφάσεις δύο, ἀντὶ μιᾶς τίθενται· ὅπερ τῶν ἀττικῶν ἐστιν· ὡς τὸ, μοιχοῖς δὲ οὔτι προσδιαλέγεται οὐδέν. Ἀπόφαρσις, ἡ ἑταίρα, ὡς ἡ γνήσιος. Ἀπόφασθε, φημὶ, τὸ λέγω· φήσω· πέφηκα· πέφαμαι· ἐφάμην· ἔφασο, ἔφατο· ἐκ τοῦ ἔφασο τὸ προστακτικόν, φάσο, φάσθω· φάσθε· καὶ ἀπόφασθε· φιλόσοφος λέξις καὶ δηλοῖ τὸν εὐθὺς ἐπαγόμενον ἀποφαντικὸν λόγον· ὅμηρος· ἔρχεσθε, καὶ ἀπόφασθε· καὶ ἀπόφασθε, ἀπαγγείλατε· εἴπατε. Ἀπόφασις ὄνομα, ἐξ ὁμήρου εἰλῆφθαι· εἰπόντος, ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι· γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω· τὸ γὰρ γυναῖκα οὐκ ἀποδώσω ἀπόφασίς ἐστιν, ὥσπερ κατάφασις τὸ ἀποδώσω γυναῖκα· ἀπὸ γοῦν τοῦ ὁμηρικοῦ ἀπόφημι, παρῆκται τὸ ἀποφάσκειν, καὶ ἡ ἀπόφασις· ἢ ἀπόφασις, λόγος ἐν ᾧ, τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὑπάρχει· ἢ λόγος ἀποφαντικός τινος ἀπό τινος· ἢ ἀνατροπὴ τῆς καταφάσεως· οἷον ὁ ποταμὸς οὐκ ἀνέρχεται· ὁ δὲ ἄρχων, εἰσέρχεται· ἢ λόγος, σημαίνων τί ὂν τινὶ μὴ ὑπάρχει· τὸ δὲ τινὶ ὑπάρχει δηλοῖ τὴν κατάφασιν· τὸ δὲ τί τινι μὴ ὑπάρχει, σημαίνει τὴν ἀπόφασιν· ἀπόφασις δὲ, καὶ πρότασις, καὶ πρόβλημα, καὶ ἔνστασις, καὶ συμπέρασμα· τὰ πέντε ταῦτα οὐδὲν κατὰ τὴν ὑπόστασιν ἀλλήλων διαφέρουσιν· ἡ δὲ διαφορὰ τούτων, κατ' ἐπίνοιαν, ἢ κατά τινα γίνεται σχέσιν· ὅταν μὲν γὰρ ἁπλῶς ἀποφαίνωμαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστιν, ἀπόφασις λέγεται· ὅταν

δὲ ὡς μέρος συλλογισμοῦ ληφθῇ, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ ἀθάνατον αὐτοκίνητον, τότε πρότασίς ἐστι τὸ λέγειν, ἡ ψυχὴ ἀθάνατος. ἡνίκα δὲ ἐνίσταταί τι πρὸς τὴν πρότασιν ζητῶν πόθεν δῆλον ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι, τὸ τοιοῦτον ἔνστασις προσαγορεύεται. ἡνίκα δὲ πάλιν προτεινόμεθα εἰς ζήτησιν, ἆρά γε ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι; καλεῖται πρόβλημα. ὅτι δὲ ἐκ προτάσεως συνάγεται, καλεῖται συμπέρασμα. Ἀπόφασις, Δημοσθένης τὸ ἀποφαίνειν διὰ γραμμάτων καθ' ἕκαστον μέρος ὅ τις ὅσην οὐσίαν ἔχει· ὅπερ ἐν ταῖς ἀντιδόσεσι μάλιστα γίνεται. καλεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπογραφήν. Ἀποφάσκει, ἀπαγορεύει. Ἀποφασμένον, ἀντὶ τοῦ ἀποδεδειγμένον. Δημοσθένης κατὰ Νεαίρας· ἀποφασμένως πωλοῦνται, ἀντὶ τοῦ φανερῶς. Ἀποφαυλίζοντες, ἐπιτωθάζοντες· ἐξευτελίζοντες· ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι· ἀεὶ γὰρ τὸ φαῦλον ἐπὶ τοῦ πονηροῦ τάττεται. Ἀποφέρεσθαι, οὐ μόνον τὸ πόρρω φέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ κερδαίνειν, ἀποφέρειν. καὶ ἀποφορά, τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρηστά. λέγεται μέντοι ἀποφορά, καὶ ἡ δυσώδης ὀσμή. Ἀποφεύγειν ἐστί, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα, μὴ δύνασθαι ὅπου ἐστὶν ἐπιληφθῆναι. Ἀποφιλονικίζει, βιάζεται. Ἀπόφημι, ἀποφαίνομαι καὶ ἀποφῆναι, ἀποδεῖξαι. Ἀπόφημος, δύσφημος. Ἀπόφηναι τουτί ἐμοί, ἀντὶ τοῦ εἰπέ· προστακτικόν. Ἀποφῆσαι, ἀρνήσασθαι. καὶ ἀπόφημι, τὸ ἀπολέγω. Ἀποφθαράξασθαι, τὸ τοῖς μυκτῆρσιν εἰς τὸ ἔξω ἦχον προΐεσθαι. Ἀποφθάρηθί μου λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, οὐκ ἀπαλλάγηθί μου. δηλοῖ δέ, τὸ μετὰ φθορᾶς ἀπόστηθί μου. Ἀποφθεγγόμενος, μαντευόμενος. Ἀποφθέγγεσθαι, τὸ ὀξέως ἀποτρέχειν. Ἀπόφθεγμα, σύντομος λόγος· μάντευμα. Ἀποφθίμενον δῦναι εἰς ᾅδην, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῶν δίχα φθορᾶς μυθευομένων δῦναι εἰς ᾅδου· ὁποῖος ὁ Πειρίθους, καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ ὁ Ἡρακλῆς. συγκέκοπται δὲ τὸ ἀποφθίμενον αἰολικῶς· τὸ γὰρ ἐντελές, ἀποφθιόμενον, ἐκ τοῦ φθίω. Ἀποφθίμενος, φθίω· φθίσω· τὸ παθητικόν, φθίομαι· φθίμενος κατὰ συγκοπήν, καὶ ἀποφθίμενος. Ἀποφθίμην, ἀπὸ τοῦ φθίω ῥήματος· ἐξ οὗ καὶ ἡ φθίσις, καὶ ὁ φθισήνωρ· καὶ ἀποφθίμην, ἀπολοίμην· ἀποθάνοιμι. Ἀπόφθιμον, φθαρέντα· ἀποθανόντα· ἀπὸ τοῦ φθίω, Ἀποφθινύθουσι, φθείρονται· ἀπὸ τοῦ φθίνω, φθινύθω· ὡς ἀπὸ τοῦ νέμω, τὸ νεμέθω. Ἀποφθίσθω, φθίω· φθίσω· ἔφθικα· ἔφθιμαι, ἐφθίμην· ἔφθισο, τὸ προστακτικόν, φθίσο· φθίσθω, καὶ ἀποφθίσθω· ἀντὶ τοῦ ἀποθανέτω. Ἀποφλᾶσαι, ῥογχάσαι· Κρῆτες, καὶ Σάμιοι. Ἀποφλαυρίζοντες, ἐπιτωθάζοντες· ἐξευτελίζοντες· ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστρεφόμενοι. Ἀποφλύειν, ἀποβλύζεσθαι. Ἀποφοιβάζων, ἀποκαθαίρων, ἢ χρησμῳδῶν· μαντευόμενος. Ἀποφοιτᾶν, ἀποπηδᾶν· ἀναχωρεῖν. Ἀποφοίτησις, χωρισμός, ἢ ἀναχώρησις. Ἀποφοιτήσομαι κάλλιον, ἢ ἀποφοιτήσω· οὕτως ἀπολαύσομαι, ἢ ἀπολαύσω. Ἀποφορά, ὀσμή· καὶ ἀπόφορα δένδρα, τὰ μὴ φέροντα καρπόν. Ἀποφορᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀπενεγκεῖν, καὶ διάστημα ποιῆσαι μεταξύ. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ὀργαίωνα· ἐν ᾧ φησιν οὕτως· Εἰ γὰρ ὥριζον ταῖς ἀποφοραῖς ταύταις τῶν ὁδῶν, ἀλλότριον εἶναι τὸ χωρίον. Ἀποφόρος, ἀσθενέστερος. Ἀποφορτίσασθαι, ἀπορρίψασθαι· ἀποβαλεῖν τὸ φορτίον. Ἀποφράδας, κακάς· παρατηρησίμους. Ἀποφράδες, αἱ ἀπηγορευμέναι ἡμέραι· ἃς οἱ παλαιοὶ καὶ εἰκάδας καλοῦσι φθίνοντος τοῦ μηνός, τετράδα τρίτην ἡμέραν· ἢ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς φονικὰς δίκας ἐδίκαζον, διὰ τὸ οἷον ἀποφράττεσθαι τὸ τῆς σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς. καὶ τοὺς πονηροὺς δέ, ἀποφράδας ἐπιθετικῶς ἐκάλουν, οἷον ἄνθρωπος ἀποφράς· καὶ βλέπων ἀπιστίαν· παρὰ τὸ φάρημα, φράζω· ὁ μέλλων, φράσω· ἀποβολῇ τοῦ ω· φρας, καὶ ἀποφράς. Ἀποφυλακίζει, βιάζεται. Ἀποφύλιοι, ξένοι οἱ μὴ ἔχοντες φυλήν· Αἰσχύλος. Ἀποφῦναι, διαστῆναι. Ἀποφυσήσασα, ἐγκρύψασα. Ἀποφυσίας, ἐκφυσήσεις· ἐξοχάς. Ἀποφώλιοι, ξένοι· οἱ φυλὴν μὴ ἔχοντες· οὕτως Αἰσχύλος· ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια κατὰ Ἴωνας· οὐ μὴν παῖς ἀπαίδευτος, ἀλλὰ κατὰ ψυχὴν μόνον. Ἀποφώρας; κλέπτας. Ἀπόχασον, ἀποχώρισον. Ἀποχαθῇ, ἀποθάνῃ· ἀποίχῃ. Ἀποχειρόβιοι, οἱ ἁλιεῖς, καὶ χειρογάστορες, οἱ τεχνῖται. Ἀποχειροβίων, τῶν ἐκ χειρῶν ζώντων, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθημένων. Ἀποχειροτονηθῆναι, ἀποστραφῆναι, ἀποδοκιμασθῆναι. Ἀποχετεύονται, μεταφέρονται. Ἀποχλωρίας, οὐ ἀπὸ αἰσχύνης, ἢ μανίας, ἡ χρόα τῆς ὄψεως ἀλλάσσεται. Ἀποχοιριάζειν, ἀποσοβεῖν· ὡς χοῖρον ἐξελαύνειν. Ἄποχον, ἄποτεχνον· οἱ δὲ ἄγροικον· οἱ δέ, μάταιον. Ἀπόχραινον, τὸ ἀπαλειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Ἀποχρᾶν, ἐξαρκεῖν. Ἀπόχραυος, ἀκάλυπτος· ἀπροφάσιστος. Ἀποχρέμματος, ἀποπτύσματος. Ἀποχρησαμένοις, ἀποσεισαμένοις. Ἀπόχρη, σημαίνει τὸ ἀρκεῖ, ἀπὸ τοῦ χρῶ· χρῆμι· χρῆς· χρῆσι· καὶ κατὰ συγκοπὴν χρή, καὶ ἀπόχρη· ὁριστική· οἷον οὐκ ἀπόχρη αὐτῷ τοσαῦτα ἔχειν; Ἀποχριμφέντα, ἀποχωρισθέντα. Ἀποχρῶν, πεπληρωμένος πρὸς τὰς πράξεις. Ἀποχρῶσα, ἀρκοῦσα. Ἀποχρώντως, ἱκανῶς· ἀρκούντως· αὐταρκῶς. Ἀποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταται. καὶ ὑποχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ ὑπεξίσταται. Ἀποχώρησις, ἡ ἀποστροφή. Ἀποχωρῶ, τὸ ἀπέρχομαι, καὶ ἀποδημῶ· ὡς καὶ Δημοσθένης· ἀποχωρῶν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦθ' ἡμῖν ἀπηγγέλλετο.

Ἀποψάλλειν τὰς τρίχας, τίλλειν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν. Ἀπόψησον, τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου. Ἀποψηφίζουσιν, ἀντὶ τοῦ καταδικάζουσι· Δείναρχος· ἀποψηφίζουσιν, αὐτὸν μὴ εἶναι πολίτην. καὶ τὸ πρᾶγμα Δημοσθένης, ἀποψήφισιν καλεῖ· καὶ μετοχή, ἀποψηφισμένος. Ἀποψοφεῖν, τὸ πέρδεσθαι εὐσχημόνως· εὐσχημονέστερον δὲ λέγειν ἀποπνεῖν. Ἀποψύχειν, τὸ ἀπὸ ψυχῆς γίνεσθαι λειποθυμοῦντα, ἢ καὶ θνήσκοντα. τό γε μὴν ἀποψύχειν, ὡς οὐκ εὔφημόν ἐστιν· οἶδεν Ἡσίοδος· ἢ τὸ ἀποπνέειν· οὐ τὸ ἀνάπαλιν, ἀμπνεῖσθαι· καὶ ἀναπνέειν· ἤγουν ἐπανέρχεσθαι εἰς πνοήν. Ἡσίοδος μέντοι ἐπί τινος, τὸ ἀποψύχειν σεμνῶς τίθησιν, ὡς δῆλόν ἐστιν, ἐν δὲ τῷ ἐς φρένας θυμὸς ἀγέρθη, ὡς οἷά τινα τόπον καὶ ἑστίαν ψυχῆς καὶ τὰς φρένας εἶναι δοξάζει. Ἀποψώμεθα, ἤγουν, καθαιρόμεθα τὴν πυγήν· ἀποσπογγιζόμεθα τοῖς πρωκτοῖς. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι· ἀλλὰ σκοροδίοις· ἤγουν, φύλλοις τῶν σκορόδων. Ἄππας, ὁ τροφεύς. Ἀππαλλάζειν, ἐκκλησιάζειν Ἴωνες. Ἄππιλος, ἀπαράγαυτος. Ἄππιρ, ὕπαλιξ· Λάκωνες. Ἀππία ὁδός· οὕτω καλεῖται, ἀπὸ Ἀππίου Ῥωμαίου· ὃς λιθομυλίᾳ ταύτην κατέστρωσε, καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασεν. Ἀπράγμονα λέγει Ἀριστοφάνης, τὸν ἐπιεικῆ, καὶ μέτριον τοῖς τρόποις. Ἀπράγμων, ἄπονος· ὡς τό, ἀπράγμονας δεῖ εἶναι τοὺς σπουδαίους. ἢ ἀπράγμων κατά τινας, σημαίνει δύο· λέγεται γὰρ καὶ εἰς πρόσωπον, καὶ εἰς πρᾶγμα· ὡς ὅταν εἴ

τῆς ἀπράγμονα δοῦλον, δηλοῖ τὸν αὐτοικονόμητον· καὶ ἀνεπιτήδειον πρὸς τὰ δημόσια. ὅταν δὲ εἴπῃς ἀπράγμονα ζωὴν, τὸ λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀπραγμάτευτον, καὶ ἀκίνδυνον. Ἀπραγμάτευτος, ἡ μηδένα κόπον ἔχουσα· ἀπολυπραγμόνητος. Ἀπραγμόνως, ἐλευθέρως· ἄνευ τινὸς ἐξετάσεως· ἰάμβλιχος· Εἶτα ἐᾶσαι τε οὕτως ἀπραγμόνως ἀποθανεῖν; Ἀπραγμοσύνη, ἡ καταφρόνησις καὶ ἀμέλεια· ἡ ἀπραγμοσύνη, ἡ ἀργία· ἢ φυτὸν, ὡς ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, ἐν ἀκαδημίᾳ φυόμενον. Ἄλλως. Ἀπραγμοσύνη, εἶδος ἄνθους· οἷον πάσης εὐωδίας ὄζον καὶ ἀσφαλείας· ἡ ἀπραγμοσύνης, ἀντὶ τῆς πολυπραγμοσύνης· ἀριστοφάνης. Ἀπράδευτοι, ἀζήμιοι. Ἄπρακτα, ἀνεκδίκητα· ἀτιμώρητα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι· καὶ ἄπρατα λέγονται, τὰ μήπω πεπραγμένα· ὡς ἄπρατος ἀνὴρ, ὁ μὴ πεπρακὼς ἑαυτόν. Ἄπρηκτος, δύσπρακτος· δυσεργής· δυσκατόρθωτος. Ἀπρήκτοις ὀδύνας λέγει ὅμηρος, ἐφ' αἷς οὐκ ἔστιν ἐκδίκησις· αἳ καὶ μαψιδίως λέγοιντο ἂν γίνεσθαι· καθὸ τὸ εἰλαπινάζουσι, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον μαψιδίως. ἤγουν ἐφ' οἷς οὐκ ἔστι πίστις· ὅ ἐστιν ἀπόδοσις. Ἄπρηκτα, ἀνωφελῆ. Ἄπρητον, ἀφλόγιστον. Ἀπριάτην, ἄνευ τιμῆς· ἀπὸ τοῦ πρίημι· τὸ παθητικὸν, πρίαμαι· τὸ ἐπίρρημα, ἀπριάδην· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, ἀπριάτην. ἢ ἀπριάτην ἀνάποινον, ἐπιρρήματά φασιν οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ ἀπριάδην, καὶ ἀναποίνως· ἤγουν δίχα τοῦ πρίασθαι, καὶ δίχα ἀποίνων. Ἀπρὶξ, τὸ στερεῶς κρατεῖν καὶ μὴ ἀπολύειν· ἀπρὶξ ἔλαβε τὸ λέγε, ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσί· καὶ παρὰ πλάτωνι· ἀπρὶξ προσπεφυκότων ἰσχυρῶς· ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι, διὰ τὴν σύμφυσιν. Ἀπροβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσφερόμενον ψήφισμα· ἐν τῷ κατ' ἀνδροτίωνος, νόμος παράκειται ταῦτα δηλῶν. Ἀπροδιορίστως, ἀορίστως· μὴ πρός τι διορισμένως. Ἀπροθέτως, ἄνευ προθέσεως. Ἀπροΐδης, ἀπροόρατος· ὁ ᾅδης. Ἀπροΐτως, ἀνεξόχως. Ἀπροῖτος, ὁ τῆς οἰκίας μὴ ἐξερχόμενος. Ἀπροϊδῆ, ἀφανῆ. Ἀπρονόμευτος, ὁ πραιδευθείς. ἀπρονομὴ γὰρ, ἡ ἐπὶ τῆς χώρας ἁρπαγή. Ἀπρονόητος, καὶ ὁ μὴ προνοῶν, καὶ ὁ μὴ προνοούμενος. Ἀπροόπτως φέρεταί τις, ὅταν οὐ προορᾷ τὴν ὁδὸν, καὶ ἀμερίμνως ταύτην διέρχεται· καὶ ἀπρόοπτος, ἀπροόρατος, λαθραῖος. Ἄπροπον, ἄτροπον· ἀπρεπές. Ἀπρόσβλητον, γυναῖον. Ἀπροσβούλευτον, τὸ μὴ πρότερον εἰς τὴν βουλὴν, ἀλλ' εὐθὺς εἰς τὸν δῆμον εἰσαχθὲν ψήφισμα, οὕτω δημοσθένης. Ἀπροσδεής, ὁ μηδενὸς ἐνδεής. Ἀπροσδιορίστως, ἀορίστως· μὴ πρός τι διορισμένως. Ἀπροσέλευστος, ἀπροσπέλαστος· ἀδιεξίτητος. Ἀπροσεξία, ῥαθυμία· παρὰ τὸ μὴ προσέχειν τινὰ ἑαυτῷ, ἢ τοῖς πρακτέοις. Ἀπροσήκει, ἀδεῖ. Ἀπρόσηλον, ὃ οὐδεὶς προσηλεῖται, ἀλλ' εὐθέως πίπτει· ἢ ἀκαυμάτιστον ἀπὸ τῆς εἵλης. Ἀπρόσιτος, ἀπροσπέλαστος· ἀπάνθρωπος· ἀχώρητος· ἀπροσέγγιστος· ἀδεχής, μοχθηρὸς ἰδεῖν. Ἀπρόσιτον, ἀθεώρητον. Ἀπρόσκλητος δίκη, ἡ μὴ τυχοῦσα τῶν καλουμένων κλητήρων κατὰ τὸν νόμον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἦν εἰσαγώγιμος. Ἀπροσκοπεῖν, μὴ προορᾶν. Ἀπρόσκοπον, ἀσκανδάλιστον. Ἀπρόσμαστος, ἀπρόσθικτος· ἄψαυστος· μάσασθαι γὰρ τὸ ἅψασθαι, ἀπρόσβατος. Ἀπρόσμαχοι, ἀκαταγώνιστοι· ὡς τὸ, Καὶ ῥωμαίοις ἐν πεδίοις ἀναπεπταμένοις· καὶ ἐν τῇ ἐκείνων οἰκείᾳ γῇ αἰσθέσθαι, ὅπου κἂν ἀπρόμαχοι εἶεν πάρθοι. Ἀπρόσοιστος, ἀνυπομόνητος. Ἀπροσπέλαστος, ἀπροσέγγιστος. Ἀπροσπλήστω, ᾧ οὐκ ἄν τις προσπελάσειεν· ἀπροσπταίστω· ἀσκανδαλίστω. Ἀπροστασίου δίκην ἔλεγον, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλεῖτο, ὡς μὴ ἔχων προστάτην. Ἀπροστάτευτος, ὁ μὴ ἔχων προστασίαν τινός. Ἀπροσέματον, ἀπροσδόκητον. Ἀπρόσφορον, ἀνάρμοστον. Ἀπρόσωπον, κακόμορφον· δυσειδές. Ἀπρόσωπος, ὁ οὐκ εὐπρόσωπος· καὶ ὁ προσωπείῳ μὴ χρώμενος, ἢ λαμβάνων. Ἀπροτίμαστος, ἄψαυστος· ἄθικτος· ἡ μὴ ἐπιζητηθεῖσα γυνή, ἀλλ' ἄθικτος διαμείνασα. Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος, ἐνὶ μεγάροισι· παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ, ἡ μὴ ἐπιζητουμένη πρὸς μίξιν, ἢ παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ, ὅθεν καὶ μαστός· καὶ ἐπιμασσάμενος, ἐπιλαβόμενος· ἁψάμενος· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπρόσψαυστος· παρὰ τὸ μάσσασθαι, τὸ ἅψασθαι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ μάσασθαι· καὶ μαστὸς, ὁ τοῖς βρέφεσι μαστικός· καὶ τὸ εἰσεμάσατο θυμόν, ἤτοι ἥψατο· ἢ οὐ δυσχερὲς ἐφάψασθαι τῆς δυνάμεως. Ἀπροτίοπτα, κρύφα· λάθρα· ἀπὸ τοῦ ὄπτω τὸ βλέπω. Ἀπροτιόπτιστος, ἀπρόσιτος. Ἀπροτίοπτοι, ἀόρατοι. Ἀπρόφατοι, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπροόρατοι, ἀπροφάσιστοι, οἷον ἄνευ προφάσεως καὶ ἐποχῆς, καὶ ὑπερθέσεως· παρ' ὅσον τοῖς προφασιζομένοις, παρέπεται ὑπέρθεσις. Ἀπροφάτοις, ἀπροσφωνήτοις· ἀπροφασίστοις. Ἀπροφάτως, ἀθρόως παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, καὶ ἀδιαστάκτως· ἀδιακρίτως.

Ἄπτα, φάρμακα. Ἀπταίστως, ἀκαταγνώστως. Ἀπταὶ, ἀναχωρήσιον. Ἀπταρεύς, ὁ ἀπὸ κρήτης· ἄπτα γὰρ πόλις κρήτης. Ἀπταρύσσεται, πέπταται. Ἀπτευπίτας, τοῦτο ἐν συνηθείᾳ λέγεται. σημαίνει δὲ ἅπτα· πάντα, τιπὺ δὲ, παιδεραστήν. Ἅπτει βρόχον, καὶ ἅπτεται, καὶ ἅπτει πῦρ· ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἅπτε παῖ τὸν λύχνον· καὶ ἅπτει, συνάπτει. Ἄπτιλους, λείας. Ἄπτερα, ἰσόπτερα· ταχέα· ἡδέα· καὶ Ἄπτερα, πόλις κρήτης· ὅτι αἱ σειρῆνες ποτὲ πρὸς τὰς μούσας εἰς ἔριν ἐλθοῦσαι καὶ ἡττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον. Ἀπτερέως παρ' ἡσιόδῳ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀψοφέως· σημαίνει τὸ ἔστιν ἀπωτέρω· οὕτως ἡρωδιανός· ἔτι ταχέως, ἐτοίμως, ἀφροντίστως· οἱ δὲ, ἀπροθύμως· ἐλαφρῶς· ἡδέως· ἔνιοι δὲ, ἠμελημένως. Ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, παρ' ὁμήρῳ· κεῖται δὲ τὸ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος, εἰς ἴσον τῷ ταχέως προσήκατο φασὶ τὸν λόγον. ἄπτερος δὲ, ὁ παράμονος καὶ μὴ πτερόεις, καθὸ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου ἐπίθετον. ἤγουν ὁ μὴ ἀποπτὰς ἀλλ' ἐπιμείνας τῇ γυναικί· τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ταχὺς, καὶ ἰσόπτερος νοοῦσι τὴν λέξιν· ἵνα λέγῃ, ὅτι ταχὺ ἐς ψυχὴν εἰσέδυ τῇ πηνελόπῃ. Ἅπτεσθαι, ἀόριστόν ἐστι· τὸ δὲ προσάπτεσθαι, ἔλαττον τοῦ ἅπτεσθαι· τὸ γὰρ προσάπτεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐσκεμμένως πως, καὶ ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαι, καὶ οἱονεὶ ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι δηλοῖ· ὥσπερ καὶ ψαύειν καὶ προσψαύειν, καὶ ἐγγίζειν καὶ προσεγγίζειν. Ἅπτεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιλαμβάνεσθαι, γενικῇ συντάσσεται· ὡς παρ' ὁμήρῳ· ἀλλήλοις ἐκέλευον ἅπτεσθαι νηῶν· καὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης. Ἅπτεται βέλη παρ' ὁμήρῳ, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ πίπτει ἔραζε· τὰ γὰρ ἁπτόμενα βέλη, οὐ κάτω πίπτει, ἀλλὰ βαλλόμενα ἐναπομένει. Ἅπτεται, ῥῆμα· καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς· ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν αἰσθήσεων γινομένη ἐνέργεια γενικῇ συντάσσεται· οἷον, ἀκούω σου· γεύομαί σου· εἰ δὲ ἐπὶ φιλοφροσύνης ἢ ἀγαθῆς ὁμιλίας ἡ λέξις λαμβάνεται, τότε δὴ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Ἀπτέρως παρὰ Λυκόφρονι, ὁμοπτέρως· ταχέως· αἰφνιδίως. Ἀπτέρωτα, ταχέα· αἰφνίδια. Ἀπτήν, γίνεται παρὰ τὸ πτῶ
πτήσω· πτήν· καὶ ἀπτήν. ὥσπερ παρὰ τὸ ἔχω, ἀεχήν· καὶ συναιρέσει ἀχήν. ὁ πτωχὸς ὁ μηδὲν ἔχων. Ἀπτῆνες, οἱ μὴ ἵπτα-
σθαι δυνάμενοι. Ἀπτῆσι, μηδέπω πετομένοις. Ἀπτίστων, ἀκόπων ὁλοχερῶν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἅπτομαι, ἐπὶ
ἁφῆς, ἀόριστον ἔχει τὴν φωνήν· τὸ δὲ προσάπτομαι, τὸ ὑπεσταλμένως καὶ οἱονεὶ ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι δηλοῖ. ὥς-
περ καὶ ψαύω, καὶ προσψαύω· ἐγγίζω, καὶ προσεγγίζω· καὶ χρῶμαι, καὶ προσχρῶμαι. ὅπερ γενικῇ συντάσσεται. οἷον,
ἅπτομαί σου· ψαύομαι· ψηλαφῶ. Ἀπτοεπής, ἢ ὁ ἁπτόμενος διὰ λόγων, ἢ ὁ ἀπτόητος· ὁ μὴ πτοούμενος ἐν τοῖς λόγοις.
ὁ θρασύλογος καὶ ὑβριστής. Ἀπτόλεμος, πολέμου ἄπειρος. Ἁπτόν, ψηλαφητόν. Ἄπτορος, ἰσόπτερος. Ἅπτου, ψη-
λάφησον. Ἄπτωτον, τὸ μὴ πίπτον ἀλλ᾽ ἑστώς. Ἄπτωτος, ἄφοβος. Ἄπυγοι, οἱ λεῖοι τὰς πυγάς· ἔσκωπτον δὲ ἐπιεικῶς
Ἀθηναῖοι, εἰς αἰσχρότητα. Ἀπυθύσομεν, ἐξιλασκόμεθα· ἢ ἀποπτύσομεν. Ἄπυθεν, ἄποθεν. Ἀπυθυμίζω, ἀποφαί-
νω· κρίτης. Ἀπυξίνου, ἀπανύδρου, Τιμοκλῆς. Ἀπυλλέτω, αἰνείσθω. Ἀπυνδάκωτος, ἀπύθμενος· Σοφοκλῆς Τρι-
πτολέμῳ· ἐν δὲ Ἰφιγενείᾳ, πύνδακα τὴν λαβὴν τοῖς ξίφεσιν ἔφη. Ἀπύλωτον στόμα, Φρύνιχος· ἀθύρωτον. οἱ δὲ γραμμα-
τικοὶ ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον· καὶ πύλην μὴ ἔχον· μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ κρατούμενον. Ἄπυρα, σῖτα.
Ἄπυστος, ἀνήκουστος· ἀπὸ τοῦ πεύθω πευστός, καὶ ἄπυστος. Ἄπυος, ὁ δίχα ἕλκους. Ἄπυργος, ἀτείχιστος· Εὐριπίδης
Τημένῳ. Ἄπυροι τρίποδες, εἰς οὓς οἶνος ἐξεκεράννυτο· λουτροχόοι δέ, ἐν οἷς ὕδωρ ἐθερμαίνετο· οἱ καὶ ἐμπυριβῆται. ὧν
ἔνιοι ὠτώεντες τρίποδες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ τρίποδα τὴν ὑπόβασιν ἔχειν. καὶ ὅτι τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων ἦσαν,
οἳ καὶ λέβητες ἐκαλοῦντο· ἐμπυριβήτης, καὶ λουτροχόος· Αἰσχύλος· Τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατο οἰκεῖος λέβης· ἀεὶ
φυλάττων ὑπὲρ πυρὸς στάσιν. ὁ δὲ ἕτερος, κρατὴρ καλούμενος· ὁποῖοι οἱ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἄπυροι· ἐν οἷς οἶνον ἐκίρνων. ὃς δὴ
καὶ οἰκεῖος τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν κατ᾽ αὐτὸν ἐν μέθῃ ἀλήθειαν· καθὰ καὶ τῷ Πυθίῳ Ἀπόλλωνι τρίπους ἦν ἀληθείας, διὰ
τὴν ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν. οἶνος δέ φασι καὶ ἀλήθεια. ὃς καὶ ἀνδρὸς ἔδειξε νόον. καὶ ἐν Διονυσίοις νικητήριον διὰ τοῦτο
τίθεται τρίπους· ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀληθεύοντας, ἐκ τρίποδος λέγειν φαμέν· τῆς κατὰ μαντείαν δηλαδὴ ἀληθευτικοῦ. ὁ γὰρ οἶνος
ποιεῖ, ὡς εἴρηται. λέγεται δὲ ὁ αὐτός, καὶ ὡς τριπόδων λέξις καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ἔκειτο. ὡς τό, ἐπεὶ δ᾽ ὁ τρίπους ἤρθη· τουτέ-
στιν, ἡ τράπεζα. ἔστι δὲ πάντως τρίπουν εἰπεῖν, καὶ τράπεζαν. τριπόδων οἱ μὲν ἐμπυριβῆται. οἱ γὰρ αἴθωνες ἴσως λέ-
γοιντο ἄν, ὡς πυρὶ αἰθόμενοι, καὶ οὕτω χρήσιμοι. οἱ δέ, ἀναθεματικοὶ πρὸς κάλλος ἀνατιθέμενοι, ἐν οἴκοις ἢ ναοῖς, ἄχραν-
τοι πυρὶ φυλαττόμενοι. οὓς ἀπύρους φησὶν ὁ ποιητής, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐμπυριβήτων. ἕτεροι δὲ ἀπύρους μὲν νοοῦσι,
τοὺς μήπω πυρὶ ὁμιλήσαντας· αἴθωνας δέ, τοὺς ἤδη πυρωθέντας. λέβητες δέ, ἕτεροι ὄντες τριπόδων ὡς δηλοῖ σαφῶς ἐν
Ὀδυσσείᾳ. ἢ αἴθωνες λέγονται διὰ τὸ ἐκ τοῦ γεγανῶσθαι λαμπρόν, ὡς ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω. ὅτι δὲ ἐντιμότεροι λεβή-
των οἱ τρίποδες, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ Ἰῶτα· ἑπτὰ μὲν ἀπύρους τρίποδας, αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι. πρὸς τοῦ βασι-
λέως ὑπισχνεῖσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἄπυρον λέβητα λέγει Ὅμηρος, τὸν μήπω τεθέντα εἰς πῦρ, καὶ διὰ τοῦτο λευκόν· ἀπὸ
χρώματος δηλαδὴ κασσιτέρου. Ἀπύρου, ἀθύτου· Σοφοκλῆς. Ἀπύροις, καινοῖς· νεκροῖς· ἢ τοῖς ἀναθεματικοῖς· και-
νούς, καὶ οὐδέποτε πεπυρωμένοις, ἀλλ᾽ ἕνεκα κόσμου ἀνακειμένοις. ἐξ ἐναντίου δὲ ἐμπυριβήτας, ἐν οἷς θερμαίνουσι τὸ ὕδωρ.
Ἄπυρος, ἄναστος· νεκρός· καινός. Ἀπυρωμήλῃ, τῇ πυρῆνα μὴ ἐχούσῃ μήλῃ· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀπύρωτον, και-
νήν, ἢ ἀναθηματικήν. Ἀπυσδέον, δυσώδες. Ἀπύστισιν, ἀπόπιστιν. Ἄπυστος, ἀνήκουστος· ἀπὸ τοῦ πεύθω, πευστὸς
καὶ ἄπυστος. Ἀπυστρόπεον, ἀπέστρεφον. Ἀπύω, τὸ φωνῶ καὶ βοῶ· Εὐριπίδης. Οἲ ἐγὼ μελέα, τί ποτ᾽ ἀπύσω.
Ἀπφά, ἀδελφῆς καὶ ἀδελφοῦ· καὶ ὑποκόρισμα καὶ ἀπφύς ὑποκοριστικῶς, ὁ πατήρ· παππίας ὤν, καὶ ἀπφύς.
Ἀπφύν, τὸν πατέρα λέγουσι Δωριεῖς. Ἀπφύς παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ πατήρ· καὶ ὤφειλε μὲν διὰ τῶν δύο γράφεσθαι φφ.
ἀφφύς γάρ, ἀφ᾽ οὗ φύεταί τις. ἀλλ᾽ ἐπεὶ οὐδέποτε ἑλληνικὴ λέξις διπλάζει τὰ δασέα δίχα τῆς κατὰ Ῥωμαίους ὀφφικίω,
μετεβλήθη τὸ ἀπὸ πάθους τῆς προθέσεως φ εἰς τὸ ἀντίστοιχον π· καὶ γίνεται ἀπφύς. Ἀπφῶ, σημαίνει τοῦ ἀποκρύ-
φου· ἢ τοῦ ἀποκρυβέντος. ἄπφω δέ, ἀντὶ τοῦ, καὶ νῦν· καὶ ἀπφῶ πατρός· ἡ διπλασία χάρις. Ἀπώγωνες, οἱ μὴ ἔχον-
τες πώγωνα. Ἀπῳδόν, ἀναρμόστως· τὸ ἄποθεν τῆς ᾠδῆς. Ἀπωθεῖται, ἤτοι ἀποπέμπεται· καὶ ἀποσείεται. Ἄπωθεν,
χωρίς, ἢ πόῤῥωθεν. Ἄπωθεν, ἀπὸ διαστήματος. Ἀπώθησαν, ἐξέβαλον. Ἀπωθοῦμαι, καὶ διωθοῦμαι, τὸ ἀποδιώκω,
καὶ ἀποστρέφομαι. Ἀπωθούμενος· ὠθέομαι, ὠθοῦμαι· καὶ ἡ μετοχή, ὠθεόμενος καὶ ὠθούμενος, καὶ ἀπωθούμενος μετὰ
τῆς ἀπὸ προθέσεως. Ἀπῴκησεν, ᾐχμαλώτευσεν. Ἀπῳκισμένοι· φασί τινες Ἀθηναίους αὐτόχθονας φῦναι, καὶ τοὺς
γονέας ἔχειν γῆν, καὶ ἥλιον. ὅς ὁ αὐτός ἐστιν Ἀπόλλωνι. οἱ δὲ ὅτι Κρεούσῃ τῇ Ἐρεχθέως μιγεὶς Ἀπόλλων, Ἴωνα ἐγέννησεν.
ἀφ᾽ οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἴωνας κληθῆναι· καὶ διὰ ταῦτα πάτριον αὐτοὺς, Ἀπόλλωνα ἔχειν. Ἀπῳκισμένος,
μεμακρυσμένος. Ἀπῴκισται, ἐμακρύνθη. Ἀπώλεια, ἡ διαφθορά. Ἀπωλέσας τὸν οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ. Ἀπω-
λούντων, ἀντὶ ἀπώλων· ὡς τό, Καὶ ἱππαγέλην ἐπελάσαντες ἀπωλοῦντο, μάλα ἀνοίκτως ἀλοῶντες διέφθειραν. ἀπωλ-
λύμην Ἀττικῶς. Ἀπώμοιιν, ἀπὸ τῶν ὤμων. Ἀπωμοσία, ὅταν τις κρινόμενος σκήπτηται μὴ εὐσχολεῖν πρὸς τοὺς
δικαστάς. ἀνθυπομνύει δὲ ὁ ἀντίδικος· καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου προσδικάζονται. Ἀπώμοτον, φευκτόν· τὸ ἔξω ὅρκου γινό-
μενον. ἢ ὅπερ ἄν τις ἀπομόσειε γεγονέναι, ἢ μὴ γενέσθαι. ἔνιοι, ἀνέλπιστον. Ἀπών, μακρὰν ὤν. Ἀπώνατο, ὠφελή-
θη. ὀνῶ· ὀνήσω· ὤνησα· ὠνησάμην· ὠνώμην· ὤνου· ὤνατο· καὶ ἀπώνατο. Ἀπωνηθήσεται, πειράσεται. Ἀπωρυγας, ὑδρη-
γούς. Ἀπῶσαι, ἀντὶ τοῦ ἐστι, τῷ ἀποπέμψαι. ἅπερ οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον, παθητικῶς ἀπώσασθαί φασι καὶ ἀποπέμψασθαι.
Ἀπώσατο, μακρὰν ἔῤῥιψεν. Ἀπώσθησαν, ἀπεῤῥίφησαν. Ἀπῶσμαι, ἀπέῤῥιμμαι· ὡς τό, Κἀγὼ εἴπου ἀπῶσμαι.
Ἄπωσον, τὸ δίωξον· ὤθησον. Ἀπωστός, ἐκδεδιωγμένος. Ἀπωτάτω, μακράν. Ἀπωτέρω, πόῤῥω· μακράν.

ρα; ἐρωτηματικῶς προπερισπᾶται· οἷον ἆρά σοι ἀλόγως λελυπεῖσθαι δοκῶ; καὶ ἀριστοφάνης· ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές; Ἄρα σύνδεσμος παροξύνεται· οἷον, εἰ φῶς ἐστιν, ἡμέρα ἐστί· φῶς ἐστιν, ἄρα ἡμέρα ἐστίν· ἔστιν ὅτι σημαίνει, ὅπερ σημαίνει τὸ αὖ. Ἄρα· οἱ ἀττικοὶ ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ; τροχαϊκῶς γράφουσιν· ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συναπτικὸς λέγηται, ἀδιαφόρως· ποτὲ μὲν τροχαϊκῶς, ποτὲ δὲ πυρριχαϊκῶς.

Ἄρα· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν, ὡς παρὰ ἀριστοφάνει· Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων· καὶ παρὰ λιβανίῳ· Οὐκ ἄρα εἵμαρτο τῇ βιθυνίᾳ, τὴν χείρω τύχην ἀθάνατον γενέσθαι. Ἄρα· συλλογιστικὸς σύνδεσμος, καὶ ἀντὶ τοῦ δή· καὶ ὡς ἔοικε, καὶ ὡς φαίνεται· οὕτω πλάτων. Ἄρα· συμπαρασματικὸν ὄν, καὶ ἀντὶ μακροῦ εὕρηται· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἀπορρηματικὸν ἄρα, μακρὸν ἀεί· τὸ δὲ, συμπαρασματικὸν οὐκ ἀεὶ βραχύ. Ἄρα· ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Ἄρα, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν εὕρηται· ἡσίοδος· Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος· οὐχ ἣν ὡς ἔοικε μία ἔρις· καὶ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ· Οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδει καὶ φρένες ἦσαν· καὶ ἀπολλώνιος· ἢ ἄρα δή τις· τὸ ἢ ἄρα ἠθικῶς ἀντὶ τοῦ ὡς ἔοικεν. Ἀρὰ, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχὴ καὶ ἡ βλάβη· ὥσπερ καὶ ἡ τύχη· ποτὲ μὲν ἡ εὐτυχία, καὶ δαίμων· ὁμοίως, καὶ τὸ ἀρᾶσθαι. Ἀραβήσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι· ἰωνικὴ λέξις. Ἀράβησεν, ἤχησεν· ἐκ τοῦ ἀραβῶ· ἤσω· κυρίως ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν πνοή, ἄραβος· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ σιδήρου· παρὰ τὸν ἄρεα, καὶ τὴν βοήν. Ἀραβία, τόπος συρίας, καὶ κόσμος γυναικός. Ἀραβίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί· καὶ ἀραβικὴ πνοή, ἡ τυφωνική. Ἀράβιος ἄγγελος, παροιμία· παρὰ τὸ ἀράβιος αὐλητής, παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων· μετῆκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀραβίου αὐλητοῦ· ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς· ἐπαύετο δὲ, τεττάρων. Ἄραβος, κτύπος· κυρίως, ἡ ἐν ἄρει βοή· ἀράβοος καὶ ἄραβος· ἢ κυρίως ἡ ἐν ὄρει βοή· ὄραβος καὶ ἄραβος· ἢ κυρίως, ἡ ἐπὶ τὴν ἔραν βοή· ἔραβος καὶ ἄραβος· ἐξ οὗ τὸ ἀραβῶ· καὶ ἀράβησεν, ἤχησεν, ἐψόφησεν. Ἀραβύλας, ὑποδήματος διαφορὰ· καὶ βαρβαρικά. Ἀράβω, ψοφῶ· ἐν κλυταιμνήστρα. Ἀράσσειν, σπαράσσειν. Ἀραγμός, ψόφος. Ἀράσσει, θορυβήσει, ταράξει. Ἀράδηται, κεκόνιται· συγκέχυται. Ἄραδος, ἡ ἀπὸ τῶν γυμνασίων τῆς καρδίας κίνησις· καὶ πόλις. Ἀράδδις, βλαβερὰς λεπτάς. Ἀραιαὶ κνῆμαι, αἱ ἀσθενεῖς καὶ βεβλαμμέναι· ὡς γὰρ γῆρας γηραιός, πλεονασμῷ τοῦ ι, οὕτω καὶ ἀρὰ, ἀραιός· ἡ δὲ ἱστορία, οἶδε καί τινας νήσους ἐπονομαζομένας ἀραιάς. Ἀρραιὰς γλώσσας, τῶν λύκων φησὶν ὁ ποιητής· ἢ μετὰ δασείας ἀντὶ τοῦ στερεὰς καὶ ἐπιμήκεις· ἢ μετὰ ψιλῆς, ἀντὶ τοῦ βλαπτικάς· ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ· διότι κατὰ τοὺς παλαιοὺς οὐ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· οὐδὲ καθὰ λυκοσπάδας ἵπποις τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τοῦ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν ὡς εἴπερ καὶ ἔλειχον. Ἀραιάς, τὰς βλαπτικὰς νῆας· παρὰ τὸ ῥαίσειν ὅ ἐστι φθείρειν· ὅθεν καὶ ψιλοῦται· ἵν' ᾖ τὰς στρατιωτικὰς καὶ οὐ φορτίδας. Ἀραιὴ γαστήρ, τὰ λεπτὰ ἔντερα. Ἀραιὴν, ἀσθενῆ· ἀδύνατον· ἀραιὴν χεῖρα, παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ μετὰ τοῦ ἐπιτατικοῦ α, ἀραιή· ὅθεν καὶ δασύνεται· ἀπὸ οὖν τοῦ ῥαίω γίνεται ῥαιὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ α ἀραιός· καὶ ἁραιὴ μετελθούσης τῆς δασείας τοῦ ρ εἰς τὸ α, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ῥέζω, ἕρδω. Ἀραιήσει, ἁρμοστὸν ποιήσει. Ἀραιῇσι, λεπταῖς, καὶ μακραῖς. Ἀραιητόν, στρεπτόν. Ἄραιθος, ποταμὸς ἠπείρου, ὡς καὶ καλλίμαχος λέγει.

Ἀραιθυρέα, ἡ ἀρεθυρέη, καὶ φλιοῦς, ὄνομα πόλεως· ἐκλήθη δέ φασιν ἀπὸ φλιοῦντος υἱοῦ διονύσου· ὡς φέρεται ἐν τοῖς τοῦ ἐθνογράφου, ὅτι ἄραντος ἥρωος υἱὸς ἐγένετο ἄορις, καὶ θυγάτηρ ἀραιθυρέα· πύκνις φλιάσιοι θηρατὰς φασὶ καὶ πολεμικούς· προαποθανούσης δὲ τῆς ἀδελφῆς, ἀπ' αὐτῆς ἡ χώρα ἐκλήθη· τὸ τοπικὸν αὐτῆς, ἀραιθυρεύς· ἡ δὲ τοῦ γεωγράφου ἱστορία φησὶν, ὅτι ἀραιθυρέα ἡ νῦν φλιασία πόλις φλιοῦντος· κειμένη μέσον σικυωνίας ἀργείας κλεωνῶν, καὶ στυμφάλων· πόλιν δ' εἶχεν ὁμώνυμον τῇ χώρα πρὸς ὄρει ὀνομαζομένῳ κηλώσση· οἱ δ' ὕστερον ἀναστάντες ἐκεῖθεν, πρὸ τριάκοντα σταδίων ἔκτισαν τὴν φλιοῦντα. Ἄραινος, ὄνομα ποταμοῦ. Ἀραιόν, οὗ τὰ μόρια διάστασίν τινα πρὸς ἄλληλα ἔχει· πυκνὸν δὲ, οὗ τὰ μόρια ἐγγὺς ἀλλήλων κεῖνται· τὸ δὲ ἀραιὸν, οἱ πλείονες ψιλοῦσιν· οὐ γὰρ δασύνεται. Ἀραῖον, κατάρατον· ὡς τὸ, ὁ πρόσθεν ἐλθὼν, ἦν ἀραῖός μοι νέκυς· οἷον, ἀρὰν προσετρίβετο, καὶ κατευχῆς· σοφοκλῆς, πολυείδῳ. Ἀραιότερος, βαρύτερος· ἀραιός, ἀτυχής, ἄθλιος. Ἄραιτο· λάβοι· κομίσειεν· ὡς τὸ, Ἦ σ' οὐκ ἂν ἄραιτο ἄχθος ἀνθρώπου φύσις. Ἀράκην, φιάλην· καὶ ἀράκτην. Ἀρακίδας, εἶδος ὀσπρίου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄρακοι, ὀσπριόν τι· τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ λάθυρον. Ἄρακος, ἱέραξ· τυρρηνοί. Ἀρακτῆρα, ἀμελκτῆρα. Ἀράμ, μετέωρος. Ἄραμα, βόρβορος. Ἀράμεν, μένειν. Ἀράμενα, τὰ ἀπόχυτα ὕδατα. Ἀράμεναι, ἡσυχάζειν. Ἀράμενοι, ἐπάραντες· καὶ ἀραμένη, ὡς τὸ, ἐπάρασα τὴν ὑδρίαν. Ἄραμος, ἐρωδιός. Ἀράνη, μεσάγκυλον. Ἀράνκιλις· ἡ νῦν αἴγυπτος. Ἄρανον, τὴν οὐσίαν, καὶ τὸ λευκόν. Ἄραντες, ἀπενεγκάμενοι· καὶ παρὰ θουκυδίδῃ, ἐπὶ θαλάσσης εἴρηται· ἔστι δ' ὅτε, καὶ ἐπὶ γῆς. Ἀραντίσιν, ἐριννύσι· μακεδόνες· ἀρανὶς ἔλαφος. Ἀράξαι, συντρῖψαι. Ἀράξης, ἀράξου, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ ἀράσσειν, ὅτι ἀπὸ καυκάσου καταρρήγνυται· καὶ ἀραξὸς, βοτάνη τις. Ἀράρουσιν, ἐρεθίουσιν. Ἄραρ, ποταμὸς τῆς κελτικῆς, ἀπὸ τοῦ ἀρηρέναι τῷ ῥοδανῷ ποταμῷ. Ἄραραι, ἁρμόσαι· πλέξαι. Ἄραρε, δέδεκται· κέκριται· ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἀρσῶ· ὁ παρακείμενος ἦρκα· ὁ μέσος, ἦρα· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικὸν, ἄρηρα· ἡ μετοχὴ, ἀρηρώς· Ὅτε φρεσὶν ᾖσιν ἀρηρώς· δωρικὴ τροπὴ τοῦ η, ἄραρα, καὶ ἄραρεν. Ἄραρε γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας. Ἀραρέ με· ἤρεσέ με ταῖς φρεσίν· ἢ ἥρμοσται· καὶ ἄραρεν, ἡρμόσθη· ἢ πλαγίως δέδεκται ἢ κέκριται. Ἀραρή, καὶ ἄραρον, ἐκ τοῦ ἀραρῶ ἐνεστῶτος γίνονται· ἀραρῶ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄραρα παρακειμένου· ὡς ἐκ τοῦ πέπληγα, τὸ πεπλήγω· καὶ πέφυκα, πεφύκω, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀραρίζειν, ἐπὶ τῶν κυνῶν παρ' ἀθηναίοις· ἀπὸ τῆς ἂρ φωνῆς· παρ' ἡμῖν δὲ ὑλακτεῖν. Ἄραριν, ἀράχνην. Ἀραρινοί, ὅσα παρασφηνοῦται λιθάρια εἰς τὰς ῥαγάδας. Ἄραρις, ἔνορκος. Ἀραρίσκειν, ἐκ τοῦ ἀραρῶ ἀχρήστου ῥήματος παρῆκται· ὁμοίως τῷ τελίσκω, ῥυίσκω· καὶ τοῖς τοιούτοις. Ἀραρίσκω, τὸ ἁρμόζω. Ἀραροίμην, ἁρμοσαίμην.

Ἀραρόν, πάγιον· βέβαιον· κατάρατον· Ἀραρόν τι, δίς χρηστόν εἰς ὑπηρεσίαν· τυπτόμενοι, τεχνησάμενοι τεκτήναντες·
λέξις γὰρ τεχνική· χρόνου δὲ ὑπάρχει τοῦ ἀορίστου· ἐκ τοῦ ἄραρον γὰρ, ἡ μετοχὴ ἀραρών· τυπτόμενος, τεχνησάμενος· Ἀραρό-
τως, ἁρμοζόντως· ἢ παγίως· καὶ ἑδραίως· Ἀραρυῖα, συστολὴν ἔχει τοῦ η εἰς α· ἀρηρυῖα γὰρ, τὸ ἐντελὲς οὕτως· ἀραίω,
ἀρῶ· ὁ μέλλων ἀράσω· ὁ μέσος παρακείμενος ἦρα· καὶ ἄρηρα ἀττικῶς· ἡ μετοχὴ ὁ ἀρηρώς· καὶ τὸ θηλυκὸν ἀρηρυῖα·
Ἀραρυῖαν, ἡρμοσμένην· Ἀραρυίας, σανίδας· ἢ κολλητὰς· τὰς θύρας φησὶ περιφραστικώτερον· Ἀρὰς, ἱερὸν ἀρᾶς ἀ-
θήνησιν· ἀριστοφάνης ὥραις· ἔνιοι δὲ τὴν βλάβην λέγειν αὐτὸν ἐνόμισαν· Ἄρας, ἐπάρας· ὡς εἶδον τὸν νέκυν ἄραντα,
ἀχαιοὶ· ἀείρω· ὁ μέλλων ἀερῶ· ὁ ἀόριστος ἤειρα· ὥσπερ ἤγειρα· ἡ μετοχὴ, ὁ ἀείρας· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς α μακρὸν γί-
νεται ἄρας· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον, καὶ μὴ ἐκφωνούμενον, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ι· Ἀρὰς ὑποσπεῖραι, ἔθος κυ-
πρίων σπειρόντων κριθὰς μεθ' ἁλὸς καταρᾶσθαι τισίν· Ἀράσαι, ὀμόσαι· δῆσαι· Ἀρασάμεναι, ἀλειψάμεναι· πρι-
οῦσαι ἀρὰς· Ἄρασθαι, ἀπενέγκασθαι· ἢ λαβεῖν· φροντίσασθαι μεῖζον γε ὂν, ἢ καθ' ἑαυτὸν ἄρασθαι φορτίον· καὶ ἄρα-
σθαι, ἑλεῖν· λαμβάνειν· Ἀράσιμος, ὁ καταράσιμος· Ἀράσσειν, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρης ὁ σίδηρος, δηλοῖ δὲ τὴν ῥᾳδί-
αν καὶ ἄπονον ἐκκοπήν· καὶ ἀράσσει, συντρίβει· τύπτει· ἀμέλγει· Ἀρασσόμενα, προσρηγνύμενα· πληκτόμενα· θορυ-
βούμενα· Ἀρασσομένων, ἀντὶ τοῦ συγκρουομένων ἀλλήλαις· Ἀράσσω κυρίως, τὸ διὰ σιδήρου τέμνω· Ἀραχάδες, τὰ
περσινὰ κλήματα· Ἀρᾶται, καταρᾶται· εὔχεται· ὑποθειάζει τῷ πατρί· Ἀραιτεχνεύειν, καταρᾶσθαι· οἱ δὲ, στρα-
τεύεσθαι· Ἀράττων, κρούων· Ἀραφὲλ, γνόφος· ὁμίχλη· ἢ ὄνομα στερεώματος· Ἀραφήνιος, δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς
αἰγηίδος· Ἀραχθεὶς, διωχθεὶς· Ἀράχνειον νῆμα, καὶ ἀραχναῖος μίτος, ὁ λεπτότατος· Ἀράχνη θηλυκῶς, τὸ ὕφα-
σμα· ἀράχνης δὲ ἀρσενικῶς, τὸ ζωΰφιον τὸ ποιοῦν ἐν ἀέρι νήματα· καὶ ἀράχνιον δὲ, τὸ νῆμα· Ἀράχνηκες, ἀρά-
χναι· Ἀράχνης, εἶδος ὀσπρίου· Ἀραχνία, ἀράχνη· ἀττικοί· Ἀραχνοϋφεῖς, ὡς ὑπὸ ἀράχνης ὑφασμένοι· Ἀρα-
χωσία, χώρα· Ἀράων, τῶν εὐχῶν, ἢ ἱερέων· Ἀρβάκις, ὀλιγάκις· Ἀρβάλη, τήγανον ὀστράκινον· ταραντῖνοι· Ἄρ-
βηλα, ὄνομα τόπου· καὶ ἀρβήλοις, ἀθηναίοις· Ἄρβηλον, σμιλίον σκυτικὸν περιφερές· ἔστι δὲ καὶ ὄπλον· Ἀρβίννη,
κρέας· σικελοί· Ἀρβὸν, διεστὸς· ἀραιὸν· τὸ ἐλαφρὸν τοῦ ὑποδήματος· Ἀρβύλαι, αἱ καὶ ἀρβυλίδες· ἀσκέραι· ὑποδή-
ματα ὧν χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ· Ἀρβύλη, εἶδος ὑποδήματος· παρὰ τὸ ἁρμόζεσθαι τοῖς ποσίν· ἁρμύλη, καὶ ἀρβύ-
λη· Ἀρβύνδα, λήκυθον· λάκωνες· Ἀργάδες, εἶδος φυτοῦ, καὶ ἀργαὶ γυναῖκες· Ἀργαίνειν, λευκαίνειν· εὐριπίδης·
ἀλκμαίωνι· Διὰ ψηφίδος ἀργαίνουσα· λευκαίνουσα· φοιτῶσα· Ἀργαῖον, τὸ καισαρείας ὄρος· καὶ ἀργαῖον· τὸν ἀγγέ-
λαον καλοῦσιν· ἀργαῖον κατὰ παυσανίαν· Ἀργαλέον, χαλεπόν· δύσκολον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον· καὶ κατὰ
τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ· ὡς ποδαλγία, ποδαργία· ἢ ἔργον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δυσχερές· ἐκ τούτου παράγωγον ἀργαλέον
ταυτὸ σχεδὸν τῷ ἄλγος, καὶ πόνος· καὶ κάματος· Ἀργαλέος ὁ τοῦ διὸς νοῦς τοῖς ἀνθρώποις καταγνοῆσαι· ταυτὸ λέγων ὥς-
περ εἰ ἔλεγε· τὸν τοῦ διὸς νοῦν πολλὰ ἂν κάμοιεν ἄνθρωποι κατανοῆσαι ζητοῦντες· καὶ ὅμως οὐ κατανοοῦσι· καὶ ἀργαλέ-
ος, χαλεπός· δεινός, παρὰ τὸ τὸν ἄρην τὸν πόλεμον ἀραλέος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, ἀργαλέος· ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύ-
πας καὶ κακὰ ἐμποιῶν· παράγονται δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀπὸ τριῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἀπὸ ὀνόματος· ἀπὸ ῥήματος,
ἀπὸ ἐπιρρήματος· ἀπὸ ὀνόματος, ὡς τὸ δίψα, διψαλέος· ἀπὸ ῥήματος, ὡς τὸ θαρσῶ, θαρσαλέος· ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμ-
φα, ῥιμφαλέως· τὸ δὲ ἀργαλέος, παρὰ τὸ ἄλγος μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ, ὅμοιον· τῷ ὑδρηρός, ὑδρηλός· ὑψηρός, ὑψηλός·
Ἀργαλέω, ἀργοῦ· Ἀργαλεώτατοι, δεινότατοι· Ἀργεμώνιον, ὄρος τῆς χίου· Ἀργαριζὸν, ἔθνος· Ἀργὰς, δεινότατος·
θηριώδης τὸν τρόπον· ἀργᾶν γὰρ τὸν ὄφιν ἐκάλουν οἱ ἀργεῖοι· καὶ ἀργὰς ὄνομα τυράννου· Ἀργαφίης· οἷον, νιψάμεναι κρή-
ναις ἔδραμον ἀργαφίης· τινὲς δὲ διὰ τοῦ ε, ἀπὸ γεγράφου τοῦ ποσειδῶνος· τὸ δὲ ἐντελὲς ἐν τῷ ἑρμῇ, κρήνης ἀργαφίης·
Ἀργεία, ἡ ἥρα, ἢ τῶν ἀργείων γῆ· καὶ ἀργεία μὲν ἑλένη, ἡ πελοποννησία· ἢ ἐξ ἄργους δηλαδή· ὅθεν τὰ ῥηθέντα κτήματα,
ἤγετο ὁ ἀλέξανδρος· Ἀργεία σφυρά· ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας ἀργείους κωμῳδοῦσιν· Ἀργεῖαι, ὑποδήματα πολυ-
τελῆ γυναικεῖα· Ἀργείαν ἔχοντα· παρ' ὁμήρῳ προπαροξυτόνως διὰ διφθόγγου, πλεονάζει μέντοι ἡ διὰ τοῦ ι· καὶ τῶν
δύο ἡ γραφή· τινὲς δὲ λέγουσιν ἀργίασαν· κεῖται δέ φασι, ἐπὶ τῷ πηνειῷ, κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν παίδων λαρίσσης· κατὰ δὲ
τὸν ἀναλεξάμενον τὰ ἐθνικὰ, καὶ ἄρουρα ὕστερον ἐκλήθη· ἦν δέ φασι καὶ τόπος ἐν βοιὰς ἄρουρα· ὅπου δοκεῖ τὸν πα-
νόπτην ὁ ἑρμῆς φονεῦσαι· ἀργίασα δὲ ὠνομάσθη, ἢ ἀπὸ ἀργείων, ἢ διὰ τὸ προσκυρεῖν τοῖς πεδίοις τῆς θεσσαλίας· ἣν
πελασγικὸν ἄργος ὅμηρος εἶπεν· ἐκαλοῦντο δέ φασιν οἱ ἐκεῖ καὶ λεοντῖνοι· ἀπὸ λεοντίως· Ἀργείην ἑλένην, ἀντὶ τοῦ
τὴν ἑλληνίδα· ἀπὸ τοῦ ἄργου· ἀφ' οὗ καὶ πάντες οἱ ἕλληνες ἀργεῖοι λέγονται· ὡς ἀπὸ τοῦ δαναοῦ δαναοί· Ἀργεί-
ης, κυβευτικοῦ βώλου ὄνομα· Ἀργείη, πελοποννησία· λευκὴν δὲ ἡσίοδος· Ἀργεῖοι, οἱ ἕλληνες· καὶ ἐκ τῶν εἱλώτων
οἱ πιστευόμενοι, οὕτως ἐλέγοντο· ἢ λαμπροί· ἀργείους ὁρῶ, παροιμιῶδες· Ἀργέιοι, ἀντὶ τοῦ ἀργεῖοι αἰολεῖς λέγουσιν·
τούτων γὰρ αἱ διαιρέσεις εἰσί, καὶ συναιρέσεις· οἷον βασιλέϊ καὶ βασιλεῖ· ἀργέϊ καὶ ἄργει· Ἀργειφόντης λέγεται,
οἷον ἀργοφόντης· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἀργειφόντης· ὥσπερ καὶ ἀνδροφόντης, ἀνδρεφόντης, ἀν-
δρειφόντης· ἢ ἀργειφόντης, ὁ ἑρμῆς· ἀργοφόνος· καθαροφάντης, λευκοφόντης· ἢ ἐν ἄργει πρῶτον πεφηνώς· ἢ κατὰ τῶν ἀρ-
γῶν τοῖς φόνοις· Ἀργείωνας, τοῖς ἀργείοις· Ἄργελλα, οἴκημα μακεδονικόν· ὅθεν βαίνοντες, ἐν αὐτῷ λούονται·
Ἀργέματα, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκώματα· Ἄργεμον· τὸ κατὰ πάθος γινόμενον λεύκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ· παρὰ
τὸ ἀργὸν ὃ σημαίνει τὸ λευκόν· Ἀργεμόνη, εἶδος βοτάνης· Ἀργέμων, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκωμάτων, οἱ δὲ ὀφθαλμῶν·
Ἀργεννός, ὁ λαμπρός· Ἀργεννόν, τὸ λευκόν· ἐκ τοῦ ἀργός· ὁμοίως τῷ φάος, φαεννόν· ἔρεβος· ἐρεβεννόν· Ἀργεννοῦσαι, ἀρ-
γιλώδεις· εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται ἐκ καρπῶν αὐξήσεις φαῦλαι· καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, μηλόβοτοι, καθάπερ ἡ σκύρος· καὶ αἱ λε-
γόμεναι ἀργινοῦσαι· Ἀργεννάων, λευκῶν· ἢ λαμπρῶν· Ἀργεννῇσι, λαμπραῖς· λευκαῖς· Ἀργέσται, οἱ ἐτήσιοι· Ἀργέσταο· ὄ-
νομα δὲ κύριον ἀνέμου, προπαροξύνεται, ὡς τὸ ἀτρείδαο· ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀργέστης· ὁ δὲ ἐπίθετον νότου ἐστὶ, προπερισπᾶται·

ὡς ἀπὸ τοῦ ἀργέτης ἀργέτου· δηλοῖ τὸν ταχὺν, ἢ τὸν λευκὸν νότον· ὃν καὶ συνθέτως οἱ σοφοὶ λευκόνοτόν φασιν. Ἀργέτα δημὸν, τὸ λευκὸν λίπος λέγει· δημὸς μὲν γὰρ, τὸ λίπος· παρὰ τὸ δαίω· ἀργὴς δὲ ἀργῆτος, ὁ λευκός· ἐξ οὗ τὸ ἀργέτα κατὰ συστολήν· τοῦτο δὲ, καὶ ἐπινεφρίδιον δημὸν ἄλλαχοῦ λέγει ὁ ποιητής. Ἀργέτι δημῷ· τουτέστι, λευκῇ πιμελῇ· ἀπὸ τοῦ ἀργὴς ἀργῆτος ἀργέτι κατὰ συστολὴν τῆς παραληγούσης· καὶ ἴσως πρὸς διαστολὴν τοῦ, ἀργῆτι κεραυνῷ· ἤγουν λαμπρῷ.

Ἀργέτος, ἡ ἄρκευθος· κρῆτες. Ἀργὴ, ἡ παύτη ἡ δι' ὅλου λευκή. Ἀργῆν ἐπέφνεν ὄφιν· ἔστι δὲ ἐπίθετον δράκοντος.

Ἀργὴν δὲ χῆνα λέγει ὅμηρος, τὴν οἰκουρόν· ὡς καὶ αὐτός φησιν, ἥμερον ἢ ἀτιταλλομένην ἐν οἴκῳ. Ἀργὴς κεραυνὸς, ὀξυτόνως πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου κυρίου μυθικοῦ τοῦ ἄργης· ὃ γὰρ ἀδελφὸς ἦν βρόντης καθ' ἡσίοδον· καὶ ἀργὴς, ὁ λευκὸς ἢ λαμπρός· ἢ ὄφις τὶς, οὕτως ὀνομαζόμενος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀργῆστα, ἀργῆτα· λευκόν· λαμπρόν. Ἀργῆτα, κεραυνὸν, τὸν λαμπρὸν· ἢ ταχύν. Ἀργία, οὐ μόνον ἡ κοινῶς λεγομένη ἀργία, ἡ ἐκ τῆς ἀεργίας κεκραμένη, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς ἔργον ἀτεχνία, διαφέρουσα τῆς κακοεργίας· ὅτι ἐκείνη μὲν κακίαν δηλοῖ ψυχῆς· ὡς ἐν τῷ κακοεργίης· εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων· τοῦτο δὲ, ἀνεπιστημοσύνην. Ἀργιάφης, ὁ ἀπηρτισμένος τῷ λόγῳ. Ἀργίλια, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Ἀργιλλώδης, ὁ ῥυπαρός. Ἄργιλλος ἐστὶν, ἡ λευκὴ γῆ. Ἀργίλλιψ, γῆ μὴ βλαστάνουσά τι. Ἀργίνη, ὄνομα πόλεως. Ἀργίνουσα, ὄνομα νήσου. Ἀργίλοφοι, λαπάραι κωδίων· οἱ δὲ πρωκτόν· καὶ μηλωταί. Ἀργιμήτας ταῦρος, παχυμήτης· ἢ λευκὸς· παραγωγός· λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ διακομίσαντος τὴν εὐρώπην. Ἀργινόεντα, λευκόν· λευκόγειον· αἰγιαλώδη. Ἀργίνουσα, πόλις τῆς αἰολίδος· ἀντικρὺ δὲ λέσβου κειμένη· καὶ μανίας καλουμένης ἄκρας. Ἀργινοῦσαι, νῆσοι κείμεναι ἔναντι τῆς λέσβου, ἀπὸ ἀργίνου τινός. Ἀργιόδοντες, οἱ ὀξυόδοντες· οἷς ἀργοὶ ὀδόντες· ὅ ἐστι ταχεῖς· θοοὶ καὶ μάλα ἀττικῶς, ὀξεῖς παρ' ὁμήρῳ. Ἀργιόδοντες σύες· ἢ πλεονασμῷ τοῦ ι ὡς καὶ ἐν τῷ ἱππιοχάρμης, ἢ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι γέγονεν ἐκ τοῦ ἀργόν. Ἀργιόδους, ὁ μεγαλόδους. Ἄργιος, λευκὸς· ταχύς. Ἀργιόπους, ἀετός· μακεδόνες. Ἄργιστα, τὰ ἐκ τοῦ στέμματος μέρη, ὡς διαπεπλεγμένον δίκτυον. Ἀργιφόντου, καθαροφόνου. Ἄργματα, τουτέστιν ἀπαρχὰς, ἔθυσε θεοῖς λέγει ὅμηρος. Ἀργοὶ βόες, τινὲς παρ' ὁμήρῳ ἀπορούσι λέγοντες, ἀργοὶ βόες οἱ ταχεῖς· καὶ μὴν εἰλίποδες· ἀλλὰ οἱ λευκοὶ καὶ μὴν μέλανα τοῖς τεθνεῶσι θύονται· εἶτα λύοντές φασιν, ὅτι ἀργοὶ βόες οἱ μετὰ τὸ σφαγῆναι, καὶ ἀποδαρῆναι, λευκοὶ τῇ ποιότητι· ὁποῖοι οἱ παρὰ τῷ πινδάρῳ ἀργάντες. Ἀργόλαι, εἶδος ὄφεων· οὓς ἤνεγκε μακεδὼν ὁ ἀλέξανδρος ἐκ τοῦ ἄργους τοῦ πελασγικοῦ εἰς ἀλεξάνδρειαν· καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸν ποταμὸν πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀσπίδων, ὅτι μετέθηκε τὰ ὀστᾶ ἱερεμίου τοῦ προφήτου, ἐξ αἰγύπτου εἰς ἀλεξάνδρειαν· οὓς αὐτὸς ὁ προφήτης ἀπέκτεινεν· ἀργόλαι οὖν, ἐκ τοῦ ἄργους. Ἀργὸν, τὸ λευκόν· ἐξ οὗ καὶ ἄργυρος· ἀργύφεον ποιητικῶς, τὸ αὐτό. Ἄργον φασὶν, εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι· διὰ τοῦτο λέγει ἀριστοφάνης, πότερον ὄρνις εἶ σύ, ὁ λεγόμενος τηρεύς· παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν ἰὼ, ἢ ταὼς. Ἄργος, τὰ περὶ τὰς μυκήνας χωρία· καὶ αὐταὶ αἱ μυκῆναι· μυκῆναι δὲ, ἡ προκαθεζομένη τοῦ ἄργους πόλις, ὥσπερ σπάρτη ἡ προκαθεζομένη πόλις τῆς λακεδαιμονίας· λακεδαιμονία δὲ, τὰ περὶ αὐτὴν χωρία· εἰσὶ δὲ τὸ ἄργος καὶ ἡ λακεδαιμονία, ἐντὸς τῆς πελοποννήσου. Ἄργος· φησὶν ἑλλάνικος παῖδας τρεῖς φορωνέως γενέσθαι· οἳ τοῦ πατρὸς θανόντος, διενείμαντο τὴν ἀργείαν· καὶ ὁ μὲν πρὸς ἐρασινῷ τῷ ποταμῷ, πελασγὸς ἔλαχε, τῷ καὶ τὴν ἐκεῖ λάρισσαν κτίσαντι· ἰάσονι δὲ, τὰ πρὸς ἦλιν· ἀγήνωρ δὲ, ἀναλωθείσης τῆς γῆς, τὴν πατρικὴν εἴληφεν ἵππον· ὅθεν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὠνομάσθη τὸ ἄργος τριχῶς· ἴασον· πελασγικὸν· καὶ ἱππόβοτον· τινὲς δὲ μετὰ τὸν θάνατον τῶν δύο ἀδελφῶν ἐπιστρατεῦσαί φασι τὸν ἀγήνορα πολλὴν ἐπαγόμενον ἵππον· ἀφ' ἧς κληθῆναι τὸ ἄργος ἱππόβοτον. Ἄργος, προθυμοσύνησι τῆς ἀθηνᾶς, πεποίηκε τὴν ἀργὼ, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ αὐτῷ ἐκέλευσεν ὁ πελίας ἀραιοῖς γόμφοις παγῆναι, ἵνα ταχέως ἀπολέσῃ τοὺς ἀργοναύτας· διὰ τοῦτο ὁ ἀπολλώνιός φησιν ἀθηνᾶς προθυμοσύνησι γενέσθαι αὐτήν. Ἄργος, εἷς τῶν φρύξου παίδων· οὓς ἡρόδωρός φησιν ἐκ χαλκιόπης τῆς αἰήτου θυγατρός· ἀκουσίλαος δὲ, καὶ ἡσίοδος, ἐν ταῖς μεγάλαις ἠοίαις φασὶν, ἐξ ἰοφώσσης τῆς αἰήτου· καὶ οὗτος μέν φησιν αὐτοὺς τέσσαρας· ἄργον, φρόντιν· μέλανα· κυτίσωρον· ἐπιμενίδης δὲ καὶ πέμπτον προστίθησι πρέσβωνα. Ἀργὸς ἡμέρα, καὶ ἀργὸς γυνὴ, κρεῖττον ἢ ἀργή· ἀττικῶς. Ἀργὸς, ὁ νωθρός· καὶ δυσκίνητος· μᾶλλον δὲ ἀνενέργητος· εἰ δὲ σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ λευκὸν, γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ, ἀεργός· ὁ ἀργός· διειδὴς γὰρ ὁ ἀὴρ καὶ διαφανής· καὶ δίοσμος, ἅτε λεπτομερέστατος ὤν. Ἄργουσα, πόλις τῆς εὐβοίας ἐν τῇ χαλκιδικῇ κειμένη. Ἀργοὺς κύνας, ἤγουν λευκοὺς· παρ' ὁμήρῳ· ὡς τῶν λευκῶν φασι σωμάτων, διὰ τὸ ἀραιότερον· εὐπαθεστέρων ὄντων ἤπερ τὰ μέλανα· πρῶτον παθεῖς μὲν οὖν οὐρῆες καὶ κύνες ἐκακώθησαν· δεύτερον δὲ καὶ ἄλλα ζῷα εἰ καὶ ὅμηρος ἐκεῖνα σιγᾷ τρόπῳ ποιητικῷ, ἐκ μέρους δηλώσεως τὸ πᾶν· εἶτα καὶ ἀνθρώποις ἐπεδήμησε τὸ κακὸν ὅ τε ποταμοῖς ναυσὶν ἐπιχωριάσαν· διά, τε τὸ ἀναφορεῖσθαι αὐτοῖς τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριον, καὶ διὰ τὸ ἀφεστάναι τῶν τόπων ἐν οἷς οἱ φαῦλοι αὐχμοὶ τὸν ἀέρα ἔχραναν· καὶ ἄλλα πολλά. Ἀργυραμοιβὸς οὐ κολυμβιστής· δηλοῖ δὲ τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον καταλλάκτην· ὃν καὶ ἀργυρογνώμονα λέγουσιν· ἤγουν τὸν τὸ ἀργύριον συνιέντα· καὶ δοκιμάζοντα· καὶ ἀργυραμοιβὸς, χρυσοχόος· ἢ καὶ ὁ καταλλάκτης. Ἀργυράσπιδες, τάγμα τι στρατιωτικὸν, ὑπὸ ἀλεξάνδρου. Ἀργυρέα, λιμὸς· ἀργυρίου σπάνις· καὶ ἀργυρέα ὕνις, ἡ ἀργυρέα αὖλαξ παρὰ θουκυδίδῃ. Ἀργυρέαι λόγχαι, οἱ μισθοφόροι. Ἀργύρεον, λαμπρὸν καὶ καθαρόν. Ἀργυρηλάτης, ἀργυροκόπος. Ἀργυρίδιον, διὰ τοῦ ι γράφεται διὰ τοιαύτην αἰτίαν· ἐμάθομεν ὅτι εἰσὶ παραγωγαὶ διὰ τοῦ διον· ἢ ἴδιον· καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, διὰ τοῦ ἴδιον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ φυλάσσονται αἱ τρίται συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι· οἷον, γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον· ψυχὴ ψυχῆς, ψυχίδιον· ξίφος· ξίφους, ξιφίδιον· εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται, διὰ τοῦ διον γίνεται ἡ παραγωγὴ, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους συλλαβή· οἷον, γραφεῖον, γραφείδιον· ἀγγεῖον, ἀγγείδιον· ἢ εἰ μὲν εὑρεθῇ τὸ ε ἢ τὸ ο, τὸ ι προσέρχεται· πόλεως πολείδιον· ἔξεως ἐξείδιον, βοὸς βοΐδιον. Ἀργύρινον, γραμματεῖον· ὃ καὶ βοιωτικὸν καὶ κοῖλον λέγεται. Ἀργυριοθήκη· δείναρχος ἐν τῷ κατὰ προξένου λαβὴς· διττὰ ἦν γράμματα

ἰδια οἷς ἐχρῶντο ἀθηναῖοι. τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ ὥστε καὶ ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι. ἃ δὴ καὶ
κιβώτια ἐκάλουν. τὰ δ' ἄλλα μαρτύρια. Ἀργύριος παρὰ ἀριστοφάνει, ἀθηναῖος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσοῦτον διαβάλλεται,
ὡς καὶ πορδὰς ἀφιέναι καὶ εἰς θρασύτητα δὲ τὸν ἀργύριον κωμῳδοῦσι. πορδεῖται δὲ, στρηνιᾷ περὶ τῶν. καὶ ἀργύριος εἶδος βο
τάνης. Ἀργυρῖτις, λιθάργυρος. Ἀργυρίτης, ὁ ἐν ἀργυρίῳ τὴν οὐσίαν ἔχων. καὶ ἡ ἐκ τῶν ἀργυρῶν μετάλλων γῆ. Ἀρ
γυρογνώμονα λέγουσι, τὸν καταλλάκτην. Ἀργυρογνώμων, δοκιμαστής. Ἀργυροδίνην, οὐ πηνειοῦ μόνον ἐπίθετον· ἀλλὰ δι
όλου παντὸς ποταμοῦ. καὶ ἀργυρέαις δίναις. ὅ ἐστι καθαρῷ ῥεύματι διοικουμένου. ἢ λευκόρειθρος. ἀπὸ τοῦ ἄργυρος καὶ
τοῦ δίνη. καὶ ἀργυρὶς ἡ ἀργυρᾶ φιάλη. τὸ δι, ἰῶτα. τὰ διὰ τοῦ ινη, ἢ διὰ τοῦ ινης, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον. οἷον αἰ
σχίνης. λεπτίνης. τὸ δὲ νεοπείνης, ἀπὸ τοῦ πεῖνα. ἀργυροδίνης δὲ, παρὰ τὸ ἄργυρος. ὃ σημαίνει τὸ λευκόν. Ἀργυρόηλον,
τὸ ἀργυροῖς ἥλοις ἔχον. ἐκ τοῦ ἀργυροῦ τοῦ κτητικοῦ καὶ τοῦ ἧλος. Ἀργύριον, πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ εἴτ' ἐν ἀργύ
ρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ. εἰώθασιν ἀργύριον καλεῖν, καὶ οἱ μὲν ῥήτορες ἑνικῶς. οἱ δὲ κωμικοὶ ἀργύρια πληθυντικῶς. Ἀργυροκο
πεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. ὃ νῦν τινες σημαντήριον καλοῦσιν. Ἀργυροκοπιστὴρ, τραπεζίτης. ἢ ὁ τὰ ἀργύρια
ἐργαζόμενος. Ἀργυρολόγος, τελώνης. Ἀργυρολόγους ναῦς, τὰς συλλεγούσας ἀργύριον καὶ λήμματα ποιούσας, λέγει ἀρι
στοφάνης. Ἀργυρόπεζα, ἡ ἀργυροῦς πόδας ἔχουσα. πέζα γὰρ ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα θέτις λέγεται, διότι αἱ ὡσανεὶ πέ
ζαι τῆς θαλάσσης, τουτέστι τὰ ἔσχατα ὅσα πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἀργύρια ἐστὶν, ὡς διάλευκα. μελάντερα δὲ τὰ ἐνδότερα. διὸ
ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν αἰγιαλοῦ φησὶ, θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς. ἢ τὸ λευκῆς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐσωτέρω, μέλανά τε πόντον λέγει. καὶ οἴνο
πα. σωματικῶς δὲ καὶ κατὰ μῦθον, ἀργυρόπεζα ἡ λαμπρόπους. ὁποία τίς ἐστι καὶ καλλίσφυρος. καὶ ἡ παρ' εὐριπίδῃ ἁ
βρὸν βαίνουσα παλλεύκῳ ποδί. τινὲς δὲ λέγουσι πέζαν, τὸν κόσμον τοῦ ἱματίου ὄντα κάτω δέρματι. ἵνα εἴη ἀργυρό
πεζα, ἡ κόσμον λαμπρὸν περὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου ἔχουσα. Ἀργυρόπους δίφρος, ὁ ξέρξου. ὃς αἰχμάλωτος ἐπεκαλεῖ
το. ἐξ οὗ καθεζόμενος, ἐθεώρει τὴν ναυμαχίαν. ἀνέκειτο δὲ, εἰς τὸν παρθενῶνα τῆς ἀθηνᾶς. Ἄργυρος μὲν λέγεται καὶ
χρυσὸς, ἡ οὐσία τοῦ ἀργύρου καὶ τοῦ χρυσοῦ. ἀργύριον δὲ καὶ χρυσίον. τὰ ἐξ αὐτῶν νομίσματα. ἀργυροῦν δὲ ἢ χρυσοῦν, σκεῦος.
Ἄργυρος, ὁ στατήρ. ἦσαν δὲ ὀβολοί, Ἀργυρότοξος, τουτέστι λαμπρότατος. οὐ γάρ ἐστι πλάσαι τόξον ὅλον ἀργύρεον.
Ἀργυροκόπις, ἀργυρολόγος. ἐκ τοῦ παρεπομένου. Ἀργυρώνητος, ὁ ἀργύρῳ ἀγορασθεὶς οἰκέτης. Ἀργυῖταν, τὴν
λάμιαν φρύγες. Ἀργύφα. μῆλον ἐπίθετον. διὰ τὴν τοῦ ἐρίου λευκότητα. ἀργύφεον δὲ, ἐπὶ ἱματίου τίθεται. Ἀργύ
φεον, μέλαν. ἢ λαμπρόν. Ἀργυφέοισι, λαμπροῖς. καθαροῖς. καὶ ἀργύφεον, ἀργυφόν. παράγωγον ἀπὸ τοῦ ἀργοῦ. καὶ
ἀργύφεον περὶ τὸ σπέος. σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπήλαιον, ἢ λαμπρόν. ἀργυφέη ἐσθῆτι, ἡσίοδος. Ἀργὼ ἡ ναῦς, ἀφ' ἧς καὶ
οἱ ἀργοναῦται. εἴρηται δὲ ὅτι ἄργος αὐτὴν κατεσκεύασεν. ἢ ὅτι ἐν ἄργει τῇ πόλει κατεσκευάσθη. Ἀργὼ, ὁ ἀπολ
λώνιος καλεῖ τὴν ἀργὼ, ἀπὸ ἄργου τοῦ κατασκευάσαντος. φερεκύδης δὲ ἀπὸ ἄργου τοῦ φρίξου υἱοῦ. ταύτην δέ φασι
πρώτην ναῦν πλεῦσαι μακράν. ἄλλοι δὲ λέγουσι, δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ αἰγύπτου, πρῶτον κατασκευάσαι. ὅθεν καὶ δα
ναΐς ἐκλήθη. ἢ ὅτι ἐν ἄργει ἐναυπηγήθη, ὡς φησὶν ἡγήσανδρος ὁ σαλαμίνιος, ὑπὸ ἄργου. Ἀργῷος λιμὴν, παρὰ τῇ τρίτω
νίδι λίμνῃ ἐστὶν, ἀργῷος καλούμενος. Ἄρδα, μολυσμός. Ἀρδαλίδες, αἱ μοῦσαι. Ἄρδαλος, μόλυσμα. Ἀρδά
λοις, εἰκαίοις. Ἀρδαλωμένοις, παρασομένοις. Ἀρδαλῶσαι, μολῦναι. εἰς οἷον ἐμπεπτώκασι τὸν ἄρδαλον. Ἀρ
δάνιον, κεράμιον. γάστρα ὅθεν τὰ θρέμματα πίνει. Ἄρδας, ῥύπος τις καὶ ἀκαθαρσία, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρ
δεύσαντες, ποτίσαντες. Ἀρδηθμὸς, ὁ ποτισμός. καὶ ἀρδηθμοῖον μεσημβρινόν. Ἄρδην, φοράδην. ἢ σφόδρα. ἢ παντε
λῶς. ἢ ἀθρόως. ἢ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἄρδην, ἀπὸ τοῦ αἴρω γίνεται. καὶ ἐπεὶ τὸ αἴρω δηλοῖ τὸ ὑψῶ καὶ ἀφανίζω, καὶ τὸ ἄρδην δύο
δηλοῖ. ἐνίοτε μὲν τὸ μετεώρως καὶ κούφως. ἐνίοτε δὲ, τὸ ἀφανιστικῶς. καὶ ἄρδην ἐπίρρημα, σημαῖνον τὸ ὁμοῦ. Ἀρδηττός.
λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἐλπίνην. τόπος ἀθήνησιν ὑπὲρ τὸ στάδιον τὸ παναθηναϊκὸν, πρὸς τῷ δήμῳ τῷ ὑπένερθεν ἀργυλέων.
ἐν τούτῳ φασὶ δημοσίᾳ πάντες ὤμνυον ἀθηναῖοι, τὸν ὅρκον τὸν ἡλιαστικόν. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ ἀρδήττου ἥρωος ἀρχαίου.
ὃς ἀθηναίους πρῶτος ἐξώρισε. θεόφραστος δ' ἐν τοῖς περὶ νόμων δηλοῖ, ὡς καταλέλυται τὸ ἔθος τοῦτο. Ἀρδήττοις, τοὺς ἐκ
δίως ἐπὶ τοὺς ὅρκους ἰόντας. ἀρδήττοις ἐκάλουν τὸν τόπον περὶ τὸν ἰλισσὸν ἐγγὺς τοῦ παναθηναϊκοῦ σταδίου. ἐν ᾧ τοὺς ὅρκους
ἐποιοῦντο. Ἀρδίας, τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. Ἀρδικὸς, φαρέτρα. Ἄρδιν, ἀκίδα βέλους. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα. καὶ ἀρ
δὶς πληθυντικῶς, ἀντὶ τοῦ φαρέτρας. καὶ ἄρδις, ἀκίς. αἰσχύλος, προμηθεῖ δεσμώτῃ. Ἀρδμὸς, ποτισμός. καὶ ἀρδεία,
ὁ ποτισμός. Ἀρδομένην, ποτιζομένην. Ἄρδων, ποτίζων. Ἀρέθουσα, ὄνομα πηγῆς. παρὰ τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω. Ἀρει
ανοὶ, οὗτοι ἔλεγον κτίσμα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, καὶ οὐχὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ πεφυκότα. ὅ ἐστιν, αἵρεσις. Ἀρείας ἀπει
λὰς, καὶ ἀρείας πώλους, περσικάς. Ἀρείη, ἡ ἀπειλή. ἢ ἀθηνᾶς. ὃ καὶ δασύνεται. ἢ βλάβη. Ἀρειὴν λέγει ὅμηρος, τὴν
ἀράν. ἤτοι ἀπειλήν. πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου. ἀντίκειται τῇ ἀρειῇ πάντως, οἱ μειλίχιοι λόγοι. Ἀρειμάνειος, ὁ
πολεμικός. ὡς γὰρ παρὰ τὴν ἀρειδοτικὴν γίνεται ἀρείφατος ὁ πολεμικὸς, τουτέστιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος. ἢ ὁ
ἀπεφονευμένος, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἀρειμάνειος, διὰ τῆς ει διφθόγγου, παρὰ τὴν ἀρειδοτικήν. Ἀρειμανὴς,
ὁ ἀΐδης παρὰ πέρσαις. Ἄρειος πάγος, δικαστήριον ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον. οἱ δικασταὶ, ἀρειοπαγῖται. ἐκλήθη δὲ
ἄρειος πάγος, ἢ ὅτι αἱ ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐστράτευον τὸ ἄρεως οὖσαι, ἢ ὅτι ἐν πάγῳ ἐστὶ καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον.
ἄρειος δὲ, ἐπεὶ δικάζει ὁ ἄρης τὸν φόνον. πάγος δὲ, ὁ λόφος. ὡς καὶ ὅμηρος. πάγος δέ οἱ, ἀντεβόλησεν. ἢ ὅτι ἐπῆξεν ἐ
κεῖ τὸ δόρυ ὁ ἄρης, ποσειδῶνος κατηγορήσαντος διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἁλιρροθίου, ὅτι ἀπέκτεινεν αὐτὸν, βιασάμε
νου ἀλκίππην. Ἀρειούσει, αὐξήσει. Ἀρεῖοι, ἔθνος περσικόν. Ἀρείφατον λῆμμα, ἰσχυρόν. ἀντὶ τοῦ ἄρει ἐοικός. αἰσχύ
λος νεανίσκοις. Ἀρείων, ἤτοι κρείττων καὶ βελτίων. Ἀρεμὸς, ἡ φιλία καὶ ἡ ἁρμονία τῆς ψυχῆς. Ἀρενοῦν, ἄρα οὖν.
Ἀρενοβοσκὸς, προβατοβοσκός. Ἀρεοπαγίτης, ὁ δικάζων καὶ σιωπῶν δι' ὅλου, κατὰ ἀνάγκην. Ἀρέσαι, κεῖται παρ'
ὁμήρῳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁρμοσθῆναι. εἰς ἀριθμὸν καὶ φιλίαν ἐλθεῖν. ποιητικῶς δὲ τὰ πλείω, τὸ ῥῆμα τοῦτο προφέρεται. λέγε

ται δὲ καὶ παθητικῶς ἀπαρέσασθαι καὶ ἀπαρεσάσθω. δηλοῦται δὲ καὶ διὰ τούτων τὸ εἰς φιλίαν συναρμοσθῆναι. οὕτω δὲ καὶ πειρήσω ἐνεργητικῶς καὶ πειρήσομαι παθητικῶς. ὅρα δὲ καὶ τὸ ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι. αὐτὸ μὲν γὰρ ἐλλιπῶς ἔχειν δοκεῖ. τὸ δὲ ἀπαρέσασθαι δώροις καὶ δαιτὶ, ἢ τοιούτοις τισὶν ἐντελὲς εἶναι καὶ ἀνελλιπές. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ ἀρέσασθαι καὶ πέμματά τινα ἱερὰ λέγεσθαί φησιν αἴλιος διονύσιος ἀρεστῆρας, δι' ὧν δηλαδὴ ἔστι πρὸς τὸ θεῖον ἀρέσασθαι. Ἀρέσασθαι, τὸ φιλικῶς θεραπεῦσαι. ἤγουν φιλοφρονήσασθαι. ὅθεν καὶ ἐρίηρες, οἱ πρὸς φιλίαν ἡρμοσμένοι ἑταῖροι. καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία. συντάσσεται δὲ μετὰ αἰτιατικῆς ὡς δηλοῖ τὸ αὐτὸν ἀρεσάσθω, καὶ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι. καὶ παρ' ὁμήρῳ ἀρέσασθαι, τὸ εἰς φιλίαν ἁρμόσασθαι. ὅθεν καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία. καὶ ἑταῖροι ἐρίηρες οἱ ἀλλήλοις ἀρεστοί. ὅ ἐστιν ἡρμοσμένοι. καὶ πρόσαρμα δὲ ἡ τῷ σώματι προσφυὴς τροφή. καὶ ἀρέσαι, ἐνεργητικῶς φησὶ τὸ φιλοφρονήσασθαι. καὶ τὸ ἀρέσασθαι δὲ ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι, ὁμοίας ἐστὶ δυνάμεως. καὶ γὰρ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι ἁρμονία τίς ἐστι πρὸς τὸν θεόν, ὥσπερ ἡ εὐχὴ ἣν ὁ αἰλιανὸς, πρέσβυν φησὶ πρὸς θεὸν ἀδωρότατον. Ἀρεσάσθω, εὐάρεστον καταστησάτω. Ἀρέθορεν. ἐπήδησεν.

Ἀρέσατο, ηὔφρανεν. Ἀρέσεσθαι, ἤτοι συναρμοσθῆναι φιλικῶς. καὶ εἰς ἀριθμὸν ὅ ἐστιν ἁρμονίαν φιλίας ἐλθεῖν. Ἀρεσίτονον, σύμμετρον, ἀρέσκον. Ἀρεσκὲς, ὁ πρώην, καὶ ἡ διδομένη ῥάβδος τοῖς κωμικοῖς. Ἀρεσκεύεσθαι, φιλοφρονεῖσθαι. Ἀρέσκει μοι περιγινομένῳ θριαμβεύειν. καὶ ἀρέσκει μοι νικῶντα, θριαμβεύειν. Ἀρέσκω τινὶ, ἀντὶ τοῦ ἀρεστὸς αὐτῷ φαίνομαι ἀττικῶς μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται ὡς παρὰ πλάτωνι. ἀλλ' εἰ μὴ σὲ ταῦτα ἀρέσκει. ἀρέσκομαι δὲ τινὶ ἀντὶ τοῦ ἀποδέχομαι αὐτόν. καὶ ἀπαρέσκομαι τὸ οὐκ ἀποδέχομαι. γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ ἀρέω, ἀρῶ. ὁ μέλλων ἀρέσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἀρέσκω. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς σκω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται χωρὶς τοῦ θνήσκω, θνήξω. καὶ ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ γὰρ διδάξω, οὐκ ἀπὸ τοῦ διδάσκω, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διδάχω παράγεται. Ἀρεσόμεθα, ἐξιλεωσόμεθα. θεραπεύσομεν. φιλοφρονησόμεθα. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ, ἀρᾶς. Ἄλλως. Ἀρεσόμεθα. ὅμηρος. Τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθα. ἤγουν ὕστερον φιλιωσόμεθα. ἐκ τοῦ ἀρῶ, ἀρέσω. τὸ εἰς φιλίαν συναρμόττω. ἐξ οὗ καὶ ἀρεστὴρ εἶδος πέμματος, ἀρέσκοντος ὡς εἰκός. καὶ ἀρθμὸς ἡ φιλία, καὶ ἄρθμιος ὁ φιλιωθείς. ἀφ' ἧς λέξεως καὶ ἀρέσαι παρὰ τοῖς ὕστερον, τὸ συγκατατίθεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ εὐαρεστεῖν, καὶ τὸ ἀρέσκειν. Ἀρεστήριον, ἱερεῖον θῦμα. καὶ πέμμα πρὸς θυσίαν. Ἀρεστὴρ, εἶδος πλακοῦντος, τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος. καὶ πόπανον, τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιτιθέμενον. παρὰ τὸ ἀρεστεῖν. Ἀρεστεῦσα, ἡ ὑπερέχουσα τὰς ἄλλας, καὶ βελτίων τῶν ἄλλων. Ἀρέχαι, κλήματα. βότρυες. Ἀρεγαὶ, ποταμὸς κρωτωνιάδος χώρας. Ἀρετᾷ, ἐν ἀρετῇ ἐστίν. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, τουτέστιν, οὐκ ἀπολήγει εἰς ἀρετήν. ἀνεγνώσθη δὲ περισπωμένως. Ἀρετή. διάθεσις ὁμολογουμένη. καὶ αὐτὴ δι' αὑτὴν οὖσα αἱρετή. οὐ διά τινα φόβον ἢ ἐλπίδα. ἤ τι τῶν ἔξωθεν ἐν αὐτῇ. ἢ ἀρετή ἐστιν, ἡ τῶν ἀποκειμένων ἐν ἡμῖν παρὰ θεοῦ φυσικῶν ἀγαθῶν, κατ' ἐντολὴν καὶ ἀρέσκειαν αὐτοῦ χρῆσις. ἢ ἀρετή ἐστι διάθεσις βελτίστη. ἢ ἕξις ἀρίστη ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν δυσκίνητος γίνεται πρὸς κακίαν. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἀρέσκειν τῇ ἀληθείᾳ τὸ γινόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἔρω τὸ ἐπιθυμῶ. ἐρατή. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, ἀρετή. ἡ ἐπέραστος κτῆσις, ἣν αἱροῦνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρέσω, ἀρεστή. καὶ ἀρετή. λέγεται ἀρετὴ, καὶ ἡ κατὰ πόλεμον δύναμις. παρὰ τὸν ἄρην, ὃ σημαίνει τὸν πόλεμον. ἢ ἀρετὴ, ἡ πᾶσιν ἀρέσκουσα, καὶ τῶν καλῶν νομιζομένων ἐμπειρία. ἢ θεία δύναμις. διάθεσις ἀγαθή. καὶ βίος ἐνάρετος. Ἄλλως. Ἀρετὴν, οὐ μόνον τὴν ἀνδρίαν ἀλλὰ καὶ τὴν δεξιότητα τὴν περὶ τοὺς ἀέθλους δηλοῖ παρὰ τοῖς ὕστερον. δηλοῖ δέ ποτε καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. ὡς τὸ, Ὄφρ' ἀρετὴν παράχωσι θεοί. καὶ τὴν εὐδοξίαν. ὡς θουκυδίδης ἐν πρώτῃ. καὶ ἀρετὴν, τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐθηνίαν τοῦ βίου. ἣν νῦν ἔχων ὁ ἄνθρωπος, λέγει μὴ ἂν ἀνέξεσθαι εἴ τι πού καὶ πάθοι κακόν. ἀλλ' ὅταν καὶ αὐτὸ πάθοι, φέρει ἀεκαζόμενος. τουτέστιν ἀέκων. ὧν τὸ θέμα πρωτότυπον τὸ ἀέκω. Ἀρετῶσιν, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονοῦσι. καὶ ἀρετῶσι λαοὶ, ἀντὶ τοῦ εὐδαιμόνως ζῶσιν. οὐδὲν γὰρ εὐδαιμονία ἕτερον, ἢ συγκρότησις ἀρετῶν. οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐσθένειαν ἄγουσιν. ἵνα γένηται τὸ ἀρεταῖν ἐκ τῆς κατὰ ἀνδρίαν ἀρετῆς. τῷ δὲ ἀρετᾷ, σύστοιχον. καὶ τὸ ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ. δῆλον δὲ ὡς καὶ τὸ ἀρεταίνειν ἐκ τοῦ τοιούτου παράγεται. Ἀρζανὴ, ὄνομα τόπου. Ἄρηα λέγουσι τὸν πόλεμον. τετραχῶς γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται ὁ ποιητής. ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα. Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα. ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου, ὡς ἐκεῖ. αἵματος ἆσαι ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν. καὶ, Ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφιέμενος, ὄμβριμος ἄρης. ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, οὕτως. Καὶ δ' αὐτὴ κινύμενα ἄγει βροτολοιγὸν ἄρηα. καὶ πάλιν, Ἐς δὲ τρῶας, ἄρης κορυθαίολος. ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς, Ἔνθα μάλιστα γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς, ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν. Ἀρὴ, σημαίνει δύο. τὴν εὐχὴν, καὶ τὴν βλάβην. Ἄρηαι, αἴρω τὸ ἐπαίρω. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ ἀόριστος ἦρα, ὁ μέσος ἠράμην. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἄρωμαι, ἄρῃ, ἄρηται. καὶ ἐκ τούτου τοῦ τρίτου γίνεται τὸ ἄρηαι, ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἀρήγω, τὸ βοηθῶ. Ἀρηγὼν. λέγεται μὲν καὶ ἀρωγός. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἄρης. ὥσπερ ὁ βοηθὸς ἀπὸ τῆς βοῆς. ὃ καὶ αὐτὸ, τὴν μάχην ἐστὶν ὅτε δηλοῖ, καθὰ καὶ ὁ ἄρης.

Ἀρηγὼν ἡ μετοχὴ, παρηχεῖ πρὸς τὸ ἀρηγὼν, ὀξύτονον ὄνομα, ὃ δηλοῖ τὴν βοηθόν. παράγει δὲ τὴν ἀρωγὴν καὶ τὸν ἀρωγόν. Ἀρήια τεύχεα πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν ἄλλαις τέχναις ὅπλων. καὶ ἀρήια, πολεμιστήρια. Ἀρηίδηλος, ὁ φανερός. καὶ ἀρηίθοος ὁ ἐν πολέμῳ ταχύς. Ἀρήιος. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρης. ἄρεος, ἀρεῖος. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἀρήιος. Ἀρήιος, ὁ πολεμικός. καὶ ἀρήιοι. ἀλκαῖος. ἄνδρες, πόλεως πύργοι ἀρήιοι. Ἀρηίφαντος, ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένος. Ἀρηιθόων, γυναίων. πολεμικῶν. Ἀρηίφατος, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένος. ἐκ τοῦ φῶ τὸ φονεύω. παράγωγον φημὶ, σημαῖνον τὸ αὐτό. καὶ ἔστι δευτέρας συζυγίας. Ἀρηίφιλος, ὑπὸ τοῦ ἄρεος φιλούμενος. ἢ ὁ φιλῶν τὸν ἄρεα. δι' ἀμφοτέρων δὲ ὁ πολεμικὸς δηλοῦται. Ἀρηίθοον κορυνήτην. δῆλον ὅτι κύριον τὸ ἀρηίθοος, ἐπίθετον δὲ τὸ κορυνήτης. ὡς ἱστορεῖ ὁ ποιητής. διὸ εἰπὼν μενέσθιον υἱὸν ἀρηιθόου, ἐπάγει κατὰ ἐπανάληψιν, ὃν κορυνήτης γείνατο ἀρηίθοος. καὶ ἀρηίθοον, πολεμικόν. τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχὺν παρὰ τὸ ἄρης, καὶ τὸ θοός. Ἀρήμεναι, ἐκ τοῦ ἀνάρω πρωτοτύπου. ἢ ἄρημι ἐκ τοῦ ἀρῶ. οἷα καὶ ἄλλα δύσχρηστα παρεσημειώθησαν παρ' ὁμήρῳ. ἀρήμεναι. τουτέστιν εὔξασθαι. Ἀρημένον, κεκρατημένον. αἴρω, αἰρήσω. ᾕρηκα, ᾑρη

μαι· ἠρημένον καὶ ἀρημένον. ὅμηρος, Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος, ἤγουν κεκρατημένος. Ἀρημένον δύη, ἤγουν βεβλαμμένον· παροξυτόνως, δίκην παρακειμένου· ἢ προπαροξυτόνως ἠρήμενον ὡς ἀκαχήμενον. Ἀρημένοι, τὸ κατηπειλημένον, καὶ παραπεποδισμένον. Ἀρὴν καὶ ἀθηνᾶν, ὁ ποιητὴς λέγει τῇ μάχῃ ἐνδημεῖν· ὧν ἄρης μὲν, μάχης· ἀθηνᾶ δὲ, βουλῆς ἐπιστατεῖ. Ἀρὴν, ἔστιν ἀρὰ ἡ εὐχή· ἐκ τούτου γίνεται ἀρὴν, τὸ ἐπιτήδειον εἰς εὐχὴν πρόβατον. καὶ κλίνεται ἀρὴν, ἀρῆνος· ἐξ οὗ τὸ ἀρνός· κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολῇ τοῦ α, ῥήν. Ἀρήνη, τὴν πολίτην αὐτῆς ἀρηναῖον παράγει· ἐρατεινὴ δὲ παρ' ὁμήρῳ λέγεται, διότι ἀρδεύει αὐτὴν ποταμός. φησὶ γὰρ ὁ γεωγράφος, ὅτι ἀρήνη ὅπου ποταμὸς ἄνιγρος καλούμενος πρότερον μινυήϊος, ὡς ὁ ποιητής. ἔστι δέ τις ποταμὸς μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων, ἐγγύθεν ἀρήνης. ἀπὸ μινυῶν δέ φασιν ἐκλήθη ὁ ποταμὸς, ὀρχομενίων ἐλθόντων ἐκεῖ. δύο δέ φασι πόλεις ἀρῆναι· μεσσήνης μία, καὶ τριφυλίας ἑτέρα. καὶ ἀρήνη, ὄνομα πηγῆς. καὶ ἀρήνη πόλις πελοποννήσου. νῦν δὲ ἱεραία λέγεται, ὥς φησι πείσανδρος. Ἀρηνοβοσκὸς, προβατοβοσκός. σοφοκλῆς Τυροῖ. γράφεται δὲ, καὶ ἐρηνοβοσκός. Ἀρῆξαι, τὸ βοηθῆσαι. κυρίως δὲ, τὸ πρὸς καιρὸν θεραπεῦσαι. ἰᾶσαι δὲ, τὸ παντελῶς θεραπεῦσαι. Ἀρηξήνορα, τὸν τὴν ἀνδρείαν ἐνιστοῦντα. Ἄρηος, θρασὺς, ἀγαθὸς, πολεμικός. Ἀρήρασθαι, εὔξασθαι. Ἀρήρει, ἐνήρμοστο. ἄρω τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων ἀρῶ· ὁ παρακείμενος, ἦρκα· ὁ μέσος ἦρα· καὶ ἀττικῶς, ἄρηρα· καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρήρειν, καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς· τὸ τρίτον, ἀρήρει, ὁμοίως ἄραρεν, ἐκ τοῦ ἄρηρα. καὶ ἀρηρὼς καὶ ἀραρὼς, καὶ ἀραρυῖα τὸ θηλυκόν. Ἄρηρεν, ἰσχυρῶς ἥρμοσται.

Ἀρήρη, διὰ τοῦ η ἔχει τὴν λήγουσαν, ὡς ὑποτακτικὸς μέσος παρακείμενος τοῦ ἄρηρα· ὁποῖον καὶ τὸ ὀλώλη, ἐκ τοῦ ὄλωλα. Ἀρηρομένη, ἠροτριασμένη. Ἀρηρότα, ἡρμοσμένα. Ἀρηρυγμένου, ἀπηγλημένου. Ἄρης κυρίως, ὁ σίδηρος. Βεβαμμένη κοίλων ἐντὸς ἄρηα γόνων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν πόλεμον, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω ὁ μέλλων ῥήσω· ῥῆς· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄρης· ἐν τῷ πολέμῳ γὰρ οὐ λόγων χρεία. καὶ ὅμηρος· Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ. τὸ α, καὶ μακρὸν καὶ βραχύ. ὅμηρος· ἆρες ἄρες βροτολοιγέ. κλίνεται δὲ ἄρης ἄρου, καὶ ἄρης ἄρητος· καὶ ἄρης ἄρεως. ἄρης γὰρ δεῖ, καὶ παράστει τὴν κλίσιν. Ἄρης ἄρου· καὶ ἄρης ἄρητος· καὶ ἄρης ἄρεος ἄροις, καὶ ἄρεις, ἄρεος, κοινῶς, καὶ ἄρηος ἰωνικῶς, καὶ ἄρεως ἀττικῶς· καὶ ἄρεϊος αἰολικῶς. ἡ ἄρης ὥς φησιν ἡρωδιανὸς, πλείοσι κλίσεσι κέχρηται. καὶ γὰρ ὡς ἰαμβικὸν μὴ ἔχον ἐπ' εὐθείας τὸ τ, περιττοσύλλαβον ἔχει τὴν γενικήν· ἄρης ἄρητος· ὅθεν ἀρητιάδης παρ' ἡσιόδῳ πατρωνυμικόν. καὶ ἀρητιὼν, ὑποκοριστικόν. κλίνεται ὡς σπονδειακόν· ἄρης ἄρου· ὅθεν κατὰ ἰάδα διάλεκτον ἐπεκτείνας ἀρχίλοχος, ἔφη ἐν τοῖς τριμέτροις, παῖδα ἄρεα μιαιφόνου. ἔστι δέ φησι καὶ ἄλλη πλάγιος παρ' ὁμήρῳ, ἄρεος ἀνδροφονόνοιο. καθ' ὁμοιότητα τῶν ὑπὲρ δύο συλλαβάς· ὡς οὖν σωκράτης σωκράτεος ὦ σώκρατες, οὕτως ἄρης ἄρεος, ἆρες. ἔστι δὲ καὶ ἄρεως γενικὴ ἣν χρὴ γενέσθαι, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἄρης, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἄρευς εὐθείας· ἧς χρῆσις παρ' ὁμήρῳ οὐκ ἔστι, παρὰ δὲ ἀλκαίῳ εὑρέθη, ἐκ ταύτης τῆς εὐθείας ἄρευς. εὑρίσκομεν καὶ ἄρηος· καὶ ἄρηϊ καὶ ἄρηα. παρ' ὁμήρῳ· ἄρευς βεβαρύνεται μόνον, ἐκ πάντων τῶν εἰς ευς· ὡς αἰολικόν. αἰολέων γὰρ ἴδιον, βαρυτονεῖν. κλίνεται καὶ ἄρεως ἄρεω, ὡς μενέλεω κατὰ ἀρίσταρχον. καὶ σημαίνει ἐνίοτε μὲν τὸν πόλεμον· ἐνίοτε δὲ, τὸν ἐπιστάτην τοῦ πολέμου θεόν. ἔστι δ' ὅτε τὸ ἔγχος ἢ τὸ ξίφος οἷς χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις· ἐνίοτε δὲ τὴν πληγήν. καὶ ἄρης τύραννος, παροιμία. Ἀρήσασθαι, εὔξασθαι. Ἀρήσαιο, εὔξῃ. Ἀρήσιν, εὐχήν. Ἀρήσθορεν, ἐπήδησεν. Ἀρηται, ἀπενήνεκται. Ἀρητὴρ, εὐχέτης. ἱερεύς. ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρὰν καὶ τὴν εὐχὴν τηρεῖν. ἔστι δὲ καὶ ἀρὰ ἡ κατάρα. ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀρὰς ποιεῖσθαι ὃ δεῖ τὰς εὐχάς· ἢ παρὰ τὸ αἴρειν εἰς ὕψος τὰς χεῖρας· ἢ παρὰ τὸ ἀρέσκειν θεῷ. Ἀρητήσιον, πεδίον· καὶ ἀρητήσιον, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. ὅτι θησεὺς μετὰ τὸ ἐπιστρέψαι ἐκ τοῦ ᾅδου, ἐκπεσὼν ἀθηνῶν, ἐκεῖσε τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐποιήσατο. παρὰ τὰς ἀρὰς οὖν, ἀρητήσιον ὁ τόπος ἐκλήθη. οὕτω φιλόχορος, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀτθίδων. Ἀρητῆρα, ἱερέα.

Ἀρήτη, παρὰ τὴν ἀρὰν ὃ δεῖ τὴν εὐχήν, ἡ εὐκταία γεννηθεῖσα τοῖς τοκεῦσιν. οὕτως ἄρητος τὸ κύριον. ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ ἡροδότῳ δημάρητος, κατὰ δήμου ἀρὰν καὶ αὐτὸς γεννηθείς. ὁ μέντοι ἀρητὸς τὸ ἐπίθετον, ὃ δηλοῖ τὸ δυστυχῆ, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπάρατον. ὡς τὸ ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι πένθος, παρὰ τὴν ἀρὰν τὴν βλάβην ὠνόμασται. ἀπὸ δὲ τοῦ ὁμηρικοῦ ἀρήτου, οἱ μεθ' ὅμηρον ἄρατον, ὁ καλὸς ποιητὴς, καὶ ὁ ὑμνούμενος στρατηγὸς, καὶ εἴ τινές που ἕτεροι. Ἀρητιάδης, δῆλον ὡς εὕρηται καὶ ἄρητος· οὗ τὸ πατρωνυμικὸν, ὁ ἀρητιάδης. Ἀρητιὰς, νῆσος ἐν ᾗ στυμφαλίδες ὄρνιθες ἦσαν, ἀπὸ στυμφάλου τῆς ἀρκαδίας πόλεως, ὑπὸ ἡρακλέους διωχθεῖσαι. ὅτι δὲ αὕτη ἡ νῆσος ὄρνιθας ἔχει τοξευούσας τοῖς πτεροῖς, ἱστορεῖ καὶ εὐριπίδης ἐν φρίξῳ. Ἀρητὸν, βλαπτικόν. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ, ἡ βλάβη. καὶ ἀρητὸν, τὸ πολυχρόνιον. Ἄρητος, ἡρακλῆς παρὰ μακεδόσιν. ἡ ἀρητὸς μὲν ἐπίθετον ὂν ὀξύνεται κατὰ ἀναλογίαν. κύριον δὲ τυγχάνον, προπαροξύνεται. ὡς δηλοῖ τὸ χρόμιος καὶ ἄρητος θεοειδής. ἐξ οὗ κατὰ παρωνυμίαν καὶ ἡ ἀρήτη γίνεται. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ἄρατος καὶ τὸ σύνθετον ὁ δημάρατος. καὶ ὅσα κατ' αὐτό. πολλῶν δὲ ὄντων, ἅπερ διαφόρως τονοῦνται πρὸς διάφορον σημασίαν κατὰ τὸ ἀρητὸς καὶ ἄρητος. μνηστέον ἐν αὐτοῖς, καὶ τοῦ μαλακὸς ὀξυτόνου ἐπιθετικοῦ, καὶ τοῦ μάλακος προπαροξυτόνου κυρίου. ἱστορικὸς δὲ ἦν ἐκεῖνος, ὡς ἱστορεῖ ὁ δειπνοσοφιστής. ὅτι δὲ τὸ ἀρητὸν πένθος ἄρρητον τινες γράφουσι, δῆλον. καὶ ὡς οὐκ εὐαρεστοῦνται οἱ παλαιοὶ τῇ τοιαύτῃ γραφῇ. πάντως δὲ παῖς μὲν ἀρητὸς, ὁ εὐκταῖος. γόος δὲ ἀρητὸς, ὁ ἀπευκταῖος· καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπάρατος. μέση δὲ λέξις ἡ ἀρὰ καὶ τὸ ἀρᾶσθαι ἀφ' ὧν τὰ τοιαῦτα γίνονται. Ἄρθεος, τράγος. Ἀρθεὶς, μετεωρισθείς. Ἄρθεν, συνηρμόσθησαν. Ἀρθῆναι, ἀπολέσαι· ἢ ἀπολέσθαι. Ἀρθήσεται, ἐκ τοῦ ἄρω ἀρῶ ἦρκα ἦρμαι ἤρθην, ἀρθήσομαι ἀρθήσῃ ἀρθήσεται. Ἀρθμηθέντες, φιλιωθέντες. Ἀρθμήσαντε, ἤτοι φιλιωθέντες, καὶ διὰ τοῦ ἐν φιλότητι διέτμαγεν· ἢ ναὶ εἰς ἀριθμόν ἤγουν εἰς ἁρμονίαν φιλικὴν ἐλθόντες ἀλλήλοις. ὡς γὰρ δεῖ συμμαχὴ μάχιμος, οὕτω καὶ φιλικὴ διάτμηξις. Ἄρθμιοι, οἱ κατὰ φιλίαν ἡρμοσμένοι. ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία. καὶ ἄρθμιος, κύριον ὄνομα. δοῦλος τινὸς βασιλέως. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἥρμαι. ἁρμὸς ὡς κείρω, κορμός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἀρθμός· ὡς πείρω, πορμὸς, καὶ πορθμός. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. οἱ γὰρ ἐν φιλίᾳ ὄντες, διαλέγονται ἀλλήλοις. Ἀρθμὸν, προστασία. ἢ μετάφρενον. ἢ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ἄρθρα λαμβάνεται κατ' ἐξοχὴν, οἷον ὁ ποιητὴς καὶ νοεῖται ὁ ὅμηρος.

λαμβάνονται καὶ εἰς μοναδικὴν κτῆσιν· οἷον, ἐὰν εἴπω χωρὶς ἄρθρου ὅτι συγγενὴς σου ἦλθε, δηλῶ ὅτι ἐστί σοι πλῆθος συγγενῶν· εἰ δὲ προσθεὶς ἄρθρον εἴπω ὁ συγγενής σου ἦλθεν, ἐμφαίνω διὰ τοῦ λόγου, ἕνα σοι εἶναι συγγενῆ. καὶ εἰς δευτέραν γνῶσιν· οἷον, ναῦς ἦλθεν ἐὰν εἴπω, οὐκ οἶδα ποία ναῦς αὐτή ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ ἄρθρου, εἰς γνῶσιν ἔρχεταί σοι ποία ἐστί. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἀοριστίαν· οἷον, ὁ παίσας μαθητὴς, τυπτέσθω· καὶ οὐ λέγω τὸν προπεπαικότα, ἀλλὰ ὅς τις μέλλει παίσειν. Ἄλλως. Ἄρθρα, μέλη· ἄκρα. τίθεται δὲ τὰ ἄρθρα μετὰ τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ τῶν σουπίνων, καὶ γερουντίων λατινικῶν, οἷας δή ποτε πτώσεως· ὡς ὅτι λέγω, ἔρχομαι ἕνεκεν τοῦ ἀναγινώσκειν· ἀντὶ τὸ δεῖος εἰμι, τῷ ἀναγινώσκειν· τρέχω εἰς τὸ ἀναγινώσκειν· χαίρομαι, ἐν τῷ ἀναγινώσκειν· οὐ γὰρ ἔχει ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ γερούντια, ἢ σουπῖνα. καί τοι ἔχουσα τινὰ ἐπιρρήματα θετικὰ, ἀντὶ τῶν γερουντίων, καὶ σουπίνων· παρεσχηματισμένα, ἀπὸ τῶν τρίτων προσώπων τῶν ἐνικῶν τῶν παθητικῶν παρακειμένων. οἷον, ἀπὸ τοῦ γέγραπται, γραπτέον· ἀντὶ τοῦ, σκριμπένδουμ· οὕτω καὶ περὶ τῶν λοιπῶν· ἀφ' ὧν ἐπιρρήματα, καὶ ὀνόματα παρασχηματίζονται, τοῖς τοῖς ἐπιρρήμασι παρωνύμια. οἷον, γραπτέος· γραπτέα· γραπτέον· ἀντὶ τοῦ σκριμπένδους, σκριμπένδα, σκριμπένδουμ. ἐφ' ὅσα ἐστὶν ὀνόματα· οὐκ ἐφ' ὅσ' ἐστὶν παθητικὴ μετοχὴ μέλλοντος χρόνου. ἔχει γὰρ ἡ ἑλληνικὴ γραμματικὴ μετοχὰς παθητικὰς, ἰδίας μέλλοντος χρόνου· ἰσοδυναμούσας ταῖς λατινικαῖς μετοχαῖς, ἐν δους, δα, δουμ, ληγούσαις. Τῶν παραγώγων ἀντωνυμιῶν, τὰ ἄρθρα προτίθεται ὥσπερ καὶ τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων· οἷον, ὁ ἐμὸς οἶκος· ἡ ἐμὴ οἰκία, τὸ ἐμὸν οἴκημα. ὁ ἡμέτερος πατὴρ, ἡ ἡμετέρα μήτηρ· τὸ ἡμέτερον τέκνον. Ἰστέον ὅτι, ὅταν δύο ὀνόματα ᾖ, τὸ ἓν καθολικώτερον τοῦ ἑτέρου. εἰ μὲν προτάσσεται τὸ καθολικώτερον, δυσὶν ἐκφέρονται· οἷον, ὁ ἰχθὺς ὁ κέφαλος· εἰ δὲ τὸ ἕτερον, καὶ δυσὶ καὶ ἑνί· οἷον κέφαλος ὁ ἰχθὺς, καὶ ὁ κέφαλος ὁ ἰχθύς. εἰ δὲ ἐπίθετον καὶ προσηγορικόν ἐστιν, εἰ μὲν προτάττεται τὸ προσηγορικὸν, μετὰ τοῦ ἄρθρου ἀμφότερα λέγονται· οἷον, οἱ ἵπποι οἱ μέλανες ἀγαθοί. εἰ δὲ τὸ ἐπίθετον, τὸ ἄρθρον ἔχει ἀεὶ, τοῦ ἑτέρου χωρὶς ἄρθρου λεγομένου· οἷον, οἱ μέλανες ἵπποι. ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν καὶ κτημάτων, εἰ καὶ δοκεῖ τὸ κτητικὸν ἄρθρον ἔχειν, ἀλλ' οὐδέ ποτε ἔχει· σημαίνει γὰρ μὴν τοῦ κτητικοῦ προτασσομένου ἓν ἄρθρον εἶναι αὐτοῖς μετὰ τοῦ κτητικοῦ λεγόμενον, καὶ διαφορὰν πρὸς τὸ κτῆμα· οἷον ὁ ἐμὸς οἶκος· εἰ δὲ τὸ κτῆμα προτάττεται καὶ τὸ κτῆμα ἄρθρον ἔχει καὶ τὸ κτητικόν· ὅμως καὶ τὸ τοῦ κτητικοῦ πρὸς τὸ κτῆμα ἀφορᾷ. δύο δὲ ἄρθρα καθ' ἑνὸς ὀνόματος λέγονται· οἷον ὁ οἶκος ὁ ἐμός· ὥσπερ ἂν ἦν ὁ οἶκος ὁ τοῦ Γεωργίου· τὸ γὰρ ἓν ἔχει ἀναπόλησιν τοῦ κτήματος· τὸ δὲ ἕτερον τοῦ κεκτημένου· ἐπιθέτου δὲ ὄντος καὶ κυρίου, τὸ ἐπίθετον ἔχει τὸ ἄρθρον ἀεὶ, ὁπότερον ἂν προτάττοιτο· τὸ δὲ κύριον οὐδαμῶς· οἷον πλάτων ὁ σοφὸς εἴρηκε τόδε. καὶ ἀνάπαλιν ὁ σοφὸς πλάτων εἴρηκεν· εἰ μὴ ποιητὴς παραχρήσαιτο· ὡς ὅμηρος τὸν χρύσην ἀρητῆρα λέγει, ὀφείλων εἰπεῖν τὸν ἀρητῆρα χρύσην· εἰ δὲ πρὸς ἀγνοοῦντα, λέγω ὅτι ὁ κέφαλος ἰχθύς· καὶ ὁ οἶκος ἐμός, καὶ ὁ πλάτων σοφός· καὶ θέλων διδάσκειν ταῦτα αὐτὸν μετὰ τοῦ μερικωτέρου καὶ τοῦ κτήματος καὶ τοῦ κυρίου, ὀφείλω λέγειν ἀεὶ τὸ ἄρθρον, ὁπότερον ἂν προτάττοιτο, καὶ ἐπιφέρειν ἐκεῖνα μετὰ τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος· οἷον, ὁ κέφαλος, ἰχθύς ἐστι καὶ ὁ οἶκος ἐμός· καὶ ὁ πλάτων σοφός. Ἄρθρον, τὴν δευτέραν γνῶσιν τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων σημαίνει. ἂν μὲν γὰρ εἴπω ὅτι ἄνθρωπος ἦλθεν, πρώτην γνῶσιν σημαίνω· ἂν δὲ ὁ ἄνθρωπος ἦλθε, δευτέραν. τὰ μὲν οὖν προτακτικὰ τῶν ἄρθρων, πάντων τῶν ὀνομάτων προτίθεται· τὰ δὲ ὑποτακτικὰ, ἑνὸς μὲν ὀνόματος ἀορίστου τοῦ συγκλινομένου· οἷον, ὅς τις καὶ ὅ, τι· καὶ ἔτι συνδέσμου τοῦ περ παραπληρωματικοῦ· οἷον, ὅσπερ· ἐνίοτε δὲ, καὶ τοῦ γε· καὶ τοῦ που· οἷον ὅς γε· ὅς που· ἄλλο ὅταν μὲν ἀναφορικῶς λαμβάνεται, ἀπηλλὰς τὸ ὅς τις μόνον συντάττεται ἢ τοῖς ἄλλοις τοῖς ῥηθεῖσιν· οἷον, ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ὅς τις ἐμοὶ φίλος· ὅταν δὲ βούλωμαι δηλῶσαι τὸ ὑποκείμενον ἀγνοοῦντα ἐμαυτὸν, τὸ τίς ὁμοῦ καὶ τὸ ποτὲ ἐγκλινόμενον καὶ αὐτό· οἷον εἶδόν τινα βαδίζοντα, ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος. Ἐν τοῖς μερισμοῖς, ἢ τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις, χρώμεθα σὺν τῷ μὲν, καὶ δὲ συνδέσμῳ· οἷον τῶν ἀνθρώπων, οἱ μὲν εἰσὶν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί· καὶ τῶν αὐτῶν, ἕτερος μὲν σαλαμίνιος, ἕτερος δὲ, λοκρός. Ἰστέον οὖν, ὡς ἐν ταῖς τοιαύταις συντάξεσι τῶν μερισμῶν, εἰ μὲν προτίθεται ῥῆμα πληθυντικὸν τὸ ἑπόμενον πρὸς ἑκάτερα κατὰ πρόσληψιν δεῖ εὐθεῖαν προηγεῖσθαι· οἷον ἀετοὶ δύο ἔπτησαν· ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν. εἰ δὲ ἕπεται ἑνικῶς πρὸς τὰ μεριζόμενα ῥήματα, δεήσει προηγεῖσθαι γενικὴν πληθυντικήν· οἷον δυοῖν ἀετῶν, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν ἔπτη. δύναται μέν τοι καὶ τὸ ἑνικὸν διαιρεῖσθαι, ὅτε, μὲν εἰς ἑνικὰ ὅτε δὲ εἰς πληθυντικά. ἑνικὰ μὲν, οἷον τὸ ἀνθρώπινον γένος ἐστὶν ἐν μέρει μὲν ἀγαθόν· ἐν μέρει δὲ πονηρόν· πληθυντικὰ δὲ, οἷον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, οἱ μὲν εἰσὶν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροί· καὶ τὸ πληθυντικὸν αὖθις, ὅτε, μὲν εἰς πληθυντικά· οἷον τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσὶ πονηροὶ, οἱ δὲ ἀγαθοί· ὅτε δὲ εἰς ἑνικὰ, οἷον, ἀετῶν δυοῖν, ὁ μὲν ἀπ' ἀνατολῶν ἔπτη, ὁ δὲ ἀπὸ δυσμῶν· ἡ μὲν εὐθεῖα προηγεῖται ἐν τῇ ἀθροίσει, καὶ τὸ ῥῆμα σὺν ἀθροίσει ἔξεστι κεῖσθαι· εἰ δὲ γενικὴ ἐν τοῖς μεριζομένοις, μόνον ἔξεστι κεῖσθαι τὸ ῥῆμα· ὡς δέδεικται καὶ εἰκότως· τὸ γὰρ ῥῆμα εἴτε προηγούμενον εἴη, εἴτε ἑπόμενον, εὐθεῖαν ἀπαιτεῖ. Ἀρθρύσματα, ἀποχήματα, καὶ ἀποβλαστήματα. Ἀρθέμενος, ὑψωθέμενος· ἀπὸ τοῦ αἴρω, ἀρῶ· ἦρκα, ἦρμαι· ἤρθην· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἀρθῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀρθέμενοι. Ἄρια, φυτὸν ἡ ἄρια. Ἀριβάσκανος, πεποίηται ὡς ἀριπρεπής. Ἀριβαλίδα, λήκυθος· δῶρον. Ἀριγκύμων, ἡ ταχέως ἐγκύμων γινομένη. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρίγνωτος, διάδηλος· φανερός· ἀπὸ τοῦ ἀρι ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ γνωτοῦ, ὃ δηλοῖ τὸν γνώριμον. Ἀρίδακρυς, ταχέως. Ἀριδάκρυσι, πολυδακρυτοῖν. Ἀριδείκετος, ἄγαν ἔνδοξος· παρὰ τὸ δείκω τὸ δεικνύω· ἐξ οὗ παράγωγον δεικνύω· καὶ δείκελον, τὸ δεικνύον τὴν ὁμοιότητα. ὡς οὖν ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔχετος, ἐμῶ ἔμετος, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείκω δείκετος, καὶ ἀριδείκετος. Ἀρίδες, τὰ τεκτονικὰ ἐργαλεῖα· καὶ ἀρίδες, αἱ μετὰ κονιορτοῦ πνοαί. Ἀριδήλαν, τὴν ἀριάδνην κρῆτες. Ἀρίδηλον, ἔκδηλον· φανερόν. Ἀριδηλώτατα, φανερώτατα. Ἀριζήλη, θαυμαστή· ἄγαν ἔκδηλος ἐστί. ὅπερ θηλυκόν ἐστι τοῦ ἀρίζηλος· οἷον ἀστὴρ ἀρίζηλος· καὶ ὅτι ἔτρεψε τὸ δ εἰς ζ συνήθως, δηλόν ἐστι· καὶ ὅτι καιρία λέξις ὡς ἐν ποιήσει τὸ ἀριζήλη, ἐπὶ φωνῆς ὑπερφωνούσης τὰς λοιπὰς, φασὶν οἱ παλαιοί· καὶ ἀρίζηλον λᾶαν παρ' ὁμήρῳ, ἀρίδηλον δηλοῖ· τραπέντος τοῦ δ εἰς ζ· κατὰ συγγένειαν τοῦ δ· καὶ ζ. Ἀρίζηλος,

ἡ περὶ δωρικῶς, ἀρι. καὶ τὸ δῆλος ὁ φανερός, ἀρίδηλος· ἐκ τοῦ δαλός· ὃ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον· ἀναδόσει τοῦ τόνου καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, δῆλος· πλεονασμῷ γίνεται ἀρίσδηλος· καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ ἐκ τοῦ σ καὶ δ σύγκειται, τρέπει τὸ σ καὶ δ εἰς ζ, καὶ γίνεται ἀρίζηλος, ὁ ἄγαν ἔκδηλος· καὶ ἀρίζηλος, πολυτίμητος· καὶ ἀριζήλη ἡ διάδηλος καὶ φανερά. Ἄριζος, τάφος κύπριοι. Ἀρίη, ἀπειλή. Ἀρίηκοον, ὀξυήκοον· εὐπειθῆ. Ἀρίηκοος, λίαν ἐπήκοος. Ἀριηλέων. Ἀριηρέστερον, χαλεπώτερον. Ἀριθάτων, τῶν πολέμων. Ἀριθμεῖν, ἐπὶ ψήφου· μετρεῖν, ἐπὶ μεδίμνου· σταθμεῖν, ἐπὶ ζυγοῦ· καὶ ἀριθμεῖται, ἐξετάζεται. Ἀριθμηθήμεναι, εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. Ἀριθμητά, τὰ ὀλίγα. Ἄρθμια, φίλια. ※ Ἀριθμός· παρατηρητέον ὅτι, τό τι τὰ φωνήεντα, τό τι τὰ σύμφωνα συντελοῦσιν εἰς τὸν ψηφισμὸν καὶ ἀριθμόν, ὥσπερ τοῖς ἐπισήμοις λατίνοις ὁ λογαριασμός· συντελοῦσι καὶ εἰς τοῦτο τρία σχήματα, ἅπερ κυρίως οὐκ εἰσὶ γράμματα· τὸ ἐπίσημον· δηλονότι, ς· σκόπιτα καὶ ἡ χαρακτῆρα· πάντα γὰρ τὰ γράμματα ἀριθμὸν διασημαίνουσι· τὸ γὰρ α, σημαίνει ἕν· τὸ β, δύο· τὸ γ, τρία· καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ τὸ ἐπίσημον τὸ οὕτω γραφόμενον· ς· ὅπερ ἕκτον ἐν τοῖς γράμμασι τίθεται, ἓξ ποιεῖ· καὶ οὕτως ἀκολούθως ἕως τοῦ ι· ὅπερ ποιεῖ δέκα· καὶ ἕκαστον ἀκολουθούμενον γράμμα, δέκα προστίθησιν ἐπὶ τὸ προηγούμενον, ἕως τοῦ π· ὅπερ ποιεῖ ὀγδοήκοντα· ἔπειτα ἀκολουθεῖ ἡ σκόπιτα· ὅπερ ποιεῖ ἐνενήκοντα· καὶ μετὰ ταῦτα, ἀκολουθεῖ τὸ ρ, ὅπερ ποιεῖ ἑκατόν· εἶτα ἕως τοῦ ω· τὸ καθέκαστον γράμμα προστίθησιν ἑκατόν, ἐπὶ τὸ προηγούμενον· τὸ δὲ ω, ὀκτακόσια ποιεῖ· καὶ ἀκολούθως ἐπάγεται χαρακτῆρα· ἥτις ποιεῖ, ἐννακόσια, τὰ δὲ χίλια γίνεται διὰ τοῦ α μετὰ τοῦ σίγματος· δισχίλια δέ, οὕτω, β· καὶ τὸ αὐτὸ διὰ τῶν ἑξῆς γραμμάτων ὀφείλει γίνεσθαι. Ἀριθμός, σημεῖον γνωριστικὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ὑποκειμένων· ἢ ἀριθμὸς ὁρίζεται, σωρεία μονάδων, ἢ μονάδος σύνθεσις· ἢ χύμα μονάδων· οὐχὶ διαίρεσις μονάδων. Ἀριθμῶ, καὶ ἀπαριθμῶ, καὶ ἐξαριθμοῦμαι, καὶ ἀπαριθμῶ· καὶ ἀπαριθμοῦμαι· ὡς ξενοφῶν· Καὶ ἀπαριθμησάμενος ἅπαν τὸ στράτευμα παρεσκευάσατο, εὐθὺς τῶν ἐναντίων ἐλαύνειν. Ἀριθύσανοι, ἡνίοχοι. Ἀρίκεσι, χαλεπαῖς. Ἀρικύμων, εὐσύλληπτος. Ἄριμα, ὄνομα ὄρους. Ἀριμάζει, ἁρμόζει. Ἀριμαθαῖος, ἑρμηνεύεται αἴρων. Ἀριμάποις, γαστὴρ σὺν κόπρῳ. Ἀρι, μεγάλως· ὅθεν καὶ ἀρίζηλος, ὁ μεγάλως ζηλωτός· καὶ σύνδεσμος ἰσοδύναμος, τὸ ἀριδήλως. Ἄριμος, πίθηκος· ἢ ἄριμα· οἱ δέ, ὄρος παλλικίας. Ἄρινον, τὸ νάπυ· τοῦ ψελλοῦ ἡμίνθη· τὸ ἡδύοσμον· ἄρινον δέ, τὸ νάπυ. Ἀρίξαι, ὑποστηρίξαι. Ἀριοβαρζάνης· σατράπης φρυγίας ἀποδειχθεὶς οὗτος παρὰ ξέρξου, ἀπέστη· ὃς καὶ ἀποστείλας λαὸν τοῖς πολεμήσασιν αὐτῷ, καὶ χειρωσαμένοις ἐσταύρωσεν. Ἀρίπικρον, μεγάλως πικρόν. Ἀριπρεπέα ἄστρα, τὰ λίαν ἐκπρεπῆ τῇ λαμπρότητι· καὶ ἔστι ταυτὸν τῷ ἐκπρεπέα βασιλέα εἰπεῖν ὁμηρικῶς· καὶ ἀριπρεπὲς ἄστρον, διὰ τὸ ἐν ἀμφοῖν ὡς εἰπεῖν περιφανές· ὡς γὰρ ἐπιτείνει τὸ ἀρι ἐπιτατικὸν μόριον· οὕτω πολλαχοῦ ἡ ἐξ πρόθεσις καὶ ἡ περί· ἐναντίον δὲ τῷ ἐκπρεπεῖ, καὶ ἀριπρεπεῖ, τὸ ἀπρεπές, ὡς ὑπ' οὐδενὸς περιεπόμενον· τὸ δὲ μεγαλοπρεπές, ἀρετὴν δηλοῖ λαμπράν. Ἀριπρεπέα, ταυτόν ἐστι τῷ ἐκπρεπέα ἐν πολλοῖς· ἐπίτασιν γὰρ σημαίνει καὶ ἡ ἐκ πρόθεσις, καὶ τὸ ἀρι ἐπίρρημα. Ἀρίσβη πόλις· ἀπὸ ἀρίσβης θυγατρὸς μὲν μάκαρος· ἢ μέροπος· ἣν πρώτην ὁ πάρις ἔσχε γυναῖκα. Ἀριπρεπές, μεγαλοπρεπές. Ἀριπρεπής, ἐπίσημος· ἔνδοξος καὶ διάδηλος.

Ἀρίς, οὐ μόνον τὸ ὄργανον, ἀλλὰ καὶ βοτάνη τις οὕτω καλουμένη, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρίσημος, φανερὸς ἐν πολλοῖς. Ἀρισκυδής, ἡ ἄγαν ὀργιζομένη· σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι. Ἀρίσκος, κόφινος. Ἀρίσβη, πόλις τρωάδος· μιτυληναίων ἀποικίαν ἔχουσα. Ἀριάπης, εὔλαλος· ἄρτιος τοῖς ἔπεσιν. Ἀριαπώλοις, ἀρίηνας. Ἄριστα· τρεῖς ἦσαν τροφαί· ἄριστα· δεῖπνα· δόρπα τι, κατ' αἰσχύλον. Ἄριστα, κάλλιστα. Ἀρισταῖος, ὁ ἀπόλλωνος καὶ κυρήνης, πρῶτον τὴν ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος. Ἀριστᾶν, εὐωχεῖσθαι, τρυφᾶν· ἀριστοφάνης· ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς. Ἀρίσταρχος, μηδέν τι τῶν ὁμήρῳ ἀλληγορεῖν ἀξιῶν, οὐ μόνον ὑπερβολικόν τι λέγει, ἀλλὰ καὶ σοφίας μεγάλης ἀφαιρεῖται τὸν ποιητήν. Ἀριστάω ἀριστῶ, τὸ γευματίζω· ἐξ οὗ ἄριστον τὸ γεῦμα· ἀριστάω δὲ τὸ ἀνδραγαθῶ. Ἀριστεία, ἡ ἀνδραγαθία. Ἀριστείδης ὁ ἐπικαλούμενος δίκαιος, καὶ ἀριστείδης ἀδριανεύς, σοφιστής. Ἀριστεῖον, τὸ τοῖς ἀριστεῦσι διδόμενον ἔπαθλον· ἢ τὸ δῶρον τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ. Ἀριστερά, τὰ μωρά· δεξιὰ δὲ τὰ συνετά· ἀπὸ τοῦ ἄρισος, ἀριστερός, ἀριστερά· ὡς φόβος, φοβερός, φοβερά· ἔστι δὲ κατ' εὐφημισμόν, ὥσπερ καὶ εὐώνυμος λέγεται ἡ αὐτή· καὶ ἀριστεραὶ χεῖρες παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ, οἱ σαρκικοὶ λογισμοί· δεξιὰ δὲ χείρ, τὸ ἅγιον πνεῦμα· ὡς τὸ μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά, τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· τὰ γὰρ δεξιὰ μέρη τοῦ ἀριστεροῦ πνεύματος οὐ φροντίζουσι, πειθόμενοι τῇ δεσποτικῇ φωνῇ· Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Ἀριστεροστάτης, ὁ πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ. Ἀριστεύς, πρόμαχος κάλλιστος, καὶ ὁ πολέμῳ νικῶν. Ἀριστεῦσιν· ἱππεῦσιν, ἐπὶ δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν· Μόνα γὰρ τὰ διὰ τῆς ευ διφθόγγου ἐκφερόμενα ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς, τηρεῖ τὴν ευ δίφθογγον καὶ ἐπὶ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν· οἷον, ἀριστεύς, ἀριστεῦσιν· ἱππεύς, ἱππεῦσιν· ὁμοίως καὶ αἱ ἀπὸ τῶν εἰς μι ῥημάτων γινόμεναι μετοχαί· οἷον, τίθημι· ἐτίθην· ὁ τιθείς· τοῖς τιθεῖσι· συνίειμι· ὁ συνείς· τοῖς συνεῖσιν· ὅσα δέ εἰσι τῶν ὀνομάτων σύνθετα παρ' οὐδετέρων, τὴν αὐτὴν φυλάττουσι τοῖς οὐδετέροις κλίσιν· οἷον, ὁ εὐγενής· τοῦ εὐγενέος, εὐγενοῦς, τοῖς εὐγενέσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ γένος συγκείμενον· καὶ δημοσθένης· δημοσθένεος· δημοσθένους· δημοσθένεσιν ὁμοίως, ὡς ἀπὸ τοῦ σθένος. Ἀριστεύω, μετὰ προθέσεως συντάσσεται· οἷον, ἠρίστευσα ἐν τῇ μάχῃ· ὅθεν ἀριστεὺς καὶ ἀριστεία. Ἀριστήσασθε· γεύσασθε. Ἀριστίνδην, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐκλογήν, ὡς τὸ πλουτίνδην, ἀντὶ τοῦ πλουσίως. Ἀριστίνδης, ὁ ἐκ τῶν ἀρίστων ἐκλελεγμένος. Ἀροστῆραι δοῦλαι. Ἀριστίων, ὑπερίδης κατὰ δημοσθένους· οὗτος σάμιος μέν ἐστιν, ἢ πλαταιεύς· ὡς δ' ὕλλος φησίν, ἐκ μειρακυλλίου, ἑταῖρος δημοσθένους· ἐπέμφθη δ' ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἡφαιστίωνα, ἕνεκα διαλλαγῶν, ὥς φησι μαρσύας ἐν πέμπτῳ τῶν περὶ ἀλεξάνδρου. Ἀρισκύδης, ἡ ὀργίλη παρὰ τὸ ἀρι καὶ τὸ σκύζεσθαι· ἡ ἄγαν σκυζομένη· οὕτως ἀρτεμίδωρος. Ἀριστόδημος, ἀριστόδημον οἱ κωμικοί, τὸν πρωκτόν· καὶ θεόδωρον· καὶ τιμισιάνακτα ἔλεγον· ἀπὸ τῶν ἡταιρηκότων· φορμισίους δὲ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα· καὶ βασιλίδας, καὶ λαχάρας. Ἀριστοκρατεῖσθαι, τὸ ὀλιγοκρατεῖσθαι· ὅθεν ἴσως ἀριστοκράτης ἔσχε τὸ ὄνομα· ἐπε

βούλευσε γὰρ κατάλυσιν τοῦ δήμου· ὡς τὸ μισοῦν ἀριστοκρατίαν. ὅτι καὶ ἀριστοκράτης κέκληται τοῦτο· ἀριστοκρατίζεσθαι, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. ἀριστοκράτης δὲ σκελλίου υἱός, ἐπεβούλευσεν εἰς κατάλυσιν τοῦ δήμου. Ἀριστοκρατούμενοι, ὑπὸ ἀρίστων κρατούμενοι· ἢ δήμου· ἢ ἑτέρων τινῶν καλλίστων. Ἀριστολοχία, βοτάνη τις. Ἀριστομήνιον, βοτάνη. Ἀριστοτέχνης, ὁ ἐν τῇ τέχνῃ χρήσιμος. Ἀριστοτόκεια, ἡ ἄριστα τεκοῦσα. Ἄριστος· μέγιστος· ἔξαρχος· ἐξοχώτατος· καὶ ἄριστος ἐπὶ σώματος· βέλτιστος ἐπὶ ψυχῆς. καὶ ἄριστος, ὁ ἐν πολέμοις ἀνδραγαθῶν· ἢ ὁ ὑπερτερῶν ἐν παντὶ πράγματι, καὶ τοὺς ἄλλους ὑπερβαλλόμενος. Ἄριστον, τὸ ἀκράτισμα· ἤγουν, τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα· ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν, διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς· φιλήμων, τροφαῖς τέσσαρσι χρῆσθαί φησι τοὺς παλαιούς· ἀκρατίσματι· ἀρίστῳ· ἑσπερίσματι· δείπνῳ· καὶ ὅτι τὸν μὲν ἀκρατισμόν, διανηστισμὸν ἐκεῖνοι ἔλεγον· τὸ δὲ ἄριστον, δορπηστόν· τὸ δὲ δεῖπνον, ἐπιδορπίδα. ἔστι δέ φησιν ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων παρ' αἰσχύλῳ· ἐν οἷς παράγει τὸν παλαμήδην λέγοντα οὕτω· σίτου δ' εἰδέναι διώρισα· ἄριστα· δεῖπνα· δόρπα θ' αἱρεῖσθαι, τρία· τῆς δὲ τετάρτης οὕτω μέμνηται ὅμηρος· ἔρχεο δειελιήσας, ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν βρῶμα, μεταξὺ ὂν τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου, καὶ δείπνου. ὅτι δὲ τοῦτο ἤγουν τὸ δειελιήσας ἀντιλέγεται ὡς μὴ δηλοῦν τετάρτην τροφήν· ἐπεὶ μὴ δὲ οἶδεν ὅμηρος τροφὰς ἐφ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τέσσαρας. ὁ δὲ ἀθήναιος, ὡς ἄριστον μέν ἐστι, τὸ περὶ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον, τὸ μεσημβρινόν· ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμέν· δόρπον δέ, τὸ ἑσπερινόν· ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπικρίνει συνωνυμεῖν τὸ ἄριστον, τῷ δείπνῳ ἐξ ὁμηρικῆς χρήσεως ὁρμώμενος· ἄριστον λέγομεν, καὶ ἀριστῆσαι· ἠρίστησα· συνηρίστησα· ἀριστοποιούμενοι· καὶ τὸ μενάνδρου δρᾶμα συναριστῶσαι, ὃ παρὰ ξενοφῶντι συνάριστος. Ἀριστονομία, ἡ εὐνομία· ἡ τῶν ἀρίστων διανομή. Ἀριστόχειρ, ὁ γενναῖος περὶ τὰ ἀριστεῖα· καὶ ἀριστόχειρ ἀγών. Ἀρίβαλλος, μικρόν τι βαλάντιον· ἢ μαρσίππιον· παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. Ἀρίστυλος, κύριον ὄνομα· αἰσχρὸς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις μέμνηται αὐτοῦ, ὡς αἰσχροποιοῦ. Ἀριστῶρος, ἀρίστου ὥρα. Ἀρισφαλέα οὐδὸν λέγει ὅμηρος, τὴν τραχεῖαν καὶ πάνυ σφάλλουσαν· ὡς κινδυνεύειν πίπτειν τὸν ὁδεύοντα. Ἀρίφρων, ὁ κακῶς φρονῶν. Ἀριφραδέα, δῆλα· εὔσημα· εὐεπίγνωστα· καὶ φανερά. Ἀριφιλεῖς, εὐχερῶς ἀπατώμενοι. Ἀρισφαλεῖς, ἰσχυρῶς σφαλεροί. Ἀριφραδές, ἄγαν φανερόν. Ἄριχα, ἄρρεν πρόβατον. Ἀρίχεται, γλίχεται· ἐπιθυμεῖ. Ἀριχωτῶν, ἐκδύειν ζητῶν. Ἀριώθ, ἡ λέαινα ὑπὸ σύρων. Ἀρίων, ὁ ἵππος ποσειδῶνος υἱός, καὶ μιᾶς τῶν ἐριννύων. Ἄρκαλλα, λευκά· καὶ ἐνώπια ἐξ ὑάλλου περίχρυσα· οἱ δέ, ξύλα ξηρά. Ἀρκαλᾶν, τραχαλᾶν· μύζειν. Ἀρκάνη, τὸ ῥάμμα· ᾧ τὸν στήμονα ἐγκαταπλέκουσιν, αἱ διαζόμεναι. Ἀρκαλέον, ξηρόν· ῥυσσόν. Ἀρκασκύνη, ἀρκαδικὸς πῖλος· σοφοκλῆς ἰνάχῳ. Ἀρκάς. Ἰστέον ὅτι ἀρκάς, κυνῆ ἐλέγετό τις· ἤτοι ἀρκαδικὴ πῖλος· διὰ τὸ ἔχειν ὡς εἰκός τι διάφορον πρὸς τὰ ὁμοειδῆ· καὶ ὅτι φελλός τις ἐφέρετο ἀρκάς· καὶ ὅτι ἐρατοσθένης παρὰ ἀρκάσι φησὶ φελλόν, μέσον τι πρίνου καὶ δρυός· ὃ ἐνίους θηλύπρινον καλεῖν. καὶ ὅτι παροιμία ἦν τὸ ἀρκάδας μιμούμενος, ἐπὶ τῶν ἄλλοις ταλαιπωρούντων· μαχιμώτατοι γὰρ ὄντες, αὐτοὶ μὲν οὐδέποτε ἐνίκησαν· πολλοῖς δὲ ἄλλοις αἴτιοι τοῦ νικᾶν ἦσαν· ὅθεν καὶ πλάτων ὁ κωμικός, διὰ τὸ τὰς κωμῳδίας φησὶν αὐτὸς ποιῶν ἄλλοις ἐκδιδόναι διὰ πενίαν, ἀρκάδας μιμεῖσθαι. ἕτερος δὲ ῥήτωρ ἐπιδραμὼν τὰ πολλά φησιν, ἀρκάδας μιμούμενος· ἤγουν ἄλλοις ταλαιπωρῶν· οἱ γὰρ ἀρκάδες, ὑπὲρ ἑτέρων ἠνδραγαθίζοντο φησιν. ὃ δὴ καὶ ἡρακλῆς ἔπαθεν· ἐξ οὗ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις μοχθούντων, τὸ ἐν τετράδι γεννηθῆναι· κατὰ τὸν ἡρακλέα δηλαδή· ὃς μηνὸς τετάρτῃ γεννηθείς, ἄλλοις ἤθλει. Ἀρκάδες, ἀπὸ ἀρκάδος υἱοῦ διός· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν ἀρκαδία· κληθεῖσά ποτε καὶ πελασγία· καὶ παρρασία· καὶ λυκαονία· καὶ γιγαντίς· καὶ ἀζανία. ὅτι δὲ ἀρκὰς τό, τε κύριον καὶ τὸ ἐθνικὸν συστέλλει τὸ ἄλφα καὶ ὀξύνεται καὶ διὰ τοῦ δος κλίνεται κατὰ τὸ φυγὰς φυγάδος, καὶ τὰ ὅμοια, ἐκ τῶν ἡρωδιανοῦ δῆλον. ὃς παρατιθεὶς τὸ ἱμὰς καὶ ἀνδριὰς ἐκτεινόμενα ἐν τῇ ληγούσῃ· κατὰ τὰς μετοχὰς μιμήσασθαί φησιν αὐτὰ καὶ τὴν τῶν μετοχῶν κλίσιν, τοῦ στὰς στάντος· καὶ βιβὰς βιβάντος. Δοκεῖ δέ φασι παλαιότατα ἔθνη ἑλλήνων εἶναι τὰ ἀρκαδικά· διὸ καὶ προσέληνοι ἐλέγοντο οἱ ἀρκάδες· οὕσπερ φασὶν ἵππυς ὁ ῥηγῖνος πρῶτον αὐτοὺς ἐκάλεσε· τοῦτο δὲ ὁ λυκόφρων παραφράζων, πρόσθε μήνης τοὺς ἀρκάδας, βαλανηφαγεῖν εἶπεν. Ἀρκεῖν, βοηθεῖν· προσαρκεῖν. Ἄρκειος κεφαλή, ἡ τῆς ἄρκου· καὶ ἄρκειον κρέας· δίφθογγον· ἄρκιον δὲ τὸ ἱκανὸν καὶ ὠφέλιμον ἰῶτα. Ἀρκεισιάδης, λαέρτης ὁ υἱὸς ἀρκεισίου· ὃς ἢ παρὰ τὸ ἀρκέω ἀρκέσω ἐρρέθη, ὡς οἷα ἐπαρκεῖν ἄλλοις δυνάμενος· ὅθεν καὶ ὁ ποδάρκης· ἢ διότι ἄρκος αὐτὸν ἤτοι ἄρκτος θηλάσοι· καθὰ καὶ ἕτερόν τινα ἵππος· ἢ αἲξ καὶ ἄλλους τινὰς λύκαινα· ἐν οἷς καὶ οἱ τῶν ῥωμαίων ἔξαρχοι κατὰ δίωνα· ῥέμος δηλαδή, καὶ ῥώμυλος· οὓς ἐθήλασε λύκαινα. ἣ παρὰ τοῖς ἰταλιώταις λοῦπα καλεῖται· ὃ δὴ ὄνομα μετῆκται ἀστείως εἰς ἑταιρίδων προσηγορίαν· τὸ γὰρ ζῶον ἁρπακτικὸν ἡ λοῦπα ἤτοι λύκαινα· καὶ αἱ ἑταιρίδες δέ, ὁμοιότροποι. εἰ δὲ καὶ μῦθος τερατεύεται ὡς ἄρα τέκοι αὐτὸν ἄρκτος, ἡ ἱστορία θεραπεύει τὸ τοιοῦτον βρέφος ἀνθρωπίνως μαιεύουσα· φασὶ γὰρ κέφαλον τὸν δηϊονέως ἢ δηΐονος ἐξ ἄρκτου γυναικὸς τεκεῖν τὸν ἀρκείσιον. Ἀρκεσίλαος, ἀμυντικόν· ἤτοι βοηθητικόν· δηλοῖ γὰρ τὸν ἐπαρκοῦντα λαοῖς· ὥσπερ δὲ μνῶ μνήσω, μνησίλοχος· οὕτως ἀρκῶ ἀρκέσω, ἀρκεσίλαος. Διὸς καὶ εὐρυοδίας γενεαλογοῦσιν ἀρκεσίλαον· αὐτοῦ δὲ καὶ χαλκομεδούσης, λαέρτην· τοῦ δὲ καὶ ἀντικλείας, ὀδυσσέα· οὗ καὶ πηνελόπης τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ καὶ πολυκάστης τῆς νέστορος, περσέπολιν ὡς ἡσίοδος· ἀριστοτέλης καὶ ἑλλάνικος, τηλέμαχόν φασι ναυσικάαν γῆμαι τὴν ἀλκινόου, καὶ γεννῆσαι τὸν περσέπολιν. τινὲς δὲ καὶ τοιούτοις λόγοις ἐνδυχαίρουσιν ἐκ κίρκης υἱοὶ καθ' ἡσίοδον ὀδυσσεῖ, ἄγριος καὶ λατῖνος· ἐκ δὲ καλυψοῦς· ναυσίθοος. ὁ δὲ τὴν τηλεγόνειαν γράψας κυρηναῖος· ἐκ μὲν καλυψοῦς τηλέγονον· υἱὸν ὀδυσσεῖ ἀναγράφει· ἢ τηλέδαμον· ἐκ δὲ πηνελόπης, τηλέμαχον· καὶ ἀρκεσίλαον· κατὰ δὲ λυσίμαχον, υἱὸς αὐτῷ ἐξ εὐίππης θεσπρωτίδος, λεοντόφρων· ὃν ἄλλοι δόρυκλόν φασι· σοφοκλῆς ἐκ τῆς αὐτῆς, εὐρύαλον ἱστορεῖ· ὃν ἀπέκτεινε τηλέμαχος. Ἀρκεῖσθαι παρεισῖν, ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦ· ἴδιον τῶν ἰώνων χρῆσθαι τοῖς ἀπαρεμφάτοις, ἀντὶ προστακτικῶν. Ἀρκείσιος, ὁ πάππος ὀδυσσέως. Ἄρκευθος, φυτὸν ἢ δένδρον ἐστὶν ἀκανθῶδες, ἀπόλλωνος ἱερόν· ὡς ἱστορεῖ μουσαῖος.

Θεόφραστος δέ φησιν, ὅτι τῶν ἀγρίων ἐστὶν, ἐλάτη· πεύκη· ἄρκευθος μελία· οἴα καὶ ἀμαρύκα· ἣν καλοῦσι φελλόδρυν·
Ἄλλως. Ἄρκευθος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες· ἀπὸ τοῦ τὴν ἀρὰν, ἤτοι τὴν βλάβην κεύθειν· ἀράκευθος, καὶ ἄρκευθος·
ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας· οὗ τὴν ὀδμὴν, πάντα τὰ ἑρπετὰ ἀποστρέφονται. Ἀρκέσει παρ' ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν
ἀρκέσιος φανήσεται· βοηθήσει. Ἀρκέσιον, οὕτω καλούμενον ἄντρον τῆς κρητικῆς ἴδης· παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθῆσαι.
Ἄρκηλα, τὸ ζῶον κρῆτες· τὴν ὕστριχα. Ἀρκής, ταχύς. Ἄρκιος, ἀμαχοῦ θρασύς· ἀγαθὸς, πολεμικός. Ἄρκιον, ἀρ
κετὸν, αἱρετώτερον· ἱκανὸν, ἕτοιμον. Ἀρκὸν, χολήν· μακεδόνες. Ἄρκος, ἄρκεσμα· βοήθεια· ἢ τὸ παιώνιον, καὶ τὸ ζῶ
ον· καὶ ἱέρεια τῆς ἀρτέμιδος. Ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ· ἀρκεῖ· καὶ ἐπαρκεῖ τις τινὶ, βοηθῶν. Ἀρκεῖ ἡμῖν ἀριστήσασι, καὶ
ἀρκεῖ ἡμῖν ἀριστῆσαι. Ἢ ἄρκος, παρὰ τὸ ἀρκῶ· ἄρκος ἡ ἐπαρκοῦσα ἑαυτῇ· φασὶ γὰρ αὐτὴν διαζῆν τὸν χειμῶνα, χωρὶς
ἐπεισάκτου τροφῆς· ἄρκος δὲ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἄρκτου ἐγένετο· ἀρκτοῦρος, καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος λαμπρὸς
ἀστήρ· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν τῆς ἄρκτου. Ἀρκούντως ἔχειν, καὶ μετρίως ἔχειν λέγομεν· καὶ ἀποχρώντως, ἱκανῶς, αὐ
τάρκως· μεμετρημένως· τὸ δὲ ἀμέτρως· λέγειν, εἰ μὲν κατὰ τὸ πλέον, ἐκ μέτρως· καὶ ὑπερμέτρως· καὶ περιττῶς· εἰ δὲ κα
τὰ τὸ ἔλαττον, ἐνδεῶς, ἐλλιπῶς· ἐλαττόνως. Ἀρκτεία, ἡ τῶν ἀρκτευομένων παρθένων τελετή. Ἄρκτιον, δεῖ ἄρ
χεσθαι· ἢ ἄξιον ἀρχὴν λαμβάνειν τὸ πρᾶγμα· ἔστι γὰρ ὄνομα ἐπίθετον, ἀλλ' οὐκ ἐπίρρημα· τὰ γὰρ οὕτω προφερόμενα
ἐπιρρήματα ἐνεργητικὴν ἔχει τὴν σημασίαν· τὰ δὲ ὀνόματα παθητικήν. Ἀρκτεῦσαι· λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ φρυνίχου θυ
γατρὸς εἰ γνήσιος, τὸ καθιερωθῆναι πρὸς γάμον τὰς παρθένους τῇ ἀρτέμιδι τῇ μουνυχίᾳ· ἢ τῇ φαυρωνίᾳ· τὰ δὲ συντείνον
τα εἰς τὸ προκείμενον, εἴρηται παρά τε ἄλλοις καὶ κρατίνῳ, ἐν τοῖς ψηφίσμασιν· ὅτι δὲ αἱ ἀρκτευόμεναι παρθένοι ἄρ
κτοι καλοῦνται, εὐριπίδης ὑψιπύλῃ· καὶ ἀριστοφάνης, λημνίαις, καὶ λυσιστράτῃ. Ἀρκτῆ, ἡ τῆς ἄρκτου δορά. Ἄρκτου
ὄρος, κυρίως οὕτω λεγόμενον, ἐπειδή φασι τὰς τροφοὺς τοῦ διὸς ἐκεῖ διατριβούσας εἰς ἄρκτους μεταβληθῆναι· ἢ ὅτι ὁ τό
πος ἔνθηρος καὶ ἀπὸ τοῦ θηρίου τῆς ἄρκτου ὠνομάσθη· ἢ διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ὄρους, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ταῖς ἄρκτοις προσπε
λάζειν ταῖς ἀστρώαις· τοῦτο δὲ ἄγριοι τινὲς γηγενεῖς ᾤκουν. Ἄρκτος, ὅτι λόγος ἐστὶ, καλλιστὼ τὴν λυκάονος χόλῳ ἥρας
διὰ τὸν διὸς ἔρωτα, μεταπεσεῖν εἰς ἄρκτον· καὶ τοξευθῆναι μὲν ὑπ' ἀρτέμιδος, ἀναχθῆναι δὲ εἰς ἀστέρας ὑπὸ τοῦ διός· ἔ
χουσι δὲ καὶ περὶ αὐτῆς τὸ ἀρκτῷον, οἱ τοῦ ἀράτου ὑπομνηματισμοί. Ἰστέον δὲ καὶ ἐπεὶ ἄρκτου ὁ μῦθος κατὰ ζωωνυμίαν
τὸ τῆς καλλιστοῦς ὠνόμασεν ἀστεροθέτημα· ὁ δὲ ὠρίων, κυνηγέτης ὑπόκειται, χαριέντως εἶπεν ὁ ποιητὴς τό, Ἥ τ' αὐτοῦ
στρέφεται, καί τ' ὠρίωνα δοκεύει· ἀληθῶς μὲν, διότι τὴν αὐτὴν ἡ ἄρκτος τῷ ὠρίωνι ποιεῖται κίνησιν· ἀστείως δὲ, ὡς πρὸς
τὸν μῦθον· διότι δέδιεν ὡς ἄρκτος τὸν κυνηγέτην καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ τοῦ ὠρίωνος ἀπονεύει ἄστρον· λέγει δὲ καὶ κύριον
μὲν αὐτῆς εἶναι τὸ ἄρκτος, διὰ τὴν τοῦ μύθου ἐξουσίαν· ἢ τις αὐτὴν ἐξ ἄρκτου κατηστέρισεν· ἐπίκλησιν δὲ τὸ ἅμαξα
δι' ὁμοιότητα τῆς τῶν ἁμαξοειδῶς αὐτὴν συμπληρούντων ἀστέρων θέσεως· ἡ δὲ ἄρκτος, ὅτι μετὰ τοῦ τ λέγεται, δηλοῖ ὁ
γράψας οὕτω ἄρκτου οὐχὶ ἄρκου· τὸν μὲν ἄνεμον αὐδᾷ τὸν ἀπαρκίαν, διὰ τὸ εὔφωνον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν πνοὴν ἄρκιον· ὡς
ὃ καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην· Καὶ μὴν πελάζει καὶ κατατύχει πνοὴ ἄρκιος, ὡς ναύτησιν ἀσκεύοις μολών· τὸ δὲ ἅ
μαξα, οἱ παλαιοὶ μὲν ψιλοῦσι, καὶ φέρονται καὶ συναλοιφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, πλλέσθην ἐπάμαξαν· καὶ αἱ δ' ἐπα
μαξιτόν· καὶ καταμαξευόμενον· οἱ μέντοι νεώτεροι ἀττικοὶ, ἐδάσυναν· καὶ διὰ δασείας συνήλειψαν, καθαμαξευόμε
να εἰπόντες· ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ ἄρκτος τὸ ζῶον, καὶ τὸ ἀεικίνητον ἀστροθέτημα. Ἀρκτοῦρος, ὁ ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀρ
κτοφύλακος λαμπρὸς ἀστήρ· ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν ἄρκτου· καὶ εἶδος βοτάνης, καὶ ὅλος ὁ βοώτης. Ἀρκτῷος τόπος, ἐν ᾧ
οἱ ἑπτὰ ἀστέρες· καὶ ἀρκτῴων τόπων, τῶν βορείων. Ἄρκυα, δίκτυα· λίνα. Ἄρκυες, δίκτυα πρὸς θήραν θηρευτικά.
Ἄρκυμα, ἀκρὶς ὑπὸ ταργαίων. Ἄρκυν, μεσάγκυλον, καὶ γυναικεῖον κρύφαλον. Ἄρκυς κυρίως, δίκτυον πρὸς ἄρκτου θή
ραν ἁρμόδιον· καὶ ἀρκυωρεῖσθαι, τὸ φυλάσσειν τὰς ἄρκυς. Ἀρκύωρος, ὁ τὰς ἄρκυς φυλάσσων· ἄρκυς δὲ, πάντα τὰ θηρευτι
κὰ λίνα· ξενοφῶν κυνηγετικῷ. Ἀρκύστατα, οἱ τόποι ἔνθα αἱ ἄρκυες πήγνυνται. Ἀρκούντως, ἀρκετῶς ἱκανῶς. Ἀρκῶ, τὸ
βοηθῶ· ἀρκέσω· ἤρκεσα· καὶ ἀρκῶ, καὶ ἐπαρκῶ τοῖς πένησι· καὶ ἀρκῶ, ἀντὶ τοῦ ἱκανός εἰμι· καὶ ἀρκεῖ μοι τόδε τὸ πρᾶγμα, ἀν
τὶ τοῦ ἱκανόν ἐστιν· ἐπαρκῶ δὲ τὸ βοηθῶ τοῖς χρείαν ἔχουσιν, ἀρκετὰ δίδωμι· καὶ ἀπαρκῶ, τὸ ἀποσοβῶ. Ἅρμα, κώμη
τις πλησίον μυκαλησσοῦ· καὶ δῆμος ἔχων φρούριον ὀχυρὸν ὅμορόν φασι τῇ ταναγρικῇ· οὗ ὁ πολίτης, ἁρματεύς· ἐκλήθη
δέ φασιν οὕτως, ἢ διότι ἐκεῖ κατεάγη τὸ τοῦ ἀδράστου ἅρμα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀμφιαράου καταφυγόντος ἐκεῖ, καὶ μὴ
ἐκδοθέντος τοῖς διώκουσιν· ἐκαλεῖτο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ λουτρὰ ἀμφιαράου· ἔστι δέ φασι καὶ τῆς ἀττικῆς τόπος ἐν πάρνηθι
ἅρμα καλούμενος· κείμενος περὶ τὴν οὕτω καλουμένην φυλήν· τὸ δὲ παροιμιῶδες τὸ ὁπόταν ἀστράψῃ δι' ἅρματος, ἤ
γουν ὅτε ποτὲ καὶ διὰ χρόνου ἀδήλου· τοῦ ἀττικοῦ ἅρματος μέμνηται· ἢ μᾶλλον τοῦ βοιωτικοῦ· φασὶ δὲ καὶ ὡς ἀστραπὴν ἐση
μειοῦντο κατά τινα χρησμὸν οἱ πυθαϊσταὶ, βλέποντες ἐπὶ τὸ τοιοῦτον ἅρμα· καὶ ὅτε ἤστραψεν ἔπεμπον θυσίαν εἰς δελφούς·
ἐτήρουν δὲ ἐπὶ τρεῖς μῆνας· καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ νύκτας ἀπὸ τῆς ἐσχάρας τοῦ ἀστραπαίου διός. ἢ ἅρ
μα ἑνικῶς, τέθριππον· πληθυντικῶς δὲ παρὰ λατίνοις, τὰ ὅπλα· καὶ ἅρμα· ὄχημα· καροῦχα· δίφρος καὶ πόλις βοιωτίας. Ἁρ
μαθέμ, ὄνομα τόπου. Ἁρμακίας, στοάς. Ἁρμαλιὰ, ἡ τροφὴ, παρὰ τὸ τῇ ψυχῇ ἁρμόζειν· ἀρῶ γὰρ τὸ ἁρμόζω· ἢ παρὰ
τὸ αἴρειν τὰ σώματα· γίνεται ἁρμός· καὶ ὡς καθαίρω καθαρμὸς, οὕτως αἴρω, ἁρμός· ἀφ' οὗ καὶ παρωνύμως ἁρμιά· καὶ πλεο
νασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνεται ἁρμαλιά· ἢ διὰ τὸ δίκην ἅρματος φέρειν τὰ σώματα. Ἁρμαλίας ὄχος, ὁ τὴν τρο
φὴν τῇ στρατιᾷ ἐπιφερόμενος· ἢ τροφίτης, καὶ θρεπτικός. Ἁρμάμαξα, ἡ πρὸς ἀνδρῶν καθέδραν κατεσκευασμέ
νη ἅμαξα· οἷον, ἅρμα καὶ ἅμαξα· ἢ ἀνδράμαξά τις οὖσα ἡ ἄγουσα τοὺς ἄνδρας. Ἁρμάριον, ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν
ἁρμάρια, ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι· ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ ἁγίου διονυσίου, ἐν ἀρχῇ τοῦ θῆτα κεφαλαίου περὶ τῶν
θείων ὀνομάτων· οἱ γὰρ ἕλληνες οἷά τινας ἀνδριάντας ἐποίουν μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας· τούτοις δὲ ἑρμᾶς ἐκά
λουν· οὗ ὑποκοριστικὸν ἑρμάριον· ἐποίουν δὲ αὐτοὺς διακένους θύρας ἔχοντας, καθάπερ τοιχοπυργίοις· καὶ ἔσωθεν αὐτῶν
ἐτίθουν

ἐπίθουν ἀγάλματα· ὧν ἐσέβοντο θεῶν· ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἑρμάς. Ἁρματωλία, ἡ τῶν ἁρμάτων ἡνιοχεία.

Ἁρμάτιον μέλος παρ' Εὐριπίδῃ, ἐξηγοῦνται οἱ παλαιοί· φασὶ δὲ εἶναι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἑλκυσμῷ τοῦ Ἕκτορος γενόμενον μέλος, ἀπὸ τοῦ θρήνου τῶν Τρῳάδων. Ἁρματηλάτης, ὁ ἡνίοχος· ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τὸ ἅρμα. Ἁρματροχία, καὶ ἁρματροχιὴ, ὁ τύπος καὶ ἡ ἐγχάραξις τοῦ τροχοῦ. Ἁρμεθεῖς, οἱ εὐπατρίδαι, ἐν κύκλῳ. Ἅρμενα, ἰδιωτικώτερον μὲν, ὅμως δὲ οὐκ ἀλόγως τὰ ἱστία καλεῖν. Ἅρμενον, φιαλίον τι· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω καὶ ἀραρὸς ἀραρημένον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἅρμενον· σημαίνει καὶ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ τὸ ἁρμόζον, καὶ προφανές. Ἅρμη, λευκή· καὶ σύνοδος σώματος· ἁρμογὴ· ἦχος τόνου, καὶ φωνῆς. Ἁρμίως, παραχρῆμα· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἁρμόγαλα, τὰ ἀρτύματα, Ταραντῖνοι. Ἁρμογὴ, ἡ εὐταξία· Μαθόντες δὲ τὴν τῶν πολεμίων ἁρμογήν. Ἁρμοπλώστας, αὖθι πάντα.

Ἁρμόδιοι, οἰκεῖοι· συγγενεῖς· φίλοι. Ἁρμοδιοτυπὲς, ὁμοίως· ἢ ἴσως διακείμενον. Ἁρμόδιον ᾄσεται λέγει Ἀριστοφάνης· ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδόν τι μέλος Ἁρμοδίου καλούμενον· οὗ ἡ ἀρχὴ, Φίλταθ' Ἁρμόδιε, οὔ τί που τέθνηκας· ᾖδον δὲ αὐτὸ, εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα· ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ ἕτερα μέλη· τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ, Λάμπωνος. Ἁρμόζει μοι δεσποτεία· καὶ ἁρμόζει μοι δεσπόζειν. Ἁρμόζεται, συζεύγνυται· συνάπτεται. Ἁρμοζόντως, ἀσφαλῶς· ὅθεν καὶ τὸ ἀραρὼς, παγίως δέδεικται. Ἁρμόζουσα, συμφωνοῦσα· συνοικεῖν μέλλουσα· ἢ κοσμοῦσα. Ἁρμοῖ, ἐπίρρημα ὃ δηλοῖ τὸ νεωστί· διφορεῖται μὲν κατὰ τοὺς παλαιούς· ἡ δὲ πλείων χρῆσις δασύνει αὐτὸ, Συρακουσίων ὄν· κατὰ τὸν τεχνικόν· ἁρμὸς γάρ φησιν, ἁρμοῦ· ἁρμῷ· καὶ συστολῇ, ἁρμοῖ· κατὰ τὸ ὄξω ὄξοι, καὶ ἔνδον, ἔνδοι· σημαίνει δὲ, τὸ νεωστὶ, ταχέως· ἀπὸ τοῦ ἅρμα ἁρμοῖ· καὶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ· ἁρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηνῶν πόνους· καὶ ἁρμοῖ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως· ἡσυχῇ· ἐξαίφνης· προφάτως. Ἁρμονία, ἐμμέλεια· συμφωνία· καὶ ἁρμονία, ἡ θήκη· ὡς ἐν τῷ συνάγειν τὰ μέρη ἁρμόττουσα· καὶ ποιοῦσα εἰς ἓν συνιέναι· ἤγουν συμβαίνειν· ὅθεν καὶ συνημοσύνη λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ τοῦ συνίημι· ὡς ἀπὸ τοῦ συμβαίνειν σύμβασις, καὶ συμβίβασις· φησὶ γοῦν Ἀχιλλεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ, μή μοι συνημοσύνας ἀγόρευε· δηλῶν ὡς ταυτὸν ἁρμονίαι τε καὶ συνημοσύναι· ὅ ἐστι, συνθῆκαι· ὡς ἀλλαχοῦ, συνθεσίας φησί· καὶ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν ποιημάτων σύνθεσιν· καὶ Ἁρμονία, νύμφη· Ναΐς· ἧς καὶ Ἄρεος, Ἀμαζόνας εἶναί φησι Φερεκύδης· ᾧ ἕπεται Ἀπολλώνιος. Ἁρμονίαι, πλείονες· δώριος· λύδιος· φρύγιος· ἁρμονία λυρικὴ ἥρμοσται τῷ Πινδάρῳ, ἡ λύρα. Ἁρμονιάων, ἁρμονιῶν. Ἁρμονίης, συζεύξεως. Ἁρμὸς, παρὰ τὸ ἄρω· ὁ μέλλων, ἀρῶ· ὁ παρακείμενος ἦρκα· ὁ παθητικὸς, ἧρμαι· ἁρμός· τῆς δασείας προελθούσης· ὡς εἴρω, ἑρμός· ἁρμὸς δὲ ἡ ἁρμογὴ καὶ συνάφεια· καὶ ἁρμὸς, εἰρήνη· συνθήκη· φιλία. Ἁρμοσταὶ, οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη· ἢ ἁρμοσταὶ, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι· ὡς Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν φησὶ, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἁρμόσυνοι, ἀρχή τις ἐν Λακεδαίμονι, ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν γυναικῶν. Ἁρμόττω, καὶ ἁρμόζω· λέγεται ἁρμόζω, ἀντὶ τοῦ ἁρμόδιός εἰμι· ἁρμόττω δὲ ξύλον ξύλῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁρμονίαν συνάγω. Ἁρμύματα, ἀρτύματα.

Ἅρμυλα, ὑποδήματα· Κύπριοι. Ἁρμῶ, σημαίνει τὸ ἀρτίως. Ἁρμώατος, σπασμός· Κύπριοι. Ἅρμωλα· ἀρτύματα· Ἀρκάδες· καὶ ἁρμώμαλα. Ἁρμῶν, ἁρμονιῶν. Ἀρναῖος παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ὁ εὐκταῖος μητρὶ, τῇ καὶ θεμένῃ αὐτῷ τοὔνομα· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀρὰ ἡ εὐχὴ πλεονασμῷ τοῦ ν· πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ ἀραίου· ἢ βοσκηματώδης, καὶ προβατώδης· κατὰ τὸ εὔηθες· ἢ παρὰ τὸ ἄρνυσθαι, καὶ ἀντιλαμβάνειν, καὶ ἐντεῦθεν ζῆν. Ἀρνακὶς λέγεται, τὸ τοῦ ἀρνὸς κῴδιον· καὶ τὸ μετὰ τῶν ἐρίων δέρμα. Ἄρναν, τὸν ὅρκον· Κλαζομένιοι· ὅθεν καὶ τὸ ἔξαρνος. Ἄρνα προβάλλειν· νόμος ἦν Ἀθήνησι μὴ πρότερον συμβάλλειν, πρὶν ἢ τὸν ἄρνα προσιόντων τις λάβῃ τῶν πολεμίων. Ἄρνα τὸν, τὸν ἄρνα. Ἄρνας, πρόβατα.

Ἄρνε δύο φέροιτην· ἕτερον μὲν λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν, παρ' Ὁμήρῳ· εἰς θυσίαν Γῇ τε καὶ Ἡλίῳ, τῷ μὲν τὸν λευκὸν· τῇ δὲ τὴν μέλαιναν· οὐ μόνον κατὰ ὁμοιότητα τοῦ χρώματος, ἀλλὰ καὶ ἐνεργείας· ἄρρεν μὲν γὰρ θύεται Ἡλίῳ, ὡς οἷον ἀνδρί· ἐν ἑτέρῳ γὰρ γόνα, ἤγουν ἐν τῇ γῇ, ὡς οἷα γυνή· καὶ θῆλυ δὲ τῇ γῇ, ὡς οἷα μητρὶ τῶν ἐξ αὐτῆς καὶ Ἡλίου· εἰ δὲ ἕτερον λευκὸν ἑτέραν δὲ μέλαιναν· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου ἄλλως ἔθηκεν. Ἀρνεῖα, τὰ κρεωπώλια τῶν προβάτων. Ἀρνειὸς ὀξυτόνως, τὸ ζῷον· ἀρνεῖος δὲ μὴν, προπερισπωμένως. Ἰστέον ὅτι, ἀρνειὸς θύεται Ποσειδῶνι, διὰ τὸ πρᾶον τῆς θαλάσσης, ὅτι πορφύρει γαλήνιον· ταῦρος, διὰ τὸ τῆς κατὰ σφοδρότητα κινήσεως πληκτικόν· ἔτι δὲ, διὰ τὸ μυκητικὸν, καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ ὕδατι καμπὰς δίκην κεράτων· κάπρος δὲ, διὰ τὸ τοῦ ὑγροῦ γόνιμον· συνουσιαστικὸν γὰρ ὁ ἄρρην κάπρος· ὅθεν καὶ καπρᾶν, τὸ οὕτως ὀρέγεσθαι· καὶ καπρῶσα γυνή. Ἔτι σημείωσαι ὅτι ὥσπερ ὁ τράγος ὄνομά ἐστιν ἄρρενος αἰγὸς, οὕτω καὶ ὁ ἀρνειὸς, προβάτου τοῦ ἄρρενος· Ἴστρος ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι, λέγει ἄρνα· εἶτα ἀμνόν· εἶτα ἀρνειόν· εἶτα λειπογνώμονα· ἐλέγετο δὲ καὶ μοσχίας, ὁ τριετὴς κριός. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, οὐ μόνον ἐπὶ προβάτου λειπογνώμων, ἀλλὰ κυρίως ἵπποι ἐλέγοντο λειπογνώμονες, οἱ μηκέτι διὰ τῶν ὀδόντων γνωσθῆναι δυνάμενοι· γνώμων γὰρ ὁ ὀδοὺς, ἀφ' οὗ ἡ ἡλικία γνωρίζεται πώλων τε, καὶ μόσχων· ἐν οἷς ἄβολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὼς τοὺς ὀδόντας· καὶ ἀρνειὸς, οὐ τὸ ἀρνίον, ἀλλὰ ὁ τέλειος ἤδη κριός· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ τὸν Ὀδυσσέα σώσαντος· ἐκεῖνος γὰρ ἀρνειὸς, ὢν κριὸς πέπων ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος προσεφωνήθη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀρνὸς, ὁ ἀρνειός· ὁμοίως τῷ ἀδελφειὸς, καὶ ἀφνειὸς, στερχνός· καὶ τοῖς ὁμοίοις.

Ἀρνεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ αἴρειν τὰς χεῖρας· παρὰ τὸ αἴρω· ἀρῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀρνῶ. Ἀρνεῖται, καὶ ὁ λέγων μὴ πεποιηκέναι τὸ δέ τι· ἀρνεῖται καὶ ὁ μὴ θέλων ποιῆσαι τὸ δέ τι· οἷον λισσόμενος δειπνῆσαι· ὁ δὲ ἀρνεῖτο στοναχίζων· ἀντὶ τοῦ ἀπηγόρευεν. Ἄρνες, οἱ νεογνοὶ ἀρνειοί· οἱ προήκοντες· οἱ ἐντελέστεροι δηλονότι κατὰ χρόνον· καὶ ἄρνες, οὐ μόνον ῥῆνες λέγονται, ἀλλὰ καὶ ἀρῆνες· ὅθεν οἱ ἄρνες ἐν συγκοπῇ· διὸ καὶ ἀρνηνοβοσκὸς ὁ προβατοβοσκὸς κατὰ Παυσανίαν· ἐκ μέρους δηλαδή· καὶ ἐρηνοβοσκὸς ὁ αὐτὸς, φέρεται διὰ τοῦ ε. Ἀρνευτὴρ, ὁ κυβιστὴρ εἴρηται μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οἵ τινες εἰώθασιν ἐπὶ κεφαλὴν ἅλλεσθαι· ὡς παρὰ τὸν ἀέρα κηρύττοντες. Ἀρνευτῆρες δύται, οἱ δύνοντες. Ἀρνεώνιον, ὅρκον βασίλειον.

Ἄρνη, νύμφη ἡ τροφὸς Ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ Ἄρνη, καὶ ἡ νύμφη Σινόεσσα καλουμένη· ὅτι τὸν Ποσειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς Ῥέας ἐκτρέφειν, πρὸς τὸν Κρόνον ζητοῦντα ἀπηρνήσατο· καὶ ἐντεῦθεν Ἄρνη ὠνομάσθη. Ἄλλως. Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας. ἔτι δὲ, καὶ Θεσσαλίας. ἡ Ἄρνη, ὁμώνυμός ἐστι τῇ ἡρωΐδι. αὕτη δὲ ἀπὸ πλεονασμοῦ ἀρνῶν, ἔοικεν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἄρνη κληθῆναι. καθὰ καὶ αὐτὴ παῖδα ὑπὸ Ποσειδῶνος τεκοῦσα, Βοιωτὸν ἐκ τῶν βοῶν ἐκάλεσε. φησὶ γοῦν Εὐφορίων, Βοιωτὸν δ' ὀνόμηνε· τὸ γὰρ καλέσαντο νομῆες, Οὕνεκα πατρῴῃσι βοῶν ἀπεθήκατο κόπροις. ὡς οὖν ὁ υἱὸς αὐτῆς ἐκλήθη Βοιωτὸς ἐκ τῶν βοῶν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὡς εἰκὸς Ἄρνη ἐκ παρωνυμίας ἀρνῶν ζώου φιλουμένου τοῖς παλαιοῖς. ἐν αἷς καὶ Θετταλικὴ ἄποικος Βοιωτίας. περὶ ἧς ἐχρήσθη οὕτως· Ἄρνη χηρεύουσα μένει Βοιώτιον ἄνδρα. τὰ δὲ σχόλια γράφουσι καὶ ὅτι Ἄρνη νῦν Χαιρωνείας, καὶ ὅτι ἦν καὶ Τάρνη πόλις Ἀχαΐας. ἡ δὲ παρ' ἑτέροις Λεοντάρνη, κώμη καὶ αὐτὴ περὶ τὸν Ἑλικῶνα. ἡ κρήνη· κληθεῖσα οὕτως, διότι Ἀδράστου θύοντός φασιν ἐκεῖ, λέων τὸν ἄρνα ἥρπασε. τὴν παρ' Ὁμήρῳ Ἄρνην ταύτην, Ζηνόδοτος Ἄσκρην γράφει. οὐ δύναται δέ φασι πολυστάφυλος Ἄσκρη λέγεσθαι. ἀξιοπιστότερος γὰρ αὐτὸς Ἡσίοδος λέγων, Ἄσκρῃ χεῖμα κακῇ, θέρεος ἀργαλέῃ· οὔποτε ἐσθλῇ. φασὶ δὲ καὶ τὴν Ὁμηρικὴν ταύτην Ἄρνην ὑπὸ τῆς Κωπαΐδος λίμνης καταποθῆναι, καὶ τὴν Μίδειαν. Μίδεια δὲ οὐ μόνον αὕτη, ἀλλὰ καὶ Ἀργεία ἡ καὶ πόλις Περσέως. κληθεῖσα οὕτως, ἀπὸ Μιδείας θυγατρὸς Ἀλωέως. λεγομένη καὶ Μίδεα χωρὶς τοῦ ι· ὅθεν καὶ Μιδεᾶτις Ἀλκμήνη. φασὶ δὲ ὅτι ἡ μὲν Βοιωτικὴ, Μίδεα λέγεται προπαροξυτόνως ὡς πρόνοια. ἡ δὲ περὶ Τίρυνθα, Μιδέα ὡς Τεγέα. Ἀρνικὸν, χρῶμά τι εἶδος χλωρόν· ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν. Ἄρνιον, πρόβατον· ἀμνός. Ἀρνόγλωσσον, βοτάνη τις. Ἀρνορίη, ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς αἰρομένου γινόμενος ὅρκος. Ἀρνόφυλλον, κύπσον· ἔστι δὲ πόα θαμνώδης. Ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι· ἀναίνομαι. Ἄρνυθεν, ἠγωνίζοντο, ἐνήργουν. Ἀρνύμεθα, ἀντὶ τοῦ καταλλασσόμεθα. ἐπειδὴ διὰ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἄλλων ζώων, τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. ὅθεν ἀρνύμενος, ἀντικαταλλασσόμενος. σημαίνει δὲ, καὶ τὸ ῥυόμενον· ἢ φυλαττόμενον· ἢ τρυχόμενον· ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν καὶ τὸ περιποιεῖσθαι. Ἀρνύμενοι, ἀπὸ τοῦ αἴρω ἄρνυμαι τὸ λαμβάνω· ἀφ' οὗ ἡ μετοχὴ ἀρνύμενος. Ἀρνύμενος μέγα κλέος, ἤγουν ἀντικαταλλασσόμενος. ἔστι δὲ τὸ ἀρνύμενος κλέος ὅμοιον, τῷ τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ. ἐκεῖ μὲν οὐ κλέος τὴν τιμὴν ἐθέλουσί τινες νοεῖν, ἀλλὰ τὴν ποινὴν, ὡς ἐκ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ. καὶ ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν, ἤγουν τὴν ἰδίαν· ὅ ἐστιν ἀντικαταλλασσόμενος. ἀπὸ μέρους εἴληπται τῶν παλαιῶν ποτε μεσιτευόντων ζώων τοῖς συναλλάγμασι· τουτέστιν ἀπὸ τῶν ἀρνῶν ἑνὸς εἴδους τῶν τετραπόδων. καὶ ἔστι κυρίως μὲν ἄρνυσθαι, τὸ ἄρνα διδόντα ὡς ἐν καταλλαγῇ, ἀντιλαμβάνειν τι ἕτερον χρήσιμον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντικαταλλάσσεσθαι. καὶ ἄρνυσθαι, σημαίνει τὸ ἀντικαταλλάττεσθαι. Ἄρνυται, λαμβάνει· ἀντικαταλλάσσεται. Ἀρνυτὸς, εὐώνοις· εὔνοις. Ἀρνῳδοὶ, οἱ ῥαψῳδοὶ, ὅτι ἄρνα ἐλάμβανον. Ἀρνῶν· παρ' Ὁμήρῳ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐκ ἀπὸ μονοσυλλάβου εὐθείας κλίνεται. ἄρρητος γὰρ ἡ τοιαύτη. ἀλλ' ἔστιν εὐθεία δισύλλαβος ἀρὴν, ἀρῆνος· καὶ ἐξ αὐτοῦ κατὰ συγκοπὴν ἀρνός· ἀρνί· καὶ ἡ λοιπὴ κλίσις. ἐτυμολογεῖται δὲ ἡ λέξις, παρὰ τὴν ἀρὰν ὅ ἐστι τὴν εὐχήν· ὅτι ἐν εὐχαῖς παρελάμβανε τὸ ζῶον θυόμενον· καὶ ὅτι καὶ ἄλλως εὐκταῖος ἦν, τῶν τετραπόδων κτῆσις τοῖς παλαιοῖς· καὶ ἀρνῶν, φωτισμός.

Ἄρξαι, ἀρχὴν καταπράττειν. Ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν εἶναι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ νῦν ποιήσει εἰς τὸ προσωτέρω, καὶ τὰ ἑξῆς κακῶσαι ἡμᾶς. Ἀρξεῦμαι δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄρξομαι. ἀρξῶ· ἀρξοῦμαι· ἀρξεῦμαι. Ἄρξιφος, ὁ ἀετὸς παρὰ Πέρσαις. Ἀροαῖς, ἀβαρις· καὶ ἀνιαροῖς. Ἀροανδικὸν νόμισμα, ᾧ χρῶνται Αἰγύπτιοι ἀπὸ Ἀροάνδου. Ἀρόη, κώμη πάλαι τῆς Ἀχαΐας· νῦν δὲ πόλις ἡ καλουμένη Πάτρα. Ἀρόη τρίπυργος ἔσσεται. Ἀροίης, ἐποχῆς ἐμμήνων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀροίμεθα, ἀπενεγκοίμεθα. Ἄροιο, λάβοιο· ἀπενέγκοιο. Ἄρομα μὲν τὸ ἀροτρίασμα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἄρωμα δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὸ μυρεψικόν. καὶ ἀρόσιμον κλῆμα, τὸ ἀροτριούμενον. Ἀρόμενος, ἀντιλαβών. Ἀρόμεναι, ποιητικὸς οὗτος ὁ τρόπος τῶν ἀπαρεμφάτων· ἀποβάλλειν τὸ προστακτικὸν φωνῆεν διφθόγγου παρούσης· καὶ προστιθέναι τὴν μεν συλλαβήν· εἶτα καὶ τὴν αι δίφθογγον εἰ μὴ πάρεστι. δεῖ γὰρ τῷ ἀπαρεμφάτῳ, δίφθογγον ἀεὶ τέλει εἶναι· αὕτη γάρ ἐστι τοῦ ἐπίσημον αὐτῷ, καὶ χαρακτηριστικόν. Ἄρον, τριβλίον μέγα· καὶ βοτάνης ῥίζα. Ἄρον· ἀρῶ· ὁ μέλλων ἀρῶ· ὁ ἀόριστος, ἦρα· ἦρας· ἦρε· καὶ τὸ προστακτικὸν, ἆρον. Ἄροντο ἄεθλια ποσσὶν, ἤγουν ἔπαθλα ἔχοντο· καὶ καθ' Ὅμηρον λόγῳ πολυωνυμίας εἰπεῖν, ἠνείκαντο· τουτέστιν ἠνέγκαντο. σαφέστερον δὲ φάναι, ἔφερον· οἷς ταυτὸν τὸ ἄροντο. οἱ δὲ τοιοῦτοι, καὶ Φερένικοι ἐκλήθησαν. παρατατικοῦ δὲ παθητικοῦ χρόνου τὸ ἄρευτο· ἴσως δὲ, καὶ μέσου ἀορίστου δευτέρου· οὗ πρῶτος, τὸ ἠράμεθα μέγα κῦδος. Ἀροτῆσαι, πατῆσαι· Κρῆτες. Ἄρος, ὄφελος καὶ κοιλάδες ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροΐζεται ὁμόριον, καὶ βλάβος ἀκύριον. Ἀρόσω· ἀρῶ, παρὰ τὸ ἄρης ὅ ἐστι σίδηρος. σιδήρῳ γὰρ τέμνεται ἡ γῆ. ἀρόσω· ἡ τρίτη συζυγία τῶν περισπωμένων· θέλει ἔχειν τὸ ω μέγα· ἢ τὸ ο μικρόν· καὶ πάντοτε διὰ τοῦ ω μεγάλου, πλὴν τεσσάρων· οἷον, ἀρόω· ἀρῶ, ἀρόσω· ὀμῶ, ὀμόσω· ὀνῶ, ὀνόσω· καὶ βῶ βόσω, τὸ τρέφω. Ἀροτὴρ ποιητικῶς· ἀρότης κοινῶς. Ἀροτῆρες, οἱ ἀροτριῶντες. Ἀροτίζω· ἐκ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, γίνεται ἀροτίζω· καὶ συγκοπῇ, ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω· ἢ ἐκ τοῦ ἄρτιον γίνεται. Ἄροτον, τὸν ὁλκὸν τοῦ ἕκτορος· ἢ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξίν. Ἄροτρα, γῆ· χώρα· πλέθρα. Ἀροτρεὺς, ὁ ἀροτριῶν, ἐκ τοῦ ἀρότρου. Ἄροτρον, παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἀροτριῶ· ὁ μέλλων, ἀρόσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄροτρον. Ἀροτοὺς, ἐνιαυτούς· Σοφοκλῆς, Τραχινίαις. Ἀροῦ, ἐπίφθεγμα ναυτικόν. Ἀροῦν Ἀττικοὶ, οὐκ ἀροτριᾶν· καὶ ἀροτριῶ τὸ χωρίον, αἰτιατικῇ. Ἄρουρα ἡ γῆ· κυρίως ἡ ἠροτριασμένη· ἢ ἡ πρὸς σπορὰν καὶ ἄροσιν ἐπιτηδεία. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρόσω, ἄρουρα· καὶ ἄρουρα κατὰ Κυπρίους, σωρὸς σίτου σὺν ἀχύροις. Ἀρουραία θεὸς, Ἀριστοφάνης σκώπτων Εὐριπίδην, τὴν μητέρα αὐτοῦ λαχανόπωλιν οὖσαν, ἀρουραίαν θεὸν ὠνόμασεν. Ἀρουραῖοι μύες, οἱ κατὰ ἀγρούς· καὶ οἱ ἐργάται. ἤδη δὲ καὶ βίος ἀρουραῖος, ὁ ἀρυσσόμενος χρυσός· καὶ ἀρουραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην οὕτως ἔφη· ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν, ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον. Ἀρούρης· γῆς ἀροσίμης χωρίον, ἢ κῆπος.

Ἀροῦσιν, ὑψώσουσι. καὶ ἀροῦσι τρία, ἐπὶ οἴνου ἐλέγετο· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν, ἐκίρνατο τρία ὕδατος λαμβάνων, καὶ τὸ τέταρτον, οἴνου. Ἀρόχεται, γλίχεται, ἐπιθυμεῖ. Ἀρόωσι παρ' Ὁμήρῳ, ἔοικε δευτέρας εἶναι συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἦν δ' ἂν καθαρὸς τρίτης, εἴπερ ἐγράφετο ἀρόουσιν. Ἀρόωσις, ἀροτρίωσις. Ἁρπάγδην, ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν· ὡς φοράδην ἀπὸ τοῦ φέρειν· καὶ αἴγδην, ἀπὸ τοῦ αἴσσειν. Ἁρπάγη μὲν κυρίως, ἡ μετὰ βίας ἀφαίρεσις· ἁρπάγη δὲ, ξυστὴρ ἢ ἄγκιστρον· ἔστι δὲ σκεῦος ἔχον ὀγκίνους· ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων· καὶ ὁ λύκος. Ἁρπαγὴ τὰ κόρινα, παροιμία· ὅπου τὸς πορνοβοσκὸς ὢν, καὶ μετοικίσας εἰς Σελινοῦντα εὔπορος ἐτελεύτα· καὶ τὰ ὄντα, προὔθηκεν εἰς ἁρπαγήν. Ἁρπάζω· κυριολεκτεῖται ἐπὶ λεόντων, καὶ κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τῶν τοιούτων· ἁρπάζω λέγεται, καὶ τὸ βιαίως λαμβάνω· μὴ βουλομένου δηλονότι τοῦ ἀφαιρουμένου· καὶ ἁρπάζω, τὸ ὀξέως νοῶ· ἁρπάζω· διαρπάζω, ἐξαρπάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἁρπακτῆρες, ποιητικὴ ἡ λέξις· καθὰ καὶ τὸ φυλακτῆρες· καὶ τὸ πρηκτὴρ, καὶ ῥητὴρ, καὶ θηρητήρ. Ἁρπαλέος, ὁ ἐπιθυμητικός· καὶ ἁρπάλεια χρήματα. Ἁρπαλέσαι, ὁμιλῆσαι. Ἁρπαλέως, ἁρπακτικῶς· ἀσμένως· ἡδέως· προσφιλῶς· ἐπιθυμητῶς· καὶ κερδέων ἁρπαλέων, τῶν ἐπιθυμητῶν. Ἁρπαλίζομαι, ἀσμένως δέχομαι. Ἁρπάλιμα, ἁρπακτά· προσφιλῆ. Ἁρπῶναι, μάνδραι βοσκημάτων. Ἅρπασος, ποταμὸς Καρίας, πρότερον Δαφνοῦς καλούμενος· εἴρηται δὲ, διὰ τὸ ὀξύτατον τοῦ ῥοῦ, καὶ ὅτι ἁρπάζει τοὺς παριόντας αὐτῷ. οὕτως ἱστορεῖ ὁ Ἀπολλώνιος. Ἁρπαστὸν καὶ σφαῖρα, εἶδος παιδιᾶς. Ἁρπεδίσαι, ὁμαλίσαι· ἐδαφίσαι. Ἁρπεδόεσσα, ἡ ἄγαν πεδινή· κατὰ συγκοπὴν, παρὰ τὸ ἄρι συγκείμενον· πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνηται ἡ ἄγαν ὁμαλὴ ὁδός· ὁδοῦ γάρ ἐστιν ἐπίθετον· πέπονθε δὲ, ὁμοίως τῷ ἐρθύρις αἰολικῶς· ἐρίθυρις γὰρ ἡ μεγάλη θυρίς. Ἁρπεδόνη, ἡ τῶν ἀμαυρῶν ἀστέρων σύγχυσις· καὶ ἡ διὰ σπάρτων θήρα. Ἁρπεδόνες τὰ σχοινία. Ἁρπεδονίζειν, λωποδυτεῖν, καὶ διὰ σπάρτων θηρᾶν. Ἀρπέζας, τοὺς αἱμασιώδεις τόπους· οἱ δὲ τείχη, καὶ περιβόλους· οἱ δὲ, τὰ κλιμακώδη χωρία. Ἄρπεζον, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον. Ἁρπετὸν, ἀκόμιστον ἢ τὸ νύκτινον· Κρῆτες. Ἅρπη, ὁ ἰκτῖνος, ἢ ζῶον ἁλιαετῶδες· ὃ εἰς ὕψος ἀρθὲν, εὐχερὲς ὅπου θέλει καταράσσει. οἱ δὲ, ζῶον θαλάσσιον λάρῳ πολέμιον· φιλεῖ δὲ τροφὴν συνάγειν καὶ φυλάσσειν ἐπὶ τοῖς κάρφεσιν, εἰς χορηγίαν τοῖς νεοσσοῖς· τανύπτερα δέ φασι τὴν μεγαλοπτέρυγον. ἢ ἅρπη, εἶδος ὀρνέου. καὶ ἅρπυια ὁμοίως· καὶ οἱ ἄνεμοι ἅρπυιαι λέγονται· καὶ ὀνόματα θηλυδὴν πτερωτῶν δαιμόνων. Λυκόφρων δὲ λέγει τὰς ἁρπυίας, ἁρπυιογόνους· οἷον ὀρνιθογόνους· πτερωταὶ γὰρ ἦσαν· τὰ δὲ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι· ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ, τοῖς πτεροῖς ἐκείνων ἐστεφανώθησαν· τὴν Τερψιχόρης· ὅτι μήτηρ ἦν σειρήνων· περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν· ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς σειρῆνας. ἦσαν δὲ ὡς ἔφαμεν αἱ σειρῆνες, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων· οἰκοῦσαι περὶ τὴν Τυρσηνίαν. καὶ ἅρπη ἔτι, εἶδος δρεπάνης· παρὰ τὸ ἁρπάζω. Ἅρπην περάσας· Λυκόφρων λέγει τὴν Φαιακίαν νῆσον· τὴν Κέρκυραν λεγομένην· ἐν ᾗ ἦν κεχωσμένον τὸ δρέπανον· ἐν ᾧ ὁ Ζεὺς Κρόνον ἐξέταμεν· ἢ ὅτι ἐκεῖ τὸ δρέπανον ἡ Δημήτηρ ἔλαβε παρ' Ἡφαίστου, πρὸς τὸ τέμνειν τοὺς στάχυας· καὶ οὕτω μὲν ἡ Κέρκυρα δρέπανον λέγεται· ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸν χωρίον, δρέπανον λεγόμενον· ἀπὸ τοῦ κεκρύφθαι ἐκεῖ τὸ δρέπανον, μεθ' οὗ ὁ Κρόνος ἀπετμήθη τὰ παιδογόνα. Ἄρπιζον, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον τειχίον ἄνευ πηλοῦ, παρὰ Ἡροδότῳ· ὅ τινες, ἄπαζον καλοῦσιν. Ἄρπιξ, εἶδος ἀκάνθης· Κύπριοι. Ἀρπὶς, καὶ ἀρπίδες, τὰ ὑποδήματα· ἃ δὴ καὶ κρηπῖδας καλοῦσι, καὶ ῥαπίδας· πολυρραφῆ γὰρ τὰ ὑποδήματα· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἀρπίδες.

Ἄρπιστος, ὁ φοῖνιξ, καὶ ἀρπίαλος. Ἄρπισσαι, αἱμασιαὶ, ἢ τάφροι. Ἅρπυια, ἁρπαγὴ ἢ διὰ τάχους. Ἅρπυιαι, αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί· θύελλαι· καὶ ἅρπυιαι μυθικῶς, δαίμονές τινες· Ἀελλὼ, καὶ Ὠκυπέτη· καὶ Κελαινὼ, Ἴριδος ἀδελφαί· θυγατέρες Θαύμαντος, καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρός· ἅρπυιαι λέγονται, καὶ ὄρνεα τινὰ ἁρπακτικά· ἐμυθεύσαντο καὶ τὰς τοῦ Φινέως θυγατέρας, Ἐράσειαν καὶ Ἁρπύρειαν, ὄρνεα εἶναι, ἁρπάζοντα τὴν τροφὴν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ γέροντος· ἅρπυιαι γὰρ ἀλληγορικῶς οἱ ἄνεμοι, ὡς καὶ παρὰ Λυκόφρονι. Ἅρπυς, ὁ ἔρως· παρὰ τὸ ἁρπάζειν τὰς φρένας. Ἁρπῶμαι, ἁρπάζω· δρεπάνῳ κέχρημαι. Ἀρράβακα, ὀρχηστήν· ἀπὸ τοῦ ἀρραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι· οἱ δὲ, τὸν βλάσφημον. Ἄρραβες, ἔθνος. Ἀρράβη, θύρα· οἷον γέρρον. Ἀρραβὼν, πρόδομα, καὶ ἄγκιστρον· καὶ ἡ ἐπὶ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Ἀρραβωνίζω, ἐκ τοῦ ἀρραβὼν, ἀρραβῶνος. Ἀρραβῶνα σίφνιον, διαβεβλημένον· ὡς τῶν Σιφνίων ἀσελγῶν ὄντων. Ἀρραγὲς ὄμμα, οὐ δακρύον· ᾧ τρόπῳ φαμὲν, κατερράγη μου δάκρυον· Σοφοκλῆς. Ἀρραγέσι, στερεοῖς· ἀκαταπονήτοις. Ἀρραγὲς, ἄτρωτον· μὴ ῥηγνύμενον. Ἀρραγίδες, στήμονες· κρόκοι. Ἀρραθάγησεν, ἐψόφησεν. Ἄρραιστος, ἄφθαρτος. Ἀρράξει, κρατεῖ· ἀρράσσεται. Ἄρρατον, ἰσχυρόν· στερεόν· οὕτω μετὰ τοῦ τ· ἀράττων δὲ, ἀντὶ τοῦ κρούων, πλήττων. Ἄρρατος· οἷον, ἄφθαρτος· ὁ μὴ ῥαιόμενος· ἵν' ᾖ, ὁ ἀκαταγώνιστος· ἢ ὁ ἀνέκφραστος· ἄρρητός τις ὤν, ἢ ἰσχυρὸς· ἢ δυσκίνητος. Ἀρραχθὲς, ἀσύνετον. Ἄρρεκτον, ἀποίητον· ἄεργον· ἀτελείωτον. Ἄρρενα, οὐκ ἄρσενα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί· ἀλλὰ καὶ τῶν κονδύλων τὰ ἐξέχοντα, καὶ τὰ εἰς κοιλότητα ἐμπίπτοντα. Ἀρρενωπάδες, ἀνδρόγυνοι. Ἀρρενωπὸς, ἐκ τοῦ ἄρρεν ἄρρενος, καὶ τοῦ ὢψ, ὠπὸς, ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον, ἀρρενωπός· ὁ ἄρρενος πρόσωπον ἔχων κατὰ συνεκδοχήν· ἤγουν, ὁ ἀνδρεῖος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ δυνάμενος. Ἀρρεπὲς, ἀμετάκλιτον. Ἀρρεπὴς, κούφη. Ἀρρεπῶς, ἀκλινῶς. Ἀρρήγω, τὸ βοηθῶ. Ἀρρήδενος· οὐ κατατιθέμενος τῇ ῥήσει.

Ἄρρηκτοι δεσμοὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ ἄλυτοι, οἱ πάνυ στερεοί· οὓς οὔτε ἀνακάμψας τις ἠρέμα λύσει, οὔτε πρὸς βίαν ῥήξει. Ἀρρήκτοις, ἀσχίστοις. Ἄρρηκτος, ἀδιάρρηκτος· στερεά· παρὰ τὸ ῥήσσω. Ἄρρην, καὶ ἄρσην· ἀττικώτερον δὲ τὸ ἄρρην. Ἀρρηνεῖν, λοιδορεῖν· καὶ γυναικὶ πρὸς ἄνδρα διαφέρεσθαι. Ἀρρηνὲς, ἄγριον· δυσχερές. Ἀρρῆσαι, ἀβουλῆσαι· ἀπαγορεῦσαι. Ἄρρητον, τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι· καὶ ἄρρητον, τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι· καὶ τοῦτο τριχῶς· ἢ ὡς ἀποτρόπαιόν ἐστιν ἄρρητον· καὶ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυστηριῶδες· ἄρρητον ὑπερβολικῶς, καὶ τὸ μέγα ἢ τὸ πολύ. Ἄρρητον λέγεται μὲν τὸ

ἄφατον καὶ ἄλεκτον· καὶ ἀμήνυτον· ὃ οὐ δύναταί τις σημῆναι τοῖς μὴ εἰδόσιν· ὡς ὑπερφυὲς ὄν, καὶ σεβάσμιον λέγεται ἄρρητον, καὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον· οἷον, ἄρρητον ἡδονὴν ἐποίησας ἡμῖν, ἀγαθὸν ἄγγελος ἐλθών· λέγεται ἄρρητον, καὶ τὸ μὴ δίκαιον τισὶ λεχθῆναι· καὶ ὃ οὐ θεμιτὸν ἐκφέρειν· ὡς αἰσχρὸν καὶ βδελυκτόν· ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· Πῶς δῆτα λόγον ἄρρητον· αὐτὶ τοῦ οὐκ ἄξιον ὄντα δηλωθῆναι ὑμῖν· Ἄρρητον, ἄφραστον· ἄλεκτον· ἀνιστόρητον· ἀπόρρητον· ἄφωνον· αἰσχρόν· Σοφοκλῆς· Ἀρρητοποιΐα, ἀσέλγεια· αἰσχρουργία· Ἄρρητος κόρη, ἡ περσεφόνη· Εὐριπίδης· Ἀρρητουργία, ἡ αἰσχρουργία· κακουργία· τὸ ἄρρητα ἐξεργάζεσθαι· Ἀρρήτως, ἀλέκτως· Ἀρρηφορεῖν, τὸ χρυσῆν ἐσθῆτα φορεῖν· ὅθεν ἀρρηφόρος, καὶ ἀρρηφορία, ἑορτὴ ἐπὶ πλυνομένῃ τῇ ἀθηνᾷ· Ἀρρηφορία· θυσία· ἑκατέρως λέγουσιν οἱ συγγραφεῖς· καὶ εἰ μὲν διὰ τοῦ ε, ἐρσεφορία, διὰ τὸ τῆς ἔρσης ἐγκατειλῆφθαι τὴν πομπήν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ α, ἐπεὶ ἔστω ἀρρήτοις συνέστη· Ἀρρηφόρος, μυσταγωγός· Ἀρριχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν, χερσὶ καὶ ποσίν· Ἄρριχη ἐξηγοῦνταί τινες, κόφινον· ἡ γίγνεται οὖν ἐκ μὲν τοῦ αὐτοῦ φύσει εἶναι, διάφορον δέ τι· λέγουσι δὲ καὶ νῦν σάρκον τι, εἶδος ἀρρίχοις· Ἄρριχος, κόφινος, ἢ ἀγγεῖον λύγινον· Ἄρροθος, ἀρωγός· βοηθός· Ἀρρότρου μέρη· τὸ κατὰ τὸν ξύλον, οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης, καλεῖται ἐχέτλη· ᾧ δὲ ὁ ζυγὸς ἐνήρμοσται, ἔλυμα· τὸ δὲ σιδήριον, ὕνις· Ἄρρυθμος, ἀδιατύπωτος· ἀκανόνιστος· μὴ ἔχων ῥυθμόν· ῥυθμὸς γὰρ ὁ τύπος·

Ἄρρυ, ἐπίφθεγμα κωπηλατικόν· ὡς τὸ σίττα, ποιμένων· Ἀρρυομεῖ, ἀκοσμεῖ· ἀσχημονεῖ· Ἀρρυσίαστον, ἄσυλον ἀνεχυρίαστον· Ἀρρυτίδωτον, τὸ μὴ ἔχον ῥυτίδας, ἤτοι ζαρώματα· αἵ εἰσι γραμμαὶ γήρως σημαντικαί· Ἀρρωδεῖν, διὰ τοῦ α στερητικῶς εἴρηται κατὰ ἐρέννιον φίλωνα· δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ ὀρρωδεῖν, ἀλλὰ καταφρονεῖν· καὶ πιθαρρηκέναι ἐκ τοῦ ὀρρωδεῖν τὸ εὐλαβεῖσθαι· Ἀρρωδία, φόβος· Ἄρρωλος, ὄνομα πόλεως· Ἀρρωστία, νόσος· ἀσθένεια· Ἀρρώξ· οὐκ ἐρρωγώς· Ἀρρωστεῖ, ἀμεταβάτως· τῷ σώματι νοσεῖ· ὁ κλινήρης· Ἄρρωστος, ὁ ἐστερημένος τῆς ὑγείας· Ἄρσακες, οἱ βασιλεῖς περσῶν· Ἀρσάμεναι, ἀλειψάμεναι· ποιοῦσαι· Ἄρσαντες, ἁρμόσαντες· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω· ἄρω ἄρσω· αἰολικῶς, καὶ ἄρσαντες· ἢ παρὰ τὸ ἁρμόζω· ἁρμόσω· ἥρμοσα· ἡ μετοχὴ ὁ ἁρμόσας, ἁρμόσαντες καὶ συγκοπῇ ἄρσαντες· ἢ ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ἀρχὴ ἐστὶ καὶ ἀφορμὴ τῆς τοῦ θυμήρους συνθέσεως· πάντως γὰρ ὅπερ τις ἄρσει κατὰ θυμόν, ὅ ἐστιν ἁρμόσει, ἢ ἀρέσει· θυμῆρες ἐκεῖνό ἐστι· φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, ὅτι ἀρίσταρχος μὲν δασύνει τὸ ἄρσαντες· λέγων, ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ ἅρμα· ἡρωδιανὸς δὲ ψιλοῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἄρω ἄρσω, αἰολικοῦ· Ἄρσει, μέμφεται· κατηγορεῖ· Ἀρσεῖς, ἀροτριάσεις· βαστάγματα· Ἄρσενι βοᾷ, δοκίμῳ· τῇ θαυμαστῇ φωνῇ καὶ δεδοκιμασμένῃ· Ἀρσέων, βασταγμάτων· φορτίων·

Ἄρσενα· Ἰστέον ὡς οἱ μεθ' ὅμηρον οὐ θέλουσιν ἄρσενα γράφειν διὰ τοῦ σ, ἀλλὰ διὰ τῶν ρρ· ἄρρενα· λέγοντες ὅτι ὑποτεταγμένον τῶν ρ οἱ ἀττικοὶ ρ ποιοῦσιν· οἷον ἄρσεν, ἄρρεν· οὕτω δὲ καὶ θαρρεῖν, καὶ πόρρω, ἐκ τοῦ πόρσω καὶ μυρρίνη καὶ ἐπὶ κόρρης ἤτοι κόρσης καὶ ταρρός, ἐκ τοῦ ταρσός· ὡς τὸ ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, αἴλιος διονύσιος λέγει· καὶ ὅτι ἀρρενικὸν οὐχὶ ἀρσενικὸν τὸ τῶν γραφέων παρὰ ἀττικοῖς φάρμακον· ὁ μέντοι στράβων ἀρσενικόν, ὀνομάζει αὐτό· ἱστορεῖ καὶ ὄρος εἶναι ἀφ' οὗ λαμβάνεται τοιοῦτον ἀρσενικόν, ὅπερ ἀρσενίκιον λέγεται· Ἄρσην, ἀπὸ τοῦ ἄρδω ἄρσω· ἄρσην· ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν, καὶ γὰρ διὰ τοῦτο πόσις λέγεται ὁ ἀνήρ, παρὰ τὸ ποτίζειν τὴν γυνήν· ἢ παρὰ τὸ ἔρδω τὸ πράττω, ὁ μέλλων ἄρσω· καὶ ἄρσην ἐξ αὐτοῦ· Ἄρσιν, ἀφανισμόν· Ἀρσινόη, πόλις ἐν συρίᾳ ἐπὶ βουνοῦ κειμένη· ἐπὶ δὲ τοῦ βουνοῦ πηγὰς ἐξερεύγεται πλείονας· καὶ ποταμοὺς γίνεσθαι μεγάλους· ἀφ' ὧν ἡ πόλις, ὠνόμασθαι· ἄρσαι γὰρ τὸ ποτίσαι, ἀφ' οὗ καὶ ἄρσην ὁ τὴν γυναῖκα ποτίζων τῇ σπορᾷ· Ἀρσίς, ἡ ἀκὶς τοῦ βέλους· ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα· καὶ ἀρδὶς πληθυντικὸν τὰς φαρέτρας· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω ἥρμαι ἦρται ἄρτης· οὕτως ἄρτης καὶ ἀρδίς· ἢ παρὰ τὸ ἄρις ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον ἄρες, καὶ ἀρδίς· καὶ ἄρδει· Ἄρσιον, δίκαιον· Ἄρσις, ζήμη· Ἀρσίπη, ἡ ἄλκηστις· Ἀρσωμίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον· Ἄρσω, ἁρμόσω· Ἀρτάβη, μέτρον μηδικὸν σίτου· ἀττικὸς μέδιμνος· Ἀρτάδες, οἱ δίκαιοι ὑπὸ μάγων· Ἀρτάκης, αὐτάρκης· ἀρτακία· κρήνη· Ἀρταῖοι, οἱ ἥρωες παρὰ πέρσαις· Ἀρτακέα, ἡρωδιανὸς βαρυτονεῖ τὸ ὄνομα, ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου· ἀρτακηγάρ· Ἀρτᾶ, ἐπικρέμαται· καὶ ἀρτῶ ὁμοίως· Ἀρτακία, κρήνη περὶ κύζικον· ἧς καὶ ἀλκαῖος μέμνηται, καὶ καλλίμαχος· ἡ ἀρτακία, παρ' ὁμήρῳ μὲν, πηγὴ περὶ λαιστρυγόνας· ἴσως μὲν ἱστορικῶς περιφερομένη· τυχὸν δὲ καὶ πεπλασμένη· διὰ τὸ ἀέναον· παρὰ τὸ ἀρτακίειν· ὅ ἐστιν, ἀναδίδοσθαι καὶ προϊέναι· καὶ ἀνακηκίειν· πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀεί, νέον ἐρχομένων· Ἀρταμεῖν, κατακόπτειν· Ἀρταμῆσαι, κρεμάσαι· Ἄρταμις, ἄρτεμις· τράπω, τρέπω· τράχω· τρέχω· αἶκα, αἴκε· πιάζω, πιέζω, δωρικῶς φασι τρέπονται· Ἄρταμος, ὁ μάγειρος· παρὰ τὸ διαρτάσαι· ὅ ἐστι μερίσαι, ἢ συναρμόσαι· Ἀρταμοῦσιν, ἐσθίουσιν· Ἀρτάνας, βασιλείας, καὶ στάσεις· Ἀρτάνη, ἡ ἐκ τῶν καλωδίων ἀγχόνη· Σοφοκλῆς δὲ, ἐπὶ δεσμοῦ ἐν ἀντιγόνῃ· ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνὴ διπλοῦν πάθος, πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον· Ἀρτάρια· παρ' ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι· Ἀρταχῆλας· τὰ χέμνια· τὰ χείλη· Ἀρτάς, μέγας καὶ λαμπρός· Ἀρτελές, ὑγιές· Ἀρτεμέα, αὐτὶ τοῦ ὑγιῆ· οἱονεὶ ἀρτεμέα τινά, καὶ σῶον· ἢ ἄρτιον· ὅθεν καὶ ἄρτεμίς φασιν, ἡ περιποιουμένη ὑγείαν· ὡς καὶ ἀπόλλων οὔλιος, ὁ περὶ τὸν οὔλειν· ἤτοι ὑγιαίνειν· κατὰ τό, οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· ἄρταμος μέντοι ὀδυσσείας α, ὁ δὲ ἄρτια τέμνων καὶ διατρύων· ὅ ἐστι κρεουργός· μάγειρος· φονεύς· οὗ χρῆσις, καὶ παρὰ Λυκόφρονι· Ἀρτεμέοντα, ὑγιαίνοντα· ἰσχύοντα· Ἀρτεμής, ὁλόκληρος· σῶος· ὑγιής· ἄρτεμις δὲ, ἡ θεός· Ἀρτεμίδωρος, δαλδιανὸς φιλόσοφος· ἔγραψεν ὀνειροκριτικά, ἐν βιβλίοις τέσσαρσιν· Ἄρτεμις, ἡ σελήνη· παρὰ τό, τὸν ἀέρα τέμνειν· καὶ ἄρτεμις ἀρμενίη· ἤγουν ἐφεσία· ἀρμενία γὰρ ἡ ἔφεσις καλεῖται·

Ἀρτεμισία· δύο γεγόνασιν ἀρτεμισίαι καρικαὶ τὸ γένος, καὶ βασιλίδες ἀμφότεραι· ἡ μὲν πρώτη, κατὰ τὰ περσικά· θυγάτηρ ἦν λυγδάμιδος· ἡ δὲ νεωτέρα, θυγάτηρ μὲν ἦν ἑκατόμνω· γυνὴ δὲ καὶ ἀδελφὴ μαυσώλου· καὶ ἀρτεμισία βοτάνη τις·

Ἀρτεμίσιος, ὁ μάϊος· τὰ διὰ τοῦ ισιος ἀρσενικὰ καὶ ισια θηλυκά, καὶ ισιον οὐδέτερα, ἀποστρέφονται τὴν ει δίφθογγον· οἷον ἀφροδίσιος· ἀφροδισία· ἀφροδίσιον· σεσημείωται, τὸ ἀρκείσιος· σιμοείσιος· διό τι ἀνέφανη τὸ ε ἐν τῷ ἀρκέσιος· καὶ σιμόσιπος· καὶ ἀπορεῖπος· καὶ ἀπορέσιος· ἀλέσιοι· ὄνομα πεδιάδος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, ἀλέσω· τὸ πλανῶ· αὐθεμοέσιος· ἀπὸ τοῦ αὐθε

ρέεις· τὸ δὲ ἡμερήσιος, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ει διφθόγγου· καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἡμερεύω, ἡ παράδοσις· διὰ δὲ τοῦ η· ὡς ἰθάκη ἰθακήσιος. Ἀρτέονται, ὁπλίζονται. Ἄρτημα, διαθήκη· δίκη ἀρτήματος. Ἀρτήματα, ὅρμια τοῖς ἀγκίστροις προσαρτώμενα, καὶ κόσμιά τινα. Ἄρτημος, ὁ τελαμὼν, ὅς ἐστι λῶρος ἐξ οὗ ἤρτηται τὸ βαλάντιον· ἢ τὸ σκουτάριον, ἢ ἕτερόν τι.

Ἀρτηνεστέραι, ὑγιεστέραι· ἐντιμοτέραι. Ἀρτὴρ, ὑπόδημα· οἱ δὲ ξύστραι. Ἀρτηρία, παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τηρεῖν· τουτέστι, τὸ πνεῦμα· ἀεροτηρία τις οὖσα· πνεύματος γάρ ἐστι δεκτική· καὶ ἀρτηρίαι, τὰ ἀγγεῖα. Ἀρτῆσαι, δῆσαι· ἀναρτῆσαι.

Ἀρτησάμενος, κρεμάσας. Ἀρτητὰ, θαυμαστά· κρεμαστά. Ἄρτι· οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ποτὲ λουκιανὸς οὕτως συντάσσει· ἄρτι μὲν πρὸς τὰς πράξεις· ἄρτι μὲν πρὸς τὸν πλοῦτον σπουδάζεις· καὶ νῦν μὲν εἰς σπουδήν· νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίνεις· ἄρτι ἥξω οὐκ εἴποις, ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι, καὶ ἄρτι ἀφικόμην· καὶ ἀπαρτὶ, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν· καὶ ἄρτι, ἀντὶ τοῦ ποτέ· οἷον ἄρτι μὲν εἰς τὸ κάλλος βλέπων, ἄρτι δὲ εἰς τὴν ἀγχίνοιαν· ἢ ἄρτι σημαίνει, τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυιον, καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. Ἄρτια βάζειν, ταυτὸν τῷ ἀπαρτιλογεῖν· καὶ παρ' ἡροδότῳ ἀπαρτιλογία, ὁ ἀπαρτισμένος λόγος· καὶ ἄρτια, ἡρμοσμένα· τέλεια· ὑγιῆ· λέγεται ταῦτα, καὶ ἄρμενα· καὶ ἀρτιάζειν, τὸ παιδιάν τινα παίζειν. Ἀρτίαι φρεσὶν ἤδη· ἤγουν, τὰς φρένας ἀραρὼς ἦν· ὅ ἐστιν συνθέτως εἰπεῖν, φρενήρης. Ἀρτιάζομεν· τὰ ἄρτια καὶ περιττὰ παίζομεν· ἀριστοφάνης· Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς. Ἀρτίγαμοι, νεόγαμοι. Ἀρτίγονος, εὔτονος· εὐάρμοστος. Ἀρτιδαεῖ, ἀρτιμαθεῖ· δαίω γὰρ τὸ μανθάνω. Ἀρτίδακρυς, εὐχερὴς πρὸς δάκρυα. Ἀρτίδιον, μικρὸς ἄρτος.

Ἀρτιέπειαι μοῦσαι, αἱ ἀπηρτισμένα, καὶ τέλεια, καὶ ὑγιῆ λέγουσαι· ἢ ἀρτίοις ἔπεσι χρώμεναι. Ἀρτιεπὴς, παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ, ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων· ἢ μύθῳ κατὰ δοτικὴν πτῶσιν· ἢ μύθων κατὰ γενικὴν πληθυντικήν· λέγεται δὲ ἀρτιεπὴς, τὸν γλαφυρόν· καὶ εὐεπῆ· καὶ ἀπηρτισμένον ἐν τῷ παραλογίζεσθαι· ἡ μέντοι ὑστέρα χρῆσις, εἰς ἐναντίον τῷ ἀμετροεπεῖ, καὶ ἀκριτομύθῳ τὴν λέξιν λαμβάνουσα, ἀρτιεπῆ λέγει τὸν κατὰ τὴν ποίησιν ἄρτια βάζοντα. πῶς γε μὴν, παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐ ταυτὸν τὸ ἀρτιεπῆ τινὰ εἶναι· καὶ τὸ ἄρτια βάζειν· καθὰ παρ' οὐδὲ τὸ λογίζεσθαι ταυτὸν, τῷ παραλογίζεσθαι. Ἀρτίζωα, ὀλιγοχρόνια· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρτίη, ἀγαθή. Ἀρτιθαλῆ, νεόφυτα. Ἀρτίκολλα, ἡρμοσμένα.

Ἀρτικροτεῖν· συμφωνεῖν ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. Ἀρτικροτεῖσθαι· συμφωνεῖσθαι· ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι, φησὶ μένανδρος. Ἀρτιμαγὲς, νέον. Ἀρτιμήασαι· ἀφροδίτην οὐρανίαν ὑπὸ σκυθῶν. Ἀρτιμήτας, νέους. Ἄρτιον, τὸ ὁλόκληρον· τέλειον· καὶ ὑγιές. Ἀρτίπαις· ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· βούπαις· ὁ μέγας παῖς. Ἀρτιπαγέες, πεινῶντες. Ἀρτίπνουν, ὀρθόπνουν. Ἀρτίπος, ἀντὶ τοῦ ἀρτίπους· διὰ τὸ μέτρον ἐξέπεσε τὸ υ καθὰ καὶ τὸ ἶρις ἀελλόπος.

Ἀρτίπους, ὁ ὑγιὴς καὶ ἄρτιος τοὺς πόδας. Ἀρτιρία πόα τις, ἣν καὶ βουκάριον καλοῦσι· καὶ λυχνίδα ἀγρίαν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρτίσαι, ἁρμόσαι· συναγαγεῖν· πλέξαι. Ἀρτίσασθαι, παρασκευάσασθαι. Ἀρτίστομος, σαφὴς· καὶ ὁ ἡδὺ φθεγγόμενος· οὔπω διόνυσος· Ὁ δὲ ἦν κάρτινος ἤδη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι. Ἀρτίστομα, πανταχόθεν ὁμαλά, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀρτίτομος, ὁ νεωστὶ τμηνόμενος. Ἀρτίως, ὑγιῶς· ὁλοκλήρως· καὶ ἄρτι, διαφέρουσι παρὰ ἀττικοῖς· ἄρτι μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ νῦν· ἀρτίως δὲ, πρὸ ὀλίγου. Ἀρτιωτὰ, τὰ βραχυτάτῳ χρόνῳ συντετελεσμένα. Ἄρτοι, τροφή· κρέα· ἄλφιτα· μᾶζα· ὄψα· σῖτα· σιτία· ἐδέσματα· βρώματα, καὶ ἀπὸ μὲν τροφῆς, θρέψαι· τραφῆναι· τροφεύς· εὔτροφος· ἔντροφος· σύντροφος· τροφός· τρόφιμος· παρατρέφεσθαι· συντρέφεσθαι· ἀποτρέφεσθαι· ὑποτρέφεσθαι· ἀπὸ δὲ ἄρτου, ἀρτοποιός· ἀρτοκόπος· κανοῦν ἀρτοφόρον· ἀρτοσιτεῖν· ἄρτοι ζυμῖται· καὶ ἄζυμοι ἄρτοι· ὀβελίαι ἄρτοι· κριβανῖται ἄρτοι· καγχρύδιαι ἄρτοι, οἱ ψωμοὶ καλοῦνται· ἔνθεσις· καὶ τὸ ψωμίζειν δὲ, ἀπὸ τοῦ ψωμοῦ· ὡς ἀριστοφάνης φησίν· εἴδη δὲ τῶν ἄρτων ταῦτα· οἱ μὲν γὰρ κριβανῖται, οἱ δὲ ὀβελίαι λέγονται· κόλλικες· κόλλαβοι· ναστοί· ἄμυλοι· κολλύραι· πιμήτες· σησαμῖται· χαρίσιοι· καγχρύδαι· οἱ δὲ εἰσὶ φαυλότεροι, πιτυρίαι· εἴποι δ' ἄν τις καὶ ἄρτον πύρινον· πρὸς τὸν ἐκ κριθῆς διαιρῶν· οἱ δὲ, σιτάνιοι ἄρτοι, ἐκ τῶν σιτανίων πυρῶν· οἵ εἰσιν οἱ τετράμηνοι· σητάνιον γὰρ, τὸ ἐπέτειον· τὸν μέντοι χαρίσιον πλακοῦντα εἶναι λέγουσιν· αὔανος δὲ ἄρτος, ἐγγυτέρω πλακοῦντος· αἰγύπτιοι δὲ τοὺς εἰς ὀξὺ ἀνηνεγμένους ἄρτους, καλλιστεῖς ὠνόμαζον· ὡς ὀρίνδην τινὰ ἄρτον αἰσθίοντες, τὸν ἐξ ὀρίνδου γινόμενον· ὅ ἐστι σπέρμα ἐπιχώριον ὅμοιον σησάμῳ· ὁ δὲ ὀρθοστάτης, ἱεροῦ ἄρτου εἶδος. Ἀρτοπώλιον, ὁ τόπος ἔνθα οἱ ἄρτοι πιπράσκονται· καὶ ἀρτοπωλεῖον δὲ, τὸ μαγκιπεῖον ἔνθα οἱ ἄρτοι γίνονται· μικρὸν καὶ δίφθογγον. Ἀρτοπῶλαι, ἀρτοπωλίαι· ἀρτοπώλιδες· ἀρτοπωλεῖν· ἀρτοπώλιον· σιτουργοί· ἀρτοποιοί· ἀρτοκόποι· ξενοφῶν· ἀρτοκόποις λέγει. Ἄρτος, ὁ ψωμός· ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου. Ἀρτοσιτεῖ, ἄρτον ἐσθίει· ξενοφῶν. Ἄρτου, ἀρτίζου, ἑτοιμάζου. Ἀρτυθῆναι, παρασκευασθῆναι. Ἀρτυλία, διαθήκη. Ἀρτύλλην· λόγχην ἀγκύλην. Ἄρτυμα, διαθήκη· δίκη. Ἀρτύμασι, τοῖς πρὸς τὴν θυσίαν εὐτρεπιζομένοις. Ἀρτὺν, φιλίαν καὶ σύμβασιν· ἢ κρίσια. Ἀρτύναντες, παρασκευάσαντες. Ἀρτύνει, ἡδύνει. Ἀρτύνειν, ἀπὸ τοῦ ἀρτύω γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ν· ὡς παρὰ δύω, δύνω· καὶ θύω θύνω τὸ ὁρμῶ· καὶ χύω χύνω, καὶ ἀρτύνεσθαι ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ ἀρτύω· ἀρτύνομαι δωρικῶς πλεονασμῷ τοῦ ν. Ἀρτύνεσθαι πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν δωρικῶς· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ χύω, χύνω· τὸ ἐκχύνω· δηλοῖ δὲ τὸ ἀπαρτισμένον τι ποιεῖν. Ἀρτύνοντας· τουτέστιν, ἀρτύοντας, εὐτρεπίζοντας. Ἄρτυνος, ἄρχων. Ἀρτύνω, ἁρμόζω· ἢ εὐτρεπίζω· Πυκινὴν ἤρτυνε βουλήν· παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, ἥρμαι· ἦρται· ἀρτός· καὶ ἀρτῶ ἀρτύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἀρτύνω· ὡς ὀρῶ ὀρούω. Ἀρτύομαι, κάλλιον ἢ ἀρύομαι. Ἄρτυς, σύνταξις. Ἀρτῶ, τὸ κρεμῶ. Ἀρτῶμαι, ἀρπάζω· δρεπάνῃ κέχρημαι. Ἀρτωμένη βρόχῳ, ἀπαγχομένη. Ἄρυα, τὰ ἡρακλεωτικὰ κάρυα. Ἀρύβαλλοι, τὰ μαρσύππια· ἀπὸ τοῦ ἀρύειν καὶ βάλλειν εἰς αὐτούς. Ἀρυβάλλῳ, πλεκτῷ βαλλαντίῳ· ὅ παρ' ἑλκόμενον κλείεται, καὶ ἀνοίγεται· παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἀρύβας, ἀλκέτου μὲν υἱὸς, μολοττῶν βασιλεύς· δημοσθένης. Ἀρυβάσσαλον, κοτύλη· ἢ φάσκων· φάσκων δὲ ἐστὶν εἶδος ποτηρίου. Ἀρύεται, αὐλεῖ. Ἀρύει· ἀντλεῖ· λέγει· βοᾷ. Ἄρυθμος, ἄμετρος. Ἀρύθμων, ἀσυμφώνων. Ἀρύομαι, τὸ ἀντλῶ. Ἄρυον, εἷλκον.

Ἀρύουσαι, λέγουσαι· κελεύουσαι. Ἀρυπές· φερεκύδης· λέγονται δὲ οἱ ἀχαιοὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, ἄρυπες.

Ἀρύσασα, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἀφελομένη· ἀπαντλήσασα· ἢ ἐκκενώσασα. Ἀρύσασθαι ἐπικαλέσασθαι.

Ἀρυστάμενος, ἀντλήσας. Ἀρυσμεῖ, ἀσχημονεῖ· ἀκοσμεῖ. Ἀρυστεῖς, τὰς ἀντλήσεις· τὰ δὲ αὐτὰ, καὶ ἀρυστῆ-
ρας καὶ ἀρυστίχοις ἐκάλουν. Ἀρύστιχος, καὶ ἄρυστις, καὶ ἀρυστὴρ, ἀγγεῖόν ἐστιν, οἷον ἀρύσασθαι κοτύλην ἢ κύαθος· εἶχον
δέ φησιν αὐτοὺς πρὸς τὴν διαψήφισιν. ἀρυστίχοις δὲ, οὓς ἔνιοι κυλίσκοις. Ἄλλως. Ἀρυστίχοις τοὺς οἰνοχόους εἴ-
ρηκεν, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν· ὅθεν καὶ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος· ἥβην γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρπεσθαι τὰς
εὐωχίας προσηγόρευον· καὶ ὁ ποιητὴς ῥίνων, ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας τὴν ἥβην ὑπεστήσατο· καὶ διὰ τοῦτο τοῖς θεοῖς οἰνοχοοῦ-
σαν παρεισήγαγεν, οἰκείαν τῇ τεταγμένῃ προθέσει λειτουργίαν αὐτῇ προσμερίζων. Ἀρύταινα, χαλκοῦν σκεῦος· ᾧ τὸ
ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους. Ἀρυφῆνα, ῥυτίδα· ἀρυφή. Ἀρύω, τὸ ἀντλῶ. Ἄρφα· ἀρραβών. Ἀρφὶς ἱμάς·
μακεδόνες. Ἀρφύταινον, ὁ δίσκος παρὰ λυδοῖς. Ἀρχαία φύσις, ἡ πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασις παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Ἀρχαῖα, τὰ κεφάλαια τῶν χρεῶν· ἀριστοφάνης νεφέλαις· αὐτοί τε καὶ ἀρχαῖα, καὶ τόκοι τόκων. καὶ ἀρχαῖα, τὰ χρόνια.
καὶ παναρχαῖα, παμπάλαια· ἄσημα· παλαιά· ἀσαφῆ· συγκεχυμένα· ἀμυδρά· ἀμαυρά· ἐξίτηλα· ἀθέατα· δυσγνω-
στα· ἄγνωστα· δυσγνώριστα· ἀγνώριστα· ἀτέκμαρτα· δυσόρατα· ἀόρατα· ἀδιόρατα· κατερρυηκότα· διερρυηκότα· δυσύμ-
βολα· δυσείκαστα· δυσξύμβολα· ἀσύμβολα. Ἀρχαϊκὸν, ἁπλοῦν· ἀφελές· ἄδοξον. Ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα,
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ μέλι, ὅπερ ἐστὶν ἡδὺ· ἢ τὰ μέλη καὶ τὴν σιδῶνα, καὶ τὸν φρύνιχον· καὶ τὰ ἐρατὰ ἔμιξεν· οἷον ἀρ-
χαῖα μέλη φρυνίχου, ἐρατὰ καὶ ἡδέα· καθάπερ μέλι περιέχοντα τὸ τῆς σιδῶνος ὄνομα· φρύνιχος δὲ ἐγένετο τραγῳδίας ποι-
ητής, ὃς ἔγραψε δρᾶμα φοινίσσας· ἐν ᾧ μέμνηται σιδωνίων· τὰ δὲ μέλη εἶπε, διὰ τὴν γλυκύτητα τοῦ ποιητοῦ· ἢ καὶ ἄλλως,
πεποίηται ἡ λέξις, παρὰ τὸ ἀρχαῖον, καὶ τὸ μέλος, καὶ τὸ σιδὼν· καὶ τὸ φρύνιχος· καὶ τὸ ἐρατόν· ἀρίσταρχος δέ φησι γεγονέναι,
ἀπὸ τοῦ μέλι καὶ τοῦ σιδῶνος, καὶ τοῦ φρυνίχου καὶ τοῦ ἐρατόν. Ἀρχαῖον, ἀντὶ τοῦ μωρὸν λέγουσιν· καὶ ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν, ληρῶ-
δες, ἀνόητον· οὐδενὸς λόγου ἄξιον. Ἀρχαιοτρόπος· τουτέστιν, ὁ ἀρχαιοτέροις ὀνόμασι χρώμενος. Ἀρχαιότυπος, ὁ παλαι-
ὸς νόμος. Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ ἀναξιοῦν αὐτὸν αἱρεθῆναι ἄρχοντα· δείναρχος ἐν τῷ πολυεύκτου· καὶ ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ
πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν. Ἀρχαίως, ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως· καὶ ἀντὶ τοῦ παλαιῶς· ἁπλῶς, καὶ ἀκάκως. Ἀρχὰς, ὑποθέσεις·
βαθμίδας. Ἄρχει τῆς ἵππου, συνεκδοχικῶς ἀντὶ τοῦ τῶν ἵππων στρατηγεῖ· θουκυδίδης. Στρατηγὸν μὲν τοῦ παν-
τὸς πεζοῦ, οἱ σύμμαχοι ᾕρηντο τὸν ἀριστέα τῆς ἵππου περδίκκαν. Ἄρχειν, τὸ προηγεῖσθαι ὁδοῦ· ἢ ἔργου. ὁ πρὸ βραχέων,
ἡγήσατο παλλὰς ἀθήνη· καὶ ἄρχειν ἀνθρώπων· κρατεῖν δὲ, καὶ ἀνθρώπων καὶ θηρίων· καὶ ἄρχειν, λάμπειν. Ἀρχεῖον, τὸ χαρτοφυ-
λάκιον· ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται κεῖνται· ἢ παλάτιον. Ἀρχέκακοι νῆες, ὡς κατάρξασαι κακῶν μάλιστα τοῖς τρωσὶ·
ἑλλήνων μὲν γὰρ, πολλοὶ δι' αὐτὰς ὤλοντο. Σημείωσαι ὅτι, ταυτὸν τὸ εἰπεῖν συνθέτως ἀρχέκακον, καὶ διαλελυμένως ἀρ-
χὴν κακοῦ, καθὰ ἴωνας· φησὶ γοῦν ἡρόδοτος ἀττικὰς τινὰς νῆας, αἳ τοῖς ἴωσι πεμφθεῖσαι εἰς βοήθειαν, ἀρχὴ κακῶν ἐγέ-
νοντο, ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις· τοιοῦτον παρ' αὐτῷ ὁμήρῳ, αἱ ῥηθεῖσαι εἰς ἀρχήν· ἀφ' οὗ ὕστερον τὸ ἀρχαιρεσιάζειν συν-
τέθειται· καὶ τὸ θέης ἄξιος, ἀντὶ τοῦ ἀξιοθέατος, καὶ ἕτερα. Ἀρχέκακος, ἀρχὴ τῶν κακῶν. Ἀρχέλας, ἄρχων τοῦ λαοῦ· ἡ-
γεμών· ἔξαρχος· δημαγωγός. Ἀρχέπλουτον, ἄρχοντα πλούτου. Ἀρχέτυπος, ὁ τὴν ἀρχὴν διδούς. Ἀρχέτυπον, πρω-
τότυπον· ἀφ' οὗ πᾶσιν ὁ τύπος. Ἀρχεύε, ἡγοῦ· ἄρχου. Ἀρχεύειν τρώεσσιν, ἡγεῖσθαι τρώων. Ἀρχεῦ ἀργείοισι· δοτικῇ
συνετάγη ὡς δορυφορούμενον· διαδείκνυσιν ὅτι διχῶς ἐστὶ λέγειν· καὶ ἄρχε καὶ ἄρχεο· τουτέστι, βασίλευε. ὅτι δὲ διαφο-
ρά ἐστί τι τοῦ ἄρχειν πρὸς τὸ βασιλεύειν, ὡς μείζονος ὄντος τοῦ βασιλεύειν, δηλοῖ εὐτυχίδης· ὡς δημάρατον ἐκπεσόν-
τα τῆς βασιλείας, εἶτα εἰς ἀρχὴν αἱρεθέντα· ἠρώτα γελῶν, ὁποῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν, μετὰ τὸ βασιλεύειν. Ἀρχὴ, τριχῶς·
ποιητική· εἰδική· καὶ τελική· καὶ ἀρχὴ, εἶδος μελίσσης ἀκέντρου· καὶ ἀρχὴ, ἡ ἐξουσία· καὶ ἡ τιμή· ὡς τὸ οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ὤμου
αὐτοῦ· ἀρχὴ, ἡ μὲν φυσική, ὡς λέοντος ἐν ζώοις καὶ ἀετοῦ, ἐν ὀρνέοις· ἡ δὲ χειροτονητὴ, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων· ἢ ἀρχὴ βασιλέως, ἡ
πρώτη κίνησις· ὡς ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς, τὸ ποιεῖν δίκαια· ἀπὸ γὰρ τῶν δικαίων πράξεων πρῶτον κινούμεθα, εἰς τὸν μα-
κάριον βίον. Ἀρχὴν ἰᾶσθαι πολὺ λῷον, ἢ τελευτήν· παροιμία· δηλοῖ δὲ ὡς ἀρχόμενα τὰ δεινὰ, δεῖ μᾶλλον πει-
ρᾶσθαι κωλύειν, ἢ ἀκμάσαντα, καὶ τελειωθέντα. Ἀρχηγέτας, ἄρχοντας. Ἀρχηγέται, ἥρωες ἐπώνυμοι τῶν φυλῶν· ἢ θεοὶ
ἐν ἀθήναις. Ἀρχῆθεν, ποιηταὶ λέγουσι· τὸ δὲ καταλογάδην δόκιμον, οὐδεὶς· ἀλλ' ἐξ ἀρχῆς. Ἀρχὴ σκυρεία, παροιμία
ἐπὶ τῶν εὐτελῶν· καὶ μηδὲν λυσιτελὲς ἐχόντων· ἔστι γὰρ λυπρὰ, καὶ πετρώδης ἡ σκῦρος. Ἀρχίδιον, ὑποκοριστικῶς τὴν ἀρχὴν
λέγει ἀριστοφάνης. Ἀρχιερεσία, καπηλασία. Ἀρχιθέωρος, ὁ ἡγούμενος τῶν θεωρῶν· θεωροὶ δὲ εἰσιν, οἱ τὴν θεωρίαν φέ-
ροντες τοῖς θεοῖς, εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ἀγῶνας· καὶ οἱ ὑπὲρ τῶν πατρίδων θύοντες. Ἀρχίκλοπος, ὁ ἀρχαῖος κλέπτης. Ἀρ-
χιλλαὶ, ἀρχιποίμενα· κρῆτες. Ἀρχιμάγειρος, ἔφορος τῆς βασιλικῆς τραπέζης. Ἀρχισυνάγωγος, ὁ ἀρχηγός. Ἀρ-
χιτέκτων, σημαίνει μὲν τὸν τοῦ οἰκοδομήματος ἐπιστάτην· κυρίως δὲ, τὸν ἄρχοντα τῶν τεκτόνων, τὸν τὴν διάθεσιν τοῦ κατασκευ-
άσματος ἐπινοοῦντα· καὶ τὸν κατασκευάσαντά τι, καὶ σκευωρήσαντα πρᾶγμα· παρὰ τὸ ἄρχω, καὶ τὸ τέκτων. Ἄρχμενος·
ἄρχω, ἄρχομαι· ἀρχόμενος, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἄρχμενος. Ἀρχογλυπτάδης, ὁ ὡσπερεὶ γλύφων τὰς ἀρχάς. Ἀρχοδά-
μιος πόλεμος· λυσίας ἐν τῷ κατὰ ἀνδρωτίωνος, καὶ πυθέου ξενίας. Τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ἀρχι-
δάμιος ἐκλήθη πόλεμος, ὡς ἔοικεν ἀπὸ τοῦ τὸν ἀρχίδαμον εἰς τὴν ἀττικὴν ἐμβαλεῖν· καθὰ θουκυδίδης καὶ ἔφορος, καὶ ἀνα-
ξιμένης φασίν. Ἀρχολάβων, ἐργολάβων. Ἀρχολίπαρος, ὁ λιπαρῶν ἵνα ἀρχῆς τύχῃ· ἢ ὁ ἐκ τοῦ ἄρχειν λιπαινόμενος.
Ἄρχομαι, ἤτοι ἀρχὴν ποιοῦ· ὡς τοῦτο μόνον ποιήσων· ἄρχομαι δὲ ἀπὸ τοῦδε, ὡς τοῦτο μόνον ποιήσων καὶ ἐφ' ἕτερον τραπη-
σόμενος· ἄρχομαι τὸ ἀρχὴν λαμβάνω· ὡς ἐν τῷ ἄρχεται δὲ ὁ πόλεμος· ἄρχομαι δὲ καὶ τὸ ἐξουσιάζομαι· καὶ ἄρχομαι, τῆς
γραφῆς, καὶ ἄρχομαι γράφειν· καὶ τοῦ γράφειν ἄρχομαι τὸ βιβλίον· καὶ ἄρχομαι λόγου καὶ ἄρχομαι λέγειν. Ἀρχὸν, εἰπόντος
ὁμήρου ἐπὶ νηὸς οἱ μεθ' ὅμηρον συντιθέντες ναύαρχον ἔλεξαν. Ἄρχοντα δὲ λέγομεν, τὸν ἔξαρχον· ἡγεμόνα· προηγεμό-
να· προστάτην· δεσπότην· βασιλέα· ἐπιμελητήν· ἁρμοστήν· ὕπαρχον· σατράπην· στρατηγόν· αὐτοκράτορα· τύραννον· δυ-
νάστην· μόναρχον· ἔφορον· ἐπόπτην· ἐπίσκοπον· καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τὸ ἄρχειν, ἡγεῖσθαι· κρατεῖν· δεσπόζειν· προστάττειν·

Ἀρχὸς ἀχιλλεύς, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἦρχε. καὶ ἄρχος, ὁ ἡγεμών. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔντερον τὸ προσκείμενον τῷ καλουμένῳ κώλῳ, πέρας ὂν τῶν ἐντέρων πάντων. εἴρηται δέ, παρὰ τὸ ἀρχὴν τῶν ἐντέρων κάτωθεν. Ἀρχύσωσι, θάψωσιν. Ἄρχω, δεσπόζω. ἐξουσιάζω. ἡγοῦμαι. κρατῶ. βασιλεύω. κυριεύω. δυναστεύω. προηγοῦμαι. Ἀρχώνης, ὁ ἄρχων τῆς ὠνῆς, οὗτινος οὖν προηγούμενος. Ἀρχωνίδας, δρῦς· πλατ. Ἀρῶ, ἐκτινῶ. Ἀρωγή, ἡ βοήθεια. Ἀρωγός, βοηθός. λυτρωτής. ὠφέλιμος. Ἄρωμα, θυμίαμα. καὶ ἄρωμα, τὸ μύρισμα, καὶ εὐωδίασμα. τὸ ρω μέγα. ἄρομα δὲ τὸ ἀροτρίασμα μικρόν. Ἀρῶμαί σοι τὰ χείριστα. ἀρῶμαι καὶ εὔχομαι τῷ θεῷ εὐπορίαν, ἢ εὐφορίαν γενέσθαι. Ἀρώμενος καταρώμενος. Ἀρῶς, ἀριθμοῦ ὄνομα παρὰ πέρσαις.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Σ, ἕως. ὅπως. μέχρις. οὗ. Ἀσάζειν, λυπεῖσθαι. Ἆσαι, κορέσαι. χορτάσαι. θρέψαι. πληρῶσαι. βλάψαι. λέγεται καὶ τὸ δοξάσαι καὶ ὑμνῆσαι. ψάλλαι. καὶ παρ' ὁμήρῳ ἆσαι ἄρηα, ἀστείως καὶ ἀλληγορικῶς, δηλοῖ τὸ εἰς αἷμα πολὺ βάψαι τὸν ἄρην. ἤγουν τὸ ξίφος. Ἆσαί μι, πληρῶσαί μι. κορέσαί μι. δοκεῖ ἀπὸ ῥήματος εἶναι τοῦ ἄδω. ἀφ' οὗ καὶ ἄδης ὁ κόρος. καὶ ἀδηκότες. οἱ κεκορεσμένοι. Ἀσαλαμίνιος. ἄπειρος θαλάσσης. οἱ δέ, οὐ κοινωνικῶς ὑπὸ σαλαμινίων. Ἀσάλγαν, ὕβριν. ἀμέλειαν, τὴν πενίαν. Ἀσαλγαίας, φοβερός. εἴρηται δὲ οὕτω, παραβαρβαρίζων.

Ἀσαλής, ἡ ἄφροντις, ἢ ὁ ἀμέριμνος. σάλα γὰρ ἡ φροντίς. αἰσχύλος. ἀσαλὴς μανία. οὕτως ἡρωδιανός, καὶ ἀπολλώνιος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν ὁ σώφρων, τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Ἀσάλπικτον ὥραν, τὸ μεσονύκτιον. ἑσπέρας γὰρ καὶ ὄρθρου ἐσάλπιζον. σοφοκλῆς. Ἄσαμεν νύκτα. ἤγουν, ἀνεπαυσάμεθα. Ἀσάμινθος, ἡ πύελος. ἤτοι λεκάνη. καὶ ὁ τρόπος. παρὰ τὸ τὴν ἄσιν, ὅ ἐστι τὸν ῥύπον μινύθειν. ἤγουν, ἐλαττοῦν. Ἀσανέων πόλιν. τὰς ἀφνίδας. Ἄσαντος, οὐ σαίνων. Ἄσαρ, εἶδος λαχάνου, ᾧ κέχρηνται οἱ ἰατροί, εἰς θεραπείας νόσων. Ἄσαρον, ἀσάρωτον. Ἀσαρδανόν, λυπηρόν. ἐπαχθές. ἀηδές. Ἀσάριον, καὶ λεπτόν, ἐν εἰσίν. ἤγουν, ἑξακισχιλίων τριακοσίων ταλάντων. ὅ ἐστιν ἓν ἥμισυ λεπτοῦ. τὰ γὰρ δύο λεπτά, κονδράντης εἷς. ἤγουν, νουμμία, τρία. Ἄσσα. ὅτι σημαίνει τὸ ὅσα, καὶ ἅτινα, δασύνεται. ὅτι δὲ τὸ τινά, ψιλοῦται. Ἄσασθαι, τὸ κορεσθῆναι. κυρίως μέν, τὸ μετὰ κόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν. ἀέσαι γὰρ τὸ κοιμηθῆναι. Ἄσασθαι, σίτου φίλον ἦτορ. εὕρηται καὶ ἐπὶ βλάβης. δι' ἑνὸς σ. οἷον, ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή, καὶ ἀθέσφατος οἶνος. Ἄσας, βλάψας, ἢ ἔβλαψας. σοφοκλῆς. Ἀσᾶται, πληροῦται. ἢ προσκόρως καὶ ἐπαχθῶς διατίθεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἄσατι, ψάλατι. Ἄσατον, θόρυβον. ταραχήν. Ἄσβεσθε, διέφθειρε. κρῆτες. Ἀσβέστη, ἀπὸ τοῦ ἄσβεστος παρῆκται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀρίγνωτος, ἀριγνώτη. καὶ εὐποίητος, εὐποιήτη. ἰαπτὸν δὲ πάντως ἀκάματον πῦρ εἰπεῖν, καὶ ἄσβεστον φλόγα. δῆλον δὲ ὅτι πῦρ καθόλου, ἀκάματον. Ἄσβεστος, ἀκατάπαυστος. καὶ ἄσβεστος γέλως, δηλοῖ ἔκ τινος θερμότητος τὸν γέλωτα γίνεσθαι. καὶ συμβάλλεταί πως τοῖς γραμματικοῖς, οἳ τὸν γέλωτα παρὰ τὴν εἵλην ὃ δηλοῖ τὴν θερμότητα, ἐτυμολογεῖσθαί φασιν. Ἀσβόλη, ἡ ἄσις. ὅ ἐστι ῥύπον βάλλουσα κατὰ ὄψεως, καὶ ὄστρια κεροσβόλα παρὰ πλουτάρχῳ καὶ ἑτέροις, τὰ ἀπράμονα. ἀσβόλη δὲ μὴ λέγε, ἀλλὰ ἄσβολος. Ἀσβυνοί, ὄρνιθες. Ἀσβοληθέν, μέγα. ὑψηλόν. μέλαν.

Ἄσβολος, καὶ αἴθαλος, οἱ δοκιμώτατα. οὐκ ἀσβόλη. οὐδὲ αἰθάλη. Ἄσε, ἅτινα σέ. Ἀσέβεια, ἀδικία περὶ τὸ θεῖον. Ἀσεβῆ, πονηρά. ἀθέμιστα ἁμαρτήματα. Ἀσεβής, παρὰ τὸ σέβω σεβής. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀσεβής. οἱονεί, ὁ μὴ σεβόμενος τὸν θεόν. ἐπὶ τὸ α, ψιλήν. διότι τὸ στερητικὸν α ψιλοῦται πλὴν τοῦ ἅλυσις καὶ ἅδης. Ἄσειν, πληρώσειν. καὶ ἄσειν ὑμνήσειν. Ἄσειρος ἵππος, ὁ μὴ ἔχων σειράν. μὴ δὲ δέσιν, ἀλλ' ἄφετος. καὶ ἄνετος. Ἄσεκτος, ἀγαθός.

Ἀσελγαίνειν κυρίως, τὸ παρὰ φύσιν ταῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι. καταχρηστικῶς, τὸ ὁπωσδήποτε ἀκολασταίνειν. πορνεύειν. παρὰ τὸ λέχος, λεχαίνειν. τὸ λέχοις ἐπιθυμεῖν. καὶ κατὰ τροπὴν λεγαίνειν. ἔνθεν ἀρχίλοχος. λέχαι δὲ γυναῖκες, ἀντὶ τοῦ ἀκόλαστοι. λεγαίνειν οὖν καὶ πλεονασμῷ, ἐλεγαίνειν. καὶ κατὰ σύνθεσιν. τῆς α ἐπιτάσεως καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσελγαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη ἀσέλγη, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. Ἀσελγαίνω, ἀσθενῶ. ἀσθμαίνω. ἀσιτῶ. ἀσπαίρω. ἀστείζομαι. ἀστράπτω. ἀμεταβάτως. Ἀσέλγεια τοῦ λοκροῦ αἴαντος, ἐνώπιον τοῦ τῆς παλλάδος ἀγάλματος γέγονεν. αἰτία τοῦ ἐν τῷ νοστῆσαι ἀχαιοὺς δυστυχῆσαι. ὅθεν ὁ ποιητὴς σιωπᾷ λέγων μόνον, λυγρὸν νόστον ἐπετείλατο ἀθηνᾶ. καὶ ἀσέλγεια, ἀντὶ τοῦ πολυτέλεια. ἢ πορνεία. ἀκαθαρσία. μιαρία. ἢ διάθεσις μὴ φέρουσα ἄλγος. Ἀσελγεῖς. σελγοί, ἔθνος σωφρονέστατον. ἔνθεν ἀσελγεῖς, οἱ μὴ σώφρονες. Ἀσέλγη πόλις, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι. καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. Ἀσελγὴς ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, οὐκέτι. καὶ ἀσελγής, ὁ δυσπάτητος, καὶ σκοτεινὸς κατὰ τὸν νοῦν. ἢ ἀσελγής, ὁ ἀκόλαστος. ἀκάθαρτος. ἔστι δὲ ἀσελγής, ὁ μέγας, ἢ σφοδρός. ὡς πλάτωνι ἀσελγόκερων, τὸν μεγαλόκερων. Ἀσέληνα ὄρη, οὕτω καλούμενα. Ἄσεν, ἐνέδυσεν. Ἄσεπτον, ἀσεβές. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἀσεπταιλωβήσεται, ἀτιμᾶται. Ἀσηθείς, λυπηθείς. Ἀσηκόρος, ὁ ἀκηδιαστής. Ἄσημα, ἄφθογγα. ἄμορφα. Ἀσήμαντα λέγει ὁ ποιητής, τὰ ἀπροστάτευτα. καὶ ἀποίμαντα. οἷς δηλαδὴ οὐκ ἦν ὁ σημαίνων. ἤγουν σημεῖόν τι ποιῶν. ἢ νοῶν συντηρεῖ ὅδε τῶν ποιμνίων. ἐξ οὗ δὴ σημαινόμενοι καὶ οἱ στρατηγοῦντες, λαοῦ σημάντορες λέγονται. ἤδη δὲ καὶ οἱ ἄλλως ἄρχοντες οἷς τίθεται σημεῖά τινα, καθὰ καὶ σημαίνειν λέγονται. ἰαπτὸν δ' ἐπεῖν ἄρχειν, ἢ ἀρχεύειν. ἢ ἀνάσσειν. Ἀσήμων, ἀφανῶν. ἀγνώστων. Ἀσήμαντα, τὰ λεγόμενα ἀσφράγιστα. καὶ γὰρ σημεῖα τὰς σφραγίδας ἔλεγον. ἢ καὶ τὰ ἀφύλακτα. ποίμνια μὴ ἔχοντα. ἀφρόντιστα. ἐκ τοῦ σημαίνω. Ἀσήμιον, ὁ ἄργυρος. Ἄσημον, ἀτράνωτον. Ἄσημον, τὸ δυσγενὲς καὶ τὸ μηδὲν σημαῖνον. καὶ ἄσημος ὁ ἀγενής. Ἀσηρῆ, ἀκάθαρτα. Ἄσηρος, ὁ μὴ ἔχων σκώληκας. Ἄσης, λύπης. Ἀσήσῃ, λυπηθήσῃ. βλαβήσῃ. Ἀσθμαίνω, δυσπαθῶ. ἀδυνατῶ. κακοπαθῶ. μοχθῶ. χαλεπαίνω. ταλαιπωρῶ. ἀμεταβάτως. Ἀσθένεια, ταλαιπωρία. νόσος. ἀδυναμία. καὶ ἀσθενοῦντας, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐνδείᾳ ὄντας. Ἀσθενής, παρὰ τὸ σθένος ἡ δύναμις. μετὰ τοῦ στερητικοῦ ἄλφα, ἀσθενής ὁ ἄρρωστος. Ἀσθενῶ, ἀρρωστῶ. κάμνω. νοσῶ. ἀτροφῶ.

Ἄσθμα, ἡ ἀναπνοή· ἀέρος οὗτος, ὃν ἀναπνεόμεθα· ἄνεμος. ἀήτης ποιητικῶς αὔρα· ἀὴρ κινηθείς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· τῷ τὴν μὲν αὔραν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ὑγροῦ ἐκ πνοῶν γίνεσθαι· τὸν δὲ ἄνεμον, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀέρι πνευμάτων· τὰ πνεύματα δὲ καὶ τοὺς ἀήτας, ἀντὶ παντὸς ἀέρος κινηθέντος. Ἀσθμάζει, ἀντὶ τοῦ ἀσθμαίνει. Ἀσθμαίνειν, πνευστιᾶν. Ἄσθματι, φυσήματι· τῷ συνεχεῖ τῷ πνεύματι. Ἀσία, πόλις λυδίας· ἐν ᾗ τρίχορδος εὑρέθη κιθάρα· διὸ καὶ ἀσία ἡ ἤπειρος· οἱ μὲν, ἀπὸ ἀσίου τοῦ λυδοῦ· οἱ δὲ, ἐκ τῆς προμηθέως γυναικός· τὸ ἐθνικὸν, ἀσιεύς, καὶ ἀσιανός. Ἀσίαρος· ἀντὶ σκάζων· ἢ ἀσίδαρος. Ἀσιάσκει· σκευάζει. Ἀσιάτις, ἡ τρίχορδος κιθάρα εἴρηται, ὅτι ἐν τῇ ἀσίᾳ πόλει τῆς λυδίας κειμένῃ ἐν Τμώλῳ, πρῶτον εὑρέθη· ἢ ἀπὸ ἀσίου τινός. Ἀσίδα, στρουθοκάμηλον. Ἀσιδηνός, ὁ ἀπὸ τῆς ἀσίδος. Ἄσιδον, ῥαδινόν. Ἄσιμος, ἄργυρος.

Ἄσιν καλύψω παρ' ὁμήρῳ, καλύψαι μὲν γὰρ ἀχιλλέα ἰλύϊ, τὸ κρύψαι καὶ ἀφανίσαι· καλύψαι δὲ τῷ ἀχιλλεῖ ἄσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι εἰς κάλυμμα. Ἄσιν, ἀκαθαρσίαν· ἢ τὴν μετ' ὀστράκων λίθων ὕλην. Ἀσινεῖς, αἱ δρίσπες, οἱ τὴν ἀσίνην κατοικοῦντες. Ἀσινής, ἀβλαβής. Ἀσίνη, ὄνομα πόλεως· οὐ μόνον δὲ αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἕτεραι· ὧν μία καὶ λακωνικὴ πόλις· ἀπὸ ἀσίνης κληθεῖσα, θυγατρὸς λακεδαίμονος· ὁ δὲ γεωγράφος, καὶ κόλπον ἀσιναῖον· μάλιστα δὲ ἀσίνην οἶδεν ὁμώνυμον ταύτῃ· φασὶ γοῦν ἀσίνη κόλπος ἔνθα αἱ πόλεις, αἱ τῷ ἀχιλλεῖ ὑπισχνημέναι ὑπὸ ἀγαμέμνονος. Ἄσιον λειμῶνα· ῥοδῶνα· ἡ καλουμένη ἄμαξα. Ἄσις, κόνις· ἢ εἶδος ὀρνέου· ἢ ἰλύς· ὅ ἐστι, γῆς ψαμμώδης· ὅθεν καὶ ἀσιόγειαι, αἱ ἀμασιαί· καὶ ἡ ἀκαθαρσία· καὶ ἄσις κατὰ ἰατρούς, ἡ ἀνερμήνευτος ποιότης, ἡ προηγουμένη τοῦ ἐμέτου· ἢ ἄσις, ὁ ἐν ὕδασι ξηρὸς συρφετὸς ἀπὸ τῆς ἄζης· οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ ποταμοῦ δεῖσαν· ὅθεν καὶ ἄσιον, τὸν λειμῶνα καλοῦσιν. Ἀσιτία, ἡ ἀνορεξία.

Ἀσιτῶ, ἄρτον οὐκ ἐσθίω. Ἀσιχὴρ, δοτικός. Ἀσίῳ, ἄσιν ἔχοντι καὶ ἰλύν. Ἀσιῶται, ἀσίας· ἐστὶ κώμη ἀρκαδίας· ὅθεν ὁ ἀλφειὸς δοκεῖ τὰς πηγὰς ἔχειν. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι· τινὲς λέγουσιν· ἀντὶ τοῦ ἀσίου, κατὰ γενικὴν πτῶσιν· καὶ φασὶν ὅτι ἀνδρί τινι ἐπιφανεῖ ὁ λειμὼν ἐπωνόμασται· οὗ εὐθεῖα ὁ ἄσιος· ἡ γενική, ἀσίου· καὶ ἰωνικῶς, ἀσίεω· ὡς ἑρμείεω· εὐμελίεω· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀσίω· ὡς ἑρμέω, εὐμελίω· καὶ ἔστι φασὶ λειμὼν ἀσίου, περὶ ὃν χῆνες καὶ τὰ τοιαῦτα συνάγονται· ἢ ἀσίῳ ἐν λειμῶνι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐν τῷ τῆς ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ· ἢ ἐν τῷ ἰλυώδει τόπῳ· ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτόν ἐστιν, ἡ ἰλύς· ἄλλοι δὲ ἀσίῳ ὀνομαστικῶς, ἀπὸ ἀσίου τοῦ λυδοῦ· ἄλλοι παρὰ τὸ ἄσιν, ἀλλὰ πιστότερον τὸ κύριον αὐτῷ περιτιθέναι· ἔστιν οὖν ἀπὸ ἀσίου ὃς ἦρξε λυδίας· κατὰ δὲ τὰς προχοὰς πηλώδη τὸν τόπον ὁ καΰστρος ἐργάζεται· οὗ δὲ ὕδωρ καὶ βοτάνη, ἀφθονία ὀρνέων· τὸ ἀσίῳ ἐνταῦθα γενικῆς πτώσεώς ἐστιν· ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι· ἦν γάρ τις ἀσίας ἥρως· οὗ ὁμώνυμος ἀσίας λειμών· εἶτα ἀσίω· ὡς ἀτρείδεω καὶ ἀσίω κατὰ συγκοπὴν· ὡς εὐμελίας εὐμελίω πριάμοιο· καὶ αἰνείω ἑτάρω· καὶ βορέω ὑπ' ἰωγῆ· οὕτως ὧρος ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ. Ἀσκάλαφος, ὁ υἱὸς τοῦ ἄρεος· δοκεῖ κατὰ τὴν ἀκαλήφην παράγεσθαι πλεονασμῷ τοῦ σ· ἵνα ἢ παρὰ τὸ ἀκαλὸν καὶ τὴν ἁφὴν, ἀκάλαφος· ὁ τρηχὺν τὴν χρόα καὶ δυσαφής· ἀκαλὸν δέ φασι τὸ πρᾶον· μαλθακόν· ἄψοφον· ἥσυχον· ὅθεν καὶ ἀκαλαρρείτης ποταμός. Ἀσκαλαβώτης, ζωΰφιον, ἐοικὸς σαύρᾳ· ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπον· παρὰ τὸ ἀκαλῶς, τὸ ἡσύχως, καὶ τοῦ βαίνω ῥήματος, ἀκαλαβώτης· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀσκαλαβώτης.

Ἄσκαλα, ἀκάθαρτα. Ἀσκαλιάζοντες, χωλεύοντες· ἐφ' ἑνὸς κώλου βαδίζοντες. Ἄσκαλτοι, κακῶς εἰργασμένοι· ἀγύρτοι. Ἀσκαμωνία, βοτάνη ἰατρική. Ἀσκάντην, σκίμποδα· δίφρου τι εἶδος· ἢ τὸν κράββατον λέγουσιν.

Ἀσκανδής, ἄγγελος. Ἀσκάνη, ἀγανάκτησις. Ἀσκανία, πόλις φρυγίας. Ἀσκάντης, κλινίδιον εὐτελές· ὃ παρ' ἀττικοῖς, σκίμπους ὀνομάζεται. Ἀσκαρδαμυκτὶ εἰς ἐκεῖνον βλέπει· ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ μύειν. Ἀσκαρδαμύκτοις, ἀκαμμύστοις. Ἀσκαρὲς, ἀκίνητον, καὶ ἄσκαρθμον. Ἀσκαρίδες, εἶδος σκωλήκων· ἢ ἕλμινθες ἰσχναὶ καὶ μακραί, ἐν τῷ ἀπευθυσμένῳ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι· σκαίρω, σκαρίζω καὶ ἀσκαρίζω. Ἄσκαρμοι, ἀκοίμητοι. Ἄσαροι, γένος ὑποδήματος· ἢ σανδαλίων· οἱ δὲ, κρόταλα. Ἀσκαρόφορον, φορτηγόν. Ἀσκεθέες, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀσκῶ ἀσκήσω γίνεται, συστολὴν ἔπαθε τῆς προπαραληγούσης ἢ εἰς ε· ὁμοίως τῷ ξηρὸν, ξερόν· οἷον ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ χέθω ἐτυμολογεῖται, φυσικῶς ἔχει τὸ ε· δύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἀσκῶ· ἀσκέσω γίνεσθαι ἀσκεθής, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ποθῶ, ποθέσω· καὶ στερῶ στερέσω. Ἀσκεῖ· μελετᾷ· γυμνάζεται· φιλοπονεῖ. Ἀσκεία, θρησκεία· εὐσέβεια· κόσμησις. Ἀσκεῖν, ἀντὶ ἐπιμέλεια τῆς διὰ χειρῶν ὁ ποιητὴς τίθησιν· οἷον, ἤσκει ἔρια· καὶ ἐπιύξασα, καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα· καὶ νῆμα δέ που ἀσκητὸν λέγει· ταυτὸν δὲ τῷ κομεῖν, καὶ τὸ ἀσκεῖν· ὅθεν συνθέτως γραῖαν τινα εἰροκόμον, ἴσως τὴν εἰροῦσαν κόμας· ἤτοι πλέκουσαν τρίχας φησίν· ἢ οἱ ἤσκευν ἔρια καλά· ὡς ταυτὸν εἰπεῖν ἔρια κομεῖν καὶ ἀσκεῖν· ἰστέον ὅτι, τὸ ἤσκειν ἔρια μετὰ τοῦ ν γράφουσιν οἱ παλαιοί, καὶ μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ ἤσκεε· δοκεῖ δὲ ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι. Ἀσκελὲς, ἀντὶ τοῦ πάνυ σκληρὸν ἀπὸ τοῦ σκέλλω τὸ ξηραίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ σκέλος, καὶ ὁ κατεσκληκὼς καὶ ὁ σκελετός· ἢ καὶ ἄλλως ἀσκελὲς τὸ ἀμετάβατον καὶ ἀμετακίνητον· ἀπὸ στερήσεως τῶν σκελῶν· ἴσως δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κατεσκευασμένον καὶ πολυπερχές, καὶ οἷον πολυσκελές· κατὰ τὸ ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως. Ἀσκελέες, κατεσκελετωμένοι· ἄσαρκοι· ξηροί. Ἀσκελέως, ἀντὶ τοῦ σκληρῶς· ἢ ἀμεταβάτως. Ἀσκέπαρνον, ἄξεστον· ἀπέλεκητον· οὐκ εἰργασμένον. Ἀσκεύοις, ψιλοῖς· ἀπαρασκεύοις· αἰσχύλος ἀγαμέμνονι. Ἄσκευον, ἀντὶ τοῦ ἀπαράσκευον· ἄγων ὅπλων· ὡς ὁ θεολόγος· Βίον ἄσκευον, καὶ ἀπόριστον. Ἀσκηθής, τοιοῦτόν τι δηλοῦν ἔοικεν· οἱονεὶ, τεθεραπευμένος· καὶ ἀβλαβής· καὶ ἀσκηθής, λέξις αἰτωλῶν κατὰ τοὺς παλαιούς· δοκεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν γίνεσθαι· καὶ σημαίνει τὸν ὑγιῆ· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἀσκηταί· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τὸ χέθειν ἐτυμολογεῖται, ἵνα ἢ ἀχεθής, καὶ ἰωνικῶς ἀσκεθής, καὶ κατὰ μετρικὴν ἀναγκαίαν ἔκτασιν ἀσκηθής, ὁ πολὺς τὴν ῥώμην καὶ ὃν οὐκ ἔστιν ἐπισχεῖν· τὸ δὲ αὐτὸ σεσίγηται· εὕρηται δέ που καὶ ἀσκεθὴς διὰ τοῦ ε παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἀσκήματα, κατασκευάσματα· ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως. Ἄσκηρα· εἶδός τι τῶν κασσαμίων.

Ἀσκήσασα, μετ' ἐπιμελείας ὑφάνασα. Ἀσκῆσαι, τὸ θεραπεῦσαι· ἐπιμεληθῆναι· ἀθλῆσαι· καὶ ἀσκῆσαι, τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶσαι· παρὰ τῷ ἀσκήσασθαι, ἤγουν θεραπεῦσαι· πλεονασμῷ τοῦ ε· ὅθεν καὶ ἄσκησις, ἡ τοῦ σώματος θεραπεία ἐν ταῖς τροφαῖς· τοιοῦτοι γὰρ οἱ παρ' ἕλλησιν ἀθληταί, σώματος ἀσκηταί. Ἀσκήσας, ἀντὶ τοῦ καλλωπίσας λέγουσιν ἴωνες·

Ἀσκήσαντες, ἀντὶ τοῦ μαθόντες, καὶ ἀντὶ τοῦ κοσμήσαντες. Ἄσκησις, ἐπιμέλεια. Ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. ἀσκητὴ ἡ κεκοσμημένη· πέπλω, τουτέστιν ἐνδύματι καὶ περικεφαλαία· τοῦτο γὰρ τὸ ἄμπυξ σημαίνει· ἢ ἄμπυκι, τῷ συνδέοντι τὰς τρίχας ἀπὸ τοῦ ἀμπέχειν. Ἀσκητὴς, διὰ τὸ ὡς ἀσκὸν νεκροῦσθαι τὸν ἀσκητήν· ὅρος δὲ αὐτοῦ, ὁ πόνος τῆς ἀσκήσεως· καὶ ὁ ἀθλητὴς, ἀπὸ τοῦ ἀσκῆσαι ἐκ τοῦ ἀσκὸς· ἢ ἀσκητὴς, ὁ ἐν τῷ κατὰ διάνοιαν κόσμῳ εὐσεβῶς καὶ δικαίως ἀναστρεφόμενος. Ἀσκητὸν λέχος, τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ἀλλὰ ἐπιμεμελημένον καὶ πολυδαίδαλον· οὕτω καὶ νῆμα ἀσκητὸν, τὸ ἐπιμεληθὲν καὶ ὁ ἀσκητής. Ἄσκιον, τὸ μὴ ἔχον σκιάν. Ἄσκιος ὕλη, ἡ δασεῖα ὕλη. Ἀσκληρὲς, ἰσόπλευρον παρὰ Δημοκρίτῳ. Ἄσκλη, ἄσκησις. Ἀσκληπιαδῶν μνήμη γίνεται, πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως· οὓς τοῦ Λαπιθείου γένους φασὶ γενέσθαι· σίλβης γὰρ καὶ ἀπόλλωνος ὁ λαπίθης· οὗ ἀπόγονος ἀσκληπιὸς υἱὸς καὶ αὐτὸς ἀπόλλωνος, καὶ νύμφης κορωνίδος· ἀσκληπιοῦ δὲ οἱ ῥηθέντες δύο ἰατῆρες. Ἀσκληπιὸς, ὁ ἰατρὸς· παρὰ τὸ τὰ ἀσκελῆ τῶν νοσημάτων ἤπια ποιεῖν· τὸ δὲ ἀσκελὲς, παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ἄγαν σκληραίνω· ὅθεν καὶ σκέλος· ὀξύνεται δέ· ἀλλὰ Δημοσθένης προπαροξυτόνως προφέρειν ἠξίωσεν, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος· ἢ ἀσκληπιὸς, διότι ἄσκλην τὸν Ἐπιδαύριον ἰάσατο ὀφθαλμιῶντα ἠπίως ἐκείνῳ φανεὶς, πλεονασμῷ τοῦ λ· ἢ παρὰ τὸ ἀσκεῖν ἠπίως τοὺς νοσοῦντας· ὅ ἐστιν, ἐπιμελείας ἀξιοῦν· ἢ παρὰ τὸ μὴ σκελετεύεσθαι αὐτοὺς ἐᾶν, ἠπίως προσφερόμενος. Ἀσκληπιὰς, ἡ δάφνη. Ἀσκληπιοῦ παῖδες, ποδαλείριος· μαχάων· ἰασώ· πανάκεια· ὑγεία· ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, καὶ πάντα ἀκεῖσθαι, καὶ παρὰ τὸ ὑγείαν παρέχειν. Ἀσκόλακα, ἀσκαλαβώτης. Ἀσκὸν λήψεται· ἀσκὸς νικητήριον ἐτίθετο, καὶ μετὰ σάλπιγγος ἔπινον, νικητήριον στέφανον.

Ἀσκὸν δέρειν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ τὸ σῶμα ἐκδέρειν. Ἀσκοπήρα, τὸ μαρσίπιον· ἤτοι, τὸ σακοφάγιον. Ἄσκοπον, ἄθεον Σοφοκλῆς· ἄσκοπος δὲ, ἀνόητος· ἀπροόρατος. Ἀσκορδίνωτος, ἀσάλευτος· μὴ κινῶν τὰ μέλη· σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγουσι, τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν· ὅπερ γίνεται τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου. Ἀσκὸς, ὑδρία· ἢ ὁ ἀβλαβὴς, καὶ ὑγιὴς, καὶ μὴ ἐσχισμένος· ὅθεν καὶ ἀσκηθὴς, ὁ ἀβλαβής· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἀσκοῦ. Ἀσκότυνοι, κυνοῤῥαισταὶ· κρότωνες. Ἀσκούμενοι, γυμναζόμενοι· παιδευόμενοι. Ἀσκουρᾶτις, ἄρκτος ἡ μικρά. Ἀσκοφλαυρίζεις, οὐδενὶ κατὰ ταὐτὴν ἔτι· τῇ σκιᾷ μορμύσῃ. Ἀσκοφορεῖν· ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν ὑπὸ τῶν ἀστῶν πράττεται· τὰ δὲ, τοῖς μετοίκοις ποιεῖν ὑπὸ τῶν νομοθετησάντων προστέτακται· οἱ μὲν οὖν μέτοικοι, χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χρῶμα ἔχοντας φοινικοῦν, τὰς σκάφας φέρουσιν· ὅθεν καὶ σκαφοφόροι λέγονται· οἱ δὲ ἀστοὶ, ἐσθῆτα ἔχουσιν ἣν βούλονται· καὶ ἀσκοὺς, κατὰ τῶν ὤμων φέρουσι· καὶ διὰ τοῦτο, ἀσκοφόροι καλοῦνται. Ἄσκρα, δρῦς ἄκαρπος. Ἀσκραῖος, ὁ Ἡσίοδος. Ἄσκυροι, βοτάναι τινές. Ἀσκῶ καὶ ἀσκοῦμαι, τὸ αὐτὸ σημαίνει, τῷ παιδεύομαι καὶ τῷ μετέρχομαι· καὶ ἠσκηκὼς καὶ ἠσκημένος. Ἀσκῶ σοφίαν, ἀντὶ τοῦ παιδεύομαι, ἢ ἰατρικὴν, ἢ ἄλλην τινὰ ποιεῖν γυμνασίαν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· Λιβάνιος· Ἴσασιν οἱ στρατιῶται τοὺς ἐμοὺς πόνους, τὰς ἐμὰς ἀγρυπνίας· ἐν ὅσαις μὲν αὐτοὺς ἤσκουν μελέταις· καὶ ἀσκῶ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ παιδεύω, κυρίως ἐπὶ γυμνασίας λέγεται· ἀσκεῖται δὲ παῖς, καὶ ἀσκῶ τὸν υἱόν· ἤγουν παιδεύω· ἀσκῶ τὴν ἀρετὴν ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ὥς φασιν. Ἀσκωλιάζω, ἐπὶ ἀσκοῦ πηδῶ· Ἀριστοφάνης· ἀσκωλίαζε ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. Ἀσκωλιάζω, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον· ἢ ὑστερούμενον τῶν κατὰ φύσιν· κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν, τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι· ἑορτὴν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἦγον τὰ ἀσκώλια, ἐν ᾗ ἥλλοντο ἐπὶ ἀσκοῖς αἰγείοις εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου· δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι ἀμπέλῳ τὸ ζῶον· ἀμέλει καὶ ἐπίγραμμα φέρεται τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν αἶγα οὕτω λέγον· Κἤν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως δ' ἔτι καρποφορήσω· Ὅσσον ἐπισπεῖσαί σοι τράγε θυομένῳ· ἢ ἀσκωλίαζε, ἀντὶ τοῦ ἅλλου· κυρίως δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῶν ἀσκῶν ἅλλεσθαι, ἕνεκα τοῦ γέλωτα ποιεῖν· ἐν μέσῳ δὲ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺς πεφυσημένους καὶ ἀληλιμμένους, εἰς οὓς ἐναλλόμενοι, ὠλίσθανον· καθάπερ Εὔβουλός φησι, Καὶ πρὸς γε τούτοις, ἀσκὸν εἰς μέσον καταθέντες, εἰσάλλεσθε· καὶ καγχάζετε, ἐπὶ τοῖς καταρρέουσιν· οὕτω καὶ Δίδυμος· ἢ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐνάλλεσθαι τοῖς ἀσκοῖς· ἢ ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἅλλεσθαι· ἦν δὲ, τὰ ἀσκώλια, ἑορτὴ Διονύσου· ἀσκὸν γὰρ οἴνου πληροῦντες, ἑνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπήδων· καὶ ὁ πηδήσας, ἆθλον εἶχε τὸν οἶνον. Ἄλλως. Ἀσκωλιάζω· ἀσκωλιάζειν ἐστὶ, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενον, ἢ στερούμενον τῶν κατὰ φύσιν· εἴρηται παρὰ τὸ σκωλόν· ὅ ἐστι σκόλοπα, τῷ ἑνὶ ποδὶ ἅλλεσθαι, ἀπὸ τῶν πατούντων σκόλοπα καὶ χωλευόντων· ὅπερ Ἐπίχαρμος ἐν ταῖς Πέρσαις σκωλοβατίζειν φησί· σκωλιάζειν οὖν καὶ κατὰ πλεονασμὸν, ἀσκωλιάζειν· τινὲς δὲ οὐ πλεονασμὸν ἡγοῦνται τὸ α, ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσκὸν γέγονε· κυρίως γὰρ ἀσκωλιάζειν λέγεται, τὸ ἐπὶ ἀσκῶν ἅλλεσθαι. Ἀσκωλιάζοντες, ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἁλλόμενοι. Ἄσκωμα, δερμάτιόν τι· ᾧ ἐν ταῖς τριήρεσι χρῶνται· καθ' ὃ ἡ κώπη ἐμβάλλεται· ἢ ἄσκωμα λέγεται, ὁ ἱμὰς ὁ συνέχων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ. Ἀσκώσατο, ἠχθέσθη. Ἆσμα, ὕμνος· ᾠδή· καὶ μέλος ᾠδῆς. Ἀσματοκάμπτας λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς πλείονας καμπὰς ἔχοντας ἐν ἁρμονίᾳ· ἃς οἱ μουσικοὶ καλοῦσι στροφὰς, καὶ ἀντιστρόφους· καὶ ἐπῳδούς. Ἀσμενέστατα, χαίρων. Ἀσμενίζει, χαίρει· καὶ ἄσμενος, ὁ χαίρων· ἥδω τὸ εὐφραίνομαι· ἧσμαι· ἡσμένος, μετοχή· καὶ ἄσμενος. Ἀσμενίζω, καὶ ἀσμένιζε, τὸ συνευφραίνου· ἐκ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνω. Ἀσμένῳ μοι εἴη, περιφραστικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ χαίρω· καὶ ἀσμένως ἔχω· τοιοῦτον καὶ τὸ ἐμοὶ βουλομένῳ εἴη· καὶ τὸ ἐμοὶ χαίροντί ἐστι, τὸ δέ τι· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἀσμένως, μετὰ χαρᾶς· ἡδέως· εὐκτέως· προθύμως· ἑκουσίως. Ἄσμικτον, τὸ ἀπόλεκτον. Ἀσμόσει, ἀγνοεῖ· ἀναπνεῖ. Ἀσμωλὴ, ὀλίγη ἀναπνοή· οἶμαι ὅτι, ἀσθμωλὴ γράφεται. Ἀσόλοικον, ἥμερον· προσηνές· οὐ βάρβαρον· Σοφοκλῆς. Ἄσου, ἀπνάσου. Ἄσουρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ Φοινίκων. Ἄσπα, ἤπιος· ἢ ἐγγύα. Ἀσπάζει, συμπεριπατεῖ. Ἀσπάζεσθαι, καὶ τὸ φιλεῖν, ποτὲ μὲν δηλοῦσι τὴν φιλικὴν διάθεσιν· καὶ ἔχουσιν ἐναντίον τὸ μισεῖν· ποτὲ δὲ τὴν σωματικὴν ἐνέργειαν, ὅπερ οὐκ ἔχει οὐδὲν ἐναντίον· καὶ ἀσπάζεσθαι δεξιῇ, καὶ ἔπεσι μειλιχίοισιν, ἐπὶ πάσης ἐπιθυμητῆς ἐπανόδου προσήκει λέγεσθαι· καὶ ὅρα ὅτι τὸ περιπλέκεσθαι καὶ οἷον εἰς ἑαυτὸν σπᾶσθαι, ἀσπάζεσθαι λέγεται. Ἀσπαζόμεθα, ἤγουν ἀγαπῶμεν· φιλοῦμεν· καὶ χαιρετίζομεν· Ἀριστοφάνης· αὐτὸν ἠσπάζοντο· ἤγουν ἐχαιρέτι

ζον. Ἀσπάζω· ἔστι ῥῆμα, σπῶ· καὶ σημαίνει τὸ διαχωρίζω· ἐξ αὐτοῦ γίνεται σπάζω κατὰ παραγωγήν, ὡς φρῶ, φράζω. Ἀσπαθῆ, τὰ μὴ κεκρουσμένα τῇ σπάθῃ ἱμάτια. Ἀσπάθητον χλαῖναν τὴν δορὰν, παρ' ὅσον οὐχ ὕφανται. Ἀσπαίροντες, σκαρίζοντες· κινοῦντες· ψυχορραγοῦντες. Ἀσπακάζομαι, τὸ ἀσπάζομαι· πέπαικται. Ἀσπακῶς, φιλοφρόνως. Ἀσπάλαθος, εἶδος ἀκάνθης· Νίκανδρος· Ἐν γὰρ ὀρόδαμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπῶ, σπάλαθος, καὶ ἀσπάλαθος· ἢ διὰ τὸ μὴ ῥᾳδίως ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπᾶσθαι· ἤγουν, ἀφαιρεῖσθαι. Ἀσπάλαξ, ζῶον ἐστερημένον ὄψεως. Ἀσπαλιεύω, τὸ ἁλιεύω· παρὰ τὸ ἀσπαίρειν τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῆς θαλάσσης· ὅθεν ἀσπαλιευτής, ὁ ἁλιεύς. Ἀσπαλία, ἡ τοῦ ἁλιέως ἐργασία· ὁρμιά· ἁλία. Ἀσπαλιεύς, ὁ ἁλιεύς· ἄσπαλος γὰρ ὁ ἰχθύς. Ἀσπαλιευτής, ὁ τῇ ὁρμιᾷ χρώμενος. Ἄσπαλον, σκῦτος. Ἀσπάνιον, πάσσαλον. Ἀσπάραγος, τὸ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φυόμενον τραχύ· κυρίως δὲ, ἐπὶ τοῦ ὀρείου λέγεται· ἤγουν, ἄσπαρτος· ὁ μὴ σπειρόμενος. Ἀσπάσασθαι κυρίως ἐστὶ, τὸ περιπλέκεσθαί τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον, καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι. Ἀσπασία, θαυμαστή· χαρετιστική. Ἀσπάσιος γῆ, ἀττικόν ἐστι· τὸ δὲ κοινὸν, ἀσπασία· ἐξ οὗ καὶ κύριον ἡ παρὰ ταῖς ἱστορίαις σοφὴ γυνὴ Ἀσπασία. Ἀσπασίως, ἡδέως· περιχαρῶς· ἀσμένως. Ἀσπασμός, ἡ εὐχὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ· ὁ ἀσπασμὸς, τῇ ἐμῇ χειρί. Ἀσπασμός, πρόσρησις, προσηγορία· προσαγόρευσις· προσαγορεῦσαι· καὶ προσρηθῆναι· ἀσπάζεσθαι· καὶ προσειπεῖν· προσαγορευθῆναι· προσερρῆσθαι· προσειρημένος· καὶ αὖ τε προσειπεῖν· καὶ αὖ τε προσαγορεῦσαι· καὶ αὖ τε ἀσπάσασθαι· καὶ ἡ μὲν ἡμέρα ἐν ᾗ γίνεται, ἀσπασμός, προσρητή, καὶ προσρητία· καὶ πρόσρημα· ἐν ᾗ δὲ μὴ γένοιτο, ἀπρόσρητος. καὶ ὁ μὲν δεξιὸς ἐν τούτοις, εὐπροσήγορος· φιλοπροσήγορος· τὸ γὰρ εὐπρόσρητος σκληρότερον· ἐφαρμόττει δὲ τοῦτο κατὰ ἄλλην χρείαν. εὐπρόσοδος· εὐπρόσιτος· εὐέντευκτος· εὐεπίμικτος· εὐξύμβολος· μειλίχιος· ἵλεως· φιλάνθρωπος· ἥμερος· εὐμενής· πρᾶος. ὁ δὲ ἐναντίος ἐκείνῳ, δυσπροσήγορος· δυσπρόσιτος· δυσξύμβολος· μισοπροσήγορος· ἀπρόσρητος· τοῖς δὲ ἐφεξῆς δυσπροσίατος, δυσπρόσοδος· ἄμικτος· δύσμικτος· δυσέντευκτος· σκυθρωπός· σκαιός· ἀργαλέος· ἄγριος· σκληρός· τραχύς· ἀπάνθρωπος· ἀνήμερος· δυσμενής· ὁ γὰρ ἀμείλικτος, ποιητικώτερον. καὶ τὰ ἐπιρρήματα· ἐκ μὲν τοῦ εὐπροσήγορος, εὐπροσηγόρως· καὶ φιλοπροσηγόρως· καὶ τὰ ἐναντία, δυσπροσηγόρως· καὶ μισοπροσηγόρως· καὶ ἄλλα τὰ ὁμοίως. Ἀσπαστοί, ἀσμένοι· θεοειδεῖς· παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ, ἀσπαστύς, ἀσπαστύος· τουτέστι, προσηγορία· φιλία· καὶ ἀσπαστοί, ἥδιστοι· χαρτοί. Ἀσπαστόν, ἐπιθυμητόν· καὶ ἡδύ. Ἀσπαστῶς, ἡδέως. Ἄσπειστος, ἄσπονδος· ἔχθρα· μῖσος. Ἄσπερμος· ἄγονος· ἀφανής. Ἀσπερχές, ἀδιαλείπτως· τοῦ α κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου· τουτέστιν, ἄγαν ἐσπευσμένον· παρὰ τὸ σπέρχω· συνεχῶς· ἰσχυρῶς· ταχέως· ἢ ἀσπερχές, τὸ πολυσπούδαστον· ὃ περιασπερχὲς λέγει ὁ Σοφοκλῆς· κατὰ ἐπίτασιν καὶ αὐτός. ἄμεινον δὲ αὐτοῦ εἶναι τὸ οὐ τὸ σπερχές, ἀλλὰ τὸ σπερχνόν· ὅμοιον ὂν τῷ τερπνόν. Ἄσπετα, δυσπαρακολούθητα· πολλά. Ἄσπετον, πολύ· μέγαν· ὡς τὸ, ἀλλ' ἄσπετον χέασα παμμιγῆ βοήν· ἔστι ῥῆμα σπῶ, ὥσπερ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ, σπῶ· ἐξ οὗ τὸ σπᾶσθαι καὶ ἐπισπᾶσθαι· ποιεῖ ῥῆμα· ὄνομα, σπετός, καὶ ἄσπετος· οἷον ἄσπετος αἰθήρ. οἱ δὲ παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω, φασὶν εἶναι ἄσπετα τὰ οὕτω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὥστε καὶ ἄρρητα ὑπάρχειν. καὶ ἄσπετον κῦδος, δόξαν μεγάλην. Ἄσπετον οὖδας, περιφραστικῶς τὴν ἤπειρον λέγει· ὅ ἐστι τὴν ἁπλῶς γῆν. Ἄσπετος ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ, ὥς φησιν ὁ Ἀριστοτέλης. Ἀσπίδας εὐκύκλους ἔχον φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς οὐ πᾶσαι περιφερεῖς αἱ ἀσπίδες· ὅ ἐστι κατὰ τὸν ποιητὴν εὔκυκλοι, ἀλλ' εἰσί τινες καὶ σπιδεῖς, ἤγουν ἐπιμήκεις· σπίζω γὰρ τὸ ἐκτείνω· ἀφ' οὗ σπιδὴς μὲν, ἡ ἐπιμήκης· ἀσπὶς δὲ, ἡ μὴ εἰς μῆκος ἐκτεταμένη· ἀλλὰ εἰς κύκλον συνηγμένη· φασὶ δὲ οἱ αὐτοί, ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντιφράζεται τῇ ἀσπίδι τὸ σάκος, ὡς διαφέρον δηλαδὴ πρὸς αὐτήν. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ῥηθέντος σπίζω, ἡ σπιθαμὴ γίνεται, καὶ ὅτι σπίζειν λέγεται ἄλλως μέντοι κατ' ὀνοματοποιΐαν ὁ σπίνος, σπίζων ἔνθα παρὰ τῷ Ἀράτῳ, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. Ἀσπιδεῖα, τὰς πτυχὰς τῶν ἀσπίδων, καὶ μέρος τῆς νεώς, τὸ πρὸς πρύμναν. Ἀσπιδέος πεδίοιο· ἢ ἀσπιδὲς τρισυλλάβως, νοητέον πεδίον τὸ περιφερές, δίκην ἀσπίδος πάντοσε ἴσης· ἢ σπιδὲς κατά τινας δισυλλάβως τὸ ἐκτεταμένον καὶ πλατύ· ὡς ἀπὸ τοῦ σπίζω τὸ ἐκτείνω· ἐξ οὗ καὶ σπιθαμὴ παρὰ τὸ ἅμα σπίζεσθαι, ὅ ἐστιν ἐκτείνεσθαι, ἐν τῷ μετρεῖν τοῖς ἄκροις δακτύλοις. καὶ ἡ ἀσπὶς ἡ μὴ πλέον τοῦ μετρίου μεμηκυσμένη· ἢ κυρίως κυκλοειδὴς καὶ μὴ εἰς μῆκος ἐκτεταμένη· ὅτι δὲ πάνυ πλατὺ πεδίον καὶ μὴ εὐπερίοριστον, κατὰ τὴν τῆς ἀσπίδος γραφὴν περιφερὲς εἶναι δοκεῖ, ὡς κύκλου ἐναπολαμβανομένη τῇ θέᾳ, διὰ τὸ δυστέκμαρτον τοῦ πέρατος ἡ ὄψις ἐδοκίμασε· συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ σπίδιον πεδίον· ὅ ἐστι, μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἀσπιδήια, ἀσπίδας. Ἀσπιδιώτης, ὁ ὁπλίτης πολεμιστής. Ἀσπίδι γινώσκων, ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώσκων. Ἀσπιδίσκας, πελτάρια· σκουτάρια· ἢ περιφερὴς κόσμος, ὁ ταύταις ἐοικώς. Ἀσπιδίσκοι, τῆς κιθάρας τὰ ἐπ' ἄκροις πήχεσιν. Ἀσπίνθιον, ἀψίνθιον. Ἀσπιστής, πεζός· ὁ ὁπλίτης· πολεμιστής. Ἄσπιλος, ἄμωμος· καθαρός· χείμαρρος. Ἀσπίς, θηρίον ὀφιοειδές· καὶ τὸ σκουτάριον. Ἀσπιστάων, ὁπλιτῶν· μαχητῶν. Ἄσπλαγχνος, ἄτολμος· ταπεινός· δειλός· ψυχρός. Ἀσπληδών, ἐκλήθη ἀπὸ Ἀσπληδόνος υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρέσβωνος ἢ Ὀρχομενοῦ φησιν, υἱοί, Ἀσπληδών, Κλύμενός τε, καὶ Ἀμφίδοκος θεοειδής· ἔστι δὲ καὶ Φωκική φασιν Ἀσπληδών. Ἀσπληνίς, βοτάνης εἶδος. Ἀσπ[illegible]λην, ἀρίστην. Ἄσπονδοις, ἐχθροῖς· ἀγρίοις· ἀδιαλλάκτοις· μνησικάκοις· ἀνελεήμονας· τοὺς ἀκαμπεῖς· καὶ ἀνενδότους· πρὸς ἔλεον. Ἀσπουδεὶ, οὐκ εἰρηνεύει, καὶ ἀσπουδὶ, ἀντὶ τοῦ ῥᾷον· καὶ ἀμογητί· καὶ ἀπονητί· καὶ δίχα κακοπαθείας· καὶ κατὰ τὸν ποιητήν, ἡσυχῇ· τοῦτο γὰρ ἐμφαίνεται διὰ τοῦ ἕκηλοι, Ὅμηρος πολλάκις. καὶ ἀσπουδεὶ, χωρὶς σπουδῆς· καὶ χωρὶς πόνου. Ἀσπονδεὶ, χωρὶς θυσίας· ἢ χωρὶς φιλίας. Ἄσπορον, ἄγονον· χωρὶς σπέρματος. Ἄσσα, τρία σημαίνει· τὸ ἅ τινα· καὶ τὸ ὅσα· καὶ τὸ τινά. καὶ ὅτε μὲν ἰσοδυναμεῖ τῷ ἅ τινα, καὶ τῷ ὅσα, δασύνεται· οἷον, Τὰ φράζεαι ἅσσα ἐθέλησθα· ὅτε δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ τινά ψιλοῦται· τὸ δ' αὐτὸ ῥητέον καὶ ἐπὶ τοῦ ἅττα· ἐκ τοῦ ἅσσα γὰρ ἐκεῖνο γίνεται· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἃ ὅπερ ἐστὶν ἄρθρον οὐδέτερον ὑποτακτικὸν πληθυντικόν, καὶ ἀπὸ τοῦ σά, ὃ δηλοῖ τὸ τινά, μερικῶς, καὶ δωρικῶς· διὸ δασύνεται ὁμοίως τῷ ἅ τινα. Ἄλλως. Ἄσσα μὴ πόωσι μετὰ σφίσιν, ἀντὶ τοῦ τινά· βουλεύον

ται· διὸ καὶ ψιλοῦται τὸ ἄσσα κατὰ τοὺς παλαιούς· ὡς τοῦ δασυνομένου μὴ τὸ τινὰ δηλοῦντος· ἀλλὰ τὸ ἄτινα. δῆλον δὲ ὅτι
τὸ ῥητὸν ἄσσα ἀττικοὶ διὰ δύο ττ ἐκφέρουσι· καὶ ὅτι τὸ ἄσσα ἀντὶ τοῦ ἄτινα, ὃ καὶ αὐτὸ ἀττικῶς ἄττα λέγεται, ἀναγ-
καίως δασύνεται· ὡς ἀπὸ τοῦ ἃ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου καὶ τὸ σᾶ, ὃ δηλοῖ τὸ τινὰ γλώσσῃ μεγαρέων, φασὶν οἱ παλαιοί.
Ἀσσάριον, πεντανούμμιον, ἢ δεκανούμμιον. Ἂσσ' ἐθέλησθα· φησὶν ἀρίσταρχος τρία σημαίνειν τὴν λέξιν· τινά· ἅ-
τινα· ὅσα· καὶ ἀεὶ ψιλοῦται· δασύνεται δὲ ὅτι δηλοῖ τὸ ἅτινα. καὶ ἔστι κατὰ ἡρωδιανὸν δύο μέρη λόγου· τὸ ἃ, ἄρθρον,
καὶ τὸ σᾶ ὅ ἐστι μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τινά· καὶ ἡ παραλήγουσά φησι δασύνεται. Ἄσσει, καταΐσσει. Ἀσσέο, ὠθοῦ.
Ἄσσιος, προκόλπιος. Ἄσσιστα, ἔγγιστα· αἰσχύλος ἠδωνοῖς. Ἆσσον, ἐπίρρημα· σημαίνει μὲν τὸ ἐγγύς· γίνεται δὲ ἀπὸ
τοῦ ἐγγὺς ἐγγύων καὶ οὐδέτερον, ἔγγιον· ἔσσον· καὶ κατὰ τροπὴν ἆσσον· ὅ ἐστιν ἔγγιον· ἤτοι πλησίον· ὡς τάχιον· θᾶσσον·
καὶ ἆσσον ἰόντι παρ' ὁμήρῳ, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τοῖς τοιούτοις ἀδιαφορίαν, δυϊκῶς ἐκφωνηθὲν, ὡς πληθυντικὸν ὅμως
κεῖται. Ἀσσυρία, ἡ χαλδαϊκή. Ἀσσυρίαν εἶπεν ἀπολλώνιος, τὴν συρίαν· τὴν καππαδοκίαν· ἐκαλεῖτο δὲ πάλαι
συρία, διὰ τὸν ἅλυν ποταμὸν, μεταξὺ σύρων καὶ παφλαγόνων ῥέοντα, φασὶν εἰς τὸν εὔξεινον ἐκδιδόναι πόντον. τινὲς
δὲ τῶν ἀρχαίων, λευκοσυρίαν αὐτὴν ἐκάλουν· ὁμοίως τοῖς ἀσσυρίοις, λευκοσύρους λέγουσί τινες, ὥς φησι καὶ ἀρτεμί-
δωρος. Ἀσσύριος, ὁ βαβυλώνιος· ἔστ' οὖ, καὶ ἀσσύριος φλόξ. Ἀσσώριον, ὄρος σάμου· καὶ πόλις σικελίας· ὁ πολίτης, ἀσ-
σωρῖνος. Ἀσταθῆ, ἀβέβαιον. Ἀστάθμητος, ἄνισος. Ἀσταθμητότατον, περὶ οὗ οὐδεὶς ἂν δύναιτο τεκμήρασθαι· οὐ-
δὲ σταθμήσασθαι τί ποτε διανοεῖται· ἢ τί πράξει· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ἀσταθμεύτοις, ἀφορολογή-
τοις. Ἀσταινεῖ, δυσπαθεῖ· ἁμαρτάνει· μοχθεῖ. Ἀστακτὶ, πολυδακρύτως. Τὸν νεκρὸν παραπέμπων ἀστακτί.
Ἄστακτον, οὐ κατὰ στάζον· ἀλλὰ ῥύδην. Ἀστάλακτον, ἀσθενές· ἢ νωθρόν. Ἀστάλη, πολύπους ὁ ἐν μυκτῆρι· ἔνιοι, σκώ-
ληκα οὐρὰν ἔχοντα. Ἀσταλὴς, μὴ περιβεβλημένος. Ἀσταλύχειν, ἀναβλύζειν· κλαίειν. Ἀστάνδαι, οἱ ἐκ δια-
δοχῆς γραμματοφόροι. Ἀστάνδης, ἡμεροδρόμος· ἢ κράββαρος· ἢ ἄγγελος· παραντῖνοι. Ἀστάρτη, ἄγαλμα ἀ-
φροδίτης, τιμώμενον παρὰ σιδωνίοις· τοῦ ἄστρου δὲ τύπος, αὐτὸ τὸ ἄστρον ὁ ἑωσφόρος· ὅπερ ἀφροδίτην ὀνομάζου-
σι· τὸ αὐτὸ καὶ παρὰ μωαβιτῶν ἐτιμᾶτο· καὶ ὁ θεολόγος. Τί φήσω πρὸς τοὺς τὴν ἀστάρτην προσκυνοῦντας· ἢ
τὸ χαμὼς βδέλυγμα σιδωνίων· ἡ ἀστάρτη θεὸς, ἡ σελήνη· καὶ νῆσος αἰθιοπίας· παρὰ τὸ ἄστρα ἀστράτη· ἢ παρὰ τὸ
τοὺς ἀστέρας· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἀστάρτη· ἀσταρταῖος, ἀστάρτης. Ἀστασίαστον, ἀθόρυβον. Ἀστατοῦμεν, τουτέστι·
διωκόμεθα· ἀποστολικὴ ἡ λέξις· ὡς τὸ, Κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν. Ἀσταφὶς, σταφίς. Ἀσταχύεσσι, τοῖς στά-
χυσιν. Ἀστεγὲς, ἀντὶ τοῦ πολυστεγές· τὸ γὰρ ἃ νῦν ἐπιτακτικόν· ὡς ἄξυλος ὕλη. Ἄστεγον, τὸ μὴ ἔχον στέγην· ἢ ἀκαρτέ-
ρητον· καὶ ἀνυπομόνητον. Ἄστεγοι, οἱ μὴ ἔχοντες οἴκους. Ἀστεΐζεται, ὡραΐζεται· ψεύδεται· ἢ ἀστεΐζεται, ἀγχλάζε-
ται· ὡραΐζεται· κομψεύεται. Ἀστεΐζεσθαι, πολιτεύεσθαι. Ἀστεϊζόμενος, ὡραϊζόμενος. Ἀστειορρημονήσωμεν, εὐ-
μορφολογήσωμεν. Ἀστειότης, φαιδρότης μετὰ λόγου. Ἀστεῖος, γελοιώδης· σημαίνει δὲ καὶ τὸν εὐσύνετον· καὶ εὐπρόσω-
πον· καὶ χαρίεντα παρὰ πλάτωνι· γελοιώδη. Ἄστειπτος, ἄβατος· ἀδιόδευτος. Ἀστεῖον λέγεται, τὸ χάριεν· καὶ τὸ δεξιόν· καὶ
θαυμάσιον· καὶ ἀστεῖον τὸ σπουδαῖον καὶ θαύματος ἄξιον· καὶ αἰδέσιμον. Ἀστεϊσμός ἐστι, λόγος ἀφ' ἑαυτοῦ διασυρτι-
κὸς· γινόμενος ὡς εἴ τις πλουτῶν λέγει, ἐγὼ δέ εἰμι πάντων πενέστατος· καὶ εἰ ἅπαντας κατὰ παλαίων λέγων, ὑπὸ πάντων
πίπτειν· παρὰ καλλιμάχῳ δὲ ἀστεϊζομένη ἡ ἐλαία φησὶν, ἐγὼ φαύλη πάντων τῶν δένδρων εἰμί· καλεῖται δὲ τοῦτο προσ-
ποίησις. Ἄστεκτος, ἀνυπομόνητος· ἀφόρητος· ἀβάστακτος. Ἀστέλεφος, τὸ περὶ τὴν κιθάραν δέρμα. Ἀστελόφουν, δέρ-
μα τὸ εἰς τὰ ἄκρα. Ἀστέλεχος, ὁ δακτύλιος· ἕδρα. Ἀστέμβακτος, ἀκίνητος· βεβαία· ἢ τετιμημένη· εἴρηται δὲ κατὰ
ἀπόφασιν τοῦ στεμφάξαι, ὅ ἐστιν ὑβρίσαι. Ἀστεμβὴς, ἀθαμβής· ἀτάραχος. Ἀστεμφέας, ἀμετακινήτους· βεβαίους.
Ἀστεμφῆ, τραχύν· χαλεπόν. Ἀστεμφὴς βουλὴ, ἡ ἀμετακίνητος· κατὰ στέρησιν φασὶ τοῦ στέμβειν, ὃ δηλοῖ οὐ μόνον τὸ
ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνεχῶς κινεῖν· ὅθεν καὶ ἀστέμβακτα παρὰ λυκόφρονι· λέγει δὲ καὶ εὐφορίων, κλέος ἀστέμβακτον·
τινὲς δὲ ἀστεμφὲς τὸ οἷον ἀστερὲς· ὅθεν καὶ ἐπίρρημα ἀστεμφέως. Ἀστενακτὶ, ἄνευ στεναγμοῦ. Ἀστενοί, οἱ δυστυχεῖς·
οἱ πένητες· οἱ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχοντες. Ἀστέρα ὀπωρινὸν λέγει ὅμηρος, τὸν κύνα· ὃν ἡ κοινὴ λαλιὰ διὰ τὸ σα-
φέστερον κυνάστρον λέγει. Ἱστορία· Ἀστερία φεύγουσα τὴν μίξιν τοῦ διὸς, μετέβαλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα· καὶ ἥλατο εἰς τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐγένετο νῆσος· ἥτις ἀστερία καὶ ὀρτυγία ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ τοῦ διὸς συγγινομένου λητοῖ, καὶ ποιήσαντος
αὐτὴν ἔγγυον, ἄρτεμιν καὶ ἀπόλλωνα, ζήλῳ τῆς ἥρας μήτε ἐν γῇ μήτε ἐν θαλάσσῃ ὑποδεχομένης τῆς λητοῦς πρὸς ἀπο-
τέξιν, κελεύει τῷ ποσειδῶνι ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν νῆσον τὴν ὀρτυγίαν καὶ ἀστερίαν λεγομένην, πρότερον κρυπτο-
μέ[νη]ν τοῖς κύμασιν· ἔτι δὲ καὶ τρέμουσαν· καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν, δῆλον ὠνόμασεν· ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ λητὼ, καὶ
δά[φ]νης καὶ φοίνικος πρῶτον ἐκεῖ φανέντων ἁψαμένη, τὴν ἄρτεμιν γεννᾷ· ἡ δὲ ταύτην μαιεύει καὶ τίκτει τὸν ἀπόλ-
λ[ων]α, καὶ ἄρτεμιν· καὶ ἄρτεμις δὲ τὴν δῆλον κατέλαβεν· ἀπόλλων δὲ, εἰς λυκίαν ἀπῆλθεν. Ἀστερίη· ἡ κρήτη, καὶ ἡ δῆ-
λ[ος], οὕτως ἐκαλοῦντο. Ἀστέρι ὀπωρινῷ, ἤγουν τῷ κυνάστρῳ. Ἀστέριον, πόλις ἐν θεσσαλίᾳ. Ἀστερὶς, ὄνομα νήσου.
Ἀστερίσκον τιθέασιν οἱ παλαιοὶ, ὅς ἐστιν ἀστέρος σημεῖον χιαστὸν· ἔχον ἐν ταῖς τέσσαρσι γωνίαις στιγμὰς, οὕτω· ※· καὶ τί-
θεται ἐπὶ τῶν ἄριστα ἐχόντων ἐπῶν· καὶ ἀστεροειδῶς, οἱονεὶ λαμπόντων ὡς ἐν καλῷ κειμένων· καὶ λέγουσιν ὅτι ἐνταῦθα
μὲν, καλῶς ταῦτα λέγει καὶ κατὰ καιρὸν ὁ ποιητής. Ἄστερκτα, τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Ἀστερόεν, λαμπρόν·
ποικίλον. Ἀστερόεντι, ἀστέρας ἔχοντι. Ἀστεροπὴ, ἡ ἀστραπή· παρὰ τὸ στερίσκειν τοὺς ὦπας διὰ τῆς ἀντιλαμπούσης
λαμπάδος· ἢ παρὰ τὸ ὄπτω, ὀπτή· καὶ μετὰ τοῦ ἀστέρος ἀστεροπή· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ ἀστεροπή. Ἀστεροπητὴς, ἀστρα-
πτικὸς· ἀστραπὰς ποιῶν· ἤγουν, ὁ ζεύς· ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς· ἡ αὐτὴ γὰρ ἀναστρέφειν ποιεῖ τοὺς ὦπας. Ἀστέρι ὀπωρινῷ, τῷ
κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας ἀνατέλλοντι ἀστέρι· λέγει δὲ, τῷ κυνί· ἢ θερινῷ. Ἀστέρων τέθριππος, τὸ ἅρμα ἡλίου.
Ἀστέρωπος, κατάστικτος. Ἄστεσι, πόλεσιν. Ἄστεως, πόλεως. Ἄστη, ἐλαία ἡ ἐν ἀκροπόλει· ἡ καλουμένη πάγκυ-

φος διὰ χθαμαλότητα. Ἀστηνεῖ, ἀδυνατεῖ. Ἄστηνος, ὁ δυστυχής. ὁ πένης. ἀπὸ τοῦ στάσιν καὶ οἴκησιν μὴ ἔχειν.
Ἀστήρ, ἕν τι σῶμα. ἄστρον δὲ ζώδιόν τι ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον. ἀστὴρ ἀπὸ τοῦ αἴθειν, αἰστήρ. καὶ ἀπελεύσει τοῦ
διχρόνου, ἀστήρ. καὶ ἀστὴρ ἀπέλαμπεν. ἐτυμολογίαν ἀστέρος ὑπερβάλλει νοεῖν, ὅς ἀπὸ τοῦ αἴθειν, ὅπερ ἐστὶ λάμπειν
λέγεται. καὶ ἀρχὴν ἐνδέδωκεν ἐπαίνου τοῖς εἰποῦσι τὸν καλὸν μένανδρον, ἀστέρα τῆς νέας κωμωδίας. διαφέρει δὲ ὁ
ἀστὴρ τοῦ ἄστρου. ἀστὴρ μὲν γάρ, ὁ μονομερής. ἄστρον δέ, τὸ ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Ἀστήρ, ἡ φαρέτρα. ἤγουν, ἡ βελοθή-
κη. Ἀστήρικτον, ἄπιστον. Ἀστηρίκτοις, ἀσθενεῖς. Ἀστιβῆ, ἄβατα. Ἀστίβητοι οἶκοι, τὰ ἄδυτα. Ἀστιβὴς ὁδός,
ἀτριβής. ἀπάτητος. ἄβατος. στίβος γὰρ ἡ ὁδός. Ἀστίβοις, ἀπατήτοις. Ἀστίγας αἶγας, ἤγουν ἄστριγας. Ἀστικοὶ νό-
μοι, οἱ κατὰ τὴν ἀθηναίων πόλιν. ἦσαν γὰρ καὶ ἐμπορικοί. Ἀστικὸν χωρίον, τὸ μὴ ὑποκείμενον δανειστῇ. ὅταν γὰρ ὑποκεί-
ηται, εἴωθεν ὁ δανείσας αὐτὸ τοῦτο δηλοῦν διαγράμματι ἐπόντων τῷ χωρίῳ. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐπὶ οἰκίας γίνεται. λυσίας
ἐν τῷ πρὸς αἰσχίνην τὸν σωκρατικόν. Ἀστικός, πολιτικός. Ἄστικτον, τὸ ἐλεύθερον χωρίον ἀθηναῖοι ἐκάλουν, καὶ μὴ
ὑποκείμενον χρήστῃ. εἴρηται, ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χωρίοις χρέεσιν, εἰώθεσαν ἐγκαταπηγνύειν στήλην. ἣν ἐκάλουν ὅρον.
ἐν ᾗ χρέος ἐγκεχάρακτο, καὶ ὁ χρήστης. ἵνα μὴ παρανηθεὶς ἕτερος, ὡς ἐπὶ καθαρῷ αὐτῷ δανείσῃ. Ἀστικῶς, ἀσυνέτως.
ἐμφρόνως. Ἀστιλάζει, συμπεριπατεῖ. Ἀστισμός, πιθανολογία. ἀπὸ στῆναι ῥητορικῆς καὶ ποιητικῆς. καὶ ἀστισμῶν. γρά-
φεται καὶ ἀστεϊσμός. Ἀστίοχος, ἄγγος περιφερὲς εἰς ὃ ἐγχέοντες πίσσαν καὶ θεῖον καὶ στυππεῖον, ἠφίεσαν. καὶ ἔνθα
ἐφέρετο, ἔκαιε τὰ προστυγχάνοντα. ἔστι δὲ καὶ εἶδος λίθου. καὶ ξηροῦ ξύλου πεπισσωμένου. Ἄστιππος, ἱππέων ἑβδο-
μήκοντα. Ἀστοῖσι, πολίταις. Ἀστοιχότατα, μὴ ἔχοντα ἀρχάς. Ἄστομοι ἵπποι, σκληρόστομοι. ὡς τό, ἄστομοι πῶ-
λοι βίαν φέρουσιν. Ἄστομος, ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν. σοφοκλῆς. Ἀστόν, πολίτην. ἢ πυκνόν. Ἄστονον, ἀμπόν. μεγαλόστο-
νον. Ἀστόξενοι, οἱ φύσει μὲν προσήκοντες. ἐπὶ δὲ τῆς ἀλλοδαπῆς γεγονότες. οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δέ, ἀστοὺς
γενομένους. Ἀστόργοις, ἀσπλάγχνοις. ἀπηνέσι. ἀφίλοις. Ἀστόριον, μέγα καὶ διακεχυμένον. Ἀστός, θαυμαστός. πολί-
της. Ἀστοχεῖ, ἀποτυγχάνει. ἁμαρτάνει. Ἀστοχῶ τοῦ σκοποῦ, γενική. Ἄστρα, ἀττικοὶ τοὺς ἀστέρας. ὡς τό, ἄστρα δὲ
δὴ προβέβηκε. παρῴχηκε δὲ πλέων νὺξ τῶν δύο μοιράων. τριτάτη δ᾽ ἔτι μοῖρα, λέλειπται. ἤτοι εἰς τρεῖς μοίρας διαιρε-
τέον. καὶ τὸ πλέω, ἀντὶ τοῦ πλήρης ἀκουστέον. ἵνα ᾖ, ὅτι πλήρης τῶν δύο μοιρῶν ἡ νὺξ παρελήλυθεν. Ἀστραβαλίζειν,
ὁμαλίζειν. ἀπευθύνειν. Ἀστραβές, ἀσύρραπτον. ἀσφαλές. Ἀστραβῆ κίονα παρὰ πινδάρῳ. ἀστραβὴς δὲ λέγεται, ὁ
ἰσχυρὸς καὶ μὴ ῥαδίως συστρεφόμενος. ἄστρεπτον καὶ ἀκίνητον. καὶ ἔστι κατὰ μετάθεσιν τοῦ ε εἰς α καὶ ἀποβολὴ τοῦ λ. ἔστι
γὰρ ἀστρεβλής, οἱονεὶ ἄστρεπτον καὶ ἀστραβῆ. Ἀστράβη, τὸ σαγμοσέλλιον. καὶ ἀστράβη. ἡ ἡμίονος. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
μειδίου. μήποτε δὲ καὶ πᾶν ὑποζύγιον ἐφ᾽ οὗ ἄνθρωποι ὀχοῦνται, οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἀστραβιστήρ, ὄργανόν τι, ὡς διόπτρον.
Ἀστραγάλας, τὰς πονηρὰς κύνας. κακοήθεις κύνας. Ἀστραγάλη, ἡ τῆς ἱερᾶς ῥίζα. Ἀστραγαλίζειν, τὸ πεττοῖς καθ᾽ ὅ-
μηρον τέρπεσθαι λέγεται. Ἀστράγαλον, τὸν σφόνδυλον. καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους. Ἀστράγαλος, τρία σημαίνει.
τὸν ἐν σφυρῷ. καὶ τὸν σπόνδυλον ἁπλῶς. καὶ τὸν παιστικόν, ἢ πιστικὸν βόλον. Ἀστρακλεῖν, ἀδυνατεῖν. Ἀστραλίαν, τὸν
θρῆκα. λυδοί. Ἀστραλός, ὁ ψαρός, ὑπὸ θετταλῶν. Ἀστραπαῖοι ἄνεμοι πνέοντες, ἀφ᾽ ὧν ἀστραπαὶ γίνονται. Ἀστρα-
πή ἐξέλαμψεν, ἐξεῤῥάγη. ἐξήστραψεν. ἐξετρίφθη. ἐπέσχε τὰ ὄμματα. ἐτάραξε. συνετάραξεν. ἐξέπληξε. τὰς ψυχὰς
ἐθορύβησεν. ἐξεθορύβησε. θόρυβον ἐνεποίησε ταῖς γνώμαις. λαμπρά, ὑπέρλαμπρος. διάπυρος. φλογώδης. ἐκπληκτι-
κή. βλοσυρά. ἀπρόσοπτος. δυσαντίβλεπτος. ἀπρόσωπος. δυσπρόσωπος. δυσπρόσοπτος. δύσοπτος. ἀντίτυπος. ὡς συγκλεί-
σασθαι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ ἀστραπὴ δι᾽ ἅρματος ἀθηναῖοι. ἀστραπὴ δὲ ῥῆξις πυρὸς ἐκ νεφῶν περιτρίψεως. τὸ γὰρ πνεῦ-
μα, μετὰ βίας ἐκραγὲν τῶν νεφῶν, καὶ τὸν ψόφον ποιῆσαν, ἐκπυρωθὲν διὰ κίνησιν, φλογῶδες γίνεται. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἡ
αὐτὴ φύσις τοῦ πνεύματος, ἐν μὲν τῇ γῇ ἐστι σεισμός. ἐν δὲ τοῖς νέφεσι, βροντή. περὶ δὲ τὴν γῆν, ἄνεμος. πάντα γὰρ ταῦ-
τα ἀναθυμιάσεις εἰσὶ ξηραί. Ἀστράπτων ἐπιδέξια, οὕτως ἂν εἶχε· φημὶ κατανεῦσαι τὸν δία, ἀστράπτοντα ἐπιδέξια. ὁ δὲ
ποιητὴς οὐχ οὕτως ἐποίησεν, ἀλλὰ τελείαν στιγμὴν θέμενος ἐν τῷ τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες. εἶτα ὡς ἀπ᾽ ἄλλης
ἀρχῆς ἀσυνθέτως ἀρχόμενός φησιν, ἀστράπτων ἐπιδέξια, λείποντος τοῦ ἦν ὑπαρκτικοῦ ῥήματος. ἵνα λέγῃ, ὅτι ἀστρά-
πτων ἦν ὁ ζεὺς ἐπιδέξια. Ὅρα ὅτι ἐν ταῖς ἀστραπαῖς τὰ ἐκ δεξιῶν ἦσαν αἴσια. ὡς τῶν εὐωνύμων οὐ τοιούτων. κἀνταῦθα
νομιζομένων. σημείωσαι ὅτι ἐπιδέξια παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, καὶ τὰ καίρια. καὶ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος. πλὴν γηναὶ
οὔ τις λέγει, τὰ ἐπιδέξια. ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐνδέξια. ταυτόν ἐστι τῷ ἐπιδέξια. τοιοῦτον γάρ τι, τὸ ἐνδέξια πᾶσιν οἰνοχοεῖν.
καὶ ἀστράπτων, ὑπέρλαμπων. Ἀστρατεία, ἡ εἰρήνη. ἐπεὶ ἐν εἰρήνῃ οὐ στρατεύονται. Ἀστραφές, ἄστρεπτον. ἀσφαλές.
Ἀστραφής, σκληρός. σοφοκλῆς. Ἀστράψη διὰ πυκνός, ἀντὶ τοῦ δι᾽ ἅρματος. Ἀστρεκίας, ἀστροφανίας. Ἄστρεπτον,
ἄπιστον. ὀρθόν. Ἀστρηνές, δύσθετον. σκαιόν. ὀξύ. Ἄστρια, οἱ ἀστράγαλοι. καλλίμαχος. Δέκα δ᾽ ἄστρια αἴνυτο λύτρον.
Ἀστρόβακος, ὁ ἀστρονόμος. Ἄστροβλον, τὸν ταχυλόγον. ἔνιοι τὸν συνεστραμμένον. ἢ δεδονημένον. Ἀστροβόαν, ταχύ.
συνεστραμμένον. ἐντρεχῆ. Ἀστροβοληθῆναι, τὸ νόσῳ τινὶ κατασχεθῆναι. ἐπὶ τῶν παιδίων. κυρίως δὲ τὰ τῶν δένδρων κα-
ταβληθέντα, ἐπὶ τὴν ἐπιτολὴν τοῦ κυνός. Ἀστροβολήτοις, τοῖς ὑπὸ τοῦ κυνὸς βαλλομένοις. Ἀστροβολίως, ἐντρεχῶς.
πλάτων. οἱ δέ, ταχέως. Ἀστροβόλιον ἐν ἰταλίᾳ. ἔνιοι δὲ τὸ δεδονημένον, ἢ ἀστρόβιλον. Ἄστροις σημειοῦσθαι μακρὰν
ὁδόν, καὶ ἐρήμην βαδίζειν. ἡ δὲ μεταφορά, ἀπὸ τῶν πλεόντων. Ἀστρολόγος, γενεθλιολόγος. Ἄστρον, σῶμα πύρινον. ἐν
τῷ οὐρανῷ πεπηγός, καὶ τῇ κυκλοφορίᾳ φερόμενον. ἢ σύστημα πλειόνων ἄστρων. ἢ τὸ ἐπί τινα χρόνον συνιστάμενον ἐν με-
τεώρῳ, ὡς κομήτης. Ἀστρονομία, ἡ τῶν ἄστρων διανομή. πρῶτοι βαβυλώνιοι ταύτην ἐφεῦρον, διὰ ζωροάστρου. μεθ᾽ ὧν
καὶ ὀστάνης. Ἀστρονομῶ, ἀσχάλλω τὸ ἀδημονῶ, καὶ λυποῦμαι, ἀχημονῶ, ἀμεταβάτως. Ἀστροπολοῦντας, περὶ τὰ ἄ-
στρα ἀναφέροντας τὴν διάνοιαν. Ἀστροφαές, λαμπρόν. λευκόν. Ἄστυ, κοινῶς μὲν πᾶσα πόλις. ὅθεν καὶ ἀστεῖος κυ-
ρίως ἀνήρ, ὁ ἐξ ἄστεος, καὶ μὴ ἀγρότης. ἀττικοὶ δέ, ἰδίως οὕτω τὰς ἀθήνας ὠνόμαζον, κατά τι ἐξαίρετον. ὥσπερ καὶ αἱ

ἀλεξανδρεῖς, πόλιν δὲ ἐξαιρέτως τὴν ἀλεξάνδρειαν. ἔλεγον οὖν οἱ ἀθηναῖοι ἀστοὺς καὶ ἀστάς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας τοὺς ἐξ ἀθηνῶν. καὶ ἀστὴν ἐλαίαν, τὴν ἐκεῖθεν. καὶ μάλιστα τὴν ἐξ ἀκροπόλεως τὴν ἱεράν. ἄστυ. ἐτυμολογεῖ δὲ ὁ μολπὸς τὴν λέξιν λέγων. παρὰ τὸ ἵστασθαι ἐπὶ μετεώρου γὰρ κεῖνται αἱ πόλεις. καὶ ἄστυ, παρὰ τὸ ἄνω ἵστασθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ᾠκοδόμουν τὰς πόλεις. ἐκ δὲ τοῦ ἄστυ, ἀστεῖος. σημαίνει δὲ τρία. τὸν ἐν ἄστει διατρίβοντα. τὸν διὰ χρηστὸν ἦθος ἐπαινούμενον. ὡς ὁ μωϋσῆς, καὶ τὸν γελωτοποιόν. Ἀστυάναξ, ἰχθύς τις, οὕτω καλεῖται καὶ ὁ τοῦ ἕκτορος παῖς. ἀστυάναξ δὲ εἴρηται, διὰ τὸ φιλεῖν τὸν ἕκτορα. ὡς ἔρυσμα τῆς ἰλίου. ὠνόμαζον καὶ τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἀστυάνακτα. καὶ ἀστυάναξ, οὐχ ὡς ἀπὸ βασιλέως ὄντος τοῦ πατρός, ἀλλ' ὡς ἐρυομένου τὸ ἄστυ. τουτέστι φυλάττοντος. ὅ ἐστιν ἄνακτος. ὃς ἀπὸ τοῦ ἀνακτῶς ἔχειν. ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς ἐτυμολογούμενος, πόλεων ἐστὶν ἐπιμελητής. καὶ ὡς οὕτως εἰπεῖν, ἐρυσίπολις. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἔρυσθε πύλας, καὶ τείχεα μακρά. Ἀστυάνασσα, ἑλένης θεράπαινα. ἥτις πρώτη ἐξεῦρεν ἀφροδίτην, καὶ ἀκόλαστα σχήματα. Ἀστυασός, πόλις. καὶ ὁ πολίτης. Ἄστυβον, ἀλειδόρητον. Ἀστυβοώτης, παρὰ τὸ κατὰ ἄστυ βοᾶν. ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀπύειν, ὃ δηλοῖ τὸ φωνεῖν, ὡς τὸ ἠπύτα κῆρυξ, ὁ φωνητικός. Ἀστύγειτον, πλησιόχωρον. καὶ ἀστυγείτων, τῇ πόλει γειτνιῶν. Ἀστυδάμεια, ἀκάστου γυνή. Ἀστυλάζει. λυπεῖ μετὰ κλαυθμοῦ. Ἀστυλίς, φυτόν. ὅθεν ὁ ἰξός. Ἀστυλόν, τὸ τραχὺ ἱμάτιον καὶ φαῦλον. μηλάτιον, καὶ αὐαιδές. Ἀστυνόμη, ἡ χρυσηῒς ὑπὸ τῶν νεωτέρων. Ἀστυνόμος, ὁ διοικῶν κατὰ τὸ ἄστυ. καὶ ἀστυνόμοις. δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους. δέκα φησὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους. ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. πέντε μὲν πειραιεῖ. πέντε δ' ἐν ἄστει. καὶ τούτους μέλλειν περί τε τῶν αὐλητρίδων, καὶ ψαλτριῶν, καὶ τῶν κοπρολόγων, καὶ τῶν τοιούτων. Ἀστυνυμφέων, τὴν σάμον ἀνακρέων. ἐπεὶ ὕστερον δὲ ὕδρος ἐκαλεῖτο. Ἀστυξένοι, οἱ μὴ ἔχοντες ἐν τῇ πόλει τὴν ἰδίαν οἰκίαν, παρανῖνοι. Ἀστυόχη. καθ' ὅμηρον ἀστυόχεια. ὡς καὶ πηνελόπη πηνελόπεια. φύλαντος ἦν θυγάτηρ. ταύτην ἡρακλῆς ἄγεται, ἀνελὼν τὸν φύλαντα, ὅτε κατὰ ἐφυραίων αἰτωλοῖς ἐστρατήγει. γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς, τληπόλεμος. ὃς ἐκτραφεὶς περιπέπτωκεν ἀκουσίῳ κακῷ. ἰδὼν γὰρ τὸν ἑαυτῷ μὲν πάππον, τῷ δὲ πατρί, μήτρωον ἤτοι τὸν πρὸς μητρὸς θεῖον τοῦ ἡρακλέους, τουτέστι τὸν λικύμνιον, ἀδελφὸς γὰρ ἦν ἀλκμήνης ὥς φασιν ὁ λικύμνιος, τοῦτον οὖν ἰδὼν ἀμελῶς φασὶν ἐν τῷ γήρᾳ χειραγωγούμενον, καὶ ἀφεὶς βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην, τοῦ μὲν οἰκέτου ἥμαρτεν οὐκ ἐπιτυχήσας. τὸν δὲ γέροντα πλήξας, ἔκτεινεν οὐχ ἑκών. διὸ καὶ ἔφυγεν εἰς ῥόδον συναγαγὼν λαόν. καὶ στασιαζομένοις τοῖς ῥοδίοις δωρικῶς, καὶ ἑνὶ προσκεχωρηκὼς μέρει, ἐκράτησε. καὶ δυνατὸς γενόμενος, ἐστράτευσε κατὰ τῆς τροίας καὶ αὐτός. Ἀστυπάλαια, καὶ ἀστυπαλία, μοῖρα τῆς σάμου. εἴρηται ὅτι πατροκλῆς καὶ τυμβρίων ἀποικίαν στείλαντες εἰς σάμον, πρὸς τοὺς ἐνοικοῦντας κᾶρας κοινωνίαν θέμενοι, ᾤκησαν πρὸς τὸν χήσιον ποταμόν. καὶ εἰς δύο φυλὰς τὴν πόλιν διένειμαν, ὧν τὴν μέν, χησίαν ὠνόμασαν. τὴν δέ, ἀστυπάλαιαν, ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκεῖσε ὄντος ἄστεος. Ἀστυπλεῖ, ἀγελοφορεῖ. ἰχθυοφορεῖ. Ἀστυπορεῖ, σιλλοφωνεῖ. τυροπωλεῖ. Ἄστυρον, πόλισμα. Ἀστύτριψ, ἐν ἄστει διατρίβων. ὁ ἐν πόλει ἀναστρέφων. Ἀστυφέλικτον, ἀκίνητον. ἄσειστον. ἀπρόσβατον. Ἀστυφίη, ἀστυσία. Ἀσύγγνωστος, ὁ οὐκ ἔχων συγγνώμην. Ἀσύγκριτον, ἀνόμοιον, ὑπερέχον. Ἀσύγχυτον ἄμικτον. ἤγουν μὴ συγκρινόμενον. Ἀσυλλόγιστον, τὸ μὴ καλῶς γεγονός. Ἄσυλον, ἱερόν. τὸ τίμιον καὶ ἄσυλον. ἀβλαβές. Ἀσύμβατον, ἀφιλίωτον, πολέμιον. ἀνειρήνευτον. Ἀσύμβλητον, ἀσύγκριτον. Ἀσύμφορον. τὸ μὴ συμφέρον ἢ πρέπον, καὶ ἀπρόσφορον. Ἀσυμφυὲς τῇ κτίσει, ἐκτὸς κτίσεως. Ἀσυμφανές, ἄδηλον περικεκαλυμμένον. Ἀσύνακτος, ὁ μὴ συναγόμενος ἐξόβλητος. Ἀσύνδετον σχῆμα γίνεται, ὁπόταν ἐξαίρονται οἱ σύνδεσμοι. οἱ συνδέοντες τὴν φράσιν. ὅπερ οὐ μόνον τάχους, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γίνεται. οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο, ἴομεν ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ φαίδιμ' ἀχιλλεῦ. εὕρομεν ἐν βήσσῃσι, τετυγμένα δώματα κίρκης. ἐν τούτοις γάρ, ὃ καὶ ἐξήρηται. Ἀσυνδέτοις, μὴ συνδεσμουμένοις. Ἀσυνδύαστος, ἀσύζυκτος. ἀσύμπλοκος ἢ ἀσυναύλιστος. συνδυάζω γὰρ τὸ συναυλίζομαι. ὡς τό, Οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ. Ἀσύνετος, ἄφρων. Ἀσυνετῶ, μωραίνω. Ἀσυνέτοις, τοῖς ἀσυνειδήτοις λέγει ὁ ἀπόστολος. ὧν οὐδὲν ἀφρονέστερον. Ἀσυνθεσία, παράβασις συνθηκῶν. Ἀσύνθετος, ὁ ἀσύμφωνος. ὁ ταῖς συνθήκαις μὴ ἐμμένων. Ἀσυνάρτητον, ἀσυνάρμοστον. Ἀσύνθετον, τὸ μὴ ἐκ μερῶν, τὴν συμπλήρωσιν τῆς οὐσίας καθ' ὑπόστασιν ἔχον. Ἀσυνθετώτατον. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας ἐπ' ὄχλου ἔταξε τοὔνομα. ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἀπιστότατον, καὶ ἀβεβαιότατον. καὶ [illegible] τεθειμένον διὰ τὸ ἀβέβαιον. ἢ ἀνομόλογον. καὶ ἀσύμφωνον. ὁμολογίαι γὰρ αἱ συνθῆκαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀσυνετώτατον. ὅπερ ἐστὶν ἀνοητότατον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ. ὅμηρος. Σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον. Ἀσύντακτον, τὸ μὴ τεταγμένον τὸ μὴ ἡνωμένον καὶ σύμμικτον. ἀλλὰ διεσπαρμένον καὶ διῃρημένον. τὸ ἀσύντακτον [illegible], ὃ καὶ ἀλλοίωσις καλεῖται ἐστὶν ὅταν ἡ συνήθης τάξις ἀλλοία γίνηται, καὶ ἔστι ποικίλη, ἕνεκα τοῦ κόσμου ἢ χάριν ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις. τῆς μὲν συνήθους τάξεως οὐ δοκούσης ἀκολουθεῖν, ἐπί τι δὲ ἴδιον ἀναφορὰς ἐχούσης ἀκολουθία[illegible]μβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων. οἷόν ἐστι τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια, ἀντὶ τοῦ κλυτή. καὶ θῆλυς ἐέρση, ἀντὶ τοῦ θήλεια. σύνηθες γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς ἀντὶ τῶν θηλυκῶν. ὡς κρείττοσι καὶ δυνατωτέροις. οὐκ ἀμέτρως μέντοι, οὐδ' ἀλόγως, ἀλλ' ὅταν δέῃ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ, ἐκτὸς ὄντι τοῦ σώματος περὶ οὗ ἐστιν ὁ λόγος. ἐκεῖνο μὲν ἐστὶ περὶ τὸ σῶμα. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη. ὁ καλός, ἡ καλή. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκτὸς δέ, οἷον ἔνδοξος, δυστυχής. καὶ ἀσυντελές, τὸ ἐκτὸς τοῦ τεταγμένου. Ἀσυντελής, ἀχρήσιμος. ἀσύμφορος. Ἀσυρές, βδελυρόν. προπετές. βλοσυρόν. θρασύ. Ἀσυρῆ, ἀκάθαρτα. Ἀσύστατον τὸν αἰσχύλον λέγει ἀριστοφάνης, οἷον ἀδιάθετον. ἀπιθάνοις συνιστάντα τοὺς μύθους. οὐ συνεστῶτα, οὐδὲ πυκνὸν ἐν τῇ ποιήσει. Ἀσύφηλος, οὐ πεζή, ἀλλὰ ῥητορικὴ λέξις. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σοφός, ἄσοφος. κατὰ παραγωγὴν ἀσόφηλος. καὶ αἰολικῶς, ἀσύφηλος. ὁ ἀδόκιμος καὶ εἰς μηδὲν σοφός. ἢ παρὰ τὸ ἆσαι ἤτοι βλάψαι, καὶ τὸ φιλῆσαι. καὶ δηλοῖ τὸν βλαβέντα, καὶ ἀπατηθέντα. ὅτι δὲ τὸ ῥηθὲν φιλῆσαι φιλῶσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο, κατὰ τὴν συζυγίαν τῶν περισπωμένων, δηλοῖ ὁ λυκόφρων εἰπών, φιλώσας πρόμον.

ἤγουν ἐξαπατήσας τὸν ἄρχοντα. τὸ δὲ φιλῶ, φιλήσω. τῶν ὕστερόν ἐστι. διὸ καὶ τὸ πέποιθ' ὅγε φιλήτῃσιν. οὐ διὰ τοῦ η̄ ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ἐν τοῖς ἀκριβέσιν ἀντιγράφοις, ἀλλὰ διὰ τοῦ ῑ. καὶ οὐ δηλοῖ ἀπατεῶνα, ἀλλὰ κλέπτην παρὰ τὸ ἰφιλεῖν. καὶ ἀσύφηλον, τὸ ἀπαίδευτον καὶ βλαπτικόν, παρὰ τὸ ἆσαι τὸ βλάψαι, καὶ τὸ φιλῆσαι ἀσόφηλον. καὶ αἰολικῶς ἀσύφηλον. ὡς ὄνομα, ὄνυμα. Ἀσφαδάστως, συντόμως. σφαδάζειν γὰρ λέγεται, τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Ἀσφάζει, ἀντέχεται. Ἀσφακέλιστον, ἀπερίσπαστον. ὃ μελανθὲν ἀσφάλτῳ. Ἀσφάλαξ. παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ᾱ, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ, ἀσφάλαξ. Ἀσφάλεια, σωτηρία. ἡ ἔγγραφος βεβαίωσις. Ἀσφαλής, ἑδραῖος. ἀπὸ τοῦ σφάλλω. Ἀσφαλίων, παράγεται ὁ ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου προσφυὲς ὄνομα. οὐ δὴ χρὴ σφάλλεσθαι τοῦ δέοντος, πρὸς τὸν δεσπότην. ὥσπερ καὶ Ἐτεωνεύς, πρὸ αὐτοῦ. ὃν ἀληθεύειν χρεών. Ἀσφαλτίτης, ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα. καὶ ἀσφαλτώσεις, χρίσεις. πισσώσεις. Ἄλλως. Ἀσφαλτίτης λίμνη, ἔνθα ἡ ἄσφαλτος γίνεται. ἄσφαλτος δὲ, ξηρίον ἐστὶ πίττῃ ὅμοιον. χρῶνται δὲ αὐτῇ καὶ οἱ ἰατροί. λέγουσι δὲ τὴν ἄφθαν. Ἀσφάλτωσις, πίττωσις. Ἀσφάραγος, ὁ λαιμός. παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσπάραγος. καὶ ἀσφάραγος. γίνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν ὁ λάρυγξ. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ σφαραγεῖν ὅ ἐστιν ἠχεῖν. δι' αὐτοῦ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾱ, ἀσφάραγος. λέγεται δὲ, καὶ τὸ ἐξ ἀκανθῶν φυόμενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτάνης εἶδος ἀσφάραγος, πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. καὶ οἱ μὲν ἀττικοὶ διὰ τοῦ φ̄ τὴν λέξιν προσφέρουσιν. οἱ δὲ λοιποὶ μὴ ἀκριβοῦντες, διὰ τοῦ π̄. Ἄσφηλοι, ἀσθενεῖς. σφηλὸν γὰρ τὸ ἰσχυρόν. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα, ὀξύνεται δὲ ὁ ὁμηρικὸς οὗτος ἀσφοδελός, πρὸς διαστολήν, ὡς περιεκτικὸς ὢν ἀσφοδέλων. ἀσφόδελος μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, τὸ φυτὸν, κατὰ Ἑρέννιον Φίλωνα. ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ αὐτοῦ τόπος. Τρύφων δὲ προκρίνει φασὶν ὁμοτονεῖν ἄμφω. ἐπεὶ πολλάκις ὁμότονα τοῖς περιέχουσι τὰ περιεχόμενα. σκόροδον γοῦν καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ φυτὸν πωλεῖται, καὶ αὐτὸ τὸ φυτόν. ὁμοίως καὶ κρόκος ὁ τόπος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ πεφυκός. Ἀσφράγιστος, ἀσήμαντος. Ἀσφυσγετὸν, Τυραννίων μὲν βαρύνει. ὡς τὸ ἀτρύγετος. Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει ὡς τὸ ἰαπετός. δηλοῖ ἡ λέξις τὸν ἰλυώδη συρφετόν. ὄνομα πεποιημένον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφύσσω. ὃ καὶ αὐτὸ, ὄνομα ποιότητός ἐστι τρόπος. Ἀσχαδὲς, ἀκατάστατον. ἀμετάσχετον. Ἀσχαλάα, δυσανασχετεῖ. Ἀσχάλλει, λυπεῖται. ὀλιγοψυχεῖ. ἀθυμεῖ. ἀδημονεῖ. ἀγανακτεῖ. Ἀσχάλλω κοινῶς, ἀσχαλάω δὲ ποιητικῶς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο̄ ἀσχαλόω. πλεονάζει δὲ ἐν τοῖς τοιούτοις ἐνίοτε μὲν τὸ ο̄ μικρόν. ἐνίοτε δὲ τὸ ω̄ μέγα. καὶ τὸ μὲν ο̄ μικρὸν, ὅταν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ βραχεῖα ᾖ. τὸ ω̄ μέγα, ὅταν μακρά. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐφ' οἷς τὸ ω̄ μέγα τοῦτο προστίθεται κατὰ συζυγίαν δευτέραν, ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἑνικῶν, καὶ τῶν πρώτων τῶν πληθυντικῶν, καὶ ἐπὶ τῶν τρίτων, τοῦτο προστίθεται. ἔνθα δηλονότι τὸ ω̄ ἐστιν. ἐπὶ δὲ τῶν δευτέρων καὶ τρίτων τῶν ἑνικῶν, καὶ τῶν δευτέρων τῶν πληθυντικῶν, ἔνθα τὸ α̅ ἐστιν, οὐκέτι τὸ ο̄ προστίθεται, ἀλλὰ τὸ ᾱ. οἷον ὁρῶ, ὁρόω. ὁρῶμεν, ὁρόωμεν. ὁρῶσιν, ὁρόωσιν. ὁρᾷς, ὁράᾳς. ὁρᾷ, ὁράᾳ. καὶ ὅτι ἐφ' ὧν ἡ προηγουμένη συλλαβὴ μακρά ἐστι, καὶ τὸ προστιθέμενον ᾱ μακρόν ἐστιν. οἷον μαιμᾷ, μαιμάᾳ. καὶ ὅτι τὰ τῆς τρίτης συζυγίας πάντα ἐφ' ὧν οὕτω τὸ ω̄ μέγα προστίθεται, προστιθεμένου ἤδη αὐτοῦ, βαρύτονα γίνεται. καὶ κατὰ τὰ βαρύτονα ἤδη κλίνεται. οἷον ἱδρῶ, ἱδρώω, ἱδρώεις. καὶ ἡ μετοχὴ ἱδρώοντος, ὡς τύπτοντος. ὑπνῶ, ὑπνώω. εις. ει. ὑπνώοντος. καὶ βιῶ, βιώω. ὡσαύτως, καί τινα τῆς δευτέρας. καὶ μάλιστα ἐφ' ὧν οὐκ ἔχει χώραν ἐπὶ τῶν δευτέρων καὶ προσθήκη τοῦ ᾱ ὁμοίως προσλαμβάνοντα τὸ ω̄ εἰς βαρύτονα μετατίθεται, καὶ κατὰ τὰ βαρύτονα κλίνεται. οἷον ζῶ, ζώω. ζώεις. ζώει. ζώοντος. καὶ ἐπὶ παρατατικοῦ, ἔζωον, ἔζωες. ἔζωε. ἡβῶ. ἡβώω. ἀφ' οὗ τὸ ἡβώοιμι. ἀπὸ βαρυτόνου γὰρ τὸ ἡβώοιμι κατὰ τὸ, τῷ λέγοιμι. οὐκ ἀπὸ περισπωμένου ἢ γὰρ ἂν ἡβῷμι. τὰ δὲ τῆς πρώτης, ὁμοίως ἔχει τῇ τρίτῃ. ἔτι γὰρ ἀπ' αὐτῆς οὕτω γίνεται εἰς βαρύτονον μετατίθεται συζυγίαν. Ἀσχαλόωντος, δυσφοροῦντος. Ἀσχάλλων, ἀδημονῶν. λυπούμενος. χαλεπαίνων. ἢ ἀγανακτῶν. καὶ ἀσχαλόων, ὁ λυπούμενος, ἀσχάλλειν ἐστὶ, τὸ ἄχος ἅλις ἔχειν. Ἀσχέδωρος, ὁ σύαγρος. παρὰ Ἰταλοῖς. Ἀσχέλιον, τραχὺ κρίτις. Ἄσχεο, ἀνάσχου. Ἄσχετος, ἀκράτητος. παρὰ τὸ σχῆμι. ἀφ' οὗ καὶ ἔσχηκα ὁ παρακείμενος. καὶ ἐσχέθην ὁ ἀόριστος. ὁ μέλλων, σχήσω. ἐξ οὗ ἡ σχέσις. καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι γίνεται θετός. ἵημι, ἑτός. καὶ ἄφετος. δίδωμι, δοτός, οὕτω καὶ σχῆμι σχετός, καὶ ἄσχετος. καὶ ἄσχετον, ἀκρότητον. καὶ ἀσχέτως, ἀμέτρως. Ἀσχημάτιστον, ᾧ μὴ πρόσεστι χαρακτὴρ, ἐκ διατυπώσεως σώματος. Ἀσχημονήσομεν, ὑπὲρ τὸ μέτρον καλλωπισόμεθα. πᾶν γὰρ τὸ περιττὸν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν πράγματι, ἀσχημοσύνην καὶ φλυαρίαν καλεῖ ὁ Πλάτων. φησὶ καὶ ὁ θεολόγος. Καὶ τοῖς μὲν, ἀσχημονήσομεν μᾶλλον, ἢ ὑπὲρ ἐμπρέψομεν. Ἀσχήμονι θανάτῳ, ἐπονειδίστῳ. Ἀσχήμονα, ἄμορφον ἀνείδεον. Ἀσχημονεῖ, ἀκοσμεῖ. Ἀσχολία, ἡ πολλὴ περί τι σπουδὴ, καὶ συνεχὴς ἐπιμέλεια. καὶ ἀσχολοῦμαι ῥῆμα. καὶ ἄσχολος ὄνομα, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον. σχολάζω δὲ, τὸ ἐμαυτὸν ἐπάγω τοῦ πράγματος. τουτέστιν, ἡσυχίαν ἄγω. καὶ τοῦ θορύβου ἐμαυτὸν ἀφιστῶ. καὶ ἀπὸ τούτου σχολὴ, ἡ ἄδεια. καὶ σχολία, ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ, καὶ τὸν θνητὸν βίον. περιολκή. σχολὴ, ἡ ἀπόθεσις τούτων, καὶ ἀνθολκὴ ἐπὶ τὸ νοερώτερον, καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφήν, ἢ ἀπόλεσιν τῶν ἀνθρωπίνων. ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησίν. Ἄσχολος, ὁ μὴ εὐκαιρῶν. σχολὴ γὰρ, ἡ λεγομένη συνήθως εὐκαιρία. Ἀσψαλῶ. αἰνέσω. ὑμνήσω. Ἀσώδης, ἀμμώδης. Ἀσώματοι. τὸ μὲν, τῷ ἀριθμῷ. ὡς οἱ ἄγγελοι. Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ. ἀριθμῷ γάρ, τὰ δὲ οὔ. ὡς τὰ καθόλου. Ἀσωμένη, λυπουμένη. Ἀσώπιον, τὸ πρὸς Ἀθήνησιν. Ἀσωπός, ποταμὸς Θηβῶν. ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Ἀραιθυραίᾳ. ἐκεραυνώθη δὲ ἀπὸ Διὸς διώκων αὐτὸν, διὰ τὸ ἡρπακέναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Αἴγιναν, ὡς καὶ Καλλίμαχός φησιν. Ἄσωτος, ἀσωτεύομαι. ἀσωτία. καὶ ἄσωτος, ἀκόλαστος. ἀσελγής. παρὰ τὸ σώζω, σώσω, σέσωκα. σέσωσμαι, σέσωσται. σωτὸς, καὶ ἄσωτος. Ἀσώτως, αἰσχρῶς. ἀπλήστως.

τα, ὦ πα Ταραντῖνοι. Ἀταβέες, ἄφοβοι. Ἀταβυρία, ἡ Ῥόδος πάλαι. Ἀταβύριον ὄρος, ἔνθα θηρία συνά-
α γονται. Ἀτακὴς, ἀγύμναστος. Ἀταθήνιον, χαλκὸς ἔλυτρον. Ἆται, πληροῦται. Ἄταυθα, λαμυρά.
Ἀταισόν, ἀνάδενδρας Τυῤῥηνοί. Ἀταίω, τὸ θαυμάζω καὶ ἐκπλήττομαι· ἀταιομένου κακὰ ἔργα. Ἀτάκτη-
μα, ἀταξία· ὡς τὸ, Τοῦ μηδὲν ἀτάκτημα γίνεσθαι περὶ τὴν ἀρχήν. Ἀτακτῶ, ἀτμίζω· ἀτμοῦ, ἀτρεμοῦ·
καὶ ἀτρεμίζω, τὸ ἠρεμῶ· ἀτροφοῦ· ἀμεταβάτως πάντα. Ἀταλά, νήπια· ἁπαλά. Ἀταλαὶ, παρθένοι· αἱ μηδὲν δυ-
νάμεναι τλῆναι, διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἁπαλόν· τὸ δὲ τοιοῦτον, τοῖς πολυτλήτοις ἀντίκειται. Ἀταλαίπωρον, ῥάθυμον·
ὀλίγωρον· ἀριστοφάνης· ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διάκειται· σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν καὶ ἐνεργεῖν· ταλαίπωρος ἐπί-
πονος, ἄθλιος· εἴρηται δὲ ὡς διονυσιανὸς, παρὰ τὸ τάλας καὶ τὴν ὥραν· ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος· κυρίως δὲ λέγεται, ὁ περὶ
τὸν πόρον τλῶν· τουτέστι καρτερῶν· οἷον ταλάπωρος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ, ταλαίπωρος· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τοὺς νεφρικοὺς
ταλαιπώροις ὠνόμαζον τοὺς τλῶντας περὶ τὸν πόρον· ἢ παρὰ τὸ πῶρα, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος. Ἀταλαιπώρως, ἀκοπιάστως·
ἄνευ κόπου. Ἀτάλαντος, ὁ οἷον ἰσοσταθμος· τὸ ᾱ μὲν γὰρ ἐνταῦθα ἰσότητα δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ ὁμοιότητα· ὡς
καὶ ἐν τῷ ἀδελφός· τάλαντον δὲ φαμὲν, τὸν σταθμόν. Ἰστέον γὰρ ὅτι ὥσπερ μέδιμνος τὸ, τι σκεῦος τὸ μετροῦν καὶ τὸ ὑπ'
αὐτοῦ μετρούμενον, οὕτω καὶ χοῖνιξ ὁμοίως· λέγομεν γὰρ μέτρον τι χοίνικα· καὶ πῆχυς δὲ αὐτός τε ὁ μετρῶν, καὶ τὸ ὑπ'
αὐτοῦ μετρούμενον· οὕτω καὶ τάλαντον, οὐ μόνον σταθμὸς δι' οὗ τὰ βάρη διακρίνεται τῶν σωμάτων ἐντιθεμένων ταῖς
πλάστιγξιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ βάρος τὸ σταθμώμενον· ἔστιν οὖν ἀτάλαντος, ὁ τὸν ἴσον ἕλκων σταθμόν· ἐν ταλάντω μέλ-
λει κρίνεται· ὁ δὲ πορφύριος καὶ αὐτὸς, ἀτάλαντον λέγων τὸν ἴσον, ἄλλως τὴν λέξιν καθίστησι· δεικνύων ἄνισον μὲν εἶναι
παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ τάλαντον· ἀτάλαντον δὲ ἐντεῦθεν νοεῖσθαι, τὸν μὴ κατὰ τὸ τάλαντον ἄνισον, ἀλλὰ τῆς ἐκείνου ἐστε-
ρημένον ἀνισότητος· γίνεται τὸ τάλαντον ὁ σταθμὸς, παρὰ τὸ τάλας, ὃ δηλοῖ τὸ καρτερικόν· τοιοῦτον τι ὁ σταθμός· ὡς φορ-
τιζόμενος καὶ διὰ τὰ βάρη ὠδινοθείς· μάλιστα δὲ, παρὰ τὸ ταλάσσειν τὸ καρτερεῖν· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄτλας· καὶ ὁ τάλας·
τὸ ῥηθὲν τάλαντον γίνεται· ἀχθοφορεῖ γὰρ ἀεί· ὅθεν καὶ τρυτάνη παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται· διότι τοῖς οἴκοις τρύεται· ἤγουν
καταπονεῖται· κυρίως μέρος τι τοῦ ζυγοῦ ἡ τρυτάνη· οὕτω δὲ καὶ πλάστιγξ λέγεται ὁ σταθμὸς ἐκ μέρους· ἤτοι ἐκ τῶν πλα-
στίγγων· τουτέστι, τῶν κάτω πλατέων, οἷς τὰ βάρη ἐπίκειται· καὶ ζυγὸς δὲ ὁ αὐτὸς ἀπὸ μέρους, οὗ αἱ ῥηθεῖσαι πλά-
στιγγες ἐξήρτηνται· πρὸς ὃν παροιμιάζεται ζυγὸς δόλιος, ᾧ ἀντίκειται τὸ δίκαιος· στάθμιον, τὸ παρώνυμον τοῦ ζυγοῦ.
Ἀτάλαντος, ἀρηϊμοτάλαντος· οἱονεὶ ἰσοτάλαντος· ἰσόζυγος· ἰσοσταθμος· τάλαντον γὰρ τὸν ζυγόν φασι· καὶ ταλαντεύο-
μενον, ἀντὶ τὸ ζυγοστατεῖν. Ἀταλὰς λέγει τὰς πώλους ὅμηρος, ὡς τῶν ἤδη τελείων ἵππων ταλαιῶν ὄντων· διὰ τὸ ἀχθοφο-
ρεῖν· ἐξ οὗ καὶ οἱ ἡμίονοι, ταλαεργοὶ λέγονται. Ἀταλάφρονα, ἁπαλὸν φρόνημα ἔχοντα. Ἀταλάφρων ἐστὶν, ὁ νήπι-
ος· ἢ ὁ μὴ τάλας· ἢ τλήμων· ἀλλὰ ἔτι φρονεῖν ἁπαλός. Ἄταλος, ἢ ἀταλὸς, ὁ νήπιος· παρὰ τὸ τλῆναι τάλος· ὁ μὴ δέ πω
δυνάμενος κακοπαθῆσαι· ἐξ αὐτοῦ, ἀτάλλειν καὶ ἀτιτάλλειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Ἀτάλλων, ὁ ἀπαθὴς καὶ
μὴ κακοπαθῶν· παρὰ τὸ τλῶ, τὸ καρτερῶ καὶ ὑπομένω, γίνεται τλὰς, καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι· ἢ ἐκ τοῦ τάλ-
λω τὸ κακοπαθῶ· καὶ ἀτάλλω· τὸ τρέφω καὶ νηπιάζω. Ἀτάλματα, ἀντὶ τοῦ ἅλματα· παίγνια. Ἀταμίευ-
τον, ἀφύλακτον· ἀδιοίκητον· ἀναπόθητον. Ἀταποῦ, χαλεπῶς. Ἀτὰρ λογογράφοι, ἀντὶ τοῦ δὲ, αὐτὰρ ποιηταί· ση-
μαίνει δὲ τὸ ὅμως· ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ ἀρκτικοὶ λόγου καὶ τῷ δὲ, ἰσοδυναμοῦντες· οἷον, αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέ-
ρον ἕντο· καὶ ἀτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε ἤν ποτε· ἐὰν δή ποτε. Ἀτὰρ, μέντοιγε· καὶ δὴ, καὶ ἄρτι. Ἀτάρ μιν νῦν γε· νῦν δὲ αὐ-
τόν. Ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων. Ἀταρβὴς, ἀκίνδυνος· καὶ ἄφοβος· ἀτρέμας, παρὰ τὸ τάρ-
βος· ἢ ἀθαρβωτὸς, ὁ μὴ θαῤῥῶν βοὴν ὑπομεῖναι. Ἀτὰρ δὴ, δηλαδή· ὁμοίως· πλήν· ὅμως· καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ, ἢ διὰ τοῦτο.
Ἀταρπὸς, ἡ εὐθεῖα ὁδός· παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτραπον. Ἀταρβίζεται, ἀταρβὴς φαίνεται.
Ἀτάρβητον, ἄφοβον· θρασύν· ἄθικτον· ἄψεκτον. Ἀτάρμυκτον, τὸ ἄφοβον· κυρίως δὲ τὸ μὴ μύον· εὐφορίων· ἀτάρμυ-
κτον τρέπων ὄμμα· παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ μύειν τὰ ἀπηνές· ἢ παρὰ τὸ τάρβος· ἀταρβύνκτον, καὶ ἀτάρμυκτον· καὶ γὰρ ταρ-
μύσσειν τὸ φοβεῖν· ὡς λυκόφρων· σημαίνει καὶ τὸν θρασύν. Ἀταρνεὺς, πολίχνιόν τι κατέναντι τοῦ λέσβου κείμενον.
Ἀταρπιτὸς, στενὴ ὁδὸς καὶ διηνεκής· καὶ μὴ ὧδε καὶ ἐκεῖ τετραμμένη. Ἀταρτᾶται, βλάπτει, πονεῖ· λυπεῖ.
Ἀταρτηροῖς ἐπέεσι παρ' ὁμήρω, ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς· βλαβεροῖς δῆλον ὅτι· ἀτηρὸς λόγος ἐστὶ καὶ ὁ χολωτὸς, καὶ ἡ
ἄτη οὐ μόνον ἐν ἔργοις, ἀλλὰ καὶ ἐν λόγοις· ὁποῖοι καὶ οἱ κατὰ χόλον ὑβριστικοί· καὶ ἔχει πλεονασμὸν φανερῶς τῆς
ταρ συλλαβῆς· ὁ ἀταρτηρός· ἢ ἀπὸ τοῦ ἄτη, ἀτηρόν· καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν τῶν γραμμάτων, ἀτατηρόν· καὶ
προσθήκῃ τοῦ ρ̄ διὰ τὸ μέτρον, ἀταρτηρόν· ἔστι μὲν οὖν ἀταρτηρὸν, τὸ βλαπτικόν· ἐνταῦθα δέ φησιν ἀταρτηροῖς ἐπέ-
εσιν ὅμηρος, κατὰ μεταφοράν, ἀντὶ τοῦ ὑβριστικοῖς. Ἄταρχον, ἀχείμαστον. Ἀτάρχυτος, ἄταφος. Ἄτας, εἰ-
κολογίας· ἀπάτας· καὶ ἄτας κελαδεῖν, τὸ μάταια εἰπεῖν, ἢ ἠχεῖν. Ἀτασθαλία, ἡ ἐν θαλίαις ἁμαρτία·
ἀτασθαλία, οὐ μόνον ἡ ταῖς ἄταις θάλλουσα ἀφροσύνη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν θαλίαις εἴτουν εὐωχίαις ἄτη ἐκ παροινίας, ὥς φη-
σιν ἀθήναιος· καὶ ἀτασθαλία· ἡ φρενοβλάβεια· ἡ ἁμαρτία· καὶ ἀδικία. Ἀτάσθαλον ἔοργει παρ' ὁμήρω, ἐφερμηνευτικόν
ἐστι τοῦ ῥέξας ἐξαίσιον· ταυτὸν γὰρ ἐξαίσιόν τι ῥέξειν, καὶ ἀτάσθαλόν τι ἐοργέναι· ἀρχαϊκὸν δὲ τὸ οὔ ποτε ἀτάσθαλον
ἄνδρα ἔοργει· λείπει γὰρ πρόθεσις ἵνα ᾖ, ὡς οὐκ ἐποίησέ τι κακὸν εἰς ἄνθρωπον. Ἀτάσθαλος, μωρός· φλύαρος, ἁμαρ-
τωλός· ἄδικος· παράνομος· ἀπὸ τοῦ θάλλειν ἄταις· παρὰ τὸ ἄτω, τὸ βλάπτω· ἢ παρὰ τὴν ἄτην· ὡς οὖν δαίω δαίδαλος,
καὶ παρὰ τὸ αἴθω αἴθαλος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄτω ἀτάζω, ἀτάλαζος· καὶ τροπῇ τοῦ ζ εἰς θ, ἀτάσθαλος· καὶ ἀτάσθαλον, ἀθέ-
μιτον, παράνομον· ἀτάσθαλοι δὲ, οἱ εἰς θεὸν ἐξαμαρτάνοντες· καὶ ἀτάσθαλον ἔργον, δηλονότι τὸ ἀθέμιτον, καὶ παράνομον.

Ἀταυρώτη, ἁγνή· ἄμικτος. ταῦρος γὰρ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Ἀταύρωτος, ἄζυγος καὶ παρθένος. παρ᾽ ὅσον οὐκ ἐζεύχθη γάμοις. αἱ μὴ γημάμεναι λέγονται. Ἅτε, ἐπίρρημά ἐστιν ἀντὶ τοῦ καθά. ὥσπερ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτου. οἷον, ἅτε μυρίκαι. ἐκ τοῦ ἃ ὑποτακτικοῦ οὐδετέρου ἄρθρου, καὶ τοῦ τε συνδέσμου. συνυπακούεται δὲ ἡ κατὰ πρόθεσις, διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ καθά ἐστιν. Ἄτεγκτος, ἄπιστος καὶ ἀναίσθητος. ὁ μήτε παραινέσει, μήτε τὴν πήρωσιν καὶ τὸ τοῦ ἤθους σκληρὸν τεγγόμενος, καὶ μαλαττόμενος. κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος. ἔστι δὲ ὁ μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ ἱδρῶν. Ἄτεγκτος, ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν. ἀνένδοτος. καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει. καὶ ἄτεγκτος, σκληρός· ἀμάλακτος· ἄβροχος· ἀσυμπαθής· ἄβρεκτος. Ἅτε μυρίκαι, ὅπου αἱ μυρσίναι ἐφ᾽ αἷς μεσημβριάζειν εἰώθασιν. Ἀτειρέα χαλκόν, ἤγουν σκληρόν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τείρω, καὶ αὐτὸ καὶ ὁ ἀτεράμων. ἔστι δὲ ἀτεράμων οὐ χαλκός, ἀτειρὴς γὰρ καὶ αὐτός. ἀλλ᾽ ὁ σκληρὸς ἄνθρωπος, καὶ ἄτεγκτος. καὶ ἀπόριμος δὲ καρπὸς ἀνέψητος. ἀτέραμνα γάρ φασι διὰ τοῦ ν̄, ὄσπρια τὰ μὴ ἑψόμενα. Πλάτων δὲ διὰ τοῦ ρ̄ κερασβόλα λέγει τὰ σκληρά, ἐκ μεταφορᾶς. τὰ γὰρ προσκρούσαντα κέρασι βοῶν ὡς εἴρηται ὄσπρια, οὐχ ἕψεται. ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἀτειρὲς καὶ τὸ τέρεν, καὶ ἡ τέρεινα. ἴσως δὲ καὶ τὰ ἐν οἴκοις τέραμνα διὰ τὰς περὶ αὐτὰ γλυφάς, αἳ τειρομένῳ πάντως ξύλῳ ἐγκολάπτονται. δοκεῖ δέ τισιν ἐτυμολόγοις, καὶ τὰ τείρεα ἐκ τοῦ τείρειν παρωνομάσθαι. Ἀτειρής, ὁ σκληρός· ὁ ἀδάμαστος. τείρω ἀτερής· καὶ ἀτειρής. ἢ παρὰ τὸ τέρεν, ἀτερής, καὶ ἀτειρής. Ἀτέκμαρτος ὄρνις, ὁ σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων. καὶ ἀτέκμαρτον, ἀτελείωτον· ἀκατάστοχαστον· ἄγνωστον· ἄσημον. Ἀτεκνία, ἡ ἀπαιδία καὶ ἡ μνήμη. Δαβίδ. καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου. ὡς διὰ τῶν τέκνων φυλαττομένης τῆς μνήμης. Ἀτέλεβος, ἀκρίς τις. Ἀτέλεια, ἀλειτουργησία. Ἀτελεῖς, ἐλλιπεῖς. Ἀτελές, τὸ μήπω τετελεσμένον. τὸ μέντοι τετελεσμένον λαμβάνεται παρ᾽ Ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ μήπω μὲν τελεσθέντος, φύσιν δὲ ἔχοντος τελεσθῆναι. οἷον εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. Ἀτέλεστον, τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. καὶ ἀτέλεστος, ἀμύητος· βέβηλος· ἀνόργιαστος· τελετὰς μὴ πεποιημένος. Ἀτέλεστός ἐστιν, ὁ μὴ μυηθεὶς καὶ ἀτελὴς ὁ ἀμέτοχος. Λουκιανὸς ἐν διαλόγῳ Μενίππου. ἀλλ᾽ ἀτελεῖς τούτων πάντων ἐσμέν. Ἀτελεύτητον· οὐ πᾶν ἀτελεύτητον πάντως καὶ ἄναρχον. οἱ γὰρ ἄγγελοι καὶ αἱ ψυχαί, ἀτελεύτητοι μέν, οὐκ ἄναρχοι δέ. Ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. ταὐτόν ἐστι τῷ ἀτελεῖ. ὅπερ ἐστὶ μὴ εἰληφότι τέλος. καὶ οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον ἀτελεύτητόν φασι, τὸ μὴ πεφυκὸς τέλος ἔχειν. Ἀτελῆ, ἀδάπανα. ὡς πολυτελῆ, τὰ πολυδάπανα. Ἀτέμβειν, οἱ νεώτεροι, οὐκ ἐπὶ τοῦ στερίσκεσθαι ἤκουσαν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ μέμφεσθαι. καὶ ἀτεμβόμενος παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ δυσχεραίνων, καὶ μεμφόμενος. Ἀτέμβεσθαι, ἔχει παραγωγὴν τὸ εἰς ἄτην ἐμβαίνειν. Ἀτεμβόμενος, στέρησίν τινα καὶ βλάβην δηλοῖ. ἀτέμβει θυμόν, ἤγουν εἰς βλάβην ἐμβιβάζει. στερίσκει. Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος. Ἀτέμβω, τὸ στερῶ. εἴρηται παρὰ τὸ τέμω ἀτέμω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β̄, ἀτέμβω. Ἀτενὲς καὶ ἀτενῶς, ἐπιρρήματα ἀντὶ τοῦ ἀτρέπτως. καὶ διόλου. Λουκιανός, ἀτενὲς ὁρᾷ εἰς ἐμέ. καὶ ἀτενές, εὐθύ, συνεχές· παντελῶς· καθόλου. παρὰ σχῆμα. ἰσχυρῶς· ἀφελῶς· ἢ πάνυ προσεχῶς. κάλλιον δὲ ἀτενὲς ἦθος λέγειν, ἢ σκληρόν. καὶ ἀκαμπές. Ἀτενής. ἧκον δ᾽ ἀτενὴς ἀπ᾽ οἴκων, Εὐριπίδης Ἀλκμαίωνι, τὸ διὰ ψοφίδος συντείνασα. καὶ ἀτενίζειν λέγουσι, τοὺς συντείνοντας, καὶ ἐπερείδοντας τὴν ὄψιν. Ἀτενίζει, ἄκρως προσέχει. Ἀτενίζοντι νεανίσκῳ ἐς ὕδωρ, ἤγουν ἀφορῶντι. Ἀτενίζω, τὸ λίαν καὶ ἐπιτεταμένως βλέπω. τοῦ ᾱ ἐπίτασιν σημαίνοντος. Ἀτενῶς, ἀμεταστάτως. Ἀτέοντα λέγει Ὅμηρος, τὸν βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν. ὡς ἀπὸ τῆς ἄτης, οἱ μέντοι μεθ᾽ Ὅμηρον, οὐκ οἴδασι τὸ ἀτέω ἀτῶ ἐν πρώτῃ συζυγίᾳ, ἀλλ᾽ ἐν δευτέρᾳ κατὰ τὸ βοῶ. ἀτέοντα δέ, ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοντα. Ἄτερ, ἐκτός· χωρίς. καὶ ἀτερήμενον, χωρὶς καθήμενον. Ἀτέραμνον κῆρ, συνήθως τὸ ἀτειρὲς καὶ σκληρόν, καὶ μὴ τέρεν. ὅθεν καὶ ἀτέραμνα σπέρματα, τὰ κεραβόλα. περὶ ὧν λόγος ὡς ἐὰν σπέρμα ἐν τῷ καταρίπτεσθαι εἰς γῆν καιρῷ σπόρου πελάσῃ κέρατι ἀροῦντος βοός, σκληρὸν γίνεται καὶ δυσέψητον. κερασβόλα δὲ τὰ ῥηθέντα λέγεται, διὰ τὸ κατὰ κεράτων βληθῆναι. ἐνταῦθα δὲ σημείωσαι ὅτι συνθέτως μὲν ἀτέραμνον, τὸ μὴ τέρεν. ἀλλὰ δηλαδὴ ἀπεσκληρυμένον. οὐ μὴν καὶ τέραμνον ἀσυνθέτως τὸ τέρεν καὶ ἁπαλόν, ἀλλὰ ἡ τοῦ οἴκου στέγη. καθὰ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ Λυκόφρων δηλοῖ. καὶ ἀτέραμνα, τὰ δυσκατέργαστα καὶ σκληρά, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. καὶ τὰ μὴ ἑψόμενα ὄσπρια. Ἀτεράμων, οὐχὶ ἀτέραμνος. Ὅμηρος, κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν. παρὰ τὸ τέρεν τὸ ἁπαλόν. τεράμων ὁ ἁπαλὸς καὶ ἀτεράμων ὁ σκληρός. τὸ οὐδέτερον ἀτέραμον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν̄, ἀτέραμνον. Ἀτεράμονες, σκληροί, μὴ τειρόμενοι. ἀνένδοτοι. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων, ἀτεράμονα λέγεται. οἷον οὐχ ἁπαλά. Ἀτερέα ὄρος, Γοργόν· Κρήτης. Ἀτερέψατο, ἠθέτησεν. Ἀτερμάτιστον, ἀθεμελίωτον· ἀβέβαιον· ἀτελείωτον. Ἀτερίζε, χωρίς. Ἀτέρμωνες, ἀόριστοι. Ἀτερόθεν, τὸ ἑτέρωθεν, καὶ χωρίς. Ἄτερος, οὐθάτερος. βάρβαρον γάρ. εἰ καὶ Λυκόφρων καί τινες ἄλλοι τοῦτο γράφουσιν. ὁ ἕτερος γάρ ἐστι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἅτερος. οὐκ ἔχει δὲ χώραν ἐνταῦθα τὸ θ̄ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων ἔνθα μεσοσυλλαβοῦν ἔχει σύμφωνον. τὸ ν̄ λέγω, ἢ σ̄, οὐ γίνεται ἡ τοιαύτη συναλοιφή. οἷον τὸ ἕτερον· τοῖν ἑτέροιν· τῶν ἑτέρων· τοῖς ἑτέροις· τοὺς ἑτέρους. ὡσαύτως ἐπὶ θηλυκοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ οὐδετέρου, ὃν ἔφημεν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ. Ἄτερπνος, ὁ ἄγρυπνος. παρὰ Ῥηγίνοις. παρὰ τὸ ἄτερ καὶ τὸ ὕπνος γίνεται ἀτέρυπνος· ὁ χωρὶς ὕπνου ὤν. καὶ συγκοπῇ τοῦ ῡ ἄτερπνος. Ἄτερπος, καὶ ἀτερπὴς λέγεται. ὡς τό, φαίην κε φρέν᾽ ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι. τουτέστιν, εἴποιμι ἂν μηδέ ποτε παθεῖν ἄτερπον καὶ ἀηδῆ κακοπάθειαν. καὶ χθόνα ἀτερπέα λέγομεν, καὶ ἀτερπέα δὲ αὖλιν ἔκυρσαν. Ἀτεπόν, λευκόν. Ἀτεπῶς, ἀφροντίστως. Ἀτεύκτου, ἀνεπάφου. ἀτερπνοῖς. Ἀτευχῆ, ἄνοπλον. Ἀτέχνοις, πανούργοις ἢ ἀπείροις. Ἄτεχνον, τὸ μὴ μετὰ τέχνης καὶ ἐνεργείας τινὸς λεγόμενον. ᾧ ἐναντίον τὸ τεχνητόν. καὶ ἐντέχνως, ἐπίρρημα. ἄτεχνος καὶ ὁ μὴ εἰδὼς τέχνην. ἢ ὁ εἰδὼς μέν, οὐ μὴν καλῶς. ᾧ ἐναντίον ὁ τεχνικός. καὶ ἄτεχνος ζωή, ἡ χωρὶς τεχνῶν συνισταμένη. Ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς· καθάπαξ. ὅ ἐστιν ἑνὶ λόγῳ ἀληθῶς. τέχνη γὰρ ὁ δόλος παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ἄνευ δόλου, ἀληθές. ὁ γὰρ τόνος διαστέλλει τὸ σημαινόμενον. τήν τε τῆς τέχνης στέρησιν καὶ τὸ ἀδιάφορον τῆς χρήσεως ἀτεχνῶς. οἱονεὶ ἀτεχνῶς· μετὰ περισπωμένου τοῦ χ̄. ἢ ἁπλῶς, ἄνευ τέχνης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

μὴ τέχνη

μὴ τέχνῃ νικῶντες, ἀλλὰ δυνάμει. ἢ καθάπαξ. ἢ ἀδόλως. ἐὰν δέ τις παρὰ τὴν τέχνην λέγῃ τι, ἢ μή, οὐκ ἔστι περισπωμένως, ἀλλὰ βαρυτόνως. ἀτέχνως ποιεῖς, ἢ ἀτέχνως λέγεις. καὶ ἀτεχνῶς ἐπαιδεύθη, ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἀκριβῶς. Ἀριστοφάνης. ἢ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἄντικρυς, ἀτέχνως. ἀνεπιστημόνως. καὶ ἀντὶ τοῦ ὅλως, καὶ παντελῶς. καὶ ἔστιν οἷον, ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον, τοὺς δόλους. οἷον, ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ, τεχνήεντες ἔχυντο. Ἀτεωρόχοι, ἄγαν αὐθάδεις. Ἄτη, παρὰ τὸ τῶ, ὃ δηλοῖ τὸ λαμβάνω. οἷον, Τῆ κύκλωψ πίε οἶνον. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, τή. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄτη. ἣν οὐδεὶς θέλει λαβεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἄω τὸ βλάπτω ἄσω, ἄση. ἡ βλάπτουσα τὴν ψυχήν. καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τ, ἄτη. Ἄτην ἀάσας. Ὁμήρῳ δόξαν ἔγραφη οὕτως. ἣν κατὰ αἰτιατικὴν εἰπεῖν, τὴν δ' ἄτην ἀάσας, κατὰ τὸ βουλὴν ἐβούλευσας. καὶ λόγον ἔλεξας. ἐκ τοῦ ἀάσας, κατὰ κρᾶσιν, ἄσας. ὡς τό, ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή, γίνεται ἀάτη, καὶ ἄτη, κατὰ κρᾶσιν. Ἀτημέλεια, καταφρόνησις. Ἀτημελήτως, ἀπρονοήτως. καταφρονητικῶς. Ἀτήμβρον, βλαπτόμενον. παρὰ τὴν ἄτην. Ἄτη σθεναρὴ λέγει καὶ ἀρτίπους, ἤγουν ὑγιὴς τοὺς πόδας. ἐπεὶ γὰρ οἱ βλάπτοντες, εὐσθενῶς τε ἔχουσι καθ' ὃ βλάπτουσι καὶ ἐπιταχύνουσι τὸν καιρόν. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ ἁπαλοὺς εἶναι πόδας τῆς ἄτης ἐρεῖ, ὡς ἀνεπαισθήτως τὰ πολλὰ τινῶν βλαπτομένων ἀψοφητί. οἷον τῆς ἄτης ἐπερχομένης αὐτοῖς. Ἀτήνειν, μοχθεῖν. Ἀτηρὴς, ἀκαταπόνητος. Ἀτηρόν, βλαβερόν. ἀκόλαστον. ὑβριστικόν. χαλεπόν. κακόν. Ἄτης ὁ Διόνυσος, ἐπιθετικῶς. ἀπὸ τῆς γινομένης ἐκ τῶν Τιτάνων εἰς αὐτὸν ἄτης καὶ φθορᾶς. Ἀτθὶς, ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς Κραναοῦ θυγατρός. ἣν ἔγραψεν Ἀριστοφάνης. Ἀτθίδων, Ἀθηναίων. Ἀτίθασος, ἀνήμερος. ἄγριος. τιθασσεύειν γὰρ λέγεται, τὸ τὰ ἄγρια θηρία ἡμεροῦν, καὶ χειροήθη ποιεῖν. Ἀτίζω, εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑπερορῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω τὸ τιμῶ. καὶ ἀτίζω πλεονασμῷ τοῦ ζ. εἰ δὲ σημαίνει τὸ βλάπτω, παρὰ τὸ ἄτη ἀτίζω. καὶ ἀτίζω, τὸ ἀφροντιστῶ. ἄτῃ περιφέρομαι καὶ πίπτω. Ἀτιμαγέλατος, ὁ μὴ συναγελαζόμενος. Ἀτιμαγελεῦντες, μὴ ἅμα πράττοντες τῆς ἀγέλης. μὴ καταλείποντες τὴν ἀγέλην. τοὺς γὰρ καταλείποντας τὸ κοινὸν τῆς ἀγέλης, καὶ καθ' ἑαυτοὺς νεμομένους οὕτω καλοῦσιν. Ἀτιμάζω, τὸ ὑβρίζω. τὸ παραβλέπω. τὸ ἄτιμον ἡγοῦμαι. παρὰ τὸ ἀτιμῶ. ἀτιμῶ δὲ τὸ ἄτιμον καθιστῶ. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν ἀτιμάζω παρ' Ἀττικοῖς, ἐπὶ ἀψύχων λέγεται. τὸ δὲ ἀτιμῶ, ἐπὶ ἐμψύχων. Ἀτιμάζων λέγεις, ἀτίμως λέγεις. ἐν ἀτιμίᾳ ποιεῖς. Ἀτιμαλφοῦσι, τιμὴν οὐχ εὑρίσκουσιν. Ἀτιμάω, πρωτότυπον τοῦ ἀτιμάζειν. ἐξ οὗ τὸ ἠτίμησε καὶ τὸ ἀτίμητος. Ἀτιμαστέον, περιφρονητέον. Ἀτιμάω ἀτιμῶ. καὶ ἀτιμόω ἀτιμῶ, τὸ ἄτιμον πέμπω. Ὅμηρος. Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασ' ἀρητῆρα. ἤγουν, ἄτιμον ἔπεμψεν. Ἀτίμητον μετανάστην λέγει Ὅμηρος, τὸν ἄτιμον μέτοικον. διὰ τοὺς μετοίκους ὡς τὰ πολλὰ οὐκ ἐντίμων ὄντων. ὡς νόθων πολιτῶν καθὰ καὶ ἡ Ἀττικὴ ἐδήλου. ἐν ᾗ ξένοι μὲν τὸ μηδὲν σχεδὸν ἦσαν περιπολιτογραφημένοι. ὅμως τοῦ ἰθαγενοῦς ἐδευτέρευον. σημείωσαι δὲ, ὅτι ποτὲ ἡμῖν ἐναντίως Ὅμηρος λέγει τὸ ἀτίμητος. οὐ γὰρ τὸν πολλῆς τιμῆς ἄξιον κατὰ τοὺς ὕστερον οὕτω καὶ αὐτὸς νοεῖ ἀτίμητον. ἀλλὰ τὸν οὐδεμιᾶς. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἀτιμῶ ἀτιμήσω, τὴν λέξιν παράγει. Ἀτίμητος ἀγών, καὶ τιμητός. ὁ μὲν τιμητὸς ἐφ' ᾧ τίμημα ὡρισμένως ἐκ τῶν νόμων οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τοὺς δικαστὰς ἔδει τιμᾶσθαι ὅτι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτῖσαι. ὁ δὲ ἀτίμητος, τοὐναντίον ᾧ πρόσεστιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένως τίμημα ὡς οὐδὲν δεῖν τοὺς δικαστὰς τιμῆσαι. Ἄτιμον οἶκον Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας π λέγει, τὸν ἀτιμώρητον. ἢ καὶ ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀτίμως. προῖκα. δωρεὰν μὴ καταβαλών, τιμήν, ὅ ἐστι τίμημα τῶν ἐσθιομένων. Ἄτιμος, ταὐτὸν τῷ ἀγέραστος. Ἀτιμότεροι τῶν αὐτοχθόνων ἐδόκουν οἱ μέτοικοι ὡς τὰ πολλά, διὰ μοχθηρίαν τρόπου τὰς ἰδίας καταλείποντες. καὶ ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον. ἄλλως, ἀτίμητόν φασι τὸν πολυτίμητον. ἤγουν, τὸν ὑπὲρ πᾶσαν τιμήν. καὶ ἀλλαχοῦ δεδήλωται. ὅτι δὲ μετανάστης κυρίως ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι ἀναστατωθεὶς ἐκεῖθεν, οὐκ ἂν ῥηθείη ἀφυῶς. Ἀτιμότερος, εὐτελέστερος. ἀτεχνότερος. ἐρεῖς δέ, ἄκοντος ἀτιμότερον μεθήσεις. Ἀτιμοῦταί τις ὑπὸ τῶν νόμων, ὁλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ. ἀτιμάζεται δέ, ὁ ὑβριζόμενος ἔν τινι πράγματι. Ἀτιμόω, ῶ. τὸ ἄτιμον διὰ λόγου ποιῶ. ἤτοι δι' ἀτίμου λόγου ὑβρίζω. Ἀτιμώρητος, ἀβοήθητος. ἢ θαυμαστός. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. Ἀτιμῶ, ἀτιμήσω συνήθες τῷ ποιητῇ. ἔνθα καὶ ἀτίμητος, καὶ ὁ ἄτιμος. οἱ δὲ ὕστερον, ἀτιμῶ ἀτιμώσω φασίν. Ἀτίμων, ὡς τὸ ἐβόων. ἐξ οὗ καὶ ἐν Ἰλιάδι ἀτίμητος. Ἀτίνακτα, ἄσειστα. Ἀτινοῦν, ἅτινα οὖν. Ἀτιόλοφος, οὕτω τὸ Ἴλιον ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀτῖσαι, ἀτιμάσαι. παραβῆναι. Ἄτισαν, οὐκ ἐτίμησαν. Ἀτισανδρεῖν, ἀτιμάζειν ἄνδρα, καὶ ὑπερηφανεῖν. Ἀτισιλινοῖς, περὶ τὰ λινά, ἐξ ἀμμάτων δέσεσιν. Ἀτιταί, ἄδικοι. Ἀτίταλα, ἀνέθρεψα. Ἀτιτάλλειν, σημαίνει τὸ τιθηνεῖν, καὶ ἐκτρέφειν. ἐκ τῶν νηπίων. ἔστι γὰρ ἀταλὸς ὁ νήπιος, ὁ τλῆναι καὶ κακοπαθεῖν μὴ δυνάμενος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀτάλλειν. καὶ ἀτιτάλλειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ ἀτιτάλλειν, τὸ ἀναπαύειν καὶ ἁπαλῶς τρέφειν, ὡς μὴ ταλάσσειν ὅ ἐστι τάλανα τοῖς πόνοις εἶναι καὶ τλήμονα. ἵνα ᾖ πρῶτον τὸ ἀτάλλειν, ὅθεν καὶ ἀταλός. εἶτα κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τὸ ἀτιτάλλειν. δῆλον δὲ ὥς τινες λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἄττειν καὶ ἄλλεσθαι τὸ ἀτάλλειν παράγουσι, τοῦ ἑνὸς τ ἀπελθόντος διὰ τὸ εὐφωνότερον. ἢ ἀτιτάλλειν, στερεῖν τοῦ ταλάσσειν. ἐξ οὗ τάλανες μὲν οἱ ταλαοί, οἱ πολύπονοι. ἀταλοὶ δέ, οἱ μὴ πονοῦντες. Ἀτιτεῖν, ἀδικεῖν. Ἀτίτηλα, ἀνέθρεψα. Ἀτίτην, ἀτιμώρητον. ἄπορον. ἄτιμον. τὸν μὴ ἔχοντα ἀποτῖσαι. Ἀτίτεσον, ἀπρομήθευτον. Ἄτιτος, ἀτιμώρητος. ἢ ἀνεκδίκητος. ἢ μᾶλλον ἀναπόδοτος. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν πόλεσιν ἢ κώμαις, ἀποτινόντων ποινὴν ὑπέρ τινος πεφονευμένου. Ἄτλας, ὁ ὠμόφρων. ἄτολμος. ἀπαθής. ὄρος Λιβύης. καὶ ἡ διιοῦσα εὐθεῖα ἕως τῶν πυλῶν. καὶ Ἄτλας κύριον, παῖς Ἰαπετοῦ. τὸν οὐρανὸν ἀνέχων καὶ τοὺς κίονας οἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν. Ἄτλαντος υἱοῦ τοῦ Ἰαπετοῦ ὡς λέγει Ἄρατος, θυγατέρες ἑπτὰ γεγόνασι. καλέονται δέ, Ἀλκυόνη Μερόπη τε, Κελαινώ τ' Ἠλέκτρα τε, καὶ Ἀστερόπη. καὶ Ταϋγέτη. καὶ πότνια Μαῖα. καὶ Κελαινοῦς μὲν καὶ Προμηθέως παῖδες, Λύκος καὶ Χιμαιρεύς. Ἠλέκτρας καὶ Διός, Δάρδανος. καὶ Ἠετίων. Ἀστερόπης καὶ Ὑπερόχου, Οἰνόμαος. Ταϋγέτης καὶ Διός, Λακεδαίμων. Μαίας καὶ Διός, Ἡρακλῆς. ὡς καὶ Ὀρφεύς φησιν, ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λιθικῶν. Ἀτλαγεῖ, ἀγνοεῖ. ἀθυμεῖ. φοβεῖται. Ἀτλατέω, ἀγωνιῶ. Ἀτλησία, ἀμηχανία. ἀνυποστασία. Ἀτλήτους μελεδώνας, ἀνυποστάτους μερίμνας ἔχω. ἀνυπομονήτους, καὶ μεγάλας. Ἀτλητόν, ἀνυπομόνητον. Ἀτλητῶ. μὴ καρτερῶν. μὴ φέρων, δυσαναχετῶ. παρείμ' ἀτλητῶ. Ἄτματα, καθάρματα. Ἀτμενία, δουλεία. δυστυχία. Ἀτμένες, οἱ δοῦλοι. οἱ ἀτηρωμένοι ὄντες, διὰ κακοπάθειαν. Ἀτμήν, ὁ δοῦλος. παρὰ τὸ τιμὴ ἀτιμήν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀτμήν. οἷον, ὁ ἄτιμος. ἢ πολυτίμητόν τινα ὄντα ὑπὸ τῶν μαστίγων ἐπιτάσει τοῦ α. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀτμήν, ἀτμῶ. Ἄτμενον, ἄπαυστον. οἰκέτην. Ἀτμενώνητον, δουλικόν. μωρόν. Ἀτμησίφρων, ὁ οὐδεμιᾶς τόλμης ἔννοιαν ἔχων. Ἄτμητον, ἀμέριστον. Ἀτμιδοῦχον, ἀτμίδα ἔχον. Ἀτμίζουσαν, ἀναθυμιάζουσαν. Ἀτμὶς ἀναθυμίασις. ἀπαύγασμα.

πνοή· ἀναθυμίασις· ἄκρον πυρός· καὶ ἀτμὸν ἀναθυμιάσεων. Ἀτμός, ἀνάδοσις· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· ὁ παρακείμενος ἦσμαι, ἀσμὸς καὶ ἀτμός. λέγεται ἀτμός, καὶ ἐπὶ κνίσσης, καὶ ἐπὶ καπνοῦ· καὶ ἐπὶ ἀναθυμιάσεως. λέγεται δὲ κνίσσα μέν, τὸ ἀπορρέον πνεῦμα ἀπὸ στέατος καιομένου· καπνὸς δέ, ἐπὶ πυρὸς ξύλα καίοντος· ἤ, τι τοιοῦτον· ἀναθυμίασις δέ, ἐπὶ τῶν ἐξατμιζομένων. Ἄτοκον, βοτάνη τις. Ἄτλημοι, δειλοί· κατεπτηχότες· ὡς τό, Ὃ δ' οὕνεκ' εἰσὶν ἀδρανέστατοι ζώων· ψυχὰς ἄτλημοι μοῦνον εἰδότες φεύγειν. Ἄτομα, λεπτά· τὰ μὴ δυνάμενα τομὴν δέξασθαι. Ἄτομον λέγεται, τὸ μὴ τεμνόμενον, μηδὲ μεριζόμενον, ὡς ἡ στιγμή· καὶ τὸ νῦν· καὶ ἡ μονάς· ἅτινα καὶ ἄποσα λέγονται. ἄτομον, καὶ τὸ δύστμητον· τουτέστι, τὸ δυσχερῶς τεμνόμενον· ὡς ὁ ἀδάμας λίθος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἄλλως· Ἄτομον κυρίως λέγεται, ὅπερ τέμνεται μέν, εἰς ψυχὴν καὶ σῶμα· ἀλλ' οὔτε ἡ ψυχὴ καθ' ἑαυτήν ἐστιν αὐτὸς τέλειος· ἢ πέτρος τέλειος, οὔτε τὸ σῶμα· περὶ τούτου παρὰ τοῖς φιλοσόφοις λόγος, ὅτι δηλοῖ τὴν ὑπόστασιν. ἢ ἄτομον, τὸ ἐξ ἰδιωμάτων συγκείμενον· ὧν τὸ ἄθροισμα οὐκ ἂν ἐπ' ἄλλου ποτὲ λεχθείη· δηλοῖ δὲ τὴν καθ' αὑτὸ ὑπόστασιν, οἷον πέτρον· παῦλον, ἤ τινα τῶν κατὰ μέρος ἀνθρώπων. Ἀτονία, ἀδυναμία. Ἄτοπα, πονηρά, ἀπρεπῆ, αἰσχρά, ξένα. Ἀτόπαστον, ἀνείκαστον· τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν· καὶ τὸ ὑπονοῆσαι δέ, ἔνθεν δὲ λέγεται αἰσχύλος κρήσσαις. Ἄτοπον, οὐ μόνον τὸ ἄλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν· παρὰ τῷ ἐν φαίδωνι· ὡς ἄτοπον ἔφη ὦ ἄνδρες. Ἄτος πολέμοιο, τουτέστιν ἀκόρεστος· κραθεὶς ἐκ τοῦ ἄατος· ἢ ἄτος, ὁ ἀκόρεστος· κέκραται δέ, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἄσαι τὸ κορέσαι· ἀφ' οὗ ἄατος, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἄτος. Ἀτραβατικάς, ξηραμπελίνας τὸ χρῶμα· τὸ γὰρ μέλαν, ἄτρον καλοῦσιν οἱ ῥωμαῖοι· ἢ ὅτι μετὰ τραβαίας ταύταις εἰώθασι χρῆσθαι. τραβαῖαι δέ, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Ἄτρακτος, γυναικεῖον ἐργαλεῖον· ἐφ' οὗ τὸ νῆμα περιειλεῖται· ἀεὶ γὰρ παράσσεται, ἢ ὅτι ἀτάρακτον τὸ νῆμα φέρει· ἀπὸ τοῦ ταράσσω οὖν, γίνεται ἀτάρακτος· καὶ ἄτρακτος. Ἀτρακτυλίδες, εἶδος βοτάνης· ἢ ἀκάνθης· εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ τὰς ἀγροίκους γυναῖκας, ἀτράκτους ποιεῖν ἐξ αὐτοῦ· ἔνιοι δὲ ἀτρακτυλίδας τὰ ἀγριολάχανά φασιν. Ἀτραπιτοὶ ὁδοί, αἱ μὴ ἔχουσαι ἐκτροπήν· ἤτοι κάμψιν, αἱ στεναὶ δηλαδὴ καὶ εὐθεῖαι· ὅθεν καὶ διηνεκεῖς λέγονται, παρὰ τὸ διόλου ἐνηνέχθαι, καὶ μὴ παρεκκλίνειν. Ἀτραπιτός, καὶ ἀτραπός, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ τρέπω, τρέψω· ὁ β' ἀόριστος ἔτραπον· ῥηματικὸν ὄνομα, τραπός· στερήσει καὶ μεταθέσει, ἀτραπός· ἐξ ἧς οὐκ ἔστι τραπῆναι, ἢ ἡ πολύτροπος· εἰς πολλὰ γὰρ σχίζεται· καὶ ἀτραπός, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, τὸ πρὸ τοῦ πατηθῆναι γινόμενον· τραπεῖν γάρ ἐστι τὸ πατῆσαι. Ἀτραπίζειν, βαδίζειν, ὁδοιπορεῖν. Ἀτράφαξις, εἶδος λαχάνου· ὅτι ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Ἀτρείδαο, αἰολικῶς καὶ βοιωτικῶς, ἀτρείδα δωρικῶς· ἀτρείδεω ἰωνικῶς· ἀντὶ τοῦ ἀτρείδου· καὶ τοῦτο δυνάμεθα ποιεῖν ἐν πάσαις ταῖς γενικαῖς τῆς πρώτης κλίσεως. Ἀτρείδης καὶ ἀτρεΐδης, πατρωνυμικόν, ἀπὸ τοῦ ἀτρεύς. Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ν̄· ξ̄· ψ̄· ρ̄· γινόμενα πατρωνυμικὰ εἰς δης, διὰ τοῦ ῑ γράφεται· μέμνων, μεμνονίδης· φοῖνιξ, φοινικίδης· πέλοψ, πελοπίδης· νέστωρ, νεστορίδης· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ο̄ς, καὶ ω̄ς· βῆλος, βηλίδης· ἥρως, ἡρωΐδης· καὶ συναιρέσει, ἡρώδης· ἔτι τὰ μητρωνυμικὰ πάντα· οἷον, λητώ, λητωΐδης· δανάη, δαναΐδης· τὸ δὲ φιλομηλείδης κύριον ὄν, διὰ διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς εῦς καὶ ως ἀττικῶν, καὶ τῶν εἰς αιος γινόμενα, διὰ διφθόγγου γράφεται· οἷον, ἀτρεύς, ἀτρείδης· δύνεως, δυνείδης· ἀλκαῖος, ἀλκείδης· ἔτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ης, εἰς οις μακροπαραλήκτων ἔχοντα τὴν γενικήν· οἷον, εὔκλης, εὔκλοις, εὐκλείδης· χωρὶς τριῶν· οἷον, θρασυμήδοις, θρασυμίδης· δικήροις, δικηρίδης· θεοκύδοις, θεοκυδίδης· καὶ κράσει τοῦ ε̄ καὶ ο̄ εἰς ου, θουκυδίδης. Ἀτρείδησι, θήβησι· ἀντὶ τοῦ ἀτρείδαις· θήβαις· δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· ἔχουσι δὲ τὸ ῑ προσγεγραμμένον, κατὰ τὴν παραλήγουσαν· καὶ κατὰ ἐπέκτασιν τοῦ ῑ γίνεται ἀτρείδαισι· θήβαισι· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ᾱ εἰς η̄, ἀτρείδησι· θήβησι· ἰωνικῶς. Ἀτρεκές, ἀληθές· ἀκριβές· καὶ ἀτρεκεῖ· ἀληθεῖ· ἀκριβεῖ· καὶ ἀτρεκὲς αἷμα, τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ ψευδὲς τὴν ὄψιν, κατὰ τὰ ἐρυθροβαφῆ ἃ φορήματα ἦσαν λακώνων, ἐπικρύπτοντα τὴν ἐν πολέμῳ ῥύσιν τοῦ αἵματος. Ἀτρεκήσασα, ἀκριβωσαμένη· εὐριπίδης. Ἀτρέμας, ἐπίρρημα· δηλοῖ τὸ ἡσύχως· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, καὶ δίχα τοῦ σ̄ λέγουσιν αὐτό· ὡς τό, ἀτρέμ' ἕξεις παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ τὸ εὐθὺς δὲ καὶ ἰθὺς τὰ ἐπιρρήματα, ὁμοίως ἀπάγουσι τὸ σ̄, ἐν τῷ εὐθὺ καὶ ἰθύ· ὅθεν καὶ τὸ κατευθύ, καὶ τὸ κατ' ἰθὺ αὐτοῦ· ἔνθα ἐκ παραλλήλου θέσεως δηλοῦσι τὸ αὐτόθι. καὶ ἀτρέμας ἧσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ βεβαίως μένειν. Ἀτρεμίη, ὑγεία. Ἀτρεμῆσαι, ἡσυχάσαι. Ἀτρέμητον, ἀσάλευτον. Ἀτρεμία, ἡσυχία. Ἄτρεπτον, ἀκίνητον. Ἀτρέπτως, ὀρθῶς. Ἀτρέστοις, ὀξυβλέπτοις. Ἄτρεστος, καὶ ἄτρητος, ὁ ἄφοβος. Ἀτρεύς, παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι· ὥσπερ παρὰ τὸ τρέφω τροφεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τρέω γίνεται τρεύς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ, ἀτρεύς· ὃς βασιλεύων τῆς πελοποννήσου, ηὔξατό ποτε, ὅ,τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο ἀρτέμιδι θῦσαι· γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς ἀρνός, τῆς εὐχῆς μετεμέλησε· καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα, ἐφύλαττε· μέλλοντι δέ τι φρονεῖν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζειν κατὰ τὴν ἀγοράν· ἀνιώμενον δὲ ἐπὶ τούτῳ θυέστην, ὑπελθόντα ὡς ἐρῶντα, πεῖσαι ἀερόπην ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα· λαβόντα δὲ ἀντειπεῖν τῷ ἀδελφῷ ὡς οὐ δεόντως περὶ τούτου κομπάζει· αὐτὸς δὲ ἔλεγεν ἐν τῷ πλήθει δεῖν καὶ τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα· τούτου δὲ ὁμολογοῦντος καὶ ἀτρέως, ζεὺς ἑρμῆν πέμψας πρὸς ἀτρέα συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τὰ περὶ τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει ποιεῖσθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος· συνθεμένου δὲ περὶ τούτου, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο· ὅθεν ἐκμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ τὸν θυέστην ἐφυγάδευσεν. Ἀτρέχως, ἀτρίβως. Ἀτριάκαστοι, οἱ μὴ μετέχοντες τριακάδος· ἀθηναῖοι. Ἀτρία, πόλις τυρρηνίας. Ἀτριβί, χωρὶς τριβῆς. Ἀτρίζεται, πένεται. Ἄτριον, ὕφος λεπτόν, καὶ εὐάτριοι εὐυφεῖς. Ἀτρίπτοις χεῖρας κάμε παρ' ὁμήρῳ, ἐν ὀδυσσείας φ̄, ἀγυμνάστου ἀνδρὸς δήλωσις· διασαφητικὸν δὲ τοῦ ἀτρίπτοις, τὸ ἁπαλάς· καὶ ἄνθρωπον ἄτριπτον, ἁπαλόν. Ἄτριψ, ἀμαθής· ἀτριβής. Ἀτρόμητος, ἄφοβος· οὐδ' ὀλύμπιος ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν. Ἄτρον, τὸ μέλαν· παρὰ ῥωμαίοις. Ἀτροπία, ἡ κακοτροπία· ἀβουλία. Ἀτροπίη, ἀωρία· μεσονύκτιον. Ἄτροπος, ἀμετάτρεπτος. Ἀτροφῆσαι, μὴ τραφῆν. Ἄτροφος τυρός, ὁ πιεζόμενος· ὑπὸ λακώνων. Ἀτρύγετος πόντος, ὁμοίως δὲ καὶ θάλασσα, ὅθεν οὐδὲ τρυγώμενον· ἢ ἄκαρπος παρὰ τὴν τρύγην· ἢ παρὰ τὴν τρύγα· ὃ δηλοῖ τὸν δημητριακὸν καρπόν· ὡς δηλοῖ τό, ἀδηφάγου κήλωνος, ὁ τρυγηφάγου. διὸ καὶ εὐριπίδης ἀκάρπιστα προλέγει πεδία, τὴν θάλασσαν· ἔτι δὲ ἀτρύγετος, καὶ ἡ βαθυτάτη· καὶ ἄβυσσος· ἧς τρύγα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. εἰ δέ τις εἴποι ὡς κατὰ τὴν πρώτην ἐτυμολογίαν προσαρμόζει τὸ ἐπίθετον καὶ ἀέρι καὶ αἰθέρι, καλῶς ἐρεῖ· καὶ εὑρήσεις τοῦτο πολλαχοῦ χρή

σεις· τὸ γὰρ τρυγᾶν, τῇ γῇ ἀφώρισται· τὰ δὲ λοιπὰ στοιχεῖα ἀτρύγετα. Ἀτρυγηφάγου, πολυφάγου· τρύγη γάρ, ὁ δημη-
τριακὸς καρπός. Ἄτρυγον, καθαρὸν μὴ ἔχον τρύγα. Ἀτρυγῶν, ἐγείρων. Ἀτρύπονος, πολύπονος. Ἄτρυπτα, ἀκά-
ματα· σκληρὰ καὶ ἰσχυρά· σημαίνει δὲ, καὶ τὰ ἀβλαβῆ· οἷον ἄτρωτα, παρὰ τὸ τρῶ τρήσω. Ἄτρυτος, ἐκ τοῦ τρύω λέγεται·
τρυτός, καὶ ἄτρυτος· ὃν οἱ πόνοι οὐ τείρουσιν. Ἄτρωτος, ἀνίκητος· ἀήττητος· ἀπονής· ἀπαθής. Ἀτρυτώνη, ἀθηνᾶ· ἡ ἄτρυ-
τος· ὅ ἐστιν ἀπειρής· ὡς ἀπὸ τοῦ τρέω τρῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ τείρω· καὶ τὸ τρύω· ἀφ' οὗ καὶ τρυτάνη ἐπὶ ζυγοῦ, ἡ τειρομένη τῷ βάρει
τῶν οἴκων· ἀπ' ἄλλου καὶ τρύμη· παρὰ τῷ κωμικῷ, ὁ πανοῦργος καὶ ἱππικὸς καὶ κατ' ἐκεῖνον ἵτης, ὅ ἐστιν ἰταμός. Ἄττα,
πρόσφθεγμα ἀδελφικόν· ἄττα, πολλαχοῦ κείμενόν ἐστι προσφώνησις ἀδελφοῦ νέου πρὸς πρεσβύτερον· καὶ ἔστιν ἡ λέξις
ἀπαράγωγος, ἀκίνητος· καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν πρωτότυπος· οὐ γάρ ἐστιν ἀρχήν τινα τοῦ ἄττα εὑρεῖν, οὐδὲ ἑρμηνείαν ἔχει· διὸ
καὶ ἀμετάληπτος, ἤγουν ἀνερμήνευτος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν λέγεται. Ἄττα, γλώττης φασὶ θεραπεῖαν οἱ παλαιοὶ προσ-
φώνημα ἔκ τινος νεωτέρου, ὡς πρὸς τροφέα· πρωτότυπον, ἄκλιτον. Ἄττα, ἄττινα· ἢ ὅσα, ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῶν λυδί-
ων φόρου· ἀντὶ δὲ τοῦ τινὰ ἢ ποῖά τινα δημοσθένης φιλιππικοῖς· ἐνιαχοῦ δὲ παρέλκει τὸ ἄττα· ὡς τό, Χιωνίδου οὐδὲ
χελιδὼν ἡνίκ' ἄττα φαίνεται. Ἄττα, ψιλούμενον μέν, τινὰ σημαίνει· δασυνόμενον δέ, ἅττινα, ὡς δημοσθένης δηλοῖ
ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Ὁ δὲ πρεσβεύων αἰσχίνης οὑτοσὶ ἐλθών, τοὺς μὲν καὶ ἅττα ποτὲ διηλέγχει· ἐνίοτε δὲ ἐκ τοῦ πε-
ριττοῦ προστίθεται· ὡς ἐν τῷ, Χείρωνι φερεκράτης, τρὶς δέκα τάλαντα ἀττικὰ προστιθεὶς ἔφη, ἄττα πεντήκοντα· οὐδὲν
γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀτταβυγᾶς, εἶδος ὀρνέου· καὶ τὸ ἀτταγᾶς. Ἀτταγᾶς παρ' ἀττικοῖς, ὄρνεόν ἐστι πετό-
μενον ἐν ἕλεσι, καὶ πηλώδεσι τόποις, καὶ τέλμασιν· ὃν ἡμεῖς φαμέν, ἀτταγῆνα· ἡ ὄρνις κατάστικτός ἐστι, ποικίλοις πτε-
ροῖς. Ἀτταγάθη ἀθάρη, παρὰ τῷ ξάνθῳ. Ἀτταλατώσεται, μολυνθήσεται. Ἀτταλασίξαι, ὀμόσαι. Ἀττάλη, φά-
ρυξις, ὑπὸ φρυγῶν. Ἀτταλίζομαι, ἀπαιδεύομαι· σικελοί. Ἀτταλίδες, ὑπακούοντες ἐνθρυπτοί. Ἄτταια, τήγανα, καὶ
ὑπακοῦς· ὁ ἐπ' αὐτῶν σκευαζόμενος. Ἀτταγίτας, τηγανίτας. Ἀττάραχος, τὸ ἐλάχιστον· οἱ δέ, τὰς ἐπὶ τῶν ἄρτων φλυ-
κταίνας· οἱ δὲ τὰς καλουμένας ψίχας. Ἀττάρυμα, τόλμα· σόφισμα κρητικόν. Ἀττασία, ἀνάστηθι. Ἀτταταῖ,
βαβαί· φεῦ, μόριον κωμικόν. Ἄττει, πηδᾷ· ἅλλεται· βαδίζει· ὁρμᾷ. Ἀττέλεβος, εἶδος κνωδάλου. Ἀττελάβοις,
ἀκρίδας. Ἄττεσθαι, τὸ ἀΐσσεσθαι· καὶ πηδᾶν· παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ· γίνεται ᾄσσω καὶ ἀττικῶς ἄττω· καὶ ἄττεσθαι, διά-
ζεσθαι στήμονα. Ἄττης, τὸν ἄττην φασὶ λάκωνες. Ἀττησύος, δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος, ὁ ἄττης παρὰ φρυξὶ
μάλιστα τιμᾶται· ὡς πρόπολος τῆς μητρὸς τῶν θεῶν· τὰ δὲ περὶ αὐτὸν δεδήλωκε νεάνθης· μυστικὸς δὲ ὁ λόγος. Ἀττική
γυνή· ἡ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν· καὶ ἀττική, ἡ χώρα αὐτῶν. Ἀττικὴν χύτραν, τὸν καλούμενον ἐχῖνον παρὰ τῷ ἰσοκράτει.
Ἀττικοὶ τῇ εὐθείᾳ, ἀντὶ γενικῆς χρῶνται· οἷον, δύο σκόπελοι· ὁ μὲν εἰς οὐρανὸν ἱκάνει· ἀντὶ τοῦ, τῶν δύο σκοπέλων· καὶ νεστο-
ρίδαι δ' ὁ μέν, οὔτασ' ἀτύμνιον· ἀντὶ τοῦ τῶν νεστοριδῶν· καὶ πάλιν· ἐλθόντες δ' ἠβαιόν, ἀπὸ σπείους γλαφυροῖο, πρῶτος ὑπαρ-
νειοῦ ἐλυόμην· ἀντὶ τοῦ, ἐλθόντων δὲ ἡμῶν· τῶν δ' αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ ἀντὶ παραγίων συντάξεων, ὀρθῶς χρῆσθαι· οἷον ἀλκιβιάδης
ὀφθείς, ἀνέστρεψαν λακεδαιμόνιοι· ἀντὶ τοῦ, ἀλκιβιάδου ὀφθέντος· καὶ τὸ συντάσσειν τοῖς ὑποτακτικοῖς μορίοις εὐκτι-
κὰ ῥήματα· φασὶ γάρ, ἵνα θύσαιεν· ἵνα ποιήσαιεν· καὶ ὅμηρος, ἵνα μὴ πρόθ' ἄλλοθεν ἄλλοι· καὶ πάλιν ἵν' ἀθανάτοισι φαείνοι·
καὶ τό, γνόντων βοώντων καὶ ποιούντων, ἀντὶ τοῦ γνώτωσαν· βοάτωσαν, καὶ ποιείτωσαν· καὶ τὸ μέμφομαι, καὶ ὀνειδίζω, καὶ ἐγκα-
λῶ, καὶ λοιδορεῦμαι, δοτικῇ συντάσσουσι· καὶ τὰ συντασσόμενα δὲ ῥήματα μετὰ δοτικῆς, γενικῇ συντάσσουσι· τὸ ἕνεκα
προστιθέντες· μετὰ αἰτιατικῆς δὲ ταῦτα συντάσσουσιν, οἷον συνήντησέ με, ἀντὶ τοῦ ἐμοί· ὡς καὶ ἀριστοφάνης ὁ κωμικός·
ἀρέσκει με λέγων· καὶ ἔτι τὰ μετὰ γενικῆς συντασσόμενα ῥήματα, αἰτιατικῇ συντάσσουσιν· οἷον αὐτός με ἦρξε· καὶ ἀφαι-
ρεῖταί με ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ· καὶ ὅμηρος· Ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες· καὶ τοῦτο δὲ τῶν ἀττικῶν ἐστι· τὸ δοτικῆς πτώσεως προη-
γουμένης, εἰς γενικὴν ἀποδιδόναι· φασὶ γάρ, οὐκ ἂν οὖν ἡμῖν συνέβη τοῦτο παθεῖν εὐσεβῶν ὄντων· καὶ ὅμηρος· ἡμῖν δὲ κα-
τεκλάσθη φίλον ἦτορ· δεισάντων φθόγγον τε βαρύν, ἀντὶ τοῦ φοβηθεῖσιν. Ἀττικοῖς γράμμασι, δημοσθένης κατὰ νεαί-
ρας, ἀντὶ τοῦ παλαιοῖς· τὴν γὰρ τῶν κδ' στοιχείων γραμματικὴν ὀψέ ποτε παρὰ τοῖς ἴωσιν εὑρεθῆναι· θεόπομπος δὲ ἐν τῇ κε' τῶν
φιλιππικῶν ἐσκευωρῆσθαι λέγει τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας· ἃς οὐκ ἀττικοῖς γράμμασιν ἐστηλίτευται, ἀλλὰ
τοῖς τῶν ἰώνων. Ἀττικόν, ἀγγεῖον παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Ἀττικουργούμενον, τὸ κατὰ ἀττικὸν τρόπον εἰργασμένον.
Ἀττικωνικοί· οὕτως ἔλεγον εὐτελίζοντες, καὶ ἐνυβρίζοντες τοὺς ἀθηναίους· ἢ πρὸς τὸ λακωνικόν, ἔπαιξεν ἀριστοφά-
νης ἐν εἰρήνῃ. Ἀττικῶς, ἀθηναίως. Ἀττίς, ἀθῆναι. Ἄττοντες, ὁρμῶντες· πηδῶντες· λέγεται δέ, ὡς ἀπὸ τῶν σκορ-
πίων. Ἀττύζει, ἐπιτιμᾷ· ταράσσει· ἀπολύει· φοβεῖται. Ἀττύζηλον, φοβερόν· ἀφανές· ἄσημον. Ἀττύλλα, ἀγ-
κύλη. Ἀτύζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἐκπλήττεσθαι· τελευταῖα γὰρ φασὶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι· παράγεται δέ, ἐκ τοῦ
ἀτῶ, κατὰ τὸ κλῶ κλύω, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἀτυζηλοῦ, ἐκπληκτικῶς· περισπαστέον δὲ τὸ ἀτυζηλοῦ· ἔστι γὰρ ἀπὸ ὀξυτόνου τοῦ
ἀτυζηλός· ὡς ἡρωδιανός, ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. Ἀτυζόμενοι, ταρασσόμενοι· λυπούμενοι· θορυβούμενοι· ἐκ τοῦ ἀ-
τύζω· παρ' ὁμήρῳ, ἀτυζόμεναι ἥμεθα· τουτέστι ταρασσόμεναι. Ἀτύζω, παρὰ τὴν ἄτην γίνεται ῥῆμα ἀτῶ· οὗ παρά-
γωγον ἀτύω, ὡς ὀλῶ ὀλύω· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ζ, ἀτύζω· ὡς καὶ παρὰ τὸ ἀπῶ, ἀπίζω. Ἄτυκτον, ἄκοσμον· σκληρόν·
ἀκατασκεύαστον. Ἀτυλόν, μικρόν· ἀσθενές. Ἀτυπίδες, κριθαὶ ἄπτυροι· λεγόμεναι ἀλέπυροι. Ἀτύπωτος νοῦς,
ὁ μηδὲν σωματικὸν κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς φανταζόμενος· οὐ γάρ ἐστι σῶμα θεός. Ἀτυφία, ταπεινοφροσύνη.
Ἄτυφος, ἀκενόδοξος. Ἀτυχῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἀποτυχεῖν· οὕτω πλάτων. Ἀτυχήσεις, ἀποτεύξεις. Ἀτύχημα, τα-
λαιπωρία. Ἀτυχεῖς, ἀπογραφεῖς· ἐκπλαγείς· καὶ ὁ μὴ βουλόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος εἰς τὸ διαμαρτεῖν·
σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγείς· φοβηθείς· ὄψιν ἀτυχεῖς· ἐκ τοῦ τεύχω· λείπει ἡ κατὰ πρόθεσις· ἢ ἡ διά· ἵνα λέγῃ, ὅτι
ταραχθεὶς καὶ ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν ὄψιν, ἢ πρὸς τὴν ὄψιν· διὸ καὶ ἐν τῷ, ἵπποι ἀτυζόμενοι πεδίοιο, λείπει τὸ διὰ τοῦ π·
ἵνα λέγῃ ὅτι ταρασσόμενοι ἐπὶ πεδιάδος, διὰ στέρησιν ἡνιόχου. Ἀτυχόν, μέτριον. Ἀτύω, τὸ ταράσσω, καὶ ἀτύσσω·
καὶ κατὰ παραγωγήν, ἀτύζω αἰολικῶς. Ἀτωμένη, ἄτῃ συνεχομένη· βλαπτομένη. Ἄτωρ, ἡ μελία, ὑπὸ αἰγυπτίων.

υ δίφθογγος πρὸ συμφώνου, ψιλοῦται· οἷον αὐλός· αὔρα· αὔριον. ἀμέλει κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αὔω τὸ ξηραίνω
α δασύνεται· καθὰ καὶ τὸ αὐαίνω παρὰ τῷ κωμικῷ, διὰ τὸ μὴ ἐπιφέρεσθαι τῇ διφθόγγῳ σύμφωνον· αὔω δέ φασι τὸ φωνῶ ψιλοῦται, πρὸς διάφορον σημασίαν. Αὖ, πάλιν· αὖθις· ἀττικοὶ πολλάκις, κατὰ πλεονασμὸν προφέρουσιν· ὡς πολλαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν, παρὰ ἀριστοφάνει. Αὖ αὖ λέγει ἀριστοφάνης, μιμούμενος τὴν φωνὴν τοῦ κυνός. Αὖα αὖα, πάλαι πρίκηλα· τὰ τὸ μὲν ἐκ παραλλήλου δηλοῦσι· λέγει δὲ τὰ ξηρὰ ξύλα· τὸ δὲ χρήσιμον αὐτῶν ἵνα κατὰ τὸν ποιητὴν, πλώοιεν ἐλαφρῶς· καὶ βόας αὔας τὰς ξηρὰς βύρσας. Αὐαίνου λίθον ἔπλασεν ὁ ἀριστοφάνης, ἐν τῷ ᾅδῃ· ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς, ἢ ἀλίβαντας εἶναι· ἢ ἀπὸ τοῦ αὔοις νεκροῖς εἶναι, ὡς ὄντος τινὸς ἐν ᾅδου οὕτω λεγομένου, αὐαίνου λίθου· φασὶ δὲ αὐαίνου λίθον τινὰ λέγεσθαι ἀθήνησι, παρ' ὃν οἰκείως ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρήχει. ἐπειδὴ οἱ πολὺν χρόνον περιμείναντες εἰώθασι λέγειν, αὖος γέγονα περιμένων· ἔοικε δὲ θρυλλούμενον τότε ἤδη· ἀναπλάττει δὲ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοὺς νεκροὺς ξηροὺς εἶναι καὶ ἀλίβαντας· τὸ δὲ ἀληθὲς, οὕτως ἔχει· παρὰ τὸν λίθον αὐαίνου· ἤγουν ξηραίνου ὅπου ξηραίνονται οἱ νεκροί. Αὐαίνεται, ξηραίνεται. Αὐαλέας, κατὰ ξηρούς· καὶ τὰς ξηρὰς βύρσας. Αὐαλέος, κατάξηρος, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω· αὖος καὶ αὐαλέος. Αὐαλὸς· ὁ διόνυσος. Αὐανθεὶς, ξηρανθείς. Αὐαντὴ, ξηραντικὴ νόσος· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Αὔαρα, τὰ ποντικὰ κάρυα. Αὐὰς, ξηράς. Αὐάταν, τὴν βλάβην αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄταν. Αὐγάζομαι· βλέπω· θεωρῶ. Αὐγάζουσα, ὁρῶσα. Αὔγαρος, ὁ ἄσωτος ὑπὸ κυπρίων. Αὐγάσασθαι, ἰδεῖν. Αὐγειαὶ, οὐ μόνον λοκρικαί· ὧν ὁ πολίτης αὐγεάτης, ἀλλὰ καὶ λακωνικὴ πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος. Αὐγείας, ἡρακλεῖ τὴν τῶν αὐτοῦ βοῶν κόπρον καθήραντι οὐκ ἐδίδου ἀπαιτοῦντι τὸν μισθόν· ὃς ἦν δεκάτη τῶν βοῶν· λέγων οὐχ ἑκόντα ποιῆσαι τὸ ἔργον· ἀλλὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ εὐρυσθέως· καθίζουσιν οὖν κριτὴν αὐτῆς τῆς δίκης αἱρετὸν φιλέα, τὸν τοῦ αὐγείου υἱόν· ὁ δὲ κατὰ ψηφίζεται τοῦ πατρός· ἀγανακτεῖ ἐπὶ τούτοις αὐγείας, καὶ ἐκβάλλει τὸν υἱόν· ἡρακλῆς δὲ ἐπιστρατευσάμενος, πορθεῖ τὴν ἦλιν· καὶ μετὰ πεμψάμενος ἐκ δουλιχίου τὸν φιλέα, δίδωσιν αὐτῷ τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν· καὶ τὸν στρατὸν διὰ τὴν ἐκ πολέμου ὀλιγανδρίαν, συγκατακλίνει ταῖς τῶν τετελευτηκότων γυναιξί· καὶ τὸν ὀλυμπιακὸν διαθέμενος ἀγῶνα πρῶτος αὐτὸς τῶν ἀγωνισμάτων ἅπτεται· πρὸς δὲ τούτοις, ἱστορεῖται καὶ ὅτι τὴν ἀρχὴν ἐποιεῖτο τοῦ ἀγῶνος ἐπεμέλοντο· ἐπεὶ δὲ τοῖς μεσσηνίοις αὐτοὶ κατὰ λακεδαιμονίων συνεμάχησαν· καθελόντες ὕστερον αὐτοὺς οἱ λακεδαιμόνιοι, παρέχον τὴν τοῦ ἀγῶνος ἀρχὴν τοῖς ἠλείοις, οἱ κατὰ μεσσηνίων, τοῖς λάκωσι συνεμάχησαν. Αὐγέας, ἀθηναῖος κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ, ἄγροικος. Αὐγεῖν, ἀλγεῖν. Αὐγὴ, ἡ λαμπρότης· παρὰ τὸ ἄγω, ἀγὴ· καὶ αὐγή· δι' ἧς ἀγόμεθα· σκότος γὰρ παρὰ τὸ ἐπέχεσθαι ἡμᾶς. Αὐγίας, ἠλιδος τύραννος. Αὐγοειδὲς, ἀστροειδές τι καὶ ἀίδιον· ὡς τὸ, Ἔφασκεν ἰσίδωρος ἐκεῖνο ἀκηκοέναι, ὡς ἔχει ἡ ψυχὴ, αὐγοειδὲς ὄχημα. Αὐγουστεῖον, ὁ φόρος ὁ πώλιον. Αὐγῶ, αὐγάζομαι. Αὔδα· ἐστὶν αὐδάω, ῶ· ηὔδαον· ηὔδων· ηὔδαες· ας· ηὔδαε, ηὔδα· καὶ τὸ προστακτικὸν, αὔδαε, αὔδα· ὅμηρος· ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ· καὶ αὔδα, λέγε· καὶ αὐδήσας, βοήσας· φωνήσας. Αὐδᾶν λέγεται, τὸ ἀνθρωπίνως λαλεῖν· αὐδὴ γὰρ οὐχ ἁπλῶς ἡ τυχοῦσα φωνὴ, ἀλλ' ἡ ἀνθρωπίνη· ὅθεν καὶ αὐδήεσσα· ἡ χρωμένη φωνῇ ἀνθρωπίνῃ· καὶ αὐδήεις ὁμοίως· γίνεται παρὰ τὸ τὸ αὔω τὸ φωνῶ· καὶ τὸ δέω τὸ δεσμῶ αὐδὴ· ἡ συνδεδεμένη, καὶ ἐναρμόνιος αὐδή. Αὐδηναῖος, ὄνομα μηνός· παρὰ μακεδόσιν· ὁ ἰαννουάριος. Αὐδήεσσα, ἡ διαβόητος κατὰ τοὺς παλαιούς· ὅ ἐστιν ἀοίδιμος διὰ τὰ ἐπ' αὐτῇ συμβάντα· ἢ ἔνδοξος· εὔφημος· ἢ κατὰ ἀριστοφάνην, ἡ χρωμένη ἀνθρωπίνῃ φωνῇ· οὕτω γὰρ αὐδήεντες οἱ ἄνθρωποι, πρὸς διαστολὴν τῶν λοιπῶν ζώων· καὶ αὐδήεσσα, ὀνομαστὴ· ἔνδοξος. Αὐδηέντων, τῶν λόγον καὶ φωνὴν ἐχόντων. Αὐδῶ, φωνῶ· λέγω· λαλῶ ἀνθρωπίνως.

Αὖε, ψιλῶς μὲν, ἐφώνει ἐβόα· δασέως δὲ, τὸ ἐξέκαιε, καὶ ἀνῆπτε πῦρ. Αὔειν κυρίως, τὸ καίειν· ὅθεν καὶ βαύκαυσος, ὁ αὔων τὸν ἐν ἀλλοῖς ῥηθέντα βαῦνον· ἐξ οὗ καὶ ὁ κρίβανος· ἵνα ᾖ, ὁ βαύνασος· καὶ δι' εὐφωνίαν, βαύκαυσος· ἐκ δὲ τοῦ τριούτου αὔειν, καὶ αὖον φασὶ τὸ κανὸν καὶ ἀφθὲν ξύλον· καὶ τὸ ἀπήσαι, ἐξαῦσαι. Αὐεκίζει, σφακελλίζει· κύπριοι. Αὔελλαι, ἄελλαι, παρὰ τὸ ἄελλαι. Αὐερὸς, σκιά. Αὐερύοντα, εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα. Αὐέρυσαν· ἰστέον ὅτι τὸ ᾱ, οὐ μόνον τὸ ὁμοῦ σημαίνει ὡς ἐπὶ τοῦ ἄλοχος, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος· οὐ μόνον γὰρ τὸν ὁμοκέλευθον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ἔχοντα· ὁ γὰρ ἀκολουθῶν ὄπισθεν ἀκολουθεῖ· ἤτοι οὖν ὁμοκέλευθος· ἢ ὁ ὀπίσω ἔχων τὴν ὁδόν· τὸ δὲ ᾱ τὸ σημαῖνον τὸ ὀπίσω, ἀπὸ τοῦ ἄψ γέγονε κατὰ ἀποβολήν· ὥστε μετὰ τὸ ἔρυσαι ἀέρυσαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ, αὐέρυσαι· τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαι τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου· ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν. Ἄλλως· Αὐέρυσαν, ἢ ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα· ἔθος ἑλληνικὸν εἰ μὲν τοῖς ἄνω ἔθυον, ἀνακλᾶν τὸν τοῦ ἱερείου τράχηλον· ὥστε ἀφορᾶν ὡς εἰς οὐρανόν· καὶ ἐλέγετο τοῦτο αὐερύειν, ἐν παραθέσει δύο λέξεων· ἢ ἀνερύειν, ἐν συνθέσει κατὰ ὑφέν· τουτέστιν ὀπίσω ἕλκειν, καὶ ἀναφέρειν ἐν τῷ ἀνακλᾶν· ὃ καὶ ἑρμηνεύειν δοκεῖ σοφοκλῆς ἐν τῷ ἄνω τρέπων, ἔσφαζεν· ἐὰν μέντοι ἥρωσιν ἢ ἄλλως τοῖς καταχθονίοις ἔθυον, κάτω τὸ ἱερεῖον ἀποβλέπον ἔσφαζεν· τὸ τοῦ σφάζειν πρωτότυπον, φῶ· φάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω· κατὰ τὸ μικρὸν, σμικρόν· καὶ μερίζω, σμερίζω· καὶ μῶ, σμῶ· ὅθεν τὸ σμήχω· ἢ ἐκ τοῦ ἔρυσαι, καὶ μετὰ τοῦ ᾱ, ἀέρυσαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ, αὐέρυσαι· τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀνελκύσαι τὸν τράχηλον τοῦ θυομένου ἱερείου· ὡς προσέχειν εἰς οὐρανόν. Ἄλλως· Αὐέρυσαν παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀνέστρεψαν τὸν τράχηλον τοῦ ἱερείου, ἵνα ἡ κεφαλὴ ἄνω ἀφορᾷ· τοῖς γὰρ οὐρανίοις θεοῖς ὑπό τε τὴν ἕω ἔθυον ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου· καὶ ἀνατρέποντες τὰς κεφαλὰς τῶν θυομένων· τοῖς δὲ καταχθονίοις, τὸ ἔμπαλιν περί τε δυσμὰς ἡλίου, καὶ τὰς κεφαλὰς κάτω τρέποντες τῶν ἱερείων· τὸ δὲ αὐέρυσαν ὁμοῦ δεῖ ἀναγινώσκειν· ἀπὸ τῆς ἀνὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἐρύειν ἐστὶ συντεθειμένον κατὰ ἀποκοπὴν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ, ἵνα μακρὸν τὸ ᾱ γένηται· ὡς ἀπὸ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄξαις, τὸ καυάξαις παρ' ἡσιόδῳ. Αὐετῇ, τῷ ἐπιτοετῆ. Αὐήνας, ξηράνας. Αὐὴρ, αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ ἀήρ. Αὔηλαι, ἆσαι. Αὐήτων, ἔπνεον. Αὐθάδεια, θρασύτης· ἀλαζονεία· αὐταρέσκεια. Αὐθάδες, ἐξουσιαστικόν. Αὐθάδης, ὑπερήφανος· θυμώδης· καὶ κλίνεται αὐθάδεος· ἡ κλῆσις

καὶ αὐθάδης· παράλογον δὲ τὸ αὐθάδης· Αὐθαδία, ἡ προπέτεια· Αὐθαδιάζεται, ὑπερηφανεύεται· Αὔθαιμοι, οἱ ἀ-
δελφοὶ· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος· Αὐθαίρετος, αὐτόβουλος· ἢ αὐτεπάγγελτος· Αὐθέκαστα, αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ γινόμενα·
ἢ αὐτὰ τὰ γινόμενα ἀκριβῶς καὶ συντόμως καὶ ἀποτόμως· ἢ τὰ ἁπλᾶ καὶ ἀληθῆ· αὐτὰ ἀκριβῶς· Αὐθέκαστος, ὁ ἀκίνητος·
καὶ ἐν τοῖς καθ' ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι· ἢ ὡς ἀπαξιῶν πάντας, διὰ τὸ νομίζειν αὐτὸν ἑαυτῷ δύνασθαι ἀντὶ πάντων ἀρ-
κεῖν· ἢ ὡς ἀνεπιτηδείως ἔχων πρὸς τὰς ἐπιμιξίας διὰ ἁπλότητα γνώμης· καὶ αὐθέκαστος, ἀκριβὴς καὶ σύντομος· ὅθεν καὶ λό-
γοις αὐθεκάστοις, τοῖς σαφέσι καὶ συντόμοις λεγομένοις· τινὲς δὲ, καὶ τὸν παρρησιαστικὸν καὶ αὐθάδη· καὶ αὐστηρὸς ὁ τῷ λόγῳ ἀ-
παρακάλυπτος· ἢ τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς· ἐλευθέριος· ἀξιόπιστος· αὐτάρεσκος· Αὐθεκαστότης, ἀλλοκοτία· τὸ μὲν οὖν αὐθέ-
καστος, κάλλιστον ὄνομα· τὸ δὲ παρὰ τοῦτο πεποιημένον αὐθεκαστότης, κίβδηλον· Αὐθεντεῖν, ἐξουσιάζειν· Αὐθέν-
της, ὁ ἐστὶν αὐτοφόντης· αὐθέντης λέγεται, ὁ ἐξ ἑαυτοῦ ἐπί τινος φόνῳ ἱέμενος· οἷον αὐτοέντης τις ὤν· Αὐθεντήσαντα,
κύριον γενόμενον· Μὴ ὀφείλειν αὐτὸν αὐθεντήσαντα, τοῖς γὰρ ζώνην συνέχειν· Αὐθεπιστάτῳ, αὐθαιρέτῳ· Αὐθημε-
ρὸν, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ· Αὐθι, ἐπὶ τόπῳ, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι· καὶ ἀντὶ τοῦ πάλιν· Αὐθιγενές, ἐγγενές· ἔκγονον· Αὐθιγενής, γνή-
σιος· ἐγχώριος· ἰθαγενής· Αὐθι μένειν, τοπικὸν ἐπίρρημα αὐτόθι· ἐπὶ τόπου· ἐν γενικῇ γὰρ, ἐν τοπικῇ σχέσει λαμβάνεται·
ὅμηρος· αὐτοῦ οἱ καὶ μοῖρα πεπεύξεται· διαφέρει τοῦ αὖθις· τὸ μὲν αὐθι τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τοῦ αὐτόθι· τὸ δὲ αὖθις σημαί-
νει τὸ πάλιν, καὶ μετὰ ταῦτα· τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα πεφυκότα λέγεσθαι καὶ ἄνευ τοῦ σ, διὰ τοῦ ι γράφεται· αὖτις, καὶ αὖτι·
ἢ τὰ βαρυνόμενα ἐπιρρήματα, ἀποστρέφουσι τὴν ει δίφθογγον· οἷον, αὐθι· νόσφι· ἀντὶ τοῦ χωρίς· ἄγχι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἶφι,
ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς· ναίχι, ἀντὶ τοῦ ναί· ἦχι, ἀντὶ τοῦ ὅπου· ὕψι, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος· τετράκι, ἑξάκι· πλειστάκι· πολλάκι· ὀλι-
γάκι· Αὐθι μένων, ἐπὶ τόπῳ μένων· Αὐθίξας, κινήσας· Αὖθις μετὰ τοῦ σ, τὸ πάλιν· αὐθι, ἀντὶ τοῦ αὐτόθι χωρὶς τοῦ
σ· καὶ αὖτις μετὰ τοῦ τ, τὸ ὕστερον· αὖτις μὲν ὅμηρος χρῆται καὶ ἴωνες· αὖθις δὲ, ἀττικοί· αὐθι δὲ καὶ τὸ αὐτόθι φησὶν ὅμη-
ρος τοπικόν· ὃ καὶ αὐθι, καὶ αὖτι ἐνίοτε, μέτρου χάριν γράφουσι· καὶ αὖθις ἐξ ἀρχῆς· ἐκ δευτέρου· καὶ αὖθις, μόνον τῷ
μέλλοντι συντάσσεται· αὖθις ἐπιστρεφθεὶς, ἤγουν μεταστρεφθείς· Αὐθομαίμων, τῶν συγγενῶν· Αὐθρίζειν, ἐρίζειν· κύπριοι·
Αὐθύπαρκτον, τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν· Αὐθώρης, ὁ αὐτὸν βλέπων· Αὐθωρητοῖς, συντόμοις·
Αὐθωρὸν, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· Αὐίαχοι, ἄβρομοι· πολυήχοι· ἢ παρὰ τὴν ἰαν ὃ σημαίνει τὴν φωνήν, ἢ παρὰ τὸ ἰαχή· ἴαχος· καὶ
ἐν συνθέσει, αὐίαχος· ἵνα σημαίνῃ τὸν ξηρόφωνον· Αὐιδέτου, ἀφανοῦς· ἀοράτου· Αὐκαὶ, ἀλκὴν κρῆτες· Αὐκή-
λως, ἕως παρὰ τυρρηνῶν· Αὐκηρεστὶν, ἀφθάρτῃ· Αὐκύονα, ἀλκύονα· κρῆτες· Αὐλὰ, πανδέκτης· Αὐλαία, τὸ τῆς
σκηνῆς παραπέτασμα· Αὐλαὶ, ἐπίνειον κιλικίας, πλησίον ταρσοῦ· οἱ οἰκοῦντες, αὐλαιῶται· Αὔλακας, κοίλους τό-
πους· Αὖλαξ, ἡ ἐπιμήκης τομὴ τῆς γῆς ἐξ ἀρότρου· καὶ σπήλαιον κοῖλον· Αὔλαρος, αὐλωρός· οἰκοφύλαξ· Αὐλά-
χα· ἡ ὕννης· Αὔλειος, ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας· καὶ αὐλείοις θύρας· Αὐλείτης, ὁ ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως· ὁ
ἄγροικος· ἔστι δὲ παρὰ τὴν αὐλὴν τὸ ὄνομα· Αὐλὴ, ὁ περιτετειχισμένος καὶ ὕπαιθρος τόπος· καὶ αὐλὴ, τὸ νῦν ἀρχεῖον λε-
γόμενον· ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατάκριτοι· καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὑπηρέτας, αὐλικοὺς ὠνόμαζον· Αὐλὴν, κοίτην· ἐπαυλισμόν·
καὶ αὐλὴν, καὶ αὖλιν, παρωνύμως· καὶ ἔπαυλιν ἔστιν εἰπεῖν· Αὐλῆρας, ἡνίας· μάνδρας· Αὐληρὸν, χαλινόν· χοινί-
ον· οἱ δὲ σπεῖραν· Αὐλῆς, ἐπαύλεως· καὶ αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἐν τῷ περιφράγματι τῆς αὐλῆς περιωρισμένῳ· καὶ γὰρ τὰ ὅμορα,
σύγχορτα λέγουσι· καὶ αὐλῆς τῆς κατ' ἀγροὺς, ἐπαύλεως λέγει· Αὐλησεῦντι δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ αὐλήσουσιν· αὐλεῖν
δὲ, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν· Αὐληταὶ, ἀκροαταί· αὐλοῦντες· Αὐλήτην, τὸν τῆς κόπρου ἐπιμελούμενον τῶν προβάτων·
Αὐλητηρία, αὐλῶν θήκη· Αὐλητήριον, τόπος παρὰ ταραντίνοις· Αὐλητὴς, εἶδος σφηκός· Αὐλία, ἀντὶ τοῦ ἔπαυλις·
οὕτω λυσίας, καὶ αἰσχίνης· Αὐλίδα, λιμένα· Αὐλίζεται, κατασκηνοῖ· φυλάττεται· παρεμβάλλει· κοιμᾶται·
Αὐλίζομαι, τὸ ἀναστρέφομαι ἐν τῷδε τῷ τόπῳ· καὶ αὐλίζομαι, μένω, ἐνδιατρίβω· Αὐλιζομενάων, εἰς κοίτην ἐλαυνο-
μένων· Αὐλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι· οὕτως ἀντιφῶν· Αὐλίκουροι, φύλακες· Αὐλικοὺς, κιθαρῳδούς· Αὐλέ-
αι, στασιάσαι· δραμεῖν· Αὐλὶξ, φλέψ· Αὔλιον ἄντρον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν διόνυσον· Αὔλιον ἀστέρα
λέγει ὁ ἀπολλώνιος, τὸν ἕσπερον· ἢ παρὰ τὸ αὐλίζεσθαι, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἐν αὐλαῖς διατρίβειν, καθ' ἣν ὥραν
ὁ ἕσπερος ἀνατέλλει· Αὐλὶς, ἀντιπέραν εὐβοίας κεῖται φυλάσσουσα μέχρι καὶ νῦν τοὔνομα· ἐκλήθη δὲ οὕτω, παρὰ τὸ
ἐκεῖ αὐλισθῆναι τὰς τῶν ἀχαιῶν νῆας πρὸ τοῦ ἀπόπλου· ἢ ἁλισθῆναι, ἤγουν συναθροισθῆναι· ἢ ἀπὸ αὐλίδος φασὶ, θυ-
γατρὸς εὐωνύμου υἱοῦ κηφισοῦ· ἔχει δέ φασι λιμένας ἡ αὐλὶς, τοὺς μὲν βλέποντας ἐπὶ τὴν ἴλιον· τοὺς δὲ κατὰ γωνίας,
ἀπὸ πάσης ἑλλάδος· διὸ ἀθροισθέντες οἱ ἀχαιοὶ ἐντεῦθεν, ἀνέπλευσαν· ὁ στράβων δέ φησιν, ἡ αὐλὶς πετρῶδες χωρίον· ἐν
ᾧ λιμὴν πεντήκοντα πλοίοις· ὥστε εἰκὸς τὸν ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων, ἐν τῷ μεγάλῳ ὑπάρξαι λιμένι· πλησίον δ' αὐτῆς
εὔριπος, ὁ χαλκιδικός· εἰς ὃν ἀπὸ σουνίου, στάδια ἑβδομήκοντα· ὀξύνεται δὲ ἡ αὐλὶς, ἀναλόγως διὰ τὴν παρωνυμίαν·
ὡς πύλη, πυλίς· τὸ δὲ βαρύτονον ἐξ οὗ καὶ ἡ ἔπαυλις, αἰολικὸν φασὶν εἶναι· βαρυτικοὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς· καὶ ἄλλως δὲ, ἡ μὲν
αὐλὶς, ὡς ἐκ τοῦ αὐλίζω, αὐλίσω· ἔχοι ἂν ἴσως τὴν ὀξεῖαν τόνησιν· ἡ δὲ αὖλις τὴν βαρεῖαν, πρὸς διαστολήν· οἷον, ἀτὰρ ποτὲ
τ' αὖλιν ἔχουσαν· καὶ ἔστιν ἡ τούτου ἀναλογία, κατὰ τὸ θέτιδα, θέτιν· θέμιδα θέμιν· κύπριδα, κύπριν· ἃ δὴ πάντα βα-
ρύνονται· Αὐλὶς, πόλις βοιωτίας κατ' ἀντικρὺ τῆς εὐβοίας κειμένη· Αὖλις ἀπὸ τῆς αὐλῆς αἰολικῶς, ἡ κοίτη·
καὶ ἡ κατασκήνωσις· ὅθεν καὶ ἡ ἔπαυλις καὶ τὸ αὔλιον· Αὐλίσκοι, ἐνώπια· πέρσαι· Αὐλισμὸς, διανυκτέρευσις·
Αὖλλα· λυσίας ἐν τῇ κατὰ διοδότου· καὶ αἰσχίνης κατὰ κτησιφῶντος, ἤτοι ἀντὶ τοῦ ἐπαύλεις· ἢ ἀντὶ τοῦ τὰς μακρὰς αὐλάς·
Αὐλοὶ καὶ σύριγγες, ὄργανα ἐμπνεόμενα· ὡς καὶ ἀριστοφάνης καλαμίνην σύριγγα· καὶ ἀπὸ μὲν τῶν αὐλῶν, αὐλεῖν ὑπαυλεῖν·
καταυλεῖσθαι· παραυλεῖν· αὔλημα· ἔναυλον· ἔξαυλον· ἐξηυλημένον· ἐρεῖς δὲ καὶ πολύφθογγος αὐλός· καὶ πολύκομπος·
πολυκαμπής· πολύφωνος· πολυμελής· πολυμελπής· πολυμήκης· πλάτων δὲ καὶ πολύχορδον εἴρηκε τὸν αὐλόν· ἐπὶ δὲ
αὐλῶν φαίης ἂν, ἐμφυσᾶν· ἐμπνεῖν· ἢ καταπνεῖν· καὶ καταπέμπειν τὸ πνεῦμα εἰς τὸν αὐλὸν, γὰρ ἐπιπιμπλαμέναις ταῖς
γνάθοις· ὑπογκουμέναις· ὑποιδούσαις· καὶ ἄλλα πολλά· Αὐλοῖσι διδύμοισιν· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ· αὐλοὶ δὲ ἐνταῦθα

φασι, ῥαβδοειδεῖς τινες ἀνατάσεις εὐθεῖαι, εἰς ἃς καθεκλείονται αἱ περόναι· ἃς διὰ πυρὸς, καὶ κληῖδας εὐγνάμπτοις ἔφη πρὸ μικροῦ· δίδυμοι δὲ οἱ τοιοῦτοι αὐλοὶ ἀντὶ τοῦ διπλοῖ ἢ συμφυεῖς ταῖς περόναις. Αὐλός· τὸ φωνητικὸν ὄργανον· σημαίνει καὶ τὸν εἰς εὐθὺ ἀνακοντισμὸν τοῦ αἵματος· ὥσπερ, αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος· σημαίνει καὶ περόνης μέτρον· ὡς τὸ, αὐλοῖσι διδύμοισι, πάροιθεν δ' αἴδαλα ἦκεν· καὶ τὸ στάδιον. Ἄλλως. Αὐλός, ἡ ὀπὴ τῆς αἰχμῆς· ἣν τὸ ξύλον ἐμβάλλεται· ὅθεν λέγομεν, τὸ δολιχαύλοις αἰγανέας· ἡ αὐλὸς ἐν ὀδυσσείας χ̄ καθὰ τοὺς παλαιοὺς, κρουνός· ἐξακόντισμα· αἵματος ὀξεῖα ἀναφορά· αὐλὸς γάρ φασι πᾶν στενόν· ὅθεν καὶ ἔναυλοι, οἱ στενοὶ ποταμοί· τοιοῦτόν τι καὶ οἱ αὐλῶνες· ὅθεν καὶ τὰ διαυλωνίζοντα πνεύματα· καὶ διαυλώνια, ἡ τοπικὴ στενότης· καθ' ἣν ὄρτυγες· ἢ ἄτμιδες, ἄγριοι ὄρνιθες ἀγρεύονται. Ἢ κατά τινας αὐλός, τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος· ἐπεὶ καὶ αἰγανέας δολιχαύλοις τοῦ λέγει ὅμηρος, τὰς μακροξύλοις. ἢ τὸ τρῆμα τῆς κυνέης, τὸ διὰ τοῦ ἔγχεος· καὶ ἄλλως δὲ, αὐλὸν τὸν ἐξακοντισμόν φησιν ὅμηρος· καὶ τὴν ἐπιμήκη φορὰν τοῦ αἵματος. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ ἐπιμῆκες καὶ πλατύ· ὅθεν καὶ οἱ αὐλῶνες, καὶ ὁ τοῦ πνεύματος ἀνακαμπτικὸς διαυλωνισμός· καὶ αὐλὸς καὶ δίαυλος τὸ στάδιον· καὶ ἐξ αὐτοῦ μεταφορικῶς καὶ ἡ ἁπλῶς οὑτινοσοῦν ἀνάκαμψις· ὥσπερ, Πολλοῖς διαύλοις κύματος φορούμενος· καὶ ἐν χορδαῖς χεῖρα κάμψει δίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος· ἤγουν ταχὺ ἀναστρέφων· ἐν τῷ πλήττειν τὰς χορδάς· εἰς ὃ, καλλίων φράσις ἡ τοῦ νέου φιλοστράτου· ἐν τῷ οἱ δάκτυλοι δὲ, τοῖς μίτοις ἐπετάννυτο. Αὔλοις, ἀσωμάτοις. Αὐλουρός, οἰκοφύλαξ. Αὐλῶ, καταυλῶ δὲ, ἕτερον. μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Αὐλωλάζειν, τὸ σύρειν διὰ τῶν δακτύλων. Αὐλών, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος· καὶ λειμὼν, ὁ ἔφυδρος τόπος. Αὐλῶνες, οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. αἰσχύλος· καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν σύριγγα· σοφοκλῆς δὲ, τὴν λόγχην τὴν μακρὰν, αὐλῶπιν εἶπεν· ἢ φάραγγες, ἢ τόποι ἐπιμήκεις. ἢ αὐλῶνες, τὰ μεταξὺ τῶν φαράγγων στενὰ, καὶ ἐπὶ μῆκος φερόμενα. Αὐλωνία πόλις, ὑπὸ κροτωνιατῶν κτισθεῖσα. Αὐλωνίζει, ἐν αὐλῶνι διάγει. Αὐλωπίας, κοιλόφθαλμος. Αὐλῶπις, ἡ περικεφαλαία· ἡ παρά τι ταμένοις ἔχουσα τοὺς ὦπας καὶ αὐλῶπις, ἡ εἰς αὐλὸν ἀνήκουσα· ὅ ἐστιν, εἰς στενὸν καὶ μακρὸν ἀπολήγουσα· κεῖται γάρ ποτε καὶ ἐπὶ τοιούτου αὐλός· ὡς ἐν τῷ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθε· πάνυ δὲ καταχρῆται καὶ τροπικῶς ὁ αὐλὸς ἐνταῦθα, καθὰ καὶ ἐν τῷ αὖλαξ· καὶ αὕτη γὰρ διὰ τὸ στενοεπιμῆκες, ἐκ τοῦ αὐλοῦ παρωνόμασται, καὶ μὴν αὕτη ἔχει τι καὶ κοιλότητος τῆς τοῦ ἀρότρου τομῆς· καὶ πως ἐγγίζει τῷ αὐλῷ, διὰ τοῦτο μᾶλλον, ἤπερ ἡ αὐλῶπις τρυφάλεια· εἰ μὴ ἄρα καὶ αὐτῇ βοηθεῖ εἰς τροπὴν ἡ κατ' αὐτὴν κοιλότης· ὁ μέντοι ῥηθεὶς παχὺς αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας, σκληρότερον τὶ τρέπεται. καὶ Αὐλῶπις, ἡ λήγουσα εἰς ὀξὺ τῷ αὐλίσκῳ, εἰς ὃν ὁ λόφος ἐνίεται. Αὐλωτοὶ φιμοὶ λέγονται, διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν, ἢ ἀπηρτημένους· οἷς ἐγχρεμετίζοντες οἱ ἵπποι, ἦχον ἐποίουν προσόμοιον αὐλῷ. Αὖμα, ἅλμη· ὑπὸ κρητῶν. Αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι· αὔξω, ἐπιτείνω. Αὔξας, ὁρμήσας. Αὔξει, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ· οἷον αὔξει ὁ ἥλιος καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά· καὶ αὔξει, ἀντὶ τοῦ αὐξάνεται. ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς ῥώμην· ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας· οἷον αὐξάνει τὰ φυτά· ἤγουν αὔξησιν δέχεται· καὶ αὐξάνομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. Αὔξη, ὡς αὐλή· καὶ αὔδη. ζητεῖται πότερον ποτὲ καλεῖται περισπωμένως, ἢ βαρυτόνως; οἱ μὲν ἀξιοῦσι καλεῖν καὶ περισπᾶν· ἡμεῖς δὲ λέγομεν ὅτι οὐ δύναται· οὐδὲ γὰρ τὸ ῥῆμά ἐστιν, αὐξῶ. λέγομεν οὖν ὅτι τρία ταῦτα ὁμοίως λέγεται· αὔξη· καὶ βλάστη· καὶ αὔθη· ἐπεὶ παρεσχημάτισται αὐτοῖς, αὔξησις· βλάστησις· αὔθησις· τὸν αὐτὸν οὖν ἕξει καὶ ταῦτα τόνον, οὐ περισπώμενα· ἀλλὰ ἀναβιβαζόμενα· αὔξη· βλάστη· αὔθη. Αὔξησις, ἐπὶ ἀνθρώπων· ἢ ζώων· ἢ ἑτέρων τινῶν· αὔξη δὲ καὶ βλάστη, ἐπὶ μόνων τῶν φυτῶν· καὶ αὔξησις, κίνησις περὶ τὸ τέλειον μέγεθος. Αὐξίδημος ἑρμῆς, ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως. Αὔξω, τὸ αὐξάνω· ἤτοι τὸ αὔξησιν λαμβάνω· ηὔξησε δέ τις τὴν πόλιν μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Αὖον βοᾶν· διαστέλλεται τῆς τῶν ὑγρῶν βοῆς· ἐκείνη γὰρ ἑτεροία ἐστί· γενικὴν δὲ ἀοριστίαν ἔχει τὸ βοᾶν αὖον· δηλοῖ τὸ κτυπεῖν· δουπεῖν· βομβεῖν· καὶ τοιαῦτά τινα. μᾶλλον δὲ καί τι τούτου τραχύτερον παρ' ὁμήρῳ. καὶ αὖον, ξηρόν· ἡσίοδος· αὖον ἀπὸ χλωροῦ τέμνει· καὶ αὖον κοινῶς μὲν ψιλοῦται· ἐν δὲ τοῖς ἀπίωνος καὶ ἡροδώρου φέρεται ὅτι δασυντέον τὸ αὖον· καὶ ἔστιν ἀττικὸς ὁ πνευματισμὸς οὗτος· καὶ ἐν τῷ αὐαίνω, ὡς δηλοῖ τὸ ἀφαυανθῆν παρὰ τῷ κωμικῷ· πρωτότυπον δὲ τούτου τὸ αὔω. Αὐόνη, ἡ ξηρότης, παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω· καὶ ἡ λύπη· κραυγή· αὐχμός· φθορά· κακοπάθεια· ξηρασία. Αὖος, ξηρός· ἔστιν ὕω ῥῆμα τὸ βρέχω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ α, αὔω, καὶ ἐν συναιρέσει, αὔω, ἐξ οὗ αὖος. Αὖ πάλιν, πάλιν αὖθις. Αὔπνοις νύκτας ἴαυον, καὶ πολλὰς δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ ἄεσα. Αὔρα, ἡ πνοή· α υ· ἄβρα δὲ ἡ δούλη, α καὶ β. Αὐρηλιανός, βασιλεὺς ῥωμαίων· τὰ πολέμια δεινῶς ἠσκημένος· ἀκάθεκτος δὲ τὴν γνώμην· καὶ ὠμός. Αὐριβάτας, αἰσχύλος τὸ αὔριον, ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι· καὶ ὁ αὐτὸς ψυχοστασίαις οὕτω φησὶ τὸ ὄνομα ταχυβήλων. Αὐρίζειν, ῥιγοῦν· ἢ καὶ τὸ εἰς αὔριον ὑπερβάλλεσθαι. Αὔριον ἐπίρρημα, τῷ μέλλοντι μόνῳ συντάσσεται· οἷον, αὔριον ποιήσω. ποτὲ δὲ καὶ ἐνεστῶτι. ἡνίκα αὐτὸ ὡς ἐν βεβαίῳ γενέσθαι δηλοῦν βουλόμεθα· αὔριον ἔρχομαι. Αὔριον, παρὰ τὸ αὔω αἰολικόν· ὃ σημαίνει τὴν ἡμέραν, αὔιον καὶ αὔριον, τὸ χρονικόν. Αὖροι, οἱ λαγωοί. Αὐροιλόγοι, ἴσαυροι. Αὐρόχη, ἡ ἄμπελος. Αὐρότερον, ἀσθενέστερον. Αὖς, αὐτός· κρῆτες καὶ λάκωνες.

Αὐσάντων, βοησάντων· φωνησάντων· κηρυξάντων· κραυγασάντων. Αὔσας, φωνήσας· βοήσας. Αὐσίδα, πόλις λιβύης· ἣν παραρρεῖ ὁ κίνυφος ποταμός. Αὐσίτης· ἰσαύα· ἰσαύτης, καὶ ὑπερβιβασμῷ αὐσίτης· ἰσαύα γὰρ, χώρα ἐστίν. Αὐσόν, ξηρόν. Αὐσονία, ἡ ἰταλία· κέκληται ἀπὸ αὔσονος τοῦ ὀδυσσέως καὶ καλυψοῦς υἱοῦ. Αὔσονες, οἱ βασιλεῖς· παρὰ τὸ αὔσω τὸ τολμῶ· οἱ πάντα ἐπιτολμῶντες τοῖς προστάγμασιν. Αὐσταλέος, καὶ κατὰ διάλυσιν, αὐσταλέος ὁ αὐχμῶν· ἀπὸ τοῦ αὔω· ἐξ οὗ καὶ ὁ αὐχμός· καὶ ὁ αὐχμηρός· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τοιούτου αὔω, προϋπάρχειν δισύλλαβον· καὶ ὁ αὐτός· ἐξ οὗ αὖθις, ὁ αὐστηρός· καὶ αὐσταλέος· ὁ αὐχμῶν· αὐσταλέος ὁ μὴ λουσάμενος· καὶ αὐσταλέος, ὁ κατάξηρος· καὶ ἀνεπιμέλητος, ἀπὸ τοῦ αὔω αὔσω τὸ φλογίζω. εὐσταλέα· καὶ αὐσταλέα· τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς α. Αὐστήρ, μέτρου ὄνομα. Αὐστηρός, σημαίνει τὸν στρυφνόν· ξηρόν· αὐχμηρόν· σκυθρωπόν. Αὔσω, τὸ τολμῶ. Αὐτάγγελος, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς ἀπαγγέλουσα· ὡς τὸ, αὐτάγγελος γὰρ ὄρνις, αὐτή σοι φράσει. Αὐτάγρετοι, αἱ ἑαυτὰς ἀγάμεναι. Αὐτάγρετα, τουτέστιν αὐθαίρετα· ἢ μᾶλλον αὐτόθεν ἀγειρόμενα· ἤγουν, ἀθροιζόμενα· καὶ παρ' αὐτὰ γινόμενα ἢ τοῖς

ἀνθρώποις, πάντα τὰ πράγματα παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Αὐτάγρετον, τὸ αὐθαίρετον. Αὐτὰ κέλευθα, τὰς αὐτὰς
ὁδούς· τὴν αὐτὴν ὁδόν. Αὐτάδης, αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ. Αὐταῖς βουλαῖς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐταῖς ταῖς βουλαῖς ἀττικῶς.
Αὐταιώρητος, ὑφ' ἑαυτοῦ μετεωριζόμενος. Αὐταῖς ἀμάλαις, ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ διαφθειρομένων· οἱονεί, αὐτοῖς βά
θροις· αὐταῖς ῥίζαις· ἀμάλη γὰρ ὁ καρπός. Αὔταλεν, ἐσκίρτα. Αὐτάλκης ζωμός, καὶ ὁ αὐτάρκης. Αὔτανδρον, σὺν
αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν. Αὐτανίδας, αὖθις· πάλιν. Αὐθέντης, ὁ πρωτοστάτης τινὸς πράγματος, καὶ αὐθεντῶν. Αὐτὰρ
ποιητικῶς, αὐτὰρ κοινῶς· καὶ αὐτὰρ καὶ ἀτὰρ οἱ σύνδεσμοι, ἀδιάφοροι πάντῃ εἰσὶ πρὸς ἀλλήλους, καὶ πρὸς τὸν δὲ
σύνδεσμον· διαφέρουσι δὲ ἀμφότεροι τοῦ δὲ συνδέσμου· ὅτι αὐτοὶ μὲν ποιητικώτεροί εἰσιν· ἐκεῖνος δὲ κοινός· καὶ αὐτοὶ
μὲν, ἀεὶ προτάσσονται τῶν τοῦ λόγου μερῶν· ἐκεῖνος δὲ, ἀεὶ ὑποτάσσεται· τὸ δ' ὅμοιον προείρηται καὶ περὶ τοῦ ἤτοι,
καὶ μέν· δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, καὶ ὅτι, εἰ μὴ παραπληρωματικῶς ἀπαθῶς οὕτω τίθενται, ἰσοδυνάμως ἔχου
σι· διαφέρουσι δὲ, ὅτι ὁ καὶ μὲν προκατάρχει τῶν λέξεων· οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σύ· ὥσπερ καὶ αὐτὰρ ἐγὼ, ἀτὰρ σύ· ὁ δὲ τε, ὑπο
τάσσει· οἷον, ἐγώ τε σύ τε, ὡς καὶ τὸ ἐγὼ δὲ σὺ δὲ, τὸν δὲ τόνον τοῦ ἀτὰρ καὶ αὐτὰρ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὡς μὴ ἀν
αλόγως ἔχοντα λέγοντες· αἱ εἰς ρ λήγουσαι βραχυκατάληκτοι λέξεις βαρύνονται· καὶ ἄλλοθέν ποθεν εἰς ὀξὺν τόνον βιά
ζονται· οἷον, πάτερ· σῶτερ· θύγατερ· ἦμαρ· ὕπαρ· ὄναρ· φρέαρ· χωρὶς τῆς ὑπὲρ προθέσεως, καὶ χωρὶς τοῦ ἀτὰρ καὶ αὐ
τάρ. Αὐτὰρ ἐμοὶ δὲ, ἐπεὶ δὲ· μετὰ ταῦτα. Αὐτὰρ δὴ, ἢ εὐθέως, ἢ ἐπειδή. Αὐτὰρ δὲ, ἐγὼ δέ. Αὐτάρεστος, ὁ ἐφ' ἑαυ
τῷ ἀγαλλόμενος. Αὐτὰρ ὑπὸ, χθών· ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἡ γῆ. Αὐτὰρ ἔπειτα, μετὰ δὲ ταῦτα. Αὔταρκες, τὸ ἱκα
νῶς ἐξαρκοῦν. Αὐτάρκης, αὐτοβοηθός· παρὰ τὸ αὐτὸς καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ· ὁ ἑαυτῷ ἐπαρκῶν, καὶ βοηθῶν.
Αὖτε, ἀπὸ τοῦ ἆ τοῦ σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται ἄτε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ αὖτε. αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί· ση
μαίνει τὸ ἐξ ὑστέρου· ἢ τὸ ἐκ δευτέρου· ἐκ τοῦ τις καὶ μετὰ τοῦ ἆ τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται ἄτις· καὶ ὡς παρὰ
τὸ ἐρύσω γίνεται ἀέρυσαν καὶ αὐέρυσαν, οὕτω καὶ ἄτις, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν. Αὖτε, ἀντὶ τοῦ πάλιν, καὶ αὖτε ἀντὶ τοῦ
μετὰ ταῦτα. Αὐτεῖν, τῆς τοῦ αὔειν προτυπωσίας ἔχεται· αὔω γὰρ καὶ διαλύσει ἀΰω· ἐξ οὗ ἀϋτή· ὅθεν τὸ αὔτω· ὅμη
ρος· μακρὸν ἄϋτει, ὅ ἐστιν ἐφώνει. Αὐτεξούσιον, ψυχῆς φρόνησις ἔχουσα ἐπιτηδειότητα νεῦσαι πρὸς ἃς βούλεται
πράξεις· ἢ αὐτεξούσιον, τὸ αὐτοδέσποτον· τὸ γὰρ ὑπὸ δεσπότην ὂν, οὐκ ἔστιν αὐτεξούσιον, εἴγε αὐτεξουσιότης ψυχῆς νοε
ρᾶς ἐστιν ἡ ἀκώλυτος πρὸς ἀρετὴν, ἢ κακίαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἡμῶν ῥοπή τε καὶ κίνησις· ἔνθα δὲ κακίας καὶ ἀρετῆς
προσβολὴ οὐ γίνεται, ἐκεῖ οὐδὲ ἡ αὐτεξουσιότης τῆς ψυχῆς γνωρίζεσθαι δύναται· πῶς γὰρ ἂν καὶ φανήσεται ἡ αὐτεξου
σίου προαίρεσις, ἔνθα προσβολὴ ἐναντία οὐ γίνεται· μόνος τοίνυν ὁ τοῦ Χριστοῦ νοῦς καὶ ἡ παναγία αὐτοῦ ψυχὴ, ἄγνωστος
καὶ ἄδεκτος πάσης προσβολῆς πονηρᾶς γέγονε· μορφὴ γὰρ δούλου ἦν χαλιναγωγουμένη καὶ δεσποζομένη ὑπὸ τοῦ καθ' ὑπό
στασιν ἡνωμένου αὐτῇ θεοῦ λόγου· διόπερ καὶ ἔλεγεν ὁ κατὰ τὸν σωτῆρα νοούμενος ἄνθρωπος· Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ'
ἐμαυτοῦ οὐδέν· ὑπὲρ γὰρ τοῖς ὅροις καὶ νόμοις τῆς ἡμετέρας φύσεως ὑποστὰς ἀπόρως ὡς θεὸς, σῶμα καὶ ψυχὴ ὢν, τῇ τοῦ
δεσπότου νεύσει ἑτοίμως ὑπετάττετο ὡς θεωθείς. Αὐτεπάγγελτος, ὁ αὐτόκλητος. Αὐτεπίβουλος, αὐτοφονεύς.
Αὐτερέται, αὐτοὶ ἐρέσσοντες. Αὔτευν· εἶχε μὲν αὔτουν εἶναι κοινότερον ὡς τὸ ἐποίουν· προετιμήθη δὲ ὅμως δι' ὄγκον
φωνῆς, τὸ ποιητικώτερον· καὶ ἀΰτευν, ἐφώνουν· ἐβόων. Αὐτὴ, ἡ βοή· παρὰ τὸ ἀΰω τὸ φωνῶ· λαμβάνονται δὲ καὶ ἀμφό
τερα ἐπὶ πολέμου· αὐτὴ γὰρ καὶ βοὴ, πολλαχοῦ ἡ μάχη· ἐκ τῶν παρακολουθούντων· παρακολουθεῖ γὰρ ἡ μεγάλη βοὴ τῇ μά
χῃ· διὸ καὶ φύλοπις λέγεται, ἐκ τῆς τῶν φύλων ὀπός· καὶ ἐνυὼ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐναΰω τὸ φωνῶ. Αὕτη, ἐκείνη· αὕτη δὲ δεικτικῶς·
ὡς τὸ, αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ κύριος. Αὐτῇ, βίᾳ· τῇ δυνάμει· καὶ αὐτὴν, κραυγήν· φωνήν· βοήν. Αὐτὴ κάμινος, αὐτὸς
εἵλκυσε καπνός, ἢ τροχός, ἐπὶ τῶν ὅμοια καὶ παραπλήσια διαπραττομένων. Αὐτῇ κεν γαίῃ, σὺν αὐτῇ τῇ γῇ. Αὐτή
κοοι, οἱ μὴ ἐπιστάμενοι· αὐτοὶ δὲ ἑαυτῶν ἀκούοντες. Αὐτῆμαρ, αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτῇσι ῥίζῃσι, σὺν αὐταῖς ταῖς
ῥίζαις. Αὕτη τοι, δίκη ἐστὶ θεοῦ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας τ. ὅ ἐστιν, αὕτη θέμις θεοῦ ἐν τῷ ἐπιφαίνεσθαι ποιεῖν οὕτω,
καθὰ δηλαδὴ βλέπεις· τινὲς δὲ γράφουσιν αὕτη τοι δίκη ἐστὶ θεοῦ· τουτέστιν, οὐκ ἄλλος τις ὁ ἔνδον ἀλλ' ἤ τι θεός, ἢ αὐτὴ δί
κη ἐσομένη σὺν ἡμῖν· ἢ καὶ οὖσα ἤδη. Αὐτίκα, ἐπίρρημα μεσότητος χρόνου δηλωτικόν· ὥσπερ παρὰ τὸ πολλὰ γίνεται,
πολλάκις· οὕτω καὶ παρὰ τὸ αὐτὰ, αὐτάκι· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν αὐτίκα. καὶ αὐτίκα μάλα, ἀντὶ τοῦ τάχιστα· ὃ γὰρ δύνα
ται τὸ τάχιστα, τοῦτο καὶ τὸ αὐτίκα μάλα· ἀλλὰ τὸ τάχιστα μὲν, γενικῇ τῶν πληθυντικῶν συντάσσεται· ὡς τὸ τάχιστα
πάντων· ὡς καὶ τὰ μάλιστα καὶ τὸ ἥκιστα πάντων· τὸ δὲ αὐτίκα, καίπερ ἰσοδυναμοῦν, οὐκ ἔστι πρὸς ὅ, τι παρατιθέμενον συν
τάσσεται. καὶ αὐτίκα, ἐπεί κε πυρὸς θερέω παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ, ἤγουν διὰ πυρὸς θερμανθῶ· ἀλέη τε γένηται· ἢ
ἐκ τοῦ ἡλίου δηλονότι. Αὖτις, ἰωνικόν· τὸ δὲ αὖθις κοινόν· ταυτὸν δὲ τοῦτις, τὸ πάλιν· αὐτὰ δὲ ὁμοῦ τὰ τρία δηλοῦσι,
τὸ εἰς τοὐπίσω· οὐ δὴ δευτερονόματος ὄντος, εἴληπται παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ πάλιν ἀπαθῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου· τὸν αὐ
τμένα, σπανίως ἐστὶν εὑρεῖν· ἡ αὐτμὴ γὰρ ἐν χρήσει πλείονι. Αὐΐτης, ὁ χωρὶς παραχύματος οἶνος· οἷον, ἐψέματος· ἢ ὁ
ἐπιχώριος, ἢ ὁ ἀμιγής· ἢ ὡς ἔνιοι ὁ δευτερίας· ἢ ὁ ἐπέτειος. Αὐτίτην, τὸν αὐτοετίτην· τὸν ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους· παρ'
Ἱπποκράτει. Αὐτμένα, τὴν ἀναπνοὴν πνεύματος, ἢ καὶ πεφυσημένα. Αὐτμενώδης, πεφυσημένος· πεπνευσμένος.
Αὐτμὴ πυρὸς ὁ καπνός· ὡς ἀναθυμίασις· παρὰ τὸ ἄω καὶ ἀΰω τὸ πνέω· ἐπεὶ πνευμάτων ἡ ἀναθυμίασις γεννητική.
Αὐτμὴν, κλίνεται μὲν ὡς ὁ ποιμήν· ὁ αὐτὸς δὲ ἐστὶ τῇ αὐτμῇ· ὅ ἐστι τῇ πνοῇ· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω· καὶ παρα
γώγως ἀΰω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄω ἀΰω τὸ φωνῶ· ἐκ τοῦ προρρηθέντος ἄω, καὶ τὸ ἆσθμα γίνεται. Αὐτό· ὅταν λάβῃ ἄρθρον
καὶ γένηται ταυτὸν, μετὰ τοῦ ν γράφεται ὡς τὸ ξύλον· τὸ γὰρ ἄρθρον διαστέλλει αὐτὸ ἀπὸ τῆς αἰτιατικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ· εἰ δὲ
σύμφωνον ἐπάγοιτο, ἀποβάλλει· ὡς τὸ τοιοῦτον. Αὐτοβοὰς, αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς. Αὐτοβοεὶ, αὐτῇ τῇ βοῇ· τὸ παραχρῆ
μα συντελεσθῆναι ἐν πολεμικοῖς ἔργοις· οἷον ταχέως· καὶ ἅμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλάγματι. Αὐτογένεθλον, τὸ αὐτογέννητον.
Αὐτόγε, ἐπ' ἐκεῖνον τὸν τρόπον. Αὐτόγνωτος. Σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσεν ὀργά· ἀντὶ τοῦ αὐθαίρετος· καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.

Αὐτόγυον, μέρος ἀρότρου. ἔστιν ὁ γύης καὶ τὸ ὕον. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γαῖα, γύη. ἵν᾽ ᾖ ἡ γύη, τῆς γύης. καὶ μεταχθείσης τῆς θηλυκῆς εἰς εὐθεῖαν, ὁ γύης. Αὐτοδαῆ, καὶ αὐτομαθῆ, τὰ ἐκ φύσεως καὶ μὴ ἐκ διδαχῆς. καὶ τὰ ὀρχήματα, εἶεν αὐτοδαῆ. Αὐτοδάϊκτος, ὁ ἑαυτὸν φονεύσας, ἢ καὶ κακοποιήσας. Αὐτοδακὴς μῆνις, μικρά. Αὐτόδαξον τρόπον, αὐθάδη καὶ ὀργίλον. ἐπεὶ οἱ ὀργίλοι, δάκνουσι τοῖς ὀδοῦσιν. Αὐτόδειπνος, ὅταν τις κεκλημένος, ἑαυτῷ φέρῃ τὰ εἰς τὸ δεῖπνον. Αὐτοδικεῖν λέγε, οὐκ αὐθεντεῖν. κοινότερον γάρ. Αὐτόδιον, ἤγουν κατὰ τὴν ὁδόν. καὶ αὐτόδιον, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα φασιν· ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτίκα. καὶ ἰωνικῶς ἐγράφη. κοινῶς γὰρ αὐθόδιον γράφεται. Αὐτοδικεῖν, ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῖς τὰ δίκαια ὁρίζειν. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ τοῦ Κλεομέδοντος. Αὐτοεθείρας, κόμας ἢ καὶ κόσμας. Αὐτοέντης, αὐτόχειρ. Αὐτοεπὴς ἥρα παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἡ ἁμαρτάνουσα ἐν τῷ λέγειν. Αὐτοέτης, σὺν αὐτῷ τῷ ἔτει. Αὐτόθεν, ἤγουν ἀπ᾽ αὐτοῦ. Αὐτόθι, ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ. Αὐτοὶ θυόμεθα, ἀντὶ τοῦ αὐτοὶ πίνομεν. Αὐτοῖς ἀνδράσιν ὤλετο ναῦς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν. Αὐτοῖσιν ὄχεσφιν, ἐπικὸν ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτοῖς τοῖς ἅρμασιν. Αὐτοκάβδαλος ναῦς, ἢ αὐτοκάβδαλον σκάφος, αὐτοσχέδιον. κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τῶν ἀλφίτων εἴρηται. τὸ γὰρ ὡς ἔτυχε φυραθὲν ἄλευρον, αὐτοκάβδαλον λέγεται. Αὐτοκαλές, τὸ αὐτοτυχὸν συμβεβηκός. Αὐτόκαρνος, αὐτοζήμιος. κάρνη γὰρ ἡ ζημία. Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφός, ὁ ἐκ τῶν αὐτῶν γονέων. Αὐτοκέλευστος, αὐθόρμητος. Κρότος ἀθρόως, οὐκ ἐκ παραγγέλματος, ἀλλ᾽ αὐτοκέλευστος ὡρμήθη. Αὐτοκέραστον, οἷον εὐκέραστον. συμμέτρως κεκραμένον. Αὐτοκίνητον, αὐτοφυές. Τὸ δὲ ἑρμηνεία τοῦ φιλοσόφου, τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθη τῇ πολυμαθίᾳ. Αὐτοκλείδης. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου, Κυδωνίδην καὶ Αὐτοκλείδην καὶ Θέσανδρον. οὗτοι παιδερασταὶ σφοδροί. ὡς καὶ Ἀριστογείτων κατὰ Τιμάρχου. Αὐτόκρανα, αὐτόδηλα, αὐτοκράαντα. Αὐτοκράτορες, ἀντὶ τοῦ τῶν δογμάτων κρατοῦντες. Ἀριστοφάνης· Τούτων πέρι πάντων, αὐτοκράτορες ἥκομεν. Αὐτοκράτωρ, δεσπότης. ἄρχων. Ἑλληνικὴ ἡ φωνή. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς τοῦ κατὰ πολεμήσαντος, καὶ κρατήσαντος τῶν ἐναντίων. αὐτοκράτορα πάντα τὸν ἀνυπεύθυνον. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ καὶ αὐτοκράτωρ. ἢ παρὰ τὸ κραίνω κραίντωρ, καὶ ἐν συνθέσει αὐτοκράτωρ. Αὐτοκτίστοις δόμοις, οὐ κατεσκευασμένοις, ἀλλ᾽ ἐκ ταὐτομάτου γεγενημένοις. ἢ τοῖς αἰκουμένοις. Αὐτόλαβον, τὸ ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον. Αὐτόλειον, λιτόν. Αὐτολήκυθος, ὁ πένης. παρὰ τὸ φέρειν ἑαυτῷ τὰς ληκύθους εἰς τὰ βαλανεῖα. καὶ ἀντὶ τοῦ εὐζώνους τινὰς καὶ ἑτοίμους πᾶν ὁτιοῦν ποιεῖν καὶ ὑπομένειν λέγουσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πληγὰς ἑτοίμους καὶ οἷον τύπτοντας, καὶ μαστιγοῦντας, καὶ ὑβρίζοντας. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ προχείρου διδόντας ἀργύριον, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὰς μίξεις. καὶ γὰρ εἶχον ἐν τοῖς ληκύθοις ἀργύριον. καὶ τὸ ὄνομα παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἡνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ. Αὐτολόχευτος, αὐτογέννητος. ὁ θεὸς ἀγέννητος. Αὐτολιθίς, δέμα. ἐφ᾽ ᾧ αἰκύλη ἐφῆπται, καὶ οὐ χάσμα γέγονεν. Αὐτόμαρος, μονόμοιρος. Σοφοκλῆς. Αὐτομάρτυς, ὁ ἑαυτῷ μαρτυρῶν. Αὐτομάτορον, σπέρμα ἀνδρός. Αὐτοματίζουσιν, αὐτόματοι παραγίνονται. Αὐτόματον, αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστος, ἐν τοῖς ἕνεκά τινος κατὰ προαίρεσιν γινομένοις συμβαίνουσα. τὸν γὰρ λίθον πεσόντα, γενέσθαι καθέδραν ἔτυχεν. Αὐτόματος, αὐτόκλητος. παρὰ τὸ μαστεύω τὸ ζητῶ, μαστός. καὶ αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτητος, καὶ μὴ παρ᾽ ἑτέρου ζητηθείς. ἢ παρὰ τὸ μένω τὸ προθυμοῦμαι, μέμαμαι. μέμαται. ματός. καὶ αὐτόματος. Αὐτομαχεῖν, τὸ δι᾽ αὐτοῦ, ἀλλὰ μὴ δι᾽ ἑτέρου μάχεσθαι. Αὐτομέδων, καὶ αὐτοκράτωρ, οὐ μακρὰν ἀλλήλων κεῖνται. εἰ μέδειν καὶ ἄρχειν καὶ κρατεῖν, ταὐτὸ δηλοῦσιν. Αὐτομένης, ὄνομα κύριον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. εἶχε τρεῖς υἱούς. τὸν μὲν κιθαρῳδόν. τὸν δὲ ὑποκριτήν. τὸν δὲ τῷ στόματι αἰσχρουργοῦντα. Αὐτομολῆσαι ἐστί, τὸ προδοῦναι τοῖς ἰδίοις, καὶ ἐάσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ, καὶ αὐτομολεῖν τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν. Αὐτόμολος, πρόσφυξ. Αὐτομολῶ, πρὸς τοὺς πολεμίους ἔρχομαι. ταὐτὸν τῷ ταὐτομολεῖν. Αὐτόνομος, ὁ αὐθαίρετος. ὁ αὐτόβουλος. Αὐτονομουμένη πόλις, ἡ τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρωμένη καὶ οὐχ ὑπακούουσα ἑτέροις. Αὐτονυχεί, αὐτῇ τῇ νυκτί. ἐν τοῖς Ἀππίωνος μὲν καὶ Ἡροδώρου διὰ τοῦ ι γράφεται. ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτονυχεὶ ἔγραψαν. Αὐτοξενεῖν, ἐν ἴσῳ τῷ προξενεῖν. Αὐτόξυλον, αὐτοδημιούργητον ξύλον. ἢ ξύλινα. Αὐτοπαθῶς, οἴκοθεν. ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Αὐτόπαιδα, αὐτὸν προσώπῳ τινὶ παιδὸς ὄντα. Αὐτόπαστοι πύλαι, παστάδας ἔχουσαι ποικίλαι. Αὐτόπεδον. καὶ αὐτοποδητί, τὸ ἐκ ποδὸς βαδίζειν. Αὐτοπάλις, κλίμαξ. Αὐτοποίητον, εὐτελές. Αὐτοπόκιστον, μὴ κεκαρμένον. οἱ δὲ, εὐτελὲς ἱμάτιον. Αὐτόπομα, ἐπίκληρος. Αὐτοπρέμνοις, δυσκόλοις. προρρίζοις. ἢ μεγάλοις. Ἀριστοφάνης. Αὐτόπτης, θεατής. Αὐτουργότερον βᾶριν, αὐτοσχέδιον πλοῖον. βᾶρις δὲ νῦν μὲν παρὰ Λυκόφρονι, τὸ πλοῖον. σημαίνει δὲ καὶ θρόνοις, καὶ πύργοις, αὐλάς. στοάς. Αὐτορέγμονος πότμου, ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε. καὶ κατ᾽ εὐθεῖς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα. Αἰσχύλος. Αὐτορέγμων, ἑαυτῷ ἐργαζόμενος. Αὐτόρεκτον, οἷον τὸν ἑαυτὸν ἀποκτείναντα. Αὐτός, οὐκ αὐτόματος. λείπει γὰρ τοῦτο παρ᾽ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, ὥσπερ καὶ τό, μονώτατος. Αὐτός. ἀντωνυμία, ἐπιταττομένη τοῖς πρωτοτύποις, ἣν καὶ ἐπιταγματικὴν οἱ τεχνικοὶ καλοῦσιν. ἐπιτάττεται καὶ τοῖς τρισὶ προσώποις τῶν ἀντωνυμιῶν. ἐγὼ αὐτὸς εἰργασάμην, τόδε. σὺ αὐτός. ἐκεῖνος αὐτός. καὶ ἔστιν ἄρθρον. αἱ γὰρ ἀντωνυμίαι ἄρθρα οὐκ ἐπιδέχονται. ὅταν δὲ ἀπαράλλακτον παραληφθῇ τι, δηλοῦσά τινα ὁμοίωσιν καὶ ταυτότητα, τότε ἤδη καὶ μετὰ τοῦ ἄρθρου προφέρεται. οἷον ὁ Νικόλαος ὁ αὐτός ἐστι τῷ Κωνσταντίνῳ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστιν ἀπαράλλακτος. καὶ οἱ αὐτοὶ κίνδυνοι τοῖς προτέροις, ἡμᾶς ἐκδέχονται καὶ ἡ αὐτὴ φιλία, ἔτι παρ᾽ ἐμοὶ μένει. καὶ ἐπὶ οὐδετέρου τὸ αὐτό. ταὐτὰ τοῖς προτέροις εἰργάσατο. καὶ αὐτός, ἐπὶ τῶν τριῶν προσώπων λαμβάνεται. οἷον, αὐτὸς ἐγώ. αὐτὸς σύ. καὶ αὐτὸς ἐκεῖνος. οὕτω καὶ τὸ αὐτοῦ ἐπίρρημα, ἐπὶ τριῶν λαμβάνεται. οἷον, τοῦ αὐτοῦ, αὐτόθι, καὶ τοῦ ἐκεῖ. καί, Αὐτὸς μὲν ἐγὼ μενέω, ἀλλ᾽ ἑταῖρον πέμπω, ἀντὶ τοῦ ἕτερον δέ. ἐναλλαγὴ συνδέσμου. καὶ ἐνταῦθα. Αὐτὸς ἔφα, παροιμιακὸν ἐπὶ Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου εἰσῆλθεν εἰς τὸν βίον. οὗτος γὰρ ἀποσεμνύνων τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον ἐν ταῖς ὁμιλίαις, ἔλεγεν· αὐτὸς ἔφα, ἀντὶ τοῦ εἶπεν. οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος φησίν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ αὐτός, κατ᾽ ἐξοχὴν ὁ Σωκράτης. Αὐτόσιτον, τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα, καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον. Αὐτοσκεδές, ὑποδήματος εἶδος γυναικείου.

Αὐτόσε, ἐκεῖσε· λέγεται καὶ αὐτοῦσε· διάβασις δὲ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ σε, ὅτι μὴ τῷ σχήματι. Αὐτοστέριφον, ἰσχυρόν· αὐτοφυές. Αὐτόστοιχος, αὐτὸς ἑαυτῷ προσέχων· Ὁ βουλόμενος ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἀβέβηλον βίον πολιτεύεσθαι αὐτόστοιχος ἐθέλει εἶναι. Αὐτόστυλον, αὐτοσκεύαστον. Αὐτοσφαγῆ, τὸν ὑφ' ἑαυτοῦ ἀναιρούμενον. Αὐτοσχεδὰ ἐπόρουσεν, ἀντὶ τοῦ αὐτοσχεδόν· ὁ τοῖον καὶ τὸ ἀμφαδόν· ἀμφαδά· μεταβληθέντος τοῦ ἐπιρρηματικοῦ ἐνικοῦ οὐδετέρου, εἰς πληθυντικὸν ὅμοιον. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σχεδὸν ὃ δηλοῖ τὸ ἐγγὺς καὶ ὡς εἰπεῖν ἐχομένως, ὡς ἀπὸ τοῦ χέω χεδ, γίνεται σχέδιος προπαροξυτόνως ὁ ἐγγύς, καὶ καθὰ κοινότερον λέγεται αὐθωρόν, ἔστι δὲ καὶ σχεδίος παροξυτόνως, τῷ κανόνι τῶν τριβραχέων· τὸ κύριον ὄνομα, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ αὐτοσχεδόν, ὁ αὐτοσχέδιος, καὶ ῥῆμα τὸ αὐτοσχεδιάζειν, παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ὅ ἐστιν ὅτε τὸ τοιοῦτον ῥῆμα οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τιθέασιν, ἀλλὰ σεμνῶς ὑπ' αὐτοῦ τὸ ψεύδεσθαι παραδηλοῦν· αὐτοσχεδιάζειν λέγοντες, τὸ ἀσκέπτως καὶ ἀμελετήτως λαλεῖν ἢ γράφειν παρὰ τὸ ἀληθές· ἢ καὶ ἄλλως ἀκριβές. Αὐτοσχεδιάζει, παραυτὰ λέγει. Αὐτοσχέδιον, τὸ εὐθὺς ῥηθὲν ἢ ὑπαγορευθὲν ἢ γινόμενον. Αὐτοσχεδίως, αὐτομάτως. Αὐτοσχεδίη, ἀπὸ χειρός· ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς. Αὐτοσχεδὸν γενέσθαι, ἀντίκειται πρὸς τὸ διακριθῆναι· καθὰ καὶ τὸ συνελθεῖν, πρὸς τὸ διαστῆναι· σημαίνει δέ, τὸ ἔγγιστα. Αὐτότατα μέλη, ὡς ἂν εἴποι· ἀδίαστα· οὐκ ἔχοντα τοὺς ἐπιτάσσοντας. Αὐτότεγον, ἀπηρτισμένον· πλῆρες ὅσον δεῖ. Αὐτοτελής, ἱκανός· τέλειος· Πολύβιος. Αὐτοτελὲς ψήφισμα, τὸ μὴ προβεβουλευμένον. Αὐτοτελὴς δίκη, ἀφ' ἧς μὴ ἔστιν ἐφιέναι. Αὐτοῦ ἐπίρρημα ἐπὶ τῶν τριῶν λαμβάνεται· ἤτοι τοῦ ἐνταῦθα· καὶ αὐτόθι· καὶ ἐκεῖ· ὥσπερ καὶ τὸ αὐτός, ἐπὶ τριῶν προσώπων· ὅπερ οὐχ ἁπλῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, ἀλλὰ κατ' ἔλλειψιν ἀττικήν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου· ὁμοίως εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν ἄλλαις σημασίαις· ἐνταῦθα μέν, ὡς τό· Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο, αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ. Αὐτούργητον, αὐτοφυές. Αὐτουργῶ, τὸ οἰκείαις χερσὶν ἐργάζομαι.

Αὐτοφαρίζειν, αὐτοματεῖν. Αὐτόφιν· Ὅμηρος· ἄμμι παρ' αὐτόφιν, ἤγουν παραυτά. Αὐτόφλοιον, αὐτόδερμον. Αὐτοφόνῳ, ἑαυτὸν ἀνελόντι. Αὐτοφορβός, ὁ αὐτοφάγος· ἠξίωσαν δέ τινες βαρύνεσθαι διὰ τὴν αὐτὸς ἀντωνυμίαν· ἥτις βαρύνει τὰ εἰς ος λήγοντα ἐν τῇ συνθέσει· ὡς τό, αὐτόνομος εἶναι βούλομαί σοι σύμμαχος. Αὐτόφορτοι, αὐτοδιάκονοι. Αὐτοφυέστατον, μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσαν κάλλος, ἀλλ' αὐτοφυέστατον. Αὐτόφωρος, ὁ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐξελεγχόμενος, καὶ πεφωραμένος ὤν. Αὐτόχειρ, καὶ ὁ ἑαυτὸν ἀνελών, καὶ ἕτερον· καὶ μὴ δι' ἄλλου φονεύσας· καὶ αὐτοχειρία· Αὐτοχειρία, τὸ τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ ποιῆσαί τι. Αὐτόχειρος, ὁ ἑαυτὸν ἐγχειρίσας. Αὐτόχειρες, οἱ ἑαυτοὺς φονεύοντες αὐτοχειρίᾳ, ἢ τινάς.

Αὐτοχθηδόν, αὐτοποίητον. Αὐτόχθονες, πολῖται· γνήσιοι· λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι· ἢ ἐπεὶ τὴν χθόνα ὅ ἐστι τὴν γῆν ἀργὴν οὖσαν πρῶτοι εἰργάσαντο, ἢ διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς ἐπήλυδας. Αὐτόχθονοι, αὐτόκτιστοι. Αὐτόχρημα, σχεδὸν εἰπεῖν· ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα· ὅμοιον παντελῶς. Αὐτοχροΐνδον, πρὸς τὸν χρῶτα. Αὐτόχρυσα, τὰ τίμια. Αὐτόχωνον, αὐτοχώνευτον. Αὐτώδης, ὑπερόφρων, ἰδιογνώμων. Αὐτώλης, ὑβριστής· αὐτόχειρ. Αὔτως· ποιητικὸν ἀπὸ τοῦ αὔτη· οὕτως κοινόν· ταυτὸν τῷ οὕτως. καὶ αὔτως, ἀντὶ τοῦ ματαίως· σημαίνει καὶ τὸ ὁμοίως· ἔστιν ἐτὸς ὁ ἀληθής· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἄετος, καὶ ἀνεβίβασε τὸν τόνον· τὰ γὰρ εἰς τος δισύλλαβα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει, καὶ κλίνεται ἀέτου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἄετοι, τῶν ἀέτων· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπίρρημα μεσότητος, ἀέτως· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ αὔτως· τὸ γὰρ α καὶ ε εἰς τὴν αυ δίφθογγον τρέπεται· τὸ δὲ ὁμοίως, ἀπὸ τοῦ οὕτως· Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος. Αὐτῷ στεφάνῳ, σὺν αὐτῷ τῷ στεφάνῳ. Αὐχαλέοι· σεμνοί. Αὐχαί, καύχησιν. Αὐχάττειν, ἀναχωρεῖν· καὶ τὸ ἐμμένειν, χάττειν. Αὐχέες, καυχώμενοι. Αὐχεῖν, ἀλαζονεύεσθαι· κομπάζειν· σεμνύνεσθαι· σεμνολογεῖσθαι· μεγαληγορεῖν· μεγαλορρημονεῖν· μεγαλύνεσθαι· αἴρεσθαι· μετεωρίζεσθαι· πεφυσῆσθαι· ὑψηλοφρονεῖν· ὑπερφρονεῖν· ὑπερορᾶν· τερατεύεσθαι· ἔστι καὶ τὸ καυχήσασθαι πράγματα, αὔχημα· ἀλαζονεία· κόμπος· σεμνολογία· μεγαλορρημοσύνη· μεγαληγορία· ὑπερφρόνησις· ὑπεροψία· τερατεία· ὑπερηφανεία· τὸ δὲ ῥῆμα, ὑπερηφανεῖν ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐπαινῶ. τὰ δὲ ὀνόματα, ἀπὸ μὲν τοῦ αὐχεῖν κατὰ μετοχὴν ῥητέον αὐχῶν· ὁ γὰρ αὐχήτης βίαιον· ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, κομπαστής· κομπαστικός· κομπώδης· ὑπέρκομπος· σεμνολόγος· μεγαλήγορος· μεγαλορρήμων· μεγαλυνόμενος· καὶ αἰρόμενος καὶ μετεωριζόμενος· πεφυσημένος· καὶ μετοχαί, ὑψηλόφρων· καὶ ὑπέρφρων· καὶ ὑπερόπτης καὶ ὑπεροπτικός· καὶ ὑπερορῶν· καὶ ὑπερήφανος· καὶ μετέωρος· καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ἀλαζονικῶς· κομπαστικῶς· μεγαληγόρως· μεγαλορρημόνως· ἠρμένως· μετεώρως· πεφυσημένως· ὑπερφρόνως· ὑπερόπτως· ὑπεροπτικῶς· καὶ ὑπερηφάνως. Αὐχεῖν, καυχᾶσθαι. Αὐχένοοι, χιτῶνος εἶδος, παρ' Ἀντιφάνοις. Αὐχέω, εὔχομαι. Αὐχήεις· σεμνός. Αὐχήματα, σεμνολογήματα· καυχήματα· κομπάσματα· ὑψώματα. Αὐχήν· ὁ τράχηλος· παρὰ τὸ ἀχμὴν αὐχήν, ὁ κατάξηρος τόπος τοῦ σώματος· ἢ παρὰ τὸ ὄχω, ὀχήν· καὶ αὐχὴν ὑφ' οὗ ὀχεῖται ἡ κεφαλή· ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν, γίνεται αὐχήν· γαυριῶντες γὰρ καὶ ἐπαιρόμενοι, ἀνατείνομεν αὐτόν· καὶ αὐχήν, οὐ μόνον ἐπὶ ζώων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καρπῶν ὡς δηλοῖ ὁ οὕτω γράψας· Ἔσμα φησὶν Ἀριστοτέλης· Θεόφραστος δὲ μόσχον· ἔστι δέ, αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων. Αὐχήσασθαι, καυχήσασθαι. Αὐχθῇ, αὐξηθῇ. Αὐχμεῖ κακῶς, ὁ ῥύπον ἔχων κατὰ τὸν Λαέρτην, καὶ ἀλουτῶν· γίνεται δὲ τὸ αὐχμεῖν, ὥσπερ καὶ ὁ αὐχμὸς παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω· πλεονασμῷ τοῦ δασέως· καὶ αὐχμεῖν, ξηραίνεσθαι· Ἀριστοφάνης· πεινῆν· διψῆν· αὐχμεῖν· ῥιγοῦν. Αὐχμηρὰ τράπεζα, ἡ ξηρὰ καὶ πενιχρά· καὶ αὐχμηρόν, στυγνὸν ἢ σκοτεινόν. Αὐχμός, ξηρασία· ἀνομβρία· παρὰ τὸ αὔξω αὐχμός, κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ποιῶν τι αὔξεσθαι ὑγρότητος γὰρ τρέφει· ἢ παρὰ τὸ αὔω τὸ ξηραίνω· ἐξ οὗ αὖος, καὶ αὐαλέος γίνεται αὐχμός. Αὐχμῶντα, ῥυπῶντα. Αὖχος τὸ ὄσπριον, ἀρσενικῶς. Αὔω τὸ ῥῆμα, τινὲς ἐδάσυνον· ἐξ οὗ τὸ αὖον, οὐ μόνον τὸ ξηραίνειν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ λάμπειν καὶ φαίνειν· ὅθεν αὔως αἰολικῶς ἡ ἡμέρα· ἡ καὶ ἀὼς λεγομένη δωρικῶς· καὶ ἠὼς κοινῶς τε καὶ ἰωνικῶς· ἐκ δὲ τοῦ αὔειν, καὶ πυραύστης ζωΰφιον, ἐπιβουλεῦον τῷ τῶν λαμπάδων φωτί· ὑφ' οὗ καὶ ὄλλυται· ἀφ' οὗ παροιμία τό, πυραύστου μόρος, ἐπὶ τῶν ταχὺ θανουμένων. Ἄυω, τὸ φωνῶ· Ὅμηρος μακρὸν ἀΰσας· ἐν ᾧ δηλοῦται, δεῖν εἶναι μεγαλοφώνους τοὺς ἡγεμόνας· καὶ ὡς εἰπεῖν βοὴν ἀγαθούς· καὶ αὔω, ἀϋτῶ· ὡς αὔω καὶ ἀϋτῶ· καὶ αὔω, διαχέω.

θερμαίνω· τὰ γὰρ πρόσηνῆ, τοῖς θερμοῖς παρέβαλλον. Ἄυως αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄως, ἡ ἡμέρα. μετὰ γὰρ τοῦ α ἐπαγομένου φωνήεντος προστίθεται τὸ υ.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

α

Φαγνίσαι, καθιερῶσαι. λέγεται δὲ καὶ τὸ συλῆσαι. Ἀφαδίαν, τὴν πολεμικὴν ναῦν. διὰ τὸ ἀφανδάνειν. Ἀφάδιος, ὁ μὴ ἀρέσκων. ἁδεῖν γὰρ τὸ ἀρέσκειν. Ἀφαδός, ἐχθρός. παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀφαδία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἔχθρα. Ἀφάζει, ἀναδέχεται ἀπὸ τῆς ἁφῆς. Ἀφάη, ὄσπριον. Ἀφαία, ἡ Δίκτυννα καὶ Ἄρτεμις. Ἀφαιάσαι, ἀπαλίσαι. ἀπολειτουργῆσαι καὶ ἀπολέσαι. Ἀφ' αἵματος, τουτέστι, συγγενῶν. Ἄφαιμοι, ἀπόγονοι. συγγενεῖς. Ἀφαιρεῖν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, κόπτειν. ἢ διαιρεῖν. ἢ κλέπτειν. Ἀφαιρεῖται, ἀποσπᾷ. Ἀφαιρέματα, τὰ ἀπὸ τῶν ἱερείων ἀφαιρούμενα μέρη. οἷον τὸ στηθύνιον. τὸν δεξιὸν βραχίονα. καὶ τὸν λοβὸν τοῦ ἥπατος. τοῦ θεολόγου· ὅσα τε περὶ θυσιῶν καὶ καθαρσίων καὶ ἀφαιρεμάτων νενομοθέτηται. θυσίας νόει τὰ πρόβατα. τοὺς μόσχους. τὰς τρυγόνας καὶ τὰς περιστεράς. καθάρσια δέ, τὰ διὰ τοῦ αἵματος, ἢ τῆς σποδοῦ καθαρτήρια. Ἀφαίρεμα, ἀνάθημα. δῶρον. ἢ ξένιον. καὶ ἀφαίρεσις· Ὑπερίδης ἰδίως, τὴν εἰς ἐλευθερίαν λέγει. Ἀφαίρεσις, ἡ ἐκ τῆς ἀρχῆς ἆρσις. οἷον, ἐμέ, μέ. Ἀφαιροῦμαι, τὸ ἀποστεροῦ καὶ ζημιοῦ, διττῶς συντάσσεται. οἷον ἀφαιρεῖται τὸν ἄνθρωπον τῆς οὐσίας. καὶ ἀφαιρεῖται τὴν οὐσίαν τὸν ἄνθρωπον. οὐ παρακείμενος, ἀφῄρημαι. ἀφῄρησαι. ἀφῄρηται. ὑπὸ πάθους καὶ ἐνεργείας λαμβανόμενον, ὡς παρὰ τὸ εἴργασμαι. καὶ ἐώνημαι. καὶ ἀφεῖμαι. μέσοι γὰρ οὗτοι παρακείμενοι. ἀφῄρημαι γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστερήθην. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστέρησα. καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς. καὶ αἰτιατικῆς. μετὰ γενικῆς μέν τοι, ὅταν μὴ ἔχων τι πρᾶγμα, δύναμαι δὲ τοῦτο κτήσασθαι, καὶ ἀμελήσας οὐ λάβω. οἷον, ἀφῄρημαι λόγων. ἀφῄρημαι παιδείας. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶχον. τὸν λόγον φημὶ καὶ τὴν παιδείαν. δυνατὸν δέ μοι ἦν κτήσασθαι. καὶ διότι ἠμέλησα, οὐκ ἔλαβον. ὅταν δὲ ἔχω τι καὶ στερηθῶ τούτου, τότε τὸ ἀφῄρημαι συντακτέον αἰτιατικῇ. ἀφῄρημαι τὸ ἱμάτιον. ἀφῄρημαι τὰ χρήματα. καὶ ἀφαιροῦμαι ἐκεῖνον τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ αὐτὸ ἐκείνου λαμβάνω. Ἀφαιρῶ, ἀφαιροῦμαι. παραιροῦμαι. Ἀφαιρῶ, τὸ μέρος τι τοῦ παντὸς λαμβάνω. ἀφαιροῦμαι δέ, τὸ πᾶν. ἀφαιρῶ μέν, συντάσσεται ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. οἷον ἀφαιρῶ σου τόδε. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. οἷον, ἀφαιρῶ σε τοῦδε. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς, εἰς αἰτιατικήν. οἷον ἀφαιρῶ σε τόδε. καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. οἷον ἀφαιρῶ σοι τόδε. Ἁφαῖς, πηγαῖς. ἢ χερσίν. Ἄφακες, εὐήθεις. Ἄφαλον, τὸ φάλον μὴ ἔχον. μήτε προμετωπίδα. Ἄφαλος περικεφαλαία, ἡ μὴ ἔχουσα φάλους. φάλοι δέ εἰσιν οἱ λαμπροὶ ἧλοι, ἢ τὰ ποικίλματα. Ἄφαλτοι, οἱ ἀναπηδῶντες. Ἀφάμαρτεν, ἀπέτυχεν, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ. καὶ ἀφάμαρτεν, ἀόριστος δεύτερος. ἁμαρτῶ, ἥμαρτον. ἥμαρτες. ἥμαρτεν.

Ἀφαμαρτοεπής, ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀφαμαρτούσῃ, ἀποτυχούσῃ. στερηθείσῃ. Ἀφαμιῶται, οἰκέται ἄγροικοι. πάροικοι. Ἀφανδάνει, ἀπαρέσκει. Ἀφανές, σκοτεινόν. Ἀφανὴς οὐσία, καὶ φανερά. ἀφανὴς μέν, ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι. φανερὰ δέ, ἡ ἔγγειος. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἱπποθέρσην. Ἀφανίαν, συναγωγὴν ἑστιάσεως.

Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται, καὶ φθείρεται διόλου. καὶ ἀφανίζεται τὸ κρυπτόμενον, καὶ μὴ φαινόμενον. καὶ ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ὑπὸ καιρὸν γίνεται. Φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν. Οὐχ ἅπαξ δὲ ἀπόλλοιντο, ἀλλ' ἀφανισθεῖεν μίαν ἡμέραν. καὶ ἀφανίζει τις τόδε, ὑπὸ τῶν δύο τούτων σημαινομένων. Ἀφανίζω, αἴρω. ἐξαλείφω. ἀμαυρῶ. ἀνελῶ. ἀπόλλυμαι. ἀποκόπτω. φθείρω. λυμαίνομαι. καταλύω. ὄλλω. ὀλύω. καὶ ἀπολύω. κατασείω. καταστρέφομαι. τέμνω. κεραΐζω. καὶ ἀφανίζω, αἰτιατικῇ. Ἀριστοφάνης· ὁ θεὸς δ' εὐθέως ἠφάνισεν αὐτόν. ἢ τὸν ἀφανῆ ἐποίησεν. Ἀφανίσαι οἱ παλαιοί, οὐχὶ τὸ μολῦναι, ὡς οἱ νῦν, ἀλλὰ τὸ τελέως ἀφανὲς ποιῆσαι. Ἀφάνναι, χωρίον τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. πόρρωθεν. Ἄφαντον, ἀφανές. ἀθεώρητον. μὴ φαινόμενον. ἀφανῆ. μὴ ὁρώμενον. καὶ ἄφαντον φῶς, τὸ ἐκ πυρί του λίθου. ὡς τό, ἀλλ' ἐν πέτρῃσι πέτρον ἐκθλίβων μόλις ἔφυν ἄφαντον φῶς. Ἀφαυανθήσομαι, ξηρανθήσομαι. καὶ ἀφαυαίνει. Ἀριστοφάνης· Τοὺς ἀλλοτρίους ἀμεθυστάχυς τούτους ἐν ξύλῳ δήσας, ἀφαυαίνει. καταποδῆσαι βούλεται. τουτέστιν, ὁ Κλέων. Ἀφάπτειν, προσκολλᾶν. Ἄφαρ, ἐπίρρημα μεσότητος παρὰ τὸ ἅπτω ῥῆμα. σημαίνει τὸ ταχέως, ἢ εὐθέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι γινόμενον. ἀφ' οὗ καὶ Ἴωνες οἱ Ἐφέσιοι ἀφαρεῖ λέγουσι, τὸ ἀσκέπτως καὶ ἀκόπως ποιεῖν τι. ἢ λέγεσθαι ὅταν ἰωνικῶς ψιλούμενον σημαίνῃ τέσσαρα, τὸ ταχέως. οἷον, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη, ἔγχει ἐμῷ. τὸ πρόχειρον καὶ παραχρῆμα. ὡς τό, ἄφαρ δὲ χεῖρ' ἀμύνειν εἴσι καὶ ἡμῖν. τὸ αἰφνίδιον. ὡς τό, ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους. τὸ ῥᾳδίως. ὡς τό, ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν. Ἄλλως. Ἄφαρ, αἰολικὸν ἐπίρρημα. καὶ τὸ αἶψα. ὧν μία ἡ παραγωγή, καὶ ταυτὸν σημαίνουσι. τὸ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἅπτω ἅψω. τὸ δέ, ἐκ τοῦ ἅψω ἧφα παρακειμένου. ἔστι γὰρ αἶψα καὶ ἄφαρ, τὸ ταχὺ καὶ ὡς εἰπεῖν συναπτῶς. ἄφαρ, ὃ δηλοῖ ταχὺ καὶ εὐθέως. οὕτως ἐτρίβη πρὸς κοινότητα τὴν ἀπὸ συνηθείας. ὥστε τινὲς τῶν πολλῶν, τὸν αὐτοσχέδιον ζωμὸν ἀφαρόζωμόν φασιν. ὡς εἴ τις εἴποι ταχύζωμον. εὐθύζωμον. καὶ ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσιν, ἀντὶ τοῦ εὐθύς. ἅμα τῷ γεννηθῆναι, κέρατα φύειν προβάλλονται. παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἄφαρβον, ἐλεύθερον. Ἀφαρεί, τὸ ἐσπουδασμένως, καὶ ἀπερισκέπτως τι ποιεῖν. Ἀφαρεῖ, ἱδροῖ. αἱμάτται. Ἀφαρεύς, οὗτος Ἱππίου ἦν υἱός. ἐνομίζετο δὲ Ἰσοκράτους. καὶ Ἀφαρεύς, ὁ ἥρως. καὶ Ἀφαρεύς, τοῦ θήλεος θύννου τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον. Ἀφαρκίδευτον, ἄγροικον. ἀθυσίαστον. Ἄφαρκτος, ἀφύλακτος. Ἀφάρμακον χρῶμα, τὸ ἀνθοῖς. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα. καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶντας Σοφοκλῆς ἔφη. Ἀφάρματεν, ἀπέτυχεν. ἀπὸ τοῦ ἁμαρτῶ. Ἄφαροι, ἀνίματοι. ἀνένδυτοι. Ἄφαρον, ἀνήροτον. Ἀφαρόωσιν, ἀντὶ τοῦ ἀροτρεύουσιν. Ἀφάροτρος, ἡ ἀναροτρίαστος γῆ. φάρος γὰρ ἡ ἀροτρίασις. ἢ παρὰ τὸ φάρσαι, ὃ δηλοῖ σχίσαι. καὶ γὰρ τοὺς εἰς δύο μέρη κεχαρισμένους χιτῶνας, διαφάρσους φαμέν. Ἀφάρτεροι ἵπποι, τουτέστι, ταχύτεροι. ἀπὸ τοῦ ἄφαρ τὸ εὐθέως.

Ἄφαρτος, πολλοῖς ἄριστος βοηθός. Ἀφάρυμος, ἄρμος. Ἀφάρωτος, ἀνδρειότατος. Ἀφὰς λύχνων, ἡ Ῥόδιος λέγει.

Ἀφάσσειν, ψηλαφᾶν. παρὰ τὴν ἁφήν. Ἀφάσσας, ψηλαφήσας. παρὰ τὸ ἅπτω, ἀφή. ἀφῶ ἀφάσσω τὸ ταῖς ἁφαῖς ὑποβάλ

λῶ, ὡς μάθλη· μαθλάσω· καὶ ἀφάσσειν ὁμοίως. Ἀφασία, ἀφωνία, ἔκστασις· στέρησις· σιωπή· ἀναυδία· ἀμουσία. Ἀφασσόμενος, ψηλαφῶν. Ἀφάσσων κοίτην παρὰ Λυκόφρονι, ψηλαφῶν. Ἀφατῆλες, μαστοί· θηλαί. Ἄφατον, τὸ ἀμύθητον καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον· ἤγουν πλεῖστον· ἄφατον· καὶ ἄρρητον καὶ ἄλεκτον, περὶ οὗ οὐ δύναταί τις εἰπεῖν· ἀδιήγητον.

Ἄφατος, ὡς φρόνιμος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· ἀφάτως φησὶ καὶ μεγίστως φρονῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀφαυανθήσομαι, ξηρανθήσομαι. Ἀφαυρά, ἀσθενῆ· ἀμαυρότερα· ἢ κουφότερα. Ἀφαυρός, ἀσθενής· ἄγαν ταῦρος· καὶ ὀλίγος κατὰ δύναμιν· ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ μέλλων φάσω γίνεται φαρός· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀφαρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀφαυρός· ὁ μὴ δυνάμενος δι' ἀσθένειαν λέξαι· ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω γίνεται παράγωγον φάω· οἷον, φάε δὲ χρυσόθρονος· καὶ ἐξ αὐτοῦ, φάρος ὄνομα· καὶ κατὰ στέρησιν, ἀφαρὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀφαυρὸς ὁ εὐτελής, καὶ ἀλαμπής. Ἀφαυρότατος, Ὅμηρος· Ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλεν Ἀχαιῶν· νοητέον δὲ ἐξ ἐναντίου τὸ, ἀλλ' ὁ ἀνδρειότατος· εἴωθε γὰρ ὁ ποιητὴς ἐν πολλοῖς τῇ ἀποφάσει, ἀντιτάττειν τὸ ἐναντίον· οἷόν ἐστι τὸ, Οὐδ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς· ἀλλὰ δηλαδὴ ἐλυπήθη· διὸ καὶ ἐδάκρυσε· τοιοῦτον καὶ τὸ, οὐκ ἐχολώσατο θυμῷ Ζεύς· ἀλλὰ δηλονότι ἐχάρη. Ἀφάψας, ἐκδήσας· κρεμάσεις. Ἀφάψαι, προσκολλῆσαι· συνδῆσαι· μῖξαι. Ἀφέδιτος ἡμέρα παρὰ Λάκωσιν, ἐν ᾗ θύουσιν. Ἀφεδρῆ, ἀποπνίγη. Ἀφεδνήν, ἀναυδῆ. Ἀφεδρεῦσαι, ἐπὶ δίφρῳ καθίσαι. Ἀφέδρω, ἀκαθαρσία. Ἀφεδρῶνες, σέλλαι· σελλάρια· σωτήρια· ἀναγκαῖα. Ἀφέῃ, ἐκ τοῦ ἀφῇ· ἀντὶ τοῦ πέμψῃ, κατὰ πλεονασμὸν συνήθη τοῦ ε· ὃ καὶ ἥσει ἔφη ὁ ποιητής· οὕτως ἐν τῷ ἀφέωνται πλεονάζει τὸ ε. Ἀφεθῆναι, ἀπολυθῆναι. Ἀφέθησαν, ἀφίημι τὸ συγχωρῶ· ὁ μέλλων ἀφήσω· ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα· ὁ παθητικός, ἀφεῖμαι· ὁ ἀόριστος, ἀφείθην· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι ἀφέθην, ὡς παρέθην.

Ἀφειδής, ὁ ἀνελεήμων. Ἀφειδήσας, μὴ φεισάμενος· ἢ παριδών· ἢ καταφρονήσας. Ἀφειδήσασα, ἀφροντιστήσασα.

Ἀφειδία, καρτερία. Ἀφεῖεν, συγχωρήσαιεν. Ἀφεῖκα, τὸ ἀττικόν· τὸ δὲ ἀφέωκα δώριον. Ἀφεικώς, μετοχή· καὶ ἀφεικέναι, ἀπαρέμφατον· ἐκ τοῦ εἷκα παρακειμένου· τὸ δὲ εἷκα, ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. Ἀφειλάμην, καὶ ἀφείλατο, οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσιν· δέον λέγειν διὰ τοῦ ο· ἀφειλόμην· καὶ διὰ τοῦ ε ἀφείλετο· τοῦ γὰρ ἁπλοῦ ῥήματος ὄντος εἱλόμην εἵλου, ἐξ ἀνάγκης τὸ σύνθετον ἐφύλαξε τὰ βραχέα· τὸ, τὸ ε, καὶ τὸ ο· μόνως οὖν ῥητέον, ἀφειλόμην, ἀφείλετο. Ἀφείλατο· ὅσοι διὰ τοῦ λα λέγουσιν, ἀσχημονοῦσι· δέον διὰ τοῦ λε λέγειν, ἀφείλετο· καὶ ἀφειλόμεθα δεῖ λέγειν διὰ τοῦ ο· καὶ μὴ διὰ τοῦ α. Ἀφεῖλεν, ἦρεν· ἔκοψεν. Ἀφείλετο, οὐκ ἀφείλατο· καὶ προεῖπον· καὶ πάντα τὰ ὅμοια· ἐφ' ὧν καὶ τὸ δεύτερον πρόσωπον διὰ τῆς ου συλλαβῆς, καὶ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ο· ἐφ' ὧν δὲ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ α, τὸ μὲν δεύτερον διὰ τοῦ ω· τὸ δὲ τρίτον πάλιν διὰ τοῦ α· οἷον, ἐποιησάμην· ἐποιήσω· ἐποιήσατο· ἐγραψάμην, ἐγράψω, ἐγράψατο· ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων, εἱλόμην εἵλου εἵλετο· ἠρόμην· ἤρου, ἤρετο. Ἀφείλοντο, ἀπεστέρησαν· ἥρπασαν· ἀνέσπασαν. Ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολέλυμαι· καὶ ἀφεῖσαι, καὶ ἀφεῖται· καὶ ἀφειμένος, καὶ ἄφεθι γράφεται· καὶ ἰωνικῇ συντάσσεται· κανονίζεται δὲ τὸ ἀφεῖμαι εἰ μέν ἐστιν ἐπὶ ἐνεστῶτος, οὕτως· ἵημι τὸ πέμπω· καὶ ἀπολύω· καὶ ἀφίημι τὸ παθητικόν, ἀφίεμαι· καὶ κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἀφεῖμαι· εἰ δέ ἐστιν ἐπὶ παρακειμένου, οὕτως· ἕω τὸ ἀπολύω· ὁ μέλλων ἕσω· ἄχρηστος ὁ παρακείμενος εἷκα, καὶ αὐτὸς ἄχρηστος· ὁ παθητικός, εἷμαι· καὶ ἀφεῖμαι· ἡ μετοχὴ ἀφειμένος· καὶ ὁ ἀόριστος ἀφείθην· ἀφείθης· ἀφείθη· ὡς τὸ ἐρρέθη, καὶ ἐλέχθη. Ἀφειμένοι πόνων· ἤγουν, ἀπαλλαγέντες. Ἀφειμένοι, καὶ ἐπὶ πάθους καὶ ἐπὶ ἐνεργείας λαμβάνεται· οἷον ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφείθην· καὶ ἀφεῖμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκα· καὶ ἀφεῖναι, ὡς θεῖναι. Ἀφεῖναι, τὸ ἀπολῦσαι ἐγκλήματος· καὶ ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπισμένας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρίβειν. Ἀφεῖνται, προΐενται· ἠμέληνται· προφέρομαι· ταύτῃ δὲ φρονῶν οἱ, ἀφεῖνται. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκεις· Ὑπερείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ Παρίχου πρώτῳ· παροιμία ἐπὶ τῶν παριόντων τὰ σπουδαιότερα, καὶ περὶ τὰ φαῦλα διατριβόντων· ὑπέραι δέ εἰσι, ναυτικοὶ σχοῖνοι, αἷς μετάγεται τὸ κέρας· καὶ ἀφείσας, ἀπαλλάξας. Ἀφείς, καὶ ἀπαλλάξας· τὸ μὲν ἀφείς, ὅταν ἀπολύῃ τινὰ τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ· τὸ δὲ ἀπαλλάξαι, ὅταν πείσῃ τὸν ἐγκαλοῦντα ἀποστῆναι, καὶ μηκέτι ἐγκαλεῖν· Δημοσθένης ἐν τῇ τρίτῃ περὶ Φορμίωνος παραγραφῇ· ἔστι δ', καὶ οὕτως εἰπεῖν, ὅτι ἀφίησι μέν τις αὐτῶν μόνων, ὧν αὐτὸς ἐγκαλῇ· ἀπαλλάττειν δὲ, ὅταν μὴ δὲ ἄλλον τινὰ λόγον ὑπολίπηται ἑαυτῷ πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον· Δημοσθένης ἐν τῇ ὑπὲρ Φορμίωνος παραγραφῇ· ἵν' ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένηται παρ' ἡμῶν κυρία. Ἀφεῖσαι, ἐκ τοῦ ἵημι· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ παρακείμενος· εἷκα· ὁ παθητικός, εἷμαι· εἷσαι, εἷται· καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφεῖσαι. Ἀφεῖσθαι, ἀφίημι· ὁ μέλλων ἀφήσω· ὁ παρακείμενος ἀφεῖκα· ὁ παθητικός, ἀφεῖμαι· σαι· ται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀφεῖσθαι. Ἄφεκτος, ἱερός· τοῖς ἀνέμοις ἀκατάστρεπτος. Ἀφελγύουσα, κακοῦσα. Ἀφέλεια, οὐ μόνον ἐπὶ ἁπλότητος οἱ παλαιοὶ ἐτίθουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγαλείου τινός, καὶ ἐνδοξότητος· ὡς ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς. Ἀφελέον, συνηγμένον· κοινόν. Ἀφέλεος τόπος, ὁ ὁμαλός. Ἀφελέσθαι λέγεται ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. Ἀφέλεσθε, ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω· ἐν συνθέσει ἀφέλω· ὁ παθητικός, ἀφέλομαι· τὸ πληθυντικὸν ἀφελόμεθα· τὸ δεύτερον ἀφέλεσθε. Ἀφελής, ὁ εὔκολος· ὃν ἄν τις ἕλοι διὰ τὴν εὐκολίαν· σημαίνει καὶ τὸν ὑγιῆ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ μηδενὸς ἀφαιρεῖσθαι τοῦ σώματος. Ἀφελλίαι, μελαινὸς ἀλφός. Ἄφελμα, τὸ κάλλυντρον. Ἀφελομένη, ἐπάρασα. Ἀφελοῦνται, ἀποστεροῦνται. Ἀφελοῦμαι τὰ σὰ βέλη, ἤγουν ἀπὸ σοῦ λήψομαι. Ἀφελχθείη, κωλυθείη· ξυμβουλεύειν ἐδόκει ἔτι. Ἀφελῶν πεδίων, ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρων· κατὰ στέρησιν. Ἄφεμα· ἐκ τοῦ ἵημι, ἵεμαι εἷκα· εἷμαι· ἕμα· καὶ ἐν συνθέσει, ἄφεμα· τὸ ἀπόσταλμα. Ἀφέμενον, ἀποσταντα· ἀναπλέοντα. Ἀφέμενος, ἐάσας· συντάσσεται δὲ μετὰ γενικῆς.

Ἄφενος, ὁ ἀπὸ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀθροιζόμενος πλοῦτος· τὸ αὐτὸ καὶ βίος· ἀφ' οὗ βιοῖ τις δηλονότι. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἄφενος ἀρσενικῶς· καὶ τὸ ἄφενος, οὐδετέρως· ἀφ' οὗ ἀφνειός, ὁ πλούσιος· καὶ ἄφενος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ δι' ὀλίγου συναγόμενος· πλοῦτος δέ, ὁ διὰ πολλῶν ἐτῶν· οἱονεὶ πολυετής τις ὤν· γίνεται δὲ ἄφενος ὡς τοῖς πλείοσι δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἔνου· ὅ ἐστι χρόνου· ὅς ἐστι καὶ παρ' ἡμῖν ψιλοῦται, ἀλλὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀττικῶς δασύνεσθαι λέγεται· τοῦτο δὲ ἢ παρὰ τὸ

ἔω τὸ πυρὸς ἄχρι τελειώσεως. οὗ καὶ ὁ ὅλος. τελεσφόρος γὰρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἐνιαυτός. ἢ παρὰ τὴν ἕνωσιν τῶν τεσσάρων ὡρῶν, καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἔργων. ἢ καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ εἰς ἑνός. ἵνα κατὰ τὴν ἐνιαυτὸν καὶ αὐτὸς εἴη βοῦς. μόσχος. μονόκερως. βοῦς μὲν διὰ τὸ κατὰ βόας ἐργατικὸν τῆς φύσεως. μόσχος δὲ, διὰ τὸ ἀεὶ νεάζειν, ἐφ' οἷς ποιεῖ. μονόκερως, διὰ τὸ μοναδικὸν καὶ ἐπικοινώτατον κατ' ἐνέργειαν τοῖς μερικοῖς καιροῖς. ἐπιστέον καὶ ὡς διφορεῖται ἄφενος κατὰ τὸ γένος. καὶ ὅμηρος μὲν οὐδετέρως προάγει αὐτό. λέγων ἄφενος πλοῦτόν τε. ἀφύξειν. εὕρηται δὲ παρά τισι καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἄφενος. Ἀφέξει, ἀποκωλύσει. ἀποστήσει παύσει, ἐκ τοῦ ἔχω, ἀπέχω. ἀφέξω. Ἀφέξομαι, παύσομαι. Ἀφέξονται. παύσονται. Ἄφεος, ἄφωνος. Ἀφέξω χεῖρας, ἀντὶ τοῦ κωλύσω. ἀπ' ἐναντίας τὸ ἀπέχειν ἐστὶ, πρὸς τὸ προσέχειν. εἴπερ ἀπέχειν μὲν, τὸ πόρρω ἔχειν. προσέχειν δὲ, τὸ ἐγγὺς ἔχειν. Ἀφέρεμα, ἀνάθημα. δῶρον. ξένιον. Ἀφέριστα, ἄχρηστα. Ἀφέριστος τρόπος, ὁ ἀκαλλώπιστος. Ἀφερπύσαι, βαδίσαι. Ἀφερτή. οἷον ἀφερτὴ δ' ἀρετή. ἀπὸ τοῦ φέρω. γίνεται φερτὸς καὶ φερτή. καὶ ἀφερτή. ἐκ δὲ τοῦ φερτὸς, προφερέστερος. τὸ συγκριτικὸν, καὶ προφερέστατος. Ἀφέρτεροι, ἥσσονες. Ἀφερτέροις, πολυφερτέροις. ταχυτέροις. Ἀφέρτερος, ἀφόρητος. Ἄφες. ἵημι. ὁ μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν. ἡ μετοχή, εἱς ἕντος. καὶ τὸ προστακτικὸν ἕς. ὁ κανὼν. πᾶσα μετοχὴ εἰς σ ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, τὸ τέλος τῆς γενικῆς τρέπουσα εἰς θι, τὸ προστακτικὸν ποιεῖ. χωρὶς τοῦ ἕς, θές, καὶ δός. Ἀφέσθαι, ἀποσχέσθαι. Ἄφεσις, ἀπόλαυσις. συγχώρησις. καὶ ἄφεσις, καὶ ὕσπληγξ, ὅθεν ἀφίενται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον. λέγεται καὶ γραμμὴ, καὶ βαλβίς. περὶ ὃ καμπτοῦσι, νύσσα καὶ καμπτήρ. ἵνα δὲ παύονται, τέλος. καὶ τέρμα. καὶ βατήρ. ἔνιοι δὲ καὶ βαλβίς. Ἀφέσιος ζεύς, ἐν ἄργει τιμᾶται.

Ἀφεσταίη, καινότερον ἐσχημάτισται. καὶ ἔστι μὲν κοινὸν καὶ σύνηθες ἀντ' ἄλλου, τὸ ἀποσταίη. τὸ μέντοι ἀφεσταίη, φιλτερον ὁμήρῳ. οἷα ποιητικώτερον. Ἰστέον δὲ, ὡς παρὰ τὸ τέτλαθι καὶ τὸ τετλαίη σύστοιχα. ὡς τὸ οὐδ' ἂν ἔμοιγε τετλαίη καὶ κύνεός περ ἐὼν, καὶ εἰς ὦπα ἰδέσθαι, οὕτω καὶ ἕσταθι ἑσταίη. καὶ ἀφεσταίη. ὧν τοῦ μὲν ἕσταθι, χρῆσις ἐν χ τῆς ὀδυσσείας. τοῦ δὲ ἀφεσταίη, ἐν ψ τῆς ὀδυσσείας. Ἀφεστακέναι, ἀπεσταλκέναι. Ἀφεστάναι, τοῦ διεστηκέναι διαφέρει. ἀφεστάναι μὲν λέγεται, ὅταν πλεῖστον ἀπέχωσι. διεστηκέναι δὲ, τὸ κεχωρίσθαι τῇ γνώμῃ πλησίον ὄντας. Ἀφεστᾶσιν, ἑστήκασιν. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἑστᾶσιν. καὶ ἀφεστᾶσιν. Ἀφέστατε, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀφεστήκατε. διὸ καὶ δασύνεται. καὶ ἀφέστατε, ἄποθεν καὶ χωρίς. ἑστήκατε οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕστατε. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφέστατε. Ἀφέστηκας, ἐμακρύνθης.

Ἀφεστής, ἀγαθός. Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος. ἤγουν ἐκ τῶν κρειττόνων, ἢ ἐκ τῶν οἰκείων. μετῆκται δέ φασιν ὁ λόγος, ἐκ τῶν ἱερῶν. ἔθος γὰρ ἑστίᾳ πρῶτον ἀπάρχεσθαι. ἀπὸ τῆς ἑστίας δὲ γίνεται ἑστιᾶν. ὅπερ κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ δωριεῖς ἱστιᾶν λέγουσιν. Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος. ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἀφ' ἑστίας ἄρχονται. καὶ οὕτως ἐκ τῶν θεῶν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ εἶπεν ὁ θεράπων. φήσας, ἐπιτρέψω τινά. ἐπὶ γὰρ τοῦ χοιροκομείου μέλλει δικάζειν. ὁ φιλοκλέων κατὰ δικάζειν ὡς φιλόδικος. ἔστι δὲ παροιμία, τὸ ἀφ' ἑστίας ἄρχου. μετενήνεκται δὲ, ἀπὸ τῶν τὰ ἱερὰ καθιερωμένων. τῇ γὰρ ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. μῦθον δὲ συνέθηκεν ἀριστοκράτης οὕτως ἔχοντα. μετὰ γὰρ τὸ κωλυθῆναι τὴν τῶν τιτάνων ἀρχὴν, τὸν δία δεξάμενον τὴν βασιλείαν ἐπιτρέψαι ἑστίᾳ λαβεῖν ὅ τι βούλοιτο. τὴν δὲ, πρῶτον μὲν παρθενίαν αἰτήσασθαι. μετὰ δὲ παρθενίαν, ἀπαρχὰς θυομένων αὐτῇ νέμεσθαι πρώτῃ, παρὰ τῶν ἀνθρώπων. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ πλάτων ἐν εὐθύφρονι. Βουλοίμην ἂν ὦ σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ, μὴ τοὐναντίον γένηται. ἀτεχνῶς γὰρ ἀφ' ἑστίας δοκεῖ μοι ἄρχεσθαι κακουργεῖν τὴν πόλιν, ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν. Ἀφέστιος, ὁ ἔξωθεν τῆς οἰκίας. καὶ ἀφ' ἑστίας, ἀπὸ τῆς οἰκίας. Ἀφεστώς, ἀφειμένος. Ἀφέται, τόπος ἐν ἀθήναις. ἔνθα ὁ στόλος τοῦ ξέρξου ἐναυάγησε, διὰ λιμένος ἀνεπιτηδειότητα. Ἀφέτην, ἀφήκασιν. Ἀφετηρία, ἀρχὴ ἡγεμονία. ἢ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἱπποδρόμου. καὶ ἁπλῶς, πᾶσα ἀρχή. ἢ τὸ κάγκελον. Ἀφετήριον, τὸ πετροβόλον ὄργανον. Ἄφετοι, οἱ ἱερόβοες. καὶ ἀπολελυμένοι. Ἀφευθεὶς τὸν πρωκτὸν, ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ φλογισθείς. Ἀφεύξομαι, παύσομαι. Ἀφεύς, ἀδ[illegible]ς. Ἀφεψάλου, ἀντὶ σπινθῆρος λαμπροῦ. Ἀφεψεῖν, βλάπτειν τρίχα. Ἀφεψιασάμην, ἀφωμίλησα. Ἀφέωκα, ἀφεῖκα. ἐλλείψει τοῦ ι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω. Ἀφέωνται, ἐκ τοῦ ἀφεῖνται ἀφεῖνται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω ἀφέωνται. ἀφίημι. ἀφήσω. ὁ παρακείμενος, ἀφεῖκα. ὁ ἀττικὸς, ἀφέωκα. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἡνίκα πλεονάζωσι τὸ ε κατὰ τὸν παρακείμενον, καὶ τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν τρέπουσιν εἰς ω. ὁ παθητικὸς, ἀφέωμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἀφέωνται. Ἀφή, ψηλάφησις. ἡ χείρ. καὶ ἡ χροιὰ τῆς λέπρας. καὶ αὐτὴ ἡ αἴσθησις. Ἀφηβηκέναι, γηράσαι. Ἄφηβος, ἀπωλθής. Ἀφηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι. προηγεῖσθαι. ταὐτόν. καὶ ἐπὶ προοδύσεως καὶ ὁδηγίας λαμβάνεται, παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἀφηγῇ, ἄρχεις. Ἀφηγήμων, ὁ ἀφηγούμενος ὁδοῦ. ὁδηγός. Ἀφηγητής, ὁμοίως. Ἀφήγησις, διήγησις. τὸ αὐτὸ καὶ ἀφηγοῦμαι, καὶ διηγοῦμαι. ἀντὶ τοῦ ἐξέρχομαι, ἀφήγημα. καὶ διήγημα. ἀττικῶς μέντοι δεῖ γράφειν, ἀφηγοῦμαι. ἀφήγησιν δὲ κοινῶς. καὶ διήγησιν ἀττικῶς. διηγοῦμαι δὲ κοινῶς. ἀφήγημα δὲ καὶ διήγημα, ἀμφότερα κοινῶς γράφονται. Ἀφηγοῦσα, μεταστρέφουσα. Ἀφῆκα, ἀόριστος πάντοτε διὰ τοῦ η γράφεται. ἐκ τοῦ ἵημι. μέλλων ἥσω. ἀόριστος πρῶτος ἧκα. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, ἀφῆκα. τούτου τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ, ἀφῆκαν. Ἀφῆκε βέλος, ἀντὶ τοῦ ἔπεμψεν. φωνὴν δὲ ἀφῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἐξήνεγκε. μέλος δὲ ἀφῆκεν. ἐπὶ κιθάρας, ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. καὶ ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, οὐκ ἔφηκεν. Ἀφηκές, εὐῆθες. Ἀφήλατο, ἐπήδησεν. ἐκ τοῦ ἅλλομαι. Ἀφηλικέστερον, ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον λέγουσιν ἴωνες. Ἀφήλικα, τὸν πρεσβύτην. τινὲς δὲ χρῶνται τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας παιδός. ὅπερ δεῖ φυλάττεσθαι. Ἀφήλικες, οἱ τὴν ἥβην μὲν ὑπεραναβάντες. ἥττους δὲ τῶν εἴκοσι πέντε ἐνιαυτῶν. ὧν προΐστανται οἱ κουράτορες. Ἀφῆλιξ, λέγουσιν οἱ ῥήτορες. τοὐναντίον γὰρ, ἢ δεῖ χρῶνται. τὸν μὲν γὰρ πρεσβύτερον, ἐρητέον ἀφήλικα. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ μηδέπω τῆς ἐννόμου ἡλικίας χρῶνται. Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχεν. Ἀφημείων, ἀφ' ἡμῶν. Ἀφήμενος, πόρρω καθήμενος. Ἀφημιάστοις, ἀγροικίας. Ἀφημίζεσθαι, ἀθερίζεσθαι. Ἄφημοι, ἀνώνυμοι. ἀκλεεῖς. Ἀφήμονες, ἄρρητοι. οὐκ ὀνομαζόμενοι. Ἀφημοῦντας, ἀγροίκους. Ἀφ' ἡμῶν, ἄποθεν ἡμῶν. Ἀφήμως, ἐν κόσμῳ. ἡσυχῇ. Ἄφηνα, ἔκοψα. Ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπισημασίας κριθὰς ταῖς χερσὶ τρίψαι. Ἀφηνιάζειν ἐστὶ,

τὸ σκληρύνεσθαι. καὶ ἄπωθεν τῆς εὐθείας ὁδοῦ εἶναι. γίνεται ἐκ τοῦ ἥνιον, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον, ἡνιάζω. καὶ ἀφηνιάζω. Ἀφηνιάζετο, ἐχώριζετο. Ἀφηνιαστής, ἀνυπότακτος. ὑπερήφανος. Ἀφηραίαν, μακράν. Ἀφηρέθην, ἐκ τοῦ ἀφήρημαι ἔδει καὶ μόνου ὤφειλεν εἶναι, ἀφηρήθην. ζήτει τὸν κανόνα ἐν τῷ καθηρέθην. Ἀφήρημαι, ἐστέρημαι. Ἀφήρυνται οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκείνου, ἢ ἐκείνω. Ἀφῆς, ἀδύνατον ἄλλως, ἢ ἑξῆς. Ἀφήσασθαι, ἅψασθαι. Ἀφήσειν ἐς τὸ αἰγαῖον ἡμᾶς φασίν. οὕτω, ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ ἀπελάσεις πλεύσαι ἡμᾶς εἰς τὸ αἰγαῖον. καὶ μεταβατικῶς, ἀφῆκε τὴν ναῦν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀφήτωρ, ὁ ἀπόλλων ἤτοι ὁ μαφήτωρ. ὁμοίως πᾶσι προφητεύων, καὶ μαντευόμενος. τῷ, τι πένητι, καὶ τῷ πλουσίῳ. ἢ τοξικὸς, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. Ἀφήτορος, προφητεύοντος. ἢ τοῦ τοξότου. Ἄφθα, ἡ ἐν στόματι ἕλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθόη. Ἀφθίβορος, ὁ βορᾶς ἐσθίων. Ἄφθιτον, ἄφθαρτον. θεῖον. ποιητικῶς τοῦτο πέπτασται. τὸ μὲν ἀθάνατον, ἐπὶ ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι. τὸ δὲ ἄφθιτον, ἐπὶ ἀψύχων. Ἀφθίτους γνώμας, ἀμεταστρέπτους. Ἀφθονία, πλῆθος. καὶ κακία. Ἄφθονον, πολὺ. καὶ πλούσιον. Ἀφθόνοις, τοῖς ἄλλοις. Ἀφιᾶσι, τὸ ἐλευθεροῦσι. καὶ πέμπουσιν. ἐκ τοῦ ἵημι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἱεῖσι καὶ ἱέασι, καὶ ἀττικῇ συναιρέσει, ἱᾶσι καὶ ἀφιᾶσι, καταλιμπάνουσιν.

Ἀφίγμεθα, ἵκω. ἵξω. ἷχα. ἷγμαι. καὶ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἵγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα. Ἀφιγμένος, παραγεγονώς. παραγενόμενος. Ἀφιδήσας, ἀφροντιστήσας. Ἀφίδνα, δῆμος αἰαντίδος φυλῆς. ὅθεν ἀφιδναῖος. Ἀφίδρυμα, ἱερόν. τὸ εἰς τὸν ναὸν εἴδωλον. Ἀφιδρύματα, τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. Ἀφίει, ἐκ τοῦ ἰῶ περισπωμένου ῥήματος. ὁ παρατατικὸς, ἴουν, ἴεις. ἴει. καὶ ἐν συνθέσει, ἀφίει. Ἀφίει παρωχημένῳ, ἀντὶ τοῦ ἠφίει. ἐνεστὼς. ἀφίημι. ὁ παρατατικὸς, ἠφίουν. ὡς ἐτίθουν. τὸ τρίτον, ἠφίει. λέγεται μὲν οὖν ἠφίει, ἐπὶ φωνῆς. καὶ βέλους, καὶ τοῦ ἀπολύειν, καὶ τοῦ καταλιμπάνειν τι ἐν διαθήκαις. ἀφίει, ἀναύξητον. ὤφειλε γὰρ ἠφίει εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀπέπεμπεν. Ἀφίεμαί σε τοῦ χρέους. ἀντὶ τοῦ ἀπολύω. ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. Ἀφίεμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι διὰ σοῦ. ἀφίεμαί σου, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαί σου. Ἀφιέμεθα, ἀφίετε. ἐκ τοῦ ἵημι. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἱέμεθα. ἵετε. καὶ ἀφιέμεθα. ἀφίετε. Ἀφιέναι, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω καὶ ἀπολύω, κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν ἀφεῖναι. Ἀφ' ἱερᾶς. οὕτως ἐλέγετο γραμμὴ ἱερὰ, παρὰ τοῖς πεττεύουσιν. Ἀφιερισμένα, περικεκαθαρμένα. Ἀφιερῶσαι, καὶ τοῦτο φαβωρῖνος. σὺ δὲ καθιερῶσαι. Ἀφιερωμέναι, αἱ τῷ θεῷ ἀνακείμεναι. Ἀφιέρωσεν, ἀνέθηκε τῷ θεῷ. Ἀφιζάνει, ἀπανίσταται τῆς καθέδρας. Ἀφίζειν, ἀποκαθίζειν. Ἀφίημι λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐῶ, καὶ ἀπολύω. οἷον ἀφίημί σε ἐλεύθερον. καὶ ἀντὶ τοῦ καταλείπω. οἷον, ἀφίησι τις τοῖς ἑαυτοῦ ἐν διαθήκαις τόδε. καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπω. οἷον ἀφίημι βέλος. καὶ ἀντὶ τοῦ καταγινώσκω τι τινός. ἢ εἰργόμενος ὑπό τινος καταλιμπάνω αὐτό. οἷον ἀφίημι τὴν τῶν λόγων σπουδήν. εἴργουσι γάρ με τὰ πράγματα. καὶ ἀφίημι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τροφῆς. Ἀφίημι, παραιτοῦμαι. παραλιμπάνω. ἐῶ. παρίημι. προΐεμαι. λείπω. ἀπολείπω. καταλιμπάνω. Ἄφθαρτον κυρίως, τὸ ἀπαθὲς καὶ ἄϋλον, καὶ ἀψηλάφητον. ἄφθαρτόν ἐστι, τὸ ὑφ' ἑτέρας οὐσίας βλαβῆναι μὴ δυνάμενον. ἢ τὸ κατὰ πάντα ἀρρευστον καὶ ἀνενδεὲς, καὶ ἄτρωτον, τὸ δὲ πανάγιον σῶμα τοῦ χριστοῦ καὶ πέπονθε καὶ ἐτρώθη τοῖς ἥλοις καὶ τῇ λόγχῃ. καὶ αἷμα καὶ ὕδωρ ἐξήγαγε, καὶ ἐκ ζωῆς νεκρὸν γέγονε. λοιπὸν ἡνίκα ἀκούσῃς διδασκάλου λέγοντος ἄφθαρτον τὸ σῶμα τοῦ χριστοῦ ὑπάρχειν πρὸ τοῦ σταυροῦ, νόησον ὅτι κατὰ τὴν φθορὰν τῆς ἁμαρτίας λέγει τὸ ἄφθαρτον, ἤτοι ἀμίαντον. καὶ οὐ κατὰ λεπτότητά τινα καὶ ἀλλοτριότητα τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Ἀφθὰς, ὁ διέσυρσε τὸ ἀπιτατικόν. Ἄφθιτον, τὸ ἄφθαρτον. Ἄφθονα, τὰ μὴ φθονούμενα. καὶ τὰ πολλά. Ἀφικάνει, παραγίνεται. Ἀφικέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν. ἐφικέσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ φθάσαι. ἀριστοφάνης. Ὡς τάχιστ' ἀφικόμεσθα πρὸς τὸν θεόν. Ἀφ' ἱκετηρίας, ἐπὶ τῶν κατασπουδαζομένων, καὶ λόγου τυγχανόντων, οὕτως ἔλεγον. Ἀφίκετο, παρεγένετο. Ἀφικλεῖντο, ἀπεσείοντο. ἢ ἀπηλαύνοντο. Ἀφικνεῖται, ἐνεστώς. ὡς τὸ ὑπισχνεῖται. ἀφίκηται δὲ, καὶ ὑπόσχηται, ὑποτακτικά. οὐ γὰρ εὑρίσκεται ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀφίκεται. καὶ ὑπόσχεται. οὐδὲ ἀφίκομαι. καὶ ὑπόσχομαι. ἀλλὰ ἀφικνοῦμαι, καὶ ὑπισχνοῦμαι. Ἀφικνοῦμαι, ἐπὶ ἐνεστῶτος. καὶ ἐφικνοῦμαι, ὡς ὑπισχνοῦμαι. καθικνοῦμαι δὲ γενικῇ συντάσσεται. οἷον καθικνοῦμαι τῆς κεφαλῆς τῇ ῥάβδῳ. καὶ ἐπὶ ἀορίστου. ἀφικόμην. ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἂν. ἐὰν ἀφίκωμαι. καὶ ἐπὶ μέλλοντος ἀφίξομαι. καὶ ἐφίξομαι. ἀφίξομαι, ἀντὶ τοῦ ἐλεύσομαι. ἐφίξομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἅψομαι. καὶ ἀφικνοῦμαι, καὶ βαδίζω πρὸς τὴν πόλιν, καὶ ὅσα τῆς αὐτῆς σημασίας ἔχονται. οἷον πορεύομαι. ἔρχομαι. φοιτῶ. παραγίνομαι. τρέχω. ὁρμῶ. Ἀφικνούμενος, παραγενόμενος. Ἀφικομένω, παραγινομένω. Ἀφικόμην, ἀφῖγμαι. Ἀφῖκται, παραγέγονε. καὶ ἀφικόμενος, παραγενόμενος. Ἀφικτὸν, ἀκάθαρτον. μισητόν. Ἀφίκτορα, τὸν ἱκέσιον δία. Ἀφικτρὸς, ἀκάθαρτος. μιαρός. Ἀφίκου, παρεγένου. ἵκω. ὁ παθητικὸς δεύτερος ἀόριστος ἱκόμην, ἵκου. καὶ ἀφίκου. Ἀφιλέταιρος, ὁ ἐχθρωδῶς πρός τινα διακείμενος. Ἀφιλὴς, καθαρός. ὑγιής. ὁλόκληρος. Ἀφιλία, καρτερία. Ἀφιλοικτίρμονες, ἀνελεήμονες. Ἀφιλότιμος, ταπεινός. ἢ ὁ μὴ δὲ ἐπὶ τοῖς καλοῖς οἷς πράττει, τιμᾶσθαι βουλόμενος. Ἀφιματῶσαι, ἀποδῦσαι. Ἀφιμάξει, ἀφίξεται. παραγενήσεται. Ἀφίξαι, μετοχὴ συντάσσεται. οἷον ἀφίξαι γελῶν. ἀφίξαι γελάσων. καὶ δοτικῇ ἐστιν ὅτι συντάσσεται. οἷον, ἀφίξαι ἡμῖν. καὶ ἀφίκετο ἡμῖν τὸ δεινόν. ποτὲ δὲ μετὰ τῆς πρὸς προθέσεως. οἷον, ἀφίκετο πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄνθρωπος. καὶ ἀφίκετο ὡς τὸν θεόν. ἰσοδύναμον τῷ ὤχομην πρὸς τὸν θεόν. Ἄφιξις, ἔλευσις. ἔφοδος. παρουσία. Ἀφίξομαι καὶ ἔδος καὶ μετ' ἄριστον, μαθησόμενος τὴν τέχνην.

Ἀφίπποις, ἀπείρως ἔχοντας ἱππικῆς. Ἀφ' ἵππων μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα, παρὰ ποιητῇ ἐστι παράφρασις καὶ τοῦ ἱππόται, καὶ πεζοί. δῆλον δὲ ὡς ὁ ἀφ' ἵππων μαρνάμενος, ἱππιοχάρμης λέγεται. ἤγουν, ὁ ἐφ' ἵππων μαχόμενος. ἢ καὶ ἵπποις χαίρων. Ἀφίσταμαι, ἀπάγω. ἀπαλλάττομαι. Ἀφίσταμαι, τὸ ἀπέχω. συντάσσεται γενικῇ. οἷον ἀφίσταμαι τοῦ ἔργου. ἢ τῶν πραγμάτων, ἀντὶ τοῦ μακρὰν εἰμί. ἀφίσταμαι καὶ τὸ ἐξίσταμαι. καὶ τὸ παραχωρῶ. συντασσόμενον ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν. οἷον ἀφίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ. ἀντὶ τοῦ παραχωρῶ σοι. καὶ ἀφίσταμαι τῷ δεῖνι, τοῦ δὲ κάλλιον, ἢ παραχωρῶ. Ἀφίσταμαι, τὸ μακρὰν, καὶ πόρρω γίνομαι. Ἀφίσταται, τὸ ἀρμόζει καὶ ἀνέχεται. καὶ δέχεται. καθὸ καὶ τὴν φάρος, Χρυσέας ὑποστήσαντες εὐτυχεῖ θαλάμῳ κίονας. ὑφίσταται καὶ τὸ ὑπισχνεῖται καὶ ἐπαγγέλλεται. καὶ ἀφίστασθαι.

οὐ λέγεται ὡρισμένον διαστήματος, ἀλλὰ τὸ μὴ ἁπτόμενον τινός· εἴτε πολὺ κεχώρισται τούτου, εἴτε ὀλίγον. Ἀφίστησι, σταθμῷ παραδίδωσιν. Ἀφίστων, ἀπέτρεπον· ἀπεκώλυον. Τοῖς δὲ βαρβάροις τῆς πολιορκίας ἀφίστων οἱ Ῥωμαῖοι.

Ἀφλάσαι, ἀπολέσαι. Ἄφλαστόν φασιν, οὐχὶ τὸ ἀκροστόλιον· διαφέρουσι γὰρ αἱ λέξεις· ἀλλὰ κατὰ Δίδυμον ὥς φησι Παυσανίας, τὸ ἐπὶ πρύμνης ἀνατεταμένον εἰς ὕψος, ἐκ κανονίων πλατέων ἐπικεκαμμένων, διήκοντος ἐπ' αὐτῶν πλατέος κανονίου ὑπηρεισμένου τούτῳ στυλίσκου, ὄπισθεν τοῦ κυβερνήτου· κρεμάννυται δ' ἐκ τῶν κανονίων καὶ τοῦ θρανίου ταινία, εἰς παράσημον δηλαδὴ τῆς νηός· καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἄφλαστον ἐτυμολογούμενον ἀπὸ τοῦ μὴ ῥᾳδίως φλᾶσθαι· ἤγουν θλᾶσθαι· κατὰ διάλεκτον Ἀττικήν. ἀκροστόλιον δέ φασι, τὸ ἀπὸ τῆς ἐπτυχῆς ἀνατεῖνον ξύλον, ἐπὶ τὴν πρῷραν. περὶ οὗ καὶ ἄλλου φησὶν ὁ Δίδυμος, ὅτι τὸ λεγόμενον ἀκροστόλιόν ἐστιν, ἄκρος στόλος· στόλος ἐστὶ, τὸ ἀπὸ τῆς λεγομένης ἐπτυχῆς ξύλον παρατύ· ἐπτυχὴ δέ ἐστιν ὅπου οἱ ὀφθαλμοὶ ζωγραφοῦνται, καὶ τὸ τῆς νηὸς ὄνομα ἐπιγράφεται. ἕτεροι δὲ, καὶ τὸ στενὸν καὶ εἰς ὀξὺ λῆγον, στόλον φασίν. Ἄλλως. Ἄφλαστον. Ἀπολλώνιος ἐν ταῖς λέξεσιν ἀποδέδωκεν ἄφλαστον, τὸ ἀκροστόλιον οὐκ εὖ· ἐπειδὴ τὸ ἀκροστόλιόν ἐστι τοῦ στόλου· στόλος δὲ λέγεται, τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς ἐπτυχῆς καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρῴρας ξύλον· ἐπτυχὴ δὲ λέγεται ὅπου τὸ τῆς νεὼς ἐπιγράφεται ὄνομα· ἔστιν οὖν ἀκροστόλιον τὸ ἄφλαστον, κατὰ τὴν πρῷραν· ἀλλ' ὁ ποιητὴς αὐτὸ παραδίδωσιν ἐπὶ τῆς πρύμνης λέγων· Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὔτι μεθίει ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων· καὶ εἴρηται ἄφλαστον κατὰ συγγένειαν τοῦ φ πρὸς τὸ θ· ἄθλαστον· κατ' ἀντίφρασιν· ἐπεὶ εὔθλαστόν ἐστιν. ἔστιν οὖν ἄφλαστον, σανίδιον κατὰ τὴν πρύμναν· καὶ ἄφλαστον, οἷον ἄφλαστα καὶ φώσσωνας ὠρυγνωμένους· τὰ ἀκροστόλια τῆς νηός, κατ' ἀντίφρασιν· εὔθλαστα γάρ· κατὰ μετάθεσιν τοῦ θ εἰς φ· ὅπερ λέγεται καὶ κορωνίς· καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κρικίου τῆς θύρας· καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπικαμπὲς σχῆμα· ὅτε σημεῖον ποιοῦμεν· διαφέρει δὲ τῶν κορύμβων· ἄφλαστα μὲν λέγονται, τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ, τὰ πρωρήσια. Ἀφλετῆρες, μαστοί· θηλαί. Ἀφλοισμὸς, ὁ ἀφρὸς κατὰ Αἰτωλούς· γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφρισμὸς ἀμεταβόλου τοῦ ρ μεταβολῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἢ παρὰ τὸ φλέω φλοισμός· καὶ ἀφλοισμός· ὀξύνεται δὲ, ὅτι τὰ εἰς μος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ μ τὸ σ, ὀξύνεται· μερισμὸς, ὁπλισμός.

Ἀφλοιῷ, ἀφλοῖο. Ἀφλυσμὸς, ἀφρός. Ἀφνειὸς, πλούσιος· δύναται καὶ ἀφνεώτερος λέγεσθαι· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ, χερσὶν ἀφνεωτέραις παρὰ Σοφοκλεῖ· οὕτω καὶ ὁ θειότερος θεώτερος ἐν τῷ περιηγητῇ. Ἀφνήμων, πλούσιος· παρὰ τὸ ἄφενος, γίνεται ἄφνος· κατὰ συγκοπήν· ἐκ τούτου γίνεται ῥῆμα ἀφνῶ· καὶ ἀφνήμων. Ἀφνιδία, αἰφνιδίως· ἄφνω. Ἀφνιδρὸν, ἀκοίμητον. Ἀφνύει, ἀφεναύει· ὀλβίζει. Ἄφνω· παρὰ τὸ ἀφανὴς ὄνομα, γίνεται ἐπίρρημα ἀφανῶς· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀποβολὴν, ἄφνω· καὶ ἄφνω, ἐξαίφνης· ἐξαπίνης· αἰφνίδιον· ἐξαπίναιον· ἐξαπιναίως· ταὐτὸν σημαίνουσι. χρηστέον δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ τῷ ἀπροσδοκήτως· τάχα δὲ καὶ τῷ ἀνελπίστως· καὶ ἐξαπροσδοκήτου, καὶ ἀνελπίστου· καὶ ἄφνω, χωρὶς προθέσεως· ἐξαίφνης μετὰ προθέσεως. Ἀφοβία, ἕξις καθ' ἣν ἀνέπτωτοί ἐσμεν πρὸς φόβον. Ἀφοβόσπλαγχνος, ἄφοβος· τολμηρός· ἐπειδήπερ ὁ φόβος ὥς φασιν ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐστίν· ἢ ὅτι ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγχνοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται. Ἀφόδιοι, ἐχθροί. Ἀφοδεῦσαι, ἀναχωρῆσαι. Ἄφοδος, ὁ ἔξω τῆς ὁδοῦ γινόμενος· ἔστι δὲ καὶ ἡ ἀναχώρησις θηλυκόν· ἔφοδος δὲ, ἡ ἐπέλευσις. Ἀφοίβαντον, ἀνακάθαρτον. Ἀφοιδεῖν, μὴ φροντίζειν. Ἀφοίνοις, ἀφόνοις· ὑγιεῖς. Ἀφοισμὸς, ἀφρός. Ἀφόνιτρον, τελέως ἐξίτηλον καὶ ἀδόκιμον· χρὴ οὖν λίτρον λέγειν· ἢ λίτρου ἀφρόν· νίτρον τοῦτο Αἰολεῖς μὲν ἂν εἴποι, ὥσπερ οὖν ἡ Σαπφὼ διὰ τοῦ ν· Ἀθηναῖοι δὲ, διὰ τοῦ λ λίτρον. Ἀφόπλισον, ἀπόδυσον. Ἀφοπλίζεσθαι, ἀφαιρεῖσθαι. Ἀφοπλίζονται, ἀπολύονται στρατείας. Ἀφόρδιον, ἡ ἀκαθαρσία· καὶ τὸ ἄξιον. Ἀφόρητον, ἀβάστακτον· δεινόν. Ἀφορία, βλάβη τῶν καρπῶν τῆς γῆς· ἀκαρπία. Ἀφόριος, θρασύς· ἄπιστος. Ἀφορίσθητε, μονώθητε· Ἱερεμίας· καὶ ἀφορίσθητι λέγει κύριος. Ἀφορμή· ὅταν τις ἀργύριον δῷ ἐν δίκῃ, ἀφορμὴ καλεῖται ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἀφορμὴ ἐμοὶ, τῶν λόγων ἐκεῖνος γέγονεν. Ἀφορολόγητον, τὸ μὴ τελοῦν φόρον. Ἀφορῶντες, ἀποβλέποντες.

Ἀφόρτιον, ἄχρηστον. Ἄφορτος, οὐκ ἠγμένος τὴν λυκουργείαν ἀγωγήν. Ἄφος, ἡ τραγάκανθα. Ἀφοσιούμεθα, τὸ ὅσιον ποιούμεθα. Ἀφοσιοῦν, καθαίρειν. Ἀφοσιοῦνται, πληροῦνται· ὅσιος· ὁσιῶ, ἀφοσιῶ. Ἀφοσιοῦται, τὸ πληροῦται· ἀπὸ τοῦ ὅσιος· ὁσιῶ, καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νενομισμένα ἐπὶ τῇ ταφῇ πληρῶσαι· καὶ ἀφοσιοῦμαί σοι, τὸ χρέος. Ἀφοσιώσας, καθάρας· ἢ ξενώσας· ἢ τὴν ὁσίαν ποιῶν, ἢ τὴν κηδείαν· ἢ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ μνήμην· ὅσιον λέγεται τὸ καθαρόν· τὸ ὀφειλόμενον· ἢ οἱ μᾶλλον ἀφοσιούμενοι τιμῶντες· ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρὸν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποιοῦντες· καὶ ἀφοσιοῖ, τὸ καθαίρει. Ἀφοσιώσασθαι, τὸ ὁπωσδήποτε ἀποδοῦναι· καὶ θεραπεῦσαι τὸ ὀφειλόμενον. Ἀφοσιούμενοι, ἐν ὑποκρίσει θεραπεύοντες· τιμῶντες. Ἀφοσιωμέναι, ἀνόσιαι· ἄποθεν τοῦ ὁσίου γεγενημέναι. Ἀφοσιώσεται, ἀπάρξεται ὁσίαν χάριν. Ἀφοσίωσις, θυσία· καθιέρωσις. Ἀφοσιωσόμεθα, τὸ ὅσιον καὶ πρέπον ποιήσομεν. Ἀφόωντα, ψηλαφῶντα· ἀπὸ τοῦ ἀφή· ἀφάω· ἀφῶ· ἀφῶντα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ἀφόωντα. Ἀφραδέας μνηστῆρας, ἤτοι κακοφράδμονας· καὶ κακοβούλους· ὅρα ὅτι ἀφραδέας ὀνομάσας, τοὺς μὴ νοήμονας· μὴ δὲ δικαίους, ἐνέφηνε τῇ φρονήσει τὴν δικαιοσύνην ἀκολουθεῖν. Ἀφραδέες νεκροὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οἱ ἄφραστοι, καὶ ἀθεώρητοι· ἢ οἱ ἀσώματοι· τουτέστι· φρένας μὴ ἔχοντες· αἳ εἰσὶ κρεμαστῆρες τοῦ ἥπατος· ἢ ἄλλως· ἀφραδέες, νεκροί· ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ Τειρεσίου· ὃς μόνος ἐπέπνυτο. Ἀφραδέα, ἐχθρά· πολέμια· ἀδιαμέλητα· μωρά. Ἀφραδέως, κακοβούλως· καὶ ἀνοήτως. Ἀφραδία, ἡ ἀπαρέσκουσα ἐχθρά· παρὰ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ἁδεῖν· ἢ ἀπειρία· ἀμηχανία. Ἀφραδίαν φησὶν ὁ Ἀπολλώνιος, τὴν ἀβουλίαν. Ἀφραδίῃσιν, ἀβουλίαις· ἀφροσύναις· καὶ ἀφραδέοντα, ἀσυνετοῦντα· καὶ ἀφραδέως, ἀνοήτως· ἀσυνέτως· ἀπείρως. Ἀφράδμων, ἀσύνετος· ἀμαθής. Ἀφράζει, ἀφραίνει· ἀσυνετεῖ· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἀφραίνω, μωραίνω· παραινομῶ· παραφρονῶ· ἐκ τοῦ φρὴν φρενὸς φρενῶ, καὶ ἀφραίνω· καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονοῦντα· ἀνοηταίνοντα. Ἄφρακτος φίλων, οὐ πεφραγμένος καὶ τετειχισμένος τοῖς φίλοις, διὰ τὸ ἀπατηθέντας καταλιπεῖν σε. Ἄφρακτος, ἀφύλακτος. Ἀφράκτους οἰκήσεις, τὰς μὴ ἐχούσας περιβολάς. Ἄφραστον, ἀνεκδιήγητον· ἄρρητον. Ἀφράσσει, ἀσυνετεῖ. Ἄφραστον, ἀπρονόητον· ὥς

τε μηδὲ ναρκῆσαι. ἀνεκλάλητον· ἀνεκδιήγητον, ὃ μὴ φραζόμενον· ἄλεκτον. Ἀφραστύες, ἀσυνεσίαι. χέλλιαι ἀνθρώπων. Ἀφράτιες, ἰσχυρός· κρῆτες. Ἀφράτιος, ἡ ἑκάτη παρὰ ταραντίνοις. Ἄφρεον, ἤφριζον· ἀφρὸν ἔπεμπον. Ἀφρήτωρ, ὁ συγγενῶν στερημένος· καὶ ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος· ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου. τουτέστιν, ἄπολίς ἐστι καὶ μή τε θέμιν εἰδὼς, μή τι οἶκον ἔχων, ὃς ἐμφυλίου πολέμου ἐρᾶ. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἀφρήτωρ, ἢ παρὰ τὴν φρήτρην ἢ δηλοῖ τὴν τριττὴν, τουτέστι τὸ τρίτον τῆς φυλῆς, ἢ παρὰ τὴν φρατρίαν καὶ τοὺς φράτορας. σύστημα δὲ τοῦτο ἐν ἀθήναις, τοὺς τικτομένους ἀπογραφόμενον, ὥστε φανεροὺς εἶναι ὅτι πολῖταί εἰσι. καὶ ἔστι τῷ λόγῳ τούτῳ ἀφρήτωρ ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται, ὁ ἄπολις. ἦν δὲ κατὰ τὴν ἱστορίαν καὶ φράτριον τόπος ὡρισμένος, ἐν ᾧ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνήγοντο. καὶ φατριάζειν εὐφωνότερον ἐλέγετο παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ εἰς ταυτὸ συνιέναι. ἐγράφετο δὲ καὶ φράτηρ διὰ τοῦ η, καὶ φράτωρ διὰ τοῦ ω, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς φρατρίας. Ἀφριόεν, ἀφρῶδες. ὡς τὸ, ἀφριόεν κονάβιζον ἐπιτρίουσα φόνειον.

Ἀφρίους, ἀθέρας. Ἀφρῖνον, τάλαρον, τὸ ἐκ τῶν ἑλκυσμάτων τῶν ἐρίων. Ἀφρὶς, μύρτον. Ἀφρογένεια, ἡ παρὰ τὸν ἀφρόν. ἢ παρὰ τὸ ἀφραίνειν. ὡς εὐριπίδης. Τὰ μόρια γὰρ πάντ' ἐστὶ γίνεται ἀφροσύνη βροτοῖσιν. Ἀφροδισία ἄγρα. σοφοκλῆς δανάῃ. Γόνον τε μήλων, κἀφροδισίαν ἄγραν. οἱ μὲν τοὺς πέρδικας. οἱ δὴ πρὸς τὸν καθαρμὸν ἁρμόζουσι. τῇ δὲ θηλείᾳ παλεύοντες, αἱροῦσιν αὐτούς. κακῶς δὲ χοίρῳ καθαίρουσι καὶ ἀρνίῳ, ἀλλ' οὐ πέρδικι. λέγει οὖν τὴν τῶν συῶν, διὰ τὸ καταφερὲς εἶναι τὸ ζῷον πρὸς συνουσίαν. κάπραν γέ τοι καὶ καπραίνειν, ἀπὸ τούτου. δύναται δὲ, καὶ τὴν τῶν αἰγῶν γανὴν δηλοῦν. καὶ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ζῷον, λίαν ἐπτόηται. Ἀφροδισιάζουσι, τὰ τῆς ἀφροδίτης πράττουσιν. Ἀφροδισιάζω, συνουσιάζω. βινῶ. συνοικῶ. διαπλεκῶ. ὀπύω. Ἀφρόδιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἄξιον ἀπελασίας. παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίδιον. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀφρόδιον, τὸ ἀφορίζεσθαι ἄξιον. Ἀφροδίσιον ἰδίως, τὸ τῆς ἀφροδίτης εἶδος. Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει, παροιμία. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνυόντων πολλάκις, καὶ ἐπιορκούντων. πρῶτος δὲ ταύτης ἡσίοδος ἐμνήσθη. Ἀφροδίτη μενελάῳ τὸν ἀλέξανδρον εἰκάσασα, παρήγαγεν. ἤτοι ἠπάτησε τὴν ἑλένην παραλογισαμένη τῇ ὁμοιότητι. τοῦτο δὲ φαίνεται παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ψ'. ὅπου ἀπολογεῖσθαι, ἐμίγη. Ἀφροδίτη, ἡ ἐξ ἀφροῦ ἀναδῦσα, τροπῇ διχρόνου. οὕτω καὶ ὁ χιτὼν ἐκ τοῦ χύω γίνεται. καὶ ὁ φίτυς ἐπὶ πατρὸς καὶ ὁ φιτρὸς, ὅ ἐστι κορμὸς ἐκ τοῦ φύω. καὶ ἐκ τοῦ δύω δύσω, δεῖσα ἡ ὑγρασία. Ἀφροδίτη, ψίθυρος. Ἀφρόδιτος. θεόφραστος μὲν, τὸν ἑρμαφρόδιτόν φησιν. ὁ δὲ τὰ περὶ ἀμαθοῦντα γεγραφὼς, παιώνιον ἄνδρα, τὴν θεὸν ἐσχηματίσθαι ἐν κύπρῳ λέγει. Ἄφροι, ἀσύλληπτοι. καὶ ἄφροι, οἱ καρχηδόνιοι. ἀπὸ ἄφρου τοῦ τῆς λιβύης βασιλεύσαντος. Ἀφρολόγετον, τὸ φόρον μὴ τελοῦν. Ἀφρονῆσαι, ἄφρονα γενῆσαι. Ἄφρον κυρίως, θάλλον. καὶ ἀφρῶδες δὲ διαχώρημα ὡς ἀριστοφάνης. Γολιὰ δέμας κατέτειν' ἀφρός. Ἀφροντιστεῖν, καὶ ἀφροντίστως οἱ δόκιμοι· οὐκ ἀμεριμνεῖν. οὐδὲ ἀμερίμνως ἔχειν. ἀπεριμερίμνως δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀσκόπως. ἀριστοφάνης. ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας. Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας. ἢ ἀμελήσας. ἀπὸ τοῦ ἀφρόντιστος. τοῦτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ μετὰ περισπωμένης, φροντιστῶ. καὶ ἀφροντιστῶ. Ἀφροντιστῶ, ἀλογῶ. Ἀφρὸς, ἄφρων. μωρός. ἄλλως. ἀπὸ τῆς συγκρούσεως καὶ κοπῆς τῶν ὑγρῶν, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ λευκόν. φρὶξ δὲ, ἀφ' οὗ τὸ φρίττειν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάττης, ὅταν ὑπὸ τῶν κυμάτων τραχύνηται. διαφέρει δὲ τοῦ ἀφροῦ, τῷ τὸν μὲν ἀφρὸν εἶναι λευκόν. τὴν φρίκα, δὲ μέλαιναν. ὡς παρ' ὁμήρῳ. μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς. Ἀφρυσὸς, ποταμὸς μαγνησίας. Ἄφρων οἴεται, ἀντὶ τοῦ φαίνεται. νομίζεται. ἄφρων δὲ καὶ ἄνους, διαφέρει. ἄφρων μέν ἐστιν, ὁ μὴ εἰδὼς τὸν ὄντως θεόν. ἀμύητος τῆς σοφίας. ἄνους δὲ, ὁ μὴ θέλων συνιέναι τὸ δέον. ὁ εἰδὼς μὲν τὸν θεὸν, περὶ τὰ γήϊνα δὲ μόνον ἐπτοημένος, καὶ μηδὲν οὐράνιον ἐννοῶν. ὡς τὸ, ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται. Ἀφύα, εἶδος ἰχθύων. ἧς ὁ πηλὸς γένεσις, ὅταν πάνυ ἰλυώδης. συστῇ καὶ γίνηται μέλας, φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ εἰς ἰχθῦα μεταβάλλεται πάμπολλα. οὐδὲν δὲ δέονται τροφῆς. ἀπόχρη γε μὴν ἀλλήλας περιλιχμήσασθαι. ἄγρα δὲ αὐτῶν, εἰ μὴ τὰ λεπτά. εἰς δὲ ἄλλων ἰχθύων θήραν, ἥκιστα. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι, ὅθεν παροιμία, ἀφύα ἐς πῦρ. ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. ἐνικῶς ἀφύη. πληθυντικῶς τὰς ἀφύας λέγομεν. λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ καὶ ἡ παρὰ πολλοῖς λεγομένη ἐγγραυλίς. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς τὰς μεγάλας. φαληρεὺς δὲ, λιμὴν τῆς ἀττικῆς. ἔστι δὲ γένη πλείονα. ἡ μὲν, ἀφρῖτις λεγομένη. ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ, καὶ τῆς ἰλυώσεως. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις, ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι αἱ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη ἥτις ἐστὶ γένος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη, ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. καὶ ἀφύα, μεμβράς. Ἀφυώδης, τὸ ἀφύης χρώματι ἐοικὸς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀφύαι, αἱ ἐγγραυλοι. Ἀφύας, ὑπερίδης κατ' ἀρισταγόρου. ἔστι δὲ καὶ ὀνόματα ἑταιρῶν γυναικῶν ἀδελφῶν δύο. Ἀφύει, ἀπολευκαίνεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἀφύη, ἰχθύδιον μικρόν. Ἀφυὴς, ἀμαθής. ἄπειρος. δυσχερής. ἐκ τοῦ φυὴ, ὃ σημαίνει τὸν τρόπον καὶ τὴν θέσιν. καὶ ἀφυὴς ὁ κακότροπος. καὶ ἀφυὴς, ὁ ἀμαθής. ἄπειρος. δυσχερής. Ἀφυΐα, ἡ πρὸς τὰ προκείμενα μαθήματα σκληρότης. Ἄφυκα, ἀκαλλώπιστα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν φυκάριον. ὃ βάλλουσιν αἱ γυναῖκες πρὸς φιλοκαλίαν, ῥοϊδάριον. Ἀφύκτως, ἀναποδράστως. οὗ οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν. Ἀφύλλοις, ξηροῖς. Ἀφύλλου στόματος. ἀντὶ ἱκετηρίας. εὐριπίδης. Ἄφυλλον, λεῖον. ξηρόν. ἄνοζον. ψιλόν. Ἄφυλλος, αὐχήν. οἱ δὲ ἄτρακτον. Ἀφύλλωτον πέτραν, ἄπορον. ἄδενδρον. οἷον λεωπετρίαν. Ἄφυξιν, ἀπάντησιν. Ἀφυσσάμενοι. τοῦ δὲ ἀφυσσάμενοι. ὅ ἐστιν, ἀρύσαντες. ἢ ἀντλήσαντες. ἔστι καὶ ἐνεργητικὴ χρῆσις ἐν τῷ ἤφυσε χαλκός. καὶ ἐν τῷ πλοῦτον ἀφύξειν. ἐκ δὲ τούτων δῆλον ὅτι διφορεῖται ὁ μέλλων τοῦ ἀφύσσειν. ἀφύξω τε γὰρ ὡς ἁρπάξω, καὶ ἀφύσω, ὡς ἁρπάσω. ἐξ οὗ τὸ ἀφύξειν, καὶ ἔφυσε, καὶ τὸ ἀφυσάμενος. Ἀφύσσαι, τὴν κοτύλην ταραντῖνοι. Ἀφύσγετον, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετὸν, παρὰ τὸ ἀφύω. ἀφ' οὗ τὸ ἀφύσσω ὡς ὑλάω ὑλάσσω. ὀδύω ὀδύσσω, γίνεται ἀφύγετος ὡς πήγω, παγετός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἀφύσγετος. ἢ παρὰ τὸ φεύγω φυκτὸς, ὡς ἔχω ἑκτός. καὶ κατ' ἔνδειαν τοῦ σ, φυκτὸς καὶ ἄφυκτος. Ἄφυσσε, ἀπόλαβε. Ἀφύσσειν, ἐκ τοῦ

ὕειν γίνεσθαι δοκεῖ· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὑετός. ὕει μὲν γάρ πως εἰς πίθον, ἢ ἀμφιφορέα, ὁ πληρῶν ὑγροῦ· ἀφύει δὲ καὶ ἀφύσσει, παραγώγως ὁ ἐκ κενῶν· ἤτοι, ἐξαντλῶν· ὅτι μέν τοι ἐκ πηγῆς ἀφύσσονταί που ἕτερα, ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ στερεῖσθαι τῆς συμφυΐας αὐτά, ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι λέγεται· καὶ ἀφύσσειν, τὸ ἐκ πηγῶν τι ἀντλεῖν. Ἀφυσμός, ἀπάντλησις.

Ἀφύσσα, κοτύλη· στάμνος. Ἀφυστερίσαι, βραδῦναι. Ἀφύσσεσθαι, ἐπὶ ὕδατος ἀντλουμένου κυρίως ἐκπίπτει· ὡς δηλοῖ τό ἀφυσσόμενοι μέλαν ὕδωρ· ἀλλὰ ἐν τῷ φύλλα ἀφύσσεσθαι, ἡ τροπὴ οὐκ ἔστιν ἔξω λόγου· τίθησι τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ἐντέρων ὁ ποιητής, ἐκ πεπτωκότων τῆς κοιλίας διὰ τὴν γῆν· οἷον ἔντερα ἤφυσσε χαλκός· καί φασιν οἱ παλαιοὶ γίνεσθαι αὐτό, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ φύω, φύσσω· ἀφύσσω· τὸ τῆς συμφυΐας ἀποστερῶ. Ἀφύσσειν, τὸ ἀπαντλεῖν καὶ ἐκκενοῦν· ἐξ οὗ φασὶ καὶ τὸ λαφύσσειν· γίνεται δὲ ἤτοι ἐκ τοῦ ὕω τὸ βρέχω· οὗ στέρησις τὸ ἀφύσσειν κυρίως· τὸ ἱστᾶν τὸ ἐπιρρέον, ἢ ἐκ τοῦ φυσᾶν· ἐξ οὗ καὶ ἡ φύσις ὡς οἷον φύσησις· ἵνα ᾖ ἀφύσσειν, τὸ ἀφύσητον καὶ κενὸν ἐᾶν τὸ ἐγκείμενον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀσκῶν· ἢ διὰ τὸ στερεῖν τοῦ κατὰ φύσιν ἔχειν· ἀστείως δὲ ὁ ποιητὴς τὴν ἐκ κοιλίας χύσιν τῶν ἐντέρων, ἐξαντλήσει ἀπείκασεν· οὕτω δὲ καὶ πλοῦτον ἀφύσσειν ἀλλαχοῦ εἶπε, τὸ ὡς ἔκ τινος ὑγρὸν κοιλότητος ἐξαντλεῖν.

Ἀφυσσόμενοι, ἐκ τοῦ ἀφύσσω· μέλλων ἀφύξω· ἀφύσσω δὲ σημαίνει, τὸ ἀπό τινος ἐπιρρέοντος ἀπαντλεῖν, καὶ ἀπαρύεσθαι. Ἀφύτρις, ἄρπαινα. Ἀφύων τιμή, τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἕψονται. λέγουσι δὲ ἀττικοὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας· ἑνικῶς δὲ, οὐδέποτε. Ἀφῶ, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, δωρικῶς. Ἄφωνα, ἐννέα· β·γ·δ·κ·π·τ·θ·φ·χ· τούτων τρεῖς εἰσὶ συγγένειαι· ἡ μὲν μία καὶ πρώτη ἐστὶ, γ·κ·χ· ἅτινα τρία σχηματίζονται ἐν τῷ λάρυγγι· ἡ δὲ δευτέρα συγγένειά ἐστι, δ·θ·τ· καὶ ταῦτα σχηματίζονται ἐν τῷ οὐρανίσκῳ· ἡ δὲ τρίτη συγγένειά ἐστι, β·π·φ· ἅτινα ἐν τοῖς χείλεσι σχηματίζονται· τούτων δὲ λέγονται ψιλά· οἷον, κ·π·τ· τρία δασέα· ἤγουν, θ·φ·χ· τρία δὲ μέσα· οἷον, β·γ·δ· τὸ γὰρ β, μέσον ἐστὶ τοῦ π, καὶ φ· τὸ δὲ γ, μέσον τοῦ κ, καὶ τοῦ χ· τὸ δὲ δ, μέσον τοῦ τ, καὶ τοῦ θ· λέγονται δὲ μέσα ταῦτα τὰ τρία, ὅτι τῶν δασέων εἰσὶ ψιλότερα, τῶν δὲ ψιλῶν, δασύτερα· καὶ ταῦτα διὰ τὴν ὁμοιότητα ἑαυτῶν τὴν κατὰ φύσιν, εὐκόλως καὶ πολλάκις ἀντ' ἀλλήλων λαμβάνονται· τὰ μὲν γὰρ ψιλὰ μεταβάλλονται καὶ μετατρέπονται εἰς δασέα, ὁπότε ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς εὑρεθέντων αὐτῶν, τῆς ἑπομένης λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος δασυνομένου, γίνεται ἔκθλιψις· ὡς ἐν τῷ κατὰ ἡμῶν, ἐκθλίψει καὶ ἐκβολῇ τοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, γίνεται καθ' ἡμῶν· ὁμοίως ἐν τῷ ἐπὶ ἡμᾶς, ἐφ' ἡμᾶς· ἐκλείψει τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς φ, γίνεται ἐφ' ἡμᾶς· τὸ αὐτὸ ἐν τῷ, πέκε ἑαυτὸν ἔτυχε, ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, πέχ' ἑαυτόν. Σημείωσαι ὅτι τὸ θ δασὺ, ἀντιστοιχεῖ τῷ ἑαυτοῦ ψιλῷ· τῷ τ· τὸ δὲ φ· τῷ ἑαυτοῦ ψιλῷ ἤγουν τῷ, π· τὸ χ· δὲ, τῷ κ· ὡς εὔδηλον ἐν τοῖς προειρημένοις νῦν παραδείγμασι· γίνωσκε ὅτι, ἡ μία συγγένεια τῶν προειρημένων ἀφώνων· οἷον, β·π·φ· ποιεῖ τὴν πρώτην συζυγίαν τῶν βαρυτόνων ῥημάτων· ἡ δὲ ἄλλη συγγένεια ἤγουν, γ·κ·χ, ποιεῖ τὴν δευτέραν συζυγίαν· ἡ δὲ ἄλλη συγγένεια, ἤγουν, δ·θ·τ, ποιεῖ τὴν τρίτην συζυγίαν· ὁμοίως δὲ, τὸ ζ, καὶ δύο σσ, ποιεῖ τὴν τετάρτην συζυγίαν· τὰ δὲ τέσσαρα ἀμετάβολα, ἤγουν, λ·μ·ν·ρ, ποιεῖ τὴν πέμπτην· ἡ δὲ ἕκτη συζυγία τῶν αὐτῶν βαρυτόνων ῥημάτων, διὰ καθαροῦ τοῦ ω γίνεται. Ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὰ δεκαεπτὰ προειρημένα γράμματα, λέγονται σύμφωνα, διὰ τὸ συμφωνεῖν τοῖς ἑπτὰ φωνήεσιν, ἤγουν τὴν συλλαβὴν ἀποτελεῖν· τὰ δὲ ἐννέα νῦν ῥηθέντα λέγονται ἄφωνα, οὐ διὰ τὸ μηδεμίαν μηδαμῶς ἔχειν φωνὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ κατὰ τὸ πλέον τῆς φωνῆς τόσον ἀναλόγως ἐλαττοῦσθαι ἀπὸ τῶν ἡμιφώνων, ὅσον τὰ ἡμίφωνα ἀπὸ τῶν φωνηέντων. Ἐπιστέον ὅτι, τὸ κ μετὰ τὸ ν ἢ τὸ γ προσλαμβάνει τὸν φθόγγον τοῦ γ· εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ λέξει, οἷον ἐνέγκω· ἀνάγκη, εἴτε ἐν διαφόροις, ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως ἐκφερομέναις· οἷον, τὸν κύριον· τὸν καιρόν· ἔτι τὸ γ πρὸ τοῦ κ ἢ πρὸ ἑτέρου γ, ἦχει οἱονεὶ τὸ ν· οἷον, εἰσενέγκῃς· ἄγγελος· ἔτι τὸ π μετὰ τοῦ μ ἢ μετὰ τοῦ ν εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ, εἴτε ἐν διαφόροις λέξεσιν ἀμέσως ἐκφερομέναις, ἔχει τὸν ἦχον τοῦ β γράμματος λατινικοῦ· ὃν οὐκ ἄλλως ἂν εἶχεν· οἷον ἄμπελος· ἐν τῇ αὐτῇ λέξει· ἔμπυρος· ἐν διαφόροις δὲ λέξεσιν ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως ἐκφερομέναις, οἷον· τὸν πόθον· τὸν πόνον· ὁμοίως τὸ π μετὰ τοῦ μ, ἢ μετὰ τοῦ ν, κρατεῖ τὸν ἦχον τοῦ δ συμφώνου λατινικοῦ· ὃν οὐκ ἄλλως ἂν εἶχεν· οἷον, ἀντίχριστος· παρατηρητέον ὅτι τὰ αὐτὰ καὶ στοιχεῖα καὶ γράμματα καλοῦνται· ὅτι μὲν γράφονται, γράμματα καλοῦνται· ὅτε δὲ ἀναγινώσκονται, λέγονται στοιχεῖα. Ἄφωνος, ἄφθογγος. Ἀφῶντα, ψηλαφῶντα. Ἀφώρισται, πεπεράτωται. Ἀφωρισμένος, ἐκλελεγμένος· διακεκριμένος. Ἀφωσιωμένε, ἄπωθεν τοῦ ὁσίου ἀφωρισμένε.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

α Χαΐα, ἡ πελοπόννησος, ἢ ἡ ἑλλάς· ὅθεν καὶ ἀχαιοί· ἐπαρχία δέ τις ἐστὶν ἡ ἀχαΐα, ὑφ' ἣν ἡ νῦν ἡ κόρινθος. Ἀχαία ἐπίθετον δήμητρος, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν κόρην ἄχους· ὅπερ ἐποιεῖτο ἀναζητοῦσα αὐτήν· λάκωνες δὲ, ἀγαθά· οἱ δὲ ἔρια μαλακά. Ἀχαίας, λύπας. Ἀχαΐζειν, ἑλληνίζειν. Ἀχαιΐδα, ἐντελὲς ἔχει· καθὰ καὶ τὸ ἀχαιϊκός· τὸ δέ γε ἀχαΐδα καὶ ἀχαϊκὸν, ὥσπερ καὶ ἀχαΐα, παρὰ τοῖς ὕστερον ἀπέλυσιν ἔπαθε, τοῦ κατὰ ἀκολουθίαν αἰολέων, οἳ ὑπερβάλλουσιν αὐτό. Ἀχαιάδεσσι, ταῖς θεσσαλαῖς· ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ φθίου· ὅμηρος· Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ἕλληνες καὶ ἀχαιοί· καὶ ἀχαΐδες, οὐκ ἔτ' ἀχαιοί· δηλοῖ μὲν τὸ γυναῖκες, οὐκ ἔτι ἄνδρες· λέγεται δὲ παρωνομασία ὑπὸ τῶν παλαιῶν· ὅμοιον τῷ, οὐ φίλιππος, ἀλλὰ φιλίππιον κεκράτηκε τῆς ἑλλάδος· ἔχει δέ τινα ὁμοιότητα πρὸς τὸν τοῦ θερσίτου λόγον, καὶ τὸ παρ' ἡροδότῳ ἐν τοῖς περὶ ἀρτεμισίας· ὡς οἱ μὲν ἄνδρες γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες γεγόνασιν. Ἀχαιϊνέη, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀχαία ἐστὶ, τῆς κρήτης πόλις· ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιϊνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι, αἳ καὶ σπαθιναῖαι καλοῦνται· οἱ δὲ κέρατα μεγάλα ἔχοντες ἔλαφοι, κεράσται. Ἀχαιΐνη, ἡ ἔλαφος· καὶ σκῦτος ἀμφιδύρου στικτὸν ἀχαιΐνεω. Ἀχαιμένης, ὁ ἥρως· ἀφ' οὗ καὶ οἱ πέρσαι ἀχαιμενίδαι· γέγονεν υἱὸς περσέως· ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸν προπάππα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀχαΐας· οὕτω νικόλαος. Ἀχαινεβρῶν, ἐλάφων ἡλικίαι. Ἀχαίνειν, παίζειν.

παίζειν, κινεῖν· τοῦ ψελλοῦ ἀνθρώπου ἢ γὰρ οἱ αὐτάδελφοι ἀχαίνουσιν. Ἀχανὲς πέλαγος, τὸ λίαν κεχηνός. Ἀχαρές, μὴ πρᾶον, ἀηδές, λυπηρόν. Ἀχαιοῖς, τοῖς Ἕλλησιν. Ἱστορία. Ξοῦθος ὁ Αἰόλου παῖς ἀγόμενος Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας· Ἴωνα, καὶ Ἀχαιόν· ὧν ὁ μὲν Ἴων, ᾤκησεν Ἀθήνας· ὁ δὲ Ἀχαιός, φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν καὶ κυριεύσας τῆς χώρας, τοὺς ὑποτεταγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν. Ἀχαιομάντεις, οἱ τὴν τῶν θεῶν ἔχοντες ἱερωσύνην ἐν Κύπρῳ. Ἀχαιός, ἐθνικόν. ποσαχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά; τετραχῶς· ἐκ πόλεως· ἐξ ἔθνους· ἐκ χώρας· ἐκ βασιλείας· τὸ δὲ Ἀχαιός, ἀπὸ Ἀχαιοῦ βασιλέως· τὰ διὰ τοῦ αιος εἰ ἔχοιεν πρὸ τῆς αι διφθόγγου τὸ χ, προπερισπᾶται· οἷον, ἀρχαῖος τροχαῖος· σεσημείωται τὸ Ἀχαιός, καὶ τὸ εὐρυστιχαιός. Ἀχαιοὺς ἄρξωσιν· ἔλλειψις προθέσεως ἐνταῦθα· τὸ γὰρ ἀχαιοὺς ἄρξωσι, ταυτόν ἐστι τῷ ἀρχὴν ποιήσωσιν εἰς τοὺς Ἀχαιούς. καὶ Ἀχαιούς· Ἕλληνες δὲ κοινῶς, πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν ἀπὸ Ἕλληνος τοῦ Διός· πρῶτοί τε οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ αὐτοί· οὐ μὴν ἅπαντες, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει· ἔπειτα μεγάλα δυνηθέντος τοῦ Ἕλληνος καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες. Ἀχαιός, Συρακούσιος τραγικὸς νεώτερος· ἔγραψε δὲ τραγῳδίας δέκα. Ἀχαλκέντα τρύπανα· τὰ φρύγια πυρεῖα. Ἀχάνα, κλήματα. Ἀχάναι, κίσται· περσικὰ μέτρα ἦσαν· ἐν οἷς ἀπετίθεντο ἐπισιτισμοὶ τοῖς θεωροῖς· λέγονται καὶ ἀχανίδες παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν Ἀχαρνεῦσιν· οὕτω καὶ ἀτάρβη, μέτρον ἔφερε τὸ περσικόν. Ἀχανεῖ, ἀνανοίκτῳ. Ἀχανές, ἡ ἀπωμάτιον. Ἀχάνη, μέτρον ἐστὶ περσικόν, ὡς καὶ ἡ ἀρτάβη παρ' Αἰγυπτίοις· ἐχώρει δέ, μεδίμνους Ἀττικοὺς τεσσαράκοντα πέντε· ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κίστη ἐστίν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμούς, οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι. Ἀχανής, ἄφωνος· μὴ κεχηνώς· παρὰ τὸ χαίνω χανής· καὶ ἀχανής. Ἄχαξ, κατάχεσις. Ἀχαός, δίχα τοῦ κατὰ τὴν δίφθογγον ι προφέρουσιν οἱ Αἰολεῖς. Ἀχανόωσαν, ἐπιθυμοῦσαν. Ἄχαρις ὀσμή, οὐ δυσοσμία. Ἀχαριστεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. Ἀχάριστος λέγεται, ὁ ἀποστερῶν χάριν· καὶ ἄχαρις αὐενθέειν· καὶ ἀπάνθρωπος· ἀναίσθητος· ἄδικος· ἀγνώμων· ἀμνήμων· ἐπιλήσμων· ἔνοχος τοῖς ἀχαριστίας ἐπιτιμίαις· καὶ τὸ πρᾶγμα, ἀναισθησία· ἀχαριστία· ἀδικία· ἀγνωμοσύνη· ὡς Ἀντιφῶν· ἀποστέρησις· ὡσαύτως καὶ τὰ ἐπιρρήματα· ἀχαρίστως, ἀναισθήτως· ἀδίκως· ἀγνωμόνως· ἐπιλησμόνως· τὸ δὴ δίκαιον εἶναι περὶ τοὺς εὐεργέτας εἰδέναι χάριν· ἐπίστασθαι χάριν ἔχειν· ὡς Ὑπερείδης τε, καὶ Λυσίας· διαλύειν· χάριν ἀποδιδόναι· ἀποτίνειν· ἐκτίνειν· ἀπομνημονεύειν· ἀντιπαραμετρεῖν· ἀμείβεσθαι· ἀντεισφέρειν· ἀντευποιεῖν· ἀντευεργετεῖν· ἀντεπιμελεῖσθαι· ἀντικήδεσθαι· ἀντιχαρίζεσθαι· ἀντωφελεῖν· ἀντευνοεῖν· ἀντιφιλοτιμεῖν· ἀντιφιλοτιμεῖσθαι. Ἀχαρίστερον, τὸ ἀηδέστερον· οὗ ὁ τύπος ὡς τὸ λαλίστερον, καὶ κλεπτίστερον· δῆλον δὲ ὅτι, ἀντίκειται τὸ ἡδὺ τουτέστι τὸ χαρίεν, πρὸς τὸ ἄχαρι. Ἀχαρές, λυπηρόν. Ἀχαρίστερον, ἀχαριτώτερον· Δόρπου δ' οὐκ ἄν πως ἀχαρίστερον· οἱ δέ, λυπηρότερον. Ἀχάρνα, εἶδος ἰχθύος. Ἀχάρνη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς· Ἀχαρνικαὶ πύλαι, Ἀθήνησιν. Ἀχαρνικοὶ ὄνοι, ἐπὶ τῶν μεγάλων οὕτως ἔλεγον. Ἄχαρι, χαλεπόν· κακόν· λυπηρόν. Ἀχάτης λίθος, καὶ λυχνίτης· καὶ ἀετίτης. Ἀχαχημένη, ἢ ἀκαχημένη καὶ ἀκηχεμένη διὰ χρείαν μέτρου, ἤγουν βαρυνομένη· λυπουμένη. Ἄχεα, λύπη. Ἄχερδος, ἡ ἀγρία ἄπιος· ἄχερός τις οὖσα· ἢ δυσχερὴς ταῖς χερσὶ λαβέσθαι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἄχερδος· ὡς δείω, δείδω· οἷον μοχθηρὸς ὤν, καὶ τὴν γνώμην ἀχερδούσιος· ἀντὶ τοῦ σκληρός· ἔστι δὲ εἶδος ἀκάνθης· ἢ ἄχερδος, ἄκανθα ποιά· ὡς τὸ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. Ἄχει προτραπέσθαι, τῇ λύπῃ ὑπεῖξαι, καὶ οἷον ὑποχωρῆσαι.

Ἀχείμαστον, ἀτάραχον. Ἀχείμονα, ἀγύην. Ἀχειρές, ἀχρεῖον. Ἀχειρώ, ἢ ἀχερώ· καὶ ὠπίς, καὶ ἐλλή· γῆρις· καὶ γῆ· καὶ Δημήτηρ ἡ αὐτή. Ἀχείρωτος, ἀνίκητος· ἀήττητος· ἀκράτητος· ἄμωμος· ἀπόρθητος. Ἄχειρος, ὁ χειρὸς ἐστερημένος· Ἄχερλα, ἰχθύς ποιός. Ἀχέλιον, τὸ λεπτομερές. Ἀχέλουρις, τῶν χοίρων ποίμνιον, παρὰ Ταραντίνοις. Ἀχελώϊος πεντασυλλάβως, καὶ ἀχελῷος τετρασυλλάβως λέγεται· οὕτω δὲ καὶ πατρώϊος, καὶ μητρώϊος, ποιητικώτερα· κοινὰ δὲ τὸ πατρῷος, καὶ μητρῷος. Ἀχελῷος, ποταμὸς ἱστόρηται· εἰ μὴ ἄρα τις Ἀχελῷον ἁπλῶς, τὸ ὕδωρ νοεῖν βούλεται· καὶ Ἀχελῷος ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας, καὶ Ἀκαρνανίας· κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ, Ἀχελῷος καλεῖται· δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος· διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ, τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται. Ὅμηρος· Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει.

Ἀχελλιφάδας, τὰς εὐτραφεῖς καὶ μεγάλας, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄχεος νεφέλη, περιφραστικῶς ἡ λύπη. Ἀχερουσία, λιμήν ἐστιν Ἡρακλείας τοῦ Πόντου· ὡς καὶ ποταμὸς Ἀχέρων· ὃς νῦν καλεῖται Σωναύτης μυθικῶς· καὶ Ἀχερουσία, καὶ Ἀχέρων λίμνη καὶ ποταμὸς τοῦ ᾅδου· παρὰ τὸ ἄχη καὶ θλίψεις ῥέειν, τοὺς τῶν τεθνηκότων συγγενεῖς. Ἀχερουσιάς, λίμνη ἐστὶ πλησίον Ἡρακλείας Πόντου· ὡς τό, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀΐδαο καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος, ἀκτή τε προβλὴς Ἀχερουσιὰς ὑψόθι τείνει. Ἀχερωΐδα, τὴν λεύκην καλεῖ Ὅμηρος, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀχέρων· ὃς ἦν ἐν ᾅδου ποταμὸς κατὰ τὸν ἐν Ὀδυσσείᾳ κείμενον μῦθον· φασὶ γὰρ Ἡρακλέα ἐκεῖ διὰ τὸν Κέρβερον κατελθόντα, καὶ ἰδόντα τὸ φυτόν, ἐκ τῆς εὐφυΐας θαυμάσαντα, στεφανώσασθαί τε καὶ ἀναγαγεῖν, καὶ ἡλίῳ δεῖξαι· ὡς ἄκαρπος δὲ ἡ ἀχερωΐς, τῷ ᾅδῃ ἀνάκειται· διὸ καὶ ἰτέαι καὶ αἴγειροι τὸν τῆς Περσεφόνης πληροῦσι λειμῶνα· ἕτεροι δέ, ἀντὶ τοῦ ἀχερωΐς, γράφουσιν ἀχελωΐς· ὡς ἄν τις εἴποι, ὑδατοτρεφής· ὡς Ἀχελῴου λεγομένου παντὸς ὕδατος· καὶ νοοῦσιν ὡς αὐτοὶ βούλονται ἀχελωΐδα, τὴν ἔνυδρον· ὡς ὕδασι χαίρουσαν· ἢ καλῶς εἰκάζεται καθ' Ὅμηρον, μέγας ἄστις. Ἀχέρων, ὁ ἐν ᾅδου ποταμός, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι χαρᾶς τοὺς ἐκεῖ κατιόντας· καὶ καθ' ὑπόθεσιν Ἀχέρων. Ἄχεται, στυγεῖ· μέμφεται. Ἀχέτας, ὁ τέλειος καὶ φωνήεις. Ἀχέτης, ὁ ἄρρην τέττιξ· ὁ λαλίστατος. Ἀχεύων, καὶ ἀχέων, λυπούμενος· παρὰ τὸ ἄχος, ἀχέων· ἀχεύων δέ, ἀπὸ τοῦ ἀχέω. Ἀχέων, δυσφορῶν.

Ἀχηνία, ἀπορία· πενία· πτωχεία· ἢ ἀχήν, ὁ πτωχός, καὶ ἀχῆνες οἱ μηδὲν ἔχοντες· παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῶν σκευῶν ἠχεῖν. Ἀχηνεῖς, κενοί. Ἀχηρής, ὁ λυπηρὸς ἐκτάσει τοῦ α ἐστί. Ἄχηρον, ἀκρίδα· κρίτης. Ἄχης, ὁ πένης· καὶ ἀχῆνες, οἱ πένητες. Ἀχητεῖς, ἀζήτητοι· ἀσύνετοι· ἄποροι. Ἄ[illegible]τι· λυπήθητι. Ἀχθεία, ἡ Δημήτηρ μυστικῶς. Ἀχθεινόν, ἐπίπονον· ὀδυνηρόν. Ἀχθέσομαι κάλλιον, ἢ ἀχθεσθήσομαι, ἤγουν βαρυνθήσομαι. Ἄχθεται, λυπεῖται· βαρεῖται·

Ἀχθεσθῆσαι, λυπηθῆσαι· καὶ ἀχθέσαι, ὁμοίως· Ἄχθη, ἀκαθαρσία· ἀφρὸς θαλάσσης· Ἀχθηδὼν, βάρος, λύπη· καὶ
κλίνεται ἀχθηδόνος· Ἀχθηρὲς, λυπηρόν· Ἀχθήσας, γομώσας· ἤγουν πληρώσας· Ἀχθομένη, βαρυνομένη· λυπουμένη·
Ἄχθος, βάρος· ἄχος τί ἐστι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἄχθος· Ἀχθοφόροι, ἀμφορεαφόροι· ἀμφορεῖς· ἀφοροι λέγονται, οἱ ἐξ ἀ-
γορᾶς ἢ λιμένος, κομίζοντές τι· καὶ τὰ ῥήματα, ἀχθοφορεῖν· καὶ ἀμφορεαφορεῖν· ἀφορεῖν, ἀμφορεῖν· ὑδροφόροι· ξυλοφόροι·
σκευοφόροι· ὑλοφόροι· καὶ ὑλοφορεῖν· πλινθοφόροι· πλινθοφορεῖν· πηλοφόροι· καὶ πηλοφορεῖν· ξυληγοί· ἀφ᾽ ὧν τὸ ξυληγῶν εἴρη-
κε δημοσθένης· φρυγανοφόροι, ὄνομα ἐν τῇ λυσίου ἐπιστολῇ· καὶ ξυλοφορίαν εἴρηκε λυσίας· τὸ δὲ σύμπαν εἰπεῖν, μισθωτοί·
καὶ ὡς φρύνιχος· μισθώτριαι γυναῖκες· Ἀχθοφοροῦντας, βαστάζοντας καὶ φέροντας βάρος· Ἄχθομαί σοι, ἤγουν τὸ βαρύνο-
μαι, ὃ δοτικῇ συντάσσεται· Ἄχθος ἀρούρης, παροιμιῶδές μέν ἐστιν· παρδηλοῖ δὲ τὸν βουγάϊον· Ἀχθὼν, κορμὸς ἐκ λι-
πάρου δαδίου· λάκωνες· Ἄχι, ἀντὶ τοῦ ῥαδίως· Ἀχιὰ, ἔρια μαλακά· Ἀχιλλεὺς, εἰς τὸ ἠλύσιον πεδίον παραγινό-
μενος, ἔγημε μήδειαν· καὶ τοῦτο πρῶτος ἴβυκος εἴρηκε καὶ σιμωνίδης· τῷ ἀχιλλεῖ κεκλωσμένον ἦν, ἢ πολυχρόνιον γενέσ-
θαι· ἢ ἄτιμον, ἢ ὀλιγοχρόνιον, ἢ ἔντιμον· Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς πολυξένης τῆς πριάμου θυγατρὸς, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι
ἐδήλωσε τῷ πριάμῳ συμμαχῆσαι αὐτῷ, εἰ λάβοι τὴν κόρην· ὁ δὲ συνέθετο δοῦναι· καὶ ἐλθόντων ἐν τῷ θυμβραίου ἀπόλ-
λωνος ναῷ, ἀλέξανδρος λάθρα τοξεύει τὸν ἀχιλλέα, καὶ οὕτω συνέβη ἀποθανεῖν τὸν ἥρωα· οἱ δὲ τρῶες τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς
ἕλλησιν οὐκ ἐδίδουν, ἕως ἔλαβον πάλιν τὰ δῶρα ἃ πρίαμος σκεθρῷ ταλάντῳ, ἤτοι ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει τρυτάνης
τοῦ ζυγοῦ· Ἄλλως· Ἀχιλλεὺς μετὰ θάνατον ὥς ληροῦσιν, ἔγημε μήδειαν τὴν αἰήτου παῖδα· αἰήτης δὲ, καὶ κίρκη, καὶ
πασιφάη, ἡλίου παῖδες, καὶ πέρσης τῆς ὠκεανοῦ· αἰήτου μὲν παῖδες καὶ εἰδυίας, μήδεια καὶ ἄψυρτος· κίρκης τε καὶ ὀδυσσέ-
ως, τηλέγονος, καὶ πασιφάη· πασιφάης καὶ μίνωος, ἀριάδνη, φαῖδρα καὶ γλαῦκος, ὃν λυκόφρων γλαύκωνά φησιν·
Ἰστέον ὅτι, ὁ τζέτζης δι᾽ ἑνὸς λ γράφει τὸ, ἀχιλεύς· φησὶ γὰρ ἢ ἀπὸ τοῦ ἄχος ἐμποιεῖν τοῖς ἰλιεῦσιν ἐτυμολογεῖται,
ἢ παρὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος· ἢ παρὰ τὸ ἄχη λύειν· ἰατρὸς γὰρ ἦν· ἢ παρὰ τὸ χιλοῦ ἄ-
μοιρος εἶναι· ἢ παρὰ τὸ ἄγειν τὸν λαὸν, ὡς στρατηγός· Τὸν ἀχιλλέα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὅμηρος, οὐχ ὑπὸ χείρωνος οἶδε
τραφῆναι, εἰ μὴ ἄρα ἴσως, μόνον μόνην παιδευθῆναι τὴν ἰατρικήν· Ἄλλως· Ἀχιλλεὺς, παρὰ τὸ ἄχος λύειν· ἰατρὸς
γὰρ ἦν· ἢ διὰ τὸ ἄχος ὅ ἐστι λύπην ἐπενεγκεῖν τῇ μητρὶ, καὶ τοῖς ἰλιεῦσιν· ἢ διὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς, ὅ ἐστι τροφῆς·
ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος· ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφων ἐτράφη ὑπὸ χείρωνος· ὑπὸ μυρμιδόνων δὲ ἐκλήθη, καθά φησιν εὐφο-
ρίων· Ἐς φθίην χιλοῖο κατήιε πάμπαν ἄπαστος· Τοὔνεκα μυρμιδόνες μιν, ἀχιλλέα φημίξαντο· Ἀχίλλειον, τὸ ἐκ τῶν
στι κριθῶν καθαρῶν, καὶ εὐγενῶν, οὕτω καλουμένων· Ἀχιλλεία μάζα περιλαλεῖται· οὐκ ἐκείνη τρυφερόν τι ἔχει, ἐν ἄρτῳ
μόνῳ θεωρουμένη· οὐ σεμνὸν τὸ διαπλάσασθαι, ὅ ἐστι σήθεσθαι κατὰ αἴλιον διονύσιον· ὅς φησιν, ὅτι διαπλᾶν ἀττικοὶ λέγουσι,
τὸ σήθειν· καὶ διηττημένον, τὸ σεσησμένον· Ἀχιλλείδης, ἐκ τοῦ ἀχιλλέως· οὕτω καὶ αἰγεὺς αἰγείδης, ὁ υἱὸς τοῦ αἰγέως· Ἀχίλ-
λειος πώγων, ἔχει τι ἐξέχον πρὸς τοὺς λοιπούς· ὑποκείμενος ἁπαλὸς ταῖς περικεφαλαίαις· καθ᾽ εὕρεσιν ἴσως ἀχιλλέ-
ως· ἵνα μὴ ὁ σίδηρος τρίβοι τὴν κεφαλήν· Ἀχίλλιος, ἀναγνωστέον τοῦτο δι᾽ ἑνὸς λ, διὰ τὸ μέτρον· Ἄχιλον, ἄτροφον·
πολύχορτον· Ἀχίκητα, ἀκατάληπτα· Ἀχινάων, τῶν ἀχιδάων· Ἀχιοπῷ, χόρτῳ χλωρῷ· Ἄχλαξ, ἡ λιθώδης καὶ
ψαμμώδης ἄμμος· ἢ ὁ μικρὸς λίθος· Ἀχληρὸν, ἀπεχθές· Ἀχλυδιᾶν, θρύπτεσθαι· Ἀχλυθέντης, σκοτωμένης·
Ἀχλυόμενος, λυπούμενος· Ἀχλὺς, σκότος· ὁμίχλη· ζόφος· ἡ ἄγαν ἀλύουσα καὶ ἀποκρύπτουσα· παρὰ τὸ ἀλύω· τοῦ α ἐπι-
τατικοῦ ὄντος· ἢ παρὰ τὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν ὀχλεῖν, καὶ λυπεῖν· Ἀχλύσαντος, σκοτισθέντος· Ἀχνάζει, ἄχθεται· μισεῖ·
ψέγει· Ἄχναι, λεπτὰ ἄχυρα· ἢ ἀκαθαρσίαι· καὶ ἄχνη ἁλὸς, τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος· ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης· Ἄχναι,
τὴν οἴκησιν, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σίτου λεπτὴν καλάμην· Ἀχνάσδημι· ἀχνῶ, ῥῆμα· παράγωγον, ἀχνάζω· ἀχνάζημι· τροπῇ τοῦ
ζ εἰς δ καὶ σ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀχνάσδημι· Ἄχνη γίνεται παρὰ τὸ α στερητικὸν καὶ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ· ἡ ἀκράτητος
διὰ λεπτότητα· ὡς γὰρ ἀχῆνες οἱ πτωχοί· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν, οἱονεὶ ἀεχῆνες καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀχῆνες, οὕτω καὶ ἀέχνη
καὶ κρᾶσιν, ἄχνη ἡ μὴ ἐχομένη ἄχη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν ἄχνη· ὡς τεύχη, τέχνη· καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα· ἐν οἷς καὶ ἡ μυσάχνη, σκῶμ-
μα πόρνης· ἐκ τοῦ μυσάττω· ὁ παρακείμενος, μεμύσαχα· ὅθεν μυσάχνη· ἐκ τούτου δὲ φαίνεται, ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἄχυρον, ἀλλὰ
τὸ ἀχύρου λεπτότατον νῦν ἡ ἄχνη δηλοῖ· κατὰ ἄλλον δὲ λόγον, ταῦτα ἐκφύονται ἀμφότερα· καὶ ἡ ἄχνη γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἔχε-
σθαι εἴρηται, καὶ τὸ ἄχυρον δὲ ἀέχυρόν τι· δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ ὕδατος ἡ ἄχνη λέγεται· κύματος γὰρ ἄχνην φαμὲν, ἀκολού-
θως τῷ, ἁλὸς ἄχνη· Ἄχνη, τὸ λεπτότατον τοῦ κύματος· ἤγουν ἀφρός· ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ἔχειν· ἡ μὴ συνεχὴς· ἀλλὰ
σκορπιζομένη ὡς δηλοῖ τὸ ὕψόσε ἄχνη σκίδναται· ἀναλογεῖ δὲ πρὸς τὸ ἄχνη ἡ πάχνη· ἡ λάχνη· σὺν ἄλλοις, καὶ ἡ μυσά-
χνη· ταυτὸν εἰπεῖν ἡ μυσαρὰ, ὡς ἀπὸ τοῦ μυσάττω· οὗ ὁ παρακείμενος, μεμύσαχα· Ἄχνην λέγει ὅμηρος, τὸ λεπτότατον τοῦ
κύματος· ὅπερ ἐν ταῖς ἔξω προσρήξεσιν ἀπαφρίζεται· σοφοκλῆς ἄλλως τὴν λέξιν ἐκλαβόμενος, ἄχνην τὴν δρόσον ἔφη·
ἐν τῷ, Θάλλει δ᾽ οὐρανίας ὑπ᾽ ἄχνης ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος· οὐ δ᾽ αὐτὸς ἀπροσφυῶς γράψας, διὰ τὸ μὴ δεῖν τὰς τοῦ ὑετοῦ
σταγόνας συνεχεῖς εἶναι, ἀλλὰ διεχεῖς· ὅθεν καὶ ἡ ἄχνη ὠνόμασται, ἀέχη τις οὖσα· καὶ κατὰ κρᾶσιν καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν· εὐρι-
πίδης δὲ καὶ αὐτὸς μιμησάμενος τῷ ἁλὸς ἄχνη, οἰνωπὸν ἄχνην λέγει, τὴν ἐν λοιβαῖς καταχεομένην τῆς γῆς· Ἀχνηρὸν, δαψι-
λές· ἄφατον· πολύ· ἄφθονον· Ἄχνοις, ἀγένειος· ἢ ὁ μὴ ἔχων χνοῦν· ἤτοι χοῦν· Ἄχνυλα, τὰ κάρυα· κριθαί· Ἄχνυμαι,
λυποῦμαι καὶ ἀλγῶ, ταυτόν· τὸ μὲν παρὰ ποιηταῖς· τὸ δὲ λυποῦμαι, καὶ ἀλγῶ, κοινά· ὧν ὀνόματα, τὸ ἄχος· ἡ λύπη· καὶ τὸ
ἄλγος· εἰ δ᾽ ἐπιταθείη τὸ ἄχνυμαι, καὶ περιπέσοι εἰς τὴν ἀγανάκτησιν, ἄχθεσθαι λέγεται· καὶ βαρύνεσθαι· καὶ ὀχθεῖν ποιη-
τικῶς· ὁ καὶ προσοχθίζειν λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς· ὧν τὸ μὲν, παρὰ τὴν ὄχθην γίνεται· τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄχθος, καὶ βάρος· Ἀχνύ-
μενος· ἄχω τὸ λυποῦμαι· καὶ προσλήψει τοῦ ν, ἄχνω· καὶ παραγωγῶς, ἀχνύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, ἄχνυμι· καὶ ἄχνυμαι· καὶ μετοχὴ ἀχνύ-
μενος· Ἄχνυμι· ἄχω· ἀχνύω· καὶ δωρικῶς ἀχνύω μεταβέσει· ἐξ οὗ, τὸ ἄχνυμι· ὁμοίως καὶ δείχω, δειχνύω· δειχνύω, καὶ μεταθέσει

καὶ παραγωγῆ δὲ χνύω, δέχνυμι. Ἀχνύς, ἡ λύπη. Ἀχνώδης, ἄχνῃ ὅμοιον. Ἀχόλαξ, ἡ λιθώδης καὶ ψαμμώδης ἄμμος, ἢ ὁ μικρὸς λίθος. Ἄχολον, τὸ ἀόργητον. ἄχολα ζῶα, τὰ μὴ ἔχοντα σωματικὴν χολήν. καὶ ἄχολον, ἀποσκευαζόμενον τὴν ὀργὴν καὶ καθολικὴν ὀργῆς δύναμιν ἔχον. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. Ἀχόρταστος, ἄπληστος. Ἄχος καθὰ τοῖς παλαιοῖς, ἡ ἄφωνος ἀνία. παρὰ τὸ ᾱ στερητικὸν μόριον καὶ τὸ χαίνειν. ἢ ἄχος ἐστὶ, σύγχυσις ψυχῆς, λύπη ἐπιτεταμένη. Ἀχραδάμυλλος, ὁ κοχλίας. Ἄχραντον σῶμα, ἀμίαντον. ἀμόλυντον. γίνεται ἀπὸ τοῦ ᾱ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ χραίνω, τὸ μολύνω, χρανῶ, χραντός. καὶ ἄχραντος. ἢ ἄχραντον, οὗ μηδέπω χεὶρ ἥψατο. ἢ τὸ μήπω ἐν χρείᾳ γεγονός. σῶμα δὲ λέγεται, διὰ τὸ σῆμα εἶναι τῆς ψυχῆς, ἤγουν τάφον. ἢ διότι τούτῳ σημαίνει ἡ ψυχὴ ἃ ἂν σημήνῃ. Ἀχράς, εἶδος ἀπίου ἡ μηδέποτε ἐν χρείᾳ οὖσα. καὶ ἀχράς, ἡ ἀγρία. Ἀχράδας, τοὺς ἀπίους. Ἀχραδῆναι, ζῶά τινα ξυλοφάγα. Ἀχρανές, ἄχραντον. ἀμόλυντον. καθαρόν, ἀμίαντον. χραίνειν γάρ ἐστι τὸ μιαίνειν. Ἄχραντοι, οἱ πολέμιοι. Ἀχρεῖος, ὁ ἄχρηστος. ὁ ἔχατος ἐκ τῆς χρεία. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἄχρεος. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ᾱ καὶ εἰς η θηλυκὰ συντιθέμενα, προπαροξύνονται. οἷον πύλη, εὐρύπυλος. οὕτως οὖν χρεία, ἄχρειος. ὡς οὖν εἴπομεν ἐκ τοῦ χρεία μετὰ τοῦ στερητικοῦ ᾱ ἀχρεῖος, οὗ μὴ ἔχοι τις χρείαν. ἔστι δὲ αὐτοῦ ἀχρεῖον, τὸ οὐδέτερον. ἀπὸ δὲ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, ὁ ἐπὶ τοῖς ἀχρήστοις καὶ μὴ σπουδαίοις γελῶν, καὶ χαίρων. Ἀχρέα, βλάσφημον. ἄμορφον. ἀχρεῖον. λυπηρόν. Ἄχρειον ἐγέλασσεν, ἀντὶ τοῦ ἄκαιρον καὶ πρὸς οὐδεμίαν χρείαν. ἀττικοὶ δέ φασι τὴν λέξιν ταύτην προπαροξύνουσιν, ἄχρειον λέγοντες. Ἀχρεῖον ἰδών, οὐχ ὅμοιον τῷ, τὴν πηνελόπην ἄχρειον γελάσαι, ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ἀχρεῖον, τὸ ἐπίπλαστον καὶ ὑποκεκριμένον. ἐνταῦθα δὲ ἀχρεῖον ἰδεῖν, τὸ ἀκαίρως βλέψαι, κἂν ἔπω οὐδεμία χρεία. ἢ ἀντὶ τοῦ μιμοειδὲς, καὶ ἀχρειοπρόσωπον. ὡς ἀμορφωθέντος τοῦ προσώπου τοῖς δάκρυσι. τὸ δὲ ἀχρεῖόν φασιν οἱ παλαιοὶ, παρὰ μὲν τοῖς ἀττικοῖς προπαροξύνεσθαι ἀναβιβασμῷ τόνου ὡς σύνθετον. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερισπᾶται, κανόνι τοιούτῳ. τὰ ἔχοντα τὸ ᾱ ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ ἐπιφερομένων δύο συμφώνων μετὰ διφθόγγου, προπερισπᾶται. οἷον ἀνδρεῖος, ἀργεῖος. ἀγρεῖος. τοὺς δὲ ἄλλους προπερισπῶντας τὸ ἀχρεῖος, ἐπεὶ ἀχρήϊος λέγεται παρὰ ἡσιόδῳ. ἡ δὲ ὀξεῖα φασὶ καὶ ἡ περισπωμένη συνίζουσαι περισπωμένην ποιοῦσιν, αἰτιᾶται ἡρωδιανός. λέγων ὡς οὐκ ἀεὶ τοῦτο καθὰ δῆλον ἐκ τοῦ ἀρήϊος, ἄρειος. βασιλήϊος, βασίλειος. διό φησι τὸ ἀχρεῖος, εἴτε παρὰ τὴν χρείαν, εἴτε παρὰ τὸ χρέος, προπαροξύνεσθαι ὀφείλει. ὃ δηλαδὴ ἐποίουν οἱ ἀττικοί. ὡς ἐν τῷ ἔρημον, καὶ ἐτοῖμον τοῖς ὁμηρικοῖς. καὶ αὐτὰ γὰρ οἱ νεώτεροι ἀττικοὶ, ἀναλόγως παρώξυναν, ὥς φησιν ἡρωδιανός. Ἀχρήεις, μάταιος ἐλαφρός. ἄχρηστος. Ἀχρήϊστον, ὄλεθρον. μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀπαραίτου. Ἀχρήματον, ἀδάπανον. Ἀχρημοσύνη, πενία. ἔνδεια. ἀπορία. Ἀχρήμων, πένης. καὶ αὐτάρκης. Ἄχρις ἀπηλλοίησαν, παντελῶς ἀπέκοψαν. Ἀχρηστος ἐκ δελφῶν ἐπανῆκεν, ἤγουν μὴ λαβὼν χρησμόν. μὴ δὲ χρηστηριασάμενος. Ἄχρι, καὶ τὸ μέχρι, καὶ τὸ ἕως συνυπακουόμενον ἔχουσι τὸ ἄν. ἄχρι χειρῶν προυχώρησε τὸ πρᾶγμα. καὶ ἄχρι μὲν ἐν παισὶν ἦν, ὁμοίως τῷ ἄχρι μὲν ἐν ἀνδράσιν ἦν. καὶ ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἠρξάμην, συνυπακτέον πανταχοῦ τὸ ἄν. καὶ ἄχρι χρονικόν, ἄχρις δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς. Ἀχρίνη, βαθυτάτη. Ἄχριον, ἄχριστον. Ἀχριστατὲς, ἀληθές. Ἄχρις οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ διόλου φασί. βαρύνεται δὲ τὸ ἄχρις κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα δισύλλαβα, βαρύνονται. ἄλις. μόγις. μέχρις. ἄχρις. τὸ χωρὶς δὲ καὶ ἀμφὶς ὀξύνεται, διότι φασὶ μακρᾷ παραλήγεται. διὸ τὸ αὖθις κανονικὸν φαίνεται βαρυνόμενον. δοκεῖ δέ φασιν ἀποφυγεῖν τὴν ὀξεῖαν, ἐπεὶ καὶ τριχῶς ἐλέγετο καθὰ τὸ τέλος. αὖθις, καὶ αὖθι. καὶ αὖθιν μετὰ τοῦ ν, καθὰ καὶ τὸ πέρυσι, καὶ πέρυσιν. γίνεται δέ φασι τὸ ἄχρις, ἀπὸ τοῦ μέχρις. ἀποβολῇ τοῦ μ, καὶ τροπῇ τοῦ φωνήεντος. ἢ ἄχρις καὶ μέχρι, μετὰ τοῦ ς καὶ χωρὶς τοῦ ς, εἰσὶ δὲ χρονικὰ ἐπιρρήματα. καὶ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. καὶ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου. ὅμηρος. ἀμφοτέρων τένοντας καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς, ἄχρις ἀπηλλοίησεν. ἤγουν διόλου συνηλόησεν. Ἀχροίην, ὁμόχροιαν. ἔστι συγχρωμάτιστον. Ἄχρονον, τὸ ἄκτιστον. κτιστὰ γὰρ τὰ ἐν χρόνῳ. καὶ τὸ μὴ ἀρξάμενον ἀπὸ χρόνου. καὶ ἄχρονον φῶς, ὁ χριστός. Ἀχρονοτριβές, σύντομον. ταχύ. παρὰ τὸ μὴ τετρῖφθαι ἐν χρόνῳ. ἢ χρόνον πολὺν διατρίψαι. Ἄχροοι, πυρραὶ ἡμίονοι. Ἀχρόους, πονηρόν. λάκωνες, νόθον. Ἄχρωμον, ἀναιδές. ἦν δὲ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἄχρωμον. καὶ ἀχρώματος. Ἀχύνετον, πολύχυτον. ἔνθα, πῦρ μὲν ἀείζωον, ἔστι ἀχύνετον, ἔτρεσεν ὕδωρ. Ἀχυρμιὰ, ὀξυτόνως κατὰ περιεκτικὴν ἔννοιαν, τόπος ἅλωνος. ἐν ᾧ ἐπίπτει τὸ ἄχυρον, λικμώντων τῶν ἀνδρῶν. ὡς ἔχει τὸ μ ἀπὸ πλεονασμοῦ. τὸ δὲ ἄχυρον, ἄχνην οὕτως καλεῖ διὰ τὴν εἰς λεπτὰ τομήν. λέγων οὐδ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωὰς, ἀνδρῶν λικμώντων. Ἀχυροδόκη, ἀποθήκη τῶν ἀχύρων. Ἄχυρον, ἔστι ἡ καθ' αὐτὸν ἄχνη ἐστὶ, τὰ ἐκ δραγμάτων λεπτὰ, τρίψει ποδῶν βοείων. καὶ ἀνομοιωθεῖσα καλάμη ἀέχυρόν τι ὄν, μηδὲν ἔχον. Ἄχυρος, ὁ ἀχυρών. Ἄχω, ἀντὶ τοῦ ἔχω. Ἀχὼν, ἡ ἄμπελος. Ἀχώνευτον, ἄκαυστον. Ἀχῶρα, τὰ πίτυρα. ἔνιοι δὲ κρανίον. καὶ ἀχὼρ, τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ πιτυρῶδες, παρὰ τὸ ἄχνη. ἀχνὼρ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν, ἀχώρ. ἔστι κλίνεται ἀχῶρος. ὡς ἰχὼρ ἰχῶρος, τοῦ σεσηπότος αἵματος. Ἀχώριτον, τὸ πάντα μὲν περιγράφον, ὑπὸ οὐδενὸς δὲ περιγραφόμενον. Ἀχώρητος, ὁ μὴ χορούμενος. Ἀχώριστος, ὁ μὴ χωριζόμενος. Ἄχωρος, ἐν καταρᾷ λέγεται. ὁ μήτε τάξιν βίου, μήτε κατάστασιν οἰκίας ἔχων. Ἀχώροις, κακοχώροις.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

Ἂψ, ἤγουν ὀπίσω. γίνεται ἀπὸ τοῦ ὀπίσω κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ο μικροῦ, καὶ τροπὴν δωρικὴν τοῦ ω μεγάλου εἰς ᾱ. ἔστι κρᾶσιν τοῦ π καὶ σ εἰς ψ. Ἄψαι, προσεγγίσαι. Ἄψερον, τὸ μὴ ψαῦρον. Ἀψακεῖν, ἀποτυχεῖν. Ἄψαλα, ἀψοφητὶ τορεύεται. Ἀψάλακτον, τὸ ἄθικτον. Ἀψάλακτος, ἀπαθής. ἀτιμώρητος. ἀκίνητος. ἀψηλάφητος. ἀκράτητος. Ἀψάμαθον, ἄψον. Ἀψαμένη, ἐξαρτήσασα. καὶ ἡ ἀπτομένη. Ἄψασθαι, ἀναφθήσεσθαι. ὡς τὸ, ἅψασθαι χλωρὸς ὑπὸ δέους.

Ἀψάσθην, ἐπελάβοντο χειρῶν. Ἀψαυστεῖν, ἀνεπάφως ἔχειν. Ἄψαυστον, ἀπροσπέλαστον. ψαύω, τὸ προσεγγίζω. Ἄψεα κυρίως, αἱ συναφαὶ τῶν μελῶν· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ μέλη· παρὰ τὸ ἅπτω, ἅψω, ἅψον, καὶ ἅψεα. ἀπὸ τοῦ ἐφάπτεσθαι ἀλλήλων. Ἄψειον, τόπος. Ἄψεκτον, ἄμωμον. ἀμέμπτον. ἀψευδές. Ἀψελές, ὑγιές. Ἄψερον, ὕστερον. πάλιν. Ἀψεύδεια, ἡ ἀλήθεια. Ἀψεφές, ἀφρόντιστον. Ἀψεφέων, ἀμελῶν. Ἀψηθές, ἀληθές. οὐ ψευδές. Ἀψήκτω, κοθόρνω. σκληρῶ. ἀμαλάκτω. Ἀψηλάφητον, ἀνέπαφον. Ἄψηφος, ἀνυπότακτος. Ἀψήφιστον, τὸ μὴ ἰσῶσαι ἑαυτόν τινι, καὶ τὸ μὴ εἰπεῖν περὶ καλοῦ ἔργου, ὅτι κἀγὼ τοῦτο ἐποίησα. ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον, ἐν πᾶσιν ἀποτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. Ἄψηφον, πολύ. μέγα. ἰσχυρόν. Ἀψίαι, ἑορταὶ λάκωνες. Ἁψῖδες περιηγέες. αἱ συναφαί. περιφερεῖς. περίδρομοι. Ἀψίκορος, ὁ ταχέως εὐμετάβλητος. ἢ ὁ συντόμως κορεννύμενος. Ἄψιλον, ἄπτερον ἢ πολύπτερον. Ἀψιμαχία, συναφή. ἢ ἀρχὴ μάχης. Ἀψίμαχος, ἐπίμαχος. ἐπίφορος μάχης. Ἀψιμισία, ἡ πρὸς ὀλίγον διαφορά. Ἀψίνθιον, εἶδος βοτάνης. τινὲς δὲ τῶν κωμικῶν, λέγουσιν αὐτὸ ἀπίθιον. ὃ οὐκ ἄν τις πίοι. ἢ ἅπτω, ἅψω. οὗ οὐδεὶς ἅπτεται. Ἄψινθος, πόλις θράκης. ἀψινθὶς δὲ, ἡ χώρα. Ἀψίον, τὸ πρόσωπον. Ἀψίορ, μέγα. πλατύ. πολύ. ἰσχυρόν. Ἀψίῤῥοον, εἰς τοὐπίσω ῥέον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἁψὶς, περὶ τροχοῦ. παυσανίας δέ φησιν, ὅτι ἁψὶς ξύλινος κύκλος τροχοῦ. τὸ δ᾽ ἄλλου κύκλω σιδήριον, ἐπίσωτρον. ὅμηρος μὲν τὸν τροχὸν ὅλον κύκλον ὀνομάζει. τὴν δὲ ἁψῖδα, ἴτυν. λέγονται καὶ ἁψῖδες, δικτύου αἱ καμπαὶ καὶ ἀγκάλαι. ὡς τὸ, ἁψῖσι λίνου πανάγρου ἁλίσκεσθαι. τοιαύτης δέ τινος ἐννοίας ἔχεται, καὶ τὸ εἰπεῖν σαγηνευθῆναί τινας ὑπὸ πολεμίων. φασὶ τὰ χόλαια, δέον εἶναι βαρύνεσθαι τὴν εὐθεῖαν τοῦ ἁψῖσιν, ἵνα λέγηται ἅψις. ἢ ὡς αἰολικὸν καθὰ καὶ ἡσίοδός φησι, τριπίθαμον ἅψιν. ἢ καὶ ἀναλόγως, ὡς ἀπὸ μέλλοντος. καθά περ τὸ μέμψις, καὶ ὄψις. ὥστε εἶναι τὴν δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν ἅψισι, προπαροξυτόνως. λέγεται δὲ, καὶ ὅτι ψιλοῦται. Ἁψῖσι, συναφαῖς. ἢ λίνου ἅμμασιν. Ἀψίτω, ἐπανίτω. Ἀψογέως, ἀμέμπτως. Ἄψοος θηρίον τι, κατεσθίον τὰς ἀμπέλους. Ἄψοῤῥον, ὀπισθορμήτως. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα μεσότητος, παρὰ τὸ ἂψ καὶ τὸ ὀρῶ, τὸ ὁρμῶ. πλεονασμῶ τοῦ ρ̄ ποιητικῶς. καὶ ἄψοῤῥον, παλινόρμητον. ἐξ ὑποστροφῆς. Ἄψοῤῥος ὠκεανὸς, ὁ κύκλω τῆς γῆς περινοστῶν. καὶ ἂψ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἱκνούμενος. κατὰ τὸ, Περιτελλομένων ἐνιαυτῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ, φράζουσι καὶ οὕτως. ἄψοῤῥος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ἀναλύων ἐν τῷ εἰλεῖσθαι κύκλω περὶ τὴν γῆν. τινὲς δὲ φασὶν ἄψοῤῥον, τὸν ταχὺ ῥέοντα, ὡς οἷον ἀψόῤῥοον.

Ἀψοφητὶ, ἠρέμα. ἡσύχως. καὶ ἀψόφητος, ἄνευ κραυγῆς. Ἀψυρτεῦσιν, ἔθνος ἀπὸ ἀψύρτου εἰρημένον. Ἄψυρτοι, ἔθνος σκυθικόν. Ἀψυχίη, λειποθυμία. Ἄψυχον, εἴδωλον. μὴ ἔχον ψυχήν. Ἄψυχος, δειλός. καὶ ὁ τῶν πυθαγορικῶν βίος. Ἀψῶ, προσεγγίσω. δήσω. κρατῖνος.

ΤΟ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ἄλφα καὶ ω̄, εἰς ὃ μέγα κιρνᾶται οἷον κρεάων κρεῶν. Ἀὼ, ὑγεία. ἡμέρα. Ἄω. τὸ πνέω. Ἀωδυνεῖν, ἀπονεῖν.
ά ὑγιαίνειν. Ἀώϊον. πρωϊνὸς, ὀρθριός. Ἀώλυτον, τὸ οὐκ ἀπολλύμενον. Ἀῶν, ἰχθύς ποιός. Ἄωοι θεοὶ, οἱ ἐκ δρόμου μετακομισθέντες εἰς σαμοθρώκην λίμνην. καὶ κίλικες ἀπὸ ἀώου τοῦ κεφάλου, τοῦ περιῤῥέοντος ποταμοῦ.

Ἀῶος, ποταμὸς ἐν κύπρω. Ἄωρος, ὁ παρὰ καιρὸν ἁρπασθείς. ἢ ὁ ἄφροντις. ὤρα γὰρ ἡ φροντίς. Ἄωρα, τὰ παρὰ καιρὸν τρυγώμενα. ἀριστοφάνης· ἀωρίαν ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ ἀωρία. ἀκαίρως. καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν.

Ἀωρεῖν, ὀλιγωρεῖν. ἀπειθεῖν. φυλάσσειν. Ἄωρες αἱ γυναῖκες· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι, καὶ συνηρμόσθαι τῷ ἀνδρί.

Ἀώρησις, ἡ κρέμασις. Ἀωρὶ, παρὰ καιρόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως. καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν. Ἀωρὶ νυκτὸς, καὶ νυκτῶν, οὐκ ἀωρία. ἐν δημοσθένους ἐγκωμίω. ἀωρὶ τῶν νυκτῶν. Ἀωρία, τὸ μέσον τῆς νυκτός. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἄωρον, τὸ παρὰ καιρὸν γινόμενον. Ἀωρίνης, κρεμάσης. Ἀώριοι, ὠμοί. ἄγριοι. σκληροί. Ἄωροι πόδες κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οἱ λεπτοί. ἢ παρᾳωρούμενοι. ἢ ἀσθενεῖς. ἢ δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἂν ὠρήσηται ὅ ἐστι φυλάξηται, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς δεινότητα. ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. ὅθεν καὶ ὁ πυλωρός. καὶ δυσωρεῖν ἐν ἰλιάδι, τὸ δυσχερῶς φυλάσσειν. ἔνιοι δέ φασι δασέως ἀναγινώσκειν, ἵνα εἰσὶν ἄωροι, οἱ ὠμοὶ καὶ σκληροὶ, καὶ ἄγριοι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπόνων ἤτοι πεπείρων καρπῶν. ὧν πολλὴ φροντίς, κατὰ ἐπίτασιν τοῦ ᾱ. εἰσὶ δὲ οἱ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἀώρους φασί. φέροντες καὶ χρῆσιν τοῦ κωμικοῦ εἰπόντος, οὐ τοὺς ἀώρους εἶπας πόδας κομίζειν. σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους. δοκεῖ δέ τισιν ὡς καὶ ἀριστάρχω ἀώρους εἰρῆσθαι. καὶ τοὺς πλεκτανώδεις, καὶ διὰ τοῦτο κωλὴν μὴ ἔχοντας. ὤρα γὰρ ἡ ὠρὴ ὀξυτόνως, ἡ κωλὴ κατὰ ἴωνας. εἰσὶ δὲ, οἱ τὸ ἄωροι ταυτὸν εἶπον εἶναι τῷ ἀόριστοι διὰ μέγεθος. ἤγουν μεγάλοι. ἐκτάσει τοῦ ω̄. ἀπολλώνιος δέ φασιν ὁ ῥόδιος, ἀώρους τοὺς συνεσταλμένους νοεῖ. ἄμεινον δέ φασιν ἀπὸ δίδοναι ἀώρους, τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσφυλάκτους. ἢ τοὺς ἀκινήτους, καὶ δυσορμήτους. καὶ μὴ ὀρούειν δυναμένους, ἐκπαθέντος δηλαδὴ τοῦ ο εἰς ω̄. Ἀωρόλειος, ὁ φαλακρός. ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαινόμενος. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων, ὁ παρ᾽ ἡλικίαν γηράσας. Ἄωρον, ἄμορφον. ἀπρεπές. ἀχαρίτωτον. ἀνοίκειον, ἀσύμφερον. Ἀωρῶ, τὸ ἀλογῶ, καὶ οὐ φροντίζω. Ἄωρτο παρ᾽ ὁμήρω, ἤγουν ἠώρητο καὶ ἐκρέματο. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συστολὴν τῆς ἀρχούσης, ἄωρτο. εἰ δὲ συστέλλεται κατά τινας τὸ ο τῆς παραληγούσης, δηλοῦ μὲν καὶ οὕτως τὸ ἐκρέματο. ὅθεν καὶ ὁ ἀορτὴρ, ὁ δηλοῖ τὸν κρεμαστῆρα τοῦ ξίφους. ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ κουφίζω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἠερέθω, τὸ κρεμῶ. Ἄλλως. Ἄωρτο, ὁ ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἥρμοστο. τουτέστι, περὶ τοῦ ξίφους. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ παρακείμενος ἦρκα ἦρμαι ἤρμην ἦρσο ἦρτο. ἰωνικῶς ἄρτο, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ω, ἄωρτο. ὡς ἔθα, εἴωθα. τινὲς λέγουσι σημαίνειν, τὸ ἐκρέματο. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ αἴρω τὸ κουφίζω. καὶ κρεμῶ. ὁ μέλλων ἀρῶ. ὁ παρακείμενος, ἦρκα. ἦρμαι. ἠέμην ἦρσο, ἦρτο. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρὸν, ὦρτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἄωρτο ποιητικῶς.

Ἀωτεῖν, οὐκ ἔγκειται τὸ ὡς ὤτοις κατά τινας, διὰ τὸ τοῖς κοιμωμένοις μὴ χρῆσθαι ὠσὶ πρὸς ἀκοήν, ἀλλὰ τὸ ἄωτον ὅ ἐστι τὸ ἄνθος· ἵνα ᾖ ἀωτεῖν ὕπνον, τὸ ἀπανθίζειν· τοῦτο δὲ διὰ τὸ καθ' ὕπνοις ἡδύ, καὶ οἷον ἀνθηρόν· ἄλλο δὲ διὰ τὸ δοκεῖν ἀνθεῖν καθ' ὑγίειαν, τοὺς παννύχιον ὕπνον εὕδοντας· ὥς γε ὁ μὴ τοιοῦτος ὕπνος, ἀλλὰ περικεκομμένος καὶ ἔμφροντις, οὐκ ἀωτεῖσθαι κυρίως λέγοιτο. Ἀωτίς, αὐτὴ τοῦ, τὸ κάλλιστον τοῦ ὕπνου ἀπανθίζει· καὶ συλλέγεις· καὶ ἀωτεῖς καρποί. Ἀωτήσειεν, ὑπνώσειεν. Ἀωτεῖται, ἀπανθίζεται τὸν ὕπνον. Ἀωτεύειν, ὑφαίνειν· ἀπανθίζεσθαι. Ἄωτοι, οἱ ὦτα μὴ ἔχοντες· οἱ νεκροί· ὅπερ εἴληπται ἐκ τοῦ κωφὴν δὲ γαῖαν ἀεικίζεις· ἐκεῖ δὲ κεῖται, καὶ ὅτι ἀωτεύειν τὸ ὑφαίνειν καὶ ὑπνοῦν· τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ παννύχιον ὕπνον ἀωτεῖς· ἐκεῖνο δέ, ἐκ τοῦ ὑφαινομένου ἀώτου ἐρίου δηλαδή, ἢ λίνου. Ἀώτου οἷος, τὸ ἐξ ἐρίων ὕφασμα· οὐ τὸ ἁπαλὸς ἀλλὰ τὸ ἀνθηρόν· ἐκ μεταφορᾶς· ἄωτον γὰρ κυρίως τὸ ἄνθος, παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· οὗ ἡ δύναμις ἀποπνεῖ· ὡς γὰρ εἶδος εἴδωλον κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτω καὶ ἄω ἄωτον· ἐκ τούτου, πολλὰ ἀνθηρῶν πραγμάτων καλοῦνται· οἷον, τὸ ἀπὸ λίνου κάλλιστον ἔργον, λίνοιο λεπτὸν ἄωτον λέγεται· ἤγουν λίνου ἀπάνθισμα. καὶ οἷος ἄωτον ὁμοίως, τὸ ἐξ ἐρίων ἐπανθισθέν· οὕτω καὶ ὕπνον ἀωτεῖν, τὸ ὑπνοῦν ὕπνον ἡδύν· καὶ φροντίδα ὡς εἰπεῖν ἀνθηρόν· καὶ τις δὲ τῶν συγγραφέων ἄκρον ἄωτον ἐν λόγοις φησί, τὸν ἐν λόγοις οἷον ἀνθοῦντα· καὶ Θεόκριτος τοὺς Ἀργοναύτας, θεῖον ἄωτον ἡρώων φησί· καὶ Πίνδαρος δὲ τὴν μουσικὴν ἐπιστήμην, ἤτοι λυρικήν, μουσικῆς ἄωτον λέγει. καὶ πατέρων δὲ ἄωτον φησί. καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὁ ποιητὴς αὐτὸ τὸ ἁπλῶς ἔριον ἄωτον λέγει· φησὶ γάρ, ἀώτου θεσπεσίοιο ἐχόμην· καὶ τοῦτο εὔλογος· ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἔριον δέρματος, οἷον ἄνθος· εὕρηται δὲ ἐν τοῖς τῶν Ἀθηναίων καὶ ποτήριον ἄωτον, τὸ οὖς οὐκ ἔχον· Ἄωτον, ἀγγεῖον μὴ ἔχον ὦτα· καὶ ἄωτον, λεπτὸν· λίνου σκέπασμα σινδονοειδές· ἔστι δὲ ἄωτον, τὸ οἱονεὶ ἀπάνθισμα καὶ κάλλιστον· ὥσπερ καὶ οἷος ἄωτον, ὅσον τοῦ ἐρίου ἔκκριτον· ἢ ἄωτον, ἄνθος· κόσμος· στέφανος· περιβόλαιον ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων. Ἀωτῶ, ἀπανθίζω.

Πῶς συνέστη ἡ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εὕρεσις. Καὶ ἐκ τίνων καὶ ποίων ἀνδρῶν, ἡ τῶν παρ' ἕλλησι στοιχείων εἰσαγωγή.

Ἄλφα, ἀπὸ τοῦ ἄλεφ γέγονεν, ἑβραϊκοῦ πρώτου στοιχείου· ὃ ἑρμηνεύεται μάθησις· ἐντελλομένη τῷ εἰσαγομένῳ παιδίῳ καὶ λέγουσα, μάθε· ἀφ' οὗ ἄλεφ λέγω δή, καὶ αὐτοὶ οἱ ἕλληνες μιμησάμενοι, ὁμοίως τὸ ἄλφα κεκλήκασι· καὶ συνεφωνήθη ἡ φράσις τῆς ἑβραΐδος, τῇ ἑλληνίδι διαλέκτῳ· ἵνα εἴπῃ τῷ παιδίῳ ἀντὶ τοῦ μάθε, ζήτει· τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύεται τὸ ἄλφα· τὸ γὰρ ἀλφεῖν, ζητεῖν λέγεται τῇ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ· ἀλλὰ καὶ ὡς πρώτου ὄντος στοιχείου τοῦ ἄλφα, ἐκ θεοῦ δοθέντος τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἀνοίξαντος στόμα εἰς σύνεσιν τῶν γραμμάτων· διὰ μεγάλου ἀνοίγματος, ἐκφωνεῖται τὸ αὐτὸ ἄλφα· τὰ δὲ ἄλλα, διὰ βραχείας ἀνοίξεως ἐκφωνεῖται, καὶ ἀπαγγέλλεται· οὔτε γὰρ γράμματα εἶχον οἱ ἕλληνες, ἀλλὰ διὰ φοινίκων γραμμάτων ἔγραφον, τὰ αὐτῶν ἑλληνικὰ ὀνόματα· Παλαμήδης δὲ ὕστερον ἐλθών, πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἄλφα καὶ βῆτα, ἑκκαίδεκα μόνα στοιχεῖα τοῖς ἕλλησιν εὗρεν· οἷον, α΄· β΄· γ΄· δ΄· ε΄· ι΄· κ΄· λ΄· μ΄· ν΄· ο΄· π΄· ρ΄· σ΄· τ΄· υ΄· Κάδμος δὲ ὁ μιλήσιος προσέθηκεν αὐτοῖς, γράμματα τρία· οἷον, θ΄· φ΄· καὶ χ΄· διὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου, τοῖς ἐννεακαίδεκα στοιχείοις ἐχρῶντο· ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες τὸ ψ΄, τὴν ψαλίδα, πσαλίδα ἔγραφον, καὶ ἔλεγον· ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ῥήματα ἄλλως ἐξεφώνησαν, καὶ ἔγραψαν. πρὸς ταῦτα καὶ Σιμωνίδης ὁ Χῖος εὑρών, προσέθηκε γράμματα δύο· οἷον, η΄, καὶ ω μέγα. Συρακούσιος δέ, τρία ἐφεῦρε γράμματα· οἷον, ζ΄· ξ΄· ψ΄· καὶ οὕτως ἐπληρώθη τὰ εἰκοσιτέσσαρα στοιχεῖα, τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων. ὅθεν οὖν ἐξηκολούθησεν Ὅμηρος, τῷ ἀριθμῷ τῶν εἰκοσιδύο στοιχείων τῶν παρ' ἑβραίοις· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὴν ἰδίαν ποίησιν τῆς Ἰλιάδος, διὰ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στοιχείων τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐτύπωσεν· ὡσαύτως δέ, καὶ Ὀδύσσειαν· αἵ τινες, ῥαψῳδίαι προσαγορεύονται.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Α΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Β΄· ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·
ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

β

Βῆτα τὸ στοιχεῖον, ὅτι δευτέραν ἔχον τάξιν, ἐπιβέβηκε τῶν λοιπῶν. Βάαλ, Τυρίων ἦν θεός. Βάαζ, μαλακός. Βαβάζειν, τὸ μὴ διηρθρωμένα λέγειν· ἔνιοι δὲ βοᾶν. Βαβαὶ, ἐπίρρημα θαυμαστικόν· πρὸς ψυχὴν τάσσεται· οἷον βαβαὶ τῆς εὐδαιμονίας· καὶ ἔστι λογογραφικόν· βαβαιὰξ δὲ ποιητικόν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ βαβαὶ, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἰατταταὶ, ἰατταταιὰξ· καὶ βαβαὶ, βαβαιὰξ, χιλιαστικόν· ἀντὶ τοῦ φεῦ φεῦ κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Βάβακα, τὸν γάμον. Βαβάκινος, εἶδος χύτρας. Βάβακοι, ὑπὸ ἠλείων τέττιγες· ὑπὸ ποντικῶν δὲ, βάτραχοι. Βαβάκτης, ὀρχηστής· λάλος· μανιώδης. Βακχευτής· παρὰ τὸ βάζω τὸ λαλῶ, βάζω· βέβακται· βάκτης, καὶ βαβάκτης, ὁ πολλὰ λαλῶν· φλύαρος. Βάβαλον, αἰδοῖον· καὶ βάβαλον, κραύγασον· λάκωνες.

Βάβαξ, ὁ ῥήτωρ· παρὰ τὸ βάζω τὸ λέγω· καὶ βάβαξ· ὁ μάταιος· ἐνθουσιῶν· αὐθάδης, καὶ βάβαξ, λάλος· φλύαρος, παρὰ τὸ βάζω βάζω, βάξ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ. Βαβάζαι, ὀρχήσασθαι. Βαβὴρ, ὁ ἄρης. Βαβοὶς, ὄνομα γυναικός. Βαβράζων, κεκραγὼς συντόνως. Βάβρικες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων· οἱ δὲ, σιαγόνας· οἱ δὲ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς κατισχόμενα. Βαβρὴν, ὑπόστασις ἐλαίου, κατὰ μακεδόνας. Βαβύας, βόρβορος· πηλός. Βαβύη, χείμαρρος· οἱ δὲ πόλις. Βαβύκτα, γέφυρα. Βαβύλας, πηλός· βάθρον· βῆμα· καὶ ὄνομα κύριον. Βαβυλὼν, σύγχυσις· καὶ πόλις οὕτω καλουμένη. Βαβυλωνία, κάμινος· καὶ βαβυλώνιοι παῖδες. Βαβύρτας, ὁ παράμωρος. Βαγαία, ματαία. ἢ ζεὺς φρύγιος· μέγας· πολύς· ταχύς. Βαγαρὸν, χλιαρὸν λάκωνες. Βαγδαλονία, μοῖρα καππαδοκίας, νοτιωτάτη.

Βαγείει, πανηπύει. Βαγεῖσαι, εἰσελθοῦσαι. Βάγιον, μέγα. Βάγος, κλάσμα ἄρτου μάζης, καὶ βασιλεὺς, καὶ στρατιώτης· λάκωνες. Βαδὰς κίναιδος, ὡς ἀμερίας. Βαδδὶν, στολὴ ἱερά· ἔνδυμα ἐξαίρετον, καὶ βύσσινον. Βάδδομαι, ἀγαπῶ. Βαδελαγεῖ, ἀμέλγει. Βάδηδι, ἠχεῖοι. Βάδην, βαδιστικῶς· ἠρέμα παραγινόμενος βάδην. Βαδιεῖται, καὶ φολξεῖται, οὐ μόνον αἰολικὰ ἔτι δωρικὰ, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἀττικά. Βαδίζω, πρὸς τὴν οἰκίαν· καὶ βαδίζομαι· μέλλων βαδίσομαι· ἐκ τούτου βαδιοῦμαι· ἀττικῶς ἢ βαδιεῖται, ἀντὶ τοῦ βαδίσει. Βαδίζω, τὸ ἁπλῶς περιπατῶ· βαδίζω δὲ πρὸς τὴν πόλιν, μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ βαδίζω τὴν ὁδόν· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ βάδος, ὃ σημαίνει τὴν ὁδόν· ἀριστοφάνης· ὡς τοὺς δικαίους ἂν βαδίζεις· καὶ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ διέρχεται ἀμετάβατον. Βαδίζειν ἐκτεταμένως οἱ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι· δέον λέγειν συνεσταλμένως βαδίζειν καὶ ἐβάδιζον, λόγῳ τοιούτῳ· τριῶν ὄντων διπλῶν· ζ΄· ξ΄· ψ΄, καὶ τριῶν διχρόνων· ά· ί· ύ, πᾶν δίχρονον διπλοῦ ἐπιφερομένου, συστέλλεται· μάλιστα δὲ τοῦ ζ΄ ἐπιφερομένου· οἷον, φροντίζω· αὐγάζω· κουφίζω· ἀκοντίζω· οὕτως ἄρα καὶ βαδίζω ἐβάδιζον συνεσταλμένως, ὡς καὶ φροντίζω ἐφρόντιζον.

Βαδιστέα· ἀνυστέα· γραπτέα· λέγουσιν οἱ ἀττικοί· βαδιστέον· ἀνυστέον· γραπτέον· οἱ κοινοί· ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλοις. Βαδιστικοῦ, ὀξύποδος. Βαδιῶ, περιπατήσω ἐπὶ μέλλοντος. Βάδος παρεσχημάτισται ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βάδος· ὅμηρος· Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. Βάζω, τὸ λέγω· παρὰ τὸ βῶ βάζω, ὥσπερ καὶ παρὰ τὸ φῶ φάζω· ἢ ἀπὸ τοῦ βοάζω κατὰ συγκοπήν· οἷον, Εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ᾽ ὄπιθεν φρονέουσι. Βαθακῆσαι, ζῆσαι. Βαθακίζων, κακῶς ἕρπων. Βαθάλη, κρήνη ἀμερίας· βαθανίαν, νεοσσείαν κρῆτες. Βαθεῖα κόμη, ἡ τρὶς δασεῖα. Ἀπέκειρατο τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλὴ, καὶ ξανθὴ καὶ δασεῖα. Βαθεῖαν αὔλακα, ὅπερ ἐστὶ στίχος γῆς ὑπὸ ἀρότρου· καὶ βαθεῖαν, κεκρυμμένην· ὑψηλήν· μελαινήν. Βαθείης βένθεσιν ὕλης, δοκεῖ παρηνέχθαι, ἀπὸ τοῦ βαθείης βένθεσι λίμνης· ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ὕδατος τὸ βένθος λέγεσθαι, καὶ τὸ βάθος, ἀλλ᾽ ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ξυλόχου ὕλης, καὶ πολλοῦ δάσους. Βαθήλ· ἰβηρικόν. Βάθιστον, βαθύτατον. Βαθμίδες, ἀρχαὶ λόγων. Βαθμοὶ, ἴχνη· πόδες· καὶ δίφροι παρὰ τραγικοῖς. Βαθμὸς παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ἡ ἐφ᾽ ἕνα τῆς φάλαγγος στάσις· καὶ βαθμὸς ἰακὸν, διὰ τοῦ θ΄· διὰ δὲ τοῦ σ΄, ἀττικόν· βασμός. Βάθος ὡς οἶμαι, τὴν γέενναν ὀνομάζει· οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος· ὕψος δὲ τὴν βασιλείαν· καὶ πρὸς τούτοις τὴν αἰώνιον ζωήν· καὶ τὸν αἰώνιον θάνατον· ἢ βάθος ἐστὶ, φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, καθὰ βάθος λέγεται· καὶ βάθος· τὸ ἐπὶ τρία συνεχὲς παρὰ τὸ μετὰ βίας θέειν. Βάθρον, θεμέλιον· καὶ βάθρα, ἀγάλματα καὶ βῆμα· βάσις· ὑποπόδιον. Βαθύγλωσσοι, ἐλλόγιμοι· εὔγλωττοι. Βαθυδίνης, δίνας βαθυτάτας ἔχων. Βαθυζώνοις, βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ βαθέως ζώννυσθαι. Βαθυκαμπῆ, ἐπὶ πολὺ καμπτομένην· καὶ βαθυκαμπῆ κλεῖδα συῶν.

Βαθυκόλπων πέπλος, τὸ ἱμάτιον καλεῖται ἑλληνικῶς· βάρβαρον καὶ τὸ βαθυκόλπους, ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος. Βαθυλήϊον, τὸ σιτοφόρον πεδίον· καὶ βαθυλήϊος, ἀντὶ τοῦ πολυλήϊος· πολύσιτος. Βαθύλιμον, βαθὺ λιμένα ἔχον. Βαθύμαλλον, κνεωροῦ τοῦ μήλωνος χάτης ἀπὸ ἱστορίας· ἀπὸ κνεωροῦ φυτοῦ, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς κάθαρσιν· ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ, αὐχμηροῦ. Βαθυμηδα[illegible]ος ἐπὶ λυδία. Βαθυπέπλων, καλὰ ἱμάτια ἐχόντων· καὶ βαθυπέπλων μεγάλων· ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος· καὶ γυναικῶν βαθυπέπλων. Βαθύπλουτος, πολὺ πλοῦτον ἔχουσα· ἢ εὐδαίμονα.

Βαθυρρείτης, ὁ βαθέα ῥεύματα ἔχων. Βαθύρριζοι, βαθεῖαι. Βαθυρρίζου πέτρας, τῆς ὑψηλῆς. Βαθυρρόου βαθέως, καὶ ταχέως ῥέοντος. Βαθὺς, βαθύτερος, καὶ βαθίων, ὁ τρίτος τύπος τοῦ συγκριτικοῦ· βάσσων καὶ βαθὺς, ἀντὶ τοῦ πονηρός. Βαθύσπορος, βαθεῖαν σπείρων γῆν. Βαθύστρωτος κοίτη, ἡ πολυτελής. Βαθύσχοινον, ὑψηλὰς σχοίνους φέρον. Βαθύτατα, παχέα. Βαιαὶ αἱ ἐν ἰταλία, ἀπὸ βαίου τοῦ ὀδυσσέως κυβερνήτου, ἐκλήθη. Βαιάτις, ἑορτὴ παρὰ ἀσσυρίοις. Βαίδιον, ἔτιμον· ἠλεῖοι. Βαιδυμὴν, ἀροτριαῦ· βοιωτοί. Βαίεσα, βότρυς. Βαιὴ νῆσος, ἡ ἀναφὴ κληθεῖσα· πλησίον θήρας. Βαιοῖσι, μικροῖς. Βαιθὴλ, οἶκος θεοῦ. Βαίκυλος, προβατώδης. Βαιμάζειν, βασιλεύειν· ἢ βαστάζειν. Βαίνομαι, βαίνειν. βαίνειν λέγεται, τὸ ἁπλῶς διὰ σκελῶν βαδίζειν· ἀναβαίνειν, ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις· ὁ μέλλων βήσω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ μέλλοντα οὐκ ἔχει· τὰ γὰρ ποιητικὰ, ἀπὸ

μέλλοντος ἐξ ὧν ἐστὶ τὰ καλούμενα, ἄχρι τοῦ παραστατικοῦ κλίνονται. καὶ βαίνειν, φιλεῖν, κολακεύειν. Βαῦνον, ὀξὲ
βαυνόν. Βαίνω τὸ πορεύομαι καὶ τὸ ἵσταμαι. ἀφ᾽ οὗ βάσις ἀνδριάντος. Βαίομαι, βιώσομαι. Βάϊον, παρὰ τὸ βία τίλλε
σθαι σημαίνει τὸν κλάδον τοῦ φοίνικος. Βαιόν, τὸ μικρόν. Βαίνω, τὸ ἵσταμαι, καὶ τὸ πορεύομαι. ἀφ᾽ οὗ βάσις ἡ στάσις.
καὶ ἡ πορεία. ἐκ τοῦ βαίνω, εὐκτικόν. Βαιός, κυβερνήτης ὁ τοῦ ὀδυσσέως. ὃς τελευτήσας, ἐτάφη περὶ σικελίαν. ἀφ᾽ οὗ κληθῆ
ναί φασι βαιάς, τὰς νήσους. καὶ πόλις περὶ τὴν ἰταλίαν, ἀόριστος καὶ βαιός. ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐπὶ μεγέθους. Βαΐς, ῥάβδος
φοίνικος. καὶ βαΐον. Βαισήνης παρ᾽ ἰνδοῖς, τὸ στρατόπεδον. βαίσηνος δὲ, ὁ στρατός. Βαιοσόν, βάθος. Βαίταν, τὴν
μ[illegible]ωτήν. ἢ τὴν διφθέραν. τὴν σισύραν βαίταν γὰρ λέγουσι τὰ ἐκ κῳδίων συνερραμμένα περιβόλαια. ἀττικοὶ δὲ ταύτην, καὶ
σισύραν φασίν. ὡς ἀριστοφάνης. Ἐν ταῖς τε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἡμεῖς δὲ αὐτὰ σισύρινα φαμὲν. καὶ βαίταν, ἕλ
ληνες. Βαιτάς, εὐτελής. γυμνή. ἀρχαία δὲ ἡ λέξις. καὶ βαιτάδα, εὐτελῆς. γυμνή. Βαιταρῆνοι, ἀπὸ βαιταρέοις, κώ
μης παλαιστίνης. Βαίτην, τὴν διφθέραν λέγουσιν οἱ δωριεῖς. ἢ τὴν γουνάν. Βατήρ, ἡ ἀρχὴ τοῦ τοῦ πεντάθλου σκάμ
ματος. Αὐτὸν κέκρουκας, τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. οἷον τὸ ἐπὶ καιριώτατον καὶ τὸ πρῶτον. οὐ παρὰ τὸ βαίνω γὰρ ἐγένετο βατήρ,
ἀλλὰ παρὰ τὸ βίβημι, βατήρ. Βαίτον, βοτάνη ἐμφερὴς δικτάμῳ. ἢ γλυκῇ γλήχωνι. Βαῖτις, πόλις κατὰ τὴν ἰβηρίαν.
Βαιτύκη. τὸ τύμπανον. Βαίτυλος λίθος, γινόμενος κατὰ τὸν λίβανον τὸ ὄρος τῆς ἡλιουπόλεως. οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ δοθεὶς
λίθος τῷ κρόνῳ, ἀντὶ διός. Βαίτυξ, βδέλλα. Βαιτρεύειν, ἀροτριᾶν. Βαιτῶνα, τὸν εὐτελῆ ἄνδρα. Βαιώμφαι,
αἱ αἶγες ἐν ἱερατικοῖς. Βαιών, ἐκβαλών. καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ. βαῖον ἐν βαρκάθοις ὄχλος λιβυκός. Βαίων, ἰχθύς, ὁ καὶ
βλίννος παρὰ τῷ νήσιος κωβιῷ. ἐπίχαρμος δὲ βαίονας λέγει. καὶ ἡ παροιμία. Μή μοι βαιών, κακὸς ἰχθύς, ἐπὶ φιληδόνου εἴ
ρηται. Βαιῶτις, ἡ ἀφροδίτη, παρὰ συρακουσίοις. Βακαῖον, μέτρον τι. Βακαύτης, ὁ χιλιαστής. Βακαύτιβος,
κακὸς ἰχθύς, ἐπὶ φιληδόνου εἴρηται. σχολαστὴς μὴ παραμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ. Βακέντιμος, ὁ μὴ παραμένων τῷ
πράγματι αὐτοῦ, ἀλλὰ σχολάζων. Βακέω, τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχευτής, ὁ μεθυστής. γέγονε παρὰ τὸ βάκχος, ὃ σημαί
νει τὸν οἶνον. τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἄχος, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ γὰρ ἔχων λύπην, καὶ εἰς μέθην ἐμπεσὼν, ἀφίησιν αὐτὸν ἡ λύπη.
ὑπερβαίνει γὰρ τὴν λύπην ἡ μέθη. Βάκηλος, ὁ μέγας. ἢ ἀνόητος. ἢ ὁ ἀπόκοπος. ὁ ὑπ᾽ ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ, ἀνδρόγυνος. ἄλλοι
παρειμένος γυναικώδης. παρὰ μενάνδρῳ, ὑμνεῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες ἡμῖν. ἢ ὁ ἐκτετμημένος τὸ αἰδοῖον. οἱονεὶ, βιάκηλός τις ὤν.
Ἄλλως. Βάκηλος. ἁμαρτάνουσιν οἱ τάττοντες τοῦτο ἀντὶ τοῦ καθειμημένον τὰ αἰδοῖα. ὃν βιθυνοί τε καὶ ἀσιανοὶ γάλλον
καλοῦσι. λέγεται οὖν, βλάξ. καὶ βλακίων, ὡς οἱ ἀρχαῖοι. Βακίας, βόρβορος. πηλός. ὑπὸ ταραντίνων. Βάκιδες, τρεῖς
ἐγένοντο. εἷς ἀττικός, καὶ μάντις. οὗ μέμνηται ἀριστοφάνης. ὁ δὲ, λοκρός. ὁ δὲ, βοιωτός. Βάκινος, καὶ βαβάκινος, εἶδος
χύτρας. Βάκις, χρησμολόγος γέγονε. βάκιδες δὲ, τρεῖς. ὧν ὁ πρεσβύτατος ἐξ ἐλεῶνος τῆς βοιωτίας. ὁ δὲ δεύτερος,
ἀττικός. ὁ τρίτος, ἀρκάς. ἐκ πόλεως καφύης. ὃς καὶ κύδας ἐκαλεῖτο. καὶ ἀλήτης. ὥς φησι φιλήτας ὁ ἐφέσιος. θεόπομ
πος δὲ ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν φιλιππικῶν, ἄλλα τε πολλὰ περὶ τούτου τοῦ βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν λακεδαιμο
νίων τὰς γυναῖκας μανείσας, ἐκάθηρεν ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόντος. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον παρεισφράττου
βακίζων. Βάκκαρις, μύρον ποιόν. ἀπὸ βοτάνης ὁμωνύμου. ἔνιοι δὲ, ἀπὸ μυρσίνης. ἄλλοι δὲ, μύρον λύδιον. ἔστι δὲ καὶ ξη
ρὸν διάπασμα, τὸ ἀπὸ τῆς ῥίζης. Βακνίδες, εἶδος ὑποδήματος. Βάκοα, βάθρον. Βακοίας, πηλός. Βακόν, πε
σὸν. κρίτης. Βακτηρεύειν, στηρίζεσθαι. Βακτηρίαν λέγουσι, τὴν βάσιν ποιοῦσαν ἑδραίαν. ἡ βακτηρία τίς ἐστιν,
οἱονεὶ, βάσεως αἰτία. καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ κ. πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν ταῖς ἀθήναις, δύο βακτηρίας ἐβάσταζον. βακτη
ρίαι δὲ ἐδίδοντο τοῖς δικασταῖς, ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις ὅπου ἑκάστοις εἰσελθόντας, δικάζειν ἔδει. ἵνα τὸν διαμαρ
τάνοντα ἐπελέγχῃ τὸ χρῶμα. βακτηρία, καὶ σχῆμα, καὶ τριβώνιον. ἢ τριώβολον. τοῦτο ἐπὶ τῶν σκωπτόντων τοὺς δικα
στὰς ἀθήνησι. Βάκτρον, ἡ ῥάβδος. καὶ δρέπανον. καὶ ἡ κάμηλος. Βάκχαι, καὶ σάτυροι. καὶ πᾶνες. καὶ σιληνοί.
ὀπαδοὶ διονύσου. Βακχᾶν, ἐστεφανῶσθαι κισσῷ. Βακχέβακχον ᾆσαι, ἀντὶ τοῦ εὐφημῆσαι τὸν διόνυσον. βάκχος
γὰρ ὁ διόνυσος. Βακχεῖον, τελεστήριον. νάρθηξ. Βακχεῖος, ὁ ἐκ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, πεντάχρονος. οἷον, νομ
μων. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ ὕμνοι τῶν διθυραμβοποιῶν, πρὸς διόνυσον. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ τούτου σύγκειται τῶν πο
δῶν. παλιμβάκχειος, ὅτι ἀνάπαλιν τοῦ βακχείου διάκειται. Βακχευθεῖσα, ἐξοιστρημένη. ἐξεστηκυῖα. Βακχεύω
σημαίνει τὸ μεθύσκομαι. καὶ βακχευτής, ὁ μεθυστής. καὶ βακχεύω, τὸ μαίνομαι. ἐκβακχεύω δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ μαίνε
σθαι ποιῶ μεταβατικῶς. Βακχεύει, βακχικὸν ὕμνον ᾄδει. Βάκχη, γυνὴ ἀπὸ τοῦ. ἡ μία τῶν βακχῶν. ἢ τοῦ διονύσου.
Βακχιάδαι, οὐ μόνον οἱ μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ κορίνθιοι, ἀπὸ βάκχου. Βακχία, μανία. Βακχίδης, ὁ τοῦ διονύσου υἱός.
Βακχόαν, βόθρον. αἰολεῖς. Βάκχον, οὐ μόνον τὸν διόνυσον ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια βάκ
χους ἐκάλουν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ ξενοφάνης ἐν σίλλοις οὕτως. Ἑστᾶσι δ᾽
ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα. ἔστι δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτω, βάκ
χοισι κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο. καὶ βάκχον κλαυθμὸν φοίνικες. Βάκχυλον, σπονδῖτην ἄρτον. ἠλεῖοι. Βα
λαικες, δεσμωτήριον. καὶ βαλαικάκες. Βαλαιόν, μέγα. πολύ. οἱ δὲ, ταχύ. Βαλανάγρα, ἡ κλεὶς. παρὰ τὸ ἀγρεύειν
τὸν βάλανον. βάλανος δέ ἐστι, τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. Βαλανειομφάλους, τὰς φιάλας οἱ κω
μικοὶ καλοῦσι. βαλανεῖον δὲ ἐκλήθη διότι τὰς βαλάνους ἐσθίοντες τὰ κελύφη εἶχον. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦ
σι τὸν ἀέρα τῶν λουτρῶν εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἕλκοντες. καὶ βαλανείτης, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς καλούμενος περιχύτης. ἔστι δὲ
τὸ βαλανεῖον, ὁδὸς ἐπὶ τρυφήν. ὅτι τὸ κατ᾽ ἀρχὰς μὴ ὄντων βαλανείων, ἐν ταῖς σκάφαις καὶ πυέλοις οἱ ἀρχαῖοι ἐλούον
το. Βαλανεῖον, ὁ τόπος. ὁ περιέχων λουτρά. λουτρὸν δὲ λέγεται, τὸ θερμὸν ὕδωρ πρὸς τὸ λούειν ἑτοιμασθέν. Βαλα
νεύειν, λαμπροφωνεύεσθαι. παρόσον οἱ βαλανεῖς, ὅταν παράγωσι τὸ ὕδωρ, κραυγάζουσι. Βαλανεὺς πολυπράγμων, πε
ρίεργος καὶ παραχύτης. Βαλανεύσω παρὰ ἀριστοφάνει, διακονήσω. ὑπουργήσω. Βαλανιομφάλοις. οὕτω κρατῖνος

ὠνόμασε, τὰς ἐχούσας ὀμφαλούς, ἀντὶ προσώπων. ὁποῖοι οἱ θόλοι, ἀντὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ἐν τοῖς πυέλοις, ἐν τοῖς βαλανείοις. Βαλανίς, ἡ τοῦ βαλανέως γυνή. Βάλανοι, δρύες φηγοί. ἢ βάλανοι, τὰ ἐξηρτημένα τῶν ὅρμων περὶ τὸν τράχηλον. καὶ τῶν δρυῶν ὁ καρπός. καὶ ὁ τῶν φοινίκων. καὶ κλεῖδες. καὶ ἰατροὶ τὰ ἐντιθέμενα τῇ ἕδρᾳ, βαλάνους λέγουσιν. Βάλανον τὸν μοχλὸν λέγει Ἀριστοφάνης. κυρίως δέ, τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται. καὶ βαλανάγρα. ἡ κλεὶς παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον. Βάλανος, τὸ αἰδοῖον. καὶ τὸ ψέλιον. Βάλανος φοινίκων, οἶνον ἔπινον ἀπὸ τῆς βαλάνου τοῦ φοίνικος. καὶ βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός. Βαλάνοις Διός. τὰ κάρυα τοῦ ψελλοῦ, Διὸς βαλάνους λέγουσι. Βαλαντιτόμοις, τοῖς τὰ βαλάντια τέμνουσιν. ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπῃωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι. καὶ βαλάντιον, τὸ μαρσίππιον. Βαλάντιον, τὸ ἀκόντιον, διὰ τὸ βάλλειν τοὺς ἐναντίους. Βαλαντιοκλέπτης, καὶ βαλαντοκλέπτης, καὶ βαλαντιοτόμος, καὶ βαλαντοτόμος. Βάλαρες, οἱ βλαισοί. βαλάρα γὰρ γυνή, παρὰ Βοιωτοῖς. Βάλαρις, βοτάνη τρίφυλλος. Βαλάσαι, ἀγοράσαι. Βαλαύστιον, εἶδος ἐρυθρὸν φέρον ἄνθος, ἁρμόζον πρὸς θεραπείαν. Βαλβῖδες, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, οὐ μόνον αἱ ἐπὶ ἀφέσεως δρομέων γραμμαὶ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἀλλὰ καὶ ὅσαι ἐν φρέασι καὶ ἄλλοις τοιούτοις ἐγκοπαί φησι καὶ ἐξοχαί, δι' ὧν κατίασιν εἰς αὐτά. αἷς βαλβῖσιν ὅμοιόν τι κατὰ ἔννοιαν. καὶ ὁ βατὴρ ὃς ἦν ἀρχή φησι τῶν πεντάθλων σκέμματος. ὅθεν παροιμία, Αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου. ὡς οἷον εἰπεῖν, τὸ πρῶτον καὶ καιριώτατον. Βαλβιδοῦχον, τερματοῦχον. Βαλβίς, καὶ γραμμή. καὶ ὕσπληγξ, καὶ ἄφεσις, ὅθεν ἀφίενται οἱ δρομεῖς. καὶ βαλβίς, κοιλότης πρύμνης παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἄλλως. Βαλβὶς καλεῖται, τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκαρσίως ξύλον, ὃ καὶ ἀφετηρίαν καλοῦσιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἑτοιμασθῆναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὸ δραμεῖν, ἀφαιρούμενοι ἀφίεσαν τρέχειν. βαλβὶς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλεσθαι βάδην, πρῶτον γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι, ἁλμίς, ἁλβίς. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω. τίθεται δὲ ἀπὸ βαλβίδων, ἀπ' ἀρχῆς εὐθέως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταδιοδρόμων. βαλβὶς γάρ ἐστιν ἡ ἀφετηρία. Βάλε, ῥῖψαι. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἄγε προστακτικοῦ ῥήματος μετατίθεται καὶ λέγεται ἐπίρρημα παρακελεύσεως ἄγε. οἷον, Ἄγε δή μοι ὦ Μοῦσα. καὶ ἀπὸ τοῦ φέρε προστακτικοῦ ῥήματος φέρε, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἔβαλον, ἔβαλες, ἔβαλε. οὗ τὸ προστακτικὸν βάλε. μετατιθέμενον λέγεται χελιαστικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ φεῦ. οἷον, βάλε βάλε κῆρυξ φωνήν. τούτου πλεονασμῷ τοῦ α ἀντὶ χελιαστικοῦ ὄντος ἐπιρρήματος, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. αἰ δὲ ἵ λέγεται ἀβάλε. ἀμφότερα μίαν σημασίαν ἔχουσι. τὸ α καὶ τὸ βάλε. καὶ τὸ ἀβάλε. ἔστι δὲ ἰδίᾳ, ἀ. καὶ ἰδίᾳ τὸ βάλε. καὶ ἐν συνθέσει, τὸ ἀβάλε, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν βάλε. Βαλεῖν, πόρρωθεν πέμψαι. εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ θεῖναι. ὡς τὸ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων. ἀντὶ τοῦ ἔθεντο. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐρρῖψαι. ὁποῖον καὶ τό, βάλε σεαυτὸν κάτω. καὶ τό, βαλεῖν δὲ ὀδόντας. Βαλέκ, δεσμωτήριον. Βαλεῖος, ὁ ἀπὸ Βαλείας πόλεως Μακεδονικῆς, παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Βάλεκες, δεσμωτήριον. Βάλῃ. Ὅμηρος. ἢ βάλῃ ἢ ἐλάσῃ, ἐν Ὀδυσσείας ρ. τουτέστιν, ἐγγὺς τύψῃ. διαφορὰν συνήθη δηλοῦσι. δῆλον δὲ ὅτι τὸ βαλεῖν οὐ μόνον τοῦ ἐλάσαι διαφέρει, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολὴν τοῦ τύψαι. καὶ τρῶσαι. καὶ οὐτάσαι. καὶ πλῆξαι. Βάληρα, ἀχρεῖα. Βαλία, ὀφθαλμία. καὶ τὸν βάλιον πηρόν. Κρῆτες. Βαλιάδης, μαινόμενος. Βαλίαι, αἱ ταχεῖαι, παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι διὰ τὸ τάχος. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἅλις, καὶ βαλιά, διαποίκιλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θρᾷκες. Βαλιὰν ἔλαφον, κατάστικτον. καὶ βαλίων ἀνέμων, τουτέστι σφοδρῶς πνεόντων. Βαλιαρίδων νήσων, ἐν αἷς κατοικοῦσι σφενδονῆται εὔστοχοι. Βαλίας. ὄνομα τοῦ Ἀχιλλέως ἵππου. σημαίνει δὲ, καὶ τὸν ποικίλον. Εὐριπίδης. βαλιὰν ἔλαφόν φησιν, ἢ φάλιός τις ὤν, ὁ λευκομέτωπος καὶ ὁ λευκός. Βαλικιωτής, συνέφηβος. Κρῆτες. Βαλίος ἵππος. ποικίλος. Βαλιδται, πρόγονοι. Βάλλαι, βαθμοί. ὑπὸ Κυπρίων. Βάλλε κημούς, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. βάλλ' ἐς κόρακας. τὰ δικαστικὰ σκεύη. Βάλλεαι, ἀντὶ τοῦ βάλλεις. τίθης. ὡς τό, Ἐνὶ θυμῷ βάλλεαι παρ' Ὁμήρῳ. Βάλλει λίθον. ἤγουν πέμπει, βάλλει τινὰ λίθῳ, ἢ βέλει. καὶ βάλλει ὕδωρ εἰς ἄγγος. βάλλεται λίθος, βάλλεταί τις λίθῳ. βάλλω βέλος, ἀντὶ τοῦ πέμπω. καὶ βάλλεται βέλος, ἀντὶ τοῦ πέμπεται. καὶ βαλῶ σε τῇ ῥάβδῳ. Βάλλειν, οὐ τὸ ἀφεῖναι βέλος, ἀλλὰ τὸ ἐπιτυχεῖν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὑρίσκεται παρὰ τῷ ποιητῇ. δηλοῖ δέ ποτε, καὶ τὸ καταρρῖψαι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ θεῖναι, ὡς τὸ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν. ἤγουν θήσωμεν. καὶ ἐν φρεσὶ βάλῃ, ἤγουν εἰς νοῦν θήσεις. ἐξ οὗ σύνθετον τὸ νουθετεῖν. καὶ βάλλειν παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὸ μὴ κοθεν ἀφέντα βέλος τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ. ἄλλως μέντοι ἀφιείς τις καὶ μὴ ἐπιτυγχάνων οὐκ ἄν ποτε κυρίως βάλλειν λεχθείη. καὶ βάλλειν ἁπλῶς, τὸ ἐπιτυγχάνειν. ὅθεν καὶ ἐπίβολος, ὁ ἐπιτυχὴς λογισμοῦ. καὶ βουλὴ ὡσανεὶ βολὴ ἡ ἐπιτυχὴς σκέψις. σημαίνει δὲ τρία. τὸ προέσθαι. τὸ ῥῖψαι. τὸ τρῶσαι καὶ τοιαῦτά τινα, ἐκ τῶν σημαινομένων τοῦ βάλλειν γίνονται. τὸ βέλος. καὶ ἡ βολίς. καὶ ἡ βολή, ἡ ἐπιτυχὴς δηλαδὴ καὶ εὔστοχος. ἀφ' ἧς, καὶ ἐπίβολος, ὁ τυχὼν πράγματός τινος. οἷον παρ' Ὁμήρῳ, νηὸς ἐπίβολος. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον [illegible] χῖν, ὁ συνετός. οἱονεί, ὁ τοῦ κυριωτάτου ἐπιτυχὴς τοῦ φρονεῖν. ἐκ τῆς βολῆς δὲ καὶ ὁ βολαῖος θύννος; καὶ ἡ βουλή. ἐπενθέσει τοῦ υ καὶ ἡ συμβουλή, τὸ ἐπιτυχὲς σκέμμα. τρία δὲ σημαινόμενα τῆς βουλῆς. ὁ τόπος. οἱ βουλευταί. καὶ αὐτὸ τὸ περὶ οὗ ἡ σκέψις. βολῆς δὲ σύνθεσις ποιεῖ, καὶ μεταβολήν, καὶ ὑπερβολήν. καὶ βάλλειν, ἐν ἀπό τινι μέν ἐστιν, ὅ τι δοκεῖ καὶ τὸ ἀπάγειν σημαίνειν. ὡς ἐν τῷ, βάλλ' ἐς κόρακας, ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄρη καὶ κρημνούς. καὶ βάλλ' ἐς μακαρίαν. ἤγουν ἄπαγε εἰς ὄλεθρον. ἢ εἰς ᾅδου. ἐπειδὴ οἱ νεκροὶ μακαρῖται λέγονται. ἢ καὶ ἄλλως, ἐπεὶ Μακαρία ἡ Ἡρακλέους θυγάτηρ, ὅτε Ἀθηναίοις Εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑαυτὴν ἐπέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πατριωτῶν. ἐκ τοῦ βάλλω, καὶ ἐν συγκοπῇ βλῶ. καὶ κατὰ παραγωγήν, βλάξω γίνεται βλὰξ βλακός, ὁ καταβεβλημένος οἷον, καὶ μὴ δυνάμενος ὀρθοῦσθαι διὰ τρυφήν. ἢ καὶ εὐήθειαν. ὅθεν καὶ βλὰξ ἰχθὺς πλέον ἀχρεῖος. ὡς μηδέν τι ζῷον ἐσθίειν αὐτοῦ. καὶ βλακεύεσθαι, τὸ μωραίνειν. καὶ βλακεύματα, αἱ εὐήθειαι. Ξενοφῶν δὲ βλακεύεσθαι ἔφη, τὸ νωθρεύεσθαι. Βάλλ' ἐς κόρακας παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, δηλοῖ ῥῖψον σεαυτὸν εἰς φθοράν. τοιοῦ

γάρ τι πρὸς κόρακας. ἄλλως· ἄπιθι ἐς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία, ἐπὶ καταρᾶς λεγομένη. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν καὶ διαφθοράν. Βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάταις ὑπὸ Θρακῶν γενομένοις, εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας· οἱ δὲ ἐν Θετταλίᾳ περὶ τὸν Παγασιτικὸν κόλπον εἶδον περιπεπλασμένους τοὺς ὑπὸ ἡλίου ἱεροὺς κόρακας, οὓς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης, καὶ πλεῖσθαι τὸν χρησμὸν νομίσαντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ζώου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν· ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα. Ζηνόδοτος δὲ ὁ τὰς Ταρραίου καὶ Διδύμου παροιμίας ἐπιτεμών, Βοιωτοῖς φησιν Ἄρνην ποτὲ οἰκοῦσι, προείρητο ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι, λευκῶν κοράκων φανέντων. νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ, ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος, καὶ φοβηθέντες τὸν θόρυβον, φυγόντες ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν. καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μεθιστᾶσιν, ὡς τοὺς Κόρακας καλουμένους. Βάλλ' ἐς μακαρίαν, οἷον εἰς ᾅδου. ἐπὶ τοῦ ἑαυτοὺς εἰς κίνδυνον κατ' ἀρετὴν διδόντων. μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὁπηνίκα ἐπεστράτευσεν ὁ Εὐρυσθεὺς ταῖς Ἀθήναις, ἑαυτὴν ἐπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῆς τῶν λοιπῶν σωτηρίας. τὸ δ' αὐτὸ τὸ, καὶ οὕτω λέγουσιν· εἰς μακαρίαν, ἢ εἰς μακαρίαν. Βάλλ' ἐς ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ καταπόντισον. ἐπὶ τοῦ ὀλέθρου ἀξίων. Βαλλίζειν, τὸ κύμβαλα κτυπεῖν, καὶ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Βαλλὶς, εἶδός ἐστιν ἄνθους. ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀναζῆν τοὺς τεθνεῶτας, ὁμοίως τῇ ἀρυώνῃ· οἱονεὶ, βιαλλίς τις οὖσα. ἐπειδὴ δοκεῖ, βίον ἄλλον ποιεῖν. διὸ καὶ βαλλὶς καλεῖται. Βαλλὴν, βασιλεὺς, Φρυγιστί. Βαλλήσομεν, βαλοῦμεν. Βαλλητὺς, ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐπὶ Δημοφῶντι. Βαλλήται, οἱ ἀκροβολισμοί. Βάλλομαι, παθητικῶς τὸ νοῶ· ὡς τὸ βαλλόμενος εἰς νοῦν. ἤτοι νοήσας· καὶ βεβλημένος εἰς νοῦν. Βαλλομένοιο, ἀντὶ δοτικῆς κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ. ὀρθότερον βαλλομένῳ εἶναι· ὡς τό, Πολλά οἱ σφέλα τῆς θύρας ἀποτρίψουσι. περίφρασται δὲ οὕτω διά τε τὴν τῆς δοτικῆς συγχύσιν καὶ ψυχικῆς· καὶ διότι πως καὶ ἐν ἄλλοις φαίνεται, οὐχ. οἱ δὲ σολοικισμὸν ποιεῖν ψυχική. Βάλλω, σημαίνει τρία. ἐπὶ τοῦ προϊέμενον ἐπιτυχεῖν· ὡς τό, βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς, βάλλε. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. Τάων ἣ μὲν ἔβαλλε δόμοις ἔνι, ῥήγεα καλά. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν ἡμῖν συνήθους. Τὸν μὲν παρ ποδ' ἐόντα, χαμάδις βάλε. Βαλοιτήσειρον, παρὰ τὸ διεστραμμένον εἶναι τοὺς πόδας. Βάλος, ὁδὸς ὑψηλή. Βαλὸν, οὐδόν. καὶ οὐρανόν. καὶ βαλός. Βαλμὸς, στῆθος. Βάλσαμον, ἀρωματικὸν ἄνθος. Βαλὼν, αἱ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται. δραμών. ἐλθών. πιών. οὕτως οὖν καὶ βαλών. ἀντίκειται τὸ πέφνων. αἱ γὰρ εἰς ων λήγουσαι μετοχαὶ ὁπότε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ δεύτερον ἐστὶν ἀμετάβολον, πάντως βαρύνονται. τέμνων. δάμνων. τούτοις ὅμοιον, καὶ τὸ πέφνων. Βάμα, βάσις. βῆμα. Βάμβα, τὸ χρῶμα. καὶ μύρου τι μέρος. καὶ τὸ ἔμβαμμα, Συρακούσιοι. Βαμβαίνει, διστάζει. τρέμει τοῖς ποσίν. καὶ τῇ γλώττῃ ἀσήμως φθέγγεται. ὑπὸ τρόμου ἠχεῖ τοὺς ὀδόντας. Βαμβαίνειν, ὅ ἐστι συγκρούειν τοὺς ὀδόντας. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ στόμα ψόφου κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐσχημάτισται. καὶ ἔστι φασὶ δυσερμήνευτον. συμβαίνει δὲ τοῖς ῥιγοῦσι, καὶ τοῖς ὑποπτήσσουσι, καὶ θέλουσι μὲν λαλῆσαί τι, ἀπορουμένοις δὲ καὶ ὑποτρέμουσι. καὶ οὕτω τοὺς ὀδόντας συρρήσσουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐν τινι ῥητορικῷ λεξικῷ, φέρεται βαλίζειν, τὸ τρέμειν ὑπὸ ψύχους. ἐν δὲ ἑτέρῳ, ὅτι βαμβαίνων μὲν βήματα βάλλων, κατὰ βῆμα προσδυόμενος, καὶ πασπαίνων. βαμβαλίζων δὲ, ῥιγῶν ἀπολλύμενος. ὁ δὲ ἄραβος, καὶ αὐτὸς τῶν βαμβαινόντων ἐστὶν ἀποτέλεσμα. Βαμβακεύτριαι, μαγγανεύτριαι. οἱ δὲ, φαρμάκισσαι. οἱ δὲ λαλοῦσαι. τὸ δὲ βαμβακίας χάριν, ἀντὶ τοῦ φαρμακίας χάριν. Βάμβαλα, χειμερινὰ ἱμάτια. καὶ βάμβαλον, τὸ αἰδοῖον. Βαμβάλειν, τρέμειν. ψαφεῖν τοῖς χείλεσι. Βάμβαξ, ἢ πάμβαξ. καὶ παμβακὶς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον, ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Καὶ τὴν τρυποδόχην κοιτίδα παμφακίδων. Βάμμα Σαρδιανικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐρυθρόν. φοινικοῦν. Σαρδὼ γὰρ νῆσός ἐστι τῶν ἑπτά. σταδίους ἑξήκοντα Κύρνου διέχουσα. ἐνταῦθα δὲ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδὼ τῆς Λυδίας, πυρρὰ βάμματα γίνεται. Βάζον, κατάξιον. Βάμμα Κυζικηνὸν, τὴν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι. Βᾶν, ἐπορεύοντο. ἐκ τοῦ βῆμι. ὁ παρατατικὸς, ἔβην. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βῆν. ἧς. ἦ. βάτον, βάτην. βάμεν. βάτε. βάσαν. καὶ συγκοπῇ, βάν. Βὰν, εἶδος ἄνθους. Βαυβᾶ, κοιμίζου. καὶ βαυβᾶν, καθεύδειν. Βαυβυκάνες, πελεκᾶνες. Βάναυσοι, οἱ ἑδραῖοι τεχνῖται. παρὰ τὸ βαύνω, ὅ ἐστι καμίνῳ τι ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βάναυσον, τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. Βάναυσος, πᾶς τεχνίτης διὰ πυρός. βαῦνος γὰρ ἡ κάμινος, παρὰ τὸ τὰς βαύνους αὔειν. ὅ ἐστι καίειν. Βαναυσίας, ἰδιωτίας. ἢ ἀλογίας. Βανεῖα, τὰ ἄρνεια. καὶ βάννιμα, τὸ αὐτό. Βανῆκας, γυναῖκας Βοιωτοί. Βανθῶσαι, σκοροδινιάσαι. Βανίδης, ποταμὸς ἐν Δαμασκῷ. Βάνισος, εἶδος θυμιάματος. Βανκὸν, μωρόν. Βαυμὼ, τιθηνὴ Δήμητρος. σημαίνει δὲ καὶ κοιλίαν, ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ. Βάννα, γυνὴ ὑπὸ Βοιωτῶν. Βάννας, βασιλεὺς παρὰ Ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. Βαννάται, αἱ λοξοὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοί. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ βαννάτροι. Βανοὶ, τέχναι. Βανὸν, λεπτόν. Βάνος, κλάσμα. μέρος. καὶ τυφλός. Βανοὶ, ὄρη στρογγύλα. Βα[illegible]ει, μαργαίνει. ἐπιμαίνεται. Βάξις, ὁ λόγος. ἡ φήμη. παρὰ τὸ βάζω. βάζω. βάξις. Βαπαίνει, παρακαλεῖ. Βάπταν, ἀντλουμένην. βαπτόν. Βάπτισμα, ἄφεσις ἁμαρτιῶν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος. ἢ ἑκούσιος συνταγὴ πρὸς θεὸν δευτέρου βίου. ἢ ἀνάληψις ψυχῆς, ἐπὶ τὸ κρεῖττον. ἢ λύσις δεσμοῦ, ἐκ φιλανθρωπίας δεδωρημένη. ἢ ἀνεκλόγιστος ἄφεσις ἁμαρτιῶν. ἢ βάπτισμα, ἐνῷ βάλλεται. ἤγουν ἀπωθεῖ τὸ πταῖσμα. Βάρβιτος, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. ψαλτήριον. ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ, οἱονεὶ βαρύμιτός τις ὤν. ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφιείς. μίτους γὰρ τὰς νευρὰς ἔλεγον, ἐπειδὴ πρὸ τῆς χρήσεως τῆς νευρᾶς, λινοῖς στήμοσιν ἐκέχρηντο. ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς, βάρμιτον αὐτὸ, διὰ τοῦ μ φασί. Βάπτουσι, πλύνουσιν. Βάπτω, μιαίνω. φοινίσσω. χρώζω. χρωματίζω. Βάπτω· τὰ χείλη σου βέβαπται τῷ τῶν ῥόδων αἵματι. Βάραγχος, Ἱππῶναξ μάλιστα πλεονασμῷ τοῦ ἄλφα. οἱ γὰρ ἄλλοι βράγχος. καὶ βαραγχιᾶν, ἀντὶ τοῦ βραγχιᾶν. Βάραθρον, τόπος Ἀθήνησι βαθὺς, ὅπου καὶ τοὺς Δαρείου πρέσβεις ἔβαλον. πάντα τὰ ἐκεῖ βαλλόμενα, ἀφανῆ ἐποίει. καὶ βάραθρον, ὄρυγμά τι, εἰς ὃ τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ἀρρενικῶς

44312

δὲ Βάραθρος, ὁ βαράθρου ἄξιος. κρεῖττον δὲ λέγειν, βαράθρου ἄξιος, ἢ ὀλέθρου. ἢ βάραθρον, χάσμα τι φρεατῶδες, καὶ σκοτεινόν, ἐν τῇ ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. Βαρακάκαι, αἴγειοι διφθέραι παρὰ κελτοῖς. Βάρα, νόσημά τι χαριβαρικόν. ἢ θρέμματα. λάκωνες. Βάρακες, τὰ προφορήματα τῆς μάχης. ἀττικοὶ δὲ βύρικας. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν λύπην. Βαρακίναις, ἀκάνθαις. σκόλοψι. Βαρακίς, γλαύκινον ἱμάτιον. Βάρακον, τὸν ἄνουν καὶ βάρβαρον. Βάρακος, ἰχθύς ποιός. Βαράχνια, τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων. Βάρβαξ, ἱέραξ παρὰ λίβυσι. καὶ φύραμα στρογγύλον, ἀφ' οὗ αἱ μᾶζαι γίνονται, καὶ ἐρίων πλύσαι. Βάρβαρα, ἀσύνετα. ἄτακτα. Βαρβαρίζω, ἀμαθῶς, βατταλογῶ. Βαρβαροκτόνος, ὁ κτείνων τοὺς βαρβάρους. ὁ δὲ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κτανθείς, βαρβαρόκτονος. Βαρβαρισμός, παρὰ τόνος διάλεξις. ἢ λέξις, ἤτοι περὶ τὰ στοιχεῖα, ἢ περὶ τὰς προσῳδίας ἡμαρτημένη. ἢ τὸ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν. Βάρβαροι, οἱ ἀπαίδευτοι. Βάρβαρος, ὄνομα πεποίηται ἡ λέξις, κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης αὐτῷ βραχύτητος ἐν τῇ φωνῇ. ἀφ' οὗ καὶ βρόγχος λέγεται, δι' οὗ ἀναφέρεται ἡ φωνή, καὶ αὐτὸ τὸ βραγχιᾶν, ἐπὶ τὸ σαπρᾷ τῇ φωνῇ καὶ τραχείᾳ χρῆσθαι. Βαρβαρόφωνοι, οἱ ἠλεῖοι, καὶ οἱ κᾶρες. ὡς τραχύφωνοι, καὶ ἀσαφῆ τὴν φωνὴν ἔχοντες. Βαρβαρύτων, βαρύφωνον. Βαρβιτίδας, εἴ τι βαρβατιστάς τις λέγοι, δρᾶμά ἐστι τοῦ μάγνητος. Βάρβιτον, ψαλτήριον. κιθάρα. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ἢ λύρα. οὕτω καὶ βαρβίτων. Βαρβός. μύστρον. ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Βαρδίνης, ποταμός. παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐπαχεῖς δίνας ἔχειν. βαρυδίνης τις ὤν. Βαρδίσαγνος, ὁ τὰς γυναῖκας βιαζόμενος. ἀμπρακιῶται. Βάρδισται, ἀντὶ τοῦ βράδισται. φασὶ δωριεῖς. Βάρδιστοι ἐκ τοῦ βράδιστοι μετατίθεται διὰ μέτρον. ἀνάπαλιν ἢ παρὰ τὸ δρατὰ σώματα. ἤγουν δαρτά, γυμνὰ δέρματος. καὶ βάρδιστοι, τουτέστι βραδύτατοι θέειν. Βαρδοί, αἱ ὠδοὶ παρὰ γαλάταις. Βαρεῖα, ποιότης συλλαβῆς ὑφειμένον ἔχουσα φθόγγον. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ φορτία βασταζόντων, καὶ εὐθείας τρίβους ἀνυόντων. Βαρείας χεῖρας, ὑβριστικάς. φονικάς. ὅπου βεβαρημένας. Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας. παρὰ τὸ βίᾳ αἱρεῖσθαι, ὥσπερ καὶ τὸ βάρος. Βαρεῖ, βρίθει. βαρύνει. Βαρεῖον, πρόβατον. καὶ τὸ βαρὺ καὶ τὸ βράδιον. Βάρεις, τὰ πλοῖα. οἱ πύργοι. αἱ στοαί. τὰ τείχη. αὐλαί. σφαῖραι. ἢ αἱ μεγάλαι καὶ ὑπόβαθροι πέτραι καὶ βάρεις, τὰς ναῦς λέγουσιν οἱ ἴωνες. ἢ βάρεις ἐλεφάντιναι, αἱ πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίαι. μία δὲ τῇ πίστει. ἐν αἷς γεραίρεται ὁ θεός. καὶ βάρεων, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν. Βάρηκες, τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ σιαγόνας. οἱ δέ, τὰ ἐν τοῖς ὀδοῦσιν ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐνισχόμενα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πλύσιν. Βαρθαλοῦσιν, ἰθαλοῦσιν. Βαρινακέδα, τὸ δούριον ἵππον. Βαρισίκται, οἱ μὴ θέλοντες. Βάρις, παρὰ τὸ βάρος. τροπῇ τοῦ βραχέος. σημαίνει δὲ τὸν πύργον. καὶ τὴν κλίνην. καὶ στοάν. καὶ πόλιν. παρὰ τὸ μετὰ βίας πολλῆς ἀρηρέναι. Βάριχοι, ἄρνες. Βάρκα, αἰδοῖον, καὶ πόρνη. Βαρκάζειν, τὸ βαρβαρίζειν. Βαρκαίοις ὄχοις, λιβυκοῖς. οὗτοι γὰρ ἐσπούδαζον περὶ ἱπποτροφίαν. φασὶ δὲ αὐτούς, καὶ πρώτους ἁρμαζεῦξαι. διδαχθέντας ὑπὸ ποσειδῶνος. τὸ δὲ ἡνιοχεῖν, ὑπὸ ἀθηνᾶς. ὡς μνασέας ἐν τοῖς περὶ λιβύης. Βαρμίγκαλλος, ὑπέρκαλλος. Βάρκη, πόλις λιβύης. Βαρκίων, βοτάνη τις ἐν αἰγύπτῳ. Βάρος, τὸ ἄχθος. καὶ τὸ φορτίον. βάρος καὶ ἡ ἐμβρίθεια, καὶ ὁ ὄγκος. ὡς καὶ σοφοκλῆς. ἢ μακροῦ πλούτου βάρει. καὶ βάρος, ὄνομα κύριον. Βαρούχ, εὐλογημένος. Βάρ, μικρόν. καὶ βάρ, ὁ υἱός. ὡς τὸ βαριωνᾶ. Βαρρηχεῖν, ἠχεῖν. σκιρτᾶν. Βαρρεῖ, ἀπειλεῖ. Βαρύ, τινὲς μέν φασι θυμίαμα εὐῶδες. τὴν βαρεῖαν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ χαλεπόν. καὶ ἰσχυρόν. καὶ ἀναιδές. καὶ βαρύ, τὸ σκαφίον. Βαρύαρον, ἰσχυρόν. στερέμνιον. Βαρυβρομέων, βαρυηχῶν. καὶ βαρυηχέων. Βαρυγέτας, βάρος μὲν ἔχοντας, γέτας δὲ ὄντας. Βαρυβρόμου, μεγαλοφώνου. Βαρύες, δένδρα. Βαρυηχέος ὠκεανοῦ, τοῦ μέγα ἠχοῦντος. οἱ γὰρ βαρεῖς ποταμοὶ ῥέοντες, μέγαν ἦχον ἀπεργάζονται. Βαρύθει, ἀντὶ τοῦ βαρύνεται παρ' ἡσιόδῳ. οἷον, βαρύθει δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς εἰ κύρσας ἄτησι. Βαρυθυμεῖ, ὀλιγωρεῖ. Βαρύθω, ἀπὸ τοῦ βάρος, βαρύω. βαρύθω. πλεονασμῷ τοῦ θ'. Βαρύκαι, σφῦραι. Βαρυκάρδιοι, ἀσύνετοι. μωροί. Βαρύκτυπος λέγεται ὁ ζεύς, οὐχ ὅτι αὐτὸς κτυπεῖ, ἀλλ' ὅτι αἴτιός ἐστι τῶν βαρυηχῶν βροντῶν. Βαρύμηνις, μνησίκακος. Βαρὺν ἀστράγαλον, δυσκίνητον. Βαρὺν θυμὸν λέγει ὁ θεόκριτος τὴν βαρεῖαν ὀργήν. ἣν οὐκ αὖτις ῥᾳδίως ἐνέγκαι. Βαρύνειν, χρήσιμον. βαρεῖν δέ, ἄχρηστον, παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου οὐ βεβάρυγκα, ἀλλὰ βεβάρυκα. εἰς παθητικὴν σημασίαν. καὶ ἐβάρησαν τὸ κοινὸν τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασιν. ἀριστείδης. ἧκον οἴνῳ βεβαρηκότες οἱ ναῦται. Βαρύνομαι, τοῖσδε λέγουσιν οἱ ἀττικοί. καὶ βαρύνομαι τάδε. βαρύνομαι καὶ βαρύνω τῷδε τῷ πράγματι. καὶ βαρέω ὁμοίως. οἷον βεβαρηκότες οἴνῳ ἐκεῖνοι ἦλθον. καὶ βαρυνόμενος, καταπονούμενος. Βαρυνοῦντα, ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα. παρὰ θεοκρίτῳ. λυποῦντα. μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. Βαρύνων ὀδυνάων, κωλύων. Βαρύνω, ἐπὶ τοῦ φόρτου. Βαρυπρεπής, πολυτελής. καὶ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας. Εὐωχία περιεκέχυτο βαρυπρεπὴς τῷ λέοντι, καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐκάλει. Βαρὺς τὴν ὀφρὺν κάλλιον, ἢ σκυθρωπός. καὶ βαρὺς ἐπὶ ψυχῆς, ὁ δύσκολος καὶ ἀγανάκτησιν ἔχων. καὶ βαρὺς ἐπὶ σώματος, ὁ βεβαρημένος καὶ δυσκίνητος. ἐνίοτε μὲν βεβαρημένον δηλοῖ, καὶ ἐπὶ πάθους λέγεται, βρύοντα, καὶ ἐνεργείας ἐστὶ δηλωτικόν. Βαρ[illegible], [illegible]κοδαίμων. Βαρυσυμφορώτατος, δυστυχής. βαρέως φέρων τὰς συμφοράς. Βασαγεῖ, ἀδολεσχεῖ. Βασαγικόρος, ὁ βασα[illegible] συνουσιάζων, παρὰ ἱππώνακτι. Βασάν, αἰσχύνη, ἢ πικρία. ἤτοι παραπικρασμός. ὅ ἐστι παροξυσμός. Βασανεύεται, [illegible]ελέγχεται ἢ διακρίνεται. βασανίζεται. Βασανίζειν λέγεται, καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν. ἀπὸ τῆς βασάνου. καὶ βασανίζειν, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται. καὶ τῆς διὰ λόγων, καὶ τῆς διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασάνισται ὑπὸ νόσου. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν. καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Βασανίζω, τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζω. ἀριστοφάνης. Τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος αὐτοῦ βασανιῶ. Βασανίσας, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ προξένου. πολὺ δ' ἐστὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, παρ' ἀττικοῖς. Βασανιστής, ὁ δημόκοινος. πολλάκις δὲ ὁ διαιτητής, καὶ ὁ παρὰ τῶν ἀνδραπόδων τὴν ἀλήθειαν πυνθανόμενος. Βάσανος, ἡ τιμωρία. καὶ βάσανος λίθος, ἡ τὸ χρυσίον περιτριβόμενον δοκιμάζουσα. οὕτως αὐτὸ φησὶ καὶ πίνδαρος. Βασαρικά, ἤτοι διονυσιακά. Βασ

ται δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ βήσονται. πορεύσονται καὶ βασεῦμαι ἀντὶ τοῦ βήσομαι. Βασίλεια γυνὴ, καὶ βασιλὶς μέντοι. Βασί
λειος πόλις. καὶ οἰκία. καὶ ναῦς. οὐ μὴν καὶ βασίλεια. βασίλειος δὲ οὐ μόνον, δημηγορία καὶ ἐπιστολή. Βασιλεία, τὸ ἀ
ξίωμα καὶ τὸ ἔθνος τὸ βασιλευόμενον. οἷον περσῶν, ἰνδῶν, ἀράβων. βασιλεία ἐστὶν, ἀνυπεύθυνος ἀρχή. οὐ μόνον δὲ ἐλευ
θέροις εἶναι τοὺς σπουδαίους, ἀλλὰ καὶ βασιλέας. ἡ γὰρ βασιλεία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. ἥτις περὶ μόνοις ἂν τοῖς σοφοῖς συ
σταίη. Βασίλεια, γένος ἰχθύων. Βασιλείδης, ὁ τοῦ βασιλέως υἱός. Βασίλειον ἱεράτευμα, τοὺς ὀρθοδόξους ἱερεῖς λέ
γει. Βασίλειον, εἶδος τυροῦ καὶ μύρου. Βασιλειῶντα, ἐπιθυμοῦντα βασιλεῦσαι. Βασιλειῶ, τὸ ἐπιθυμῶ βασιλείας.
Βασιλεὺς κυρίως, ὁ πατρόθεν ἢ ἄλλως ἀπὸ γένους ἔχων τὴν ἀρχήν. καὶ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ. κοίρανος δὲ, ὁ πρὸς καιρὸν τὸ
τοῦ βασιλέως ἔργον ποιῶν. ἡγεμὼν, ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἐχόμενος. τὸ δὲ ἄρχων, ἐπὶ τριῶν λαμβάνεται. τὸ μέντοι κρα
τῶν ἐπὶ μόνου τοῦ βασιλεύοντος. δεσπότης, τοῦ δούλου. κύριος τῶν ἰδίου πράγματος, τὰ ἐξουσιαστικὰ ὀνόματα πρὸς γενι
κὴν συντάσσονται. τοῦ βασιλεὺς τὸ θηλυκὸν, οὐ μόνον βασίλεια ὡς ἱέρεια ἀλλὰ καὶ βασίλισσα κατὰ αἴλιον διονύσιον ἀτ
τικῶς. βασιλίνναν δέ φησι μένανδρος. ἔλεγον δὲ καὶ ὑποδήματά τινα βασιλίδας, καὶ τι μύρου εἶδος. ἔτι βασιλείαν,
καὶ βασιλίνδα, παιδιά τις, βασιλέας τινὰς ἀποδεικνύουσα. καὶ βασιλειᾶν, καὶ διαβασιλίζεσθαι, τὸ βασιλείας αὐ
τιποιεῖσθαι. ἣν δέ φασι καὶ βασιλεὺς, ἀρχή τις ἀθήνησι. καὶ ἡ ἐκείνου βασιλίς. καὶ βασίλειος ἐκεῖ στοὰ πλησίον τῆς
τοῦ ἐλευθερίου διὸς στοᾶς. Βασίλειος στοά. δύο εἰσὶν ἀθήνησι βασίλειοι στοαί. ἥ, τε τοῦ λεγομένου βασιλέως διὸς, καὶ
ἡ τοῦ ἐλευθερίου. Βασιλεῖς, οἱ δικασταὶ παρὰ ἡσιόδῳ. Βασιλεύτατος, ὁμοιόσχημόν ἐστι, τῷ δεύτατος. περιοῦ ἀλλαχοῦ
εἴρηται. Βασιλεύτερον, ἐν δήμῳ ἰθάκης, παρ' ὁμήρῳ συγκριτικῶς λεχθὲν, δηλοῖ ὡς καὶ ἄλλοι μέν εἰσι βασιλεῖς ἐν ἰθά
κῃ. καθά που καὶ ὁ τηλέμαχος εἶπεν. Ὅμως δὲ πᾶν τὸ βασιλεύτερον τὸ γένος τοῦ ὀδυσσέως τὸ ἐν δήμῳ ἰθάκης. πρὸς
ἀκρίβειαν κεῖται. οὐ γὰρ οὐδαμοῦ γῆς οὐκ ἔστι βασιλεύτερον γένος, ἀλλὰ ἐν ἰθάκῃ. Βασιλεύω, τὸ ἄρχω. βασιλεύω
δὲ τὸ βασιλέα ποιῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. βασιλεύομαι παθητικῶς. τῷ δεῖνι, ἤγουν ὑπὸ τοῦ δεῖνος. καὶ βασιλεύω, ὅταν
σημαίνῃ τὸ ποιῶ βασιλέα αἰτιατικῇ. Βασιλέως ἔπαινος, πατὴρ ἤπιος, πρᾶος. ἥμερος. προνοητικός. ἐπιεικής. φιλάν
θρωπος. μεγαλόφρων. ἐλεύθερος. χρημάτων κρείττων. ἔξω παθῶν. ἑαυτοῦ κρατῶν. ἄρχων ἡδονῶν. λογισμῷ χρώμενος. ὀξύς.
ἀγχίνους. εὔβουλος. δίκαιος. σώφρων. θεῶν ἐπιμελητής. ἀνθρώπων κηδεμών. στάσιμος. βέβαιος. φροντιστὴς τῶν ἀρχομένων.
σωτήρ. πρόχειρος εἰς εὐεργεσίαν. βραδὺς εἰς τιμωρίαν. καὶ ἄλλα πολλά. Βασιλῆας λέγει ἡσίοδος, τοὺς δικαστάς. καὶ τοὺς
ἄρχοντας. οὕτω γὰρ αὐτοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. ὡς ὅμηρος. Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι. Βασιλίδες, ὑπόδη
μα γυναικεῖον, καὶ αὐλητικόν. Βασιλίζω, τὰ τοῦ βασιλέως φρονῶ. Βασιλικὴ διαδρομή. ἔοικεν ἡ λεγομένη διαδρομὴ τοῦ βα
σιλέως παρόντος. οὐ γάρ εἰς ἐστι τῶν ἀθήνησιν ἐννέα ἀρχόντων. βασιλικὴ διαδρομὴ καλεῖσθαι. δείναρχος κατὰ πυθέου.
Βασιλικὸς λόγος. τὰ εἰς κος. τινὰ μὲν κτητικά. οἷον βασιλικὸς λόγος. ἣν ὃν ἔγραψε βασιλεὺς, ἢ ὃν ἔγραψέ τις πρὸς βα
σιλέα. καὶ πλατωνικὸν βιβλίον. τινὰ δὲ δηλοῦσιν ἐπιτηδειότητα τινὸς εἴς τι. οἷον, δρομικὸς. ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς
δρόμον. κἂν μὴ δέπω ἔδραμεν. καὶ πυκτικὸς, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸ πυκτεύειν. τὰ δὲ, λέγονται ἐνεργείᾳ. οἷον μου
σικὸς, ὁ εἰδὼς μουσικήν. καὶ γραμματικὸς, ὁ εἰδὼς γραμματικήν. τὰ δὲ, φύσει. λογικὸς, ὁ λόγῳ χρώμενος. Βασιλίνδα,
τὴν βασιλείαν. Βασιλὶς, ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. Βασίλισσα, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια, ἢ βασιλίς. Βά
σιμα, πορεύσιμα. ἐπίβατα. Βάσιμον, ἑδραῖον. βέβαιον. στάσιμον. ἢ πορευτικόν. Βάσις, ὁ ῥυθμός. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν πο
ρείαν. καὶ βῆμα. καὶ ὁδόν. καὶ στήριγμα. καὶ ἕδραν. καὶ στάσιν. Βάσκα, μακέλη. βασκανία. Βασκαίνει, φθονεῖ. ζηλοῖ. μέμφε
ται. συκοφαντεῖ. Βασκαίνειν, οὐχὶ τὸ φθονεῖν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ λυπεῖν καὶ αἰτιᾶσθαι. καὶ δυσχεραίνειν. ἐάν τι δύσκολον συμ
βῇ, τοῦτο βασκαίνει. φερεκράτης. Ὅλα πῶς με βασκαίνει τεθνηκώς. διὰ τοῦτο οὐ δὲ τῇ δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ τῇ
αἰτιατικῇ. τὸ γὰρ βασκαίνειν μοι, βάρβαρον. καὶ βάσκανον τὸν λυπηρὸν, καὶ βλαβερὸν λέγουσι. Βασκαίνω, οὐ μόνον ἀντὶ
τοῦ φθονῶ ὁ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι, καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται, καὶ αἰτια
τικῇ συντάσσεται. Βασκανία, καὶ βάσκανος, τὸ βάσκανος, ἁπλῶς ἐπὶ λοιδορίας τιθέασι. Βασκάνιον λέγουσιν οἱ ἀρ
χαῖοι, οὐ προβασκάνιον μετὰ τῆς πρός. Βάσκανον, τὸν λυπηρόν. καὶ βλαβερὸν λέγουσι. Βάσκανος, ὁ κακίζων
καὶ μεμφόμενος ἅπαντα, καὶ πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν. ὁ φθονερὸς, καὶ βλαβερός. οὕτως ἀριστοφάνης. καὶ βάσκα
νος ἁπλῶς, ἐπὶ λοιδορίας τίθεται. Βασκαρίζειν, τὸ σκαρίζειν, κρῆτες. Βάσκε, ἀντὶ τοῦ ἄπιθι. βάσκω, ὡς στά
σκω, στάσκε. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ βῶ ἀχρήστου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ στῶ. Βάσκε, πορεύου. λέγε. ἀνάστηθι. Βάσκειν, λέγειν. κακο
λογεῖν. καὶ ἀνίστασθαι. Βασκέμεν, ἐκ τοῦ βάσκω τὸ ἀπαρέμφατον, βάσκειν. δωρικῶς, βασκέμεν. δωριεῖς τὰ εἰς ειν
ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ εν προφέρουσι προσθέσει τῆς με. οἷον τύπτειν, τύπτεν. τυπτέμεν. βάσκειν, βάσκεν. βασκέμεν.
Βασκευταί, φασκίδες. ἀγκάλαι. Βάσκ' ἴθι. τὸ ἴθι τὸ ἄγε καὶ τὸ φέρε, ἐνίοτε μὲν ῥήματά εἰσι προστακτικά, ἐνίοτε
δὲ ἐπιρρήματα παρακελευσματικά. ταυτολογίαν δὲ τοῦτο ἔχει [illegible] τὸ ἐκ παραλλήλου λεγόμενον. εἰσὶ γὰρ
ἰσοδύναμοι λέξεις τὸ, τε βάσκε, καὶ τὸ ἴθι. ἢ καὶ ἄλλως τὸ μὲν βάσκε, ἀντὶ τοῦ πορεύθητι. τὸ δὲ ἴθι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐπίρ
ῥημα παρακελεύσεως. Βάσκιλλος, κίσσα. Βάσκιοι, δεσμαὶ φρυγανῶν. Βάσκον, χῶρον. Βάσκου, πορεύου.
Βασμοὶ, βαθμοί. Βασσάρα, ὁ λαός. χιτὼν βακχῶν. εἶδος ἀλώπεκος. καὶ ἡ βάκχη. Βασσάραι, αἱ τοῦ διονύσου τρο
φοί. διὰ τὸ βάσιν ἐπ' ἄρα ποιεῖσθαι τὸ μανιῶδες. καὶ λυσσαί. καὶ μακέται, καὶ μιμάλλονες. δαιμόνιά τινα, τιθῆναι
διονύσου. εἰς ἀμπέλους δὲ ἀλληγορικῶς μεταλαμβάνονται. τὰς τρίχας κατακεχυμέναι. καὶ ἄλλα τινὰ ποιοῦσαι, φίλα τῷ
διονύσῳ. κιττῷ φασι στεφανούμεναι καὶ ἀμπέλῳ, καὶ κατέχουσαι χερσὶν αἱ μὲν ἐγχειρίδια, αἱ δὲ ὄφεις. τοῦτο δὲ
πρὸς αἴνιγμα τοῦ καὶ θηριώδεις καὶ φονικοὺς εἶναι τοὺς μεθύοντας. σημείωσαι ὅτι εἰς οἶνον ἀλληγορεῖται ὁ διόνυσος. ἀφ' οὗ
καὶ τὸ διονυσιάζειν. συμποσιακὴ λέξις παρὰ πλάτωνι. οἷον πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν. ἤγουν περὶ οἶνον ἠσχολεῖτο.
Βασσάρεια, τὰ ἀλωπέκεια οἱ λίβυες λέγουσιν. Βασσαρίδες, αἱ πόρναι. ἢ αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ διάγειν ἐν βήσσαις, ὃ

ἐστὶν ὀρεινοῖς τόποις. ἢ παρὰ τὸ βασσάρη, τὸ λεγόμενον ὑπόδημα. ὅπερ εἴρηται, παρὰ τὸ τῇ βάσει ἀρηρέναι. λέγονται βασ-
σάραι, αἱ θρακίαι βάκχαι. χιτῶνας οὖν ἐφόρουν ἀπὸ τοῦ βάκχου διονύσου. Βάσσαρος, ἡ ἀλώπηξ κατὰ ἡρόδοτον.
Βασσέας, τὰς ἐν βήσσῃ γεγονυίας. ἔλεγον δὲ βήσσας, τοῖς κοίλοις καὶ δενδρώδεις τόποις. ἔνιοι τοῖς βασίμοις τῶν ὀρῶν.
Βάσσος οὐδετέρως, ἡ βῆσσα. Βάσσων, ἐπίχαρμος βάσσον χωρίον, ἀντὶ τοῦ βαθύτερον, εὔγειον. ἀπὸ τοῦ βαθύ, βαθύ-
τερος, βαθίων, βάσσων ὁ βαθύτερος. Βαστά, τὰ ὑποδήματα ἰταλιῶται. Βασταγή, βάρος. Βαστάζω, ἀνέχω. ἐπαί-
ρομαι. ἐντείνομαι. στέλλω. φέρω. Βάστακαρας. ἀντὶ τοῦ παχέων, καὶ δυνατῶν. δύο γὰρ ταῦτα ὀνόματα. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ
ἀναθήματος ἐν σάμῳ ἐν τῷ τῆς ἥρας ἱερῷ οὕτω. βάστα καρας σάμιος, ἥρῃ τήνδε θήρυναν ἔθηκε. κατὰ διαστολὴν δὲ ἀνα-
γνωστέον. Βαστάκας, τοῖς πλουσίοις καὶ εὐγενέσι. Βαστάσας, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσας. Βασταχθείη, ἀρθείη. κλαπείη.
Βαστιζακρόλεα, βάσσον ἔρχου. λυδιστί. Βασραχαλίσαι, τραχηλιάσαι. βάσραχας γὰρ τοὺς τραχήλους λέγουσι. Βατή,
βάσιμα. Βαταίνει, καλεῖ. Βαταῖς, πορφυρῆσιν. ἢ ὁδοῖ. Βάταλος, βδελυρός. αἰσχρός. οὕτως ἐκλήθη δημοσθένης
νέος ὤν. γηράσας δέ, ἀργᾶς. ἀπὸ ὄφεως οὕτω καλουμένου. εὔπολις δὲ τὸν πρωκτὸν βάταλον λέγει. μή ποτ' οὖν ἔνθεν τοὺς
κιναίδους, βατάλους καλοῦσιν. ἢ βάταλος κατά τινας ὁ καταπύγων καὶ ἀνδρόγυνος. κίναιδος. ἔκλυτος. Βατάνια, τὰ λο-
πάδια. ἡ δὲ λέξις σικελική. Βαταρισταῖς, τοῖς βαταρίζουσι. Βατίας, ὁ καταφερής. ταραντῖνοι. Βάτειαν, τινὲς φα-
σι πόλιν τρωϊκὴν παρονομαζομένην ἐκ τῆς περὶ αὐτὴν βάτων. αἱ γὰρ καὶ βάτειαι τρισυλλάβως λέγονται. ὡς καὶ ὁ πίνδα-
ρος δηλοῖ, ἐν τῇ εἰς τὸν ἀγησίαν ᾠδῇ. ἕτεροι δὲ ἐνδιάζοντές φασιν οὕτω καλεῖσθαι. ἴσως παρὰ τὸ βαίνεσθαι ἐν τοῖς πολέ-
μοις. ἡ δὲ ὁμηρικὴ αὕτη μύριννα. κεῖται καὶ παρὰ λυκόφρονι. λεγομένη παρά τινων τεύκρου θυγάτηρ. γυνὴ δαρδάνου. ὁ δὲ γεω-
γράφος μεμνημένος τοῦ τῆς τοιαύτης, φησίν. Ἕρμιος ἀπέχει τῆς κώμης σταδίους ἑβδομήκοντα. μεγίστη δὲ τῶν αἰολικῶν
καὶ ἀρίστη ἡ κώμη. ἀπὸ ἀμαζόνος τὸ ὄνομα ἔχουσα, καθάπερ καὶ ἡ μύρρινα, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ τρωϊκῷ πεδίῳ κειμένης ὑπὸ τῇ
βατιεία τοπικόν. ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην τοῦ γεωγράφου, οὐκ αὐτὴ ἐκείνη ἡ ἀμαζὼν μύριννα διώνυμος, ἀλλ' ὁ τύμ-
βος αὐτῆς. οὐ δύο ὀνόματα. ἡ βατίεια τοπικόν, καὶ ἡ μύριννα, ἐκ τῆς κειμένης μυρρίνης ἐν τῇ βατιεία. Βατεῖν, πορεύειν.
πορεῖν. Βατεῦνται, ἀντὶ τοῦ βατεύονται. ὀχεύονται. παρὰ θεοκρίτῳ. οἷον αἱ βατεῦνται. ἤγουν ταῖς τράγοις μίγνυνται.
Βάτην δ' ἤκοντες, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν. καὶ βάτην, τὴν γῆν μεσσήνιοι. Βατήρ, βαίνων. βαδιστικός. καὶ βατήρ, ἡ ἀρχὴ τοῦ
τῶν πεντάθλων σκάμματος. ὡς τό, αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τοῦ λόγου φησί τις. οἷον τὸ ἐπικαιρότατον καὶ τὸ πρῶτον.
Βατηρίαν, ῥάβδον. καὶ βακτηρίαν. Βατῆρος. ὁ ἐξ ἐχίνου σφάκελος. Βάτης, ἐπίθικος, ἀναβάτης. Βατία, δῆμος
φυλῆς τῆς αἰγηΐδος. λέγεται καὶ ὁ βάτους ἔχων τόπος, ἀπὸ τοῦ βάτος, βατία διὰ τοῦ ῑ. ὡς αἰτωλὸς αἰτωλία. τὸ ἐθνικὸν
βατιεύς. καὶ βατία, ὁ τῆς καλάμης καρπός. καλεῖται δὲ καὶ ἄβρινα, ἢ μορέα. Βατίδες, εἶδος ἰχθύος πλατύ. ἡ βατία.
διαφέρει δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος, ὡς ἀριστοτέλης ποιεῖ φανερόν. Βατίεια, πόλις τρωϊκή. Βατῆθεν, ἐκ δήμου βατῆς τῆς
αἰγηΐδος φυλῆς. Βατιακή, φιάλη. οἱ δέ, εἶδος ποτηρίου. Βατίς, εἶδος ἰχθύος. καὶ βατιδοσκόποι, οἱ ὀψοφάγοι. Βαττολογία,
ἀργολογία. ἀκαιρολογία. Βατόν, βάσιμον. ἐν ᾧ δύναταί τις ἐπιβαίνειν. Βάτος καὶ βατὶς ἰχθύες, διαφέρουσιν ἀλ-
λήλων. Βατός, διαπεράσιμος τόπος. Βάτος ἡ ἄκανθα, εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν. ὁ μὴ ὢν βατός. καὶ ἔστιν ἐν τόνῳ πα-
ροξυτόνῳ. Βατός, ἀντιπέφρασται τῇ βάσει. αὕτη ἄβατος οὖσα κατὰ τὸ ἀντὶ τοῦ ἄβατος, βάτου περικειμένης.
Βάτρα, βάσις βασιλέως. Βατράχειον, εἶδος χρώματος. ἀπὸ τοῦ τοῦ βατραχίς, ἱματίου. ἐχρίοντο δὲ τὸ βατραχεῖον
τὰ πρόσωπα πρὶν ἐπιθεῖναι τὰ προσωπεῖα. Βατραχίς, εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς. ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα.
καὶ βατραχίς, ἱματίου εἶδος. Βατραχίσκοι μέρος τι τῆς κιθάρας. Βάτραχος ἐκ σερίφου, ἐπὶ τῶν ἀφώνων. παρό-
σον οἱ ἐν σερίφῳ βάτραχοι κομισθέντες εἰς σκῦρον. οὐκ ἐφθέγγοντο. εἴρηται δέ, παρὰ τὸ βοὴν τραχεῖαν ἔχειν. βοάτρα-
χός τις ὤν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἐσχάρας. Βάτταλος, ἐπώνυμον ἦν δημοσθένους. ἐκάλουν δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν μαλακὸν καὶ
βδελυρόν, καὶ αἰσχρὸν οὕτως. ἀπὸ βαττάλου τινὸς αὐλητοῦ. ὃς μαλακὸς ὤν, καὶ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφεῦρεν. οἱ δὲ
βάτταλον, ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τῶν μαλακιζομένων τὸν πρωκτόν. ἀπὸ τοῦ λυγίζεσθαι ἐν τῷ ἔργῳ καὶ βατταλίζεσθαι. Βατ-
ταλίζεσθαι, μαλακῶς καὶ αἰσχρῶς διάγειν. Βατταρίζειν, μόλις λαλεῖν. ἀπὸ βάττου θηρίου ἰσχνοφώνου ὄντος. Βατ-
ταρισμός, φλυαρία. Βάττικες, γυναῖκες. βοιωτοί. Βάττος βασιλεὺς λίβυς. ὃς δοκεῖ παροιμίαν δοῦναι τοῦ βαττο-
λογεῖν. καὶ βάττος ὄνομα κύριον ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός. Ἱστορία. Βάττος δέ, κυρήνην ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ θήρας τῆς
κατὰ κρήτην νήσου. ὃν τιμήσαντες λίβυες, ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον. καὶ ἐν νομίσμασιν
αὐτὸν ἐχάραξαν τῇ μὲν, βασιλείαν. τῇ δέ, σίλφιον παρὰ τῆς πόλεως δεχόμενον. ὡς ἀριστοτέλης ἐν τῇ κυρηναίων
πολιτείᾳ. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν διαφόροις, καὶ ἐξόχοις τιμαῖς δεχομένων. Ἄλλως. Σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος.
ἡ δὲ αἰτία τοιαύτη ἐστί. βάττος ἐν λιβύῃ κυρήνην ἔκτισε, κατὰ τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τῷ ἀπόλλωνι χρησμόν. καὶ οἱ πο-
λῖται οἱ κυρηναῖοι ἀνταπόδοσιν εὐεργεσίας βουλόμενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν εἰκόνα. ὡς δέ τινες δακτύ-
λιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῷ προσφέρει τῷ βασιλεῖ, τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ καρπός, καὶ ὁ κλάδος. καὶ ὁ
ὀπός, καὶ ἁπλῶς τὸ πᾶν αὐτοῦ, πολλῆς τιμῆς ἄξιόν ἐστι. καὶ ἀμπελιῶται δὲ ἔθνος λιβύης, εἰς δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν
σιλφίου, ὥς φησιν ἀλεξανδρίδης. Βάττου σκοπιά, χωρίον λιβύης. ἀπὸ βάττου. Βάττων κωμικός. δράματα αὐτοῦ
συνεξαπατῶν, ἀνδροφόνος. καὶ εὐεργέται. Βάτυος αὐλοποιὸς μεσήνιος. Βαΰζειν ἐπὶ τῶν σκυλακίων λέγεται κυρίως. ἐπὶ
δὲ τελείων κυνῶν, τὸ ὑλακτεῖν λέγουσιν. παρὰ δὲ θεοκρίτῳ βαΰσδει, ἀντὶ τοῦ ὑλακτεῖ. Βαῦθει, μασσᾶται. Βαυ-
κά, ἡδέα. Βαυκαλᾶν, τὸ τιθηνεῖσθαι μετ' ᾠδῆς τὰ παιδία. Βαύκαλον, μαλακιζόμενον. τρυφερόν. καὶ ὡραῖον.
βαυκὸν γὰρ τὸ τρυφερόν. Βαυκανήσεται, βοήσεται. βοήσει. Βαυκανιζόντων, τιθηνούντων. Βαυκίδες, ὑποδήματα
ἰωνικὰ πολυτελῆ. καὶ βασκισμός, ὄρχησις. καὶ βαυκίζεσθαι, τὸ θρύπτεσθαι. καὶ βαῦ, τὸ κατακοιμίζειν. Βαῦνος,
λέγεται τὸ πῦρ. καὶ βάναυσος τέχνη, ἡ διὰ πυρὸς ἐνεργουμένη. Βαῦνος, ἡ κάμινος παρὰ τὸ αὔω τὸ καίω βαῦνος. λέ-
γεται καὶ

γεται καὶ ὁ βουνός· βαῦνοι δὲ χυτρόποδες· Βάφα, ζωμός· λάκφνες· Βαφὴ, χρῶσις· κατάχρωσις· βάπτων καὶ κατὰ βάπτων, χρωννὺς· κατὰ χρωννὺς· καλχαίνων· ἴδιον γὰρ αὐτὸ τῶν χρωννύντων τοὔνομα· εὔπολις δὲ καὶ βαπτήριαν αὐτὴν φησὶν δὲ εἴρηκε, βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου· λέγεται δὲ καὶ τὸ φαρμάττειν τὰ ἔρια· καὶ μηλοῦν, ἢ κατὰ μηλοῦν, τὸ τῷ κινήθρῳ κατὰ δύειν· καὶ χρώματα, καὶ βάμματα· καὶ αὐτὴ· καὶ φάρμακα· καὶ τὸ ἐργαστήριον ἵνα τοῦτο γίνεται, φαρμακών· ὁ δὲ βάπτων αὐτὰ, πορφυροβάφος· εἴποις δ' ἂν καὶ δολοῦν τὰ ἔρια· Βάφιον, ὀξύβαφον· Βάχαρις, λύδιόν τι μύρον παρὰ τῷ ἱππώνακτι· Βάχθη, πίλημα ὕδατος· ἢ βάθος· Βαχία, πλετή· ἐνόρχειος χορεία· Βάψας, δεύσας· πλύνας· ἢ τὴν κοινὴν βάψας·

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ·

Δάλλεται, θηλάζεται, ἢ ἀμέλγεται· Βδαλοὶ, ῥαφίδες θαλάσσιαι, καὶ φλέβες κροσσώδεις· Βδάλλει, ἀμέλγει· Βδαροὶ, δρύες· δένδρα· Βδέλλα, εἶδος σκώληκος· ἢ βδέλλιον· ἀπὸ τοῦ βδύλλω τὸ ἀμέλγω· ἐξ οὗ καὶ νεόβδαλα, τὸ γάλα τὸ νεωστὶ ἀμελχθέν· καὶ βδέλλα, ζῶον· ἀφ' οὗ βδέλλεται, ἀντὶ τοῦ ἀμέλγει· ἢ βδέλλα, ἡ ἁμαρτία· θυγάτηρ αὐτῆς, πορνεία· φθόνος· εἰδωλολατρία· αἱ οὐκ ἐμπίπλανται διὰ τῶν ἀτόπων πράξεων· τὰ τέρατα, ἡ πονηρὰ ἐπιθυμία· Βδέλλεται, ἀμέλγει· ἀπὸ τοῦ βδέλλα· Βδέλλεσθαι, τὸ κοιλιολυτεῖν· Βδέλλω, τὸ ἐκπιέζω· ἐκ τούτου καὶ βδέλλα, ἡ ἐκμυζῶσα καὶ πίνουσα τὸ αἷμα· ἀττικῶς δὲ βδέλλω, τὸ αὐτό· καὶ βδέλλων τρέμων· ἢ βδέων· Βδέλος, ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου· καὶ ἡ πορδή· Τὸν βδόλον, οὐκ ἔσθ' ἡ περὶς, ὑπενεγκεῖν δύναται· παρὰ τὸ ὄζω, ὄζολος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ο, ζόλος· ὡς τὸ ὀδύρεσθαι· καὶ τροπῇ τοῦ ζ, εἰς βδ, βδόλος· καὶ τὸ ῥῆμα, ὄζει· βδεῖ· ὡς τὸ ῥοίζω ῥοιβδῶ, καὶ τὸ χρῴζω χροιβδῶ· Βδέλυγμα, ὁ ἀντίχριστος· ὡς πιστευθησόμενος παρὰ ἰουδαίων χριστὸς εἶναι· ἢ καθεσθησόμενος· καὶ δόξων ὅλης τῆς οἰκουμένης βασιλεὺς εἶναι· ἥξει δὲ ἐπ' ἐρημίᾳ τοῦ κόσμου· ἢ βδέλυγμα ἐρημώσεως, τὸν ἀνδριάντα φησὶ τοῦ τότε τὴν πόλιν ἑλόντος· ὃν ἔστησεν ἔνδον, ἐρημώσας τὴν πόλιν καὶ τὸν ναόν· καὶ βδέλυγμα, πᾶν εἴδωλον ἀνθρώπου παρὰ ἰουδαίοις ἐκαλεῖτο· καὶ ἔτι βδέλυγμα, ἡ πραττομένη πρᾶξις παρὰ τὸν προσήκοντα λόγον, καὶ πᾶν ἔκτύπωμα· Βδελυγμίαν ξενοφῶν καλεῖ, τὸ ἐπὶ τῷ κόρῳ δυσχεραίνειν· καὶ βδελυγμία, δυσωδία· Βδελύζη, βδελυρά· μίσους ἀξία· Βδελυκτὸν, μισητόν· Βδελυρός· τὸν πόρνον οὕτως ἐκάλουν, ὡς ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου αἰσχίνης· ἢ τὸν μίσους ἄξιον· ἢ τὸν ἀνελεύθερον· καὶ βδελυρὸς ὁ αἰσχρουργός· Βδελυρῶς, μισητῶς, ἀκολάστως· Βδελύττεσθαι, μισεῖσθαι· Βδελύττεται, τουτέστι μισεῖ· ἀριστοφάνης· Βδέννυσθαι, ἐκκενοῦσθαι τὴν κοιλίαν· οὐχὶ τὸ πέρδειν· Βδύλλει, φοβεῖται· τρέμει· ὅ, τι πένης βδύλλει λεώς· ἢ βδύλλει, καταπέπηγε·

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε·

Ἐβάασιν, ἀπὸ τοῦ βῶ, βῆμι· βήσω, βέβηκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βεβήκασι· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, βεβάασιν· ἐνεστήκασι· παρεληλύθασι· Βεβαία, πηγὴ οὕτω καλουμένη ἐν εὐβοίᾳ· Βέβαιος· ἐπὶ θηλυκοῦ κρεῖττον, ἢ βεβαία· ἀριστείδης· βέβαιον τὴν αἰτίαν ἔχοιεν ἄν· Βεβαιῶ, τὸ στερεῶ· καὶ βέβαιον τὸ στερεόν, καὶ ἄτρεπτον· ἢ βεβαιῶ, διϊσχυρίζομαι· κυρῶ· ἐπισφραγίζομαι· ἐπιψηφίζω· ἐπικρίνω· ἐμπεδῶ· διαπιστοῦμαι· διαμαρτύρομαι· Βεβαιώσεως δίκη, ἣν ἐδικάζοντο οἱ ὠνησάμενοί τι, ὅταν οἱ πεπρακότες ἀρραβῶνα λαβόντες, ἀμφισβητῶσιν· Βέβακεν, οἴχεται· ἀπέθανεν· Βέβακται, ἐκ τοῦ βάζω· οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴρηται, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ πεφλυάρηται· ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ λυκόφρονι βάβαξ γίνεται· Βεβαλάνωκεν, ἐκλείδωσεν· βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον ὁ καλοῦμεν μάγγανον· Βεβαλάνωται, ὡσεὶ εἴπε κεκλείδωται· ὅτι βάλανοι λέγονται τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως· ἀριστοφάνης· Βεβαλωμένον, κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου· Βέβαμεν, ἐκ τοῦ βεβήκαμεν κατὰ συγκοπήν, εἰ μὲν προπαροξυτόνως· εἰ δὲ παροξυτόνως, ἀπαρέμφατον· Βεβαρηότα, βεβαρημένον· Βεβᾶσι, βεβάασιν· ἰωνικὴν ἀπέλευσιν ἔχει τοῦ κ· καὶ συστολὴν τοῦ η εἰς α· καὶ γίνεται κατὰ κρᾶσιν τὸ βεβᾶσι, κατὰ τὸ ἑστήκασιν, ἑστήασιν ἑστάασιν ἑστᾶσιν· Βέβασις, τὸ ἐνιζόμενον· Βεβαὼς βεβαότος, ἐκ τοῦ βέβηκα βέβαα, ὁ βεβαώς, τοῦ βεβαότος· Βεβαῶσα, βεβηκυῖα· ἢ παραβεβηκυῖα· Βεβέηκος, ὁ ἠριδανός, ὑπὸ τῶν ἐνετῶν· Βεβήκει, ἐπορεύετο· ἕδρασο πεπαγίωτο· Βέβηκεν, ἕστηκεν ἐπέπηκτο· Βεβηκὸς, ἀσφαλές· Βεβηκῶσθαι, πεπρῆσθαι· Βέβηλον, τὸ πᾶσι βατόν· ἀφ' οὗ βέβηλον τὸ ἀκάθαρτον· καὶ βεβηλῶ, τὸ ἀκάθαρτον ποιῶ· ἀβέβηλον δὲ, τὸ ὅσιον, καὶ παντελῶς ἄδυτον· ὡσαύτως καὶ ἄβατον τὸ μὴ πρέπον πατηθῆναι· καὶ ὃ οὐ διῆλθέ τις· καὶ ὃ οὐ δύναταί τις διελθεῖν· ἤγουν, τὸ ἀδιέξιτον· Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερὸς τόπος· ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι· βέβηλος δὲ ὁ βάσιμος παντί, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀδύτου· λέγεται βέβηλος ἀνήρ, ὁ μικρὸς καὶ ἀκάθαρτος, ἢ ὁ ἀμύητος· Βεβηλοῦνται, μιαίνονται· ἁμαρτάνουσιν· Βεβίασαι, ἡ κόρη λεκτέον, ἀλλ' οὐχ ὡς τινες τῶν ἑταίρων, ἔφθαρται· Βεβίηκε, ἐκ τοῦ βιῶ· οὐ παράγωγον τὸ βιάζω· μέλλων δὲ τοῦ πρώτου, βιῶ βιήσω· πρὸς διαστολὴν τοῦ εἰώσω· ἤγουν ζήσω· βεβίακα, τροπῇ τοῦ α εἰς η βεβίηκα· τὸ τρίτον βεβίηκε· τὸ δὲ τρίον ἀχὸς βεβίηκεν ἀχαιούς· σημείωσαι τὸ δὲ τρίον, ἔστι μὲν θαυμαστικόν· εἰλῆφθαι δὲ ἢ ὡς ὄνομα οὐδέτερον, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ οὕτω λίαν· διασαφοῖ δὲ τὴν τοιαύτην βίαν· Βεβίωκα, ἔζησα· Βεβιωμένα, ἃ ἐπραξάμην· Βέβλεσθαι, μέλλειν· φροντίζειν· ἢ μεμβλεσθαι· Βεβλήκει, κεῖται παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, ἢ ἀντὶ τοῦ ἔκρουσεν· ἔτυψεν· ἔτρωσεν· οὐ γὰρ πόρρωθεν ἀλλ' ἐγγὺς ἔβαλε κατὰ τοὺς οὐτάζοντας· Βεβλημένος, τιτρωμένος· καὶ βεβλημένος, πόρρωθεν· οὐτασμένος, ἐγγύθεν λέγεται· Βεβλῆσθαι, τὸ ἐκ βολῆς τιτρῶσθαι· ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων κυρίως· οὐτᾶσθαι δὲ, ἐκ χειρὸς τιτρῶσθαι· Βεβλυχασμένον, μεμολυσμένον· Βέβλωκεν, ἠρεμεῖ· φύεται· Βεβοημένα, διαβόητα· Βεβοητο· βοάω βοήσω, βεβόηκα· βεβόημαι· τὸ ὑπερσυντελικὸν βεβοήμην βεβόησο βεβόητο· Βεβολήατο, τῇ ψυχῇ τετρωμένοι ἦσαν· ἐλυποῦντο· παρὰ τὸ βάλλω γίνεται βλῶ βλήσω· βέβληκα· βέβλημαι, ἐβεβλήμην· ἐβέβληντο· προσθέσει τοῦ ο, ἐβεβόληντο· καὶ ἰωνικῶς ἐβεβολέατο· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η βεβολήατο· ἢ βεβολήατο, ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος τοῦ βολῶ βολήσω, τὸ βάλλω· καὶ ἔστι πρωτότυπον αὐτό· καὶ τοῦ βλῶ βλήσω, καὶ τοῦ βεβολήατο· ἤγουν βέβληντο, καθὰ καὶ τὸ βε

βολημένος τοῦ βεβλημένος καὶ κυρίου τοῦ μὲν τὸ ἀρχαῖον βολεῖν· τὸ δὲ ἀντὶ βολεῖν, ἐπιβολεῖν, ἔγνωσται εἶναι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ
βολεῖν, ἔτι βολίζειν, ὃ βάθος θαλάσσης δηλοῖ μέτρημα, διὰ καθιεμένου βόλου τινός· Βεβολημένον, πεπληγότα.
Βεβολημένος, βεβλαμμένος· βεβουλευμένος· ἢ πορισμένος· τεταραγμένος· ἢ τετρωμένος· Βεβόληντο, τέτρωντο. Βε
βολῆσθαι, ἤγουν βεβλῆσθαι· ἡ χρῆσις ἐν ἰλιάδι· Βεβουκόλημαι, ἀποδεδίωγμαι· πεπλάνημαι· πέπαιγμαι· Βέβου
λα, προκέκρικα· προτετίμηκα· ἀπὸ τοῦ βούλω βαρυτόνου· ὁ μέλλων βουλήσω· ὡς μέλω, μελήσω· θέλω, θελήσω· ὁ παρα
κείμενος βεβούληκα· ὁ μέσος, βέβουλα· καὶ προβέβουλα· Βεβράδα, ἀθαρίνην· Βεβραμένων, εἱμαρμένων· τεταγ
μένων· Βεβράξαντα, συντόμως κεκραγότα· λέγουσι γὰρ τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος βέβρηκας· Βεβρεγμένος, βρεμε
θύων· Βεβρενθυόμενον, ὀργιζόμενον· Βέβρηκες, τὸ ἔνδον τῶν σιαγόνων μέρος· Βέβριθα, μέσος παρακείμενος· ἐκ τοῦ
βρίθω· δωρικῶς συστέλλεται· ἡσίοδος· Μῆλα δέ τι καὶ βεβρίθασι· Βέβροξ, ἀγαθός· χρηστός· καλός· Βεβρός· τυχὸν τε
τυφωμένος· Βεβροτωμένα τεύχεα, τὰ δοκοῦντα βεβροτῶσθαι· ὅ ἐστιν αἵματι μεμολύνθαι· ἢ βεβροτωμένα, αἱματω
μένα· μεμολυσμένα· Βεβρυχέναι λέγεται, κατὰ ὀνοματοποιΐαν· καὶ ἐπὶ ὕδατος ἀντὶ τοῦ βλύζειν· ἢ βρύειν, κατὰ τὸ ἀνα
βέβρυχεν ὕδωρ· ἐκ πηγῆς δηλαδή· Βέβρυχεν, ἠχεῖ· Βεβρυχότες, θυμοφανοῦντες· Βεβρώθοις, τὸ θέμα βεβρώθω·
γινόμενον κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐκ τοῦ βρῶ· καθὰ ἐκ τοῦ κλῶ τὸ κλώθω· ἢ βεβρώθοις, φάγοις· βρῶ, βρώσω· βέβρωκα·
ἐκ τούτου ῥῆμα βεβρώκω· τροπῇ τοῦ κ εἰς θ, βεβρώθω· ἡ μετοχὴ ὁ βεβρώθων, τοῦ βεβρώθοντος· τὸ εὐκτικὸν, βεβρώθοι
μι· οις· οι· Βεβρωκὼς βοὸς, ἀττικόν ἐστι παρ' ὁμήρῳ· Βεβρώσεται, ἐκ τοῦ βρῶ, βρώσω· βέβρωκα, βέβρωμαι· βέβρωσαι·
ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβρώσομαι· βεβρώσῃ· βεβρώσεται· Βεβυλλῶσθαι, βεβύσθαι· Βιβισμένα, λαθραῖα· ἢ πεπρω
μένα, ἢ καὶ τὰ πεφραγμένα· καὶ βεβυσμένον, πεπληρωμένον· κεκαλυμμένον· Βεβυσμένος, ὁ γέμων καὶ ὑπὸ ὠθισμοῦ τι
νὸς μεστὸς, παρὰ τὸ βύω· ὅθεν ὁ κωμικός φησι, τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων· καὶ ξύλα δὲ οὕτω παραβύει, συγκαὶ
ὁμένα τρίποδι· ἐντεῦθεν καὶ παράβυστος, ὃς ἐὰν αὐτὸν παραβύσῃ, τόπῳ τινὶ ἐπικρύψας· καὶ τὸ ἐν παραβύστῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν τό
πῳ καὶ γωνίᾳ, ὥσπερ οὕτω παραβέβυσται· Βέβυστο, ἐπεπλήρωτο· Βεβῶσα ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ βεβηκώς· καὶ βεβᾶσιν, οὐ
βεβήκασι· Βέδος, στέμμα τι, καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον· καὶ πόλις· καὶ ἄγαλμα· Βεελφεγὼρ, ἐστὶν ὄνομα εἰδώλου τοῦ λε
γομένου βεὰλ· καὶ λέγεται παρὰ ἑβραίοις, βὴλ· καὶ φαγὼρ, ὄνομα τόπου· καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς δύο εε καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε
γίνεται σύνθετον βεελφεγώρ· ἤγουν τὸ βὴλ ἐν φεγώρ· Βεζὲκ, ἀστραπή τις· ἰεζεκιήλ· Βέῃ, ὅμηρος· οὐδ' αὐτὸς δηρὸν
βέῃ· τουτέστιν, οὐδὲ σὺ ἐπὶ πολὺ ζήσεις· βιώσῃ· ποιητικὴ δὲ λέξις ἀσυνήθης· ἐκ τοῦ βέω βῶ θέματος· ἐξ οὗ ἴσως κατὰ πλεο
νασμὸν, γίνεται τὸ βιῶ· ὡς μειδῶ μειδιῶ· ἔτι δὲ καὶ κατηφῶ, καὶ κατηφιῶ· ὧν αἱ χρήσεις πρόδηλοι· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ
λῶ, τὸ θέλω· οὗ δεύτερον λᾷς, καὶ λῇς· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται λιῶ· ἀφ' οὗ λελιημένος, ὁ θέλων· ὅ περ ἐστὶν ὁ ἐπιθυμῶν·
ἐκ δὲ τοῦ βέω, γίνεται καὶ τὸ βείω· οἷον, τέκνον ἐμὸν τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα· Βέθηλον, οἶκος θεοῦ· Βείδιος, ὁ ἔν
δοξος· Βειέλοπες, ἱμάντες· οἷς ἀναδιδοῦσι λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους· Βειέλοψ, ὁ λάβρος, καὶ ἔθνος· Βείῃ, ζή
σῃς· βιώσεις· βιώσῃ· πορεύσῃ· Βεικάδες, δέρματα θρεμμάτων· νόσῳ θανόντων· λάκωνες· Βεῖκας, μακράς· Βεικά
θων, κατ' ὀλίγον προβάς· Βείκατι, εἴκοσι· Βεικηλάω, χελῆ ἀχρεῖα· λάκωνες· Βεικοὺς, τοὺς πίθους· Βειλαρ
μόστας, βειλάρχας· ταραντῖνοι· Βείνειν, παρὰ σόλωνι, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι· τὸ δὲ κατὰ νόμον, σποδεύειν· Βεινητιῶ, τὸ
πάσχητιᾶν· καὶ τὸ ὄρεξιν ἐπὶ συνουσίαν ἔχειν· Βείομαι· γίνεται ἀπὸ τοῦ βῶ βέω· ὡς χρῶ χρέω, θῶ θέω· ἢ ἄλλως ἀπὸ τοῦ
βέω· πλεονασμῷ τοῦ ι, βείω· ὁμοίως τῷ σέω, σείω· ὡς τὸ, οὔτι διὸς βείομαι φρεσίν· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώ
μην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ· διὸ οὐδαμῶς τοῦ διὸς ἐπιστροφὴν ποιήσομαι· Βείομαι, ὅμηρος· τέκνον ἐγὼ δειλή·
τί νυ βείομαι· ἤγουν τί δὲ βιώσομαι αἰνὰ παθοῦσα, σεῦ ἀπὸ τεθνειῶτος· Βείονται, κατὰ πονοῦνται· Βείρακες, ἱέρακες·
Βειράκη, ἡ ἁρπακτική· Βείριξ, ἔλαφος· Βειρὸν, δασύ· Βείω, ποιητικόν· ὃ ἀντὶ τοῦ παρίειμι καὶ ζῶ, λαμβάνουσιν·
ἀπὸ τοῦ βῶ παράγεται κατὰ πλεονασμὸν τῆς ει διφθόγγου· βῶ, βείω· Βεκὰς, μακράς· Βεκκεσέληνε, ζήτει· σεσο γχω
σις· καὶ βεκκεσέληνε, ἀνόητοτάτε· ἢ ἀρχαῖε· τουτέστιν, ἀνοητότατε· Βέκκος, κύριον· Βεκὸς, ἄρτος· ἢ ἄζυμος· φρύγες·
Βεκσέληνος, σεληνόπληκτος· Βέκυλος προβατώδης· Βέλα, ἥλιος καὶ αὐγή· Βελαίνα, κώμη λακωνική· Βελὰς,
εἴρων· καὶ κατὰ γελαστής· Βελγαῖος, ἀπὸ πόλεως βέλγης· Βέλγιος, ποταμὸς ἐν λιβύῃ· Βέλεα, βέλη· Βελέβαρος, ὁ
τοῦ πυρὸς ἀστήρ βαβυλώνιοι· Βελεβέκη, βελόνη· Βελεῖ, ἀντὶ τοῦ βέλει· καὶ ἔγχει, ἀντὶ τοῦ ἔγχει ἴωνες λέγουσιν· αἱ γὰρ
διαιρέσεις τῶν ἐς εἰληγότων ἑνικῶν δοτικῶν, ἰώνων εἰσί· Βέλεκος, ὄσπριον· ἔοικε δὲ τοῖς λαθύροις· Βέλεμνα, τὰ βέ
λη· παρὰ τὸ βέλος βέλεμνος· ὡς ἔχω, ἔχεμος· Βέλη φησὶν ὅμηρος, ὀϊστοὺς· λίθους· δόρατα· καὶ εἴ τι ἄλλο ἀφίεται μήκοθεν·
ὁ δὲ πίνδαρος τροπικῶς, βέλη τοῖς λόγοις εἴρηκε· διὰ τὸ ὀξὺ καὶ καίριον τῶν ἐγκωμίων· φαρέτρης δὲ τῆς διανοίας· καὶ λέγει
βέλη, τὰ ποιήματα· καὶ βέλος, πᾶν τὸ κατὰ [illegible] λόμενον· παρὰ τὸ βάλλω βέλος· καὶ τραῦμα παρ' ὁμήρῳ· πᾶν γὰρ τὸ
ἀπὸ διαστήματος πεμπόμενον, βέλος καλεῖται· Βέ[illegible]ημα, κώλυμα· φράγμα ἐν ποταμῷ, λάκωνες· Βελίαρ, δράκων·
καὶ βελίαρ τῇ ἑβραίων φωνῇ, τὸν ἀποστάτην δηλοῖ· ὡς ὁ ἀπόστολος· τίς δὲ συμφώνησις χριστῷ πρὸς βελίαρ; Βέλλαι, ἐφ
φίδες θαλάσσιαι· Βελλάσεται, ἀλιωθήσεται· Βελλε[illegible]· μέλλειν· Βελλεροφόντην, τὸν προνοούμενον παύειν τὰ κα
κά· βέλλερα γὰρ τὰ κακά· τὰ εἰς της ἀρσενικὰ μὴ ὄντα σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ, ἢ κράτης, μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς
ες, εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν· οἷον πολίτης, πολίτου· μηνιέτης, μηνιέτου· βελλεροφόντης βελλεροφόντου· πρόσκειται ἀρ
σενικὰ, διὰ τὸ κανέτης φιλότης· μὴ ὄντα δὲ σύνθετα παρὰ τὸ κρατῶ ἢ κράτης, διὰ τὸ ἱπποκράτης, ἱπποκράτους· πρόσ
κειται μὴ ἔχοντα οὐδέτερον εἰς ες, διὰ τὸ ἐνναέτης, ἐνναέτους, ἐνναέτης· τοῦτο δὲ εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλι
κίαν, ἐνναέτης βαρύτονον· εἰ δὲ χρόνος ἐνναέτης ὀξύνεται· καὶ βελλεροφόντην, ἱππόνουν τὰ πρῶτα κυριολεκτεῖσθαι·
ἢ λεοφόντην· ἀνελόντα δὲ βέλλερον δυνάστην κορινθίων, μεταθέσθαι τὸ ὄνομα καὶ φυγεῖν εἰς ἄργος καὶ τυχεῖν παρὰ τῷ προί
τῳ τῶν συνήθων καθαρσίων· εἶτα παθεῖν ἃ ἔπαθε τῆς αὐτίας διαβολῆς· Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν παρ' ὁμήρῳ ταύτην αἰτίαν
σθενέβειαν ἄλλοι καλοῦσιν ὡς καὶ εὐριπίδης· καθά που μέμνηται καὶ ὁ κωμικός· ὅτι δὲ ὁ βελλεροφόντης καὶ βελλεροφῶν

τι ἀσυλλάβως λέγεται, ποιητής ἐστι, προσδηλοῖ. δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ Βελλεροφόων κατὰ συναίρεσιν, ὡς ξενοφόων ξενοφῶν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ Ἐλλεροφόντην τοῦτον ἱστόρησάν τινες καλεῖσθαι· ἐν δὲ ῥητορικῷ εὕρηται καὶ Βέλλορος λεγόμενος. Βελλεροφόντης, ἠθικῶς ὁ σπουδαῖος ἀνήρ, καὶ ὡς εἰπεῖν παθοκτόνος· καὶ ὥς ἄν τις ἐρεῖ Ἐλλεροφόντης, ἤτοι φονεὺς κακίας· ἔλλερα γάρ φασι κατὰ διάλεκτον τὰ κακά· ζήτει εἰς τὸ Χίμαιραν. Ἄλλως. Βελλεροφόντης ὁ Κορίνθιος, ὁ καὶ Ἱππόνοος πρώην καλούμενος, αὐτοῦ τοῦ πάρχων Φρυγίας, ἄκων ἀνελών τινα Βέλλορον, ἢ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Ἠλιάδην ἢ Πειρῆνα, ἢ Ἀλκίμενον, ... εἰς Ἄργος πρὸς Προῖτον καθαίρεται. Ἄντεια ἢ Σθενέβοια γυνὴ Προίτου ἐρωτικῶς ἐπεμάνη Βελλεροφόντῃ. ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν αὐτὸν συγγενέσθαι αὐτῇ, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς Προίτῳ ὡς πειράζων αὐτήν. Προῖτος δὲ αὐτοχειρία τοῦτον ἀνελεῖν ... κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος ἐπικρατοῦν, τὸ μὴ συμφαγόντας ἀλλήλοις παρ' ἀλλήλων θνήσκειν, ὃ μὴ τοῦτο ἀκουσίως συμφαγών. διὰ τοῦτο καὶ Προῖτος ἀνελεῖν Βελλεροφόντην οὐκ ἠθέλησε. πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην τὸν πενθερὸν αὐτοῦ, γράμματα δοὺς κατ' αὐτοῦ περιέχοντα τὴν τῆς αἰτίας διαβολήν. καὶ Ἰοβάτης ὁμοίως ἡμέρας ἐννέα συνεστιασάμενος αὐτῷ, τῇ δεκάτῃ τὰ γράμματα δεξάμενος, ἐπειδὴ μὴ δ' αὐτὸς εἶχεν αὐτὸν ἀνελεῖν διὰ τὸ συμφαγεῖν μετ' αὐτοῦ, κελεύει τοῦτον ἀπελθεῖν καὶ πολεμῆσαι Χίμαιραν· εἶτα Σολύμοις, εἶτα Ἀμαζόσιν. οἱ θεοὶ δὲ τούτῳ ἐπτερωμένον ἵππον ὅν φασι Πήγασον ἀπέστειλαν· ᾧ ἐποχηθείς, τὴν Χίμαιραν μὲν ἀνεῖλε· μόλιβδον τῷ αὐτοῦ δόρατι ἐπιθείς, καὶ ἐμβαλὼν τῷ ἐκείνης πυρπνέοντι στόματι· ἀφ' οὗ πυρὸς ὁ μόλιβδος συντακεὶς ἐκείνην ἀπέκτεινεν· ἦν γὰρ προϊδόντα τινὰ τὸ πῦρ τῆς Χιμαίρας φυλάξασθαι καθά φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ. μυθικῶς οὕτως οὖν ἐκείνην ἀνεῖλε τούς τε Σολύμους καὶ τὰς Ἀμαζόνας πολέμῳ. ὑποστρέφοντα δὲ ἐνέδρα Λυκίων ἔμελλεν αὐτὸν ἀνελεῖν· ὡς δὲ καὶ τοὺς ἐνέδρα ἀνεῖλεν, Ἰοβάτης γαμβρὸν ἔσχεν ἐπὶ φιλοτιμίᾳ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· καὶ τελευτῶν αὐτῷ τὴν βασιλείαν καταλιμπάνει. Βελλεροφόντης δὲ ὥς φασί τινες, ἐπαρθεὶς τοῖς κατορθώμασιν, ἠθέλησε σὺν τῷ Πηγάσῳ τὸν οὐρανὸν περιπολεῦσαι· Ζεὺς δὲ οἶστρον τῷ Πηγάσῳ βαλών, ἔπεισε τὸν Βελλεροφόντην ἀποσφερίσαι τῶν ἑαυτοῦ νώτων, καὶ καταβαλεῖν αὐτὸν εἰς γῆν· καὶ δὴ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον κατενεχθέντος τοῦ Βελλεροφόντου, καὶ περιπορευομένου χωλοῦ ἀπὸ τῆς πτώσεως, ὁ Πήγασος ἄνω περιε-χεῖτο καὶ κάτω· ἡ γοῦν ἡμέρα τοῦτον παρὰ τοῦ Διὸς αἰτεῖται ὡς ἂν ἐποχουμένη αὐτῷ τὸν ἡμερίσιον κύκλον βαδίζῃ. ταῦτα δέ εἰσι τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. Εὐριπίδης δὲ ἐν δράματι χωλὸν εἰσάγει τὸν Βελλεροφόντην, διὰ τὸ πεπτωκέναι ἀπὸ τοῦ Πηγάσου. Βελλίαι, εὐκίνητοι. Βέλλιον, ἀτυχές· Κρῆτες. Βέλλιρ, τρυφαλία· Λάκωνες. Βελλούνης, τρίορχις· Λάκωνες. Βελόνη, τὸ σιδήριον, δι' οὗ ῥάπτουσι τὰ ἐνδύματα· παρὰ τὸ βέλος καὶ τὴν τούτου ὀξύτητα. ἢ παρὰ τὸ ἐμβάλλεσθαι. τὰ διὰ τοῦ ονη, εἰ μὲν οὐσίαν σημαίνει, πάντα βαρύνονται· οἷον βελόνη· περόνη· αἰχόνη, τὸ χοινίον· ἐπὶ δὲ τοῦ πράγματος ὀξύνεται· οἷον, ἡδονή· καλλονή· αἰχονή, ἡ ἄγξις. βελόνη μὲν καὶ βελονοπώλης, ἀρχαῖα· ἡ δὲ ῥαφὶς τί ἐστιν, οὐκ ἄν τις γνοίη. Βελονοποικίλτης, ὁ τῇ ῥαφίδι ὑφηποιῶν καὶ ζωγραφῶν. Βέλος, καὶ τὸ βέλεμνον, καὶ ἡ βολή· καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα· καὶ βέλεμνον ποιητικῶς τὸ βέλος· καὶ βελοθήκη, ἔνθα τὰ βέλη τίθεται. βέλος τὸ βαλλόμενον· καὶ ἡ βολή, καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα· καταχρηστικῶς δὲ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ τὴν ὠδίνουσαν ὀξὺ βέλος ἔχειν λέγουσι. Βέλτερος, καὶ φέρτερος, οὐκ εἰσὶ συγκριτικά· θέματα δέ εἰσι συμπεπτωκότα τύποις συγκριτικῶν. οὐ δὲ γὰρ πάντα τὰ εἰς δης πατρωνυμικά εἰσιν, οὐ δὲ πάντα τὰ εἰς κος, κτητικά· καὶ δῆλον ἐκ τούτου· οὐδὲν εἰς ρος λήγει συγκριτικὸν μετὰ στερήσεως λεγόμενον· εἰ οὖν ἀβέλτερος φαμέν, δῆλον ὅτι οὐ συγκριτικόν· τὸ γὰρ ἀτυχέστερος, οὐκ ἐν τῷ συγκριτικῷ εἴληφε τὴν σύνθεσιν. Βέλτη, χωρίον Φρυγιακόν. Βέλτιον ἐπὶ ψυχῆς· ἄριστον ἐπὶ σώματος λέγεται πολλάκις καὶ ἄριστον ἐπὶ ψυχῆς· κρεῖττον δὲ ἀεὶ ἐπὶ σώματος, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος. Θουκυδίδης· οἷον, Τὸ στράτευμα τῶν Λακεδαιμονίων κρεῖττον τοῦ τῶν Ἀθηναίων ἤγουν τουτέστιν, ἐπικρατέστερον καὶ ἰσχυρότερον. Βελτίω, ἐκ τοῦ βελτίονα· ἐκβολῇ τοῦ ν βελτίοα καὶ κατὰ κρᾶσιν, βελτίω ἀττικῶς· λέγομεν ὁμοίως βελτίους κατὰ τοὺς ἀττικούς· βελτίονες δὲ καὶ βελτίονας, κατὰ τοὺς κοινούς. Βελτίων, γλυκίων, κακίων, ἅπαντα τὰ διὰ τοῦ ιων συγκριτικὰ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ δίχρονον ι φύσει μακρὸν ἔχουσιν· ἐπὶ δὲ ἀττικῶν καὶ ὑπερθετικῶν, ἐπαμφοτερίζει· καὶ βελτίων, ὁ κρείττων· καὶ βέλτιστος, ὁ κράτιστος. Βελτός, ὁ βλητός. Βελυβίνα, πόλις Λακεδαιμονίας. Βελφεγώρ, βεέλ, ὁ Κρόνος· φεγώρ, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. Βεμβεῖ, δινεῖ. Βεμβεκίωσι, διακινήσωσι· βέμβιξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος· ὡς ἐν ἐπιγράμματι· Οἳ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμβικας ἔχοντες, Ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες ἐνὶ τριόδῳ. καὶ Ἀριστοφάνης· βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ· ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὔστροφον εἶναι δεῖ. ἔστι δὲ βέμβιξ ἐργαλεῖον, ὃν μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων ὡς τροχός, ὃς μάστιγι δερόμενος στρέφεται· καὶ βεμβικιᾶν, τὸ περιστρέφεσθαι. Βέμβικες, περιφοραί· περιαγωγαί. Βέμβικος δίκην, ῥόμβου τρόπον· ἐπὶ τοῦ τὸν φεύγοντα μὴ ἐπ' εὐθείας τὴν φυγὴν ποιεῖσθαι, ἀλλ' εἱλεῖσθαι. Βέμβιξ, ὁ στρόμβος· ὃν οἱ παῖδες στρέφοντες καὶ τύπτοντες ἱμάντι, παίζουσι· πέμπηξ τις ὤν· παρὰ τὸ πέμπεσθαι καὶ ἐλαύνεσθαι. Βεμβίδιον, ἰχθύδιον λεπτόν. Βέμβλετο, ἐφρόντισε. Βέμβλωκεν, ἐντυγχάνει· ἕστηκε· πάρεστι. Βεμβράνας, ῥωμαϊκώτερον, τὰ εἰλητὰ ἐκάλεσεν· ὡς ἀπὸ τῆς ἐν Ῥώμῃ συνηθείας ἀδιαφόρως τῇ λέξει καταχρησάμενος· ἀφ' ἧς δή, καὶ ἔγραφε τὴν ἐπιστολήν. Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς καὶ βράδυνος· ὁμοίως καὶ βράδυνες κίχλαι. Βεμβρός, τετυφωμένος· πάρετος. Βεμεῖ, δονεῖ. Βέμοριξ, κῶνος· συστροφὴ ἀνέμου· ῥόμβος· στρέβλα· τροχός. Βένδις, ἡ Ἄρτεμις Θρᾳκιστί· παρὰ δὲ Ἀθηναίοις, ἑορτή, Βενδίδια. Βενεβεντὸν λέγουσι, τὴν τῶν ἀνεμάτων(?) βίαν. Βενεβεντός, πόλις Καλαβρίας· ἣν ἔκτισε Διομήδης. Βενεφίκιον, ἅπαν εἶδος χάριτός τε καὶ δεξιώσεως· τῆς γὰρ τῶν Λατίνων διαλέκτου οὖσα ἡ λέξις, εὐεργεσίαν δηλοῖ, πρὸς ἑλληνίδα μεθερμηνευομένη διάλεκτον. Βένθος, τὸ βάθος· καὶ οὐ μόνον ἐπὶ ὕδατος λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξυλόχου ὕλης, καὶ πολλοῦ δάσους· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ στρατηγικῆς τάξεως τὸ βάθος· ὑπονοεῖται δὲ καὶ ἐπὶ μεγέθους πόλεως, ὡς δηλοῖ τό, κατὰ Τρώων πόλιν· ἐπὶ βάθεσι γὰρ τὸ καταδῦναι. Βέντιον, ἀντὶ τοῦ βέλτιον Κρῆτες λέγουσι. Βέομαι, ὃ δὴ οὐκ ἂν χρήσαιτό τις πεζογραφῶν· τὸ θέμα ἐστὶ βέω, ἐξ οὗ

βία παράγεται. δηλοῖ γὰρ τὸ βιάζομαι ἢ βιασθήσομαι. δύναται δὲ δηλοῦν καὶ τὸ βαίνω. ἵνα λέγῃ παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ο τῆς
Ἰλιάδος ὁ Ποσειδῶν, ὅπου οὐκ ὀφείλω βαίνειν ὅπη ποτὲ βουλὴ ταῖς Διὸς φρεσίν. Βέραιδον, ξύλον. Βερβίνια, ξύλα
καθηλωμένα. ἐξ ὧν τὰς ληκύθους ἐκρέμων. οἱ δὲ, γένος τι Ἀρκαδικὸν τοὺς Βερβενίους. Βεργαῖος, ὁ ἀπὸ πόλεως Βέργης.
Βέρεδον, τὸ κοβύτουρον. Βέρεθρον, βάθος. βάραθρον κατώτατον. ἔσχατον ἢ πηλώδης τόπος. ἢ κοίλωμα κατὰ χθόνι-
ον. καὶ βέρεθρον, κοινῶς μὲν βάραθρον. κατὰ Μακεδόνας δέ φασι, καὶ ζέρεθρον λέγεται. πρότερον δὲ τὸ βέρεθρον ἔχει ἐκ τοῦ
βαράθρου, ὁποίαν καὶ τὸ πένθος ἐκ τοῦ πάθους. καὶ βένθος ἐκ τοῦ βάθους. οἷον ἀνάλογον κατά γε φωνήν, καὶ τὸ βένθος ἐπὶ ὑπερ-
φανίας παρὰ τῷ κωμικῷ. ἐξ οὗ τὸ βρένθειον, μῦρόν τι ἐκεῖνο περιαδόμενον. ἐξ ὧν ῥῆμα, τὸ βρενθύεσθαι. ἤγουν κατατρυ-
φᾶν ἀλαζονικῶς. Βερεκύνδαι, δαίμονές τινες, καὶ ῥόμβοι. Βερεκύνται, Φρυγῶν τι γένος. πρότερον γὰρ Βερεκυντία ἡ
Φρυγία. καὶ αὐλὸς Βερεκύντιος. καὶ Βερεκυντίας, ἄνεμος οὕτω καλούμενος. Βερενίκη, ἡ γυνὴ τοῦ [illegible] Πτολεμαίου.
Βερέχεθοι, οἱ ἀνόητοι. πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Βέρετα, τόπος. Βέρης, ὁ δραπέτης. καὶ βερηδεύει, δραπετεύει. Βέρ-
κιος, ἡ ἔλαφος ὑπὸ Λακώνων. Βερκνίς, ἀκρίς. Βέρκται, φυσᾶται. Βερνώμεθα, κληρωσώμεθα. Λάκωνες. Βερόη,
πόλις. καὶ ἑτέρα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται. Βερονικίδαι, δῆμος Πτολεμαΐδος φυλῆς. Βερονικίδες, εἶδος ὑποδήμα-
τος γυναικείου. Βερονίκης πλόκαμος. τοῦτον κατηστερίσθαι φησὶ Κόνων. καὶ βόλος δέ τις ἀστραγάλων, οὕτω καλεῖται.
καὶ Βερονίκη, πόλις. Βερονίκιον, εἶδος βοτάνης. Βερρέαι, κληρῶσαι. Βερρεύει, δραπετεύει. Βέρρης, δραπέτης.
Βέρροια, πόλις Μακεδονίας. ἄλλοι δὲ δι' ἑνὸς ρ Βέροια, πόλις Μακεδόνων. Βερρόν, δασύ. Βέσκεροι, ἄρτοι ὑπὸ Λακώ-
νων. Βεσσόν, ἔθος. καὶ ὁ τῶν ἐθῶν ἔμπειρος. Λάκωνες δὲ, βεστικόν. Βεστία, τὰ θηρία κατὰ τὴν Ῥωμαίων διάλεκτον.
Βεστῖνοι, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ, θηριώδεις τὸν τρόπον. Βέστον, τὸ ἱμάτιον ὑπὸ Λακώνων. Βεστιοπράτης, ἱματιοπώλης. βέστια
γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. Βεστιάριον κυρίως, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται. ἢ ἡ ἀναγκαία ἐσθής.
Βέστης, τὸ ἀπόκρυφον μέρος τοῦ ἱεροῦ. Βέτιθρον, βάθος. Βετρανός, ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. ἐπὶ εἰκοσαετίαν δὲ
οὗτοι ἐδούλευον. Βέτων, ὁ πάνυ ὁπλίτης. Βέδιον, τὸ ποικίλον ἱμάτιον. ἢ τὸ πορφυροῦν. Βέχειρ, ἔθνος Σκυθικόν.

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἦ δ' ὁ γέρων. ἀντὶ τοῦ ἔβη δέ. ἐπορεύθη. οἱ Ἴωνες εἰώθασι ποιεῖν τοὺς παρακειμένους συναρχομένους τοῖς ἰδίοις
β ἐνεστῶσιν. οἷον, τύπτε, ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε. θῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἔθηκε. δῶκεν, ἀντὶ τοῦ ἔδωκε. καὶ ἄλλα πολλὰ παραπλησίως.
Βήθυλος, εἶδος ὀρνέου. δήθυλος ἦν. τρέπει γὰρ τὸ δ εἰς β. ὡς τὸ, δελφοί βελφοί. ἐν δύσαι, ἐν βύσαι. Βήζει,
φωνεῖ. Βῆκα, ἀναδενδράς. Βῆθι, βάδιζε. μέτρει. Βηθλεεμίτης, ὁ ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ πόλεως. Βήκη, χίμαι-
ρα. Βηκίοις, προβατίοις. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Βηκώνιον, εἶδος βοτάνης. Βήλγει, βληχᾶται ἢ θύει. Βήλθης, ἡ Ἥρα. ἢ
ἡ Ἀφροδίτη. Βηλὸς συνήθως, ὁ τῆς οἰκίας βατήρ. παρὰ τὸ βαίνεσθαι. ὡς καὶ οὐδός, παρὰ τὸ ὁδεύεσθαι. ὅθεν καὶ τόποι
ἄβεβηλοι μὲν, οἱ ἱεροὶ καὶ ἄβατοι. βέβηλοι δὲ, οἱ βατοὶ καὶ τοῖς τυχοῦσι. Βηλὸν δέ τινες τῶν ἀρχαίων φασί, τὴν
περίοδον τοῦ αἰθέρος, καὶ τῶν ἄστρων. ἕτεροι δὲ, τὸν ἀνωτάτω καὶ πάντα περιέχοντα ἀέρα. τινὲς δέ φασι τὸν τοιοῦτον βη-
λὸν κατὰ Δρύοπας μὲν, Ὄλυμπον εἶναι. κατὰ δὲ Χαλδαίους, οὐρανόν. ὀξύνεται δὲ ὁ ῥηθεὶς βηλός. τὸ δὲ κύριον καὶ τὸ ποτα-
μοῦ, περισπᾶται. θεσπέσιος δὲ βηλὸς εἴρηται, πρὸς διαστολὴν τῶν μὴ θείων ἀλλὰ βεβήλων. Βηλοῦ. ἰστέον ὅτι ὁ Κράτης
ὥς φασιν οἱ παλαιοί, τὸ βηλοῦ ὅ ἐστι βαθμοῦ, βαρυτόνως ἀναγινώσκει βήλου. ὡς ἥλου. καινὸν δέ φασιν οὐδὲν ἐν οὐρανῷ
βηλὸν εἶναι. ὅπου καὶ πύλαι. δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ βῶ βήσω, παρῆκται ὁ βηλός. ἐξ οὗ καὶ βέβηλος κυρίως, ὁ καὶ τῷ τυ-
χόντι βάσιμος. καὶ ἀνάπαλιν ἄβεβηλος, ὁ μὴ τοιοῦτος. Βηλῷ, βαθμῷ. βατῆρι. οὐδῷ. Βῆ, περισπᾶται. βῆ δ' ἀκέων.
ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. παρὰ τὸ βῶ βῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβην. Βῆμα, παράγεται ἀπὸ τοῦ βῶ βέβηκα, βέβημαι βῆμα.
ὁ λίθος τοῦ δικαστηρίου, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ κάθηται βασιλεὺς ἢ κριτής, τοῦ πλήθους παρισταμένου, καὶ ἡ τοῦ ποδὸς βάσις.
Βῆμα, πρόβατα. Βῆμα, δικαστικὴ τράπεζα. οὐ μακρὰν δὲ τῶν πυλῶν, τὸ δικαστικὸν βῆμα προσέταξε δοθῆναι.
Βηματίζει, τοῖς ποσὶ μετρεῖν. ἔστι δέ πως ἡ λέξις Μακεδονική. Βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι λέγουσι Δωριεῖς. Βῆ, ἐπο-
ρεύθη. Βῆν. ἰστέον ὅτι τὸ βῆν ἡ μονοσυλλαβία περιέσπασεν. ἄλλως γὰρ τὸ πλῆρες αὐτοῦ. ἤγουν τὸ ἔβην βαρύνεται. ἀμήχα-
νον γὰρ κατὰ Ἡρακλείδην ὁριστικὸν εὑρέσθαι εἰς ην λῆγον μὴ πάντως βαρυνόμενον ἐν πρώτῳ προσώπῳ, εἰ μὴ μονοσύλλα-
βον εἴη. μονοσύλλαβον μέντοι περισπᾶται. οἷον βῆν, ἔβην. στῆν ἔστην. οὐ κοινῶς ὡς εἰκὸς καὶ τὸ χρῆν προσλήψει τοῦ ε, ἦν ἂν
ἐχρῆν εἴπερ ἦν ὁριστικὸν ῥῆμα. ἔστι δὲ οὐ τοιοῦτο κατὰ Ἀπολλώνιον, ἀλλὰ Δωρικὸν ἀπαρέμφατον κατὰ τὸ ζῆν καὶ τὰ ὅμοια. πάν-
τα γάρ φασι ῥῆμα εἰς ην λῆγον καὶ περισπώμενον οὐκ ἄλλο τί ἐστιν ἢ ἀπαρέμφατον. καὶ τοῦτο παρὰ Δωριεῦσιν· οἱ φιλῆν καὶ νοῆν
διὰ τοῦ η φασίν. οὐκοῦν φησὶ καὶ ἐχρῆν. Βῆνος, κιβωτός. Βηνῶσα, ἡ φωνὴ τῶν προβάτων. Βήξ, καὶ λύγξ. καὶ βράγ-
χος. νόσημα τῶν ἐντὸς τοῦ στόματος. καὶ βραγχᾶν, καὶ ἔλκωσις. καὶ φλεγμονή. καὶ συνάγχη. Βήξ, ἡ περὶ τὴν φάρυγγα
νόσος. καὶ βῆξ ἀντὶ πορδῆς, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ προσποιουμένων τι πράττειν. παρ' ὅσον οἱ πέρδοντες λανθάνειν πειρώμενοι,
προσποιοῦνται βήττειν. καὶ παροιμία νέα. ἀπορία ψάλτου βήξ. Βηράνθεμον, νάρκισσος. οἱ δὲ τηράνθεμον. Βῆραξ,
μᾶζα μεγάλη. Βήρβη, κωδία μήκωνος. Βήρ, τὸ φρέαρ παρὰ Φοίνιξι. Βήρηκες, μάχαιραι ὀρθαί. οἱ δὲ, ἁπλῶς μα-
χαίρας. ἄλλοι, μάζας ἄνωθεν κέρατα ἐχούσας. Βηρίδες, ὑποδήματα. ἃ ἡμεῖς ἐμβάδας λέγομεν. Βήριον, ἔνδυμα
μοναχικόν. Βηρῖμεναι, ὥρμησεν ἰέναι. Βῆρος, στρατηγὸς Ῥωμαίων. οὗτος οὐκ ἦν κατεσπουδασμένος, ἀλλὰ μέθης
νόσῳ ἀνειμένος ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, καὶ ἀπ' ἄλλου θράσει ἀπορίβκεπω ἐσαεὶ εἶχε. Βηρίχαλκον, τὸ μάραθον Λάκωνες.
Βηρσαβεέ, μύρον Σολομῶντος, καὶ τόπος περὶ τὴν ὀρεινὴν τῆς Παλαιστίνης. Βηρυσσεύειν, σπείρειν. Βῆρις, ἰχθύς.
Βήρυλλος, εἶδος λίθου. ἢ βοτάνης εἶδος. Βησᾶς, ἀχανής. καὶ ὑπόμωρος. οἷον βησᾶς ἕστηκεν. Βήσεαι, πορεύσῃ.
Βῆσε ἐξ ἵππων, ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλε δίφρου. καὶ ἔστι προστακτικὸν ἐκ τοῦ βήσω ἐνεστῶτος. ὁ παρατατικὸς ἔβησον.

ἔβησες, ἔβησε. τὸ προστακτικὸν, βῆσε. ὡς τύψε. ὁμοίως ἴζε. Βήσιον, ποτήριον. Βῆσσα, ἡ μὲν τῆς ὄροις ἐν δυσὶ σσ. πόλις δέ τις βῆσα ἐν τῇ βοιωτίᾳ γράφεται δι᾽ ἑνός. καὶ βῆσα, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. Βῆσσα κατά τινας, δι᾽ ἑνὸς γράφεται σ. ἡρωδιανὸς δὲ διὰ δύο σσ γράφει. ὠνομάσθαι δέ φασιν ἀπὸ τῆς τοῦ τόπου φύσεως ναπώδους οὔσης. ἦν δὲ καὶ ἔθνος θρακικὸν οἱ βῆσσοι. ἀρέσκει δὲ καὶ τῷ γεωγράφῳ ἡ διὰ δύο σσ γραφὴ τῆς βήσσης. ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτόθι δρυμώδους φησὶν ὠνόμασθαι ὁμωνύμως. ὁ δὲ ἐν τῇ ἀττικῇ φησι δῆμος ἡ βῆσα ἐν τῷ ἑνὶ σ. ἐξ οὗ οἱ δημόται βησαιεῖς. Βῆσσα, ὁ βασιμώτατος καὶ ὑψηλὸς καὶ ἔνδηλος τόπος. Βῆσσαι, κοιλάδα ὕδωρ ἔχουσαι. καὶ μεσότητα ὀρῶν τὴν συνάγκειαν. ἄλλοι, τὸ ἔνυδρον. Βήσσαρ, ἐπέβη. Βησήεσσις, τόποις βασίμοις τῶν ὀρέων. Βησσόεντα, βάσιμα. Βήσωμεν, ἀντὶ βιβάσωμεν. ἐμβιβάσωμεν. Βητάγων, ὁ κρόνος παρὰ φοίνιξιν. Βητάρμονες, ὀρχησταὶ οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι. ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν. Βηταρμὸν λέγουσι τὴν ὄρχησιν, παρὰ τὴν ἁρμόδιον βάσιν. ἀπολλώνιος δὲ λέγει, τὴν πυρρίχην ὄρχησιν. ὅθεν βητάρμονες, οἱ ἀγαθοὶ ὀρχησταί. παρὰ τὸ βαίνειν ἁρμονίως. Βήτιος, πίναξ. Βήσω, ἀμεταβάτως. ὁ μέλλων, βήξω. Βήχιον, βοτάνης εἶδος. Βηχμὸς, νυσταγμός.

ΤΟ Β΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι΄.

Ἶα, σημαίνει δύο. τὴν δύναμιν ἤ ἰσχύν. ὡς τὸ, Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ τὴν ἐκ δυναστείας ἀδικίαν. ὡς τὸ, Τὴν
β γὰρ βίην, ἀέκοντος ἀπηύρων. καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον. οὔτε βίας τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτ᾽ ἰωκάς. ἀμφότερα παρὰ τὴν ἶαν, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν. τὸ γὰρ μετὰ δυνάμεως καὶ βιαστικῶς πράττειν τι, βία εἴρηται.

Βιάζεται, βιαίως κρατεῖται. Βιάζομαί σε, παρὰ γνώμην ποιεῖν. καὶ βιάζομαι ὑπὸ σοῦ. εὕρηται δὲ βιάζω. ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν ἑτέρᾳ φωνῇ ἐνεργητικῇ καὶ παθητικῇ. οἷον βιάζω σε, καὶ βιάζομαί σε. ποιῶ τόδε τι καὶ ποιοῦμαι. Βιάζω καὶ βιάζομαι, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἀντὶ ἐνεργείας τίθεται. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς λαμβάνεται τὸ βιάζομαι ἀντὶ πάθους. Βιάθω, τὸ κορδύομαι. καὶ ἀμυνάθω, τὸ βοηθῶ. τὰ εἰς θω λήγοντα ῥήματα μέχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται. Βίαιος, παράνομος. Βιαιότερον, ἀντὶ κρατιστερον. ὡς τὸ, Τῆς τῶν ἰατρῶν ἀντὶ ἐπιστήμης βιαιότερον ἦν τὸ νόσημα. Βιαίων, ὄνομα δίκης. κατὰ τῶν βίᾳ πραττόντων ὁτιοῦν. Ὁ δὲ ἁλοὺς, ἀποτίνει εἰς τὸ δημόσιον ἴσον τῷ ἑλόντι. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς λυσιακοῖς φερόμενοι λόγοι βίαιοι. καὶ δῆλον ὅτι οὐκ ἐπὶ φθορᾷ παρθένων οὔτε τὸ ὄνομα, οὔτε ἡ δίκη ἐλέγετο μόνον. ἀλλὰ καὶ ἐπ᾽ ἄλλων. Βιαρκέος, τῆς εἰς τὸ ζῆν ἐπαρκούσης. Βιασάμενος κόρην λέγε. μὴ φθείρας. καὶ βιασαμένη, οὐκ ἐφθαρμένη. Βιᾶσθαι, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ βιάζεσθαι. δῆλον δὲ ὡς οἱ μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ ἐπὶ γυναικείας πείρας τὴν λέξιν ἐτίθεντο. Βιάτωρ, κυάθιον μικρόν. ἤγουν κοχλιάριον. Βιᾶται, γυναῖκας βιάζεται. Βιβάζει, ὀχεύει. συζεύγνυει. καὶ βιβάζει, τὸ ταῖς χερσὶ διαθλίβειν. καὶ τὸ τὰ κηρία θλίψαι, βλίσαι λέγεται. Βιβάζειν, πορεύεσθαι περιπατεῖν. Βιβάντα, διαβαίνοντα. Βιβάοντα, ὡς τὸ, Μακρὰ βιβῶντα, μεγάλα διαβαίνοντα. Βιβὰς, αὕτη διάλεκτον ἔχει ἰωνικήν. βὰς γὰρ ἦν, ἀπὸ τοῦ βίβημι εἰς δεύτερον ἀόριστον. ἢ καὶ εἰς παρατατικόν. Βιβάσθων, παρὰ τὸ βιβάζω γίνεται βιβαστός. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα βιβάσθω. καὶ ἡ μετοχὴ βιβάσθων. αὐτὶ τοῦ περιπατῶν. διαβαίνων. Βιβάσθων μακρὰ, πάνυ κύριον ἀντὶ μεγάλα διαβήματα τῆς ἥρωος. ὥσπερ δὲ ἀΐω ἀΐσσω, ἀΐσσω. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀΐσθω, καὶ βιβῶ βιβάσω, βιβάσθω. Βιβὰς, βαίνων. ἕρπων. διαβαίνων. Βίβασις, κάτι. στιβάς. Βιβάσων, βίᾳ βαίνων. Βιβάω βιβῶ. ὁ μέλλων, βήσομαι. σημειοῦται. γίνεται ἐκ τοῦ βῶ τὸ βαίνω, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἐξ οὗ βίβημι, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔβην. Ἂν δ᾽ ἄρ᾽ ἔβη πρίαμος. βαίνειν λέγεται τὸ ἁπλῶς διὰ σκελῶν βαδίζειν. ἀναβαίνειν δὲ, ἡ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω ἀνάδοσις. ὁ μέλλων βήσω. Βιβήξαντες, ἐμβιβάσαντες. Βιβλιαγράφος. οὕτω λέγουσιν ἐν πεντεσυλλαβαῖς, καὶ διὰ τοῦ α. οὐχὶ τετρασυλλάβως διὰ τοῦ ο βιβλογράφος. Βιβλίδες, τὰ βιβλία. ἢ χοινία τὰ ἐκ βίβλου πεπλεγμένα. Βιβλιοπώλην, οὐχὶ βιβλιοπώλον λέγομεν. θεόπομπος. Τοὺς βιβλιοπώλας λύσομαι. Βιβλιαφόρος, ὁ γραμματοφόρος. Ὁ δὲ πέμπει βιβλιαφόρον μὴ θορυβεῖσθαι παρακελευόμενος. καὶ πᾶσα γραφὴ, βιβλιαφόρος λέγεται. οὐ βιβλιοφόρος. Βιβλίον, ἡ ἐπιστολή. ἡ γνῶσις αὐτὴ καὶ ἄληστος μνήμη. Ἐπὶ τῷ βιβλίῳ σου πάντες γραφήσονται. βιβλίον διὰ τοῦ ι, ἀττικῶς. διὰ δὲ τοῦ υ ψιλοῦ, ἰωνικῶς. Βίβλινος οἶνος. ὁ αὐστηρός. οἷον, ὕδωρ δὲ πίνει. τὸν δὲ βίβλινον στυγεῖ. ἀπὸ βιβλίνης οὕτω καλουμένης θρακίας ἀμπέλου. ἤ τις διὰ τὸ εὔθαλος εἶναι, ἐν ἑλλάδι μετετέθη. καὶ ἐν σικελίᾳ ὑπὸ πόλιδος τοῦ σικυωνίου τυράννου. ἔνθεν τινὲς αὐτὴν καὶ πόλιον καλοῦσιν. ἐπίχαρμος δὲ, ἀπὸ βιβλίνων ὀρῶν τῆς θράκης ἔνθεν φύεται, λελέχθαι αὐτὴν οἴεται. Βίβλον, ἢ βιβλίον οὐδετέρως, ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς βίβλου λέγουσι κατὰ ἐναλλαγὴν γράμματος, ὡς καὶ τῆς τοιαύτης βίβλου ἐπιτεταγμένης ποτὲ, εἰς ὑποκείμενον γραμμάτων, καθὰ καὶ ὁ ἀπὸ ξύλου πίναξ. ὡς εἶναι τῆς παλαιοτάτης χρήσεως καὶ τὴν βίβλον ὁμοίως τῷ πίνακι, καὶ τῇ πυξίδι. πιττάκιόν ἐστιν ἰδιωτικώτερον διὰ τὸν τρόπον καὶ αὐτὸ τῆς ἐπίξεως, ἤτοι δηλώσεως. ὡς γὰρ δέλτος διὰ τὸ δελτωτὸν σχῆμα, οὕτω πιττάκιον, διὰ τὸ τετραγωνίζεσθαι ἐπιυσσόμενον. ὁμοίως πῶς, τῷ τῆς χύτης πιττίνης σχηματισμῷ. οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ ἐν τῇ κατ᾽ εὐριπίδην φαίδρᾳ, ἔνθα μνήμη πτύκης κεῖται, φασὶ πτύκην ἐκεῖ ῥηθῆναι τὴν ἐν τῇ χειρὶ τῆς φαίδρας δέλτον, τὴν κατὰ τοῦ ἱππολύτου, ὡς ξυλίνην οὖσαν. καὶ ἴσως ἐκ πτύκης. διὰ τὸ τῆς γραφῆς ἐν τοιούτῳ ξύλῳ ἐντύπωσιν. Βίβλος, ἁπλοῦν. βιβλίον δὲ, ὑποκοριστικὸν λέγεται βιβλίον, καὶ τὸ μὴ γεγραμμένον χαρτίον. καὶ τὸ πιττάκιον. καὶ βύβλος νῆσος διὰ τοῦ υ ψιλοῦ. Βιβρώσκω, τὸ ἐσθίω. Βιβῶντα μακρά. ἤτοι βαίνοντα. ἔοικέ πως πρὸς τὸ διαβαίνειν. ὃ καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ κεῖται. εὖ διαβάς. ἤγουν διαστήσας τὰ σκέλη. καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ τόσον δ᾽ αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος. ἐκ τοῦ βιβάω, ὦ. ἡ μετοχὴ, βιβάοντα. ὄντα. Βίδην, εἶδος κρούσματος. σοφοκλῆς. Βιζακίων, μικρῶν λίθων. Βιζῆαι, κοῖται. στιβάδες. Βίῃ ἡρακληείη πεντασυλλάβως. ταυτὸν μέν ἐστι τῷ βίη ἡρακλείη τῷ τετρασυλλάβῳ. γίνεται δὲ, ἐκ τῆς ἡρακλῆος ἡρωικῆς. οὗ

κτητικὸν ἀρσενικὸν, ἡρακλήειος· θηλυκὸν, ἡρακληείη· ἤγουν βίη ἡρακλέους ὅς ἐστιν ὁ ἡρακλῆς αὐτός. Βίηφι, δύναμις· βία· ὡς πολέμων ἐν ἑρατοσθένους ἀποδημία. Βίη φρεσί· βίαν φρενῶν λέγει ὁ ποιητὴς τὴν φρόνησιν· ὅτι μέντοι σύνθετως ἐκφρενῶν καὶ ἀλκῆς ὁ ἀλκίφρων ἐρρήθη, τότι σύντομίας λόγω ἡ λέξις, τὸν καὶ ἀνδρεῖον καὶ φρόνιμον δηλοῖ. Βιθυνίαι, δύο εἰσίν· ἡ μὲν ἐπὶ τῆς εὐρώπης· ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσίας· καὶ ἡ μὲν ἐπὶ τῆς εὐρώπης, περὶ σαλμυδησσὸν κεῖται ἐπὶ τῆς θράκης· ἡ δὲ ἑτέρα, καθήκει ἐπὶ τὸν βόσπορον, καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου· ἔστι δὲ καὶ τρίτη βιθυνία νῆσος, περὶ τὸν πόντον. Βίκας, σφίγγας. Βίκος, στάμνος ὦτα ἔχων. Βικάριος, ὁ διάδοχος παρὰ ῥωμαίοις. Βίκος, τὸ ἀγγεῖον· καὶ τὸ σπέρμα. Βιμβικίζεται, παρακρούεται. Βινεῖν, συνουσιάζειν· γαμεῖν· ἀπὸ τοῦ βινῶ, τὸ συνουσιάζω. Βιοδώρα, ἡ γῆ. Βιοῖο, τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς. Βίνη, πόλις. Βιορρός, δουλεία. Βιόσασθαι, τὸ ζῆν ἔδωκας· βιῶσαι, ἐποίησας. Βίος, ἡ τριάδε ζωή· καὶ ὁ περιεκτικὸς τοῦ τριῶνδε ζώων· οἷον, ῥοίην τις βιοτόριον τά μοι τρίβον· καὶ ἡ ἀντικειμένη ζωή· ὡς [redacted] ἡ δὲ ἡμέρα θανάτου, ἢ βίον φέρει· ἤγουν ζωήν· καὶ βιὸς ὀξυτόνως τὸ τόξον· καὶ βιωτὸς βίος, ὁ βεβιωμένος. βιόω βιῶ, τὸ ζῶ· καὶ ἀπὸ τούτου ῥῆμα εἰς μι ἕτερον βιῶμι· ἄχρηστον μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι· κανονίζεται δὲ ἀπὸ τούτου, τὸ ἐβίων, καὶ βιῶναι· καὶ ὁ βιούς· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γνῶμι ἀχρήστου, τὸ ἔγνων· καὶ γνῶναι, καὶ ὁ γνούς· ἔστι δὲ βιῶναι μὲν τὸ ζῆν· βιοτεύειν δὲ, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τροφήν. πᾶς ὁ βίος μετὰ ἄρθρου, δηλοῖ ἕνα βίον ὁλόκληρον· πᾶς δὲ βίος χωρὶς τοῦ ἄρθρου, πάντας ὁμοῦ τοὺς διαφόρους βίους· καὶ βιοῦν μέν ἐστι, τὸ ζῆν· ἀποβιοῦν δὲ, τὸ τεθνηκέναι. Ἄλλως. Βίος βαρυτόνως, ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαγωγῆς ἢ ζωῆς· βιὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ τόξον σημαίνει· ὅπερ ἢ ἀπὸ τῆς βίας γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστι δυνάμεως· βίας γὰρ χρεία εἰς τὴν τόξου τάσιν, ἢ παρὰ τὸν βίον· δι' αὐτοῦ γὰρ ἐδόκουν οἱ παλαιοὶ πορίζεσθαι τὰ εἰς τὸ ζῆν· διὸ καὶ ἀστείως ὁ σκοτεινὸς ἡράκλειτος ἔφη, ὡς ἄρα τοῦ βιοῦ ἤτοι τοῦ τόξου, τὸ μὲν ὄνομα βίος· τὸ δὲ ἔργον θάνατος· παρωνόμασται γὰρ ἐκ τοῦ βίου ὡς τοῦ ζῆν αἴτιος· θανατοῖ δὲ τοὺς βληθέντας καὶ στερίσκει τοῦ ζῆν· ἢ βίος, παρὰ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ζῆν· ὥς φησιν ὅμηρος· Θεοὶ ῥεῖα ζώοντες· οὐχ οὕτως οἱ ἄνθρωποι. Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο ζώειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν. Βίος ἀκανθώδης, ὁ τραχὺς καὶ σκληρός· καὶ παλαιός· καὶ βίος ἀλήλεσμένος, ὁ δυσχερής· καὶ ἡδύς· ἐπὶ τῶν ἐν ἀφθονία τῶν ἐπιτηδείων ὄντων· καὶ βίος ἐστενυλημένος, ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν· καὶ βίος μεμαγμένος, ἐπὶ τῶν ἐξ ἐρίμου καὶ ἀπόνως τρεφομένων. Βιοτεύειν, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον. Βιοτὴ θηλυκὸν, ἐκ τοῦ βιότου· ὀξύνεται δὲ, ὁμοίως τῷ χολὸς, χολή· ὠνὸς, ὠνή. Βίολα, πέδιλα· ὑποδήματα. Βίοτον πολὺν ἄλφοι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̄, ταυτόν ἐστι τῷ, ὦνον μυρίον ἄλφοι. Βίοτος, καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς τίθεται, καὶ ἐπὶ τοῦ πλούτου. Βιοῦν, ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται· ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων· ὁμοίως διαφέρει, βίος καὶ ζωή. Βιοῦται, ἀντὶ τοῦ ζῇ· ἢ ζήσεται· οὕτως ἡρόδοτος. Βιόωνται, κατὰ προνοοῦσι· βιάζονται. Βιόω, ῶ· καὶ ἀπ' αὐτοῦ βιῶμι· ἄχρηστον μὲν ἐν τῷ ἐνεστῶτι· ἀπὸ τούτου ἐβίων· βιῶναι· καὶ ὁ βιούς· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γνῶμι ἀχρήστου ἔγνων· καὶ γνῶναι καὶ γνούς· ἔστι δὲ τὸ βιῶναι, καὶ βιοῦν, καὶ βιοτεύειν, τὸ ζῆν ὥς ἐμοὶ δοκεῖ· ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ βιοτεύειν σημαίνειν, τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὴν τροφήν. Βιόω, ῶ· βιώσω· βιώσομαι· βιώσῃ· βιώσεται. Βιττάζειν, ἀντὶ βαδίζειν. Βιττάζω, σώφρων καὶ ἐπίχαρμος τὸ βαδίζω, βιττάζω λέγουσιν· οὕτως ἡρωδιανός. Βίρρον, ἱμάτιον ῥωμαϊκόν. Βίρρη, πυράγρα· οἱ δὲ, δρέπανον. Βίρροξ, δασύ· μακεδόνες. Βιρρωθῆναι, ταπεινωθῆναι. Βίσβην, δρέπανον ἀμπελοτόμον· λέγουσι μεσσάπιοι, καὶ ἑορτὴν βισβαίαν· ἣν ἡμεῖς κλαδευτηρίαν λέγομεν. Βίσεξτον, ἀντὶ νέμεσις· τετραετία. Βίσταιος, ὄνομα ἐν ἰλίῳ πολεμιστοῦ. Βίσκαρις, εἶδος βοτάνης. Βιστάκια, τὰ πιστάκια. Βίσταξ, ὁ βασιλεὺς παρὰ πέρσαις. Βιστήνη, ἡ καρδία. Βιστιάριον, τόπος ἐν ᾧ τὰ χρήματα τίθενται, καὶ τὰ ἱμάτια τοῦ κοινοῦ. Βίστονες, ἔθνος θρακῶν· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ βίστονος τοῦ κίκονος, ὡς φιλοστέφανος ἱστορεῖ. Βιστονὶς, λίμνη θρακική. Βιστύρας, ἥρως θρᾷξ· θεόπομπος δὲ, χερσοννήτην λέγει τὸν βιστύραν. Βιχὺ, ἰσχὺ σφόδρα ὀλίγην· λάκωνες. Βιστώνιος φόρμιγξ, ἀπὸ βίστονος τοῦ τετραχόρου· φόρμιγξ δὲ, ἡ κιθάρα. Βίτιννα, σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπτήρια· Ταῦτα βίτιννα εὐτέχνων ἐργατῶν, σκυτοτόμων καμάτων. Βιττίον. Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ, βιττίον εἰργάσατο· πέζα γὰρ, ὕφασμα. Βιῶ, τῷ τόξῳ, ἢ τῇ ζωῇ· Βιώατο, δευτέρας συζυγίας ῥῆμα εἶναι φαίνεται· τὸ γὰρ κοινὸν βιῶντο ὡς βοῶντο. Βιώατο, ὡς βοώατο, βιῶ βιάομαι· βιῶμαι· βιαοίμην, βιῴμην· βιάοιο, βιῷο· βιάοιτο, βιῷτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ᾱ βιώατο. Βιώην· βιῶμι· ἐβίων· βιούς, βιόντος· βιοίην· καὶ κατὰ ἔκτασιν ἀττικὴν τοῦ ο̄ εἰς ω̄ βιώην· ὥσπερ τὸ δούς δόντος δοίην, δώην. Βιωμένων, βιαζομένων· βιῶ· βῶ· πορευθῶ. Βιῶναι βίωμι ἐβίων· τὸ πρῶτον τῶν συνθετικῶν, ἐβίωμεν· τὸ ἀπαρέμφατον βιῶναι· τὸ ζῆν. Βιῶνται, μετὰ βίας εἰσελεύσονται· ὡς τὸ, Ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ στόματος τοῦ τείχους. Βιώνης, ὁ τὰ δημόσια ἀγοράζων. Βίωρ, ἴσως· σχεδὸν· λάκωνες. Βιώσιμος· ἐλπίδα ἔχων τοῦ ζῆσαι. Ὁ δὲ ἀνέβλεψέ πως καὶ ἔφη, ὅτι βιώσιμος εἴη· βιώσιμος ὁ ζῆσαι ἐν βίῳ δυνάμενος. Βιώτω, ζησάτω· βίωμι· ἐβίων, βιούς· βιόντος· τὸ προστακτικὸν βίωθι βιώτω· ὡς γνῶτω· ἢ βιόω, ἢ βίωμι· μέλλων βιώσω ἐβίωσα· τὸ προστακτικὸν, βίωσον βιωσάτω· κατὰ συγκοπὴν τῆς σα συλλαβῆς βιώτω· ἢ βιώτω, δοκεῖ βιούτω εἶναι· ὡς χρυσούτω· καὶ μεταβολῇ ἐθίμῳ τῆς ου διφθόγγου εἰς ω̄ μέγα, βιώτω.

ΤΟ Β´, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ´.

Λαβείμην, βλαβεῖτε· βλαβείειν· οὐχὶ βλαβείημεν· βλαβείητε· βλαβείησαν· καὶ βλαβείησαν· οἱ γὰρ ἀττι-
β κοὶ, τοῖς συνθετικοῖς τῶν εὐκτικῶν βαρυτόνων τε καὶ περισπωμένων, καὶ τῶν εἰς μι, παραληγομένοις τὸ η̄, ἀποβάλλουσιν αὐτό· οἷον, τυφθοίμην, ποιοίμην· βαῖμεν· φυλάττεσθαι δεῖ τὸ κακόφωνον, ἔνθα ἀντυχῇ· ὡς ἐπὶ τοῦ βαῖτε, καὶ σταῖτε, καὶ τῶν ὁμοίων. Βλάβεν, ἐσφάλησαν· ἐστέροντο· ἐβλάβησαν. Βλάβεται, βλάπτεται. Βλάβη, λύμη· φθορά· ἀπὸ τοῦ βλάβω, βλάβη· ὡς τὸ, βλάπτεται δὲ ἃ γούνατ' ἰόντι, ἔνθα καὶ τὸ

βλάβος· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ βλάπτω, ὤφειλεν εἶναι βλαφή, ὡς σκάπτω, σκαφή. καὶ βλάβη, βλάβος. ἀπωφέλεια. βλάμ
μα. ζημία. ζημιῶδες, ἀντὶ βλαβές. ἀντὶ ζήμιον. βλαβερῶς. ἀντὶ βλαβῶς. ἀντὶ ζημίως. ζημίως. ζημιώδης. ἀντὶ ζήμιος. βλαβερός.
ἀντὶ βλαβής. βλάψαι. ζημιῶσαι. τὰ ἐναντία, ζήτει ἐν τῷ ὄφελος. Βλάβος ἀντὶ οὐδέτερου, δοκιμώτερον ἡ βλάβη.
Βλαβύρει, πτερύσσεται. Βλαβυρίαν, εἰκαιολογίαν. Βλαβύσσειν, βλάπτεσθαι. Βλαγίς, κιλίς. λάκωνες.
Βλαδά, ἄωρα. μωρά. ὠμά. Βλαδαρόν, ἐκλελυμένον. χαῦνον. Βλαδύ, νωθρῶς. Βλαδόν, ἀδύνατον. Βλάζειν,
μωραίνειν. Βλάθρον· φυτὸν πτερείῳ ὅμοιον· ὅπερ ἔνιοι βλάχρον λέγουσι. Βλαῖκος, ὁ δαλός. κλάδος. ὄζος. Βλαι
μάζειν, ψηλαφᾶν. δοκιμάζειν. πειράζειν. Βλαισός, παραλυτικός. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. ὁ δ᾽ ἐτυμολόγος, ὁ τοὺς
πόδας ἀντὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος, καὶ τῷ λ στοιχείῳ ἐοικώς. διὰ τοῦτο καὶ λ ἐκαλεῖτο, ἡ γυνὴ μὲν ἡ ἐπίωνος, μήτηρ δὲ ψέ
λου ~~τοῦ [illegible]~~ Ξυραύνου. εἴρηται δὲ βλαισός, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν. τὸ ἐναντίον γοῦν ὁ ἀντὶ τὰ ἔσω ἔχων τοὺς
πόδας, καλεῖται ῥαιβός. Βλαιτή, βλητή, λάκωνες. Βλαιτόνοις, ὁ βλαισόπους. Βλάκακα, βλακεύειν. καὶ τὸν
ἀργὸν ἀργεῖοι ἀθηναῖοι. ἔνιοι προβατώδη. Βλάκα, μωρόν. Βλακεία, ἔκλυσις. μωρία. χαυνότης. μαλακότης. ῥαστώ
νη. Οὐ γὰρ στρατηγῶν, βλακείαις τὰ πράγματα ἐπέτρεψε. Βλακείας, ἰχθῦς ποιός. Βλακεύει, διατρίβει. ληρεῖ. μω
ραίνει. νωθρῶς τι ποιεῖ. ῥαθυμεῖ. Βλακεύεται, μαλακίζεται. ξενοφῶν. εἴ τις αὐτῷ δοκοίη τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων
βλακεύειν. Βλακεύειν, ὀλιγωρεῖν. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Βλακικῶς, ἀντὶ τοῦ βραδέως. ἀριστοφάνης. Βλακικώ
τερα, εὐηθικώτερα. Βλακόν, ἀντὶ τοῦ τρυφερὸν λέγουσιν ἴωνες. Βλαυός, τυφλώδης. Βλάξ, μωρός. μὴ εἰδὼς τὰ
πράγματα διακρῖναι. ἐκλελυμένος. μαλακός. εὐήθης. ἀνόητος. βραδύς. ἀριστοφάνης. βλάκες φιλεργοί. εἴρη
ται δέ, ἀπὸ τοῦ μαλακός. καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν μάλαξ, ὡς βωμολόχος, βώμαξ. πλούσιος, πλούταξ. μάλαξ οὖν καὶ
κατὰ συγκοπήν, βλάξ. ὡς βλακεύειν, τὸ βραδύνειν. οἱ λέγοντες δὲ βλάκα τὸν ἀλαζόνα, σφάλλουσι. Βλάπτε φρέ
νας, τὸν παρ᾽ ἑτέροις βλαψίφρονα συντίθησι. καὶ φρενοβλαβῆ. καὶ διαστολὴν ἔχει πρὸς ἄλλα βλαπτόμενα. οἷον, βέλε
μνα. καὶ τὰ λοιπά. Βλάπτειν κυρίως, τὸ ἐμποδίζειν τὸν τρέχοντα. καὶ οἱονεὶ βάλλειν ὅ ἐστι ῥίπτειν. καὶ οὕτως ἰάπτειν.
ἐξ ὧν δοκεῖ τὸ βλάπτειν συγκεῖσθαι καὶ ἔστιν ὅμοιον βλάπτειν εἰπεῖν, καὶ σφάλλειν. οὗ τὸ ἀνάπαλιν. ἀνασφάλλειν.
ἤγουν ἀνίστασθαι. καὶ ὀρθοῦσθαι. καὶ ὅμηρος οὖν οὐχ ἁπλῶς εἶπε βλάπτειν, ἀλλὰ βλάπτουσι κελεύθου, ἤτοι ἐμποδὼν γέ
νονται εἰς ὁδόν. Βλάπτειν ὁδοῦ, ἢ κελεύθου, τὸ κατέχειν καὶ κωλύειν. ἔστι δὲ βλάβω, σεσιγημένος ἐνεστώς. ἐξ οὗ τὸ βλά
βεται, καὶ ἐβλάβη. καὶ ὄνομα ἡ βλάβη. καὶ τὸ ἀπ᾽ αὐτῆς βλάβος παρὰ τῷ κωμικῷ. πρὸς ὁμοιότητα τοῦ δίψα, δίψος.
Βλάπτεσθαι καὶ βλαφῆναι, κυρίως ἀντὶ τοῦ προσκόπτειν καὶ ἐμποδίζεσθαι. οἷον, ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε μυρικίνῳ. ἐξ αὐτοῦ.
δὲ καὶ τὸ πτώματος ἢ νόσου ἀναστῆναι, ἀνασφαλῆναι λέγεται. ἀντίκειται δὲ τῷ σφάλλεσθαι, τὸ ὀρθοῦσθαι. ταυτὸν δ᾽ εἰ
πεῖν κατορθοῦσθαι ὡς δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς εἰπών, Ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς. εὐχρηστότερον δὲ πολλάκις
ποιηταῖς τὸ βλαφθῆναι, ἤπερ τὸ βλαβῆναι. Βλασφημίαι. εἰσὶ καὶ ἀπὸ ἐθνῶν καὶ πόλεων καὶ δήμων πολλαὶ ῥηματικῶς
πεποιημέναι. ἐθνῶν, οἷον κιλικίζειν. καὶ αἰγυπτιάζειν. τὸ πονηρεύεσθαι. καὶ κρητίζειν, τὸ ψεύδεσθαι. ἐκ πόλεων δέ, οἷον
λεσβιάζειν, τὸ αἰσχροποιεῖν. εἶτα παραγαγόντες φερεκράτους ῥῆσιν ἐν ἰάμβῳ. τό, Δώσει δέ σοι γυναῖκας ἑπτὰ λε
σβίας. ἐπάγουσιν ἀμοιβαῖον. τό, Καλόν γε δῶρον ἑπτὰ ἔχει λαικαστρίας. ὡς τοιούτων οὐσῶν τῶν λεσβίων γυναικῶν. ἐκ δή
μων δὲ βλασφημία, τὸ αἰξωνεύεσθαι. ἤγουν κακολαλεῖν. αἰξωνεῖς γὰρ δημόται ἀττικοί, σκωπτόμενοι ὡς κακολόγοι. κα
θὰ καὶ οἱ σφήττιοι ἀντὶ ἀγριότητι. ὅθεν χαιρεφῶν σφήττιος ἐσκώπτετο. Ἐπιστέον καὶ ὅτι, αἱ ῥηθεῖσαι λαικάστριαι τουτέ
στι πόρναι ἐκ τοῦ ῥήματος προάγονται τοῦ λαικάζειν. ἀλλὸ δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν γίνεται, καὶ τὸ κάζειν. ὅ ἐστι κοσμεῖν.
σκώπτεται γὰρ καὶ τὸ ἀκαίρως, ὡς ἀντὶ φαύλῳ ἔρωτι κοσμεῖσθαι. διὸ καὶ κασωρὶς ἐλέγετο ἡ πόρνη, διὰ τὸ κάσαι, ὅ ἐστι
κοσμῆσαι τὴν ὥραν οὐ δεόντως. ἀντιφάνης δέ φασι κασωρῖτιν ἔφη, τὴν ἀντὶ τοῦ τέγους προεστῶσαν. οὕτω δὲ καὶ ἱππῶ
ναξ. τὴν δὲ αὐτὴν καὶ κασωρίδα καὶ κασωρῖτιν ἔλεγόν τινες, καὶ κασαυβάδα, παρὰ τὸ κάσαι, καὶ τὸ ἄλλος, καὶ τὸ βάζειν.
οἱονεί, ἡ ἐν τῷ κοσμεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἄλλον, ποτὲ δὲ ἕτερον βάζουσα. ἤγουν φωνοῦσα καὶ βαλοῦσα εἰς ἑαυτήν. ἐλέγετο
καὶ τὸ λοιδορεῖν διὰ ταύτην, κασαυβάζειν. οἱ δὲ γράφοντες κασαυβάς, φασὶν ὅτι ἴσως ἀπὸ τοῦ καλεῖν εἰς ἑαυτὴν καὶ
σοβεῖν τοὺς ἐραστάς. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, ἱμερτὴ καὶ πελασγία, καὶ αὐτὴ λέσβος ἐκλήθη ποτέ, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστο
ρίαν. καὶ ὅτι ἀπ᾽ αὐτῆς τὰ λεσβιακὰ περιάδονται περὶ ὧν πολλοὶ ἔγραψαν. καὶ ὅτι ὥσπερ λέσβος, οὕτω ἴσσα ἡ αὐτὴ νῆ
σος. ἐκ μιᾶς τῶν περὶ αὐτὴν πέντε πόλεων. ὡς καὶ ὁ λυκόφρων ἐμφαίνει. Βλάπτω. ἔστι βρῶ τὸ ἐσθίω. κατὰ τροπὴν γίνε
ται βλῶ. καὶ κατὰ παραγωγὴν βλάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐσθιομένων καὶ μηκέτι ὑγειῶν ὄντων. Βλάπτω, τὸ βλάβην
ποιῶ, καὶ τὸ ἐμποδίζω. Βλάσκει, λέγει. καπνίζει. Βλάστα, βλαστήματα. πλαταγώνια. σικελοί. Βλαστάζειν,
βλιμάζειν. οἱ αὐτοί. Βλασταίνει, βλαστήσει. κύπριοι. Βλασταρίζουσα, ἀντὶ κροτοῦσα. Βλάστη. τὸ βλάστημα. Βλα
στός, παρὰ τὸ βλώσκειν τὸ αὔξειν. Βλασφημῶ, ἤγουν οὐ τὰ δέοντα λέγω. καὶ κατὰ τοῦ δεῖνος αἰσχρὰ λέγω. κυρίως ἀντὶ
θείων τάττόμενον. καὶ ἐξ αὐτοῦ βλασφημία, τὸ πρᾶγμα. καὶ βλάσφημος, ὁ διαπραττόμενος καὶ λέγων τὴν βλασφημί
αν. ὥσπερ δὴ καὶ τὸ εὔνοις, καὶ εὔνοια. καὶ εὔνοος. καὶ τὸ κακόνοις. καὶ δύσνοις. καὶ δύσνοια. Βλάπτανον, χόρτος. ἢ λάχα
νον. Βλαπτοῖ, πανδαριεύεται. Βλαῦδες, ἐμβάδες. κρηπῖδες. σανδάλια. ὑποδήματα. οἱ δέ, βλακεῖς. Βλαύ
τη, εἶδος ὑποδήματος. σανδεῖν ἀπὸ ῥυτῆρος. τουτέστιν ἀπὸ βλαύτης. καὶ βλαυτία, τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας σανδάλια. καὶ
τὸ προσαθήνησι βλαύτη. Βλαύρια, σανδάλια. ἄλλοι δὲ βλαύστια, σανδάλια ἰσχνὰ λέγουσι. Βλαυτοῦν, ὑποδεῖν.
ἢ πλήσσειν σανδαλίῳ. οἱ δὲ ὑποδήματα. Βλαφθέντες, δοκιμώτερον, ἢ βλαβέντες. ὡσαύτως καὶ βλαφθῆναι ἢ βλα
βῆναι. Βλαχαί, ὁ βάτραχος. Βλαχρόν, πόα τις. Βλεέρει, οἰκτείρει. βοιωτοί. Βλεθραίνασιν, ἰχθύν. Βλεῖ, βλίσσει.
ἀμέλγει. βαδίζει. Βλείμην βλεῖο, εὐκτικόν. Βλείεται καὶ μαχόμενος, παρ᾽ ὁμήρῳ. οὐκ ἄν τις μὴ μετρικῶς γράφων
αὐτοῖς χρήσεται. Βλεῖο, εὐκτικόν. μέσου ἀορίστου β´, ἀπὸ τοῦ βλῆμι ἀχρήστου θέματος. οὗ β´ ἀόριστος ἔβλην. ὁ μέσος ἐβλή

μην· καὶ τὸ εὐκτικόν, βλείμην· βλεῖο· οὐ προσιτά, λόγῳ πεζῷ. Βλείς, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ βληθείς, κατὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ θ· οἱ
δὲ ἀπὸ τοῦ βλῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβλην· καὶ ἡ μετοχὴ βλείς. Βλεκέμυξος, βλακώδης· μυξώδης· διαπαντός.
Βλεμεαίνειν, ὅμηρος ἰλιάδος υ· ἢ τὸ ἀποβλέπεσθαι καὶ περίβλεπτον εἶναι, ἢ τὸ θυμοῦσθαι· καὶ ἀγριοῦσθαι κατὰ λέοντα
ἔκφοβον ὄντα βλέμματι, καὶ ὄψεως βλοσυρότητι· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ βρέμειν, ἐναλλαγῇ ἀμεταβόλου εἰς ἀμετάβο
λον. Βλεμεαίνων, γαυριῶν· ἐπαιρόμενος· ἢ μαργαίνων· καὶ ἐνθουσιῶν· παρὰ τὸ βρέμω, βλεμαίνω· τροπῇ τοῦ ρ εἰς λ καὶ πλεο
νασμῷ τοῦ ε· ἰλιάδος ο· σθένεϊ βλεμεαίνων· τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει γαυριῶν, καὶ ἐπαιρόμενος· κυρίως ἐπὶ λέοντος· δηλοῖ δὲ τό,
καὶ μόνῳ βλέμματι ἐκφοβεῖν· ἢ τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ, ἐπιστροφὰς περιβλέπειν· οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ βρέμειν τὴν λέξιν παράγουσι·
λέγοντες προϋπεῖναι τὸ βρεμαίνειν, καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ βλεμεαίνειν· ὁμοίως τῷ, κρίβανος κλίβανος. Βλέμυες,
ἔθνος αἰθιοπικὸν μελανόχροον· οἱ αὐτοὶ δὲ τοῖς τρωγλοδύταις· ἢ κατά τινας, ἔθνος βάρβαρον λιβυκὸν [illegible]ος
ἐνὸς τοῦ δηριάδου τριῶν στρατηγῶν· ἔστι δέ, ὀρόντης· ὀρουάδης, καὶ βλέμμυς· καὶ βλέμμυς, τοὺς καταῤῥάκτας φασὶ τοὺς
περὶ συήνην· τῆς παρὸς, αἰθαλέων βλεμμύων αἳ ἔχουσαι κολῶναι. Βλέννα, μύξα· οἱ δὲ διὰ τοῦ π, πλέννη· καὶ πλέννα
τὰ ἀσθενῆ καὶ δυσκίνητα. Βλεννόν, νωθῆ· μωρόν. Βλέορον, βάθος· δεσμωτήριον. Βλεπάζοντες, βλέποντες.
Βλεπεδαίμων, ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις ὑπὸ δαίμονος. Βλέπε πῦρ, ὁ πυρώδης ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ βλέπει
μάχην ὁμοίως, ὁ μαχίμους αὐτοὺς ἔχων. Βλέπετε, ἀντὶ σκέψασθε, προσέχετε· ἀποστολικὴ ἡ λέξις· ὥς τό, βλέπετε
τὴν κλῆσιν ὑμῶν ἀδελφοί. Βλεπελύζει, σκαρδαμύττει, βλέπει. Βλέπησις, βλέψις. Βλέποντες, ἀντὶ τοῦ ζῶντες·
οὕτω σοφοκλῆς. Βλέπος· ἀριστοφάνης νεφέλαις· ἐπὶ τοῦ προσώπου τὸ ἐστὶν ἀττικὸν βλέπος· ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμ
μα· καὶ δραστικόν· οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐπὶ αὐθαδείᾳ διεβάλλοντο· καὶ βλέπος, ἀττικῶς· βλέμμα κοινῶς· ἀριστοφάνης· ὡς ἔστι τὸ
ἀττικὸν βλέπος. Βλέπω, ὁρῶ· ἀθρῶ· θεωρῶ· καθορῶ· θεῶμαι· εἶδον· καὶ βλέπω, τὸ ἁπλῶς ὁρῶ· καὶ τὸ ἐλπίζω· οἷον εἰς σὲ
βλέπω· καὶ τὸ προορῶ· ὅθεν προβλέποντες λέγονται, οἱ προφῆται· βλέπω καὶ τὸ θαῤῥῶ· βλέπω τόδε καὶ εἰς τόδε· ἐνίοτε δὲ
σημαίνει τὴν ἐλπίδα· οἷον βλέπω εἰς σέ, ἀντὶ τοῦ εἰς σὲ ἐλπίζω· ἐνίοτε δὲ μίμησιν· οἷον, εἰς σὲ βλέπων, τόδε ποιῶ· ἀν
τὶ τοῦ σὲ μιμούμενος· βλέπω καὶ τὸ θεῶμαι· ταυτὸν τῷ ὄψομαι, καὶ θεάσομαι μέλλοντες· ἐθεασάμην· καὶ εἶδον· ἀόριστοι· καὶ
ἐθεάθην ἐγὼ ὑφ' ἑτέρου. Βλέπω σε τοῖς ὀφθαλμοῖς· πάντα τὰ ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, ὧν αἱ ἐνέργειαι
ὀργάνοις τρισὶ γίνονται, ἐάν περ καὶ τὰ ὄργανα ἔχωσιν ἐν τῇ συντάξει, δοτικῇ ταῦτα ἔχουσι προφερόμενα· μεταβατικὰ
μέν, οἷον βλέπω σε, ὀφθαλμοῖς· τύπτω σε, τῇ χειρὶ ἢ τῇ ῥάβδῳ· ἰατρεύω σε, φαρμάκοις· ἀμετάβατα δέ, ἀγάλλομαι
τῇ ψυχῇ· ἀστράπτω πυρί· μεθύω οἴνῳ. Βλέπινον, βλιτώδη. Βλέτυσες, φλυαρίαι· οἱ δὲ βλέκυσες καὶ βλέτυες, αἱ βδέλ
λαι. Βλέφαρα κοινῶς· γλέφαρα δωρικῶς. Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες. Βλέφαρον, τοῦ βλέποντος
φάρος· ἢ παρὰ τὸ ἐν τῷ βλέπειν αἴρεσθαι· ἢ αἰρομένων αὐτῶν ἡμεῖς βλέπομεν· ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοὺς ὦπας. Βλήδας,
ὄνομα σκύθου. Βλήδην, μετὰ τοῦ βάλλειν. Βλήθα, ἄρτος ἐντεθρυμμένος. Βληθρήν, τραχεῖαν· οἱ δὲ ἁπαλήν. Βλη
μάζειν, ἀποθλίβειν τοὺς μαστούς. Βλημένος, ἀντὶ τοῦ βεβλημένος· κατὰ ἄρσιν· ἢ τις ἐστὶ τῶν ἰώνων. Βλῆνος, ὁ τύραννος
βλῖνος δὲ ὁ ἰχθύς, ι. Βλῆρ, αἰολικῶς τὸ δέλεαρ· οἱ αἰολεῖς τὸ δ εἰς β τρέπουσι· τοὺς γὰρ δελφῖνας, βελφῖνάς φασι·
καὶ τοὺς δελφούς, βελφούς· οὕτως οὖν δέλεαρ, βέλεαρ, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συναλοιφήν, βλῆρ περιποιεῖται· οὕτω καὶ οἱ
βοιωτοὶ ποιοῦσι. Βλῆσαι, αἱ κνίδαι· ἄλλοι χέρρον· οἱ δὲ τῶν ὀστρίων τὴν καλάμην. Βληρόν, τὸ δέλεαρ· τὸ δὲ αὐτό, καὶ
ἄσθμα παρὰ ἀλκμαίωνι. Βλῆσθαι, ἐκ τοῦ βεβλῆσθαι κατὰ ἀφαίρεσιν· καὶ βλῆσθαι, βληθῆναι· τρωθῆναι. Βλήσαι,
βότρυν ἢ μὴ πέπειρον. Βλήσαμον, φυτὸν χίνῳ ὅμοιον. Βλήστας, ὁ χερσαῖος σκορπίος. Βλησύριμος, ὁ ἰσπασμός.
Βλητευᾶ, καταβάλλει. Βλητεῖ, καταβαλεῖ· νικήσει. Βλητοί, οἱ τῆς ἁμάξης τροχοί· σφῆνες, ἐμβλήματα· οἱ δὲ
γόμφους, καὶ συμβολὰς ἀξόνων. Βλητός, ὁ ἀπόπληκτος· ὁ ὑπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων, αἰφνιδίως τελευτῶν. Βλῆτο,
ἐκ τοῦ ἐβεβλήμην ἐβέβλησο ἐβέβλητο, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔβλητο, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, βλῆτο· ἐκ τοῦ βλῶ βλήσω. Βλήτροισι,
τοῖς βεβλημένοις· τοῖς κεκολλημένοις· βλῶ, βλήσω, βλῆτρον. Βλῆτρον, βαρύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, κανόνι τοιού
τῳ· τὰ εἰς τρον λήγοντα μονογενῆ οὐδέτερα, βαρύνεται· σεσημείωται τὸ λουτρόν, πρὸς διάφορον σημασίαν· ἔστι γὰρ καὶ
λοῦτρον ἀττικῶς παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ ἀπόλουμα· οἷον, κἀκ τοῦ βαλανείου πίεται τὸ λοῦτρον· ἔστι δὲ βλῆτρον, ὁ σιδη
ροῦς κύκλος, δι' οὗ τὰ δύο ζυγὰ εἰς ἓν συμβάλλονται· καὶ βλῆτρον, τὸ σύμβαλμα. Βλήτυρι, ὄργανον μουσικόν φησιν ἀόμ
βας· σκινδαψὸν δέ, μίμημα χορδῆς. Βλητρώσας, ἐμβαλών. Βληχᾶσθαι, ἐπὶ τῶν οἰῶν λέγεται· τὸ τὰ πρόβατα ποιᾷ
φωνῇ χρῆσθαι. Βλήχημος, μωρός· προβατώδης. Βλῆχρα, πτερίς. Βληχρή, ἀσθενής. Βληχρόν, ὄσπριον· παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Βληχρός, ὁ ἀσθενής· παρὰ τὸ τὴν βληχὴν τῶν προβάτων τὴν φωνήν, οὐδὲν οὖσαν· βληχρὸν οὖν καὶ ἀβληχρόν,
τοῦ αὐτοῦ σημαντικὸν ὄνομα τος· ὡς στάχυς, ἄσταχυς· εἰρῆσθαι δὲ τὴν λέξιν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσθενοῦς, ἀπὸ τοῦ βέβληται βλη
χρός, καὶ ὁ καταβεβλημένος καὶ πεπτωκώς, ἀπὸ τῶν παλαιόντων· ὁ δὲ πίνδαρος ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ λέγει αὐτό· ἀπὸ τοῦ βέ
βληκα· ὁ καταβάλλων. Βληχώδης, προβάτοις τὸν νοῦν ὅμοιος· μωρὸς δὲ ποιμήν, καὶ τὰ πάντα βληχώδης, πέμπειν ἔ
μελλε. Βλήχων, εἶδος βοτάνης· λέγεται καὶ γλήχων. Βλίαρ, φύλλα συκῆς. Βλιαρόν, ἀντὶ τοῦ λαῦρον· ἀβλα
βές. Βλιβρόν, λαγαρόν. Βλίδες, ψεκάδες. Βλιχάδες, βλιχῶνες παρὰ ἱπποκράτει, τὸ λελεπισμένον καὶ καθαρόν.
Βλίχανον, βάτραχον, καὶ βλίχαν. Βλικάς, σύκου φύλλον. Βλιμάζειν, ἀντὶ τοῦ ἐκθλίβειν λέγουσιν ἴωνες· καὶ τὸ
πιθολαβεῖν ἤγουν ψηλαφᾶν τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαζοὺς καταλαμβάνειν τῇ ἁφῇ· καὶ ἅπτεσθαι τῶν ἀπορρήτων μελῶν τῶν
γυναικείων· καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν· καὶ βλιμάζειν, ἀπὸ
στάζειν τοῦ μέλιτος. Βλιμάζοντες, νεωτερικὴ ἡ λέξις· καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν· ἔοικε δὲ πλέον τι σημαί
νειν τὸ μετὰ σαρκασμίας· βλιμάζειν δὲ κυρίως, τὸ τοῦ ὑπογαστρίου καὶ τοῦ στήθους ἅπτεσθαι ὅπερ ἐποίουν οἱ τοὺς ὄρνιθας
ὠνούμενοι· οἱονεὶ θλιβομάζειν· δίδυμος δὲ βλιμάζοντες, ἀντὶ τοῦ κακοῦντες· ἀποτίλλουσι γὰρ καὶ κατεσθίουσι.

Βλιμαίνειν, τὸ σπιλοῦν. Βλιμάξαι, βαστάσαι, ἀτιμάσαι. Βλιμαζόμενοι, ψηλαφώμενοι, ἐπιθυμούμενοι. Βλίμη, προπηλακισμός, ὕβρις. Βλινόν, δαλόν. Βλίξ, συνεχῶς. Βλίσαι, καπνίσαι μελίσσας καὶ ἐξελάσαι τῶν σμηνῶν, ὑπὲρ τοῦ τὸ μέλι τρυγῆσαι. καὶ βλίσαι, τὸ βαστάσαι. καὶ βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίψαι τῶν μελισσῶν. ἀπὸ τοῦ μέλι, μελίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν, βλίζω. Βλίσιοι. οἱ βοιωτοὶ πρότερον, οὕτως ἐκαλοῦντο. Βλιτάδας οἱ παλαιοὶ, τὰς ἀσθενεῖς γυναῖκας ἔλεγον. Βλιτάχεα, παρὰ ἐπιχάρμῳ, οἱ μὲν τὰ κογχύλια. οἱ δὲ, τὰ ὑφ᾽ ἡμῶν σελάχια. Βλίτας, καὶ βλίτωνας, τοὺς εὐήθεις. Βλιτομάμαν, μωρὸν λέγει ἀριστοφάνης. τὸ γὰρ βλίτον μωρὸν εἶναι δοκεῖ λάχανον. Βλιμασίς, ἡ τῶν τιτθῶν ἄλειψις. Βλίττεις, ἀμέλγεις. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. βλίττειν ἐστὶ τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων, καὶ ψφράζειν. καὶ τὸ ψηλαφᾶν. καὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν καὶ θλίβειν. Βλιττομάμμας. καὶ σὲ καλοῦσι βλιττομάμμαν ... τυτέστι, μωρόν. καὶ γὰρ τὸ βλίττον, μωρόν ἐστι λάχανον. Βλίττον. εἶδος βοτάνης. Βλίττειν, τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων ἀφαιρεῖν. καὶ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν. Βλίτυρι, χορδῆς μίμημα. καὶ βλίτυρι, καὶ σκινδαψός, ἄλογον. γέγονε δ᾽ ἤδη παροιμιῶδες ὡς καταριθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ φαρμάκων. ἰόβας δὲ τὸν σκινδαψόν, ὄργανον μουσικὸν ἀποδίδωσι. τὸ δὲ βλίτυρι, χορδῆς μίμημα, οὐκ εὖ. Βλίφυλλον, σύκινον. Βλοσυρόν, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. καὶ τιτρώσκειν τοῖς ὄσσοις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Βλοσυρὸν ὄμμα, τὸ παρασεσυρμένον, καὶ ταυρηδὸν βλέπον. καὶ κατὰ βλοσυρὰν ἄκρην παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, τὴν λαμπρὰν ἴσως σημαίνει. Βλοσυρὸς, ἔχει τι ὅμοιον πρὸς τὸν παραβλῶπα. εἴγε καθάπερ ἐκεῖνος παραβάλλει τοὺς ὦπας, οὕτω καὶ αὐτὸς τὸ βλέμμα παρασύρει. ἔστι μὲν τοι ὁ βλοσυρὸς, οὐκ ἐφ᾽ ὕβρει, ὡς ὁ κυρίως παραβλὼψ. καὶ βλοσυρὸς, ἀξιωματικός. καταπληκτικός. φοβερός. σεμνός. Βλοστρισμός, ἡ ἀπορία παρὰ τῷ γαληνῷ. γράφει καὶ ὁ ψελλός, ἐκχύμωμα, παρέκχυσιν. τὴν ἐφελκίδα μύκην. ὑπώρινος. κατάξηρος. καὶ βλοστρισμόν, ἀπορίαν. ἔκφυμα. τὸ ἐξάνθημα. τὸ βλαστάνεσθαι. καὶ τὸ γίγνεσθαι. Βλυβάζειν, ψηλαφᾶν τὰ στήθη καὶ τοὺς μαζούς. Βλύδιον, ὑγρόν. ζέον, ἢ ὑπόδημά τι. Βλύειν, τὸ ἀναβάλλειν καὶ ἀναδιδόναι. Βλύζειν, καὶ τὸ βρύξιν, ποιαὶ λέξεις εἰσίν. ἀπὸ τοῦ ἀποτελουμένου ἤχου ἐν ταῖς ἀναβλύσεσι τῶν ὑδάτων πεποιημέναι. Βλωθρά, χλωρά. ἁπαλά. ἢ μακρὰ καὶ μεγάλα. Βλωθρή. πίτυς. ἢ ἐλάτη λέγεται. παρὰ τὸ εἰς αἰθέρα μολεῖν. καὶ βλωθρὴ ἐν ὀδυσσείᾳ ἄσω, ἡ ὄγχνη. ἐν ἰλιάδι δὲ, πίτυς. ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ κατὰ τυῤῥηνοὺς μὲν, ἡ ηὐξημένη. ἢ εὐαυξής. ὑψηλὴ δὲ κατὰ βοιωτούς. ἀπὸ τοῦ μολεῖν εἰς αἰθέρα. μολοεθρή τις οὖσα. καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ. ἀντιβολῇ δὲ συνήθει τοῦ β, διὰ τὸ εὔφωνον, βλωθρή. ἀρκάδες δὲ βλωθρὴν, τὴν ἁπαλήν φασι. μάγνητες τὴν φλοιοβαρῆ. δρύοπες, τὴν τραχεῖαν. καρύστιοι, τὴν σκληράν. παρατετηρημένως δέ φασιν ὅμηρος καὶ οἰκείως ἑκάστοις τὰς κλήσεις ἐπιθεὶς, λέγει δρυσὶν ὑψικόμοις. ἰτέαι ὠλεσίκαρποι. πίτυν βλωθρήν. μελίας ταναϊκέας. ὄζοις. αἰγείροις, ὑδατοτροφέας. τανυφλοίαν, κρανείαν. Βλωμοί, στραβοί. Βλωμός, κλάσμα ἄρτου. ἀπὸ τοῦ ψωμός. τοῦ ψ εἰς β τραπέντος. ἢ παρὰ τὸ φλωμός, ὅ ἐστι κλάσμα τοῦ ἄρτου. καὶ κατὰ τροπήν, βλωμός. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐσθίω, βρωμὸς καὶ βλωμός. ὡς καὶ παρὰ τὸ βῶ, βωμός. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ στόμα. ἡσίοδος ὀκτάβλωμον. Βλωρός, σύκου φύλλον. Βλῶσις, οἷον δίφρου τέτυκται βλῶσις. ἡ ἕδρα σημαίνει δὲ καὶ τὸ προδοτικόν. ἴσως μόλησις οὖσα. τροπῇ τοῦ μ εἰς β. ἡ παρουσία. Βλώσκειν, ἀντὶ τοῦ μολεῖν. καὶ μετὰ προθέσεως μέν τοι ὅμηρος. οἷον, δμῶας δ᾽ οὐκ εἴας προβλωσκέμεν ἕρπειν. βοᾶν. κραυγάζειν. Βλώσκοντα, γίνεται ἀπὸ τοῦ μολῶ μολήσω, ὡς θνήσω θνήσκω. καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τροπῇ συνήθει μακροῦ εἰς μακρόν, ἤγουν τοῦ η εἰς ω, μολώσκω. καὶ συγκοπῇ τοῦ ο τῆς ἀρχούσης καὶ ἀποβολῇ μὲν τοῦ μ, ἐνθέσει δὲ τοῦ β, βλώσκω. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μέσῳ λέξεως τὴν ἀπὸ συγκοπῆς κακοφωνίαν τοῦ μ καὶ λ, θεραπεύουσιν οἱ παλαιοὶ ἀπεμβαλόντες τὸ β, καὶ φυλάσσοντες τὸ μ, ὡς ἐν τῷ παρμέμβλωκε. Βλώσκω, τὸ αὐξάνω.

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Οα. βοάω βοῶ. ἐκ τοῦ βοή, γίνεται βοῶ βοᾷς. τὸ παθητικὸν βοῶμαι. τὸ δεύτερον βοᾶσαι, καὶ πειρᾶσαι. ἔχει τὸ

β ι προσγεγραμμένον. τὸ δὲ βοᾷν καὶ γελᾷν ἀπαρέμφατα, οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ὅτι ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ γέγονε τοῦ ἐβόα, καὶ ἐγέλα. καὶ ὁ παρατατικὸς οὐκ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. ἢ ὅτι τὰ εἰς ν λήγοντα ῥήματα, οὐδέποτε ἔχει πρὸ τοῦ ν τι ἀνεκφώνητον. Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ βοᾷς καὶ γελᾷς, οἱ δωριεῖς, βοῇς καὶ γελῇς λέγουσι. καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοᾷς καὶ γελᾷς γεγονέναι κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ βοάεις καὶ γελάεις. κατὰ κρᾶσιν. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶσιν. οἷον τὰ ἐμά, τἠμά. Βοάγρια, τὰ ἐκ βοῶν ἀγρευόμενα λάφυρα. καὶ ἀσπίδες ἐκ βοῶν ἀγρίων. Βοάγριον, ἀσπὶς ἐκ δέρματος βοὸς ἀγρίου γεγονυῖα. Βοάγριος παραῤῥέων θρόνιον τὸ κατὰ τὴν μεσόγαιαν τῆς κνημίδος. τῶν ἐπικνημιδίων γάρ ἐστι λοκρῶν. Βόαγρος, ὄνομα ποταμοῦ. Βοάδει, ὀκνεῖ. Βοαδρόμος, ὁ βοηθός. βοηθός, ἀπὸ τοῦ εἰς βοὴν θεῖν. βοὴ γὰρ κυρίως ἡ μάχη, ὡς τὸ βοὴν καὶ τὸ θοός, ὁ εἰς τὴν βοὴν θοὸς καὶ ταχύς. Βοαῖς. γελαῖς. αἰολεῖς εἰώθασιν ἐκφωνεῖν τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐπὶ τοῦ τρίτου καὶ δευτέρου προσώπου τοῦ βοᾷς, καὶ γελᾷς. οἷον βοάϊς, καὶ γελάϊς. Βοᾶν, τὸ τρανέστερον φωνεῖν. κικλήσκειν δὲ, ὅ ἐστι τὸ καλεῖν ἠρέμα. τοῦ δὲ κλήδην ἡ διάθεσις, κατὰ τὸ ἰμήδην. ὁ δηλοῖ τὸ ἰμητικῶς. αἴτιον δὲ καὶ ἅμα ἐτυμολογικὸν τὸ κλήδην κικλήσκειν. ὁ σαφέστερον, ἐξονομακλήδην λέγεται. Βοᾶν, καὶ φωνεῖν. καὶ ποιητικῶς βοστρεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνάρθρου τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἀπὸ τούτου, ἐπὶ τῶν μεγάλῃ φωνῇ καλούντων τινάς. λέγει δὲ καὶ φθέγγεσθαι καὶ διαλέγεσθαι καὶ λαλεῖν καὶ αὐδᾶν, ποιητικῶς τὸ ἐνάρθρως λέγειν. ἤγουν τῷ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι. Βοάνθεμον, βούφθαλμον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ χρυσάνθεμον. Βοαρμία ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ συναρμόσαι καὶ ζεῦξαι εἰς ζυγὸν καὶ ἄροτρον βόας. ἡ γὰρ αὐτή ἐστιν ὡς ἔφην τῇ φρονήσει. οὕτω δὲ τιμᾶται παρὰ βοιωτῶν, καὶ ἡ λογγά τις ὁμοίως. λογγὰς γὰρ χωρίον βοιωτίας. ὁμωλωΐς δὲ τιμᾶται παρὰ ἀθηναίοις. ὁμωλωΐδες γὰρ πύλαι θηβῶν, ἀπὸ ὁμωλωΐδος τῆς νιόβης θυγατρός. βία ἡ δύναμις.

Βόας βουκολεῖν, ταυτολογίαν ἔχει περιττήν· ἤρκει γὰρ μόνον τὸ βουκολεῖν· καὶ λείπει τὸ τῶν βοῶν· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ, οἶνον οἰνοχοεῖν· καὶ τῷ κυνηλαγμός, καὶ τοῖς τοιούτοις· ἐπὶ τούτων γὰρ περισσὸν ὁ οἶνος, καὶ ὁ κύων· διὰ τὸ συνυπακούεσθαι τῇ οἰνοχοεία καὶ τῷ ὑλαγμῷ· καὶ βόας βουκολεῖν τὸν ἀπόλλωνα· τῶν δὲ μεθ' ὅμηρον οἱ μὲν τὴν αἰτίαν τῆς θητείας ἀπέδωκαν τὴν ἐκ τοῦ διὸς ποινὴν ὅτι συνδῆσαι αὐτὸν ἐβουλεύσαντο· ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι οὐχὶ ἄκοντες, ἀλλ' ἑκόντες ἐθήτευσαν ξένοις ἐοικότες, ἵνα τὴν λαομέδοντος ὕβριν πειράσωσιν· ὃ καὶ ἐν ὀδυσσεία ὁ ποιητὴς διδάσκει ἔθιμον εἶναι τοῖς θεοῖς· ὅθεν φασὶ θανόντος τοῦ ὑβριστοῦ λαομέδοντος, βοηθεῖ τοῖς τρωσὶν ἀπόλλων αὐτοῖς ἐκκύμενος τιμαῖς· ἐτιμᾶτο γὰρ ὥσπερ ἐν χρύσῃ, καὶ κίλλῃ, καὶ τενέδῳ· οὕτω καὶ ἐν ἰλίῳ· ποσειδῶν δὲ ἀγέραστος μείνας, μνησικακεῖ τοῖς ἀπογόνοις τοῦ ὑβριστοῦ ταῦτα οὖν φασί τινες· καὶ ὅτι ἀμφότεροι τὸ τρωϊκὸν τεῖχος ἔδειμαν· τοῦτο δὲ οἱ μὲν, αὐτοχειρία γενέσθαι μυθεύονται· οἱ δὲ οὐκ αὐτοὺς θητεῦσαί φασιν, ἀλλὰ ἱερὰ τούτων κειμήλια δαπανηθῆναι εἰς ἀνέγερσιν τῆς ἰλίου· καὶ [illegible]σας πλασθῆναι ὡς ἀπόλλων καὶ ποσειδῶν αὐτὴν ἔδειμαν· ἕτεροι δέ φασί τινας τεχνίτας ἀμισθὶ ἐργασαμένους, ἀναθέσθαι τὸ ἔργον ἀπόλλωνι καὶ ποσειδῶνι· ὅπερ ὁ μῦθος μεταβιβάζει ἐντεῦθεν εἰς αὐτούς. Βοατίδας, ὁ ἡρακλῆς· ὅτι τὰς βόας τοῦ γηρυόνου ἄγων τῷ δίτι. Βόαυλα, ἡ βούστασις. Βόδα ῥήματα, μεγάλα καὶ κτύπου πλέα· ἀριστοφάνης· ὀφρῦς ἔχοντα ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα. Βοείαισιν, ἱμᾶσι βοείοις. Βοείας, βύρσας· ἀσπίδας· ἀπὸ τοῦ βεβυρσῶσθαι τοῖς βοείοις. Βόες αἱ τέλειαι δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μὴ δὲ ὀχευθεῖσαι· αἱ πόρτιες δὲ αἱ ἔτι ἀπαλέστεραι τῶν δαμάλεων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνὰ καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν ἔτι· ταῦροι δὲ, οἱ τέλειοι· ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δαμάλεως· οἱ ποιηταὶ δὲ, ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν· ἀφ' οὗ παρὰ θεοκρίτῳ, αἱ δαμάλαι. καὶ βόες οἴνοπες, οἱ μέλανες. Βοηδρομεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν· τουτέστιν, ἐπὶ μάχην δραμεῖν. Βοηδρομία, ἑορτή τις ἀθήνησιν οὕτω καλουμένη· ἥν φησι φιλόχορος, ὅτι ἐτιμᾶτο βοηδρόμιος ἀπόλλων· ἐκλήθη δὲ καὶ ἡ θυσία καὶ ὁ μήν· καὶ τὰ βοηδρόμια. Βοηδρομίαις, βοηθείαις· συμμαχίαις. Βοηθεῖν, ἐπικουρεῖν· ὑπερμαχεῖν, τῷ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων· ἀμύνει δὲ, ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς. Βοηθεῖν ἐλέγετο κυρίως, ἐπὶ μάχης· ὥσπερ τὸ βοηδρομεῖν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν βοὴν θεῖν, ἤγουν τὴν μάχην· ὡς παρ' ὁμήρῳ· βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. Βοηθός ἐστιν, ὁ ἐφαπτόμενός τινι εἰς συνέργον· τιμωρὸς δὲ, ὁ αὐτὸς κυρίως ὁ ἐκδικητὴς ὅ τινα παθόντα κακῶς παρά τινος ἐκδικῶν. Βοηθῶ, δοτικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης· φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις· καὶ βοηθῶ, ἀμύνω· ἐπαμύνω· ἀρήγω· ἐπαρκῶ· συναίρομαι· συνεφάπτομαι· συλλαμβάνω· ἐπικουρῶ· ἀντιλαμβάνομαι. Βοηλασίη, ὅμηρος ἀμφὶ βοηλασίῃ· ἔχει μὲν τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν δοτικῇ συνταχθεῖσαν, συνήθως τῷ ποιητῇ· καὶ εἴληπται ἀντὶ τοῦ περὶ βοηλασίης· δηλοῖ δὲ ἀπὸ μέρους, καὶ ἑτέρων ζώων ἀπέλασιν κατὰ τὸ ὁμηρικὸν ἐλάφιον· διὰ λῃστῆς δή που ἦν βοηλασίας, τὸ, οὐ γὰρ ἐμὰς βοῦς ἤλασαν· ὅθεν ἡ βοηλασία σύγκειται· κυρία δὲ λέξις καὶ ἐν τούτοις ἡ ἀπέλασις· ῥύσια ἐλαυνόμενος, καὶ ληΐδα συνηλάσαμεν· καὶ τὰ μὲν, ἠλασάμεσθα εἰς πύλον. Βοὴν ἀγαθὸς, ὅ ἐστι μάχην· ἢ κραυγήν· ὅθεν καὶ τὸ αὐτοβοεὶ ἐπίρρημα γίνεται· ἢ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος, ὁ πολεμιστής· βοὴ γὰρ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἡ μάχη· ὥσπερ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τοῦ αὔω τὸ βοῶ· καὶ φιλοπτὶς ἐκ τῆς ὀπός, ἤτοι βοῆς τῶν φίλων· ἢ βοὴν ἀγαθὸς, ὁ εὐρυβόας· ἀρετὴ γὰρ τοῦ στρατηγοῦ, καὶ χρήσιμον ἐν μάχαις τὸ μεγαλόφωνον· μήπω γάρ φασι σάλπιγγος εὑρεθείσης, τῇ βοῇ διῴκουν οἱ παλαιοὶ, τὰς τῆς μάχης ἐπιθέσεις τε καὶ ἀνακλήσεις· καὶ ἱστοροῦνται πολλοὶ τῶν στρατηγῶν ἐπαινετοὶ, διὰ τῆς εὐφωνίας· ἔτι δέ φασι, καὶ σημεῖον θάρσους τὸ βοᾶν· διὸ πολλαχοῦ ὁ ποιητὴς τοὺς ἥρωας, βοῶντας παρεισάγει· οἷον σμερδαλέον ἐβόησε καὶ ἤυσε διαπρύσιον· καὶ βοὴν ἀγαθοὺς ἀποκαλεῖ τὸν τεῦκρον, καὶ τὸν αἴαντα, καὶ τὸν διομήδην· καὶ ἄλλους ἀνδρείους· τὸ μέντοι δειμαῦ, ταρβεῖν λέγεται καὶ ἡ δειλία, τάρβος· παρὰ τὸ ταράσσεσθαι τὴν βοὴν τοῖς δειλιῶσιν· ἡ βοὴ, ἡ μεγάλη φωνὴ, καὶ ἡ μάχη· κυρίως δὲ ἡ μάχη· ὡς τὸ βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. Βοῆς, ἀντὶ τοῦ βοᾶς· ἔστι δὲ δωρικόν· καὶ μηδεὶς οἰέσθω ἀπὸ τοῦ βοῶ γεγονέναι ἀλλ' ἀπὸ τοῦ βοάεις κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ τοῦ ε εἰς η· ὡς γελῆς ἀπὸ τοῦ γελάεις, οὐκ ἀπὸ τοῦ γελᾷς. Βοήσω, ἐν τῇ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων, πέντε παραλήγονται τῷ ο· βοῶ· γοῶ· ἀκροῶ· μακοῶ· ἀλοῶ· καὶ τὰ μὲν δύο διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· βοήσω· καὶ γοήσω· τὰ δὲ δύο διὰ τοῦ α· ἀκροάσω· καὶ μακοάσω· τὸ δὲ ἓν διφορεῖται· ἀλοάσω, καὶ ἀλοήσω· ἡ γὰρ δευτέρα ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχει τὸ η ἢ τὸ α· ἐάσω· ἀλλ' ἡνίκα καθαρεύει ὁ ἐνεστὼς, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται· οἷον ἀνιῶ, ἀνιάσω· θεῶ, θεάσω· ἰῶ, ἰάσω· καὶ ἡνίκα ἔχει τὸ ρ διὰ μακροῦ τοῦ α ὁ μέλλων· οἷον, γηρῶ, γηράσω· φυρῶ, φυράσω· ἡνίκα δὲ ἔχει τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α· οἷον θλῶ, θλάσω· γελῶ, γελάσω· τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον ζῶ, ζήσω· νικῶ, νικήσω· πεινῶ, πεινήσω· διψῶ, διψήσω· τὸ δὲ πεινάσω, καὶ διψάσω, κατὰ τροπὴν δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α· τὰ δὲ τοιοῦτα παράγωγα εἰς μι, κἂν τὸ λ ἔχῃ, κἂν τὸ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα· οἷον, πλῶ, πιμπλῶ· πίμπλημι· πλήσω· χρῶ, κιχρῶ· κίχρημι· χρήσω· στῶ· ἱστῶ· ἵστημι, στήσω. Βόθροι, οἱ πλυνοί· τουτέστιν, ὀρύγματα· διὸ ἐπηετανοὺς αὐτοὺς εἶπεν, ὡς δι' ὅλου ἔτους κοίλους μένοντας, καὶ μὴ ἀναπληρουμένους, οἷα εἰκὸς πάσχειν τὰ βεβοθρευμένα δι' ὀρύξεως· καὶ περὶ τούτων ὅμηρος ἐν ὀδυσσεία. Βόθρος, δῆλον τὸ σημαινόμενον. Βόθυνος, τόπος τις ἰδίως οὕτω καλούμενος ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ· οὗ μνήμην ἰσαῖος καὶ καλλισθένης ποιεῖται· καὶ ὁ βόθρος, καὶ ὁ λάκκος· καὶ τὸ ὄρυγμα, ὥσπερ παρὰ τὸ θράσος γίνεται θρασύνος καὶ θάρσυνος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βαθὺ, βάθυνος· καὶ βόθυνος, εἶδος ἀστέρος. Βόιας, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ. Βοιβηίς, λίμνη θετταλικὴ κατὰ τὸν γεωγράφον, ἐλάττων τῆς νεσωνίδος· καὶ πλησιεστέρα τῇ παραλία· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι βοιβηὶς λίμνη πλησιάζουσα φεραῖς· καὶ βοίβη χωρίον ἐπὶ τῆς λίμνης κείμενον· εἴρηται δέ φασι βοίβη, ἀπὸ βοίβου υἱοῦ γλαφύρου, τοῦ τὰς γλαφύρας κτίσαντος, ὡς ἱστορεῖ ὁ ἀπογραψάμενος τὰ ἐθνικά. Βοίδιον, βοΐδιον. Βοιωτία, ἡ εὔριπος, καὶ βοιωτεῖς. Βοιωτὸς, καὶ βοωτὸς· ἐκλήθη παρὰ τὸ μετὰ βοῶν τραφῆναι. Βολάων, βόλων, ἢ πληγῶν. Βόλβιτα, ἀφόδευμα βοός· καὶ βόλιθον τὸ αὐτό· ἢ βόλβιτον, τὴν παντοδαπὴν κόπρον. Βολβεῖται, μεγαλορρημονεῖ. Βολβοὶ, εἶδος ὀσπρίου·

ἢ καὶ κρομμύου. Βολβὸς ὕδνον, τὸ κατὰ γῆς κρομμυῶδες· ὁ βίᾳ γῆθεν ἀναβαλλόμενος κατὰ ἡρωδιανόν. Βολβοὺς λέγουσι, τὰ λεγόμενα ὕδνα· ἅτινα τὴν γῆν σκάπτοντες εὑρίσκουσιν οἱ ἄνθρωποι. Βολεὼν ἀττικῶς, ὅ ἐστι κοπρών· ἤτοι κοπροβολεῖον· οὗ κόπρος δηλαδὴ ζώων βάλλεται. ἤγουν ῥίπτεται· ἀκόλουθον δὲ τοῖς βολεῶσι, καὶ τὸ βόλιτον ἢ βόλβιτον ἐπὶ κόπρου νοούμενον· ἔτι ἡ βολὴ καὶ τὸν βόλον παράγει· τὸν, τὸν κυβευτικὸν, καὶ τὸν κατὰ θαλάσσης ἀφιέμενον· ἔτι διὰ δικτύου. ἔτι διὰ μολίβδου, ἢ λίθου· ἀφ' οὗ καὶ βολίζειν, τὸ σημειοῦσθαι διὰ καθέσεως βόλου, εἰ βαθὺ τὸ ὕδωρ. καὶ οὐ τὸ βολίζειν μόνον ἐκεῖθεν, ἀλλὰ καὶ τὸ βολῶ βολήσω· ἐξ οὗ τὸ, πενθεῖα τλήτω βεβολήατο· ἤγουν βέβληντο κατὰ συγκοπήν.

Βολῆσι, τουτέστι βολαῖς ταῖς διὰ ὀστῶν καὶ ξύλων· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Βολίδες, ἀκόντια· λογχάρια. Βόλιμος, μόλιμος· καὶ κατὰ ἐναλλαγὴν, βόλιμος. Βόλινον, κώμη τῆς ἀχαΐας πλησίον πατρῶν. Βολὶς, ἀκόντιον· βέλος· λογχάριον· βέλος, τὸ βαλλόμενον εἰς ἄγραν ἰχθύων. Βολίσι, τρώσεσι· πληγαῖς. Βόλιτον, βόλβιτον δὲ ἴωνες· οἱ παλαιοὶ, καὶ ἱππώναξ· βολβίτου κασιγνήτην. καὶ βολίτιον κατὰ παραγωγήν. εἴρηται δὲ οἱονεὶ βοὸς λιτόν· τὸ ἁμάρτημα τὸ κοπρῶδες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, βόλβιτον. Βόλιτος, καὶ βόλβιτα, τὰ κόπρα. Βόλος, ὁμωνύμως λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ πετευτικοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ δίκτυον· ὅθεν καὶ ῥῆμα σπουδαῖον ἐν χρήσει, τὸ βολίζειν· ἤγουν βάθος θαλάσσης μετρεῖν μολιβδίνῃ καθέτῳ· καὶ βόλος, ἡ δρόσος. Βολωσία, ἡ εἰλείθυια· βολὰς γὰρ τὰς ὠδῖνας ὠνόμαζον. Βόλος παρὰ κρητῶν, καὶ ἡ διὰ σαγήνης ἄγρα· καὶ ὁ τῶν κύβων καὶ ἀστραγάλων. Βομβάζειν, φθέγμα ἐπὶ τῷ διασύρειν καὶ τωθάζειν λεγόμενον. Βομβαύλιοι, αὐληταί· τὸ δὲ βομβίλιος, ἐν προθέσει τοῦ α ἔφη βομβαύλιος παίζων ἀριστοφάνης· παρὰ τὸν αὐλόν· βομβύλιος δὲ, εἶδος μελίσσης· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν. Βομβεῖν, ὠνοματοπεποιημένον ὂν, καὶ ἐπὶ λίθου ἀφειμένου κεῖται ἐν ὀδυσσείᾳ· βομβεῖν δέ τις ῥήτωρ φησὶ καὶ ἐπὶ βροντῆς· καὶ ὁ βομβύλιος δὲ, ἐκ τῆς τοιαύτης παρῆκται λέξεως· ζωύφιον ὂν αὐτὸς βομβητικὸν ἐν τῷ πέτεσθαι, κολεόπτερον. Βομβεῦντι, ἀντὶ τοῦ βομβοῦσι δωρικῶς. Βομβηδὸν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἤχου καὶ βόμβου· βόμβος δέ ἐστιν, ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος· ἔνιοι δὲ τῆς βοξύου μελίττης λεγομένης. Βομβῆσαι, ὡς πλειστερὰ φωνῆσαι. Βόμβησεν, ἐψόφησεν. Βομβοία, ἡ κολυμβὰς ἐλαία, παρὰ κυπρίοις. Βομβολιάδονας, ἐνεαυτούς. Βόμβος, ψόφος· δῆλον ὡς ὄνομα πεποίηται κατὰ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς· λεγόμενος ποτὲ καὶ ἐπὶ βροντῆς καὶ ἐπὶ πνῶν αὐτηλῶν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ζωύφιον ὁ βομβύλιος· κληθεὶς οὕτω, διὰ τὸ βομβητικὸς εἶναι. βομβεῖν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἠχεῖν. Βομβόλυξ, πομφόλυξ. Βομβρύζων, ῥυθορίζων· βοῶν. Βομβρωάζειν, βρενθύεσθαι. Βόμβυκες, εἶδος αὐλῶν· ἢ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, κατὰ σφῆκα. Βομβύλην, λήκυθον. Βομβυλίας, βομβύλιόν ἐστι ζωύφιον, ὅμοιον μελίσσῃ· μέλαν δὲ τῇ χροιᾷ· ἐκ πηλοῦ κηροπλαστοῦν· λέγεται δὲ βομβυλίας, παρὰ τὸ βομβεῖν· ὡς περ καὶ τὸ γινόμενον κοντρούβειον· καὶ ἡ ῥόμβα ἢ στόμβα, βομούλιος καὶ βέβρυξ καλεῖται· βομβύλιος δὲ καὶ βομβίλιον, πόλις· καὶ ὄρος βοιωτίας· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι· εἰ δὲ εἴπῃς βολβύλειος κλιτικῶς, καὶ ἀκρώρεια, ὡς κτητικὸν τὸ τι διὰ διφθόγγου γράφεται· βομβλίας δὲ, καὶ διὰ τοῦ ι· καὶ διὰ διφθόγγου γραφήσεται· οἷον, ἡ βομβυλία τῆς βομβυλίας· καὶ ἡ βομβυλεία τῆς βομβυλείας· τιμᾶται καὶ ἀθηνᾶ βομβυλεία. Βομβυλίδας, πομφόλυγας. Βομβύλιον, ἔκπωμα μικρὸν ἔχον στόμα· ἢ πῶμα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βομβύλον, σκεῦος στρογγυλοειδές. Βόμβυξ, εἶδος σκώληκος. Βόμβυρ· ἄμμος· λάκωνες· καὶ αὐλοῦ εἶδος· καὶ ζῶον· ἀφ' οὗ τὰ βομβύκινα ὑφάσματα συμπλέκεται· ἔνιοι δὲ βομβύλιον λέγουσιν· οἱ δὲ ῥυμὸν, ἢ ἦχος βομβυλιοῦ. Βομβῶνας, βουβῶνας. Βόμιος, ἦχος· ψόφος. Βοοθύτης, ὁ τοὺς βόας βάλλων πελέκει. Βοονόμος, ὁ τὰς βοῦς νέμων· καὶ βόσκων. Βοοπόροις, ὀβελοῖς μεγάλοις. Βοὸς βοέη παρ' ὁμήρῳ, περιττολογεῖται. ἤρκει γὰρ βοέην μόνον εἰπεῖν. Βοὸς πόδα, οἱ μὲν ἀττικοὶ ἐπὶ ζώντος λέγουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν τεθνηκότων, βόειον πόδα φασί. Βοοσκέρας, τὸ περιτιθέμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας κατὰ τὸ ἄγκιστρον· οἱ δὲ τρίχα. Βόοσκον, βούφορβον· ὀρεινόμον. Βοοστώω, μάστιγι· ἢ βούτῃ. Βορὰ, θοίνη· βρῶσις· σῖτος· τροφή· παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω. Βοράζειν· τρέφειν· ὡς περ παρὰ τὸ ἀγορὰ ἀγοράζω, οὕτω καὶ βορὰ βοράζω. Βορβόρα τάραξι, ταραχώδεστατι· ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν, ὡς βόρβορον· θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν, καὶ βορβόρου· ἀριστοφάνης. Βορβορίζει, γογγύζει· μολύνει. Βορβόροπιν, κἤπον σημαίνει, καὶ τὸ μόριον. Βόρβορος· παρὰ τὸ βάρος, βάρβαρος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, βόρβορος· ὅ ἐστι, τὸ περίττωμα τῆς γαστρός· τοῦτο γὰρ ἐν τῷ κάτω κείμενον, βάρος ἐμποιεῖ· ἢ παρὰ τὸ βορῶ, βορός· καὶ βόρβορος, ἡ ἐκ τῆς τροφῆς ὕλη· καὶ βόρβορος, ὁ χετὸς δυσώδης. Βορβορυγμὸς, ὁ ἐπιφερόμενος ἦχος τοῦ ὕδατος· ἢ ἦχος ἐκ τοῦ στόματος τῆς καμήλου· σύνθημα δέ ἐστι ταῖς καμήλοις καθεζομέναις, ὁ τοιοῦτος ἦχος. Βορβορωπὸν, αἰσχρόν· βορβόρῳ ἐμφερές. Βορέας, παρὰ τὴν βορὰν ἐτυμολογεῖσθαι δοκεῖ· ὡς τροφῆς ὢν αἴτιος, διὰ τὸ ἁδρύνειν τοὺς στάχυας· καὶ οὕτω γίνεται ἡμῖν αἴτιος καθὰ καὶ ὁ ἐαρινὸς ζέφυρος· ἢ βορέας, παρὰ τὸ βάρος· ἢ παρὰ τὸ βορὰ, ὃ σημαίνει τὴν τροφήν· βορᾶς γὰρ ἡμῖν αἴτιος, αὔξων τοὺς καρπούς· καὶ βορέας, σκολιόν τι οὕτως ᾀδόμενον ἔλεγον· καὶ ὁ ἄνεμος. Βορεασμοὶ ἀθήνησιν, οἱ ἄγοντες τῷ βορέᾳ ἑορτὰς, καὶ θοίνας· ἵνα ἄνετοι πνέωσιν· ἐκαλοῦντο δὲ βορεασμοί. Βορέην, τὴν φῦσαν· γράφεται δὲ καὶ βοέη. Βορεῖον, γαστὴρ ἐσκευασμένη πῶς. Βορθαγορίσκια, χοίρεια κρέα· καὶ μικροὶ χοῖροι· βορθάκεοι· λάκωνες. Βορέω, ἐκ τοῦ βορέας βερέου, βορέεω, συγκέκοπται· ὁμοίως τῷ ἑρμείω καὶ αὖ μελίω πριάμου· καὶ τοῖς τοιούτοις. Βορικὰ, βοτάνη πᾶσα. Βορκύλα, πέμμα στρογγύλον διὰ μήκωνος· καὶ σησαμὶς ἡ ἐπὶ δὲ μεγέθους ἄρτου. Βόρμαξ, μύρμηξ. Βόρμος, βρόμος· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, βόρμος· καὶ βόρμοξ· ἔστι δὲ τροφὴ τετραπόδων. Βορὸν, βρωτικόν· ὀξύπαρον. Βορὸς, πολυφάγος· ἄπληστος. Βορράζων, ψοφῶν. Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρός· τινὲς ἐν ῥ γράφουσι· καὶ βορᾶς, βρώσεως· ἢ τροφῆς. Βορσὸν, σταυρόν· ἠλεῖοι. Βόρταχος, βάτραχος· βορμός· ἔνιοι δὲ τὴν ἱππικὴν καὶ στιγώδη πόσιν. Βορυσθένης, ὁ ἑλλήσποντος· ἔστι δὲ καὶ ποταμός. Βόσις, ἡ τροφή. Βασκὰς, ὄρνεον ἐκ τοῦ βόσκειν· καὶ προβοσκὶς ἐλεφάντων· ἢ καὶ προνομαία ὁμοίως· κυριολεκτουμένη, καὶ ἐπὶ μυῶν, καὶ τοῦ βίδων ὡς λέγει ἀθήναιος. Βόσκειν, ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τίθεται. Βόσκημα, καλεῖται ἐπὶ χοίρων· ξενοφῶν δὲ ἐν ἑβδόμῳ τῆς παιδείας, καὶ ἐπὶ ἵππων τέθηκε τὴν λέξιν. Βοσκημάτων, θρεμμάτων. Βοσκήσεις, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται.

ἀπὸ περισπωμένου ῥήματος, τοῦ βοσκῶ, βοσκήσω· ἀφ' οὗ καὶ τὸ βόσκημα, καὶ ὁ βοσκηματώδης ἄνθρωπος. Βοσκόμενος, δαπανῶν. Βόσκω, παρὰ τὸ βῶ τὸ τρέφω· ὁ μέλλων βόσω· καὶ πλεονασμῷ, βόσκω· ὡς πιτρώσω, πιτρώσκω· θνήσω· θνήσκω· ἐξ οὗ βόσις ἡ τροφή· καὶ συβώτης. Βοσὸρ παρ' ἑβραίοις, τὸ ἀπὸ κόκκου βεβαμμένον ἱμάτιον. Βόσπορος, τὸ τῆς προποντίδος στενόν· οὕτω κληθὲν, ἀπὸ τῆς διανηξαμένης βοὸς τῆς ἰοῦς· ἢ βόσπορος, οἱονεὶ βοὸς πόρος· ὠνόμασται γὰρ ἀπὸ τῆς ἰοῦς τῆς θυγατρὸς κάδμου· ταύτῃ γὰρ ἡ ἥρα κατὰ ζῆλον οἶστρον ἔπεμψεν· ἥτις ἐλαυνομένη ὥσπερ πόρτις· τοῦτον παρῆλθε τὸν τόπον, ὥς φησι διονύσιος· Τὸ δ' ἐπὶ θρηϊκίου στόμα βοσπόρου· ὅν ποτέ φασιν ἰὼ, Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα. φύλαρχος δὲ, ὅτι οἱ ἐντὸς τοῦ εὐξείνου πόντου ἦσαν ἄπειροι γεωργίας· οἱ δὲ ἐκτὸς, ἔμπειροι· διὸ καὶ βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τοῦ πελάγους, ὅτι ἐπεπείρατο. τινὲς δὲ τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, βοσπόρους εἰρῆσθαί φασιν· ἢ ὅτι τὸ παλαιὸν, εἴποτέ τινες ἤθελον εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, σχεδίας πηγνῦντες, καὶ βοῦς ὑποζεύξαντες, ἐπὶ τούτων διεπεραιοῦντο· ὅθεν ἡ ἐπωνυμία. Ἄλλως. Βόσπορος ὀνομάζεται, διὰ τὸ δοκεῖν τὴν ἰὼ βοῦν οὖσαν, διαπεραιοῦσθαι τὸ βυζαντίου καὶ καλχηδόνος διάστημα· ἢ διὰ τὸ πάντας τοὺς στενοὺς πορθμοὺς, βοσπόρους καλεῖσθαι· ἔνιοι δέ φασι τοὺς ἐπὶ τοῦ στόματος οἰκοῦντας τὸ παλαιὸν εἴποθεν ἐθέλοιεν εἰς τὸ πέραν διαβαίνειν, σχεδίας πηγνῦντας καὶ βόας ἐπιζεύξαντας, ἐπὶ τούτων διαπεραιοῦσθαι· ὅθεν καὶ ὠνομάσθαι τὴν θάλασσαν· ἔστι δὲ ἕτερος βόσπορος τῆς σκυθικῆς κιμμερινὸς προσαγορευόμενος, διὰ τὸ κιμμερίους ἔθνος σκυθικὸν, περὶ ἐκείνους οἰκῆσαι τοὺς τόπους· οἱ δέ φασι στόμα τῆς μαιώτιδος λίμνης, στενὸν καὶ ἐπίμηκες· ἐμφερὲς τῷ κατὰ τὸ βυζάντιον βοσπόρῳ. Ἄλλως. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς παλαιοῖς διαφόρως λέγεται· νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν ἀκαρίωνα, ὡς ἄρα φρύγες διαπλεῦσαι βουλόμενοι τὸν πορθμὸν, κατεσκεύασαν ναῦν ἔχουσαν ἐγκεχαραγμένην προνομὴν ταύρου· διαπλευσάντων δὲ αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ εἴδους τοῦ περὶ τὸ σκάφος προσαγορευθῆναι τὸ πέλαγος βόσπορον· ἔφορος δέ φησιν ἡρπάσθαι τὴν ἰὼ ὑπὸ φοινίκων, καὶ διακομισθῆναι εἰς αἴγυπτον· αὖθις τὸν βασιλέα τῶν αἰγυπτίων πέμψαι ἵνα χῶ ταῦρον· τετελευτηκότος δὲ ἐκείνου, περιιέναι αὐτοὺς παραδεικνύντας, καθὸ πρότερον οὐκ ἐγίνωσκον τὸ ζῶον· τὸν δὲ τόπον προσαγορεύεσθαι, δι' οὗ οἱ τὸν ταῦρον ἔχοντες ἔπλευσαν τὸν βόσπορον. Βοστρύχια, στέμφυλα. Βοστρυχιδὸν, πολυκαμπῆ. Βοστρυχίζεται, κοσμεῖται. Βοστρυχίνδες, τὸ θάλπον, ἢ θάλλον. Βόστρυχος, ὁ πλόκαμος· παρὰ τὸ βότρυχον, βόστρυχος· ὁ βοτρυοειδής· μετὰ σχήματος γὰρ βοτρυοειδοῦς ἀπήρτηται. Βοτὰ, βοσκήματα· κατὰ πάντων δὲ καὶ χερσαίων, καὶ ἀγρίων ζώων· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βόσκεσθαι. Βοτάνη, παρὰ τὸ βία πίνεσθαι· ἤγουν αὔξειν. Βοτεῖν, βόσκειν. Βοτῆρα, ποιμένα. Βοτηρικὰ κύπελλα, ποτήρια ποιμενικά. Βοτὶς, βόλπιον. Βοτὸς, τροφή· ἢ βοσκή· καὶ βροτὸς, ὁ ἄνθρωπος. Βοτράχου, ἀντὶ τοῦ βατράχου, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βοτρυδία, ἐνωταρίων εἶδος· οἱ δὲ βότρυς, ἡ θεσμοφοριάζουσι. Βότρυν, τὴν ὀπώραν οὐχὶ τὴν σταφυλὴν μόνον· καὶ μή ποτε τὴν βοτρυΐαν ὀπώραν. Βοτρυδὸν, ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς ῥᾶγες τῶν βοτρύων. Βοτρύδιον, κατὰ συντροφήν. Βοτρυμὸς, τρυγητός. Βοτρυόδωρος, βότρυς δωρουμένη· ἀριστοφάνης ὦ πότνια βοτρυόδωρε. Βότρυς, παρὰ τὴν πόσιν πότρυς, καὶ βότρυς ὁ τὴν πόσιν καὶ τὸ ποτὸν ῥέων· ἢ παρὰ τὸ βῶ τὸ πατῶ, ὁ τοῖς ποσὶ τριβόμενος· τουτέστι πατούμενος. Βότεια, πόλις μακεδονίας.

Βοτῶν, θρεμμάτων. Βοῦ, τὸ μέγα καὶ πολὺ δηλοῖ· λάκωνες. Βοῦα, ἀγέλη παίδων. Βουαγετὸν, τὸ ὑπὸ βοῶν εἱλκυσμένον ξύλον· λάκωνες. Βουαγὸρ, ἀγελάρχης· ὁ τῆς ἀγέλης ἄρχων παῖς. Βουάκραι, οἱ φοίνικες, ὑπὸ λακώνων. Βουβάλιον, κόσμος χρυσοῦς, περιτιθέμενος τῷ καρπῷ· δίφιλος ἐν παλλακῇ· βουβάλια καρπῶν, παρθένου φρονήματα. Βουβάλιον, τὴν ἀγριοσυκῆν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ βουβάλιον, τὸ τῆς γυναικὸς μόριον. Βουβαλὶς, οἱ βούβαλοι· ἢ ἀστράγαλοι. Βούβαλος, δορκάδιον· καὶ μέγα καὶ πολύ. Βουβάρας, εἴρηται διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τοῦ ἄκρου προτομήν τινα βουβάλου ἐξέχουσαν καὶ βούβαλον, μέγα καὶ πολύ· ὁ μεγαλοναύτης, ἢ ὁ μεγάλως βαρύς· παρὰ τὸ βοῦ ἐπιτατικὸν, καὶ τὴν βάριν εἶδος πλοίου· ἢ παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ καυχητιῶντα· περὶ ἀλαζόνος γὰρ λέγεται, ὃν καὶ βαργέλαιον εἰρήκασι. Βουβάρτης, νεὼς ὄνομα παρὰ φιλίστῳ. Βούβαστις, κώμη τῆς αἰγύπτου· καὶ θεός· καὶ βούβαστος, πόλις. Βούβελα, κρέα βόεια. Βουβίλιξ, σιταρχία. Βούβοσις, πολυφαγία. Βούβρωστις· εἴρηται δὲ, ὅτι καὶ τοὺς βοῦς λυμαίνεται, καὶ βοῦς βρῶσιν ποιεῖ. Βούβρωστις κυρίως, κατὰ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον, ὁ μέγας λιμός· ἡ μεγάλη πεῖνα· καὶ ὡς εἰπεῖν βούπεινα· ἡ πολλὴ τῆς βρώσεως ἔφεσις· δηλοῖ καὶ ἁπλῶς, τὴν μεγάλην ἀνίαν ὑφ' ἧς ἄσιτοι πολλοὶ γίνονται· ἢ σύντονον ὀδύνην, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὡς ἀναλωτικήν· ὑπὸ λύπης γὰρ ἑαυτοὺς ἐσθιόμενοι, κατὰ τὸ, ὃν θυμὸν κατέδων· εἰ δὲ καὶ βούλιμος καὶ τὸ βουλιμιᾶν παρέοικε τοῖς ῥηθεῖσι, δηλοῖ ὅμως ὁ χαιρωνεὺς σοφὸς τὴν ἑαυτοῦ πρὸς ταῦτα διαφορὰν, ἐν τοῖς αὐτοῦ συμποσιακοῖς· οἱ δὲ βούβρωστόν φασι, δαίμονα ἰώνων παρ' ἧ καταρῶνται τοῖς πολεμίοις· ἧς ἱερόν φασιν ἐν σμύρνῃ. Βουβὼν ἐστὶ, τόπος σώματος· οὗ ὁμώνυμον τὸ ἐκεῖ γινόμενον πάθος· ὡς τὸ βουβὼν ἐπήρθη· ἢ βουβὼν, τὸ παρ' ἑκάτερα τῆς ἥβης μέρος ἐν ἀρχῇ τῶν μηρῶν κείμενον· εἴρηται δὲ, ὅτι τοῦ βαίνειν ἐστὶν ὑπηρέτης· παρὰ γὰρ τὸ βῶ, γίνεται βῶν· καὶ συνθέσει τοῦ ἐπιτατικοῦ βοῦ, γίνεται βουβὼν, ὁ μεγάλως βαίνων· ἢ δι' οὗ μεγάλως βαίνομεν· βουβὼν λέγεται καὶ τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαῖνον, ἀπὸ τοῦ ἐπαίρεσθαι καὶ μεγάλως βαίνειν εἰς οἴδημα· ὅπερ τινές φασι βομβῶνα ὡς λέγει ἡρωδιανός. Βουβωνία, κόπος. Βουβωνιῶ, φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας· Ἐγὼ μὲν οὖν εἰς τὸ βαλανεῖον βούλομαι ἀπελθεῖν· βουβωνιῶ γὰρ τὰ νεφρὰ ὑπὸ τῶν κόπων. Βουγάϊον εἰπὼν ὅμηρος τὸν αἴαντα, ἀργίαν ὀνειδίζει, καὶ βραδυκινησίαν τῷ ἥρωϊ· ἢ βουγάϊον λέγουσι, τὸν ἐργάτην βοῦν· οἱ δὲ μεγάλαυχον· ἀμαθῆ· ἀλαζόνα· βοώδη· καὶ ἀναίσθητον. Βουγάϊος, ὁ μεγαλόσωμος· ἢ ὁ δυσκίνητος, καὶ μὴ ποδώκης, ἀλλ' οἷον βοῦς τις πονῶν περὶ γῆν· ἢ ὁ ἐπὶ βοῒ ἤτοι ἀσπίδι γαίων· αἴαντος γὰρ παράσημον ἡ ἀσπίς· ἢ βοῦς ἐργάτης, ἢ αὐτόχρημα βοῦς· καὶ γῆ μὲν, διὰ τὸ βαρὺ τοῦ σώματος, καὶ δυσκίνητον· βοῦς δὲ, διὰ τὸ ἔμψυχον μὲν, πολὺ δὲ τοῦ μεγέθους· ὅτι δὲ καθάπερ ὁ ἵππος οὕτω δὴ καὶ ὁ βοῦς πολὺ μέγεθος παρεμφαίνει ἐν ταῖς συνθέσεσι, δηλοῖ ἡ βοῦ ἐπίτασις· ἣν ἐκ τοῦ ζώου τούτου εἰλῆφθαι λέγουσιν· ἐξ ἧς ἐπιτάσεως καὶ ἡ βούβρωστις, καὶ ἡ βούπεινα· καὶ ὁ βούλιμος· καὶ ὁ βουθοίνας· καὶ ὁ βούπαις· οὗπερ ἀκολουθίᾳ τοιαύτῃ· βρέφος ὡς ὁ γραμματικὸς ἀρι

στοφάνης φησὶ, τὸ ἄρτι γεγονὸς παιδίον· ὃ ἡ τιτθὴ τρέφει· παιδάριον τὸ περιπατοῦν, καὶ ἤδη λέξεως ἀντιποιούμενον· παιδίσκος, ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας παῖς, ὁ δι' ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι· ὁ δὲ μετ' αὐτὸν, πάλλαξ, καὶ βούπαις· καὶ αὖτις παῖς· καὶ μελλέφηβος· οἱ δέ φασιν, ὡς δουλιχιῶται καὶ σάμιοι, τοὺς γαλακτοφαγοῦντας καὶ μηδὲν ἰσχύοντας, βουγαΐους καλοῦσιν· ἄλλοι δὲ βουκάκιε γράφουσιν· ὅ ἐστιν ἄγροικε· παραφέροντες καὶ χρῆσιν, βοῦκον· καὶ βουκαῖον, τὸν ἄγριον λέγουσι, παρὰ τῷ νικάνδρῳ, ἐν τῷ βουκαῖος ὀρείγυρος, καὶ παρὰ θεοκρίτῳ· ἰστέον δὲ ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ ἶρος βουγάϊος ὑπὸ τῶν μνηστήρων προσερρέθη σκωπτικῶς· καὶ ὅτι ἀριστάρχου γράφοντος φασὶ βουγάϊε· ζηνόδοτος βουγήϊε γράφει· καὶ ὅτι ὁ διὰ βάρος προσρηθεὶς βουγάϊος, ῥηθείη ἂν καὶ βουβάρας· ὅ ἐστι μέγας, καὶ ἀναίσθητος· καθὰ βουκόρυζα ἡ μεγάλη κόρυζα· καὶ εἴη ἂν ὁ ῥηθεὶς βουβάρας, προσήκων διὰ τὸ κατ' αὐτὸν βάρος προσρηθῆναι, καὶ γῆς ἐτώσιον ἄχθος· ἐπιτυχῶς δὲ μάλιστα ἐν τοῖς ἑρμηνεύουσιν ὁ μεταλαβὼν τὸν βουγάϊον εἰς βόσκημα ἀναίσθητον· ὅτι δὲ καὶ εἰς ἀναισθησίας σκῶμμα λαμβάνεται ὁ βοῦς, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ μενάνδρῳ βοΐδης, ὅ ἐστι πρᾶος· εὐήθης· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀμνοκώνου· ὅ ἐστι νωθὴς ὡς ἀμνὸς κατὰ τὸν κωμικόν· παροιμιάζεται δὲ ὁ βοῦς ὡς παρὰ τὸ ἐπὶ βουγλώσσων, ἐν τῷ βοῦν ἐπὶ γλώσσης φέρεις· οὕτω κατὰ παυσανίαν, καὶ ἐπὶ ἀχρηστίας ἐν τῷ βοῦς ἐν αὐλείῳ κάθῃ· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς καταρχούσης λέξεως ἐν τῷ βουγάϊος· εἴτε παρὰ τὴν βοῦ, ἐπίτασιν γίνεται· εἴτε παρὰ τὸν βοῦν· εἰς δὲ τὸ ἐφεξῆς ἤγουν τὸ γάϊος, χρήσιμον καὶ τὸ τοῦ αἰλίου διονυσίου· εἰπόντος, ὅτι γεώλοφον οἱ παλαιοὶ καλοῦσι, τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. Βουγενέων, τῶν μελισσῶν· καλλίμαχος· ἄρμενα παρὰ δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων· λέγεται δὲ βουγενὴς ἡ μέλισσα, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται.

Βούγλωσσος, ἰχθύς ποιός, καὶ βοτάνης εἶδος. Βουδάκη, ἡ βούπρηστις. Βούδειον, πόλις φασὶ βοιωτική· ἀπὸ βουδείας βοιωτίας μητρὸς ἐργίνου τοῦ καὶ πινδάρου περιαδομένου· ἄλλος δέ τις, βούδειαν ἱστορεῖ πόλιν ἐν μαγνησίᾳ τῇ κατὰ εὐρώπην, ἀπὸ τοῦ οἰκήσαντος βουδείου· καὶ βούδειαν λέγων ἀθηνᾶν ἐν θεσσαλίᾳ· εἰς ὃ καὶ παραφέρει τὸν λυκόφρονα μάρτυρα· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἑτέραν βούδειαν ἱστορῶν πόλιν φρυγίας, λέγει ὡς καὶ ἔθνος ἐστί τι μηδικὸν οἱ βούδειοι· ὧν ἡ γραφὴ ὡς οἱ ὁμηρικοὶ κήπιοι· τινὲς δέ φασι βούδειον πόλιν φθίας, ἀπὸ βουδείου υἱοῦ ἄργου· ἀρέσκει δὲ τοῦτο οὐ πάνυ τοῖς παλαιοῖς· ὁ γὰρ βουδεύς φασιν· οὗ ἐνταῦθα μέμνηται ὅμηρος, πόρρωθέν ποθεν εἰς τὸν πηλέα ἱκετεύσας φαίνεται, καὶ οὐκ ἀπὸ θεσσαλοῦ τόπου· ἄλλως μέντοι δοκεῖ καὶ πόλις εἶναι θεσσαλικὴ τὸ βούδειον. Βουδίψιον, τὸ βυρσίον. Βούδιος, παραλυσίπω τὸ ὄμμα· Κύων δέ τις ἐβόα δεδιμένος· ὡς παρὰ βούδιος σέλευκος· ἀποδίδωσιν, ἄφρων· ἀνόητος. Βούδορα ἤματα, προπαροξυτόνως κατὰ παθητικὴν σημασίαν, ἐν οἷς βόες ἀποδέρονται· ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνως, τὰ τοὺς βοῦς δέροντα· διὰ τὸ μέρος τῶν βοῶν δηλαδή, πάντα τὰ ζῶα ἐδήλωσε. Βουδρομεῖν, μετὰ σπουδῆς παραγίνεσθαι. Βουζύγης, ὁ ἡρακλῆς· ὅτι βοῦς ζεύξας, τὴν γῆν ἤροσεν· ἀφ' οὗ γένος βουζυγία. Βουθέρει, ἐν ᾧ τόπῳ βόες θέρους νέμονται. Βουθόη, πόλις τῆς ἰλλυρίδος. Βουθὸς περιφοιτᾷ, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων· ἀπὸ βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα, τοῦ πυθία νικήσαντος. Βουθυτεῖ, μεγάλην θυσίαν ποιεῖ ὡς παρ' ἀριστοφάνει· ἔνδον βουθυτεῖ, ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν, ἐστεφανωμένος· καταχρηστικῶς δὲ, εἴρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἡ βουθυσία· δηλοῦσα τόν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους, καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς θυσίας· ἣν ἑκατόμβην καλοῦσιν· ἐντελὴς δὲ θυσία ἡ ἐξ ὑὸς ταύρου· τράγου καὶ κριοῦ· ἣν καλοῦσι τριττύν· τριττὺς δὲ παρ' ἀθηναίοις, ἡ ἐξ ὑὸς, καὶ κριοῦ· καὶ τράγου θυσία. Βούθυτον, ὅ τινες ἀμέμαρον· ἀχαιοὶ δὲ ἰσόχοιρον· ὡς ἀριστοφάνης. Βουθώνης, βούχειλος. Βουϊέρευσε, βοῦν ἔθυε. Βουκαῖος παρὰ θεοκρίτῳ, οἱ μὲν τὸν θεριστήν· ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ καίνω τὸ κόπτω καὶ θερίζω· τινὲς δὲ βουκόλον· βέλτιον δὲ τὸν ἀροτῆρα ἀκούειν, τὸν σὺν βουσὶ καίνοντα τὴν γῆν· δίφιλος δὲ ἐν νικάνδρου θηριακοῖς, κύριον ὄνομα τὸν βουκαῖον λέγει. Βουκανή, ἄνεμον· ἢ τὸ ἄνθος κύπριοι. Βουκάπη, ἡ φάτνη τῶν βοῶν· ἐν ᾗ οἱ βόες κάπτουσιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ κάπτω τὸ ἐσθίω, γίνεται κάπη. Βουκελάτου, ἄρτου ἐλατοῦ· ὃς λέγεται κολλίκιον. Βουκελλάριοι, οἱ ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται· καὶ ἡ τῶν βουκελλαρίων χώρα γαλογραικία. Βουκέντας, βοηλάτας. Βούκερα λίμνη τις ποτὲ μὲν καλουμένη· νῦν δὲ εἶδος βοτάνης. Βουκέρας, ἡ τῆλις τὸ σπερμάτιον· διόπτιμος· βουκεραΐς, κρήνη ἐν πλαταιαῖς· ἥ τις ὠνόμασται πόλυβος. Βουκεφάλας ἵππος, μόνον ἀλέξανδρον ἤθελε φέρειν ἔποχον. Βουκινῆσαι, τὰς βοῦς ἐξελάσαι. Βουκόλεα, ἀγέλη βοῶν. Βουκολεῖν, τὸ τρέφειν· ἀποβουκολεῖν δὲ, τὸ ἀποπλανᾶν· ὡς ἔφη τις τῶν σοφῶν· φθάνει τις ταῖς ἐλπίσιν ἡμᾶς ἀποβουκολῶν· λουκιανός· εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοῦ καὶ ἐλπίζει· ἤγουν ἀπατᾷ, καὶ εἰς ἐλπίδας ἄγει· βουκολεῖν ἔτι, τὸ ἐπὶ πλεῖστον ἀεὶ παραλογίζεται. Ἄλλως· Βουκολεῖν· ὅρα καὶ ὅπως ὁ ποιητὴς τὴν λέξιν τοῦ βουκολεῖν ἐπὶ ἵππων παρεχρήσατο· ἐν τῷ, τρισχίλιαι ἵπποι ἐβουκολέοντο· ὡς καὶ τῇ τοῦ οἰνοχοεῖν ἐπὶ τοῦ νέκταρος· ἐν τῷ, νέκταρ ἐῳνοχόει· οὗ πρὸς μίμησιν ἔγραψέ τις καὶ τὸ, οἶνος ὠνοχοεῖτο· φησὶ δὲ εὐριπίδης πολύβουδέ νιν λαβόντες ἱπποβουκόλοι· εἴποι δ' ἄν τις, ὡς καὶ προεγράφη κατὰ σχῆμα συντομίας τὸν ποιητὴν οὕτως εἰπεῖν· ὡς ἂν ὁ ἀκροατὴς τοῖς ἵπποις καὶ βόας συνυπακούσῃ, καὶ ἄλλα ζῶα· τοιοῦτόν τε καὶ τὸ πίνειν ἐξ ἀργυρίδων χρυσῶν παρ' ἀναξίλᾳ, ὥς φησιν ἀθήναιος· οὐ γάρ ἐστι κοινολεκτεῖσθαι τὸ χρύσεων ἐπὶ ἀργυρίδων, εἰ μὴ ἄρα καθότι ἀργύριον καὶ ὁ χρυσὸς λέγεται, διὰ τιμιότητα παλαιοτέρας εὑρέσεως· ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ὤων ἑκατόμβη παιχθὲν παρά τινι παλαιῷ· τί γὰρ κοινὸν ὠοῖς, καὶ τῇ ἐκ βοῶν παρωνύμως ἑκατόμβῃ· τοιοῦτον καὶ τὸ τοῦ σοφοκλέους· τὸ ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυστολεῖν χθόνα· τουτέστιν, ἱππότης ἥκεις ἢ διὰ πλοίου· καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὸ ναυστολεῖν ἵπποις μὲν, οὐ κύμβαις δὲ ὠκείωται. Βουκόλια, αἰπόλια· ποίμνια· ταῦτα μέρη ἐστὶ τῶν κατ' ἀγροὺς· καὶ οὗ οἱ μὲν βόες ἵστανται, βούσταθμα· βοαύλια· βουστάσεις· οὗ δὲ αἱ ὄϊς, καὶ αἶγες, αὐλή· καὶ σηκός· καὶ ὁ μὲν βουκόλος, λέγεται καὶ βουτρόφος· καὶ βουφορβός· ὡς παρὰ καὶ ὁ ὑποζευγνὺς ἀμάξας, βοηλάτης· ὁ δὲ τῶν προβάτων ἡγεμών, ποιμήν· ὡς παρὰ ὁ τῶν αἰγῶν, αἰπόλος· ὁ δὲ πάντων τῶν τετραπόδων, νομεύς. Βουκολεῖσθαι χρησταῖς ἐλπίσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶσθαι. Βουκόλημα, θέλγητρον· ἀποπλάνημα· ἀπάτημα. Βουκολήσεται, ἀπατήσεται· καὶ βουκόλημα, τὸ θέλγητρον. Βουκολήσομεν, μεριμνήσομεν· ἀπατήσομεν. Βουκολιασμός, μελοποιΐας τινὸς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως· ἀμφότερα δὲ, ἀγροι-

κικά· καὶ Θεοκρίτῳ γέγραπται. Βουκολίη, κακολογία. Βουκολίνη, κίγκλος τὸ ὄρνεον. Βουκόλοι, οὐ μόνον οἱ τῶν
βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶά τινα οὕτω καλοῦνται. Βουκόλος, βουνόμος, βοσκός. Βουκολῶ, Φαρσαλίας πόλις· ἢ Θρά
κης. Βουκόρυζαν, τὴν μεγάλην κόρυζαν. Βουκόρυζος, ἀναίσθητος, ἀσύνετος. Βούκτισις, φυσητική. Βούλαια,
τὰ βεβουλευμένα. Βουλαῖος, δι᾽ οὗ καὶ τὸ βουλεύειν τοῖς ἀνθρώποις ἐστί. Βούλακα, βόλου ὄνομα. Βουλὰς βου
λεύειν, ἀττικὸν ἐστίν, ὡς τὸ ξένοις ξενίζειν· καὶ ἕτερα μύρια. Βουλὰς βουλεύσομαι, ἀττικῶς ἐσχημάτισται. Βουλὰς
ἐξάρχων ἀγαθάς, παροιμία, ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως· ἵνα ᾖ, εἰς βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθάς. ἄλλως γὰρ τὸ ἐξάρχειν, γενι
κῇ συντάσσεται· ἔφη γοῦν πρὸ μικροῦ, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι. Βουλὰς ὑφαίνειν, ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται συνθέσεως ὑφαι
νομένου ἱστοῦ· ὡς γὰρ ἡ τῆς κρόκης ἐκεῖ τῷ στήμονι ἐπισύνθεσις ἀποτελεῖ ὕφασμα, οὕτω καὶ λόγον, ἡ συνθήκη τῶν λέ
ξεων. Βουλεία, ὁ χρόνος τοῦ βουλεύειν· ὥσπερ στρατηγεία ἐστίν, ὅπου στρατηγεῖ. Βούλει, καὶ βούλη· διαφέρει τὸ βού
λει μὲν γὰρ ὁριστικόν· οἷον βούλει χολάσαιμι; τὸ βούλη δὲ διστακτικῶς· οἷον βούλη προλυσώμεθα; Βούλεσθαι ἐπὶ μόνου
λεκτέον τοῦ λογικοῦ· τὸ δὲ θέλειν, καὶ ἐπὶ ἀλόγου ζώου. Βουλεύεσθαι ὁ ποιητὴς ἔν τε τῇ Ἰλιάδι, καὶ τῇ Ὀδυσσείᾳ, κατὰ
ἐνεργητικὴν προάγει φωνήν· ὡς ἐν τῷ βουλὰς βουλεύει καὶ βούλευε φρεσί· καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συμβου
λεύειν, κατὰ φωνὴν ἐνεργητικὴν οἱ παλαιοὶ τῶν ῥητόρων προάγουσιν· ὕστερον δὲ τὸ παθητικὸν ἐπέπλασεν· οὕτω καὶ τὸ
σέβεσθαι, καὶ μεταχειρίζεσθαι, καὶ δρέπεσθαι, οἱ παλαιοὶ ἐνεργητικῶς προέφερον. Βουλεύομαι, καὶ βουλεύω λέγεται.
βουλεύω, ἀντὶ τοῦ βουλευτής εἰμι. βουλεύομαι δέ, ἀντὶ τοῦ σκέπτομαι. Εὐριπίδης· Ἄκουσον δ᾽ ὡς καλῶς βουλεύομαι.
καὶ βουλεύομαι, ἀντὶ τοῦ βουλὰς δέχομαι· ἢ ἀντὶ τοῦ βουλὰς δίδωμι ἀττικῶς. Βουλεύομαι, περὶ εἰρήνης. Βουλεύο
μαι, μήδομαι. Βουλεύοντι, ἀντὶ τοῦ συμβουλεύοντι. Βουλεύσας, ἀντὶ τοῦ βουληθείς. καὶ τοῦτο μέν, ἐνεργητικῶς παρ᾽
Ὁμήρῳ ἐρρέθη, ὅπερ οὐκ ἂν γράψῃ ἀττικίζων ἀνήρ. Βουλεύσασθαί ἐστι, ταυτὸν τῷ σκέψασθαι. βουλεῦσαι, τὸ ἐνθυμη
θῆναί τι, καὶ συντάξαι κακόν· οἷον βουλεῦσαι φόνον· ἢ ἱεροσυλλίαν. Βουλεύσεως, ἐγκλήματος ἐστὶν ὄνομα· ἐπὶ δυοῖν
πραγμάτοιν ταττόμενον· τὸ μὲν γὰρ ἐστίν, ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τις, τινὶ κατασκευάσῃ θάνατον· ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβου
λευθείς, ἐάν τε καὶ μή· τὸ δὲ ἕτερον, ὅταν τις ἐγγεγραμμένος ὡς ὀφείλων τῷ δημοσίῳ δικάζηταί τινι, ὡς οὐ δικαίως αὐτὸν
γεγραφότι. Βουλευτήριον, οὐ βουλεῖον· ἐστὶ δὲ βουλευτήριον, οὐ μόνον ὁ τόπος ἐν ᾧ βουλεύονται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευ
ταί. Βουλευτικὸς τόπος τοῦ θεάτρου, ὁ ἀνειμένος τοῖς βουλευταῖς· ὡς καὶ ὁ τοῖς ἐφήβοις, ἐφηβικός. Βουλευτόν, οὐ τὸ
τέλος· ἀλλὰ τὸ πρὸς τὸ τέλος· ἢ τῶν πραττομένων ἐφ᾽ ἡμῖν ἐστι. Βουλεύω καὶ βουλεύομαι· βουλεύσω, καὶ βουλεύσομαι·
βεβούλευκα, καὶ βεβούλευμαι· ἐβούλευσα, καὶ ἐβουλευσάμην. Βουλεύω, τὸ θέλω· ἤτοι τὸ βουλὴν ἔχω· συμβουλεύω
δέ, τὸ παραινῶ· ὡσαύτως καὶ βουλεύομαι, τὸ σκέπτομαι περί τινος πράγματος· συμβουλεύομαι δέ, τὸ σκεπτόμενον ἄλλοις
κοινοῦμαι. Βουλεύων, ἀντὶ τοῦ βουλὰς λέγων· Ἀριστοφάνης· Νικᾷ πράττων καὶ βουλεύων. καὶ Ἀριστείδης· Ταῦτα οὐχ
ὡς βουλεύων εἶπον οὐδ᾽ ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκων· καὶ βουλεύων, ἀντὶ τοῦ ὑποθέμενος. οὐ πράξας ἀλλὰ βουλεύσας τὸν φό
νον. Βουλεψίη, ἡ λέξις παρὰ Ξάνθῳ· λέγει δὲ τὰς Ἀμαζόνας, ἐπειδὰν τέκωσιν ἄρρεν ἐξορύσσειν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς,
αὐτοχειρία. Βουλὴ ἁγίων, ὁ σύλλογος τῶν ἁγίων. Βουλή, γνώμη· καὶ βουλευτήριον· βουλὴ ὄρεξις ζητητική· περὶ τῶν
ἐφ᾽ ἡμῖν πρακτέων γινομένη· βουλεύεται γάρ τις, εἰ ὀφείλει μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ. Βούλησις· ποιὰ φυσικὴ θέλη
σις· ἤγουν φυσικὴ καὶ λογικὴ ὄρεξις τινὸς πράγματος· διαφέρει δὲ βούλησις καὶ προαίρεσις· προαίρεσις μὲν γάρ, οὐκ ἐστὶ
τῶν ἀδυνάτων· βούλησις δὲ ἐστὶ τούτων· οἷον εἴ τις εἴποι βούλεσθαι ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι ἀπαθανατισθῆναι· τοῦτο γὰρ ἡ
μῖν ἀρτίως ἀδύνατον· καὶ ἡ μὲν βούλησις καὶ περὶ τὰ μὴ δι᾽ ἡμῶν πραττόμενα· ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι βούλεσθαι τὸν δὲ τὸν
ἀθλητὴν νικῆσαι· προαιρεῖσθαι δέ, οὐκ ἄν τις ἐρεῖ τοῦτο· ἡ γὰρ προαίρεσις, ἐπὶ τῶν δι᾽ ἡμῶν ἀεὶ πραττομένων λέγεται.
ἔτι ἡ μὲν βούλησις, μᾶλλον ἐστὶ τοῦ τέλους· ἡ δὲ προαίρεσις, τῶν περὶ τὸ τέλος· οἷον ὑγιαίνειν βουλόμεθα· προαιρούμεθα
δέ, τὰ δι᾽ ὧν ὑγιανοῦμεν. Βουλὴ τὸ τῶν βουλευτῶν ἄθροισμα· καὶ τὸ σκέμμα· ὃ καὶ βούλευμα λέγεται, μετὰ τὴν ψῆφον
παυσαμένων τοῦ βασιλεύεσθαι τῶν βουλευτῶν. βούλημα δέ, ἡ θέλησις. βουλευτήριον ὁ τόπος, ἐν ᾧ βουλεύονται· καὶ αὐ
τοὶ οἱ βουλευταί. βουλεῖον καὶ τὸ χολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκαλοι ἠγωνίζοντο. λέγεται δὲ βουλεῖον δῆθεν ἀπὸ τοῦ βουλή· ἀλλὰ
ἀδόκιμον. Βουλὴ Διὸς ἐτελείετο παρ᾽ Ὁμήρῳ· ἐνταῦθα τοῦ Ἀχιλλέως ὑπεραπολογεῖται· οἱονεὶ λέγων μὴ δι᾽ ἐκεῖνον, ἀλλὰ
τὸ εἱμαρμένον ἐξ ἀνάγκης ταῦτα γενέσθαι· βουλὴν γὰρ Διὸς τὴν εἱμαρμένην φασί· Διὸς λεγομένη καθὰ καὶ τοῖς στωϊκοῖς
ἔδοξεν. Βούλημα, καὶ βούλευμα· τὸ βούλευμα μέν, τὸ ἴδιον· βούλημα δὲ τοῦ δημοσίου ἡ γνώμη. Βουλὴν πιθών, ἀντὶ τοῦ
πείσας. ὅσα δὲ τῇ βουλῇ δόξει, ταῦτα ἐπὶ τὸν δῆμον ἀναφέρεται· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου· τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα, ὑπὸ
τῆς βουλῆς κυροῦται. Βουλῆς λαχεῖν, τὸ λαχεῖν βουλευτήν, καὶ δραχμὴν τῆς ἡμέρας λαβεῖν. Βουλυτόν, τὴν δεί
λην ὥραν· ἐν ᾗ τὸ ἄροτρον λύεται τῶν βοῶν. Βουληφόροι παρὰ τῷ ποιητῇ, οὓς νῦν τῆς συγκλήτου φαμέν. Ἰστέον γὰρ ὅτι,
ἡ μὲν ἀγορά, παντὸς ἦν τοῦ δήμου κοινή· καὶ κηρύγματι ἐξακουστῷ ἠθροίζοντο· ἡ δὲ βουλή, τῶν ἐκκρίτων μόνων συγκαλου
μένων ἰδία, καὶ οὐ μετὰ τοῦ πλήθους. Βουληφόρος, ἡγεμών· ἄρχων· βουλευτής. Βούλια, ἢ ἀβουλία, τὸ ἐκ τῆς βουλῆς
ὄντα πράττειν, ἃ τοῖς βουλευταῖς προσήκει. Δείναρχος καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Βουλιμιᾷ, μεγάλως
λιμώττει· ὥσπερ βούπαιδα μέγαν παῖδα, οὕτω καὶ βουλιμιᾶν, τὸ μεγάλως λιμώττειν καὶ πεινᾶν. ἢ βουλιμιᾷ, πάνυ
λιμώττει· καὶ πεινᾷ λίαν· ἀπὸ τοῦ βοῦ ἐπιρρήματος· ὅπερ ἐπιτάσεώς ἐστι δηλωτικόν, ἀντὶ λίαν· ὥσπερ καὶ ἐν τῷ βούπει
να, ἡ μεγάλη πεῖνα· καὶ βουγάϊος, καὶ βούγλωσσος. Βούλιμος, μέγας λιμός. Βουλιμώττει, πεινᾷ λίαν· παρὰ τὸ βοῦ
ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμώττω. Βουλίς, γυνὴ οὕτω καλουμένη. Βούλομαι, θέλω· χρήζω· αἱροῦμαι· καταινεύω. Βού
λομαι, καὶ θέλω πλοῦτος· καὶ πλουτεῖν· βούλομαι πλεῦσαι· βουλεύομαι περὶ εἰρήνης. Βούλομαι, ἐνεστώς. ἐβουλόμην,
παρατατικός. βουλήσομαι, μέλλων. ἐπροκλίτως· ἐβουλήθην, ἀόριστος. βέβουλα, μέσος παρακείμενος· καὶ μετὰ τῆς
πρὸ προθέσεως, προβέβουλα. Βούλομαι, μετὰ παρῳχημένου, καὶ ἐνεστῶτος μόνου τίθεται. οὐδέποτε μετὰ μέλλοντος.

ὅμηρος· βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. θουκυδίδης· βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον. ὡσαύτως καὶ τὸ θέλω· καὶ τὸ ἀναγκάζω· καὶ τὸ βιάζω· καὶ τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ τὸ ἀξιῶ· καὶ τὸ δέομαι· καὶ τὸ ἱκετεύω· καὶ τὸ προθυμοῦμαι· καὶ τὸ μαρτύρομαι· καὶ τὸ ἐῶ· καὶ τὸ παραιτοῦμαι· καὶ τὸ ὀρέγομαι· καὶ τὸ κελεύω· καὶ τὸ δύναμαι· καὶ τὸ ζητῶ· καὶ τὸ ὀφείλω· καὶ τὸ κινδυνεύω· καὶ τὸ ἔπω· καὶ τὸ λέγω· καὶ τὸ ἐπείγομαι· καὶ τὸ ὁρμῶ· καὶ τὸ ὠθῶ· καὶ τὸ διανοοῦμαι· καὶ τὸ ἔχω· καὶ τὸ ἐπιστέλλω· καὶ τὸ πράσσω· καὶ τὸ κωλύω· καὶ τὸ ψηφίζομαι· καὶ τὸ ὀκνῶ· καὶ τὸ σπεύδω· ὡσαύτως καὶ τὸ ἐχρῆν, τὸ ἔδει· τὸ εἰκός ἐστι· τὸ ἀνάγκη ἐστὶ, καὶ τὸ ἔξεστι· θουκυδίδης· ἔξεστι καλῶς θέσθαι· καὶ οὐκ εἰκὸς εἰς νῆσον γε αὐτοὺς περαιωθῆναι.

Βούλομαι ἀγαθὸς εἶναι· καὶ βούλει ἀγαθὸς εἶναι· καὶ βούλεται ἐκεῖνος ἀγαθὸς εἶναι. οὐδέποτε δὲ βούλομαι εἶναί με τοιόνδε, ἀλλὰ βούλομαι εἶναί σε τοιόνδε, ἢ ἐκεῖνον τοιόνδε. Βούλομαι γράφειν· καὶ βούλομαι ἀναγινώσκειν. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. οὐ σεμνῶς, ἀλλ' ὡς οἱ παλαιοί φασιν εὐήθως· ἤγουν ἀπλοϊκῶς· καὶ ἀφελῶς εἶπεν ὁ ἀγαμέμνων· ὃ καὶ πρίαμος εἴποι ἂν ὁ τοῖς ἕλλησιν ἔχθιστος· κἀκεῖνος γὰρ διὰ τὸ φύσει καλὸν ἕλοιτ' ἂν σόον εἶναι τὸν ἑλλήνων στρατὸν, εἰ μόνον ἀπόσχοιντο τοῦ πολιορκεῖν· οὐκ ἔχει οὖν ὑψηλόν τι καὶ σεμνὸν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καθὰ καὶ ἄλλα τινὰ πρὸ τούτου ἠθικῶς ὁ βασιλεὺς καὶ οὕτως ἁπλῶς ἐπελθὼν, ἁπλῶς εἴρηκεν· ὡς ἐν ἀγωνίᾳ καὶ θυμομαχίᾳ. τινὲς δὲ οὕτω θεραπεύουσι τὸ βούλημα· βούλομαι σόον εἶναι τὸν λαόν· ἢ εἰ μὴ τοῦτο γένοιτο, ἀπολέσθαι ἂν βουλόμην αὐτός. ἐνταῦθα δέ φασιν οἱ παλαιοὶ ὡς εἰ μὲν νοηθείη τὸ ἢ ἀπολέσθαι ἀντὶ τοῦ ἤπερ, διασαφητικός ἐστιν ὁ ἢ σύνδεσμος· ἐὰν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπολέσθαι ἐμὲ, παραδιαζευκτικόν. κατὰ τὸν πορφύριον νοεῖσθε δὲ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι· καὶ σημαίνει τὸ οὐδ' ἀπολέσθαι ὡς συντελοῦν τι, πρὸς τὸ βούλομαι λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι. Βουλομένῳ, γλιχομένῳ· ἐπιθυμοῦντι. Βουλυτὸς, ὁ πρὸς ἑσπέραν καιρός· ὁ δειλινὸς ὅτι τοῦ ἐργάζεσθαι τοὺς βόας λυόμενοι. Βούλω, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς λω λήγοντα καθαρὰ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ου διφθόγγῳ, τὰ μὲν δύο βαρύνονται· τὰ δὲ δύο περισπῶνται· βαρύνονται, τὸ βούλω καὶ οὔλω· ὅμηρος· οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε. περισπῶνται, τὸ οὐλῶ παρὰ τὸ οὐλὴ τὸ τραῦμα· ἔνθα, κατουλώσας. καὶ δουλῶ, παρὰ τὸ δοῦλος. Βουμανὲς, καὶ βούπαστον, εἴδη βοτανῶν. Βουμέτρης, ὁ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένος, παρὰ αἰτωλοῖς. Βουμολγὸς, ὁ τὰς βοῦς ἀμέλγων. Βουμυκαὶ, φωναὶ μυκηθμῶν. Βουεπικόψων, ἀντὶ τοῦ ἐπάνω τοῦ τραχήλου τμήξων. ὅθεν καὶ ἐπίκοπον παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐπίξηνον· ὅπερ ἰδιωτικῶς, ἐπικόρμιον λέγεται. Βου ἐπιτατικὸν μόριον. Βοῦ ἐπιγλώττης φέρει, ἤγουν δῶρα λαβὼν σιωπᾷ. Βουνὶς, ἡ βουνώδης γῆ, παρὰ τὸ βουνός· βουνὸς δέ ἐστιν, ὁ ὀρώδης καὶ γεώλοφος τόπος. Βουνίον, πόας εἶδος. Βουνόμαι, αἱ ἑλώδεις λέγονται. Βουνίτης, ὁ βουκόλος, ὁ βουλάτης· ὁ βουνός· ὁ ὀρώδης, καὶ γεώλοφος τόπος. Βουσιτρυωνοῦμαι, ἢ ἀποδίδομαι· λείπει ἡ διὰ, μάχιμος τὸ σχῆμα, πολὺς τὸν λόγον· λείπει ἡ κατά· οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων, λείπει ἡ ἀπό· ὁμοίως καὶ ἡδὺ ἀναπνεῖ τῶν φυτῶν· ἐλλυχνίου ὄζει· δρέπου τῶν φύλλων· πίε τοῦ ὕδατος· ὅταν μὴ πάντα τὰ φύλλα τις μέλλει δρέπεσθαι· μὴ δὲ ὅλον τὸ προκείμενον ὕδωρ πιεῖν ἀλλὰ μέρος, τινὶ καὶ ταῦτα αἰτιατικῇ συντακτέον. Βουνοὶ, βωμοί. Βουνόμοι, αἱ ὑπὸ βοῶν κατανεμόμεναι. Βουνὸς, στιβάς· κύπριοι. Βοόα ἀλγεῖ τις, τάχα θ' αἱ βουσόαι· ἔλλειψις τοῦ σ· καὶ πνεῦμα προσῆλθε τὸ δασύ. Βούπαις, μέγας παῖς· οὔπω τέλειος ἀνήρ· καὶ βούπαις ὄνομα ἡλικίας· ὁ νέος· ἔφηλιξ· ἢ ἰχθύς. Βούπαλος, ὄνος. Βουπαλίδες, περισκελίδες. Βούπεινα, ἡ μεγάλη πεῖνα. Βουπελάται, οἱ βουκόλοι· εἴρηται ἤτοι τοῦ π πλεονάζοντος· βουελάται γάρ εἰσιν, ἢ παρὰ τὸ πέλας τῶν βοῶν εἶναι· ὃ καὶ βέλτιον. Βούπεδρον, λαχάνου εἶδος. Βουπλῆγες, οἱ πληγέντες ὑπὸ τῶν βοῶν. βουπλῆγες δὲ, οἱ πλήσσοντες τοὺς βόας. Βουπλὴξ, βούκεντρον· ἢ πέλεκυς βοὸς ἀναιρετικός· ἢ μάστιξ, γινομένη ἀπὸ τμήματος βύρσης· ὀξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ· τὰ κατὰ παράθεσιν συντεθειμένα ὀνόματα εἰς ης, ἢ εἰς ξ λήγοντα, ὀξύνεται· καὶ μίαν φυλάττει τοῦ ῥήματος συλλαβήν· οἷον ἀδμής, ἀβλής· ἡμιθνής· κυαμοτρώξ· βουπλήξ· σεσημείωται τὸ ὕπληξ· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὁ ὀρθὸς αἰρόμενος καὶ πλήσσων. προφέρεται δὲ καὶ ἀκανθοπλήξ, καὶ νωτοπλήξ· καὶ οἰστροπλήξ· ὡς τὸ, τῆς οἰστροπλῆγος ἄλσος ἰνάχου κόρης· καὶ μεθυπλήξ, ὡς καλλίμαχος· τοῦ μεθυπλῆγος φροίμιον ἀρχιλόχου. περίεργον οὖν φασὶ λέγειν, ὅτι τὰ δραστικὰ μὲν ὀξυτονεῖται. Βουπόλον, βουκόλον. Βουπόροις, ὀβελοῖς μεγάλοις· ὀβελίσκοις. Βουπράσιον ὁ γεωγράφος, χωρίον τῆς ἠλείας φησί· καὶ τοὺς βουπρασιεῖς ἐπειοὺς πάλιν λέγει· ὅτι κατοικία τῆς ἠλείας τὸ βουπράσιον ἀξιόλογος, ἣ νῦν οὐκ ἔτι ἐστί· καὶ ὅτι ὑποδοχὴν δοκεῖ ἔχειν τότε τὸ βουπράσιον παρὰ τὴν ἦλιν· καὶ οἱ ἐπειοὶ παρὰ τοὺς ἠλείους· καὶ ὅτι ὕστερον ἀντὶ ἐπειῶν, ἠλεῖοι ἐκλήθησαν· καὶ ὅτι καὶ μέρος ἤλιδος τὸ βουπράσιον. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, καὶ πόλιν ἤλιδος λέγει· καὶ ποταμὸν, καὶ χωρίον· καὶ κατοικίαν ἀξιόλογον, τὸ βουπράσιον· κληθὲν οὕτω ἀπὸ βουπρασίου τινὸς, ἄρξαντος ἐκεῖ. τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ, βουπρασιεύς· καὶ βουπράσιος· καὶ βουπρασίων δὲ, ὡς καδμείων. Βούπρασις λαχάνου ἀγρίου γένος, ὅμοιον τῷ σινήπι. Βουπρῆσται, ὄνομα ὄφεων. Βούπρηστις, ζῶον τι κανθαρίδι ὅμοιον· ἢ ἄγριόν τι λάχανον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Βουπρίονες, κρημνοὶ μεγάλοι, καὶ λόφοι. Βούπρωρον, θυσία τις, ἐξ ἑκατὸν προβάτων, καὶ βοὸς ἑνός· οἱ δὲ τὴν ἡβῶσαν ἢ βουαρχήν· σημαίνει δὲ καὶ τὴν βουπρόσωπον. Βούπρως, ἀσθένεια. Βούπινον, βοτάνη λεγομένη τρίφυλλον. Βοῦρα, πόλις τῆς ἀχαΐας. Βουργάων, ὄρος ἑσπέριον· ἔνθα βελισάριος διαφόροις πολέμοις διήνεγκε. Βούρειαν, κρήνην λέγει θεόκριτος· ὅτι ἀπὸ κεφαλῆς βοὸς ἐκ λίθου πεποιημένης ἐδόκει τὸ ὕδωρ ἐκρεῖν· οὕτω τοῦ χαλκέωνος μηχανησαμένου τε καὶ κατασκευάσαντος· ἢ βούρεια, ἡ πολύρροις· ἀπὸ τοῦ βου ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ῥέω· βούπαις γὰρ καὶ βουγάιος ὁ μέγας παῖς· ὅμηρος ἤδη νῦν βουγάιε. νικάνωρ ὁ κῷος ὑπομνηματίζων βούρριν καλεῖ· συμβῆναι γάρ φησιν ἐξ αὐτομάτου καὶ αὐτοφυῶς, βοὸς ῥινὶ παραπλήσιον εἶναι τὸν τόπον· ἐξ οὗ τὴν κρήνην ἐκραγῆναι· ὃ χαλκέων ἐποίησεν· ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ὁ χαλκέων ἀνδριάντα ἔστησεν εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸ ὕδωρ εὑρέθη· καὶ ἐκ τοῦ ποδὸς τοῦ ἀνδριάντος τὸ ὕδωρ ἐξήρχετο· καὶ νοοῦσι, τὸ ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυεν ἢ ἄνυσε κράναν· εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρᾳ γόνυ· καὶ ἄλλοι ἄλλως. Βούρυγχος, ἰχθὺς κητώδης. Βούρυτος, ποταμὸς μέγας ῥεῦμα ἔχων. Βοῦς· ἰχθύς· τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν εἰώθασιν οἱ ἀττικοί. Βοῦς· θηλυκῶς ἴωνές φασι· καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ῥηθήσεται. ἤδη δὲ

καὶ ἀττικοί· ὥσπερ τὰς οἶς· τὰς ἵππους· καὶ τὰς ἡμιόνους· καὶ τὰς κύνας. Βοῦς, τοῦ βοός· καὶ βοῦ ποιητικῶς· τῷ βοΐ· τὸν βόα καὶ βοῦν· ὦ βοῦ· δυϊκά· τὼ βόε· τοῖν βοοῖν· ὦ βόε. πληθυντικά· οἱ βόες· καὶ βοῦς· τῶν βοῶν· τοῖς βουσί· τοὺς βόας καὶ βοῦς, ὦ βόες καὶ βοῦς. Βοῦς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅτι ἐλέγετο καί τι πέμματος εἶδος· ἀφ' οὗ παροιμία τὸ, βοῦς ἕβδομος, ἔχουσα λόγον τοιόνδε· σελῆναι, πέμματα ἦσαν πλατέα· κυκλοτερῆ· ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις τοιαύταις, βοῦν φασιν ἕβδομον ἐπέττον, κέρατα κατὰ μίμησιν πρωτοφυοῦς σελήνης ἔχοντα· ἔθυον μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις τοῦτον τὸν βοῦν· καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν· μᾶλλον μέντοι ἐπὶ ταῖς ἓξ ἔθυον αὐτόν· ὃς καὶ ἐκαλεῖτο διὰ τοῦτο ἕβδομος βοῦς. ὁ δὲ ταῦτα ἱστορήσας παυσανίας, λέγει καὶ ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι σελῆναι τὰ πέμματα, καὶ πέλανοι ἐλέγοντο· καὶ ὅτι πεμμάτων εἶδος καὶ οἱ ἀνάστατοι πλακοῦντες, καὶ οἱ χαρίσιοι, καὶ οἱ ἀμφιφῶντες· καὶ φθόϊς δέ φησι πέμματα μετὰ σπλάγχνων ἐσθιόμενα· καὶ ὅτι οἱ ῥηθέντες ἀμφιφῶντες, ἴσως τι οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ ἡλίου καὶ σελήνης, καὶ διότι ἐκόμιζον αὐτοὺς, δᾳδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτούς· ἀλλαχοῦ δέ φησιν ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι ἀμφιφῶν προσηγορεύθη πλακοῦς, διὰ τυροῦ· ἀφ' οὗ δᾳδία πήσσοντες, ἅπτουσι τοῦ φωτὸς χάριν. Βοῦς θηλυκῶς, τό, τι ζῶον, καὶ τὸ βοῶν ἄθροισμα· βοῦς δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς παροιμίας, μεταφορικῶς· ἐλέγετο καὶ νόμισμα βοῦς· ὡς βοῦν ἔχον ἐντετυπωμένον· διὸ ἐλέγετο καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν δωροδοκουμένων κριτῶν· ὡς βοῦν ἐπὶ γλώττης ἔχει· δηλονότι νόμισμα λαβὼν, σιωπᾷ. Βοῦς κύπριος, ἐπὶ κοπροφάγου· εἰκαίου, καὶ ἀκαθάρτου· ἀφηγεῖται γὰρ ὁ εὔδοξος τοὺς κυπρίους βόας, κοπροφαγεῖν. Βοῦς πετηνὸς, ὁ ἀναπεπταμένα τὰ κέρατα ἔχων. Βούσβατον, τὴν ἄρτεμιν θρᾶκες. Βουσὴ, ζεύλη. Βουσία, γογγυλίδι ὅμοιον· θετταλοί, βοσκητήριον. Βούσιρις, ὁ τῆς αἰγύπτου βασιλεύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις καλεῖται. Βουστάθμιον, τὸ βουστάσιον. Βουστάνη βοοστασία· ἡ τῶν βοῶν στάσις· ἢ μάστιξ καὶ πηγή. Βουστροφηδόν· οὕτως ἔλεγον ἐπεὶ ὁμοίως τοῖς ἀροτριῶσι βουσὶ τὰς ἀντιστροφὰς ποιεῖ τις· ἔλεγον δὲ ἐπὶ τοῦ γράφειν τρόπῳ τοιούτῳ. Βούσυκα, τὰ μεγάλα σῦκα. Βούσυκον· εἰώθασι τῇ προσθήκῃ τοῦ βοὸς ἢ τοῦ ἵππου, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν· ἀπὸ μὲν τοῦ βοὸς, βούσυκον· βούπαις· βούλιμος· ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἱπποσέλινον· καὶ ἱππογνώμονα, τὸν μεγαλογνώμονα. Βουτάδης, δῆμός ἐστι τῆς οἰνηΐδος βουτία· ἀφ' ἧς βουτάδαι, οἱ δημόται. Βουτάνη, μέρος τι τῆς μακρᾶς νεώς· ἢ μάστιξ· ἢ τάνυσις τῆς βοείας· μέρος δὲ τῆς νεὼς, πρὸς ὃ τὸ πηδάλιον δεσμεύεται· δηλοῖ δὲ καὶ μάχην ἀνδίαν. Βούταρος, ὁ παχύς· ἢ ὁ παχύς. Βούτας, βουκόλους· βοσκήματα· καὶ βούτας, ὁ τῶν βοῶν νομεύς· ἀττικῶς δὲ εἴρηται. Βουτελέειν, θύειν. Βούτης, οὗτος τὴν ἱερωσύνην ἔχει· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ βουτάδαι ἐκλήθησαν· καλοῦνται δὲ ἐτεοβουτάδαι, οἱ ἀπόγονοι τοῦ βούτου· τὸ γὰρ ἐτεὸν, ἀληθὲς δηλοῖ· καὶ βούτης, ὀρίγανον ὑπὸ κυδωνιατῶν· καὶ βουκόλος· καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων· καὶ ὁ τοῖς διιπολίοις τὰ βουφόνια δρῶν. Βουπαίειρα, ἡ τροφὴν ἀνδράσι παρέχουσα. Βούτιμοι, βοώνητοι· ὥσπερ ἀλφεσίβοιαι. Βουτοί, τόποι παρ' αἰγυπτίοις, εἰς οὓς οἱ τελευτῶντες τίθενται. Βούτομον, εἶδος χόρτου. Βούτρα, τὰ πλήττοντα τοὺς βόας. Βούτρον, ψάκαστρον· ὁδὸν ἀτραπόν. Βούτροκτον, ὄροβον. Βουτρωτὸς, ἢ βουθρωτὸς, πόλις τῆς ἠπείρου. Βουτύπος ἐστὶν, ὁ τοὺς θυομένους βοῦς τῷ πελέκει τύπτων κατὰ τοῦ αὐχένος· οὗτος δὲ ἐπ' ἄκροις τοῖς ὄνυξιν ἱστάμενος, μᾶλλον κρούει. Βούτυρον, τὸ λιπαρὸν τοῦ γάλακτος. Βούτυρος, βοτάνης εἶδος· διονύσιος. Βουφάγος, πολυφάγος. Βουφάρας, γεφύρας. Βούφαρον, τὴν εὐάροτον γῆν· φάρος γὰρ ἡ ἄροσις· καὶ ἐπίθετον βοός. Βούφθαλμον, βοτάνη τις ὑφ' ἡμῶν ἐσθιομένη. Βουφόνεον, ἐβουθύτουν· βοῦς ἔθυον. Βουφόνια, παλαιὰ ἑορτή· ἥν φασιν ἄγεσθαι μετὰ τὰ μυστήρια· ὅτε καὶ βοῦν θύουσιν, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτου φονευθέντος βοὸς ἐν ἀκροπόλει, ἀψαμένου τοῦ πελάνου ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν διονυσίων. Ἄλλως· Ἑορτὴ ἀθηναίων πάνυ ἀρχαία· ἐν γὰρ τοῖς διιπολίοις φασὶ βοῦν τὸ πόπανον καταφαγεῖν τὸ παρεσκευασμένον πρὸς τὴν θυσίαν· θαύλωνα δέ τινα ὡς εἶχε τῷ πελέκει ἀποκτεῖναι τὸν βοῦν, καθὰ καὶ ἀνδροτίων μέμνηται διὰ τῆς τετάρτης. Βουφορβὸς, βοῦς τρέφων. Βουφόρτων, πολυφόρτων. Βοῦφος, ὁ νέος βοῦφος ἐπιφοιτᾷ· ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται. Βουχανδέα, πολυχώρητα. Βουχανδὴς λέβης, ὁ βοῦν χωρῶν· ἐν ἐπιγράμματι. Βούχετα· δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς· πόλις ἐστὶ τῆς ἠπείρου· πληθυντικῶς οὐδετέρως λεγομένη· ἣν φιλόστεφανος ἐν τοῖς φιλιππικοῖς ὠνομάσθαι φησὶ, διὰ τὸ τὴν θέμιν ἐπὶ βοὸς ὀχουμένην ἐλθεῖν ἐκεῖσε, κατὰ τὸν δευκαλίωνος κατακλυσμόν. Βουχίλον, ὄνομα τόπου· ἢ εὐθεῖα, βούχιλον· παῖδες βουχίλου κραίντορες ἀρκαδίης· τουτέστιν εὐτρόφου. Βουχρώς τις· ἰσχυρός· ἢ ξηρός. Βούχωμα, φρόνημα. Βοῷεν· βοάοιμι· καὶ κράσει βοῷμι, τὸ εὐκτικόν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, βοάοιεν, βοῷεν. Βοῶμεν, ὀμόσωμεν. Βοώμενον, ἐπικαλούμενον. Βοῶν, ἐπιβουκόλος ἀνήρ· περισπᾶται τὸ βοῶν· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ οἶνον οἰνοχοεῖ, περισπᾶται τὸ οἶνον· καὶ ἐν τῷ αἰπόλος αἰγῶν, τὸ αἰγῶν· αἰπόλος γὰρ οὐδενὸς ἄλλου ζώου λέγεται, ἀλλὰ μόνον αἰγῶν· καὶ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ, ἐκ περισσοῦ κεῖται τὸ βοῶν· ὡς, οἶνος ἐν τῷ οἶνον ἐνοινοχοεῦντες· ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσι. Βοῶν, σημαίνει τρία· τὴν μετοχὴν, Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν· καὶ τὸ ζῶον· Μυκηθμοῦ δ' ἤκουσε βοῶν· σημαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα· Χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων. Βοῶναι, οἰκίαι. Βοῶνα, ὁδόν. Βοῶνας, ἀγροικίας. Βοώνητα, ἐπὶ ὠνῇ βοῶν δοθέντα.

Βοωνήτων, τιμῆς βοῶν ἠγορασμένων· ἢ ἀνοσίων· παρὰ κυπρίοις δὲ, ἀνοσίων. Βοωνία, αὔλιος θύρα· κρῆτες. Βοῶπις ἥρα, ἡ μετεώρους καὶ κυκλοτερεῖς ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ὥσπερ οἱ βόες· τοῦτο γὰρ ἐξαίρετον, τὴν ἥραν λέγειν οὕτως· ἢ τὸν ἀέρα, ἅτε διαφανῆ ὄντα, μάλιστα πάντων. Βοῶπις ἥρα· ὡς μὲν ἀὴρ καὶ αὕτη, ἔοικε τῇ βοῇ παρωνομάζεσθαι, διὰ τοὺς ἀερίους ἤχους· μυθικῶς δὲ ἔπαινός ἐστιν αὐτῆς ὡς γυναικὸς, διὰ τὸ κατὰ βοῦν μεγαλόφθαλμον· ἐξ οὗ καὶ κύριον ὄνομα εὐρώπη τίθεται. Βοωτεῖν, βοηλατεῖν. Βοώτης· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου· ὅτι λαμπρὸς ἦν ὁ βοώτης· καὶ αἱ μέγισται ἀρχαὶ ἐπὶ τούτῳ ἐχειροτονοῦντο· καὶ βοώτης, ἄστρον πλησίον τῶν ἄρκτων· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἀρκτοφύλαξ καλεῖται.

ΤΟ Β΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄

Ραβεῖον, ἐπινίκιος ἀμοιβή· ἢ ὁ παρὰ τοῦ βραβευτοῦ· ἢ μᾶλλον τῶν βραβέων διδόμενος στέφανος τῷ νικῶντι. Βραβεῖς,
β καὶ οἱ βραβευταί, καὶ οἱ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἆθλα διδόντες· ἀφ' οὗ, βραβεῖον τὸ ἆθλον λέγεται. καὶ τὸ βασιλικὸν σκῆπτρον. Βράβετον, δρέπανον· κλαδευτήριον· οἱ δὲ πλῆθος. Βραβεύει, διακρίνει· ἐπιψηφίζεται. καὶ βραβευτής, διοικητής· ὁριστής. βραβευταὶ δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ῥάβδον ἀπὸ φοίνικος ἢ τινὸς ἄλλου διδόντες, σύμβολον τῆς νίκης· ῥαβδευταί τινες ὄντες, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ· ἢ οἱ διαλλάκται. καὶ βραβεῖα αἱ διαλλαγαί. Βραβευέτω, μεσιτευέτω· μηνυσάτω· ἰθυνέσθω. Βραβεύς, ὁ βραβευτής ἐστιν ὁ ἀγωνοθέτης· ὁ διδοὺς τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσιν. ὡς τὸ, βραβεύσωσι τὸν ἔπαθλον. Βραβευτής, διαλλακτής. Βράβυλλα, τὰ καλούμενα δαμασκηνά· τὰ αὐτὰ καὶ κοκκύμηλα· καὶ μάδρυα. βοράβυλα τινὰ ὄντα τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα· εἰσὶ γὰρ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. Βραβὼν, πόλις τῆς ἀττικῆς· ἐν ᾗ τὰ διονύσια ἤγετο· καὶ μεθύοντες, πολλὰς πόρνας ἥρπαζον. Βραγός, ἕλος. Βραγχᾷ, ὁ βραγχιῶν· καὶ βράγχος οὐδετέρως. Βραγχιάζεσθαι, πνίγεσθαι. Βραγχίον, τῆς καταφράκτου νεὼς τὸ κύτος. Βράγχοντος, βρόχοις ἁλόντος. Βράγχος, νόσημά τι τῶν ἐν τῷ σώματι γινομένων· τὸν πρόγχον· ὅταν ῥεῦμα μάλιστα διαφθείρηται. Βραγχῶν, φλεγμαίνων· ἢ πνευμόνων. Βραδανίζει, ῥιπίζει· τινάσσει. Βραδέως, μελλητικῶς. Βράδιον, καὶ ἡσίοδος λέγει· βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει· πλάτων καὶ θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτεροι, βραδύτερον. Βραδύνω ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ βραδὺς γίνομαι· καὶ βραδύνεται, ἀντὶ τοῦ βραδυτῆτα λαμβάνει· ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται. Βραδύνω, μέλλω· δηθύνω· διατρίβω· καὶ βραδύνω ἐλθεῖν. Βραδύς ὁ ἀργός· ὁ μὴ ἀγχίνους κατὰ πλήσμων. καὶ βραδύς, παρὰ τὸ βάρος βαρύς· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ βραδύς. Βραδὺς ἔχει ἐναντίον τὸ ταχύ· ἢ τὸ ὀξύ· λέγεται ὀξὺ καὶ ἐπὶ μαχαίρας· καὶ ὀφθαλμῶν· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυκύ· λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ· λέγεται πάλιν τὸ βαρὺ καὶ ἐπὶ ὄγκου, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἐλαφρόν.

Βραδυτέραν, οὐ βράδιον· ποιητικὸν γάρ· λιβάνιος· Καί σε εἰ καὶ βραδύτερον, ἀλλὰ σεμνότερον ὄψομαι· καὶ βραδύτερον οὐ βράδιον λέγουσιν, ὅτι μὴ ἡσίοδος μόνος εἴρηκε βράδιον συνεσταλμένως· βράδιον δὲ πανελλήνεσσι φαείνει. Βράδων, ἀδύνατος. Βράζει, τὸ ὕδωρ θερμαινόμενον· ἀναβράζω δὲ, τὸ ὕδωρ μεταβατικῶς. Βράζειν, τὸ ἡσυχῇ ὀδύρεσθαι.

Βράζω, ζέω· θέρω· θερμαίνω. Βραθύ, πόα τις θεοῖς θυομένη. Βραΐδιον, ῥαΐδιον· αἰολεῖς. Βράκαλον, ῥόπαλον. Βράκανα, ἄγρια καὶ δύσπλυτα λάχανα. Βρακείας, τραχεῖς τρόπους. Βρακεῖν, συνιέναι. Βρακεῖς, συνιείς. Βράκες, ἀναξυρίδες. Βρακός, κάλαμος· ἱμάτιον πολυτελές. Βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος· καὶ βρυτὴρ, ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ· καὶ βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥόδον· οἱ αἰολεῖς τὸ β, τῷ ρ προσνέμουσιν, ὅταν ἐπιφέρηται κ, ἢ τ, ἢ δ. Βράξαι· συλλαβεῖν· δακεῖν· καταπιεῖν. Βράπτειν, ἐσθίειν· κρύπτειν· ἀφανίζειν· τῷ στόματι ἕλκειν· ἢ στενάζειν. Βρασίδας, ἐγένετο λάκων τὸ γένος· ὁ δὲ βρασίλας κῶος· ὁ λακεδαιμόνιος δὲ βρασίδας, οὐ θάπτεται ἐν κῷ, ἀλλὰ ἐν ἀμφιπόλει. παρὰ δὲ θεοκρίτῳ τίθεται ὁ βρασίδας. Βράσκη, κράμβη· ἰταλιῶται. Βρασμὸς γῆς, ὅταν καχλάζῃ μετὰ κινήματος· ἐκτιναγμὸς δὲ, ὅταν ἀναρρίπτηται. Βρασπότροχος, κεραμικός· ὁ μὴ ἐρρωγώς. Βράσσον, βραδύτερον· ἀσθενέστερον· ἢ ἐπικλινὲς, ἐπὶ τροχοῦ· ἔνιοι βράσσονας, ταπεινοτέρας. Βράσσω, τὸ ζέω· ὅθεν καὶ ἀναβράσσω λέγεται ἀττικῶς. Βράσσων, παρὰ τὸ βραδὺς βραδύτερος, βραδίων· βράσσων· ἅπαξ δὲ εἴρηται τῷ ποιητῇ· δηλοῖ δὲ κατὰ τοὺς γλωσσογράφους, τὸν βραδύν· ἢ τὸν βραχύν· ἀπὸ τοῦ βραδὺς βραδίων, βράσσων· ἢ ἀπὸ τοῦ βραχὺς βραχίων βράσσων· ὡς ἐλαχὺς ἐλαχίων, ἐλάσσων· παχὺς παχίων, πάσσων· κατὰ δὲ ἑτέρους βράσσων, ὁ βρασσόμενος· καὶ οὐχ ἑστηκὼς ἐφ' ἑνός, διὰ τὴν ἀγωνίαν· καὶ μετήνεγκται ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν βρασσομένων ὑδάτων· εἴτε δὲ βραχὺς, εἴτε βραδὺς, εἴτε βρασσόμενος, ἐκεῖνος ὁ εἷς· καὶ βράσσων, ἐλάσσων· ἢ ἄτακτος· ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ· ὁ οὐ σταθερός· βράσσων τινόος· οἷον ἀκατάστατος ὢν· ἀσθενέστερος ὤν. Βραταναῖ· τορύνην, ἠλεῖοι. Βραταίνει, ῥαΐζει ἀπὸ νόσου· ἠλεῖοι. Βρατάχοις, βατράχοις. Βράττειν, πληθύνειν· βαρύνειν. Βραυκανᾶσθαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. Βραύκας, ἀκρίδας. Βραύλα, φθεῖρ. Βραῦλον, κοῖλον. Βραυνία, κοιλώματα τῆς γῆς. Βραυρὼν, τόπος τῆς ἀττικῆς. Βραυρωνίοις, τὴν ἰλιάδα ᾖδον ῥαψῳδοὶ, ἐν βραυρῶνι τῆς ἀττικῆς· καὶ βραυρώνια ἑορτὴ, ἀρτέμιδι βραυρωνίᾳ ἄγεται· καὶ θύεται αἴξ. Βραυῶσα, κεκραγυῖα.

Βράχαλον, χρεμετισμόν. Βραχεῖν, ἠχῆσαι· ψοφῆσαι. Βραχεῖα, ἡ πετραχήλος ἀλγηδών. Βραχεῖς, ὀλίγοι.

Βράχειν· τίθεται ἐνίοτε, ἐπὶ μεγάλης βοῆς ὁπλιτῶν. Βραχεῖν χθών· ἔστι μὲν κατὰ τὸ βράχειν ὕδατα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· δηλοῖ δὲ ἦχον· ὁ ποῖοι πολλοὶ ἐκπίπτουσι γῆθεν δεινοί· ὧν καὶ οἱ τυφωνικοί. Βραχέως, δι' ὀλίγου. Βραχιόλια, ἃ παρ' ἡμῖν, χλιδῶνες καλοῦνται. Βράχιστον, ἐλάχιστον. Βραχιτελὲς, σύντομον· μικρόν. Βραχίων, ὅτι βραχύτερός ἐστι τοῦ λοιποῦ μέρους· βραχίων τροπικῶς, καὶ ἡ δύναμις. Βραχμᾶνες, οἱ παρ' ἰνδοῖς γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι. Βραχὺ ἐναντίον ἔχει τὸ μακρὸν, καὶ τὸ βραχεῖ ἐπίρρημα, τὸ μακρῷ ἔχει ἐναντίον· τῷ βραδεῖ ἐναντίον τὸ ταχύ, ἢ τὸ ὀξύ· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλύ· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυκύ· λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ· λέγεται πάλιν τὸ βαρὺ ἐπὶ ὄγκου, καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ κοῦφον· ἤτοι τὸ ἐλαφρόν.

Βραχὺ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, ὀλίγον· μικρόν. Βραχυκατάληκτον· μέτρον ἐστὶν ὅπερ ποδὸς ὅλου δεῖται πρὸς ἀπαρτισμόν· οἷον τὸ φεῦ φεῦ· ἢ τὸ ἰώ, ἢ τὸ ἔα· ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα, διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἕνα πόδα, τοῦ ἑτέρου δὲ λείπεσθαι. Βραχύλογος, λέγεται, ὁ ὀλίγα λέγων μετὰ κρίσεως· καὶ ὁμοίως βραχὺς, σύντομος· αὐτάρκης· ἀρτιεπής· σαφής· ἀπερίττων· ὑπεραποχρῶν· σύντονος· ἀρτίστομος· πολύνους μᾶλλον, ἢ πολύλογος· καὶ ἄλλα· καὶ τὰ πράγματα, τάχος· συντομία· αὐτάρκεια· βραχυλογία· σαφήνεια· ἀρτιφωνία· ἀρτιλογία· ἀκρίβεια· βάσανος· καὶ τὰ ἐπιρρήματα, ταχέως· συντόμως· αὐταρκῶς· βραχέως· σαφῶς· ἀρτιφώνως, ἀρτιλόγως· ἀρτιστόμως· πολύνως· ἀκριβῶς. Βραχυλογῶ, ἀμετά

βάτως. Βραχμάζουσαι, χρεμετίζουσαι. Βραχυμυθίας, ἤτοι βραχυλογίας. Βραχὺς, κατὰ τροπὴν τοῦ λ εἰς ρ.
παρὰ γὰρ τὸ ἀποβεβλῆσθαι μέρος, καὶ ἐλάσσονα γενέσθαι. Βραχυπλὲς, μικρόν. Βραχύτης ἐστὶ, φράσις πλέον
τοῦ ἀκουομένου νοούμενον ἔχουσα. οἷά εἰσι τὰ δελφικὰ ἀποφθέγματα. ὡς λέγε, γνῶθι σαυτόν. χρόνου φείδου. μηδὲν ἄ-
γαν. καὶ τὰ ὅμοια. Βραχυφεγγίτης, ὁ ὀλιγοφανής. καὶ βραχυφεγγί του λύχνου σέλας. Βραχῶ, τὸ ἠχῶ. ὀνοματοποιΐα
ἡ λέξις ἐστί. Βραχώδης, τραχύς. Βράψαι, συλλαβεῖν. ἀναλῶσαι. κρύψαι. θηρεῦσαι. Βρέα, κρατῖνος μέμνηται
τῆς εἰς βρέαν ἀποικίας. ἔστι δὲ πόλις θρακίας, εἰς ἣν ἀθηναῖοι ἀποικίαν ἐξέπεμπον. Βρέγμα, καὶ βρεγμὸν, τὸ ὑπὲρ
μέτωπον μέρος. Βρέδον, ἔλαφον. ἢ κεφαλὴν ἐλάφου. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ, κοὰξ, ἐφύμνιον ἐν βατράχοις. οὕτως ἀρι-
στοφάνης, μίμημα φωνῆς βατράχων. Βρέκος, ἡ μικρὰ ἀκρίς. Βρέκυν, τὸν βρέχυν παρὰ τὸ βρίγα. βρίγες γὰρ οἱ φρύ-
γες. Βρεκύνδαι, δαίμονες. οἱ φρύγες. Βρέμβος, ἔμβρυον. Βρεμεαίνων, ἠχῶν. Βρέμει, ἠχεῖ. ἐπὶ πυρὸς κυρίως λέ-
γεται. καὶ ὁ βρόμος ὁμοίως. ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ἤχου τῶν κυμάτων λαμβάνει. σημαίνει καὶ τὸ ὁρμᾶν. προσαρμόττει δὲ καὶ πυ-
ρὶ καὶ ἀνέμοις. κεῖται καὶ ἐπὶ κύματος. τροπικῶς δέ ποτε, καὶ ἀλαζών. καὶ ὁ ἀπειλητὴρ, βαρὺ βρέμειν λέγεται. Βρέ-
μεται, ἐπὶ τοῦ ἤχου τῶν κυμάτων. ὡς τὸ, αἰγιαλῷ μεγάλα βρέμεται. καὶ βρέμεται, ἐπὶ θαλάσσης λέγεται. οὕτω καὶ ὁ βρό-
μος, ἐκ τοῦ βρέμειν γινόμενον. Βρέμω, βρεμῶ. βεβρέμηκα. πόσοι εἰσὶ παρακείμενοι ἠμαρτημένοι; τέσσαρες. νέμω
νεμῶ. νενέμηκα. τέμω τεμῶ, τετμηκα. δέμω δεμῶ, δεδέμηκα. ὃ σημαίνει τὸ οἰκοδομῶ. βρέμω βρεμῶ, βεβρέμηκα. ὃ ση-
μαίνει τὸ κτυπῶ. ἐξηκολούθησε δὲ αὐτοῖς, καὶ τὸ μένω μενῶ, μεμένηκα, διὰ καλλιφωνίαν. καὶ διὰ τοῦτο τὸ τέμω. νέμω.
δέμω. βρέμω, οὐ γίνονται οἱ παρακείμενοι δι' ἀμεταβόλου καὶ τοῦ κ. διὰ τὸ μηδέποτε εὑρίσκεσθαι τὸ μ πρὸ τοῦ κ. μήτε
κατὰ σύλληψιν, μήτε κατὰ διάστασιν. Βρενθύεται, δυσχεραίνει. προσποιεῖται. Βρένδον, ἔλαφον. Βρενθινῶ, ἀνθινῶ.
Βρένθειον, μύρον τῶν παχέων. ὡς ἡ βάκχαρις. οἱ δὲ ἄνθινον μύρον. καλοῦσι δὲ καὶ ὄρνεόν τι βρένθον. ὃ ἔνιοι κόσσυφον
καλοῦσι. κύπριοι δὲ, βρενθισὶ τὴν θρίδακα λέγουσι. Βρενθία, ῥίζία τινά, οἷς ἐρυθραίνονται τοὺς γνάθους αἱ γυναῖκες. αἱ
δὲ φυκὸς ἄγχουσαν, οὐκ εὖ. Βρένθιξ, θριδακίνη. κύπριοι. Βρενθύει, ἀποσεμνύνεις σεαυτὸν ἐν σχήματι, καὶ ταυρη-
δὸν ὁρᾷς. ἀριστοφάνης. Βρενθύεται, ἀντὶ τοῦ ἐπαίρεται. ἀπὸ τοῦ βρένθου, τὸ μύρον. οἱ γὰρ ἀλαζονευόμενοι, μύρῳ χρί-
εσθαι εἰώθασι. μεγαλοφρονεῖ. ἢ προσποιεῖται. ὀργίζεται. ἀριστοφάνης. Σοὶ δὲ, ὅτι βρενθύει ἐν ταῖσιν ὁδοῖς. ἤγουν, κομ-
πάζεις. καὶ ὑπεροπτικῶς βαδίζεις. Βρενθύεται, ἀξιοπαθεῖ. βαρεῖται. σεμνύνεται. Βρενθυόμενοι, δυσχεραίνον-
τες. ὀργιζόμενοι. θυμούμενοι. καὶ βρενθύεσθαι, τὸ διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι. προσποιεῖσθαι. ὀργίζεσθαι. ἢ ἐναβρυνόμενοι,
τρυφῶντες. Βρενός, πυθμὴν, τύμβος. καὶ ὄρνεον. ὃ καὶ βρένθον. Βρεντήσιον, χωρίον τῆς ἰταλίας. Βρεντάγιον, εἰ-
κὼν, ὁμοίωμα. Βρενταὶ, βρονταί. Βρέτας, εἴδωλον. ἄγαλμα. παρὰ τὸ βροτὸς, βρέτας. κατὰ τροπήν. κυρίως δὲ τὸ ἀπὸ ξύ-
λου πεποιημένον ἀνθρώπου. ἢ βρέτας, ἄγαλμα θεῶν. τὸ βροτῷ ἐοικός. καὶ εὐφορίων ἐκ τούτου κινηθεὶς, τὸ ξόανον τῆς μη-
τρὸς τῶν θεῶν, φησὶν ἀμπέλινον εἶναι. διὰ τὸ τὴν ἄμπελον ἴσως, ἱερὰν εἶναι τῆς ῥέας. Βρεταῒ, ἀπεικονίσματι.
Βρέττακα, φοβερά. ἀκρὶς μικρά. ὑπὸ κρητῶν. Βρεττία. μέλαινα πίσσα. ἡ νῆσος ἡ περὶ τὸν ὠκεανόν. Βρέφος, παρὰ
τὸ φέρβω τὸ τρέφω, γίνεται φέρβος. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, βρέφος. καὶ λέγεται βρέφος. ἀπὸ γεννήσεως ἕως
τεσσάρων ἐτῶν. ἢ βρέφος, τὸ ἄρτι γεγονός. παιδίον τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθηνῆς. παιδάριον τὸ περιπατοῦν. καὶ ἤδη λέξεως
ἀντιλαμβανόμενον. παιδίσκος, ὁ τῆς ἐχομένης ἡλικίας. παῖς ὁ διὰ ἐγκυκλίων ἤδη μαθημάτων δυνάμενος ἰέναι. τὴν
δὲ ἑξῆς ἡλικίαν, πάλλακα καὶ βούπαιδα καὶ ἀντίπαιδα καὶ μελλέφηβον καλοῦσι. τοὺς δὲ μετ' αὐτοὺς ἐφήβους, κυρη-
ναῖοι μὲν, τριακάτους καλοῦσι. κρῆτες δὲ, ἀποδρόμους, οὐ διὰ τὸ πεπαῦσθαι τῶν δρόμων, καθ' ὃ δὴ σημαινόμενον τῆς
ἀπὸ προθέσεως ἄποιχθυς λέγεται, ὁ μὴ ἐσθίων ἰχθῦς, καὶ ἄποινος θυσία, ἡ νηφάλιος. καὶ ἀποβώμια, ἱερὰ τὰ μὴ ἐπὶ βω-
μοῦ, ἀλλ' ἐπὶ ἐδάφοις καθαγιζόμενα. καὶ ἀπόμουσος, ὁ ἄμουσος. καὶ ἀπότριχες παρὰ καλλιμάχῳ, οἱ ἄνηβοι, ἀλλὰ δη-
λαδὴ ἀπόδρομοι ἐν κρήτῃ, οἱ μήπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχοντες ἔφηβοι. μεθ' οὕς φασι, τὸ μειράκιον. εἶτα μεῖραξ.
καὶ νεανίσκος. καὶ νεανίας ὁ αὐτός. λάκωνες δὲ τούτους, ἱππεῖς ἐκάλουν. καὶ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν, ἱππαγρέτας. ἔχεται
δὲ τῶν τοιούτων ἱππέων ἡλικία, ἡ τοῦ ἐν καιρῷ νυμφίου. μεθ' ὃν, ὁ κατὰ τὸ εἰκὸς πατήρ. εἶτα ἀνὴρ νέος. εἶτα ἀνὴρ μέσος.
εἶτα προβεβηκώς. ὑπὸ πόλιος. ὁ καὶ ὠμογέρων. εἶτα γέρων ὁ καὶ πρεσβύτης. εἶτα, ὁ ἐσχατόγηρος. πολιοκρόταφοι δὲ, οἱ ἐκ-
κεῖθεν. ὡς τὰ πολλὰ πολιοῦσθαι ἀρχόμενοι. ὡς παρασημειοῦται θεόκριτος εἰπών. Ἀπὸ κροτάφων πελόμεθα πάν-
τες γηραλέοι. Ἄλλως. Περὶ ἡλικιῶν. Βρέφος τὸ γεννηθὲν εὐθέως. παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τῆς τιθηνοῦ. παιδά-
ριον, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ λέξεως ἀντεχόμενον. παιδίσκος δὲ, ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δὲ, ὁ δι' ἐγκυκλίων μαθη-
μάτων δυνάμενος ἰέναι. τὴν δὲ ἑξῆς ἡλικίαν, οἱ μὲν πάλληκα, οἱ δὲ βούπαιδα. οἱ δὲ ἀντίπαιδα. οἱ δὲ, μελλέφηβον κα-
λοῦσιν. ἐν κρήτῃ ἀποδρόμους, διὰ τὸ μήπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ἀχαιοὶ δὲ κούρας. θρᾶκες ἀγούροις. ὡσαύτως
καὶ ἀττικοί. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, μειράκιον ἢ μεῖραξ. εἶτα νεανίσκος. εἶτα νεανίας. εἶτα ἀνὴρ μέσος. εἶτα προβεβηκώς. ὅς
καὶ ὠμογέρων. εἶτα πρεσβύτης. εἶτα ἐσχατόγηρως. Βρέχει, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ. ἀλλὰ ὕειν. βρέ-
χειν δὲ ἐπὶ τῶν ἀπαλυνομένων ὑπὸ τοῦ ὕδατός φασι. σημείωσαι δὲ, ὡς ἐπὶ παθητικοῦ παρακειμένου καὶ τῶν ἐξ αὐ-
τοῦ πάντων χρόνων, χώραν ἔχει τὸ βρέχω, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ λαμβάνεσθαι. διαβρέχω δὲ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ ὑγραίνω με-
ταβατικῶς. ἢ βρέχειν, ἐπὶ τοῦ πίνειν λέγεται. καὶ ὑποβεβρεγμένος, ὁ μέθυσος. τὸ δὲ βρέχειν, ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν ὑδάτων.
ὀνοματοποιΐα ἡ λέξις. καὶ ὅμηρος. ἀμφὶ δέ οἱ, βρέχεν. ἢ παρὰ τὸ βάλλω βαλῶ, καὶ βρῶ βρέχω. Βρέχμα καὶ βρέγμα, τὸ ὑπὲρ
μέτωπον μέρος. ὥσπερ ὁ ποιητὴς βρεχμὸν καλεῖ. λέγει δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρανίον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἔχω γίνεται
ἐχμὸς καὶ συνεοχμὸς, οἷον καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ, οὕτω καὶ παρὰ τὸ βρέχω βρεχμός. καὶ βρέχμα. τοῦτο γὰρ πρῶτον
βρέχεται. Βρεχμὸς, διὰ τοῦ χ. τὸ ἄνω τοῦ μετώπου. λέγεται δὲ καὶ κοινῶς βρέγμα διὰ τοῦ γ. καλεῖται δὲ οὕτω, διὰ
τὸ οἷον βεβρέχθαι τοῦτο τὸ μέρος, καὶ ὑγρότατον εἶναι καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσιν. οὕτω καὶ ῥῆμα λεγόμενον διὰ τοῦ γ, καὶ

βωχμὸν διὰ τοῦ χ· καὶ διωγμὸν, καὶ ἰωχμὸν, καὶ ἄλλα. Βρέχω, τὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὕω· μέλλων βρέξω. Βρῦγμα, τὸ μετὰ βηχὸς ἀναπτυόμενον. τινὲς δὲ αὐτὸ τοῦ ρ̄ τιθέασι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ βρῦγμα, ἀπόπτυσμα ἀπὸ θώρακος, παρὰ ἱπποκράτει. Βρησαῖος, ὁ διόνυσος. Βρήσσουσι, βληχῶνται· φωνεῖ τὰ πρόβατα. Βρητὸς, ἀλεκτρυὼν ἐνιαύσιος. Βρηχανώμενοι, φωνοῦντες· ἢ χασμώμενοι. Βρι, ἐπιτατικὸν μόριον· ἔστι οὖν καὶ βριαρὸς, ὁ ἰσχυρός· γίνεται κατὰ πλεονασμὸν καὶ παραγωγὴν ὄβριμος. ὅθεν καὶ ὀβριμοεργὸς ἐκεῖθεν. καὶ ὀβρίκελα παρὰ αἰσχύλῳ, λεόντων σκυμνία τὰ δηλαδὴ ὄβριμα καὶ καλά. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι τὰ ὄβρια, καὶ ὀβρίκελα, λεόντων καὶ λύκων σκυμνία. καὶ ὅτι βρίκελοι, διὰ διχρόνου τὰ μορμολύκεια. παυσανίας μέντοι περὶ τούτου φησὶν, ὅτι βρίκελα, προσωπεῖα βροτῷ ἴκελα. ἢ βριξὶν ἴκελα. ὁ δ' αὐτὸς καὶ βριμοῦσθαι λέγει τὸ μετά τινος ἀπειλῆς ἐκφοβεῖν. καὶ αἴλιος διονύσιος δὲ, βριμοῦται φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀπειλεῖ. ἄλλοι δέ φασι βριμᾶσθαι, ἐν δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων. ταῦτα δὲ πάντα, ἐκ τοῦ βρι ἐπιτατικοῦ παράγονται. ὅθεν καὶ βριμὼ πεπλασμένον τι δαιμόνιον φοβερόν. ὅτι βρίγες, φρίγες ἐλέγοντο, ὁ γεωγράφος δηλοῖ. καὶ βριάρεως κύριον. καὶ τὸ βρίθω, καὶ τὸ βρίθος. καὶ ὁ βριθὺς, ἀπ' αὐτοῦ παράγονται. Βριαγχόνην, βάτραχον· φωκεῖς.

Βριάει παρ' ἡσιόδῳ, ἐνισχύει· κρατύνει. Βρίακχος θηλυκῶς, ἡ βάκχη. ἡ βριαρῶς ἰακχάζουσα. Βρίαν, τὴν ἐπ' ἀγροῖς κώμην. Βριαρὴ, βαρεῖα· ἰσχυρά. Βριάρεω στῆλαι, αἱ ἡράκλειοι λεγόμεναι. Βριάρεως, ὁ ἑκατόγχειρ θεός. Βριαροὶ, ἰσχυροί· βαρεῖς· στερεοί. Βριαρὸν, ἰσχυρόν· βαρύ· παρὰ τὸ βία βιαρὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ̄ βριαρόν. ἔνθεν τὸ βριάρεως. ἢ παρὰ τὸ βρίω. ἀφ' οὗ καὶ βρίθω. Βριαρόχειρ, ὁ δυνατὸς καὶ ἰσχυρὸς τὴν χεῖρα. Βρίγες, οἱ μὲν φρύγες· οἱ δὲ βάρβαροι. οἱ δὲ σολοικισταί, ἰόβας δὲ, παρὰ λυδῶν φαίνεται βρίγα λέγεσθαι, τὸν ἐλεύθερον. Βρίγκος, ἰχθὺς κητώδης. Βριγκώμενον, ὀργιζόμενον· μυκώμενον. Βρίζειν, τὸ ἀπονυστάζειν. κυρίως δὲ τὸ βαρέως ἢ μετὰ τὴν βορὰν ἵζειν. τὸ μὲν βρίζειν, τὴν παντελῆ ἀμέλειαν ἀποφάσκει τοῦ βασιλέως παρ' ὁμήρῳ. Βριζομάντις, ἐνυπνιομάντις. Βρίζω, τὸ κοιμῶμαι. εἴρηται δὲ βρίξαι, τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν καθεύδειν. βρι ἐπιτάσεώς ἐστιν ὡς τὸ βριήπυος. καὶ ὅμηρος ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀμελείας. κυρίως βρίζειν ἐστὶ, τὸ βαρὺ ἵζειν, καὶ μετὰ βορὰν ἵζειν. Βριήπυον, τὸν ἄρην φησὶν ὅμηρος, ὡς μεγαλόφωνον. ὅπερ ἀλλαχοῦ προκατεσκεύασεν εἰπὼν αὐτὸν βοῆσαι, ὡς ἐννεάχιλοι ἢ δεκάχιλοι. καὶ τοῦτο μὲν μυθικῶς. ἄλλως δὲ βριήπυος λέγεται, διὰ τὰς ἐν μάχῃ βοάς. ὅθεν καὶ βοὴ καὶ φιλόπτης καὶ αὐτὴ ὁ πόλεμος λέγεται. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ἠπύειν ἤγουν φωνεῖν. ἔστιν οὖν καὶ ὁ διὰ τοῦ η ἠπυτίδης. ἢ κατὰ κυριολεξίαν, ἢ πατρωνυμικῶς. καὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγεται ἀπύειν. ὅθεν καὶ τὸν κήρυκα, ἀπύτην ἔφη τις τῶν παλαιῶν. οὐ κατὰ κύριον ἀλλ' ἐπιθετικῶς. Βριηρὸν, μεγάλως κεχαρισμένον. Βρίθει, βαρύνει· αὔξει. ἢ εὐθηνεῖ. διατρέφει. καὶ βρίθει, ἀντὶ τοῦ βαρύς ἐστι. βρίθει δὲ καὶ τὰ δένδρα τοῖς καρποῖς, ἀντὶ τοῦ βαρύνεται. βρίθω, βαρεῖ. ἀφ' οὗ βριθοσύνη καὶ βριθὺς, ὁ ἐμβριθής. Βρίθειν καρπῷ, τὴν πολλὴν εὐθηνίαν τῶν καρπῶν δηλοῖ. καὶ βρίθειν, γέμειν. Βρῖθον, ἀντὶ τοῦ ἔβριθον. Βρῖθος, βάρος. Βρίθουσαν, λάμπουσαν· βαροῦσαν. Βριθὺ, ἰσχυρόν· μέγα· βαρύ. Βριμάζει, ὀργᾷ εἰς συνουσίαν. Βρίκα, τὸ μικρόν· κύπριοι. Βρίκελοι, οἱ μὲν τοὺς ἰσοπρόδας, ἀπὸ τοῦ βάρους καὶ τοῦ ξύλου. οἱ δὲ, βαρβάροις. δίδυμος δὲ τὰ τραγικὰ προσωπεῖα παρὰ κρατίνῳ. οἷον βρατίκελοι ἐν σερίφοις. Βρικίνη, εἶδος βοτάνης. Βρικίσματα, ὄρχησις φρυγιακή. Βρικοὶ, πονηροί. Βρικὸν, ὄνον· κυρηναῖοι, βάρβαρον. Βριλησσὸς, ὄνομα τόπου τῆς ἀττικῆς. Βριμὰ, ἰσχυρά. Βριμάζει, λέοντος χρῆται φωνῇ. Βριμαίνειν, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι καὶ θυμοῦσθαι. καὶ βρι τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρύνεσθαι. λέγεται καὶ βριμῶ. ὅθεν καὶ βριμοῦσθαι καὶ βριμῆσαι. Βριμᾶσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἀπειλεῖν. παρὰ δέ τισι καὶ τὸ ἦχον ἀποτελεῖν. Βρίμη, ἡ ἰσχύς. ἀπολλώνιος ἀργοναυτικοῖς. Μηδείης τότε βρίμη φαρμάκου. παρὰ τὸ βρι γέγονε ῥῆμα, βρίθω. ὁ μέλλων, βρίσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικὸν, βρίμη. καὶ βαρύνεται. Τὰ γὰρ εἰς μη λήγοντα ὀνόματα ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, βαρύνεται. οἷον, κρήνη. φήμη. πλὴν τοῦ τιμή. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ μ̄ ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται. οἷον, γραμμή. Βρίμημα, ἐπίπληξις. Βριμήσασα, χαλεπήνασα, ὀργισθεῖσα. Βριμῆσαι, ὀργισθῆναι. Βριμούμενος, ὀργιζόμενος. Βρίμος, δυνατός· ἰσχυρός· γενναῖος. Βριμὼ, καὶ ὀβριμὼ, ἡ περσεφόνη. ἀπολλώνιος. βριμὼ νυκτιπόλον χθονίην ἐνέροισιν ἄνασσαν. φασὶν ἑρμῆν ἐρασθέντα, ἐπὶ κυνηγεσίαν ἐξιοῦσαν, θελῆσαι βιαίως μιχθῆναι. ἡ δὲ ἐνεβριμήσατο αὐτῷ. ὁ δὲ φοβηθεὶς, ἀπετράπη. καὶ ἐντεῦθεν βριμὼ προσηγορεύθη. ἢ διὰ τὸ φοβερὸν καὶ καταπληκτικὸν τῆς δαίμονος. καὶ φάσματα ἐπιπέμπειν τὰ καλούμενα ἑκαταῖα. καὶ πολλάκις αὐτὰ μεταβάλλειν τὸ εἶδος, διὰ τὸ ἔμπουσαν καλεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸν βρόμον τὸν τοῦ πυρὸς ψόφον. τόφατος γὰρ πέλεται βρόμος. ἡ γὰρ θεὸς λαμπαδοῦχος. τὸ δὲ βρι ἐπιτάσεώς ἐστιν. ὡς τὸ βριήπυος, ὄβριμος ἄρης. ἢ βριμὼ, ἡ μεγάλην ἔχουσα μῆνιν. βριμηνίς τις οὖσα. Βριμῶν, ἀπειλῶν. Βρίννια, τὰ ἄρνεια κρέα. Βρινδεῖν, θυμοῦσθαι· ἐρεθίζειν. Βρινοὶ, οἱ βάτραχοι. Βριηπόος, μεγαλόφωνος· μέγας· δεινός. Βρὶξ, θριδακίνη, καὶ εἶδος ἄνθους. οἱ δὲ, περιστερεῶνα. Βρίξαι, τὸ μετὰ βορὰν καὶ τροφὴν καθευδῆσαι, βορίξαι τί ὄν. σημαίνει καὶ τὸ ἀναπαύεσθαι, καὶ καθεύδειν. Βρῖσαι, νύμφαι οὕτω καλούμεναι. ἢ ὅτι βλίσαι. καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὗται τὸν ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τροπῇ τοῦ λ̄ εἰς ρ̄, ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν ἀνθεῖν τὴν ἐλαίαν. ἧς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξεν ἀρισταίνετες τὴν διὰ τῆς ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμίσαι αὐτὸν, καὶ καταβαυκαλίσαι. Βρίσαντα, ἰσχύσαντα· βαρύναντα. Βρίσει, θρασύνει. Βρισεὺς ὁ ἥρως. οἷον κούρην βρισῆος. παρὰ τὸ βρίθω, τὸ βαρῶ, βρίσω. βρισεύς. καὶ πατρωνυμικῶς, βρισηίς. παρὰ τὸ βρίθειν, ἤγουν βαρεῖν τῷ κάλλει, πάσας τὰς γυναῖκας. ἢ παρὰ τὸ βαρεῖν τοὺς ἕλληνας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἔβλαψε τοὺς ἕλληνας, διὰ τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν ἀγαμέμνονα. Βρισθεὶς, ὑπνώσας. Βριτόμαρτις, καὶ ἄρτεμις· καὶ νύμφη. καλλίμαχος. Ἐλλύφονον βριτόμαρτιν εὔσκοπον. τῆς δὲ θεοῦ βριτομάρτιδος, ὅτι ταῖς βρίσαις νύμφαις ὁμαρτεῖ, καὶ νεάνθης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τελετῶν, φησὶ χρησμὸν δοθῆναι. ὁ ἐκ τῆς μήτρας τῆς ἑκάτης γεννησόμενος, μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐτόν. γεννώσης δὲ τῆς ἑκάτης, τὰς συμπαρούσας κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῆσαι, βρίτον. τουτέστιν, ἀγαθόν. παρὰ τοῦτο δὲ τὸ ἐπίθεμα, ὠνομάσθαι τὴν θεόν. Βρίτος, ἔτος. Βριτὺ, γλυκὺ· κρῆτες. Βρόαγχος, βάτραχος. Βρογ

χιάζει, καταπίνει. Βρόγχος, ὁ λαιμός· ὃν καὶ φάρυγγα καλοῦσι· καὶ ἐπὶ τῶν ἰχθύων τῶν τὰ βράγχια ἐχόντων. εἴρηται δὲ
παρὰ τὸ βρέχω· βρέχος τις ὤν· ὁ ἐν τῷ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν βρεχόμενος· καὶ ἡ μὲν συνήθεια βρόγχον λέγει· οἱ δὲ ἀρχαῖοι,
βράγχον· ὅθεν καὶ βραγχιᾶν, τὸ παθητικὸν εἴρηται. πεποίηται δὲ ἡ λέξις τοῦ βρόγχου, ἀπὸ τοῦ γινομένου ἤχου ἐν τῷ κα
ταπίνειν. Βρόδα αἰολεῖς, τὰ ῥόδα. Βρόκοι, ἀττέλεβοι· ἀκρίδες. Βροκός, μωρός· ἕλλην. Βρόκων, ἀμαθής· ἀπαί
δευτος· οἷον βόσκημα. Βρομέον, ὀζόμενον. Βρομέωσιν, ἠχῶσι. Βρομήσει, φυσήσει· ψοφήσει. Βρομία χάρις,
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ταῖς νεφέλαις, οἱ διονυσιακοὶ ἀγῶνες· ἐν οἷς ἅμιλλα τῶν χορῶν. Βρόμιος, ὁ διόνυσος παρὰ
τὸν βρόμον· καὶ γὰρ τῆς σεμέλης κεραυνωθείσης, ἡρπάγη ὑπὸ τοῦ ἑρμοῦ κατὰ βούλησιν τοῦ διός, ἐκ μέσου τοῦ πυρός,
βρόμῳ καὶ ἤχῳ βροντῆς. ἢ ὅτι μετὰ τυμπάνων, καὶ βρόμων ἤγουν ἤχων, ἐν ὄρεσι σὺν βάκχαις, καὶ σατύροις, καὶ σειληνοῖς,
ἑπόμενον. Βρόμος κυρίως, ἐπὶ ἀνέμου· καὶ ἐπὶ πυρός· ἀφ' ὧν καὶ τὸ βρέμειν. παυσανίας δὲ καὶ τὸν βρόμον λέγει· καὶ
σπέρμα λεπτῇ ἢ κριθῇ ὅμοιον. τὸ κοινῶς δηλαδὴ λεγόμενον βρόμιον. τὸ μέντοι βρωμᾶσθαι, ὃ καὶ ἐκτείνεται, φησὶν αὐτὸς
ἐπὶ χρόνων ὄνων τίθεσθαι, ὅτι λιμώττουσιν, ἵνα ἦ φησὶ βρωμᾶσθαι, τὸ βρώμης ὅ ἐστι τροφῆς δεῖσθαι. Βρόμος, βοτά
νη ὁμοία σίτῳ, μὴ ἔχουσα γόνατα. καὶ βρόμος, ἰδίωμα ἤχου· ἦχος· καὶ ὁ τόπος εἰς ὃν, ἔλαφοι οὐροῦσι, καὶ ἀφοδεύουσι.
καὶ σπέρμα λεπτῆς κριθῆς· καὶ ὀσμή, καὶ χόρτος. Βρόνδον, εἶδος διαλέξεως. Βροντᾷ, ἐπὶ βροντῆς. Βροντεῖον, μηχα
νή ἐστιν ὃ καλεῖται βροντεῖον ὑπὸ τὴν σκηνήν· ὃ ἦν ἀμφορεὺς ἔχων ψηφίδας θαλασσίας· ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς εἰς ὃν αἱ
ψῆφοι κατήρχοντο· καὶ κυλιόμεναι ἦχον ἀπετέλουν. Βροντή, ἡ ὑπὸ πνεύματος ἐν τοῖς νέφεσι γινομένη ἔκρηξις· ἥ τις
πρὸς τὴν τῶν νεφῶν πυκνότητα βίᾳ φερομένη, ποιεῖ ἐν τῇ περιαγῇ ψόφον. ἢ ὅταν πνεῦμα ξηρὸν καὶ βίαιον κοιλότησι νεφέ
λης ἐναπολειφθέν, καὶ ὑπὸ δυσρυΐας τοῖς κοιλώμασι τῶν νεφῶν ἐνστρεφόμενον, ζητεῖ διέξοδον πρὸς τὰ ἄνω, ἀντέχουσαι
μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἄγαν πιλήσεως αἱ νεφέλαι, τὸν τραχὺν ἐκεῖνον ἐκ τῆς τοῦ πνεύματος παρατρίψεως ἀποτελοῦσιν ἦχον.
ἐπειδὰν δὲ ὥσπερ πομφόλυγες περιταθεῖσαι τῷ πνεύματι, ἐπὶ πλέον ἀντέχειν καὶ στέγειν ἀδυνατήσωσι, βιαίως ἀπορ
ρηγνύμεναι, καὶ πρὸς τὴν ἔξω ἀναπνοὴν διιεῖσαι τὸ πνεῦμα, τοὺς κατὰ τὰς βροντὰς ἀποτελοῦσι ψόφους, καὶ ἀστραπὴν ἐρ
γάζεσθαι πέφυκεν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν βρόμον, ὃ σημαίνει τὸν τοῦ πυρὸς ἦχον· ἔμπυρος γὰρ ἡ βροντή. Βρόντημα, ὁ
ἐμβρόντητος. Βρόξαι, ῥοφῆσαι. Βρόσσομος, βραχύτερος. Βρόταχον, τὸν βάτραχον ἴωνες. Βροταί, γυναῖκες. Βρο
τεῖα, ἀνθρώπεια· καὶ ἀνθρώπινα. Βροτοδαίμων, ἡμίθεος. Βροτοειδέσιν, ἀνθρωπίναις. Βροτόεντα, αἱματώδη.
βρότος γάρ, τὸ μετὰ κόνεως αἷμα· ἢ βροτόεντα, ἡμαγμένα· βρότος γὰρ τὸ μετὰ κονιορτοῦ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου. Βροτολοιγός,
κοινότερον μὲν ὁ ἀνδροφόνος· δύναται δὲ ποτὲ σκωφθῆναι καὶ ὁ ἄτεχνος ἰατρός· ὁ δὲ κωμικός φασι, βροτολοιγὸν ἰδίως
που ἔφη τὸν καὶ αἰσχρολοιγὸν λεγόμενον, κατὰ ἀναλογίαν τοῦ ματτολοιγοῦ· διὰ τὸ τοὺς τοιούτους παραιτίους γίνεσθαι, τοῦ
μὴ κύειν τὰς γυναῖκας· καὶ οὕτως ἐπ' ὀλέθρῳ βροτῶν εἶναι. Βροτολοιγῷ, ἀνθρώπῳ φθορεῖ. Βρότον μέλανα λέγει, ὡς εἴ
περ εἶπε μέλαν αἷμα. Βρότος κυρίως, ὁ ἐξ αἵματος μολυσμός· οὐχ ἁπλῶς μέντοι αἵματος, ἀλλὰ βροτείου ὅ ἐστιν ἀν
θρωπίνου· καὶ βαρύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ βροτός· τοῦ κατ' ἄνθρωπον. οὕτω κακὸς μὲν τὸ ἐπίθετον ὀξυτόνως· κάκος δὲ
βαρυτόνως, ληστὴς λατῖνος. Βροτός, γράφουσιν οἱ παλαιοί, ὁ οἷον μορτὸς ἤγουν μεμορμένος, καὶ τῇ εἱμαρμένῃ ὑποπεπτω
κώς· ὁ δὲ μῦθος παρὰ τὸν βρότον παράγει τὴν λέξιν· ὅπερ ἐστὶ μολυσμὸς αἵματος· ἤτοι λύθρον, τὸ ἐκ τῶν μυθευομένων
γιγάντων· ἄλλως δὲ κοινότερον παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥοτός, ὁ τῇ ῥοῇ ὑποκείμενος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β' αἰολικῶς, βροτός. ὁ
μοίως τῷ ῥάδιον, βράδιον· ῥάκος, βράκος· ῥόδον, βρόδον· ῥίζα, βρίζα. ἴσως δὲ καὶ ἐρῶ, βρῶ· ἐξ οὗ βρῶσις· ἢ οἷον ἔρωσις τῶν ζώων
τι· ῥυτήρ, βρυτήρ ὁ χαλινός. ταῦτα πάντα αἰολικά· δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ γραμματικοί, ὅτι προστιθέασιν οἱ αἰολεῖς τὸ β' τῷ
ρ', ἡνίκα ἡ ἐφεξῆς συλλαβὴ ἔχει ἢ τὸ κ', ἢ τὸ δ', ἢ τὸ ζ', ἢ τὸ τ'. τὸ δὲ βροτὸς ἐν ταῖς συνθέσεσι, προσλαμβάνει τὸ μ'. οἷον,
τερψίμβροτος· φαεσίμβροτος· κλεόμβροτος· ἐναρίμβροτος αἰχμή· πεισίμβροτος ἀγρά. δίχα δὲ τοῦ μ', ἀμφιβρότη·
καὶ ἀβρότη νύξ. Βροτὸς τὸ ἐπίθετον, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον· ὁμοίως ἀήτης ἀνέμου ὤν, ἀήτης ἀντὶ ἁπλῶς
ἀνέμου λαμβάνεται. Βροτοῦ ἀνέρος, ἐν πλάτει πέφρασται· βροτὸν δέ γε μόνον εἰπεῖν, ἐλλιπῶς ἔχει. Βροτόφιλος, ἀν
θρώποις φιλῶν. ῥυτῆσιν, ἀπατῶν. Βροτῶν πόλιν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἢ παρέλκον ἔχει τὸ βροτῶν, ἢ τὴν κατοι
κουμένην δηλοῖ καὶ μὴ ἁπλῶς οὕτω, καὶ ὁμωνύμως πόλιν. Βρουλός πονηρός. Βροῦς πιεῖν· βροῦτος ἐκ κριθῶν πόμα.
Βρυμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀλλοτρίων βρωμάτων τρέφεσθαι ἅλις. ἔστι δὲ ἡ λέξις, ῥωμαϊκή. Βρουῖνος, ἐνεός, ἢ μαινόμενος.
Βροῦξ, τράχηλος· βρόγχος. Βρούτιδες, γυναῖκες οὕτω καλούμεναι· οἱονεὶ σιβύλλαι καὶ προφήτιδες. Βροῦχαλ, θερ
μός. Βρούχετος, βάραθρος· βάτραχον δὲ κύπριοι. Βρουχέως, σαφῶς· συντόμως· αἰολεῖς. Βροῦχος, εἶδος ἀκρίδος
παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐσθίειν. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ μάσταξ καλεῖται, παρὰ τὸ μασᾶσθαι· καὶ βροῦχος, ἡ κάμπη· ἢ ἡ νεογνὴς καὶ
ἄπτερος ἀκρίς. βροῦχος δὲ παρὰ τὸ βρύκειν· ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίειν. Βροχθίζω ποιητικῶς, καὶ καταβροχθίζω, τὸ καταπίνω·
καὶ ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐκροφῶ. Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα· καὶ ἡ φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ βρέχω,
βέβροχα. Βροχμώδης, ὑπόπτερα καὶ ἁπαλή· δημόκριτος. Βροχμόν, τὸ βρέγμα. Βρόχοι, ἅμματα. Βρόχος λέγε
ται, ἡ κοινῶς λεγομένη θηλέα· ὡς ἀριστείδης. βρόχον κρεμαστὸν ἀρτάνης ἀνήψατο. λέγεται δὲ βρόχος· κοινῶς, καὶ πᾶς
ὅστις, ἐπικρεμάμενος κίνδυνος. Βρύα, ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πετρῶν. λέγεται δὲ καὶ σκάφος· ἢ σκαφίς· ἐπετίθετο δὲ
ἁγνισμοῦ χάριν. Βρυάζει· θάλλει. γαυριᾷ ἢ δέ ται τροφῇ. Βρύαθον, βρυασμόν. Βρυαλιγμόν, ψόφον· ἦχον. Βρυα
λίκται, πολεμικοὶ ὀρχησταί. Βρυαλύζων, διαρρήσσων. Βρυανίων, μετεωριζόμενος· καὶ κορωνῶν. Βρυάσομαι, ἀνα
βακχεύσομαι, μετά τινος κινήσεως. Βρυγοί, ἔθνος ἰλλυρίας. Βρυγκός, ἄφωνος· νεκρός. Βρυγμός, κατανάλωσις,
καὶ νόσος, ἀπὸ τοῦ βρύχειν ὅ ἐστι τοῖς ὀδοῦσι πιέζοντα, ψόφον ἀποτελεῖν· ὡς ἐν ῥίγει συμβαίνει. καὶ βρυγμός, ὁ σύντριμος
ἐδωδή· ἢ τρισμὸς ὀδόντων· ἢ μύλων ἀκόνησις. παρὰ τὸ βρύκω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω· ὡς γὰρ νύσσω νυγμός, οὕτω καὶ βρύκω·
βρυγμός. Βρυχός, βρόχος. Βρυδακίζειν, ἐκτείνειν. Βρυδαλίχα, πρόσωπον γυναικεῖον· παρὰ τὸ γελοῖον καὶ αἰσχρόν,

τίθεται

τίθεται ὁ ῥίνθων τὴν ὀρχήστραν καὶ γυναικεῖα ἱμάτια· ὅθεν καὶ τὰς μαχλάδας, βρυδαλίχας καλοῦσι. Βρύει καρποῖς τὸ δένδρον. Βρύει ἀγαθά, ἀντὶ τοῦ πηγάζει. Βρύει ὁ λειμὼν ἄνθεσιν, ἀντὶ τοῦ θάλλει. καὶ βρύει, ἐπὶ τοῦ ἀνθεῖν. βλύειν δέ, ἐπὶ τοῦ ἀναβάλλειν. βλύζειν ἐπὶ τοῦ ἀναπέμπειν ὕδωρ. Βρύελλα, τὰ βροῦλλα, καὶ βρύλλια. βρυλλίω δὲ δεῖται.

Βρύθακες, χιτῶνες βομβύκιοι· ἢ γένος ἰταλῶν. Βρύκαι, αἱ ἱέρειαι παρὰ δωριέων. Βρυκανήσομαι, βοήσομαι. Βρυκάω, ἐσθίω. Βρυκέδανος, πολυφάγος· οἱ δέ, μακρός. Βρύκος, κήρυξ· οἱ δέ, βάρβαρος· οἱ δέ, ἀττέλεβος. Βρύκουσα, τρώγουσα· κατεσθίουσα· τοὺς ὀδόντας τρύζουσα. Βρυκταία, εἶδος βοτάνης. Βρύκω, τὸ ἐσθίω· παρὰ τὸ βορά, βορύκω, καὶ βρύκω. Βρύκων, συνερείδων τοὺς ὀδόντας μετὰ ψόφου. Βρύλλαι, πιεῖν. Βρύματα, μυρήματα. Βρυλλοχισταί, οἱ αἰσχρὰ προσωπεῖα περιτιθέμενοι γυναικεῖα, καὶ ὕμνους ᾄδοντες. Βρύλλων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐξαπατώμενος· ὑπό τινων καὶ μεθύων· σύμμαχος δέ, ἀπὸ πίνων ἐκ μιμήσεως τῆς τῶν παίδων φωνῆς. Βρυθαλλόν, βρύσμα.

Βρυχόν, κιθάρανθρακες. Βρύξαι, δακεῖν· καταπιεῖν. Βρύοικος, ἡ ἄγκυρα· ἡ τὸν βυθὸν οἰκοῦσα. Βρύον, τὸ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀχυρῶδες ἐκφερόμενον, καὶ τὸ προχεόμενον. Βρύοχον, κήρυκα. Βρυσειαί, καὶ αὐγειαί, πόλεις οὕτω καλοῦνται. πολίτης δὲ τῶν αὐγειῶν, αὐγεάτης. τάχα γοῦν βρυσεάτης ὁμοίως. ἔστι δέ φασι καὶ λοκρίδος πόλις αὐγειαί. δοκεῖ δὲ πρωτότυπα εἶναι τὸ βρυσειαί, καὶ αὐγειαί. Βρύσις, πηγὴ διαυγής, ἡ τὰς τοῦ νοῦ λύει λύπας. Βρύσται, κρημνοί· καὶ πόλις κρημνώδης. Βρυτάδαι, ὄνομα γένους ἀττικοῦ· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας. Βρύτανα, κονδύλοις.

Βρυτία, τὰ τῆς σταφυλῆς πιέσματα· παρὰ τὸ τοὺς βότρυς βρύτια. οἱ δὲ ἀττικοί, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα. Βρυτυγοί, χιτῶνες. Βρύτιχοι, βάτραχοι μικροί, ἔχοντες οὐράς. Βρυωνία, ῥίζα τις, οὕτω καλουμένη. Βρύττειν, ἐσθίειν.

Βρυττία στέμφυλα, ἔνιοι, εἶδος σκορόδου. Βρύττιον, πόμα ἐκ κριθῆς. Βρύττοντες, πυρέττοντες· οὕτως οἱ ἀθηναῖοι, παρὰ τὸν βρυχετόν, ὃ σημαίνει τὸν πυρετόν. Βρυττόν, πᾶν τὸ ἐκ τρυφῆς ποτόν. Βρύττος εἶδος ἐχίνου πελαγίου· ὥς φησιν ἀριστοτέλης, οἱ δὲ ἰχθύν· οἱ δέ, τρισυλλάβως, βρυγγόνην. Βρύχα, ἡ ὑποβάθρα ποιητικῶς· ὑποβρύχιον γράφεται, τὸ ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτόμενον. Βρυχανά, σάλπιγξ καμπύλη. Βρυχᾶσθαι, ἐπὶ λέοντος λέγεται, καὶ ἐφ᾽ ὧν οὐκ ἔστιν ἴδιον ὄνομα τῆς φωνῆς. δῆλον ὅτι, ἐπὶ ἄρκτου, καὶ παρδάλεως. Βρύχει τις τοὺς ὀδόντας, μεταβατικῶς. αἰτιατικῇ· ὅταν κατά τινος ὀργὴν ἔχῃ, καὶ σφίγγει αὐτοὺς ὡς συντριβομένων ἀλλήλοις, ἀποτελεῖν κτύπον. λέγεται βρύχειν, καὶ ἐπὶ ποταμοῦ. καὶ βρύχει τοὺς ὀδόντας, οὐ τρύζει. Βρύχεται, μαίνεται· κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων. Βρυχετόν, πυρετόν. Βρυχηθμός, στεναγμός· οἰμωγή. Βρύχιον, βυθιζόμενον· καὶ βρύχια ὕδατα, τὰ ὑπὸ γῆς ἐσφιγμένα· καὶ διερχόμενα, ἦχον ἄνωθεν ἀποτελοῦντα. Βρυχίς, κλῆμα. Βρυχμοί, ψόφοι. Βρύχος, ποταμός. Βρυχός, κήρυξ. Βρύω τὸ θάλλω, δοτικῇ συντάσσεται. βρύειν κυριολεκτεῖσθαι λέγεται, ἐπὶ τοῦ τὴν ἐλαίαν ἀνθεῖν. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος, ἔοικε λέγεσθαι καὶ ἔμβρυον, τὸ ἔνδον γαστρὸς βρύον· ἤτοι ἀνθοῦν. ὅτι δὲ βρύειν παρὰ τοῖς ὕστερον καὶ ἐπὶ ὕδατος λέγεται πηγαίου, καθὰ καὶ τὸ βλύζειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ οἶνον ἀποβλύζων, δηλοῖ καὶ ἡ βρύσις. ἧς πρωτότυπον ἐστὶ τὸ βρύω· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἀναβέβρυχεν. ὃ καὶ ἀναπιδύειν λέγεται κοινότερον· ἄλλως δέ γε κωμικῶς, τονθολυγεῖν καὶ κοχυδεῖν, ὡς αἱ παρὰ τῷ ἀθηναίῳ χύσεις, δηλοῦσιν οἱ ποταμοὶ ἀθάρας καὶ μέλανος ζωμοῦ πλέοι· διὰ τῶν στενωπῶν τονθολυγοῦντων ἔρεον· οἷον τριόνηχον ἀποπλοῦντες· ὅθεν ἴσως τονθορύζειν. Βρυώδες, δυσώδες. Βρῶμα, ἡ φωνὴ τοῦ ὄνου. Βρωμᾶσθαι ἐστί, τὸ πεινῶντα τὸν ὄνον ὀγκᾶσθαι. καὶ βρωμᾶσθαι, ὀγκᾶσθαι. Βρώματα πληθυντικῶς, οὐ βρῶμα. οὐδὲ βρῶσις. Βρώμη, τροφή· ἐκ τοῦ βέβρωμαι βέβρωσαι, βρῶσις· οὕτως ἐκ τοῦ τέτρωμαι, τρώμη ἰωνικῶς· ἤγουν ἡ τρῶσις· ὡς ἐκ τοῦ ἔρρωμαι, ῥώμη. Βρώμησις, ἡ φωνὴ τῶν ὄνων· καὶ βρωμᾶσθαι· βρωμώμενοι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἡμιόνων ἐρεῖς· εἴρηται καὶ ὀγκώμενοι· καὶ ὀγκηστὰς ἔνιοι τῶν ποιητῶν, τοὺς ὄνους ἐκάλεσαν. Βρωμηστής, χορτοφάγος· καὶ ὄνος διὰ λιμὸν ὀγκούμενος. Βρωμόν, θυμιατήριον καὶ ἑστίαν λεγόμενον, ἐφ᾽ ὧν τοῖς θεοῖς θύομεν· ἢ πῦρ ἀνακαιόμενον· οὕτως ἂν καλοίης κυριώτατα, ἐφ᾽ ἧς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ἀνάπτεται. Βρῶμος, τὸ φυτόν· καὶ βρωμός, πάνυ ὀξύτονον, ὃ χρὴ λέγεσθαι ἐπὶ τῆς δυσωδίας· μέχρι οὖν εὑρίσκεται ἐπὶ δυσωδίας. Βρωμώμενοι, βρῶμον ἐσθίοντες. Βρῶσις, ἡ τροφή. Βρώσομαι, κακῶς ὁ φαβωρῖνος· οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, τῷ ἔδομαι χρῶνται καὶ κατέδομαι. Βρωτόν, βρῶσιν· τροφήν.

ΤΟ Β, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

γ ύας, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ· δίων· καὶ βύας ὤφθη, καὶ βυαὶ ὤφθησαν. Βυβλίον καὶ βιβλίον, διαφέρουσι· βυβλίον λέγεται τὸ ξυλοχάρτιον, καὶ τὸ ἄγραφον· ὡς τό, ἐπὶ τῷ βυβλίῳ σου πάντες γραφήσονται. βιβλίον δὲ τὸ γεγραμμένον. Βύβλινον παρ᾽ ὁμήρῳ, ὣς ἔπεδησε θύρας ἐν ὀδυσσείας φ, σχοινίον ναυτικόν· εἴτε κάννινον ἐκεῖνο, εἴτε καὶ τι τριπτόν. Βύβλινον δέ, οὐ τὸ ἐκ βίβλου ὅ ἐστι παπύρου αἰγυπτίας, ἀλλὰ βοτάνης τινὸς ἐμφεροῦς παπύρῳ· οἱ δὲ κανναβίον φασίν· ἕτεροι δέ, τὸ ἐκ φιλύρας· διφορεῖται ἡ ῥηθεῖσα βίβλος κατὰ τὸ δίχρονον. ὅτι βίβλινον καὶ βύβλινον, διχῶς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν· ὡς δὲ ἡ βύβλος τὸ φυτὸν συντελεῖ καὶ εἰς τὸ ὑποδεῖσθαι, ὁ βυβλινοπέδιλος δηλοῖ· οὗ χρῆσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Βυγή, πηγή. Βυδδί, οἱ μουσικοί· ἢ κροῦμά τι· σοφοκλῆς. Βύειν, ἐπὶ ὤτων· καὶ τὸ μύειν ἐπὶ ὀφθαλμῶν· συμμύειν ἐπὶ στόματος. Βύειν ἀντὶ τοῦ ἐμφράττειν, οὐ μόνον ἐπὶ ἀκοῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ στόματος· λιβάνιος· συστρέψας τὸ ἡμιτύβιον, ἔβυσα τὸ στόμα. Βύζα, ἡ κωνσταντινούπολις. Βύζαντες, πλήθοντες. Βυζάντιον ἡ πόλις, διὰ τὸν βύζαντα τὸν θρᾴκης βασιλέα. Βύζειν, τὸ πεπιασμένως μετέχειν. Βυζήν, ἀθρόως· πυκνῶς· ἐπαλλήλως· πεπυκνωμένως· ὡς τό, ὁ δὲ τὰ φρέατα φορυτοῦ καὶ τῇ ἐπιτυχούσῃ ὕλῃ, βυζὴν ἐνέπλησε· καὶ βυζὴν τὰς τριήρεις ὁρμίζοντες. Βύθαλον, βύσμα. Βυθίζων, ποντίζων ἐν βυθῷ· καὶ βυθίζω, αἰτιατικῇ. Βύθιος, ὁ ἐν τῷ βυθῷ.

Βυθμός, αὔτρον· πυθμήν· καὶ βυθμήν. Βυθός, τὸ ἄφαρ τὸ βάθος. Βυκάνη, ὄργανον μουσικόν. Βυκανηταὶ, σαλπικταί. Βυκανίζω, σαλπίζω. Βύκανον, ἡ σάλπιγξ. Βυκισταί, εἰκασταί. Βυκός, δασμοφόρος. Βυκτά, χίλια· δείλαια. Βυκτάων, πνεόντων· φυσητῶν. Βύκτης, ἠχητικός. ὅμηρος· ἔνθεν βυκτάων ἀνέμων. παρὰ τὸ βύω· ἔνθεν, τὸ βεβυσμένος· οὗ παράγωγον, βύζω· βέβυκται· παρὰ γοῦν τὸ βέβυκται, βύκτης. Βυλλά, βεβυσμένα. Βυλλίχαι, χοροί τινες ὀρχηστῶν παρὰ λάκωσι· καὶ βυλλίχης, χορευτής. Βυλλιχίδες, ῥαχίδες. Βυνεῖν, τὸ ἐν τῷ στόματι κατέχειν τι. Βυνεῖς, σκεύασμά που κρίθινον. Βυνή, ἡ λευκοθέα παρὰ λυκόφρονι· ἡ ἰνώ· οἷον, βυνῆς καταλέκτριαι αὐθηκέατης. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύνειν· βυθοδύνη· καὶ κατὰ συγκοπὴν, δύνη. ἢ παρὰ τὸ δύω· δύνη· ἡ καταδῦσα εἰς θάλασσαν· καὶ βυνὴ κατὰ τροπήν. ἢ παρὰ τὸ βύω τὸ κολυμβῶ, ὥς ἕτεροί φασιν. ἐγὼ δὲ, παρὰ τὸ βύω τὸ κρύπτω· ὅθεν καὶ ἡ αὐτὴ βύνη. Ἡ δὲ τῆς ἰνοῦς ἱστορία, τοιαύτη. Ἱστορία. Φεύγουσα μετὰ τοῦ παιδὸς αὐτῆς παλαίμονος, διὰ τὸ διώκεσθαι ὑπ' ἀθάμαντος, εἰς θάλασσαν ἀπέπτη· ἐξεχύθη δὲ περὶ κόρινθον ὑπὸ δελφῖνος. ἀμφίμαχος δὲ καὶ δονακῖνος ἀνελόμενοι τὸ σῶμα, ἀγαγόντες εἰς κόρινθον. σίσυφος ἀδελφὸς ὢν ἀθάμαντος βασιλεύων κορίνθου, ἀγῶνα καὶ θυσίαν ἐπ' αὐτοῖς, ἐτησίως ἐκέλευσε γίνεσθαι. ὅθεν καὶ θεοὺς αὐτοὺς κεκλήκασι. καὶ λευκοθέαν ἀπὸ τοῦ τῆς θαλάσσης ἀφροῦ, τὴν ἰνὼ ὠνόμασαν. ἦν δὲ τῆς ἰνοῦς θυγάτηρ, εὐρύκλεια. Βύξ, βυθός. Βύουσαν, κρύπτουσαν. Βύουσι, φράττουσι· καλύπτουσιν· ὅθεν καὶ ἀκρόβυστος, ὁ τὸ ἄκρον βεβυσμένον ἔχων· πόσθης. Ἐρῶ δέ σοι νῦν εἴπερ οὐ βύειν θέλεις.

Βυπτεῖν, βαπτίζειν. Βύρθακος, βάτραχος. Βυρικόμενος, πνιγόμενος· τραχηλιζόμενος. Βυριόθεν, οἴκοθεν.

Βύριον, οἴκημα. Βύρμακας, μύρμηκας. Βυρμός, σταθμός. Βυῤῥός, κάνθαρος· Τυῤῥηνός. Βύρσα, παρὰ τὸ δέρω· τὸ ἐκδέρω· ὁ μέλλων, αἰολικῶς δέρσω· καὶ δέρσα· ἡ βύρσα· ἡ ἐκδερομένη τοῦ σώματος· ἢ παρὰ τὸ ῥύω ῥύσα, καὶ βύρσα· ἡ περιῤῥεομένη τῷ ἱδρῶτι. Βυρσαίετον, τὸν κλέωνα λέγει ἀριστοφάνης, διαβάλλων αὐτόν· συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς βύρσης, καὶ τοῦ ἀετοῦ· ἁρπακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον ὁ ἀετός. τὸ δὲ ἀγκυλοχείλης, ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ· ὁ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων· ἐπὶ δὲ κλέωνος· τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων, πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. διὰ τοῦτο ἀετῷ αὐτὸν ἀπείκασε. Βυρσάτονος, τοῦ τυμπάνου. Βυρσίνης, μυρσίνης· ἦν δὲ αὕτη γυνὴ ἱππίου τοῦ τυράννου. Βυρσοδεψεῖ, ἐργάζεται βύρσας· ὅθεν βυρσοδέψης, ὁ βυρσεύς. Βυρσοδέψην, παφλαγόμενα λέγει ἀριστοφάνης, ἐπεὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ κλεώνυμος, ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν. ἢ τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τοῦ κλέωνος, ἀφ' οἵας τύχης ὁρμώμενος, ἐπρώτευσε τῶν ἀθηναίων· καὶ βυρσοπαφλαγόνα λέγων αὐτὸν, συνέμιξε τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην. Βυρσόκαππον, τὸν κλέωνα. Βύρτη, λύρα. Βυρώδης, δυσώδης. Βῦσαι, ἐπιθεῖναι· φορτῶσαι· κρύψαι. Βυσαλεύοντι, τῷ βυσσῷ ἐφεκνουμένῳ. Βύσαλοι, βόθροι. Βύσας, πλήσας· φράξας. Βυσαύχην, ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον καὶ τὸν αὐχένα μικρὸν ποιῶν, καὶ τοὺς ὤμους ἀνέλκων. Βύσσινα, ἡ βύσσος, καὶ λίνου τι εἶδος παρ' ἰνδοῖς. ἤδη καὶ παρ' αἰγυπτίοις, ἀπὸ ξύλου τι ἔριον γίνεται. ἐξ οὗ τὴν ἐσθῆτα λινῷ αὐτῆς μᾶλλον φαίην προσεοικέναι πλὴν τοῦ πάχους· ἔστι γὰρ παχύτερος. τῷ δένδρῳ ὁ καρπός· καὶ βύσσινα, πορφυρᾶ. Βύσσινον, κόκκινον. Βυσσοβαρῆ, μεγάλα· ἀπὸ τῶν καταφερομένων εἰς βυθὸν, διὰ τὰ βάρη. Βυσσοδομεῖν, τὸ ἐν βυθῷ τινι οἰκοδομεῖν, καὶ κατασκευάζειν. Βυσσοδομεύων, ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐν βάθει διαλογιζόμενος, καὶ κεκρυμμένα βουλευόμενος· ἢ ἐνθυμούμενος. Βυσσοδομοῦντες, ἐκ βάθους σκεπτόμενοι· καὶ βύσσωμα θύων εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβου φράξαντες· γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους. Βυσσὸν, βάθος· ὀξυτόνως. βαρυτόνως δὲ σημαίνει βαφὴν, ἐκ πορφύρας. Βυσσός, βυθός· αὔτρον· πυθμὴν, καὶ χάσμα· ἀντὶ τῆς ὕσγης παραλαμβανόμενον· ἢ πλεονασμῷ, ἢ ἐπιτάσει, γίνεται ἄβυσσος. ὀξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. Τὰ εἰς σος ὀνόματα δισύλλαβα μὴ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα διπλοῦν ἔχοντα τὸ σ, ὀξύνεται. κισσός· πεσσός· βυσσός. ἀντιπίπτει τὸ νέσσος, κύριον ὄνομα. Βυσσοφαρεῖ, μεγαλοφαρεῖ. Βυσσόφρων, κάτωθεν ἐκ σπλάγχνων βουλευόμενος, καὶ ἐκ βυθοῦ φρονῶν. Βυστάγα, πώγωνα. Βυστίχοις, τοῖς ἐν θαλάττῃ βρόχοις. Βύστραι, αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέσεις· ἔνιοι δὲ, τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ὀψομένους. Βύτανα, κόνδυλοι· οἱ δὲ βρύτανα. Βύτθαι, κύψαρα. Βυτθίν, πλῆθος. Βυτίνη, λάγυνος· ἢ ἀμίς· ταραντῖνοι· ἢ γοῦν σταμνίον. Βύττος, γυναικὸς αἰδοῖον. Βύω, τὸ κλείω. Βύσωσι, φράξωσι. Βύω, τὸ ἀποσφραγίζω. Βύων, τὰ ὦτα, ἐπιφράττων. Βυώσης, πληρούσης· καλυπτούσης· κωφωθείσης. Βυωτὴν, τὴν ἄρσιν.

ΤΟ Β', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'.

β ῶ, σημαίνει τρία· τὸ τρέφω· βῶ τὸ πατῶ· βῶ, τὸ βαίνω· ἐξ οὗ ὁ μέλλων βήσω· καὶ βίβημι τὸ πορεύομαι· καὶ βῆμα, καὶ βῆσα. Βῶ, τὸ λέγω· ἐξ οὗ τὸ βάζω. Βωβός, πηρός. Βωβοὺς, χωλούς. Βωβύζειν, σαλπίζειν. Βώδιον, βοΐδιον. Βωθεῖν, ὁμιλεῖν· βοηθεῖν. Βωθεῦντας, βοηθοῦντας. Βωθύσσειν, ὁρμᾶν. Βωθύσω, ἀντὶ τοῦ βουθυτήσω. Βωκάθυννον, βωκός· τρυφερὸς χιτών. Βώκαρος, τὸ ἔαρ ὑπὸ τροιζηνίων. παρὰ τὸ τῷ βίῳ χαρὰν φέρειν. Βωκολικὰς, ἀοιδὰς· δωρικῶς ἀντὶ τοῦ βουκολικῆς ἀοιδῆς· ὁμοίως μῶσας, ἀντὶ τοῦ μούσης. Βωλάκιον, χωρίον· βώλους ἔχον. Βῶλαξ, βῶλος· γῆ. Βωλία, βωλίς· μάζη· εἶδός τι ἐν ταῖς θυσίαις. Βωλίνας καλιὰς, ἢ πλινθίνας οἰκίας. Βώλιον, ἡ βῶλος ὑποκοριστικῶς. Βωλόναι, οἱ μὲν κολώνας, οἱ δὲ τὸ κίλλαιον ἀκούουσι, διὰ τὸ ἀνακεχῶσθαι παρὰ σοφοκλεῖ. Βῶλος, ἡ γῆ· καὶ βῶλος ἄγρα, ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτιμουμένων· ὁμοίως τῷ, θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ. Βωλώρυκα, τὴν σῦν λάκωνες. Βωμακεύματα, τὰ βωμολοχεύματα· οἱ δὲ, τὰ εὐτράπελα καὶ γελωτοποιά, ἢ τὰ κολακικά· ἄλλοι δὲ τὰς συκοφαντίας· ἢ τὰ πανουργεύματα. Βώμαξ, ὁ βωμολόχος· ἀπὸ τοῦ βωμοῦ· τάσσεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν μαλακιζομένων. Βώμενοι, οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λόφους καλουμένους καρικοῦ

τις. Βώμβυσις, βωμοῦ ἵδρυμα. Βώμηνεν, ὤμοσε. Βωμίνας, ἀναβάσεις. Βωμίσκοι, ἀριθμοὶ ἄνισοι.

Βωμοὶ, οὐ μόνον ἐφ' ὧν ἔθυον· ἀλλὰ καὶ κτίσματά τι ἁπλῶς καὶ ἀνάστημα· ἐφ' οὗ ἔστι βῆναί τι καὶ τεθῆναι· οὕτω γοῦν ἀγάλματά τινα δᾷδας ἐν χερσὶν ἔχοντα ἱστάμενα ἐπὶ βωμῶν, ἤτοι βάσεων τινῶν ἐφαίνοντο τοῖς δαιτυμόσι. καὶ βωμοὶ ἱεροὶ, πρὸς διαστολὴν ἑτέρων μὴ τοιούτων· ὁποῖοι ἐφ' ὧν ἅρματα τίθενται· καὶ βωμοὶ ἔμβολοί τινες, οὕτω λεγόμενοι. Βωμοῖς, βαθμοῖς. Βωμολοχία λέγεται καὶ εὐτραπελία, ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευόντων παίγνια δι' ὧν κινήσουσι τοὺς ὁρῶντας ἢ ἀκούοντας εἰς γέλωτα. Βωμολοχεύεσθαι κυρίως ἐλέγοντο βωμολόχοι, οἱ ἐπὶ τῶν θυσιῶν παρὰ τοὺς βωμοὺς καθίζοντες, καὶ μετὰ κολακείας προσαιτοῦντες. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταί τε καὶ μάντεις. καὶ φερεκράτης Τυραννίδι. Καὶ ἔπειτα ἵνα μὴ πρὸς τοῖς βωμοῖς πανταχοῦ ἀεὶ λοχῶντες βωμολόχοι καλώμεθα, ἐποίησεν ὁ Ζεὺς καπνοδόκην μεγάλην πάνυ. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τούτου ἐλέγοντο βωμολόχοι, εὔκολοί τινες ἄνθρωποι, καὶ ταπεινοὶ, καὶ πᾶν ὁπουοῦν πορισμόν τινος ἐπὶ κέρδει, διὰ τοῦ παίζειν τι ἢ σκώπτειν. ἀριστοφάνης γηρυτάδῃ. Χαριεντίζῃ, καὶ καταπαίζεις ἡμῶν, καὶ βωμολοχεύῃ. Βωμολοχεύμασι, κολακεύμασιν ἢ ἀπάταις. βωμολόχοι δέ εἰσιν, οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες, καὶ κρυφίως προσκαθήμενοι, ἐπὶ τῷ ἁρπάζειν τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. Βωμολοχεύματα παρ' ἀριστοφάνει, τουτέστι βωμολόχα σκώμματα. ὅ ἐστι σκώπτοντας εὐτελεῖς τινὰς καὶ ἀσθενεῖς ἄνδρας. Βωμολόχος, κακοῦργος, ἀσεβής. παρὰ τὸ τοὺς λοχῶντας τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα, ἢ τοὺς θύσαντας, ἵνα αὐτὰ ἁρπάσαντες λάβωσί τι. βωμολοχία δὲ κυρίως, ἡ περὶ τὸ ἐν παιδιᾷ ἡδύ, ὡς ἀριστοτέλης ἐν δευτέρῳ ἠθικῶν. ὑπερβολὴ βωμολόχοι τοίνυν, οἱ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐρχόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ θεῖον εὐχαῖς ἐξιλεοῦν, πολλοῖς τισὶ λόγοις χρώμενοι ματαίοις. Βωμὸς τὸ οἰκοδόμημα, ἐν ᾧ ἔθυον. ἀπὸ τούτου βωμὸς καὶ ὁ περιέχων τοῦτον ναός. καὶ βωμὸς, ἐν ᾧ τὰ ἅρματα ἐτίθετο, ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ἅρματα δ' ἂμ βωμοῖσι τίθει. ναὸς καὶ ἱερὸν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα, ὑφ' οὗ περιέχεται ὁ βωμός. πρόναον τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ. τέμενος, ἐν ᾧ καθιδρύεται τὸ ἄγαλμα. λέγεται δὲ τέμενος ἁπλῶς, καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί. ἢ βωμὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος. καὶ βωμὸς ἑρκείου διὸς, ἔξω που περὶ τὴν αὐλήν. αἴθριος εἶναι δοκεῖ, ὁποῖοι πολλοὶ φαίνονται. ἐν ᾧ ἔθυον διὶ ἐφόρῳ τοῦ ἕρκους, ὅ ἐστι περὶ τὴν αὐλὴν τοῦ τειχίου. ὥσπερ αὖ πάλιν ἐν τῇ κατ' οἶκον ἑστίᾳ, διὶ ἐγίνοντο θυσίαι, ὃν οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον. ἡρόδοτος δὲ ἰωνικῶς λέγει ἐπίσιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἑστιούχῳ. καὶ ἔστι τὸ ἑρκεῖος, ὅμοιον τῷ ἑταιρεῖος κατὰ τὴν γραφὴν τῆς παραληγούσης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕρκος ἕρκεος ἑρκέϊος ἑρκεῖος. καθὰ κέϊος κεῖος, ὁ ἀπὸ τῆς κέω τῆς νήσου. καὶ βωμὸς αἰδοῦς καὶ ἀφελείας, ἀθήνησιν ἦν κατὰ τοὺς παλαιοὺς, περὶ τὸν τῆς πολιάδος ἀθηνᾶς νεών. καθὰ καὶ παυσανίας ἱστορεῖ. ἃς οἱ μὲν παιδαγωγοὺς οἱ δὲ τροφοὺς τῆς θεᾶς φασι γενέσθαι. ἔστι δὲ αὐτὸ αἴνιγμα τοῦ χρῆναι τὸν διδασκόμενον, ἢ τὰ πρὸς φρόνησιν ἀθηνᾶς, ἢ τὰ πρὸς ἄλλας τέχνας ὧν ἀθηνᾶ ἐπιστατεῖ. αἰδεῖσθαί τε τηρεῖν δεῖ τοὺς διδασκάλους καὶ ἀφελῶς αὐτοῖς προσφέρεσθαι καὶ ἀπεριέργως, διὰ μὴ εἰδότας τὸ γὰρ ἔξω τοῦ δέοντος περίεργον, πονηρίαν τε ἔχει ἀπρεπῆ, καὶ τοὺς διδασκάλους λυπεῖ. Βωμοὺς, ἓξ λέγει ἡρόδωρος τὸν ἡρακλέα ἐν ὀλύμπῳ ἱδρύσασθαι. καὶ δώδεκα θεῶν ἀγάλματα. συμβώμους δὲ αὐτοὺς ποιῆσαι, ἓξ βωμοὺς κατασκευάσας. Ἄλλως. ὀλυμπίασι βωμοί εἰσιν ἓξ δίδυμοι τοῖς θεοῖς ἐνιδρυμένοι. ἑνὸς ἑκάστου βωμοῦ δύο θεοῖς καθοσιωμένου. τὸν πρῶτον, διὸς καὶ ποσειδῶνος. τὸν δεύτερον, ἥρας καὶ ἀθηνᾶς. τὸν τρίτον, ἑρμοῦ καὶ ἀπόλλωνος. τὸν τέταρτον, χαρίτων καὶ διονύσου. τὸν πέμπτον, ἀρτέμιδος καὶ ἀλφειοῦ. τὸν ἕκτον, κρόνου καὶ ῥέας. ὥς φησιν ἡρόδωρος. οὓς βωμοὺς ἐγέραιρεν ὁ νικήσας. ἵπποις τεθρίπποις. καὶ ἡμιόνοις κέλητι. Βωμῶ, οὕτως ἡ μάκρις ὠνομάζετο. Βῶν, βοῦν. ὅπλον. Βώνημα, εἴρημα. λάκωνες. Βωνίτης, ὁ βουκόλος ἢ ἄγροικος. Βώνυσοι, ἄποικοι. Βῶξ, ὁ βάτραχος. ἢ εἶδος ἰχθύος. ὃς ἱστορεῖται ἔχειν φωνήν. παρὰ τὸ βοᾶν γίνεται βόαξ, καὶ κράσει βῶξ. φασὶ δὲ καὶ δισυλλάβως λέγεσθαι. ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ἔχουσι γαστέρα μεστὴν βοάκων. καὶ φερεκράτης, οὐκ ἔστιν ἄλλος οὐδὲ εἷς, ἢ βόαξ. Βώσσον, βοήθησον. οὕτω κρατῖνος. Βωρθία, ὀρθία. Βῶρμον, θρῆνον. ἐπὶ βώρμου νυμφολήπτου μαριανδυνοῦ. Βῶροι, ὀφθαλμοί. Βῶρος, ὄνομα κύριον. Βῶς, ἀσπίς. πέλτη. βύρσα. καὶ ποιὸς ἰχθύς. Βώσαντι, ἐκ τοῦ βοήσαντι κέκραται. ὡς καὶ ὁ βῶξ ἰχθὺς, ἐκ τοῦ βόηξ. εὕρηται δὲ καὶ διὰ τοῦ η. καὶ οὐ μόνον διὰ τοῦ α βόαξ. Βωσάτω. κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ βοησάτω. Βώσεσθαι, σημαίνει τὸ βιώσεσθαι. ὡς τὸ, Πῶς τῆμος βώσεσθαι δύσαμμορος. καὶ βώσεσθε, ἀντὶ τοῦ βιώσεσθε. ζήσεσθε. Βώσομαι, βοήσομαι. ἐπικαλέσομαι. Βῶν ἀζαλέην, ἤγουν ξηράν. πρὸς διαστολὴν τῆς ὑγρᾶς. ἤτοι ζώσης βοός. ὥσπερ καὶ ἀλίβαντες μὲν οἱ νεκροὶ, διεροὶ δὲ βροτοί, οἱ ζῶντες. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐχ ἁπλῶς οὕτως ἐπὶ βύρσης τίθεται τὸ βοὸς ὄνομα, ἀλλὰ μετὰ προσθήκης τινός, ὡς ἔχει τὸ βόας αὔας. ὁ ταύρου ἐστὶ, τῷ βῶν ἀζαλέην. καὶ τῷ βοῶν εὐποιητάων. ἤγουν εὖ τετεχνιτευμένων. ὁ πρὸς διαστολὴν τῶν ὁμοβοείων εἴρηται. Βωμὸν περικαλέα λέγει ὁ ποιητής, ἐπεὶ κοσμίως καὶ αὐτὸν ἔχειν ἐφιλοτιμοῦντο οἱ παλαιοί. ᾄδεται γοῦν καὶ παριανὸς βωμὸς ἐπὶ μεγέθει. καὶ ἐφέσιος δὲ, κεράτινος. Βῶσιν ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐπιβῶσι. Βώσκειν, ἐπὶ ἀλόγου ζώου λέγεται.

Βωσόμεθα, βοησόμεθα. κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω. σημαίνει δὲ, τὸ ἐπικαλεσόμεθα. Βῶς, ἡ βύρσα. ὡς τὸ βῶν ἀζαλέην. βῶν δὲ, τὸ σκουτάριον λέγει. ἀζαλέην δὲ τὴν κατάξηρον. Βωσοῦσι, βομβοῦσιν. ἢ χοῦσι. Βωστῆρες, νομεῖς. Βωστρεῖν, καλεῖν. βοᾶν. παρὰ τὸ βῶ, βοάζω. βοαστής. βοαστρῶ. καὶ κράσει βωστρῶ. ἢ ἀπὸ τοῦ βοῶ βοήσω, βοητῶ. καὶ κατὰ κρᾶσιν βωτῶ. ὅθεν τὸ ἐπιβοητὰ παρὰ ἡροδότῳ. πλεονασμῷ δὲ τοῦ σ καὶ ρ. βωστρῶ. Βώσαντι, κράξαντι. Βώσεσθε, βιώσεσθε. Βώσω, ἀντὶ τοῦ βοήσω. Βωτάζειν, βάλλειν. Βωτιάνειρα γῆ, ἡ βόσκουσα τοὺς ἄνδρας. ἢ ἡ θρεπτικὴ ἀνδρῶν. παρὰ τὸ βῶ, βώσω. βώτη, καὶ τὸ ἀνήρ ἀνέρος. Ἰστέον δὲ, ὡς τοῦ βώτης, προϋπόκειται ὁ βούτης καὶ ἰωνικῶς βώτης. ὡς παραδηλοῖ καὶ ὁ παρ' ἡσιόδῳ βούτης ἀνήρ. δωριεῖς δὲ τοῦ βούτης τὸ ου εἰς ω μεταστρέψαντες, κατὰ τὸ μοῦσα μῶσα, βώτης εἴποιεν ἄν. οὗ θηλυκὸν ἡ βῶτις. τῆς βώτιδος. ὅθεν γῆ βωτιάνειρα. ἡ παμβῶτις παρὰ σοφοκλεῖ λέγεται. ἡ πάντων τροφός. καὶ ἔστι τοῦτο καθολικώτερον. ἡ γάρ τοι βωτιάνειρα πρὸς εἶδος ἐνλαλεῖται τὸ τῶν ἀνθρώπων. ὥσπερ πρὸς ἕτερα ζωϊκὰ εἴδη, τὸ ἱππόβοτον πεδίον. τὸ αἰγίβοτον. τὸ μηλόβοτον. τὸ βούβοτον. Ἄλλως. Βωτιάνειρα. Ἰστέον ὅτι,

μον ἤκει. κρεῖττον δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς νοεῖν τὸ γινόμενον, αἴτιον τῆς συνόδου τῇ τεκνοποιοῦντι. Γαμέτης, ὁ ἀνήρ. ὁ σύζυγος. ὡς τό, Ἡ δὲ σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ, ἐς ἔφεσον ἦλθε. Γαμήλια, ἡ εἰς τοὺς φράτορας διδομένη ἐγγραφή, καὶ εἰσαγωγὴ ἐπὶ γάμον. ἢ ὠνόμαζον καὶ κουρεῶτιν. Γαμήλιος, γαμικός. ὁ εἰς τοὺς γάμους προσομένος διακοὺς. Γαμηλίων, ὁ τῶν μηνῶν τῆς ἥρας ἱερός. Γαμῆσαι διὰ τοῦ η, εἰς γάμον ἐλθεῖν. ἤτοι γυναῖκα λαβεῖν. γαμέσαι δὲ διὰ τοῦ ε τὸ γυναῖκα δοῦναι. ὡς δηλοῖ τό, Πηλεύς δή μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται. τοῦτο δὲ ἐκ γαμίζειν οἱ ὕστερον λέγουσιν. ὥσπερ εἴποι, ἐμπροικίζειν. Γαμησείω. ἀπὸ τοῦ γαμήσω γίνεται γαμησείω διὰ διφθόγγου. τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελλόντων διὰ τοῦ εἰω γινόμενα παράγωγα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. ἀπὸ ἐνεστῶτος, οἷον, ὀλῶ, ὀλείω. κιχῶ, κιχείω. κρατῶ κρατείω. ἀπὸ μέλλοντος, ὄψω ὀψείω. βρώσω, βρωσείω. πολεμήσω, πολεμησείω. οὕτως οὖν καὶ γαμῶ γαμήσω γαμησείω. Γαμηλιῶνος, ὄνομα μηνὸς τοῦ ἰανουαρίου. Γάμοι, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν γάμων. ἡ δὲ δευτέρα ἐπαυλία. Γάμον ὅμηρος, οὐ τὸ ἔργον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑστίασιν γάμον καλεῖ. εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε ἐστίν. ὁ δὲ γάμος καλεῖται καὶ συνδυασμός, καὶ σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ συνοίκησις. καὶ σύνερξις. καὶ κοινωνία ἐπὶ παίδων σπορᾷ. γαμέτης μέν, ὁ γήμας, καὶ ἀνήρ. νυμφίος. καὶ ὁ συνοικῶν. καὶ ὁ πρὸς γάμον ἠγμένος. ἡ δὲ νύμφη, γαμετή. καὶ γυνή. καὶ συνοικοῦσα. καὶ γεγαμημένη. Γάμοροι, οἱ περὶ τὴν γῆν πονούμενοι. ἢ μοῖραν εἰληχότες τῆς γῆς. ἢ οἱ ἀπὸ τῶν ἐγγείων τιμημάτων, τὰ κοινὰ διέποντες. ἢ γάμοροι, ἀμέτοχοι. ἐστερημένοι. Γάμος, δῆλον ὅτι ὁμίλου ἐστὶ συνέλευσις, ἐπὶ νυμφίων συναρμογῇ. παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω γίνεται δαμός, καὶ γάμος. ὅθεν καὶ ὅμηρος ἀδαμάστους λέγει τὰς παρθένους. παρθένος ἀδμής. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὁμοῦ, γάμος. Γαμοπλεῖν, γάμοις ἐπιπλεῖν. Γάμους ποιεῖν λέγουσιν οἱ ἀττικοί, οὐχὶ γάμον. καὶ γῆμαι, οὐ γαμῆσαι. Γαμφηλή, ἡ γνάθος, ἡ σιαγών. παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω. ὡς παρὰ τὸ θάπτω ταφή. οὕτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω γαμφή, καὶ γαμφηλή. Γαμφῆσι, γαμφηλαῖς. σιαγόσι. Γαμψόν, ἐπικαμπές. Γαμψός, ὁ κεκαμμένος. κάμψω, καμψός. καὶ γαμψός, τροπῇ τοῦ κ εἰς γ. ὡς τὸ ἔκαμψεν ἔγαμψε. καμψώνυχες, γαμψώνυχες. ὅ ἐστιν, ἐπικαμπεῖς ὄνυχες. Γαμψοῖς οἰωνοῖς λέγει ἀριστοφάνης, ἤτοι τὰς καμπτούσας, καὶ περιαγίους νεφέλας. ἢ τὰς ὄψεσιν ὀρνίθων εἰκασμένας. γαμψοὺς γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἐν νεφέλαις ὄρνιθας. Γαμψωλή, ἡ ἐπικαμψις. Γαμψώνυχες, ἐκ τοῦ γνάμπτω γινόμενον ἔλλειψιν ἔχει τοῦ κατ᾽ ἀρχὰς ν, διὰ τὸ εὐφωνότερον. Γαμῶ, γυναῖκα ἄγομαι. ἐγγυῶμαι. Γαμῴη μὴ λέγε, ἀλλὰ γαμοίη διὰ τῆς οι διφθόγγου. ὡς νοοίη, φιλοίη. τὰ γὰρ τῆς πρώτης συζυγίας καὶ τρίτης τῶν περισπωμένων ῥήματα τῶν εὐκτικά, διὰ τῆς οι διφθόγγου λέγεται. τὰ δὲ τῆς δευτέρας, διὰ τοῦ ω. οἷον, νικῴην. γελῴην. γελῴης. γελῴη. φρύνιχος. Γανά, ἀγγεῖον σκύφῳ παραπλήσιον. καὶ χέρσος γῆ. Γάναι, περιπτύξαι. Γανάσαι, σμῆξαι. ἡδῦναι. ὡς τό, γανάσας καλῶς. Γαναυγέας, πλείους ἐν τῷ ὁρᾶν. Γανδαῦ, ἡ γαναῦ, λάμπειν. Γανδαύειν, ἀρέσκειν. Γανδαρος, ὁ ταυροκράτης παρ᾽ ἰνδοῖς.
Γάδιον, κιβώτιον. Γανδόμην, ἄλευρα. Γανδός, ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος. τινὲς δὲ γαδός. Γάνδωμα, πυροί. Γάνεα, κόπρος. Γανεῖν, λευκαίνειν. Γανιταί, δαπανοί. ἄσωτοι. Γάννυμαι, χαίρω. καὶ γάνυσθαι, φαιδρύνεσθαι. χαίρειν. καὶ διαχεῖσθαι. Γάνος, ἡ χάρις. καὶ γανοῦμαι, τὸ ἡδονῆς καὶ χάριτος πληροῦμαι. καὶ γεγανωμένα πρόσωπα, τὰ χάριτος γέμοντα. Γανόω γανῶ ῥῆμα παρ᾽ ἀριστοφάνει, ἐγανώθην. καὶ ἕτερον ῥῆμα ἐστὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ. γάνυμι. ἀλλὰ χρεῖον ἐνεργητικῶς γραφόμενον. παθητικῶς δέ, εὔχρηστον, τὸ γάνυται. Γανύσκεται δὲ ποιητικόν. καὶ γάνυται, χαίρουσιν. ἢ γάνος, παρὰ τὸ γανῶ τὸ λαμπρύνω γίνεται γάνος. ὡς τό, Λαμπρὸν γανόων τις. καὶ γεγανωμένος. καὶ γάνυται δέ γε τοῖς, ἐνοσίχθων. ἤγουν, χαίρει. καλλωπίζεται. παρὰ τὴν γῆν, γῶ, γανῶ. τὴν θάλλουσαν τοῖς φυτοῖς. τὴν λαμπρὰν, καὶ χαρᾶς ἡμῖν αἰτίαν γινομένην. καὶ γάνος, ὄρους ὄνομα ἐν θράκῃ. γάνος καὶ ὁ οἶνος. ἔτι ὁ παράδεισος. καὶ χάρμα, φῶς. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ἡδονή. καὶ παρὰ φρυξὶν καὶ βιθυνοῖς, ἡ ὕαινα. Γανόων, χαίρων. λελαμπρυσμένος. Γάννυμαι, χαίρω. Γανυμήδης. ἀναλόγως δι᾽ ἑνὸς ν γράφεται. ὡς ἐκ τοῦ γάνος ἐστὶ τὸ γανύειν καὶ τὸ γανύσκεσθαι. ἵνα ἡ γανυμήδης, ὁ ἡδέως βουλεύεσθαι. Ἱστορία. Γανυμήδους ἡ ἁρπαγή, ἄωρον αἰνίττεται τοῦ παιδὸς θάνατον. ὁ ποῖα πολλὰ οἱ μῦθοι πλάττουσι. τινὲς δέ φασιν ἀπὸ τοῦ ταντάλου αὐτὸν ἁρπαγῆναι, καὶ ἐν κυνηγεσίῳ πεσεῖν καὶ ταφῆναι ἐν τῷ μυσίῳ ὀλύμπῳ. οἱ δὲ ἱστοροῦσιν ὑπὸ μίνωος ἁρπαγῆναι, καὶ τὸν τῆς ἁρπαγῆς τόπον ἁρπάγιον κληθῆναι. φασὶ δὲ καὶ ὅτι βιαζόμενος, κατεκρήμνισεν ἑαυτόν. τῷ δὲ πατρὶ ἐπέμφθη πλάσμα, ὅτι θύελλα καὶ νέφος ὑφήρπασεν αὐτὸν οἰνοχόον τῷ διί. ὅτι δὲ καὶ ἄνδρες ᾠνοχόουν, δηλοῦσι καὶ οἱ τῶν μνηστήρων κοῦροι. ἄλλως δὲ ἀκριβέστερον φασίν, ᾠνοχόουν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐγενέστατοι παῖδες, ὡς ὁ τοῦ μενελάου υἱός. παρὰ ῥωμαίοις δέ φασι τοιοῦτοι παῖδες τὴν λειτουργίαν ταύτην ἐξετέλουν, ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις. οὐκοῦν καὶ ὁ μῦθος οὕτω τὰ κατὰ τὸν γανυμήδην ποιεῖ διὶ κιρνῶντα. σαπφὼ δὲ ἡ καλή, τὸν ἑρμῆν οἰνοχοεῖν φησὶ θεοῖς. ἐμφαίνουσα τῷ μύθῳ ἐλλόγως χρῆναι προβαίνειν τὰ συμπόσια. καὶ μὴν καὶ κατὰ δίκην, ἣν ἡ ὁμηρικὴ θέμις ἐμφαίνει συμπαροῦσά που, τοῖς οὐρανίοις δαιταλεῦσιν. ἡ δ᾽ αὐτὴ σαπφώ, καὶ τὸν λάριχον ἀδελφὸν αὐτῆς ἐπαινεῖ, ὡς οἰνοχοοῦντα τῷ πρυτανείῳ τῆς μιτυλήνης. καὶ εὐριπίδης δὲ ὃν κατὰ χρυσὸν ὁ δίφιλος εἶπε, λέγεται οἰνοχοεῖν ἀθήνησι τοῖς καλουμένοις ὀρχησταῖς. μυθεύεται δὲ οἰνοχόος θεοῖς ἥβη. τοῦτο δὲ ἴσως διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια. εἰ καί τι ποτε ἄσεμνον συνάγων ἡ τοιαύτη λέξις δηλοῖ. ὅτι δὲ παρὰ τοῖς ἐφεσίοις οἱ ἐν τῇ τοῦ ποσειδῶνος ἑορτῇ οἰνοχοοῦντες ἠΐθεοι ταῦροι ἐκαλοῦντο, ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου καὶ ἄλλοι κεῖται. Γανύρματα, ἀγλύματα. Γαυρόν, λευκόν. ἡδύ. ἱλαρόν. Γανύσεται, χαρήσεται. διαχυθήσεται. αὐξηθήσεται. εὐφρανθήσεται. Γανύσσεται ὅ ἐστι χαρείη. ὡς ἀπὸ τοῦ γανύω ἐστὶ καὶ τὸ γανύσκω. οὐ μὴν ἐκ τοῦ γάνυμι. αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔστι μέλλων. Γάνυται, χαίρει. εὐφραίνεται. λαμπρύνεται. καὶ γελᾷ. ἥδεται. Γανυπλεῖν, γανυπιεῖν. ἡδύσματα πιεῖν. Γανωθείς, λαμπρυνθείς. Γανῶσαι, λαμπρῦναι. Γάπεδα, ἄγροικοι. καὶ οἰκεῖαι. Γαπελεῖν, ὁμιλεῖν. Γάπος, ὄχημα. τυῤῥηνοί. Γὰρ σύνδεσμος, παντὶ μέρει λόγου ὑποτάσσεται, καὶ ἀρκτικὸς οὐδαμοῦ ἐστιν. ἡ γάρ, ὅδε γὰρ δρῦν ἀντὶ τοῦ γε ὁμοῦ. καὶ κείμενος ἐπὶ ἐρωτήσεως, αἴτιον τῆς δὲ κεῖται. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ, Τίς γάρ σ᾽ ἀνάγκη τῆσδε προὐτρέπει βροτῶν.

ἃ οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι νύσσοις· καὶ γαισὸς τὸ κοντάριον. Γαῖται, γεωργοί. Γαίουσα, ὑπερφρονοῦσα. Γαίω, τὸ γαυριῶ· παρὰ τὸ γαῖα· σημαίνει καὶ τὸ διαχέομαι· καὶ λαμπρύνομαι. Γαιὼν, καὶ φεισὼν, ὀνόματα ποταμῶν. Γαίων, ἱλαρός· γαυριῶν· πρόθυμος· γαίουσα δὲ ὑπερφρονοῦσα· γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον. Γάκινος, ὁ σεισμὸς, κατὰ ἀθηναίοις· ὁ τὴν γῆν κινῶν.

Γακόϊδια, ἡδύσματα. Γακοντιλύης, ἡ δυποτισμός. Γακτὸς, κλάσμα. Γάκυ· ἡδύ· γλυκύ. Γαλαὰδ, παλαιὸν ὄνομα· ἢ μέτοχος. Γάλα, ἡ πρώτη τροφὴ τοῦ ζώου· ὃ ἐκ μεταβολῆς αἵματος γίνεται· ἢ αἷμα πεπεμμένον, οὐ διεφθαρμένον· λευκαινόμενον ἐν τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ καὶ ψυχροτέροις τοῦ ζώου μορίοις· παρὰ τὸ καλὸν εἰς ἀνατροφὴν εἶναι, κάλα· καὶ γάλα· καὶ γάλα, σκεδάζει δυσμενῶν συμβουλίας· καὶ γάλα· γαληνῶν πρόξενον πέλει τρόπων. Γαλαθηνὸς, ἐκ τοῦ γαλαθῆσθαι συντίθεται. γαλαθηνὸς δὲ, ἁρμάζιος παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα· ὃ δηλοῖ τὸ θρέψω· ὡς τὸ ἐπιτετανὸν τὸ γαλαθῆσαι τουτέστι τρέφεσθαι, γίνεται θηνὸς ὥσπερ παρὰ τὸν κλείσω μέλλοντα γίνεται κλεινός· καὶ ἐν συνθέσει, γαλαθηνός. Γαλακτιδῶντες, γάλακτος μεστοί. Γαλακτοκόμος, ποιμήν. Γαλακτοποτεῖν, καὶ ὑδροποτεῖν. Γάλακτος, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ κ· οὐ γάρ ἐστιν εὐθεῖαν εἰπεῖν τὸ γάλαξ. Γαλακτοφάγοις, ἀπὸ γάλακτος τρεφομένοις· καὶ γαλακτοπότας πρός τινων, διὰ τὸ λεγομένοις· ἀφ' ὧν καὶ ἱππάκης κατὰ αἴλιον διονύσιον, βρῶμα σκυθικὸν, διὰ γαλάλακτος ἱππείου σκευαζόμενον. Γαλακτοφάγων, ἀβίων· γάλα ἐσθιόντων· καὶ τόξα μὴ ἐχόντων. Γαλακτώδης, οἶνός τις. Γαλαξία, ἑορτή· ἐν ᾗ ἕψουσι γαλαξίαν· ἔστι δὲ πολτὸς κρίθινος, ἐν γάλακτι. Γαλαξίας, τὸ ἐν τῷ οὐρανῷ φῶς κατὰ τὴν νύκτα· ὅπερ ἐστὶν ἀνάκλασις φωτὸς ἡλιακοῦ μὴ καταλαμπομένων τῶν ἀστέρων. Γάλα ὀρνίθων, ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, καὶ πάντα κεκτημένων. Γαλάρινα, πόλις σικελίας. Γαλαρίας, ἰχθὺς ὀνικός. Γάλας· γῆ· παρὰ εὐκλίτῳ. Γαλάσιον, ἐνηρόσιον. Γαλάτεια, εὐειδοῦς ὄνομα νηρηΐδος· ἡ λευκότης τῶν κυμάτων. λέγεται ὅτι μετρίαις αὔραις περιπνέεται θάλασσα· καὶ ἡ ὄψις αὐτῶν ἡ χαρίεσσα· τοῦτο δὲ τὸ ἐπίθετον ἀφορμὴν παρέχει τοῖς νεωτέροις, τὸν κύκλωπος καὶ γαλατείας κατασκευάσαι ἔρωτα. Γαλατμὸν, λάχανον ἄγριον. Γαλέα, ὄνομα ἰχθύος· καὶ γαλεὸς, ὁμοίως. Γαλεάγρα, ὄργανον τιμωρητικόν· ἢ τῶν θηρίων ὑποδοχή. Γαλεοὶ, μάντεις· οὗτοι κατὰ τὴν σικελίαν ᾤκησαν· καὶ γένος τι, ὥς φησι φανόδημος. Γαλεὸς, καὶ γαλεώτης, ὁ ἀσκαλαβώτης. Γαλερὸν, φαιδρόν· ἡδύ· πρᾶον· ἱλαρόν. Γαλερωπός· ὁ ἐπιτερπὲς βλέπων. Γαλῆ θαλασσία, ἐκ τοῦ τραχήλου γυνά· οὕτως εἶπε λυκόφρων, τὴν μέδουσαν γοργόνα, διὰ τὸ μετὰ τὴν καρατομίαν τεκεῖν χρυσάορα· καὶ τὸν πήγασον. Γαλῆ, τὸ ζῶον· καλεῖται δὲ πρός τινων κερδώ· καὶ ἱλαρία· ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἰσόψηφον· δίκη· γαλῆ, ἀργή· ἀπὸ τῶν αὐτῶν σύγκειται γραμμάτων· καὶ γαλὴ ταρτησία, ἡ ταρτησσὸς, πόλις· ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ ὠκεανῷ· ἔνθα μέγισται γίνονται γαλαῖ. Γαλῆ, ἐξέδρας εἶδος· καὶ ἐν ᾗ γαλαία τὸ ζῶον. Γαληδέα, κρατῖνος λέγει, τὸν εὐπλῆ, καὶ ὡς γαλὸν παῖδα. Γαληναίη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται ἡ στέρησις, καὶ ἡσυχία τῶν ὑδάτων. Γαλήνη παρὰ τὸ γάλα, γαλήνη· ἢ παρὰ τὸ γελῶ γελαήνη τις οὖσα· καὶ γαλήνη, ἡ πρᾶον ἔχουσα καὶ ἡδύ· ἢ γαλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλεία, τοῦ ἀργύρου χωνευομένου· καὶ γαλήνην, ἀντὶ τοῦ γαληνὸς κεῖται παρ' ὁμήρῳ· ὁμοίως ἀληθείην, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. Γαληνιᾷ ἡ θάλασσα· καὶ γαληνιᾷ, γάννυσθαι· χαίρειν· διαχεῖσθαι.

Γαληνὸν, ἥσυχον· ἥμερον. Γαλήσιον, ὄνομα τόπου· καὶ ὄρος ἐγγὺς ἐφέσου. Γάληψος, πόλις θράκης· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ γαλήψου τοῦ ἐκ θάσου, καὶ τηλέφης· ὡς μαρσύας ὁ νεώτερος· ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος. Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων. Γαλίαι, οἱ ὀνίσκοι. Γαλιλαία, κατὰ κυκλιστὴ ἑρμηνεύεται, τῇ ἑλλάδι γλώσσῃ· διὸ καὶ γελγὲλ ὁ τροχὸς ὀνομάζεται· ἢ ἀνακυκλισμὸς καὶ ἀνάκαμψις. Γάλινθοι, ἐρέβινθοι. Γαλιὸς, παράδεισος. Γαλιώσης, ἀκολασταινούσης. Γάλλαρος, φρυγιακὸν ὄνομα. Γάλλια, ἔντερα. Γάλλιμον, κεκριωμένον· ἤγουν, κριοῦ. Γάλλοι, ἦλοι. Γάλλος, ὁ ἀπόκοπος· ἤγουν ὁ εὐνοῦχος· καὶ γάλλος, ὄνομα ποταμοῦ. Γαλλογραικία, ἡ τῶν βουκελλαρίων χώρα· οἱ αὐτοὶ καὶ ἑλληνογαλάται ὀνομάζονται. Γαλονὶς, χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές. Γαλουχεῖ, ἀντὶ τοῦ γαλακτοτροφεῖ.

Γαλόῳ καὶ εἰνάτερες, αἱ ἀνδραδέλφοι καὶ αἱ σύνυμφοι. Γάλονες, χρῶμα ἵππων ὀνοειδές· τὰ περιφράγματα φοίνικες. Γάλως, βαρύνει ὅμηρος· ἐπειδὴ τὰ εἰς ως θηλυκὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, βραχείᾳ παραληγόμενα, βαρύνεται· ὡς ἄλως· κέως· ἕως· οὕτω καὶ γάλως· καθὰ καὶ τρύφων φησὶν ἐν τῷ περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως· τοῦ δὲ γάλως ἡ δοτικὴ γάλῳ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, γαλόῳ· οἷον εἰδομένη γαλόῳ, παρ' ὁμήρῳ· τοιοῦτόν τι ἔπαθε καὶ ἡ τοῦ ἄθῳ γενική, ἐν τῷ, ἐξ ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐδύσατο, ὅτι δὲ διφορεῖται ἡ τοιαύτη εὐθεία, γάλως τε δισυλλάβως λεγομένη, καὶ γαλόως τρισὶ συλλαβαῖς, πολλοῖς εἴρηται· ὅρα δὲ καὶ ὅτι σαφῶς ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς, γάλων τὴν ἀνδραδέλφην λέγεσθαι, ἱστορεῖ ὡς τῇ ἑλένῃ γάλως· λαοδίκη νύμφην καλεῖ τὴν ἑλένην, τῷ λόγῳ τῶν πρός τι, ἡ γάλως τι γὰρ, νύμφης ἐστὶ γάλως· καὶ ἡ νύμφη γαλόως ἐστὶ νύμφη· ἢ γάλως, καὶ ἡ εἰνάτηρ παρ' ὁμήρῳ· ὥσπερ τὸ δαὴρ καὶ τὸ ἑκυρός· καὶ τὸ πενθερός· ἡ μὲν γάλως, δηλοῖ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφήν· ὁποία ἐστὶ τῇ ἑλένῃ ἡ κασάνδρα· κατὰ δὲ αἴλιον διονύσιον, καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ γυναῖκα· πρὸς ἀλλήλας γάρ φησι λέγονται· κλίνεται δὲ ἡ γάλως, ἢ ἰσοσυλλάβως ἀποβολῇ τοῦ σ, ἢ περιττοσυλλάβως ὡς ἥρως· παράγεται δὲ, ἢ παρὰ τὸ γάλα διὰ τὸ γαλήνιον καὶ προσηνὲς τῆς κατὰ ἀγχιστείαν ἐγγύτητος, ἢ παρὰ τὸ καλεῖν· ἢ μάλιστα τῶν ἀγχιστευόντων καλουμένη. Γαμάλη, κάμηλος· παρὰ χαλδαίοις. Γάμβορος, ἢ γάμμορος, ὁ γῆς ἀμέτοχος. Γαμβρία, δῶρα· ἢ δεῖπνα γαμβροῦ. Γάμβριον, τρυβλίον. Γαμβρός· παρὰ τὸ γάμος, γαμηρός· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ β, γαμβρός· καὶ γαμβροί εἰσιν, οἱ ἄνδρες τῶν θυγατέρων· γαμβρὸς καλεῖται ὁ γήμας, ὑπὸ τῶν οἰκείων τῆς γαμηθείσης. Γαμεῖ, ὁ ἀνήρ· γαμεῖται δὲ, ἡ γυνή· καὶ γαμεῖ ὁ δεῖνα ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔρχεται ὁ δεῖνα εἰς γάμον· καὶ γαμεῖ τις ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ γάμον ἔχει· τουτέστι, συνημμένος ἐστὶ γυναικί· καὶ γαμεῖ τὴν δὲ μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνει, ἤγουν λαβὼν ἔχει. Γαμέοντι τε, γινομένῳ τε, τὸ πεπρωμένον παραλαλεῖ· διά τι, τὰ γενεθλιακὰ, καὶ τὴν μετὰ τὸν γάμον ζωήν· καὶ ἔστι πρωθύστερον· πρῶτον γάρ τις γεννηθεὶς, εἶτα εἰς γά-

γῆς ἐπιθέτων ὄντων τοῦ πολυβότειρα, βωτιάνειρα· καὶ παμβῶτις· τοῦτο μὲν καθολικώτερον σέμνωμα τῆς γῆς, πάντα τρεφούσης· οὕτω δὲ πως καὶ τὸ βότειρα μερικὸν δὲ ἡ πολυβότειρα· ἔτι δὲ μερικώτερον ἡ βωτιάνειρα, ἧς πρωτότυπον ὁ βῶτις· ἀφ' ἧς κατὰ σύνθεσιν, ἡ παμβῶτις, ἐκτείνουσα διὰ τὸ μέτρον τὸ ω· καθὰ καὶ ἡ βωτιάνειρα καὶ ὁ βώτωρ· τοῦτο μέντοι, ὡς ἀπὸ τοῦ βούτης δωρικῶς ἐστὶ ἔπινε τὴν ἀρχουσαν· ἐξ οὗ καὶ ἡ βῶτις εἶναι δοκεῖ· ὡς γὰρ ὁ δεσπότης καὶ ἡ δέσποτις, οὕτω καὶ ὁ βούτης, ἤτοι βῶτις· ὅθεν καὶ ἡ παμβῶτις· καὶ ἡ βωτιάνειρα· Ἰστέον δὲ ὅτι, τῶν τῆς γῆς ἐπιθέτων, τὸ μὲν ζείδωρος καὶ πολυβότειρα, κοινὰ γῆς ἐπίθετά φασιν οἱ παλαιοί· δῆλον δὲ ὅτι οὕτω κοινὸν καὶ τὸ παμβῶτις· καὶ πρὸ τούτων, τὸ ἀπείρων καὶ ἀστερόεις. Βωτεῖν, αἰτεῖ τοῦ ἀρότου· οὕτω λάκωνες. Βώτιοι, σαμνίοι· Βώτιον, χωρίον περὶ τὸ ἴλιον· Βώτορες οἱ νομεῖς παρὰ τὸ βῶ, βώσω, βέβωται βοτὴς, καὶ βοτήρ· ὡς ἐλάστης, ἐλαστήρ· καὶ ἐπεκτάσει βώτωρ· ὡς μηνύτης μήνυτωρ· ἢ βώτορες· βωτῆρες· νομεῖς ποιμένες· βοσκῆτορες. Βὼξ, βοΐδιον εἶδος·

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Β' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Γ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'·

Γάμμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ γαμαῖ τὴν γῆν, ὅ ἐστι θερίζειν· δρεπανοειδὲς γάρ ἐστιν· ὧ καὶ ὁ τύπος τοῦ γράμματος ὅμοιός ἐστι· καὶ στοιχεῖον γέμα φασὶν ἴωνες, καὶ μάλιστα δημόκριτος· ὅς ἐστι τὸ μῦ· μῶ· λέγει· ὡς ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται. Γάαθον, ἥσσον· Γαβαθόν, τρυβλίον· Γαβαλάν, ἐγκέφαλον· ἢ κεφαλήν· Γάβενα, ὀξύβαφα· ἤτοι τρυβλία· Γαβεργός, ἐργομισθωτὸς· λάκωνες. Γαγγαίνειν, τὸ μετὰ γέλωτος πρὸς παίζειν· Γαγγαλεύς, ἁλιεύς· ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος· Γαγγαλιᾶν, γαγγαλίζεσθαι· ἥδεσθαι· Γαγγαλιειδέων, γαγγαλίοις ἐοικότων· γαγγάλιον δὲ νεύρου συστροφή· Γαγγαλίζω, παρὰ τὸ γελῶ γελίζω, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α γαλίζω· καὶ κατὰ πλεονασμὸν ἑτέρου γ, γαγγαλίζω· τὸ εἰς γέλωτα ἄγω· Γάγγαλος, ὁ εὐμετάθετος, καὶ εὐρίπιστος τῇ γνώμῃ, καὶ εὐμετάβολον· Γαγγάμων, γαγγάμονος, σημαίνει τὸ λαμβάνον δίκτυον· ἔστι δὲ κυρίως γαγγάμη, σαγήνη· ἢ δίκτυον· ὅθεν καὶ οἱ σαγηνευταί, γαγγαμουλκοί· οἱ σαγηνεύοντες· Γαγγάμη, σαγήνη· τὸ δίκτυον· Γάγγης, βασιλεὺς αἰθιόπων· ὃν ἀπέκτεινεν ἀλέξανδρος, δεκάπηχυν τὸ μῆκος· τὴν δὲ ὥραν οἷος, οὔπω τις ἀνθρώπων· ποταμοῦ δὲ γάγγου παῖς·

Γάγγραινα, ἕλκους εἶδος σηπτικοῦ· καὶ νεμομένου τὸν τόπον· ἕρπην τινὲς αὐτὴν εἶναί φασιν, ἢ ἐρυσίπελαν· καὶ πάθος διαβρωτικὸν σαρκός· ἢ καρκίνος· ἢ πολυδιάχυτον πάθος ἐν τῷ σώματι· παρὰ τὸ γραίνω, ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω, γίνεται γραῖνα· καὶ ἐν διπλασιασμῷ γάγγραινα. Γαγόω, γλυκεῖαν· Γαδέδην, χαίρειν· Γάδειρα, νῆσος ἔξω τῶν ἡρακλείων στηλῶν· λέγονται τὰ γάδειρα πληθυντικῶς, ἀπὸ τοῦ γῆ καὶ τοῦ δειρά· οἱονεὶ γῆς δειρά· τὰ γὰρ γάδειρα τῆς γῆς ἐξοχή ἐστιν· εἰς τὸ γάλλος· Γάδεσθαι, ἥδεσθαι· Γάδη, κιβωτός· Γάδιξ, ὁμολογία· Γάδονται, εὐφραίνονται·

Γάδυα, ἴδιον· Γαδύπνισεν, ἐψόφισεν· Γάζα, θησαυρός· καὶ ὄνομα πόλεως· Γαζῆται, οἱ γαλάται παρὰ τὸ γῆν ζητεῖν· ἐκπεσόντες γὰρ τῆς ἑαυτῶν χώρας πολλὴν γῆν περιῆλθον· ζητοῦντες, ὅπου οἰκήσουσι· Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον· Γάηα, ἡδέως· Γαθεῖν, δωριεῖς· γηθεῖν κοινόν· Γάθουδον, ἐκ γῆς ῥέον· Γαθία, ἀγρυπνία· Γαῖα στυγερή, ἡ κατὰ ἅδην· ἡ γὰρ γῆ, φίλη μήτηρ· καὶ διὰ τοῦτο δημήτηρ προσαγορεύεται· ἢ καὶ ἄλλως, ὁ τάφος εἴη ἄν, γαῖα στυγερή, ὡς καὶ ἐριννύες στυγεραί. Γαῖα· ἡ γῆ· παρὰ τὸ γῶ τὸ τίκτω· ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἱονεὶ ἡ φυτικὴ· ἐκ ταύτης γίνεται γεωμετρία· γεωργός· τοῦτο τὸ γέα, γίνεται κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η γῆ· ἐξ οὗ γήπεδον· καὶ γηγενής· ἐκ τοῦ γῆ γίνεται ἄλλη παραγωγή, διὰ τῆς αι διφθόγγου· γαῖα· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ σελήνη σεληναία· ἀλλὰ σέργιος ὁ γραμματικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ γαίω τὸ γαυριῶ γίνεται γαῖα, οὐκ ἀπὸ τοῦ γῆ· ἐξ οὗ καὶ βουγάϊος καὶ γαιήοχος· ἀπὸ γὰρ τοῦ γαῖαν ἔχειν γίνεται γαίοχος καὶ πλεονασμῷ τοῦ η γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός· Γαιάδας, ὁ δῆμος τῶν λακώνων· Γαῖα χάδοι, κατάποιη ἡ γῆ· Γαιάλοχος, ἠπειρώτης· Γαῖαν καὶ οὐρανὸν ἔχουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀνέχουσι καὶ ἀναβαστάζουσι· πολλαχοῦ τοιαῦτα ποιεῖ ὁ ὅμηρος· Γαίεται, κεχρημένει· καταμωκᾶται· Γαίη, ἀντὶ τοῦ γῆ·

Γαίηθες· πρῶτον ἡ ἤπειρος μοίρας ἔχει τέσσαρας· θεσπρωτούς· χάονας· μολοττούς, καὶ κασσωπαίους· Γαιηΐδα, τὴν φοίβην· ἀντίμαχος· Γαιήϊον, κτητικοῦ τύπου· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ γαῖα τὸ κτητικὸν γαίειος· καὶ κατὰ διάλυσιν γαιήϊος· ὁ κατὰ μῦθον μὲν γῆς υἱός· οἷα ἐκεῖθεν ἀναδοθείς· ἄλλως δέ, πολυπέλεθρος καὶ εἰς σῶμα περιττός· Γαιήοχος, ἀπὸ τοῦ τὴν γαῖαν ἔχειν, γίνεται γαίοχος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, γαιήοχος, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχούμενος· περιλαμβάνει γὰρ αὐτὴν ὁ ὠκεανός· δεσπότης γάρ ἐστι τοῦ ὕδατος· ἢ ὁ συνέχων καὶ βαστάζων τὴν γῆν· φασὶ γὰρ ἐπὶ ὕδατος αὐτὴν ἐστηρίχθαι· καὶ ἐννοσίγαιος λέγεται· τῇ γὰρ τοῦ ὕδατος περὶ χρόνον τινὰ μεταστάσει, γίνεται ὁ σεισμός· ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν· ἵππιος γὰρ ὁ θεός· γαίειν γὰρ τὸ χαίρειν καὶ σεμνύνεσθαι· καὶ γαιήοχος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἐπὶ γαίης ὀχεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ συνέχειν τὴν γαῖαν, ἀλλά γε ἀπὸ τοῦ τοῖς ὄχοις γαίειν· ἢ γαιήοχος, καὶ ἐννοσίγαιος, ἐπίθετα ποσειδῶνος· καὶ τὸ μὲν ἐνδηλοῖ, ὅ τὴν γῆν συνέχων· τὸ δὲ ἕτερον, ὁ κινῶν αὐτήν· Γαιθυλάδη, ἀμπελόπρασα· Γαίνεται, ἀνύει· Γαῖντα, σπλάγχνα· Γαιογράφοι, οἱ τὰ ἐν τῇ γῇ γράφοντες· Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες· ἢ οἰκονόμοι· παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν· οἱ τὴν γῆν διαμερίζοντες· ὅ ἐστι διαγράφοντες· εἰς οἰκήματα· Γαιός, τὸν ἐργάτην βοῦν· Γαῖον, τὸν μισθὸν λέγουσι· Γαιός, μακρόκεντρος ἢ κοντὸς λαμβάνων· καὶ γαιός, ὁ ἐπίγειος ἄνεμος· Γαῖσος, ἐμβόλιον σιδηροῦν· τριήρων δὲ τὴν φωνήν, τὰ ἐπὶ τῶν ἀκοντίων·

Γαρσαύλισμος, εὕρηται ἀργὸς κείμενος παρ' ὁμήρῳ· ὡς ἐν τῷ, Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦ δ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω· ἐν τῷ υ τῆς ἰλιάδος. Γαρίβος, ὀλολυγών. Γάργα, ἄγδρος. Γαργαίρειν, λάμπειν· πληθύνεσθαι· κινεῖσθαι· σπαίρειν. Γαργαλίζει, ἐρεθίζει· κινεῖ· ὑποσαίνει· προτρέπει ἀπὸ τοῦ στόματος, ὥς τι ἐμέσαι· ὅθεν γαργαλὸς, οὐ γαργαλισμός· ἀριστείδης· τὰ ὦτα γαργαλίζουσι. Γαργαλίζειν διὰ τοῦ γ λέγε, ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν δύο γγ· γαγγαλίζειν· φρύνιχος. Γαργαλισμὸς, κίνησις σώματος. Γάργαρα, ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται· εἴρηται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα· ζήτει, ψαμμοκοσιογάργαρα.

Γαργαρεὼν ὡς ἱπποκράτης, ἡ λεγομένη σταφυλή· ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς· ὡς δὲ σωρανός, τὸ ἄκρον τῆς λάρυγγος· ἀπὸ τοῦ ὁμοφραδοῦς ἤχου, τοῦ ἐν τῇ καταπόσει γινομένου. Γαργαρὶς, θόρυβος. Γάργαρον· ὅμηρος. Ἴδην δ' ἵκανε πολυπίδακα μητέρα θηρῶν γάργαρον· τῷ μέρει τὸ ὅλον συμπεριείληπται· καὶ ἔστι πάλιν τρόπος ποιητικός. ὅλον μὲν ἴδη· ὅλον δὲ τὸ γάργαρον· καὶ μέχρι νῦν τηροῦν τὸ ὄνομα κληθὲν οὕτω διὰ τὰ ἐκεῖ ἀναδιδόμενα ὕδατα, καὶ τὸν ἐντεῦθεν ποιὸν ἦχον· ἐξ οὗ καὶ ἐφ' ἡμῶν τὸ ἀναγαργαρίζειν λέγεται· καὶ ὁ γαργαρεών· οἱ δὲ φασὶ, τρία εἶναι τῆς ἴδης ἀκρωτήρια· γάργαρον, λεκτὸν, φαλάκραν· τοὺς δὲ γαργάρου τοὺς οἰκήτορας, γαργαρεῖς καλεῖσθαι· αὐτὸ δὲ οὕτω κληθῆναι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐν ἡμῖν γαργαρεῶνος, λήγοντος ἀπὸ παχέος εἰς ὀξύτερον· ὁ δὲ γεωγράφος οἶδε γάργαρα, πόλιν· εἰπὼν γάργαρα τόπος ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τῆς ἴδης· ἀφ' οὗ γάργαρα πόλις αἰολική. Ἄλλως. Γάργαρον, οὐ μόνον ἄκρον ἴδης, ἀλλὰ καὶ πόλις τρῳάδος κατὰ τοὺς παλαιούς· ἣν αἰολικήν τινες εἶναί φασι· λέγοντες καὶ τὴν πόλιν θηλυκῶς· ἧς οἱ πολῖται γαργαρεῖς· οὐδετέρως δὲ τὸ ἀκρωτήριον, ὅτι δὲ γαργαρεῖς ἔθνους ὄνομα μιγνυμένου ταῖς ἀμαζόσιν, ἡ αὐτὴ ἱστορία φησί· περὶ δὲ τὴν ῥηθεῖσαν αἰολικὴν, γάργαρον ἐπὶ τῇ ἄκρῃ τῆς ἴδης φασὶ διότιμον τὸν ἀτραμυττηνὸν διδάσκειν γράμματα, καὶ ὅτι δὲ γάργαρον ἢ γάργαρα πληθυντικῶς λέγεται, διὰ τὴν ἐκεῖ τῶν ὑδάτων ἀνάδοσιν κατὰ ὀνοματοποιΐαν· ὡς πολλῶν ἐκεῖ ἀναβραττομένων καὶ ὡς εἰπεῖν ἀναγαργαλιζόντων· καὶ ὅτι γάργαρα διὰ τοῦτο ἀπλῶς ποιητικώτερον τὰ πολλά· ὅθεν καὶ ψαμμοκοσιογάργαρα ὁ κωμικὸς, τὰ πάνυ πολλά ἔφη, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, καὶ ὅτι γάργαρον ἀπὸ ἄκρας κεῖται, ποιούσης τὸν ἰδίως ἀδραμυττηνὸν λεγόμενον κόλπον· τὸν κλειόμενον ὑπό τε τοῦ δεῖνος τόπου, καὶ τῆς ἄκρας· ἐφ' ἧ τὰ γάργαρα· καὶ προσαγορευομένης πυρρᾶς ἄκρας· οὗ πλάτος ἀπὸ ἄκρας φησὶν ἐπὶ ἄκραν, διάστημα ἑκατὸν σταδίων· ἐντὸς δὲ αὐτοῦ πόλις· ἧς ὑπέρκειται ὄρος, ὃ καλοῦσιν ἀλεξάνδρειαν· ὅπου τὰς θεὰς κριθῆναί φασιν ὑπὸ τοῦ πάριδος· καὶ ὅρα τὴν τοιαύτην ἀλεξάνδρειαν, οὐκ ἀπὸ τῷ μεγάλῳ ἀλεξάνδρῳ παρωνυμουμένην, ἀλλὰ τῷ ἅρπαγι πάριδι. Γάργασις, γαργαλέη· ὑποστάθμη. Γαργχάρται, λίθοι αὐτοφυεῖς. Γαργηττός, δῆμος ἀθήνησι τῆς αἰγηΐδος φυλῆς· ὅπου δοκεῖ κεῖσθαι, τὸ σῶμα εὐρυσθέως. Γαργίττιος, ὄνομα κυνὸς γηρυόνου, ἀδελφὸς τοῦ κερβέρου, ὃς τὰς βοῦς φυλάττων ἀνῃρέθη ὑφ' ἡρακλέους· καὶ ἔχει μνῆμα ἐν ἰβηρίᾳ· γνώριμος δὲ καὶ τριακὰς ἡ παιονικὴ κύων· παύνης δὲ αὐτὴν ὁ παιονίας σατράπης, δῶρον ἔδωκεν ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ· οὐ μὴν οὐδὲ ὁ μάγνης ὁ κύων, τὸ εὐπαλάμονος κτῆμα, ὁ λήθαργος ἐπώνυμον οὐκ ἀνώνυμος· ὃς τῷ δεσπότῃ συντέθαπται καθάπερ μηνύει τοὐπίγραμμα· Ἀνδρὶ μὲν ἱππαίμων ὄνομ' ἦν· ἵππῳ δὲ πόδαργος. Καὶ κυνὶ λήθαργος καὶ θεράποντι βάβης· τὰ μὲν δὴ τῶν ἀκταίωνος κυνῶν ὀνόματα κατὰ τὴν αἰσχύλου δόξαν, κόραξ· ἅρπυια· χάρων· λυκίτας. Γάρελον, γάρος καὶ ἔλαιον. Γαριζείμ, τόπος καὶ ὄρος. Γαριζὶν δὲ, διὰ τοῦ ι τὸ γάρκον. Γαριμάντας, τοὺς βαρβάρους· οἱ δὲ ἔθνος λιβυκόν. Γαρίμας, ἐκ τοῦ μαρίκας· ἢ ἐκ τοῦ γαρίκας τὸ μαρίκας βάρβαρον ὄνομα· καὶ ἡ κλῖσις καὶ ὁ τόνος· ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Γάρκαν, ῥάβδον· μακεδόνες. Γάρκον, τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον· ὃ τὸν ἄξονα τρίβει. Γαρμαφώ, λευκότης· λαμπηδών. Γάρος, ἀρσενικῶς λέγουσιν· ἔστι δὲ οὐδὲν ἄλλο ὁ γάρος, ἢ σηπεδών. Γάρβα ῥάβδος. Γάρρης, ἄγρις. Γαρρίαι, γάμοι. Γαρριώμεθα· λοιδορούμεθα. Γάρσανα, φρύγανα· κρῆτες. Γαρύειν, φωνεῖν· καταλέγειν· διακρίνειν· ὑμνεῖν· δωρικῶς δὲ τὸ γαρύεν· τοῦ ι ἀποβολῇ· ὅπερ ἔθος δωριέων· ἡ δὲ γῆρυς, ἐπὶ τῆς φωνῆς λέγεται· ὅμηρος· Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς. Γαρύεται παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ μυκᾶται. Γᾶς, χώρας· γῆς. Γάσος, ὁ ἀπατεών· ὁ πολλὰ εἰδώς· καὶ πανοῦργος· ὡς ἡσίοδος ἐν τῇ θεογονίᾳ. Γάσαν, ἡδονήν. Γαστάα, ἡ γογγυλὶς· λάκωνες. Γαστερόχειρες, καὶ ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες· καὶ γαστέρες, οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι· καὶ γαστρίδες, οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες. Γαστέρες, οἱ τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι. Γαστέρι μάργῃ, τῇ γαστριμάργῳ. Γαστὴρ, ἡ κοιλία· καὶ κλίνεται τῆς γαστρός· κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τούτου κατὰ σύνθεσιν, γαστριμαργία· καὶ γαστρίμαργος· ἤγουν μαινόμενος καθ' ὅμηρον· ὡς τὸ, Διέπρεπε γαστέρι μάργῃ· ἢ ὁ ἀργὸς αὐτὴν, κατ' ἀντίφρασιν· κατὰ τοὺς εἰρηκότας τοὺς κρῆτας γαστέρας ἀργούς, ἤγουν, γαστριμάργοις· ὡς καὶ λαίμαργος, ὁ τὸν λαιμὸν ἀργός. Γαστορὶς, γογγυλὶς· ἢ κράμβη. Γάστρα, παρὰ τὸ γαστὴρ γίνεται γάστρα· ἡ τῆς κύτρας συνηθεῖσα τοῦ λαιμοῦ· καὶ ἐγγαστρίμαντις, καὶ ἐγγαστρίμυθος· τὸ ὑπὸ τῇ γαστρὶ, στάχυς καλεῖται· τὸ δὲ κατὰ μέσην γαστέρα κοῖλον, ὀμφαλός· καὶ μεσομφάλιον· καὶ ὁ γαγγαμός, περὶ αὐτὸν τόπος γαγγαμῶν· ἐπεὶ νευρῶν ἐστι πλέγμα, καθάπερ τὸ δικτυῶδες ὃ καλεῖται νῦν γαγγαμών· ἢ ὡς οἱ πολλοὶ, σαγήνη· ὀμφαλοῦ δὲ τὸ ἐν μέσῳ, ἀκρομφάλιον· τὸ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐπομφάλιον· καὶ μεσόμφαλοι καλοῦνται, πλακοῦντός τι εἶδος· καὶ ὀμφαλοτόμος, ἡ μαιεύτρια· καὶ ὁ ἀποτέμνων τῶν βρεφῶν τοὺς ὀμφαλούς, ὀμφαλιστήρ· οἱ δὲ ἀττικοί· καὶ τὸ ἐν τοῦ σύκου ἐπίθημα, ὀμφαλὸν ὀνομάζουσι. Γάστραι, τὰ ὄπισθια τῶν μηρῶν. Γάστρη, τρίποδος ὁ πυθμήν· παρηγμένη καθ' ὁμοιότητα τῷ πάτρη καὶ μήτρη. Γάστρια, τὰ σπαρθέντα πρὸς τὸ λιστρευθῆναι· οἱ δὲ, κύαμοι ἢ ῥάφανοι· οἷς ἀντὶ κόπρου χρῶνται, ὅταν αὐξηθέντα λιστρευθῇ. Γαστρίαν, στρόφον· ἢ διάνοιαν. Γαστρίδες, οἱ τὰς ἕλμινθας ἔχοντες· γίνονται δὲ ἐν ταῖς κοιλίαις αὗται, ὥσπερ τὰ θηρία. Γαστρίδουλος μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ γαστρὸς δοῦλος· ἢ γαστρὶ δουλεύων· ἢ γαστρὸς ἥττων. Γαστρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἐμπίπλασθαι λέγουσιν ἀθηναῖοι· οὐκ ἐπὶ τοῦ τὴν γαστέρα τύπτειν. Γαστρίζεσθαι, τὸ κορέννυσθαι· τὸ λαμπρότερον τρέφεσθαι· καὶ ὡς αὐτὸς εἴπῃ, ὑπὲρ τὴν χρείαν· γαστριμαργεῖ· ἢ γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ μόνον τὸ χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτι, καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Γαστρίζομαι ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ, τὴν γαστέρα τύπτομαι. Γαστριμαργία, ὄρεξις γαστρὸς, ἐπὶ πλήθει βρωμάτων, ἀκρατῶς μαινομένη. Γαστρίμαργος, τὴν γαστέρα μανιώδης· μαργαίνω γὰρ τὸ μαίνομαι. Γάστριον,

πέμματι συσαμόεσσα παρὰ κρησί. Γάστριος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα ἀκρατής. καλοῦσι δὲ, καὶ τὸν ἕλμινθας ἔχοντα. Γαστρίσαι, εἰς τὰ στέρνα πλῆξαι, ἢ χορτάσαι. Γαστροειδής, προγάστωρ, καὶ γαστροπρωδών. Γαστρότης, σκεῦός τι μαγειρικόν. Γάστρων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, γαστρίμαργε. εἰσάγει γὰρ τὸν διόνυσον, προγάστορα καὶ οἰδαλέον, ἀπὸ τῆς ἀργίας, καὶ οἰνοφλυγίας. Γατάλαι, οὐλαί. Γαυλοὶ καὶ σκαφίδες, ἀγγεῖα εἰς τὸ ἀμέλγειν χρήσιμα. γαυλοὶ, παρὰ τὸ γάλα γίνονται πλεονασμῷ τοῦ υ, ὀξυτόνως προφερόμενοι. βαρυτόνως γὰρ εἶδός φασι πλοίου στρογγύλου. οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἀντλία. Γαῦλος, φοινικὸν σκάφος. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει προπερισπώμενον. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου, ὀξυτόνως. καλλίμαχος. κυπρόθεος σιδώνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος. ἄλλως. γαῦλος πλοῖόν τι φορτικόν. ὡς καὶ σκάφη ἀπὸ τοῦ σκεύους. ὅμηρος. γαυλοί τε σκαφίδες τε. Ἄλλως. Γαῦλος, ὁ δεξαμενή τις ὁ ἐξ ἀλλοτρίων ζώων. γαυλὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ ποιμενικὸν ἀγγεῖον. εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γάρ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω γίνεται καὶ γαυλός. καὶ οὐ πάντως δὴ παρὰ τὸ γάλα λαμβάνειν. λέγεται δὲ καὶ τριήρης γαυλὸς, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὥς φησιν ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ. ἥτις καὶ λίβυρνος καλεῖται. ἢ γύαλός τις ὤν. τουτέστι, κοῖλος. ἡρόδοτος. γαύροις τε ἐνταῦθα καταδύσας. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. γαυλοὺς τε γαλαγόπηγας. ἢ γαυλὸς, ὁ τοῦ φρέατος ἀντλητήρ. ἢ γαυλός. ναῦς. ἄκατος. Γαύρηξ, ὁ γαυριῶν. Γαύρης, ὁ σεμνυνόμενος. Γαυριᾷ, ἀγάλλεται. θρασύνεται. ἐπαίρεται. Γαυρίαμα, καύχημα. ἔπαρμα. φρύαγμα. Γαυροειδής, ὁ ὑπερήφανος. Γαῦρον τὸ ἐπηρμένον. ἀριστοφάνης δὲ, τὸ στερρὸν καὶ μέγα. καὶ ἀκλινὲς, καὶ ἀκατάπληκτον, γαῦρον λέγει. Γαῦρος θρασύς. ὑπερήφανος. αὐθάδης. σεμνός. μεγαλοπρεπής. ἢ μετέωρος. ἀλαζών. ἐπαιρόμενος.

Γαύρῳ, μεγάλῳ. ἀκαταπλήκτῳ. Γαυσάδας, ψεύδης. Γαυσαλίτης, ὄρνεον παρὰ ἰνδοῖς. Γαυσὸν, σκαμβόν. χωλόν. στρεβλόν. διεστραμμένον. Γαυσὸς, κυρτὸς εἰς τὰ ἔξω παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γαυσῶσαι, προσελάσαι. κάμψαι. Γαφάγας, σκώληξ. ὑπὸ συρακουσίων. ὃν ἡμεῖς ἔντερον. Γάφυρον, τὸ ἐκ γῆς ῥέον. ἢ γηγενές.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Εγάασι, γεγόνασι. ἀπὸ τοῦ γείνω ὁ μέλλων γενῶ. ὁ παρακείμενος, γέγακα. μέσος γέγονα. τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ

γ γεγόνασι. καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, γεγάασιν. ἢ γείνω γενῶ. παρακείμενος γέγακα. κατὰ συγκοπὴν, καὶ γεγαῶτα μετοχή. τὸ ῥῆμα, γενῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ γείνω. ὁ παρακείμενος γέγηκα. καὶ οἱ ἴωνες ἐπὶ τοῦ παρακειμένου ἡνίκα ἔφεσιν ποιήσωσι τοῦ συμφώνου, τότε καὶ συστολὴ τοῦ φωνήεντος ἐπακολουθεῖ. οἷον βεβήκασι, βεβάασιν. οὕτως οὖν καὶ γέγηκα γέγαα. ἡ μετοχὴ, γεγαὼς, γεγαότος. αἱ μετοχαὶ, εἰ μὲν ὦσιν ἀπαθεῖς διὰ τοῦ ο κλίνονται, καὶ τὸ θηλυκὸν ἔχουσι διὰ τοῦ υια. εἰ δὲ κατὰ πάθος, τὴν κλίσιν μὲν ἔχουσι διὰ τοῦ ω. καὶ τὸ θηλυκὸν μετὰ ποιοῦντες α. οἷον, ἑστὼς, ἑστῶσα. γεγὼς, γεγῶσα. Γεαγία, κουράλλια. Γέαρ, ἔαρ. Γέβουρον, ψόφον. Γέβοις, ζυγά. Γαγάλημαι, γεγαλήνισμαι. διακέχυμαι. Γεγαλλά, γεγηθημένη. Γεγάμεν, γεγενῆσθαι. παρὰ τὸ γῶ, γήσω. γέγημαι. ἀπαρέμφατον γεγάμεναι καὶ δωρικῶς γεγάμεν. ὡς τεθνάναι, τεθνάμεν. Γεγανωμένη, λελαμπρισμένη. ἢ χαίρων, ἢ διακεχυμένος. ἢ κεκαλλωπισμένος. καὶ γανωθεὶς, οἷον καλλωπισθείς. καὶ γανῶσαι, ἐπὶ τοῦ λαμπρῦναι καὶ γανεῖν, λευκᾶναι. καὶ γαυρὸν, λαμπρόν. λευκόν. καὶ γάνος, ὕδωρ. χάρμα. φῶς. λίπος. αὐγή. λευκότης. λαμπηδών. ὑπὸ δὲ κυπρίων παράδεισος. Γεγαὼς, γεγονώς. ὑπάρχων. Γέγγει, βρέχει. Γεγγίαι βόες, αἱ ἀρχαῖαι. Γέγειος, παρὰ τὸ γεα. γέαος. ὡς βαθύγειος. εὔγειος. ἔγγειος. οὕτως οὖν καὶ γέγειος, πλεονασμῷ τοῦ γ. Γεγένημαί σοι φίλος. καὶ ἐξεγένετό μοι τόδε, ἤγουν ἄδεια ἐγένετό μοι. Γεγενῆσθαι ἐπὶ μόνων ἐμψύχων λέγεται. τὸ δὲ γεγονέναι, καὶ ἐπὶ ἀψύχων. καὶ γεγένηται, ἐκ τοῦ γενάω γενήσω, γεγένηκα. γεγένημαι. γεγένησαι, γεγένηται.

Γέγηθε. χαίρει. ἥδεται γελᾷ. Γεγηθὼς κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ γεγηθηκὼς, ἢ ἐκ τοῦ γέγηθα. Γεγιώτας, τρίγλας. οἱ δὲ τράγον. Γέγκαλον, ἥσυχον. Γέγλανται, κεκοίλανται. Γεγλύπωνται, ἀποκλείονται. Γέγονα, ἐκ τοῦ γείνω ἀορίστου. μέλλων γενῶ. μέσος παρακείμενος γέγονα. Γέγονε καλῶς, καλῶς ἐπράχθη. Γεγονὼς, ἀντὶ τοῦ ὑπάρξας. καὶ ἀντὶ τοῦ γεννηθείς. Γεγραμμένοι, ἐξωστρακισμένοι. ἢ ζωγραφημένοι. Γέγραπται, ὥρισται. δέδοκται. διώρισται. τέτακται. διατέτακται. κεχειροτόνηται. ἐπὶ κεχειροτόνηται πέπεισται. δεδοκίμασται. ἐξήτασται. κέκριται. προβεβούλευται. βεβούλευται. κεκύρωται. ἐπὶ κεκύρωται πάλαι πεφύλακται. ταῦτα φαίης δ᾽ ἂν, ἐπὶ τῶν ἤδη γεγραμμένων νόμων, καὶ ψηφισμάτων.

Γέγραφα, διατί τοῦ γράφω ὁ παρακείμενος ἀναδιπλασιάζεται; ἐπειδὴ κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἔχοντα ἐν τῷ παρατατικῷ ἄφωνον πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου, τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἀναδιπλασιάζεται ὁ παρακείμενος. χωρὶς τῶν ἐχόντων τὸ γν. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναδιπλασιάζεται κατὰ τὸν παρακείμενον. οἷον ἔγνων, ἔγνωκα. καὶ ἀνέγνωκα. Γεγραφὼς, γεγραφότος. τὰς εἰς ως τῶν παρακειμένων ἀπαθεῖς μετοχὰς, διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν αἱ διάλεκτοι πᾶσαι. κοινὴ δὲ, καὶ γὰρ ἡ τούτων διάλεκτος ἄλλη πρὸς ἐκείνους γινώσκεται, τὸ πρὸ τοῦ ω σύμφωνον ἀναιροῦντες συστέλλοντές τε τὴν παραλήγουσαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνουσιν. οὕτω τὸ μὲν μεμηκὼς μεμαὼς, μεμαῶτος λέγουσι. καὶ τὸ τεθνηκὼς, τεθνεὼς τεθνεῶτος. καὶ τὸ βεβηκὼς, βεβαὼς βεβαῶτος. τὸ γε μὴν ἑστηκὼς, ἑσταὼς ποιοῦντες, οὐχ ἑσταῶτος, ἀλλ᾽ ἑστάοτος λέγουσι πάντως, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι δακτυλικὸν μέτρον δι᾽ ἐκείνου ποιεῖν. ἦν γὰρ ἀμφίμακρος ἐν αὐτῷ ἔντοτοις ἄχρηστος. τοῦ δὲ δὴ τεθνεὼς τὴν παραλήγουσαν, αὖθις οἱ ποιηταὶ τῇ προθέσει τοῦ ι ἐκτείνοντες, καὶ τεθνειὼς ποιοῦντες, ὅτε μὲν τεθνεῶτος, ὅτε δ᾽ αὖ τεθνειότος. ὡς ἂν αὐτοῖς πρὸς τὸ μέτρον λυσιτελῇ, κλίνουσι. τούτων οὕτως ἐχόντων, τίνα τρόπον μεμαὼς μὲν καὶ βεβαὼς, μεμαυῖα καὶ βεβαυῖα τὸ θηλυκὸν ποιεῖ. τὸ τεθνεὼς δὲ καὶ ἑσταὼς οὐχ οὕτως ἀλλὰ τεθνεῶσα, καὶ ἑστῶσα; ὅτι τοῖς ποιηταῖς ἔθος γέγονε. τὰς μὲν μόνου τοῦ κ στερηθείσας μετοχὰς, ὁμοίως ταῖς ἀπαθέσι κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρειν. ὡς τὸ γεγακυῖα, καὶ βεβηκυῖα, καὶ μεμηκυῖα. οὕτω δὴ καὶ τὸ γεγαυῖα, καὶ βεβαυῖα, καὶ μεμαυῖα. τὰς δὲ πρὸς τούτῳ καὶ φωνήεντος στερηθείσας, ἑτέρως ἐκφέρειν. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ γεγὼς καὶ βεβὼς, καὶ ἑστὼς θηλυκὰ, γεγῶσά φασι, καὶ βεβῶσα. καὶ ἑστῶσα. οἷς δὴ συ

ἠκολούθησε, καὶ τὸ πεπνευκυῖα· ἤλλακται γὰρ ἐν τούτοις τὸ θηλυκὸν· ἵνα ἢ δῆλον, ὡς συγκοπῆς ἐν τούτοις προέβη πάθος. Γεγριφώς, ὁ ταῖς χερσὶν ἀλιεύων. Γεγύμνασο τῆς ἀττικιζούσης λέξεως· ἔστι καὶ πάλιν αὐδρα γεγυμνασμένον τῆς τοιαύτης ἰδέας· ἔστι δὲ τῆς ῥητορικῆς. Γεγυναικωμένα, πέμματά τινα ἃ γυνὴ ἦ ταρ, καλεῖται οὕτω. Γέγυραι, αὐλὴν ἢ δεσμωτήριον. Γεγυρωμένοις, ἠρυηκόσι τοῖς σώμασι κεκαμμένοις. Γέγωνε βοήσας, ἀντὶ τοῦ ἐξάκουστον ἐβόησεν, ἵνα λέγῃ, ὅτι βοήσας, ἐγνώσθη αὐτῷ· οὐ γὰρ τὸ γεγωνέναι καὶ τὸ γεγωνεῖν, καὶ γεγωνίσκειν καὶ τὰ τούτοις σύστοιχα, βοῆναι ἁπλῶς δηλεῖ, ἀλλὰ τὸ ἀκουσθῆναι. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, τὸ γέγωνεν οὐκ ἄλλο μόνον δι᾽ ἑαυτοῦ δηλοῖ τὸ ἀκουσθῆναι, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ βοήσας· καὶ βοῆσαι μέν ἐστι τὸ κραυγάσαι. γεγωνέναι δὲ, τὸ γνωστῶς κραυγάσαι. ἔστι γὰρ παρακείμενος μέσος, τὸ γέγνωα· ἐξ οὗ κατὰ μετάθεσιν τοῦ ω γέγωνα κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐκ τούτου δὲ οὐ μόνον ἐπίρρημα τὸ γεγωνός, ἀντὶ τοῦ μέγα, ἀλλὰ καὶ λόγος ὁ προφορικός, παρὰ τῷ φίλωνι· ὃν καὶ κλίνας ἐκεῖνος εἰς θηλυκὴν, τοῦ γεγωνοῦ λόγου φησί· καὶ γέγωνε θεοῖσι παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐγνώσθη, ἐφ᾽ οἷς ἐβόησε. Γεγωνεῖν, γνωστὴν φωνὴν σημαίνει, καὶ ἐξάκουστον· καὶ γεγωνεῖν, ἐξάκουστον βοᾶν· ἐπὶ τοιούτου γὰρ σημαινομένου τὸ γεγωνέναι εἴωθε τίθεσθαι. γνόω γάρ φασι, τὸ νοῶ· οὗ μέσος παρακείμενος, γέγνωα· καὶ μεταθέσει, γέγωνα, τὸ γνωστῶς βοῶ. ἐξ οὗ τὸ γεγωνέναι, καὶ γεγωνώς. καὶ τὸ γεγώνω παρὰ σοφοκλεῖ, οἷόν τι γεγώνω. ὅτι δὲ καὶ γεγωνῶ περισπώμενον ῥῆμά ἐστιν, ἐξ οὗ παρ᾽ οὐ μόνον τὸ γεγωνεῖν ὅθεν τὸ γεγωνέμεν, ἀναλόγως καὶ μετοχὴ ἀρρενικῶς γεγωνηκώς, ἐν συγκοπῇ γεγωνώς, δι᾽ εὐφωνίαν, ἥτις εὐφωνία ἐπραγματεύθη καὶ ἐν τῷ δεδοικα, καὶ δεδοικώς, ἐκ τοῦ δέδοιδα δεδοιδώς, πολλαχοῦ φαίνεται. Γεγωνέμεν, ἀπὸ τοῦ φωνῶ· τροπῇ τοῦ φ εἰς γ, γωνῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γεγωνῶ. τὸ ἀπαρέμφατον γεγωνεῖν· καὶ ποιητικῶς γεγωνέμεν· ἢ ἀπὸ τοῦ γωνῶ, γεγωνῶ. γεγωνεῖν. καὶ γεγωνέμεν. ἤγουν, ἐξάκουστον βοᾶν. Γεγονεῖν· γνόω· γνώσω· γέγνωκα· μέσος γέγωνα· καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν γέγνωα. ὅθεν κατὰ ἀναδρομὴν τὴν εἰς ἐνεστῶτα συνήθη τοῖς παλαιοῖς, γεγωνέω γεγωνῶ. Γεγωνητέον, ὑμνητέον· πίνδαρος, γεγωνητέον ὀπὶ, δίκαιον ξένον. Γεγωνῶ, τὸ φωνῶ· τοῦ μέσου παρακειμένου ἡ μετοχὴ γεγωνώς· καὶ γεγωνῶ, σημαίνει τὸ τὴν φωνὴν ἐξάκουστον ποιεῖν. παρὰ τὸ γνόω καὶ ἐν ὑπερθέσει γωνῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γεγωνῶ· σημαίνει καὶ τὸ βοᾶν· κράζειν· ὃ καὶ γεγωνίσκειν εἴρηται παρὰ θουκυδίδου. Γέγωνα καὶ γεγωνεῖν, καὶ ὅσα τούτοις σύστοιχα, οὐχ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ βοᾶν ὅμηρος τάσσει, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ἀκούεσθαι, ἢ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ μέγα καὶ ἐξάκουστον βοᾶν· καὶ ὡς εἰπεῖν γνωστόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ γεγωνῶ, τὰ τοιαῦτα ῥήματα· φησὶ γοῦν ὅμηρος, Ἀλλ᾽ οὔπως ἦν βάσαντι γεγωνεῖν· τουτέστιν, οὐκ ἦν δυνατὸν βοήσαντι ἀκουσθῆναι· σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ διαφορεῖσθαι τὸ ῥῆμα· καὶ παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, περισπᾶσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ γεγωνεῖν καὶ τὸ ἐγεγώνεον, καὶ τὸ γεγωνέμεν· οἱ δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν καὶ βαρυτόνως φασὶν αὐτὸ ἔκλισαν· ἔστι γὰρ τὸ γέγωνα, οἱονεὶ γέγνωα, μέσος παρακείμενος ἐκ τοῦ γνόω· τούτου τὸ ἐνεστατικὸν, γεγώνω βαρύτονον· ἐξ οὗ θέματος, αἱ βαρύτονοι κινήσεις. ἀπ᾽ ἄλλου δὲ τὸ γεγωνῶ καὶ αἱ κατ᾽ αὐτὸ κλίσεις· οἱ δὲ παλαιοί, καὶ γεγωνίσκειν φασὶ τὸ φθέγγεσθαι ἐξάκουστον· γεγωνὸν δὲ φθέγμα παρ᾽ αὐτοῖς, τὸ λαμπρόν· φίλων δὲ καὶ ἀρσενικὸν οἶδε γένος τοῦ γεγωνοῦ λόγου· ὅ ἐστι τοῦ τρανοῦ· καὶ προφορικοῦ· ὅθεν δηλαδὴ γεγωνότερον ἐπίρρημα. περὶ δὲ γεγωνοκώμου φέρεται, καὶ ὅτι λέγεται οὕτω διὰ τὸ ἐν ταῖς κώμαις τουτέστι ταῖς ἀμφόδοις γεγωνίσκειν. ἤγουν περιβόητος εἶναι. Γεγωνοκῶμαι γυναῖκες, αἱ τὰς κώμας ἐμπιπλῶσαι βοῆς. Γεγῶσα, καὶ γεγώς, ἀπὸ τοῦ γενῶ τὸ γίνομαι· ὁ μέλλων, γενήσω· ὁ μέσος παρακείμενος, γέγηνα· ἀποβολῇ τοῦ ν γέγηα καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α γέγαα· ἡ μετοχὴ, γεγαώς· γεγαότος· καὶ κατὰ κρᾶσιν, γεγώς· γεγῶτος· ὡς μεμώς, μεμῶτος· βεβώς, βεβῶτος· ἑστώς, ἑστῶτος· καὶ τὰ θηλυκὰ, γεγῶσα· μεμῶσα· βεβῶσα· καὶ τὰ οὐδέτερα, διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὸ γεγώς, τὸ μεμώς. Γέεννα, ἡ καταδίκη. Γέη, τῇ γῇ. Γεηπόνος, γεωργός. Γεηρός, τὸ γήϊνον. Γειτνιᾷ, γειτνεῖ. Γεῖθρον, ἔνδυμα. Γειναμέναις, γεννηθείσαις· ὡς τὸ, Δάκρυα μὲν ἑκάβητε, καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξὶ, Μοῖραι ἐπεκλώσαντο δή, τότε γειναμέναις. Γείνατο, ἐγέννησε· καὶ γείνηται, γεννᾷ. Γενεᾶ, γεννήσει. Γειοκόμον, τὸ γειτνίαμα, ἢ καὶ γεωργόν. Γειομόροι, οἱ περὶ τὴν γῆν κακοπαθοῦντες. Γειότομον, τὸ ἄροτρον· ἡ γῆ, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν δοκῶν οὐκ ἔχει. Γεῖσα, τὰ θεμέλια, καὶ πᾶν τὸ ἐξέχον μέρος· καὶ τὰ πρὸ τῶν θυρῶν στεγάσματα· παρὰ τὸ γέα, γεῖσον· καὶ γεῖσον· καὶ γεισίποδες αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ᾽ αἷς τὰ γεῖσα· παρὰ τὸ εἶναι βάσις τῶν θεμελίων· τινὲς δὲ διὰ δύο σσ γράφουσι τὸ γεῖσσα. Γεῖσιον, καὶ γεῖσσος, τὸ ἄκρον τοῦ τοίχου· ἢ στεφάνωμα οἴκου· καὶ γεῖσα, τοίχων ἄκρα· ἢ γεῖσσος, ὁ γεωργός. Γεῖσσον, στεφάνωμα οἴκου. Γεισίποδες, καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν, τὸ ἐξέχον τῆς δοκοῦ ἐφ᾽ οὗ τὸ γεῖσόν ἐστι· γεισίπους καλεῖται καὶ γεισιπόδισμα, καὶ γεισιποδίζειν, τὸ τοῦτο ποιεῖν· ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς ὀργεῶνα. Γείσωσις, τὸ τῆς στέγης ἐξέχον. Γέιτη, βάμμα ἐξ ἐρίων. Γειτνιῶν, ἐγγίζων. Γειτνιῶ, τὸ γειτονῶ· ὡς ἀπὸ τοῦ εὐδαίμων, εὐδαίμονος· εὐδαιμονῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείτων· γείτονος, γειτονῶ, καὶ κατὰ συγκοπὴν, γειτνιῶ· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ μειδῶ, μειδιῶ. Γειτνίαι, γειτωνίαι. Γείτονας ἐρούμεν, ἀστυγείτονας· ὁμόροις· προσχώροις· πλησιοχώροις· προσοίκοις· περιοίκοις, καὶ περιοικίδας πόλεις· γειτνιῶντας· προσοικοῦντας· ἐποικοῦντας· παρακατοικοῦντας· συνόροις· καὶ προσόροις. Γείτονες, οἱ πλησιασταὶ μόνοι· ἔται δὲ, οἱ καὶ ἄλλως συνήθεις· ψιλοῦται δὲ τὸ ἔτης, κατὰ τοὺς παλαιούς· εἴτε ἐπὶ πολίτου, εἴτε ἐπὶ ἑτέρου λέγεται· δῆλον δὲ καὶ ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔθους, οὐ μόνον ὁ ἑταῖρος καὶ ἔτης, ἀλλὰ φανερῶς, καὶ ὁ ἔθας λέγεται. Γείτων, παρὰ τὸ γέα γείτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν, γείτων. Γεῶραι, οἱ τὴν γῆν φυλάσσοντες· ἢ ὁ ἐξ ἄλλου ἔθνους προσκολλώμενος· τὸ δὲ κύριον ὄνομα ι. Γεκαθά, ἔχουσα. Γέλα, πόλις σικελίας. Γελαώς, ὁ γέλως. Γελᾶν, ἐλᾶν· ἀντὶ τοῦ γελῶν, ἐλῶν μετοχῶν, δωριεῖς λέγουσι. Γελανδρόν, ψυχρόν. Γέλαν, αὐγὴν ἡλίου. Γέλανοι, εἶδος ἵππων διςγενῶν, καὶ εἰς πόλεμον οὐκ εὐθέτων. Γελάοισα, ἀντὶ τοῦ γελῶσα δωρικῶς. Γελαρής, γαλήνη· λάκωνες. Γέλαρος, ἀδελφοῦ γυνή· φρυγιστί. Γέλας, ναίτας. Γελασείω, ἐπιθυμητικῶς ἔχω τοῦ γελᾶν. Γελασίμοις, γραμμαῖς, ταῖς ἐκ τοῦ γελᾶν γινομέναις. Γελάσιμον, μὴ λέγε· ἀλλὰ γελοῖον. Γελαστά, καθὰ καὶ τὸ ἀγέλαστα, εἰκὸς γενέσθαι ἀπὸ τοῦ γελῶ γελάζω, ἀρρήτου θέματος· ὁμοίως τῷ ἀγῶ, ἀγάζω· ὅθεν τὸ ἀγαστόν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, ἀγαθόν. Γελαστής, ὁ ἐπεγγελῶν. Γελαστός, γελάω γελῶ· γελάσω·

γεγέλακα· γεγέλασμαι· γελαστός. ὅτι γὰρ ἔχει βραχὺ τὸ α, ὁ μέλλων προσλαμβάνει τὸ σ, ὁ παρακείμενος, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀγέλαστος. Γελάσω, καὶ ὅσα δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων πρὸ τοῦ α σύμφωνον ἔχουσι πλὴν τοῦ ρ, βραχὺ τὸ α ἔχουσιν. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ α φωνῆεν ἢ τὸ ρ, μακρὸν ἔχουσι τὸ α. οἷον ἐῶ, ἐάσω· ἐάσαι· περῶ, περάσω, περάσαι. Γέλγιθες, σκορόδων κεφαλαί. Γελγέλ, ὁ τροχὸς ὀνομάζεται ἢ ἀνακυκλισμὸς καὶ ἀνάκαμψις· τινὲς δὲ, γέλ λέγουσι. Γέλγει, βαπτίζει· χρωματίζει. Γέλγη, ὁ ῥῶπος· καὶ βάμματα· καὶ ἄτρακτοι· καὶ κτένες. Γελγιθεύειν, ἀπατηλογεῖν. Γέλγια, πῖνα· σπάθη· κουλάρια. Γέλεα, πέλεα. Γελεῖν, λάμπειν· ἀνθεῖν. Γέλενος, ἀσφοδελός· νάρκισσος. Γέλιν, ὁρμιάν. Γέλινθοι, ἐρέβινθοι. Γελίκη, ἕλιξ. Γέλλαι, πέλλαι. Γελλίζειν, γαργαρίζειν. Γελλίξαι, συνειλῆσαι. Γελλὼ δαίμων· ἣν γυναῖκες τὰ νεογνὰ παιδία φασὶν ἁρπάζειν. Γελοδυπία, ὀλιγοδυπία. Γελοῖιον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ δευτέρου ι· ὡς καὶ τὸ ὁμοίιον· ποδοῖϊν· ἰσχίοιϊν· ὤμοιϊν, τοῖϊν, ἀλλήλοιϊν. Γελοῖον περισπωμένως, τὸν γελωτοποιὸν λέγουσιν· οἷον τὸν μῖμον· γέλοιον δὲ, τὸν καταγέλαστον· δοκεῖ δέ φασι τῶν παλαιῶν ἀττικῶν εἶναι, περισπᾶν τὰ τοιαῦτα ὁμοῖον ἑτοῖμον. Γελοῖον· τὸ δὲ γελοίων, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι· ὡς ἀπὸ τοῦ γελόων, ἤγουν ἐγέλων γινόμενον· ἔστι γὰρ γελόω· ὡς ὁρόω· βοόω· καὶ τὰ τοιαῦτα· διὸ καὶ γελόωντες ἐρεῖ, ἐν τοῖς ἑξῆς· καὶ, Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω· καὶ τέρπομαι· καὶ προϊὼν δὲ αὖθις, γελοίωντες εἶποι· κατὰ ὅμοιον πλεονασμόν· οἷα μὴ ἔχων εἰπεῖν γελώωντες μετὰ ἐκτάσεως τῆς λω συλλαβῆς· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύτονα, μακρὰν θέλει ἔχειν τὴν προπαραλήγουσαν· ὡς τὸ μαιμόω· ἢ βοόω· τὸ δὲ γελόω, βραχεῖα συλλαβῇ προπαραλήγεται· ὅθεν διὰ προσθήκης τοῦ ἰῶτα ἡ τῆς παραληγούσης ἔκτασις γίνεται· ὁμοίως τῷ, ἠγνόησαν, ἠγνοίησαν· καὶ τῷ ἀλοῶ, ἀλοιῶ. Γελοῖος κοινῶς· γέλοιος ἀττικῶς· γελοῖος ὁ καταγέλαστος· γέλοιος δὲ, ὁ γελωτοποιός· γελοῖον δὲ οὐδετέρως τὸ γέλωτος ἄξιον. Γελοῖος, ἱλαρός. Γελοιαστής· καὶ ὁ καταγέλαστος αἶος, καὶ λοίδορος. Γελοίωντες τεύχοντο· βέλτιον οὕτω γράφειν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ. εἰ δέ που γράφεται γελώωντες διὰ τοῦ δύο ω μεγάλων, νοητέον τὴν οι δίφθογγον τοῦ γελοίωντες τραπῆναι εἰς ω· ὁμοίως τῷ ἀγκώνη ἢ ἀγκοίνη, καὶ τοῖς ἄλλοις. Γέλουτρον, ἔλυτρον· ἤγουν λέπυον. Γελόω, ἐκ τοῦ γελῶ· ᾷς· γίνεται πλεονασμῷ ποιητικῷ τοῦ ο· ὥσπερ γίνεται ὁρόω, ἐκ τοῦ ὁρῶ· ὁρᾷς. Γελστεοπωλεῖν, ῥωπωλεῖν· παντοπωλεῖν. Γελσόν, ἀτυχές. Γελωμάξαι, γελοιάσαι. Γελχανός, ὁ Ζεὺς παρὰ κρησίν. Γελώ· εἴδωλον ἐμπούσης· τὸ δῶρον τῶν παρθένων. Γέλῳ ἔκθανον· ἄδηλον εἴτε κατὰ ἰσοκατάληκτον κλίσιν ἡ δισυλλαβία τῷ γέλω, εἴτε καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, ἐκ τοῦ γέλωτι· ὅτι οὐδ' ἂν ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ἡ δὲ ἀδηλία καὶ ἐπὶ τοῦ ἥρω ἀντὶ τοῦ ἥρωϊ· δῆλον ὡς ἀφελῶς καὶ γλυκέως τὸ ἄγαν γελάσαι, γέλῳ ἐκθανεῖν λέγεται· ἤγουν ἔξω, καὶ ὡς εἰπεῖν ἐπιπολαίως θανεῖν, καὶ οὐ κατὰ τὸ κυρίως θανεῖν, ὃ διὰ βάθους χωρεῖ· ἐνταῦθα δὲ σημαίνει τὸ ὑπὸ ἡδονῆς ἐκλύεσθαι· θανάτῳ καὶ αὐτὸ ἔοικε. Γελῶ, ἐπὶ τοῦ κατὰ φύσιν γέλωτος· γελῶ δὲ ἐγὼ καὶ καταγελῶ ἑτέρου ἢ ἑτέρου μεταβατικῶς· ἀριστοφάνης· Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν· καὶ γελῶ τούτῳ, καὶ τόνδε· ἐπιγελῶ σοι καὶ ἐπιγελῶ σε. Γέλως, ὁ διὰ τῶν παρειῶν ἐμπίπτων ψόφος ἐν τῷ τοῦ αἵματος ἀναβρασμῷ· ἢ παρρησίας βράσμα· ἢ παλμὸς καρδίας, καὶ ἡ ἄκρατος καὶ ἀμιγὴς παντὸς σκυθρωποῦ ἱλαρότης· ὥστε τὸ μακάριοι οἱ κλαίοντες, ὅτι αὐτοὶ γελάσονται· γέλως δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ τὰ γυῖα καὶ τὰ μέλη λύειν· οἱ γὰρ γελῶντες, ἐκλελυμένην ἔχουσι τὴν ψυχήν· ἢ παρὰ τὸ, τὸ γένειον, εἰλεῖν καὶ συστρέφειν· περὶ γὰρ τὸ γένειον μύες τινὲς κινούμενοι, ποιοῦσι τὸν γέλωτα· ἢ παρὰ τὸ τὴν ἕλην, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ καταστήματος· τὸ γοῦν ἐναντίον, στυγνός. Γέλως συγκροτούσιος, ὁ ἄτακτος καὶ ἄσεμνος· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μετὰ κρότου χειρῶν καὶ ποδῶν γινομένου γέλωτος· καὶ ἐρεῖς γέλως· καὶ μειδιασμός· καὶ μειδίασμα· καὶ μειδίασις· φαιδρότης· ὀφθαλμῶν ἄνεσις· προσώπου καγχασμός. Γελᾶν· μειδιᾶν· ὑπομειδιᾶν· ἐπιμειδιᾶν· ἀνιέναι τὸ πρόσωπον· φαιδρύνεσθαι. Γέλωτα κοινῶς, καὶ γέλων ἀττικῶς· ἀριστοφάνης· Οὐχ οἷός τε εἰμὶ ἀποσβῆσαι τὸν γέλων. Γελώωντες, διὰ δύο ω μεγάλων, νοητέον τὴν οι δίφθογγον τοῦ γελοίωντες τραπῆναι εἰς ω μέγα· ὁμοίως τῷ ἀγκώνη, ἀγκοίνη· καὶ τοῖς ὁμοίοις.

Γεμεῖν, κύειν. Γέμεν· ἐγένοντο· ἡσίοδος· Ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τε, δύο γέ μεν ἤματα μηνός. Γεμίζω, πλήθω· πληρῶ· ἐμπιπλῶ· ἐμφορῶ· καὶ τὸ ἀντλῶ. Γεμίζω, τὸ πλοῖον σίτου, καὶ κεκορέννυμί σε τροφῆς· καὶ ἐμπιπλῶ σε ἀγαθῶν· καὶ πληρῶ τὸν οἶκον εὐωδίας· φύσει τοιαύτην σύνταξιν κέκτηται· τὸ δὲ ἐπριάμην δοῦλον, εἴκοσι μνῶν· καὶ ὠνοῦμαι οἶνον σίτου, καὶ πωλῶ, καὶ πιπράσκω, τὴν διὰ πρόθεσιν ἔχει λαμβανομένην. Γέμματα, ἱμάτια. Γέμος, γέμισμα· πλήρωμα. Γεμπός, κοῖλος. Γεμπύλοις, τοῖς ἰχθύσι τὰς πηλαμίδας. Γέμω, τὸ πλήθω· καὶ γεμέωσιν· οἷον, γεμέωσι δὲ πασάδα· γέμωσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε γεμέωσι· καὶ συντάσσεται γενικῇ· ἀριστοφάνης· Αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουσι. Γενάδας, εὐγενέστατος, ἢ γυναικοπάτρις. Γενάρχου, πατρός. Γείνατο, ἐγέννησε· γέω τὸ τίκτω· ἐκ τούτου, γέα· διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· ἡ γενητική· τοῦ τὸ γέω· γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, γένω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι γείνω· ὁ μέλλων γενῶ· ὡς κείρω, κερῶ· ὁ ἀόριστος ἔγεινα ὡς ἔμεινα· ἢ ἔκειρα· ὁ μέσος, ἐγεινάμην· τὸ δεύτερον, ἐγείνω· τὸ τρίτον, ἐγείνατο· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γείνατο.

Γενεὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τριάκοντα χρόνοι μεθ' οὓς τελειοῦται ὁ ἄνθρωπος, ὡς δοκεῖ ἡσιόδῳ ἐν τῷ, Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων. τῷ τίνυ νέστορι δύο γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο· τουτέστι, παρῆλθον· ἤνασσε δὲ τῆς τρίτης γενεᾶς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ὄντων· τουτέστιν, ὑπερέβη τὰ ἑξήκοντα ἔτη. γενεὰ ὅτι πολυσήμαντόν ἐστι, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἄλλως. Γενεὰ, τέσσαρα σημαίνει· οἷον, γενεὰ ἡ ἡλικία· γενεῆ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων· ἢ εὐγένεια· γενεῆ μὲν ὑπέρτατός ἐστιν ἀχιλλεύς· ἡ φυλή· οἵη περ φύλλων γενεή· καὶ τὰ εἰκοσιενέα ἔτη· ὥστε τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων. Γενεαῖς γενεῶν, τουτέστιν ἀπείροις ποσὶ γενεαῖς. Γενεὴ φύλλων παρ' ὁμήρῳ, περιφραστικῶς νοεῖται ἀντὶ τοῦ φύλλα πληθυντικῶς οὐδετέρου ὀνόματος· ὅτι δὲ πολλαχῶς ἡ γενεὰ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· δῆλον δὲ ὅτι οὐκ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται, εἴγε καὶ ἵππων ἔφη γενεὰν ἐν τοῖς πρὸ τούτου· καὶ νῦν δὲ φύλλων λέγει γενεάν· φύλλοις δὲ τὴν τῶν ἀνθρώπων εἰκάζει γενεάν· καὶ πᾶσι μὲν ἴσως μάλιστα τοῖς τῶν ἀειθαλλῶν· ὧν ἔτι προσισχομένων τῷ δένδρῳ, ἄλλα νέα ἐν ὥρᾳ ἔαρος· καὶ ἔστι φασὶ καθ' ὥραν φύεται· ὥσπερ ὅμηρός φησιν, ἐπιγίνεται· ἀφ' οὗ ῥήματος, καὶ ὁ ἐπίγονος

παράγεται· ὅ ἐστιν ἀπόγονος. οὕτω δὲ καὶ γονέων οὐ πάντων ἀπολειπόντων, ἀλλά τινων ἔτι περιμενόντων. οἱ ἐπίγονοι γίνονται κατὰ τὴν τῶν ἀειθαλῶν ὁμοιότητα. ἣν προδηλοῖ καὶ τὸ ὕλη τηλεθόωσα, ἤτοι θάλλουσα. Γενεῇ πρότερος, ἤγουν τῷ τῆς ἡλικίας χρόνῳ. γενεὴ διός, ὅμοιον εἰ καί τις παῖδας εἶπε διός. Γένεθλα, γεννήματα. Γενέθλη, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τῷ τεχθέντι ἡμέρα, παρὰ τὸ γενῶ· ἀφ' οὗ ὁ μέλλων γενήσω. γενέθρα, καὶ ἰακῶς γενέθρη, ὡς κολυμβῶ κολυμβήθρα. καὶ κατὰ τροπὴν γενέθλη. ἐκ τούτου καὶ τὸ γενέθλιον λέγεται καὶ γενεθλιαλογία, ἡ περὶ τῆς γενήσεως μαντεία. Γενέθλια, τὰ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ δῶρα, καὶ ἡ εὐωχία. ἢ γενέθλια λέγουσι καὶ οὐ γενέσια, τὴν ἡμέραν τῆς γενέσεως. παρὰ τῶν Βασιλέως ἦν γενέθλια. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, καὶ γενέσια λέγουσι. Γενέθλιος ἡμέρα, ἐπὶ τῶν ζώντων, ἐν ᾗ ἕκαστος ἐγεννήθη. Γενέσιος δὲ ἡμέρα, ἐν ᾗ τις ἐτεθνήκει. γενεσία γάρ, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη. καὶ γενέθλια πληθυντικῶς, ἡ ἐν γενέσει τινὸς τελουμένη ἑορτή. ὥσπερ γαμήλια ἡ ἐν γάμῳ, καὶ ἐγκαίνια, ἡ ἐν ἐγκαινισμῷ. κατὰ ταῦτα ἔλεγον τὰ κρόνια, ἑορτὴ τοῦ κρόνου. καὶ διάσια ἡ τοῦ διός. καὶ τιτάνια, ἡ τῶν τιτάνων. καὶ ἕτερα. Γένεια, ὡς λέγει αἴλιος ὁ διονύσιος αἱ τρίχες. γένειον δὲ ὁ τόπος. ἀλλ' ὅμως εὕρηται πολιὸν γένειον παρ' ὁμήρῳ, ὥσπερ πολιὸν κάρη. τὸ δὲ γενειήσαντα, οὐκ εὔδηλον εἴτε γενειῶ ἐστιν ἐνεστώς, εἴτε καὶ γενειάζω παράγωγον. Γενεῇ, ὕστερος ἦεν, ἤτοι· νέος νεώτερος. τὸ γὰρ γενεῇ ὕστερος ἦν, οὕτω διασαφοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς τὸ εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν, ἀντὶ τοῦ ἢ καὶ ἔτω αἰχμητής εἰμι. Γένειον. παρὰ τὸ γένος, γένειον. ὡς δᾶνος, δάνειον. ἀπὸ αὐτοῦ γὰρ τὰ γένη διαστέλλονται καὶ διακρίνεται τὰ γένη. λέγεται ἀπὸ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδων, ἐπελθὸν παρεκάθετο τοῖς ῥωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἑτέρας πύλας ἔφερον τὰς σκλαβηνίας. ἔτι δὲ οἱ σκλάβοι ὀλίγοι ὄντες ἔφερον τὰς γυναῖκας αὐτῶν. καὶ περιθέμενοι αὐταῖς σχῆμα ἀνδρεῖον καὶ γενειάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ πλῆθος τὰ ἔθνη ἠρώτων τοὺς ῥωμαίους τίνες εἰσὶν οὗτοι, ἔλεγον λογγίβαρβοι. τουτέστι βαθεῖαν ὑπήνην καὶ μακρὰν ἔχοντες. Γένειον, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀλόγων κεῖται. λὶς γὰρ ἠϋγένειος, καὶ πάρδαλις ἠϋγένειος λέγεται. Γένειον ὁ τόπος. τὸ μέρος τοῦ σώματος. ὡς τό, Ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος, κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ. σημείωσαι δὲ ὅτι, ἡ τῷ ἄνω χείλει τρίχωσις, λέγεται μύσταξ. τὸ δὲ κάτω, πάππος. Γενεός, εἶδός τι πελέκεως. γενεολογία. Γενέσθαι, γείνω ἄχρηστον. ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐγενόμην· ου. ετο. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον γενέσθαι. Γενέσια, οὐκ ὀρθῶς τίθεται ἐπὶ τῆς γενεθλίου ἡμέρας. γενέσια γὰρ ἀθήνησιν ἑορτή. λέγειν οὖν δεῖ τὰς γενεθλίους ἡμέρας, ἢ γενέθλια. φρύνιχος. καὶ γενέσια, ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος μνήμη. Γένεσιν θεῶν καλεῖ ὅμηρος, τὸν ὠκεανόν. διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἀλληγορουμένου εἰς τὸ στοιχειακὸν ὕδωρ, δοκεῖν τὰ ἄλλα στοιχεῖα γίνεσθαι. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀρχήν τινες πάντων ἔθεντο. ἢ καὶ ἄλλως, διὰ τὸ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν τῆς φυσικῆς γενέσεως αἰτίαν εἶναι. ὅπου γέ φασι καὶ τὸ σπέρμα πνεῦμά ἐστιν ὑγρῷ συγκραθέν. διὸ καὶ τοὺς ποταμοὺς ὡς κουροτρόφους ἐτίμων οἱ παλαιοί. καὶ ὡς συστατικοὺς γενέσεως, καθὰ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ ἀχιλλέως φησί. τὸ δὲ θεῶν, ἢ ἀντὶ στοιχείων, ἀπὸ τῆς θέσεως, ἢ καὶ ἄστρων ἀπὸ τοῦ θέειν. ἢ πάντων ὡς ἀπὸ μέρους, ὡς ἀλλαχοῦ σαφέστερον. Ὠκεανός, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται. οἷα δὲ τὰ τοῦ ὕδατος σεμνὰ δηλοῦσι καὶ οἱ ὑπομνηματισταὶ τοῦ πινδάρου, ἐν τῷ, Ἄριστον μὲν ὕδωρ. Γένεσις, ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ εἱμαρμένη. ἔστι δὲ πρεσβύτερον τῆς εἱμαρμένης, ἔννοια καὶ αὐτὴ ζωοποιότης. ἡ γένεσίς ἐστι, κίνησις κατ' οὐσίαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι. γένεσις καὶ ὁ κόσμος. περὶ τὴν γένεσιν τεταλαίπωται λήθῃ βαρούμενος καὶ κακίᾳ. Γένεσίς ἐστι, καὶ ἡ ἐκ θεοῦ πρώτη πλάσις. ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος παραγωγή. ἡ γένεσις, ἡ τοῦ παντὸς διακόσμησις. Γενέσκετο, ἀσυνήθως παραχθέν, ἐκ τοῦ ἀχρήστου μέλλοντος γενέσω. ἐξ οὗ καὶ ἡ γένεσις. Γενέτας, ἔκγονος. Γενέτειραν, μητέρα ποιητικῶς. Γενετή, πάτρια ἡ γενέσια. γενέτης γὰρ ὁ πατήρ. Γενετυλλίς, ἡ τῆς γενέσεως ἔφορος ἀφροδίτη. Γενηΐδα, ἀξίνην. πέλεκυν. Γενησαρέτ, ὄνομα τόπου. Γενήσεται, ἐκ τοῦ γενάω γενήσω. γενήσομαι. ἢ ἐκ τοῦ γενέω, γενήσω. Γενηταίην ὑπὲρ ἄκραν, γενηταία ἄκρα. κυρίως οὕτω λεγομένη, ἀπὸ γένητος ποταμοῦ, ἔνθα διὸς ξενίου ἱερόν ἐστι. Γεννῆται, ἐπὶ γένους σύστημα, ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν συνεστώς. οὗ οἱ μετέχοντες ἐκαλοῦντο γεννῆται. οὐ κατὰ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες ἐκαλοῦντο, νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, οὕτω καὶ οἱ γεννῆται, συγγενικῶν ὀργίων, ἢ θεῶν. ἀφ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάσθησαν. ἢ οἱ ταὐτοῦ γένους μετέχοντες, ἢ ἀπ' ἀρχῆς κοινὰ ἱερὰ ἔχοντες. οἱ δέ, ὁμογάλακτας. φράτορας, συγγενεῖς. τοὺς γεννήτας. Γεννητικόν, ἡ γέννησις. Γεννητόν ἐστι τὸ ἔκ τινος ὡς πατρὸς γεννηθέν. γενητὸν δέ, τὸ ἔκ τινος ὡς δημιουργοῦ ποιηθέν. Γενικαὶ ἀρεταί, τέσσαρες· φρόνησις. ἀνδρία. σωφροσύνη. δικαιοσύνη. καὶ ζήτει τὰς ἀντικειμένας αὐτῶν, ἐν τῷ ὑπερήφανος. Γενικήν, εἰς οις λήγουσαν δίχα τοῦ σ ἐκφέρουσι δωριεῖς. οἷον διομήδοις, διομήδου. σωκράτοις, σωκράτου. σοφοκλέοις, σοφοκλέου. Γενικὴν ἀντὶ αἰτιατικῆς λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοὶ ὡς ἀριστοφάνης. Ἕως συνετρίβη τῆς κεφαλῆς. ἀντὶ τοῦ, τὴν κεφαλήν. ἔστι παλαιὰ παρατήρησις τοιαύτη τῆς γενικῆς. τὰ εἰς ας καὶ εἰς ης ὀνόματα ἰσοσυλλάβως κλινόμενα, κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς εἰς ου ἔχει τὴν γενικήν. οἷον αἰνείας, αἰνείου. πηλείδης, πηλείδου. ἀτρείδης, ἀτρείδου. δωρικῶς δὲ εἰς ᾱ μακρὸν περαίνει τὴν γενικήν. οἷον τοῦ αἰνεία. τοῦ πηλείδα. τοῦ ἀτρείδα. ἰωνικῶς δέ, διὰ τοῦ εω. οἷον αἰνείεω. πηλείδεω. ἀτρείδεω. βοιωτικῶς, καὶ αἰολικῶς δέ, διὰ τοῦ αο. οἷον αἰνείαο. πηλείδαο. ἀτρείδαο. Ἰστέον ὅτι αἱ οὕτω χασμώμεναι γενικαί, ἐν διαλύσει οὐδέποτε τὴν παραλήγουσαν ἰσόχρονον ἔχουσι τῇ ληγούσῃ. ἐὰν μὲν ἡ λήγουσα μακρὰ εἴη, βραχεῖά ἐστιν ἡ παραλήγουσα ὡς ἐπὶ τοῦ αἰνείεω. πηλείδεω. ἑρμείεω. ἐὰν δὲ τὸ λῆγον βραχύνηται, μακρὸν ἔσται τὸ παραλῆγον. ὡς ἐν τῷ αἰνείαο. ἑρμείαο. πηλείδαο. οὕτω καὶ πριάμοιο. δένδροιο, καὶ τὰ τοιαῦτα. θετταλικὰ ὄντα κατά τινας, ἀνομοιόχρονον ἔχουσι τῇ παραληγούσῃ τὴν λήγουσαν. διὸ καὶ τὸ ἐμέο καὶ σέο, καὶ ἕο. ἀναλογώτερον ἔχει, προσλαβόντα τὸ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ. καὶ γενόμενα ἐμεῖο, σεῖο, εἷο. καὶ ἀνόμοιον ποιήσαντα τῇ ληγούσῃ τὴν παραλήγουσαν. Πολλαὶ τῶν εἰς ος ληγουσῶν γενικῶν ἀναδρομὴν πάσχουσιν εἰς εὐθεῖαν. οἷον τρώς, τρωός. ὁ τρωός. ἤγουν τρωϊκός. ἐξ οὗ καὶ τρωαὶ ἵπποι, αἱ τρωϊκαί. δμώς, δμωός, ὁ δμωός. δοῦλος. ἀφ' οὗ καὶ δμωαί, αἱ δουλίδες. ὁ φύλαξ, φύλακος. ὁ φύλακος. ἑκατόγχειρ, ἑκατόγχειρος, ὁ ἑκατόγχειρος. οὕτω

καὶ ἡ μάρτυρος θηλυκὴ ἀναδραμοῦσα εἰς εὐθεῖαν ὁ μάρτυρος. ἡρωδιανὸς δὲ εἰπὼν, ὅτι καὶ μάρτυροι καὶ μάρτυρες ἑκα-
τέρως, ἐπάγει ὅτι τὸ τρισύλλαβον καὶ μάρτυρες, ἀπὸ τῆς μάρτυς εὐθείας. ἡ νῦν πλείων διάλεκτος διὰ τοῦ ρ προφέρει. ἐκεῖνοι
γάρ φασι τὸ σ εἰς ρ μεταβάλλοντες. τὸ οὖς, οὖρ λέγοντες, καὶ τὸ ἵππος, ἵππορ. εἰς ὃ ζητητέον καὶ χρῆσιν ἐν τοῖς ἰαμ-
βλίχου εἰς τὰ κατὰ πυθαγόραν, οὕτως οὖν φησι. καὶ μάρτυρ, ἀφ' ἧς ἐκπίπτει τὸ πληθυντικόν, οἱ μάρτυρες παρά τε τοῖς κω-
μικοῖς, καὶ ἱππώνακτι. οἱ δέ γε μάρτυροι ἀπὸ τῆς ὁ μάρτυρος εὐθείας. Γενικόν, τὸ ἐν αὐτῷ τὸ γένος περιέχον. Γενικῶς,
γενναίως. ἰσχυρῶς. Γένυς, καὶ γένειος, ὁ τόπος τῶν σιαγόνων. γένειον δὲ, ὁ τόπος ἔνθα αἱ τρίχες. γενειὰς δὲ, αἱ τρίχες. Γεννᾷ
ὁ ἀνὴρ παῖδα. καὶ γεννᾷ ὁ πατὴρ τὸν οὐρανόν, ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι λέγει. τίκτειν ἐπὶ γυναικός, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς λεγό-
μενον. Γέννα μὲν, καὶ γενναῖος, καὶ ἀγεννής. καὶ γεννάω γεννῶ, διὰ δύο ν. γένος δὲ δι' ἑνὸς ν. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ γεγεννῆσθαι, ἐπὶ
μόνων ἐμψύχων λέγεται. τὸ δὲ γεγονέναι, καὶ ἐπὶ ἀψύχων. γεγένημαι σοὶ φίλος. καὶ περιεγένετό μοι τόδε. ἤγουν ἄδεια ἐγένετό
μοι. Γεννάδας, γενναῖος. ἀνδρεῖος. εὐγενής. συγγενής. μέγας. Γενναῖον παρ' ὁμήρῳ, ὡς τὸ, Οὐ μὴν γενναῖον ἀλυσκάζον-
τι, ἤγουν κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ συγγενές. καὶ ἔμφυτον. καὶ κατὰ πίνδαρον εἰπεῖν, ἐμφυές. ἔστι δὲ τὸ μὲν γενναῖον ἀσύν-
νηθες ἐπὶ ἰσχυροῦ κεῖσθαι, ὡς οἱ νῦν βούλονται. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐπὶ τοῦ ἐκ γένους. ἢ μᾶλλον ἀπὸ γέννης. ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐ προ-
γονικόν μοι τὸ δειλαίνεσθαι. Γενναῖος, ὁ εὖ γεγονώς. καὶ γενναῖος εἰ ἐκ βαλαντίου, ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δο-
κούντων. ὅτι χρημάτων κρείττων, ὁ γενναῖος ἀνήρ. Γενναιότατος. Ὤμοι τάλαινα ὡς κακῶς διάκεισαι γενναιότατος περὶ
ἐμὲ γενόμενος. καὶ θανάτου με ῥυσάμενος. Γέννας, ὁ μητρὸς ἀδελφός. Γέννατο, τὸ ἐγεννήσατο. ἢ ἀπὸ τοῦ γείνω. ἐγείνα-
το. καὶ τροπῇ αἰολικῇ τοῦ ι εἰς ν, γέννατο ἀφαιρέσει ἰωνικῇ τοῦ ε. οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ φθείρω, φθέρρω, καὶ σπείρω, σπέρ-
ρω φασίν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγεννήσατο κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀφαιρέσει, γέννατο. Γέννημα, παιδίον. Γεννήματα, πολλαχοῦ ἀ-
κούω τὴν λέξιν τιθεμένην ἐπὶ τῶν καρπῶν. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα ἀρχαίαν καὶ δόκιμον οὖσαν. χρὴ οὖν ἀντὶ τοῦ γεννήματα,
καρποὺς λέγειν ξηροὺς καὶ ὑγρούς. Γεννησιουργός, δημιουργός. Γέννησις, ἡ ἐκ καταδίκης τοῦ θανάτου διὰ τὴν παρά-
βασιν ἐξ ἀλλήλων διαδοχή. ἥ ἐστι καὶ παθητικὴ καὶ ἁμαρτητική. ὁ οὖν κύριος τὸ παθητὸν τῆς γεννήσεως εἰληφώς, τὸ
ἁμαρτητικὸν οὐ προσείληφε. καὶ γέννησις, προσθήκη ὑποστάσεως ἐναριθμίου. Γεννῆται, οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦν-
τες. διῃρημένων γὰρ ἁπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη, ἐκαλοῦντο φυλαί. ἑκάστη δὲ φυλὴ,
τριχῆ διῄρητο. καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων, τριττύς. καὶ φατρία. πάλιν δὲ τῶν φατριῶν, ἑκάστη διῄρητο εἰς γέν-
η λ'. ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο. ἔστι δὲ παρὰ πολλοῖς τῶν ῥητόρων τοὔνομα. Γεννητός, γνήσιος
υἱός. Γεννητόν, τὸ ἔκ τινος ὡς ἐκ πατρὸς γεννηθέν. Γεννικῶς, ἰσχυρῶς. γενναίως. Γεννισαρέτ, πατρὶς ἀρχόντων.
Γεννοί. οἱ γυμνοσοφισταί. Γεννόν, ἀρχαῖον. κοῖλον. Γέννου, κύπριοι. ἀντὶ τοῦ λάβε, καὶ κάθιζε. Γεννούστης, οἷον
γεννήτης. ἢ συγγενής. ἢ ἔκγονος. τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον. Γεννῶ, τὸ τίκτω. παρὰ τὴν γῆν τὴν πάντων μητέρα.
ἔστι γὰρ γέα. ἐξ οὗ, ῥῆμα γέω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, γεννῶ. ἢ παρὰ τὸ γείνω γεννῶ. ἐπὶ μὲν τῆς γεννήσεως διὰ δύο ν. ἐπὶ δὲ
τῆς ποιήσεως, καὶ κτίσεως, δι' ἑνός. ἐξ οὗ καὶ γενητός, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ γινῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἑνὸς ν ἐκφέ-
ρονται. οἷον, γένεσις. γενέθλιον. γενοίατο, γένοιτο. καὶ γενόμενος ἐξ ὀφθαλμῶν, αὐτὸς εἶχε τὰ ἐπίχειρα τῆς ἀγνοίας. γεννώ-
μενος δὲ διὰ δύο ν, ὁ τικτόμενος. Γένος, τὸ καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον πρᾶγμα. ἢ γένος ἐστὶ, τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφε-
ρόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πατρίδα. ὡς ὅταν λέγωμεν τὸν πέτρον γαλιλαῖον
τὸ γένος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τινῶν γενέσεως. ὡς ὅταν τοὺς ἐξ ἰσραὴλ, ἰσραηλίτας τὸ γένος. καὶ γένος ἐστὶ ποιοτι-
κῆς λέξεως χαρακτὴρ, σημαίνων τὸ ἐν φωνῇ, ἄρσεν. ἢ θῆλυ. ἢ οὐδέτερόν τι διακρίνων. γένος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ γείνω τὸ
γεννῶ. γένος ἐκ τοῦ γένω τὸ τίκτω, ὡς σθένω, σθένος. νείφω. νέφος. καὶ γένος, ἐπὶ ἔθνους τάσσεται. καὶ ἐπὶ πόλεως. καὶ ἐπὶ συ-
στήματος. καὶ ἐπὶ τέκνου. καὶ ἐπὶ σπέρματος. Γενούστης, ἐπὶ τῆς θεοῦ ἐννοίας, ὁ γεννητικός. Γέντα, τὰ μέλη. γέντα βο-
ὸς μελεδῶντες καλλίμαχος. Γεντιλισταί, οἱ ἐργάζοντες καὶ παίζοντες. Γέντηρ, ἡ κοιλία. Γεντιανή, ῥίζα τις οὕ-
τω καλουμένη, χωροῦσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις. Γέντινοι, οἰκεῖοι. Γέντινος, ὕπνος. Γέντο, δωρική ἐστιν ἡ λέξις. γίνεται
δὲ, ἀπὸ τοῦ ἕλετο κατὰ συγκοπὴν ἕλτο. ὡς ἥλατο, ἇλτο. καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ λ εἰς ν ἕντο. καθὰ καὶ τὸ φίλτης κύριον
φίντης παρὰ πινδάρῳ κεῖται. καὶ τὸ φίλτατος δὲ, φίντατος εὕρηται δωρικῶς. προσθήκῃ τοῦ γ, γέγονε γέντο. ἀπίθετον
εἰς μόνην ποίησιν. οὐδὲν ἧττον τοῦ γέντα ὃ δηλοῖ θρακιστὶ, τὰ κρέα. ὡς οἱ τῶν γλωσσῶν ἱστορηταί φασι. γέντο, σημαίνει τὸ
ἔλαβεν. Γένυς, ἡ σιαγών. οἱονεὶ κένυς τις ἐστὶν, ὅτι κενόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὴν μέρος ὀστέων. ἔστι δὲ γένυς καὶ εἶδος πελέκεως.
Γενύεσσι, ταῖς σιαγόσιν, ἢ γνάθοις. ἢ μητέρες. Γένυξ, πέλεκυς. Γενύων, τῶν παρειῶν. Γενῶ, τὸ πράττω. ὁ μέλλων
γενήσω. Γεοῦχος, ὁ τὴν γῆν ἔχων. γεοῦχος ποσειδῶν. Γέρα, τιμαί. ἀμοιβαί. ἀνταποδόσεις. Γέραδος, αἰγιαλός.
Γεραιαί, αἱ τῷ διονύσῳ ἱερώμεναι γυναῖκες. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ νεαίρας. Γεραιός, ἢ φύσει ἔχει τὸ ε, ὡς ἀπὸ τοῦ γέ-
ρας. γεραροὶ γὰρ καὶ τίμιοι οἱ γέροντες, ἢ ἀπὸ τοῦ γηραιὸς συνέσταλται. ὥσπερ καὶ ὁ μὴν σύνδεσμος, μὲν λέγεται κατὰ συ-
στολήν. καὶ τὸ ξηρὸν, ξερὸν, ἐν ὀδυσσείᾳ. τὸ μέντοι μὴν καὶ διὰ τοῦ α λέγεται μάν. καὶ ὁ ἔντιμος. καὶ ὁ ῥυτίδων ἀνάπλε-
ως. ἢ γεραιὸς, ὁ πρεσβύτης. ἀπὸ τοῦ γέρας γεραός. καὶ γεραιός. Γεραίρειν, τιμᾶν. ὑμνεῖν. δοξάζειν. Γεραίροντες, τιμῶν-
τες. εὐφημοῦντες. Γεραιστιάδες, οὕτω νύμφαι καλούμεναι, ἐν γορτύνῃ τῆς κρήτης. Γεραίστιον, χωρίον τῆς ἀρκαδίας.
Γεραιστός, ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας. τὸ μὲν, κρημνίτην ἔχον. τὸ δὲ λέχαιον. ἱερὰ δέ εἰσι τοῦ ποσειδῶνος, ἔνθα ὁ εὔριπος.
Γεραίτερος, οὐ παρὰ τὸ γέρων ἐσχημάτισται, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραιός, γίνεται γεραιότερος. ὡς παλαιός, παλαιότερος, καὶ
κατὰ συγκοπὴν, γεραίτερος. καὶ γεραίτατος. Γεραλέον, γέροντα. ἢ ἀσθενῆ. Γεράνδρυον, τὸ παλαιὸν ξύλον. καὶ γεράν-
δρυον, παλαιὸν φυτὸν, καὶ γεγηρακός. ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς ἐξηραμμένον. εἴρηται παρὰ τὴν δρῦν. δοκεῖ γὰρ πρῶτον
φυτὸν γενέσθαι δρῦς. ὅθεν δρυμοὺς ἐκάλουν, τοὺς δασεῖς τόπους, ἐφ' οἱωνδήποτε ὄντας φυτῶν. καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἀπὸ
ξύλων περιωρισμένους. καὶ πᾶν φυτευόμενον ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. Γεράνεια, ὄρος μεγαρέων. Γερανεῖδαι, οἱ τὴν φωκικὴν

ἀκούει τις. Γεράνιος, βοτάνης εἶδος. Γέρανοι, λίθοις καθεστηκυῖαι, ἀπὸ τοῦ προνοητικῶς τι ποιοῦντος. αἱ γὰρ γέρανοι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς εὐθὺ ὁρμῇ, τὴν ἐπὶ τὰ κάτω θέαν ἐμποδίζεσθαι, λίθους βαστάζουσιν· ὅπως καμνοῦσαι τῇ πτήσει ῥίπτοιεν· καὶ αἴσθοιντο, πότερον ἐπὶ γῆς ἢ θαλάττης φέρονται· καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάττης ἦχος ὁ λίθος, ἀνύουσι τὴν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀναπαύονται. τοῦτό φησιν Ἀριστοφάνης· γέρανοι λίθοις καθεστηκυῖαι. Γέρανος, τὸ ζῶον. ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ τὴν γῆν ἐρευνᾶν· κύκνος δὲ ἀπὸ τοῦ κινεῖν καὶ ταράσσειν τὴν ἰλύν· οἱονεὶ γηρευνός τις οὖσα· ἀπὸ τοῦ τὰ τῆς γῆς ἐρευνᾶν σπέρματα. ἣ τις καὶ σπερμολόγος καλεῖται. ὅτι γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει καὶ οὐ χωννύει αὐτά, ἐκείνη συλλέγουσα ἐσθίει. ἔστι δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ γέρανος. ἔστι καὶ ποιά τις ὄρχησις, καὶ ὄργανον ξυλικόν, ἐν ᾧ κόπτουσιν οἱ ἀλφιτοποιοὶ τὰ ἄλφιτα. ὅθεν καὶ γεράνεια, τὰ ἄλφιτα καλοῦσι. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἅρπαξ, κατασκευασμὸς ὑπὸ τῆς μηχανοποιοῦ. ἐξ οὗ ὁ ἐσκευασμένος ὑποκριτὴς τραγῳδός. ἢ γέρανος ὑπὸ Κυρηναίων ὁ ὄμβρος, παρὰ τὸ τὴν γῆν ῥαίνειν. Γεραιοῖς θηλυκῶς, ἀεί ποτε γράφε, καὶ οὐχὶ τοῖς γεραιοῖς, ἀττικίζειν βουλόμενος· οὕτω καὶ ταῖς ἵπποις. Γερανουλκός, ὁ τοῦ χοροῦ τοῦ ἐν Δήλῳ ἐξάρχων. Γέραντας, αἰθίοπας. Γεραρός, ὁ ἔντιμος καὶ καλός. ἢ γεραρός, ὁ ἐκ μόνης θέας τὸ τίμιον ἔχων· τὸ δὲ καλός, ἰωρὸν τῷ εἴδει. Γέρας. γέρας ὅτι λείας ἀθροισθείσης πολλῆς ἐμερίζοντο ἐπ' ἴσης τὰ λάφυρα διά τινος λαχμοῦ· ἐδίδοντο δὲ ἴδια τοῖς βασιλεῦσι, καὶ ἀριστεῦσι, κατ' ἐξαίρετον, ἀπόμοιραί τινες. αἳ δὴ γέρας ἐλέγοντο. καὶ γέρας, ἀμοιβαί· τιμαὶ αὗται προσδόσεις· θέαμα· δωρεά. Γεράσμιον, τίμιον. Γερασφόρος, ὁ τὰς τιμὰς φέρων. Γέργανα, ἐργαλεῖα. Γεργέλοψ, ζῶον. Γέργερα, πολλά. Γεργέρινος, ὁ διάβολος. Γεργέριμος, ἡ ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσα ἐλαία. Γέργερος, βρόγχος. Γέργιθος, πόλις. Γέργυπες, νεκροί. Γεργύρα, ὁ ὑπόνομος, δι' οὗ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὄμβρια· γεώρυγά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύγματα. ἢ γέργυρα, αὐλή· δεσμωτήριον. Γερδία, ἡ ὑφάντρια. εἴρηται, παρὰ τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἔχειν ἕδος· ὅ ἐστι καθέζεσθαι. καὶ γέρδιος ὁ ὑφάντωρ. Γερεά, ἡ γραῦς. καὶ γεραιαί, αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερώμεναι γυναῖκες. Γέρην, ἔντιμος· οἱ δὲ γεραιός. Γερήνιος Νέστωρ, ὁ ἔντιμος παρὰ τὸ γέρας. ἢ ὅτι ὁπηνίκα ἡ Πύλος ἀφ' Ἡρακλέους ἑάλω, αὐτὸς ἐν Γερήνοις ἔτυχε τρέφεσθαι, ἢ ἦλθε φυγάς. ἢ Γερήνιος, τόπος περὶ τὴν Πελοπόννησον. ἢ τις πόλις Μεσσηνιακή, ἡ λεγομένη καὶ Γερηνία. λέγεται δὲ ἡ πόλις αὐτὴ καὶ ἐνικῶς Γέρηνον, ὡς Ἡσίοδος· Νέστωρ οἶος ἄλυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, καὶ ὅτι δεικνύουσι παρ' αὐτοῖς, οἱ τῆς κοίλης Ἤλιδος Γέρηνον τόπον, καὶ Γέροντα ποταμόν· καὶ ἄλλον Γερήνιον. Γέρηρα, ἐτίμησα. Γερητηρία, ἀπώλεια. Γερθιδάρες, αἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γυναῖκες. Γερθυρεόν, ἱλαρόν. Γέρινθοι, ἐρέβινθοι. Γερμανικοί, ἔθνος. Γερόχται, οἱ δήμαρχοι, παρὰ Λάκωσι. Γεροίταν, πάππον, κριτής. Γεροντίας, πάππος. Γερούσιον ὅρκον λέγει Ὅμηρος, τὸν τοῖς γέρουσι πρέποντα. Γερούσιος ὁ ἔντιμος. παρὰ τὸ γέρων· γερούσιος· ὡς ἑκὼν ἑκούσιος, ἢ ἐθέλων ἐθελούσιος. καὶ γερούσιος οἶνος, ἤγουν ὁ ἔντιμος· ὁ τοῖς ἐντίμοις διδόμενος ἐν συμποσίῳ κοινῷ· αἴθοψ δέ, ὁ μέλας ἢ θερμός. Γέρρα, τὰ σκεπάσματα πάντα· ἢ τὰ δερμάτινα σκεπάσματα. Γέρρα λέγονται καὶ αἱ σκηναί, ἐν αἷς τὰ ὤνια ἐπιπράσκετο. δέρρα ἐστί· τροπῇ τοῦ δ εἰς γ, γέρρα. τὰ γυναικεῖα καὶ ἀνδρεῖα αἰδοῖα. καὶ γέρρα, τὰ κοντάρια Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου· πάλιν ἐπὶ τῶν γερρώντακων· κυρίως δὲ γέρρα, περσικὰ ὅπλα. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἅπαν σκέπασμα· καὶ γέρρα, τὰ ἀπὸ καλάμων ἢ παπύρων ἐργαστήρια. Γερράδια, στρωτηρίδια. Γέρρον, ὅπλον. Ξενοφῶν· γέρρον ἐς τὴν ἀριστεράν· κοπίς, ἢ σάγαρις εἰς τὴν δεξιάν. καὶ αὖθις· οἱ δὲ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβόινα, ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Γερρῶ, ἀπόλωλα. Γέρτυμον, ἄκρον ἁλιευτικοῦ καλάμου. γέρις· γέρων. Γερῶα, γερόντια. ἦν γὰρ σύστημα γερόντων. Γέρων, πρόγηρος· γηραιός· ἐσχατόγηρως· ὡς Θουκυδίδης· βαθύγηρως. καὶ τὸ συνέδριον αὐτῶν, γερουσία. καὶ γεροντικὰ λουτρὰ παρὰ Πλάτωνι. γεροντεία παλαίστρα. καὶ γερόντειαι παλαίστραι. Γέρων, τρία σημαίνει, ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν· ὡς τό, ῥαῖσδας πρωθήβους, πολιοκροτάφους τε γέροντας. καὶ ὁ ἔντιμος· ὡς τό, δαίνυ δαῖτα γέρουσι. καὶ ὁ παλαιός· ὡς τό, εἵλετο δὲ σάκος εὐρὺ γέροντος. γέρων δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ εἰς γῆν ἐρᾶν· οἱ δὲ παρὰ τὸ ὡς γῆν ἐρρεῖν· διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι θανάτου, ἔρων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γέρων. ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω, εἴρων· ἢ γέρων, καὶ κλίνεται γέροντος. Τὰ εἰς ρων δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω κλίνονται ὅτε μὴ κοινά εἰσι· μάρων μάρωνος· κοινὰ δὲ διὰ τὸ σώφρων, σώφρονος· χείρονος· ἐξέφυγε τὴν κλίσιν, τὸ γέρων γέροντος· αἰνεδέξατο παρασχηματισμὸν διὰ τοῦ τ. Γερώνιον, κοῖλον· κενόν. Γέσμα, γεῦμα. Γέσα, γογγυλίς. Γεσία, ἔνδυσις· μέλη· ἱμάτια. Γέστρα, στολή. Γέτις, ἐλπίς. Γέτρι, ἔτι. Γέτος, ἐνιαυτός. Γεύγνον, παρά. Γεύλοφα, ἢ γεώλοφα ὄχθαι τινές, ὄρη γεώδη. Γεῦμα, γεῦσις· ἔδεσμα. Γευνῶν, γονάτων. Γεύομαι, ἢ γεύω ἕτερον ἐνεργητικῶς· Ἱμέριος· Ἀττικῆς ὑμᾶς σύριγγος γεύσωμεν. Γεύσεται δουρός, ἀντὶ τοῦ ἀποπειράσεται· ὁμοίως γευσόμεθα ἀλλήλων ἐγχείῃσι, παρ' Ὁμήρῳ. Γεῦσίς ἐστιν, αἴσθησις ἀντιληπτικὴ τῶν χυμῶν καὶ χυλῶν· ἢ γεῦσις κυρίως, ἡ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν προσφορά· δεῦσίς τις οὖσα, παρὰ τὸ δεύσω μέλλοντα· ὡς γνώσω, γνῶσις· οὕτω καὶ δεύσω· δεῦσις, καὶ γεῦσις. Γευστή, πλαστία. Γευστρίνη, γαῦλον. Γευσώμεθα ἀλλήλων, πεῖραν λάβωμεν. Γεῦσε γνώσεως, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν μετάπτωτον· τὸ μὲν πρόσωπον, αἰτιατική· τὸ δὲ πρᾶγμα γενική· καθὸ λέγεται τό, πληρῶ τὸν ἀσκὸν οἴνου· γεύομαι δὲ ἐγὼ πλούτου· ὁμοίως, καὶ τὸ πληροῦμαι. Γέφυρα, πᾶσα ἡ ἐφ' ὑγροῦ διαβάσεως λέγεται· καὶ γέφυρα, ἡ κατὰ ποταμὸν οἰκοδομή· δι' ἧς οἱ ὁδοιπόροι πορεύονται. εἴρηται ἡ ἐφ' ὑγροῦ γῆ· οἱονεὶ γεφυρά τις οὖσα. ἢ ἡ τῇ γῇ φυραθεῖσα, γηφυρά τις οὖσα, καὶ ἐφ' ὑγρῷ τόπῳ κειμένη. ἢ παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς εἰς γῆν μεταφέρειν. Γέφυραι ἐεργμέναι ἤγουν, κατησφαλισμέναι. ἰσχανόωσιν, ἤτοι ἐπέχουσι, κωλύουσιν· οὗ πάλιν ἑρμηνευτικὸν τό, οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων. ταυτὸν γὰρ τὸ ἴσχειν ἢ ἰσχανόειν, τὸ δύο στίχων. ὅπως δι' ἐκείνης ἢ προσελθεῖν δύνωνται βουλόμενοι, ἢ ὑποστρέψαι πάλιν. ταύτας δὲ τὰς μεταξὺ ὁδοὺς γεφύρας ὁ ποιητὴς καλεῖ. Γεφυρίζων, χλευάζων· ἐξευτελίζων· γράφεται ἢ γεφυρῶν. Γεφυρίς, ξένη καὶ ἐπείσακτος· οἱ γὰρ γεφυραῖοι, ξένοι καὶ ἐπήλυδες ὄντες, Ἀθήνησιν ᾤκησαν· οὕτως Ἡρόδοτος· καὶ γεφυρίς, πόρνη τις ἐπὶ γεφύρας, ὡς Ἡρακλέων· ἄλλοι δὲ οὐ γυναῖκα, ἀλλὰ ἄνδρα. Γεφυρισταί, οἱ σκῶπται. Γεφύρωσε, διαβατὴν ἐποίησε τὴν ὁδόν. Γεωγραφία, περιήγησις.

Γεώδης, πηλώδης. Γεώλοφον αἰλίου διονυσίου εἰπόντος, οἱ παλαιοὶ καλοῦσι τὸν παχὺν καὶ ἀναίσθητον ἄνθρωπον. ἀπὸ τῆς γῆς χρησίμης φαινομένης, εἰς τὸ τοιαῦτα σκώπτεσθαι τοὺς μεγαλοσωμάτους. εἰ καὶ πολλοὶ τὸ ἐνεργὸν ἀηδῶς ἔχουσι, ζή τει εἰς τὸ βουγάϊοι. Γεώλοφος, ὁ ἐν τῷ ὁμαλῷ πεδίῳ ὑπερανεστηκὼς ὄχθος. ὃς καὶ κολωνὸς καλεῖται. Πῶς τῆς γαίας διφθογγογραφουμένης ψιλογραφεῖται τὸ γεώλοφον, ὡς τὸ ἀνώγεον καὶ κατώγεον; Ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς γραῖα, ἐψιλογραφεῖτο. ὡς καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγκείμενα. νῦν δὲ οἱ νέοι διφθογγογραφοῦσι. Γεωμετρία ἐστὶ τέχνη συμμετρίας τε καὶ ἀσυμμετρίας μεγεθῶν τε, καὶ σχήματος. ἢ τέχνη, ἤτοι πεδίων μετρική. Γεωμέτρης, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. γίνεται παρὰ τὸ τίκτω. ἐξ οὗ γίνεται γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. οἱονεὶ ἡ γονιμική. ἐκ τοῦ γέα γεώλοφος. καὶ γεωμέτρης. Γεωμόριον, τὸ γεώργιον, καὶ γειομόριον. Γεωμόρος, ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν. Γεὼν, ὄνομα ποταμοῦ. Γεῶνα, ἡ θήλεια. λάκωνες. Γεωνόμαι, αἱ ἐν ταῖς ἀγροικίαις διαιτώμεναι πλοῦχοι. καὶ νέμοντες τὴν γῆν. Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν καὶ ὀλίγην ἔχοντες γῆν. οἱονεὶ οἱ πεινῶντες τὴν γῆν. Γεωπὸς, ὁ γεωργός. Γεωργικὰ ὀνόματα, γῆ. γεωργία. γεώργιον. ἀγροικία. ἀγροί. ἐσχατιαί. ἄλσοι. δρυμοί. δρυμῶνες. ὗλαι. ἕλη. νάπαι. ἴδαι. γεωργοί. γῆς ἐργάται. ἢ ἐργαστῆρες. ὡς ξενοφῶν. οὓς ὅμηρος ἐρίθους καλεῖ. εἶτα φυτουργοί. νεοποιοί. νεοῦντες. ἢ νεάζοντες. ἢ νεοποιοῦντες. ὀχεταγωγοί. οἱ δὲ ἀμῶντες, ποιητικώτερον θερισταί. τρυγηταί. τρυγήτριαι. καλαμητρίδες. καὶ ἀμητρίδες. ἀμοργεῖς. ἐλαιοκόμοι. ἀμαλλοδετῆρες. ὀχετηγοί. σκαφεῖς. σκαπανεῖς. λικμηταί. ἀλσοκόμοι. ὀριοκόμοι. κηπωροί. σπέρματα. φυτά. φυτευτήρια. μάλιστα δὲ ἤτοι ἐλαιῶν. οὕτως ὀνομάζεται. εἶτα, δράγματα. ἀμάλλαι. φυτεύματα. μοσχεύματα. κηπεύματα. καὶ νεοῦν. καὶ νεάζειν. καὶ νέον ὑπεργάζεσθαι. πολῆσαι. ὃ ἐστὶ ταυρὸν τῷ ἀρόσαι. ὅθεν καὶ ἡδὺς ἀροθεῖσα, δίπολος. ὅμηρος εὐρεῖαν τρίπολον. ἡσίοδος, ἔαρι πολεῖν. ἀρόσαι. σπεῖραι. Γεωργέω, τὸ γαῖαν ἐργάζομαι. γέα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐν χρήσει. καὶ ἀπὸ τοῦ γῆ κοινῶς, ἀφ' οὗ γαῖα πάλιν ποιητικῶς, διὰ διφθόγγου. καὶ γεώργης, ὁ ἡρακλῆς. καὶ γεωργοί, φυτουργοί. ἀμπελουργοί. κηπωροί. κηπεῖς. ἀλσοκόμοι. ἐλαιοκόμοι. βριασταί. συκωροί. γεωργία. γεωργική. φυτεία. φυτευτική. φυτουργία, φυτουργική. ἀμπελουργία. κηπωρία. ἀλσοκομία. ἀλσοκομική. ἀλσοποιία, ἐλαιοποιία. ἐλαιοκομία. ἐλαιοκομική. καὶ τὰ πράγματα. γεωργήματα. φυτεύματα. φυτουργήματα. ἀμπελουργήματα. κῆποι. κηπεύματα, παράδεισοι. ἄλση, καὶ γεωργικοί. κηπουργικοί. φυτουργικοί. ἀμπελουργικοί. ἀλσοκομικοί. καὶ τὰ ἐπιρρήματα, γεωργικῶς. ἀμπελουργικῶς. κηπουργικῶς. ἀλσοκομικῶς. καὶ ῥήματα. γεωργῆσαι, φυτουργῆσαι. ἀμπελουργῆσαι, καὶ ἀμπελουργεῖν. ἀμπελοστατεῖν. κηπωρεῖν. ἀλσοκομεῖν. ἐλαιοκομεῖν. καὶ βωλοκοπεῖν δὲ ἀριστοφάνης εἴρηκε. Γεωργός, κοινόν. γήτης δὲ ποιητικόν. γεωργὸς δὲ ἐστὶ κοινὸν ὄνομα. καὶ διαιρεῖται, εἰς ἀμπελουργόν. φυτοκόμον. κηπωρόν. καὶ ἕτερα. Γεῶρες, οἱ γεωφύλακες. Γεωφάνιον, χωρίον ἐν ᾧ μέταλλον. ἡ δὲ γῆ, ἣν ξανθοτέρα περιοριμένη τοῖς ζωγράφοις εἰς τὰς γραφάς. τάχα δὲ ἡ μίλτος ἐστίν.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Ἡ ἐστὶ, πῆξις ὕλης τῷ πόλῳ κυκλουμένης. ἢ σῶμα τὸ ξηρότατον καὶ βαρύτατον. ἐπεὶ δὲ ἕδρα πάσης πόλεώς ἐστιν ἡ γῆ, ὡς βαστάζουσα τὰς πόλεις, παραλήπτεται πυργοφόρος. λέγεται δὲ γῆ, ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ τίκτω. γέα δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, ὅθεν κατὰ κρᾶσιν τὸ γῆ. ἔτι δὲ καὶ γαῖα διὰ διφθόγγου. ὡς τὸ μαῖα, μαῖα, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. παρ' οἷς καὶ ὅτι γαΐζηται παρὰ τὴν γαῖαν οἱ γαλάται. οἱ τῆς οἰκείας ἐκπεσόντες, γαῖαν ἑτέραν ἐφ' ἧς οἰκήσουσι. καὶ ὅτι ὁ ἐκ τῆς γαίας ἀπόγειος ἄνεμος, καὶ βοῦς γαῖος, ὁ ἐργατικός. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γέα ὁ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, γέϊος. ἢ καὶ ἀγὴς, γαῖος παρὰ ἰταλιώταις καὶ ταραντίνοις, ὁ μίσθιος. ἔστι δ' ὅτε, καὶ ὁ παχὺς καὶ ἀναίσθητος ἄνθρωπος. τὸ δὲ παρῆχθαι τὴν γαῖαν ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα ἢ ὡς σελήνη σεληναία, οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. καὶ γῆ μὲν καλεῖται καθόλου, ἡ ἅπασα γῆ. χέρσος δὲ, ἡ ἀνήροτος. ἄρουρα, ἡ ἠροτριασμένη. χνοῦς, ἡ λεπτὴ κόνις. καὶ ἐπιδίως λέγεται κόνις, τὸ λεπτότατον αὐτῆς. Γηγήλιξ, γήλιγρος. ὁ ἄγριος μῦς. Γηγενεῖς, λέγει ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις διὰ τὸ ὠχροὺς καὶ νεκρώδεις εἶναι. ἢ ἀσεβεῖς καὶ θεομάχους διὰ τοὺς γίγαντας. Γηγενέται, γῆς αἰρεταί. Γηγενέτης, ὁ γηγενής. Γηγενὴς, ὁ ἐκ γῆς ἔχων τὴν γένεσιν. ἢ ὁ τὰ γήϊνα ἐργαζόμενος. Γηγυρίδαι, αἰκτροί. Γήδιον, ὑποκοριστικῶς τὴν γῆν λέγει ἀριστοφάνης. καὶ ἤδιον, ἡ μικρὰ γῆ. ὡς τὸ, γήδιον ὑπεδέξατο αὐτοῖς ἄγροικος πένης, γήδιον λεπτὸν κακῶς γεωργῶν. τριῶν ὄντων τῶν πρωτοτύπων ἀπὸ τοῦ γῆ, καὶ τοῦ γαῖα, καὶ τοῦ γέα, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἐκ ποίου τούτων γέγονε τὸ γήδιον. λέγει δὲ ὁ δίδυμος, ὅτι γέα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. καὶ κλίνεται γέας. καὶ ἐκ τούτου γίνεται γεΐδιον, διὰ τῆς ει διφθόγγου. καὶ κατ' ἔκτασιν ἀττικὴν τοῦ ε εἰς η, γήδιον. ὡς τὸ εἰκάζω, ἤκαζον. καὶ γήδιον, δίκαιον καλεῖ μένανδρος, ὁ μηδὲν πλέον, τοῦ σπέρματος ἐκφέρει. καὶ γῆ ζώντων, ὁ προσδοκώμενος βίος. ὡς τοῦ θανάτου κεχωρισμένος, καὶ ἐλεύθερος λύπης. Γῆ θαλάττῃ συναναμίγνυσιν, ἤτοι τῶν σφόδρα ὀργιζομένων ἡ παροιμία. Γηθεῖ, θέμα τοῦ γηθήσειν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ βαρυτόνως τὸ τοιοῦτον ῥῆμα προφέρεται. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ γηθόμενος. Γήθειν, χαίρειν. Γηθῆσαι. χαίρω κοινόν. γηθῶ, ποιητικόν. παρατατικὸς μὲν κοινὸς, ἔχαιρον. ποιητικῶς δὲ, ἐγήθεον. μέλλων κοινῶς μὲν, χαιρήσω, ποιητικὸς δὲ γηθήσω. ἀόριστος, ἐγήθησα. καὶ ἐχηράμην, καὶ ἀμφότεροι παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει. καὶ ἔτι ἐχαρόμην, μέσος δεύτερος ἀόριστος. ἀφ' οὗ χαροίμην. χαροίατο. χαροίατο. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεχαροίατο. ἐχάρην δὲ κοινόν. ἀπὸ τοῦ ἐγήθησα, γηθήσαιμι εὐκτικόν. τὸ τρίτον, γηθήσαι. Γήθησεν, ἐχάρη. Γηθία, ἤθη. Γηθοσύνη, ἡ χαρά. παρὰ τὸ γῆ, γίνεται γηθῶ. καὶ γηθήσω, γηθόσυνος, γηθοσύνη. ἐπεὶ ἡ γῆ θάλλουσα, τοῖς καρποῖς χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. Γηθοσύνως, μετὰ χαρᾶς. Γηθυλλὶς, λάχανον πράσῳ ὅμοιον. ὅ, τινες λέγουσιν ἀμπελόπρασον. Γήϊνον, λεκτέον διὰ τοῦ η, καὶ μὴ διὰ τοῦ ε γέϊνον. Γηΐνως, φθαρτῶς. Γηΐτης, ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος. γεωργός. Γηλεχέες, χαμαικοῖται. Γηλιάσθαι, κατέχεσθαι. Γηλουμένοις, συνειλημμένοις. Γήλοφος, ὁ ὑψηλὸς τόπος. γειόλοφος δὲ διὰ διφθόγγου. Γῆμα, ἱμάτιον. Γῆμαι, ἐπὶ τοῦ ἀνδρός. γήμασθαι δὲ, ἐπὶ τῆς γυναικός. καὶ γῆμαι, οὐ γαμῆσαι. λιβάνιος. Ἔδει μὲν τεθνάναι με, πρὶν γῆμαι. καὶ ἔγημεν ὁ ἀνήρ. ἐγήματο δὲ, ἡ

ἡ γυνή. Γῆμεν, ἀντὶ τοῦ ἔγημεν, ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε. Γῆμ' ἐπῆρεν, ἀντὶ τοῦ γῆ με ἀνέπεισε. κυρίως δὲ τὸ ἐπῆρεν, ἀντὶ τοῦ ἐχαύνωσε καὶ ἀνεκούφισεν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ἥ τις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα. Γῆν ἰλλομένην· συγκεκλιμένην. ἰλλάδες γάρ, αἱ δεσμαί. Γήνεια, ὅσα ἐκ τῆς γῆς ὠφέλιμα. Γήνεσθαι, κατέχεσθαι. Γηοῦχος, ὁ τὴν γῆν συνέχων. Γήπαιδες, οἱ λεγόμενοι Λογγίβαρδοι, οἱονεὶ γετίπαιδες, οἱ γετῶν παῖδες. Γηπέδων, Δείναρχος ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Γηπέδων ἔφορος καὶ χωρίων. Πλάτων γοῦν ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Νόμων φησίν, ὧν ἔλαχεν οἰκοπέδων, ἢ γηπέδων. Γηπόνος, γεωργός· γεωμόρος. Γήραι, τῷ γήρᾳ. Γηραιός, ἀπὸ ἐτῶν τεσσαρακονταεπτά, ἕως ἐτῶν ἑξηκονταοκτώ. Γηραλέα, ἡ γραῦς· καὶ γηραλαῖος ὁ γέρων· καὶ γηραλέον· οὐδετέρως. Γηράλιον, δριμὺ μέλαν. Γήραμων, γράζα. Γηράντεσσι, τοκεῦσι· δηλωτικὸν ὅτι τὸ καὶ ἐκ τοῦ γηρῶ· γίνεσθαι τὸ γήρημι· οὗ μετοχὴ γηρὰς γηράντος· καὶ γηράντεσσι. Γηράω, γηρῶ· γηράσω· ἐγήρασα· ὁ γηράσας τοῦ γηράσαντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γηράντος· ἀφ' οὗ γηράντι, εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν. καὶ γηράντεσσιν, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. Γήραος οὐδόν, ἢ τὴν ὁδὸν λέγει· ἢ ὡς ἐπὶ οἴκου γήραος οὐδός, ἡ εἰς τὸ γῆρας εἰσέλευσις. Γῆρας, ὄφεως δέρμα. Γηράς, κεῖται παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ Γηράντεσσι τοκεῦσι. γίνεται δὲ τὸ γηρὰς ἐκ τοῦ γηράσας κατὰ ἀποκοπήν· ὁμοίως τῷ ἐπιτλάσας ἐπίτλας(?)· ἢ ἀπὸ ἀρρήτου ἐνεστῶτος τοῦ γήρημι· ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ ἐν ἔπεσι πατρὸς ἐγήρα. ὡς γὰρ ἵστημι· ἵστην· ης· η· οὕτω γήρημι ἐγήρην· ης· η· καὶ τροπῇ ἐγήρα. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ γηράω ῶ, τὸ ἐγήρα, ὅρα καὶ στίχῳ ἀντίκειται, καὶ καινὸν τὸ γηράς, καὶ τὸ κοινόν, τὸ ἐγήρα. Γῆρας λιπαρόν, τὸ δίχα νόσου καὶ τῆς ἐκεῖθεν τηκεδόνος· καὶ ἄλλως, τὸ εὔδαιμον· ὧ ἐναντίον τὸ χαλεπόν. καὶ γῆρας, ἡ παρακμὴ τοῦ σώματος· ἡ φθίσις σώματος, φυσικῶς ὑπὸ χρόνου γινομένη· παρὰ τὸ γέρας· ἕπεται γὰρ τοῖς γέρουσιν ἡ τιμή. Γῆρας γαλεώτου, τὸ δέρμα νοητέον· ἔοικε δὲ τὸ ζῶον κατὰ τοὺς ὄφεις εἶναι· καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων φαμέν, γῆρας ὄφεων. γηράσκοντες γὰρ οἱ ὄφεις, ἀποξύουσι τὸ τῆς λεβηρίδος πάχος. Γηράσκει, φθίνει· λήγει. Γηράσκοντα, κομίζοντα· γηροκομοῦντα. Γηράω, ῶ· γηράσω· ἐγήρασα· ὁ γηράσας τοῦ γηράσαντος· καὶ κατὰ συγκοπὴν γήραντος, ἀφ' οὗ γήραντι, εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν· καὶ γηράντεσσι, δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν. Γηράω, ῶ· ἀντὶ τοῦ γέρων εἰμί· γηράσκομαι, ἀντὶ τοῦ γήρως ἅπτομαι· γηρᾶναι, καὶ καταγηρᾶναι, ἀρχαιότερον· οἱ δ' ὕστερον, γηράσαι καὶ καταγηράσαι. Γήρεια, τὰ τῶν κινάρων ἄνθη. Γήρειον, [illegible]· καὶ γήρειον, ἔτος τὸ παλαιόν. Γήρια, τὰ τῆς ἀκάνθης ἐξανθήματα· ἃ ὑπ' ἔνιοι, πάππους λέγουσι. Γηρύνειος, βοῦς. Γηροί, γεωλόχοι. Γηροτροφεῖν, προσήκει τῷ γήρᾳ· ὁμοίως γηροτροφεῖσθαι· γηροκομεῖν· γηροτροφηθῆναι· καὶ γηροτρόφοι, καὶ ἐγγηρᾶναι· καὶ καταγηρᾶναι. Ὑπερίδης. Γηροβοσκεῖν εἴρηκε Ξενοφῶν, τὴν ἀγήραον δόξαν. Ὑπερίδης δέ, τὸν ἀγήραον χρόνον. Σοφοκλῆς, τὸν ἀγήρω· καὶ Πλάτων τὸν ἀγήρω κόσμον. Εὐριπίδης δὲ κόσμον ἀγήρω. καὶ ἄλλοι πολλοί. Θουκυδίδης, τὸν ἀγήρων, ὡς καὶ Εὐριπίδης τὴν ἀγήρων ἀρετήν· καὶ Δημοσθένης, τὰς ἀγήρως τιμάς. Γήρου χεῖται, ὑπὸ γήρως ὀχεῖται· ἢ γέρας τῆς ἀρχῆς ἔχει. Γηρύεσθαι, φθέγγεσθαι· λέγειν. Γηρυόνης, γέγονε Χρυσάορος παῖς καὶ θυγατρὸς Ὠκεανοῦ Καλλιρόης. δύο δὲ δένδρα περὶ τὸν τάφον ἐκείνου ἑστῶτα, καταλείβεται αἵματος. ἦν καὶ τρικέφαλος τὸ σῶμα, ὁ Γηρυόνης. Γῆρυς, ἡ φωνή· καὶ γηρύω, τὸ φωνῶ· γῆρυς δέ, παρὰ τὸ γέρας· ἡ γὰρ φωνή, τοῖς γέρουσιν ἕπεται. Γηρύοντες, φωνοῦντες· λέγοντες. Γηρυών, ὁ ἥρως ὁ ἐν Ἐρυθείᾳ τὰς βοῦς ἔχων. Γηρυόνεια δένδρα, καὶ Γηρυόνειον, μνῆμα. Γηρύω, τὸ φωνῶ· ὅθεν γῆρυς ἡ φωνή. Γηρῶ, γηράσκω· γηρῶ, καὶ γηράσκω, ἀμεταβάτως. Γηροβοσκεῖ, γηροτροφεῖ· γηρᾶναι, καὶ γηράσαι. Γηροκομῶ, τὸ τοῦ γήρως ἐπιμελοῦμαι· ὅθεν γηροκομεῖον. Γηροκομῶ, τὸ ω μέγα· ἐκ τοῦ γῆρας γήραος, γήρως· καὶ τοῦ κομῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι. τὰ δὲ παρὰ ἀττικῶν γενικῶν σύνθετα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον ἡρωοφόρος, κερωφόρος, γηροκόμος· καὶ παροξύνονται. Γηροκομεῖον, μέγα· γηροτροφεῖον, μικρόν. Γηρωπίζεται, γεροντεύεται. Γηροτροφῶ, τὸ ἐν γήρᾳ τρέφω τινά· καὶ γηροβοσκῶ, τὸ αὐτό· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοσκομένων ζώων. γηροτροφῶ, γηροβοσκῶ· γηροκομῶ. Γῆς βάρος, ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων. Γῆς ἄγαλμα· γυναῖκα πλάττουσι τὴν ἑστίαν οἱονεὶ τὴν γῆν, τύμπανον βαστάζουσαν· ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει. Γῆς ὀμφαλός, ὁ νεὼς τοῦ Ἀπόλλωνος. Γῆς, ἄλλως ἄχθη· ἀλλὰ δεῖ ἐπὶ τιμαῖς αὐτοῖς φησὶ τὸ Ὁμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης· τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος, καλόν· τὸ δὲ ἄλλως, μάταιον· κακόν. Γῆς μηκτίδι, τῇ κιμωλίᾳ· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γήτεια, εἶδος λαχάνου ἀγρίου, παρεοικὸς τοῖς λευκοῖς πράσοις· καὶ τοῦτο ἥδυσμα, ὡς τὸ ἀμπελόπρασον. Γήτειον, τὸ χλωρὸν κρόμμυον. Γητικὰ ποτήρια, αἱ παρὰ Ἀλεξάνδρου ἐπιστολαί, οὕτω καλούμεναι. Γηφάγοι, πένητες· ἄποροι· ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτίζεσθαι, τροφῆς ἀμοιροῦντας. Γήχυτον, τὸ ἔξωθεν μέρος τῆς γῆς· τὸ μαλακὸν καὶ οὐ λιθῶδες· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Γηῶραι, ἐπίμικτοι· τηρηταὶ τόπων. Γηώρας, ὁ ἀλλότριος τοῦ Ψελλοῦ, καὶ γέρδης ὁ ὑφάντης.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ια, αὖθι. Γίαι, ὀδύναι. Γίαρες, ἔαρ. Γιγαλία, ἡ γῆ. Γιγαντιᾷ, τὰ τῶν γιγάντων φρονεῖ. Γίγαντος, με-
γ γάλου· ἰσχυροῦ. Γιγαντία, ἡλικία· καὶ γίγαντες, οἱ οἰκοῦντες. Γίγαρτα λέγονται, τὰ ἔνδον τῶν σταφυλῶν, καὶ ῥοιῶν σπέρματα· στέμφυλα, τὰ ἔξω τῶν σταφυλῶν δέρματα. Γίγας, παρὰ τὸ γῆ γίνεται γᾶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν γίγας. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, καὶ λαμβάνω καὶ δέχομαι· τὸ γι ἰ· πᾶς γὰρ ἀναδιπλασιασμός, διὰ βραχέος ἐκφέρεται. τί ἐστιν ἀναδιπλασιασμός; ὅταν τὸ ἑξῆς τῆς λέξεως δὶς τῷ αὐτῷ συμφώνῳ παραλαμβάνηται. Γίγας, παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἰέναι· ὡς ὁ Δαβίδ· Ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. λέγει δὲ τὸν ἥλιον. καὶ γίγας, δυνάστης· ἰσχυρός. Γιγάχαλα, καὶ γίχαλα, ὀνόματα τόπων. Γιγγιλισμός, γαργαλισμός· ἀπὸ χειρῶν γέλως. Γιγγλίαι, κάλυμμα κεφαλῆς. Γίγγος, ναός. Γιγγρασμός, ἦχος. Γίγγρι, ἐπιφώνημά τι, ἐπὶ κατὰ κώμων λεγόμενον· καὶ εἶδος αὐλοῦ. Γιγγρίαι, αὐλοὶ μικροί· ἐν οἷς πρῶτον μανθάνουσιν. Γιγλισμός, κιχλισμός· ἀπὸ χειρῶν γέλως· ἢ γαργαλισμός. Γίγγλυμοι, ἀντεμβολαὶ τινῶν ἐξοχῶν πρὸς κοιλότητας· οἷα ὑπό, ἡ κατὰ τὸν πῆχυν πρὸς τὸν βραχίονα συμβολή. Γίγγλυμος, ὁ στρεφόμενος γόμφος ἐπὶ τῶν θυρῶν· καὶ ἐπὶ τοῦ θώρακος οἱ στροφεῖς· καὶ φιλήματος εἶδός τι.

Γίγνομαι, τέσσαρας ἔχει χρόνους ἐν χρήσει δηλονότι, ἐνεστῶτα· παρατατικὸν· ἀόριστον, καὶ μέλλοντα· ἐνεστώς, γίγνεται· παρατατικός, ἐγίγνετο· ἀόριστος ἐγένετο· μέλλων γενήσεται. Γιγγῶν, οἱ δὲ γιγδῶν, παταϊκὸς ἤτοι παταϊκός· τραπέζιος· οἱ δὲ, αἰγύπτιον ἡρακλέα. Γιγνώσκει, γινώσκει. Γιγωνὶς ἄκρα, μεταξὺ μακεδονίας καὶ πελλήνης· καὶ γιγγὼν ἐν τῷ πῦθεν ὁ διόνυσος εἴρηται, ἀπὸ τοῦ γιγαντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ γίγαντος. Γιλὸς, ἐπιρρόφθαλμος. Γιμβαίναι, ζόγανα. Γίνεται τὸ ἁρμόττει, παρὰ ῥήτορσι δοτικῇ συντάσσεται. Γίνεται, σημαίνει τὸ ἀποτελεῖται. καὶ διὰ τοῦ ῑ γράφεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ γείνεται τοῦ γεννᾶται. καὶ γίνεται παρ' ἐμοὶ ὁ δεῖνα· παρὰ γίνεται ὡς ἐμέ· γίνομαι δὲ ἐν τῇ οἰκίᾳ. καὶ γίνεται εἰς ἐμὲ, κατὰ τὸν χρισόν. Γινὶς, γερανός· τυῤῥηνοί. Γίννος ὁ πατὴρ ἵππος· ἡ δὲ μήτηρ, ὄνος ἀνωθή. Γίνομαι, ἀντὶ τοῦ εἰμὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, καὶ παρά τισι τῶν λογογράφων· ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὗτοι γίνονται. ἤγουν εἰσί· καὶ γίνεται τι ἐν τῷ κόσμῳ, ἤγουν τὸ αὐτὸ πολλάκις εἰς τέλος ἐνεργεῖται· ὡς εἶναι τὴν παράτασιν ἐν τούτῳ τῷ σημαινομένῳ, οὐκ ἐν τῇ κινήσει τῇ πρὸς τὸ γενέσθαι ἤδη καὶ ἀποτελεσθῆναι· ἀλλ' ἐν τῷ μὴ λήγειν τὸ αὐτὸ πολλάκις ἀποτελεῖσθαι καὶ γινόμενον, τὸ ἐνεργούμενον εἰς τέλος· τὸ αὐτὸ καὶ ἐνδεχόμενον γίνεσθαι καὶ μὴ ἀνάγκην ἔχον πεπαῦσθαι. Γίνομαι, ἀμεταβάτως· καὶ συγγίνομαι τῷ δεῖνι· περιγίνομαι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ νικῶ μεταβατικῶς. Γινόμενα, καὶ γενόμενα, διαφέρει· τὰ μὲν γὰρ γινόμενα ἢ ἀπέβη, ἢ οὔ· τὰ δὲ γενόμενα, πάντως ἀπέβη. Γίνονται, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχουσι· καὶ τὶ λοιπὸν ἀμεταβάτως· οἷον ταύτῃ ἐπὶ τὴν ὁδὸν συνθέουσι καὶ ἀκούουσι καὶ γίνονται τεῖχος. Γίνωσκε, καὶ ἁπλῶς τὸ γινώσκειν· οἱ μὲν ὕστερον ἀττικοὶ μετὰ καὶ δευτέρου γ̄ γιγνώσκειν φασίν, ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ καθὰ καὶ τὸ γίνεσθαι· ὅμηρος μέντοι ἀρχαϊκώτερος ἀγνοεῖ καὶ ἐν ἀμφοῖν τὸ δεύτερον γ̄· ἔστι δὲ ὅμως ἀκριβέστερον τὸ τῶν ὕστερον εἰ καὶ δυσφωνότερον τὸ τοῦ ὁμήρου· ὡς γάρ φησιν ἡρακλείδης, καθὰ τελῶ τελίσκω ἰακῶς, καὶ θορῶ θορίσκω, καὶ μολῶ μολίσκω, ὀξέως τὸ θρώσκω· ἔτι δὲ καὶ βλώσκω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ νοῶ, γίνεται νοΐσκω· καὶ κατὰ συναίρεσιν, νώσκω· καὶ προσθέσει τοῦ γ̄ αἰολικῶς, γνώσκω· ἐπεὶ καὶ τὸ νοῶ, γνοῶ φασὶν οἱ αἰολεῖς· ἔνθεν καὶ ἡ στέρησις ἀγνοῶ· ἐκ δὲ τοῦ γνώσκω πάντως κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τὸ γιγνώσκω· λέγει δὲ ὁ αὐτὸς, καὶ ὡς οἱ ἠπειρῶται προστιθέασι καὶ αὐτοὶ τὸ γ̄ ταῖς λέξεσι· τὸν δοῦπον, γδοῦπον λέγοντες· ὅθεν καὶ ἐρίγδουπος πόσις ἥρης· καὶ ἀπὸ τοῦ νέφος νόφος καὶ γνόφος· λέγει δὲ καὶ ἐν τῇ γνώμῃ πλεονάζειν τὸ γ̄· ὡς ἀπὸ τοῦ νοῶ, νοήσω, νώμη καὶ γνώμη· οὕτω δέ πως καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ γλάμων, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ γ̄· λήμη γάρ· καὶ ἐκεῖθεν, λήμων, ὁ λημῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ̄ καὶ συστολῇ, γλάμων. Γινώσκω γινώσκεις γινώσκει· τὰ δυϊκὰ, ἴστον ἴστον κατὰ συγκοπήν· τὰ πληθυντικὰ, ἴσμεν, ἴστε, ἴσασι· γινώσκω ἐνεστώς· ἐγίνωσκον παρατατικός· γνώσομαι μέλλων· καὶ εἰδήσω, καὶ εἴσομαι· καὶ ἔγνων ἀόριστος· ἔγνωκα παρακείμενος, καὶ οἶδα· τὸ δεύτερον οἶδας· καὶ πλεονασμῷ τῆς θα συλλαβῆς, οἴδασθα· καὶ συγκοπῇ, οἶσθα· γινώσκω οὖν τὸ νοῶ· διαγινώσκω δὲ, τὸ διακρίνω· καὶ κατὰ γινώσκω, ἐπὶ κατηγορίας· καὶ γινώσκω ἐγώ τινα· καὶ γίνωσκε τοῦ καλοῦ τὰ δράματα, ἀντὶ τοῦ πράττε καλά. γνωρίζω ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ· καὶ γνωρίζει ἢ ὡς τὴν τοῦ συμβώτου φωνήν· ἢ γοῦν, ἀναγνωρίζει· ὅπερ κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀπὸ νόσου ἀνασφηλάντων λέγεται· καὶ ἀναγνωσκόντων τοῖς γνωρίμοις οὓς ἐν τῇ νόσῳ ἠγνόουν. Γινώσκω σοι χάριν· ὁμοίως καὶ οἶδα· καὶ ἐπίσταμαι· ἀντὶ τοῦ χάριν ἔχω, καὶ γινώσκω γράφειν. ὅταν δὲ ἁπλῶς σημαίνῃ τὸ εἰδέναι, πρὸς μετοχὴν ἡ σύνταξις γίνεται· οἷον, οἶδά σε γράφοντα· γινώσκω σε χρηστὸν ὄντα· καὶ γινώσκω τὴν γραφὴν, καὶ οἶδα, καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν ἔχω· ἢ γινώσκω, ἐπίσταμαι· δαίω· κατὰ μανθάνω· οἶδα. Γίξαι, χωρῆσαι. Γίο, αὐτοῦ. Γίπον, εἶπον. Γὶς, ἱμὰς· καὶ γῆ· καὶ ἰσχάς. Γισάμεναι, εἰδέναι. Γίσας, φθεῖρας. Γισγὸν, ἴσον. Γίσιον, μικρὸν τεῖχος. Γιστία, ἑστία. Γιστίαι, ἱστουργοί. Γιστιῶ, παύσομαι. Γιχὴ, ἰχώ. Γιττα, ἴττα. Γίττυας, τὰ δύο αἰδοῖα.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Λάγος, τὸ γάλα· ἐκ δὲ τῆς γάλακτος γενικῆς γίνεται γλάκος, καὶ γλάγος, ἀντὶ τοῦ λευκός. Γλαγέας, γεγαλακτωμένας.
γ Γλαγκάζει, κράζει περιύσσεται. Γλάζει, περιύσσεται· κέκραγε. Γλανοὶ, τὰ λαμπρύσματα τῶν περικεφαλαιῶν, οἷον ἀστέρες. Γλαισμοὶ, λόφοι. Γλακερὸς, λευκός· ἐκ τῆς γάλακτος γενικῆς· γλάκος, καὶ γλάγος· ἀρκῶν τε γλαγερῶν λαιμοπέδαι γεραιῶν. Γλακκὸν, γαλαθηνόν. Γλακῶντες, μεστοὶ γάλακτος. Γλάματα, ἀστράγαλοι. Γλάμιζα, ὄμματα ὧν οἱ κανθοὶ ψωρώδεις· καὶ γλαμυξιᾷ, τὸ γλαμυξῶ· ὅπερ ἐστὶ λημῶ. Γλαμία, πόλις κρήτης. Γλαμὸς, μύξα. Γλάμπειν, πίνειν. Γλαμυρὸν, καὶ γλαμῶδες, ὑγρὸν καὶ καιόμενον δακρύοις ὄμμα· καὶ γλαμυροῖς, ἐνυγροβίοις. Γλαμψοὶ, χαλινοὶ στόματος. Γλάμων, ὁ ἔχων λήμας· ὁ ἀκάθαρτος· καλλίστρατός φησιν, ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο γλάμων, ὡς χάρων· ἄλλοι δὲ τὸν λημῶντα καὶ δίυγρον τοῖς ὀφθαλμοῖς· σοφοκλῆς ἐν μάντεσιν, ἐπί τινων ὀρνέων τοῖς γλαμυροῖς καταφορβαῖς. Γλάνις, ποταμὸς ἰταλίας καὶ κύμης· ἔνθα καὶ ὁ ὁμώνυμος ἰχθὺς ὁ γλάνις, εἶδος ἰχθύος. Γλανοὶ, ἀχρεῖοι. Γλάξ, βοτάνης εἶδος γαλακτοποιητικῆς· παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικήν· ταῖς ἐσθιούσαις· γάλαξ, καὶ γλάξ. Γλάπτω, τὸ κοιλαίνω, ὁ μέλλων γλάψω, ὁ παρακείμενος γέγλαφα· ὁ παθητικὸς, γέγλαμμαι. Γλαρὶς, λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ γλάπτω τὸ κοιλαίνω· καὶ γλαρὶς, ὄρος. Γλάσσων, μωρός· ἀνόυστατος. Γλαῦκας εἰς ἀθήνας, περὶ γλαυκός φασιν οἱ παλαιοὶ, ὡς ἐνεργὸς διὰ σκότους οὖσα, ἤγουν ἐν σκότει καὶ νυκτὶ μεθ' ἡμέραν, ἤγουν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἀποτυφλοῦται, ξηρότητι καὶ λεπτότητι τῆς περὶ τὸν ὀφθαλμὸν ὑγρότητος· μὴ φερούσης τὴν πρὸς τὸ φῶς σύγκρασιν· ἡ δὲ περὶ γλαυκὸς παροιμία ἡ λέγουσα γλαῦξ εἰς ἀθήνας, ἐμφαίνει μὲν καθ' ἱστορίαν καὶ αὐτὴ, φίλον εἶναι ἀθηνᾶ τὴν γλαῦκα· λαμβάνεται δὲ, ἐπὶ τῶν συμβαλλόντων, ἔνθα μὴ χρεία συμβολῆς· ἢ ἐπὶ τῶν θαμιζόντων, ἔνθα πολὺ τοιούτου πλῆθος· οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ γλαῦκας ἀθήναζε, ἁρμόττει ἐπὶ τῶν ἄλλοθεν μάτην, ὡς σπάνιά τινα ἐμπορευομένων· ὃ καὶ εἶναι ὅμοιον τῷ, πυροὺς ἐς κύπρον ἤγαγες· ἢ ἰχθὺν ἐς ἑλλήσποντον· ὅτι δὲ ἡ γλαὺξ οὐ μόνον ὀξύνεται κοινότερον ἀλλὰ καὶ περισπᾶται ἀττικῶς, δηλοῦται

ἀμαχοῦ· Γλαῦκες, αἱ τοῦ νομίσματα κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἡ γὰρ γλαὺξ ὄρνεόν ἐστιν ἀθηνᾶς· ὅπερ παύυτι
μῶντες ἀθηναῖοι διὰ τὴν θεὸν, ἐν τοῖς τετραδράχμοις ἀνεχάραξαν νομίσμασι· Γλαυκὴ, ἰσχυρὰ φοβερά· λευκή·
Γλαυκὴν θάλασσαν λέγει ὅμηρος· σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἅπαξ γλαυκὴν εἶπε τὴν θάλασσαν ὁ ποιητής, ἐπιθε
τικῶς· Γλαυκία ἢ γλαύκιον, βοτάνη τίς· Γλαυκίζειν, τὸ ἀμβλυωπεῖν· Γλαύκιος, ὁ τὸ γλυκὺ ἔχων ἐν τῷ ὀφθαλ
μῷ· παρὰ τὸ γλαύσσω, ὃ ἐστι λάμπω· Γλαυκιόων, ἀντὶ τοῦ ἔμπυρον βλέπων, κατὰ τοὺς παλαιούς· παρὰ τὸ γλαύσσω·
ἀφ' οὗ καὶ γλαὺξ· ἣν μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων, φασὶ μὴ τίκτειν τυφλά, διὰ τὸ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
πυρῶδες· ὃ τμητικὸν ὂν, διαιρεῖ τὴν θέαν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις ὁρᾷ· τινὲς δὲ γλαυκιᾶν φασὶ, τὸ στρέφειν τοὺς ὀ
φθαλμοὺς καὶ τὸ γλαυκὸν αὐτῶν ὑποφαίνειν· Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀθηνᾶς
ἱερὸν, ἀπὸ γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος· Γλαῦκος, πρὸς διάφορον σημασίαν βαρύνε
ται· πρὸς διαφορὰν γὰρ τοῦ γλαυκὸς ἐπιθέτου· τοιοῦτον δὲ ἐγνώσθη καὶ τὸ λεῦκος πρὸς τὸ λευκός· ὁμοίως ἐστὶ ἀρητός,
καὶ ἄρρητος· καὶ ἄλλα μυρία· ἐν οἷς καὶ τὸ διηνεκής, κύριον καθ' ἡρόδοτον, σπαρτιάτης ἄριστος γενόμενος ἐν τῇ μάχῃ
τῶν θερμοπυλῶν· καὶ δρυμὸς δὲ ὁ δρυμὼν τόπος· καὶ δρύμος πόλις· διαφόρου δ' εὐλόγου τυχὼν σεως καὶ τὸ πυῤῥὸς, ὁ πυρ
σόθριξ· καὶ πύῤῥος κύριον· καὶ γύρος· ὁ κατὰ κύκλον καὶ ὁ γυρὸς ὤμοις· ἐν ὀδυσσείᾳ· ὅθεν καὶ πέτραι γυραί· καὶ κυρτὸς
ὁ κατὰ πάθος· καὶ κύρτος ὁ ζωγρητικός· Γλαῦκος, παρὰ τοῖς ἴβηρσι τιμᾶται γέρων καλούμενος· καὶ γλαῦκος· τὸ γένος
καρύστιος· καὶ ὄνομα κύριον· κατὰ δέ τινας, ὁ γλαῦκος, ἀθηναῖος ἦν, καὶ ἁλιεύς· ὃς ἐμμανὴς γενόμενος, ἥλατο εἰς τὴν
θάλασσαν· ἰχθὺν γὰρ ἁλιεύσας καὶ ῥίψας νεκρὸν εἰς γῆν ἴδε προσεγγίσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα· φαγὼν δὲ καὶ
αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος· ἀλλ' οὐκ ἀγήρως, καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν· μαντεύεται δὲ· ὡς παρ' ὁμήρῳ, πρωτεύς· καὶ
παρὰ πινδάρῳ, τρίτων· τοῖς ἀργοναύταις· τὴν δὲ βοτάνην ἧς ἐγεύσατο φασί τινες, ἀείζωον εἶναι. καὶ γλαύκη, ὄνο
μα νηρηΐδος· λέγεται διὰ τὴν ὄψιν τῶν ὑδάτων· Γλαῦκος τὸ κύριον διαστελλόμενον τοῦ ἐπιθετικῶς λεγομένου γλαυ
κοῦ κατὰ τὸ προπερισπᾶσθαι· ἀκόλουθον δὲ τῷ γλαυκῷ, καὶ τῷ γλαύκῳ καὶ ἡ γλαυκὴ θάλασσα· καὶ ἡ γλαύκη τὸ κύ
ριον· ὅμοιον καὶ κοινὸς τὸ ἐπίθετον, καὶ κοῖνος κύριον· καὶ φαιδρὸς, καὶ φαῖδρος ὁ παρὰ πλάτωνι· καὶ κάκος δὲ, ὁ ἀδό
μενος ἰταλὸς λῃστὴς, τόνῳ διενήνοχε τοῦ κακοῦ· ὁμοίως καὶ λάγος, ὁ ἀλεξανδρεὺς, τοῦ ζώου λαγοῦ· εὕρηται γὰρ καὶ τοι
αύτη κλίσις τοῦ ζώου· οὕτω καὶ ἄργης, εἷς τῶν παρ' ἡσιόδῳ κυκλώπων, τοῦ ἀργὴς ὁ κεραυνός· καὶ λάρος τὸ ζῶον, τοῦ
λαρὸς ὁ ἡδύς· καὶ οὖρος ἄνεμος, τοῦ οὐροῦ τοῦ ὑπὸ τὰς νῆας· ὡς τὸ οὐροὺς ἐξεκάθαιρον· καθ' ὅμοιον δὲ τρόπον καὶ ὁ ἄρα
τος τὸ κύριον, τοῦ ἀρατὸς τοῦ ὑπὸ ἀρὰν ἤτοι ἐπάρατος· καὶ τῆς ἁρπαγῆς δὲ, ἤτοι διαρπαγῆς, ἡ ἁρπάγη· σκεῦος αὕ
τη, ᾧ τοὺς κάδους ἀνέλκομεν· ὁμοίως καὶ θαλάμαι μὲν βαρυτόνως, ζῷα καὶ καταδύσεις· θαλαμαὶ δὲ, τόποι ἱερὰ διο
σκούρων, ὡς αἴλιος διονύσιος παρεσημειώσατο· ἔχει δὲ παρασημειώσεις τοιαύτας, καὶ ὁ φιλόπονος· ἐν αἷς καὶ ὅτι γέ
λοιος μὲν, ὁ κατὰ γέλαστος προπερισπωμένως· γελοῖος δὲ ὀξυτόνως ὁ γελωτοποιός· καὶ δολίχη μὲν, πόλις πιερίας· δολι
χὴ δὲ, ἡ μακρά· καὶ ζωὴ μὲν ἡ τοῦ ζώου σύστασις· ζώη δὲ, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος φασὶν ἐφιστάμενον, καὶ γάλακτος· ὃ
καλεῖται γραῦς· καὶ θάμβος μὲν ἡ ἔκπληξις· θαμβὸς δὲ κατὰ ὀξεῖαν τάσιν ὁ ἐκπλαγείς· καὶ μύλλος μὲν κύριον, μυλ
λὸς δὲ ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν· καὶ ῥίπη μὲν, πόλις· ῥιπὴ δὲ, ἡ πνοή· καὶ ῥόδιος μὲν τὸ ἐθνικὸν, ῥοδίος δὲ, ποταμὸς
τρῳάδος καθ' ὅμηρον· καὶ σίμος μὲν, ἰχθύς· σιμὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον· καὶ σταφύλη μὲν, τεκτονικὸν σκεῦος βαρυτόνως·
σταφυλὴ δὲ, ὁ καρπός· ἔστι ἡ περὶ τὸ στόμα δὲ κιονίς· καὶ ἅλις μὲν, ἀρκούντως· ἁλὶς δὲ, ἡ ἁλμυρίς· ὅθεν ἔοικε γίνεσθαι
καὶ ἅλς· καὶ ἄκρις μὲν, πόλεως ὄνομα· καὶ ὄρους ἐξοχή· ἀκρὶς δὲ ζωΰφιον· τοιούτου δὲ πάντως τρόπου, καὶ ἀσφόδε
λος μὲν, τὸ φυτόν· ἀσφοδελὸς δὲ, ὁ τόπος αὐτοῦ· καὶ ὀρὸς ὀξυτόνως δι' ἑνὸς ῥ ἡ τοῦ γάλακτος ὑπόστάθμη καθ' ὅμηρον·
οὕτω γὰρ ἐκεῖνος γράφει· ὄρος δὲ, οὐ μόνον γῆς ὑψηλὸν συνήθως ἐπανάστημα· ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοὺς γλουτοὺς τόπος ὃν
τινες ταῦρον φασὶν, ὥς φησιν ἐρέννιος φίλων, ἐν τῷ περὶ διαφόρων σημαινομένων· ὅθεν καὶ τῶν ὀρνέων ὁ τόπος φησὶν οὗ
τος, ὀροπύγιον καλεῖται· ὡς ὄρος ὢν τῆς πυγῆς, καὶ οἷον ὀροπύγιον, ὅπερ ὑποστέλλουσι τὰ ἄλογα ζῷα ἐν τῷ εὐλαβεῖ
σθαι· ὅθεν ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ὀρρωδεῖν, τὸ φοβεῖσθαι· καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων· ἐπεὶ καὶ αὐτῶν οἱ εὐλαβούμενοι, περὶ
τι ἀνασπᾶν εἰώθασι τὸ αἰδοῖον· ὁμοίως δῆλον καὶ ὅτι, τὸ ὀῤῥωδεῖν καὶ ἀῤῥωδεῖν ἔγραψαν, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀστα
φὶς ἢ σταφίς· ὁ δὲ ῥηθεὶς ἐρέννιος ἄλλο τι λέγων, φησὶν ὅτι, ἀῤῥωδεῖν κατὰ στέρησιν λέγεται τὸ μὴ ὀῤῥωδεῖν· ἤτοι εὐλα
βεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν καὶ τεθαῤῥηκέναι· ἔτι τῶν διαφόρως τονουμένων ἐστὶ, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ὑγρῶν ἀφρός· καὶ ἄφρος
τὸ ἐθνικόν· καὶ ὁ ἐπὶ οἰκημάτων θόλος, καὶ ὁ τῆς σηπίας θολός· καὶ ὁ κατὰ πάθος κυρτὸς, καὶ ὁ τῶν ἁλιέων κύρτος·
καὶ ὁ τοπικὸς γύρος, ἢ ὁ ἁπλῶς κύκλος, καὶ ὁ τοὺς ὤμους γυρός· ναὶ μὴν καὶ ἡ κατ' ἐνέργειαν πρωτοτόκος γυνή· καὶ
ἡ παθοῦσα τὸν τόκον, πρωτότοκος παῖς· καὶ ὅσα τῆς συστοιχίας ταύτης εἰσίν· ἔτι διαφόρου ὥσπερ σημασίας, οὕτω
καὶ τόνου ὁ κάρπος τὸ κύριον, καὶ ὁ τῆς χειρὸς καρπός· καὶ ὁ ἐσθιόμενος· καὶ πύῤῥος ὁ ἠπειρώτης καὶ ὁ τοῦ ἀχιλ
λέως· καὶ πυῤῥὸς ὁ ξανθός· καὶ μυρία μὲν, τὰ ἁπλῶς πολλά· μύρια δὲ, τὰ ἐν δέκα χιλιάσι· καὶ ἴλλος μὲν, ὁ ὀφθαλ
μός· ἰλλὸς δὲ, ὁ στραβός· καὶ ξάνθος μὲν, τὸ κύριον καὶ ποταμός· ξανθὸς δὲ, ὁ κατὰ τὰς τρίχας πυῤῥός· καὶ βροτὸς
μὲν ὁ ἄνθρωπος· βρότος δὲ μολυσμὸς ὁ ἐξ αἵματος· καὶ τύρος μὲν πόλις, τυρὸς δὲ τὸ πεπηγὸς γάλα· καὶ λεῦκος
μὲν κύριον, λευκὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον, οὐ θηλυκὸν, λευκή· ἄλλως τονουμένη παρὰ τὴν λεύκην τὸ φυτόν· καὶ βόηθος μὲν
κύριον· βοηθὸς δὲ, ὁ σύμμαχος· καὶ φροντὶς μὲν, ἡ μέριμνα· φρόντις δὲ, κύριον θηλυκὸν ἐν ἰλιάδι· ἄῤῥεν δὲ ἐν ὀ
δυσσείᾳ· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου μὲν ὀξύτονον, ὁ καιρός· ἄλλως δὲ προπερισπωμένως καῖρος, τὸ μίτωμα· ἔστι τόρος μὲν,
ἐργαλεῖον τεκτονικόν· ὁ καὶ τόρνος· τορὸς δὲ, ὁ σαφής· ἐξ οὗ καὶ διάτορος· καὶ ταῦτα μὲν οὕτω βραχέα μὲν ἐκ μά
λα μυρίων· Γλάξ, βοτάνη γάλακτος ποιητική· παρὰ τὸ γάλακτος εἶναι αὐξητικὴ ταῖς ἐσθιούσαις· γάλαξ, καὶ γλάξ·

Γλαῦξ· ἰστέον ὅτι οὐ μόνον γλαῦξ ἱερὸν τῇ ἀθηνᾷ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται, ἀλλὰ καὶ τι εἶδος ἐρωδιοῦ· καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο, παλλὰς ἀθήνη· εἰ καὶ ἄλλως ἀφροδίσιον ὄρνεον ὁ ἐρωδιὸς εἶναι δοκεῖ, κατ᾽ ἄλλο εἶδος ἐρωδιοῦ· διὸ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ ἕλος γίνεται ἑλοδιὸς καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ λ εἰς ρ· καθὰ τὸ θλῶ θλαύω καὶ θραύω, ἐρωδιὸς μετὰ προσγεγραμμένου τοῦ ι ὡς ἐν ἕλεσι διάγων· εἰ καὶ κλαυδιανός φασιν ὁ φιλόσοφος αὐτὸ λέγει, ἐν οἷς καταλέγει τῆς ὀρθογραφίας· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔρως ἔρωτος ἐρωτίδιος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρωΐδιος καὶ συναιρέσει ἐρῴδιος· καὶ κατὰ ἀκολούθησιν τὴν ἐπὶ ὀρνέων τοῦ αἰγυπτιός, χαραδριός, οὕτω καὶ ἐρωδιὸς κατὰ τόνον ὀξύν. Γλαῦξ, πετεινὸν νυκτερινόν, ὃ καὶ τῇ ἀθηνᾷ προσανατίθεται· παρὰ τὸ γλαύσσω τὸ λάμπω, γλαύξω, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ω· γλαῦξ· ὡς θήσω, θής· αἴσσω, αἶξ· ἔστι γὰρ ὀξυωπέστατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὁρᾶν δυνάμενον· δημόκριτος δὲ ἱστορεῖ ὅτι μόνον τῶν γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων, μὴ τυφλὰ τίκτει· ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχει· ὃ σφοδρῶς ὀξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμίγνυσι τὴν ὅρασιν· διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομήναις ὁρᾷ· διὰ τὸ πυρῶδες τῶν ὄψεων. Γλαῦξ, ἱερὸν ὄρνεον ἀθηνᾶς, ἐπιχωριάζον ἐν λαυρείῳ τῆς ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα· ταύτης ἡ ἐπίπτησις εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο· ὅθεν καὶ παροιμίαι, γλαῦκας εἰς ἀθήνας· γλαῦκες λαυριωτικαί· καὶ γλαῦξ ἵπταται· ἐνετετύπωτο δὲ τῷ ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι· καὶ γλαὺξ ὄνομα· σωφρόνιός φησιν, ἀττικοὶ μὲν περισπῶσιν· οἱ δὲ δωριεῖς ὀξύνουσι· γλαῦκα δὲ τὴν ἀθηνᾶν· φασὶ δὲ κατὰ τὸ ἀληθές· γλαῦκα διαπλάττεσθαι, τὴν νίκην τοῖς ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν. Ἄλλως. Γλαῦξ ἵπταται· παροιμία· ὅτι ἡ ἐπίπτησις τῆς γλαυκός, εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο· Καὶ ἑτέρα παροιμία, γλαῦκες λαυριωτικαί, ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων· παρόσον ἐν λαυρίῳ τῆς ἀττικῆς, γίνονται χρύσεια μέταλλα· ἐνεχάραττον δὲ γλαῦκας, ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι· Καὶ ἑτέρα παροιμία, γλαύκου τέχνη, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων, ἀπὸ γλαύκου τινὸς σαμίου· ὃς πρῶτος, σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε· λέγεται δὲ ἡ γλαῦξ καὶ χαλκίς. Γλαυκώπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι· ἢ τὸ ἐν ἀκροπόλει τῆς ἀθηνᾶς ἱερόν· ἀπὸ γλαύκου τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ κατοικήσαντος. Γλαύσσουσιν, ἀντὶ τοῦ λαμπρύνουσιν· ὡς τὸ, διαγλαύσσουσι δ᾽ ἀπαρποί· ἐξ οὗ γλαυκῶπις· καὶ γλαύσσειν φαύσκειν· καὶ γλαυκὸς τὸ ἐπίθετον· σημαῖνον τὸν ἔχοντα πυρώδη τὰ ὄμματα· παρὰ τὸ γλαύσσω γλαυκός, ὡς λεύσσω λευκός· παρὰ δὲ τὸ γλαυκός, γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ· καὶ γλαυκιῶ· γλαυκή, ἰσχυρά, καὶ λευκή· γλαυκὸν γάρ, λαμπρόν· θρασύ· ἰταμόν. Γλαυκῶπις, ἤτοι γλαυκόφθαλμος· καλή· ἢ γλαυκούς, καὶ καταπληκτικοὺς τοὺς ὦπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ δεινὸν γλαύσσειν τοῖς ὀφθαλμοῖς· ὅ ἐστιν ἀπαυγάζειν· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαῦκα ὀπτάζεσθαι τουτέστιν, ἐντρέπεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ γλαυκωπίου ὄρους, ὃ λυκαβηττὸς καλεῖται· ἢ παρὰ τὸ γλαύσσω γλαύξω· ἐξ οὗ καὶ ἡ γλαῦξ· καὶ γλαυκῶπις ἀθηνᾶ, οὐ μόνον γραφικῶς ὡς ἀληθῶς γλαυκοὺς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις δεινὴ τὴν ὄψιν καὶ ἐκπληκτική, κατὰ τὰ γλαυκῶπα τῶν θηρίων· γλαυκοὶ γὰρ καὶ οἱ λέοντες οἱ βασιλικοί, καὶ ἰδεῖν δεινοί· καὶ δράκοντας δέ τις τῶν ποιητῶν γλαυκώπας καλεῖ· γλαυκῶπις οὖν καὶ ἡ φοβερά· τὸ δὲ γλαυκόν, ἀπὸ τοῦ γλαύσσω παρῆκται τὸ θεωρῶ· καὶ δηλοῖ τὸ ὑπόλευκον καὶ εὐθεώρητον· εἰ τοίνυν ταυτὰ τὸ γλαύσσειν καὶ τὸ ἀθρεῖν, ἔχει πῶς συγγενῆ, κατ᾽ αὐτὰ καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν· διὸ τὸ γλαυκωπόν, ᾠκείωται τῇ ἀθηνᾷ ὡς ἀθρητική· τὸ βλεπτικόν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ γλαῦξ, οἰκεία τῇ ἀθηνᾷ· οὐ μόνον ὡς νυκτὸς ὁρῶσα ὥσπερ καὶ ἡ σύνεσις, κατὰ τὸν εἰπόντα ὀρθῇ κελεύθῳ ἐν ταῖς βουλαῖς τὰ ἐν σκότει προδηγετεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ γλαύσσω παραγωγήν· ὅπερ ἐστί, ταυτὸν τῷ ἀθρῶ. Γλαυρόν, σεμνόν. Γλαύσσουσιν, ἀντὶ τοῦ λάμπουσι. Γλαύσσω, τὸ λάμπω. Γλάφει, γλύφει· ὀρύσσει· κοιλαίνει. Γλαφυρὴ φόρμιγξ, ἡ κοίλη· καὶ ἔστι τοῦτο αὕτη κυρίως λεγομένη, ἥπερ ναῦς, καὶ τὸ σπήλαιον. Γλαφυρὴν πέτραν, τὸ σπήλαιον λέγει ὅμηρος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πέτρα γλαφυρή, καὶ τὸ παρ᾽ ἡσιόδῳ γλάφυ πέτρης, ταυτὸν δηλοῦσιν· ἀλλὰ τούτων μὲν ἐπὶ αὐτοφυοῦς πράγματος τὸ γλάφυ· ἐξ οὗ τὸ γλαφυρόν· κυρίως δὲ ἐπὶ χειροκμήτου τοῦ τοιούτου τίθεται ῥῆμα, κατὰ ὀνοματοποιΐαν· ὡς καὶ τὸ γράφειν· καὶ δηλοῖ ὁ ποιητὴς τοῦτο ἐν ὀδυσσείᾳ εἰπών, Εὐνὰς ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ᾽ ἁλίῃσιν· ὅ ἐστι κοιλάνασα· οὕτω καὶ τὸ σκάπτειν ἀπροσφυὲς ὂν τῷ πλοίῳ, ὅμως ἐποίησε σκάφος αὐτὸ λέγεσθαι, ὅπερ μᾶλλον ἐπὶ γῆς ἁρμόττει· ὡς τὸ σκάφος οὐκέτι οἰνέων· οἰκειότερον δὲ μᾶλλον ἐπὶ νηὸς τὸ γλαφυρόν, καθὰ καὶ ἡ κοιλότης· δι᾽ ἣν καὶ κοῖλαι νῆες λέγονται. Γλαφυρόν, κυρίως μὲν ἐπὶ χειροκμήτου κοιλότητος, οἵαν οἱ λιθοξόοι καὶ οἱ ξοανογλύφοι ἐντυποῦσι· παρὰ τὸ γλάφω τὸ κοιλαίνω γινόμενον· ἐπὶ δὲ σπηλαίου μεταφορικῶς λέγεται καὶ ἐπὶ νηός, διὰ τὸ ἁπλῶς κοῖλον, ὃ καὶ τοῖς γλαφομένοις παρέπεται· ἤδη δὲ ἡ λέξις μετῆκται καὶ ἐπὶ νοημάτων· διὸ καὶ νοήματα λέγονται γλαφυρά, τὰ ἔχοντα βαθύ, πλὴν μετὰ χάριτός τινος, καὶ λαμπρότητος· ὡς μὴ φαίνεσθαι διὰ τὸ βάθος σκοτεινά. Γλάχωνα, τὴν ὀρίγανον· κλίνεται καὶ γληχώ, ὡς σαπφώ· καὶ βληχὼ ἡ γλαχώ· τῆς γλαφοῦς· ἀττικοὶ βλαχώ φασι. Γλάψαι, κοιλᾶναι· γλύψαι· ἐκτρῖψαι· σκαλεῦσαι· βαθῦναι. Γλέβα, ἀξίωμα συγκλήτου. Γλευκήσας, ἀπὸ τοῦ γλεύκους γινόμενος ἔκλυτος καὶ παρειμένος· ἀπὸ τῶν οἴνων. Γλεῦκος, τὸ ἀπόσταλαγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ· ἢ γλεῦκος, ὁ νέος οἶνος· ὁ κοινῶς λεγόμενος μοῦστος· εὐθοσμίας δέ, ὁ εὐώδης οἶνος· ἐκτροπίας δὲ καὶ ὀξίνης, ὁ παρατραπεὶς καὶ ὀξώδης γινόμενος. Γλεῦξις, οἶνος· ἕψημα. Γλέφαρα, βλέφαρα· ὀφθαλμοί. Γλήνεα, εἴτε γλῆνος ἔχει τὴν εὐθεῖαν, εἴτε μᾶλλον γλήνειον, καὶ ἰωνικῶς γλήνεον· ὡς δαιδάλειον δαιδάλεον· καὶ νήλειον, νήλεον, ζητητέον· ὅμηρος γλήνεα πολλὰ κεχάνδει· ἤγουν πολλὰ ἐχώρει κειμήλια, γλήνης ἄξια· γλήνη δέ φασιν οὐ μόνον ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη καὶ ἡ πρόσοψις, ἀλλὰ καὶ κηρία μελισσῶν, καὶ παίγνιον· οἱ δέ, τὸ οὐδενὸς ἄξιον· ὡς δὲ καὶ διὰ τοῦ ι γλίνη εὕρηταί που ὁ ῥύπος ὅ ἐστι γλοιός, ἕτεροι δηλοῦσιν· ἄλλοι δὲ γλήνεα ἑρμηνεύουσι, τὰ ποικίλα· οἱ δέ τινες ζώδια· καθάπου ὑποδηλοῦται, ἐν τῷ τρίγληνα μορόεντα. Γλήνεα, ἀξιοθέατα· καὶ πολλῆς θέας ἄξια· παρὰ τὸ τὴν αὐγήν· ἢ παρὰ τὸ γλαύσσειν τὸ λάμπειν· οἱ δὲ ποικίλ᾽ ἔπιπλα· καὶ γληνόν, τὸ ποικί-

λον καὶ ζώδια· ἀγάλματα. Γλήνη, ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ· οἱονεὶ γαλήνη τις οὖσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, γλήνη. Γαληνιά-
ζει γὰρ ὁ νοῦς δι' αὐτῆς τῇ τῶν ὁρατῶν ποικιλίᾳ. ἢ παρὰ τὴν αἴγλην αἰγλήνη, καὶ ἀποβολῇ τῆς αι, γλήνη. Γλῆνος, φάος.
Γληνῶπα, πονηρά. Γλῆσχραι, κνῆμαι. Γληχονοειδὲς, δίκταμον. Γληχυρὶς, πονηρά. Γληχὼ θηλυκῶς, ἀττικοὶ
τὴν ὀρίγανον λέγουσιν· οἱ δὲ βληχώ. Γλία, ἡ κόλλα. Γλιαταὶ, παίζει· ἀπατᾷ. Γλίον, εὔτονον· ἰσχυρόν. Γλίσδυχο-
αι, εἰς οὓς Ἴυγρις κατέρχεται τὸ ἐν τῇ χώνῃ, διὰ τῶν κεντημάτων· ἦσαν δὲ πήλινοι· σοφοκλῆς. Γλίνη, ὁ ῥύπος τι·
Γλίσας, Καρικίαν τινά φασι θηβαϊκὴν, ἐν τῷ ὑπάτῳ ὄρει, ἀπὸ Γλίσωνος ὀνομάσθαι· ἢ Γλίσαντος ὥς φησιν ὁ γρά-
ψας τὰ ἐθνικά. τῷ δὲ τόνῳ, Γλίσας Γλίσαντος· ὡς γίγας γίγαντος. οἱ σχολιασταί φασιν ὅτι ἡ μὲν συνήθεια περισπᾷ, Γλισ-
σᾶντα λέγουσα· ἡ δὲ ἱστορία προπαροξύνει τὸ ὄνομα. Ἰστέον δὲ, ὡς τὴν δευτέραν ταύτην κλίσιν, οὐκ οἶδεν ἡ ἀκρίβεια,
τὴν περισπῶσαν τὸν Γλισᾶντα. εἰ μὴ ἄρα ἐκ τοῦ Γλισάεις κλίνεται, καὶ συναιρεῖται· ὡς τὸ αἰγλῆντα. ὁ δὲ χοιροβοσκὸς
οὐ προπερισπωμένως Γλισσῶντα, ἀλλὰ περισπωμένως Γλισᾶν, ὡς θωμᾶ. εὐθεῖα δὲ τούτου κατ' αὐτὸν ὁ γλισᾶς. οἱ δὲ
περὶ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα ποιησάμενοι, Γλίσαν πόλιν ἀναγράφουσιν· ἴσως μὲν τὴν ὁμηρικήν· ἴσως δὲ ἑτέραν τινά. Γλισχραντιλο-
γεξεπιτρίπτου· ἐκ τοῦ γλίσχρου, καὶ ἀντιλογίας πεποιημένου, τοῦ καὶ δυναμένου ἐπιτρίψαι. Γλίσχρον, τὸ κολλῶ-
δες· καὶ ὀλισθηρόν· καὶ τὸ λαίμαργον· καὶ ἡδύ. ἢ γλίσχρον ἰατρικῶς, τὸ εὔκολλον· καὶ μὴ διασπώμενον. γλίσχρως
δὲ, τὸ εὐτελῶς καὶ λεπτῶς διαιτᾶσθαι. Γλίσχρος παρὰ ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ ταπεινός· κόλαξ. ἢ γλίσχρος,
φειδωλός· σκνιφός· ὁ λίχνος· καὶ ἐπιθυμῶν· ἐφυβρίζων, εἴρηται δὲ καὶ ὁ λίαν καὶ ἐπὶ πολὺ ἐχόμενος· πλεονασμῷ τοῦ γ. ἢ
ὁ γλιχόμενος τροφῆς ὑπὲρ τὸ δέον. λέγεται καὶ ὁ ὀλισθηρός. Γλὶ, τὸ ἰσχυρόν. Γλιττὸν, γλοιόν. Γλίχη, ἐπιθυμεῖς.
Γλιχόμενος, καρτερῶν· ἢ ἐπιθυμῶν. Γλίχομαι, τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἱμείρομαι· καὶ ὀρέγομαι ἡγεμονίαν· καὶ γλίχομαι ἡ-
γεμονεῦσαι· συντάσσεται δὲ γενικῇ. Γλιχύτης, ἀτυχής· ἢ ἐπίπονος· ἢ ἐρωτική. Γλιχὼ, ἡ φειδωλός· ἢ ἡ περίεργος.
Γλιάζειν, τὸ τοῖς ὄμμασιν ἐπιμύοντα μυκτηρίζειν. Γλοιάς, ἡ κακοήθης ἵππος· καὶ πολυδίκη παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ γλοί-
νης τὸ αὐτό. Γλοίνης, ὁ νωθρός· καὶ γλοίηντα τὸν λιπαρὸν, καὶ μοχθηρὸν τῷ ἤθει. Γλοιὸς, τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάθλης· εἴ-
ληπται δὲ ἡ μεταφορά, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπηγότος· ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβανομένους διολισθαίνειν πέφυ-
κε· καὶ τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας καὶ μηδὲν σταθερὸν φρονοῦντας, ἀλλὰ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους, ἄλλα δὲ πράσσοντας διὰ
τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιοὺς καλοῦμεν. ἢ γλοιὸς λέγεται, ὁ ῥύπος τοῦ ἐλαίου. λέγει οὖν τὸν ῥυπαρὸν
τοῖς τρόποις ὁ ἀριστοφάνης. Ἄλλως. Γλοιὸς, ἐπὶ τοῦ ῥυπαροῦ καὶ μικροῦ, καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ
γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν, σύνεγγυς πως τῷ γλοιῷ. ἐπὶ δὲ τὸ ἦθος μετενεχθὲν, τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ καὶ ὀλισθηρὸν,
καὶ εὐμετάβολον. Γλοιῶδες, ἐπὶ τῶν παχέων ὑγρῶν· καὶ κολλητικῶν, διὰ διφθόγγου. Γλοιώδης, ῥυπαρός· καὶ γλοιός,
ὁ ῥύπος. Γλοιὰς, ναυσταχτικῶς. Γλούρεα, χρύσεα· φρύγες. Γουρὸς, χρυσός. Γλουτὸς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸ σφαίρω-
μα τῆς κοτύλης κατὰ τὸν μηρόν· ῥοῦφος δὲ, τὰ μετὰ ὀσφὺν σαρκώδη ἐφ' ὧν καθιζόμεθα πυγάς εἰπών, ἐπάγει. ἄλλοι δὲ γλου-
τοὺς καλοῦσι· διὸ καὶ οἱ ἐτυμολόγοι παρὰ τὸν γλοιὸν ἐτυμολογοῦσιν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς τρυφερόν· ὃ καὶ ἁπαλόν φα-
σι καὶ γλοιῶδες· κατὰ δέ τινας, λαγόνα φασὶν ὁ γλουτὸς σημαίνει· ὅμηρος δὲ, διασαφεῖ τὸ μετάφρενον· ἐκ τοῦ ἀντι-
κρὺ τόπου, ὅς ἐστι τὰ στήθη· οὕτω πῶς καὶ τὸν γλουτὸν εἰπών· βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ, ἄντικρυ κατὰ
κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή. δοκεῖ γὰρ λέγειν ἄντικρυ, ἑτέρωθεν τοῦ ἔνθεν τοῦ γλουτοῦ κεῖσθαι τὴν κύστιν. Γλυκεῖαν,
ᾠδὴν· καὶ γλυκεῖα, ἡ γλυκύρριζος. Γλυκεῖ ὀπώρα, φύλακος ἐκλελοιπότος· ἐπὶ τῶν αὐτοῦ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.
Γλυκέρα, ἑταίρα τις. Γλυκερῷ σιδωνίῳ· δρᾶμα δέ ἐστιν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης ἄρχεται οὑτωσί· σιδώνιον ποτ' ἄστυ κάδμος
ἐκλιπὼν, ἀγήνορος παῖς· διεβεβόητο δὲ τὸ μέρος τοῦτο. Γλύκη, βοτάνη τις ἐδώδιμος. Γλυκίννας, ὁ διὰ γλυκέος οἴ-
νου πλακοῦς. Γλύκιον, ἥδιον. Γλύκιστον, τὸ συγκριτικόν ἐστι, καὶ γλύκιστος· ἐπὶ ἀρσενικοῦ. τὰ εἰς υς τριγενῆ, ποιοῦ-
σι συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά. τριγενῆ δὲ λέγω, βραδὺς, βραδεῖα, βραδύ. τὸ συγκριτικὸν, βραδύτερος· βραδίων·
βράδιστος. οὕτω καὶ γλυκύτερος· γλυκίων· γλύκιστος· γλυκίων. ἡ κλητική, ὦ γλύκιον. τὰ εἰς ων συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς· οἷον ἀρείων, ἄρειον· βελτίων, βέλτιον· γλυκίων, γλύκιον.
Γλύκκα, ἡ γλυκύτης. Γλυκοθυμία, ἡ ἐπὶ τὸ ζῆν ἡδονή, καὶ οἷον φιλοψυχία λέγεται· ἁπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.
Γλυκὺ ἦτω καὶ πνιξάτω· περιάνδρου ᾄδοντος, καὶ κεχηνότος πρὸς τὴν ᾠδήν· βαλών τις εἰς τὸν φάρυγγα σῦκον, ἀπέπνι-
ξε. Γλυκυδερκὲς, τὸ ἡδὺ ἐν τῷ ὁρᾶν. Γλυκύθυμος, ἁπαλόψυχος. Γλυκὺς, παρὰ τὸ γλεῦκος, ὅ ἐστιν, ὁ νεωστὶ ἀπο-
στάζων ἐκ τῆς ληνοῦ οἶνος. τὰ δὲ εἰς υς τριγενῆ ποιοῦσι συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά· οἷον, ὁ βραδὺς, ἡ βραδεῖα, τὸ βρα-
δύ. τὸ συγκριτικὸν, βραδύτερος βραδίων, βράδιστος· οὕτως οὖν καὶ γλυκὺς, γλυκεῖα, τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ συγκριτικὸν,
γλυκύτερος γλυκίων, γλύκιστος· ὅθεν τὸ πρεσβύτερος, καὶ νεώτερος, παραλόγως ἀπεσχημάτισται· γὰρ τοῖς τρισὶ γένεσιν·
ἀλλὰ μὴ τὸ ὁμοιότυπα συγκριτικῶν ταῦτα ὑπάγονται. ἐξ οὗ γλυκαίνω· καὶ γλυκασμός· γλυκέρα ἑταίρα τις· καὶ γλυ-
κέριος, ὄνομα κύριον. Γλυκυσίδη, ἥ τις καὶ παιονία καλεῖται· ἔστι δὲ ῥίζα φαρμακὸς κατὰ ἰατροὺς χαλαστική, συντε-
λοῦσα πρὸς ἀρρωστήματά τινα τῶν γυναικῶν. Γλυκύφαιον, τὸ ἐρυθρόδανον κρῆτες. Γλυκύφρουροι, αἱ τὰ ἐν οἴκῳ φρουροῦν-
τες· καὶ ἔνδον μέλιτος ὄντες. Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος, ἐπὶ τῶν διὰ ἀπειρίας πρὸς τὰ ἐπικίνδυνα προθυμουμένων.
Γλύξις, ὁ ἀνειμένος οἶνος, καὶ ἄγονος· ὃν ἔνιοι μὲν, ἁπαλόστομον· οἱ δὲ, γλεῦξιν. Γλυπτὸν, παρὰ τῷ δαβὶδ, τὸ εἴδωλον·
ἢ γλυπτόν ἐστιν ἄψυχον κατασκεύασμα· ἀπὸ γλύψεως τεχνήτου μεμορφωμένον· ἢ καὶ τὸ προσκαθεζόμενον αὐτῷ δαιμόνι-
ον. Γλυφίδες, τὸ γλύμμα τοῦ ἀτράκτου, τὸ ἐντιθέμενον τῇ νευρᾷ. ἢ γλυφίδες, αἱ τοῦ ὀϊστοῦ· αἷς ἐνίεται ἡ νευρά. οὕτω κα-
λούμεναι ἀρχαιολογικῶς· ὕστερον δὲ ἐκ δέρματος βοός· οὐ μὴν ἐκ νεύρων, αἱ τῶν τόξων νευραί. Γλυφίδεσσι χαλκείαις·
τορεύμασι χαλκοῖς. Γλυφὶς, ἡ χηλὴ τῆς ἀκίδος· ἤγουν ἡ ἐκκοπὴ τοῦ βέλους· ἡ ἐντιθεμένη ἐν τῇ νευρᾷ τοῦ τόξου· παρὰ

τὸ ἐγγεγλύφθαι· ὅ ἐστι κοιλᾶναι· καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ κίονος· γλάπτω γλαφὶς· καὶ τὸ γλυφικὸν ἐργαλεῖον· Γλύφιον, ἄντρόν τι, καὶ ὄρος· ὅθεν καὶ νύμφαι γλυφίαι· Γλύψαι, ξύσαι· χαράξαι· Γλώνη, οὐδενὸς ἄξιον· Γλωρεῖν, χιονίζειν· Γλωρὸν, νόμον· Γλῶσσα, ἐνίοτε καὶ διάλεκτον δηλοῖ· ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ, ἄλλη δ᾽ ἄλλων γλῶσσα, τὴν διάλεκτον γλῶσσαν λέγει, ἐξ ὀργάνου αὐτῆς· Γλῶσσα τὸ τῆς φωνῆς ὄργανον· δηλοῖ δέ ποτε καὶ ἐπεξενωμένην διάλεκτον· ὡς τὸ γλῶσσ᾽ ἐμέμικτο· καὶ ὡς ὅτε εἴπομεν, ὅτι τὸ μὲν λοιμοῖο καὶ δένδροιο καὶ ἵπποιο θετταλῶν γλώσσης ἐστί· συρακουσίων δὲ γλῶσσα τὸ ψίσαιος· κρητῶν δὲ γλώσσης, τὸ θεράπων· Γλῶς, ὄνομα αἰγυπτίου τινός· Γλῶσσα ταμιείου, ἣν εἶχε κυρῖνος ὁ σοφιστὴς ἐκ βασιλέως· Γλωσσαλγία, ἡ φλυαρία· καὶ τὸ διακενῆς λαλεῖν· Γλώσσαργον ἦθος, ἀντὶ τοῦ στωμύλον, καὶ ταχύ. Γλώσσας θύειν ἑρμῇ· ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, κρατῆρα κιρνᾷν ὅτε μέλλοιεν καθεύδειν, καὶ τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἐπιθύειν τῷ ἑρμῇ· καὶ ἐπισπένδειν οἶνον· καὶ ἴσως φυσικῶς· ἐπεὶ γὰρ ἑρμῆς λόγος εἶναι παραδέδοται· ὄργανον δὲ αὐτοῦ· ἡ τῆς ὕπνου ἐπιπεσόντος ἠρεμεῖ, εἰκότως τῷ ἑρμῇ αὐτὴν θύουσι· καὶ ὅμηρος· γλώσσας δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλον· φιλόχορος δὲ ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησὶν, ὅτι τὸ κάλλιστον τοῦ σώματος καὶ πρωτεῦόν ἐστι· καὶ ὅμηρος· ἀλλ᾽ ἄγε τάμνετε γλώσσας, ἀντὶ τοῦ παύετε τριὰ λόγοις· καὶ γλώσσας οὐκ ἐμπήξεται· οὐκ ἂν διαφάγοιτο· οὐκ ἂν γεύσοιτο· Γλῶσσ᾽ ἐμέμικτο· ἡ πληθυντικῶς νοητέον ἀντὶ τοῦ γλῶσσαι πολλαὶ μεμιγμέναι ἦσαν· ὡς τῆς αι διφθόγγου ἐκθλιβείσης ἵνα ἡ τὸ πλήρες ὅτι γλῶσσαι ἐμέμικτο· ὁποῖον ἀλλαχοῦ τὸ κνῆμαι παλάσσετο ἐνικοῦ ῥήματος ἐπαγομένου πληθυντικῷ ὀνόματι· ᾧ δὴ σχήματι πλεονάζει μάλιστα πίνδαρος· ἢ καὶ ἄλλως λόγῳ προσηγορίας ἑνικῶς ἑρμητέον γλῶσσα ἐμέμικτο· Γλωσσάσπις, ὁ τῇ γλώσσῃ οἷον ἀσπίδι καὶ προβολῇ κεχρημένος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πολεμουμένου· Γλωσσόκομον, τὸν μὲν τύπον καὶ τὴν θέσιν ὑπὸ ἀρχαίων ἔχει· διεφθαρμένως δὲ λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν· ἐχρῆν γὰρ γλωττοκομεῖον λέγειν, ὥσπερ ἀμέλει καὶ οἱ ἀρχαῖοι· Γλωσσόκομον· βαλάντιον· ἡ ξυλίνη θήκη λειψάνων· Γλωσσοστροφεῖν, περιλαλεῖν, καὶ στωμύλλεσθαι· Γλωσσώδης ἐστὶν ὁ λοίδορος αὐτός· ἀνὴρ γὰρ γλωσσώδης, οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· Γλωσσίδας αὐλῶν ἢ ὑποδημάτων, μὴ λέγε· ἀλλ᾽ ὡς οἱ δόκιμοι, γλώττας αὐλῶν· καὶ γλώττας ὑποδημάτων· Γλῶττα τῷ κήρυκι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, διχῶς νοεῖται· ἡ γλῶττα τῶν θυομένων τῷ ἑρμῇ δίδοται· ἐπειδὴ τῶν θυομένων δεσπότης ἐστὶν, ἢ τῶν καθαιρομένων· ἀπ᾽ αὐτοῦ ἡ ἀρχή· καλλίστρατος δὲ τῶν θυομένων φησὶ τὰς γλώττας, τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι· διὸ καὶ τὸν ποιητὴν ποιεῖν τῷ ἑρμῇ τεμνομένας αὐτάς· καὶ τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἑρμῆν λέγει ἥκοντα παρὰ διός· κολακεύων δὲ αὐτόν φησιν ὅτι τῶν ἱερείων ἡ γλῶττα τῷ ἑρμῇ δίδοται, ἐν ταῖς δημοτελέσι θυσίαις· Γλώττης ἔργα ἐστί, γεῦσις· καὶ φωνή· καὶ λόγος· καὶ ὀνόματα ἀπὸ γλώττης, εὔγλωττος· εὐγλωττία· θρασυγλωττία· καὶ γλωσσαλγία· καὶ δίγλωττος· πολύγλωττος· ἀλλόγλωσσος· ὁμόγλωσσος· ἔστι δὲ καὶ ὑπογλωττὶς στεφάνου εἶδος· καὶ γλωσσογάστορας εἶπον οἱ κωμικοί, τοὺς ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντας, καὶ αὐλοῦ γλῶτται, καὶ γλωττοκομεῖον τὸ τὰς γλώττας ὑποδεχόμενον ἀγγεῖον· καὶ γλωττοποιός, ὁ τεχνίτης· καὶ αὐλὸς ἄγλωττος· ἀριστοφάνης δὲ, ἄγλωττον, τὸν εἰπεῖν ἀδύνατον ἔφη· σοφοκλῆς δὲ ἄγλωττον, τὸν βάρβαρον· ἀγλωττίαν δὲ ἀντιφῶν εἴρηκε· παρὰ δὲ εὐριπίδῃ, ὁ ἀθυρόγλωσσος· οἱ δὲ κωμικοί, καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι· καὶ καταγλωττισμός· καὶ καταγλωττισμένον· καὶ ἐπιγλωττιομένων· οἷον λοιδορουμένων· καὶ παλίγλωσσον, τὸν δύσφημον· καὶ οὐκ ἐπιγλωττίσομαι, οὐ λοιδορήσομαι· καὶ γλώττας δὲ, τὰς τῶν ὑποδημάτων ἔλεγον· ὡς ἰσαῖος ὁ σωκρατικός· Γλώττῃ πολεμίζων, οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμῶν, ἀλλὰ τῇ γλώττῃ καθάπερ ὅπλῳ χρώμενος· Γλωττοδεψεῖν, αἰσχρουργεῖν· Γλωττοποιός, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλώττας ποιῶν· Γλωττοστροφεῖν, περιλαλεῖν, καὶ στωμύλλεσθαι· Γλωττοκομεῖον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεσαν τὰς γλώττας· εἴρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ εὐβούλου, φοινικιστὴν σκώπτοντος· Γλωχὶν, ἡ γωνία· καὶ ὀϊστὸς τριγλώχινι, τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι· τουτέστι, τριγώνῳ· παρὰ τὸ γλύψαι καὶ κοιλᾶναι. ἢ παρὰ τὸ γωνίας ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλωχίν· ἢ γλωχῖνα τὴν ἄκραν γωνίαν λέγουσιν· ἤγουν, τὸ τῆς αἰχμῆς τμητικόν· τουτέστι, τὸ ἔμπροσθεν ὀξύ· ὡς τό, μελίαν χαλκογλώχινα· Γλωχῖνας, γωνίας ὑπὸ τὴν ἔνδον παρατεινομένην τῆς θαλάσσης γλωχῖνα· εἰς ἐνέδραν καὶ πάλιν ἰῷ τριγλώχινι· ὅ ἐστι τριγώνῳ παρὰ τὸ γλύψαι ἢ γλάψαι τὸ κοιλᾶναι·

ΤΟ Γ᾽, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν᾽·

Νάθος καὶ γναθμός, ἡ σιαγὼν, καὶ γαμφηλή ταυτά τινα, κατὰ πολυωνυμίαν εἰσίν· ἡ γνάθος, ἡ παροιμία· γ παρὰ τὴν γνάμψιν καὶ κάμψιν, ἢ κλάσιν· ἡ καμπτομένη σιαγών· οἷον, φυσῶ γναθὸς αὐτίον ἧυδα· Γνάθοι, βόθροι· κοιλώματα· σπήλαια· θαλάμαι· καὶ τὰ ἐν τῷ βαδίζειν προσκόμματα ἔνιοι, γνυθοῖς· Γνάθοις, θηλείας· ἢ γυναῖκας· Γναθοῦν, τὸ εἰς γνάθοις τύπτειν· Γνάθων, παράσιτος· Γναθμὸν, τομώτατον· καὶ αἰρετικώτατον· παρὰ τὸ γνάπτω, γέγναπται· γναπτός· καὶ γναθμός· Γναθμοί, γνάθοι· σιαγόνες· ὡς τὸ γναθμοὶ ἐτάνυσθεν, αὐτὶ τοῦ ἐπαχύνθησαν· οἱ πρὸ τούτου δηλαδὴ ῥυσοί· παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας π· Γναθμοῖσι γέλων ἀλλοτρίοις· παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ· Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ γναθμοῖς γελᾶν ἀλλοτρίοις, καὶ νῦν ἐπιπολάζει λέγεσθαι παροιμιακῶς· τοὺς γὰρ τοιεφ᾽ οἷς μὴ ἄξιον γελῶντας ἐκ θυμοῦ, ἢ ἀμηχανίας τινός, ξένοις φαμὲν γελᾶν παρειαῖς· ὥσπερ καὶ τοὺς πρὸς βίαν ἐσθίοντας, ἀλλοτρίοις ἐσθίειν γναθμοῖς· ὡς τῶν οἰκείων δῆθεν ὀκνούντων· καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος γέλως, ἔτι πρός τις παρὰ τὸν σαρδόνιον· καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, τὸ μὴ κατὰ προαίρεσιν, μὴ δὲ ἡδέως ἐνεργοῦν μόριον· οὐ δὲ μέρος οἰκεῖον εἶναι λογιζόμεθα, ὃ καὶ οἱ μνηστῆρες πάσχουσιν· ἔτι καὶ ἄλλως, σύμβολόν ἐστι τὸ ῥηθὲν τοῦ ἐξεστηκέναι τοὺς μνηστῆρας ἑαυτῶν· ὡς οἷον μηδὲ ἐν σώμασιν εἶναι· διὸ καὶ ἀπηλλοτρίωνταί πως αὐτοί τι τῶν οἰκείων σωμάτων, καὶ αὐτὰ ἐκείνων· ὡς δοκεῖν ἀλλοτρίοις γελᾶν γναθμοῖς· ὥσπερ τοῦτο γὰρ ἤδη θάνατον αὐτοῖς αἱ ψυχαί, καὶ ἁρμονίας φυσικῆς παραλύουσιν, καὶ μελῶν καὶ μερῶν ἀποξενοῦσιν·

οὕτω καὶ τῶν μὴ κατ' ἐπιθυμίας ἐσθιόντων, στόμα τι ἀλλότριον φαμὲν ἐσθίειν. καὶ ὁ ἐν λόγοις δὲ παρήκοος, ὅμοιόν τι σκεφθείη ἂν κατὰ τῆς ἀκοῆς. οὕτω δὲ καὶ ὁ δι' ἐλπίδα κακοῦ τινος βάδην περιπατῶν, οὐκ ἂν ἐθέλῃ. καὶ χεῖρα δέ τις ἐπιβάλλων ἔργῳ πρὸς βίαν, ἀλλοτρίᾳ ἂν εἴποι χειρὶ πρᾶξαι. οὐκ ἀφέξεται δὲ τοιαύτη ἔννοια οὐδὲ ὀφθαλμοῦ, ὅτι βλέπει ἃ μὴ βούλεται. ἴσως δὲ τὸ γναθμοῖς ἐγέλων ἀλλοτρίοις, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἀχρεῖον ἐγέλασσεν· ὃ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης εἴρηται. Γναμπτά, καμπύλα· πλεκτά· ὑγρά. Γναμπτάς, ἕλικας τὰ καμφθέντα ψέλλια. Γνάμπτει, κάμπτει. Γναμπτή, ἐκ τοῦ γνάμπτω· ὅ ἐστιν, ἡ καμπτή. ὁ δὴ γνάμπτω πλεονασμὸν ἔχει τοῦ μ, πρὸς διαστολὴν τοῦ γνάπτω· ὡς κάπτω τοῦ καὶ κνάπτω λεγομένου. ὧν ἐκ τοῦ γνάπτω μὲν, τὸ γναφεύειν κοινότερον· καὶ ὁ γναφεύς. ἐκ δὲ τοῦ κνάπτειν, τὸ κναφεύειν καὶ ὁ κναφεύς· τῶν ὑφαινομένων, ἢ πλεκομένων. ἤδη δὲ καὶ ὁμώνυμος αὐτοῖς ἰχθύς· ἱστορεῖται γὰρ ἰχθὺς κναφεύς· οὗ τὸ ἐκ τῆς ψήσεως ὑγρόν, φασὶ πάντα ῥύπον καθαίρειν. Γναμπτόν, εὔπειστον· εὔυγρον· εὐγνάμπτον· εὐμετάβολον· καὶ γναμπτὸν ἄγκιστρον, καθ' ὅμοιον λόγον· ὃ καὶ περιηγές που λέγεται· περιάγεται γὰρ ἤτοι περικλᾶται καὶ γνάμπτεται· ὅ ἐστι, κάμπτεται. Γναμπτούς, χαλινούς. Γνάμπτω, ἐκ τοῦ κάμπτω· σύνηθες δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω· ἀνεγνάφθη δέ οἱ αἰχμή, ἄνευ τοῦ μ, καὶ ἐπέγναψε νάρα ἄκοντας, ἄνευ τοῦ μ. ἐν τῇ συνηθείᾳ, μετὰ δὲ τῆς προθέσεως ἀνά, λέγομεν ἀναγνάμπτω· ἡ δὲ ἀνά, σημαίνει τὴν ἐξ ὑστέρου ἐπάνοδον. Γνάμψαι, κάμψαι· κλάσαι· πεῖσαι. Γνάμψεν, ἔξεσεν· ἤμυξεν. Γναταί, ἀκταί. Γναφίδιον, γναφάλλιον βοτάνη. Γνάφαλον, τύλη· λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ κ, κνάφαλλον· καὶ ὁ γναφεύς, κναφεύς. φάρους γνάψας· ἤ τις ἐστὶ παρὰ τὸ γαῦος, τὸ λαμπρόν. Γναφεύς, ὁ πλύνων τὰ ἱμάτια. κναφεὺς δὲ ὁ τὰ δέρματα ξύων· ὅ ἐστι βάπτων. ἔστι δὲ καὶ κνάφος, ἡ ἄκανθα δι' ἧς ξύουσι τὰ ἱμάτια. τοῦτο οἱ νεώτεροι διὰ τοῦ γ λέγουσι παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς μὲν παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἰχθύος. Γναφέως, τοῦ καθαίροντος τὸν ῥύπον. Γναφθῆναι, κλασθῆναι· καμφθῆναι. Γνήσιος, ὁ μὴ νόθος· ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γεννηθείς· ἐκ τοῦ γενῶ γενήσω, γενήσιος καὶ κατὰ συγκοπὴν γνήσιος. καὶ γνήσιος, ὁ ἐξισονομῶν· ἴδιος· οἰκεῖος. Γνοῖεν, μάθοιεν· ἐκ τοῦ γνῶμι· ἡ μετοχὴ γνούς, γνόντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν γνοίην. Γνοίη, δοίη, ἀλοίη, διὰ διφθόγγου δεῖ γράφειν· καὶ οὐχὶ ἀλώη, γνώη, δώη. Γνοιῆσαι, γνῶναι. Γνοίης κεν, εἰδείης ἄν. Γνόφος, συνέφεια· ἢ ὁ ζοφώδης ἀήρ· παρὰ τὸ κενὸς φάους εἶναι, κνόφος, καὶ γνόφος· ἢ γνόφος ἐστὶ, νοητὴ θεωρία· πνευματικὴ τοὺς περὶ κρίσεως καὶ προνοίας τῆς ἐπὶ γῆς, περιέχουσα λόγους. Γνὺξ ἐριπών· ἔστι· ἐκ τοῦ γόνου κατὰ συγκοπὴν γίνεται. καὶ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο, ταυτὸν μέν ἐστι, τῷ γονασαμένη τὸν ἀδελφόν. πλὴν οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ μετὰ πάθους· ὡς καὶ ἑαυτὴν προσρίψαι τοῖς ἐκείνου γόνασιν· οὐκ ἄδηλον δέ, ὡς καὶ οἱ ἐν πολέμῳ καταρριφέντες, γνὺξ ἐριπεῖν λέγονται. Γνύπετοι, στυγνοί· καὶ οἷον νενυγμένοι. Γνύπετρον, ἀργόν· ἢ ἔκλυτον. Γνυπετοί, ἐκπεπταμένοι δηλοῖ· ἄλλοι δὲ κατηφεῖς· καὶ καταγνυπῶσθαι, μεταγγυμνάσθαι. Γνυπτεῖν, ἀσθενεῖν· μαλακίζεσθαι. Γνυπήσει, γονυπετήσει. Γνυπῶνες, στυγνοί· κατηφεῖς· ἄτολμοι· παρειμένοι· καὶ μαλακοί, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πεπτωκέναι. Γνυφαί, νάπαι. Γνύων, νωθρῶν. Γνῶ, χωομένοιο· σύστοιχόν ἐστι, τῶν πολέμων εὖ εἰδὼς συγμαχίης. διὸ γενικὴ κατ' ἐκεῖνο συντάσσεται· ἵνα τὸ γνῶ χωομένου, ἀντὶ τοῦ γνῶσιν καὶ εἴδησιν, ἔχῃ ὀργιζομένου. τοιοῦτον δέ ἐστι ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ, γνώτην ἀλλήλων. Γνῶθι, ἐκ τοῦ γνῶμι γνώσω, ἀόριστος ἔγνων· ἡ μετοχὴ ὁ γνοὺς τοῦ γνόντος· τὸ προστακτικὸν γνῶθι κατ' ἔκτασιν· καὶ γνῶθι σαυτόν, ἀπόφθεγμα Χείλωνός φασι. Γνῶμα, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα· δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων, καὶ ὁ κατηρτυκὼς ἤδη λιπογνώμων. λέγεται δὲ καὶ γνῶσις. Γνῶμαι, τὰ ψηφίσματα. Γνωμάτευμα, διάκρισις· διάγνωσις ἀκριβής, ἢ τὸ βούλευμα. ἕτερα διαλεγόμενοι, ἕτερα γνωματεύματα γνωματεύουσι. Γνωματεύω, σημαίνει τὸ διακρίνω, καὶ διαγινώσκω ἀκριβῶς. Γνώμη, ἡ συνείδησις· ἡ σκέψις· ποιά τις διάθεσις· ἡ βουλή· ἡ προαίρεσις· ἡ σύνεσις. Γνώμη καὶ ἡ δημηγορία· καὶ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας· ἢ συγγνώμη, καθ' ἣν λέγομεν τινὰ ἔχειν γνώμην, ἢ τοῦ ἐπιεικοῦς κρίσις ὀρθή, ἢ ἀπόφασις καθολικὴ περὶ τῶν πρακτέων· καὶ ὡς αἱρετά, ἢ φευκτά ἐστι πρὸς τὸ πράττειν, ἢ συμπέρασμα· ἢ πρότασις ἐνθυμήματος· ἢ ὄρεξις ἐνδιάθετος τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἢ διάθεσις ἐπὶ τοῖς ἐφ' ἡμῖν ὀρεκτικῶς βουλευθεῖσιν· ἢ τρόπος ζωῆς. Γνώμην ἐμὴν ἀττικῶς, ἤγουν κατὰ γνώμην ἐμήν. γνώμη δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ νοῶ νοήσω, νοήμη· καὶ κατὰ κρᾶσιν νώμη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, γνώμη. Γνώμης ἁμαρτάνει, ἀντὶ τοῦ ἐκπίπτει γνώσεως· οὐ νοεῖ. Θουκυδίδης. Τὸν δὲ πόλεμον δι' ὃν τῷ παρόντι χρήσιμοι ἂν εἴημεν εἴ τις ὑμῶν μὴ οἴηται ἔσεσθαι, γνώμης ἁμαρτάνει. καὶ γνώμη ὁ τρόπος καὶ ὁ λογισμός. Γνωμίδιον, τὸ μικρὸν ἐνθύμημα. Γνωμοδοτῶ, γνώμην δίδωμι. Γνωμοτυπικῶς, ἤτοι γνωμολογικῶς. Γνώμων, ὁ συνετός· καὶ κανόνιόν τι μηχανικόν· καὶ σχῆμα γεωμετρικόν· καὶ διοπτρικοῦ ὀργάνου μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικοῦ· καὶ τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις ἐπιγινόμενον· ὅπερ ἐφεῦρεν Ἀναξίμανδρος, καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων· γνώμων καὶ ὁ ὀδοὺς τῶν ἀλόγων ζώων. ἔνθεν καὶ πρόβατον γνώμων, ὁ ἤδη βεβληκὼς τοὺς ὀδόντας. Γνώμων λέγεται καὶ ὁ ἀπὸ πώλων ὀδούς, τῆς ἡλικίας ὢν γνώριμος· ὅθεν ἀγνώμονες καὶ λειπογνώμονες. Γνωμοτύπων, τῶν τὰς οἰκείας γνώμας διὰ τῶν λόγων τυπούντων, ἢ τοὺς τύπους αὐτῶν, τοῖς ὕστερον καταλιμπανόντων, ἢ τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλοις τυπούντων. Ἀριστοφάνης. Γνῶναι, ἀντὶ τοῦ νοῆσαι, καὶ ἀντὶ τοῦ διαγνῶναι, ἀττικῶς συντάσσεται ἀπαρεμφάτῳ συζυγίας τρίτης τῶν περισπωμένων· τὸ θέμα, γνώω γνῶ· καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα εἰς μι, γνῶμι· ὁ μέλλων, γνώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχή, ὁ γνοὺς τοῦ γνόντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον γνῶναι. ὁ κανών· πᾶσα μετοχὴ τῶν εἰς μι ῥημάτων διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς ναι τὸ ἀπαρέμφατον ποιεῖ. καὶ ὤφειλε μικρογραφεῖσθαι, ὡς ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν μετοχῶν γεγονός· ἀλλ' ἐνίκησεν ὁ κανὼν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς θι προστακτικά, καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀοριστοῦντα, φύσει μακρᾷ παραλήγεται· τὸ γνῶ, μέγα· ὁμοίως τὰ εἰς θι προστακτικά. Γνωρίζω, τὸ ὑπομιμνήσκω παρὰ τῷ ἀποστόλῳ· ὡς τό, γνωρίζω ὑμῖν ἀδελφοὶ τὸ εὐαγγέλιον. καὶ γνωρίζω ἕτερον ἑτέρῳ, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ. καὶ γνωρίζει ἡ κύων τὴν τοῦ συβώτου φωνήν, ἤγουν ἀναγνωρίζει· ὅπερ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀπὸ νόσου ἀνασφηλάντων λέγεται, καὶ ἀναγινωσκόντων τοὺς γνωρίμους, οὓς ἐν τῇ νόσῳ ἠγνόουν. καὶ γνωρίζω, ἀντὶ τοῦ γινώσκω· ὡς ὁ θεολό-

γος γρηγόριος· οἷον, γνωρίσωμεν ἡμῶν τὸ ἀξίωμα, καὶ ὑπὲρ τίνος χριστὸς ἀπέθανε· καὶ γνωρίζω, τὸ γνώριμον καὶ δῆλον ποιῶ. προκόπιος. Ἐγνώρισε γάρ μοι τοῦτον, ἡ πεῖρα· καὶ ἱμέριος· Καὶ φρυγίαν αἴσωπος, ἐς μόνον τὸν μῦθον ἐγνώρισε. Γνώριμος, οὐχ ὁ μαθητὴς· ἀλλ' ὁ γινωσκόμενός τινι· ἢ ἁπλῶς ὁ ἔνδοξος· δημοσθένης· καὶ γνωρίμως ἔχω τοῖς πλείστοις τῶν πλεόντων τὴν θάλασσαν· καὶ γνωρίσαι, τὸ συστῆσαι καὶ ποιῆσαι γνώριμον· γνώριμοι, καὶ οἱ φοιτηταί· πυθαγόρας ὁ σάμιος γνωρίμους ἔσχε πλείους, ἢ ἑξακοσίους· τὸ δὲ γνώριμος, παρὰ τὸν γνώσω μέλλοντα γίνεται, γνώριμος· ὡς ὀνήσω, ὀνήσιμος· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, γνώριμος· Γνωριμώτερον, τοῦτο διχῶς λέγεται· ἢ ἁπλῶς, οἷον τὸ πρότερον τοῦ ὑστέρου, ἢ ἡμῖν· ὅ ἐστι τῇ φύσει ἔσχατον· τουτέστι, τὸ σύνθετον· ἤτοι τὸ μερικόν· Γνωρίσαι, φανεροποιῆσαι· Γνώσεαι ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου γνώσεται· ἀποβολῇ τοῦ τ, γίνεται γνώσεαι· οὕτω καὶ βούλεται, βούλεαι· καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἐπὶ τῶν παθητικῶν· Γνωσιμαχῆσαι ἐστὶ, τὸ γνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη, ἡσυχάσαι· ἢ γνωσιμαχεῖν, τὸ ἐπίστασθαι τὴν πρὸς κρείττονας μάχην· Γνωσιμαχῶ, τὸ διά τι προεγνωκὸς ἐμαυτῷ μάχομαι καὶ ὅτι τοῦτο εἰργασάμην· λέγεται οὖν γνωσιμαχῶ, καὶ μὴ ἐμαυτῷ καθ' ἑαυτὸν μάχομαι· Γνωρίσματα, τὰ συνεκτιθέμενα τοῖς παισὶν, ἔξω τῶν περιδεραίων· Γνῶσις ἐμοί ἐστι τῆς γραμματικῆς· ἔστι δὲ γνῶσις, τῶν προηγουμένων καὶ οὐ καθ' συμβεβηκὸς γεγονότων παρὰ θεοῦ· Ἄλλως· Γνῶσις, ἡ διὰ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀξίων γινομένη ἔλλαμψις· γνῶσις, καὶ ἡ διὰ τῆς τῶν ἐντολῶν πράξεως ἐγγινομένη τῷ πράττοντι πεῖρα· γνῶσις, καὶ ἡ τῶν θείων γραφῶν διὰ λόγων ψιλὴ κατανόησις· γνῶσις, καὶ ἡ τοῦ πρώην μὴ ὄντος ἐν τῷ νοΐ, νεοφανὴς ἔμφασις· γνῶσις, καὶ ἡ τῶν κατειλημμένων περίεργος συγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ἔλεγχος· γνῶσις, καὶ ἡ θεωρία τῆς ἁγίας τριάδος· γνῶσις, καὶ ἡ κρίσις· γνῶσίς ἐστιν ἀληθὴς, τὸ διακρίνειν ἀπταίστως τὸ κακὸν ἐκ τοῦ καλοῦ· γνῶσίς ἐστι, καθαρωτάτης ψυχῆς θέα, τῶν ἀσωμάτων ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων· γνῶσίς ἐστι, νοῦ καθαροῦ καὶ εἰλικρινοῦς μὲν πάντη ἀΰλου διαύγεια καὶ φανότης, ἐνόρασίς τε, καὶ καθ' φάνεια, πάντων τῶν νοητῶν πραγμάτων· γνῶσίς ἐστι, πάντων τῶν ἀρχετύπων καὶ τῶν παραδειγμάτων, ὧν ὧδε ὁ κόσμος τὰ σύμβολα καὶ τὰς εἰκόνας περιέχει· σκοπὸς γὰρ τῆς γνώσεως, οὐ τὰ αἰσθητὰ γνῶναι, ἀλλὰ τὰ ταῦτα σημαίνοντα· Γνωσόμεθα ἀλλήλων, γενικῇ συντάσσεται παρ' ὁμήρῳ· ὡς καὶ τὸ, Τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλων· Γνωστικὰ ῥήματα, μετὰ μετοχῆς συντάσσονται· οἷον, οἶδα τὸν δεῖνα ποιοῦντα τόδε· Γνωστικός ἐστιν, ὁ αὐθημερινὸς μίσθιος· ἢ ὁ τῇ ἀληθείᾳ ποιηθεὶς τέλειος· Γνωστὸς, ὁ γνωτὸς καὶ γνώριμος· καὶ γνωστὰ, καὶ γνωτά· οὐκ ἄγνωτα· ἐκβολῇ τοῦ ἡμιφώνου· γνωτὰ γὰρ οὐκ ἄγνωτα· οὕτω δὲ καὶ νήριστον ὄρος καθ' τὸ ἀμφήριστον, ἐκδρομῇ τοῦ σ νήριτον· Γνῶτε, ἐκ τοῦ γνῶμι· γνώσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχὴ, ὁ γνοὺς τοῦ γνόντος· καὶ τὸ προστακτικὸν γνῶθι· γνώτω γνῶτον, γνώτων· γνῶτε γνώτωσαν· Γνώτην ἀλλήλων παρ' ὁμήρῳ· τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα καθ' ἀπόδοσιν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν γράφουσιν ἀλλήλων· ἵνα λέγῃ ὅτι γνῶσιν ἔχον, ὁ εἷς τοῦ ἑτέρου· οὕτω καὶ τὸ εἰδέναι γενικῇ συντάσσεται μετὰ τοῦ εὖ· οἷον τόξων εὖ εἰδώς· Γνωτοὶ οἱ ἀδελφοὶ, δίχα τοῦ σ καλῶς· οὕτοι γὰρ καὶ ἀλλόγνωτοι λέγονταί τινες, καὶ πολύγνωτοι· καθ' ὁμοιότητα δὲ καὶ τὸ γνωτὰ οὐκ ἄγνωτά μοι τὸ τραγικόν· τὸ γὰρ μετὰ τοῦ σ λέγειν γνωστὸς καὶ τὰ κατ' αὐτὸ, οὐκ ἀπὸ τοῦ γνῶ γνώσω γίνεται ἀπαθῶς, ἀλλὰ ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ σ· ἢ καὶ ἀπὸ ἐνεστώτων ἀρρήτων δοκεῖ γίνεσθαι τοῦ γνώθω, ἢ γνώζω, ἢ γνωτοί· καὶ γνωταί, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔλλειψιν ἔχουσι τοῦ σ ἐκ τοῦ γνωστοί, καὶ γνωσταί· ἀλλὰ δύνανται εἶναι καὶ ἀπὸ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὁμοίως τῷ ἐδνωταί· καὶ τοῖς τριούτοις· ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ γεννῶ γεννήσω συγκέκοπται ὁ κασίγνητος, οὕτως ἐκεῖθεν καὶ ὁ γνητὸς καὶ ἡ γνητή· ἐξ ὧν τοῦ η εἰς ω τραπέντος, οἱ γνωτοὶ, καὶ αἱ γνωταί· καὶ γνωτοὶ, οἱ συγγενεῖς· Γνώωσιν· ἔστι γνώω, ἐκ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐξ οὗ, γνῶ γνῶμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔγνων· ἡ μετοχὴ ὁ γνοὺς, τοῦ γνόντος· καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν γνῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐὰν γνῶσι· καὶ ἐὰν γνώωσι προσθήκῃ τοῦ ω μεγάλου· τὰ γὰρ διὰ ωω καθαρὰ δισύλλαβα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον σώω· ζώω· χώω· ἐρώω· πλώω· οὕτω καὶ γνώω· ἐκ δὲ τοῦ γνώω, ὁ παρακείμενος ἔγνωκα· ὁ παθητικὸς, ἔγνωσμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐγνώσθην·

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ὀβρίαι, φανοί· λαμπτῆρες· Γογγίζειν, ἐπὶ περιστερᾶς λέγεται· σημαίνει δὲ τὸ, τονθορίζειν· Γογγίζω, τονθορίζω· ψιθυρίζω· Γόγγρος, εἶδος ἰχθύος παρὰ τὸ γρῶ τὸ ἐσθίω· καλλίμαχος· ὃς ἔγραε κηδεμόνα ἀντὶ τοῦ ἤσθιεν· ἀφ' οὗ ῥήματος ὄνομα, γρός· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, γόγγρος· ἐσθίει γὰρ τῶν πολυπόδων τοὺς πλοκάμους·
γ
Γογγρῦσαι, ὡς χοῖρος φωνῆσαι· γόγγρωνα, βρογχοκήλη παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Γογγρώνη, ἀπόστημα ἐν φάρυγγι· Γογγύζω, ἀπὸ τοῦ γρύζω, τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτω, καὶ χαλῶ· καὶ καθ' ἀναδιπλασιασμὸν, γογγρύζω, καὶ γογγύζω· Γογγύλαι, εἶδος λαχάνου εἰσί· καὶ γογγυλίζειν, τὸ μεταστρέφειν· ἔστι δὲ καὶ γογγύλος λίθος· Γογγύλη, καὶ ἐνταῦθα ἁμάρτημα· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ στρογγύλου τιθέασιν· οἱ δὲ νῦν ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν ἑλλήνων γογγυλίδος καλουμένης· λέγε οὖν ἐπὶ τοῦ λαχάνου γογγυλίς· ἀλλὰ μὴ γογγύλη· Γογγύλια, σφαιρία τινά· ὥσπερ καθ' τόπια παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Γογγύλιον, στρογγύλον· Γογγυλόσχινος, ὁ στρογγύλον τὸ σῶμα ἔχων· Γογγυλωπά, στρογγύλα· εὔτονα· γοργά· Γόγγων, μωρός· Γογγρύζειν, τονθορύζειν· τὸ τὰς ὗς φωνεῖν· ὅπερ ἔνιοι γογγυλίζειν· τὸ αὐτὸ, καὶ γρυλίζειν λέγεται· Γόδα, ἔντερα· μακεδόνες· Γοδᾶν, κλαίειν· κύπριοι· Γόδαρος, θύρα· Γοδόν, γόητα· Γοερόν, θρηνῶδες· λυπηρόν· καθ' νυκτικόν· Γοήμεναι, ἀπὸ τοῦ γοῶ γοαίνω· ὡς ἀπὸ τοῦ φορῶ, φοραίνω· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γοῶ γόημι· ὡς ἱστάω ἱστῶ· ἵστημι· Γόης, ὁ πλάνος, ὁ ἀπατεών· ὁ φαρμακός· ὁ μάγος· ὁ ψεύστης· Γοητεία, φαρμακεία· καὶ μαγεία, ἡ δι' ἐπικλήσεως ἀνάγουσα τὸν νεκρόν· εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν γόων καὶ τῶν θρήνων τῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένων· Γοητεία ἐστὶν, ἡ ἡδονὴ δι' ὄψεως καθ' ἀπάτην· Γόητες κυρίως, οἱ ἐπῳδαῖς τισὶ χρώμενοι, ἐπὶ ἀνακλήσει τῶν κατοιχομένων· καὶ γοητεία, ἡ ἐπὶ νεκραγωγῇ

τῶν νεκρῶν γινομένη, ἀπὸ τοῦ γόος ὁ θρῆνος· ὥσπερ καὶ μαγγανεία, ἡ ἐπίκλησις δαιμόνων τινῶν ἀγαθοποιῶν, πρὸς
ἀγαθοῦ τινος σύστασιν. Γοητεύω, τὸ παίζομαι καὶ ἀπατῶ καὶ φενακίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ γοητεύω τὸ διὰ
μαγγανείας ἐπάδω, δοτικῇ συντάσσεται. Γοιαῶπις, οἰνοχόη. Γοιαυτώ, φάρυξ. Γοῖδα, οὐκ οἶδα. Γοίδημι, ἐπίστα-
μαι. Γοιδύες, ῥυτῆρες. Γοίνακες, βλαισοί. Γοινεῖς, κόρακες. Γοῖνος, οἶνος. Γοῖσος, μέλαν· παχύ. Γοισοῦται,
παχύνεται, ἐλαύνεται, χαλκεύεται, κάμπτεται, κοιλαίνεται, μελαίνεται. Γοῖτα, οἶς. Γοιταί, κριθαί, γράστις.
Γοῖτος, ῥύπος, πάθος. Γοιτόσυρον, τὸν Ἀπόλλωνα Σκύθαι. Γόλαμος, διωγμός. Γόλανα, ἀγκύλη, ἀντιλαβεία.
Γόλησις, κακοδαιμονία. Γόλλακι, λάκκον. Γόλμις, ψάρ, τὸ ὄρνεον. Γολμοί, σολμοί. Γολοινά, χώρα· ἢ γολο-
νά. Γολομένη, βοτάνη. Γολύριον, κέλυφος, οἰκεῖον Ταραντίνοις. Γόμνη, ὀρίγανον. Γόμος, ζωμός. Γομόρ, εἶδος
μέτρου ἑβραϊκοῦ. Γομφιασμός, συγκλασμός. Γομφίους, ὀδόντας, κλειδώσεις· οἱ ἔμπροσθεν δὲ ὀδόντες εἰσί. Γόμ-
φοις, ταῖς τῶν ξύλων ἁρμογαῖς. Γομφοπαγῆ ῥήματα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα, σκληρά, καὶ
ἦχον ποιοῦντα, ὥσπερ αἱ κεκαρφωμέναι σανίδες. Γόμφος κυρίως, τὸ ξύλινον καρφίον. Γομφούμενα, σφηνούμενα. Γόμ-
φοι γὰρ οἱ σφῆνες, οἱ συνείροντες τὰς σανίδας, καὶ συναρμονίζοντες, καὶ συνέχοντες. Γομφῶσαι, συμπῆξαι. Γομφωτή-
ρια, ἧλοι. Γονᾷ, κύει, γεννᾷ, φύει, καὶ γυναικεῖον αἰδοῖον. Γονάδες, μητέρες. Γόναρ, μήτρα, Λάκωνες. Γονάς,
τέκνα. Γονής, νάρκισσος τὸ φυτόν. Γονιαγμών, Γονοτύλη· τὸ τετυλωμένον τῷ γόνατι. τύλας γὰρ λέγουσιν, ἃ ἡμεῖς τυ-
λώματα. Γονίας, δυσχερής· Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Γονίμη ἡμέρα, ἡ περιττὴ καὶ μὴ ἄρτιος. Γόνιμον ποιητὴν λέγου-
σι, φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον ἢ γεννητικόν. Γόνιμον, εὔκαρπον. Γονναζέσθην, ἐλιτάνευον. Γόννος, ἧς ὁ Λυκό-
φρων μέμνηται, πρὸς τῷ Ὀλύμπῳ κειμένη· ὡς καὶ ἡ Λώνη ὁ τοῖς ἐθνικοῖς ἐνδιατρίψας, Μαγνησίας πόλιν λέγει αὐτήν.
Γονοειδές, γόνῳ ἐοικός. Γονόεσσα, ἀκρωτήριον Πελλήνης· αἰπεινὴν δὲ αὐτὴν ὁ ποιητὴς καλεῖ, διὰ τὸ τῶν ἀκρωτηρί-
ων ὑψηλόν· ὡς ἐπὶ πολὺ γονοῦσα μέντοι τρισυλλάβως πόλις Περραιβίας. ὥσπερ καὶ γόννος ἐν δυσὶ νν, ὁ καὶ παρὰ Λυκό-
φρονι· οἱ δὲ Γονεῖς, οὐ δὲ αὐτοὶ ὁμηρικοί εἰσιν, ἀλλὰ πόλις Θράκης κατὰ τοὺς παλαιούς. Γόνον δ' ἐξ ἐμοῦ ποιούμην· ἀντὶ τοῦ γνή-
σιον υἱόν, ὃς ἀντίκειται τῷ θετῷ· ὃν ποιεῖταί τις κατὰ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν· κατὰ δὲ τοὺς ὕστερον, καὶ εἰσποιεῖται. καθ' ὃ ση-
μαινόμενον κεῖται, ἐν τῇ γ' ῥαψῳδίᾳ τὸ, Εἰσόκε σ' ἄλοχον ποιήσεται, ἤ ὅ γε δούλην. Γονορροία ἐστί, ῥαθυμία λογικῆς
ψυχῆς· καθ' ἣν ἀποβάλλειν τοὺς τῆς πνευματικῆς διδασκαλίας εἴωθε λόγους. Γονορρύα, πάθος περὶ τὴν γονήν.
Γονορρυής, οὗ ἡ γονὴ φέρεται ἀκουσίως. Γόνος καὶ γονή, τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός· ὃ λαβοῦσα ἡ γυνή, καὶ θάλψασα ἐν ὡρι-
σμένῳ χρόνῳ, ἀποτίκτει· ἐκ δὲ τούτου, ἔμβρυον, κύημα, ἀμβλωθρίδιον, τὸ ἀτελὲς ἐκπεσὸν τῆς μήτρας· ἐκ δὲ τούτου,
βρέφος ἄρρεν καὶ θῆλυ. ὀνομάζεται δὲ γυνή, ὅ, τε θῆλυς ἄνθρωπος, καὶ ἡ ἔχουσα ἄνδρα· ὡσαύτως ἀνήρ, καλεῖται ὁ ἀν-
τιδιαστελλόμενος πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ ὁ ἀνδρικὸν ἔχων φρόνημα· καὶ ὁ ἐν πέμπτῃ ὢν ἡλικίᾳ· ἧς μόνης μέχρις αὐξά-
νεται ἄνθρωπος, ἀνήρ· καὶ ὁ λαβὼν γυναῖκα, ὅταν συγγένηται αὐτῇ· ἀφ' οὗ, ἀνδρεῖος ὁ γενναῖος· καὶ ὁ ἀνδρικὸν ἔχων φρόνη-
μα· ἀνδρία δὲ ἡ τῆς ψυχῆς ἀρετή· καὶ ἀνδρία γυνή, ἡ ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, καὶ ἄνδριος, ὁ ἀπὸ ταύτης ἀνήρ. Γονοῦσά
ἐστι, πόλις Θετταλική· παρὰ δὲ Λυκόφρονι, λίμνη Σικελίας. Γόνος ἡ λεγομένη γονοῦσα· ἔστι δὲ καὶ πόλις Περραιβίας· οἱ
δὲ Περραιβοί, ἔθνος ἠπειρωτικόν. Γόνυγρα, τὰ ἄκαρπα καὶ ξηρὰ πεδία· ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν γερόντων, τῶν μηκέτι σθέ-
νειν δυναμένων τοῖς γόνασι. Γονυκάμψαι, ἀναπαύεσθαι. Γονυκλινής, ἐπὶ γόνυ πεσών. Γονύκροτοι, ἤτοι βλαισοί,
ἢ οἱ τὰ γόνατα συγκρούουσι δηλοῖ· ἀπὸ γὰρ δέους ἔσθ' ὅτε συγκρούουσι τὰ γόνατα. Γόνυ, παρὰ τὸ κονῶ τὸ ἐνεργῶ· οἱονεὶ
κόνυ ὄν· ἢ παρὰ τὸ εἰς γῆν νεύειν. Γονυπετεῖ, παρακαλεῖ, ἱκετεύει, προσκυνεῖ τοῖς γόνασιν· κυρίως δέ, τὸ τῶν γονάτων ἁπτό-
μενον, προσπίπτειν· ἀπὸ τοῦ γουνῶ, τὸ γουνοῦμαι· ἀπὸ δὲ τοῦ γουνάζομαι, τὸ γουνάσομαι. Γονύων, γονάτων. Ἐνῆσαν δὲ καὶ κά-
λαμοι, γόνυα οὐκ ἔχοντες. Γονώνη, ὀρίγανος. Γόος, ὁ θρῆνος· παρὰ τὸ βοὴ βοός, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς γ, γόος. Γορά-
πιες, ῥάφανοι. Γοργάδων, ἁλιάδων· Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ. Γοργεῖα, τὰ τραγικὰ προσωπεῖα· ἔνιοι μορμολύκεια. Γόργα-
σον, τάχυνον, σπεῦσον. Γοργήνη, δεσμωτήριον ὑπόγειον· ἢ ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς κακοπραγμονος. Γόργια, τὰ τῶν ὑπο-
κριτῶν προσωπεῖα. Γοργίας λέγεται ὁ Λεοντῖνος ἐν βαθεῖ γήρᾳ ζήσας μετ' αἰσθήσεως, ἤγουν ἐν τῷ καὶ τῶν αἰσθήσε-
ων ὑγιῶς ἔχειν, καὶ ἐρωτηθεὶς τίνι διαίτῃ χρώμενος, οὕτω βιώσοι; φάναι, ὡς οὐδὲν πώποτε ἡδονῆς ἕνεκα πράξας. Τιθω-
νὸς μέντοι ἐπιθυμίαις οὕτω ἐμπεφλεγμένος, ὡς ἀπὸ τῆς ἕω μὲν κοιμᾶσθαι μέχρι δύσεως· πρὸς ἑσπέραν δὲ τῇ ἐπιθυ-
μίᾳ ἐπεγείρεσθαι, λόγον εὗρον ἢ συγκοιμᾶσθαι. Γοργολόφασα, ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργοῦς, τὴν περικεφαλαίαν
ἔχουσα. Γοργόλοπος, ἐπιθετικός. Γοργολόφας, ἀπὸ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῆς ἀσπίδος. Γοργόνα, ἣν
ἐπ' αὐτῆς εἶχεν ὁ Λάμαχος· ἵνα τὸν Λάμαχον εἴπῃ. Γοργόν, δεινόν· οἱ δέ, φαιὸν ἱμάτιον. Γοργόνες, τρεῖς γυναῖκες·
αἳ τοσοῦτον εἶχον τὰ πρόσωπα φρικτὰ καὶ φοβερά, ὡς τοὺς ὁρῶντας θνήσκειν· ἡ Γοργώ· ἡ Γοργόνη, καὶ ἡ Γοργώς, διὰ γὰρ
τῆς γοργότητος, ἀπελίθουν φερωνύμως τοὺς ὁρῶντας. Γοργόνωτον· περιφραστικῶς λέγει ὁ Ἀριστοφάνης τὴν ἀσπίδα·
γοργόνωτον δέ, τὴν ἔχουσαν γοργόνα. Γοργός, ὁ ταχύς· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ὀργῆς, ὀργός· καὶ γοργός. οἱ Ἀττικοὶ δὲ
γοργόν, οὐ τὸ πρακτικὸν καὶ κεκινημένον λέγουσιν, ἀλλὰ τὸ φοβερόν· Ξενοφῶν· γοργότεροι θ' ὁρᾶσθαι, καὶ φοβερώτε-
ροι φθέγγεσθαι. Γοργοῦς κλίσις, πολλαχῶς· εἰ καὶ ἡ κοινὴ εὐθεῖα ταύτης, ἡ Γοργών· ὡς τρυγών· οὕτω καὶ ἀοιδῶν
μέντοι τὸ κοινόν· εὕρηται δὲ καὶ ἀηδοῦς γενικὴ ὡς λητοῦς· καὶ κλητικὴ ἀηδοῖ, ὡς χελιδοῖ παρὰ τῷ κωμικῷ. Γόργυρα,
τὸ κατὰ γῆς ὄρυγμα· οἶμαι δὲ γέργυρα λέγεται ἢ γεργύρα· οὕτω Δείναρχος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ἄλλοι. Γόργυρος, ὁ Διό-
νυσος· ἀπὸ Γοργύρας τόπου τῆς Σάμου. Γόργυρον, δεσμωτήριον. Γοργυρά, ὑπόνομος, βορώδης. καθόλου δὲ ἔλεγον οὕ-
τω, τὰς δυσεξιτήτους κατασκευάς, καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας· εἰς τὸ γέργυρα. Γοργώ, τὸ τερατῶδες ζῷον καὶ πληθυντικῶς γορ-
γόνες· τρεῖς γὰρ ἱστοροῦνται καθ' Ἡσίοδον· κατάπληξις, φόβος, πικρία, σωτηρία· καὶ γοργὼ δ' ἠχῶς. Γοργώ, γοργοῦς· Ἀττι-
κοί· ὡς Σαπφώ, Σαπφοῦς· γοργὼν δὲ γοργῶνος, ἄλλως Ἕλληνες. οὕτω καὶ ἀηδόνος, ἀηδοῦς· καὶ χελιδόνος, χελιδοῦς.

Γοργωπὸν, πικρὸν τὴν βλέψιν αὐστηρόν. καὶ γοργιλίζειν, ἀδολεσχεῖν. Γοργωπὸς, ὁ γοργόφθαλμος. καὶ γοργωπὸς θηλυκὸν, ἕδρα. ἢ καθέδρα. ἢ φοβερά. καὶ γοργῶπις λίμνη ἐν κορίνθῳ, κρατῖνός φησιν. Γορπιαῖος, ὁ σεπτέβριος μὴν, κατὰ μακεδόνας. Γοῤῥὸς, ὁ κυρτός. Γόρτυνα τειχιόεσσαν λέγει ὁ ποιητής. ὥσπερ τίρυνθα διὰ τὸ ἐρυμνὸν κατὰ τὸν γεωγράφον ἐν πεδίῳ ἡ τῶν γορτυνίων. ἣν παραῤῥέει ὁ ληθαῖος ποταμός. Γόρτυξ, ὄρτυξ. Γορυτὸς, ἡ τόξου θήκη. ὡς χωροῦσα τὸ ῥυτὸν, ὅ ἐστιν ἑλκυστὸν τόξον. ἵνα ᾖ, χωρυτός. καὶ μεταλήψει τοῦ γ, γωρυτός. δῆλον δὲ ὡς προϋπόκειται, τοῦ ῥύσαι τόξον, τὸ ἐρύσαι. ὡς ἀγαθίας. Κραταιῷ ἀλλὰ ἐρύσαι τόξον χεῖρες. οὕτω καὶ τὸ ῥυτοῦ, τὸ ἐρυστόν. ὅθεν ἀφαιρέσει μὲν ῥυστὸν, ἀποβολῇ δὲ τοῦ σ ῥυτόν. Γοῦ, καὶ αὐτὶ τοῦ ὦ, καὶ αὐτὶ τοῦ καὶ, καὶ αὐτὶ τοῦ γάρ. ὡς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολέμοις ἑκάστοτε. καὶ χρυσὸν δὲ τοῦ χάριν κόσμου τιθέασιν οἱ ποιηταί. Γοῦνα, γόνυ. γόνυος τὸ πληθυντικὸν, γόνυα. ἐν ὑπερθέσει τοῦ υ γοῦνα. ἢ γούνατα. πλεονασμῷ τοῦ υ, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν, γοῦνα. καὶ γούνων ἀπὸ τοῦ γουνάτων. ἢ ἀπὸ τοῦ γονύων. ἐν ὑπερθέσει τοῦ υ, ἢ ἐκ τοῦ γούνατα, ἀποκέκοπται. ἢ ἐκ τῆς γονὸς κλίνεται. καὶ ἔστι τοιοῦτον, καὶ τὸ δοῦρα. ἢ ἐκ τοῦ δουρὸς, ἢ ἐκ τοῦ δούρατα. Γουνάσομαί μιν, ἔθος τοῖς παλαιοῖς ἦν, ὁπηνίκα ἱκέτευον, κεφαλῆς τε λαμβάνεσθαι τῆς τοῦ ἱκετευομένου, καὶ χειρὸς δεξιᾶς, ἢ καὶ γονάτων. κεφαλῆς μὲν, διὰ μέσης γενειάδος κατὰ εὐριπίδην, ἢ αὐτερεῶνος. καθ᾽ ὅμηρον. διὰ τὸ ἡγεμονικόν. ἐν αὐτῇ γὰρ τὸ λογιστικόν. δεξιᾶς δὲ, διὰ τὸ πρακτικόν. γονάτων δὲ, διὰ τὸ κινητικὸν, καὶ βαδιστικόν. καὶ ἤθελον τοὺς ἱκετευομένους συμβολικῶς παρακαλεῖν. διὰ μὲν τῆς κεφαλῆς, εἰς τὸ πεισθῆναι καὶ καταινεῦσαι. διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς, εἰς τὸ πρᾶξαι. διὰ δὲ γονάτων, εἰς τὸ κινηθῆναι πρὸς ἃ ζητοῦνται. ἢ καὶ ἐπικλιθῆναι τὴν ψυχὴν καὶ καμφθῆναι, οἷς ἱκετεύονται. καὶ γὰρ ἐν τοῖς γόνασι μάλιστα κλᾶται τὸ σῶμα. καὶ ἦσαν ταῦτα σύμβολά τινα καὶ οἷον οἰωνισμοί, τοῦ τῆς ἱκετείας τέλους. σκαιᾶς μέντοι ἤτοι ἀριστερᾶς χειρὸς οὐ προσήπτοντο, διὰ τὸ δυσοιώνιστον. οὐ γὰρ προσεῖχον τοῖς ἀριστεροῖς. ὅπου γε καὶ τὰ μὴ αἴσια, σκαιὰ καὶ ἐπαρίστερα ἔλεγον. ὥσπερ τὰ δεξιὰ, ἀγαθὰ. τύχην λέγοντες δεξιὰν, καὶ νόημα δεξιόν. καὶ δεξιοῦσθαι, τὸ φιλοφρονεῖσθαι. κεφαλῆς δὲ, οὐ τῆς ὅλης ἥπτοντο, ἀλλὰ τοῦ αὐτερεῶνος, καὶ τοῦ γενείου. ὡς καὶ εὐριπίδης δηλοῖ λέγων. Ὁρῶ σε δεξιὰν κρύπτοντα, καὶ πρόσωπον ἔμπαλιν στρέφοντα, ὡς μή σου προσθίγω γενειάδος. τοῦτο δὲ δηλωτικὸν, τὸ, Μὴ πρὸς γενείου μ᾽ ἐξέλῃ τὰ φίλτατα, καὶ τὸ, Ἀλλ᾽ ὦ φίλον γένειον αἰδέσθητί με. Ἰστέον δὲ ὅτι, εἰ καὶ κεφαλῆς καὶ χειρὸς καὶ γονάτων οἱ ἱκέται ἥπτοντο, τὴν ὅλην ἱκετείαν γονάζεσθαί φασιν ἐκ μέρους οἱ παλαιοί. διότι τοῖς ἱκετεύουσιν εἰ καὶ μὴ κεφαλῆς ἢ χειρὸς ἔστι λαβέσθαι, τῆς μὲν ἔμπαλιν τυχὸν στρεφομένης, τῆς δὲ κρυπτομένης. ἀλλὰ γούνατος γοῦν, οὐ πάνυ δυσχερὲς ἅπτεσθαι. οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρος, τὴν τοῦ γονυπετεῖν λέξιν, ἐντεῦθεν ἐφεῦρον. σύνθετός ἐστιν ἐκ τοῦ γόνυ καὶ τοῦ πετεῖν. ἔστι δὲ τὸ πίπτειν παράγεται. ὡς τὸ ῥίπτειν ἀπὸ τοῦ ῥέπειν. Γούνατα ἔλυσε, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἐθανάτωσεν. ὅλον δὲ τὸ, Πολλῶν δὴ Δαναῶν ὑπέλυσε γούνατα. ὅμοιον τῷ, Πολλέων κατέλυσε κάρηνα, ἠδ᾽ ἔτι λύσει. Γουνεὺς, οὗτος ἕτερός ἐστι παρὰ τὸν ἐν τῷ λυκόφρονι ἐργάτην. Τῆς δίκης γουνέα. ἤτοι τὸν δίκαιον. ἐκεῖνος γὰρ ἀράμενος τὸ γένος, προσηγορίαν ἔχων τὸ δίκαιος. ὡς καὶ ὁ ἀριστείδης παρ᾽ ἕλλησι, τοῦ ὁμηρικοῦ γονέως. Γουνοῖσιν ἐλευθῆρος. ἤγουν, τοῖς γονιμωτάτοις τόποις τοῦ ἐλευθῆρος. ὁ δὲ ἐλευθὴρ, ὄνομα πόλεώς ἐστι τῆς βοιωτίας, ἀπὸ τινος βασιλέως αὐτῆς τῆς πόλεως οὕτως ὠνομασμένου, υἱοῦ ἀπόλλωνος, καὶ αἰθούσης τῆς ποσειδῶνος. ἔστι καὶ ὄρος ὥς φασιν ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ἥρωος. οὕτω δὲ λέγεται, ὅτι ἐκεῖ ὁ διόνυσος τῆς μανίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλευθερώθη. Γουνὸς, ὁ γόνιμος τόπος καὶ κάρπιμος. ἀπὸ τοῦ γονὸς ὀξυτόνου ὀνόματος, ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ. γόνος μὲν γὰρ βαρυτόνως, ὁ γεννώμενος. γονὸς δὲ πρὸς διάφορον σημασίαν ὀξυτόνως, ὁ γόνιμος. Γουνοῦμαι, καὶ γουνάζω, κυρίως τὸ γονάτων ἅπτομαι. καὶ γονάζω, τὸ ἱκετεύω. καί μιν γουνάσομαι. ἤγουν γονυπετήσω. λιπανεύσω αὐτόν. λαβεῖν γούνων ὅμηρος λέγει, τὸ ἅψασθαι, ἢ ἔχεσθαι. Γονονία, σάμψυχος. Γοῦτθος, ὁ ἄρχων σκυθῶν τῶν καλουμένων γούτθων. ἔοικε γὰρ ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτῶν κληθῆναι. τὰ γὰρ πολλὰ ἔθνη, ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων καλοῦνται. οὕτως ὦρος. Γοῦτος, ληκύθου εἶδος. παρὰ τὸ γοῖτον, ὅ ἐστι ῥύπος. Γουνὸς ἀλωῆς, ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρπίμῳ χωρίῳ τῆς γῆς. λέγεται δὲ γουνὸς, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ σώματι γονάτων, ἃ ἐξέχει. ὡς δέ τινες, ὁ τραχύτατος τόπος. ὁμοίως ἀπὸ τῶν γονάτων, ὀστωδῶν καὶ τραχέων ὄντων. πλέον γὰρ ἐν τοῖς ὀρεινοῖς καὶ πετρώδεσι τόποις, τὰ φυτὰ αὔξεται. παρὰ τὸ γεννῶ ῥῆμα, γίνεται γόνος βαρύτονον. ὡς λέγω λόγος. ὅπερ σημαίνει τὸ γεννώμενον. ὁ δὲ γεννητικὸς, γονὸς ὀξυτόνως. πλεονασμῷ τοῦ υ γουνός. ὁ γεννητικὸς τόπος. ὁ γόνιμος καὶ κάρπιμος. ἡρωδιανός. Γοῶ, τὸ θρηνῶ ἀμεταβάτως. καὶ γογγύζω ἀμεταβάτως.

ΤΟ Γ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ρά, φάγε. κύπριοι. Γραβαὶ, σκαφίον. βόθρον. Γράβδην, ἐπίῤῥημα ἀπὸ τοῦ γράφειν. καὶ γραπτύες αἱ τῶν μελῶν γραφαί. τουτέστιν, ἀμυχαί. ξεσμοί. Γραβδὶς, ἡ λαμπὰς παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω. ἡ κατεξυσμένη καὶ διεσχισμένη. ἢ παρὰ τὸ γράφεσθαι τὸ ξέεσθαι γράβδις, ἡ κατεξεσμένη λαμπάς. Γραῖα ἐστὶ κατά τινας, ἡ καὶ τάναγρα. οἱ πολῖται, γραῖος καὶ ταναγραῖος, κατά τινας οὐκ εἰσὶν αἱ αὐταί. ὅτι τάναγρα πόλις βοιωτίας, ἣν ὅμηρος γραῖαν καλεῖ, διὰ τὸ πλησίον εἶναι. στράβων δέ φησιν ὅτι γραῖα τόποι πλησίον ὠρωποῦ. ἔνθα ἱερὸν ἀμφιαράου. καὶ μνῆμα ναρκίσσου τοῦ ἐρετριέως ὃ καλεῖται σιγηλοῦ. ἐπεὶ σιγῶσιν οἱ παριόντες ἐκεῖ. τὴν δὲ αἰτίαν οὐ λέγει. Γραῖα, ἡ παλαιὰ, καὶ πόλις. γῆ. καὶ δημήτηρ. γραῖαν κάρδοπον. Γραιβία, ἡ γραιτία πανήγυρις. ταραντῖνοι. Γραικῶν ἄριστος, ὁ πρωτεσίλαος, παρὰ λυκόφρονι. γραικοὶ γὰρ πρότερον οἱ τῆς ἑλλάδος ἐκαλοῦντο. ὕστερον δὲ ἀφ᾽ ἕλληνος, ἐκλήθησαν ἕλληνες. Γραίνειν, ἐσθίειν. Γραιολέας, πονηρὰς ἢ ὀλεθρίας γραίας. Γραιοσόβαι, οἱ ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραίας, ὡς μὴ ἀγράζειν. ἢ οἱ γραΐσι συγκοιμώμενοι πόρναις. σοβὰς γὰρ ἡ πόρνη. Γραιούδια, οἱ παρ᾽ ἡμῖν ἑφθοὶ ὄμφακες. Γραιωπίας, γραίᾳ ἐμφερής. Γράμμα, ὁ τόνος. ὁ χαρακτὴρ ἢ ἐπιστολή. αὐτὸ τὸ γράμμα. τὸ σύγγραμμα. τὸ ζωγράφημα.

μα· καὶ ἡ τῶν παίδων ἀγωγή· ἥτις περὶ ψήφους καὶ χαρακτῆρας τῶν στοιχείων γίνεται· καὶ γράμμα πεζὸν, τὸ ἰουδαϊκὸν καὶ σκιώδες· ὡς μὴ ἐπαγγελλόμενον βασιλείαν οὐρανῶν· Γραμμαθέστα, ἀραπέττα· Γραμματικὸς, πεπαιδευμένος·

Γράμματα, οἱ χαρακτῆρες τῶν στοιχείων· παρὰ τὸ γράφεσθαι, ὅ ἐστι ξύεσθαι· γράμματα δὲ ὅτι γράφονται διὰ τὸ τυποῦσθαι γραμμαῖς· καὶ ξυσμοῖς· στοιχεῖα δὲ, ὅτι ἀναγινώσκονται· Γραμματείας, ἐξαριθμήσεως· γραμματείας δὲ, τοὺς γραμματείας, ἤ· Γραμματίδιον· καὶ γραμματεῖον, τὸ συμβόλαιον· Γραμματεὺς, ὁ διὰ τῆς ἐπιμόνου ἀναγνώσεως τῶν γραφῶν, θησαυρὸν γνώσεως ἑαυτῷ ἀποθέμενος· καὶ γραμματεὺς, ὁ νοτάριος· τὸν τῶν ἀπορρήτων γραμματεία· οὐδενὸς δὲ ἦσαν οἱ γραμματεῖς κύριοι οὗτοι, ἀλλ' ἢ τοῦ γράφειν καὶ ἀναγνῶναι· Γραμματικὴ, λέξις διδάσκουσα ἡμᾶς, τὰ νοούμενα γράφειν· καὶ τὰ ὡς πρός τινα ἐμμέτρως ἢ εὐρύθμως πραγματευθέντα, μετὰ κρίσεως διηγουμένη· ἡ τέχνη θεωρητικὴ καὶ λογικὴ, τὸ εὖ λέγειν, καὶ τὸ εὖ πράττειν· ἤγουν γράφειν, διδάσκουσα ἡμᾶς· οὐ γὰρ πᾶς ὁ γράφων, ἢ ὁ ἀναγινώσκων λέγεται γραμματικὸς, ἀλλ' ὁ τὸν κανόνα καὶ τὸν ὅρον ἀποδιδούς· ἡ τέχνη λογικὴ, περὶ τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου καταγινομένη· ὀκτὼ δὲ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ, ταῦτα· ὄνομα· ῥῆμα· μετοχή· ἄρθρον· ἀντωνυμία· πρόθεσις· ἐπίρρημα· καὶ σύνδεσμος· ἡ τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν· ἡ ἐμπειρία, τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων· τέλος δὲ τῆς γραμματικῆς, τὸ μηδέποτε ἁμαρτάνειν, μήτε περὶ μίαν λέξιν, μήτε περὶ πλείονας· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, βαρβαρισμός ἐστι· τὸ δὲ περὶ πλείονας, σολοικισμός· Γραμμάτιον, τὸ μικρὸν γράμμα, ἰῶτα· Γραμματεῖς, οἱ κράσπεδά τινα ἔχουσι σημαντικὰ τῆς αὐτῶν πολιτείας· ῥοΐσκους γάρ τινας ἐπὶ τὰ δύο πτερύγια τοῦ τρίβωνος εἶχον, ἐξ αὐτοῦ τοῦ στήμονος καθυφασμένους ἐν ᾧ χρόνῳ ἐγκρατεύετο ἢ παρθενίαν ἤσκει· ἐπιτηδεύοντο δὲ ταῦτα, ὡς τε ἐμφαίνειν τοῖς ἀνθρώποις, τὰ παρ' αὐτῶν ἐπαγγελόμενα· ἵνα μηδεὶς ἅψηται δῆθεν τῶν ἡγιασμένων· φυλάττουσι δὲ καὶ ξεστῶν βαπτισμοὺς καὶ ποτηρίων καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν, τῆς ὑπηρεσίας· καὶ τὸ νόμιμά εἰσι δευτερωταὶ, ὡς γραμματικήν τινα ἐπιστήμην ὑφηγούμενοι· καὶ περὶ τὴν δῆθεν, σοφιστικὴν εἰσηγούμενοι· Γραμματιστὴς, ὁ τὰ πρῶτα στοιχεῖα διδάσκων·

· Γραμματοφόρος, ὁ βιβλιαφόρος· καὶ οὐχὶ ὁ βιβλιοφόρος· Γραμματοκύφων, ἀντὶ τοῦ ὦ ταπεινὲ γραμματεῦ· διότι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν· ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ γραμματεύς· οἱ γὰρ ἄγροικοι, τῷ κύφωνι μαστιγοῦνται· κυρίως δὲ κύφων, τὸ ξύλον καλεῖται· Γραμμὴ, ἐφ' ἧς εἱστήκεισαν οἱ σταδιοδρόμοι ἥτις, ἕως οὗ ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτῶν· ἡ γραμμὴ, μῆκος ἀπλατές· καὶ ἡ λεγομένη βαλβίς· ἀριστοφάνης· Πρόβαινε δὴ νῦν ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὕτη σοι· ἀντὶ τοῦ ἀρχή· Γραυθέωνα, γέροντα· Γραός· γραῦς, γυνὴ γηράσασα· Γέαπιν, γῆρας τέττιγος ἢ ὄφεως· καὶ τῶν ἐκδυομένων· καὶ εἶδος ὀρνέου· καὶ ἔνυστρον, ἀπὸ τοῦ γραμμὰς ἔχειν τὰς ῥυτίδας· ὅθεν καὶ ἡ γραῦς ἐτυμολογεῖται· παρὰ τὸ εἰς γῆν ῥέπειν·

Γραπτῖνος οἶνος, τραχύς· Γραπτὺς, ἡ ἐρρυτιδωμένη· ἀπὸ τοῦ καταγεγράφθαι ταῖς ῥυτίσι· Γραπτέον, ἡμῖν· καὶ ἡμᾶς λεκτέον· καὶ ἀναγνωστέον· ἡμῖν, καὶ ἡμᾶς τὰ ἐπιγράμματα· τὰ θετικὰ ἐπιρρήματα πρὸς δοτικὴν καὶ αἰτιατικὴν συντάσσονται· ἔσθ' ὅτε καὶ χωρὶς ἐπιφορᾶς πτώσεως λεγόμενα ἀπολύτως· οἷον ἰστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ εἰδέναι· Γραπτύας, ἐν συναιρέσει γραπτῦς· λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ· τὰς ἐξ ἀκανθῶν, ἢ ἀκανθωδῶν τινῶν γραφάς· ἤγουν ξέσεις καὶ ἀμυχάς· ἀπὸ τοῦ γράφω τὸ ξέω· ὃ καὶ ἀμύσσειν λέγεται· ὅθεν καὶ ἀμυχὴ, πολλῶν δὲ παρηγμένων ἐκ τοῦ γράφειν, ὡς τὸ γράμμα, ὃ καὶ στοιχεῖον σημαίνει συνήθως· ἔτι δὲ καὶ σύγγραμμα· ἐξ οὗ καὶ πολλὰ γράμματα εἰδέναι φαμὲν, καὶ γραμματικὸν εἶναι, τὸν τῶν πολλῶν συγγραμμάτων ἔμπειρον· Γραῦς καλεῖται, ὁ ἀφρὸς ὁ ἀνωτάτω· ἢ τὸ πηγνύμενον ἐλαιῶδες τῷ ζωμῷ· ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἀθάρας· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐν τῷ τέλει τοῦ πλούτου· καὶ γραῦς, ἡ τῶν μασχαλῶν δυσωδία· λέγεται καὶ ἡ γράσος· Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελῶδες, παρὰ ῥωμαίοις· Γραστὶς, χλωρὰ κριθή· παρὰ τὸ γράω τὸ ἐσθίω· τοῦ τοῦ ὁ μέλλων γράσω· Γράσων, μωρέ· ἀνόητε· καὶ γράσος, δυσοσμία· Γραυδὶς, λαμπὰς κατεχισμένη καὶ κατεξυσμένη· παρὰ τὸ γράφω, ὃ σημαίνει τὸ ξύω· Γραύκαλος, ὄρνις τεφρός· Γραῦς καὶ κλίνεται γραός, ἔστι καὶ ἡ γραῖα τῆς γραίας· εὐριπίδης γραῖα μὴ τρέσῃς τόδε· εἴρηται παρὰ τὸ ῥαίω ῥαῦς· καὶ γραῦς· ἡ κατεξυσμένη τὸ σῶμα· ἀπὸ δὲ τοῦ γραῖα γέγονε γραΐς· γραΐδος· γραΐδιον· καὶ κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ι γράδιον· ἀπὸ τοῦ γραίω· Γραῦς, τὸ συναγόμενον καὶ ἐπιπηγνύμενον ἐπάνω, ὅταν γάλα ἕψηται· ἤγουν τὸ τυροῦ τὸ ὑγρόν· καὶ ἡ ἐν τοῖς χείλεσι τῶν ποταμῶν γραμμὴ, καὶ βόλος τις ἀστραγάλων· Γραῦς ἔριφος· ἀπολλόδωρός φησιν ὅτι ἐστί τις παροιμιώδης λεγομένη ἐριφία· γραῦν εἶναι δὲ τὴν οἷον γραῦν ἔριφον, τὴν ἐν παρθενίᾳ καταγεγηρακυῖαν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς ἀκρίδος· τὴν γὰρ ἀρουραίαν ἀκρίδα, ὑπό τινων μάτην λέγομεν· Γράφειν, τὸ συγγράφειν λόγον καὶ ἄλλην τινὰ ἱστορίαν· αἰτιατικῇ συντάσσεται· γράφειν καὶ λέγειν ὅμηρός φησι· γράμματα καὶ λόγον οὐχί· ἢ γράφειν τὸ διὰ δόνακος γράφειν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ γράφειν τὸ νύσσειν ποιητικῶς· αἰτιατικῇ ὁμοίως· γράφειν καὶ τὸ χαράσσειν, ἐξ ὀνοματοποιΐας παρεισῆχθαι δοκεῖ ἐπὶ σημασίας ὁμοίας· ὡς τὸ τόδε μοι χάραξον, ἀντὶ τοῦ ἐπίγραφε· ἑρμηνεύουσιν οἱ παλαιοί· καὶ ἔοικεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ὁ χάρτης εἶναι· καὶ ὁ κατὰ πρόσωπον δὲ χαρακτὴρ, ἐκεῖθεν μετήνεκται· φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ἐκ τοῦ γρῶ τὸ ἐσθίω καὶ φθείρω εἶναι τὸ γράφειν· καὶ ἐκ τοῦ γρῶ, τὸ γράφειν καὶ γλύφειν· οἱ δ' αὐτοί, καὶ τὸ δίκτυον τὸν γρῖπον τὸν καὶ γρῖφον ἐκ τοῦ αὐτοῦ παράγουσι γρῶ· ἑλκόμενος γὰρ καὶ αὐτὸς ξύει τὰ ὑπ' αὐτόν· ἐκ δὲ τοῦ αὐτοῦ γρῶ, καὶ ἡ παρὰ λυκόφρονι γρώνη πέτρα, καὶ ἡ χρόνῳ διεφθαρμένη γραῦς, καὶ ἡ τοῖς ἀλόγοις φίλη γράστις· ἣν καὶ κράστιν γράφουσιν οἱ παλαιοί· φάμενοι τὸν ἡμίξηρον χόρτον οὕτω καλεῖσθαι· ὅθεν καὶ ῥῆμα κραστίζεσθαι· ὅτι δὲ τοῦ γρῶ προϋπάρχει τὸ ῥῶ, ῥαίω, τὸ φθείρω, καὶ ὅτι κατὰ τὸ δυνατὸν πλεονασμὸς τοῦ γ, ἰδοὺ ποῦ· ὡς τὸ ἐγδούπησαν ἀθηναίη καὶ ἥρη· οὕτω καὶ ῥῶ γρῶ· οὕτω καὶ τοῦ γραικὸς, προϋπάρχει τὸ ῥαικὸς κατὰ τοὺς παλαιούς·

Γραφεὺς κάλλιον, ἢ ζωγράφος· Γραφὴ ἡ κατηγορία· ὅθεν καὶ γράφομαι παθητικῶς, τὸ κατηγορῶ· εἴρηται δὲ πᾶς ἐγγράφως τοὺς κατηγοροῦντας κατηγορεῖν· φεύγω τὸ κατηγοροῦμαι· καὶ συντάσσεται γενικῇ· οἷον φεύγω φόνου· ἤγουν κατηγοροῦμαι ἕνεκεν φόνου· οἷον, ὡς φονεύσας· καὶ γράφομαί σε ἀδικίας, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ· καὶ γράφομαί σε φόνου· Ἄλλως· Γραφὴ, ἡ περὶ τῶν δημοσίων ἀδικημάτων κατηγορία, καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁμαρτημάτων· γίνονται δὲ γραφαὶ καὶ

νόμων καὶ ψηφισμάτων, οὐκ ἐπιτηδείων εἰσκομίζεσθαι δοκούντων. αἵ τινες, γραφαὶ παρανόμων καλοῦνται· καὶ γραφὴ
ἡ ζωγραφία· ἡ κατηγορία· καὶ ἡ ἐπὶ γράμμασι· γραφή, καὶ ἐγκλήματα· κατηγορία, καὶ ἐγκλήματα, καὶ γράφω τὸ ἐπι-
στέλλω, δοτικῇ. Γράφομαι ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ παθητικῶς προφερόμενον, ἔχει ἐνεργητικὴν σημασίαν· καὶ αἰτιατικῇ
συντάσσεται οἷον γράφομαί σε γραφὴν ἀσεβείας· καὶ γράφομαί σε τοῦ φόνου. Γραφύρας, βαρύνουσιν οἱ ἀκριβέστε-
ροι· πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου κληθείσας ἀπὸ τοῦ γραφύρα ὡς ὁ ἐθνικογράφος ἱστορεῖ· παρ᾽ ᾧ φέρεται, ὅτι καὶ κώμη
κιλικίας ἐστὶ γλαφύραι καλούμεναι· ἀπέχουσαι ταρσοῦ τριάκοντα σταδίοις εἰς δύσιν· ἐν ᾗ πηγὴ ἀπὸ ῥωγάδος καθαρ-
ρέουσα, καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ· περὶ ἧς παρθένιος γράφων, ἄλλα τε λέγει· καὶ ὅτι παρθένιος
κιλίκων ἀνὰ κρήνην ἔχουσα, ἀγχίγαμος πέλε· καθαρὸν δ᾽ ἐπεμαίνετο κύδνῳ κυπρίδος· ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμέ-
νη εἰς ὅ κέ μιν κύπρις συνήνθετο· μῖξε δ᾽ ἔρωτι κύδνου, καὶ νύμφης ὕδατα τόντα γάμον. Γράφω. Ἰστέον ὅτι τὸ γράφω
πρὸς διάφορον σημασίαν, διάφορον ἔχει καὶ τὴν σύνταξιν· καὶ εἰ μὲν γράφω σοι ἐστί· δοκεῖ σημαίνειν τό, τὸ ἐκτυπῶ-
μά σου ποιῶ· ὡς τὸ οἱ τὰς μορφὰς γράψαντες, καὶ τὰ γράμματα· εἰ δὲ γράφομαί σε, σημαίνει τὸ κατὰ σοῦ ἐγγραφὰς ποιῶ·
εἰς δικαστήρια ἐκτίθεμαι· ὡς τὸ γράφομαί σε φόνων, καὶ παρανόμων, ἐπὶ τοῦ ῥαδαμάνθυος. Γράφω, τὸ τύπους γραμ-
μάτων χαράσσω· καὶ τὸ ζωγραφῶ· καὶ τὸ ἐπιστέλλω· ἀφ᾽ οὗ καὶ γράμματα αἱ ἐπιστολαί· γράφω τὸ ξέω· γράφομαι δέ σου
παθητικῶς τὸ κατηγορῶ· καὶ γράφομαί σε τοῦ δεῖνος· παραγράφει τις, ὡς ἐν βιβλίῳ παρὰ τὴν σελλίδα γράφων· πα-
ραγράφεται δὲ μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ παρακρούεται· ἐπιγράφει τις, ἐπιγράμματα γράφων· ἐπιγράφεται δὲ τὸν δεσπό-
την, ἤγουν ὁμιλεῖ· συγγράφει τις τινί, κοινωνῶν αὐτῷ τοῦ γράφειν· συγγράφεται, ὁ τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν γινόμενα γραφῇ πα-
διδούς· διαγράφω δέ, τὸ διαχωρίζω· περιγράφω, τὸ περιορίζω. Γράφω σοι τὰ πραχθέντα· καὶ ἀντιστρόφως, γράφω σε τοῖς πο-
λίταις. Γράφω τὸ ποικίλλω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον αἱ ὧραι τοὺς λειμῶνας γράφουσι. Γράφω τὸ ἐπιστέλλω ἐπὶ
προσώπου· χωρὶς προθέσεως, δοτικῇ· μετὰ δὲ προθέσεως τῆς πρός, ἀεὶ αἰτιατικῇ· ἐπὶ δὲ τόπου μετὰ τῆς πρός· ἢ μετὰ τῆς εἰς·
καὶ τότε ἀεὶ αἰτιατικῇ· Γράφω εἰς τόνδε τὸν τόπον· ἢ πρὸς τόνδε τὸν τόπον· μετὰ δὲ τῆς ἐπί, ἀεὶ γενικῇ· συνέσιος· τί γὰρ οὐ,
ὁμοῦ ἐπὶ θράκης γράφω. Γραψάμενος, ἐπὶ μέσου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ κατηγορήσας· συνέσιος· ἐγράψατό τις αὐτόν· καὶ πά-
λιν, γράφω παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ ξύω. Γράψαι· κοιλᾶναι· διασκάψαι· ξῦσαι· χαράξαι· ἀμύξαι· καὶ γράψαι μέν, παρ᾽ ὁμήρῳ εὕ-
ρηται, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸ γράμμα, οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής· οὔπω καὶ λέγειν μέν, εἰ καὶ σπανίως, τοῦ φησὶν ὁ ποιητής·
λόγον δέ φασι τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα, οὐδαμοῦ. Γράψομαι, κατηγορήσω· ἀριστοφάνης· γράψομαι μὴ δῶσιν αὐτὸν προδιδό-
ναι τὴν ἑλλάδα. Γρηγορῶ, παρὰ τὸ ἐγείρω, οὗ ὁ μέλλων ἐγερῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο· ἐγορῶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ καὶ ρ,
γρεγορῶ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. Γρηγορῶ. Γρηΐ ἐν ὀδυσσείας ρ̄ καμινοῖ ἴσος, οἱ μὲν κατὰ τὸ πολύλαλόν φασιν· ἕτεροι δέ,
τὸ μὲν γρηΐ διὰ τὸ ῥυσὸν τοῦ προσώπου εἶπον· τὸ δὲ καμινοῖ, διὰ τὸ ἐπιφαινόμενον μέλαν· ὡς οἷον ἔκ τινος ἀσβόλης· ἀρίσταρ-
χος καὶ ἡρωδιανὸς καμινὼ φασὶ τὴν καμινεύτριαν· ἤτοι τὴν φρύγουσαν κριθὰς πρὸς εὐχερεστέραν ἀλευροποιΐαν· αἱ
δὲ τοιαῦται κριθαί, καὶ κάγχρυς δισυλλάβως καὶ ἐκτεταμένως ἔλεγον τὸ κατὰ αἴλιον διονύσιον θηλυκῶς· ὅθεν καὶ κα-
ταχρῦσαι παρὰ παυσανίᾳ μεταφορικῶς, τὸ καταφρύξαι καὶ συντρίψαι· σύνθετον τὴν λέξιν τῆς καμινοῖς νοῶν, φησὶν οὕτω
καλεῖσθαι, διὰ τὸ καμεῖν τὰς ἶνας ὑπὸ γήρως· ἐν δὲ τῷ κόπτων, ἤτοι πλήττων ἀμφοτέραις, λείπει τὸ χερσίν· ὡς ἐν τῷ
ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο. Γρήϊον, παλαιόν. Γρήνη, ἄνθη σύμμικτα. Γρήνικος, ποταμός· ἐν ἐκείνῳ γὰρ τῷ ποταμῷ οἱ
γραικοὶ τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν. Γρήτης, ὁ βυρσεύς. Γρηΰς· ἰαστὶ μέν ἐστι τῷ, νηΰς· κατὰ τὴν προφορὰν καὶ τὴν κλί-
σιν· οὐ πάντα δὲ ἔχει ὡς ἐκεῖνο· τοῦτο μὲν γὰρ διαλύεται ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα παρ᾽ ὁμήρῳ· οἷον γρηῢς δ᾽ εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβήσετο·
ἡ δὲ νηῦς οὐ διαλύεται· καὶ ἡ ναῦς, ἔχει καὶ ἀττικόν· τῆς νεὼς γάρ· ἡ δὲ γρηῢς οὔ· τὰ δὲ λοιπὰ ὁμοιοῦνται· ναῦς γὰρ καὶ ναὸς
καὶ νηός· καὶ γραῦς, γραός, καὶ γρηός. Γρῖνος, τὸ δέρμα. Γρίντης, ὁ ὑβριστής. Γριπεύς, ὁ ἀπὸ τῶν ἁλιευτικὰ δίκτυα·
καὶ γρῖφος, δύσκολον ζήτημα· ὃ ἐν συμποσίοις ἔλεγέ τις, προκειμένης φιάλης οἴνου γεμούσης, καὶ ὁ ἀπολυσάμενος τὸ ἀ-
πορηθέν, ἐξέπινεν· εἰ δὲ μή, ὁ ἀπορήσας ἐνεφορεῖτο τῆς φιάλης. Γριπεῦσαι, ἰχθῦς θηρεῦσαι· καὶ γριπεύς, ὁ ἁλιεύς, καὶ
γρῖφος τὸ δίκτυον· λέγεται δέ, καὶ ὁ δύσκολος καὶ συμπεπλεγμένος λόγος, ὁ ἔχων πάθος ἐν ἑαυτῷ μὴ φαινόμενον. Γριπί-
ζω, τὸ κερδαίνω. Γρίπισμα, τοπικὸν ζήτημα, ἢ ἐπιτραπέζιον ᾆσμα. Γρῖπος, τὸ δίκτυον· παρὰ τὸ ἀγρεύειν· ἐνδείᾳ
τοῦ α· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ γρῖφος καλεῖται παρὰ τὸ γράφειν, ὅ ἐστι ξύειν· ὁ τὴν γῆν ξύων· γράφος, καὶ γρῖφος. Γριπώμενα, συ-
νελκόμενα· καὶ σπασμωδῶς συμπαθοῦντα· οἱ δὲ συνελίζοντα. Γρίσων, ὁ χοῖρος· Γρισών, ις̄· ἀριστοφάνης δὲ ὄνομα δρομέ-
ως, νενικηκότος ἐν ὀλυμπίᾳ στάδιον. Γριφᾶσθαι, γράφειν· οἱ δὲ ξύειν· καὶ ἀμύσσειν λάκωνες. Γριφεύειν, αἰνίττεσθαι.
Γριφοειδές, δυσάρεστον. Γρῖφοι λέγονται, τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα· ἑπτὰ δὲ ἀ-
ναγράφει αὐτῶν γένη ὁ κλέαρχος, ἐν τῷ περὶ γρίφων συντάγματι· ἐν τοῖς συμποσίοις δὲ προεβάλλοντο οἱ γρῖφοι, πρὸς λύ-
σιν. Γριφόμενα, γραφόμενα· ἢ ἐπανειλούμενα. Γρῖφον, δύσκολον· ἢ ζήτημα αἰνιγματῶδες, ἔνθεν καὶ τὸ κέρδος γρί-
πισμά φασι, παρὰ τὸ ἀγρεύειν ὅ ἐστι ζητεῖν· ὁ γὰρ παρακολουθεῖ τῇ ἄγρᾳ· λέγεται οὖν καὶ γρῖφος ἀρσενικῶς, τὸ δύσκο-
λον αἴνιγμα· ἴσων γὰρ φιάλην γέμουσαν οἴνου· καὶ ἔλεγον αἰνίγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις· καὶ εἰ ἐπελύσατο ὁ ἀ-
πορηθεὶς ἔπινε τὴν φιάλην· καὶ γρῖφος, ὁ ἀσαφὴς λόγος· καὶ γριφώμενα, ἐπανειλούμενα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Γρομ-
φεῖς, οἱ ζωγράφοι. Γρόμφις, ἡ γρομφίς, ἡ παλαιὰ σκρόφα· τὰς ὗς δὲ πληθυντικῶς. Γρονθονεύεται, θυμοῦται. Γρόν-
θων, ἀναφύσησις· ἣν πρώτην μανθάνουσιν αὐληταὶ καὶ κιθαρισταί. Γροῦμος, στρόβιλος. Γρουνοί, κορμοί· δρύϊνοί τινες
ὄντες κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ δ εἰς γ· οἷον, γρουνοὶ μὲν δαίοντο· μέγας δ᾽ ἥφαιστος ἀνέστη· ἢ γρουνοὶ τὰ τῶν γεραιδρύων ξύλα·
ὡς τὸ γέροντα γέρωνα· κλίνεται γέρωνος. Γρωνός, στέλεχος δαλός. Γρούσεται, μηρύεται· ἤγουν ἐκτείνεται. Γρόσσων,
παράφρων. Γρύ, ἀριστοφάνης· οὐδὲ γρῦ βραχύ· ἔστι δὲ ὄνυχος ῥύπος· τινὲς δὲ παρὰ τὸν γρυλισμόν, τουτέστι τὴν φωνὴν τοῦ
χοίρου· ἢ εἶδος μικροῦ νομίσματος· γρῦ γάρ, τὸ μικρὸν καὶ βραχύτατον· ὅθεν καὶ γρύτη, τὰ λεπτὰ σκεύη· καὶ γρυτοπώλης.

ὃ γὰρ οὐκ εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἀλλ' ἀντὶ τούτου, ῥυποπώλης καὶ γρυτάρης· κέχρηται δὲ τῇ λέξει, ἐπιτείνων τὸ στεγανὸν τῆς ἀποκρίσεως· ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς ὄνυχας ῥύπου, ὅς μικρὸς καὶ εὐτελής. ὅταν δὲ θέλωμεν ἐκφαυλίσαι τινά, φαμὲν, οὐ γρῦ φθέγγεσθαι· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ τὸ τυχόν. Γρυβός, γρύψ. Γρύζειν κυρίως ἐστὶ, τὸ τοὺς μικροὺς χοίρους φωνὴν προΐεσθαι· ἀριστοφάνης· μὴ γρύζης· ἢ γρυ, μὴ φθέγγῃ. Γρύζειν, τὸ θρηνεῖν καὶ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλέπτειν καὶ λαλεῖν. Γρυνήλιον, ἐρασμὴν δρυός. Γρυλίζειν, καὶ γρυλισμὸς συῶν, δι' ἑνὸς λ΄· οὐ γρυλλισμὸς διὰ δύο, ὡς φρύνιχος. Γρυλλάζειν, γογγύζειν. Γρύλλη, ὑῶν φωνή. Γρυλίζειν ἐπὶ χοίρου ἀττικοὶ δι' ἑνὸς λ΄· ἀριστοφάνης. Ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας. Γρυλλίζειν, διττὴν ἔχει τὴν ἁμαρτίαν· ἔν τε τῇ προφορᾷ, καὶ τῷ σημαινομένῳ· ἐν μὲν τῇ προφορᾷ, διὰ τὸ γράφεσθαι διὰ δύο λλ΄· ἐν δὲ τῷ σημαινομένῳ, ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὸ γρυλλίζειν, ἐστὶ τιθέμενον ἐπὶ τῆς τῶν ὑῶν φωνῆς· οἱ δὲ νῦν, τάττουσιν ἐπὶ τῶν φορτικῶς καὶ ἀσχημόνως ὀρχουμένων. Γρυλλίων, ὁ χοῖρος. Γρυμαία, ἡ σκευοθήκη. Γρυμαία, ἐσθής· καὶ ἀγγεῖον· σκευοθήκη· ἐν ᾧ ἡ γρύτη· ἤδη δὲ καὶ τὰ λεπτὰ σκευάρια· ἃ καὶ γρύτην λέγομεν. Γρύμνη, αἰῶνος. Γρυμπάνειν, γρυπροῦσθαι· συγκάπτειν. Γρυνοί, κορμοὶ δρύϊνοι, καθ' ἐναλλαγὴν τοῦ δ΄ εἰς γ΄· ἢ τὰ τῶν γεραιδρύων ξύλα. Γρῦνος, ὁ γρύψ. Γρύξ, ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος. Γρύξαι, ἀντὶ τοῦ κράξαι. Γρυπαί, αἱ νεοσσιαὶ τῶν γυπῶν· οἱ δὲ γυπαί. Γρυπαίνειν, τὸ γρυπροῦσθαι· οἷον ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ξυλυφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφαιρῶμεν αὐτά. Γρυπάλιον, γερόντιον· ἢ γρυπαίνιον. Γρύπες, μέρος τῶν τῆς νεὼς σκευῶν· καὶ ἄγκυραι· καὶ εἶδος ζώου πτερωτοῦ, ὃ καλοῦσι γύπον. Γρυπανίζειν, σείεσθαι τὴν γῆν βαλλομένην· καὶ ὡς περὶ γρυποῦσθαι ὑπὸ σεισμοῦ. Γρυπροῦσθαι, συγκάπτεσθαι· γρυπαίνειν γὰρ τὸ ῥυπροῦσθαι λέγεται. Γρυπνόν, συγνὸν κατηφές. Γρυπόν, καμπυλόρρινον· ὀξύρρινον. Γρυπὸν καὶ γρυπός, τὸ ἐπὶ καμπτὲς παραιολοῦσιν· ἢ ῥιγρυβός, καὶ τροπῇ τοῦ β΄ εἰς π΄ καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ΄, γρυπός· ἢ παρὰ τὸ ῥέπω ῥεπός καὶ γρυπός, ἡ ἐφ' ἑνὶ μέρει ῥέπουσα ῥίς. Γρυπὸς λέγεται, ὅστις ἔχει τὴν ῥῖνα ἐκκεκαμμένην. Γρυπροῦσθαι, συγκάπτεσθαι καὶ γρύπτειν ὁμοίως. Γρῦται, σκεύη. Γρυτεύεται, παρασκευάζεται. Γρύτη, καὶ τοῦ τῶν παραπεπρισμένων· τὸ γὰρ τοιοῦτον ἅπαν, γρυμέαν συμβέβηκε καλεῖσθαι. Γρύψαι ἢ μέγα κράξαι, ἢ ἠρέμα φθέγξασθαι· ἢ ὑλακτῆσαι. Γρύττον ἐξαλείψας παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τὸ τυχὸν τῆς πορνείας ἐξαλείψας· παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον ὃν λέγουσι γρῦ· οἱ δέ, γρύττον τινα ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλουσι· τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένων ἦν ὁ γρύττος. Γρυῶ, προσφωνῶ. Γρῶ, τὸ ἐσθίω. Γρωθύλοι, γωλιοί· σπήλαια. Γρωθώνη, σαπρὰ γραῦς· οἱ δὲ τὴν παλαιὰν ὄνον. Γρωνάδες, θήλειαι σύες. Γρώνης, κοίλης πέτρας· παρὰ τὸ γρῶ τὸ ξέω καὶ ἐσθίω, γρώνη καὶ γρώνη. Γρώνους, τοὺς ἀκούοντας καὶ μὴ λαλοῦντας· καὶ παλαιὸν ἀγγεῖον σκύτινον· καὶ τὸ κενὸν τοῦ δίφρου, οὗ αἱ λόγχαι κεῖνται· ἄλλοι δέ· τὴν ὀπὴν τῆς πέτρας, δι' ἧς τὰ χοινία πρὸς τὴν τῶν νεῶν στάσιν, ἠσφαλίζοντο.

ΤΟ Γ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ΄.

Γύαλα, ἢ τὰ μέλη λέγονται, ὅθεν καὶ ἐγγυαλίζειν τὸ εἰς χεῖρας διδόναι, ἢ τὰ κοιλώματα τοῦ θώρακος· ἢ γύαλα, τὰ ἄκρα καὶ τὰ πέρματα· ζώνας· τιμωπτερύγια· ποτήρια· πτυχάς· στολισμούς· περιβόλοις· καὶ γύαλα, θησαυροί· ταμίαι. Γυάλας, εἶδος ποτηρίου παρὰ μακεδόσι. Γύαλον θώρηκος λέγει ὅμηρος, τὸ περὶ τοὺς ὤμους καὶ τὰ στήθη κοίλωμα, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τῶν χειρίδων στενότητος· οὐ θώρακι δὲ μόνον ᾠκείωται τὸ γύαλον, ἀλλὰ καί τισιν ἄλλοις, ὡς δῆλον καὶ ἐκ, τοῦ ὦ κοίλης πέτρας γύαλον· ἀπίων δὲ καὶ ἡρόδωρός φασι γύαλον μὲν θώρηκος, προπαροξύνεσθαι· γυαλὸν δὲ λίθον, ὀξυτόνως λέγεσθαι· οἷον γυαλὸν λίθον ἀγκάσασθαι. Γύαλος, κύβος· τετράγωνος λίθος. Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας· καὶ χεῖρας ὕπερθεν· προσυπακουστέον δὲ εἰς τὸ πόδας, τὸ ἔνερθεν· ἐλλιπῶς γὰρ εἴρηται διὰ συμμετρίαν· δῆλον δὲ ὅτι παρὰ τὰ γυῖα, ὃ τὰς χεῖρας ἰδίᾳ δηλοῖ, πολλαχοῦ γίνεται καὶ ἐγγύη, ἡ ὡσανεὶ ἐν χερσὶ τιθεῖσα τὸ κατεγγυηθέν· καὶ τὸ ἐγγυαλίζω, ἤγουν ἐν χερσὶ τίθημι· καὶ γὰρ ὑπόγυον ὃ καὶ ἐξ ὑπογύου λέγεται, τὸ ἐγγὺς φασὶ προσδόκιμον· ἢ παραυτίκα γεγονός· καὶ ὡς εἰπεῖν, πρόχειρον μᾶλλον ἢ ὑποχείριον· ὅ περ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· ἢ γυῖα ἐπ' ἀνθρώπων, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες· ἀφ' οὗ παρ' ὁμήρῳ ἀμφιγύης, ὁ περὶ τοὺς πόδας βεβλαμμένος· ἐπὶ δὲ τετραπόδων οἱ πόδες. Ἄλλως. Γυῖα παρ' ὁμήρῳ, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, καὶ ἀπὸ τούτου ἅπαντα τὰ μέλη· ἀφ' οὗ γυιοκόροι μελεδῶνες παρ' ἡσιόδῳ· ἤγουν αἱ κοσμοῦσαι τὰ μέλη· κορεῖν γὰρ, τὸ κοσμεῖν· ἀφ' οὗ νεωκόρος ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν· ἢ γυῖα κυρίως, αἱ χεῖρες· παρὰ τὸ γῶ· τὸ χωρῶ καὶ ὑποδέχομαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, γυῖα καλοῦνται. Γυιαὶ μοῖραι, αἱ χωλαί· καὶ κατ' ἐμὲ χωλοποιαί, καὶ βλαπτικαί. Γυιοῦν, τὸ τὰ σκέλη βλάπτειν ἀπὸ τοῦ γυῖα. Γύαι, ὁδοί· πλέθρα· ἀπὸ γυῖα· χοινία τὰ πρυμνήσια· περίγυα· ποτήρια· πτυχαί. Γύαλον θώρακος, τὸ κατ' αὐτὸ κύτος λέγει· καθὰ τὰ κεκοιλωμένα αὐτοῦ, γύαλα καλοῦνται· ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· ὦ κοίλης πέτρας γύαλον· καὶ φασί τινες τὴν πολλὴν τοῦ θώρακος καὶ πλατεῖαν κοιλότητα οὕτω καλεῖσθαι, πρὸς διαστολὴν τῆς ἐν ταῖς χερσὶ καὶ τῷ τραχήλῳ στενότητος. Γύαρος, νῆσος μία τῶν σποράδων· λέγεται δὲ ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μύες, κατατρώγουσι τὸν σίδηρον. Γύας, γῆς. Γυβαί, κολυμβαί. Γυγαία ἀθηνᾶ, ἐγχώριος. Γυγαί, πάμποι. Γυγαίη, λίμνη ἐν λυδίᾳ· καὶ γυγαίη νύξ, ἡ σκοτεινὴ γῆ. Γύγης, κύριον ὄνομα· ὃν οἱ ἕλληνες ἐμυθολόγουν τῇ στροφῇ τῆς σφενδόνης ἣν ἐφόρει, ἀφανίζεσθαι καὶ μὴ ὁρᾶσθαι παρόντα, καὶ εἰς ὄψιν ἔρχεσθαι· ὃ κλίνεται γύγου. Γύγου δακτύλιος, ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γυέλιον, κόλπον. Γύη, ὄρυξ· ὄργυια· [illegible] ἀσθενής· καὶ γύη, μέτρον πλέθρου. Γύης, τὸ γονάτιον τοῦ ἀρότρου· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ χώννυσθαι· καὶ γράφεται διὰ τοῦ υ.

Γυήτης, χωλός. Γύης, τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἐν τῷ ἀρότρῳ ἱστοβοέως· αὐτόγυον δὲ, τὸ μὴ σύνθετον ἀλλ' ἐξ ἑνὸς ξύλου· δηλοῖ δὲ καὶ μέτρον γῆς· δίγυον, καὶ πεντηκοντάγυον, καὶ ἄλλην τὴν γῆν· ἔτι δὲ, καὶ ἡ τῶν ἀστραγάλων σύνθεσις· τὴν αὐτὴν δὲ γύην διονύσιος, γύην εἴρηκε. Γυθίασων, διορύσσων. Γυλιαύχενας, μακροτραχήλους. Γύλιον, ἀγγεῖον πλεκτὸν ἀπὸ

φοινίκων· ἢ γύλιον, σκεῦός τι στρατιωτικὸν πλεκτόν· εἰς ὃ ἐνετίθετο τὰ περὶ τὴν δίαιταν· καὶ γύλων, ὄνομα κύριον. καὶ γύλιππος· οὗτος δὲ ἦν λακεδαιμόνιος. καὶ γύλιον, χοῖρον· ἢ λέοντα· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἡρακλέα. Γύλιος, σπουριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον. Ἄλλως. Γύλιος πλέγμα ἐστὶ στρατιωτικόν, ἐπιμήκες τουτέστιν, εἰς ὀξὺ λῆγον. ἢ γύλιος πλεκτόν τι σκεῦος, στρατιωτικὸν στενόστομον ἐν ᾧ τὰ σιτία ἐμβάλλουσι. Γύλιππος, ὄνομα λακεδαίμονος. Γυλλάς, εἶδος ποτηρίου παρὰ μακεδόσι. Γύλλινα, ἐρείσματα· γεισοί. Γυλλίσκοι, ἰχθύες ποιοί. Γύλον, ὄνομα κύριον. Γυλός, μῦος. Γύμναζε, ἀντὶ τοῦ ἔθιζε· ὡς ὁ ἀπόστολος· γύμναζε δὲ ἑαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Γυμνάζω, καὶ γυμνάζομαι, ἐπὶ τῶν ἀγωνιζομένων γυμνῶν· καὶ γυμνάσιον, ὁ τόπος ἐν ᾧ γυμνοὶ ἠγωνίζοντο. καὶ ἀπὸ τούτου γυμνάζεσθαι ἅπας, τὸ ἀσκεῖν καὶ παιδεύεσθαι. Γυμνάζω, καὶ διδάσκω σε τὰ τοῦ πολέμου. Γυμνασθῆναι, τὸ ὑφ' ἑτέρου. γυμνάσασθαι δέ, τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ. Γυμνάσια, κινήσια· ἀλειπτήρια· λουτήρια· ἢ ἱππικόν. τρία γυμνάσια τῆς ἀττικῆς· ἀκαδημία· λύκειον· κυνόσαργες. Γυμνάσιον, ἀποδυτήριον· παλαίστρα· κονίστρα· λέγονται τὰ χωρία τῆς ἀσκήσεως· καὶ ὁ ἐφεστηκώς, παιδοτρίβης τε, καὶ γυμναστής· παρὰ δὲ πλάτωνι καὶ ξενοφῶντι, προγυμναστής· συγγυμναστής· ὁ δὲ ἀλείπτης ἀδόκιμον· παιδοτριβικὴν δὲ τέχνην ἰσοκράτης εἴρηκε· τὴν δὲ παιδοτριβίαν, ἄρχιππος ὁ κωμικός. εἴη δ' ἂν ἐκ τούτων, ξηραλοιφεῖν· σωμασκεῖν· σωμασκίας· σεσωμασκηκώς· ἀσκητής· ἀσκήματα· ἄσκησις· πλάτων δέ, καὶ ἄσκησιν εἴρηκε φαῦλον ὄνομα· καὶ λήκυθον ἂν εἴποις, καὶ στλεγγίδα· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ στλεγγίς, καὶ ξύστρα, καὶ σπαθίς. καὶ τὸν παῖδα ἐρεῖς, ληκυθοφόρον· πονηρὸν γάρ, ὁ στελεγγιδολήκυθος· τὸν δὲ θύλακον τῶν ἀσκητῶν, σάκταν καλοῦσιν· ἢ σάκκον· ἀθληταῖς δ' ἂν προσήκοιεν καὶ ἐνδρομίδες· οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, τὰ τῶν δρομέων ὑποδήματα· κράτης δ' ἔφη ἐν ἥρωσι, ἀλτῆρσι θυλακοῖσι χρῆται. ἄγχειν, στρέφειν· ἀπάγειν· λυγίζειν· ἀγκωνίζειν· ἀγκυρίζειν, ἀνατρέπειν· δράσσειν· ὑποσκελίζειν· καὶ πλαγιάζειν δέ, καὶ κλιμακίζειν· παλαισμάτων ὀνόματα. μοχθηρὸν δέ, τὸ μέσον πορθεῖν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. σχῆμα παλαίσματος, τὸ πορθεῖν. ἤδη δέ τινες τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας σεμνότερον, ἡρακλείους ἀγῶνας ἐκάλεσαν. Γυμνασταί, νόμος ἦν γυμνοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέρχεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λέγονται γυμνασταί. Γυμναστική ἐστι, τέχνη ποιητική, σωματικῆς εὐεξίας. Γυμνῆλοι, οἱ ἀκτήμονες· πένητες. Γυμνῆται καὶ γυμνῆτες, τάξις πεζῶν· ἢ γυμνῆτες, οἱ μὴ ἔχοντες ὅπλα· οἱ δέ, τοὺς σφενδονιστάς· οἱ δέ, τοὺς γυμνοὺς μαχομένους. Γυμνῆτις, γυνή. Γυμνιτεία, γυμνασία· ἢ τριβή. Γυμνιτεύω, γυμνάσαι τὸ εἰς φῶς ἀγαγεῖν. Γυμνόν, ἀνυπόδητον· ἢ ἀπεσκυθισμένον· ὡς ἀρχίλοχος. Γυμνοπαιδία· ἔνιοι μὲν ἑορτήν φασι σπαρτιατικήν, ἐν ᾗ τοὺς ἐφήβους κύκλῳ περιθεῖν, τὸν ἐν ἀμυκλέῳ βωμὸν τύπτοντας ἀλλήλων τὰ νῶτα. ταῦτα δέ ἐστι ψευδῆ. ἐν γὰρ ἀγορᾷ ἑορτάζουσι· πληγαὶ δὲ οὐ γίνονται, ἀλλὰ πρόσοδοι χορῶν γε γυμνουμένων.

Γυμνοπαιδεία, ἡ παλαίστρα. καὶ γυμνοπόδης, ὁ ἀνυπόδητος καὶ γυμνοποδῶ, γυμνὸς βαίνω. Γυμνὸς τῇ κεφαλῇ, καὶ τὴν κεφαλὴν λεγόμενον. Γυμνός, ὁ ἄνευ ἱματίων· ὡς παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι γίνεται σκύμνος, καὶ παρὰ τὸ σέβω· σεμνός, οὕτω καὶ κύπτω κυπτός, καὶ γυμνός. ὁ γὰρ τοιοῦτος, κύπτει κρύπτων τὰ αἰδοῖα ὑπὸ αἰδοῦς. ἢ παρὰ τὸ τὰ γυῖα μόνα ἔχειν· τουτέστι τὰ μέλη. Γυμνὸς τριχῶν, ἐξηγεῖται τὸ γυμνός, ἐπὶ τῆς τοῦ ἀδὰμ γυμνότητος. γυμνὸς κατὰ τὴν ἁπλότητα τοῦ τρόπου· οὔπω γὰρ ἡ διπλόη ἐπεισεδύθη καὶ ἡ πονηρία. γυμνὸς κατὰ τὴν ἄτεχνον ζωήν· ὕστερον γὰρ αἱ τέχναι εὑρέθησαν. γυμνὸς καὶ κατὰ τὰ ἀμφία· ὕστερον γὰρ καὶ ταῦτα ἐπενοήθησαν. Γυμνοσοφισταί, οἱ φιλόσοφοι παρὰ βαβυλωνίοις.

Γυμνότερος λεβηρίδος, ἀριστοφάνης φησί, τυφλότερος λεβηρίδος. ἔστι δὲ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας· διὰ τὸ λεπτὸν εἶναι. κενὸν δὲ τελέως ἐστὶ τοῦτο καὶ τυφλόν· τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῶν ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν, ἐπὶ τε πτωχούς, καὶ συνόλως, ἐπὶ τῶν ἀποδυομένων τὸ γῆρας. τριχῆ δὲ ἀναγράφουσι τὴν παροιμίαν· καὶ οἱ μὲν τυφλότερον λεβηρίδος· οἱ δέ, κενώτερος· οἱ δέ, γυμνότερος. Γυμνότερος πασσάλου, ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπορωτάτων. Γυμνοφυλακεῖν ἐπιτάττειν, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δεομένων προστάξεως, διὰ τὸ ἀναγκαίως καὶ χωρὶς ἐπικελεύσεως, τοῦτο πράττειν. Γυμνωθῆ τὸν βραχίονα ὁ γλαῦκος. καὶ γυμνωθῆ ῥακέων ὀδυσσεύς, ἐκ τοῦ γυμνόω γυμνώσω. Γυμνῶσε τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ γυμνὸν ποιῶ. Γύμνωσις, ἡ τῶν γύων μόνωσις. Γυναίκεσκον, παιδίσκιον. Γυναικεία φύσις, καὶ τὰ ἔμμηνα, καὶ οἱ γυναίκειοι ἵπποι. Γυναῖκες εἰλίποδες, διὰ τὴν δέσιν τῶν σκελῶν, καὶ πλοκὴν τὴν κατὰ τὴν συνουσίαν· καὶ ἀνακρέων· Πλέξαντες μηροῖσι παρὰ μηροῖς. Γυναικίας, καὶ γυναικιζομένους, τοὺς ἐν πολέμῳ ἀτόλμους φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον, παραποιήσαντες τόδε, ἐκ τῆς γυναικός. ἢ γυναικίας, ὁ θηλυμανὴς ἀνήρ. Γυναικιζόμενος, θηλυνόμενος. Γυναίκισις, ἡ γυναικεία μίμησις· ὡς τό, Ῥεῖν τῆς ἑτέρας γυναικίσεως δίκην δοῦναι. Γυναικοϊέρακες, οἱ περὶ ἔρωτας ἐπτοημένοι. Γυναικὸς ἀρὰν τετύξο, ἀντὶ γυναικὸς ἀρά, γεγένησο. Γυναικώδεις, οἱ εὐνοῦχοι. Γυναικωνῖτις, οἰκία τῶν γυναικῶν. Γυναικωνῖτιν φάλαγγα, τῶν εὐνούχων οὐάλεντος. Γυναιμανής· ἢ ἐκ τοῦ γυναικομανὴς συγκέκοπται, ἢ ἐκ τοῦ γυνομανὴς γίνεται, ὁμοίως τὸ μεσαιπόλιος· δῆλον δὲ ὅτι ὁ ἄκρατος ἔρως, μανία ἔοικε· διὸ τὸν τοῦτο πάσχοντα, γυναιμανῆ λέγει· ὁμοίως τῷ, ἱππομανής· χρυσομανής· ὧν πρὸς ὁμοιότητα, καὶ ἡ ἑρμηνεία εἴρηται. δῆλον δὲ ὅτι ταὐτὸν γυναιμανῆ τινα, καὶ θηλυδρίαν, καὶ λάγνην, καὶ γύννην προσειπεῖν. καθολικώτερος δὲ τὸ γυναιμανής, τοῦ παρθενοπίπης, ὃς ἐν ἄλλοις κεῖται· καὶ τοῦ πυῤῥοπίπης, ὁ παιδοφίλης. οἱ σκώπτονται σφοδρότερον· καθὰ καὶ ὑπὸ πριάμου, οἱ τῶν ἀρνῶν, καὶ τῶν ἐρίφων ἁρπακτῆρες. Ἐκ μὲν γυναικὸς ῥήματα, τὸ γυναικίζω· καὶ ὄνομα ὁ γυναικίας. ἐκ δὲ τοῦ γυνή, δηλοῖ δὲ αὐτὸς οὐ μόνον τὸν λάγνον, ἔτι δὲ καὶ τὸν δειλόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἱκανὸν δι' ἀτονίαν γυναικὶ συνεῖναι. ὅρα δι' ἀτονίαν ἐρήθη, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐντείνειν τὸν καυλόν. λέγεται ἔτι, οὐ δύναμαι τανύσαι. Γυναιμανοῦ, ἀκολάστου. Γύναιξ. γύναι. Γύναιον, γυνή. Γυναίων, εἵνεκα δώρων, διὰ γυναικῶν δωροδοκίαν. Γυνή, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, γίνεται γυνή· ἡ δεκτικὴ τοῦ σπέρματος. ἢ παρὰ τὸ γίνω τὸ τίκτω, γίνεται γονή· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς υ αἰολικῶς, γυνή· ὡς ὅμοιον ὕμοιον. τὸ δὲ γυνή, ἄκλιτόν ἐστι· συστέλλει δὲ τὸ υ. εἰκότως οὖν ὡς μονήρες ἄκλιτον ἔμεινεν. εὕρηται δὲ καὶ τὴν γυνὴν οἷον ὡς ἄτοπόν ἐστι, καὶ μητέρα εἶναι καὶ γυνήν. γυνή ἐστιν, ἀφροσύνη· λογικὰς ψυχὰς ἐπὶ ἀκαθαρσίαν προσκαλουμένη. γυνή, εὔχρηστος ἡ εὐθεία. πᾶσα δὲ ἡ ἀπ' αὐτῆς

κλίσις, οἷον τῆς γυνῆς καὶ τὰ ἄλλα, εἰσὶν ἄχρηστα. ἡ γύναιξ δὲ πάλιν εὐθεῖα ἄχρηστος. ἡ δὲ ἀπ' αὐτῆς κλίσις, οἷον τῆς γυναικός, καὶ τὰ ἄλλα, εἰσὶν εὔχρηστα. πλὴν μόνης τῆς κλητικῆς. γράφεται γὰρ ὦ γύναι. Γυνὴ λέγεται, καὶ ἐπὶ τοῦ θήλεος ἁπλῶς. λέγεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς ἐχούσης ἄνδρα. ἰστέον δὲ ὅτι, γυνὴ μέν, καὶ γύναιον. καὶ γυναικωνῖτις, ὁ εἰς ὑποδοχὴν γυναικῶν τεταγμένος οἶκος. καὶ κλίνεται γυναικωνίτιδος. ὅπερ δὲ ἐπὶ γυναικῶν ἡ γυναικωνῖτις, τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν ὁ ἀνδρών, ὃς κλίνεται ἀνδρῶνος. καὶ γυνή, ἡλικία τις παρὰ πυθαγόρα. ἢ ἄνθρωπος γύννις. δειλός. ἄνανδρος. γυναικώδης. ἀριστοφάνης. γύννιδας μαλακούς. Γύννις, μαλακός. γυναικώδης. ἀνδρόγυνος. παρὰ τὸ γυνὴ παρωνύμως. ὡς δάφνη, δαφνίς. νύμφη, νυμφίς. οὕτω καὶ γυνὴ γύννις. Γυοκόρους, τὰς κατεσθιούσας τὰ μέλη μέχρι κόρου. ἡσίοδος. Καὶ γυοκόρους μελεδῶνας.

Γυπαίνειν, τὸ συσπᾶσθαι, καὶ φρίττειν. καὶ τρομαίνειν. καὶ οἴεσθαι τὴν γῆν παλλομένην, καὶ ὥσπερ ἅλλεσθαι ὑπὸ σεισμοῦ. Γυπαρίοις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, εἶδος ὀρνέου. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἐπιφερόμενον. δοκεῖ γάρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι γυπαρίοις, καὶ πυργιδίοις. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄρνις τοὺς τοιούτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθῆσθαι, καὶ τοῖς τείχεσιν. εἰς οὓς οἱ ἀθηναῖοι ἐκάθευδον διὰ τὸν πόλεμον, φρουροῦντες τὴν πόλιν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν φωλεοῖς, καὶ καλιαῖς, καὶ στενοῖς χωρίοις. Γύπας, καλύβας, καὶ θαλάμας. οἱ δὲ γυπῶν νεοσσιάς. ἄλλοι ὀδοὺς εἰς ὀδούς. οἱ δὲ τὰς κατὰ γῆν οἰκήσεις. οἱ δὲ, σπήλαια. καὶ εὐπάρια τὰ αὐτά. οἱ δὲ ἀζώστους. ἀνασεσυρμένας. Γῦπες καὶ κόρακες, περὶ νεκροὺς νέμονται. οἱ δὲ λάροι τὴν θάλατταν. Γύπη, κοίλωμα γῆς. θαλάμη. γωνία. Γυπὸν, μακρόν. Γυπὸς σκιά, ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων, ὑπὸ φθόνου πραττόντων. Γυραὶ πέτραι, ἐν τῷ ἰκαρίῳ πελάγει. Γύρας, ὄρος ἐν τήνῳ. Γύργαθον, σκεῦος πλεκτόν, ἐν ᾧ βάλλουσι τὸν ἄρτον οἱ ἀρτοκόποι. Γύργαθος, τὸ δίκτυον. Γυρῆσι, πέτρησιν. οὕτω καλοῦνται. Γυρία, πάλη. καὶ στολίς. Γυρίτας, ἀντὶ τοῦ πυροὺς ἄρτους. Γυρίνης, περιφερής. Ἐπεὶ δὲ λίμνης ἐγγὺς ἦλθον γυρίνης. Γυρῖνοι, οἱ μικροὶ βάτραχοι. ἀριστοφάνης. οἷον πατέρες βοῶσι γυρίνων. Γύροι, βόθροι. Γυρὸν, κατακεκλιμένον. κυρτόν. Γύρος, ἡ κατὰ κύκλον στροφή. Γυρός, ὁ στρογγύλους ἔχων ὤμους. ὑπόκυρτος. οὐκ εὐμήκης. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι γυροὶ λέγονται, καὶ οὗ τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσι. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ γυρὸς ὀξυτόνου, καὶ γυρῖνοι βάτραχοι. γυροὶ τὸ σχῆμα παρὰ ἀττικοῖς, οἱ μὴ πόδας ἔχοντες. ἴωνες δὲ κατὰ παυσανίαν, γερυόνους τοὺς τοιούτους φασίν. ὅτι δὲ γύρος βαρυτόνως οὐ μόνον κοινότερον ὁ κύκλος, ἀλλὰ καί τι πλακοῦντος εἶδος, δηλοῖ καὶ ἀθήναιος, ἐν τῷ γύρος πλακοῦς τῷ σχήματι μαστοειδής, (ἢ πλακοειδής) ᾧ ἐχρῶντο λάκωνες, πρὸς γυναικῶν ὀχιάσεις. Γυρόω γυρῶ, γυρώσω, τὸ κατὰ κύκλον στρέφω. Γυρτεύς, ἀνακρωτόφωνος. Γυρτὸν, σκυφόν. Γυρτὼν, ἣν γυρτώνην φησὶν ὅμηρος. ἔστι πόλις θεσσαλίας ἢ περραιβίας. ὠνομάσθη δὲ, ἀπὸ γυρτώνης τῆς φλεγύου.

Γυρτώνη. παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, τρισυλλάβως. παρὰ δὲ τῷ γεωγράφῳ, εὕρηται δισυλλάβως. ἔνθα φησὶ τοὺς περραιβοὺς κεῖσθαι, μέχρις ἐκβολῆς πηνειοῦ, καὶ γυρτῶνος πόλεως περραιβίδος. καὶ ὁ τῶν ἐθνικῶν δὲ συναγωγεύς φησι, γυρτὼν πόλις θεσσαλίας, καὶ περραιβίας ἀπὸ τοῦ κτίσαντος αὐτὴν γύρτωνος, ὃς ἦν ἀδελφὸς φλεγύου. ὅτι δὲ τοὺς γυρτωνίους φλεγύας ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος φλεγύου ἀδελφοῦ ἰξίονος, ἱστορίαι δηλοῦσι συχναί. Γυρῶν, περιφερῶν. Γυρῶσαι, σημαίνει τὸ κατὰ κύκλον στρέψαι καὶ περιφράξαι. ἢ βόθρον ὀρύξαι. ἐν ᾧ τὰ φυτὰ κατατίθεται. παρὰ τὸ γύρον ποιεῖν ἐν τῷ περιφράσσειν. καὶ γυρῶσαι, πηρῶσαι. φιαλῶσαι. Γὺψ, γυπὸς ὄρνεον. παρὰ τὸ γυρεύειν τὰ ἐν ὕλῃ. Γύψος, οἱονεὶ γύψος τις οὖσα. ὅ ἐστιν, ἡ ἑψηθεῖσα γῆ. Γυῶσαι, τὸ χωλῶσαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ γυιὸν ὀξυτόνως, τὸ χωλόν. ὡς παρὰ λυκόφρονι, γυιαὶ μοῖραι, αἱ χωλαί. καὶ ἥφαιστος ἀμφιγυήεις, ὁ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλός. Γυόω, βλάπτω. χωλόω. κυρίως τὸ τὰ γυῖα, τουτέστι τὰ μέλη βλάπτειν. Γυῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ γειώσει μὲν σφᾶς.

ΤΟ Γ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'.

γ ὦ, σημαίνει τέσσαρα. τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ γῆ, ἡ χωρητικὴ πάντων. τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι. τὸ γεννῶ. ἐξ οὗ ἡ γυνή. τὸ φωνῶ. ὅθεν γεγωνώς. καὶ ἔτι σημαίνει, ἑαυτῷ. ἰδίῳ, καὶ σῷ. Γωγγάμη, ἐν ᾧ οἱ ἁλιεῖς συνάγουσι τὰ ὄστρεα. εἴρηται καὶ γαγγάμη. Γωγώνη, φάρυγξ. Γωλειός, φωλεός. σπήλαιον. καὶ αἱ πρὸς θάλασσαν καταδύσεις. Γωλεῖα, καὶ φόρκυνος, αἱ πρὸς τὴν θάλασσαν καταδύσεις. φόρκυνος οἰκητήριον, ἡ θάλασσα. Γωνία, τὸ νῖ, ἰῶτα. διατί; Κανών. Τὰ διὰ τοῦ εια θηλυκὰ μονογενῆ, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, μὴ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς υς ὀνομάτων, ἢ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων, μήτε σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, μήτε λεγόμενα καὶ εἰς ον οὐδέτερα, μήτε ἀπὸ παροξυτόνου κατὰ κρᾶσιν γινόμενα, μήτε κατὰ διάστασιν εὑρισκόμενα, μήτε ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ α καὶ παροξυνθέντα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον. ἀνία. ἀξία. μανία. ἠρεμία. πρόσκειται μονογενῆ, διὰ τὸ πολυδευκεία χείρ. ἀγαμεμνονεία. ὁ ἀγαμεμνόνειος γάρ, καὶ τὸ ἀγαμεμνόνειον. πρόσκειται πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, διὰ τὸ εὐσέβεια. πρόσκειται ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ μνεία, καὶ χρεία. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῶν εἰς υς. μήτε ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων, διὰ τὸ ταχὺς ταχεία. δουλεύω, δουλεία. πρόσκειται μὴ σύνθετα ἀφ' ἁπλοῦ ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ δεία τοῦ σημαίνοντος τὴν ἔνδειαν, γέγονε στενοδεία. πρόσκειται μὴ λεγόμενα εἰς ον οὐδέτερα, διὰ τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. πρόσκειται μὴ κατὰ διάστασιν, διὰ τὸ ἀνδρεία. ἢ ἀνδρία, τὸ ἐπὶ ἀρετῆς. ὅπερ ὁ μὲν ἀπολλώνιος, διὰ τοῦ ι γράφει. ὁ δὲ ὦρος, διὰ διφθόγγου. εὕρηται γὰρ κατὰ διάστασιν ἀνδρεΐα. πρόσκειται μὴ ἀττικῶς ἐκτείνοντα τὸ α καὶ παροξυνθέντα, ἐπειδὴ τὸ ἱέρεια, καὶ εὔκλεια, ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον καὶ τὸ α ἐκτείνουσι. τοιοῦτον καὶ τὸ θυεία, ὃ σημαίνει τὴν ἴγδην. ἀττικῶς. οἱ γὰρ ἀττικοὶ ἐκτείνοντες τὸ α καὶ καταβιβάσαντες τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξαν. τὸ δὲ νωθεία ἡ ἀργία, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νωθεύω. ἐκεῖνο γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ νωθρός. νωθρεύω. νωθρεία. καὶ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ρ, νωθεία. καὶ γωνία, ἡ τοῦ οἴκου. καὶ γωνιασμός. Γωνία πορθμεῦσαι, τὸ ἐν γωνίᾳ ὑπό τινος περανθῆναι. Γωνία παρὰ τὸ γόνυ. τὸ κτητικόν, γωνία. κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο, εἰς ω. ὅπερ ἐπικαμπεῖ τι, καὶ κεκλασμένῳ σχήματι μεταπεποίηται.

Γωνιασμοῖς, ὑπορυγάς· ἀπαγωγάς· ἔδειξα τοὐρισοῖ, λεπτῶν κανόνων εἰς βολάς· ἐπῶν τε γωνιασμοῖς· καὶ γωνιασμοῖς, τεχνιασμοῖς· ἀπάταις. Γῶνορ, γωνία· λάκωνες. Γωνορίσματα, γνωρίσματα· ὑποθέσεις. Γῶνος, γωνός· ἔδος· καὶ παιδιά τις παλαιστρική· οἱ δὲ, κόπτει. Γώνυμος, ὁ φερώνυμος. Γῶος, μνημεῖον. Γῶπας, κολοιούς· μακεδόνες. Γωροῦται, παρκῆ· λάκωνες. Γωρυτός, ἡ τοῦ τόξου θήκη, ὡς χωροῦσα τὸ ῥυτόν· ὅ ἐστιν ἑλκυστὸν τόξον· ἵνα ᾖ χωρυτός· καὶ μεταλήψει τοῦ γ γωρυτός· ἢ γωρυτὸς καλεῖται τὸ ὅπλον, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται τὸ τόξον· ἀπὸ τοῦ γῶ τὸ χωρῶ καὶ τοῦ ῥυτὸν τὸ ἑλκυστόν· τὸ χωροῦν δηλαδὴ τὸ ἑλκυστόν· ἤγουν τὸ τόξον.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Γ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Δ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'.

δ

Αβανίτης, ἀπὸ δαβχίνης, τόπου. Δαβεῖ, κάθηται· λάκωνες. Δάβελες, δαλός· λάκωνες. Δαβίρ, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων ὀνομάζεται. Δαβίδ, ὁ βασιλεὺς ἰσραήλ, ὁ προφήτης καὶ προπάτωρ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ θεοῦ· ὃς μετὰ τὸ βασιλεῦσαι, ἐπορεύετο μεγαλυνόμενος, καὶ κύριος ὁ παντοκράτωρ, ἦν μετ' αὐτοῦ. Δαβίδειος σορός, καὶ δαβίδειον μέλος, τὸ τοῦ δαβίδ. Δαβουλή, ἄρκτος· χαλδαῖοι. Δαγκῶνω, ἐκ τοῦ δήκω παράγεται. Δάγκολον, δρέπανον. Δάγμνος, οἰκτρός· πενής· ἐλεεινός. Δαγνόν, πυκνόν. Δαγγμένον, ἐρρωμένον. Δαγύδι παρὰ θεοκρίτῳ· ὡς τό, Ἀλλ' ἐπάγην δαγύδι, ἀντὶ τοῦ ἄφωνος γέγονα· ὁμοία δαγύδι· ᾧ αἱ παρθένοι κοσμοῦνται· δαγὺς γάρ ἐστι, κοροκόσμιόν τι· καλοῦσι δὲ αὐτὸ καὶ νύμφην· οἱ δὲ πλαγόνα, ὡς οἱ ἀττικοί· ἀπὸ τοῦ πεπλάσθαι ἐκ κηροῦ· οἱ δέ, κόσμον ἐγκάρσιον γυναικῶν τὴν δαγύδα φασί· καὶ στέφανον περισφίγγοντα τὴν κεφαλήν. ἢ δαγύδι, ἀντὶ τοῦ κρυστάλλῳ ὁμοία· ἢ στήλῃ· ὡς παρ' ὁμήρῳ· ἀλλ' ὥς τι στήλη ἔμπεδος μένει. λέγεται καὶ δαγύς, ἀπεικόνισμά τι ἀφροδίτης· ἢ εἴδωλον. Δᾷδα, λαμπάδα. Δᾷδας, λαμπηδόνας. Δαδαίνειν, ἀντὶ χεῖν· ἀτενίζειν· μεριμνᾶν· φροντίζειν· ἀθηναῖοι. Δᾷδες, λαμπάδες· ἔχει τὸ ι, ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν δαΐδων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δαίω τὸ διακόπτω καὶ καίω· ὁ μέλλων δαίσω· καὶ λοιπόν, ἐκ τοῦ δαΐς, καὶ δᾷς κατὰ συναίρεσιν· ἔμεινε δὲ τὸ ι ἀνεκφώνητον· καὶ δᾷδες, λαμπραί. Δαδοῦνται, διαιροῦσιν, δυσχοῦνται. Δαδουχεῖ, ἤγουν φαίνει· λάμπει· φέγγει· φωτίζει· φαείνει. Δᾳδοῦχος, λυχναπτής· λαμπαδηφόρος. Δαδουχοῦνται, φαίνονται. Δαδύσσεται, ἕλκεσθαι σπαράσσεσθαι. Δαδύσσω, τὸ ταράσσω. Δαείω, οἶδα· ἐπίσταμαι. Δάειν, κακουργεῖν. Δάεινον, κλαύσιμον.

Δάειρα, δαέρα γὰρ εἶναι τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφόν· δηλοῖ καὶ δαήμων· ἔμπειρος· καὶ δάειρα, ἡ περσεφόνη, παρὰ ἀθηναίοις· παρὰ τὴν δᾷδα· ἐπειδὴ μετὰ δᾴδων, ἐπιτελεῖται αὐτῇ τὰ μυστήρια· ἢ ὅτι δᾳδαφορεῖ. Δαείς, καείς· καὶ ἀντὶ τοῦ μαθών. Δάελον, διάδηλον. Δάεν, ἐδίδαξε· δαείω δαῶ, τὸ κόπτω. Δάερ, ἀνδράδελφε. Δαερόν, μέλαν· καὶ τὸ καιόμενον. Δάζω, τὸ μερίζω· καὶ δάσσω, ἐξ οὗ δαστός· ἄδαστος καὶ κατ' ἔλλειψιν, ἄδατος· καὶ ἄδαστα παρὰ σοφοκλεῖ ἐν αἴαντι, τὰ μὴ μεριζόμενα. Δάηε, ἐλύπησε. Δαηθμόν, ἐμπρησμόν. Δαήλης, ἱερεὺς ἀρτέμιδος. Δαήμων, ὁ ἐπιστήμων, ἔμπειρος παρὰ τὸ δαίω δαῶ· δαήσω· δεδάηκα δεδάημαι, δαήμων· καὶ δαημονέστερος, ἐμπειρότερος· δαημονέστατος, ἐμπειρότατος. Δαῆναι, μαθεῖν. Δαήρ ἐστιν, ὁ τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφός· καὶ παρῆκται ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω· ὃν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀγχιστέων δεδάεν ἤτοι μεμάθηκεν ἡ γυνή· δαήρ, συγγενικὴ λέξις δηλοῖ δέ, τὸν τοῦ ἀνδρὸς ἀδελφόν· οὗ γάλως τὸ θηλυκόν. Δαηρόν, λαμπρόν· ξηρόν· καυματηρόν· θερμόν. Δάης, μάχης μεγάλης. Δαῆσαι, χορτάσαι σιτίων. Δαήσεαι ἐμεῦ, καλλίνδος συνέταξε γενικῇ· ποιεῖ δὲ τοῦτο καθ' ὁμοιότητα τοῦ εἰδέναι· ὃ καὶ αὐτὸ γενικῇ ποτὲ συντάσσεται. Δαῆται, καίεται. Δάθεα, ἄρτοι· φρέατα· ταραντῖνοι. Δαί, σύνδεσμος προηγούμενος τῶν πευστικῶν μορίων· ὃς καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. Δαιάζω, ἀναβοῶ στενάζω. Δαΐαν, ὁδόν· ἀριστοφάνης· ἀγωνιστικήν· ἔμπειρον· ἀπὸ τοῦ δαῆναι, ὅ ἐστι μαθεῖν· τυχὶς δὲ δαΐαν ὁδόν, ἔμπειρον· ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον. Δαὶ δαί, τί δέ. Δαίδαλα, ἀπὸ τοῦ δαιδάλεα συγκέκοπται· ἀπὸ τοῦ κρητὸς δαιδάλου, ἢ γυναικὸς δαιδάλης, αἱ τοιαῦται λέξεις εἰσί· καὶ ὅτι πλεονάζει ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ δεύτερον δ· ἐκ τοῦ δαίω γὰρ τὸ μανθάνω, καὶ ὁ δαίδαλος, καὶ τὰ κατ' αὐτόν. Δαίδαλα, συνεκόπη ἐκ τοῦ δαιδάλεα· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὰ καλά· δαιδάλου γὰρ ἐκάλουν ἔργον, πᾶν καλόν· διὸ καὶ ἀλέξις φησίν, ὡς ἔφυρόν τινες παρῆσαν δαιδάλεοί πως· ἤγουν καλοί. Δαιδάλειον, τὸ ὑπὸ δαιδάλου κατασκευασθέντα ἀνδριάντα· καὶ δαιδάλεον, τὸ ποικίλον τῇ κατασκευῇ· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. Δαίδαλον, τὸ δεδαλμα· τὸ ποίκιλμα· συγκοπεὶ, ἐκ τοῦ δαιδάλεον· δαίδαλον ποίημα, καὶ τὸ κοσμούμενον ὑπὸ τμάταιον ξύλον. Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος· παρὰ τὸ δαίω· σημαίνει τὸ ἐπίσταμαι· δάαλος ὁ ἐπιστήμων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δαίδαλος· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μανθάνω· καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατασκευάσματα· τὰ ἐκ δαήσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα· ἢ παρὰ τὸ δαῆναι, τὰ ἐκ μαθήσεως γεγονότα· ἢ ἀπὸ τοῦ δαιδάλου, τοῦ ποικίλλοντος τὰ ἴδια ἔργα· ἢ ἀπὸ δαιδάλης ἀθηνᾶς, μάμμης ἢ τροφοῦ· πᾶν δέ τι ὑπὸ τῆς παρθένου δημιουργούμενον, ἐπ' αὐτὴν ἀναφέρεται. Δαιδαλόχειρ, ὁ ποικίλα καὶ ἐξαίσια ταῖς χερσὶν ἐργαζόμενος. Δαιδαλωσέμεν, κοσμήσειν· παρὰ τῷ πινδάρῳ. Δαΐδες, λαμπάδες· λύχνοι. Δαιδύσσουσι, βασανίζουσι. Δαιδύσσεσθαι, ἕλκεσθαι. Δαΐδων, ἐντελές ἐστι τοῦ δᾴδων· ἀπὸ γὰρ τοῦ δαίω τὸ καίω, δαΐς, καὶ δᾴς· ὀξύνεται δὲ τὸ δᾴς, ὅτι τὰ ὀξυνόμενα ἐν τῇ συναιρέσει, πάλιν ὀξύνεται· ἑσταώς, ἑστώς· δαΐς, δᾴς καὶ τὰ τοιαῦτα. Δαῖε πῦρ, τουτέστιν ἀνῆπτε. Δαίειν, κναίνειν· φλέγειν. Δαίελε μῦθον, δίελε· σαφήνισον. Δαιέλιξιν τοῖς πεπυρακτωμένοις ξύλοις· κατὰ τὸ ἀρχαῖον, μετὰ προσβολῆς πυρσῶν, παρὰ ἀργείοις. Δαιεμῶν, δαιμόνων. Δαιέσι,

διαμερίζει. Δαίεται ἤγουν, ἀντὶ τοῦ μερίζεται. ὅθεν καὶ μερμερίζειν λέγεται. Κρέα δ' αἰέτο παρ' Ὁμήρῳ, καὶ νέμε μοίρας. τὸ μὲν νέμε, τὸν ὕστερον νομὸν ὑποβάλλει νοεῖν. τὸ δὲ δαίετο, τὸν δαιτρὸν παρετυμολογεῖ. συστέλλει δὲ τὸ κρέα, τὴν λήγουσαν ἐνταῦθα, ὡς ἀποκοπὴν παθὸν ἐκ τοῦ κρέατα. διὸ καὶ δάκτυλον ἀπαρτίζει. Δαϊζόμενος, κατακοπτόμενος. κατακαιόμενος. Δαΐζων, διακόπτων. παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω. ἢ παρὰ τὴν δαΐδα, ὃ σημαίνει τὴν μάχην. Δαιμός, διαίρεσις. μερισμός. Δαῆσαι, διδάξαι. Δαϊκταμένοις, ἀναιρουμένοις. Δαῖμα, σπιθαμὴν, καὶ τὸ ἔγκολον τοῦ χοινίου. σήμονα δὲ Ταραντῖνοι. Δαιμοί, οἱ κατὰ δίκας θέντες τὰς οὐσίας, εἰς βασιλέως. Δαίμονας, καὶ θεοὺς ποιητικοί. τὰ μὲν ἄλλα σεμνύνει ἡ ποίησις, αἰὲν ἐόντας ἀποκαλοῦσα. καὶ αἰειγενέτας, καὶ ἀφθίτους καὶ ἀθανάτους. καὶ πάντα δυναμένοις, δίχα τοῦ τὴν εἱμαρμένην ἀναλύειν. καὶ μὴ δὲ ὁρωμένοις, εἰ μὴ ἄρα ἐν μεταμορφώσει διὰ ἐνέργειαν. τὰ δ' ἄλλα σωματώδεις αὐτοὺς πλάττει. καὶ ἀνθρωποπαθεῖς. εἴγε καὶ τιτρώσκονται, ὡς Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης. καὶ Ἅδης. καὶ κεραυνῷ βληθέντες. οὐδὲ εἰς δέκα τοὺς ἐνιαυτοὺς τὰ ἕλκη θεραπεύσονται. βάλλονται καὶ ὑπὸ ἔρωτος Ἀθήνης δίχα, καὶ Ἀρτέμιδος. αὗται γὰρ παρθένοι πλάττονται, καὶ δέος πάσχουσιν ὡς οἱ δείσαντες ὑπὸ τοῦ Βριάρεω. καὶ τρόμον ἐπὶ τῷ δέει ὡς ἡ Ἀφροδίτη. καὶ φθονοῦσιν, ὡς ἡ Καλυψὼ αὐτοὺς αἰτιωμένη λέγει. καὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσι. καὶ ὑπνοῦσι. καὶ ὅλως πάντα πάσχουσιν, ὅσα περ οἱ ἄνθρωποι.

Δαιμοδία, ἡ τῶν ἀρίστων ἐπιβολή. Δαιμονᾶν, ὑπὸ δαίμονος κατέχεσθαι, καὶ μαίνεσθαι. Δαιμονίζειν, τὸν δαίμονα ἡγεῖσθαι, καὶ ἀποθεοῦσθαι. Δαιμονίη παρ' Ὁμήρῳ ἐν πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, ἀντὶ τοῦ δαιμονίως, ἤτοι σφόδρα περίεργε λαμβάνεται. ἐν δὲ τῷ δαιμόνιε φθίσει σε τὸ σὸν μένος, τὸ ἔνθεον τῆς ὁρμῆς καὶ ἀνδρείας, τοῦ Ἕκτορος θέλει δηλοῦν τοὔνομα. ἐν δὲ τῷ, δαιμόνιε, οὔ τοι πάμπαν ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν ἀπτολέμους τ' ἔμμεναι, καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις, τὸ βασιλικὸν, καὶ ἔνθεον τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἐν δὲ τῷ δαιμονίη τὸ λέληκας, τὸ μουσικὸν καὶ ἱερὸν τῆς ἀηδόνος. ἐν δὲ τῷ δαιμόνιοι χλούνην μὲν ὀρίτροφον, τὸ καρτερικὸν καὶ ἔμμονον τῶν ἁλιέων ὃ πρόσεστιν αὐτοῖς ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος. ἔστι δὲ εὔφημον ὄνομα τὸ δαιμόνιε, διὰ καρτερίαν ἢ ἀνδρείαν, ἢ κράτος βασιλικὸν καὶ ἔνθεον. ἢ ἄλλην τινὰ ἀρετὴν λεγόμενον. ἐνίοτε δὲ, καὶ μετρίως καθάπτεται εἰς περιεργίαν, ἢ τοιοῦτόν τι σκώπτων. ἐνίοτε δὲ καὶ εἰρωνικῶς λέγεται, ἐπὶ τοῦ νομίζοντος ἔνθεον ἑαυτὸν καὶ ἀνδρείας μέτοχον. ὡς ἐν τούτοις. δαιμόνι' ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐνιαύπος ἴσασο ἐμεῖο. καὶ δαιμόνιε, ἤγουν μακάριε. Δαιμονιητά, δαιμονίζει. Κρῆτες. Δαιμονίως, παραδόξως. ὑπερφυῶς. μακαρίως. Δαιμόνιε ξείνων συνταχθὲν, ὡς οἷον ὑπερθετικὸν. καθὰ καὶ τὸ, ἆ δειλὲ ξείνων. Δαιμόνιον, θεῖον. καὶ θαυμαστόν. Δαιμόνιος, μέση λέξις. διὸ καὶ τὸν βασιλέα δαιμόνιον καλεῖ. καὶ τὸν δημότην ὁμοίως. δαιμόνιον ἐκεῖνον μὲν γὰρ, ὡς εὐδαίμονα. τοῦτον δὲ, ὡς δυσδαίμονα. τῶν μέσων γάρ ἐστι, καὶ ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη. καὶ ἀμφιρεπῶς ἔχουσιν αἱ λέξεις, πρὸς ἔννοιαν ἀγαθήν, τε καὶ μὴ τοιαύτην. ὅτι μέντοι τὸ εὐ, ἢ τὸ δυς προσλάβωσι, τότε σαφῶς διακρίνονται. ἀεὶ τοίνυν παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπαμφοτερίζει τὸ δαιμόνιος, ἀναλόγως τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις. ποτὲ μὲν οὕτως, ποτὲ δὲ ἄλλως λαμβανόμενον. οὕτω καὶ συμφορὰ, καὶ ὁ αἰωνός. Δαίμονος, τοῦ δαίμονος. Δαίμων, ἡ ἑκάστου τύχη. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. ἢ δαίμων ἐστι, φύσις λογικὴ δι' ἐπικράτειαν θυμοῦ πρακτικῆς ἐκπεσοῦσα. καὶ δαίμων, δαήμων. θερμόφρων. ἢ θεός. Δαϊνόν, πυκνὸν καύσιμον. Δαίνυ, δαινύω. ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυον. ες. ε. καὶ τὸ προστακτικὸν, δαίνυε. καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ε, δαίνυ. ἢ οὕτως. δαίνυμι, ὁ παρατατικὸς, ἐδαίνυν. υς. υ. ἡ μετοχὴ ὁ δαινύς. τοῦ δαινύντος. τὸ προστακτικὸν, δαίνυθι. καὶ ἀποκοπῇ τοῦ θι, δαίνυ. δαίνυμαι, τὸ εὐωχοῦμαι.

Δαίνυντο, εὐωχοῦντο. ἀπὸ τοῦ δαίνυμι τὸ παθητικὸν, δαίνυμαι. ὁ παρατατικὸς, ἐδαινύμην. σο. το. τὸ πληθυντικὸν ἐδαίνυντο. Δαίνυ δαῖτα, ἐκ τοῦ δαίνυε, κέκραται. ἢ καὶ τρίτον ἐστὶ πρόσωπον παρατατικοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ δαίνυμι. δαίνυ δαῖτα γέρουσιν, ἀντὶ τοῦ ἴσα κρατῆρα. καὶ τίθει δαῖτα γέρουσι. Δαίνυνται, ἑστιῶνται. θερμαίνονται. Δαίνυσθαι, εὐωχεῖσθαι. τρέφεσθαι. ἡ δαίνυσθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ω, τὸν τάφον δηλοῖ. τουτέστι, τὸ ἐπὶ νεκροῦ περίδειπνον. ὃ καὶ αὐτὸ δαῖτα ἐστι λέγειν γενικῶς. Δαΐξας, διακόψας. καὶ δαΐ, τῇ μάχῃ. Δαιόμενος, διακοπτόμενος. μεριζόμενος. Δαῖον, τέρας πολεμικὸν σημεῖον. Δάϊον, ἰσχυρόν. ἀγαθόν. Δαῖρα, ἡ αὐτὴ τῇ δαείρᾳ. Δαῖραν μουνογένειαν λέγει Ἀπολλώνιος, τὴν Περσεφόνην. ὡς δηλοῖ διὰ τὸ μουνογένειαν. νυχίαν δὲ εἶπεν, ἤτοι διὰ τὸ χθονίων βασιλεύειν. νύκτα γὰρ τὸν ἀφώτιστον τόπον φασίν. ἢ ἣν νυκτὸς οὔσης ἐξιλάσκονται. εὔλογον γὰρ τὴν τῶν νυχίων τόπων κρατοῦσαν, κατὰ τὴν τῆς νυκτὸς ὥραν ἱλάσκεσθαι. ὅτι δὲ τὴν δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι, Δημοσθένης τε, καὶ Αἰσχύλος μαρτυροῦσι. Δαῖροι, θάσιοι.

Δαίρω, τὸ τύπτω. δέρω δὲ τὸ ἐκδέρω, ψιλόν. Δαὶς δαιτὸς, ἡ εὐωχία. ποιητικὸν ἐστι. καὶ δαίτη δαίτης. ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἡ δαίς, ἡ ἁπλῶς εὐωχία. ὡς ὄνομα κοινὸν καὶ γενικόν, ἡ δὲ εἰλαπίνη καὶ ὁ γάμος, καὶ ὁ ἔρανος, εἴδη εἰσὶ τῆς δαιτός. διὸ καὶ ἡ ἐρώτησις παρ' Ὁμήρῳ οὕτω προάγεται. τίς ἡ παροῦσα δαίς, ἄρα γε εἰλαπίνη, ἢ γάμος, ἢ ἔρανος. Δαίς, ἡ εὐωχία. ἀφ' ἧς καὶ δαιτυμών, ὁ ἑστιώμενος. καὶ δαιτρὸς, ὁ μάγειρος. καὶ δαιτρεῦσαι παρ' Ὁμήρῳ. καὶ κατεδαίσαντο πατρὶ σαῷ. καὶ πανδαισία. καὶ δαὶς ἡ λαμπάς, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ἔστι καὶ δαΐς, ἡ μάχη παρὰ τὸ δαίω τὸ διακόπτω. Δαΐς, ἡ μάχη. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω. ὁ μέλλων δαίσω. ἀποβολῇ τοῦ ω, δαΐς. καὶ κατὰ διάλυσιν δαΐς. ἐν δαῒ λυγρῇ. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ διάλυσιν δαΐω. πλεονασμῷ τοῦ ζ, δαΐζω. ὁ μέλλων δαΐσω. ἀποβολῇ τοῦ ω. δαΐς. Δαισάνη, ἡ πτισάνη. ἀπὸ σίτου ἐπτισμένου ἑψηθεῖσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ δαίσασθαι. τὴν γὰρ πρώτην τροφὴν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν ἄρτων, οὕτως ἐποιοῦντο. Δαίσιμον, τὸ ἐδώδιμον. Δαισιανὸς, δρομεὺς ἐστὶν ἐπὶ βραδυτῆτι, καὶ πενίᾳ κωμῳδούμενος.

Δαιταί, λαμπάδες. Δαιταλεύς, ὁ εὐωχητής. Δαιταλεῖς, οἱ δαιτυμόνες. καὶ θιασῶται. Ἀριστοφάνης. ἐπιδ' ἥμιον θέαν τοῖς δαιταλεῦσιν, ὁ βασιλεὺς χαριζόμενος. Δαιταλουργία, ἡ μαγειρικὴ τέχνη. Δαιτήριον, μεριστήριον. ἀπὸ τοῦ δαΐσαι τὸ μερίσαι. Δαίτης ἤντησά τε, ὅ ἐστιν, ἔτυχέ τε αὐτῆς ἦλθέ τε. τοιοῦτον καὶ τὸ ἤντησας ὀπωπῆς. ἤντησε, δοτικῇ συντάττεσθαι εἰωθός, μετὰ γενικῆς συνέταξε. δαίτην συνήθως. καὶ βαρυτόνως δαῖτα φησί. Δαιτίδα, μικρὰν λαμπάδα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τοῦ σκορόδου κεφαλὴν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Δαιτίς, τόπος ἐν Ἐφέσῳ. εἴρηται ἀπὸ τοῦ λυ

δὸν τὸν κάπηλον τὸν αὐτόθι κατοικήσαντα, παρέχειν τὰ πρὸς δαῖτα τοῖς ἐπιξενουμένοις. ἦν δὲ τὸ κύριον αὐτοῦ ὄνομα, Ἔφεσος· ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις. Δαιτρεύειν, τὸ διαμοιρᾶσθαι καὶ δαΐζειν, ἐξ οὗ καὶ ὁ δαιτρός. παρὰ τὸ δαίω γίνεται δαιτρεύειν· τὸ μερίζειν, λόγῳ δασμοῦ. καὶ δαιτρὸς ὁ μερίζων. καὶ δαιτρὸν πίνειν ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ μεμερισμένως. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἐκ τοῦ τὰ κρέα μερίζοντος δαιτροῦ. Δαιτροπόνος, σιτοπόνος· σιτοποιός. Δαιτυμόνες ἐν ὀδυσσείας φ̄, οἱ ἁπλῶς δαινύμενοι· ἐν μέντοι τῇ δ̄ ῥαψῳδίᾳ, ἐπὶ τῶν τὴν δαῖτα παρασκευαζόντων· ἤγουν οἱ δαιτυμόνες· οἱ εὐωχηταί· οἱ ἀριστηταί. Δαίτωρ, ὄνομα κύριον· καὶ ὁ εὐωχητής, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, δαίτωρ· ὡς πράξω πράκτωρ. Δαΐφρονι δαίεται ἦτορ· τρόπος ἐτυμολογίας ἐστὶν, ἵνα καὶ ἀναπτύσσηται τὸ δαΐφρων, διὰ τοῦ δαίεται ἦτορ, καὶ εἰς ταυτὸν ἄγηται. ἡ φρόνησις ἀθηνᾶ, τῷ φρονίμῳ ἀνδρί. καὶ γὰρ ὀδυσσεὺς ὁ συνετὸς δαίεται, τὸ φρονοῦν τῆς ψυχῆς μερμηρίζων καὶ μεριμνῶν· καὶ ἀθηνᾶ ὁμοίως δαίεται ἦτορ, πολύβουλος οὖσα. Δαΐφρων, παρὰ τὴν δαῒ δοτικὴν, καὶ τὸ φρὴν, ὁ πολεμικὸν φρόνημα ἔχων, ἢ ὁ τὰ περὶ πόλεμον φρονῶν. σημαίνει καὶ τὸν συνετὸν, παρὰ τὸ δαίω τὸ γινώσκω. ἵνα ᾖ, ὁ δεδαηκὼς φρόνησιν. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν, ὁ μεγάλως φρονῶν. τὰ δὲ ἐκ δύο ἢ πλειόνων συγκείμενα ὀνόματα, ἢ ἀπὸ εὐθείας συντίθεται, ὡς τὸ ἕως, ἑωσφόρος, ἢ ἀπὸ γενικῆς, ὡς τὸ οὐδεὶς οὐδενὸς, καὶ τὸ ὥρα ἡ φροντὶς, οὐδενόσωρα. καὶ ἑλλὴ ἑλλῆς, ἑλλήσποντος. ἢ ἀπὸ δοτικῆς, ὡς ἄρηϊ, ἀρηΐφιλος· καὶ δουρὶ, δουρικλυτός. ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ νοῦν, νουνεχὴς, καὶ πόδα, παδαλέριος. ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον οὐ συντίθεται. ἐπὶ δὲ τοῦ δαΐφρονος πηνελοπείης, οὐ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν· παρὰ τὸ δαῶ τὸ μανθάνω, δαΐσω. καὶ ἐξ αὐτοῦ δαΐφρων. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων γινόμενα ὀνόματα, ἢ τῷ ε̄ παραλήγουσιν, ὡς τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτεπὴς, ἢ τῷ ῡ ψιλῷ, ὡς τὸ μισῶ, μισογύνης· ἢ τῷ ἰῶτα, ὡς τὸ εἰλῶ, εἰλίπους· οἰδῶ οἰδίπους· ἢ τῷ ο̄, ὡς τὸ ἁμαρτῶ, ἁμαρτίνοος. οὕτω καὶ τὸ δαῶ, δαΐσω, δαΐφρων. ἢ παρὰ τὴν διὰ πρόθεσιν καὶ τὸ φρὴν διάφρων, σημαινούσης ἐπίτασιν. καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, δαΐφρων· σώφρων· ἐχθρόφρων δὲ, πολέμιος. Δαίω, τὸ ἐπίσταμαι· τὸ μανθάνω· καὶ τὸ καίω καὶ ἐξάπτω. ἀφ' οὗ, δαίμων ἡ τύχη· καὶ δαίμονες οἱ παρ' ἕλλησι θεοί. καὶ δαίω, τὸ μερίζω· ἀφ' οὗ δαὶς τὸ φῶς· καὶ δᾶδες, αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτός· καὶ δαίω τὸ εὐωχοῦμαι, ἀφ' οὗ δαὶς ἡ εὐωχία· καὶ δαίνυμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. καὶ δαιτυμόνες οἱ εὐωχούμενοι· καὶ δαίδαλος, ὄνομα κύριον· ἦν δὲ μηχανικός· καὶ ἀπὸ τούτου δαιδάλεον τὸ ποικίλον· καὶ δαιτρὸς, ὁ μάγειρος· καὶ δαιτρεύω· δαιτρία· καὶ ἕτερα, διὰ διφθόγγου. Δακέθυμον, λυποῦντα τὴν ψυχήν. Δάκες, οἱ νῦν πατζινακῖται λεγόμενοι. Δάκετον, θηρίον ἑρπετόν· παρὰ τὸ δάκνω, δάκνετον· καὶ δάκετον· καὶ δάκετος· καὶ δάκια, τὰ μικρὰ θηρία. Δάκια, τὰ ἄγρια ὀρνιθάρια. Δάκνει, λυπεῖ. Δακνὶς, ὀρνέου εἶδος. Δάκνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, οὔτοι ὥσπερ κύνες δάκνουσιν ἀλλήλους. δάκνω δήξομαι ἔδακον· δάκνομαι δηχθήσομαι· δέδηγμαι, ἐδήχθην. Δάκνω, παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω, γίνεται δαχαίνω· ἐξ οὗ καὶ δαγκάνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ῑ καὶ πλεονασμὸν τοῦ γ̄. Δάκος, καὶ δάκετα, θηρία ἰοβόλα· ἑρπετά. ἡ εὐθεῖα, τὸ δάκος. Ἐμὲ δεῖ φεύγειν δάκος ἀλγεινὸν, καὶ κατηγορίαν. τὸ δὲ δάκετον, παρὰ τὸ δάκνω· δάκνετον, καὶ δάκετον. σημαίνει δὲ τὸ δάκος καὶ δῆγμα· οἷον, Σῆμα δέ τι δάκεος αἱμορρόου. Δακόωσι, πορθήσωσι. Δάκρυ, ἀποκοπὴν παθὸν ἐκ τοῦ δάκρυον, οὐκέτι κινεῖται εἰς κλίσιν. καὶ δάκρυσι λέγε, μὴ δακρύοις· ποιητικὸν γάρ. Δάκρυα, γίνεται παρὰ τὸ δάκνω. δακνομένης γὰρ οἷον τῆς ψυχῆς, πρόεισι δάκρυον. Δακρυόεσσα· ἀπὸ τοῦ δάκρυον· ἤγουν, μετὰ δακρύων. Δάκρυον γίνεται, ὅταν τὰ κοῖλα τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἐκ τῆς λύπης ἀναθυμιάσεων πληρωθέντα, δι' ὀχετῶν τινῶν τῶν κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πόρων, τοῦ ὑγροῦ τὸ βάρος ἀποσκευάζηται. Δάκρυον θαλερὸν, ἢ ἀκμαῖον, ἢ τὸ ἔνικμον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν θαλλόντων φυτῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἐπεὶ τὰ κυρίως θάλλοντα καὶ ἁπαλά εἰσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τέρεν δάκρυόν που λέγεται τὸ ἁπαλόν. ἐπεὶ δὲ χλωρά εἰσι τὰ θάλλοντα καὶ ὑγρότητα ἔχει πλείω, διὰ τοῦτο καὶ ὑγρὸν δάκρυον καὶ χλωρὸν ὁ εὐριπίδης φησί. σοφοκλῆς δὲ ἐν τραχινίαις, χλωρὰν ἄχνην δακρύων ἔφη. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δάκρυ ἀποκοπὴν παθὸν ἐκ τοῦ δάκρυον, οὐκέτι κινεῖται εἰς κλίσιν ὡς εἴρηται. ὡς οὐδὲ τὸ δῶ, ἤτοι δῶμα. οὐδὲ τὸ κρῖ, ὅ ἐστι κρίμνον. οὐδὲ τὸ ἧλ, ὅπερ ἐστὶν ἧλος. Ἄλλως. Δάκρυον, φθαρτῆς φύσεως ἰδίωμα. ὅπερ ἀδὰμ πρὸ τῆς παραβάσεως, οὐκ ἐκέκτητο. παρὰ τὸ δάκνω· δάκνυον, καὶ δάκρυον. δακνομένης γὰρ τῆς ψυχῆς, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ ἀπὸ τοῦ δήκω ἔνθεν ἔδακον. θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. τὸ δάκρυον· τὸ πληθυντικὸν δάκρυα· ἡ δοτικὴ δακρύοις. πόθεν οὖν τὸ δάκρυσιν; ἡ ἐπὶ τέλει συλλαβὴ, εἰς σι τρέπεται ὥσπερ καὶ ἐν τῷ προβάτοις, πρόβασιν· εἰκάτοις εἴκασι· πετάλοις, πέταλσι κατὰ μετασχηματισμόν.

Δακρυόφιν, κατὰ μεταπλασμὸν, ἀντὶ τοῦ δακρύοις. ὅμηρος ὀδυσσείας ε̄, οὐδέ ποτε ὄσσε δακρυόφιν τέρσοντο. ἀντὶ τοῦ δακρύοις. καὶ ἰλιάδος ῑ. δαρδανίδης πρίαμος θεόφιν ἀτάλαντος. ἀντὶ τοῦ θεοῖς. Δακρυπλώειν βεβαρηότα με φρένας οἴνῳ παρ' ὁμήρῳ, ἐν ὀδυσσείας τ̄, τουτέστι, τοῖς δάκρυσι πλήθειν, διὰ τὸ ἐξ οἴνου βάρος. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν ἀστειότερον, μή τις εἴποι διὰ δακρύων πλώειν ἔμφορτον ὄντα οἴνου βαρύ, ὡς καὶ ναῦς οἰνοφόρος. εἶτ' οὖν οἰνοβαρὴς, πλώῃ διὰ ὕδατος.

Δακρυρροεῖν, δάκρυα ῥέειν. Δάκρυσι πεφυρμένη, ἀντὶ τοῦ ἠχρειωμένη· καὶ ἔχεταί πως ἡ λέξις τοῦ χείλεα φύρσω αἵματος. Δακρύω σε, τῆς ἀναισθησίας νοεῖται ἕνεκα· καὶ ἀντιστρόφως· δακρύω σου τὴν ἀναισθησίαν. Δακρυώτατον, ἀτυχέστατον. Δακρύω τὸν ἀποθανόντα μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Δακρύω ἐπὶ τοῖς δὲ, καὶ ἐπιδακρύω τοῖς δὲ· ἤγουν διὰ ταῦτα. Δακτυλήθρα, ἡ τοῦ δακτύλου σφενδόνη. καὶ δακτυλήθρας ἔχων, ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον. Δακτύλιος, ἡ σφραγίς. ὡς τὸ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν, ἐτύπωσεν ἐπὶ στολήν. ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δάκτυλον ἰέναι. δακτύλια, καὶ οἱ τετρημένοι λίθοι, ἀφ' ὧν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἀνάπτουσι. καὶ δακτύλιος, τροχίσκος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Δάκτυλοι ἰδαῖοι ἓξ καὶ πέντε φασὶν εἶναι· δεξιοὺς μὲν τοὺς ἄρσενας· ἀριστεροὺς δὲ τὰς θηλείας. φερεκύδης δὲ τοὺς μὲν δεξιοὺς εἴκοσι λέγει· τοὺς δὲ εὐωνύμους τριάκοντα δύο. γόητες δὲ ἦσαν, καὶ φαρμακεῖς· καὶ δημιουργοὶ σιδήρου λέγονται πρῶτοι, καὶ μεταλλεῖς γενέσθαι. ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τῆς μητρὸς ἴδης. ἀριστεροὶ μὲν ὥς φησι φερεκύδης, οἱ γόητες αὐτῶν· οἱ δὲ ἀναλύοντες, δεξιοί· ὡς ἑλλάνικος. οἱ δέ φασιν, ὅτι ἰδαῖοι δάκτυλοι ἐκλήθησαν, ὅτι ἐν τῇ ἴδῃ ἐντυχόντες τῇ ῥέᾳ, ἐδεξιώσαντο τὴν θεόν· καὶ

θεόν· ἢ τῶν αὐτῆς ἢ ταύρου· ὡς δὲ μνασέας ἐν πρώτῳ περὶ ἀσίας, ἰδαῖοι δάκτυλοι λέγονται ἀπὸ τοῦ πατρὸς δακτύλου,
καὶ τῆς μητρὸς ἴδης. ὁ δὲ τὴν φορωνίδα συνθεὶς, γράφει οὕτως· Ἔνθα, γόητες ἰδαῖοι φρύγες ἄνδρες ὀρέστεροι οἰκί' ἔναι
ον, κέλμις δαμναμενεύς τε μέγας, καὶ ὑπέρβιος ἄκμων, εὐπάλαμοι θεράποντες ὀρείης ἀδρηστείης· οἳ πρῶτοι τέχνην πο
λυμήτιος ἡφαίστοιο εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόεντα σίδηρον. καὶ δάκτυλοι, οἱ βάλανοι τοῦ φοίνικος. Δάκτυλος· ἢ ἀπὸ
αὐτοῦ ῥοδοδάκτυλος· ἢ δακτυλίδια, τὰ γυναικεῖα· Δακτυλιογλύφος, ἢ δακτυλιογλυφία, παρὰ πλάτωνι. καὶ δακτυλι
δείκνυται, ὡς δημοσθένης. δακτυλήθρα, ὡς ξενοφῶν· ἢ ἐπὶ δακτύλων θεῖναι, τὸ λογίσασθαι. καὶ δάκτυλος ὁ ἀριθμός. καὶ
τοὺς δακτύλους ἰδαίους κεκλῆσθαι λέγουσιν οἱ μὲν κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι πέντε· οἱ δὲ κατὰ τὸ τὴν ῥέαν πάνυ ὑπουργεῖν,
οἱ τῆς χειρὸς δάκτυλοι τεχνῖταί τε καὶ πάντων ἐργάται. τὰ δ' ἐν τοῖς δακτύλοις, δακτύλιον· δακτυλίδιον· σφραγίδιον·
σφραγίδας· οὕτω γὰρ τοὺς ἐπισήμους δακτυλίους ὠνόμαζον· τοὺς τὰ σήμαντρα, ἢ λίθους ἐν αὐτοῖς ἔχοντας. περὶ δὲ τῷ σμι
κρῷ δακτύλῳ ἐφόρουν, ὃ ἀκαρὲς ἐκάλουν διὰ σμικρότητα. καὶ ἕτερον κορίαννον, τῷ λιχανῷ περιτιθέμενον. καὶ δάκτυ
λος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχέων, τετράχρονος· οἷον ἥλιος. καὶ δάκτυλος καλεῖται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁρμονιῶν τῶν δα
κτύλων· ἀπὸ γὰρ μακρᾶς ἐπὶ τὰς βραχέας κατέρχεται ὁ δάκτυλος, ὁ μικρός· ὁ μετ' αὐτὸν παράμεσος· εἶτα μέσος· ὁ
μετὰ τοῦτον, λιχανός· εἶτα ἑξῆς, ὁ ἀντίχειρ· ὡς ἀντὶ ὅλης τῆς χειρὸς δυνάμενος. καὶ δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσσω. δράκτυλος
τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέδεχα· δέδεγμαι, δέδεκται, δάκτυλος· οἱ δεκτικοὶ ὄντες τῶν διδομένων. ἢ παρὰ τὸ δείκω τὸ
δεικνύω, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι· δι' αὐτῶν γὰρ ἡ δεῖξις γίνεται. Δάλα, ἄμπελος. Δαλάγχαν, θάλασσαν. Δάλαν,
λίμνην. Δάλεσον, ὄνον κρῆτες. Δαλῆ, κακουργῆ. Δαλήσασθαι, λυμήνασθαι· ἀδικῆσαι. Δαλίδας, τὰς μεμνη
στευμένας. Δάλιον, δαλόν· ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα· καὶ περιρραίνειν τὸν βω
μόν. Δαλιοχεῖν, τὸ παιδὶ συνεῖναι· ἀμπρακιῶται. τινὲς δὲ τὸ μοιχεύειν. Δαλιοχός, μοιχός. Δαλίς, μωρός. Δάλ
κιον, πινάκιον· οἷον γραμματίδιον. Δάλλει, κακουργεῖ. Δαλλώ, ἡ ἀπὸ ἡλικίας· οἱ δὲ, τὴν ἔξωρον παρθένον, ἢ γυναῖ
κα· καὶ πρεσβυτέραν, ὅταν συμπαίζῃ ταῖς παρθένοις· ὑπερῆλιξ. Δαλμαῖαι, εἰκάσαι. Δαλός, λαμπάς· ἢ ξύλον
καιόμενον· παρὰ τὸ δαίω δαλός. καὶ δαυλός, ἢ παρὰ τὸ δαίω δαίσω, δαυλός· ὡς αὔω, αὔσω, αὐλός, καὶ δαλός· ὁ πεπυ
ρακτωμένος ἄνθραξ. δαλὸς καὶ ὁ μελάνουρος ἰχθύς. Δαλοῦν, σύρμον. Δαλώ, ὑπερῆλιξ· νεώτερος. Δαμᾶ, δαμά
ζει· δαμάζειν κυρίως, τὸ ταῖς πηγαῖς μαλάσσειν· καὶ δαμάζει, καταπονεῖ. ἢ δαμάζειν, παρὰ τὸ δέμας ἀζειν· ὅ ἐστι ξη
ραίνειν. Δαμάζω, τήκω· τείρω· τρύχω· πιέζω· προνομεύω. Δαμάλ, τὸν ἔρωτα· ἤτοι τὸν δαμάζοντα· ἢ ἀγέρωχον.
Δαμάλεις, καὶ πόρτιες, αἱ μήπω ὑπὸ ζυγὸν ἐλθοῦσαι, μηδὲ ὀχευθεῖσαι· αἱ πόρτιες δὲ, καὶ ἔτι ἀτελέστεραι τῶν δαμά
λεων· ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων, μόσχοι τὰ νεογνά· ἢ τὰ ὑπὸ ταῖς μητράσιν ἔτι· ταῦροι δὲ, οἱ τέλειοι· ἔστι δὲ ἡ δάμαλις τῆς δα
μάλεως· οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ ἡ δαμάλη τῆς δαμάλης λέγουσιν· ἀφ' οὗ παρὰ θεοκρίτῳ, αἱ δαμάλαι. Δαμάλη, ὁ ἄρρην μό
σχος· δάμαλις ἡ θήλεια· μόσχος δὲ ἐπ' ἀμφοῖν· ταῦρος δὲ, ὁ ἄγριος βοῦς. Δάμαλις, τὸ νεογνὸν τῆς βοὸς γέννημα· πόρις
τε λέγεται· οἷον ἄγραυλοι πόριες· παρὰ τὴν πορείαν· σκιρτητικὴ γὰρ ἡ δάμαλις· ἡ δ' αὐτὴ καὶ πόρτις πλεονασμῷ τοῦ τ·
ἀφ' ἧς παρ' ἡσιόδῳ ὑπόπορτις ἔριθος· ἤγουν πόρτιος ἢ βοός. ἔτι δὲ καὶ πόρταξ ὑποκοριστικῶς· καθ' ὁμοιότητα τοῦ λεῖμαξ,
καὶ μύλαξ· ἢ λίθαξ· ἢ πίδαξ· καὶ σκύλαξ. Δαμάλλοντες, δαρδάπτοντες. Δάμαρ ἵππεως, εἶδος ἰσχάδων. εὔπολις.
Δάμαρ, γυνή· γαμετή· παρὰ τὸν γάμον γάμαρ, καὶ δάμαρ. λέγεται καὶ δάμαρις· ἔνθεν ἢ ἡ δάμαρτος γενική· εἰ μὴ ἄρα πλε
ονασμῷ τοῦ τ, ἀπὸ τῆς εἰς ρ εὐθείας. Δαμάρης, ὀχετός. Δαμαρούσιος ὀχετὸς, δημόσιος. Δάμαρτι, γυναικί· γαμε
τῇ. Δαμάσδει, ἀντὶ τοῦ δαμάζει δωρικῶς. Δαμασικόνδυλον εὔπολις, ὡς ἂν τὸν δαμασίστρατον ὄντα χῖον παλαι
στὴν, οὕτω λέγει. Δαμασίφρων, ὁ ἀπατῆσαι δυνάμενος· πίνδαρος· δαμασίφρονα χρυσόν. Δαμάσκιος, στωϊκὸς φι
λόσοφος σύρος. Δαμασκός, ἄμμα σάκου. Δάμασσεν, ἀνεῖλεν. Δαμάσσετο, ἐδάμασε. Δαμάσσῃ, ἀποκτείνῃ.
Δαμαστής, οὕτως ὁ προκρούστης ἐκαλεῖτο. Δαμάστωρ, ἐκ τοῦ δεδάμασται· ὡς τετέλεσται τελέστωρ. Δαματρί
ζειν· τὸ συνάγειν τὸν δημητριακὸν καρπόν. Δάμεια, ἑορτὴ παρὰ ταραντίνοις. Δαμεῖεν· δαμῶ, τὸ ὑποτάσσω· ὁ μέλ
λων, δαμήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδαμον· ὁ παθητικὸς, ἐδάμην· ἡ μετοχὴ, ὁ δαμείς· τοῦ δαμέντος· τὸ εὐκτικὸν δαμεί
ην· τὸ πληθυντικὸν δαμείημεν· ἢ κατὰ συγκοπὴν δαμεῖεν. Δαμεῖσα, δαμασθεῖσα. Δαμείς, δαμασθεὶς, ἐν πολέμῳ
ἀναιρεθείς. Δάμεν, ἀντὶ τοῦ ἐδαμάσθησαν. Δαμέντες, φονευθέντες· δαμασθέντες. Δαμεῦσαι, αἰσχῦναι· κοινοποι
ῆσαι. Δαμῆναι, δαμασθῆναι· ἐπὶ γυναικὸς· ἀναιρεθῆναι ἐπὶ ἀνδρός. Δαμήμεναι, ὑποταχθῆναι. Δαμιουργοί, αἱ πόρ
ναι. Δάμις, ὄνομα κύριον· ἔστι δὲ παρώνυμον δωρίδι διαλέκτῳ· παρὰ τὸ δῆμος γίνεται δῆμις, καὶ δᾶμις δωρικῶς· ὥς
περ ἀπὸ τοῦ εὐρὺ γίνεται εὖρις, ὄνομα κύριον. Δάμνα, ἐδάμαζε. Δαμναίμην, δαμναζοίμην. Δαμνάμενοι, δα
μαζόμενοι· βιαζόμενοι. Δαμνᾶται, ἕλκει· βιάζεται· φθείρει. Δαμνεῖ, δαμάζει. Δάμνημι, δαμάζω. Δάμνησι,
δαμάζει· ἀναιρεῖ, ὑποτάσσει· ἀπὸ τοῦ δάμνημι· ης· ησι. Δαμνῆτις, δαμάζουσα· τιμωρός. Δάμνια, θύματα· σφά
για. Δαμνόν, δεινόν. Δάμνος, ἵππος τυρρηνοί. Δαμνῶ, καὶ δάμνημι· δαμάω δαμῶ· ἢ πλεονασμῷ τοῦ ν, δαμνῶ·
καὶ εἰς μι· δάμνημι. Δαμνῶμαι, δαμνᾷ· οἷον ὅτε σὺ πάντας δαμνᾷ ἀθανάτους· ἤγουν δαμάζεις· πρωτότυπον ἐστι τοῦ
δάμνημι. ἀφ' οὗ τὸ δάμναται· καὶ τὸ δάμνασθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Δαμοσσόνιος, εἶδος βοτάνης. Δαμοῦαι, οἱ ἐπὶ μελαν
τίας πεμπόμενοι λάκωνες. Δαμοῦχοι, οἱ τὸν δῆμον ἔχοντες· ἦσαν δὲ κατά τινας πόλεις αὗται, ἀποδεδειγμέναι δημού
χων. Δαμοφανής, τὸ ἱμάτιον οἱ λάκωνες. Δαμπόν, ὁ πυρίεφθον λάκωνες κρῆτες. Δαμώματα, τὰ δημοσίᾳ ᾀδό
μενα· ἢ δαμώματα, κοινώματα· δημοσιώματα. Δαμώμενος, ἀγαλλόμενος· οἱ δὲ, παίζων. Δάμων, ὄνομα· διδάσκα
λος τοῦ περικλέους. Δαμώσιον, δεδοκιμασμένον· λάκωνες. Δαμώσεις, δημόται· ἢ οἱ ἐντελεῖς· παρὰ λάκωσι.
Δανάη, θυγάτηρ ἀκρισίου ἀργείων βασιλέως καὶ εὐρυδίκης, τῆς εὐρώπης θυγατρὸς γέγονεν· ἣν ἀκρίσιος ὁ πατὴρ
σιδηροῦν ποιήσας θάλαμον ἐνέκλεισεν, ὅπως τούτῳ τῷ τρόπῳ μείνῃ παρθένος· ἐκ χρησμοῦ γὰρ ἠκηκόει ἀναιρεθῆναι.

ὑπὸ τοῦ ἐξ αὐτῆς γεννηθέντος. Ζεὺς δὲ ὡς λέγουσιν εἰς χρυσὸν μεταστρέψας ἀχθεὶς διά τινος ὀπῆς, ἐμίγη αὐτῇ. ἡ δὲ ἐν γαστρὶ
ἔχουσα τὸν περσέα, ὅπερ γνοὺς ὁ ταύτης πατὴρ ἀνέμεινε ταύτην τεκεῖν· καὶ τεκοῦσαν σὺν τῷ βρέφει ἐμβάλλει λάρ
νακι ξυλίνῳ, καὶ τὴν ὑποκειμένην ἔῤῥιψε θάλασσαν. ἥτις περὶ σέριφον νῆσον ἐξηνέχθη μίαν τῶν κυκλάδων, ἧς ἐβασίλευε
πολυδέκτης υἱὸς ποσειδῶνος· καὶ κηρεμίας ἀδελφὸν ἔχων δίκτυν. ὃς δίκτυς ὡς ἴδιον παῖδα τὸν περσέα ἐπαιδαγώγει.
καὶ τῆς δανάης ἐπεμελεῖτο. ὁ δὲ πολυδέκτης, ἐβίαζε τὴν δανάην. μὴ δυνάμενος δὲ συγγενέσθαι αὐτῇ, τοῦ περσέως ἤδη πρὸς
ἥβην ἐλαύνοντος, πλάττεται ὡς ἔδνων χρείαν ἔχει πρὸς γάμον ἱπποδαμείας τῆς οἰνομάου. καὶ ἄλλον ἄλλη τὸν φίλον αἰτεῖ.
περσέα δὲ πέμπει ἐπὶ γοργόνας, διορμῆσαι τὴν μέδουσαν. καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὅπως τῇ ἱπποδαμείᾳ δοίη.
τοῦτο δὲ ἐπραγματεύετο, ὅπως τοῦ περσέως ὑπὸ γοργόνων ἀναιρεθέντος, αὐτὸς ἀδεῶς τῇ δανάῃ συγγένοιτο. ταῦτα δὲ λῆ
ρος. πολυδέκτης γὰρ τρεῖς γυναῖκας πρότερον ἢ ἱπποδαμείας. τὸ δὲ ἀληθὲς, οὕτως ἔχει. τίως μυθικώτερον εἶπον κατ' ἀρ
χάς. ὅτι μὲν ἐβίαζε πολυδέκτης δανάην, ἤδει καὶ περσεύς. ἐπεὶ ἡ μέδουσα θυγάτηρ οὖσα περσίδου, τῇ ἀθηνᾷ πρὸς κάλ
λος ἀντήριζεν. ἀθηνᾶ δὲ τὸν περσέα κατ' αὐτῆς ἔπεμψεν ὑπογράψασα καὶ ὑποδείξασα τοῦτο ἐν ζωγραφίαις τὴν γοργό
νην, περὶ πόλιν τῆς σάμου δεικτήριον κληθεῖσαν, ὑπὸ τοῦ ὑποδειχθῆναι ταῦτα αὐτῷ. ἐλθὼν δὲ περὶ τὰς φορκίδας, πρῶτον
τὴν τιπεφριδὼ, καὶ τὴν ἐνυὼ τὰς ἐκ γενετῆς γραῖας, ἀδελφὰς δὲ τῶν γοργόνων ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν αὐ
τῶν, καὶ τὸν ἕνα ὀδόντα, ὃν μόνον εἶχον κατ' ἀμοιβήν. καὶ οὐ πρότερον αὐταῖς ταῦτα ἔδωκεν, ἕως ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς νύμ
φας. καὶ λαβὼν τὰ πτερωτὰ τῶν νυμφῶν πέδιλα, καὶ κίσηβιν, ἤτοι πήραν καὶ κυβωτόν. καὶ τὴν κυνέαν τοῦ ἅδου, καὶ παρ'
ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἅρπην, ἔχων παρὰ τῆς ἀθηνᾶς κάτοπτρον, πετόμενος ἦλθεν ἐπὶ γοργόνας αὐτάς, ἐπ' ὠκεανὸν οὔσας
περὶ πόλιν ἰβηρίας τὴν παρτησσόν. αἵτινες δρακοντοφολίδας εἶχον. κεφαλὰς συῶν. μεγάλους ὀδόντας. χεῖρας χαλκᾶς
καὶ πτέρυγας, αἷς ἐπέτοντο. οὕτω γοῦν πετόμενος ἐπ' αὐτὰς ἐλθὼν, καὶ κοιμωμένας εὑρὼν, καρατομεῖ τὴν μέδουσαν
ἐν τῷ κατόπτρῳ βλέπων οὐ πρὸς αὐτήν. ἡ γὰρ ἀπελιθώθη ταύτην ἰδών. αἱ δὲ λοιπαὶ αὐτῆς ἀδελφαὶ θρῆνον μὲν ἐκώλυον
ἐκ τῶν πολλῶν ὀφιωδῶν αὐτῶν κεφαλῶν, ἐκπέμπουσαι συριγμόν. ἐξ ὧν περ ἀθηνᾶ κατὰ πίνδαρον τὸν αὐλητικὸν καλού
μενον πολυκέφαλον εὗρε νόμον. περσεὺς δὲ τῇ πήρᾳ τὴν κεφαλὴν θεὶς, καὶ κατὰ νώτων φέρων αὐτήν, ἐπορεύετο. ἐλθὼν δὲ
καὶ πρὸς αἰθιοπίαν ὡς ἔφην τὴν ἀνδρομέδαν τοῦ κήτους ἐῤῥύσατο. καὶ λαβὼν γυναῖκα, ἐξ αὐτῆς ἔσχε παῖδα τὸν πέρσην.
καὶ καταλείπει παρὰ κηφεῖ. τὸν δὲ κηφέως ἀδελφὸν φινέα προμνηστευόμενον ἀνδρομέδαν καὶ αὐτοῦ ἐπιβουλεύοντα ἀπε
λίθωσε, δείξας τὴν γοργόνα. αὐτὸς δὲ σὺν ἀνδρομέδᾳ ἦλθεν εἰς σέριφον. εὑρὼν δὲ τὴν μητέρα μετὰ τοῦ δίκτυος προσπε
φευγυῖαν ἐν τῷ ναῷ διὰ πολυδέκτην, ἐλθὼν περὶ τὴν γοργόνα, πάντας ἐλίθωσε. τὴν δὲ βασιλείαν δίκτυϊ δίδωσι. τὰ δὲ
τῶν νυμφῶν πέδιλα καὶ τὴν ἅδου κυνῆν ἑρμῆς παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τοῖς ἰδίοις δεσπόταις παρέδωκε. τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς
γοργόνος, περσεὺς παρέσχε τῇ ἀθηνᾷ. ἡ δὲ, πρὸς τὸ μέσον τῆς ἰδίας ἀσπίδος ταύτην ἐνέπηξεν. ἄλλοι δέ φασιν, ἐπὶ τοῦ κό
σμου. οὗ περὶ τὸ στῆθος εἶχε, ταύτην ἐνέπηξεν. ὅθεν ἀπὸ τῆς γοργόνος καὶ ὁ ἐπιστήθιος ἐκεῖ τῆς ἀθηνᾶς κόσμος, γοργόνιον
ἐκλήθη. περσεὺς δὲ σὺν ἀνδρομέδᾳ καὶ τῇ μητρὶ δανάῃ, ἔσπευδεν εἰς ἄργος ἐλθεῖν, πρὸς θέαν ἀκρισίου. ἀκρίσιος δὲ
τὸν χρησμὸν δεδοικὼς, εἰς πελασγίαν ἀνεχώρησε. τευταμίδου δὲ τοῦ βασιλέως λαρισσαίων πένταθλον θέντος, ἐπὶ τῇ τοῦ
πατρὸς τελευτῇ, περσεὺς ἀγωνιζόμενος, δίσκῳ βαλὼν τὸν ἀκρισίου πόδα ἄκων, αὐτὸν ἀναιρεῖ. καὶ πενθήσας ἔθαψεν
ἔξω τῆς πόλεως. πρὸς δὲ μέγα πένθος τὸν προῖτον ἐλθὼν, αὐτῷ μὲν ἔδωκε τὴν ἰδίαν βασιλείαν τὴν ἄργους ἀρχήν.
αὐτὸς δὲ ὁ περσεὺς, τὴν τίρυνθα κατέσχε, καὶ τὴν ἐκείνου βασιλείαν προσέκτισε, μήδειαν καὶ μυκήνας. ἔνθα καὶ ἑτέ
ροις παῖδας ἐξ ἀνδρομέδας, ἀλκαῖον καὶ σθένελον, ἕλειον. μήστωρα. ἠλεκτρύονα. καὶ γοργοφόνην, τοῦ ἑτέρου υἱοῦ αὐ
τοῦ πέρσου καταλειφθέντος. ὡς εἴπομεν ἐν αἰθιοπίᾳ, παρὰ τῷ πάππῳ κηφεῖ τὸν χρυσόπατρον, εἶπον τὴν ἱστορίαν. Δά
ναι, δύεσθαι. ὅσον εἰς τὴν χρείαν τοῦ στήμονος μεριζόμενον. καθάπτεσθαι. Δαναέδαι, αἱ δοῦλαι. ταραντῖνοι. Δάνακες,
θαυμαλῶπες. Δανάκη, ὄνομα νομίσματος, ὃ ἐδίδοσαν τοῖς νεκροῖς πάλαι, λόγῳ περάματος. ἐν ἀχερουσίᾳ. ἥτις ἐστὶ
λίμνη ᾅδου. Δανάς, μερίδας. Δανάς, μέλαινα. καὶ πονηρά. Δανδαλίδες, κάγχρυες. κριθαὶ ἢ σῖτος πεφρυγμένος.
Δάνδαλος, ὁ ἐριθακὸς τὸ ὄρνεον. Δανδαρίκαι, οἱ βουλευταί. Δανδαίνειν, ἀπινίζειν. φροντίζειν. μεριμνᾶν. Δανὰ
ξύλα κεάσαι, τουτέστι ξηρά. καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸ δαίεσθαι. γράφεται καὶ ξύλα πολλὰ κεάσαι. Δαναοὶ οἱ ἕλληνες, ἀπὸ
δαναοῦ ἀδελφοῦ αἰγύπτου. δίδυμοι δὲ οὗτοι παῖδες. βήλῳ τῷ λιβύης πολλοὶ παῖδες ἐκ διαφόρων γυναικῶν. αἴγυπτος
μὲν υἱοὺς πεντήκοντα. δαναὸς δὲ θυγατέρας τοσαύτας. τούτων δαναὸς μὲν θανόντος τοῦ πατρὸς, ἦρξε λιβύης. αἴγυπτος
δὲ, ἀραβίας. ἔνθα καὶ καταστρεψάμενος τὴν τῶν μελαμπόδων φασὶ χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν αἴγυπτον. ἐπεὶ δὲ χρη
σμὸς ὑπέπτησε τὸν δαναὸν ἐπὶ τοῖς τοῦ αἰγύπτου παισί. φεύγει ἐκεῖθεν, πρῶτος ναῦν κατασκευάσας ἀθηνᾶς ὑποθήκῃ.
κληθεῖσαν πεντηκόντορον, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν αὐτοῦ θυγατέρων. ἃς καὶ ἐνθέμενος τῇ νηΐ, ἔφυγε. καὶ εἰς ἄργος ἐλθὼν,
βασιλεύει. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἕλληνες δαναοί. οἷα δὲ ὕστερον ἔπαθεν ὁ αἴγυπτος ἐλθὼν καὶ αὐτὸς, καὶ ὡς αἱ δαναΐδες πᾶ
σαι πάντας τοὺς ἐκείνου κατέσφαξαν ἀφυλάκτως, ὡς ἐν γάμῳ νυμφίους χοῦσαι, δίχα μιᾶς ἢ δύο τινῶν, αἱ ἱστορίαι δη
λοῦσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐχ ἁπλῶς οὕτω δαναὸς κατέσχε τοῦ ἄργους ἀπόνως, ὑποχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ τότε κρατοῦντος
γελάνορος. ἀλλὰ διότι μετῆν τοῦ ἄργους αὐτῷ ἀνέκαθεν, διὰ τὴν τοῦ ἰνάχου θυγατέρα ἰώ. ἧς πέμπτη γέννα. πεντηκοντόπαις
κατὰ τὸν αἰσχύλον ἦν ὁ δαναὸς, καθὰ καὶ ὁ αἴγυπτος. Δανείζει, μεταδίδωσι τοῖς ἐνδέεσιν ἢ κιχρᾷ. Δανειζόμενοι, οὐ μόνον οἱ
λαμβάνοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ δανεισταί. Δανείζω σοι τὰ χρήματα. ὁμοίως καὶ παρέχω. καὶ προτείνω. καὶ ὑποτείνω. καὶ ἐγχειρίζω.
καὶ ὑπέχω σοι δίκην. Δαύειν, κοιμᾶσθαι. Δάνειον, ὄφλημα. χρέος. δῶρον. ἢ δάνειον, παρὰ τὸ δάνος ὃ σημαίνει τὸ
δῶρον. ὡς τέλος, τέλειον. δίδυμος, τὸ χρονίζον λέγει χρέος. ὡς παρὰ τὸ δὴν, δάνος καὶ δάνειον. Δανειστὴν, καὶ τὸν δα
νειζόμενον, καὶ τὸν δανείζοντα. Δανές, ἀληθές. ἢ δῶρον. ἢ μερίδα. ἢ ἰσχὺν ἢ γέρας. ἢ δάνειον. Δανήλοβα, μακροτρά
χηλα. ἐκτεταμένοις ἔχοντα τοὺς λόφους. ἢ ὑψηλοτράχηλα. μετεώροις ἔχοντα τοὺς λόφους. ἢ πίονας. Δανεῖν, κα

κουργεῖν· οἱ δὲ δανείζειν. Δαπάνη, παρὰ τὸ δάπτω· ὃ σημαίνει τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. Δανιὴλ, ὄνομα κύριον· καὶ ἑρμηνεύεται ἑβραϊστὶ, κρίσις θεοῦ. Δανὸν, ξηρόν· τὸ δα, μακρόν. καλλίμαχος· δανὰ ξύλα κεάσαι τοῦτ' ἔστι, σχίσαι.

Δαῖος, ἤτοι δῶρον καὶ ἀνάθημα τινὶ, τῇ δαείρα· καὶ τῇ κουρικῇ καὶ ἀναιρετικῇ· τῇ περσεφόνῃ· καὶ τῷ σωδίνῳ ταύτης ᾅδῃ, τὸ δαῖος θήσει παρὰ λυκόφρονι. Δαῖτα, ζυγά. Δὰξ λαζόιατο γαῖαν, τοῖς ὀδοῦσι τὴν γῆν δάκοιεν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δάκω· δάξω, δάξ. τοῦτο δὲ συμβαίνει ἄλλοις δυνωμένοις· τὸ δὲ γαῖαν, ἀντὶ τοῦ γαίης. Δάξα, θάλασσα· ἠπειρῶται. Δαξισμὸς, γίγνεται τὸ δὲ πόνου τινὸς δαξισμοῦ τῆς καρδίας, παύσασθαι ἱστάμενον. Δαόνιον, πόλις θρᾴκης. Δάον, πολυχρόνιον. Δάος, λαμπάς· παρὰ τὸ δαίω· ὡς τὸ, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα· τὰ εἰς ος οὐδέτερα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ α συστέλλει ἄλλο· φάος· χάος· πλὴν τοῦ φᾶρος, πρᾶγος· ἢ δάος, φῶς· δᾶδα· πῦρ· φλόξ· φέγγος· αὐγή· παρὰ φρυγῶν δὲ, λύκος· καὶ δάος, ὁ ἀγγάριος· δούλου ὄνομά τι· ἢ καὶ ἐλεύθερος, καὶ εἰς κωμῳδίαν εἰσαγόμενος. Δάοχος, μοιχός. Δαπανὰ, ἀναλωτικὰ, ἢ τὰ δαπανώμενα. Δαπανᾶσθαι, ἀναλίσκεσθαι· ἀριστοφάνης. Βουλόμενος τοῦτο μηδὲν δαπανᾶσθαι.

Δαπάνη, τροφή. Δάπεδον, τὸ τοῦ μεγάρου ἔδαφος· ἢ τόπος ἐγγὺς οἰκημάτων, αὐτὸς μὴ ἔχων οἰκήματα· ἢ τόπος ἐν πόλει ψιλὸς οἰκημάτων, ὡς δηλοῦται παρά τινι. Καὶ περιφέρων τὴν ἀσπίδα ἐπίχαλκον οὖσαν, προσεῖχε τῷ δαπέδῳ ἐν τοῖς τοῦ τείχους· ἢ χωρίον ὁμαλὸν εἰς διατριβὴν ἀνειμένον· ὅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ ὅμηρος λέγει, τυκτὸν δάπεδον· ἐν ᾧ μνηστῆρες γυμνάζονται. δύναται καὶ τὸ ἐντὸς οἰκίας ἔμβαδον, δάπεδον λέγεσθαι· ὡς μὴ μόνον αἴθριον, ἀλλὰ καὶ ὑπωρόφιον εἶναι δάπεδον· γίνεται δὲ παρὰ τὸ δα, ὃ δηλοῖ δωρικῶς τὴν γῆν· καὶ τὸ πέδον· γήπεδον μέν τοι τὸ ἐν πόλει προκείμενον οἰκείως· οἷον κηπίδιον· οἰκόπεδον δὲ, οἰκίας καταρριφείσης ἔδαφος· ὅπερ κοινότερον, καὶ ἐρείπιον οἱ ὕστερόν φασι. Δάπης, τάπης. Δάπιδας, τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλωτὰς δάπιδας λέγουσι· καὶ δάπισι, τοῖς τάπησιν· ἐν δὲ τισὶ τῶν ἀντιγράφων, δάπησιν εὕρηται· ὡς ἐν τῷ οὕτω· οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν, ἀντὶ τοῦ τάπησι· καὶ δαπίδων, τῶν ταπήτων.

Δάπτειν, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ δαρδάπτειν· ὡς καὶ τὸ μέρειν τοῦ μαρμαίρειν· ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ δάπται αἱ μυῖαι παρὰ λυκόφρονι· καὶ τίθεται τὸ δάπτειν, ἐπὶ τῶν ἀπλήστως καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων. Δάπτης, δεινός. Δάπτω, τὸ κόπτω· καὶ τέμνω· καὶ τὸ διὰ στόματος σπαράττειν· ἐξ οὗ δαρδάπτειν, καὶ δάπται αἱ μυῖαι· πρωτότυπον ἔχει τὸ δαῶ· ἐξ οὗ τὸ δαίω· καθ' ὅσον αὖ τις ἐρεῖ σημαινόμενον· ὡς γὰρ βάω βάπτω, ῥάω ῥάπτω, κνάω κνάπτω, οὕτω καὶ δάω δάπτω· καὶ τὸ μετὰ σπαραγμοῦ ἐσθίω. Δάρας, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συλληφθῆναι δαρεῖον, ὑπὸ ἀλεξάνδρου· ὑπὸ δὲ ἀναστασίου κτισθεῖσα ἐκλήθη ἀναστασιούπολις. Δὰρ, δή. Δάρα, θυμός. Δάρδα, μέλισσα. Δαρδαίνει, μολύνει. Δαρδανία ἠνεμόεσσα, ἤγουν ὑψηλή· ὡς ἀπὸ μέρους τῆς ὑψηλῆς δαρδανίας· ἢ καὶ ὡς ἐπὶ γεωλόφου τινὸς ἱδρυμένη. Ὁ ποιητὴς δὲ ἐν τῷ υ τῆς ἰλιάδος, σαφῶς δηλοῖ, διαφορὰν τῶν πολλαχοῦ λεγομένων· καὶ δαρδανίων, ὡς δαρδανίων μὲν ὄντων κυρίως τῶν ἀρχόθεν ἐν τῇ ὑψηλοτέρᾳ δαρδανίᾳ· περί που τὰς ὑπωρείας τῆς ἴδης· τρώων δὲ ταυτὸν δ' εἰπεῖν ἰλιέων, τῶν ἐν τῇ πεδινῇ ἰλίῳ· περὶ δὲ δαρδάνου φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐν τῷ κατὰ κατακλυσμὸν κατὰ τὸν δευκαλίωνα, ἐκ τῆς σαμοθρᾴκης ἀσκὸν ἢ σχεδίαν μετὰ δερμάτων σκευάσας, καθὰ καὶ τῷ λυκόφρονι δοκεῖ· καὶ ὑποδύς, καὶ τοῖς ὕδασιν ἑαυτὸν ἐπιδούς, προσοκείλας τῇ τροίᾳ μετὰ τὸ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ, τὴν δαρδανίαν ἔκτισεν ὑψηλοτέραν κειμένην τῆς ὕστερον ἰλίου· φόβῳ τῆς ἐξ ὑετῶν κατακλύσεως, ἧς αὐτὸς ἐπειράθη· καὶ σημείωσαι εἰ καὶ ἐν πεδίῳ πεπόλισται ἡ ἴλιος, οὐδὲν κωλύει καὶ ἠνεμόεσσαν αὐτὴν λέγειν, ἤγουν ὑψηλήν· ὡς ἀπὸ μέρους τῆς ὑψηλῆς δαρδανίας· ἢ καὶ ὡς ἐπὶ γεωλόφου τινὸς ἱδρυμένην. Δάρδανος, ὁ διὸς υἱὸς καὶ ἠλέκτρας τῆς ἄτλαντος θυγατρὸς, ἐκ σαμοθρᾴκης ἐν τῷ κατακλυσμῷ, εἰς τὰ κατὰ τροίαν μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν δαρδανίαν· κἀκεῖ τελευτᾷ· καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται περὶ τὴν τροίαν, ἐν τῷ μέρει τῆς δαρδανίας· ὕστερον ἡ δαρδανία καὶ ἴλιος, μία πόλις γεγόνασιν. Ἄλλως. Δάρδανος ἀνὴρ, πρὸς διαστολὴν τρωϊκοῦ κεῖται· εἴπερ οἱ ἰλιεῖς εἰς τρῶας καὶ δαρδάνους διῄρηνται· γενεαλογίαν ὁ ποιητὴς τῶν τρωϊκῶν ἐκτιθέμενος βασιλέων, φησί. Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο ζεύς, Κτίσσε δὲ δαρδανίην· ἐπεὶ οὔπω ἴλιος ἱρή, Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο· πόλις μερόπων ἀνθρώπων· Δάρδανος, αὖ τέκεθ' υἱὸν ἐριχθόνιον βασιλῆα· Τρῶα δ' ἐριχθόνιος τέκετο τρώεσσιν ἄνακτα· Τρωὸς δ' αὖ, τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο· Ἶλός τ' ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος γανυμήδης· Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ διῒ οἰνοχοεύειν, Κάλλεος οὕνεκα οἷο ἵν' ἀθανάτοισι μετείη· Ἶλος δ' αὖ, τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα λαομέδοντα· Λαομέδων δ' ἄρα τιθωνὸν τέκετο πρίαμόν τε, Λάμπον τε κλυτίον θ' ἱκετάονα ὄζον ἄρηος· τοὺς ἐν τῇ γ ῥαψῳδίᾳ, δημογέροντας. Ἀσσάρακος δὲ κάπυν· ὁ δὲ ἀγχίσην τέκε παῖδα· Αὐτὰρ ἔμ' ἀγχίσης· πρίαμος δ' ἔτεχ' ἕκτορα δῖον· ὡς εἶναι πέμπτον τὸν αἰνείαν ἀπὸ τοῦ τρωὸς, καθὰ καὶ τὸν ἕκτορα· καὶ σημείωσαι ὡς ἐνταῦθα ἐπλεόναζε τοῖς ῥήμασι τοῦ τεκεῖν, διὰ τὸ τῆς λέξεως καίριον· δὶς μὲν εἰπὼν ἐνεργητικῶς τὸ τίκε· πεντάκις δὲ παθητικῶς τὸ τέκετο· ἅπαξ δὲ περιφράσας αὐτὰ, ἐν τῷ τρωὸς δὲ παῖδες ἐξεγένοντο. Δαρδάπτω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· Τοιοῦτοσί τίνυν με δαρδάπτει πόθος εὐριπίδου· ἀριστοφάνης, βατράχοις· ἤγουν κατεσθίει· ἀφανίζει. Δαρδάπτω, ἀπὸ τοῦ δάπτω· κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, δαδάπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, δαρδάπτω· τὸ κατεσθίω. Δαρδῶσαι, ῥίψαι· σπαράξαι· ταράξαι. Δαρεικούς· ἀριστοφάνης· εἰσὶ μὲν χρυσοῖ στατῆρες οἱ δαρεικοί· ἐδύνατο δὲ ἕκαστος αὐτῶν, ὅπερ ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὀνομαζόμενος χρυσοῦς, οὐκ ἀπὸ δαρείου τοῦ ξέρξου πατρὸς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου τινὸς βασιλέως ὠνομάσθησαν· λέγουσι τινὲς δύνασθαι τὸν δαρεικὸν, δραχμὰς ἀργυρίου εἴκοσιν· ὡς τοὺς πέντε δαρεικοὺς, δύνασθαι μνᾶν ἀργυρίου. Δαρεῖος, βασιλεὺς ἦν· καὶ δαρεῖος, παρὰ περσῶν, ὁ φρόνιμος· παρὰ δὲ φρυγῶν, ἕκτωρ· καὶ ἀστραγάλων δέ τινων βόλος, οὕτω καλεῖται. Δάρειρ, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα. Δαρετίου· ὡς τὸ, Τὸν τρίποδα δ' ἀνθέμενοι, ἐξ ἑκατὸν λιτρῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων, δαρετίου χρυσοῦ τὰς δεκάτας. Δάρης, δέσμαι. Δάρην, σπιθαμήν· ἀρκάδες. Δάρης, κύριον ὄνομα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐὰν ὀξύτονον ᾖ, ὥς τινες οἴονται, ἔσοιτ' ἂν εἶχε τὴν γενικήν· τὰ γὰρ εἰς ης φασὶ δισύλλαβα ὀξύτονα ἐνέχοντα πρὸ τοῦ η σύμφωνον, εἰς οις ἀπαρτῶνται κατὰ τὴν γενικήν· σαφοῖς· πρηνοῖς· πρυλλοῖς· φραδοῖς· οἷον, φραδέος νόου ἔργα τέτυκται· τὸ ψιλῆς.

ψιλῆς· παρ᾽ αἰσχύλῳ, καὶ τὸ κουρῆτις ἐμάχοντο παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ τὸ κρητὶς, ἔχουσιν αὐτὸν λόγον. οὐ ζητητέον, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Δάρητα, τινά λέγει ὅμηρος ἱερέα καὶ υἱὸν αὐτοῦ, ἱστορεῖ φηγέα. ἐκ δέρειν γὰρ δεῖ τὰ θύματα καὶ φυγαῖς κάειν, ὅ ἐστι ξύλοις. Δαρθάνω, τὸ ἀποκοιμῶμαι. Δαρθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι. καὶ κατὰ ὑπέρθεσιν δραθεῖν. κυρίως, τὸ ἐπὶ δερμάτων καθευδῆσαι. ἐκ τοῦ δρήθω, δρήσω, ἔδρησα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον. ὁ μέλλων δραθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν.

Δαρόν, μακρὸν χρόνον. καὶ ἐπὶ πολύ. καὶ ἑορτήν. ἄρτον τινὲς τὸν ἄζυμον. Δάροσος, τὸ βουτύπιον. Δαρπάκες, θαυμαλῶπες. Δαρπάνη, σαργάνη. κόφινος. Δάρρων, μακεδονικὸς δαίμων. ᾧ ὑπὲρ τῶν νοσούντων εὔχονται. Δάρπινον, πέπλον λινοῦν. Δάρυλλος, ἡ δρῦς ὑπὸ μακεδόνων. Δαρχμάς, δραχμάς. Δᾶς, λαμπάς. ἢ λαμπράς. Δασάσκετο, ἐμερίζετο. ἐκ τοῦ δάζω δάσω, δασάσκω. ὅθεν δασμός. Δάσαντο, ἐμερίσαντο. ἀπὸ τοῦ δαίω δαίσω δέσω. ὅθεν καὶ δάζ. Δάσασθαι παρ᾽ ὁμήρῳ, οἷον δὴ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι, τὸν σπαραγμὸν δηλοῖ τῶν κυνῶν. δάσασθαι δὲ εἶπεν, ἐπεὶ τὸ μέτρον οὐκ ἐπιδέχεται εἰπεῖν δαίσασθαι. δῆλον δὲ ὅτι, ἀπὸ τοῦ τοιούτου δάσασθαι καὶ ὁ δασμός. καὶ δάσασθαι, τὸ σπεῖραι παρ᾽ ἡσιόδῳ. σπέρματα δάσασθαι. φυτὰ δ᾽ ἐνθρέψασθαι ἀρίστη. καὶ δάσασθαι, συμμερίσασθαι. Δασάσκετο, διενείματο. ἔτρωγεν. ἔφαγε. Δασεῖα, ποιότης συλλαβῆς, ἐκ τοῦ θώρακος πεμπομένη. ἢ παρὰ τὸ δα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ σκυδώρημα, ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ μεγίστην καὶ σφοδρὰν εἶναι, πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς.

Δασεῖται, νεμεῖ. διαιρήσει. Δάσιος, ὁ δασύς. Δασκάζει, περιφοιτεῖ. Δάσκιον, μεγάλως σκιάζον. διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ. Δάσκιος ὕλη, ἡ πολύσκιος. ἢ κατὰ συγκοπὴν ἡ δασύσκιος. Δασκύν, δασύ. Δασκύλειον, τόπος ἐν τῷ κόλπῳ νικομηδείας. Δάσληρα, ὄνομα ἐστὶ λίμνης καὶ βρυσμός. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα βασιλέως. Δασμολόγοι, φορολόγοι. ἀπαιτηταί. Δασμολογῶ, συνάγω. Σὺ δὲ δασμολογεῖς, καὶ παρ᾽ ἑκόντων, καὶ ἀκόντων λαμβάνεις. Δασμός, ὁ φόρος. καὶ ἀπὸ τούτου δασμοφορία, τὸ αὐτό. ἀναδασμός, ἡ ἀναμέτρησις. ἢ δασμός, ὁ μερισμός. παρὰ τὸ δάζω. ὡς σκεδάζω, σκεδασμός. Δασμοφορεῖν, συμμερίζειν. Δάσονται, διασπάσονται. κατὰ μέρη φάγονται. καὶ μερίσονται. Δάσος, σύνδενδρος τόπος. ὑλώδης. δασύτης. Δασοφόροι, μερισταί. Δασπέταλον, πολύφυλλον. Δασπλῆτα, πολυμιγῆ. καὶ πλημμυρόν. Δασπλῆτις ἐρινύς, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἡ ἄγαν πελάζουσα. ἢ πλήττουσα. ἢ δαπλῆτις, ἡ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη. πολλῆς πλησιάζουσα. οἱ δὲ, ἄπλησος. τιμωρητική, καὶ χαλεπή. ἐπὶ τῆς ἐρινύος. καὶ δασπλῆτις, δυσχερής. τοῖς προσπελάζουσι δυσπροσπέλαστος. πολλοῖς μισοῦσα. ἢ μετιοῦσα. τολμηρά. θρασεῖα. Δάσσα, λάχανα. Δασύ, τραχύ. πυκνόν. συνεχές. Δασυλίδες, αἱ δασεῖαι. Δασύλλιος, ὁ διόνυσος. παρὰ τὸ δασύνειν τὰς ἀμπέλους. Δασύπους, λαγωός. Δασύς, παράγωγος. Δατέεσθαι, δατεῖσθαι ὅ ἐστι μερίζειν. παρὰ πολλοῖς κεῖται.

Δατεῖσθαι χθόνα ποσὶν, ἐν τῷ εὐτάκτως βαδίζειν. καὶ ὡς ἐν μερισμῷ, τοῖς μὲν τῇδε, τοῖς δὲ, ἑτέρωσε βαίνειν. καὶ δατεῖσθαι, τὸ μερίζεσθαι. οἱ δὲ δατηταί, οἱονεὶ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν, εἶδός τι δίκης ἐστίν. ὁπότε γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις, καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινά, οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς βουλομένοις προσκαλούμενοι εἰς δατητῶν αἵρεσιν. λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀλεξίδημον. ἀριστοτέλης εἰ γνήσιος, ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ. Δατεῖν, ζητεῖν. Δατεῦντο, τουτέστι δατέοντο. ἐμερίζον. ἀφ᾽ οὗ ὁ δαιτρός. Δατεόμεθα, ἐκ τοῦ δατέομαι. ὡς τό, ὅττι κεν δατεώμεθα ληΐδ᾽ ἀχαιοί. Δατηταί, οἱ διανεμηταί. ἐκ τοῦ δατῶ. καὶ δατούμεθα. ὃ σημαίνει τὸ μεριζόμεθα. οἷον χθόνα ποσὶ δατεῦντο. καὶ δατεώμεθα ληΐδ᾽ ἀχαιοί, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω. ἀφ᾽ οὗ τὸ δάζω, καὶ δάσω, γίνεται δαστός. δαστοῦ. καὶ ἐνδείᾳ τοῦ σ δατῶ, καὶ ἐκ τοῦ δατῶ, δατήσω. δεδάτηκα. δεδάτημαι. δεδάτηται. δατητής. καὶ κλίνεται δατητοῦ. Δάτις, σατράπης τῶν περσῶν βασιλέως εὐδοκιμήσας κατά τινα χρόνον πολεμῶν. Δατοῖς, δόλοις. πανουργεύμασι. Δατόν· παρὰ ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας τοῦ καιροῦ, ὅτι τὶς ἐκ πόλεως. ἢ ἔκ τινος τόπου ἀπεστάλη.

Δατὸς, πόλις ἐστὶ θράκης, σφόδρα εὐδαίμων. ἀπὸ ταύτης γοῦν ἐλέγετό τις καὶ παροιμία. Δάτριον, ἄνθος ὅμοιον κισσῷ. Δατύλλου ἡμέρα. ἐπὶ πανδίονός φησι. Δατὶς, κουράλλιον. νύμφη. λευκόκηρος. Δατύσσειν, λαφύσσειν. ἐσθίειν. Δατῶ, τὸ μερίζω. καὶ δατούμεθα, τὸ μεριζόμεθα. οἷον δατεόμεθα ληΐδ᾽ ἀχαιοί, καὶ χθόνα ποσί. Δατῶναι, ξεῖαι.

Δαῦκος, ὁ θρασύς, καὶ βοτάνη τις. Δαυλία, δασεῖα. καὶ δαυλία, κορώνη καὶ ἀηδών. Δαυλὶς, ὀξύνεται. καθὰ καὶ ἡ αὐλίς, τὸ τοπικόν. ἡ γὰρ αὖλις αἰολικῶς βαρύνεται. δασεῖα δὲ, πόλις καὶ σύμφυτος. ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔλαχε. δαυλὸν γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον περισπωμένως. ὡς δηλοῖ παυσανίας εἰπὼν, δαῦλον τὸ δασύ. ἡ προτέρα περισπᾶται. αἰσχύλος. Δαυλὶς, ἑορτὴ ἐν ἄργει. μίμημα τῆς προίτου πρὸς ἀκρίσιον μάχης. καὶ δαῦλος δ᾽ ὑπήνη. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ δαυλιέως τυράννου ἐκλήθη οὕτως. οἱ δὲ ὕστερον, δαυλείαν αὐτήν φασι προπαροξυτόνως, καὶ διὰ διφθόγγου ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας λέγει. παυσανίας δέ φησιν ἐν τῇ δεκάτῃ. διὸ ὁ πολίτης αὐτῆς, δαυλιεύς. καὶ δαύλιος. καὶ δαυλίδιος. ὁ δὲ γεωγράφος, παρ᾽ ὃ κεῖται καὶ ὅτι δαυλοὶ τὰ δάση, ἱστορεῖ ὅτι δαυλὸς, ἐν μεσογαίᾳ μετὰ δελφοὺς, ὡς πρὸς ἕω, πολίχνιον. ὅπου τὸν τηρέα τὸν θράκα φασί τινες δυναστεῦσαι, καὶ τὰ περὶ φιλομήλαν καὶ πρόκνην, ἐκεῖ μυθεύονται γενέσθαι. ἢ ἐν μεγάροις, κατὰ θουκυδίδην. Δαῦλος, ὁ δασύς. παρὰ τὸ δάσος γίνεται δασῶ ῥῆμα. ὡς τεῖχος, τειχῶ. ἀφ᾽ οὗ πίνδαρος, τετείχισται. καὶ κατὰ παραγωγὴν, δασαύνω. ὡς χρῶ, χραύω καὶ ψῶ ψαύω. εἶτα κατὰ συγκοπὴν, δαύω. ὁ μέλλων δαύσω. καὶ ὡς παύσω γίνεται παῦλος, οὕτω καὶ δαύσω δαῦλος, ὁ δασύς. Δαυλός, ἀντὶ τοῦ δαλὸς αἰολικῶς. αἰολεῖς γὰρ προστιθέντες τῷ α τὸ υ, λέγουσι δαυλός. ἀντὶ τοῦ δαλός. ὁμοίως αὔταρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. Δαυμάσαι, ἐκκαῦσαι. Δαῦτα, λάχανα. οἱ δὲ, χλωρά. Δαυχμόν, εὔκαυστον ξύλον δάφνης. Δαύω, τὸ κοιμῶμαι. ἅπαξ ἡ λέξις παρὰ σαπφοῖ εὕρηται. λέγει ἡρωδιανός, κυρίως τὸ δεσμῶ. εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ καθεύδειν. δαύω παρὰ σιμωνίδῃ, τὸ καίω. Ἱστορία. Δάφνη. λάδωνος τοῦ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη. ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος συγγενέσθαι, ἐδίωκε. καταλαμβανομένης δὲ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εὔξασθαι τῇ μητρὶ γῇ, χάσμα τι αὐτὴν δεχθῆναι. γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτόν, ἀπόλλων θεασάμενος ἐξεπλάγη. καὶ τὸ μὲν δένδρον ἀπὸ τῆς παρθένου, δάφνην προσηγό

ρήσει ὁμωνύμως· λαβὼν δὲ κλάδον αὐτῆς ἐστέψατο. Δάφνη· ἰστέον ὅτι ὁ σίδηρος ἄρης ἐστὶ αἴνιγμά τι ποιεῖ ἀστεῖον ἔρα χυλογικὸν ταιοῦτον· ὑπόκειταί τις δρυτόμος τέμνων δάφνινον θάλος· ἐπεὶ δὲ ἡ δάφνη τὸ φυτὸν ὁμωνυμεῖ κόρῃ ἐρωμένῃ ἀπόλλωνος, ἐκδέδωκέ τις αἴνιγμα τοιοῦτο, ποῖ φοῖβος περκόπτεται, ὅτ' ἄρει μίγνυται δάφνη· καὶ ἔστι πάνυ ἀστεῖον. ἐνταῦθα ἐν τῷ μίγνυται τὸ γὰρ ὁμοῦ εἶναι ἡ λέξις δηλοῖ· ὃ καὶ σίδηρος ἔχει κόπτων ξύλον· καὶ ὁ σπῶν σώματι. Δάφνη ἐστε φανωμένος· οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις, δάφνῃ ἐστεφανοῦντο εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης. Δαφνηφάγων, ἢ μάντεων· ἢ μαντικῶν ἐκλαμβάνων· ληροῦσι δὲ ὅτι οἱ μάντεις δάφνας ἐσθίοντες ἐμαντεύοντο, ἵνα τῇ ὀπωπῇ καὶ τῇ ὀσφρήσει γαννύμενος ὁ θεὸς ἀντιδίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὰς θεοπροπίας. Δαφνίνην φορῶ, βακτηρίαν τοῦτο λέγει. Δαφνίτας, ὁ ἀπόλλων παρὰ συρακουσίοις. Δαφοινεόν, ὀξύνεται ὁμοίως τῷ ἀδελφεός· καὶ τοῖς τοιούτοις· πλεονασμὸν γὰρ ἔχει τοῦ ε κατ' ἐκεῖνα.

Δαφοινόν, τὸ πάνυ φοινίσσον· ἢ τὸ φοινικόν, ἢ τὸ πυρόν. Δαφοινός, ὁ ἄγαν φόνιος· ἢ πυρὸς κατὰ τὰ νῶτα· δαφοινὴν ἀσπίδα· παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ἢ παρὰ τὸ δα ἐστὶ τὸ φόνος· ἢ δαφοινὸς τὰ νῶτα, ὁ μέλας· παρὰ τὸ δα ἐπιτατικόν, καὶ τὸν φόνον, ὃ δηλοῖ τὸ αἷμα· μέλαν δὲ τὸ αἷμα. Δαφνοπώλην, τὸν ἀπόλλωνα λέγουσιν· ὡς ἀριστοφάνης. Δαφνών, παρὰ τὸ δάφνη· τὸ δὲ δάφνη, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ἡ φωνοῦσα ἐν τῷ δαίεσθαι· ὅ ἐστι καίεσθαι. Δάψαι, σπαράξαι· καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ· τὸ δὲ αὐτό, ἐστὶ δαρδάψαι, καὶ διακόψαι, καὶ ῥῆξαι. Δάψει, ὀξοῦ καὶ δαπανᾷ· παρὰ λυκόφρονι αἱ μυῖαι· καὶ τὸ δαρδάπτειν. Δαψίλεια, πλουσιότης· ἡ πολυτέλεια· καὶ δαψιλής, ὁ πολυτελής· ἢ δαψίλεια, λαμπρότης· ἀφειδωλεία· μεγαλοπρέπεια· φιλοτιμία· φιλοδωρία· μεγαλοδωρία· πολυδωρία· ἐλευθεριότης· καὶ τὰ ἐπιρρήματα, δαψιλῶς, ἐκ τινὸς ἀφθόνως· μεγαλοπρεπῶς· ἀνέδην· χύδην· ἐλευθεροπρεπῶς· ἐλευθερίως· φιλοτίμως· φιλανθρώπως· φιλοδώρως· μεγαλοδώρως· λαμπρῶς· ῥήματα, λαμπρύνεσθαι, ἐπιδαψιλεύεσθαι· φιλανθρωπεύεσθαι· ἐπιδιδόναι τοῖς χρήζουσιν· ἐπικουρεῖν τοῖς δεομένοις· φιλοτιμᾶσθαι. Δαψιλέστατος, πολυτελέστατος· πλουσιώτατος· λέγεται δὲ ἐστὶ ἐπὶ ῥευμάτων, καὶ ἐπὶ τοῦ μεγαλοψυχοῦντος. Δαψιλῶς, ἀφθόνως. Δάωμεν, μάθωμεν. Δαῶμεν, δαίω· μέλλων δαίσω· ἀόριστος, ἔδαισα· δεύτερος, ἔδαον· ὁ παθητικός, ἐδάην· ὑποτακτικόν, ἐὰν δαῶ ῇς ῇ· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δαῶμεν· ταυτὸν τῷ γνῶμεν· μάθωμεν· πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐτύφθην, τυφθῶμεν.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ε· ἀντὶ τοῦ γάρ, ἐστὶ ἀντὶ τοῦ δή· πολλάκις χρῶνται οἱ ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ γὰρ παρ' ὁμήρῳ· οἷον, δῖα δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος· καὶ παρὰ ἀριστοφάνει· ποῖος ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι ζεύς· δὲ ἀντὶ τοῦ γὰρ λαμβάνεται. Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ κεῖται παρ' ὁμήρῳ πολλάκις· ὡς καὶ ἐν τῷ, Μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν κλέπτε νόῳ· εἰς γὰρ ὧν εἴληπται ἀντὶ τοῦ δή· ὁμοίως ἦλθε δ' ἀθήνη· ἢ γὰρ ἐν τῷ ἕλκετο δέ, ἢ ἐν τῷ ἦλθε δέ, ἀναγκαίως ἀντὶ τοῦ δή, ληφθήσεται· καὶ ἐν τῷ ἔνθα δὲ σίσυφος. Δέα, ῥέα· παρὰ τυρρηνῶν, καὶ δείματα· φόβοι. Δέαται, φαίνεται· δοκεῖ. Δεάμην, ἐδόκιμαζον· ἐδόξαζον. Δέατος, δέους· σοφοκλῆς. Δεβιστήρ, τὸ δέρμα παρὰ τὸ δέρος δεριστήρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β· πλεονάζουσι δὲ τὸ β συρακούσιοι, ὡς ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον· ὀλάχνιον γάρ ἐστι τὸ ἀπαθὲς τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον· σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰς οὐλάς· ἢ τὰς ὀλάς. Δεβρωτίν, δεῖπνον. Δέγμα, νόμιμον. Δέγμενος, ἀντὶ τοῦ δεδεγμένος· κατὰ ἀφαίρεσιν, ἢ κατὰ συγκοπήν· ἢ δέγμενος, προσδεχόμενος προσμένων. Δεγμόν, ὁδόν. Δεγμῶν, χρόνος. Δέδαε, ἀντὶ τοῦ ἐδίδαξεν· ὥσπερ γὰρ δέδαεν, οὐ μόνον τὸ ἐδιδάχθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐδίδαξεν, οὕτω καὶ τὸ μανθάνειν ἄμφω ταῦτα δηλοῖ. Δεδάεσθαι, τὸ μανθάνειν· ὀξοῦ ἀόριστος, τὸ δεδάασθαι· γέγονε δὲ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ ἀπέλευσιν δὲ χρόνου, ἐκ τοῦ δαίεσθαι· ὅ ἐστι μανθάνειν. Δεδαημένος, ἐκ τοῦ δαέω· δαήσω, δεδάημαι. Δεδαηκέναι ἀλκήν, τὸ ἔχειν ἐκ μαθήσεως· διδακταὶ γὰρ αἱ ἀρεταί· ὧν μία ἐστὶ ἡ ἀλκὴ ὅ ἐστιν, ἡ ἀνδρεία. Δεδαηκότες, μαθόντες· ὅμηρος λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν· τὸ λευγαλέοι ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἀσθενεῖς. Δεδαίαται, δαίω· μέλλων δαίσω· παρακείμενος δέδαικα· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, δέδαιμαι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, δέδαινται· ἐστὶ ἰωνικῶς δεδαίαται· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδαίμην, καὶ δεδαίατο ἰωνικῶς. Δεδαϊγμένος, ἀνῃρημένος. Δέδαλοι, πρόμαχοι.

Δεδάλας, δεσμάς. Δεδάμασται, ὑποτέτακται. Δεδάμωται, ἐπιτετήδευται. Δέδαον, ἔδειξαν· ἐδίδαξαν.

Δεδάρδαφε, καταβέβρωκε. Δέδασται, δάζω ἐνεστὼς ἄχρηστος· ἀντὶ τούτου δὲ λέγεται, τὸ δαιτρεύω· τὰ δ' ἄλλα ἐς δῆμον ἔδωκεν δαιτρεύειν· καὶ τὸ δατέομαι ὃ διὰ τὸ ἐφεξῆς ἔχειν τρία βραχέα, δατεῦμαι λέγεται· ἀφ' οὗ, τὸ δατεώμεθα λίην δ' ἀχαιοί· δάσομαι μέλλων· ἐδασάμην ἀόριστος· δέδασμαι, παθητικὸς παρακείμενος· τὸ τρίτον δέδασται· ἢ δέδασται, μεμέρισται· διήρηται. Δεδαυμένον, περιπεφλεγμένον. Δὲ δέ, τί δέ. Δεδέαται, δέω· δέσω, δέδεκα· δέδεμαι· ἐδεδέμην· ἐδέδεντο, τὸ πληθυντικόν· καὶ ἰακῶς, δεδέαται· ἀπὸ τοῦ παρακειμένου δεδέαται γίνεται. Δέδεγμαι, τὴν σὴν ἐπιστολὴν ποθεινοτέραν μοι γενομένην· ὅτι ταῖς ἡμετέραις χερσὶν ἐγράφη· ἐκ τοῦ δέχω δέξω δέδεχα ἄχρηστα δέδεγμαι, εὔχρηστον· ἀντὶ τοῦ ἔλαβον· καὶ δεδεγμένος, μετοχή. Δεδεγμένος, διακεκομμένος· ἐπιτηρήσας· ἐκδεχόμενος. Δεδεγμένος, ἐν προσδοκίαις τρόπος ἐτυμολογικός· προσδοκία γάρ ἐστι τρόπος στενός, ἐν ᾧ δοκεύει τὶς ὁδοιπόρου δίκην· καὶ δέδεκται τὸ θηρώμενον. Δεδέεσθαι, εὐλαβεῖσθαι· φοβεῖσθαι. Δεδίημαι, δέομαι· ἐδεήθην δεδέξομαι ἐνεδρεύσω. Δεδίηται, ἐν χρείᾳ καὶ ἐν ἐνδείᾳ γεγόνηται. Δεδίαι, δειλίαι. Δέδιε· φοβοῦ. Δεδιχότας, δείξαντας· δεδηχότας δέ, δακόντας. Δεδίκελον, ἀεὶ φοβούμενον δειλόν. Δέδιχα, ἔδειξα. Δεδιμένος κάλλιον, ἢ δεθείς· ἐστὶ δέω, ἢ δεσμῶν. Δεδέξεται, ἀντὶ τοῦ δέξεται λέγουσιν οἱ ἴωνες, οἳ διπλασιάζουσι ῥήματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου. Δέδεξο, ἀντὶ τοῦ ἀντίστηθι· ἐστὶ δέδεξο, ὑπόμεινον. Δεδέξομαι, δέξομαι. Δέδευκε, πεφύρακε. Δεδέχαται, ἐκ τοῦ δέχω· δέξω, δέδεχα· δέδεγμαι, δέδεκται· καὶ ἰακῶς· δεδέχαται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι δέδεχαι, δεδέ

χαται· ὡς τὸ δειδέχαται μύθοισι. Δεδέχατο, ἐδεξιοῦντο· ἐφιλοφρονοῦντο. Δέδηγμαι, ἠνίαμαι· λελύπημαι. Ἀριστοφάνης· ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. λείπει ἡ κατὰ πρόθεσις· ἤγουν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. καλῶς ἔφη δέδηγμαι τὴν καρδίαν· παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ, καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς· ἔστι δὲ ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥήματος ἄχρηστος· καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι γινόμενοι, εὔχρηστος μόνος ὁ παθητικὸς παρακείμενος· καὶ ὁ ἀόριστος, ἐδήχθην· καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, δεδήξομαι. Δεδηγμένος, βεβλημένος. Δέδηε, φλέγει. Ὅμηρος· οἰμωγὴ δέδηε· τὸν ἐκ πολέμου δηλοῖ θρῆνον, ἀπὸ τοῦ δαίω γὰρ τὸ δέδηεν· ὅθεν καὶ δαῒς καὶ δηῒς, ὁ καυστηρὸς πόλεμος· εἴρουν πυρόεις· ἤδη καὶ πύρινος· κατὰ τὸ, πύρινος πόλεμος σφοδρὸς Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας, καὶ ἀδιάλειπτος. Δεδήει, ἐξῆπτο· διεγήγερτο· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρός. δαίω τὸ ἀνάπτω καὶ φλέγω· ὁ μέσος παρακείμενος, δέδαια· ὡς εἶα, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πορεύομαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, καὶ προσγραφομένου τοῦ ι δέδηα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδήειν· ὡς ᾔειν· ἢ δεδήει, ἀντὶ τοῦ ἐμερίζετο· κανονίζεται δὲ οὕτω· δαίω τὸ μερίζω· ὁ μέλλων, δαίσω· ὁ παρακείμενος δέδαικα· ὁ μέσος δέδαια· καὶ δέδηα κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδήειν· εἰς ει. Ὅσσα δεδήει, ἀντὶ τοῦ ἔλαμπε· καθ' ὁμοιότητα φρασθεὶν τοῦ ἐνοπή· ὅ ἐστι μάχη δεδήει· ὡς ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω, πολλοὶ γὰρ οἱ βοῶντες· ἢ ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μανθάνω· ἀφ' οὗ ὁ διδασκόμενος. ἵνα δηλοῖ τὴν διδάσκουσαν τοὺς ἀκούοντας τὸ ποιητέον· ποιηταῖς δὲ μόνοις ἡ λέξις αὕτη χρησιμεύει· ὡς δὲ θεία λέξις παρὰ ποιηταῖς ὄσσα, δηλοῦσά ποτε καὶ μαντείαν, πολλαχοῦ φαίνεται. Δέδηεν, ἐκκαίεται· ἐκ δὲ τοῦ δέδηεν, ἡ δηῒς γίνεται· δῆλον γὰρ ὅτι δηῒς ἐστι, δεομένη ἔρις πολέμου. Δέδηεν, ἀντὶ τοῦ περιεκύκλωσεν· ἢ ἐδέσμευσε· Πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε. Δεδημευμέναι, ἀπηγορευμέναι· ἡμέραι δὲ ἦσαν αἱ δεδημευμέναι. Δεδήμνατο, δεδαμνασμένοι ἦσαν· κατεσκευασμένοι. Δεδηνῶσθαι, ἐνεχυράσασθαι· ἐνδήσασθαι ἐνεχύροις. Δεδήομεν, ῥέξομεν. Δεδῆσθε, δεδεμένοι εἴητε. Δεδήσομαι, οὐ δεθήσομαι. Ἀπορήσειε δ' ἄν τις· πῶς ἀπὸ τοῦ δέδεμαι δέδεσαι τὸ δεδήσομαι γινόμενον, οὐ δεδέσομαι γράφεται· φαμὲν οὖν ὅτι τοῦ δέω δῶ τὸ δεσμῶ οἱ μέλλοντες, διὰ τοῦ η ἐκφέρονται· δήσω γὰρ, καὶ δήσομαι, διὰ τοῦτο καὶ δεδήσομαι· οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι διὰ τοῦ ε· δέδεκα· δέδεμαι· ἐδέθην· καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ, πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου· τοῦ ἔδησα· καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ τὴν πρώτην συζυγίαν ἀεὶ τοὺς μέλλοντας ἔχειν τὸ η ἢ τὸ ε. Δεδηχότας, δακόντας· δεδειχότας δὲ ἀντὶ τοῦ δείξαντας, δίφθογγον. Δεδήωται, πεπόρθηται. Δέδια· ας· ε· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν οὐ δεδίαμεν, ἀλλὰ δέδιμεν· ὡσαύτως καὶ τὸ δεύτερον· τὸ δὲ τρίτον δεδίασιν, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, οὐκ ἐδεδίειμεν, ἀλλ' ἐδέδιμεν· ἐδέδιτε· τὸ τρίτον ὁμοίως· ἐδέδισαν· ἢ δέδια καὶ δεδιώς· ἔστι δίω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων δίσω· ὁ παρακείμενος δέδικα· ἀποβολῇ τοῦ κ δέδια· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, δέδια· καὶ δεδιὼς μετοχή· καὶ δέδια, ὁ παρακείμενος· δέδοικα ὁ μέσος· δέδιας δέδιε· τὰ δυϊκὰ, δέδιτον· δέδιτον· οὐχ ὡς τὰ τοῦ μέσου κατὰ τετρασυλλαβίαν γραφόμενα· οἷον, δεδοίκατον, δεδοίκατον· δέδιμεν· δέδιτε· οὐχ ὡς τὰ τοῦ μέσου καὶ αὐτά· οἷον· δεδοίκαμεν· δεδοίκατε· δεδίασι δὲ τὸ τρίτον· παρακείμενοι μὲν ὄντες οὗτοι, μετάγονται εἰς ἐνεστῶτα· καθὰ καὶ τὸ γέγηθα, καὶ εἴωθα· καὶ οἶδα· συμβαίνει δὲ ἐναντίον τι ἐν τῷ δέδια· τῶν μὲν ἄλλων ῥημάτων, ὅσα τε ἀπὸ βαρυτόνων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι συζυγιῶν κανονίζεται παραγόμενα, τοῖς μὲν μέσοις παρακειμένοις καὶ τοῖς δευτέροις ἀορίστοις, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν γράφουσιν ἀεί· τοῖς δὲ πρώτοις εἰώθασιν οἱ καὶ τύχοιεν· εὐχρήστοις ἔχοντα τούτοις· οἷον πέπληγα, καὶ κατεπλάγην· καὶ καταλέλοιπα, καὶ ἀπολέλοιπα, καὶ καταλιπὼν, καὶ ἀπολιπών· ἐνταῦθα δὲ ἐναντίον· δέδια μὲν γὰρ καὶ δέδιμεν, καὶ δεδίασι γράφεται Ἀττικῶς· δέδοικα δὲ καὶ δεδοίκαμεν, καὶ δεδοίκασι κοινῶς. Δεδιαλμένον, κεκοσμημένον· διατεταγμένον. Δεδιηκόνηκε, διώκηκε· διηκόνησε. Δέδιθι, φοβήθητι· δείδω· ὁ μέλλων δείσω· ὁ παρακείμενος δέδεικα· ὁ μέσος δέδοικα· δέδια· ας· ε· τὸ προστακτικὸν, δέδιθι· κατὰ μεταπλασμὸν τροπῇ τοῦ ε εἰς θι. Δεδικαίωται, ἀντὶ τοῦ δίκαιον ἐκρίθη, καὶ ἔδοξε· ἢ δεδικαίωται, ἀπήλλακται· ἠλευθέρωται· οὕτως ὁ ἀπόστολος, Ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· τινὲς τοῦτο περὶ τοῦ βαπτίσματος ἐδέξαντο· ἐν ᾧ συνετάφημεν τῷ Χριστῷ. Δεδιώς, δείσας. Δεδίνηται, εἴληται. Δεδιξάμενοι, φοβηθέντες· καὶ δεδίξεσθαι, ἐκφοβῆσαι· διῶξαι. Δεδίσκετο, δίδωσιν ἐκφοβεῖν. Δεδίσκεσθαι, ἐρρῖφθαι. Δεδισκόμενος, λέξις ποιητική· ὅ ἐστι δεξιούμενος· ὁ ἐν ἄλλοις δειδισκόμενος ἔφη ὁ ποιητής· ὡς ἀπὸ τοῦ δέχω δέκω δίσκω, δεδίσκω· καὶ δειδίσκω, κατὰ διχρόνου ἐνπένθεσιν. Δεδίσσεσθαι, εὐλαβεῖσθαι φοβεῖσθαι. Δεδίττομαι τὸν δεῖνα, ἤγουν ἐκφοβῶ· καὶ παρὰ ποιηταῖς· καὶ παρὰ λογογράφοις· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι, παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Δεδίττω, φοβοῦμαι. Δεδιώς, φοβούμενος· καὶ δειδιώς, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἢ δεδιώς· ὁ φοβούμενος· καὶ δειδιότες. Δεδμάων, κριός· ἡγεμών. Δεδμήαται, κρατοῦνται. Δεδμήατο, δμάω δμῶ· δμήσω· δέδμηκα· δέδμημαι· ἐδεδμήμην, ἐδέδμηντο· καὶ Ἰωνικῶς δεδμέατο· ὡς πεποιέατο· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η δεδμήατο· ὡς πεφοβήατο· καὶ δεδμήατο· ὑποτεταγμένοι εἰσί. Δεδμήμεθα, ὑποτετάγμεθα. Δεδμημένοι, δεδαμασμένοι· καὶ δέδμηνται. Δεδμηκότες, δαμάσαντες. Δεδμῆσθαι, κρατεῖν· οἰκοδομεῖσθαι· ὑποτετάχθαι. Δέδμηταί σοι κοῦροι Ζευξίλεως, εὕρηται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον· ὁ βασιλεὺς ᾧ ὑπέζευκται λαός· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, δέδμηνται κοῦροι. Δέδοιγμεν, ἐκ τοῦ δεδοίκαμεν κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπὴν τοῦ κ εἰς γ· δέδοιγμεν. Δέδοικα, ἐκ τοῦ δείδω τὸ δειλιῶ· ἔχει ἀπορίαν πῶς διὰ τοῦ κ ἐκφέρεται καὶ μὴ διὰ τοῦ θεματικοῦ δ, διὰ τὸν κανόνα δι' οὗ ὥρισται καθολικῶς, ὅτι οἱ τῶν βαρυτόνων δι' οὗ συμφώνου ἐκφέρεται ὁ ἐνεστὼς, δι' αὐτοῦ καὶ ὁ μέσος παρακείμενος· οἷον λείβω λέλοιβα· λέγω λέλογα· κατὰ τὸν Ἡρωδιανὸν καθ' ὃν ἔδει ἀπὸ τοῦ δείδω δέδοιδα εἶναι τὸν μέσον παρακείμενον· ταύτης δὲ τῆς ἀπορίας λύσις, τὸ μὴ χρῆναι τρία παράλληλα δ παραλαμβάνεσθαι· τὸ γὰρ τοιοῦτον ψελλισμῷ φησὶν ὑποπέπτωκε· διὸ ἀντεισῆλθε τοῦ τρίτου δ τὸ κ, τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου· τοῦ δείδω δείσω δέδεικα· ὃς ἐσιγήθη, διὰ τὸ τοῦ μέσου παρακειμένου πολύχρηστον· τὸ δὲ δέδοικα, πέφρικα· δέδορκα· ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται· καὶ πεποίημαί τινα φίλον, ἀντὶ τοῦ ποιοῦμαι ἢ ἐποιησάμην· ἢ δέδοικα, ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι· δέδοικά σε· καὶ δέδοικα περὶ σοῦ· καὶ περὶ σοί, καὶ ὀφείλει τὸ δ' ἔχειν ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος

τος δ᾽ ἔδδεισεν· τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ κακόφωνον· τὰ γὰρ τρία δ ἐφεξῆς κακόφωνον ἐποίει τὴν λέξιν· ἀντὶ γοῦν κλιτικοῦ δ, τὸ κ λαμβάνει οἰκείως· καὶ τοῦτο γὰρ παρακείμενος. Δέδοικα νυκτὸς βαδίζειν, καὶ φοβοῦμαι καὶ εὐλαβοῦμαι καὶ ὀκνῶ καὶ φρίττω καὶ φυλάττομαι ὡσαύτως, καὶ δέδοικα καὶ φυλάττομαι τὴν θάλατταν. Δεδοίκω, ἐκ τοῦ δέδοικα· δωριεῖς χρῶνται τοῖς συντακτικοῖς ἀντὶ τῶν ὁριστικῶν· θεόκριτος· ἴσαμι καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν μάλιστα δεδοίκω· ἀντὶ τοῦ δέδοικα. Δεδοκημένος, παθητικὸς παρακείμενος· ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἀντὶ τοῦ δοκεύω καὶ ἐπιτηρῶ· ἢ τὸ δεδοκημένος, κυνηγετικὴ κυρίως λέξις· ὅτι ζῶον ἐπιτηροῦν δέχονταί τινες· ὅθεν καὶ προσδοκῶ· στενὸς τόπος· τοιούτῳ ἔργῳ ἐπιτήδειος. ἀφ᾽ οὗ, τὸ δεδεγμένος ὀξέϊ χαλκῷ· καὶ δεδοκημένος, ἐνεδρεύων· ἐκδεχόμενος· ἐπιτηρῶν· ἀπὸ τοῦ δοκῶ, ἔστι δὲ παρακείμενος παθητικός. Δεδόκητο, ἐπεθύμει· προσεδόκα· ἐσκοπεῖτο. Δεδοκιμασμένα, κεκριμένα. Δέδοκται, ἔδοξε· ἔφαινε· ἐψηφίσατο, διέγνωστο. Δεδοξοποιημένον, δόξῃ κοσμούμενον. Δέδορκα, δέρκω δέρξω δέδερχα· καὶ ὁ μέσος δέδορκα παρὰ πινδάρῳ, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ λαμβάνεται· ὁρᾶται· βλέπεται. Δεδουπώς, πεπτωκώς· τεθνηκώς. Δεδραγμένος, πεπραγμένος. Δέδρακας, ἐποίησας. Δεδράμηκά σοι δρόμον· ἐκ τοῦ δραμῶ περισπωμένου γίνεται. Δέδραται, ἀντὶ τοῦ δέδαρται· καὶ ὅμηρος· περιδέδραται τὰ σώματα. Δεδροικώς, δεδοικώς. Δεδρυγμένον παρὰ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ ἐντετυλιγμένον. Δέδυκα, ὑπεισῆλθον· δέδυκε δὲ εἰσῆλθε. Δεδύκει δάφνις παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν ἐκλείπει καὶ ἀποσβέννυται. Δεδυχμένη, κεκακωμένη. Δέει, φόβῳ· χρεία. Δεεινός, ὁ δεινός. Δέεις, ἀπέχεις. Δέελον, τὸ δῆλον κατὰ διάλυσιν· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ εὐδείελον, ἐπενθέσει τοῦ ι. Δέελος, δεσμός· ἅμμα. Δέετι, ὅ ἐστιν εὑρήσετε τέκμωρ· ἤγουν τέλος· τοῦ δήετι παραγωγή· ἡ τοῦ μύθου δηώ· ἐπεὶ ἁρπασθεῖσάν φασι τὴν θυγατέρα κόρην, ζητοῦσα ἤκουε πρὸς τῶν ἐντυγχανόντων ἐπὶ παραμυθίᾳ, τὸ δήεις· ὅ ἐστιν εὑρήσεις. Δεηβών, ῥύσις ἑρμηνεύεται· ἔστι δὲ τόπος ἔνθα ἵδρυται ἱερὸν μωαβιτῶν.

Δεήλαδες, φύλακες. Δέημα, ἐρώτημα· ἀπὸ τοῦ δεῖσθαι. Δέημος, νόμος· ἢ δεσμός. Δεήσει, ἀντὶ τοῦ χρεία γενήσεται. Δέησις, ἡ παράκλησις· καὶ παραίτησις, ἡ ἔνδεια. καὶ δέηρα, τόπος. καὶ δέκα· καὶ λύκου δεκάς, ὃ εἴρηται ἀπὸ λύκου τινὸς ἥρωος, ὃς ἦν πρὸ τοῦ ἐν ἀθήναις δικαστηρίου, τοῦ θηρίου μορφὴν ἔχων· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες, κατὰ δέκα γενόμενοι συνεστρέφοντο· καὶ δεκάζω ἀπὸ τούτου, τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνω· καὶ δεκαρχία, παρὰ λακεδαιμονίοις· οὗτοι γάρ φησιν ἑκάστης πόλεως ἄνδρες δέκα κυρίους ἐποίουν. καὶ δεκατηλώνιον, παρ᾽ ἀθηναίοις. καὶ δεκατεύειν, τὸ τὴν δεκάτην ἐκλέγειν· καὶ δεκατευτὴς καὶ δεκατηλόγος ὁ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενος. ἐδεκάτευον δέ φασι τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα. οἱ δέ, ἔθος ἦν φασὶν ἑλληνικόν, τὰς δεκάτας τῶν περιγινομένων, καθιεροῦν τοῖς θεοῖς. ἔστι δὲ ὄνομα ῥηματικόν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δέω δεήσω· δεδέηκα, δεδέημαι, δεδέησαι, δέησις· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου γινόμενα ὀνόματα, συνάρχεσθαι θέλει. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δέω, οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει· ἀλλ᾽ οὐδὲ τὸ δέω βαρύτονον· ἀλλὰ τὰ παθητικὰ μόνον· οἷον, δέομαι ἐδεόμην· καὶ κλίνεται δεήσιος· ὁ κανών, τὰ ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου δευτέρου προσώπου γινόμενα ὀνόματα, διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται· καὶ τὸ ἀττικόν, δεήσεως· ὁ κανών, οἱ ἀττικοὶ τῆς γενικῆς ταύτης, τρέπουσι τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα· καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων, εἰς ε μεταβάλλουσι. Δέησίς ἐστιν, ἡ ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς τινὸς λυπηροῦ ἱκετηρία προσαγομένη. δέησίς ἐστιν, ὁμιλία νοῦ πρὸς θεὸν μεθ᾽ ἱκεσίας βοήθειαν ἢ αἴτησιν ἀγαθῶν περιέχουσα. δέησίς ἐστιν ἐλλείποντός τινος μεθ᾽ ἱκεσίας πρὸς τὸ ἐκείνου τυχεῖν ἀναπεμπομένη εὐχή. δέησίς ἐστι, φόβος δεινοῦ· ἢ ἀναπεμπομένη εὐχή· ἢ αἴτησις δεομένου, ὧν δεῖται ἀξιοῦντος δωρηθῆναι αὐτῷ, ὧν ἐνδεής ἐστι. Δεθέντα, δεσμευθέντα. Δεία, ἔνδεια. Δείασθαι, ἐδόκουν. Δεῖ, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται. οἷον δεῖ γράφειν, δεῖ εὐεργετεῖν· καὶ μετὰ γενικῆς· δεῖ χρημάτων· ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστί· καὶ πολλοῦ γε δεῖ γενέσθαι τοῦτο· ἤγουν ἐλλείπεται. Δεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐνδέχεται· καὶ δεῖ, ἀντὶ τοῦ πρέπει· καὶ δεῖ ῥῆμα ἀντὶ τοῦ ἐλλείπεται· ὡς τὸ πολλοῦ γε καὶ δεῖ· καὶ δεῖ, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται. Δεῖ, ἀντὶ τοῦ πρέπει μετὰ ἀπαρεμφάτου. Δεῖ τῷ φίλῳ βοηθεῖν· δεῖ βαδίζειν· καὶ χρὴ ποιεῖν, ὁμοίως. Δεῖ μοι τοῦδε, ἤτοι χρεία ἐμοὶ τοῦδε· ἐνδεῖ μοι τοῦδε, ἤτοι ἔνδειά μοι τοῦδε ἐστί· καὶ ἔδει καὶ ἐνέδει με ποιῆσαι· μετὰ ἀπαρεμφάτου. Δεῖ, χρή· προσήκει, καὶ πρέπει· ῥήματά ἐστιν· ἃ μηδαμῶς ἐμφαίνει γε πρόσωπον· ἃ καὶ ἀπρόσωπα εἰώθαμεν ὀνομάζειν· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα· δηλονότι, τὸ ἐνδέχεται· τὸ δοκεῖ, τὸ συμφέρει· τὸ ἐπέρχεται· τὸ ἔνεστι· τὸ ἔξεστι· τὸ μέτεστι· τὸ πάρεστι· καὶ εἴ τι τούτοις ὅμοιόν ἐστιν· οὐ γὰρ πολὺς ἀριθμὸς τούτων. ταῦτα πάντα ἀπρόσωπα καλεῖν εἰώθαμεν· ἔχοντα μὲν χαρακτῆρα καὶ τύπον τρίτου προσώπου· ὄντα δέ, οὐδενός· τοῦτο δὲ δῆλον πᾶσιν· ὅτι μηδὲ πρῶτα καὶ δεύτερα ἔχει· ἐκείνων γὰρ ὄντων, καὶ ταῦτα ἐνέφαινε τρίτον πρόσωπον· ἀπολειπόντων δέ, καὶ ταῦτα ἐστερήθη τῆς οἰκείας τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ μέρος δυνάμεως· ὃ δὴ καὶ [illegible] μέγα πρὸς παράστασιν τῆς ἀσθενείας τοῦ τρίτου προσώπου. Δεῖγμα κυρίως· τὸ δεικνύμενον ἀφ᾽ ἑκάστου τῶν πωλουμένων. ἤδη δὲ καὶ τόπος τις ἐν τῷ ἀθήνησιν ἐμπορίῳ, εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκόμιζον, οὕτως ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ τὸ ἔθος ἀττικὸν τὸ σημαίνειν ἀπὸ τῶν ἐν τόπῳ τοὺς τόπους αὐτούς· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος, καὶ λυσίας. καὶ δεῖγμα, σύμβολον· μαρτύριον, σημεῖον· τεκμήριον· ἡ διαφορὰ δοκεῖ τισὶν εἶναι, ἀλλ᾽ οὖν παρὰ ἀττικοῖς ταυτά, καὶ ἐπὶ ταὐτοῦ λαμβάνεται. Δείδεκτο, ἐδεξιοῦτο· δέδεκτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείδεκτο· ὡς τὸ δείδεκτ᾽ ἀχιλλῆα. Δεῖν, ἀντὶ τοῦ δεσμεῖν. Δεῖν ὤηθην γράψαι λέγεται, καθὰ δέον ὠήθην γράψαι. Δεῖν καὶ δοκεῖν, ἀντὶ τοῦ δέον καὶ δοκοῦν γράφεται παρὰ ἀττικοῖς.

Δειδέχαται, τοῦ δέδεκται παθητικοῦ παρακειμένου ἐστί, τρίτον ἰωνικὸν πληθυντικὸν κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ ι ἀναγκαίαν τῷ μέτρῳ. ἐκ τοῦ δέχω δέξω, δέδεχα δέδεγμαι· ξαι· κται· καὶ ἰωνικῶς, δεδέχαται. Δειδέχατο, ἤγουν ἐδεξιοῦντο. ῥῆμα σύνηθες ἰωνικόν· τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον πρόποσιν δηλοῖ· προπίνουσι γὰρ ἀλλήλοις καθὰ παρὰ ῥωμαίοις ἔθος· αἱ ἀλλήλοις δὲ πάσαι δεξιούμενοι. καὶ δειδέχατο, ἐδεξιοῦντο· προσεδέχοντο· ἀπὸ τοῦ δέχομαι· δέξομαι· δέδεγμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδέγμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς, ἐδεδέχατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ἀφαιρέσει, δειδέχατο. Δείδηθι, ἔστι δειδῶ· ὁ μέλλων δειδήσω· ἐκ τούτου δείδημι· ὁ παρατατικὸς ἐδείδην· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδείδημεν· τὸ προστακτικὸν δείδηθι. Δειδήμονες τρῶες, ἤτοι εὐλαβεῖς τὸ ἦθος. Δειδήμων, ἀπὸ τοῦ δειδῶ· δειδήσω τὸ φοβοῦμαι, ὡς τὸ φιλῶ φιλήσω, φιλήμων.

Δείδια, φοβοῦ, δειλαίνου. Δειδία, ἡ σκοτεινὴ νύξ· παρὰ τὸ δέος, ἡ φόβου ἐμποιητική. Δείδιθι, εὐλαβοῦ, φοβοῦ.
Δειδίμεν· εἰ μέν ἐστιν ὑπερσυντέλικος, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δείδω· οὗ ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδείδειν, ἐ-
δεδείδειμεν καὶ κατὰ συστολὴν δείδιμεν· εἰ δ' ἐστὶ μέσος παρακείμενος διὰ τοῦ ι γράφεται· ἀπὸ γὰρ τοῦ δέδιαμεν, καὶ πλεονασμῷ
τοῦ ι κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ συγκοπῇ, δείδιμεν. Δειδίξασθαι, ἐκφοβῆσαι· δειδίω καὶ δειδίσσω καὶ δειδίξω μέλλων· ἢ ἐκ τοῦ
δεδίσσω, πλεονασμῷ τοῦ ι. ὁ μέλλων δειδίξω· ἐδείδιξα· ἐδειδιξάμην, ἐδειδίξω· ἀπὸ τοῦ α παρέμφατον, δειδίξασθαι. Δει-
διότες, δίω θέμα· ἀφ' οὗ γίνεται καὶ τὸ διώκω, δίσω· δέδικα, ὁ μέσος δέδια· ἡ μετοχή, ὁ δεδιώς· καὶ δειδιώς. Δειδίσκετο,
ἐδεξιοῦτο. Δειδισκόμενος, δεξιωσάμενος. Δειδίσκω, δεικνύω. Δειδίσσεσθαι· ὅμηρος ἐνίοτε μὲν, ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν
τίθησιν· ἐνίοτε δὲ, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. οἱ δὲ μετ' αὐτὸν λογογράφοι καὶ ῥήτορες, ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἐκφοβεῖν αὐτὸ τάττουσι. Δειδίσ-
σω, ἐκφοβῶ. Δειδιώς, φοβούμενος· καὶ δείδω, τὸ φοβοῦμαι. Δεῖμα, βρῶμα. Δειδυῖαν, τοῦ δείδω ῥήματος παρακείμε-
νος δέδια· ἀφ' οὗ μετοχὴ κατὰ συγκοπὴν, δειδώς· τὸ θηλυκὸν δειδυῖα. Δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ ἕως δείλης διατρίψας· ἐν
ταύτῃ παρ' ὁμήρῳ ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας τὸ δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ βρωματισάμενος τροφὴν δειλινήν· ἀλλ' οὐκ ἀρέσκει τοῖς
παλαιοῖς· ἢ δειελιήσας, ἀντὶ τοῦ πρὸς δειλινὴν ὥραν γενόμενος, κατὰ τοὺς παλαιούς· ἤγουν βαθεῖαν μεσημβρίαν ἰδών· οἱ
δὲ, ἀντὶ τροφῆς δειλινῆς τὴν λέξιν νοοῦντες, προφέρουσι καλλιμάχου τὸ, δειελινὴν αἰτίζουσιν· ἄγουσι δὲ χεῖρας ἀπ' ἔρ-
γου· τὴν πρὸς δείλην δηλαδὴ τροφὴν αἰτοῦντες. Δειελήσας, τὴν δείλην διεξαγαγών· δειπνήσας. Δειελινόν, τὸ δει-
λινόν· συνήθεια ἰώνων, τὸ ε πλεονάζειν· ἥλιος ἠέλιος· οἷον δειελινόν, κλίνοντος ὑπὸ ζόφον ἠελίοιο. Δειελίτην, δόλιον·
κακοῦργον· καὶ πανταχοῦ διερχόμενον. Δείελος, ὁ τῆς δύσεως· ὁ ἑσπέριος ἀστήρ, ἀπὸ τοῦ ὑστερεῖν καὶ δεῖσθαι αὐτόν, τοῦ ἡλίου
ἀπολειπόμενον ἐν τῇ δύσει· οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἑσπέρα, δειλινὴ καὶ δείλη ὠνόμασται· ἢ δείελος, δείλη ὀψία. Δείδητι, φοβή-
θητι· ἔστι δείδω τὸ φοβοῦμαι· καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, δειδῶ· ὁ μέλλων δειδήσω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δειδήμων. Ἀλλὰ μάλα τρῶες
δειδήμονες· ἐκ τοῦ δειδῶ δείδημι, ὁ παρατατικὸς ἐδείδην· τὸ πληθυντικὸν ἐδείδημεν· τὸ προστακτικόν, δείδηθι. Δεικα-
νᾶται, προσαυδᾷ· προσασπάζεται· φιλανθρωπεύεται. Δείκανα, τὰ ποικίλα ὑφάσματα· καὶ μορφὰς ἔχοντα· καὶ γὰρ τὰ
πρόσωπα, δείκανα καὶ δείκηλα λέγεται. Δεικανόωντο, ἐκ τοῦ δείκω ῥήματος ἰωνικῶς· καὶ δείκω· καὶ δεικανᾶσθαι, γίνεται·
οἷον δεικανόωντ' ἐπέεσσιν· ἤγουν ἐδεξιοῦντο. Δεικελισταί, μιμηταί· παρὰ λάκωσι. Δεικές, λαμπρόν· περιφανές· ὅμαι-
ον. Δεικεῖν, ἀφεῖναι· ῥίψαι. Δείκηλα, εἴδωλα· φαντάσματα· ἀπολλώνιος· καὶ μιμήματα εἰκάσματα. Δείκηλον,
ἄγαλμα, ἢ ὁμοίωμα. Δείκνυ· δεικνύω, δείκνυμι· ὁ παρατατικὸς ἐδείκνυν· υς· υ· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, δείκνυ· ἔστι δὲ καὶ
προστακτικόν, δείκνυ· ὡς ὑπὲρ ἵστη. Δεικνύμενος, ἀντὶ τοῦ δεξιούμενος· φιλοφρονούμενος· ξενοδοχῶν· ἀπὸ τοῦ δείκω ἰωνι-
κοῦ ῥήματος· ἐξ οὗ δείκνω, δεικνύω· δείκνυμι· καὶ πλεονασμῷ, δείκνυμι· ἀφ' οὗ δείκνυσθαι λέγεται καὶ τῷ δακτύλῳ· ἢ ἄλλως
ὁπωσοῦν, γνώριμόν τι ποιεῖν· ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος δείκω καὶ δείκω, καὶ τὸ δεικανᾶσθαι γίνεται· οἷον δεικανόωντ' ἐπέεσσιν· ἤ-
γουν ἐδεξιοῦντο. Δεικνύμενος, δεξιούμενος λόγοις. Τὰ, καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς· καὶ ἀντὶ τοῦ φιλο-
φρονούμενος· ξενοδοχῶν· ἐκ τοῦ δείκω, δείκνω· δεικνύω· δείκνυμι· καὶ πλεονασμῷ, δείκνυμι· ἀφ' οὗ μεταφορικῶς δείκνυσθαι λέ-
γεται καὶ τὸ δακτύλῳ, ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν γνώριμόν τι ποιεῖν. Δείκνυμί σοι τὸν ἄνθρωπον, ὁμοίως καὶ δηλῶ· καὶ παραδηλῶ, καὶ ἐμφανί-
ζω, καὶ φανερῶ· καὶ σημαίνω· σημαίνω δὲ παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἄρχω σημαίνει, μόνῃ γενικῇ συντάσσεται ὁμοίως καὶ φαίνω καὶ ἐκ-
φαίνω σοι τὰ κεκρυμμένα· ἀποφαίνομαι δὲ τόδε, αἰτιατικῇ μόνῃ. Δείκνυμι, καὶ δεικνύω· μίγνυμι, καὶ μιγνύω· καὶ ὅσα ἄλλα
τοιαῦτα, κατὰ διαφόρους συζυγίας γράφεται· ὅσα δὲ κατὰ τὰς εἰς μι συζυγίας ἐκφέρεται, ταῦτα καὶ παρὰ ἀττικοῖς μᾶλ-
λον χρηματίζουσιν· οἷον, δείκνυμι κατ' ἀττικούς· δεικνύω δὲ κοινῶς· μίγνυμι, μιγνύω· ὁμοίως καὶ τὸ σβέννυμι μᾶλλον, ἢ
σβεννύω· δείκνυμι μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα· δείκνυμαι δὲ αὐτός, ἀντὶ τοῦ φανερὸς καθίσταμαι· ἐνδείκνυμαι δὲ, καὶ ἀντὶ δεί-
κνυμαι, ταυτόν· ἔσται ἀντὶ τῇ ἑαυτοῦ ἀρετῇ τις, ἢ λόγῳ φιλοτιμούμενος δῆλος εἶ γενόμενος· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ δείκνυμαι λαμ-
βάνεται, ἀντὶ τοῦ ἐνδείκνυμαι ἀττικῶς. Δείκνυμι· καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐνδείκνυμι· ἤγουν ἐν ἐμαυτῷ τὴν δεῖξιν
ἐργάζομαι· ἀντὶ τοῦ ἐμαυτὸν φανερὸν καθιστῶ· εἰσί τινα ῥήματα ἐνεργητικά, ἃ λαμβάνουσι προθέσεις καὶ μεταφέρονται
εἰς παθητικά· ἔχοντα μέντοι δύναμιν ἐνεργητικήν, ἐπαναστρεφομένην δὲ εἰς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον, κατὰ τὴν τῶν προθέ-
σεων δύναμιν. Δείκνυσθαι, ἀντὶ τοῦ δεξιοῦσθαι· ἀπὸ τοῦ δείκω δείξω, ὅθεν καὶ ἡ δεξιά· φησὶ γάρ, Τῷ καὶ δεικνύμενος, προσέ-
φη μενέλαος. Δεικνύω, δείκνυμι· φαίνω· ἑρμηνεύω· φαύξω, δηλῶ· σημαίνω. Δεικτήριον, τὸ τῆς σάμου· ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ
ἀθηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς γοργόνος· δεικνύουσα τῷ περσεῖ, ὅτι αὐτὴν ἀπέστειλεν ἀντὶ τὴν γοργονίαν. Γείκω, τὸ
δεικνύω· ὁ παρενθέσει τοῦ ν, γέγονε δείκνω· καὶ κατὰ παραγωγὴν, δεικνύω εὔχρηστον· καὶ καθ' ἑτέραν αὖθις παραγωγὴν εἰς
μι, δείκνυμι· εὔχρηστον· ἔστι καὶ δίκω, τὸ βάλλω· καὶ δίκω, τὸ δακαίω. Δείλαιοι, μάταιοι· ἄθλιοι. Δειλαίνω, δειλιῶ·
δείλαιος· ὁ ἄθλιος· μάταιος· αἰσχρός· δειλός· ἄναλκις. Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι, ἀντὶ τοῦ τῶν κακῶν
καὶ ἐγγύαι κακαί, ὥς τε ἐγγυᾶσθαι· ὡς οὐ δέον ὂν οὐδὲ νῦν ἐγγύας δοθῆναι, ὑπὸ τοῦ φαυλοτάτου ἄρεος. Δειλακρίων, ὁ
ἄκρως δειλός· ὁ ἄθλιος· ὁ ἐλεεινός· ὁ ταλαίπωρος· ἢ ὁ ἐπίπονος· καὶ ὁ ἑρμῆς οὕτως ἐλέγετο· ἢ δειλακρίων, ἀπὸ τοῦ κρεῶν
συνῆψε τὸ ὄνομα· ἄκρως δειλέ, ὦ πέπον. Δειλανθείς, κλεφθείς· ἀπατηθείς. Δειλάσαι, δειλιάσαι. Δείλη κα-
τὰ τοὺς παλαιούς, διττή ἐστιν· ἡ μὲν ὀψία δείλη, ἑτέρα δὲ δείλη πρωΐα. Δείλης ἑώας, καὶ δείλης μεσημβρίας· καὶ δεί-
λης ὀψίας, ἀττικοί· τί δὲ ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψίας, δείλης μόνον λέγειν ἁπλῶς, ἑλληνικόν. Δειλήμονες, εἰδήμονες· εὐλα-
βεῖς· ἢ δειλοί, καὶ ἄτολμοι. Δειλία ἐστὶν, ἀντιληπτικὴ ὁρμῆς, πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία· ἢ συστολὴ τόλμης· καὶ προσδοκία τινὸς
πράγματος, οὐκ ἀγαπωμένου· ἢ νικωμένης ἦθος, καὶ ἐκ τροπῆς πίστεως. Δειλίην, δειλότητα. Δειλιήσας, δεκτέον καὶ δείλης
τοῦ τρικήσας. Δειλιῶ· ὁμοίως καὶ δειλαίνω· καὶ δειματῶ, καὶ ἐκδειματῶ· τὸ ἐκφοβῶ. Δειλοκομπήσας, δοξαπατήσας· ἐκφοβή-
σας. Δειλός, ὁ δεδιὼς τὰς ἴλας· ὁ καὶ φύξηλις· ἐξ οὗ καὶ ἡ δειλία· καὶ τὸ δειλαίνεσθαι παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, μάλιστα ἐπλεό-
νασεν· παρὰ τὸ δέος, δειλός· ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ βήσω μέλλοντος γίνεται βηλός, οὕτως ἀπὸ τοῦ δείσω γίνεται δειλός· ἀφ' οὗ,

συντίθεται πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ὁ θρασύδειλος. καὶ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. ὃς κρόκον δειλιῶς, δι' αὐτοῦ ἀποσοβεῖται τῶν σίμ-
βλων, ὥς φασιν οἱ εἰδότες. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἔνυδρος κροκόδειλος, ὅτι τὰς κρόκας δειλιᾷ. ὅ ἐστι τὰς αἰγιαλίτιδας ἄμμους. αἳ λέγον-
ται καὶ κροκάλαι. χαίρει γὰρ τῇ καθύγρῳ διαίτῃ μάλιστα. εἰ δὲ καὶ κροκόδειλος προπαροξυτόνως ἢ κροκοδειλὸς ὀξυτό-
νως, μικρὸν ἄλλος ζωΰφιον παρ' ἱππώνακτι. τοιαύτην τινὰ ἐτυμολογίαν ἔχειν, εἰδότες ἂν οἱ παλαιοὶ ἢ δειλός, ὁ ἐναν-
τίος τῷ ἀνδρείῳ ποιητικῶς. ὁ μὲν ἀνδρεῖος λέγεται ἐσθλός. ὁ δὲ δειλός, κακός. δειλός ἐστιν ἐν τοῖς πρακτέοις καὶ πράτ-
τειν. Δειλῶν ἑταίρων παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ δειλαίων. Δεῖμά ἐστι, φόβος ἐκ λόγου. φόβητρον. Δεῖμαι, οἰκοδομῆ-
σαι. Δειμαίνω, φοβοῦμαι. Δειμαλέος, κατάφοβος. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖ-
μος, δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ διὰ τοῦ αλεος ὑπὲρ δύο συλλαβάς, πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν. οἷον ἀργα-
λέος, νηφαλέος. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος ἀπὸ τοῦ δαιδάλειος κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. καὶ κονισάλεος, ἀπὸ τοῦ κονισά-
λειος. αἰθάλεος. τοῦτο διαφέρει. πρὸ μιᾶς γὰρ ἔχει τὸν τόνον καὶ πρὸ δύο. πρὸ μιᾶς γὰρ ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ αἴθω. ὡς
νήφω, νηφάλεος. ἡνίκα δὲ πρὸ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τοῦ αἰθάλειος γέγονε κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι. ὥσπερ ἀπολλώνιος.
αἰθαλέοι πρηστῆρες. ἀπαθάλεος. ἀπὸ τοῦ ἀπαθάλιος κατὰ τροπὴν τοῦ ι εἰς ε. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπαθάλειος, κατὰ ἀποβο-
λὴν τοῦ ι. Δειμοιλέος, εὐλαβής. καὶ ὁ δειλίας καὶ φόβου ἐμποιητικός. Δειμάλεττα, τὰ λεπτὰ τῶν βοσκημάτων. οἱ δὲ
λάκωνες, νεκρά. Δειμάμενοι, οἰκοδομήσαντες. καὶ δείμασθαι οἰκοδομεῖσθαι. Δείμασι, φόβοις. Δειματοῦται, φο-
βερὰ λέγει ἢ ἀκούει, ἢ φοβεῖται. Δειματῶ, ἐκφοβῶ. ἀπὸ τοῦ δεῖμα δείματος. καὶ δειματώδης, ὁ φοβερός. Δεῖμος, ὁ
φόβος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἄνθος γίνεται ἄνθιμος, καὶ ἀπὸ τοῦ κῦδος κύδιμος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέος δέϊμος, καὶ δεῖμος. Δειμόμενοι,
οἰκοδομούμενοι. Δεινὰ, κατὰ πληκτικά. φοβερά. ὡς τὸ, Οὐχὶ δεινὰ ταῦτα τύπτειν τουτονί, ἀντὶ τοῦ μεγάλα. Δει-
νάζειν, λοιδορεῖν. Δεῖν, δεσμεύειν, καὶ δεῖν ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι. δεῖν δ' ἔοικε καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλειν, καὶ μι-
κροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον. Δεῖν, χρή. ἀναγκαῖον. πρέπον ἢ προσῆκον. Δεῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. Δινεύει,
κυκλεύει. Δινεύειν, βουλεύεσθαι κακά. Δεινὴ θεός, παρ' ὁμήρῳ, ἴσως φοβερά. μάλιστα δὲ ἡ δεξιὰ κατὰ φρόνησιν.
καὶ διὰ τοῦτο δολόεσσα ἐπίτηδες. δῆλον γὰρ ὡς φρονήσεως μήτηρ ἡ δεινότης οὖσα, ἀντιτίθησιν ἐν καιρῷ καὶ τοῖς λόγοις τοῖς καὶ
ἔργοις δολιεύεσθαι. Δεινιάδες, ὑποδημάτων εἶδος ἀνδρείων. Δείνη, συστροφή. κίνησις. Δεινήεντα, περιστρεφόμενα.
φοβερά. Δεινῆς ἀνάγκης, οὐδὲν ἰσχυρότερον. ἀνάγκη γὰρ, καὶ θεοὺς βιάζεται. Δεινοὶ, σπουδαῖοι περὶ τὰ πράγματα.
Δεινοῖο, ποταμοῖο. διὰ τοῦ ι γράφεται. λέγοντες δινεὸν ποταμόν, τὸν δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα. Δείνοις, κινήσεσι.
Δεινὸν σάκος, τινὲς διὰ τοῦ ι γράφουσιν. ἵνα λέγῃ δινὸν σάκος, τὸ δινωτόν. ὡς τὸ, δινωτὴν φορέσκε κανόνεσσιν. ἐκ τοῦ δί-
νου δὲ ἀρσενικοῦ ὀνόματος ὃ τόρνον δηλοῖ. ἐκ τοῦ δινῶ δινώσω γίνεται. δῖνος δὲ οὐ μόνον τόρνος, ἀλλὰ καὶ ποδονιπτήρ, κατὰ
κυρηναίους. παρὰ δὲ τῇ τελεσίλλᾳ καὶ ἡ ἅλως. ὥς φησιν ἀθήναιος τὸ ποτήριον, ὃ καὶ δεινιὰς λέγεται ἀπὸ τοῦ σκευάσαντος
δεινίου. καθὰ καὶ θηρίκλειον, ἀπὸ θηρικλέους. διφορεῖται γὰρ τὰ τοιαῦτα διὰ διφθόγγου. καὶ δεινὸν μὲν, τὸ πάλαι κείμενον
ἤδη κακόν. ὃ ξεῖνε ἐπεγείρειν καὶ ἀνακινεῖν δεῖ. Δεινοπαθεῖ, δεινῶς ἔχει. χαλεπὰ πάσχει. Δεινόποιος ἀρὰ, ἡ διὰ
τῶν ποδῶν δέος ἐμποιοῦσα. Δεινὸς, ὁ χαλεπός. ἀπὸ τοῦ δέος ὁ φόβος. δεινὸς, ὁ ἐπιτήδειος. ἀπὸ τοῦ δέον τὸ πρέπον. καὶ
δεινὸς εἰς ὦπα ἰδέσθαι. δέδωκε τοῖς ὕστερον γράφειν τὸ δεινὸς ἰδεῖν. καὶ φοβερὸς ἰδέσθαι. λέγεται δὲ ὁ πανοῦργος. καὶ ὁ
ἱκανός. καὶ ὁ ἀκολάκευτος, καὶ ὁ σοφὸς, καὶ ὁ ἔμπειρος. λέγεται δεινὸς, καὶ κατὰ τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Δεῖνος, προπερι-
σπωμένως τὸ παρ' ἡμῖν ψυκτήριον. Δεινότητα, τήν τε τῶν λόγων δύναμιν δηλοῖ, καὶ τὴν πανουργίαν. Δεινότατος, πά-
νυ φρόνιμος. Δεινότης ἐστὶ διάθεσις καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι τοῦ ἰδίου τέλους. Δεινότης ἐστὶ, τὸ παρ' ὃ δεῖ νο-
εῖν ὡς φρονήσεως ἕνεκα τὰς τῶν πραγμάτων φύσεις τε, καὶ νοήσεις. Δινουμένη, παρυμένη. δινουμένην, ὑπὸ βουσὶν ἐ-
μὴν φυλάσσετε ἅλωνα. Δεινοῦσι, φοβεροῦσι. Δεινῶ, ἀντὶ τοῦ δινήσει ἀντὶ προφῶν ἀληθείας δευτέρῳ. Δεινώθην, δέ-
ον ὑπέλαβον. ἀναγκαῖον ἐνόμισα. Δεινωποὶ, δειματώδεις. φοβεροί. ἔμπειροι. Δείνωσις, δεινότης. σκότωσις. Δει-
νωτὴν, περιποικιλμένην ἐν κύκλῳ ἢ τετορνευμένην. ἢ τὴν ἱμᾶσι διειλημμένην. Δεῖξαι, δηλῶσαι. φανερῶσαι. Δειομέ-
νη, δεισομένη. Δειπάτυρος, θεὸς παρὰ τυμφαίοις. Δειπνητὸς, ἢ δείπνητος ἐνν. ἔστι δὲ δειπνηστὸς ἢ δείπνηστος, ὁ τοῦ δεί-
πνου καιρός. ἄλλως δὲ σαφέστερον εἰπεῖν, δειπνητὸς ὀξυτόνως αὐτό φασι τὸ δεῖπνον. βαρυτόνως δὲ, ἡ ὥρα τοῦ δείπνου. ὁ δὴ
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμητὸς, καὶ ἄμητος παρατετήρηται. Δείπνημι, καὶ ἀρίστημι. ἐκ τοῦ δειπνέω, ῶ. καὶ ἀριστάω, ῶ. καθὰ ἐκ τοῦ
διζῶ, διζήσω. δίζημι. καὶ φιλῶ, φίλημι. καὶ αἰτῶ, αἴτημι. καὶ αἰνῶ, αἴνημι. ἐκ τοῦ δείπνημι. δείπναμεν. καὶ δειπνάμεναι. καὶ ἀρί-
σταμεν, καὶ ἀριστάμεν παρ' ἀθηναίῳ. Δειπνήεντα, δειπνοφόρα. οὐ δυνάμενα φέρειν ἡμᾶς. Δειπνίζω ἕτερον. λιβά-
νιος. ὁ τὰν ἐπιλίπωσι μὲν οἱ δειπνίζοντες. ἤγουν οἱ τὸ δεῖπνον παρέχοντες. Δειπνολογία, οἱ περὶ δείπνου λόγοι. Δει-
πνολόχου. κλεπτοτρόφου. τῆς λαθραίως ἐσθιούσης, καὶ μὴ φανερῶς. ἡσίοδος. Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζετ' ἄ-
μεινον τῆς ἀγαθῆς. τῆς δ' αὖτε κακῆς, οὐ ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχου. Δεῖπνον, τὸ ἑωθινὸν ἄριστον. ὥς φασιν οἱ παλαιοί.
ὃ κατὰ ἀνάγκην πρὸ τοῦ δέοντος ποιοῦνται καιροῦ, ὡς ἂν ἐν τῷ πονεῖν στηρίζοιντο τῇ τροφῇ. ὅθεν καὶ δεῖπνον, τὸ τοιοῦτον
πρωϊνὸν, ἔμβρωμα λέγεται ἐπί τε ἀνθρώπων, ὡς τὸ ἔρχεσθαι ἐπὶ δεῖπνον. καὶ ἐπὶ ἀλόγων. ὡς τὸ, εὖ δέ τις ἵπποισι δεῖ-
πνον δότω. παρὰ τὸ δεῖ πονεῖν. δῆλον δὲ ὅτι δεῖπνον καὶ τὸ πρὸς ἑσπέρας ἐλέγετο. καὶ ἁπλῶς δὲ πᾶσα τροφὴ ἢ δεῖπνον, τὸ
ἑωθινόν. ἐπεὶ τότε δεῖ ὅ ἐστι χρεία ἐστὶ πόνου, ἐργαστικοῖς. καὶ δεῖπνον ἱερεύσατε, ἀντὶ τοῦ διὰ δεῖπνον σφάζετε. ἐν ὀδυσ-
σείας ψ. οὐ γὰρ ἄλλως ἐνταῦθα ἱερεύσεται κατὰ θυσίαν ὁ σῦς. ἢ δεῖπνον, ὡς ἐκ μέρους τοῦ πρωϊνοῦ ἐμβρώματος, καὶ τὸν δόρ-
πον φησὶν ὅμηρος. Δεῖπνον καὶ ἄριστον, ταυτὸν ἐνίοτε συνωνυμίας λόγῳ γινόμενα. τὸ μὲν, παρὰ τὸ δεῖ πονεῖν. τὸ δὲ, παρὰ
τὸ ἄρην, τηνικαῦτα συνίστασθαι. ὥσπερ αὖ πάλιν, ἑσπέρας δόρυ παύεται. τουτέστι, πόλεμος. κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ
πιθέσθαι. σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἅπαξ ἡ τοῦ ἀρίστου λέξις, ἐν ὀδυσσείᾳ. καὶ ἅπαξ ἐν ἰλιάδι εἴρηται. Δειπνο-
σοφισταί, βιβλίον ἐστὶν οὕτως ἐπιγραφόμενον. ἀθήναιος δὲ ὁ γεγραφὼς ὄνομα. ὅ ἐστιν ἐπωφελές. οὐλπιανὸς, εἷς τῶν δει-

πνοσοφιστῶν. Δειπνοφόροι, αἱ φέρουσαι ταῖς καθειργμέναις ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ, τὰ δεῖπνα. Δειρά, δίμοιρα. τράχηλος. διαίρεσις. Δειράζειν, κλέπτειν. Δειράδες. αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν. ἢ τῶν ναπῶν. ἢ τῶν φαράγγων. Δειραδιώτης, δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δειράδες, ἀφ᾽ οὗ ὁ δημότης, Δειραδιώτης. Δείραντες, ἐκδείραντες. Δειραχθές, τὸ τὴν δειρὴν ἀλγυνόν καὶ λυποῦν. ὡς τό, δειραχθὲς εὔβροχον ἄμμα, πετεινῶν. ἄμμα δέ, τὸ σχοινίον λέγει. Δειρή, ὁ τράχηλος. παρὰ τὸ ἐκδέρεσθαι καθ᾽ ἑκάστην. χρηστικῶς δέ, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. Δειριᾶν, λοιδορεῖσθαι. Λάκωνες. Δειρὸς λόφος, ὁ αὐχὴν τῆς γῆς. Δειροτομῆσαι, τὸν τράχηλον διατεμεῖν. διατεμῆσαι. Δεῖσα, ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ τὸ δεύσω μέλλοντα. ὃ σημαίνει τὸ βρέχω, δεῦσα καὶ δεῖσα. Δεισαλέα, δίυγρος. βοτανώδης ἢ κοπρώδης. δεῖσα γὰρ ἡ κόπρος. Δείσαντες, φοβηθέντες. Δείσας, φοβηθείς. δήσας δὲ διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ δεσμεύσας. Δεισιάδα, τὴν μοῖραν. οἱ δὲ διμοιρίαν. Δεισιδαιμονία ἐστίν, φόβος θεοῦ, ἢ δαιμόνων, ἢ δεισιδαιμονία ἐστί, τὸ πάντα σέβειν, καὶ τὰ μὴ σεβάσμια. ἢ δεισιδαιμονία, εὐλάβεια περὶ τὸ θεῖον δειλία. ἢ ὁ ἄλογος φόβος τῶν θεῶν. Δεισιδαίμων, ὁ εὐσεβής. ὡς ὁ θεῖος Παῦλος. δεισιδαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. λέγεται καὶ ὁ ἀμφίβολος περὶ τὴν πίστιν. ἢ καὶ ὁ δεδιὼς τοὺς δαίμονας. Δεισηλός, δῆλος. Δεῖ σοι, πρέπει σοι. Δεῖται, προσδεσμεύεται. ἢ χρῄζει. ἢ δέεται. Δειφήσαντες, ψηλαφήσαντες. Δειφῶν, ζητῶν δίκην τοῦ προσήκοντος. Δειχθείς, ἀντὶ τοῦ φανείς. ἐκ τοῦ δείκω τὸ δεικνύω. ὁ μέλλων, δείξω. ὁ παρακείμενος δέδειχα. ὁ παθητικός, δέδειγμαι. ὁ ἀόριστος, ἐδείχθην. ἡ μετοχή, ὁ δειχθείς. Δέκα, καὶ δεκαδοῦχος. ἦρχον μὲν οἱ δέκα οἱ μετὰ τοὺς τριάκοντα καταστάντες, περὶ τὴν κατάλυσιν τῶν λ΄, Ἀθήνησι χειροτονηθέντων ἀνδρῶν δέκα. καὶ τῶν ἐξῆς. ἐκαλεῖτο μέντοι τούτων ἕκαστος τῶν ἀρχόντων, δεκαδοῦχος. ὡς δῆλον ποιεῖ Λυσίας, ἐν τῷ περὶ τῶν Διογένους κλήρων. Δεκαβοίων, ἀριθμὸς ποσός. ἐφ᾽ ᾧ τιμὴ ὑπάρχει βοῦς. ἔνιοι δέ, δείλιον τῶν βοῶν νόμισμα εἶναί φασι. Δεκάδες, εἰς δεκάδας διαιρεῖ τοὺς Δαναοὺς ὁ βασιλεὺς παρ᾽ Ὁμήρῳ. ἐπεί φασιν, ἔθος ἦν μὴ πλέονας τῶν δέκα συνεσθίειν. ἱστορεῖ γοῦν καὶ ὁ σοφώτατος Ἰάμβλιχος, τὰ Πυθαγορικὰ συσσίτια, μὴ ἔχειν πλείους ἢ δέκα ἀνθρώπους συνωχουμένους. Δεκάδρομοι, οἱ δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσιν ἐσχηκότες ὑπὸ κριτῶν. Δεκαδώρῳ ἁμάξῃ, ἧς ἡ διάμετρος τῶν τροχῶν δεκάδωρος. δῶρον δέ, ὡς μέν τινες ἡ παλαιστή. ὡς δὲ ἕτεροι, ὅταν τοὺς τέσσαρας δακτύλους συστρέψας, ἐγείρῃς τὸν ἀντίχειρα, ὡς Πλούταρχος. Δεκαετής· παιδίον κάλλιον εἰπεῖν, ἢ δεκέτις. καὶ δεκέτης, πόλεμος, ἢ δεκαέτης. δεκαετὶς μέντοι διάστημα χρόνου, οὐ δεκετίς. καὶ δεκαετὴς χρόνος, οὐ δεκέτης. Δεκάζειν, τὸ ἀπὸ τῶν δέκα λαμβάνειν ἕν. καὶ τὸ παρακρίνειν. δεκάζω γάρ, τὸ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνω, καὶ διαφθείρω τοὺς δικάζοντας χρήμασι. καὶ δώροις. Δεκάζεσθαι, δωροδοκεῖσθαι. καὶ δεκάζειν διαφθείρειν. Δεκανᾶται, ἀσπάζεται. Δεκάπαλαι, τὸ πρὸ πολλοῦ πάνυ, λέγουσιν Ἀττικοί. Δεκάπουν σκιάν. Ἀριστοφάνης. Σοὶ δὲ μελήσει, ὅταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν εἰς δεῖπνον. περὶ ἡλίου τροπάς φησι τούτεστιν, ὅταν ἡ τοῦ ἡλίου σκιὰ ᾖ, δέκα ποδῶν. ἤγουν, ὅτε γίνεται ὀψινόν. καὶ δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλούμενοι, παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν. καὶ οὕτως οἱ μὲν ἔμενον τοὺς κληθέντας. οἱ δὲ ἀπῄεσαν ἐπὶ τὰς ἑστιάσεις. οὐδ᾽ ὑπὸ τηρήσεως οὔσης αἰτίας ἐφ᾽ οἷς οἷόν τε ἦν τεκμήρασθαι, εἰς πόσας ὥρας προήκει. Δεκάσαι, τὸ διαφθείρειν. Δεκασθείς, δωροδοκηθείς. ἐπιτιμηθείς. ἐντραπείς. Δεκάσκαλμος, ναῦς. Δεκάς, ὁ ἀριθμός. παρὰ τὸ δέχομαι, δεχάς. Δεκασμός, δωροδοκία. Δεκάτα, τάξις. ἄθροισμα. καὶ ἡ τῶν ὀκτὼ ἁρμάτων τάξις. Δεκατεύται, τελῶναι οἱ τὴν δεκάδα ἢ δεκάτην ἐκλέγοντες. ὡς τὸ δεκάζειν δεκατεύειν. Δεκατεύειν, τὸ τὴν δεκάτην ἐκλέγειν. καὶ δεκατευτής, καὶ δεκατηλόγος, ὁ τελώνης. ὁ τὴν δεκάτην εἰσπραττόμενος. Δεκατευτήριον, τὸ ἐν τῇ Ἀβύδῳ τελωνεῖον. Δεκάτη προτέρα, ἡ πρὸ εἰκάδος. ὡς ὑστέρα, ἡ μετ᾽ εἰκάδα. Δεκάτην θυόμενοι, τῇ δεκάτῃ ἡμέρᾳ τὰ ὀνόματα τοῖς βρέφεσιν ἐτίθεσαν. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης, τῇ ἑβδόμῃ φησί. καὶ δεκάτη, τὸ δέκατον μέρος τῆς οὐσίας. καὶ δεκάτη, οἷον, Τῇ δεκάτῃ δ᾽ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς. ἀπὸ τοῦ δέκατος, δεκάτη. τοῦτο παρὰ τὸ δεκάς. τοῦτο παρὰ τὸ δέχομαι, δεχὰς καὶ δεκάς. ἡ ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ πάντα ἀριθμόν. Δεκατηλόγος, ὁ αὐτὸς τῷ δεκατευτῇ. καὶ δεκατηλόγοι, τελῶναι. Δεκάτου βόλου, οὐδενὸς ἀξίου. βέλτιον δὲ εἰς μικρότητα τίθεσθαι αὐτό. Δεκαφυῖα, τὰ δεκαπλάσια. Δεκαχαρδαι, οἱ τῶν δεκάδων ἡγεμόνες. οὓς καὶ δεκάρχους ἔλεγον. ἦσαν γὰρ σὺν τῷ δεκάρχῳ δέκα. Δεκάχιλοι, δεκακισχίλιοι. Δεκάχειλον, τὸ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδειον. Δεκάχοια, δεκαπλάσια. Δεκαχόρδῳ, παρὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν καὶ τὸ χορδή. τοῦτο παρὰ τὸ χέω. σημαίνει τὸ κενῶ. χεορδή, τὸ χέον ᾠδήν. Δεκελεικὸς πόλεμος ὁ Πελοποννησιακός. ἀπὸ μέρους τοῦ τελευταίου. Δεκετής, δεκαετής. Δέκευ, ἀντὶ τοῦ δέχου. Ἰωνικῶς, καὶ Δωρικῶς. Δεκτέον, δεῖ δέχεσθαι. Δεκτὴ χλαῖνα. χλανίς. Δεκτῆρες, ὑποδοχεῖς. Δέκτης, ὁ δεκαετής. θηλυκῶς δέ, διὰ τοῦ ἰῶτα. Δέκτης, πτωχός. ἐπαίτης. ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. Δεκτόν, ἐκ τοῦ δέχω, δέξω. δέδεχα. ὁ παρακείμενος δέδεγμαι. ξαι. κται. τὸ ἀπαρέμφατον δεδέχθαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδεδέγμην. τὸ τρίτον ἐδέδεκτο. καὶ δεκτὸ ἀφαιρέσει. Δεκτόν, εὐπρόσδεκτον. εὐπρόσιτον. Δεκτός, ἀρεστός. Δεκών, ὁ δεκαζόμενον. Δελεάζοντες, ἐπικρύπτοντες. οἱ δὲ Σκυθοπολῖται ἠρέμησαν, δελεάζοντες τὴν πίστιν αὐτῶν. Δελεάζω, τὸ ἄγκιστρον ἀντὶ τοῦ δέλεαρ αὐτῷ ἐπιτίθημι. καὶ δελεάζω τοὺς ἰχθῦς, ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ. δελεασθείς, ἀπατηθείς, πλανηθείς. Δελεάσει, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατήσει. καὶ δελεάσει, ἀντὶ τοῦ δελεαρθήσει. Δελέαστρα, παγίδες. Δελεδώνη, ὁ μυλαῖος ἰχθύς. Δέλετρον καλεῖ, τὸν φανόν. ὃν οἱ νυκτερευόμενοι τῶν νέων, ἔχουσι. Νεάνθης δέ φησιν ἐλάνας τὰς λαμπάδας. παρὰ τὴν ἕλην. ἥτις ἐστὶν εἵλη, ἀφ᾽ ἧς πολλὰ γίνεται. ὧν καὶ τὸ εἱληθερεῖν, καὶ εἱλόπεδον. Δέλεστραι, βατίδες. Δέλετρον, φανός. ὃν οἱ νυκτερεύοντες φαίνουσι. Δελέφατ, ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἀστὴρ ὑπὸ Χαλδαίων. Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. καὶ δελήτι, δελέατι. Δελία, δάφνη. Δέλιθες, τὰ σφηκία. Δέλιχρα, τὰ ἡμίχοιρα. Δέλκος, λίμνη ἰχθυοφόρος περὶ τὴν Θρᾴκην. Δέλλας καλεῖ. Δέλλιθες, σφῆκες. ἢ ζῷον ὅμοιον μελίσσῃ. Δελλίθια, ἀνθρίνια. οἱ δὲ κηρία. Δέλτον λέγουσι, διὰ τὸ κατὰ σχῆμα τοῦ δ΄ γράμματος, καὶ τῶν λεγομένων δελτωτῶν. ἔστιν ὅτι τὰ τοιαῦτα σχηματίζεσθαι, ἐπινοούμενα τριγωνοειδῶς.

ὅπερ ἐν πολλοῖς ὁρῶμεν εἰς ἔτι γινόμενον. Δέλτος, πινακίδιον, σχεδάριον, πιλάριον. Δελτωτόν, ἐν τῷ ἔμβολον ζήτει· σημαίνει δέ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δελφάκια, οἱ μικροὶ χοῖροι· οἱ γαλαθηνοί· οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Δελφακοῦσθαι, πλειοῦσθαι τὰς ἡλικίας. Δέλφαξ, ὁ γαλαθηνὸς χοῖρος. Ἐπίχαρμος· δέλφακά τε τὴν γείτονα τοῖς Ἐλευσινίοις φύλασσε. παρὰ τὴν δελφύν· κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς θηλείας λέγεται δέλφαξ ἡ δελφὺν ἔχουσα. τινὲς δέ, τοὺς μεγάλους χοίρους δέλφακας λέγουσιν· οἱ δὲ καὶ τοὺς μικρούς. Δέλφικα, τὸν τρίποδα Ῥωμαῖοι· ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς γέγονεν· ἢ τρίποδα τὸν Διόνυσον· οἷον ἀδελφικόν, καὶ δελφικόν· καὶ δελφίς, παρὰ τὸ δέλφω. Δελφικὴ μάχαιρα, ἀπὸ κατασκευῆς· λαμβάνουσα ἔμπροσθεν μέρος σιδηροῦν, ὡς Ἀριστοτέλης. Δελφικὸν τρίποδα, τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Δελφοῖς. Δελφίν, σιδηροῦν κατασκεύασμα, ἢ μολύβδινον. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις, ἐπὶ τῶν ἐν ἐκείνοις τινὰ παιδοτριβούντων. Δελφίνης, παρὰ τὸ δελφύς, ὃ σημαίνει τὴν μήτραν· ἐξ οὗ καὶ ἀδελφός· ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος ἤγουν μήτρας. Δελφίνιον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον· ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον· καὶ χωρίον ἐν Χίῳ. Δελφίνιος καὶ κερδῷος θεός, ὁ Ἀπόλλων· Δελφίνιος μέν, ἢ ὁ τὸν ἐν Πυθῶνι δελφῖνα δράκοντα τοξεύσας ἀνεῖλε, λίην βιάζουσαν ὥς φησιν Ἡσίοδος· Ὅς ποτε πετραίῃ ὑπὸ δειράδι δελφῖνα τόξοισι πελώριον ἐξενάριξεν· ἢ ὅτι ἐπὶ δελφῖνος ὀχούμενος, ἢ δελφῖνι ὁμοιωθείς. κερδῷος, ὅτι διὰ χρησμῶν τὰ συμφέροντα ἐπὶ κέρδει δείκνυσι. καὶ Δελφίνιος εἶδος βοτάνης. Ἄλλως· Δελφίνιος ὁ Ἀπόλλων, ὅτι Κασταλίῳ τῷ Κρητὶ ἀποικίαν στελλομένῳ, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελφῖνι, προηγήσατο τῆς νεώς, ἕως τοῦ Κρισσαίου κόλπου· καὶ ἐκεῖ κατοικήσας, ἐκράτησε τὸν τόπον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ Δελφοὺς ἐκάλουν τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἱδρύσαντο. τινὲς δέ φασιν ὅτι ὁ δελφίς, εἰς τὴν ναῦν ἦλθε, καὶ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπήδησεν εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ δελφῖνες οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεώς· διὰ τοῦτο δελφινοφόρους λέγουσι ναῦς, ὡς σχῆμα ἐχούσας δελφῖνος. Δελφινόσημον, Στησίχορός φησιν Ὀδυσσέα, ἐπὶ τῆς ἀσπίδος φέρειν δελφῖνος τύπον, καὶ Εὐφορίων ὁμοίως. Δελφίς, ὄργανον ναυτικόν· Ἀριστοφάνης τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου· τουτέστιν, εἰς ὕψος αἶρε. ἢ δελφίς, ἐξάρτημα· τὰ τῶν νεῶν ἀγκυρώματα· ἢ σιδηροῦν κατασκεύασμα· ἢ μολίβδινον, εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον· τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἠφίεσαν, εἰς τὰς τῶν πολεμίων καὶ κατέδυον. δηλοῦται δὲ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγροῖς, ὅταν λέγῃ· ὁ δὲ δὴ δελφὶς ἐστὶ μολιβδοῦς δελφινοφόρος τε, κέρδος διακόψει τοὔδαφος αὐτῶν, ἐμπίπτων καὶ καταδύων. καὶ Θουκυδίδης, δελφινοφόρον εἴρηκε τὴν ναῦν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐξηρτημένον ἔχουσαν δελφῖνα τοιοῦτον. παρὰ δὲ τῷ Παυσανίᾳ, δελφὶς φέρεται ὄργανον πολεμιστήριον πρὸς ναυμαχίαν· ὅθεν καὶ δελφινοφόρος ναῦς παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ δελφῖνα δὲ ναύτην φασίν, ὃς πρὸς τοῖς ἱστοῖς ἐκρέματο· τοῖς μέν, σιδηροῖς· τοῖς δὲ μολιβδοῖς· καταράκτης εἰς τὰ λῃστρικὰ πλοῖα. μνεία δὲ τοιούτου δελφῖνος, τῷ κωμικῷ· καὶ ἑτέροις. ἀλλαχοῦ δὲ περὶ αὐτοῦ γράφει ὁ ῥηθείς, ὅτι ὁ δελφὶς ὁ καλούμενος κερκέτης, ἐστὶ μηχάνημα σιδηροῦν, ὃ ἐξαρτᾶται τῆς νεὼς ὅταν ὁ ἄνεμος πρὸς τὸ ἀντέχειν· ἄλλοι δέ φασιν· ὄργανον μολυβδοῦν πρὸς ναυμαχίαν· τοῦ δελφῖνος δὲ παρώνυμον, καὶ Δελφίνιον δικαστήριον Ἀθήνησιν, ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων φασὶ δεδρακέναι μὲν φόνον, κατὰ νόμους δέ, ὃ καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ ἐκαλεῖτο· ὁμωνύμως τῷ ἐπὶ Δελφινίῳ δικάσασθαι. Δελφίσι Βάκχαις, ταῖς τὴν Δελφικὴν χώραν κατοικούσαις· κἀκεῖ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Διόνυσος. Δελφύνην παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ τὸ ὄνομα τοῦ δράκοντος· οἱ μὲν ἀρσενικῶς· οἱ δὲ θηλυκῶς εἶπον· ὃ καὶ βέλτιον. ἄλλως· οἱ μέν, ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς· οἱ δέ, ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. ὅτι δὲ Δελφύνης ἐκαλεῖτο ὁ φυλάσσων τὸ ἐν Δελφοῖς χρηστήριον, Λέανδρος καὶ Καλλίμαχος εἶπον· δράκαιναν δὲ αὐτήν φησιν εἶναι, θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην, αὐτὸς ὁ Καλλίμαχος. Δελφύς, ἡ μήτρα· ἡ γαστήρ· ἡ ἀδελφὰ ποιοῦσα τὰ τικτόμενα· ὅθεν εἴρηται ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός. Δέμας· ἰστέον ὅτι σεσημείωται παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ δέμας· τὸν μὲν ποιητὴν ἐπὶ ἐμψύχου ἀεὶ τιθέναι σώματος, ὡς συνδεδεμένου τῇ ψυχῇ, καὶ δι' αὐτῆς συνεστῶτος· τὸ δὲ σῶμα, ἐπὶ ἀψύχου· τουτέστιν, ἐστερημένου τῆς ψυχῆς· διὰ τὸ σῆμα καὶ ὡσαύτως εἴπερ μνῆμα γίνεσθαι τοῦ ζῶντός ποτε· τοὺς δὲ μετὰ τὸν ποιητὴν ἐν οἷς καὶ ὁ Εὐριπίδης, ἀδιαφόρως χρῆσθαι τῇ λέξει φασί· δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι αὐτὸς ὁ ποιητής, τὸ δέμας ἐπὶ ἀψύχου ποτὲ τίθησι· καὶ δέμας, χοινίον· καὶ δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, ἀντὶ τοῦ τρόπον πυρὸς αἰθομένου. Δεμβλεῖς, βδέλλαι. Δεμεῖ, οἰκοδομεῖ. Δέμη, ὁδός. Δεμεναί, χώρα τῆς Σικελίας, ὅτι ἐν αὐτῇ δέδεται ὁ Τυφών, ὑπὸ τὴν Αἴτνην. Δέμνια, τὰ ἐγκοίτια στρώματα· ἀπὸ τοῦ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς μένειν· ἢ παρὰ τὸ δέω ῥῆμα· ὡς παίζω παίγνιον, οὕτω δέμω δέμνιον· τὸ εἰς σώματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθέν, ἢ συνδεθέν. Δέμνιον, ἡ κοίτη. Δεμνιοτήρην, ἔγκοιτον, τὰ δέμνια τηροῦντα. Δεμνιοτήρη πόνον Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, καθόσον οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοί εἰσιν ὡς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι· πόνον δέ, τὰ περὶ τὴν τροφὴν αὐτῶν. Δέμω τὸ οἰκοδομῶ· μέλλων δεμῶ· παρακείμενος, δεδέμηκα. Δεμῶν, χιόνος. Δενάζειν, λοιδορεῖν· βλασφημεῖν. Δενδαλίδες, ἱεραὶ κριθαί. Δενδαλίδας, αἱ μὲν ἄνθος τι· ἄλλοι τὰς λευκὰς κάχρυς· οἱ δέ, τὰς ἑψημένας κριθάς, πρὸ τοῦ φρυγῆναι· οἱ δὲ τὰς ἐκ κριθῶν μάζας γινομένας. Δενδίλλει, σκαρδαμύττει· διανεύει· σημαίνει καὶ ἀτιμάζει· σκώπτει. Δενδίλλων ὀξέα παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ συστρέψας ἑαυτόν, καὶ ἀποκαλύψας ὀξέως παρεπιστρεφόμενος· καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων· Ὅμηρος δέ, ἐπὶ τοῦ στρέφειν τέθεικε τὴν λέξιν· τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρακλίνοντα, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν· καθάπερ Ἀπολλόδωρος· Σοφοκλῆς δέ, ἐπὶ τοῦ βλέπειν τέθεικε τὴν λέξιν. Δένδρεον καὶ δένδρον γράφεται παρὰ τῷ Αἰλίῳ Διονυσίῳ· ἐξ οὗ καὶ τὸ δενδριάζειν, τὸ δρυσὶ σκέπεσθαι· τὸ δένδρον τοῦ δένδρου· καὶ τὸ δένδρος τοῦ δένδρεος, ὡς τὸ ἀνδράποδον, καὶ τὸ ἀνδράποδος· καὶ τὸ κτέατον, καὶ τὸ κτέατος. ταῦτα τὰ ὀνόματα καὶ ἄλλα πλείω διπλῆν ἔχουσι κλίσιν· ὡς παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἄλλοις, ἔστιν εὑρεῖν. Δένδρεσιν, ὡς Θουκυδίδης· καὶ ἕτεροι, οὐ δένδροις. Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, τὸ δενδρέῳ, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε· καὶ πάθος πάσχει συνιζήσεως· ὡς τὸ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· παθὸν οὕτω καὶ αὐτό, διὰ πλείω χασμῳδίαν καὶ σεμνότητα φωνῆς· ἐνεχώρει γὰρ ἄλλως εἰπεῖν δένδρῳ ἐφεζόμενοι· ὥσπερ καὶ τὸ πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος· ἦν μὲν καὶ πηληϊάδου εἰπεῖν Ἀχιλλῆος· τὸ δὲ ἐν

δρέῳ ἐφεζόμεναι. τετρακέφαλός ἐστι, καθὰ καὶ τὸ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Ἰστέον δὲ, ἐν τῷ αἰλίου διονυσίου λεξικῷ φέρεται, ὅτι λέγεται οὐ μόνον δένδρον, ἀλλὰ καὶ δένδρεον· καὶ δένδρος· φησὶ γοῦν ὅτι δένδρον μᾶλλον, ἢ δένδρος· καὶ δένδρα μᾶλλον, ἢ δένδρη· καὶ αἱ πτώσεις, δένδρου· καὶ δένδρῳ μᾶλλον, ἢ δένδρει· καὶ δένδροις· ξενοφῶν δέ φησιν ἐκείνως μᾶλλον ὀνομάζειν δένδρος καὶ δένδρει· καὶ δένδρεσι, καὶ δένδρη, καὶ δένδρεα· ὅμηρος δὲ ἔνθα μὲν, δένδρεα λέγει· ἔνθα δὲ, δενδρέῳ ἐφεζόμεναι· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ δένδρου καὶ τὸ δενδρυάζειν τὸ δρυσὶ σκέπεσθαι, ἢ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι, τὰ ῥητορικὰ λεξικὰ δηλοῦσιν· ὁ δὲ ῥηθεὶς διονύσιός φησιν, ὅτι φωνήν τινα καλοῦσιν οἱ φωνάσκοι δενδριάζουσαν. Δενδρίτης, κροκόδειλος. Δένδρου τὸ μὲν, λέγεται ῥίζα· τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς, στέλεχος· τὸ δὲ τεμνόμενον ἐκ τούτου εἰς πλείονα, ἀκρέμονες· καὶ κλῶνες· καὶ φύλλα, καὶ καρποί. Δένδροις, γράφεται κοινῶς· τοῖς δένδρεσι δὲ ἀττικῶς· ὡς δάκρυ μὲν ἀττικῶς, δάκρυον δὲ κοινῶς. Δενδροκόμοις, τὰς κομώσας τοῖς δένδροις· ἀριστοφάνης νεφέλαις· δενδροκόμοις κορυφάς. Δενδρότης, ἡ τῶν δένδρων αὔξησις. Δενδρυάζειν, τὸ καταδύνειν καὶ κρύπτεσθαι· κυρίως δὲ εἰς δρῦς καταδύεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς καταδύνειν, καὶ κρύπτεσθαι· ἀπὸ τοῦ τῶν παλαιῶν τοῖς δρυσὶ σκέπην χρωμένων· πρινὴ γὰρ τὰς οἰκήσεις εὑρεθῆναι, ἐν τοῖς κοιλώμασι τῶν δένδρων καταδύοντες ᾤκουν· εἴρηται δὲ καὶ τὸ καθ' ὕδατος δύεσθαι, ἢ ἀποκρύπτειν ἑαυτόν. Δενέρμορ, γῆ τις πετρώδης, εὔθρυπτος, παρὰ λάκωσιν. Δένθις, οἶνος· λάκωνες. Δεννάζει, ὑβρίζει· βλασφημεῖ. Δεννάζειν, παρὰ τῷ σοφοκλεῖ, τὸ δεινοπαθεῖν· ἀπὸ τοῦ δεινὸν δεινάζειν, καὶ δεννάζειν· καὶ δεννάζων, ἤγουν μετὰ δεινοπαθείας λέγων· ὡς φάος φαεννός· δένδρον, δεξιὰ χείρ· καὶ ἀπὸ τούτου δεξιὸν, τὸ ἐπιτήδειον καὶ τὸ συμφέρον· καὶ δεξαμενὴ ἡ λεκάνη. Δεννάζων, λοιδορῶν. Δενναστὸν, καταγέλαστον· λοιδορούμενον μετὰ καταγέλωτος. Δέννος μέγιστος, ἤγουν ὕβρις· ἐξ οὗ, τὸ δεννάζειν παρὰ σοφοκλεῖ. Δέννοις κολασθεὶς παρὰ λυκόφρονι, ἤγουν λοιδορίαις καὶ ὕβρεσι. Δεννόν, κακολόγον. Δεντὴ, δέλεαρ. Δεξαμεναὶ, ὑδάτων δοχεῖα· καὶ ἐν τῷ σώματι φλέβες· δημόκριτος, καὶ ἐπισκίαι. Δεξαμενὴν φασὶ πλάτωνα ἐπὶ τῆς κολυμβήθρας εἰρηκέναι· ἐγὼ δὲ οὔ φημι, ἀλλὰ δεξαμενὴν τῷ τρόπῳ εἶπεν, ὡς ποιουμένην· χρὴ οὖν καὶ ἡμᾶς κολυμβήθραν λέγειν· φρύνιχος. Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβών· ἡρόδοτος. Δέξασθαι, οὐ μόνον τὸ λαβεῖν παρ' ὁμήρῳ· οἷον μάστιγα, καὶ ἡνία σιγαλόεντα δέξαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαντῆσαι· καὶ ἀντιστῆναι· οἷον ἢ ἔτι τόν γε δέδεξο· μενέουσί μοι ἵπποι· καὶ τὸν δ' ἐγὼ ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί, ἡνία σιγαλόεντα, τὰ τεχνικῶς καὶ εἰς κάλλος εἰργασμένα· ἐφ' οἷς οὐκ ἔχοι ἄν τις εἰπεῖν ἀλλ' ἐστήξεται ἄφωνος, σιγῇ ἀφοσιούμενος τὰ τοῦ θαύματος· οἱ δὲ σιγαλόεντά φασι κατ' ἔλλειψιν τοῦ τ, τὰ κατεστιγμένα ποικίλμασιν· ἢ τὰ εὐμάλακτα, κατὰ τοὺς λεγομένους μάσθλητας, καὶ διὰ τοῦτο σιγηλὰ καὶ μὴ θορυβοῦντα ψόφῳ ἤχου, κατὰ τοὺς ἀδεψήτους ἱμάντας· ὅθεν ἀστείως καὶ ἀμύγδαλά τις ἔφη σιγαλόεντα, τὰ μὴ ψοφητικὰ ἐν τῷ κλᾶσθαι, ἀλλὰ πιεσμῷ δακτύλων ἐνδιδόντα εἰς θραῦσιν. Δεξιάδην, ἢ δεξίου τινὸς υἱὸν δηλοῖ πατρωνυμικῶς, ἢ ἐπίρρημά ἐστι τὸ δεξιάδην, ἀντὶ τοῦ κατὰ δεξιά· ἢ δεξιῶς. Δεξιὰ, τὰ συνετὰ ἔλεγον οἱ παλαιοί· ἀριστερὰ δὲ, τὰ μωρά. Δεξιὰ κυρίως ἡ ἄνωθεν ῥοπή· καὶ ἀγαθὴ ἐνέργεια παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Δεξιὰ, ἡ χείρ· καὶ ποιητικῶς δεξιτερή· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα· ἢ δεξιά τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ τὰς πλείονας δι' αὐτῆς ἐξιέναι πράξεις· καὶ ἀπὸ τοῦ δεκτὸς δεξιά· ὡς ἀνόρεκτος ἀνορεξία. Δεξιὰς, συνθήκας. Ὁ δὲ πέμπει χιλίαρχον, δεξιὰς τῷ ἰωσήπῳ δοῦναι κελεύσας. Δεξιαῖς πεποιθέναι λέγει ὅμηρος, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ὅρκοις οὐδὲν ἔλαττον εἰς πίστιν ἐλογίζετο, καὶ τὸ τῶν δεξιῶν χειρῶν ἅπτεσθαι· ἦν γὰρ ἡ δεξίωσις αὕτη, καὶ τὸ δεξιοῦσθαι, σημεῖον φιλονεικίας· καὶ εἰς ἐναποκαστάσεως, καὶ οἷον ἑνώσεως· πρωτότυπον δὲ τῆς τοιαύτης ἐννοίας, τὸ δέχω· ἐξ οὗ καὶ τὸ δέχθαι· καὶ τὸ δέχεσθαι· καὶ τὸ δειδέχατο· ἔτι καὶ τὰ τῆς δεξιώσεως· δέχω γὰρ, οὗ μέλλων δέξω· ὅθεν δέξα, ὡς δόξα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι δεξιά· ὡς ἀχυρμιὰ, καὶ πυρκαϊὰ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ῥῆμα δεξιῶ. Δεξιμήλοις, ἐπηκόοις καὶ ἱλαροῖς θεοῖς· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὰ θυόμενα μῆλα, καὶ δεξίμηλοι ἐσχάραι. Δεξίδωροι, δωροδόκοι. Δεξιοὶ ὄρνιθες εἰπεῖν καὶ ἐσθλαὶ, ταὐτόν ἐστι· καὶ δεξιοὶ οἱ εὐπαίδευτοι. Δεξιοὶ, ἤϊξαν· ἀντὶ τοῦ ἀνατολικοί· ὡς αἴσιοι ἐν β' ὀδυσσείας. Δεξιὸν, δῆλον ὅτι πανταχοῦ χρηστόν ἐστι· καὶ αἴσιον· διὸ καὶ χειρὶ δεξιτερῇ, τὸ δέπας ἑκάβη ἔχει· καὶ οἰωνὸν δεξιὸν λέγει ὅμηρος. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδονιπτῆρα· ἀριστοφάνης. Δεξιότερον, δεξιόν. Δεξιοστοῖχοι ἐρέται, οἱ κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χορευτῶν. Δεξιόλαβος, παραφύλαξ. Δεξιὸς, εὔνους· ἀγαθός· ἐπιτήδειος· εὐπαίδευτος· καὶ ὁ εὐχερής. Δεξιοῦμαι, ὑποδέχομαι· φιλοφρονοῦμαι· ἀμείβομαι· ξενίζω· καὶ δεξιοῦμαί σε τραπέζῃ· δεξιοῦται, προσάγεται· ξενοδοχεῖται· φιλοφρονεῖται· καὶ τὰς χεῖρας ἀναβάλλω· ἀριστοφάνης· καὶ ἐδεξιοῦντο ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. Δεξιοῦται, προσάγεται· φιλοφρονεῖ. Δεξιοὺς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, καὶ τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας στρατιώτας, φιλοδίκους· καὶ συκοφάντας. Δέξιππος, κῷος ἰατρός· ἱπποκράτους μαθητής. Δεξὶς, τῶν ἐν τῷ ἥπατι μερῶν ἡ παρὰ τοῖς θύταις καλουμένη δοχή. Δεξιτερὸς, πᾶν ὄνομα συγκριτικὸν εἰς νος λῆγον, βαρύνεται· ζητητέον δὲ περὶ τῆς δεξιτερὸν κατὰ μαζόν· εἰ γάρ ἐστι δεξιὸς, ὤφειλεν εἶναι δεξιώτερος· ὡς λογιώτερος· ἔστιν οὖν παρώνυμος ὁ χαρακτήρ· παρὰ τὸ δεξιὸς, γίνεται δεξιερός· ὡς ἄριστος, ἀριστερός· φθόνος, φθονερός· μόγος, μογερός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, δεξιτερός. Δεξιώσασθαι, ἐγγίσασθαι γυναικί. Δεξιῶς, εὐπαιδεύτως. Δεξίωσις κυρίως, ὅταν ὑποδέχηταί τις τινὰ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα προτείνων· καὶ ἀπὸ τούτου ἁπλῶς, ἐπὶ τῶν χάριν ποιούντων πρός τινας. Δέξο, ἀντὶ τοῦ δέδεξο, παρὰ τῷ ποιητῇ προκέκριται τοῦ δέξαι, ὡς ποιητικώτερον. Δοξὼ, ὁ κρατῖνος ὠνοματοποίησεν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι δῶρα. Δέοιτο, χρήζοι. Δέομαι, τὸ χρήζω· καὶ ἱκετεύω, γενικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης· Ἔπειτα τοῦ δεῖ; ἤγουν τίνος χρήζεις· δέομαι ὑμῶν, τουτέστι πάνυ σμικρόν· ἤγουν, παρακαλῶ· καὶ ἱκετεύω· δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ, ἤγουν χρείαν ἔχω· δέομαι τὸ παρακαλῶ, καὶ δέομαι, δεῦμαι· ἀντὶ τοῦ δεσμοῦμαι· καὶ δέω ἀντὶ τοῦ λείπομαι· οἷον πολλοῦ δέω ποιεῖν τόδε· δέω, ἐπὶ μὲν πρώτου προσώπου, σημαίνει τὸ ἐλλείπομαι· καὶ τὸ δεσμῶ· ἐπὶ δὲ δευτέρου, τὸ δεσμεῖς· ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου τὸ ἐλλείπει· καὶ τὸ δεσμεῖ· καὶ τὸ πρέπει· καὶ τὸ χρεία ἐστί· καὶ τὸ μὲν δεῖ ἀντὶ τοῦ πρέπει, μετὰ ἀπαρεμφάτου· τὸ δὲ

δὲ ἀντὶ τοῦ λείπεται, μετὰ γενικῆς· οἷον, πολλοῦ γε καὶ δεῖ· δέομαι δὲ παθητικῶς, τὸ χρήζω, καὶ ἱκετεύω· καὶ κανονίζεται οὕτω· δέω δῶ, τὸ δεσμῶ ἐνεστώς· ἔδεον, παρατατικός· δήσω, μέλλων· ἔδησα, ἀόριστος· δέομαι δοῦμαι, παθητικὸς ἐνεστώς· ἐδεόμην ἐδούμην, παρατατικός· δεθήσομαι, μέλλων· ἐδέθην, ἀόριστος· δέδεμαι, παρακείμενος· τὸ δὲ δέομαι τὸ παρακαλῶ, οὕτω· δέομαι, ἐνεστώς· ἐδεόμην· δεήσομαι· δεδέημαι, καὶ ἐδεήθην· Δέομαι, ἀξιῶ· ἱκετεύω· λίσσομαι, ποτνιῶμαι· πρεσβεύω· προτρέπομαι· παρακαλῶ· ἀντιβολῶ· λιπαρῶ· προσλιπαρῶ· λιτανεύω· Δεόμενος, νόμος· δεσμός· Δέον καὶ δοκοῦν καὶ πάντα τὰ μετοχικὰ οὐδέτερα, δύνανται ἐν τῇ συντάξει λαμβάνεσθαι, ἀντὶ γενικῆς· ὡς τὸ, ὂν· δέον γενέσθαι, ἀντὶ τοῦ δέοντος ὄντος· Δέονις, δέησις· δέον· οὕτω Περικλέα φασὶ λογιζόμενον, εἰς τὸ δέον προσγράφειν· ὃ σημαίνει, τὸ εἰς προδοσίαν διδόμενον χρῆμα· ἤγουν πρέπον· καὶ ἀναγκαῖον· Δέον, ὂν· καὶ ἐξὸν, καὶ παρὸν, καὶ ἐνόν· καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε παραγιάζονται κατὰ γενικὴν κατὰ ἀττικούς, εἰ καὶ παραγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ· οἷον οὐκ ἐρεῖς δέοντος ὄντος γενέσθαι τόδε, ἐγένετο τοὐναντίον· ἀλλὰ δέον ὄν· ἢ δέον χωρὶς τοῦ ὄν· ὡς καὶ Λιβάνιος· Καὶ δέον τὴν εὐθυκράτους ζηλῶσαι προαίρεσιν, ἐμισούμην· καὶ δέον πρὸς τὸν ἀδελφὸν ποιήσασθαι συμβολὴν τοῦ πολέμου, ἔπεισα ὑμᾶς· ὡσαύτως καὶ τὸ δεῆσαν, καὶ τὸ οὐδέπου συμβαῖνον δυσχερές· καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει· ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου· ἀντὶ τοῦ λαχόντος τοῦ γράμματος· Δέον, καὶ πρέπον, ἀντὶ τοῦ δεόντως, καὶ πρεπόντως· ἀττικοὶ τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα, εἰς ον παράγουσι· Δέον, τὸ πρέπον· καλόν· συμφέρον· ἀναγκαῖον· Δέοντο, ἐδεσμεύοντο· Δεόντων, δεσμευέτωσαν· Δεόντως, προσηκόντως· Δέος, ὁ φόβος· παρὰ τὸ δίω τὸ φοβοῦμαι δέος· ὡς νείφω, νέφος· λέγεται καὶ δείδω τὸ φοβοῦμαι· οἷον, δείδω μή τι πάθησι μετὰ Τρώεσσιν· ἐξ οὗ καὶ δίω· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν· ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω· ὁ γὰρ φόβος δεσμεῖ τοὺς πόδας, καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος· καὶ δείοις· ἀπὸ τοῦ δέοις καὶ σπέοις, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, δείοις καὶ σπείοις· καὶ δέος χλωρὸν, τὸ χλωροποιόν· Δέουσι, δεσμεύουσιν· ἀπέχουσι· Δέπας· οἱ μὲν οὕτω ῥηθῆναί φασιν, ὅτι δίδοται πᾶσι σπένδειν ἔπειτα καὶ πίνειν· οἱ δὲ, ὅτι δύο ὦπας· ἢ ὀπὰς εἶχεν ὡς ἄμφωτον· οὐ δὴ ἀμφώτου παρώνυμον ἡ ἀμφωτίς· ξύλινόν φασιν αὐτὴν ποτήριον, ᾧ χρῆσθαι τοὺς ἀμέλγοντας εἰς αὐτό· καὶ οὕτω πίνοντας· ἀνάπαλιν δὲ τῷ ἀμφώτῳ, τὸ ἄωτον ποτήριον· ὁποῖον καὶ τὸ ἀμφικύπελλον· ἡ δέπας, ποτήριον· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον εὕρηται, ὅτι δέπας οἰνηρυσίς· κοτύλη· οἰνοχόη· καὶ ὅτι οἰνιαστήρια, σπονδὴ τελουμένη τῷ Ἡρακλεῖ ὑπὸ τῶν ἐφήβων, πρὶν ἀποκείρασθαι· ἡ δέπας ἔκπωμα· οἱ μεθ' Ὅμηρον ἔλεγον μᾶλλον, ἢ ποτήριον· τραγικοὶ δέ φασι, καὶ οἱ Ἴωνες, καὶ πόμα τὸ αὐτό· Δεπίφρονα, κοῦφον ταῖς φρεσί· Δέπω, τὸ κνάπτω· ἐξ οὗ βυρσοδέψης· Δέρα, ὑπερβολὴ ὄρους· οἱ δὲ, τὰ σιμὰ τῶν ὀρέων· Δεραγχέας, τὰς τὴν δέρην ἀγχούσας καὶ πνιγούσας· δεραγχέας πάγας· Δέραια, περιτραχήλιος κόσμος· Δεραὶ, αἱ συνάσκιαι· λακῶνες· Δεραοπέδη, τὸ ἱξευτικὸν λίνον· Δέρας τοῦ κριοῦ, πολλοὶ χρυσοῦν εἰρήκασιν· οἷς Ἀπολλώνιος ἠκολούθησεν· ὁ δὲ Σιμωνίδης ποτὲ μὲν λευκὸν, ποτὲ δὲ πορφυροῦν· Διονύσιος δὲ ὁ Μιτυληναῖος, ἄνθρωπόν φησι γενέσθαι παιδαγωγὸν τοῦ Φρίξου, ὀνόματι Κριόν· καὶ δέρας χρυσόμαλλον, οὐχ ὡς ποιητικῶς φέρεται· ἀλλὰ βιβλίον ἦν ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χυμείας χρυσόν· εἰκότως οὖν οἱ τότε, χρυσοῦν ὠνόμαζον αὐτὸ δέρας, διὰ τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐξ αὐτοῦ· Δερβιστήρ, τὸ δέρμα· παρὰ τὸ δέρος δεριστὴρ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β δερβιστήρ· πλεονάζουσι δὲ τὸ β οἱ Συρακούσιοι, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ὀλβάχνιον, ὀλάχνιον, τὸ τὰς οὐλὰς ἔχον· σημαίνει δὲ τὸ κανοῦν ἐν ᾧ ἀπετίθουν τὰς οὐλάς· Δέργμα, τὸ βλέμμα· ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω· καὶ δέργματα, τὰ ὄμματα· Δεργμάτων, ὄψεων· ὀμμάτων· καὶ δεργμῶν· Δέρεθρον, λίμνη ἀποχώρησιν ἔχουσα· Δέρη, ὁ τράχηλος· ὃς καὶ δειρὴ λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ περιδέραιος κόσμος, ὁ περιτραχήλιος· Δερηστὴρ, ὁ συνέχων περιτραχήλιος· Δερίαι, λοιδορίαι· Δερίπιον, φλοιόν· Δέρις, τράχηλος· δέρμα· ἢ τρίχινον παραπέτασμα· Δέρκειν, βλέπειν· Δερκευνέος, ἐπίθετον τοῦ λαγωοῦ· ἐπειδὴ δοκεῖ κοιμώμενος βλέπειν· Νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα· ἢ σκίνακος δερκευνέος· Δέρκομαι ποιητικῶς, τὸ βλέπω· καὶ ἐνεργητικῶς, καὶ παθητικῶς λέγεται· ὥσπερ τὸ βιάζομαι· τὸ λοιδοροῦμαι· τὸ τιμωροῦμαι· καὶ τὸ δεδίσσομαι· Δέρκομαι ποιητικῶς, τὸ βλέπω· ἐξ οὗ δέδορκα· καὶ δράκων λέγεται, ὡς τῇ ὄψει καταπλήττων· ἴσως δὲ καὶ ὀξὺ βλέπων· ᾧ λόγῳ καὶ δορκάς· ἧς ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε· ἡ δ' αὐτὴ καὶ δόρκων· καὶ ζόρκων δὲ, μετὰ χωρήσει ἐθίμῳ τοῦ δ εἰς ζ· Δερκύλλειν, αἱμοποτεῖν· ἄλλοι δερμύλλειν διὰ τοῦ μ· Δερκυλλίδας, Λακεδαιμονίων βασιλεύς· Δέρκυλος, κωμικὸς ὑποκριτής· Δέρκω τὸ ὁρῶ, παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω δρέκω· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν δέρκω· Δέρμα τέμνων, συνέθετο παρὰ τοῖς ὕστερον, τὸ σκυτοτομεῖν· δῆλον δὲ ὅτι, ἄλλο δέρμα καὶ ἄλλο κῶας, ἢ κῶος· δέρμα μὲν τὸ ἁπλῶς ἐκδερόμενον· κῶας δὲ, ἐν ᾧ καὶ κεῖταί τις, ἢ κοιμᾶται ἀπὸ τοῦ κῶ ῥήματος· ὅθεν οὐ μόνον σὺν ἄλλοις καὶ ὁ κῶμος· καὶ τὸ κωμάζειν, ἀλλὰ καὶ ἡ κώμη καὶ ὁ κωμήτης, καὶ ὁ κώμαξ· ὃς δηλοῖ φλύαρον· τὸν δὲ κόπον κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ βωμολόχον· Δέρμα τὸ φυλαττόμενον ἐν Κολχίᾳ, οὐκ ἦν χρυσοῦν ἀληθῶς· τοῦτο γὰρ ποιητικευόμενόν ἐστιν, ἀλλὰ βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι διὰ χυμείας χρυσόν· Δέρμα, πήρα· καὶ δέσμη· Δέρμα, δῶρα· Δέρμη, ὁδός· Δέρματα πυκινὰ λέγει Ὅμηρος, ἢ ἁπλῶς τὰ στερεά· ἢ τὰ συνερραμμένα καλῶς· κακορραφία μὲν γὰρ, τὸ μὴ πυκινὸν δηλοῖ· πυκινὸν δὲ, τὸ εὔρραφες· διὸ εὐρραφέα δέρματα λέγεται τὰ εὐάρμοστα· καὶ δέρμασι πυκινοῖς λέγεται, εὐρραφέσι δορῆσιν· ἅπαξ ἐν μιᾷ λέξει κώρυκος λέγεται παρὰ τὸ χωρεῖν· Δερματικόν· Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἀπολογισμός· ὧν πεπολίτευται δερματικὸν ἂν εἴη· λέγων ὁ ῥήτωρ τὸ ἐκ δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον· Δερματοφορεῖν, σύνηθες τοῖς ἥρωσι· Δέρμηστες, οἱ ἐξ ἡμῶν περισσοί· Δερμηστὴς, Λυσίας ὁ ῥήτωρ, τὸν σκώληκά φησιν· Ἀρίσταρχος δὲ, τὸν ὄφιν· δερμηστὴς δὲ εἴρηται, ὁ ἐσθίων τὰ ὠμὰ δέρματα· παρὰ τὸ ἔδω· ἔσω· ὁ παρακείμενος, ἦσμαι· τὸ τρίτον, ἦσται· καὶ ὄνομα ἧστης, ὁ ἐσθίων· ἀφ' οὗ νῆστις· ὁ ἐστερημένος τῶν σιτίων, καὶ τοῦ ἐσθίειν· καὶ ὠμηστὴς, καὶ δερμηστής· Δερμοπτέρα, οἷον νυκτερίς· ἥτις μόνη τῶν πτηνῶν ζώων ζωοτοκεῖ· καὶ ἐν μαστοῖς γάλα ἔχει, καὶ θηλάζει τὸ γεννώμενον· Δερμύλλειν, αἱμοποτεῖν, ἢ ἐκδέρειν· Δέρξιος, ὄψεως· Δέρος, τὸ κώδιον· οἷον δὲ

ρος δὲ οἱ ἴσον ὀνείρῳ. αἱ τριαῦται διθεῖαι, ἢ ἰωνικαί εἰσιν, ἢ δωρικαί. οἷον δέρος. κῶος. ἀπὸ γὰρ τοῦ δέρας, καὶ τὸ κῶας, περισπᾶται ἢ παρὰ τὸ δείρω, δέρος. ὡς μήρω, μέρος. φθείρω, φθόρος. Δερρίδιον, σκιάδειον. δερμάτιον. καὶ δέρρις δέρμα. βύρσα. ἢ τρίχινον παραπέτασμα. Δερρισδόγομφοι πύλαι, δέρρεις, ἔχουσαι παραπετάσματα. Δέρριον, τρίχινον σάκκιον. Δέρρις, ἱμάτιον παχύ. Δερριστήρ, περιδερραῖον ἵππου. Δερριστής, κυνάγχης περιαυχένιος. Δέρρω. αἰολεῖς φασὶ τὰ εἰς ρω βαρύτονα ἔχοντα τὴν ει δίφθογγον παρὰ τὴν λήγουσαν, μετατιθέντες τὸ ι εἰς ἕτερον ρ προφέρονται. τὸ κείρω κέρρω λέγοντες. καὶ τὸ δείρω δέρρω. οὕτω καὶ τὸ φθείρω. φθέρρω. καὶ ἄρσει τῶν δύο πρώτων συμφώνων ἔρρω. Δέρτρα, τύμπανα. Δέρτρον, τὸ δέρμα. οἷον δέρτρον ἔσω δύνοντες. παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον. ὡς φέρω, φέρτρον. μείρω, μέτρον. ἀλλαχοῦ σημαίνει ἡ λέξις, τὸν ἐπίπλουν. ὁ δὲ ἀρίσταρχος, τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χιτῶνα τὸν πρὸ τοῦ ἥπατος. ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος, ἀπὸ τοῦ δέρρειν ὅ ἐστι κρούειν. τοῦτο δὲ διαρήσσουσιν, ἃ ἂν ἐσθίωσιν οἱ γῦπες, τῇ κρούσει τοῦ ῥάμφους. καὶ ἔστιν ὄνομα ῥηματικόν. ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πλῆκτρον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δέρω, δέρτρον. Δέρτρον, τοῦ ἐντέρου τὸ λεπτὸν λέγει ὁ ἱπποκράτης. φησὶ καὶ ὁ ψελλός, τοῦ δὲ ἐντέρου τὸ λεπτόν, κατονομάζει δέρτρον. τὸ δὲ ἀνδρεῖον μόριον, πορνάτον καλοῦσι. Δέρω τὸ τύπτω, καὶ δέρω, τὸ ἐκδέρω. ἀφ' οὗ δέρμα, καὶ δερματικὸν παρ' ἀθηναίοις, τὸ ἐκ τῶν δερματίων τῶν πιπρασκομένων περιγινόμενον ἀργύριον. καὶ δειρή, ὁ τράχηλος. Δερῶ σε θύλακον ἀριστοφάνης. ἐκδερῶ σε. τὸ γὰρ ἐκδέρειν, μᾶλλον τῶν μαγείρων τέχνη. ἐκδερῶ σέ φησιν, ὥστε ἀπὸ τοῦ σώματός σου θύλακον ποιῆσαι, εἰς ὑποδοχὴν κλέμματος. Δεσαυχένες, ἀσκοί. διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι. Δέσιος, ὁ ἰούνιος μήν. Δεσμά, πέδαι. καὶ δεσμὰ τῆς ψυχῆς, κατὰ μὲν τὸ πρόχειρον, αἱ φλέβες. αἱ ἀρτηρίαι. τὰ νεῦρα. κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, τὰ ἔργα πρὸ τοῦ λόγου. καὶ δεσμὰ κάλλιον, ἢ δεσμοί. εὕρηται δεσμὸς καὶ δέσμα. καὶ δέσμη. δεσμαί, τινὲς θυμοῦ ἀλέξιδος. Δέσμα σιδήρεον, ταυτόν ἐστι τῷ σιδηροπέδην. Δέσματα, ἐπιδέσμια. Δεσμάω, δεσμῶ. τὸ πεδῶ. δεσμόω, ῶ. τὸ εἰς εἱρκτὴν εἰσάγω. δεσμὸς ἑνικῶς. τὰ δεσμὰ πληθυντικῶς. ὁμοίως ὁ μοχλὸς ἑνικῶς, τὰ μοχλὰ πληθυντικῶς. ὁμοίως κύκλος, τὰ κύκλα. ὁ χαλινός, τὰ χαλινά. ὁ ζυγός, τὰ ζυγά. ὁ σταθμός, τὰ σταθμά. εἰσὶ πολλὰ ὀνόματα ἃ ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἀρσενικῶς προφέρονται. ἐν δὲ τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέρως. Δεσμεῖν, τὸ τὰς δεσμὰς τῶν σταχύων δεῖν. Δεσμή, ὁδός. Δέσμην, ἀμάλλην. Δεσμίνης, μάστιγας. ἄξιός ἐστι δεσμῶν. Δεσμοί, ἧλοι. καὶ δεσμοί, τυρρηνικοί, οἷς ἐχρήσαντο ἀθηναῖοι. Δεσμόν, οὐδετέρως ἀττικοί. καὶ σημεῖον παρὰ τοῖς θύταις. Δεσμός, σῶμα. μορφή. ἧλος. εἶδος. Δεσμωτήριον, ἡ φυλακή. Δεσμώτης. παρὰ ῥῆμα, τῆς τρίτης συζυγίας, τῶν περισπωμένων ἐν τοῖς ὀνόμασιν, ἢ διὰ τοῦ ω ὀξέως ἐκφέρεται, οἷον χρυσῶ χρυσωτής. μισθῶ, μισθωτής. ἢ τοῦ ο βαρέως. οἷον, ὁμόσω, ὁμότης. ἀρόσω, ἀρότης. οὐκ ἄρα οὖν τὸ δεσμώτης, ἀπὸ τοῦ δεσμώσω μέλλοντος. ἐπεὶ ὤφειλεν εἶναι δεσμωτής, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δεσμός ὅθεν καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται. ἡ δὲ συνήθεια. διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει τὸ δεσμώτης. καὶ ἄλλος ὁ δέσμιος, καὶ ὁ προμηθεύς. Δεσπόζω [illegible]κῆ. οἷον γυναῖκες δεσπόζουσι τῶν ἀνδρῶν. ὅθεν δεσπότης. δεσποτεύω. δεσποτεία. Δέσποινα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀρύω, γίνεται ἀρύταινα. καὶ τοῦ βαίνω ἀμφίσβαινα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ δεσπόζω, δεσπόζαινα. καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ ζα καὶ συναιρέσει τοῦ ο καὶ ι εἰς τὴν οι δίφθογγον, δέσποινα. οὐ γὰρ παρεσχημάτισται ἀπὸ τοῦ δεσπότης ἀρσενικοῦ. ἐπεὶ δεσπότις ἔμελλεν εἶναι, καὶ οὐ δέσποινα. δέσποινα δέ, σύνθετον δεσποτεία ἢ δέος ἐμποιοῦσα. ἀπὸ τοῦ δεσποιὸς ἀρσενικοῦ κατὰ συγκοπήν, δέσποινα. ὡς θεόφατον, θέσφατον. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, δέσποινα. ὅτι γὰρ πέπονθε. δηλοῖ ἡ παραλήγουσα. καὶ γὰρ τὸ ἀγκοίνη οὐ φύσει τὸ οι ἔχει, ἀλλ' ἐκ τροπῆς τοῦ ω ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἀγκώνη. καὶ ἀγκοίνη. λέγεται δέ, οὐ μόνον ἡ βασιλὶς δέσποινα, ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ οἴκου δεσπότις. ἢ ἰδιωτικῶς, κυρίαν φαμέν. Δεσποτεία ἐστίν, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. δικαία. καὶ δεσποτεία, ἡ κυρίευσις. Δεσπότης, οἷον δεσποίτης ὤν τις. ὁ δέος ἐμποιῶν. ἢ ὁ δέους ἔχων ὦπα. καὶ δεσπότης μέν, λέγεται πρὸς δοῦλον. κύριος δέ, πρὸς ἐλεύθερον. Δεσπόσυνος παῖς, ὁ τοῦ δεσπότου. Δεταί, δεσμοὶ δᾴδων. τουτέστι λαμπάδων, ἃς ὁ λέων πτοεῖται. οὐχ ἁπλῶς δὲ αἱ λαμπάδες δεταί, ἀλλὰ ὁμοῦ αἱ καιόμεναι δεταί. ἄλλως γὰρ κατὰ τοὺς παλαιούς, δεταὶ αἱ συνδεδεμέναι φρυγάδες, αἱ ῥᾳδίως ἐξαπτόμεναι, καὶ ὑπορριπτόμεναι, φοβοῦσι τὸν λέοντα. Δετάς, τὰς λαμπάδας λέγουσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ δέω γὰρ τὸ δεσμῷ δεστὴρ ῥηματικῶς. ἢ συνδεδεμένη ἐκ παπύρων. καὶ ὅμηρος, δαιόμεναί τε δεταί. Δετή, ἡ ἐκ δεδεμένων δᾴδων λαμπάς. οἷον καιόμεναί τε δεταί. ἡρόδοτος. ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος, δετός. καὶ δετή. ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι θετός. καὶ εὔθετος σύνθετον. καὶ ἑτός καὶ ἄφετος. ὡς τὸ ἑτός εἰμί. καὶ δίδωμι δοτός. ὡς καὶ ὅμηρος, ἀπὸ τοῦ δίδημι ῥήματος. εἶπε τὸν παρατατικόν, δίδη, μόχθοισι λυγροῖσι. Δέτρον, τὸ δέρμα τοῦ ἥπατος. ἢ διάπυρον. διαφανές. Δευάδαι, οἱ σάτυροι παρὰ ἰλλυριοῖς. Δευάς, τοὺς ἀκάκους. θεοὺς μάγοι. Δεύασθαι, γεύσασθαι. Δεύειν, μαλάττειν. τύπτειν. Δεύει, βρέχει. φύρει. ἐνδεῖ. Δεύεσθαι δάκρυσι κόλπους. δαψιλείᾳ δακρύων δηλοῖ καὶ δεύεσθαι, βρέχεσθαι. ὑποδεῖσθαι. Δευθέντα, βραχέντα. καὶ δευόμενος. βρεχόμενος. Δευκαλίδης, ἀντὶ τοῦ δευκαλιωνίδης. δευκαλίωνος γὰρ οὐ μὴν δευκάλου υἱός, ὁ ἰδομενεύς. συγκοπῇ δύο συλλαβῶν. ταύτῃ δὲ τῇ συγκοπῇ, χρῶνται οἱ αἰολεῖς. Δευκαλίδαι, οἱ σάτυροι. Δευκαλίων ὅτι προμηθέως καὶ πανδώρας υἱός, ἡσίοδος ἐν πρώτῳ καταλόγων φησί. καὶ ὅτι προμηθέως καὶ πύρρας ἕλλην. ὅτι δὲ καὶ ὁ δευκαλίων ἐβασίλευσε θεσσαλίας, ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς δευκαλιωνίας. καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμοὺς ὁ δευκαλίων ἱδρύσατο, ἑλλάνικος ἐν τῷ αὐτῷ φησὶ συγγράμματι. Δεύκει, φροντίζει. Δευκές, λαμπρόν. ὅμοιον. Δεύνυσος, ὁ διόνυσος. ἀπὸ τοῦ διόνυσος τοῦ ι τραπέντος εἰς ε δεόνυσος. οὕτω γὰρ σάμιοι προφέρονται. συναιρέσει δὲ ἰωνικῇ, δεύνυσος. ὡς θεόδοτος, θεύδοτος. ἐνίοτε δὲ αὐτὸν δεύνυσον ὀνομάζεσθαί φασιν, ἐπειδὴ ἐβασίλευσε νύσσης. κατὰ γὰρ τὴν τῶν ἰνδῶν φωνήν, δεῦνος ὁ βασιλεύς. Δευοίατο, ἀπὸ τοῦ δέοιντο. δεοίατο ἰωνικῶς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, δευοίατο. ἢ ἐκ τοῦ δεύομαι τὸ εὐκτικόν, δευοίμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, δεύοιντο. καὶ δευοίατο ἰωνικῶς. Δευόμενα, δεόμενα. Δευόμενον, χρήζοντα. Δεύοντο, ἐδέοντο. ἔχρηζον. ἐβρέχοντο. Δεῦρ' ἀεί, ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου. Δεῦρ' ἧξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός, ἀντὶ τοῦ ταχύτερον, ἢ ὡς ἔδει βαδίζειν.

Δεῦρ' ἴθι. Ἀριστοφάνης. δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλάῃς. τὸν παῖδά φησιν ἐλθεῖν πλησίον τῆς κλίνης, ἐφ' ἧς ἀνέκειτο ὁ δεσπότης ἵνα τύψειν αὐτὸν ἀπειλῶν. δεῦρο ἐνθάδε, ἀντὶ τοῦ παρόντος. καὶ δεῦρο ἀεί, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ παρόντος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐλθέ. δεῦρο νῦν πρόσελθε. ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐγγὺς ἐλθέ. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, δεῦρ' ἴθι. λέγεται δὲ καὶ δευρὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. Ταχέως ἥκειν ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ μέλλειν καὶ μὴ ταχέως ἥκωσιν, ἐγὼ μὰ τὸν Ἀπόλλωνα, κατὰ γῆς ἀποπέμψω. Δεῦρο. ἄγε. ἄγε τι. φέρε. εἶα. ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνονται. οἷον ἄγε λέγωμεν. φέρε εἰπέ. δεῦρο σημαίνει. καὶ τὸ ἄγε. ὥσπερ τὸ ἴθι ἀντὶ τοῦ ἄγε εὕρηται. ἡ δεῦρο, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἄγε. οἷον δεῦρο ποίησον τόδε. ἤγουν ἄγε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα. οἷον δεῦρ' ἴθι. λέγεται καὶ μόνον, καὶ νοεῖται ἔξωθεν τὸ ἐλθέ. οἷον δεῦρο ποιήσωμεν τόδε. ἀντὶ τοῦ ἐλθὲ δεῦρο ἵνα ποιήσωμεν τόδε. δεῦρο ἀμυνία, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. δεῦρο δηλοῖ κίνησιν καὶ στάσιν. δεῦρο ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε. Ἀριστοφάνης. φράσαι δὲ οὔπω τί τηλικαῦθ' ἡμῖν, ὅτου χάριν ὁ δεσπότης ὁ σὸς, κέκληκεν ἡμᾶς δεῦρο. καὶ δεῦρο παρακελευσματικόν, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. Δευρόλαος, ὁ ἐξ ἐφήβων Ἀθηναίων. Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα παρ' Ὁμήρῳ, ἐν γ̄ τῆς Ἰλιάδος, τὸ ἐλθὲ δηλοῖ. ἀλλαχοῦ δέ ποτε τὸ ἐνθάδε. ὡς καὶ Αἴλιος Διονύσιός φησι. Δεῦρο ἄγε. τὰ παρακελευσματικὰ ἐπιρρήματα πρὸς τὰ προστακτικὰ συντάσσονται. Ὅμηρος. δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμεῖο. καὶ πρὸς ὑποτακτικά. καὶ κατὰ ἔλλειψιν αἰτιολογικῶν συνδέσμων. οἷον δεῦτε ποιήσωμεν. ἄγε εἴπωμεν. τὸ ἵνα ἔξωθεν ὑπακούεται. λέγεται δὲ τὸ ἄγε, καὶ τὸ φέρε κατὰ ἐπέκτασιν τοῦ, τι. ἄγε τι, καὶ φέρε τι. Δευς, ζευς. Δεύσας, βρέξας. ὡς τό, ὁ δὲ δεύσας τοῦ αἵματος τοῖς δακτύλοις, προσέγραψεν. Δευσοποιός, κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς πορφύρας λέγεται χρῶμα. καὶ τῆς ἔμμονον καὶ ἀνέκπλυτον ἐχούσης τὸ ἄνθος τῆς βαφῆς. ἐκ μεταφορᾶς δέ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐχόντων τὸ χρῶμα ἔμμονον, καὶ πολυχρόνιον, τὸ δευσοποιὸν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὡς καὶ Πλάτων διασαφεῖ ἐν δεκάτῳ Πολιτείας. Δεύτατος, τουτέστιν ὕστατος. γίνεται ἀπὸ τοῦ δεύω τὸ ἐλλείπω. ἐξ οὗ συγκριτικὸν δεύτερος ὁ ἐλλιπέστερος. καὶ ὑπερθετικὸν δεύτατος ὁ ἐλλιπέστατος, ὥσπερ βασιλεύτερος βασιλεύτατος. καὶ ὁ ἔσχατος. Δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν, ἤγουν ὁ μὴ δεύτερος ἀλλὰ πάντων ὕστερος. ἐκ τοῦ δεύω, καθ' ὁμοιότητα τοῦ βασιλεύτατος. Δεῦτε, ἐπίρρημα παρακελευσματικόν, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Δεύτερα ἄλφιτα, τὰ δευτερεῖα καὶ εὐτελῆ. Δευτεραγωνιστής, δεύτερος ἀγωνιζόμενος. Δευτέρα φθίνοντος, ἀπὸ τῆς τριακάδος. Δευτερεῖα, κάλλιστος οἶνος. εὐτελής. Δευτεριάζειν, τὸ ὕστερον διαπράττεσθαι. ἐγὼ ἤδη διαπραξάμενος, παραδώσω σοι δευτεριάζειν. Δευτερίνας, ὁ μετὰ τὸ ὕδωρ ἐπιχεθῆναι εἰς τὰ στέμφυλλα, οἶνος. Δεύτερον, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως λέγεται. ἐνίοτε ἐπὶ ἀριθμήσεως. καθὰ καὶ τὸ πρῶτον. καὶ τὸ τρίτον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης. Δευτερόποτμος, ὁ ὑπό τινων ὑστερόποτμος. οὕτω δὲ ἔλεγον ὁπόταν τινὶ ὡς τεθνεῶτι τὰ νομιζόμενα ἐγένετο. καὶ ὕστερον ἀνεφάνη ζῶν. οἱ δὲ πολέμοις καὶ ἀπειρῆσθαι τοῖς τοιούτοις εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν τῶν σεμνῶν φασὶ θεῶν. ἢ ὁ φημισθεὶς ἐπὶ ξένης τετελευτηκώς, ἔπειτα ἐπανελθών. ἢ ὁ δεύτερον διὰ γυναικείου κόλπου διαδύς, ὡς ἔθος ἦν παρὰ Ἀθηναίοις, ἐκ δευτέρου γεννᾶσθαι. Δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων. καθόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται κατὰ τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἠθικῶν. Δευτέρων ἀμεινόνων, παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ πρότερα ἱερὰ μὴ καλὰ ὀφθῆ. καὶ ἐπὶ δεύτερα τραπέζη λέγοντες δευτέρων ἀμεινόνων. Δεύω τὸ βρέχω. ὡς τὸ δεῦον τὸ δὲ δάκρυσι κόλποι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεοῦμαι, ὡς τὸ ἐδεύησεν δὲ οἰκήιον ἄκρον ἱκέσθαι. ἐκ τοῦ δέω τὸ χρήζω καὶ ποιητικῶς πλεονασμῷ τοῦ υ, δεύω. Δεφόμενοι, οἱ ταῖς χερσὶν ἀσελγαίνοντες. ὧν ἡ ἀσέλγεια καὶ χειρουργία λέγεται. Δεφόμενος, ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης. οὗτοι γὰρ ἀποδεφόμενοι τῶν αἰδοίων, οὐχ ὡς ἤρξαντο. ἀλλὰ σπουδαιότερον κινοῦσιν, ἐκπυρούμενοι τῇ συνεχείᾳ τῆς κινήσεως, πρὸς τῇ τῆς γονῆς ἐκκρίσει. Δέχαται ἰωνικῶς, ἀπὸ τοῦ δέδεκται δεδέχαται καὶ συγκοπῇ δέχαται. ἢ ἀφαιρέσει, ὡς δεδεγμένος δέγμενος. Δέχεσθαι, τὸ λαμβάνειν, καὶ ἀσπάζεσθαι. καὶ δέχεσθαι μύθοις, ταυτὸν πάντως τῷ εὐφημεῖν καὶ εὐλογεῖν. Δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι ἰωνικῶς. ἐκ τοῦ δέδεκται τρίτου προσώπου. ἢ δέχθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέχθαι. ἔστι δὲ τῶν Ἰώνων. παρ' αὐτοῖς γὰρ οὐδὲν ῥῆμα ἐπὶ τῶν παρωχημένων τὴν ἀρχοῦσαν αὔξει. Δεχνύμεναι, ἐκ τοῦ δέχω. δέχνω. δεχνύω. δέχνυμι. δέχνυμαι. καὶ δεχνύμενος ὡς ὀρνύμενος. καὶ ἀχνύμενος. Δέχμενος, προσδεδεχόμενος. Δέχομαι, ὁμολογῶ. καὶ δέχομαι ἁπλῶς, τὸ ἐρχόμενον εἰς ἐμὲ λαμβάνω. εἰσδέχομαι δέ, ἐπὶ οἰκίας ἢ λιμένος. ἢ τοιούτου τινός. ἢ δέχομαι ἁπλῶς, τὸ διδόμενόν μοι λαμβάνω. μετὰ δὲ προθέσεων, ἐνδέχεται, τὸ δεῖ γενέσθαι. ἤγουν ἐγχωρεῖ. κατὰ μεταφοράν, ἀπὸ τῶν διακένων ἀγγείων, καὶ δυναμένων δέξασθαί τι. εἰσδέχομαι, τὸ ἐντός τινος δέχομαι. καὶ εἰσδέχεται οἰκία τινά, ἢ λιμήν. ἢ τοιοῦτό τι. ἐκδέχομαι δέ, ἐπὶ πλειόνων. λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τόπου μήπω ἀφιγμένου, προσδοκωμένου δὲ ἀφίξεσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη παραγενομένου. ἐκδέχομαι γάρ τινα, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος τόπου προσδοκῶ δέξασθαι αὐτὸν παραγεγονότα. ἐκδέχομαι ἀπό τινος βοήθειαν, ἤγουν προσδοκῶ βοήθειαν ἐξ ἐκείνου δέξασθαι. Δέχομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται διαδέχομαι, ὁμοίως αἰτιατικῇ. καὶ ἀποδέχομαί σε, τῆς σπουδῆς. καὶ ἀποδέχομαί σου τὴν σπουδήν. Δέχομαι. θεῶμαι. λυτροῦμαι. ῥύομαι. ῥήματα παθητικῶς προφερόμενα, ἐνεργητικὴν σημασίαν ἔχοντα, ἐν μόνοις ἀορίστοις, παθητικὴν ἔχουσι σημασίαν. οἷον, ἐδέχθη. ἐθεάθη. ἐλυτρώθη. ἐρρύσθη. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. ἤγουν τὸ μαντικὸν σύμβολον. ἔτι δὲ σὺν ἄλλοις καὶ Σοφοκλῆς, ἐν τῷ ὄρνιθι αἴσιῳ. τουτέστιν, εὐτυχεῖ. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἐναισίμω. κατὰ τὸ ἐναίσιμα σήματα φαίνων. ἤγουν αἰσίοις οἰωνοῖς. ἢ τὴν ὄρνιθα. ἴσον γὰρ οἰωνὸν τοιοῦτον εἰπεῖν, καὶ ὄρνιν. καὶ σῆμα καὶ σύμβολον. καὶ συμβόλαιον δὲ τετρασυλλάβως, ὡς καὶ οἱ σύμβολοι, ἀρσενικῷ γένει οἱ ἐν συναντήμασιν οἰωνοί, τουτέστι. Δέψα, ἡ βύρσα. Δεψῆσαι κηρόν, τὸ μαλάξαι. ἀπὸ τοῦ δέφω, δέψω. ἐξ οὗ καὶ βυρσοδέψης. Δεψοποιός, βαφεύς. ἀπαλύντης. Δέω, τὸ δεσμεύω. σφηνῶ. τὸ φοβοῦμαι. τὸ πρέπω. ἐξ οὗ ἔδεον. εες. εε. καὶ κράσει, ἔδει. τὸ ἔπρεπε. τὸ ἱκετεύω. ἐξ οὗ καὶ δέησις. Δέω. ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου προσώπου, σημαίνει τὸ ἐλλείπομαι. ὡς τὸ πολλοῦ δέω. καὶ τὸ δεσμεύω. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ δεσμεῖς. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, τὸ ἐλλείπει. καὶ τὸ δεσμεῖ. καὶ τὸ πρέπει. καὶ τὸ χρεία ἐστί. καὶ τὸ μὲν

δεῖ ἀντὶ τοῦ πρέπει, μετὰ ἀπαρεμφάτου· τὸ δὲ δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται, μετὰ γενικῆς· οἷον πολλοῦ γε δεῖ· καὶ ἐν δεῖ ἀμεταβάτως· καὶ ἐν δεῖ μεταβατικῶς· ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν·

ΤΟ Δ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄.

Δή, καὶ δήπουθεν· δῆτα· τὸ μὲν δῆτα, καὶ δήπουθεν, ἐστὶ μὲν καὶ ἀργά· λαμβάνεται δὲ παρὰ ἀττικοῖς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς, ἀληθῶς· καὶ φανερῶς· τὸ δὲ δή, λαμβάνεται καὶ ἀργόν· κυρίως δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἰδού· ὡς παρ᾽ ἀριστοφάνει· Καὶ δὴ βαδίζω· τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον· Δή, κεῖται ἐνίοτε συμπαραπληρωματικός, καὶ αὔξησιν δηλοῖ· ἐχρήσατο ἀριστοφάνης· ὡς τό, Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν· καὶ θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ· Δή, ἀντὶ τοῦ νῦν· Δὴ οὖν, σύνδεσμος· Δηαπάχα, φθορὰ τῶν δένδρων· Δήβοιλοι, κιθαρῳδοί· Δὴ γάρ, ἤδη γάρ· Δηγῆ, ἤγουν σιωπᾷ· Δῆγμα, παράδειγμα· καὶ σπάραγμα ὀδόντων· Δήγυρες, οἱ στρουθοί· Δηγοί, πηροί· Δηεῖν, πολεμεῖν· φονεύειν· Δήετε, εὑρίσκετε· καὶ δήεις εὑρίσκεις· γίνεται παρὰ τὸ δέω τὸ σημαῖνον τὸ εὑρίσκω· ἐξ οὗ, τινὲς καὶ τὴν δήμητρα δηὼ λέγουσι· διὰ τὸ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῇ ζητούσῃ τὴν θυγατέρα λέγειν, δήεις· ὃ ἐστιν εὑρήσεις· Δηεφένσωρ, ὁ ἔκδικος· χαρίεις· Δηθά, ἤγουν ἐπὶ πολὺν χρόνον καὶ συχνά· ἢ καὶ ἀεί· Δηθαγόρον, ἐπὶ πολὺ λέγουσαν· Δηθὰ ματεύσωμεν, ἐπὶ πολὺ ζητήσωμεν· Δηθαιῶνες, οἱ μακρόβιοι· μακραίωνες· Δηθάκις, πλειστάκις· πυκνῶς· Δῆθεν, ὡς δή· φησίν· ἢ ἐντεῦθεν· Δῆθεν, ὡς μάλιστα· ὡς δῆλον· ἐξεπίτηδες· Δηθύνειν, ἐγχρονίζειν· Δηθύνω, τὸ βραδύνω, παρὰ τὸ δηθὰ ἐπίρρημα, δηθύω· καὶ δηθύνω· ὅμηρος· Οὐδὲ πάρις δήθυνεν· ἤγουν, δηθὰ ἢ ἐπὶ πολὺ διέτριψε· καὶ ὡς εἰπεῖν ἐβράδυνεν· Δηΐα, πεπονθυῖα· καταπεπολεμημένη· κατακεκαυμένη· πολεμία· δύστηνε· Δηϊάλωτοι, αἰχμάλωτοι· Δηΐεσθαι, διώξασθαι· Δηΐοισι, τοῖς πολεμίοις· Δήϊον πῦρ λέγει, πρὸς διαστολὴν τοῦ θυτικοῦ καὶ θείου· καὶ τοῦ γαμηλίου· καὶ τῶν τοιούτων· Δήϊον, μάχης ἐπίθετον ὄν, ἐν τῷ δηΐου ἐκ πολέμου, εἰς ὄνομα γέγονεν αὐτῆ· ἐν τῷ καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος· Δήϊος πόλεμος, καὶ ἡ αἰνὴ δηϊότης, ταυτὸ σημαίνουσι· Δηϊοτῆτος, μάχης· Δηϊοῦν, ἐμάχοντο· ἐπορθοῦντο· Δηϊόωντες χαλκῷ, ἤτοι δαΐοντες· μερίζοντες· κόπτοντες· Δηΐς, ἡ μάχη· Δηϊώσας, ἐστὶ δαίω τὸ καίω· καὶ κόπτω· ἐκ τούτου γίνεται δάϊος, καὶ δήϊος, καὶ ῥῆμα δηϊόω, καὶ συναιρέσει δηϊῶ· μέλλων, δηϊώσω· ἀόριστος ἐδήϊωσα· ἡ μετοχή, ὁ δηϊώσας· ὃ καὶ δῃώσας γράφεται· καὶ δῃωθῆναι, τὸ φθαρῆναι· καὶ δῃωθέντων· αἰκισθέντων· Δήκω, τὸ δάκνω· καὶ λυπῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἀριστοφάνης· Τί τὸν δακτύλιον δακὼν ζητεῖς· ὁ μέλλων δήξω· ὁ παρακείμενος, δέδηχα· ὁ παθητικός, δέδηγμαι· ὁ ἀόριστος, ἐδήχθην· ἡ μετοχή, ὁ δηχθείς· Δηλαδή, τὰ τῆς βεβαιώσεως ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς συντάσσονται· οἷον, δηλαδή· τοῦτο ποιήσω· καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς· Δηλαινομένην, βλαπτομένην· Δηλαίνουσι, παίζουσι· Δηλαϊστή, ἀθλία ἐλεεινή· Δηλάτωρ, ὁ κατήγορος· Δηλατωρία, αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόβου παρὰ ῥωμαίοις, αἱ ἴσαι γελίαι· Δηλαυγῶς, ἄγαν φανερῶς· Δήλεσθαι, θέλειν· βούλεσθαι· Δηλή, βουλή· Δηλησταπῶν, ἀφορίζων· Δηλησταπίων· κατὰ ῥωμαίους, ἡ ἔκταγη τοῦ στρατοπεδίου· καὶ ἡ αὐόννα, μετακομιδή· Δηληθήσονται, θεωρηθήσονται· Δήλημα, βλάβη· Δηλήμων, βλαπτικός· καὶ δηλήμων, κακοῦργος· λυμαντήρ· λυμεών· κακῶς διαπραττόμενος· Δηλήσασθαι ὅρκια, ψεῦσαι· βλάψαι· περιφραστικῶς τὸ ἐπιορκῆσαι· ὅ ἐστι βλάβη ὅρκου· καὶ δηλήσασθαι, ἤγουν βλάψαι· οὗ ἡ χρῆσις ἐστὶ καὶ παρ᾽ ἡροδότῳ· δηλέοντο γάρ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτον· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ δηλητήριον· Σημείωσαι δὲ ὅτι, ἡρωδιανὸς συζυγίας τῶν ῥημάτων διαφόρους πολλάκις σημασίας ποιεῖ· δηλῶ μὲν γὰρ δηλώσω, τὸ φανερὸν ποιήσω· δηλῶ δὲ δηλήσω, τὸ βλάψω· οὕτω καὶ νοῶ νοήσω τὸ εἰς νοῦν λήψομαι· νοώσω δέ, τὸ ἐμβάλω νοῦν· καὶ πολεμήσω μὲν τὸ μαχήσομαι· καὶ πολεμώσω δέ, τὸ κινήσω ἕτερον εἰς πόλεμον, καὶ εἰς μάχην· καὶ σταθμῆσαι, τὸ ζυγοστατῆσαι· σταθμώσασθαι δέ, παρὰ ἡροδότῳ, τὸ στοχάσασθαι· καὶ κηλήσω μέν, τὸ θέλξω· ἐξ οὗ ἐν ὀδυσσείᾳ κηληθμός· κηλώσω δέ, ῥῆμα τὸ σεμνόν· ἐξ οὗ κηλωτά, τὰ φρενεῖα παρὰ λυκόφρονι· καὶ βοήσω μέν, τρανῶς φωνήσω· βοώσω δέ, τὸ μεταμορφώσω εἰς βοῦν· καὶ τὸ σκηνῶ δέ, σκηνώσω· ἐξ οὗ σκήνωμα· καὶ τὸ σκηνῶ δὲ σκηνήσω, ἀφ᾽ οὗ οἱ σκηνῖται· διαφορὰν ἔχουσι φανεράν· ὁμοίως καὶ τὸ ζηλῶ· ζηλώσω, τὸ πρωτότυπον τοῦ ζηλῶ· τοῦ καὶ ζηλῶ, ζηλήσω· τὸ τοῦ ζηλήμονος, ὃ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· καὶ τὸ κυκλῶ, κυκλώσω, καὶ κυκλήσω· καὶ ῥέω, ῥήσω· ὅθεν ῥῆμα· καὶ ῥέω· ῥώσω, ἀφ᾽ οὗ ῥῶσις· εἰ δὲ καὶ τὸ φιλῶ, φιλήσω· καὶ φιλώσω, ὡς τὸ φιλώσας πρόμον, παρὰ λυκόφρονι οἴδασι διαφοράν, χρὴ ζητῆσαι· γίνεται δὲ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, ὅθεν καὶ ὁ δόλος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ πρήθω, τὸ καίω μεταθέσει τοῦ ρ καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω γίνεται πέρθω, διὰ τοὺς ἑπομένους ἐμπρησμοὺς ταῖς πορθήσεσι, καὶ ὡς παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω δῆρις ἡ μάχη, ἔτι δὲ καὶ δηΐς, οὕτω παρὰ τὸ δαίω δηλεῖσθαι, τὸ καυστικῶς βλάπτειν· ὥσει καὶ δαλοῦ καίοντος· Δηλήσας, καμών· διαπραξάμενος· Δηλήσεις, στάσεις· Δήλησις, ὀργή· λώβησις· κακουργία· φθορά· Δηλητήριον, φάρμακον ὀλέθριον· Δηλιάς, ἡ ναῦς· καὶ ἡ δημήτηρ· καὶ ὄνομα κύριον· Δηλιασταί, οἱ εἰς δῆλον ἐξελθόντες θεωροί· Δήλιος, ὁ ἀπὸ τῆς δήλου· δῆλος γάρ, ἡ νῆσος τοῦ ἀπόλλωνος· Δηλίου, δήλιον· χωρίον τῆς βοιωτίας· Δήλιοι, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες· Δηλονότι· παρὰ τὸ δῆλον τὸ φανερόν, καὶ τὸ ὅτι ἐπὶ ἐπιτάσεως· σημαίνει τὸ πάνυ· δηλονότι γάρ, τὸ πάνυ φανερόν· Δήλονται, θέλουσι· Δῆλον, ὁρατόν· φανερόν· καὶ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος ἱερόν· Δῆλος, νῆσος ἱερὰ τοῦ ἀπόλλωνος· ὅ ἐστιν ἡλίου· δι᾽ οὗ δῆλα γίνεται τὰ περὶ γῆν· ἀνα χοῦ ἐγράφη· ἡ δῆλος, μία τῶν κυκλάδων νήσων· ἱερὰ ἀπόλλωνος· ἡ πρὶν μὲν δῆλος, ὕστερον δὲ ἀστερία, διὰ τὸ σχῆμα· πάλαι δὲ ὀρτυγία, ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς λητοῦς· Δήλου κακὸς βωμός, τὸ περιτρέχειν κύκλῳ τὸν ἐν δήλῳ βωμόν· καὶ τύπτεσθαι· ἤρξατο τούτου θησεύς, εὐχαριστήρια τῆς ἀπὸ τοῦ λαβυρίνθου φυγῆς· Δηλῶ δηλήσω, τὸ βλάψω· ἐξ οὗ δηλήσονται· καὶ ἐδήλησαν το· δηλῶ δὲ δηλώσω, τὸ ἑρμηνεύω καὶ σαφηνίζω· δηλῶ σοι τοῦτο· ἀριστοφάνης· Τούτῳ δήπου δηλοῖ πιμελὴν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος· Δήλων, ὁράσεων· καὶ δῆλοι, ὁράσεις· ἐνύπνια· Δηλῶσαι, φράσαι· σαφηνίσαι· δεῖξαι· σημᾶναι· ἐκ τοῦ δηλῶ· Δήλως, ἀπερικαλύπτως· Δῆμα, διὰ τοῦ η, τὸν δεσμὸν σημαίνει· τὸ δὲ διὰ διφθόγγου, τὸν φόβον· Δημαγωγεῖ, στρατηγεῖ·

ἄρχει

ἄρχει τοῦ δήμου. Δημαγωγίας, ὀχλοποιήσεις. Δημαγωγός, ὁ ἄρχων τοῦ δήμου. ὃς κατὰ χώραν δήμου τινὸς προεστάμενος, ἐπέγραφε τὰς οὐσίας ἑκάστῳ πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα. οὕτω Χρύσιππος. Δημαγωγοῦνται, στρατηγοῦνται. Δημαγωγῶ, τὸ καθομαλίζω. ἐξ οὗ δεινὸς ῥήτωρ εἰς τὸ δημαγωγῆσαι τὸν δῆμον. καὶ τὸ δῆμον διώκειν σημαίνει. Δημαίνετος, ὄνομα κύριον. Δημαρέτιον νόμισμα ἐν Σικελίᾳ, ὑπὸ Γέλωνος κοπέν. ἐπιδούσης αὐτῷ Δημαρέτης τῆς γυναικὸς εἰς αὐτὸ τὸν κόσμον. Δημαρχία, ὅτι ὁ δῆμος ἄρχει, καὶ ὄνομα ἀξιώματος. Δήμαρχος. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μόσχου. ἄρχων τίς ἦν ὁ δήμαρχος. οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρὰ τούτοις ἦν. καὶ συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειεν, καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δέ φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ὑπὸ Κλεισθένους κατασταθῆναι, τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις. ὅτι δὲ ἐνεχυρίαζον οἱ δήμαρχοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης, ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις. καὶ δήμαρχος, ὁ ἐνεχυριαστής. Δηματρέπεσθαι, ἐπὶ πολὺ ὑπερτίθεσθαι. Δημεῖαι, αἱ τῶν δήμων συστάσεις. Δημελέητος, ἐλεεινός. Δημεύσας, δημοσιεύσας. Δήμευσις, ἡ ἁρπαγή. Δημεύειν, τὸ τινὸς οὐσίαν δημοσιεῦσαι. καὶ τὸ ἐνδημεῖν. ἔνιοι τὸ δημαγωγεῖν. Δημεχθηλός, μισούμενος ὑπὸ τοῦ δήμου. Δημήτηρ, εἰς γῆν ἀλληγορεῖται. ὡς οἱονεὶ γῆ μήτηρ οὖσά τις. ὅθεν καὶ πιθανῶς ὁ Ζεὺς αὐτῆς ἐρᾷ. ὃν τρόπον καὶ ὁ οὐρανὸς γῆς, καθ᾽ ἕτερον μῦθον. καὶ ὅτι καλλιπλόκαμος λέγεται, διὰ τὰς τῶν φυτῶν τροπικῶς λεγομένας κόμας. Δημηγορῶ ἀμεταβάτως, τὸ εἰς μέσον τοῦ δήμου ἀγορεύω. καὶ δημηγόρος, ὁ ῥήτωρ. καὶ δημαγωγὸς αὐτός, καὶ κατὰ δημαγωγῆσαι τὸν δῆμον, ἀντὶ τοῦ καθομαλίσαι. Δημητριάς, κριθὴ ἑξάστιχος. Δημήτερος ἀκτή, τὸ ἀκρότατον καὶ ἐξοχώτατον τοῦ δημητριακοῦ καρποῦ τοῦ πυροῦ. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ τῶν ἐξεχόντων τόπων, τῶν παραθαλασσίων. ἢ ἄλευρον. Δημήτριος, ὁ πύκτης. τοιοῦτοι δὲ εἰσὶ καὶ οἱ πύκται. ἢ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν ἔτυπτον τοὺς ἀμφισβητοῦντας. Δημιάσι πύλαις, κοιναῖς. ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι. ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικεῖον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς κεραμικὰς πύλας. πρὸς γὰρ αὐταῖς φασιν ἑστάναι τὰς πόρνας. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Διομῆσι πύλαις, δημιάσιν εἶπε διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων. Δημίνη, πόρνη. Κύπριοι. Δήμιον, κοινόν. δημόσιον. πολιτικόν. Δήμιος ἀντὶ τοῦ δημόσιος, ὁ μὴ ἴδιος. ἢ δήμιος, ὁ τοὺς καταγνωσθέντας ἀναιρῶν. ἢ ὁ ὑπηρέτης τῶν βασάνων, καὶ κολαστὴς καθ᾽ Ὅμηρον. Δημιόπρατα, ἃ ὁ δῆμος ἐπιπράσκετο. Δημιουργέω. μέλλων δημιουργήσω. ὅθεν δημιουργός. Δημιουργεῖον, ἐργαστήριον. Δημιουργός, οὐ μόνον μάντις. καὶ ἰατρός. καὶ τέκτων. ἀλλὰ καὶ κῆρυξ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας τ. καὶ ἰστέον ὅτι δημιουργοὶ οὐ μόνον οἱ ῥηθέντες ἐλέγοντο, ἀλλ᾽ ὕστερον καὶ οἱ τὰ πέμματα καὶ τοὺς πλακοῦντας ποιοῦντες. καὶ δηλοῖ αὐτὸ Ἀθήναιος ἐν τῷ περὶ πεμμάτων. αἱ δημιουργοὶ γυναῖκες. καὶ ἐν τῷ δημιουργοὶ μέλιτος. Δημιουργοί, ἢ οἱ κατὰ τὸ δημόσιον χειροτέχναι. οἱ καὶ κλυτοί εἰσι διότι καλοῦνταί ποτε ἄλλοθεν ὡς ἐτυμολογεῖ ὁ ποιητής, ἢ τεχνῖται δημόσια ἐργαζόμενοι. οὓς ὁ ποιητὴς καὶ πρὸς ὄνομα λέγων φησί. Μάντιν ἢ ἰητῆρα κακῶν. ἢ τέκτονα δούρων. ἢ καὶ θέσπιν ἀοιδόν. ἄλλως δὲ ὁ Διονύσιός φησιν. ὅτι δημιουργοὺς ἀττικοὶ λέγουσιν, οὔτε τοὺς δημόσια μισθαρνοῦντας ὡς Ὅμηρος, οὔτε τὸν δήμου προεστῶτα ὡς οἱ Δωριεῖς, ἀλλὰ γυναῖκα πέττουσαν πέμματα. Παυσανίας δὲ λέγει, ὅτι δημιουργοὶ αἱ τοῖς γάμοις τὰ σύμφορα πράττουσαι. αἳ τοὺς νυμφίους φασὶν ἔλουον, καὶ ἱερουργίας ἐν γάμοις ἐποίουν. καὶ πόπανα παντοδαπὰ καὶ ἄρτους ἔπεττον. καὶ τὰς κόμας εὐθέτιζον. ὅτι δὲ καὶ ἀττικὴ λέξις ὁ δημιουργός, δηλοῖ καὶ Ἡρωδιανός. Δημιουργοί, σκευοποιοὶ τῶν κεραμέων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν καλουμένας παρανυμφίδας. τουτέστι, τὰς παρεστώσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας. ὅθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρῳ δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργούς, τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς, ἀντὶ τοῦ τεχνικῶς. Δημιουργός, ὁ ἥλιος. ὅτι πάντα πέσσει καὶ ἱερεῖ. Δημιῶν, τὸν δῆμον διοικῶν. Δημοαλῆ, περιβόητον. Δημοβόρον τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει Ἀχιλλεύς, ὡς αὐτὸν ἑαυτῷ τὰ κοινὰ δαπανῶντα. Δημοβόρος, ὁ τὰ δημόσια ἐσθίων. Δημογέροντες, οἱ τοῦ δήμου ἐντιμότατοι. Δημοδέστερος, ἀσχημονέστερος. Δημοδόκος, ἀοιδός. Δημοειδέος, δημώδους. ὀχλικῆς. Δημοθεές, θεωρόν. Δημόθυσα, ἡ τοῦ δήμου θυσία. Δημοθοινία, ἡ τοῦ δήμου εὐωχία, ἢ ἡ θυσία. Δημόκοινον, δημόσιον. βασανιστὴς πόρνος καὶ δήμιος. Δημόκομπος, στωμύλος. Δημοκοπεῖν, ἀντὶ τοῦ παίζειν. Δημοκάλλικας, τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. Δημοκλείδας, ξένος καὶ μοιχός. τοιοῦτος γὰρ ὁ Δημοκλῆς. Δημοκώτυρος, ἀθρήνητος. ἀνελεήμων. Δημοκόμπος, δημηγόρος. δήμῳ ἐπαιρόμενος. Δημόκοινος, καὶ βασανιστής. καὶ δημόσιος. ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. ἔνιοι δέ φασι βασανιστήν, τὸν ἐνεργοῦντα πρὸς τὴν βάσανον. Δημολάλητος, περιβόητος. Δημόν, λίπος ἢ ὄχλον. Δῆμον ὀνείρων, ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπεν Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας ω. νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. οἰκεῖον δὲ καὶ αὐτοῖς αἱ δυσμαί. οὐ μὴν αἱ ἀνατολαί. τοῖς γὰρ νυκτός, καὶ ἀμυδῶς τῷ ὕπνῳ φαινομένοις, προσφυὲς καὶ τὸ νυκτῶδες τοῦ τόπου. δοκεῖ δὲ ὁ μῦθος εὐτάκτως προγράφειν, πέμπων μετὰ τὸν Ὠκεανὸν τὴν Λευκάδα πέτραν. μεθ᾽ ἣν τὰς Ἡλίου πύλας. εἶτα τοὺς ὀνείρους, καὶ μετὰ αὐτούς, τὸν ἀσφοδελὸν λειμῶνα. περὶ ὃν αἱ ψυχαί. ὁμοιότητά πως κατὰ τὸν μῦθον σώζουσαι τοῖς ὀνείροις. κατὰ τό, Ψυχὴ δ᾽ ἀποπταμένη, ἠΰτ᾽ ὄνειρος πεπότηται. Δημὸν ἐόντα ὀξυτόνως, δημώτην, καὶ ἕνα τῶν πολλῶν. Δημονέστερον, ἀσχημονέστερον. διὰ τὸ ἐν ὄψει πάντων γινόμενον. Δῆμον Ἐρεχθέος, τὰς Ἀθήνας περιφραστικῶς. Δημονήσιος χαλκός, δύο εἰσὶ πρὸς τῷ Βυζαντίῳ νῆσοι, κοινῇ μὲν Δημόννησοι λεγόμεναι. ἰδίᾳ δέ, διαλλάττουσαι. ἡ μὲν γὰρ Χαλκῆτις, ἡ δὲ Πιτυοῦσα. Δημοπονεῖν, τὸ δημόσια ὑπηρετεῖν ἐπὶ μισθῷ. Δημοποίητος, ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. Δῆμος, τριχῶς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. πλῆθός τι χύδην ἁπλῶς, καὶ πολιτικὸν σύστημα, ἐξ οὗ τὸ δημοκρατεῖσθαι εἴρηται. καὶ τόπος τις ἐν Ἰθάκῃ οὕτω καλούμενος. ἔνθα τὰ τοῦ Ὀδυσσέως βασίλεια. τό, Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ παρὰ Ὁμήρῳ, δύναται νοηθῆ,

ται ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς Ἰθακησίοις· ὥσπερ Τρώων ἐνὶ δήμῳ, ἤγουν ἐν τοῖς Τρωσίν. ὁ δῆμος, ὁ ὄχλος· πλῆθος· χορός· τὰ συλληπτικὰ ὀνόματα ὡς μὲν ἑνικὰ ἑνικοῖς συντάσσονται ῥήμασιν· ὡς δὲ πλῆθος δηλοῦντα, δύνανται καὶ πληθύνεσθαι τὰ ῥήματα· οἷον ὁ δῆμος ἐστασίασαν· ὁ ὄχλος ἐξεβόησαν· τὸ πλῆθος ἠλάλαξαν· ὁ χορὸς ἔμελψαν· ὡς παρ' Ὁμήρῳ· Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· καὶ ἔστιν Ἀττικὸν σχῆμα, καίτοι εἶχεν ὁ ποιητὴς εἰπεῖν, ὡς ἔφαθ' ἡ πληθύς· ἀλλ' οὐκ ἠθέλησεν. ἐκ δὲ τοῦ δῆμος, πάνδημος· ἀπόδημος· συνέκδημος· παρεπίδημος· ἐπίδημος. Ἰστέον ὅτι, ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος τὸ παλαιὸν, εἰς τρία μέρη διῄρητο, εἰς τοὺς πεντακοσιομεδίμνους καλουμένους· οἳ διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα, οὕτως ὠνόμαζον· καὶ τοὺς ἱππέας· καὶ τοὺς θῆτας· οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδιμνοι ἦσαν εὔποροι· οἱ δὲ ἱππεῖς, ἧττον μὲν πεντακοσιομεδίμνων· μέχρι δὲ τῶν τριακοσίων ἐγεώργουν μέτρων· ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον, διὰ τὸ δύνασθαι εἴ ποτε αὐτοῖς χρεία γένηται ἵππων, ἕκαστος ἵππον τρέφειν· ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρότερον ἑξακόσιοι τὸν ἀριθμὸν οὗτοι· μετὰ δὲ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνθείσης, ἐγένοντο διακόσιοι πρὸς τοῖς χιλίοις· ὅθεν καὶ τὰς θυσίας ἃς αὐτοὶ ἔπεμπον ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν ἱππάδας· ἐξῆν δὲ αὐτοῖς καὶ κομᾶν. ἡ δὲ τρίτη τάξις, ἦσαν οἱ θῆτες παρ' αὐτοῖς· οἷς οὐδὲ ἄρχειν ἐφεῖτο, ἢ δικάζειν· ἢ ἐκκλησιάζειν· μόνον ἵνα ἐκ τοῦ δικαστικοῦ, καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο. Δημός, τὸ λίπος· ὀξύνεται μὲν πρὸς διαστολὴν τοῦ κατὰ ἀνθρώπους δήμου· πρὸς ὃ καὶ παίζει που ὁ κωμικὸς δημὸν βόειον, ὡς ἐν παρῳδίᾳ φράσας τὸν Ἀττικὸν δῆμον· οὐ διά τι βέβαιον, ἀλλὰ διὰ τὸ ἁπλῶς ἀλόγιστον· καὶ οὕτω μὲν ὀξύνεται· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· εὐέξαπτον γὰρ τὸ λίπος.

Δημοσθένης, σοφὸς ἦν· καὶ Δημοσθένης τῶν σοφῶν ἦν· τὰ ἐπίθετα τὰ χωρὶς ἄρθρων προφερόμενα καὶ τῷ ὑπαρκτικῷ ῥήματι συντασσόμενα, δύνανται ἐπὶ πάσης πτώσεως καὶ παντὸς ἀριθμοῦ πληθυντικῇ γενικῇ μετὰ ἄρθρου προφέρεσθαι· οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Δημοσθένης σοφὸς ἦν, λέγομεν Δημοσθένης τῶν σοφῶν ἦν· τουτέστιν, εἷς ἀπὸ τῶν σοφῶν ἦν· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· Δημοσθένους δὲ σοφοῦ ὄντος, Δημοσθένους δὲ τῶν σοφῶν ὄντος. ὁμοίως δὲ τὰ ῥήματα ἀναλύονται πρότερον εἰς τὸ ὄνομα ἐπίθετον, καὶ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα· εἶτα τῇ αὐτῇ συντάξει δυνάμεθα χρῆσθαι· οἷον οἱ Λύκιοι συνεμάχουν τοῖς Τρωσί, πρότερον γὰρ ἐροῦμεν κατὰ ἀνάλυσιν ὅτι οἱ Λύκιοι σύμμαχοι τοῖς Τρωσὶν ἦσαν· εἶθ' ὅτι οἱ Λύκιοι τῶν συμμάχων ἦσαν, ἢ καὶ μετοχῇ· τῶν συμμαχούντων τοῖς Τρωσὶν ἦσαν. Δημοσθένης, ἢ αὐτοσθένης· τὰ παρὰ τὸ σθένος καὶ γένος ὀνόματα σύνθετα κύρια μὲν ὄντα, παροξύνεται· οἷον Δημοσθένης· αὐτοσθένης· Διογένης· Θεαγένης· ἐπίθετα δὲ, ὀξύνεται· οἷον μεγασθενής· ἀσθενής· μονογενής· εὐγενής· κατὰ ταῦτα καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Μητροφάνης, παροξύνεται κύρια ὄντα· ἀφανὴς δὲ, καὶ προφανὴς, καὶ διοφανὴς, ὀξύνεται ἐπιθετικῶς λεγόμενα. Δημοσθένην, Ἀριστοφάνην· τὴν ἀληθῆ· τὴν ψευδῆ· τῶν ἐπιθέτων τὰς συνῃρημένας αἰτιατικὰς δίχα τοῦ ν Ἀττικοὶ καὶ πάντες Ἕλληνες προφέρουσι· τὰς δὲ τῶν κυρίων, μόνοι οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ν προφέρουσι· καὶ ἐπὶ αὐτοῖς μόνοις τὸν κανόνα ἐφύλαξαν τὸν λέγοντα, δεῖν τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσυλλαβοῦσαν τῇ εὐθείᾳ, διὰ τοῦ ν ἐκφέρεσθαι. Δημοσιεύων, δωρεὰν ἐργάζομαι· Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ὦ πόνηρε, οὐ δημοσιεύων τυγχάνω· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Δημόσιον, δεσμωτήριον. Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δοῦλος· ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις· παρὰ τὸ δῆμος, δημότης καὶ δημόσιος. Δημοσίων πραγμάτων διοικητής· οἷον φροντιστής. Δημοσιώνης, τελώνης. Δημοστροφεῖν, ἐν δήμῳ ἀναστρέφειν. Δημοσώσας, ὁ τὸν δῆμον σώζων· ἢ δημοδίωκτος. Δημοτελὴς, ἡ δημοσία τελετή· καὶ ἡ δημοσία φορολογία. Δημοτελῆ, καὶ δημοτικὰ ἱερὰ, διέφερον ἀλλήλων· καὶ ὀργεωνικῶν ὡς Δείναρχος δηλοῖ ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Δημοτελὲς, πάντη τῷ δήμῳ· καὶ δημοτευόμενος, ὁ μετὰ τῶν δημοτῶν. Δημοτευόμενοι· δημοτεύεσθαί ἐστι, τὸ τοῦ δεῖνος δήμου κοινωνεῖν· καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολογίᾳ, εἰ γνήσιος. Δημότης, ὁ εἷς τοῦ δήμου· δημοτικὸς, ὁ φροντίζων ὑπὲρ τοῦ δήμου· δημόσιος, ὁ τὸν φόρον ἔχων εἰς δῆμον· δήμιος ὁ τοῖς προστασσομένοις ὑπὸ τῶν νόμων ὑπηρετῶν· καὶ δήμιος ὁ ὑπηρέτης τοῦ δήμου· δημότης δὲ, ὁ μετέχων τοῦ δήμου.

Δημότης· Ἀττικοὶ ἄνευ τῆς σύν· ὡσαύτως καὶ πολίτης· καὶ ἡλικιώτης· καὶ στασιώτης. ἢ δημότης δηλοῖ Ἀττικῶς, τὸν τοῦ αὐτοῦ δήμου μετέχοντα· καὶ Ἴωνες δὲ δημότας φασὶ τοὺς δημοτικούς· ἐπεὶ δὲ αὐτίκα ἄρα τις τῷ δήμῳ συνυπακούεται, ἤγουν τῷ ῥηθέντι δημότῃ ἀνδρὶ, δοκεῖ ἐντεῦθεν δημοῦσθαι ῥηθῆναι παρὰ τῷ φιλοσόφῳ Πλάτωνι τὸ παίζειν, ὡς ἑρμηνεύει Αἴλιος Διονύσιος· δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ δημότης γίνεται Δωρικῇ τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ, ὁ δαμοίτης τὸ κύριον, παρὰ Θεοκρίτῳ· καὶ δημότης, οὐ συνδημότης· ἤγουν ὁ τοῦ αὐτοῦ τόπου καὶ δήμου ὤν· ὡσαύτως καὶ πολίτης, οὐ συμπολίτης· ἄνευ γὰρ τῆς σὺν δόκιμον· ὡσαύτως καὶ ἡλικιώτης, καὶ στασιώτης. συμπότης δὲ, ὁ χωρὶς τῆς σὺν· ἀλλὰ μόνως τὸ πότης, λέγεται ἐπὶ μεθύσου, καὶ ἐπὶ λύχνου τοῦ ἀναλίσκοντος πολὺ τὸ ἔλαιον. Δημοτικὰ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐμπρέποντα. Δημοτικῶς, πολιτικῶς. Δημοῦσθαι, παίζειν· εὐφραίνεσθαι δημοσίᾳ· οὕτω Πλάτων· καὶ δημόσια παίγνια. Δήμου ἄνδρα, δημότην ἄνδρα. Δήμου, πόλεως. Δημούμενον, δημοκοποῦντα· παίζοντα· θωπεύοντα. Δημοφάλιον, ἔτιροιον· ἀλλοῖον. Δημόφαντον, δημόσιον. Δημωφελεῖν, δῆμον ὠφελεῖν. Δημώδης, παιδιώδης. Δήμῳ, δημοσίᾳ. Δημωδέστερος, ἀσχημονέστερος. Δήμῳ ἀρίστῳ, ἀντὶ τοῦ δημόταις ἀρίστοις, δοτικῶς. Δὴν, ἐπίρρημα σημαῖνον, τὸ ἐπὶ πολὺ χρόνον· καὶ δὴν ἦν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ ἔζη· ἐπίρρημα· συντάσσει τὸ δὴν, μετὰ ῥήματος ὑπαρκτικοῦ· καὶ οὕτως ἐμφαίνει δύναται τὸ εἶναι· καὶ ἐν τῷ ἦ ῥα Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, νοεῖται τὸ ἀκέων ἀντὶ ἐπιρρήματος· τοιοῦτον δέ ἐστι, καὶ τὸ ὄφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν. Δὴν δ' ἄνεω, ἐπὶ πολὺ ἀχανεῖς· ἥσυχοι· ἄφωνοι. Δὴν ἧστο, ἐπὶ πολὺ ἐκαθέζετο. Δηνάριον, εἶδος ἀργυρίου· ὁλοκοττίνου ἴσην ἔχον ἰσχύν. Δηναδίστρα κατὰ Ῥωμαίους, δωρεὰ βασιλικὴ, στρατιώταις διδομένη. Δηναιά, ἀρχαῖα· καὶ ἄφορα δένδρα. Δηναιὰν θάλασσαν, τὴν πολυχρόνιον· καὶ ἐξ αὐτοῦ δηναιὸς καὶ δηναιά· πολυχρονίαν καὶ παλαιὰν τὴν θάλασσαν λέγει, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι στοιχεῖον, κατὰ Φερεκύδην, καὶ Θαλῆν. Δηνάσας, διεξελθὼν· διεξῆλθες. Δήνεα, τὰ βουλεύματα· παρὰ τὸ δὴν, ὃ σημαίνει τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον· ἀφ' οὗ καὶ δηναιὸς, ὁ πολυχρόνιος· χρόνου γὰρ χρεία τοῖς ὀρθὰ βουλευομένοις· κατὰ γὰρ τὴν τραγῳδίαν, φρονεῖν οἱ ταχεῖς, οὐκ ἀσφαλεῖς.

Δηζίθυμος ἄλμη· δηζίθυμος, ἤγουν ὅ ἐστι τὸ δακεθύμῳ· οἷον, δακέθυμος ἄτη. Δήξω· λυπήσω· διὰ τοῦ η· δείξω δὲ ἀντὶ τοῦ φανερώσω· δίφθογγον. Δήοιμεν, εὕροιμεν. Δῆος, βωβός· κρίτης. Δηουμένη, ἀπολλυμένη· ἐρημουμένη· καταστρεφομένη· πορθουμένη. Δηουμένων, ἀναιρουμένων. Δὴ οὖν, χρὴ δή· ἢ χρὴ οὖν. Δηοῦν, πορθεῖν· καταστρέφειν· κόπτειν· ἐκ τοῦ δηιῶ. Δηοῖς, δήμητρος. Δηπόρτατος, ἐξορισμαῖος. Δήπου, βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα. Δήπου, τοπικῶς παρ' ὁμήρῳ ἐν α' ὀδυσσείας κεῖται· ἄλλως δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς, καὶ αὐτὸ καὶ τὸ δήπουθεν βεβαιωτικά εἰσιν, ὥσπερ δηλαδὴ καὶ τὸ πάντως· καὶ τὸ ἀμέλει. Δήπουθεν, καὶ δῆτα· ἔστι μὲν ἀργά· λαμβάνεται δὲ παρὰ ἀττικοῖς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς· καὶ φανερῶς. Δὴ ῥα, ἄρα δὴ ἤδη. Δηράδες, βουνοί. Δῆρις, ἡ μάχη· καὶ δηρή, ὁ τράχηλος. Δηρήσασθαι, μαχήσασθαι. Δηριγούζα, ἡ ἡμέρα. Δηριγουόμενος, ὁ ψυχουόμενος· ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Δηρινθῆναι, ἀπὸ τοῦ δηρίνομαι. Δηριόωντες, ἀγωνιζόμενοι. Δῆρις, ἡ μάχη· ἀπὸ τοῦ δαίρω τὸ τύπτω· ὡς τό, δῆριν ἀπειρεσίην. Δηριάαν, ἐρίζειν. Δηρόν, ἀντὶ τοῦ διὰ μακροῦ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ· ὡς τό, αὐτὰρ ἀχαιοὶ δηρὸν ἐμοῖο, καὶ σῆς ἔριδος μνήσασθαι οἴω· ἢ δηρὸν ἐπιρρηματικῶς, τίθεται κατ' ἔλλειψιν τοῦ χρόνου· τὸ δὲ ἐντελὲς παρ' εὐριπίδῃ ἐν τῷ, δηρὸν ἐκ τροίας χρόνον μαραγχθεὶς· καὶ, Πολιὼ με δηρόν τι δή, κατατείχετε χρόνον· ἄλλως δὲ καὶ πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη, τοῦ ἁπλῶς χρόνου· ὃς καὶ ἐπὶ ὀλίγου λαμβάνεται· ὡς δηλοῖ ἐν τῇ β' ῥαψωδίᾳ τό, Μείνατ' ἐπὶ χρόνον· φαίνεται γὰρ ἐκεῖ χρόνον, τὸν ὀλίγον λέγειν. Δηρότη, κακουργία. Δῆσαι, ῥίψαι· βασανίσαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Δησάντων, ἀντὶ τοῦ δησάτωσαν. Δήσας, ἀντὶ τοῦ δεσμεύσας· ἐκ τοῦ δέω, τὸ δεσμεύω· ὁ μέλλων δήσω, ὁ ἀόριστος, ἔδησα· ἡ μετοχή, ὁ δήσας. Δῆτα, λοιπόν· ἢ οὕτως. Δητός, ὕστερος. Δηταί, αἱ ἐπίσημαι κριθαί. Δηώ, δηοῦς, ἡ γῆ· ἡ δημήτηρ· καὶ διφορεῖται· ὥς φησιν ὁ τεχνικός· οἱ δὲ γάρ, ἡ παράδοσις· τὸ η μετὰ τοῦ ι καὶ χωρίς· εἰ μὲν μὴ ἔχει τὸ ι, λέγει ὅτι ἐστὶ παρὰ τὸ δήω, τὸ εὑρίσκω· καὶ γὰρ ἡνίκα περιήρχετο ἡ δημήτηρ ἐπιζήτησιν τῆς θυγατρὸς αὐτῆς κατ' εὐφημισμὸν ἔλεγον πάντες, δήεις· τουτέστιν, εὑρήσεις· ἢ ἐπειδὴ αὕτη ἐφεῦρε τὸν σῖτον καθ' ἕλληνας· εἰ δὲ ἔχει τὸ ι, λέγει ὅτι γέγονε παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω, κατὰ τροπὴν ἰωνικὴν τοῦ α εἰς η· καὶ γὰρ ἡ δημήτηρ γῆ ἐστιν· ἡ δὲ γῆ, διακόπτεται ἐν τῷ ἀροτριοῦσθαι· ἢ ὅτι πολλὴν ἐδήωσε γῆν· τουτέστι, διέκοψε ζητοῦσα τὴν θυγατέρα αὐτῆς· ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω· ὅτι μετὰ λαμπάδων περιήρχετο ζητοῦσα τὴν θυγατέρα· τινὲς δέ φασιν ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ δημήτηρ δηώ, ἀγνοοῦντες τὸν σχηματισμὸν τῶν τοιούτων ὑποκοριστικῶν· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὑποκοριστικά, θέλει φυλάττειν τὸ σύμφωνον τῆς δευτέρας συλλαβῆς τῶν ἰδίων πρωτοτύπων· οἷον ὑψιπύλη, ὑψώ· εἰδοθέα, εἰδώ· ἡ οὖν δημήτηρ, δημώ ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὑποκοριστικόν, ἡ δηώ· ἢ δηὼ τίς ἐστι κατὰ τροπὴν τοῦ γ' εἰς δ'· ἢ ὅτι λυπουμένη διὰ τὴν θυγατέρα ἐδαίετο τὴν ψυχήν· ἢ δηώ, παρὰ τὰς δηάς· οὕτω γὰρ δηαί, προσαγορεύονται ὑπὸ κρητῶν, αἱ κριθαί. Δηῶ, τὸ τοὺς ἀγροὺς ἀφανίζω. Δηωθέντων, ἀναιρεθέντων· καυθέντων. Δηώσειαν, συμπλέξειαν· πολεμήσειαν· καταστρέψειαν· παρὰ ἀπολλωνίῳ. Δηώσωσι, κατακόψωσι· φονεύσωσι· καταπολεμήσωσιν.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Ἴα, ἤγουν τὸν ἀέρα· ζωῆς εἶναι αἴτιον· τοιοῦτον δὲ καὶ τὴν δρῦν παλαιότερον χρηματίσαι, ὅτι οἱ ἄνθρωποι δρυκάρποις ἀπετρέφοντο· διὸ καὶ φηγός, καὶ δρῦς λέγεται, παρὰ τὸ φαγεῖν· διὰ τοίνυν ταῦτα τῷ διὶ τὴν δρῦν ἀνιέρωσαν, τὸ ζωοτρόφον φυτόν, τῷ ζωογόνῳ· ἦν τοίνυν καὶ πρὸ τροίας, ἱερὰ τῷ διί. Διά, πρόθεσις· ὅτε μὲν συντάσσεται γενικῇ, δηλοῖ μεσιτείαν· οἷον, διὰ σοῦ ἐποίησα τόδε· μεσιτεύοντός σου δηλονότι· ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, αἰτίαν· οἷον διὰ σέ, ἐποίησα τόδε· σημαίνει δὲ ἐν τῇ συνθέσει μερισμόν, καὶ πλείονα ἔμφασιν· οἷον, διεγείρομαι· διανίσταμαι· καὶ ἐπὶ ἄλλης ἐννοίας, διῆλθον τὸ γράμμα· διέρχομαι τόνδε τὸν τόπον· διὰ τέλους, καὶ εἰς τέλος, ἀντὶ τοῦ μέχρι τέλους ἀττικοί· τὸ δὲ μέχρι καὶ εἰς τέλος, βάρβαρον. Δία, ἡ νάξος οὕτω πρότερον καλουμένη· ὅμηρος· δία ἐν ἀμφιρύτῃ· ἀπὸ τῆς διὸς γενικῆς· διότι ἐν αὐτῇ ἐτράφη ὁ ζεύς· καλλίμαχος ἐν δία· τό, γὰρ ἔσκε παλαιότερον οὔνομα νάξῳ· καὶ δία ἡ ἔνδοξος. Δι' ἅλα, διὰ τῆς θαλάσσης· καὶ δίαλα, πορφυροειδῆ· ἢ διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης. Δι' ἁμαρτίας, τοῦτο ἐγένετο· διὰ σέ, οὐδεὶς ἡμῶν βούλεται εὐφημεῖν· διὰ σοῦ ταῦτα πέπονθα· διὰ πόλεως πορεύομαι. Διαβάθρα, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Διαβαίνει, κυρίως ἐπὶ ποταμοῦ· οἷον διαβαίνω τὸ ὕδωρ τοῖς ποσί· καὶ ποταμούς· καὶ ἀπὸ τούτου διάβασις· καὶ παρὰ ἀριστείδῃ· οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἕλληνες καὶ πάλαι τὴν διάβασιν, καὶ τὸ πορθοῦντες. Διαβαίνει, τὸ ἁπλῶς ἔρχεται· τὸ μεθίσταται, καὶ μεταβαίνει, τὸ μετατιθέναι ἀμεταβάτως· καὶ διαβαίνει, διεκπερᾷ· καὶ διαβάς, ἐλθών. Διαβάλλει τινά τις, ἤγουν ὡς κακὸν ἀποδείκνυσιν· οὐ μόνον δὲ τοῦτο συκοφαντικὸν ἔχει νοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπατᾶν καὶ παραλογίζεσθαι τίθεται παρὰ θουκυδίδῃ· καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ δέ, ἐν τῷ διέβαλλέ με γραῦς· καὶ διαβάλλειν, τὸ διασύρειν· καὶ ψέγειν, καὶ κατηγορεῖν, τινὸς μὴ παρόντος, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὅθεν διαβολὴ ὁ διασυρμός· καὶ εὐδιάβολον παρὰ πλάτωνι, τὸ εὐκόλως διαβαλλόμενον· διαβάλλω καθ' ἕτερον σημαινόμενον, τὸ διατρέφω· καὶ μεταποιῶ ἀπὸ τοῦ κρείττονος πρὸς τὸ χεῖρον· καὶ συκοφαντῶ· ὅθεν διάβολος. Διαβάλανα, κάρυα ποντικά. Διάβαλον, μέλι καὶ μελίκρατον. Διαβάλλεται, χρῆται ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν· καὶ διαβάλλειν, ἐξαπατᾶν· καὶ παραλογίζεσθαι. Διαβάλλω, βασκαίνω, προσαγγέλλω· συκοφαντῶ· ὅθεν διαβολή· καὶ παρὰ πινδάρῳ, διάβολος αἰνός· ὁμοίως παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ· Οἱ πολλοὶ τῶν πλάτωνος μαθητῶν, διάβολοι γεγόνασι, καὶ ἐν τῷ ὢν εἰς ἐβασίλευε, φαῦλος ὢν καὶ διάβολος· καὶ διαβάλλω, ἀντὶ τοῦ ψευδῶς κατηγορῶ· καὶ διαβάλλω, ἀντὶ τοῦ ἀναγγέλλω· ἀριστείδης· τοῦτο δ' ἐγὼ μὲν οὐδέποτ' ἂν φήσαιμι· ἄλλος δ' ἄν τις εἴποι διαβάλλων. Διαβάλλω, τὸ διαβαίνω· καὶ διαπερῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ μακρὰ πελάγη διαβαλόντες, ὥσπερ ὑπερβάλλω, τὸ ὑπερβαίνω. Διάβασις, πορεία· γέφυρα· πέραμα. Διαβάσκει, περιέρχεται· περιέπει. Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται· διαβάς, διελθών. Διαβασταχθείς, διακομισθείς. Διαβεβαιοῦται οὐδέν, ἀντὶ τοῦ ἀσύμφωνον. Διαβέβλημαι ὑπὸ σοῦ, καὶ διαβέβλημαί σοι, καὶ πρὸς σέ, ἀντὶ τοῦ διεβλήθην ὑπὸ σοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ διαβεβλη-

μένως ἔχω πρὸς σέ. Δημοσθένης. χαριεῖται μὲν οὐδὲ τούτοις. διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. Φιλόστρατος. διαβέβλη-
ται πρὸς τὸν υἱόν, ἀντὶ τοῦ κακὸν αὐτὸν ἡγεῖτο. καὶ διαβόλως, ἀντὶ τοῦ κακῶς, καὶ ἐπὶ διαβολῇ. Διαβεβλημένος, ἀν-
τὶ τοῦ καθ᾽ ὑπεροχῆς. καὶ γελασθεὶς λέγουσιν Ἴωνες. Διαβεβόητο, διατεθρύλλητο διὰ μέσον παντός. Διαβήματα, πο-
ρείας. περιπατήματα. Διαβησείοντας, ἐρωτικῶς ἔχοντας διαβῆναι. Διαβιασάμενος, προσαναγκάσας. Διὰ βίου,
διὰ παντὸς ἀεί. Διαβήτης, ἐργαλεῖον πολλαῖς εὔχρηστον τέχναις, τῷ λ στοιχείῳ παρεοικός. τούτου τὸ ἓν ἐντιθέασί τις
μέρος, καὶ τὸ ἕτερον περιάγοντες καὶ χαράσσοντες, τὸ ὑποκείμενον ἴσον τηροῦσι διάστημα τοῦ κύκλου, ἐκ τοῦ κέν-
τρου. Διαβιῶσαι, ζῆσαι. Διαβόητος, ὁ ἐπὶ κακίᾳ ἀηδῶς φημιζόμενος. ἐπιβόητος ὁ ἐφ᾽ ἑνί τινι κακῷ. περιβόητος, ὁ ἐπὶ
ἀρετῇ ἐγνωσμένος. Διαβολὴ ἐστίν, ἡ λαθραίως κατηγορία. Διαβολίαν, διαβολήν. Διάβολος, ἐν τῷ σατανᾷ.
καὶ διάβολος διὰ τοῦτο ὡς δυνάμενος βάλλειν καὶ ἐχθροὺς ποιεῖν τοὺς φίλους. καὶ ἔστιν ἐν τῷ δύναμις. Διαβούλια, τὰ
ἐκ λογισμῶν ἀνθρώπων πλάσματα. Διαβούλιον, ὁ διαλογισμός. Διάβουλοι, διπλοῖ. δίβουλοι. Διαβουλία, ἀμφι-
βολία. ἐνθυμήματα. διαλογισμοί. Διαβουλείρ, ὁ ἐν τοῖς ἴσοις πρόβολος. Λάκωνες. Διαβούλομαι, ἀναπείθω. Θου-
κυδίδης. Διαβουνίν, τὸ ἐν τοῖς ποτοῖς τράγημα, ὃ μεταξὺ ἐσθίομεν. Διὰ βραχέος, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Θουκυδίδης.
Καὶ πέντε ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας ὅπως ἐκπλέοιεν, διὰ βραχέος παραγενόμενοι. Διαβρίθει, βαρύνει. Διαβριθοῦς,
ἰσχυρᾶς. Διάβροχος, οἰνωμένος. Ὡς δὲ ἐμέθυεν ὁ πορνοβοσκὸς καὶ διάβροχος ἦν πάνυ, τί μέλλομεν ἔφη. Διαβρό-
χοις, βεβρεγμένοις. Διαβύσαι, διακαμύσαι. Διάγγαρον, διακέφαλον. Διαγγελθῇ, κηρυχθῇ. διαδραμῇ. Διαγ-
γελλομένοις, ἀντὶ τοῦ κελευομένοις. Ξενοφῶν. Ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους, καὶ διαγγελλομένους. Διαγ-
γέλλει, ἀπαγγέλλει. διαδραμεῖ. Διαγγέλλω, ὥσπερ καὶ τὸ διακούω. καὶ διανοίγω. ἡ διὰ τὸ διόλου καὶ μέχρι τέ-
λους δηλοῖ. Διαγεγονότος, παρελθόντος. Διαγέγραπται, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως δέλτου, ὅπου
αἱ δίκαι ἐγράφοντο. Ἀριστοφάνης. Ὡς ἥδομαι, ὅτι πεντετάλαντός μοι δίκη διαγέγραπται. ἀντὶ τοῦ κατέζυσται. ἀνῄρη-
ται. Διάγει, τὸ διατρίβει ἀμετάβατον. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. Μετὰ δὲ τὴν μάχην εἰς Ἰταλίαν ἐλθὼν διῆγεν ἡσυχῇ.
διάγει καὶ τὸ διαβιβάζει μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον διάγει τὸ στράτευμα ὁ στρατηγός. καὶ Λιβάνιος.
διῆγε μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοὺς Πέρσας τὸ στράτευμα. διάγειν, παρέλκειν. καὶ ἐξαπατᾶν. Διαγλυής, ἀγλυής.
Διαγίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ διάγειν, καὶ ἁπλῶς διατρίβειν. καὶ μετὰ προθέσεως συντάσσεται. οἷον διαγίνεται εἰς τὸν δεῖνα τό-
πον. καὶ λέγεται τὸ διέρχεσθαι, καὶ παρέρχεσθαι, ἀμεταβάτως. ὡς τὸ διαγενομένων ἡμερῶν, ἀντὶ τοῦ παρελθουσῶν. διαγί-
νεσθαι, καὶ τὸ διατέλους καρτερεῖν, καὶ ἀνέχεσθαι. καὶ διαγέγονεν, ἀντὶ τοῦ διατέλους ὑπέμεινεν. ὡς παρ᾽ Ἀριστείδῃ.
Μόνη γὰρ ὡς εἰπεῖν διαγέγονε πρὸς τὴν ἅπαντος τύχην διαγωνιζομένη. ἀντὶ τοῦ ἐκαρτέρησε διατέλους. Διαγινώσκω,
τὸ διακρίνω. οἷον διαγινώσκειν ἕκαστον οὐ πάνυ ῥᾴδιον. Διαγκωνισάμενος, ἐπ᾽ ἀγκῶνος καθίσας. Ὁ δὲ διαγκωνισά-
μενος, ἐπὶ τοῦ σκίμποδος καὶ ἀποβλεψάμενος εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, εἶπεν ὦ δέσποτα τί ἐκέλευσας. Δια-
γλαίνειν, διαλυμαίνεσθαι. Διαγλαύσσουσιν, ἀντὶ τοῦ φωτίζουσιν. ἢ διαλάμπουσιν. ὅθεν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις. καὶ
γλήνη, ἡ κόρη τῶν ὀφθαλμῶν παρὰ τὸ γλαύσσειν, ὅ ἐστι λάμπειν. καὶ Εὐριπίδης, ἐπὶ τῆς σελήνης ἐχρήσατο. Γλαυκῶπις πε-
ριστρέφεται μήνη. Διαγλάψας, διαγλύψας. διασκαλεύσας. Διάγματα, διασκευάσματα. Διαγνούς, διακρίνας.
αἰσθόμενος. ἐπιγνούς. συνιείς. νοήσας. Διάγνωθι, νόησον. Διαγνώμη Ἀττικοί, οὐ διάγνωσις λέγουσι. Διαγνῶναι, ἐπι-
γνῶναι. Διαγόρας μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου, ἐν Ἀθήναις ᾤκει. τὰ δὲ μυστήρια ηὐτέλιζεν. ὡς πολλοὺς οὖν ἐκτρέπειν τῆς τε-
λετῆς. τοῦτον ἐκήρυξαν Ἀθηναῖοι κατ᾽ αὐτοῦ καὶ ἐν χαλκῇ στήλῃ ἔγραψαν ὥς φησι Μελάνθης ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. καὶ ἄλ-
λοι. οὔπω μὲν ἐκήρυξαν. τὸν μὲν ἀποκτείναντα αὐτόν, τάλαντον λαμβάνειν. τὸν δὲ ἀγαγόντα δύο. ἐκηρύχθη δὲ τοῦτο
διὰ τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ, ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι διηγεῖτο. κοινοποιῶν αὐτά, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων, κα-
θάπερ Κράτερος ἱστορεῖ. ἐκκεκήρυκται δὲ μάλιστα μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Μήλου. οὐδὲν γὰρ κωλύει πρότερον. Μελάνθιος
δὲ ἐν τῷ περὶ μυστηρίων, προφέρεται τῆς χαλκῆς στήλης ἀντίγραφον, ἐν ᾗ ἐπεκήρυξαν καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκδιδόντας Πελ-
ληνεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται καὶ ταῦτα. Ἐὰν δέ τις ἀποκτείνῃ Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον. ἐὰν δέ τις
ἀγάγῃ, λαβεῖν δύο. ἢ Διαγόρας, μελῶν ποιητὴς ἄθεος. ὃς καὶ καινὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος λέ-
γει, Ἀριστοφάνην αὐτοῦ μνημονεύειν, ὡς ἐν εἰρωνείᾳ κειμένου καὶ χλευάζοντος. ἄλλως. διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιη-
τής, συνεχῶς ἰακχεάζων. ἢ κωμικός, διθυραμβικά, τουτέστι διονυσιακὰ δράματα ποιῶν. Διαγορεύει, ὁρίζει. θεσπίζει.
διαγγέλλει. δημηγορεῖ. διάφορα λέγει. Διάγραμμα. διάταγμα. ψήφισμα. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Πολυκλέα. τὸ τατ-
τόμενον ἐν ταῖς συμμορίαις, ὁπόσον ἕκαστον ἄνδρα εἰσφέρειν δεῖ. ἔστι περ δὲ οὐ τὸ αὐτὸ πᾶσιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν τίμη-
σιν τῆς οὐσίας. περὶ δὲ τούτων σαφέστατα δεδήλωκεν Ὑπερίδης, ἐν τῷ κατὰ χειροτονίας ἐν πλήθει γινομένης. Δημοσθένης
ἔν τε τῷ κατὰ Τιμοκράτους, καὶ κατὰ Ἀνδροτίωνος. Διαγραμμισμός, παιδιά τις ἑξήκοντα ψήφων λευκῶν, καὶ μελαινῶν,
ἐν χώραις ἑλκομένων. τὸ δὲ αὐτό, καὶ γραμμὰς ἐκάλουν. Διάγραπτος δίκη, ἥτις καὶ ἐξεσμένη ἐλέγετο. Διαγραφάριος,
ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. Διαγράφει, ἀφανίζει παρὰ τῷ Φιλοστράτῳ. Διαγραφεύς, ὁ καθιστάμενος ἐν ταῖς συμμο-
ρίαις, ἐπὶ τῷ διακρῖναι πόσον ἕκαστος εἰσενεγκεῖν ὀφείλει. Διαγραφή, ἡ συνθήκη, καὶ ἐπὶ ζωγραφικοῦ πίνακος.
Διαγραφὴ δίκης, ἡ διατύπωσις, ὅταν ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐγκλήματος ὁ φεύγων. ἢ κατὰ συγχώρησιν τοῦ διώκοντος, ἢ
κατὰ διάγνωσιν τοῦ τυχόντος, καὶ μηκέτι παρὰ μηδενὸς ἐγκαλῆται, διαγραφὴ δίκης λέγεται. Διαγράφων ἀντὶ
τοῦ σημειούμενος, καὶ ἀντὶ τοῦ παραλογιζόμενος. Ἀριστείδης. οὐκ ἂν φθαίη διαγράφων, πάσας ἀρχάς τε, καὶ δυνά-
μεις ἁπλῶς. Διαγράφω, τὸ ἐξαλείφω λέγομεν, οὐκ ἀπαλείφω. διαγράφω τὸ περιλαμβάνω, αἰτιατικῇ συντάσσε-
ται. οἷον τοὺς νομιζομένους θεούς, πάντας ὁμαλῶς διαγράφων. Διαγράψαι, ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγε-
ται δὲ διαγράψαι, καὶ τὸ διεξῦσαι. ἀπὸ τῶν περιγεγραμμένων καὶ περαινομένων. Διαγράψαντος. τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ κατὰ

βαλόντος, καὶ καθεζομένου. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τραπέζης ἀριθμήσαντες, ὡς λέγομεν ἐν τῇ συνηθείᾳ. Διάγω, τὸ διατρίβω, καὶ διάγω τὸ διεξάγω· οἷον διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας. καὶ διάγω σε τύπτων, ἀντὶ τοῦ ἀφίστω. διάγω καὶ τὸ βραδύνω. Θουκυδίδης· διῆγε καὶ προυφασίζετο. καὶ διάγω, τὸ διαβιβάζω· ὡς αὐτὸς διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατείαν. καὶ διάγω τὸ διαζῶ. καὶ διάγω ἔτος, καὶ διάγω ἕτερον. Διαγωγὴν, διαίρεσιν· διανομήν· διέλευσιν. Διαγωγή, ἀναστροφή. Διαγωνιάσαντες, διενθυμηθέντες. Διαδέλλειν, διασπᾶν. Διαδέχομαι, τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον ἐπ' ἐμὲ ἧκον, δέχομαι· καθὸ διαδέχεταί τις τόνδε τὸν πατριάρχην, ἀντὶ τοῦ, τὸ ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου, ὃ νῦν αὐτὸς ἔχει. τὸ γὰρ ἀξίωμα διαδόσιμον, οὐχ ὁ τὸ ἀξίωμα ἔχων. παραδέχομαι, τὸ πιστιᾶσαι δέχομαι. ἀποδέχομαι. καὶ ἀποδέχομαι, τὸ ἀσπασίως δέχομαι. Διάδει, δι' ἄπο διαδέχεται. Διάδηλον, καὶ φανερώτατον, ὅμοια. καθότι συγγενῆ ἀλλήλοις. καὶ τὸ δαίειν, καὶ τὸ φαίνειν· ὧν ἐκ μὲν τοῦ δαίειν, ὁ δῆλος· ἐκ δὲ τοῦ φαίνειν, ὁ φανερός. ὁ καὶ καλὸς διὰ τὴν φαῦσιν· ὡς γλαυτίζεσθαι· οὕτω τὸ καλὸς ἀστέρα καθ' Ὅμηρον· καὶ φανερώτατον ἀστέρα. Διάδημα, τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα. τάχα δὲ καὶ ἔνδυμα τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως· κεφαλῶν κόσμος· ἤγουν, στέφανος. ἢ βασιλέως σύμβολον. Διαδιδράσκει τις φυλακήν· ἀποδιδράσκει, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. καὶ διαδιδράσκει, αἰτιατικῇ· διαφεύγειν, καὶ διαδρᾶναι. Διαδικασάμενος, ἐνδικήσας· διελέγξας. Ὃς διαδικασάμενος αὐτῷ περὶ τῆς ἀποστασίας, ἀπέκτεινε. Διαδικάζουσι, φανερῶς ἀποφέρεσθαι. Διαδικασία, οὐχ ἁπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς περί τινος ἀμφισβήτησίς ἐστιν· ἢ διαδικασία ἐστὶν, ἣν ποιοῦνταί τινες, τοῖς μέλλουσι χορηγεῖν· οἷς ἂν ὁρισθῆναι βούλωνται, πότερα χρὴ λειτουργεῖν αὐτούς. Διαδιδικίζειν, ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως. Διαδοκίς, οἱ μὲν ὑπόθεμα τῶν δοκῶν πλάγιον· ἢ τὰς ἄλλας δοκοὺς ἀναδεχομένη. οἱ δὲ, δοκῶν πλάγιον ὑπόθεμα. Διαδόσεις, τὰς ἐκ διαιρέσεως ἴσας ἐπιβαλούσας δόσεις. Λυσίας. Διαδοῦναι δίκας, τὸ τοῖς ἀδικουμένοις ἀποδοῦναι τὸ δίκαιον, ὑπὸ τῶν ἀδικησάντων. Διὰ δουρὸς, διὰ ξύλου, καὶ δέρματος. Διαδράκοι, θεάσοιτο. Διαδρᾶσα. ἀπὸ τοῦ δρῆμι· δρὰς δράντος· δρᾶσα, δρᾶν. Διαδρασιπολίτας, ἀντὶ τοῦ δειλούς· ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν. Διαδρᾶναι, διαφυγεῖν. Διὰ δρυμὰ, δι' ὕλην. Διαδύει, διαφθείρεται. Διαδύειν, διαφυγεῖν. Διὰ δώματα, διὰ τὰ οἰκήματα. Δι' ἐπαίνου ἔρχεται ὁ δεῖνα Ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖται. καὶ διὰ ψόγου ἥκει, ἀντὶ τοῦ ψέγεται. Διαείδεται, γνωρίζεται· φαίνεται. Διαειπέμεν, διαλεχθῆναι. Διαείσεται ὡς παρισοῦται. τὸ κείσεται τὸ μὲν πρῶτον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ κείσομαι. τοῦτο δὲ πρόθεσιν ἔχει καθὰ τὸ διαειπέ· δίειπε. Διαείσεται, γνωρίσει· διαγνώσεται· γνώσεται· μαθήσεται. Διάζει, φλυαρεῖ· ἀλογεῖ. Διαζευγνύω, τὸ διαζεύγνυμι. Διάζευξις, διαχώρησις. Διαζηλοτυπούμενοι, φανερῶς διακείμενοι. Διάζωμα, τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Διαζωννύω, διαζώννυμι. Διαήσει, διαπνεῖ· καὶ διαήσει, διαπέμψει. διάησι δὲ, διέρχεται παρ' Ἡσιόδῳ. Δια θεάων, ἀντὶ τοῦ διότατη. Διαθέει, διαφεύγει· διατρέχει. Διαθείη, διαπράξοι. Διαθέλοιμεν, διαγωνιζοίμεθα· κάμοιμεν· ἐργαζοίμεθα· ἆθλος δὲ τὸ ἔργον· καὶ τὸ ἀγώνισμα· καὶ τὸ ἔπαθλον. Διαθέουσα, διατρέχουσα. Διαθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. Διαθέσει, διακοσμήσει· καὶ διαθέσει, τιμωρήσεται· κολάσεται, ἢ πράξει. Διάθεσίς ἐστιν, ἡ κατὰ συμβεβηκὸς ποιὰ δὲ ἑκάστου ποιότης· ἢ ποιότης εὐκίνητος· ἀγαθή. Διαθέτης, διοικητής· ἐπιμελητής. Διαθεῶ, ἀντὶ τοῦ ὅρα προστακτικὸν, ἐκ τοῦ θεάομαι· ὦμαι. Διαθέων, διατρέχων. Διαθήκας γράφειν τις λέγεται, οὐ διαθήκην. καὶ διαθήκη, ὁ νόμος Δαβίδ. Διαθήκη, συνωμοσία· ἑνικῶς οὐ πληθυντικῶς. τὰς διαθήκας ἔλεγον· δηλοῖ δὲ καὶ διάστασιν· διαίρεσιν· διάκρισιν· διάθεσιν. Διαθήσομαι, συντελέσω. Διαθλίβειν, ἐστὶν ἐν τῷ βλιμάζειν. Διαθλοῦντες, πονοῦντες. Διαθρέντα, διαθρήσαντα· διϊδόντα. Διαθρυλλῶ, διομιλῶ· διαψιθυρίζω. Διαθρύπτει ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄρτον διαμερίζει· ὡς ὁ θεολόγος· Καὶ διαθρύπτει πεινῶσι πνευματικὸν ἄρτον. Διαθρύπτεται παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἑταιρικῶς σχηματίζεται. καὶ διαθρύπτεται, διαρρεῖται· ὑπὸ τρυφερότητος. Διαθρύψεις, συγκόψεις. Διαθῶ, ἀντὶ τοῦ διέλθω· ἐκφράσω. Δίαιθρον, διαφανές· καθαρόν· δίυγρον. Διαίνεσθαι, βρέχεσθαι. διαίνω γὰρ τὸ ὑγραίνω. καὶ διαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ διαιολλᾶν· ἐξαπατᾶν, ποικίλλειν. Διαίνω· τὸ βρέχω παρὰ τὸν Δία. κυρίως γὰρ τὸ ἐκ Διὸς βρέχεσθαι. Διὸς Διῶ, διαίνω. ἤγουν ὑγραίνω. καὶ διαίνω, τὸ ὑγραίνω. οὕτω καὶ Ζεύς· καὶ δεύω. τὸ μὲν δεύω τὸ ἐλλείπω, ἄλλως ἔχει· ἐκ τοῦ δέω γὰρ ἐκεῖνο αἰολικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ γίνεται. ἀπ' αὐτοῦ δὲ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ δεύτατος. Διαίρεσίς ἐστι συλλαβῆς δίφθογγον ἐχούσης ἀνάλυσις· ἢ διάλυσις εἰς δύο συλλαβάς. τὸ δὲ πάθος Ἰώνων, καὶ Θετταλῶν· οἷον κοῖλον κόϊλον, οἰωνὸς ὀϊωνός, παῖς πάϊς· καὶ βέλεος, ἀντὶ τοῦ βέλους. τινὲς δὲ καὶ τὸ Διομήδεος, καὶ τὸ Δημοσθένεος, διαίρεσιν λέγουσι. Διαίρω, τὸ διανοίγω ἐπὶ χειλέων ἢ ἐπὶ ὀφθαλμῶν λεγόμενον· ὡς Δημοσθένης· διάρας τὰ χείλη. καὶ ὁ θεολόγος· καὶ διάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀντὶ τοῦ διανοίξας, καὶ ἀναπετάσας. διαίρω ἐπὶ τοῦ στόματος· ὡς τὸ διάραι στόμα. Διαιρῶ, τὸ τὰ ἡνωμένα χωρίζω καὶ διακρίνω. Ἀριστοφάνης· χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν. Διαιρεῖται, διαμερίζεται. τὰ διὰ τοῦ αιρω ῥήματα καθόλου περισπᾶται· οἷον, διαιρῶ. ἢ διαιρῶ μὲν, τὸ τέμνω, καὶ διαιρεῖσθαι τὸ παθητικόν. καὶ διαιρῶν, αἰτιατικῇ· ἀναπτύσσων· δοκιμάζων. καὶ διακρίνων τὰ πράγματα, καὶ οἷον διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν. καὶ διαιρῶν ἀκριβῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς καταμερίζων. Δίαιτα τοῦ οὐρανοῦ, τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν. Δίαιτα, ἡ ἀναστροφή. καὶ ἡ παρὰ τῶν ἰατρῶν ὁριζομένη τροφή. ἐκδεδιῃτημένος δὲ λέγεται, ὁ ἀκόλαστος. καὶ ἔξω διαίτης. καὶ συνδιαιτῶμαι, τὸ συνδιάγω τινί· καὶ συναναστρέφομαι. ἢ δίαιτα κοινῶς, ἡ διατριβὴ καὶ διαγωγή. καὶ διαιτῶμαι ῥῆμα, τὸ μετὰ διαίτης ζῶ. δίαιτα Ἀττικῶς, καὶ ἡ καθ' αἵρεσιν κρίσις. καὶ διαιτῶ ῥῆμα, τὸ καθ' αἵρεσιν κρίνω. ἐξ οὗ καὶ διαιτητής. δίαιτα, καὶ αὐτὴ ἡ ψῆφος καὶ ἀπόφασις, ἡ παρὰ τῶν δικαστῶν. δίαιτα καὶ ἡ καταγωγὴ, καὶ ἡ ἀναστροφή. Διαιτητής, κριτής· βασανιστής. Διαιγεῖν, διατρέχειν· διανύειν. Διαιτηταί, οἱ ὑπὲρ ἄνω τῶν πεντήκοντα νομισμάτων δίκας κρίνοντες. ὡς εἶναι τοῖς διαιτηταῖς μεγίστοις κρίσεις· ἢ οἱ ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες, καὶ καθαροὶ πάσης αἰτίας ὑπειλημμένοι. Διαιτητήριον, ἐν ᾧ διαιτῶνται. Διαιτητὸς, ὁ μὴ κατὰ κλῆρον δικαστής. Δίαιτρον, δίοπτρον· διαφανές. Διαιτῶ, τὸ τρέφω. καὶ διαιτῶμαι, τὸ τρέφομαι. καὶ ἐν διαιτῶμαι τῷδε τῷ τόπῳ, ἤγουν διάγω. καὶ ἐν διατρίβω. καὶ διαιτῶ κατὰ

ἰατροῖς, τὸ τοῖς ἀσθενοῦσι σιτία παρακελεύω προσφέρειν, ψιὰ δὲ, ἢ ψιὰ δὲ· δηλαδὴ, θερμὰ ἢ ψυχρά. καὶ διαιτῶ, τὸ διαι-
ρετῶς κρίνω· καὶ διαιτῶ σέ σου, ἀντὶ τοῦ καταψηφίζομαί σου. Διαιτῶν, δικάζων· καὶ διαιτῶν, τὸ ἴσον νέμων, δοτικῇ.
Διαιωνιεῖ, δι' αἰῶνος παραμενεῖ. Διακαλαμάσαρκες· παρὰ ῥοδίοις οἱ ἔριφοι, οὕτως εἴρηνται ἐν νόμῳ τινὶ, οἱ τὴν καλά-
μην τῶν σπερμάτων ἀποβεβοσκημένοι. Διακαυνιάσαι, ἤγουν διακληρώσασθαι· ἄλλως· καυνιάσαι, κληρωθῆναι.
Διακαυνιεῦσαι, διακληρῶσαι· καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Διακεισομένων, διακειμένων. Διάκειται, τὸ διάθε-
σιν ἔχει· καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐστιν, ὡς ἀριστοφάνης. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος διάκειται. καὶ τὸ
πρόσκειται· καὶ καλῶς διάκειμαι, καὶ κακῶς διάκειμαι λέγομεν. Διακεκναισμένος τὸ χρῶμα, τετριμμένος, διεφθαρ-
μένος λογογράφοι. Διακέκοπται, οἷον ἀδόκιμόν ἐστι· διέκοπτον γὰρ τὸ ἀδόκιμον νόμισμα οἱ παλαιοί. Διακεκορῆ-
σθαι, διαπεπαρθενεῦσθαι· τετμῆσθαι τῇ μίξει. Διακεκριμένως, διακεχωρισμένως. Διακεκρίσθω, ἀφοριζέσθω.
Διακέκοπται, ἀπὸ τοῦ δεδοκιμάσθαι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ διακοπτομένου, ἀδοκίμου νομίσματος. Διακενῆς, ματαίως.
Διάκενος, ἡ κενή. Διακεντήσει, προσηλώσει. Διακενῶ, κουφῶ. Διακέρσαι, διακόψαι· παραβῆναι. Διακεχαρα-
γμένος, ξίφεσι πεπληγμένος. Ὁ δὲ διεσώθη εἰς τὸν ναρσῆν, διακεχαραγμένος τὸ σῶμα. Διακεχειρεῖσθαι, τεθεῖσθαι.
Διακεχλιδὼς, διαῤῥέων ὑπὸ τρυφῆς. Διακεχλιδέναι, θρύπτεσθαι. Διακεχρημένον, ἀντὶ τοῦ κατὰ μέρος δεδανει-
σμένον· δημοσθένης. Διακεχυμένοι, ἐκλελυμένοι τὴν ψυχὴν ἀπὸ χαρᾶς. Διακέχωσται, ἤγουν ἀνέστηκεν· ἐν ὕψει
ἐσκεύασται· ὅθεν χώματα πάντα ὅσα σωρεύοντες, τὴν γῆν ἀνεστηκέναι ἐποίουν· εἴτε ἐπὶ νεκροῖς, εἴτε ἐπὶ ἄλλοις τισί.
Διακηρυκεύεται, διὰ κηρύκων συνθήκας, ἢ πρεσβείας ποιεῖται· παρὰ τὸ κῆρυξ κήρυκος, κηρυκεύω· καὶ διακηρυκεύω.
Διακίγκλισον, διάσεισον· κίγκλος δὲ ὄρνεον· ἡ καὶ σεισοπυγίς. Διακινεῖ τὸν νοῦν παρὰ ἀριστοφάνει, ἤγουν γύμναζε.
Διάκινον, διακίνητον· κριτής. Διακλάσας παρ' ὁμήρῳ, ὄνομα πεποίηται· καὶ ἔστι λειότερον ἤπερ ἡ θραῦσις. οὕτω
δὴ καὶ τὸ λακεῖν καὶ λακίζειν, εὐφωνότερόν ἐστι τῆς θραύσεως· καὶ τὸ φλᾶν δὲ καὶ θλᾶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ θλάσμα κατὰ τὸ κλά-
σμα· καὶ θλασίας βοῦς· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ κλῶ κλάζω καὶ πλεονασμῷ, ὁ χλάζω καὶ δίφρος ὁ χλαδίας. Διακλεισθέντες,
ἐξαπορήσαντες· κωλυθέντες· εἰρχθέντες. Καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ἐκινδύνευον
διαφθαρῆναι. Διακλιμακίσας, διαπαλαίσας· κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμὸς, πάλαισμα ποιόν. Διακλονῶν,
διασείων· δονῶν. Διακλῶν, διαθρύπτων. Διακναίει, ἀποκναίει παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Διακναιόμενον, διαπο-
νούμενον· φθειρόμενον. Διακναιόμενος, ξεόμενος· καὶ διακεκναισμένη, διεφθαρμένη. Διακναισθήσεται, διαφθα-
ρήσεται· ὡς ἐπὶ τυροῦ· τοῦτο λέγει ἀριστοφάνης. ὅμηρος· Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν. κναίειν γάρ ἐστι κυρίως, τὸ τὸν τυρὸν ξύ-
ειν τῇ κνήστει. Διακοινώνησον, διασείθησον ἐν τῇ πορείᾳ. ἔνιοι, πόνησον. Διακοιρανέοντα, βασιλικῶς ἐπερχόμενον·
ἢ ὡς κοίρανον διαπορευόμενον· διέποντα. Διακομισθεὶς, διελθὼν βασταχθείς. Διακονῆσαι, κατεργάσασθαι·
ἀπολέσαι· βλάψαι. Διακονὶς, ἐπὶ ὑφῆς ἱματίου ἀνωμάλου· ὅ φαμεν κονίζειν· καὶ ἄνθρωπος ὁ μὴ πυκνός· καὶ διακο-
νὶς, διακόσμησις. Διακονίσαι, διακαῦσαι· ἀπὸ τοῦ κονίσαι· ὅ ἐστι, πίσσῃ χρῖσαι. Διακόνιον, οἱ μὲν τὴν τοῦ
πλακοῦντος κρηπῖδα· ἢ μάζα· ζωμός. Διάκονος, παρὰ τὸ ἐνέγκω, τὸ προσενέγκω· καὶ ἐν συνθέσει διενέγκω· διαένα-
κος· καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν διαέκονος· καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς ᾱ μακρὸν, διάκονος· ὁ διαφέρων τὰ κελευόμενα.
τινὲς παρὰ τὸ κονεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν. Διακονοῦμαι λέγομεν, οὐ διακονῶ· καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Διακονουμένων,
ὑπηρετούντων· ἢ ἀποκρίσεις τινὰς ἐκπληρούντων. Διακοπὴ, διαίρεσις· διαχωρισμός. Διακορεῖς, πεπληρωμένους·
ὡς τὸ, Ἰδὼν αὐτοὺς διακορεῖς μέθης ὄντας· καὶ διακορεῖς, μεμεστωμένοι. Διακορεῦσαι, διαπαρθενεῦσαι· οἱονεὶ δια-
τεμεῖν. Διακορής εἰμι, ἀντὶ τοῦ ὑπερκορής· εἰς κόρον ἦλθον· διάκορός εἰμι· πέρα κόρου προελήλυθα· κατάπλεώς εἰμι.
Διακορίζεσθαι, βλέπειν· ἀτενίσαι. Διακορῶ, κόρην διαφθείρω. Διακοσμηθείημεν, ἐκ τοῦ κοσμηθείημεν κατὰ συγ-
κοπήν. Διακόσμησις, τοῦ παντὸς ἡ διάθεσις· μέση ἡ γῆ, κέντρου λόγον ἔχουσα· μεθ' ἣν, τὸ ὕδωρ σφαιροειδὲς, ἔχον τὸ
αὐτὸ σχῆμα τῇ γῇ· ὥστε τὴν γῆν ἐν ὕδατι εἶναι· μετὰ τὸ ὕδωρ δὲ ἀέρα ἐσφαιρωμένον· κύκλους δὲ εἶναι ἐν τῷ οὐρανῷ, πέντε.
Διακόχλω, ὁ μεταξὺ χρόνος, καὶ διάστημα χρόνου. Διακραδαίνοιντο, κινοῖντο· κραδαίνειν γὰρ τὸ κινεῖν. Διακρεῖς,
οὐ μόνον εὐβοέων τινὲς, ἀλλὰ καὶ ἀθῆναι, καὶ τόπος τῆς ἀττικῆς· καὶ ἡ χώρα. Διακρία, ἡ εὔβοια, καὶ διακριεῖς, οἱ εὐ-
βοεῖς· ἀπὸ ὄρους τῆς εὐβοίας· εἴρηται ὅτι ἐν τινὶ ὄρει τῆς εὐβοίας, διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ τοῦ καλλίστου τῶν γεγο-
νότων, ἥφαιστος καὶ ἑρμῆς· καὶ ἀθηνᾶ· καὶ ἥφαιστος μὲν, ὅτι ἄνθρωπος θαυμάσιον θεῶν ἔργον. ἑρμῆς δὲ, οἰκίαν χρησιμώτα-
τον· ἀθηνᾶ δὲ, βοῦν· ἀπὸ τῆς διακρίσεως οὖν, τό, τε χωρίον, καὶ οἱ εὐβοεῖς, ἀπὸ μέρους ὠνομάσθησαν· καὶ διακρία, ἡ ἀπὸ
πάρνηθος εἰς βαβυλῶνα. Διακριβοῖ, ἀκριβῶς ἐξετάζει. Διακριδὸν, ἤγουν κατὰ ἐπίκρισιν· καὶ ἐπιλέγδην· καὶ
ὡς ἐξαίρετον· μετὰ διακρίσεως· ὥσπερ δὲ ἀπὸ τοῦ παρακλίνειν τὸ παρακλιδὸν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ διακρίνειν, τὸ διακρι-
δόν· ἡ διακριδὸν, ἤγουν ἐκκρίτως· ἀναλογίας ἐστὶ, τῆς τοῦ παρακλιδὸν, ὃ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· καὶ τῆς τοῦ νοσφιδόν·
διακριδὸν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ διωρισμένως, καὶ ἐκτεταμένως κεῖται. Διακριθὲν, διαχωρισθέν· διυλι-
σθέν. Διακριθήμεναι, χωρισθῆναι· καὶ διακριθῆναι, ὁμοίως. Διακρίνασθαι, διαχωρίζεσθαι. Διακρίνειν ἐστὶ, τὸ
πρᾶγμα τοῦ πράγματος διϊστᾶν, καὶ χωρίζειν. Διακρίνεται, ἀμφιβάλλει· ἀπιστεῖ. Διακρινθεῖτε, ἀντὶ τοῦ δια-
χωρισθείητε· τὸ θέμα διακρίνω διακρινῶ· διακέκρικα· διακέκριμαι· διεκρίθην· καὶ ποιητικῶς, διεκρίνθην· ἡ μετοχὴ
ὁ διακρινθείς· ἔντος· τὸ εὐκτικὸν, διακρινθείην· τὸ πληθυντικὸν, διακρινθείημεν· διακρινθείητε καὶ συγκοπῇ, διακριν-
θεῖτε· ἔχει τὸ ν κατὰ πλεονασμὸν ποιητικόν· ὁμοίως δὲ καὶ διακρινθεῖεν, τὸ τρίτον πρόσωπον. Διακρινθῆναι, τὸ λυθῆναι καὶ
χωρισθῆναι· καὶ κεῖται ἡ λέξις αὕτη πολλαχοῦ παρά τε ὁμήρῳ, καὶ ἑτέροις· ὡς τὸ, Φρονέω δὲ διακριθῆναι ἤδη ἡμᾶς· καὶ μετ'
ὀλίγα· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα· ἔστι δὲ τὸ μὲν διὰ τοῦ ν ὀρθότερον, ἢ καὶ ποιητικώτερον· ὡς καὶ τὸ κλινθῆναι, καὶ τὸ ἀνά-
κλιντρον· τὸ δὲ δίχα τοῦ ν, κοινότερον καὶ ἀττικώτερον· ἐναντίον δὲ τὸ διακρίνειν, πρὸς τὸ συγκρίνειν· ὅ ἐστι συγχέειν. Σημείω-

σαι δὲ ὅτι τὸ διακριθεῖτε διὰ διφθόγγου ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων, φέρει τὴν παραλήγουσαν· οἷα οὐ συγκοπέν, ἀπὸ δὲ ἀττικοῦ τοῦ διακριθείημεν· ἵνα τὸ ἀκόλουθον τῆς συγκοπῆς εἴη τοιοῦτον· διακριθεῖμεν· διακριθεῖτε, διακριθεῖεν. Διακρινομένω, διακρινόμενοι δίκας· καὶ διακρινομένων, μαχομένων. Διακρίνουσι, διαχωρίζουσι· μεσιτεύουσι. Διάκρισίς ἐστιν, ἐπιστήμη διακριτικὴ τῶν κατὰ διάνοιαν τυπουμένων, ἀληθῶν ἢ ψευδῶν νοημάτων. καὶ διάκρισις, διαίρεσις· φθορά· διάλυσις. Διακρότως, σκληρῶς· ἀποκρότως. Διακρούεσθαι, ἐξωθεῖν· ἢ ὑπερτίθεσθαι· καὶ ἄλλως τε ἄλλως διαναβάλλεσθαι· καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Διακρουόμενοι, διαφεύγοντες. Διακρούοντες, ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνούντων τὰ κεράμια εἰ ἀκέραιά εἰσιν· ἔμπειροι· ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες· διὰ τὸ ἄστατον τῶν ἀεὶ κινουμένων. Διακρούσασθαι, ἀπορρίψαι. Διὰ κτῆσιν δατέοντο· τὴν θυσίαν διεμερίζοντο. Διάκτορος, ἀργειφόντης, ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, καὶ ἐναργῶς καὶ σαφῶς φαίνων τὰ ἐξαγγελλόμενα· ὥσπερ φύλαξ φύλακος, καὶ ἐξ αὐτοῦ εὐθεῖα ὁ φύλακος, ἀνατρεχούσης εἰς εὐθεῖαν τῆς γενικῆς, καὶ τρὼς τρωὸς ὁ τρωός, καὶ δμὼς δμωὸς ὁ δμωός· οὕτω καὶ διάκτωρ διάκτορος, ὁ διάκτορος. ἕτεροι δέ, διάτορόν φασι καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ διάκτορον· ἤτοι τορὸν καὶ σαφῆ ἄγγελον. καὶ διάκτορος, ἢ ὁ διάτορος ὅ ἐστι σαφὴς ἐν ταῖς ἀγγελίαις, τορὸν γὰρ τὸ τρανὲς καὶ σαφές, ἢ ὁ αὐτὸ τοῦτο ἄγγελος, ἀπὸ τοῦ ἄγω· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄγγελος· ἄγγελός τις γάρ, ἀπὸ τοῦ ἄγειν φαίνεται γίνεσθαι, καὶ διάκτωρ ὁμοίως ἀπὸ τοῦ ἄγω· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ λέγω λέκτωρ, καὶ ἀλέκτωρ. Διακτόρσιν, ἡγεμόσι· βασιλεῦσι. Διακτόρως, εἰρηνικῶς. Διακυδόμεναι, διαχεόμεναι. Διακυνοφθαλμίζεται, διυποβλέπεται· διανοεῖ· ἀναιδῶς ἀνθίσταται. Διακυκῶσι, διαταράττουσι. Διακυρίττεσθαι, ἀντιμάχεσθαι· κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. Διακωδωνίζω, τὸ δοκιμάζω· καὶ διαφημίζω· καὶ διακωδωνισθέντες· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δέ, ἐπὶ τῶν ἐμπαιζομένων λαμβάνεται. Διακωδωνίσαντες, δοκιμάσαντες. Διακωδωνίσω, οἷον δοκιμάσω. Διακωλύω, αἰτιατικῇ. Διακωμῳδῶ, διατραγῳδῶ. Διακωχή, διάστασις χρόνου τινός, ἢ διάλειψις.

Διὰλ, τὴν ἔλαφον χαλδαῖοι. Διαλαβεῖν, παλαιστρικόν τι. Διαλαβών, προκατασχών· ὡς τό, Ὁ δὲ διαλαβὼν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς· ἢ διαδεξάμενος· διαγινώσκων. Διαλαγχάνειν, διαμερίζεσθαι· διακληροῦσθαι· τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ· διάληξις δέ, τὸ πρᾶγμα. Διαλακήσασα, διαρραγεῖσα· λακὶς γὰρ τὸ σχίσμα. Διαλαμβάνεται ἡ ὑπόθεσις, καὶ περιλαμβάνεται ὁ λειμών, ἑκάτερον ἐπὶ πάθους· καὶ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται· καὶ διαλαμβάνει, ἀντὶ τοῦ νοεῖται· καὶ διαλαμβάνων, ὑπομνηματίζων· συγγράφων. Διαλαμβάνω, τὸ περιλαμβάνω· οἷον διαλαμβάνει τὸ βιβλίον τὴν τοῦ ἀχιλλέως ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ περιέχει· καὶ διέλαβε τὸν λειμῶνα τῷ περιβόλῳ, ἀντὶ τοῦ περιέφραξε. Διαλλαγαί, μεταβολαί· καὶ διαλέξεις. Διαλλαγῆναι, τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι καὶ φιλιωθῆναι· ἐναλλαγῆναι δέ, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἀλλ' οὐ μεταπηδῆσαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. Διαλλαγή, εἰρήνη· Ὦ κύπριδι τῇ καλῇ, καὶ χάρισι ταῖς φίλαις ξύντροφε διαλλαγή. Διαλλαγῶ, διαχωρισθῶ. Διαλλάκτης, συμβιβαστής· φιλιωτής. Διάλλασσε, διάλυε. Διαλλάττεσθαί ἐστι, τὸ ὑπὸ μέσου τινὸς πρὸς τὴν προτέραν ἐπανιέναι φιλίαν· καταλλάττεσθαι δέ, τὸ χωρὶς μέσου· ὅθεν καὶ διαλλακτὴς μέν ἐστι· καταλλακτὴς δὲ οὔ. Διαλλάττω τὸ διαφέρω γενικῇ· διαλλάττω δὲ τὸ φιλιοῦμαι, δοτικῇ· ὡς τὸ διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ διαλλάττομαι τοῖς φίλοις. Διαλλαχθήσομαι κάλλιον, ἢ διαλλαγήσομαι· ὡς ἐπὶ πολὺ γὰρ οἱ πρῶτοι μέλλοντες, προτιμῶνται τῶν δευτέρων μελλόντων. Διαλάμπει, ὡραΐζεται. Διαλαός, οἱ μὲν ἐπιμυλίδιον δαίμονα· ἄλλοι δὲ παιδιᾶς εἶδος, ἐν ᾗ διαλέγουσι τὰς ψήφους· βούλεται δὲ λέγειν ὁ κρατῖνος, τὸν ἔσχατον τῶν πόρνων. Διάλας, τὰς δήλας καὶ φανεράς. Διάλαυρος οἰκία, μεγάλη πανταχόθεν λαύραις διειλημμένη· ἡ λεγομένη περίαμφοδος. Διαλαχεῖν, τὸ διανεμεῖσθαι, οἱ ῥήτορες εἰρήκασιν· ἀπολαχεῖν δέ, τὸ διανείμασθαι τὰ πατρῷα· ὅ ἐστιν, ἐν τῷ ἀπολαχεῖν. Διαλαχόντα, κληρωσάμενα. Διαλειδόν, διαφερόντως. Διαλέγεσθαί ἐστι, τὸ ἀμείβεσθαι καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παραδιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα· καὶ τοῖς λόγοις κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι· καὶ διαλέγεσθαι, τὸ συνουσιάζειν. Διαλέγεσθαι, καὶ τὸ χρηματίζειν· ὥσπερ τὸ χρηματίζειν λέγεται ἐπὶ θεῶν, τὸ δὲ διαλέγεσθαι ἐπὶ ἀνθρώπων, οὕτω καὶ δίκη μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων· θέμις δέ, ἐπὶ θεῶν· δίκη γάρ ἐστι κρίσις ἣν οἱ ἄνθρωποι κρίνουσι· θέμις δὲ δίκη, ἣν οἱ θεοὶ δικάζουσιν· ἔστιν οὖν τὸ μὲν δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων· τὸ δὲ θεμιτόν, ἐπὶ θεοῦ· τὸ δὲ ὅσιον ἐπὶ ἀνθρώπων ἁγίων. Διαλέγοιντο γυναιξίν, ὁμιλοῖεν· ἢ συνουσιάζοιεν· οὕτως ἱεροκλῆς. Διαλέγομαι, διαλέξομαι· διείλεγμαι· διελέχθην· διαλέγομαι· ὁμιλῶ· σύνειμι· αὐτοσχεδιάζω· χρηματίζω· τοῦτο δέ, ἐπὶ ὑπερεχόντων. Διαλέγουσαν· διοικοδομοῦσαν· λέγειν γάρ, τὸ οἰκοδομεῖν· καὶ διαλέγου· διορύττου· θουκυδίδης. Διάλειμμα, διάστημα· καὶ διαλείποντα, τὰ διαχωρήματα· καὶ διαλείμματος· διαχωρισμοῦ. Διαλείπειν, ἀντὶ τοῦ παύσασθαι τοῦ ἔργου καὶ καιροῦ· ὅσον οὖν διαβιβάσαι· εἶτ' αὖθις τοῦ ἔργου ἅψασθαι. Διαλείπουσαι, ἀλλήλων ἀπέχουσαι. Διαλειπούσῃ, διακοπτομένῃ· ὑφειμένῃ. Διαλεκμᾶσθαι, διασύρειν· διαμωκᾶσθαι. Διαλεκτική, ἡ ἀποδεικτική· ἐπιστήμη ἐστιν, ἀληθῶν τε καὶ ψευδῶν· ἢ ἐπιστήμη ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως. Διαλεκτικός, πολύλαλος. Διάλεκτος, ἤτοι καθ' ἣν ἕκαστοι ἄνθρωποι διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους κατὰ τὴν ἰδίαν συνήθειαν, ἢ ἀπὸ τοῦ διαλελέχθαι, καὶ διακεκρίσθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων· ἑκάστη γὰρ αὐτῶν διακέκριται τῆς ἑτέρας. Διάλεκτός ἐστι, φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημεῖόν τι κοινὸν ἑρμηνευτικόν, αὐδὴ μέλοις. Διαλελημμένων, διαδεδεγμένων· ἢ διακρατουμένων ἑκατέρωθεν. Διαλελοίπασιν, ἐπαύσαντο. Διαλέξαι, διορύξαι. Διάλεξις, λόγων ἐμπειρία· νοῦς· σύνεσις· ὥστε τὰ νοηθέντα δύνασθαι ἑρμηνεύειν· διαφέρει δὲ διάλεκτος, καὶ διάλεξις· διάλεκτος μὲν γάρ ἐστιν, ἰδίωμα γλώττης· ἢ φωνῆς χαρακτὴρ ἐθνικός· διάλεξις δέ, τῆς συνήθους φωνῆς ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἐκτροπή· καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον· ἢ διάλεξίς ἐστι λόγος κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν προϊών· διάλεξίς ἐστιν ἤτοι διαλεκτική ἐστιν· ἡ δι' ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως κατορθουμένη ζήτησις ἢ ἕξις ζητητικὴ διαλύσεως καὶ ἀποκρίσεως ὑπὸ δύο προσώπων ἀνυομένη. Διαλεπτολογοῦμαι παρ' ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λεπτά τινα φροντίζω καὶ διαλέγομαι. Διαληλιμμένη, ἠλιμμένη κεχρισμένη. Διάλημμα, διάστημα.

Διάληξις· διαλαγχάνειν μέν ἐστι, τὸ διαιρεῖσθαι κλήρῳ· διάληξις δὲ τὸ πρᾶγμα. Διάληψις, ἐνθύμησις· ἢ γνῶσις· Πολύβιος. Διάλληλος δεῖξίς ἐστιν, ὅταν δύο τινῶν ἀμφιβαλλομένων πραγμάτων, ἑκάτερον διὰ τοῦ λοιποῦ θελήσωμεν πιστώσασθαι· οἷον ἐρωτηθεὶς ποῦ μένει Παῦλος, εἴποις ὅπου Πέτρος. Διάλλοις, ὁ ἀντὶ ἄλλου διακονῶν. Διαλογή, διάλεξις· ὁμιλία. Διαλογισμοί, ἀδολεσχίαι. Διάλογος, λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος. Διαλοιδορεῖται, καὶ λοιδορεῖται κάλλιον, ἢ λοιδορεῖ· συντάσσεται δὲ ἀεὶ τὸ παθητικὸν πρὸς δοτικήν· εἰ καί τινες αἰτιατικήν· τὴν ἀδοκίμως. Δίαλον, φανερόν. Διαλουφᾶν, διατίλλων· ὁλούφειν γὰρ οἱ ἀττικοί, τὸ τίλλειν· οἱ δὲ τὸ ἐκλέγειν τῶν σπορίμων τὴν πόαν. Διαλύγισμα, διαπλοκή. Διαλυμαίνεται, καὶ λυμαίνεται, αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης· Ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται. ἤγουν βλάπτει καὶ ζημιοῖ. Διάλυσις στοιχείου, οἷον ἦγε, ἔαγε· διάλυσις συλλαβῆς, οἷον Πηλείδου, Πηλείδαο· διάλυσις λέξεως, οἷον κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ἤγουν κατεδηδὼς ταῦρον. Διάλυσις, διάκρισις· φθορά· διαχωρισμός. Διαλυτήσαντες, κάμψαντες· περικλάσαντες. Διαλύω τὰ ἐγνωσμένα ἐπί τι φιλίας καὶ ἑτέρων, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Διαλφιτώσω σου, παρ᾽ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ, τοῖς ἀλφίτοις περιπάσω. Διαμαδῶντες, διαβρέχοντες. Διαμαρτάνω, ἀποτυγχάνω· μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἀποτυχεῖν σημαίνει· καὶ γενικῇ συντάσσεται· ὡς τό, δοκοῦσιν ἔμοιγε διαμαρτάνειν τοῦ σκοποῦ. Διαμάρτυραι, βεβαίωσαι· καὶ διαμαρτυρεῖν, τὸ προλέγειν τῆς ἀπειθείας τὴν τιμωρίαν· καὶ τῆς εὐπειθείας τὴν ὠφέλειαν. Διαμαρτυρία, δίκη τις, ὁμοία τῇ παραγραφῇ· ταύτῃ δὲ ἐναντία, ἡ εὐθυδικία. Διαμαρτυρομένους, προλέγοντας· ἀποτρέποντας. Διάμαστος, θεός· καὶ διάμαστος. Διαματτεῖν, διαφυρᾶν τὰ ἄλφιτα, πρὸς τὸ ποιῆσαι μάζας. Διαμάχη, μάχη. Διαμαψαμένη, διασμηξαμένη· διαψησαμένη. Διαμένης, αὐθυπότακτον. Διαμέλλει, ἀναβολῇ χρῆται. Διαμελεοί, οἰκέται. Διαμέλλω, τὸ βραδύνω· ὡς τό, Τί διαμέλλομεν καὶ οὐκ ἄπιμεν ἐς τὴν πόλιν. Διαμένω τοῖς κακοῖς, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς. Διάμεσοι· οὕτως ἐλέγοντο παρὰ Ἀθηναίοις, οἱ μέσοι τῶν πλουσίων καὶ πενήτων. Διαμέσαι, ἀλαζόνα· ἐξαλλάκτην. Διαμετρητῷ, διαμεμετρημένῳ. Διαμεμετρημένη ἡμέρα· μέτρον τι ὕδατός ἐστι πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον· ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί· ὡς δὴ τούτῳ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες· διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ· τὸ μὲν τῷ διώκοντι· τὸ δέ, τῷ φεύγοντι· τὸ δὲ τρίτον, τοῖς δικάζουσι· ταῦτα δὲ σαφέστατα αὐτοὶ οἱ ῥήτορες δεδηλώκασιν· ὥσπερ καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, διδάσκει περὶ τούτου· σκεπτέον δ᾽ ἐν τῷ παρ᾽ Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατ᾽ Ἐλπαγόρα καὶ Δημοσθένους· πῶς μεμετρημένης τῆς ἡμέρας ὅτι μὲν χωρὶς ὕδατός φησι γίγνεσθαι τοὺς ἀγῶνας· ὅτι δέ, πρὸς ὕδωρ. Διάμετρος, ἡ τὸ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον, τέμνουσα μέσον γραμμή, καὶ ὄργανον γεωμετρικόν· καὶ τὸ διδόμενον εἰς ἀπουσίας λόγον, τοῖς τοὺς σιτικοὺς καρποὺς μετροῦσι· καὶ διάμετρον, τὸ ἐλλεῖπον ἀπὸ τοῦ δικαίως μετρηθέντος, Δείναρχος ἐν τῇ Καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ. Διαμέτης, ψεύστης· ἀπατεών. Διαμεύστας, ἀλαζόνας. Διαμηρίσαι, τοῦτο καὶ ἐπὶ παίδων ἀρρένων, καὶ θηλειῶν ἔλεγον. Διαμησάμενος, διορύξας. Διάμησε χιτῶνα ἔλεγον, ἤτοι ῥᾷον διέκοψε· καὶ οἷον ἐθέρισε· κυρίως γὰρ ἐπὶ θέρους τὸ ἀμᾶν· ὅθεν ἀμᾶσθαι τροπικῶς, καὶ τὸ δρακὶ συνάγειν· ὡς τό, κόνιν ἀπαμησαμένη. Διὰ μνήμης ἔχω τὸν δεῖνα ἀττικῶς· κοινῶς, μνημονεύω τοῦ δεῖνος. ὁμοίως διὰ φροντίδος ἔχω τὸν δεῖνα· καὶ διὰ ἀγάπης, καὶ διὰ ἀμελείας· καὶ διὰ ἐπαίνου· καὶ διὰ ψόγου· ἀντὶ τοῦ φροντίζω, καὶ ἀγαπῶ· καὶ ἀμελῶ· καὶ ψέγω· καὶ ἐπαινῶ. Διαμνημονεύει, ἀντὶ τοῦ διὰ λόγου μνημονεύει· τὸ μνημονεύειν δέ, χωρὶς τῆς διά· ἐστι καὶ χωρίς, τὸ τοῦ προφορικοῦ λόγου ἐνθυμεῖσθαι. Διάμοιος, ὁ ἀντ᾽ ἄλλου διακονῶν. Διαμοιρᾶσαι, διαμερίσαι. Διαμοιρωμένη, διαιροῦσα καὶ μερίζουσα, ἢ τὰς μοίρας μεμφομένη. Διαμπάξ, δι᾽ ὅλου· διαπαντός· διηνεκῶς· ἐξ ἐναντίας· ἀπὸ τοῦ διαρπάζω διαρπάξω, ἀποβολῇ τοῦ ω̄, καὶ τροπῇ τοῦ ρ̄ εἰς μ̄. Διαμπείρας, διακεντήσας. Διαμπερές, διαπαντός· διατέλους, ἀπὸ τοῦ πέρας, τὸ τέλος· πλεονάζει δὲ ἐν αὐτῷ τὸ μ̄· διαμπερές, ἢ κατὰ πάντα, ἐκ παραλλήλου κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ. Διαμπερέως, σαφῶς· τελείως. Διαμπετρονήσει, διατρήσει· διατμήσει· διακόψει. Διαμπραθέειν, διαπορθῆσαι. Διαμυδαίνεται, διαπηδᾷ· καὶ διαρρεῖ· καὶ διηθεῖται. Διαμύθησις, παραλογισμός. Διαμυλλαίνειν, διαμωκᾶσθαι τοῖς χείλεσιν· ἀπὸ τῶν μύλλων· μύλλα γὰρ τὰ χείλη· καὶ διαμυλλαίνειν, αἰσχρῶς πράττεις, ἢ τὸ ἐσθίειν καὶ διακόπτειν· καὶ διαστρέφειν τὰ χείλη. Διαμφάδιον, ἀλλοῖον. Διαμφίδιον, μέλος ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον· ἀμφὶς γάρ, τὸ χωρίς· Αἰσχύλος, Προμηθεῖ δεσμώτῃ. Διαμφοδῆσαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τοῦ τῇδε καὶ ἐκεῖσε τραπέσθαι· καὶ ἀποστοχῆσαι τῆς ὀρθῆς ἀμφόδου· καὶ ἔοικε παρῆχθαι τὸ διαμφοδεῖν, ὁμοίως τῷ διαφωνεῖν. Διαμῶσαι, ζητοῦσαι. Διαμῶ, τὸ θερίζω· σχῆμα τοῦ συνθέτου· ἐκ τῆς διὰ προθέσεως, καὶ τοῦ ἀμῶ τὸ θερίζω· μέλλων διαμήσω· διάμησε. Δῖαν ἅλα, ἢ τὴν μεγάλην κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ ὑγράν τινα· παρὰ τὸ διαίνειν· ἢ φοβεράν, παρὰ τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ δείω τὸ φοβοῦμαι· ὡς καὶ δῖά φασι Χάρυβδις, ἡ δεινή. Διᾶναι, σμῆξαι· πλῦναι. Διαναῦσαι, διαπλεῦσαι. Διανδής, πολυχρόνιος.

Διάνδιχα ποιητικόν, δίχα κοινόν, ἤγουν διχῆ· γίνεται δὲ ἐκ τῆς διά, καὶ ἀνὰ προθέσεων· ὧν ἡ μὲν διὰ διασμόν τινα σημαίνει· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ διαιρεῖσθαι, καὶ διαφωνεῖν καὶ διΐστασθαι· ἢ ἐκ τοῦ διαζυγίου· καὶ τῆς διαφορᾶς· ἡ δὲ ἀνὰ πρόθεσις, δευτέρωμά τι δηλοῖ· ὡς ἐν τῷ ἀναβαπτίζειν· φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἀνακρίνειν καὶ ἐπανερωτᾶν· καὶ τοῖς τοιούτοις· ἵνα ᾖ, διάνδιχα βούλεσθαι, τὸ διάζειν βουλήν, οὕτω καὶ ἀναβουλεύεσθαι. Διανείμαντι, διανείμαντος· δοτικῶς. Διανεῖμαι, διαδοῦναι, μερίσαι. Διανεκές, διαπαντός. Διανεμεθῆ, διαδοθῆ. Διανέμω, διαμερίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης διανέμει τ᾽ ἴσον ἑαυτόν. Διανενέμητο, ἀντὶ τοῦ διαμεμέριστο. Διανεύει, τρέφειν· κυκλεῖ. Διανενεύκαμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπερεώθημεν. Διανεῦσαι, διακολυμβῆσαι· ὡς τό, διανεῦσαι ἐθελήσαντες, ἐβαπτίζοντο ὑπὸ τῆς πανοπλίας. Διανηξάμενος, διακολυμβήσας· διαπεράσας. Διανθίζω, τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω· καὶ διηνθισμένας. Διανίζει, κρουνίζει· διακλύζει· πλύνει. Διανίζεται, διανίπτεται καθαρίζεται. Διάνιον, κονία· διανοητικόν. Διάνοια,

ἐνθύμησις διανοητική τις οὖσα, ἢ διανοουμένη. ἢ ἕξις λογικὴ ψυχῆς ἀπὸ ἀρχῶν τὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις, μετὰ τὸ συμπέρασμα συλλογιστικῶς ποιουμένη. οἷον, ὁ νοῦς ἁπλῇ προσβολῇ ἐπιβάλλων τοῖς πράγμασιν, οἶδεν ὅ τι πάθ' ἄνθρωπος ἢ ψυχή. ἡ διάνοιά ἐστι, δύναμις τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν μετὰ συλλογισμοῦ δύναται γινώσκειν τὰ πράγματα. διὸ λέγεται διάνοια, παρὰ τὸ ὁδόν τινα διανύειν. Διάνοιά ἐστι, νοῦ οἰκεία κίνησις. καὶ διάνοια εὔριπος, ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων· καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Διανοεῖσθαι, τοῦτο ἐνέργειά ἐστι καὶ διέξοδος τῆς ψυχῆς. Διανοηθείς, μεταμεληθείς. ἐνθυμηθείς. Διανοοῦμαι, λογίζομαι. Διανταθῆναι, πλεωθῆναι. Διαύπον, πεδίον θερμῶδες. Διανυκτερεύει, καὶ διαγρυπνεῖ. καὶ διημερεύει φασί τι λέγουσιν Ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀναλίσκει, καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν. ἢ διαβιβάζειν. ἀμεταβάτως. Διανυσθῆναι, πλεωθῆναι. Διαξαίνειν, ἀναιρεῖν. διακόπτειν. Διαξῆναι, διαλῦσαι. Διαξιφίσασθαι, ξίφεσι διαγωνίσασθαι κυρίως. ἤδη καὶ τὸ μάχεσθαι. Διαπαίζει, οὐ καταπαίζει. Διαπαντὸς ἄδεται στόματος λέγουσιν Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παρὰ παντὸς φημίζεται. καὶ διαπαντός, ἐπίρρημα τοπικόν. Διαπαρατριβαί, ἐντελέχειαι.

Διαπαρθένια δῶρα, τὰ ὑπὲρ τοῦ τὴν παρθενίαν ἀφελέσθαι ὠνόμασεν, ἅγιας ὁ κωμικός. ἢ διαπαρθενεύεται, τὴν παρθενίαν ἀπολλύει. ἡρόδοτος, Ἡ δὲ ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται. Διαπασσαλευθήσει, ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο, ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα πασσάλοις καταπηγνύοντες ἐκτείνουσιν. ἄλλως. χαμαὶ ἐπὶ τῶν πασσάλων ἐξέδερον τὰ δέρματα. ἀριστοφάνης. διαπασσαλευθήσῃ ἀντὶ τοῦ τρόπῳ βύρσης διαταθήσῃ πασσάλοις. Διαπασσαλεύει, τὸ δέρειν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς. ἢ τὸ διατείνεσθαι τρόπῳ βύρσης, ἀπὸ τοῦ τὰς βύρσας διατείνοντος. Διάπειρα κρεῖττον, ἢ πεῖρα. πίνδαρος. διάπειρά τοι βροτῶν, ἔλεγχος. Διαπειράσαντες, διακινήσαντες. Διαπεπαρμένον, τοῖς ἥλοις πεπηγμένον. Διαπεπλίχθαι, διηλλάχθαι τὰ σκέλη καὶ ἀντιβαίνειν. Διαπεπλιχώς, διεστώς. κεχηνώς. Διαπέπλιχε, διαβέβηκε. πλίγματα γὰρ τὰ βήματα. Διαπεπονημένης, κατορθωθείσης. Διαπερᾶναι, πλεῦσαι. Διαπεράναντες, διακινήσαντες. Διαπερδικίσαι, διαλαλῆσαι διαψωγεῖν. Διὰ περιόδων, διὰ κύκλων. Διαπεριτριβαί, ἐνδελεχισμοί ἐνδελέχειαι. Διαπεσεῖν, τὸ ἐκ πολεμίων διασωθῆναι. Διαπέσοιμι, οἷον διαμαρτήσαιμι τῆς ἐλπίδος. ἀριστοφάνης. Διαπεττεύεσθαι, τὸ πεττοῖς ἀποπαῖξαι. ἤδη δὲ καὶ τὸ συντελέσαι. Διαπεττεύων, μεταφέρων. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πεττῶν. Διαπέφλοιδεν, διακέχυται.

Διαπεφρούρηται βίος, αἰσχύλος Φρυξίν. οἷον ἡ διὰ τοῦ βίου φθορά, συντετέλεσται. ἢ διελήλυθεν ὁ χρόνος. Διαπέφρυδεν, ἐγείρει. διακέχυται. Διαπεφρυκέναι, διεσκάφθαι. καὶ καθεωρακέναι. Διαπεφώνηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐσχάτην καὶ τελευταίαν φωνὴν ἀφῆκε. τουτέστιν ἀπέθανε. Διαπηδύει, διαπηδᾷ. Διαπεσεῖσθαι, δὶς τεθνήξεσθαι. ἀριστοφάνης. Διαπηνικίζω, ἀπατῶ. εἴρηται ἀπὸ τῆς πηνίκης, ἥ ἐστι περίθετος κόμη. καὶ περικεφαλαία ἐκ τριχῶν. οὐ μόνον γυναιξίν, ἀλλὰ καὶ γυναικιζομένοις ἀνδράσι χρηστή. ὥσπερ φενάκη. ἢ τοὺς ὁρῶντας ἀπατᾷ. Διαπιθηκίσαι, τὸ διαπαῖξαι, ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον. Διαπίνειν, προπίνειν. περισσῶς. Διαπλέκειν, ἢ διαποικίλλειν, ἢ διάγειν. ἀριστοφάνης. Διαπληκτίζονται, διαμάχονται. Διαπλήσσειν, διέλκειν. διαπλέκειν. ἢ τὸ εἰς μικρὰ τέμνειν, φησὶν ὅμηρος. ὁ δὲ ὁ παυσανίας κατακορμίσαι λέγει. ἕτεροι δέ, ἀντὶ τοῦ διαπλήσσοντες, διαρρήσσοντες γράφουσι. Διαπλώσας, διαπλεύσας. διελθών. Διαπνέει, ἀντὶ τοῦ θνήσκει, καὶ τὰ λοιπὰ πνέει. καὶ διαπνεῖ ὁ ζέφυρος τὸν λιμένα.

Διαπνεῖν, τὸ ἀποπνεῖν. καὶ πέρδεσθαι. εὐσχημονέστερον τοῦ ἀποψοφεῖν. Διαπνεύσας, περιλογιστικός. Διαπονδαρίζει, διαναβάλλεται. διαναρρίπτεται. Διαποδίζων, βασανίζων καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζων. Διαποδισμός, εἶδος ὀρχήσεως, ἢ ἁλμοῦ. Διαπονεῖσθαί ἐστι, τὸ περί τι γίνεσθαι καὶ ἐνεργεῖν. ἢ ἀρκεῖσθαι. Διαπονηθείς, λυπηθείς. Διαπορεία, ἡ διαπόρευσις. διαπορία δέ, ἡ ἀμφιβολία. Διαπορηθέντες, διαποροῦντες. ἀμφιβάλλοντες. Διαπόρησις, ἀμφιβολία. ἀπορία. Διαπορθμεύει ναῦς ἀπὸ τῆς εὐρώπης εἰς τὴν ἀσίαν ἤγουν, διαπεραιοῖ. καὶ χάρων αὐτὸν ἀποθανόντα διεπόρθμευεν. αἰτιατική. Διαπορθμεύεται, διακομίζεται. διαπερᾷ. Διαπορπακίσαι, τὸ διὰ τοῦ πόρπακος τῆς λαβῆς διενεῖραι τὴν χεῖρα. Διαπραθέειν, διαπραθεῖν. τὸ θέμα πέρθω. οἷον ἐκπέρσαι πόλιν ὁ μέλλων πέρσω. ἔπερσα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔπαρθον. ὥσπερ ἔτραφον καθ' ὑπέρθεσιν ἔπραθον. ὁ μέλλων πραθῶ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, πραθέειν καὶ διαπραθέειν. Διαπραξάμενον, ἐλευθερίαν κατασκευασάμενον. Διαπράττομαι, τὸ φονεύω. καὶ διαπράττομαι, τὸ ἐνεργῶ. ἀριστοφάνης. Κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν, αὐτὸς ταῦτα διαπράξομαι. καὶ τό, τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο. καὶ γὰρ ἦν οὐδὲ παντελῶς ἐργώδη. Διαπεπραγμένον, καὶ τὸ γεγενημένον. καὶ τὸ ἠφανισμένον. αἰσχύλος ἐν τῷ ἑπτὰ ἐπὶ θήβας, διαπεπραγμένου στρατοῦ. Διαπρέπει, ἀντὶ τοῦ διαλάμπει, ἐμπρέπει τις τινί, ἀντὶ τοῦ περιφανής ἐστιν ἐν ἐκείνῳ. Διαπρεπής, ἐν ἀρετῇ. καὶ διαπρεπής, ἐν κακίᾳ. ἐπίσημος, ἔκδηλος. Διαπρέπω τοῦτο, ἀντὶ τοῦ κάλλιστα καὶ πρεπόντως διάγω. ὡς τὸ διέπρεψε τῇ ἀρχῇ. καὶ διαπρέπω τὸν δεῖνα, ἤτοι καλλωπίζω. πλάτων ἐν γοργίᾳ. φύσιν ψυχῆς ὧδε γυναίων, μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι. Διαπρέψας, λαμπρὸς φανείς. εὐδοκιμήσας. Διαπρήσσειν, κυρίως μὲν ἐπὶ περάματος θαλάσσης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γῆς. οἷον διέπρησσον πεδίοιο. λέγει καὶ ὅμηρος. τὸ ἁπλῶς διανύειν. καὶ οἷον διεξοδεύειν. Διαπρήσσουσα κέλευθα παρ' ὁμήρῳ, περῶ, περάσω. καὶ πρήσω. καὶ ἀπὸ τούτου ἐνεστώς, πρήσσω. διὰ δύο σσ. ὡς βιάσομαι. ἀφ' οὗ τὸ διαπρήσσουσα. λέγεται μὲν οὖν τοῦτο ἐπὶ θαλάττης κυρίως. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἐπὶ ξηρᾶς. διέπρησσον πεδίον. καὶ ἔτι ἐπὶ χρόνου ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον. ἀντὶ τοῦ διετέλουν. Διαπρίεται, διαγοράζει. μαίνεται. Διαπρισθείη, εἰς μέρη λωροτομηθείη. Διαπρὸ δ' εἴσατο καὶ τῆς, ἤγουν προῆλθε ἐντὸς καὶ διὰ ταύτης. Διαπρὸ δέ, διαμπάξ. διόλου. Διαπρύσιον, ἢ τὸ φανερὸν καὶ διάδηλον. ὡς ἐκ τοῦ πυρσοῦ. ἢ φανοῦ, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. ἢ τὸ εἰς μακρὸν διῆκον, καὶ διαπεράσιμον. ἐκ τοῦ περῶ περύω, περύσω. κατὰ συγκοπήν. δῆλον δὲ ὅτι, εὐρυβόας ἦν ὁ οὕτω βοῶν διαπρύσιον. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ρ̄, οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλὰ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ διόλου. καὶ οἷον διαπεράσιον, καὶ ἀπό τινος πέρατος, εἴς τι ἕτερον πέρας. Διαπρύσιος,

μέγας διαβόντος· Διαπταίοντος, πεπταικότος. Διαπτεῖν, ὁρμᾶν. Διαπτερῶσαι, ἀναρριπίσαι· διαστῆσαι. Διάπτυε, διάπτυσον. Διαπυλῶν, τέλος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο. Διαπυνθάνεται, ἐρωτᾷ. Διαπυριασθέντα, διοργισθέντα. Διάπυρος, θερμός. καὶ διάπυρος ἐραστής. Διὰ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας ὁμιλεῖ, ἀντὶ τοῦ ῥαθύμως, καὶ ἀμελῶς.

Διάρας, τὸ ὄμμα εἰς οὐρανόν, ἀντὶ τοῦ διατείνας. Διάργεμοι, οἱ μὲν λευκοί, οἱ δὲ μέλανες· ἄλλοι μὲν ὑμῶν, μέλανες· οἱ δέ, τεφρώδεις· ἕτεροι, ξανθοί· καὶ διάργεμοι στήθη. Διαρθρούμενον, ἀκριβούμενον. Διαρθροῦν, διαδηλοῦν· ὁμολογεῖν. Διαρθρώσας, διατυπώσας. Διαριθμουμένην, διαλογιζομένην. Διάρινον, τὸ σίνηπι. Διαριπίζεσθαι, διακονίζεσθαι. Διαρκεῖ μοι, τὸ δέ τι, ἀντὶ τοῦ ἐν χρείᾳ παρ' ἐμοὶ κεῖται ἤτοι, μένει. καὶ διαρκὲς ἀπὸ τούτου, τὸ μόνιμον ἁπλῶς. ἐξαρκεῖ μοι δέ, τὸ ἱκανοῖ, καὶ πλέως ἀρκεῖ. Διαρκεῖς, ἀρκέσαι μὴ δυνάμενοι. Διαρκέονται, ἐπὶ πολὺ ἀρέσκονται. Διαρκέστατοι, πλήρεις· ἀνενδεεῖς. Διαρκῆ, ὠφελοῦσαν· ἢ ἐξαρκοῦσαν. Διαρκῆσαι, βοηθῆσαι. Διαρκῶς, ἀσφαλῶς· δι' ὅλου· ἀρκούντως· δαψιλῶς· ἱκανῶς. Δίαρμα, Πολύβιος. Ἅμα δὲ πρὸς τὸν ἀπὸ Λιβύης πλοῦν, καὶ πελάγιον δίαρμα λίαν εὐφυῶς. καὶ δίαρμα, κούφισμα. Διάρματος, τόπος ἐν Πάρνηθι τῆς Ἀττικῆς. Διαρόγχας, τὰ μεταξὺ τῶν ὀδόντων διαστήματα. Διαροθεῦντα, διασοβοῦντα. Διαρραγείης, ἐκ τοῦ διαρρήγνυμι· ἡ μετοχή, διαρραγείς, διαρραγέντος· τὸ εὐκτικὸν διαρραγείην· είης· είη. Διαρραῖσαι· ἔστι ῥαίω τὸ φθείρω· μέλλων διαρραίσω· τὸ ἀπαρέμφατον τοῦ ἀορίστου, διαρραῖσαι· γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ φθαίρω δωρικοῦ· τοῦτο, ἀπὸ τοῦ φθείρω· οἱ γὰρ Δωριεῖς τὴν ει δίφθογγον εἰς αι τρέπουσι. Διαρρέειν, διαπορθεῖν. Διαρρεῖν, διαχῦσθαι· χαυνοῦσθαι. Διαρρέουσα, τρυφηλή. Διαρρέοντες, χαῦνοι, καὶ διαλελυμένοι. Διαρρήγνυνται, ἐκ τοῦ ῥηγνύω ῥήγνυμι· τὸ παθητικὸν ῥήγνυμαι· ῥήγνυσαι· ῥήγνυται. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ῥήγνυνται· καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, διαρρήγνυνται. Διαρρήδην, φανερῶς· σαφῶς. διαρρήδην ἀπειπών· μή τι μάχην συνάπτειν, μή τι πορρωτέρω ἰέναι, μή τι ἄλλο πράττειν μηδέν. Διαρρήκτας, ἐπιβούλοις. Διαρρήξωμεν, ἀπορρίψωμεν· διακόψωμεν· συντρίψωμεν. Διαρρικνοῦσθαι, τὸ τὴν ὀσφὺν φορτικῶς περιάγειν. Διάρροια, πάθος περὶ τὰς κοιλίας γινόμενον· τρία δέ εἰσι πάθη· βράγχη, κραῦρα, διάρροια. ἡ μὲν οὖν βράγχη, μέρους τινὸς τοῦ σώματος· ἡ δὲ κραῦρα, πυρετὸς σὺν κεφαλῆς πόνῳ· σημειοῦται δὲ τοῦτο, τὸ καταβεβλῆσθαι τὰ ὦτα, καὶ κατηφῆ εἶναι τὰ ὄμματα. ἡ μὲν οὖν διάρροια, ἔστιν ἀθεράπευτος· τὴν δὲ κραῦραν οἱ νομεῖς ἐγχυματίζουσι· τῆς δὲ βράγχης, περιτέμνουσι τὰ σεσηπότα τῶν σαρκιδίων. Διαρρυῆναι, διαφθαρῆναι· ἀφανισθῆναι. Δίαρσις, ἔπαρσις εἰς ὕψος· Πολύβιος. Διαρτᾷ, κρεμᾷ· διαρμογεῖ. Διαρταμῆσαι, διελεῖν· κατακόψαι. Διαρτᾶν, διασείειν· καὶ ἀπαρτᾶν κυρίως, ἀντὶ τοῦ διαίρειν. καὶ τι ἀρτῆσαι, ἐπὶ τοῦ ἀνακρεμάσαι. Διάρτασον, διάστειλον. Διαρτῆσαι, ἀναπηδῆσαι· πλειῶσαι, ἐξαπατῆσαι, οὕτω Μένανδρος.

Διαρτία, ἡ διάπλασις· ὡς τό, Εὐπλοίας διαρτίας χριστὲ γεγονώς. Διαρτίζεται, ὁρμᾷ. Διαρτίζω, ὁ μέλλων διαρτίσω· ὁ ἀόριστος διήρτισα. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄρτιον τὸ ὁλόκληρον. Διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετὰ φθεγγόμενος. Διαρτωμένων, καταρτιζομένων. Διαρύττειν, διαρύειν· διαντλεῖν· ὡς ἀρύτην, τὸ ἀντλεῖν. Δίαρχοι, οἱ Ἑλλανοδίκαι. Διὰ ῥωπήια πυκνά· διὰ χωρίων ἐν οἷς ῥῶπες φύονται πολλοί· οἱ δὲ ῥῶπες, εἶδος φυτοῦ ἱμαντῶδες· διὰ τῶν συμφύτων τόπων. ἢ τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια. Διαρωχμίας, διαστάσεις. Δίας, ὁ ἥρως· εἷς τῶν Τιτάνων. παρὰ τὴν Διὸς γενικήν, Δίας. ἢ εἷς τῶν Πελοπιδῶν· γίνεται παρὰ τὸ δῖος, δίιας· καὶ ἐν συναλοιφῇ δίας, διὰ τῆς ει διφθόγγου. ὁ δῖος ἐμποιῶν. Διασαλακώνισον, ἀντὶ τοῦ διάθρυψαι· διαγαυρίασον· Ἀριστοφάνης. Τρυφερόν τι διασαλακώνισον· σαλάκωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς διαθρυπτομένους· ἀπὸ τοῦ σαλοῦσθαι, ὃ ἔστιν ἀκριβῶς διαβαίνειν, καὶ οἱονεὶ σείεσθαι· παρὰ τὸν σάλον. Διασαλπίζω τὰ πεπραγμένα, ἀντὶ τοῦ διαφημίζω. Διασαρχώνισμα, ἀσελγές τι σχῆμα. Διασαρκωνίσαι, τὸ προσποιητῶς γελάσαι· τὸ δ' αὐτό, καὶ σαρκωνίσαι. Διασάττειν, διαπαίζειν. Διασαυλούμενος, ἁβρυνόμενος· καὶ διαθρυπτόμενος. ἢ διακινούμενος· ἢ διασειόμενος. Διασαφεῖ, διασαφηνίζει· ἀγγέλλει. Διασαφηνίζειν, τὸ τῇ γλώττῃ ἀκριβοῦν. Διασαφῆσαι, ἑρμηνεῦσαι. Διασαφούσης, ἀντὶ τοῦ φωτιζούσης. Σελήνης τὸν ζόφον διασαφούσης. καὶ διασαφῶ σοι τὰ γεγραμμένα.

Διασείστοις, Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· ἐοίκασιν ὠνομάσθαι, παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι· ἵν' ἀκακούργητοι μᾶλλον ὦσι. Μένανδρος Πωλουμένοις. Διασεσοβημένος, τεταραγμένος· ἄτακτος· τεθορυβημένος· σοβεῖν γὰρ τὸ τρέχειν, παρὰ τὸ σεύω ῥῆμα ἢ σῶ· ὃ σημαίνει τὸ ὁρμῶ. Διασήθειν, διαξύειν· ἀπαλείφειν· παράπτεσθαι. Διασηκῶσαι, βαστάσαι· οὐ τὸ ἆραι δηλοῖ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ψηλαφῆσαι· καὶ διασηκῶσαι, τὸ διασκέψασθαι τῇ χειρί, τὴν ὁλκήν. Διάσημος, ὁ λαμπρός· καὶ διασημότατος. Διάσια, ἑορτὴ Διὸς Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ πανδημεὶ ἔξω τείχους συνιόντες, ἑορτάζουσι. Διασιλλοῦν, διασύρειν. Διασιμοῦσι, διακωμῳδοῦνται. Διασκαιῶν, διὰ τῶν ἀριστερῶν· ἢ τῶν πυλῶν τῶν οὕτω καλουμένων. Διασκανδικίσας, τὸ δ' Εὐριπιδίσας· σκάνδιξ γὰρ λάχανον· ἡ δὲ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν. ἢ διασκανδικίσης, διευριπιδίσης· ἄλλως. μὴ ἀποδειλιάσης· μὴ μεταμελήσης. σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην, ὡς λαχανοπωλίδος υἱόν· σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου. Διασκαριφῆσαι, ἐπὶ ὀρνέων τῶν τοῖς ὄνυξι σκαλευόντων τὴν γῆν, κυρίως λέγεται. Διασκεδαννύουσι, διασκορπίζουσι· λέγεται γὰρ καὶ διασκίδνησις. Διασκελίδα, σπυρίδα· ἣν ἔνιοι διάσκαλον. Διασκέπτεται, διαλογίζεται. Διασκευάζω, τὸ λεπτομερῶς διηγοῦμαι· καὶ διασκευή, καὶ ἐνδιάσκευος λόγος. Διασκευάσασθαι, συσκευάσασθαι, κατασκευάσασθαι. Διάσκεψις, λογισμός. Διασκηνητέον, καταλυτέον. Διασκηνῆψαι, διαφορῆσαι· διασπεῖραι· διεσκηνίφθη δέ, διεσωματίσθη. Διασκίδναται, σκορπίζεται· διασκεδάννυται. Διασκοπιᾶσθαι, συνήρτηται ἐκ τοῦ σκοπιᾶσθαι. Δίασμα, ἡ πρώτη τοῦ ἱματίου ἐργασία. Διασμηχθεὶς ἁλσί· οἱ σμηχόμενοι ἁλσί, βελτίονες γίνονται· ἅμα καὶ ὅτι τοὺς παραφρονοῦντας, ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ διέβρεχον· καὶ ὠφέλουν το. φησὶν οὖν ὠφεληθεὶς διαβρεχθεὶς ἁλσίν· Ἀριστοφάνης. Διασμύχων, διαξύων· διακαίων· διαξέων. Διασμώμενος, ἐρευνῶν. Διασπαθᾶν, ἀφειδῶς δαπανᾶν· ἢ ἀσελγῶς ἀναλίσκειν.

Διασπάσαι, διαιρεῖν· διασπαράξαι· διασχίσαι· σφαλῆναι, καὶ διασπᾶσθαι ὁμοίως. Διασπαράττει, διασπᾷ· δια

ρεῖ· διαμερίζει. Διασπεύσας, διεγείρας· παρορμήσας. Διὰ σπίδεος· κράτης λέγει, ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ α ποιοῦνται τὴν διαστολήν, ἵν᾽ ᾖ δι᾽ ἀσπίδεος πεδίου· ἀσπίδα τὸ πεδίον εἰρηκότος· τουτέστιν, ἐπιμήκους καὶ μακροῦ. ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος, διὰ τὸ τὰ μακρὰ τῶν πεδίων καὶ εὐρέα, περιφερῆ φαίνεσθαι μηδενὸς ἄλλου ὁρωμένου τέρματος, ἀλλὰ τοῦ ὁρίζοντος ἀέρος. ἄλλοι δέ, ἐκδέχονται οἱονεὶ τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν. καθότι ἐπιφέρει, Ἂν ἀτ᾽ ἔντεα καλὰ λέγων ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο. οἱ δέ φασι σπιδέος, ἀντὶ τοῦ πολλοῦ, καὶ μακροῦ. καὶ γὰρ αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχειν τὴν λέξιν τίθεται. οἷον, σπίδιον μῆκος ὁδοῦ. καὶ ἀντίμαχος· οὐδὲ σπιδόθεν προνοῆσαι, ἀντὶ τοῦ μακρόθεν. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἀρίσταρχος. κράτης δὲ προκρίνει τὴν δίχα τοῦ α γραφήν, καὶ ζηνόδοτος. καί φησι σπιδέος, τουτέστιν ἀπόρου καὶ τραχέος καὶ μεγάλου. κἀγὼ γὰρ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν. ὁρῶ γὰρ πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ ἀρχαίοις. Διὰ σπουδῆς ἔχω τόδε λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ σπουδάζω περὶ τόδε. ὁμοίως διὰ μελέτης ἔχω τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ μελέτην ἔχω περὶ τοῦ δεῖνος. Διασπώμενος, συντρίβων καὶ κατακλῶν. Διασταδόν, ἐν τῇ διαστάσει. ἢ διασταδόν, ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως· πόρρω· μακράν. Διασταθμῆσαι, διελεῖν. Διασταλήσονται, ἀφορισθήσονται. Διαστάντες, κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ διαχωρισθέντες. καὶ ὧδε καὶ ἐκεῖσε στάντες. διὸ ἐν τῇ ἄλφα ῥαψῳδίᾳ τὸ διαστήτην οὐκ ἂν ἐδήλου φιλονεικίαν, εἰ μὴ τὸ ἐρίσαντε προσέκειτο. Διάστασις, ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ διακόσμησις. Διαστείχειν, διέρχεσθαι. Διαστείχονται, διαπορεύονται. Διαστέλλειν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλειν. οἷον ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα. Διαστελλόμενοι, διαμεριζόμενοι· χωριζόμενοι. Διαστῆσαι, ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι. ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως. μένανδρος· χηραυβὸν ποιείτω, τὴν πόλιν διαστατῶν.

Διαστησαμένω, διαχωρίσαντε· δυϊκῶς. Διαστήκοντι, διαστήσαντι. Διάστησις, ἡ μέν ἐστι φιλούντων. ὡς ὅτι ἀλλήλοις συνταξάμενοι ἄλλην ἄλλος ἐτράπετο. ἡ δέ, ἐπὶ ἔχθρα. ὡς ὅτι τὸν τῆς φιλίας ζυγόν τινες ἀποφορτισάμενοι, καὶ τὸν σύνδεσμον διαλύσαντες, διεστῶσιν. οὕτω δὲ καὶ συμπλοκή, ἡ μέν τίς ἐστιν ἐπὶ φιλίᾳ καὶ ἑνώσει. ὅπερ καὶ εἰρήνη λέγεται παρὰ τὸ εἰς ἓν εἴρεσθαι. ἡ δέ, ἐπὶ ἐχθραινόντων, ὅπερ καὶ ἐρίζειν ἐστί. καὶ σημείωσαι ὅπως ἐκ τοῦ εἴρειν καὶ τοῦ ἐρίζειν, καὶ ἡ εἰρήνη λέγεται. ὥσπερ καὶ τὸ συμβάλλειν. ποτὲ μὲν ποιεῖ τὴν ἐπὶ κακῷ συμβολήν. ποτὲ δὲ τὸ ἀνάπαλιν. ταῦτα ἰδὼς ὁ ποιητής φησι διαστῆναι τοὺς βασιλεῖς ἐρίσαντας, πρὸς διαστολὴν εἰπὼν τοῦτο τῆς φιλικῆς διαστάσεως. Διαστήτην ἐρίσαντε, ἀνάπαλιν εἴρηται, πρὸς τὸ ἔριδι ξυνιόντας. σημαίνει δέ, τὸ διεχωρίσθησαν· ἀπὸ τοῦ ἵστημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔστην. ης. η. τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἐστήτην. ἡ χρῆσις ἀττικοῖς. Διαστοιχισάμενος, διαταξάμενος· ἀκολούθως διαθέμενος. Διαστολή, διαχώρησις· ἐξοχή· διάκρισις· διαίρεσις. Διὰ στόμα, ἢ τὸ καθὸ τὸ στόμα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιτατικῶς διὰ στόματος ἄγοιτο. δηλοῖ μὲν τὸ προάγοιτο, καὶ προφέροιτο, παρ᾽ ὁμήρῳ. Διαστομωτρίδα μήλην, τὴν διαστέλλουσαν. διάφυξις, ὑπόβλυσις· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Διὰ στρεπτοῖο, ἁλυσιδωτοῦ ἐκ συνεστραμμένων τινῶν γεγονότος ὑφαντοῦ. Διαστρεφομένη, διαπορευομένη. Διάστροφοι ὀφθαλμοί, οἱ τοῦ μαινομένου. καὶ οἱ ἐπ᾽ ἄλλο βλέποντες εἶτα ἐπ᾽ ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν. ἀπόστροφοι δέ, οἱ ὄπισθεν ἐστραμμένοι. Διαστύρακοι, οἱ τὴν μὲν κόρην καὶ τὴν ἅλω, μέλαιναν ἔχοντες· τὴν δὲ ἶριν εὔωχρον. Διασυκάσαι, διασκεδάσαι. Διασύρω, διαπαίζω· ἀττικὴ σύνταξις. λιβάνιος. Τὸ μὲν τοὺς σοφιστὰς διασύρειν, εἰωθός σοι καὶ παλαιόν. καὶ τὸ κατηγορεῖν καὶ περισύρω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑλκόντων βίᾳ τινάς. καὶ διασύροντες, χλευάζοντες. Διασφάξ, ὁ διεστὼς τόπος· διατομὴ ὄρους. καὶ διασφάγες, αἱ διεστῶσαι πέτραι τῶν ὀρῶν. Διασφόρον, στραβόν. Διασφυδῶσαι, αὐξῆσαι· ἀπὸ τοῦ σφύζειν. Διασχών, διελθών· διαστήσας. πολύβιος. Ὁ δὲ διασχὼν τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια, κατεστρατοπέδευσε, μεταξὺ λαβὼν τὸν ποταμόν. Διασώζομαι ὑπὸ σοῦ, καὶ διασώζομαί σε. θουκυδίδης. Εὐδαιμονίαν διασώζονται. Διαταξαμένω, διαθεμένω δυϊκῶς. Διατάξεων, διοικήσεων. Διατάττω, τὸ διαθήκας γράφω τοῖς παισὶ θνήσκων. ἀφ᾽ οὗ κοινῶς λέγεται διάταξις, ἡ διαθήκη. Διατάττομαι δέ, τὸ διορίζομαι καὶ προστάττω. οἷον ὁ βασιλεὺς διατάττεται τοῖς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ ὑπηκόοις, φυλακὴν ἔχειν. ἐξ οὗ κυρίως καὶ διάταγμα, ἡ τοῦ βασιλέως προσταγή. Διατάττει, διακοσμεῖ· καθηγεῖται. Διαταφρεύει, διασκάπτει. Διατάχους, ἐπίρρημα ἐπιτάσεως. καὶ διατάχους, συντόμως. Διατέθεικεν, εἰς συνήθειαν ἤγαγε. Διατεθρυλημένος τὰ ὦτα, κατηδολεσχημένος· διὰ τὸ πλειστάκις περὶ τῶν αὐτῶν ἀκηκοώς. Διατεθρυμμένος, διακεκλασμένος. Διατεθώκηται, τεθρόνισται· διακεχώρισται. Διατείνει, τὸ διαπλοῖ. ὡς τὸ διατείνει ὁ ἀράχνης τὸ ἴδιον ὕφασμα. Διατείνειν, διαρρήδην λέγειν· λογίζεσθαι. Διατείνεται, διαβεβαιοῦται. Διατειχίζειν, ὅταν πολέμου ὄντος συγκλεισθῶσι, τὰς ῥύμας διατειχίζουσιν, ἵνα μὴ εὐκατάληπτοι ὦσι. Διατεκμαίρεται, στοχάζεται· σημειοῦται. Διατέλους, διαπαντός. Διατελῶ ποιῶν τὰ δέοντα, καὶ διατελῶ ἐργαζόμενος ἀρετήν, καὶ διατελῶ ἀπεργαζόμενος. ὁμοίως καὶ τὸ ἔφθην ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. καὶ μαθὼν ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἔμαθον. καὶ ὅσα ἕτερα τοιαῦτα ἀττικὰ μετὰ μετοχῆς ἐκφερόμενα, ἀντὶ τοῦ ῥήματος τῆς ἰδίας μετοχῆς τίθεται. οἷον διατελῶ ἐργαζόμενος ἀρετήν, ἀντὶ τοῦ ἐργάζομαι ἀρετήν. καὶ θαυμάσας εἰμί, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα. τὸ δὲ διατελῶ καὶ τυγχάνω, ἔστι μὲν καὶ μετὰ μετοχῆς, ἔστι δὲ καὶ ἀπόλυτον. μετὰ μετοχῆς μέν, ὡς ὁ δημοσθένης· Ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ, τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ᾽ ὑμῖν. ἀπολύτως δέ, παρὰ ξενοφῶντι· Σὺ δὲ ὦ σώκρατες ἀνυπόδητός τε καὶ ἀχίτων διατελεῖς· ἀντὶ τοῦ διάγεις. καὶ διατρίβεις. τὸ τυγχάνω μετὰ μετοχῆς μέν, ὡς παρὰ πλάτωνι· Ἔτυχον δὲ ὦ φαίδων τινὲς παραγενόμενοι τῶν γνωρίμων, ἢ τῶν οἰκείων. ἀπολύτως δέ, ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ· Καὶ δύσνοις μὲν τοῖς ἐκείνου, εὔνοις δὲ τοῖς ῥωμαίων πράγμασι διὰ τοῦτο τυγχάνων. καὶ παρὰ πλάτωνι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐστὶ μετὰ δοτικῆς λεγόμενον. εἰς τοῦτο μόνον ἀπλοῦ καὶ οὐδέποτε τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ. πλὴν ἀλλ᾽ εἰ καὶ ἀπόλυτα ταῦτα δοκοῦσιν, ἀλλ᾽ ἡ εὐθεῖα, τὴν τῆς μετοχῆς δύναμιν ἐνταῦθα ἔχει. οἷον διατελεῖς ἀχίτων, ἀντὶ τοῦ μὴ χιτῶνα ἔχων. καὶ διατελεῖς δύσνους τῇ πόλει, ἀντὶ τοῦ δύσνοιαν ἔχων τῇ πόλει. Διατέμνεται, διασπᾶται· διακόπτεται. Διατερσαίνω, ξηραίνω. Διατετριφώς, ἀντὶ τοῦ διατρίψας. Ἐν σπάρτῃ

διαπτριφῶς. Διαπτύονται, μερίζονται. Διατίθεμαι παθητικῶς, διάκειμαι· καὶ τὸ πωλῶ· διατίθημι δὲ ἐνεργητικῶς,
τὸ καθιστῶ· καὶ οἰκονομῶ· καὶ διαθέτης ὡσαύτως, ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν. Διατίθεμ᾽ ἐγώ, ὑπισχνοῦμαι· συντίθεμαι.
Διατίθημι, τὸ καλῶς τίθημι· καὶ διοικῶ, καὶ οἰκονομῶ· καὶ ἐπὶ λόγων καὶ πραγμάτων ἑτέρων. Διατιμητικός, δοκιμα
στικός. Διατινθαλέω, διαθέρμω. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Διατιτραῖν, διατιτρᾶν. Διάτλας, ὑπομείνας· καρτερή
σας· κακοπαθήσας. Διατμῆξαι, διατεμεῖν· διακόψαι. Διάτορνον, ὀξύτονον. Διάτορον, ὀξάκουστον· ὀξύτερον· μεγα
λόφωνον. Διάτορος, ὁ διασαφηνίζων· παρὰ τὸ τορῶ τὸ σαφηνίζω· ἀριστοφάνης· Εἰ μή τι χρήσω ταῦτα καὶ λαλήσομαι.
Διατορώτατον, τρανώτατον. Διὰ τοὺς χρηστούς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἰστέον ὅτι, ἡ διὰ πρόθεσις οὐ μόνον γενικῇ συν
τάσσεται ὅταν δηλοῖ ἐνέργειαν, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ ὡς ἐνταῦθα· εὑρήσεις δὲ τοῦτο καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν· καὶ μὴν ὅ
ταν δηλοῖ τὸ αἴτιον, αἰτιατικῇ μόνως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται· ἀλλὰ πρὸς γενικήν, εὕρηται σπανίως. Διατοῦτο, δεικτικὴ ἀν
τωνυμία· ἢ μᾶλλον, ἐπίρρημα δεικτικόν. Διατράμις, διεῤῥωγὼς τὴν τράμιν· τὸν ἀπὸ ὄρχεου ἐπὶ τὰ ἰσχία τόπον.
τράμις γὰρ τὰ ἰσχία· καὶ φωνή δέ τις οὕτω καλεῖται ὑπὸ τῶν φωνασκῶν. Διατρανοῦν, σαφηνίζειν. Διατρέχοντες, οἱ
διαθέοντες· οἱ ἀποσπινθηρίζοντες. Διατρίβειν, τὸ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μέλλειν. ἢ τὸ διατρίβειν, ἐπὶ ἀργίας κεῖται· ὡς παρ᾽
ὁμήρῳ· μή τοι διατρίβειν ἐμὸν χόλον· καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ, διατρίβειν τὸν τῆς πηνελόπης γάμον· καὶ διατρίβειν, τὸ παρα
τείνειν καὶ ὑπερβιβάζειν· οὕτω καὶ πηνελόπη διατρίβειν λέγεται τοῖς μνηστῆρσι τὸν γάμον. Διατρίβειν, παρασύ
ρειν· παρέλκειν· ἀναβάλλεσθαι· ἐμποδίζειν· κωλύειν· καὶ διατρίβειν γάμον, σημαίνει τὸ χρονοτριβεῖν καὶ ἀναβάλλεσθαι·
καὶ ὅμηρος τὰ δὲ πάντα, διατρίβουσιν ἀχαιοί· καὶ γενικῇ συντάσσει τὸ ῥῆμα· ὡς ἐκεῖνο· Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μὴ διατρίβωμεν ὁ
δοῖο· καὶ ὥσπερ λέγομεν χρονοτριβεῖν, οὕτω καὶ τριψημερεῖν τὸ στραγγεύεσθαι, καὶ περιέλκειν τὴν ὥραν. Διατριβή, ἐπι
τήδευμα· ἀσχόλημα· δίαιτα· διαγωγή· πρόφασις, ἀφ᾽ ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Διατριβῆναι, ἀ
πολέσθαι. Διατρίβοιτε, παίζοιτε. Διατρίβω, τὸ βραδύνω· ἀριστοφάνης· μὴ διατρίβωμεν· καὶ διατρίβω εἰς τόνδε τὸν
τόπον, μετὰ προθέσεως· καὶ διατρίβω, τὸ κοινῶς παίζω ἀμεταβάτως· ὅθεν διατριβή, τὸ παίγνιον· ἐν διατρίβω, δοτικῇ συντάσ
σεται. Διάτριχα, κοσμηθέντες παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, οὐ βούλονται οἱ παλαιοὶ προπαροξύνεσθαι τὸ διάτριχα ὑπερ
βαίνουσα γὰρ ἡ πρόθεσις εἰς τὴν μετοχήν, καθιστᾷ τὴν ἀνάγνωσιν· οὕτω διακοσμηθέντες τρίχα ἤγουν τριχῶς· τουτέστιν, εἰς
μέρη τρία· πῶς δὲ τρίχα; εἰς λίνδον· εἰς ἰήλυσον, καὶ εἰς κάμιρον, τὸ δὲ τρίχα διακοσμηθῆναι ὁ ποιητής, τριχθὰ οἴκησαν φη
σι. Διατροπή, συμπάθεια· οἶκτος. Διατροφάς, βρώματα. Διατροχάδες, εἶδος πέμματος· ὡς ἱστορεῖ πραξιφάνης.
Διατρύγιος, ἅπαξ μὲν εἴρηται τῷ ποιητῇ· σημαίνει δὲ ἄμπελον, ἧς οἱ καρποὶ ἐν διαφόροις καιροῖς πεπαίνονται. διὸ
ἔφη ἔνθα σταφυλαὶ παντοῖαι· ἕτεροι δὲ διατρυγίους φασὶν ὄρχους, οὐ μόνον οἰνικούς, ἀλλὰ καὶ δενδρικούς· τοὺς μὴ πάνυ
πυκνούς, ἀλλὰ τοιούτους, ὡς μεταξὺ τῶν κατὰ τὰ φυτὰ στοίχων παρεσπάρθαι τι, τῶν σπορίμων· καὶ οἷον τρυγᾶσθαι. Διατρυ
φέν, κλασθέν· ἀνατριφθέν· ἐκ τοῦ θρύπτω γίνεται ὄνομα τὸ πεποιημένον ῥήματος· καὶ ἔστι μετοχὴ δευτέρου παθητικοῦ ἀο
ρίστου· ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ τρύφος παρῆκται· ἔτι δὲ καὶ ἡ τρυφή· ὡς τὸν σπαταλῶντα θρύπτουσα. Διατταῖν, σήθειν. Διάτ
τειν, ὁρμᾶν· διατρέχειν· ἢ διάκνειν· οἷον διαθεῖν· ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, τροπῇ τοῦ θῆτα, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου τ. Διατ
τρίσαι, διαδρᾶναι. Διαττῶσιν τρίβον, ὁρμήσουσιν ὁδόν. Διαττῶσι, διατρέχουσι. Διαττᾶν, βαδίζειν. Δίαττος,
ἡ ἀλευρότηστις· τὸ κόσκινον. Διάττω λέγουσιν οἱ ἀττικοί, παρὰ τὸ τῶ, ἤγουν σῶ, σύνθετον καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, διάτ
τω· ζήτει ἐν τῷ, σῶσι. Διάττων ἐστί, πυρὸς διάχυσις ἐν τῷ μετεώρῳ, καὶ σκέδασις. Διατυπῶν, διατιθέμενος ἐπὶ
τὸ βέλτιον· καὶ διατυπῶν τὸ ἀτύπωτον, καὶ μεταπλάττων πρὸς εὐσχημοσύνην, τὸ ἄτακτον. Διατύψαι, διὰ στενοῦ διελ
θεῖν. Διαυανθῆναι, ξηρανθῆναι. Διαυγάσαι, φωτίσαι. Διαύγεια, ἡ ἔλλαμψις. Διαυγεῖσθαι, διορᾶσθαι. Διαυ
γές, λαμπρόν· φωτεινόν. Διαυλία, ὅταν δύο ᾄδωσι. Διαυλίζων, βαθύνων· ἢ μηκύνων. Διαύλιον, ὁπόταν ἐν τοῖς μέ
λεσι μεταξὺ παραβάλλῃ μέλος τι ὁ ποιητής, παρασιωπήσαντος τοῦ χοροῦ· παρὰ δὲ τοῖς μουσικοῖς τὰ τοιαῦτα, μεσαύ
λια. Δίαυλος· διαυλοδρομοῦντες μεθ᾽ ὅπλων τρέχουσιν· ἔχοντες λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ἄλλως. Δίαυλος ὁ διτ
τὸν ἔχων τὸν δρόμον ἐν τῇ πορείᾳ· τὸ πληρῶσαι τὸ στάδιον· καὶ ὑποστρέψαι· δολιχόδρομοι δέ, οἱ ἑπτὰ τρέχοντες. διὸ καὶ δο
λιχόδρομοι· οἱ γὰρ σταδιοδρόμοι, διπλοῦν ποιοῦνται τὸν δρόμον· ἄλλως· ὁ περὶ τὴν δρόμον· μετὰ ὅπλων γὰρ ἠγωνίζοντο· ἄλλως· δί
αυλος ὁ διστάδιος τόπος· ἢ μέτρον πηχέων διακοσίων· δίαυλος καὶ ἡ μακρὰ περίοδος· ὀκτὼ δέ εἰσιν ἀγωνίσματα· στάδι
ον· δίαυλος· δόλιχος· ὁπλίτης· πυγμή· παγκράτιον· πάλη· καὶ ἅλμα. Διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διὰ τ
νος ὁμαλοῦ καὶ στενοῦ διαπνέωσι. Δίαυρος, δαλὸς διάπυρος. Διαυχὴν, αὐξίαν. Διαφαίκειν, διαφαίνειν. Δια
φάσσειν, διασιλλαίνειν. Διαφαίνει, διαδείκνυσι. Διαφανές, λαμπρόν· διάπυρον· τάττεται ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ ἐπὶ
τοῦ ὑέλου, δι᾽ ὧν ἡ ὄψις δίεισι. Διαφανῆ χιτώνια, οὐ τὰ λαμπρά, ἀλλὰ τὰ ἰσχνὰ δι᾽ ὧν διαφαίνεται τὰ σώματα τῶν γυ
ναικῶν. Διαφανής, ἐπιφανής· ἐπίσημος. Διαφανῶς, σαφῶς· ἢ συμφώνως. Διαφεῖναι, διαλῦσαι· καὶ διαφείς· ἀν
τὶ τοῦ ἀπολύσας· ὁρίσας. Διαφέρει ἥλιος σελήνης· διαφέρεται δέ τις, πρὸς τὸν ἀδελφόν, περὶ πατρώου κλήρου· καὶ διαφέ
ρει τόδε τοῦδε, ἤγουν διάφορόν ἐστιν· ὁ ἐχθρὸς διαφέρεται, ἀντὶ τοῦ μάχεται· διάφορα φρονεῖ, ἀντὶ τοῦ μάχεται· καὶ διαφέρει
τοὺς κινδύνους τις, ἤγουν ὑπομένει· καὶ διαφέρει μοι ὁ δεῖνα, ἤγουν ἐπιτήδειός ἐστί μοι· καὶ προσήκει μοι· ἀφ᾽ οὗ, ἀδιάφορος, ὁ μὴ
προσήκων· μηδὲ οἰκειότητά τινα ἔχων· καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ διαλλάσσει· ἐπὶ τῶν μὴ σφόδρα κατὰ πολὺ διεστώτων πραγ
μάτων λεγόμενον· καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ συντελεῖ· συνέσιος. Ἐμοὶ δὲ καὶ ἴδια διαφέρει τὸ παραυτά σε πράττειν εὖ τὰ
βασίλεια· καὶ ἡρωδιανός· Ἐπεὶ μηδὲ αὐτοῖς διέφερε ταῦτα εἰδέναι· καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται· ὡς ὁ θεολόγος· ὥσπερ
ἂν εἰ καὶ τῶν τεχνῶν ἀπεῖρξεν ἡμᾶς ὅσαι παρ᾽ ἕλλησιν εὕρηνται, καὶ τοῦτο διαφέρειν αὐτάς, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν ἐνόμι
σε· καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ οἰκονομεῖ· ὁ αὐτός. Μικρὸν ὅσον τὸν τοῦ πολέμου καιρὸν διαφέρειν, καὶ τὴν τῶν αἱρετικῶν δυνα
στείαν· καὶ διαφέρει, ἀντὶ τοῦ διέρχεται· καὶ διαφέρειν, τὸ διαφορὰν ἔχειν· καὶ συντάσσεται ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικήν· καὶ

τὸ γὰρ ὠφελεῖν ὁ μετὰ τῆς σὺν λέγεται, καὶ δηλοῖ μετά τινος γράφειν. καὶ τὸ ἐπιτηδείως ἔχειν καὶ φιλικῶς πρός τινα· οἷον,
ὁ σπουδαῖος ὀφείλει προνοεῖσθαι καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ· ἀπὸ τούτου διαφορὰ καὶ διάφορος. ἐπὶ τοῦ ἐ-
χθρωδῶς διακεῖσθαι. Διαφέρεις οὐδὲν τῶν τυφλῶν, ἀντὶ τοῦ διαλλάσσεις· καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφερόμεθα. μηδὲν
διαφέρω, τοῦ πλησίον. Διαφέρεσθαι, ἐρίζειν· φιλονεικεῖν· βαστάζειν· ἀμφιβάλλειν. Διαφέρεται παθητικῶς, ἀντὶ
τοῦ μάχεται· καὶ ἀντὶ τοῦ διά τινος φέρεται· δημοσθένης· διεφέρετο κατὰ τὸ στόμα λόγος· καὶ ἀντὶ τοῦ αἴτιόν ἐστιν. εὐριπίδης, ἆ-
ρα αἱ τρυφαὶ διαφέρουσιν· ὅθεν διαφορὰ ἡ μάχη. ἐξ οὗ διάφορος ὁ ἐχθρός· καὶ διάφορον τὸ διαφορὰν ἔχον. διάφορα φρο-
νεῖ, ἀντὶ τοῦ μάχεται· ὡς ἔχει τὸ, τῶν πατέρων τῶν φαύλων ἕτερα μὲν τὰ ἐνθυμήματα ἕτεραι δὲ αἱ πράξεις· διάφορα
δὲ πάντα καὶ μαχόμενα. διαφέρει τοὺς κινδύνους, ἤγουν γράφει· καὶ διαφέρει τὰς ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας· καὶ
διαφέρει μοι ὁ δεῖνα, ἤγουν ἐπιτήδειός ἐστιν ἐμοὶ καὶ προσήκει μοι. ἀφ' οὗ ἀδιάφορος, ὁ μὴ προσήκων, μὴ δὲ οἰκειότητα
τινὰ ἔχων. καὶ διαφέρει ἥλιος σελήνης. διαφέρεται δέ τις πρὸς ἀδελφὸν, περὶ πατρῴου κλήρου. Διαφέρονται, μάχον-
ται. Διαφερόντως, ἐξαιρέτως. Διαφερούσῃ, πληθυούσῃ. Διαφέρω τὸ ὑπερφέρω, γενικῇ· διαφέρω δὲ τὸ ὑπομένω,
αἰτιατικῇ. διαφέρομαί σοι, ἀντὶ τοῦ διαμάχομαί σοι, δοτικῇ. Διαφερώμεθα, φιλονεικήσωμεν. Διαφέρων, παρα-
σκευάζων. Παρέργως τὰ πρότερα τὸν πόλεμον διαφέρων. Διαφεύγει τι, ὅταν παραδράμῃ διωκόμενον· ἢ ὅταν παρορα-
θῇ λαθόν· ἢ ὅταν κρατηθὲν διολισθήσῃ. Διαφεύγω, αἰτιατικῇ· ἐκφεύγω, γενικῇ συντάσσεται. Διαφῆκε δοκιμώτε-
ρον, ἢ ἀφῆκε· καὶ διακούει, ἢ ἀκούει. Διαφημίζω, διασαλπίζω. Διαφθείρομαι, ὁ μέλλων διαφθεροῦμαι· ὁ παρακεί-
μενος. διέφθορα· ἀλλὰ καὶ διέφθαρμαι. διαφθείρεται ὁ δεῖνα μετὰ τοῦ δεῖνος· χρυσόστομος· Μή τι διαφθείρονται μετ' αὐ-
τῶν. τὸ γὰρ κοινὸν, διαφθείρεται ἡ δεῖνα τῷ δεῖνι λέγεται. Διαφθείρω· μέλλων διαφθερῶ· παρακείμενος διέφθαρκα·
ἀριστοφάνης· Τοὺς προλόγους διαφθερῶ ἀπὸ ληκυθίου σου. Διαφθέρσει, διαφθείρει. Διαφθορὰ, θάνατος· διάλυσις
τοῦ συνθέτου σώματος. Διάφλοισβοι, ταραγμένοι. Διαφοιτομὸρ, παρὰ λακώνων ἐπὶ πάσῃ ἡμέρα, τῆς τῶν φιτιδίων
σιτήσεως. Διαφορά ἐστι λόγος, καθ' ὃν ἡ πρὸς ἄλληλα τῶν σημαινομένων ἑτερότης σώζεσθαι πέφυκε, καὶ τοῦ πῶς εἶ-
ναι δηλωτικός. διαφορά ἐστι λόγος καθ' ὃν ἀλλήλων διαφέρεται τὰ ὑποκείμενα, καὶ τοῦ πῶς εἶναι δηλωτικός. τουτέστι, τὸ
εἶναι τὴν σάρκα τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ ὅπερ ἐστὶ καὶ τοῦ εἶναι πάλιν τὸν θεὸν λόγον τῇ φύσει καὶ τῇ οὐσίᾳ, ὅπερ ἐστί·
διαφορά ἐστιν ἡ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις καλουμένη ἰδιαίτατα. ἥτις καὶ οὐσιώδης ὑπάρχει διαφορὰ ἡ τινὶ περιουσιάζει τὸ εἶ-
δος τοῦ γένους· καὶ πάλιν διαφορά ἐστι τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων τῷ εἴδει, ἐν τῷ ὁποῖον τί ἐστι κατηγορουμένη·
ὁμοίως διαφορά ἐστι, τὸ χωρίζεσθαι πεφυκὸς, τὰ γὰρ τὸ αὐτὸ γένος οὐσιωδῶς. διαφορά ἐστιν, ᾧ τῷ διαφέρειν ἕκαστος οὐ-
σιωδῶς· διαφορά ἐστιν ἡ ἕτερον ποιοῦσα εἶδος, καὶ ἐν τῷ ὅρῳ παραλαμβανομένη· αὗται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς ἰδιαίτατα δια-
φορᾶς· διαφορά ἐστιν, ἡ λεγομένη κοινῶς, τὸ χώριστον συμβεβηκός· διαφορά ἐστιν, ἑτερότης πρὸς ἄλληλα πραγμάτων·
τριχῶς δὲ αὕτη λέγεται· κοινῶς, καὶ ἰδίως, καὶ ἰδιαίτατα· καὶ ἔστι κοινῶς, διαφορὰ, τὸ καθέζεσθαι· τὸ ἵστασθαι· τὸ
λούεσθαι· καὶ μὴ λούεσθαι· κάμνειν, καὶ μὴ κάμνειν· ἰδίως δὲ διαφορά ἐστιν, ὥσπερ τὸ γλαυκὸν, τὸ σιμὸν, τὸ γρυ-
πὸν, καὶ ἁπλῶς ὅσα χαρακτηρίζονται τὸ ἄτομον· ἰδιαίτατα δὲ διαφορά ἐστιν, ὡς λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δε-
κτικὸν τὸν ἄνθρωπον· τὸ χρεμετιστικὸν, τὸν ἵππον· τὸ ὑλακτικὸν, τὸν κύνα· καὶ διαφορὰ, ἔχθρα· βδελλυρία. Διάφορα,
ἀναλώματα. Διαφορέουσι κλέος, ἀντὶ τοῦ διαφέρουσι· διακομίζουσι πανταχοῦ· ὅθεν καὶ συνδιαφέρειν, τὸ συντυμέ-
νειν· εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φορτηγῶν. Διαφορηθῶ, διασπασθῶ· καὶ διαφορηθῆναι, ἀντὶ τοῦ διασπασθῆναι. ἀριστο-
φάνης· διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. Διαφόρημα, τὸ παίγνιον. Διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις, ἀριστοφάνης· διασπάσω· διο-
λέσω· χίσω· ἐκφορήσω καλῶς, ὡς ἐπὶ μαγείρου. Διαφρήσετε, διαφορήσετε· διαπέμψετε. Διάφοροι, ἐχθροί· καὶ διά-
φορον πρᾶγμα, τὸ τίμιον· καὶ διάφορον κατασκεύασμα, ἢ ἄλλο τι, τῶν πλείονος ἀξίων. Διάφορον, ἀμφίλεκτον· καὶ ἀνά-
λωμα. Διαφοροῦντές σε, παίζοντές σε. Διαφορώτερον, κρεῖττον· ὑψηλότερον. Διαφράγιον, ἀλλοῖον· καὶ διάφοβον·
Διαφρονέων, διανοούμενος. Διὰ φροντίδος ἦν αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύετο· ἐσκέπτετο. Διάφρυκτος κλῆρος. κύαμος·
ὁ γὰρ κύαμος παρὰ ἀθηναίοις φρυκτός· ἐλάμβανον δὲ οἱ δικάζοντες τοῦτον ἀντὶ ψήφου. Διαφρυκτοῦν, τὸ διαψηφίζειν·
ἢ διακληροῦν· εἴρηται ἀπὸ τῶν κυάμων δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐψηφίζοντο· τοὺς γὰρ κυάμους φρυκτοὺς ἐκάλουν. Διαφρυ-
ξίαι, ὑπερφλοισμοὶ ὑγροί. Διαφρῶ, σημαίνει τὸ διακομίζω· σημαίνει καὶ τὸ, εἰσιέναι, καὶ ἀφιέναι ποιῶ· εἴρηται παρὰ
τὸ ὦ, τὸ ἀφίημι ὅπερ καὶ ἀφῶ λέγεται, καὶ προῶ· εἶτα κατὰ συγκοπὴν πρῶ, φρῶ· καὶ κατὰ δευτέραν σύνθεσιν διαφρῶ·
καὶ εἰσφρῶ· ἀριστοφάνης· Τῶν μυρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσεται. Διαφυγεῖν, παρ' ἐλπίδα σωθῆναι. Διὰ φυλα-
κῆς ἔχοντες, ἀντὶ τοῦ φυλάσσοντες· θουκυδίδης· Καὶ οἱ μὲν ἕλληνες τεταγμένοι τε προσήεσαν, καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες·
Διαφυλλαὶ, διακοπαί· διαλογαί. Διαφῦσαι, διελεῖν. Διάφυσος, φασκίς. Διαφύσσειν, διαντλεῖν· καὶ χωρί-
ζειν. Διαφωνεῖν λέγεται, τὸ μὴ ὁμονοεῖν, μὴ δὲ συμφωνεῖν· καὶ δηλοῖ ἡ διὰ ἐνταῦθα, τὸν χωρισμόν· ὡς ἐν τῷ διεγρά-
φεις, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθης. διαφωνεῖν λέγεται, καὶ ὅταν ἐπιχειρήσῃ τις ὑπὲρ δύναμιν βοῆσαι, εἶτα μείνῃ ἀχανής· οἷα πά-
σχουσιν οἱ παρὰ τὴν δύναμιν ἐπιχειροῦντες βοᾶν· καὶ δηλοῖ ἐνταῦθα ἡ διὰ, πλείονα ἔμφασιν. Διαχασκουσῶν ἁρμονιῶν,
κεχηνυιῶν· διεσκορπισμένων· καὶ μὴ ἐχουσῶν εὐέπειαν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Διαχέαι, διαμελίσαι· διαχεθῆ· δια-
χεθῇ. Διαχειρήσας, δεξάμενος. Διαχειρίζω τὰ πράγματα, τουτέστι διὰ χειρὸς ἔχω· καὶ οἰκονομῶ· καὶ διοικῶ· παθη-
τικῶς δὲ διαχειρίζομαι, τὸ φονεύω· μεταχειρίζομαι παρὰ ταῦτα, τὸ οἰκονομῶ. Διὰ χειρὸς ἔχειν, τὸ φυλάττειν. Δια-
χειροτονία, ἡ τῆς χειροτονίας διάκρισις, ἐν πλήθει γινομένης. Διαχεῖται, ὑπὸ ὄμβρου βρέχεται. Διαχέομαι, ἥδο-
μαι· εὐφραίνομαι· ὅθεν διάχυσις, ἡ τέρψις. Διαχεύειν, τὸ μελίζειν· ὅμηρος· Καί μιν διέχευαν ἅπαντα. Διαχοῦ,
διαχώννυε. Διαχρὸν, χλιαρόν. Διὰ χρόνου, ἀντὶ τοῦ μετὰ πολὺν χρόνον· Ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ πολλοῦ χρόνου. Δια-
χρῶμαι τὸν δεῖνα, καὶ διαχειρίζομαι, καὶ διεργάζομαι, κρεῖττον ἢ φονεύω· λιβάνιος· διαχρησάμενος τὸν δεσπότην· καὶ πα-

ἄλιν ἀλλαχοῦ· διεχειρίσατο ἑαυτόν. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. Ἄγ' οὖν ὁ δύστηνος καὶ διαχειρίσαι μ' ἄγων. ὡσαύτως καὶ διαχείρησις. διεργασία μέν τοι καὶ διεργασμός, οὐχ εὕρηται. ἔστι δὲ καὶ διαχείρησις, ἡ διοίκησις. καὶ διαχειρίζω, τὸ διεξάγω. καὶ καταχρῶμαι. ἀντὶ τοῦ φονεύω λέγει ἐν πρώτῃ Ἡρόδοτος. οἷον καταχρήσασθαι ἑωυτόν. ὁ αὐτὸς καὶ διαχρῶμαι πρὸς δότην λέγει. Διαχρώμενοι, ἀναιροῦντες. Διαχύσει, ἀτιμώσει. Διάχυσις λέγεται, τὸ διαχεῖσθαι ἐπὶ ψυχῆς. ὅταν ἐλευθεριάζῃ καὶ χαίρῃ. ἢ χαρά. τέρψις. καὶ ἔκστασις ὕδατος. Διαχύτλαζε, διακίνει. ταράττε. ἢ διάχει. ἢ διακάθαιρε. ἢ διάκρινε. ἢ διύγραινε. Διαχωρήματα, τὰ διαλείποντα. Διαχωρήσαντι. διαχωρήσαντες δήκως. Διαχωρίου, ἀπὸ διαστήματος. Διαχώροις, τὰ διαστήματα τῶν λόχων. Οὕτω, τι ἀνεπλήρωσε τῇ πυκνότητι τοῦ στρατοῦ, τοὺς διαχώρους. Διαχωρῶ, τὸ διέρχομαι καὶ δίειμι. τὸ διαπορεύομαι. τῆς διὰ ἐπὶ μεσότητος λαμβανομένης. ὡς καὶ παρὰ Ἡροδότῳ. οἱ μὲν Πέρσαι ἐς σὺν Κύρῳ διεχώρησαν κατὰ τὴν Βαβυλωνίην. μὴ πολεμέοντες. Διαψαθάλλειν, διαστέλλεσθαι πρὸς ἔρευναν. Διαψαίρουσιν, ἡσυχῇ διακινοῦνται. κινοῦνται ἢ διαπνέουσι. ψαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν, οἱ ναῦται λέγουσι. καὶ διαψαίρουσα, διασύρουσα. Εὐριπίδης, ἐπὶ τοῦ καθαίρειν λαμβάνει. οἷον, Γλώσσῃ διαψαίρουσα μυκτήρων πόρους. καὶ ψαίρειν ἱστίον λέγομεν. Διάψαλμα, μέλους ἐναλλαγή. Διαψαῦ, διορύττειν. διασκαλεύειν. ὡς τὸ, Κελεῦσαι πάντας διαψαῦ τὴν ἄμμον, καὶ ποιεῖν βοθύνους εὐμεγέθεις. Διαψηφίζεσθαι, τὸ ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις.

Διαψεύδονται, ἐκπίπτουσιν. ἀποτυγχάνουσι. Διαψήφισις ἰδίως λέγεται, ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς δήμοις ἐξετάσεων. αἳ γίνονται περὶ ἑκάστου τῶν δημοτευομένων, εἰ τῷ ὄντι πολίτης καὶ δημότης ἐστὶν, ἢ παρεγγέγραπται ξένος ὤν. Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. ἐντελέστατα δὲ διείλεκται περὶ τῆς διαψηφίσεως ὡς γεγόνασιν ἐπὶ Ἀρχίου ἄρχοντος, Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι. καὶ Φιλόχορος, ἐν τῷ τῆς Ἀτθίδος. Δίβαν, τὸν ὄφιν Κρῆτες. Διβιτήσια, διαβίκια. Διβόλοις χλαίνας. οἱ μὲν διμίτοις. οἱ δὲ διπλᾶς. Δίγαμμα, στοιχεῖόν τι. Διγῆρες, οἱ λαμπροί. ἢ οἱ στρουθοί. Δίγλωσσον, διχόθυμον. Δίγλωσσος, ὁ δύο γλώσσας ἐπιστάμενος. Δίγνωμος, ὁ ἐπαμφοτερίζων τῇ γνώμῃ. Δίγονος μάσθλης, διπλοῦς ἱμάς. ἢ ὅτι οὐ μόνον κατὰ τὴν βαφὴν ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐκέχρωστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ. Ἰδοὺ δὲ φοινὸν μάσθλητα δίγονον ἐκ τοῦ ἐρυθρικοῦ, ὁ δύο χρώμασι κεχρωσμένος. Δίγονος, ἡ περιστερά. Διδασκαλεῖον, τὸ σχολεῖον. διδασκάλιον δὲ, αὐτὸ τὸ μάθημα. Διδασκαλία ἐστὶ, τύπωσις ἔργου καὶ λόγου, ἐπὶ μίμησιν ἄγουσα τοὺς διδασκομένους.

Διδάσκαλον, οὐ καθηγητὴν λεκτέον. ἰδίως δὲ διδασκάλους λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων, ἢ τῶν κωμῳδιῶν, ἢ τῶν τραγῳδιῶν, ἢ τοὺς μουσικούς. ἐκ τοῦ δαίω δαίσω, δαίσκω τὸ μανθάνω. ὡς ὀλέσω, ὀλέσκω. καὶ ὅτι τὰ εἰς σκω ῥήματα οὐ θέλουσι παραλήγεσθαί τινι ἀνεκφωνήτῳ, γίνεται δάσκω. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. καὶ διπλασιασμῷ, διδάσκω. Διδασκέτωσαν, διδαξάτωσαν. Διδασκῆσαι. διδάξαι. Διδάσκομαι παρ' ἄλλου. καὶ διδάσκομαι ἕτερον ἀντὶ τοῦ διδάσκω. Διδασκόμενος πολέμοιο, ἀσυνήθως τοῖς πολλοῖς. ὁ ποιόν τι καὶ τὸ ἐπειγόμενος ὁδοῖο. γίνεται δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ἢ κατὰ ἔλλειψιν, ἵνα ᾖ διδασκόμενος περὶ πολέμου. ὥσπερ καὶ ἐπειγόμενος ἐπὶ ὁδοῦ, ἢ καὶ ἄλλως καθ' ὁμοιότητα τοῦ εἰδώς. ὡς γὰρ ἐκεῖνο γενικὴν ἔχει σύνταξιν, ὅτι ληφθῇ ἀντὶ τοῦ εἴδησιν ἔχων, οὕτω καὶ τὸ διδασκόμενος συντάσσοιτ' ἂν γενικῇ. ἀναλυθὲν εἰς τὸ διδασκαλίαν ἔχων. Διδάσκω, εἰσηγοῦμαι. ὑφηγοῦμαι. παιδεύω. μυῶ. καὶ διδάσκω. καὶ νουθετῶ σε τὴν ταπεινοφροσύνην. καὶ διδάσκω σε ταπεινὰ φρονεῖν. καὶ διδάξω σε καλῶς. μετὰ διδάσκω δὲ τὸ ἀναπείθω. ἐκδιδάσκω ὁμοίως, αἰτιατικῇ. διδάξω δι' ἐμαυτοῦ. διδάξομαι δὲ, δι' ἑτέρου. Διδάσκω, καὶ διδάσκομαι, διαφέρει. διδάσκω μὲν, τὸ ἐκ τοῦ ἄλλον περί τι. ἤτοι παιδεύω. καὶ ἀνάγω. διδάσκομαι δὲ, κατὰ τὴν ἰδίαν παθητικὴν σημασίαν, προφερόμενον λαμβάνεται. σημαίνει δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἐνέργειαν. ἀντὶ τοῦ, εἰς διδασκάλου πέμπω διδαχθησόμενον. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. Ἐδιδαξάμην μέν σ' ὦ μέλεε, τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν. Διδαχή, ἀντὶ τοῦ διδασκαλία. Ἡρόδοτος ἐν τρίτῃ. Διδέασι, δεσμεύουσι. Διδεῖεν, ἔδεισαν. Δίδη, δηλοῖ τὸ ἔδεσμε. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ ἵστη. ὡς γὰρ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἱστῶ ἵστημι, οὕτω τὸ δίδη, ἀπὸ τοῦ διδῶ δίδημι. ὃ παρ' οὕτω φράζεται, πρὸς διαστολὴν τοῦ διδῶ δίδωμι. ὃ δηλοῖ τὸ δωροῦμαι. Ἰστέον γὰρ ὅτι, ὥσπερ ἐκ τοῦ δῶ δώσω ἐξοῦ τὸ δῶρον γίνεται τὸ δίδωμι, οὕτως ἐκ τοῦ δῶ δήσω, καὶ δέσω, παρῆκται τὸ δίδημι. Δίδη μόχθοισι λυγροῖσι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἔδει. ὅ ἐστιν, ἔδεσμει. τὰ τρίτα πρόσωπα τὰ λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ η παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεται. ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐνόη. ἢ ἀπὸ τοῦ δέω, διδῶ. παράγωγον εἰς μι, δίδημι. τὸ δεσμῶ. ὁ παρατατικὸς, ἐδίδην. ης. η. ὅθεν καὶ δίδη μόχθοισι λυγροῖσιν, ἀντὶ τοῦ ἔδησε ταῖς ἀπαλαῖς λύγοις. Δίδημι, τὸ δεσμεύω. Διδήμονες, δειλοί. ἄθλιοι. Διδίσκετο, ἠσπάζετο. Διδίαττεται, φοβεῖ. Διδόαμεν, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ α, ἀντὶ τοῦ δίδομεν. Διδόασι λέγε, οὐ διδοῦσιν. ὡς Φαβωρῖνος ἐν τῷ περὶ εὐχῆς. τὸ γὰρ διδοῦσι λέγει τὸ δεῖν σημαίνει. Διδοῖ, ποιητικόν. δίδωσι κοινόν. συζυγίας τρίτης τῶν περισπωμένων, πρωτότυπον τοῦ δίδωμι. Διδοῖσθα, ἐκ τοῦ διδῶ. διδοῖς, κατὰ πλεονασμόν. ὁ ποιός ἐστι καὶ ἐν τῷ ἔφησθα, καὶ οἶσθα. καὶ τοῖς ὁμοίοις. Διδόναι. τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, τῶν εἰς μι ῥημάτων, φυλάττουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. οἷον, τίθημι τιθέναι, ὅτι τίθεμεν. δίδωμι διδόναι, ὅτι δίδομεν. ἵστημι ἱστάναι, ὅτι ἵσταμεν. ζεύγνυμι ζευγνύναι, ὅτι ζεύγνυμεν συνεσταλμένως, χωρὶς τοῦ παρακειμένου καὶ ὑποσυντελικοῦ. Δίδοται τί, ὑπό τινος ἁπλῶς. ἀποδίδοται δὲ, τὸ χρεωστούμενον. καὶ ἀποδίδομαι τὸν ἵππον, ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας. ἤγουν πιπράσκω. Διδοὺς διδόντος. καὶ δοὺς δόντος. τῶν μετοχῶν πασῶν, τῶν εἰς ους ληγουσῶν ὀξυνομένων, τὰ ὀνόματα οὐδέποτε ὀξύνονται. καὶ διὰ τοῦτο παράλογα, τὸ ποὺς καὶ ὀδούς. Διδοῦσι, περισπωμένως. ὅτι ἐκ τοῦ διδῶ. Διδράσκει τις φυλακήν. ἀποδιδράσκει δὲ, ὅταν ἀφύλακτος ᾖ. Δίδραχμον, συντέλεσις. εἰσφορά. λειτουργία. ἔχει δὲ τὸ δίδραχμον οὐγγίας ἕξ. εἴκοσι ὀβολούς. γράμματα ἕξ. Διδυμάονες διδύμων, διαφέρουσι. καθό τι οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν. οἱ δὲ δίδυμοι, οὐκ ἐξ ἀνάγκης. κεῖται γὰρ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἁπλῶς δυάδος. διδύμοις γοῦν ἀνεψιοῖς ἡ τραγῳδία. οἱ δὲ τοὺς ἁπλῶς οὕτω δύο. τοιοῦτον καὶ τὸ διδύμην ἐρινύν. καὶ οἱ ὄρχεις δίδυμοι. ἐκτείνει δὲ ὁ δε

θυμαῖον τὴν παραληγουσαν ἀναγκαίως διὰ μέτρου χρείαν. διὸ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνεται, ὁμοίως τῷ μαχάων. οἷος.

Δίδυμον ξύλον, ἡ παρὰ ῥωμαίοις φοῦρκα. Δίδυμος, ὁ μεθ' ἑτέρου τεχθεὶς, ἐκ μιᾶς συλλήψεως. Διδυμίου ῥίζα, βοτάνης εἶδος. καὶ ὁ ὄρχις δὲ οὕτω λέγεται. Διδῶ, διδοῖς, διδοῖ, ἀττικῶς. δίδωμι. δίδως. δίδωσι. κοινῶς. Διδὼ, ἡ ἐρασθεῖσα αἰνείου ἥρωος. φασὶ δὲ αὐτὴν, ἐλέσσαρ ἤτοι ἐλίσσαν ὀνομαζομένην. κληθῆναι ὕστερον τῇ τυρίων φωνῇ διδὼ, διὰ τὸ πολλὰ πλανηθῆναι ἀπὸ φοινίκης ἀπάρασαν ἐπὶ καρχηδόνα. τῇ γὰρ φοινίκων φωνῇ τὴν πλανήτιν διδὼ προσαγορεύουσι. πυρὰν γὰρ αὐτὴν ἀνάψασαν καὶ ἑαυτὴν τῷ πυρὶ ἐμβαλοῦσαν, οἱ τύριοι κλαίοντες, καὶ τὴν πυρὰν περιερχόμενοι, διδὼ ἀνεκαλοῦντο. ὅ ἐστι, πλανῆτιν. Διδοίη, καὶ δοίη εὐκτικῶς, φησὶ φρύνιχος οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν. ἀλλὰ διδοίη. καὶ δοίη. τὸ μέντοι διδῴη καὶ δῴη, ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τιθέασι. τεκμηροῖ δὲ ὅμηρος. ἐὰν μὲν ὑποτακτικῷ χρῆται διὰ τοῦ ω μεγάλου ἐκφέρων. οἷον εἰ δέ κεν αὐτὸς δῴη κῦδος ἀρέσθαι. ἔστι γὰρ, εἰ δ' ἄν σοι δῷ αὐτὸς, ἤγουν ὁ ζεύς. εἰ δὲ εὐκτικῷ οὕτω. σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς. οὐ καλῶς δέ φησι ταῦτα ὁ φρύνιχος. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ βιοῖς βιοῦντος οὐ βιοίη φαμὲν ἀλλὰ βιῴη ἰωνικῷ ἔθει, ἐκεῖνοι γὰρ τὴν οι δίφθογγον εἰς ω μετατρέπουσιν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δοῖς δόντος δοίη. καὶ δῴη. ὡς ἁλοῖς ἁλόντος, ἁλοίη καὶ ἁλῴη. Δίδοθι, τὰ εἰς θι προστακτικὰ, φυλάττουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου. οἷον τίθετι, ὅτι τίθεμεν. ἵσταθι, ὅτι ἵσταμεν. δίδοθι, ὅτι δίδομεν. ζεύγνυθι, ὅτι ζεύγνυμεν.

Δίδωθί μοι κλέος, διατί μακρᾷ παραλήγεται τὸ δίδωθι, λέγοντος κανόνος τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ βραχείᾳ παραληγουμένου, ὀφείλει καὶ τὸ προστακτικὸν βραχείᾳ παραλήγεσθαι. λέγομεν ὅτι ποιητικῶς ἔσχε πάθη συνήθως. τὸ ο εἰς ω, διὰ τὸ μέτρον. Δίδωμι. βραβεύω. καταβάλλω. παρέχω. ὑπέχω. πορίζω. νέμω. ἐκπορίζω, προτείνω, πλεῖστα. Δίδωμί σοι, τὸ αἰτοῦμενον. δίδωμι δίκην, ἀντὶ τοῦ κολάζομαι. καὶ δοῦναι ποιῆσαι δίκην. ὡς ἀριστοφάνης. ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην. μετὰ δίδωμί σου τοῦ πλοῦτου, ἀπὸ δοτικῆς εἰς ψυχικήν. παθητικῶς δὲ ἀποδίδομαί σε τὸν ἵππον, ἀντὶ τοῦ πιπράσκω. ὁμοίως καὶ ὅσα τὸ δίδωμι, ἢ δωροῦμαι σημαίνει, οἷον ἀφίημί σοι τὴν οὐσίαν. ἀφίημι δέ σε τοῦ χρέους, ἀντὶ τοῦ ἀπολύω, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς ψυχικήν. Δίδωμί σοι θάρρος, καὶ δίδωμί σοι θαρρεῖν. Δίδωμι, τὴν σύνταξιν ἔχει, ἣν τὸ διδάσκω παρὰ τοῖς λατίνοις. οἷον, ὦ ἔδωκα τὴν πρὸς σὲ ἐπιστολὴν, ἄγγελος ὁ κολώπος ὀνομάζεται. Δίδωμι. προσύλλαβα θέλει εἶναι τὰ εἰς μι ῥήματα· τρισύλλαβα. οἷον, τίθημι. ἵστημι. ζεύγνυμι. δίδωμι. χωρὶς τῶν τεσσάρων δισυλλάβων. οἷον, εἰμί. τὸ ὑπάρχω. φημὶ, τὸ λέγω. καὶ κατὰ ἀποβολὴν, τοῦ φ, ἠμί. καὶ εἶμι, τὸ πορεύομαι. καὶ τόσα ῥήματα εἰς μι εἰσὶ τὰ ὑπερβαίνοντα τὴν τρισυλλαβίαν· ἕξ. κεραννύμι. πετάννυμι. ὀμόργνυμι. ὀρέγνυμι. ὀνίνημι. καὶ δοκίμημι, ὅ ἐστιν αἰολικὸν, σημαῖνον τὸ δοκιμάζω. Διδώσειν, ἤγουν δοῦναι. ἀπὸ τοῦ διδῶ. διδώσω. πρωτότυπον. ἐξ οὗ τὸ δίδωμι. Διδώσομεν, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. πρωτότυπόν ἐστι τοῦ δίδωμι. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τοῦ διδῶ διδώσω, τὸ δίδωμι. Δίε. δίω τὸ φοβοῦμαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδιον. ἔδιες. ἔδιε. καὶ δίε. περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν. καὶ δίε περὶ νηυσίν, ὅ ἐστιν ἐφοβεῖτο. ἐνεστὼς τὸ δίω, διὰ μόνου δι χρόνου. ἐξ οὗ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τὸ δεδιέναι καὶ ἡ δειδία. καὶ ὅσα τοιαῦτα. εἰ δὲ ἐπὶ τρέχειν, τῷ κατὰ δέος φεύγοντι διώκειν, λέγεται παρὰ τὸ δίενωκα. ὁμώνυμον ἄρα τὸ δίειν, δηλοῖ καὶ τὸ φεύγειν, καὶ τὸ καταπτρέχειν τῶν διωκομένων. δοκεῖ δὲ διφορεῖσθαι τὸ δίειν, καθὰ καὶ τὸ φθίειν. καὶ τοῦ μὲν γραφομένου ἐν μόνῳ δίχρόνῳ, ἰδοὺ ἡ χρῆσις πέφηνεν. ὡς ἐν διφθόγγῳ γράφεται δείω, φαίνεται ἐκ τοῦ δέος. ἐν ᾧ ἀπὸ διφθόγγου ἀνεφάνη τὸ ε καθὰ ἐκ τοῦ νείφω, τὸ νέφος. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ δείδω. πλεονασμῷ τοῦ δ, ἐκ τοῦ δείω. καὶ ἀπὸ τοῦ δείμου δὲ τοῦ δηλοῦντος τὸν φόβον. Διέβαλεν, ἐξηπάτησε. Διέβη, παρῆλθεν. ἐπέρασε. Διεβίβων, καὶ διεβίβαζον, ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. Καὶ διεβίβαζεν εἰς τὴν ἀσίαν, τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποικίας. Διεβίω, ἐκ τοῦ βιῶ βιῶ. παράγεται ῥῆμα εἰς μι βίωμι. καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἐν συνθέσει, διαβίωμι. ὁ μέλλων βιώσω. ὁ ἀόριστος, ἐβίωσα. ὁ δεύτερος, ἐβίων. ως. ω. καὶ διεβίω, ἐν συγκοπῇ, ἀντὶ τοῦ ἔζη. Διεβλήθη, ἐξηπατήθη. Διεβλήθησαν, ἐξηπατήθησαν παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Διεβοήθη, ἐνεφανίσθη. Διεγάληνισε πρόσωπα. προσηνῆ καὶ πρᾶα καὶ ἥμερα ἐποίησεν. ἀριστοφάνης. Διεγείρω, ἐξυπνίζω. Διεγειρώμεθα, παροτρυνώμεθα. Διεγγύησιν, ἀντὶ τοῦ κατάστασιν ἐγγυητῶν. δημοσθένης κατὰ τιμοκράτους. ἐν δὲ τῷ κατὰ νεαίρας εἰ γνήσιος ὁ λόγος, φησὶν ἐγγυηθεῖσα ὑπὸ τοῦ στεφάνου. Διέγνωκα, κέκρικα. διέγνων. Διεγκρινησάμενοι, διακρίνοντες. Διέγραψε, διέξυε. Διεδύετο. λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοὶ ῥήματά τινα μετὰ τῆς διὰ προθέσεως, ἀργούσης. ὡς τὸ διεδύετο. διαφῆκεν. ἐκπεσεῖν. διαφῆναι. Διέδην, ἀντὶ τοῦ διαπλοῖς. Διεδικίκησε, διέγραψε τῇ χειρὶ, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοίδυκα ἢ διέτριψε. Διέδρα, ὅταν ἐν φυλακῇ τις ἢ. ἀπέδρα, ὅταν ἀφύλακτος ἢ. Διέδριον, τὸ καθέδριον. Δίεδρος, ὁ διαφανὴς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Διεζευγμένον ἐστὶ, πρότασις ἐκ μαχομένων. ὧν καὶ τὰ ἀντικείμενα μάχεται. ὡς τὸ ἤτοι ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. Διέζευξε, διεχώρισε. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς διεζευγμένον λέγεται, τὸ τετράχορδον. καὶ συνεζεῦχθαι λέγουσι, τὸ ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι. Διεθάλλε, διέφθειρε. Διέθεε, διέτρεχε. Διέθει, διέτρεχε. Διέθηκεν, ἐτιμωρίσατο. Διεθρόησαν, ἀντὶ τοῦ διελάλησαν. διεθορύβησαν. Διέθρυψε, ἐκλάσθη. διέτριβε. Διέι, διελεύσῃ. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. χλαῖναν δὲ φανὴν ἔχων, δίει κοῦξ ἐντυχὼν ὑπέρβολος. Διειδέναι, τὸ ἀκριβῶς γινώσκειν. ἀριστοφάνης. ὡς τ' ἤδη νοεῖν ἅπαντα καὶ διειδέναι. Διειδὲς, λαμπρόν. διαυγές. καὶ καθαρὸν ὕδωρ. Διείδεται, διαλίζεται. Διεῖλεν, ἐχώρισε. Διειληφότες, ἀντὶ τοῦ νομίσαντες. Διειλοκομπάσας, σκιᾷ καὶ κόμπῳ ἐξαπατήσας. Διειλυσθεῖσα, λάθρα διεξελθοῦσα τοῦ δρόμου. ἀποδράσασα. φυγοῦσα. Δίειμι, διεξέρχομαι. καὶ διέρχομαι αἰτιατικῇ, καὶ δίειμί σοι, τὴν ἐμὴν γνώμην. Διεῖναι ἐλαίῳ, ἢ ὄξει ἢ ἄλλῳ τῷ, ἐκ ἀνεῖναι, ὡς ἰατροὶ λέγουσι. καὶ διεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι. Δίειξις, διάστασις. Διεῖπε, διώκει. περιείρχετο, περιεῖπε. μετήρχετο. διέπω.

Διειπεῖν, κατὰ περιττότητα προθέσεως. τὸ διασαφῆσαι, διηγήσασθαι. διαλεχθῆναι εἰς μάθησιν. φησὶ γὰρ διειπέ μοι ὄφρα δαείω. Διειπετέος χειμάρρου, πληρουμένου, διὰ τοῦ διὸς ὄμβρου. Διειράσαντο, ἐφόνευσαν. ἀπέκτειναν. Ὁ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἑκάτερον διειργάσαντο. Διείργων, κωλύων. Διείρεο, ἐρώτα. Διείρηται, διήγγελται. Διειρομένοισι.

διερρύηκασιν ἢ λέγουσιν. ἀπολλώνιος. Διέρουσι, τὸ ἐπιβάλλουσι. Διερύσαι, διαστῆσαι. διελκύσαι. Διειρωνεύξαντο, οἱ ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους καὶ ψευδόμενοι, δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. Διείς, ἐκτείνας. ἁπλώσας. ὡς τό. διεὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς. Δίεσι, διέρχεται. προέρχεται. Διεισόμεθα, διαπορευσόμεθα. διαγνωσόμεθα. Διεῖχον, ἀντὶ τοῦ διίσταντο. θουκυδίδης. διεῖχον πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. Διεκαύσε, διέσεισε. διεσάλευσε. Διεκαρανώσατο, καρηνοῦ, καὶ διακαρηνοῦ. δοκεῖ γὰρ τῶν πιθώνων ἡ ἀλοιφή, κάρα εἶναι. Διεκβάδην, δίοδον. Διεκδικᾷ, διεξέρχεται. τιμωρεῖται. Διεκδῦσιν, ἀπόδρασιν. διεξέλευσιν τῶν δεσμωτῶν. Διεκπλέστερον, ἀκριβέστερον. Δι' ἐκθυρῶν, τοὺς νεκροὺς οὕτω φασὶν ἑδράζεσθαι, ἔξω τοὺς πόδας ἔχοντας, πρὸς τὰς αὐλίους θύρας. Διεκλήσθη, ἀπώλετο. Διεκνημάσατο, διέφθειρε. Διεκομισάτην δυϊκῶς, ἀντὶ τοῦ διεκόμισαν. Διεκορήσατό τις παρθένον, ἀντὶ τοῦ διέφθειρε. Διεκορκόρυγε σε παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἤχησε. κορκορυγεῖν γάρ ἐστι, τὸ τὴν γαστέρα λαλεῖν μόνον. ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ, τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον. Διεκοσμήθησαν, διετάχθησαν. διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διεπείρασε, καὶ ἐξήτασε.

Διεκπατῆσαι, τὸ ἀπάτου παρεξελθεῖν. Διεκπορδικίσαι, διαδρᾶναι. ἐκφυγεῖν. ἐξαπατῆσαι. Διεκπαίσαντες, διεκτρυπήσαντες. διεκδραμόντες. Διέκπτοι, τὸ ἐμβάλλειν καὶ διασχίζειν. Διεκπροαλές, κατωφορον. κατωφερές. Διεκρανώσατο, σημαίνει τὸ αὐξήσατο. παρὰ τὸ κάρα. διεκρανώσατο κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐκεράσατο. ἢ μᾶλλον ἐμεθύσατο. ἢ ἀποκαλυφθῆναι ἐποιήσατο. θεόκριτος. Διεκρίθη, ἐμερίσθη. ἐδίσταξεν, εὐλαβήθη. Διεκρινάμην, διέστησα. διεχώρισα, ἐδοκίμασα. Διέκριναν, διεκρίθησαν. ἀπελύθησαν. ἐπαύσαντο. Διεκρουσάμεθα, ἐξεβάλομεν. Διεκτελέστερον, ἀκριβέστερον. Διεκύλλαινε, τὰ χείλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων. Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τοῦ διεπείρασε καὶ ἐξήτασεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν περιπολούντων σὺν κώδωσι νυκτὸς τὰς φυλακάς. εὐριπίδης, παλαμήδει. ἢ ἀπὸ τῶν δοκιμαζόντων τοὺς μαχίμους ὄρτυγας, τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος. ὡς ἀρίσταρχος. Διελάφυξας, διεφόρησας. ἀνήλωσας. λαφυγμὸς γάρ, ἡ διαφόρησις. ἡ διακένωσις. Διελέγχοντο, αἰσχύνοντο. μεμφομένου. Διελεγχώμεθα, εἰς ἔλεγξιν ἀλλήλων ἔλθωμεν. Διελεῖ, μερίζει, ἀποκρίνει. Διέλιπεν, ἐπαύσατο. διελέξατο. ἀφῆκεν. Διελέτην, διεῖλον δυϊκῶς. Διελέσθαι, διαμερίσαι. Διελευσόμεθα, παρελευσόμεθα. Διελέχθη κάλλιον, ἢ διελέξατο. Διέλβατο, κυκλώσατο. Διελθεῖν οὐκ ἔχω σοι πάντα, ἤγουν διηγήσασθαι. Διέλθῃ, διαπεράσῃ. Διέλθυρις, διάμφοδος. Διελκυστίνδα, παιδιά τις οὕτω καλεῖται παρὰ τῶν παίδων, ἐν τῇ παλαίστρᾳ. Διελκύω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. Διελομένου, ἀποκρίνοντος. διαχωρισαμένου. Διελών, διαμερίσας. διανείμας. Δίεμαι, τὸ βρέχω. ὑγραίνω. ἀριστοφάνης. ὄζει διέμενος σφηκίῳ. Διέμενος, διυγραίνων ὁ νῦν χυματίζων φασί. Διεμοιρήσαντο, διεμερίσαντο. Διέμπηντο, ἐνεφόρηντο. Διεμπολᾶν, τὰ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν. Διεμύλλαινε, τὰ χείλη διεκίνει. καὶ διέστρεφε μυσαττόμενος. Δι' ἐναντίας, δι' ἔχθρας. Δι' ἔνδειαν φρενῶν, διὰ μωρίαν. Διενεγκεῖν, τὸ διαφέρειν. Διενεγυασάμεθα, ἐνεχυρισάμεθα. Διενεγκόντα, κρείττονα φανέντα, ἢ διαφέροντα. Διενειμάμην, καὶ ἐνειμάμην. οὐ διειλόμην. ἀριστείδης ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. πρὸς δὲ τοὺς στρατιώτας τοὺς χιτῶνας ἐνείματο. Διενειμάτην, διενείμαντο δυϊκῶς. Διένειμε, διεμέρισε. καὶ διένειμε τὸν χρυσόν, ἀντὶ τοῦ πρὸς πολλοὺς τοῦτον ἐξέχεε. καὶ διένειμε τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν κλῆρον τοῖς πτωχοῖς, ἀντὶ τοῦ διασκορπίσας ἔδωκε. Διενήνοχε, διαφέρει. ἐνέκω, ὁ μέλλων ἐνέξω. ὁ παρακείμενος ἤνεχα. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ἀττικῶς, ἤνοχα. ὡς κέκλοφα. καὶ προσθέσει τοῦ ε καὶ ν ἐνήνοχα. καὶ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως κατὰ συγκοπὴν διενήνοχε. Διενηνοχώς, ὑπερέχων. Διενήξατο, ἐξέφυγε. Δι' ἐνιαυτοῦ, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου ἐνιαυτοῦ. ἀντιφῶν περὶ τοῦ λινδίων φόρου. τηλεκλείδης δ' ἐν τῷ πρυτανείῳ δι' ἡμέρας εἶπεν, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Διέννος, διετής. Δίενται, ὅ ἐστι διώκουσι. τὸ θέμα δίημι. ἐκ τοῦ διῶ δίημι δίεμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν τοῦ παρατατικοῦ ἐδίεντο. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, δίεντο. Διεντέρευμα, τὸ ἐρώτημα. Δι' ἐντεύξεως, διὰ παρακλήσεως. Διεξαγάγῃ, διεξενέγκῃ. Διεξάγονται, διοικοῦνται. Διεξάγω, ὁδηγῶ. Διεξάσθην, διεπράξαντο δυϊκῶς. Διεξάγειν, ἀπείξειν. οὕτω γὰρ διεξάγειν τὰς χεῖρας, καὶ φροντίζειν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιήσειν, τὸν προυσίαν ἐς αὐτούς. Διέξεισι, διέρχεται. Διεξελθόντες διὰ πάντων, ἀντὶ τοῦ πλέσαντες πάντα. ἡρόδοτος. κατὰ ἕνα ἕκαστον τῶν πάντων ἔσφαζον ἐς τὸν κρατῆρα, διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν παίδων. Διεξέπεσεν. ὡς τό, τὰ ὅπλα ἀνελόμενος, διεξέπεσε διὰ τῶν πολεμίων. τουτέστι, διήλασε. διῆλθε. διέφυγε. Διεξερέεσθαι, διερωτᾶσθαι. Διεξέρχομαι, τὸ διηγοῦμαι. ὁμοίως ἐπεξέρχομαι, τὸ διηγοῦμαι. τὸ μὲν πρόσωπον, δοτικῇ. τὸ δὲ πρᾶγμα αἰτιατικῇ συντάσσεται. Διεξήνυσε, τὸ μέχρι τέλους δηλοῖ. καὶ ἔξω τέλους προελθῆναι. Διεξιέμεναι, διεξελθεῖν. ἀπὸ τοῦ διεξίημι. ἡ μετοχὴ ὁ διεξιείς. διεξιέντος. διεξιέναι. ὡς τιθέναι. προσθέσει τῆς μαι διεξιέμεναι. Διεξίοιμεν, ἤγουν διερχοίμεθα. ἐκφράζοιμεν. Διεξιφίσω, τοῖς ξίφεσιν ἐχρήσω. ἢ διεμαχέσω περὶ τῆς χώρας. Διεξιών, λέγων διηγούμενος. Διεξοδικῶς, πλατέως. λεπτομερῶς. καὶ διεξοδικώτερον, λεπτομερέστερον. Διέξοδον, διεξέλευσιν. ἐκπνοήν. ἔκβασιν. ὅθεν ἐκπορεύονται. Διέπαυσέ τις τινα, καὶ διεπαύσατο αὐτούς. καὶ ἔπαυσε καὶ ἐπαύσατο καὶ ἀνέπαυσε, καὶ ἀνεπαύσατο. Διεπαλαμήσατο, διεπράξατο.

Διέπε, διέτασσεν ἐδίωκεν ἢ διεκόσμει. Διέπειν παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἐνεργεῖν. ὅθεν καὶ διοπός ὁ οἰκονόμος παρ' αἰσχύλῳ. ἢ τὸ διοικεῖν. διευθετεῖν. περιέπειν δέ, τὸ φίλον τινὰ κυβερνᾶν καὶ θάλπειν. ἢ διέπειν, τὸ τάσσειν. ἀπὸ τοῦ ἕπω τὸ λέγω. ἢ καὶ ἐκ τοῦ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. ἀκολουθίᾳ γάρ τινι χρώμενος, πρεπόντως ἐπιτάττει τῷ λαῷ. ἐκ δὲ τούτου, οὐ μόνον διοποὶ οἱ ἄρχοντες, ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι. ἀδίοπον γάρ φησιν ὁ αἰσχύλος, τὸν ἄναρχον, καὶ ἀφύλακτον. ἐπειδὴ διοποὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ διέποντες. αἴλιος δὲ ὁ διονύσιός φησιν, ὅτι διοπὸς ὁ ναυφύλαξ, ὡς ἐπισκοπῶν αὐτὴν καὶ ἐφορῶν. ὥσπερ αὐτὸς οὐκ ἐκ τοῦ διέπειν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὄπω τὸ βλέπω δοκεῖ ἐτυμολογεῖν τὸν διοπόν. Διεπέμφρακτο, διέφθαρτο. Διεπεραιώθη ξίφη, ἀντὶ τοῦ ἐγυμνώθη. Διεπέρασας, ἐπόρθησας. Διεπεραίνετο, εἰς πέρας ἤρχετο. ἠνύετο.

Διέπεσεν, ἀπέτυχεν. ἀπέθανε. Διεπέφραδε, καί μοι εἶπε. τοῦτο κατὰ τοὺς παλαιούς, ταυτόν ἐστι τῷ, ἔπος τ' ἔφα

τέκτ

τοῦ ἐκτὸς ὀνομάζει. ἐκ παραλλήλου γὰρ καὶ ἐκεῖ καὶ ὧδε ταυτὰ αἱ λέξεις δηλοῦσιν. Διεπέφραδεν, ἐνετείλατο. διεσήμηνε.
Διεπυκτάζετο, διεμάχετο. ἐφιλονείκει. Διέπτυεν, διησύγχασε. διεῤῥαπίσθη. Διεσκέδμαι, διὰ σκαφιδίου ἐ
πλεε. Διέπουσιν, ἐνεργοῦσι. κατορθοῦσι. διανύουσι. Διεπράθομεν, ἐπορθήσαμεν. Διέπρησσον πεδίοιο, ἴσον τῷ ἐπέ
ρων διὰ τοῦ πεδίου. ἢ διέπρησσον, διεπορεύοντο. διήνυον. διεπέρων. Διεπρίοντο, ἐθυμοῦντο. ἔτριζον τοὺς ὀδόντας. Διέ
πτατο οἰστὸς παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ τάχος δηλοῖ τοῦ πτερόεντος οἰστοῦ. τὸ μετὰ τὴν ἐκ τόξου ὁρμὴν, ἐκεῖθεν πτάμενος. τῆς δὲ ἀνα
λογίας τοῦ διέπτατο, καὶ τὸ, πολιὸν αἰθέρ᾽ ἀμπτάμενος, καὶ τὸ διαπτάσθαι σκάφος. ἔστι δὲ καὶ δι᾽ ὕπτηρος ἐν τούτοις μέσος
ἀόριστος. οἷον, περιχαρὴς δ᾽ ἀνεπτόμην. ὅθεν οὖν καὶ τὸ πτέσθαι. ὡς τὸ μηδέπω πτέσθαι δυνάμενος. καθὸ δὲ τὸ διέπτατο, ἔστι καὶ
τὸ, Τίς γάρ σε τοῦ ἀρχῆς τοῦ κακοῦ προσέπτατο. Διεπτόησεν, εἰς φόβον ἐνέβαλε. Διεπτοίησεν, ἐθορύβησεν. ὡς τὸ φθά
σαν. ἀπολλώνιος. Διέπτυξε, διεσαφήνισε. Διεπυνθάνετο, ἠρώτα. Διέπω, τὸ διαπρεπίζω, ἢ ἐνεργῶ. κατορθῶ. διαπο
νῶ. ὁ μέσος παρακείμενος, διεῖπα. Δίερα, τὰ χείλη τῶν ποταμῶν. ἃ καὶ αὔδηρα λέγονται, διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα καὶ διερά. ἢ διε
ρὰ, τὰ ὑγρὰ καὶ σεσηπότα. Διεργάζεται, ἀναιρεῖ. κτείνει. Διεργάθοι, διαλύσειε. Διέργασαι, φόνευσον. Διερειδόμε
θα, στηριζόμεθα. Διερεισμένη, διαταξαμένη. ἀσφαλισμένη. ἀριστοφάνης. Διερέσσοντας, διασείοντας. διασχίζοντας.
διαπερῶντας. Διερέσσοντα, διακωπηλατοῦντα. Διερευνάομαι διερευνῶμαι, τὸ ἐξετάζω καὶ ἀναζητῶ. Διερὴ κυρίως,
ἡ ἐκ Διὸς γινομένη κάθυγρος γῆ. ἐξ οὗ καὶ διαίνω τὸ βρέχω. Διερικνοῦντο, διεκαμπυλοῦντο. ἐκάμπτοντο. ἡ γὰρ ῥικνότης,
καμπυλότης ἐστί. διὸ καὶ τὸ γῆρας, ῥικνὸν λέγεται. Διερμηνεύων, σαφηνίζων. Διεροῖς, διύγροις. Διερὸν, ὑγρόν. χλω
ρόν. ζῶον. ἔναιμον. Διερὸν, πόδα παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ πλοῖον σημαίνει κατά τινας. καὶ ἁλὸς ἵππον, ἐκάλεσε τὸ πλοῖον. Διε
ρὸς ὁ ὑγρός. καλλίμαχος. διερὴν δ᾽ ἀπεσείσατο λαίφην. λέγεται διερὸς ἐκ μεταλήψεως καὶ ὁ ζῶν. ὅμηρος. Οὐκ ἔστιν οὗ
τος ἀνὴρ διερὸς βροτός. τουτέστι ζῶν καὶ ἐῤῥωμένος. ὀδυσσείας ζ΄. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί. αὖοι δ᾽ οἱ τεθνεῶτες. παρὰ τὸ διαίνω τὸ ὑ
γραίνω, γίνεται διαρὸς, ὡς μιαίνω μιαρὸς καὶ λιπαίνω λιπαρός. καὶ τροπῇ, διερός. διερῷ ποδὶ, ὀδυσσείας τ΄. μεταφορικῶς
τῇ νηΐ. καὶ γὰρ ἁλὸς ἵππους, τὰς ναῦς καλεῖ ποιητικῶς. οἱ δὲ τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ. ἢ τῷ θαλασσίῳ. διερὸν γὰρ, χλωρόν. βεβρεγ
μένον. Ἄλλως. Διερὸς βροτὸς, ὁ ζῶν, καὶ ἐῤῥωμένος. λαμπρὸς. περιφανής. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμότης συνέ
χει. τὸν δὲ θάνατον, τὰ ἐναντία ποιεῖ. ὅθεν ἀλίβαντες οἱ νεκροί. οἱ ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιροι. καὶ ὁ κωμικὸς παίζων αὐαίνου
λίθον ἐν ᾅδου εἶναι πλάττει. ἀπὸ τοῦ αὐαινωθεὶς, χώομα. πλούταρχος ἐν τοῖς συμποσιακοῖς οὕτω φησίν. ὑγρότητι καὶ θερ
μότητι, τεθήλασι τὰ ζῶα. ἡ δὲ ψυχρότης καὶ ξηρότης, ὀλεθρία. διὸ χαριέντως ὅμηρος διερὸν βροτὸν καλεῖ. καὶ τὸ μὲν χαί
ρειν ἰαίνεσθαι λέγει. ὡς καὶ χαλκὸς ἰαίνεται πυρί. Διέρπει, διέρχεται. Διέῤῥει, δύο σημαίνει. τὸ διεφθείρετο. καὶ ἀντὶ
τοῦ ἐπεφήμιστο. Διεῤῥίπισε, διεσκέδασεν. ὡς ἐκ τῆς ῥιπῆς ἤτοι τὸν ἄνεμον δηλοῖ. Διερεύη, διέδραμε. διῆλθε.
Διεῤῥυηκόσι χείλεσιν, ἀντὶ τοῦ, κεχαλασμένοις, καὶ κεχηνόσι, καὶ οὐ συνεστραμμένοις. Διεῤῥωγὼς, διεσχισμένος. καὶ διεῤ
ῥωγότα. Διερυμβονήσατε, διεφορήσατε. Διέρχεσθον, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθε δυϊκῶς. ἤγουν, ἀναγινώσκετε. Διερχόμενος,
περιερχόμενος. περιάγων. Διερῷ ποδὶ, ὑγρῷ ἐστὶ ἀπὸ τῆς βάσεως. οἱ δὲ ζώντως ἐνεργῶς. Διεσαρδάνωσε, διεγέλασεν.
οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ᾽ οἱονεὶ σαρδόνιον γέλωτα. Διεσαρώνησε, διέσυρε. κατεγέλασεν. οἱ δὲ, διέχανε. Διεσάφησαν,
ἡρμήνευσαν. Διέσεισε, διήγειρε. διεσάλευσε. Διεσήμηνε, διεχλεύασε. Δίεσθαι, τουτέστι διῶξαι. ὅμηρος. προτὶ ἄ
στυ δίεσθαι. ἀπὸ τοῦ δίω τὸ διώκω, δίημι παράγωγον. τὸ παθητικὸν δίεμαι. τὸ τρίτον δίεται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίεσθαι.
Δίεσις, διαχωρισμός. ἄνεσις. καὶ μέρος τι τόνου παρὰ τοῖς μουσικοῖς. ἢ καὶ ἡ πρὸ μουσικῆς ᾠδῆς κίνησις. δίεσις λέγεται, καὶ
τὸ ἐλάχιστον μέτρον τῶν ἐναρμονίων διαστημάτων. Διεσκαριφησάμεθα, ἀντὶ τοῦ διελυσάμεθα. σκάριφον γάρ ἐστι τὸ κάρφος,
καὶ φρύγανον. ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα, εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα. Διεσκεδασμένον, διατετυπωμένον. καὶ διεσκέδασε, διεσκόρ
πισε. Διεσκέδασται, ἀπέῤῥιψαι. Διεσκευασμένην, μετὰ δόλου γεγραμμένην. πολύβιος. Ἐκπέμπουσι τῶν κριτῶν τινὰς
ὡς ἐπὶ λῃστείαν, δόντες ἐπιστολὴν διεσκευασμένην. Διεσκευασμένοι, ἡτοιμασμένοι. ὡς τὸ διεσκευασμένοι ἐνόπλοι ξι
φήρεις εἰς πόλεμον. Διεσκήριπτεν, ἐπεστήριξεν. ὡς τὸ, Ἦλθέ ποθ᾽ ἑρπύζουσα συνδρυὸς ξύλῳ. τὸ μὴν διεσκήριπτε
τὴν πετρωμένην. Διεσκίασται, ἀποκέκρυπται. Διεσμιλευμένον, διεσχισμένον. ἠκριβωμένον. ἐξεσμένον. περικεκα
θαρμένον. Διεσοῦτο. διήρχετο. Διεσπαθηκότα, διεῤῥιφότα. Διεσπάρησαν, διεσκορπίσθησαν. Διεσπάσθησαν,
διεχωρίσθησαν. Διεσπευσάμην, ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς ἐποιησάμην. ἢ ἀντὶ τοῦ διεπραξάμην. Διεσπεκλωμένη παρ᾽ ἀ
ριστοφάνει, ἐν πλούτῳ. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ ὑπὸ μυρίων ἐτῶν, καὶ τρισχιλίων. ἀντὶ τοῦ ἐξηραμέ
νῃ γαμηθείσῃ. ἐν τῇ συνουσίᾳ καταπετριμμένῃ ἢ ἄχρηστος πρὸς συνουσίαν, διὰ τὸ γῆρας. σπεκλοῦν γὰρ τὸ συνουσιάζειν παρὰ
τὸ πλέκεσθαι. σπέκλωμα γὰρ ὁ ἦχος τῆς συνουσίας. ἢ διαλελυμένη. κυρίως ὡς ἐπὶ χοινίων τῶν πλακέντων, εἶτα διαλυθέντων
ἐν χρόνῳ. ἢ ὑπεσπληνισμένῃ. καταδιεσπεκλωμένη πρὸς συνουσίαν καὶ ἄχρηστος γενομένη. καὶ πεπαλαιωμένη, καὶ ὑπὸ πολλῶν
ἐν συνουσίᾳ τετριμμένη. τὸ δὲ σπεκλοῦν, ἐπὶ τὸ συνουσιάζειν τάττουσι. Διεσποδημένη, διακεκρουμένη. Διεσποδήσα
τε, διεσείσατε. διετινάξατε. Διεσσεύετο, διήρχετο. Διέσσυτο, διεπορεύετο. τὸ θέμα ἔσσυμαι. ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ σεύο
μαι τὸ ἐσπουδασμένως ὁρμῶ. Διεσταλμένα, κατεσκευασμένα. Διεστείλατο, διεσαφήσατο. Διέστη, διεχωρίσθη.
Διέστησε, διεχώρισε. Διεστοίχιζετο, διετίθετο ἐν στοίχῳ καὶ τάξει διήρει. ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς σηκοὺς εἰσαγόντων τὰ ποί
μνια, καὶ διακρινόντων ἐκ τῆς νομῆς ἑκάστῳ τὰ ἴδια. Διεστομαλίζετο, ἐλοιδόρησε κακῶς εἶπε. Διεστῶτα, κεχωρι
σμένα. πόῤῥω ὄντα. Διεσφαιρίσθη, ὥσπερ σφαῖρα κατηνέχθη. Διεσφηκωμένον, εἰς σφῆκας διεσκευασμένον. διαδεδεμέ
νον. Διέσχεν ἀντικρὺ παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διέστησε. διέσχισε. διῆλθε. διήλασε. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ διασχὼν τὴν νεφέλην.
καὶ κεῖται ἡ λέξις παρὰ πολλοῖς. ὁ δὲ κωμικὸς, δίχα προθέσεώς φησιν οὐκ ἔχον τὴν γαστέρα ὀπτωμένην, ἤγουν οὐκ ἔχασκε.
διεῤῥήξατο. καὶ ἔστι τοῦτο πρωτότυπον τοῦ χάζω. ἔχει δὲ πολλὴν διαφορὰν τὸ ἔχον, καὶ διέχον. τὸ μὲν γὰρ, ἁπλῶς δηλοῖ χάσμα.
τὸ δὲ διαχεῖν, πλέον τι σημαίνει. τὸ διαμπερὲς γάρ. διὸ καὶ ὁ ποιητής φησιν, ἀντικρὺ δὲ διέσχε. καὶ ἔστι λέξις κωμικωτάτη

ἀττική. ταυτὸν δυνάμενον, τῷ διαμπερὲς ἐλθεῖν· οὕτω καὶ τὸ, ἅμαξα διαχοῦσα λαὸν ἔρχεται· καὶ τὸ βέλος αὐτίκα διέσχε.

Διεσχοινισμένα, διεσκορπισμένα. Δίεται, διέρχεται· διώκει. Διετάκη, διέτριβε· διῆγε. Διεταρίσται γυναῖκες αἱ παραμυθίαι πρὸς τὰς ἑταίρας ἀλλήλαις συνουσιάζουσαι ὡς οἱ ἄνδρες· οἷον τριβάδες. Διετέλνα τὴν, διετέλναι· δηλοῖ. Διετεῖνε, διαῤῥήδην εἶπε. Διετείνοντο, ἰδίως αὐτίκα μὲν τοῦτ' ἔπραξεν, ἐν τῷ περὶ τῆς ἡρώδου φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ σπουδῆς οὐδεὶς ἀπηρνήσατο. Διεπικτήνατο, διεμηχανήσατο. Διεπλέσω, διέπλευσας. Διεπεμόμην, διέκοψα· διεῖλον. Διέτης, δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Διεπιτής, ὁ αἱρετὸς κριτής. Διετίτρει, διετρύπα· ὡς τὸ, Τῶν λιβύων τὰ σκάφη μικρὰ ὄντα, ταῖς ῥώμαις ναυσὶν ὑποτρέχοντα, διετίτρει τὰς πρύμνας, καὶ τὰ πηδάλια ἐξέκοπτε. Διέτμαγεν, τμήξω τὸ κόπτω· ὁ μέλλων, τμήξω· ἔτμηξα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτμαγον· ὁ παθητικὸς, ἐτμάγην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κατὰ συγκοπὴν, ἔτμαγε· διὰ τοῦ ε· καὶ ἐν συνθέσει, διέτμαγεν, ἀντὶ τοῦ διεχωρίσθη· διεσχίσθη· λέγεται δὲ παρ' ὁμήρῳ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν τεμνομένων σωμάτων. τμήγω γὰρ καὶ τέμνω, ταυτόν· πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἐστὶ ποιητικὸν, τὸ δὲ τέμνω κοινόν. Διέτους, ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ χρόνου· οὕτω καὶ διὰ χειμῶνος· καὶ διὰ θέρους, καὶ τὰ ὅμοια. Διέτρεσαν, τὴν μετὰ δέους φυγὴν δηλοῖ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐμφαντικώτερον δειλίας τὸ διέτρεσαν, ἤπερ τὸ ἔτρεσαν· ἡ γὰρ διὰ πρόθεσις, καὶ σκεδασμὸν δηλοῖ τῶν τρεσάντων· φύσις γὰρ αὕτη τῆς προθέσεως ταύτης πολλαχοῦ, διχασμὸν ὑποδηλούσης καὶ σκεδασμὸν, καὶ διαίρεσιν· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ διαχέειν τὴν κεφαλήν· καὶ ἐκ τοῦ διαφωνεῖν· ὅπερ ἐστὶν ἐναντιοῦσθαι κατὰ φωνὴν, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀντιλογεῖν· ἢ ἀμφιλογεῖν. ὅμοιον δέ τι καὶ τὸ διείπασθαι· καὶ τὸ διεῖπέ μοι, ὄφρα δαείω· ἤγουν εἰς πλάτος λάλησον, ὡς διαιρεῖσθαι τὸ ἔπος εἰς πολλὰ μέρη λόγου. οὕτω καὶ τὸ διακρίνειν, μερισμὸν δηλοῖ σαφέστερον, ἤπερ τὸ κρίνειν· καὶ τὸ διανέμειν, τοῦ νέμειν. Διέτριψε, κατεῖχε. Διευθετῶ, τὸ καλῶς διατίθεμαι. Διευθύνεται, κυβερνᾶται. Διευθύνω, κυβερνῶ. Διευκρινῆ, σαφῆ· καὶ διευκρίνησις ἡ σαφήνεια.

Διευκρινήσας, σαφηνίσας καὶ διαχωρίσας. Διευκρινησάμενοι, διαλυσάμενοι· ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ διακρῖναι. Διευλαβοῦντο, ἐφοβοῦντο. Δι' εὐφρόνης, διὰ τῆς νυκτός. Διεφαίνετο· ὅμηρος· Ἔνθα διεφαίνετο νεκύων ὁ χῶρος· ἤγουν ἔνθα καθαρὰ νεκρῶν ἦν ἡ γῆ· ἢ ἔνθα ὁ τόπος ἦν καθαρεύων νεκρῶν. συντάσσεται δὲ καθ' ὑπερβατόν· οἷον ἐν καθαρῷ νεκύων· ὅπου διεφαίνετο χῶρος· ἤτοι διαφανὴς ἦν. ἕτεροι δὲ οὕτως· ὅθι νεκύων ἤγουν ἔνθα τῆς τῶν νεκρῶν θέσεως ἦν διαφαινομένη ἡ γῆ· ὅπερ ἐστὶν ἑρμηνεία τοῦ ἐν καθαρῷ. σημείωσαι ὅτι πολλαὶ κοιναὶ συντάξεις καινοτροποῦνται παρὰ ποιηταῖς. ἀττικοὶ γοῦν τὸ ὑπερορᾶν, αἰτιατικῇ ἀσυνήθως συντάσσουσιν· οὕτω καὶ τὸ ἀνέχεσθαι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸ ἀρέσκειν δοτικῇ φιλοῦσι συνεῖναι, κατὰ αἰτιατικὴν προσάγουσι. Διέφερε, διῆγε. Διέφερον παρὰ θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ διήνυον· ἢ ὑπεμένον· ἢ ἀμελῶς ἐξήνυον. Οἱ δὲ ἀθηναῖοι, τὸν πόλεμον διέφερον. Διεφέροντο, διεμάχοντο. Διεφθαρμένος, ὁ τοῦ πρέποντος παρατραπεὶς τὸν νοῦν· ὡς τὸ, Ἤδη γὰρ αὐτῶν ἦν ὁ κλεοπάτρας ἔρωτι διεφθαρμένος, ἧττον ἦν ἐν πᾶσι, τῆς ἀθυμίας. Διέφθαρταί τις ὑφ' ἑτέρου. διέφθορε δ' ἕτερον. Διέφθειρε, διῆγεν· εὐριπίδης αὐγῇ. Διέφθορα τὸν νοῦν, ἤτοι κατὰ τὸν νοῦν διεφθάρην.

Διέφθορας· ἀπὸ τοῦ φθείρω φθερῶ· ἔφθαρκα· ὁ μέσος παρακείμενος, ἔφθορα· ας· ἀντὶ τοῦ διέφθαρσαι· ἀττικῶς δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ διέφθειρας ἐνεργητικῶς. Διεφθορὸς ἦθος, τὸ διαφθεῖρον· οὐ τὸ διεφθαρμένον· ἀριστοφάνης ἐν κόραις· διέφθειρας τὸν ὅρκον ἡμῶν. μένανδρος ἀδελφοῖς· εἰ δέ τις τὴν κόρην διεφθορώς. Διεφοβεῖτο, ἐδεδοίκει. Διεφόρησαν, μετεκόμισαν· διεσκόρπισαν. Διέφρασαι, παρὰ ἴβυκι ἐστὶν ἀντὶ τοῦ ἔφθαρσαι· καὶ κατὰ πάθος ἔφαρσαι· καὶ καθ' ὑπέρθεσιν· ἔφρασαι· καὶ διέφρασαι. Διεφύγγανον, διέφυγον. Διεφύλαξας, διετήρησας· ἐσκέπασας. Διέφυλλε, διέπαλλε· διέτεμε. Διέχειν δοκιμώτερον, ἢ ἀπέχειν· οἷον δέκα σταδίοις διέχειν· θουκυδίδης· διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων· καὶ διέχω τὸ διΐστημι. Διέχει, παρακλίνει· διέλκει. Διέχειν, τὸ διασαλεύειν καὶ διαλείπειν· καὶ ἀφίστασθαι. Διεχεῖτο, διεχέετο· ἔχαιρε.

Διέχευαν τὴν βοῦν, ἀντὶ τοῦ εἰς μέλη ἁδρὰ τὴν βοῦν διέταμον, συνεχῆ οὖσαν· οἱονεὶ, ἔχεον τῇ εἰς πολλὰ τομῇ. Διεχής, διμερής. Διέχουσαν, ἀπῳκισμένην οὖσαν. Ἐς σελεύκειαν πόλιν ἐπιθαλασσίαν ἀφίκετο ἀντιοχείας ἑκατὸν τριάκοντα σταδίοις διέχουσαν. Διεχήσατο, ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπηδῶς ἐχρήσατο. Διεχώλευον, διώδευον. Διεψευσμένοι, ἠγνοηκότες. Διέψευσται, διεφθάρη· διεσφάλη. Διεψήσατο, διεκάθαρε· διεψώμισε. Δίζα, αἶξ· λάκωνες. Δίζειν, φροντίζειν· ἐρευνᾶν· ζητεῖν. Δίζετο, ἐπεζήτει. Δίζηαι, ἐκ τοῦ δίζεαι κατὰ ἔκτασιν τοῦ ε εἰς η. Διζημένη, ζητοῦσα. Διζήμενος, ζητῶν· ἀπὸ τοῦ διζῶ δίζημι παρὰ ἴωσιν· ἐξ οὗ παρὰ ἡροδότῳ δίζηνται, ἤτοι ψηλαφῶσι. Δίζομαι ποιητικῶς, τὸ ζητῶ. Δίζυγες, ἐζευγμένοι. Δίζω, καὶ δίζομαι τὸ ζητῶ· καὶ διζημένη, ζητοῦσα παρὰ τὸ δὶς ἐπίῤῥημα· ἀφ' οὗ τὸ διστάζειν· καὶ ἀπὸ τοῦ δοιός, δοιάζειν· ὀρθῶς οὖν τὸ δίζω παρὰ τὸ δίς· ὁ γὰρ ζητῶν, ἐν διχονοίᾳ ὢν ζητεῖ· ὁ γὰρ εἰδὼς, οὐ διχονοεῖ· ἀλλ' ἀπηνῆ χρηταῖ γνώμῃ. Διηγανές, λαμπρόν. Διῆγε, παρεξέτεινε. Διηγέομαι· οἶμαι, δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, σοί τι γελοῖον διηγήσομαι. Διήγημα, ἱστορία. Διήγησις, τύπωσις ἔργου, καὶ λόγου, ὑπομιμνήσκουσα· ἡ ἐξήγησις τοῦ γεγονότος· ἡ διδασκαλία τοῦ ἀμφισβητουμένου. Διηγκυλημένον, τὸ ἀκόντιον μετὰ χειριζόμενον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ δόρυ, ξενοφῶν. Διηγκυλίσθαι, τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτοίμου εἶναι. Διηγορευμένοις, παραγγελθεῖσι. Διηγῶ· ὁ μέλλων διηγήσω· ἐκ τῆς διὰ προθέσεως καὶ τοῦ ἄγω. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄγω συντιθέμενα, διὰ τοῦ η γράφεται· ξεναγῶ· στρατηγῶ· ὁδηγῶ· διηγῶ. Διήειν τὴν ὁδόν· ἤγουν, διὰ τέλους ἐπορεύθην· καὶ διῆλθον καὶ διήειν τὸν λόγον, διεξήει δὲ, τὸ μέχρι τέλους δηλοῖ. Διηθεῖν, διυλίζειν· καὶ διηθεῖται ... λίζεται· διήθησις καὶ ἡ διύλισις. Διηθήσεως, σειρώσεως· ἐκτήξεως. Διηθῶ, ἐκθλίβω. Διῆκαν, διέπεμψαν. Διήκει, διέρχεται. Διήκειν, φθάνειν. Διήκουσαν, διελθοῦσαν· διερχομένην. Διήκουσεν, ἠκροάσατο. Διήλαξεν, ἀντὶ τοῦ μετήλλαξεν· ἐτελεύτησε· λυκοῦργος, ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· καὶ ἀντὶ τοῦ ἤμειψεν. Διήλασε, διεπέρασεν· εἰσῆλθεν.

Διηλασίην, δίοδον. Διῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐνείργησεν· ὡς τὸ, Καὶ ταῦτα μὲν τοι τὰ τοσαῦτα, καὶ τοιαῦτα διῆλθε· σὺν πολλοῖς δ' ὅμως ἐναντιώμασι τῶν ἑλλήνων. Διαλλαγὴ δοκιμώτερον, ἢ κατηλλαγή· καὶ διαλλαγαὶ πληθυντικῶς ἢ διαλλαγή.

Διηλίσθη, διεφθάρη· διῆλθε· διέβη· διεπέρασε. Διηλίτης, κακοῦργος· ἀπατηλός. Διηλκύσασθον, διετρίψασθε

δυνατῶς. Διήλυσις, ἡ διεξέλευσις. καὶ ἔξοδος. καὶ ὁ χωρισμός. καὶ ἡ ἐκδρομή. Διημερεύειν, τὸ διαβιβάζειν τὴν ἡμέραν πᾶσαν. καὶ διανυκτερεύειν, τὸ τὴν νύκτα διαβιβάζειν. Διημερεύω, ἀντὶ τοῦ ἅπασαν τὴν ἡμέραν ἔν τινι τόπῳ, ἢ ἐξεταζομένῳ. Διήνεγκαν, ἀττικῶς. ὑπέμειναν. ἐκαρτέρησαν. ἢ διήνυσαν. διέπρεψαν. Διηνεκέες ῥίζαι, αἱ διὰ πολλοῦ τόπου ἐκτεταμέναι καὶ πεπηγμέναι, καὶ οὕτως αἴτιαι ταῖς δρυσὶ τοῦ μίμνειν. Διηνεκέεσσι νώτοισιν, ἄνακτα γέραιρε. φησὶν ἡρόδοτος γέρα εἶναι τοῖς ἐν σπάρτῃ βασιλεῦσι, τῶν θυομένων τὰ δέρματα, καὶ τὰ νῶτα λαμβάνειν. καὶ προέδρους ἵζειν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. καὶ διπλάσια νέμειν αὐτοῖς τὰ πάντα. ὁρᾶν δὲ καὶ νῦν οἷα διπλῆ τὰ τῆς ἀνδραγαθίας ἔπαθλα τοῖς ἥρωσιν. ὅπου γε καὶ τοῖς ὕστερον πίτυς, καὶ σέλινον ἢ κότινος, ἀγώνων μεγάλων ἦσαν ἔπαθλα. ὅλως δὲ πολλαχοῦ παρά τε ἄλλοις καὶ ἱστορικοῖς καὶ ποιηταῖς, καθὰ τὰ δεῖπνα τιμαὶ ἦσαν τοῖς ἀρίστοις. καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ σαρπηδόνος, ὃς παρὰ λυκίοις ἕδρῃ τε κρέασί τε τιμᾶται. καὶ ἐκ τοῦ κρέασι τὸν τυδείδην, καὶ πλείοις δεπάεσσι δεξιοῦσθαι. καὶ ἐκ τοῦ τὸν μενέλαον, νῶτα βοὸς χαρίζεσθαί τινι. Τὰ ἐκ αἱ παρέθεσαν αὐτῷ. ἐπεχωρίαζε δὲ τοῖς τότε τιμῆς χάριν, καὶ ὁ διὰ προπόσεως ἀσπασμός. καὶ διηνεκέσι δεπάεσσιν. ἀντὶ τοῦ δι᾽ ὅλου. ἢ καθ᾽ ὅλον τὸν τοῦ συμποσίου καιρόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκεραίοις, ἢ ἐπιμήκεσιν. ὡς λόγῳ καὶ διηνεκεῖς προυλέγονται ἀτραποί. Διηνεκές, τὸ ἐπιμηκες καὶ ἀδιάλειπτον. παρὰ τὸ ἓν τὸ ἀριθμητικόν, ἐνεκὲς τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιάστατον. μετὰ ἐκτάσεως καὶ συνθέσεως διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκω. ἐνεκές. καὶ διανεκές. καὶ μεταθέσει τοῦ ε εἰς η, διηνεκές. ἢ παρὰ τὸ διήκω, τὸ ἐκτείνω, διηκής. καὶ πλεονασμῷ τῆς νε συλλαβῆς. Διηνεκῶς, ἀεί. διὰ παντός. τό, τε δι᾽ ὅλου, διὰ βίου. καὶ διηνεκῶς ἀγορεύεις, ἀντὶ τοῦ μακρηγορεῖς. Διηνέχθη, ἐμαχέσατο. Διήνυτο, διάζετο ἱστόν. Διήνυσαν, διῆλθον. Διηρέθην, ἐκ τοῦ διήρημαι ὤφειλεν εἶναι διηρήθην, ἀλλὰ ζήτει τὸν κανόνα ἐν τῷ καθηρέθην. Διηρέθιζεν, ἀνεκίνει. ἀνεταράττεν. ἀνερρίπιζε. Διήρει, διέτεμε. διεμέριζε. Διήρεσα χερσὶν ἐρετμοῖσιν, ἀπὸ τοῦ ἐρέσσω γίνεται, ἐρέσσω μέλλων. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐρέξω. τὰ γὰρ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα ῥήματα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, διὰ τοῦ ξ ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα. ἀλλ᾽ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, τοῦτο ἕν ἐστι τῶν σεσημειωμένων. Διήρεσαν, διενήξαντο. Διήρη. διπλᾶ. τὰ ἐπαμπεχόμενα ζωστά ἐστιν. οἷον τὰ δι᾽ ὅλου τοῦ σώματος ἡρμοσμένα. ἀναλόγως τῷ ποδήρει.

Διήρηκε, διεχώρισε. Διήρης, ὁ ὑπερῷος οἶκος. ὁ δίστεγος. εὐριπίδης. μελάθρων ἐς διήρες ἔσχατον. παρὰ τὸ δίς, διήρης. ἐστὶν ἡ ὁ δίστεγος. ἀπολλόδωρος δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐχούσας δύο καὶ τρεῖς στέγας, διήρεις λέγει. ἢ τὰς ὑπὸ δύο ἐρετῶν ἐλαυνομένας. Διήρησαι, δέδεσαι. διῃρημένος εἶ. Διηρθρωμένον, δεδηλωμένον. ἠκριβωμένον. Διήρικον, διηροῦντο. ἐρήγνυντο. Διήρκεσε, διέμεινε. παρέμεινεν. ἀντέσχε. Διῆρξα, ἀντὶ τοῦ διατέλους ἦρξα. λυσίας ἐν τῷ πρὸς τὴν μαξίμου γραφήν, ἀπολογία. Διήρτησαι, δέδεσαι. Διήρτησεν, ἐξηπάτησεν. ἐπλάνησε. Διήρχθην, ἐκωλύθην. Διῆσαι, διασεῖσαι. Διαγλυκυθεῖσα, διαχυθεῖσα. διυγρανθεῖσα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Διῆσαι, διήρησαι. Διήσειν, διαφήσειν. Δίηται, διωχθείη. καὶ πετασθείη. παρὰ ἀπολλωνίῳ. καὶ ὅμηρος. Πεδίονδε δίηται. ἤγουν, διώκηται κατὰ τὸ πεδίον. Διητανές, λιτόν. διαπεπταμένον. Διιτία, ἡμιμέδιμνον. Διηύθυνεν, ἐκώλυσε. Διηυλίσθη, διεφθάρη. Διηυχενίζετο, ὑψαυχένει. Ἔπειτα δὲ οὐ πολύτιμος ἀνορθοῦτο καὶ διηυχενίζετο. ἀλλὰ τούτων βαρύτερα, καὶ κεραυνῷ προσεμφερῆ. Διήφυσε, διέκοψεν. ἀπὸ τοῦ διὰ καὶ φύσσειν, ὅ ἐστιν αὐλεῖν. ὁ γὰρ αὐλούμενος, ἢ αὐλῶν, διακόπτει τὸ αὐλούμενον. Διηχής, ἡ τῶν ἤχων διαπορθμευτικὴ δύναμις. ἢ διὰ τῶν μηνίγγων καὶ τοῦ ἔνδοθεν πνεύματος ἐνεργεῖται. Διηχήτας, ἀέρος εἶδος. Διήχθη, ἐκ τοῦ διάγω. διάξω. διῆχα. διῆγμαι. διήχθην. ης. η. Διθυμία, διχοστασία. Διθύραμβος, ὁ διόνυσος. ὅτι ἐν διθύρῳ, ἄντρῳ τῆς νύσσης ἐτράφη. Διθυρίτης, ὄνομα ἄντρου. διὰ τοῦτο διθύραμβος ὁ διόνυσος ἐκλήθη. διὰ τὸ δύο θύρας ἔχειν τὸ ἄντρον. Διθύροις, διπτύχοις. διπλαῖς θύραις. Δίθυρον. γραμματίδιον, δίπτυχον. Διίαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς. ἑξάχρονος. οἷον ἀνακρέων. Διιᾶσι, τὸ συγχωροῦσι καὶ ἐπιτρέπουσι διελθεῖν, ἤτοι διαβῆναι. αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ διιᾶσι, διέρχονται. Διεῖλεν, ἐμέρισε. Διϊέντα, διαπέμποντα. Διΐεται, διέρχεται. Διϊεὶς, διαπέμψας. Διίημι, διέρχομαι. καὶ διίησι. Διιθυνόμενοι, διοικούμενοι. κυβερνώμενοι. Διιθύντης, ὁ διευθύνων. Διικαδία, ἐπὶ ὁμοίων καὶ ἀπαραλλάκτων ἐτίθετο τοῦτο. Διίκεο, ταυτόν ἐστι, τῷ διῆλθε.

Διικνείσθω, ἀττικῶς. φθασάτω. Διικνούμενος, διερχόμενος. διαδυόμενος. Διικνεῖται, διήκει. χωρεῖ διὰ πάντων, διὰ καθαρότητος. Δῖος ὀργή, καὶ δῖος βωμός. Διιπετεῖς ποταμοί, οἱ χείμαρροι ὅτι ἐκ διὸς πίπτον τὸ ὕδωρ, πληροῖ τούτους. καὶ πεδίον δὲ διιπετὲς, νοτερὸν καὶ δροσῶδες. οἱ δὲ τὸ διηνεκές. ἄλλοι διαυγές. καὶ ὁ κεραυνὸς διιπετής. ὡς ἀπὸ διὸς πίπτων, ἢ πετόμενος. ὅθεν καὶ διιπετεῖς συμφοραί, καὶ διιπετὴς γυνή, διαυγής. Διιπέτιος, τοῦ ὑπὸ τοῦ διὸς πληρουμένου.

Διιπετὴς κυρίως μὲν, ὁ χείμαρρος. ὁ αὐτόθεν ἐκ διὸς ἀέρος πίπτων, ἤτοι πληρούμενος. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ἀέναος. ἀέναοι γὰρ ἠρεμαιότεροι. Διιπετής, ὁ νεῖλος καὶ ὁ ξάνθος. παρὰ τὴν διϊδοτικὴν γέγονε, καὶ τὸ πεσεῖν. οἱονεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ διὸς πεπτωκώς. καὶ διιπετέος ποταμοῖο, τοῦ διαφανοῦς καὶ μεγάλου, ἢ καταφεροῦς. ἢ ὑπὸ τοῦ διὸς πληρουμένου. ἐπειδὴ διαυγὲς τὸ ὕδωρ ἔχει. καὶ τὸν ἀέρα διιπετῆ καλοῦσιν. εὐριπίδης. Λαμπρότερος ἦ, πρίν. καὶ διιπετέστερος, ἀντὶ τοῦ διαυγέστερος.

Διιπόλια ἑορτὴ ἀθήνησι, τὰ ἀρχαιότατα. ἐν ᾗ, πολιεῖ διὶ θύουσι. τὰ καὶ διάσια λέγονται. Διιπόλια, τῷ διὶ τελεταί. ἀδώνια δὲ, τὰ τῷ ἀδώνιδι, καὶ τῇ ἀφροδίτῃ. ἀριστοφάνης. μυστήρια, ἑρμῆ. διιπόλια ἀδώνιδι. Διιππασία, καὶ ἀντιππασία, ἡ τῶν ἵππων ἅμιλλα. ὥσπερ δὴ διωμοσία, καὶ ἀντωμοσία, τὸ αὐτὸ ἄμφω δηλοῖ. Διισθμήσαντα, τὸν ἰσθμὸν διαβιβάσαντα. Διισθμονίσαι, τὸ διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἕλκειν τὴν ναῦν, ὅπερ ἐποίουν ἐν τῷ ἰσθμῷ οἱ κορίνθιοι. Διΐσταμαι, τὸ διαχωρίζω. ἐξ οὗ διάστασις. καὶ διαστατὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐκ διαστάσεως. Διιστὰν ἔφη ὅμηρος, ἐν τῷ διαστήτην ἐρίσαντε. τοῦτο καὶ διατμήγειν φασίν, ὅ ἐστι διακόπτειν. διαιρεῖν. καὶ διέτμαγεν, ἤτοι διεχωρίσθησαν. Διιστάνειν, διιστᾶναι. διαχωρῆσαι. Διίσταται, ἀντὶ τοῦ χωρίζεται. Διΐστημί σου, τὸν φίλον. Διιστῶ τόδε τοῦδε, καὶ τόδε πρὸς τόδε, ἀττικῶς. μάξιμος. διαστήσαντες αὐτῶν τὰς φύσεις, καθάπερ ἡμέρας πρὸς νύκτα, καὶ φωτὸς πρὸς ζόφον. Διισυκασίω, παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν. Διισχυρίζομαι ταῦτα οὕτως ἔχειν. καὶ διισχυρίζομαι, τὸ ἀνθίσταμαι.

ἀμφιβάλλω. Διίχω σου, ἢ διιχύω, ἀττική· τὸ κρατῶ σου, καὶ ἄρχω σου. Διιτρέφης, πετηνὰ ἔχων πτερά, καὶ διιπέφης αἰεὶ πέφυκε. Διίφιλε, προσφιλέστατε. Διιφίλους κήρυκας, ἤγουν ἀέρι φησὶν ὁ Ὅμηρος· φωνητικοὶ γὰρ οἱ κήρυκες· ὅθεν καὶ ἱερόφωνοι, κατὰ τὴν ποίησιν· οἳ καὶ ἀπὸ τοῦ γαρύω τὸ φωνῶ τὴν ἐτυμολογίαν ἔχουσι. Διίχθαι, διέρχεσθαι.

Δικάζειν παρ' Ὁμήρῳ λέγεται, τὸ σεμνῶς καὶ βασιλικῶς οἰκονομεῖν, καὶ διακρίνειν. Δικαζέμεν, δικαιοῦν· δικάζειν. Δικάζομαι, τὸ μετά τινος εἰς δίκην ἔρχομαι. Δικάζω σοι, καὶ ἀντὶ τοῦ κρίνω, καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ εἰς δικαστήριον ἀπέρχομαι. παρὰ δικάζω δέ, οὐ γράφεται· ἀντὶ δὲ τούτου χρώμεθα δικάζω, καὶ δικάζω σε· ἀντὶ τοῦ κρίνω· δικάζομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ κρίνομαι. Δικάζω φόνον· Εὐριπίδης, φόνον δικάζων. Δίκαια, ἔννομα. Δικαιαρχία, ἀρχὴ δικαία. Δικαιογένης, τραγῳδίας οὗτος ποιητής· καὶ διθυράμβους ἔγραψε. Δικαιοδότης, ὁ δικαστής. Δίκαιόν ἐστι, τὸ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ νεμητικόν· δίκαιόν ἐστι, νόμου τάγμα, ποιητικὸν δικαιοσύνης· καὶ δίκαιον, τὸ ἀνάλογον· ἴσον· ὅμοιον· παρὰ Ἰσοκράτει. Δικαιόπολις, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου εἰ γνήσιος, πόλις ἐν τῇ Θράκῃ πλησίον Ἀβδήρων. Τυχὸν δέ, καὶ ἑτέρα τίς ἐστι Δικαιόπολις. Δικαιοπραγεῖν, δίκαια πράττειν. Δίκαιος, ὁ πᾶσαν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσι παρέχων· καὶ ὁ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχων· φησὶ γὰρ ὁ ἀπόστολος, δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται. δίκαιος κατὰ τὸν Αἰσχύλον, ὁ οὐ δοκεῖν δίκαιος, ἀλλ' εἶναι θέλων· βαθεῖαν τῷ ὄντι, καὶ αὔλακα διὰ φρενὸς καρπούμενος· ἡ κωμῳδία τὸν δίκαιον, οὐ πολιτικόν, οὐδ' ἥμερον καλεῖ. Δικαιοσύνη ἐστίν, ἕξις ἀπονεμητικὴ ἰσότητος· ἢ ἕξις ἀπονεμητικὴ τῶν κατ' ἀξίαν· ἡ δικαιοσύνη ἐστὶ τὸ πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ νεμητικόν· ἢ τὸ μὴ πλέον αὐτὴν ἔχειν, ἀλλὰ τοῖς ὁμοειδέσι φυλάττειν ἰσότητα· ἡ δικαιοσύνη ἐστίν, ἡ μέν τις ἐν ἡμῖν στρεφομένη· ἡ τοῦ ἴσου διανομή· ἐὰν γὰρ καὶ μὴ τυγχάνωμεν αὐτοῦ κατὰ ἀκρίβειαν, ἀλλὰ γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ποιούμενοι, οὐκ ἀποπίπτομεν τοῦ σκοποῦ· ἡ δέ τις, οὐρανόθεν ἐπαγομένη, παρὰ τοῦ δικαίου κριτοῦ· ἥ, τις ἐπανορθωτικὴ καὶ ἀνταποδοτική· ἧς πολὺ τὸ δυσθεώρητον, διὰ τῶν ἀποκειμένων αὐτῇ δογμάτων· τοῦτο γὰρ οἶμαι λέγειν τὸν ψαλμόν· Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ. διαφέρει δὲ ὅσιος δικαίου· καὶ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται, ὁ τὴν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσι φυλάττων· ὅσιος δέ, ὁ περὶ τὰ θεῖα ἐσπουδακώς· ἢ κατά τινας δικαιοσύνη ἐστίν, ἐπιστήμη ὧν αἱρετέον, καὶ εὐλαβητέον, καὶ οὐδετέρων· δικαιοσύνη οὖν ἡ κοινὴ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀντιδιαιρουμένη ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς ὁμωνύμως· διαφέρει δὲ ἀνδρία καὶ δικαιοσύνη, ὁμογενεῖς οὖσαι ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος τὴν ἀρετήν· οἷον, ἄλλως μὲν ἡ ἀνδρία μεσότης, ἄλλως δὲ ἡ δικαιοσύνη· ἡ μὲν γὰρ δύο κακιῶν· θρασύτητος, καὶ δειλίας· ἡ δέ, πλεονεξίας καὶ μειονεξίας· ἐστὶν οὖν ἡ ἀδικία· ἐν γὰρ τούτοις τῇ ἀδικίᾳ τὸ εἶναι· καὶ περὶ ἄλλα μὲν ἡ ἀνδρία· περὶ γὰρ τὰς τῶν κινδύνων ὑπομονάς· περὶ ἄλλα δὲ ἡ δικαιοσύνη· περὶ γὰρ τὸ ἴσον· τό, τε ἐν τῇ διανομῇ, καὶ ἐν τοῖς συναλλάγμασι· καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμογενῆ· ἡ δικαιοσύνη, οὐχ ἡ πολιτικὴ ἀρετή, ἀλλ' ἡ μείζων· δικαιοσύνη καὶ ἡ τελεία ἀρετή, καὶ ἡ δικαία αἴτησις. Δικαιοτάτην, δικαιοσύνην. Δικαιότατος Κενταύρων, ἀντὶ τοῦ ὁ ἐν τοῖς Κενταύροις δίκαιος. Δικαιότερος σταχάνης, ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀξιούντων· σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν τρυτάνην καλοῦσιν· ἴσως παρὰ τὴν στάσιν· καὶ ἑτέρα παροιμία, δικαιότερος τρυτάνης. Δικαιούμενος, κολαζόμενος· δίκης τυγχάνων. Δικαιοῦν, δύο δηλοῖ· τό, τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος· καὶ δικαιοῦν, ἀντὶ τοῦ μαστιγοῦν· νουθετεῖν. Δικαιοῦσαν, ἀττικῶς· κατὰ δικάζουσαν. Δικαιῶ, τὸ εὐθύνω, καὶ δικαιῶ, τὸ κατὰ δικάζω· καὶ τὸ ἀθῶῶ. Δικαιώματα θεοῦ εἰσιν, οἱ περὶ τῆς γνώσεως τῶν θείων μυστηρίων καὶ οἱ τῆς δικαίας ἀνταποδόσεως αὐτοῦ λόγοι. Δικαιώσεις, Λυσίας τὰς δικαιολογίας· Θουκυδίδης δέ, τὰς κολάσεις λέγει.

Δικαίωσις, κατάκρισις. Δικαιωτήρια, ἤγουν δικαστήρια. Δικαμπτίας οἶνος, ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. Δίκανα, ποικίλα ἱμάτια. Δικανική, δικαστικὴ ἀδικοῦντός τι, καὶ μή. Δικανούς, τοὺς περὶ τὰς δίκας διατρίβοντας. Δικανόωνται, ἐνδείκνυνται λέγουσι. Δίκαρτοι, κριτάς, ἠλεῖοι. Δικάσιμοι μῆνες οὕτως ἐλέγοντο, ἐν οἷς ἐδίκαζον.

Δικασπόλοι λέγονται, οἱ περὶ δίκας πολοῦντες· ὡς οἰωνοπόλοι καὶ ὀνειροπόλοι, οἱ περὶ οἰωνοὺς καὶ ὀνείρους. δίκη δὲ καὶ θέμις, ταυτόν ἐστι· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύων φησί, δικασπόλοι οἵτε θέμιστας, πρὸς Διός, εἰρύαται· φυλάσσουσι· θεσμοφύλακες οὖν οἱ δικασπόλοι· ἄμφω δὲ ταῦτα ἦσαν οἱ βασιλεῖς, οἷς τὸ σκῆπτρον ἦν σύμβολον δίκης, ὡς παρ' ἀνδρείας δόρυ· σκοπητέον δὲ ὡς τὸ μὲν δικασπόλος, καὶ τὰ κατ' αὐτὸ παροξύνεται· ἀμφίπολοι δὲ καὶ πρόσπολοι, τὰ μετὰ προθέσεων προπαροξύνονται. Δικαστήρια, ἔνθα δικάζουσιν οἱ κριταί· ἐν ταῖς Ἀθήναις πολλὰ ἦν δικαστήρια· καὶ ἐν τισὶ μὲν ἐδίκαζον περὶ φονικῶν πραγμάτων· ἐν τισὶ δέ, περὶ δημοτικῶν· καὶ ἕκαστον τούτων εἶχεν ἕν τι τῶν στοιχείων, εἰδικὸν ὄνομα· οἷον ἦν τι τῶν δικαστηρίων λεγόμενον ἄλφα· ὁμοίως ἄλλο λεγόμενον βῆτα, ἄλλο γάμμα· καὶ ἑξῆς τὸ δ̄· καὶ τὸ ε̄· καὶ ἕως τοῦ κ̄· δέκα γὰρ ἦν δικαστήρια τὰ ἐν Ἀθήναις· καὶ πρὸ θυρῶν δὲ ἑκάστου δικαστηρίου ἐγέγραπτο πυρρῷ βάμματι, τὸ στοιχεῖον ᾧ τινι τὸ δικαστήριον ὠνομάζετο· ὅσοι δὲ δικασταὶ ἦσαν ἐν Ἀθήναις, ἕκαστος καθ' ἕκαστον δικαστήριον εἶχε δελτάριον· τουτέστι πινακίδιον, ἐν ᾧ ἐγγεγραμμένον ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τοῦ δικαστηρίου· εἶχε δὲ καὶ ῥάβδον ἅμα τῷ πινακιδίῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ῥάβδῳ ἦν τὸ ὄνομα τοῦ δικαστηρίου ἐγγεγραμμένον· ὅτι οὖν συνέβαινε καιρὸς τοῦ δικάζειν, ἤρχοντο πάντες οἱ δικασταὶ εἰς τὴν ἀγοράν, κἀκεῖ κλήρους ἔβαλλον· καὶ ὅς τις ἂν ἐκληροῦτο κλῆρον ἔχων τὸ ᾱ, ἀπήρχετο εἰς τὸ ᾱ δικαστήριον· ὁμοίως εἰς τὸ β̄· καὶ τὰ ἐφεξῆς· καὶ πρότερον μὲν ἐδείκνυε τῷ κήρυκι τοῦ δικαστηρίου τὸν κλῆρον τοῦ στοιχείου· ὁ δὲ κῆρυξ λοιπόν, ἐδίδου αὐτῷ τὸ πινάκιον αὐτοῦ, καὶ τὴν ῥάβδον, εἶτα οὕτως ἐδίκαζεν· εἰ δέ τις δικαστὴς εἰσίει μὴ κληρωθεὶς εἰς τὸ δικαστήριον, διαφόρως ἐζημιοῦτο· ἄλλως· ἔρχεται ἕκαστος εἰς τὸ πινάκιον ἔχων ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ πατρόθεν, καὶ τὸ τοῦ δήμου· καὶ γράμμα ἕν τι μέχρι τοῦ κ̄· διὰ τὸ πάλαι δέκα φυλὰς εἶναι Ἀθήνησι· διῃροῦντο γὰρ κατὰ φυλάς· εἶτα οἱ θεσμοθέται κατὰ φυλὴν ἕκαστος, καὶ ἑνδέκατος ὁ γραμματεὺς ἐκλήρουν τὰ γράμματα, μέχρι τοῦ κ̄· καὶ τὰ λαχόντα ἴσα τὸν ἀριθμὸν τοῖς μέλλουσι κληροῦσθαι δικαστηρίοις, ὑπηρέτης φέρων ἐτίθει καθ' ἕκαστον δικαστήριον ἕν· εἶτα πάλιν ἀπεκληροῦντο οἱ τὰ εἰληχότα γράμματα ἔχοντες· τίνες δικάσουσι καὶ τίνες οὔ· παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις δέκα ἦσαν φυλαί· ἔθος οὖν ἀπὸ πασῶν τῶν φυλῶν, δικαστὰς καθίζειν· εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἑκάστης ἐλάμ

βανον ἄνδρας πέντε τοὺς ἐπισημοτέρους· καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν πέντε τὸν ἕνα, τὸν κλήρῳ λαχόντα, ἐποίουν δικάζειν. Ἄλλως. Δικαστήρια Ἀθήνησιν, Ἄρειος πάγος· κρίνει τὰ φονικά. εἶτα ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων. ἐπὶ Παλλαδίῳ δὲ, τῶν ἀκουσίων ἐδικάζοντο. εἶτ' ἐπὶ Δελφινίῳ ἐδικάζετο, τοῖς ὁμολογοῦσιν ἀνῃρηκέναι μέν, λέγουσι δὲ ἐννόμως. καὶ τὸ ἐν Πρυτανείῳ. Δικαστήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ δίκαι καλοῦνται, καὶ αὐτοὶ οἱ δικάζοντες. καὶ ὁ τῆς πόλεως ἄρχων· ἀπὸ τοῦ τὰς δίκας ἐν αὐτῷ διοικεῖν. Δικαστικόν, Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις· τριώβολόν φησιν εἶναι· οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο. Δικαστικὸς ἐστὶν, ἐπιστήμων δίκης. Δίκειν, βάλλειν, ῥίπτειν. ὅθεν καὶ δίκον, καὶ δίσκον. καὶ δίκελλον. Δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον· ὡς τό, Οὐ βουσὶ καὶ δικέλλῃ πριζομένοις τὸν βίον, ἀλλ' ἵππῳ καὶ μαχαίρᾳ. καὶ δικελλίτης. Δικέντρων, βόλος τις ἀστραγάλων, οὕτως ἐκαλεῖτο. Δικέραιαν, δύο κέρατα ἔχουσαν. Δίκη, ἐπὶ ἀνθρώπων· θέμις δὲ ἐπὶ θεῶν· καὶ δίκη θεοῦ, πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη παρ' Ὁμήρῳ, τῆς κατὰ ἀνθρώπους. διαφέρει δὲ δίκη, γραφῆς· δίκη μὲν λέγεται ἣν ἐπάγει τις κατά τινος ὑπὲρ ἰδίων οὐσῶν πραγμάτων. γραφὴ δὲ λέγεται κοινῶς πᾶσα κατηγορία. ἰδίως δὲ λέγεται γραφή, ἡ ὑπὲρ δημοσίων δικαζομένη κρίσις. καὶ ὅταν μὲν κατηγορῇ τις, ψήφισμα τὸ ἢ νόμου γραφὴν ἀποφέρῃ, γράφεσθαι λέγεται. ὅταν δ' ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασιν ἢ ἰδίοις, ἐγκαλεῖν λέγεται. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα τοὔνομα. ἰδίως δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. ὃ σαφὲς ποιεῖ Δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. ἢ καὶ ἄλλως. Δίκη ἐστὶν, ἀνταπόδοσις τοῦ κατ' ἀξίαν. δίκη ἐστὶν, ἡ τῆς θείας διοικήσεως ἐπιμέλεια εἰς τοὺς κατ' ἀξίαν κολαζομένους. ἀδικάστως γινομένη τιμωρία. ἡ δίκη ἐστὶν ἀπόφασις κυρία, περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος. καὶ δίκη πρόδικος, ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη. Δίκηλα, μιμήματα. εἰκάσματα. ὁμοιώματα. τὸ εἴκελα τῷ δι'. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁμοίωμα. Δικηλιστῶν, καὶ μιμηλῶν, εἶδος ἐστὶ κωμῳδίας· ὥς φησι Σωσίβιος ὁ Λάκων. Δίκηλον κυρίως, τὸ τῷ δι' εἰκὸς ἄγαλμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν ὁμοίωμα. καὶ δικηλίτας δὲ, τοὺς σκωπτικούς, τοὺς ἐν τῷ σκώπτειν ἄλλον τινὰ μιμουμένους. Δίκην, τετραχῶς τίθησιν Ἡσίοδος· ἐπὶ τῆς σωματοειδοῦς θεᾶς. ἣν καὶ παρθένον ὀνομάζει. ἐπὶ τοῦ δικαίου. ἐπὶ τῆς κρίσεως, καὶ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. καὶ δίκην τροχοῦ, καθάπερ· ὥσπερ· ὁμοίως. ἢ δίκην τρόπον, ὁμοίωσιν. ἢ κρίσιν. καὶ δίκης, δικαιοσύνης. ἢ τιμωρίας, καὶ δίκης ἀνάκρισις. Δικιδίοις, ὑποκοριστικῶς ταῖς δίκαις. Δίκλειδος, διφυής· ὡς δύνασθαι τοῦ κάτω μέρους κεκλεισμένου ἀνοῖξαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Δικλίδες, διχόθεν κλειόμεναι· δίθυροι· κλινισταὶ σανίδες, αἱ θύραι πρὸς διαστολὴν τῶν ἁπλῶς σανίδων. ἴσως μὲν καὶ αἱ δὶς κλειόμεναι· ὡς ὑψηλαί· τουτέστιν, ὑπὸ δύο ὀχέων· ὡς δηλοῖ τὸ ὀχῆες ἐχέθεν τήν. μάλιστα δὲ ὥσπερ δίζυγες ἵπποι ἀγόμενοι, δύο ὑφ' ἕνα ζυγόν. οὕτω καὶ πύλαι δικλίδες αἱ ἀγόμεναι δύο ὑπὸ μίαν κλεῖδα. ὅ ἐστιν αἱ δίθυραι. διὸ καὶ Ὅμηρος λέγει μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει. δῆλον δὲ ὡς εἰ καὶ ἐκ τοῦ κλεὶς γέγονε τὸ δικλίς· ἀλλ' ἀποβολῇ τοῦ ε τὴν διὰ τοῦ ε ἔχει γραφήν· ὡς καὶ τὸ κιγκλίς. αἱ δὲ ὑψηλαὶ πύλαι, καὶ ἱππήλατοί εἰσιν· οὐ μὴν κατὰ τὰς πυλίδας. Δίκολον φάρος, διπλοῦν. Δικοτροπεῖ, φυγαδεύει. Δικορραφεῖν, δίκας συρράπτειν· ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀναστρέφεσθαι. Δίκορσον, κόρυφον. Δίκουρος, δικέφαλος. Δίκρα, ὄψις. ἢ διπλῆ. Αἰσχύλος Τροφοῖς. Δικράδιστος, ξένος· δύο κλάδους ἔχων. Δικραές, δικέφαλον. Δικραίρα, ἀλκαία· διπλῆ. τοιαύτη γάρ ἡ τρίτωνος οὐρὰ διῃρημένη εἰς δύο. ἀλκαία δὲ τὴν οὐρὰν σημαίνει. ζήτει τὴν λέξιν παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Δίκρανον, τοῦτο οἱ ἀρχαῖοι δίκρουν καλοῦσι. Δικραίους τὰς τριόδους· δεῖ δὲ νοεῖν δικραίους τὰς ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ἐπὶ δύο ἐκνευούσας· οἷον, δύο τέλη ἐχούσας. Δίκραιον, ἢ δίκρανον νόμισμα. Δικρόα, ξύλα ὁμοίως διχιδῆ. Δικροῖς, διφυέσι ξύλοις· δικρανίοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι, τὴν εἰρήνην λέγων· ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις καὶ εἶπε κεκράγμασιν, ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες, τῇ κραυγῇ ἔπειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην. Δίκροτα, διήρη· πλοῖα μονήρη. ἐστὶν ἃ καὶ δίκροτα κατεσκεύαστο· τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς πρύμνης καὶ ἐκ τῆς πρώρας ἑκατέρωθεν πηδαλίοις ἤσκηντο. ὅπως αὐτοί τε μὴ μεταστρεφόμενοι, καὶ ἐπιπλέωσι καὶ ἀναχωρῶσι, καὶ τοὺς ἐναντίους ἐν τῷ προσάγειν καὶ ἀπάγειν αὐτῶν, σφάλλωσι. Δίκροτος ναῦς, ἡ δύο τοίχους ἐρετῶν ἔχουσα. ὥσπερ τριήρεις, ἡ τρεῖς. Δικροῦν, οὐ δίκρουν· ἀπὸ τοῦ δικρόον γάρ. σημαίνει δὲ, τὸ δίκρανον. ἢ διχιδές. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Δικταίησι, κρητικαῖς. Δικταῖον σπήλαιον, τὸ κρητικόν. Δίκτη γὰρ ὄρος Κρήτης. Δίκτη, ὄρος Κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη κατὰ τὸ Λιβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ οὐδετέρως· Ἄρατος· Δίκτῳ ἐν ἀνώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίου. ἀπὸ τοῦ τὸ δίκτον. εἴρηται παρὰ τὸ τίκω, τίκτω. τικτά τις οὖσα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία. Ἀγαθοκλῆς δὲ θηλυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δίκταιον ὄρος. οἱ δὲ, νῆσόν φασιν εἶναι τὴν Δίκτην. καὶ ὄνομα, ἀπὸ τῶν ἁλιευτικῶν δικτύων. ἐνταῦθα δὲ Διὸς ἄγαλμα ἀγένειον ἵσταται. λέγεται καὶ δίκταιον. Δικτάμου δὲ, στελέχων τινές. οὐκ ἔστι γὰρ βοτάνη δίκταμος. Δικτατορία, ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Δικτάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καὶ δισύπατος καλεῖται. ἀρχὴ δὲ ἦν πρόσκαιρος· οὐ διὰ βίου καὶ ἀνεύθυνος. ἢ ὁ μονάρχης, πάντων κρατῶν. Δίκτυα λέγεται, πάντα τὰ θηρευτικὰ πλέγματα. Φερεκράτης δὲ αὐτά, καὶ ἕρκη εἶπε καὶ ἐνόδια. δίκτυα μὲν καλεῖ, τὰ ἐν τοῖς ὁμαλοῖς καὶ ἰσοπέδοις ἱστάμενα. ἐνόδια δὲ, τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς· λέγονται καὶ ἄρκυες. Δίκτυννα, ἡ Ἄρτεμις παρὰ Κρησίν. ἢ τῆς Ὀρθωσίας, παρὰ Ἀρκάσιν, ἀπὸ ὄρους Ὀρθωσίου Ἀρκαδικοῦ. ἢ Δίκτυνναν λέγουσι τὴν Ἄρτεμιν, διὰ ταῦτα. ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστὶ τὸ δίκτυα φέρειν. Ἔφορος δὲ Κυνησίας ἡ Ἄρτεμις. φασὶ δὲ ὅτι, νύμφη τις Βριτόμαρτις καλουμένη θηρεύουσα, ποτὲ δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε. καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ῥυσθεῖσα, Δικτύννης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Ἑκάτην δὲ καὶ Ἄρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτήν φασιν· οἱ δὲ, ἄλλην καὶ ἄλλην. Δικτυεύς, ὁ ἁλιεύς. Δίκτυον, παρὰ τὸ δίκεσθαι τοὺς ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστι βάλλεσθαι. δίκω γὰρ τὸ βάλλω. ἐξ οὗ δίκυον, καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ δίκω τὸ ῥίπτω, δίκος ὁ ῥιπτούμενος. Δίκτυς, ὁ ἰκτῖνος ὑπὸ Λακώνων. Δικτυωτή, καγκελωτή. Δικτυωτὸν ὑπερῷον, τὸ πολλὰς θυρίδας ἔχον. Δικτυωτός, πολύπλοκος. Δικύληται· ἢ χρείωται· λέγεται ~~δὲ καὶ~~ ἐξηύληται. ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. Δικῦμα, τὰ διδυμοτόκα πρόβατα. Δίκω, τὸ τιτρώσκω καὶ βάλλω. Δίκων, βάλλων.

Δίλαξ, ἡ ἀρία τὸ φυτόν. λάκωνες. Δίλημμα, τὸ διττῶς λαμβανόμενον φρόνημα. Διλήμματον, διχῶς νοούμενον.

Δίλογχον, τὴν βένδην οὕτω κρατῖνος ἐν θρᾴτταις ἐκάλεσεν, ἤτοι ὅτι δύο τιμὰς ἐκληρώσατο. οὐρανίαν τε καὶ χθονίαν, λόγχας γὰρ ἐκάλουν τοὺς κλήρους, ἢ ὅτι δύο λόγχας φέρει κυνηγετικὴ οὖσα. οἱ δὲ, ὅτι δύο φῶτα ἔχει. τό ἴδιον, καὶ τὸ τοῦ ἡλίου. τὴν γὰρ σελήνην βένδην, καὶ ἄρτεμιν νομίζουσι. Διμάχαι, οἱ λεγόμενοι ἅμιπποι οἵτινες ὅτε μὲν πεζῇ, ὅτε δὲ ἐφ' ἵππων μάχονται. Διμέδιμνον, μέτρον χωροῦν δύο μοδίους. Διμήτωρ, ὁ διόνυσος. Διμοιρίτης, διμοιραῖος. Διμίτριος, ὁ δύο μίτρας ἔχων. ὅ ἐστι πολεμικὰς ζώνας, ὑφαινομένας διὰ μίτου. ἐφόρουν δὲ αὐτὰς, ἐσώτερον τῆς λαγόνος, χάριν ἀσφαλείας, ἢ χαλκαῖ λεπίδες. Δῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί εἰσι. Δινδυμήνην ῥέαν, τὴν ἐν τῷ δινδύμῳ ὄρει τιμωμένην λέγουσι. Δίνδυμον, ὄρος κυζίκου ἱερὸν τῆς ῥέας, διὰ τὸ διδύμους μαστοὺς ἐν αὐτῷ ἀνήκειν, ὥς φησι φιλοστέφανος, οὕτω προσαγορευθέν. σύμπασα δὲ ἡ φρυγία ἱερὰ τῆς θεοῦ. ἢ διὰ τὸ δύο ἔχειν, οὕτω καλεῖται.

Δινεῖν, τὸ στρέφειν. καὶ δινεύειν ἰακόν. Δινεύεσκον, ἀντὶ τοῦ ἔστρεφον. παρέτριβον. Δινεύοι, ἀναστρέφοιτο. ἐκ τοῦ δινῶ δινεύω. Δινεύοντες, στρέφοντες. Δίνη ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται. ὅθεν καὶ δινήεις ξάνθος. καὶ ἀργυροδίνης ποταμός. καὶ χρυσοδίνης. καὶ βαθυδίνης. καὶ τὸ ῥεῦμα, ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται, καὶ ἐπὶ ὕδατος ῥέοντος. ῥέεθρον δὲ καὶ ῥόθιον ἐπὶ θαλάττης. κῦμα κυρίως, ἐπὶ θαλάττης. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ ποταμοῦ. Δινήεντα τὸν ξάνθον λέγει ὅμηρος. καὶ ἀργυροδίνην τὸν αὐτόν. καὶ βαθυδίνην. καὶ ἐν διαλύσει, βαθείας καὶ μεγάλας δίνας ἔχοντα. περὶ οὗ ῥηθὲν τὸ αἰπὺ ῥέεθρα ὅ ἐστιν ὑψηλά, τοῦ ποιοῦ τοῦ βάθους ἐστὶ δηλωτικόν. ὥσπερ καὶ τὸ βαθύρρεον, καὶ τὸ βαθυδίνην. Δινήεντος, τοῦ συστροφὰς ῥευμάτων ἔχοντος. Δινήσας, στρέψας. κινήσας. Δῖνός ἐστιν ἀγγεῖόν τι κεραμεοῦν βάσιν οὐκ ἔχον, ἀλλὰ στρογγύλον κάτω. Δῖνος αἰθέριος, δίνησις αἰθερία. καὶ δῖνος, κεραμεοῦν ἐστιν ἀγγεῖον, ῥυτῖσι, βαθὺ ποτήριον. ὃ καλεῖται δῖνος, ὃ παρ' ἄνω εὐρύτερον ὄν, κάτω εἰς ὀξὺ λήγει.

Δῖνος, ἡ περιδίνησις. ἡ αἰθερία συστροφή. Δῖνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως. καὶ εἶδος ποτηρίου. καὶ συστροφήν. καὶ τόρνον, παρὰ τὸ δινοῦσθαι. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. Δῖνος, ἡ κύκλῳ στροφή. ἀπὸ τούτου καὶ τὸ κύκλῳ στρεφόμενον σῶμα, δῖνος λέγεται καὶ τὸ κυκλικὸν μὲν σῶμα οὐ μὴν διαστρεφόμενον κύκλῳ, δῖνος λέγεται, διὰ τὸ κυκλικῶς τὰ ἄλλα στρέφεσθαι ἐν αὐτῷ. Δινῶ, τὸ συστρέφω. θεόκριτος. χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος. ἤγουν, στρέφεται. δινῶ δινήσω, τὸ συστρέφω. δινῶ δὲ δινώσω, ἀντὶ τοῦ τορνεύσω. ὅθεν καὶ δινωτὸν, τὸ τορνευτόν. Δινωτή. ἴσως μὲν καὶ ἡ τορνευτὴ κατά τινα μέρη. μάλιστα δὲ ἡ κύκλῳ κεκοσμημένη ἐλεφαντίνοις ὀστοῖς καὶ ἀργύρῳ. καθάπου καὶ κολεὸν ἐλέφαντος, ἀμφιδεδινῆσθαι εἶπεν ὁ ποιητής. Δινωτοῖσι λεχέεσσι κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασι νυμφίῳ, ἢ ἄλλως τρυφῶντι ἀνδρὶ ἐπιλεχθήσεται. δινωτοῖσι δὲ λέγει, τοῖς τορνωτοῖς. δῖνος γὰρ ὁ τόρνος. ἐξ οὗ μεταφορικῶς καὶ οὐρανοῦ δῖνος παρὰ τῷ κωμικῷ. ὅτι δὲ διχῶς λέγεται καὶ δινῶ δινήσω, καὶ δινῶ δινώσω, δεδήλωται. Διζός, διστός. Διό, σύνδεσμος. Διόβλητοι, κεραυνόβλητοι. καὶ ἐγίνοντο διόβλητοι ἅπαντες. Διογενές, εὐγενέστατον. Διογενίδαι, γένος ἀθήνησι τιθαγενῶν. Διόγνητος, συγκοπὴν ἔχει ἀπὸ τοῦ διογένητος. ἢ ὁ γνωτός. ἢ γνωστός τῷ διΐ. γίνεται οὖν διόγνωτος, καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ω μεγάλου εἰς η. διόγνητος. Διοδεία, ἡ διέλευσις. Διόδευτον, πόριστον. Διοδεύω, τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ἔρχομαι. Διόδοις ὁδοῖς, ἀπὸ τοῦ διοδεύειν λέγει ὁ ἀριστοφάνης. Διοιγνύντες, ἀνοίγοντες. Δίοιδε, λεπτῶς οἶδεν. ἀριστοφάνης ὅστις δίοιδε τοὔτερον τῆς ἐμπίδος. Διοιδούντων, ἐκφυσώντων. Διοιδοῦσα, ἀντὶ τοῦ ὀγκουμένη. Διοικεῖν, ἀντὶ τοῦ διαιρήσειν. ὥστε μὴ ἐν ταυτῷ πάντας οἰκεῖν, ἀλλὰ χωρὶς καὶ κατὰ μέρος. δημοσθένης ἐν πέμπτῳ φιλιππικῶν. Διοίκησις, ἡ ἀνάλωσις τῶν χρημάτων. Διοικίζω, τὸ διαχωρίζω. καὶ διοικίζεσθαι, χωρίζεσθαι. διοικῶ δὲ τὸ πλεῖον. Δι' οἶκτον οἰκτιρμῶν, δι' ἔλεον. Διοικῶ, πολιτεύομαι. νέμω. διέπω. διαχειρίζω. ἡγεμονεύω. διεξάγω. Διοίξας, ἀνοίξας. Διοίσασα, διαπεράσασα. Διοίσει, παραλλάξει. ἢ κάλλιον ἔσται, ἢ συμφέρον. ἢ διαφέρει. Διοίσεται, ἀντὶ τοῦ διαφορὰν ἕξει. καὶ ἀντὶ τοῦ διάξει. βιώσεται. σοφοκλῆς. Τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος. Διοϊστεῦσαι σιδήρου παρ' ὁμήρῳ, τῶν πελέκεων δηλαδὴ, ἐν τῷ τ τῆς ὀδυσσείας. Διοίσω, ἀντὶ τοῦ διακομίσω. καὶ ἐπάξω. εὐριπίδης. Ψῆφον διοίσω σὺν, ἔνθα νικῆσαί σε χρή. καὶ διοίσει, ἀντὶ τοῦ διαφορὰν ἕξει. ἀριστοφάνης. Οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. Δίοιτο, ἤγουν διώκοι. οὗ τὸ ἀπαρέμφατον, δίεσθαι παρ' ὁμήρῳ ὀδυσσείας ρ̄, εὕρηται ἴδοιτο. ἀλλὰ κρεῖττόν φασι γράφειν δίοιτο. ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἐξέφυγεν αὐτὸν θηρίον ὅπερ ἂν δίοιτο. φυτίσι, διώκοι. τὸ γὰρ ἴδοιτο, περιαιρεῖ κυνὸς τὴν ἰχνευτικήν φασιν αἴσθησιν. ὁ γὰρ τοιοῦτος ῥινηλατῶν, ἐνεργεῖ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ποιοῦ τοῦ ῥινηλατεῖν, τοῦ ἀπορθοῦντος τοὺς κύνας, δοκεῖ ῥινᾶν λέγεσθαι τὸ ἐξαπατᾶν. ὅτι δηλαδὴ αἱ ῥῖνες ἀπατῶσι τοὺς κύνας. Διοίχνει παρὰ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ πορεύου. διέρχου. προστακτικὴ δὲ ἡ λέξις ἐστί. Διοκλῆς ἀθήνηθεν φεύγων εἰς μέγαρα, φιλόπαις ὑπερφυὴς ὤν, ἔν τινι μάχῃ ἠρίστευσε. καὶ ὑπερασπίζων τινὸς ἐρωμένου, ἐκεῖνον μὲν ἔσωσεν. αὐτὸς δ' ἐτελεύτησεν. ὅθεν τοὺς μεγαρεῖς θάψαι αὐτὸν, καὶ τιμῆσαι ὡς ἥρωα. ἀγῶνά τε ποιεῖν ἐν ᾧ τοὺς καλοὺς περὶ φιλημάτων ἀγωνίζεσθαι. τὸν δὲ καταφιλήσαντα ἁπάντων ἥδιστα, τοῦτον ὑπ' ἄλλων ὡς κρείττω στεφανοῦσθαι. Ἄλλως. ὦ μεγαρεῖς, οἱ τὴν νίσαιαν κατοικοῦντες, καὶ τὰ ναυτικὰ ἀριστεύοντες, εὐτυχεῖτε ὀλβίως τὴν ἑαυτῶν κατοικοῦντες πατρίδα. ἐπεὶ τὸν ἀθηναῖον διοκλῆν, περισσότερον τῶν ἄλλων τετιμήκατε, ἐραστὴν παιδὸς γεγονότα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀγῶνα φιλημάτων τεθείκατε. ἐν ᾧ ὁ γλυκύτατα φιλήσας καὶ τὰ ἑαυτοῦ χείλη τοῖς τοῦ ἀντιφιλοῦντος χείλεσι προσκολλήσας, βαρεῖ στεφάνῳ στεφανωθεὶς, χαίρων ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. Δίοκλος, τόπος. Δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀνέγνωκα, καὶ ὅλην τὴν νύκτα σπουδάζω. καὶ ἀναγινώσκω. Δι' ὀλίγου, ἀντὶ τοῦ μετ' ὀλίγον. Διολισθεῖν, ἐκφυγεῖν. ἀριστοφάνης. Καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν. ἤγουν, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν. Διολκός, ὁ ἀπὸ λεχαίου, ἕως κεγχρεῶν τόπος. Διολλύει, διαπολλύει. ἀφανίζει. φθείρει. Διολουφεῖν, διατίλλειν. ἢ διασυλλαίνειν. Διομανεῖς, ὑπὸ διὸς μαινόμεναι. ἢ τῷ διῒ βουλόμεναι μάχεσθαι διὰ μανίαν. Διομεῖς, δῆμος ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ διόμου τοῦ κολυττοῦ παιδός. Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία. ἐπεὶ διομήδης ὁ θρᾷξ πόρνας ἔχων θυγατέρας, τοὺς παριόντας ξένους ἐβιάζετο ταῖς συνεῖναι, ἕως οὗ κόρον σχῶσι, καὶ ἀναλωθῶσιν οἱ ἄνδρες. ἃς καὶ ὁ μῦθος ἵππους ἀνδροφόνους εἶπεν. Ἄλλως. Διομήδειος ἀνάγκη.

παροιμία. κλέαρχος μὲν φησὶ διομήδους θυγατέρας γενέσθαι, πάνυ μοχθηράς· αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινάς, καὶ αὖθις αὐτοὺς φονεύειν. ὁ δὲ τὴν μικρὰν ἰλιάδα γράψας, φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι. Διομήδης. ὅμηρος ἐν τῷ ι φησί. τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν λεσβόθεν ἦγε φόρβαντος θυγάτηρ διομήδη καλλιπάρηος. ἐφ' ἣ καὶ αἴνιγμα σύγκειται οὕτως ἔχον. εἰς νοῦν ὅτι τὸν ἕκτορα διομήδης ἔκτανεν ἀνήρ. ὅ ἐστιν ἀχιλλεύς τῆς διομήδης ἀνήρ. Διομήδης, μετὰ τὴν τῆς ἰλίου πόρθησιν κατελθὼν εἰς ἄργος τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν αἰγιάλειαν συμφθειρομένην κομήτῃ τῷ υἱῷ σθενέλου, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν τροίᾳ τρῶσαι τὴν ἀφροδίτην, καὶ μέλλων ὑπὸ τῆς αὐτῆς αἰγιαλείας ἀναιρεθῆναι, τότε μὲν εἰς τὸν τῆς ἀργείας ἥρας βωμὸν καταφυγὼν, σώζεται. ὕστερον δὲ, εἰς τὸ δαύνιον ὤχετο ἔθνος, οὗ ἐβασίλευσε δαῦνος. ὃς πολιορκούμενος, ἐδεήθη τοῦ διομήδους βοηθῆσαι αὐτῷ, ὑπισχνούμενος δώσειν τῆς γῆς μέρος. ὁ δὲ βοηθήσας, καὶ νίκην παρασχὼν δαυνίοις, ἔκτισε πόλιν ἀργυρίππαν, ἤτοι ἵππειον ἄργος. ὕστερον δὲ δαῦνος αἵρεσιν αὐτῷ ἐδίδου, ἢ ὅλην τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου, ἢ τὴν γῆν πᾶσαν. κριτὴς δὲ αὐτοῖς γέγονεν ἄλαινος, ἀδελφὸς νόθος τοῦ διομήδους ἐρῶν εὐίππης τῆς θυγατρὸς τοῦ δαύνου. ὃς ἔκρινε τὸν δαῦνον ἔχειν τὴν γῆν. διομήδην δὲ τὴν λείαν λαβεῖν τοῦ πολέμου. γνοὺς δὲ ὁ διομήδης κατηράσατο μὴ δύνασθαι σπείρειν γῆν. τὴν δὲ σπειρομένην μὴ ἀναδιδόναι καρπὸν, εἰ μή τις αὐτὴν σπείρῃ τῶν αὐτοῦ συμπολιτῶν. ὕστερον δὲ πρὸς δαύνου ἀναιρεθῇ ὁ διομήδης. οἱ δὲ φίλοι αὐτοῦ θρηνοῦντες αὐτὸν, μετεβλήθησαν εἰς ὄρνεα ὅμοια κύκνοις. ἃ τοὺς βαρβάρους φεύγει. φοιτᾷ δὲ παρ' ἕλλησιν. ὥστε καὶ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν ἁρπάζειν τροφάς. καὶ δύνειν εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν. οἰκεῖ δὲ ταῦτα ἐν τῇ ἀπὸ διομήδους καλουμένῃ νήσῳ. κεῖται δὲ ἡ νῆσος περὶ τὸν ἰόνιον κόλπον, καὶ τὸν ἀδρίαν. οἱ γὰρ ἰάπυγες καὶ ἀπύλοι περὶ τὸν ἰόνιον κόλπον οἰκοῦσιν. ἀπύλων δὲ ἔθνη κατὰ τὸν δίωνα, πευκέτιοι ἀπύλοι καὶ δαύνιοι καὶ ταραντῖνοι καὶ κάνναι. διομήδους δὲ πεδίον ἐστὶ, περὶ τὴν ἀπυλίαν τῶν δαυνίων. ἡ δὲ μεσαπύγη, καὶ ἰαπυγία, ὕστερον καλαντία. εἶτα καλαβρία ἐκλήθη. ἡ δὲ ἀργυρίππου πόλις τοῦ διομήδους, μετεκλήθη ἄρπυλις ἄρποις. Διόμνυται, ὀμνύει. Διομνῦς, ὁ γυναικείας, καὶ πάνθηλυς. Διομολογεῖ, σαφῶς ὁμολογεῖ. Δῖον, ἔνδοξον. δῖον ἐδιώχθην, μέγα. ἢ πολὺ θεῖον. ἢ τῶν ἐκ διὸς γινομένων ἀγαθῶν. Δίονται, διώκονται. Δίοντο, ἀνεπορεύοντο. Διονύσια, ἑορτὴ διονύσου. ἣν νῦν γον ναυπάκτιοι. Διονῦς, ὁ θῆλυς λέγεται. Διονυσιάδες ἐν σπάρτῃ παρθένοι. αἱ ἐν τοῖς διονυσίοις δρόμον ἀγωνιζόμεναι. Διονυσιφόροι, ἀρχή τις ἐν συρακούσαις. Διονυσοκουροπυρώνην, κρατῖνος ἐν σεριφίοις, αἰσχρὸν ἀνδροκλέα διονυσοκουροπυρώνην. εἰσὶν οἵ φασιν ἐν τῷ αὐτῷ πέντε κωμῳδεῖσθαι, αἰσχρόν. ἀνδροκλέα. διονύσιον. κύρον. πυρώνην. ἁμαρτάνοντες. οὐδεὶς γὰρ ἀθηναίων ἀναγράφεται κῦρος. δεῖ οὖν γράφειν. διονυσοκουροπυρώνην. τὸν γὰρ διόνυσον κουρέα ὄντα, κωμῳδεῖ. κουρεὺς δὲ ἦν πρὸς πάππου, ὡς δηλοῖ ὁ τὰς ἀπελαύνοντας συνθείς. Διόνυσος ὁ μυθικὸς, εἰς οἶνον ἀλληγορεῖται. καὶ καθ' ἱστορίαν δοτὴρ οἴνου. ἢ ἐφευρετὴς λέγεται. καὶ ὅτι διάφοροι διόνυσοι, ἀναγκαῖον ἐστὶ γνῶναι. ἡρόδοτος δὲ λέγει, καὶ ὅτι ὄσιρις καθ' ἑλλάδα γλῶσσαν ὁ διόνυσος. δεινὸν διόνυσον παράγει ὅμηρος. καὶ θηλυστολοῦντα. ὅθεν καὶ διοννὺς παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἡ γυναικεία καὶ θῆλυς ἐσθής. ἢ ἄλλο τι. Διονύσια ἀρχομένου τοῦ ἦρος. ἄρχεται καὶ ἡ πανήγυρις. Διόνυσος. οἱ μὲν διόνυξον αὐτὸν καλοῦσι. διὰ τοῦ ξ. ὅτι κέρασι γενόμενος, ἔνυξε τὸν διὸς μηρόν. ἢ διόνυσος, ὁ ἐκ τοῦ διὸς γεννηθεὶς. καὶ ἐν νύσῃ τραφείς. Διόπαι, εἶδος ἐνωτίων. τινὲς δὲ ὑποδημάτων. Διοπετὲς, ἐξ οὐρανοῦ ἐρχόμενον. Διοπετής, ὑπὸ τοῦ διὸς πληρούμενος. Διοπεύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Διοπτεύω, κατασκοπῶ. ἀπὸ τοῦ ὀπτῶ καὶ διοπτῆρα, τὸν σκοπόν. καὶ διοπετῶν, ἐπιστατούντων, ἐφορῶν. ἐπισκοπῶν. καὶ διοπιπτέας, τοὺς βασιλεῖς. Διοπλήκτα, ἰσχυροπλήκτην. Διοπομπεῖσθαι, ἀποτροπιάζεσθαι, καὶ ἀποκαθαίρεσθαι. καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι. Δίοπος, ὁ διέπων καὶ ἐπιστατῶν. ὁ τῆς νεὼς ἐπιμελητής. καὶ διοποὶ οἱ βασιλεῖς. παρὰ τὸ διοπεῖν, ἢ διοπτεύειν. Διοπτεύσων, ὁ διοψόμενος. κατασκοπήσας. Διοπτεύων, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ λακρίτου. δίοπος λέγεται νεὼς, ὁ διέπων καὶ ἐπιστατεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν. ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους. Διόπτης, παντεπόπτης. Διοπτῆρα, κατάσκοπον. οἰκονόμον. διοπτὴρ. καὶ μηχανικόν τι ὄργανον, δι' οὗ ἐστοχάζοντο ὕψος ἐπάλξεων, ἢ διόπτρα. Διοπτῆρες, οἱ ἐπιτηρηταί. οἱ προφύλακες. Δίοπτον, τὸ διαφαινόμενον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Διόπτρα, γεωμετρικὸν ὄργανον. καὶ σημεῖον ἐνθυπική. Διοργανώσεως, κατασκευῆς. Διορθοῦμαι, εὐθύνω. Διορθοῦν κυρίως, ἐπὶ δοράτων βολῆς. ἐπανορθοῦν δὲ, ἐπὶ λόγων. Διορθῶ, ἐπὶ τοῦ διαστρόφων. οἷον, διορθῶ τὸν λόγον, ὡς ἡμαρτημένον ὄντα. καὶ μὴ κατὰ τὸ προσῆκον τιθέντα. καὶ διορθῶ, τὸ ἐπ' εὐθείας ἄγω. Διορίαν, προθεσμίαν. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, καιρὸν σημαίνει. Διορίζει, διακρίνει. Διορίσαι, ὃ καὶ ἐξορίσαι λέγουσι, τὸ φυγαδεῦσαι. Διορισμένα ἐστὶ, τὰ ἔχοντα μέρη κεχωρισμένα. ἢ πάλιν διορισμένον ἐστὶν, ἐφ' οὗ οὐκ ἔστι λαβεῖν κοινὸν ὅρον. πρὸς ὃν συνάπτει τὰ μόρια. Διοριστέον, διαχωριστέον. Δίορον, διαστάτην. Διόροφα, δίστεγα. Διορύττω, τὸ τεῖχον διακόπτω. ἀριστοφάνης. τοὺς τοίχους διορύττειν. Δῖος, ὅ ἐστιν ἔνδοξος. ἐπὶ ἀνθρώπων ὑπερεχόντων λέγεται. ἐκ τοῦ δίιος, κατὰ κρᾶσιν δῖος, ὡς χίος ἡ νῆσος καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς, χίιος, καὶ χῖος ἀνήρ. φέρουσι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς οἱ δῖοι τὰς ὑπεροχὰς οὕτως. οἷον ἀχιλλεὺς δῖος, χάριν ἀνδρείας. ὀδυσσεὺς, χάριν συνέσεως. ἀλέξανδρος, καὶ κλυταιμνήστρα δῖοι, διὰ κάλλος. εὔμαιος, δι' εὔνοιαν. θάλασσα, διὰ μέγεθος. Ἄλλως. Δῖος, σημαίνει τρία. τὸν ἔνδοξον, ὡς τὸ δῖος ἀχιλλεύς. καὶ δῖος ὀδυσσεύς. τὸν μέγαν. ὡς τὸ, εἰς ἅλα δῖαν, ἤγουν θαυμαστήν. τὸν ἀγαθόν. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ δῖος συβώτης. τὸ δὲ [illegible] τέσσαρα γὰρ εἰσὶ δισύλλαβα κτητικά. θεῖος καὶ κεῖος, διὰ διφθόγγου. δῖος δὲ καὶ χῖος, διὰ τοῦ ἰῶτα. Διὸς, ἐκ τῆς δὶς, ἀν[illegible]είας στιγμένης. τὸ δὶς γὰρ, συνεμπίπτει τῷ δὶς ἐπιρρήματι. Διὸς ἐκπίπτονται, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἀέρος. οὐ βέλη, νιφάδες. χάλαζαι καὶ τὰ τοιαῦτα. Διὸς ἄγγελοι, ἡ δὲ καὶ ἀνδρῶν. ὧν τὸ γένος ἄγγελοι. ἴδιοι καὶ ἀνδράσι.

Διὸς ἄνθος, φυτὸν ἀκανθῶδες. Διὸς αὐγάς, τὰς ἡμέρας. τὸ φῶς. Διὸς βάλανοι, ἕρμιππος φορμοφόροις. Ταῖς διὸς βαλάνοις, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα. τὰ καστάνια. τινὲς δὲ ποντικὰ λέγουσιν ἡρακλεωτικά. Διὸς φήμη, ἡ μαντεία. Διὸς βοῦς, ὁ τῷ διὶ ἀνετὸς βοῦς. ὁ ἱερός. ἔστι δὲ ἑορτὴ μιλησίων. Διὸς θᾶκοι, καὶ πεσσοί. τινὲς γράφουσι ψῆφοι.

φασὶ δὲ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων διαψηφίσει, ὅτι ἠμφισβήτει Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Ἀθηνᾶν Διὸς δεηθῆναι ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψῆφον ἐνεγκεῖν, καὶ ὑπισχέσθαι αὐτῇ τούτου τὸ τῆς πόλεως ἱερὸν πρῶτον θύεσθαι ἐπὶ βωμοῦ. Διὸς ἐγκέφαλος, παροιμία ἣν Κλέαρχός φησιν εἰρῆσθαι οἷον, ἐπὶ τῶν ἄγαν θείων. ἢ Διὸς ἐγκέφαλος, τὸ κάλλιστον βρῶμα. οὕτω λέγουσι Πέρσαι ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων. ἢ βασιλέως ἐγκέφαλος. Διὸς μάστιγι, τῷ κεραυνῷ. Διοσδότοις, ὑπὸ Διὸς δεδομένοις. Διοσημεῖον, πράσιον σημεῖον. Διοσημία, τὰ ἐκ τοῦ ἀέρος σημεῖα. διοσημία ἐστὶν ὁ παρὰ καιρὸν χειμών. Ἀριστοφάνης· διοσημία ἐστὶ, καὶ ῥανὶς βέβληκέ με. καὶ διοσημία, θεομηνία. Διόσκειν, διαβλέπειν συνεχῶς τὴν ὅρασιν μεταβάλλοντα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορεῖσθαι τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ τὸ διαπολέσαι καὶ τὸ διαφθεῖραι. Διόσκουροι, ἐν τῇ Λακωνικῇ γραφῇ τις ἐπιφάνειαν ἔχον. φιλαδελφίᾳ δὲ ὑπερήνεγκαν πάντας. οὔτε γὰρ περὶ ἀρχῆς οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς ἤρισαν. μνήμην δὲ αὐτῶν Ζεὺς θέσθαι βουλόμενος τῆς κοινότητος, διδύμους ὀνομάσας, εἰς τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρους ἔστησεν ἐν τοῖς ἄστροις. Διόσκουροι, οἱ Ἑλένης ἀδελφοί, Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. λευκόπωλοι καλούμενοι. καὶ ἀστέρες οἱ τοῖς ναυτιλλομένοις φαινόμενοι. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ. Διοσκώλιον, οὕτως ἔλεγον, οὗ τὸ ἱερεῖον ἐτύθη. ἢ ἐφ' οὗ οἱ καθαιρόμενοι ἑστήκεσαν τῷ ἀριστερῷ ποδί. τινὲς δὲ τὸ μέγα καὶ τέλειον. ὁ δὲ Πολέμων, τὸ ἐκ τοῦ Διὸς τεθυμένον ἱερεῖον.

Διότιμος, ὄνομα κύριον· ναύαρχος Ἀθηναίων. Διοτρεφεῖς λέγει τοὺς βασιλεῖς, ὡς μαθητὰς τοῦ Διὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ πεπαιδευμένους τὴν βασιλικὴν παιδείαν. τὸ τρέφειν γὰρ ἐνταῦθα, ταὐτὸν δύναται τῷ παιδεύειν. οὐκ ἔξω λόγου. τροφὴ γὰρ ἡ παιδεία τῇ ψυχῇ, ὡς τὰ βρώματα τῷ παιδί, ἢ τῷ σώματι. Διοτρεφέας αἰζηούς, ταὐτόν ἐστι τῷ βασιλικῶν ἀνδρῶν. οἷς δηλαδὴ πόλεις ἀνάκεινται. Διὸς πτολίεθρον αἰπύ· τὸ Δῖον λέγει περιφραστικῶς. τὸ ἐφ' ὑψηλοῦ ὡς εἰκὸς ἱδρυμένον. κεῖται δέ φασι τὸ Δῖον τοῦτο, περὶ τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας ἀκρωτήριον. ὁ πολίτης αὐτοῦ, Διηνὸς ἦν. καί φασι μακεδονικόν φασὶ Δῖον, ἔνθα καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἐτελεῖτο. καὶ ἄλλαι δὲ πόλεις τὴν τούτου τοῦ Δίου κλῆσιν εἶχον. ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἐν αἷς καὶ κατὰ κοίλην Συρίαν Ἀλεξάνδρου κτίσμα. ἧς τὸ ὕδωρ νοσηρόν. ἐφ' ᾧ καὶ ἐπίγραμμα· Νᾶμα τὸ Διηνὸν γλυκερὸν ποτόν· ἢν δὲ πίῃς, παύσῃ μὲν δίψης, εὐθὺ δὲ καὶ βιότου. ὁ δὲ γεωγράφος, λέγει καὶ ὅτι τὸ Δῖον ἐν τῷ ῥηθέντι ὄρει. καὶ Ἀθῆναι Διάδες αὐτόθι, κτίσμα Ἀθηναίων. Διόφαντος, ὄνομα κύριον. Διοχετεύειν, τὸ δι' αὔλακος ὕδωρ κομίζειν. Διοχλεῖ, ἐκταράττει. Διοχλίζει, ἀνακινεῖ. Δίοψ, οἰκονόμος. Δίοψιν, κατασκοπὴν ἢ δι' ὅλου ὄψιν γινομένην καὶ διαύγειαν. Δίπαλτος, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ περιδέξιος. οἷον παντὶ σθένει. Σοφοκλῆς· Γᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύοι. καὶ δίπαλτα δόρατα. Διπαίδας, τοὺς διδύμους γεγεννημένους. Δίπλακα μαρμαρέην παρ' Ὁμήρῳ κατ' ἔλλειψιν λέγεται. λείπει γὰρ τὸ ἱστουργίαν ἢ ὑφὴν ἢ τι τοιοῦτον. τινὲς δὲ, τὸ χλαῖναν λείπειν φασὶ, νοοῦντες δίπλακα τὴν μεγάλην, ἣν ἐστι διπλῆν ἀμφιέσασθαι καὶ μὴν, οὐ ταὐτὸν χλαῖνα καὶ ἱστός. ἀλλ' ἴσως γενικὸν μέν ἐστιν ἢ ὅλον ὁ ἱστός, εἶδος δὲ ἢ μέρος ἡ δίπλαξ. μᾶλλον δὲ ὁ μὲν ἱστὸς τὸ ἐργαλεῖον δηλοῖ. δίπλαξ δέ ἐστιν, ἡ ἱστουργουμένη, ὡς ἐρρέθη ὑφή. ἵνα λέγῃ ὅτι περὶ μέγαν ἱστὸν μεγάλην δίπλακα ὕφαινε. μαρμαρέην δὲ, λάμπουσαν ἐκ τοῦ μαρμαίρω ἐξ οὗ ὁ μάρμαρος λίθος. οὗ κτητικόν, μαρμάρειος. θηλυκόν, μαρμαρεία. καὶ ἰωνικῶς καὶ ἀττικῶς μαρμαρέη. ἔστι δὲ καὶ θαλάσσης γαληνιώσης ἐπίθετον ἡ μαρμαρέη. Δίπλακα· Ἰλιάδος γ΄. σημαίνει δὲ διπλοΐδα. διπλοῦν ἱμάτιον. ὅ ἐστι, χλανίδα δίπτυχον· διπλῆν. ἡ εὐθεῖα, δίπλαξ. Διπλᾶ πᾶσαι, διπλᾶ ποιῆσαι. Διπλασιασμὸς στοιχείων, παρὰ ποιηταῖς. Διπλασιάζουσιν, οἱ ποιηταὶ τὰ σύμφωνα. ἀλλ' οὔτι πανταχοῦ οὔτε πάντα. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ δ΄ ἢ σ΄ ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, κατὰ τοὺς παρεληλυθότας αὐτῶν παρατατικοὺς λέγω, καὶ ἀορίστους τοὺς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένους τὰ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐνεστώτων διπλασιάζουσι σύμφωνα ἔστιν ὅτε. οἷον τὸ ἔδεισε, ἔδδεισε. καὶ ἔσσυτο. καὶ ἔλλαχε καὶ ἔμμορε. καὶ ἔννεπε. καὶ ἔρρεε. τὸ μέντοι ρ̄, ἐν τοῖς τοιούτοις οὐ ποιηταὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι. τὸ κάββαλε δὲ, καὶ κάππεσεν, οὐ διπλασιάζεται ὥσπερ ἐν ἐκείνοις, ἕνεκα μέτρου. ἀλλὰ τὸ τ̄ ἦν ἐν ἑκατέροις. ὃ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ σύμφωνον ἐτράπη ἀποκοπέντος τοῦ ᾱ. οὐ γὰρ ἐνεχώρει τὸ τ̄, τοῦ β̄ ἢ π̄ προηγεῖσθαι. τραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἦν ἡ ἐκφώνησις καὶ ἑλληνικῇ οὐδετέρᾳ προσήκουσα. ἐν δὲ τοῖς εἰς ω λήγουσι μέλλουσι τῶν ῥημάτων, τοῖς βραχεῖᾳ παραληγομένοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις. ἔνθα χρὴ τὴν παραλήγουσαν ἐκταθῆναι, τὸ σ̄ μόνον διπλασιάζουσιν. ὡς τὸ σβέσω ἔσβεσσα. γελάσω ἐγέλασσα. ἐρύσω, εἴρυσσα. ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι μόνα τὰ τέσσαρα διπλασιάζουσιν ἀμετάβολα καὶ τὸ σ̄ ὥσπερ τὸ ἄλληκτον, καὶ δυσάμμορος. καὶ ἐννοσίγαιος. καὶ ἀννέφελος. καὶ παρραλίη. καὶ ἀρραβίη. καὶ ὅσσον. καὶ μέσσον. καὶ ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ἀπὸ τῶν εὐθειῶν τῶν πληθυντικῶν παρεσχηματισμέναις, μόνον τὸ σ̄. ὡς τὸ Δημοσθένεσσι. καὶ ἀνάγεσσι. καὶ γὰρ ἐν τῷ ἄνδρασιν ἐκτεῖναι βουληθέντες τὴν παραλήγουσαν, οὐκ ἐν τούτῳ τὸ σ̄ ἐδιπλασίασαν ἄνδρασσι λέγοντες, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἄνδρες ἄνδρεσι ποιήσαντες. εἶτα προήνεγκαν ἄνδρεσσι. σπανίως μέντοι καὶ ταῦτα, καὶ μόνοις οἶμαι τοῖς ῥηθησομένοις, τὸ τε δ΄, ἐν τῷ ἄδδην, καὶ τὸ κ̄ Δωριεῖς, ἐν τῷ ὅκκα. καὶ τὸ π̄, ἐν τῷ ὅππότε. καὶ ὅππως, καὶ ὁππόσα. καὶ τὸ τ̄, ἐν τῷ ὅττι. διπλοῦν μέντοι δασὺ, οὐδέποτε κατὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων διπλασιάζεται γλῶσσαν. Ἐκ δὴ τούτων πάντων, καταλαμβάνεται ὡς ἐπὶ τὸ, Ἀχιλλεὺς καὶ τὸ Ὀδυσσεύς. ἔστι μὲν οὖν δι' ἑνὸς συμφώνου προφέρει ὁ ποιητής. ἔστι δὲ οὖν διὰ δύο. τὸ δι' ἑνὸς μᾶλλον δεῖ λέγειν πρωτότυπον. τὸ δὲ διὰ δύο, προσθέσει τοῦ ἑτέρου συμφώνου γίνεσθαι, καὶ οὐκ ἀφαιρέσει τοῦ λ̄ λεγομένου κειμένου, καὶ ἕτερον ἐπιφέρουσι καὶ ὡς πολλάκις δὴ ἀποδέδεικται, δύο οὐκ ἔστιν ὅτι θάτερον ἀποβάλλουσιν, οὔτε ῥῆμα, ἀλλὰ σύνδεσμον ἢ τὸ πολλὰ ὄνομα, ἢ τὸ μᾶλλον. οὔτε ἡ θάλασσα ἢ γλῶσσα δι' ἑνὸς συμφώνου προήνεγκαν. Διπλασμὸς, ἡ διπλῆ εἰς πόνον. Διπλῆ, ὀρχήσεως εἶδος. ἢ κρούματος. Διπλῆν, διπλασίονα καὶ μεγάλην. Διπλόη, ἡ πανουργία. ἡ ἀπάτη. καὶ διπλόη ἡ ἔξωθεν ἀρετὴ φαινομένη, ἔσωθεν δὲ γέμουσα κακίας. Διπλοῦν, ἐπὶ μεγέθους. διπλάσιον, ἐπὶ ἀριθμοῦ καὶ μεγέθους. Διπλοΐζειν, διπλασιάζειν. Διπλοῦν κάππα, ἀντὶ τοῦ κακὰ καὶ διπλῆν ἑορτήν. Διπλοῦς ἄνδρας, τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. οἱ δὲ, παλίμβολα. Δίπνοια γράμματα, δὶς καινὰ γράμματα. Διποδία, ὀρχήσεως εἶδος. οἱ δὲ διποδισμός. Διπολία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν. οἱ δὲ Διιπολία, ὡς προδεδήλωται καὶ εἶδος Λακωνικῆς ὀρχήσεως. Δι

πόλις, ἔστιν ἡ λῆμνος. ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ ἡφαιστίαν, καὶ μύριναν. Δίπολα, αἰσχύλος. διπλᾶ, προπομπεῖς. Διπρόσωπος, ὁ δύο πρόσωπα ἔχων. καὶ τρίπους, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων. Διπύδιξον, δίπηχον. Δίπυον, κύπριοι μέτρον. οἱ δὲ τὸ ἡμιμέδιμνον. Δίπτυχα ποιήσαντες. λέγεται μὲν καὶ ἄλλως. ἀρέσκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς μάλιστα νοεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ κνίσῃ φασὶ διπλᾶ θέντες, ἕν ἄνω τῶν μηρῶν, καὶ ἓν κάτω. ἐφ᾽ ὧν ὠμοθέτουν, τῶν λοιπῶν μηρῶν ἀπαρχόμενοι. Δίπτυχα ποιήσαντες. ἤγουν, διπλῶμα τῇ πρὸς ἀλλήλους ἐπιθέσει τῶν μηρῶν. ἢ μάλιστα διπλοῦντες ἐν αὐτοῖς τὴν κνίσαν. ἦν γὰρ σπουδὴ ὁλοκαυτωθῆναι τοὺς μηρούς, λαμπρῶς καταφλεχθέντας πυρί. ὡς εἴγε μὴ τοῦτο ἀπέβαινεν, ἀπαίσιον ἦν τοῖς ἕλλησι τὸ γινόμενον, καὶ οὐκ ἐδόκουν καλλιερεῖν. ὁπηνίκα κατὰ τὴν τραγῳδίαν οἱ μηροὶ καταρρυεῖς καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς. καὶ οὕτω μὲν τοὺς μηρούς, ὥς τι τίμιον ὠλοκαύτουν, ἐξαιροῦντες ἀπὸ τῶν ἄλλων τοῦ ζώου μερῶν, διὰ τὸ συντελεῖν τοῖς ζώοις, εἰς βάδισίν τι καὶ γένεσιν τῇ προθέσει τοῦ σπέρματος. τῶν δὲ λοιπῶν τοῦ ζώου μερῶν, μικρά τινα ἐκτέμνοντες οἱονεί τινας ἀπαρχὰς τοῦ ὅλου ζώου, ἐπετίθουν αὐτὰ τοῖς διπτύχοις. καὶ τοῦτο ὠμοθετεῖν ἐκάλουν. τὸ τοῖς μηροῖς ὠμὰ πάντοθεν ἀκρωτηριάζοντας κρέα ἐπιτιθέναι τμήματα. ὡς δοκεῖν κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὅλα οὕτω τὰ μέρη τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι. τινὲς μέντοι τὸ ὠμοθετεῖν ἄλλως εἶπον ὡς ἀπὸ τοῦ ὤμου. ἐν γουρητορικῷ λεξικῷ εὕρηται οὕτως. ὠμοθέτησαν, τὸ ἀφ᾽ ἑκάστου μέλους τοῦ ἱερείου ἀπετέμνοντο, καὶ ἀπήρξαντο ἀπὸ ὤμου, καὶ ἐνέβαλλον εἰς τὰ μηρία κατὰ τὴν θυσίαν. καὶ οὕτω μὲν πως ὠμοθέτουν θύοντες. κατακαυθέντων δὲ τῶν μηρῶν, τότε δὴ πρὸ τοῦ φαγεῖν ἐμερίζοντο ἐχωρὶς εἰς βρῶσιν, τὰ τῷ σπλάγχνῳ παρομοιούμενα. τοῦ δὲ δίπτυχα θέμα, τὸ πτύσσω. καθὰ καὶ τοῦ πτὺξ πτυχός. καὶ τοῦ πολύπτυχος. πρωτότυπον δὲ τοῦ πτύσσω, τὸ κατὰ φόβον συστέλλομαι. Δίπυλον, ὑπέρθυρον. Δίπυρος ἄρτος, ὁ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. Δίρηγες, στρουθοί. Δίρκη ἡ πηγή, καὶ κύριον ὄνομα. Δίσαλα, ἀκαθαρσία. Δισαλέος, ῥυπαρός. Δίσδημαι, ζητῶ. Δὶς ἡβήσαντα, τοῦτ᾽ ἔστιν, ἀνηβήσαντα. Δισκάζεται, διαφέρεται. Δισκέλλα, πυρίς. Δίσκειν, ἢ δικεῖν, ὑπερβάλλειν. Δισκεύειν, τὸ λίθον ἀφιέναι καὶ ῥίπτειν. Δίσκοι, λίθοι στρογγύλοι. οὓς χειριζόμενοι ἔρριπτον εἰς μῆκος οἱ γυμναζόμενοι. εἰ δὲ ἦν ἐκ σιδήρου, σόλος τὸ τοιοῦτον ἐλέγετο. λέγεται δὲ καὶ δίσκος ἀπὸ τοῦ δικῶ, τὸ βάλλω καὶ ἀφίημι. πλεονασμῷ τοῦ σ. ἐκ τούτου δὲ καὶ δίκτυον τὸ κατὰ ὑγροῦ ἀφιέμενον. ὡς καὶ βόλος ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Δίσκοι, λίθινοι μεσόθι ἔχοντες ὀπὴν ἧς διήρετο καλώδιον, ἐξ οὗ μετεωρίζοντες ἔρριπτον αὐτόν. Δίσκος, ἐκ τοῦ δικεῖν. ὅ ἐστιν ἀφιέναι καὶ βάλλειν. ἢ δίσκος ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος. Δίσκος ἐκ σιδήρου. ὁποῖος ὁ ἐν ἰλιάδι σόλος. ἢ ξύλινος. ἴσως δὲ καὶ χαλκοῦς. καί που καὶ λίθινος ἐν ὀδυσσείᾳ. λίθος τετρημένος καὶ ἔχων ἐν μέσῳ καλώδιον. οὗ ἐχόμενοι οἱ ἀγωνιζόμενοι ἔδικον. ὅ ἐστιν ἔβαλλον. ἔρριπτον. ὅθεν ὁ δίσκος γίνεται. τὸ δὲ ῥῆμα τοῦτο δισκέω. ὡς δηλοῖ τό, ἐδίσκεον ἀλλήλοις. ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ δισκεύω. Δίσκουρα, ὅσον ἂν λάβοι δὶς δίσκος. Δισκούρια, ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες. παῖδές τε γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες. καὶ νῦν ὑπὸ τοῦ τῶν ἐτῶν πλήθους παρατραπέντος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ, παῖδές εἰσι, τῷ νῷ πάλιν ληροῦντες. Διασπονδεῖος, ἐκ τεσσάρων μακρῶν. οἷον ἡρακλείδης καὶ διποδία, εἶδος ὀρχήσεως. Δισσά, διπλᾶ. Δισσῶς, δύο τρόπους ἔχων. διπλῶς. Διστάζει, ἀμφιβάλλει. καὶ δύο στάσεις ἔχει κατὰ διάνοιαν, καὶ διχῶς βουλεύεται. Δίς, τρίς. ἀπὸ τοῦ διάκις. τριάκις. γίνεται. κατὰ συγκοπήν. Διστάζω, ἐνδιστάζω, ἀμφιγνοῶ, ἀμφισβητῶ. ἀμφιβάλλω. ἐνδοιάζω. ταλαντεύομαι, τὴν γνώμην. Διαστάσιον, τὸ πρὸς διπλῆν ἑσταμένον τὴν τιμὴν χρυσίον, ἢ ἀργύριον. ὡς ἰσοστάσιον τὸ πρὸς τὴν ἴσην. Δίστομος, οὕτως ἡ ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο. ἐπεὶ ἀμφιστόμοις λιμέσιν ἐκέχρητο συγγραφή. Δὶς τοσαῦτα, κοινόν. δὶς ἢ τοσαῦτα ἀττικόν. κύπριος πρὸς ἄλλον μέν. καὶ δὶς ἢ τοσαῦτα ἔχοντες, οὐκ ἂν ἠρούμεθα πέμπειν. Διτάλαντον καταστήσαντες. διτάλαντον, πετρόβολον. τὰ μὲν κατέβαλλον τῶν τειχῶν, τὰ δὲ διέσειον. Δίτριχος, αὐθάδης. Διτροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας. ἑξάχρονος. οἷον ἀρχέδημος. Διττάμενον, ἀρνούμενον. κρῆτες. Διτταχῶς, διχῶς. Διττολογέω, ἀμφιβόλως λέγω. Δίυγρος, ὁ ἀσθενής. Διύλησις, ἡ διήθησις. Διυλίζοντες, διηθμεύοντες. διηθοῦντες. Διυπνίζω, ἐξαυπνῶ. καὶ διύπνισεν, ἐξύπνισεν. Διυπνισθείς, ἀποστὰς τοῦ ὕπνου. Διφαδεύει, ἐξελεῖται. Διφαλαγγία, ἀντίστομος. ἥτις μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, ἐν παραγωγαῖς τεταγμένοις. οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ, οὓς δὲ ἐν εὐωνύμῳ. τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἐν μέσῳ τεταγμένους. καὶ διφαλαγγίαι, αἱ δύο φαλαγγαρχίαι. ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι, καὶ ἑκατὸν ἐνενήκοντα καὶ δύο. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ᾽ ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος κεράρχης. Δίφακος, εἶδος βοτάνης. Διφᾶν, ζητεῖν. ψηλαφᾶν. ἐρευνᾶν. Δίφατον, τὸν ὄφιν κρῆτες. καὶ δίφατον, διφάσιον. διττῶς λεγόμενον. Διφθέρα, ποιμενικὸν περιβόλαιον. ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν, ἣν νῦν ἰσάλην καλοῦμεν. ἔστι δὲ ἐκ δέρματος. Διφθεράλοιφος, γραμματοδιδάσκαλος. παρὰ κυπρίοις. Διφρεία, ἡ τοῦ ἅρματος περιφέρεια. καὶ διφρηλατῶν ἁρματηλατῶν. Δίφορος, ἔφορος. κυμαῖος. ὅτι δὶς ἐτέλεσε τῷ διδασκάλῳ ἰσοκράτει, τοὺς τῆς παιδεύσεως μισθούς. Διφόρου συκῆς, ἢ παρὰ τὴν δίκην τοῦ διφόρου. ἢ ὅτι καὶ δίφοροί εἰσι. Διφοῦρα, γέφυρα. λάκωνες. Διφράγες. τινῶν στρατιωτῶν τῶν παρὰ σάρδοις ταγμ. Δίφρακτος, κράββατος. Δίφραξ, κλιντήρ. θρόνος γυναικεῖος. Διφρεῦσαι, διακαθίσαι. Διφρίας, ἁρματηλασίας. Διφρίς, ὁ ἑδραῖος καὶ καθήμενος ἀεί, οἷον ἀργός. Διφρίσκος, τὸ σκεῦος ἐν ᾧ ἐφεστῶτες οἱ ἡνίοχοι ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, διὰ τὸ κούφους εἶναι καὶ μικροὺς τοὺς ἀγωνιστικούς. Δίφρον ἀεικέλιον λέγει ὅμηρος, πρὸς διαστολὴν ἑτέρου περικαλλέος. Δίφρον, σέλλιον ἅρμα, ἢ καθιστήριον. καὶ διφρηφόρος, ἡ τὸ σέλλιον βαστάζουσα. ἀριστοφάνης. διφρῶν διφροφόρος. ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα. καὶ διφροφορουμένοις, φορείοις φερομένοις. Δίφρος, τόπος τοῦ ἅρματος. λέγεται δὲ δίφρος, ὡς οἱονεὶ δίφορος. κατὰ τροπὴν καὶ συγκοπήν, δίφρος. ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ ὡς καιριωτέρου μέρους καὶ τὸ ὅλον ἅρμα δίφρος ἐλέγετο. ὅμηρος δὲ τῷ εὐμαίῳ δίφρον ἀεικέλιον, ἤγουν θρόνον παρατίθησι καθεσθῆναι. καὶ ἡ ἑλένη δὲ τῇ ἀφροδίτῃ δίφρον παρατίθησιν. ὥστε οὐκ ἄδηλον ὅτι ἡ λέξις πολυσήμαντος. Δίφρος, τὰ δίφρα. ὁ τράχηλος, τὰ τράχηλα. ὁ λύχνος, τὰ λύχνα. ὁ χαλινός, τὰ

χαλινά. ταῦτα τὰ ὀνόματα ἐστὶ ἀλλὰ ἐν μὲν τῷ ἑνικῷ εἰσιν ἀρσενικά. πληθυντικῶς δὲ, οὐδέτερα. καλεῖται δὲ δίφρος, τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ ἀνηνίοχα ἐφεστῶτες ἐλαύνουσιν. ὑποκοριστικῶς δὲ, διφρίσκοις λέγουσι. Διφροφόρος, τὸ σέλλιον, ἢ ἡ τὸ καθιστήριον βαστάζουσα. ἀριστοφάνης. Διφροφορουμένοις, τοῖς φορείοις φερομένοις. Διφυᾶ, τὸν δύο φύσεις ἔχοντα. Διφυὴς κέκροψ. ζήτει εἰς τὸ κέκροψ. λέγεται δὲ ὅτι ἐν ἀθήναις ὑπ' αὐτοῦ πρώτου ἀχθῆναι γάμοις καὶ ὑμεναίοις. ὅθεν καὶ διφυῆ τὸν κέκροπα λέγεσθαι ὁ χάραξ φησί, διότι τὸ νομίμως ἐκ δύο φύεσθαι δι' αὐτὸν ἐπήγαγον οἱ ἄνθρωποι. τῇ τοῦ γάμου αἱρέσει. οὐ παρώνυμον, ὥσπερ ὁ γαμήλιος λόγος, οὕτω καὶ μὴν ἀττικὸς ὁ γαμηλιών, γάμοις ἀφωρισμένος. ὡς γαμηλία ἥρα ἐπεστάτει. καὶ πέμμα δέ τι ἦν καλούμενον καὶ αὐτὸ γαμήλιον. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, πέπτεται γαμήλιος. καὶ αὐλοὺς δὲ ἐν γάμῳ ἀθηνᾶ φησὶν εὗρεν. ἢ ἐπωνόμασται ἡ τῶν ἀθηναίων πόλις. καὶ δίκην δὲ φονικὴν λόγος ἐν ἀθήναις πρῶτον συστῆναι, ἐπὶ ἀλιρροθίῳ τῷ τοῦ ποσειδῶνος. καὶ οἱ δικασταὶ δὲ ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσιν εἰς τριώβολον ἐκεῖνο. Δίφυον νυκτός, τὰ δύο μέρη. τὸ δίμοιρον. Διφῶ, σημαίνει τὸ ψηλαφῶ. ὅμηρος ἰλιάδος π. στήθεα διφῶν. ζητῶν, ἐρευνῶν. καὶ διφῶ, τὸ τῇ ἁφῇ ὑποβάλλω. Διφώνοις, διγλώσσοις. Δίχα, ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς δύο μοίρας. τὸ δὲ δίχα ἀντὶ τοῦ χωρίς, καὶ αὐτὸ τῆς ὑστέρας χρήσεώς ἐστι. παρὰ γὰρ τοῖς ἀρχαίοις τὸ δίχα, ἀντὶ τοῦ διχῇ ἐλαμβάνετο. ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον δίχα μετήνεγκται. ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα κατὰ μεταπλασμόν τινα ἔτρεψαν τὸ η εἰς α, προείρηται. καὶ δίχα λαλῆσαι, ἀκατάλληλα λαλῆσαι. Δίχαλον ζυγόν, τὸν ἑκατέρωθεν κεκοιλασμένον. χηλαὶ γάρ ἐστι τὰ κύματα, ἔνθεν καὶ ἡ κιβωτὸς παρὰ τῷ ποιητῇ. Δίχανον, κεχωρισμένον. Δίχα νυκτός, τὸ μεσονύκτιον. ἐκ τοῦ διχῇ. ὁπηνίκα συστολὴ κατὰ τὴν λήγουσαν, μετατίθησι καὶ τὸν τόνον. καὶ βαρυτόνως λέγεται δίχα. ἐξ οὗ ἐστι τὸ διαδίχα. οὕτω καὶ τὸ τριχῆ, τρίχα λέγεται. καὶ ὁμοίως τέτραχα, καὶ πένταχα. Διχῆ, διχῶς. δισσῶς. Διχηλὰ ζῶα, βοῦς. ἔλαφος. δόρκων. οἷς συμβέβηκεν ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶν ἀστραγάλους ἔχειν. Διχηλοῦν, τὸ δύο ὁπλὰς ἔχον. Διχθά, τριχθά. δωριέων ἡ τοῦ θ' ἐν τούτοις ἐπένθεσις. ὡς καὶ ἐν τῷ πονῶ πονήσω. πεπόνηκα πέπονα. καὶ πλεονασμῷ, πέπονθα. πρός τινα ὁμοιότητα τοῦ πέποιθα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ μαλακός, μαλθακός. καὶ χαμαλή, χθαμαλή. Διχθαδίας, δισσάς. διπλάς. Διχόθεν, ἀπὸ τῶν δύο μερῶν. Διχόθυμος, διάβολος. Δίχολοι, διάφοροι. ἀχαιὸς καθάπερ αἱ δίχολοι γυναῖκες. παρὰ τὸ δίχα. ἢ δίτροποι κατὰ μετάληψιν. χόλος γὰρ ἡ ὀργή. καὶ τρόπος. βακχυλίδης. ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων, διακεκριμέναι μυρίαι. Διχομηνία, τοῦ μηνὸς τὸ ἥμισυ. ἔστι διχομηνιαία, πεντεκαιδεκαταία τοῦ μηνός, ἢ τῆς σελήνης. Διχόμηνις, ἡ σελήνη. ἐπειδὴ ἐν τῷ πανσελήνῳ ὁ ὀλυμπιακὸς ἀγὼν ἄγεται. καὶ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ γίνεται ἡ κρίσις. καὶ αὕτη εἰς δύο καταμερίζεται εἴς, τε τὴν αὔξησιν καὶ λῆξιν τοῦ φωτός. πίνδαρος. Διχόνδις, ἀπόγων. Διχονία, ἐπὶ προγνωμοσύνῃ. διχοστασία. Διχονοεῖν, διστάζειν. Διχοριάζειν, ἐν δύο χοροῖς ᾄδειν. Διχοστατεῖ, μάχεται. πολεμεῖ. Διχοτομία, ἀφαίρεσις. Διχοτμήματα, τμήματα. Δίψα, θηλυκοῦ γένους ἐστί. τὸ γὰρ δίψος, τῶν ὑστέρων ἐστίν. ὅμηρος δὲ δίψαν αἰεί. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἴπτω τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων. ἴψω ἴψα, καὶ δίψα. ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα. ἔστι δέ, ἐνδείας πάθος. Διψάκερον, παλαίπωρον. Διψάρα, δέλτος. οἱ δὲ διφθέρα. Διψάς, ἔχις. ὕδρα. καὶ σημεῖον ἐνθυπικῇ, ἀντὶ τοῦ ὕπαρ. ἡ διψάς, ὄφις ἐστί. δηχθέντι δὲ ὑπ' αὐτῆς δίψος ἄρρητον ἐγγίνεται. ὡς πίνοντα διαρρήγνυσθαι. ὅθεν καὶ ὄφις οὕτως ἐκλήθη διψάς. Διψῆν, οὐ διψᾶν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ ἀττικῶς. Διψία, κόνις ξηρά. Δίψιον, βλαπτικόν. Δίψιον, ἢ πολυδίψιον ἄργος, ἡσίοδος μὲν τὸ ἄνυδρον. ἀρίσταρχος δέ, τὸ πολυπόθητον. διψᾶν γὰρ τὸ ἐπιποθεῖν, ἢ ὑπὸ διὸς βεβλαμμένον. ἴψαι γὰρ τὸ βλάψαι. Διψυχία, ἀπορία. Διψῶ μεταβατικῶς ἐπὶ δίψης, ἀντὶ τοῦ, πιεῖν ἐφίεμαι. ἤγουν ἐπιθυμίαν ἔχω πιεῖν. καὶ ἀπὸ τούτου μεταφορικῶς καὶ ἐπ' ἄλλων. καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ. αἰτιατικῇ μέν, ὡς τὸ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου. καὶ διψῶ τοὺς λόγους. γενικῇ δέ, ὡς τὸ οἶδ' ὅτι οἴνου, ἢ θανάτου διψᾷς. Δίῳ, τῷ ἐντίμῳ. τῷ ἀγαθῷ. τῷ διαφανεστάτῳ. Διωβελία, ὀβελοὶ δύο. οἷς ὁ δῆμος καθήμενος ἐμισθοφόρει. Διώβολον, καὶ τριώβολον. καὶ ἡμιωβόλιον, ὁμοίως. Δίωγμα, θυσία τις ἀθήνησιν, ἐν ἀπορρήτῳ τελουμένη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, ἐν τοῖς θεσμοφορίοις. τὸ αὐτό, καὶ ἀποδίωγμα ὕστερον ἐκλήθη. Διωγκωμένον, πεφυσημένον. Διῴδει, ἐφλέγμαινε. Διῳδηκότα, ἐξωγκωμένον. ὡς τό, Ὅσοι γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγορᾶς γεγόνασι, κάτω τὸν πόδα τὸν δεξιὸν ἔχουσι διῳδηκότα. καὶ βάδισιν ἀσθενῆ τε, καὶ νωθῆ. καὶ διῳδηκὼς ὁμοίως. Διωθεῖται, παθητικῶς ἀττικῶς προφέρεται. καὶ δηλοῖ τὸ διακρούεται. καὶ παραγκωνίζεται. ὦ παρὰ πλησίον, τί παρωθεῖται. ἤτοι παρορᾷ καὶ περιφρονεῖ. καὶ ὑπερβαίνει. Διωθεῖται, ἀποστρέφεται. καὶ διωθούμενοι, ἀνατρεπόμενοι. ἐκβαλλόμενοι. Διωκάθειν, διώκειν. Δίωκε ἀρετήν, ζήλου. ἐπιτήδευε. Διώκει ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα, ἀττικῶς. κοινῶς, κατηγορεῖ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος. καὶ διώκειν, ἐνίοτε τὸ ἁπλῶς κατὰ σπουδὴν ἐλαύνειν, ἢ εἰς ἀγορὰν ἄγειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγειν εἰς κρίσιν, καὶ κατηγορεῖν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν καὶ ὀρέγεσθαι. διώκειν γάρ φαμεν τὴν ἀρετήν, καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. Διώκετο οἷο δόμοιο, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκεν ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. ἐνεργητικὴν σημασίαν ἔχει νῦν τὸ ἐδιώκετο. Διώκετον. τρία ῥήματά εἰσι παρὰ τῷ ποιητῇ τοῦ παρῳχημένου δυϊκοῦ τρίτου εἰς ον λῆγον ἔχοντα παραλόγως. τοῦτο καὶ τὸ ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχετον. καὶ τὸ ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, οὐκ ἔστι μέντοι ἀττικῆς δυϊκῆς σημασίας. ἀναθεώρησιν γὰρ ἔχει πληθυντικήν. τὸ γὰρ διώκετον ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον κεῖται. καὶ τὸ ἀνδράσιν ἠρώεσσι τετεύχετον, ἀντὶ τοῦ ἔτευχον. ἔστι τὸ λαφύσσετον, ἀντὶ τοῦ ἐλάφυσσον. Διωκίσατο, διεχώρισεν ἀπ' ἀλλήλων. Διωκισμένοι, κεχωρισμένοι. Διωκόμενον, κατηγορούμενον. Διωκτὸν τὸ καλόν, ἀντὶ τοῦ ἄξιον διώκεσθαι. καὶ διωκτὸς ὁ ἐχθρός. Διώκω, τὸ κατηγορῶ. φεύγω τὸ κατηγοροῦμαι. καὶ διώκω τὸ ποθῶ. φεύγω τὸ μισῶ. ὡς ὁ θεολόγος. φεύγεις διώκοντας ἡμᾶς. καὶ διώκω τὸ ἀποσοβῶ, καὶ ἀπελαύνω. ὡς τὸ διώκω τοὺς πολεμίους, καὶ φεύγω τὸ εἰς ἐξορισμὸν ἀπέρχομαι. ἄλλως. Διώκω τινά, ἀντὶ τοῦ ἀποσοβῶ. καὶ διώκω τὸ καταλαβεῖν ἐπείγομαι, καὶ κατορθῶσαι. ὡς τὸ ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν. καὶ συντάσσονται αἰτιατικῇ. διώκω σε κλοπῆς. καὶ διώκω σε φόνου. ἤγουν κατηγορῶ. Διωλύγια πράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά, ὡς πλάτων, καὶ ἰσαῖος. ἢ τὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα.

ἄτερ ἀπωλέσειαν, τοὺς περιπεσόντας αὐτῆς. Διωλυγὴς, ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ διοικούσης, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Διολισθαίνουσι, πεποίηται· Δίωμαι, πρωτόθετον τοῦ διώκω ἐστί. Διώμνυται, ὀμνύει. Διωμοσία, ὅρκος ἐστὶν, ὃν ὤμνυον οἱ φόνου ἀγῶνα διώκοντες, ἢ φεύγοντες· ἀμφότεροι γὰρ ὤμνυον, ἦ μὴν ἀληθῆ λέγειν. Διώνη, πατρωνυμικὸν διός· διώνη· οὕτως ἡ διώνη ἡ τῆς ἀφροδίτης μήτηρ· ὡς γὰρ ἀκρίσιος ἀκρισιώνη, οὕτω διὸς διώνη· ἡ δὲ ἡσιώνης ἡ ἀφροδίτη, οὐκ οἶδεν ἄρα ὅμηρος τὴν καθ' ἡσίοδον, ἀλλὰ τὴν ἐκ μηδέων γεννηθεῖσαν αὐτῆς, καθ' ἣν ἐκεῖνος φιλομμειδῆ οἶδεν αὐτήν. Διώνην, οὐ τὴν ἀφροδίτης μητέρα λέγει ὁ ἡσίοδος ἐν ἀρχῇ τῆς θεογονίας, ἀλλὰ μίαν τῶν ὠκεανίδων. Δίωνται παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν διώκονται· τὸ δὲ ῥῆμα, δίω· ἔξω τὸ δίωνται οὕτω μὲν λεγόμενον, σκορακίζεται τοῖς λογογράφοις· συντεθὲν δὲ μετὰ τοῦ ω καὶ, ἀδιχρήστεται· ἀπ' ἄλλου γὰρ τὸ διώκειν· καὶ δίηται, διαχθείη, καὶ πεπαθείη παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Διώνυμος, περιβόητος, ὀνομαστός. Διώξομαι, κατηγορήσω σου δειλίας ἀγῶνα· ἐνστήσομαι κατὰ σοῦ ἀριστοφάνης· διώξομαί σε δειλίας. Διωρησάμεν, διεζεύξαμεν· διεστήσαμεν. Διωρίαν, διαζυγίαν· ἀνακοχήν· διαχωρισμόν· ἔχει πως ἀδόκιμον· ἀντ' ἄλλου δὲ προθεσμίαν ἐρεῖς. Διώρισαν, ἀντὶ τοῦ ὁρισμῷ ἐβεβαίωσαν· καὶ διώρισαν, ἀντὶ τοῦ μετέστησαν· εὐριπίδης· Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν· καὶ διώρισαν, ἀντὶ τοῦ ἀπηνῶς ἀνήγγειλαν· σοφοκλῆς· Τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν. Δίωρον, ἀσύμφωνον· οἱ δὲ, ἀνόμοιον· διάτονον. Διώροφον οἴκημα, τὸ δύο ἔχον στέγας. Διώρυγος, διώρυγι· διώρυγα· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῦτα διὰ τοῦ χ λέγουσι· διώρυχος· διώρυχι· διώρυχα. Διώρυξ, τάφρος. Διωσάμενοι, ἀπωθησάμενοι· ἐκβαλόντες. Δίωσε, κατέβαλε. Διωσόμεθα, ἀπωσόμεθα· καὶ ἀποπεμψόμεθα. Διωστῆρσιν, ἀναφορεῦσι τοῖς ἀναβαστάζουσι. Διώκτας, ἐργοδιώκτας. Διωφέλλειν, διορύσσειν. Διώχης, δίφρος ἅρματος, ὁ δύο διός τε ἔχειν. Διωχθεὶς, τὸ θέμα διώκω· λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ δρόμου, ὅταν ὁ μὲν τρέχει καταλαβεῖν τινα, ὁ δὲ τρέχει ἐκφυγεῖν σπουδῶν· καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν, ἐπὶ τοῦ κατηγοροῦντος καὶ κατηγορουμένου· λέγεται γὰρ τούτων, ὁ μὲν, διώκων· ἤγουν κατηγορῶν· ὁ δὲ, φεύγων, ἤγουν ὁ κατηγορούμενος· ἀφ' ἧς δὴ σημασίας καὶ τὸ διώκειν, καὶ τὸ φεύγειν· ἀπὸ αἰτιατικῆς πρὸς γενικὴν ἔχει σύνταξιν, προσυπακουομένου τοῦ ἕνεκα· οἷον διώκω σε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τοῦδε· καὶ φεύγει φόνον, ἀντὶ τοῦ ἕνεκα φόνου· κατὰ τοῦτο λέγεται τὸ σημαινόμενον καὶ τὸ, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν· ἤγουν, κατά.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

δ

ματία, δαμαστέα. Δμεῖα, ὠκεανοῦ θυγάτηρ καὶ δήμητρος. Δμηθέντα, ὑπείξαντα. Δμηθέντι, δαμασθέντι. Δμηθῆναι, κρατηθῆναι· διαπολεμηθῆναι· ἡρπαγῆναι. Δμηθήτω ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος· τουτέστιν, εἰξάτω πραϋνθήτω· ἐπιεικευσάτω μοι ἀχιλλεύς· ἀΐδου γὰρ τὸ ἀμείλικτον. Δμηθήτω, δαμασθήτω· τουτέστι, πρᾷος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω, καὶ δμήτειρα, δαμάστρια· ἡ δημήτηρ. Δμῆσις, ἡ δάμασις. Δμήτειρα, δαμαστικὴ γῆ· γεννήτρια. Δμητὸν, βιαστόν· ἀναγκαστὸν, οἰκοδομητόν. Δμήτρα, δαμάστρια. Δμήτωρ, ὄνομα κύριον παρ' ὁμήρῳ, κύπρου βασιλεύς· ἀλλὰ πρὸ τούτου, κινύρας ὥσπερ κεῖται ἐν ἰλιάδι, ἐβασίλευσε· τούτου δὲ μηκέτι ὄντος, δμήτωρ δοκεῖ βασιλεῦσαι. Δμὼς, παρὰ τὸ δαμάζω κατὰ συγκοπὴν δμὼς, τὸ αἰχμαλωτὸν καὶ ἡρπασμένον· ἀδάμαστος γὰρ, ὁ ἡρπαγῆναι μὴ δυνάμενος. Δμῶες, οἱ οἰκέται· παρὰ τὸ δμήσω μέλλοντα· ἀποβολῇ τοῦ ω, δμὴς· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω δμὼς· ὡς ῥήξω ῥηγμὸς, καὶ ῥώγμος· ἵν' ᾖ δεδμημένος καὶ ἡρπαγμένος τινί· ὁ θεράπων. Δμῶες ἀναγκαῖοι, οἱ κατὰ ἀνάγκην δουλεύοντες καὶ οὐ κατὰ προαίρεσιν. Δμωῇσι, δούλαις. Δμὼν, γυνὴ μεγάλη. Δμὼς, ὁ δοῦλος· καὶ δμωός. Δμώων, καὶ ἀμφιπόλων, διαφορά· δμῶες οἱ ἄρρενες δοῦλοι· θατέρου δὲ γένους, αἱ ἀμφίπολοι.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

δ

νοπαλίξεις ῥάκεα, ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶν ἕξεις· ταῖς παλάμαις δονήσεις· ἢ δινήσεις, οἷα συρράπτων· ἢ καὶ ἄλλως, μεταχειριζόμενος καὶ καλύπτων, τάδε ἢ ἐκεῖνα τὰ μέρη τοῦ σώματος· τὰ γυμνὰ δηλαδή· διὰ τὸ διερρωγότα εἶναι τὰ ῥάκεα· καὶ ἔστι δνοπαλίζειν ὡς εἰπεῖν, τὸ δονοπαλεύειν· ἢ δονοπαλαμίζειν· ἅπαξ δὲ ἡ λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ εἴρηται· οὕτω δὲ καὶ ἐν ἰλιάδι· ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ γράφεται δνοπαλίζειν, τὸ κτυπεῖν· ταράσσειν· ἐκτινάσσειν· σείειν· ἔστι δὲ ὅτε, καὶ τὸ κτείνειν· καὶ πολεμεῖν. Δνοσσων, ὁ κακοπαθῶν. Δνοφέη, σκοτεινή. Δνοφερὸν ὕδωρ, ἤτοι μέλαν· ἐξ ὁμοιότητος γνόφου, τραπέντος τοῦ γ εἰς δ συνήθως, ἢ ὡς ἐν σχήματι συνθέτῳ τὸ μετὰ δονήσεως φερόμενον καὶ ψόφου τινός, ἢ ἤχου· ὡς ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς· ὁποῖα τὰ κελαρίζοντα. Δνόψ, χιτῶνος εἶδος· βάθος.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

δ

οάξω, ἀμφιδοξῶ. Δοάσσαι, ἔχει τὸ θέμα δοάζω· σημαίνει δὲ τὸ νομίσαι. Δοάσσατο, ἐνεδοίασε κυρίως· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον τὸ ἔδοξεν· ἐνόμισεν· ὡς ἀπὸ τοῦ δοκῶ δοξάζω κατὰ ἔλλειψιν τοῦ κ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἠρέσθη· προεκρίθη· ἔστι δέ φασι δοάσασθαι, τὸ δύο τινῶν προκειμένων, ἐκλέξασθαι θάτερον· ὡς ἐκ τοῦ δοιάσσατο, καὶ δοάσσατο· ἢ ἀπὸ τοῦ δοιάζω· ὁ μέλλων δοιάσω· ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἐδοιασάμην· ἐδοιάσω· ἐδοιάσατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ αἰολικῷ, ἐδοιάσσατο· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε ἰωνικῶς καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι, δοάσσατο· ἢ ἐκ τοῦ δοάζω. Δόγμα· ζήτημα· πρόσταγμα· ἢ δόγμα ἐστὶν, εὐσεβὲς ἀληθείας κράτος, ἢ τὸ πόρρω ὁρισθὲν, καὶ ὄντως οὕτως ἔχον· ἢ ζητήσεως ἀψευδὴς διάγνωσις· εἴρηται δὲ, οὐ παρὰ τὸ δοκῶ δόκημα καὶ κατὰ συγκοπὴν δόγμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ δοκῶ βαρύτονον· ὁ μέλλων δόξω· δέδογμαι, δόγμα. Δογματίζει, θεολογεῖ· φιλοσοφεῖ· δογματίζειν ἐστὶ, τὸ δόξαι τιθέναι· ὡς τὸ νομοθετεῖν τὸ νόμους τιθέναι· δόγματα δὲ ἑκατέρως καλεῖται τό, τι δοξαζόμενον καὶ ἡ δόξα αὐτή· [illegible] τὸ μὲν δοξαζόμενον πρότασίς ἐστιν· ἡ δὲ δόξα, ὑπόληψις. Δοθιὴν, σκορόδου ἀμφιέσματι ἔοικε. Δοθίων, φῦμα· φλυκταίνῃ ἐοικός.

ἔχουσα δοθιῶνα ὑπερφυόμενον ἄρτι. Δοιά, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ διχῶς· ἢ δοιά, δύο. Διάζοντο, στοχάζοντο. Δοιαὶ δὲ καί, βουλαὶ δύο. Δοιάντιον, πεδίον θερμώδοντος· ἀπὸ δοίαντός του κληθέν. Δοιάσαι, διστάσαι· βουλεύσασθαι. Δοΐδος, ἀσάδων. Δοιδυκοποιός, ὁ τὰ κοχλιάρια ποιῶν. Δοίδυξ αὔξει, παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν· ἢ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία· ὁ γὰρ δοίδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος· ἢ δοίδυξ, ὁ ἀλετρίβανος, ἢ τὸ τριβίδιον τοῦ ὀλβίου· ἢ τὸ κοχλιάριον. Δοῖεν, παράσχοιεν· ἐκ τοῦ δοίημεν πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· οὗ συγκοπέντος καὶ ἀπελθόντος τοῦ μ, τὸ δοῖεν γίνεται. Δοίη εὐκτικόν, ἀπὸ γὰρ τοῦ δοίημι δοίην οἱ αἰολεῖς λέγουσι· δοίης δοίη· τὸ δὲ δώῃ, ὑποτακτικόν· τὸ γὰρ ἐὰν δῷ οἱ ποιηταὶ δώω φασίν· ὥσπερ δὴ καὶ τὸ γνῶ· ἐξοῦ καὶ τὸ δώῃς καὶ δώῃ· καὶ μή τις οἰέσθω καὶ αὐτὸ εὐκτικὸν εἶναι· οὔτε γὰρ προσγεγραμμένον ἔχει ἐπὶ τοῦ δῷ τὸ ι, οὔτε μὴν τρίτον πρόσωπον ἔχει δώην, ὅτι μὴ τὸ δώω· ὅπερ εὐκτικὸν οὐκ ἂν εἴη· ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν δώημεν δώητε δώησαν, ὡς δοίημεν δοίητε δοίησαν λέγεται· εἰ γὰρ οὕτως ἐγράφετο εἴπερ τὸ δώη εὐκτικὸν ἦν· νῦν δὲ ὑποτακτικὸν ποιητικῶς ὄν, δώωμεν γράφεται δώητε δώωσιν· ὡς γνώωμεν γνώητε γνώωσι· τὸ δ᾽ εὐκτικόν ἐστιν, ὡς εἴρηται, δοίημεν δοίητε δοῖεν. Δοιήμασιν, ἀποφάσεσι· γνώμαις. Δοίημεν, παράσχοιμεν. Δοίης, δώσεις. Δοῖμεν, ἀντὶ τοῦ δοίημεν· ὁμοίως δοῖτε, ἀντὶ τοῦ δοίητε· καὶ δοῖεν, ἀντὶ τοῦ δοίησαν· ἀττικὸν τὸ πάθος· καὶ γίνεται ἡ τοιαύτη συγκοπή, ἐπὶ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου· ἔστι δὲ τὸ δοῖμεν πληθυντικόν, τοῦ δοῖεν, ἀποβληθέντος τοῦ μ· τοιοῦτον καὶ τὸ γνοῖεν, καὶ εἶεν· καὶ τὰ τοιαῦτα. Δοιοί, οἱ δύο· ἀφ᾽ οὗ ἐνδοιάζω, τὸ ἀμφιβάλλω· καὶ ἐν τῇ διπλῇ γνώμῃ τίθεται. Δοῖτρον, πύελον· σκάφην. Δοκάζει, τηρεῖ· μένει· ἐπιτηρεῖ· φυλάσσει· δοκεῖ· προσδοκᾷ. Δοκάλια, καλά· ἄριστα· ἀγαθά. Δόκαι, ἐνέδραι· παρατηρήσεις. Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ· παρὰ τὸ δέξασθαι τοὺς Τυνδαρίδας. Δοκάναι, αἱ στάλικες· αἷς ἵστανται τὰ λίνα· ἢ κάλαμοι. Δοκάνην, θήκην. Δοκάσεις δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ νομίσεις. Δοκεῖ, οἴεται· νομίζεται· ὑπολαμβάνει· καὶ δοκεῖ δοῦλος εἶναι, πένητος ἀνθρώπου. Δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πέμψαι πρέσβεις. Δοκεῖν, ἐοικέναι. Δοκεύειν, σημαίνει τὸ ἐπιτηρεῖν· φυλάσσεσθαι· προσδέχεσθαι· καὶ δόκησις, σκοπή· ἀπαίτησις· ὑπόληψις· παράγωγον, ἀπὸ τοῦ δοκῶ βαρυτόνου. Δοκέω, ῶ· καὶ προσδοκάω, ῶ· εἰσί τινα ῥήματα ἑτέρας συζυγίας ὄντα χωρὶς προθέσεως, εἰς ἑτέραν μεταβαίνοντα, ἐὰν προσλάβωσι πρόθεσιν· οἷον δοκέω ῶ, προσδοκάω ῶ· καὶ σκοπέω ῶ, ἐπισκοπῶ ῶ. Δοκηκῶ, ἀντὶ τοῦ δοκῶ· ἔπαιξε δὲ Ἕρμιππος ἐν Ἀρτοπώλισι. Δόκην, δόκησιν· δοχήν. Δοκήσει, ὑπονοήσει· νομίσει· προσδοκήσει· δοκιμάσει· στοχάσεται. Δόκησις ἀληθείας, περιφραστικῶς ἡ ἀλήθεια παρὰ Θουκυδίδῃ· ἡ δόκησις, σκοπή· ἀπαίτησις· ὑπόληψις. Δοκησίσοφος, ἀντὶ τοῦ φρόνιμος. Δοκίδες, ἀστέρων ὀνόματα· ἢ δοκίδες, οἱ ἴσοι καὶ ἴσοι ἀριθμοὶ πλεονάκις. Δοκίδων, δοκῶν. Δοκιμάζω, κρίνω· ἐκκρίνω· βασανίζω· κωδωνίζω· διακωδωνίζω· πειρῶμαι. Δοκιμαίνονται, δοκιμάζουσι. Δοκιμάσας, κρίνας· ἐξετάσας. Δοκιμασθείς, ἀντὶ τοῦ εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων δοκιμασθῆναι, ὡς αὐτὸς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει δηλοῖ· ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πολιτευομένων καὶ μὴ δ᾽ ἥντιν᾽ οὖν ἀρχὴν εἶχον· ἐξετάζετο γὰρ αὐτῶν ὁ βίος ἐνίοτε· ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησί. Λυκοῦργος δ᾽ ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως, τρεῖς δοκιμασίαι κατὰ τὸν νόμον φησὶ γίνονται· μία μέν, ἣν οἱ ἐννέα ἄρχοντες δοκιμάζονται· ἑτέρα, ἣν οἱ ῥήτορες· τρίτη δέ, ἣν οἱ στρατηγοί. λέγει μέντοι ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, καὶ ἱππέων δοκιμασίαν. Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις τῶν ἀρχόντων. Δόκιμον, χρήσιμον· τέλειον. Δοκιμοῦν, δοκιμάζειν. Δοκιμῶμαι, δοκῶ· καὶ οἴομαι. Δοκοί, εἶδος ἀστέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι. Δοκοῖς, ἀντὶ τοῦ δοκοίης· τὸ ἀφαιρεῖν τὸ η τῶν εὐκτικῶν, ἀττικῶν ἐστι. Δόκος βαρυτόνως, δόκησις· καὶ ἀγχόνη· δοκὸς δὲ κύριον στέγης· καὶ εὔανθης μὲν κύριον· εὐανθὴς δέ, ὁ εὐθαλής· καὶ ἔλπις μὲν κύριον· ἐλπὶς δὲ τὸ κοινὸν θηλυκόν· καὶ ἶχις μὲν κύριον, ἰχὶς δέ, τὸ προσηγορικόν· καὶ Λῶτος κύριον· λωτὸς δὲ φυτόν· καὶ Μάκρον μὲν ἀκρωτήριον σικελικόν, μακρὸν δέ, τὸ ἐπίθετον· Μηδίκη μὲν χόρτος, μηδικὴ δέ, ἡ περσική· καὶ Ὄρθος μὲν κύριον, ὁ κύων ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς· ὀρθὸς δὲ τὸ ἐπίθετον· καὶ ὅρμος μὲν λιμήν· ὁρμὸς δὲ περιτραχήλιος κόσμος· καὶ Πράσια μὲν πόλις Πελοποννήσου· πρασιὰ δὲ δέ, σχῆμα γεωργικόν. Δοκός, τὸ μέγα ξύλον· γίνεται δὲ δοκὸς παρὰ τὸ δέκεσθαι ἰωνικόν· ἡ δεχομένη δηλαδὴ τὰ ἐπικείμενα, εἴτε κέραμοι ἐκεῖνά εἰσιν, εἴτε λειμωνόθεν ὄροφοι κατὰ τὸν ποιητήν· εἴτε καὶ γῆ ὡς ἐπὶ δωμάτων· γίνεται παράγωγον δὲ δοκοῦ καὶ τὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς δόκανα, ὡς χρῆσις καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ καὶ Ἀριστοφάνει. Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν, ἐμβαλεῖν κελεύει τὴν δοκόν· τουτέστι, τὸν ἀντιβάτην πρὸς τὴν θύραν· αὐτῇ δὲ τῇ δοκῷ, τὸν ὅλμον. Δοκουμένοις, δοκιμαζομένοις. Δοκοῦντα, ἀντὶ τοῦ ἀρέσκοντα. Δοκοῦντες, οἱ ἔνδοξοι. Δοκῶ, καὶ τὸ νομίζω, καὶ τὸ οἴομαι, τοῖς τρισὶ χρόνοις συντάσσονται. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ· ἔδοξε τῷ δήμῳ πρότερον. Δοκῶ, τὸ φαίνομαι καὶ ὑπολαμβάνω. θεωρῶ, τὸ τὰ θεῖα ὁρῶ· καὶ τὸ σκέπτομαι· ὁρῶ μὲν ἐπὶ σώματος, θεωρῶ δὲ ἐπὶ ψυχῆς. Δοκῶ μοι, ἐς δέον ἐντετυχηκέναι σοι. Δοκῶ σε χαίρειν· καὶ ἡγοῦμαι καὶ νομίζω· καὶ λογίζομαι· καὶ ὑποτοπάζω. Δόκωσις, στέγη. Δολάνα, μαστροπός. Δόλαν, ἀντὶ τοῦ δήλου. Δόλαντρον, κέρας ἔλαιον ἔχον ᾧ ἁμάξαις χρῶνται εἰς τὸν ἄξονα. Δολβαί, θύματα· οἱ δέ, μικτὰ πλακοῦντα. Δολερῶς, ὑπούλως· δολίως. Δολέων, δοθιήν. Δόλιος, πανοῦργος. Δολιόφρων, ἀπατεόφρων. Δολίφονον, πέπαικται παρὰ τοῦ δολοφονίου. Δολιχά, μακρά· πολλά. Δόλιχος, τὸ ἱππόδρομον· ἀπὸ τοῦ κάμπτειν· στάδιον δέ, ὁ ὀρθὸς δρόμος. Δολιχαύλοις αἰγανέας, τὰς μακροσιδήροις· ἢ δολιχαύλους, τὰς μακροὺς αὐλοὺς ἐχούσας· αὐλὸς δέ, τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον· αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός· αὐλὸς δὲ τοῦ σιδήρου τὸ κοῖλον· καὶ δολιχήρετμοι, μακρόκωποι· καὶ τὰ ὅμοια. Δολιχεγχέας, ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τῆς ὁ δολιχεγχής, διὸ καὶ παροξύνεται, ὡς τὸ εὐειδέας. Δολιχεῦσι, περιοδεύουσιν· Αἰλιανός. Δολιχή ὀξυτόνως, ἡ μακρά· δολίχη βαρυτόνως, ὄνομα πόλεως· ὥσπερ καὶ δολιχὸς ὁ μακρός· δόλιχος δὲ προπαροξυτόνως, ὄσπριόν τι. Δολιχηρέτμοις, καὶ ναυσικλυτοὺς ἄνδρας λέγει ὁ Ὅμηρος, ὡσεὶ δολιχὰ ἔχοντας ἐρετμά, ἢ μᾶλλον ὡς ἐς δολιχὸν πλοῦ

ἐξαρκοῦντας ἐν τῷ ἐρέσσειν. Δολιχόδειρον, μακροτράχηλον. Δολιχὸν, μακρὸν ἢ πολύ· ὡς τὸ, Ἔχειν δὲ δόρυ οὐ καθά-
περ ὁ Ἴσσου μαχόμενοι δολιχὸν, ἀλλ᾿ ὥστε μόνον τὴν ἐπιδορατίδα ὑπερέχειν ἐς ὕψος. Δολιχόεντα, μακρά. Δόλι-
χος, τὸ ὄσπριον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δρόμου προπαροξυτόνως· δολιχὸς δὲ τὸ ἐπίθετον ὁ μακρὸς, ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ὁ δόλι-
χος, εἰκοσιτέσσαρα στάδια. Δολιχόσκιον ἔγχος λέγει ὁ ὅμηρος, ἢ τὸ μακρὸν, οὗ δολιχὴ ἡ σκιά· ἢ τὸ δολιχὸν κιὸν,
ἢ εἰς δολιχὸν διάστημα κιεῖν δυνάμενον· ἤτοι εἰς μακρὸν πορευόμενον. πλεονασμῷ τοῦ σ· ὡς καὶ ἐν τῷ θεόσδοτος. ἢ ὅπερ
δολιχὸν γέγονε, διὰ τὸ ἐν σκιᾷ τραφῆναι. ἢ οὗ ἡ σκιὰ δολιχὴ, ἵνα ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος δηλοῖ τὸ μακρόν. ὃ καὶ
ἀνεμοτρεφὲς ὅμηρος καλεῖ. Δολόγχοι, ἔθνος θρακικὸν. ἀπὸ δολόγχου τοῦ κρόνου, καὶ θράκης παιδός. Δολόεσ-
σαν, τὴν καλυψὼ ἔλεξεν ὁ ποιητὴς, διὰ τὰς περὶ ἀθανασίας ψευδεῖς ὑποσχέσεις. Δόλοι, κατάσκοποι· καὶ δόλοι, οἱ
παραλογισμοί. καὶ στρατηγήματα. Δόλοισι κακοῖσι παρ᾿ ὁμήρῳ, πρὸς διαφορὰν κεῖται δόλων ἑτέρων ἀγαθῶν·
ὡς ἐπαινετῶς αὐτῆς κοσμεῖτο. καθὰ καὶ τις ἄλλος κλεπτοσύνῃ θ᾿ ὅρκῳ τε, τοῖς οὐ κακοῖς. Δολομαὶ, μαστροποί. λάκω-
νες. Δολομῆτα, ὦ δόλια βουλευόμενε. τὰ εἰς ης βαρύτονα τὸ η παραληγόμενα καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, προπε-
ρισπῶνται. πεδῆτα. ἀγκυλομῆτα. πλὴν τοῦ ἀκάκητα. Δολόμητις, δολίβουλος. Δόλον ὕφαινεν. ὦ συνήθες τὸ
κακὰ ῥάπτειν. φανερῶς δόλου εἶδος λέγει, καὶ τὸ λόχον εἶναι. Δολόπα, κατάσκοπον, μαστροπόν. Δόλοπες, ἔθνος
θετταλικὸν ἐν ἐσχατιᾷ τῆς φθίας. καὶ οὗτοι μὲν δόλοπες, ἀπό τινος ἐθνάρχου δόλοπος. δολίονες μυρίοι οἱ περὶ κύζικον.
Δολοπεύει, ἐπιβουλεύει. ἐνεδρεύει. Δολοπλοκίας, τὰς τῶν λόγων πλοκάς. Δόλος ἐστὶν, ὁ ἕτερον μὲν περί τινος προαι-
ρούμενος, ἕτερον δὲ παρ᾿ ὃ προαιρεῖται, λόγῳ ἢ πράξει ἐμφαίνων ἐπὶ κακοποιΐᾳ τῇ πρὸς ὃν ὁ λόγος, ἢ τὸ ἔργον πράτ-
τεται. ἢ δόλος κακοποιΐα λαθραία ἐν προσποιήσει τῶν βελτιόνων, τῷ πλησίον προσφερομένη. ἢ δόλος, ὑπόκρισις ἤθους
ἐπιβουλῆς ἕνεκεν. ἄλλο μὲν λέγουσα, ἄλλο δὲ πράττειν ἀναπείθουσα. ἢ δόλος τὸ ἐκ κακίας πρὸς ἐπιβουλὴν περίεργον. οἷ-
ον, ὅταν τις καλὸν σχῆμα κτησάμενος, καὶ τοῦτο ὥσπερ δέλεαρ τινὶ προθεὶς, δι᾿ αὐτοῦ τὰ τῆς ἐπιβουλῆς κατεργάζηται.
παρὰ δὲ τῷ ἀποστόλῳ δόλος, ἡ ἐπὶ λύμῃ τῶν ἀδελφῶν, ἐπιβουλή τε, καὶ μηχανή. Δόλου τράπεζα, ἐπὶ τοῦ ἤπατος ση-
μεῖον ἐν θυτικῇ. Δολοφρονεῖν, ταυτὸν τῷ ὑπερορᾶν. Δολοφρονέουσα, δόλια φρονοῦσα. ἀπατῶσα. Δόλπαι, πλα-
κοῦντα μικρά. κάποι. Δολφὸς, ἡ μήτρα. Δόλωνες, τὰ μικρὰ ἱστία. χαλάσαντες τὰ μεγάλα ἄρμενα, τοῖς μικροῖς
ἃ δὴ δόλωνες καλοῦσιν, ἔπλεον καὶ αὖθις. Προβαλόμενος τοῦ στόλου ναῦς ὀλίγας ταύταις τοὺς δόλωνας ἐπαρά-
μενος ἔπλει. οἱ δὲ ῥωμαῖοι πλησίον γενόμενοι, καθεῖλον τοὺς δόλωνας. Δόλων ἄτε παρ᾿ ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν ἄατε. ἀκόρεστε.
Δολώσει, ἀπατήσει. Δόμα, τὸ διδόμενον δῶρον. καὶ τειχίον. Δόμεν, ἀντὶ τοῦ δοῦναι. παραγωγή. πολλαχοῦ κεῖται,
καὶ παρ᾿ ἡσιόδῳ. ἐν τῷ, καὶ δόμεν ὅς κεν δῷ. ἐκεῖνο μὲν προστακτικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ δός. ἀπὸ τοῦ δίδωμι. ἀόριστος ἔ-
δων. δοὺς δόντος. τὸ ἀπαρέμφατον δοῦναι. δόμεναι, δωρικῶς. ὡς θεῖναι, θέμεναι. καὶ εἶναι, ἔμμεναι. πλεονασμῷ ἑτέρου
μ. εἰώθασι γὰρ οἱ δωριεῖς ἐπὶ τῶν εἰς ναι ἀπαρεμφάτων τοῦ ἀορίστου προστιθέναι τὴν με συλλαβήν. καὶ εἰ μὲν παραλή-
γεται τὸ ἀπαρέμφατον δύο φωνήεσιν ἀποβαλεῖν τὸ ἓν φωνῆεν ὡς τὰ ἄνω. εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι παραλήγεται, φυλάττειν αὐ-
τό. στῆναι στήμεναι. βῆναι βήμεναι. γραφῆναι, γραφήμεναι. τυφθῆναι, τυφθήμεναι. Δομέοντι, οἰκοδομοῦντι. Δομέοις, οἱ
κόπεδα. θεμελίοις. Δομὴ, τὸ σῶμα παρὰ λυκόφρονι. σχῆμα μεταπλασμός, ἀπὸ οὐδετέρου εἰς θηλυκόν. ἀπὸ γὰρ τοῦ
δέμας, μεταπλάσας εἶπεν ἡ δομή. Δόμη, τεῖχος. εἶδος. μορφή. πρόσοψις. σῶμα. οἰκοδομή. τρόπων κατασκευή. Δομόρ-
τις, γυνή. Δόμος, οἶκος. παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ. ὡς νέμω νόμος, ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος. Δόνακα ὑπολύριον, πάλαι
γὰρ ταῖς λύραις κάλαμος ἀντὶ κέρατος ὑπετίθετο. Δόνακες, εἶδος καλάμου. λεπτοὶ καλαμίσκοι. οὓς οἱ μεθ᾿ ὅμηρον
καλοῦσι δονάκια. παρὰ τὸ ῥᾳον δονεῖσθαι. δι᾿ οὓς καὶ ποταμός που δονακεύς. δῆλον δὲ ὡς οἱ δόνακες καλάμων λεπτότε-
ροί εἰσιν. ὀρόφων δὲ ἁδρότεροι. καὶ δοκοῦσιν ἐκ δονάκων μὲν σύριγγες γίνεσθαι. αὐλοὶ δὲ, ἐκ καλάμων. Δονακῆα, τὸν
δάσειον καλαμῶνα. Δονακήματα, αὐλήματα. καὶ ἄμματα. Δόναξ, ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. Δοναστὴν,
τὸν ἀπόλλωνα. θεόπομπος. Δονεῖ, ταράττει. κινεῖ. συστρέφει. σείει. σκεδαννύει. Δονῶ. ἔστιν ἔνδω καὶ σημαίνει τὸ κινῶ.
πλεονασμῷ τοῦ δ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, δονῶ τὸ συστρέφω. σημαίνει καὶ τὸ κινεῖν. σείειν. σκεδαννύειν. Δονώροφον, τὸν
ὑπὸ τῷ δόμῳ ἱδρυθέντα. Δόξα. παρὰ τὸ δέχω δέξω. δέξα, καὶ δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα. ἀποβολῇ τοῦ
η, ἔδοκσα. καὶ τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ, δόξα. ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, δόξω. καὶ δόξα. σημαίνει δὲ τρία. τὸ δόγμα. τὴν
δόκησιν, καὶ τὴν τιμήν. ἔστι δὲ δόξα, ὁ ἀπὸ τῶν πολλῶν ἔπαινος. κλέος δὲ ὁ ἀπὸ ἀγαθῶν. ὁμοίως τιμὴ λέγεται ἐπὶ τῶν
σπουδαίων, καὶ ἔστι γήρως ἀξίωσις. γέρας δὲ, ἆθλον ἀρετῆς. τὸ δὲ ἀγαθὸς οὔπω διδόμενον, ἐπὶ τοῖς οὐ πάνυ ἀποδεκτέοις
ἀντίδοσις. ἡ δόξα, ὑπόνοια. δόκησις. εἰκασμός. ὑπόληψις. ἢ τὸ λογικὸν, καὶ γνωστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς. διαιρεῖται δὲ εἰς
νοῦν. διάνοιαν. καὶ δόξαν. Ἄλλως. Δόξα ἐστὶ διττή. λογική τε καὶ ἄλογος. τὴν μὲν οὖν ἄλογον δόξαν εἶναί φασιν ἁ-
πλὴν γνῶσιν καὶ πρόχειρον, ὡς ὅταν τις προφέρῃ δόξαν ἀλλοτρίαν ἀγνοῶν τὴν αὐτῆς αἰτίαν. οἷον ἀθάνατον λέγων τὴν ψυ-
χὴν, καὶ μὴ διδοὺς ἀποδεικτικὴν αἰτίαν τῆς ἀθανασίας αὐτῆς. τὴν δὲ λογικὴν δόξαν, γνώμης εἶναι λέγουσι κατὰ ἀπὸ πε-
ράτωσιν τῆς διανοίας συνισταμένης, ὡς ὅταν τις λογισάμενός τι, καὶ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ ἐπιστημονικῶς ἀποδίδωσιν. οἷον προ-
τίθεταί τις δεῖξαι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον. Δοξάζει, ἀμφιδοξεῖ. διστάζει. δικάζει. Δοξάζω, τὸ ὑπολαμβάνω. καὶ δοξά-
ζω, τὸ τιμῶ. Δοξαρίοις, εὐτελέσι δόγμασιν ὑπ᾿ ἐνίων ὑποκοριστικῶς. Δόξας, δοκήσεις. Δοξάσαι, κεῖται παρὰ τῷ
ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὑπονοῆσαι. εἰκάσαι. Δοξασταὶ, δικασταί. Δοξαστικὸν ἐστὶ, μέρος ψυχῆς τὸ αἰσθητικόν. Δό-
ξει, ὑπολάβοι. Δοξοκοπεῖ, ἀντὶ τοῦ δόξης ἕνεκεν κοπιᾷ. Δοξοκοπία, κενοδοξία. Δοξολογοῦσε, ὑμνοῦσε. Δοξοῦ-
σθαι, κατοπερίζεσθαι. φαντάζεσθαι. Δόξω, ἔδοξα καὶ ἄλλα, ἀπὸ τοῦ δοκέω. δοκῶ. δοκήσω. Δοράζει, κολάζει. λογχάζει.
Δόρατρον, κέρας ἐν ᾧ τὸ ἔλαιον φέρουσιν αἱ ζεύγηλάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ. Δόρατα, τὰ ἀκόντια. δοῦρα δὲ τὰ ἁπλῶς ξύ-
λα. κλίνεται γὰρ τὸ δόρυ τοῦ δόρυος. καὶ κατὰ μετάθεσιν δουρός. καὶ ἐκβολῇ τοῦ υ δορός. ἔστι δὲ ποιητικόν. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα

εὐθεῖα σεσιγημένη, τὸ δόρας. καὶ κλίνεται τὸ δόρατος. ἀφίεται οὖν ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ, ὡς ἄχυσος, καὶ λαμβάνεται ἐκ προκλίτως, δόρυ δόρατος. ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, δόρασιν. οὕτω καὶ ὕδωρ ὕδατος. ἔστι δὲ ὕδωρ ὕδωρος. καὶ ὕδας ὕδατος. καὶ κλίνεται ὡς ἔφαμεν. ἢ δόρατα, λογχάρια. καὶ δουράτιον, μικρὸν δόρυ. Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι. Δοράς, τὸ δέρμα. καὶ δορὰ ὄνων. Δόρη, καὶ δορῶν, ἀντὶ τοῦ δόρατα καὶ δοράτων. Δοριάλωτον, αἰχμάλωτον. Δορίδες, μάχαιραι μαγειρικαί, εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἐπιτήδειαι. Δορίκτητος, αἰχμάλωτος. πολέμῳ κτηθείς. Δορίληπτον, κατηγορούμενον. Δόριλλος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἐφ᾽ ὕβρει τραγῳδοποιοῦ δορίλλου. ἢ παρὰ τὸ δέρειν. τὸ τυπτόμενον τὰς τρίχας, καὶ οἱονεὶ ἐκδερόμενον. Δορκαλίδες, ὄργανόν ἐστι κολαστικόν, τουτέστι μάστιγες, ἀπὸ ἱμάντων δορκάδων. Δόρκων. ὄνομα τόπου, καὶ ἔλαφος. Δορίς, σκεῦος μαγειρικόν. Δορίσκος, χωρίον τῆς θράκης. δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος. καὶ ἥρως. Δοριτῷ, δόρατι. Δορκάζων, περιβλέπων. Δόρκαι, κόνιδες. Δόρκανα, ἀκριβὴς κριτής. Δορκάς, τὸ τῆς ἐλάφου γέννημα. παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω δερκάς. καὶ δορκάς. ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον. Δόρξ, ὄνομα ζώου. ἔνθεν δορκάς. παρὰ τὸ δέρκω δέρξω, δέρξ. καὶ δόρξ. ὡς σκήπω σκήψω, σκήψ. ὀξυωπὲς γὰρ τὸ ζῶον. Δοροδόκος, τὸ ὑποδεχόμενον τῆς οἰκίας τὸν ὄροφον. Δοροί, θύλακες δερμάτινοι. κώρυκοι. δέρματα. καὶ δοροῖς, κωρύκοις. δέρμασι. Δόρπα, ἀντὶ τοῦ δεῖπνα. μεταπλασμὸν ἔπαθεν, ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ γένους. δόρπος γάρ, καὶ δορπῆσαι, δειπνῆσαι. Δορπεία, ἡ πρώτη ἡμέρα τῶν ἀπατουρίων. ἡ δὲ ἑξῆς, ἀνάρρυσις. κουρεῶτις δὲ ἡ τρίτη. καὶ παλαίτερον ἐν τῷ ἀπατούρια. Δορπηστός, δείπνου ὥρα. Δόρπον τί ἐστι, φανερῶς ἔδειξεν ὅμηρος εἰπών· ἅμα δ᾽ ἠελίῳ καταδύντι, τεύξεσθαι δόρπον. οὐδετέρως δὲ εἶπε. φησὶ γὰρ μέγα δόρπον. Δόρπος, ὁ δεῖπνος. ἡ περὶ τὴν ἑσπέραν ἑστίασις. κυρίως ἡ ἑσπερινὴ τροφή. ἀπὸ τῶν δερμάτων. ὅτι ἐπὶ τῶν δερμάτων καθήμενοι ἐστιῶντο. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς πόνους δρέπειν. ἢ παρὰ τὸ ἕρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ ἰαύειν. ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι. Δορσάνης, ὁ ἡρακλῆς παρὰ ἰνδοῖς. Δόρυ, σημαίνει δύο· τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. τὸ ξύλον μέν, ὡς παρ᾽ ἡσιόδῳ· Ἑκατὸν δὲ δοῦρα θ᾽ ἁμάξης. καὶ ὅμηρος· Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν. τὸ ἀκόντιον δέ, ὡς τό, Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω. καὶ πάλιν, Αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ δρῦς δρυός, δόρυ. ἀπὸ παντὸς λεγόμενον ξύλου ὑπὸ τῶν παλαιῶν. ὡς μαρτυρεῖ δρυμός, καὶ δρύφακτος. ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω. τοῦ γὰρ φλοιοῦ λεπίζεται τὰ ξύλα. ἢ παρὰ τὸ δρύπτω. ἢ ἐκ τοῦ δρυός· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐκ δρυΐνων κατεσκεύαζον. ἢ ἐκ τοῦ θορῶ, ὃ σημαίνει τὸ πηδῶ. θόρυ τι ὄν, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀνασχόν. ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρετυμολογῶν αὐτό· Ἐπεί, οὕτω πρῶτον ἀνήλυθεν ἐκ δ᾽ ὄρυ γαίης. ἔνιοι καὶ τὸ δέρμα, δόρυ λέγουσι. Ἄλλως. Δόρυ, τὸ ξύλον ἔφη ὁ ποιητής. αἰχμὴν δέ, τὸν τοῦ δόρατος σίδηρον. ὃς χαμαὶ πεσὼν ἐβόμβησε, καὶ κόλον ἀφῆκε δόρυ τὸ καταλειφθέν. Δορυάληπτον, δορύληπτον. Δορυάλωτος, αἰχμάλωτος. ὑπὸ δόρατος ληφθείς. Δορύκαι, δουροδόκαι. Δορυκλυτός, παρὰ τὸ δόρυ ὁ ἔνδοξος. Δορύκνιον παρὰ νικάνδρῳ, ἀντὶ φάρμακον. γράφεται καὶ δορύχνιον τὸ δορύκνιον. τῶν θανασίμων ὑπάρχον πινόμενον. ἔστι δὲ κατὰ τὴν ὀσμὴν καὶ τὴν γεῦσιν γάλακτι παραπλήσιον. εἰ δέ τις αὐτὸ κλάσειε, γάλακτος ἀποστάζει. ὅθεν δὴ διὰ κυρίου τῷ πίνοντι, διὰ τὸ εἶναι γάλακτι παραπλήσιον. δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ οὕτω κεκλῆσθαι, διὰ τὸ δόρατι ἴσον εἶναι, κατὰ τὴν ἀφαίρεσιν. Δορυκτήτην, δοριάλωτον. αἰχμάλωτον. Δορύκτητος μόρος, ὁ ἀπὸ πολέμου. Δορύληπτος λεία, ἡ ληφθεῖσα ὑπὸ τοῦ δόρατος. Δορυμήστορας, τοὺς ἐμπείρους τῶν πολέμων. Δορύμνιον, εἶδος βοτάνης. Δορυμολπής, ὁ προηγούμενος τοῦ θυομένου βοὸς τῷ διΐ. Δορύξενοι κυρίως, οἱ ἐν πολέμῳ γεγονότες φίλοι. ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. Δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω. οὐδεὶς δὲ λέγει ἑλλήνων δόρυξος, ἀλλὰ δορυξόος. καὶ κατὰ συγκοπὴν δορυξός. ἔστι δὲ τόπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα. Δόρυσσα, οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ σάμος. Δορυσσόον, ἀνδρεῖον. ἢ δόρατι φοβοῦντα. καὶ σοβοῦντα καὶ ὁρμῶντα. Δορυφορεῖ, τιμὴν περιποιεῖ. αἰτιατική. Δορυφία, καρποφορία ἀγαθή. Δορυφόροι, φύλακες. ὑπηρέται βασιλέως. ὁπλοφόροι. ὑπασπισταί. Δορυφόρον, τὸν φύλακα τυράννων. καὶ τὸ κωφὸν πρόσωπον. Δορυφόροις, ἀνωβαστάζοντας τὰ ὅπλα. Δορυφοροῦντες, προβαδίζοντες ἔνοπλοι. Δορχελοί, ἀστράγαλοι. Δόρων, τῶν δοράτων. Δὸς ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν. παρ᾽ ὁμήρῳ σχῆμά ἐστι πρωθύστερον ἤτοι ὑστερολογία. ἔδει γὰρ οὕτω κεῖσθαι. δός τὸν πάνδαρον εἰς ὁρμήν τε ἐλθεῖν μοι ἔγχεος. καὶ δός μοι φονεῦσαι αὐτόν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἔβαλεν ἐπαΐσσοντα, διὰ δ᾽ ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός, πρὸ ὀλίγου ῥηθέν. καὶ ἐκεῖ γὰρ φύσει πρῶτον τὸ ἔπτατο, εἶτα τὸ ἔβαλε. Δόσαν, παρέσχον. ἔδοσαν. Δοσείειν, δοτικῶς ἔχειν. Δόσις. ἰδίως λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσι, συμβόλαιον γραφόμενον ὅταν τις τὰ αὐτοῦ διδῷ τινί. διὰ τῶν ἀρχόντων, ὡς παρὰ δεινάρχῳ. ἢ δόσις, ἡ ἁπλῶς. δόσις ἡ δωρεά. ἀπόδοσις δέ, ἡ ἐπὶ χρέοις. μετάδοσις, ἡ ἐπὶ μετοχῆς. Δόσκον, ὅ ἐστιν ἐδίδων. ποιηταῖς μόνοις ἀρέσκουσα λέξις. καὶ τὸ διδάσκετο, καὶ τὸ ἔχεσκεν. οὐκ ἀνάλογον δὲ τὸ δόσκον. ὡς ἐκ τοῦ δώσω. παρελήγετο γὰρ ἂν τῷ ω μεγάλῳ κατὰ τὸ βιώσκω, τρώσω τιτρώσκω, καὶ τὰ ὅμοια. Δοτῆρα, δότην. Δοτήρ, ὁ διδούς. Δοτικαῖς εἰς ω ληγούσαις, αἰολεῖς οὐ προσγράφουσι τὸ ι. οἷον, ὁμήρω. σοφῶ. Δοτικήν, ἀντὶ τοῦ αἰτιατικῆς αἰολεῖς παραλαμβάνουσιν, ἐν τοῖς πληθυντικοῖς. οἷον ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι, διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ. Δούξ, ἡγεμών, ἄρχων. Δουλεία. κατὰ τρεῖς τρόπους. τὸν κατὰ τὴν δημιουργίαν. καθά φησιν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά. τὸν παρὰ τῆς πίστεως, ὡς εἴρηται· Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. τρίτον, τὸν ἀπὸ τῆς πολιτείας, κατὰ τὸ εἰρημένον· Μωϋσῆς ὁ θεράπων νόμου. Δουλεύω, λατρεύω. θητεύω. ὑπουργῶ. διακονῶ. διακονοῦμαι. ὑπηρετῶ. ταυτοσήμαντα. Δούλη, ἡ θεράπαινα παρ᾽ ἡμῖν. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ὄνομα κύριον. διὰ τὸ μηδέποτε λέγειν τὸν ποιητὴν δούλας τὰς θεραπαίνας, ἀλλὰ δμωάς. ἢ δμωΐδας. διὸ καὶ τὸ εἰσόκε σε ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅ γε δούλην, ἀθετεῖται κατὰ τοὺς παλαιούς. Δούλιον ἦμαρ, αὐτὴ ἡ δουλεία περιφραστικῶς. οὐ πρὸς ὁμοιότητα, καὶ ἦμαρ ἐλεύθερον ἀπηύρας. περίφρασις δὲ ἄμφω. τὸ μὲν δουλείας, τὸ δὲ ἐλευθερίας. Δουλίχιον, ὃ [illegible]χα καλεῖται, νῆσος μία τῶν ἐχινάδων, τῶν πρὸς τῇ ἐκβολῇ ἀχελῴου ποταμοῦ. ἀπὸ δουλιχίου, φασὶν υἱοῦ τοῦ τριπτολέμου ὠνόμασται. ἔστι δέ φασι καὶ νῆσος δολιχὴ πρὸς τῇ λυκείᾳ. ἣν καὶ δολιχίστην ἔλεγον. Δουλ-

χοδείροις, τοῖς μακροτραχήλοις. παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρόν, καὶ τὸ δειρή. λέγει δὲ κατ' ἐξαίρετον ὁ ποιητὴς τοῖς κύ
κνοις. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς παρ' ἀναλογίαν τοῦ σώματος τὸ δολιχὸν ἤτοι μακρὸν τοῦ τραχήλου αἴτιον ὁρμιὰς ἔχοντες, ἐν τοῖς ὑ
γροῖς. δοκεῖ δὲ τὸ ἰωνικῶς μὲν δουλιχόν, κοινῶς δὲ δολιχόν, γίνεσθαι παρὰ τὸ δόλῳ ἱκέσθαι. τοιοῦτον γάρ τι τὸ μακρόν.
τραπέντος τοῦ ψιλοῦ χ εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασὺ διὰ τὸ εὐφωνότερον. ἐκ δὲ τῆς λέξεως ταύτης, καὶ δρόμος ἐναγώνιος ὁ
δόλιχος, καὶ νῆσος δέ τις τὸ δουλίχιον, σύγκειται ἀπ' αὐτῆς. καὶ τὸ δολιχόσκιον. καὶ δολίχαυλοι αἰγανέαι, ὅ ἐστι μακροὺς
αὐλοὺς ἔχουσαι. ἤγουν κοιλότητας ἤτοι δορατίων, αἷς ὁ τοῦ ξύλου καυλὸς ἐνίεται. Δοῦλος, ἡ οἰκία. ἢ τὴν ἤτοι τὸ ἀπὸ
συνέλευσιν τῶν γυναικῶν. γίνεται δέ, παρὰ τὴν δύην, ὃ σημαίνει τὴν κάκωσιν. δύηλός τις ὤν. συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ,
δοῦλος. ἢ παρὰ τὸ δεύω τὸ δεσμῶ, δέλος. καὶ δοῦλος. τοὺς γὰρ αἰχμαλώτους ἐδέσμουν. ἢ παρὰ τὸ δόλος δοῦλος. Δουλοσύ
νη, τῆς αὐτῆς ἀναλογίας ἐστί, τῆς χρησοσύνη. ξεινοσύνη. καὶ τῶν λοιπῶν. Δουλοσύνης ἀνέχεσθαι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσεία.
τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι δουλοσύνην ἀνέχεσθαι. ἴσως δὲ οὐ καλῶς. τὸ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι πρὸς ὃ δοκεῖ φέ
ρεσθαι ἡ γραφή, οὐ τοιαύτης σημασίας ἐστί. Δουλοῦμαί σε, ἀντὶ τοῦ δοῦλον ποιῶ. καταδουλῶ. ἀνδραποδίζομαι. ἐξαν
δραποδίζομαι. ὑπάγομαι αἰχμάλωτον ποιῶ. ταυτὸ σημαίνει. καὶ δουλοῦμαι τὸν δεῖνα οἱ ἀττικοί, οὐ δουλῶ. δημοσθέ
νης. δουλοῦται τὰς πόλεις. καὶ δουλεία, οὐ μόνον αὐτὸ τὸ δουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν δούλων. Δουλόω, ῶ. δουλώ
σω. ἐδούλωσεν ἑαυτόν, ἤτοι δοῦλον ἐποίησε. καταδουλοῦμαι, μεταβατικόν. καταδουλωσάμενος τὴν ἑλλάδα. ἤτοι δούλην
ποιήσας. καὶ δουλοῦμαί σοι ἀντὶ τοῦ ὑποτάττω σοι, ἢ δοῦλος σὸς γίνομαι. Δούλων πόλιν, ἔστι δὲ ἐν κρήτῃ, καὶ λιβύῃ.
Δούλωνα, τὸν μουσικὸν φιλόξενον. ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος, κυθήριος. Δοῦναι, ἤτοι τῆς ἁπλῶς
ἑκουσίου δόσεως. ὅθεν καὶ τὸ δῶρον. ἀποδοῦναι δέ, ἀπὸ τῶν χρεωστικῶς διδομένων. καὶ οὕτω παρ' ὁμήρῳ ἀποδόμεναι ὁ βασι
λεὺς λέγεται, τὴν ἑλικώπιδα κούρην. οὐχ ἑκὼν δηλαδή, ἀπριάτην ἀνάποινον. ἐπιδιδόναι δέ ἐστι, τὸ ἐπέκεινα τῶν ὑπαρ
χόντων δοῦναί τι. Δούπησεν, ἔπεσεν. ὥστε ψόφον τινὰ ἀποτελέσαι. Δοῦπον, ψόφον. καὶ δοῦπος, θάνατος μετὰ ψόφου.
Δοῦπος ἀκόντων, ἐκ μέρους ἡ ἁπλῶς μάχη. μέρους δὲ τοῦ ἐν ὅπλοις κρείττονος. ἐπαινετοὶ γὰρ μάλιστα οἱ αἰχμηταί. ταυ
τὸν δὲ εἰπεῖν, ἀκοντισταί. ἔστι δὲ δοῦπος ἀκόντων, πόλεμος. πρὸς διαστολὴν ἄλλων δούπων. Δοῦρα, ἐκ τοῦ δόρυα. καθ'
ὑπερβιβασμὸν δοῦρα. καὶ δοῦρα σέσηπε, ἀττικόν. ἀθηναῖοι γὰρ πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ ἐπάγουσι ῥήματα. τὸ
μέντοι σπάρτα λέλυνται κοινόν. δοῦρα νεῶν, πρὸς διαστολὴν τῶν τε κατὰ τὴν μάχην, καὶ τῶν ἁπλῶς ξύλων. Ἰστέον ὅτι
τὰ γόνυα, καὶ δόρυα, γίνεται καθ' ὑπέρθεσιν τοῦ υ, γοῦνα καὶ δοῦρα. ἢ ἀπὸ τοῦ γούνατα, καὶ δούρατα, κατὰ ἀποβολὴν τῆς
τα, γοῦνα, καὶ δοῦρα. Δουράτεον ἵππον, τὸν ξύλινον λέγει. τὸν καὶ κοινότερον δούρειον. γίνεται δὲ ὁ δούρειος μέν, ἐκ
τοῦ δουρός. ἐκ τοῦ δούρατος δέ, ὁ δουράτειος. καὶ ἀπελεύσει τοῦ ι δουράτεος, διὰ μέτρου χρησιμότητα. Δούρεσσι, πρὸς
ὁμοιότητα τοῦ στομάτεσσι καὶ πάτεσσι ποιητικῶς. δούρασι δέ, τὸ κοινόν. Δουρηνεκές, δόρατος βολήν. δόρατος μῆκος.
ἀπόστημα, ὅσον δόρυ διατείνει. Δουρικλυτός, καὶ κλυτὸς ἔγχει, τὸ αὐτό. ἔστι δέ, ὁ κατὰ μάχην ἔνδοξος. ἀπὸ μέρους
τοῦ δόρατος. Δουρίκτητον, δορίκτητον. αἰχμάλωτον. Δορίληπτος, αἰχμάλωτος. Δούριος ἵππος, ἀθήνησιν ἐν ἀκρο
πόλει χαλκοῦς ἐστι. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐκκύπτουσι δόρατα. Δουρός, δόρυ δόρυος. καὶ δουρὸς λέγομεν. καὶ δούρατος ἐκ τοῦ
δούρας, εὐθείας σεσιγημένης. Δουρὸς ἐρωή, ἡ σὺν δόρατι ὁρμή. Δοχ', παραχών. ἢ δεσμευθείς. Δουσάρην, τὸν διό
νυσον ναβαταῖοι, ὥς φησιν ἰσίδωρος. Δουχεών, δοχή. σημεῖον ἐνθυτική. Δοχήν, ἄριστον. Δοχμαλόν, χαμαίζη
λον. ταπεινόν. Δόχμη, τὸ τετραδάκτυλον. ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός, ἐν τῷ οὗτοι δὲ ἀφεστήκασι
πλὴν ἢ δύο δοχμά. ἐν μέντοι φησὶ τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις, ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ κατὰ τὸ λόχμη.
λόγχη. ὄχθη. ὄσχνη. ἕτερος δέ τις λέγει καὶ αὐτός, ὅτι δόχμη ὡς ὄχθη καὶ στάθμη κατὰ τρύφωνα, εἰ καὶ ἀρίσταρχος ὀξύ
νειν ἀξιοῖ. παυσανίας δὲ εἰπὼν καὶ αὐτὸς ὅτι δόχμη τὸ τετραδάκτυλον, ἐπάγει κύπριοι δὲ τὴν παλαιστήν. ἴσως δέ φη
σι διὰ τὸ πλαγιάζειν τῇ χειρὶ ἐν τῷ μετρεῖν. δόχμιον γὰρ τὸ πλάγιον. ὡς προϋπάρχειν οὕτω, τῆς δόχμης τὸ δόχμιον.
Δοχμή, σπιθαμή. ἀριστοφάνης. ἢ ἡ παλαιστή. λέγει δὲ πρὸς βυρσοδέψην, περὶ τοῦ δέρματος. Δοχμιακός, εἶδος μέ
τρου ἀντισπαστικοῦ. ἔστι δὲ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. οἷον, ἐγὼ δ' οὔτι σοί. ἔστι δὲ εὐριπίδου φοινισσῶν. πολλὰ ῥυθ
μῶν ὀνόματα καὶ ἄλλα. ἀτὰρ δὴ καὶ ταῦτα. ἴαμβος, ἰαμβικός. δάκτυλος, δακτυλικός, παίων. ἐπίτριτος. οὗτοι μὲν
οὖν ὀρθοί εἰσι ῥυθμοί. ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται. ἡ γὰρ μονὰς πρὸς δυάδα. ἡ δυὰς πρὸς τριάδα. ἡ τριὰς πρὸς τριάδα. ἡ
τριὰς πλεονεκτεῖται μονάδος, ἐν τῷ δοχμιακῷ. τριάς ἐστι πρὸς πεντάδα. καὶ δυὰς ἡ πλεονεκτοῦσα. οὗτος οὖν ὁ ῥυθμός,
οὐκ ἠδύνατο καλεῖσθαι ὀρθός. ἐκλήθη τοίνυν δοχμιακός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀνισότητος μεῖζον κατὰ τὴν εὐθεῖαν κρίνεται. καὶ
τὸ μέτρον οὖν δοχμιακόν, ὡς ἐμπεσόντος ἐν αὐτῷ τῶν ὀκτὼ χρόνων. Δόχμιον, πλάγιον. Δοχμοκόρσοι, οἱ πλαγιο
χαῖται. Δοχμολόφοι, οἱ ἐκ πλαγίοις τοὺς λόφους ἔχοντες. Δόχμος παρὰ τὸ δέχω φασὶ γίνεται, ἵνα δηλοῖ τὸν εὐχώρη
τον. τοιοῦτοι γὰρ ἐν τοῖς εἰσόδοις οἱ εἰσιόντες δόχμιοι. δοχμὴ μέντοι θηλυκῶς ἡ παλαιστή, ἤγουν τὸ τετραδάκτυλόν φα
σι τῆς χειρὸς ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι καὶ αὐτό, ὅτι καὶ βαρύνεται ἡ δόχμη ὁμοίως τῷ στάθμη. λόχμη. ὄχθη. ἀλλαχοῦ δηλοῦται.
Δόχοις, δοχεῖα λουτῆρας.

ΤΟ Δ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

δ

ραγκάζειν, κρύπτειν. Δραγκαλακτᾶν, βριμοῦσθαι. Δράγμα, ὅσον περιλαμβάνει τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ
θερίζων. Δράγματα, τὰ πληροῦντα τῶν σταχύων τὴν ἀριστεράν. παρὰ τὸ δράττειν. ὅθεν καὶ δραχμὴ ἡ πλη
ροῦσα τὴν χεῖρα τῷ κέρματι. ἡ ἀμάλλη δὲ συνέστηκεν, ἐκ δραγμάτων ἑκατὸν ἢ καὶ διακοσίων. Δράγματα,
ἀπαρχαί. Δραγμαῖς, ταῖς ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου κοιλότησι. Δραγματεύοντες, ὅ ἐστι τὰ δράγματα συ
νάγοντες, παρέρχονται φέρειν αὐτὰ τοῖς ἀμαλλοδετῆρσι. δράγμα δέ ἐστιν ὅσον ἂν δράξηταί τις τῇ χειρί, παρὰ τὸ
δράσσω. ἐξ οὗ καὶ ἡ δραχμή. Δραγμὴ χαλαζῶσα, ἤτοι διοφάντου τὸ θεωρητικὸν ἐγένετο δραγμή. ἐπεὶ δὲ ἐπεῖχε χα

λαζα τό τι ἀπὸ τοῦ ἀέρος, δραγμὴν αὐτὴν χαλαζῶν ἐπέσκοπον. Δραθεῖν, τὸ κοιμᾶσθαι. καὶ δαρθεῖν δὲ τὸ κοιμηθῆ
ναι. καὶ δραθεῖν καθ' ὑπέρθεσιν, ἐκ τοῦ δρήθω, δρήσω. ἔδρησα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραθον. ὁ μέλλων δραθῶ. τὸ ἀπαρέμ
φατον δραθεῖν κυρίως τὸ ἐπὶ δέρματος κοιμᾶσθαι. Δράθω, καὶ δραθεῖν τὸ ἀποτιθέναι τὸ δρᾶν, ὅ ἐστι βλέπειν. Δραί
νειν, ἀντὶ τοῦ πράττειν. ὡς τὸ ἀλλ' ἔτι δραίνεις. ἤτοι δρᾷς, ἢ δύνασαι δρᾶν. ἐκ τούτου ἀδρανής, ὁ μὴ δραίνειν δυνάμενος. καὶ
ἀδράνεια, ἡ ἀσθένεια τοῦ δρᾶν. οἱ δὲ παλαιοί, δραίνειν λέγουσι τὸ ἀγρυπνεῖν. ἤγουν ἀργὸν ὕπνον εἶναι. καὶ βλέπειν.
δρᾶν γάρ, τὸ βλέπω. διὸ εἰπὼν ὁ ποιητής ἔτι δραίνεις, ἐπάγει. ἐπεὶ οὐδέ σέ γε ὕπνος ἱκάνει. Δραίνεις, δραστικῶς ἔ
χεις. Δραιόν, μακρόν. πυλεόν. Δραίνω, ἐκ τοῦ δρῶ. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐρῶ, ἐραίνω. Δρακώμη, ὠφέλεια. Δράκωναι,
τὴν μάστιγα. τὴν ὑστριχίδα, ὁ Ἀριστοφάνης. Δρακαῖον, ὄρος Καρίας. Δρακοντίδης, πονηρὸς οὗτος, καὶ πλείσταις καὶ
δίκαις ἐνεχόμενος Ἀριστοφάνης. ἐκφεύξεται Δρακοντίδης. ἢ Δρακοντίδης. εἷς τῶν τριάκοντα. ὑπείδης. καὶ δρακοντί
δης τὸν Κέκροπα. Ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχε. Δράκαυλος Σοφοκλῆς Τυμπανισταῖς. ἢ ὅτι συνέστη
κε σκορπίος, ἢ ὅτι εἰς δράκοντα μετεμορφώθη. Δρακεῖν, ἰδεῖν. βλέψαι. Δρακεῖ, ἐνεργεῖ. πράσσει. Δράκια, φύλ
λα. Σικελοί. Δρακίος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τοῦ δράσσω. ἵν' ἢ ὁ δραττόμενος. ὁ ἰσχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πράττω. ἵν' ἢ ὁ
πρακτικός. Δράκοντα, τὸ κηρύκιον. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ. Δρακός, τῆς παλάμης τῆς χειρός. Δράκων, ἐκ τοῦ
δέρκω τὸ βλέπω. οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἔδαρκον. γίνεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. διὰ σμερδαλέος καὶ τῇ ὄψει καὶ πληκτι
κός. καὶ δράκων, ὥσπερ ἀρνός ἀρνειός, φατὸς φατειός. Δράκων, ἐπιφανέστατος νομοθέτης. ὡς Αἰσχίνης. ἕτερος δ' ἐστὶ
δράκων, οὗ Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ μέμνηται. Δράλαινα, λάμνα. κῶοι. Δρᾶμα, ποίημα. πρᾶγμα. ὡς καὶ δρᾶ
σαι, τὸ πρᾶξαι λέγεται. δρᾶμα. καὶ τὸ ὑπὸ τῶν θεατρικῶν μιμηλῶς γινόμενον, ὡς ἐν ὑποκρίσει. Δραματολόγος, ὁ τὰ
δράματα συνάγων. Δραματουργεῖν, πανουργεῖν. συντιθέναι. πράττειν. Δραματούργημα, σύνθημα. Δραμεῖν, δρέ
μω. δρεμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔδραμον. ὁ μέλλων δεύτερος, δραμῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, δραμεῖν. Δρᾶν, πράττειν.
θύειν. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι. Τί ποτε δρασείεις φρενί. Δρᾶναι. ἔστι δρῶ τὸ πράττω. δρῆμι. καὶ διδρῶ. καὶ δίδρημι. δρή
μι οὖν, δρήσω. ὁ ἀόριστος, ἔδρην. ἡ μετοχή, δρὰς δράντος. τὸ ἀπαρέμφατον δρᾶναι. Δρανεῖς, δραστικοί. ὅθεν καὶ ἀδρα
νεῖς. Δρᾶνος, ἔργον. πρᾶξις. ὄργανον. ἄγαλμα. κατασκεύασμα. δύναμις. Δρὰξ, δράκα. ἡ ἴσον τῇ χειρὶ οἷόν τε δρά
ξασθαι καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸ δράξω μέλλοντα δρὰξ, ὡς θήσω θής. Δράξαι, κρατῆσαι. καὶ ξέστου τὸ τέταρτον. Δρά
ξασθε παιδίας, ἐπιλάβεσθε παιδίας, καὶ ἐπιστήμης. Δράξων, ἡ λεγομένη Σικελική. σημαίνει δὲ τοὺς κατ' ἀγορὰν
τῶν ἀλφίτων, ἢ τοὺς ἄλλων τινῶν δραττομένους καὶ ἁρπάζοντας. οὓς Ἐρατοσθένης, καπηδάλους καλεῖ. παρὰ οὖν τὸ δράτ
τεσθαι. εἰς δὲ τὸ Διογένους, ἄδηλον τὸ δράξων, σημαίνειν τὸν πορνοβοσκόν. Δραπανίδες, εἶδος ὀρνέου. Δραπετεύων, φεύ
γων. Δραπέτης, ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. ὁ πετάλων ὅ ἐστι φεύγων. δραπέτης τὸ δρᾶ, μακρόν. καὶ δραπέτης κλῆ
ρος, ὁ μετὰ πανουργίας γινόμενος. τοῦτο δὲ ἱστόρηται περὶ Κρεσφόντου, καὶ τῶν Ἀριστοδήμου παίδων. ὅτι πανοῦργος ὁ Κρε
σφόντης βῶλον ὑγρὰν, εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. Σοφοκλῆς. Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον
καθεὶς. ἀλλ' ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν. Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μυΐνδα κα
λουμένης τρόπος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τῶν παίδων ὁ μέν τις μύει τοὺς ὀφθαλμοὺς βοῶν, τηροῦ. φυλάττου. οἱ δὲ ἄλλοι φεύγου
σι, φυλαττόμενοι τοῦ ἀγρευθῆναι. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ δραπετεύειν. Δράσας, ποιήσας. καὶ δρᾶσαι, ποιῆσαι. Δράσειν,
θύειν θυσίας. Αἰολεῖς. Δρασείοντες, ἐνεργητικῶς ἔχοντες. Δρασείω, τὸ ἐπιθυμῶ δρᾶσαί τι. Εὐριπίδης. Τί τ' ἐπὶ τού
τοις παῖδ' ἐμὸν δρασείετον; ἤγουν μέλλετε δράσειν. Δρασείων, δραστικῶς ἔχων. Δράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν
καὶ τὴν ὅρασιν. καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί. Δρασκάζειν, κρύπτεσθαι. ἀποδιδράσκειν. Δράσκας, δρασμός. Δρά
σκασις, ἡ διάδρασις. ἡ δραπέτεια. Δρασμάτων, πανουργημάτων. Δρασμός, ἡ φυγή. Δράσσον, Ἀριστοφάνης. οἶσθ'
οὖν ὃ δράσσον, ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ δράσεις. Δρασσόμενοι, κρατοῦντες. Δραστείας, τὰς θεραπαίνας, καὶ διακόνους.
Δράστην, κόφινον. Δραστὴρ, ὁ νοητικὸς κατ' ἐπιβολήν. Δραστηρὰ, δραστικά. Δραστῆρας, μαγείρους. διακόνους.
Δραστήριον, τὸ κόσμιον καὶ ἡσύχιον. Δραστήριος, ὁ περίεργος. καὶ δραστηρίοις. πρακτικωτάτοις. Δραστικός, κρα
ταιός. ἰσχυρός. δυνατός. Δράστις, ἡ βύσσος. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὴν δραστιουργοί. Δρατὰ σώματα, ἐκ τοῦ δαρτά.
ὡς καὶ τὸ κραδίη καὶ τὸ ἔδρακον, ἐκ τοῦ ἔδαρκον. Δράχμα, τὸν τῆς σταφυλῆς βότρυν, καὶ τὰς φοινικίας βαλάνους.
Δράχματα, συνθήματα. Δραχμὴ, σταθμὸς ὡρισμένος. ἢ τὸ συνάθροισμα τῶν ἓξ ὀβολῶν, ἢ τὸ ὄγδοον τῆς οὐγκίας. ἢ χρυ
σίου ὁλκὴ νομίσματος. δὶς ἀργυρίου λόγον διδράχμων δέκα. Δρέγμονες, οἱ νεφροί. Δρέμμα, βλέμμα. οἱ δὲ, κλά
σμα. Δρεπανηφόρος, ξιφηφόρος. καὶ δρεπανηφόροι. καὶ δρεπάνη. ἡ Φαιακία. διὰ τὸ ἐκεῖ κεκρύφθαι τὸ δρέπανον.
Δρεπανίς, κέγχρος. Δρέπειν, τρυγᾶν. τέμνειν. καὶ δρεπεῖς, οἱ τρυγηταί. Δρέπεται, θερίζεται. τρυγᾶται, ἀπαν
θίζεται. Δρέπομαι τῶν ἀνθέων ποιητικῶς. καὶ ψυχικῇ κάλλιον, ἢ αἰτιατικῇ. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν, κάλλιον ἄχρηστον. Δρεπό
μενοι, λαμβάνοντες. ἀπολαύοντες. τρυγῶντες. Δρεπτά, ἐσπασμένα. Δρεπτόν, διηνεκῶς ἀπολαυστικόν. τρυγη
τικόν. καὶ ὅπως τό, τι ἁρπαστόν, καὶ τὸ δρεπτὸν σχεδιώρηται παρὰ σοῦ φίλημα. Δρεφθῆναι, ἀποδρεπανισθῆναι. τρυ
γηθῆναι. Δρέψαι, ἀφελεῖν. τρυγῆσαι. ἀποκόψαι. ὅθεν καὶ δρέπανον. Δρῆες, στρουθοί. Μακεδόνες. Δρηλοῖ, φοβεῖ
ται. Δρῆσαι, δραπετεῦσαι. δύναται. ἢ οἴχεται. Δρηστῆρες, οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες. Δρημοσύνη, θεραπεί
αν. ὑπηρεσίαν. οἱ θεράποντες. καὶ δρήστειρα τὸ θηλυκόν. καὶ δρησμοσύνη καθ' ὁμοιότητα τοῦ παλαισμοσύνη. Δρία,
Ἡσίοδος. Ἀνὰ δρία βησσήεντα φεύγειν. ἤγουν, ἀνὰ τοὺς συνδένδρους τόπους. Δριάεντα, χλωρά. Δριαλεῖν, ποιεῖν.
Δριάουσαν, θάλλουσαν. Δριχναί, ὄρνεα ποιά. Δρίλακες, βδέλλαι. ἠλεῖαι. Δρίμαι, ψύχος. Δριμέα, τὰ δριμύ
τατα. καὶ δριμεῖα, ἡ δριμύτης. καὶ δριμεῖα μάχη, ἡ ἔνθερμος, καὶ ἐνεργός. Δριμύ. ὀξύ. σφοδρόν. θερμόν. ταχύ. Δρι
μύς, ὀξύς. στυπτικός. Δρίον, ὕλη. ὄρος. χόρτος. Δρὶς, δύναμις. Δρίτη, πύελος. σκάφη. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Δριο
δόνες, θεοί

δῶνες, θεοὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τιμώμενοι. Δρογγίλον, Θρακικὸν χωρίον. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δροιόν, καλόν. κρῆτες. Δροίτη, ἡ πύελος. ὁ δὲ Αἰτωλός φησι τὴν σκάφην, ἐν ᾗ τιθηνεῖται τὰ βρέφη. Παρθένιος δέ, τὴν σορόν. καὶ Αἰσχύλος. καὶ ἔστι παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν ἄτον τὸν θάνατον. τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιτήδειον. ἢ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη, καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σκῆνος. κατὰ τὸν Ἕρμιππον οὖν, διὰ τοῦ υ γράφεται παρὰ τὴν δρῦν τὴν ξυλίνην, καὶ ἴσως ὅτι μὲν σημαίνει τὴν πύελον, διὰ τοῦ υ. ὅτι δὲ τὴν σορόν, διὰ τῆς οι διφθόγγου. Δροκτάζεις, περιβλέπεις. Δρομάδην, μετὰ δρόμου. Δρομαλός, λαγωός. ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος. εὐναῖος δέ, ὁ ἐν κοίτῃ. Δρομάς, ἡ ἑταίρα. Δρομάσσειν, τρέχειν. Δρομιάφιον ἦμαρ, ἀμφιδρομία. ἔστι δὲ ἡμέρα ἑβδόμη ἀπὸ τῆς γεννήσεως. ἐν ᾗ τὸ βρέφος βαστάζοντες, περὶ τὴν ἑστίαν γυμνοὶ τρέχουσι. Δρόμοις, τοῖς γυμνασίοις. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι ἐκείνων ὅθεν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων, ἀκόλουθοι οἱ περίπατοι. Δρομοκήρυκες, οἱ λεγόμενοι ἡμεροδρόμοι. Αἰσχίνης. Δρομοκῆρυξ, ὁ ἐπὶ σπουδῆς πεμπόμενος, τὰς ἐπικηρυκείας ποιήσασθαι. ὁ ἡμεροδρόμος. Δρόμος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφωρισμένου τόπου τοῖς τρέχουσι. καὶ δρομικός, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸν δρόμον. καὶ δρομεύς, ὁ ἐνεργῶν τὸν δρόμον. ἢ ὁ εἰδὼς τρέχειν. Δρόμος, ἡ ὀρχήστρα τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου παρὰ Ταραντίνοις. Δρόμων, ὁ μικρὸς καρκίνος. Δροόν, ἰσχυρὸν Ἀργεῖοι. Δροπά, δρεπτά. Σοφοκλῆς Παλαμήδῃ. Δρόπις, τρυγητός. Δροπίσκος, κάλαθος. Δρόσοι, ψεκάδες. Δροσερά, δροσιζόμενα. καὶ ὄνομα πόρνης. Δρόσος ἄλλο, καὶ ἔνδροσον ἄλλο. δρόσος μὲν γάρ, ἡ ψεκάς. ἔνδροσον δέ, σῶμά τι μετέχον δρόσου. τοιοῦτον καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ ἐνύλου. ἔνυλον γάρ, φύσις ἄλλη μετέχουσα ὕλης. ὡς ἡ ψυχὴ μετέχουσα τοῦ σώματος. Δρόσσοις, ἀχρείοις. Κύπριοι. Δροῦνα, ἡ ἀρχὴ ὑπὸ Τυρρηνῶν. Δρυάζειν, φλυαρεῖν. Δρύακες, ξύλα τὰ βαστάζοντα τὴν τρόπιν τοῦ πλοίου. Δρυάσαι, κατακολυμβῆσαι. Δρυαταί, ἄδιψοι. ψεῦσται. Δρυαχαρνεῦ, δρύϊνε Ἀχαρνεῦ. αἰνίσσεταί τι. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς, ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. πρίνινοι δέ, ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους. θυτάδαι, καὶ προσαλτικοί, ὡς δικαστικοί. Δρύες οἰνοχίτωνες, αἱ ἄμπελοι. διὰ τὸ τὸν οἶνον ἔχειν. καὶ ὁ χιτὼν δὲ παρὰ τὸ κεχύσθαι ὠνόμασται. Δρύεται, κρύπτεται. Δρυΐδαι παρὰ Γαλάταις, οἱ φιλόσοφοι καὶ σεμνόθεοι. Δρυΐνος, ξύλινος. Δρυΐτης, βοτάνη τις. Δρύκαρπα, πᾶσαν ὀπώραν λέγουσιν οἱ παλαιοί. λέγεται καὶ τὰ δρυόσακρα. ἤγουν, ἀκρόδρυα. Δρυμάξεις. κυρίως μέν, σπαράξεις. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ συνέσῃ, καὶ προσομιλήσεις. Δρύμας, ὁ Ἀπόλλων παρὰ Μιλησίοις. πρόφαντος δὲ ὁ Ποσειδῶν, παρὰ Θυρίοις. Δρυμάσσει, σπαράττει. καὶ δρυμάξαι, τὸ κόπτειν ξύλοις. καὶ τὸ τρέχειν. Δρυμίοις, τοῖς κατὰ τὴν χώραν κακοποιοῦντας. Δρυμός. ὁ σύνδενδρος τόπος. ὁ σύμφυτος. χλοώδης. καὶ εὔξυλος. Δρυμός, πόλις ἐστὶ μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. Δρυμίς, ὀξύς. στυπτικός. παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν. Δρυοβαφῆ ἱμάτια, τὰ ὑπὸ τῶν κελύφοις τοῦ δρυὸς βεβαμμένα. Δρυόεντα, δρυώδη. Δρυοπαγῆ στόλον, τὸν πάσσαλον. Σοφοκλῆς. Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὸν Παρνασσὸν ἄδικον. ὃ καταπολεμήσας Ἡρακλῆς καὶ μετῴκισεν εἰς Πελοπόννησον. ὠνομάσθησαν δέ, ἀπὸ Δρύοπος τοῦ Λυκάονος, καὶ δίας τῆς Λυκαονείας. Δρυπεπής, ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων. ἢ ἡ ἐπὶ τῶν δένδρων πεπανθεῖσα ἐλαία. Δρυὸς γένη, εἰσὶ πέντε. φηγός, κιμερίς, ἐτυμόδρυς, ἄμυλος. ἄλυφλος. Ἄμυλον δὲ λέγεται τὸ κοινῶς λεγόμενον καταστατόν. ὅπερ ἐστὶ τὸ γαλακτῶδες τοῦ σίτου βεβρεγμένου καὶ σεσημμένου, καὶ ἀποπιεσμένου, εἶτα τῷ ἡλίῳ ξηραινόμενον. ἢ δρυὸς πολυανθέος ὕλης, τουτέστι δάσος. καὶ δρυὸς ὑψικόμοιο, τοῦ ἐν Δωδώνῃ μαντείου. Δρυοτόμος, ὑλοτόμος. δενδροτόμος. Δροοῦσα, ἡ Σάμος τὸ παλαιόν. Δρύοχοι κυρίως, πάσσαλοι ἐφ' ὧν στοιχηδὸν διατιθεμένων, ἡ τρόπις ἵσταται τῶν καινουργουμένων πλοίων, διὰ ἰσότητα. ἢ πάτταλοι, οἱ ἐντιθέμενοι ναυπηγουμένης νεώς. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, Γῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη πανίς, ἤ τινι γόμφοι θέντες πελέκει, τοῦ τ' ἔκαμον τὸ κύτος. γίνονται δὲ δρύοχοι παρὰ τὸ τὴν δρῦν, ὅ ἐστι τὴν τρόπιν συνέχειν ἑκατέρωθεν. ἢ καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ ξύλα συνεκτικὰ εἶναι τρόπεως. Σημείωσαι δὲ ὅτι, ταὐτὸν μὲν δρῦς καὶ ξύλον. οὐ ταὐτὸν δὲ ὅμως δρύοχοι καὶ ξύλοχοι. δρύοχοι μὲν γάρ, ξύλα ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἵσταται. ξύλοχοι δέ, δάσος δένδρων ἐν ὄρει. Δρυόψ, ὀρνεόν τι, διαφέρον τοῦ δρυοκολάπτου. Δρυπεπεῖς, τὰς ἀπὸ δένδρου πεπτωκυίας ὡμάς. Δρυπολεῖ, ταλαιπωρεῖ. ὀρειβατεῖ περιπολεῖ. Δρύπτειν κυρίως, ἐπὶ λεπισμοῦ δρυῶν. ἤτοι ξύλων. καταχρηστικῶς δέ, καὶ τὸ ἁπλῶς ξέειν. κυριολεκτεῖται δὲ μάλιστα ἐπὶ σαρκῶν, τὸ ἀμύσσειν. τὸ μέντοι δρύπτειν βαθύτερόν τι τοῦ ἀμύσσειν ποιεῖ. ἢ δρύπτειν τὸ ξέειν καὶ ἀπάγειν τῶν σαρκῶν τὸ δέρμα ὄνυξιν ἢ ἑλκυσμῷ. φαίνεται δὲ διφορεῖσθαι καὶ τουτὶ τὸ ῥῆμα. δρύπτω τε γὰρ καὶ δρύφω. ὡς εἰπεῖν δὲ ἐνεκτικόν ἐστι παρακείμενον, τὸ δέδρυφα τὸ δρύφοι οὐκ ἀσόδον ἐστιν. οἱ γὰρ τῶν παρακειμένων ἀναδιπλασιασμοὶ οὐκ ἀφαιροῦνται ἰωνικῶς, εἰ μή τι ἄρα αἰολικῶς κατὰ τὸ δέγμενος, ὃ μᾶλλον συγκεκόφθαι δοκεῖ οὐ μὴν παθεῖν ἀφαίρεσιν. Δρυοπτέρις, βοτάνη τις ἐμφερὴς πτέρει. Δρύπτην, ἀλήτην. Δρύπτω, τὸ σπαράττω καὶ ξύω. Ὅμηρος. δρυψάμεναι δ' ὀνύχεσσι παρειάς. παρὰ τὰς δρῦς. τὸ γὰρ παλαιὸν ἁρπάζοντες τὰς βαλάνους, περισπῶντες, ἀλλήλοις ἐσπάραττον. ὅθεν δρυμάσσω ῥῆμα τὸ σπαράττω. ἢ ἀπὸ τῶν περιλεπιζομένων δρυῶν εἴρηται. Δρῦς κατὰ τοὺς παλαιούς, πᾶν δένδρον. ἀφ' οὗ ἀκρόδρυα λέγονται αἱ ὀπῶραι πᾶσαι. Δρῦς, ἱερὰ τῆς Ῥέας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ θεῶν. Δρῦς. Δημοσθένης κατ' Ἀριστοκράτους. πόλις ἐν ἠπείρῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἐν Θράκῃ. Δρυτόμος, ὑλοτόμος. δενδροτόμος. οὐ μόνον δὲ ὁ δρῦν τέμνων, ἀλλ' ὁ ποιοῦν δένδρον. ἢ δρυτόμος, ἐκ μέρους τοῦ δρυός, ὃς τίμιος ἐδόκει τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὰς πρεσβυτάτας καὶ παλαιφάτους βαλανηφόρους δρύας, τὸν ἁπλῶς ξυλοκόπον καὶ ὑλοτόμον δηλοῖ. ὥσπερ καὶ δρυμὰ καὶ δρυμών, οὐ μόνον ὁ δρῦς ἔχων τόπος, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ δένδρα. καὶ δρυοκολάπτης, ὁ πᾶν ξύλον κολάπτων. ὡς ἔπαιξεν Ὅμηρος. τάμνων δένδρεα. οὐ μὴν δρῦς μόνας ὡς εἶναι ταὐτὸν τὸ τάμνειν δένδρεα καὶ τὸ δρυτομεῖν, καὶ τὸ δενδροτόμον καὶ δρυτόμον. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ δρῦς ἅπαν δένδρον ἤδη δὲ καὶ πεύκη, ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ, ἐν τῷ τὴν ἐν Ἴδῃ πεύκην, οὕτω καὶ δόρυ οὐ μόνον ἰδίως λόγῳ μέρους τὸ πολεμικὸν ξύλον, ἀλλὰ καὶ ἅπαν. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ δόρατα μακρὰ τάμων. καὶ, ὅστις εἶσι διὰ δούρος ὑπ' ἀέρος. καὶ οὐ γάρ πω τρίον αὐήλυθεν ἐκ δορυγαίης. Δρυφάδες, ὄνυχες. καταξύσματα. καὶ δρυφάδες, λῦπαι ὀδύναι. ἢ τὰ ἀπὸ πενθῶν

περιλεώματα. Δρυφαίνικα, τὸν οὐ μέγαν ἠλεῖοι. Δρύφακτα κυρίως λέγονται, τὰ ἐκ τῶν δρυῶν περιφράγματα. Δρύφακτος, τὸ παραπηγνύμενον ξύλον τοῖς δικασταῖς. Δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες· τὰ διαφράγματα· ἢ αἱ ἐκ δρυΐνων βαλάνων· καὶ αἱ ἐξ ὁδηγοῦ τοῦ ξύλου, ἐξισάζουσιν· ἢ τὰ περιτειχίσματα· ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα· τὰ νῦν ταυλωτὰ καλούμενα· τὰ τοῦ οἰκοδομήματος ἐξέχοντα ξύλα. παρὰ Ἀριστοφάνει δέ, τὰ ταυλώματα τοῦ δικαστηρίου, διὰ τὸ ἐκ σανίδων καὶ ξύλων τῆς δρυὸς εἶναι κατεσκευασμένα. λέγει δὲ ἀπὸ μέρους, τὸ δικαστήριον. Δρυφάκτοις, τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα· τὰ τοῦ οἰκοδομήματος ἐξέχοντα ξύλα λέγουσιν, ἢ τὰ κάγγελα. δρύφακτός τις ὤν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν· ὥσπερ καὶ ἀκρόδρυα, τὰ ἄκρα τῶν δένδρων· τουτέστιν, ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός. Δρυφάξαι, δακεῖν. Δρύφειν, περαίνειν. Δρυφή, ἀμυχή· καταξυσμή. Δρύφη, ξέσματα. Δρυφόμενοι, φθειρόμενοι. Δρύψαι, ἀποξέσαι, ἀφελεῖν. Δρύψαλα, μέταλλα δρυώδη. Δρύψειεν, ἀντὶ ζητεῖ. Δρύψελλον, τὸ λέμμα· ὁ φλοιός· Παρθένιος· Οὐδὲ προϊρίζης δρύψελλα τοῦ παιδός· παρὰ τὸ δρύψαι ὅ ἐστι λεπίσαι, ὁ ἀποδρυπτόμενος φλοιός· καταχρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύψελλον ἀντὶ τοῦ σελίνου. Δρυψογέροντας, τοὺς ἀτόπους πρεσβύτας καὶ οἱονεὶ ἀτίμους. Δρυψόπαιδα, τὴν λαμύραν· οἱ δὲ ἁπαλόπαιδα· ἢ ἐλεεινόν. Δρωμᾶ, τρέχει. Δρώμενα, πραττόμενα· ἐνεργούμενα· καὶ δρωμένη, πραττομένη. Δρωμίωουσα, τρέχουσα. Δρωντάζειν, ἐμβλέπειν. Δρώντων, ἀντὶ τοῦ δράτωσαν ἀττικῶς. Δρώοιμι, ὑπηρετοίην. Δρωπακίζεσθαι διὰ τοῦ ω μεγάλου, τὸ τὰς τρίχας τοῦ σώματος μαδᾶν χρίσματι· ὃ καὶ πιττοῦσθαι ἔλεγον. Δρωπακίζω, συνάγω· τρυγῶ· δρώπια γὰρ τὰ δρέπανα. Δρώπαξ, ὁ καλλωπισμένος ἀνήρ. Δρώπης, πλανήτης· πτωχός. Δρώπτειν, διακόπτειν· ἢ διασκοπεῖν. Δρῶ, τὸ πράττω· ἐξ οὗ δρᾶσις μόνον καὶ δρᾶμα παράγεται ἡ πλασματογραφία. Δρᾶσέ τι δὲ ἀττικά· οὐ δράσω σοι· οὕτως ἐργάζομαί σε τόδε, καὶ ποιῶ σε. σημαίνει δὲ τὸ δρῶ, τέσσαρα· δρῶ τὸ κρατῶ, ἐξ οὗ δράκτυλος, καὶ δάκτυλος· δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ἐξ οὗ καὶ δραπέτης ὁ ἀποδρῶν τῆς δουλείας· δρῶ τὸ βλέπω, ἐξ οὗ ὑπόδρα ἰδών· καὶ δρῆθω, κατὰ ἀντίφρασιν· οἱ γὰρ κοιμώμενοι οὐ βλέπουσι· δρῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ δρᾶμα. Δρώψ, ὁ ἄνθρωπος. Δρώωσι, διακονοῦσιν· ὑπηρετοῦσι.

ΤΟ Δ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ·

ῦ, ἐκ τοῦ δῦμι· ἔδυν, ἔδυς, ἔδυ· ὁ δεύτερος ἀόριστος. δῦ δὲ χιτῶνα· τὸ ῡ, μακρόν· καὶ ἔχει ἀναλόγως τῷ φῦ.

δ Δυάζειν, τὸ δυστάζειν· παρὰ τὸ ἐν δύο στάσεσιν εἶναι· σημαίνει καὶ τὸ φλυαρεῖν. Δυάζει, φλυαρεῖ. Δύαλος, ὁ Διόνυσος· παρὰ Παίωσιν. Δύαν, κρήνην. Δυαρεία, ἡ ἐν τοῖς τίμπεσι δάφνη· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δηλεία.

Δυάς, παρὰ τὸ δῶ τὸ δεσμεύω, ἡ, ὁ ἐκ συνθέσεως πρῶτος ἀριθμός, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς μονάδος· ἢ παρὰ τὸ συνδεῖσθαι ἄλλῳ ἀριθμῷ, τῷ ἑνί· τὸ γὰρ ἕν, ἀπολελυμένον ἐστί· παρὰ τὴν ἔσιν, καὶ τὴν ἄφεσιν· ἢ παρὰ τὸ δίεναι· μόνη γὰρ πρώτη ἡ δυάς, δίσταται ἀπὸ τῆς μονάδος· ὅθεν οἱ Πυθαγόρειοι, τόλμαν αὐτὴν εἶπον· ἢ παρὰ τὸ δύο, δυάς. Δῦ δέ μιν ἄρης· ἐπιθυμία αὐτὸν εἰσέδυ, τοῦ πολεμεῖν. Δυεῖν δύο· ἔστι μὲν δόκιμον· τὸ δὲ ἀνοικείως αὐτῷ χρῆσθαί τινας, ἐπιπαραιτεῖται· ἐπὶ γὰρ μόνης γενικῆς τίθεται, καὶ δοτικῆς. Δυερόν, βλαβερόν· ἐπιβλαβές, τολμηρόν. Δύεσθαι, καὶ καταδύεσθαι λέγεται, τὸ εἰς βάθος ὑγρὸν κατιέναι· ὡς καὶ ἥλιος δύεται εἰς τὸν μυθικὸν ὠκεανόν. τὸ δὲ ἐκεῖθεν ἀνιέναι, ἀναδύεσθαι λέγεται. δεῖ ποτε ἀναδύεσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ὀκνεῖν· ἢ καὶ ἀργεῖν· κατὰ ὁμοιότητα τοῦ ἀναβάλλεσθαι· ἤτοι ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι. Δύεται ὁ ἥλιος, εἰσέρχεται· καὶ ἔδυ, καὶ δύει, καὶ δύνει λέγεται. Δύη, δυστυχία· ἢ ἔνδεια· πόνος, ταλαιπωρία· καὶ δυσπάθεια· ἢ δύη κακοπάθεια· ὡς τό, δύῃ ἀρημένον· ἤγουν, βεβλαμμένον τῇ κακοπαθείᾳ. τοιοῦτο γὰρ ἡ δύη· γινομένη κατὰ μὲν τὸ ὑπάρχον, ἀπὸ τοῦ δύο ἀριθμοῦ, ἐπεὶ διάζει πᾶς τὴν στοιχειακὴν καθ' ὑγείαν ἑνότητα τὸ κακοπαθές, καὶ διαλύει τὴν ἕνωσιν διὰ τῆς φθορᾶς. ἄλλως δέ, παρὰ τὸ δύω ῥῆμα· ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀδύνη· δύη τις οὖσα φύσει καὶ αὐτὴ κατὰ τὸ ἀπλεόναστον· ἢ, καὶ ἄλλως, ἐκ τοῦ δύω κατὰ πλεονασμὸν γίνεται δύνη· καὶ ὀδύνη, ἡ κατὰ βάθος δύνουσα. Δυθέλαι, θαλάμαι· καταδύσεις. Δῦθι, ἔνδυσαι. Δυθμέσι, δύσεσι· καταστροφαῖς. Δυϊκὸς ἀριθμός, οὐ μόνον ὅτι ἐπὶ δυοῖν λέγεται· ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἑκάστην πτῶσιν δύο πτώσεις ἔχειν. Δύμας, ὁ Φρὺξ ὁ πατὴρ Ἑκάβης. Δύμεναι, δῦναι, ὑπεισελθεῖν. Δύμη ἐν Σπάρτῃ φυλὴ καὶ τόπος. Δῦναι κατελθεῖν· ἢ εἰς δύσιν ἀπελθεῖν· ἐκ τοῦ δῦμι ἡ μετοχὴ δύς, δύντος· τὸ ἀπαρέμφατον, δῦναι· καὶ δύμεναι. δεύτερος ἀόριστος, ἐκ τοῦ δῦμι ἔδυν· ἔδυς· ἔδυ· καὶ δῦ. Δύναμαι, ἰσχύω· ἔχω· μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται. οἷον δύναμαι χρηστὸς γενέσθαι. συντάσσεται δὲ καὶ χωρὶς ἀπαρεμφάτου· οἷον μεγάλα παρὰ τῷ βασιλεῖ δύναται. Δύναμις, ἡ ἰσχύς, καὶ ἡ στρατεία· παρὰ τὸ δανύω, ἢ παρὰ τὸ δύνω· ἢ δύνουσα, καὶ πράττουσα, καὶ διαιροῦσα τὸ ἀνθιστάμενον. λέγεται δέ, ἡ μὲν κατ' ἐπιτηδειότητα· ἡ δέ, καθ' ἕξιν· ἡ κατ' ἐπιτηδειότητα μέν, ὡς ὅταν εἴπωμεν τὸ παιδίον δυνάμει γραμματικὸν εἶναι, καθ' ὃ ἔχει ἐπιτηδειότητα πρὸς τὸ γενέσθαι γραμματικόν· καθ' ἕξιν δέ, ὡς ὅταν εἴπωμεν, τὸν ἠρεμοῦντα γραμματικόν, δυνάμει γραμματικὸν εἶναι· καθ' ὃ εἰ καὶ μὴ κέχρηται τῇ τέχνῃ, γινώσκει αὐτήν. Δύνασαι· τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν ἐνεργητικὴν μετοχὴν τῶν περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι εἰς σ ὀξύτονον, τρέπει τὸ κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τ εἰς σ, ἐκεῖ τὸ δεύτερον· οἷον πεποίηται, πεποίησαι· ὅτι πεποιηκώς. τίθεται τίθεσαι, ὅτι τιθείς· δύναται δύνασαι, ὅτι δυνάς· ἐπίσταται ἐπίστασαι, ὅτι ἐπιστάς. Δυνάσθη, ἐκ τοῦ δυνάζω ἀχρήστου ῥήματος· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ δύνω ἀφ' οὗ, καὶ τὸ δύνημι· οὗ παθητικόν, δύναμαι· ἐξ οὗ ὄνομα, δύναμις· δυνάσθη οὖν, ἐκ τοῦ δυνάζω δυνάσω· δεδύνακα· δεδύνασμαι· ἀόριστος, ἐδυνάσθην· ἰωνικῶς, δυνάσθη. Δυνάστης, ὁ τύραννος, καὶ ὁ βασιλεύς· καὶ δυναστεία, ἡ τυραννίς, καὶ ἡ βασιλεία· καὶ δυναστεύω, ὁμοίως. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ βίας δεσποτεία, οὐκ ἐν αὐθεντείᾳ· τὸ γὰρ αὐθεντεῖα, ἐπὶ φονέως οἱ παλαιοὶ ἔταττον. Δυναστεία, ἡ ἰσχύς. Δυναστεύω τὸ ἄρχω, γενικῇ συντάσσεται. Δύναται, ἰσχύει· βούλεται. Ἀριστοφάνης· τὸ τριβώνιον τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν; ἤγουν βούλεται. Δυνατόν ἐστι, τὸ δυνάμενον γενέσθαι ἀκωλύτως. Δύνατά μοι τὰ πράγματα, ἀντὶ τοῦ δύναμιν ἔχω εἰς τὰ πράγματα· καὶ ἀδύνατά μοι τὰ πράγματα,

ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔχω δύναμιν εἰς τὰ πράγματα. Δυωδεκάτῃ ἡμέρᾳ, ἀντὶ τοῦ δωδεκάτῃ. Δῦε, ἐνεδύσατο. Δύνῃ, καὶ
ἐπίσῃ, κατὰ πάθος εἰσὶν ἀπὸ τοῦ δύνασαι, καὶ ἐπίστασαι ἰωνικῶς, δύνεαι, ἐπίσεαι· καὶ κράσει τοῦ ε καὶ α εἰς η
δύνῃ καὶ ἐπίσῃ. Δυνήσεαι, ἀπὸ τοῦ δύνω δύνημι, δυνήσομαι, δυνήσεται, δυνήσεαι ἰωνικῶς. Δύον ἐδύνον, οὐ μόνον πα-
ρὰ χρησὶς ἐστι σώφρων, ἀλλ' ἐτυμολογία τῆς ὀδύνης, οὕτω λεγομένης διὰ τὸ εἰς βάθος δύνειν. Δυνῶνται, ἐκ τοῦ δύνημι· οὗ
τὸ παθητικὸν, δύναμαι· τὸ ὑποτακτικὸν παθητικὸν, ἐὰν δύνωμαι· τὸ τρίτον, ἐὰν δύνωνται· ὤφειλεν εἶναι δυνῶνται, ὡς
ἱστῶνται· ἀλλ' ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει, τότε προπαροξύνεται τὸ ὑποτακτικόν· δύνημι, ἐὰν δύνωμαι· οὐ γὰρ
εὔχρηστον τὸ δύνημι. Δύο· οἱ μὲν πληθυντικῶς κλίνοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ τὸ δύο, προφέρουσι τὰ δύο τῶν δύο τοῖς δυσί.
οἱ δὲ δυϊκῶς, διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὼ δύω τοῖν δυοῖν. Δυοδούρατα πάλλειν ἀλέξανδρον· ἀμφοτεροδέξιον ἀντὶ τοῦ περιβάλ-
λειν νοεῖν, ὁποῖος ὁ ἀστεροπαῖος ἱστορεῖται. Δυοκαίδεκα λέγε· τὸ δὲ δυώδεκα, ποιητικόν. Δύο· Ὅμηρος τὸ δύο φησὶν
ἀκολούθως δηλαδὴ τῇ ἀτθίδι καὶ τῇ κοινῇ· ἴωνες δὲ πληθυντικὴν μὲν, δυῶν· δοτικὴν δὲ δυσὶν ἀφ' ἧς τὴν δύεσιν αἰολεῖς ἐπεξέ-
τειναν. ἔτι Ὅμηρος τῶν ἀττικῶν δύω λεγόντων, ἐπὶ δυϊκῆς σχέσεως καὶ τὴν γενικὴν δυοῖν ἀποδιδόντων, ἔστι δὲ ὅτι καὶ δυεῖν· ἀλλ'
αὐτὸς οὐ μεταβάλλει τὰς πτώσεις, ἐπεὶ μὴ δὲ τῷ δύω δυϊκῶς χρῆται· ἤγουν κατὰ ἀναλογίαν δυϊκοῦ τελικοῦ, ἀλλὰ ποιη-
τικῶς κατὰ ἐπέκτασιν μέτρου· οὐ γὰρ μόνον ἀτρείδα φησὶ δύω κοσμήτορε λαῶν, καὶ ἦε δύο μέροπος· καὶ ἐν δὲ, δύω ποί-
ησε πόλεις· καὶ δύω χρυσοῖο τάλαντα· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πληθυντικῆς χρῆται τῷ δύω· δύω ποταμῶν ἐριμύκων· καὶ ἐπὶ δοτικῆς, δινωτὴν
φορέεσκε· δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν. λέγεται δὲ τὸ ἀλλολεξικόν, καὶ ὅτι δυοῖν ἐπὶ δοτικῆς παρὰ ἀττικοῖς· οἷον, δυοῖν γυναικοῖν
εἷς ἀνὴρ οὐ στέργεται· καὶ ὅτι τὸ δύο, κατὰ ἔκτασιν δύω ἀττικοὶ λέγουσι· δυοῖν δὲ ἐπὶ δοτικῆς καὶ πληθυντικῆς· τὸ δὲ δυοῖν, σπά-
νιον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· λέγουσι δὲ καὶ τῶν δύο, καὶ τοῖς δύο· τὸ δὲ δυσὶ βάρβαρόν φησιν Ὅμηρος· ἐπὶ μὲν ὀρθῆς δύο λέγει
οὕτω, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα· ἐπὶ δὲ πληθυντικῆς, τῶν δύο μοιράων· ἐπὶ δὲ αἰτιατικῆς, τὰς δύο χαλκείας· ἐπὶ δὲ κλη-
τικῆς, κατ' ἔκτασιν, δύ' ὑπὸ δύω μοι ἕπεσθον. Δυοῖν· ὥσπερ παρὰ τὸ ἄμφω ἀμφοῖν, οὕτως ἀπὸ τοῦ δύο δυοῖν. Δυοῦ τήλ-
θε θάμνοις· ὁ μὲν φιλίης, ὁ δ' ἐλαίης· ἔχρην γὰρ εἰπεῖν τὸν μὲν, φυλίης· τὸν δ' ἐλαίης. Δύουσιν, καταρρέουσι. Δυοχοῖ, παρὰ
δημοκράτει· ἤγουν, σωματίζει· σκεπάζει. Δυόωσι παρ' Ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ, καὶ ὅλως τὸ δυαῖ, ἤτοι κακοποιεῖν διὰ δύης.
Δυόωσιν, ἤγουν εἰς δύην καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι, πολυπλάγκτους αὐτούς. Δύπτειν ἐστὶ, τὸ δύειν· ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ· δύ-
πτουσι δ' ἐξ ἁλὸς ἐρχόμενοι, δύπτοντες κεφαλάς· ἀντὶ τοῦ δύνοντες. Δύπται· δύπται λέγονται, αἱ αἴθυιαι. καὶ δύπτης
ὁ κολυμβητής, παρὰ τὸ δύειν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Δύρεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὀδύρεσθαι· κλαίειν· θρηνεῖν. Δυρράχι-
ον, πόλις ἠπείρου· ἡ ὕστερον κληθεῖσα ἐπίδαμνος· νῦν δὲ δυρράχιον· ὅτι κατὰ τὸν τόπον προεχούσης ἄκρας γεωλόφου,
τὸ κῦμα προσπίπτον καὶ σχιζόμενον, ῥαχίαν ποιεῖ μεγάλην· ὅθεν διὰ τὸ ῥαχίαν καὶ δύσορμον, δυρράχιον ὠνόμασαν
τὸν τόπον. Δυς, κακῶς· ἐπίρρημα. Δυσάγωγοι, δυσκόλως φανερούμενοι. Δυσαέος, χαλεπῶς πνέοντος. Δυσαὴς ζέ-
φυρος· ἢ ὁ δύσπνους, ἢ ὁ ἐκ δύσεως πνέων, ἢ καὶ δύσπνους φασὶ κατὰ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ καρποτρόφος, ἀλλὰ ψύχει καὶ τοὺς ἀνθρώ-
πους. Δυσαίατο, παραλύοιντο· εἰσίοιεν· καὶ δυσαιάκτου, δυσθρηνήτου. Δυσαῆ, δύσπνουν· χειμέριον· νοσώδη· οἱ δὲ ἀνέμους
δύσαντα ἐκ νεφῶν· ἄλλοι ψυχρὸν, ἢ ἀπὸ τῆς δύσεως πνέοντα, ἐπὶ τοῦ ζεφύρου. Δυσάλγητος, ἀσυμπαθής. Δυσαλέος,
δυσπολύστου. Δυσάλθετα, ἀθεράπευτα. Δυσαλθὴς, δυσίατος. Δυσάλωτον, δύσληπτον. Δυσάμμορος, δηλοῖ μὲν
τὸν δύσμορον· κατὰ σύνελευσιν δύο ἐπιρρημάτων ἰσοδυνάμων, τοῦ δυς, καὶ τοῦ α, κατὰ αἰολικὸν διπλασιασμὸν τοῦ ἀμεταβό-
λου· δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸν δυσθάνατον, ἀλλὰ καὶ τὸν δυσδαίμονα· ἤτοι δυστυχῆ· ὃς καὶ δύσμορος λέγεται. σημειωτέον δὲ ὅτι,
ἐπεὶ ταυτὸν οἶτος καὶ μόρος· δύσμορος δὲ, οὐκ ἐξ ἀνάγκης ὁ κακῶς θανὼν, ἀλλ' ὁ κακοτυχής· καὶ ἀκολούθως παρὰ θεοκρί-
τῳ μεγάλοιτος κεῖται, ὁ πάνυ δυστυχής· ληφθέντος τοῦ οἴτου εἰς τύχην, ὁμοίως τῷ μόρῳ· ἢ κατά τινας, τοῦ δυσάμμορος
δὲ διπλασιάσαι τὸ δυς καὶ τὸ α, πρὸς ἐπίτασιν καὶ πολλῆς δυστυχίας ἔμφασιν· σεσημείωται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ τοῦτο,
ἐκ τριῶν συγκείμενον λέξεων, ὡς καὶ τὸ, δυσαριστοτόκεια. Δυσανάγωγος, δυσχερής· ἀπειθής. Δυσαναχετοῦσι, βαρέ-
ως οἴσουσι· παραιτοῦνται. Δυσαναχέτως, ὀκνηρῶς· ἀπειθῶς. Ὁ δὲ δυσαναχέτως εἶχε, δέξασθαι τὰ βασιλικὰ δῶρα.
Δυσαναφορικῶς, δυσκόλως ἀναφερόμενον. Δυσάνιος, ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, καὶ μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον· καὶ
ἱπποκράτης ἐχρήσατο τούτῳ τῷ ὀνόματι, καὶ μένανδρος. Δυσάλωτον, τὸ δυσχερῶς εὑρισκόμενον. Δύσαντα, κατελθόν-
τα. Δυσάντια, φοβερά. Δυσάντης, τραχεῖα· χαλεπὴ· δυσαπάντητος. Δυσάντητον, τὸ δυσχερὲς, δυσαπάντητον,
δυσπρόσιτον. Δυσαρεῖ, δυσφρονήσω. Δυσαρεσκομένην, ἀπαρεσκομένην. Δυσαρεστούμενος, μὴ ἀρεσκόμενος.
Δυσάρεστος, δυσπέμφελος. Δυσαριστοτόκεια, ἰλιάδος σ· ἡ ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τετοκυῖα· ὡς ἄν τις εἴποι, ἐπὶ διχο-
στασία εὔτεκνον· σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, τὴν ὁμηρικὴν ταύτην λέξιν, ὡς ἐκ τριῶν σύνθετον· λέγοντες σπανίως εὑρί-
σκεσθαι τὰς τοιαύτας παρὰ τοῖς σπουδαιοτέροις τῶν ποιητῶν· πλεονάζειν δ' ἐν ἄλλαις μάλιστα τοῖς κωμικοῖς· φαίνεται δὲ
προϋπάρχειν ἡ δυσαριστοτόκος, καὶ ἀπ' αὐτῆς παρῆχθαι ἡ δυσαριστοτόκεια· οὕτω γάρ φασιν οἱ τεχνικοὶ εἶναι, καὶ πρωτοτό-
κον καὶ πρωτοτόκειαν. Δυσάριστος, χαλεπός· μεμψίμοιρος. Δυσαύλητος, δυσεγκλήμων. Δύσαυλος, δυσαύλιστος.
Δυσαχθὲς, βαρύ· ἀβάστακτον. Δυσαχθὴς, πάνυ ἀηδιζόμενος. Δυσαέων ἀνέμων, τῶν σφοδρῶς πνεόντων πνεύματα· ἐπε-
λαυνόντων· δυσαέων, ἄλλοις ἀνδράσι κατὰ δύσιν. Δύσβατος, δυσχερής· σκολιός· ἄβατος· δυσανάβατος. Δυσβῆρες, οἱ
δύσβατοι τόποι. Δυσβουλίαν λέγομεν, τὴν οὐκ ὀρθῶς βουλήν· καί φαμεν ὅτι προσδόκων ἡ πληθεὶς τῇ ἀθηνᾷ· δυσβουλίαν ἐπέ-
βαλεν ἀθηναίοις· ἀθηναῖοι δὲ τὰ βουλευόμενα κακῶς, μεταβάλλειν· καὶ δυσβουλία κακοβουλία. Δυσβράκανος, δυσκατανόη-
τος· βράκανα γὰρ ἄγρια λάχανα δύσπλυτα. Δυσγάργαλις, δυσυπότακτος· γαργαλίζειν γὰρ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.
Δυσγηθής, ὁ ἐκ κακοῦ γηθῶν· καὶ δυσγήθεια, ὁμοίως· καὶ δυσγηθὴς, ἐχθρός. Δυσγύ, ἀποδύω. Δυσδήλιδες, κακοῦντες· δηλή-
σασθαι γὰρ, τὸ κακῶσαι. Δυσδιακόμιστον, δυσβάστακτον. Δυσδιάλλακτον, δυσθεράπευτον. Δυσδιάφευκτον, δυσχερῶς
λανθάνον. Δυσδιάλυτα, δυσδιόδευτα. Δυσδιόρθωτος, ὁ ἀδιόρθωτος. Δύσεα, τοὺς τοίχους τὰ πέριξ· κύπριοι. Δύσεαι

ἀλκήν, παρόμοιον τῷ, ἐπιδέμενος ἀλκήν. τὸ ἐναντίον δὲ τούτῳ, ἐκδεδύσθαι δοκεῖ. Δυσειδής, ὁ ἄμορφος. Δύσεικα
στον, ἀπρεπῶς εἰκασθέν. Δυσείμων, ὁ ἄχιτων. Δυσειρεσία, τὸ κακῶς ἐρέττειν. Δυσεκλογίστων, δυσδιαγνώστων
ὥς τό, Ἀδήλων δὲ ὄντων καὶ δυσεκλογίστων, τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἔργων. Δυσέκλυτα, δυσχερῶς λυόμενα. Δυσέκλυτος, δυ
σεύρετος. Δυσεκτός, δυσγνώμων. Δυσέμβατος, ἄτριβος. ἀπάτητος, τραχύ. Δυσέμβολος, δυσεπιχείρητος. Δυ
σέντακτος, δυσομίλητος. Δυσεξάλλακτα, δυσέκφευκτα. Δυσεξίτητα, δυσκόλως ἐξοδευόμενα. ἢ δυσθεράπευ
τα. Δυσέξιτος τόπος, ἀδιόδευτος. Δυσέξοιστον, δυσερμήνευτον. ἢ δυσεκκόμιστον. Δύσεο δ' ἀλκήν, ἔνδυθι. ἀνάλαβε
τὴν ἀλκήν. τουτέστι, τὴν δύναμιν. οἷον ἰσχυροποίησον σαυτόν. ἔχει δὲ ἐνεστῶτα τὸ δύσω, ἀνάδραμον ἐκμέλλοντος εἰς θέ
μα, τὸ δύσω δύσομαι. ἐδυσάμην. ἐδύσσου. καὶ προστακτικόν, δύσσου. καὶ δύσεο. Δύσεργα, τὰ δύσκολα εἰς ἐργασίαν.
Δύσεργον, δυσχερὲς δύσκολον. Δυσερμία, ἡ δυστυχία. ἡ κακὴ ἐπιτυχία. εὐερμίαν γάρ, τὴν ἐπιτυχίαν καλοῦσι. Δύσε
ριν, φιλόνεικον. παρὰ τὸ δυς μόριον, καὶ τὴν ἔριν. Δύσερμος, ὁ δύσελπις. Δύσερως, κακῶς ἐρῶν. Δύσετο. δύω. δύσω.
δύσομαι. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα δύσομαι. παρατατικός, ἐδυσόμην, ἐδύσου, ἐδύσετο. καὶ δύσετο. κατῆλθε. Δυσέφε
κτον, δυσκατάληπτον. Δύσζηλοι, οἱ ζηλήμονες. ἢ φθονερώτατοι. εἶδος χόλου, ἀμφω ταῦτα δηλοῖ. Δυσηβόλον, δυσάντη
τον. Δυσηκή, δυσαχῆ. δυσίατον. Δυσηλεγὴς θάνατος. δυσηλεγέα θάνατον λέγει ὁ ποιητής, τὸν δυσκοίμητον. καὶ
παράγεται. ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι θάνατος δυσλεγής. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η δυσηλεγής. οἷον, λέξον νῦν μετάχιστα.
ἢ παρὰ τὸ ἔλεγον τὸν θρῆνον. ἵν' ἢ ὁ χαλεποῖς θρήνοις ἐμποιῶν. ἢ ὁ εἰς κακὸν καὶ ἀνέγερτον ὕπνον κοιμίζων. ὁ ὅμηρος
μέντοι, τανηλεγέα λέγει. σοφοκλῆς δέ, αἰὲν ὕπνον. ὡς ἀδελφὸν μὲν ὕπνου. μακρότατον δέ. ὅθεν λαβών τις σοφός, αἰώ
νιον νεκρὸν ἔφη τὸν ἄνθρωπον. Δυσήνεμον, τὸ κακοῖς ἀνέμοις ἔχον. δυστάραχον. Δυσήνιος, ὁ μὴ εὐκόλως ἀνιώμε
νος. ἢ ὁ δυσχαλίνωτος. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Δυσηνίοις, δυσπειθεῖς ἀνυποτάκτοις. δυσαγώγοις, δυσμετόχοις. ἐκ μεταφο
ρᾶς τῶν ἵππων. ἡνία γὰρ ὁ χαλινός. ἢ τὰ λῶρα. Δυσήνυκτον, δυσκατόρθωτον. Δυσῆρες, δυσχερές. Δυσήρος, δυσθυμοῦ.
Δυσηχέα πόλεμον λέγει ὁ ποιητής, ὡς καὶ δυσηλεγέα, τὸν θάνατον. οὔτε γὰρ ὁ τῆς μάχης ἦχος ἡδύς, οὔτε τὸ θανατικῶς
λέγεσθαι, ἢ τὸ κοιμᾶσθαι γλυκύ. Δυσηχής. ὁ κακόηχος. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Ῥυσαμένη πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέ
μοιο, ἀσπὶς ἀθηναίη, ἐν τεμένει κρέμαται. Δυσθαλής, δυσαυξής. κρατῖνος. Δυσθαλπέος, κακοθαλποῦς. κακοῦ εἰς
τὸ θάλπειν. ψυχροῦ. Δυσθανατῶντα, βιαίως τὸν βίον καταστρέφοντα. Δύσθεος, ἀσεβής. σοφοκλῆς. Ὦ δύσθεον μί
σημα, σοὶ μόνη πατὴρ τέθνηκε; Δυσθερέας, δυσαλθήτοις. Δυσθήρατος, ὁ δυσεύρετος. Δυσθυμεῖ, ἀθυμεῖ. Δύ
σθυμος, κακόβουλος. σοφοκλῆς. Δυσίατον, ἀθεράπευτον. καὶ δυσιατώτερον, ὁμοίως. Δυσὶ μὴ λέγε, ἀλλὰ δυοῖν ὡς
φρύνιχος. Ἰστέον ὅτι ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν ὅσοι μὲν ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δηλοῦσιν, οὐ κλίνονται. τὰ γὰρ ἄρθρα μόνα δια
λαμβάνει. ἐπεὶ τὸ ἀριθμητικὸν πανταχοῦ τὴν αὐτὴν φωνὴν ἐφύλαξεν. εἰ ἄρα οὖν τὰ δύο ἐν μιᾷ φωνῇ τὰ τρία γένη δη
λοῖ. οἱ δύο γάρ, καὶ αἱ δύο. καὶ τὰ δύο, δῆλον ὅτι οὐκ ὤφειλε κλίνεσθαι τοῖς δυσί. Δυσιθάλασσα, τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐμ
βαλλόμενα. ὡς τό, δίκτυα δυσιθάλασσα. Δυσκάθεκτον, δυσνόητον. ἀκατάληπτον. καὶ δυσκάθεκτοι, οἱ δυσκράτητοι.
δυσκόλως ἐπεχόμενοι. Δύσκαπνος, ὁ φοίνιξ ὑπὸ θεοφράστου. Δυσκάρπωτος, δυσθεώρητος. Δυσκέλαδος, κακόηχος.
δυσκέλαδον δέ, τὸν φόβον λέγει ὁ ποιητής, διὰ τὸ τῶν φευγόντων θορυβητικόν. φησὶ γάρ, Οἱ δὲ φόβοιο δυσκελάδου μνήσαντο.
λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. δυσκέλαδον φόβον λέγει, ὡς μὴ ὄντος ἀγαθοῦ τινὸς κελάδου. ὁποῖοι καὶ οἱ τῶν μελπόντων καὶ οἱ τῶν
νικώντων. Δύσκεν, ἔδυνεν. ὑπεισήρχετο. Δυσκήδεα. δυσκήδεα νύκτα λέγει, τὴν δυσφύλακτον. ἢ δυσφρόντιδα. πρὸς
διαφολὴν τῆς ἀναπαυσίμου. Δύσκημον, ἄφρονα. δυσοιώνιστον. Δυσκίνητα, ἀμείλικτα, δυσμετάθετα. Δυσκλέα,
ἄδοξον. μὴ ἔχοντα κλέος. συγκέκοπται δέ, ἐκ τοῦ δυσκλεέα. ὡς τὸ δυσκλέα ἄργος ἱκέσθαι. Δυσκλεές, ἄδοξον. ἄτιμον.
ἀπρεπές. Δυσκληδόνιστον, δυσφήμιστον. δυσκλυδώνιστον δέ, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, τὸ δυσέκβατον. Δυσκολαίνω, τὸ ἀγανα
κτῶ φροντίζων. ἀριστοφάνης. Τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύκτα ὅλην; Δυσκολία ἐστί, ψόγος παρὰ τῶν ἀγαθῶν. ἢ κατὰ
ἀριστοτέλην. δυσκολία ἐστὶν ἀπόκρισις περὶ τὰς διαλεκτικὰς ἀποκρίσεις, συλλογισμοῦ φθαρτική. Δυσκολοκάμ
πτους ᾠδάς, τὰς κεκλασμένας. Δυσκολοκοίτου τε μερίμνης, δυσκόλως κεῖσθαι ἐώσης. ἀριστοφάνης. Δύσκολον γερόντι
ον, δυστράπελον πρεσβύτερον. Δύσκολος αὐτός, ὁ ἀγέλαστος. καὶ ἀνομίλητος. εὔκολος δέ, ὁ τὸ ἦθος εὐπροσήγορος, καὶ πρὸς
ἅπαντα ἕτοιμος. καὶ εὔκολον καὶ δύσκολον πρᾶγμα, τὸ εὐχερῶς καὶ δυσχερῶς γινόμενον. Δύσκωφος, ὁ ἐκμέρους ἀκούων.
Δύσληπτα, ἀκατανόητα. Δυσλόγιστον, ὅμοιον τῷ πρᾶγος ἄσκοπον. Δύσλοφα, χαλεπῶς φερόμενα. Δυσλόφων,
δυσχερῶν. Δυσλυτότατος, ὁ πάνυ δύσλυτος. Δυσμεναίνει, διεχθρεύει, πολεμεῖ. Δυσμαθία ἐστί, βραδύτης ἐν μα
θήσει. Δυσμαῖς βίου, τῷ τέλει τῆς ζωῆς. Δυσμένεια, ἔχθρα, κακόνοια. καὶ δυσμενὴς ὁ πολέμιος. Δυσμενεῖς, καὶ
ἀνάρσιοι, ταὐτόν. Δυσμενέεσσι μὲν χάρμα. ὅμηρος ἀποδεικνύει βαρὺ εἶναι, τὸ ἐφ' ᾧ χαίρουσιν οἱ ἐχθροί. Δυσμενέω
δυσμενῶ, ἀναλόγως ἔχει τῷ εὐμενέω, ῶ. ἐξ οὗ καὶ εὐμενέτης. ὡς καὶ εὐχέτης. ἀπὸ ἐστιγμένου ῥήματος τοῦ εὔχω. καὶ ναέ
της, ἐκ τοῦ ναῶ. Δυσμή, ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, οὕτω καὶ δύω δυσμή. ὅτι συνδεῖται τῷ φωτὶ τὸ σκότος. καὶ συνάπτεται ὅ
που ἐξέρχεται, καὶ ὑπεισδύνει ὁ ἥλιος. Δυσμήν, ὁ ἐχθρός. Δύσμηνις, βαρύθυμος. ὀργίλος. μνησίκακος. Δύσμητερ,
οὐ κατὰ τὸ δύσπαρις καὶ τὸ κακοΐλιον ἐρρέθη, ἀλλὰ θυμικώτερον, ἀπ' ἐναντίας τῷ, φίλη μῆτερ. Δυσμήτης, κακότεχνος.
Δύσμητις, ὁ κακόβουλος. Δυσμίσητος, ὁ πάνυ ἀπεχθανόμενος. Δύσμορον λέγει ὅμηρος, τὸν δυστυχῆ. ὃς ἄμμορος
καὶ ἀνόμορος. καὶ κάμμορος. ὅ ἐστι κακόμοιρος, ἢ κακοθάνατος λέγεται. Δύσνοια, ἐναντίον τῇ εὐνοίᾳ. Δύσνους, ἐχθρός.
Ὁ δὲ ἦν δύσνους βασιλεῖ, καὶ ῥωμαίοις. Δυσξύμβολα, δυσνόητα, δυσεπίγνωστα. Δυσξύνετος, ἀσύνετος. Δυσοδία,
ἡ κακὴ ὁδός. Δύσοδος, καὶ δυσόδης ὁδός, τραχεῖα. φαύλη. δυσχερῆ διάβασιν ἔχουσα. Δυσοίζει, δυσχερεῖ. ὑπο
νοεῖ. καὶ δυσοίζειν, φοβεῖσθαι. ὑποπτεύειν. Δύσοικτος, δυσθρήνητος. Δύσοιμος, ἡ ἐπὶ κακῷ ἥκουσα. ἢ δύσοδος.
Δυσοίμαισι, ἀνόμαισι. Δύσοιστος, δυσυπομόνητος. δυσφόρητος. Δυσπαίοντα, δυστυχοῦντα. κακῶς ἔχοντα. Δύ

στον, δύσφημον· δυσόργητον. Δυσόρατον, ἀσεβῆ ἀπηνῆ. Δύσοργος, ὀξύχολος· κακοεργός· χολός· σοφοκλῆς. Δυσόριστόν ἐστι, τὸ ἐν μὲν σχηματισμῷ καὶ οὐ κατ' οὐσίαν ἐπιφαινόμενον· ὡς ἐπὶ τῶν ἀγγέλων, καὶ δαιμόνων, καὶ ψυχῆς· ἄγγελον μὲν γὰρ ὁρίζονταί τινες, οὐσίαν νοερὰν ἡγιασμένην, ἧς οὐσίας τὸν ὅρον, μόνος ὁ κτίστης ἐπίσταται. ψυχὴν δὲ, οὐσίαν ἀσώματον νοερὰν, ἐν σώματι πολιτευομένην, ζωῆς παραιτίαν· ἧς οὐσίας, τὸ εἶδος καὶ τὸν ὅρον, ὅς καὶ τὴν τῶν ἀγγέλων, μόνος ἐπίσταται ὁ ποιητής. Δυσόρφνια, μελανά. Δύσοσμον, δυσῶδες. Δύσουρον, δυσφύλακτον. Δυσπαθία, κακοπαθία. Δυσπαθῶν, πάσχων κακῶς. Δυσπαίπαλος, τραχεῖα. Δυσπάλαιστος, ἀκαταγώνιστος. Δυσπάλαμον, δυσχερές· κακότεχνον. Δυσπαλὲς, δυσχερές· δυστυχές· σκληρὸν, δύσαντις. Δυσπαλὴς ῥίζα, χαλεπὴ, καὶ κακὴ, ἢ ἡ ἐπὶ κακῷ ἀναδιδομένη ἐκ τῆς γῆς. Δυσπάμφαλος, δυστάραχος, δυσκίνητος. Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε· ἀντιθετικὸν σχῆμα τὸ δύσπαρι εἶδος ἄριστε· οἱονεὶ γάρ φησιν, ὅτι ὁ πάρις κακὸς μὲν ἄνθρωπός ἐστι, τὸ δὲ εἶδος ἄριστος· ἤτοι καλὸς τὸ εἶδος· ὅπερ γυναικῶν μάλιστα ἔπαινος. εὐριπίδης δὲ αἰνόπαριν φησιν, ὡς καὶ τὴν ἑλένην αἰνελένην. ἕτερός τίς φησιν ἀντὶ τοῦ αἰνὴν ἑλένην. καὶ σημείωσαι ὅτι, σύνηθες τοῖς παθαινομένοις καὶ κατὰ κυρίων ὀνομάτων χωρεῖν, κἂν μὴ εἶεν δυσώνυμα. τί γὰρ χρήσιμον εἰς ψόγον ἁπλῶς τὸ δύσπαρι εἰ μὴ ὅτι ἐπὶ κακῷ ἐγεννήθη, καὶ ἐκλήθη πάρις. οὕτω καὶ ἑλένη τὴν ἴλιον· καὶ κακοΐλιον καλεῖ, οὐχ ὅτι δύσφημον, ἢ δυσοιώνιστον τοὔνομα, ἀλλ' ὅτι φησὶν, ἐμοὶ οὐκ ὀνομαστέα. Δυσπάριτον, δυσπόρευτον. Δυσπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι· φοβεῖσθαι. Δυσπέμφελος· ἐκ τοῦ πέμπω κατὰ παυσανίαν τροπῇ τοῦ π εἰς φ· ὁ δυσάρεστος· χαλεπός· μεμψίμοιρος· οὗ χρῆσις, παρὰ τῷ ἡσιόδῳ καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἡσίοδος· δυσπέμφελος δὲ πόντος, ὁ δυσχείμερος· δι' οὗ δυσχερῶς ναῦς πέμπεται· καὶ δυσπέμφελον τὴν ναυτιλίαν φησί. Δυσπετημάτων, ἀποτυχημάτων. Δυσπετὴς, δυσχερής· ὁ δυσκόλως ὑπείκων· προπετὴς δὲ ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· προπέτης παροξυτόνως, ὁ προαρπάζων τὸ πρᾶγμα, καὶ παρὰ τὸν καιρὸν παρρησιαζόμενος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν στρουθίων, τῶν πρὸ τοῦ καιροῦ ζητούντων πέτασθαι. Δυσπετοῦντα, κακῶς πάσχοντα. Δυσπινῆ, τὰ ἐρρυπωμένα· τὰ ῥυπαρά· πίνος γὰρ ὁ ῥύπος· καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια λέγουσι. Δύσπιστος, δεισιδαίμων. Δυσεβὴς, ὁ δυσκόλως πιστεύων, καὶ ἀβέβαιος, καὶ ἄπιστος μένων. Δυσπόριστον, δυσεύρετον. Δύσπορον, χαλεπὸν, δύσβατον. Δυσποτμότερον, ἀθλιώτερον· καὶ δυσποτμία ἀδιέξοδος, ἡ δυστυχία. Δυσπραγία, ὅταν κακῶς διάγῃ τις τὸν ἑαυτοῦ βίον. Δυσπραγῶ, δυστοκῶ, δυστυχῶ, δυσπλοῶ, δυσφορῶ, ἀμεταβάτως. Δυσπρεπεῖ, ἀπρεπεῖ· δυσμόρφῳ. Δυσπρόσιτα, δυσχερῆ ἐγγισθῆναι, ἢ οἷς δυσκόλως τις προσέρχεται. Δυσπρόσοδος ἐπονομάζεται ἀγρὸς, ἀφ' οὗ τις δυσκόλως κερδαίνει· καὶ δυσπρόσοδος ἄνθρωπος, ὁ δυσέντευκτος, καὶ ἀνομίλητος· δυσπρόσοδον δὲ χωρίον τὸ περὶ τὴν εἴσοδον δύσκολον. Δυσριγότερος, ὁ φρικωδέστατος. Δυσσεβὴς, ἀσεβής. Δύσσειστον, δυσχερῶς σειόμενον. Δύσσοος· ὁ κακοδαίμων, ἢ ὁ δυσχερῶς σωζόμενος· παρὰ τὸ σόος· καὶ λαοσσόος ἀθηνᾶ, ἡ λαὸν διώκουσα· ἢ σώζουσα. Δύστακτον, κακοδάκρυτον, κακότακτον. Δυσταλέως, ῥυπαρῶς. Δυστέκμαρτον, δυσκαταπρίαστον· δυσζήτητον· δυσεύρετον· δυσκατάληπτον· δυσχερὲς τέλος ἔχον· ἢ μὴ ἔχον τέλος. Δύστηνος, ταλαίπωρος, δυστυχὴς, ἄθλιος. Δυστοκεῖ, κακῶς πάσχει· ἀριστοφάνης, ἡ πόλις δυστοκεῖ· μεταφορὰ ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν τικτουσῶν· αἵτινες κακῶς πάσχουσι τῷ τίκτειν. Δυστοκία, ἐπὶ κακῷ τῶν καθαρῶν τετοκυῖα. Δυστόπαστος, κακοϋπονόητος· παρὰ τὸ τοπάζω. Δυστοπώτατα, δυσχερέστατα. Δυστράπελος, ὁ σκληρός· ὧν ἐναντίον εὐτράπελος· καὶ δυστράπελος, δυσκίνητος· ἀμετάτρεπτος· δυσμετάθετος. Δυστροπία, ἡ κακότροπος γνώμη. Δύστροπον, σκολιόν· δυσάρεστον· ὡς τὸ, Οἰκέτην δύστροπον δεσμοῖς, περιβαλὼν ἄγριος ὢν, καὶ ἀπαραίτητος τὴν ὀργήν. Δύστροπος, ἄμορφος δυσμετάθετος, καὶ ὁ ἄχρηστος μαργαρίτης. Δύστρος, ὁ μάρτιος μὴν παρὰ μακεδόσιν. Δυστυχούμενοι οἷς εὐπορούμενοι, ὡς ὁ τάνταλος δυστυχεῖ οἷς εὐπορεῖ· ὅθεν δυστυχής· καὶ τὸ ἐναντίον εὐτυχής. Δυστυχῶ, δυσπραγῶ· κακοπραγῶ, κακῶς πράττω. Δυσυπόιστος, ὁ δυσυποχώρητος. Δύσφαλτον, δύσμαχον. Δύσφατος, δύσλεκτος. Δυσφερὲς, δύσακτον· ἀφόρητον. Δυσφημία, ἡ κακὴ ἀγγελία. Δυσφόραστος, ὁ δυσκόλως ἐλεγχόμενος, ἢ ὁ κακῶς ὑφορώμενος, καὶ ὑπονοῶν. Δύσφορα, χαλεπὰ, δυσύποιστα. Δυσφόρητον, δυσβάστακτον. Δυσφορεῖν, βαρύνεσθαι, καὶ δυσκόλως ἔχειν· ὧν ἐναντίον, τὸ εὐφόρως· τὸ δὲ δυσφορεῖν κυρίως, ἐπὶ νόσου λέγεται· ὧν ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ' ἱπποκράτει· εὐφόρως φέρουσι. Δυσφορῶ, δυσμεναίνω, δυσασχετῶ. Δυσφύλακτος ἄνθρωπος ἢ τόπος λέγεται, ὃς οὐ δύναται ῥᾳδίως φυλαχθῆναι. Δύσφυσιν, κακὴν φύσιν. Δυσφώρατος, ὁ μόλις φωραθῆναι δυνάμενος. Δυσχλέα, ἄκρατον, κακὸν λίαν. Δυσχαλέες, βλάσφημοι, χαλεποί. Δυσχάριστος, ἀχάριστος. Δυσχεραίνει, λυπεῖται· καὶ δυσχεραίνει οὗτος πρὸς τοῦτον. Δυσχέραινε, λυποῦ· καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Δυσχεραίνω, συντάσσεται ἀττικῶς μετὰ γενικῆς, καὶ σημαίνει τὸ ἀποστρέφομαι· μισῶ· καὶ βδελύττομαι· κοινῶς δὲ συντάσσεται μετὰ δοτικῆς, καὶ σημαίνει αἰτιῶμαι, καὶ ὀργίζομαι· οἷον βασιλεὺς μὲν ἦν δυσχεραίνων τοῖς τῆς πόλεως στρατηγοῖς· καὶ συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ· καὶ δυσχεραίνει τὴν ὑπερψίαν, ἀντὶ τοῦ μισεῖ, καὶ βδελύττεται, καὶ αἰτιᾶται, καὶ ὀργίζεται. Δυσχερασμάτων, ἀτυχημάτων. Δυσχερὲς, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῶν χειρῶν κατεργαζόμενον· ὡς εὐχερὲς τὸ ἐναντίον. Δυσχιδώτερον, κακοτροπώτερον. Δυσχρανὴς, δυσχερὴς, δυσχρανὴς, αὐχμηρὸς, δύσχρηστος, κακὸς, εἰς οὐδὲν χρήσιμος. Δυσχρηστούμενος, κακῶς διατιθέμενος. Δυσχωρία, στενοχωρία. Δυσχῶται, δυσχωρεῖ· διακωλύεται. Δυσώδης, κακόοσμος· ἀκάθαρτος. Δυσωδία, ἡ φαύλη ὀδμὴ, καὶ κακὴ πνοή· ἢ ἡ ἀηδία. Δυσωνύμοις ἀχαιοῖς λέγει ὁ ποιητὴς, ἢ κατὰ τὸ δύσπαρι, καὶ τὸ κακοΐλιον, ἢ δυσφήμους, ὡς ἔνθεν κακωνύμοις, διὰ τὸ δοκεῖν παρηχεῖσθαι αὐτοῖς τῷ ἄχει· διχῶς γὰρ τὸ κακώνυμον· ἢ τὸ οὐδ' ὀνομάζεσθαι ἄξιον, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστὴν, ἢ τὸ δυσοιώνιστον, καὶ τῇ προφορᾷ δύσφημον· ὡς καὶ εἴ τις εἴποι κατὰ σοφοκλῆν, δυσώνυμον τὸν αἴαντα· ὡς δοκοῦντα παρὰ τὸ αἶ· ἢ παρὰ τὸ αἰάζειν ὀνομασθῆναι. Δυσωπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι· καὶ ὑπόπτως ἔχειν· φοβεῖσθαι μεθ' ὑπονοίας· ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. Δυσωποῦμαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι ῥᾳδίως ἀντιβλέπειν· ἢ δηλονότι φοβούμενος, ἢ αἰδούμενος· καὶ δυσωπῶ, ἀντὶ τοῦ

εἰς φόβον ἄγω, ἢ εἰς αἰδῶ. Δυσωπῶ, αἰτιατικῇ· ἱκετεύω· δυσωπῶ· καὶ ἐπὶ τοῦ πάνυ καλῶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐντρέπομαι. Δυσωρεῖν· σύγκειται μὲν ὁμοίως τῷ ἀκυωρεῖν· ἔχει δὲ καὶ ὁμοιότητα συνηθείας, πρὸς τὸ πολυωρεῖν· δηλοῖ δὲ τὸ δυσφυλακτεῖν· ἤγουν κακοπαθεῖν ἐν τῷ φυλάσσειν· ὡς ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύει παραφράσας ἐν τῷ, νύκτα φυλασσόμεναι κακήν· τὸ μὲν γὰρ δὺς ἐπὶ κακοῦ· ὠρεῖν δὲ τὸ φυλάσσειν· ὥστε ταυτὸν δυσωρεῖν, τῷ νύκτα κακὴν φυλάσσεσθαι· ἤγουν φυλάσσειν. Δυσωρήσονται, δυσφυλακτήσουσι· κακὴν φυλακὴν καὶ νύκτα διάξουσι. Δυσωχεῖν, δυσχεραίνειν. Δύψας, κατὰ δίψος παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Δύω, τὸ ὑπεισέρχομαι κοινῶς· ποιητικῶς δὲ, τὸ φορῶ· ἤγουν τὸ κοινῶς ἐνδύω, καὶ ἐκδύω, καὶ περιδύω, καὶ ἀποδύω· ἢ δύω, παρὰ τὸ συνδεῖσθαι ἑτέρῳ ἀριθμῷ· γράφεται καὶ ψιλῷ, καὶ διφθόγγῳ· ὅτε μὲν βαρύνεται, γράφεται διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· ὅτε δὲ ὀξύνεται, διὰ τῆς οι διφθόγγου. Αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω· ὠ δὲ γὰρ διὰ τὸ μέτρον μέγα· κοινῶς μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἀττικῶς δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου· καὶ ποῖόν ἐστιν ἀναλογώτερον; τὸ διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἐμάθομεν γὰρ ὅτι τρία ἐστὶ στοιχεῖα τελικὰ τῶν δυϊκῶν· α· ε· ω· καὶ δύω, τὸ ἐνδύομαι ἱμάτιον, ἀπὸ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ. Δυωδεκαβοίων, δώδεκα βοῶν ἄξιον.

ΤΟ Δ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'.

δ ῶ, ἀντὶ τοῦ δῶμα λέγουσι δωριεῖς κατὰ ἀποκοπήν· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἧλος, ὁ ἧλ κατὰ τὸν γεωγράφον· καὶ ἄλλα ὅμοια· καὶ ὡς τὸ παῦσαι παῦ ἔλεγον μονοσυλλάβως, κατὰ αἴλιον διονύσιον. Δωαί, δικαίως ὁσίως. Δωδεκάδαρχοι, καὶ δέκαρχοι· οὗτοί εἰσιν οἱ τῶν δωδεκάδων καὶ δεκάδων ἡγεμόνες, δύο πεντάδαρχαι. Δωδεκάκρουνος, ἀθήνησι κρήνη ἣν ἔνιοι ἐννεάκρουνόν φασιν· ἄλλοι δὲ, καλλιρόην καλοῦσι. Δωδεκαμήχανος, πόρνη τις ἐλέγετο· διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ποιεῖν συνουσίας. Δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς, στοιχείου ἢ σκιᾶς· οὔπω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν, τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος· ὡς νῦν πρὸς ὥρας φασί. Δώδεκα θεοί, οὗτοι· ζεύς· ἥρα· ποσειδῶν· δημήτηρ· ἑρμῆς· ἥφαιστος· ἀπόλλων· ἄρτεμις· ἑστία· ἄρης· ἀφροδίτη· καὶ ἀθηνᾶ. Δωδεκάδες θυσίαι, ἐκ δώδεκα ζώων· ὡς τριττύαι, ἐκ τριῶν. Δωδεκάτη, ἑορτὴ ἀθήνησιν· ἣν χόας ἔλεγον. Δωδεκατημόριον, ἡ δωδεκάτη μοῖρα. Δωδεκεύς, χοεύς. Δωδεκηίδα θυσίαν, τὴν ἐκ δώδεκα ἱερείων· οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ τῶν δώδεκα μηνῶν. Δωδωναῖον χαλκεῖον, ἐπὶ τῶν πολυλόγων· χαλκεῖον γὰρ ἦχει αὐτόθι συμπτόμενον τεχνικῶς ὑπὸ μάστιγος· ἢ καὶ κατὰ βίαν ἀνέμων. Δωδωναῖος ζεύς, ὁ περὶ δωδώνην ἐξέχουσαν ἔχων τιμήν· καὶ κατὰ τὴν ποιητικὴν ἑρμηνείαν δωδώνης μεδέων· ἣ ἑλλοπία κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐκαλεῖτο πρότερον· τὴν δὲ δωδώνην καὶ δυσχείμερον λέγει ὁ ποιητής, εἰδὼς τοιαύτην οὖσαν περὶ ἣν πελασγοί, τὸ ἀδόμενον ἵδρυσαν ἱερὸν κατὰ τοὺς παλαιούς· ὅθεν καὶ πελασγικὸς ὁ αὐτός. Ἱστέον δὲ ὅτι, δωδῶναι κατά τινας, ἡ μὲν θεσσαλίας, ἡ δὲ μολοσσίας, ἧς καὶ μεμνῆσθαί φασι τὸν ποιητήν, διὰ τὸ καὶ δυσχείμερον αὐτὴν ἱστορεῖσθαι· καὶ τὸ τοῦ διὸς δὲ ἱερὸν ἐκεῖσε εἶναι τὸ κατὰ τὴν μαντικὴν φηγόν, ἣν σοφοκλῆς πολύγλωσσον ἐν τραχινίαις φησὶν ὡς πολύφωνον, οἷα καὶ πολλοῖς μαντευομένην· ἕτεροι δὲ ἀλληγοροῦντες τὴν δωδώνην, τὴν γῆν φασί, παρὰ τὸ δίδωσιν· ὡς δώτειραν· καὶ ἀνησιδώραν· καὶ ζείδωρον· οἱ δὲ αὐτοὶ φυσιολογικῶς ἅμα καὶ ἀναπτυκτικῶς φασί, ζεῦ ἄνα δωδωναῖε· τουτέστιν, αἰθέριε· καὶ περίγειε· τοῦτο μὲν διὰ τὸ δωδωναῖε· ἐκεῖνο δὲ, διὰ τὸ ἄνα. Ἄλλως. Δωδωναῖος ζεύς, ἰλιάδος π· Ζεῦ ἄνα δωδωναῖε· ἐν χωρίῳ τῶν ὑπερβορέων τῇ δωδώνῃ τιμώμενε ἐν θεσπρωτίᾳ. Ἱστορία· δευκαλίων γὰρ μετὰ τὸν ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμόν, εἰς τὴν ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ· πελειάδος δὲ αὐτῷ χρησμὸν δούσης, κατοικίζειν τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· καὶ ἀπὸ τοῦ διὸς καὶ δωδώνης μιᾶς τῶν ὠκεανίδων· δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν· ὡς θρασύβουλος καὶ ἀκεστόδωρος ἱστοροῦσι. Δωδώνη, πόλις μολοσσίδος ἐν ἠπείρῳ· ὡς ὁ τῶν ἐθνικῶν καταγραφεὺς δηλοῖ· ὃς οὐδὲ ἀρέσκεται τοῖς εἰποῦσιν αὐτὴν θεσπρωτικήν, καὶ θετταλικήν· καὶ μὴν ἕτεροι ἐν ὑπερβορέῳ τῆς θεσπρωτίας αὐτὴν τιθέασιν· ἔνθα ἱερόν, καὶ τὸ ἐκ δρυὸς μαντεῖον τοῦ δωδωναίου διός· ἣν δρῦν πολύγλωσσον λέγει ὁ σοφοκλῆς· ἤγουν πολύφωνον· ὠνομάσθη δὲ ἡ δωδώνη ἀπὸ δωδώνης ἡρωΐδος, ἢ ὠκεανίδος νύμφης· ἢ ἀπὸ δώδωνος ποταμοῦ· ἐλέγετο δὲ καὶ δωδὼν δισυλλάβως ἐξ αὐτῆς, τὸ παροιμιαζόμενον. Δώη, ἐκ τοῦ δοίη· αὐτοῦ δὲ πρόκειται κοινὸν πρῶτον, τὸ δοίμι· ἐξ οὗ τὸ δοίην· ὡς γνοίην· ὅτι δὲ ποτὲ τὰ εἰς μι εὐκτικὰ εἰς ην μεταβάλλονται, ἀλλαχοῦ δεδήλωται· καὶ δηλοῖ αὐτὸ σὺν ἄλλοις ἀριδήλως, καὶ τὸ πεφεύγοιμι, πεφευγοίην· σοφοκλῆς ἐκπεφευγοίην πάθος· ἔτι δὲ, καὶ τὸ εἰδείην· ἐκ τοῦ εἰδήκοιμι, μεταπλασθὲν κατὰ συγκοπήν· κατὰ ὁμοιότητα, τὴν πρὸς τὸ τυφθείην. Δώη ἔκτασιν ἔπαθεν ἐκ τοῦ δοίη, καθὰ καὶ τὸ ἁλοίη· οἷον, τῶν ἄστυ ἁλώη· καὶ ἄλλως· κατὰ ἄλλον γραμματικὸν δώωσι, δῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω δώω· ἀφ' οὗ τὸ δώη· ὑποτακτικὸν γὰρ τὸ δώη· οὐκ εὐκτικόν· οὐ γάρ ἐστι πρῶτον δοίην· ἀλλ' ἀεὶ δώω· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐὰν δώωσι. Δώην, ἀπὸ τοῦ δοίην γίνεται· τροπῇ τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα, δώην. Δωΐα, ὁμοία. Δῶλα, ὦτα· κρῆτες. Δωλέννετος, ὕβλητος. Δωλοδομεῖς, οἰκογενεῖς. Δωλοφονία, καὶ νυκτεργασία· καθ' ἣν δηλαδὴ ὁ δόλων πεφόνευται· πολλοὶ δὲ τῶν παλαιῶν καὶ δωλώνειαν ταύτην ἐκάλεσαν, ὥσπερ καὶ πατρόκλειαν ἐν τοῖς ἑξῆς ἐν τῇ τ κατὰ πάτροκλον γράφονται· παροξύνονται δὲ καὶ ἀμφότεραι τοιαῦται λέξεις, ὥσπερ καὶ τηλεγόνεια κατὰ τὴν παλαιὰν ὀρθογραφίαν, ἡ κατὰ τηλέγονον πραγματεία· καὶ ἡράκλεια, ἡ κατὰ ἡρακλέα· καὶ ὀδύσσεια, ἡ κατὰ ὀδυσσέα· καὶ ὀρέστεια, ἡ κατὰ τὸν ὀρέστην. Δῶμα, τὸ οἴκημα· καὶ παρ' ὁμήρῳ τόδε δῶμα· ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τόνδε τὸν οἶκον, ἢ ἐν τῷδε τῷ δώματι· ἵνα ἐκ τοῦ περιέχοντος, δηλοῖ τὰ αὐτῷ· καὶ ἄλλως δὲ, ἀστείως ἔχει τὸ φάναι ἀντὶ τοῦ ὕστερον τὴν γυναῖκα, ὡς οἱ μνηστῆρες, αὐτὸ δὴ ὅλον τὸ δῶμα ἐσθίουσι· καὶ ἔχει τι καὶ βαρύτητος, ὁ τοιοῦτος λόγος. Δώμησις, οἰκοδομή· οἰκοδόμημα. Δωμῆτις, κατασκευή. Δῶν, δεσμῶν. Δῶρα· παρ' ὁμήρῳ ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει· ὡς εἶναι κατά τινας ὁμοῦ ἄμφω σπιθαμῶν πέντε καὶ δώρου ἑνός· ἀνὰ μέρος δὲ ἑκατέρου, ἀνὰ δύο σπιθαμῶν· καὶ μικρόν τι· πρὸς τρίτον γὰρ σπιθαμῆς τὸ δῶρον· ὃ λέγεται καὶ παλαιστὴ θηλυκῶς· καὶ ὁ παλαιστὴς ἀρσενικῶς· ἔστι δὲ διάστημα τετραδάκτυλον. Δῶρα, ξένια. Δώραξ, σπλὴν ὑπὸ μακεδό

των. Δωρεά ἐστι, τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ διδόμενα· δωρεὰ δὲ, ἐπὶ τιμῆς. Δωρεά ἐστιν, ἀνάλογος χάριτος· ἡ δόσις ἀνταποδότως. Δωρεῖται, χαρίζεται. Δωρητοὶ καὶ παραρρητοὶ τ' ἐπέεσσι παρ' Ὁμήρῳ· τουτέστι, δώροις τισὶν ὑπήκοοι, καὶ λόγοις ἐμειλίσσοντο παραμυθούμενοι· παραρρητοὶ γὰρ, οἱ παρηγορητοί· καὶ ἐν τῷ παραρρητοὶ ἐπέεσσι, πλεονάζει τὸ σ· κεῖνται τὰ ἔπη. Δωρητὸς, ὁ δῶρα λαμβάνων. Δωριάς, δωρεάς. Δωριάζειν, τὸ παραφαίνειν καὶ παραγυμνοῦν πολὺ τοῦ σώματος τὰς γυναῖκας· διὰ τὸ τοὺς δωριεῖς χιτοῦσθαι οὕτως· αἱ γὰρ κατὰ Πελοπόννησον κόραι, δι' ἡμέρας ἄζωστοι καὶ ἀχίτωνες· ἱμάτιον μόνον ἐπὶ θάτερα ἐπιπεπορπημέναι, καὶ παρεμφαίνουσαι πολὺ τοῦ σώματος. Δωριεὺς, ὄνομα παγκρατιαστοῦ. Δωρίζει, ὡς οἱ δωριεῖς, ᾄδει. Δωρικὴ, ὁ πηνητής τις οὕτως ἐκαλεῖτο κατὰ Σικελίαν· καὶ δώριος. Δώριον, οὗ ἐθνικὸν δώριος· καὶ δωριεύς· κληθῆναι οὕτω δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὸ αὐτόθι εὑρεθῆναι τὴν δώριον ἁρμονίαν, ὑπὸ Θαμύριδος. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι τὸ δώριον οἱ μὲν ὄρος φασὶν, οἱ δὲ πεδίον. Δώριος, αὔλησις μουσική· ὥσπερ καὶ λύδιος, καὶ φρύγιος. Δωρίπη, ἡ μήτηρ τῶν οἰνοτρόπων· ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν αὐτὴν ληφθεῖσαν ἀπὸ Θρᾴκης, δοθῆναι αὐτῷ τῷ ἱερεῖ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος, ἀντὶ ἵππου δῶρον. Δωρὶς λέγεται, ὅτι δεδώρηται ἐν γαλήνῃ πλεῖν, καὶ κερδαίνειν. Δωρὶς ὄνομα νηρηΐδος, διὰ τὴν γινομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις· καὶ δωρὶς διάλεκτος· λέγεται ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος· ἣν ἔγραψε Θεόκριτος. Δωριστὶ, τουτέστι δωροδοκιστί· Ἀριστοφάνης· τὴν δωριστὶ μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἤθελε λαβεῖν. Δωροδοκεῖ, δῶρα λαμβάνει· καὶ διασείει· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ διδόντος, καὶ ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος. Δωροδοκῶ, τὸ δῶρα δέχομαι· καὶ δωροδοκεῖ, δῶρα δίδωσιν· ἢ δέχεται. Δωροδοκῆσαι, οὐ μόνον τὸ δῶρα διδόναι, καὶ ἀναπείθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. Δωροδοκήσας, αἰτιατική· δῶρα λαβών. Δωροδόκος, καὶ ὁ δῶρα διδοὺς, καὶ ὁ λαμβάνων· ὅθεν δωροδόκος ῥήτωρ, ὁ δεδωροδοκημένος· ἢ δεδεκασμένος καὶ διεφθαρμένος. Δῶρον, ἐπὶ πράγματος· δωρεὰ ἐπὶ τιμῆς· ὡς τὸ εὔφρανεν αὐτὸν δώροις τε καὶ δωρεαῖς· δῶρον τὸ κατὰ χάριν· τὸ γὰρ ἐπὶ κόπῳ, μισθός· δῶρον δωροῦμαι ἀττικῶς· καὶ δῶρον, ἡ παλαιστή. Δῶρόν ἐστι δόμα ἑκούσιον, ἀπὸ προαιρέσεως ὃ δίδωσί τις ἐπαινῶν. Δωροξενία· ὅταν τις γραφῇ ξενίας καὶ δῶρα δοὺς, ἐκφύγῃ τὴν συκοφαντίαν, δωροξενία λέγεται· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων, γράφει ταυτί· Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας, καὶ δωροξενίας· ἄν τις δῶρα δοὺς, ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν. Δωροῦμαί σοι χρυσίον· καὶ ἀντιστρόφως, δωροῦμαί σε χρυσίῳ. Δωροφάγοις, ἐμφαντικῶς ἀσώτοις· ἐκ τῶν δώρων τρεφομένοις. Δωροφορεῖ, δῶρα προσφέρει. Δωροφορικὴ, ἐσθὴς οὕτω λέγεται· ἣν ὁ βασιλεὺς ἀνθρώπῳ δωρεῖται. Δοροφόρους, τοὺς οἰκέτας, Μαριανδυνοί. Δωρύττομαι, ἀντὶ τοῦ δωροῦμαι λέγουσι δωριεῖς. Δωρυφορεῖται, βαστάζεται. Δώρων γραφή· ὁπότε τις αἰτίαν ἔχει τῶν πολιτευομένων δῶρα λαβεῖν. τὸ ἔγκλημα κατ' αὐτοῦ διχῶς ἐλέγετο· δωροδοκία τε, καὶ δώρων γραφή· Δείναρχος οὖν καὶ λόγον μέν τινα ἐπέγραψε κατὰ Πολυεύκτου δωροδοκίας· ἐν δὲ τῷ κατὰ Πυθέου ξενίας· πολλάκις ὀνομάζει ταύτην, καὶ δώρων γραφήν. Δὼς, ἡ δόσις· ἡ δωρεά· ὡς τό, δὼς ἀγαθὴ· ἅρπαξ δὲ κακὴ· θανάτοιο δότειρα· καὶ ἔστιν ἄκλιτον· ἐπειδὴ τὰ εἰς ως μονοσύλλαβα περισπᾶται καὶ κύρια ἐστίν· Θῶον, ἢ Τρῶς· ἢ κλῶς· ἢ Κῶς· εἰσὶ δὲ ὀνόματα πόλεων· ἐπειδὴ δὲ τὸ δὼς θηλυκόν ἐστι καὶ μόνον, οὔτε κύριον οὔτε περισπώμενον· τούτου γὰρ χάριν ἐστὶν ἄκλιτον. Δῶσιν, ἐκ τοῦ δῶς γέγονε, πλεονασμῷ τοῦ ι ὥσπερ· ὁμοίως τῷ τιθῇς τιθῇσι, καὶ τοῖς λοιποῖς· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ δῷ τρίτου προσώπου φασὶ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς ἰωνικῶς· οὕτω δὲ καὶ τὸ ἔλθῃσιν, ἔχῃσι, λάβῃσι· καὶ τὰ ὅμοια, ἰωνικά. Δῶσιν, ἐκ τοῦ δίδωμι ὁ ἀόριστος δεύτερος ἔδων· τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν δῶ· τὸ τρίτον, ὁμοίως ἐὰν δῷ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σι, δῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δώωσι. Δωσιάρας, κακὰ διδούσας. Δωσοῦντι, καὶ λεξοῦντι, προπερισπωμένως, ἀντὶ τοῦ δώσουσι καὶ λέξουσι· λέγουσι δωριεῖς· ὁμοίως καὶ ἐν ἄλλοις. Δωτάδης, Δώρου υἱὸς, ὁ Λυκάμβας. Δώτειραν, παρεκτικήν. Δωτὴ, δοτή. Δωτῆρες, ἐκτείνει τὸ ω τῆς ἀρχούσης καθ' ὁμοιότητα τοῦ δώτορες ἑάων· οἱ δέ γε μεθ' Ὅμηρον, συστέλλουσι μὲν τὸ δοτήρ· τὸ δώτωρ δὲ ἐκτείνουσιν ἐν ταῖς παραληγούσαις. Δωτίνη, ἡ δωρεά· καὶ δωτίνῃσι, δωρεαῖς. Δωτινάζων, ὁ δῶρα προσδεχόμενος. Δωτὺς, δωτύος· τῆς τροφῆς. Δώωσι, δίδωμι· δώσω· ἔδων· δοὺς δόντος· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν δῶ, δῷς, δῷ· ἐὰν δῶμεν, δῶτε, δῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, δώωσι. Δῶ, δώσω.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Δ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἔκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ τὴν κυκλοτερῆ· τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ περίξ τοῦ ὄντος ἀηδόνος μιμεῖται τὰ πέριξ· τὸ δὲ ἐς μέσον μακρὰν ἔχον, τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀηδόνος. Ε· δασυνόμενον μὲν καὶ ἐγκλινόμενον, δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, ἀπὸ σεως αἰτιατικῆς, αὐτόν· ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν, τρίτον δηλοῖ ἑαυτόν. Ε· δασέως ὀρθοτονούμενον ἕ, αὐτὸν ἢ αὐτὴν, ἢ αὐτό. Ε· καὶ τὸ α, ἐν μὲν αἰτιατικῇ ἑνικῇ, καὶ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ οὐδετέρων συνῃρημένων ὀνομάτων, εἰς η κιρναται· οἷον τὸν Δημοσθένεα καὶ Δημοσθένη· καὶ τὰ τείχεα καὶ τείχη· ὦ τείχεα καὶ τείχη· ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ, καὶ κλητικῇ τῶν ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ὀνομάτων τῶν συνῃρημένων, εἰς εις· οἷον οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, καὶ ἀληθεῖς· τοὺς καὶ τὰς, ἀληθέας καὶ, εἰς· ὦ ἀληθέες καὶ εἰς. Ε· οὕνεκα πλεονάζει σύμφωνον τρέπεται εἰς ι· οἷον ἔχω, ἴσχω· μένω μίμνω· ῥέπω ῥίπτω· πέτω πίπτω. Εἃ σημαίνει δύο· τὰ ἀγαθὰ· ὡς τὸ, Θεοὶ δωτῆρες ἑάων· καὶ τὰ ἑαυτοῦ· ὡς τὸ, ἑὰ πρὸς δώματα ἕκαστος· καλῶς εἴρηται ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμεθα· τὰ δὲ κακὰ, ἀπαλλοτριούμεθα· ἐὸν γὰρ τὸ ἴδιον, παρὰ τὸ ἔω τὸ κορέννυμι· οἷον, Ἐπεὶ χόλον ἐμὴν πολέμοιο· σημαίνει τὸ ἀγαθὸν ἀφ' οὗ ἐὸς τὸ θηλυκὸν ἐή· ὡς ἀγαθὸς,

ἀγαθή. τὸ πληθυντικὸν, ἐαί. ἐάων· καὶ ἐν διαλύσει ἐάων· ὡς πυλῶν πυλάων. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. ἔστι γὰρ ἀρσενικὸν ἐΰς. ὁ ἀγαθός. τὸ θηλυκὸν ἐή· καὶ τὸ οὐδέτερον ἐΰ· τὸ δὲ ἐὸν οὐκ ἐκλίθη, ἀλλ' ἐὰ τὰ ἀγαθά· ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐὸν μετοχῇ. Ἔα, αὕτη τοῦ ἦν ἰωνικῶς· ὥσπερ ἤδειν ἤδεα. τροπῇ δὲ τοῦ ε εἰς η, ἦα. ἀττικοὶ δὲ λέγουσιν ἦ, τρέποντες τὸ ε καὶ α εἰς η· ὡς ἤδεα ἤδη. κοινοὶ ἦν λέγουσιν. ἴωνες ἔα καὶ ἦα. ἀττικοὶ, ἦ. ποιηταὶ δὲ, ἔην καὶ ἔσκον. Ἔα, τὸ ἦν. παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος. ἔστι δὲ κατὰ διάλεκτον ἰωνικὴν ἀπὸ τοῦ ἦν, ἔα. Ἐάα, τὸ παραλῆγον α ἐν πλεονασμῷ κεῖται. ὡς ὁρᾶ, ὁράα. βοᾶ, βοάα. οὕτω καὶ ἔα ἐάα. Ἔα, συγχώρει. Ἐάγη. ἐθραύσθη. ἐκλάσθη. ἔστιν ἄγω τὸ κλαίω. ἢ κλῶ. ὁ μέλλων ἄξω. ὁ ἀόριστος ἦξα. ὁ δεύτερος ἦγον. ὁ παθητικὸς ἤγην ης η. καὶ κατὰ διάλεκτον ἰωνικῶς, ἐάγη. καὶ ἐαγῆναι, συντριβῆναι. Ἔαδε, ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω. ὁ μέσος παρακείμενος ἧδα. διαλύσει, ἔαδα. καὶ ἡ μετοχὴ ἑαδώς. ἑαδότος. καὶ ἑαδότα θυμὸν, τὸν ἀρέσκοντα. καὶ ἑαδότα, μῦθον ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω. ἧδα. Ἔαδεν, ἤρεσεν. ἔδοξεν. Ἔα δή. ἄγε δή. καὶ ἔα, αὕτη τοῦ συγχώρησον. Ἑαδότα, ἀρέσκοντα. ἥδω. ἥσω. ἧδα. διαλύσει ἔαδα. ἑαδὼς ἑαδότος. Ἔαθεν, ἐχώρησαν. Ἑαῖς, ἰδίαις. Ἔακεν, ἀλγεῖ. Ἐακότες, παρῃτημένοι ἀπὸ πεπαυκότες. ἀλγοῦντες. Ἐακότως, κακῶς ἔχων. παρειμένως. ἀναπεπαυμένως. ἀλγῶν. Ἐάλη. ὅ ἐστι συνειλήθη. συνεστράφη. λέξις ποιητική. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἴλον. οὗ παθητικὸς ἀόριστος ἰωνικὸς ἄλην καὶ ἐξ αὐτοῦ πλεονασμῷ τοῦ ε, τὸ ἐάλη. ἢ κοινῶς ἥλην ἥλης ἥλη, καὶ διαλύσει ἐάλη. ὃ συγγενές ἐστι τῷ ἐκρύφθη. ἡ μετοχὴ, ἀλείς, ἀλέντος. Ἑαλὸν, λυπηρόν. λυτήριον. Ἑαλὸς, τεθραυσμένος. Ἑάλω. ἔστιν ἁλόω, ῶ. τὸ ὀρθόν. παράγωγον, ἅλωμι, ἁλώσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἧλων. καὶ διαλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α ἑάλων. ἑάλως. ἑάλω. Ἑάλωκα, καὶ ἑαλωκώς. καὶ ἑάλων, αὕτη παθητικῶς λαμβάνονται. Ἑάλωκεν, ἀττικοὶ οὐχ ἥλωκεν. καὶ ἑάλω οὐχ ἥλω. τὸ δὲ ἐλήφθη, κοινότερον. Ἑαλωκὼς, καὶ ἑάλω, καὶ ἁλοίη, μετὰ δοτικῆς συντάσσονται. λουκιανός. τῷ κάλλει ἑάλω. Ἑαλωκυῖα, ἐξερημωθεῖσα. Ἑάλων ἐπὶ ἐγκλήμασιν, αὕτη τοῦ κατηγορήθην. καὶ ἑάλων, ἐκρατήθην. Ἑάλωσαν. ἐκρατήθησαν. καὶ ἑάλω, ἐκρατήθη. Ἐὰν, τὸ ἤν, τὸ ἄν, τὸ κἄν, καὶ τὸ ὅταν, καὶ τὸ ὅπως, καὶ ἵνα, ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικῶν παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις συντάσσονται. Ἐᾶν, ἀφιέναι. Ἐὰν ἀάξης, οὐδεὶς ἂν φαίη. ἀλλ' ἐὰν ἀγάγης. φρύνιχος. Ἑανηφόρος, ἡ ἠὼς παρὰ ἀντιμάχῳ. Ἑανὸν, ποικίλον. λεπτόν. Ἀμεγάλα δ' αἰγύπτιος ἑανοῦ δάψαι τὸ χαίτην. Ἑανὸς, παραλήγων ἢ ἔχει ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι. ὁ ποίαν καὶ ἐδανόν. ἀπὸ τοῦ ἥδω. ἐλλείπει δὲ, ὁ πέπλος. ἐν τῷ ἑανὸν ἕσατο. ἔστι δὲ ἡ λέξις αὕτη καὶ κασσιτέρῳ ἐπικειμένη. λέγει γὰρ ὅμηρος, κασσίτερος ἑανός. φησὶ δέ τις ἐνταῦθα, οὕτως. ἑανὸς κασσίτερος ὁ διαχυτὸς, καὶ ἐπιβόλαιον λιτόν. ποτὲ δὲ λεπτὸν ὕφασμα. παυσανίας δὲ, ἑανὸς γυναικεία ἐσθὴς ποδήρης. Ἰστέον δὲ ὅτι, καθάπερ ὁ ἑανὸς οὕτω καὶ τὸ ἔκκυκλον, ἢ ἔγκυκλον, οὗ καὶ ὁ κωμικὸς μέμνηται, γυναικεῖον ἦν ποτε φόρημα. φησὶ γοῦν παυσανίας, ὅτι ἔγκυκλον, περιπόρφυρον ἱμάτιον. καὶ χιτὼν γυναικεῖος. ὃν ἔνδοθεν ἐνδύονται γυναῖκες. εἶτα τὸ ἔνδυμα. λέγεται δέ φησιν ὑπ' ἐνίων ἐπιγουνατὶς, διότι μέχρι γονάτων διήκει. διαφέρει δὲ ἐγκυκλήματος. ὅτι τὸ ἐγκύκλημα, ὃ καὶ ἐγκύκληθρον λέγεται, μηχάνημα ἦν ὑπότροχον. ὑφ' οὗ ἐδείκνυτο τὰ ἐν τῇ σκηνῇ, ἡ σκηνή. Ἑανὸς, κυρίως πέπλου, ἤτοι γυναικείου φορήματός ἐστιν ἐπίθετον. καὶ ἐνίοτε λέγεται κατὰ ἔλλειψιν. καὶ ὁ ἑανὸς δὲ ἔχει τὸν πέπλον ἐλλείποντα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῇ ἀττικῇ ποικίλῃ, ἐλλείπει ἡ στοά. καὶ ἐν τῷ βροτὸς, λείπει ὁ ἀνήρ. καὶ ἐν τῷ χείμαῤῥος, λείπει ὁ ποταμός. ἑανὸς ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύω ἐξ οὗ καὶ τὸ εἷμα. ἵνα δηλοῖ τὸν ἄξιον τοῦ ἐνδύεσθαι. ἀλλὰ εἰ καὶ ἐπίθετόν ἐστιν, ἀλλ' ὡς τὸ χρῆμα πέπλος λαμβάνεται προσηγορικῶς. οὐδέποτε γὰρ ὁμοῦ δύο ἐπίθετα. πολλῷ δὲ πλέον, οὐδὲ τρία κεῖνται χωρὶς κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ. Ἕαται, κάθηνται. Ἕατο, ἦσαν. Ἑανῷ, δυώδει ἢ λεπτῷ ἱματίῳ. Ἔαξεν, ἔκλασε. συνέτριψεν. Ἔαρ, ἔαρος, καὶ ἦρος. ἔαρι καὶ ἦρι. ἔαρ πάντα ἐν χρήσει. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς καὶ τὸ ἦρ. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις παρ' αὐτοῖς, καὶ τὸ αἷμα. Ἔαρ, χρόνος. ἐν ᾧ τὸ ὑγρὸν, μετὰ τοῦ θερμοῦ ἐπικρατεῖ. ἔαρ δὲ, παρὰ τὸ ἕω τὸ πέμπω. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί. ἔαρ καὶ τὸ αἷμα, διὰ τὸ ἐν τῷ ἔαρι πλεονάζειν. ἢ ἔαρ, ὁ μετὰ χειμῶνα τριμηνιαῖος καιρός. Ἐαρδάλη, ἐπλησίασεν. Ἐαρίδας, τὰς κανθαρίδας. Ἔαριον, τὸ ῥόδον. Ἐαρινὸν, τὸ κατὰ καιρὸν τοῦ ἔαρος. Ἐαρὸν, λουτῆρα. ἢ πρόχουν. Ἐαρτέρος, τοῦ ἀέρος, ἢ ἀερινοῦ. Ἑᾶσαι, κοιμηθῆναι. Ἔασαν, ηὐλίσθησαν. Ἑάσαντες, καταλείψαντες. Ἐάσας. ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς τῶν περισπωμένων ῥημάτων τῆς δευτέρας συζυγίας καθαρεύῃ, τότε ὁ μέλλων διὰ μακροῦ τοῦ α ἐκφέρεται. οἷον αἰτιῶ, αἰτιάσω. θεῶ, θεάσω. ἰῶ, ἰάσω. καὶ ἡνίκα ἔχῃ τὸ ρ ὁμοίως διὰ μακροῦ α ὁ μέλλων ἐκφέρεται. οἷον γηρῶ, γηράσω. φυρῶ, φυράσω. ἡνίκα δὲ ἔχῃ τὸ λ, τότε ὁ μέλλων διὰ βραχέος τοῦ α ἐκφέρεται. οἷον θλῶ, θλάσω. γελῶ, γελάσω. Ἕασας, ἐχαροποίησας. ἀπὸ τοῦ ἥδω. ἥσω. ἧσα. καὶ διαλύσει τοῦ η ἕασας. Ἕασεν, ὕφηκεν. Ἔασιν, ὑπάρχουσι. πέλουσιν. εἰσί. τυγχάνουσι. καὶ ἔασιν, αὕτη τοῦ ὑπάρχουσιν. ἐκ τοῦ εἰσίν. ἰωνικὸν ἔασιν. Ἕασις, βρέτας. βάθρον. τέμενος. ἀσφάλισμα. ἔδρασμα. καθέδρα. Ἔασκεν, ἐῶ. ἐᾷς. ἐᾷ. ὁ παρατατικὸς εἴων. εἴας. εἴα. καὶ ἐκ τούτου εἴασκε καὶ ἔασκεν, ἀποβληθέντος τοῦ ι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐάω, ἐῶ. ἐάσω. πλεονασμῷ τοῦ κ ἐάσκω. τὸ α κατὰ συστολήν. τὰ γὰρ διὰ τοῦ σκω παρηγμένα ἰωνικὰ, βραχεῖαν ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν. Ἑασφόρος, ἑωσφόρος. Ἕαται, ἀπὸ τοῦ ἕεμαι, καὶ κράσει, ἧμαι. ἧσαι. ἧται. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἧνται. καὶ ἰωνικῶς, ἕαται. ἢ ἕω τὸ καθέζομαι, παράγωγον, ἕημι. τὸ παθητικὸν, ἕεμαι. καὶ κράσει ἧμαι ἧσαι. ἧται. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἧνται. καὶ ἰακῶς, ἕαται. ὁμοίως ἕατο καὶ εἵατο, ἐκ τοῦ ἥμην ἧσο ἧτο, παρατατικοῦ. καὶ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἧντο. καὶ διαλύσει ἕατο καὶ εἵατο. πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἕαται, οἱ ἀρισταρχεῖοι τὸ ἦν, ἔα γράφεσθαι εἶπον κατὰ μίμησιν ὁποία τις γίνεται καὶ ἐν τῷ ἧνται, ἕαται καὶ ἐν τῷ ἀστυάγην, ἀστυάγεα. διομήδην, διομήδεα. καὶ ἐν τῷ ἤδειν, ἤδεα. καὶ τοῖς λοιποῖς. Ἑαυτὰς, αὕτη τοῦ ἀλλήλας. οὕτως ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἑαυτοῦ, κυρίως τοῦ τρίτου προσώπου ἐστίν. εὕρηται ὅμως μετὰ πρώτου καὶ δευτέρου συντεταγμένον. οἷον ἑαυτοὺς ὑμᾶς ὠφελεῖτε. ἑαυτοὺς ἡμᾶς βλαπτόμεθα. ἑαυτοὺς ἐκεῖνοι κατηγόρησαν. Ἑαυτοὺς, αὕτη τοῦ ἀλλήλους ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἐάφθη, ἢ παρὰ τὸ ἕω. ἐάθη καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, ἢ παρὰ τὸ ἕπω τὸ ἀκολουθῶ. εἵφθη. ἵν' ᾖ ἐπηκολουθήθη. καὶ ἐν διαιρέσει τῆς ει διφθόγγου εἰς ε καὶ α, ἐάφθη. αὕτη τοῦ ἐκάμφθη. ἐβλάβη.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

βα, ἐπῆλθε· καὶ ἦλθε. Ἐβαδίαστον, μελανόβροχον. Ἔβαζεν, ἔλεγε· καὶ ἐκακολόγει. Ἐβάθη, ἐβυθίσθη. Ἐβαινόμην, ἐλεγόμην. Ἐβάλλεν, ἔῤῥαινεν. Ἔβαμε, κατέλαβέ με. ἀριστοφάνης. Τί χρέος ἔβαμε μετὰ τὴν πασίαν. Ἐβάμβαινεν, ἔτρεμεν· ἐδίσταζεν. Ἐβάμωσεν, ἐπήδη. Ἔβαν, ἐπορεύθησαν· ἐβάδισαν. Ἐβάξας, ἐλοιδόρησας. Ἐβαρυθύμησαν, ἐλυπήθησαν. Ἐβαρυώπησαν, ἀσθενεῖς ἐγίνοντο τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἔβας, ἐπορεύθης. Ἔβασεν, ἀντὶ τοῦ ἐκέκραξεν. Ἔβασον, ἀντὶ τοῦ ἔασον· συγχώρησον. οὕτως οἱ συρακούσιοι. καὶ γέγονε πλεονασμῷ τοῦ β· τὸ γὰρ ἔασον, ἔβασόν φασιν. Ἐβάστασεν, ἀντὶ τοῦ ἐδοκίμασε. Γάστας δ' ἰδίας ἐξήτασε· πάντα δ' ἐβάστασε φρενί· πυκινῶς τι καὶ ποικίλως τοὺς λόγους ἀνεῦρεν. Ἐβδελύττετο, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ, ἐμίσει· χαριέντως τὸ ἐβδελύττετο, πρὸς τὸ ἀπέπαρδον. Ἐβδελύχθησαν, ἀπεῤῥίφησαν. Ἐβδηλλάμην, ἀπέμελξα· βδάλλειν γὰρ τὸ ἀμέλγειν· ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῶον, διὰ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα. Ἐβδομάτη, ἡ ἑβδόμη. Ἐβδομευόμενα· τοῖς ἀποτεχθεῖσι παιδίοις, τὰς ἑβδόμας καὶ τὰς δεκάτας ἦγον, καὶ τά γε ὀνόματα ἐτίθεντο αὐτοῖς· οἱ μὲν τῇ ἑβδόμῃ, οἱ δὲ, τῇ δεκάτῃ. ἐπὶ ἓξ σελήναις, βοῦν ἕβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα· κατὰ μίμησιν τῆς πρωτοφαοῦς σελήνης· καὶ ἕβδομον βοῦν, ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων· ἡ σοφὴ παροιμία. Ἑβδομαῖος, ὁ ἕβδομος. Ἕβδομον, ἡμιτάλαντον· τὰ ἓξ ἡμίσεια τάλαντα.

Ἕβδομος βοῦς, εἶδος πέμματος, κέρατα ἔχοντος. Ἕβδομος, ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ, ἕπτομος· καὶ ἕβδομος, κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοιχείων· ὡς καὶ παρὰ τὸ ὀκτὼ, ὄκτοος, καὶ ὄγδοος· ἢ παρὰ τὸ ἑπτὰ ἑπτόματος, καὶ ἑβδόματος· τροπῇ τοῦ πτ· εἰς βδ· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἕβδομος. Ἐβεβαίωσας, ἐφανέρωσας. Ἐβεβήκει, ἐπεπόρευτο. Ἐβεβήλωσεν, ἐμίανεν· ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν. Ἐβέβλις, θήκη ἀργυρίου κακίστη. Ἐβεβρύχει, ἐπήχει πῶς. Ἔβενος, ὄνομα ξύλου· καὶ ἔβελος· ὁμοίως. Ἔβη, ἦλθεν· ἀπῆλθεν· ἐπορεύθη. Ἐβῆνοι, ἀλωπεκίδες. Ἔβησεν, ἐπέβη. Ἐβήτην, ἔβησαν δυϊκῶς. Ἐβιάσατο, ἀπεστέρησεν. Ἐβιήσατο, ἐβιάσατο· καὶ ἐπὶ ὄνου τίθεται παρὰ τῷ ποιητῇ. δῆλον δὲ ὅτι τὸ βιῶ, οὗ ὁ μέλλων βιήσω, καὶ μέσος ἀόριστος τὸ ἐβιήσατο, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ βιάζω· οἷον, βιάζετο γὰρ βελέεσσι· μυρία καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Ἐβίσκος κατὰ ἰατροὺς, ἡ μαλάχη· ἡ καὶ ἀλθαία λεγομένη. Ἐβίωσας, ἐβίωσας· ἔζησας. Ἐβλάστησεν, ἐξέφυ. Ἔβλεν, ἀνέφυσα· ἀνέζει μετὰ ποιοῦ ψόφου. Ἐβληχμάσθη, ἐμαλάχθη· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἔβληττεν, ἐπίεζεν. Ἐβληχῶντο, ἐπὶ τῶν προβάτων λέγεται. Ἐβλοὺ, ἀπὸ πήγματος. Ἔβλω, ἔδωκε· διέσπασεν· ἐφάνη· ὃ χεῖρόν ἐστι· ἐβόα· ἐκάλει. Ἐβόησεν, ἐφώνησεν. Ἐβόλοντο, ἐβούλοντο· ἐβουλεύσαντο. Ἐβόμβεον, ἤχουν· ὅθεν καὶ βομβύλη, εἶδος μελίσσης· καὶ ποτηρίου δὲ εἶδος· ὡς ἀντιπατρὶς παραδίδωσιν· ἔστι δὲ τοῦ στενοτράχηλον. Ἐβόμβησεν, ἤχησεν. Ἔβορα, ἐβοριοῦσα· ἔβουρις· καὶ ἐβουδίκη, ὀνόματα πόλεων. Ἐβόρισεν· ἐσίτισεν. Ἐβουλιμίασαν, λίαν ἐπείνασαν· καὶ ἔστιν ἐν τῷ βουλιμιᾷν. Ἐβουλόμην, καὶ ἐβουλήθην πλειστάκις οἱ δοκιμώτατοι λέγουσι· κάλλιον γὰρ, ἢ ἠβουλόμην καὶ ἠβουλήθην· τοῦτο δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ, ἐδυνάμην καὶ ἐδυνήθην. Ἐβόων, ἔκραζον. Ἔβρα· ἡ διάβασις. Ἐβραγχίασεν, ἐκοπίασεν· ἐβρόντησεν. Ἑβραῖοι, ἀπὸ Ἕβερ, υἱοῦ σάλα· ὃς ἐμέρισε τοῖς ἔθνεσι τὴν γῆν. Ἐβραμμένον, εἱμαρμένον. Ἐβράπτεν, ἔκρυπτεν· ἔσφιγγεν. Ἔβρασεν, ἀπέπτυσεν· ἐξέχεε· καὶ ἔβρασεν, ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν ἐξέρριψεν. Ἐβραταγησεν, ἐψόφησεν. Ἔβραχεν, εὕρηται καὶ ἐπὶ ἵππου πίπτοντος παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ ἐπὶ ὅπλων· ὡς τὸ, Οἷον δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν· ἔθετο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἅρματος· ὡς τὸ, Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων· καὶ ἐπὶ ὕδατος· ὡς τὸ, Οἷον ἔβραχεν αἰπὰ ῥέεθρα· τὸ δὲ βρέχω ἐνεστὼς, ἐπὶ ὑετοῦ μόνον λαμβάνεται. Ἔβραψεν, ἔκρυψεν· ἔπαισεν κατέρραξεν. Ἔβρεμον, ἐφώνουν. Ἐβρήσεν, ἐβάρησεν. Ἐβριάζοντο, ηὐφραίνοντο. Ἔβριξαν, μετὰ τρυφὴν, ἐκοιμήθησαν. Ἔβρισαν, ὥρμησαν· ἐβάρυναν· ἐπορεύθησαν· ἐπέθεντο. Ἐβρόμησεν, ἤχησεν· ἐβρόντησεν. Ἕβρος, ποταμὸς θρᾴκης· τὰ ῥεύματα ἔχων ἐκ ῥοδόπης τοῦ θρακικοῦ ὄρους. Ἐβρυάζοντο, εὐφραίνοντο· ηὐωχοῦντο. Ἔβρυεν, ἐπλήθυνεν· ἤνθει. Ἐβρύσθη, ἔπεσεν. Ἔβρω, ἔφαγεν· ἔδακε· διέσπασεν. Ἐβρώμησε, βρώσεως ἐδεήθη· βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως, καὶ βρώμης δεηθῆναι· καὶ ἐβρώμησεν, ὠγκώθη. Ἐβύουν, ἐπλήρουν· ἔφραττον. ἀριστοφάνης. χρυσίῳ τούτων ἐβύουν τὸ στόμα· τουτέστι, τῶν ῥητόρων. Ἐβὼβ, πόλις μωαβιτῶν· ἡ καὶ ὠβὼβ καλεῖται. Ἐβώρα, ἐβώρα. Ἔβωσαν, ἐβόησαν.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

γανεν, ἐγένετο. Ἐγάνυσαν, ἐκόσμησαν· χαρῆναι ἐποίησαν. Ἐγανώθην, ἀντὶ τοῦ ἐχάρην· ἐφαιδρύνθην· ἀπὸ τοῦ γάνυμαι· ὅμηρος. Γάνυται δέ τε φρένα ποιμήν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων. Ἐγαργάλιζον, ὑπέσαινον· ἐρέθιζον· ἐκίνουν· προετρέποντο. Ἔγγαλον, πρόβατον γάλα ἔχον. Ἐγγαμεῖν λέγομεν, τὸ ἐπ' ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσέρχεσθαι. Ἐγγανᾶται, διέφθαρται. Ἐγγαστριμάχαιραν, τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν. Ἐγγαστρίμυθος, ἡ κεκλεισμένου τοῦ στόματος φθεγγομένη, καὶ δοκοῦσα ἀπὸ γαστρός· παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Ἐγγεναίον, νοτερόν· ὑγρόν· ἄωρον· πρόσφατον· ἐκλελυμένον· ἀνικμον. Ἔγγαυσον, ἔνσκαμβον. Ἐγγέαβλος, νεωκόρος. Ἐγγεγάασιν, εἰσί· γεγάασιν. Ἐγγέγατον, μέσος παρακείμενος, τρίτον πρόσωπον τῶν δυϊκῶν· ἀπὸ τοῦ γείνω· ὁ μέσος παρακείμενος, γέγονα· ὡς κείρω κέκορα, καὶ τὸ δυϊκὸν γεγόνατον· καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, ἐγγέγατον. Ἐγγεγαῶτα, γεγεννημένα. Ἐγγεγόνεον, δηλοῦται πεπλασμένον ῥῆμα εἶναι τὸ γεγωνῶ, ἐξ οὗ γεγωνὼς, μετοχὴ συγκεκομμένη, ἐκ τοῦ γεγωνηκὼς, ὁμοία τῷ εἰδηκὼς, καὶ ἐν συγκοπῇ, εἰδώς. Ἐγγεγυμνασμένον, οἱονεὶ φανερόν, καὶ δεδοκιμασμένον. Ἐγγεγωνὼς, βοήσας. Ἐγγείνονται, σημαίνει τὸ γεννῶνται· παρὰ τὸ γείνω, γείνομαι. Ἔγγειον, χέρσον· ξηρόν. Ἐγγελῶν, καταγελῶν. Ἐγγελῶσα, καταγελῶσα. Ἐγγενὲς, συγγεγεννημένον οἰκεῖον· παρὰ

τῷ Ἱπποκράτει. Ἐγγενὴς, ὁ ἀστὸς ἐξ ἀστῶν, οὕτω καλεῖται. Ἔγγεον, ἰούγον. Ἔγγεον, τὸ ἀσφαλές. Ἐγγύναλοι,
ὑπογράμματι. Ἐγγῆρις, ἡ γῆ παρὰ Ἀττικοῖς. Ἔγγια, τὰ ἐν τῇ γῇ. Ἐγγιάζων, ἀντιφωνῶν. Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγύς.
κυρίως πλησιαίτερος ὑπάρχω. Ἐγγίζω σοι, δοτική. Ἔγγιον, ἐγγύτερον διὰ τοῦ ι. Ἔγγιον, καὶ ἔγγιστα οὐ λέγουσιν Ἀτ-
τικοί, ἀλλὰ ἐγγύτατον καὶ ἐγγύτατα. καὶ ἔγγιον ἐπὶ συγκριτικοῦ μὴ λέγε, ἀλλ' ἐγγύτερον. ἔγγυον δὲ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς.
Ἐγγλαπῆναι, ἐγγλυφῆναι, ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως παρὰ τὸ λέπος. Ἐγγλαυκῶσαι, ἐμβλέψαι. Ἐγγλοψούμενα, ἐνω-
χρα. ἄχροα. Ἐγγλυμμένος, ἐκ τοῦ γεγλυμμένος. οἷον, ὡς οἴχεται μὲν τυρὸς ἐξεγλυμμένος. Ἐγγλύασι, ἐγγλυκάζει.
Ἐγγλωττογάστωρ, ἐκ τοῦ λέγειν πεποίηται ἡ λέξις. παρὰ τὸ διὰ γλώσσης καὶ διὰ λόγου στρέφεσθαι. Ἔγγονα, τὰ τέκνα
τῶν τέκνων. Ἐγγονεῖν, ἐνεργεῖν, σπεύδειν. Ἔγγονος, ὁ υἱὸς υἱοῦ. Ἐγγοργῶν, φοβερῶς βλέψας. Ἐγγράφω, τὸ καταλέ-
γω, καὶ τάττω. μετὰ αἰτιατικῆς καὶ προθέσεως συντάσσεται. Λιβάνιος. Τοιγαροῦν αὐτὸς εἰς τοὺς πάλαι συνήθεις, τὸν ἄν-
δρα ἐνέγραψεν. Ἐγγριμᾶσθαι, ἐναγίσαι τοῖς τελευτηκόσιν. Ἐγγρισμός, παροξυσμός. Ἐγγύαι, αἱ ἀναδοχαί.
Ἐγγυαλίζω, παρέχω, χαρίζομαι. Ἐγγυαλίξαι, τὸ εἰς χεῖρας παρασχεῖν. ἐκ τοῦ ἐγγυαλίζω. Ἐγγυαλίξει, ἤγουν εἰς
κοίλην χεῖρα θήσει. ἔξεστι ἐγγυαλίζειν, καὶ γύαλα θώρηκος. καὶ κοίλης δὲ πέτρας κατὰ τοὺς ποιητάς, τὰ κοιλώματα.
Ἐγγυαλίξω, τουτέστιν, ἐν γυίοις ὅ ἐστι χερσὶ θήσω. καὶ ὡς εἰπεῖν ἐγχειρίσω. Ἐγγύαι, ὀψωνίαι. Λάκωνες. Ἐγγύδιον,
ἔγγυον. πλησίον. προσῆκον. Ἐγγύη, ἡ ἀσφαλὴς ἀντιποίησις καὶ σταθηρά. ἢ ἡ περί τινος ἀναδοχή. ἀπὸ τοῦ γῆ γύη, καὶ
ἐγγύη. καὶ γὰρ ἡ γῆ τῶν ἄλλων στοιχείων παγιωτέρα ἐστίν. Ἐγγύης καταβολήν. κατὰ δικασθέντων τινῶν δημοσιεύεσθαι τὰς
οὐσίας, εἰ λέγοιεν τινὲς ὡς εἴησαν δανεισταὶ τῶν δημευομένων, ἀπογράφεσθαι τούτους ἐκέλευον, πότε καὶ πόσον ἐδάνει-
σαν ἀργύριον. ὅπερ ἔλεγον ἐνεπίσκημμα. καὶ ἐνεπισκήψασθαι. εἰ μέν τοί γε παρίστων ἐγγυητὰς τοῦ μὴ ἂν διαψεύσα-
σθαι περὶ τοῦ δανείσματος οἱ δανείσαντες, τοῦτο ἐγγύης καταβολὴν ἔλεγον. ἐξῆν δὲ τῇ γυναικὶ πρῶτον τὴν ὀφειλομένην
προῖκα ζητεῖν. καὶ τῷ δανειστῇ τὸ ὄφλημα ἀποδεικνύντες ὃ ἔλεγον, ἀπελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκαλεῖτο οὖν τοῦ-
το ἐνεπισκήψασθαι. Ἐγγυήσασθαι, μνηστεύσασθαι. Ἐγγυητὴ γυνὴ, ἡ μεμνηστευμένη. Προκόπιος. Ἡ δὲ ἐγγυητὴ, ὕ-
στερον Βελισαρίῳ γυνὴ γέγονεν. ἤδη παίδων μήτηρ πολλῶν. Ἐγγυητής, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην. λέγεται ἐγγυήσασθαι,
καὶ τὸ μνηστεύσασθαι. Ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ἐναλλαγὴ ἐπιρρήματος. Ἐγγύθετος, ὁ προσεδρεύων τόπος.
Ἐγγυθήκη. φέρεταί τις λόγος Λυσίου ἐπιγραφόμενος, περὶ τῆς ἐγγυθήκης. εἴη δ' ἂν σκεῦός τι, πρὸς τὸ κρατῆρας ἢ λέ-
βητας ἤ τι τούτων οὐκ ἀλλότριον ἐπικεῖσθαι, ἐπιτήδειον εἶναι. ὡς Καλλίξενός τε ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ Ἀλεξανδρείας ὑποσημαί-
νει, καὶ Δαΐμαχος ὁ Πλαταιεὺς, ἐν δευτέρῳ περὶ Ἰνδικῆς. Ἐγγύθι ποιητικῶς, ἐγγὺς κοινῶς. Ἔγγυον, τὸ ἀσφαλές. ἔγγι-
ον δὲ τὸ ἐγγύτερον ἰῶτα. Ἔγγυος, ὁ ἐγγυητής. καὶ ὁ μεσίτης. Ἔγγυος, ἀνάδοχος. Ἐγγὺς ἐγγυτέρω, τὸ ἐπίρρημα. ἐγγύ-
τερος ἐγγύτατος. τὸ ἐπίρρημα, ἐγγύτατα καὶ ἔγγιστα. Ἐγγὺς πλησίον, καὶ ἐγγύτι. ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. οὕτω Καλλίμαχος.
Ἐγγὺς τῆς πόλεως. ἐγγὺς τῆς θύρας. πλησίον τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐγγὺς ἡμῶν ἐστι λεγόμενον. Ἐγγύς, ἔγγιστα. συνεγγύς, ταυτὰ
πλὴν τὸ μὲν συνεγγὺς κοινῶς γράφεται. ἔγγιστα δὲ καὶ ἐγγὺς, ἀττικῶς. ἐγγύθεν δ' ἐπὶ κινήσεως τίθεται ἀττικῶς. ὥσπερ
καὶ τὸ ἐκεῖθεν, καὶ τὸ αὐτόθεν. ὡσαύτως καὶ ἐγγυτάτω. καὶ ἐγγύτατα. Ἐγγυτέρω ἐπίρρημα. ἔστι δὲ συγκριτικόν. τὸ ὑ-
περθετικὸν, ἔγγιστα. Ἐγγυῶ καὶ κατεγγυῶ, τὸ δίδωμι κυρίως κόρην, ἣν σοὶ κατηγγύησα ἑταιρείαν σέβων. ἐγγυῶμαι δὲ πα-
θητικῶς, τὸ τι ὑπισχνοῦμαι. καὶ ἐγγυᾷ ὁ διδοὺς, ἐγγυᾶται δὲ, ὁ λαμβάνων. Ἐγγυῶμαι, οἷον ἐν χερσὶ φυλάττω. ὅθεν καὶ ἐγ-
χειρίσαι, τὸ δοῦναι. κυρίως δὲ, ὁ τὸ ὑποκείμενον ἀνέπαφον παρεχόμενος. Ἐγγυώμεθα, ἀντιφωνοῦμεν. Ἐγγυωμένη, ἀσφα-
λιζομένη. Νῦν πανσέληνος ἡ σελήνη λαμπέτω τοῦ Χοσρόου λέγοντος. ἐγγυωμένη πέρσας τὸ λοιπὸν, θεουργεῖν τὴν κτίσιν.
Ἐγγυῶνται, διδόασιν. Ἐγγυήσεται, συμπλακήσεται. ἐναγκαλισθήσεται. Ἐγγώνιος, ἡ μὴ στρογγύλη. καὶ μὴ ἄγαν περιφερὴς
τράπεζα. Ἐγδούπησε, δουπέω δουπήσω, ἐδούπησα. ας. ε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ἐγδούπησε. καὶ ἔχει τὸ γ διὰ βραχύτη-
τα φωνῆς. Ἐγεγήθει, ἔχαιρεν. Ἐγεγώνεεν, ἐσήμαινεν. Ἐγείλασαν, συνήλασαν. Ἐγείνατο, ἐγέννησεν. Ἐγείναο, ἐγέν-
νησας. Ἔγειραι σὺ αὐτός. διὰ διφθόγγου. ἀντὶ τοῦ ἔρθητι. ἔγειρε δὲ τὸν λίθον, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. ἐνέργειαν γὰρ σημαίνει.
Ἐγείρειν καὶ ἀνεγείρειν, καὶ ἀνιστᾶν, ταυτά. καὶ ἐγείρει τις τὸν κείμενον. καὶ ἐγείρει τὸν ῥᾳθυμοῦντα. τοιοῦτον καὶ τὸ ἀνί-
στησιν. ἀνίστησι γάρ τις τινὰ κείμενον. καὶ ἀνίστησι τὸν ῥᾳθυμοῦντα. Ἐγείρεται τῆς νυκτὸς παρὰ Ἀριστοφάνει, ἐλλειπτι-
κῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νυκτός. Ἐγείρομαι, καὶ ἔγρομαι, λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ ἠγειρόμην, καὶ ἠγρόμην, καὶ
ἐγειρόμενος, καὶ ἐγρόμενος. καὶ ἔγρετο, ἀντὶ τοῦ ἐγείρετο. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ ἀορίστου. Ἐγείρου χρὴ λέγειν, οὐχὶ ἔγειραι
εἰ μή τις προσθήσει τὸ σαυτόν. Ἐγείρω, καὶ ἐξεγείρω σε τοῦ ὕπνου, παθητικῶς. ὡς τό, Οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας ἐ-
γείρεται τῆς νυκτὸς ἀλλὰ πέρδεται. Ἐγείρει τις τὸν κείμενον, καὶ ἐγείρει τὸν ῥᾳθυμοῦντα. Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶ-
τον αὐτὸν βούλομαι. ὁμοίως ἐπεγείρω. ὡς ὁ αὐτός. πῶς δῆτ' ἂν αὐτὸν ἐπεγείρομαι. Ἐγείρω, αἰτιατικῇ. Ἐγέλα, χάλε-
ναι. Ἐγέλωτοι, ἀστέρες. Ἐγενέσθην, γείνω γενῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔγενον. ὁ μέσος ἐγενόμην. τὸ δυϊκὸν, ἐγενέσθον. τὸ τρί-
τον ἐγενέσθην. Ἐγένετο ὁ δεῖνα τόσου ἔτους. ἀττικῶς ἐγένετο τόσα ἔτη. Συνέσιος, Οὐ μὴν οὐδὲ Σωκράτης ὁ τότε φαλα-
κρὸς ἦν πέντε καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονώς. Ἐγένετο, ἐγεγώνει. ἐγεγώνει δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. Ἐγένετο καὶ
μάνδρωνι, συκίνη ναῦς. λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ ἀξίαν εὐτυχησάντων. εἶτα θρυπτομένων ἐπὶ τοῖς παροῦ-
σιν. ὁ γὰρ ναύαρχος ᾑρέθη ἀνάξιος ὢν τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ συκίνη ναῦς, τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. Ἐγένετο. τὸ ἐγένετο σημαίνει ὀκτώ,
παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. κατὰ δόκησιν. ὡς τό, Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγένετο ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα. κατὰ παραγωγήν. ὡς τό, Εἶπεν ὁ θεός,
γενηθήτω φῶς. κατὰ ὑπερβολὴν τοῦ ὑποκειμένου. οἷον, Ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ, ἐγένετο στήλη ἁλός. κατὰ αὔξησιν. οἷον, Ὁ κόκκος τοῦ
σινάπεως ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα. κατὰ μείωσιν. ὡς τό, Γέγονα γέρων καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰσχύς. κατὰ ἐνέργειαν. ὡς τό, Ἐγέ-
νετο ὁ θεὸς ἐλπὶς σωτηρίας τοῦ κόσμου. κατὰ πάθος. ὡς τό, Γέγονα ὡσεὶ κωφὸς, ὁ ἄλαλος. κατὰ πρόσληψιν. οἷον, Ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι. Ἐγένετο, ἔλαβεν. ἐγένετο. Ἐγεννησάμην, ἐκ τοῦ γεννάω, γεν-

νήσω, ἐγείνησα καὶ μέσος ἐγεννησάμην καὶ τίθεται, ἀντὶ τοῦ ἐγέννησα. οὕτως ἐθρεψάμην ἀντὶ τοῦ ἔθρεψα. καὶ ἠγανακτησά-
μην ἀντὶ τοῦ ἠγανάκτησα. Ἐγεινόμην, μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἐκ τοῦ γείνω. ὡς τὸ, Διὰ ταῦτα ἐκ πλουσίου ἐγεινόμην πε-
νέστατος. Ἐγρηγορεῖ, γρηγορεῖ. Ἔγερθεν, ἀντὶ τοῦ ἠγέρθησαν. ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν γίνεται κατὰ
συγκοπὴν, καὶ συστολὴν ἰωνικήν. οἱ γὰρ δωριεῖς ἀπὸ γενικῆς τῆς μετοχῆς, οἷον κοσμηθέντος καὶ ἐγερθέντος ποιοῦσι τὰ τοιαῦ-
τα. ἀποκοπῇ τῆς τος συλλαβῆς καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου. οὕτω καὶ σταὶ, καὶ βαὶ. καὶ φαί. Ἐγέρθω, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἐγερῶ,
γίνεται ἐγερτός. καὶ κατὰ τροπὴν ἐγέρθω. Ἔγεστα, πολεμικὸν μηχάνημα. ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοὸς ἐγειρόμενον. Ἐγί-
γαρτος, καὶ ἐγίγαρχος, ὁ ἐπίχαρις. Ἐγηγέρατο, ἐκ τοῦ ἐγείρω ἐγερῶ ἤγερκα καὶ ἐγήγερκα ἀττικῶς. ἤγερμαι, καὶ ἐγήγερ-
μαι. ἠγέρμην, καὶ ἐγηγέρμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐγηγέρατο ἰακῶς. καὶ ἐγηγερμένος μετοχή. Ἐγηγερμένος, διανιστά-
μενος. Ἐγήθεεν, γηθέω γηθῶ. γηθήσω. γεγήθηκα. ἐγήθησα. γηθῆσαι. καὶ γηθήσειν. ἀπὸ παρακειμένου ἐστὶν ἐνεστῶτος τοῦ γηθῶ.
δωριεῖς δὲ γαθεῖν φασι. τὸ δὲ γήθω, οὐ πάνυ σύνηθες. Ἔγημα, ἀπὸ τοῦ γαμῶ. γαμήσω. ἐγάμησα. καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ η
καὶ σ ἔγαμα. καὶ τροπῇ ἰωνικῇ τοῦ α εἰς η, γίνεται ἔγημα. καὶ ἡ μετοχὴ ὁ γήμας. Ἔγημεν ἀνὴρ, γυναῖκα εἰς γάμον ἔλαβεν.
ἡ γυνὴ δὲ ἐγήματο, οὐχὶ ἐγαμήθη. ἄχρηστον γάρ. Ἐγήρα, ἐγήρασκεν. Ἐγκαθελεῖν, καταβαλεῖν. Ἐγκαθειργνύντες, ἀπο-
κλείοντες. ἢ καὶ κωλύοντες. Ἔγκαθετος, οὕτως ὑπερίδης ἀπερριμμένος. δέον δοκιμώτερον χρήσασθαι τῷ θετὸς, ἢ εἰς ποι-
ητός. ἢ ὑπόβλητος. φρύνιχος. καὶ ἔγκαθετος, κατάσκοπος. ὁ ἐνεδρευτής. καὶ δόλιος. Ἐγκάθηται εὖ πρὸς τῷ ἱματίῳ. ἀντὶ τοῦ
εἰς βάθος εἰσέδυ. Ἐγκάθηνταί που, λίθοι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκρυμμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ κρυπτόμενοι, ὑποκά-
θηνται. Ἐγκαθιέμενοι, ἀφιέντες. Ἐγκαθίζουσιν, ἐνεδρεύουσι. καὶ ἐγκάθηται ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύει. Ἐγκανίδες, μέρος
τι τοῦ πλοίου. ξύλα ἰθυτενῆ καθά που, ζυγά. καὶ ἐγκανίδας ὕπερθεν κατὰ τὸ ἐγκάρσιον ἐνθέντες. Ἐγκαίνια, ἑορτὴ καθ'
ἣν ἐκαινουργήθη τι. Ἔγκαιρον, ἐξ ἐναντίου τὸ ἄκαιρον. ἔστι δὲ ἄκαιρον ὁ λεγόμενον ἢ πραττόμενον λυπεῖ τοὺς ὁρῶντας
καὶ ἀκούοντας. Ἐγκακοῦμεν, ὑψοῦμεν. Ἐγκαλεῖν, αἰτιᾶσθαι. προκαλεῖσθαι. Ἐγκαλινδεῖσθαι σωματικοῖς πα-
θήμασιν, ἀντὶ τοῦ ἐγκυλίεσθαι. Ἐγκαλινδεῖται, ἐναναστρέφεται. ἐνδιατρίβει. Ἐγκαλινδούμενος, ἀντὶ τοῦ κυλιό-
μενος. χρυσόστομος. Καὶ πρώην ἔτι ταῖς τοῦ βίου μερίμναις ἐγκαλινδούμενος. Ἐγκαλοσκελεῖς. οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ
χρέα, ἐγκάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας. Ἐγκαλύπτεται, συγκρύπτεται. Ἐγκαλύπτομαι, τὸ αἰσχύνομαι. ὑποστέλλο-
μαι. Ἐγκαλῶ, τὸ κατηγορῶ. ὅθεν ἔγκλημα. καὶ ἐπικαλῶ, ὅθεν ἐπίκλημα. θουκυδίδης. ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν τοῖς
μεγαρεῦσι τῆς ἱερᾶς γῆς. ἐγκαλῶ σοι τόδε, δοτικῇ. κατηγορῶ σου τόδε, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. ὡς τὸ, ὥς τι ἐγκαλέσαι
αὐτῆς τῇ τρυφῇ. ἢ ἐγκαλῶ, ἔγκλησιν εἰσάγω. καὶ καταδίκην. Ἐγκαλλωπισαμένου, ἐναβρυνομένου. Ἐγκανακήσατο
παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν ἤχησε χαίρων. Ἐγκανάξον ἔγχεε, ἐκκένωσον. ἀριστοφάνης. Ἄκρατον ἐγκανάξον μοι πολύν. λέγε-
ται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως πινόντων. οἱ δὲ ἐπὶ θορύβου τὰ τοιαῦτα, παρὰ τὴν καναχήν. ἤγουν μετὰ ψόφου ἔγχεον. Ἐγκαν-
θὶς, σὰρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα, τὸ πάθος ποιεῖ. Ἐγκάπτει, ἐκπνεῖ. Ἐγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινόν. καὶ ἁπτόμενον
τῆς καρδίας. ἢ τὸ κρύφιον. ἢ τὸ ἐξ ἰσχυρᾶς διαθέσεως. Ἔγκαρος αἴσῃ, τινὲς ἓν μέρος λόγου ἀκούσαντες, καὶ προπαρο-
ξύναντες, ἔγκαρος ἔγραψαν. καὶ τὸν φθεῖρα ἀπέδωκαν. ἵνα λέγῃ ὁ ἀχιλλεὺς, ὅτι ἐν αἴσῃ ἔγκαρος. ἤγουν φθειρὸς τίθεμαι
τὸν ἀγαμέμνονα. ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔγκαρ. ὡς μάκαρ μάκαρος. οἷς πάλιν αὐτὸς ἀντιλέγων ἐρωτᾷ, τοὺς ταῦτα λέγον-
τας. πόθεν ἔγκαρος ὁ φθείρ. ἕτεροι δὲ εἰς δύο τε μέρη διαιροῦσι τὴν λέξιν ταύτην, καὶ ὀξύνουσι τὴν λήγουσαν. καὶ τὴν
αὐτὴν αὖθις ἀποδιδόασιν ἔννοιαν λέγοντες, ὡς τιμῶ αὐτὸν ἐν μοίρᾳ καρὸς, ὅ ἐστι φθειρὸς τοῦ περὶ τὴν κεφαλήν. τουτέστι,
τοῦ μηδενὸς τιμῶμαι αὐτόν. μάλιστα δὲ τοῦ εὐτελεστάτου. τὸ γὰρ ἀξιοῦν τινὰ τοῦ μηδενὸς, ἄλλως ἐστὶ φράσαι. οἷον ὡς σοφοκλῆς.
Τἆλλα ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην. τὸ δέ γε ὀλίγου τινὸς τιμᾶσθαί τινα, καὶ ὀβολοῦ τιμᾶσθαι. ὕστερον ἔλε-
γον ἀττικοί. ἐξ ἧς ἐννοίας καὶ ἀλώνητα δουλάρια παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὰ ὡς εἰπεῖν εὔωνα. λέγεται δὲ ὁ ἄτιμος, καὶ οὐκ ἐν
ἀριθμῷ κεῖσθαι. ὁμοίως δὲ οὐδὲ ἐν λόγῳ εἶναι. ἄλλοι δὲ γράφουσι καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως ἔγκαρος καὶ κλίνουσιν ἔγκαρ,
ἔγκαρος. τὴν δὲ λέξιν ἐπὶ ἐγκεφάλου νοοῦσιν. ὅν φασιν ὑπὸ ἀθηναίων μὴ ἐσθίεσθαι. ἵνα λέγῃ ὅτι ἀποπροπιάζομαι τὸν βα-
σιλέα, ὥς τινες τὸν ἔγκαρα. ὃν λυκόφρων ἔγκαρον λέγει. ὡς εἴ τις εἴποι καὶ τὸν μάρτυρα, μάρτυρον. καὶ τὸν ἀλάστορα ἀ-
λάστορον. οὗ χρῆσις παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τῷ ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις. καὶ τοῦτο μὲν ἕτεροι. ἐν οἷς καὶ ὁ πλούταρχος
ἱστορεῖ καὶ αὐτὸς ἐν συμποσιακοῖς, ὅτι ἐπεὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἤσθιον οἱ παλαιοὶ, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅμηρος τὸ τίω δέ μιν ἐν
καρὸς αἴσῃ, τὸν ἐγκέφαλον οὕτω προσειπὼν, διὰ τὸ ῥίπτειν φησὶ καὶ ἀποβάλλειν μυσαττομένους αὐτὸν, καὶ μάλιστα εἰ
ἀπὸ χοίρου ἦν. χοιρίου γὰρ ἐγκεφάλου θέμις φασὶν, οὐκ ἦν ἐσθίειν διὰ τοὺς δοξάζοντας ἴσον εἶναι μεταλαμβάνειν αὐτοῦ, καὶ
κυάμων. εἰς ἐπίτασιν δὲ τῆς κατὰ τὸν ἐγκέφαλον μίσους ἔδοξέ τισιν ὢν καὶ ἀπολλόδωρος ὁ ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζεσθαι τὸν
ἐγκέφαλον πρός τινος τῶν παλαιῶν. σοφοκλῆς φασιν ἐν τραχινίαις λευκὸν μυελὸν αὐτὸν εἶπεν, ἐκκλίνων τὸ μὴ ὀνομα-
ζόμενον. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, τὸ καρὸς ἀντὶ τοῦ κηρὸς καὶ θανάτου φασὶ, συστολῇ τοῦ η εἰς α. καθ' ὃ καὶ μάκαρες θεοὶ λέγονται
οἱ μὴ κηρὶ τοιαύτῃ ὑποπίπτοντες. ἔστι δὲ οὕτω νοῆσαι. τίω μιν ἐν καρὸς αἴσῃ. ὅμοιον τῷ, ἐχθρὸς μοι ἐκεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο
πύλῃσι. ταυτὸν γάρ τι, αἱ τοῦ ᾅδου πύλαι καὶ κάρ. Ἐγκαρπαθέντας, ἐγκριθέντας. ἐντυχόντας. Ἐγκαρπῆ, ἐπίκαρ-
πα. Ἔγκαρπον, τὸ ἔγκυον. Ἐγκαρσίχολοι, ὀξύχολοι. κεκραμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ γὰρ ἰχθύες ἐν τῇ κε-
φαλῇ τὴν χολὴν ἔχουσιν. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκάρσιον, πλάγιον. Ἔγκαρπα, τοὺς κεκουρευμένους πυρούς. ἅμα
καὶ ἔγκαρπα φρύνιχος δαίνεσιν. Ἐγκὰς, οἱ μὲν ἐπίρρημα νοοῦσιν. ὡς τὸ ἑκὰς καὶ ἀνδρακάς. διὸ καὶ συστέλλει τὴν λή-
γουσαν. οἱ δὲ, αἰτιατικὴν νοοῦσι πληθυντικὴν τὰς ἔγκας, ἧς τὸ ὀρθὸν αἱ ἔγκαι. ὅθεν πλεονασμῷ τῆς α συλλαβῆς, αἱ ἀγκά-
λαι. Ἰστέον δὲ, ἐπεὶ εὑρίσκεται τὸ ἀγκάζεται, ἀντὶ τοῦ περιλαμβάνει κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καλὸν ἂν εἴη ἀπὸ τοῦ ἀγκάζω
ἀγκάσω. παράγειν τὰς ἀγκάς. Ἔγκας, ἐν βάθει. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγκαπλάψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι. Ἔγκασιν,
ἐγκάτοις. ἀπὸ τοῦ κατέχειν τὴν τροφήν. λέγει δὲ τὸ ἧπαρ καὶ τὸν σπλῆνα, καὶ τὰ περὶ τὸν πνεύμονα, ἔντερον δὲ οὐχ ἔγκατον.

τὸ δὲ ἔντερον, οἷον ἔντερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κεῖσθαι τῶν μελῶν, ἐγκάτοισι. καὶ ἀποβολῇ τῆς τοι συλλαβῆς
ἔγκασιν. οὐκ ἔστι δὲ συγκοπή. μάχεται γὰρ ἐπεκτάσει συγκοπή. ἐναντίον γάρ ἐστι. ἄμεινον οὖν μεταπλασμὸν λέγειν. ἔστι
γὰρ ἐγκάτοισι, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ἔγκασιν. ὡς ἄστροις ἄστρασιν. οὕτως ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Ἐγκαταδύς,
ὑπεισδύς. καὶ διαδύς. χρήσιμα. Ἐγκαταζεύξας, συνθείς. συναρμόσας. Νέας βουλὰς νέοις ἐγκαταζεύξας τρόποις. σο
φοκλῆς. Ἐγκαταθεμένω, ἐγκαταθέμενοι δυϊκῶς. Ἐγκαταλείμματα, τὰ ἐναπομένοντα. καὶ ἐγκατάλειμμα, ἤτοι μνη
μόσυνον. τοῦτο δὲ διπλοῦν ἐστιν. ἢ ἐν παιδοποιΐα, ἢ ἐν ἀγαθοεργία. Ἐγκαταλέξει, ἐναριθμήσει. Ἐγκατάνα, κατὰ γνώμην.
κατὰ νοῦν. Ἐγκατέσκηψαν, ἐφόρμησαν. ἐπέδραμον. ἐπεδράξαντο. τὰ αἰγυπτίων κακὰ ἐν τῇ ἀλεξανδρεία πόλει κατέ
σκηψε καὶ τῇ ῥώμῃ. οὕτω φησὶν, οὐάρων. Ἐγκατιύειν, τὸ διώκειν. παρὰ τοῖς ἴωσιν. Ἐγκατειλεγμένος, πεπλεγμέ
νος. Ἐγκατεπλέγησαν, ᾠκοδομήθησαν. Ἐγκατειλεγμένος, ἐγκαταλεγόμενος. Ἐγκατέχει, ἐνέχεεν. Ἐγκατει
λημμένη, ληφθεῖσα κεκρατημένη. Ἐγκαυχᾶ, μεγαλοφρονεῖ. Ἐγκαυχῶμαι, δοτικῇ. Ἔγκαφος, τὸ ἐλάχιστον.
Ἐγκείσθω, πειθέσθω. Ἔγκειται, τὸ ἐν ἄλλῳ τινὶ κεῖται. οἷον ἔγκειται τῷ βιβλίῳ τὰ γράμματα. ἔγκειται, καὶ τὸ ἔνδον
ἐστίν. ἀμφοτέρων τοῦ τε ῥήματος καὶ τῆς προθέσεως, ἐπὶ στάσεως λαμβανομένων. ἔγκειται δὲ, καὶ τὸ ἔξω ἐστί. καὶ προστί
θεται. καὶ ἐγκεῖσθαι, βραχέως ἐπιτίθεσθαι. Ἐγκεκαροῦται, ἐγκαταβλέπει. Ἐγκεκαυμένη, ἐζωγραφημένη. ἐπεὶ
καὶ ἐγκαῦται λέγονται οἱ ζωγράφοι. οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους. ἴσως παρὰ τὸ καῶ τὸ κοιλαίνω. Ἐγκέκλιται, ἐπήρεισται.
ἔγκειται. Ἐγκεκοισυρωμένην παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, πολυτελῶς κεκοσμημένην. ἢ ἔθνος ἡ κοισυρόπολις ὀνομάζεται, πά
νυ αἰσχρὸν καὶ μυσαρόν. ἢ τὰ τῆς κοισύρας φρονοῦσαν. ἔστι δὲ ἐρετριακὸν τὸ ὄνομα. οὗτοι δὲ, εἰς τρυφὴν διαβάλλονται.
Ἐγκεκοισυρωμένος, ὁ ὑπερηφανευόμενος. Ἐγκεκόμβωται, ἐνείληται. Ἐγκεκορδυλημένος. ἀριστοφάνης. ἐν πεντε
σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. ἀντὶ τοῦ ἐνειλημένος. ἢ συνεστραμμένος. παρὰ τὴν κορδύλην. κορδύλην γὰρ οἱ κύπριοι λέ
γουσι, τὸ ἐνείλημα τῆς κεφαλῆς. ὃ παρ' ἀθηναίοι μὲν κρώβυλον καλοῦσι. πέρσαι δὲ, κίδαριν. Ἐγκεκύκλησαι, ἀνέστρε
ψαι. ἀριστοφάνης. Ἐγκέλαδος, ἡ ἀθηνᾶ. ἢ ὄρος. ἢ ὁ ἦχος. ἤτοι ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πολεμικῇ ἀποτελοῦσα. ἡ ἐγκελευο
μένη. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐγκελάδου τοῦ γίγαντος. Ἐγκέλευστοι, μετὰ προστάξεως. Οἱ δὲ ὑπὸ κύρου ἐγκέλευστοι. Ἐγκενίδας,
παραγίας σανίδας. Ἐγκεντρωθεὶς, ἀσφαλισθείς. Ἐγκέχρεα, ἐγκεχείρικα πάντα τιμολέοντι. Ἐγκέφαλος, παρὰ
τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ. ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ φάη. ἢ ἔγκφανος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιώτερον τῷ κρανίῳ. καὶ ἐγκέφα
λος διὸς κατὰ παυσανίαν, ἢ κάλλιστόν τι βρῶμα. ὁποῖα ἴσως ἐστὶ τὰ παρὰ τῷ κωμικῷ. δὲ ἠρτημένα θρῖα τοῦ ἐγκεφάλου.
Ἐγκέχοδα, διὰ φόβον τινὰ ἀπεπάτησα. μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ χέζω, χέσω. κέχοκα. ἢ κέχεκα, ὁ μέσος κέ
χοδα. ὡς ἀπὸ τοῦ φράζω φράσω πέφρακα. πέφραδα. Ἐγκεχριμένοι, σποδιὰς ἔχοντες. Ἐγκέχρικεν, ἐγκεκέντρι
κεν. Ἔγκηροι, θνητοί. Ἔγκηρος μοῖρα, ἡ θανάσιμος μοῖρα. Ἐγκιλικίζειν, τὸ πορνεύεσθαι. ἀπὸ τῆς τῶν κιλίκων πορ
νείας. κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ πορνεία διαβαλλόμενον. Ἐγκιλικίζεται, κακοηθεύεται. κακοποιεῖ. διεβέβληντο γὰρ
ἐπὶ πονηρία οἱ κίλικες. ἐντεῦθεν λέγεται καὶ κιλίκιος ὄλεθρος, τὸ ἐγγὺς εἰς χρῶτα κεκάρθαι. Ἐγκιλικίστρια, πονηρία γυνί
στρια. Ἐγκίλλαφος, οὐρά. Ἐγκινούμενος, βαβυλωνίοις ἀριστοφάνης. ἀνήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος, ῥητορικῇ παρὰ τ
τῶν, καὶ ἐμποδίζων. Ἐγκισσήσωσιν, ἐπιθυμήσωσι συλλαβεῖν. ἐγκίσσωσις γὰρ ἡ ὄχευσις. Ἐγκίσσωσις, ἡ ὄχευσις. ἡ
σύλληψις. Ἐγκίσχρα, ἐκέρνα. Ἔγκλεπτις, ἐπιθυμία. Ἐγκλεφές, ἐπιθυμητικόν. Ἐγκλέφωνος, ἐρεθιστής. διεφθαρ
μένος. Ἔγκλημα, καὶ ἐπέγκλημα, τὸ αὐτό. πλὴν τὸ μὲν ἔγκλημα, κοινῶς γράφεται. τὸ δὲ ἐπέγκλημα, ἀττικόν. ὁμοί
ως καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα. ἐγκαλεῖν, καὶ ἀποκαλεῖν. ὧν τὸ μὲν ἐγκαλεῖν γράφεται, ὡς τὸ ἔγκλημα κοινῶς.
ἀποκαλεῖν δὲ ὡς ἐπέγκλημα ἀττικῶς. καὶ ἔγκλημα, πταῖσμα, μέμψις. Ἔγκληρον, ἐπίκληρον. πλούσιον. ἐνούσιον. Ἔγ
κλητον λέγουσι, δικαστήριον καὶ δίκην. ἔγκλητον δὲ ἐγκαλέσασθαι, οὐ λέγουσιν. Ἔγκλητος, ἡ ἐπὶ σύνοδον παραίτησις.
Ἔγκλιζε, τὰ ἑτέρων, ἑτέροις ἐδίδου. Ἔγκλισιν, τροπήν. ὡς ἀναξαγόρας. ὥς τε κατὰ κορυφὴν τῆς γῆς τὸν ἀεὶ φαινόμενον
εἶναι πόλον. ὕστερον δὲ τὴν ἔγκλισιν λαβεῖν. τουτέστι τὴν τροπήν. Ἔγκλισις, βούλημα ψυχῆς διὰ φωνῆς σημαινόμε
νον. οἷον ὁριστική. προστακτική. εὐκτική. ὑποτακτική. ἡ γὰρ ἀπαρέμφατος, οὐκ ἔστι κυρίως ἔγκλισις, ἀλλὰ καταχρη
στικῶς, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πρόσωπα. Ἐγκοακίσαι, ἐγχέαι λάθρα. Ἐγκομβωθεὶς, δεθείς. Ἐγκόμβωμα, ὁ δεσμὸς τῶν
χειρίδων. ὃ λέγεται παρ' ἀθηναίοις ὄχθοιβος. ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσύμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον. κόμβος γὰρ, ὁ ὑψηλὸς τό
πος. ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. ἀπολλόδωρος. Τὴν ἐπωμίδα πτύξας διπλῶς ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην.
Ἐγκομβώσασθαι, στολίσασθαι. Ἔγκομμα, τὸ πρόσκομμα. Ἐγκόνει, ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει.
ἐγκονεῖν γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ σπεύδειν. ἐπεὶ οἱ μετὰ σπουδῆς πορευόμενοι, κόνιν ἐγείρουσιν. ἢ ὥς τινες, τὸ πονεῖν καὶ ἐνεργεῖν,
ἰακῶς ἐγκονεῖν λέγεται. ὡς παρὰ τὸ ὅπως, ὅκως. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ἐγκονεῖτε, ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε. ταχύνετε. ἐπεὶ οἱ τρέχον
τες κόνεως πληροῦνται. ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν. ἐν κόνει γὰρ ἐκείνων τὸ ἔργον. ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τῆς κόνεως ἅψασθαι νικῶσιν. Ἐγ
κονέοντες, ἐνεργοῦντες. ὅθεν καὶ γόνυ. οἷον κόνυγον, παρὰ τὸ ἐνεργεῖν δι' αὐτοῦ. Ἐγκονίδες, αἱ ὑπηρέτιδες. ἀπὸ τοῦ κο
νεῖν τὸ ἐνεργεῖν. τινὲς καὶ τὸ ἔγκομαι, λέγουσι τὸ αὐτὸ σημαίνειν. Ἐγκοπεύς, τὸ ἐργαλεῖον. Ἐγκοπή, ἔνεδρον. ἐμπόδιον.
Ἔγκοποι, δυσχερεῖς. Ἔγκοπρος, ἡ μὴ δεομένη κόπρου χώρα. Ἐγκόπτει, ἀνακόπτει. Ἐγκορδυλῆσαι, ἐνειλῆσαι. καὶ
συντάσσεται δοτικῇ. Ἐγκορύψεται παρὰ τῷ λυκόφρονι, τὸ τοῖς κέρασι πλήττειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κριῶν. εἰώθασι
γὰρ οἱ κριοὶ ἐν τῷ μάχεσθαι, τοῖς κέρασι πλήττειν. τὸ θέμα ἐγκορύπτω. Ἐγκοσμεῖται, ἐν τάξει τίθεται. Ἐγκοσμογε
νεῖς, τοὺς ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκριθέντας. Ἔγκοτημα, ὀργή. μανία. Ἔγκοτον, ἐχθρόν, ἐνδιάθετον. καὶ ἐγκότως, ὀργίλως.
εἰς τὸ, Τίς φθόνος αἰὲν θησείδας ἀγαθὸν ἔγκοτος αἰὲν ἔχει. ἔγκοτος οὖν, ἡ ἐπίμονος ὀργή. Ἐγκουλεήσατο, καθῆκεν εἰς
τὸν κουλεὸν τὸ ξίφος. Ἐγκουράδες, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προσώπων πίνακες.
ἔστι γὰρ κουρὰς, ἡ κορυφή, καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ. ἐγκούρας δὲ, ὁ ἐγγεγραμμένος. αἰσχύλος μυρμιδόσιν. εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυ

ναμεῖ τῷ κότῳ. καὶ ἐνεκότει παρὰ σοφοκλεῖ. Ἐγκραγγάνειν, ἐμβοᾶν. Ἐγκαμπαιεῖν, βοᾶν. Ἐγκρασίχολαι,
ὀξύχολαι. κεκρασμένην χολὴν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. καὶ εἶδος ἰχθύος. αἵ τινες ἐν τῇ κεφαλῇ τὴν χολὴν ἔχουσιν. Ἐγκρά
τεια. ἐγκράτειά ἐστιν, ἀργυρίου καταφρονεῖν. τροφῆς, κτήσεως, στόματος κρατεῖν, κυριεύειν λογισμῶν τῶν πονηρῶν, καὶ
ἐγκράτεια, ἁμαρτίας ἀφαίρεσις. σώματος νέκρωσις. μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν φυσικῶν παθημάτων τε καὶ ἐπιθυμιῶν. ζωῆς
πνευματικῆς ἀρχή. τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν πρόξενος. ἐν ἑαυτῇ τὸ κέντρον τῆς ἡδονῆς ἀφανίζουσα. ταύτην οἶδα μὲν σωφροσύνης
μητέρα. ὑγείας πρόξενον. νηφαλαιότητος, καὶ τοῦ ἀμετεωρίστως ἔχειν πρὸς θεὸν σύμμαχον. ταύτην καὶ δαίμονες φεύ
γουσιν. αὐτοῦ τοῦ κυρίου διδάξαντος ἡμᾶς. Τὸ γένος τοῦτο οὐκ ἐκπορεύεται, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. ἐγκράτεια
ἐστὶ, τὸ δύνασθαι κρατεῖν τῶν λογισμῶν τὴν ἐπιθυμίαν, ὁρμῶσαν ἐπὶ φαύλας ἀπολαύσεις τῶν ἡδονῶν, καὶ τὸ καρτερι
κὸν καὶ ὑπομονητικὸν εἶναι, τῆς κατὰ φύσιν ἀνδρείας καὶ λύσης. ἐγκράτεια δὲ ὁ πρὸς πᾶσαν ἔξω τοῦ λόγου ἡδονὴν κα
ταντήσασι πολεμῶν, καὶ ἀκλινὴς ἐμμένων τῷ ἀγαθῷ. ἡ ἐγκράτεια, ἡ τῶν κακῶν ἀποχή. ἡ διάθεσις ἀνυπέρβατος τῶν
κατ' ὀρθὸν λόγων. ἡ ἕξις ἀήττητος ἡδονῶν. ἐγκράτεια δὲ σωφροσύνης διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ σωφροσύνη, ἠρεμαίας ἔχει τὰς
ἐπιθυμίας. ἡ δὲ ἐγκράτεια σφοδράς. ἐγκράτειά ἐστι καταφρόνησις ἡδονῶν, ἢ δύναμις ἀντέχουσα πρὸς ἡμᾶς. ἐγκρατείας
δὲ τέλος ἐστὶν, ἡ καταστροφὴ τῶν παθῶν. Ἐγκρατεύομαι ἀπὸ τοῦ οἴνου. Ἐγκρατὲς, ἀντὶ τοῦ ἡ ἐγκράτεια. τὸ συνηθὲς,
ἀντὶ τοῦ συνήθεια. τὸ ἀσθενὲς, ἀντὶ τοῦ ἀσθένεια. σημείωσαι ὅτι τὸ λαμβάνειν ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων οὐδέτερα, ἀτ
τικῶν ἐστιν. Ἐγκρατὴς γυνὴ, τὸ ἀρσενικὸν ἐγκρατὴς ἀνήρ. καὶ ἐγκρατὲς παιδίον. ἔστι δὲ ἐγκρατὴς, ὁ ταῖς φαύλαις
ἐπιθυμίαις λόγῳ μὴ ἀκολουθῶν. ἐγκρατὴς λέγεται οὐ κατὰ ἀπάθειαν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσχειν μὲν, μὴ ἄγεσθαι δὲ ὑπὸ τῶν
παθῶν. καὶ ἐγκρατὴς, ὁ ἐπικρατέστερος. Ἐγκρατῆσαι, καρτερῆσαι. Ἐγκρίδες, πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον, καὶ μελι
τούμενον. ἔνιοι δὲ, ἀμανίτας. Ἐγκρικαδία, συναφὴ χειρῶν εἰς τοὐπίσω. Ἐγκρίκια, ξύλα κεχωσμένα. Ἐγκρίκῳ,
κοίλῳ, καὶ κενῷ. Ἐγκρῖναι, ἀντὶ τοῦ συναριθμῆσαι. Ἐγκρίνω, τὸ ἔν τινι τάττω. συγκρίνω, τὸ συνάγω. ᾧ ἐναντίον, τὸ
διακρίνω. Ἐγκρὶς, γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑγαρές. Ἔγκρισις, ἱερὸς ἀγών. Ἔγκριτος, ἐκλελεγμένος. ἐξειλεγμένος.
Ἐγκρούων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. βαίνων εὐρύθμως. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλων εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους λειμώνων ἐγκρούων.
Ἔγκρυπτος, πέμματος εἶδος. Ἐγκρυφιάζων, ἐμφωλεύων. καὶ ἀποκρύπτων. ἀπὸ ἐγκρυφίου ἄρτου μετήνεκται. οἷον
λανθάνων καὶ ἐγκρύπτων. Ἐγκρυφίας, ὁ ἐν σποδιᾷ γινόμενος ἄρτος. Ἐγκρυψαμένω, ἐγκρυψάμενοι δυϊκῶς. Ἐγκταί,
οἱ διαγράφοντες τοὺς τοίχους ζωγράφοι. Ἐγκτῆνες. οἱ βοιωτοὶ οὕτως ὀνομάζονται, ὥσπερ καὶ ὕαντες, διὰ τὸ κτηνώδεις
εἶναι καὶ χοιρώδεις. Ἔγκτισις, τὸ εἰς χρῶτα κεκάρθαι. Ἔγκυα ἢ ἔγκυον, τὸ ἐν γαστρὶ ἔχον. Ἔγκυδον, ἔνδοξον. Ἐγκυ
κλα, τὰ ἐγκυκλούμενα τῷ βίῳ καὶ συνήθη. Ἐγκυκλήθητι. ὡς τὸ, εἰ μὴ χολὴν ἔχεις καταπλεῖν, ἐγκυκλήθητι. τουτέ
στι, συστράφηθι. Ἐγκύκλημα δὲ λέγεται, μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον. ὃ περιστρεφόμενον, τὰ δοκοῦντα ἔνδον,
ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι, καὶ τοῖς δικασταῖς ἐδείκνυεν. λέγει οὖν, καὶ φανερὸς γενοῦ. Ἐγκυκλήσω, ἐγκαλύψω. Ἐγ
κύκλιος παιδεία, διὰ πάσης χωρεῖ καὶ παιδεύσεως, καὶ ῥυθμοῦ παντὸς, καὶ κινήματος. ἡ ἐγκύκλιος, ἡ γραμματικὴ,
ἡ ποιητικὴ, ἡ ῥητορικὴ, ἡ φιλοσοφία, ἡ μαθηματικὴ, καὶ πᾶσα τέχνη καὶ ἐπιστήμη, διὰ τὸ περιιέναι ταῦτα τοὺς σοφοὺς
ὡς διά τινος κύκλου. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐτήσιος τῶν χρημάτων δόσις. καὶ ἐγκυκλίας λειτουργίας, τὰς καθ' ἕκαστον ἐνιαυ
τόν. κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτὸς, ἀπὸ τοῦ εἰς κυκλεῖσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ. Ἔγκυκλον, ἱμάτιον. ἀριστοφάνης ἐγὼ γ'
ἂν εἴ μοι χρεὶ ἦ, τοὔγκυκλον τουτὶ καταθεῖσα. Ἐγκυκῶσα ἄλφιτα θρόνα, ἀντὶ τοῦ συνταράττουσα. ὥσπερ κίρκη ἐν
τῇ βρώσει τῶν ὀδυσσέως ἑταίρων. τυρὸν τ' ἄλφιτα μέλι, οἶνον συνετάραξε. καὶ δοῦσα πιεῖν, καὶ ῥάβδῳ πλήξασα, εἰς χοίρους
αὐτοὺς μετεμόρφωσε. Ἔγκυκλον, ἐγκαρυλάκωνες. Ἐγκύμονος, ἐγκύου οὔσης. Ἔγκυος γυνὴ, ἐγγαστρωμένη. Ἐγκυ
ρῆσαι, ἐντυχεῖν. οὕτω κρατῖνος. Ἐγκίρτα, τὰ ἐν τοῖς κίρτοις ἐνυφάσματα. Ἐγκυσίχωλος. εὕρηται παρὰ τὸν κύ
σον. ὁ ἀπὸ τοῦ κύσσου χωλὸς, καὶ τῆς κοτύλης. κύσσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν, περὶ ὃν ἡ κοτύλη ἐστίν.
ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Ἐγκυτὶ, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. οὕτω καλλίμαχος. Ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ. δοξάζω. καὶ ἐγκώμιον. καὶ
ἐγκωμιαστής. Ἐγκώμιον. παρὰ τὸ ἐν τῇ κώμῃ ᾄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς, καὶ τὰ ἄμφοδα.
ἤρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ οἵ τινες παρά τινων μεγιστάνων ἐβλάβησαν, καὶ εἰς τὰ ἄμφοδα ἱστάμενοι ἐκακολόγουν, καὶ ὕ
βριζον τὸν ἀδικοῦντα. καὶ ἐγκώμιον, ἔνδημον. κώμη γὰρ, τὰ τοῦ δήμου συστήματα. Ἐγκωμβώσασθαι, στολίσασθαι. Ἐγ
κώπαια, τὰ περιδέρραια. Ἐγκοπὴ, ἐμπόδιον. Ἔγλασας, ὑπέμεινας. Ἔγλαψεν, ἐσκάλευσεν. Ἐγλευκισμένος,
ὁ ὑπόγειος. πεπαυμένος τοῦ γλυκὺς εἶναι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγλιξάμην, ἐπεθύμησα. οὕτω πλάτων. Ἔγμα,
ὁ χύρωμα. στύλος. Ἔγματα, λύπαι. Ἔγμεν, ἔχειν. Ἐγνάμφθη, ἐκάμφθη. ἐκλάσθη. Ἔγναψεν, ἔπεισεν. ἔκαμψεν.
Ἐγνυπωμένον, ταλαίπωρον, κατηφές. Ἐγνύπωσαι, τρυφᾷ. καὶ τὸ ἐναντίον. Ἔγνω, ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα.
καὶ ἀντὶ τοῦ ἔκρινε. καὶ ἔγνωσαν, ἔκριναν. Ἐγνωμάτευεν, ἀντὶ τοῦ βουλὰς ἐδίδου καὶ γνώμας. Ἐγνώσθην, ἐκ τοῦ γνώω.
ὁ μέλλων γνώσω. ὁ παρακείμενος ἔγνωκα. ὁ παθητικὸς ἔγνωσμαι, ἀόριστος ἐγνώσθην. καὶ οὐκ ἐκ τοῦ γνῶμι. Ἐγνωσιμά
χησεν, ἑαυτοῦ κατέγνω μὴ δυναμένου μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους. Ἐγνωσμένον, βεβουλημένον. Ὁ δὲ φράζει,
ὡς ἐγνωσμένον αὐτῷ εἴη, ἔτι νυκτὸς ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς πολεμίους. καὶ ἐγνωσμένον, κεκριμένον. ἀρριανός. ἐγνωσμέ
νον δὲ ἦν σφίσιν, ἐπειδὰν ἐλάσωσιν οἱ μαυρούσιοι εἰς αὐτοὺς, τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτῶν φεύγειν, ὡς πεφοβημένους.
τοὺς δὲ ἐφ' ἑκάτερα τεταγμένους ἐς τὰ πλάγια, ἐμβάλλειν τῶν διωκόντων. Ἐγοργοπίασκεν, ἀτενὲς ἔβλεπεν.
Ἐγρεκύδοιμος, ἡ ἐγείρουσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις. Ἐγρεμάχας, ἐγερσιμάχας. Ἔγρεο, ἀνίστασο. Ἔγρετο, ἐγεί
ρετο. ἐγείρομαι καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔγρομαι. ἀφ' οὗ ἐγρόμενος. καὶ ὁ παρατατικὸς ἐγρόμην. τὸ τρίτον, ἔγρετο. λέγεται
δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγείρετο. Ἐγρήγορα χρὴ λέγειν, καὶ ἐγρηγόρειν, καὶ ἐγρηγόρησας. καὶ ἐγρήγορθι, τὸ προστακτικὸν, καὶ ἐ
γρηγόρειν, παρατατικόν. Ἐγρήγορεν, ἐνήφεν. ἠγρύπνει. καὶ ἐγρήγορος, ὁ νηφάλεος. Ἐγρήγορθα, ἐγείρω. ὁ παρακείμενος

ἤγερκα· ὁ μέσος ἤγορα, καὶ ἀττικῶς, ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, καὶ ἐπενθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα. Ἐγρήγορθαι· τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων προπαροξύνουσιν, ὡς αἰολικόν. ἄλλως γὰρ παροξύνεσθαι ὀφείλει· ὡς παθητικὸς παρακείμενος· ὡς γὰρ κέκοπα μέσος παρακείμενος καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς παραληγούσης κέκοφα ἐνεργητικός, ὁμοίως καὶ κέκλοπα· οὕτως οὐ μόνον ἐγρήγορα μέσος παρακείμενος ἀττικῶς, ἀλλ' ὡς εἰκὸς καὶ ἐγρήγορκα· οὗ παθητικὸς, ἐγρήγορμαι· ἐξ οὗ τὸ ἐγρήγορθαι κοινῶς. ἕτεροι δὲ ἐκ τοῦ ἐγρηγορῆσθαι παρακειμένου αὐτὸ συγκεκόφθαι φασίν. ἀπίων δὲ καὶ ἡρόδωρός φασιν ὡς τὸ ἐγρήγορθαι οὐκ ἐχρῆν προπαροξύνεσθαι, εἴτε συγκοπή ἐστιν ὡς εἴρηται, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἔγρω γίνεται· μίαν δὲ φασὶν ἀφορμὴν τοῦ δύνασθαι τονοῦσθαι οὕτω· τὰ εἰς θαι τῇ ορ συλλαβῇ παραληγόμενα αἰολικά ἐστι· πέρθαι· μέμορθαι· ἔφθορθαι· ἐπεὶ οὖν ἐγρήγορθαι ἡ παράληξις αἰολική τίς ἐστι, ἕπεται καὶ ὁ τόνος ὁμοίως τοῖς προκειμένοις. τὸ δὲ ἐγρήγορθε, γίνεται ἐκ τοῦ ἐγρηγόρατε προστακτικοῦ, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. Ἐγρήγοροι ἄγγελοι, οἱ τοῦ σὴθ υἱοί. Ἐγρηγορόων, ἐκ τοῦ ἐγρήγορα μέσου παρακειμένου γινόμενον. ἐγείρω γάρ· μέλλων ἐγερῶ· παρακείμενος μέσος ἤγορα· καὶ ἀττικῶς ἐγήγορα· καὶ πλεονασμῷ, ἐγρήγορα· ὅθεν τὸ ἐγρηγορῶ μετὰ τῆς πρωτοτύπου αὐξήσεως, ὁμοίως τῷ πέποιθα, πεποιθῶ· πεποιθήσω, ἐξ οὗ ἡ πεποίθησις· ὡς ἐγρηγόρησις· καὶ ὅμηρος μὲν, τετρασυλλάβως οἶδεν ἐγρηγορῶ· οἱ δὲ ὕστερον, καὶ γρηγορῶ τρισυλλάβως, ὅπερ οὐ φιλεῖται τοῖς ῥήτορσιν. Ἐγρηγόρσιον, τὸ ποιοῦν ἐγρηγορέναι ἐπίβρωμα, εἴτε ἄλλο τι τοιοῦτον. φερεκράτης· ἐγρηγόρσιον, τουτέστι παυσινύσταλον· ῥητορική. Ἐγρηγορῶ, ἀπὸ τοῦ ἐγείρω ἤγερκα· ὁ μέσος ἤγερα· καὶ ἀττικῶς ἐγήγερα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, ἐγρήγορα· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγρήγορα, γίνεται ἐγρηγορέω ῶ· ἤσω· μέλλων· ὁ παρακείμενος, ἐγρηγόρηκα· καὶ ὁ μέσος ἐνδεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ ὡς ἀπὸ περισπωμένου, καὶ προσθέσει τοῦ θ, ἐγρήγορθα. Ἐγρηγορῶς, ἀγρύπνως διατελῶν. Ἔγρηνται, ἤρηνται. Ἔγρυπε· σεισμός φησι γέγονε, καὶ ἐγρύπησεν ἡ γῆ· μελάνθιος· καὶ ἔστιν ἐν τῷ γρυπάνιον. Ἐγρήσασα, μαθοῦσα. Ἔγρησις, ἡ ἐγρήγορσις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγρήσσειν· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐγείρω κατὰ συγκοπὴν, ἔγρω· ἐξ οὗ ἐγρήσσω· ὥσπερ πέλω πελῶ, πελήσσω· πέτω πετῶ πετήσσω· ἢ ἐκ τοῦ ἔγρω παράγεται, ὡς ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐρήσσω, αὐτὸ δὲ τὸ ἔγρω ἐκ τοῦ ἐγείρω συγκέκοπται. Ἐγρήσσοντες, ἐγρηγορότες. Ἐγρήσσων, ἐγρηγόρως φυσῶν· ἀγρυπνῶν. Ἐγρῆτα, παρακαταβολὴν, ἢ δίκης, ἢ κρίσεως. Ἐγρόας, στόματος, ἢ πόρου. Ἐγρόμενοι, συλλεγόμενοι. Ἐγρυπνεῖ, ἀγρυπνεῖ. Ἐγύμνασμαι, ἐγυμνήτευσα. Ἐγύρωσε, περιετείχισε πάντοθεν. Ἐγχαδὲς, νέον· ἄκρατον. Ἐγχαλεῖν, καταχασμᾶσθαι· λάκωνες. Ἐγχαλίδες, διαπεπαρμένοι ἧλοι. Ἐγχαλινοῦται, χαλινοῖς ἐμφερὲς ἀπόκειται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐγχανὼν, ἐγγελάσας· ἀριστοφάνης. Ἐγχάσκειν, καταγελᾶν. Ἔγχεα, δόρατα. Ἐγχειγάστωρ, ὁ διὰ τοῦ δόρατος ζῶν. Ἔγχει, ἔμβαλε. Ἐγχείησι, ταῖς ἐπιδορατίσιν· ἡ εὐθεῖα ἡ ἐγχεία· καὶ ὤφειλε προπαροξύνεσθαι· τὰ γὰρ διὰ τοῦ εια ἐπὶ πραγμάτων τασσόμενα προπαροξύνεται· οἷον ἀμάλθεια· ἔστι δὲ ἡ αἲξ ἡ θρεψαμένη τὸν δία· καὶ ὑπωρεία, ὑπωρείη. τὸ δὲ ἐγχεία, ποιητικῶς ἐξετάθη· γίνεται ἐκ τοῦ ἔγχος ἐγχέα· ὡς ἰτέα καὶ συκέα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἐγχεία. Ἐγχεῖν, ἐγκεράσαι· ἢ ἀντὶ τοῦ σπεῖσαι· ξενοφῶν. Ἐγχειρίας, ἀδείας· ἢ ἐπιχειρήματα. Ἐγχεῖδαι, τηρηταὶ δανείων. Ἐγχείμαργος, πολεμικός· ὁ μαινόμενος τῷ δόρατι. Ἐγχείρημα, τόλμημα· ἐπιτήδευμα. Ἐγχειρίδιον, βιβλίον· ἢ ἕτερόν τι· ἢ ξίφος· ἢ τμητικὸν ὄργανον. Ἐγχειρίζω, τὸ εἰς χεῖρας τίθημι· ἢ δίδωμι τινός τόδε τι. ἐγχειρῶ δὲ τῷδε τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἄλλου τὰς χεῖρας ἐπιβάλλω παρὰ ἀριστοφάνει· ἐγχειρεῖ τὸν πρεσβύτην, ἤγουν ἀρχὴν ποιεῖ. Ἐγχειρογάστορες, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. Ἐγχειροῦντας, τολμῶντας. Ἔγχειος, ἡ ἀφροδίτη· κύπριοι. Ἐγχειρῶ ἐστι, τὸ ἔργου τινὸς ἅπτομαι· καὶ συντάσσεται δοτικῇ, ὥσπερ καὶ ἐπιχειρῶ, ἐγχειρίζω δὲ, τὸ εἰς χεῖρας δίδωμι· καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Ἐγχέλεις θηρώμενος ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος ἴδιον, ταραχὰς ποιούντων· ὅταν γὰρ τὸ ὕδωρ καθεστῇ, οὐδὲν λαμβάνουσιν, ὅτε δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράξωσι καὶ κινήσωσι, λαμβάνουσιν· οὕτω καὶ οὗτοι, ταράττοντες τὴν πόλιν. Ἔγχελις, παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἐν τῇ ὕλῃ· ὅ ἐστι ζωγρεῖσθαι· καὶ ἐγχέλυες· ἰστέον ὅτι ὅμηρος μὲν διὰ τοῦ υ κλίνει ἐγχέλυας· φαίνεται δὲ καὶ διὰ τοῦ εως ἔχειν τὴν κλίσιν, ἡ παροξυτόνως ἔγχελις· ἢ ἄλλως ἔγχελις προπαροξυτόνως· καὶ δηλοῦται τοῦτο παρὰ τῷ κωμικῷ ἐγχελέων καὶ ἐγχέλεις· καὶ παρὰ ἑτέροις δὲ πολλοῖς· φησὶ γοῦν καὶ αἴλιος διονύσιος, ὅτι ἔγχελυς τὸ ἑνικὸν, ἐγχέλεις δὲ τὸ πληθυντικὸν, καὶ ἐγχελέων καὶ ἐγχέλεσιν· ἐγχέλεια δὲ, τὰ τεμάχη φησὶ τῶν ἐγχελέων· τὰς δὲ ἐγχέλεις φασὶν οἱ παλαιοὶ ζῆν εἰς ἑπτὰ ἔτη καὶ ὀκτώ· καὶ ἀλληλοφαγεῖν. Ἰστέον ὅτι τοῦ, ἐγχέλυες ἡ μὲν ἑνικὴ εὐθεῖα ἔγχελις· προπαροξυνομένη παρὰ τὴν ἰλὺν καὶ ὡς οἷα ἰλύϊ χεομένη· ὅθεν καὶ δύναται κατὰ τὸν ὀππιανόν· διὸ καὶ προπαροξύνεται, καὶ εἰς υς παρατοῦται, ὡς καὶ ἀθήναιος βούλεται. Ἐγχέλυς ἀττικοί, βοιωτοὶ δὲ, ἔγγελυν λέγουσιν. Ἔγχεον, ἀπάρξαι θεοῖς. Ἐγχεσίμαργος, τοῖς ἔγχεσι μαινόμενος· πολεμικός. Ἐγχεσίμοροι, οἱ αἰχμηταί· οἱ περὶ ἔγχη μεμορημένοι, ὅ ἐστι κακοπαθοῦντες· ἐκταθέντος τοῦ ο μικροῦ, εἰς ω μέγα, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἰόμωρος γίνεται· ἢ ἐγχεσίωροι, ὡς ὥραν ἔχοντες τῶν ἐγχέων, πλεονασμῷ τοῦ μ. Ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι· γυὸν, τοὺς ἐξ ἑκατέρου δὲ μέρους κατεστομωμένα τὰ δόρατα. Ἐγχέσπαλοι, πολεμικοί· ἔσειον γὰρ τοὺς κοντοὺς πρὸ τῆς ἀφέσεως· μὴ πότε ἄρα εἰσὶν ἐγκλασθέντες. Ἐγχέσπαλος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ὡς καὶ τὸ θέσπιος, θέσκελος, θέσφατος. Ἐγχέται, δόρατα· λόγχαι. Ἔγχηλος, ἐπίδεσμος ἰατρικός. Ἐγχηρώμενοι, ἐγχάσκοντες. Ἐγχηρωτύλει, ἐπιχαίρει. Ἐγχίδιον, ἔγγιον. Ἐγχλίει, ἐν τρυφᾷ. Ἐγχλοᾶσθαι, ἐμφυῆναι. Ἐγχόδια, ἀθρόα. Ἔγχος, οὐ μόνον τὸ δόρυ δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος· ὡς καὶ παρὰ σοφοκλεῖ δῆλόν ἐστιν· ἡ ἔγχος καὶ ἐγχείη λέγεται ὥσπερ ἔλεγχον, καὶ ἐλεγχείη· οἷον, ἐλεγχείην καταχεύῃ· ἔοικε διαφορά τις εἶναι τῶν δοράτων, τούτων, καὶ τῶν ἐγχειῶν· ἴσως αὗται μὲν ὀρεκταὶ, ἐκεῖνα δὲ ἀφίενται· τυχὸν δὲ καὶ τῷ μήκει διέφερον· διὸ ὅμηρος περὶ τῶν μονομάχων φησὶν, ὅτι μακραῖς ἐγχείαις μάχονται. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἔγχος, ἀντὶ τοῦ σκήπτρου τίθησιν ὅμηρος, ἐν τῷ ἕκτωρ δ' ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ ἔγχος ἔχεν· ὃ ἐρεισάμενος ἔφη· ἤγουν τὸ τῆς ἀνδραγαθίας ὄργανον· σκόπει ἐνταῦθα, ὅτι ἐρείδεται τῷ ῥηθέντι δόρατι ὁ ἥρως, οὐχ οἷα σκήπτρῳ βασιλεὺς δημηγορῶν, ἀλλ' ὅσα καὶ βακτηρίᾳ, κατάκοπος ἀνήρ. Ἔγχος ἑνδεκάπηχυ· τὸ γὰρ διπλάσιον, δύο καὶ εἰκοσίπηχυ. Ἐγχοῦν, τὸν στεάτιον λάκωνες. Ἐγχου-

δος βοτάνης· ἣ καὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγεται ἄγχουσα· ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ ε̄· καὶ ἐγχουσίζεται, ἐπὶ τῶν γυναικῶν τῶν τῇ ἐγχού σῃ χριόντων τὸ πρόσωπον· ὡς τὸ, Ἐγχούσῃ προσέοικεν, ἀκάνθῃ ἐν πεταλείῳ· καὶ ἀμειψίας, Ἐγκοτταβίζουσι δυοῖν ὀβολοῖν ἔγχουσαν καὶ ψιμμύθιον. εἴρηται παρὰ τὸ ἐγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρόν· οἷον ἐγχίουσά τις οὖσα· καὶ πάλιν· Κοσμεῖσθαί τι τῇ ἐμῇ στολῇ, καὶ ψιμμυθιοῦσθαι, καὶ ἐγχουσίζεσθαι τὸ πρόσωπον. Ἐγχρίει, πλήσσει. ἐγκεντρίζει. Ἐγχριμφθεὶς, πλησίον γενόμενος· ὥσπερ δὲ ἐκ τοῦ ἐρῶ γίνεται τὸ ῥίπτω, οὕτω καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ χερῶ χρῶ, χρίπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ̄ διὰ εὐφωνίαν, χρίμπτω· ὁμοίως τῷ σκίμπτω, ὃ παρὰ πινδάρῳ κεῖται· ἀφ' οὗ καὶ ὁ σκίμπους· πολὺ δὲ θ χρόνος δηλοῖ ὅμηρος τοῦ ἕκτορος, τὸ μάλα ἐγχριμφθέντα, τοῖς ἐναντίοις στῆναι. Ἐγχρίμψαι, πλησιάσαι ψαῦσαι ἐγγίσαι παραπελάσαι. Ἐγχρίπτω, προσπελάζω· προσεγγίζω προστρίβω. Ἐγχρίσαι, καὶ ἀναλεῖψαι, διαφέρει. ἐγχρίσαι μὲν γὰρ, ἐπὶ σκορπίου ἢ σφηκῶν ἤ τινος τοιούτου λέγουσιν· ἀναλεῖψαι δὲ, ἐπὶ ὀφθαλμῶν. Ἐγχρίψαι, τὸ ἐμπεσεῖν σημαίνει παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐγχρίω, τουτέστι παίω· ὅθεν ἐγχρίσαι, κατὰ τὸν αἴλιον διονύσιον, τὸ παῖσαι κέντρῳ σκορπίον, ἢ σφῆκα· ἤ τι τοιοῦτον. Ἐγχρονίων, τῶν οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου συντιθεισῶν ἀππιανός· Καταφρονούντων σπονδῶν, ἔτι ἐγχρονιουσῶν. Ἐγχρῷ, ἐγγύς· καὶ πρὸς αὐτὸ τῷ χρωτί. ἀποκοπὴ τῆς τι συλλαβῆς, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐν χρῷ· γράφεται δὲ μετὰ τοῦ ν̄, καὶ μετὰ τοῦ γ̄· ἐν χρῷ κουρὰ ἡ ψιλή· καὶ πρὸς τὸν χρῶτα· καὶ ἁπλῶς τὸ ἐν χρῷ τοῦτο, δηλοῖ τὸ ἐγγυτάτω· πάνυ ἐγγύς· ὥστε ψαύεσθαι τοῦ χρωτός· ἀπὸ τοῦ ὁ χρὼς τοῦ χρῶ ἀττικῶς. Ἐγχρώσας, χρίσας.

Ἐγχύλης, διὰ τοῦ ῡ, εἶδος ἰχθύος. Ἐγχύματα, πλακούντων εἶδος. Ἐγχυτριεῖς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ φονεύσεις· ἐκ τοῦ παρεπομένου. Ἐγχυτρίζειν, τὸ ἀποκτείνειν· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. Ἐγχύτριαι, αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι· ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι, καταχυτρίσαι· ὡς ἐν τῇ ῥοδίᾳ ἀριστοφάνης· ἐγχυτρίας δέ φασι λέγεσθαι, καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου· καὶ τὰς θρηνητρίας· ἔτι γε μὴν, καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. Ἐγχὼ· ἡ σεμέλη οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἐγχωρεῖ· λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ, οἷόν τε καὶ δυνατόν ἐστιν· οἷον ἐγχωρεῖ γενέσθαι τόδε· καὶ ἀριστείδης· ἀλλ' ἐν τῷ τῶν πόλεων ἐκτεινόμενος ὅσον ἐγχωρεῖ· ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστι· καὶ ἐνδέχεται εἶναι. Ἐγχώριος καὶ ἐπιχώριος, τὸ αὐτό· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐν τόπῳ τινὶ γεγενημένων, καὶ μὴ ἀπὸ ξένης ἐλθόντων· ἀφ' οὗ ἐπιχώριος τρόπος, ὁ ἐνεργούμενος ἔν τινι τόπῳ· ὡς τό, Ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη, μάλιστα γινώσκουσι· καὶ ἐπιχωριάζει ἐνταῦθα τρυφὴ, ἀντὶ τοῦ πολιτεύεται. Ἐγὼ, κοινῶς· ἔγωγε, ἀττικῶς· ἐγώγε καὶ ἔγωγι, κάλλιον ἢ ἐγώ· καὶ ἐστὶν ἓν μέρος λόγου. Ἐγὼ πρώτου προσώπου, σοῦ τοῦ δευτέρου, οὗ τοῦ τρίτου γενικαὶ· οὐκ ἔχουσι διατί· ἐπεὶ τῶν πρωτοτύπων διὰ μὲν τῆς φωνῆς οὐ διακρίνονται· διὰ δὲ τῆς ὑπ' αὐτῶν δείξεως, οἷον ἐγώ· διατί ὀξύνεται, αἱ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι ὀξύνονται. Ἔγωγε, ἀσύναρθρος ἀντωνυμία· διότι τὰ ἄρθρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν· ἀναφορὰ δέ ἐστιν, ἐγνωσμένου τινὸς καὶ ἀπόντος ἀναπόλησις· ἡ δὲ ἀντωνυμία πρώτην δεῖξιν δηλοῖ· ἐναντία δὲ ἡ δεῖξις τῇ ἀναφορᾷ. Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ ἀθηναῖοι τὸ ἐγὼ ἔγωγε λέγουσι, καὶ ἔστιν ἓν μέρος λόγου· εἰ γὰρ ἦσαν δύο μέρη λόγου, ἐγώ γε ἔμελλεν εἶναι· πᾶσα γὰρ λέξις ὀξυνομένη ἐπιφερομένου ἐγκλιτικοῦ μορίου, φυλάσσει τὴν ὀξεῖαν τάσιν· οἷον σοφὸς, σοφός γε· καλὸς, καλός γε· ψευδὴς, ψευδής γε· οὕτως οὖν καὶ ἐγὼ, ἐγώ γε· ἀλλὰ μὴν ἔγωγε ἐστὶ προπαροξύτονον, καὶ δῆλον ἓν μέρος λόγου ἐστίν. Ἐγύγιον, καὶ ὠγύγιον τὸ ἀρχαῖον. Ἐγῷδα, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. Ἐγῷμαι, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι· ἐπεκτάσει καὶ κράσει, ἐγῷμαι. Ἐγὼν, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ λέγουσι δωριεῖς καὶ αἰολεῖς προστιθέντες, λέγοντες ἐγὼν· ἡ γενικὴ, ἐμοῦ κοινῶς, καὶ μου ἀφαιρέσει τοῦ ε̄· ὃ περ ἐγκλίνεται· οἷον, τοῦτό μου σκέπτει· ἐμέο καὶ ἐμεῖο ἰωνικῶς· καὶ ἀττικῶς ἐμέθεν, καὶ ἔμεθεν, κατὰ συγκοπήν· καὶ δωρικῶς καὶ αἰολικῶς ἐμοῦ· ἡ δοτικὴ ἐμοί· καὶ μοι, ἀφαιρέσει τοῦ ε̄· ὅπερ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεται· οἷον τοῦτό μοι λέγε· ἡ αἰτιατικὴ, ἐμὲ καὶ με· ὅπερ ἐγκλίνεται· οἷον τοῦτό με δίδασκε· ἡ εὐθεῖα καὶ αἰτιατικὴ τῶν δυϊκῶν νῶϊ καὶ νῶ. ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ, νῶϊν καὶ νῷν· ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, ἡμέες καὶ ἡμεῖς· καὶ δωρικῶς, ἁμές· καὶ αἰολικῶς, ἄμμες· καὶ ἄμμε· ἡ γενικὴ, ἡμέων καὶ ἡμῶν, καὶ ἡμείων ἰωνικῶς, καὶ αἰολικῶς ἀμμέων· ἡ δοτικὴ ἡμῖν μόνον· ἐνίοτε παρὰ ποιηταῖς ὀξύνεται ἡμίν· ἴωνες δὲ καὶ ἀττικοὶ προπερισπῶσιν, ἧμιν λέγοντες· καὶ δωρικῶς, ἁμὶν ὀξυτόνως καὶ αἰολικῶς ἄμμιν· ἡ αἰτιατικὴ, ἡμέας καὶ ἡμᾶς. Ἐγώνγα· πᾶσα συλλαβὴ εἰς ν̄ λήγουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἢ συντεθῇ μεθ' ἑτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ γ̄, κ̄, ξ̄, χ̄, τρέπει τὸ ν̄ εἰς γ̄· πρόσκειται ἐν μιᾷ λέξει, διὰ τὸ σὺν γεωργίῳ· ἐν κεφαλαίῳ· δύο γὰρ μέρη λόγου εἰσί. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, δοκοῦσι τούτῳ τῷ κανόνι ἀντικεῖσθαι· ἔστι γὰρ ἐγὼ καὶ τοῦτο οἶμαι δωριεῖς ἐγὼν λέγειν· οἱ δὲ βοιωτοὶ ἰὼν, εἶτα ταῦτα γίνεται κατὰ ἐπέκτασιν, ἐγώνγα· καὶ ἰώνγα· καὶ φέρει τὸ γα ἐν μιᾷ λέξει καὶ οὐ τρέπει τὸ ν̄ εἰς γ̄· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ταύτην τὴν ἀπολογίαν· ὅτι ὥσπερ τὸ ναὶ καὶ εἰ ἐπεκτείνεται καὶ γίνεται ναίχι καὶ εἴθε, ἀλλ' ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν τάσιν ἣν εἶχον καὶ πρὸ τῆς ἐκτάσεως, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ ἐγὼν καὶ ἰὼν ἐπεκταθέντα καὶ γενόμενα ἐγώνγα καὶ ἰώνγα, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐφύλαξε· λέγω δὴ τὴν πρὸ τῆς ἐκτάσεως· καὶ τὴν αὐτὴν τάσιν· λέγω δὴ τὴν ὀξεῖαν, τούτου χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν ἐφύλαξε· λέγω δὴ, τὸ ν̄.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

Δάσμα, ἐρημία. Ἔδαες, ἐδίδαξας· ἔμαθες. Ἐδάην, ἔμαθον· ἔγνων· συνῆκα· ἐνόησα. Ἐδαίνυτο, εὐωχεῖτο.
ε Ἔδαιον, ἀντὶ τοῦ ἕκαστον καὶ αὐτόθι ὅτιον. Ἐδάϊσεν, ἐμέρισεν· εὐώχησεν. Ἐδακτύλιζον, ἐδακτυλοδείκτουν.
Ἐδαλάχθη, ἐδηλώθη· ἀπώλετο. Ἐδάμη, ἐδαμάσθη. Ἐδάμνα, ἐδάμαζεν· ὤλλυεν. Ἐδάνη, εἶδος ἀμπέλου.
Ἑδανῷ ἐλαίῳ, ἤγουν εὐώδει· ἢ τῷ ἀμβροσίῳ· ἐκ τοῦ ἥδω· ἐξ οὗ ἡδανὸς καὶ κατὰ μεταβολὴν, ἑδανὸς καὶ δασύνεται. Ἔδαφον· ἔδαφος καὶ ἔδαφον ὁμοίως. Ἔδαρ, βρῶμα. Ἐδάρθη, ἐκοιμήθη. Ἐδάς, ὄνομα τοῦ ἑρμοῦ παρὰ γορτυνίοις· διὰ τὸ ἑάων εἶναι δοτῆρα· παρὰ τὸ ἑά, ἑάς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἐδάς. Ἐδάσαντο, διεμερίσαντο ἢ κατέφαγον. Ἔδαυσεν, ἐκοιμήθη.

Ἐδάφισαν εἰς γῆν, κατέβαλον. Ἐδαφιεῖ, προσκρούσει, προσράξει. Ἐδαφίσθησαν, εἰς ἔδαφος ἀνηρέθησαν. Ἔδαφος ναός, τὸ κατωτάτω περὶ τὴν γῆν· ὅπερ ἰδιωτικῶς πλέουσα λέγεται, καὶ γάστρα. περὶ ἣν τὸ ἄντλον συρρέει. καὶ ἔδαφος μὲν ἡ γῆ· ἕδος δέ, ὁ ἱερὸς ναός. Ἐδάψας, ἐδαρδάψας, ἐκ τοῦ δάπτω δαρδάπτω. Ἔδαψε, διέκοψε, διῆλθεν. Ἔδδεισεν, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθη· ἀπὸ τοῦ δείω τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων δείσω· ἔδεισα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ἔδδεισα· ἄς εἰπὼς ἀπὸ περισπωμένου τοῦ δειδῶ· δειδήσω, ἐδείδησα· ὑπερβάσει τοῦ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ η ἔδδεισεν. περὶ οὗ ἰστέον, ὅτι οἱ ποιηταὶ διπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα· ἀλλ' οὔτε πανταχοῦ, οὔτε πάντα. ἐν μὲν γὰρ τοῖς ῥήμασι τοῖς ἀπὸ τοῦ δ ἢ σ ἢ τῶν τεσσάρων ἀρχομένοις ἀμεταβόλων, καθὼς τοὺς παρεληλυθότας αὐτῶν, παρατατικοὺς λέγω καὶ ἀορίστους τοὺς ἀπὸ τοῦ ε ἀρχομένους, τὸ κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐνεστῶτος διπλασιάζουσι σύμφωνον ἔστιν ὅτε· οἷον, τὸ ἔδδεισε, καὶ ἔσσυτο· καὶ ἔλλαχε, καὶ ἔμμορε· καὶ ἔννεπε, καὶ ἔρρεε· τὸ μὲν ρ, ἐν τοῖς τοιούτοις, οὐ ποιηταὶ μόνοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ διάλεκτοι διπλοῦν λέγουσι· τὸ κάββαλε δέ, καὶ κάππεσεν, οὐ διπλασιάζεται ὡς ὑπὲρ ἐν ἐκείνοις ἕνεκα μέτρου, ἀλλὰ τὸ τ ἦν ἐν ἑκατέροις, ὃ πρὸς τὸ μετ' αὐτὸ σύμφωνον ἐτράπη, ἀποκοπέντος τοῦ α· οὐ γὰρ ἐνεχώρει τὸ τ τοῦ β ἢ π προηγεῖσθαι· βραχεῖα γὰρ ἐν τούτοις ἦν ἡ ἐκφώνησις· καὶ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ οὐδόλως προσήκουσα. ἐν δὲ τοῖς εἰς ω λήγουσι μέλλουσι τῶν ῥημάτων τοῖς βραχεία παραληγομένοις, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ἀορίστοις, ἔνθα χρὴ τὴν παραλήγουσαν ἐκταθῆναι, τὸ σ μόνον διπλασιάζουσιν, ὡς τὸ σβέσσω, ἔσβεσσα· καὶ γελάσσω, ἐγέλασσα· ἐρύσσω εἴρυσσα. ἐν δὲ τοῖς ὀνόμασι, μόνον τὰ τέσσαρα διπλασιάζουσιν ἀμετάβολα, καὶ τὸ σ· ὡς ὑπὲρ τὸ ἄλληκτον· καὶ δύσμορος· καὶ ἐννοσίγαιος· καὶ ἀννέφελος· καὶ παρράλιν· καὶ ἀρραβίν· καὶ ὅσσον· καὶ μέσσον· ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι, ζήτει τὸ ἄδδην. Ἔδαι, ἐσθίεις, ἐδηΐζετο· ἐπολεμεῖτο. Ἐδέατρος, ὁ ἐπιστάτης τῆς ὅλης διακονίας, καὶ παρασκευῆς. Ἐδέγμην, ἐδεξάμην· προσεδεχόμην. Ἐδεδήει· δεδώκει· ἐώκει· ἢ ἐξεκέκαυτο. Ἐδεδίασαν, ἐφοβήθησαν· καὶ ἐδεδίζειν, ὁμοίως. Ἐδεδίξατο, ἐφοβήθη. Ἐδεδίσκετο, ἐξεφόβει. Ἐδέδμητο, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαστο· ἀπὸ τοῦ δέμω, ἐδέδμητο, καὶ ἐδέδμητο, ἐδαμάζετο· ᾠκοδόμητο. Ἐδεδοίκειν, ἐδεδοίειν· ἐπεφρίκειν· ἐπεποίθειν· παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν· ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι, ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἐπὶ τοιούτοις ἔχει τοὺς παρακειμένους· ὁ δὲ μὴ ἀντὶ παρατατικῶν λαμβάνων ταῦτα ἀλλ' ἀντὶ ὑπερσυντελίκων, ἁμαρτάνει. Ἐδέετο, ἐπλέετο, ἰωνικὰ ταῦτα· ἡ δὲ ἀττικὴ συνήθεια συναιρεῖ· ἐδεῖτο· ἐπλεῖτο· ἐρρεῖτο· φρύνιχος. Ἐδέησέ μου· χρείαν μου ἔσχεν. Ἐδέησεν, ἀντὶ τοῦ ἐκινδύνευσεν· ἰουλιανός· ἐδέησα μὲν ἀποπνιγῆναι· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔλλειψεν· οἷον, μικροῦ μὲν ἐδέησε πεσεῖν. Ἔδεθλον, τὸ ἔδρασμα. Ἔδει, ἔπρεπεν· ἐχρῆν, ἢ ἤσθιεν ἢ ἐσθίει. Ἐδειγμάτισεν, ἐδημοσίευσεν. Ἐδείδισαν· δειδίω καὶ ὁ μέσος παρακείμενος δείδια· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐδειδίειν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐδειδίεισαν· καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐδείδισαν. δῆλον δὲ ὡς διαφέρει τρέμειν καὶ δεδιέναι εἴ γε καὶ μὴ δεδιώς τις ὅμως τρομέει κατὰ ῥῖγος ἢ καὶ διὰ νόσον· ἰστέον δὲ ὅτι τρομέειν γίνεται ἀπὸ τοῦ τρέμω τρόμος τρομῶ· ὅμως οὐκ ἔχει ὄγκωσιν τὴν ἀρχουσαν καθὼς τὸ τρέχω τρόχος τροχῶ, καὶ στρέφω στρόφος στροφῶ. Ἐδεικανόωντο, ἠσπάζοντο. Ἐδείματο, ᾠκοδόμησε· καὶ ἐδειμάτουν, ἐξεφόβουν· ἐδείματο, κατεσκεύασεν. Ἔδειν, ἐσθίειν· ἔδεσθαι· ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων· ὁμοίως καὶ ἐδόμενος· ἐδόμεθα· καὶ οἱ ὀδόντες ἀπὸ τούτων πεποίηνται, οἷον ἔδοντές τινες ὄντες· καὶ κατεδηδεσο· Κατεδηδοκὼς τὰ πατρῷα. Ἐδείναζον, δεινῶς ἔφερον ἢ ἐκακολόγουν. Ἐδεινολόγουν, ἐσχετλίαζον, ἀντὶ τοῦ δεινὰ πεπονθέναι ἔλεγον. Ἔδειξεν, ὑπέδειξε· δῆλον ἐποιήσατο. Ἐδείραν, ἀντὶ τοῦ ἔτυψαν, δίφθογγον· ἔδηραν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξέδηραν, καὶ ἐξεδερμάτισαν, ἦτα. Ἔδεισα, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθην. Ἐδεῖς, ἱερεῖς. Ἐδεῖτο, καὶ ἐδέετο καὶ ἐδεῖτο, ἔχρηζε· χρείαν εἶχε· ἐκ τοῦ δέω ἀχρήστου τὸ παθητικόν, δέομαι· καὶ ὁ παθητικὸς ἐδεόμην· ἐδέετο· καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἐδεῖτο· καὶ ἐδεῖτο, ἐδεσμεῖτο ἐδέετο. Ἐδέκαζεν, ἐδωροδόκει. Ἐδελώνη, ἄνθος. Ἐδέμ, τρυφὴ ἑρμηνεύεται. Ἐδέννασεν, ἐχλεύασεν· ὕβρισεν. Ἐδεξιοῦτο, ἐξεναγώγησεν. Ἕδεος, θεσσαλικὸς θρόνος. Ἔδεσα, πόλις· αἰδέσιος δὲ ὁ ἄξιος αἰδοῦς, δίφθογγον. Ἐδεσηνός, τοπικόν. Ἔδεσθον, ἔφαγον. Ἐδέσιν, ἱερεῦσιν. Ἔδεσμα, ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω· τὸ παθητικόν, ἔδομαι· τὸ τρίτον ἔδεται, καὶ ἐξ αὐτοῦ περισπώμενον, ἐδῶ ἐδέσω· ἤδεκα· ἤδεσμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔδεσμα, τὸ εἰς βρῶσιν ἐπιτήδειον. Ἐδέσματα, βρώματα. Ἔδες, ἔκαες. Ἐδαΐζετο, κατεκόπτετο· ἐμερίζετο. Ἐδεσσαῖος, ἡρακλῆς ὁ ἐν ἐδέσσῃ. Ἐδεστά, τὰ τρωγόμενα κρέατα. Ἐδεστή, βρωτή. Ἐδεστός, ὁ βρώσει ὑποπίπτων, καὶ τρυφή. Ἔδεται, ἐσθίει. Ἐδέτμαον, ἐδείκνυον. Ἐδέτμετο, ᾠκοδομήθη. Ἔδευες, ἔλιπες. Ἐδεύετο, ἐνδεὴς ἐγίνετο· ἔχρηζε· παρὰ τὸ δέω, ἔδεον· ἐδεόμην, τὸ τρίτον ἐδέετο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἐδεύετο. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκορέννυτο· καὶ εὐφραίνετο, ἢ καὶ ἐβρέχετο· δεύω γὰρ τὸ βρέχω, ἢ καὶ τὸ στερίσκω. Ἐδεύησεν, ἀπὸ τοῦ δεήσω περισπωμένου, ἐδέησε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἐδεύησεν. Ἐδέων, οἰκειῶν· καθεδρῶν. Ἔδη, καθέδραι· τὰ ἱερά· ἢ τὰ ἐδάφη. Ἐδήδα· ἔδω· μέλλων ἔσω, παρακείμενος, ἦκα· μέσος, ἦδα· καὶ ἀττικῶς ἐδήδα. Ἐδήδαται, καὶ ἐδήδατο, ἀπὸ τοῦ ἔδω· ἔσω, ἦκα, ἦσμαι· ἦσαι· ἦσται· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰακῶς, ἤδαται· καὶ ἀττικῶς, ἐδήδαται· καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερσυντελίκου, ἤδατο· καὶ ἐδήδατο. λέγει γὰρ ὁ κανών, εἰ μέν τι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ βαρυτόνως, τότε τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ, αται τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου· ἤλευσται, ἠλεύθαται· πέφρασται, πεφράδαται· ἀπὸ τοῦ ἔδω δὲ οὕτως· ἐδέσω· ἤδεκα· καὶ ἀττικῶς ἐδήδεκα· ἐδήδεσμαι· σαι· σται· ἀποβολῇ τοῦ σ ἐδήδεται, καὶ ἰακῶς ἐδήδαται· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδήδατο. Ἐδήδοκα, ἐκ τοῦ ἐδέω μέσος· ἐδέσω· ὁ παρακείμενος ἤδεκα· καὶ ἀττικῶς ἐδήδοκα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἠδόκειν· καὶ ἀττικῶς ἐδηδόκειν· ἡ μετοχὴ ἠδοκώς· καὶ ἐδηδοκώς· καὶ κατεδηδοκώς· ἢ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔδηκα. τὸ θέμα, ἔδω· παρακείμενος ἦκα· ἀττικῶς ἔδηκα· καὶ ἐπενθέσει τῆς δο συλλαβῆς, ἐδήδοκα· καθὼς ἐπέκτασιν ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδηδόκειν, ἀντὶ τοῦ ἠδηδόκειν. Ἐδήδοκαν, ἀντὶ τοῦ ἔφαγον. Ἐδήδοται· τὰ παλαιὰ ὑπομνήματα, ἀττικὸν φασὶν εἶναι παρακείμενον, ἐκ τοῦ ἔδω· ἔδοις· ὡς ὁμῶ ὁμοῖς, ἵνα γίνοιτο οὕτως· ἐδῶ ἐδώσω· ἤδωκα, καὶ ἀττικῶς ἐδήδωκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδομαι. ἄλλως μὲν ἔγνωσται· παρακείμενος τοῦ ἔδω βαρυτόνου, ἦκα· καὶ ἀττικῶς ἔδηκα· εἶτα πλεονασμῷ τῆς δο συλλαβῆς· ὡς ἂν ἔχοι τρίτην τὸν

συλλαβικὸν

συλλαβικὸν συστελλόμενον, ἐδήδοκα. ἐξ οὗ παθητικὸς παρακείμενος ἐδήδομαι. καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ ἐδήδοκα, πρὸς τὸ ἄγω ἄξω ἦχα ἄγηχα. καὶ πλεονασμῷ ἀγήοχα. Ἐδηδὼν, φαγέδαινα. Ἐδηδὼς, καταβεβρωκώς. ἔδω ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος, ἦκα. ὁ μέσος, ἦδα. καὶ ἀττικῶς ἐδήδα. ἐδηδὼς, ἡ μετοχή. Ἔδηεν, εὗρεν. Ἐδηλήσαντο, ἔβλαψαν. ἀπὸ τοῦ δηλῶ, δηλήσω, ἐδήλησα. ἐδηλησάμην. σω. το. Ἐδηλόμαν, ἐβουλόμην. Ἐδηλώσαντο, ἠκολούθησαν. Ἐδήμευσαν, δημόσιον ἐποίησαν. ὡς τὸ, καὶ ἐκράτησεν ὁ φθόνος, καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἐδήμευσαν. Ἐδημηγόρησε, τῷ πλήθει εἶπεν. ἐλάλησεν. Ἐδημώθη, ἐν τῷ δήμῳ διεδόθη. δῆλος πᾶσιν ἐγένετο. οὕτω δίων, ἐν ῥωμαϊκῶν ἑβδόμῳ καὶ δεκάτῳ. ι. ὑπε λόγος περὶ αὐτῶν, τοιόσδε ἐδημώθη. καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαντο. ἔστι δὲ ἡ λέξις, ῥητορική. Ἐδημωσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαν. Ἔδηξεν, ἔδακεν. Ἐδήουν, ἠφάνιζον. διέφθειρον. διέκοπτον. Ἐδήσαντο, ἐκ τοῦ δῶ τὸ δεσμῶ, γίνεται δίδημι. μέλλων δήσω. ἔδησα. ὁ μέσος ἐδησάμην ἐδήσω. ἐδήσατο. καὶ ἐδήσαντο καλὰ πέδιλα. δέδωκεν ἀρχὴν τῆς τῶν ὑποδημάτων κλήσεως. ὑποδεῖσθαι γὰρ πάντως ἐπὶ ποδῶν, ὥσπερ τὸ ἀναδεῖσθαι ἐπὶ κεφαλῆς. Ἔδησεν, ἐνέδησεν. Ἐδήϊουν, διεῖλε. διήρει. Ἐδητὺς, σημαίνει τὴν βρῶσιν ἢ τροφήν. παρὰ τὸ ἔδω, ἐδήσω, ἐδητύς. εἰ γὰρ ἦν ἐκ τοῦ ἔδω βαρυτόνου, ἔτυς ὤφειλεν εἶναι ἰσοσύλλαβον τῷ ἔδω. ὥσπερ γράφω, γραπτύς. πράσσω, πρακτύς. καὶ παρὰ τὸ ἔδω, ἐστὸν ὤφειλεν εἶναι. οὐχὶ δὲ ἐδεστὸν, ὡς φίλων. Ἐδήωσαν, ἐπολέμησαν. Ἐδίδαξα μὲν ἐγώ. ἐδιδαξάμην δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς διδάσκαλον ἔπεμψα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια παρέχον πρὸς τὸ διδαχθῆναι. ἀριστείδης τοὺς παῖδας οὐκ ἐδιδάξατο, ἀλλ᾽ ἐδίδαξεν. αὐτὸς ἐνίοτε, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐδίδαξα. λέγεται καὶ τὸ ἐδιδάξατο ἀντὶ τοῦ ἐφεῦρε. τοιοῦτον καὶ τὸ ἔπηξα μὲν ἐγὼ ναῦν ἤγουν, δι᾽ ἐμαυτοῦ κατεσκεύασα. ἐπηξάμην δὲ διὰ τοῦ ναυπηγοῦ, τὰ ἐπιτήδεια δούς. οἷον πήγνυσι μὲν τὴν ναῦν ὁ τεχνίτης. πήγνυται δὲ ὁ ναύκληρος. τοιοῦτον δέ τι, καὶ μὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν χρόνων, ἔστι τὸ φαίνω. ἔφηνα μὲν οὖν, ἤγουν ἔδειξα. πέφηνα δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐφάνην ἐγώ. Ἐδίδαξεν, ὁ καθηγητής. ἐδιδάξατο δὲ ὁ πατὴρ, συστήσας. Ἐδίδαξεν, ἔπεισεν ἠρέθισεν. ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη κατασκηνῶσαι, οὗ πρότερον εἶδον κώμας. Ἐδίζη, ἐδέσμει. Ἐδίδηον, κατέμαθον. Ἐδίδουν, ἡρωδιανὸς λέγει. ἡ δὲ παράδοσις διὰ τῆς ου διφθόγγου, ἐδίδουν. ἀπὸ τοῦ διδῶ. οῖς. οῖ. ὡς χρυσῶ. οῖς. οῖ. ἐχρύσουν. Ἐδικαίου. δίκαιον εἶναι ἔλεγον. ὡς τὸ, Καὶ μὴ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ ἀποδίδωσί τις, ἀλλὰ τοῦ γε ἀπαλλάσσεσθαι κύριος ἐδικαίου εἶναι αὐτός. ἀππιανός. Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις. καὶ ἐδικαίου μήτε ῥωμαίους λιβύης, μήτε καρχηδονίους ἰταλίας ἐπιβαίνειν ἐπὶ πολέμῳ. ἢν δέ τις ἀπειθῇ τοῖς πειθομένοις ἔφη συμμαχήσειν. Ἐδίζησα ἐμεωυτόν. ἀντὶ τοῦ ἐζήτησα ἐμαυτόν. Ἐδίηνεν, ἔβρεχεν. ἐμόλυνεν. Ἐδικαιώθη, τὸ εἰς δύο διαιρεθῆναι ἴωνές φασιν. Ἐδικαιώθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν. ἐνομίσθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. κατεδικάσθησαν δικαίως. δίων ἐν ῥωμαϊκῶν πεντεκαιδεκάτῳ. Καὶ οὐκ ἤνεγκαν δικαιωθέντες, ἀλλ᾽ ἐπεχείρησαν καὶ οἱ καμπανοὶ τοῦ φλάκκου, καὶ οἱ συρακούσιοι τοῦ μαρκέλλου κατηγορῆσαι. ἔστιν ἐδικάσθησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. πολλαχοῦ δὲ κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ, ἐπὶ τοῦ εἰρημένου σημαινομένου. ὡς καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ. Πάντες ἀποθανεῖν ἐστὲ ἄξιοι. οὐ μέντοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω. ἀλλ᾽ ὀλίγους μὲν, οὓς συνείληφα, ἤδη δικαιώσω. τοὺς δὲ ἄλλους ἀφίημι. Ἐδικαίωσαν, ἀντὶ τοῦ κατεδίκασαν. ὡς τὸ, Οἱ δὲ ῥωμαῖοι αὐτὸν, ἐδικαίωσαν θανάτῳ. Ἐδικανόωντο, ἐδεξιοῦντο. Ἐδίκοντο, ἐπορθοῦντο. Ἔδικτα, διατάγματα. Ἔδιμεν, ἔλαβεν ἔρριψεν. Ἐδίνεον ὀρχηστῆρες, ἀπὸ δίνου. ὃ ἐστι τόρνου ληφθέν, ἄριστα ἔχει. καὶ οὐκ ἔχει κυριωτέραν λέξιν εὑρεῖν ἐπὶ εἰλύσεως ὀρχηστοῦ. εἰ δὲ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ ἐδίνεον ἐστὶν οὗ τὸ δινεύειν, ἀλλ᾽ ἔστι καὶ τρίτης, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ δινωτῆς. καὶ ἀνὰ χοροῦ ἐδίνεον, κατὰ μέσους. ὡς οἷα δηλαδὴ κορυφαῖοι χοροῦ ὀρχούμενοι ἅμα καὶ δινούμενοι, ἤγουν στρεφόμενοι χορικῶς. δῖνος γάρ φασι, σχῆμα χορικόν. Ἐδίνευον. κύκλῳ περιήεσαν. ἢ ἀντὶ τοῦ ὠρχοῦντο. Ἐδινήθη, περιηνέχθη. Ἐδινοῦντο, περιεστρέφοντο. Ἐδίψησεν, ἐπεθύμησεν. ὡς τὸ, Ὁ δὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐδίψησεν. Ἐδίωσεν, ἐξέωσεν. ἐδίωξεν. Ἔδμεναι, ἐσθίειν. ἐκ τοῦ ἔδειν, ἔδμεν. ἔστι πλεονασμὸς τῆς αι ἔδμεναι. καὶ κατὰ συγκοπὴν ἔδμεναι. Ἕδνα κυρίως, τὰ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς διδόμενα τῇ γυναικί. ἢ ὡς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν παλαιῶν, κυρίως λέγεσθαί φασι, τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων ἀλλήλοις διδόμενα. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πατέρων, ἐπιμείλιά φασι. φέρνη δὲ, τὰ τῆς νύμφης. τὰ δὲ ὑπὸ τῆς νύμφης, ἐπιφέρνια. δασύνεται δὲ τὸ ἕδνα ὡς ἀπὸ τοῦ ἑδράζω, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἑδρανόν τι ὄν. τὸ τὸν γάμον στηρίζον. καὶ ἐν συγκοπῇ ἕδνον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἥδω τὸ εὐφραίνω, ἡδανόν τι ὄν, τὸ ἡδύνον τοὺς λαμβάνοντας. καὶ ἐν συγκοπῇ, καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς ε, ἕδνον. ἥδονται γὰρ τούτοις αἱ νύμφαι. ἢ παρὰ τὸ ἕζω, ἕδανον ἔστι κατὰ συγκοπὴν, ἕδνον. τὸ αἴτιον τοῦ ἕζεσθαι, καὶ παραμένειν τὴν νύμφην τῷ νυμφίῳ. καθὰ καὶ μύρον, ἑδανὸν ὀξυτόνως τὸ ἡδύ. ὡσαύτως δασύνεται καὶ τὸ ἑέδνον. καὶ τὸ ἑεδνοῦσθαι, τῆς δασείας εἰς ἀρχὴν ἀναδραμούσης. ὡς ἐπὶ τοῦ ὥρων, ἑώρων γίνεται. Ἑδνωτής, κηδεστής, πενθερός. ἀπὸ τοῦ διδόναι τὰ ἕδνα. ἤτοι, ἐξώπροικα. Ἑδναία, ἡ καθέδρα. Ἑδνεύειν, ἐνεχυράζειν. Ἕδνιος χιτὼν, ὃν πρότερον ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ δίδωσιν. Ἐδνοπάλιζεν. ὅμηρος. ἀνὴρ δ᾽ ἄνδρα ἐδνοπάλιζεν, ὅ ἐστιν ἐδόνει ἔστιν ἔπαλλεν ἢ ἐδόνει ταῖς παλάμαις. ἢ ἐδνοπάλιζεν, ἀνήρει. ἀνέτρεπεν. ἐφόνευεν. ἐσκύλευεν, ἐκακοποίει. ἐτίνασσεν, εἴλυεν. Ἐδόκαζεν, ἀπεδέχετο. Ἐδοκίμασαν, ἀντὶ τοῦ ἔκριναν. ἐκύρωσαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξέτασαν. Ἐδολιοῦσαν, τὸν δόλον συνεσκίαζον. Ἔδομαι, καὶ κατέδομαι. οὐ βρώσομαι ἀλλ᾽ οὐδὲ φάγομαι. Ἔδομεν πυρὶ, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἐκαύσαμεν. Ἐδομήθησαν, ᾠκοδομήθησαν. Ἐδονοῦντο παρὰ θεοκρίτῳ, ἐκλονοῦντο. ἐκινοῦντο. Ἔδονται τὰς σάρκας, φάγονται. Ἔδοντες, ἐσθίοντες. σημείωσαι τὴν τοῦ δ ἔστι τοῦ θ φιλίαν. ὡς γὰρ οὐδέτερον οὐθέτερον, καὶ χαρίδος χάριτος καὶ ἄλλα πολλά, οὕτω καὶ ἔδω, ἔθω. ὡς τὸ ἔθων οἰνῆος ἀλωήν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσθων, καὶ ἐσθίω. Ἔδοντας, ἀντὶ τοῦ ὀδόντας λέγουσιν αἰολεῖς. Ἔδοξα. ἔστι δοκῶ βαρύτονον. ἐξ οὗ δοκῶ. ὁ μέλλων δοκήσω. καὶ συγκοπῇ καὶ κράσει τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ, δόξω. ἔδοξα. ἢ δοκῶ, δόξω, ἔδοξα. Ἔδοξεν, εἰς ὑπόληψιν ἦλθεν. ἐνομίσθη. Ἐδοξοποίει, ἀγαλματοποίει. Ἐδοξώθη, ἐδοξάσθη. Ἐδοργύπωσεν, ἔσφαξεν. ἢ ἐσπάραξεν. Ἐδόρπησαν, ἐδείπνησαν. δόρπος γὰρ ὁ δεῖπνος. Ἕδος παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος. οὔτι ἔδαφος,

οὔτε ἡ καθέδρα αὐτή, ἀλλ' ἔχει τι ὁ λόγος ἐλλείψεως. ἵνα ᾖ, ὅτι οὐ νῦν καίριον ἡ καθέδρα. ὅτι δὲ ἕδος λέγεται καὶ τὸ ἵδρυ-
σμα καὶ ἄγαλμα, ὁ Παυσανίας φησίν. Ἕδος οὐ μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ ἡ καθέδρα. ἐκ τοῦ ἕζω. καὶ ἕδος παροιμι-
ῶδες τό, οὐχ ἕδος εἴρηται ἀντὶ τοῦ οὐ καθέδρα. ἤγουν οὐκ ἔστιν ἕζεσθαι. Σοφοκλῆς δὲ σαφέστερον φράζει, ἐν τῷ οὐχ ἕ-
δρας ἀκμή. Ἐδός, ὁ φάγος. ὁ λαίμαργος. ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω. Ἐδούπησεν, ἐκτύπησεν. Ἐδοιοῖν, ἐσθιόντοιν. Ἔδρα-
θον ὕπνον, καὶ κατέδραθον. τουτέστιν ἐκοιμήθην. Ἕδρα, ἡ στάσις. ἡ καθέδρα. ἕδρα καὶ ὁ σφιγκτὴρ τῶν ἀνθρώπων.
Ἕδραι λέγονται, αἱ σέλλαι. καὶ σελλάρια σωτήρια. καὶ ἕδραι βουλῆς, αἳ ἐγίνοντο καθ' ἑπταήμερον. Ἑδραῖον, βάσι-
μον. στερεόν. Ἑδραῖος, σταθηρός. ἀσάλευτος, ἀκλόνητος. καὶ ἑδραίωμα, στήριγμα. Ἔδρακεν, ἐθεάσατο. δέρκω. ξω. ὁ δεύτε-
ρος ἀόριστος, ἔδαρκον, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ἔδρακον. Ἔδρακεν, εἶδεν. ἐκ τοῦ δέρκω τὸ θεωρῶ. ὡς τό, Ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἔ-
δρα. Ἐδράκις, ὀλιγάκις. Ἐδραματουργήθη, ἐπράχθη. Ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδραμον.
ἐξ οὗ δρόμος, ὄνομα ῥηματικόν. ὡς βρέμω βρόμος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι δύναται εἶναι ἀπὸ τοῦ δραμῶ περισπωμένου. ἐξ
οὗ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ τό, δεδράμηκά σοι δρόμον, οἷον οὐδείς πώποτε. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, δράμημα. Ἔδραν, δράω
δρῶ, τὸ ἐκφεύγω. δράσω. ἔδρασαν. συγκοπῇ ἔδραν. ἢ ἀπὸ τοῦ δρῆμι, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔδρην. ἔδρησαν. καὶ συγκοπῇ ἔ-
δραν. ὡς ἔσταν. Ἕδραν, τὴν μονὴν εἴρηκεν ὁ Θουκυδίδης. καλοῦσι δὲ καὶ τὸ μέρος ὡς ἡμεῖς, ἕδραν. Ἕδρανον, παρὰ τὸ ἕζω ἕ-
δανον, καὶ ἕδρανον. Ἑδράνων, θρόνων. ἐν ἐπιγράμματι. Νηῶν θ' ἕδρανον ἀσταθέων ἄγκυραι. ἀντὶ τοῦ ἕδρασμα. Ἕδρα-
σεν. ἔπραξεν. ἐποίησεν. ἐκάθισεν. ἐκόσμησεν. Ἑδρασθῆναι, παγῆναι. καὶ τὰ ὅμοια. Ἑδρασμένη, βεβαιωθεῖσα.
Ἐδράστατο, ἦλθεν. Ἐδρέψατο, ἐθέρισεν. Ἑδρήεντα, βέβαια. Ἕδρην, τὴν προεδρίαν ἐνίοτε δηλοῖ. Ἑδρηστής, ἢ
ἑδρίτης. ὁ οἰκέτης. ἀπὸ τοῦ καταφεύγειν ἐπὶ ἑστίαν. Ἑδρήσω, καθήσω. Ἑδριάασθαι, καθέζεσθαι. ὡς τὸ ἑδριάας τὰ εἰ-
πνέων. Ἕδρια, συνέδρια. Ἐδρίμαξεν, ἔθραυσεν. ἔσφαξεν. Ἑδριόωντο, καὶ ἱδριόωντο, ἀντὶ τοῦ ἐκαθέζοντο. Ἑδρίς,
ἑδραῖος. Ἐδρύπτοντο, κατεσπαράσσοντο. Ἐδρύφθη, ἀπὸ τοῦ δόρυ τὸ ξύλον, δορύπτω. καὶ κατὰ συγκοπὴν δρύπτω. ἵνα
λέγηται καθ' ὁμοιότητα τῶν ἐκδεροιμένων καὶ ξυομένων δρυῶν. ὅ ἐστι, ξύλων. τὸ δὲ θρυλλίζεσθαι, μεῖζόν τι κακὸν δηλοῖ
τοῦ δρύπτεσθαι. ὠνοματοπεποίηται δὲ καθὰ καὶ τὸ θραύεσθαι. ἐξ αὐτοῦ καὶ παρὰ Λυκόφρονι, τὸ θρύλλιγμα. ἴσως δὲ
προϋπόκειται τοῦ θρυλλίζειν, τὸ θρυλλῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος. ταῦτα δὲ ἡ πλειόνων χρῆσις διὰ ἑνὸς
λ εἴωθε προφέρειν. Ἐδρύψατο, κατεμύξατο. Ἔδρων, ἔπραττον. ἐπετέλουν. Ἔδυ, εἰσῆλθε. κατῆλθε. κατέδυ.
Ἐδύετο, ἐνεδύετο. Ἐδύνησεν, ἤγγισεν. ἐνδεὴς ἐγένετο. Ἔδυ τεύχεα, μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῶν εἰς βάθος δυόντων.
δύναται δὲ ταυτὸν τῷ ἀμφιέσασθαι, ἀμφιβαλέσθαι, καὶ περιβαλέσθαι. λέγεται δέ τις, καὶ πόλιν δύειν καὶ πόλεμον.
Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐκ τῆς πληθυντικῆς μετοχῆς τοῦ λέγοντος ἀποκοπῇ τοῦ τέλους, γίνεται τρίτον πληθυντικὸν παρῳχημένου
χρόνου μετὰ αὐξήσεως ἔλεγον ἐκεῖνοι. ὁμοίως καὶ τύπτοντος, ἔτυπτον. καὶ τρέχοντες, ἔτρεχον καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτως ἐκ
τοῦ φὶς ὀξυτόνου, φέντος ἔφεν. καὶ φὰς φάντος, ἔφαν. καὶ βὰς βάντος, ἔβαν. καὶ στὰς στάντος, ἔσταν. μιχθεὶς μιχθέντος,
ἔμιχθεν. καὶ δὺς δύντος, ἔδυν. δοὺς δόντος, ἔδον. καθ' ὅμοιον δὲ λόγον φαανθέντος ἐφάανθεν, αἰολικόν. καὶ πλησθέντος, ἔπλη-
σθεν. καὶ κοσμηθέντος, ἐκόσμηθεν. καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ πολλαχοῦ τὰ τοιαῦτα ἀναύξητα. ὁποῖον τὸ τραφέντος, τράφεν.
ἀχθέντος, ἄχθεν. ἀγερθέντος, ἄγερθεν. βλαβέντος, βλάβεν. Ἔδυνεν, ἐδύσατο. ἐνεδύσατο. Ἐδύνην, ἀντὶ τοῦ ὀδύνην λέγου-
σιν Ἴωνες. Ἐδύουσα, ὀψὲ δύουσα. Ἔδυσεν, ἐνεδύσατο. Ἐδύστυξα, ὑπενόησα. Ἐδύτην, κατῆλθον ἢ ἀπέθανον.
Ἔδυψεν, ἐκολύμβησε. παρὰ Λυκόφρονι. Ἐδωγαθή, ἡ τροφή. Ἐδωλός, λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο.
Ἐδωδὴν παντοίην, ποικιλίαν ἄρτων δηλοῖ. καὶ τοιούτων τινῶν. Ἐδωδή, ἡ τροφή. παρὰ τὸ ἔδω ἐδωδή, καὶ κατὰ ἀναδιπλα-
σιασμόν, ἐδωδή. Ἐδωδίμων, βρωσίμων. Ἔδωκε, περιεποίησεν. Ἑδώλια, ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καθεδρῶν κυρίως. ἐφ' ὧν
οἱ ἐρέται καθέζονται. γίνεται παρὰ τὸ ἕζω ἑζώλιον. καὶ δωρικῶς ἑδώλιον. καὶ ἑδωλιάσαι, ἀντὶ τοῦ συγκαθίσαι, ἀπὸ
τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἑδωλίων. ἐξ αὐτοῦ ἑδεῦμαι καὶ καθεδοῦμαι ἀττικῶς. ἢ ἑδώλια, τὰ σανιδώματα κυρίως τῶν πλοίων, ἐφ'
ὧν οἱ ἐρέται καθίζονται. καὶ ἕδραι, ἢ ἑδράσματα. Σοφοκλῆς. ἀρχαιόπλουτα πατρὸς ἑδώλια. ἀντὶ τοῦ ἀρχαῖα οἰκήμα-
τα. καὶ ἑδωλίοισι παρὰ Ἡροδότῳ, ἐπιστρώμασι νηός. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι. Ἄκροις ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγον-
τος. Ἑδωλιάσαι, συγκαθίσαι. Λυκοῦργος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι.
Ἑδώλια, αἱ ἐν ταῖς ναυσὶ καθέδραι. Ἡρόδοτος ἐν πρώτῳ. κυρίως δὲ τὰ τῆς νεὼς ζυγὰ ἐν οἷς κάθηνται οἱ κωπηλάται,
παρὰ τὸ ἕζω δωρικῶς. Ἐδώλιος, ὀρνέου εἶδος. Ἐδώμ, ὄνομα κύριον. καὶ ἑρμηνεύεται θερμασία. ὁμοίως. Ἐζεκί-
ας κύριον ὄνομα. περὶ οὗ ἀναλυτικῶς εἴρηται ἐν τῷ ε μετὰ τοῦ ζ. ἦν δὲ βασιλεὺς Ἱερουσαλήμ. υἱὸς Ἄχαζ. ἁπάντων εὐσεβέστε-
ρος. οὐ γὰρ μόνον τὰ εἴδωλα κατέσκαψεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καθεῖλε, καὶ τὰ ἄλση κατέκοψε. καὶ τὸν ὄφιν
ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς, ἐπεὶ γὰρ αὐτῷ πάντες ἐθυμίων μετὰ τῶν λοιπῶν βδελυγμάτων ἠφάνισε. τοῖς τε Ἰουδαίοις εἰδωλολα-
τροῦντας ἐτιμωρεῖτο, ἐκκόπτων τὰ μνημόσυνα καὶ λείψανα τῆς ἀθεότητος. τοσοῦτον γὰρ θεοσεβείας ἀφειστήκεισαν, ὡς
ὄπισθεν τῶν θυρωμάτων ζωγραφεῖν τὰ εἴδωλα καὶ προσκυνεῖν. ἵνα εἴ τινες τῶν παρ' Ἐζεκίου ἐρευνῷεν, ἀνοιγνυμένων τῶν
θυρῶν, σκέπηται τὰ βδελύγματα. καὶ μόνος ἐβασίλευσεν Ἰουδαίας, κατὰ προαίρεσιν θεοῦ. φέρεται δέ τι καὶ τοιοῦτον.
ἦν Σολομῶντος βίβλος, ἰαμάτων πάθους παντὸς ἐγκεκολαμμένη, τῇ τοῦ ναοῦ φλιᾷ. ταύτην ἐξεκόλαψεν Ἐζεκίας, οὐ
προσέχοντος τοῦ λαοῦ τῷ θεῷ, διὰ τῆς θεραπείας τῶν παθῶν, ἐνθένδε τοὺς πάσχοντας αὐτοὺς κομίζεσθαι, περιορῶντας
αἰτεῖν τὸν θεόν. ἐπολέμησε δὲ μέχρι Γάζης, τοῖς ἀλλοφύλοις Ἀσσυρίων ἀποστάς, πρότερον ὑπήκοος ὤν. Ἔδων, ἐσθίων. ἔ-
δουσα. Ἐδωνά, ζυγά. κατάζωμα νεώς. Ἔδονται, φάγωσιν. Ἐδωρεῖτο, δώροις ἐτίμα. Ἐδωρήσατο, ἐφιλοφρονήσατο.

ΤΟ Ε, ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

ἒ, ἐπίῤῥημα σχετλιαστικόν. Εε. τὰ δύο ταῦτα εε ἐν μὲν τῇ ὀνομαστικῇ καὶ αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ δυϊκῇ, εἰς η κιρνᾶται· οἷον, δημοσθένεε, καὶ δημοσθένη· ὦ δημοσθένεε· καὶ δημοσθένη. ἐν δὲ τῇ πληθυντικῇ ὀνομαστικῇ τε αἰτιατικῇ καὶ κλητικῇ, λέγω τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων καὶ τῶν θηλυκῶν, εἰς ει δίφθογγον· οἷον οἱ δημοσθένεες, καὶ δημοσθένεις· τοὺς δημοσθένεας καὶ δημοσθένεις· ὦ δημοσθένεες, καὶ δημοσθένεις· ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν· οἷον, ποιέει, ποιεῖ· ποιέετον· ποιεῖτον· ποιέετε· ποιεῖτε· ἐποίεες ἐποίεις· οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. Εε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει, ἀντὶ τοῦ ἑαυτόν. ἀρχαϊκῶς προσφράζει ὁ ποιητής· ἔστι γὰρ ἑαυτόν· καὶ πλεονασμῷ ἓ αὐτόν· ὡς τὸ εἷς ὀφθαλμός, ἑεῖς παρ' ἡσιόδῳ. καὶ πάλιν θηλυκὸν ἄρθρον ἧς, καὶ πλεονασμῷ ἑῆς· οἷον ἔραθε, ἀντὶ τῆς ἤ τινος· ἐκ δὲ τοῦ ἓ αὐτόν, τὸ ἑαυτὸν ὕστερον συνθέτως γίνεται· ὥσπερ κατ' ἐμαυτόν· τὸ ἐμαυτόν. Εεδνα, φερνὰς τὰ ἐκ τοῦ νυμφίου τῇ γαμετῇ διδόμενα· παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Εεδνωτής, ὁ προικιστής, ὁ πενθερός. Εείδεσθαι, δοξάζειν. Εειδόμενος, ὁμοιούμενος. Εεικοσάβοιον, ὁ σταθμός τις ὕλης μεταλλικῆς δι' οὗ εἴκοσι βόας ἦν ὠνήσασθαι, ὁ ποιόν τι καὶ τὸ τετράβοιον, καὶ δωδεκάβοιον, καὶ ἑκατόμβοιον. Ἰστέον δὲ ὅτι καινῶς ἐσχημάτισται τὸ ἐεικοσάβοιον· ὤφειλε γὰρ ἐεικοσίβοιον εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐείκοσιν. Εείκοσιν, ἀντὶ τοῦ εἴκοσιν. Εεικόσορος ναῦς, εἰκοσάκωπος. Εεικται, ὁμοίωται. Εείλεον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ κατ' ἀρχὴν ε, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐείσατο. Εεῖπεν, εἶπε· καὶ ψιλοῦται· ὅτι τὸ πρὸ φωνήεντος πλεονάζον, ψιλουμένου μὲν αὐτοῦ συμψιλοῦται· δασυνομένου δέ, δασύνεται· οἷον, οἶκα, ἔοικα· ὥρων, ἑώρων· ἥνδανεν, ἑήνδανεν· ἕρσα, ἕερσα· ὅς, ἑός· εἷς ἑεῖς· ἅ, ἕα· ἕ, ἑέ· ἑλποίμην ἐελποίμην. Εεῖς, ἀντὶ τοῦ εἷς· πλεονασμῷ τοῦ ε ἐπὶ ἀριθμοῦ· οἷον, Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις, ἐνέκειτο μετώπῳ· παρὰ τὸ ἴος, ἴοεις· καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς ε, ἔεις· ὡς ἀγχίμαχος, ἀγχέμαχος· ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς ἑεῖς πλεονασμῷ τοῦ ε. Εεισαμένη, ἀντὶ τοῦ ὁμοιώσασα· ἐκ τοῦ εἴδω τὸ ὁμοιῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε· τίθεται δὲ καὶ δίχα τοῦ ε· οἷον εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ὡμοιώθη· ἢ ὡμοίωσεν· εἴσατο γὰρ φθογγὴν φησὶν ὅμηρος· καὶ εἰσαμένη φθογγήν, ἤγουν ὁμοιωθεῖσα. Εεισάμενος, ὁμοιώσας. Εεισάμενος, ὁμοιωθείς· εἴδω, εἴσω· εἶσα· εἰσάμην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐεισάμην· ἐεισάμενος· ἐεισαμένη, ἐεισάμενον· ἢ ἐΐσκω ἕτερον· ἤγουν, ὁμοιῶ· εἴδομαι δὲ εἴδω· ἤτοι ὁμοιοῦμαι· εἴσομαι μέλλων· εἰσάμην ἀόριστος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε· ἐεισάμην· ἡ μετοχὴ ὁ ἐεισάμενος· ἐεισαμένη· ἐεισάμενον. Εεισάσθην, ὡρμήσαν· ἐπῆλθον. Εείσατο, καὶ ἐείσαο, ἀττικῶς ἔχει ἐν τῇ ἀρχούσῃ τὸ ε· ἄλλως γὰρ εἴσαο ἐστὶν ἰωνικῶς, ἀπὸ τοῦ εἴδω κλιθέν· ὃ δηλοῖ τὸ δοκεῖν καὶ φαίνεσθαι. Εείσατο, ὡμοιώθη. Εείσω, ὡμοιώθης. Εΐκτον· ἔστι πρῶτον δυϊκὸν τοῦτο, τὸ εἶκα· καὶ κατὰ διάλυσιν ἔϊκα· ὑπερσυντέλικος εἴκειν, ἐΐκειν· ἔϊκτον· καὶ ἐΐκτην· κατὰ συγκοπήν. Εΐσκεις, εἰκάζεις, ἀφομοιώσαι. Εέλδομαι, ἐπιθυμῶ· παρὰ τὸ θέλω· τοῦ θῆτα τραπέντος εἰς δ· κατὰ μακεδόνας καὶ ὑπερθέσεως γινομένης, οἷον θέλω· δέλω· ἔλδω· καὶ ἔλδομαι ὑπερθετικῶς. Εέλδωρ, τὸ ἐπιθύμημά ἐστιν· ἀπὸ τοῦ ἔλδω γινόμενον ῥήματος πλεονασμῷ ἑτέρου ε ψιλοῦ· φησί που γοῦν ὅμηρος, ἧς ἐέλδεαι ἤματα πάντα· εἰ δὲ καὶ τρισυλλάβως ἐέλδω εὕρηται, εἴη ἂν καὶ ἐκεῖθεν τὸ ἐέλδωρ· προϋπάρχει δὲ αὐτῶν τὸ ἔλω· δῆλον γὰρ ὡς ἕλοιτο ἄν τις, τὸ ἐπιθυμητόν· ὥσπερ καὶ ἀνάπαλιν ἐπιθυμήσοι ἂν τοῦ αἱρετοῦ· εἰ δὲ δασύνεται μὲν τὸ ἑλεῖν καὶ ἑλέσθαι· ψιλοῦται δὲ τὸ ἔλδεσθαι· αἴτιον ἡ τοῦ δ ἐπένθεσις. Ἄλλως. Εέλδωρ λέγεται, τὸ ἐπιθύμημα· ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθέλωρ· καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν στοιχείων, ἐέλθωρ· καὶ τροπῇ τῆς δασείας εἰς τὸ μέσον δ, ἐέλδωρ· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ προκρίνω αὐτὸ παράγουσι· ψιλοῦσθαι δὲ διισχυρίζονται· ἐπλεόνασε γὰρ τὸ δ. ἢ ἐέλδωρ τὸ ἐπιθύμημα· ἔστιν ἔλδω τὸ ἐπιθυμῶ· ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τοῦ ἕλκω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ κ εἰς δ. εἰς ὃ γάρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἕλκεται· ἐκ δὲ τοῦ ἔλδω, ἔλδωρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἐέλδωρ· ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω, ἕλωρ, καὶ ἐέλδωρ πλεονασμῷ· τὸ δὲ ἐέλδω, παρὰ τὸ ἔεδω· καὶ ἐελδόμενος· καὶ ἐέλδετο· ὡς τό, ἐέλδετο γὰρ σε ἰδέσθαι· ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμει· παρὰ τὸ θέλω τοῦ θ τραπέντος εἰς δ κατὰ μακεδόνας· καὶ ὑπερθέσεως γινομένης· οἷον, θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι· καὶ ἐκ τοῦ ἐθέλω, ἐδέλω, καὶ ὑπερθέσει, ἐέλδω. Εελμένοι, συγκεκλεισμένοι· εἰργμένοι· ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ τροπῇ τοῦ ἀμεταβόλου. Εελμένος ἄρης, ἤγουν εἰλόμενος· ὅ ἐστιν ἐγκλειόμενος τοῦ πολεμεῖν· ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. Σημείωσαι ὅτι, τὸ εἰλόμενος τὸ ῥηθέν, καὶ τὴν ἐξούλης δίκην, παράγει παρ' ἀττικοῖς κροτουμένην, ἐφ' οἷς ἐκλείεταί τις ὧν εἶχε. Εέλπετο, ἤλπιζεν· ᾤετο. Εελποίμην, ἐλπίσαιμι. Εένδυνεν, ἐνεδύσατο. Εέργαθεν, ἐχώρισεν· ἢ φανῆναι· ἢ ὡμοιωθῆναι· δόξαι, κωλῦσαι, γνῶναι. Εέργει, τουτέστιν εἴργει· συγκλείει· περιέχει· κατέχει· συνέχει. Εέργη ἀπὸ χθονός, ὕψωσεν· ἢ ἐέργη, ἤγουν διείργη εἰς ὕψος ἐκ γῆς. Εέργετο, συνείχετο. Εεργμένον, παράγεται μὲν ἀπὸ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω· σημαίνει δὲ ὅμως, καὶ τὸ περικυκλούμενον. Εεργμέναι, πεφραγμέναι· ἠσφαλισμέναι. Εέργνυσθαι, ἔχει παραγωγὴν ὁμοίαν τῇ τοῦ ζεύγνυσθαι· ἔστι δὲ ποιητικὸν μέν, τὸ ἐέργνυσθαι· ἀττικὸν δέ, τὸ εἴργνυσθαι, καὶ καθείργνυσθαι. Εέργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω. Εέρκτο ἠλέκτροισι παρ' ὁμήρῳ, ἐν ὀδυσσείας ο, τουτέστι, συνεπεπλέκτο· ἢ συνεκέκλειστο. Εέρσαι, εὗρον καὶ ἔερξαι· ἐκ τοῦ εἴργω τὸ κωλύω· διαλύσει τῆς ει διφθόγγου εἰς δύο εε· ὡς τὸ ᾔδει, ἤδεε. Εέρσαι, δρόσοι· ψεκάδες· παρὰ τὸ ἔρσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι· ποτίζει γὰρ ἡ δρόσος τὰ φυτά. Εερσήεις, καλός, δροσώδης· ἡ λέξις ἀπὸ τῶν δεδροσισμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. Εέρτο, ἐκρέματο. Εέσθην, ἐμαράνθη. Εέσθω, ἠμφιέσθω· καὶ ἔεστο ἐνεδέδυτο. Εέσσατο, ἐνεδύσατο· περιεβάλλετο. Εεστο, ἐνεδέδυτο· ἐκ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων ἕσω· ὁ παρακείμενος ἧκα· ὁ παθητικὸς ἧσμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἥσμην· καὶ ἕσμην· ἕσο, ἕστο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔεστο. Εέχατο, εἴχατο. Εετῶς, δυσχερῶς· δυσκινήτως. Εεχμένη, συνεχομένη.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ·

ζαύθη, ἐξηραύθη· Ἐζάχησεν, ἐμακάρισεν· Ἐζατωσάμην, διενοήθην· Ἐζατώθη, ἤθετο· Ἔζει, ἔβραζεν· ἔζη δὲ διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ζῶν ἦν· ζωὴν εἶχεν· Ἐζεκίας, κράτησις θεοῦ· Ἔζελεν, ἔβαλεν· ἔλαβεν· Ἐζέσθην, ἐκαθέσθησαν δυϊκῶς· Ἕζεται, καθέζεται· Ἐζήλωσεν, ἐπεθύμησεν· ἐφθόνησεν· Ἐζημίωσε, κατέκρινε· κατεδίκασεν· Ἔζινεν, ἐπεσβέννυεν· Ἑζόμενοι, καθεζόμενοι· παρόντες ἕτοιμοι· Ἐζυγοστατεῖτο, ἐφ᾽ ἑκάτερα ῥοπὰς ἐλάμβανεν· ἐζυγοστατεῖτο τοῖς ῥωμαίοις ὁ πόλεμος· Ἐζυμώθη, ἐφυράθη· ἐνεμίχθη· Ἐζώγρει, ἐνίοτε κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνεζωπύρει ἀγείρουσα τὴν ζωήν· ἐνίοτε δὲ, λέγεται τὸ ζωγρεῖν· τὸ ζῶντάς τινας ἀγρεύειν αἰχμαλωσίας νόμῳ· ἐκ δὲ τοῦ τούτου, καὶ ζωγρεῖον παρῆκται, λέξις εἰς ῥητορείαν ἀγαθή· τὸ δὲ ἐζώγρει θυμὸν, ἀλλαχοῦ συνθέτως ἀνζωγρέειν φησίν· Ἐζώγρουν, ζῶντας ἐλάμβανον· Ἔζων, οὐ λέξην ὡς οἴονταί τινες· συνέσιος· Αἰσθήσει τῇ γῇ ἔζων, [illegible] νοῦς ἀπῆν· ἔζης δὲ καὶ ἔζη λέγεται κοινῶς μὲν, ἔζας ἔζα· οἱ δωριεῖς δὲ, τὸ α καὶ ε, εἰς η συναιροῦσιν· ἔζαες, ἔζης λέγοντες, καὶ ἔζαε ἔζη· Ἐζωσμένον, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον·

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η·

η, ὑπάρχη· Ἐῆ, τῆς ἑαυτοῦ· Ἕηκα, συνεχώρησα· ἀφῆκα· ἔπεμψα· Ἕηκε· σημαίνει τὸ ἀφῆκεν, ἔπεμψεν· ἔστι ῥῆμα ἵω, τὸ παράγωγον ἵημι· ὁ μέλλων ἥσω· ὁ παρακείμενος ἧκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἕηκα· ἔστι καὶ ἀόριστος, ἧκα, συνῆκα· καὶ συνέηκε· πλεονασμῷ τοῦ ε, ἀντὶ τοῦ συνῆκε, συνέβαλεν· ἰλιάδος α· Ἐήλακεν, ἐλήφθη, ἐκρατήθη· Ἑὴν μητέρα παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τῆς ἡμετέραν κεῖται· καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ σήν· Ἔηνγε· ἐῶ· ὁ μέλλων ἐάσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦον, ἦες ἦε· καὶ μετὰ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν, ἦεν· καὶ κράσει ἦν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς ἔην· Ἐήνδανον, ἐκ τοῦ ἁνδάνω· ὁ παρατατικὸς ἥνδανον, καὶ ἀττικῶς, ἐήνδανον· Ἐῆος, καλοῦ· ἀπὸ τοῦ εὖ, ἐΰς ὁ καλός· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, ἠΰς· ἡ γενική, ἐῆος ἐγκλιτικῶς· ἀπὸ τοῦ ἐΰς, ἀχρήστου ἢ ἐΰς· Ἐῆος, τουτέστιν ἀγαθοῦ· γίνεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἠΰς ἠέος κατὰ μετάθεσιν· ἀφίλητον δὲ ἐπὶ πεζογραφοῦντι ῥήτορι· Ἐῆς, ἰδίας· ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν· ἐῆσιν· Ἔησιν, ἐῶ· ἀφ᾽ οὗ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ἐῶ· τὸ τρίτον, ἐῇ· ἐν δὲ πλεονασμῷ τῆς σι συλλαβῆς, ἔησι· τῶν ἀττικῶν δέ ἐστί φασιν αὕτη ἐν τοῖς ὑποτακτικοῖς ἡ προσθήκη, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν εἰς μι· ἐλέγετο δὲ ἰδίως ἰβύκειος, ὅτι ὁ ἴβυκος αὐτῇ μάλιστα ἐχρήσατο· Ἔησον, ἔασον· Ἐήτης, ἀγαθότης·

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ·

θαγενής, ἐγχώριος· ὁ ἐν τόπῳ ἰδίῳ γεγενημένος· ἢ ἐθαγενής, ἐγχώριος· ἐντόπιος· Ἔθα, πάλιν· Ἔθαγε, ἠπάτα· Ἐθάδι, ἤγουν συνήθει· ἡ εὐθεῖα, ἡ ἐθάς· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔθος· ἔστι δὲ ἔθος, νόμος ἄγραφος· νόμος δὲ ἔθος ἔγγραφον· διαφέρει δὲ ἤθους· τῷ τὸ μὲν ἔθος εἶναι αὐτὸ τοῦτο ὃ προείρηται· ἦθος δὲ, λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ τρόπου· καὶ ποιητικῶς ἐπὶ τῆς εἰωθείας διαίτης· ἀφ᾽ οὗ ἠθικοὶ λόγοι, οἱ τὰ ἤθη παιδεύοντες· ὁ σοφοκλῆς ποιητικῇ ἀδείᾳ, καὶ ἠθάς λέγει ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ἐθάς· Ἰστέον δὲ ὅτι, ἔθος μὲν ἡ συνήθεια· καὶ ἐθίζω τινὰ εἴς τι μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ γυμνάζω, καὶ συνήθη ποιῶ· καὶ ἐθίζω ἐγὼ ἀμεταβάτως· καὶ ἔθιμον τὸ κατὰ συνήθειαν νόμιμον· καὶ ἔθειρα, ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς· καὶ ἐθειράζειν, τὸ κόμην τρέφειν· Ἔθαιρον, ἐθέρμαινον· καὶ ἔκαιον· Ἔθαλπον, ἐθέρμαινον· Ἐθάμβει, ἐξεπλάγη· ἐθαμβήθη· Ἐθάμιζεν, ἐπύκναζεν· Ἐθανατώθη, ἔνοχος θανάτου ἐκρίθη· Ἐθάς, ἠθισμένος· Ἐθάσσατο, ᾤκησατο· ἐκάθισεν· Ἐθαυμάστωσε, περίβλεπτον καὶ θαυμαστὸν ἐποίησε διὰ τῆς νίκης· Ἔθεεν, ἔτρεχεν· ὤθει· Ἔθει, φθείρει· ἐρεθίζει· ἢ ἔτρεχεν· ἔπλεεν· ὁ δὲ ἄνεμος τὰ ἱστία ἐπλήρου· ἡ δὲ ναῦς ἔθει καλῶς· Ἐθεῖν, ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι· Ἔθειρ, ἡ θρίξ· ἡ αἰτιατικὴ ἔθειρα· Ἔθειρα, κόμη τημελουμένη· γίνεται ἐκ τοῦ ἐθείρω ῥήματος· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐθυράδες, τὸ φύλλον· Ἐθειράζω, τὸ κόμην τρέφω, καὶ ἔθειρα ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς· ἐθειράζειν ποιητικόν· κομᾶν κοινόν· Ἐθείρω, σημαίνει τὸ ἐξ ἔθους ἐπιμελοῦμαι τῶν τριχῶν· ἀπὸ τοῦ ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι· Ἔθελγε, ἠπάτα· κατεπόνει· Ἐθέλγετο, ἀντὶ τοῦ ἐθηλύνετο· Ἐθέλειν· κοινῶς μὲν λέγεται τὸ ἁπλῶς ὀρέγεσθαι· οἷον ἐθέλω βαδίσαι· καὶ ἐθέλω ἀναγνῶναι· βούλεσθαι δὲ καὶ τὸ μετὰ πόθου ὀρέγεσθαί τινος· οἷον βούλομαι πλουτῆσαι· καὶ βούλομαι τὴν γῆν μου, εὐφορῆσαι· ὧν δὲ κυριώτερα εὑρίσκονται παρ᾽ ἀττικοῖς, τὸ γλίχομαι· ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶ· καὶ ἐφίεμαι ἐπὶ θείων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς λεγόμενα· οἷον γλίχομαι τυχεῖν τῆς σωτηρίας μου· καὶ γλίχομαι νοσῶν ὑγιᾶναι· καὶ ἐφίεμαι τυχεῖν τῆς σωτηρίας μου, καὶ ἐφίεμαι ἅψασθαι ἀρετῆς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς· οἷον ἐφίεμαι ἰδεῖν τὸν υἱὸν μακρὰν ὄντα τῆς χώρας πεινοσοῦντα· Ἐθελημοί· ὡς τό, Οἱ δὲ ἐθελημοί, ἥσυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο· ἡσίοδος· ἐκ παραλλήλου τὸ ἐθελημοί, καὶ ἥσυχοι· Ἐθελημός, ὁ ἥσυχος· ὁ πρόθυμος· Ἐθελῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἐθελήσειεν· Ἐθελήσει, δυνηθείη· ὅμηρος· Οὐδ᾽ ἔθελε προρέειν· καὶ ἀριστοφάνης· Οὐκ ἐθελήσει μαθεῖν, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνηθῇ· Ἐθέλησθα, ποιητικὸν ἐστι· παρ᾽ ἡμῖν γὰρ μόνα ταῦτα γράφεται· οἶσθα ἀντὶ τοῦ γινώσκεις, καὶ ἦσθα ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες· καὶ ἔφησθα, ἀντὶ τοῦ εἶπες· τοῦτο δὲ σπανίως· ἐθέλησθα, ὡς τὸ ἦσθα, καὶ ἔφησθα· Ἔθελξεν, εἰς μεταβολὴν ἤγαγε· Ἐθελοθρησκεῖ, ἰδίῳ θελήματι σέβει τὸ δοκοῦν· Ἐθελοθρησκείαν, ἐθελοσέβειαν· Ἐθελοκακήσας, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος· Ἐθελοκακῶ, καὶ ἐθελοκωφῶ, ἀμεταβάτως· Ἐθελοκακῶς, ἑκουσίως τὸ κακὸν ἐκλεγόμενος· Ἐθελοκωφεῖ, οὐ βούλεται ἀκούειν· Ἐθελοντῆρας φησὶν ὁ ποιητής, οὓς οἱ ὕστερον ἑκουσίους καὶ ἐθελουσίους φασί· καὶ μάλιστα ἑκόντας καὶ ἐθελοντάς, ἀττικῶς· Ἐθελοντής, αὐτοβούλητος· αὐτοπροαίρετος· Ἐθελοντὶ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίως, ἑκουσίως· Ἐθέλω, ἐθελήσω· ἠθέληκα· οὐ μόνον δὲ, παρὰ τῷ ποιητῇ τρισυλλάβως προφέρεται ἀεὶ, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις τὸ πλέον μετὰ τοῦ ε· ὡς αἴλιος διονύσιος παρασημειοῦται· ὅθεν φησὶ καὶ ἐθελοντής, ὁ αὐθαιρέτως τι ποιῶν· ἐκαλοῦντο δὲ καὶ ἐθελονταὶ διδάσκαλοι, δρᾶμα τι δηλαδή· ὅτι τις μὴ λαβὼν χορὸν, μὴ δὲ χορηγὸν τὴν ἔχων, ἑαυτῷ πάντα παρεῖχεν· Ἐθελοπρόξενος, ἡ ἀφ᾽ ἑαυτῆς γινομένη, καὶ μὴ κελευσθεῖσα ἐκ τῆς [illegible]

...ελοπρόξενος, ἑκὼν πρόξενος. Ἐθελουργὸς, πρόθυμος, ἕτοιμος. Ἐθελυμνοὶ, πυκνοί. Ἐθελουσίως, ἑκουσίως.
...μην, ἔκρινα. ἐνόμισα. Ἐθέμωσεν, ἠνάγκασεν. ἐποίησεν. Ἔθεν, ἐγκλινόμενον μὲν, αὐτοῦ. αὐτῆς. ὀρθοτονούμενον
...αὐτοῦ. καὶ ἑαυτῆς. Ἔθεν, ἑκὰς αὐτοῦ, αὐτῆς. ἄνωθεν. Ἔθεντο, ἐποίησαν. Ἐθέομεν. ἐτρέχομεν. Ἐθερμάνθη, ἐ
...άνθη. Ἐθερόμην, ἐθερμαινόμην. αἴθεται, καίεται. σκοτοῖ. πεφρᾶται. Ἔθεσαν, ἐποίησαν. Ἐθέσπισε, προεῖπεν.
...τι ἐποίησεν. Ἐθεωρήθησαν, ἐφάνησαν. Ἔθη, ἀγαθά. Ἐθηεύμεθα, ἐθεωροῦμεν. Ἐθηήσαντο, ἐθαύμασαν. καὶ
...ἐθαύμασεν. Ἔθηκεν, ἀντὶ τοῦ ἐπήνεγκεν. Ὅμηρος. Ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐποίη
κας. ἐποίησας. Ἐθηλώθη, ἐκηλήθη. Ἔθησεν, ἔψαυσεν. ἐθήπυσεν. Ἐθίζοντας, ἔθη ποιοῦντας. Ἐθίζωσε τῇ
τι, καὶ ἐθίζω ἐστὶ ἀμεταβάτως. Ἔθιμος. συνήθης. ἐθισμὸς, καὶ ἐθιμοσύνη, ἡ συνήθεια. Ἐθλιβόμην, ἐστενοχω
... Ἐθμὴ, ἀτμός. καπνὸς λεπτός. ἀτμή. Ἐθμοὶ, πολλοί. δεσμοί. πλόκαμοι. Ἔθνεα, τὰ πλήθη. τὰ γένη. καὶ ἔθνεα
...τίων. καταχρηστικῶς λέγει ὁ Ὅμηρος. κυρίως δὲ, ἐπὶ ἀνθρώπων τίθεται ἡ λέξις. ἐφ' ὧν καὶ τὸ ἔθος κυριολεκτεῖται.
...κτη τὸ ἔθνος παράγεται. Ἐθνῖται, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἔθνος, οὐ μόνον τὸ μέγα καὶ πολυάριθμον γένος,
...καὶ ἰδίως μέρος τι πονηρότατον νομίζεται τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων ἐθνῶν. οὔτι τοῖς γεωργοῖς. οὔτι τοῖς ἐμπόροις. ἐν δὲ
τῷ ἑνάτῳ τῶν φιλιππικῶν φησὶν, ἀλλὰ Θετταλία πῶς ἔχει, ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσιν.
καὶ ἔθνος, τὸ πλῆθος. ἤγουν, μοιχοί. πόρνοι. καὶ ἔθνος ἑταίρων, ἁπλῶς τὸ πλῆθος λέγει ὁ Ὅμηρος. Ἐθόαζεν, ἐκαθέζετο.
Ἐθοινήσαντο, εὐωχήθησαν. Ἐθοίνων, ἔτρωγον. θοινάω θοινῶ, τὸ εὐωχοῦμαι. καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐθοίνασον. ων. τὸ τρίτον
τῶν πληθυντικῶν, ἐθοίνων. Ἔθοντες παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ π, ἀντὶ τοῦ σύνηθες πράττοντες. ἐξ οὗ παρ' οὐ μόνον τὸ ἐθείρω, καὶ
αἱ ἔθειραι δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔσθω, τὸ πάνυ ἔθιμον. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐσθίω. ναὶ μὴν, καὶ τὸ ἔδω. κατὰ τροπὴν ἔθω λέ
γεται, τὸ τὰ συνήθη πράττειν. οἷον ἔθων οἶνος ἀλωήν. οὕτω καὶ ἐθείρειν παράγωγον ἐκεῖθεν, τὸ τὰ ἐξ ἔθους ποιεῖν καὶ ἐπιμε
λεῖσθαι. ἐξ οὗ καὶ ἡ θρὶξ, ἔθειρα. περὶ ἣν σύνηθές ἐστι πονεῖσθαι τοῖς φιλοκόμοις. Ἔθορεν, ἐπήδησεν, ἔβη. Ἐθόρυντο,
ὠχλοῦντο. Ἔθος ὁ τρόπος, καὶ ἡ ἐξ ἔθους διατριβή. καὶ ἔθος ἡ συνήθεια. ἦθος δὲ, ὁ τρόπος. Ἀγαμέμνων ξίφος φέρει. ἔθος πα
λαιὸν, τοῖς ἥρωσιν ἀεὶ ὁπλοφορεῖν. ὡς καὶ ὁ Τηλέμαχος ἐν Ἰθάκῃ ποιεῖ. Ἄλλως. Ἔθος, τὸ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἄγραφον δί
καιον. νόμος δὲ ἔγγραφον ἔθος. τὸ ἔθος δὲ, οὐκ ἔστιν εὕρεμα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ βίου καὶ χρόνου. καὶ ὁ μὲν νόμος εἴκασται
τυραννίδι. φόβῳ γὰρ ἕκαστα καὶ μετὰ προστάγματος διαπράττεται. τὸ δὲ ἔθος, μᾶλλον τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς βασιλείας. βου
λόμενοι γὰρ αὐτῷ πάντες δίχα ἀνάγκης ἕπονται. ἔθος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ἐτὸν τὸ ἀληθές. ὅπερ καὶ ἐτὸς λέγεται. καὶ παρὰ
τοῦτο ἔθος τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον. ἢ παρὰ τὸ ἔθω τὸ ἐξ ἔθους ἔχω, γίνεται ἔθος. ὡς μένω μένος. σθένω σθένος. ἔθος λέγεται,
καὶ τὸ σημεῖον. Ἔθου. τίθημι ὁ μέλλων θήσω. ὁ ἀόριστος πρῶτος, ἔθηκα. ὁ δεύτερος ἔθην. ὁ μέσος ἐθέμην. ἔθεσο. καὶ ἀποβο
λῇ τοῦ σ ἔθεο. καὶ κράσει ἔθου. καὶ τὸ προστακτικὸν θοῦ. ἢ ἔθου, δεύτερον πρόσωπον κατὰ ἀττικὴν διάλεκτον. οἱ γὰρ Ἴωνες ἀ
ποβάλλοντες τὸ σ ἐκ τοῦ ἔθεσο ποιοῦσιν ἔθεο. καὶ οἱ ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον, ποιοῦσιν ἔθου, ὥσπερ
καὶ τὸ ἔδεο, ἔδου. Ἐθόωσεν, ἀπώξυνεν. Ἔθραξεν, ἐτάραξεν. ἔνυξεν. συνέθηκεν. Ἔθραυσεν, ἔνυττεν. ἔκοπτε. παρὰ τῷ Ἱπ
ποκράτει. καὶ ἔθραυσεν ἔπαυσεν. Ἔθρεψεν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδαγώγησε. τὸ γὰρ ἀνέθρεψεν οὐ γνήσιον, ὅμως εὕρηται. Λιβά
νιος. τὸν πείραντα, τὸν ἀναθρέψαντα, τὸν παιδεύσαντα. Ἔθρηξεν, ἐπῆλθεν. ἔδραμεν. Ἐθρήσκευον, ἐτίμων. ἐσέβον
το. Ἐθρίγκωσε, περιεσκέπασε. περιετείχισε. θριγκὸς γὰρ ἡ στεφάνη. μεθ' ἣν οὐδέν ἐστιν. καὶ ἐθρίγκωσεν, περιετρόχωσεν. ἐχα
ράκωσεν. Ἔθρισεν, ἀπέκοψεν. ἐκ τοῦ θερίζω. καὶ ἔθρισεν. ἔφριξεν. Ἔθρις, τομίας κριός. Ἐθρυλλίχθη, ἐταράχθη. περιε
δρέφθη. ἀπεσύρη. Ἐθρύπτοντο, ἐφλυάρουν. Ἔθρωσκεν, ἥλλετο. ἐπήδα. Ἔθρωσεν, ἐκινεῖτο. Ἐθύειν, ἄγαν. Ἔθυεν, ὥρ
μα. ἐκινεῖτο. ἔνθεν καὶ θυάδες, αἱ βάκχαι. Ἔθυεν, ἐνεμαίνετο. ἔτρεχεν. ἐδίωκεν. Ἔθυσε θεοῖς, ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἤγουν κατὰ τοὺς
παλαιοὺς ἐθυμίασεν. οὐδέ ποτε γάρ φασι παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ θῦσαι, ἀντὶ τοῦ σφάξαι ἱερεῖον λέγεται. συμφωνεῖ δὲ τούτοις
καὶ ὁ γράψας, ὅτι σφάξαι μὲν τὸ ἱερουργῆσαι ζῶον. θῦσαι δὲ, τὸ θυμιάσαι. θύη γὰρ τὰ θυμιάματα. ὅθεν καὶ νέφος θυόεν. καὶ
κόλπος θυώδης. ὅτι δὲ τὸ θύειν καὶ ἐπὶ τοῦ θυμιᾶν κεῖται, Θεόκριτος ἐν ταῖς φαρμακευτρίαις δηλοῖ σαφέστατα. Ἐθώκα
τι, ἐλάθασιν. Ἐθώκισε, κατήρτισεν. Ἐθώμιξεν, ἐπήδησεν. Ἔθων οἶνος ἀλωήν, ἐκ τοῦ ἔδω, τροπῇ τοῦ δ εἰς θ. δωριέ
ων ἔθει. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους κατατρέχων, καὶ βλάπτων κοινῶς τὴν καρποφόρον χώραν τοῦ Οἰνέως. ἢ ἔθων οἶνος ἀλωήν, ἀν
τὶ τοῦ ἐξ ἔθους βλάπτων. περὶ Καλυδῶνα ἔθοντες, ἤγουν τὰ συνήθη πράττοντες. ἐκ δὲ τοῦ κυρίου ἔθω, παράγωγον τὸ ἐ
θείρω. καὶ ἡ ἔθειρα. καὶ ἐθυράζειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι τριχῶν. ἀπὸ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ ἐσθίειν. καὶ τὸ ἔσθειν προσλήψει τοῦ σ.
Ἡρακλείδης δέ φησιν, ὡς τινὲς τῶν κριτικῶν, ὅ ἐστιν ἀκριβεστέρων γραμματικῶν ὧν ἐστι καὶ Πσίας, ὑπερβατὸν ἔλεγον
εἶναι τὸ ἔθων. ἵνα ἡ ἀντὶ τοῦ καταθέων, κατατρέχων. ῥητορικῶς ὑπερβατὸν λέγοντες ἐκεῖνοι, τὴν τῶν στοιχείων μετάθε
σιν. ἵνα τὸ θέων, ἔθων γίνεται. καὶ σημείωσαι ὅτι αὐτὸς ἐκ τοῦ ἔδω φησὶ γενέσθαι κατὰ δωριεῖς τὸ ἔθω. αἳ καὶ τὸν μαζὸν μα
σθὸν λέγουσι. καὶ τὸ ψεῦδος, ψύθος. τὸ δὲ ἔθω πρωτότυπον ὁ αὐτὸς εἶναι λέγει τοῦ ἔσθω, τοῦ ὥς φησιν ἡμαρτημένου. ἔχειν
γὰρ ὡς ἔχω ἴσχω, ἔπω ἴσπω, οὕτως εἶναι καὶ ἔθω, ἴσθω σικελικῶς, κατὰ τὸ ἕζω ἵζω, καὶ καθίζω. Ἐθῶν, μαθῶν. φθει
ρων. Ἐθώπευον, ἐκολάκευον. Ἐθώμαζον, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζον.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Εἰ εἰ εἰ εἰ εἰ. ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰ λίαν ἐστὶ, κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιΐας, παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν βατρά
χοις. Ε καὶ ι, εἰς τὴν ει δίφθογγον συναιρεῖται. οἷον δημοσθένεϊ δημοσθένει. Ἐΐ, πορδίου. ἢ ὑπάρχεις. Ει δίφθογγον
οὖσαν ἐν τῷ ὑπερσυντελίκῳ οἱ Ἴωνες διαλύουσιν εἰς εα, ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ. οἷον ἐτετύφειν, ἐτετύφεα. ἐπε
ποιήκειν, ἐπεποιήκεα. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ ἀττικοὶ τὴν διαλυθεῖσαν ει δίφθογγον εἰς εα, εἰς η κιρνῶσι. καὶ λέγουσιν

ἐπιτύφῃ καὶ ἐπετρίψῃ. Εἰ, εὐκτικὸν καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἴθε· Εὐριπίδης· εἰ γὰρ ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ σοὶ σβέσαι θράσος. Εἰ ἀντὶ τοῦ εἴθε, ἐν χρήσει ἐστὶ καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. Εἰ, σύνδεσμος κατὰ τοὺς ἀττικοὺς ἀντὶ τοῦ ἵνα. Εἰ σύνδεσμος, παρ' ὁμήρῳ εὕρηται ληφθεὶς ἀντὶ τοῦ ὅπως· ὡς ἐν τῷ, εἰ πείσειεν πηλείδην λούσασθαι· καὶ γέγονε σύνηθες οὕτω γράφειν ἐν τοῖς μεθ' ὅμηρον· οἷον ἀποδώσω εἴπως αὐτὸ σὺ τόδε· ἐντεῦθεν δὲ οἱ μεθ' ὅμηρον λαβόντες ἔχουσι τὸ εἴπως· οἷον ἀποδώσω εἴπως ἔστιν ταῦτα τὸ δέ τι. Εἰ σύνδεσμος, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐπειδή· ὅτι δὲ ὡς ἀληθῶς σύνδεσμος λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἐάν, οὐχ ὑποτάσσει· οἷον, εἰ ὁ ἄνθρωπος ζῷον· τοῦτο δὲ δῆλον ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ζῷα· καὶ εἰ ὁ θεὸς πάντα οἶδε, τοῦτο φανερὸν ὅτι οἶδε· κεῖται τοίνυν ἀντὶ τοῦ ἐπειδή· ὅτι δὲ κεῖται ἀληθῶς ἐπὶ ἐνδοιασμοῦ, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ ὑποτάσσων· ὡς τό, εἰ περσεφόνην τοὺς τῶν παρὰ δήμητρος ἥρπασε, τίς τοῦτο οἶδε· καὶ εἰ ὁ ζεὺς χρυσὸν ὗσε τοῖς ῥοδίοις ὥς οἱ παλαιοί φασι, τίς τοῦτο οἶδεν· ἄδηλον γάρ ἐστιν. Εἴα· λέγεται καὶ δισυλλάβως εἷα· ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ταυτόν ἐστιν ἧ ἴα καὶ εἷα· ὅταν γὰρ τὸ η, γίνεται βρῶμα· ὅταν δὲ τὸ ε, οὐ βρώματα, ἀλλ' ἡ χόρτος καὶ ἡ παράθεσις. Εἰανοῦ, ἐκ διαχύτου. Εἴα, παρακελεύσεως ἐπίρρημα. Εἶα δή, ἄγε δή. Εἴα, συνεχώρει. Εἰάδοτα, ἀντὶ τῆς ἀρέσκουσα. Εἰάζων, εἶα ἐπικελεύων· Εὐριπίδης, χρυσίππω. Εἰαί, ἄγγελοι καὶ ἅλεσαι, τῶν ὀσπρίων τὰ ἀποκαθάρματα. Εἰακεῖν, ἀσθενεῖν. Εἶα, χόρτος· ἧια δέ, βρώματα. Εἰ, ἀντὶ τοῦ ἐάν· μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ· ἀλλ' ἔνθα μέν ἐστι τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ὅτι τὸ ἐὰν καὶ τὸ ἵνα μετὰ ὑποτακτικοῦ· τὸ εἰ μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ. Εἰ, μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ ἀεί· καὶ ἐπὶ τριῶν χρόνων οὐ μετὰ ὑποτακτικοῦ· πλὴν ἐπὶ τῶν ἀνθ' ὑποτακτικῶν· οἷον εἰ λάβωμαι, καὶ εἰ πράττωμαι· εἰ καὶ σοφοκλῆς λέγει ἐν ἀντιγόνῃ, κεῖτις ἡ σοφός. Εἶα, ἐπίρρημα παρακελευσματικόν· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ῥέω γίνεται ῥέα καὶ ῥεῖα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἕω τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐκπέμπω, γίνεται ἕα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶα. παρατίθεται δὲ τὴν χρῆσιν ὁ τεχνικὸς οὕτως· εἶα δὴ ξύλον, ἄγειρε μοι σεαυτῷ. Εἰαμενή, ὁ ὑγρὸς τόπος· καὶ φυτῶν ἀναδοτικός· ὡς μὲν ὑγρός, ἀπὸ τοῦ ῥέειν ἐτυμολογεῖται· οἱονεὶ ῥειαμένη τις οὖσα· ὡς δὲ σύμφυτος, ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀναδίδωμι· οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι εἰαμεναὶ λειμῶνες, νομαὶ τιναγώδεις· ὅθεν ἂν ποταμὸς ὑποχωρήσῃ. Εἰαμένον, νήνεμον κοῖλον βοτανῶδες. Εἰαμενή, τόπος ὅπου πόα φύεται ποταμοῦ ἀποβάντος· ἢ ἕλος παρὰ ποταμὸν κάθυδρον· ἢ ἀναβολὴ ποταμοῦ φυτὰ ἔχουσα. Εἰανὸς ποικίλος, λεπτός· ὡς τό, εἰανὸς πέπλος· ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ ι· ὡς γὰρ τίω, καὶ ἕως, καὶ τίως καὶ εἵως καὶ λέγουσι λείουσιν, οὕτως ἑανοῦ εἰανοῦ παρ' ὁμήρῳ· ὅμοιον δὲ τούτοις καὶ τὸ κυκεῶ, κυκειῶ· καὶ θύρας σὺν λφειοῦ, ἤγουν συλφειοῦ· γυναικεῖον δὲ καὶ ταῦθα συνήθως ἔνδυμα, ὁ ἑανός. Εἰαρινῇσιν, ἐαριναῖς. Εἰαρινόν, ἄνθος τὸ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος. Εἶαρ, τὸ ἔαρ· παρὰ τὸ ἕω τὸ πέμπω, γέγονεν ἔαρ, καὶ εἶαρ, ὅτι γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί, εἶαρ καὶ τὸ αἷμα· καλλίμαχος· Τόδ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπτε· καὶ εἰαροπότης, ὁ αἱματοπότης· ψυχοπότης. Εἴασκε, συνεχώρει. Εἴασεν, ἀφῆκεν· ἔασεν. Εἴαται· ἕω ἄχρηστον· τὸ καθέζω, ἕτερον τούτου· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, εἷμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἶνται, καὶ ἰωνικῶς εἴαται· ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου τὸ εἶσεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐνέπω τὸ εἶπε· ἀνὰ δέ, χρυσηΐδα καλλιπάρῃον, εἶσεν ἄγων. Εἴατο, ἕω· ἕημι· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἕεμεν· τὸ παθητικόν, ἕεμαι· καὶ κράσει ἧμαι· ὁ παρατατικός, ἑέμην καὶ ἥμην· τὸ δεύτερον, ἧσο· τὸ τρίτον, ἧτο· καὶ ἰωνικῶς ἕατο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴατο· ἐκάθητο. Εἴβεσθαι, δακρύειν· στάζειν· καὶ εἴβει, στάζει· ὡς τό, Σπήλυγγες νυμφῶν ἐπιπίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ εἴβουσαι, σκολιοῦ τοῦδε κατὰ φρέατος. Εἴβω, τὸ στάζω· ἀπὸ τοῦ λείβω· ἀποβολῇ τοῦ λ. Εἰ γάρ, εἴθε γάρ· τὸ δὲ εἴθε, ἀντὶ τοῦ ἄν ποτε. Εἴ γ' ἐθέλεις, εἰ γνώμην ἔχεις· εἰ φρόνιμος εἶ, καὶ συνετός. Εἴγε, εἴπερ. Εἶδ' ἄγε νῦν· κελευσματικῶς ἀντὶ τοῦ εἶα δὴ ἄγε· ῥηθὲν μᾶλλον, ἤπερ ἐνδοιαστικῶς· ἀντιδιαστικῶς· ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ βούλει, ἄγε. Εἰδαλίμας, ἣν τὰς εὐειδεῖς λέγει ὅμηρος, ἢ ἀλλὼς τὰς ἐπιστήμονας, καὶ συνετάς· παρὰ τὸ εἰδέναι· ἵνα εἴη ταυτὸν τὸ ἔργα εἰδυίας, καὶ τὸ εἰδαλίμας· τὸ μέντοι ἰδάλιμον καῦμα, διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν ἄρχουσαν· παρὰ τὸ ἰδίειν καὶ τὸ ἶδος, ὃ δηλοῖ τὸν ἱδρῶτα. Εἰδάλιμον, τὸ εὐειδές. Εἰδαλίς, ὄρνις ποιός. Εἰδαλίζεται, ἐναλίζεται. Εἰδάλλεται, φαίνεται. Εἶδαρ ἔδμεναι, τρόπος ἐτυμολογίας ἐστίν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔδω τὸ εἶδαρ· οὕτω δὲ καὶ ἀμφὶ ποσὶ πέδας· ἐκ γὰρ τῶν ποδῶν αἱ πέδαι κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε· ὅτι δὲ τὸ παραβαλεῖν εἶδαρ ταυτόν ἐστι τὸ παραθεῖναι, καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ συντίθεται τὸ κοινῶς λεγόμενον παράβλημα, ἀλλαχοῦ δηλοῦται· καὶ εἶδαρ, ἔδεσμα· καὶ εἴδατα· τὰ βρώματα· ἡ σιτίων· ὄφελος. Εἴδαυλος, συνετός· λόγιος. Εἰδέα· πολλάκις τῶν διαφόροις ὀνόμασιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου χρῆται· τὴν γοῦν ἰδέαν εἶδος ὀνομάζει καὶ γένος· καὶ παράδειγμα· καὶ ἀρχήν· καὶ αἴτιον· καὶ οὔτε κινούμενον, οὔτε μένον· καὶ ταυτὸ καὶ ἓν καὶ πολλά· καὶ πάλιν, ἓν ὄνομα ἐν διαφόροις σημαινομένοις· οἷον τὸ φαῦλον, ὃ σημαίνει τὸ ἁπλοῦν· καὶ εὐχερές· ὡς εὐριπίδης, ἐν τῷ λικυμνίῳ· Φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστα ἀγαθά· ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων· ἔστι δ' ὅτι τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος· ἅμα τοῦ ἐν τῷ περὶ ψυχῆς φαῦλον πρᾶγμα ἔφη κέβης ζητεῖς· τιθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος· οἷον φαῦλον πρᾶγμα δ' ἔσται ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον οὐδὲ μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Εἰδέα ἡ μορφή· ὡς τὸ καλὸς τὴν ἰδέαν εἴ τις καὶ ἄλλος. Εἰδεῖ, ἐλαύνει· κυλίει· κλείει· κατέχει· ἢ κάλλος, ἡ μορφή. Εἰδεῖεν, ἐφοβεῖτο· ἠνία τὸ. Εἰδεῖ, εἴπερ χρή. Εἰδείην, ἀντὶ τοῦ γνοίην. Εἰδεῖεν, γινώσκοιεν· καὶ εἰδείη, γινώσκει. Εἰδέναι, ἐκ τοῦ εἰδηκέναι ἀχρήστου, κατὰ συγκοπήν. Εἰδέος, θάλπους· καύματος μεσημβρινοῦ. Εἴδεος ἧκε, σέλας μορφῆς ἀφῆκε· φῶς. Εἴδεται ἄστρα παρ' ὁμήρῳ, κυρίως μὲν εἴρηται ληφθὲν ἀντὶ τοῦ φαίνεται· κατὰ πολυωνυμίας λόγον· καὶ δηλοῖ εἶδος ποίησιν τοῦ παντός, διὰ τοῦ φωτός· κυριώτερον δέ γε τὸ φαίνεσθαι· διὸ ἐκεῖνο μὲν πολλάκις, τοῦτο δὲ ἅπαξ ἐν τῇ παραβολῇ ἐρρέθη. Εἴδ' ἔτιον, εἰδ' ἀληθές. Εἰδέ πω, εἰδέ τινι. Εἰδεχθές, ἄμορφον· ἀπρεπές· παρὰ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἔχθος τὸ μῖσος· μυσαρός· σεσαπρισμένος· στυγνός· καὶ θηλυκῶς, εἰδεχθεία. Εἰδεχθέστατος, μυσαρώτατος, δυσειδέστατος. Εἰδέω· εἰδῶ· εἰδήσω· ὡς ποιέω, ποιῶ, ποιήσω· ἐκεῖθεν καὶ τὸ εἰδήσειν· καὶ ἡ εἴδησις· καὶ ὁ εἰδηκώς· ἐξ οὗ κατὰ συγκοπήν, ὁ εἰδώς· ὥσπερ καὶ τὸ εἰδέναι, ἐκ τοῦ εἰδηκέναι. Εἰδέω· παρατατικός, εἴδουν· τὰ ἀρχόμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ει διφθόγγου, οὐ τρέπονται ἐν τοῖς παρῳχημένοις· ὅτι τὸ ε μεγεθύνεται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἰῶτα. Εἰδέω χάριν ἥματα πάντα· ὅρα τὸ εἰδέω ῥῆμα ἴσον μὲν ὂν τῷ εἰδῶ, ὡς δοκεῖν ἔ

χειν πλεονασμὸν τοῦ ε. κατὰ τὸ ἐρῶ ἐρέω μάλιστα θέμα ὄν. ὡς τὸ ποιέω. οὐ χρῆμα τὸ εἰδῶ ἀφ' οὗ τὸ ὄφρ' εὖ εἰδῇς. τούτου τοῦ εἰδέω, ὁ μέλλων εἰδήσω. ὁ παρακείμενος, εἴδηκα. ὅθεν εἰδηκὼς ἡ μετοχή. καὶ ἐν συγκοπῇ εἰδώς. ἐκ δὲ τοῦ ἐκεῖθεν παθητικοῦ παρακειμένου, εἰδήμων καὶ εἴδησις. Εἴδη πατρία, ἀντὶ τοῦ ὕλη, αἰολεῖς. ἴωνες εἴδας τὰς ὕλας λέγουσιν. Εἴδη, ὁμοῦ, ἢ ἅμα. Εἴδη, εἶδος κάλλος. χρῶμα. σῶμα. ὄψις. πρόσωπον. ἢ αἱ μορφαί, καὶ τὰ διαιρούμενα ἀπὸ τοῦ γένους. ἤγουν, αἱ ἀφορμαὶ φύσεις τῶν πραγμάτων. οἷον, ἄλλο εἶδος ἀνθρώπου, καὶ ἄλλο ἵππου. Εἴδη τῶν ὀνομάτων, πολλάκις ἐξαλλάσσει ὁ ποιητής. ποτὲ μὲν συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς τὸ σαώτερος ὥς κε νέηαι. ποτὲ δὲ τὸ ὑπερθετικὸν ὁμοίως, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. τὸ δικαιότατος κενταύρων. τοιαύτη μὲν ἡ ἐξαλλαγὴ ἐν τοῖς ὀνόμασιν. Εἰδέα ἡ μορφή, ὡς τό, καλὸς τὴν ἰδέαν, τις καὶ ἄλλος. Εἰδηθμός, συστροφή. φυγή. Εἰδημονικῶς, ἐμπείρως. Εἰδήμων εἰμὶ τοῦδε, καὶ εἰδὼς ὑπάρχω τὰς ἱστορίας. καὶ εἰδήμων, ἐπιστήμων. λόγιος. συνετός, ἀπὸ τοῦ εἰδῶ τὸ γινώσκω. Εἰδῇς, νοεῖται μὲν παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ γνώσῃ. μάθῃς. ἔστι δὲ ἐνεστώς, ἀντὶ μέλλοντος. εἰδῶ γὰρ τὸ θέμα. οὗ ὁ μέλλων εἰδήσω. ὅθεν εἴδησις, ἡ γνῶσις. καὶ εἰδηκέναι, καὶ εἰδηκώς. ἐξ οὗ κατὰ συγκοπὴν τὸ εἰδέναι. καὶ ὁ εἰδώς. Εἰδῇς, ἀντὶ τοῦ γνῷς. καὶ εἰδῇ. Ἰστέον ὅτι τὸ εἰδῶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ὡς δηλοῖ τὸ οἶδα. τούτου ἡ μετοχὴ εἰδώς. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔχοντα τὴν μετοχὴν εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, διὰ τοῦ ν τ κλινόμενα εἰς ην καθαρὸν ἔχει τὸ εὐκτικόν. οἷον εἰδείην, ὀφθείην, τυφθείην, δαρείην. αὕτη δὲ ἡ μετοχὴ εἰς σ μὲν λήγουσα μετ' ὀξείας τάσεως, ἀλλ' οὐ κλίνεται διὰ τοῦ ν τ, οὐκ ὤφειλεν εἶναι τὸ εὐκτικὸν εἰδείην, ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ περιπατοῖμι γίνεται περιπατοίην, κατὰ τροπὴν τῆς μι εἰς ην, καὶ εἰδείην κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς ε. καὶ ἐπειδὴ εἰς ην καθαρὸν τὸ εὐκτικόν, τὰ δὲ εἰς ην καθαρὸν ἔχοντα τὸ εὐκτικόν, εἰς ω μετὰ περισπωμένου τόνου ἔχουσι τὸ ὑποτακτικόν, οἷον τυφθείην, ἐὰν τυφθῶ. λεχθείην, ἐὰν λεχθῶ. τούτου χάριν τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν εἰδῶ, μετὰ περισπωμένου τόνου. οἷον ὄφρ' εὖ εἰδῶ. τοῦ κανόνος ἀναγκάζοντος αὐτὸ βαρύνεσθαι. οὐ γὰρ ἔχει τὴν μετοχὴν εἰς σ μετ' ὀξείας τάσεως, διὰ τοῦ ν τ κλίνεται. οἷον τυφθείς, τυφθέντος, ἐὰν τυφθῶ, εἰδὼς γὰρ εἰδότος ἐστίν, οὐκ ὤφειλεν ἄρα περισπᾶσθαι, ἀλλὰ διὰ τὴν ῥηθεῖσαν αἰτίαν περιεσπάσθη. Εἰδήσεις, μάθοις. μαθήσῃ, ἤγουν γνώσῃ. Εἴδησις, γνῶσις. Εἰδήσουσι, γνωρίζουσιν. Εἰδῇ τοι, εἰδῇ σοι. ἐάν σοι. Εἴδιον, νενοτισμένον, ὑγρόν. Εἰδίω. ἱδρῶ. ἀγωνιῶ. Εἰδοῖ, τοῦ μηνός. ἡ τῇ ἡμέρα. Εἴδομαι, τὸ φαίνομαι. καὶ εἴσομαι, ἤγουν μέσου μέλλοντος, ἀντὶ τοῦ γνώσομαι. εἰδέω εἰδῶ, ἤγουν τοῦ αὐτοῦ. ὁ μέλλων εἰδήσω. εἰδώμην, ἀπὸ τοῦ εἰδέω εἰδῶ, ἀχρήστου θέματος. καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα εἰς μι. ὁ παρατατικὸς ἤδειν. ἡ μετοχὴ εἰδείς, εἰδέντος. ἄχρηστα πάντα. καὶ ἐκ τούτου τὸ εὐκτικὸν μόνον, εἰδείην. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν εἰδῶ. Εἴδομεν, ἐθεασάμεθα. Εἰδομένη, ὁμοιωθεῖσα. Εἰδόμενος, ἐοικώς. ὁμοιωθείς. Εἶδον, δεύτερος ἀόριστος. ποτὲ μὲν γράφεται διὰ τῆς ει διφθόγγου, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ι. οἷον ἴδον. σημαίνει δέ, τὸ ἐθεασάμην. εἶδον μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως παθητικῶς ὑπειδόμην, ἀντὶ τοῦ ὑπώπτευσα. Εἰδοποιός, ἀναμορφωτής. Εἶδος κυρίως, ἤγουν προσώπου τέταχεν ὁ ἀπολλώνιος. μορφὴ δὲ τὸ σχῆμα. Ἄλλως. Εἶδος, κατὰ δύο σημαινομένων φέρεται. λέγεται μὲν γὰρ εἶδος, καὶ ἡ μορφή. οἷον πρῶτον μὲν εἶδος, ἄξιον τυραννίδος. εἶδος λέγεται, καὶ τὸ ἀπὸ γένους διαιρούμενον. ὡς ὅταν τὸν ἄνθρωπον εἶδος λέγωμεν τοῦ ζώου. εἶδος ἐστί, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ γένος ταττόμενον. εἶδός ἐστι, καὶ ὁ ἐγχρώματος χαρακτήρ, καὶ ὄψις, καὶ τὸ πρόσωπον, παρὰ τὸ εἴδω τὸ βλέπω. Εἶδ' οὖν, ἴδ' οὖν. Εἰδύει, καθεύδει. Εἰδυίη. εἰδυῖα. ἐπισταμένη. Εἰδυίῃσιν, ἐμπείροις. ἐπιστήμοσι. συνεταῖς. ἐπισταμέναις. Εἴδω, ἄχρηστον. ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ, οἶδα. μέλλων, εἴσομαι. ἀόριστος, ἴδον. ἰδὼν μετοχή. ἤδειν ὑπερσυντέλικος. Εἴδω, σημαίνει ἑπτά. τὸ ὁμοιῶ. εἴδω τὸ φαίνομαι. εἴδω τὸ βλέπω. εἴδω τὸ γινώσκω. εἴδω τὸ ὁρμῶ. εἴδω τὸ πηδῶ. εἴδω τὸ κτίζω. Εἰδώ, φρόνησιν. ὄψιν. Εἴδωλα, τὰ φαινόμενα ἐν τῷ ἀέρι φαντάσματα. ἅπερ ἅμα τῷ φανῆναι ἀφανίζονται, ἄστατα ὄντα καὶ ἀβέβαια. Εἰδωλεῖον, ὁ ναὸς ὁ τῶν εἰδώλων. εἰδώλιον δέ, τὸ ὁμοίωμα τοῦ εἰδώλου. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ζυγὸν τῆς νεώς. Εἰδωλολάτρης, ὁ τῶν εἰδώλων θεραπευτής. Εἰδωλολατρία, ἡ ἐκ διαθέσεως τιμὴ τοῖς εἰδώλοις. ἡ τῶν εἰδώλων σπουδή. Εἴδωλον αἰνείου, ὅπερ ὁ ἀπόλλων, ἤτοι ὁ ἥλιος ἔτευξεν. ἐφ' ᾧ μάχονται τρῶες καὶ ἕλληνες, ἡ φαντασία ἐστίν. ἥ τις ἐκ τῆς ὑφ' ἡλίου ὄψεως καὶ θέας, αἰνείου ἐναπέμεινε τοῖς στρατεύμασι. καὶ ἡ τοῦ ἥρωος ὡς εἰπεῖν αὐτειδωλοποίησις. ἢ εἴδωλον, σκιοειδὲς ὁμοίωμα. ἢ ἀνάπλασμα ἀνύπαρκτον. καὶ εἶδος ἀνυπόστατον, ὥσπερ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι. καὶ κατόπτροις συνεστῶτα πρόσωπα. παρὰ τὸ εἴδω τὸ φαίνομαι. ἢ παρὰ τὸ εἴδω τὸ ὁμοιῶ. ὁμοίωμα γὰρ σώματός τινός ἐστι τὸ εἴδωλον. Εἰδώμην, ἀπὸ τοῦ εἰδέω, εἰδῶ, ἀχρήστου θέματος. καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα εἰς μι εἴδημι. ὁ παρατατικὸς ἤδειν. ἡ μετοχὴ εἰδείς, εἰδέντος, ἄχρηστα πάντα. καὶ ἐκ τούτου εὐκτικὸν μόνον εἰδείην. καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν εἰδῶ. Εἰδὼς ἐκ τοῦ εἰδηκὼς κατὰ συγκοπήν. ἐὰν εἰδῶ, εἰδῇς, εἰδῇ. ἐν τῷ ὑποτακτικῷ. ὡς τὸ ὡς ἂν εἰδῇς τοὐμόν. Εἰδὼς δούλοις, ὅμηρος αἰτιατικῇ συνέταξεν. ἀλλαχοῦ δὲ γενικῇ. ὡς καὶ ἐν τῷ τόξων εὖ εἰδώς. καὶ εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων. Εἰ εἰδῇς, εἰ γνῷς. Εἴελος, εἴλιγγος. Εἶεν, ποτὲ μέν ἐστι ῥῆμα, ὡς τὸ τίνες ἂν εἶεν. ποτὲ δὲ ἐπίρρημα ἀποθετικὸν καὶ προκαταθετικόν, τῶν προειρημένων, καὶ ῥηθησομένων, σημαῖνον τὸ ἄγε δή. συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἶα τοῦ παρακειμένου, ἐπίρρημα εἶεν. ἀντὶ τοῦ ταῦτα μὲν δὴ οὕτως. ἐπίρρημα ἀφοριστικόν. ἤγουν γὰρ τοῖς ἤδη εἰρημένοις ἐπιλεγόμενον ἀφορίζει αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καλεῖται καὶ ἀπόθεσις λόγου. Εἶεν εἰμί. ὁ παρατατικός, εἴην. τὸ πληθυντικόν, εἴημεν. καὶ συγκοπῇ εἶμεν. καὶ τὸ τρίτον εἶεν. ὡς καὶ δοῖεν, ἀπὸ τοῦ δοίηεν. καὶ δοῖμεν, ἀπὸ τοῦ δοίημεν. Ἄλλως. Εἶεν, ἀποθετικὸν ἐπίρρημα. λόγου μακροτέρου πέρας, καὶ τῆς ἀρχὴ ἔσται τοῦ ἑπομένου. εἶεν, τίδ' ὦ παῖ τοῦ λαερτίου. Εἴεσθαι, ἀκολουθῆσαι. ὁμοιοῦσθαι. Εἰ ἐτεὸν κάλχας μαντεύεται. ἀντὶ παρῳχημένου κεῖται τοῦ ἐμαντεύετο. Εἰ ἐτεόν, ἀληθές. Εἴετο, ἐπεθύμει. ὥρμα. Εἰέω, ἐκ πολεμιστοῦ νεανίσκου ἀναφώνησις. Εἴζει, καθέζεται. Εἴη, καὶ ῥέζοι, ἐν τῷ β' τῆς ὀδυσσείας, οὐ κυρίως εὐκτικά. βαρέως δὲ ἀντὶ προστακτικῶν ἐσχημάτισται, τοῦ ἔστω. καὶ ῥεζέτω. Εἴη, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχοι. Εἴην. περὶ τοῦ εἴην, εἴης εἴη γράψας ὁ ἀλεξανδρεὺς ἡρακλείδης, λέγει ὡς οὐ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὦ τὸ ὑπάρχω. ἦν γὰρ ἄν φησιν ὤην, ὤης, ὤη, κατὰ τὸ φρονοίην. ης. η. φιλοίην. οίης. οίη. καὶ τὰ τοιαῦτα. εἶτα ὑποκαταβὰς μετὰ τὸ εἰπεῖν ὡς ἡμάρτηται, γράφει οὕτω. λέγουσιν αἰολεῖς, ἐκ τοῦ φιλῶ μετοχὴν φίλεις. καὶ τοῦ φρονῶ,

φρόνεις· καὶ εὐκτικὰ τοῦτων φιλείην· είης· είη· καὶ φρονείην, είης· είη· οὕτω φαμὲν καὶ τὸ εἰδείην ἀπὸ τῆς εἰδεὶς περιῃρῆσθαι
αἰολικῆς μετοχῆς· ἧς δηλαδὴ τὸ θέμα, εἴδημι. μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοῦ ῥήματος αἰολικόν ἐστιν, ἀπὸ τῆς εἰς μετοχῆς· ἧς κλίσις πα-
ρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀπῳδὸν φυλάττεσθαι, παράγει χρῆσιν ἐξ ἀλκμαῖος τὸ ἔστι παρεόντων μνάσιν ἐπιθέσθαι· οὐ καθὰ ἐλλάδι ἦν
φησὶ τὸ ὁ ἀπὸ τοῦ παρεόντων, ἀλλὰ ἐκ τοῦ εἰς ἐντος αἰολικοῦ, καὶ οὕτω μὲν αὐτός. οἱ δὲ νεώτεροι οὔτε αἰολικὸν οἴδασι τὸ
εἴη, ἀλλ' ἀπαρεμφάτως αὐτὸ κανονίζουσιν ἐκ τοῦ εἰμί. Εἴην, ἤγουν ἐκπληρώσαιμι· ὅμηρος ἐπὶ νόου ἐξ ἔρον εἴην, ἤγουν ἐρω-
τα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο· διὸ καὶ δασύνεται τὸ εἴην· ὡς ἐκεῖ τὸ ἔντο, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ εἶναι. Εἴ-
θαρ, ταυτόν ἐστι τῷ εὐθύς, παρὰ τὸ ἐν ἐκεῖθεν μετὰ καὶ τροπῆς τοῦ υ εἰς ι. ποιηταῖς δὲ μόνοις καὶ ἡ λέξις αὕτη φιλεῖται.
Εἴθε, καὶ αἴθε. τὰ εὐχῆς ἐμφαντικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς εὐκτικοῖς μόνοις συντάσσεται ῥήμασιν. οἷον αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμί
σέθεν, τόσον σεο φέρτερος εἴην. εἰ δὲ προσλάβοι τὸ ὄφελον. ἤτι τῶν ἀπ' αὐτοῦ δι' ὅλων τῶν προσώπων καὶ ἀριθμῶν, τότε
ἡ τοῦ λόγου σύνταξις δι' ἀπαρεμφάτου πληροῦται· οἷον, Αἴθ' ὤφελες ἄγονος ἔμμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. ὅταν δὲ εἴθε
καὶ αἴθε συντάσσεται μετὰ τοῦ ὁριστικοῦ, ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ λαμβάνεται. Εἴθε, ὤφελε· εὐκτικὸν ἐπίρρημα· καὶ εἴθε ὁμοί-
ως. Εἰθεῖα, δικαιοσύνη. Εἰθεῖν, μαθεῖν. Εἴθεσθον, ἐπείθοντο. Εἰθ' οὕτως, μετὰ ταῦτα. Εἰθύ, ἐπ' εὐθείας. Εἰθύον-
τα, ὁρμῶντα. Εἰθυνόμενον, ἐπίπονον. Εἰθυπτίωνα, ἐπ' εὐθείας φερόμενον. Εἰθύφαλλον, τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. δημο-
σθένης δὲ νεανίσκοις τινὰς ἀσελγεῖς τοὺς ἰθυφάλλοις εἴρηκε. λέγεται δὲ καὶ ποιήματά τινα, ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ
ᾀδόμενα. Εἶκα. παρακείμενος μὲν ὤν, διφθογγίζεται ὡς τὸ τέθεικα. ἀορίστου δὲ ὤν, διὰ τοῦ ῃ γράφεται. ὡς παρὰ τὸ ἔθη-
κα ἐνθεν, τὸ ἀφεικώς, καὶ παρεικώς· καὶ ἀφεικέναι, καὶ παρεικέναι. Εἰκαδάρχαι, προστάται τινὸς συστήματος. Εἰ-
κάδες, μέρη τινὰ φυλῆς. Εἰκάζειν λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνειν· καὶ τοπάζειν, καὶ στοχάζεσθαι, καὶ συμβάλλειν·
εἰκάζειν καὶ τὸ παραβάλλειν καὶ συγκρίνειν, καὶ παρεικάζειν, καὶ ἀπεικάζειν, καὶ ἀφομοιοῦν. καὶ τὸ μὲν εἰκάζειν,
ὃ δηλοῖ τὸ ὑπολαμβάνειν καὶ στοχάζεσθαι, συντάσσεται ἀπαρεμφάτῳ, αἰτιατικὴν ἐπιφερομένῳ· οἷον, εἰκάζω οἴκοθεν
ἐλθεῖν τὸν δεῖνα. τὸ δὲ εἰκάζειν ὃ δηλοῖ τὸ ἀφομοιοῦν, καὶ παρεικάζειν, συντάσσεται δοτικῇ· οἷον ἠκάζω σε τῷ δεῖνι· ἀν-
τὶ τοῦ παραβάλλω, καὶ παρεικάζω, καὶ ἀφομοιῶ. Εἰκάζω τὸ ὁμοιῶ· ἠκάζω τὸ ἐξ εἰκότος στοχασμοῦ νοῶ. καὶ εἰκά-
σαι, τὸ στοχάσασθαι· καὶ εἰκός, ὥς ἐστιν εἰκάσαι. Εἰκάθειν, κατὰ παραγωγήν, τὸ ὑποχωρεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπείκειν. Εἰ-
καία, ὀλίγη· ὡς ἔτυχε. καλλίμαχος· τῆς εἰκαίην, οὐδὲν ἀπέβρασε φαῦλον ἀλετρίς. τουτέστιν, ἧς τὰ ἀποβράσματα,
ἤγουν τὰ πίτυρα, οὐκ ἀπέκρινεν, οὐδὲ ἀπεκάθηρεν ἡ μυλωθρός· ἀντὶ τοῦ ἄσειστον τὸ ἄλευρον. Εἰκαίης, τῆς τυχούσης.
Εἰκαιοβουλία, ματαιοβουλία· ματαιοφροσύνη. Εἰκαιομαθῆσαι, φλυαρῆσαι. Εἰκαιομυθεῖ, φλυαρεῖ· καὶ εἰκαιομυ-
θία· ἡ φλυαρία. Εἰκαιομύθων, ματαιολόγων. Εἰκαῖον, μάταιον· ἀνωφελές· ὥστε, Θεραπεία δὲ τοῦ ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν
δαίμονος τοῦτο καθαρὸν πάθους διατηρεῖν· καὶ εἰκαιότητος καὶ δυσαρεστήσεως. Εἰκαιορρημοσύνη, ἡ ματαιολογία.
Εἰκαῖος, μάταιος· ἀργός· ἀνωφελής. Εἰκαῖός τις ἄλλος, ὡς οὐδείς ἄλλος. Εἴκασαν, ὡμοίωσαν· εἴκω, εἶχα. μέσος εἶ-
κα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἴκασαν. ἀριστοφάνης. κενταύροις εἴκασαν αὐτάς. Εἴκασεν, ὡμοίωσεν. Εἰκασία, ὁ
εἰκασμός. Εἰκάσμεθα, παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐσκέμμεθα. Ταυτὶ γὰρ εἰκάσμεθα κατὰ τὸν αἰσχύλον. Εἰκα-
σμένος, ὅμοιος. Εἰκασμός ἐστιν, ὁμοιότης εἴδους περιέχουσα τὴν φαντασίαν πρὸς τὸ τελειότερον. ὃ δὴ καὶ σκῶμμα κα-
λεῖται. διαφέρει τῆς εἰκόνος, ὡς γένος εἴδους. ἡ μὲν γὰρ εἰκών, οὐκ εὐθέως εἰκασμός. ὁ δὲ εἰκασμός, πάντως εἰκών. τὸ γὰρ
μὴ εἰδέναι ἀκριβῶς, εἰκασμὸν λέγομεν. Εἰκασμός, ὁ μετὰ διασυρμοῦ εἰκονίζων πρᾶγμα λόγος. ἐν ᾧ κεχρήμεθα, ἢ τῷ
ἴσως, ἢ τῷ τάχα, ἢ τῷ τυχόν. Εἶκε, κεῖται παρὰ τῷ ἡσιόδῳ ἀντὶ τοῦ θέλησον. ἔστι γὰρ καὶ εἴκω τὸ θέλω. ἀφ' οὗ καὶ
τὸ ἑκών. εἰ δὲ μή, σημαίνει μὲν τὸ ὑποχώρησον. λαμβάνεται δὲ ἑτεροσημάντως εἰς τὴν σύνταξιν. ἤγουν ὅρμησον παρεξιέ-
ναι. ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ ἔειδ' ἰέναι. Εἶκε λοχῆσαι παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ σ' τῆς ἰλιάδος, διὰ διφθόγγου ἔχουσι τὰ τῶν ἀντι-
γράφων ἀκριβέστερα. καὶ σημαίνει τὸ ἔοικε, καὶ ἔπρεπεν. εἰ δὲ γράφεται διὰ τοῦ η, τὸ καθῆκε σημαίνει. ἐκ δέ γε τοῦ
πρώτου εἶκεν ἤγουν τοῦ διφθόγγου γίνεται τὸ εἰκός, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἤγουν τοῦ κοινοῦ μέσου παρακειμένου γίνεται
τὸ παρὰ ἡροδότῳ μὲν καὶ τοῖς ὁμοίοις οἰκός. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, ἐοικός. Εἴκειν, ὑποχωρεῖν. Εἴκελος, ὁ ὅμοιος. παρὰ
τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. Εἶκεν, ἦλθεν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀντῶς. Εἰκέσθαι, παραγενέσθαι. Εἴκετο, ἦλθε. παρεγένετο. Εἰκῆ, μά-
την, ματαίως. καὶ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς. Τοῦτο τὸ εἰκῆ περισπώμενόν ἐστι. καὶ παροιμία, μὴ εἰκῆ τὴν ἄβυσσον. λείπει παρα-
διαφθείρειν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων. καὶ εἰκῆ ῥαψῳδεῖ, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ. Ὁ δὲ, σκήπτεται μανίαν· καὶ εἰκῆ
καὶ ὡς ἔτυχεν ἀλλὰ ἐπ' ἄλλοις ἐλάλει. καὶ ἀκόλουθον τῷ πρώτῳ, δεύτερον οὐδέν. Εἰκηλᾶς, ἐὰν τολμήσῃς. Εἰκλεῖ, δείπνεῖ.
Εἰκνεῖται, ἄλλος ἄλλον εἰς φέρει. Εἰκοβαλεῖν, τὸ εἰκάζειν οἱ ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ εἰκῆ καὶ μάτην βάλλειν. Εἴκομεν,
ὑποχωροῦμεν. Εἰκονίζειν, καὶ χαρακτηρίζειν, ταυτόν ἐστιν. ἀπὸ γὰρ τοῦ σχήματος, ἀμφω λαμβάνεται. αἰτιατικῇ. Εἰκό-
νος φύσις ἐστί, μίμημα τοῦ ἀρχετύπου καὶ οὐ λέγεται. Εἰκός, πρέπον. ἀκόλουθον, εὔλογον. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τά-
χα. Εἰκοσάβοιον, εἴκοσι βοῶν ἄξιον. εἰκοσαπλοῦν. Εἴκοσιν, ὁ ἀριθμός. καὶ εἰκοσάκοπον πλοῖον, καὶ εἰκοσήρετμον. καὶ
εἰκοσάριθμον. καὶ εἴκοσι, χαρακτῆρσιν, ὀψέσιν. Εἰκοσινήριτα παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πρὸς εἴκοσιν ἐριστά. ἤτοι ἐρίζοντα
καὶ ἰσάζοντα. τουτέστιν, οὐ δεκάκις μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰκοσάκις τοῖς σοῖς κτήμασιν ἐξισούμενα. ἢ καὶ ἀλλὰ ἄλλως κατὰ τοὺς
παλαιούς. ἐριστὸν μὲν εἴη ἄν, τὸ ἀντιλεγόμενον τίμημα τοῦ νεκροῦ. νήριστον δὲ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ νήριτον. ὥσπερ καὶ ἐπὶ
τοῦ γνωστός καὶ γνωτός γίνεται. ἔστι δὲ ἡ τοῦ εἰκοσινηρίτου σύνθεσις, ὁμοία τῷ εἰκοσίπηχυ. καὶ ἐπαινεῖται ἡ τοιαύτη μά-
λιστα σύνθεσις, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ εἰκοσίκλινον εἶχεν οἶκον, ἐπὶ τῇ δεῖον πρὸς τὰς ὑποδοχάς. εἰκοσάπηχυ δὲ
φασιν εἰπεῖν καὶ εἰκοσάκλινον, οὐ χρὴ κἂν ἔδοξε τοῖς ὕστερον οὕτω λέγειν. Οἱ καὶ πεντάκλινον καὶ τοιαῦτά τινα λέ-
γουσιν. Εἰκοστολόγος, ὁ τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κρίσει συνάγων. Εἰκοστός, ὀξύνεται. τὰ εἰς στος λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἔ-
χοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ, τὴν τελευταίαν εἰς ος παρατεταμένην, ἐπὶ ποσότητος ταττόμενα, ὀξύνεται. οἷον, πολλοστός· εἰκοστός·

Εἰκότα, ἐστοχασμένα· συλλογιζόμενος ἐκ τῶν εἰκότων τὰ συμβησόμενα. καὶ εἰκότων ἀντὶ τοῦ ὁμοίων· συμπτώματα τῶν ἀπὸ τῶν εἰκότων. Εἴκοτι, ἀντὶ τοῦ εἴκοσι δωρικῶς· ἢ εἴκατι. Εἰκοτολογῆσαι, ἐστοχασμένως εἰπεῖν. Εἰκότων, ὁμοίων. Ὅ τι ἂν τύχοι πρὸς ἕκαστον τῶν προσιόντων, ἠλαζονεύετο· συμπτώματα τῶν ἀπὸ τῶν εἰκότων· τουτέστιν ἔτι οὐδέ τι. καὶ παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῷ ἡρακλεῖ· ἐπὶ τῶν ἀσυκοφαντήτως πάντα πλουτούντων. Εἰκότως, πρεπόντως· καὶ εἰκὸς τὸ πρέπον· τὸ ἀκόλουθον· τὸ εὔλογον· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα. ἔστι δὲ μετοχὴ οὐδετέρου, ἀπὸ τοῦ εἴκω, εἰκώς, καὶ τὸ οὐδέτερον εἰκός· καὶ ἐχώρησεν εἰς ἐπίρρημα σύντονον. Εἰκοῖς, εἰκόνας· ἀριστοφάνης νεφέλαις· τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι· τοῦτό φησι δυσχεραίνων ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς. Ἔικτον, ὅμοιον· παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ἐξ οὗ καὶ εἰκών, ἔικτον συγκοπῇ, καὶ διαλύσει ἐΐκτον. Εἰκυῖα, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ· καθὰ καὶ ἄλλα ὅμοια· οὐκ ὤφειλε μὲν ἔχειν τὸ σύμφωνον τοῦ ἐνεστῶτος, ὡς τὸ ἐοικυῖα, ὃ χρόνου μέσου παρακειμένου ἐστίν. ἔχει δὲ ὅμως αὐτὸ διὰ τὸ εὐφωνότερον, ὡς ἀπὸ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου τοῦ εἶκα. ὅτι δὲ ἀναλογώτερον τὸ οἰκυῖα, δῆλον ἐκ τοῦ οἰκός· ἤγουν ἐοικός· ὃ κεῖται παρὰ τῷ ἡροδότῳ, καὶ ἄλλοις. Ἄλλως. Εἰκυῖα εἴπερ ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ πρέπω γίνεται, οὐκ ἔχεται ἀναλογίας· ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἰκός· μάλιστα δὲ ἀνάλογον· κοινῶς ἡ οἰκυῖα· καὶ τὸ οἰκός· ὃ κεῖται παρ' ἡροδότῳ· ἀφ' ὧν ἀττικῶς ἡ ἐοικυῖα, καὶ τὸ ἐοικός. οἱ δὲ, ἴσως ὥσπερ φρίσσω πέφριχα, καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν πέφρικα· οὕτω καὶ εἴκω εἴξω εἶχα, καὶ κατὰ τροπὴν εἶκα· εἴη ἂν οὕτως ἀναλογίας ἐχόμενα, καὶ ἡ εἰκυῖα καὶ τὸ εἰκός· καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εὔλογα. ἡρωδιανὸς δὲ προϋποθεὶς ῥῆμα τὸ εἴδω, παράγει ἐξ αὐτοῦ μέσους παρακειμένους· ἐπὶ μὲν τοῦ θεωρῶ καὶ γινώσκω, τὸ οἶδα· ἐπὶ δὲ τοῦ ὁμοιῶ, τὸ οἶκα· ἐξ οὗ τὸ ἔοικα· οὗ ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐῴκειν κατὰ ἔκτασιν. Εἴκω, τὸ ἐνδίδωμι, καὶ ὑποχωρῶ· καὶ ὑποτάττομαι· καὶ τὸ ὁμοιῶ ποιητικῶς, δοτικῇ· ἀφ' οὗ εἰκάζω. Εἰκώ, τὴν εἰκόνα κατὰ ἀποκοπήν. Εἰκών, ὁμοίωμα· παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. Ἰστέον δὲ ὅτι φασὶν οἱ ἀκριβέστατοι τῶν ἱστορικῶν ὡς τὸ οὖλον καὶ ὀλιγότριχον, οἰκειότερόν ἐστι γράφειν ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Εἶλα, ὄσπριον· καλάμη. Εἰλαδόν, κατὰ συστροφήν· ἀθρόως. Εἰλαπινάζω, τὸ εὐωχοῦμαι· καὶ εἰλαπιναστής, ὁ συμπότης. Εἰλαπίνη εὐωχία, ἐκ τοῦ λάπτειν καὶ πίνειν γίνεται. ἔστι καὶ αὐλὴ πολυτελής· ἐν ᾗ κατὰ εἴλας ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἢ ὁμοῦ εἰλούμενοι πολλοὶ ἔπινον, χαίροντες δηλαδὴ τῷ δειπνοκλήτορι· ἢ εἰλαπίνη, θυσία καὶ παρασκευὴ λαμπροτέρα τις· καὶ εἰλαπινασταί, οἱ ταύτης μετέχοντες. ἔρανος δέ ἐστιν ἡ ἀπὸ συμβολῶν συναγωγή· ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὸς καὶ θίασος καὶ οἱ συνιόντες, ἐρανισταὶ καὶ θιασῶται. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις καὶ τὸν τῷ διονύσῳ ἑπόμενον ὄχλον θίασον ἐκάλουν. ὃς δὴ θίασος, ἢ παρὰ τὸ θεῖον γίνεται ἀποβολῇ συνήθει τοῦ ε· ὡς θεάζων, ἢ παρὰ τὸν σιόν· ἤτοι θεόν, ἐξ οὗ καὶ ὁ σίσυφος καθὰ προδεδήλωται· θεοῖς γὰρ ὀργιάζον· ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν σιοῖς οἷον θιασώταις. ὡς εἶναι τὸν θίασον οἱονεὶ σίασον· τροπῇ τοῦ ἡμιφώνου τοῦ σ, εἰς τὸ ἄφωνον θ. Εἶλαρ, ἄλεξημα· φυλακή· ἀσφάλεια, φραγμός· παρὰ τὸ εἴλειν καὶ ἔσω συγκλείειν. οὕτω καὶ κύματος εἶλαρ, τὸ περὶ τοῖς τοίχοις τῆς νεὼς ἄνω πλέγμα. Εἰλάρχας, ταξιάρχας. Εἴλας, ἀγέλας· ἢ πυκνή· ἀγαθή· σκοτεινή· ἕρκος. Εἰλατίδην, πολύφημον τοῦ ἐλάτου υἱόν. Εἰλατίνοις, τοῖς ὄζοις. Εἰλάτινον, ὄρος· καὶ εἰλάτινον, τὸ φυτόν. Εἵλατο, ἐπελέξατο· ἠγάπησεν· ἠθέλησεν. Εἴλεα, ἄθλια· χαλινοί· δεσμοί· φιμοί· δέρεα. Εἰλεδανός, ὁ δεσμός. Εἴλει, περιέστρεφε· καὶ εἴλει ἀντὶ τοῦ συνήθροιζε. καὶ συνέκλειε. καὶ εἰλομένων συνηθροιζομένων. Εἰλείθυιαι λέγονται, οἱ τόκοι· καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θεαί. Εἴλειφα, ἐκ τοῦ λείβω λείψω λέλειφα κοινῶς, καὶ εἴλειφα ἀττικῶς. Εἴλειπται, καὶ κατώρυκται, οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ διπλασίαζε τὴν φωνὴν ὥσπερ οἱ ἀθηναῖοι, ἀλήλειπται καὶ κατορώρυκται λέγων. Εἰλεῖσθαι, ἴσον ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις τῷ συγκλείεσθαι. Εἰλεῖται, κρύπτεται· κακουργεῖ. Εἰλεῖται, στρέφεται. Εἷλεν, ἐχειρώσατο· ἐπόρθησεν. Εἷλεν, ἀντὶ τοῦ κατέλαβεν· ὡς τὸ ζωὸν ἑλόν· καὶ εἷλέ τις τήνδε τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ παρέλαβε· καὶ εἷλεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλε. ποιητικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε. σημείωσαι δὲ ὅτι τοῦ ἕλω τοῦ λαμβάνω ἀχρήστου ῥήματος, μόνος ὁ εἷλον δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἐν χρήσει· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἑλεῖν. ὃ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως σημαίνει τὸ φονεῦσαι· μετὰ δὲ τῆς παρά, τὸ ἀποκόψαι. μετὰ τῆς ἀντί, τὸ ἀντὶ τοῦδε τόδε προκρίνειν· μετὰ δὲ τῆς περί, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς ἀποσπογγίσαι· μετὰ τῆς ἀπό, τὸ ἀπὸ τοῦ παντὸς ἀφῃρηκέναι, μετὰ τῆς ὑπό, τὸ λαθραίως λαβεῖν· μετὰ τῆς ἐξ, τὸ ἐκβαλεῖν· καὶ μετὰ τῆς σύν, τὸ ὁμοῦ λαβεῖν. Εἰλενία, πόλις. Εἴλεον ἐν στείνει παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. τουτέστι, συνέκλειον αὐτὰς ἐν στενοχωρίᾳ τόπου. ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι· στεῖνος γάρ, ὅθεν δυσχερές ἐστιν ἀλύξαι. Εἰλέοντες, στρέφοντες. Εἰλεός, ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις, καὶ στρόφος. Εἰλεός, ἡ μαγειρικὴ τράπεζα. παρὰ τὸ ἔλος γέγονεν ἐλεός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰλεός. σημαίνει δὲ καὶ τὴν νόσον. οἶμαι ὅτι ἀρσενικῶς ἐστιν, ὁ εἰλεός. Εἰλεσιάς, εἶδος καλάμου. Εἰλέσιον, τόπος. Εἵλετε, ἐπορθήσατε. Εἰλέτης, βλάσφημος. Εἵλετο, τουτέστιν ἔλαβεν· ἐνεργητικῶς εἷλεν· ὡς ἐπὶ πολὺ λέγεται. Εἵλετο, ἠθέλησεν. Εἰλέωσι συνειλῶσι· συγκλείουσι· ῥῆμα ὑπαρκτικὸν ἐκ τοῦ εἰλῶ· καὶ εἰλέωσιν ἄελλαι, τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογίας· παρὰ τὸ εἴλειν γὰρ ἐτυμολογεῖται ἡ ἄελλα. Εἵλη ἡ θερμασία· διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ η· εἴλει δὲ τὸ συνέστρεφε, διὰ διφθόγγου καὶ τὰ δύο· λέγεται δὲ εἵλη, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ δασέως· ἡλιαία δὲ τὸ δικαστήριον· καὶ εἴλη, ἐπὶ τοῦ τάγματος, καὶ τοῦ πλήθους συστροφή· ξενοφῶν· καὶ εἴλη, ἡ ὀπὴ ἐξ οὗ καὶ εἰλεός, ἡ κατάδυσις. Εἰληδόν, συνεστραμμένως. Εἰληθερήσαντες, ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες. Εἰληθερούμενος, θερμαινόμενος· τὸ ῥῆμα, εἰληθερῶ. Εἰληθερῶν, ἡλιαζόμενος. Εἰλήθη, ἐστράφη. Εἴληθι, ἵλεως γίνου. Εἰληθυίας· ἐνίοτε μὲν τὰς θεάς· ἐνίοτε δέ, τὰς ὠδῖνας· ὁ ποιητὴς δὲ ἑνικῶς, ἥρα ἐν ἄργει. Εἰλήϊον, ἐν ἡλίῳ θερμανθέν. Εἰλήλουθα, ἐκ τοῦ ἐλεύθω· ὁ μέσος παρακείμενος ἤλυθα, καὶ τὸ ἀττικὸν, ἐλήλυθα καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τοῦ ο βοιωτικῶς, εἰλήλουθα· ἐξ οὗ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν. Εἰληλούθμεν, ἐκ τοῦ ἐλεύθω· οὗ ὁ μέσος παρακείμενος ἤλυθα, καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα καὶ ἰωνικῶς ἐλήλυθα καὶ βοιωτικῶς εἰλήλουθα· οἱ γὰρ βοιωτοὶ προστιθέασι τῷ υ τὸ ο· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλούθαμεν καὶ κατὰ συγκοπὴν αἰολικὴν εἰλήλουθμεν. Εἴλημα, ἐνείλυμα· περίβλημα· σκέπασμα. Εἰλημμένον, συλληφθέντα. Εἵλης εἶ· ἵλεως εἶ. Εἰλήσας, συστρέψας. Εἴλησις, ἐκκαυ-

σις· ἢ συστροφή· καὶ εἰλησίων παρὰ πλάτωνι, τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. Εἰλήπος ζεύς, ἐν κύπρῳ. Εἴληφεν, ἔλα
βεν· ἐδέξατο· καὶ εἴληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν, ἐπὶ τῶν ἀξίως ἑαλωκότων. Εἰληφώς, λήβω ἄχρηστον· ἀντὶ τούτου λέγομεν,
τὸ λαμβάνω· ὁ μέλλων λήψω, ἄχρηστος· ἀντὶ τούτου λέγομεν τὸν μέσον λήψομαι· ὁ παρακείμενος λέληφα, καὶ ἀφαιρέ
σει τοῦ πρώτου λ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴληφα· ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ, ὁ εἰληφώς· ἐξ οὗ ἡ παθητικὴ μετοχὴ, ὁ εἰλημμένος. Εἰλή
χειν· εἰλήφειν. Εἰλιγγιᾶν, σκοτοῦσθαι· συστρέφεσθαι. Εἰλίγγοις, ταῖς εἰλήσεσι καὶ συστροφαῖς τοῦ σφοδροῦ καπνοῦ.
Εἰλιγγιῶ, σκοτοδινιῶ. Εἴλιγγον, σκότωσιν. Εἰλιθερές, τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμόν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εἰλιθιό
της, παντελὴς ἀπόγνωσις. Εἰλικρινής, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ ἑτέρου· ἢ τὸν καθαρὰν καὶ λαμπρὰν ἔχον
τα τὴν ψυχήν· παρὰ τὸ ἕλη ἡ θερμασία καὶ τὸ κρίνω· ὁ ἐν τῇ ἕλῃ κεκριμένος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· οὐ δοκεῖ δὲ ἡ παρα
λήγουσα συντίθεσθαι· εἰ γὰρ παρὰ τὸ ἕλη γέγονεν, ὤφειλεν ἢ τρέψαι τὸ η εἰς ο, καὶ γίνεσθαι εἱλοκρινής, ἢ φυλάσσειν τὸ η
καὶ γίνεσθαι εἱληκρινής· τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα θηλυκά, τετραχῶς συντίθεται· ἢ γὰρ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος ὅ ποτε καὶ τὸ
ἁπλοῦς φυλάττει, οἷον μάχη, ἀνδρομάχη, ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος καὶ προσλαμβάνει τὸ ς· ὡς γυνή, μισογύνης· ἢ τρέ
πουσι τὸ τέλος εἰς ος, ὡς μάχη, πρόμαχος· ἢ τρέπουσι τὸ τέλος εἰς ον· ὡς πύλη, δίπυλον. ἢ καὶ ἄλλως. Τὰ γὰρ εἰς η λή
γοντα θηλυκά, ἐν τῇ συνθέσει, ἢ φυλάττει τὸ η, ὡς τὸ γῆ γήπονος· βοή, βοηθός, ἢ τρέπουσιν αὐτὸ εἰς ο· ὡς νύμφη, νυμφοστόλος·
τιμή, τιμόθεος· ἔδει οὖν ἑλοκρινής· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ι, εἱλικρινής. Εἰλικοειδές, ἢ εἱλικνοειδές, τὸ κυκλοειδές, καὶ
ὁμαλόν. Εἰλινύων, ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζων. Εἰλήξουσι, στρέψουσιν. Εἴλιον, περιφέρνον. Εἰλίποδες βοῦς, οἱ τοὺς πόδας
κατὰ τὴν πορείαν εἱλίσσοντες· παυσανίας δὲ λέγει καὶ γυναῖκας εἰλίποδας. Εἰλιπόδης, ἐν τῇ ἕλιγι τοὺς πόδας ἔχων.
Εἰλισκότωσις, στρόφος. Εἱλίσσω, τὸ στρέφω, καὶ περιφέρω· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Εἰλιτενής, ἄγρωστις· θεόκριτος.
ἢ ἐν τοῖς ἕλεσι γινομένη. Εἰλίχατο, ἰωνικῶς ἐκ τοῦ εἴλικτο. Εἰλίχθη, ἐστράφη. Εἴλκεον· οὐ κοινότερον τὸ εἷλκον· ἀπὸ
τρισυλλάβου ἐνεστῶτος παρήχθη τοῦ ἑλκέω. Εἵλκετο, ἐπίνετο. Εἷλκον, ἔσυρον καὶ εἱλκύσθη. Εἵλκτης, αἴτιος.
Εἴλλη, εἶργε· κωλύει. Εἰλλόμενον, εἰργόμενον· αἰσχύλος, βασσάραις. Εἰλόμεθα, ἐπορθήσαμεν. Εἰλόμενον, συνελαυ
νόμενον· συγκλειόμενον. Εἰλομένων, ταυτὸν ἐστὶ τῷ εἰλουμένων· διαφορεῖται γάρ, ὁποῖον καὶ τὸ στερούμενος, καὶ στερόμενος·
καὶ ἐπιμελούμενος, ἐπιμελόμενος· καὶ εἰλομένων, συνεσταλμένων· συγκεκλεισμένων· ἢ συναθροισμένων· καὶ συστρεφομένων, ἐν πολέ
μῳ. Εἱλόμην, προέκρινα· ἠθέλησα. Εἰλός, παρὰ τὸ ἐπιπλέον βάρος, καὶ τὸ ἐν ταῖς θαλάσσαις ἐπιπλέον ξύλον. Εἰλού
μενος καὶ εἰλόμενος, συστρεφόμενος· ἄμφω ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ συντάξεως· οὕτως ἐπιμελούμενος, καὶ ἐπιμελόμε
νος· καὶ στερόμενος καὶ στερούμενος. Εἰλτῆρες, ἐνώπια. Εἰλύαται, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμέναι εἰσίν· ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλύω· ἀφ' οὗ
καὶ τὸ ἐπιλύω· καὶ εἰλυὸς, ὁ φωλεός· τὸ μέν τοι εἰλύω ἐκ τοῦ εἴλω γίνεται κατὰ παραγωγήν· ἔοικε γάρ πως κρύπτει ἡ εἴλυ
σις. Εἰλύ, μέλαν. Εἰλύει, κοιμᾶται. Εἰλύειν, καὶ ἐπιλύειν, ἔχουσι πρωτότυπον τὸ ἐλύειν· ὅθεν μετοχὴ ὁ ἐλυσθείς.
Εἴλυεν, ἐκρύπτετο. Εἰλύεται, εἰλεῖται· συστρέφεται· κρύπτεται· κακουργεῖ· τετραποδίζει. Εἰλυθέντες, καλυψά
μεναι. Εἰλυθμός, ἡ κατάδυσις· ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ ἐπικρύπτω. Εἰλυθμός, ἕλκος· τρόμος. Εἰλύϊος, θηρίον ἀπὸ φρυγά
νων σκωληκοειδές, ᾧ χρῶνται πρὸς δέλεαρ. Εἴλυμα, παρὰ τὸ εἴλω ἐλύω ἐλύσω· εἴλυμα, τὸ σκέπασμα ἢ τὸ ἱμάτιον.
Εἰλυμένοι χαλκῷ, ὅ ἐστι κεκαλυμμένοι· καὶ οὐκ ἀπέοικε, τοῦ ἐλμένοι, ἐξ οὗ ἐπιελμένοι· τοῦ ἐλυμένος πρωτότυπον εἰλῶ· ἐξ οὗ
εἰλύω· ἀφ' οὗ ἐν συνθέσει, τὸ ἐπιλύω· οὕτως ἐκ τοῦ καλῶ καλύω, ὅθεν τὸ κλύω. Εἰλυόμην, ἐκρυπτόμην. Εἰλυός, τέλ
ματος. Εἰλυοί, τὰς καταδύσεις τῶν θηρῶν λέγουσιν. Εἰλύσθαι, ἕλκειν. Εἰλυσπᾶτο, συνεσπᾶτο. Εἰλύς, ἐλύος· τὸ
πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ. Εἰλυσπᾶσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὄφει καὶ τῷ σκώληκι κινεῖσθαι· ἐξ οὗ ἐλυσπώμενα, τὰ παραπλησίως
τοῖς ὄφεσι καὶ σκώληξι κινούμενα. Εἰλυσπώμενος, ἐλούμενος. Εἰλυσπῶνται, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ κα
μάτου. Εἰλύσεται, ἐλεῖται. Εἰλύσω, περιβαλῶ· καὶ εἰλύσω, ἐν ἰλύϊ κρύψω. Εἴλυται, ἤγουν κέκαμπται· ἐκ τοῦ ἐλύ
αται κατὰ κρᾶσιν· διὸ καὶ προπερισπᾶται. Εἴλυτο, κατεσκεύαστο, κατεκάλυπτο. Εἰλυφάζειν, τρεῖς παραγωγὰς
ἔχει· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐλῶ γίνεται ἐλύω· ἐξ οὗ ἐλυφῶ· εἶτα ἐλυφάζω· λέξις αὕτη πεζῷ λόγῳ ἀπρόσιτος· ἰστέον δὲ ὡς ἐν μὲν
τῷ ἐλυφῶ, συστέλλεται τὸ υ· ἐν δὲ τῷ ἐλυφάζω, ἐκτείνεται· σημαίνει δὲ τὸ ἐλεῖν. Εἰλύφαζεν, ἀπὸ τῆς ἕλης ἡ λαμπρό
της· καὶ τοῦ φῶ, τὸ λάμπω, δύο ταυτοσημάτων λέξεων. Εἰλυφάζω· παρὰ τὸ ἐλῶ, ἐλύφω· ἐλυφάζω· τὸ συστρέφω καὶ ἐλῶ.
Εἰλυφόων, κατὰ παραγωγὴν ὁ εἰλῶν καὶ στρέφων πανταχοῦ· ἢ κατὰ σύνθεσιν, ὁ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ εἰλῶν· τὸ φαῖνον πῦρ· ἢ καὶ
ἄλλως ὁ ἐλῶν καὶ φαίνων ποιῶν· τοῦτο δὲ καὶ εἰλυφάζειν λέγεται. Εἰλυφόωσιν, εἰλοῦσι· συνάγουσιν. Εἰλῶ τὸ συστρέφω·
ὅθεν εἶλη τὸ περιέστρεφε. Εἰλῶ, εἰλόμην· ἐδεξάμην. Εἵλως, ὁ δοῦλος, καὶ κλίνεται εἵλωτος· καὶ τὸ ἔθνος εἵλωτες παρὰ
λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι, καὶ οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γινόμενοι· ἀπὸ τοῦ ἕλους· ἕλος δὲ ἐστι πόλις ἐν πελοποννήσῳ. Εἰ
λωτεία, ἡ δουλεία. Εἰλωτεύειν, τὸ δουλεύειν· εἵλωτες γάρ εἰσιν, οἱ μὴ γνήσιοι δοῦλοι λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτον
χειρωθέντες, τὸ ἕλος τὴν πόλιν οἰκοῦντων ὡς πολλοὶ μαρτυροῦσι, καὶ ἑλλάνικος ἐν τῇ πρώτῃ. Εἱλωτίς, ἡ δούλη. Εἷμα,
τὸ ἱμάτιον καὶ ὅσα παρ' αὐτοῦ· οἷον λευχείμων, μελανείμων, κακοείμων. Εἱμάδες, ποιμένων οἰκίαι. Εἷμαι, ἀντὶ
τοῦ ἐνδέδυμαι· καὶ ἀντὶ τοῦ κάθημαι· ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου· ἀφ' οὗ εἷμα, τὸ ἱμάτιον. Εἵμαρμαι, ἐκ τοῦ μείρομαι μέμαρ
μαι κοινῶς, καὶ εἵμαρμαι ἀττικῶς· εἵμαρται καὶ πέπρωταί με, κακοδαίμονα γενέσθαι· καί μοι κακοδαίμονι γενέσθαι.
Εἱμαρμένη, καὶ πεπρωμένη, τὸ αὐτὸ καὶ μοῖρα ὡσαύτως· ἐλάμβανον δὲ αὐτὰ ἐπὶ φυσικῆς καὶ καθολικῆς δυνάμεως
ἐν τῷ κόσμῳ· τύχη δὲ, ἐπὶ τῶν συμβαινόντων καλῶν ἢ κακῶν· μηδενὸς βουλομένου περὶ αὐτῶν· τινὲς δὲ τῶν ἑλλήνων τὴν
τύχην τὴν αὐτὴν ἐνόμισαν τῇ εἱμαρμένῃ· πρόνοια δὲ ἐπὶ θεοῦ· ἀπὸ τοῦ προνοεῖσθαι. ἔστι δὲ τὸ εἱμαρμένη, ὄνομα μετοχι
κὸν, οὐ μετοχή· ὥσπερ καὶ τὸ ἐρωμένη· καὶ τὸ ἄρχων, ἐνίοτε καὶ τὸ ἑκών, καὶ τὸ καύσων· καὶ ὅσα ἐξέπεσον τοῦ ἰδιώμα
τος τοῦ ῥήματος· ὅπερ ἔπαθον ταῦτα· τὸ μὲν εἱμαρμένη καὶ ἐρωμένη ἐπεὶ παθητικὰ ὄντα, ἐξ ὀφείλοντα πρὸς δοτικὴν
συντάττεσθαι ὡς τὰ παθητικὰ ῥήματα, ταῦτα πρὸς γενικὴν λέγονται· ἡ εἱμαρμένη γὰρ τοῦ δεῖνος λέγεται, καὶ ἡ ἐρωμένη

τοῦ δεῖνος· ὁ δὲ ἄρχων ἐπεὶ ὀφείλων ἐπίρρημα ἔχειν ἐπαγόμενον δηλοῦν τῆς ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα. οἷον, ἄρχει τὶς δικαίως. ἐν γὰρ τῷ ἄρχειν δικαίως, τὸ δικαίως οὐ πρὸς τὸ ἄρχειν τείνει, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν ἀρχήν· τοῦτο ἐνίοτε μὲν ἐπίρρημα ἔχει ἐπαγόμενον ὅτε καὶ μετοχή ἐστιν· ἐνίοτε δὲ ὄνομα ἐπίθετον ἐπαγόμενον ἔχει, ὅτε ἐξ ἀνάγκης ὄνομά ἐστιν· ὡς ἐν τῷ ἄρχων ἀγαθὸς ἦν ἅμα πρός τ' αἰχμητής· τὸ δὲ ἑκὼν ἐπεὶ ὀφεῖλον ἀπαρεμφάτῳ συντάττεσθαι ὡς τὰ τῆς θελήσεως πάντα ῥήματα, οἷον θέλω σωθῆναι, τοῦτο οὐδέποτε οὕτω συντάσσεται· τὸ δὲ καύσων, ἐπεὶ ὀφεῖλον μετοχὴ ἐνεργητικὴ εἶναι ὡς τὸ καίω, τοῦτο οὐ μεταβαίνει· ἔστι δὲ καύσων, τὸ πολὺ θάλπος. Εἵμασιν, ἱματίοις. Εἵματα ἄγεσθαι, γαμὸν τῷ ἐσθῆτα φέρειν· καὶ εἵματα ἑσσάμενος, πρόκειται ἐτυμολογίας ἐστίν, ἀπὸ τοῦ ἕω γὰρ τὸ εἷμα γίνεται· ἀπὸ δὲ αὐτοῦ τὸ ἱμάτιον· γράφεται δὲ διὰ διφθόγγου τὸ εἷμα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἕμα προσλήψει τοῦ ι· ἢ ὡς φυλάξαι τὴν τοῦ πρωτοτύπου παρακειμένου αὔξησιν, ὃ καὶ ἡ ἐγρήγορσις ἔχει· καὶ ἡ πεποίθησις, καὶ ἡ ὀπωπὴ καὶ ἡ αὐτοπεπονθησις. Εἱμείρεται, ἐπιθυμεῖ. Εἱμέμονας, εἰ προθυμῇ. Εἱμένα κατὰ στόμα ξυστὰ χαλκῷ, ἤγουν ἐνδεδυμένα· κεκαλυμμένα. Εἰμὲν, ῥῆμα πληθυντικὸν ὑπαρκτικόν· ἀναλογώτερόν ἐστι τοῦ ἐσμέν, καθ' Ἡρακλείδην φάμενον, ὡς οὐδὲν ῥῆμα πληθυντικὸν, ἀντὶ τοῦ πρώτου σύμφωνον ἔχει πρὸ τοῦ μ· ἀλλ' ἑκάστοτε φωνῆεν· ὡς γοῦν δίδωμι, δίδομεν φησὶ φαμὲν ἵστημι, ἵσταμεν· καὶ συγκοπῇ ἵσμεν, ἐξ οὗ τὸ ἴδμεν, οὕτω καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, εἰμὶ εἰμέν· Δωριεῖς δὲ πλεονάζουσι τὸ ς, εἰπόντες ἐσμέν· Ὅμηρος δὲ προστίθησι τὸ ι, ἵνα οὕτω φωνῆεν εἴη πρὸ τῆς μεν συλλαβῆς. Εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, σχῆμα ἐλλειπτικὸν ἐνταῦθα· χωλεύει γὰρ ἡ σύνταξις· λείπει γὰρ ἐγὼ ποιήσω τάδε, ἢ παύσομαι ἢ ἡσυχάσω· εἰσὶ καὶ ἄλλα σχήματα τοιαῦτα ἐλλείψεως, παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὡς παρὰ τῷ κωμικῷ· ἐὰν μὲν ἀποφήνω πάντων αἰτίαν ἐμέ, εἰ δὲ μὴ ποιεῖτον ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν. Εἱμένοι, περικείμενοι· περιβεβλημένοι. Εἱμένος, ἐνδεδυμένος· ἐκ τοῦ ἕω τὸ ἐνδύομαι· ὁ μέλλων, ἕσω· ὁ παρακείμενος, εἷκα· ὁ παθητικὸς, εἷμαι· ἡ μετοχή, εἱμένος καὶ ἐπιειμένος. Εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ· οἱ μεθ' Ὅμηρον ῥήτορες, ὅτι μὴ Ἀχιλλεῖ εἴποιεν ἄν· οἷς ἔθος οὕτω φράζειν· ἢ τὸ οὐκ ἄλλο τι ἐποίησα εἰ μὴ τόδε, ὅτι μὴ τόδε φασί, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Εἰ μή τι, ἀντὶ τοῦ πλήν· οὕτω πλάτων. Εἰ μὴ ῥήσσετε, εἰ μὴ ἀναχωρήσετε. Εἰμί, τὸ ὑπάρχω· περίειμι, ἀντὶ τοῦ ἔτι ζῶ· ἔνεστι· καὶ ἔξεστι, καὶ σύνεστι, καὶ πρόσεστι· καὶ πάρεστί μοι μεταβατικῶς δοτικῇ· μέτεστι δέ μοι τοῦδε τοῦ πλούτου, ἀντὶ τοῦ μετέχω. Εἰμὶ ἐν ῥήμασιν ἐγκλίνεται· οἷον ἐγώ εἰμι· ἄνθρωπός εἰμι, καὶ τὸ ἔστιν· οἷον ἄνθρωπός ἐστιν. Εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· τὸ δεύτερον εἶ, τὸ τρίτον ἐστί· τὰ δυϊκά, ἐστὸν ἐστόν· τὰ πληθυντικά, ἐσμέν, ἐστέ· εἰσίν· ἔνειμι, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχω· τοῦτο δὲ ἐπὶ ὁμιλίας λέγεται· καὶ ἔτι ἐπὶ συνουσίας· πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ προσέρχομαι· πρόειμι, ἀντὶ τοῦ προέρχομαι· ἄνειμι, τὸ ἀνέρχομαι· κάτειμι, τὸ ἐναντίον τούτου· δίειμι τὸ γράμμα, ἤγουν διέρχομαι· μέτειμι λόγοις, ἤγουν μετέρχομαι· μέτειμί τινα, ἤγουν κολάζω· πάρειμι ἀντὶ τοῦ παρών εἰμι· ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι· ἄπειμι τὸ ἀπέρχομαι· τοῦ μὲν οὖν εἰμί, ἴσμεν ὄντας ἐν χρήσει χρόνους, τὸ τε ἦν, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται· οἱ δὲ παρατατικὸς τέ εἰσι καὶ ἐνεστὼς, καὶ μέλλων· τοῦ δὲ γίνομαι, ὅτι καὶ τοῦτο ὑπαρκτικὸν ῥῆμά ἐστι, τέσσαρα· τό, τε ἦν ἐστί, καὶ ἐγίνετο· καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται· οἱ δὴ, ἀόριστός τε εἰσὶ, καὶ παρατατικὸς· καὶ ἐνεστὼς· καὶ μέλλων. Εἶμι, ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι· τοῦτο παρὰ τὸ ἕω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴω· καὶ ἐξ αὐτοῦ εἴωμι· καὶ συγκοπῇ εἶμι· σημαίνει δὲ τὸ πορεύομαι· καὶ τὰ μὲν ἑνικὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· τὰ δὲ πληθυντικά, διὰ τοῦ ι. Εἶμι, λαμβάνεται ἀντὶ ἐνεστῶτος, καὶ μέλλοντος· τὸ δεύτερον, εἷς· τὸ τρίτον, εἶσιν· ἀντὶ ἐνεστῶτος· ὡς τό, τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ἀντὶ τοῦ ἔρχῃ· ἀντὶ δὲ μέλλοντος· οἷον παρ' Ἡσιόδῳ τῇ δ' εἶς ἤσ' ἂν ἐγὼ παράγω· καὶ παρ' Ὁμήρῳ· νῦν δ' εἶμι Φθίηνδε, ἀντὶ τοῦ πορεύσομαι· καὶ εἶμι πρὶ γῆς, ἤγουν ἐλεύσομαι ἐνεστὼς, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος· εἶμι τὸ ἀρτίως πορεύομαι· καὶ εἶμι, ἥξω· ἀφίξομαι, παρέσομαι· παραγενήσομαι· ἀπαντήσομαι· ἐπάνειμι· ἐπανήξω· τὸ δὲ ἐλεύσομαι, Ὅμηρος μὲν εἶπεν· οὐδεὶς δὲ τῶν καταλογάδην δοκίμων· πρᾶγμα δὲ ἄφιξις καὶ παρουσία. Εἰμὶ ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπίβολος, οὐδ' ἐρετάων γίνομαι· τὸν τοιοῦτον δὲ οἱ μεθ' Ὅμηρον ἐπιβάτην φασίν, ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου τοῦ μεταβολέως· καὶ ὡς εἰπεῖν πραγματευτοῦ, καὶ μάλιστα τοῦ διὰ θαλάσσης περῶντος, παρὰ τὸν πόρον· καὶ τοιοῦτος ὁ παρ' Ὁμήρῳ ἔμπορος· καὶ ὁ παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπιβάτης. Εἰ μὴ ὑπὸ γαῖαν, τὸ ἀπλῶς θανεῖν δηλοῖ· τὸ δὲ γαῖαν ἐρεῦσαι, φόνον σημαίνει· παρακολούθημα μὲν σφαγῆς ὄν, ἀσαφῶς δὲ ῥηθὲν ὡς οἷά τι αἴνιγμα διὰ τὸ εὔφημον· ἐρεύθει μὲν γὰρ γαῖαν καὶ ὁμίλος· ἢ τοιοῦτόν τι κατὰ χέας εἰς αὐτήν· ἐνταῦθα δὲ ἐρεῦσαι τὸ ἐρυθρὰν αὐτὴν θέσθαι, τῷ ἐκ πηγῆς θανατηρᾶς αἵματι. Εἱμορος, πεπρωμένος. Εἶν ἀντωνυμία, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. Εἰναδίους, σφῆκας ἡρμήνευσεν Ὅμηρος, διὰ τοῦ ὁδῷ ἐπὶ οἰκία ἔχοντας· ἔνθα καὶ ὁρᾷ τὸ οἰκία, ἐπὶ φωλεοῦ ἀφελῶς λεχθέν· ὃν ἄλλαχοῦ, κοῖλον δόμον εἶπεν. Εἰνάετες, ἐπὶ ἐννέα ἔτη. Εἶναι, ἀπαρέμφατον τὸ ὑπάρχειν· ἀπὸ τοῦ εἰμί· ἡ μετοχή, εἷς ἐντος· ἔναι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶναι· ἢ τὸ εἶναι, δύναται μὲν κεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ φ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν· ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἰέναι καὶ νοεῖν ἄλλο· οἷα μετατιθέντος τοῦ ι καὶ συναιρεθέντος τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει δίφθογγον· καὶ εἶναι, δασυνόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι· εὕρηται καὶ εἵη τε, ἀντὶ τοῦ ἀφείη τε· ἢ εἶναι, σημαίνει τὸ κορεσθῆναι· ὡς ἐν τῷ ἐξ ἔρον ἕντο· καὶ ἔστι δασυνόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ ἕω· καὶ ἕημι τὸ πληρῶ· σημαίνει καὶ τὸ ἀφεῖναι· καὶ τὸ πέμψαι· καὶ τοῦτο δασυνόμενον ὁμοίως ὡς ἐνταῦθα· κανονίζεται δὲ οὕτως· ἵημι· μέλλων, ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἦν· ἡ μετοχή εἷς ἕντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. Εἰνάλι παρὰ ποιηταῖς· ἐνάλι παρὰ τοῖς κοινοῖς. Εἰνάλιος, ἀντὶ τοῦ ἐνάλιος Ἰωνικόν· προστιθέασι γὰρ οἱ Ἴωνες τῷ ε τὸ ι· ὡς ξένος ξεῖνος, ξένια ξείνια· καὶ εἵως, ἀντὶ τοῦ ἕως· καὶ κεινή ἀντὶ τοῦ κενή λέγουσιν Ἴωνες· αἱ γὰρ προσθέσεις τοῦ ι τῷ ε, ἀντί εἰσι. Εἰνάλιος, θαλάσσιος δαίμων. Εἰναλίῳ κήτει, περιφραστικῶς φώκην δηλοῖ· οὐ μὴν τὸ ἁπλῶς κῆτος. Εἰνάνυχες, ἐπὶ ἐννέα νύκτας· ὡς μονώνυχες. Εἶναξ, κάλλος. Εἰνάπηχυ, ἐννέα πηχῶν λέγει ὁ Λυκόφρων μέγεθος ἔχειν τὸν ἔγγονον τοῦ Αἰακοῦ, καὶ Δωρίδος. Εἰναρίμοις· Ἄριμά τινες τὴν κατακεκαυμένην τῆς Φρυγίας χώραν. Εἰνὰς, οὐρά. Εἰνάτερες, αἱ τοῖς ἀλλήλων ἀδελφοῖς γεγαμημέναι· αἱ συννύμφοις τινές φασιν· ὥσπερ δὲ εἰνάτερες αἱ ἐπὶ ἀδελφοῖς σύνυμφοι, οὕτω καὶ ἀέλλιοι κατὰ τοὺς παλαιούς, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἔχοντες· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι αἰέλλιοι.

κατὰ τὸ ἀεί, αἰεί· καὶ κατὰ τὸ ἀζόκροτος, αἰζόκροτος ἡ ξηρασία· παρὰ τὴν ἄζην· καὶ ἄψα, αἶψα· καὶ ἀζηός, αἰζηός·
Εἰνατία, ἐπίθετον, τῆς εἰλειθυίας· καλλίμαχος εἰνατίην ὁμόδελφον ἐπ᾽ ὠδίνεσιν ἰδοῦσα· εἴρηται οἷον, κρητική· εἴνατος
γὰρ τόπος κρήτης, ἔνθα ἐτιμᾶτο ἡ εἰλείθυια· Εἰνάτιον, λοξόν· Εἴνατον, τόπος λυκίας, καὶ κρήτης· Εἴνατος, ἀπὸ τοῦ ἕνα
τός ἐστι, προσλήψει τοῦ ι· ἀπὸ τοῦ ἐννέα ἔνατος δι᾽ ἑνὸς ν γίγνεται καὶ μὴ ἔννατος, ὡς ἀπὸ τοῦ τέσσαρα τέταρτος· δι᾽ ἑνὸς
ν· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ νέατος· κατὰ μετάθεσιν, ἐτυμολογοῦσιν αὐτό· σχεδὸν γὰρ νέατός ἐστιν· ἤγουν ἔσχατος ὁ ἔνατος· ὡς οἷα παρὰ
μονάδα δέκατος ὤν· Εἴνατος, ποιητικὴν ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ ι· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνατος· ὅπερ οἱ μὲν λόγιοι δι᾽ ἑνὸς ν γράφου
σιν, ὡς ἀπὸ τοῦ νέατος ὃ δηλοῖ τὸν ἔσχατον· παρέσχατος γὰρ ὁ ἐννέα ἐν μοναδικοῖς ἀριθμοῖς· ἢ καὶ ἄλλως, διὰ παραγωγῆς
ἀνομοίωσιν· ὡς γὰρ τέσσαρα μὲν ἐνδυσὶ ταῦ· ἐξ οὗ ὁ τέταρτος· τέταρτος δὲ ἐν ἑνί, οὕτω καὶ ἐννέα, ἔνατος· αἱ δὲ χύδην βάζον
τες, διπλασιάζουσιν ἐν τῷ ἔννατος δι᾽ ἀναλογίαν τὸ ἀμετάβολον· οἷς δοκεῖ καὶ τροπῇ τοῦ ἑνὸς ν εἰς ι γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ
ἔννατος τὸ εἴνατος· ὡς καὶ αἰεί, αἰέν· καὶ ἐνείκω, ἐνέγκω· Εἵνεκα εἴσω μοῦνος οὖλος· ἀντὶ τοῦ ἕνεκα ἔσω μόνος ὅλος· ὅταν
ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τοῦ ὀνόματος περιληφθῇ τὸ στοιχεῖον ὥσπερ ἐν τοῖς ἄνω· τοῦτο ἐγὼ παρενθέσεις λέγω, οὐ προσθέ
σεις· ὡς καὶ ἐκεῖνα ἔνατος εἴνατος· πνέοντες πνείοντες· πρόσθεσις δὲ λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἔτερον παρα
ληφθῇ στοιχεῖον· οἷον σταφίς, ἀσταφίς· πας, ἅπας· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀττικόν· παρένθεσις δέ, ἰώνων· πρόσθεσις δὲ ἀττικῶν·
Εἰν᾽ ἐλεοῖσιν, ἐν τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις· Εἶνες, νεῦρα· Εἰνεσίαι, ἐπιστολαί· Εἰνῆμεν, ἀντὶ τοῦ εἰσήειμεν· σὺν τῷ
ι, καλλίας πεδήταις· καὶ εἰσῆσαν, ἀντὶ τοῦ εἰσήεσαν, σὺν τῷ ι· ἀγάθων ἀέροπη· Εἰνὶ θρόνῳ, ἐν τῷ θρόνῳ· Εἰνοδίους,
τὰς ἐν τῇ ὁδῷ κώμας· Εἰνοσίφυλλον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ κινοσίφυλλον· παρὰ τὸ ἐνόθω, ἐνόσω· ἀφ᾽ οὗ ἔνοσις, ἡ κίνησις·
ἐντεῦθεν δέ φασι τὸ καταπνεόμενον δηλοῦται· καὶ ὡσανεὶ εἴποι τις ἠνεμόεν· ἢ κινούμενον τοῖς φύλλοις, ὡς δασύ· οὐ δηλαδὴ
διὰ τὴν πυκνότητα, οὐδέν τι τῶν στερεῶν κινεῖται· ὡς μὴ διϊκνουμένου τοῦ ἀνέμου ἐντός, ἀλλὰ τὰ φύλλα μόνα οἷς ἐπιπο
λάζων ἐντρέχει ὁ ἄνεμος· Εἶνος καὶ εἶαρ, ἀπὸ τοῦ ἕω κανονίζεται ἀμφότερα, εἰς παθητικὸν ὑπερσυντέλικον· τὸ μὲν
κοινῶς τὸ δέ, ἰωνικῶς· Εἴνυον, ἔφερον· Εἴνω, τὸ καλύπτω· ἐξ οὗ εἰνοσίφυλλον ὄρος, τὸ ὑπὸ τῶν φύλλων κατασκιαζόμε
νον· Εἴξαντες, ὑπακούσαντες· ὑποχωρήσαντες· Εἴξασι, καὶ εἴκασι λέγει πλάτων, ἀντὶ τοῦ ἐοίκασι· καὶ ἀριστοφά
νης νεφέλαις· εἴξασι δ᾽ οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισι· περὶ τῶν νεφελῶν λέγει· εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέλλων εἴξω· ὁ παρακείμενος,
εἶχα· ὁ μέσος, εἶκα· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἴκασι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ εἴκασι, καὶ εἴξασιν· Εἶξε δέ, ὑπεχώ
ρησε δέ· ἢ εἶξεν, ὑπετάγη· Εἷο, σημαίνει τὸ ἑαυτοῦ, ἔστι γὰρ ἐμοῦ, σοῦ· οὗ· καὶ αὗται αἱ γενικαὶ οὐδέποτε δύο σύμφω
να ἔχουσι μακρὰ ἢ βραχέα· ἀλλὰ τὸ μὲν ει, μακρόν· τὸ δὲ ἕτερον βραχύ· οἷον πριαμίδεω, πηλιάδεω· ὠκεανοῖο, τούτου
χάριν ἐπέλαβον τὸ ι ποιητικῶς, καὶ ἐγένετο, σεῖο, μεῖο, εἷο· Εἷο, ἐκ τοῦ οὗ· καθάπερ ἐκ τοῦ σοῦ, σεῖο· καὶ ἐκ τοῦ ἐμοῦ,
ἐμεῖο· Εἶοι, ὀστρέων τὰ καθάρσια· Εἰόατα, ἀδύνατα· Εἶπα, ἀόριστος πρῶτος· φυλάττει τὸ σύμφωνον τοῦ ἰδίου μέλ
λοντος· οἷον τύψω ἔτυψα· λέξω ἔλεξα· πείσω ἔπεισα· οὕτω καὶ οἱ λοιποὶ χωρὶς τοῦ εἶπα, ἤνεγκα, ἔθηκα· ἔδωκα· ἧκα· ἔ
χεα· ἔοικα· οὗτοι οὐ φυλάττουσι τὸ σύμφωνον τοῦ μέλλοντος· Εἰπάδιον, ἐπίπονον· Εἴπαισαν· ἔπω τὸ λέγω· ὁ μέλλων
ἔψω· ὁ ἀόριστος εἶπα· ἡ μετοχή, εἴπας· καὶ τὸ εὐκτικὸν εἴπαιμι· εἴπαις, εἴπαι· καὶ ἀττικῇ προσθέσει, εἴπαιη· καὶ προ
σθέσει τοῦ σ τὸ δεύτερον ποιεῖ· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον· γίνεται γοῦν ἐξ αὐτοῦ εἰπαίην· τὸ πληθυντικὸν εἴπαίη
μεν· τὸ τρίτον εἰπαίησαν, καὶ συγκοπῇ εἴπαισαν· Εἶπας ἔπος, ἀττικῶς ῥηθέν· ὡς γὰρ ἔλεξας λόγον, καὶ ὕπνωσας ὕπνον,
οὕτω καὶ εἶπας ἔπος· Εἴπατε, λέξατε· Εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ· ὀξύνονται καὶ λαβέ ἀττικῶς· Εἶπε· τὰ τροχαϊκὰ ῥήμα
τα περισπώμενα, ἐν τῇ συνθέσει οὐκ ἀναβιβάζει τοὺς τόνους· οἷον, εἶπε κατεῖπεν· εἶχον κατεῖχον· πλὴν τοῦ οἶδα, σύνοι
δα· καὶ σύνοισθα· τὰ δὲ ὀνόματα τὰ τροχαϊκὰ καὶ περισπώμενα, τὸ ἐναντίον πάσχουσιν ἐν τῇ συνθέσει· οἷον, δοῦλος, εὔ
λος· ὁμοίως καὶ τὰ παροξύτονα· οἷον πλησίος, παραπλήσιος· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· Εἰπέμεν, εἰπεῖν· Εἴπερ, ὑπάκουσον
εἴπερ ποτ᾽ ἀνθρώπων τινί· λείπει τοῦ ὑπήκουσας· Εἴπερ ἐκ πολλῆς γε κἀγώ, καὶ ξύλων ἐπηγνύμην· ἀριστοφάνης· ὥσπερ
νεὶ ἔλεγεν· εἴπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ· σωματοποιεῖ γὰρ τὰς ναῦς· καὶ τὰς μὲν παλαιὰς καλεῖ γραίας· τὰς δὲ μὴ πλεού
σας παρθένοις· τῷ ψυχρῷ οὖν τὸ ψυχρὸν παρέβαλε, πάνυ χαριέντως· Εἴπερ τινές, ὥς ἄλλοι τινές· Εἴπερ γάρ, ἐὰν
γάρ· Εἴπεσκεν, εἶπεν· εἵπετο ἠκολούθει· Εἶπης, αὐθυπότακτον· Εἴπησθα, ἀντὶ τοῦ εἴπῃς· αἱ προσθέσεις τῆς θα συλ
λαβῆς τῶν αἰολέων εἰσίν· Εἴποι, ἀντὶ τοῦ λέξοι· ὁ συντάσσεται δοτικῇ· καὶ εἴποις, ἀντὶ τοῦ ὀνομάσεις, συντάσσεται αἰτι
ατικῇ· ἀριστείδης· τί δ᾽ ἂν εἴποις τὸ φρέαρ τὸ ἱερόν· Εἴποις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ· τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις, ἐξῆν σί
του καὶ οἴνου πληρωθεῖσι, τρία λέγειν ἃ βούλοιντο μεθ᾽ ἃ φιμωθέντες, ἀπήγοντο τὴν πρὸς θάνατον· τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον κα
λούμενον αὐλὴ ἐκαλεῖτο· Εἰπόμην, ἠκολούθουν· Εἶπον, ῥῆμα προστακτικόν· τὸ θέμα, ἔπω τὸ λέγω· ὁ πρῶτος ἀόρι
στος, εἶπα· καὶ ἔστι σεσημειωμένον· ὁ δεύτερος, εἶπον· τὸ τρίτον εἶπε· τὸ προστακτικόν, εἶπον εἰπάτω· Εἶπον καὶ ἦλθον·
διά τι ἀπὸ βαρυτόνου ὄντα θέματος, φύσει μακρὰ παραλήγεται; ἐπειδὴ ταῦτα λόγῳ ἀρχούσης, ἐφύλαξαν τὴν μα
κράν· καὶ γὰρ δισύλλαβα ὄντα, τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἀρχοῦσαν καὶ παραλήγουσαν· καὶ διά τι οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι ἐν
ταῖς λοιπαῖς ἐγκλίσεσι καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς, διὰ τοῦτο ὁ εἰπὼν μετοχή, οὐκ ἀποβάλλει τὸ ι καὶ γίνεται ἐπών· ἵνα
μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐπὼν μετοχῇ, σημαινούσῃ τὸ ὑπάρχων· Εἶπον, καὶ εἶπα, φησὶν αἴλιος διονύσιος, ὅτι ἀμφότερα
παρ᾽ ἀττικοῖς· μᾶλλον δὲ τὸ πρῶτον· καὶ τὰ προστακτικὰ δὲ ἀμφοτέρως εἰπὲ καὶ εἶπον ὀξυτόνως· καὶ αἱ μετοχαὶ ὁ εἰ
πὼν καὶ ὁ εἴπας· Ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ εἶπον καὶ εἶπα, καὶ ἤνεγκα καὶ ἤνεγκον· Εἶπον ὁ εἰπών· καὶ ἧκον, ὁ ἥκων παρέβησαν
τὸν κανόνα· ὅτι οἱ ἀόριστοι ἐπὶ τῆς μετοχῆς τὴν αὔξησιν αὐτῶν ἀποβάλλειν ὀφείλουσιν, οἷον ἦλθον, ἐλθών· εἶδον, ἰδών·
Εἶπον μέν σοι, καὶ λέγω σοι· καὶ αὖ τεῖπον σοι, καὶ αὖ πλέω σοι, λέγω δέ σε κακῶς· καὶ αὖ τεῖπον σε κακῶς· μετὰ τῶν ἀπαρεμ
φάτων αἰτιατικῇ συντάσσονται· Εἶ, προδίου· καὶ εἶ, ὑπάρχεις, Εἶρος, παγίς· καὶ παῖ βόθρος· Εἶρον ἐνν· περιπαθῶς
τε λέξεων καὶ ἐπιδιορθώσεσι τοῦ πατὴρ δέ μοι ἐστίν, ὃ ἤδη φθαρθεὶς ὀλέθρῳ λυγρῷ· ἀλλ᾽ ἦν ποτέ· καὶ εἶπον ταύτης χεῖλος.

παρ᾽ ἐμμόρῳ. ἐν δὲ τῇ ῥαψῳδίᾳ, ἀντὶ τοῦ ὅπως ἂν κεῖται. σύνδεσμος ἀντὶ συνδέσμου. διαστατικὸς, ἀντὶ βεβαιωτικοῦ·
καὶ τὸ αἴκεν πως ὁμοίως ἔχει, ἐν τῷ, Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽ αἴκεν πως θωρήξομεν υἷας ἀχαιῶν. Εἴποντο, ἠκολούθουν. Εἶρ, λαί
ψ, ἢ λαμπηδών· ἢ ὄνομα ποταμοῦ. Εἶραι, συνάψαι. συρράψαι. Εἰραφιώτης, ὁ διόνυσος· παρὰ τὸ ἐρράφθαι τῷ τοῦ
διὸς μηρῷ. ἢ παρὰ τὸ ἐρρέφθαι ὃ σημαίνει τὸ στεφανοῦσθαι, γέγονεν ἐραφιώτης καὶ εἰραφιώτης. ἢ παρὰ τὸ ἔριφος εἰρα
της· ὑπὸ γὰρ ἐρίφων φασὶν αὐτὸν ἀνατραφῆναι. Εἰράων προπάροιθεν, εἴληπται μὲν ἀντὶ τῶν ἐκκλησιῶν. ἤγουν τό
πων ἐν αἷς ἐκκλησιάζουσι. καὶ ἔστιν αὐτὸ τῶν ἀγορῶν. Εἴργαθεν, διεῖργεν. ἐκώλυσεν. ἔπρασσε διεῖλεν. Εἰργάσατο,
ἤγουν ἐπράξατο. Εἴργεσθαι, κωλύεσθαι. Εἴργμαι, ἠρξάμην. Εἴργου, φυλάττου. χωρίζου. Εἴργω, τὸ κωλύω ψι
λοῦται. εἵργω δὲ τὸ εἰς εἱρκτὴν ἐμβάλλω, ἤγουν εἰς δεσμωτήριον, δασύνεται. ἐξ οὗ τὸ καθειργμένος. ἀπείργω μὲν, τὸν
βουλόμενον ἅψασθαί τινος ἔργου κωλύω. ἀνείργω, τὸν ἁψάμενον ὁσονοῦν τοῦ ἔργου καὶ ἀνύσαντα, ἀποστέλλω. Εἴργω σε
τοῦδε, καὶ εἴργω σου τόδε. ἀντὶ τοῦ κωλύω. καὶ εἴργω σοι τόδε, οἱονεὶ ἀποσοβῶ σου. αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ θήβαις. εἴργειν
τικούσῃ μητρὶ, πόλεμον δόρυ. εἴργω σε πορείας, καὶ ἀπὸ τῆς πορείας. καὶ εἴργω, καὶ κωλύω, καὶ ἀπέχω σε, τῆς μάχης. καὶ
εἴργω σε μάχεσθαι. εἴργω σε τοῦ ἐγχειρήματος. κωλύω σε τοῦ ἔργου. παύω σε τοῦ ποιήματος. Εἶρε, αἶρε. Εἴρεαι, ἐρω
τᾷς. λέγεις. τηρεῖς. ἐρεῖς. Εἰρεβάδε, εἰς ἔρεβος. Εἰρεθύρη, ὀρσοθύρα. ὁ στροφεύς. Εἰρεῖς, πνίγεις. Εἴρειν τὸ ἀγγέλ
λειν. ὅθεν ἶρος. Εἴρει, λέγει. πλέκει. Εἰρείσθω, λεγέσθω. ἐκ τοῦ εἴρω τὸ λέγω. Εἴρερος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αἰχμαλω
σία. δουλεία. παρὰ τὸ ἔραν εἴρειν. οἱ γὰρ ἐν δουλείᾳ, καὶ τοῦ λέγειν στέρονται μὴ παρρησιαζόμενοι. καὶ εἴρερος, ἡ δουλεία.
ἢ ὁ κοῦπος, παρὰ τὸ τὴν ἔραν τὴν γῆν. ἢ περὶ τὴν γῆν δουλεία. ἢ παρὰ τὸ ἔριον, ἔρος. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἔρερος.
καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρερος. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ τείρερος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, εἴρερος. Εἰρεσία, κωπηλα
σία παρὰ τὸ ἐρέτης ἐρεσία καὶ εἰρεσία. Εἰρέσιον, πόλις βοιωτίας. Εἰρεσιώνη κλάδος ἐλαίας, ἐρίοις περιπεπλεγμέ
νος. ἢ ἀναδεδεμένος. ἐξήρτηντο δὲ αὐτοῦ ὡραῖα πάντα ἀκρόδρυα. πρὸ δὲ τῶν θυρῶν ἱστᾶσιν αὐτήν. ὅσέτι καὶ νῦν. ποιοῦσι
δὲ τοῦτο κατά τι παλαιὸν χρηστήριον. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι λιμοῦ. οἱ δὲ ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν καταχόντος οἰκουμένην,
χρωμένων τινὰ ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινὸν, τὴν λύσιν ταύτην ὁ πύθιος ἐμαντεύσατο. δεῖ προηρεσίαν ὑπὲρ ἁπάντων
ἀθηναῖοι θύσωσι. θυσάντων οὖν τῶν ἀθηναίων, τὸ δεινὸν ἐπαύσατο. καὶ οὕτως ὥσπερ χαριστήριον οἱ πανταχόθεν τοῖς ἀθη
ναίοις ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἁπάντων τὰς ἀπαρχάς. ὅτε δὴ καὶ ἄβαριν φασὶ τὸν ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρὸν, εἰς
τὴν ἑλλάδα ἀπόλλωνι θητεῦσαι. καὶ οὕτω συγγράψαι τοὺς χρησμοὺς τοὺς νῦν προσαγορευομένους βαρίδας. Ἄλλως.
Πυανεψίοις καὶ θαργηλίοις ἡλίῳ καὶ ὥραις ἑορτάζουσιν ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τούτοις θαλλοὺς ἐρίοις περιειλημ
μένους, ὅθεν εἰρεσιῶναι λέγονται. καὶ τούτους πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσιν. ἐξήρτηντο δὲ τῶν θαλλῶν αἱ ὧραι. ἢ εἰρεσιώνη, θαλ
λὸς ἐλαίας. ἢ κατά τινας καὶ δάφνης ἐξ ἐρίων συμπεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρτημένον, καὶ κοτύλην. ἔστι δὲ μέτρον, ὃ νῦν
καλοῦμεν ἡμίξεστον. καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθά. ταύτην δὲ τὴν εἰρεσιώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐτίθεντο οἱ ἀθηναῖοι.
καὶ κατ᾽ ἔτος ἠλλάττον. ᾄδωσι δὲ παῖς ἀμφιθαλὴς ἀμφ᾽ αὐτὴν ταῦτα λέγειν. Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει, καὶ πίονας ἄρτους.
Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ, καὶ ἔλαιον ἀποψήσασθαι. Καὶ κύλικ᾽ εὔζωρον ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ. Ἄλλως. Εἰρεσιώνη, κλά
δος ἣν ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος. ἐξήρτητο δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα. ἵστασαν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν, κατὰ τὸ παλαιὸν
χρηστήριον. οἱ μὲν γάρ φασιν ὡς λιμοῦ πᾶσαν τὴν γῆν κατασχόντος, ὁ θεὸς εἶπε προηρεσίαν, ὑπὲρ ἁπάντων θῦσαι θυ
σίαν ἀθηναίοις. οὗ ἕνεκα χαριστήρια πανταχόθεν ἐκπέμπουσιν ἀθήναζε, τῶν καρπῶν τὰς ἀπαρχάς. Ἄλλως. Εἰρε
σιώνη ὥς λέγει παυσανίας, θαλλὸς ἐλαίας ἐστεμμένος ἐρίῳ. προσηρτημένοις ἔχων διαφόροις ἐκ γῆς καρποῖς. τοῦ
τον ἐκφέρει παῖς ἀμφιθαλὴς, καὶ τίθησι πρὸ θυρῶν τοῦ ἀπόλλωνος ἱεροῦ, ἐν τοῖς πυανεψίοις. λέγεται γάρ φησι θη
σέα ὅτε εἰς κρήτην ἔπλει, προσχόντα δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι ἀπόλλωνι καταστέψαι κλάδοις ἐλαίας, εἰ τὸν μι
νώταυρον κτείνας σωθῇ, καὶ θυσιάσειν. ὁ γοῦν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψας, ἑψῆσαι λέγεται χύτρας ἀθάρας καὶ ἔτνους.
καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. διὸ καὶ πυανέψια λέγεσθαι. οἷον κυανέψια, διὰ τὸ πυάμους πρότερον τοὺς κυάμους καλεῖσθαι.
ἦγον δὲ ἔθος ὅτι ταῦτα, καὶ ἐπὶ ἀποτροπῇ λιμοῦ. ᾖδον δὲ παῖδες οὕτω. Εἰρωσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους, Καὶ
μέλιτος κοτύλην καὶ ἔλαιον ἐπιχρίσασθαι, Καὶ κύλικα εὔζωρον ἵνα μεθύουσα καθεύδῃ. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἔξω ἀγρῶν τι
θέασι παρὰ τὰς θύρας. κράτης δέ φησιν ἀφορίας ποτὲ καταχούσης ἀθήνας, θαλλόν φησι καταστέψαντας ἐρίοις, ἱκετη
ρίαν ἀναθεῖναι ἀπόλλωνι. ἄλλως δὲ λέγεται καὶ ὅτι στέμμα λευκὸν, καὶ φοινικοῦν ἀπήρτητο τοῦ θαλλοῦ. καὶ ὅτι προυτί
θετο ἱκεσία τῷ ἀπόλλωνι. καθ᾽ ἣν ἡμέραν οἱ περὶ θησέα σωθῆναι δοκοῦσι. καὶ ὅτι καταχύσματα καὶ κύλικα οἴνου κεκρα
μένην καταχέοντες αὐτοῖς, ἐπέλεγον τὴν ῥηθεῖσαν ᾠδήν. Εἴρετο. ἔρομαι κοινῶς, τὸ ἐρωτῶ. εἴρομαι, ποιητικῶς κατὰ πλεο
νασμὸν τοῦ ι. ἀπὸ μὲν τοῦ ἔρομαι ἠρόμην. δεύτερος ἀόριστος, διὰ τοῦ η. ἀπὸ δὲ τοῦ εἴρομαι, εἰρόμην παρατατικὸς, διὰ τῆς
ει διφθόγγου. ἐν σημασίᾳ ἀορίστου, κατὰ τὴν ποιητικὴν συνήθειαν. Εἴρετο, σημαίνει τὸ ἐπηρώτα. ὡς τὸ εἴρετο δ᾽ αὐτίκ᾽
ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος. σημαίνει καὶ τὸ ἔλεγεν. εἴρετο δεύτερον αὐτῆς. καὶ πληθυντικῶς εἴροντο, ἀντὶ τοῦ ἔλεγον.
εἴροντο δὲ κήδε᾽ ἑκάστη. Εἰρεῦσαι, λέγουσαι. εἴρω γὰρ τὸ λέγω. οὗ ὁ μέλλων, ἐρῶ. ἡσίοδος, ἐν τῇ θεογονίᾳ. Εἴρη, ἡ ἐκ
τοῦ ἡλίου γινομένη ταῖς νεφέλαις χρόα. τὸ καλούμενον τόξον. Εἴρη, ἐρώτησις. φήμη, κληδών. Εἰρήδεται, ἐρίζεται.
Εἴρηκα, ἔλεξα. εἶπον. ἐκ τοῦ ἐρέω, ἐρήσω, εἴρηκα. Εἰρήκει, ἀντὶ τοῦ ἔλεξε. κανονίζεται οὕτω. ἐρῶ τὸ λέγω. ὁ μέλλων ἐρή
σω. ὁ παρακείμενος ἐρέρηκα. καὶ ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ρ ἔρηκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴρηκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠρήκειν
εις, ει. Εἰρήκειν. ἠρήκειν λέγουσιν ἴωνες ἀπὸ τοῦ ἠρήκεα. ὥσπερ ἤδεα ἤδειν. ὡσαύτως δὲ εἱστήκειν, εἱστήκειν. ὡς ἀπὸ τοῦ εἱστή
κεα. ὅμως τὰ τούτων πρόσωπα τρίτα, καὶ νεώτερον σὺν τῷ ν προῆγον ἀπὸ τοῦ ἠρήκειν. εἱστήκειν. καθὰ καὶ τὸ ἤσκειν ἔρια
καλά. ἀπὸ τοῦ ἔσκειν. τοιούτῳ δὲ λόγῳ κεῖται, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. τὸ ἤειν ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ἦλθεν. Εἰρηκὼς, εἰπών.
Εἰρημένον, λελεγμένον. εἰρημένον αὐτοῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ εἰρημένου ἔρχεσθαι. οὐ περὶ φαύλου πράγ

μαρτος, ἀντὶ τοῦ δύπλοις. Εἰρημένος, ὁ λεγόμενος, διφθόγγῳ καὶ η. καὶ ἔστι θέμα ἐρῶ τὸ λέγω. ὁ μέλλων ἐρήσω, ἄχρηστος. παρακείμενος ἔρρηκα. καὶ ἐκβολῇ τοῦ πρώτου ρ ἔρηκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἴρηκα. ὁ παθητικὸς εἴρημαι. καὶ ἡ μετοχὴ εἰρημένος. Εἴρην, ὄνομα ἡλικίας, παρὰ τὸ ἔρειν καὶ λέγειν. ὁ ἤδη λέγων καὶ δημηγορῶν. καὶ γὰρ τὰς ἐκκλησίας εἴρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω διὰ διφθόγγου. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἱερὰς εἶναι, διὰ τοῦ ἰῶτα. Εἰρηνάζει, κρατεῖ. Εἰρηναῖον, εἰρηνικόν. Εἰρηναῖος, διαλακτήριος. Εἰρηνεύσομεν, εἰρηνικῶς διαξόμεθα. Εἰρήνη, ἡ ἀγάπη. ἡ πρὸς τὸ ὁμόφυλον γνησία διάθεσις. καὶ ἡ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας ἐχθροὺς ἡσυχία. παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ εἴρειν ἡμᾶς ἐπ' αὐτὴν, ὅ ἐστι συμπλέκειν. Εἰρηνοποιὸς, ὁ τὴν εἰρήνην ἐν ἄλλοις κατεργαζόμενος. οὐχ ἂν δέ τις ἑτέρῳ παράσχοι, ὃ μὴ αὐτὸς ἔχει. κυρίως δὲ εἰρηνοποιὸς, ὁ τὴν ἑαυτοῦ στάσιν τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ πνεύματος καὶ τὸν ἐμφύλιον τῆς φύσεως πόλεμον, εἰς εἰρηνικὴν ἄγων. Εἰρήσαντο, ηὔξαντο. Εἰρήσθω, λεγέσθω. Εἰρήσεται, λελέξεται. μετ' ὀλίγον μέλλων. ἐκ τοῦ εἴρημαι, εἴρησαι παρακειμένου. Εἴρησεν, ἐσεφθάρη. Εἰρήσομαι, ἐρωτήσω. Εἴρηται, ἀντὶ τοῦ λέλεκται καὶ εἴρηται, ἢ ῥίμασται. Εἰρητής, αἴτιος. Εἴρια, μαλλία. εἴρια προσδόκητα δὲ χου. καὶ εἰροκόμος, ὁ τῶν μαλλίων ἐπιμελητής. καὶ εἰροπόνος, ὁ τὰ ἔρια πονῶν καὶ ἐργαζόμενος. Εἴρκται, ἑάλωκε. κωλύεται. Εἱρκτὴ, ἀσφάλεια. καὶ εἱρκτὴ, ἡ φυλακὴ παρὰ τὸ ἕρκος. Εἱρμολόγιον, βιβλίον τι. καὶ εἱρμὸς ὁ καθ' εἱρμόν. Εἱρμὸς, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. εἱρμὸς δὲ, καὶ εἶρξαι, κωλῦσαι, καὶ κατακλεῖσαι συγκλεῖσαι. Εἶρξαι, ἐκώλυσαν. ἀόριστος πρῶτος, ἐκ τοῦ εἴργω. Εἵρξας ἔνδον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀποκλείσας. δασέως δὲ εἵρξας ἀττικοί. τὸ μέν τοι παρὰ τῷ ὁμήρῳ, ἐέρχατ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ ψιλῶς. τὸ δὲ ἕρξας, δασέως ἀναγινώσκομεν, ὅταν τὸ πρᾶξαι δηλοῖ. Ἣ μὲν ἄρ' ὣς ἕρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς, δασέως ἀττικῶς. Εἰροκόμος. τὸ ἔρος πλεονασμῷ τοῦ ι, γίνεται εἶρος. ὡς τὸ ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ ἔριον. γίνεται ἐκ τοῦ ἔρρω, τὸ κάμνω. Εἰροκομῶ, ἐριουργῶ. ἐπιμελεῖ. Εἰρόμενος. ὅμηρος. ὅς ποτέ μέ φησιν εἰρόμενος. ὅ ἐστιν ἐρωτῶν. Εἴροντες, λέγοντες. σπείροντες. Εἰροπόκος, μαλλοὺς πλέκων. ἢ κτενίζων παρὰ τὸ ἔριον, καὶ τὸ πέκω τὸ κτενίζω, γίνεται ἐροπόκος, καὶ εἰροπόκος. εἴρηνται δὲ παρὰ τὸ πέκειν. ὅ ἐστι ξαίνειν. Εἰροπόνος, ὁ περὶ τὰ ἔρια πονῶν. Εἰροπόκους οἷς λέγει ὅμηρος, κατ' ἐξαίρετον πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ζῶον οὕτω πέκεται εἰς εἶρος ἤγουν ἔριον. ὁ καὶ αἶγες περί τινας χώρας ἔχουσιν ἐν ἑτέραις τρίχας φέρουσαι οὐ μὴν ἐριοφοροῦσαι. ὅτι δὲ διαφέρει θρὶξ καὶ ἔριον, οὐκ ἔστιν ἀμφισβητεῖν, παρά γε τοῖς προθεμένοις ὀρθολεκτεῖν. ἰστέον δὲ ὡς τὸ μὴ ἐριοφορεῖν παροιμία ἐξήνεγκε, τὸ εἰς ὄνου πόκας ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν καὶ ἀλυσιτελῶν. ἣν παρῳδήσας ὁ κωμικὸς ὄνου πόκας παίζων μετάγει, ὡς οἷόν τι χωρίον ἐν ᾅδου. Εἶρος, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἔριον. ὡς τεῖχος τειχίον. ὅθεν ἔριον, ὡς ἴχνιον. καὶ εἶρος, ἔριον πτωχός. Εἰρῶντα, ἐρωτῶντα. Εἴρπομεν, τὸ ἕρπειν κυρίως ἐπὶ τῶν ὄφεων. καὶ σκωλήκων, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται. ἐνίοτε δὲ, καὶ ἐπὶ τοῦ βαδίζειν λέγεται. Εἷρπον, μετὰ χολῆς ἐβάδιζον. Εἰρύαται, εἰρύομαι ἐνεστώς. εἰρύσομαι μέλλων. εἴρυμαι παρακείμενος. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν εἴρυνται. καὶ ἰωνικῶς εἰρύαται καὶ εἰρύαται, φυλάττουσιν. ἐρύω. εἴρυμι. τὸ παθητικὸν εἴρυμαι τὸ τρίτον εἴρυνται. καὶ ἰωνικῶς, εἰρύαται. ἢ εἰρύομαι ἐνεστώς. ἐρύσομαι μέλλων, εἴρυμαι, παρακείμενος. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἴρυνται καὶ ἰωνικῶς, εἰρύαται. Εἰρύατο νῆες. τουτέστιν, εἱλκυσμέναι ἦσαν. Εἰρύεσθαι, τὸ φυλάττειν. ἀπὸ τοῦ ἐρύω. πλεονασμῷ τοῦ ι. ὥσπερ καὶ εἶδον, καὶ ἐρωτῶ, εἰρωτῶ. Εἴρυντο, ἐφυλάσσοντο. Εἰρυόμεθα, φυλάττομεν. Εἰρύοντο, εἷλκυον. καὶ εἰρύσαντο. Εἰρύσασθαι, ἐρύομαι τὸ φυλάσσω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἰρύομαι, εἰρύσομαι μέλλων. εἰρυσάμην ἀόριστος. ἀφ' οὗ τὸ εἰρύσασθαι, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ, εἰρύσσασθαι. Εἰρύσασθαι, τὸ φυλάξασθαι κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ι. τὸ μέν τοι ἀπηοῦ, ἐρύσασθαί ἐστιν. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας π. μὴ δὲ φρεσὶν, εἰρύσαιτο. τουτέστι, μὴ οὐ φυλάξοι καὶ κρύψοι κατὰ νοῦν. Εἰρύσαιτο, γνοίη. καὶ ἐρύσασθαι, γνῶναι. Εἰρυσαίμεθα, εἱλκύσαμεν. Εἰρύσαο, ἐφύλαξας. Εἰρύσατο, εἱλκύσατο. ἔλαβεν. ὃς ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς ἐπικούρου φλυαρίαις. καὶ ἐξ ἐκείνων κακὰ εἰρύσατο δύο. ἄθεός τε, καὶ ἀκόλαστος εἶναι. Εἰρύσετο, ἀντὶ τοῦ μεθελκύσει, ἢ καὶ κωλύσει παρ' ὁμήρῳ. Εἴρυσεν, εἵλκυσεν. Εἴρυσθαι, σημαίνει τὸ φυλάξαι ἐκ τοῦ ἔρυμι τὸ παθητικὸν ἔρυμαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἔρυσθαι, προπαροξυτόνως καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρυσθαι. ὡς ζεύγνυσθαι. Εἰρύσθαι παροξυτόνως, ἐκ τοῦ ἐρύω ἐρύσω εἴρυκα. εἴρυμαι εἴρυσαι εἴρυται. τὸ ἀπαρέμφατον εἰρύσθαι, ὡς λελύσθαι. Εἴρυσθαι θεοῦ δήνεα παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἢ ἀντὶ τοῦ φυλάξεσθαι, ἤτοι γνῶναι. ἀπὸ τοῦ εἰρύω τὸ φυλάσσω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἑλκύσαι, ὡς καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοί. ἵνα λέγῃ ὅτι οὐ χαλεπὸν ἑλκύσαι εἰς νοῦν, ἢ καὶ ἄλλως μεθελκύσαι εἰς ὃ βούλεταί τις τὴν θείαν βουλήν. τοῦτο δὲ, ὡς ἀπὸ τοῦ εἰρύω τὸ ἑλκύω. Εἰρυσμένοις, εἱλκυσμένοις. ἡ δὲ θεράπαινα, ἑώρα τὰ ξίφη εἰρυσμένοις, ὡς αὐτοῖς διαχρήσαιντο. Εἴρυτο προπαροξυτόνως, ὡς τὸ ἐζεύγνυτο. ἐκ τοῦ εἴρυμι. ἄλλοι τινὲς προπερισπῶσιν, εἰρῦτο. καὶ εἰρυτοθύρας, τουτέστιν ἐφύλασσεν. ἢ εἴρυτο, κατάσχοι. ἀρίσταρχος. Εἴρχαται. εἴργω, εἶρχα. εἶργμαι τὸ τρίτον εἶρκται. εἴρχαται, ἰωνικῶς. καὶ ἔρχαται. Εἰρχθέντες, κωλυθέντες. Εἴρω τὸ πλέκω, δασύνεται. ἀφ' οὗ εἱρμὸς, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. εἴρω δὲ τὸ λέγω ψιλοῦται. Εἴρω, τὸ εἰς μάχην συμπλέκω. γίνεται ἀποβολῇ τοῦ ι ἔρω. ἐξ οὗ ἐρέθω. ὡς φλέγω, φλεγέθω. νέμω, νεμέθω. ἀφ' οὗ τὸ ἐρεθίζω. τοῦ δὲ ἐρέθω, χρῆσις ἐν τῷ μή με ἔρεθε ὀνειδίοις ἐπέεσσιν. ὅτι δὲ καὶ εἴρειν ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλειν λέγεται, πολλαχόθεν δῆλον. ἐξ οὗ καὶ ἶρις ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. καὶ ἶρος, ὃς ἀγγέλλεσκεν ἰὼν ἔνθα ἐστέλλετο. Εἴρω, συνάπτω, ὅθεν εἱρμός. Εἰρωθέντα, κινδυνεύσαντα. σαλεύσαντα. Εἴρων, ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων. ἢ ὁ ἔχων καὶ προσποιούμενος μὴ ἔχειν. ἀλαζὼν δὲ, ὁ μὴ ἔχων καὶ προσποιούμενος ἔχειν. ἢ ὁ πάντα παίζων ὑποκριτής. εἰρωνευόμενος. ἀπατεὼν κόλαξ. ἢ εἴρων. ὁ δυνάμενος μὲν ποιῆσαί τι. λέγων δὲ μὴ δύνασθαι. ἀλαζὼν δὲ ὁ τούτῳ ἐναντίος. ὁ ὑπερηφανευόμενος. οὐκ εἶδεν αὐτὸν παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ. ἤτοι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον, ἢ ἀλαζονέστερον. Εἰρωνεία, κολακεία. χλεύη. ἡ ὑπόκρισις. διαιρεῖται δὲ εἰς πέντε. εἰς χλεύην. μυκτηρισμὸν, σαρκασμὸν, καὶ στεϊσμόν. ἢ εἰρωνεία, λόγος ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν μετά τινος ὑποκρίσεως. Εἰρωνεύομαι, ψευδολογῶ. χλευάζω. ὑποκρίνομαι παρὰ τὸ εἴρων εἴρωνος. καὶ εἰρωνεύω, τουτέστιν ἐναντίον τὸ ἀλαζονεύομαι ἀφ' ὧν παράγεται

εἰρωνεία καὶ ἀλαζονεία· καὶ ταῦτα ὡς ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἀλλήλοις ἐναντία. ἔστι δὲ εἰρωνεία, προσποίησις ἀδυναμίας ὧν τις δύναται ποιεῖν εὐχερῶς· οἷον δύναταί τις ἀνεγεῖραι ναὸν κάλλιστον, ἢ δρόμῳ νικῆσαι τοὺς συναγωνιστάς· εἶτ' ἐξεταζόμενος εἰρωνεύεται μηδ' ὅπως ποῦ δύνασθαι τοιοῦτόν τι ἐργάσασθαι· ἢ τὴν ἀλαζονείαν ἐναντίον εἶναι τιθέασιν. ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσποίησις δυνάμεως, ὧν οὐ δύναταί τις ποιεῖν· οἷον οὐ δύναταί τις ἄγαλμα δαιδάλου κατασκευάζειν· ἢ δημιουργῆσαι· εἶτ' ἀλαζονεύεται, καὶ εὐπρεπέστερον δημιουργῆσαι. Εἰρωνεύσεται, καθυποκρινεῖται. λέγεται γὰρ ἐπὶ τῶν διάπειραν λαμβανόντων. Εἰρωνεύεται, ψευδολογεῖ· χλευάζει· ὑποκρίνεται. παρὰ τὸ εἴρων εἰρωνεύω. ὅθεν καὶ εἰρωνεία. τὸ δὲ εἴρων, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω γίνεται εἴρων, ὁ ἀπατεών· ὁ διὰ λόγων παραλογιζόμενος. Εἰρώτα, τὸ εἴρετο, διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ Ἴωνες. Εἰρώτων, διὰ διφθόγγου ἄρχεται ὡς ἀπὸ τοῦ εἰρωτῶ. οὗ χρῆσις παρ' Ὁμήρῳ. Εἰς, πρόθεσις, δηλοῖ κίνησιν εἰς τόπον· οἷον ἀπέρχομαι εἰς τόνδε τὸν τόπον. ἐν δὲ τῇ συνθέσει δηλοῖ κίνησιν, ἐντὸς τοῦ· οἷον, εἰσέρχομαι, εἰσπαίω. Εἰς, πρόθεσις, καὶ εἷς ἐπὶ ἀριθμοῦ, καὶ εἶς ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, διὰ διφθόγγου γράφεται. Εἷς, ἀντὶ τοῦ ἐν χρῶνται Ἀττικοί· ὡς Ἀριστοφάνης· κατακλινεῖν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ κράτιστόν ἐστιν. ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ τοῦ ἀσκληπιοῦ ναῷ δηλονότι. Εἷς· διατί δασύνεται; τὸ ε τῶν ἀριθμῶν δασύνεται· διατί περισπᾶται; τὰ εἰς εις ὀνόματα μὴ κοινολεκτούμενα, ἔχοντα οὐδέτερον παρασχηματισμόν, ἀποστρέφεται τὴν ὀξεῖαν τάσιν. ὀνόματα δὲ εἶπε, διὰ τὰς μετοχάς· οἷον τυφθείς. κοινολεκτούμενα δέ, διὰ τὸ εὐγενής, καὶ εὐσεβής· οἱ γὰρ Βοιωτοὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφουσιν. εἷς ἑνός. ὁ κανών· τὰ εἰς εις μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικά, διὰ τοῦ νος κλίνεται· οἷον κτεὶς, κτενός· δεὶς, δενός· εἷς, ἑνός· ὅπερ ἰσοδυναμοῦται, τῷ τὶς· ὅπερ μετὰ τοῦ οὐ, οὐδεὶς οὐδενός· καὶ μετὰ τοῦ μή, μηδείς. πρόσκειται μονοσύλλαβα, διὰ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβάς· οἷον χαρίεις, χαρίεντος. πρόσκειται ὀνόματα, διὰ τὰς μονοσυλλάβους μετοχάς· οἷον θείς, θέντος· εἷς ἕντος· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀφείς, ἀφέντος, ὁ ἀπολύσας. πρόσκειται ἀρσενικά, διὰ τὸ κλείς, κλειδὸς θηλυκόν. γίνεται δὲ εἷς, παρὰ τὴν ἕσιν καὶ ἄφεσιν· ὁ ἀπολελυμένος καὶ μεμονωμένος. Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον, ἀντὶ τοῦ πρὸς Ἀγαμέμνονα δῖον· ἐναλλαγὴ προθέσεως. Εἰς, ἀεὶ αἰτιατικῇ· οἷον εἰς ἐκκλησίαν· εἰς ἀγοράν. τὸ δὲ εἰς ᾅδου καὶ εἰς διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς· ὡς ἐπὶ τῆς ἐν. ἀλλὰ γὰρ ἐπὶ μὲν ἀψύχων τῇ εἰς· ἐπὶ δὲ ἐμψύχων τῇ πρὸς μάλιστα χρηστέον· οἷον πορεύομαι εἰς ἀγοράν· πέμπω τὸ χρυσίον πρὸς σέ. Εἰς ἅλαδε· περιττῶς κεῖται, ἢ τὸ εἰς· ἢ τὸ δε. διὰ τὸ ἐκ παραλλήλου κεῖσθαι. ὅπερ τοιοῦτόν τι γίνεται καὶ ἐν τῷ, ὅνδε, δόμονδε. Εἰς δεκάτους παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἰς δέκα, ἵνα ᾖ παράγωγον ἀντὶ ἁπλοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς πολλὰς δεκάδας. Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν. Εἰς διονύσου Ἀττικῶς, ἤγουν εἰς τὸν ναὸν τοῦ διονύσου. Εἰς καιρόν, ἀντὶ τοῦ ἐγκαίρως· εἰς καιρὸν ἐπανῆλθε. Εἰς μέγα, ἀντὶ τοῦ πάνυ. καὶ εἰς μέγα φθέγγεται, ἤγουν πάνυ. Εἰς τάχος γράφει λέγε, καὶ εἰς κάλλος γράφεται. μὴ ταχυγράφος ἐστί, μὴ δὲ καλλιγράφος. Εἰς τρίτην λέγουσιν Ἀττικοί, οὐκ εἰς τρίτης ἡμέραν· συνέστιος ἐν ἐπιστολῇ· εἰς τρίτην ἥκειν ἐπήγγειλε. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ, τρίτῃ μὲν ἦν αἰχίνη κειμένῳ· καὶ Ἀριστείδης ἧκεν εἰς τρίτην. Εἰς ὥρας· ἐξ Ὁμήρου λαβόντες οἱ Ἀττικοί φασιν ἐπὶ ἀρᾶς, τὸ μὴ ἐς ὥρας ὁ δεῖνα οἴκοιτο, ἀλλὰ δηλαδὴ πρὸ ὥρας ἐκθεριωθείη. Εἰσαγγελία, δηλατορία· εἰσαγγελία δέ, καὶ γραφὴ διαφέρει· εἰσαγγελία μὲν γάρ, ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ δημοσίων ἀδικημάτων γίνεται· γραφὴ δέ, καὶ ἐπὶ μικρῶν. κυρίως γραφή, ἐπὶ τῶν τὰ παράνομα γραφόντων. καὶ εἰσαγγελία, δημοσίας τινὸς δίκης ὄνομά ἐστι. τρία δὲ ἐστὶν εἴδη εἰσαγγελιῶν. ἡ μὲν γὰρ ἐπὶ δημοσίοις ἀδικήμασι μεγίστοις, καὶ ἀναβολὴν μὴ ἐπιδεχομένοις· καὶ ἐφ' οἷς μήτε ἀρχὴ καθέστηκε, μήτε νόμοι κεῖνται τοῖς ἄρχουσι καθ' οὓς εἰσάξουσιν. ἀλλὰ πρὸς τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον ἡ πρώτη κατάστασις ἔστω. καὶ ἐφ' οἷς τῷ μὲν φεύγοντι ἐὰν ἁλῷ μέγισται ζημίαι ἐπίκεινται· ὁ δὲ διώκων ἐὰν μὴ ἕλῃ οὐδὲν ζημιοῦται. πλὴν ἐὰν τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλάβῃ, τότε χιλίας ἐκτίνει. τὸ δὲ παλαιόν, καὶ οὗτοι μειζόνως ἐκολάζοντο. ἑτέρα δὲ εἰσαγγελία λέγεται, ἐπὶ ταῖς κακώσεσιν. αὗται δὲ εἰσὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ τῷ διώκοντι ἀζήμιοι. κἂν μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων. ἄλλη δὲ εἰσαγγελία ἐστί, κατὰ τῶν διαιτητῶν. εἰ γάρ τις ὑπὸ διαιτητοῦ ἀδικηθείη, ἐξῆν τοῦτον εἰσαγγέλλειν πρὸς τοὺς δικαστάς· καὶ ἁλούς, ἠτιμοῦτο. Ἰσαῖος μέντοι περὶ τοῦ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰσαγγελίαν καὶ γραφὴν ὠνόμασεν. Εἰσαγείραντο, ἀνεκτήσαντο. Εἰσαγηοχώς, εἰσενεγκών. Εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν, τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος. Εἰς ἀγρὸν μανεὶς· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐχρήστων· ἐμφαίνει γὰρ ὡς ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου. Εἰσαγωγή, ἀρχὴ Ἀθήνησι, τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων. Εἰσαγωγεύς, τῷ ὁδηγῷ. καὶ εἰσαγωγή, ἡ ἐπὶ τὰ τέλη ὁδήγησις τῶν λόγων. Εἰσαγωγικοῖς, νεκροῖς· ἀρχαρίοις. Εἰς ἀΐδαο, εἰς τὸν τόπον τοῦ ᾅδου. Εἴσαντο θεροί τινι. ἤγουν δόξοι, ἢ ὅμοιαι. Εἰς ἅλα, εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰσάμενος, ὁμοιωθείς. Εἴσαν, ὑπετάγησαν· ἢ συνῆκαν. Εἴσαντο, παρὰ Ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ διενοήθησαν· καὶ ὑπέλαβον. Εἰσάπαξ λέγεται, τὸ εἰς μίαν γεγονός· οἷον εἰσάπαξ συνέβη γενέσθαι χρηστόν. ἅπαξ δέ, τὸ μίαν καὶ σπανίως συμβάν· οἷον ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰ διάσια ἔθυον. Εἴσας· ἰσοπλεύροις ἰσοτοίχοις. ἢ εἴσας, ναῦς, ἴσας καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, εἴσας. εἴσω δὲ εὗρον, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι. ἴσω, ἴσας, καὶ νῆας εἴσας, τὰς πορευτικάς. ἢ φρένας εὐκράτους· ἀγαθάς· ἰσοτοίχους. Εἰσάπτην, εἰσελθεῖν. Εἴσατο ἴμεν, δύναται ὅμοιον εἶναι καὶ τό, βῆ δ' ἰέναι, ἵνα ᾖ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. τὸ εἴσατο, καὶ μὴ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔδοξεν. Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη· ὥρμησεν. ἀπὸ τοῦ εἴω ῥήματος. ταυτὸν δὲ κατ' ἔννοιαν τῷ διελήσατο, καὶ τῷ διαείσατο. πλὴν ὅσον τοῦτο μὲν ποιητικώτερον, ἐκεῖνο δὲ κοινότερον. καὶ εἴσατο παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβε· ἐφάνη, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡμοιώθη λέγεται ἀπὸ τοῦ εἴδω. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη, ἀπὸ τοῦ εἴω. Εἴσατο ἐν ἐπιγράμματι, ἀντὶ τοῦ ἀνέθηκε. Τοῦτό σοι Ἄρτεμι δῖα Κλεώνυμος εἵσατ' ἄγαλμα· καὶ εἵσατο, κατέθετο ἐν ἐπιγράμματι. Ὅς τάδε καλὰ εἵσαθ' ὑπαὶ πιτύων ὔμμι θεαὶ ξόανα. καὶ ἀντὶ τοῦ περιέθηκε· περιέβαλε. Εἰσαφάσματα, εἰσπηδήματα. ἀπὸ τοῦ εἰσαφιέναι· ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ. Εἰσβαίνει κυρίως ἐπὶ νηὸς λέγεται· ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ· φαμὲν εἰσβάντες εἰς ναῦς πανδημεὶ ναυμαχῆσαι. μετὰ αἰτιατικῆς καὶ προθέσεως συντάσσεται. Εἰσβαλεῖν κυρίως ἐστί, τὸ πολεμίους τινὰς εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. καὶ τὸ εἰσέρχεσθαι ἁπλῶς, καὶ εἰσδύειν.

Εἰσβάλλειν, ἀντὶ τοῦ εἰσρεῖν. οἷον εἰσβάλλουσιν οἱ ποταμοί. Θουκυδίδης· Διὰ δὲ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων εἰσβάλλει εἰς αὐτήν. ἀντὶ τοῦ εἰσχέει. εἰσβάλλειν καὶ ἐπὶ πολέμου, ὡς ὁ αὐτός. Πελοποννήσιοι καὶ οἱ σύμμαχοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πολέμου, εἰσέβαλον εἰς Ἀττικήν. Εἰσβολαί, ἀφορμαί. ἀρχαί. φιλονεικίαι. εἴσοδοι. καὶ εἰσβολαί, ἀλφίτων, τὰ σιτοφυλάκια. αἱ ἀποθῆκαι. Εἰσβολὰς ἔλεγον, τοὺς τόπους δι' ὧν εἰσέβαλλον οἱ πολέμιοι. καὶ τὰς εἰσόδους τῶν πολεμίων στρατῶν. Εἰσβολὴ ἐπὶ τοῦ νοός. τρία θεωρεῖται. εἰσβολή. παραδοχή. συγκατάθεσις. τοῦτο παρὰ τῷ Δαβίδ, εἴρηται ἐνώτισις. σύνεσις. Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε. καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἐνώτισις μὲν ἡ σύνοψις τῶν ῥημάτων. σύνεσις δέ, ἐπίληψις τῶν πραγμάτων. προσοχὴ δὲ πλείωσις τῆς ἐφέσεως. Εἰσβόος, Ἀθήνησιν ἡμέρα οὕτω καλεῖται, τοῦ Βοηδρομιῶνος. Εἷς βροτός, εἷς ἄνθρωπος. Εἰς δέον σε εὗρον, ἤγουν εὐκαίρως. ἡ παροιμία εἰς δέον, ἀπὸ τοῦ Περικλέους, ὅταν τις θέλῃ μὴ φανερῶς εἰπεῖν, ὅπου τι πολλάκις ἀνήλωσεν. ὁ γὰρ Περικλῆς τὰ εἰς προδοσίαν χρήματα. εἰς δέον ἀπεγράφετο. Εἰς Διονυσίου, πρὸς Διονύσιον. Εἰσέδρακεν, ἐθεάσατο. Εἰσδύεται, εἰσέρχεται. Εἰσδὺς εἰσελθοῦσα. Εἶσε λόχον, ἤγουν ἐκάθισε λόχον. καὶ εἷσεν ἐπὶ θρόνον. Εἰσέθει, εἰσέτρεχε. θέειν γὰρ τὸ τρέχειν. Εἴσεαι αὐτός παρ' Ὁμήρῳ. τουτέστιν, αὐτὸς γνώσῃ. καὶ νοήσεις. καὶ εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. ἀπὸ τοῦ εἴω ῥήματος. φησὶ γὰρ Ὅμηρος, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκός. Εἴσειμι, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχομαι. ἔξειμι, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχομαι. σύνειμι, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι. καὶ ἀντὶ τοῦ συνυπάρχω. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῆς ὁμιλίας λέγεται. καὶ ἔτι ἐπὶ συνουσίας. πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι. πρόειμι, ἀντὶ τοῦ προέρχομαι. καὶ ἄνειμι, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχομαι. κάτειμι, τὸ ἐναντίον τούτου. δίειμι τὸ γράμμα. ἤγουν διέρχομαι. μέτειμι τινά, ἤγουν κολάζω. πάρειμι, ἀντὶ τοῦ παρών εἰμι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. περίειμι, ἀντὶ τοῦ περιέρχομαι. Εἰσεκώμασεν, εἰσῆλθεν. Εἰσελᾶσαι περισπωμένως, ἀπὸ τοῦ ἐλάω ἐλῶ. Εἰσελαύνοντα, εἰσερχόμενα. Εἰσελάων, εἰστρέχειν μέλλων. Εἰσεμπορεύεσθαι, τὸ εἰς πολεμίους ἐμπορείας χάριν ἀπιέναι. Εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, δίκης ἐστὶν ὄνομα. ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι. Εἶσεν, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου εἶσα ἀόριστος. Εἷσεν, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου εἶσα ἀόριστος. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐνέπω εἶπα, καθίζω ἕτερον, καὶ καθίζω ἐγώ, ἐκάθιζον παρατατικός. καθίσω μέλλων. ἐκάθισα, ἀόριστος. καὶ εἷσα ποιητικῶς ἐπὶ τῆς μεταβατικῆς τοῦ καθίζω σημασίας. τὸ δὲ καθέζομαι οὔτε πάθος οὔτε ἐνέργειαν δηλοῖ. ὡς τὸ πλουτῶ καὶ ὑγιαίνω. καὶ ἔστιν ἐνεστὼς μὲν καθέζομαι, καὶ κάθημαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. παρατατικὸς δέ, ἐκαθεζόμην καὶ ἐκαθήμην, μέλλων καθεσθήσομαι. ἢ καθεδοῦμαι. ἀόριστος ἐκαθέσθην. παρακείμενος ἧσμαι, ποιητικῶς. ὑπερσυντέλικος ἥσμην. οὗ τὸ τρίτον ἧστο. καὶ εἷσεν, ἔκτισεν. Εἰσενιόντα, ὁμοῦ πορευόμενον. καὶ εἰσενῆλθον, ἀντὶ τοῦ ὡμονόησαν. Εἰσενεγκεῖν, τὸ ἔσω ἀγαγεῖν. οὐ ἀνάπαλιν τὸ ἐξενεγκεῖν. τὸ μέντοι ἀνενεγκεῖν, ἔχει πλείω τινὰ διατριβήν. ὅτι μὲν γὰρ ἀνενεγκεῖν λέγεται καὶ τὸ ἀναγαγεῖν τι, καὶ τὸ ἀναβῆναι. ὡς δηλοῖ τὸ εἰς τὸ Κωρύκιον ἀνενείκαντο. ἤγουν ἀνέβησαν. ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέπνευσε κεῖται κατὰ Παυσανίαν, δηλοῖ Θεόπομπος εἰπών. Ἄφωνος ἐγένετο. ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀνήνεγκεν. καὶ πάλιν ἀνενέγκατο φωνῆσαί τι. οἱονεὶ ἀνέπνευσε καὶ ἀνεστέναξε. λέγεται δέ τις καὶ ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν. καὶ ἐκ παραφροσύνης. ὃ καὶ ἀναφέρειν λέγεται. Εἰσενεκάθισεν, ἵδρυσεν. Εἰς ἕνην, εἰς τρίτην. Εἰσέλθῃ, εἰσέρχηται. Εἰσεπόδιζον, ἀντὶ τοῦ εἰσέβαινον τοὺς πόδας τοῦ χωρίου. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ὀργεῶνα. Εἰς ἐπίδοσιν, εἰς αὔξησιν. Εἰσεποιήθη, εἰσεκρίθη ὑπὸ τοῦ πατρός. Εἰσεποιεῖτο, ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει. Εἰς ἕτερον, εἰς δουλείαν. Εἴσεται, ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. Εἰς εὐνήν, εἰς κοίτην. Εἰσέφρηκεν, εἰσεπήδησεν. εἰσαφῆκεν. Εἰσέφρησα, εἰσέδυσα ἑαυτόν. καὶ εἰσέφρησας, εἰσήγαγες. Εἰσέφρησεν, ἐπεισῆλθεν. Εἰσέφρουν, εἰσεδέχοντο. οἱ δὲ τὰς πύλας ἀνοίξαντες, εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. Εἰσέχει λέγεται κυρίως, ἐπὶ οἰκοδομῆς τῆς οἰκίας. οἷον εἰσέχει πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ὁ λίθος. καὶ εἰσέχει ὁ κόλπος, ἀντὶ τοῦ ὑφανίζει. τὸ ἐναντίον ἐξέχει, ἀμεταβάτως. Εἰσεχέοντο, εἰσήρχοντο. Εἰσεχόντων, ἀντὶ τοῦ εἰσερχομένων. Ἀριστείδης· Κόλπων ὧν ἴσασιν ἄνθρωποι τῶν εἰσεχόντων. Εἰσέχων, ἀντὶ τοῦ εἰσερχόμενος. Ἡρόδοτος. Κόλπος θαλάσσης εἰσέχων, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης. Εἰς ἕω, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἐρχομένην ἡμέραν. Ἰσαῖος, ἐν τῷ τοῦ Ἥρωνος κλήρου. Εἴσῃ, γνώσῃ. μαθήσῃ. λογίσῃ. Εὐριπίδης. καὶ εἰσόμενον. μαθησόμενον. Εἰσῄα ἀντὶ τοῦ εἰσῄειν. καὶ εἰσῇσαν, ἀντὶ τοῦ εἰσῄεσαν. Εἰσηγάγετην, εἰσηγάγον δυϊκῶς. Εἰσήγγειλεν, ἐσυκοφάντησεν. Εἰσηγεῖται, συμβουλεύει. νουθετεῖ. εἰσηγήσασθαι τὰ αὐτά. Εἰσηγητήρια, ὅταν ἄρχηται βουλεύειν, ἢ θύειν. Εἰσηγητής, διδάσκαλος. Εἰσηγορία, ἐπηγορία. καὶ κατηγορία. ἀντὶ τοῦ μέμψις, καὶ λοιδορία. Εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω. παραινῶ. διδάσκω. νουθετῶ. Εἴσῃ δαιτός, κοινότερον ἡ ἰσόμοιρος. κατὰ δὲ Ζηνόδοτον ἡ ἀγαθή. ὡς ἱστορεῖ καὶ Ἀθήναιος. λέγων ὅτι ἐπεὶ ἡ τροφὴ τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν ἀναγκαῖον, ἐπεκτείνας εἴρηκεν ἐΐσην. ἔνθα σημαίνει τὸ ἐπεκτείνας. ὡς τοῦ Ζηνοδότου ἐπέκτασιν δόξαντος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσην, εἰπεῖν ἐΐσην. Εἰσῄειν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθον. τὸ ἐναντίον τούτῳ, ἐξῄειν. εἰσῄει με τόδε, καὶ εἰσῄει μοι, Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι. Οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεεινὸν εἰσῄει, οὔτε ὡς θανάτῳ παρόντα με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου, ἔλεος εἰσῄει. Εἰσῄεσαν, εἰσῆλθον. Εἰσήλασαν, εἰσῆλθον. Εἰσήλατο, εἰσεπήδησεν. Εἰσηλεῖν, εἰσάγειν. εἰσελαύνειν. Εἰσῆλθεν, εἰς τὴν οἰκίαν, λέγεται κατὰ λόγον. τὸ δὲ εἰσῆλθε, δηλοῖ μὲν τὸ εἴσω ἦλθεν. οὐ μήν, καὶ ὅτι εἰσῆλθεν ὡρισμένως. διὰ τοῦτο ἐπάγεται τὸ εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὴν πόλιν. ἢ τοιοῦτό τι. καὶ οὐ δοκεῖ φορτικόν. Εἰσηλούσιον, τίμημα εἰσόδου. ἢ τέλος. Ἐΐσην, οὐ μόνον λέγει ὁ ποιητὴς δαῖτα, ἀλλὰ καὶ νῆας ἐΐσας. ἤγουν, ἴσας. ὥστε μὴ ἀεὶ στοιχίζειν. καὶ πλεονασμὸς τοῦ ε. ἐΐσας. ἢ πορευτικάς. καὶ ταχείας παρὰ τὸ ἰέναι. καὶ ἐΐσην δαῖτα λέγει ὁ ποιητής. ἢ τὴν ἴσην. κατὰ πλεονασμὸν ἰωνικὸν τὸν τοῦ ε. ἰσομοίρως γὰρ δαίνυντο διὰ τὸ ἀφιλόνεικον. ἢ παρὰ τὸ εἴω τὸ πορεύομαι. ἢ διὰ παντὸς ἱκνουμένην τοῦ σώματος. ἤτοι πορευομένην. καὶ εἰς ἅπαν αὐτὸ διϊκνοῦσαν. Εἰσήνεγκεν ὁ δεῖνα ζημίαν, ἀντὶ τοῦ ἐζημιώθη. Εἰσῄρετο, εἰσεφέρετο. εἰσήγετο. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο. Εἰσηρρήσε κάλλιον, ἢ εἰσεφθάρη. καὶ εἰσηρρήσεν, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν. εἰσεπήδησεν. κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις, εἰσέφρησε γράφεται δηλούσης τῆς λέξεως τὸ ἐπεπήδησεν. ἔτι δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν. Ἐΐσης, εἰς ἴσον ἑκάστῳ μεμερισμένης, δαιτὸς ἐΐσης.

εἴσιος. Ἔϊσης, ἰσομοίρου ἴσης. Εἴσηται, παύσηται. Εἰσῆχε, κάλλιον, ἢ εἰσαγήοχεν· ἀπὸ τοῦ εἰσάγω· εἰσάξω· ἦχα. Εἶσθα, ἀντὶ τοῦ ἥξεις· πορεύσῃ· ἐλεύσῃ· ἐκ τοῦ εἶμι τὸ δεύτερον εἶς· καὶ εἶσθα. Εἶσθα θύραζε, διὰ διφθόγγου ἔχον τὴν παραλήγουσαν τοῦ εἶσθα. οὐ γάρ ἐστι ῥῆμα συνήθως ὑπαρκτικὸν, ἀλλὰ τὸ πορεύῃ, καὶ ἐξέρχῃ δηλοῖ· γινόμενον ἀπὸ τοῦ εἶμι· οὗ τὸ δεύτερον εἶς· καὶ κατ' ἐπέκτασιν εἶσθα· ὁμοίως τῷ ἔφησθα· ἐθέλησθα· καὶ τοῖς τοιούτοις. Εἰσθμὸς, εἴσοδος ὕδατος στενή. Εἰσθορόντα, εἰσπηδήσαντα. Ὅταν ἴδωσιν ἄλλον εἰσθορόντα τοῖς πολεμίοις, φονῶντα, καὶ πεφονευμένους θεάσωνται. Εἶσι κατ' οὔρεος, ἀττικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς καὶ τὸ κατὰ σπλάγχνων ἔβαψε ξίφος· καὶ τὸ ὄρους κατὰ ς· καὶ τὸ κατὰ δὲ κεφαλῆς οὔλας ἢ κεκόμας· ὅτι δὲ καὶ μετὰ αἰτιατικῆς δύναται ἡ τοιαύτη συντάσσεσθαι πρόθεσις, δῆλον τὸ ἢ κατὰ Τηΰγετον, ἢ Ἐρίμανθον. Εἰσὶ, τυγχάνουσιν· ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχουσι διὰ διφθόγγου. Εἶσι, πορεύεται· ἢ ἔρχεται. Εἰσίασι, τὸ εἰσέρχονται· μετὰ τῆς εἰς προθέσεως λεγόμενον· εἴσιασι δὲ οὐ λέγομεν. Εἰσιέτω· καὶ περὶ τούτου οὕτως ἔχει· Λολλιανὸς ἀκούσας ὅτι χρὴ σὺν τῷ ε εἰσιέναι λέγειν, εἶθ' ὑπέλαβε καὶ τὸ εἰσίτω εἰσιέτω δεῖν λέγεσθαι· Φρύνιχος. Εἴσιθι, εἴσελθε. Εἰσίθμη· ἡ εἴσοδος· παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι. Εἴσιμεν, εἰσερχόμεθα. Εἰσίμη, ῥύμη. Εἰσίοντο, εἰσήρχοντο. Εἰσιτήρια, ἡμέρα ἑορτῆς ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες προϊᾶσιν οὕτως ἐκαλεῖτο· ταύτην δὲ τὴν ἡμέραν πρώτην τοῦ ἔτους Ἀθηναῖοι νενομίκασιν. Εἰσιτήριος, ὁ εἰσόδιος λόγος. Εἰσιτητὸς, πορευτός. Ἐσίτω· εἰσελθέτω· δηλαδὴ τὸ εἴσω ἐλθὲ, καὶ ἐλθέτω. Εἰς καλὸν, εὐκαίρως· καὶ εἰς καιρὸν, ἀντὶ τοῦ εὐκαίρως. Εἰσκαλοῦμαι, τὸ ἐπὶ φιλίᾳ τινὰ ἀξιοῦμαι· ὃ καὶ εἰς καλῶ γράφεται κοινῶς· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Εἰσκεκριμένον, ἐπείσακτον· καὶ εἰσκριθεὶς εἰσελθών. Εἰσκεκύληκεν, εἰσήνεγκεν, εἰσήγαγεν. Εἰσκηρύττεται, καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Ἔϊσκομεν, ὁμοιοῦμεν· δοκοῦμεν· καὶ ἔϊσκω, τὸ ὁμοιῶ. Εἰσκονιανοὶ, οἱ Ἐφέσιοι· ὡς Καλλίμαχος. Εἰς κόνιν, εἰς γῆν. Εἰς κόπρον θυμιᾷς· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Εἰς κόρακας, εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον. Εἰσκριθεὶς, ἀντὶ τοῦ εἰσελθών· ὁ δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ὂν εἰσκριθείς. Εἰσκρίνειν, μερίζειν· εἰσχωρίζειν. Εἰσκρίνοιτο, εἰσφέροιτο· κρίνοιτο.

Εἰσκυκλεῖ, εἰσφέρει· ἐπὶ σῶμα ὠθεῖ. Εἰσκυκλήσας, περιελθών. Εἰσκυνόσαργες, εἴρηται ἐπὶ ὕβρεως καὶ ἀρᾶς· ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον· ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ· ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θυόντων κύνα λευκὸν, ἢ ταχὺν, ἀετὸν ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία, αὐτοῦ καταθεῖναι· καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς, λαβεῖν χρησμὸν, ἱερὸν Ἡρακλέους ἱδρύσασθαι τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν· ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἰσοθέοις ἐτιμήθη. Ἔϊσκω, εἰκάζω· ὁμοιῶ· αἰτιατικῇ. Εἰς λῆξιν, εἰς κατάπαυσιν· εἰς τελειότητα. Εἰς μελίττας ἐκώμασας, παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως κακουμένων. Εἰς νέωτα, εἰς τὸ ἐπιόν. Εἰσόδια, πρόσοδοι· ἀναλώματα. Εἴσοδον ὡρμήθην, ἀντὶ τοῦ μετέωρος πρὸς ἀπόπλουν. Εἴσοδος, εἰσφορά. Εἰσοικίζεται, εἰσφέρει· ἢ εἰσφέρεται· ἢ ἰδιοποιεῖται. Εἰσοίσει, εἰσενέγκει. Εἰσοιχνεῦσαν, ἄδηλον εἴτε οὐδέτερόν ἐστιν, εἴτε θηλυκὴ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ εἰσοιχνέουσαν· δύναται γὰρ καὶ οὕτω κατὰ σχῆμα Ἀττικόν· ἀττικίζει γὰρ πάντως ὁ εἰπὼν ἐνταῦθα, τοῖον δὲ θάλος χορὸν εἰσπορευομένην, ταυτὸν, τῷ τοίανδε θαλερὰν κόρην χορεύουσαν· τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ φίλε τέκνον ἀντὶ τοῦ φίλε υἱέ. Ἰστέον δὲ ὡς δυνατὸν, εἰσοιχνοῦσαν εἰπεῖν κοινότερον· ὅμως ὁ ποιητὴς εἵλετο τὸ καινότερον, ὡς φίλον αὐτῷ, καθὰ καὶ ἄλλοι προαιροῦνται· οὕτω Δωριεῖς· ἐν τῷ λεξεῖται, ποιησεῖται, ἐσσεῖται, μετιθέντες τὴν παραλήγουσαν ει δίφθογγον εἰς τὴν ου παρενθέσει τοῦ ν ποιησοῦντί φασι, καὶ πλεσοῦντι, καὶ ἐσσοῦντι· πᾶς γὰρ μέλλων καθ' Ἡρακλείδην τοιοῦτος ἐπὶ τρίτου πληθυντικοῦ Δωρικῶς εἰς τὸ ντι λήγει τῆς ου διφθόγγου παραληγούσης· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ποιοῦντι, καὶ ὀρθοῦντι, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦσι καὶ τῶν ὁμοίων θεμάτων τῆς πρώτης καὶ τρίτης τῶν περισπωμένων· ἔτι καὶ τῶν μελλόντων· ποιησοῦντι γὰρ καὶ ὀρθησοῦντι, καὶ τὰ ὅμοια· ἐπὶ μέντοι δευτέρας διὰ τὸ α μηκυνομένου καὶ τοῦ ν· γελασοῦντι γὰρ, καὶ γελῶντι· καὶ βοασοῦντι, καὶ βοῶντι· ἐπὶ δὲ βαρυτόνων, ἡ ον συλλαβὴ, ἐν τοῖς παρατελευταίον λέγοντι, ἀντὶ τοῦ λέγουσι· καὶ τὰ ὅμοια· τῶν δ' αὐτῶν Δωριέων, καὶ τὸ φρονοῦσι· καὶ νοοῦσι, φρονεῦντι, λέγειν καὶ νοεῦντι, ἐπὶ περισπωμένων δηλαδή· ἀπὸ ἐξάρσει τοῦ ν λεγόμενα αἰολικά ἐστιν· οἷον, φρονεῦντι· νοεῦντι· ἔτι δὲ καὶ ἐντί, ἀντὶ τοῦ εἰσίν, ὃ παρ' ἄλλως ἐντὶ λέγεται, δώριον ὁμοῦ ὂν καὶ αἰολικόν· δώριον μέν φησι, διὰ τοῦ ν καὶ τ· αἰολικὸν δὲ, διὰ τὴν παράληξιν τοῦ ε· τὰ γὰρ εἰς σι περατούμενα τρίτα πληθυντικὰ θέματα, τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα, μετατιθέασι τὸ μὲν ι, εἰς ν Δωρικῶς· τὸ δὲ σ, εἰς τ· τιθεῖσι τιθέντι· ἱεῖσι ἱέντι· οὕτω δὲ καὶ αἰολικῶς οἰκεῦντι φιλεῦντι, ἤγουν οἰκοῦσι φιλοῦσι· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ εἰσὶν, ὅτε γίνεται ἐντί. Εἰσόκε, καὶ τὸ ὄφρα, ταυτά ἐστιν· ἢ εἰσόκεν, ἕως ἄν· οὗ χρῆσις πολλαχοῦ ἀντὶ τοῦ ἕως, καὶ ἕως οὗ· καὶ ἕως ὅτου τίθεται· σύγκειται δὲ ἐκ προθέσεως καὶ ὑποτακτικοῦ οὐδετέρου ἄρθρου ἑνικοῦ πτώσεως αἰτιατικῆς· καὶ συνδέσμου· ἔχει δὲ ἔλλειψιν ληφθὲν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃ ἂν διὰ σχῆμα καιροῦ· ἤγουν ἕως ἂν τόδε γένηται. Εἴσομαι, ἀντὶ τοῦ γνώσομαι· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· εἴσομαι αἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης. Εἰσομένας, γνωσομένας· ὁμοιωθείσας. Εἰσόμενον, μαθόντα· ὡς τὸ, Τί πράττουσιν οἱ πολέμιοι; καὶ τί διανοοῦνται εἰσόμενον· καὶ εἰσόμενον, ὁδοιποροῦντα. Εἴσονται, μαθήσονται· γνώσονται· καὶ εἴσομαι· γνώσομαι. Ἔϊσον, ἀγαθόν. Εἰσορόων, βλέπων. Εἰς ὅτι δὴ, ἕως ἄν· παροιμία. Εἰς πάγας ὁ λύκος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν, ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον. Εἰσπαίει, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχεται· ἐκπαίει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται· συμπαίει δὲ, ἀντὶ τοῦ συγκρούει. Εἰσπαισεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰσελθεῖν· ὃ λέγεται ἐπὶ οἰκίας ἢ τοιούτου τινός. Εἰς παραβολὴν, εἰς γέλωτα· εἰς διήγημα. Εἰσπεπαίκασιν· εἰσπεπηδήκασιν. Εἰσπεποιημένη, ἔξωθεν γεγενημένη. Εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος· Καλλίμαχος· Μέμβλετο δ' εἰσπνήλαις, ὁπότε κοῦρος ἴοι φωλεὸν, ἢ λοετρὸν, ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος εἰσπνεόμενος· Λακεδαιμόνιοι γὰρ εἰσπνεῖν φασὶ, τὸ ἐρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τοῖς ἐρωμένοις ἐμπνόλης τις ὢν, καὶ εἰσπνήλης. Εἰσποιημένον, καὶ εἰσποιητὸν, τὸ θετὸν καὶ οὐ κατὰ φύσιν. Εἰσποίητον, θετὸν, οὐ γνήσιον· καὶ εἰσεποιεῖτο, ἀντὶ τοῦ ὑπετίθει· καὶ εἰσποιῶ τὸ καλλωπίζω, ἀττική. Εἰσποιῶ, τὸ οἰκειῶ· ὅθεν εἰσποιητοὺς φαμὲν υἱοὺς, τοὺς υἱοθέτους. Εἰς πομπὴν, εἰσβολή· περιεφέρετο δὲ ὁ ἀριστεὺς, καὶ δόρατα εἰς πομπὴν ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου βραχίονος.

Εἰσπράκτωρ, ἐπαίτης. Εἴσπραξις, ἀπαίτησις. καὶ εἰσπράττω, αἰτιατικῇ. Εἰσπράττω, τὸ ἀπαιτῶ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ
σημαινομένου λέγεται καὶ τὸ παθητικὸν, δίχα προθέσεως. οἷον πράττομαι δίκας, ἀντὶ τοῦ ἀπαιτῶ. λέγεται πράττο-
μαι ἐπὶ πάθους ἀντὶ τοῦ δημιουργοῦμαι καὶ ἐνεργοῦμαι. οἷον πράττεται ἔργον. ὁ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως ἀντὶ ἐνεργητι-
κοῦ τοῦ πράττω λαμβάνεται. οἷον διαπράττομαί σε δεινά, ἀντὶ τοῦ ἐργάζομαί σε δεινά. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀπαιτῶ οὔτε τὸ ἐνερ-
γητικὸν αὐτὸ τῆς εἰς προθέσεως λέγεται, οὔτε αὖ πάλιν τὸ παθητικὸν μετὰ προθέσεως. εἰ δέ που εὑρεθῇ τὸ πράττομαι
μετὰ προθέσεως, καὶ τὸ πράττω δίχα, σπάνια καὶ οὐκ ἀττικά. ὡς παρὰ συνεσίῳ. τό, ἐφ' ᾧ πράξαντας τὸ χρυσίον. Εἰς τέ-
λος, ἕως γήμης. Εἰς τὸν τετρημένον πίθον ἀντλεῖν. εἴρηται ἡ παροιμία, ἀπὸ τῶν περὶ τὰς δαναΐδας μύθων. παρόσον αἱ μέλ-
σαι ἐκεῖναι ὕδωρ, εἰς πίθον ἔβαλλον. παίζουσι δὲ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαί. Εἰς τέφραν γράφειν.
παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. ἐγὼ δὲ τοὺς ὅρκους αὐτοῦ, τὸ τῆς παροιμίας οἶμαι δεῖν, εἰς τέφραν γράφειν. Εἰσήκει, ἐκ
τοῦ ὑπερσυντελίκου γέγονε, πλεονασμῷ τοῦ ι. ὁμοίως ἀφεισήκει, καὶ καθεισήκει. ἢ εἰσήκει. καὶ εἰσήκειν, ὡς ἤσκειν.
εὕρηται παρ' ὁμήρῳ. Εἰσήκομεν, ἀντὶ τοῦ ἑστηκότες ἦμεν. καὶ εἰσήκεισαν. Εἰσία, ἐκάλει. εὐώχει. ὁ δὲ εἰσία τοὺς στρα-
τοὺς ἡμερῶν ἕξ, εἰς πανθοινίαν. Εἰς τὸ ἐνεδίδυτο, εἰς τὸ ἀπηχές. εἰς χεῖρον. ἢ κακόν. Εἰς τὸ δέον, καὶ ἐς τὸ δέον. περι-
κλῆς δῶρα δοὺς τοῖς πολεμίοις τοῖς περὶ κλεανδρίδαν ἵνα μὴ δῃώσωσι τὴν χώραν, δεκαπέντε τάλαντα ἀνήνεγκε, τὸ
ἀνάλωμα τοῖς ἀθηναίοις. οὕτω πῶς ἀπογράψας, εἰς τὸ δέον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. ὥσπερ περικλέης, εἰς τὸ δέον ἀπώ-
λεσα. καὶ μένανδρος ἐν ἀπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρωθι. Εἰς τοὔμπαλιν, εἰς τοὐναντίον. Εἰς τροιζῆνα δεῖ
βαδίζειν, ἐπὶ τῶν κακοπαθείων καὶ σπανοπωγώνων εἴρηται. πώγων γάρ ἐστι λιμὴν εἰς τροιζῆνα. Εἰς τρυπάν, τὸ παρει-
σέρχεσθαι. Εἰς ὕδωρ σπείρειν, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. ὡς τὸ καθ' ὕδατος γράφειν, εἰς ὕδωρ γράφειν. ἐπὶ τῶν μάτην πο-
νούντων. Εἰς σφᾶς, εἰς ἑαυτούς. Εἰσφέρειν ἐστὶ, τὸ κατὰ νόμους διδόναι. χορηγεῖν δὲ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ διδόναι. Εἰσφο-
ρά, τέλεσμα. Εἰσφέρειν, τὸ εἰσκομίζειν. ᾧ ἐναντίον τὸ ἐκφέρειν. φράσις δὲ κωμικῆς ὁ ἄγων, τὸ εἰσφόρεον κόρυθάς τε καὶ
ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. ἔγχεά τε ὀξυόεντα. Εἰσφρήσας, εἰσελθών. Εἰσφρήσασθαι, εἰσδέξασθαι. Εἰσφρηχθέντα, καὶ
ἐκδιωχθέντα. Εἰσφρήσειν, εἰσάγειν. εἰσδέξασθαι. ἀντιφῶν καὶ δημοσθένης ἐν ὀγδόῳ φιλιππικῶν. πολὺ δὲ τοὔνομα ἐν
τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. καὶ εἰσφρήσασθαι, καυχήσασθαι, μετὰ σπουδῆς εἰσενεγκεῖν. Εἰσφρήσωσιν, ἀντὶ τοῦ εἰσδεχθῶσιν.
εἴσω τῶν ἱερῶν εἰσφρήσωσιν. Εἰ σφῶϊν, εἰ ὑμῶν. Εἰς χάος, εἰς ἀέρα. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμωσιν. Εἴσω, καὶ ἐπὶ κινήσεως
καὶ ἐπὶ στάσεως εὕρηται. ἀριστείδης ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ. εἴσω παρελθόντες. ὁ αὐτός ἐν τινι τῶν ἱερῶν. ἐπὶ τοῦ
χου μὲν εἰς τὸ εἴσω πεπραμένος ἐπὶ στάσεως. τίθεται καὶ ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως παρ' ὁμήρῳ. ὡς τὸ ἴλιον εἴσω. ἐπεὶ ἡ
εἰς τὸ εἴσω δηλοῖ, οὐκ ὀκνεῖ ὅμηρος τὸ εἴσω ἀντὶ τῆς εἰς θεῖναι μετὰ τῆς συντάξεως τῆς εἰς. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ἕως αὕτη ἐνίο-
τε δηλοῖ. οἷον ἀπὸ κεφαλῆς εἰς πόδας. τουτέστιν ἕως ποδῶν, καὶ τὸ ἕως τίθησιν ἀντὶ τῆς εἰς, τῆς αὐτῆς τούτου τὸ ἕως δηλού-
σης, μετὰ τῆς συντάξεως αὐτῆς. ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινεν. Εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον. ἀντὶ τοῦ εἰς εὐρέα κόλπον. ἐναλλαγή.
Εἴσω δόρπον ἐκόσμει, ἀντὶ τοῦ ἐντός. ἐναλλαγὴ ἐπιρρήματος. ἀπὸ προθέσεων γὰρ τινῶν γίνονται παράγωγα ἐπιρρήμα-
τα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν. καὶ ἀντὶ προθέσεων παρὰ τοῖς ποιηταῖς λαμβάνονται. οἷον ἴλιον εἴσω. ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἴλιον.
καὶ ἔκτοθε λιπαρῆς παλαίστρας, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς λιπαρῆς παλαίστρας. Εἰσωμίλει, ἐκολάκευεν. Εἰσῶπα, ἀντικρύς,
ἢ πρὸς ὄψιν. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, ἀντὶ πρόσωποι. ἢ ἔσωθεν βλεπόμενοι. ἢ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας ὄντες. δηλαδὴ οἱ ἀχαιοί.
ἀντὶ τοῦ περιστείλαντες ἑαυτοὺς περὶ τὰς νῆας τὰς πλησίον τοῦ τείχους. ἢ ἐν ὄψει ἔχοντες διὰ τὴν ἧτταν. τὰς πρὸς τῷ τεί-
χει νῆας ἀεὶ ἔχον κατὰ νώτου πρὸ τούτου ἐγγὺς τοῦ τείχους μαχόμενοι. ὅμηρος ἰλιάδος ο. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ὁμη-
ρικῷ λεξικῷ, εὕρηται εἰσωποί, οὕτως ἑρμηνευόμενον. εἰσωποὶ ἰδέσθαι, εἴσω εἰς ὦπα. ἐνώπιον. ἐν ὀφθαλμοῖς. Εἰσωχέ-
τευσαν, ἔνδον μετέφερον. Εἶτα, περιττὸν κατὰ τοὺς ἀττικούς. ἀριστοφάνης. εἶτα ἐσίγας τοσοῦτος ὤν; καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ
ἄρα. καὶ εἶτα ἀντὶ τοῦ μεταταῦτα. Εἰτακεῖν, ἐληλυθέναι. Εἶτε, τουτέστιν εἴητε κατὰ συγκοπήν. ἐξ οὗ τὸ εἶεν τρίτου
τῶν πληθυντικῶν. τοῖοι τοίνυν εἴητ' ἄν. ὀδυσσῆϊ ἀμυνέμεν. Εἶτε παρ' ὁμήρῳ. τοῖοι κ' εἶτε γραψάντων τινῶν τοῖοι κ' εἶτε
ἀντὶ τοῦ ἐστέ. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰμί. εἶτε. ὅπερ ἐστὶν ἐσμέν, ἐστέ. ἡρακλείδης τοὺς οὕτως ἀναγινώσκοντας, ἁμαρτάνειν φησί.
καθότι ὁριστικὸν ῥῆμα τῷ κε συνδέσμῳ ὑποτάσσουσιν. ὃς ἑκάστοτε περιεκτικὸν ἀπαιτεῖ. ἢ εὐκτικόν. ἐγκρίνει δὲ τὸ εἶτε
ἀντὶ τοῦ εἴητε λέγων, ὅτι ἡ ἀρχαία ἀτθίς, τὰ εὐκτικὰ συγκόπτει κατ' ἔξαρσιν μιᾶς συλλαβῆς. τὸ δὲ κοσμηθείημεν, καὶ
καὶ διακριθείημεν, ἀκολούθως δὲ εἴημεν. κοσμηθεῖμεν, καὶ διακριθεῖμεν. καὶ εἶμεν λέγοντες. καὶ τὰ τούτων δεύτερα.
κοσμηθεῖτε καὶ διακριθεῖτε. εἶτε. ἐν οἷς καὶ ταῦτά φησιν. ὅτι καὶ τὸ εἴπερ γὰρ κε βλεῖο προσδέμενος. ὅπερ ἐν ἰλιάδι κεῖ-
ται, εὐκτικὸν ἐστὶ συγκοπὲν ἐκ τοῦ βλείοιο ἐλέγχων κακῶς νοῆσαι, τοὺς εἰπόντας προστακτικὸν εἶναι τὸ βλεῖο. ἐπι-
στέον καὶ ὅτι τοῖοι κ' εἶτε, ταυτόν ἐστι τῷ τοιοῦτοι ἂν ἔσεσθε. καὶ ἅτε τῆς ὑστέρας ἀτθίδος ἐστὶ τὸ τοῖοι. ἡ γὰρ ἀρχαία ἑτε-
ροίαν ἐδίδου παράληξιν τῇ τοιαύτῃ λέξει, ὡς ἡρακλείδης δηλοῖ. ἔνθα λέγει τοὺς ἀττικοὺς τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ει με-
ταποιεῖν. τὸ δυοῖν λέγοντας δυεῖν, καὶ τὸ οἴκοι, οἴκει. καὶ τὸ ποῖος, πεῖος. Εἶτι, καὶ ἔπειτα, ἐσχάτως βάρβαρα. εἶτα
σὺ σύ, καὶ ἔπειτα λέγε. Εἰπισκαί, πηγὴ παρὰ τοῖς κλειτορίοις. Εἰ τόγε, εἰ τοῦτο. Εἶτι θυμός. ἐάν σου ἡ ψυχή. Εἴτω,
προσδέτω. συγχωρείσθω. καὶ εἴτω, ἀντὶ τοῦ ἐάν τινι. Εἴφθει, εἴβηται. Εἰχέναι, ἐοικέναι. Εἶχε, κατεῖχε. καὶ εἶχεν,
ἠκολούθει. Εἰχέσθην, ἐνεῖχον τό. ἐθαύμαζον. Εἴχεται, ἀντὶ τοῦ οἴχεται. Εἰχόμενος, κατεχόμενος. Εἴψετο, ἠκο-
λούθει. Εἴω, προσδέομαι. Εἴωθα καὶ εἰώθειν, καὶ εἰωθώς. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ω μεγάλου. ἀπὸ τοῦ ἔθω ἀχρήστου. ἐώθα-
μεν λαμπρῶς ἐστιᾶσαι. ἢ εἴωθα. ἔστιν ἔθω σημαῖνον τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι. ὁ μέλλων ἔσω. ὁ παρακείμενος, εἶκα.
ὁ μέσος, εἶθα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ω, εἴωθα. εἰωθώς, κυρίως μὲν ἐπὶ ἀνθρώπων. ὡς τὸ ἔθος καὶ τὸ ἦθος. καταχρηστικῶς δὲ
καὶ ἐπὶ ἀλόγων. διὸ καὶ θαρρήσας εἶπεν ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἵππου τὸ εἰωθώς, φησὶ καὶ ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων. ὡς τοῦ ἐωθέναι
καὶ τοῦ ἤθους, συστοίχων ὄντων. Εἰωθότων, ἀντὶ τοῦ εἰθισμένων κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος. καὶ

ὅμηρος· τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα· ἀντὶ τοῦ πινυτός. Εἴως, καθὰ ἐν τῷ μ̄ τῆς ἰλιάδος· οὐ συνήθως ἐλήφθη, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ τέως· ἐκ πλεονασμοῦ τοῦ ῑ γίνεται εἴως· ὡς καὶ τὸ τέως, τείως· εὕρηται δέ ποτε παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως, ὃ δηλοῖ τὸ ὅπως, πλεονάσαντος τοῦ ε ἀττικῶς· καὶ εἴως, ὅπως· ἵνα· ἐφ' ὃν χρόνον. Εἴωσεν, ἀπεώσατο. Εἰῶσι, συγχωροῦσιν· ἐκ τοῦ ἐῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ, εἰῶσιν· ἢ εἰάσιν, ἐῶσιν.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ·

κ, καὶ ἀντὶ τοῦ πρό. Ἑκάβη, κύων ἐγένετο ὥς φησι μυθικῶς εὐριπίδης· τὸ δὲ ἀληθές, οὕτως ἔχει· μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς πολυξένης, ὕβριζε καὶ κατηρᾶτο τοὺς ἕλληνας· οἱ δὲ ὀργισθέντες, ὡς κύνα αὐτὴν λίθοις ἀνεῖλον· ἢ Ἑκάβη, ἡ ἕκαθεν βεβηκυῖα πρὸς τὸν ἄνδρα· ὁ γὰρ πατὴρ δύμας φρύξ, εἰς ἴλιον πριάμῳ ταύτην ἐξέδοτο· ὅθεν καὶ πρίαμος φρυξὶ συμμαχεῖ· ἤδη καὶ φρυγίαν εἰσήλυθον. Ἐκάδευτο, ἐπένθουν. Ἑκάεργος λέγεται ἀπόλλων, ὁ ἕκαθεν εἴργων, ἤγουν κωλύων ὡς τοξότης· ἢ ᾧ ἐχρησμῴδησεν εἰς ἐκτροφὴν γυνὴ ἑκαέργη· ἢ ὁ ἕκαθεν ἐργαζόμενος· τουτέστι, μαχόμενος· ἔργον γὰρ τὴν μάχην οἶδεν ὅμηρος καλεῖν· τουτέστιν, ὁ πόρρωθεν ἐέργων· ὅ ἐστιν ἐργαζόμενος, καὶ μαχόμενος τοξότης· ἀλληγορικῶς δὲ λέγεται ὁ ἀπόλλων· ἢ ὁ ἕκαθεν ἐργαζόμενος τὰ περὶ γῆν ὡς ἥλιος· ἢ ἑκάεργος, ὁ ἑκατέρωθεν εἴργων, καὶ κωλύων τοὺς πολεμίους. Ἐκάη· κάω, ἐνεστώς· καὶ καίω· τὸ μὲν κάω, ἀττικόν, τὸ δὲ καίω, κοινόν· ἔκαον παρατατικός· καὶ ἔκαιον· καύσω μέλλων· ἔκαυσα ἀόριστος κοινῶς· ἔκηα δέ, ποιητικῶς· ὡς ἔχεα· πλὴν τὸ ἔκηα αὔξει τὴν παραλήγουσαν· ὡς τὸ ἔψηλα· παθητικά, κάομαι, καὶ καίομαι, ἐνεστώς· ὃ ἐνίοτε μὲν τὸ ἀνάπτεσθαι δηλοῖ, καὶ ἐμπυροῦσθαι· καθὸ λέγεται πῦρ καίεσθαι· ἐνίοτε δέ, τὸ ὑπὸ πυρὸς φθείρεσθαι· καθὸ λέγεται καὶ πυρὶ καίεσθαι· ἐκαόμην, παρατατικός· ἢ ἐκαιόμην· καυθήσομαι μέλλων, καὶ καήσομαι· ἐκαύθην, ἀόριστος καὶ ἐκάην· κέκαυμαι, παρακείμενος. Ἕκαθεν, πόρρωθεν· μακρόθεν· παρὰ τὸ ἑκάς. Ἐκάθηρεν, ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξε· δωριεῖς λαμβάνουσιν. Ἐκάθιζον, ἡττῶντο· ἐμέμφοντο. Ἐκαθίσατο, ἀττικοί· ὁ πάνυ τις ὠνούμενός τι τῶν ὑπὸ κήρυκι πιπρασκομένων, παραχρῆμα αὐτὸ μὴ ἀπάγῃ, ἵνα δὴ κυρία αὐτῷ μένῃ ἡ ὠνή· καὶ ἱδρύσατο. Ἐκαθέσθη, καθεσθείς· καθεσθήσομαι· καὶ τὰ πληθυντικά, καθεσθήσονται· ἔκφυλα· λέγε οὖν, καθέζομαι· καθεδοῦμαι· καθεδοῦνται· καθεδούμενος· φρύνιχος. Ἐκαίνυτο, ἤγουν ἐκαινούργει· ἢ ἐκόσμει· ἀπὸ τοῦ καίνυμι δὲ κανονίζεται. Ἔκαινον, ἔκοπτον. Ἐκαίνυτο, ἐνίκα· ἐκάκωσεν. Ἐκάκωσας, ἠρήμωσας. Ἐκαλαμήσαντο, ἀπεθέρισαν ἐκ τῆς τοῦ σπόρου καλάμης. Ἑκάλειος ζεύς, ὃν ἑκάλη ἱδρύσατο. Ἑκάλη, ἡρωΐς· εἰς ἣν καὶ ποίημα ἔγραψε καλλίμαχος· ἡ πρὸς ἑαυτὴν πάντας καλοῦσα· ταύτην ἑκάλην ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποκοριζόμενοι· ἔθυον δὲ αὐτῇ, διὰ τὸ ξενίσαι θησέα. Ἐκαλήμην, ἀντὶ τοῦ ἐκαλούμην· καὶ ἐνοήμην, ἀντὶ τοῦ ἐνοούμην λέγουσιν οἱ αἰολεῖς· τὴν ου δίφθογγον εἰς η μεταθέντες. Ἑκαλία, πόρρωθεν. Ἐκαλίξαντο, ἐσκήνωσαν. Ἐκάλλιθμος, ἱερὸς ἀφειμένος. Ἐκαλλίστρου, ἰακόν ἐστιν. Ἐκαμάτευσε, μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο· καὶ ἔφυγεν. Ἐκάμαξεν, ἔσεισεν. Ἔκαμεν, ἐπετέλεσεν· ἐποίησεν· ἠρρώστησεν· ἀπέθανεν· ἐκοπίασεν. Ἑκαμήδη, ἡ νέστορος παλλακή· ἀπὸ τοῦ ἕκαθεν βουλεύεσθαι· ἢ ἡ κατὰ τοῦ νέστορος μηδὲν εἰκαῖον μηδομένη. Ἔκαμον, δεύτερος ἀόριστος· ἀφ' οὗ ὑποτακτικόν, ἐὰν κάμω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κεκάμω· ὡς λελάχω. Ἔκαμον, ἐκοπίασαν. Ἐκάμοντο, κατειργάσαντο. Ἔκανεν, ἐφόνευσεν. Ἐκανόμος, ἀγελαῖος φιμός. Ἐκαόμην παρατατικός, ἢ ἐκαιόμην· καυθήσομαι, μέλλων· καὶ καύσομαι· ἐκαύθην ἀόριστος· καὶ ἐκάην· κέκαυμαι παρακείμενος. Ἔκαον ἀόριστος δεύτερος· ἀπὸ τοῦ καίω· ἰστέον ὅτι ὁ δεύτερος ἀόριστος διχρόνῳ φιλεῖ παραλήγεσθαι· ὅθεν ἐπὶ τοῦ τρώγω ἔτραγον· τὸ ω μέγα εἰς ᾱ ἐτράπη· καὶ ἐπὶ τοῦ λήθω ἔλαθον, τὸ η εἰς ᾱ· καὶ ἐπὶ τοῦ μήθω ἔμαθον· καὶ πρήθω ἔπραθον· ὡσαύτως ἐὰν εὑρεθῶσι δύο δίχρονα ἐν τῷ ἐνεστῶτι, ἀποβάλλεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ τὸ δεύτερον, καὶ φυλάττεται τὸ πρῶτον· οἷον καίω ἔκαον· ἐξ οὗ ἐκάην· χαίρω ἔχαρον, καὶ ἐχάρην, χαίνω ἔχανον, καὶ ἐχάνην· παίω ἔπαον, ἐξ οὗ ἐπάην, καὶ ἀνεπάην· λείπω ἔλιπον· πείθω ἔπιθον· λείβω, ἔλιβον· χωρὶς τῶν δισυλλάβων τῆς πέμπτης συζυγίας· ἐπ' ἐκείνων γὰρ τὸ ῑ ἀποβάλλεται, καὶ τρέπεται τὸ ε εἰς ᾱ κατὰ τὸν δεύτερον ἀόριστον· οἷον κείρω κερῶ, ἔκαρον· ἐξ οὗ ἐκάρην· φθείρω φθερῶ, ἔφθαρον· ἐξ οὗ καὶ ἐφθάρην· σπείρω σπερῶ, ἔσπαρον· ἐξ οὗ καὶ ἐσπάρην· κτείνω κτενῶ, ἔκτανον, ἐξ οὗ καὶ ἐκτάνην. Ἐκαπήλευσεν, ἐδόλωσεν. Ἐκάπυσεν, ἀνέπνευσε· κάπος γὰρ καλεῖται τὸ πνεῦμα κατὰ διάλεκτον· ἐξ οὗ καὶ κῆπος. Ἐκαραδόκησεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέβλεψεν· κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐκαραδόκει, προσεδόκα· ἐκαρτέρει· ἀπεσκόπει· ἀπέβλεψεν. Ἐκαρβάνιζεν, ἐβαρβάριζεν· καρβάνων γὰρ ὁ βάρβαρος· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐβαρβάνιζεν. Ἐκαρδίακεν, οὐκ ἀνέπαγη τὴν καρδίαν. Ἐκαρέωσας, ἀπέκτεινας. Ἐκάρκαιρεν, ἐπλήθυεν· καὶ ἐκάρκαιρον, ψόφον τινὰ ἀπετέλουν. Ἐκαρποῦτο, ἐκέρδαινεν. Ἐκαρπώσαντο, μετειλήφασιν· οἱ ἡττηθέντες φυγῇ ἐκαρπώσαντο τὸ εἶναι. Ἐκαρτύνοντο, ὠχυροῦντο· ἐξηραίνοντο. Ἐκάρωσον, ἐλειποθύμουν. Ἑκάς· ἐκ τοῦ ἑκάς· ὃ δηλοῖ τὸ πόρρω, γίνεται ἕκαστον· τὸ πορρώτατον· ἀπ' αὐτοῦ δὲ τὸ ἑκαστάτω, ἀντὶ τοῦ πορρωτάτω· πρωτότυπον μὲν ἐπίρρημα τὸ ἑκάς· παράγωγον δὲ κατὰ σύγκρισιν ὡς εἰκός, ἑκάστερος· ὑπερθετικὸν δέ, ἑκάστατος· ἐξ οὗ τὸ ἑκαστάτω, ἐπίρρημα. Ἑκαστάτω, πορρωτάτω· μακροτάτω. Ἑκασταχῇ, ἀντὶ τοῦ πανταχοῦ· καὶ ἑκασταχόθεν, ἤγουν πανταχόθεν· καὶ ἑκασταχόσε, ἤγουν πανταχόσε. Ἑκασταχῇ, καὶ ἑκασταχοῦ, καὶ ἑκασταχόσε, καὶ ἑκασταχόθεν κάλλιον λέγειν, ἢ πανταχῇ· πανταχοῦ· πανταχόσε· καὶ πανταχόθεν· τίθεται δὲ τὸ ἑκασταχόσε, ἐπὶ κινήσεως. Ἑκάστοις, ἐνίοις· θατέροις. Ἕκαστος καὶ ἕκαστοι, τὸ αὐτό· ὥσπερ τὸ πᾶς καὶ πάντες· καὶ διὰ τοῦτο ὅμηρος, Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος· πᾶς αὐτὸς ἀναπνεῖ, καὶ πάντες αὐτοὶ ἀναπνέουσι, τὸ αὐτό. Ἕκαστος, παρὰ τὸ ἕκατος· ὁ μὴ πέλων ἐγγύς· οἷον κεχωρισμένος· καὶ μὴ συλλήβδην ὢν πρὸς ἕτερον· ἐπιμερίζοντες τὸ πλῆθός φασιν, ἑκάτερος· ἕκαστος· καὶ ἕκαστος δύο οὖσιν ἀττικῶς συντάττεται· ἐπεὶ τὸ ἕκαστος πολλούς τινας δηλοῖ,

κατὰ διαιρετικὴν ἔννοιαν ἐστὶ ταυτὸν, ἕκαστον καὶ πάντας εἰπεῖν. Ἑκάστοτε, ἀεὶ καὶ καθ' ἡμέραν. Ἑκαστάτω, ἀντὶ τοῦ
πορρωτάτω. οὕτω προκόπιος. Ἑκαστωρέων, περὶ φόνον ἐπτοημένον. Ἑκάταιον, ἱερὸν ἑκάτης. ὡς τῶν ἀθηναίων πανταχοῦ
ἱδρυμένων αὐτὴν, ὡς ἔφορον πάντων καὶ κουροτρόφον. ἑκάταιον οὖν ἑκάτης ἄγαλμα, τὸ κατήσιον λεγόμενον τῇ προσω-
δίᾳ. καλλίστρατος, ὡς ἀθηνίκιον. ἐν τισὶ γὰρ εὕρηται ἑκάτειον. Ἑκάτιον, ἑκάτης ἄγαλμα. καὶ παροιμία. θεαγένους ἑκά-
τιον, οὗ ἐπυνθάνετο πανταχοῦ ἀπιών, ὃς καπνὸς ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ θεαγένεις ἄλλοι δύο. ὁ περὶ ὁμήρου γράψας, καὶ ὁ ἐπὶ
μαλακίᾳ διαβεβλημένος. Ἑκατεράκις, δίς. Ἑκατέρωθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἑκατέρου μέρους. γίνεται, ἐκ τοῦ ἑκατέρω-
θεν. Ἑκατερεῖν, πρὸς τὰ ἰσχία πηδᾶν, ἑκατέραις ταῖς πτέρναις. Ἑκάτεροι καὶ ἀμφότεροι ἐπὶ δύο. ἕκαστοι καὶ πάν-
τες ἐπὶ πολλῶν. Ἑκάτερος λέγεις, ὅταν ὦσι δύο μόνοι. ἑκάτεροι δὲ, ὅταν πολλοὶ μὲν ὦσιν, εἰς δύο δὲ μεμερισμένοι.
τούτου γὰρ εὕρηται τὰ ἑνικὰ καὶ δυϊκὰ καὶ πληθυντικὰ ἐκφερόμενα. σημασίαν δὲ ἔχει δυϊκήν. οἷον ἑκάτερα τὰ μέρη,
ἐπεὶ δύο σημαίνει καθ' ἕν. Ἑκατέρωθεν, καὶ ἑκατέρωσε. καὶ ἑτέρωσε. καὶ ἑτέρωθι. ἄλλοθι δέ. ἰστέον ὅτι τὸ ἑκουσίως, οὐχ
εὕρηται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Ἑκατέρω, τὰ πορρωτέρω. ἀπὸ τοῦ ἑκὰς, ὃ σημαίνει τὸ ἄποθεν. καὶ οὐ παρὰ τὸ ἑκάτερος. ἑκα-
τέρω γὰρ ἦν. οὕτως ἡρωδιανός. ἰλιάδος κ. Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, ἀντὶ τοῦ πορρωτάτω. παρὰ τὸ ἑκάς. Ἑκατηβελέ-
της, ὁ ἀπόλλων. ὁ αὐτὸς καὶ ἑκατηβόλος. Ἑκατηβόλος, ἀπὸ τοῦ ἑκατὸν καὶ τοῦ βέλος. μυθεύονται γὰρ ὅτι ἑκατὸν
βέλεσι τὸν δράκοντα τὸν ἐν πυθοῖ ἀνεῖλεν. Ἑκάτη, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις, ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες,
ἐμαστίγουν. Καὶ ἑκάτης ἄγαλμα, τὰς κύνας οὕτω φασὶ, διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι ἑκάτῃ κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφα-
λον πλάττουσιν. Ἑκάτην ἐν ταῖς τριόδοις ἐτίμων τὸ παλαιὸν, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν σελήνην καὶ ἄρτεμιδα, καὶ ἑκάτην
καλεῖσθαι. κατὰ δὲ νουμηνίαν, οἱ πλούσιοι ἔπεμπον δεῖπνον ἑσπέρας. ὡς θυσίαν τῇ ἑκάτῃ ἐν ταῖς τριόδοις. οἱ δὲ πένη-
τες ἤρχοντο πεινῶντες καὶ ἤσθιον αὐτά. καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ ἑκάτη ἔφαγεν αὐτά. Ἄλλως. Ἑκάτην. ἀριστοφάνης ἐν πλού-
τῳ. ἀπὸ ταύτης ἐστὶ μαθεῖν, εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν ἐστὶ βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦν-
τας δεῖπνον κατὰ μῆν' ἀποπέμπειν. τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καὶ καταθεῖναι. ἔθος γὰρ ἦν, ἄρτους καὶ
ἄλλα τινὰ κατὰ μῆνα τιθέναι τῇ ἑκάτῃ τοὺς πλουσίους, καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτῶν τοὺς πένητας. εἴρηται δὲ ἑκάτη, οἱονεὶ ἑ-
κάστη τις οὖσα. ἢ εἰς ἕκαστα παραλαμβανομένη πανταχοῦ βοηθοῦσα. ἢ ὅτι ἑκάστου θεοῦ τιμῶν μετέχει. καὶ ἑκάτης
νῆσος. λυκοῦργος κατὰ μενεσαίχμου. πρὸ τῆς δήλου κεῖταί τι νησύδριον ὃ παρ' ὑπ' ἐνίων καλεῖται ψαμμιτύχη. ὡς φανό-
δημος. δηλιακῶν. ψαμμιτύχην δὲ κεκλῆσθαί φησιν ὁ σῆμος, ἐν τῇ πρώτῃ, διὰ τὸ τοῖς ψαμμήτοις τιμᾶσθαι τὴν θεόν.
ψάμμητα δ' ἐστὶ, ψαιστῶν τις ἰδέα. Ἑκατόγχειρ, βριάρεως, καὶ αἰγαίων, τριώνυμος. ἡ δὲ ἱστορία, λόφον τινὰ ᾄδειν αἰ-
γαίωνος περὶ τὴν ἀσίαν. ἐξ οὗ πηγαί τινες ἑκατὸν ἀναπηδῶσαι, ἤτοι πολλαί. ἢ αὐτὸ τοῦτο ἑκατὸν καὶ τὰ ἐκεῖ πεδία
λιπαίνουσαι, τὴν τοῦ ἑκατόγχειρος μυθολογίαν παρήγαγον. φησὶ γὰρ ἡ τοῦ ἀρριανοῦ ἱστορία, ὅτι βριάρεως γῆς καὶ οὐρα-
νοῦ παῖς θαλασσοκρατήσας, ὁρμητηρίῳ ἐχρήσατο εὐβοίᾳ τῇ νήσῳ. κἀκεῖθεν ὁρμώμενος, κατεστρέψατο τὰς κυκλάδας.
ὃς καὶ αἰγαίων ὠνόμασται ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. οὕτω δὲ καὶ αἴτιον παρασχεῖν λέγεται τῷ αἰγαίῳ πελάγει, εἰς ἐπωνυ-
μίαν. σῆμα δὲ αὐτοῦ δείκνυσθαι κατὰ τὸν ῥύνδακον ποταμὸν οὐ πόρρω θαλάσσης. λόφον τινὰ, καὶ τοῦτον ἐπικαλεῖσθαι αἰ-
γαίωνος. καὶ ἀπὸ τοῦ λόφου τούτου, πίδακας ἐκδιδόναι ἑκατόν. καὶ ταύτας καλεῖσθαι παλάμας βριάρεω. ἰστέον ὡς
περ ἑκατογκέφαλον τὸν τυφῶνα ὁ μῦθος, οὕτω καὶ αἰγαίωνα ἑκατόγχειρον ἔπλασε. καὶ ἔστι καθ' ἱστορίαν ἐκεῖνο μὲν πε-
ρινοίας ἀρχικῆς σύμβολον, καὶ τοῦ πολλὰ δοκεῖν τὸν τυφῶνα φρονεῖν. τοῦτο δὲ τοῦ πολλὰ πράττειν αἴνιγμά ἐστιν. ὅθεν
καὶ ὁ πολυμήχανος ἀρχιμήδης, μιᾷ περιβολῇ πολλὰ βέλη ἀφιεὶς, ἑκατόγχειρ πρὸς τῶν βαλλομένων ἐκλήθη. καὶ ὅλως δὲ
φράσαι, εἴη ἂν ἑκατόγχειρ, ὁ πολύχειρ. ἢ πράξεσιν. ἢ πλήθει στρατοῦ, ἢ μηχαναῖς. τὸ δὲ ἑκατόγχειρον ἀπὸ γενικῆς ἐστὶ
τῆς τοῦ ἑκατόγχειρος. οὗτος ὁ βριάρεως φίλα φρονεῖ τῷ πατρί. ἤγουν τῷ κρόνῳ ὄντι κατὰ τὸν ἀρριανόν, ἢ ποσειδῶνι κα-
τά τινας. Ἑκάτοιο, τοῦ ἀπόλλωνος τοῦ μακρόθεν βάλλοντος. τοῦ τοξικοῦ. ἐκ τοῦ ἑκὰς, ἕκαστος. ἕκατος. Ἑκατομβαι-
ὼν, ὄνομα μηνός. ὑπερίδης ὁ τοῦ ἀμφίωνός φησιν, ἀπὸ τοῦ πλείστας τούτῳ τῷ μηνὶ θύεσθαι ἑκατόμβας κεκλῆσθαι.
Ἑκατόμβη οὐχ ἡ ἁπλῶς θυσία, ἀλλ' ἡ πολυτελής. ἡ ἐξ ἑκατὸν δηλονότι κυρίως βοῶν. ἣν δὴ καὶ βούταν φόνον κατὰ τὴν τρα-
γῳδίαν, ὀρθῶς εἴποι τις ἄν. ὁποίαν καὶ ὁ παρὰ ἡροδότῳ θύσας κλεισθένης, εὐωχεῖ τοὺς τῆς θυγατρὸς μνηστῆρας, καὶ τοὺς
πολίτας. καθὰ καὶ χιλιόμβη, ἡ ἀπὸ χιλίων. καταχρηστικῶς μέντοι καὶ ἡ ἐξ ἑκατὸν ζώων. ἢ καιριώτερον εἰπεῖν, βοσκη-
μάτων τῶν βοῶν μέροις συνεισάγοντος, καὶ τὰ λοιπὰ ἑκατόμβην ἀορίστως φασὶ τὴν ἐκ πολλῶν ζώων ἁπλῶς, οἷα τὸν ἑ-
κατὸν ἀριθμὸν πολλάκις, καὶ ἐπὶ τοιούτου σημαινομένου εὑρίσκοντες κείμενον, ὡς καὶ ἐν τῷ ἑκατόζυγος ναῦς, ἡ πο-
λύζυγος. καὶ ἑκατὸν δὲ δούρατα ἁμάξης. καὶ ἑκατόγχειρ αἰγαίων, καὶ ἑκατόμπολις κρήτη. σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ πολλὰ
ζῶα ἐν τῇ ἑκατόμβῃ, νικᾷ ὅμως τὸ τοῦ βοὸς ὄνομα. διὰ τὸ τίμιον. Ἑκατόμβοιον, καὶ ἐννεάβοιον. ὥσπερ καὶ δωδεκά-
βοιον. καὶ εἰκοσάβοιον. καὶ εἴ τι τοιοῦτον, οἱ μὲν ἐπὶ νομίσματος ἀκούουσι βοῦν εἰρῆσθαι τὸ νόμισμα. λέγοντες διὰ τὸν ἐν
αὐτῷ τοῦ βοὸς ἐκ παλαιοῦ τύπον. κατὰ τιμὴν τοῦ ζώου. οἱ σταθμόν τινα τὰ τοιαῦτα νοοῦσι. διὸ βόας ἑκατὸν τυχὸν, ἢ ἐννέα.
ἢ δώδεκα. ἢ εἴκοσιν. ἢ ἁπλῶς τοσούσδε ὠνησάμενός τις, κτήσεται. Ἑκατόμβοιος, ὁ ἑκατὸν, ἤτοι πολλῶν βοῶν ἄξιος. του-
τέστι ζώων. ἐκ γὰρ τῶν βοῶν μέρος ἑνὸς, πάντα δηλοῖ τὰ τετράποδα. δι' ὧν αἱ συναλλαγαὶ τοῖς παλαιοῖς. τίμιον δὲ ἐκεί-
νοις μάλιστα ὁ βοῦς. διὸ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ βιωτικὰ δηλοῦται συναλλάγματα καὶ πράγματα. ὡς ἡ ἑκατόμβη. ὡς καὶ ἀλ-
φεσίβοιαι γυναῖκες. ὡς τετράβοιον. καὶ δωδεκάβοιον. καὶ εἰκοσάβοιον. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου ζώου, ἐλέχθησάν ποτε βόες καὶ
τὰ νομίσματα. διὸ βοῦν ἐξετύπουν ἐν αὐτοῖς καὶ μάλιστα οἱ ἀθηναῖοι τιμῶντες τὸ ζῷον. ἐντεῦθεν καὶ παροιμία, βοῦν ἐπὶ
γλώττης φέρει. ἤγουν δῶρα λαβὼν σιωπᾷ. Ἑκατόμβοιος, πλείστων ἄξιος νομισμάτων. βοῦς, ἀττικὸν νόμισμα παλαιόν.
ἐλέγετο δὲ οὕτως, ὅτι βοῦν εἶχεν ἐντετυπωμένον. ἢ ἑκατόμπεδον, νεώς ἐστι τῆς ἀθηνᾶς ποδῶν ἑκατὸν, ἐκ πάσης πλευ-
ρᾶς. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὠνόμασται. καλοῦσι γὰρ αὐτόν τινες παρθενῶνα. ἢ ἑκατόμπεδον, τὸ θέατρον. ἤγουν, ἑκατὸν ποδῶν.

Ἑκατόμπολις Κρήτη, ἐν τῷ καταλόγῳ λεγομένη· ἐνενήκοντα πόλεις ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ποιεῖται. καὶ οἱ μὲν φασιν, ὅτι ἀληθῶς ἑκατόμπολις ἦν κατὰ τὴν ἱστορίαν. Λεῦκος δὲ, οὗ καὶ ὁ Λυκόφρων μέμνηται, δέκα πόλεις ἐπόρθησεν ἀποστατήσας, καὶ ἐπαναστὰς τῷ Ἰδομενεῖ· ὅθεν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐνενήκοντα πόλεις ἔχειν ἡ Κρήτη λέγεται. ἄλλοι δὲ εἶπον ὅτι ἑκατόμπολιν ὁ ποιητὴς τὴν Κρήτην εἰπὼν, τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ εἶπεν. ἤγουν τὸ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐν αἷς αὐτὸς περιῆν· ἐπὶ μέν τοι τῶν Τρωϊκῶν ἐνενήκοντα ἦσαν. Ἀλθαιμένης δέ φασιν ἐκπεσὼν Ἄργους ἔκτισε τὰς δέκα. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἐπεκτίσθησαν δέκα ὡς ἱστορεῖ Ἔφορος. ὥστε κατὰ τούτους πρὸ μὲν τοῦ Ὁμήρου ἐνενήκοντα ἦσαν· εἶτα Λεύκου πολιορκήσαντος τὰς δέκα, εἶτα καὶ ἄλλως πως· ἐπὶ δὲ τοῦ Ὁμήρου ἑκατόν. ἱστοροῦνται δὲ καὶ ναυκρατῆσαί ποτε οἱ Κρῆτες. ὥστε καὶ παροιμία τοῖς προσποιουμένοις ἀγνοεῖν ἅπερ ἀκριβῶς οἴδασιν αὕτη· ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν. ὅπερ ὁ γεωγράφος νοεῖ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἀγνοεῖ· ἵνα λέγῃ ἡ παροιμία, ὅτι ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν· εἰρωνικοῦ δηλαδὴ ὄντος τοῦ λόγου. ἔπασχον δὲ καὶ κακέρωτας, οὓς καὶ ἐν νόμῳ εἶχον· ὡς δὲ καὶ πανοῦργοι οἱ Κρῆτες καὶ χείρους ἤπερ οἱ κατὰ Ῥόδον, ἑτέρα παροιμία δηλοῖ, ἡ λέγουσα, πρὸς Κρῆτα κρητίζεις. ἤγουν πρὸς οὐκ ἀπανοῦργον ἄνδρα τοῖς δόλοις ῥάπτεις. Ἑκατοντάρχης ἐκκαυλίζων, ἀποκλῶν, ἀνασπῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ λάχανα ἀνασπώντων. Ἑκατόνσεμνον, πολύ· μέγα. Ἑκατόνχειρον, κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν· ἢ ἑκατόπηχυν διὰ τὸ μέγεθος· ἢ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα. Ἑκατὸν ὁ ἀριθμὸς, παρὰ τὸ ἔχω ἑκατὸν, καὶ ἑκατόν· ὡς γὰρ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδοῦ ἐρχόμενοι ἐπέχονται, οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοῦ ἐρχόμενοι, ἐπέχονται. ἢ παρὰ τὸ ἥκειν καὶ φέρειν δέκα τὸν ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑκάς. Ἑκατόζυγος, ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα. Ἑκατογκάρανοι, ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιον πρασσόμεναι. Ἕκατος ὁ ἥλιος, ἐκ τοῦ ἑκὰς ἕκατος. εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο. Ἑκατοστιαῖος τόκος, ὁ τοκιζόμενος εἰς δὲ δέκα νομίσματα. τὰ ἑκατὸν νομίσματα. Ἑκατοστὸς ὁ ἀριθμός. ὡς χιλιοστός· συνήθεια. Ἔκαχεν, ὑπήντησεν. Ἐκβαβάξαι, ἐκσαλεῦσαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἀντηνορίδαις. Ἐκβαίνει, ἀντὶ τοῦ εἰς τέλος ἔρχεται, καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει· οἷον ἐξέβη μοι παραθῆναι δυσκόλου δαίμονος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποβαίνει ἀπὸ νηὸς Ἀριστοφάνης· οἷον, ἔκβαινε· ἀπόδος τὸν ναῦλον. καὶ ἐκβαίνει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται μετὰ γενικῆς συντάσσεται. οἷον, ἔκβαινε τῆς νηὸς καὶ ἀπόδος τὸν ναῦλον. Ἐκβακτηρίας Ἄρτεμις, ἐν Σίφνῳ. Ἐκβακχεύει, ἐκταράσσει, ἢ ἀσέμνως ἑορτάζει. Ἐκβακχαθεὶς, ἐκμανείς. Ἐκβαλεῖν λέγουσιν ἰδίως, τὸ κροῦσαι ταῖς ναυσίν. Ἐκβάλλει, καὶ ἐκδίδωσιν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐξίησιν· οὐκ εἰσβάλλει· οὐ δὲ εἰσδίδωσιν· οὐδὲ εἰσίησιν. ἢ ἐκβάλλει ὁ ποταμὸς εἰς θάλασσαν, ἤγουν ἐξάγει καὶ ἀπερεύγεται, ὃν κατασύρει συρφετόν. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ ἔκβλητος παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ ὁ ἐπὶ ὀξέως ἀκρωτηρίου ἔκβολος· ὁποῖον καὶ τὸ ἀντικρὺ Ῥόδου, ὃ τριήροις παραυγάζει σχῆμα τοῖς πόρρωθεν βλέπουσιν. ὡς καὶ ἔμβολος λέγεται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐμβόλου τῆς νεώς. Ἐκβάλλεται, ὁ ἔνδον ὢν ἐκκλείεται, ὁ μὴ εἰσελθεῖν συγχωρούμενος. Ἐκβάλλω, ἐκβαλῶ· ἐκβέβληκα· ἐκβάλλομαι, ἐκβληθήσομαι· ἐκβέβλημαι, ἐξεβλήθην. καὶ ἐκβάλλω, τὸ ἐξάγω· ἐξαιροῦμαι· ἀναιρῶ· περιαιρῶ· ἐκπέμπω· ἐκφέρω· ἐκκρούω· καὶ ἐκβάλλω, τὸ ἀποσείομαι καὶ ἐκπέμπω· καὶ ἐξορίζω· μετὰ αἰτιατικῆς. ἢ ἐκβάλλω τὸ ἀποκηρύττω· οἷον ἐκβάλλω ἐκ τοῦ κλήρου. μετὰ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς συντάσσεται. Ἀριστοφάνης· σὲ πρῶτον ἐκβάλλοντι ἐκ τῆς Ἑλλάδος. καὶ ἐκβάλλω, ἐκβαλῶ· ἐξέβαλον· ἐκβέβληκα· ἐκβάλλομαι· ἐκβληθήσομαι· ἐκβέβλημαι, ἐξεβλήθην. Ἔκβαλον ἔπος, ἀντὶ τοῦ ἐξεθέμην· προέρριψα. ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ ῥήματος καὶ τὸ ἔκβλητον· ἤτοι ἀπόβλητον. Ἔκβασιν, τὴν πλήρωσιν· τὴν παῦσιν· ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν. Ἔκβασις, πέρας τινὸς προθέσεως, ἢ ἐκβλάστησις. Ἐκβατάνων, περσικῶν. Ἐκβεβοημένος, παρὰ μὲν τοῖς κοινοῖς, πολλάκις λαμβάνεται καὶ αὐτὸ ἐπὶ καλοῦ· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ. Ἐκβεβόλισται, ἐξορώρυκται· ἠφάνισται τῶν βόλων. Ἐκβελέων, ἐκ τῶν βελῶν. Ἐκβῆναι ὄρος· καὶ ποταμὸν διαβῆναι. Ἐκβήσεται, προβήσεται, ἐκβαίνει. Ἐκβιασθῇ, ἐκβληθῇ· ἐκριφῇ. λέγεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐκριπτομένων. λέγεται δὲ καὶ ἐξεπτύσθη ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Ἐκβιβάζει, ἀνύει· δοκιμάζει. Ἐκβιβάσας, ἐξαγαγών. Ἐκβαούζει, θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς. Ἐκβληθήτωσαν, διωχθήτωσαν. Ἐκβλῆσαι, ἐκθλῖψαι· ἐκπιέσαι· βλίζειν γὰρ τὸ τὰ κηρία ἐκθλίβειν. Ἐκβλιστέος, ἐκθλιπτέος. Ἐκβολαὶ, ἔνθα ὁ ποταμὸς μίγνυται τῇ θαλάσσῃ· πηγὴ δὲ, ὅθεν ἄρχεται. Ἐκβολβίσαι, ἐκριζῶν ἀνασπάσαι. Ἐκβολὴ σίτου, ὁ σπόρος. καὶ ἐκβολὴ λόγου, παράβασις· μετάβασις. Ἐκβολίζεται, εἰς βασιλέως ἔθη τρέπεται. Ἐκβόσκεται, διεσθίει· ἐκβιβρώσκει. Ἐκβράζειν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται, ὅταν κλύδωνος γενομένου ἡ θάλασσα ἐκρήξῃ καὶ ἐξάγῃ τὰ τῆς νεὼς φορτία. ὅθεν ἐκβράσματα τὰ ναυάγια· ἤτοι τὰ τεθρασμένα καὶ ἀπερρωγότα ξύλα νεώς. Ἐκβρασθείη, ἐκβληθείη· ἀπορριφείη. Ἐκβρασθὲν, ἐκριφέν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἐκριπτομένων. Ἐκβρασμός, ἔκζεσις· ταραχή· θόρυβος· ταραγμός. Ἐκβρήσει, ἐκβάλλει· ἐκβράσσει. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐκβωλὰς, γῆ χωστή. Ἐκγαμηθῆναι, ὅταν εἰς ἕτερον γένος ἐκδοθῇ παρθένος· οἱονεὶ, τοῖς μὴ προσήκουσι, τοῦτο ἐκγαμεῖσθαι λέγεται. Ἐκγεγάμεν, Ὅμηρος· εὔχεται ἐκγεγάμεν, ἀντὶ τοῦ γεγενῆσθαι. Ἐκγειτόνων, ἀντὶ τοῦ γειτνιῶσαι· ὡς τὸ ἐκγειτόνων τῆς μεγαλοφροσύνης παροικοῦσαν, τὴν ἀλαζονείαν ἐκφεύγει. Ἐκγελάσαι, ἴσως μὲν τὸ χανδὸν γελάσαι δηλοῖ· ἴσως δὲ, καὶ ἐξ ἐπιπολῆς· οἷα βαρυνομένης τῆς ψυχῆς, διὰ τὸ σωθῆναι τὸν Τηλέμαχον· κατὰ τὸ ἐκ δ' ἐγέλασσε Ζεύς, παρὰ Ἡσιόδῳ. Ἐκγελάσας, ἀντὶ τοῦ λίαν γελάσας· κατ' ἐπίτασιν τῆς ἐξ προθέσεως. ἢ οὐ μόνον κατὰ νοῦν γελάσας, ἀλλὰ καὶ ἐκφήνας τὸν γέλων. καὶ ἔστι τοῦτο ἑτεροῖον τοῦ παρ' Ἡσιόδῳ ἐκγελάσαι τὸν Δία. τὸ μέν τοι γέλῳ ἔκθανον, ὑπερβολὴν δηλοῖ γέλωτος. ἠρεμαιότερον δὲ τὸ ἴσαν εἴσω ἡδὺ γελόωντες. ὑφειμένον δὲ πάντη τὸ ἀνιῆξαι γελόωντες. Ἐκγελιώσαιμι, ἐκχλευάσαιμι. Ἐκγενέτης παρ' Ὁμήρῳ, δῆλον ἐκ τοῦ γενέσω μέλλοντος ἀχρήστου γενόμενον· ὅμως αὐτὸ χρηστὸν εἰς πᾶσαν γραφήν. τοιοῦτον δέ ἐστι ὁ γενέσω καὶ ἡ γένεσις. καὶ τὸ γενέσιον· καὶ τὸ σύστοιχον αὐτοῖς γενέθλιον. Ἔκγονον Πηλέως λέγει Ὅμηρος, τὸν υἱόν· διὰ τοῦ κ. οὗ τὸ ῥῆμα ἐκγενέσθαι· ὡς τὸ, τοῦ μὲν ἐκφασὶ γενέσθαι· ᾧ σύστοιχον καὶ τὸ ἐκγεγάμεν. τὸν δὲ ἔγγονον μετὰ τοῦ γ, ὡς γεννηθέντα. Ἔκγονος· Ὅμηρος δῆλος τὸ ἐξεγένετο ῥῆμα.

ἔκγονον· ἐξ αὐτοῦ λέγει, τὸ ἔκπτυος γλώσσαις· ὡς εἴπερ ἔφη ἀπόγονον· ἡ δὲ τοῦ ἐγγόνου γραφή, τῶν μεθ᾽ Ὅμηρόν ἐστιν· ὁ ἔκγονος, ὁ υἱός· ἔγγονος δὲ, ὁ υἱοῦ ἢ θυγατρὸς υἱός· καὶ ἐγγόνη ἡ τούτων θυγάτηρ· κυρίως δὲ θυγατριδοῦς μὲν, ὁ θυγατρὸς υἱός· καὶ θυγατριδῆ, ἡ θυγάτηρ. Ἐκγρυπτεύσῃ, ἐξερευνήσῃ. Ἐκδάβη, ἐκαύθη· λάκωνες. Ἐκδ᾽ ἄγαγε, ἐξήγαγε δέ. Ἐκδ᾽ αἴνυτο, ἀφῄρει τὸ δέ. Ἐκδ᾽ ἔβαν, ἐξέβησαν δέ. Ἐκδεδασιῶσθαι, σῶμα δασὺ γεγονέναι. Ἐκδεδιαιτημένος, ὁ ἀκόλαστος, καὶ ἔξω διαίτης. Ἐκδεδαρμένον δέρεις, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἐκδεὲς, ἐντελές· ἐλλιπές. Ἔκδεια, ἡ κεχρεωστημένη λοιπάς, καὶ ἡ ἑκούσιος στέρησις τῶν χρημάτων· ἔνδεια δὲ ἡ ἀκούσιος. Ἐκδειματοῦνται, ἐκφοβοῦνται. Ἐκδέρεται, ἐκδερματοῦται. Ἐκδ᾽ ἔλον, ἐξέδωκαν. Ἐκ δὲ καρδίης· καρδία πόλις ἐν Χερρονήσῳ, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν ἐπὶ θυσίας, καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη. Ἐκδεμνίων, ἐκ τῶν στρωμάτων. Ἐκδέξαι, ἀνάμεινον. Ἐκδέξεσθαι, ἀντὶ τοῦ παραλαβεῖν καὶ ἀκροάσασθαι· ὡς τὸ οὐδὲ φίλων λόγον ἐκδέξεσθαι τῶν τὰ πολέμια δρώντων. Ἔκδεξιν, διαδοχήν· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐκδ᾽ εὐνάς, τὰς ἀγκύρας νῦν λέγει τὰς σιδηρᾶς παρὰ τὸ εὐνάζειν τὴν ναῦν χαλωμένας εἰς τὸ ὕδωρ καὶ ποιεῖν ἵστασθαι· τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὴν κοίτην· ὡς ὅταν λέγῃ, εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· τὴν ἄγκυραν, ὡς νῦν· ἐκ δ᾽ εὐνὰς ἔβαλον· τὴν διατριβήν· ὡς τὸ ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Ἐκδέχεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπείργειν· ἀναστέλλειν. Ἐκδέχεται, προσδοκᾷ· περιμένει. Ἐκδέχῃ, νοεῖς· ὑπολαμβάνεις. Ἐκ δὲ Χρυσηῒς ἔβη νηός· ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς καὶ ἡ Χρυσηΐς. Ἐκδέψηται, ἐκμαστιγώσηται. Ἐκδ᾽ ἦλθεν, ἐξῆλθεν. Ἔκδηλος, φανερός· ἢ ὑπερέχων. Ἐκδημεῖ, ἀποδημεῖ· ἀναχωρεῖ. Ἔκδημος, οὐκ ἀπόδημος· καὶ ἐκδημῶ, καὶ ἀποδημῶ. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις· τοῖς γῆς ἀπεδήμεις. Ἐκδῆσαι σανίδας ὄπισθεν, ἐν Ὀδυσσείας χ· ὑστερολογικῶς κεῖται· ἤγουν κατὰ τρόπον πρωθύστερον· οὐ γὰρ μετὰ τὸ σανίδας ἐκδῆσαι, τουτέστι θύρας κρεμάννυται ὁ Μελανθεύς, ἀλλὰ στρεφθεὶς χεῖρας καὶ πόδας, καὶ σειρᾷ ἐκδεθεὶς, ἀπαιωρεῖται· καὶ οὕτως αἱ σανίδες ἐκδέονται· διὸ καὶ πρὸς ἑρμηνείαν καὶ σαφήνειαν πρόσκειται, τὸ ὄπισθε χρονικῶς· ἐν τῷ σανίδας δ᾽ ἐκδῆσαι ὄπισθεν· ἤγουν, μετὰ τὸ πάντα ὅσα χρὴ ἐπὶ τῷ Μελανθίῳ ποιῆσαι· διὸ καὶ πάντα ποιήσαντες οἱ δοῦλοι, θύρην ἐπέθεντο φαεινήν. ἔχει δὲ διαφορὰν τὸ ἐπιθεῖναι θύρας, καὶ τὸ ἐκδῆσαι· τὸ μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ κλεῖσαι ὡς εἴρηται κεῖται· καὶ μὴ ἐᾶσαι ἀναπεπταμένας· τὸ δὲ ἐκδῆσαι, καὶ δεσμὸν ἐπιβληθῆναι, δηλοῖ· καὶ ἔστι τὸ σανίδας ἐκδῆσαι, ὡς ἐκ μέρους δηλωτικόν, καὶ τοῦ ἐπιθεῖναι· οὐκ ἔστι γὰρ δεσμευθῆναι θύρας, μὴ πρότερον κλεισθείσας· δῆλον δὲ ὅτι, ταυτὸν ἐν τούτοις σανίδας εἰπεῖν καὶ θύρας· ἢ θύρην· οὕτω καὶ πρὸ ὀλίγων τὸ τόξον Τηλέμαχος ἔκλινε, κολλητῇς εὐξέστοις σανίδεσσι· τουτέστι θύραις.

Ἐκδιαιτηθῆναι, διαπραθῆναι, ἢ διατραφῆναι. Ἐκδιαίτησις, τρυφή· ὁ δὲ, τρυφαῖς μαλακαῖς καὶ ἐκδιαιτήσεσι διαλυθεὶς, ἐπανίει. Ἐκδιαμέτρου, τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα· ἢ τὰ ἄκρα καὶ μείζονα διαστήματα· οἷον ὅταν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἀνατολικῷ ὁρίζοντι ὑπάρχῃ, καὶ ἡ σελήνη ἐν τῷ δυτικῷ. Ἐκδιαῦ, σαῦ· κέραμον συντετριμμένον. Ἐκδιάστρα, κλάσμα· ὁ στήμων. Ἐκδίδως, προδίδως. Ἐκδιῄτησε, κακῶς διῴκησεν. Ἐκδικάσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἄδικον ἐκπράξαι διὰ τὸ δικάζεσθαι. Ἐκδίκησις· ἀνταπόδοσις. Ἔκδικον, ἐπὶ δικαίου καὶ ἀδίκου λέγεται. Ἔκδικος, ὁ τὴν ἀλήθειαν ἐκδικῶν· ἔκδικος καὶ ὁ ἔξω τοῦ δικαίου. Ἐκδιόθεν, ποιητικῶς ὡς τὸ ἐξ οὐρανόθεν· ἐκ τοῦ Διός· καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἔκδιος ἔκδοσις, τὸ ναυτικὸν δάνεισμα· οἱονεὶ ἔξω δόσις· καὶ ἐκδιὸς ὕδατα, τὰ ὄμβρια. Ἐκδίφρου βαλέω· ἀντὶ τοῦ ἐκβαλῶ· ἐξωθήσω· ἐκρίψω. Ἔκδοτι, ταυτόν ἐστι τῷ ἀπόδοτι· ἤγουν χρεωστικῶς δότε· τοῦτο γὰρ τὸ ἀποδοῦναι. Ἔκδοτος, προδεδομένος· ἀποδεδομένος. Ἐκδούπησαν, ἐβρόντησαν. Ἐκδοχεῖον, τὸ ταμιεῖον· γράφεται καὶ ταμεῖον. Ἐκδοχή, ἀναμονή· προσδοκία. Ἔκδραχμον, ἑξάδραχμον. Ἐκδῦναι, ἐξελθεῖν. Ἐκδύετον, ἐξέδυσαν δυϊκῶς. Ἐκδύει, ἐξέρχεται. Ἐκ δυοῖν, ἐκ δύο· καὶ ἐκ δυοῖν τρία βλέποντες· τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδερκούντων· οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις. Ἔκδυον, καλόν· κομψόν. Ἐκδύσασθαι, καὶ ἀποδύσασθαι, ταυτόν ἐστιν. Ἐκδύω καὶ ἀποδύω, ταυτόν· πάντως καὶ ἀποδύσασθαι, καὶ ἐκδύσασθαι. Ἐκδ᾽ ὦσε, ἐξέωσε δέ. Ἐκέασεν, ἀντὶ τοῦ διέσχισεν· ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐκέδασεν, ἐκ τούτου γίνεται πλεονασμῷ τοῦ δ· ἵνα πῶς εἴη ταυτὸν, τὸ ἐκέασε καὶ τὸ ἐκέδασε, παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἐκέδασεν, διεσκόρπισεν. Ἐκεῖ ἐπὶ στάσεως τιθέασιν, οἷον ἐκεῖ τυγχάνω, ἐκεῖ εὑρίσκομαι. Ἔκεια, διεσκέδασα· κατέκαυσα. Ἐκεῖ, τοπικὸν ἀναφορικόν ἐστιν ἐπίρρημα· ἀνταποδίδοται δὲ τὸ ἔνθα πρὸς ἄλλο· τοῦτο δὲ ἀπαντᾷ πρὸς τὸ ἐρωτηματικὸν τὸ ποῦ· λέγεται γὰρ πρὸς μὲν τὴν ἐρώτησιν τοῦ ποῦ, τὸ ἐκεῖ ἀναφορικόν· πρὸς δὲ τὸ ἐκεῖ, τὸ ἔνθα ἀνταποδοτικόν· οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα; ἐκεῖ ἔνθα ὁ δεῖνα. κεῖται δὲ τὸ ἐκεῖ μετὰ ῥημάτων στάσιν δηλούντων· τὸ δὲ ἐκεῖσε, ὅτε ἐστὶ ῥῆμα δηλοῦν κίνησιν. Ἐκεισεν· ἐχώρησεν. Ἐκείνῃ, ἀντὶ τοῦ ἀλλόθι· ἐπίρρημα. Ἐκεῖθεν· οὐδὲν τῶν εἰς θεν τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται, πλὴν τοῦ ἐκεῖθεν· ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐκεινόθεν γίνεται κατὰ συγκοπήν· καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθι· τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐκεινόθι, καὶ τὸ ἐκεῖσε, ἀπὸ τοῦ ἐκεινόσε.

Ἐκεῖνος, παρὰ τὸ ἑκὰς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ πόρρωθεν· τὴν γὰρ πόρρω δεῖξιν σημαίνει· καὶ οἱ Δωριεῖς κῆνος αὐτὴν φασι, καὶ τῆνος ἀντιδιαστέλλοντες αὐτὴν, ἐπὶ τῆς πλησίον δείξεως· εὑρίσκεσθαι μέντοι φησὶν Ἀπολλώνιος καὶ τὴν τῆνος, ἐπὶ τῆς πόρρω δείξεως· ἡ ἐκεῖνος ἀντωνυμία, ἐπὶ τοῦ ἀπόντος· οὗτος ἐπὶ τοῦ παρόντος· καὶ ποτὲ μὲν λαμβάνεται, ἡ οὗτος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος· καὶ ἐκεῖνος ἀντὶ τοῦ οὗτος· τὸ δὲ ἐκεῖνος γράφεται χωρὶς τοῦ ε· ὡς τὸ κεῖνον γὰρ οὐδὲν ἄλλον ἰχνεύω πάλαι. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἐξ ἀνάγκης τὸ κεῖνος, Ἰωνικὴν ἀφαίρεσιν ἔπαθε τοῦ καταρχοντος ε· οὐ γὰρ ἀναμφιλέκτως πρωτότυπον τὸ ἐκεῖνος· ἵνα ἐξ αὐτοῦ γένηται τὸ κεῖνος, καὶ τὰ τῆς ἄλλου συστοιχίας, ὁποῖον καὶ τὸ κεῖθι· καὶ τὸ κεῖσε, ἀλλ᾽ ἡ ἀναλογία δυσυλλαβεῖν ἄλλο οἶδε, κατὰ τὸ αὐτός· οὗτος· ἐγώ· αἱ γὰρ πρωτότυποι ἀντωνυμίαι, οὐ φιλοῦσιν ὑπερβαίνειν τὴν δυσυλλαβίαν ἀπαθεῖς οὖσαι· τὸ γὰρ οὔτισι οὐκ ἀπαθές· τὸ δὲ σφωΐτερος, οὐ πρωτότυπον· ἀλλ᾽ ὦ μέντοι λόγῳ ἀναλογώτερον τὸ ἐκεῖνος, ἐκ φωνήεντος ἀρχόμενον· κατὰ τὰς πρωτοτύπους μονοπροσώπους ἀντωνυμίας, ἃς ἐκτίθενται οἱ παλαιοί.

Ἔκειντο· κεῖμαι ἄχρηστον· καὶ πάντα τὰ ἐνεργητικά· καὶ παθητικόν, κέεμαι κεῖμαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐκεέμην, ἐκεί

μιν· τὸ δεύτερον, ἐκέεσθ' ἐκεῖσθ'· τὸ τρίτον τῶν ὑποθετικῶν, ἐκέοντο ἐκεῖντο· Ἐκείνω, ἐκεῖνοι δυϊκῶς· Ἐκείνως, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· Ἔκειρον, ἤσθιον, ἀνήλισκον· Ἐκεῖσε, ἐπὶ κινήσεως ἐπίρρημα· οἷον, ἐκεῖσε ἀπέρχομαι· Ἐκέκαστο, ἐνίκα· ἐδοξάζετο· ἐκεκόσμητο· Ἐκέκευθεν, εἶχεν· ἀπέκρυπτεν· Ἐκεκήδει, ὑπεχωρήκει· Ἐκέκλετο, ἀπὸ τοῦ κέλλω ἐκέλλετο, καὶ ἐκέκλετο· σημαίνει δὲ τὸ προσέταξεν· ἢ ἐκέκλετο, ὡς ὑποσυσταλτικὸς ἀπὸ τοῦ κλέω ὃ ἀπὸ τοῦ καλέω συνεκόπη· ἢ καὶ ὡς παρατατικὸν, ἀπὸ τοῦ κέκλω· ὃ ἀπὸ τοῦ κλέω κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀναδίπλωσιν γίνεται· Ἐκέκλησαν, ἐκέλευσαν· Ἐκέκλιτο ἔγχος· ἤτοι ἔκειτο· ἐκέκλιντο ἵπποι· ἤγουν ἵσταντο· ἄμφω γὰρ δηλοῖ τὸ κεῖσθαι· τὸ πλαγίως γινόμενον κεῖσθαι, καὶ ἵστασθαι· καὶ ἄλλως δὲ ἔγχος μὲν ἐκέκλιτο· ἵπποι δὲ οὐχὶ ἐκέκλιντο, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄλλο γοῦν ἵσταντο· Ἐκελαοὶ, οἱ ἀττικοί· Ἐκέλευσεν, ἠνάγκασεν· ἔλεγεν· καὶ ἐκέκλετο, τὸ αὐτό· Ἔκελσεν, ἔσχισε, διέλυσε· κατέβλαψεν· Ἐκέλσαμεν, ὡρμήσαμεν· Ἐκενώθησαν, ἠρημώθησαν· μετεβλήθησαν· Ἐκεραΐζον, ἀπώλλυον κατέτρεχον· ἐλῄζοντο· ἐπόρθουν· Ἐκέρδανεν τὴν συμφορὰν, ἀντὶ τοῦ ἐξέφυγε· λιβάνιος· Πάντα πᾶσι γὰρ ἀντὶ τῶν μετὰ ταῦτα συμφορῶν τὴν πεῖραν ἐκέρδανεν· Ἐκερουτίας, τὴν κεφαλὴν αἴρεται τινὲς, δίκην τῶν κερατοφορούντων ζώων· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γαυριᾶν· ὡς ἔλαφός φησιν ἢ γάλλου τοῖς κέρασι καὶ ἀνωρτάλιζες, καὶ ἐκερουτίας· Ἔκερσεν, ἔκειρεν· ἔτεμεν· ἔκοψεν· Ἐκερτόμεον, ἠρέθιζον· Ἐκεύθανον, ἔκρυπτον· Ἐκεύθανον, ἐκ τοῦ κεύθω παράγεται λόγω πεζῶ ἀσυντελές· δακτυλικῷ δὲ μέτρω, χρηστόν· Ἐκεχανδει, ἐκεχωρήκει· Ἐκεχειρία, ἡ ἀνοχή· ὅτι δεῖ τὰς χεῖρας ἐπέχειν τῶν ἔργων· Ἄλλως· Ἐκεχειρία, ἄνεσις· ἀργία· συνθήκη· ἔνδοσις· ἀνοχὴ πολέμου· ἢ πρὸς ὀλίγον χρόνον τοῦ πολέμου ἀναβολὴ, καὶ ἡσυχία· παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας· Ἐκέχειρον, τὸ ἀργύριον· Ἐκεχήνεα ἴωνες· ἐκεχήνη ἀθηναῖοι· κιρνοῦντες τὸ ε καὶ α εἰς η· ἐφιλάχθη δὲ ἡ συναίρεσις, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τῶν δύο εε εἰς η· ἐπειδὴ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνεργητικῶν, ἰσοσυλλαβεῖ αὐτῷ· Ἔκζεσις, ἔκβρασις· Ἐκζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐκ μικροῦ πυρὸς φυσῶντας, μεγάλην φλόγα κινῆσαι· Ἔκηα· κάω, καύσω, ἔκηα· ὡς χέω ἔχεα· πλὴν ὅτι τὸ ἔκηα αὔξει τὴν παραλήγουσαν, ὡς τὸ ἔψηλα· ἔκηα ποιητικόν· ἔκαυσα κοινόν· Ἐκηβολίαι, εὔστοχοι τοξίαι· παρὰ τὸ ἑκάθεν ἐπιτυγχάνειν· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν· ὡς τὸ βάλλειν ἄγρια πάντα· καὶ σὺ δὲ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ τοῦ εὐστόχως ἔχε· Ἑκηβόλος, ἀπὸ τοῦ ἑκὰς ὃ σημαίνει τὸ μακρὰν, καὶ τοῦ βάλλω· ἀρετὴ γὰρ τοξότου, τὸ πόρρω βάλλειν· Ἑκηβόλος, ἀπόλλωνος ἐπίθετον εἶναι θέλει ὁ ποιητής· ἐκ τοῦ ἑκὰς βάλλειν συντεθεὶς καθὰ καὶ ἡ ἐκηβολία θηλυκόν· Ἔκηδεν, ἀπόλλυεν· Ἐκήδευσαν, κατὰ ἐπιγαμίαν συνήφθησαν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνταφιάζειν· Ἐκήθεον, ἐβοήθουν· Ἐκήκιεν, ἀνεφέρετο· Ἐκήλει, ἔθελγε· σὺν ἡδονῇ ἔτερπε· Ἐκηλία, φιλοτιμία· εἰρήνη· Ἔκηλος, ὁ ἥσυχος· ὁ πρᾶος· Ἔκηλος, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, εὔκηλος· ὃ χωρὶς μὲν τοῦ υ δασύνεται· ὅτι δὲ προσλάβῃ αὐτὸ ψιλοῦται· Ἐκκήρυκτον, ἀπόβλητον· καὶ ἐξεκήρυξαν, ἀπεσκοράκισαν· Ἐκηρώθην, ἐσκοτώθην· ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος· Ἕκητι, ἕνεκα, καὶ χάριν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ χωρίς· Ἔκθαμβος, ἔκπληκτος· Ἐκθανεῖν, ἀποθανεῖν· Ἐκθεῖ πλέα, ἀριστοφάνης· ἔξεισι καὶ πορεύεται μεστὴ καὶ γεμούση· τουτέστιν, ἔξεισιν ἐκ τῆς πολιτείας, γινόμενος πλούσιος· Ἐκθειάσαι, θαυμάσαι· θεοποιῆσαι· Ἐκθειάσαι, ἐπαινέσαι· καὶ ἔκθεμα· Ἐκθεατρίζουσιν, ἐκπομπεύουσιν· ἐκφαυλίζουσιν· ἐξελέγχουσιν· ἐκθεατρίζουσι τὴν ἑαυτῶν ἀκρισίαν· Ἐκθεῖναι, τὴν αὐτὴν συλλαβὴν ἔχει τῷ ἐξέθηκα· εὐριπίδης λέγων δίδωσι βουκόλοις ἐκθεῖναι βρέφος· Ἔκθεμα, βάρβαρον· σὺ δὲ λέγε, πρόγραμμα· φρύνιχος· Ἐκθέμεν, ἐκτρέχειν· Ἔκθεσις, ὀφειλή· παλαιὰ νομοθεσία· πρόσταξις· δόγμα· Ἔκθεσμοι, παράνομοι· ἄδικοι· Ἔκθετα, ἐκριπτούμενα· ἔκθετα βρέφη· Ἐκθέωσιν, ἐκτρέχωσιν· Ἐκθηλύνει, χαυνοῖ· Ἐκθ' ἡμετέρου, ἐκ τοῦ ἡμετέρου· Ἐκθηριεῖ, μισεῖν ποιεῖ, διεγείρει· Ἔκθιβος, τὸ λῶμα τοῦ χιτῶνος· οἱ δὲ, ἔκθροιβος· Ἔκθλιψίς ἐστιν, ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου, ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, ὃ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον σκῆπον, ἀντὶ τοῦ σκῆπτρον· Ἐκθόοντας, ἐξερχομένοις· Ἐκθοράψει, ἐκδιώξει· ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν· Ἐκθορεῖν, ἐκδραμεῖν, ἐκφυγεῖν· Ἔκθορεν, ἐξεπήδησεν· Ἐκθορόμενος, ἐκπηδῶν· Ἐκθρώσκει, ἐκπηδᾷ· Ἐκθύεσθαι, ἐξιλάσκεσθαι· Ἐκθύζει, ἐκζεῖ· ἐξεμεῖ· Ἐκθύματα, ἐξανθήματα· Ἐκθύμενος, λῶμα· κόμβος· παχύ· Ἐκθυμία, προθυμία· Ἐκθυμὸν ἔλοιτο· δηλοῖ μὲν περιφραστικῶς τὸ θανατώσει ἢ φονεύσει· Ἐκθυμοῦ, ἐκ ψυχῆς· πρόθυμος· ἔστι ἐκθυμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ψυχῆς μέσης· ὃ καὶ ἐκθύμως λέγεται, κατ' ἐπίτασιν τῆς προθέσεως· τὸ δὲ ἀπὸ θυμοῦ, ἐναντίον τούτω ἐστὶν· ἀντὶ τοῦ πόρρω ψυχῆς· ὡς τὸ ἀπὸ θυμοῦ ἐμοὶ ἔσεαι· ἐξ οὗ καὶ ἀποθύμιον ποῦ, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἀκαταθύμιον· ἤγουν μὴ κατὰ ψυχήν· Ἐκθύμως, προθύμως· κατὰ ψυχήν· Ἐκθύσασθαι, ἐξιλεώσασθαι· ἐκμειλίξασθαι· Ἐκθύωσιν, ἐκζέωσιν· ἐκπιπτῶσιν· Ἐκίαθεν, ἐπορεύετο· Ἐκίδρατο, διεσκορπίζετο· ἐσκεδάννυτο· Ἐκίνδαψεν, ἔψηλεν· ἐκινδάψασεν δὲ, ὑπέψηλεν· ἀπὸ κινδαψοῦ· ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον ποιὸν, κινδαψός· Ἔκιον, ἐπορεύοντο· Ἐκίσσησεν, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν· ἐθύνησεν· ἔσχε· Ἐκίχανεν, κατέλαβεν· εὗρεν· ἔλαβεν· κιχῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν, κιχάνω· ἀφ' οὗ τὸ ἐκίχανεν ἐπὶ παρατατικοῦ· λαμβάνεται δὲ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ ἀορίστου· Ἐκίχεις, ἤτοι κατέλαβες· εὗρες· ἢ ἐκ τοῦ κιχῶ γίνεται, ἢ ἐκ τοῦ κίχημι· ἐξ οὗ τὸ κιχήμεναι· Ἐκιχήμεν, παρατατικός ἐστι τοῦ κίχημι· ἐξ οὗ τὸ κιχῆναι· Ἐκκαίας, ἐκκαύσας· Ἑκκαίδεκα, οὐχ ἓξ καὶ δέκα· διότι τὸ διπλοῦν μετὰ συμφώνου τιθέμενον, τραχύτητα ποιεῖ τῆς φωνῆς· καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ ἕκτη, τὸ ἐξ· πρόθεσις εἰ συντιθῇ μετά τινος ἀπὸ συμφώνου ἀρχομένου, τρέπει τὸ ξ εἰς κ· οἷον ἑκκαιδέκατος, ἑκκαίδεκα· Ἑκκαιδεκάδωρα, ἑκκαίδεκα παλαιστῶν· δῶρα γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστή· ὅμηρος· Τοῦ, κέρα ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει· Ἐκκαίομαί σου, ἐρῶ σου· Ἐκκαίρυκτος, ἀπόβλητος· Ἐκκακῇ, ὧδε· Ἐκκακοῦμεν, ἢ χμελοῦμεν· ἢ κηδιῶμεν· καὶ ἐκκακοῦμεν, ἀπαγορεύομεν· Ἐκκαλαμᾶται, ἀποσπᾶ· ἀπὸ τοῦ διὰ καλάμου τοὺς ἰχθύας ἀγρεύοντος· Ἐκκαλάξαι, κλῖναι τὸ ἱστίον· Ἐκκαλεῖται, προσκαλεῖται, βουλόμενοι ἐκκαλεῖσθαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ· Ἐκκαλέσασθαι, παραθῆξαι· παρορμῆσαι· Ἐκκαλοῦμαι, τὸ διά τινος καλῶ τινὰ, ἀπὸ τῆς οἰκίας· Ἐκκαλοῦμαι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ ἕτερον ἔξω τῶν οἴκων ἕλκω· αἰτιατικῇ συντάσσεται·

Ἐκκαλούμενοι, προσκαλούμενοι· ἢ προθυμούμενοι· ἐπὶ τὴν καθ' αὑτῶν ἐκκαλούμενοι, διαβολήν. Ἐκκαλύπτων,
φανεροποιῶν. Ἐκκαλῶ, ὁμοίως μετὰ αἰτιατικῆς. ὡς ἀριστοφάνης, Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων. Ἐκκαπη-
λεύειν, δολοῦν· πανουργεῖν. Ἐκκαρπωσάμενοι, προσόδους μεγάλας λαβόντες. Ἐκκαυλῆσαι, ἀποδῦναι. Ἐκκαυ-
λίζων· ἀριστοφάνης ἀπὸ τῶν τὰ λάχανα ἀποκλώντων, τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο· οἷον ἀνασπῶν· καὶ ἀναιρῶν. Ἐκκαχύσω,
ἐκκοκκίσω, ἐκπτίσω· ἢ συντρίψω· οἱ δὲ κρίμνα. Ἐκκεῖται, τὸ ἐλπίζει, καὶ συντάσσεται δοτικῇ, ὡς λέγει συνέσιος· οἷον
ἀλλ' ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν ἀρκεῖ τὸ μὴ ἀγνοεῖσθαι παρὰ σοῦ τὴν ἔνστασιν ἡμῶν, ὅτι μόνῳ σοὶ τῶν ζώντων ἐκκείμεθα· ἢ ἔκ-
ται, τὸ ἔξω ἐστί· καὶ προτίθεται, σύγκειται· καὶ συγκείμενα ἀπὸ τούτου αἱ συνθῆκαι. Ἐκκεκελλήρικεν, ἐκκέκλικεν.
Ἐκκεκληρωμένη, ἐκπεπηγμένη· ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα. Ἐκκεκολαμμένα, γεγλυμμένα. Ἐκκεκόλαπται, ἐγγέ-
γλυπται. Ἐκκεκομμένος, ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὑτοῦ ἀπολέσας, ὅπερ νῦν ἐκκεκοπτισμένος φαμέν, ἢ ὁ ἀποκεχωρι-
σμένος. Ἐκκεκονίσθαι, τὸ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι. Ἐκκεκόπηται· ἐξήρτηται· σοφοκλῆς συλλόγῳ. Ἐκκεκρικώς,
ἐκκεχωρικώς. Ἐκκεκυμασμένοις, ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβρασθείσας. Ἐκκέκυφεν, ἀνώρθωσεν. Ἐκκεκώφεαται
ἀπὸ τοῦ κωφῶ, κωφήσω· κεκώφηκα· κεκώφημαι· κεκώφηται, καὶ ἰακῶς κεκώφεαται, καὶ ἐν συνθέσει, ἐκκεκώφεαται·
καὶ παραβλάπτεται. Ἐκκεκώφηκας, βοῆς ἐπλήρωσας τὰς ἀκοάς. Ἐκκεκώφηται, καὶ ἐκκεκώφωται τὰ ὦτα μεταβα-
τικῶς. Ἐκκέλευστος, κατήγορος. Ἐκκανάξειν, ἐκκενώσειν ἀπὸ τοῦ κανοῦ· θορυβήσειν. Ἐκκευθμῶν, τῶν κοίλων τό-
πων. Ἐκκεχειρία, ἄνεσις· ἀργία· συνθήκη· ἀνοχὴ πολέμου· εἰρήνη. Ἐκκεχιλωμένη, ἐψιλωμένη· ἢ κεχερσωμένη· ὅ-
τι ἡ χιλὸς, ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δέ ἐστι χόρτος· ὁρῶ δὲ ταύτην ἐκκεχιλωμένην· οἷον, ἐξημελημένην. Ἐκκεχοιριλω-
μένη, οὐ χοιρίλου οὖσα· ἐκφαντίδι γὰρ τῷ κωμικῷ, χοίριλος θεράπων ἦν· ὃς συνεποίει τὰς κωμῳδίας. Ἐκκήρυκτον, ἀπό-
βλητον· ὡς τὸ, ἐκκήρυκτον ταύτην πεποιήκασι· καὶ ἐξεκήρυξαν, ἀντὶ τοῦ ἀπεσκοράκισαν. Ἐκκλείεται, ἐμποδίζε-
ται. Ἐκκλείουσι, κωλύουσιν· εἴργουσιν· οἷον, ὑπὸ τὸν φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιροί. Ἐκκλείωσε, τῆς οἰκίας. Ἐκκλη-
πεῖ, ἐκπορεύεται. Ἐκκλήσεις, αἱ ἐκκαλέσεις. Ἐκκλησία κυρία λέγεται, ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα· εἰσὶ δὲ νό-
μιμοι ἐκκλησίαι, αἱ λεγόμεναι, τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀθήνησιν· ἡ πρώτη· καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς· εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλη-
τοι συναγόμεναι, κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα· αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι, κύριαι λέγονται, ὡς
ἔφαμεν· αἱ δὲ πρὸς τὰ κατεπείγοντα συναγόμεναι, σύγκλητοι. Ἐκκλησιάζειν, εἰς ἐκκλησίαν συνάγειν. Ἐκκλη-
σίαν, συναγωγὴν ὄχλου· ὡς τὸ, ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτο γίνεται. Ἐκκλητεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν· καὶ τὸ δικαστή-
ριον, ἔκκλητον λέγουσιν. Ἐκκλητευθῆναι, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων μαρτυρίαν τὰ ὀνόματα, ἐν τῷ δικαστηρίῳ κη-
ρύσσεσθαι· ὅπερ ἔλεγον ἐκκλητευθῆναι. Ἐκκλητικός, ἐκκαλούμενος. Ἔκκλητον, τὴν ὑπὸ συνόδου παραίτησιν.
Ἔκκλητος πόλις· ἣν ἐκκαλεῖταί τις εἰς τὸ κρίνεσθαι· δηλονότι τὴν πρώτην ὑστέρων κρίσιν, ὡς πρὸς ἔχθραν κρίνασαν
ἢ πρὸς χάριν· ἐξῆν δὲ τοῖς μὲν ξένοις ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλην· τοῖς δὲ πολίταις, οὐκέτι. Ἔκκλητοι δίκαι, αἱ ὑπὸ ξέ-
νης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει. Ἐκκλημακίζει, παράγει· διαστρέφει· ἀπὸ τῆς κλίμακος· ἥτις οὖσα ὄργανον βα-
σανιστικὸν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Ἐκ κλίμακος· ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὁπότε χρονοτριβοῖεν
οἱ πύκται, κλίμακα εἰσεφέρετο ὥστε διαστάντας καὶ χώραν λαβόντας, μένειν ἐν ταύτῃ, ἕνεκεν τοῦ μὴ ἵστασθαι τὰς φε-
ρομένας πληγάς περιτρέχοντας, ἀλλὰ μένοντας ὑπὸ τούτου, τῇ ποιᾷ τῶν χειρῶν ἐκτάσει φυλάττεσθαι· ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ.
Ἐκκλώζεται· κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον· ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων·
ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. Ἐκκλώνισε, κλῶνας ἔκοψεν. Ἐκκοβαλικεύεται, ἀπατᾷ· παραλογίζεται· ληστεύει· κόβαλοι
γὰρ οἱ λησταί· τοὺς αὐλοὺς καὶ κορυνηφόρους καλοῦσιν· οἱ δὲ κόβαλον, τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν. Ἐκκοιλιστοὶ στέφανοι,
μεγάλοι· ἁδροί. Ἐκκοκκίσας, ἐρημώσας. Ἐκκολεάω, ἐκ τῆς ξιφοθήκης. Ἐκκολλαβήσαντα, ἐκλακίσαντα· ἐκφρονή-
σαντα. Ἐκκολύψας, ἀπολεπίσας· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκκομιδή, ἡ ἐκφορά. Ἐκκομίζονται, ἐκτρέπονται.
Ἐκκομίσαι, ἐξελάσαι. Ἐκκομιδεύειν, τὸ ἐν ὕπνῳ φρυγεῖν, καὶ καθόλου τὸ φρυγεῖν. Ἐκκονεῖ, ἐγχωρεῖ. Ἔκκοπος,
κατάκοπος· ὁ δὲ διανύσας σταδίους τετρακοσίους, καὶ γενόμενος ἔκκοπος, ἐπέμεινεν. Ἐκ κοπῶν, ἐκ τῶν ἀδικιῶν.
Ἐκκορακίζειν, ἀποδιώκειν. Ἐκκορηθείης, παντελῶς ἀφανισθείης· μένανδρος. Ἐκκορηθῆναι, ἐκκαλλυνθῆναι· τὸ γὰρ
κορεῖν· καλλύνειν, καὶ σαίρειν εἴρηται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Ἐκ κόρυθος, ἐκ τῆς περικεφαλαίας. Ἐκκορῶσι, φθείρουσιν·
ἐκκαλλύνουσιν. Ἐκκοχύζειν, ἐκκοττίζειν. Ἐκκόψαι, περθῆσαι· νικῆσαι· καὶ ὑπὸ τοῦ πηρῶσαι τὸν ὀφθαλμόν· ἐξεκό-
πη, ἀπὸ τοῦ ἐπηρώθη. Ἐκκόψαντες, πηρώσαντες· τυφλώσαντες· ἐκκόψαντες αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐκκραγεῖν,
ἐκβοῆσαι. Ἐκκραγγανομένων, μετὰ κραυγῆς λεγομένων. Ἐκκρεμαννύμενοι, ἀπηρτημένοι· θουκυδίδης. Ἐκκρί-
νει, δοκιμάζει. Ἐκκρινεῖ, χωριεῖ. Ἐκκρίνεται· ἐκρέει· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης γονῆς· ἔτι γε μὴν καὶ τῆς
τῶν κτηνῶν· καὶ ἐκκρίνεται, ἐκρίπτεται. Ἔκκρισις, ἔκρευσις· ἱδρώς· οὖρον· κόπρον· ἢ τὸ φέρεσθαί τινα, διὰ τῶν ἄνω
καὶ κάτω. Ἔκκριτον· τὸ ἐκλελεγμένον, καὶ ἐπίλεκτον, καὶ προκεκριμένον. Ἐκκρούει, ἐκβάλλει. Ἐκκρουόμε-
νος, παρεκτείνων, παρατρέπων. Ἐκκυβεύειν, ῥιπτεῖν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. Ἐκκύεις, ἐρεθίζεις· ὑποσείεις. Ἐκκυ-
κλεῖ· ἐκκορύπτει, καὶ ἐκκυκλούμενον, καὶ ἐκκύκλημα ἔχων. Ἐκκυκλήθητι· τουτέστι, συστράφηθι· ἐκκύκλημα δὲ λέ-
γεται, μηχάνημα ξύλινον, τροχοὺς ἔχον· ὅπερ περιστρεφόμενον, τὰ δοκοῦντα ἔνδον, ὡς ἐν οἰκίᾳ διαπράττεται· καὶ τοῖς
ἔξω ἐδείκνυε· λέγω δὲ τοῖς θεαταῖς· ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐκκυκλήθητι· καὶ ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι. Ἐκκυμανθῆναι, ἐκ τοῦ
κύματος τῷ λιμένι προσορμισθῆναι. Ἐκκύματα, ἐξανθήματα. Ἐκκυνοί, νόσημά τι κοινόν. Ἐκλαβεῖν, ἀπο-
λαβεῖν. Ἐκλαβεῖσθαι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε· καὶ δεδίττεσθε, ἐν εἰρήνῃ.
Ἔκλαγξαν, ποιὰ φωνὴ, ἀπὸ τῆς τῶν γεράνων πεποιημένη φωνῆς· κλάζω ἐνεστώς· μέλλων κλάγξω ἐπροκλίτως διὰ τοῦ
γ· ἀόριστος, ἔκλαγξα· ὁμοίως καὶ μέσος παρακείμενος κέκλαγγα· δεύτερος ἀόριστος, ἔκλαγον· ὡς ἀπὸ τοῦ σφάζω, τὸ ἔσφα-

γάρ. Ἔκλαγξαν, ἔχει ἐνεστῶτα ἢ κλάγγω, ὡς σφίγγω· ἢ κλάζω, ὡς τὸ πλάζω· τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἔχει πλεονασμὸν τοῦ γ̄ διὰ δυσφωνίαν, ὡς καὶ τὸ ἐπλάγχθη καὶ παλιμπλαγχθέντες, ἀπὸ τοῦ πλάζω καὶ ἄλλα γινόμενα. κυρία δὲ λέξις τὸ ἔκλαγξαν καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κλαγγὴ, καὶ λειότερον ἡ κλαγγὴ τῆς κραυγῆς· ὡς καὶ τὸ κλάζειν καὶ κλώζειν, τοῦ κράζειν καὶ κρώζειν προσηνέστερα· διὸ κορώνη μὲν ἢ κόραξ κράζειν ἢ κρώζειν λεχθήσονται διὰ τὸ τραχὺ τῆς τοῦ ζώου φωνῆς. Ἐκλακτισμός, σχῆμα χορικὸν ὀρχήσεως, σώφρον. Ἐκλαμβανέτην, ἐλάμβανον δυϊκῶς. Ἐκλάρνακος, νόθος. Ἐκλαχὼν, διαλαχών. Ἐκλεανθείς, ἐκτριβείς. Ἐκλέγειν, τὸ ἀπαιτεῖν φόρους· ἀφ' οὗ καὶ φόρων ἐκλογεῖς, ὁ φορολόγος. Ἐκλεγόμενος, προκρίνων· προτιμῶν. Ἐκλέγοντες, ἀπαιτοῦντες. Ἐκλεπτία, ἡ συγχώρησις· ἄδικον ἤγειρε τὴν ἐκλεπτίαν. Ἐκλείποντα, δύνοντα. Ἐκλείψει, ὑστερεῖ· ἀπολεῖται. Ἐκλεκτός ἐστιν, ὁ ἀπὸ πολλῶν· διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἔργα τινὰ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐκλελεγμένα. Ἐκλέλαθα· ἔστι λήθω· ὁ μέσος παρακείμενος λέληθα· τραπέντος δὲ τοῦ η εἰς ᾱ βραχὺ λέλαθα, καὶ ἐκλέλαθα. Ἐκλέλαθον κιθαριστὺν, ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ ἀοιδὴν ἀφεῖλον τό· ταυτὸν γὰρ ἀοιδῆς ἀφαίρεσις, καὶ λήθη κιθαριστύος· ἤτοι τῆς κιθαρῳδικῆς· καὶ ὅρα τὸ ἐκλέλαθον αἰτιατικῇ συντάσσεται· τὸ μέντοι παθητικὸν, γενικῇ συντάσσεται· οἷον, ἐλελάθοντο γάμοιο· καὶ ἐκλελαθόμενος πάντων. Ἐκλελάθοντα ἀδὴν, τὸν τῆς λήθης ποιητικόν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλαχον λελάχω ἐνεστὼς, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔλαθον, λελάθω. Ἐκλελάκτικεν, ἀποβέβληκεν· ἀπέφυγεν. Ἐκλελαμμένον, ἐξεστραμμένον. Ἐκλελαπημένον, ἐκπεπρημένον. Ἐκλελισμένος, ἐξεστραμμένος. Ἔκλεο, τουτέστιν ἐφημίζου· ἔχει τὸ θέμα, κλέω· ἀφ' οὗ τὸ κλείζω· χρῆσις δὲ αὐτοῦ σὺν τῷ ι̅ ἐν ὀδυσσείᾳ· ἵνα ἦ ὡς θέω θείω τὸ τρέχω· οἷον θείειν, ἀνέμοισιν ὁμοῖοι· οὕτω καὶ κλέω κλείω. Ἐκλεπεῖ, ἐκπορεύεται. Ἐκλεχέων, ἐκ τῶν κοιτῶν. Ἐκλέψαι, ἐκλεπίσαι. Ἐκλέψατο, παρελογίσατο· ἠπάτησεν. Ἐκληδονίζετο, ἐμαντεύετο. Ἐκληθάνειν, πρωτότυπον μέν ἐστι τὸ ἐκλανθάνειν· ἔστι δὲ ὅμοιον πρὸς τὸ ψεύδειν· ὡς γὰρ τὸ ψεύδειν τὸ ποιεῖν ψεύδεσθαι, οὕτω καὶ ἐκληθάνειν, τὸ ποιεῖν λανθάνειν. Ἐκλήθης, ἐτράπης. Ἐκλήϊσαι, πεφήμισαι· νενόμισαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐκλήμνης, ἐκ τῆς λήμνου. Ἐκληπτέον, δεῖ λαμβάνειν. Ἐκληροδότει, ἐκλήτευσεν· ἐκάκωσεν. Ἐκληροδότησεν, ἐχαρίσατο κληροδοσίαν. Ἔκλησιν θήσομεν, ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας ω̅· ὃ δὴ μάλιστα εἰρήνης αἴτιον θεῖον ὂν ἀγαθόν· καθὰ τὸ ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν, ὡς εἶ σοφή· ἔκλησις δὲ, ἡ ἄγαν λήθη κατ' ἐπίτασιν τῆς προθέσεως. Ἐκλήτευσεν, ἐκάλεσεν. Ἐκλιαίναι, λεπτῦναι. Ἐκλιμίαν, ἀχορτασίαν. Ἔκλιναν, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν. Ἔκλινε μάχην· ἀρχὴ τοῖς μεθ' ὅμηρον, τοῦ ἑτεροκλινῆ φάναι νίκην· ἣν ὁ ποιητὴς ἑτεραλκέα λέγει· ὡς ἐκ διαδοχῆς φησὶν ἑτέροις ἀλκὴν περιποιοῦσαν· ἢ γοῦν ἑνὶ τῶν δύο μερῶν· τοιοῦτον γὰρ τὸ ἕτερον· ἀφ' οὗ καὶ ἑτερομόλιος δίκη, ἐν ᾗ μὴ ἄμφω ἦλθον οἱ ἀντίδικοι· ἀλλ' ὁ ἕτερος· ὅ ἐστιν, ἐκ τῶν δύο ὁ εἷς. Ἐκλίνθη· εὕρηται καὶ δίχα τοῦ ν̄· ὥσπερ τάξαντος τοῦ μέτρου ἐκεῖ, τὴν τοῦ ν̄ ἀπέλευσιν κατὰ καινοτέραν γραφήν· σημαίνει δὲ τὸ κατεκλίνθη. Ἐκλιπαρεῖ, λίαν παρακαλεῖ. Ἔκλιπεν, ἐξέλιπεν, ἐμειώθη. Ἐκλιπὼν, οὐκ ἐλλείψας· ἀδόκιμον γάρ. Ἐκλιτεύειν, τὸ εἰς κρίσιν ἄγειν· ἵν' ἐπάναγκές τι μαρτυρῇ· αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας, ἀπολογίᾳ. Ἐκλιχάζει, ἐξορμᾶν ποιεῖ· ἐκσοβεῖ. Ἐκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ· ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ σαμοθρακῶν φόρου· ἡρέθησαν γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν, οἷς πλεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι· λυσίας ἐν τῷ πρὸς ἀρέσανδρον· νῦν δὲ πρὸς τοὺς ἐκλογέας τοῦ φόρου, ἃ πάντα ἀπογραφόμεθα. Ἐκλογεῖον, ἡ ἐκλογάς. Ἐκλογὴν, κάλαθον λάκωνες. Ἐκλογιστίαν, ἀρίθμησιν· καὶ ἐκλογιζόμενος τὸν στρατὸν, ἀντὶ τοῦ ἀριθμῶν, καὶ ἀντὶ τοῦ διανοούμενος. Ἔκλογον ὂν, τὸ μεταξὺ λόγων. Ἐκλόνησεν, ἐτάραξεν. Ἐκλόπεον, ἔφθειρον. Ἐκλούεσθω, προσκλυζέσθω· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκλούνται, ἐκνίπτεται. Ἐκλυδωνίζετο, ἐμαντεύετο· ὁ ἀπὸ ἀκοῆς μαντείας δεχόμενος. Ἐκλύει, ἀντὶ τοῦ χαυνεῖ· ὅθεν ἔκλυσις, ἡ πάρεσις καὶ χαύνωσις λέγεται· καὶ ἐκλύει, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῖ· ὅθεν ἔκλυσις ἡ ἐλευθερία. Ἔκλυεν, ὑπήκουσεν· ἐκέλευσεν. Ἔκλυον, ὑπάκουον. Ἐκλυρὸν, χλωρόν· δίυγρον· ἢ νοτερόν· ἔνικμον· ὑγρόν. Ἐκλύσθη, ἐκ τοῦ κλύζω· ἀρίστη λέξις· ἀφ' ἧς καὶ ὁ κλύδων. Ἐκλύσθη θάλασσα, οἷον ἐκλυδωνίσθη· ἐκκλύζω, καὶ ἐκλύσθη· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλύω, ἀπελεύσει τοῦ ι̅· ἀντὶ τοῦ συνεστράφη κεῖται. Ἔκλυτος, ἔνδοξος· τίμιος. Ἐκλύτρισον, ἐκλύρισον· κάλυψον. Ἐκλώζετε, κλωσμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ στόματι ψόφον, ᾧ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ἀκροαμάτων ὧν οὐχ ἡδέως ἤκουον. Ἐκλώπευον, ἀντὶ τοῦ ἔκλεπτον. Ἐκλωπίζει, λωποδυτεῖ. Ἐκλωπίζεται, ἐξανθίζεται· ἀχαιὸς οἰδίποδι. Ἐκλωπίζω, ἐκδέρω. Ἐκμαγεῖον, σφραγίς· ἐκτύπωμα· ἐκ τοῦ μάσσω· γίνεται μάγος· ὁ ἀπομασσόμενος πάντα τὰ τοῦ μάγοις δεικτικά· μαγεῖον καὶ ἐκμαγεῖον, ὡς διδάσκαλος διδασκαλεῖον καὶ πάσσαλος πασσαλεῖον· καὶ ἰατρὸς ἰατρεῖον. Ἐκμαγειωθεὶς, ἐξομοιωθείς· ἐκμάσσει. Ἐκμαγῆσαι, ἐκτυπῶσαι. Ἔκμαγμα, τὸ συνεστραμμένον φύραμα· καὶ τὸ κροκόμαγμα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμαίνω, ἐκβακχεύω· καὶ ἐκμαίνω ἐκεῖνον, ἀντὶ τοῦ εἰς μανίαν ἐμβάλλω· ἐκμαίνομαι δὲ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ μανίαν ἔχω. Ἐκμαλθακῶσαι, ἐκμαλάξαι· χαυνῶσαι. Ἐκμανῶ, εἰς μανίαν ἐμπίπτω· λουκιανός· πατέρες κατὰ παίδων ἐξεμάνησαν· ἐκμανῶ δὲ, τὸ ἐκταράττω καὶ παροξύνω· ἔστι δὲ ποιητικόν. Ἐκμάξαι, ἐκθλίψαι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμαρτυρεῖν φασι, τὸ λέγειν οὐχ ἅπερ αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ' ἅπερ ἐξ ἑτέρων ἤκουσε λεγόντων· ὅθεν ἐκμαρτυρία. Ἐκμαρτυρία· ἐκμαρτυρία γεγραμμένη ἀναγινώσκεται, ὅταν τις τελευτήσας ἢ ὑπερόριος· ἡ ἐκμαρτυρία, ὅταν τις παρὰ τοῦ ἰδόντος ἀκούσας, λέγῃ κατὰ τῶν ψευδῆ μαρτυρούντων ἐν δίκῃ· ὃ γὰρ ἐπισκέψασθαι ψευδομαρτύριον ἐλέγετο· μαρτυρία δὲ καλεῖται, ὅταν τις αὐτὸς ἰδὼν μαρτυρεῖ· λειπομαρτύριον δὲ κατὰ ἰδόντων μὲν, καὶ μαρτυρήσειν ὁμολογησάντων, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τὴν μαρτυρίαν ἐκλειπόντων· ἐκμαρτυρία δὲ διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν μαρτυρία τῶν παρόντων ἐστὶν, ἡ δ' ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων. Ἐκμαγεῖσθαι, ἀναζητεῖν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμειλίσασθαι, καταπραΰνειν. Ἐκμειλιχθεὶς, ἐξημερωθείς. Ἐκμελάθρων, ἐξ οἴκων. Ἐκμελές, ἠμελημένον. Ἐκμελής, ἀνάρμοστος· ἄτακτος· ἄρρυθμος. Ἐκμελίτης μαστιγίας· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις ὑπήλλαξεν· ἀντὶ τοῦ φάναι ἐκμελίτης ἡρακλῆς· μετημφίεσται γὰρ τὴν

ἡράκλειον στολήν. καλεῖται δὲ ὁ ἐν μελίτῃ ἡρακλῆς, ἀλεξίκακος. Ἔκμελος, ἀδύναμος. Ἐκ μέσων νυκτῶν λέγου-
σι, καὶ ἐκ μεσημβρίας. Ἐκ μεταβολῆς, ἤτοι ἐκ μεταμελείας. αἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ μεταβολῆς, ὥσπερ ὀλυμπίας. Ἐκμε-
τεωροῦνται, μετεωρίζονται. Ἐκμηνίων, ὀργιζόμενος. Ἐκμηρυομένοις, ἀναλεγομένοις. δυσχερῶς ἐκμηρυομένοις, καὶ
μακρῶς τὰς δυσχωρίας. ἀντὶ τοῦ ἀναλεγομένοις. Ἐκμηρυσάμενος, ἐξελκύσας. ἐκτείνας. Ἐκμηχανώμενος, κατα-
σκευάζων. Ἐκμιαίνομαι, τὸ ἐκσπερματίζω. Ἐκμιῆται, ἀποκρίνειν τὸ σπέρμα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκμιμού-
μενος, ὁμοιούμενος. Ἔκμισθοι, οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες. Ἔκμολεν, ἐξῆλθεν. Ἐκμόλῃ, ἐξέλθῃ. Ἐκμυζήσας,
ἐκπιέσας. ἐκθλίψας. Ἐκμυκτηριεῖ, βδελύσσεται. Ἐκμυκτηρισμός, χλευασμός. Ἐκνάπτετο, ἐξύετο. ἐδαπα-
νᾶτο. Ἐκνέας μόνον λέγε, οὐκ ἐκνέας ἡλικίας, καὶ ἐκ νέου, καὶ ἐκ παιδός. καὶ ἐκ μειρακίου. καὶ ἐξ ἀρχῆς. Ἐκνέ-
και. ἀντὶ τοῦ ἐνεγκάτω. τουτέστι, γνωσάτω παρὰ θεοκρίτῳ. οἷον Ἀπῆις ὄχνας ἐκνείκαι. Ἐκνενεμήκασι, παραδε-
δώκασιν. Ἐκνενέμηται, διαμεμέρισται, ἐξῆλθεν. Ἐκνενευρισμένοι, ἐψιλωμένοι δυνάμεως. Ἐκνευρίσας, ἀδυνά-
τους καταστήσας. Ἐκνεύσας, ἐκκολυμβήσας. Ἐκνευσεῦνται παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ διαλέγουσι. Ἐκνεφίας. ἄνε-
μος οὕτω καλούμενος, ὃς λίαν σφοδρῶς πνέει παρὰ τὸν γνόφον. οἱονεὶ, ὁ νέφη συνάγων. καὶ ἐξ αὐτῶν κινούμενος. ἐκνεφί-
ας καὶ ὁ ἥλιος καλεῖται. καὶ ἐκνεφίας ὄμβρος, ὁ μετὰ ἡλίου γινόμενος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκνῆναι, ἐξαπατῆσαι.
Ἔκνιζεν, ἔδακνεν. ἀπὸ τῆς κνας. ἡρόδοτος. καὶ ἔκνιζεν, ἐψόφησε. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκνικῶντο, ἐφθείροντο.
Ἔκνισεν, ἐκίνησεν. καθήψατο. ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός. Ἔκνιψις, ἀπόσμυξις. κάθαρσις. Ἐκνόμιον, ἀδιάκριτον.
Ἐκνομίως, ἀντὶ τοῦ λίαν. καὶ ἔξω πάσης νομίσεως. ἣν γοῦν ὁ οὐκ ἄν τις νομίσειε. καὶ ἐκνομίως, ἀντὶ τοῦ ὑπερφυῶς. ὑπερβαλ-
λόντως. μεγάλως. κυρίως δὲ τὸ ὑπὲρ τὸ νενομισμένον. Ἐκνόμοις, παρανόμοις. Ἔκνοον, ἀνόητον. μωρόν. Ἐκνοσηλεῦ-
σαι, ἀναρρῶσαι. ἐκ νόσου ἀναλήψασθαι. Ἐκνοσηλεύων, ἐκθεραπεύων. Ἐκνοσφίσαι, ἐκβαλεῖν. Ἔκνυεν, ἔξυεν ἠ-
ρέμα. παρὰ τὸ κνῶ. ἀριστοφάνης. οὗτος τέθωμ' ἔκνυεν, ἐλθὼν τὴν θύραν. Ἐκνυζᾶτο, τὰ ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. παρὰ
θεοκρίτῳ. ἡ κύων ἐκνυζᾶτο. ἔσαινε. καὶ κατιθώπευε, τὸ στόμα ἔχουσα ἀνὰ μέσον τῶν ἰσχίων αὐτῆς. κνυζηθμὸς λέγεται, ἡ τῶν
κυνῶν ἄσημος ὑλακή. Ἐκνάθη, ἐπενοήθη. ἐφωράθη. Ἐκύαμεν, ἠκούσαμεν. ἐπυθόμεθα. Ἐκοδόμευετο, ἐφρύγετο,
ἰπνεύετο. Ἐκόησεν, ἐνόησεν. ἀνέλαβεν. Ἐκοινοβουλεῖτο, ἐκοινοῦτο. Ἐκολάφισαν, ἐβασάνισαν. ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς
πανίον ἐπέθηκαν. Ἐκολλάβησας, προσέκρουσας. παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν, κόλα δὲ ἡ γαστήρ. ἢ ἔθραυσας. ἀπὸ τοῦ
κολλάβου ὅ ἐστι ψωμός. Ἐκολλόπωσε, κόλλῃ συνήρμοσεν. Ἐκολῴα. ἐθορύβει ἡ παραγωγή, ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ. Ἐκο-
μεν, ἴσμεν, δέρομεν. ᾐσθόμεθα. Ἐκόμισεν, ἔλαβεν. ἐποίησεν. εἰργάσατο ἐπιμελῶς. ἔθρεψεν. Ἐκομπάσθη, ἡ πάντη
ταῦ εἰς ὄγκον διετέθη. Ἐκομπαλάκουν, κομπώδεσιν ἐχρῶντο λόγοις. Ἐκονδύλιζον, τοῖς δακτύλοις ἔκοπτον. Ἐκονίετο,
ἐπέπασσο κόνιν. ἢ ἐν κόνει ἔκαμνεν. Ἐκόνιον, ἔκνυον. Ἐκόντι δ' ἥκομεν, βουλόμενοι. Ἐκοντής, οὐ ἀλλὰ ἐθελοντής. ἐπὶ δὲ
ἐπιρρήματος ἀμφότερα λέγε. ἐθελοντὶ, καὶ ἑκοντί. Ἐκοντὶ, θεληστί. ἑκουσίως. Ἐκόπασεν, ἔπαυσεν. Ἐκοπία, παρὰ
τὸ κοπιῶ τὸ μοχθῶ. Ἐκορέσατο, ἐκορέσθη. ἐπληρώθη. Ἐκορίζετο, ὑπεκορίζετο ἢ ἐκολάκευεν. Ἐκορυβάντιζε, τοῖς κο-
ρύβασιν ἐτελεῖτο. Ἐκορύνετο, ὑψοῦτο. ἐκορυφοῦτο. Ἐκορυστίας, ἐγαυρίας. Ἐκουρία, ἐδεῖτο κουρᾶς. Ἑκούσια, τὰ
ὑφ' ἡμῶν γινόμενα, μηδενὸς ἔξωθεν ἀναγκάζοντος. Ἑκουσιάζομαι, προσφέρω. προαιροῦμαι. Ἑκούσιόν ἐστι, τὸ αὐτοπροσά-
γωγον. τὸ καθ' αὑτὸ αἱρετόν. καὶ ἑκούσιον, θελούσῃ διανοίᾳ. Ἔκπαγλα. κακῶς ἐστιν ὁ λέγων ὅσα ἡ ὁμοφωνία καθέστηκε
πληθυντικῶν οὐδετέρων ὀνομάτων, μετάγεται εἰς ἐπίρρηματικὴν σύνταξιν. Ἐκπαγλότατι, ἐκ τοῦ ἐξεπλάγη δευτέρου
ἀορίστου, ἐκπλαγώτατι ὤφειλε διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη γραφὴ ἀσυντελὴς ἦν δακτυλικῷ μέτρῳ, γέγονε
μετάθεσις τοῦ λ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. ὡς ἂν οὕτω σμικρυνθέντος τοῦ ο διὰ τὴν πρὸ αὐτοῦ μακρὰν συλλαβήν, γίνεται ἡ λέ-
ξις εἰς δάκτυλον χρήσιμος. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐκπαγλότατι, δόξειεν ἂν μέτριόν τι σκῶμμα εἶναι, καί πως ὅμοιον ὡς
ἐν εἰρωνείᾳ τῷ θαυμάσιε. ὃν δηλαδὴ ἐκπλαγείς τις θαυμάσειε. ἔχει δὲ πολύ τι βαρύτητος. διὸ καὶ εἰς θυμὸν ἐκμαί-
νει τὸν ἀχιλλέα. γίνεται δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ πλήσσω. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἔμπληκτος. καὶ ὁ παραπλήξ, καὶ τὸ ἐμπλήγδην ἐπίρ-
ρημα. καὶ ἐκπαγλότατι, ἐκπληκτικώτατε. φοβερέ. ἢ ἐξοχώτατε. Ἐκπαγλούμενοι, ἐκπληττόμενοι. θαυμάζοντες.
Ἐκπαθεῖς, ὑγιεῖς. ἐκτὸς πάθους. ὡς τὸ, Ἵνα μὴ ὦσιν ἔκδιψοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς καὶ καινοποιούμενοι. Ἔκπαθος, ἀπόπλη-
κτος. Ἐκπαίει, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται. συμπαίει, ἀντὶ τοῦ συγκρούει. Ἐκπάλαιστα, δεινά. ὑπερήφανα. Ἐκπάλαι-
στος, ἄνανδρος. Ἔκπαλαι, καὶ πρόπαλαι, μὴ λέγε. ἀλλὰ ἐκ παλαιοῦ. Ἐκπαλαίει, ἔξω τοῦ νόμου παλαίει. Ἐκ
παλαιοῦ, οὐκ ἔκπαλαι. οὐδὲ ἀπόπαλαι. οὐδὲ πρόπαλαι. Ἐκπαλαχῆς, ἐξ ἀρχῆς. Ἐκπαλές, ἔξαρθρον. Ἐκπά-
λη, ἐχωρίσθη. ἀπέστη. ἐξέπεσεν. Ἐκπαλήσαντες, ἐκπεσόντες. Ἐκπαλινκοτεῖν, ἀνταπολογεῖν. Ἐκπάλιον, ἀ-
κλήρωτον. Ἐκπαλλακίδιοι, οἱ νόθοι. Ἔκπαλτον, ἔξαλλον. οὐχ ὅμοιον. Ἐκπαντός, διόλου. Ἐκ παραβολῆς,
ἐκ παρακινδυνεύματος. Ἐκ παραλλήλου, ἐξ ὁμοίου. ἐξ ἰσότητος. Ἐκπαραλίας, ἐκ παραθαλασσίας. Ἐκπαρθε-
νίας λαμβάνει γυναῖκα, ἀντὶ τοῦ παρθένον. Ἐκπασέων, ἐκπασῶν. Ἐκπάτιον, τὸ ἔξω πάτου. Ἐκπάτου, ἐκποδών.
Ἐκπάτριον, ἀνόμοιον. Ἔκπαυμα, ἀνάπαυμα. Ἐκ πεδίου, ἐκ τοῦ ἡπλωμένου χωρίου. Ἐκπεκτουμένη, κτενιζο-
μένη. τίλλουσα. Ἐκπέλει, ἔξεστιν. Ἐκπελεύει, ἐξωθεῖ. Ἐκπελευθῆναι, ἐκβληθῆναι. Ἐκπέμπειν, τὸ ἀποστέλ-
λειν τινὰ πρός τινα. καὶ τὸ ἐκβάλλειν καὶ ἀποδιώκειν, καὶ ἔξω πέμπειν. Ἐκπέμψας, ἐκγυμνώσας. ἢ περιβαλλό-
μενος. Ἐκπεπαταγμένος, ἐκπεπληγμένος. ἔκφρων. Ἐκπεπληγμένον, ἐκτετραμμένον. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκ-
πεπολέμωται, ἐχθρωδῶς διάκειται. Ἐκπεπότημαι, ἐκπέπληγμαι. Ἐκπεράα μέγα λαῖτμα θαλάσσης, πρὸς δια-
στολὴν εἴρηται τῶν σχεδιῶν. αἳ οὐκ ἂν τοιοῦτον κῦμα διαπεράσαιεν. Ἐκπερδικῆσαι, διαδρᾶναι πανούργως. ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν περδίκων. πανοῦργον γὰρ ζῶον, καὶ ἀποδιδράσκον τοὺς θηρῶντας. Ἐκπερινοίας, ἐξ ἐπινοίας. Ἐκπεριουσίας,
ἐκ πλήθους. ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος. Ἐκπεριτροπῆς, ἐξ ἀποστροφῆς. ἐκ νίκης. Ἐκπέρσαι, πορθῆσαι. ἑλεῖν. Ἐκπεσεῖν τῆς

πλούτου καὶ τῆς πατρίδος, ἀντὶ τοῦ στερηθῆναι καὶ ἀπαθὲς ἐκφυγεῖν. καὶ παρελθεῖν. ἢ ἔξω τοῦ πρέποντος πεσεῖν.
Ἐκπεσών, ῥιφθείς. δοθείς. χρησμὸς δὲ ἐκπεσών. Ἐκπετάσασα, καὶ ἐκπεταννῦσα γράφεται, κρεῖττον δέ ἐστι τὸ δεύ-
τερον. ἐκπεπετασμένα, τὰ ἡπλωμένα. ἀπὸ τοῦ πετάζω ἀχρήστου. Ἐκπετριαδεῖν, παχύνειν ἱμάτιον. Λάκωνες.
Ἐκπεφασμένος, ἀπότμητος. Ἐκπέφυκε, καὶ ἀνέσχε, καὶ ἀνεβλάστησε, ταυτόν. Ἐκπεφυσημένον, φιλοτίμως
διατεθειμένον. Ἐκπήγνυσθαι, ἐκπλήττεσθαι. Ἐκπηνιεῖται, Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. ἃ ἔφαγεν ἡμῶν ἀφελκύ-
σει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηριομένων εἰς πηνία. ἄλλως ἐξελκύσει. ἀπὸ τοῦ πηνίου. Ὅμηρος. πηνίον ἐξέλκουσα. ἢ ἐξάξει.
ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξαγομένης πήνης. εἰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται, τιμωρίας ἀ-
παιτήσει. Ἄλλως. Ἐκπηνιεῖται, γράφεται καὶ διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ η. καὶ εἰ μὲν διὰ τῆς ο καὶ ι
διφθόγγου, σημαίνει τὸ μετὰ τιμωρίας ἐξελάσει. εἰ δὲ διὰ τοῦ η, σημαίνει τὸ ἀντὶ τοῦ ἐξάξει ὥσπερ ἐξάγει ὁ σκώληξ τὴν
μέταξαν. πήνη γὰρ ἡ μέταξα. ἢ ὅτι πήνιον τὸ νῆμα τῆς ἀράχνης, ὡς ἀπὸ τοῦ πνέω τὸ ἐνεργῶ. ὥσπερ οὖν ἐκεῖνο τὸ πή-
νιον ἐκ τῆς πυγῆς ἐκείνης ἐξέρχεται. οὕτω φησὶ καὶ ὁ Κλέων ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐφέλκων, ἔσται ὡς πήνια τὰ κατα-
βρωθέντα. ἔστιν οὖν θέμα, ἐκπηνίζω. ὁ μέλλων ἐκπηνίσω Ἀττικῶς, ἐκπηνιῶ. καὶ ὁ μέσος μέλλων ἐκπηνιοῦμαι. ἐκπη-
νιῇ, ἐκπηνιεῖται. Ἐκπίαρ, λιπαρόν. Ἐκπιέσαι, τὸ τοῦ ἕλκους αἷμα λέγει Ὅμηρος, ἐκμυζῆσαι. ἐγίνετο δέ φασι τοῦτο,
ἵνα μὴ πυώσῃ σαπέν, καὶ βλάψῃ τὴν ἀπούλωσιν. Ἐκπιμπλάναι, ἀποπληροῦν. Ἐκπίνειν, προπίνειν. Ἐκπιφαύ-
σειν, ἐνθουσιᾶν. ἐξορμᾶν. Ἐκπίπτειν, γενικῇ. ὡς ἐπὶ πλεῖστον τίθεται ἐπὶ βλάβης. οἷον ἐκπίπτει πλούτου. ἐκπίπτει
φωτός. καὶ ἐκπίπτει, διαλύεται. διακόπτεται. ἀποτυγχάνει. Ἐκπλαγείς, ἐκπλήξεως ἔμπλεοι, Πολύβιος. ἐκπλαγεὶς
δὲ γενόμενοι οἱ Λίβυες διὰ τὸ παράδοξον, ἐκκλίναντες ἔφυγον. Ἐκπλαγότητα, ἐξαισιότητα. Ἐκπλαγούμεναι,
ἐκπληττόμεναι. μαινόμεναι. Ἐκπλαγοῦσθαι, θαυμάζειν. ἐξοχεῖν. Ἔκπλαστο, ἐξεπήδησεν. Ἔκπλεα, πλήρη. ὡς τό,
ἐσθῆτας δὲ καὶ τὰ ἐπιτήδεια, ἔκπλεα παρεῖχεν. Ἐκπλεῦσαι, ἔξω γενέσθαι. Ἐκπλήγη, ποιητικῶς πέφρασται. τὸ γὰρ
κοινὸν ἐξεπλάγη. λέγεται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. Ἐκπλήγδην, ἐκπληκτικῶς. Ἐκπλήγεσθαι, ἐκπλήττεσθαι φόβῳ.
Ἐκπλήξειν, ἐκπλαγῆναι ποιήσειν. ἐκφοβήσειν. Ἔκπληξίς ἐστι, φόβος ἐξ ἀσυνήθους φαντασίας. Ἐκπλήσει, πληρώ-
σει. Ἐκπλήττει, λέγεται μὲν καὶ τὸ ἀπαθὲς ἐξίστησι. καὶ τὸ εἰς θαῦμα ἐνάγει. κυρίως δὲ λέγεται, ἐρωτικῶς ἐκπλήττειν,
τὸ εἰς ἔρωτα ἐμβάλλειν. ὡς τὸ ἐξέπληξεν ἡ Λαῒς τοὺς Κορινθίους. καταπλήττειν δέ, τὸ εἰς φόβον μετὰ θαύματος ἐμβάλ-
λειν. Ἐκπλήττομαι, τὸ θαυμάζω. Ἐκπλήττω, οὐ μόνον τὸ εἰς ἔκπληξιν ἄγω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκπλήττομαι. ἐκπλήττειν, ἐνίοτε
καὶ ὑπερτάσειν ποιεῖ. ἔστι δὲ ἐκπλήσσω, καὶ τὸ ἐξιστῶ, καὶ ἐκβάλλω. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ. ὅμ' ἐκπλήσσει φόβου. Ἐκπλήττω.
θροῶ. ξενίζω. ἐκφοβῶ. δεδίττομαι. δειματῶ. ἐκδειματῶ. θράττω. μορμολύττομαι. Ἐκπλήωρον, ἐκπεπληρωκέναι ἑαυ-
τήν. Ἐκπλινθεύσας, ἀντὶ τοῦ διαλύσας. καὶ ἐξελὼν τὰς πλίνθους. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. Ἔκπλυτον, τὸ παρά-
πισιν ἐξίτηλον. καὶ ἁλμυρὸν βάμμα. καὶ ἔκπλυτον, ἐξίτηλον. ἀσθενές. Ἐκπνοή, ἔξοδος πνεύματος, ὑπὸ συστολῆς πνεύμα-
τος, διὰ ψύξιν τοῦ ἐν ἡμῖν θερμοῦ. Ἐκποδὸς εἵπετο, κατόπιν. ἢ σύνεγγυς. Ἐκποδὼν τῷ δεῖνι ἐγένετο κρεῖττον, ἢ ἐκ-
ποδὼν τοῦ δεῖνος. Εὐριπίδης. γεραιὰ δέ, ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβη. ἐν τῷ πρὸς Ἀχιλλέα πρεσβευτικῷ. ἐξ ἴσου δὲ ἀμ-
φοτέροις ἐκποδὼν ἕστηκας. καὶ ἐκποδών, ἐκ μέσου. ἀφανής. Ἐκποιεῖται, ἀντὶ τοῦ πιπράσκει. Ἐκποίητος τῷ πα-
τρί, καὶ ἐκποίητον γενέσθαι, ἀποκηρυχθῆναι τοῦ γένους. ἢ ὁ δοθεὶς ἑτέρῳ εἰς ποίησιν. οἱ δέ φασι διαφέρειν ἐκποίητον ἀπὸ
κηρύκτου. ὅτι ὁ μὲν ἀποκήρυκτος, ἐπὶ κολάσει ἐκβάλλεται. ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ τοῦ φύσει πατρὸς δίδοται εἰς ἕτερον
οἶκον πρὸς θέσιν. Ἐκποκίζω, τὰς τρίχας ἐκσπάσω. ἐκτίλλω. πόκαδες γὰρ αἱ τρίχες. Ἐκπολεμῆσαι, τὸ ἐκπορθῆσαι.
Ἐκπολεμῶ ἕτερον ἑτέρῳ. ἀντὶ τοῦ εἰς ἔχθραν καθιστῶ. ἐκπολεμῶ σοι τὸν ἀδελφόν. ἐκπολεμόω, δὲ τὸ εἰς πόλεμον παρα-
κινῶ τινά. τίς ἀπὸ τῶν θεῶν ἐξεπολέμωσεν Ἀτρείδην καὶ τὸν Ἀχιλλέα, κατ' ἀλλήλων μάχεσθαι. Ἐκπολιορκεῖ, ἐκπο-
θεῖ. πολεμεῖ πόλιν. Ἐκπολίων, ἐκ τῶν πόλεων. Ἐκπολλοῦ, ἐκ παλαιῶν χρόνων. Ἐκ πολλῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν
συνήγαγον. ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων. Ἐκπομπεύων, ἐπιφαίνων. θριαμβεύων. Ἐκπομ-
πή, ἀποστολή. Ἐκποντόφιν, ἀντὶ τοῦ ἐκ πόντου. κατὰ μετασχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας ω. ὥς κεν
τηλεφανὴς ἐκποντόφιν ἀνδράσιν εἴη. ἀντὶ τοῦ ἐκ πόντου. Ἐκπορθεῖ, αἰχμαλωτεύει. Ἐκπορίζομεν, ἐξευρίσκομεν.
Ἐκπορίσαι, ἐκβαλεῖν. ἐξανύσαι. Ἐκπορίσας, συλλέξας. Ἐκκαρποῦσθαι, ἀμφιβλοῦσθαι. Ἐκπρεπεῖς, ἐπίσημοι.
Ἐκπρεπές, λίαν ὡραῖον. Ἐκπρεπής, καὶ ἀριπρεπής, ταυτόν. διὰ τὸ καὶ τὴν ἐκ πρόθεσιν ἐπίτασιν ποτὲ δηλοῦν. κα-
θάπερ καὶ τὸ ἀρι ἐπίρρημα. Ἔκπρησιν, ἐκπύρωσιν. Ἔκπριον, ἐξαγόρασον. ἐλευθέρωσον, καὶ ἐκπρίασθαι. Ἐκ
προνοίας, ἐκ προμηθείας. ἑκουσίως. Ἐκ προσαγωγῆς, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνάγκην, καὶ οὐκ ἐκ φύσεως, οὐδ' ἁπλοϊκῶς. Ἐκ-
πτήσονται, πεταθήσονται. Ἔκπυστον, φανερόν. εἰς πολλοὺς ἐξάκουστον. Ἔκπτωτος. ὥσπερ λέγεται ἔκβιος ὁ ἐστε-
ρημένος τοῦ βίου, καὶ ἐξούσιος ὁ ἐστερημένος τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ ἔκπτωτος, ὁ ἐστερημένος τῆς πτώσεως. Ἐκπυνθάνο-
μαι, ἐρωτῶ. γενικῇ. Ἀριστοφάνης. χαλεπῶς αὐτοῦ ἐκπυνθάνῃ. ἤγουν, ἐρωτᾷς. Ἔκπυστα ἐποίησε τὰ πραττόμενα. ἐκ
τοῦ πεύθω, ὃ σημαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πυστὰ καὶ ἔκπυστα. σημαίνει δὲ τὰ ἐξάκουστα. καὶ ἐξάγγελτα. καὶ ἔκδηλα.
Ἐκπωλεῖσθαι, προγυμνάζεσθαι. Ἔκπωμα, ποτήριον. φιάλη. Ἐκράαινεν, ἐπλήρου. ἐπλείου, ἐκραταίωσεν. ἐδυ-
νάμωσεν. Ἔκραινον, ἐτίμων. Ἐκρασωνῆσαι, δυσχερῆ ἀποφῆναι. Ἐκρατηρίσθημεν, ἐμεθύσθημεν. Ἐκραίνοντο.
ἐκραταίωσαν. Ἐκρέαινεν, ἐπλείου. Ἐκρεθέων, ἐκ τῶν μελῶν. Ἔκρεκεν, ἀντὶ τοῦ ἤχει. Ἐκρέμω, ἐκ τοῦ κρέ-
μω, παράγωγον κρέμημι. ὡς ἱστῶ, ἵστημι. τὸ παθητικόν, κρέμαμαι. ὡς ἵσταμαι. ὁ παρατατικὸς ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο.
τὸ δεύτερον ἀποβολῇ τοῦ σ ἐκρέμαο. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο, ἐκρέμω. τὸ δὲ ἐκρέμω, κυριώτερον τῆς ἀπαιωρήσεως,
καὶ τοῦ ἠερέθεσθαι. πρόσεστι δὲ καὶ αὐτοῦ, τὸ ἐκρέμαο. ἐκρέμω. οὐκ ἔστι δὲ ταυτὸν κρέμασθαι εἰπεῖν, καὶ κρήμνασθαι.
ἄλλο γὰρ δηλωτικόν ἐστι τὸ κρημνίζεσθαι. οὗ χρῆσις ἐν ταῖς Νεφέλαις. κρημνάμεναι. καὶ κρήμνη σεαυτήν, ἔνθα τὸ κρήμνη κα-

νονίζεται, καθὸ τὸ ἴσῃ. Ἔκριγμα, ἀπόχισμα ῥάκους, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκρίγματα. τὰ ἐκ τῶν χειμάῤῥων γι
γνόμενα ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα. Ἐκρήμνισαν, ἐκρέμασαν. κατηκόντισαν. Ἐκρήμνισε, κατήγαγεν. Ἔκρηξις,
ἡ ἔκραγή. Ἐκρήζω, ἀνοίζω. Ἐκρίθη, ὡρίσθη. Ἔκρινεν, ἐχώρισεν. ἐπελέξατο. ἐδίκασεν. Ἐκρινόμεθα, ἐπὶ πολὺ
χρόνον διεφερόμεθα, καὶ διημφισβητοῦμεν. Ἐκριπισθέντες, ἐξαφθέντες. ῥιπίζειν γὰρ τὸ ἐπᾶσαι, ἀπὸ τῶν ῥιπιδίων.
Ἐκρόανον, ἐπεθύμουν. Ἐκροίην, ἔκρυσιν. Ἔκρουεν, ἤλθεν. Ἐκρουσάμην, ἀπέῤῥιψα. Ἐκρούσω, ἐπεκρούσω.
Ἐκρυῆναι, παύσασθαι. παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκρέον. Ἐκ ῥώμης, ἡ ἐξ πρόθεσις ὅταν αὐτῇ σύμφωνον ἐπιφέρηται, τρέπει τὸ
ξ εἰς κ. δεῖ δὲ προσθεῖναι, χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ μετὰ παρέλκοντος. οἷον ὡς παρὰ ἀρχιλόχῳ. διεξ σωλῆνος. καὶ πάλιν διεξ τὸ
μύρτον. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ μύρτον. σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην. ἔτι δεῖ προσθεῖναι καὶ χωρὶς εἰ μὴ εὑρεθῇ ἐν τῷ λειστίχου. οἷ
ον ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. θάμνης πολλοὶ καθὰ κλίμακος ἐξ στείχον, ἄνδρες ἔβαινον ἰωνίης ἀπὸ νηός. καὶ χωρὶς τοῦ παρέλ.
Ταῦτα πάντα ἐσημειωσάμεθα, ἐπειδὴ ἐπὶ τούτων τῶν χρήσεων ἐφύλαξε τὸ ξ τῆς προθέσεως, συμφώνου ἐπιφερομένου.
Ἐκσεσοβισμένοι, ἐκπεπαραγμένοι. Ἐκσιφωνισθείη, ἐκκενωθείη. ἐκρυῇ. διασκορπισθείη. Ἔσκευα, τὰ παρεπόμε
να πρόσωπα ἐπὶ σκηνῆς. Ἐκσπείρης, ἐκ τάγματος. ἐκνδμέρου. Ἔκσπονδος, ὁ τὰς σπονδὰς μὴ φυλάττων. ὁ τοῖνυν
τοῖς ὅρκοις ἔκσπονδος μὴ ποιήσας, καλῶς μὲν ἐβίωσεν. ἐπὶ πολὺ δὲ ἤλασε δόξης. Ἔκστασιν. ὕπνον. φόβον. Ἔκστα
σις, φρενῶν ἀποβολή. καὶ ὁ θαυμασμός. καὶ ἡ ἀλλοίωσις. ἔτι δὲ καὶ ἡ ἁμαρτία. Ἐκστέψας λόγον, γυμνώσας. ἐκκενώ
σας. Ἐκστῆναι, παραχωρῆσαι. Ἔκστρεψον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπουμένων
ἱματίων, καὶ ἐκστρεφομένων. ἐκστρέψαι δὲ ἱμάτιον, τὸ ἀλλάξαι τὸ πρὸς τὸ ἔσω μέρος, ἔξω. Ἐκστύψης, ἐκαύσης. Ἐκσυγ
κειμένου, προϋπηργμένου. προγεγυμνασμένου. Τό τε δὲ καὶ εἰς τάξιν τινὰ ὥσπερ ἐκσυγκειμένου κατέστησαν. Ἐκσυ
ριγγοῦνται, ἀνασομοῦνται, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐκσφράγισμα, τὸ ἐκτύπωμα. Ἔκτα, βραχυκαταληκτικῶς ἀποκο
πὲν ἐκ τοῦ ἔκτανεν. Ἐκτάδην, ἐκτεταμένως. ἡ ἀπλωμένως. ὃ καὶ ἐκταδὸν λέγομεν. Ἐκταδίην, μεγάλην. ὥστε δι
πλῇ χρῆσθαι. Ἐκταθῆναι, ἁπλωθῆναι. Ἑκταῖον, αἱ δέκα κοτύλαι. Ἑκταῖος, ὁ ἕκτος. Ἑκταίοις, τοῖς ἐκ χοινίκων
ἕξ. Ἔκταλος, ἀκάνθης εἶδος. Ἐκτάμνησιν, ἐκτάμη. Ἔκταν, ἐκ τοῦ κτῆμι παράγωγον ἐκ τοῦ κτῶ. ὁ δεύτερος ἀό
ριστος ἔκτην. ὅσπερ γίνεται ἔκταν ἡ μετοχὴ κτάς. ἄνδρα καθὰ κτάς. ὁ μέσος, ἐκτάμην. ἔκτασο. ἐκτάτο. ὁ παθητικὸς. ἐκ
τάθην. ὁ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἐκτάθημεν. καὶ καθὰ συγκοπὴν τοῦ η καὶ μ, ἔκταθεν. Ἔκτανεν, ἐφόνευσεν. ἐκ τοῦ
κτείνω, δεύτερος ἀόριστος. Ἐκτανθαρύω, τρέμω. Ἐκταρβημένον, ἐπτοημένον. Ἔκτασίς ἐστιν, ὅταν τὰ συστελλόμε
να δίχρονα ἐκταθῇ. ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν μετατεθῇ. οἷον καλὸς, κηλός. κόρη. κώρη. Ἐκτάς
σοντα, χαράσσοντα. γράφοντα. Ἔκτα σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ. ἐὰν ἀναγνῶς ἔκταν, ἀττικῆς κλίσεώς ἐστιν ἀπὸ τοῦ κτῆ
μι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκτην. καὶ συστολῇ ἔκταν. ἐὰν δὲ κατέκτα, ἐκ τοῦ κτάω κτῶ. Ἐκτεθηλυμμένοι, μαλακισθέντες.
κεκοπιακότες, ἢ ὡς θήλειαι γινόμενοι. Ἐκτεθηλισμένον, ἐκτετηκός. Ἐκτεθνεῶτα, οἷον τὸν ἐχαρνόντα. Ἐκτεθυ
μένα, ἐκτετυφωμένα. Ἐκτείνει, τὸ ἐξαπλοῖ. Ἐκτειχίσαι, τειχοποιῆσαι. Ἐκτεκονίης, ἐκ τῆς κόνεως. Ἐκτελεί
σθω, λειτουργείσθω. Ἐκτελέουσιν, ἐπιτελοῦσιν. Ἔκτεμνοι, προσμένοντες. Ἐκτένεια, ἡ συνέχεια. Ἐκτενές,
ἐπιμελές. ἔργον δ' οὖν ἄλλο ἐκτενές. Ἐκτενέστερος. ἐνεργητικώτατος. ἐπιμελέστερος. ὡς τὸ, Ὁ δὲ ἔλεγεν ἔσεσθαι αὐτῷ
σύμβουλος, καὶ συναγωνιστὴς ἐκτενέστατος. Ἐκτενῶ, κρεμάσω. ἐπιμελῶ. Ἐκτενῶς, συντόνως. ἐπιμόνως. ἢ ὁλοψύχως. καὶ
προθύμως, καὶ φιλανθρώποις. Ἐκτέον, ληπτέον. Ἐκτεταμένως, ἁπλωμένως. Ἐκτετάφρευτο, ἐξώρυκτο. Ἐκτετη
κότες, δεδαμασμένοι, τεταριχευμένοι. Ἐκτετηκυῖα, ἀπεῤῥυηκυῖα. ἐκτετηκυῖα τὰς ὁράσεις ἀπὸ τῶν δακρύων.
Ἐκτετικότες. ἀποπληρώσαντες. ἀποδεδωκότες. Ἐκτετοξεῦσθαι βίον, ἤγουν τετελευτῆσθαι, καὶ ἀνηλῶσθαι. ἐκ μετα
φορᾶς τῶν τοξευόντων, ὅταν τὴν φαρέτραν κενώσωσιν. Ἐκτετραμμένος, ἀπεστραμμένος. Ἐκτετρυχωμένοις, καθὰ
πεπονημένοις. ἐκνενευρισμένοις. Ἑκτεύς, μέτρον τι, ἕκτον μεδίμνου. οὐ δηλαδὴ ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον. Ἐκτεφροδέων, ἐκ
τεφροειδῶν. Ἕκτη, τρίτη, τετάρτη, νομίσματα ἀργυρίου, καὶ χρυσίου, καὶ χαλκοῦ. Ἑκτήμοροι, οἱ ἕκτω μέρει τὴν
γῆν γεωργοῦντες. Ἑκτῆνες, οὕτως ὠνομάζοντο οἱ βοιωτοί. Ἐκτῆς ἴσης γράφουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. Ἐκτῆς
ὀσφύος, ἐκ τοῦ σπέρματος. Ἐκτῆσθαι, ἀττικόν ἐστι. καὶ ἰωνικὸν δὲ ἀποβληθέντος τοῦ συμφώνου τῆς αὐξήσεως. τοιοῦτον
καὶ τὸ ἐβούλευκε. καὶ τὸ ἐξαπάτακε. καὶ τὸ Τυρὸς ἐξειλημμένος. καὶ ἄλλα μυρία. εὕρηται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ ἡροδότῳ, ἐκτή
μενοι εἴποντι, ἀντὶ τοῦ κεκτημένοι. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ κακοφωνία τοῦ ἐν παρακειμένοις ἀναδιπλασιασμοῦ, ἢ δι' ἐναλλα
γῆς θεραπεύεται στοιχείων, οἷον φέφραδα πέφραδα. χεχείρικα κεχείρικα, ἢ διὰ παντελοῦς ἀπελεύσεως τοῦ καθὰ
ἀρχὴν στοιχείου. οἷον ἔσπευκα, ἔφθακα. ἔζηκα. τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ ἐκτῆσθαι, καὶ τὰ καθὰ αὐτὸ ὡς καὶ τὸ ἐβδαλμένον. καὶ
τὸ ἐβλάστηκε, καὶ τὸ ἐχάλκευται, καθὰ προφορὰν ἀττικήν. καθ' ἣν καὶ τὸ ἔβλαμμαι. καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι σχηματισμοί,
ἤγουν οἱ διπλασιαζόμενοι παρακείμενοι, ἄνευ τοῦ ἀρχοντος συμφώνου προφέρονται. τοιαῦτα καὶ τὸ εἴληχα, καὶ εἴλη
φα. καὶ τὸ εἵμαρται. Ἐκτίθεμαι τὸ, τὸ νεογνὲς σκότιον καὶ νόθον ἐπὶ τριώδῳ ῥίπτω. ὡς καὶ λιβάνιος. καὶ ἀλέξανδρον
μὲν ἐν ἴδῃ ἐξέθεντο, ἀντὶ τοῦ ἔῤῥιψαν. Ἐκτιθέναι τὰ βρέφη, ἀντὶ τοῦ εἰς βορρὰν θηρίοις. ἢ καὶ ἄλλως εἰς διαφθορὰν πα
ρατιθέναι. ἐπ' ἐρημίαις. Ἐκτικός, χετικός. Ἐκτικώσαντο, πράως καὶ χειροήθως μετεχειρίσαντο. Ἑκτικῶς, χετι
κῶς, ἢ καθὰ ἕξιν. ἕξις δέ ἐστι, δυσμετακίνητος τρόπος. ἤτοι διάθεσις. Ἑκτικῶν, τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων. Ἐκτίλαι. ἔστι τεί
νω. ἀποβολὴ τοῦ ε καὶ τροπὴ τοῦ ν εἰς λ γίνεται τίλω ῥῆμα. σημαίνει τὸ ξαίνω. Ἐκτίλαι, ἐκτινάξαι. Ἐκτίλλω, ἀνα
σπάσω. μετοικίσω. Ἐκτιλώμενος, συνήθης. ἐπεὶ κτίλος, ὁ ἡγούμενος τῆς ποίμνης. Ἐκτιμᾶται, ἀντὶ τοῦ ἐπιτίμαται
ἐξήτασται καθὰ τιμήν. Ἐκτιμήματων. τέσσαρα ἀθήνησι τιμήματα ὑπὸ σόλωνος γέγονε. πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων,
ζευγιτῶν, καὶ θητῶν. Ἔκτιμος, καὶ ἐκτίμοις, ἔξω καὶ ἐκτὸς τῆς τιμῆς. ἐκτίμοις ἔχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων. Ἐκ
τιναγμὸς, ὅταν ἀναρρίπτηται μετὰ κινήματος ἡ γῆ. Ἐκτινάξαι, ἀποκινῆσαι. Ἐκτιννύων, καὶ ἐκτίνων, ἀποδιδοὺς τὴ

μητρὶ τὸ χρέος ἐκτίνων, καὶ ἐκτίσαι καὶ ἐκτίσεσθαι· ὁ δὲ καθ' ἡμᾶς βασιλεύς, ἐκτίσεσθαί μοι δίκας ἐνδέοντι. Ἔκτισαι, ἀποδοῦναι. Ἔκτισαν καὶ ἐπύργωσαν παρ' Ὁμήρῳ· τὸ μὲν ἔκτισαν, ἀντὶ τοῦ οἰκισθῆναι ἐποίησαν· τὸ δὲ ἐπύργωσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπόλισαν· κιουν, ὡς πόλιν ἐπίχισαν. Ἐκτίσει, ἀποδώσει. Ἔκτοθεν ἄλλων· ὥσπερ ἐκ τῶν ὄπισθεν ἀπελθόντος τοῦ σ εὕρηται πολλάκις ὄπιθεν, οὕτω τὸ ἔκτοθεν ἐκ τοῦ ἔκτοσθεν, ἐκδραμόντος τοῦ σ διὰ ἀνάγκην μετρικήν. Ἔκτοιο, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου· ὡς καλὸς καλοῦ, καλοῖο· οὕτω καὶ ἐκτοῖο ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτου. Ἐκτριχωθείς, ἐκφθαρείς, ἐκπιεσθείς. Ἔκτοκα, ἐκτοκετῶν. Ἐκτολυπεύσας, ἐργασάμενος καὶ ἐκπολιτεῦσαι, τὸ πληρῶσαι. Ἐκτομάδια, εἶδος δόρατος. Ἐκτομίς, περικεφαλαίας ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπουσιν. Ἐκτομεύς, τομεύς, τμητής. Ἐκτομίας, ὁ εὐνοῦχος, σπάδων. Ἐκτόμου, ἐλλεβόρου μέλανος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἔκτ' ὀνόμαζεν· ὅτι ταὐτόν ἐστι πολλάκις τῷ ἔφατο, ἀρτιδηλόρητα δηλοῦται ἐν τῷ ἔπος ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν ἐν Ὀδυσσείας ρ. Ἔκτοπα, ξένα. Ἐκτοπῆσαι, ἀντὶ τοῦ ἀπομακρῦναι· ὁ θεολόγος, καὶ ἐκτοπῆσαι εἰς Πέρσας· καὶ Μάξιμος· ἐκτοπῆσαι τὸ χωρίον ποιητικῶς μάλα, τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης. Ἐκτόπια, τὰ κεχωρισμένα· ἐκτόπια πολίσματα, τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων. Ἐκτόπι, ἀπὸ ξένου τόπου· ἐκτόπι σωθείς· τουτέστιν ὁρμήσας. Ἐκτοπίζω, πόρρω διάγω. Ἐκτοπισμός, ἡ πόρρω διαγωγή. Ἐκτοπίως, ἀντὶ τοῦ ἐκτόπως· καὶ παραδόξως λέγουσιν Ἴωνες. Ἔκτοπον, παρηλλαγμένον, βίαιον, μέγα, ξένον, χαλεπόν. Ἔκτοπος, παρηλλαγμένη, ἀφόρητος. τοῖς δὲ Κελτοῖς πάρεστιν ἔκτοπος, ἡλίκη πρὸς τὸ παράδοξον ὀργή. Ἐκτόπως, καὶ ἐκτυπώτερον, ἀντὶ τοῦ φανερωτέρως, δίδυμοι μὲν ἐκτυπώτερον· ὅ ἐστι καθαρώτερον. Ἐκτόπως, μεγάλως, ἀπρεπῶς, παρηλλαγμένως, ἀφορήτως, ὑπερβολικῶς. Ἐκτοπώτατον, ἐξεστραμμένον. Ἑκτόρειοι κομῆται, Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι ἔχοντες τὴν ἀπ' Ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα. ἑκτόρεον δέ, τὸν τοῦ Ἕκτορος. Ἕκτορες, πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ· σαπφὼ δέ, τὸν Δία. Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον. Ἐκτρομεῖν, τὸ ἐκ τοῦ καθήκοντος δρόμου πόρρω ἐκβαίνειν. Ἐκτορμῶν, ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου. Ἐκτόρμης, ἐκ μύθου· ἐκ τοῦ καθήκοντος. Ἐκτὸς ἐόντας, ἐξερχομένοις. Ἐκτός, δίχα, πάρεξ, ἢ ἔξω, ἢ ἐκτός, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. Ἀριστοφάνης· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλεῶν. εὕρηται δὲ καὶ ἅπαξ ἐπὶ στάσεως παρὰ Πλάτωνι· οἷον καὶ ὅσα ἐκτός ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ ἐκτός, καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Λουκιανὸς ἐν Βίων πράσει· ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν ἐκεῖνον. ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω. Θουκυδίδης· ἔξω τῶν βασιλέων, καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. Ἔκτοσε, ἀπὸ τοῦ ἐκτός· ὅμοιον ὂν τῷ, παντὸς πάντοσε· καὶ ἄλλος ἄλλοσε. Ἔκτοθεν, ἐπίρρημα γενικῇ συντάσσεται· ὡς παρὰ Ἡσιόδῳ· Κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων· ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς καὶ ἔκτοσθεν λιπαρᾶς παλαίστρας· ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς λιπαρῆς παλαίστρας, ἐπίρρημα ἀντὶ προθέσεως. Ἔκτοτε, καθ' ἃ μηδένα τρόπον εἴπῃς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον, ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. Θουκυδίδης· ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον καὶ τὰ λοιπά. Ἐκ τοὔμπαλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου. Ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ἐκ τοῦ αὐτομάτου. Ἐκ τοῦ παρείκοντος· ἐκ τοῦ ἐνδιδόντος· ἐκ τοῦ ἐπιτυγχάνοντος. Ἐκτραγῳδεῖ, ἀποιμώζει, ἀποθρηνεῖ. Ἐκτραορδιναρίου, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις· δηλοῖ δὲ ἐπίλεκτος. Ἐκτραχηλίζω, καὶ ἐκτραχηλισθῶσι, τοὺς τραχήλους συγκλασθῶσιν. Ἐκτραχηλισθῆναι, ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων· οἷον τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. Ἐκτρέπειν, τὸ παρακλίνειν τῆς ὁδοῦ· καὶ ἐκτροπὴ ὅταν τις ἣν βαδίζει ὁδὸν ἀφείς, ἑτέραν βαδίσῃ· καὶ ἀπὸ τούτου ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπό τινος εἴς τι μεταπιπτόντων. Ἐκτρεπόμενος, ἀποστρεφόμενος. Ἐκτριβαί, τριβαὶ χωρισμοί. Ἐκτριβῆναι, ἀφανισθῆναι, ἀπολειφθῆναι, φθαρῆναι. Ἐκτριβήσεται, διατρίψει ἐν τοῖς κακοῖς, ἢ ἀπολεῖται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σμηχομένων ἀργυρῶν ἢ χαλκῶν ἢ ἄλλων τοιούτων σκευῶν, ἅπερ ἐν τῷ γίνεσθαι σφόδρα τριβόμενα, ἐλαττοῦται. Ἐκτριβήσῃ, ἐξαναλωθήσῃ. Ἐκτριτημόρου, ἐκ τεσσάρων ἡμιεκτίων. Ἐκ τρίτης, λόγος. Ἐκ τριχὸς κρέμαται, παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. Ἐκτριχωθείς, ἐπιασθείς, ἐκφθαρείς. Ἔκτριψιν, τὴν εἰς τὰ σπλάγχνα οὖσαν παράλλαξιν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐκτροπαί, ἐκνεύσεις τῶν ὁδῶν· ὅπου τις ἐκτραπῆναι δύναται διὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ. Ἐκτροπαί, τρίβοι, προφάσεις, χωρισμοί· καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος. Ἐκτροφωλέων, σπονδειδῶν. Ἐκτρόχαλον, ἔκτροχον. Ἐκτρυπῆσαι, μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Ἐκτρύχωσον, ἔκτριψον. Ἔκτρωμα, ἀποβολὴ γυναικὸς ἤγουν, ἐξάμβλωμα· καὶ ἀμβλωθρίδιον, ὁ ἐν πᾶσι τέλειος. Ἐκτρῶσαι· τοῦτο φεύγων, λέγε ἐξαμβλῶσαι· καὶ ἀμβλώσκει. Φρύνιχος. Ἐκτυμβοθορών, ἐκπηδήσας μεγάλως, ἐκ τοῦ τάφου καὶ τῆς γαστρός. Ἔκτυπεν, ἐβρόντα. Ἐκτυποῖ, ἐξομοιοῖ. Ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα. Ἐκτυπώτερον, φανερώτερον. Ἐκτυφῆναι· τύφω, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτυφον· ὁ παθητικὸς ἐτύφην· τὸ ἀπαρέμφατον τυφῆναι· σημαίνει δὲ παρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι. Ἐκ τῶν παρόντων, ἐκ τῶν φθασάντων γενέσθαι· ἐκ τῶν παρόντων· ἐκ τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐνεστηκότων, καὶ εὐπορουμένων. Ἕκτωρ, παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων ἕξω, ἐξ αὐτοῦ ἕκτωρ· ὁ τοὺς Τρῶας ἐπικρατῶν, ἢ ὁ τῆς Τροίας κρατῶν, ἢ παρὰ τὸ ἐκθορεῖν. καὶ ἕκτωρ, ὁ ἐν ῥυμῷ πάσσαλος. Ἐκυδάσσαο, ἐλοιδόρησας. κύδος γὰρ ἀρσενικῶς ἡ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. κυδάζω, κυδάζομαι. Σοφοκλῆς· Κυδάζεται πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ· ἀντὶ τοῦ λοιδορεῖται. Ἐκύει, ἐνεκυμόνει, ἐν γαστρὶ εἶχεν. Ἐκύησεν, ἐγέννησεν. Ἐκύκα, ἐτάρασσεν. Ἔκυλος, εἶδος βοτάνης· ἄκυλος δὲ πρίνου ὁ καρπός. Ἑκυρά, ἡ πενθερά. Ἐκύρησα, εὗρον, ἔτυχον, ἐπέτυχον. Ἑκυρός, ὁ πενθερός· ὁμοίως ἑκυρὴ λέγεται θηλυκόν. καὶ ἑκυρὸς ὁ αὐτός ἐστι τῷ πενθερῷ. λέγεται δὲ ἑκυρὸς μέν, ὡς εἰς ε· ἤτοι εἰς ἑαυτὸν ἔχων τὴν κόρην· ἢ τὸ τῆς ἀγχιστείας κῦρος· διὸ καὶ δασύνεται κατὰ τὴν ἄρχουσαν παρά γε τοῖς πλείοσιν. Ἐκύρουν, ἐτύγχανον. Βωμοὶ θυῶν ἐκύρουν. ἠκύρουν δέ, ἀντὶ τοῦ ἀβέβαια ἐποίουν. Ἔκυσεν, ἐφίλησεν. Ἔκυψεν, ἀπήγξατο. Ἔκφαδην, φανερῶς. Ἐκφαίνει, δηλοῖ. Ἐκφανεστάτας, πάνυ λαμπράς· ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς ἀρχάς, ἢ τὰς χαράς. Ἐκφανθέντος, δηλωθέντος. Ἐκφανίζεται, μηνύεται. Ἔκφανσις, φανέρωσις. Ἔκφαντα, πολλά. Ἐκφαντίσματα, τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρωσι τὰς φάτνας. Ἐκφάντορες· κυρίως οἱ τῶν μυστηρίων τὰ ἄρρητα, συμβολικῶς ἀναφαίνοντες. Ἐκφαντορία, θεολογία, δήλωσις. Ἐκφάσθαι, τὸ ἐξειπεῖν λόγῳ προφορικῷ. Ἐκφαυλίζων, εὐτελίζων, φανερὸν ποιῶν. Ἐκφέρειν, λαμβάνεται ἐπὶ προφορᾶς λό-

γου· καὶ ἐπὶ τῆς ἔξω τοῦ πρέποντος φορᾶς· καὶ ἐπὶ νεκροῦ· καὶ εἰσφέρειν, ἐναντίον· ἐκφέρῃ, ἤγουν ἐκκλίνεις τοῦ προσήκοντος· ἐκτρέπῃ, ἔξω τοῦ πρέποντος φέρῃ· ὥσπερ γὰρ ἴσως τὸ ἐκφέρεσθαι κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται· καὶ ὅταν φέρῃ τινὰ ἵππος βίᾳ ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ· καὶ ἐκφέρειν ἐπὶ τοῦ θανάτου, ἔστιν ὅτε λέγεται· ὅθεν καὶ ἐκφορὰ ἡ ταφή· ἐκφέρει δέ τις μυστήριον· ὅπερ ἐχρῆν εἶναι ἀνέκφορον· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, ἀνέξοιστον· ἐκ δὲ τοῦ ἐκφέρειν, ἡ ἐκφορὰ λέγεται· ἤγουν, ἡ ταφή· Ἄλλως· Ἐκφέρειν, ἐναντίον τῷ εἰσφέρειν· δῆλον δὲ ὅτι οἱ μεθ' ὅμηρον, ἐπὶ ταφῆς λέγουσι τὸ ἐκφέρειν· καὶ τὴν ἐκφοράν· Ἐκφθαρείς, ἐξελθών· οὕτω λέγεται τὸ ἐπὶ κακῷ ἐξελθεῖν· Ἐκφθορᾶς, ἐκ θανάτου· Ἐκφινδάνει, ἐξορμᾷ· ἐκβράσσει· ἐκφύει· παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Ἐκφλύξαι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· φλύζειν δὲ κυρίως φαμὲν, τοὺς λέβητας καὶ ὁμοίους, ἀναβάλλειν τῇ θερμότητι τὸ ὕδωρ· Ἐκφοινίξαι, αἱμάξαι· Ἐκφοιτᾷ, ἐξέρχεται· Ἐκφορά, κατ' οὐδέτερον πληθυντικόν, ἀλλὰ ἑνικῶς· καὶ θηλυκὸν ὡς θεόπομπος· εἴσω δραμὼν ἤ αὕτη συνάψῃ οὐκ ἐκφορά· καὶ εἰ μὲν οὐδέτερον εἴη πληθυντικόν, προπαροξύνουσιν· εἰ δὲ θηλυκὸν, ὀξύνουσιν· Ἐκφοράν, ταφήν· ἐκ τοῦ φέρεσθαι καὶ ἄγεσθαι ἐπὶ μνημεῖον· Ἐκφορεῖ, ἐπανίζει ὑπάρχοντα· Ἐκφορῆται, ἐκφέρηται· Ἐκφορίαν, καρπούς· Ἔκφορος, παράφορος· μαινόμενος· αἰσθάνομαι γινόμενος γὰρ τοῦ πάθους ἔκφορος· τουτέστι, παράφορος· Ἐκφορούμενοι, ἐκκενούμενοι· Ἐκφορῶ, τὸ ἐκβάλλω· Ἔκφρασις, ἐπιθυμία· δήλωσις, λόγος· Ἐκφρησθέντων, ἐκβληθέντων· οἷον, ἐκφρησθέντων δὲ τῶν ἐπικούρων ἐκ τῆς πόλεως· Ἐκφροντίζων, βουλευόμενος· Ἐκφρόντισον, ἀντὶ τοῦ σκέψαι καὶ διανοήθητι· ἀριστοφάνης· ἐκφρόντισόν τι· Ἐκφρόνως, ἀνοήτως· Ἐκφρυασμοῦ, ἐξ ἐπαρμοῦ· Ἔκφρων, ἐξεστηκώς· παρὰ παίων· ἔξω φρενῶν· ὁ δὲ ἑρμέθης ἔκφρων γινόμενος· Ἔκφυ, ἐγεννήθη· Ἔκφυλα, ἀλλόφυλα· ξένα· ἀλλότρια· Ἐκφυλάσσαι, ἐκσπάσαι· Ἐκφυλλοφορῆσαι, εἰ ἐδόκει τις τῶν βουλευτῶν ἀδικεῖν διεψηφίζετο ἡ βουλὴ περὶ αὐτοῦ, εἰ χρὴ αὐτὸν μηκέτι βουλεύειν· ἀντὶ δὲ ψήφοις, φύλλοις ἐχρῶντο δι' ὧν ἕκαστος ἐπεσημαίνετο τὴν αὐτοῦ γνώμην· δείναρχος ἐν τῷ κατὰ πολυεύκτου· ἐκφυλλοφορηθέντος· Ἔκφυλος, ξένος· παρηλλαγμένος, ἀήθης· ἀλλόφυλος· ἐθνεῖος, καὶ παντὶ ἔκφυλος· Ἔκφυμα, ἐξάνθημα· Ἐκφῦσαι, γεννηθῆναι καὶ τὸ ἀναβλαστῆσαι· Ἐκφυράματος, ἐκσπέρματος· Ἐκφύς, ἐκγεννηθείς· Ἐκφυσήματα, πέτραι ὑπερέχουσαι τῆς γῆς· Ἐκφύσεως, ἀπογεννήσεως, καὶ οἰκείας γνώμης· Ἔκφυσιν, βλάστησιν· γονήν· Ἔκφυσις, ἐπὶ φυτῶν λέγεται καὶ τριχῶν, καὶ τοιούτων τινῶν αὐξανομένων· λέγεται καὶ ἐπὶ λίθων, παρὰ τῷ φιλοστράτῳ· Ἐκφύω, τὸ γεννῶ· οἷόν τις ἀπὸ τῶν βροτῶν ἐκφύσει με, ἤγουν ἐγέννησέ με· Ἐκχαραδρωθέντας, κατακυλισθέντας· Ἐκχαρέων, μαγειρείων· Ἐκχαίων, μεταίρων· Ἐκχείρημα, τόλμη· Ἐκχειρὸς βοηθεῖν, τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας· Ἔκχεον, ἔκχυσον· Ἐκχέων, περιχέων· Ἐκχοΐζω, τὸ σκάπτω· Ἐκχοίρηξες, ἐκχοιρηλωμένοι· λάκωνες· Ἐκχυθήσεται, ἀπλωθήσεται· Ἐκχυμωθῆναι, ἐκποιῆσαι· Ἐκχύμωσις, χυμῶν ἔκχυσις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Ἐκχυρώματα, αἱ τριώδεις συλλογαί· Ἐκχύτριζεν, ἐξέβαλλε· Ἔκχωνεν, ἔκλινεν· λάκωνες· Ἐκχώρης, ἐκ τῆς χώρας· ἐκ τοῦ τόπου· Ἐκχωρῶ, τὸ ἐκφαίνω· ὡς δημοσθένης· Καὶ οὕτω μὲν τότε παρ' ἡμῖν ἐκκεχωρηκότων· ἀντὶ τοῦ ἐκβάντων· Ἐκψύχουσι, λειποθυμοῦσιν· Ἐκωδωνίζοντο, περιβόητοι ἐγίνοντο· εἴρηται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπειράσθησαν· Ἐκωδώνισεν, ἐδοκίμασεν· Ἐκωθώνιζον, ἔπινον· ἐμέθυον· ἐχόρευον· Ἐκώμασε, μεθ' ἡδονῆς ἦλθεν· Ἐκωμώδησεν, ἐφαύλισεν· ἔπαιξεν· ἐλοιδόρησεν· διεθρύλλησεν· Ἑκών, ἀέκοντι θυμῷ παρ' ὁμήρῳ· ἔπεσε μὲν εἰς κοινὴν παροιμίαν, τὴν ἑκὼν ἀέκων, τὸ δέ τι πεποίηκα· οὕτω ποιοῦσιν, οἱ τὰ φορτία ἐν κλύδωνι ἀποβάλλοντες· πῶς μὲν ἄκοντες δρῶσι; τῷ δέει γὰρ τοῦ κινδύνου· πῶς δὲ ἑκόντες, ἵνα γὰρ σωθῶσι· ἑκόντες μὲν ἀποβάλλουσιν· ἄκοντες δὲ ζημιοῦνται· Ἑκὼν εἶναι· καὶ περὶ τούτου ἰδιώτης μὲν οὐκ ἂν ἐπαίσθοιτο· τῶν δὲ σφόδρα προσποιουμένων ἀρχαίᾳ φωνῇ κεχρημένων χρῆσθαι· τὸ δ' ἁμάρτημα τοιοῦτόν ἐστιν· οἱ μὲν παλαιοὶ οὕτω συντάττουσι, τὸ ἑκὼν εἶναι, ὥστε πάντως ἀπαγορεύουσιν, ἢ ἄρνησιν ἐπιφέρειν, ἢ προστιθέναι· οἷον ἑκὼν εἶναι οὐ μὴ ποιήσω οὕτω· καὶ οἱ νῦν εὖ φρονοῦντες· ὅσοι δὲ ἐπὶ καταφάσεως τιθέασι τὸ ἑκὼν εἶναι, οἷον ἑκὼν εἶναι ἔπραξα, ἑκὼν εἶναι ἐπεβουλευσάμην, μέγιστα ἁμαρτάνουσι· φρύνιχος· Ἐκώνει, ἔστρεφεν· Ἐκώπασεν, ἔπαυσαν.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

λάα, ὁ καρπός· ἐλαία δὲ, τὸ δένδρον· Ἐλάαν, ἐλαύνειν· καὶ ἐλάεις, ὁμοίως· Ἐλᾷ, ἀντὶ τοῦ ἐλάσει, λαμβάνεται ἐνίοτε· Ἔλαβε χειρὶ γένειον· ἀλλαχοῦ ὁ ποιητής· ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλεῖν εἶπε· καὶ ποτὶ στόμα χεῖρας ὀρέξαι· πολλαχοῦ δὲ τὸ λαβεῖν γενικῇ συντάσσεται, ταυτὸν ὂν τῷ ἅψασθαι· Ἔλαβον, ἔτρεχον· ἔλεγον· ἔφαγον· καὶ ἔστασαν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον· ἔτρεχον· ἔλεγον· ἔφαγον· ἔστασαν· παροξυτονοῦσι γὰρ οἱ δωριεῖς τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ἀορίστων τὰ εἰς ον καὶ εἰς αν λήγοντα· παιδῶν, τρωῶν, παντῶν, δωριεῖς· κοινοὶ δὲ παίδων· τρώων· πάντων· κάλως· σόφως· κόμψως· ἅπλως· δωριεῖς· κοινοὶ δὲ, καλῶς· σοφῶς· κομψῶς· ἁπλῶς· βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιρρήματα· οὕτως· πάντως· δωριεῖς· κοινοὶ δὲ, οὕτως· πάντως· τὰ κοινῶς βαρυτονούμενα περισπῶσι· φιλοσοφοῖ· μενελαοῖ· ποθουμενοῖ· δηλουμενοῖ· δωριεῖς· κοινοὶ δὲ, φιλόσοφοι· μενέλαοι· ποθούμενοι· δηλούμενοι· τὰ γὰρ εἰς οι λήγοντα ὀνόματα προπαροξύτονα καὶ μετοχὰς, αὐτοὶ παροξύνουσιν· Ἐλαγοθήρει, ἐκυνηγέτει· λαγοὺς ἐθήρα· Ἐλαεός, ἀμπέλου εἶδος· Ἐλάζετο, ἐκαλινδεῖτο· Ἔλαθέ με τοῦτο· καὶ ἔλαθον μητέρα μοιχεύσας· ἔλαθον τοῦτο ποιήσας· ἐκ τοῦ λήθω· λήσω· ἔλησα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαθον· Ἐλαθερές, ἡλιοθαλλές· Ἐλαθρά, ἐλαφρά· ἢ ἐν ἐλαίῳ ἑφθά· Ἐλαθύσας, διὸς ἱερὸν ἐν κύπρῳ· Ἐλαία, εἶδος φυτοῦ· ἐλάα ὁ καρπὸς αὐτοῦ· ἔλαιον τὸ ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν ἐκπιεζόμενον· καταχρηστικῶς δὲ, θάτερον ἀντὶ θατέρου λαμβάνεται· Ἐλαιᾷ, διεγείρει· Ἐλαία, δίφρου κυρηναϊκοῦ μέρος· Ἐλαίαινεν, ἐλέπτυνεν· Ἐλαιάεσσα, νησίς· σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι· ἤτοι λαιάεσσα, ἀντὶ τοῦ σκαιά, ἀγρία, ἢ ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι, πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου, λιπαρά· Ἐλαίας, λίθος ἐρεῖς· λευκόν· πυκνόν· σαυ

χις· ἡ δὲ ἀγριελαία, κότινος καλεῖται· εἰ δὲ ἐμφυτεύσαις τῷ κοτίνῳ ἥμερον, αἱ τοιαῦται ἐλαῖαι κοτινάδες λέγονται. ἡ δὲ ἱερὰ ἐλαία, μορία· ἡ δὲ ἐν ὀλυμπίᾳ, καλλιστέφανος· πάντα δὲ τὰ ἐμφυτευόμενα ἥμερα τοῖς ἀγρίοις, ἐμβλήματα καλεῖται. Ἐλαΐδας, ἐλαίας δένδρα. Ἐλαΐζειν, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι· Γεωργοῖς ἀριστοφάνης. Ἐλαΐζων, ἐλαιόχροις. Ἐλαιόδευτον, τὸ ἐλαιόβρεκτον. Ἐλάϊνον, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαία γέγονεν ἀποθέσει τοῦ ι τῆς διφθόγγου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάα ἀττικοῦ· ὡς δηλοῖ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ χρῆσις· καὶ ὁ κατὰ διονύσιον ἀστεϊσμός, τοῦ μάστιζε δ' ἐλάαν. ἤγουν ἀπερράπισεν, ἀπωσάμενος τὴν ἐλαίαν· κρεῖττον δὲ τὸ πρότερον ἐλάα, οὐ τὸ δένδρον, ἀλλ' ὁ καρπὸς αὐτῆς. Ἐλαιοκομεῖν, τὸ ἐλαιοκόμων τὰ ἔργα τῶν τὰς ἐλαίας ἐργαζομένων· κομεῖν γὰρ, τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Ἐλαιολόγοι, εὐτελεῖς· εὐτελεῖς γὰρ οἱ τὰς ἐλαίας μισθοῦ συνάγοντες. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεούμεθα, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἔλαιον ἄγριον, τὸ ἀγριέλαιον· καὶ ὁ καρπός. Ἐλαιός, φαρμακεύς, παρὰ ῥοδίοις. Ἐλαιοτῷ, ἐλαιοβαθεῖ. Ἐλαιότρυγον, ἡ ἀμόργη. Ἐλαιοῦς ἐν κύπρῳ, ὀξεῖς. Ἐλαιοῦται θρίξ· σοφοκλῆς τρωΐλῳ· ἀρίσταρχος δὲ, ῥυπαίνεται· βέλτιον δὲ λαμπρύνεται. Ἐλαΐς, αἰγίλωψ. Ἐλαΐτη, πόλις. Ἐλακώμενος, διεγειρόμενος. Ἔλακεν, ἐφθέγξατο· ἐφώνησεν· εἶπεν· ἀριστοφάνης· Τί δῆθ' ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐψόφησεν. Ἐλάκισεν, ἐσχίσθη· ἐλάκησε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε καὶ ἐφώνησεν· ἡ. Ἔλαμαν, ὑπέρθυρον. Ἐλαμῖται, πάρθοι. Ἔλαμος, ὁδός. Ἔλαμψαν, φανερὰ ἐγένοντο· ἔλαμψαν τὰ καλά σου ἔργα. Ἔλανος, ἴκτινος. Ἐλαναψεῖν, ἐλαύνειν. Ἐλαπάχη, συνεστάλη. Ἐλάπεδον, τέμενος. Ἐλαπόδω, εὐρύθμω. Ἔλαρ, βοήθεια. Ἐλάραι, τὰ ἐν τῷ αὐλῷ τῶν δοράτων ἁρμοζόμενα. Ἐλάργει, ἔλαβεν, ἐπώρησε· καθεῖλεν. Ἐλάρη, ἡ μήτηρ τιτυοῦ· λέγεται τιτυὸν μετὰ τὴν τελευτὴν τῆς μητρὸς παρὰ τῆς γῆς ἀνατετράφθαι· καθὰ καὶ ὅμηρος ἱστορεῖ, καὶ τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἐρικυδέος υἱόν. φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι ἐλάρῃ τῇ ὀρχομενοῦ μιγεὶς ὁ ζεύς, ὤθησεν αὐτὴν κατὰ γῆς ἤδη κύουσαν, δεδιὼς τὴν τῆς ἥρας ζηλοτυπίαν· καὶ ἀνεδόθη τῆς γῆς τιτυός· διὸ καὶ γηγενὴς καλεῖται. Ἄλλως· Ἐλάρη μήτηρ τιτυοῦ· ὃν τίκτουσα ἐκ διὸς καὶ ἀδυνατοῦσα γεννῆσαι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ παιδὸς, ἀπώλετο· δοκεῖ δὲ ἡ ἱστορία ἀπίθανος εἶναι καὶ ἄπιστος, ὅτι ἐκ δευτέρου ἡ γῆ ἐγέννησε τὸν τιτυόν· ἀλλ' ἐροῦμεν ὅτι, οἱ ποιηταὶ τοὺς τερατώδεις κατὰ τὸ σῶμα γῆς εἶναί φασιν, οὕτω γὰρ καὶ καλλίμαχος τὰ δεινὰ τῶν θηρίων, γῆς εἶναι ἔφη· ὅτι δὲ μέγας ὁ τιτυὸς καὶ ὅμηρός φησιν· Ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα· φαμὲν οὖν ὅτι, ὅτι πρὸς ἐλάρης ἐτέχθη, ἐδόκει αὐτῆς εἶναι διὰ τὸ βραχὺ τοῦ σώματος· ὡς δὲ αὐξηνθεὶς τερατώδης ἐγένετο, εἶπον καὶ τετεχθῆναι αὐτὸν καὶ τετράφθαι πρὸς τῆς γῆς. Ἐλάσαι, τὸ πολέμου νόμῳ ἀπελάσαι· λέγεται καὶ ἐπὶ σιδήρου ἐλάσεως· καὶ ἐπὶ κτίσεως τείχους· καὶ ὀρύξεως τάφρου· καὶ ἱππηλασίας· εὕρηται δὲ καὶ κατελάσαι κωμικώτερον ἐπὶ ἀσέμνου σημασίας. τὸ δὲ ὅρκοις ἐπήλασαν παρ' ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπήγαγον· ἀπ' ἐναντίας ῥηθὲν παρὰ τὸ ἀπήλασαν, τὸν ἐπακτὸν ὅρκον ὀνομασθῆναι πεποίηκε παρὰ τοῖς ὕστερον. Ἐλάσαι, φθάσαι· πατάξαι· διῶξαι· ὀρύξαι· ποιῆσαι· ἀγαγεῖν. Ἐλάσαι ῥάβδῳ, τὸ πλῆξαι σημαίνει. Ἐλασαίατο, ἐλῶ ἐλάσω· ἤλασα· ἠλασάμην· τὸ εὐκτικὸν ἐλασαίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐλάσαιντο· καὶ ἰωνικῶς ἐλασαίατο. Ἐλάσαιο· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας υ· καί κεν τῶν ἐλάσαιο· ἤγουν ἀπελάσεις· βόας καὶ ἴφια μῆλα· καὶ ἐν χ ἐλάσῃ, ἀντὶ τοῦ κεντήσῃ. Ἐλασθαινόμενοι, ἢ κολασταινόμενοι. Ἐλάσασκεν, ἐνέπηξεν. Ἐλασεσοῦς, ἐν ὀδυσσείας τ· ἤγουν ἔπηξεν· ἐνεργέστερον τὸ διήλασε· τὸ μέντοι κατήλασε, κωμικὸν σκῶμμα ἐστί· καὶ ἔλασεν, ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν· ἔσκαψεν· ἢ ἔλασεν, ἀντὶ τοῦ ἐξήπλωσε· παρέτεινεν· ὃ δὴ ἐπὶ παντὸς νοεῖται τῶν σημαινομένων τοῦ ἐλαύνειν· καὶ ἔλασεν, διέτεμεν. Ἐλασία, δίωξις. Ἐλασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί· καὶ ἐξελάσαιμι· ἐκ δὲ τοῦ ἐλῶ γίνεται ἔλημι· ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τοῦ διὸς ἡ βροντὴ εἶναι. Ἐλασίβροντε, μεγαλήγορε. Ἔλασκεν, ἤλασεν· ἐκάλεσεν. Ἔλασμα, ὑπέρπυρον. Ἐλασμίη, κυρία. Ἔλασσον· μικρόν. Ἐλάσσων, ὁ βραχύτερος· ἀπὸ τοῦ ἔλαχυ ἐλαχύτερος ἐλαχίων· ὁ τρίτος τύπος τῶν συγκριτικῶν ἐλάσσων· τὸ δὲ ἔλαχυ, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀφαιρῶ· ἵν' ᾖ ὁ ἀφαιρεθεὶς καὶ ἐκ τούτου μειωθείς· καὶ ἔλαχυ δόμον καλεῖ, τὸν μικρὸν καὶ πενιχρόν. Ἐλάσσωσιν, διώξωσι· διάγωσιν. Ἐλάστρεον, δηλοῖ μὲν τὸ ἤλαυνον· παράγεται δὲ οὕτω· ἔστιν ὄνομα ῥηματικὸν ἐλατός· ὅθεν ῥῆμα ἐλατῶ· ὡς ἄτακτος ἀτακτῶ· πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ ρ, ἐλαστρῶ· οὕτω δὲ καὶ τὸ βωστρῶ ἐκ τοῦ βωτῶ γινόμενον, πρόσληψιν ὁμοίαν ἔπαθον· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ νηῶν ἐλαυνομένων τὸ ἐλαστρεῖν λέγεται, ἡρόδοτος δηλοῖ ἐν τῷ τριήρεις ἐλαστρευμένας· ὅτι δὲ καὶ ἄλλαι εἰσὶ λέξεις ἐπένθεσιν παθοῦσαι τοῦ ρ· ὁμοιοπαθὲς δὲ καὶ τὸ ἀλάβαστρον ἡ μυροθήκη· παρὰ γὰρ μενάνδρῳ ἄνευ τοῦ ρ, κατὰ τὸν αἴλιον διονύσιον· καὶ παρ' ἀθηναίῳ δὲ κεῖται ἀλέξιδος, τὸ οὐ γὰρ ἐμύριζεν ἐξ ἀλαβάστου· παυσανίας δὲ καὶ ἐπὶ ἑτέρου σημαινομένου τὴν λέξιν τιθείς φησιν· ἀλάβαστος, ὃ ἔχρων ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν, ἀντὶ ῥαφανίου· καὶ τὸ σκῆπτρον δὲ πρόσληψιν ἔχει τοῦ ρ· καὶ ἄλλα πολλά· ἐν οἷς καὶ τὸ ἀγανός, ἀγαυρός· καὶ τὸ ὄστρεον ὡς ἀπὸ τοῦ ὀστέου· καὶ τὸ ὄστρειον· ἔτι δὲ καὶ ὄστρακον· ἀφ' οὗ καὶ ὀστρακίζειν· ὃ παρ' ἀθηναίοις ἔθος ἦν, ὡς ἐν εἴδει ἀφορισμοῦ ἢ ἐξορίας· καὶ ὁ ἐποστρακισμός, εἶδος δὲ οὗτος παιδιᾶς, καθ' ἥν φασιν ὄστρακια πλατέα ἐντιτρίμμενα ἐπὶ θαλάσσης, προϊέντα κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ· καὶ ἐπιτρέχοντα ἕως δύωσι κατὰ θαλάσσης, ἢ δίστην τριοῦνται πρόσοψιν· καὶ ἡ παιδιὰ ὀστρακίνδα ἐκαλεῖτο. Ἐλαστρηθείς, βιασθείς· κινηθείς. Ἐλαστρίδιν, διαγινώσκων. Ἔλαστρον, ἀπὸ τοῦ ἐλῶ· ἐλάζω· ἐλαστής, καὶ ἔλαστρον· οἷον δινεύοντες ἐλάστρουν ἔνθα καὶ ἔνθα· ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον. Ἐλᾶται, ἡλιοῦται. Ἐλάτεια ὠνόμασται, ἀπὸ τοῦ ἐλαῦ· ἐξ οὗ εἴωθε τοῦ τὸ καταπηλατεῖν· καὶ ἐλάτεια, πόλις μεγίστη τῶν ἐν φωκεῦσιν. Ἐλάτη οὐρανομήκης· ἴσα τοῦ καί τις βλωθρή· ὅ ἐστι μολοῦσα εἰς αἰθέρα, ὥσπερ ἐκείνη εἰς οὐρανόν· καὶ ἄμφω ὑπερβολικῶς, διὰ τὸ πάνυ πολὺ τοῦ ὕψους· ἡ ἐλάτη, λαχάνου εἶδος· καὶ κώπη ξέστης· ἐλάτη καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον· ἀφ' οὗ ἡ κώπη, καὶ πόλις τῆς φωκίδος μεγίστη· καὶ τοῦ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις. Ἐλατήρ, πέμματος εἶδος· τινὲς μὲν ἄζυμα· εὐριπίδης δὲ πέπλα· ἔπαιξε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ τῶν ἀθηναίων ἐμπειρίαν. Ἄλλως· Ἐλατὴρ ἐστὶ πλακουντῶδες πέμμα πλατύ· ὅθεν ἡ ἐπωνυμία παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος· ἐλατῆρος οὖν, τοῦ πέμματος· ἔστι δὲ ἄρτος πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐπίθεσαν· καὶ προσῆγον τῷ βω

μενος. ἐλατὴρ δὲ πᾶν τὸ ἐλατόν. ἔτι δὲ καὶ λαγαρῶδες, παρὰ τὸ λαγαρόν· καὶ πελανοὶ παρ' ἡμῖν· καὶ ἐλατήρ. ὅρα ὡς
τὸ ἐλάσαι, οὐ μόνον τὸ ἡνιοχῆσαι, ἀλλὰ καὶ σὺν ἄλλοις καὶ τὸ χαλκεῦσαι σίδηρον, καὶ τὸ ἐκτεῖναι τεῖχος· καὶ τὸ λῃίσα-
σθαι· ὅμως ἐλατὴρ ὁ ἡνίοχος μόνος· καὶ οὐδὲν ἄλλο παρά γε τῷ ποιητῇ. ὁ δὲ κωμικὸς καὶ τὸ πέμματος εἶδος. οἱ δὲ τὸν ἐλα-
τῆρα, ὡς ἐν τοῖς ἱππεῦσι δηλοῖ· αἰνιττόμενος ἐκεῖ δύνασθαι τὴν λέξιν λέγεσθαι καὶ ἐπὶ κωπηλάτου. Ἐλατήριον, φάρ-
μακον καθαρτικόν. Ἐλάτης, ὁ ποσειδῶν, ἐν ἀθήναις. Ἐλατικαὶ κύνες, θηρατικαί. Ἐλατόν, τοῦ διὸς ἱερόν· ἡ δω-
δώνη· καὶ οἱ ἱερεῖς ἐλλοί· καὶ ἐλατόν, ἔλασιν· ἢ ἠλιλισμένον. Ἔλατρα, πέμματα πρὸς θυσίαν· καὶ πλασσόμενα. Ἐλα-
τράβιζον, τὸ βωμολοχεύειν καὶ πανουργεῖν, λατραβίζειν ἔλεγον. Ἐλάτρευον, καὶ ἐλάστρευον, ἐδίωκον. Ἐλατηρίς,
ὁ τρίτην πύρωσιν ἔχων τοῦ σιδήρου, παρὰ τοῖς μεταλλεῦσιν. Ἔλατρον, ἀκράτης ἐν ῥοδιακοῖς, ἔνδυμα· κατάζωσμα.
Ἔλαττον, μικρόν· ἧσσον· ἧττον. Ἐλαττούμενον, λειπόμενον. Ἐλάττων τριάκοντα χρόνων, ἤγουν ἐνιαυτῶν. Ἐλαύ-
νει ἐπὶ ἵππου, καὶ νηός. οἷον ἐλαύνω ἵππον· καὶ νῆα· καὶ ἐλαύνω σίδηρον ἢ χαλκόν, ἢ χρυσόν· καὶ τοῖχον· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ παν-
τὸς πράγματος εἰς μῆκος ἐκτεινομένου· ἐκτείνεται τὸ τόξον ὅταν γεμισθῇ. Ἄλλως. Ἐλαύνειν γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐλάω
πλεονασμῷ τοῦ υ· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ν· πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη κατὰ ἡρακλείδην διαλέκτοις τρισί· βοιωτῶν μὲν γάρ,
ἐλάω· καθὰ καὶ τὸ πεινάω καὶ διψάω· καὶ τὰ ὅμοια· αἰολέων δὲ ἡ προσέλευσις τοῦ υ ὡς καὶ ἐν τῷ ψαύω· καὶ χραύω· αὔω.
δώριος δέ, ὁ πλεονασμὸς τοῦ ν· καθὰ καὶ ἐν τῷ δύνω καὶ θύνω. Ἐλαύνεταί τις τὴν γνώμην κάλλιον, ἢ μαίνεται. Ἐλαύ-
νετον, ἀντὶ τοῦ ἐπιτείνετε· ἀπὸ μεταφορᾶς ῥηθὲν τοῦ ἐλαυνομένου ἵππου, ἢ σιδήρου. Ἐλαύνητον, ποιεῖτε· κινεῖτε. Ἐλαύ-
νοντες, διώκοντες· τύπτοντες· ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι. Ἐλαύνω σε τῆς χώρας· καὶ ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ ἐξελαύνω
καὶ ἀπελαύνω· καὶ ἀπωθοῦμαι, καὶ ἀποπέμπω. Ἐλαύνωσι, θερίζωσι ὄγμον. Ἐλαύτατον, δεινότατον. Ἐλάφειον, τὸ τῆς
ἐλάφου κέρας καὶ κρέας· καὶ ἐλάφωνος ἀνὴρ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου· δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος. Ἐλαφηβόλος,
ὡς ἐκ μέρους τὸν ἅπαξ πάντα τὰ ἄγρια βάλλοντα δηλοῖ. Ἔλαφος, τὸ ζῶον· ἢ διὰ τὴν κουφότητα καὶ τὸ τάχος ἐλα-
φρίζουσα, ἢ διὰ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις, καὶ ἀναιρεῖν διὰ τῶν μυκτήρων· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν τοὺς ὄφεις· ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλος, ἔ-
λαφος· ἢ παρὰ τὸ ἕλκειν τοὺς ὄφεις, ἐλοφός τις οὖσα· τούτους γὰρ ἐσθίουσα καθαίρεται φυσικῶς· οὕτω γοῦν οἱ ὄφεις ὅτι ἀ-
φανίζονται, αὕτη τὸ κέρας αὐτῆς προστρίβει εἰς πέτραν· θερμαινόμενον δέ, ποιεῖ ἀναθυμίασιν· ἧς μεταλαμβάνουσιν οἱ
ὄφεις καὶ ἐξέρχονται τῶν φωλεῶν. ἢ ἐλαφηβόλος, κυνηγὸς ὁ τὰς ἐλάφους βάλλων· καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἐλαφηβόλος ἡ ἄρτε-
μις. Ἐλαφηβολιών, μὴν ἀθηναίων ἀπὸ τῶν ἐλάφων ὠνόμασται· ἐν τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔθυον τῇ ἐλαφηβόλῳ ἀρτέμιδι.
Ἐλάφιαι, οἱ τῶν ἐλάφων ἀστράγαλοι. Ἐλαφίνης, νεβρός. Ἐλάφιον, κώνειον. Ἐλαφοβοσκός, εἶδος βοτάνης. Ἐλαφο-
μυές, τῆς ἐλάφου ὁ μυελός. Ἔλαφον κεραόν, ἄρρενα· ὁ γὰρ ἄρρην ἔχει κέρατα. Ἐλάφου πόρις, οὕτως δοκεῖ βρωθείς,
πρὸς συνουσίαν ἁρμόζειν. Ἐλαφρά, τὰ μὴ βαθέα ἢ κοῦφα. Ἐλαφρία, μωρία· ἢ ἡ ὀλιγότης· ἢ ἡ ἁπλότης· ἢ ἡ κουφό-
της. Ἐλαφρός, εὐβάστακτος· ἢ ζεὺς ἐν κρήτῃ. ὁ δὲ ἐλαφρός, ἐκ τῆς ἐλάφου παρῆκται· καὶ συγκέκοπται ὁ ἐλαφρός·
ξύλον δὲ ἐλαφρὸν εἰπεῖν, οὐκ ἀσφαλῶς ἔχει· τὸ μέντοι πλώοιεν ἐλαφρῶς ἐν ὀδυσσείᾳ, καλὸν καὶ αὐτό· πρὸς ὁμοιότητα
γὰρ ἐλέχθη νήξεως ἐλάφου, κοῦφα καὶ αὐτῆς πλεούσης, καὶ οὐδὲ δυσχερῶς· δῆλον δὲ ὅτι σκῶμμά ἐστιν ὅτι λέγεται ἐλα-
φρός, καθὰ καὶ ὁ κοῦφος, καὶ ὁ κενός. Ἐλαφρότατοι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πραότατοι· κατ' ἐναντιότητα τοῦ βαρύτατοι,
οἱ φορτικώτατοι. Ἐλάφων, ἄκερως μὲν ἡ θήλεια· ὁ δὲ ἄρρην κεραφόρος· ἢ κερασφόρος ἢ κεράστης· ἢ εὔκερως· ἢ πλατύκε-
ρως· ἢ ὑπέρκερως· ἢ χρυσόκερως, ὁ ὑπὸ ἡρακλέους ἁλούς. ὅμηρος· ἀμφ' ἔλαφον κεραόν· καὶ σοφοκλῆς· κερόεσσαν τὴν τη-
λέφου τροφὸν ἔλεξεν· ἔστι δὲ τοῖς ἐλάφοις τὸ χρῶμα ἐπίξανθον· κατάστικτον λευκοῖς γράμμασι· πλείω δὲ αἱ θήλειαι
τὰ στίγματα ἔχουσι, καὶ μάλιστα τῶν ἐλάφων, αἱ θήλειαι νεβροί. Ἐλάχαινεν, ὡμάλιζεν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ λάχαινον· ἢ
τὸ μεγάλως χαῖνον ἢ χαῦνον. Ἔλαχε κλήρου, καὶ κλῆρον ἀττικῇ διαλέκτῳ· καὶ ἰωνικῇ συντάσσεται μεταλαγχάνω δὲ
τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μεταλαμβάνω· καὶ ἔτυχε κλήρου καὶ τιμῆς ἰωνικῇ μόνῃ. Ἐλάχηνεν, ὤρυξεν· ἔσκαψεν· ἐκ τοῦ λαχαίνω τὸ
σκάπτω. Ἐλαχία, μικρά· ἢ βαθύγειος καὶ εὔγειος· καὶ ἐλαχία ἔδαφη· κρῆτες. Ἐλαχίζει, πλανᾶται. Ἐλάχιστος,
ὁ ἔσχατος· καὶ ἀπερριμμένος εἰς τὴν γέενναν· ὡς τὸ ἐλάχιστος κληθήσεται. ἐλάχιστος καὶ ὁ ἐπιεικὴς τοιοῦτος· ὁ πιστὸς ἐν ἐλα-
χίστῳ. Ἔλαχον, ἐκληρωσάμην· ἐκληρώσαντο. Ἐλαχύ, εὐτελῆ, ἢ μικρόν. Ἔλαψα, διέφθειρα κύπριοι. Ἐλάω,
ἐλῶ· ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω, ἕλληνες λέγουσιν· οἱ δὲ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐλάσω. ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐκ τῆς οἰκίας· μὴ ἐλά-
σω εἴπῃς, ἢ ἐξελάσω, ἀλλ' ἀντὶ τούτων ἐλῶ, καὶ ἐξελῶ· ὥσπερ ὀλῶ ἀντὶ τοῦ ὀλέσω, ὡς αὐτὸς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀπο-
σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς· καὶ καλῶ ἀντὶ τοῦ καλέσω. Ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω· ἀφ' οὗ ἀπελάτης, ὁ μετὰ ξίφους ἀπελαύνων ἀγέλης
ζῶα. Ἔλγη, πόλις. Ἐλγόωνται, ἐλπίζουσιν. Ἔλδεται ποιητικόν, ἐπιθυμεῖ. Ἔλδεσθαι, τὰ πλείω ἐνέργειαν δηλοῖ.
ἔστι δὲ ὅτε παθητικήν, ὡς ἐν τῷ νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος, ἀντὶ τοῦ ἀπαγέσθω. Ἐλδομένοις, πρωΐοις ἰούλοις ἐλδυ-
νομένοις, καὶ ἰουλείοις ταχέσιν. Ἔλδωρ· ἐξ οὗ τὸ ἔλδεται· φροντίζεταί ποτε καὶ ἕτερον ε, καὶ ποιεῖ τὸ ἐέλδωρ· καὶ ὅλως εἰπεῖν,
καὶ ἔλδωρ δισυλλάβως λέγεται, καὶ ἐέλδωρ ἐν τρισὶ συλλαβαῖς. Ἔλε, λάβε· κάτασχε· ἢ ἔλαβεν. Ἐλέα, ὄνομα πόλεως·
ἡ πατρὶς ζήνωνος. Ἐλέαγνος, φυτὸν θαμνῶδες. Ἐλεαίρει, τὸ ἐλεεῖ ποιητικώτερον· ἐλεαίρει ἀπὸ τοῦ ἐλεῶ ἐλεαίρω,
κατὰ παραγωγήν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρίζω ἐριδαίνω. Ἐλεακάνεα, πλέγματα· κατάκλισις· κρύψις. Ἐλεαλή, θεοῦ ἀνάβα-
σις, ἐν ὑποφανείᾳ. Ἐλεατοί, οἱ δὲ ἱπποκλῆρες. Ἐλεάτης, κατὰ μὲν ἀπολλώνιον, ἐλεατικὸς ἀπὸ πόλεως ἐλέας.
Ἐλέας, ὀρνέου εἶδος. Ἐλέατρος λέγεται ὁ μάγειρος, παρὰ τοὺς ἐλεούς, οἵ εἰσι μαγειρικαὶ τράπεζαι. Ἐλεγαίνειν,
τὸ παραφρονεῖν· τινὲς τῶν παλαιῶν καὶ τὸ ὁπωσδήποτε ἀκολασταίνειν· καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον, ἀπὸ τούτου ἐκλήθη. Ἐλε-
γεῖα, τὰ ἐπιτάφια ποιήματα. Ἐλεγεῖαι, αἱ μελίαι. Ἐλεγηΐς, ἡ θυγάτηρ νηλέως· τοῦ ἡγησαμένου εἰς ἰκαρίαν τῆς ἰώ-
νων ἀποικίας· ἧς τὸ κύριον ὄνομα, πειρώ φασιν εἶναι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγαίνειν τὸ ἀκολασταίνειν· διὸ οὐδεὶς αὐτὴν ἀ-
θηναίων, ἠβουλήθη γῆμαι. Ἐλεγεινά, ἐπίπονα· θρηνώδη. Ἐλεγεινή, χαλεπή. Ἐλεγεῖον μέτρον, πεντάμετρόν
ἐστι· πεντ

ἐστι. πέμπτη γὰρ χώρας ἐπιδέχεται. τὰς μὲν οὖν τρεῖς, συγκειμένας ἔκ τε δακτύλου, καὶ σπονδείου. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀμφίμακρον καὶ παλιμβάκχειον δέχεται, καὶ ἐν πρώτῃ καὶ ἐν δευτέρᾳ μόνῃ χώρᾳ. καθαροὺς μέντοι καὶ τάξει δακτύλου κειμένους. καθαροὶ δέ εἰσιν, ὅταν ἀπαρτίζωνται εἰς μέρος λόγου, καὶ εἰς φωνῆεν ἢ εἰς συλλαβὴν καθαρὰν λήγωσι, καὶ τὴν ἑξῆς συλλαβὴν ἔχωσιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην. οἷον ἐπὶ μὲν τοῦ ἀμφιμάκρου, ὡς τὸ οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί. ἐπὶ δὲ τοῦ παλιμβάκχου, ὡς τό, πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης. ἡ δὲ τρίτη χώρα σπονδεῖον μὲν δέχεται. ἡ δὲ τετάρτη, ἀνάπαιστον μόνον δέχεται. ἡ δὲ πέμπτη ἀνάπαιστον, ἢ χορεῖον μόνον. ἐπὶ παντὸς γὰρ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τοῦ στίχου. ἔστι δὲ οὕτω μετρῆσαι τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον πόδα. χρὴ δάκτυλον ἐπιζητεῖν, ἢ σπονδεῖον. ἢ καθὼς προείρηται, ἀμφίμακρον ἢ παλίμβακχον, θεραπευομένοις καὶ καθαροῖς ἐν τάξει δακτύλου κειμένοις. καὶ μετὰ τὸν ἀπαρτισμὸν τῶν δύο τούτων ποδῶν, χρὴ συλλαβὴν μακρὰν ἐπιζητεῖν. ἀπαρτισμένην εἰς μέρος λόγου. ἢ μετὰ τὴν συλλαβὴν αὖθις εἰς τὸ πέρας τοῦ ἐλεγείου στίχου ἢ μακρὰν, ἢ βραχεῖαν ἐπιζητεῖν. καθὼς προείρηται, ἐπὶ παντὸς μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία τοῦ στίχου συλλαβή. Ἐλεγκτά, ἐπονείδιστα. ἐλέγχου ἄξια. ἀνεξέλεγκτα. Ἐλέγμην, ἐτάμην. Ἔλεγξις, ὀνείδισις. ἀτιμία. ὕβρις. ἡ φανέρωσις τῶν κεκρυμμένων. Ἐλέγξει, βασανίσει. ἐργάσει. Ἐλέγξεις, ὀνειδιεῖς περιβαλεῖς. ἢ ἐλέγχοις. Ἔλεγος, ἐκ τοῦ περὶ χρηστομαθίας Πρόκλου. ὁ ἐπικὸς κύκλος, ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως. ἀφ' ἧς ἑκατόγχειρες γίνονται. καὶ ἑξῆς. διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἕλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος, μέχρι Ὀδυσσέως. ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα, οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετήν, ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγείαν συγκεῖσθαι μὲν, ἐξ ἡρώου καὶ πενταμέτρου. ἁρμόζειν δὲ, τοῖς κατοιχομένοις. καὶ εὐλογεῖσθαι μὲν ὑπ' αὐτοῦ τούτοις. οἱ μέντοι μεταγενέστεροι, ἐπὶ διαφόροις ὑποθέσεσιν αὐτῷ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφεῦρε, Φημονόη ἡ Ἀπόλλωνος προφῆτις, ἑξαμέτροις χρησμοῖς. οἷς ἐπεὶ τὰ πράγματα εἴπερ, ἔπος τὸ ἐκ μέτρων ἐκάλει τό. ἢ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν ἐν τοῖς ἑξαμέτροις θεωρουμένην, τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς λόγου τὸ ἑξάμετρον ἰδιώσατο. καθὰ παρ' Ὅμηρον τὸν ποιητήν, καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα. ἐπεὶ καὶ τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευσαν. ἢ ὡς Ἀριστοφάνης, τοῖς σοῖς ἐλέγοις. ἀντὶ τοῦ τοῖς θρήνοις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἒ ἒ λέγειν. Δίδυμος δέ φησιν, ὅτι αἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸ γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλῆφθαι. Ἐλέγχεα ποιεῖ τὴν τῆς ἐλεγχείης διὰ διφθόγγου γραφήν, ὡς καὶ ἔγχεα τὴν τῆς ἐγχείης. τὸ δὲ δυσκλείας, τοὺς δυσκλεέας δηλοῖ, συναιρεθὲν συνήθως. διὸ καὶ προπερισπᾶται διὰ τὸ συνεστάλθαι τὴν λήγουσαν. Ἐλεγχέας παρ' Ὁμήρῳ, τοὺς ἐφυβρίστους καὶ ἀξίους ἐλέγχου δηλοῖ. οὗ εὐθεῖα ὁ ἐλεγχής. καὶ κλίνεται ἐλεγχέος. ἐξ οὗ θηλυκὸν ἐλεγχείη, ὡς τὸ ἔγχος ἔγχεος, ἐγχείη. παραλαλεῖ δὲ καὶ δειλίαν ὁ ἔλεγχος, εἰκὼς ἀπὸ τοῦ ἐλαῦ τὸ ἔγχος γίνεσθαι. ψόγος γὰρ ἦν ἀνδρὶ Ἕλληνι, ἡ τοῦ ἔγχους μὲν ἀπέλασις, ἤτοι περιφρόνησις. φροντὶς δὲ, τῶν ἰῶν ἤγουν τῶν ὀϊστῶν. ὅθεν καὶ ἐφ' ὕβρει ἔθηκεν. ἴσως τὸ ἰόμωροι τοξεύειν οὐ πάνυ ἐν πολέμῳ ἤθελον οἱ ἥρωες. διὸ καὶ ἄμφω αὐτὰ παρέθηκε, τὸ ἰόμωροι. ὡς μὴ δέον μήτε ἰομώρους εἶναι, μήτε ἐλεγχέας τοὺς ἥρωας. εἰκὸς δὲ καὶ παρὰ τὸ ἑλεῖν ἔγχος, γενέσθαι τὸν ἔλεγχον. ὡς πολλῶν ὅπλων διακρινόντων τὰ στασιαζόμενα. Ἐλέγχειν, ἐπὶ ὕβρεως παρ' Ὁμήρῳ τίθεται δῆλον. καθὰ γοῦν ἐλέγχεα ὀνομάζει τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐλεγχέας, καὶ Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει φησί. καὶ τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλυται. καὶ ἐλέγχειν, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίζειν. Ἐλεγχεῖς, ἐπονείδιστοι. Ἐλεγχθεῖσαι, αἰσχυνθεῖσαι. Ἐλέγχιστος, ἐπονείδιστος. Ἐλέγχομεν, κακολογοῦμεν, καὶ ἔλεγχος ἡ αἰσχύνη. Ἔλεγχος δὲ, ἐπὶ αἰσχύνης τίθεται ἐνίοτε καθὰ καὶ ἡ ἐλεγχεία. καὶ τὸ ἐλέγχειν δὲ, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνειν. ὡς ἐν τῷ μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς. καὶ ἔλεγχος. ἐλέγχω, τὸ κεκρυμμένον ἁμάρτημά τινος εἰς φῶς ἄγω. καὶ ἁπλῶς τό, τὸ ἀληθὲς φανερῶ. καὶ κάκ' ἐλέγχεα, ἤγουν ὀνείδη. γαστέρες. τῆς τροφῆς μόνης φροντίζοντες. Ἐλέγχω καὶ ἐλέγχομαι, ἤλεγμαι. καὶ ἐλήλεγμαι. Ἐλεδανός, ὁ δεσμός. Ἐλεδώνη, εἶδος πολύποδος. ἔχουσα μίαν κοτυληδόνα. ἤτοι πλόκαμον. καὶ ἔστιν ἐπ' ἄκροις ὥς φησιν Αἰλιανός. Ἐλεεῖ, οἰκτείρει. Ἐλεεινὸν νέκυν, τὸν Πάτροκλον λέγει Ὅμηρος. τὸν ὑπὸ πάντων οἰκτιζόμενον. σημαίνει δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὸν μήπω μὲν ἠλεημένον, δεόμενον τοῦ ἐλεηθῆναι. Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς. ἀθλίως. Ἐλεεινή, λεπτή. Ἐλεεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὠνόμασται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ἕλους. ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος. οἱ γὰρ δῆμοι τῶν Ἀθηναίων, ἢ ἀπὸ τῶν τόπων. ἢ ἀπὸ τῶν παρακειμένων αὐτοῖς, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς φυτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν. ἢ ἀπὸ τῶν οἰκησάντων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Ἐληλάτουν, ἠφάνιζον. Ἐλεημοσύνη, ἑκούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς παρισταμένη, καὶ ἕξις ἀρίστη ψυχῆς. Ἐλεήμων, ἐν Κύπρῳ καὶ Χαλκηδονίᾳ, Ἀφροδίτη. Ἐλέησεν, ἠλέησεν. Ἐλήσατο, ἐξηχμαλώτευσεν. Ἐλεητύν, τὸν ἔλεον. αἰολικῶς λέγει Ὅμηρος. καὶ ὄπιδα τὴν εἰς τὸ μέλλον θείαν ἐπιστροφήν. ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ. Ἐλεθήρ, ὕδωρ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τεθερμασμένον. παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμασίαν, καὶ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. Ἐλεθαιρομένη, ἀκολασταίνουσα. Ἐλεία, ἡ ἕλα, ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἢ πόμα. ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον. καὶ εἶδός τι μέλους καὶ Ἥρα ἐν Κύπρῳ. καὶ Ἄρτεμις ἐν Μεσσήνῃ. Ἐλείας παραυλῶνας. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἑλώδεις τόπους. στενούς. τοὺς ἐλείους στενοὺς τόπους, ἀπὸ τοῦ ἐλείας. Ἐλείη, ἀγρία νόσος. Ἐλειήτης, ὁ λέων. ἐσχατιὴν ὑπὸ πέζαν ἐλειήταο λέοντος. εἴρηται παρὰ τὴν ἕλην τὴν θερμότητα. ἢ λέγεται καὶ εἵλη πλεονασμῷ τοῦ ι. Ἐλειθερεῖ, ἀδίᾳ. Ἐλειθερεῖς, ἐν ἡλίῳ τιθέμενοι, ἢ θερμοί. Ἑλεῖν, λαβεῖν. ἀνελεῖν. Ἐλειπύειν, στραγγεύεσθαι. Ἐλειογενής, ὄρυζα. Ἐλειόμενοι, οἱ ἐν τοῖς ἕλεσι διατρίβοντες. τίφος γὰρ ὁ ἑλώδης τόπος. Ἐλειονόμος, ἐν τοῖς ἕλεσι, νεμόμενος. Ἐλειόριζον, κύπειρος. Ἐλειὸς εἶδος ἱέρακος. Ἔλειος, ὁ κάθυγρος καὶ σύνδενδρος τόπος. καὶ ὄρνις, καὶ ὄνομα ὄρους. Ἐλειούς, Ἀρίσταρχός φησι γίνεσθαι ἐν τοῖς φρυγανοις, ὡς σαύρας. ὁ δὲ Καλλίστρατος, σκωληκοειδές τι, εἶναι δὲ ἐν ταῖς δρυσίν. οὐκ ἔστι γὰρ ζῶον τετράπουν ὁ ἐλειὸς καλούμενος μυῶν. ὁ σκίουρος. Ἐλείψασκον λείπω. λείψω. ἔλειψα. ἔλειψαν. πληθυντικόν. ἐλείψασκον, ἰωνικῶς. Ἐλελεῦ. πολεμικὸν ἐπίφθεγμα. μετά τινος ἐμμελοῦς κινήσεως, καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἐλελήθει, μέσος ὑπερσυντέλικος.

κος· ἐκ τοῦ λήθω. Ἐλελιζομένη, σειομένη. Ἐλέλικτο, ἑλίσσω· μέλλων ἑλίξω· παρακείμενος, εἴλιχα· παθητικὸς εἴλιγμαι, καὶ ἐλέλιγμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος εἰλίγμην, καὶ ἐληλίγμην, ἐλήλιξο, ἐλήλικτο· τροπῇ τοῦ η εἰς ε, ἐλέλικτο. σημαίνει δὲ, τὸ συνέστραπτο. Ἐλελιξάμενος παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ὑγρὸν δηλοῖ τοῦ δράκοντος· καὶ εὐλύγιστον, καὶ εὐπερίστροφον, καὶ ὡς εἰπεῖν οὐ δυσέλικτον, ἀλλὰ εὔλικτον. διὸ καὶ δεδιπλασίακε τὸν ἑλιγμὸν, ὃ γίνεται ἐπὶ τοῦ μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. Ἐλελιξάμενος, ἐπιστραφεὶς καὶ ἐλελίχθησαν, ἀντὶ τοῦ συνεστράφησαν. Ἐλέλιξεν, διέσεισεν· ἢ ἐλέλιξεν, ἀντὶ τοῦ ἐκίνησεν· ἔσεισε· παρὰ τὸ ἑλελίζω ἢ ἑλίσσω, τὸ συστρέφω· μέλλων ξω· καὶ ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ ποιεῖν αὐτά τινα παραλογεῖν, ἐπὶ τῶν θείων κινήσεων, κατ' ἔννοιαν σωματικωτέραν· ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω μέγα σῶμα κινούμενον σαλεύσῃ ἂν τὸ ὑποκείμενον, οὕτω δήθεν ἐπὶ τῶν ἀνωτάτων γενήσεται. διὸ καὶ ἡ Ἥρα ἐν τοῖς ἑξῆς σεισαμένη ἐπὶ τῷ θρόνῳ, μέγαν ἐλέλιξεν Ὄλυμπον. ἐλέλιξεν· ἐπαινεῖται τῆς ἐκφωνήσεως τῶν συλλαβῶν, δηλοῦν τὸ ταχὺ τῆς Ὀλυμπίας κινήσεως. Ἐλελίζω· ἐλελίσσω τὸ συστρέφω· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω· καὶ ἀφαιρέσει, ἢ συστολῇ τοῦ ι, ἑλίσσω· τούτου κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, γίνεται ἐλελίσσω· ὁ μέλλων ἐλελίξω. Ἐλέλιχθεν ποιητικῶς, ἐλελίχθησαν κοινῶς· οὐ κατὰ τὸ φαινόμενον συνήθης κίνησις· ὡς γὰρ φασὶ φαίνονται φανὲν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν· οὕτως ἐλελίχθησαν, ἐλέλιχθεν. Ἐλελίχθημα, σεισμόν. Ἐλελίχθησαν, εἰλήθησαν· συνεστράφησαν· ἐτινάχθησαν· ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω· καὶ ἐλέλιχθεν, ἀντὶ τοῦ ἐπεστράφησαν. Ἐλελίστροφε, εὔστροφε· ὁλόστροφε. Ἐλελίσφακος, πόα τις ὁμοία δικτάμῳ. Ἐλεμοσπέρμα, ὅπερ ἑψοῦντες λάκωνες ἐσθίουσιν. Ἕλεν, ἔλαβεν· ἀφεῖλεν· ἐνίκησεν. Ἑλένειον, βοτάνη· ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινομένη· εἴρηται ὅτι ἐκ τῶν δακρύων τῆς Ἑλένης ἀνεφύη· ὅτι ἐπὶ Κανώβῳ τῷ κυβερνήτῃ Μενέλαος ἐδάκρυσεν, ὑπὸ αἱμορροΐδων ἀποθανόντι. Ἑλένια, ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακώνων. Ἐλένναζεν, ἐχλεύαζεν· ὕβριζεν. Ἑλένιος, ἀγγεῖον χωροῦν τέταρτον. Ἑλένη καὶ Ἕλενος, ὀνόματα κύρια· λέγεται δὲ Ἑλένη, παρὰ τὸ πολλοὺς ἑλεῖν τῷ κάλλει· καὶ ἑλένη· λαμπάς δέ τις. Ἑλενοί, κλήματα τὰ τῶν ἀμπέλων. Ἐλενιῷ, ἔλαιον. Ἐλέξατην, ἐκοιμήθησαν· δυϊκῶς. Ἔλεξεν, εἶπεν· ἠρίθμησε· κατέκλινεν· ἔταξεν. Ἐλέξω, διελογίσω. Ἐλεόθρεπτον σέλινον· τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογίας· σέλινον γὰρ σύγκειται ἀπὸ τοῦ σεύεσθαι ἐν ἕλει· εἴη ἂν ἀληθῶς ἐλεόθρεπτον ὡς ἐπὶ ἕλεσι τρεφόμενος· ἔστιν οὖν ἐτυμολογία σελίνου τὸ ἐλεόθρεπτον. ἄλλο δέ φασι τὸ ἕλειον σέλινον τοῦτο, παρὰ τὸ πετροσέλινον· στραγγουρίασι δὲ συμβάλλεται, καὶ ὠφελεῖ τοὺς ἀλγοῦντας τῶν ἵππων. ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ μὲν ἕλος δασύνεται ἀφ' οὗ καὶ οἱ Εἵλωτες· τὸ μέντοι ἐλεόθρεπτον ψιλοῦται διὰ κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι τὸ ε πρὸ τοῦ λ τῆς τρίτης συλλαβῆς καθαρευούσης ψιλοῦσθαι θέλει· τὸ δὲ ἑστάκεσαν δασύνεται ὡς συγκοπὲν ἀπὸ τοῦ ἑστήκεσαν. Ἐλεόκοποι, οἱ τὰ ἕλη κόπτοντες, τοῦ ε παρεμβεβλημένου, ὡς ἐν τῷ, ἐλεοθρέπτῳ σελίνῳ παρ' Ὁμήρῳ. Ἐλεοῖς, καὶ εἰλεοῖς· ταῖς μαγειρικαῖς τραπέζαις· κατὰ γένος ἢ ἀρσενικόν, ἢ οὐδέτερον· ὡς δηλοῖ παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ κάθελε τοὐλεόν· ἐκ τούτου δὲ ἐλέατρος παρὰ τοῖς ὕστερον, ὁ δαιτρός· ἐδέατρος μέντοι, διὰ τοῦ δ, ὁ προγεύστης. δῆλον δὲ ὅτι ὁ ἐλεός, καὶ εἰλεὸς λέγεται, ἐπενθέσει τοῦ ι. Ἐλεόν, τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον· ἔλεος ἡ ἐλεημοσύνη, ἐλεεινὸς καὶ ἐλεγεῖον, εἶδος μέτρου. Ἐλεός, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕλος ἐλεός· εὕρηται δὲ καὶ οὐδέτερον· ὡς δηλοῖ τὸ κάθελε τοὐλεὸν παρὰ τῷ κωμικῷ· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ι γίνεται καὶ εἰλεός. Ἔλεος, ἀρσενικῶς ἡ ἐλεημοσύνη· ἢ πάθος ἐπὶ τοὺς παραξίως ταπεινωμένους, παρὰ τῶν συμπαθῶς διατιθεμένων γινόμενον· ἢ λύπη ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσιν ἀναξίως κακοπαθεῖν· καὶ ἔλεος, οἶκτος· ἕλεος δὲ δασυνόμενον, σημαίνει, τοὺς ἕλεις τόπους καὶ καθύγρους. Ἄλλως. Ἔλεος, συμπάθεια συμφορᾶς· ἢ ἑκούσιος λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς συνισταμένη· ἢ ἡ ἐπὶ τῶν δυσφορούντων ἐπί τισιν ἀνιαροῖς ἀγαπητικὴ συμπάθεια, ἢ συνδιάθεσις. Ἐλέου βωμός, Ἀθήνησιν. Ἐλεοῦσα, νῆσος πλησίον Ῥόδου· ὅτι Ἀθηναῖοι βαρεῖς φόρους εἰσέπραττόν τινες Ῥοδίοις, τῶν μὴ διδόντων τὰς θυγατέρας. Ἐλεπόδιον, εἶδός τι βαναύσου. Ἐλέποκες, ἰχθύς, ὅμοιος φυκίδι. Ἐλεπόλεις, μηχανήματα· λιθοβόλα ὄργανα· δι' ὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται. Ἐλέπου, οἷον ἐλέπιζον, ἔτυπτον. Ἐλέρρα ἔργα, φόνια· χαλεπὰ· κακά. Ἑλέσθαι, θελῆσαι· ἐκλέξασθαι. Ἕλεσθε, λάβεσθε· παρασκευάσασθε. Ἑλέσθω· Ὅμηρος αὐτὸς ἑλέσθω· ταυτόν ἐστι τῷ ἐκλεξάσθω· ἐπικρινάτω· ἐπιλεξάσθω. Ἐλεσπίδας, τινὲς τοὺς ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους λέγουσιν· ἄμεινον δὲ, τοὺς πετρώδεις, παρὰ τὸ λέπεσθαι ὑπό τε τοῦ ἡλίου, καὶ ἀνέμου· καὶ ὑετοῦ· ὅθεν καὶ λέπη· τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρῶν· Εὐριπίδης· καὶ κιθαρῳδὸς λέπας. Ἐλέπαιον, ἔπαιον· ἐπάτασσον. Ἑλετή, αἱρεθῆναι δυναμένη· ὅ ἐστι προκριθῆναι· καὶ ἑλετή, ληπτή· αἱρετή. Ἑλέτην, εἷλον· ἔλαβον· ἀπέκτειναν, δυϊκῶς. Ἕλευ, ἤγουν λάβε· ποιητικῶς λέγει· ὡς τὸ, σύ γε ἕλευ ὄβριμον ἔγχος· τὸ δὲ εἵλετο, μετὰ προθέσεώς φησιν· εἰπὼν, ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος. Ἐλεύθερα, ἀδούλωτα. Ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων· παροιμία ἐπὶ τῶν βάρους τινὸς, ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων. Ἐλευθερία ἐστὶν, χρημάτων ἀπλὴ δόσις· ἢ ἀρετὴ ψυχῆς εὐδαπάνητος εἰς τὰ καλά· ἢ ἐλευθερία ἐστὶν, ἡγεμονία βίου· αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ ἀφειδία· ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει ἐλευθεριότης. Ἐλευθέριος, Ζεὺς λέγεται, διὰ τὸ τοὺς ἐξελευθέρους τὴν στοὰν οἰκοδομῆσαι τὴν πλησίον αὐτοῦ· ὁ δὲ Δίδυμός φησιν ὅτι ἐλευθέριος ἐκλήθη, διὰ τὸ τῶν Μηδικῶν ἀπαλλαγῆναι τοὺς Ἀθηναίους· ὅτι δὲ ἐπιγέγραπται μὲν σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος. Ἐλεύθερόν ἐστι, τὸ ἄρχον αὐτοῦ· ἢ ἐλεύθερον ἦμαρ, τὴν ἐλευθερίαν περιφραστικῶς· καὶ ἐλεύθερον ὕδωρ, ἐν Ἄργει, ἀπὸ τῆς συνεργείας· ἀφ' ἧς κρήνης πίνουσιν οἱ ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν· διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα, ταύτῃ διαδρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι. Ἐλεύθερος, ὁ μὴ ὑπὸ δουλείας κατεχόμενος· ἀνελεύθερος δὲ, ὁ ἐπὶ φειδωλίᾳ· ὧ ἐναντίον ὁ ἐλευθέριος· ἢ ἐλεύθερος, ὁ σπουδαῖος μόνος· οἱ δὲ φαῦλοι δοῦλοι· καὶ ἐλεύθερος, παρὰ τὸ ἐλεύθειν, ὅπου ἐρᾷ. Ἐλευθεροστομῶ, ἀμεταξάτως· καὶ ἐλευθεροστομῶ, παρρησιάζομαι. Ἐλευθερῶ, ἀπαλλάττομαι· λυτροῦμαι· λύω· ῥύομαι. Ἐλευθερῶ σε τῆς δουλείας· καὶ ῥύομαι καὶ λυτροῦμαι· καὶ ἀπαλλάττω. Ἐλεύθω, παραγίνομαι· παρὰ τὸ κέλευθος, ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν· γίνεται κελεύθω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ ἐλεύθω· ὁ μέλλων, ἐλεύσω· ὁ ἀόριστος ἤλευσα· ὁ δεύτερος ἤλυθον. Ἐλευσέαν, τὴν βρυωνίαν. Ἐλευσείω, εἴσω. Ἐλεύσεως, ἀφίξεως. Ἐλευσίνια, Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Καλλίππου τοῖς νικῶσι τὰ

ἐλευσίνια ἐδίδοντο ἄθλον· ὠνομάσθη δὲ ἡ πόλις ἐλευσὶς, ἀπὸ τοῦ ἐλευσίνου ἑρμοῦ· Ἐλευσὶς, διὰ τὴν ἀποδημήτερος ἔ
λευσιν· ἐκεῖ γὰρ εὗρε τὸν καρπὸν ἐλθοῦσα· παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσω ἔλευσιν· ἔστι δὲ πολὺ πλῆθος ἀθηναίων· ὡς ὁ θεολόγος·
Οἱ δὲ ἐν ἐλευσῖ ταῦτα· ἢ ὅτι παρ' αὐτῇ κατήλυσεν ἡ δημήτηρ, ἐπὶ ζήτησιν πορευομένη τῆς θυγατρὸς αὐτῆς· ἢ ἀπὸ ἐλευ
σίνου τοῦ ἑρμοῦ· καὶ ἐλευσίνια ἑορτή· καὶ τοῖς νικῶσι τὰ ἐλευσίνια, ἄθλον ἐδίδοτο· Ἐλεύσομαι· ἔρχομαι, ἐπανέλθω·
Ἐλεφαίρετο, ἐπηνάτο· ἔβλαπτεν· ἢ παρὰ τὸ ἐλεφαίρω κυρίως, τὸ ταῖς ἐλπίσιν ἀπατῶ, καὶ βλάπτω· ὁ ἀόριστος ἐλέ
φηρα· ὁ μέσος ἐλεφηράμην· ῥα· τὸ· ἡ μετοχὴ ἐλεφηράμενος· Ἐλεφαιρόμενοι ὄνειροι, οἱ ψευδεῖς καὶ παραλογιζόμενοι·
καὶ ἀπατῶντες, καὶ ἐλπίζεσθαι μόνον ποιοῦντες· ἐντεῦθεν γὰρ ἐλεφαίρω· ὡς οἷον εἰπεῖν ἐλπαίρω· οὗ χρῆσις ἐν ἰλιάδι· οὐ
δ' ἄρ' ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' ἀπόλλων· ὅ ἐστιν ἀπατήσας· βλάψας· ἐντεῦθεν ὁ ἐλπήνωρ, καὶ ὁ ἐλεφήνωρ· Ἐλε
φαίρω· κεῖται ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐλπίσιν ἀπατᾶν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἐλπαίρω· ἐν τῇ ἰλιάδι ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς βλά
πτειν· ὡς τὸ ἐλεφηράμενος τυδείδην ἀπόλλων· οὗ τὴν βλάβην ἡ ἀθηνᾶ θεραπεύει, διδοῦσα ἑτέραν μάστιγα τῷ διομή
δει· Ἐλέφαντα λέγει ὅμηρος, τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν· τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι ὀνομάζων τὸ μέρος· ᾧ τρόπῳ, καὶ βοῦς τὸ δέρ
μα, ἡ βύρσα δηλαδή· καὶ παρὰ σοφοκλεῖ· γέλωτι φαιδρὸν κάρα, ἤτοι πρόσωπον· τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσιν ὀξυτόνως ἐλε
φαντά· ὡς τὰ καλά· ἵνα λέγη τὰ ἐλεφάντινα· Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνή· οἱ δὲ λευκὰ ἔρια, καὶ ῥυτὸν τρεῖς χόας χω
ροῦν· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὸ σωματικὸν πάθος· Ἐλεφαντίασις, εἶδος λέπρας· Ἐλεφαντίνη, ἡ αἰγυπτία· καὶ
φησὶν ἀπίων ὀνυχίνην χρὴ λέγειν· ὅτι καθάπερ ὄνυξ ἀφαιρεθεὶς ἐπιβλαστάνει διώκων αὐξήσει τὴν ἀφαίρεσιν, οὕτως
ὁ νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀρούρας τοῖς δαπανωμένοις, ἐπαναχεῖται καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναλισκόμενος, καὶ πά
λιν αὖθις πελαγίζων· τὸ ἐθνικὸν ἐλεφαντῖνος· Ἐλέφας, εἶδος ζώου· ἢ ἐλέφας ζῶον, καὶ τὸ ὀστοῦν αὐτοῦ· Ἐλεφῆραι,
βλάψαι· ἀπατῆσαι· Ἐλεφηρέα, ἢ βάψαι, ἢ βλέφαρα· Ἐλέχθη, ἠριθμήθη· Ἔλεψε, περιελέπισεν· ὅ ἐστιν, ἐπίλυψε·
καὶ ἐκάθηρεν, ἀπὸ τοῦ λέπω· Ἐλεῶ, οἰκτείρω· κατοικτείρω· φείδομαι· οἰκτίζομαι· ἢ ἐλεῶ κατὰ μὲν τοὺς ἀττικοὺς, πρώ
της συζυγίας τῶν περισπωμένων· ἐλεεῖς· κατὰ δὲ τοὺς κοινοὺς, δευτέρας· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔλεος· Ἐλεὼν κατὰ τι
νας, ἀπὸ ἐλεῶνος ὠνόμασται υἱοῦ ἐπωνοῦ παρ' ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ· καὶ ἐλεὼν, πόλις τῆς βοιωτίας· καὶ θάμνος· καὶ σφίς·
ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν· Ἐλεώτερον, ἐλεεινότερον· Ἕλη, ἡ θερμασία· καὶ ἕλη, σύνδενδροι τόποι· Ἕλη τυφλά,
τὰ ἀπρόσιτα· Ἐλήγατι υσεν κατὰ ῥωμαίους, ἀπέν εἰμεν· διώρθωσεν ἀναγνούς· Ἐληγεμένος· οἱ μεθ' ὅμηρον, ἐληγε με
νοις ἐροῦσιν αὖ, τοιαύτῃ συντάξει χαίροντες· ἔστι δὲ τὸ μὲν ἐληγεμένος, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε· τὸ δὲ ἐληγεμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐ
παύσατο· Ἐλήγυριν δήμητρα λέγουσι, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἕλης γυρεῖν· ἤτοι διὰ τὸ ξανθίζειν· οὕτω καλεῖται ὁ
τρωϊκὸς ξανθὸς· ἢ ὅτι ἀφροδίτη πρὸ τῆς κρίσεως ἐν αὐτῷ λουσαμένη, ξανθὰς ἔσχε τρίχας· ἀληθερές, τὸ ὑπὸ τῆς ἡλίου
τεθερμασμένον· Ἐλήθετο, ἐπελάθετο· Ἐληΐζοντο, ἐλῃστεύοντο· ἢ ἠφανίζοντο· Ἐληΐσατο, διήρπασεν· ἀφείλατο·
Ἐλήκτι υσε κατὰ ῥωμαίους, ἀναγνοὺς διόρθωσεν· Ἐληλακότες, διαπράσαντες, ὁδεύσαντες· Ἐλήλακεν, ἐλήλυ
θεν· Ἐληλάμενον, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον· κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· Ἐληλάμενος, δεῖ γράφειν προπαροξυτό
νως· ὥσπου τάμενος· ἐπειδὴ γὰρ ἐληλασμένος καὶ οὐτασμένος ἦσαν· ἔπαθον δὲ τὴν τοῦ σ ἀποβολήν· διὰ τοῦτο δὴ καὶ περὶ
τὸν τόνον ἐκαινοτομήθησαν· ὥσπερ καὶ τὸ ἄσμενος, ἥσμενος ὄν· εἶτα παθὸν τὴν τοῦ η εἰς α τροπήν, ἀνεβίβασε τὸν τό
νον· Ἐληλάμενος, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένος· ἀπὸ τοῦ ἐλῶ ἤλακα καὶ ἐλήλακα ἀττικῶς· ὁ παθητικὸς ἐλήλασμαι,
ἡ μετοχὴ ἐληλασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἐληλάμενος· Ἐλήλαται, συνέχεται· καὶ ἐλήλατο, ἀντὶ τοῦ ἐνεπάγη·
Ἐλήλατο, διεληλύθει· ἐπεπήκτο· Ἐλήλατο ταυτόν ἐστι τῷ διῆλθεν· Ἐλήλατο ἔγχεα ἐπὶ σαυρωτῆρος· δηλοῖ μὲν τὸ
ἐπεπήγει· καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἐλαῦ· ἐνταῦθα τὴν εἰς ὕψος ἀνάτασιν δηλοῖ· ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐλάτης τοῦ φυτοῦ· Ἐλιλευ
μένον, κατηχυμένον· Ἐληλέδαται· γίνεται ἐκ τοῦ ἐλήλαται παθητικοῦ παρακειμένου· τὸ ἐληλέδαται· ἐπεντε
θέντων πρὸ τοῦ α τῆς παραληγούσης τοῦ ε καὶ τοῦ δ· ὁμοίως τῷ ἀκηχέδαται· ἤγουν λελύπηνται· Ἔληξεν, ἐπαύσα
το· Ἔληται, πορθήσηται· Ἐλθεῖν, τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι· παρεισελθεῖν δὲ, τὸ μετ' ἄλλου παραγιάσαντος
συνεισελθεῖν· Ἔλθη, ἀντὶ τοῦ ἐλθέτω· Ἔλθοι καὶ ἵκοιτο ἐς πατρίδα γαῖαν, διττολογία ἐστὶν ἐννοίας μιᾶς· Ἐλθοῦ
σα, ἀπελθοῦσα· Ἔλθωμεν, αὐθυπότακτον· Ἑλικάων, τὸ ε πρὸ τῆς λι συλλαβῆς δασύνεται· τὸ δὲ ἑλικμῶντο, ψι
λοῦται, τὸ δὲ ἑλικάων, κλίνεται ἑλικάονος· τὰ γὰρ εἰς ων βαρύτονα διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ παραληγόμενα, τρέπει τὸ ω
ἐπὶ τῆς γενικῆς· ἑλικάων ἑλικάονος· μαχάων μαχάονος· ἱκετάων ἱκετάονος· Ἕληται, πορθήσηται· Ἐλίασθεν,
ἀντὶ τοῦ ἀπέθανον· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· Ἐλιάσθην, ἐξέκλινεν· Ἐλυβότρις, ἄμπελός τις μέλαινα· Ἐλίγματα,
ψέλλια· Ἐλιγρὸν, ὑγρόν· Ἑλιγμὸς, ἡ συστροφή· Ἑλιεὺς ζεὺς, ἐνθήβαις· Ἐλιθερείσθω, ἡλιούσθω· παρὰ τῷ ἱπ
ποκράτει· Ἕλικας βοῦς βουκολεέσκες· ἔνεμες· ἔβοσκες, ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησὶν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινή
σεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας· ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ· ἢ ἕλικας, τὰ περὶ
τοὺς καρποὺς ψέλια· ἢ ἐνώτια· Ἕλικες, οὐ μόνον βοῶν ἐπίθετον δηλοῦν τοὺς μέλανας, ἀλλὰ καὶ ψέλλια σημαίνει· ἔστιν
ὅτε καὶ ἐνώτια· ἢ ἕλικες βόες, οἱ μέλανες· καθότι καὶ ἑλικὸν ὕδωρ τὸ μέλαν· καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη· ἢ εὐελισσόμε
νοι ἐν ταῖς ὄπισθεν καμπαῖς· ὡς ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω· ἐξ οὗ καὶ ἕλιξ ἡ ἁπλῶς συστροφὴ ἐπὶ ὁδοῦ τυχὸν, ἢ ὕδατος, ἢ καμπτῆ
ρος· ἔτι δὲ καὶ ἕλιξ ἀμπέλου, τὸ λεπτότατον· οἷα τι νῆμα, ᾧ δράπτεται ὅσα καὶ χειρὶ, τῶν παραπεφυκότων· λέγεται δὲ
ἕλιξ, καὶ τι μηχανῆς εἶδος, ὃ πρῶτος εὑρὼν ἀρχιμήδης εὐδοκίμησε φασὶ διὰ αὐτό· ἢ ἕλικες, αἱ τῆς ἀμπέλου ψαλί
δες καὶ ἁπλῶς αἱ κοινῶς περιπλοκάδες· Ἑλίκεσσι, ταῖς τοῦ καπνοῦ συστροφαῖς· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· Ἑλικηδὼν,
κυκλοειδὴς· συστροφή· Ἑλίκη, τόπος περὶ πελοπόννησον· ἀπὸ ἑλίκου υἱοῦ λυκάονος· ἢ ἀπὸ ἑλίκης τῆς ἴωνος μὲν γυ
ναικὸς, σελινοῦντος δὲ θυγατρὸς, υἱοῦ ποσειδῶνος· ἠφανίσθη δέ φασιν αὕτη ὑπὸ κύματος· ἐξαρθὲν γὰρ ὑπὸ σει
σμοῦ τὸ πέλαγος, κατέκλυσεν αὐτὴν, καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ ἑλικωνίου ποσειδῶνος, ὃ ἐτίμων ἴωνες, θύοντες ἐκεῖ τὰ

πανιώνια, ἧς θήσεις ὑπονοεῖται μεμνῆσθαι, καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, βοῦς ἤρυγεν ἑλκόμενος ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα· τότε
γὰρ νομίζουσι καλλιερεῖν περὶ τὴν θυσίαν ταύτην ἴωνες, ὅταν θυόμενος ὁ ταῦρος ἐρεύξεται μυκητικῶς· Ἑλίκη πρὸς
ἣν καὶ οἱ ἕλληνες ναυτιλλόμενοι ἑλλίκωπες δι' αὐτὴν ἐλέγοντο· οὔτι ἡ κυνόσουρα, ἡ ἐγγὺς αὐτῆς ἡ μικρά, ἥ τις μεθ'
ὅμηρον ὑπὸ θαλοῦ τοῦ μιλησίου εὕρηται· πρὸς ἣν φοίνικες ἔπλεον· Ἕλικι, κλήματι λεπτῷ, καὶ νευρώδει·
Ἑλικοβλέφαρον ἀφροδίτην, καλήν· ἀπὸ μέρους ἑλικοειδῆ· καὶ στρογγύλα καὶ περιφερῆ βλέφαρα ἔχουσαν· ἡ δὲ μεταφο
ρά, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ἀμπέλοις ἑλίκων· Ἑλικοειδῶς, κυκλοειδῶς· συνεστραμμένως· Ἕλικοι, αἱ ἀσφοδελοί· Ἕλι
κος βοὸς ἀμφὶ φονῆσι, περὶ βοὸς φόνοις κειμένοις· Ἑλικτά, στρεβλά· σκαμβά· Ἑλικτῆρες, ἐνώτια· Ἑλικτήρος,
πολυπλόκους· Ἑλικών, ὄρος τῆς βαιστιαίων χώρας ἐν τῇ βοιωτίᾳ· ἐν ἑλικῶνι ἱερόν ἐστι διὸς ἑλικωνίου· Ἑλίκων, ἀπὸ
χειρὸς· νῆμα τὸ φερόμενον ἐν τῷ ἀτράκτῳ ἐπὶ τὴν γῆν· Ἑλικώνιος ποσειδῶν· εἰ καὶ δοκεῖ λέγειν τὸν ἐν ἑλικῶνι τι
μώμενον ἀλλ' οἱ παλαιοὶ ταῦτά φασι· νηλεῖς ἐν μιλήτῳ ἱερὸν ποσειδῶνος ἑλικωνίου ἱδρύσαντο κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν ἑλίκῃ
τῆς ἀχαΐας· παράγουσι δὲ τὸ τοιοῦτον ἑλικώνιον οὕτως, οἱ αἰολεῖς ἐκ πρωτοτύπου φασὶ γενικῆς πληθυντικῆς ποιοῦσι τύ
πους κτητικούς· οἷον, ἔπποι ἔππων, ἐππώνιος· ἔτυμοι ἐτύμων, ἐτυμώνιος· ἄνεμοι ἀνέμων, ἀνεμώνιος· καὶ δι' εὐφωνίαν ἀνεμώλιος· οὕ
τω φασὶ καὶ ἑλίκη ἑλικών, ὄνομα τόπου, ἑλικώνιος· ἵνα ἡ φασὶν ἑλικώνιος ὁ ἐν ἑλίκῃ τῆς ἀχαΐας τιμώμενος· καὶ
οὕτω μὲν αὐτοί· ἡ δὲ ἱστορία βούλεται μάλιστα τὸ τοιοῦτον τόπον ἀσιανὸν εἶναι· καὶ περὶ τοὺς ἴωνας· ἰώνων γὰρ εἴρηται ἴδιον,
τὸ οἴεσθαι καλλιερεῖν ὅτι ὁ ταῦρος θυόμενος μέγα ἐρεύγεται· οἱ δὲ ἴωνες ἀσιανοί· Ἑλίκωπες ἀχαιοί, οἱ τὰς κώπας
ἑλίσσοντες· ἤγουν ναυτικοί· ἢ πρὸς τὴν ἑλίκην τὸ ἄστρον τὴν καὶ μεγάλην ἄρκτον λεγομένην τοὺς ὦπας ἔχοντες, καὶ ἀφο
ρῶντες, καὶ πρὸς ἐκείνην πλέοντες· ἢ ἀξιοθέατοι, καὶ ἑλίσσοντες τοὺς ὦπας τῶν βλεπόντων εἰς ἑαυτούς· κούρη δὲ ἑλι
κῶπις, καὶ διὰ τοῦτο μὲν τὸ ὕστερον ἡ ἀξιοθέατος δηλαδή· καὶ τοὺς ἐραστὰς ἐφελκομένη· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ αἰδήμων· καὶ
ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἡ οὐκ ἀτενὴς τὴν θέαν, ἀλλὰ εἰς ἑαυτὴν ἑλίσσουσα, ἢ καὶ ἡ μελανόφθαλμος· ἡ οὕτως εὐπρεπὴς διὰ
τὸ ἑλικοὺς ὅ ἐστι μέλανας ἔχειν τοὺς ὦπας· ἡ δὲ τοιαύτη λέγεται καὶ ἑλικοβλέφαρος, ὅτι τὸ μέλαν ἑλικὸν λέγεται, δη
λοῖ καὶ ὁ εἰπὼν τὸν αἴσωπον ποταμὸν ἑλικώτατον ὕδωρ· Ἑλίκωπες, οἱ τοὺς τῶν ὁρώντων ὀφθαλμοὺς ἑλίσσοντες ἐπ' αὐ
τούς· ὡς καὶ εἶδος ἀγαθοὶ ὄντες, ὅ ἐστι θαυμαστοί· ἀλλὰ καὶ οἱ τὴν ὄψιν γοργοὶ καὶ συχνῶς τοὺς ὦπας ἑλίσσοντες, ὅποι δέον
ἐστί· καὶ μὴ νωθροί· Ἑλικώπιδα· ἡ εὐθεῖα ἡ ἑλικῶπις· ἑλὶ γὰρ κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν· ἀντὶ τοῦ μελανόφθαλμον·
ἀφ' οὗ εὐπρεπῆ· ἢ τὴν ἀξιοθέατον καὶ εὔμορφοτάτην· πρὸς ἣν πᾶς ἑλίσσει τοὺς ὦπας, διὰ τὸ κάλλιστον εἶδος· κλίνεται
δὲ ὡς ἡ προφῆτις· Ἑλικώτατον ὕδωρ, ἑλικοειδῆ ἔχον τὴν ῥεῦσιν· ἢ διαυγές· Ἔλιμαρ, κέγχρῳ ὅμοιον· Ἐλιμενίζω,
καταίρω· ὁρμῶ· ἐφορμῶ· Ἐλινδεῖν, στραγγεύειν διατρίβοντας· ἢ ἐγχρονίζοντας· Ἐλίνη, ἡ μελίνη, ὑπὸ λακώνων·
Ἐλιννύειν, ἀργεῖν· σχολάζειν· λήγειν· ὀκνεῖν· ἀναπαύεσθαι· στραγγεύεσθαι· ἢ διατρίβειν· ἢ ἡσυχάζειν· βραδύνειν· Ἔλι
νος, καρπός· Ἐλινός· ἡ ἄμπελος· ὡς ἀπολλόδωρος· φιλίτας δ' ἐν γλώσσαις, τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλου· καὶ νίκανδρος·
Ἐλινύεσκον, περὶ τὸ αὐτὸ διέτριβον· ἢ ἔστρεφον τὸ ἐμποδιζόμενοι τῆς ὁδοῦ· παρὰ ἀπολλωνίῳ· Ἐλινύμενος ζεύς, ἐν κυ
ρήνῃ· Ἐλίνυον, διέτριβον· ἀνέστρεφον τὸ περιεφέροντο· Ἐλινύσαι παρὰ θεοκρίτῳ, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἠρεμεῖν· βραδῦναι,
τὸ θέμα ἐλινύω, τὸ βραδύνω· Ἐλινύω, βραδύνω· ἡσυχάζω· Ἐλινυῶ δέ, τὸ ὑμνῶ· Ἐλινύω, τὸ ἀναπαύομαι· ἐνδίδωμι·
Ἕλιξ ὄνομα κύριον, καὶ τὸ κατὰ κύκλον στρεφόμενον· ἢ ἕλιξ ἐστίν, ἡ λεγομένη τοῦ λίμακος ψαλίς· ἀπὸ τοῦ ἑλίσσω τὸ συ
στρέφω γινομένη· συνεστραμμένη γάρ ἐστι καὶ ἐπικαμπής· καὶ ἕλιξ, νέος· καλός· μέλας· καὶ ὁ αἰγίλωψ· καὶ ἡ κατάγρα
φος, καὶ ἡ ἀνάγλυφη παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, καὶ ὁ καρπός· καὶ ψέλλιον· καὶ τοῦ ὠτὸς ἡ περιοχή· καὶ δεσμός τις ἢ πύλιγ
μα· ἕλιξ λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου νευρῶδες ἔκφυμα· ὃ ἐπιλαμβάνεται τοῦ χάρακος· τὸ παρ' ἡμῖν βλαστάριον·
Ἑλίξας, περιστρέψας· Ἑλιξόκερως, στρεβλόκερως· Ἐλίπανας, πλουσίαν ἐποίησας· ἤλειψας, ἐφαίδρυνας·
Ἐλιτάρευε, ἠξίου· ἐκολάκευε· παρεκάλει· καὶ ἐλιτάρευσεν, ὁμοίως· Ἐλλιπεύς, ὁ ἐνιπεὺς ποταμός· Ἐλιπεν, ἐπι
θυμητικῶς ἤσθιεν· Ἐλισμός, ἥσυχος· Ἕλις, μόνος· καὶ ὅλος· Ἐλισθείς, ἑλίξας ἑαυτόν· Ἐλίσθη, ἔπεσεν· Ἑλίσ
σει, πλέκει· Ἐλίσσετο, παρεκάλει· ἐδέετο· Ἐλισσουμένη, ἡ πλουμένη· Ἑλίσσω, τὸ συστρέφω· καὶ ἀνελιξάμενος
τὴν βίβλον, ἀντὶ τοῦ ἀνοίξας· καὶ ἑλίττω ἀττικῶς, καὶ ἀνελίττω· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ εἰλίσσω· Ἐλίστευον, ἐστράτευον· Ἑλιτ
τόμενος, στρεφόμενος· Ἐλιφαίμισεν, ἔξαιμος ἐγένετο· Ἐλιχάζει, πλανᾶται· Ἑλιχθέντων, συστραφέντων· Ἐλι
χνευσάμην, ἐπὶ πλεῖστον διειλέχθην, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Ἑλίχρυσος, εἶδος φυτοῦ· ἔχοντος ἄνθος χρυσοειδές· Ἕλκα
να, τραύματα· Ἑλκανδόσα, ἑλκομένη· ἢ ἑλκοποιημένη, ὑπὸ πυρός· Ἕλκει, λαμβάνει· σύρει· κρατεῖ· Ἕλκειν κοι
νότερόν ἐστι τοῦ ἐρύειν· ὃ καὶ ἐρύεσθαι λέγεται· ὡς δηλοῖ τὸ ἐρύαται· καὶ τὸ πάσας ἐρυσόμεθα· καὶ τὸ ἐρυσαίμεθα νῆας ἅ
πασας· Ἕλκεο, ἀπὸ τοῦ ἕλκω· ἕλκομαι· εἱλκόμην· εἵλκου· καὶ τὸ προστακτικὸν ἕλκου· καὶ κατὰ διάλυσιν ἕλκεο·
ὡς τό, μὴ δὲ ξίφος ἕλκεο χειρί· Ἑλκεσίπεπλοι, ἐφελκόμεναι τοὺς πέπλους ἐν τῷ φορεῖν· Ἕλκετο, εἵλκυσεν· Ἑλκε
χίτωνες, ποδήρεις χιτῶνας ἔχοντες· ἄζωστοι· Ἕλκη· λῦπαι· σοφοκλῆς τριπτολέμῳ· Ἑλκηθμός, ἑλκυσμός· σπαρα
γμός· Ελκηΐς· ἡ λιθάργυρος· Ἑλκήσαντο, ἠχμαλώτευσεν· διήρπασεν· ἀφείλετο· ἐλήστευσεν· Ἑλκομένας υἱούς,
ὅμοιόν ἐστι τῷ ἑλκηθείσας θυγατρας· πλὴν ὅσον ἐκεῖνο μὲν περὶ σπωμένης ἐστὶ συζυγίας· ἑλκῶ γὰρ ἑλκήσω τὸ βιάζο
μαι· ἀφ' οὗ καὶ ὁ προῤῥηθεὶς ποῦ ἑλκηθμός· καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ λητὼ γὰρ εἵλκησε· τὸ ἕλκω βεβαρυτόνηται· ὥστι διφορεῖ
ται· καὶ τὸ ἕλκω· οὐ μόνον βαρυτόνως προφερόμενον, ἀλλὰ καὶ περισπωμένως· οὕτω καὶ ἐπιμέλομαι, καὶ ἐπιμελοῦμαι,
σὺν ἑτέροις πολλοῖς· καὶ αἴδομαι καὶ αἰδοῦμαι· καὶ ξυροῦμαι· ὡς τό, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ· καὶ ξύρομαι· οἷον ξύρεσθαι τὸν πώγω
να· καὶ ἀποκειρόμενον, ἢ ξυρόμενον· καὶ ξυρόμενον τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄῤῥον· καὶ νόμου ὄντος ἐν ῥόδῳ μὴ ξύρεσθαι· κεῖται δὲ
ταῦτα ἐν τοῖς τοῦ δειπνοσοφιστοῦ· Ἑλκοποιόν, κανθαρίς· Ἕλκος, οὐ κατὰ τοὺς ὕστερον ἰδιωτικοὺς τὸ πύον, ὃ δὲ ὁ ποιη
τὴς οἶδεν, ἀλλὰ τὴν κατὰ τραῦμα λύσιν τῆς συνεχείας· ἅμα γοῦν βάλλεταί τις, ἢ τιτρώσκεται, καὶ εὐθὺς ἕλκος λέγεσθαι τὸ

τοιούτῳ φασὶ λεγόμενον οὕτω, διὰ τὸ παρειλκύσθαι τῆς συνεχοῦς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἕλκω ἕλκος, ἡ διειλκυσμένη σάρξ,
καὶ μὴ συμμύουσα, ὅπερ καὶ ἄμπελος προσαγορεύεται, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα. ἢ παρὰ τὴν ἀλκὴν, τὸ ἐξ ἀλκῆς γι-
νόμενον. Ἑλκύδριον λέγεται, τὸν κάδον. ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕδωρ. Ἑλκυθμὸς, ἡ βία. ἀπὸ τοῦ ἑλκῶ, ἑλκύσω. οὗ περ ἡ χρῆσις ἐν
ὀδυσσεία. λήτω γὰρ εἵλκυσεν. ἰστέον γὰρ ὅτι οὐ μόνον ἕλκω ἑλκύω, ἀλλὰ καὶ ἑλκῶ περισπωμένως. τοῦτο δὲ διχῶς. ὁ μέλλων,
παρὰ τοῖς ποιηταῖς. διά τι τοῦ ε ἑλκέσω. ἐξ οὗ καὶ ἑλκεσίπεπλοι τρωάδες. καὶ βαθύζωνοι. καὶ διὰ τοῦ η ἑλκήσω, ἐξ οὗ
ἑλκηθμὸς ὁ βίαιος τῶν γυναικῶν ἑλκυσμός. τὸ μέντοι ἑλκῶ ἑλκώσω, ἤγουν ἕλκος ποιήσω, κοινόν τί ἐστι καὶ ὕστερον.
Ἕλκυσον, σῦρον. Ἑλκυστάζειν, τρεῖς ἔχει παραγωγάς. ἐκ τοῦ ἕλκω ἑλκύω γὰρ, εἶτα ἑλκυστῶ. ἐξ οὗ ἑλκυστάζω. Ἑλκυ-
στάζων, ἕλκων. περισύρων. Ἑλκυστῆρα, φορβίαν. ἤτοι καπίστριον. Ἑλκυστῆρι, τῷ ἐμβρυουλκῷ. παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Ἑλκύστου, λείου. Ἑλλὰ, καθέδρα, καὶ διὸς ἱερὸν ἐν δωδώνῃ. λάκωνες. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. καὶ ὁ ἀπότηρος
τὰ δὲ ἔργα. τὸν διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων, οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν. Ἑλλάδα, οἱ μὲν τὴν φθίαν
φασὶ συνωνύμως. ἡμεῖς δὲ, χώραν ὑπολαμβάνομεν εἶναι ἑλλάδα. οὐ μέντοι τὴν αὐτὴν τῇ φθίᾳ. παρὰ ἀπολλωνίῳ ὅλην τὴν
ἑλλάδα σημαίνει. ἀρίσταρχος δὲ ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ, λέγει θεσσαλίαν μόνην τὴν ἑλλάδα εἶναι. καὶ ἕλληνας τοὺς θεσσα-
λοὺς, παρακολουθῶν θουκυδίδῃ, καὶ ἀθετεῖ τὸν στίχον τοῦτον. ἐγχείῃ δὲ κέκαστο πανέλληνας, καὶ ἀχαιούς. καὶ ἐκεῖ δὲ πά-
λιν τὴν θετταλίαν ἀκούει. φεύγων ἔπειτ᾽ ἀπάνευθε δι᾽ ἑλλάδος εὐρυχώροιο. Ἑλλάμψις, φωτισμός. Ἑλλανικὸς, ἀπὸ
τοῦ ἑλληνικὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ ἕλλην ἕλληνος καὶ τοῦ νίκη, γέγονεν ἑλλανόνικος. καὶ συγκοπῇ, ἑλλανικός. Ἑλλάνιος
ζεὺς, ἀπὸ τοῦ ἐν αἰγίνῃ αὐχμοῦ ποτὲ γινομένου, ὅτι αἰακὸς συναγαγὼν τοὺς πανέλληνας, ἐξιλεώσατο τὸν δία. ζεὺς δὲ
ἑλλάνιος, τιμᾶται ἐν αἰγίνῃ. Ἑλλανοδίκαι, ἄρχοντες ἠλεῖοι, οἱ διέποντες τὸν ἀγῶνα τὸν ὀλυμπιακόν. ἐκλήθησαν
δὲ οὕτως, ὅτι παρ᾽ ἕλλησιν ἐδίκαζον. ἐκαθέζοντο δὲ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφύραν περιβεβλημένοι. καὶ ἦσαν τὸ μὲν πάλαι
ἐννέα. εἶτα δύο. καὶ πάλιν ὀκτώ. ἢ ἑλλανοδίκαι καλοῦνται, οἱ προεστηκότες τοῦ ἀγῶνος. οἱ γὰρ μόνοις ἕλλησιν ἀγω-
νίζονται. Ἑλλὰς ὑπὸ ἕλληνος ἐκτίσθη. οὐ τοῦ δευκαλίωνός φασιν υἱοῦ, ἀλλὰ τοῦ παιδὸς φθίου, ὃν ἔτικτεν ἀχαιός. ἐθνι-
κὸν αὐτῆς ὁ ἕλλην, ὁμωνύμως τῷ κυρίῳ. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἑλλὰς τῆς κοίλης συρίας. ἑλλάδα οὐ τὴν συνήθως καλουμένην
φασὶ παρ᾽ ἡμῖν χώραν, ἥτις αὐτίκα ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς πελοποννήσου. ἣν δὴ πελοπόννησον καὶ ἀκρόπολιν οἱ παλαιοὶ τῆς
τοιαύτης ἑλλάδος φασὶν, ἀλλὰ πόλις ἐστὶν αὕτη θετταλική. οὕτω κληθεῖσα, διὰ τὸν ἐκεῖ βασιλεύσαντα ἕλληνα.
ἐξ οὗ καὶ τοῖς ὅλοις ἕλλησιν ὕστερον ὄνομα ἐνεκάθισεν. ὥσπερ καὶ τῇ μεγάλῃ ἑλλάδι, προσῆλθεν ἡ κλῆσις ἐκ τῆς κατὰ
τὸν ἕλληνα τοῦτον ταύτης τῆς πόλεως, ἣν καὶ καλλιγύναικα τῷ ποιητῇ ὁ παλαιὸς χρόνος ἐπεμαρτύρατο. Ἑλλάσαι,
συγκλεῖσαι. κωλῦσαι. Ἑλλεβοριᾶν, τὸ ἑλλεβόρου δεῖσθαι ὡς φαρμάκου. οὕτω καλλίας. Ἑλλέβορος, εἶδος βοτάνης.
καὶ ἑλλέβορον, τὸν λεγόμενον καρπόν. καὶ ἑλλέβορος, φάρμακον θανάσιμον. παρὰ τὸ τῇ βορᾷ ἑλεῖν. ὃν ἐσθίουσιν οἱ ὄρτυ-
γες. ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. Ἑλλεδανοὶ, οἱ μάνδακαι. οἷς δεσμοῦνται τὰ δράγματα. καὶ ἄλλως. δεσμοὶ σταχύων.
οἱ καὶ οὐλοδέται, ὡς ἄν τις εἴποι κριθοδέται. οὐλαὶ γὰρ αἱ κριθαί. γίνεται δὲ ὁ ἑλλεδανὸς, παρὰ τὸ εἱλῶ τραπέντος τοῦ ι
συνήθως εἰς ν. ὅπερ εὐθὺς εἰς λ κανονικῶς μετέπεσεν. ὥσπερ δὲ παρὰ τὸ ῥιγῶ ῥιγεδανὸς, οὕτω παρὰ τὸ εἱλῶ ἑλλεδανός.
Ἑλλεδανὸς, ὁ τῶν δραγμάτων δεσμός. παρὰ τὸ συνελεῖν τὰ δεσμευόμενα. Ἑλλεδανὸς, ὁ δεσμός. ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ
κρατῶ. καὶ τοῦ δέω τὸ δεσμῶ δύο ταύτας σημαινούσας λέξεων. Ἕλλειν, ἰλλεῖν. κατέχειν. Ἐλλείπειν λέγεται, καὶ ἐλλεί-
πεσθαι. καὶ στερίσκεσθαι τινὰ τινῶν. οἷον, ἐλλείπω πολλοῦ τῆς ἀρετῆς. καὶ ἐλλείπει μοι τόδε. καὶ ἐλλείπω τὸ ἐλλείπομαι.
οἷον, ἐλλείπομαι ἐγὼ βιβλίου, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι. καὶ ἐλλείπει μοι βίβλος. καὶ ἐλλείπειν τὸ παραλείπειν, καὶ ἀπολείπειν.
Ἐλλεῖπον, τὸ ἐνδεές. ἐλλιπὲς δὲ διὰ τοῦ ι, τὸ αὐτό. Ἐλλείπω, αἰτιατική. Ἐλλείχοντα τῶν ἀθηνῶν. οἱ δὲ, ἀττικί-
ζοντα. ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι, ἵνα φαίνωνται ἀστοί. ἐλλείχοντα δὲ, ἐμφορούμενον. ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων.
Ἐλλείψεως σχῆμα παρὰ τοῖς παλαιοῖς, μυριαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν. ὡς τὸ παρ᾽ ὁμήρῳ. Ἀλλ᾽ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι
ἀχαιοὶ ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται. λείπει ἀγαθὸν, ἢ δίκαιον. ἢ τοιοῦτόν τι. δηλονότι ἔσται, εἰ δὲ μὴ δώσουσιν
ἐγὼ ποιήσω τάδε. καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐὰν μὲν ἀποφήνω ἀγαθῶν πάντων αἴτιον ἐμὲ, εἰ δὲ μὴ ποιεῖτε ὅπερ ἂν δοκῇ ὑμῖν.
Ἄλλως. Ἔλλειψίς ἐστι λέξις οὐ κατὰ τὸ πλῆρες ἐκφερομένη, γίνεται δὲ κατ᾽ ἀρχὴν, κατὰ μέσον, καὶ κατὰ τέλος. λέ-
γεται δὲ τὸ κατὰ ἀρχὴν, ἀφαίρεσις. οἷον λείβειν εἴβειν, τὸ κατὰ μέσον, συγκοπή. οἷον μονόνυχας μώνυχας. τὸ κατὰ τέλος,
ἀποκοπή. οἷον, δῶμα δῶ. Ἔλλειψις στοιχείου. οἷον, γαῖα. αἶα. Ἔλλειψις συλλαβῆς, ἀστράπτει, στράπτει. ἀμφιφο-
ρεὺς, ἀμφορεύς. ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. Ἔλλειψις λόγου, κἄπειτ᾽ ἀπὸ τῶν ῥόδου τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς ἀλλ᾽ οὐκ ἀπὸ γῆς
εἴπερ. ἐλλείπει τὸ ἐβούλου. ἢ εἰ ἦν δυνατὸν ἄνθρωπον ὄντα διαγνῶναι τὰ θεῖα. Ἔλλειψις ὀνομάτων. ῥημάτων, καὶ προθέ-
σεων. πάντα μὲν λόγον ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος ἀνάγκη συνίστασθαι. ἀλλὰ οἱ ἀττικοὶ συμμετρίας χάριν, ἐνίοτε θάτερον
τούτων νοεῖσθαι διδόασιν ἐπὶ ὀνόματος. οἷον, ἐνταῦθα πωλεῖν τι χρὴ καὶ ὠνεῖσθαι. λείπει τὸ τινὰ ἄνθρωπον δηλονότι.
Ἄλλως. Ἔλλειψίς ἐστι σχῆμα, ὅταν καὶ ἄνευ τοῦ ῥηθῆναι τινὰ λέξιν ἐκ τῶν προειρημένων ἡ διάνοια φαίνηται. οἷον
ἐστὶ δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ᾽ ἀνθρώπων, πεζὸς δ᾽ ἕνδεκά φημι. λείπει γὰρ τὸ ἀλαπάξαι. νοεῖται δὲ ἐκ τῶν
προειρημένων. κἀκεῖνο δὲ λέγεται κατὰ ἔλλειψιν. εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ἐνδεῖ γὰρ τὸ ἐστί. καὶ ὦ πόποι
ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος αἰνείαο. λείπει γὰρ τὸ πάρεστιν. ἢ συμβέβηκεν, ἤ τι τοιοῦτον. Ἑλλέρα, ἐχθρά. πολεμία. ἄδι-
κία. Ἑλλέρα, φόνια. χαλεπὰ ἔργα. σημαίνει καὶ τὰ βλέφαρα. Ἑλλεσίη, ἡ ἀθηνᾶ. Ἕλλη, ὄνομα κύριον. ἀφ᾽ οὗ ἑλλή-
σποντος. Ἕλλην, φρόνιμος. Ἑλλήθεις, οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φυτὸν ὁ αἰγίλωψ. Ἕλλην, παρὰ τὸ ἑλλὰς. ὃ
σημαίνει τὴν πόλιν. ἢ παρὰ τὸ ἄλλος, ἄλλην. καὶ ἕλλην, πλέον γὰρ τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἢ διακέκρινται.
Ἕλληνες, οἱ ἀπὸ τῆς ἀσιάδος. τὰ ῥήματα ἅπερ συντάττονται δοτικαῖς πτώσεσιν, αἰτιατικαῖς συντάττουσι. φασὶ γὰρ,
συνήντησέ με, ἀντὶ τοῦ συνήντησέ μοι. ὅμηρος. καί δ᾽ ἀχιλλεὺς τοῦτον γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ ἔρριγ᾽ ἀντιβολῆσαι, οὐ

τι τοῦ τούτου. τῶν δ' αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ τὰ συντασσόμενα ῥήματα γενικαῖς συνθέσεσιν, αἰτιατικαῖς πάλιν συντάττειν· ὡς τὸ ἀφαιρεῖταί με τὴν γυναῖκα, ἀντὶ ἐμοῦ. καὶ Ὅμηρος· ἐπεί μ' ἀποείρετο κούρην. καὶ πάλιν, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες· ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἑλληνίζω, τὸ ἑλληνικῶς φθέγγομαι καὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων φρονῶ. καὶ ἑλληνίζω οὐ μόνον ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ἄλλον ἑλληνικῶς ἔχειν ποιῶ. Θουκυδίδης· ἑλληνίζων διετέλεσε τὴν βάρβαρον. καὶ ἑλληνίζω τῇ φωνῇ. καὶ ἑλληνισμός. οὐ πάσχει τοῦτο· ὥσπερ Λατῖνοι καὶ Ῥωμαῖοι λέγουσι λατινίζειν(?)· οὐ πάσχει τοῦτο. τουτέστι, τοῦτο οὐ λέγεται κατὰ τοὺς Ῥωμαίους, καὶ Λατίνους. Ἑλληνισμός ἐστι, τὸ καθ' Ἕλληνας διαλέγεσθαι. τουτέστι, τὸ ἀσολοικίστως καὶ ἀβαρβαρίστως διαλέγεσθαι. Ἑλληνοδίκαι, οἱ κριταὶ οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας. Ἑλληνόπολις, Ἀπολλόδωρος. Ἀπαλὸς ἐκ τῶν ἑλληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. Ἑλληνοταμίαι, Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης εἰ γνήσιος, ὅτι ἀρχή τις ἦν οἱ ἑλληνοταμίαι. οἱ διεχείριζον τὰ χρήματα. καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ, ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. μνημονεύει δὲ καὶ Θουκυδίδης αὐτῶν ἐν πρώτῳ. Ἑλληνύει, ἑορτάζει. παύεται. ἀργεῖ. Ἑλλήσποντος πλατὺς λέγεται, πρὸς διαστολὴν τοῦ στενοῦ, ὃς ἀγαρρὸς λέγεται. ἰχθυόεις δὲ κατά τι ἐξαίρετον ἡ ποιητικὴ μοῦσα οἶδεν. ἢ Ἑλλήσποντος, ἡ πρὸ τῆς Τροίας θάλασσα ἀπό τινος Ἕλλης ἐκεῖ τινι γείσης, ἀδελφῆς τοῦ Φρίξου. ὅθεν πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ, κατὰ ἀντίφρασιν εἴρηται πλατύς. στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος, ἢ τὸ κατ' ἐκεῖνο μέρος πεπλατυσμένος. καὶ Ἑλλήσποντος ἐλιάσθη, ἐξέκλινεν. Ἑλλήχνιον. καὶ τοῦτο τῶν εἰσκωμασάντων ταῖς Ἀθήναις. θρυαλλίδα συνθέτιον. Ἑλλίζων, τίλλων. Ἑλλικτήρ, εἶδος ἐνωτίου. καὶ ἑλλικτῆρες ὁμοίως. Ἑλλινιῶ, ὑμνῶ. Ἑλλιπές, τὸ ἐνδεές. καὶ ἐλλιπής, ὁμοίως. Ἑλλιπῶς, ἐνδεῶς. Ἑλλιχθέντων, συστραφέντων. Ἑλλόβια, κόσμος γυναικεῖος. καὶ ἐλλόβια, τὰ ἐνώτια. διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὤτων εἶναι. Ἐλλόγιμος, λόγιος. ἀξιόλογος. τίμιος. Ἔλλογος, ὅταν ἡ δῆμος ἔλλογος τὸ ἀρχόμενον. Ἑλλοί, Ἕλληνες οἱ ἐν Δωδώνῃ, καὶ οἱ ἱερεῖς. Ἑλλόμενα, πυκνώμενα. Ἑλλόν, νεβρὸν λέγει Ὅμηρος. ὃ δηλοῖ νεογνὸν ἔλαφον. περὶ δὲ τοῦ ἐλλὸς ὁ ἰχθύς, ζητητέον ἐν ἄλλοις. Ὑποκαταβὰς νεβρὸν ἔφη ὃ δηλοῖ νεογνὸν ἔλαφον νεωστὶ βορὰν, ἢ βορᾶς ἀπτόμενον. Ἔλλοπες, ἐλλείποντες τῆς ὀπός. τουτέστιν, ἄφθογγοι. ἄφωνοι. καὶ δασεῖς, καὶ τραχεῖς. καὶ ποικίλοι. Ἑλλοπιεῖς, ἄφωνοι καὶ οἱ λεπιδωτοί. Ἑλλοπιεύειν, ἤγουν ἰχθυᾶσθαι, ἰχθῦς ἀγρεύειν. ἰχνεύειν. ἔλλοπες γὰρ οἱ ἰχθύες. Ἑλλοπῖνες, οἱ νῦν ὀρεῖται παρὰ Χαλκιδεῦσιν. Ἑλλοπίς, εὐόφθαλμος. χαροπή. Ἑλλόποδες καὶ ἐλλοί, οἱ στρουθοί, καὶ οἱ νεβροί. ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι. Ἑλλοπῶ, ἀγαθύνω. Ἑλλός, τὸ ἔκγονον τῆς ἐλάφου τὸ νεογνόν. ὁ νεβρὸς, καὶ Δωδωναῖος. καὶ ὁ ἐν θαλαττίοις. Ἑλλουρός, ἐθνικόν. Ἑλλοφόνος, ἡ Ἄρτεμις. ἡ τοὺς ἐλλοὺς φονεύουσα. ὅ ἐστι, τοὺς ἐλάφους. κυνηγετικὴ γὰρ ἡ θεός. Ἔλλοψ, ὁ ἰχθύς. ἀπὸ τοῦ ἐλλείπεσθαι ὀπός. ἤγουν φωνῆς. Ἑλλόωσιν, ἐλαύνωσιν. Ἔλλυες, ζῷα ἐν τῷ Σμαράγδῳ ποταμῷ. Ἑλλυεῖν, ἔγκλυσιν, κρήτης. Ἑλλύταρον, οἰκτρότατον. Ἐλλυτίς, πλακοῦς τις. Ἑλλυχᾶται, πλανᾶται. διατρίβει. Ἑλλώτης, εὐρώτης στέφανος πλεκόμενος πηχῶν εἴκοσιν. Ἑλλωτία, ἡ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι οἱ Φοίνικες τὴν παρθένον ἐλλοτίαν καλοῦσιν. Ἑλλωτὶς Ἀθηνᾶ, οὕτω καλουμένη, ἐτιμᾶτο ἐν Κορίνθῳ. καὶ ἑορτὴ Ἑλλώτια. εἴρηται δὲ Ἑλλωτίς, ἡ θεός, ὅτι Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον, ἑλὼν καθ' ὑποθήκην καὶ συμμαχίαν τῆς Ἀθηνᾶς, ἐχαλίνωσε καὶ ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν τὸν ἵππον, Ἑλλωτίαν προσηγόρευσεν αὐτήν. Ἑλμακήνη, λειμῶνος ἡ λεπτὴ καὶ λευκὴ χοῖνος. Ἕλματα, ὁμιλήματα. ἐνειλήμματα. σανιδώματα. Ἕλξεις, ἑλκύσεις. Ἑλξίνη, ἡ περδίκιος βοτάνη. Ἕλξω, ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ἑλκύσω. ἀνάξω. Ἑλογίζετο, ἐνοεῖτο. Ἑλογίσατο, ἐλάλησεν. ἐφθέγξατο. ὑπέλαβεν. Ἑλογοποίουν, πρὸς ἀλλήλοις λόγους διετίθεντο. Ἐλόευν, παρὰ τὸ λοέω. ἐξ οὗ τὸ λοετρόν. τούτων συναίρεσις, τὸ λούειν. καὶ τὸ λουτρόν. Ἐλοιδόρησε, διέβαλλεν. ἐσυκοφάντησεν. Ἐλοιδορούμεθα, ἐστασιάζομεν. ὡς ὑπὸ τῆς φιλονεικίας ἐς λοιδορίαν τραπῆναι. Ἑλοίμεθα, λάβοιμεν. Ἰλιάδος β'. ῥῆμα εὐκτικὸν μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐκ τοῦ ἕλω τοῦ δασυνομένου, τοῦ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω. ἑλῶ. εἷλα. εἰ μέντοι περισπᾶται ὁ μέλλων. ὁ δεύτερος ἀόριστος εἷλον. ὁ μέσος εἱλόμην. εἵλου, εἵλετο. Ἕλειο, ἀνάσχοιο. βουληθείης. Ἕλοιτο, ἐκλέξοιτο. προκρίνοι. Ἑλόμενοι, ἀντὶ τοῦ προκρίναντες. καὶ ἀντὶ τοῦ βουλευόμενοι. Ἑλόμενος, θέλων. Ἑλόμην, ἀφειλόμην. Ἕλον, εἷλον. ἀφεῖλον. ἐπόρθησαν. Ἑλόντας, ἀφελόντας. λαβόντας. νικήσαντας. Ἕλος, παρὰ τὸ ἐν ἕλει εἶναι κατὰ τὸν ἐθνικογράφον. καὶ ἕλος χωρίον, καὶ κώμη ὁμώνυμος ὕστερον. πρότερον ἦν φασὶ πόλις καθ' Ὅμηρον κτίσμα Ἡλίου, υἱοῦ Περσέως. τινὲς δὲ καὶ ταῦτα εἶπον. Ἕλος πόλις Λακωνική. οἱ πολῖται Εἵλωτες. καὶ Εἱλεᾶται καὶ Ἕλειοι καὶ Ἑλεᾶται. ἔστι καὶ Ἕλος Αἰγύπτου. ταῦτα δὲ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας. ἕτεροι δὲ, ὅτι οὐ μόνον πόλις τὸ ἕλος, ἀλλὰ καὶ εἰς χώραν τινὰ πλατύνεται ἀφ' ἧς καὶ μᾶλλον Εἵλωτες οἱ συνελθόντες τοῖς Μεσσηνίοις οἱ καὶ πράγματα παρασχόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις, εἶτα ὑποταγέντες ὡσεὶ καὶ δοῦλοι καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ ὄνομα τῶν Εἱλώτων, εἰς δουλικὴν ἀπλῶς μετελήφθη κλῆσιν. καὶ τὸ ἐθνικὸν, εἰς δουλικῆς τύχης σημασίαν μετέπεσεν. ἔτι δὲ τὸ ἕλος ὑγρόν τινα τόπον δηλοῖ, καὶ σύμφυτον δῆλον. ἐμφαίνει δὲ τοῦτο καὶ ἡ ἰδιωτικὴ παραφθορά, ζύγραν τὸν τοιοῦτον λέγουσα τόπον. ὅπερ οὐδὲν ἄλλο ἢ δίυγρά τίς ἐστιν. Ἄλλως. Ἕλος ὁ ὑγρὸς καὶ δασὺς τόπος. ὁποῖον καὶ τὸ παρὰ τὴν Πελοπόννησον ἕλος. ἐξ οὗ οἱ Εἵλωτες, οὓς οἱ Λάκωνες ἐδουλώσαντο. ἢ ἕλος, δίυλον δάσος. ἢ ὕδατος ἰλὺς ἤτοι κεχυμένου πηλοῦ. καὶ βαθείας ὕλης. ἢ παπύρου, ἢ καλάμου ἐκφυομένης ἀεὶ τοῦ πηλοῦ, καὶ ὑπεραναστηκυίας τοῦ ὕδατος. Ἑλοῦ, λάβε. ἐπίλεξαι. Ἑλούμεν, ἀπὸ τοῦ λούω ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλούομεν, κατὰ συγκοπήν. Ἐλουόμην, ἐλούου. ἐλούετο. λούομαι λούεται ἐλουόμεθα. ἐλούοντο. λούεσθαι. πάντα οὕτω λεγόμενα, ἀδόκιμα. εἰ δὲ δόκιμα βούλει αὐτὰ ποιῆσαι, τὸ ε καὶ τὸ ο ἀφαίρει καὶ λέγε λοῦσθαι, καὶ λοῦμαι. ἐλοῦτο, λοῦμαι. ἐλούμεθα. ἐλοῦνται. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Φρύνιχος. Ἑλούπησεν, ἐψόφησεν, ἐσχίσθη. Ἕλουρος ἡ εὐθεῖα. ἀπὸ τῶν ἐκεῖσε ἑλῶν, ἕλουροι κέκληνται. δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ χρονικῶν. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. τὸ δὲ ζῷον, διὰ τῆς αι διφθόγγου. Ἑλοῦσαι, ἀρξάμεναι. λαβοῦσαι. Ἔλουσεν, ἀντὶ τοῦ ἐβάπτισεν. Τὸν δὲ εὐνομιανὸν ἔλουσε Βελισάριος, τὸ θεῖον λουτρόν. Ἐλουσία, Ἄρτεμις παρὰ Ἐφεσίοις. Ἐλοφόν, τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας. Ἑλόχα, ἐνήδρευεν. Ἑλοχεύθη

ἐγήμηθη, ἢ ἐγαμήθη· Ἐλόχησεν, εἰς λόχους ἔταξε· Ἐλόχων, ἐνήδρευον· Ἐλόωσι γαλήνην, χρόνος ἐστὶν ἐνεστὼς ἀντὶ
τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐλάσουσι· τὸ δὲ γαλήνην, ἀντὶ τοῦ γαληνῶς· ὡς πρὸ ὀλίγων ἐπιρρηματικῶς ἔφη ἀληθείην, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς·
Ἔλπει, ἐλπίδα ποιεῖ· Ἔλπεο, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἔλπομαι ἠλπόμην ἤλπου· τὸ προστακτικὸν ἔλπου· καὶ κατὰ διάλυσιν
ἔλπεο· ἀντὶ τοῦ ἔλπιζε· Ἔλπεται, δοκεῖ· ἐλπίζει· προσδοκᾷ· Ἐλπίζω, οὐ μόνον τὸ προσδοκῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς ἐλπί-
δας ἐμβάλλω· λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς· εὖ μάλα διαβουκολεῖς αὐτοὺς καὶ ἐλπίζεις· ἐλπίζω πείσεσθαι, καὶ ἐλπί-
δα ἔχω πείσεσθαι· Ἐλπίζειν λέγεται, ἐπὶ καλῶν· φοβεῖσθαι, ἐπὶ κακῶν· προσδοκᾶν, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀγαθῶν, ἐνί-
οτε δὲ ἐπὶ κακῶν· οἷον ἐλπίζω ἐλευθερώσεσθαι· καὶ μετὰ ὀνόματος ἐλπίζω ἐλευθερίαν· φοβοῦμαι τεθνήξεσθαι· ἢ φοβοῦ-
μαι θάνατον· προσδοκῶ πείσεσθαι κακά, καὶ προσδοκῶ κίνδυνον· Ἐλπίζω κοινόν· ἔλπομαι παρὰ ποιηταῖς· τὸ αὐτό·
αὐτῶν ὀνόματα, ἐλπὶς καὶ ἐλπωρή· τὸ μὲν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς· τὸ δὲ ἐλπωρή, παρὰ ποιηταῖς· ἔλπομαι ἐνεστώς·
ἔλψομαι μέλλων· ἔολπα, μέσος παρακείμενος· τροπῇ τοῦ ε τοῦ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς ο, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μέ-
σου παρακειμένου, καὶ προσθήκῃ τοῦ ε· δεῖ γὰρ τὸν παρακείμενον αὔξειν κατὰ τὴν ἄρχουσαν· ἀφ' οὗ ὑπερσυντέλικος, ἐώλ-
πειν· Ἐλπίζω, καὶ τὸ οἶμαι, μετὰ ἀπαρεμφάτου μέλλοντος· συντάττεται δὲ καὶ μετὰ παρῳχημένου ἀπαρεμφάτου,
ὅταν ἐλπίσῃς ἢ ὑπολάβῃς τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐγένετο· οἷον, οἶμαι πεποιηκέναι σε τόδε· ἢ ὅτι πεποίηκας· Ἐλπίς ἐστιν, ἀ-
πόντος πράγματος συνουσία, ἢ προσδοκία ἀγαθῶν· λέγεται δὲ ἐλπίς, παρὰ τὸ ἔλπω· ἢ παρὰ τὸ ἕλκω· καὶ δασύνεται· ἡ ἕλ-
κουσα ἡμᾶς· ἐκ τοῦ ἐλπὶς γίνεται ἐλπίζω· ὁ μέλλων ἐλπίσω· ἐλπίδος, ὁ κανών· τὰ εἰς ις ὀξυνόμενα θηλυκὰ διὰ τοῦ
δος κλίνεται· ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ις θηλυκὰ δισύλλαβα· εἰ μὲν βαρύνεται, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον· πόλις ἀ-
κρόπολις· μῆτις πολύμητις· εἰ δὲ ὀξύνεται εἰ μὲν θηλυκὰ μονογενῆ ὦσι, φυλάσσουσι τὸν τόνον· οἷον νυχὶς, παννυχίς· αὐ-
γὶς, καταυγίς· ἃ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος ἃ μὲν ἐκτείνουσι τὸ ι, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· οἷον, ἀκτὶς χρυσάκτις ἥλιος· κνη-
μὶς, εὐκνήμις· ἐξ οὗ εὐκνήμιδες· εἰ δὲ συστέλλει τὸ ι προπαροξύνεται· οἷον πατρὶς, εὔπατρις· ἀσπὶς, ῥίψασπις· Ἐλ-
πίσας, οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθῶν, ἀλλ' ἀπαθῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ ἀττικοῖς· Ἔλπομαι, ἐλπίζω·
καυχῶμαι· ἐλπίδα ποιοῦμαι· Ἔλπος, ἔλαιον· στέαρ, βιθυνία· Ἐλπέοντες, ἐλπίζοντες· Ἐλπωρή, ἡ ἐλπίς· παρὰ
τὸ ἔλπω· ὡς θάλπω, θαλπωρή· Ἕλσαι, ἀλήμεναι καὶ ἔλμενοι, καὶ ἐάλη· καὶ ἀλεὶς· φίλαι ποιηταῖς λέξεις· γίνεται
δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, κατὰ συγκοπήν· Ἔλσαν παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ λ̄ τῆς ἰλιάδος· τουτέστιν, ἤλασαν· ἢ εἴλησαν· ὅ ἐστι συνέ-
κλεισαν μέσον τὸν ἥρωα· ὡς μὴ δὲ ἐθέλει προχωρεῖν, ἐξεῖναι αὐτῷ· Ἐλσούς, τὰς μυίας· Ἐλύγαιον, ὀξὺ ἀεὶ βόων·
Ἔλυγξ, ὠλίσθεν· Ἐλυγεύς, διόνυσος ἐν σάμμῳ· Ἐλύγωσεν, ἔκαμψεν· ὡς τὸ, καὶ δανάης ἐλύγωσεν ὁ δὲ φρένα· του-
τέστιν ὁ χρυσός· Ἔλυμα, τὸ κάλυμμα· τὸ σκέπασμα· ἢ ἱμάτιον· ἔστι ἔλυμα, ξύλον τὸ προσηρμοσμένον τῷ γύῃ, εἰς ὃ
ἐμβάλλεται ἡ ὕνις· ἢ ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται· τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας, γύης καλεῖται· τὸ δὲ
ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς· τὰ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας· οἱ δὲ μέσαβα λέγουσιν·
Ἐλυμαῖοι, ἔθνος ἀπὸ ἐλύμου υἱοῦ ἀγχίσου νόθου ὄντος, καὶ ἐλθόντος εἰς σικελίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐλύμη ἡ χώρα· ἔστι ἐλυ-
μαῖος· τὸ θηλυκὸν ἐλυμαία· Ἐλύμην· ἰστέον ὅτι τὸ νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσα πορών, οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν μέ-
σος ἀόριστος δεύτερος ἀντὶ τοῦ ἐλυτρώθην· ἐκωλύετο γὰρ εὐκτικὸν εἶναι· καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος· Ἐλυμήναντο, ἔβλαψαν·
οἱ δὲ σύστημα γενόμενοι, ἐλυμαίνοντο πολλοῖς ὁδίταις ἐμπίπτοντες, εἰς τὰ καταλύματα· Ἐλύμνιαι, δοκοὶ ὀρόφιναι·
Ἐλύμνιον· καλλίστρατός φησι τόπον εὐβοίας τὸ ἐλύμνιον· ἀπολλώνιος δὲ, ναόν φησιν εἶναι πλησίον εὐβοίας· νυμφικὸν
δέ τινες αὐτό φασιν, ὅτι ὁ ζεὺς ἥρα ἐκεῖ συνεγένετο· μέμνηται καὶ σοφοκλῆς· πρὸς πέτραις ἐλυμνίαις· καὶ ἐν ναυπλίῳ,
νυμφικὸν ἐλύμνιον· Ἐλύμνιος ποσειδῶν, ἐν λέσβῳ καὶ νήσοι τῆς εὐβοίας· Ἔλυμοι, τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν· ἀφ' ὧν ἡ γλωσ-
σίς· οἱ δὲ ἁπλῶς αὐλόν, καὶ σιτῶδες σπέρμα· καὶ ἡ τῆς κιθάρας καὶ τοῦ τόξου θήκη· Ἔλυμος, σπέρμα· ὃ ἕψοντες οἱ
λάκωνες ἐσθίουσιν· ἀριστοφάνης νήσοις· παρὰ τὸ ἕλος ἔλυμος· χαίρει γὰρ ἐν ὑγροῖς τόποις ἔστι ἐν ἕλεσι φύεσθαι· Ἐλυσά-
μην, ἀπέδωκα· Ἐλύσαντο, ἐλυτρώσαντο· Ἔλυσεν, ἀπελύτρωσεν· Ἐλυσθεὶς, ἐκταθεὶς· συστραφείς· Ἐλύσθη, ἀν-
τὶ τοῦ συνεστράφη· ἀπὸ τοῦ εἰλῶ, εἰλύω· ἀποβολῇ τοῦ ι· Ἐλυσθεὶς, κουφισθεὶς· ἐλισθείς· Ἐλύσθη· ῥυμὸς δ' ἐπὶ
γαῖαν ἐλύσθη· εἰλύσθη, συνετρίβη· ἐξετάθη· καθειρπύσθη· οἱ δὲ, παρειλκύσθη· συνεστράφη· μετὰ τῶν ἡνίων· παρὰ τὸ ἐλεύ-
θω, ἐλεύσθη· καὶ ἐλύσθη· ὅθεν, ἐλυσθεὶς παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· καὶ ἐλυσθεὶς ἀντὶ τοῦ κατενεχθείς· ἀπὸ τοῦ ἔλω ἐλύω,
ὡς ἕλκω· ἑλκύω· Ἐλύσσει, εἰλεῖται· Ἐλύστα· ἄμπελος μέλαινα· Ἐλύστροις, καλύμμασι· σκεπάσμασιν·
Ἔλυται, ἔρχεται· Ἐλύτιος ποσειδῶν· ἐν λέσβῳ· Ἔλυτρον, τὸ σκέπασμα· κυρίως δὲ, ἐπὶ κυκλοτερῶν τινῶν· οἷον,
καρύων· ἢ ᾠῶν, ἢ ἄλλων τοιούτων· ἀπὸ γὰρ τοῦ εἰλύω, τὸ ἐπικρύπτω γίνεται· πᾶν οὖν ἔλυτρον, τοῦτο ὀνομάσεις καὶ σκέ-
πασμα· οὐ μὴν πᾶν σκέπασμα καὶ ἔλυτρον, οὐ γὰρ ἀντιστρέφει· καὶ ἔλυτρον, ὁ τῶν καρπῶν φλοιός· Ἔλφος, βού-
τυρον, κύπριοι, Ἕλω· σημαίνει δύο· τὸ λαμβάνω· σημαίνει καὶ τὸ φονεύω· Ἐλῶ· κατέχω· πιέζω· ἐλάσω· Ἐλωβή-
σαντο, ἔβλαψαν· ὕβρισαν· Ἐλώγιον· ἔλεγον· Ἑλώδης, ὁ κάθυγρος τόπος· Ἐλωὶ ἑβραϊστὶ, ὁ θεός· Ἕλωμαι, ἀφέλω-
μαι· λήψομαι· πορθήσομαι· Ἐλωός, ὁ ἥφαιστος παρὰ δωριεῦσιν· Ἐλῶπες, μισθωτοὶ οἱ ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι· Ἕλωρ,
τὸ ἕλκυσμα καὶ σπάραγμα· παρὰ τὸ ἕλω τὸ ἑλκύω· ἢ παρὰ τὸ λαμβάνω· Ἔλωρα, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἐλώρια, ὡς καὶ τὸ
ἴχνος, τοῦ ἴχνια· καὶ τὸ ἀέκηλον, ἀεκήλια· Ἐλώρη, πελώρη· Ἐλώρια· ὥσπερ τοῦ πελώριον προϋπόκειται τὸ πέλων,
οὕτω καὶ τοῦ ἐλώριον, τὸ ἔλωρα· γινόμενον, ἢ ἐκ τοῦ ἕλκω, ἢ ἐκ τοῦ ἕλω τὸ φονεύω· Ἐλώριος ἀγὼν, ὁ τελούμενος ἐπὶ ἐ-
λούρου ποταμοῦ· Ἔλωρος, πόλις σικελίας· Ἐλῶσα, ἐλαύνουσα· Ἐλώσθη, ἐφοβεῖτο· ἐμαλακίσθη· Ἐλῶσι, καταλά-
βωσιν· Ἐλώφησεν, ἐπαύσατο· ἐγαλήνισεν· ἔληξεν·

μὰ δάκρυα, ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν δακρύων. Ἔμαθον, δεύτερος ἀόριστος, ἐκ τοῦ μήθω ἀχρήστου ῥήματος. ἔμα-
ε θον παρὰ σοῦ πολλὰ καὶ ἀπέμαθον πάντα, ἃ ἔμαθον. Ἐμαί, λείπει τὸ αἱ ἄρθρον· ἵν᾽ ᾖ αἱ ἐμαὶ πόλεις.
Ἐμαίμασε, προεθυμήθη, ἐκλονεῖτο ἐταράττετο. Ἐμακάρισαν· ἐμνημόνευσαν. Ἐμαλάκισεν· μαλακὸν
ἐποίησεν. Ἐμαλάχθην, ἐνέδωκα. Ἐμάλθαξαν, κατεπράϋναν καθωμάλισαν· ὥστε τὸ, ἐν δὲ τῷ πρανεῖ καὶ
ὀλισθηρῷ τούτῳ ξύλα σταυροῦντες τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐγκαρσίοις στεριφοποιοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβαλόν-
τες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανές τε, καὶ ὀλισθηρόν. Ἐμαραίνετο, ἐσβέννυτο. Ἐμαράνθη φλόξ, λέγεται ἐπὶ ἀφέ-
σεως φλογός· καὶ σημαίνει ὅτι τὸ μαίρειν, ἐξ οὗ τὸ μαραίνειν καὶ τὸ ἐμαράνθη, ὑφεῖσθαι δοκεῖ πρὸς τὸ φλέγειν, καὶ τὴν φλό-
γα· εἴ γε φλογὸς μαρανθείσης γίνεται ἀνθρακιά· ἐντεῦθεν καὶ ἐπὶ ἀνθέων, τὸ μαραίνεσθαι λέγεται καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.
τὸ δὲ πυρκαϊά, ἀναλόγως ἔχει τῷ μυρμηκιά· ἀχυρμιά· ἔστι δὲ τύπου περιεκτικοῦ· ὡς γὰρ ἡ ἀχυρμιὰ περιέχει ἄχυρα
καὶ μύρμηκας ἡ μυρμηκιά, οὕτω καὶ ἄνθρακας ἡ ἀνθρακιά. Ἐμαργήναντο, ἐπεφόβηντο. Ἐμαρνάσθην, ἐμάχοντο
δυϊκῶς. Ἐμαρύκατο, ἐμασᾶτο. Ἔμαρψα, ἐκράτησα· κατέλαβον. Ἐμάσμην, εὗρον. Ἔμασσεν, ἠνώχλει. Ἐμά-
σαζεν, ἐμασήσατο. Ἐματαίασε, μάταια ἐλάλησεν. Ἐματαιώθησαν, ἐπλανήθησαν· τοῦ παντὸς ἐξέπεσον. Ἐμά-
τησεν. Ὅμηρος· οὐδ᾽ ἐμάτησε Σθένελος. ἐνταῦθα τὸ ματᾶν, σαφῶς δηλοῖ στάσιν καὶ βραδυτῆτα ματαίαν. Ἰστέον δὲ
ὅτι, δύναται τὸ οὐκ ἐμάτησε, καὶ ἄλλως οὐκ ἀπὸ τοῦ μάτην γίνεσθαι, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ μῶ μάσσω τὸ ζητῶ· ἵνα λέγῃ, ὡς
οὐκ ἐζήτησε τὸ ποιητέον, ἀλλ᾽ εὐθὺς ἥψατο τοῦ πράγματος· ὥστε καὶ ματᾶν κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, τὸ οἱονεὶ ζητεῖν, καὶ
ἐνίστασθαι καὶ μὴ θέλειν ἐγχειρεῖν ἔργῳ. ἢ ἐμάτησεν, ἠμέλησεν· ἐματαιοπόνησεν· ἐματαιοπράγησεν. Ἐμαυτὸν
ὠφελῶ· τοῦτο λέγεται κατὰ τὴν αὐτοπάθειαν ἥ τις ἐστίν, ὅταν τις αὐτὸς ᾖ ὁ ἐνεργῶν καὶ πάσχων· σὲ ὠφελῶ· ἐκεῖνον ἀγαπῶ·
τοῦτο κατὰ τὴν ἑτεροπάθειαν, ἤτοι ἀλλοπάθειαν· ἔστιν ὅταν τις εἰς ἄλλον ἐκτελῇ τὴν ἐνέργειαν· σεαυτὸν ὠφελεῖς· ἑαυ-
τὸν ὠφελεῖ· κατὰ τὴν αὐτοπάθειαν· ὅτι αὐτοὶ ἐνεργοῦσι καὶ πάσχουσιν. Ἐμαυτοῦ, ἀντωνυμία· καὶ ἡ σαυτοῦ· καὶ ἡ ἑαυτοῦ·
εὐθείας οὐκ ἔχουσι· καὶ λέγομεν οὕτω· τύπτω ἐμαυτόν, καὶ κατηγορῶ ἐμαυτοῦ· καὶ οὐ λέγομεν τύπτω σαυτόν, οὔτε σὺ τύ-
πτεις ἐμαυτόν· ἢ ἑαυτόν, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐμαυτὸν τύπτω· σὺ σαυτὸν τύπτεις· ἐκεῖνος ἑαυτὸν τύπτει· ὁμοίως ἐμαυτοῦ κήδομαι·
ἐμαυτοῦ δούλου· σαυτοῦ δούλου· σὺ κήδῃ ἑαυτοῦ δούλου· ἐκεῖνος κήδεται· ἑαυτῷ χαρίζομαι ἐγώ· σεαυτῷ σὺ χαρίζῃ·
ἑαυτῷ ἐκεῖνος χαρίζεται. Ἐμαυτῷ βαλανεύσω· οἱονεὶ ἐμαυτῷ διακονήσω· λέγεται δέ, ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται,
καὶ ἑαυτῷ λαμβάνων τὴν ἀρύταιναν διακονῇ· ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ. Ἐμαυτῷ συνεπίστα-
μαι, ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι. Ἐμβάδες, καὶ ἔμβατα καὶ ἐμβάδια καὶ ἐμβάται, τὰ τῶν ἀνδρῶν ὑποδήματα. Ἐμβα-
δόν, ἀντὶ τοῦ βάδην, καὶ πεζῇ· ὅθεν ἄβατος ἡ μὴ πορευομένη· καθὰ καὶ τὸ πῶς γένοιτ᾽ ἂν ὁδὸς ἄβατος βάτου περικειμέ-
νης. ἕτεροι δὲ νοοῦσιν ἐμβαδόν, τὸν λεγόμενον ἐμβατήριον ῥυθμόν, καὶ ὡς εἰπεῖν εἰσιτήριον. πρὸς ὃν Λακεδαιμόνιοι
τὴν πατρίδα εἰσέβαινον, ὅτε πολέμου νόμῳ ἐκράτησαν· ἢ ἐμβαδόν, διὰ τοῦ εἰς ναῦν ἐμβῆναι, καὶ αὖθις· ἢ τὸ ἐμβα-
δὸν ὑπονοοῦντες εἶναι κρυπτήρια, ἔστρεφον τοὺς οἴκους. Ἐμβαθυνοῖς, σεσοφισμένοις· σοφοῖς. Ἐμβαίνει, τὸ εἰσέρχε-
ται· τῆς ἐν προθέσεως ἐπὶ κινήσεως ἐνταῦθα λαμβανομένης· ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· ταχέως ἔμβαινε· καὶ ἐπὶ νηός, καὶ ἐπὶ
οἴκου. Ἐμβαίη, ἐμποδὼν γένηται· ἐναντιωθῇ· κατέλθῃ. Ἐμβαίνοντες, ἐπιβαίνοντες. οἱ δὲ Ἀρράβιοι ἀρετῇ, πολὺ τῶν
ἀρρένων διαφέρουσιν· οἱ βέλεσιν ἀνδρομήκεσι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες, ἐς τὴν νευρὰν κυκλοῦ-
σι τὸ τόξον. Ἐμβακαίτης, τὸ μετὰ τοῦ ταρίχους καὶ στέατος σκευαζόμενον βρῶμα. Ἐμβαλεῖν ἰδίως, τὸ κροῦσαι ναῦ-
σι λέγουσι· κυρίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς κώπαις κροῦσαι. Ἐμβάλλειν κυρίως, τὸ εἰς μάχην συμπλέκεσθαι· ὅθεν καὶ
στρατοῦ ἐμβολή· καὶ κύματος· καὶ ἡ παρεμβολὴ δὲ καὶ τὸ παρεμβάλλειν, λέξεις στρατιωτικαί· ἡ μέντοι ἐπεμβολὴ οὐ τοιοῦτόν τι,
ἀλλὰ σχῆμα ῥητορικόν ἐστιν· ἀνάλογον δὲ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπεμβάλλειν, ἐξ οὗ γέγονε· δοκεῖ δὲ καὶ ἄλλο τι δηλοῦσθαι διὰ τὸ
ἐπεμβάλλειν, εἴ τις ἐνθυμηθείη Ἀριστοτέλην ἀπίοις ἐμβολάδας ἔχοντα, τὰς ὥς οἱ πολλοί φασιν ἐγκεκεντρισμένας·
ὡς εἶναι ἐπεμβάλλειν καὶ τὸ ἐπὶ τὸ προϋπάρχον φυτόν, ἐντιθέναι ἄλλου φυτοῦ κλαδίσκον· οὗ ὁ καρπὸς ἐμβολὰς ἂν λέ-
γοιτο. τὸ δὲ τοιοῦτον ἐπεμβάλλειν, ἐμφυλίζειν καὶ ἐγκεντρίζειν ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν. ἄλλως γέ, ἀπὸ τοῦ ἐμβάλλειν
καὶ μῆνες ἐμβόλιμοι· καὶ ἐνιαυτοί· καὶ ἔμβολος ὁ ἔκβολος. Ἐμβάλλειν, τὸ ἐντείνειν καὶ ἐμφορεῖν. οἷον ἐμβάλλω πλη-
γὰς τῷ δεῖνι, δοτικῇ· καὶ ἐμβάλλειν τὸ διδόναι. Ἀριστοφάνης· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν· καὶ τὸ ἀπαντᾶν ἀθρόως, καὶ τὸ
συμμιγνύναι ἐπὶ πολέμου κυρίως. Ἐμβαλλεκύλλοι, οἱ αὐτοῦντες κατὰ παιδιὰν τὴν χεῖρά πως περιάγοντες· καὶ καλοῦν-
τες, παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν. Ἐμβάλλεο θυμῷ, ταὐτὸν τῷ ἔνθου εἰς νοῦν. Ἐμβαλλόποις, βλεσόποις. Ἐμβάλ-
λουσιν, ἀντὶ τοῦ καταντῶσιν· ἐμβάλλουσι δέ, ὁ μὲν βασιλεὺς εἰς Λυδίαν· Προκόπιος δέ, εἰς τὴν ἄνω Φρυγίαν. Ἐμβάλ-
λω εἰς τὸ ἀγγεῖον ὕδωρ· ἢ ἐν τῷ ἀγγείῳ· καὶ ἐμβάλλει τίς τινα εἰς τὸ δεσμωτήριον· καὶ ἐμβάλλει τὶς εἰς τὴν πολεμί-
αν γῆν· καὶ ἐμβάλλω τὸ εἰσάγω, καὶ ἐμβάλλω τὸ εἰσέρχομαι. Ἔμβαρος, ἠλίθιος· μωρός· ἢ νουνεχής· Μένανδρος Φάσ-
ματι. Ἔμβαρός εἰμι, νουνεχής· φρόνιμος. Ἐμβάς, τὰ ὑποδήματα τὰ ἀνδρεῖα· παρὰ τὸ ἐμβαίνειν· Ἀριστοφάνης· μηδού-
πω· ἐκτυπεῖ τὸ δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν, ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν· καὶ ἐμβὰς μέρος τι τῆς χελώνης. Ἐμ-
βατεῦσαι, ἐπιβῆναι τὰ ἔνδον ἐξερευνῆσαι ἢ σκοπῆσαι. Ἐμβατεύων, ἐπιβαίνων· καὶ ἐμβατεύσαντες, ἀντὶ τοῦ εἰσελ-
θόντες· οἱ δὲ Οὖννοι ἐς τὴν προκειμένην νησῖδα τῆς πόλεως ἐμβατεύσαντες. ἢ ἐμβατεῦσαι, τὸ κατέχειν καὶ καρποῦ-
σθαι χωρίον, ἢ οἰκίαν· ἢ ὅλον τὸν κλῆρον· ἢ ζητῆσαι. Ἐμβατεύω, σημαίνει δύο· τὸ περιπατῶ, καὶ τὸ ἐξετάζω. Ἐμβατή-
ρια ἡ ἀρχή· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νηῶν· ἐμβατήρια, ἐπὶ νηῶν· ἐπιβατήρια, ἐπὶ ἐλεύσει ἀνθρώπου. Ἐμβατήρ, παρὰ τοῖς
ἀρχιτέκτοσι τόπος. Ἐμβατήριον, εἶδος αὐλήματος. Ἐμβαφίαι, λοπάδες βαθεῖαι· ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει.

Ἐμβάφιον, ὀξύβαφον. παρὰ Ἱππώνακτι. Ἔμβαχον, ἔμβρυον. Ἐμβεβαυῖα, ταυτὸν ἂν εἴη τῷ ἐπιβεβηκυῖα. ἤτοι ἐπικειμένη. οἱ δέ γε μεθ' Ὅμηρον καὶ στασιώδη τὴν τοιαύτην οἴδασι λέξιν. ὅτι μετὰ τῆς ἐπὶ ἢ πρὸς προθέσεως σύγκειται. ἐπεμβαίνει γοῦν τις ἐχθρῷ κειμένῳ. ναὶ μὴν καὶ προσεμβαίνει. κατὰ τό, οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή. Ἐμβεβαώς, βίβημι. ὁ μέλλων βήσω. ὁ παρακείμενος βέβηκα. ὁ μέσος, βέβαα. ἡ μετοχὴ ὁ βεβαώς. Ἐμβεβαῶτα, ἐπὶ ἅρματος κυριολεκτεῖται. ἐφ' οὗ ἐμβέβηκέ τις τῷ δίφρῳ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὡς ἐκ μέρους καὶ ἐπὶ ἵππων νοηθήσεται. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν ἐμβαίνειν τις ἵπποις ἐρεῖ. ἀναβαίνειν δὲ ἐπὶ ἵπποις. ἢ ἵππων ἐπιβαίνειν. ἔχεται δὲ καὶ τό που τούτου, καὶ τὸ ἐξ ἵππων βῆσε, καὶ ἔμβαλε δίφρου. Ἐμβεβαῶτις παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, μετοχὴ ἀντὶ ῥήματος κεῖται τοῦ ἐμβεβήκαμεν. Ἐμβεβηκώς, ἐπιβεβηκώς. Ἐμβεβίωκε, τέθνηκεν. Ἐμβεβλημμένα, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐμβολάδας ἀπίους λέγει τὰς τοιαύτας. Ἐμβεβροντημένα, μάταια γενόμενα ἢ ἀναίσθητα, ἢ ἐμβρόντητα. Ἐμβείη, ἀντὶ τοῦ ἐμβῇ. ἐμποδίσῃ. χωρίσῃ. Ἐμβεκλεῖται, ἐμπέπλεκται. Ἐμβήῃ. οὐ μακρὰν μέν ἐστι τοῦ ἐμπέσῃ. ὃ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη. δηλοῖ μάλιστα τὸ ἐνάλλεσθαι. ὡς καὶ δηλοῖ ὁ σοφὸς ἐν τῷ, καὶ προσεπεμβῆναί σε χρή. ἐσχημάτισται δὲ τὸ ἐμβήῃ, κατὰ τὸ στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ. φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν, ἀλλὰ φαιδίμῳ ὤμῳ. καὶ τό, φάος ἐννέωσι θήης. Ἔμβηθι, ἔμβα λέγει ὁ κωμικός. καθὰ καὶ τὸ κατάβηθι κατάβα. Ἔμβην, ἐμποδὼν στᾶσα τὴν ἐμποδὼν γένηται. Ἐμβήσας, ἐμπλήσας. Ἔμβιαι, αἱ εἰς βάθος διϊκνούμεναι ῥίζαι, καὶ ἐμβεβηκυῖαι. Ἐμβίανος, ἄρης. Ἐμβεβιβάξαντες, παρ' Ἱππώνακτι. ὡς τό, Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες. ἀπὸ τοῦ ἐμβιβάζω, ἐμβιβάξω. ἐμβιβάξαντες. σημαίνει δέ, τὸ ἐμβοήσαντες. Ἐμβαλεῖς, εἰσελεύσῃ. ἰδίως δὲ ἐμβαλεῖν, τὸ ταῖς ναυσὶ κροῦσαι, ἢ ταῖς κώπαις. Ἔμβιον, ἀντί τι φυτὸν τὸ ζῶν καὶ μὴ ξηρανθέν, μὴ δὲ ἐναποθανόν. ὡς τό, ἔμβιόν τι ψυχῆς πάθος ἐνέσταξέ μοι κομίσασα. Ἔμβιος καλεῖται ἡ στιπεδὼν τοῦ ξύλου. ἡ δὲ στιπεδών, ἡ ποιότης ἐστὶν ἡ ἐν αὐτῷ. καὶ εἰ μὲν εὖ ἔχει, τοῦ ἐκφῦσαι αἰτία γίνεται. εἰ δὲ κακῶς, τοῦ καταστῆναι. Ἐμβλῶ. πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν. ὡς ἡ δωρῶ, καὶ δέξω. Ἐμβλωκυῖαν, ἐν τῷ ἀνδρὶ ἤδη οὖσαν. Ἔμβολα, μοχλοί, ἀσφάλειαι. Ἐμβολάδας, ἤτοι ἐγκεντρισμένας. Ἀριστοφάνης ἐμβολάδας ἀπίους. Ἐμβολάς, ὁρμάς. ἐπιδρομάς. Ἐμβολή, κλεισοῦρα, εἴσοδος στενοτάτη. ἐμβολὴ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ κριοῦ, τοῦ μηχανικοῦ ὀργάνου. τῷ ἐπιφερομένῳ ἄχθει ἀποκαυλίζειν τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. Ἐμβολήν. πληθύν. ὁρμήν. ἐνθήκην. ἀπόθετον χρῆμα. Ἐμβολίδες. αἱ περίθετοι. Ἐμβόλιμα ἔπη, τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα, ἀθετούμενα. Ἐμβόλιμον, τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν. καὶ ἀνδραποδισμόν. Ἐμβόλιμος, ἀτελής. παῖδες ἐμβόλιμοί τινες. Ἱπποκράτης. Ἔμβολον, τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρῶραν ταῖς ναυσὶ λέγουσιν Ἴωνες. Ἔμβολος, παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν. ἢ εἶδος θηρίου ἐν λαχάνοις. Ἔμβολος ὀξύς, τὸ τῆς νηὸς ἔμπροσθεν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἔμβολον. καὶ τριέμβολον ἐκεῖθεν, καὶ ὑπόβολον, οὐ μόνον τὸ παρὰ τοῖς νομικοῖς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβεβλημμένον. ἤγουν ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον, εἴτε ἀγρός, εἴτε οἶκος, εἴτε ἄλλο τι. Φερεκράτης. οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τῆς Πολιτίωνος κειμένην ὑπόβολον. ἔμβολον δέ φασι χρημάτων ἔχειν αὐτόν. ἔμβολον καὶ παρὰ τάξεως ὄνομα. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου. ὀνομάζεται δὲ καὶ σφενδονοειδές. ῥομβώδης δὲ παράταξις, καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον. Ἐμβραμένη παρὰ Σώφρονι, ἡ εἱμαρμένη. ὑπερθέσει τοῦ ρ καὶ διὰ τὴν ἀσυνταξίαν πλεονασμῷ τοῦ β. καὶ Λάκωνες οὕτω λέγουσιν. Ἔμβραται, εἵμαρται. Ἔμβραχυ, καθάπαξ. ἢ πάντα πάσι. τὸ ἔμβραχυ Ἀττικὴ συνήθεια, οὐδὲν πλέον δηλοῦσα, ἢ τὸ βραχύ. ὡς ἐμφαγεῖν τὸ φαγεῖν ἢ ὅλως, συντόμως. ὡς τό, Οὐδὲν ἦν εἴς τινα ἔμβραχυ ἀγαθόν, ὃ μὴ ἐκείνου κατέπινε τὴν ψυχήν. ἀντὶ τοῦ ἐλάχιστον. Ἐμβρέμεται, ἐμπίπτει, ἐμφυσᾷ. Ἔμβρεος, ἐνεός. μωρός. Ἐμβρίθεια, ἀνδρεία. καὶ φρόνησις στερεά. Ἐμβριθές, στιβαρόν. βαρύ, φοβερόν, πλατύ. Ἐμβριθεστάτη, στερεωτάτη. Ἐμβριθής, στερεός. ἔμφρων. Ἐμβρίμημα, μετ' ὀργῆς λάλημα. Ἐμβριμήματι, κινήματι. Ἐμβριμῆσαι, ἐπιτιμῆσαι. κελεῦσαι. προστάξαι μετ' ἐξουσίας. Ἐμβρίμησις, ψυχῆς λογικῆς τοῦ θυμικοῦ μέρους ἐνέργεια. Ἐμβριμώμενος, μετὰ αὐστηρότητος ἐπιτάττων, καὶ ἐπιτιμῶν. ἢ μετ' ὀργῆς λαλῶν. καὶ ἐμβριμᾶται. Ἔμβριον, θεῖον. Ἐμβρόνιον, μικρὸν καὶ πορφυροῦν ἱμάτιον τιβερικόν. Ἐμβροντηθέντες, ἐνεοὶ γενόμενοι. μωρανθέντες. Ἐμβροντησίας, μανίας. φρενοβλαβίας. θάμβους. Ἐμβρόντητος, ἀναπιτραμμένος τὴν γνώμην. κοῦφος τὴν διάνοιαν. ἀνερμάτιστος. ληρῶν. λῆρος. τὸ μηδέν. καὶ ἐμβρόντητος, καρδιόπληκτος. ἔκφρων. μαινόμενος. Ἔμβρυον. τὸ κυοφορούμενον. καὶ ἔτι διαπλαττόμενον βρέφος. παρὰ τὸ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστιν αὔξεσθαι. Ὅμηρος δὲ λέγει ἔμβρυον, τὸ νεογνὸν τέκνον καὶ νεογιλόν, καὶ γαλαθηνόν. ἡ δὲ συνήθεια τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον. ὅ ἐστι ζῶν, καὶ θάλλον. βρέφος δέ, τὸ ἐκκύψαν τῆς γαστρός. Ἐμβρύσαι, τὸ ἐνθεῖναι. τροπῇ τοῦ δ εἰς β. ἀπὸ τοῦ ἐνδῆσαι. Ἔμβυλλαι. ἁγναὶ ἡμέραι καὶ γῆς ἔντερα. Ἐμεγαλύνθη, ὑψώθη. Ἐμέγηρεν, ἐφθόνησεν. Ἐμέθεν, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἔμεια, πόλις. ἐκ τοῦ ἐμεῖν. περὶ ἣν ὁ Θυέστης ἤμεσε φαγὼν ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀτρέως, τὰ οἰκεῖα τέκνα. ὡς ἡ ἱστορία φησίν. Ἐμειδίασα, ἐγέλασα. Ἔμεινον, παρέμενον. Ἐμεῖο, καὶ μοῖο διαφέρει. ἐμεῖο μὲν γὰρ ἀσύναρθρον. ὡς Ὅμηρος. ἐμεῖο δὲ σύνθεο μῦθον. τὸ δὲ μοῖο σύναρθρον. τοῦ ἐμεῖο παιδός. καὶ μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ. ἀντὶ τοῦ σοῦ πατρός. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἐμοῦ. τὸ δὲ ἐμοῦ ποίου εἴδους. πρωτοτύπου. κατὰ πόσους τρόπους διαφέρει τοῦ παραγώγου, κατὰ τρεῖς. ὅτι τὸ μὲν ἐμοῦ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ διάλυσιν ἐμέο, ἐμοῖο καὶ ἐμεῦ, καὶ ἐμέθεν. τὸ δὲ παράγωγον οὐδ' ὅλως. καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον ἐγκλίνεται τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν ἀποβαλόν. οἷον ἤκουσέ μου. τὸ δὲ παράγωγον οὔτε ἐγκλίνεται, οὔτε τὸ κατ' ἀρχὰς φωνῆεν ἀποβάλλει. Ἐμείρετο, ἐπεθύμει. Ἐμείωσας, ἠλάττωσας. ἔφθειρας. Ἐμέλησεν, ὑπερέθετο. ἐβράδυνεν. ἐφρόνησεν. ἐφρόντισεν. Ἔμελλεν, ἐφαίνετο. ἀπέκειτο. ἐῴκει. ἢ ἔμελλεν, ἀντὶ τοῦ ἔοικε κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. μέλλε μέν ποτε οἶκος ὅδε ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων εἶναι. ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ τοιοῦτον μέλλειν στοχαστικὸν καὶ αὐτὸ ῥῆμα ὄν, οὐ μόνον ἐπὶ γινομένου λέγεται πράγματος, οἷον μέλλει ἔσεσθαι τόδε τι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παρῳχημένου μὲν ἀδήλου. Ἔμελλον γράψαι, ἐσχάτως βάρβαρος ἡ σύνταξις αὕτη.

ἀορίστῳ γὰρ χρόνῳ τὸ ἔμελλον, οὐ συντάττουσιν οἱ ἀθηναῖοι ἀλλ' ἤτοι ἐνεστῶτι, οἷον ἔμελλον γράφειν· ἢ μέλλοντι· οἷον ἔμελ-
λον γράψειν· φρύνιχος. Ἔμελλοι ἐν ἀνθρώποισιν ὄλβιος εἶναι, εἴρηται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἔοικα. καὶ ἔμελλον ποιεῖν,
ἢ ποιήσειν· ποιῆσαι δὲ οὔ. Ἐμεμηκὼς, ἐμέσας. Ἐμέμυχαν, ἐπέξεσαν. Ἔμεν, ἀντὶ τοῦ ἔσμεν· ἀναλογώτερον δὲ τὸ
ἐμὲν τοῦ ἔσμεν· ἀπὸ τοῦ εἰμὶ γὰρ γίνεται τὸ ἐμὲν, πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἔμεναι, ἤγουν πέμπειν· ἐκ τοῦ εἶναι ἐστὶ δασυνο-
μένου· καὶ δηλοῦντος τὸ ἀφιέναι· οὗ σύνθετον τὸ ἀφεῖναι. Ἔμετος, ἡ τῶν περιττωμάτων κένωσις. Ἐμετὸς, ἐξέρωμα.
Ἐμεῦ, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ. Ἐμέων, ἀντὶ τοῦ ἐμῶν. Ἐμήνιον, ἀνεμάνθανον· καὶ ἐμήνιον, ὠργίζοντο. Ἐμήνυθεν, ἐπράθεν· ἐπρά-
σθη. Ἐμῇ παντρόχῳ, τῇ ἐμῇ χειρί. Ἐμήσαντο ποιητικῶς, ἐβουλεύσαντο κοινῶς. Ἐμήσαντο, ἐτεκτήναντο· ἢ ἀπάτησαν·
ἐμηχανήσαντο, ἐβουλεύσαντο· ἐποίησεν. Ἐμηχανησάσθην, ἐμηχανήσαντο· δυϊκῶς. Ἐμηχανᾶτο, ἐτεχνάζετο· ἀνέμβατα
τὰ ὄρη ἐμηχανᾶτο φαίνεσθαι. Ἔμιαι, ἐμετρία ἀττικῶς· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐμίγνυτο, ὡμίλει. Ἐμίηνεν, ἐκμίζε-
ως διέφθειρεν. Ἐμιμήσατο, ὡμοιώσατο. Ἐμὶν, ἀντὶ τοῦ ἐμοί. Ἔμισα, πόλις· καὶ ἐμισαῖος ὁ πολίτης. Ἔμισγον, ἐν
κρατῆρσιν οἶνον καὶ ὕδωρ· ἀφορμὴ ἐστὶ τῆς τοῦ κρατῆρος ἐτυμολογίας, ὡς οὕτω καλουμένου διὰ τὸ ἐν αὐτῷ τὰ τοιαῦτα
συγκεράσθαι, ἤτοι μίσγεσθαι. Ἐμίσγοντο, ἐμιγνύοντο. Ἐμίστυλεν, εἰς ὀλίγον διῄρει. Ἐμιτρώσαντο, ἐζώσαντο, καὶ
ἐμιτροφόρουν, ἀντὶ τοῦ μίτρας, ἤτοι ζώνας διεζώννυντο. Ἔμιχθεν, ἐμίχθησαν· πληθυντικῶς. Ἔμμα, ἀντὶ τοῦ εἷμα λέ-
γουσιν αἰολεῖς· καὶ ἔμματα ἀντὶ τοῦ εἵματα· ἢ ἔμμα, ἱμάτιον, ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀπομασσόμενον. Ἐμμακεδνίζαι,
χρήσασθαι. Ἐμμαλάξαι, ἐμμεῖναι τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι. Ἐμμανῶς, ὀργίλως· ἐκθύμως. Ἐμμαπέως ἐπόρουσε παρ'
ὁμήρῳ, λέξις ἐστὶ ποιητικὴ δηλοῦσα τὸ σπουδαίως· οἱονεὶ ἀμεπέως, ἤγουν ἔπει καὶ λόγῳ κατὰ φιλόξενον καὶ κατὰ μετάθε-
σιν ἐμμαπέως· ἵνα λέγῃ, ὅτι κατέβη τοῦ ἅρματος ὁ σθένελος ἅμα τῷ λαλούσης, αἰσθέσθαι τῆς ἀθηνᾶς. Ἐμμάσαι,
ἐνερεῖσαι. Ἐμματαιάζων, ματαιολογῶν. Ἐμματεῖται, ἐνερείδεται· ἐν λαμβάνεται· ζητεῖ κατὰ μέρος. Ἐμμα[illegible],
ψηλαφῶν· φιλονεικῶν· ὁρμῶν. Ἐμμελέεσσι, τοῖς φροντίζουσιν. Ἐμμέλεια· ἐρρέθη παρὰ τοῖς ὕστερον, εἶδός τι ὀρχήσε-
ως ἐμμέλεια· φησὶ γοῦν ὁ παυσανίας, ὅτι ὄρχησίς τις ἦν τραγικὴ λεγομένη ἐμμέλεια. αἴλιος δὲ διονύσιός φησι καὶ αὐ-
τὸς, ὅτι καὶ ἐμμέλεια τραγικὴ ὄρχησις ὥσπερ κωμικὸς κόρδαξ· καὶ ἡ σατυρικὴ, σίκιννις· ἐκαλεῖτο δέ φησιν ἐμμέλεια
καὶ τὸ ἐπὶ τὴν τραγικὴν ὄρχησιν ᾀδόμενον αὔλημα. ὁ δὲ παυσανίας λέγει καὶ ὅτι ὀρχήσεως εἶδος καὶ ὁ ξιφισμὸς,
καὶ σχῆμα ἐμμελείας· ὅθεν ἐπιξιφίσαι, τὸ ἐξορχήσασθαι. ὥσπερ ἀποφοιτᾶν παρὰ λυσίᾳ, τὸ παύσασθαι φοιτᾶν. ὅ ἐστι
μανθάνειν. σημείωσαι ὅτι τῆς ὀρχήσεως εἰς δύο εἴδη διῃρημένης, εἴς τε τὸ ἐνόπλιον· ὃ τῇ πυρρίχῃ καὶ κουρητικῇ κινήσει
ὑπείκασται· καὶ εἰς τὸ ἵλεων· ὃ πρέπον ἐστὶν εἰρήνῃ, κατὰ τὰ βακχικὰ σχήματα ὁ ποιητὴς ἀμφότερα παραδείκνυσιν,
φράζων οὕτω· ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις· καὶ τὰ λοιπά· ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. Ἐμμελὲς, ἐπιμελές·
ἔμμετρον· ἢ ἐμμελὲς, τὸ ἐναρμόνιον· καὶ κατ' ἴσον ῥυθμὸν ἐκφερόμενον· ἤτοι τὸ εὔρυθμον· ᾧ ἐναντίον τὸ ἐκμελές· ὅπερ
δηλοῖ τὸ ἔξω τοῦ μέλους εἶναι, ὅτι ἡ μουσικὴ χαλαρά ἐστιν· ἤτοι τὸ ἄμουσον. Ἐμμελέστατος, κηδεμών. Ἐμμελέστερον,
συνετόν· εὔρυθμον. Ἐμμελῶς, συνετῶς· ἡδέως· εὐρύθμως. Ἐμμελὴς, καθήκων· προσηνής. Ἐμμεμαὼς, πρόθυμος καὶ
μαιμῶν, οἷα καὶ πῦρ· κατὰ τὸ, ὡς δ' ἀναμαιμάει θεσπιδαὲς πῦρ. Ἐμμεμηνότα, μαινόμενον. Ἐμμέμυκεν, κατὰ μέμυ-
κται· ἢ ἐπικέκλιται· παρὰ τὸ μεμυκέναι. τινὲς δὲ, ἐμνήμυκεν. Ἔμμεναι δωρικῶς, ἀπὸ τοῦ εἶναι τὸ ὑπάρχειν. ζήτει καὶ
δόμεναι· ἢ ἔμμεναι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἦν κατὰ τοὺς παλαιούς· ἵνα λέγῃ ὅτι γέλοιον ἦν τοῖς ἄλλοις, τὸ παρ' ἐκείνῳ σπου-
δαῖον· ἢ παρέλκον κεῖται καὶ ἀργόν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἑκὼν εἶναι οὐκ ἂν τόδε ποιήσω, ὁμοίως παρέλκουσιν· ὡς καὶ τὸ ἀμέ-
λει ἐνίοτε· καὶ τὸ ἔχειν ἐν τῷ πέζας ἔχων, καὶ τὸ γε νῦν ἔχον, καὶ τὸ εἶτα ἐν τῷ, σοὶ μηδὲν μέτρον· εἶτ' ἀπεχθάνῃ· καὶ τὸ ποτὲ,
ἐν τῷ τί δή ποτε ἥκεις· καὶ τὸ τι, ἐν τῷ ὁμοῦ τι· σχεδόν τι, μᾶλλόν τι, οὔ τι, οὔτω τι, μή τι, ἐγώ εἰμι· καὶ ὡς δέ ποτε· καὶ ἔμ-
μεναι, μέγιστον τεκμήριον ἐν ἀμφισβητήσει τῶν θεματικῶν, τὸ τηνικαῦτα περισπᾶσθαι ῥήματα· ὅτε τὸ ἀπαρέμφα-
τον διὰ προπαραληγόντος τοῦ ε λέγεται· τὸ γὰρ κυῶ περισπᾶται, ὅτι κυήμεναι, τὸ ἀπαρέμφατον· εἰ δὲ ἦν κύω, βαρυτό-
νως, κυέμεναι ἂν ἦν, κατὰ τὸ δυρέμεναι· οὕτω καὶ φιλῶ φιλεῖν, φιλήμεναι· καὶ νοήμεναι, καὶ φρονήμεναι· καὶ τὸ ἀήμεναι δὲ,
μαρτυρεῖ τῷ ἄω περισπωμένῳ· δῆλον οὖν φησι καὶ τὸ ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ ὦ περισπωμένου, τῆς πρώτης συζυγίας· οὗ ἡ μετο-
χὴ περισπᾶται, αἰολιστὶ φαμὲν ἔμμεναι· καθότι αἰολεῖς καὶ ἐν θέμασι τὸ προηγούμενον η τοῦ μ, εἰς ε μεταθέντες διπλοῦ-
σι τὸ μ· οἷον τίθημι, τίθεμμι· φίλημι, φίλεμμι· οὐκοῦν ὁ ἡρακλείδης φαίνεται εἰδὼς τὸ ἔμμεναι, ἀπὸ τοῦ ἦναι γενέσθαι,
τοῦ παραληγομένου τῷ η· οὗ θέμα μὲν τὸ ὦ· ἤγουν ὑπάρχω περισπωμένως· παρατατικὸς δὲ ἦν· κατὰ τὸ φιλῶ ἐφίλην· νοῶ ἐνό-
ην· καὶ τὰ ὅμοια αἰολικά. Ἐμμενεῖ, προθυμεῖται. Ἐμμενὲς, ἀεὶ συνεχῶς· ἀδιαλείπτως· ἐπιμόνως, μένω καὶ ἐμμένω,
ἐμμενές. Ἐμμενέως, προθύμως· βιαίως· ἐρρωμένως. Ἐμμενύτρωτος, μέτριος. Ἔμμετα, ἀντὶ τοῦ εἵματα· ἱμέρρων,
ἀντὶ τοῦ ἱμείρων· ὤπιλλας, ἀντὶ τοῦ ὤπιλας· αἰολεῖς ὅσα διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, διὰ μόνου ε προφέ-
ρουσι, διπλασιάζοντες τὰ ἀμετάβολα. Ἔμμεται, ὀρχεῖται. Ἐμμηλάδας αἶγας, τὰς μετὰ τῶν προβάτων νεμομένας.
Ἔμμηνοι δίκαι, αἱ ἐμπορικαὶ, καὶ ἐρανικαί. Ἔμμηνον, ὃ καὶ ἐπιμήνιον, τὸ κατὰ μῆνα πλεονάζον αἷμα ταῖς γυναιξί· τρο-
φὴ δὲ τὸ αἷμα γίνεται τοῖς βρέφεσιν. Ἔμμηροι, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα διδόμενοι φιλίας δήμητρι· ἐν σικελοῖς. Ἐμμήροις, ἐν
ὁμηρείᾳ ὄντας, παρὰ τοῖς ὁμήροις, τοῖς ἐπὶ συμβιβάσει διδομένοις. Ἔμμισθοι, οἱ ὀφείλοντες λαβεῖν μισθόν. οἱ δὲ οὖνοι, οὐ-
δέν τι ἧσσον ἔμμισθοι ἐγίνοντο, ληϊζόμενοι τὰ ῥωμαίων. Ἐμμόνιαι, συνθῆκαι. Ἔμμονον, παραμένοντα· ἐμμέριμνον·
διηνεκῆ. Ἔμμονος, ἡ ἐπιμένουσα ἀεί· ἤτοι ἀδιαλείπτως. Ἐμμόρασι, τετύχασιν. Ἔμμορε, τὸ ἐκ μοίρας ἔτυχεν·
ἐκ τοῦ μείρω τὸ μερίζω· ὁ μέλλων μερῶ· ὁ παρακείμενος μέμαρκα· ὁ μέσος μέμορα· καὶ κατὰ ὑπερβιβασμὸν, ἔμμορα·
ἢ ἀπὸ τοῦ μορῶ τὸ τυγχάνω, ὁ μέλλων μορήσω· ὁ παρακείμενος μεμόρηκα· ὁ μέσος μέμορα· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔμορον·
καὶ πλεονασμῷ ἑτέρου μ, ἔμμορον· ρες· ρε· σημαίνει τὸ ἔτυχεν· ἔλαχεν· ἢ ἔμμορεν, ἔλαχεν· ἔτυχεν· ἔστι δὲ δεύτερος
ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ μορῶ· ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνω· ὅτι δὲ δεύτερος ἀόριστος, δῆλον καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν,

ἔμμορον εὑρίσκομεν. Ἔμμορον, εἱμαρμένον. Ἔμμορος, ἐπιτυχώς. Ἐμμόρμησεν, ἐπενόησεν. Ἐμμορίδαι, μέτοικοι. Ἔμμορος, τραυματίας, νοσώδης. Ἐμνήμυκεν, εἰς ὑπόμνησιν ἤνεγκεν. Ἔμνησας, γενικῇ συντάσσεται. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ἀνέμνησας· ἤγουν εἰς μνήμην ἤγαγες. δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ ἔμνησα γίνεται ἀλλοπαθῶς, τὸ ἐμνησάμην, ὡς μνήσατο αἰγίστοιο· καὶ μετοχὴ μνησάμενος. Ἐμνήσθην, ἐκ τοῦ μέμνημαι παρακειμένου· ὤφειλεν εἶναι ἐμνήθην κατὰ τὸν κανόνα τοῦ παρακειμένου λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου· ἀλλὰ οὗτος προσέλαβε τὸ σ. Ἐμνώοντο, μνήμην ἐποιοῦντο· ἢ ἐμνηστεύοντο. Ἐμόγησα, ἔκαμον· ἐκοπίασα· ἐκ τοῦ μογέω. Ἐμοὶ δοκεῖν, κατὰ τὸ δοκοῦν ἐμοί. Ἐμοὶ μέλει φίλον εἶναι ἠθικῶς εἶπεν· οἷον ἐμοὶ ὡς ἔοικε φίλον ἐστίν· ἀντὶ τοῦ οὕτω μοι ἀρέσκει· οὕτως ἐγὼ θέλω. Ἐμοῖο δὲ δῆσεν ἄρης ἀλκτῆρα γενέσθαι παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος, στρεβλόν ἐστι νόημα, καὶ διάφορον τῇ γραφῇ, καὶ δυσφραδές. καὶ οἱ μὲν οὕτω φασίν· ἐμοῦ δὲ δῆσεν ὁ ἄρης· τουτέστιν, ἔδησε καὶ ἐκώλυσε τὸ ἀλκτῆρα γενέσθαι· ἤγουν ἀμύντορα τοῦ πατρόκλου. ἕτεροι δὲ περισπῶντες ἄρης λέγουσιν οὕτως· ἐμοῦ δὲ δῆσεν ὅ ἐστιν ἐδέησε, τοῦ πατρόκλου εἰς τὸ ἀρκεῖν ἐκείνου γενέσθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ παραφράζουσιν ἐνταῦθα τὸν ῥηθέντα στίχον· καὶ οὕτω πανούργως· ἐμοῦ δέ φησι τὴν πρᾶξιν ἔδησεν ἄρης· ἢ τῆς ἐξ ἐμοῦ βοηθείας ἐνέδησεν· ἢ τῇ βλάβῃ ἄλλου ἐνεδέησε. τὸν δὲ ἀρίσταρχόν φασι γράφειν, ἄρεω ἀλκτῆρα· ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐμοῦ ἐδέησεν εἰς τὸ ἀλεξιτῆρα γενέσθαι τοῦ ἄρεω· ὡς ἀπὸ τῆς συνήθους εὐθείας τοῦ ἄρεως· ὡς μενέλεως. Ἔμολεν, ἦλθεν. Ἐμὸν πρᾶγμα, ἤγουν τὸ πρᾶγμά μου, ὅταν μόνος ἔχω· ἡμέτερον δὲ πρᾶγμα, ἤγουν τὸ ἡμῶν. Ἐμορμολυκτοῦτε, ἐδεδίττεσθε. Ἐμοῦ, καὶ σοῦ, καὶ οὗ· πανταχῶς κινεῖται. τὰ μὲν γὰρ πρωτότυπα ἐμοῦ· σοῦ· οὗ· ἡ δὲ διάλυσις ποιεῖ αὐτὰ ἐμέο· σέο· ἕο. ταῦτα μὲν συναίρεσις ποιητική, συναλειφὴ εἰς τὸ ἐμεῦ· σεῦ· εὗ· ἐπένθεσις δὲ τοῦ ι, μετάγει αὐτὰ εἰς τὸ ἐμεῖο, σεῖο, εἷο· παραγωγὴ δὲ μετασύρει αὐτὰ εἰς τὸ ἐμέθεν· σέθεν, ἕθεν· καὶ εἰσὶ τούτων πάντων χρῆσις παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ δὲ μεῦ ἀποβαλὸν τὴν ἄρχουσαν ἐγκλίνεται· ἤγουν τὸν οἰκεῖον τόνον ἀποπέμπει εἰς τὴν ὄπισθεν συλλαβήν· οἷον, κλῦθί μευ ἀργυρότοξε. Ἐμόχλεον, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἐμόχλευον· ἑρμηνεία δὲ αὐτοῦ τὸ ἔρυον. Ἔμπα, ἀντὶ τοῦ ἔμπης· ὅμως ἢ ἔμπα, σημαίνει τὸ ὅμως· καὶ ἔμπης, τὸ αὐτό. τὸ δὲ ἔμπης, ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως, ὡς τὸ σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης· ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης· ὡς τὸ ἔμπης ἐς γαῖάν τε, καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή. Ἐμπαγμοῦ, πατρούχω. Ἐμπάζεαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπιστροφὴν ἔχεις. ἐνίοτε αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς τὰ πολλὰ δὲ μετὰ γενικῆς· οἷον, καὶ τὸ ὅδ' οὐκ ἐμπάζετο ἱερῶν· ἤγουν ἐπεστρέφετο· καὶ οὔτι θεοπροπίης, ἐμπάζομαι. Ἐμπάζεται, ἀναβάλλεται· ἐνθυμεῖται· ἢ ἐντρέπεται· ἢ φροντίζει· ἢ ἐμπάζεται, σέβεται. Ἐμπάζομαι, σημαίνει τὸ ἐπιστρέφομαι· φροντίζω· ἐντίθεμαι· λόγον ποιοῦμαι. Ἐμπαθερεῖς, ψεύσῃ ἀκρίτως. Ἐμπαιγμάτων, ἐπιθυμίας ἐμπαθοῦς. Ἔμπαιος· ὁ ἔμπειρος· καὶ ἐντριβής· παρὰ τὸ παίω ὁ πολλοῖς δηλαδὴ προσπεπαικὼς πράγμασιν. Ἔμπαις, ἔγκυμων. Ἐμπαίρονται, ἐμπαίζουσιν. Ἐμπαλασσόμενοι, ἐμπίπτοντες εἰς τὸ ὕδωρ. Ἐμπαλέξαι, ἐμπλέξαι. Ἐμπαλιναΐσσουσα, εἰς τοὐπίσω ὁρμῶσα. Ἐμπαλούγματα, αἱ ἀντιπλοκαί. Ἔμπαν, πάντως· ὅμως. Ἐμπαπόλιος, στήριγμα τῆς πόλεως. Ἐμπαρεῖ, παρεκάλει. Ἐμπαροινέω, ῶ· δοτικῇ συντάσσεται· λουκιανός· οἷον μέμνησο οἷά μοι ἐμπαροινεῖς, διὰ τοῦτο τὸν οἰνοχόον. Ἐμπαροινοῦντες, ἐνυβρίζοντες. Ἔμπαρος, ἔμπληκτος. Ἔμπας, καὶ ἔμπα ἀττικῶς· ἔμπης δὲ ἰωνικῶς· δηλοῖ δὲ τὸ ὅμως. Ἐμπάσεις, ἐγκύπτεις. Ἐμπασεῖτας· ἀρχεῖόν τι ἐν λακεδαίμονι. Ἐμπαστῆρας, μύθων, πιστωτὰς μάρτυρας. Ἐμπαστήρια, μελίπηκτα. Ἔμπατον, καταθύμιον. Ἔμπεδα, βέβαια· ἀντὶ τοῦ ἀληθῆ, ἰσχυρά· καὶ τὰ κτήματα· ὅμηρος πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν. Ἐμπεδῆς γάμορος μάρψεν ἀΐδης· ἐμπεδῆ ἔλεγον τὸν ἀΐδην, ὡς ἱππῶναξ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐμπέδου χθόνιος· οἱ δὲ, οὕτως· ὁ ἀΐδης ἀντὶ μελής ἐστι γάμορος καὶ ἀσφαλὴς οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα· οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος. Ἐμπεδοῖ, βεβαιοῖ· ἀσφαλίζεται· διδάσκει. Ἔμπεδον, οὐ τὸ ἐν πέδῳ, τουτέστιν ἐν γῇ, ὡς ἡ κυριολογία ἐθέλει, ἀλλ' ἁπλῶς κατὰ τροπὴν ἀντὶ τοῦ στερρῶς κατ' ἔννοιαν ἐπιρρηματικήν· καὶ ἔμπεδον, ἑδραῖον· ἰσχυρόν· ἐκ τοῦ πέδον ἡ γῆ· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ· ὅθεν καὶ ἐμπέδως, ἐπίρρημα. Ἐμπεδορκεῖν, ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια· ἕως ἂν ἐμπεδόρκοι, ἢ ἔλαυνεν ἐς τὴν πόλιν· καὶ ἐμπεδορκεῖν, εὐορκεῖν· παίζει δὲ ἀριστοφάνης παρὰ τὰς πέδας. Ἔμπεδος, στερεὸς καὶ βέβαιος σημαίνει· ὡς καὶ τὰ ἐν τῷ πέδῳ βεβηκότα, τῶν ἠρεθομένων ἀσφαλέστερα, ὅτι καὶ σταθερώτερα. Ἐμπεδῶσαι, ἀντὶ τοῦ βεβαιῶσαι· ἐνισχῦσαι· ἀσφαλίσασθαι· ἑδραιῶσαι, καὶ ἐμπαιδοῦν τὸ βέβαιον. Ἐμπειρεῖν· πεπειραμένως ἔχειν· φείσας γεγονέναι πλείω χρόνον ἐν ταῖς σάρδεσιν, καὶ τὸν τόπον ἐμπειρεῖν. Ἐμπειρική ἐστι, τήρησις καὶ μνήμη τῶν πολλάκις ὀφθέντων. Ἔμπειρος, ἐπιστήμων· ἐθάς· τρίβων· τετριμμένος· περὶ ταῦτα ἐντριβής· τὸ γὰρ περίτριμμα λοιδορία· ὁ δὲ εἰδήμων, ἰδιωτικόν· ὁ δὲ ἴδμων, ποιητικόν· βέλτιον δὲ τὸ εἰδώς. Ἐμπείσεν, ἐμπίπτειν. Ἐμπέλα, ἐμπέλαζε, πρόσαγε, ἔθιζε. Ἐμπελαδόν, πλησίον· ἢ τὴν γονήν. Ἐμπέλανα, πόπανα. Ἐμπελάσαι, προσεγγίσαι. Ἐμπελάτειρα, ἡ ἑταίρα· ἀπὸ τοῦ ἐμπελάζειν πᾶσι· καλλίμαχος· τοῖς αὐτῷ σκοτίοις ἐμπελάτειρα τίκεν γυνή. Ἐμπέλωρος, ἀγορανόμος· λάκωνες. Ἐμπέπαιχα, ἐνέπαιξα· ἐχλεύασα. Ἐμπεπᾶσθαι, ἐνυπάρχειν· κεκτῆσθαι. Ἐμπεπαρμένον, ἐμπεπερονημένον· ἐνηλωμένον. Ἐμπεπείρακται· ἐμπεπόδισται. Ἐμπέπρησαι, ἤγουν κέκαυσαι. Ἐμπεπρυσμένης· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης· πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι· ἔνθεν καὶ πρηστήρ· καὶ ὅμηρος εὔπρηστον, ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι. Ἐμπέραμος, παρὰ τὸ πεῖρα ἐμπείραμος· καὶ ἐμπέραμος· σημαίνει δὲ, τὸν ἔμπειρον. Ἐμπερκάζουσαν, ἐνθάλλουσαν· μελανίζουσαν. Ἐμπενάτρις, ἱμάτιον διπλοῦν. Ἐμπερονῆσαι, διατρῆσαι· διατρυπῆσαι. Ἐμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπορπώσασθαι, ἀπὸ τῆς περόνης γίνεται περονῶ, ἀντὶ τοῦ πόρπῃ, βελόνῃ συλλαβεῖν. Ἐμπερόνται, ἐμποικίλλονται. Ἔμπεσεν· ἐπικρατέως παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος, προστακτικὸν κοινὸν ἐξ ἀναλογίας· εἰ καὶ ἄλλως ἔθει συρακουσίων κρατεῖ τὸ ἔμπεσον καὶ τὸ πέσον, ἐξ ὧν τὸ ἐμπεσών, καὶ πεσών· φησὶ γὰρ ἔμπεσ' ἐπικρατέως· τουτέστι, γενναίως πρόσβαλλε τοῖς ἐχθροῖς· συνήθως

δὲ καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ ἐμπεσεῖν σημασία τῷ ποιητῇ. Ἐμπεσεῖν, εἰς δεσμωτήριον ἀχθῆναι. Ἐμπεσεῖται· τὸ θέμα, πέσω τὸ πίπτω ἄχρηστον· καὶ πάντα τὰ ἐνεργητικά· ὁ μέλλων πέσω· καὶ δωρικῶς πεσῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων, πεσοῦμαι· πεσῇ, πεσεῖται· καὶ ἐμπεσεῖται. Ἐμπεσὼν τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ ἄρξας τῶν πραγμάτων. Ἐμπέπαλις, ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον. Ἐμπεφορβιωμένον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· φορβειά ἐστιν ὁ χαλινός· Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ βίβλῳ φησὶ τῆς Ὀδυσσειακῆς προσῳδίας, τὸ φορβειὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι, καὶ ὀξυτόνως. Ἐμπεφύασι, κηρία· τὰ πέντε ἐστὶν ἐπὶ τριχῶν ἐκφυομένων κεφαλῆς. ἐξ ἄλλου δὲ προστικῶς καλεῖται τὸ, ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἀπὸ τοῦ φῦμι τὸ προσπελάζω ὁ μέλλων, φύσω· ὁ παρακείμενος, πέφυκα· ἡ μετοχή, πεφυκώς· ἀποβολῇ τοῦ συμφώνου πεφυώς· καὶ τὸ θηλυκόν, πεφυυῖα. Ἐμπεφυυῖα, ἀντὶ τοῦ ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας ἰσχυρῶς κρατοῦσα· καὶ ἔχει ἐμπεφυυῖα. Ἐμπεφυυῖα, ἐμφύομαι τὸ δυσαποσπάστως προσπλέκομαι· οὗ μέλλων ἐμφύσομαι· μέσος παρακείμενος ἐμπέφυα· ἀφ' οὗ ἐμπεφυὼς καὶ ἐμπεφυυῖα. Ἐκπεφυκέναι, καὶ ἐμφῦναι· τὸ ἐγκρατῶς καὶ δυσαποσπάστως δράξασθαι· οὕτω καὶ πολύποις ἐμφύεσθαι τῇ πέτρᾳ λέγεται· καὶ θέτις τοῖς γούνασι τοῦ διὸς ἐμπεφυυῖα εἶναι, καὶ χερσὶ δέ τις ἐμπέφυκεν, ὅταν χειρὸς χειρὶ δράξηται· καὶ τοῖς χείλεσι δ' ὀδὰξ ἐμφύεται, ὅταν τοῖς ὀδοῦσιν ἐνδάκῃ τὸ χεῖλος. ἰστέον δὲ ὅτι μέσος παρακείμενός ἐστι τὸ ἐμπέφυα κατὰ τὸν κανόνα ὃν ἐκτίθεται Ἡρωδιανός· λέγων, καθαρεύοντι τῷ ἐνεστῶτι, συγκαθαρεύειν καὶ τὸν μέσον παρακείμενον· οἷον φύω, πέφυα· ἀκούω, ἀκήκοα. ἐτυμολογία δὲ τοῦ ἐμφῦναι, ὁμοία τῷ συμφῦναι· δοκεῖ γὰρ ἐμφῦναι εἶναι, τὸ εἰς ἓν φῦναι καὶ μίαν οἷον φυήν. Ἐμπήκτης, ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια, παρὰ τοῦ θεσμοφόρου λαμβάνων, ὑπηρέτης· καὶ πήσσων εἰς τὴν κανονίδα· ἢ ἐμπήκτης, ὁ θεσμοθέτης. Ἐμπηνός, ἦλος. Ἔμπηρα, πεπηρωμένα· αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα ἢ ἀνέξοχα. Ἐμπήρ[illegible]ριος ἐν σικελίᾳ· λακεδαιμόνιοι μεθ' ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον, καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμπήρους, ὅπως μηκέτι θαλα[illegible]κρατοῖεν πελοποννήσιοι. ἔμπηροι οὖν οἱ ἐν ὁμηρείᾳ ὄντες· τοὺς γὰρ ἐπὶ συμβιβάσει διδομένους ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὁμολογημένων, ἔνθεν ὁμήρους λέγεσθαι. Ἔμπης, μᾶλλον ἀττικοῦ εἶδος ἐστί, καὶ σημαίνει τὸ ὅμως· πάντως· ὁμοίως. εὕρηται γὰρ παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἴσως· καὶ οὐ διαστατικόν· ἀλλ' ἴσον ὁμοιωματικῶς, τῷ ἐπίσης. Ἐμπίδος, εἶδος κωνώπων. Ἐμπίνειν, πίνειν. Ἔμπιπα, πλάγια τὰ πύρινα· εἰς ἃ ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ ῥόδιοι. Ἐμπίπλαται, πληροῦται· χορτάζεται. Ἐμπίπλη, ἀττικόν· ἦν γὰρ κοινὸν ἀπὸ τοῦ πίμπλημι πίμπλαθι· ὡς ἵσταθι· ὅμοιον δέ ἐστι καὶ τὸ κύκλωψ τῆ πίε οἶνον· ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα παρὰ τῷ ποιητῇ. ἀττικοὶ γὰρ οὐ τρέπουσιν ἐπὶ τῶν εἰς μι τὸ μ εἰς τὸ θ' ἐν τοῖς προστακτικοῖς· καὶ συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν· ὡς ἡ κοινὴ ἵστημι· ἵσταθι· καὶ πίμπλημι πίμπληθι, ἀλλὰ τελείαν ἀποβολὴν τῆς μι, ποιούμενοι πίμπλη, καὶ ἵστη λέγουσιν· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ τίθημι, τίθη. Ἐμπίπληθι, ἢ πλεονασμὸν ἔχει τῆς θι συλλαβῆς κατὰ τὸ ζῆθι, ἢ ἐκ τοῦ ἐμπιπλὰς ἐμπιπλάντος γίνεται, κατὰ τὸ στὰς στάντος στῆθι. Ἐμπίπλημι, καὶ ἀπὸ πλημι· καὶ ἐκ πίμπλημι, ταυτόν. Ἐμπιπλῶ, τὸ πληρῶ· καὶ ἐμπιπρῶ, τὸ καίω. Ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καίειν, ἐκ τοῦ ἐμπίπρημι. Ἐμπίπραται, καίεται· ἐμπυρίζεται· καὶ ἐμπίπλαται, πληροῦται· χορτάζεται. Ἐμπίπτω· λέγεται καὶ τὸ περιπίπτω· ἤτοι τὸ εἰς πράγματα καλινδοῦμαι· λέγεται ἐμπίπτω, καὶ τὸ ἐπιτίθεμαι ἐπὶ κακῷ τινί, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν. καὶ ἐμπίπτων, ἀπορῶν. Ἐμπίς, ζῷον ἐστὶν ὕδασι φυόμενον ὅμοιον τῷ κώνωπι γινόμενον ἐν τοῖς ὕδασι· μεῖζον δὲ τῇ περιοχῇ καὶ κατὰ τὸ μέσον λευκῷ, περιεζωσμένον. Ἐμπίσιον, καὶ τὸ βραχύ· καὶ τὸ δαψιλῶς πιεῖν. Ἔμπισον, τόπισον. Ἐμπιστεύω, ἐνεργητικόν· Χρυσόστομος· οὕτω καὶ ὁ ἡμέτερος δεσπότης πάντα τὰ ὁρώμενα ἐμπιστεύσας τῷ ἀνθρώπῳ· παθητικῶς ὡς ἐπὶ πλεῖστον γράφεται. Ἐμπλακείς, περικρατήσας· περιλαβών. Ἐμπλασσόμενοι, προσκρούοντες· προσπελάζοντες· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλασσόμενοι, καὶ περιπίπτοντες τοῖς θηρίοις, ἀπέθνησκον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεμβαίνοντες συῤῥηγνύμενοι· Αἰλιανός· Τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις ἐμπλασσόμενοι, ἀπέσφαττον αὐτοὺς ὡς πολεμίους· καὶ ἐμπλασσόμενοι, ἐμπίπτοντες ποταμῷ· οἱ δὲ ἐμπλασσόμενοι κατέῤῥεον εἰς τὰ ἐπιβάτερα τοῦ ποταμοῦ· καὶ ἀντὶ τοῦ μολυνόμενοι, παλάσσω γὰρ τὸ μολύνω. Ἐμπλατειάσασα, τρυφερευσαμένη. Ἔμπλεα, μεστὰ· πλήρη. Ἐμπλείμην, κορεσθείην· εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τετύχηκε τὸ ἐμπλείμην· ἔστι γὰρ ἐμπιπλῶ· ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται· ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐμπίπλημι· ἀπὸ τούτου γίνεται, τὸ, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου· τὸ δὲ ἑτέρα παραγωγή, ἀφ' οὗ τὸ πλήθω· ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω· ἀπὸ δὲ τοῦ πλῶ πλείμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην· οὗ τὸ δεύτερον, εἴπερ κε βλεῖο. Ἐμπλεύρου, ἐνάλλου· εἰς τὰς πλευράς· Σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐμπλήγδην κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ ἀκρίτως· παρὰ τὸ ἐμπελάζειν· ἢ ἐμπλήσσειν· ἤτοι ἐμπίπτειν, ὅπως ἂν τύχοι τοῖς πράγμασιν· ἢ καὶ ἄλλως, ἐμπλήγδην τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός· ἔμπληκτος δέ, ὁ ἄστατος, καὶ οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος· καὶ οὐ κατὰ φύσιν φρονῶν· ὥσπερ ἔκπληκτος ὁ ἔξωθεν πεπληγμένος, κατὰ τοὺς ἐμβροντήτους, καὶ ἐκπεπαταγμένους· καὶ ἔκθαμβος κατὰ τὴν κοινῶς λεγομένην ἔκπληξιν· ὁ μέντοι παραπλήξ, ποτὲ μὲν τὸν ἔμπληκτον δηλοῖ, ποτὲ δὲ τὸν παράμουσον καὶ ἀπαίδευτον, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀπῳδόν· καθὰ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ κεῖται. Ἔμπληκτοι, κοῦφοι· εὐμετάβλητοι. Ἔμπληκτος, ἀπὸ πλῆκτος· τὰ ἀπὸ τοῦ πλήσσω, εἰ μὲν εἰς ος λήγει, παθητικά εἰσιν, ἃ λέγεται ἐπὶ τῶν πληγέντων τὴν γνώμην, καὶ ἐκτραπέντων· εἰ δὲ εἰς ηξ ἐνίοτε μὲν ἐνεργητικά· οἷον βουπλήξ, τὸ κέντρον τὸ τοὺς βοῦς πλῆττον· ἐνίοτε δὲ παθητικά, οἷον παραπλήξ· ὁ φθαρεὶς τὰς φρένας· καταπλὴξ ὁ συνεχῶς πεπληγμένος· καὶ καταπλὴξ εἰλείθυια, ἡ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα. Ἔμπληκτος, ὁ μετὰ ῥώμης καὶ σφοδρότητος μαινόμενος· καὶ ἀπὸ τούτου ἐμπληξία, ἡ σφοδρὰ μανία, καὶ παραπλήξ, τὸ αὐτὸ καὶ παραπληξία. Ἐμπλήμενος, πεπληρωμένος· Ἀριστοφάνης· ἔβηττε τὴν νύχθ' ὅλην, τριχίδα ἐμπλήμενος. Ἔμπλην, πλησίον· ἐγγύς· ἢ ὅμως· ἢ τὸ ἐμπελαδόν· ἢ τὸ χωρίς· ὡς καὶ τοῦτο φασὶν οἱ παλαιοί. Ἐμπλῆξαι τάφῳ, τὸ ἐμπελάσαι· ἢ τὸ ἀκουσίως ἐγκροῦσαι· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐμπαῖσαι· ἢ ὥς φησι πολλαχοῦ ὁ ποιητής, ἐμπεσεῖν. Ἐμπλησμένην, πεπλησμένην. Ἔμπλησον, πλήρη ἀπόδειξον· ἐμπίπλημι, καὶ ἀπὸ πίμ

πίμπλημι. καὶ ἐκπίμπλημι ταυτόν. Ἐμπλοκία, ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς τὸ σὺν ταῖς θριξὶ πλεκομένου γυναιξίν.
Ἐμπνεῖ μου, ἐρᾷ μου. ποθεῖ με. Ἐμπνέειν θεὸν φρεσίν. φιλοσόφως δηλοῖ, τὸ κατὰ ἀνθρώπους θειότερον γίνεσθαι. Ὅμηρος.
Ἔμπνευσεν, ἀνέπνευσεν. Ἔμπνευσιν, εἰκόνα θεοῦ. καὶ ψυχὴν οἶδεν ἡ θεία γραφή. Ἐμπνεύστιος, ἄφρων. ἢ ἀφανής.
Ἐμπνοια, ἀναπνοή. Ἔμπνους ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων. ἤγουν ψυχήν. ἔμπνους, καὶ ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐμπνεόμενος. καὶ ἔστι
τριγενές, ὁ ἔμπνοος ἢ ἔμπνους, τὸ ἔμπνουν. ἢ ἔμπνους, ἐκ τοῦ ἐμπνέειν. ὁ ἔνθεος καὶ κάτοχος λέγεται. ἢ ἔμπνους, αὐλὸς
ὁ ζῶν. καὶ ἔμπνοος αὐλός, ὁ ὑφ᾽ ἑτέρου ἐμπνεόμενος. Ἐμπνύθη, ἐν ἑαυτῷ ἐγίνετο, καὶ ἐφρόνησεν. Ἔμπνυτο, ἀνεβί
ωσεν. Ἐμποδοστάτης, ἐμποδίζων. Ἐμποδίζειν, μασᾶσθαι. οἱ δὲ ἰσχάδας μασᾶσθαι ταῖς μελίσσαις, ἢ θλίβειν τοῖς
ποσὶ τὰς ἰσχάδας. τοῦτο δέ φασί τινες, εἶδος εἶναι παιδιᾶς. Ἐμποδίζω, κωλύω. ἀπείργω. ἐπιστομίζω. ἀναστέλλω. ἀντι
φράττω. ἐπέχω. ἀντιφέρομαι. ἀντικαθίσταμαι. ἀντιπράττω. Ἐμποδίζω σε καί σοι. Ἐμποδὼν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι ἐγένε
το κρεῖττον, ἢ ἐμποδὼν τοῦ δεῖνος. ἢ ἐμποδὼν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι γίνεται, ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμπόδιον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ποσὶ
κειμένων καθ᾽ ὁδόν, καὶ οὐκ ἐώντων βαδίζειν. καὶ ἕτερον ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐμπροσίν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ πάντων ἐμ
ποδιζόντων λέγεται. Ἐμποδοῦσθαι, βεβαιοῦσθαι. ἀσφαλίζεσθαι. καὶ ἐμποδών, Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ προχείρως. Τὰς ἐμ
ποδὼν αἰτίας μόνον σκοπεῖν. Λυκοῦργος ἀντὶ τοῦ φανερόν. Πλάτων ἀντὶ τοῦ ἐν μέσῳ. Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ ὑπόγυιον. καὶ ἐν χερ
σίν. Ἐμποιεῖ, κτᾶται. Ἔμποιμνον, εἷμα, τὸ ἔνδυμα. ἀπὸ τοῦ ἐκ ποίμνης. Ἐμποίνιμος, ἐπιζήμιος. θέσιμος. ἢ ἔνοχος
ποινῆς. οἷον ἐφ᾽ οἷς ἥμαρτεν δοὺς τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται, ἡ ἐπὶ φόνῳ δραθεῖσα κόλασις. ὅρκοις οὐκ ἐμποινίμοις ἐπι
σάμενοι εἶναι. Ἐμπολᾷ, ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. περιέρχεται. πραγματεύεται. πολλάκις δέ, ἐπὶ τοῦ ἀγοράζειν. ὡς τὸ ἐμπολή
σαντι τὸ χωρίον εἰς ἀγρόν. Ἐμπολαῖε, ἐμπορικέ. πραγματευτικέ. Ἀριστοφάνης. Ἑρμῆ ἐμπολαῖε. τὸ πλήρες, Ἑρμᾶ, λέ
γε. δὲ τὸ ἴδιον. Ἐμπόλαιον λέγουσι, τὸν πραγματευτήν. ἢ τὸν ἀγοραῖον, καὶ τῆς καπηλείας προεστῶτα. Ἐμπολᾶ
σθαι Ὅμηρος παθητικῶς ἔφη, ἀντὶ τοῦ ἐξωνεῖσθαι. οἱ δὲ ὕστερον καὶ παθητικῶς λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς πραγματεύεσθαι.
ὡς δηλοῖ καὶ τὸ κερδαίνετ᾽ ἐμπολᾶτε. Ἐμπολέμια, τὰ εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια καὶ εὔχρηστα. Ἐμπολεμῶσαι, τὸ
ἐχθροὺς ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ πόλεμόν τινας παροξῦναι. ἐμπολεμῆσαι δέ ἐστι, τὸ ἐκπορθῆσαι. Ἐμπολή, φορτίον. ἢ τὸ τῆς
πραγματείας κέρδος. ἢ συναγωγὴ τοῦ κέρδους. τὸ δὲ ῥῆμα ἐμπολῶ. Ἐμπόλημα, τὸ τῆς πραγματείας κέρδος. ἢ τὰ φορ
τία, καὶ τὴν ἀργυρικὴν ἀλλαγήν. Ἐμπολήσαντες, πριάμενοι. ὠνησάμενοι. Ἐμπολησόμεθα, ἐμπορευσόμεθα. συνάξομεν,
πωλήσαντες τὸν καρπόν. Ἔμπολιν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὄντα. ἄνδρα σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα συγγενῆ δέ. Ἔμπολις,
ὁ πατρίδα ἔχων. Ἐμπολόωντο, ἐνεπόλων. περιεποίουν. Ἐμπολῶντο, ἐνεβάλλοντο. Ἐμπομπεύων, ἐπιφαίνων. θριαμ
βεύων. καταστοχάζων. Ἐμπόρευμα, πραγματεία. ἐμπορία. Ἐμπορεύεσθαι, τὸ πραγματεύεσθαι. καὶ ἔμπορος παρ᾽ Ὁ
μήρῳ ὁ ἐπ᾽ ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενος. Ἐμποριδονήτας, ἐνοικίου πράκτορας. Ἐμπόριον, ἐπιτήδειον εἰς ἐμ
πορίαν. Ἐμπορῖται, μέτοικοι. ἐπιβάται. Ἔμποροι οἱ ὠνούμενοι κάπηλοι. οἱ πωλοῦντες. Ἔμπορος κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ,
ὁ ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης. φησὶ γάρ που, Νηὸς ἔστηκεν ἥ σε ἤγαγεν. ἢ ἔμπορος ἠλήλουθας νηὸς ἐπ᾽ ἀλλοτρίης. οἱ δ᾽ ἐκ
βήσαντες ἔβησαν ἔνθα, ὅρα καὶ τὸ οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ οἱ ναῦται νοηθέντες, ἀττικῶς ἐκ τῆς νηός. καὶ ὅτι βῆναι μὲν τὸ ἀποπλεῦ
σαι. ἐκβῆσαι δέ, τὸ ἐξαγαγεῖν τῆς νηός. ἢ ἔμπορος, ὁ πραγματευτὴς ἄνθρωπος. κυρίως δὲ ὁ πλέων θάλασσαν. παρὰ τὸ
πόρος. πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.
Ἐμπορπῶ, τὸ συμβάλλω. καὶ ἐμπορποῦσθαι τὸ συμβάλλεσθαι. Ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθε λέγουσι Δωριεῖς. Ἔμ
πουσα, φάντασμα δαιμονιῶδες, ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον, καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν. ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς
ἀλλάσσειν. καὶ οἱ μέν φασιν αὐτὴν μονόποδα εἶναι. καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἱονεὶ ἑνὶ πόδα, διὰ τὸ ἑνὶ ποδὶ κεχρῆσθαι. οἱ δέ, ὅτι
ἐξαλλάττει τὴν μορφήν. δοκεῖ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζωσιν. ἔνιοι δέ, αὐτὴν
τὴν Ἑκάτην. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς. χθονία Ἑκάτης σπεῖρα ὀφέων ἐξελιξομένη. εἶτα ἐπιφέρει. τί καλεῖς τὴν Ἔμ
πουσαν. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει. ἔνιοι δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι. διὸ παρά τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον. τὸ δὲ ὅλον φησὶ
Κράτης, ἔοικέ τι εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν γινόμενον. βολίτινον, δὲ ὄνειον. βόλιτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀπόπα
τημα. τὸ ἄλλο δὲ καὶ βόλβιτος. Ἔμπρεον, ἔμπειρον. Ἐμπρέπει τις τινί, ἀντὶ τοῦ διαφανής ἐστιν ἐν ἐκείνῳ. Ἔμ
πρεποι, ἐπίπρεποι. πρέποντες. ὅμοιοι. Ἐμπρέποντα, διαπρέποντα. Ἐμπρήσαντες, καύσαντες. ἐμπρίσαντες δὲ ἀν
τὶ τοῦ συσφίγξαντες καὶ προσαρμόσαντες, διὰ τοῦ ι. Οἱ δὲ ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ, γεγόνασι
κρείττονες. Ἐμπρησμός, καῦσις. ἢ διὰ πυρὸς ἀφανισμός. Ἐμπροϊέντα, ταχύ. Ἐμπτύει μου, μηδαμῶς λέγε. ἀλ
λὰ καταπτύει μου. καὶ καταπτύσαι ἄλλου. Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. Ἔμπυον, τὸ γαλακτῶδες ὑγρὸν καὶ τὸ ἕλκος. Ἔμ
πυος, ὁ ἐμπυϊκὸς παρὰ Μενάνδρῳ. Ἐμπύοις, μοτοῖς τοῖς στρεπτοῖς. ἢ τοῖς λημνίσκοις, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐμπύ
ρευμα κυρίως. βραχύ τι λείψανόν ἐστι πυρός, ἀναπτόμενον τῇ σποδιᾷ. εἴρηται δὲ καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ λειψάνων, ὡς φέ
ρε εἰπεῖν γνώσεως ἀρετῆς. κακίας. μνήμης. καὶ ἐμπύρευμα ἔναυσμα. σπέρμα πυρός. Ἐμπυρία, ὅρκος ὁ δημόσιος, καὶ
μαντεία. παρὰ Βοιωτοῖς. Ἐμπυριβήτης τρίπους, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἀναθηματικοῦ λέγεται παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἐμπυρέ
ζω, ἐκ τοῦ πῦρ, πυρός, πυρίζω. καὶ ἐμπυρίζω. Ἐμπυρισμός, οὕτως Ὑπερίδης ἡμελημένως. δέον ἐμπρησμὸς λέγειν.
Φρύνιχος. Ἐμπύρου, θερμῆς. καὶ ἔμπυρα, τὰ καιόμενα ἱερεῖα. Ἐμπυρώπατος, ὁ κατάπυρος. Ἐμυάλακεν, ἐμυ
κτήρισεν. Ἐμύδανεν, ἔβρεχεν. Ἔμυζεν, ἔστενεν. ἀπελίθαζεν. Ἐμυήθην, ἐμυσταγωγήθην. Ἐμύθευεν, ἔλεγεν.
Ἐμυκᾶτο, ἐβρυχᾶτο. ἐμήνιεν. ἐφώνει. Ἔμυκεν, ἐψόφησεν. ἔχανεν. Ἐμυκώθη, Διοσκουρίδης μέν φησι τὸ οἷον ἐμύσεν.
οἱ πλεῖστοι δέ, τὸ ἐπιφύσεις ἔσχε πλαδαράς, ὥσπερ καὶ οἱ μύκητες παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐμυλήθη, ἐκατεμαράνθη. πα
ρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐμυλώθη, ἐσκληρύνθη. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐμύξατο, ἐξέσεν. ἐπίεζε, ἀηδιάσθη. Ἐμύς, ζῷον ἐν
λίμνῃ καὶ ἐν πηγῇ γινόμενον. οἱ δέ, χελώνην τὴν ἔχουσαν οὐράν. Ἐμυσάκτιτο, ἐβδελύσσετο. ἐμυσάττετο. Ἐμύσαττον,

ἐσίκχαινον. Ἔμυσε, συνῆλθεν. Ἐμφαίνειν, ἐνδείκνυσθαι, σημαίνειν. Ἐμυωπίασεν, ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέσχε· μυωπάζω γὰρ τὸ καμμύω. Ἐμφάαρον, παρακούοντα πεπυρωμένον. Ἐμφαίνων, δεικνύων, σημαίνων. Ἐμφαλκωμένοις, περιπεπηγμένοις· ἔπειτα κάλοις ἐμφαλκωμένοις. Ἐμφανές, φανερόν. Ἐμφανέστατα, ἄγαν φανερώτατα. Ἐμφανίζω σοι, φανερῶς σοι δείκνυμι. Ἐμφανῶν, τηλαυγῶν ἐμφάσει τεκμηρίων. Ἐμφαντικῶς, ἐννοητικῶς· ὁ δὲ παρεκάλει βραχέως μὲν, ἐμφαντικῶς δὲ τοῦ παρόντος κινδύνου, ἀντὶ τοῦ πρεπόντως. Ἐμφαντικώτερον, δηλωτικώτερον. Ἐμφαρυγξάμενος, ἐμφαγών. Ἐμφάσεως, ἐννοητικῆς ἐννοήσεως. Ἔμφασίς ἐστιν, ἥτις διὰ τῆς ὑπονοίας ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· οἷον αὐτὰρ ὃ ἵππον καταβαινόμεν' ὃν κάμ' Ἐπειός· ἐν γὰρ τῷ καταβαινόμενον τὸ μέγεθος τοῦ ἵππου ἐμφαίνεται· ὅμοιον δὲ κἀκεῖνο, πᾶν δ' ἐθερμάνθη ξίφος αἵματι, καὶ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν· ὡς βαφέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι· καὶ τὸ ἱππόθεν ἐκχύμενοι. Ἔμφασις, τὸ αἴνιγμα· ἢ μέγεθος, ἢ ἐννόησις ἢ προσποίησις. ἔμφασις καὶ ἡ ἔνδειξις. Ταύτην δὲ τὴν λοιδορίαν, καὶ τὰς ἐμφάσεις, οὐχ οἷον ἄν τις διετίθετο πεπαιδευμένος ἀνήρ. Ἔμφατον, αἰνιγματωδῶς εἰρημένον. Ἐμφάφιον, ὀξύβαφον· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐμφέρεια, ὁμοίωσις. Ἐμφερές, ὅμοιον, παραπλήσιον. Ἐμφέρεται, ἐφίεται, φέρεται, περιφέρεται. Ἐμφερής, δοτικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης· τῷ, τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι· ἤγουν ὅμοιος. Ἐμφῆναι, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι· ἐμφαίνω γὰρ τὸ δεικνύω. Ἐμφιλοχωρεῖ, ἐνδιατρίβει, σχολάζει, ἢ τὴν χώραν φιλεῖ. Ἐμφιλοχωροῦντες, ἐνοικοῦντες ἐν παραμοναῖς. Ἔμφορα, προσβεβλημένα ἀγέλη προβάτων. Ἐμφορεῖ τις, εἰς ἀγγεῖον οἷον· οὗ τὸ ἐναντίον τὸ ἐκφορεῖ. Ἐμφορεῖται, πληροῦται· ὁ ἐμπεπλησμένος. Λιβάνιος· οἱ δὲ τὸν ἄκρατον ἐμφοροῦντο· τοῦτο ἐπὶ πόματος λέγεται. Ἐμφορηθέντες, κορεσθέντες, χορτασθέντες, πληρωθέντες. Ἐμφοροῦμαι, κορέννυμαι. Ἔμφραξις, πόνος ὤτων. Ἐμφρεάτοι, δικα[illegible] ἀκουσίων φόνων ἐν Ἀθήναις. Ἔμφρονι, ἐχέφρονι, συνετῷ, φρονίμῳ. Ἐμφύλιον, συγγενικόν· ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς. Ἐμφύλιος πόλεμος, ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους καὶ γένους. καὶ ἔμφυλος ἀνήρ. πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ἐμφύλιος· ὡς γὰρ τῷ οὔλιος προϋπόκειται ὁ οὖλος· καὶ τοῦ ἐλευθέριος ὁ ἐλεύθερος, οὕτω καὶ τῷ δούλιον ἦμαρ, τὸ δοῦλον προϋπόκειται· ἔμφυλον δὲ λέγει Ὅμηρος, φυλέτην καὶ ὁμόφυλον. Ἐμφῦναι λέγεται, τὸ ἅψασθαι γνησίως καὶ ἐμπλακῆναι καὶ οἱονεὶ εἰς ἓν γενέσθαι· ὡς ὅτι τις πολύποδα ἐμφῦναι λέγει πέτρᾳ· ἢ παῖδα τραχήλῳ μητρός· οὕτω δὴ καὶ ἐμφῦναι χειρί, τὸ χειρὶ χειρὸς ἅψασθαι· καὶ ὀδὰξ οὖν ἐν χείλεσι φύντες, ἀντὶ τοῦ ἐμπλακέντες μετὰ δαγμοῦ τοῖς χείλεσιν· ἤγουν ἐνδακόντες τὰ χείλη· καὶ ὅτι ἐμφῦναι χειρὶ τὸ χειρὶ λαβέσθαι καὶ στερεῶς αὐτῆς ἅψασθαι· καὶ ἔστι πῶς ὅμοιον, τῷ ἐμφῦναι χείλεσιν. Ἐμφύσομαι, τὸ δυσαποσπάστως προσπλέκομαι ὁ μέλλων· ἐμφύσομαι ὁ μέσος παρακείμενος ἐμφύα· ἀφ' οὗ ἐμπεφυώς· καὶ ἐμπεφυΐα. Ἐμφύς, ἐμπλακείς, ἐμπεσών· Ὁ δὲ Κέλτος προθυμίαν εἶχεν ἐμφὺς τῷ πολεμίῳ καὶ χερσὶ καὶ στόματι, δίκην θηρίου διασπάσαι αὐτόν. Ἐμφύσημα, πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Ἔμφυτον, ἐγκάρδιον, διὰ τὸ προϋπάρχον αὐτῷ μῖσος ἔμφυτον· καὶ τὸ πεφυκὸς τῇ φύσει οὐσιωδῶς. Ἐμφωλεύει, κρύπτεται. Ἐμψηφίσαι, ὅταν δανειστὴς ἀποδιδόντος χρεώστου, μὴ εὐθέως ἀναλαμβάνῃ εἰς ὄφλημα. Ἐμψοῦσα, ἐρέγματα διδοῦσα. Ἔμψοφον, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον· ὡς τὸ, ἔμψοφον φίλημα. Ἔμψυχον, ζῷον. Ἐμῶ, ἐπὶ ἐμέτου· ἐμῶ δὲ τὰ βρωθέντα μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἐμῶ τὸ τὴν τροφὴν ἐκβάλλω· Ἀριστοφάνης· δότε μοι λεκάνην ἵν' ἐξεμέσω· ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀφίημι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ̄, ἐμῶ. Ἐμῶν μηδέων ἀπορρώξ· τῶν ἐμῶν ἐπιθυμιῶν, ἢ προθυμιῶν ὁ κωλυτής.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

ν ἐστι, τὸ μὴ ἔχον διάφορα ὑποκείμενα πράγματα κατὰ τὸ εἶναι· ἢ λόγῳ διαφόρως θεωρούμενον· ἢ ἕν ἐστιν, αὐτὸ τἀγαθόν· ἢ πάλιν ἕν ἐστι, τὸ μὴ ἐκ τινῶν μὴ δὲ ἔν τισι τὸ εἶναι ἔχον· ἓν λέγεται τὸ ἡνωμένον καθὸ ἥνωται· καὶ τὸ κατὰ μετουσίαν ἓν λέγεται καὶ τὸ κατ' ἐνέργειαν ἓν καὶ τὸ κατὰ συνάφειαν ἓν καὶ τὸ κατὰ συμπλοκήν· καὶ τὸ κατὰ ἁφὴν λέγεται ἕν, καὶ τὸ κατὰ ἁρμονίαν, καὶ τὸ κατὰ σύνοδον· φαμὲν ἕν, καὶ τὸ κατὰ κρᾶσιν καὶ μίξιν, καὶ φυρμὸν, καὶ σύγχυσιν λέγεται ἕν, καὶ τὸ κατὰ ὁμωνυμίαν, καὶ συνωνυμίαν ἓν λέγεται, καὶ τὸ κατὰ σχέσιν· καὶ τὸ κατ' αὐτοβουλίαν καὶ ἁρμονίαν ἓν καὶ τὸ κατ' αὐτολογίαν καὶ ταυτογνωμίαν καὶ ὁμοφροσύνην· ἓν λέγεται, καὶ τὸ κατὰ σύνθεσιν· ἓν καὶ τὸ καθ' ὑπόστασιν, καὶ κατ' οὐσίαν καὶ φύσιν λέγεται. Ἐν πρόθεσις, ἀεὶ δοτικῇ συντάσσεται· οἷον, ἐν οἴκῳ· ἐν ἀγορᾷ· τὸ δὲ ἐν ᾅδου, καὶ ἐν διδασκάλου, ἐλλειπτικῶς καὶ ἀττικῶς λέγεται· δεῖ γὰρ κἀνταῦθα ἐπινοεῖν τὴν ἐν τόπῳ καὶ οἴκῳ δοτικήν. Ἐν πρόθεσις ἐν ταῖς συνθέσεσιν ὡς καὶ ἐν ταῖς προθέσεσιν ἑνικῷ συντάσσεται ῥήματι καὶ πληθυντικῷ· οἷον, ἔνεισι καὶ ἔνεστιν. Ἐν πρόθεσις, σημαίνει καὶ τὸ ἐνώπιον· Ἀριστοφάνης· πολὺ γὰρ μᾶλλον ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων, ἀπορῶ. Ἐν πρόθεσις, δηλοῖ τὸ ἐπάνω, καὶ τὸ ἐντός· οἷον ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο· ἤγουν ἐπάνω λίθων· καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐστίν, ἤγουν ἐντός. Ἐν, καὶ εἰς παρὰ ἀττικοῖς, μετὰ γενικῆς συντάσσεται· οἷον ἐν ᾅδου· καὶ εἰς ᾅδου· οἶμαι εἶναι ἐνταῦθα ἔλλειψιν τῶν ὀνομάτων. Ἐν, ἔνδον· ἀπὸ πλειόνων προθέσεων γίνονται ἐπιρρήματα· κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν· καὶ συντάσσονται ἅπαντα αἰτιατικῇ· καὶ εἰσὶ τὰ μὲν κοινά, τὰ δὲ ποιητικά· οἷον ἀπὸ τῆς ἐν, ἔνδον, καὶ ἐντὸς κοινόν· καὶ ἀπὸ τούτων ἔνδοθεν κοινόν, καὶ ἔνδοθεν ποιητικῶς, ἃ καὶ κίνησιν ἔχουσιν ἀπὸ τῶν ἐντός· ἀπὸ τῆς εἰς καὶ ἐς, λέγεται ἔσω, καὶ εἴσω, κοινῶς· καὶ ἀπὸ τούτων ἔσωθεν κοινῶς, καὶ εἴσωθεν ποιητικῶς· ἀπὸ τῆς ἐξ, καὶ ἐκ, λέγεται ἔξω καὶ ἐκτὸς κοινῶς· καὶ ἀπὸ τούτων ἔξωθεν κοινῶς, καὶ ἔκτοσθεν ποιητικῶς· ἃ δηλοῦσι κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτός· ἀπὸ τῆς πρό, πρόσω κοινῶς· ὃ καὶ πόρρω λέγεται μεταθέσει τοῦ ρ̄, καὶ τροπῇ τοῦ σ̄ εἰς ρ̄· δηλοῖ τὸ μακρὰν, καὶ τὸ ἐντὸς, καὶ τὸ εἰς βάθος· καὶ ἀπὸ τοῦ πρόσωθεν καὶ πόρρωθεν καὶ πρόσθεν, κατὰ συγκοπήν, ὃ καὶ ἔμπροσθεν λέγεται· τοῦ δὲ καὶ εἰς ἑτέραν ἔννοιαν μετέπεσεν· οὐ γὰρ κίνησιν ἔχον φαίνεται· ἀπὸ τῆς ἀνά, ἄνω καὶ ἄνωθεν κοινῶς· ἀπὸ τῆς κατά, κάτω καὶ κάτωθεν κοινῶς· ἀπὸ τῆς ἀντί, ἄντα ποιητικῶς· καὶ ἄντην· ὁ μετὰ

τῆς ἐν, ἐναντίον λέγεται κοινῶς· ἀπὸ τούτου πρόσαντες, ὃ περὶ δυσκολίας λέγεται. ἀπὸ τῆς περὶ, πέριξ κοινῶς· ἀπὸ τῆς ἀμφὶ, ἀμφὶς ποιητικόν· ἴσον τὸ τῷ πέριξ. ἡ αὐτὴ γὰρ τῇ περὶ ἡ ἀμφί· πλὴν ὅτι ἡ μὲν περὶ, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· ἡ δὲ ἀμφὶ, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ἀπὸ κοινῶς, ὡς τὸ οὐδ' ἀπὸ γνώμης τῷ γυναίῳ ἐκείνῳ. καὶ ἀπὸ τούτου ἄπωθεν. καὶ ἀπωτάτω. διὰ τοῦ ω μεγάλου· ὡς ἴσον ἔχον τῷ διὰ, ὥ τι πρὸς καὶ ὥ ταῖτος. ἔχουσι δέ τινα αὐτῶν καὶ συγκριτικὰ, καὶ ὑπερθετικά· οἷον, ἐνδοτέρω καὶ ἐνδοτάτω. ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω. καὶ προσωτέρω, καὶ προσωτάτω. Ἐναβρύνεσθαι, ὡραΐζεσθαι ἢ ἐντρυφᾶν. ἁβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός. Ἐναβρύνω, ἐξ οὗ ἐναβρύνεσθαι, μέγα φρονεῖν. καυχᾶσθαι· τοῦτο παρὰ τὸ ἁβρὸς, ὁ κοῦφος. Ἐνάγει, τὸ διώκει περὶ τὸ δικαστήριον· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἐνάγει, τὸ κινεῖ καὶ παροξύνει. καὶ διεγείρει. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐνάγω σε πλεῖν εἰς Πειραιᾶ, ἤτοι ἐρεθίζω. καὶ ἐνάγω σε εἰς τὴν καταδοχὴν τοῦ φίλου, τουτέστιν ἐρεθίζω σε καταδέξασθαι αὐτόν. καὶ ἐνάγει, ἀντὶ τοῦ εἰσφέρει. καὶ ἀντὶ τοῦ ποιεῖ. ὅστις μαίνεσθαι ἐνάγει τοὺς ἀνθρώπους. ἢ ἐνάγει, ἐμβιβάζει. ἐνάπτει. ἐφέλκεται. ἢ προτρέπεται. Ἐναγεῖς, βεβήλοις· ἀποτροπαίοις· ἀκαθάρτοις. Ἐναγὲς, μυσαρόν· κατ' εὐφημισμόν· ἀκάθαρτον. Ἐναγὲς, τὸ σεβάσμιον καὶ ἁγνόν. ἄγος γὰρ τὸ ἱερὸν σέβας. ἔνθεν καὶ τὸ ἅγνη μὴ ἔχει. κατ' εὐφημισμὸν δὲ καὶ τὰ μιάσματα ἄγη λέγονται, καὶ οἱ μιαροὶ ἐναγεῖς καλοῦνται. Ἐναγέστατος, ἀκάθαρτος. μυσαρώτατος. Ἐνάγεται, ἐφέλκεται. ἐμβιβάζει. προτρέπεται. Ἐναγῆ, μεμισημένον. Ἐναγὴς, σεβάσμιος. ἢ καὶ ὁ βέβηλος. καὶ ὁ ἀποτρόπαιος. καὶ ὁ πονηρός. Ἐναγίζειν, τὸ χοὰς ἐπιφέρειν. ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις Ἴωνες λέγουσιν. ἢ φονεύειν. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα. ἢ ἐναγίζειν, τὸ καθαγίζειν. ἀπὸ τοῦ ἁγίζειν. ἀφ' οὗ ἐναγίσματα, αἱ σπονδαὶ, καὶ χοαί. Ἐναγίζων, φονεύων. καθαγίζων. Ἐναγισμὸς, ὁλοκαυτώματα. ἢ μιασμοί. Ἐναγκωνιεῖς, ἀποκλινεῖς. Ἐναγ[illegible] θροΐζεσθαι. Ἔναγρος, ἔπαγρος. καὶ Ἀπόλλων ἐν Σίφνῳ. Ἔναγχος, ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἀρτίως. πρὸ μικροῦ. πρὸ ὀλίγου. ἐν τῷ ἔγγιστα παρελθόντι χρόνῳ. συντάσσεται παρ' Ἀττικοῖς μετὰ παρεληλυθότος. οἷον ἔναγχος διελεγόμην, καὶ ἐδίδασκον. Ἐναγωγὴ, ἡ ἔγκλησις. καὶ τὸ πάντα ἄνθρωπον ἀδικηθέντα ὑπ' ἄλλου, ἀδεῶς καὶ ἀζημίως, ἐναγωγαῖς κεχρῆσθαι. Ἐναγὲς, εὐπαρεῖν. Ἐναγωνία, ἐν μερίμνῃ. Ἐναγώνιος, ὁ Ἑρμῆς. Ἐναδὲς, τύσημα. Ἐναδόντες, ἐμπεσόντες. Ἐναερίζει, μετεωρίζει. Ἐναέριον πνεῦμα, ἀκάθαρτον. Ἐνάη, ὄνομα κύριον. καὶ ἡ νόσος. Ἐναθλόει, ἀθλόει. Ἐναθρεῖν, ἀτενίζειν. Ἐναθύροντες, παίζοντες. Ἐναθύρσας, ἐμπαίξας. Ἔναι, ἀρχαῖαι. παρωχημέναι. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. Ἐναιεν, ᾤκει. ἔμενεν. Ἐναιθρία, ἐν εὐδίᾳ ἢ ἐν φανερῷ. Ἐναΐδη, ἐν τῷ σκότῳ. Ἔναιμος ἀνὴρ, ζωός. συγγενής. καὶ ὁ ζεύς. καὶ ἔναιμος, πλήρης αἵματος. Ἐναινῇ, ἐν τῇ δεινῇ. Ἐναινίγματι, ἐν παρεικασίᾳ. ἐν παραβολῇ. Ἐναίρειν, τὸ σκυλεύειν, καὶ τὸ φονεύειν σημαίνει. καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ εὕρηται ἐν ἑκατέρᾳ σημασίᾳ. Ἐναιρέσει, ἐνθλίψει. Ἐναίρετο παρ' Ὁμήρῳ, τρίτον σημαινόμενον τοῦ ἀναιρεῖν. παθητικῶς δὲ λεχθὲν, καὶ οὐδὲ τὸ φονεύειν ἢ τὸ σκυλεύειν δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ ἀφανίζειν. ἢ αἰσχύνειν. οὕτω γὰρ ἐναίρεται χροῖα καλὸς διάκρισιν. αἰσχρὸς δηλαδὴ, ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἤτοι εὐειδοῦς γινόμενος. Ἐναίρω τὸ φονεύω, παρὰ τὸν Ἄρην τὸν πόλεμον γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ἕλω τὸ φονεύω· ἐξ οὗ εἷλε, καὶ ἀνεῖλε. Ἐναίσαρι, στερροῦ. οἱ δὲ, ἐνάσαρι. Ἐναίσασθαι, φθαρῆναι, γηράσαι. Ἐναίσιμα, τὰ τῆς κατὰ τὸ μοιρίδιον αἴσης δηλωτικά. δῆλον δὲ ὅτι λέγεται, καὶ περὶ δικαίου καὶ πρέποντος πράγματος τὸ ἐναίσιμον. ὡς δηλοῖ τὸ, ἀτὰρ τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε. λέγει ὁ ποιητὴς ὄρνιθας ἐναισίμους, ἤγουν αἶσάν τινα δηλοῦντας. ἀφ' ἧς μέν τινες αἴσιοι. ἕτεροι δὲ ἀπαίσιοι λέγονται. ἐξ ὧν ὀρνίθων, καὶ ὀρνιθεία κατὰ παλαιούς. παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ ἀγαθὸν οἰώνισμα. Ἐναισιμανῆς, τὰ καθήκοντα. Ἐναισιμία, δισσημία. Ἐναίσιμον, τὸ δίκαιον λέγει Ὅμηρος, καὶ τὸν κατὰ θέμιν ζῶντα. τούτῳ δὲ ἀντίκειται ὁ ἀθέμιστος. Ἐναίσιμον, ἀντὶ τοῦ καθῆκον φησὶν Ὅμηρος. ὡς τὸ οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον ὡς ἐκέλευες μετ' ὀλίγα, ἐν τῷ ἀνὴρ ὃς ἐναίσιμος εἴη. τὸν δίκαιον ἢ συνετὸν ἡ λέξις δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ ὅρα, ὡς ἡ καὶ αἶσα τριχῶς λέγεται, ἐπί τε εἱμαρμένης, καὶ περὶ τοῦ καθήκοντος, ἤγουν προσήκοντος, ὡς καὶ πολλαχοῦ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται. καὶ περὶ μερίδος δὲ ὡς τὸ λαβὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν, ἥτις αἶσα καὶ μοῖρα λέγεται. καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ μοῖραν κρεῶν φαμέν. εἰ γοῦν καὶ τριχῶς οὕτως ἡ αἶσα νοεῖται, ἀλλὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς οὐδέτερον μονάζειν δοκεῖ. οὔτε γὰρ μόρσιμόν τι δηλοῖ, οὔτε μερίδα. μόνον δὲ τὸ κατ' ἀρετὴν καθῆκον. Ἐναιχμάσαι, ἐμμαχέσασθαι. Ἔνακ, ὄνομα κύριον. καὶ ἡ νόσος. Ἐνακαρεῖ, ἐν βραχεῖ. ἐν ὀλίγῳ. ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Ἐνακμάζων, ἐνισχύων. Ἐνακμῇ, ἐν δυνάμει. Ἐναλάγδην, συμπεπλεγμένως. Ἐναλαλαγμῷ, ἐν εὐφήμῳ βοῇ. Ἐνάλια, θαλάσσια. καὶ ἑνικῶς, ἔναλον θαλάσσιον. Ἐναλιαικορῶναι, αἴθυιαι. Ἐναλίγκιος, ὅμοιος. παρὰ τὸ πλησίος· ὡς παρὰ τὸ πλήσσω γίνεται πάγιος, καὶ παρὰ τὸ ἁρμόζω ἁρμόδιος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ εἴκω τὸ ὁμοιῶ, γίνεται εἴκιος. καὶ προσελθούσης τῆς αλ συλλαβῆς μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ γ, διὰ τὰ ἐπάλληλα βραχέα, ἐναλίγκιος. Ἐναλίσαι, ἐγκυλίσαι. Ἐναλκινόου, Ἀττικῶς λέγεται. ὥσπερ ἐν ᾅδου. ἐν Κίρκης, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἔναλλα, ἀντὶ τοῦ ἐνηλλαγμένα. ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. πάντα δ' ἔναλλα γένοιτο. Ἐναλλάγδην, συμπεπλεγμένως. παρήγαγε δὲ τοὺς πρέσβεις εἰς μέσον, ἐναλλάγδην τὼ χεῖρε ἐπὶ τὴν ἰξὺν περιεσφιγμένους. Ἐναλλαγὴ, καὶ ἀλλοίωσις, περὶ τὰς πτώσεις πολλάκις γίνεται παρ' Ὁμήρῳ. εὐθείας κλητικῆς ἐναλλασσομένης ἐν τούτοις. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι. καὶ νεφεληγερέτα Ζεύς. καὶ δ' ὃς φίλος. γενικῆς καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιούτοις. Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν, Ἀλέξανδρος θεοειδής. ἀντὶ τῶν Τρώων. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου. ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέεσι γλαφυροῖο, ἀντὶ τοῦ περὶ σπέος ἐστίν. Ἐναλλαγῆναι, τὸ ἀπὸ φιλίας εἰς φιλίαν ἄλλου μεταπηδῆσαί τινος, ἐχθροῦ ὄντος τὸ πρότερον. διαλλαγῆναι δὲ, τὸ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ παρακληθῆναι, καὶ φιλιωθῆναι. Ἐναλλὰξ, ὡς παρὰ τὸ μίξω γίνεται μίξ, καὶ ἐπιμὶξ, οὕτω καὶ παρὰ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα γίνεται, ἀλλὰξ καὶ ἐναλλάξ. ἤγουν ἐνηλλαγμένως. Ἐναλλάττειν, τὸ μετατιθέναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως. ἀφ' οὗ ἐναλλὰξ, περὶ τῶν τοιούτων ἐναντία λέγεται. Ἐναλόντες, ἐμπεσόντες. ἢ ἐμπηδῶντες. Ἐναλωδρακάζεις, τουτέστι κρύπτῃ. περὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται. Ἐναλόντα, συλληφθέντα. κρατηθέντα. Ἐναμηχανία, ἐν ἀπορίᾳ. Ἐναμμέος, ἐγκεκακωμένος. Ἐναμπυκίσαι, ἐκχαλινῶσαι. Ἔνανδρον, κενὸν ἀνδρῶν.

Ἔναντα, φανερῶς. Ἐναντίβιος, ἐναντίαν δύναμιν ἔχων. Ἐναντίοι ἀλλήλοισιν, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους. Ἐναντίον, τὸ ἐξ ἐναντίας μάχεσθαι, δοτικῇ. ἐναντίον δὲ τὸ ἀντικρύ, γενικῇ. ἢ ἐναντίον, εἰ μὲν σημαίνει ἐναντίωσιν καὶ μάχην, δοτικῇ συντάσσεται. ὡς τὸ ἐναντίος ἦν ὁ δεῖνα, τῷ δεῖνι. εἰ δὲ τὸ ἔμπροσθεν εἶναι παρὰ τὸ λοιπὸν τὸ δέ τι, καὶ τὸ ἐνώπιον, γενικῇ. οἷον, ὅταν λέγωμεν ἐναντίον ποιεῖς οὐ βούλει. καὶ ἐναντίον τοῦ πατρός τις, τὸν υἱὸν ἔκτεινεν. Ἐναντιότης ἐστὶ, τῶν γὰρ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τὴν διαφορὰν ἀπεχόντων, ἡ πλείστη διάστασις. Ἔναξεν, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσεν, ἢ πατήσας ἢ χερσὶ συμπιλήσας. ἀπὸ τοῦ νάσσω δὲ ἡ λέξις γίνεται. ὅθεν καὶ ναστὸς ἄρτος ὁ πυκνὸς, εἰς ὃ φέρεται καὶ χρῆσις μάζαν ναξάμενος. ὃ τινὲς μαξάμενος γράφουσιν. ὡς εἶναι τὸ μάζαν μαξάμενος. ἐν δὲ τοῖς τοῦ ἀθηναίου δηλοῦται, ὅτι ναστὸς ἄρτου πεπλησμένου εἶδος, καὶ οὐχὶ ὠγκωμένου. ἦν δέ φησι καὶ ναστὸς πλακοῦς ἔχων ἔνδον καρυκείας. Ἐναπείληπτο, ἐγκατείχετο. Ἐναπερείσασθαι, ἐμπῆξαι. στῆσαι. Ἐναπόρισται, ἐντίναχεν. εἴρηται ἀπὸ τοῦ διατεινομένου. ἐμπίπτειν. Ἐναπέψυξε, τέθνηκεν. Ἐναπήρειται, ἐντετίναχεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ διατεινομένους ἐμπίπτειν. Ἐναπειλημμένοις, διακρατηθέντας. Ἐναποθέρομαι, ἐνδέχομαι. Ἐναπομάξεσθαι, τὸν τύπον ἀναλαβεῖν. Ἐναποματτούμενοι, ἐντυποῦντες. Ἐναπομάττεσθαι, ἀναλαμβάνειν. μανθάνειν. Ἐναπομόργνυνται, ἐναποτίθενται. Ἐναπομόρξεται, ἐναποψήσεται. ἀπομάξει. οὕτως ἀριστοφάνης. Ἐναποψύχειν παρ' ἡσιόδῳ, τὸ χέζειν. καὶ ἀποπατεῖν. ἢ ἐναποψύχειν παρ' αὐτῷ, τὸ ἀποφυσᾶν. τὸ ἀφοδεύειν. παρ' ὁμήρῳ, τὸ λειποθυμεῖν, οἷον εἷλεν ἀποψύχοντα, πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς. τὸ μὲν πρότερον παρὰ τὸ ψύχω, τὸ δὲ δεύτερον, παρὰ τὸ ψυχή. Ἐνάπτοντες, ἐκδεσμοῦντες. ἠσφαλίζοντο δὲ τὰς σχεδίας τοῖς ἀπὸ τῆς γῆς ἐπιγείοις, εἰς τὰ περὶ τὸ χεῖλος πεφυκότα τῶν δένδρων, ἐνάπτοντες πρὸς τὸ συμμένειν. Ἔναρ, δὲ τρίτην, λάκωνες. Ἔναρα, τὰ σκυλεύματα. ἀπὸ τοῦ αἴρειν. καὶ ἐναρίζειν, τὸ σκυλεύειν. καὶ τὸ φονεύειν. τὸ ἑπόμενον, ἀντὶ ἡγουμένου. Ἐνάραι, ὑγιᾶναι. Ἐναραίει, ἐντρυφᾷ. Ἐναράξαι, ἤγουν ἠχῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἐναράττειν, τὸ κρούειν. Ἐναραφόρος, σκυλοφόρος. Ἐνάργεια, ἡ τῶν λόγων λευκότης. καὶ φανότης. ἐνέργεια δὲ, ἡ ἐν λόγοις ἀθρόα προσβολή. Ἐναργής. γίνεται ἐκ τοῦ ἀργοῦ. ὁμοίως καὶ ὁ λεύκαργος βοῦς, ἤτοι ὁ λεπυρὰς ἔχων λευκάς. καὶ λεύκαργος φασὶν ἡ χιὼν, παρὰ τὸ λευκαίνειν τὸ λέπας. καὶ ἄργεμος, νόσος ὀμμάτων. ἀφ' οὗ ἄργεμα κατὰ δίδυμον, τὰ ἐπὶ τῶν ὀμμάτων λευκώματα. ἐκεῖθεν καὶ ἀργαίνεις ταῦροι παρὰ πινδάρῳ. καὶ ἀργαίνειν, τὸ λευκαίνειν. καὶ ταῦρος ἀργιμήτης, ἤγουν λευκός. φασὶ παρὰ φρυνίχῳ, ὁ διακομίσας τὴν εὐρώπην. Ἐναργής, φανερός. βέβαιος. Ἐναργῶς, φανερῶς. Ἐναρεῖν, κυΐσκεσθαι. διαλέγεσθαι. Ἐνάρεσθαι, ἀπολλύειν. φθονεῖν. ἐρείδειν. ἀπολαύειν. Ἐνάρετος, πολὺ παρὰ τοῖς στωϊκοῖς κυκλεῖται τοὔνομα οὐκ ὂν ἀρχαῖον. φρύνιχος. Ἐνάρης, ἐνηρμοσμένος. Ἔναρθρον, εὐάρμοσον. ἡ γὰρ γράμμασι δηλουμένη φωνή. Ἐνάρθρως, ἠκριβωμένως. Ἐνάριες, οἱ ὁμῖται ὀνομάζονται παρὰ ἴωσιν. Ἐναρίζειν καὶ ἐναίρειν τὸ σκυλεύειν κυρίως δηλοῖ. ὅθεν καὶ ἔναρα τὰ σκύλα. ἤτοι τὰ λάφυρα. λέγεται δὲ ποτὲ καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἀναιρεῖν. καὶ ἐναρίζειν τὸ φονεύειν. Ἐναρίθμια, φίλα. συνήθη. Ἐναρίθμιος, καὶ ἐνάριθμος λέγομεν, συντασσόμενα ἀμφότερα πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς δοτικήν. πλάτων γὰρ λέγει ἐνάριθμον τῶν πολλῶν. καὶ ἐναρίθμιος ἐν πολέμῳ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀριθμῷ καὶ λόγῳ κείμενος. ἔστι δὲ ὅτι ἀριθμός, καὶ ἐπὶ οὐδαμινότητι λαμβάνεται. ὡς ὁ κωμικὸς λέγει, ὅτι αἱ θέαται, ἀριθμὸς ἄλλως εἰσίν. ἤτοι πλῆθος μόνον. Ἐναριθμῶ, ἐγγράφω. καταλέγω. Ἐναρίσασθαι, ὁπλίσασθαι. Ἐναρκεῖ, ἐνδέχεται. Ἐναρκτεύει, φονεύει. κρίνει. Ἐνάρκυσι, δίκτυσι. Ἐναρμόνιος φωνὴ, ἡ ἐγγράμματος, ὡς ὁ τῶν ἀνθρώπων στεναγμός, ἐναρμόνιος, ἀγράμματος, ἡ τοῦ ψιττακοῦ. ἐναρμόνιος ἀγράμματος, ἡ τῶν προβάτων βληχή. Ἐναρμόνιον, ἐμμελές. Ἐναρξάρξει, ἐνορμήσει. Ἔναρος, ἔνοχος. ἐπικατάρατος. Ἐνάρφορος, πολεμική. ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα. ἢ τοὺς ἄνδρας φονεύειν. Ἐναργὲς, σαφές. καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν. Ἐνάρων, σκύλων. Ἐνὰς, εἰς τρίτην. Ἐνασελγαίνων. πορνεύων. Ἐνᾶσθαι, φθαρῆναι. γηράσαι. Ἐνάσθη, ᾠκίσθη. Ἐνασπιδώσομαι, ἀντὶ τοῦ καθοπλίσομαι ἀσπίδι περιβαλοῦμαι. Ἐναστειζόμενον, ἐνοικοῦντα. Ἐνάστεσιν, ἐν πόλεσιν. Ἐνατενίζω τὸ βλέπω, δοτικῇ. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ. ἐν βραχεῖ. ἐν στιγμῇ. ἐν τάχει. Ἐναυάγησαν, ἐκινδύνευσαν. Ἐναυάζει, ἀμφιβάλλει. Ἔναυδος, ἔμπνους, φωνήεις. Ἐναύει, πότνια. ἢ ἄγαν ἱκετεύει. Ἐναυλήματα, ἄλφιτα. οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὰ τὰ ἄλφιτα ἐναυλήματα καλοῦσιν. Ἐναυλίζεσθαι, ἐνδιατρίβειν. Ἐναύλισμα, οἴκημα. Ἐναυλισθῆναι, οἰκισθῆναι. Ἔναυλοι, τὰ ἐν τοῖς πεδίοις κοιλώματα, καὶ αἱ στεναὶ διώρυχες. ἢ οἱ περὶ τὴν τάφρον τόποι. παρὰ τὸ στενὸν καὶ ἐπιμήκη αὐλόν. ἐξ οὗ καὶ ὁ κατὰ τὸν ἀγῶνα δίαυλος. καὶ ἡ αὖλαξ, καὶ ἡ αὐλῶπις, τρυφάλεια. Ἔναυλον, οὐ πρὸ πολλοῦ ἐνηχούμενον. ἢ μνημονευόμενον, ἀλλ' ἔτι ἐνηχούμενον. αὐλὸς γὰρ πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ τῶν ὤτων πόρος. Ἔναυλος, ἔνηχος. ἔμπνους. σημαίνει δὲ, καὶ ῥοῦν, καὶ χαράδραν. ἢ ἐναύλοις, τὰ σπήλαια παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ σημαίνειν εὕρηται. καὶ ἔναυλος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, χείμαρρος. στενὴ διῶρυξ. ἢ καὶ ἄλλως ἔναυλος, ὁ διὰ στενοῦ καὶ ἐπιμήκους τόπου ῥέων χείμαρρος, παρὰ τὸν αὐλόν. ὅς ἐστιν ἐπιμήκης παράτασις. ἀφ' οὗ καὶ ἡ αὖλαξ. καὶ ὁ μουσικὸς αὐλός. καὶ οἱ τοπικοὶ αὐλῶνες. οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον, ἔναυλόν φασι καὶ τὴν εἴσοδον τῆς αὐλῆς. ὅθεν λόγος ἔναυλος ἀκοῇ, ὁ ἔτι ἐντὸς ὢν τῆς ἀκοῆς. αὐτὸ δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν μουσικὸν αὐλὸν ἐρρέθη. ἵνα ἦ λόγος ἔναυλος, ὁ ἔτι καταυλῶν τὴν ἀκοήν. ἰστέον ὅτι, ἀπὸ αὐλοῦ καὶ συναυλία ἐκαλεῖτο, ἡ συμφωνία. ἀγὼν ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος, καὶ ἔτι λίβυς ὁ αὐλὸς ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ἐπεὶ λίβυς νομεύς τις, τὴν αὐλητικὴν πρῶτος εὗρε. καὶ ὅτι αὐλήσεων ὀνομασίαι ὡς ἀθήναιος ἐκτίθεται, κῶμος. ἐπίφαλος. χορεῖος. καλλίνικος. πολεμικόν. ἡδύκωμος. σικιννοτύρβη. θυροκοπικόν. τὸ καὶ κρουσίθυρον. κνισμός. μόθων. μετ' ὀρχήσεως δέ φησιν αὐτὰ ηὐλεῖτο. καθὰ ἱστορεῖ τρύφων. ὃς καὶ ᾠδὰς ὀνομάσας καταλέγει, ἰάσδε. ἱμαῖος. ἡ καὶ ἐπιμύλιος. ἢ μυλωθρὸς ἦν περὶ τοὺς ἀλέτους ᾠδή. εἶτα ἐτυμολογῶν φησι, κληθῆναι ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος. ἱμαλὶς δέ φησι παρὰ τὸ ὁ νόστος, ὡς τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλετῶν, ὡς δὲ ᾠδῆς οἷον καὶ ὁ αἴλινος, καὶ ὁ λιτυέρσας. καὶ ὑμέναιος. καὶ ἄλλα τινά. ἦν δέ τις καὶ καλύβη ᾠδὴ, φησὶ χόρου ποίημα. ἐπί τινι καλύβῃ, κατακρημνισθείσῃ δι' ἔρωτα. καὶ

τα· καὶ ἀρπαλύβη ἑτέρα, ἐπὶ ὁμοίῳ πάθει. Ἔναυλος θροῦς, φωνὴ διὰ τῶν αὐλῶν γινομένη· ἔστι καὶ ἔναυλος, ἀντὶ τοῦ ἐντός ἐστιν·
ἀπὸ τῆς αὐλῆς ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· ἔναυλος ἢ θυραῖος, ἀντὶ τοῦ ἐντὸς ἢ ἐκτός. Ἐναυλόχων, κατὰ τὸν πλοῦν ἐλόχων. Ἐναυ
ον, ἔνιοι κύπριοι. Ἐναύοντες, ἐνάπτοντες· ἢ ἱκετεύοντες· ἐναύοντες πρὸς τοῖς ναοῖς. Ἔναυρος, ὁ ἀπόλλων. Ἐναυ
ρύνεται, ἐντρυφᾷ· ἐγκαυχᾶται. Ἐναύρω, πρωῒ κρῆτες. Ἐναῦσαι, ἐνάψαι· ἢ μεταβαλεῖν. Ἐναύσασθαι, ἐξάψασθαι.
Ἔναυσμα, λείψανον· μετάληψις. Ἐναύσματα, ἀρχὰς ἐμπυρεύματα· ὑπεκκαύματα. Ἐναυχῆσαι, ἐλλαμπρύνα
σθαι σεμνύνασθαι· καυχήσασθαι. Ἐναφῆκαν, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον· ἐναφῆκαν τῇ δρυῒ σφῆνας, ὡς διαστάίη. Ἐν βένθεσιν,
ἐν βάθεσιν. Ἔνβενος· ὑελλοειδής. Ἐνβουλῇ, ἐν φροντίδι· ἐν συναγωγῇ· ἐν ὁδῷ. Ἐν βραχεῖ, ἐπίρρημα· τὸ ἐναντίον ἐπὶ
μακρῷ· λείπει καιροῦ· ὁμοίως ἐν ἀκαρεῖ· ἤγουν καιροῦ· εἰ δ' ἄγε πείρησαι· λείπει τὸ βούλει· καὶ τοῦτο ἀττικῶς ἐστίν. καὶ ἐν βρα
χεῖ αὐτοφθέν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς, καὶ ἐν κεφαλαίῳ. Ἐνγε δή, ἐν πρόθεσις· γε δή, σύνδεσμοι. Ἐνγείνονται, ἐνγεννήσωσιν. Ἐν
γειτόνων, τῶν πλησιαζόντων. Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. Ἐν γήρα πίονι· ἐν πλήθει ἐτῶν· ἢ γήρας λιπα
ρόν. Ἐνγηράσασθαι, ἐν γήρα χρήσασθαι. Ἐν γλαυσὶν, ἐν γλαύκεσσιν. Ἐν γούνασι, ταῖς φρεσὶ καὶ μέλεσι. Ἐν γυάλοι
σιν, ἐν τοῖς κοιλώμασιν. Ἐνδαγεῖ, ἐμμανεῖ. Ἐνδαὲς, ἐν διανοίᾳ ἑκάστου. Ἐνδακοῦσα, καταπιοῦσα. Ἐνδαιαῖς,
ἐν ἐρημίᾳ. Ἐνδανδαίνει, ἀτενίζει· κατὰ τόλμαν. Ἐνδ' ἄνεμος πρῆσεν, ἐνέπρησε δὲ ὁ ἄνεμος· ἐνεφύσησεν· ἐγέμισεν·
ἐκόλπωσεν. Ἐνδαπέδῳ, ἐν τῷ ἐδάφει. Ἐνδάπιον, ἐγχώριον. Ἐνδ' ἄρ' ἔβη, ἀνέβη δέ. Ἐνδαιθύα, οὕτως ἀθη
νᾶ τιμᾶται παρὰ μεγαρεῦσιν, ἐπειδὴ εἰς αἴθυιαν ἀπεικασθεῖσα, ὑπὸ τὰ πτερὰ ἔκρυψε τὸν κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς
τὰ μέγαρα. Ἐνδάσαι, μερίσον. Ἐνδατεῖσθαι, ταυτόν ἐστι τῷ διαιρεῖν. ἡ δὲ τραγῳδία καὶ τὸ ἁπλῶς μερίζειν οὕτω
λέγει. Ἐνδατουμένη, ἐπιλαμβανομένη· μερίζουσα. Ἔνδαυλον, ὑλῶδες δασύ. Ἐν δέ, πρὸς τούτοις δέ· ἐν ἄλλοις δέ. Ἐν
δεδυκώς, ὁ ἐνδεδυμένος· οὐχ ὁ ἐνδύσας. Ἐνδεεῖ, χρείαν ἔχοντι· λειπομένῳ. Ἐνδεέστερος, ἐλλιπέστερος. Ἔνδεια, ἐ
λάττωσις τῶν ἀγαθῶν· ἢ πενία· πτωχεία· πεῖνα. Ἐνδείκνυσθαι ἔλεγον, τὸ κατηγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά.
Ἔνδεικτο, ἐσήμηνεν. Ἐνδεῖκται, οἱ κατήγοροι καὶ συκοφάνται. Ἐνδεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐλλείπεσθαι, καὶ χρημάτων καὶ στρατιωτῶν·
καὶ ἐνδεῖν, χρήζειν· ἢ καὶ τὸ δεσμεῖν. Ἐνδειξαμένῳ, ἀπολογησαμένῳ· ἔνδειξις γὰρ ἡ ἀπολογία. Ἐνδείξασθαι, ἀντὶ τοῦ κατη
γορεῖσθαι. ἰώσηπος· πολλοὺς γὰρ διὰ τὰ οἰκεῖα μίση καὶ διαφορὰς ἰδίας, ἐνδείξασθαι τοὺς αἰτίους. Ἔνδειξις, φανέρωσις·
ἀπολογία· ἢ δίκη φησὶν ὁ παλαμήδης, κατὰ τῶν τὰ δημόσια πωλούντων. Ἄλλως. Ἔνδειξις, εἶδος δίκης δημοσίας, ὑφ' ἣν ὑ
τοὺς ἐκ τῶν νόμων εἰργομένους τινῶν, ἢ τόπων· ἢ πράξεων· εἰ μὴ ἀπέχοιντο αὐτῶν, ὑπῆγον. πολλοὶ μὲν οὖν εἰσὶ λόγοι, ἐνδείξεως·
γνωριμώτατοι δὲ οἱ κατ' ἀριστογείτονος δημοσθένους. Ἐνδείξομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπερείσω τὸν λόγον· ὅθεν καὶ ἀριδείκετος κατὰ
τοὺς παλαιούς, πρὸς ὃν οἱ ἐντυχόντες ἀπερείδονται διὰ τὸ ἀξίωμα. Ἐνδείξω, ἐντινάξω. Ἕνδεκα κώπαις, κέλευσμα
ναυτικὸν· λέγεται ἐφ' ἕνδεκα κωπηλασίαις ἐκτεινομένων. Ἕνδεκα, ἀρχὴ ἐν ἀθήναις, ἐπιμελουμένη τῶν ἐν τῷ δεσμωτη
ρίῳ κατακρίτων· ἐφ' ἣν ἀνῆγον τοὺς κλέπτας, καὶ ἀνδραποδιστάς. Ἐνδεκάζοντας, ἀντὶ τοῦ ἐνεορτάζοντας· ἐν τῇ ἄλλῃ τὴν δε
κάτην ἄγοντας· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ θεοκρίνου. Ἐνδεκάπηχυ ἔγχος, πρὸς διαστολήν τινα εἴρηται καὶ σαφήνειαν· ὡς ἐγ
χοις δυναμένου καὶ τοῖς ξίφοις λέγεσθαι· ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ ἔγχος μερίσας εἰς δύο, δόρυ μὲν εἶπε τὸ ξύλον αὐτοῦ· αἰχμὴν δέ, ἄλλο ὂν
τὸν προλάμποντα σίδηρον. Ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει· λάκωνες. Ἐνδελεχεστάτης, συνεχεστάτης· καὶ ἀδιαλείπτου. Ἐνδε
λεχισμός, ἐπιμονή· ἡ συνήθης θυσία. Ἐνδελεχῶς, ἐπιμόνως· συνεχῶς· ἀδιαλείπτως. Ἐνδελιπές, παντελές. Ἐνδέ
ναι, γνῶναι. Ἐνδενδλεῖν, ἐμβλέπειν. Ἔνδενδρος, παρὰ ῥοδίοις ζεύς· καὶ διόνυσος ἐν βοιωτίᾳ. Ἐνδέξασθαι, παραλαβεῖν·
ἀκροάσασθαι· οὐδὲ φίλον λόγον ἐνδέξασθαι, παρὰ τῶν τὰ πολέμια ἔργα δρώντων. Ἐνδέξια, αἴσια· καλά· ἐπιδεξίως παρὰ
μόρῳ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ δεξιοῦ καθίσματος· ἐπὶ ἀγαθῷ συμβόλῳ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίως· καὶ ἐνδέξια οἰνοχοεῖν λέγεται, τὸ ἐπιδεξίως·
ἰστέον δὲ ὅτι οἰνοχοεῖν οὐ κυριολεκτεῖται ἐπὶ τοῦ νέκταρος, ἀλλὰ πάντως ἐπὶ τοῦ οἴνου· τίθεται δὲ κατὰ ἀνάγκην καὶ ἐπὶ νέκταρος·
οἰνοχοεῖν μὲν γὰρ νέκταρ, τὸ ἐγχέειν νέκταρ δίκην οἴνου. ἢ ἐνδέξια πᾶσιν ἔδειξεν ὁ κῆρυξ, ἤγουν δεξιᾷ χειρὶ φέρων ἄλλος
κλῆρον· ἢ ἐκ δεξιῶν ἱστάμενον τοῖς ἀριστεῦσιν, ἐν τῷ δεικνύειν ἄλλον· ἴσως δὲ καὶ ἀμφότερα εἰς ἃ χρήσιμον σὺν ἑτέροις μυρί
οις, καὶ τὸ ἐνδέξια πᾶσιν ἐκίρνα· καὶ ἡ παρὰ τοῖς παλαιοῖς δεξίωσις, καὶ ὁ τραγικὸς δεξιόστροφος ἄρης. Ἄλλως. Ἐνδέξια σήμα
τα· ὅτι δὲ αἱ ἀστραπαὶ καὶ αἱ βρονταὶ σήματα ἐνδέξιά ποτε γίνεται, καὶ ὡς χρηστὰ τὰ ἐνδέξια, πολλαχοῦ δηλοῦται. καὶ ὅτι
διόθεν ταῦτα λέγεται διὰ τὸ ἐξ ἀέρος εἶναι, ὅς ἐστι ζεύς. Ἐνδέ οἱ, ἦτορ· ἐν δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἡ ψυχή. Ἐν δέ οἱ κραδίη
στένει ἦτορ ἄλκιμον· εὐθεῖαν ἔχει τὸ κραδίη ἵνα λέγῃ, ὅτι στένει ἄλλῃ ἡ καρδία, δηλαδὴ τὸ ἄλκιμον ἦτορ ἢ δοτικήν, ἵνα
νοῆται ἐν τῇ καρδίᾳ στένει τὸ ἦτορ· καὶ ὑπονοεῖται ἀγγεῖον τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ καρδία· στένει δὲ διὰ τὸ ὑπέρθερμον· θερμὸς
γάρ ἐστι φύσει ὁ λέων. Ἐνδέοντι, ἐν τῷ χρησίμῳ· ἐν τῷ πρέποντι. Ἐνδέοντες, δανειζόμενοι. Ἐνδ' ἔπεσον, ταυτόν ἐστι
τῷ ἐπέπεσον, ὡς οἷα μετά τινος βάρους· ὅθεν καὶ ζαχρηεῖς πολεμισταί, οἱ ἄγαν βαρέως ἐπιπίπτοντες· οὕτω χρῆται τῇ λέξει
ὁ κωμικός· ἐν τῷ ὁ τιμοθέου δὲ πύργος, ἐμπέσοι γέ σοι. Ἐν δὲ ἐύτηρσι, τοῖς λώροις. Ἐν δὲ σθένος, ὦρσεν, ἑκάστῳ ἐνερ
ρώννυσεν. Ἐνδευκέα, ἐμφερῆ, ὅμοια. Ἐνδέχεσθαι, παραδέχεσθαι· πείθεσθαι· οὐκ ἐδῶν τοὺς βελισαρίου λόγους ἐνδέχε
σθαι. Ἐνδέχεται, ἀντὶ τοῦ ἐνδεχόμενόν ἐστιν· καὶ ἀντὶ τοῦ δ' ὅμως δέχεται· καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ δέχεται· καὶ ἐνδέχεται περὶ πα
τοῦντα πρὸς τὸ ὕειν· ἐνδέχεται αὔριον βρέξαι· τουτέστιν, ἵνα βρέξῃ ἢ οὔ. Ἐνδεχισθήσεται, ἐνβραδύνει. Ἐνδεχόμενόν
ἐστι, τὸ γίνεσθαι δυνάμενον· καὶ μὴ ἀδύνατον. Ἐνδεῶς, ἐλλιπῶς. Ἐνδηΐδες, αἱ νύμφαι ἐν κύπρῳ. Ἔνδηλοι, φανεροί. Ἐνδη
μεισάντων, ἐλθόντων. Ἐνδημία, παρουσία. Ἔνδημος, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ἐπίδημος δέ, ὁ ἐπιδημῶν. Ἐνδήμου, συγγενικοῦ.
Ἐνδημῶ, καὶ ἐπιδημῶ, τὸ αὐτό· καὶ δηλοῖ τὸ ἀφικνοῦμαι καὶ πάρειμι· οἷς ἐναντίον, τὸ ἀποδημῶ, καὶ ἐκδημῶ· καὶ ἀπὸ τούτου ὀνό
ματα, ἔνδημος· καὶ ἐπίδημος· ἔκδημος, καὶ ἀπόδημος καὶ τὸ πρᾶγμα, ἐνδημία· καὶ ἀποδημία. Ἔνδια, ὀδύνη· λεῖψις πράγμα
τος· ἢ ἡ μεσημβρία διατριβή. Ἐνδίαγρος, ἄρτεμις. Ἐνδιάει, ἔνεστι· διατρίβει. Ἐνδιάζεσθαι, σκιάζεσθαι· τοῦ ψελλοῦ
κορύμβοις ἐνδιάζεσθαι, τὸ σκιάζεσθαι φύλλοις. Ἐνδιάθετος, ἐκ ψυχῆς προσκείμενος· καὶ πᾶς λόγος ἐν νῷ λαμβα
νόμενος. Ἐνδιαθέτως, ὁλοψύχως· ἢ διηνεκῶς. Ἐνδιαθρύπτει, ἐμβλακεύει· σπαταλᾷ· τρυφᾷ· ἀπονοεῖ. παρὰ θεοκρίτῳ

Ἐνδιαιτᾶ, ἀρκέσει. Ἐνδιαιτώμενοι, ἐνδιατρίβοντες. Ἐνδιαιτᾶται, σύνεστι. διατρίβει. Ἐνδιέλω, μεσημβρίας ὥρα.
Ἔνδυες, ἔνυδρον. καὶ ἐνδίες ἵπποι, ἐν τῷ ἀδρίᾳ ἵπποι. καὶ λυκοσπάδες. καὶ λυκοφόροι. Ἐνδίεσαν, ποιητικὴ λέξις γινομέ-
νη ἀπὸ τοῦ ἐνδίημι. δηλοῦσα δὲ τὸ διέτριβον. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔοικεν εἶναι καὶ τὰ ἔνδια. ἤγουν, αἱ διατριβαὶ, παρὰ τῷ ὀππιανῷ. τι-
νὲς δὲ ἐνδίεσαν φασὶν, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλλον. πλεονασμῷ τοῦ δ. ἄλλοι δὲ ἐδίωκόν φασι τὸ ἐνδίεσαν. ἐκ τοῦ δίω, δίημι τὸ διώ-
κω. καὶ ἐνδίεσαν, ἐπεδίωξαν. ἐπώτρυναν. ἐσπούδασαν. Ἐνδίκη, ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἱμέριος. ἣ πολλὰ ἂν ἡ πόλις βασιλεῖ
ἐνδίκῃ μέμψεται. Ἔνδικον, δίκης ἄξιον ἢ δίκαιον. Καὶ γὰρ ὁ μιθριδάτης, τὰ ἄλλα ἔνδικος ἦν βασιλεύς. Ἔνδικος,
δίκαιος. ἄξιος. Ἔνδινα, τὰ ἔντερα, τὰ ἔνδον τῶν ἰνῶν ὄντα. οἱονεὶ ἔνια τινὰ ὄντα. τὰ ἐντὸς τῶν ἰνῶν. ἢ ἁπλῶς τῶν μελῶν. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἐντὸς εἶναι. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι, ὡς ἀνθρώπινος. Ἐνδίνοισιν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις. ἔστι δίνη. ὃ σημαίνει τὴν συστροφήν.
τὸ οὐδέτερον, τὸ δῖνος. τοῦ δίνους. τοῖς δίνεσι. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν δίνοισιν. Ἐνδίνων, τῶν μελῶν. ἀπὸ τοῦ ἐνδύσασθαι τῷ θώ-
ρακι. καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις. Ἔνδιοι ὡς ὁ γεωγράφος ἑρμηνεύει, οἱ κατὰ μεσημβρίαν. ὅτι δηλαδὴ ἐνδεῖ καὶ οὐκ ἐπαύξεσθαι
δοκεῖ, ἀλλὰ φθίνει ἡ ἡμέρα. ὅθεν ἡ δείλη. ἡ ἐνδέουσα τῆς ἕλης. καὶ κεῖται ἡ λέξις ἐν ὀδυσσείᾳ. σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ
ἐνταῦθα, καὶ τὴν χωρικὴν ἀλήθειαν. φάμενοι τὴν ἐξ ἀρήνης ὁδὸν εἰς ἀλφειὸν, ἐκ πρωΐας ἕως καὶ εἰς μεσημβρίαν εἶναι. φη-
σὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, ὅτι νυκτεύσαντες ἔνδιοι πρὸς τὸν ἀλφειὸν ἀφικνοῦνται. τινὲς δὲ τὸ ἔνδιοι, ἀντὶ τοῦ ἱδροῦντες. ὡς οἷον
ἐνίδιοι παρὰ τὸ ἴδος. καὶ τὸ ἰδίειν. καὶ ἐν συγκοπῇ, ἔνδιοι. ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὸν ὑγρὸν δία, ὅ ἐστιν ἀέρα. ὅθεν καὶ τὸ διαίνειν, καὶ τὸ
διέμενος δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀκολούθως δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ἔνδιος, ὁ διερός. ὁμοίως τῷ τρόμος, τρομερός. Ἐνδίοις, ὀρθι-
νίοις. Ἐνδιομείοις ἡράκλεια. ὑπερίδης κατὰ κόνωνος. τῆς ἐνδιομείοις ἀγομένης ἑορτῆς τῷ ἡρακλεῖ. μνημονεύουσι καὶ οἱ
κωμικοί. Ἔνδιος πρωτεὺς, δηλοῖ τὸν μεσημβρινὸν, ἤτοι τὸν ἐλθόντα περὶ μεσημβρίαν ὥραν ταύτην θερμὴν ὅ ἐστιν ἰδί-
ειν. ὅ ἐστιν ἱδροῦν ἡλίου καίοντος. ἵνα εἴη ἔνδιος, οἱονεὶ ἐνίδιος, ὅθεν καὶ ἴδος φασὶ τὸ θερινὸν κατάστημα. οἷον, ἴδει ἐναίθα-
πάτῳ. καὶ καῦμα ἰδάλιμον. ὅτι δὲ ἔνδιον οὐδετέρως λέγεται καὶ ἡ διατριβὴ, δηλοῖ ὁ ὀππιανὸς, ἔνδια πέτρης εἰπὼν τὰς
διατριβάς. οὐκ ἂν δὲ ἀπᾴδοι ἔνδιον ἑρμηνεῦσαι, καὶ τὸν ὡς εἰπεῖν ἐναέριον. ἵνα ᾖ, ὁ πρωτεὺς ἐνάλιος μὲν τὰ πρωΐνα, ἔν-
διος δὲ τὰ περὶ μεσημβρίαν. ὡς τηνικαῦτα ἔνδιος. ἤτοι ἀέριος ἐλθὼν ἀττικῶς φάναι. διὸ καὶ ἔνδια οὐχ ἁπλῶς αἱ ὁπουδή-
ποτε διατριβαὶ, ἀλλ᾽ αἱ ὑπὲρ γῆν καὶ τὸν κατ᾽ αὐτὴν ἀέρα. Ἐνδίσματα, ἐναλίσματα. Ἐνδισταγμῷ, ἐν φροντίδι. Ἐν-
διῶνται, μεσημβριάζοισιν. Ἐνδόθρας, τὰς ἀποκοπὰς τῶν νεοδόξων δερμάτων. Ἐνδοῖ, ἀντὶ τοῦ ἔνδον ἐστὶ παρὰ θεοκρίτῳ.
τοπικὸν ἐπίρρημα. ὡς τὸ, μεγαροῖ. πυθοῖ. ἀντιπίπτει δὲ τούτοις τὸ οἴκοι. Ἐνδοιάζοντες, διστάζοντες. ἀμφιβάλλοντες.
Ἐνδοίαστον, τὸ ἀμφίβολον. Ἐνδοιέμενοι, ὅσοι ἀπὸ ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων. Ἐνδοιῇ δὲ, ἐνδισταγμῷ δέ.
Ἐνδοιίπναι, οἱ ἀπὸ ἑπτὰ πατέρων καὶ μητέρων ἀνάγοντες τὸ γένος. Ἐνδοκῇ, ἐν ἐπιβουλῇ. Ἐνδοκία, ἡ μήτηρ
παρὰ ἀθηναίοις. Ἔνδοκος, ἕδρα. Ἐνδομαρία, ἡ κτῆσις. ἢ παροιμία. Ἐνδομενία, κτῆσις. ἢ ἀποσκευή. Ἐνδομυχὶ,
ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ. Ἐνδόμυχοι, κάτοικοι. Ἐνδόμυχος, σκοτεινός. ἀπόκρυφος. δαμάσκιος. οὕτω δὲ ἐνδόμυχος ἐγε-
γόνει, καὶ σιωπηλὸς ὑπὲρ τούτοις ἃ κρύπτειν ἐδοκίμαζεν, ὥστε μὴ δὲ ἐρωτώσῃ τῇ μητρὶ λέγειν, ὅπη ἀπίοι. Ἔνδον, ἐντός.
καὶ ἐντοῖ ποιητικῶς. τὰ ἄλλα στάσιν ἀεὶ δηλοῦσιν. Ἔνδον εἰσέρχομαι, βάρβαρον. ἔνδον γάρ ἐστι, καὶ ἔνδον εἰμὶ, δόκιμον. δὲ τὸ
οὖν, εἴσω παρέρχομαι λέγειν. ἔσω δὲ διατρίβω, οὐκ ἐρεῖς. ἀλλ᾽ ἔνδον διατρίβω. Ἔνδοξος, ὁ καὶ ἡ. καθολικῶς πάντα τὰ
ἐπίθετα σύνθετα κοινά ἐστιν ἑκατέρου γένους. καὶ ἔνδοξος παρὰ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὴν δόξαν ἔχειν. Ἐνδόσθια, ἔγκατα. Ἐνδό-
σιμος, κινήσεως καὶ ἀρχῆς αἴτιος. ὁ δὲ ψαλμός. αἴτιος ἐνδόσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. καὶ ἔνδοσις ὁμοίως. Ἐνδουμέναι, καταδυόμε-
ναι. ἀριστοφάνης. Ἐνδούμεναι, ἐνδεσμεύοντες. ἢ δεσμούμενοι. Ἐνδοῦναι, παραδοῦναι. ἢ καὶ εἶξαι. Ἐνδούπησα, ἐνέπεσα.
Ἐνδοὺς, ἀραιώσας. Ἐνδρανὸς, πρακτικός. Ἔνδρατα, τὰ ἐκδερόμενα σὺν τῇ κεφαλῇ, καὶ τοῖς ποσίν. Ἐνδριώνας,
δρόμος παρθένων, ἐν λακεδαίμονι. Ἐνδρομίδες, ὑποδήματα. ἀττικῶς εἴρηνται παρὰ τὸν δρόμον, τὰ εἰς τὸν δρόμον ἐπι-
τήδεια. Ἐνδρομώ, ἡ δημήτηρ ἐν ἀλικαρνασσῷ. Ἔνδροσον, ἔμμουσον. ἔλλογον. ἔμμετρον. καὶ ὅσα οὕτω παράγονται ἐν συν-
θέσει ὄντα τῆς ἐν προθέσεως, μίαν ἔχουσιν ἀκολουθίαν. καὶ ταυτὸ δύνανται τοῖς μετουσιαστικοῖς. ἔνδροσον γὰρ, τὸ ἐν δρό-
σῳ. ταυτὸν τῷ παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐρσήεν, καὶ τὸ ἔμμουσον. τὸ ἐν μούσῃ καὶ ῥυθμῷ. καὶ ἔλλογον, τὸ ἐν λόγῳ. καὶ ἔμμετρον, τὸ
ἐν μέτρῳ. Ἔνδρυον, καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον. Ἐνδυασμὸς, ἀμφιβολία. δισταγμὸς. καὶ ἀπορία. Ἔνδυδαν, ἔσω-
θεν. Ἐνδύεσθαι ὅταν σημαίνῃ τὸ ἐμβαίνειν, ἤτοι τὸ εἰσδύεσθαι, δοτικῇ συντάσσεται. ὅταν δὲ σημαίνῃ τὸ ἐνδύεσθαι,
τὸ περιβάλλεσθαι, ὁμοίως δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. οἷον ἐνδύεται τὸν χιτῶνα. Ἐνδυκὲς, περισσεύει τὸ κ, ὡς φησι τρύφων. ἔ-
στι γὰρ ἐνδυὲς, τὸ μετὰ πολλῆς κακοπαθείας γινόμενον προσηνὲς, καὶ ἡδύ. καὶ ἐνδυκέως, ἐξ αὐτοῦ. ἢ ἐνδυκὲς, συνεχὲς. συνε-
τόν. ἀφελὲς, ἀσφαλὲς. γλυκύ. πρόθυμον. εὔνουν. πιστόν. ἐπιμελές. Ἐνδυκέως, ἐπιμελῶς. σπουδαίως. ὅπερ οὐ φιλεῖται
μὲν πεζολόγοις ῥήτορσι. δηλοῖ δὲ τὸ ἐπιμελῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ δέκω τὸ δεξιοῦμαι. τραπέντος τοῦ ε, εἰς ο. κατὰ κίνησιν ὀνο-
ματικήν. εἶτα τοῦ ο μεταβληθέντος εἰς υ, αἰολικῶς. καὶ ἐνδυκέως φιλέειν καὶ πέμπειν παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ο, ἤγουν φιλεῖ
καὶ τιμᾷ ἐπιμελῶς, ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. Ἐνδύκιον, πιστόν. φίλον. ἐμφερές. βέβαιον. ἀποκρύφιον. Ἐν-
δύλω, ἔνδοθεν. Ἐνδυμίων κάρ. ἀριστοφάνης τὸν ἐνδυμίωνα ὃν κάρα φησὶ διὰ τὸ περὶ τὸ λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθά-
φθαι. σαπφὼ δὲ καὶ νίκανδρος ἱστορεῖ περὶ τοῦ τῆς σελήνης ἔρωτος ἐν δευτέρῳ εὐρώπης. λέγεται κατέρχεσθαι εἰς τὸ ἄν-
τρον τὴν σελήνην πρὸς ἐνδυμίωνα. ἐπιμενίδης δὲ αὐτὸν παρὰ θεοῖς διατρίβοντα ἐρασθῆναί φησι τῆς ἥρας. διό-
περ διὸς χαλεπήναντος, αἰτήσασθαι διαπαντὸς καθεύδειν. ἴβικος δὲ ἐν πρώτῳ ἤλιδος, αὐτὸν βασιλεῦσαί φησι. τινὲς
δὲ διὰ πολλὴν δικαιοσύνην ἀποθεωθῆναί φασιν αὐτὸν, καὶ αἰτήσασθαι παρὰ διὸς, ἀεὶ καθεύδειν. φασὶ δὲ αὐτὸν οἱ
μὲν, σπαρτιάτην. οἱ δὲ ἠλεῖον. ἔνιοι δὲ ἀναιροῦσι τὸν περὶ τῷ ἐνδυμίωνος ὕπνῳ μῦθον. φιλοκύνηγον γὰρ αὐτὸν γενόμενον,
νύκτωρ πρὸς τὴν σελήνην κυνηγεῖν. διὰ τὸ ἐξιέναι τὰ θηρία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐπὶ τὰς νομὰς, τὰς δὲ ἡμέρας ἐν
σπηλαίῳ αὐτὸν ἀναπαύεσθαι. ὥς τινα οἴεσθαι πάντοτε αὐτὸν κοιμᾶσθαι. ἄλλοι δὲ ἀλληγοροῦσι τὸν μῦθον λέγοντες, ὡς
ἄρα ἐνδυμίων πρῶτος ἐπεχείρησε τῇ περὶ τὰ μετέωρα φιλοσοφίᾳ. παρασχεῖν δὲ αὐτῷ τὰς ἀφορμὰς τὴν σελήνην. ἐν-

τι φωτισμοῖς, καὶ κινήσεσι· διὸ καὶ νύκτωρ σχολάζοντα τούτοις ὕπνῳ μὴ χρῆσθαι· κοιμᾶσθαι δὲ μεθ' ἡμέραν· τινὲς δὲ τῷ ὄντι φίλυπνόν τινα γεγονέναι τὸν ἐνδυμίωνα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία ἐνδυμίωνος ὕπνος, ἀντὶ τοῦ πολὺ κοιμώμενον· ἢ ἀμελῶς τι πράττοντος· ὡς δοκεῖν κοιμᾶσθαι. καὶ θεόκριτος μέμνηται· Ζαλωτὸς μὲν ἐμὶν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων ἐνδυμίων. Ἐνδῦναι, εἰσδῦναι· εἰσελθεῖν. Ἐνδύνεν, ἐνεδύσατο. Ἐνδύο, ὡς ἡμεῖς τὸ ταχέως· μένανδρος ἐφεσίῳ· Παρέσομαι γὰρ ἔνδυο. Ἐνδύομαι, ἀμπέχω· ἔχω· ἀναβάλλομαι· ἐνδύω· περιβάλλω. Ἐνδυομενία· τὴν μὲν ἐνδυομενίαν ἅπασαν ἐκ τοῦ οἰκιδίου ἐξήρπασαν καὶ τὰ ἔπιπλα. Ἐνδυσάμενος, καὶ ἐκδυσάμενος, ἀντὶ ἱματίων· καὶ περιδύσας συνέσιος· Πεσοῦντα δὲ ἤδη περιδύσας τὰ ὅπλα. Ἐνδυσίν ἐστι, τὸ δυσὶ μόνοις ὑπάρχον· ὡς ὁ πατὴρ ἐν υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Ἔνδυσις, κατάδυσις. Ἐνδυτά, περιβλήματα· ὡς τό, ἐνδυτὰ καὶ ξανθοῖς ἐκρέμασε πλοκάμοις. Ἐνδύτας, αὐλωτὸς στάμνος. Ἐνδύω, καὶ ἀποδύω, καὶ ἐκδύω σε· καὶ περιδύω σε τὰ ἱμάτια αἰτιατική. Ἐνδωρότερον, ὠμότερον· ἀκρατέστερον. Ἐνδώσειν, ὁρέσαι· προστάξαι· καιρὸν δὲ τῆς διαβάσεως καὶ τρόπον αὐτὸς ἐνδώσειν ἔφη. Ἐνδώσω, ἀποσημανῶ· παρέξω· δηλώσω. Ἐνεακρέζειν κυρίως, τὸ ἐν ἔαρι διάγειν. Ἐνεαρίσαι, τὸ ἦρος που διάγειν· ἐγχειμάσαι δέ, τὸ χειμῶνα· ἐνθερίσαι δέ, τὸ θέρος· τὸ δὲ μετοπωρίσαι, ἄχρηστόν ἐστιν. Ἐνέβαλεν, ἔτυψεν· ὡς τό, Ὁ δὲ κρίνας τοῦτον ἀδικεῖν, πληγὰς ἐνέβαλεν. Ἐνέβη, ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθε. Τῶν δὲ συνήθων τις αὐτοῦ ἐνέβη, τῷ ποδὶ λακτίσας κείμενον τὸν ταῦρον. ἡ γὰρ ἐν πρόθεσις, δηλοῖ τὸ ἐπάνω καὶ τὸ ἐντός· οἷον ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο· ἤγουν, ἐπάνω λίθων· καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἐστίν, οἷον, ἐντὸς τοῦ οἴκου. Ἐνέβρια· τὰ θνησίδια οὕτως ἔλεγον οἱ παλαιοί. Ἐνεβριμήσατο, μετ' ὀργῆς ἐλάλησεν· ἢ ἐνεβριμήσατο μετ' αὐστηρότητος ἐπετίμησεν. Ἐνέβριον, ἐνεκύουν. Ἐνεβύσαμεν, ἐπληρώσαμεν· ἐφράξαμεν· ὅμηρος. Ἐνεγκαμένη, ἡ πατρίς. Ἐνέγκασθαι, ἐνέγκαι· φέρειν. Ἐνέγκατε, φέρετε. Ἔνεγκον, ἔνεγκε. Ἐνεγκοῦσαν, τὴν μητέρα· ἢ τὴν πατρίδα λέγει. Ἐνέγκω, σημαίνει τὸ [illegible], καὶ τὸ κομίζω. Ἐνέγκω ἄχρηστον, καὶ ὁ μέλλων αὐτοῦ· ἀντ' αὐτοῦ δὲ φέρω· ὁ μέλλων οἴσω· ὁ ἀόριστος ἤνεγκα· ὁ δεύτερος ἤνεγκον· ἐκ τούτου δὲ ἀπαρέμφατον, ἐνεγκεῖν· καὶ ἐνέγκαι· ἀπὸ τοῦ πρώτου τὸ προστακτικὸν ἔνεγκαι· τὸ δεύτερον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐνεγκάτω, ὡς παρ' ἀπάτω· τὸ εὐκτικὸν ἐνέγκοιμι, καὶ ἐνέγκαιμι· ἀπὸ τοῦ πρώτου τὸ ὑποτακτικόν, ἐνέγκω· ἡ μετοχὴ ὁ ἐνεγκών· τούτου γοῦν τὸ παθητικὸν ἄχρηστον· ὁ ἀόριστος ἠνεγκάμην, ἀντὶ τοῦ ἔλαβον· τὸ ἀπαρέμφατον ἐνέγκασθαι· τὸ προστακτικὸν ἔνεγκαι· τὸ εὐκτικὸν ἐνεγκαίμην, ἡ μετοχὴ ὁ ἐνεγκάμενος· καὶ ἐνέγκωμαι, αὐθυπότακτον, καὶ ἐνέγκῃς. Ἐνεδέχετο, ἐνεσήμηνεν· ἐνετείλατο. Ἐνεδέχοντο, παρελάμβανον· εἰσεδέχοντο· Οἱ δέ, τὸν κιννέαν ἐνεδέχοντο. Ἐνεδιάσθη, εἰσενεπλάκη. Ἐνεδίδου, ἐχαυνοῦτο. Ἐνεδοίαζεν, ἠμφίβαλλεν. Ἐνέδρα, ἔγκρυμμα· ἐν ᾗ κάθηνταί τινες, μέχρις ἂν ἕλωσιν οὓς ἂν ἐπιβουλεύσωσιν. Ἐνεδρεύει, δόλον μηχανᾶται. Ἐνεδρεύω, καὶ συνεδρεύω, καὶ παρεδρεύω· καὶ προσεδρεύω· ταυτοσήμαντα. Ἐνέδρη, ἐνεδρεύθη. Ἐνέδυ, καὶ εἰσέδυ τὸν ἄνθρωπον μανία, τὸ εἰς βάθος σημαίνει. Ἐνένικεν, ἐνέβαλεν. Ἐνεθῆναι, ἐμβληθῆναι· ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω· καὶ ἐμβάλλω· καὶ συνθέσει ἐνίημι· ἐνήσω, ὁ παρακείμενος ἐνεῖκα· ὁ παθητικός, ἐνεῖμαι· ὁ ἀόριστος ἐνείθην· ὃ καὶ ἐνέθην εὕρηται· ὡς ἀφέθην· καὶ παρέθην· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι ἐνέθην· ης· η· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐνεθῆναι. Ἐνέθορεν, ἐνεπήδησεν. Ἐνεθουσία, ἐπεμαίνετο. Ἐνέθριξεν, προσωρμίσθη. Ἐνεθρίωσαν, θρῖον ἐποίησαν· ὅ ἐστι βρῶμα. Ἐνεθυμίαζον, ἐνεθυμούμην. Ἐνεῖκαι, σημαίνει τὸ ἐνέγκαι· καὶ ἐνεια ἀττικοί, ἐνῆθεν· ἢ ἐνεῖκαι, ὅ ἐστιν ἐνέγκαι· κοινὸς πρῶτος ἀόριστος· ὁ ἤνεγκα· καὶ ποιητικῶς, ὁ ἐνεῖκα· δεύτερος δὲ ἀόριστος τοῦ ἐνεῖκαι, οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· ἀντ' ἐκείνου δέ ἐστι, τὸ ἐνεγκεῖν. Ἐνειδέασεν, ἐν διαφοραῖς. Ἐνειδημένοις, πορθήσαντας. Ἐνείη, ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν· οὕτως ἀριστοφάνης· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Ἐνέεικαν, ἤνεγκαν. Ἐνέκειντο, ἐπιμόνως ἠχολοῦντο· ὡς τὸ εἰ δή τι ἐλέλειπτο, ἁρπασάμενοι ἐνέκειντο τῇ πολιορκίᾳ. Ἐνείκασθαι, ἐνεγκεῖν· καὶ ἐνεῖκαι. Ἐνέκαψα, ἐξέπτυσα κατὰ βδελυχθείς, ὀσφρόμενος ἐνέκαψα. Ἐνεκότει, ἀττική· ἐμνησικάκει· ὠργίζετο. Ἔνεικε καὶ ἐνείκατε, καὶ τὰ τοιαῦτα, δίχα μὲν προθέσεως ἀντὶ τοῦ φέρειν καὶ κομίζειν λέγεται· μετὰ δὲ προθέσεως γίνονταί τινες ἐν τούτοις διαφοραί· οἷον συνενεγκεῖν μὲν λέγεται, τὸ λυσιτελεῖν· συνδιενεγκεῖν δέ, τὸ συνδιαβαστάσαι φορτίον· ἢ καὶ φροντίδα τινά· διενεγκεῖν, τὸ διαφέρειν· περιενεγκεῖν δέ, τὸ κύκλῳ ἀγαγεῖν· μετενεγκεῖν δέ, τὸ μετακομίσαι· παρενεγκεῖν, τὸ παραγαγεῖν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀπαγαγεῖν· ὑπενεγκεῖν δέ, τὸ ὑπομεῖναι· ὑπερενεγκεῖν δέ, τὸ ὑπερτηρῆσαι, καὶ ὕπερθεν φέρεσθαι· εἰσενεγκεῖν δέ, ἔσω ἀγαγεῖν· οὐ ἀνάπαλιν τὸ ἐξενεγκεῖν· τὸ μέντοι ἀνενεγκεῖν, ἔχει πλείω τινὰ διατριβήν· ὅτι μὲν γὰρ ἀνενεγκεῖν λέγεται καὶ τὸ ἀναγαγεῖν τι, καὶ τὸ ἀναβῆναι, δηλοῖ τὸ εἰς τὸ κωρύκιον ἀνενείκαντο· ἤγουν ἀνέβησαν, καὶ ἐς σπάρτην ἀνενείκαντο· καὶ ἄλλοι ἀνέβησαν· ὅτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνέπνευσε κεῖται κατὰ παυσανίαν, δηλοῖ θεόπομπος εἰπών· ἄφωνος ἐγένετο· ἔπειτα μέντοι πάλιν ἀνηνέχθη. Ἔνεικε, προστακτικόν, βοηθεῖ τοῖς μεθ' ὅμηρον εἰς τὴν διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφὴν τοῦ ἕνεκεν. Ἐνείκεσέ τ' ἂν τὴν παρ' ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν ἐφιλονείκησεν ἀντικρὺ καὶ ὅ φασι, κατὰ πρόσωπον. Ἐνείκησεν, ἐκακολόγησεν· ὕβρισεν· ἐνίκησε δέ, ἀντὶ τοῦ ἐμάστιξεν, η καὶ ι. Ἐνείκω, ἀντὶ τοῦ ἐνέγκω λέγουσιν οἱ ἴωνες, ἀφαιρούμενοι τὸ γ καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπεντιθέμενοι τὸ ι. ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται. Ἐνείλημμα, ἡ θήκη τοῦ δόρατος· σημαίνει δέ, καὶ τὸ τοῦ ὀστρέου ὄστρακον. Ἐνείληται, ἐζημίωται. Ἐνείλλοντες, ἐμβάλλοντες· θουκυδίδης· ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλαντες, ἐσέβαλον εἰς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους. Ἐνείμαντο, ἐμέρισαν. Ἔνειμας· παρ' ἀνδρὶ ἐπειδὴ ἐν τῷ οὐ μάντεως ὅπα ἔνειμας, οὐ χρόνῳ μακρῷ· ἔνειμας ἀντὶ τοῦ ἔμεινας. ὁμοίως μανά, ἀντὶ τοῦ νᾶμα· καὶ χόλος, λόχος· καὶ μῦθος, ἀντὶ τοῦ θυμός· καὶ παρὰ λυκόφρονι πέλας· καὶ λέπας, παρ' αὐτῷ δύο στίχοις συνεχεῖς· ὧν τὸ μὲν πέλας, τὸ ἐγγὺς δηλοῖ· τὸ δὲ λέπας, ὀρεινὴν τραχύτητα· ἐξ ὧν καὶ λεπαία χθὼν τραγικῶς ἡ ὀρεινή· δοκεῖ οὕτω τετυπῶσθαι καὶ ἡ λακέρυζα, παρὰ τὸ κελαρύζειν· τοιούτου τρόπου καὶ τὰ αἵματα ἱάματα· καὶ ἕτερα. Ἐνεματιδῶν, ὁ τὰ ἐμπάσματα τοῖς ἀνδράσιν ἐκτιθείς. Ἔνειμεν, σημαίνει τὸ ὑπάρχομεν· τρίτην δὲ ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν· τὸ γὰρ ἁπλοῦν ἄλλου, εἰ μέν ἐστι· πᾶν δὲ ῥῆμα ὀξύτονον, ἐν τῇ συνθέσει βαρύνεται. Ἔνειμεν, ἔδωκεν. Ἔνειμι, ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχω· εἴσειμι, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχομαι· σύνειμι, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι· καὶ ἀντὶ τοῦ συνυπάρχω· τοῦτο δὲ καὶ ἀντὶ ὁμιλίας καὶ συνουσίας λέγεται· πρόσειμι, ἀντὶ τοῦ προσέρχομαι· πρόειμι ἀντὶ τοῦ προέρχομαι· ἄνειμι, ἀντὶ τοῦ ἀνέρχομαι· κάτειμι, τὸ ἐναντίον τούτου· δίειμι τὸ γράμμα, ἤγουν διέρχομαι· μέτειμι λόγοις, ἤγουν μετέρχομαι· καὶ μέτειμι τινά, ἀντὶ τοῦ

κολάζω. πάρειμι, ἀντὶ τοῦ παρών εἰμι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. περίειμι, ἀντὶ τοῦ περιέρχομαι. ἄπειμι, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι
καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν μὲν, ὅτι ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι συντίθεται, καὶ τῶν πληθυντικῶν, ὅτι ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑ-
πάρχω. οἷον ἔνεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχουσιν. εἴσεισιν, ἀντὶ τοῦ εἰσέρχεται. ἔξεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐξέρχεται. σύνεισιν, ἀντὶ τοῦ συνέρ-
χεται. πρόσεισι, καὶ ἄνεισι, κάτεισι δίεισι. μέτεισι, πάρεισιν, ἀντὶ τοῦ παρόντες εἰσίν. ἔπεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεται. πε-
ρίεισι, καὶ ἄπεισι, ταῦτα πάντα διὰ διφθόγγου γράφεται. Ἐνείοις, πράοις. ἢ πρᾴας. Ἐνειπή, ἀπειλή. Ἐνείραντες,
ἐμπερονήσαντες. Ἐνείρατο, ἐπέκλεισεν. Ἐνείργω, κωλύω. Ἐνειρείας, συναλλαγάς. Ἐνειρμένος, συμπεπλεγμέ-
νος. ἐνειρμένος πέδαις. Ἔνειρον, ἐνέβαλον. Ἐνείρω, ἐμπερονήσω, συμπλέξω. συνάψω. εἴρω οὖν, σημαίνει τὸ ἀρῶ. τὸ ἁρμό-
ζω. τροπῇ τοῦ α εἰς ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἴρω. ὁ μέλλων ἐρῶ. ὁ ἀόριστος εἶρα. καὶ συνεῖρα. καὶ παρενεῖρα. τὸ συνέβαλον. συνέ-
πλεξα. Ἐνεὶς, ἐνθέμενος. Ἐνεῖσα, ἐμβαλοῦσα. Ἕνεισι, καὶ ἕξεισι. ταῦτα εἰ μὲν δασύνεται δύο μέρη λόγου εἰσὶ καὶ
ἔχει τὸ ἓν καὶ ἓξ ἀριθμητικόν. εἰ δὲ ψιλοῦται ἓν μέρος λόγου εἰσὶ, καὶ ἔχει τὴν ἐν καὶ ἐξ πρόθεσιν. Ἐνεῖχον, ἐχόλουν. ὠργί-
ζοντο. Ἕνεκα. καὶ ἕνεκεν ἀττικοὶ γράφουσιν. ἅπερ ἐνίοτε ἔξωθεν λαμβάνουσιν. οἷον, τῆς ἀρετῆς, ἀντὶ τοῦ, ἕνεκα τῆς ἀρετῆς.
καὶ συντάσσουσιν αὐτὰ γενικῇ. οἷον οὐ γὰρ ἐγὼ ἕνεκα Τρώων ἤλυθον αἰχμητάων. καὶ ἕνεκα τῆσδε τῆς ὕβρεως. εἵνεκα καὶ εἵνεκεν
ποιηταὶ χρῶνται. ὡσαύτως δὲ καὶ οὕνεκα. ὃ συντάσσουσι ῥήματι, ἀντὶ τοῦ διότι τοῦτο λαμβάνοντες. ὅμηρος. οὕνεκα τὸν χρύ-
σην ἠτίμησ᾽ ἀρητῆρα. Ἐνέκειντο, ἐπιμόνως ἠκολούθουν. Ἐνεκὲς, εἰς τρίτην. Ἐνεκολάβησας, ἄκολος, ψωμός. ὅθεν
τὸ ἐνεκολάβησας, ἀντὶ τοῦ κατεπέπωκας. Ἐνεκοπτόμην, ἐνεποδιζόμην. Ἐνεκότουν μοι, ἐμήνιαζον. ἐμνησικάκουν.
Ἐνέκοψεν, ἐνεπόδισεν. Ἐνεκρίκωσεν, ἀντὶ τοῦ ἐνέδησεν ἴωνες λέγουσιν. Ἐνέκρινον, τοῖς καλῶς συνηρίθμησαν. Ἐνέ-
κρουσεν, προσέβαλεν. ἐπέχεν. Ἐνέλειπεν, εἴασεν. Ἐνέλειψε, παρέλειψεν. Ἐνελέκησα, ἐπάτησα. ἐψόφησα. Ἐνε-
λίκισεν, ἐνεκύλισεν. Ἔνελεν, ἐβόησεν. εἶχεν. Ἐνελίπανεν, ἐπήγνυσεν. ἔπηξεν. Ἐνελλεδανοῖσι δέοντο, ἐν τοῖς δεσμοῖς
ἐδέσμουν. Ἐνελὸς, νεβρός. Ἐνελόχησεν, ἐνήδρευσεν. Ἐνελυκὶς, δημήτηρ ἐν σάμῳ. Ἐνεμέσα, ἐμέμφετο. ἢ ἐμέμψα-
το. Ἐνέμοντο, ἐκαρποῦντο. ᾤκουν. Ἐνεννηκοντάπολις κρήτη, ἐν ὀδυσσείᾳ. καὶ ἐν ἰλιάδι ἑκατόμπολις καθότι περιπέτειαν ἀ-
ναστατωθῆναι γάρ φασι δέκα πόλεις ὑπὸ ἰδομενέως ἐπανελθόντος ἐξ ἰλίου, ὅτι λεῦκος αὐτὸν ἀπήλαυνεν. ὃν θετὸν παῖ-
δα ὄντα φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε δράκοντα θρεπτόν. ὡς λυκόφρων φησί. τὰς δὲ τοιαύτας δέκα πόλεις προσ-
κτισθῆναί φασιν, ὕστερον μετὰ τὰ τρωϊκά, καὶ οὕτω μέν τινες συνεβίβασαν. τὴν ἐν ἰλιάδι μὲν ἑκατόμπολιν, ἐνταῦθα ἐνε-
νήκοντα. ἕτεροι δὲ, οὐ χωρισμένως ἐκεῖ νοοῦσι τὴν ἑκατόμπολιν. ἀλλ᾽ ἁπλῶς τὴν πολύπολιν. καὶ εἴωθεν οὕτω παραλαμβάνε-
σθαι τὸ ἑκατὸν, διὰ τὸ πρεσβεῖον τοῦ ἐν πλῳ ἀριθμοῦ. καθὸ τὸ ἑκατόνθυσανοι καὶ ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσιν. ὥς τι ἑκα-
τόμπολις κρήτη ἡ πολύπολις. ἢ ἄλλως ἑκατὸν ἔχουσα πόλεις. ὥσπερ ποτὲ καὶ ἡ λακωνική. Ἐνένητο, ἐνενόητο. Ἐνένιπτεν,
ἐκακολόγησεν. ἐπέπληξεν. ἐλοιδόρησεν. ὠνείδισεν. Ἐνέμοντο, ἐκαρποῦντο. ᾤκουν. Ἐνέντος, ἐμβαλόντος. Ἐνέξεται, ἐν-
σχεθήσεται. Ἐνεόλκιον, ἰσόρροπον. Ἐνεὸν, κωφὸν, καὶ μωρόν. ὅθεν καὶ ἀμνήμων. Ἐνεὸν, ἐν ταῖς ἐμβάσιν, ἐκολύμβων.
ἐνηχόμην ἐν τοῖς ὑποδήμασιν. ἐμβάδες δὲ ἐρρέθησαν, ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν αὐτοῖς. ἀριστοφάνης. Ἐνεὸς, ὁ ἄφωνος οὐχ ὁ ἠ-
λίθιος, ἀπὸ τοῦ τὴν ἰωνὴν (?) παρ᾽ ἑαυτῷ ἔχειν. Ἐνεόχμωσεν, ἐκίνησεν. ἠλλοίωσεν. ἐκαινοποίησεν. Ἐνεπάγησαν, ἐνε-
πήχθησαν. ἐνηλώθησαν. ἐνέπεσον. Ἐνεπάρην, ἐνέπεσον. Ἐνεπάρησαν, συνεπλάκησαν. Ἐνεπαρῴνησαν, ἐνύβρι-
σαν. Ἐνέπασσεν, ἐνέβαλλεν. ἐνεποίκιλλεν. Ἔνεπε, λέγε. Ἐνέπειρον, πείρω ἔπειρον καὶ ἐνέπειρον. Ἐνέπεσε, συ-
νέβη. ἐγένετο. Ἐνεπηκόω, εἰς ἐπήκοον παντός. Ἐνεπίδημον ἡμῖν, ἔνδημον εἶναι. Ἐνέπλεον, ἐβίουν. Ἐνεπλέχθην τού-
τοις. καὶ ἐν τούτοις. Ἐνεπιμπλήθη, ἀνεβίωσεν. Ἐνεπορπήθησαν, συνεβλήθησαν. Ἐνέπρηθον, ἔκαιον. Ἔνερα, τὰ τῶν
φονευθέντων ὅπλα. ἢ καὶ ἐνδύματα. ἀπὸ τοῦ ἐναίρω τὸ φονεύω, ἔναρα ἐστὶν, ἅ τις κταμένων ἀποδύνυται (?). Ἐνέργειά ἐστι, φράσις ὑ-
πὸ ὄψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον. οἷον μυρίοισιν οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ γίγασιν. ἔχονται τῆς ἐνεργείας ἐπὶ πολὺ, αἱ τοῦ ὁ-
μήρου παραβολαί. ἐνέργεια δὲ, ἡ ἐν λόγοις, ἢ ἡ ἀθρόα προσβολή. ἢ καθά φησι γρηγόριος ὁ νύσσης, ἐνέργειά ἐστιν, ἡ φυσικὴ ἑ-
κάστης οὐσίας δύναμίς τε καὶ κίνησις. ἧς μόνον ἐστέρηται τὸ μὴ ὄν. τὸ γὰρ οὐσίας τινὸς μετέχον συμμεθέξει πάντως καὶ τῆς
δηλούσης αὐτῆς ἐνεργείας. ὅρους γὰρ τῶν οὐσιῶν, ὁ ἀληθὴς αὐτῶν ἐπίσταται λόγος. νοερῶν τὴν νόησιν. αἰσθητῶν, τὴν αἴσθησιν.
κινητικῶν, τὴν κίνησιν. πτηνῶν, τὴν πτῆσιν. νηκτῶν, τὴν νῆξιν. βλαστικῶν, τὴν βλάστησιν. ἑρπετῶν, τὴν ἕρψιν. φωτιστικῶν,
τὴν ἔκλαμψιν. ῥευστῶν, τὴν ῥεῦσιν. θεωρητικῶν, τὴν ὅρασιν. γεννητικῶν, τὴν γέννησιν. καὶ καθολικῶς εἰπεῖν, τὸ πά-
σης φύσεως σημαντικὸν, ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ἡ φυσικὴ καθέστηκεν. ἧς ἀναιρουμένης, πάντα συναναιρεῖται καὶ ἀπόλ-
λυται. καὶ ἡ φύσις ἀναιρουμένης τῆς καύσεως, σβέννυται τὸ πῦρ. ἀναιρουμένης τῆς κινήσεως τοῦ ζώου, ἀπόλλυται
καὶ τὸ ζῶον. ἀναιρουμένης τῆς νοήσεως, ἀπόλλυται τὸ νοερὸν τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ λογικὸν αὐτῆς. Ἐνεργεῖν, ἑτοίμως
πράσσειν. Ἐνεργεῖται, κατασκευάζεται. Ἐνεργημάτων, ἀντὶ τοῦ χαρισμάτων. ὡς ὁ ἀπόστολος, Καὶ διαιρέσεις ἐνερ-
γημάτων εἰσὶ, τὸ διαιρέσεις, ἀντὶ τοῦ μερίδες. Ἐνεργὴς, δυνατός. ἰσχυρός. Ἐνεργητικὰ ῥήματα, ἃ καὶ δραστήρια
λέγονται καὶ μεταβατικὰ, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσονται. οἷον τύπτω σε. καὶ τὰ ὅμοια. τὰ δὲ παθητικὰ μετὰ δοτικῆς, ἢ
μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως. μετὰ δοτικῆς, οἷον τύπτομαί σοι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σοῦ. τύπτομαι τῷδε. φεύγω σε. καὶ φοβοῦμαι καὶ μὴ ὄντα
δραστήρια ὅμως μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσονται. νοεῖται δὲ ἐν τούτοις ἡ διὰ πρόθεσις. οἷον, φεύγω διὰ σέ. καὶ φοβοῦμαι διὰ
σέ. ὡς αἰτίου ὄντος ἐκείνου δι᾽ ὃν φεύγει. τὰ δὲ ἔχοντα τὴν ἐνέργειαν, οὐ μᾶλλον εἰς τὸ ἓν πρόσωπον ἢ εἰς τὸ ἕτερον. οἷον πολε-
μῶ σοι, παλαίω σοι. μετὰ δοτικῆς συντάσσονται, οἷον τύπτω σοι τὸν αἶνον (?). καὶ ποιῶ σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ χάριν σοῦ ποιῶ τόδε. Ἐνερ-
γίδα, δημήτηρ. Ἐνεργὶς, ἡ εἰς λουτρὸν (?) κάθεσις τῶν χειρῶν. Ἐνεργμὸς, τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἔνερξις, κροῦμα κιθαριστικόν. σω-
φρόνιος δὲ τὸν ἐν μέσῳ τῆς κιθάρας πασσαλίσκον, δι᾽ οὗ ἡ χορδὴ διήρτηται. φρύνιχος καινοτέρον τὸν ἐνεργμὸν, κροῦμα.
διάχεσιν. ἐμπορική (?). Ἐνεργοὶ, ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν. ἢ ἐνεργούμεναι, αἱ μὴ ἀργαί. εἰσακουόμεναι. τελούμεναι (?). Ἐνερ-
γὸν, ἐπιτεταμένην. σύντομον. Ἐνερείδοντες, ἐμπηγνύντες. ἐνερείσας, ἐμπήξας. στηρίξας. ἢ ἐμβαλών. Ἐνερεισόμεθα, ἐμ-
βλεψόμεθα. θεασόμεθα. Ἐνερευθὴς, ἐρυθρὸς τῷ χρώματι γενόμενος. Ἔνερθεν, ὑπένερθεν. δύο μέρη λόγου. ὑπὸ παρ(?)

κολάζω. πάρειμι, ἀντὶ τοῦ παρών εἰμι. ἔπειμι, τὸ ἐπέρχομαι. περίειμι, ἀντὶ τοῦ περιέρχομαι. ἄπειμι, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχομαι.
θεσις, ἔνερθεν ἐπίρρημα τοπικόν. γίνεται ἐκ τοῦ ἔνερος ἐνέρου. ὃ σημαίνει τὸν νεκρόν. ἐξ αὐτοῦ ἐνέροθεν. καὶ συγκοπῇ ἔνερ
θεν. ὑποκάτωθεν. Ἐν ἕρκεσι, περιφράγμασι τείχεσιν. Ἐνέροις ἀνάσσων παρ᾽ ὁμήρῳ. ὃ δηλοῖ τοὺς ὑπὸ ἔραν, ὅ ἐστι γῆν.
ἐξ οὗ τὸ νέρτερον κατὰ ἔλλειψιν τοῦ ε. οὕτω καὶ ἄλλοις. καὶ ἐκ τοῦ ἐς κόρακας, τὸ σκορακίζειν γίνεται. καὶ ἐκ τοῦ ἐς κέαρ βάλλειν,
τὸ σκερβάλλειν. κωμικὴ αὕτη λέξις. ἢ ἐνέροις, νεκροῖς. ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα κεῖσθαι. ὅ ἐστιν ἐν τῇ γῇ. ὅθεν καὶ ἀπενέραζε.
τουτέστιν, ἐν τῇ γῇ ὄντες. Ἐνερόχρωτες, νεκρόχρωτες. νεκροῦ χροιὰν ἔχοντες. καὶ ἄναξ ἐνέρων ἀϊδωνεύς, τουτέστι τῶν νεκρῶν.
Ἔνερσις, συμπλοκή. παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω. ὡς τὸ, ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι. Ἐνέρτερος, κατώτερος. ἀπὸ τοῦ ἔ
νερθεν ἐνέρθερος, καὶ ἐνέρτερος. Ἔνεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω. ὁ παρατατικὸς εἶν. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν,
ἦμεν ἦτε ἦσαν. καὶ ἔνεσαν. ἢ ἦμεν ἦτε ἦσαν. καὶ συστολῇ, τοῦ η εἰς ε, ἔσαν. ἢ ἔνεσαν, ἦσαν ἤνεσαν. Ἐνεσιάλωσεν, ἔπτυσεν.
ἐνέπτυσεν. Ἐνεσίῃσι, διανοήσεσιν ἐννοίαις. βουλήσεσιν. ὥς φησι διονύσιος, καὶ ὅμηρος, ἰλιάδος ε. Ἐνεσκαρωμένη, ἐρρυ
πωμένη. Ἐνεσκειρωμένον, τὸ ἄγαν ἔχον ῥύπον. Ἐνεσκευασμένη, ἀντὶ τοῦ ἐσκευασμένη. καὶ πεπλασμένην. οὕτως ἰσαῖ
ος, καὶ δημοσθένης. Ἐνεσκευάσατο, καθωπλίσατο. Ἐνέσκηψαν, ἐνώρμησαν. ἐνέπηξαν. Ἐνεσκίμβηκεν, ἐνεστήρι
κται. ἐνεσκείρωται. Ἐνεσκίμφθη, ἐνεπάγη. Ἐνέστακται, ἔνεστι κατά τι μέρος. Ἐνεστησάμην, ποιήσαί τι ἐν ἐμαυ
τῷ. ἤγουν ἐκύρωσα. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰργασάμην. ὡς ὁ θεολόγος. Σοὶ γὰρ θαρρῶν τὸν περὶ σοῦ λόγον ἐνεστησάμην. Ἐνεστήσαν
το, ἀντὶ τοῦ ἔκριναν ποιῆσαι. ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ἐνεστήσαντο, καὶ μετῆλθον. Ἔνεστι, καὶ ἔπεστι, διαφέρει. ὁμοίως καὶ
μέτεστιν. ἔπεστι γὰρ λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐξουσία ἐστί μοι. καὶ δέδοται ἄδεια ἐργάζεσθαι τάδε. ἀπὸ δοτικῆς πρὸς ἀπαρέμ
φατον ἀποδιδόμενον. οἷον, ἔπεστί μοι πράττειν ἀγαθά. μέτεστι δὲ, ἀντὶ τοῦ μετουσία ἐστί. συντασσόμενον ἀπὸ δοτικῆς
πρὸς γενικήν. οἷον μέτεστί μοι τρυφῆς. καὶ μέτεστί μοι ἀπολαύσεως. ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστι, πρὸς ἀπαρέμφατον ἀπο
διδόμενον. καὶ ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐντός ἐστιν. καὶ ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ ἀληθές ἐστιν. Ἄλλως. Ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει. ὡς ἔνεστί
μοι πλοῦτος. καὶ ἔνεστιν, ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστιν. ἔξεστιν, ἀντὶ τοῦ ἄδειά ἐστι. σύνεστιν, ἀντὶ τοῦ συνυπάρχει, καὶ ὁμιλεῖ, καὶ ἀντὶ
τοῦ διαλέγεσθαι καὶ συντυγχάνειν. καὶ ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς ἄλλοις ἃ ἔχω, ἔστι μοι καὶ τοῦτο. μέτεστιν,
ἀντὶ τοῦ μετουσία ἐστίν. ἤγουν, μετοχή. καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν. οἷον, μέτεστί μοι πλούτου. ἤγουν, μετουσία
ἐστί μοι πλούτου. πάρεστιν, ἀντὶ τοῦ παρών ἐστιν. ἢ παροῦσά ἐστιν. ἢ οὐδὲ οὐδέτερον παρόν ἐστιν. ἔπεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐξουσία ἐστί.
συντάσσεται δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς ἀπαρέμφατον. οἷον ἔπεστί μοι ποιεῖν τόδε. ἤγουν ἐπ᾽ ἐμοί ἐστι τοῦτο ποιεῖν. ἤγουν οὐδὲ τῇ ἐ
μῇ ἐξουσίᾳ. πάρεστιν, ἀντὶ τοῦ περιουσία ἐστίν. ἢ πλῆθος. καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς πρὸς γενικήν. οἷον πάρεστί μοι σοφί
ας. περίεστι καὶ ἀντὶ τοῦ κρείττων ἐστί. καὶ ὅμηρος. οἳ περὶ μὲν βουλῇ δαναῶν, περὶ δ᾽ ἐστὲ μάχεσθαι ἤγουν, περίεστε μὲν καὶ κρείτ
τονές ἐστε ἐν τῇ βουλῇ τῶν δαναῶν. περίεστε δὲ, καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ περίεστιν, ἀντὶ τοῦ ζῇ. ὡς τὸ, ἔτι γὰρ περίεστιν. καὶ ἄπε
στιν, ἀντὶ τοῦ μακράν ἐστιν. Ἐνεστὼς, ἢ μετὰ τοῦ νῦν συντάσσεται, οἷον νῦν γράφω, ἢ μετὰ τοῦ ἀεί. οἷον ἀεὶ γράφω. ὡς καὶ τὸ δόξα
πρέπει τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. Ἐνεστῶτα, παρόντα.
προκείμενον. Ἐνεταὶ, περόνης εἶδος, παρὰ τὸ ἐνίεσθαι ὅ ἐστιν, ἐμβάλλεσθαι τῇ ἀντικειμένῃ ὀπῇ. ὥσπερ καὶ τὰ ἕρματα.
ὡς ὁ ποιητής φησιν. ἐνίεται δὲ τρητοῖς λοβοῖς. καὶ ἔστι πάσης ἐτυμολογικὸν καὶ τὸ ἐνεταῖς ἐπερόνατο, ὡς εἰ ἔλεγε περόναις ἐ
περονᾶτο. ἢ ἐνεταῖς, ἐνίετο. ταὐτὸν γὰρ κατὰ πολυωνυμίαν περόναι, καὶ ἐνεταί. Ἐνέται, ἔκκειται. Ἐνέτας, τοὺς ἐνοικοῦν
τας. Ἐνετειλάμην μὴ εἴπῃς, ἐπετειλάμην δὲ καὶ ἐπέτειλα. θουκυδίδης. ἔπλεον κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ δημοσθένους.
καὶ ταῦτα ἐπιστείλαντος ἐπέπεμψαν. καὶ δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι ἐπέσκηψα λέγουσι, καὶ ἐπέστειλα. καὶ ἐπιτολὴ, ἀν
τὶ τοῦ προσταγή. ὅθεν καὶ ἐπιστολὴ παρ᾽ αἰσχύλῳ διὰ τὸ μέτρον ἐν προμηθεῖ. ἐπιστολὰς ἃς σοι ὁ πατὴρ ἐφεῖτο. Ἐνετείλα
το. παρήγγειλε. διετάξατο. ἐσαφηνίσατο. Ἐνέτησι, χρυσέαις δ᾽ ἐνέτῃσι κατὰ στῆθος περονᾶτο, ταῖς περόναις. διὰ τὴν
ἀθηνᾶν. ὅτι κατὰ τὸ στῆθος ἐπερονῶντο οὐχ ὡς ἡμεῖς κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ὤμου. δασύνεται δὲ τὸ ἐνέτησιν ἀπὸ τοῦ ἐνίε
σθαι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν ἐμπορπᾶσθαι καὶ ἐμβάλλεσθαι πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας. καὶ γίνεται παρὰ
τὸ ἵημι τὸ πέμπω. Ἐνέτιδας, πόλεις στεφανηφόρους. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ἀδρίαν ἐνετίδος. διαφέρουσι γὰρ ἐκεῖ. Ἐνετιμᾶ
το, καὶ ἀπετιμᾶτο, διαφέρει. ὅταν γάρ τις ποσὸν ἀργύριον ἀπότιμημα λαμβάνῃ, ἀποτιμᾶσθαι λέγεται. ὅταν δὲ ἐν
εἴδεσί τισι λογίσηταί τις μέρος τι τοῦ ἀργυρίου, τοῦτο λέγεται ἐνετιμήσατο. Ἐνετοὶ, ἐνετήϊος παρὰ παφλαγόσι. τοῖς δ᾽
ἐνετήϊος ἐβασίλευεν. πρῶτα πέλοψ περὶ παφλαγονίαν δοκεῖ κατῳκηκέναι. ὅθεν καὶ ἐνετήϊον αὐτὸν εἶπεν. ἐνετοὶ γὰρ, οἱ
παφλαγόνες. οἱ λυδοί. Ενετόλμησαν, ἀπεθάρρησεν. εἶτα μέντοι ἐνετολμήσατο τηλικοῦτον τόλμημα. Ενετὸς, ἐγκα
θεστώς. Ἐνετρύλησε, κατεῖπεν. ἀριστοφάνης. προαγαγὸς οὗτος ἐνετρύλησε τῷ δεσπότῃ. Ενετύλιξεν, ἐνείλισσεν.
Ἐνετύρευσεν, ἐνετύραξεν. ἐνεσκεύασεν. Ἐνετῶν, τελείων. ἢ ἀπὸ γένους τῶν ἡμιόνων. Ἐνεὺ, ἐπιφώνημα. Ἐνεύναια, τὰ ἐγ
κοίτια. Ἐνεύναιόν φασιν, ἐγκοίμητρον. ἐγκοίτιον. ἐνεύναιον, ᾧ ἐνεύδει τις, ἤτοι ἐγκοιμᾶται. Ἐνευναίων παρ᾽ ὁμήρῳ.
εὐνῇ χήτει ἐνευναίων κάκ᾽ ἔχει ἀράχνια. ἀντὶ τοῦ στερουμένη τῶν ἐγκοιμωμένων, γέμει ἀραχνίων. ἤγουν ἠμέληται διὰ τὸ μὴ
εἶναι τὸν ὀδυσσέα. εἰώθασι γὰρ αἱ ἀράχναι ἐργουργεῖν, ἐν τόποις ἀμελουμένοις. Ἐνευνάκτοι, αἱ παρθενίαι. Ἐνευνοι, ἐπι
τήδειοι. Ἐν εὐσήμῳ, ἐν ἀγαθῇ. ἐν καλῇ. ἐν φανερᾷ. ἐν μεγάλῃ. Ἐν εὐφήμῳ, ἐν εὐβοήτῳ. Ἐνεύχεσθαι, τὸ δεόμενόν τινος
τυχεῖν. Ἐνέφυ, ἐρείδει. Ἐνέφυνεν, ἔλαβεν. ἐνεδέξατο. Ἐνεφλεβοτόμει, πολλάκις διεῖλε τὰς φλέβας. Ἐνεφορεῖτο, ἐ
χορτάζετο. Ἐνεφόρησεν, ἐνεπλήρωσεν. Ἐνέφραξε, συνέκλεισε. περιετείχισεν. Ἐν ἐχεγγύῳ, ἐν βεβαίῳ. Ἐνέχε
εν, ἐνέλαβεν. Ἐνεχθέσει, ἐνεκρίθη. Ἐνέχθη, εἰσάχθη. ἐπληρώθη, ἐπλώθη. Ἐνέχει, μνησικακεῖ. ἔγκειται. Ἐνεχεί
ρισεν, προέθηκεν. Ἐνεχείρισαν, ἐνεπίστευσαν. Ἐνέχεις, ἀντὶ τοῦ ἐκίρνας. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. εἰ θάσιον ἐνέχεις.
ἀπὸ τοῦ χέω. Ἐνεχελιδὼν, ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἀγῶνες ἐγένοντο, καὶ ναὸς ἴλου, καὶ τόπος ἀθήνησι, σταδίων ὀκτώ. ἐν ᾧ αἱ ἵππο
δρομίαι ἀπό τινος ἐχέλου. Ἐνέχεσθαι, τὸ ὑπεύθυνον, καὶ ὑπόδικον καθιστάναι. δοτικῇ συντάσσεται. Ἐνέχε
σθαι, ἐγκαλεῖσθαι. κρατεῖσθαι. συνέχεσθαι. Ἐνέχομαι, ἀντὶ τοῦ κρατοῦμαι δοτικῇ. καὶ ἐνέχονται θανάτῳ, ἤγουν

ὑπόκειται. καὶ ἐνέχομαι πλημμελήματι, ἢ ἐπὶ τοιούτῳ. ἐκληπτέον τοῦ ὑπὸ ἤγουν ἐπὶ καθ' δίκης. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ὄνομα
ἔνοχος. Ἐνέχανε τὸ σῶμα, ἐνέπλησεν. Ἡρόδοτος· ἐνέχανε τὸ πρόσωπον τῷ σκήπτρῳ. Ἐνεχρίμφθη, ἐνέπεσεν. ἐξεβλή-
θη. Ἐνέχρισεν, ἐνεκέντρισεν. Ἐνέχυρα, ἀττικοί. ἐνέχυρον, ἕλληνες. καὶ ἐνέχυρα, ἀρραβῶνες. Ἐνεχυράζομαι τὰ
χρήματα, τουτέστιν, εἰς ἐνέχυρα ἀφαιροῦμαι τὴν ἐνυπάρχουσαν οὐσίαν. οἷον ἱμάτια καὶ σκεύη καὶ ἄλλα. καὶ ἐνεχυράζομαι,
δίδωμι ἐνέχυρα, λαμβάνω χρήματα. Ἀριστοφάνης· τὰ χρήματα ἐνεχυράζομαι. ἢ ἐνεχυράσασθαι, ἐνέχυρον λαβεῖν παρὰ
Ἀριστοφάνει. Ἐνέχυρον, τὸ διδόμενον ὑπὸ χρέους. οὐ μόνον ἐνέχυρόν φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρα. φαίνεται δὲ καὶ τὸ ἀπηγορευ-
μένον εἶναι, μὴ θεῖναι τὰ ὅπλα ἐνέχυρα. λέγει δὲ περὶ τῆς πενίας ὁ κωμικός, ὅτι αὐτὴ τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς
νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπίσαντας, ὅπλα ἐνέχυρα μὴ τιθέναι. Ἐνεχώρουν, συνεχώρουν. οἱ δὲ ἱερεῖς κατατεταγμέ-
νοι τῷ δέει, ἐξίσταντο καὶ ἐνεχώρουν αὐτῷ ἅπαντες. Ἐνεώλκησαν, τὰς ναῦς εἵλκυσαν. Ἐνεώχμασε, νεωστὶ κατεσκεύα-
σεν. ἠλλοίωσεν. ἐκαινοποίησεν. Ἐνέωσεν, ὤθησεν. Ἕνη, τριακὰς ἀττικῶς. Ἕνη καὶ ἕνης, τὸ μετὰ τὴν αὔριον. Ἐνή, ὁ
ξυρόνας ἐννέα. Ἐνήτης, ὄνομα κύριον. Ἕνη δι' ἑνὸς ν, δασύνεται. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἓν γίνεται. ἐὰν δὲ διπλασιασθῇ τὸ ν, αἰο-
λικῶς ψιλοῦται. Ἐνηβητήρια, ἐνηχητήρια, παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐνηβρύνετο, ἠλαζονεύετο. Ἕνη καὶ νέα, Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς
ὑγιαίνοντα. Τὴν ὑφ' ἡμῶν τριακάδα καλουμένην, ἕνην καὶ νέαν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι. ἀπὸ τοῦ τὴν τελευτὴν ἔχειν τοῦ προτέρου
μηνός, καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου. Πολέμων δέ φησιν, ὅτι ἐκάλεσαν αὐτὴν ποτὲ Ἀθηναῖοι Δημητριάδα, ἐπὶ τιμῇ Δημητρίου
τοῦ Μακεδόνος. ἕνην δὲ καὶ εἰς ἕνην τὸ εἰς τρίτην λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὸ ἕνον δασυνόμενον, τὸ πρότερον καὶ παρεληλυθὸς δηλοῖ.
Ἐνῆγε, ἐκίνει. παρέπειθεν. ἐνῆγε δὲ αὐτὸν εἰς τοῦτο Χριστιανὸν λόγος. οὕτω Προκόπιος. Ἐνηγκυλωμένα, ἐντεταμένα.
ἢ ὑπερεπισμένα. πεφορημένα. ἐπὶ κατὰ σκοπὸν παρεχόντων, καὶ τὰ τόξα ἐνηγκυλωμένα φέροντας ἁλῶναι. Ἐνήδοιτο,
ὠφελοῖτο, χαίροι, φαιδρύνοιτο. Ἐνηέας, προσηνεῖς, ἀγαθούς. σὺν ἐπιεικεῖς. Ἐνήθει, ἐσώρευεν. Ἐνήχον, ἐκολύμβων.
Ἐνῆεν. ἔω ἐνεστὼς ἄχρηστος. ἀφ' οὗ παρατατικὸς ἔον καὶ ἧον. καὶ ἀμφότεροι ποιητικοί. ὁ μὲν ἀναύξητος κατὰ Ἴωνας. ὁ δὲ ηὐξη-
μένος ἀπὸ τοῦ ἧον τὸ ἦεν ἐπὶ τοῦ τρίτου προσώπου καὶ μετὰ τῆς εν, ἐνῆεν. τοῦ γὰρ ἦεν κατὰ κρᾶσιν ἦν γίνεται, καὶ ἔστιν ἐν χρήσει
παρὰ τοῖς κοινοῖς. ἐφ' ᾧ προστίθεται ποιητικῶς ἐνίοτε μὲν τὸ ε, ἐνίοτε δὲ τὸ η. καὶ γίνεται ἕην καὶ ἤην. Ἐνηής, ὁμιλία, ἀγα-
θότης. Ἐνηής, ὁ τῷ ἀπηνεῖ ἐναντίος. καὶ ἔστιν ὡς παρὰ προσηνὴς ὁ πρὸς τὴν ἀγαθότητα ὤν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἧος ὁ ἀγαθός, οὕτω καὶ
ἐνηής, ὁ ἐντὸς ἀγαθότητος. ἀπηνὴς δέ, ὁ ἀπραΰλης. Ἐνηής, ὁ ἁπλὸς τῷ μειλιχίῳ ἐστίν. ἢ ἐνηής, ὁ πρᾶος. καὶ ἐνηεία ἡ πρα-
ότης. καὶ προσηνὴς καὶ ἡδύς. παρὰ τὸ ἥδω, ἥσω. Ἐνήθλει, ἐνεκαρτέρει. καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τούτοις τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. Ἐνηΐοσιν, ἐν
τοῖς σπλάγχνοις. Ἐνῆκα, ἀντὶ τοῦ ἐνέβαλον. καὶ συνῆκα, ἀντὶ τοῦ ἐνόησα. καὶ συνέβαλον. ἀφ' οὗ τὸ ξυνέηκα παρ' Ὁμήρῳ. καὶ
ἀνῆκα, ἀντὶ τοῦ ἀνέδωκα. καὶ καθῆκα, ἀντὶ τοῦ κατεβίβασα. ἤγουν κάτω ἔρριψα. ἤγουν καθῆκα εἰς τὴν θάλασσαν ἤγουν
ἐμαυτὸν ἔρριψα. καὶ μεθῆκα ὁμοίως. καὶ μεθῆκα ἕτερον, καὶ παρῆκα ἀντὶ τοῦ εἴασα. καὶ ἐφῆκα βέλος, ἤγουν ἔπεμψα. καὶ ὑφῆ-
κα ὃ λέγεται κυρίως ἐπὶ νεῶν, ὅταν χαλάσωσι μικρὸν τὰ ἱστία. καὶ ὑφῆκα τοῖς βουσὶ τὰ μοσχία, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. ἤγουν
ὑπὸ κάτω αὐτῶν ἤγαγον ἀλλὰ διὰ τοῦ η. Ἐνήκισεν, ἐπλήξεν. ἐτιμωρήσατο. Ἐνήλατα κλίνης, ἢ σκίμποδος οὐ χρὴ τὸν
ἀττικίζοντα λέγειν. Ἐνήλατον, μέρος νεώς. Ἐνήλατα, μέρος τι τῆς κλίνης. Ἐνήλατα, Ἀριστοφάνης. ἐνήλατ' ἐσκίρ-
τα, ἀπεπόρδει, ὡς καγχρύων ὀνίδιον ἐξωχημένον. Ἐνηλεγεῖς, ἐν ἐπιθυμίᾳ ὤν. ἐνηλεῦσαι, ἐδογματίσαι. Ἐνηλίαξις,
ἑορτὴ τοῦ Ἐνυαλίου. Ἐνηλινδεῖσθαι, κεκυλίσθαι. καὶ ἐνηλινδοῦντο, ἐκυλίοντο. Ἐνηλύσια. τὰ κατασκηφθέντα χωρία
ἐνηλύσια λέγονται. ἔνιοι δὲ ἀκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν. ἄλλοι δέ, τὰς ἐν τοῖς ἀβάτοις χωρίοις ἀφιδρυμένας νύμφας.
Ἐνηλύσιος, ἐμβρόντητος. κεραυνόβλητος. Ἐνῆμαρ, ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. ἐπίρρημα. ἢ ἐνῆμαρ, ἐπιρρηματικὸν ὄνομα. καὶ
δηλοῖ τὸ ἐννέα ἤματα. ἤγουν ἡμέρας. οὕτω δὲ καὶ αὐτῆμαρ, ἀντὶ τοῦ αὐθημερόν. τῷ αὐτῷ ἤματι. ἐξ οὗ ἤγουν αὐθημερόν, καὶ
σοφὸς αὐθημερινός, ὁ ὡς εἰπεῖν αὐτοσχέδιος. ὅμοιον δὲ πρὸς τὸ ἐννῆμαρ, καὶ αὐτῆμαρ, καὶ ποσῆμαρ μέμονας, ἤγουν ἐπὶ πό-
σας ἡμέρας. ὅρα δὲ ὅτι ὁ ποιητὴς εἰπὼν ἐννῆμαρ καὶ ἐπαγαγών, Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς,
οὐκ ἔλαβε τὸ ἐννῆμαρ ἀντὶ τοῦ ἐννέα ἤματα, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἐννέα ἡμέρας. διὰ τὸ ταυτὸν εἶναι ἦμαρ καὶ ἡμέραν. Ἐνῆμεν,
ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχομεν. ἐνῆτε καὶ ἐνῆσαν. καὶ συνῆμεν, συνῆτε. καὶ συνῆσαν. καὶ προῆμεν. καὶ προῆτε, καὶ προῆσαν. καὶ παρῆμεν,
καὶ παρῆτε. καὶ παρῆσαν. καὶ παρίημεν, ἀντὶ τοῦ ἐζῶμεν. ἢ ἐνικῶς μὲν. περιῆτε περιῆσαν. καὶ ἀπῆμεν ἀπῆτε ἀπῆσαν. Ἐνημ-
μένος, ἐνδεδυμένος. Ἐνημμένος, περιβεβλημένος. διφθέραν ἐνημμένος. Ἐνημμένω, συντεθειμένω. ἐρραμμένω. Ἐνῆμε-
τέρου, παρ' ἡμῖν. ἐν ἡμῖν. Ἐνῆν, ἀντὶ τοῦ ἐνυπῆρχεν. ἢ δυνατὸν καὶ ἐνδεχόμενον. ὁ δὲ μάστιξιν ὡς ἐνῆν ἀναπάσας, διέγνω
ὡς ἔχει τὸ πολέμιον. αἰνεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν. τὰ δύο δίφθογγα. Ἕνην καὶ νέαν οἱ ὕστερον ἀττικοὶ ἐκάλουν, ὡς εἴ τις
παλαιὰν καὶ νέαν. τὸ μὲν γὰρ τῆς τριακάδος ἤδη πως πεπαλαίωται συμπαροιχόμενον, τῷ ἐφθινηκότι μηνί. φασὶ γὰρ
οἱ σχολιασταί, ἕνον καλεῖσθαι, τὸ παλαιὸν καὶ παρῳχημένον, ὅθεν δηλαδὴ ἡ ἕνη δι' ἑνὸς ν. εἰ καί τινες διπλάζουσιν αὐτό.
καθὰ ὑποδηλοῖ καὶ τὸ ἔτει ἐννῆφι παρ' Ἡσιόδῳ, τὸ καὶ ἰωνικῶς μὲν ψιλούμενον, παρά τινων δὲ δασυνόμενον, οἳ καὶ τὸ ἕνον ἐδα-
συνον. ἀλλ' ὁ παρ' ἐλέγετο προσεχῶς, τὸ μὲν τῆς τριακάδος, ὡς εἴρηται ᾤχετο. τὸ δὲ νῦν, ἀπήρξατο ἐν τῇ ἕνῃ. ἡ τῆς ἐξ ἡ νουμη-
νία. ὅθεν καὶ μόσχος ἡ τοιαύτη λέγεται ἀρχὴ τοῦ μηνός. παρά τινι τῶν παλαιῶν. ὅτι δὲ τὸ ἕνη καὶ νέα βούλεται λέγειν τὴν οἱο-
νεὶ παλαιὰν καὶ νέαν, δηλοῖ ὁ κωμικός. ἔνθα παίζων φησὶ περὶ αὐτῆς, πῶς αὐτὴ αὕτη γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή. Ἐνή-
νεγκα, ἐντέθεικα. Ἐνηνθρώπησεν, ἀντὶ τοῦ ἐνανθρώπῳ γέγονεν. αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκε τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Ἐνήνεον, ἐσώρευον. καὶ
παρενήνεον, ὃ καὶ νηεῖν λέγεται. ὡς τι σώματα νήει. ὅ ἐστιν, ἐσώρευε. καὶ ἀλλαχοῦ νηανήσασθαι. πρότερον δὲ πρωτότυπον τὸ
νηῶ. ἢ τὸ νηνῶ, οὐκ εὔδηλον. Ἐνήνοχα, ἀπὸ τοῦ ἐνέχω. ὁ μέλλων. ἐνέξω. ὁ παρακείμενος ἤνεχα, ὁ μέσος ἤνοχα. καὶ ἀττικῶς ἐ-
νήνοχα. Ἐνήρατο, ἀπέκτεινεν. Ἐνήρεις νῆας, μίαν εἰρεσίαν ἐχούσας. Ὁ δὲ Σύλλας συνῆλθε τῷ Μιθριδάτῃ, ἐν Δαρδάνῳ
τῷ τῆς Τρῳάδος ἔχων ναῦς διακοσίας ἐνήρεις. Ἐνήρεισεν, ἐπεστήριξεν. ἢ προσέπελασεν. Ἐνηρίψαντο, ἀνήρπασαν ἐκ
τῆς γῆς. Ἐνήρξατο, ἀρχὴν ἐποίησεν. Ἐνηρκτήν, θυραῖον. Ἐνήρσεν, ἐφώρμησεν. Ἕνης, τριακάδος. Ἐνήσομεν, ἤγουν
ἐμβάλλωμεν τῷ πολέμῳ. Ἐνήτριος χιτών, ὁ λεπτὸς καὶ εὐυφής. Ἐνηλισμένον, κεκαθαρισμένον. ἐμπεριειλημμένον.

Ἐνῆφθαι, ἐνηρτῆσθαι. Ἔνηφι, μετὰ τρίτην ἡμέραν· ἢ ἔνη ἡ ἀρχὴ τοῦ μηνός. Ἐνηχούμενος, κατηχούμενος· ἢ ἐνηχούμενος, ὁ ἐπὶ πρώθεν ἦχον ἐκδεχόμενος. Ἐνηχοῦντος, ὑποφωνοῦντος· ἐκβάλλοντος. Ἔνθα, οὐ μόνον τοπικόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ χρονικόν. Ἔνθα, τὸ τι ὅπου· ἢ ἐνταῦθα· ἢ ἐπὶ τόπῳ, ἢ ἐκεῖ. Ἔνθα, τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν, Ἕκτωρ τε καὶ χάλκεος Ἄρης· παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ε' τῆς Ἰλιάδος· ὡς δῆθεν ὑπὸ πολυπληθίας, μὴ δὲ ἔχων κατ' ὄνομα φράζειν τοὺς ἀνῃρημένους. Ἐνθαλάμια, πλάσματα ἐκ μήκωνος καὶ σησάμης. Ἐνθαλάμοις, ἐν οἴκοις. Ἐνθαλλῶς, οὐκ ὀρθῶς. Ἐνθαλύξας, σφοδρῶς πατάξας. Ἔνθ' αὖ, τότε. Ἐνθαῦτα λέγουσιν Ἴωνες, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐνηλλαγμένως. Ἐνθεάζω, ἀμεταβάτως, μαίνομαι. Ἐνθεαρίζει, ἐγχειρεῖ. Ἐνθεμένω, ἐνθέμενοι δ' ἤκους. Ἔνθεν, αὐτόθεν· ἔσωθεν· ἐκεῖθεν· ἢ τότε· ἢ ὧδε· ἢ ἐκ τούτου. Ἔνθεο, ἔνθου. Ἔνθεος, ἔνδοξος· ἔντιμος· θεῖος. Ἐνθέρει, τὴν χλαῖναν κατατρίβει. Ἐνθερίζω, τὸ θέρος τοῦ διάγω· ἀμεταβάτως. Ἔνθεσιν, τὴν τροφὴν λέγει Ἀριστοφάνης· ἔνθεσις γὰρ ὁ ἄκολος ψωμός. Ἔνθεσμον, νόμιμον· ἔννομον. Ἐνθετταλίσθαι, ἐγκεχλαμυδῶσθαι· σύνηθες γὰρ Θετταλοῖς, χλαμυδοφορεῖν. Ἔνθετο θυμῷ παρ' Ὁμήρῳ. ἰστέον ὅτι οἱ μεθ' Ὅμηρον, καὶ ἐπὶ τροφῆς τὸ ἐνθέσθαι φασὶν Ἀττικῶς· καὶ ἔνθεσιν τὴν τροφήν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δένδρων ἔνθεμα, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ἐμφύλλιον. Ἐνθήκη, τὸ μὲν παρενθήκη, ὅπως ὑπὸ Ἡροδότου εἴρηται, ὕστερον ὀψόμεθα. τὸ δὲ ἐνθήκη· ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀρτον· Φρύνιχος. Ἐνθλάσαι, ἐνθλᾶν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐνθολή, ἰσόρροπον. Ἐνθοργάζει, πονεῖ. Ἐνθορεῖν, ἐνορμῆσαι. Ἐνθορίσκει, ἐνθρύπτει. Ἔνθου, ἔφισον· παρὰ τὸ ἐντίθεσθαι τῷ στόματι· ἢ ἔνθου παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐπὶ τοῦ ψωμοῦ καὶ τοῦ ἀκόλου, οὕτω λεκτέον· καὶ ὅλως τοῦ φαγεῖν. Ἔνθους, ἐνθουσιαστής· μαινόμενος· πνευματοφόρος· θεωρητικός· θεόληπτος· θεοφορούμενος· ἐνθουσιῶν· ἐνθεαζόμενος· κατὰ συναλοιφὴν, ἔνθεος, ἔνθους. Ἐνθουσία, ἔκπληξις· θεωρία· ἢ ἀπὸ τοῦ θείου πνεύματος καταλάμπεται. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μαίνεται. καὶ ἐνθουσιώσας ἀντὶ τοῦ ἐξανεγειρούσας· ἐνθουσιώσας, τῇ πυρώσει τῆς μέθης. Ἐνθουσιάζουσι, θαυμάζουσιν. Ἐνθουσιασμός, ὅταν ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλαύνηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ἐνθουσιῶν, μαινόμενος· ὁρμῶν· ἢ μανίαν ἔχων. Ἐνθραδές, ἐμμανές. Ἐνθράζειν, παραβαίνειν· ἀπὸ τῶν μαντικῶν θριῶν. Ἐνθράσσει, ἐγκείμενον νύττειν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐνθρεῖν, φυλάσσειν. Ἐνθρία, ζώδια. Ἐνθρίακτος, ἐνθουσιῶν· καὶ ἐνθέακτος Σοφοκλῆς· σιδῶνι. Ἐνθρίζειν, ἐνατενίζειν· νύσσειν. Ἐνθριμματίς, οἱ μὲν πλείους, διὰ τοῦ ι· ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ υ· ἤτοι ἀπὸ τοῦ θρίου, ἢ ἀπὸ τοῦ θρίβεσθαι. Ἐνθρυπτά, τὰ ἐκπέμματα· ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. ἔνιοι δὲ, ταῖς πλευταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι· καὶ Ἀπολλῶν δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἔνθρυπτος ἐν Λίμναις Διονύσιος. Ἰσαῖος περὶ Κύρωνος κλήρου· τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος. Ἔνθρυσκον, λάχανον χαρίῳ ὅμοιον· φέρει δὲ καὶ ἄνθος· ὥστε εἶναι καὶ βρωτὸν καὶ στεφανωτόν. Ἐνθυμεῖσθαι, ἐνθυμοῦ βάλλειν φησὶν ὁ ποιητής, ὡς τὸ ἐν θυμῷ ἀθανάτοισι βάλλουσι. Ἐνθύμημα, ἀτελὲς καὶ ἀσθενὲς συλλόγισμα· καὶ ἡ πρώτη ὁρμὴ τῆς ψυχῆς. οὕτω δὲ λέγονται, οἱ ῥητορικοὶ συλλογισμοί· ἐν ἐκείνοις γὰρ διὰ μιᾶς προτάσεως δοκεῖ γίνεσθαι ὁ συλλογισμός, τῷ τὴν ἑτέραν γνώριμον οὖσαν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἢ τῶν ἀκροατῶν, προστίθεσθαι. οἷον οὗτος ἄξιός ἐστι κολάσεως· προδότης γάρ ἐστι. προστίθησι γὰρ ὁ δικαστής, ὡς ἐναργὲς τὸ πάντα τὸν προδότην κολάσεως ἄξιον εἶναι. ἀφ' ὧν οὖν μὴ γνώριμόν ἐστι τὸ παραλειπόμενον, οὐκ ἔτι ἐπὶ τούτου οἷόν τε τὸν δι' ἐνθυμήματος γίνεσθαι συλλογισμόν. ὁ γὰρ συλλογισμός, σύνθεσίν τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν. Ἐνθυμήσιον, ἄπειρον· ἔννομον. Ἐνθυμιαζόμενοι, ἐνθυμούμενοι· λογιζόμενοι. Ἐνθύμιον· ἄπορον σεμνόν. κατὰ νοῦν· καὶ δὴ τὰ πραχθέντα ἔθετο ἐνθύμιον. ἐνθύμιον καὶ βραχύ τι μόριον· Δαβίδ. Καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι. ἐνθύμιον καὶ ἡ κατὰ διάνοιαν θυσία, καὶ προσφορά· ἤγουν ἡ εὐχή. Ἐνθύμιστον, ὕποπτον. Ἐνθυμοῦ, ἐνθυμοῦ. Ἐνθυμοῦ μεμαθηκότες, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες. Ἐνθύριον, μέρος τι τῆς νεώς. Ἐνθύσκει, ἐντυγχάνει. Ἐνθυσκὸς, ὁ ἀσφαλὸς τὸ ὄρνεον. Ἐνθωκεῦσαι, ἐμφωλεῦσαι· ἐγκρύπτεσθαι. Ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχῶς θὲς εἰς νοῦν. δῆλον δὲ ὡς διαφέρει τὸ βαλέσθαι, τοῦ βαλεῖν. Ἔνι, ἔστιν· ὑπάρχει. Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ἔνεστιν· ἔνι φύσις, ἔνι θράσος. Ἐνιαία, ἡ μοναδική. Ἐνιᾶσι, τὸ ἐμποιοῦσι καὶ ἐμβάλλουσι· καὶ ἐντιθέασι. μετὰ τῆς προθέσεως λεγόμενον· ἐνίασιν, οὐχ εὕρηται δὲ μὴ τοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἀλλὰ σπανίως, καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ἐνίαυεν, ἀντὶ τοῦ ἐνδιέτριβε παρ' Ὁμήρῳ. ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς χρόνος, ὁ ἐπιμήκη ἔχων τριβήν. Ἐνιαυθμός, παρὰ τὸ ἐνιαύω τὸ ἐνδιατρίβω ἐνιαυσμός καὶ ἐνιαυθμός· ἐκ δὲ τοῦ ἰαύω καὶ μαλιαυθμός. Ἐνιαυσιαῖον, καὶ τοῦθ' ὅμοιόν ἐστι τῷ Διονυσιαίῳ κίβδηλον. λέγε οὖν πεντασυλλάβως ἐνιαύσιον ὡς Διονύσιον. Φρύνιχος. Ἐνιαυτίζω, ἐνιαυτὸν που διατρίβω. Ἐνιαυτοὶ μεγάλου Διὸς, ἀντὶ τοῦ ἡλίου λέγει Ὅμηρος. μέτρον γὰρ κινήσεως ἡλιακῆς ὁ χρόνος ἐστίν. εἰ δέ που καὶ Κρόνος μέγας εὕρηται λεγόμενος, εὑρίσκεται δὲ, οἰκεῖον καὶ ἐκεῖ τὸ μέγεθος διὰ τὸ τοῦ ἀστέρος πολὺ μέγεθος. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνιαυτὸς γίνεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἰαύω· δηλοῖ δὲ χρόνον μακρόν. ἰαύειν μὲν γὰρ, τὸ διατρίβειν· διατρίβειν δὲ, τὸ ἀργεῖν. ἐνιαυτὸς ἤγουν ὁ χρόνος, ὁ διατριβὴν ἔχων καὶ μὴ σύντομος. διὸ καὶ ἐπίθετον τοῦ ἔτους εἴληπται παρὰ τῷ κωμικῷ· εἰ τόν τι, ἔτους ἐνιαυτοῖς. Ἐνιαυτὸς, ὁ μακρὸς χρόνος· καὶ διατριβὴν ἔχων πολλήν. παρὰ τὸ ἰαύω τὸ ἐνδιατρίβω· σύνθετον ἐνιαύω· καὶ ὄνομα ἐνιαυτός. διὸ καὶ ὁ κωμικὸς ἐπιθετικῶς αὐτὸ τίθησιν ἐν τῷ ἐτῶν χρονίοις ἐνιαυτοῖς. ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ μὲν ἐνιαυτοῦ, τὸ ἀπενιαυτίζειν γίνεται. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους, ἀμφιετίζεσθαι, τὸ κατ' ἔτος περιέρχεσθαι. καὶ ἐπίρρημα δὲ ἐντεῦθεν, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀμφιετεί. Ἄλλως. Ἐνιαυτὸς, παρὰ τὴν ἐν πρόθεσιν, καὶ τὸ ἰαύειν, ὅ ἐστι διατρίβειν· ἢ παρὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἕνωσιν τῶν τεσσάρων ὡρῶν. καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἀποτελεσμάτων. ἢ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πληρῶ· ἤγουν τελειῶ. ἐξ οὗ καὶ ὅλος καὶ ὁλότης· πληροφορεῖ γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ὡς τελεσφόρος ὁ ἐνιαυτός. καὶ ἰστέον ὡς εἰ καὶ ταὐτὸν ἐνιαυτὸν καὶ ἕνον εἰπεῖν, ἀλλ' ἡ παραγωγὴ ἐν ἄλλοις διάφορος. ἕνος δὲ κατά τινας, παρὰ τὸ ἕν· διὸ καὶ εὐλόγως δασύνεται, καθὰ καὶ ἡ ἕνη. δῆλον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τοῦ ἄφενος ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἕνου ἐτυμολογοῦσί τινες. ἵνα καὶ ὁ ἕνος κατὰ τὴν ἕνην ἣν θεωρεῖ ὁ Πρόκλος, εἴη μόσχος μονόκερως· τὸ μὲν διὰ τὸ ἀεὶ νεάζον καὶ ὡς οἷον κατὰ βοῦς ἐργατικὸν ἐν τοῖς περὶ γενέσιν· τὸ δὲ, διὰ τὸ ἑνάδος δίκην μεμονῶσθαι τὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἐνεργείας. ὥσπερ οὐδὲ μιᾶς ἑτέρας τῶν ὡρῶν· δασύνοιτο δ' ἂν καὶ ἄλλως ὁ ἕνος. Ἐνιαχοῦ, πολλαχοῦ· καὶ ἐνιαχῆ. Ἐνιβένθεσιν, ἐν τοῖς βάθεσιν.

Ἔνιγνος, ὁ ἓν μέλος ἔχων· ὁ κυλλός. Ἐνὶ δαιτὸς, τῆς εὐωχίας. Ἐνιδρύσασθαι, ἀσφαλῶς καθίσαι. Ἐνίδρυται, ἐγκάθηται. Ἐνίει, ἐμβάλλει· καὶ ἐνιεῖσα, ἐμβάλλουσα. Ἐνιεὶς, ἐπαφιείς. Ἔνιεν, ὤκει. Ἐνιέναι, ἐμβάλλειν· ἐντεθῆναι. Ἐνίεσαν, ἐνέβαλον· καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν. Ἐνίετε, ἤγουν ἐμβάλλετε· ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω· καὶ διασώζεται ὁ παρατατικὸς ἵην· ἡ μετοχὴ ἱεὶς ἱέντος· τὸ προστακτικὸν ἵεθι ἱέτω· ἵετε καὶ ἐνίετε. Ἐνιζῆσαι, ἐγκαθίσαι. Ἐνιῆλαι, ἐμποδίζειν· εἴκοσι δ' ἐπὶ τῶν καθισταμένων μεταφορικῶς· καὶ ἐνιῆλαι· κωλῦσαι. Ἐνιηλίζειν, τὴν ἐνυάλιον ἑορτὴν ἄγειν. Ἐνίηλος, ἀνόητος. Ἐνίημι, καὶ ἐνίησι καὶ ἐνιᾶσι, καὶ ἀνίημι· ἀντὶ τοῦ ἀναδίδωμι· ἀνίησι καὶ ἀνιᾶσι, καὶ συνίημι, ἀντὶ τοῦ γινώσκω· ἢ συμβάλλω· συνίησι, συνιᾶσι· καθίημι, καθίησι· καθιᾶσι· καὶ μεθίημι τὸ ἀπολύω· μεθίησι, μεθιᾶσι· καὶ παρίημι, τὸ ἐῶ· παρίησι· παριᾶσι· καὶ ἐφίημι, ἐφίησιν· ἐφιᾶσι· καὶ ὑφίημι· ὑφίησιν ὑφιᾶσιν· ι ἢ καὶ ι· ἀνεικὼς δὲ, καὶ καθεικὼς, καὶ παρεικὼς, ἀντὶ τοῦ ἐνδούς· καὶ ἀφεικὼς καὶ ἀνεικέναι· καὶ καθεικέναι· καὶ παρεικέναι, καὶ ἀφεικέναι· καὶ ἀνεῖμαι· καὶ ἀνεῖται· καὶ καθεῖμαι· καὶ καθεῖται· καὶ παρεῖμαι· καὶ παρεῖται· καὶ ἀφεῖμαι· καὶ ἀφεῖται· καὶ ὑφεῖμαι· καὶ ὑφεῖται· καὶ ἀνειμένος· καὶ καθειμένος, καὶ παρειμένος· καὶ ἀφειμένος, καὶ ὑφειμένος· ἀνείθη· καὶ παρείθη· καὶ ἀφείθη· καὶ ὑφείθη· καὶ παροίκοι, ἀντὶ τοῦ συγχωροίη· καὶ ἐνδιδοίη· καὶ ἐνεῖναι· ἀντὶ τοῦ δυνατὸν εἶναι· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχειν· καὶ ἐξεῖναι, ἀντὶ ἄδειαν εἶναι· καὶ συνεῖναι, καὶ προσεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑτέροις ἕτερον ὑπάρχειν· καὶ προεῖναι, καὶ ἀνεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀναπέμψαι· καὶ καθεῖναι, ἀντὶ τοῦ καταπέμψαι· καὶ παρεῖναι, ἀντὶ τοῦ παρόντα εἶναι· καὶ ἐπεῖναι· καὶ περιεῖναι, ἀντὶ τοῦ ζῆν· καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν· καὶ ἀπεῖναι, καὶ ὑπεῖναι· καὶ ὑπαρεῖναι διὰ διφθόγγου. Ἐνὶ ἤνοπι, ἐν κατόπτρῳ ἐν ἤχῳ λαμπρῷ. Ενίησιν, ἐμβάλλει· ἐπιπέμπει. Ἐνικάββαλεν· ἀντὶ τοῦ κατέρριψεν. Ἐνίκασθαι, ἐνέγκαι. Ἐνὶ καυλῷ, ἐν τῷ δόρατι. Ἐνίκησεν, ὑπερέβαλλεν. Ἐνικλᾶν, ἐμποδίζειν. Ἔνικμα, τὰ χείλη τῶν ποταμῶν· ἃ καὶ ἄνθηρα λέγουσι, διὰ τὸ εἶναι ἔνικμα, καὶ διερά. Ἐνὶ κνωσῷ, πόλει τῆς κρήτης. Ἐνιλλώπειν, τὸ κατακεκλεισμένῳ ὄμματι βλέπειν· καὶ καταμωκᾶσθαι· ὅθεν καὶ ἐνιλλώψας, τὸ καταμωκησάμενος· ἴλλοις γὰρ φασι, τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐνιλλωπῶ, ἢ ἐνιλλώπω, τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συστρέφω. Ἐνὶ μεγάροις, ἐν τοῖς οἴκοις. Ἐνὶ ναΐ, ἐν πλοίῳ. Ἐνὶ οἴκῳ, ὀρθοτονεῖται μετὰ τοῦ ὀνόματος· ἵνα μὴ ἀναστρεφομένη σημαίνῃ ῥῆμα. ἔστι δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι· ὅτι δὲ ἀναστρέφονται αἱ προθέσεις, ὅτι λείπει ῥῆμα· γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος· ὡς τὸ, ἔνι τοι φρένες οὐδ' ἠβαιαί· καὶ πάρα γὰρ θεοί εἰσι· καὶ ὅτι μεταξὺ δύο ὀνομάτων τεθῇ· ξύλοχον κάτα βοσκομενάων· ξάνθῳ ἔπι δινήεντι· καὶ ὅτι ὑποτέτακται τινὶ ἀμέσως· οἷον, ὧν ἔπι, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ὧν· καὶ ὅτι εὑρεθῇ ἐπὶ τέλους· οἷον ἀρτέμιδι ξύν· εἰ δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, ὀρθοτονεῖται, καὶ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον· ἢ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν τῷ οἴκῳ, ἐν τῷ ἄργει. Ἔνιοι, φανερὸν ἢ οἱ μὲν ἢ τινές. Ἐνιπεὺς, ποσειδῶν, παρὰ μιλησίοις τιμᾶται· καὶ ἐνιπεὺς, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὴν ἐνιπήν· καὶ γὰρ ἄγριός ἐστι, καὶ ἀπειλοῦντι ἔοικεν. Ἐνιπὴν λέγει ὅμηρος, τὴν διὰ λόγων ἐπίπληξιν καὶ κακολογίαν· ἐνίπτω γὰρ τὸ κακολογῶ· ὅθεν ἐνιπὴ, καθὸ τύπτω τέτυπα τυπὴ, ἡ τύψις. Ἐνιπῆσαι, ἀπειλῆσαι· βοῆσαι. Ἐνιπλήξαντες, ἐμπελάσαντες· πλησιάσαντες· ἢ ἐπιπλήξαντες. Ἐνὶ προδόμῳ, ἐν τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ. Ἐνὶ προμάχοισιν, ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις. Ἐνιπτάζω, κακολογῶ· καὶ μέμφομαι. Ἐνιπτάζων χώετο παρὰ ἀπολλωνίῳ, κακολογῶν καὶ μεμφόμενος ἐχολοῦτο καὶ ὠργίζετο· καὶ ἐνιπτάζων, ἰύπτων. Ἐνιπτεθυμὸν, παρελκόντως ἔχει τὸ θυμόν· οἷα καὶ χωρὶς αὐτοῦ, ἐντελῶς ἐχούσης τῆς ἐννοίας· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ῥηθὲν πρόσιν δ' ἠνίπαπεν· ἤγουν ἐπέπληξε μύθῳ· ἔνθα πάλιν παρέλκει τὸ μύθῳ εἴπερ αὐτὸ χρῆμα ἐνίπτειν ἐστὶ τὸ ἔπεσιν ἐπιπλήττειν· καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, μή με θυμὸν ἐνίπτε· ὅμοιόν ἐστι τῷ τὶ δέ σε θυμὸν ἵκετο πένθος. Ἐνίπτω, κακολογῶ· ἐπιπλήσσω· λοιδορῶ· παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω κατ' ἐπένθεσιν τοῦ τ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἐνίπτω· τὸ γὰρ ε ἡνίκα πλεονάσει σύμφωνον τρέπεται εἰς ι· οἷον ἔπω, ἐνίπτω· μή μου γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτε. Ἐνισκήφθη, κατηνέχθη. Ἐνισκήψωσιν, ἐμπέσωσιν. Ἐνισκίμφθη οὐδει δόρυ· ἀντὶ τοῦ ἐπέλασεν· ἀπὸ ῥήματός ἐστι τοῦ σκίμπτω, ὡς χρίμπτω· ἐξ οὗ εἰκὸς εἶναι τὸν παρὰ ἀττικοῖς σκίμποδα, εὐτελῆ κλίνην καὶ χαμαλὴν πελάζουσαν τῇ γῇ· χρῆσις τοῦ σκίμπτω καὶ παρὰ πινδάρῳ· ἔνθα φησίν, ἀγαθὸν εἶναι νηὶ δύο ἀγκύρας ἀπεσκίμφθαι. Ἐνισκίψαντες, ἐνερείσαντες. Ἐνὶ σκοπιῇ, ἐν βουνῷ. Ἐνίσσεν, ἐνέπω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἐνίσσω· ὁ παρατατικὸς, ἐνίσσον· ες· ε. Ἐνισσέσθαι, ὁ νῦν μὴ καταπίνων. Ἐνισσήσω, καινότερον ἐκ τοῦ ἐνισσῶ· τὸ μὲν κοινότερον ἐνίπτω, ἐνίψω· πλὴν τοῦτο μὲν ἔχει τι καὶ σφοδρότητος· τὸ δὲ ἐνισσήσω, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς εἴπω. Ἐνίσση, ἣν ἠνεμόεσσαν λέγει ὅμηρος, ὡς ἐπὶ ὀρῶν κειμένην· ἐνισσαῖος τὸ ἐθνικὸν λέγεται. Ἐνὶ σπλάγχνοισιν, ἐν τοῖς ἐντέροις. Ἐνίσσω, ἐπιπλήσσω· καὶ ἐνίσσε, ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ἐνίσσειν ὡς τὰ πολλὰ ἐνίπτειν λέγεται· ἐξ οὗ καὶ ἐνίψω μέλλων, καὶ τὸ ἠνίπαπε καὶ ἡ ἐνιπή· λέγεται ἐνίοτε ἐνίσσειν καὶ λόγοις καὶ πληγαῖς. Ἐνίσσειν, δοτικῇ συνέταξεν ὅμηρος· εἰπὼν θυγατράσι καὶ υἱοῖς ἐνισσέμεν· ὅ ἐστι κακολογίαν ἐπάγειν. Ἐνισσέμεν, κακολογεῖν· ἐπιπλήσσειν· ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω· ὁ μέλλων ἐνίξω. Ἐνισσόμενοι κακοῖς ἔπεσιν, ἤγουν ἐκακολογούμενοι. Ἐνίσσω, τὸ κακολογῶ· ἐκ τοῦ ἐνίπτω παρῆκται· ἀφ' οὗ ἐνιπὴ, ἡ δι' ἐπέων ἐπίπληξις· ὧν προηγεῖται τὸ ἐνέπω· καὶ ἐνίσσω τὸ ἐπιπλήττω. Ἐνὶ σταδίῃ, ἐν τῇ συστάδην μάχῃ, ἐνιστάμενοι ἐν ἴσῳ ὁμοίως. Ἐνίστασθαι, εὐτρεπίζεσθαι· παρασκευάζεσθαι· μὴ διακέλλειν· ἀλλ' ἐνίστασθαι τῷ πολέμῳ· καὶ ἐνίστασθαι, τὸ δύνασθαι. Ἐνίστησί μοι ὁ διδάσκαλος· καὶ ἐνίστησιν ἐκεῖνος τοῖς πολεμίοις· ἐνίστησι τὴν ἀρχὴν ποιούμενος· ἐνίσταται δὲ τινὶ ὁ ἐναντιούμενος. Ἐνὶ στρατῷ, ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Ἐνισχημένος, κατεχόμενος· κεκρατημένος. Ενὶ φρεσὶ θῆκε, κατανοῦν ἔχειν. Ἐνὶ χηλῷ· ἐν τῇ κιβωτῷ· ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐνὶ χώρῳ, ἐν τῷ χορῷ. Ἐνίψει, κυρίως ἐπιπλήξει διὰ λόγων· παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐρεῖ· λέξει· ἐνίπτω γὰρ τὸ ἐπιπλήττω· λοιδορῶ· παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέγω. Ἐνίψω, οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴπω, ἀλλὰ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς· ὡς καὶ ἡ ἐνιπὴ δηλοῖ· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ῥέπω γίνεται τὸ ῥίπτω, καὶ ἀπὸ τοῦ πέπω τὸ πέπτω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνέπω, τὸ ἐνίπτω. Ἐνίων, ἢ μὲν· ἢ τινῶν· φανερῶν· τῶν μέν. Ἐν καθέξει, ἐν κατοχῇ. Ἐνκάθεται, κατατηρεῖ. Ἐνκάθετοι, ἐνεδρεύοντες. Ἐν καλῷ τῆς ὥρας, ἐν καλῷ τῆς ἐλπίδος· ἐν παραμυθήτῳ τῆς συμφορᾶς· καὶ ἕτερα· ὁμοίως ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν εἰς ἀλλὴν ὥραν, εἰς καλὴν ἐλπίδα· οὕτω καὶ ἄλλα. Ἐν καλῷ σοι κείσεται.

ἀντὶ τοῦ εἰς καλόν σοι ἀποβήσεται. Ἐν καρὶ τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῶν μισθοῦ πωλούντων τὰ οἰκεῖα δὶς χερί. Ἐν καρὸς αἴσῃ· ἐν κηρὸς μοίρᾳ· ἐν μοίρᾳ θανάτου περιφραστικῶς· ἄλλοι δὲ ἐν κηρός, ἵν᾽ ᾖ κατὰ κηρὸς ἤγουν κατὰ θανάτου· ἢ ὡς ἔνιοι, ἐν τάξει μισθοφόρου· πρῶτοι γὰρ κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ, καὶ ἔδειξαν εἶναι ἄτιμοι. Ἐν κατακλώσαντες, ἐνείραντες. Ἐν καταμίξαι, ἐντίμους ποιῆσαι. Ἐν κατασκήψασαν, ἐμπεσοῦσαν. Ἐν κατὰ στήματι, ἐν περιβολαίῳ. Ἐν κατασυφράζειν, ἐνυβρίζειν. Ἐν κέσιν, ἐν τύποις· ἐν γλυφαῖς. Ἐν κεφαλαίῳ, ἐν συντόμῳ. Ἐν κεῖνο τις ἡμέρα, παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ ἀγνώτων· οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν κεῖνο τις ἡμέρα, ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστοι θέλουσιν ἄγουσιν, ὅθεν λέγεται, τὸ σεαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσειν. Ἐν κημοῦ, ἐν κουρκούμῳ. Ἐν κήριον, ἐπὶ πολλῶν ὁμοφωνούντων, ἢ στασιαστῶν, ἢ συνωμοτῶν. Ἐν κλήρῳ, ἐν μερίδι. Ἐν κολάψας, ἐγχαράξας. Ἐν κομβωθείς, δεθείς. Ἐν κομβώσασθαι, ἐπισωρεύσασθαι· στολίσασθαι. Ἐν κονίησι μιγείης· ἢ ἀντὶ τοῦ θάνῃς, ἢ ἀντὶ τοῦ ὅτι αὐτίκα κατὰ στῇς εἰς μάχην τῷ μενελάῳ. κονίεσθαι γὰρ τὸ ἀγωνίζεσθαι· ὅθεν καὶ κονίστρα, ἡ κατὰ τὴν παλαίστραν μάλιστα παρὰ τοῖς ὕστερον· παρ᾽ οἷς καί τις κόνις ἦν ἐξαίρετος τοῖς παλαίουσι· καὶ ἀλίζειν ἐλέγετο, τὸ ἐν κόνει κυλίεσθαι ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ· ἢ ἄλλως, κόνει φύρεσθαι· ὅθεν καὶ ἀλινδήθρα παρ᾽ αὐτοῖς κυρίως μὲν, ἡ κατὰ πάλην κονίστρα. Ἐν κόπτων, ἐμποδίζων διακωλύων. Ἐν κόσμῳ, ἐν σεμνότητι. Ἐν κοτύλῃ φέρειν, παιδιᾶς εἶδος· ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας· καὶ ὁ αἰρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα· καὶ οὕτως ἐβάσταζε. Ἐν κτητόν, κτώμενον. Ἐν κυνέῃ, ἐν περικεφαλαίᾳ. Ἐν λαπιθάζεσθαι, μαχέσασθαι λαπίθαις· ἢ ἐνθυμηθῆναι. Ἐν λαπηρία, ἐν τῇ λυχνίᾳ. Ἐν λέκτροις, ἐν στρώμασιν. Ἐν λιμένι· ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ. Ἐν λευκώμασιν, ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημόσια, ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς· οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ, τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων, αὐτά· ἵν᾽ εἴ τις βουληθῇ αἰτιάσασθαι, ἐπ᾽ ἄδειαν ἔχοι, ἐντυχὼν τῷ λευκώματι. Ἐν λιμενίζειν, πλωΐζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης. Ἐν λίμναις διονύσιον, τόπος ἐστὶν ἐν ἀθήναις λίμναι· ἐν ᾧ, ὁ τιμώμενος διόνυσος. Ἐν λιτεῖ, διαφωνεῖ. Ἐν λόβια, ἐνώτια. Ἐν μακρύμασιν, ἐν ἀποστασίαις. Ἐν μαχαιτεύειν· ἐγκεκλεῖσθαι παρὰ γείτονι. Ἐν μεγάροισι, τοῖς οἴκοις. Ἐν μέρει, πρὸς μέρος· καὶ ἐκ μέρους λέγομεν. Ἐν μεσάτῳ, ἐν μεσάτῳ τόπῳ, κατὰ συγκοπήν. Ἐν μεταιχμίῳ, ἐν μέσῳ· μεταίχμιον γὰρ λέγεται, ὁ μεταξὺ δύο φαλάγγων τόπος· παρωνόμασται δὲ ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ἐν μετεώρῳ ἦν ἡ ναῦς, ἀντὶ τοῦ πελάγιος· καὶ ἐπ᾽ ἀγκυρῶν μὴ ἱσταμένη, ἀλλὰ ἀπέχουσα τῆς γῆς. Ἐν μετουσίᾳ, ἐν μεθέξει· ἐν χορηγήσει· ἐν διαθέσει. Ἐν μύρτου κλαδῷ, τὸ ξίφος κρατήσω· ὅτι ἁρμόδιος καὶ ἀριστογείτων ἐν μυρσίναις κρύψαντες τὸ ξίφος, ἵππαρχον τὸν τύραννον ἀπέκτειναν. Ἐννέα ὁδοί, τόπος ἐν θράκῃ περὶ τὴν ἀμφίπολιν. Ἐννεάζω λέγε· μὴ τὴν νεότητα διαβιβάζω· συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἐννεάσας, τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ. Ἐννεάκρουνος· λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· κρήνη τις ἐν ἀθήναις· πρότερον δ᾽ ἐκαλεῖτο καλλιρρόη· ἀφ᾽ ἧς τὰ λουτρὰ ταῖς γαμουμέναις μετίασιν. Ἐννεάμυκλος, ἰσχυρός· ἐνναέτης. Ἐννεαπήχεες ἦσαν, ἐπαινοῦσί τινες τὴν ἀκρίβειαν· τὰ γὰρ σύμμετρα τοῦ σώματος τοῦ πλάτους, τὸ μῆκος τετραπλάσιον ἔχει. Ἐννεάπουν, λαξόν. Ἐννεασμός, ἐμπαιγμός· πανουργία· δόλος. Ἐννεάχιλοι, ἐννακισχίλιοι. Ἐννεάψυχος κύων, παροιμιωδῶς. Ἔννεεν, ἐξέτεινεν. Ἐν νέμει, ἐν συμφύτῳ. Ἔννεον· δηλοῖ μὲν τὸ ἐκκολυμβῶν· ἔπαθε δὲ καὶ ἄλλο πλεονασμὸν τοῦ ν διὰ τὸ μέτρον· ὡς καὶ τὸ ἔννεπεν. Ἐννεός, ἄφωνος· κωφός· ἐξεστηκώς· νωθής· νωχελής· μετέωρος. Ἔννεπε, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ἑνὸς ν· καὶ δῆλον ἐξ ὧν πολλαχοῦ τὸ ἐνέπω δι᾽ ἑνὸς ν ἐκφέρεται, ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως καὶ τοῦ ἔπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνώθω, ἐνώσω· τὸ κινῶ· τὸ μὲν ἐνοσίχθων δι᾽ ἑνὸς ἐκφέρεται ν· τὸ ἐννοσίγαιος, διπλάζει τὸ ἀμετάβολον· δῆλον δὲ ὅτι κυριώτερον ὡς ἐν ποιήσει τὸ ἀείδε, ἤπερ τὸ ἔννεπε· ἀείδειν μὲν γὰρ τὸ μετὰ μέλους· ὅθεν καὶ ᾠδαὶ τὰ ποιήματα· ἐννέπειν δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς λέγειν· ὅρα δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐνέπειν, ἢ ἀντὶ τοῦ ᾄδειν, ἢ ἀντὶ τοῦ λέγειν ἁπλῶς κεῖται· τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἐνέπτειν καὶ ἐνίσσειν, οὐδέτερον ἐκείνων δηλοῖ· ἀλλ᾽ ἐπίπληξιν καὶ ἄμφω δηλοῦσι τὴν διὰ λόγων μέντοι ἤτουν δι᾽ ἐπῶν ἐπίπληξιν· ἐκ δὲ τοῦ ἔννεπε, ἀρχὴ ἐκδέδοται τοῖς καλουμένοις τρωϊκοῖς στίχοις, ἔπη· καὶ ἐποποιοὺς τοὺς ποιητάς· νεωτέρων δὲ ἡ τοῦ ἔπους χρῆσις ἐπὶ τῶν ποιητικῶς μετρούντων· ὅμηρος γὰρ ὡς δι᾽ ὅλης τῆς ἄλλου ποιήσεως φαίνεται τὸν ἁπλῶς λόγον, ἔπος λέγων· οἷον ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων· καὶ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. Ἐννέπετι, ἀντὶ τοῦ εἴπατι· ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ ἀορίστου· σύνηθες δὲ τοῖς ποιηταῖς, τοῖς ἐνεστῶσιν ἀντὶ τῶν ἀορίστων χρῆσθαι· καὶ ἡ λέξις ποιητική· τὸ δὲ ἕτερον ν προστίθεται, διὰ τὸ μέτρον· ἓν γὰρ ἔχειν ὀφείλει· ἀπὸ τῆς ἐν προθέσεως, καὶ τοῦ ἔπω, ἐνέπω· καὶ ἐννέπω· καὶ τοῦτο αἰολέων· δηλονότι τὸ διπλασιάζειν τὰ σύμφωνα. Ἐννεσίῃσιν, ἤγουν συμβουλαῖς· αἳ γίνονται οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐννέπω, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἔννοια κατὰ τοὺς παλαιούς, πρὸς ὁμοιότητά φασι τοῦ πηγόμαλος, πηγεσίμαλος· ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐνίημι, ἐνεῖμαι· ἐνεῖσαι, ἐνεῖται· γίνεται ἐνεσία· καὶ διπλασιασμοῦ τοῦ ν, ἐννεσία ἡ εἰς νοῦν ἐνιεμένη συμβουλή. Ἐννέωροι σύες· οἱ ἐνναετεῖς· ἢ ἄλλως ἴσως, οἱ ἐννέα ὡρῶν. Ἐννεῶ, ἐνναῶ· ἢ εἰς ναῦν· ἢ εἰς νεοττοὺς· ἐννήθω· κυρηναῖοι. Ἐννέωρος, δι᾽ ἐννέα ἐτῶν ἀναβαίνων· ὡς ὁ γεωγράφος φησὶν, ἐπὶ τὸ τοῦ διὸς ἄντρον· καὶ διατρίβων ἐκεῖ κατέβαινεν ἔχων συντεταγμένα παραγγέλματα, ἃ ἔλεγεν εἶναι τοῦ διός· ἵνα δηλαδὴ πείθειν οὕτως ἔχῃ διὰ τὸ δαιμονοῦντας τοὺς ὑπηκόους· οἱ καὶ ἄλλως ὡς δικαίῳ ἔχαιρον, ἐπειδὴ τὴν θάλασσαν ἐξεκάθηρε λῃστῶν· ἐξ ὧν καὶ τὰ κρησφύγετα ὠνόμασται· ὅπου δηλαδὴ ἀλλοτρίου τὸν κρῆτα, ἢ τοὺς περὶ αὐτὸν κρῆτας ἔφευγον· ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη παρὰ τῷ διῒ ἐπαιδεύθη· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἐννεαετὴς ὢν, βασιλεύειν ἤρξατο· τινὲς δὲ, ὅτι ἐπὶ ἐννέα ἔτη ἐβασίλευσεν. Ἔννη· ἐστὶν ὁ, σημαῖνον τὸ νήθω· ὁ παρατατικὸς καὶ ἐπὶ πρώτης συζυγίας καὶ ἐπὶ δευτέρας, ἀντὶ γάρ ἐστι νώμενος, καὶ κλώμενος δηλονότι, ἐστὶ δευτέρας τοῦ νῶ· ὁ παρατατικός, ἔνων· ἔνης· ἔνη· καὶ πλεονασμὸς τοῦ ν, ἔννη· οὕτως ἡρωδιανός. Ἐννής, σώφρων· ἀληθής· ἀγαθός· πατρῷος. Ἐννήϊσκλοι, ὀρθρίματα λακωνικῶν ἐφήβων. Ἐννηπιέη, ἐν νηπιότητι. Ἐννήσει, φθείρει· ὅμοιοι. Ἐννησιάδες, νύμφαι παρὰ λεσβίοις. Ἔννιον, κώπης μέρος· τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἔνδον ἐν τῇ νηΐ. Ἔννιος, ἐν χίῳ ὁ ἐρ

μῆς. Ἐννοδίῳ, ἀγκυροβολίῳ. Ἔννοι, οἱ ἐπιτήδειοι ἄρχοντες. Ἔννοιά ἐστι νόησις ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ἢ ἁπλῶς κοινὴ
νόησις ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ, καθ᾽ ἣν καθολικὴν φύσεως ὑπογραφήν. ἔννοια καὶ ἡ βουλὴ ἡ περί τινος τοῦ νοῦ κίνησις. ἔν
νοια κοινὴ, ἡ παρὰ πάντων ἢ ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἔχουσα τὴν ἀρχὴν ὁμολογουμένην. Ἔννοιαι, ἐπίνοιαι. Ἔννοιαι δὲ αἶγες,
αἱ μὴ κορύπτουσαι. Ἔννομον, ἔνθεσμον. Ἐννόσαντα, ἀντὶ τοῦ διανοηθέντα ἢ ἐννοήσαντα λέγουσιν Ἴωνες. ὡς παρ᾽ Ἡρο
δότῳ. Ἐννοσέμεν, ἀντὶ ἀναπίπτειν. Ἐννοσία, ἀλογία, ἀργία. Ἐννοσίγαιος, ὁ Ποσειδῶν. ἀπὸ τοῦ ἔννοσις ἡ κίνησις, καὶ
τοῦ γῆ. ἵνα ᾖ ἐννοσίγαιος, ὁ τὴν γῆν κινῶν. οἱ γὰρ φυσικοὶ ἀπὸ τῶν ὑδάτων γίνεσθαι τοὺς σεισμούς φασι. πλεονάζει δὲ
τὸ ἕτερον ν διὰ τὸ μέτρον. καὶ ἐννοσίχθων, ὁ τὴν γῆν σείων. Ἐννοσίφυλλον, κινησίφυλλον. Ἔννους ἁπλῶς, ὁ ἔχων
νοῦν. καταχρηστικῶς δὲ ὁ συνετὸς καὶ φρόνιμος. Ἐννουστάταις, φρονίμοις. Ἐννύειν, ἐνδύειν. Ἔννυθεν, ἐκέχυτο. Ἐν
νύσῃ, ἐν τῷ καμπτῆρι. Ἔννυτο, ἐνεδύετο. Ἐννύχιον, διὰ τῆς νυκτός. καὶ ἐννύχιον κρύπτεις, ἀντὶ τοῦ σκοτεινῶς καὶ δολίως.
τινὲς δὲ ἐμμύχιον, τὸ ἐν τῷ μυχῷ. Ἔννυχος, νύκτερος, αὐτονύχιος. Ἐννυώ, ἐπίθετον Ἥρας αἰολικῶς. Ἐν ξυνοχῇσιν,
ἐν ταῖς συμβολαῖς. Ἐνοδία, ἡ Ἑκάτη. ἐπεὶ κυνηγός. Ἡρακλείδης. Ἐνόδιον, τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. ἐνώδιον δὲ τὸ ἐνώτιον μέ
γα, παρὰ τὸ ᾄδειν τὰ ὦτα. Ἐνόδιος Ἑρμῆς, ἐν πόρῳ. Ἐνοδώθησαν, ἐν ἔργῳ, ἐν βίῳ, ἐν πίστει. Ἐνοειδεῖς, ἐνὶ θεῷ ὅμοιοι.
Ἐνόησεν, εἶδε κατὰ νοῦν. Ἕνοι, συνάπτει ἐκ δύο ἀποτελεῖ ἕν. Ἔνιστρον, τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας ἐν ᾧ ἡ κόπρος. Ἐνόλ
μῳ ἐκοιμήθη. οἱ μὲν ὅλμον φασὶ μαντεῖον. οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι. ὅτι καὶ οἱ τρίποδες τοῦ
Ἀπόλλωνος ὅλμοι καλοῦνται. Ἐνόμευε. κατὰ νόμον ἐτυμολογικῶς ἐρρέθη. πρωτότυπον δὲ τὸ νομεύειν. νόμος δὲ παρ᾽
Ὁμήρῳ, καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτὸν, ὁ τῆς νομῆς κυρίως τόπος. Ἐν ὁμίλῳ, ἐν ἀθροίσματι, ἐν μάχῃ. Ἐνομιαθήσομαι, προσορμή
σω. Ἐνομόρξατο, κατέμαξεν, ἐνέβαλεν. Ἐνόν, δυνατόν, ἐνδεχόμενον, ἐνυπάρχον. Ἐν ὀνείρῳ, ἐν ὕπνῳ. Ἐνονυχί
ζει, ἀποδέχεται. Ἐνοπαῖς, τοῖς ἐνωπίοις. ἀπὸ τοῦ ταῖς τῶν ὤπων ὀπαῖς κεῖσθαι. Σοφοκλῆς. Ἐνοπὴ, οὐχ ἁπλῶς ἡ φω
νὴ, ἐκείνην γὰρ ὄπα λέγει. εὐκοσμοῦσαν. ὅπου γε καὶ ἡ Καλλιόπη ἐκ τῆς τοιαύτης ὀπῆς παρωνόμασται. ἀλλ᾽ ἔστιν ἐνο
πὴ ἡ παραχώδης βοή. ἣν ποτε καὶ φύλοπιν αὐτὸς εἴπῃ τις. ἐνοπὴ δὲ, πόλεμος, μάχη. Ὅμηρος. Τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ᾽
ἴσαν, ὄρνιθες ὥς. καὶ ἐνοπάς. Ἐνοπηλίζειν, ἐμβλέπειν. Ἐν ὀπὶ πόντῳ, ἐν τῇ μεγάλῃ θαλάσσῃ. Ἐνόπλιον μέτρον
λέγεται, τὸ ἔχον δύο δακτύλους, εἶτα σπονδεῖον, καὶ πάλιν δύο δακτύλους καὶ σπονδεῖον. μὲν ἐνόπλιον, ἔνοπλον.
Ἐνόπτηρς, ἐνόπτιος. Ἐνοπτρίσαι, ἑαυτὸν κατανοῆσαι. Ἔνοπτρον, τὸ κάτοπτρον. Ἐνοργείας, τὰς νεοσσὰς κρῆτες.
Ἐνόρκιον λόγον λέγει ὁ Πίνδαρος, τὸν ἀληθέστατον. παρὰ γὰρ ὧν τις πέπεισθεν, ὅρκος διισχυρίζεται. Ἔνορμος, ἡ ὥρα παρὰ
Θετταλοῖς. Ἐνόρσας, ἐμβαλὼν, μίξας. Ἔνορχα, ἄρσενα, ὄρχεις ἔχοντα. Ἰλιάδος ψ. πεντήκοντα δ᾽ ἔνορχα παρ᾽ αὐ
τόθι μῆλ᾽ ἱερεύσειν, ὄρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς. Ἐνόρχην λαόν, τὸν ἀντὶ ἥβης. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὀρχίδι
ον. Ἐνόρχης, ὁ Διόνυσος παρὰ Λεσβίοις. φασὶ γὰρ δύο ἀδελφοὺς συμμιγῆναι Θυέστην καὶ Δαῖταν, ἐξ ὧν τεκεῖν παῖδα
ἐνόρχην καλούμενον, ὃς ναὸν ἱδρυσάμενος Διονύσῳ, ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀνόματος τοῦτον ἐκάλεσεν. ἢ ἐνόρχης λέγεται,
ὅτι μετ᾽ ὀρχήσεως αὐτοῦ τὰ μυστήρια ἐπιτελεῖτο. ἢ ὅτι ἐνόρχοις καὶ φιλοῖς δηλονότι. οἱ δὲ αἰσχράν τινα ἱστορίαν φασί. Διόνυ
σον γὰρ λέγουσι ψηλαφᾶν τὴν μητέρα μετὰ τὸ κεραυνωθῆναι αὐτήν. Πολύϋμνος δέ τις νεανίας, ἔφη δείξειν τὴν πρὸς ᾅδου
τὴν ὁδὸν, εἰ συγγένοιτο αὐτῷ. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, εἰ πρότερον εὑρήσει τὴν μητέρα. καὶ δὴ βουλαῖς Πολυΰμνου κα
τελθὼν εἰς τὸν ᾅδην, ἐκ τῆς Λέρνης πηγῆς ἀνάγει αὐτήν. τελευτήσαντος δὲ Πολυΰμνου, Διόνυσος θέλων πληρῶσαι τὴν
ὑπόσχεσιν, σύκινα αἰδοῖα προσῆψεν ἑαυτῷ, καὶ φαλλοὺς δερματίνοις ἐλάφων. ὅθεν ὥς φασι καὶ ἐνόρχης λέγεται. Ἕνος,
ὁ χρόνος, καὶ ἐνιαύσιος. Ἐνόσει, ἠρώτει. ὁ δὲ ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει. Ἐνοσηλεύετο, νόσῳ
διήγετο. Ἐνόστησας, ἐπανῆλθες, προσέπεσες. Ἐνουδὲν, ἀντὶ τοῦ πολλοῦ λέγεται. Ἐνουρέω, ἐνουρεῖ. Λουκιανός. ἐνού
ρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. Ἐνούσιον, ἴδιον, τὸ πραγματικῶς ὑφίστασθαι, καὶ φέρειν ἁπάντων ἑαυ
τοῦ τῶν προσωπικῶν ἰδιωμάτων τοὺς ἀληθεῖς χαρακτῆρας. ἢ ἐνούσιον, τὸ μὴ μόνον ἐνθεωρούμενον ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, τὸ τῶν ἰδιω
μάτων ἄθροισμα καθὸ ἄλλος ὑπ᾽ ἄλλου γνωρίζεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας πραγματικῶς κεκτημένον. Ἐνούστ
ος, συμφυὴς πολυκτήμων. Ἐνοσφίσατο, ἔκλεψεν. Ἐνοσφίσθησαν, ἀπεστράφησαν, ἀπεχωρίσθησαν. Ἐνοσφίσω, ἀπηλ
λοτρίωσας. Ἐνοφθαλμισμῶν, θεαμάτων. Ἐνοχλῶ, ἀττικῶς, συντάσσεται αἰτιατικῇ. κοινῶς δὲ δοτικῇ. ὁ παρατατικὸς
ἠνώχλουν. ὡς καὶ τὸ δυσχεραίνω. τὰ μὲν τοιαῦτα οὐκ ἐνοχλήσω σε. πλοῦτον ἢ χρυσὸν αἰτῶν. Ἔνοχος, ὑπεύθυνος, χρεώ
στης. Ἔνοχος, ὑπαίτιος, τίμαιος. Ἐνόω ἐνῶ, τὸ μιγνύω, καὶ ἕνωσις ἡ μίξις. Ἐν παλάμαισιν, ἐν ταῖς χερσίν. Ἐν πα
ραβύστῳ, ἐν γωνίᾳ, ἀντὶ τοῦ κρύφα, καὶ μὴ φανερῶς. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιστρατίδου. Ἐν παρθενικῆς μέρει, ἐν παρθε
νείας μέρει. Ἐν πείσῃ, ἐν ἡσυχίᾳ, ἐν χώρᾳ, ἐν πεισμονῇ. Ἐν πέντε κριτῶν γούνασιν, ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ. παρ᾽ ὅσον
τὸ παλαιὸν πέντε κριταὶ ἔκρινον τοὺς κωμικούς, ὥς φησιν Ἐπίχαρμος. κεῖται δὲ παρ᾽ Ὁμήρῳ. θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
ἐπειδὴ οἱ κριταὶ ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα ἐγγράφεται. Ἐν περάτῃ, ἐν τῇ δύσει τῆς γῆς. Ἐν περι
λήψει, ἐν περιεκτικωτέρᾳ νοήσει. Ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνειν, παροιμία ἀντὶ τῶν τὰς πρώτας μὲν μαθήσεις ὑπερ
βαινόντων, ἁπτομένων δὲ τῶν μειζόνων. τουτέστι τῶν παριέντων τὰς πρώτας μαθήσεις καὶ ἐφιεμένων τῶν τελευταίων. ὡς
εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειρεῖ. Δικαίαρχος δέ φη
σιν, ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν. οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι. ὡς κυβερνήτης ἀντὶ τῆς νεὼς, καὶ ἡνίο
χος ἀντὶ τοῦ ἵππου. Ἐν πίσπε, εἴπῃ. Ἐν πλαδῷ, ἐν χαλάσματι καὶ ἐν ἀνέσει. Ἐν πλαπάσασα, ἐν πλατείαις τύ
πουσα ταῖς χερσίν. ἢ τρυφερομένη. Ἐν προδοκῇσιν, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν τοῖς πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις τόποις. Ἐν προχύ
ματι, ἐν ὑποκρίσει. Ἐν πρώτῳ ῥύμῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἄκρῳ παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἐν πυῇ, τινὲς ἐν χόρτῳ. Ἀρίσταρχος ἐν πυροῖς
καὶ κριθῇ. πυὸν γὰρ τὸν πυρὸν δίχα τοῦ ρ. ἄλλοι δὲ ἐν καρπῷ. Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἦν ἀποπατῆσαι. οἷον, κινδυνεῦσαι.
Πεισίστρατος γὰρ ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων, καὶ μισούντων αὐτὸν, οὐδὲν

ἐχόντων ποιεῖν, ἐνίους προσουρεῖν τῷ περιφράγματι, καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους· διὸ πεισίστρατος ἔγραψε νόμον, τὸν ἁλόντα ἐπὶ τούτῳ θνήσκειν· καταγελώντων δὲ τοῦ γράμματος, καὶ τῷ φόρῳ μέλλον τοῦτο ποιοῦντων, ἔστησε φύλακας· ληφθέντος δέ τινος, ἐκέλευσε δήσαντας αὐτὸν, παρὰ τὴν ὁδὸν μαστιγοῦν· ξυρήσοντας, ὁ δ' ἀνὴρ κολασθεὶς ἀποθανεῖται· ὅτι ὀλιγωρεῖ τοῦ γράμματος, κλαθέντος δὲ, οὕτως ἐνέδυ τὸ γινόμενον τοῖς ἀθηναίοις, ὥστε ἔτι καὶ νῦν τοὺς κακοπαθοῦντας, ἢ τιμωρίαις ἐνεχομένους διά τινα ἄλλων πλημμέλειαν, ἐπιλέγειν· ἐν τῷ βίῳ κρεῖττον ἦν αὐτὸν ἀποπατῆσαι. Ἐν πύλαις ὀνείρων ὑπνοῦντα τινα, ταυτὸν δὲ τῷ ἐοικέναι θανόντι τὸν οὕτως ὑπνοῦντα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὕπνος θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς τῷ ἀδελφῷ δηλαδή. Ἐν πυρὸς αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ ἔνθα σέλας ἀφίει τὸ πῦρ· οὐ μὴν πρὸς αὐτῷ τῷ κατὰ τὴν ἐσχάραν πυρί· ὅμηρος ἐν ψ΄ τῆς ὀδυσσείας. Ἐν πωλικῷ, ἐν παιδικῷ. Ἐν ῥάβδῳ, ἐν ἐπιτιμίου λόγῳ. Ἐνραβώς, ἐγγράψας. Ἐνριγισκανεῖν, ἐνριγοῦν. Ἐνρύπῳ, οἱ ῥυπῶντες. Ἐν σάμῳ κομήτας· ἔνιοι πυθαγόραν τὸν σοφόν φασι τὴν πυκτικὴν ἀσκῆσαι· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι ἁμαρτάνοντες. Ἔνσας, αὔριον. Ἐνσείεις, ἐπιλαλεῖς. Ἐνσείσεις, διασείσεις. Ἐνσεισθεὶς, τιναχθείς. Ἔνσευ δή, ἄψαι δή. Ἐν σηκοῖς, ἐν ναοῖς. Ἐνσημαινόμενος, ἀντὶ τοῦ δεικνύμενος καὶ ἐμφαίνων. Ἐνσικυκράτω, τόπος σικυδίων. Ἐνσκευάσασθαί με παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πτωχικὴν ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα· καὶ ἐνσκευάσασθαι, καθοπλίσασθαι. Ἐνσκήπτω, τὸ βαρέως ἐπέρχομαι· ὡς τὸ, νόσος ἐπέσκηψεν· ἐγκατέσκηψεν ὑετὸς, ἀντὶ τοῦ λάβρος καὶ πάνυ πολὺς κατηνέχθη. Ἐνσκῆψαι, ἐνερεῖσαι. Ἐνσκήψαντα, ἐφορμήσαντα. Ἐνσκίφθη, ἐνεπάγη. Ἐνσκιρωθείσης, ἐμπαγείσης· σκίρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος. Ἐνσκυθεῖν, σπαράττειν. Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σοῦ δ' ἄρξομαι· παρ' ὁμήρῳ σχῆμα μὲν ὑστερολογίας· πρωτεύει γὰρ λήξεως ἡ ἀρχή· δηλοῖ δὲ προεκτικῶς, ὅτι ἀπὸ σοῦ ἄρξομαι, καὶ εἰς σὲ καταλήξω· ἤγουν σὲ ἀρχὴν καὶ τέλος τοῦ λόγου ποιήσω. Ἐν σκοτεινοῖς, ἐν ἀποκρύφοις. Ἔνσπονδος, ὁ ἀπὸ πόλεως γινόμενος φίλος· ἢ ἀπὸ πολέμου. Ἔνστασις, τὸ ἐνίστασθαι πρὸς τὸν τοῦ κατηγόρου λόγον· ἤγουν μάχεσθαι καὶ ἀντιπίπτειν, καὶ τἀναντία κατασκευάζειν· ἀλλὰ καὶ τὸ διατιθέναι καὶ οἰκονομεῖν· αἰσχίνης. Ἡ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων· καὶ ἐνεστησάμην τὸν ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ διέθεικα, καὶ ᾠκονόμησα· ἡ ἔνστασις, ἡ ἐναντιότης, καὶ ἡ οἰκονομία. Ἐνστάτης, ὁ κατὰ πάντα ἐνιστάμενος· ἰδικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς κρίσεως· οἷον ἀντίδικος· κυρίως δὲ ἐνστάτης, ὁ ἐν τῇ ὁδῷ ἀντιστήκων τινί. Ἐνσταντικὸς, ἀντὶ τοῦ ἔνστασιν τινὰ ποιούμενος. Ἐνστέρνοισιν, ἐνστήθεσιν. Ἐνστερνισάμενοι, περιπτυξάμενοι. Ἐνστερνομαντίαις, ἐν γαστριμύθοις· σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐνστήθεσιν, ἐν ταῖς διανοίαις. Ἐνστηνὲς, ἰσχυρὸν ἢ σαφές. Ἐνστροβιλήσας, συντρίψας. Ἐνστρωφᾶσθαι, ἐνστρέφεσθαι. Ἐνσφανίῳ, ἐνκλιναρίῳ. Ἔνσων, ἐλκῶν. Ἐντακεὶς, ἐμφυείς. Ἐνταλάροισι, τοῖς κοφίνοις· τοῖς καλαθίσκοις· τοῦ τυροῦ. Ἐνταλθέντα, ἐπιτραπέντα. Ἐνταμιευόμενον, ἐνθησαυριζόμενον. Ἔντ' ἄρα οἱ φῦ χειρί· ἐν τῇ χειρὶ μετέσχεν· ἢ ἔλαβε τὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Ἐνταράυρον, ἐν τόπῳ τῆς σικελίας καὶ ἐν πόλει εἰσέρχονται. Ἔντασις, ἡ ἐπίτασις· καθόσον ἡ τοῦ βίου ἔντασις ἐπεδέχετο κυνικωτέρα προελθοῦσα. Ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε· καὶ ἐνταῦθα τότε· λιβάνιος· ἐνταῦθα ἐπιγνούς· καὶ ἐνταῦθα τοῦ λόγου γινόμενος, ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ μέρος. Σημείωσαι ὅτι τὸ ἐνταῦθα, ἐντεῦθεν· ἐνθάδε· ἐνθένδε· δεῦρο· τῇδε· καὶ ὧδε, πάντα ἐφ' οὗ εὑρίσκεταί τις τόπου τίθενται· τὸ δὲ ἄλλοθι, ἄλλοθεν, ἄλλου, ἐφ' οὗ εὑρίσκεται, ὁ πρὸς ὃν τοὺς λόγους ποιεῖται γράφων. Ἐνταυθοῖ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον· σοφοκλῆς ἠλέκτρα· ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου φέγγος κατόψει· τοῦτο γὰρ ἄμφω ἔχει· τοιοῦτον δέ φασι, καὶ τὸ ἐνθάδε· τὸ μὲν γὰρ ἐνθάδε, αὖθι μένων· τὸ δὲ δῶμα φυλάσσεις, καὶ τόσε δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδε ὀδυσσεύς, τὴν εἰς τόπον· καὶ τὸ ἔνδον κυρίως, τὸ ἐν τόπῳ φασὶ δηλοῦν· τὸ δὲ ἔσω, τὸ εἰς τόπον. Ἄλλως. Ἐνταυθοῖ, δωρικὸν εἶναι δοκεῖ, ὃ καὶ παρὰ ἀττικοῖς τετρίπται· οὔπω δὲ καὶ τὸ ἐνταῦθα· ἔστι δὲ τοῦ μὲν ἐνταῦθα ὁ δωρισμὸς ἁπλοῦς· διπλοῦς δὲ, ὁ τοῦ ἐνταυθοῖ· καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ἔθος δωριεῦσιν ὡς ἐν τοῖς τοῦ πινδάρου φαίνεται, συντάσσειν ἐστὶν ὅτι τὴν ἐν πρόθεσιν μετὰ αἰτιατικῆς· ἔτι καὶ τὸ ἔνδον λέγειν ἔνδοι, ὡς καὶ παρὰ θεοκρίτῳ κεῖται, καὶ τὸ πέδον πέδοι ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν· οὗ χρῆσις παρ' αἰσχύλῳ· τούτων οὕτως ἐχόντων, εἴη ἂν δωρικὴ σύνταξις τὸ ἐν ταυτὸν, ἤγουν εἰς τοῦτον τὸν τόπον· καὶ αὖθις τροπὴ δωρικὴ τῆς ληγούσης, τὸ ἐνταυτοῖ· καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ ψιλοῦ, εἰς δασὺ, ἐνταυθοῖ· ὁμοία δὲ συντάξει προθέσεως, καὶ ἐν αὐτῇ μετὰ χωρίσει τοῦ ἀφώνου γένοιτ' ἂν, καὶ τὸ ἐνταῦθα· ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἔνθα, ἔνθεν· Σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ὡς τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ ἐνταῦθα, καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον· σοφοκλῆς ἠλέκτρα· ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου φέγγος κατόψει· τοῦτο γὰρ ἄμφω ἔχει· τοιοῦτον δέ φασι καὶ τὸ ἐνθάδε· τὸ μὲν γὰρ ἐνθάδε αὖθι μένων τόδε δῶμα φυλάσσεις, καὶ τόσε δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται, τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· τὸ δὲ τοῦ δ' αὐτοῦ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς, τὴν εἰς τόπον· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τὸ μὲν ἔνδον κυρίως, τὸ ἐν τόπῳ φασὶ δηλοῦν· τὸ δὲ ἔσω, τὸ εἰς τόπον. Ἐνταυθοῖ, καὶ ἐνταῦθα· καὶ ἐνθάδε· διαφέρει· ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ τὴν ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ· ἐνταῦθα δὲ, καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον· ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε· τόδε ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε καὶ τὴν ἐν τόπῳ καὶ τὴν εἰς τόπον, καὶ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. Ἐντάφια, τὰ ἐπὶ τῇ ταφῇ γινόμενα πράγματα. Ἐνταφιάζω, ἐνσοριάζω· θάπτω. Ἐντάχει, καὶ συντάχει· καὶ κατὰ τάχος· καὶ ὅσον τάχος· καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχέως, καὶ διὰ ταχέων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ἔντεα καθ' ὅμηρον ψιλοῦται· οἱ ὕστερον δὲ δασύνουσιν· ἢ ἔντεα, ὅπλα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν καὶ σκέπειν τὸ σῶμα· λέγεται δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκεύη· ὡς ἐκεῖ· Μνηστῆρες δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός· καὶ ἔντεα, οὐ πάντα τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἀσπὶς· καὶ περικεφαλαία· τὰ δὲ δόρατα, κατ' ἐπικράτειαν. Ἐντηγέεσιν, ἐν οἰκήμασιν. Ἐντεθηλότος, θάλλοντος. Ἐντεθεῖσθαι· τὸ ἐντετυλίχθαι ἀπὸ τοῦ σκευάσματος, ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἰλεῖται, ἃ λέγεται θρία. Ἐντεθρίωται, ἐνσκεύασται ἀπὸ τῶν θρίων. Ἐντεθύρυξον, ἔνσαξον. Ἐντεῖ

λαι, προστάξαι. ἐντειλῆς αὐθυπότακτον. καὶ ἐντείλωμαι. Ἐντείνει τὴν χορδὴν. καὶ τὴν νευρὰν ἁρμόζει. καὶ ἐντείνει τόξον. ἐντείνει μουσικὴν ἢ κιθάραν. ἀριστοφάνης. ἐντείνει, ἤτοι ἐξαπλοῖ. συντείνει, συνέρχεται. συννεύει. προτείνει, προβάλλεται πολλὰ κεφάλαια. ὑπερτείνει, τὸ ὑπερβάλλει. ἀποτείνει, ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος φέρει λόγον μακρόν. ἀνατείνει, τὸ ἀνέχει καὶ εἰς ὕψος αἴρει. οἷον ἀνατείνει τὰς χεῖρας πρὸς θεόν. κατατείνει, ἀντὶ τοῦ πιέζει καὶ κατατρίβει. κατατείνει πληγαῖς τὸν δοῦλον. κατατείνει καὶ τὸ σπεύδει. καὶ τὸ τρέχει. ὡς τὸ κατατείνειν δρόμον ἐπὶ λιμένα. παρατείνει, τὸ παρατρέχει. παρατείνει τὴν ὁμιλίαν. διατείνει, τὸ διαπλοῖ. ὁ ἀράχνης διατείνει τὸ ὕφασμα. ἀντιτείνει, ἀντὶ τοῦ ἀντικρούει. ἀντιβαίνει. καὶ ἀντερείδει. ἐπιτείνει, τὸ αὔξει καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἐπίδοσιν ἄγει. οἷον ἐπιτείνει τοὺς περὶ λόγους ἱδρῶτας. περιτείνει τὸ ἐπάνω τινὸς ἐξαπλοῖ. περιτείνει ὁ σκυτοτόμος τὸ δέρμα τῷ ξύλῳ. ἀποτείνειν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἄπω τείνει. οἷον ἀποτείνει διήγησιν, καὶ εἰς μῆκος τὴν ὁμιλίαν ἀποτείνει. ὑποτείνει δὲ, τὸ ὑποβάλλειν καὶ ὑποφαίνει. οἷον ἐλπίδας χρηστὰς ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλει. ὑπερτείνει, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλει. οἷον ὁ δεῖνα σπουδῇ καὶ προθυμίᾳ τὸν ἀδελφὸν ὑπερτείνει. Ἐντεταμένῃ, ἐν τῷ ἀναφορεῖ ἐπιδέσμῳ. Ἐντελέσασιν, ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν τάγμασιν. Ἐντελεῖ, ἐν ἀρχῇ. τοὺς ἐντελεῖ τιμῶν. Ἐντελεῖς, οἱ ἄρχοντες. καὶ ἄρξαντες. καὶ ἐντελεῖς πανοπλίας, ἀντὶ τῆς ἀρχοντικάς. Ἐντελεθὲς, ἐν χορῷ, θὲς ἐν τάγματι. Ἐντελέσταροι, ἐντιμώταροι. Ἐντελεστέρω, τελειοτέρω. Ἐντέλλεται, παραγγέλλει. Ἐντελὲς, τέλειον. καὶ ἐντελέστερον. Ἐντελέχεια, ἡ τελειότης. καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὑποκειμένου. τουτέστι τὸ εἶδος τὸ ἐπιγινόμενον ἐκ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως τῶν στοιχείων τῇ ὕλῃ. λέγεται δὲ ἐντελέχεια, τὸ κεχωρισμένον τοῦ σώματος. ὡς ὁ πατὴρ τοῦ πλοίου. ἐντελέχειαν λέγει ὁ πορφύριος, τὴν ψυχήν. Ἐντελέχειαν ἀντὶ τοῦ ἐνδελέχειαν λέγουσιν ἀττικοί. Ἐντελῆ, τετελεσμένα. Ἐντελὴς, ἀντὶ τοῦ τέλειος. Ἐντέλμασιν, ἐν βορβόροις. τέλμα γὰρ ὁ ὑλώδης καὶ κάθυγρος τόπος. Ἐντελόμισθος, μεμισθωμένος ἐντελῶς. ὁ δὲ ἔπεσεν νηὶ οἰκείᾳ, ναύτας ἔχων ἐντελομίσθοις οἴκοθεν, κρῆτας. Ἐντελομίσθοις, τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας. Ἐντέμνουσι, τοῖς ἥρωσιν ἐναγίζουσιν. Ἐντενεῖ, ἐκτενεῖ. Ἐντεομήστωρ, ὁ ὅπλων ἔμπειρος. Ἔντερα, οἱονεὶ ἐνδότερά τινα ὄντα. ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ῥεῖν τὰ ἀπὸ τῆς τροφῆς περιττώματα. ἢ παρὰ τὸ ἔνδον εἰλεῖσθαι. Ἐντεριῶναι καρπῶν καὶ δένδρων λέγονται, τὰ ἐντὸς τοῦ στερεοῦ ὄντα. ἤγουν αἱ λεγόμεναι ψύχες. Ἐντεριώνη, τὸ ἐντὸς ἢ τὸ ἀλθές, ἢ ὁ φλοιός. ἢ εἶδος βοτάνης. Ἐντερόνειαι, τὰ ἐγκοίλια. τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα. ἐντερόνεια καλεῖται. ἄλλως. οἱ μὲν τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δὲ τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐγκοίλων ξυλὴν λέγειν. ταῦτα δὲ ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. καὶ ἡ ἐντερόνεια δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὤφειλε συστέλλειν τὸ α, καὶ παροξύνειν. Ἐντερόνην, ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἔφη. ὅπερ ἐστὶ, τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς. ὅ ἐστι συνεκτικώτατον. ἤ τις ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται. Ἐντερόνιοι, αἱ χορδαί. Ἔντερον, ἕτερον καὶ οὐχ ὅμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς ῥεῖν. Ἔντοσθε, ἔσωθεν. Ἐντεσιμήστωρ, ἔμπειρος ὅπλων. καὶ ἔντεσιν, ὅπλοις σκεύεσιν. Ἐντεσιουργοὺς, ἡμιόνους λέγουσι τοὺς ἑτοίμους εἰς ἔργον. ἢ ἐντεσιουργοὶ ἡμίονοι, οἱ ἔντεσιν ἐργαζόμενοι. τουτέστιν, οἱ ἁμάξας ἕλκοντες. καὶ ἁπλῶς νωτοφόροι. ἔντεα γὰρ παρὰ πινδάρῳ, τὰ ἅρματα. ἢ ἡμίονοι εἰς ἔργον ὡπλισμένοι. ἐπεὶ αὐτοί. συνώνυμα εἶναι τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἔντεα. συντελεῖ ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ ἀλλαχοῦ ἤθει, ἔντυεν ἵππους. ἤγουν ηὐτρέπιζεν. Ἐντεσμένας, κεκοσμημένας. Ἐντέταρ, περιεσφίγχθη. Ἐντέταται, τὸ παῦσαι, ἐντεῖναι φασίν. Ἐντετευτλανωμένης, ἀντὶ τοῦ μετὰ τεύτλων ἑψηθείσης. ἀριστοφάνης. Ἐντέτηκέ μοι μῖσος παλαιόν. ἀντὶ τοῦ ἐμπέφυκε. καλὴ ἡ λέξις. κυρίως δὲ, ἐπὶ σιδήρου καὶ ἐπὶ φιλίας καὶ ἄλλων τινῶν. ἢ ἐντέτηκεν, ἐγκεκόλληται. πέπηγε. τούτοις ἀντ' ἀληθοῦς, ψευδὴς ἐντέτηκε δόξα. Ἐντετριμμένη, ἀντὶ τοῦ σμιχθεῖσα. ἡ εἰδυῖα ὅπως ἐντετριμμένη κανηφορῆς, τὰ κανίσκια ἔχουσα. Ἐντετυλίχθαι, τὸ ἐναντίον γυμνοῦσθαι. οὐκ ἐγκεκαλύφθαι. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐντετύλικται, ἐμπέπλεκται. ἐνείληκται. Ἐντετύχηκας, τὸ θέμα αὐτοῦ ἄχρηστον. λέγεται δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ ἐντυγχάνω. ὅπερ ἐστὶ ταυτὸν τῷ περιτυγχάνω. λέγεται δὲ ἐντυγχάνω, τὸ ἔν τινι γίνομαι ἱσταμένῳ. μετὰ δὲ τῆς σὺν προθέσεως, συντυγχάνω, τὸ ἐρχόμενος συγκρούω τινὶ ἐρχομένῳ. ἐπιτυγχάνω δὲ ἀγαθοῦ. ἀποτυγχάνω τὸ ἐναντίον τούτου. ὁ μέλλων ἐντεύξομαι. ἀπὸ ἑτέρου καὶ οὗτος θέματος. καὶ μετὰ τῆς σὺν οὐ λέγεται. ἀντ' αὐτοῦ δὲ λέγεται τὸ συγκύρσω. μετὰ τῆς ἐπὶ, ἐπιτεύξομαι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποτεύξομαι. ἀφ' οὗ ἀποτεύγματα αἱ ἀποτυχίαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐνέτυχον. καὶ συνέτυχον, καὶ ἐπέτυχον. καὶ ἀπέτυχον. ὁ παρακείμενος ἐντετύχηκα, καὶ συντετύχηκα. καὶ ἐπιτετύχηκα. καὶ ἀποτετύχηκα. Ἐντετύχηκε κανόνισον. τὸ θέμα αὐτοῦ ἐντυχέω, ἄχρηστον. ἀντ' αὐτοῦ ἐντυγχάνω. καὶ περιτυγχάνω. καὶ συντυγχάνω. ὁ μέλλων, ἐπιτεύξομαι. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀποτεύξομαι. ἀντὶ τοῦ ἀποτυγχάνω. ὅθεν καὶ ἀποτεύγματα αἱ ἀποτυχίαι. ὁ παρακείμενος, ἐντετύχηκα. καὶ ἀποτετύχηκα. καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐνέτυχον. ἐπέτυχον. συνέτυχον. καὶ ἀπέτυχον. Ἔντυε, παρεσκεύαζεν. Ἐντεῦθεν, παραυτά. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκ τούτου. Ἔντευξις, ἀπάντησις. κατὰ τῶν πλημμελησάντων δέησις εἰς ἐκδίκησιν. ἢ ἔντευξις παράκλησις ὑπέρ τινος προσαγομένη θεῷ περὶ σωτηρίας ἑτέρων. Ἐντευξόμενος, διαλεχθησόμενος. Ἐντεύχεσι δῦναι εἶπεν ὅμηρος, διὰ καινοτροπίαν φράσεως. ἀλλαχοῦ δὲ τεύχεα δῦναι. καὶ κατὰ τεύχεα δῦναι. Ἐντεύχῃ, ἐντυγχάνει. ὥπλισται. Ἐντέχνως, πάνυ αἰτιᾶται τοὔνομα καὶ φασὶ τεχνικῶς δεῖ λέγειν. φρύνιχος. Ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ, ἐν τῇ λύπῃ. Ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ἐν τῇ ἀριστερᾷ. Ἐν τῇ σαρκὶ, ἐν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός. Ἐντήκειν λέγεται κυρίως, τὸ ἐμποιεῖν μνήμην ἀδιάλειπτον καὶ διηνεκῆ. καὶ ὅτι δή ποτε μόνιμον. εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἐν κηροῖς γινομένων. Ἐντήκων, ἐμβαλών. ἐνιείς. καὶ αὖθις τῷ στόματι ἐντήκων χρυσόν. Ἐντήξας, ἐμβαλών. ἐμφυτεύσας. διδάξας. ὡς τὸ, ἐντήξας ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς, ἰσχὺν λόγων ἄμαχον, καὶ σφῆνα δυσαλωτίας ἐφελκότατην. Ἐντὶ, ἀντὶ τοῦ εἰσί. καὶ ἐστι δωρικῶς. Ἐντίθεσο, ψωμίζου. Ἐντίθημι, τὸ ἐμποιῶ καὶ τὸ ἔν τινι εἶδος τίθημι. οἷον, ἐν τῷ κηρῷ τὸν τοῦ δακτυλίου τύπον, καὶ τὸ εἶδος ἐντίθημι. Ἐντὶν, ἡμῖν. Ἐν τίνι ἐστὶ, τὸ κατὰ δύναμιν ἐνυπάρχον τινὶ, ἢ κατὰ μετουσίαν καὶ ἐνέργειαν. ἢ ἐν τίνι ἐστὶ, τὸ κατὰ ἐνάσκησιν ὑπάρχον αὐτῷ. Ἐντρὸν, ἐν δίκτυον. Ἐντίσιν, ἐν τοίοις.

Ἔντο· γίνεται ἐκ τοῦ ἵημι, ὃ σημαίνει τὸ πέμπω· ὁ μέλλων, ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν· ὁ μέσος ἕμην· ἕσο, ἕτο· ἕμεθον ἕμεθην· ἕμεθα· ἕσθε, ἕντο· ὅμηρος ἐξ ἔρον ἕντο· τουτέστιν, ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα· ὅ ἐστιν, ἐκορέσθησαν. Ἐντὸς κατωτάτω· κάτω, κατώτατος· ἡ δοτικὴ κατωτάτω, καὶ ἐν τοῖς κατωτάτω, ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα. Ἐντολὴ, παραγγελία τις δεσποτική. Ἔντομα, τὰ τοῖς καταχθονίοις θυόμενα· ἐντέμνεται γὰρ τούτων ὁ τράχηλος. τὰ δὲ τοῖς οὐρανίοις θεοῖς, ἀνακλᾶται· ἢ ἔντομα, τὰ εὐνουχισθέντα τῶν προβάτων· τοιαῦτα δὲ ἔθυον τοῖς νεκροῖς ἄγονα, διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἶναι ἀγόνους· καί μιν κυδαίνοντας ὑπὸ κνέφας ἔντομα μῆλα· καὶ ἤγνισαν ἔντομα μήλων. Ἐντομέας, εὐνοῦχος· θλασίας δὲ, ὁ τεθλασμένος. Ἐντομίδαι, οἱ τοῖς σώμασιν ἐντεμνόμενοι· τοιαῦτα εἰώθασι ποιεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς· ὅτι τοῖς νεκροῖς τὰ ἔντομα ἔθυον τῶν τετραπόδων ὡς ἄγονα· τὰ δὲ ἔνορχα, τοῖς θεοῖς· ἔντομα δὲ, οἷον σφῆκες μύρμηκες· μέλισσαι· ἃ οὔτε ἀναπνεῖ, οὔτε πνεύμονα ἔχει. Ἐντομὶς, ἡ ἐγχάραξις. Ἔντομοι, ἔνορκοι. Ἔντονον, τὸ τετανυσμένον· ἐκ τοῦ ἐκτείνω τὸ τανύω· καὶ ἐκτείνεσθαι, τὸ ἐξαπλοῦσθαι. Ἔντονος, ἰσχυρά. Ἐντοπίζῃ, ἐντρέπῃ· ἐπιστρέφῃ. Ἐντὸς οἰκίας· ἔχει τὸ ἐναντίον, ἐκτὸς οἰκίας· ἢ ἐντὸς, οἱ λογισμοὶ· καὶ ἐνθυμήσεις· καὶ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα· δαβὶδ, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου· καὶ ἐντὸς· ἔσω· ἔνδον· καὶ ἐντὸς ἑβδόμης· ἀπείρητο ἀθήνησι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης. Ἐντοσάρκες, ἐντὸς τοῦ σώματος. Ἐντόσθια, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπίρρημα, ὃ σημαίνει τὸ ἔσω· τὰ ἔσωθεν τοῦ σώματος κείμενα· οἱ δὲ λέγουσιν, ἐνδόσθια. Ἐντοσθίδια, τὰ σπλάγχνα. Ἐντοσούτω δὲ, ἕως ἂν· μέχρις ἄν. Ἐν τούτω, ἀντὶ τοῦ τότε· θουκυδίδης· Καὶ ἐν τούτω οἱ κορίνθιοι, τῆς ποτιδαίας ἀφεστηκότες. Ἔντραγε, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οὕτω τὸ ἀκρατίζειν καὶ μένανδρος· ἀλλ' ἐῶν, ἐντραγεῖν. Ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι· ψωμίσασθαι. Ἐντραγήτονον, ἰσχυρόν. Ἐντραγούμενοι, μασώμενοι. Ἐντραγὼν, φαγών. Ἐντραπεζίτιδος, παρασίτου. Ἐντρέπεσθαι· λέγει ὅμηρος, τὸ ἐπιστρέφεσθαι τοῦτο καὶ ὀπίζεσθαι λέγεται· ἀφ' οὗ ἐστὶν ὄπις ἡ ἐπιστροφή· ἐκ δὲ τούτου, παράγεται τὸ ἐντροπαλίζεσθαι ἐν ἰλιάδι· ἤτοι ἐν τῷ φεύγειν ἐπὶ τὰ ὀπίσω στρέφεσθαι· δύναται δὲ ἐστὶ ἄλλως νοεῖσθαι τὸ ἐντρέπεσθαι, ἀντὶ τοῦ μετατρέπεσθαι· μεταβάλλεσθαι· τὸ δὲ ἐντρέπεσθαι, ἤγε ἐπιστρέφεσθαι ἀλλαχοῦ μετατρέπεσθαι λέγεται· οἷον οὔτε μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις. Ἐντρέπῃ, ἐπιστρέφῃ. Ἐντρέπομαι, ἐρυθριῶ· αἰσχύνομαι· αἰδοῦμαι· δυσωπῶ· δυσωποῦμαι· ἐγκαλύπτομαι· ταυτοσήμαντα. Ἐντρέπομαι, τὸ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ ὧν ἐντρέπου σου μηδέν. Ἐντρεπομένοις, ἐγκλίνοντας. Ἐντρεπτικῶς, ἐλεγκτικῶς. Ἐντρέχειν, ἐναρμόζειν. Ἐντρέχεια, τὸ μετὰ δρόμου καὶ θερμῶς ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. Ἐντρεχὴς, γοργός· ὀξύς· σπουδαῖος. Ἐντρέψασθαι, τὸ εἴσω τρέψαι τὸ ἱμάτιον. Ἐντριβὴς, ἔμπειρος· τετριμμένος· συνήθης ἄνθρωπος· ἐντριβὴς τῆς χώρας. Ἐντριβάσαι, ἐναντίαν τύψαι. Ἐντριόδδισιν, ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων ἔλεγον· ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρήσηται ὁδῷ. Ἔντριτον, τὸ διονυσίου ἔμβρωμα· ὃ γαλάται, ἔκβρεκτον φασιν. Ἔντριχον, ἀσθενές. Ἐντριχώσεις, αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐντροπαλιζομένην λέγει ὁ ποιητὴς, τὴν ὧδε ἐστὶ κἀκεῖ τὰς ὄψεις ἐκτρέπουσαν, πρὸς τὰς τῆς χειρὸς καταφοράς. ἢ ἐντροπαλιζομένη, ἤτοι συχνὰ ἐπιστρεφομένη· ἐστὶ ἐντροπαλιζομένη, ὑποστρεφομένη. Ἐντροπή ἐστι, λύπη κατὰ νοῦν ἐξ ἀτυχίας τινὸς κατὰ θυμίου συνισταμένη· ἢ ἡ ἐξ ἐλέγχου καὶ ἐπιτιμήσεως γινομένη αἰδώς. Ἐντροπίας, εὐμετάβολος· καὶ ἐντροπίας οἶνος, ὁ ὀξίνης. Ἐντροπίδες, ὑποδήματα. Ἐντροπῶσαι, ἐνδύσαι. Ἔντροφος, ἡ ἐντεθραμμένη· ἤπου παλαιὰ μὲν ἔντροφος ἡμέρα, λευκῷ τε γήρᾳ μάτηρ νίν· ἀντὶ τοῦ ὄντως που ἡ τῇ παλαιᾷ ἡμέρα, τουτέστι τῷ παλαιῷ χρόνω, ἔντροφος μήτηρ. Ἐντρυγίον, ὁ δεύτερος οἶνος. Ἐντρυφᾷ τις τῷδε τῷ πράγματι, ἤγουν διατρίβων ἐν ἐκείνῳ τρυφᾷ· καὶ ἐν τῷ ἐμφαγόντες, ἡ ἐν πρόθεσις διατριβὴν δηλοῖ ἐν τῷ πράγματι. Ἐντυγχάνει, προσέρχεται· καὶ συντυγχάνειν· ταυτόν ἐστιν· ἐντυγχάνειν ἥρωσιν. Ἔντυε, κατεσκεύασε· ἢ ἔντυεν ἵππους, ὅ ἐστιν εὐτρέπιζεν· ὥπλιζεν. Ἐντύνει, κελεύει, ἑτοιμάζει· σπεύδει. Ἔντυον, ταυτὸν τῷ ὥπλισον· ἐπεὶ ἐστὶ ἔντεα δαιτὸς τὰ εἰς αὐτὴν σκεύη· κατὰ τὸ οἱ δ': ἐπεκόσμεον ἔντεα δαιτός· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐντύω ὁμοίως τῷ, δύω, θύω, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ἐντύνω, τὸ εὐτρεπίζω. Ἔντυος, κόσμος. Ἐντυπὰς, ἀντὶ τοῦ ἐντυπωδῶς, καὶ οἷον ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ, ὥστε δι' αὐτοῦ σώματος μόνον τύπον φαίνεσθαι, καὶ διὰ τοῦ σκέποντος ὁρᾶσθαι τὸν τοῦ σκεπομένου τύπον· ἕτεροι οὕτω συντόμως φράζουσιν· ἐντυπὰς, ἐν χρῷ· ἐντετυπωμένος, ἐν ἱματίῳ· ὥστε δι' αὐτοῦ βλέπειν· ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐπίρρημα μεσότητος· τὸ ἐντυπὰς, τῷ τόνω ὅμοιον τῷ ἑκὰς, καὶ ἀνδρακάς. Ἄλλως. Ἐντυπὰς, ἐν λεχέεσσιν· ἄγαν περιεσφιγμένος· ὡς πάντα τὰ μέλη ἐκτυποῦσθαι ἐκ τῆς σφίγξεως· ὅμηρος· ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἐντυπὰς δὲ λέγεται, καὶ ὁ περιβεβλημένος κατὰ τῆς ὄψεως· οὕτως ὡς καὶ τὸν τύπον διὰ τοῦ ἱματίου θεωρεῖσθαι. Ἐντυπούμενον, ἐγγραφόμενον. Ἐντυχαλὸς, ἐντευκτική. Ἐντυψῶ, ἐντινάξω. Ἐν τῷ ἐλλείπειν, ἐν τῷ ἀποθνήσκειν. Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι, ἐν τῷ ἐπαίρεσθαι. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι, ἐν τῷ δέεσθαι. Ἐν τῷ ἐσῶ, ἐν τῷ αὐτῷ· ὁμοῦ. Ἐν τῷ ῥάσφι, ἐν τούτῳ δὲ ἄλλοις. Ἐνυαίνειν, τρυφᾶν. Ἐνυάλιος, πολεμικός, μαχητής· ἐνυὼ γὰρ δαίμων τις προστάτης τοῦ πολέμου· καὶ ἐνυάλιος ὁ ἄρης· ἢ ὁ τούτου υἱός. Ἐνυβρίζων, ἐκπλήττων. Ἐνυγροθηρευτὴς, ἁλιεύς. Ἔνυγρον, τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον τῶν βρωμάτων δοχεῖον. Ἐνυδροβίων, βιούντων ἐν ὕδατι· ὡς τὸ, πολιὸν χηνῶν ζεῦγος ἐνυδροβίων. Ἔνυδρος, ζῶον ποτάμιον· ἀμφίβιον ὅμοιον κάστορι. Ἐνυδρώθη, ὑδρωπικὸς ἐγένετο. Ἐνύει, ἔνδον· λάκωνες. Ἐνυκτὴ, ἡ βουλή· διὰ τὸ τὴν νύκτα κατὰ σχολὴν διδόναι λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις. Ἐνύλαις, ὑλικαῖς. Ἐνύλιος, κατὰ μὲν τοὺς πλείους, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τῆς ἐνυοῦς· τινὲς δὲ ὥσπερ τὴν παλλάδα διὰ τὸν φόνον τοῦ πάλλαντος, οὕτω καὶ τὸν ἐνυάλιον διά τι τοιοῦτον κεκλῆσθαί φασιν· ἀρριανὸς γοῦν ἱστορεῖ, ὅτι ἐλθὼν ἄρης εἰς τὰ τῆς θράκης χωρία ὅπου τὰ οἰκία ἦν τῷ ἐνυαλύῳ, ἤθελε ξενισθῆναι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελε δέξασθαι φάμενος οὐκ ἂν ξενίσαι ἀλλ' ὅν, ἢ ὃς κρείσσων αὐτοῦ τὰ πολεμικὰ ἔλθοι· ἐστὶ δ' ὅς ὥρα σοι ξενίζειν ἐμὲ καθότι κρείσσων σου φημὶ τὰ πολεμικὰ εἶναι· τοῦ δὲ ἐνυαλίου ἀποφάσκοντος, ἔρχεται εἰς χεῖρας καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς μάχης ἐκταθείσης, τέλος ὁ ἐνυάλιος πίπτει ὑπὸ τῷ ἄρει πληγεὶς ὅπλῳ τῇ ῥομφαίᾳ· διὸ καὶ ὅτι μέ

γα τοῦτο ἄεθλον ὁ ἄρης νέος ὢν ἐξετέλεσεν· ἐκαλεῖτο ἐπ' αὐτῷ ἐνύλιος. Ἐνυλισμένον, κεκαθαρμένον. Ἔνυξεν, ἔτρω-
ξεν. Ἔνυεν, ἔφορον. Ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος· τὸ ἐνύπνιον ἐνίοτε μὲν ἐπιρρηματικῶς λέγεται· καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ
κατὰ τοὺς ὕπνους. ἐνίοτε δὲ ὄνομά ἐστι καὶ δηλοῖ τὴν ὄψιν τὴν ἐν τοῖς ὕπνοις φαινομένην ἤτοι τὸν ὄνειρον. Ἐνύπνιον, ἐφ' ὅ-
σον τις ὑπνοῖ· ὄνειρον δὲ παυομένων τῶν ὕπνων, παρὰ τὸ ἐγείρειν καὶ ὀρίνειν τὴν ψυχήν· ἢ παρὰ τὸ εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν. Ἐνυ-
πόστατον, τὸ ἐν ἀληθείᾳ ὂν καὶ ἐν ὑπάρξει ὁρώμενον· ἐνυπόστατον καὶ τὸ κατὰ τὴν οὐσίαν κοινόν· ἤγουν τὸ εἶδος τὸ ἐν τοῖς
ὑπ' αὐτὸ ἀτόμοις πραγματικῶς ὑφιστάμενον· καὶ οὐκ ἐπινοίᾳ ψιλῇ θεωρούμενον· ἐνυπόστατον καὶ τὸ σὺν ἄλλῳ διαφόρῳ
κατὰ τὴν οὐσίαν εἰς ἑνὸς σύστασιν προσώπου καὶ μιᾶς γένεσιν ὑποστάσεως συγκείμενόν τι, καὶ συνυφιστάμενον καὶ οὐδα-
μῶς καθ' αὑτὸ γνωριζόμενον· ἐνυπόστατόν ἐστι τὸ ὁπωσοῦν ὑπάρχον· ἐνυποστάτου ἴδιόν ἐστιν, ἢ τὸ μετ' ἄλλου διαφέρου
κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν ὑποστάσει γνωρίζεται καθ' ἕνωσιν ἄλυτον, ἢ τὸ ἐν ἀτόμοις φυσικῶς τυγχάνον καθ' ὕπαρξιν ἐνυποστά-
τως· οὐχὶ τὸ μὴ ὄν, ἀλλὰ τὸ μὴ γινόμενον· ἤτοι τὸ μὴ ὂν οὐσία, ἀλλὰ περὶ οὐσίαν τὸ συμβεβηκὸς καὶ οὐ κατ' οὐσίαν θεωρού-
μενον· ὡς τὸ σκότος. Ἔνυρεν, ἔτρισεν. Ἐνυρήσεις, θρηνήσεις. Ἔνυστρον, τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον, τὸ τῶν βρωμάτων
δοχεῖον. Ἐνυφέσει, ἐνυλατώσει. Ἐνυώ, δαιμόνιόν τι ἀγάλλεται μάχιμον, ἀπὸ τοῦ ἔνω ἐνύω, τὸ φονεύω, ἢ ἀπὸ τοῦ
ἐναύειν τὸ φωνεῖν· ἀφ' οὗ καὶ αὐτὴ ὁ πόλεμος λέγεται, καὶ ὁ ἐνυάλιος παράγεται. Ἐνυώ, ἄμεινόν φασι ψιλοῦν, διότι
οὐκ ἔστι κύριον· ἀλλὰ τὴν πολεμικὴν θεὰν δηλοῖ· ἀφ' ἧς καὶ ἐνυάλιος. ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν γίνεται κατὰ ἀπολλό-
δωρον· ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν· ἢ ὥς ὁ ἡρακλέων φησὶν, ἀπὸ τοῦ ἕνω, τὸ φονεύω· ὅθεν καὶ ἀλλοέντης ὁ ἀλλοφόντης. Ἐνυὼ ἐπίθετον ἥ-
ρας παρὰ τὸ αὔειν καὶ φονεύειν ὡς πολεμικήν· αὔω καὶ ἐνύω· καὶ μυθικῶς μὲν οὕτως· ἀλληγορικῶς δὲ ἡ πάντα αὔουσα
καὶ τρέφουσα καὶ πλάθουσα· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῷ συμμιγεῖ καὶ εὐκράτῳ ἀέρι. Ἐν φερέτρῳ, ἐν φορείῳ· ἐν κλίνῃ νεκρῶν. Ἐν
φιλότητι, εἰς συνουσίαν. Ἐν φρεατοῖ, δικαστήριον τῶν ἀκουσίων φόνων ἐν ἀθήναις δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτο-
νος ἀκριβῶς διέρχεται περὶ αὐτοῦ. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν, ἀπό τινος φρεάτου ἥρωος· ὡς θεόφραστος ἐν ἕκ-
τῳ καὶ δεκάτῳ νόμων μαρτυρεῖ. Ἐν φρεσὶν, ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες, ὁμονοοῦντες. Ἐνυὼ μάχη·
ἡ θεὸς πολεμική· παρὰ τὸ ἐναύειν ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν· ἢ παρὰ τὸ ἴω ἀπὸ τοῦ ἐνιέναι τοῖς πολεμουμένοις τὴν μάχην· ὅθεν καὶ ὑσμί-
νη· ὅμηρος, οὔτε πτολίπορθος ἐνυώ. Ἐν χείλεσι φύοντο· κοινότερον δὲ εἰπεῖν ἐνεφύοντο χείλεσιν. Ἐν χορείᾳ, ἐν χορῷ.
Ἐνχριμφθεῖσαν, ἐνπελασθεῖσαν. Ἐν χρῷ, εἰς χρῶτα· πάνυ ἐγγύς· ὡς καὶ ἐφάπτεσθαι τοῦ χρωτός· παρὰ δὲ καλλιμάχῳ
ἐν χρῷ κεκαρμένος, σύνεγγυς καὶ πλησίον τοῦ δέρματος τὰς τρίχας ἐξυρημένος· καὶ ἐν χρῷ παραπλέων, ἀντὶ τοῦ πλησίον·
οὕτω θουκυδίδης. λέγεται δὲ, οὐκ ἐπὶ μόνης κουρᾶς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων πραγμάτων· οἷον, ἐν χρῷ κινδύνου ὄντας. Ἐν ᾧ,
ἐν ᾧ τινι· ἢ ὅταν. Ἐνώδας, ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπιγίνεται. Ἐνώδια σὺν τῷ ι, τὰ ἐνώτια· ἴσως παρὰ τὸ ἐνοιδεῖν τὰ περὶ τὸν τόπον·
εὐθύτρητα ὄντα· οὕτως ὠρίων ὁ μιλήσιος. Ἑνωθεὶς, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γινόμενος. Ἐνώμα, ἐκίνει· ἐκούφιζεν· ἔστρεφεν.
Ἐνωμοῖς μάντεις, ὅταν ἀπ' αὐτῶν τῶν σφαγίων μαντεύωνται· οἷον οἱ ἡπατοσκοπούμενοι· ἐν ὤμοις λέγονται μαντεύε-
σθαι· καὶ ἐνωμοτεῖν. Ἐνωμόρξατο, ἀπεμάξατο· ἀπεψήσατο. Ἐνωμοτάρχης, τάξεώς τινος στρατιωτικῆς ἄρχων, παρὰ
λακεδαιμονίοις. Ἐνωμοτία, τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ δεκανία· οἱ δὲ, τὸ τέταρτον τοῦ λόχου· καὶ ἐνωμοτάρ-
χης, ὁ αὐτῆς ἄρχων· ἔστι δὲ καὶ ἐνωμοτία, ἡ ἀνταρσία. Ἐνωμοτὶς, τάξις τις στρατιωτική, παρὰ λακεδαιμονίοις. Ἐνώ-
μοτος, τοῖς ὅρκοις ἔνοχος· βέβαιος. Ἐν ὠμῷ γήρᾳ· ἐν χαλεπῷ γήρᾳ· ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός. Ἐνώμων, ἤγουν παρεῖχον·
ὅμηρος· σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· δηλοῖ δὲ ποτὲ ἡ λέξις καὶ κίνησιν. Ἐνὼν, ἐνυπάρχων. Ἐνωπαδὶς, κατ'
ὄψιν· ἐξεναντίας· καὶ φανερῶς. Ἐνωπάλιζεν, ἐνέτινεν· ἐνεδίδου. Ἐνωπὴ, ἡ πρόσοψις. Ἐνωπὴν λέγει ὁ ποιητὴς,
τὴν ὄψιν, καὶ τὴν ἐν φανερῷ θέαν· ὅθεν καὶ τὸ ἐνώπιος· ἀνάλογος δὲ ἡ ἐνωπὴ αὕτη, τῇ περιωπῇ· ἡ δὲ ἀναλογία τῆς ἐνω-
πῆς ταύτης, κατὰ τὴν μάχιμον ἐνωπήν· ὡς γὰρ τοῦτο ἐκ τῆς ὀπὸς, ἐκεῖνο ἐκ τοῦ ὀπός. Ἐνώπηνται, τεταπείνωνται. Ἐνώ-
πια· εὐθέα· τὰ ἔμπροσθεν· ἢ ἐνώπια λέγει ὅμηρος, τοὺς ἑκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοίχους· ἵν' ἡ θύρα τὰ παμφανόωντα
δηλονότι· καὶ ἐν τῷ θ', οὕτως· ἅρματα δ' ἔκλινε πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· πολλοὶ δὲ τοὺς παροδίους τῆς οἰκίας λέ-
γουσι τοίχους· τουτέστι, τοὺς ἀντικρὺ τῆς εἰσόδου· οἳ ἐν ὀφθαλμοῖς εἰσὶ τῶν παροδευόντων ἔξωθεν· διὸ καὶ παμφανόωντα
τὰ τοιαῦτα. Ἐνωπίδες, αἰθέρα πτηναί· παρὰ τὸ ἔπεσθαι. Ἐνωπαδίως, ἀντὶ τοῦ κατ' ὄψιν· γράφεται καὶ ἐνωπαδί-
ως, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἐνῶπα· ἐξ οὗ καὶ κατενῶπα· καὶ εἰς ὦπα ἰδέσθαι λέγεται. Ἐνώπιον, ἐπίρρημα τοπικόν· παρὰ
τὸ ὤψ ὠπός ὤπιον· καὶ ἐνώπιον· σημαίνει δὲ τὸ ἐναντίον· ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς· ἐν τῇ προσόψει. Ἐνώπιος, ἔμπροσθεν. Ἐνω-
πῶς· ἐμφανῶς. Ἐνῶρα, ἔχει τὸ ι· λέγεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς μόνης, ἀντὶ τοῦ θᾶττον· ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. Ἐνωρμίσθη,
προσωρμίσθη. Ἔνωρος, ἔνωμος· ζῶν. Ἐνῶρσεν, διήγειρεν. Ἐνῶρτο, ἔστιν ὄρω ὁ μέλλων ὄρσω· αἰολικῶς· ὁ παθητικὸς ὄ-
ρομαι· ὁ παρατατικὸς ὠρόμην· ὤρου· ὤρετο· καὶ συγκοπῇ ὦρτο· καὶ ἔνωρτο· ἀντὶ τοῦ ἠγείρετο· ὦρτο μὲν μέγα κῦμα. Ἐνώ-
σατο, διενοήθη. Ἕνωσις, διεστώτων πραγμάτων κοινὴ συνδρομή· ἕνωσις δὲ εἴρηται διὰ τὸ εἰς ἓν ὦσαι· τουτέστι συνωθῆσαι
τὰ πράγματα· πενταχῶς δὲ εἴρηται ἡ ἕνωσις· συγχυτικῶς· ὡς ἡ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος· διαιρετικῶς, ὡς ἡ ἀνθρώπου πρὸς
ἄνθρωπον· σχετικῶς, ὡς τὰ ἔθνη ἐν πίστει· θετικῶς, ὡς χρυσὸς πρὸς χρυσόν· ἡ δὲ τοῦ χριστοῦ ἕνωσις, ὑπὲρ πάσας ταύτας κα-
θ' ὑπόστασιν εἴρηται· καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνωσίς ἐστιν, ἡ αὐθύπαρκτος ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς ἁγίας θεοτόκου, τῶν δύο φύσεων
συνδρομή· οὔτε γὰρ τὸ σῶμα πρὸ τοῦ θεοῦ λόγου ὑπέστη ἐκεῖ, οὔτε ἡ ψυχή· ἀλλ' ἅμα σάρξ· ἅμα θεὸς λόγος· ἅμα σὰρξ
ἔμψυχος λογική· ἐν ταυτῷ ὑπέστη· ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα σύλληψις, αὐθυπάρκτως συντρέχει· ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα· οὔτε
γὰρ σῶμα καθ' ἑαυτὸ συνίσταται, οὔτε ἡ ψυχὴ προϋπάρχει τοῦ σώματος, προτύπωσις οὖσα τῆς ἑνώσεως τοῦ χριστοῦ· ἕνω-
σις προσωπική, ὅταν τις τὸ ἑτέρου ὑποδυόμενος πρόσωπον, ἀντ' αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ ἄλλου ποιῆται λόγους· ἕνωσις ἐπὶ τῶν ὑπο-
στάσεων, τουτέστι τῶν ἀτόμων, ἡ καθ' ὑπόστασιν· ἕνωσις ἐπὶ τῶν οὐσιῶν, ὡς ἐπὶ ψυχῆς καὶ σώματος, ἡ κατὰ σχέσιν· ἕνωσις
ὡς ἐπὶ τῶν γνωμῶν, ὡς εἰς ἓν θέλημα ἡ κατὰ παράθεσιν· ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν σανίδων, ἡ καθ' ἁρμονίαν· ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν

... ἡ κατὰ κρᾶσιν· ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, ἡ κατὰ φύρσιν· ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν ξηρῶν, τουτέστιν ὕδατος καὶ ἀλεύρου, ἡ κατὰ σύγχυσιν· ἕνωσις ὡς ἐπὶ τῶν τηκτῶν κηροῦ καὶ πίσσης, καὶ τῶν τοιούτων, ἡ κατὰ συναλοιφήν· ἕνωσις ἐπὶ τῶν ἰσοπωμένων καὶ αὖθις ἀποκαθισταμένων, οἷον λαμπάδος ἐκ πυρὸς προερχομένης, καὶ πάλιν ἀποκαθισταμένης. Ἐνωταῖς, ἐνωτίοις· τῇ προσῳδίᾳ, ὡς φιλόπαις· Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν. Ἐνώτια, ἀμέλεια· καὶ ἐνώτια κόσμος, περὶ τὰ ὦτα. Ὁ δὲ ἐνωτίοις ἐκ μαργάρων κεκοσμημένοις, δωρεῖται αὐτόν. Ἐνωτίζου, ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου. Ἐνώπιον, χολαρίων· ἐνώπιον, ἐν ῥινὶ ὑός. Ἐνώτισαι, ἀντὶ τοῦ ἄκουσον· καὶ ἐνωτίζω, ἀκούω. Ἐνώπισεν, τὰ νῶτα περιεσκέπασεν. Ἐνωχλήθην, ἠρρώστησα.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Ἐξ· ἡ ἐξ πρόθεσις, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται· οἷον, ἐξ Ἀττικῆς· ἐκ Μεγάρων· ἐξ ἀγαθοῦ πατρός, καὶ ἀγαθῆς μητρὸς γέγονεν· δηλοῖ δέ, κίνησιν ἐκ τόπου· οἷον, ἐκ τῆς πόλεως ἔρχεται. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, κίνησιν ἐκτός· οἷον ἐξέρχεται· ἐκπέμπει· ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἔξω τίθεται· ὡς τὸ ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο· ἐλλείπει καὶ ἀντὶ τῆς μετὰ προθέσεως ἐνίοτε· οἷον, ποιμένα ἐκ βοτάνης· ἤτοι μετὰ τὴν βοτάνην· καὶ ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, ἤτοι μετὰ τὰς νύκτας. Ἓξ ὁ ἀριθμός, διὰ τὸ ἔξωθεν εἶναι τῶν πέντε. Ἐξαγαγόντες παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐξελθόντες· ἐκπορευθέντες· οὗ τὸ ἀνάπαλιν ἐν τῷ Λαοδίκην ἐσάγουσα· ἤγουν, εἰσπορευομένη· εἰσιοῦσα. Ἐξάγαστον, ἄξιον θαύματος. Ἐξαγγέλλειν, ἐξαγγέλλεσθαί φησι Σοφοκλῆς· οἷον, ὧν οὐδ' ἐξαγγέλλεται. οὕτω καὶ τὸ σώζειν, σώζεσθαι· οἷον ἐσώζετο τὴν εὐλάβειαν· ἤγουν εὐλαβεῖτο· οὕτω καὶ Εὐριπίδης τὸ ἔγημε παθητικῶς ἔφη ἐν τῷ, ἣν ἐγήματο· καὶ ταῦτα τῆς παρατηρήσεως τῆς παλαιᾶς διαφορὰν ἀμφοῖν παραδιδούσης, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ φράσας οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο· τοιοῦτον καὶ τὸ βεβουλευκὼς ἔχει παρὰ Σοφοκλεῖ, παρ' ᾧ κεῖται καὶ βεβούλευνται ποιεῖν παρ' αὐτῷ. καὶ ὁ ὁρῶν ὁρώμενος, Ὁμηρικῷ ζήλῳ, καὶ ἄλλα πολλά. Ἐξάγγελος, ἄγγελος, ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων. Ἐξαγγέλλω κυρίως, τὸ σαφές τι μηνύω, δοτικῇ συντάσσεται· καὶ ἐξαγγελία, ἡ διὰ σαφῶν λέξεων ἑρμηνεία. Ἐξάγειν, παροξύνειν. Ἐξαγε κούρην, ἐξήγαγε τὴν κόρην. Ἐξαγέτη, καλαμίνθη. Ἐξάγιστα, πάντα τὰ ἱερά, καὶ ἀφοσιώματα ἃ οὐχ οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν· ἔνιοι δέ, ἁγνὰ ἀπέδοσαν. Ἐξάγιστος, ἀκάθαρτος· ἢ πονηρός· μυσαρός· καὶ ἐξάγιστος, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐναγής· καὶ ἔμπλεως ἄγους· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· ἐπί τινος λιμένος εἴρηκε τοὔνομα. Ἐξαγκωνιῶ, τοὺς ἀγκῶνας ἐπὶ ταῖς πλευραῖς ποιήσω· Ἀριστοφάνης. Ἐξαγοράσει· Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀγοραῖος· καὶ θρασύς. Ἐξαγορευοι, φανεροί. Ἐξαγόρευσις, ἡ ἐξομολόγησις. Ἐξαγορεύω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἐκεῖνος τὰ ἀπόρρητα ἐξαγορεύει. Ἐξαγρεῖν, ἐξάγειν· ἐξαιρεῖν. Ἐξάγω, οὗ τὸ ἐναντίον εἰσάγω· ἐξάγει, τὸ ἐκβάλλει· οἷον ἐξάγει τῆς πόλεως τὸν στρατόν· γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἢ ἐξάγω χωλὸν τραγίσκιον, παιδιᾶς εἶδος παρὰ Ταραντίνοις. Ἐξαγώνιος, ἔξω τοῦ ἀγῶνος. Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον· ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν· τὸ ε πρὸ τοῦ ξ δασύνεται· τὸ δὲ ἐξάδιος, ψιλοῦται· ἐπεὶ διφορεῖται τὸ ὄνομα, Λεξάδιος καὶ Ἐξάδιος· ὡς ὁ Βριάρεως. Ἐξαέλπτους, ἐξ ἀνελπίστου. Ἐξαέτης ἵππος, ἑξέτης δέ· δεκαέτης δέ, δεκέτης· ἀφαιρουμένου γὰρ τοῦ α ἀναβιβάζει τὸν τόνον· τοιοῦτον ὁμοίως καὶ ὅταν συναιρῆται τριακονταέτης, τριακοντούτης· τὸ δὲ διετής, καὶ τριετής, οὐκ εἶχε τὸ α ὥστε ἀποβαλεῖν αὐτό· ἀναβιβάζει μὲν τὸν τόνον, ὅταν μὴ ἐπὶ ζῴου ἢ πράγματος, ἀλλ' ἐπὶ χρόνου λέγηται· οἷον, διέτης χρόνος· καὶ τριέτης. Ἐξαηρημένον, ἐξῃρημένον. Ἐξάητο, ἐξ ἀνέμου. Ἐξαθόω, ἐξαθόω δὲ ἐπὶ πόντον ἔβησε· ἐκ δὲ τοῦ Ἄθω ὅ ἐστιν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Θράκης· ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἔβησα· Ἰλιάδος ξ'. πλανώμενοί τινες ἀναγινώσκουσιν ἐξ Ἄθοω, οὐ γὰρ δύναται τρίτη ἀπὸ τοῦ ω ἐπιπεσεῖν ἡ ὀξεῖα· οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω τὸ ε ὡς τὸ πόλεων, ἀμφίβολον· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Ἄθως Ἄθω ἐστί, πλεονασμὸς τοῦ ο· εἰ δὲ εἴρηται Ἀθόος Ἀθόου Ἀθόω· οὐκ ἔτι πλεονάζει· Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ἐξαθριασθέντες, λαμπρυνθέντες. Ἐξαίνυτο· ἐκ τοῦ θέμα αἴνυμι· ὅπερ ἁπλῶς μὲν ληφθέν, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρῶ· λέγεται γίνεσθαι ἀπὸ τοῦ αἴρω αἴρνω, αἰρνύω, αἴρνυμι· ἐξ οὗ τὸ τυρῶν αἰνύμενοι, ἐν Ὀδυσσείᾳ. εἰ δὲ φονία λέξις ἐστί, πρόκειταί φασιν αὐτοῦ τὸ κτῶ κταίνω· ἀφ' οὗ ἀπελεύσει τοῦ τ καίνω· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὁμοίως αἴνω· ὅθεν καὶ αἰνύω· αἴνυμι· καὶ θυμὸν αἰνύμενος· αἰνύμενοι τυρῶν ἀττικῶς, ἐν Ὀδυσσείᾳ ι'. οὐ γὰρ πάντας ἐκεῖ τοὺς τυροὺς ἦν αἴνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν· συντάσσεται ἔτι καὶ αἰτιατικῇ· ὡς τὸ ἐξαίνυτο θυμόν· γίνεται δὲ τὸ ῥῆμα ἢ ἐκ τοῦ αἴνω τὸ εἰς θάνατον τελειῶ· ὡς τὸ ἤθυσ' ἐξαινύω γε, καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας· καὶ ἔστιν αἴνω αἰνύω· αἴνυμι· καὶ πλεονασμὸς τοῦ ι, αἴνυμι. Ἐξαΐξαντες, ἐξορμήσαντες. Ἐξαίρει, ὑψοῖ· λαμβάνει. Ἐξαιρεῖν, τὸ ἐκβάλλειν· καὶ ἐξέλκειν ἁπλῶς· καὶ τὸ ἐκκόπτειν· λέγεται ἐξαιρεῖν, καὶ τὸ ὡς ἐξαίρετον καὶ καλλιστεῖόν τινι ἐκκρίνειν τό δέ τι· ὡς καὶ Ὅμηρος· Ἃς ὅτι Λέσβον ἐϋκτιμένον ἕλεν αὐτὸς ἐξέλετο· ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτως ἔλαβεν· ἐξαιρεῖσθαι δὲ τὸ ἐλευθεροῦν καὶ ἀπαλλάττειν· ὡς καὶ Συνέσιος· στυγνοῦ βήματος αὐτὸν ἐξειλόμεθα· ἐξαιρεῖσθαι, καὶ τὸ ἐκλέγεσθαι ἀπὸ πολλῶν τι διαφέρον. Ἐξαιρεῖσθαι, τὸ ἐλευθεροῦν· οἷον, ἐξαιροῦμαί σε κινδύνων. Ἐξαιρεῖται, ἀφαιρεῖται· λαμβάνει· καὶ ἀντὶ τοῦ ῥύσεται καὶ ἐλευθερώσει· καὶ ἐξαιρήσομεν ὁμοίως. Ἐξαιρέσεως δίκη, ὁπότε τις ἄγοι τινὰ ὡς δοῦλον, ἔπειτά τις αὐτὸν ὡς ἐλεύθερον ἐξαίροιτο, ἐξοῦ τῷ ἀντιποιουμένῳ τοῦ ἀνθρώπου ὡς δούλου, λαγχάνειν ἐξαιρέσεως δίκην τῷ εἰς τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν ἐξαιρουμένῳ· Ἰσαῖος ἐν τῇ ὑπὲρ Εὐμαθοῦς, εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσει. Ἐξαίρεσις, τόπος τις Ἀθήνησιν, ἔνθα ὑπεξαιρούμενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο. Ἐξαιρέταρ, ἁρπαγή· ἢ ἅρπαξ, ὁ πρὸς τὰ ἀντλήματα. Ἐξαιρετία, ἄξια τοῦ καταστραφῆναι. Ἐξαίρετον, τὸ ἐπίλεκτον· προηγούμενον· ἢ τὸ ἐκβαλλόμενον. Ἐξαιρεύμην, ἐξαίρετα ἐλάμβανον. Ἐξαιρήσονται, πορθήσονται· καὶ ἐξαιρήσομεν, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομεν. Ἐξαίροντες, ἀνατρέποντες· Πρὸς ταῦτα, τί λέγουσιν οἱ τὴν πρόνοιαν ἐξαίροντες· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνυμνοῦντες. Ἐξαιρούμενος, ἀποκομιζόμενος· ἢ ῥυόμενος. Ἐξαιροῖεν, ἐκβαλοῖεν· ἀφανίζοιεν. Ἐξαίρω, τὸ ὑπερβάλλω· νικῶ· Ἀριστείδης· ἐξαίρει πᾶσαν ἀνθρώπων ἄγνοιαν. Ἐξαίρω, ὑπεξαιροῦμαι· ὅθεν ἐξαιρέτως· καὶ

ἐξαίρω, τὸ ὑμνῶ· καὶ θαυμάζω. οἷον, ἐξαίρω τὸν δεῖνα τῶν ἄλλων· ἀντὶ τοῦ μέγιστον ἡγοῦμαι τῶν ἄλλων· ταυτὸ δηλοῦν τῷ ἀγαμῶς· καὶ ἐξαίρω σε τοῦ θανάτου· ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου. Ἐξαίσια, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος· ὑπερβαλλόντως. Ἐξαίσιον, δηλοῖ τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου. ἔστι δὲ παρ' ὁμήρῳ ἐν ρ̄ τῆς ὀδυσσείας· ἡ αἰτιατικὴ ἡ πτώσεώς ἐστιν· ἵνα δηλοῖ δείσας τινὰ ἄνδρα ἐξαίσιον· ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ δέοντος· οὕτω καὶ ἐν ἰλιάδι ἐξαίσιον θέ τι ποδὸς ἀραὶ λέγει, τὸν ἄδικον· τινὲς δὲ τὸ δείσας ἐξαίσιον, καὶ ἀντὶ τοῦ μέγα φοβηθεὶς εἶπον. Ἄλλως· Ἐξαίσιον τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου· οὕτω δὲ καὶ ἔκδικον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἔξω δικαίου· τὸ μὲν τοι μὴ τοιοῦτον, ἔνδικον λέγεται· καὶ ἐναίσιμον· οὕτω καὶ ἔκτιμον, τὸ ἔξω τιμῆς· ἐναντίον ὂν παρὰ τὸ ἔντιμον· καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα τὸ ἐντιμᾶσθαι, τιμῆς ἐπίτασιν δηλοῖ. ἡ ἐξαίσιον, οὐ κατὰ τοὺς ὕστερον τὴν ἄγαν αἰσίαν, παρ' οἷς ἡ ἐξ πρόθεσις δηλοῖ ἐπίτασιν, ἀλλὰ κατὰ ἄλλον λόγον, τὴν ἔξω τοῦ αἰσίου· ὥσπερ αὖ πάλιν ἐναίσιμον τὸ καθῆκον· καὶ ἐντὸς τοῦ αἰσίου. οὕτω καὶ ἔκδικος καὶ ἐκδικεῖν· νῦν μὲν ἐπὶ τοῦ ἄγαν δικαίου· πάλαι δέ ποτε ἐπὶ ἀδίκου καὶ ἀθέσμου, τὸ ἔκδικον ἐλέγετο· οἱονεὶ, τὸ ἔξω δίκης. Ἐξαίσιος οἰωνός, ὁ σύμφορος· ἀπέστη γὰρ ὅλος ἀλλότριος. Ἐξαίτης, ἀφαιρέτης. Ἔξαιτον, ἐξαίρετον· κατὰ συγκοπήν· καὶ ἔξαιτος, ὁμοίως. Ἐξαιτοῦμαι, ὅταν ἀπό τινός γε ἐξαιρῶμαι κινδυνεύοντα· καὶ ἐξαιτοῦμαι, ὅταν ἀπεχθροῦ τινος αἰτῶμαι· τοῦ μὲν πρώτου λιβάνιος· ἐκάθητο ἀνεμένων ὅστις αὐτὸν ἐξαιτήσεται· τοῦ δευτέρου δὲ δημοσθένης· ἐγὼ δὲ χαίρω ὃς αὖθις ἐξῃτούμην ἀπὸ φιλίππου. Ἐξαίτοις, ἀντὶ τοῦ ἐξαιρέτοις κατὰ συγκοπήν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐξαιτεῖ. Ἐξαίφνης, ἐξαπίνης. Ἐξ ἀκαλαρρείταο· ἐκ τοῦ ἡσύχως ῥέοντος διὰ τὸ βαθύ· ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου ὠκεανοῖο. Ἐξ ἀκεραίου, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, καὶ εὐμαρῶς· οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἐξ ἀκεραίου, διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ βασιλέως. Ἐξακέσαιο, ἀκῶ· ἀκέσω· ἤκεσα· ἠκεσάμην· ἀκεσάμην· ἀκέσω· ἀκέσαιτο· καὶ μετὰ τῆς ἐξ, ἐξακέσαιο ἰωνικῶς ἀποβολῇ τοῦ τ̄· ἢ ἐξακέσαιο χόλον· νόσος μὲν γὰρ οἷον τὸ χολοῦσθαι· τὸ δὲ παύσασθαι τοῦ χόλου ἀκέσασθαί ἐστιν. Ἐξακεστήριος ὁ ζεύς, καὶ ἡ ἥρα. Ἐξακουμένων, θεραπευομένων. ἐξιωμένων. Ἐξακεῖσθαι, οὐ μόνον ἐπὶ ἰατρείας λεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥάπτειν· ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νῆας παλαιωθείσας ἀναποιεῖν. Ἐξάκλινον, ἑξάπουν· ἀττικῶς μὲν ἑξάπουν, καὶ ἑξάκλινον λέγεται· ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ σοφοκλεῖ ἑξαπήχυι· καὶ παρὰ πλάτωνι τῷ κωμικῷ, ἑξάπουν· φυλάττει γὰρ τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ συνθέσει πεντάμηνον λεγόμενον, καὶ ἐν πεντασυρίγγῳ ξύλῳ· ἡμεῖς δὲ πεντάμηνον· ὀκτώπουν, καὶ ἡμεῖς ὀκτάπουν· εἰ οὖν ἄρα τὸ τέλος τῶν ἀριθμῶν φυλάσσει· ὁ δὲ ἓξ ἀριθμὸς τὸ ξ̄ ἔχει, φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος, ἑξάκλινον λέγοντες· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τοῦτο, ὅτι οὐ δεῖ μίαν λέξιν ἔχομεν εἰς δίφθογγον καταλήγουσαν, καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλασσομένην· εἰσὶ δὲ αἱ φυλασσόμεναι ἐν παραθέσει, οἷον πὺξ μὲν ἐνίκησε, λὰξ ποδὶ κινήσας· εἰ οὖν ἑξάπουν ἐν συνθέσει, ὀφείλει τρέπεσθαι καὶ μὴ καταλήγειν εἰς δίφθογγον· ἀνάλογον ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος τοῦ ἀριθμοῦ· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷον ἑξέτης· ἑξέτ' ἀδμήτην· καὶ ἑξάετες ἠνάσσεν· οὐκ ἔστιν οὖν πλεονασμός, ὥς πλανῶνταί τινες· τὰ εἰς ις ἐπιρρήματα ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλει τὸ κις· οἷον ἑπτάκις, ἑπτάμηνος· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ· τέσσαρες ὁ ἀριθμός· τετράκις τὸ ἐπίρρημα· παρὰ τοῦτο τετράμηνον· οὕτως οὖν ἑξάκις ἑξάκλινον· ἑξάπουν, ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ἐξακολουθοῦσθαι, ἐκθρούζεσθαι. Ἐξάκουστον, περιβόητον. Ἐξακριβάζει, ἐξιχνιάζει. Ἐξακριβωθέντες, ἐξερευνηθέντες. Ἐξάκτων, ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια. Ἐξαλαπάξαι, ἀντὶ τοῦ ἀλαπάξαι ἐκκενῶσαι εἴληπται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκπορθῆσαι. καὶ ἀλαπάξαι· ἔχει πλεονασμὸν τοῦ ᾱ. εὕρηται γὰρ λαπάζειν. Ἐξαλάπαξαν, ἐξεπόρθησαν. Ἐξαλδαίνει, ἐκβλαστάνει. Ἐξαλέασθαι, ἀλεύομαι τὸ ἐκφεύγω, μέσος μέλλων ἀλεύσομαι· ἀλευάμην ἀόριστος, χωρὶς τοῦ σ̄· ὡς ἀπὸ τοῦ χέω ἔχεα· καὶ ἐξέχεα· τὸ τρίτον ἀλεύατο· ἀφ' οὗ ἀλεύασθαι καὶ ἀλέασθαι· ἐκβολῇ τοῦ ῡ· καὶ ἐξαλέασθαι, ὡς παρὰ θεόγνιδι· Οὔτι πα' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος. Ἐξαλέασθαι, ἐκκλίνειν. Ἐξαλέηνεν, ἐξέκλινεν. Ἐξάλειπτρον, ἡ τοῦ μύρου λήκυθος· τὸ ἀλάβαστρον· ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες. Ἐξαλείφθησαν, ἀπώλοντο. Ἐξαληλιμμένος, ἠλειμμένος· ἀπαλειφθείς. Ἐξαλίγυρον, σκεῦος ἀργυροῦν φιάλη παραπλήσιον· ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἤλειφον τὸ μύρον. Ἐξαλίζεται, συναθροίζεται. Ἐξαλίξοιτο, ἐκκενοῖτο, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐξαλίπτης, κονιάτης· χρίστης· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐξαλίσας παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐκβαλών· Ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε· καὶ ἐξήλικας, ἐξέβαλες· ἀπὸ τοῦ ἁλίζω τὸ συναθροίζω, ἢ ἐξαλίσας, κυλισθῆναι ποιήσας εἰς τὴν κόνιν· ὥς φασί τινες· καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ τιθέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵπποι τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλινδήθραν ἐκάλουν· ὥσπου καὶ ἐν τοῖς βατράχοις ὁ αὐτὸς ποιητὴς πολλὰς ἀλινδήθρας· ἤγουν, ἐγκυλίσματα. Ἐναλλαγὴ ἐν τοῖς ῥήμασιν γίνεται παρὰ ποιηταῖς, τῶν μὲν ἐγκλίσεων, ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ καταληφθῇ· οἷον, θαρσῶν νῦν διόμηδες ἐπὶ τρώεσσι μάχεσθαι· ἀντὶ τοῦ μάχου· ἢ τὸ ὁριστικὸν ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ· οἷον, πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω· ἀντὶ τοῦ μυθησαίμην· καὶ ὀνομήναιμι. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου εὐκτικὸν ἀντὶ ὁριστικοῦ· οἷον, Καὶ νύκτ' ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄρης· ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο· τῶν δὲ χρόνων, ὅταν ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος τιθῇ, ὡς ἐν τούτῳ, Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται· ἢ ἀντὶ τοῦ παρῳχηκότος· ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ ὑπεκπρορέει· ἀντὶ τοῦ ἔρρεεν· ἢ μέλλων ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος· οἱ μὲν, δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος· ἢ ἀντὶ τοῦ παρῳχηκότος· δείδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ· ἀντὶ τοῦ εἶπε· Καὶ διαθέσεις δὲ ἐναλλάσσονται παρὰ τῷ ποιητῇ πολλάκις· καὶ τίθεται ἀντὶ ἐνεργητικῶν παθητικὰ· ἢ μέσα· οἷον, ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἀντὶ τοῦ εἷλκε· καὶ καθορώμενος, ἀντὶ τοῦ ὁρῶν· καὶ τοὐναντίον τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ· δωρήσω τρίποδα χρυσοῦν, ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι. Ἔξαλλα, διάφορα· λαμπρά· ἀλλόφυλα· ἢ ἔξοχα. Ἐξαλλάξαι, ἀντὶ τοῦ τέρψαι· μένανδρος· ἄνθρωπον ἐξαλλαξόμεθα, κακόν τι σοι δώσοντα. Ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν καὶ ἀλλοιοῦν· οἷον ἐξαλλάττει τις τὸ χρῶμα· ἤγουν ἀμείβει. Ἐξάλλεσθαι τῆς αὐλῆς, ταυτόν ἐστι τῷ ὑπεράλλεσθαι. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις, οὐ μόνον τὴν ἔξω δηλοῖ σχέσιν, ἀλλὰ καὶ ὕψωμα πολλάκις σημαίνει· ὡς καὶ ἐν τῷ ἐξωγκώθη· καὶ ἐν τῷ ἐκνομίως ἠχεῖτο, καὶ ἄλλοις πολλοῖς. Ἐξαλλομένοις, ἀνασκιρτῶντας. Ἐξάλλως, κατὰ ἄλλον τρόπον· παραδόξως· καθ' ὑπεροχήν. Ἔξαλγμα, ὅρμημα· πήδημα. Ἐξαλμένος,

μένος, ἐξαλλόμενος. Ἔξαλος, τινὲς κατὰ συναλοιφὴν ἔξω ἁλός· οἱ δὲ ἐκ τῆς ἁλός· ὡς τὸ, ἕκτορα δ' ἐκ βελέων, ἀντὶ τοῦ
ἔξω βελῶν. Ἐξαλοῦνται, ἐκπηδήσουσιν. Ἐξαλύξωμαι, φυλάξωμαι· σοφοκλῆς· αἰχμητὴ μαστιγοφόρῳ. Ἐξάλφους, εὑρίσκους.
Ἐξαλφίσεις, ἐκτιμηθήσῃ μεγάλως· ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν· καὶ γὰρ ἀλφηστὴς, ὁ ἔντιμος· τινὲς δὲ, ἐκλάμψεις. Ἐξ ἁμάξης, ἡ
γυμνὴ ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις λήναια· ἐν ᾗ ἠγωνίζοντο οἱ ποιηταὶ συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν.
Ἐξαμαρτάνει, πλημμελεῖ. Ἐξαμαρτάνω, τὸ πταίω κυρίως εἰς τὸν θεόν· οἷον ἐξήμαρτον εἰς τὸν θεόν. Ἐξαμάχανα, ἐξαίφνης.
Ἐξαμβλίσκειν, ἐκτιτρώσκειν· καὶ τὴν τῶν τετραπόδων ἀγέλην ἐξαμβλίσκειν ἔφασαν. Ἐξαμβλοῦν, τὸ διαφθείρειν·
καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀντὶ τοῦ οὐ διέσωσεν οὐδὲ συνηύξησε· κυρίως ἐπὶ ἀμπέλου ἐπικεκαυμένης τοῖς λεγομένοις ὀφθαλμοῖς φα-
σὶ τὸ ἐξαμβλῶσαι· μεταφορικῶς δὲ καὶ βρέφος διαφθαρῆναι ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι λέγεται. Ἐξαμβλωθεὶς, ἐκτρω-
θείς. Ἐξαμβλῶσαι, καὶ ἄμβλωμα· καὶ ἀμβλίσκειν· καὶ ἀμβλωθρίδιον· οὐκ ἐκτρῶσαι οὐδ' ἔκτρωμα· οὐδὲ ἐκτιτρώσκειν.
Ἐξαμβρακοῦται, ἐκλύεται· ἀπὸ τοῦ ἀμβρακεύειν· ὅ ἐστι καρτερεῖν. Ἐξαμείβειν, τὸ ἐξάγειν, καὶ ἀπέρχεσθαι. Ἐξαμεί-
ψει, ἐκπλεύσει· περαιώσεται· ἐναλλάξει. Ἐξαμελίσκοντα, διαφθείροντα. Ἐξαμήσω, τουτέστι τὰ ἔντερα καὶ τὸν πνεύ-
μονα ἐξανύσω· καὶ ἐξοίσω. Ἐξ ἄμμου χοινίον πλέκεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἐξαμοιβὰς, ἑτέροις καὶ ἑτέρας. Ἐξαμοῦν, ἐκθε-
ρίζειν. Ἐξαμυστίαι, τουτέστιν ἀμυστὶ καὶ ἀπνευστὶ, καὶ ἄνευ τοῦ ἀναπαύεσθαι πίνειν. Ἐξ ἀμφοῖν, ἐξ ἀμφοτέρων. Ἐξαμφα-
τερίσαι, τὸ τὰ σαφέστερα εἰς ἀμφίβολον περιστῆσαι. Ἐξαμβλουμένη, ἐκτιτρωσκομένη. Ἐξανάζει, ἀνάζει πρὸς τὸν ἥλιον.
Ἐξαναρεῖν, ἤγουν φονεῦσαι· τὸ θέμα ἀναίρω τὸ φονεύω. Ἐξαναστὰς, μετοικήσας· ὁ δὲ θεσπιάδης ἐξαναστὰς ἐξ ἀθηνῶν, θέ-
σπιαν ἐν βοιωτίᾳ ἔκτισεν. Ἐξαναχωρεῖν, τὸ ἐκφέρεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν· θουκυδίδης ἐξαναχωρεῖ τὰ εἰρημένα· ἤτοι
παρέβαινεν. Ἐξανδήρισον, ἐκπέρασον. Ἐξανδραποδίζεται, αἰχμαλωτίζεται. Ἐξανδρούμενος, τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς
ἄνδρα. Ἐξανεμοῦσθαι, ἐπαίρεσθαι· ἢ ξηραίνεσθαι, ἢ μετεωρίζεσθαι. Ἐξανέσασα, ἐπιστρέψασα. Ἐξανεχώρει, λεληθό-
τως ὑπέφευγεν. Ἐξανέψιοι, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί· ἢ αἱ μητέρες. Ἐξανήσας, ἐξαντλήσας. Ἐξανθῆσαι, ἐκζέσαι.
Ἐξανθήσει, ἀνθήσει. Ἐξανθίζω, τὸ βάπτω· ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς. Ἐξανθρωπισθῆναι λέγεται, τὸ ἐξ ἀνθρώ-
πων γενέσθαι· καὶ τὸ τὴν ἀνθρωπίνην μορφὴν μεταβαλεῖν· ἤτοι μεταμειφθῆναι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. Ἐξανθῶ, ἀναβλα-
στάνω· ὡς τὸ ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος. Ἐξανίησιν, ἀναπέμπει. Ἐξανίκμου, ἀπὸ στείρας. Ἐξανίσχειν, ἐπὶ μόνου ἡλίου λέγεται·
καὶ τὸ ὑπερῆρθαι δὲ εἰς ὕψος, ἐντεῦθεν ἐξανέχειν φαμέν. Ἐξανκιρῶσαι θύραν, ἐκστροφῶσαι. Ἐξ ἀξίου ξύλου, καὶ ἀπάγ-
ξασθαι· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ, ἢ φαύλου πάσχειν. Ἐξανόμεναι, ἐκκενούμεναι.
Ἔξαρνος, ἀρναῖος. Ἐξάντης, ἐξεστηκώς· μαινόμενος· ἢ ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής· ὁ ἔξω ἄτης· οἷον ὦ ζεῦ, γενέσθαι με τῆς δ'
ἐξάντην νόσου· τὸ ν ἔγκειται δι' εὐστομίαν· καὶ ἐξάντης, ὁ τῆς νόσου ἔξω ὤν. Ἐξάντυγαν, ἐκ τῶν περιφερειῶν τοῦ ἅρμα-
τος. Ἐξαντιῶν, ἀντιπάζων τῆς κόρρης καὶ τὸ ὑπόγονον· οἷον ὑπερβιάζων· ἢ οὕτως ἐξάντων, κατὰ τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐξορ-
κῶν· τὸν ὑγιαίνοντα γὰρ, ἐξάντη ἔλεγον. Ἐξανύω κεῖται παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ μέλλοντος τοῦ τελειώσω· δηλοῖ γὰρ τὸ εἰς
τέλος τι ἀγάγω· καὶ ἐξανύω, ἐξανύσω· ἐκτελέσω· ἢ ἐξανύω, κατεργάζομαι· ἀπὸ τοῦ ἀνύω. Ἐξάω, ἄνωθεν. Ἐξάγη, ἐξε-
νέγκη. Ἐξαπαλλαγῇ, ἀποχωρήσῃ. Ἐξαπαλλάξει, ἐκπορθήσει· ἐκκενώσει. Ἐξαπατᾶν ἔπεσιν· ἔοικε μὲν πρὸς
τὸ κλέπτειν νόῳ· εἴρηται δὲ πρὸς διαστολὴν ἑτέρας ἀπάτης· ἐξαπάφοιτο γὰρ ἄν τις τινὰ, καὶ ἔργοις· δῆλον δὲ ὅτι, τοῦ ἀπά-
φοιτο οὐκ ἐνεργητικὸς δεύτερος ἀόριστος τὸ ἤπαφον· προϋπόκειται τὸ ὑπαφῶ· ἐξ οὗ τὸ ἀπαφίσκειν παράγωγον· ἔστι δὲ κυ-
ρίως ἀπάφεσθαι, τὸ διὰ ἁφῆς ἀπατᾶσθαι· ἀφ' οὗ καὶ ἡ μυθικὴ παφία, κατ' ἔλλειψιν τοῦ τῆς προθέσεως ε· ὁποία τις γί-
νεται ἐν τῷ νέρτερος καὶ ἐν τῷ σκερβόλλειν ἤγουν ἐς κέαρ βάλλειν· καὶ ἐν τῷ σκαρδαμύττειν καὶ σκορακίζειν· καὶ ἐν ἄλλοις·
αἰολικὴ δὲ λέξις τὸ ἀπάφοιτο. Ἐξαπάτερθεν, ἐκ τοῦ ἑτέρου. Ἐξαπάτη, ὄνειρος. Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσει· ἐξα-
πάφοιτο γάρ φασιν οἱ παλαιοὶ εἰς τοῦτο· ὅτι τὸ μὲν ἅπαξ ὑπὸ φίλου ἀπατηθῆναι εὐθείας ἐστὶ, τὸ δὲ δὶς, μωρίας. ἢ ἐξα-
πάφοιτο, παρὰ τὸ τυπὸν ἐστὶ τῆς παφίας ἀφροδίτης· παφία γὰρ ἀλληγορικῶς καὶ ἐκείνη, ὡς ἀπαφίσκουσα· ὅ ἐστιν ἀπατῶ-
σα τῷ ἔρωτι· διὸ καὶ ἡ ἥρα τῷ κεστῷ ἐκείνης τὸν δία ἤπαφε. Ἐξαπειρᾶσθαι, πειρᾶσθαι. Ἐξαπενίζοντο, ἀπεκαθαί-
ροντο. Ἐξ ἀπήνης, ἐκ τῆς ἁμάξης· ἐξαπίνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης. Ἐξ ἀπίας γαίης· ἀπίαν γῆν νοητέον, ἢ τὴν ἀπόδη-
μον καὶ μακρὰν ἐκ τῆς ἀπὸ ἠοῦς καὶ σοφοκλῆς λέγει, τὴν πελοποννησίαν· ἀπὸ ἄπιδος, ἀπία· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀφεστῶσα· καὶ ἀπο-
δαπὴ, καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ὁμηρικῶς, τηλοῦ ἀπὸ τροίας· κατὰ δὲ ἄλλους φασὶ ποιητὰς, ἡ τηλουρός· οἱ μέντοι νεώτεροι τὴν
πελοπόννησόν φασιν ἀπό τινος ἄπιδος ἢ ἀπέως. Ἐξάπινα, ἐξαίφνης· καὶ ἐξαπιναῖον, ὁμοίως. Ἐξαπλασιῶν, διπλασιά-
ζων· πολυπλασιάζων. Ἐξαπρίνασθαι, παραλογίζεσθαι. Ἐξαπόλωλε, πλέον ἀφανισμὸν δηλοῖ, διὰ τῆς ἐπιτατικῆς
ἐξ προθέσεως. Ἐξαπόπτου, ἐξ ὑψηλοῦ τόπου· ὅθεν ἐστὶ περισκοπεῖν τὰ ὑποκείμενα. Ἐξαπορηθῆναι, ἐν ἀπορίᾳ γενέ-
σθαι· ἐξαφανισθῆναι. Ἐξαποτροχοῦ, ἐκπεριδρόμου. Ἐξ ἀπροσεξίας, ἐξ ἀμελείας. Ἐξάπτεσθαι, ταυτὸν τῷ ἐκκρέ-
μασθαι. Ἐξάραι, οὕτω λέγεται ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται. Ἐξάραντες, ἔξω ποιήσαντες. Ἐξαράξειν.
Καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐξήπτοντο εἰς ὀργὴν, καὶ ἠπείλουν τὰς θύρας ἐξαράξειν· τουτέστι συντρίψαι, καταβαλεῖν. Ἐξάραγμα, σύν-
τριμμα· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐξαράσαντες, ψοφήσαντες· κρούσαντες. Ἐξαράσασθαι, τὸ ἐκπλέξαι τὰς ἀράς· του-
τέστι τὰς εὐχὰς, ἃς ἐπὶ ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ναῶν εἰώθασι ποιεῖσθαι. Ἐξαράττω, τὸ κρούω· πλήττω· βάλλω· καὶ λοιδορῶ. ἐξα-
ράξω, εἰς γῆν μεταβαλῶ· ἔρα γὰρ ἡ γῆ. Ἐξάργματα τάμνε· τῶν ἀποθανόντων οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριάσματά
τινα ἐποίουν τῶν ἀναιρουμένων· καὶ ταῦτα λαβόντες, ἐξῆπτον τοῦ τραχήλου αὐτῶν· ἔπειτα, τοῦ αἵματος αὐτοῦ λαβόντες, τρὶς εἰς
τὸ στόμα ἔπτυον· τοῦτο δὲ ἐποίουν, πρὸς τὸ ἐξιλάσασθαι τὴν δολοφονίαν. Ἐξαργυρῶσαι, οὐκ ἐξαργυρίσαι. Ἐξάρει, ἐκτός
ἐστιν. Ἐξαρέσασθαι, διῶξαι. Ἐξαρῦξαι, ἐκφορῆσαι. Ἔξαρθρος, ἀρθριτικός· ἐκμελής· ἐξωστεϊσμένος. Ἐξαριθμῶ, καὶ ἐξα-
ριθμοῦμαι· ἀπαριθμῶ, καὶ ἀπαριθμοῦμαι, αἰτιατικῇ συντάσσονται. Ἐξαρκεῖ, ἐπαρκεῖ. Ἐξαρκέσει, ἐκποιήσει.
Ἐξαρκοῦν, ἀρκοῦσαν. Ἐξαρκιάων, ἐκφιαλῶν. Ἔξαρνος, ἀρνούμενος. Ἐξάρξατε, ἄρξατε· μελῳδίας ὑμνήσατε· προκα-
τάρξατε· καταλλάξατε· ἐκρήξατε· κρούσατε. Ἐξάρον, ἆρον· ἐξάλειψον. Ἐξαρπάσομαι, ἐξαίσω· διασπαράξω. Ἐξάρ

σεις, ἐπάρσεις. ὁ δὲ θρασύτερον τοῖς ἐκθέων, ἐξάρσεις τινῶν τοῖς ἄλλοις ποιούμενος βέλει τρωθεὶς, ἀπέλιπε τὸν βίον.
Ἐξαρτήσαντες, κρεμάσαντες. Ἐξαρτίζει, πληροῖ. τελειοῖ. παρασκευάζει. Ἐξαρτύειν, παιδεραστεῖν. Ἐξαρτύσας,
ἐκπληρώσας. ἢ ἑτοιμάσας. Ἐξάρτυσις, ἡ παρασκευή. πυθόμενος δὲ τὴν ἐξάρτυσιν τοῦ στόλου τῶν ἰώνων. Ἐξαρτῶ τὸ δὲ
τοῦδε. περιαρτῶ τὸ δὲ τῷδε. Ἐξαρύεται, ἐκκενοῦται. ἐκθλίβεται. τινὲς δὲ τὸ ἐξορμᾶται ἢ ἀπειλὴν ποιεῖται. Ἐξαρύ
σαι, ἐξαντλῆσαι. Ἐξάρχειν, τῆς φόρμιγγος ἴδιον. διὸ ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι φησί. θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς μοῦσαι. στησί
χορος δὲ καλεῖ τὴν μοῦσαν ἀρχεσίμολπον. καὶ πίνδαρος, ἀρχησίχορα τὰ προοίμια. Ἐξάρχοντες, ᾄδοντες. ὡς τὸ,
Οἱ δὲ τρᾶγες μετὰ θορύβου καὶ ἡδονῆς παιδείας ἐξάρχοντες. Ἐξαρώμεναι, ἐξ αἵματος φλεβοτομούμεναι. Ἐξασελ
λαίνωμεν, ἀναπληρώσωμεν. Ἐξατιμώθη, ἐλεπτύνθη. Ἐξατωρεία, ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Ἐξαυαίνεται, ἀποθνή
σκει. Ἐξαύδα, ἐξειπέ. ὡμολόγησε. λέγε. φώνει. ὅμηρος, ἐξαύδα. μὴ κεῦθε νόῳ. Ἐξαυλίσαι, παρ' οὐδὲν ἐλογί
σαντο. οἱ δὲ ἐξεφαύλισαν, τὴν τῶν κρητῶν αὐτοσχέδιον ἐκείνην μοῦσαν. Ἐξαῦσαι, ἐξελεῖν. Ἐξαυστήρ, σημαίνει σκεῦ
ός τι παρὰ τὸ αὔω, αὔσω. αὐστήρ. καὶ ἐξαυστήρ. κρεάγρα. Ἐξαυτῆς, παραυτίκα. εὐθέως. ἐξαυτῆς οἱ προειρημένοι βιβλια
φόροι ἔπεμπον πρὸς τὸν πορσέα, διασαφοῦντα τὸ γεγονός. Ἐξαῦτις, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα. ἔπειτα. ταυτὸν τῷ μετόπι
σθεν. τὸ γὰρ ὄπισθεν ἐπὶ χρόνου λεγόμενον ταυτὸ δύναται τῷ αὖτις. καὶ ἀμφότερα δὲ τὰς προθέσεις. τὸ μὲν, τὴν ἐξ. τὸ
δὲ, τὴν μετά. περισσὰς ἔχουσι, ταυτὸ καὶ ἄλλας δυνάμενας. καὶ ἀμφότεραι γὰρ ὑστεροχρονίαν δηλοῦσιν. Ἐξαφάζων, ἐξ
ἑαυτοῦ γιγνόμενος. καὶ περιβλέπων. Ἐξαφθεγγόμεναι, ἐκθλιβόμεναι. Ἐξαφολεκτήσωσιν, ἐξαφορήσωσιν, εὐπο
ρήσωσιν. Ἐξαφύσσουσιν, ἐξαντλήσουσιν. Ἐξαψάμενος, καταχῶν πολλάκις. Ἐξεβιάζοντο, ἠνάγκαζον. Ἐξέβλω
σεν, ἐξέτρωσεν. Ἐξεβοήθει, τὸ ἐλαλήθη. ἐξεβοήθει δὲ τὸ ἐβοήθησεν. Ἐξεγγύησις, τὸ ἐξελέσθαι τινὰ δι' ἐγγυητῶν
κατάστασεως. δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. Ἐξεγένετο, ἐξεπονήσατο. καὶ ἐξεγένετό μοι τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ
ἄδεια ἐγένετό μοι. Ἐξεγραψάμην, ἀντὶ τοῦ ἐμνημόνευσα. ἀριστοφάνης. ὃν ἐγὼ παρὰ τ' ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην. Ἐξε
γρόμενος, ἐξεγερθείς. Ἐξεγρύπνησας, ἐξηγρύπνησας. Ἐξέδιων, ἐκ τῶν καθεδρῶν. παρὰ τὸ ἔξω ἕδος οὐδέτερον. ἔστι ἡ γενι
κὴ τῶν πληθυντικῶν ἐδίων. ὡς τειχέων βελέων. Ἐξέδεται, ἐκτρώγει. Ἐξεδιῄτει, τὸ ἔξω τῆς νομίμου διαίτης ἐγεγό
νει. Ἐξεδιῄτησε, κακῶς διῴκησεν. Ἐξεδικάσθην, ἀντὶ τοῦ ἡθῴων. Ἐξέδισεν, ἐξέζησεν. ἐκ τοῦ δίζω τὸ ψηλαφῶ.
Ἐξεδίωσεν, ἐπόρθησε κατέκοψεν. Ἐξέδοτο, ἐξέδωκεν. Ἐξεδούαζεν, ἐξήνεγκεν. Ἐξεδρέων, ἐκ τῶν καθεδρῶν. Ἐξέ
δρης, ἐκ καθέδρας. ἢ ἐκπρεπής. Ἔξεδρον, τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνόν. οὐκ εὔθετον ὄρνιν. οὐκ ἐνδέοντι τὴν ἕδραν ἔχοντα. καὶ
ἔξεδρον χόανον ἔχων, τουτέστι παρηλλαγμένην. καὶ σοφοκλῆς. οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἐντόπος ἀνήρ. καὶ οἰωνοὶ ἐλέγοντο ἔξεδροί τε
εἶναι, καὶ μηδαμῆ χρηστοί. Ἐξεδύοντο, ἀπεδιδύσκον. Ἐξέδωκέ τις λόγον. καὶ ἐξέδωκέ τις τινὰ τινί, ἀντὶ τοῦ ἄδειαν
ἄλλος κατ' ἄλλου ἔδωκεν. Ἐξέζεσεν ἐπὶ ἕλκους, ἐπληρώθη. Καὶ τὸ σύμπαν αὐτῆς σῶμα ἕλκους ἐξέζεσεν. Ἐξέθανε
παρὰ ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ βιαίως ἀπέθανεν. Ἐξεθεάτρισαν, ἐστηλίτευσαν. ἐξεπόμπευσαν. οὐ μόνον δὲ ἑαυτοὺς ἐξεθεά
τρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν. Ἐξέθει, ἐξέτρεχεν. Ἐξεθείαζε, χρείας ἐπετέλει. Ἐξέθηκα,
ἔρριψα. ἔκθετον ἐποιησάμην, ἐκ μεταφορᾶς λέγεται τῶν γυναικῶν, τῶν λάθρα τικτουσῶν, καὶ φοβουμένων γνωσθῆναι. ἔστι
διὰ τοῦτο ἐξωρίπτουσι τὰ βρέφη. ἵνα ἰδών τις, ἀνέλοιτο. Ἐξεθιάσθη, λαμπρύνθη. Ἐξέθορεν, ἐξεπήδησεν. ἐξέπηδη
σεν. Ἐξέθρωσκεν, ἐξεπήδα. Ἐξεθύσαντο, ἐμαντεύσαντο. Ἐξέθυσεν, ἀνεῖλεν. Ἐξέθωψεν, ἐξεθώπευσεν. Ἔξει,
ἀντὶ τοῦ ἔξελθε. ἔστι νείω τὸ πορεύομαι οὗ παράγωγον, εἶμι. ὁ παρατατικὸς ᾖειν. εἷς. εἶ. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς εἰς ω τὸ τρίτον πρό
σωπον τοῦ ὁριστικοῦ παρατατικοῦ δεύτερόν ἐστι προστακτικόν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς εἰς μι σχηματίζουσιν οἱ αἰολεῖς, καὶ οἱ ἀθη
ναῖοι. οἷον ἵστη μετὰ κῦμα, ἀντὶ τοῦ ἵσταθι. ἀριστοφάνης. καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας, ἐμπίπλη πετρῶν. ἀντὶ τοῦ ἐμπίμ
πληθι. οὕτως οὖν, καὶ ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ παρατατικοῦ ἐν συνθέσει, ἔξει προστακτικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴω
οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἷον. ἷες. ἷε. καὶ μετὰ τῆς ἐξ ἔξιε καὶ κατὰ μετάθεσιν, καὶ συναίρεσιν, ἔξει. ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν λοι
πῶν προθέσεων. μέτει, καὶ δίει. πλὴν τοῦ πάρει, καὶ σύνει. ἐνταῦθα γὰρ αἱ προθέσεις, τῷ εἶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις συντιθέα
ζονται. Ἐξειδεῖς, περισσοί. ἐκπρεπεῖς. Ἐξείδιον, σημαίνει τὴν ἕξιν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἕξεως ψυχικῆς ἐστι, γράφεται
δίφθογγον. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἕξιος, ἐξίδιον διὰ τοῦ ι. Ἐξείη, ἔξοδος. κέρδος. Ἐξείης, ἐφεξῆς. ἐπίρρημα τάξεως. ἑξῆς καὶ
πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου ἐξείης. σημαίνει παρὰ ποιηταῖς, τὸ ἐφεξῆς ἐπὶ στίχον. Ἐξείη, συνεχώρητο. εἴθιστο. ξενο
φῶν. ᾔδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη αὐτῷ, καὶ ἀριστῶντι ἔστι δειπνοῦντι, προσελθεῖν. καὶ εἰ καθεύδει, ἐπεγείραντα εἰπεῖν,
εἴ τις τι ἔχει πρὸς πόλεμον. Ἐξεικάδιοι, οἱ ἐκτὸς τῆς εἰκάδος, ἔστι τάγματος τοῦ ἄλλου. Ἐξεικασμένος, πεπλασμένος
πρὸς ὁμοιότητα. ἀριστοφάνης. Μὴ δείσητ' οὐ γάρ ἐστιν ἐξεικασμένος ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς. ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποι
εῖν, τοῖς κωμῳδουμένοις ὑπ' αὐτῶν, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς. Ἐξείκλω, ἀποδείπνου. Ἐξείκοιτο, παρεγένετο.
Ἐξεικονισμένον, μεμορφωμένον. ἢ τέλειον. Ἐξειλεγμένος, οὐκ ἐκλελεγμένος. Ἐξελεῖν, ἐκβαλεῖν. Ἐξεῖλε τοῦτον
αἰτίας κάλλιον λέγειν, ἢ ἐξέβαλεν. εἷλε τὴν πόλιν. καὶ ἐξεῖλε. καὶ ἐξαιρεῖ. καὶ ἐπόρθησε. καὶ παρεστήσατο. μαρτυρία
τοῦ ἐξαιρεῖ παρὰ δημοσθένει. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξαιρεῖ πολλὰ τῶν φρουρίων. καὶ τοῦ ἐξεῖλε, παρὰ θουκυδίδῃ. σκιωναίους ἐξε
λεῖν. καὶ ἀποκτεῖναι. οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ πόλεως λαμβάνεται τὸ ἐξελεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὡσαύτως. καὶ τὸ παρε
στήσατο, καὶ ἐπὶ γνώμης. Ἐξείλετο, ἀντὶ τοῦ ἐρρύσατο. ἀφείλετο δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐστέρησεν. καὶ ἐξείλετο, ἔλαβεν. ἢ ἐξεί
λετο φρένας θεός. τοῦτο ἐπὶ τοῦ γλαύκου παρὰ ὁμήρῳ ἐπὶ ἐπαίνου τὸν λόγον ἔθετο. καθὰ καὶ πορφυρίῳ δοκεῖ, ἀντὶ τοῦ
ἐξαιρέτους τὰς τοῦ γλαύκου φρένας ἐποίησεν. ἐπὶ τοῦ βασιλέως δὲ ἐν τῷ ἰῶτα, ἐπὶ ψόγου. ἀντὶ τοῦ ἐστέρησε. Ἐξειλῆ
σαι, οἱ ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τοῦ ἐκφυγεῖν λέγουσιν. Ἐξείλαντο, ἐρρύσαντο. Ἐξείλοντο, ὡς ἐξαίρετα ἔλαβον. Ἐξείλοχεν,
οὐκ ἐκλέλοχεν. Ἐξειλώτισεν, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλωτοῦ ἐξεπόρθησεν. Ἐξειμένοι, ἀφειμένοι. Ἔξειμι, οὐκ ἐξελεύσομαι λέγου
σιν ἀττικοί. Ἐξεῖναι, δυνατὸν εἶναι. Ἐξείνει, ἐκκενοῖ. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐξείνισαν, ἐξένισαν. ἐξενοδόχησαν. Ἔξειον,
ἐπιζήμιον. τὸ καταδικάζειν τοῖς ἑκουσίοις. οἱ δὲ, ἀπόλυσιν ἐγκλήματος. Ἐξειπάτω, φανεροποιησάτω. Ἔξειρα, σκορπίος. ὁ ἰχθύς

Ἐξειρύσαντες, ἐξελκύσαντες. ἐξελόντες. Ἀριστοφάνης· τὴν γλῶτταν ἐξειρύσαντες αὐτοῦ, ἐκκοψόμεθα. Ἐξείργειν, ἀπείρ-
γειν. κωλύειν. Ἐξειρεσιώνων, ἐξερευνῶν. Ἐξείρπυσεν, ἐξήρθη. ἐξῆλθεν. ἡ δὲ ἔχιδνα ἐξείρπυσεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς αὐτοῦ
καθῆπτο. Ἐξεῖρψεν, ἐκ τοῦ ἕρπω. ἕρψω. εἷρψα. ἐξεῖρψα. καὶ ἐξεῖρψεν, ἐξέβαλεν. ἐνέδωκεν. Ἐξειρύσας, ἑλκύσας.
ς, ἀφιείς. Ἐξεῖσθα, θύραζε. τὸ ἀρχαῖον πρὸ τούτων. ἐν τῷ βλήμενος εἶσθα. Ἔξεισιν, ἀπέρχεται. Ἐξειστήκει,
ὀξηλ λάπετο. καὶ τρόμῳ εἴχετο. καὶ ἡ χρόα αὐτοῦ ἐξεστήκει. Ἔξειτι, ἐξελεύσεται. Ἐξεκάκησα, ἀπηγόρευσα. Ἐξε-
καρυκώθη, ὠψοποιήθη. συνεκόπη. καρύκη γάρ, ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον. Ἐξεκέδασεν, ἐξεπέτασεν. Ἐξ ἐ-
κείνου, οὐκ ἔκ τοτε. οὐδὲ ἀπὸ τότε λέγομεν. οἷον, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ, καὶ ἐξ ἐκείνου ἀντὶ τοῦ καιροῦ ἢ τοῦ χρόνου. ἐλλει-
πτικῶς λαμβανομένων. ἔκτοτε δὲ καὶ ἀπὸ τότε, οὐ χρὴ γράφειν. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι τοῖς χρόνον δηλοῦ-
σι, τὰς προθέσεις οὐχ εὑρίσκονται παρατιθέντες οὔτε οἱ ἀττικοί, οὔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς οἱ ἴωνες. Ἐξεκεκλήκει, ἐκ τοῦ
δείπνου ἀνίστη. Νυκτὸς δὲ γενομένης, τοὺς οἰκέτας ἐξεκεκλήκει τοῦ ναυάρχου. Ἐξεκέκλητο, προεκαλεῖτο. ὡς τό, Ταχὺ
δὲ ἐξεκεκλήκετο αὐτοὺς πρὸς τὴν πρᾶξιν. ἅτε οἰκείους ὄντας τῶν τοιούτων ἐγχειρημάτων. Ἐξεκελέμησεν, ἐξηύλη-
σεν. ἔθελξεν. Ἐξεκήρανεν, ἐξέφθειρεν. Ἐξεκηρύωσας, ἐξέστησας. Ἐξεκίνησεν, ἐξεδίωξε. Σοφοκλῆς· Ῥαίζων κατ'
ἄλσος ἐξεκίνησε ποδοῖν, στικτὸν κεράστην ἔλαφον. Ἐξεκκλησίασε, συνήθροισεν. Ἐξεκλείσθη, ἀντὶ τοῦ ἀπεκλείσθη.
αὐτὴν ἡ πίστις. οὕτω παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Ἐξεκνυμώθη, ἐξεφθάρη. Ἐξέκνισεν, Ἡρόδοτος. Δελτίον δίπτυχον λαβών, τὸν κη-
ρὸν αὐτοῦ ἐξέκνισεν. ἐξέκοψεν. Ἐξεκόδαξεν, ἐξέχεεν. Ἐξεκόκκισεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέκλασεν. ἐξέβαλεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ
τῶν κόκκων. Ἐξεκόμισεν, ἐπόρνευσεν. Ἐξεκόμπησεν, ἐξέπληξεν. Ἐξεκονόθη, κατὴν Ἰλιάδα. Ἐξεκόπη τοὺς
ὀφθαλμούς, καὶ ἀνεκόπη κάλλιον ἐρεῖς, ἢ ἀφηρέθη. Ἀριστοφάνης· εἴθε ἐξεκόπην τὸν ὀφθαλμὸν πρότερον λίθῳ. φιλό-
στρατος· τὰς ὄψεις ἀνακοπείς. τὸ δὲ ἐτυφλώθη, κοινόν. Ἐξεκορύθη, ἐξαλλώθη. Ἐξεκύκλησαν, ἐξήνεγκαν. Αἰλιανός·
ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ θέατρον ἐξεκύκλησαν αὐτόν, ἐπηλυγασάμενος τὴν κεφαλὴν ἦν τὸ ἄσωτον. Ἐξελάαν, ἐξελάσαι. ἀπο-
διῶξαι. Ἐξέλαθον, λαθεῖν ἠδυνήθησαν. Ἐξελασθέντες, ἐκβληθέντες. Ἐξελάσαιμι, ῥῆμα εὐκτικόν. ἐκ τοῦ ἐλάω,
ἐλῶ, ἐλάσω. Ἐξελάσωμεν, ἐκβάλωμεν. Ἐξελατήριος, ἐκδιωκτήριος. Ἐξελέγχειν, φανεροποιεῖν. Ὁ δὲ ἠξίου ἢ τά-
χος, τὰ πραχθέντα βασάνοις ἐξελέγχειν. Ἐξέλεεν, ἐξῄρει. Ἐξελεῖν, τὸ ἐκβαλεῖν. ὅθεν καὶ ἐξούλης δίκη. ἐπὶ τῶν νε-
κηκότων ἀποβαλεῖν χωρίον, ἢ οἰκίαν ἢ ἐξελεῖν, καὶ ἐξελέσθαι, παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ ἐπιλέξασθαι, καὶ δοῦναι τὸ ἐξαίρετον.
αἱρεῖν δὲ καὶ ἑλεῖν, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας λαμβάνονται. ὅθεν καὶ συνθέτως ἐξαιρεῖν, καὶ ἐξελεῖν ταυτά. ἐξελεῖν δέ ποτε
λέγεται καὶ τὸ ἐκβαλεῖν. καὶ τὸ ἀπολέσθαι, καὶ ὑπεξελεῖν τὸ εἰς μέρος θεῖναι. τοῦτο δὲ καὶ ἐξαιρεῖν ὀνομάζεται. ὅθεν
ἐξαίρεσιν λίθου φησί που Ἡρόδοτος. Ἐξέλειπεν, ἐπαύσατο. Ἐξέλεξε, συνήθροισε. χρήματα δὲ παρὰ τῶν Λιβύων, πολ-
λὰ μὲν ἐς τὸ κοινὸν ἐξέλεξεν. Ἐξελέσθαι θυμόν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐκβαλεῖν, καὶ ἀφελεῖν. ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ τὸ ἐξαίρε-
τον ἐν ἀνθρώποις λαβεῖν. εἰ δὲ γράφεται ἐκθυμὸν ὀλέσαι, συγκροτεῖ τὴν γραφὴν Εὐριπίδης ἐν τῷ, ἔκ τ' ἔρος τ' ἀπώλεσε
ψυχή. καὶ ἐξελέσθαι, τὸ σῶσαι. Ἐξελεύθεροι, οἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί. Ἐξέλεψεν, ἐξέπλυψεν. ἐξελέπισεν. Ἐξε-
λήλεκται, καὶ ἐλήλεκται, καὶ ἐλέγχει, ἐξελέγχει, πρὸς μετοχήν, καὶ ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενα. οἷον ἐλέγχω σε
ποιήσαντα τάδε. ὁμοίως καὶ ἐξελέγχω. ἀττικῶς δ' ἀποδίδοται πρὸς μετοχήν. οἷον ἐλέγχω, καὶ ἐξελέγχω σε κακουρ-
γοῦντα. ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει. Ἂν μὲν οὖν ἐλέγξω σαφῶς Αἰσχίνην τουτονί, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα. τίθεται τὸ
ἐξελέγχειν κυρίως, ὅταν ἐπὶ προδήλων καὶ ἀληθῶν ἐγκλημάτων, κατηγορῆταί τις. Ἐξελήλυθα, ἀττικὸς παρακεί-
μενος. ἐκ τοῦ ἐλεύθω. ἐλεύσω. ἤλευκα. καὶ μέσος, ἤλευθα. καὶ ἀττικῶς, ἐλήλυθα. καὶ ἐξελήλυθα. Ἐξεληθῆναι, ἐκδιω-
χθῆναι. Ἐξελιγμός, κίνησίς τις παρὰ τοῖς τακτικοῖς ἢ ἐνόπλιος. Ἐξελίξαντες, εἶτα ὑμεῖς τὰς φάλαγγας ἐξελίξαν-
τες ἀγχίστροφοι γινόμενοι, ἀντιμέτωποι γίνεσθε τοῖς διώκουσιν. κατὰ ἐνόπλιοι διαδρομαί τινες ἐγίνοντο, καὶ ἐξελίξεις
καὶ περίοδοι. Ἐξέλιπε φυσητήρ. ἐξέλιπε μόλυβδος. φυσητὴρ καὶ τὸ ὄργανον ᾧ ἐμφυσᾷ ὁ χρώμενος, καὶ ὁ ἄνθρωπος
ὁ τὸ ὄργανον μεταχειριζόμενος. συγκαίουσι δὲ τῷ ἀργύρῳ μόλυβδον, ἵνα συγκαιόμενος αἱμάτται καὶ ἀναλαμβάνῃ εἰς
αὐτὸν τὸ νόθον. Ἐξέλιπον, ἐξώλισθον. Ἐξελίσσουσι, κινοῦσιν. Ἐξελκόμενος, περιαγόμενος. περισυρόμενος. Ἐξελλη-
νίζει, εὔρυθμον ἀπεργάζεται. Ἐξελόμην, ὅρα ὅτι διαφέρουσι τὸ ἑλεῖν καὶ ἐξελέσθαι. παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ι. ἑλεῖν μὲν
γάρ, τὸ αἰχμαλωτίσαι. ἐξελέσθαι δέ, τὸ ἁπλῶς ἐπιλέξασθαι. τὸ μέντοι χάριν ἑτέρου ἐκλέξασθαι, ἐξελεῖν ἀνάπαλιν οὐ
λέγεται ἐνεργητικῶς. ἐν τῷ ἐξεῖλον Ἀτρείδῃ τοῦτί στιν, ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. Ἔξελον συνήθως, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐξαίρε-
τον ἔδωκαν, ὡς ἐξαίρετον καθ' τὴν βουλήν. Ἐξελοφίζετο. ἡ δὲ γῆ, ἐκ τῶν δικαιαρχιστελόφων ἐξελοφίζετο. Ἐξελύθη,
ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς. Ἐξελύτρωσας, ἐγύμνωσας. Ἐξελῶ, ἐκπέμπω. ἀποπέμπω. ἀποπέμπομαι. ἀποσοβῶ. ἀπω-
θῶ, ὠθῶ. παρωθῶ. διωθοῦμαι. ἀπωθοῦμαι. διώκω. ἐλαύνω. ἐξελαύνω. ἀπελαύνω. ἐλῶ. Ἐξελώπισεν, ἀπήνθησεν.
Ἐξεμάνησαν, εἰς μανίαν ἐνέπεσον. Ἐξ ἐμέθεν, ἐξ ἐμοῦ. Ἐξεμεῖν, ἐκκενοῦσθαι. Ἀριστοφάνης. Μηδ' ἡ θ' ἱκετεύω. ἕ-
ως δηλονότι, ἀμὴν ὅτι μέλλω ἐξεμεῖν. Ἐξεμελέτησα μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ μελέτας γράφειν ἐποίησα. Ἕξεμεν,
ἤγουν ξυνέξειν. Ἐξέμεν, τὸ ἕμεν δασύνεται. ἐκ γὰρ τοῦ ἵημι ἐστίν. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν. τὸ πληθυντικὸν ἕμεν. τὸ ἀ-
παρέμφατον, ἕμεναι, καὶ ἀποκοπῇ ἕμεν, καὶ ἐξέμεν. ἢ ἐκ τοῦ ἧν, εἰς ἔντος εἶναι. καὶ πλεονασμῷ τῆς με, ἕμεναι. καὶ
ἀποκοπῇ ἕμεν καὶ ἐξέμεν. ἤγουν ἐκπέμψαι. καὶ ἐξέμεν, μὴ δ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς, ἀντὶ τοῦ ἐκπέμψαι καὶ ἀπολῦσαι.
σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι καὶ φυλάξαι. ἐκ τοῦ ἵημι τὸ ἀπαρέμφατον ἕμεν. καὶ εἶναι. ὡς θεῖναι θέμεν. Ἐξεμέτρει,
ἐπὶ ἅλωνος ἐμέτρει. Ἐξεμήμεκεν, ἀπήρασεν ἐξέχεεν. Ἐξεμηρύσατο, διεξῆλθεν. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐν ὅλῃ τῇ νυκτί, μόλις
ἐξεμηρύσατο τὰς χαράδρας. Ἐξέμμορεν, ἔλαχεν. Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. Ἐξ ἐμοῦ, παρ' ἐμοῦ. Ἐξεμοῦντες, ἀπο-
βάλλοντες. Ἐξεμούσωσεν, ἐξεπαίδευσεν. Ἐξεμόχλευσεν, ἐκίνησεν ἐκ θεμελίων. Ἐξέμπαλιν, ἐπαριστέρως.
Ἐξεναντίας, ἐπίρρημα. καὶ ἐξεναντίων, ἐξαντικειμένων. Ἐξενάριξας, ἐσκύλευσας. Ἐξ ἐνάρων, ἐκ τῶν σκύλων.

Ἐξενεγκεῖν λέγεται ἰδίως, ἐπὶ νεκροῦ καὶ ἐπὶ ἀγώνων. καὶ ἐξενεγκεῖν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐκβαλεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ νεκρὸν ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκφέρειν. ἐκφέρουσι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπὶ ἡμέρας, οὐκ ἐπὶ νυκτός, ἵνα πᾶς τις αὐτὸν ἴδῃ, μὴ φαρμάκοις, ἢ τοιούτοις τισί, καὶ οὐ θανάτῳ φυσικῷ τέθνηκεν. ἐξήνεγκε, καὶ ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος. Ἐξενετῶν, πόλις Παφλαγονίας. Ἐξένευσαν, παρῃτήσαντο, ἀπηρνήσαντο. ὡς πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἔχοντες, ἐξένευσαν τὴν βοήθειαν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκολύμβησαν. Θουκυδίδης. καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν. Ἐξευνῆφιν, ἀντὶ τοῦ ἐξ εὐνῆς. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας β΄. ὄρνυτ᾽ ἐξ εὐνῆφιν. καὶ Ἰλιάδος θ΄, ἦ ῥα καὶ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νευρᾶς κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Ἐξένιζεν, ἀντὶ τοῦ ξένος ἦν. καὶ οὐχ ὡς Δίδυμός φησιν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀττικῶς διελέγετο, ἀλλὰ ξενικῶς. Ἐξένισεν, ἐξενοδόχησε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν. Ἐξενοπῆς, ἐκ τῆς μάχης ἢ βοῆς. Ἐξένος τὰ πάνθ᾽ ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν παρορώντων. Ἐξονόμαζε παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει φασίν, ὅπερ ἐν πολλοῖς οὐκ ἀληθὲς εὑρεθήσεται. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν ἁπλῶς. ὡς εἶναι ἐκ παραλλήλου ταὐτά, τὸ ἔπος τ᾽ ἔφατο, καὶ τὸ ἐξονόμαζεν. ὥσπερ καὶ ἐν τῇ σ΄ ῥαψῳδίᾳ φησὶ διαπέφραδε, καί μοι ἔειπε. καὶ ἐκεῖ γὰρ τὸ φράζειν καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου ἐστί. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐξονομάζειν ἐστὶ τὸ ἐξόδικως λέγειν, ἤτοι μὴ μετρίαις τισὶ λέξεσιν, ἀλλὰ λόγῳ χρῆσθαι τῷ ἐξ ὀνομάτων πολλῶν συγκειμένῳ, ἤτοι ἐκλέξεων. ὄνομα γὰρ καὶ ῥῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, πᾶσα μὲν λέξις ἐλέγετο. τὸ μέντοι ὀνομαστὶ καλεῖν, ὀνομαίνειν καὶ ἐξονομαίνειν λέγεται. Ἐξεντισμένοι, κεκοσμημένοι. Ἐξεῖτο, παρὰ τὸ ἕω τὸ πληρῶ. ἐξ οὗ τὸ ὅλος. ἀφ᾽ οὗ παράγωγον, ἕημι. οὗ δὲ ὕστερος ἀόριστος, ἧν. ὁ μέσος ἥμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἧντο καὶ ἰωνικῶς ἕντο. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου ἕημι, καὶ τὸ ἐξ ἔρον εἶναι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ ἐκπλῆσαι τὸν ἔρον δασυνομένης ἐκεῖ τῆς ἀρχούσης τοῦ εἶναι. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ ἐπεὶ χ᾽ ἑώμεθα πολέμοιο. ἀντὶ τοῦ ἐπειδὰν πληρωθῶμεν καὶ κορεσθῶμεν μάχης. Ἐξεπάλξεων, ἐκ τῶν προμαχώνων. Ἐξέπαλτο, ἐξεπήδησεν. Ἐξεπατάγησαν, ἐξεφώνησαν. Ἐξεπατάχθη, ἐξεπλάγη. Ἐξεπαφῆς, ἐκ ψηλαφήσεως. Ἐξέπερσεν, ἐξεῖλεν, ἐπόρθησεν. Ἐξέπεσε, πόῤῥω ἀπέφυγον. καὶ πλουτῶντες τῆς νόσου ἐξέπεσον. Ἐξεπετάννυτο, ἐξηνοίγετο. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. Ἐξεπέτασεν, ἥπλωσεν, ἀνέῳξεν. Ἐξεπίδων, κυρίως ἐπὶ ἵππων. Ἐξέπλευσεν, ἐξεπλεύσατο. Ἐξ ἐπιδρομῆς, ἐξαίφνης. Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης, ἐξ ἄκρας τῆς ἄντυγος τοῦ δίφρου. ἐκ τῆς ἐπιβάσεως τοῦ παραβάτου γὰρ τοῦ δίφρου καὶ τοῦτο τὸ μέρος. Ἐξ ἐπιμέτρου, ἐκ διαμέτρου. ἡ τῶν ἐσσαίων αἵρεσις, οἵ εἰσιν Ἰουδαῖοι τῶν φαρισαίων, καὶ γραμματέων. τὴν δικαιοσύνην ἐξ ἐπιμέτρου διανέστηκεν. Ἐξέπινε, προέπινεν. Ἐξ ἐπιπολῆς, οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἴποι, ἀλλὰ πάντες χωρὶς τῆς ἐξ. Ἀριστείδης, ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ. ἐπειδή σοι διὰ βραχέων καὶ ἐπιπολῆς ἐπεκρινάμην. καὶ ἐξ ἐπιπολῆς, ἄνωθεν. Ἐξεπίτηδες τοῦτο ἐποίησας, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ. καὶ ἐξεπίτηδες, ἐπιτηδευμένως. ἐξεπίτηδες, καὶ ἐπίτηδες. ἑκατέρως λέγουσιν Ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ μάτην. ἐξ ἀνάγκης. ἀργῶς. ἐξεπίτηδες ἡ πόλις ἄρχειν καθίστησι δικαστάς. Ἐξεπίεσαν, θλίβουσιν ἢ ἔθλιψαν. ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὦμον ἐξεπίεσαν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. Ἐξεπλάγην, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα. κατεπλάγην, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθην. κατεπλήγην, ἀντὶ τοῦ τετραμάτισμαι. Ἐξέπλει, ἐξέπλεεν. Ἐξέπλευσεν, ἐξώκειλε. παρετράπη. ὁ δὲ ἐξέπλευσε τῶν φρενῶν πολλά. καὶ ἐξέπλευσας, ὁμοίως. οὕτως Ἡρόδοτος. Ἐξέπλωσας, ἐξώκειλας, παρετράπης. Ἐξεπολέμωται, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται ὁ πολεμωθείς. Ἐξεπολέμωσεν, ἀδιαλλάκτους εἰργάσατο. Ἐξεπολέμωτο, ἐνικήθη. Ἐξεπράθομεν, ἔστι πέρθω. ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος, ἔπραθον. καὶ ἐξέπραθον, ἐπόρθησαν. Ἐξέπραξεν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. οὕτω Πορφύριος. ὅτι πυρφόρος θεοῦ κεραυνὸς ἐξέπραξεν. καὶ ἐξεπράξατο, ἐφόνευσεν. Ἐξεπρέμνιζον, ἀντὶ τοῦ κατέβαλον τὰ πρέμνα. τουτέστι, μέχρι ῥιζῶν τὰ στελέχη. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Ἁγνοῦ κλήρου. Ἐξέπτη, ἐκ τοῦ πτῶ, πτήμι. πτήσω. ἀόριστος δὲ ὕστερος ἔπτην, καὶ ἐξέπτην. Ἐξεπύθετο, ἀντὶ τοῦ ἔμαθεν. οἷον οὐκ ἔκ τινος ἀνθρώπου ἐξεπύθετο. παράγεται δὲ, ἐκ τοῦ πεύθω. τὸ ἐρωτῶ καὶ μανθάνω. Ἐξεπύρωσεν, ἐξέθλιψεν. Ἐξεράνου, ἔρανος, εὐωχία. Ἐξεράσατε τοὺς λίθους, ἐκκενώσατε, ἐκβάλλετε, ἀποῤῥίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς ἔρας ὅ ἐστι τῆς γῆς. Ἐξεργάσει, διαφθερεῖ. Ἐξερέβευς, ἐκ τοῦ σκότους. Ἐξερεβέσφιν, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρέβους. Ὅμηρος Ἰλιάδος ι΄, ἔκλυεν ἐξ ἐρεβέσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα. ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρέβους. Ἐξερέη, ἐξάγῃ. Ἐξερέοντες, ἐξερευνῶντες. Ἐξερύηκα, ἐξηύρηκα. Ἐξερύμην, ἐξείρετο ἐλάμβανον. Ἐξερύζεται, ἐκφέρει. ἐξενέγκῃ. Ἐξερεῦσαι, ἐξαγαγεῖν. ἑλκύσαι. Ἐξερέω, λέξω. ἢ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσε. καὶ ἐξερέων, ἐξερευνῶν. Ἐξερήσομεν, ἐξερωτήσομεν. Ἐξεριθεύονται, πρὸς κακίαν ἐκκαλοῦσιν. οἱ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, ἐξεριθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωγὰς εἰς τὸ μέλλον. Ἐξερίπη, ἐξέπεσε. Ἐξέρκετος, κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον. Ἐξέροιτο, ἐζήτει καὶ διηρώτα. Ἐξ ἔρον εἶναι. κανονίζεται μὲν ἀπὸ τοῦ ἕω. καὶ ἕημι. τὸ πληρῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐξ ἔρον ἕντο. καὶ δασύνεται ὡς καὶ τὸ ἕντο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κορεσθῆναι. καὶ ἐκπλῆσαι, τὸν τοῦ κόρου ἔρωτα. ἔστι δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ μετὰ πνεύματος δασέος, τὸ εἶναι. δηλοῖ δὲ ἐκεῖ, τὸ ἀφεῖναι καὶ πέμψαι. Ἐξ ἔρον ἕντο. ἵημι. ἥσω. ἧκα. ὁ δὲ ὕστερος ἄχρηστος. ὁ μέσος ἕμην. ἐν χρήσει μετὰ προθέσεως. οἷον, προέμην. ἀφ᾽ οὗ προέμενος. καὶ μετὰ τῆς ἀπὸ, ἀφέμενος. καὶ προείμην καὶ πρόειτο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἕντο. καὶ μετὰ τῆς ἐξ, ἐξέντο ποιητικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀφῆκαν. ὁ μέσος, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. καὶ ἡ ἐξ ἀντὶ τῆς ἀπό. λέγεται μὲν οὖν τὸ ἀφίημι, ἀντὶ τοῦ ἐῶ, καὶ ἀπολύω. οἷον ἀφίειμί σε ἐλεύθερον. καὶ ἀντὶ τοῦ καταλείπω. οἷον ἀφίησί τις τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν ἐνδιαθήκως τόδε. καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπω. οἷον, ἀφίημι βέλος. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναγινώσκοντί τινος, ἢ εἰργασμένος ἀπό τινος καταλιμπάνω αὐτό. οἷον ἀφίημι τὴν τῶν λόγων σπουδήν. εἴργουσι γάρ με τὰ πράγματα. καὶ ἀφίημι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τροφῆς, οὐκ ἐπιθέλων δουλοῦσθαι δηλονότι αὐτῇ, ἀπεμπάθειαν ἔχουσαν. λέγεται ἐξέντο, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσαν. ἐνταῦθα δὲ τὸ ἀφῆκαν, οὐ κατὰ τοῦτο λαμβάνεται τὸ σημαινόμενον, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσαν λέγεται ποιητικῶς ἐπὶ ταύτην τὴν σημασίαν μετενηνεγμένον ἐγγύς, κατά τινα τρόπον οὖσαν. Ἐξέρον, ἐξεπορεύοντο. Ἐξερπετεῖν, ἐξιέναι. Ἐξερ

πύταισι, βαδίζουσι. Ἐξερπύσαι, ἐξολισθῆσαι. Ἐξερρύησαν, ἐξέρρευσαν. ἠφανίσθησαν. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ ι, τῶν. Ἐξερρωγυῖα, διεφθαρμένη. Προκόπιος. γυνὴ τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα. Ἐξερρώσας, ἐπ' ἐμὲ ἀφίξαι. ἤγουν ἐπὶ τῶν Ἐξερύαι, ἐξέλκοι. Ἐξερῶ. τὸ ἀκριβῶς λέξω. οὕτω καὶ ἐξερήσομαι, τὸ ἀκριβῶς ἐρωτήσω. ἢ ἐξερῶ, εἴπω. ἢ ἐξοίσω. ...ως ἐνίοτε νόσος ἐπισυμβαίνει. ὅπερ Ἀντίοχος ὁ Σελεύκου παῖς ἔπαθεν. εἶτα ὑπὸ ἰατρῶν ἐφωράθη τὸ πάθος. Ἐξε...σταλάξας, μετακινήσας. τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ ἐξεστάλαξας ὅλην, θάμβει φαντασίην. Ἐξέτας, ἔξωθεν. Λάκωνες. Ἐξεσία, ἡ ...τια πρεσβεία, ὡς εἰπεῖν ἔκπεμψις. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔξειμι ἐξήσω. ὅθεν καὶ ἔξεσις παρὰ Ἡροδότῳ ἡ ἀπόπεμψις. ἐπειδὴ ἐκπέμπονται οἱ στελλόμενοι πρέσβεις. ὅθεν ἐξεῖναι, τὸ ἐκπέμψαι. ὅπερ ἐξέμεν λέγει ὁ αὐτὸς ποιητὴς κατὰ παραγωγὴν συναχθὲν τοιαύτην. ἵημι τὸ πέμπω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν, ἡ μετοχὴ εἷς, ἐντεῦθεν τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. μετὰ δασείας, ὡς κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν Βατράχοις. ἐξ οὗ, τὸ ἀφεῖναι καὶ μεθεῖναι, ὅπερ κατ' ἐπένθεσιν δωρικὴν τῆς με συλλαβῆς, γίνεται εἵμεναι. καὶ ἰωνικῇ ἀπελεύσει τοῦ ι, ἕμεναι καὶ μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως, ἐξέμεναι. καὶ κατὰ ἀποκοπὴν αἰολικὴν, ἐξέμεν. Ἐξεσίην. δημοσίαν, ἐκπόμπιμον χρείαν, ἀγορὰν, λῆμμα, πρεσβείαν. δημηγορίαν. ἀπαίτησιν. χρήματα. Ἐξέσμων, ἔσμηχον. καὶ ἔσμων δὲ, τὸ αὐτό. Ἐξέσιον, ὑπῆρχον. Ἐξεσκληκὸς, τὸ ἀπεξηρανθέν. Ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν. Ἐξεσόβησα, ἐξεδίωξα. ἐκ χυτρῶν ἐκ στέρνων ἐξεσόβησα νόον. καὶ ἄλκας πολλάκις ἐξεσόβει. Ἐξέσσυτο, ἐξώρμησεν. ἐξῆρχετο. Ἐξεστακέναι, καταπῆξαι. Ἐξέσται, ἐπεξουσιάσαι. Ἐξεστεμμένος, κεκοσμημένος. εἰώθασι γὰρ τῷ στέφειν χρῆσθαι ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν. στέμμα δέ ἐστι τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ. Ἐξέστηκε, μαίνεται.

Ἐξεστηκότα, εἰς δίκην κεκληκότα. Ἐξεστηκὼς λέγεται ἁρμοζόντως ἐπὶ τετραμμένου οἴνου. Ἀριστείδης. οἷον, εἴ τις μετὰ αὐθοσμίαν οἶνον τῶν ἐξεστηκότων τινὰ πίνει. Ἐξέστην, ἐθαύμασα. ἐξεπλάγην. Ἐξέστησαν, ὑπεχώρησαν. οἱ δὲ βάρβαροι, ἐξέστησαν αὐτοῖς ὡς κρείττοσιν. Ἐξέστησεν, ἀντὶ τοῦ ἐξέπληξε. καὶ ἀντὶ τοῦ μετήγαγεν. ἡ γὰρ ἀρετῆς ὕψος εἰς ἀπάθειαν ἐξέστησε τὴν ψυχὴν, ἢ πάθους μέγεθος εἰς ἀναλγησίαν. Ἐξεστίας ἄρχεσθαι, παροιμία. Ἔξεστιν, ἀντὶ τοῦ ἄδειά ἐστιν. οἷον, ἔξεστι φρονεῖν. τουτέστι μεγαλοφρονεῖν. ἢ ἔξεστι, δυνατόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης. ἔξεστι τοῦτο πυθέσθαι παρὰ τῆς Ἑκάτης. ἤγουν δυνατόν ἐστι μαθεῖν. Ἐξέστρεψεν, μετέβαλλεν. Ἐξέστω, ἤγουν ἄδεια ἔστω. ἐξουσίαν ἐχέτω. Ἐξέσχεν. ἠκοντίσθη τὸν δεξιὸν ὦμον διαμπερές. καὶ ἐξέσχε τὸ βέλος, ἀντὶ τοῦ διῆλθε. διήλασεν. Ἐξετάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁρᾶσθαι. Δημοσθένης κατὰ Στεφάνου. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀνδροτίωνος. ἐξητάσθης φησὶν, ἀντὶ τοῦ ὤφθης, ὡράθης. Ἐξεταζόμενοι, ἀριθμούμενοι. ἐξεταζόμενοι πρὸς τοῖς βασιλείοις. καὶ ἐξεταζόμενοι, ἐρευνώμενοι. δοκιμαζόμενοι. Ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ. καὶ ἐξετάζω τὸ ἀπαριθμῶ. ἐξ οὗ ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις. Ἐξέταμον, ἐξέκοψαν. Ἐξετανύσθη, ἡπλώθη.

Ἐξέτασις, βασανισμός. Ἐξετασμὸς, κρίσις. ἐρώτησις. Ἐξετασώμεθα, ἀκριβωσώμεθα. Ἔξετα. οἱ μὲν προπαροξύνουσιν ὡς Ἀσκαλωνίτης. οἱ δὲ παροξύνουσιν ὡς τὸ ἐννέα. Ἐξέτεινεν, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσεν. ὑπέτεινεν. ἀντὶ τοῦ κάτωθεν εἰς ὕψος ἔτεινεν. καὶ διατείνεσθαι, τὸ διισχυρίζεσθαι. Ἐξετελεῦντο, διὰ ποιητικὸν ὄγκον ἔγραψε. ἄλλως γὰρ οὐκ ἐκώλυεν ἐξετελοῦντο εἰπεῖν. Ἐξέτηξας, ἀνήλωσας. Ἐξέτηξεν, ἐδάμασεν. ἢ ἠφάνισεν. ἐλέπτυνεν. Ἐξέτι τοῦ, ἤγουν τούτου τοῦ χρόνου. περιττὸν κεῖσθαι δοκεῖ τὸ ἔτι, καί ἐστιν ὅμοιον τῷ ἐξ ἔτι πατρῶν. καὶ ὅτι τὸ ἐξ ἔτι τοῦ, ἴσον ἐστὶ τῷ ἐξότου. Ἐξετμήθη, διεκόπη. Ἐξετόξευσεν, ἐξέπεσεν. Ἐξετράπησαν, ἐξέκλιναν. Ἐξετρίβετο, σφόδρα ἐκοσμεῖτο.

Ἐξέτρω, ἐβλάβη. ἐξεκόπη. παρὰ τὸ τρῶ τὸ κόπτω. ὅθεν τρῶσαι, τὸ σιδήρῳ τέμνειν. καὶ κόπτειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω. ἐκ τούτου τρῶμι. ὁ ἀόριστος ἔτρων. καὶ ἐξέτρων, ὡς ἔδων. Ἐξέτρωσεν, ἐξήμβλωσεν. ἐνέρριψε τὸ βρέφος. Ἐξευασμένου, τεθνεῶτος γενομένου. Ἐξελευθερώσω, ἐλευθεροποιήσω. Ἐξευδίασεν, εὐδίαν ἐποίησεν. Ἐξευετησίας, ἐξευδαιμονίας. Ἐξευηγεσίης, ἐξευδαιμονίας. Ἐξευμαρίσθη, παρεσκευάσθη. Ἐξευμενίζεσθαι, πείθεσθαι. Ἐξευμενίσασθαι, ἐξιλεώσασθαι. ἐξιλάσκεσθαι. Ἐξευνῆς, ἐκ κοίτης. Ἐξευνῆφι, ἐκ τῆς κοίτης. Ἐξευπατριδῶν, ἐξευγενῶν. Ἐξευρέω, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν. Ἐξευωνύμων, ἐξ ἀριστερῶν. Ἐξεφαάνθη. ἴσον τῷ μάλιστα διαείδεται. ἡ γὰρ ἐξ πρόθεσις, ἐπίτασιν δηλοῖ, ὁποίαν καὶ τὸ μάλιστα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φαίνω. καὶ ἐξεφαάνθη, ἐξεφάνη. Ἐξεφάνθη, ἐδείχθη. ἐγυμνώθη. Ἐξεφάνη, φανερὸς ἐγένετο. Ἐξέφαινον, ὑπέφαινον. Ἐξεφαύλιζον, ἐξευτέλιζον. Ἐξεφαύλισαν, παρ' οὐδὲν ἐλογίσαντο. Ἐξέφερον, νεκρὸν ἐξεφόρει. ἐξέφερε ταυτὸ δηλοῦσιν. Ἐξεφημερίας, ἐκ συνεχοῦς λειτουργίας. ἐφημερία δὲ κυρίως τὸ παρευδομαρεύειν. Ἐξέφθιτο οἶνος. ῥηθὲν ἀντὶ τοῦ ἐδαπανήθη παρ' Ὁμήρῳ. Ἐξεφόδου, ἐξ ἐπιδρομῆς. Ἐξεφοίτα, ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ παρὰ τοῖς ἀπλέστοις καὶ βεβήλοις ἐξεφοίτα, τὰ τῶν Σαμοθρᾳκῶν ὄργια. Ἐξεφόρουν, ἐξέφερον. Ἐξεφρείομεν, ἐξεφέρομεν. Ἀριστοφάνης. οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν. Ἐξέφρηκεν. ἀφῆκεν. Ἐξέφυ, ἐξεβλάστησεν. Ἐξεφεφύρθη, ἐξεμιάνθη. Ἐξεφύσησα, διεσκόρπισα. ἐβδελυξάμην. ἐξεφύσησε δὲ, ἐκίνησεν. ἐτάραξεν. Ἐξεχαρυβδάσθη, ἀνετράπη. Ἐξέχεα, διεχύθην. καὶ ἐκινήθην εἰς ὀδυρμούς. Ἐξέχεαν ὅρκια, οἷον, παρέβησαν τοὺς ὅρκους. Ἐξέχειν, ἀντὶ τοῦ ἐξαίρετόν ἐστι. καὶ ἔξοχον, τὸ ἐξαίρετον. καὶ ἔξοχα ὁμοίως. ὃ ποιητικῶς λέγεται, ὄχα. χωρὶς τῆς προθέσεως ἀντὶ τοῦ ἐξόχως. Ἐξέχειν, ὃ δηλοῖ τὸ τῆς ὅλης ἰσότητος. οἱονεὶ προκύπτειν. καὶ ἐξέχειν, ἐπὶ [illegible]. ἐξέχειν γὰρ τὸν ἥλιον. ἐξέχω φίλος ἥλιε. ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλειν ἥλιον. Ἐξεχέμεναι. χωρὶς ἐμοῦ. Λάκωνες. Ἐξέχεσθαι, ἐξέχειν. Ἐξέχεται. τὸ ἐξαρτᾶσθαι καὶ ἐκκρεμᾶσθαι, γενικῇ συντάσσεται. οἷον, ἐξέχεται τῆς φιλίας ἐκείνου. Ἐξεχύθησαν, ἠφανίσθησαν. Ἐξέωσαν, ἐξέβαλον. ἐξώρισαν. κατέβαλον. Ἐξῆ, ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ὑπάρχει. Ἔξηβος, ἔξω τῆς ἥβης. ἐτῶν τριακονταπέντε. Ἐξήγειρα, ἐπὶ τοῦ ὕπνου. Ἐξηγεῖσθαι, ἡγεῖσθαι. Ἐξηγεῖτο, ἡρμήνευεν ἐπὶ θείων. ἐξήγησις ὁμοίως ἐπὶ θείων. ἑρμηνεία δὲ ἐπὶ τῶν τυχόντων. Ἐξηγήσασθαι, τοῦ διηγήσασθαι διαφέρει. διηγήσασθαι μὲν γάρ ἐστιν εἰπεῖν ἃ πράξας τινὰ αὐτὸς ἐπίσταται, πρὸς ἀγνοοῦντας τοῖς ἀκροωμένοις λέγων, ἢ καὶ πρὸς εἰδότας. τὸ δὲ ἐξηγήσασθαι, ἅμα λέγοντι περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν οἱ ἀκούοντες καὶ διδάσκειν αὐτοὺς περὶ ὧν πυνθάνονται. Ἐξηγήσατο, ἑρμήνευσεν. Ἐξηγητής. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς τὸν Σκίρωνος κλήρου. καὶ ἐξηγούμενος τὰ ἱερά. ἔστι δὲ καὶ ὁ

πρὸς τοὺς καταιχομένους ὀνομαζόμενα. ἐξηγοῦντο τοῖς δεομένοις. καὶ Δημοσθένης, ἐν τῷ κατ᾽ Εὐεργέτου καὶ Μνησιβούλου δηλοῖ. πληθυντικῶς τοὺς ἐξηγητὰς πολλάκις ὀνομάζων. Ἐξηγηταί, οἱ τοὺς νόμους τοῖς ἀγνοοῦσι διδάσκοντες, καὶ ὑποδεικνύοντες περὶ τῶν ἀδικημάτων, οὗ ἕκαστος γράφεται. καὶ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. ῥητορική. ἐξηγητὴς οὖν, ὁ τοὺς νόμους ἐξηγούμενος, καὶ παρ᾽ ὅτου τὸ πρᾶγμα ζητεῖ εἰς τὰς διαφοράς. Ἐξηγόρασας, ἠλευθέρωσας. Ἐξηγορικῶς, ἐξηγητικῶς. Ἐξηγορία, ἐπαγγελία. Ἐξηγοῦ, καθηγοῦ. Ἐξηγρόμην ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἀντὶ τοῦ ἐξηγειρόμην. κατὰ συγκοπὴν, ἐξηγρόμην. Ἐξῄεσαν, ἐπορεύοντο. Ἐξ ἠθέων, ἐκ τῶν συνήθων τόπων, ἐν οἷς συναναστρέφονται. Ἐξήθηψεν, ἐξέκαυσεν. Ἐξήια, θυμιάματα. Ἐξηκασμένοι, ὁμοιωθέντες. Ἐξήκει, ἀντὶ τοῦ παρῆλθε. συνέστιος. ἔτος ἤδη τουτὶ τρίτον ἐξήκει. ἢ ἐξήκει μοι ὁ χρόνος, ἀντὶ τοῦ διήνυσται. καὶ προσήκει μοι ἀντὶ τοῦ πρέπει μοι. καὶ ἐξήκειν, ἀντὶ τοῦ παρελθεῖν. καὶ ἐξήκει, παρῴχηκε. Ξενοφῶν. Ἐξηκεστίδης παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τοῦτον διαβάλλουσι καὶ μηδὲ τὰς ὁδοὺς γινώσκειν. εἰ δὲ δοῦλός ἐστι. καὶ γὰρ ὥσπερ Ἐξηκεστίδης. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ἔχων λύραν, ἔργον εὐδόξου τι παίνει. ψίθυρον ἐν ἤθει νόμον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Πολέμων λέγων, ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρῳδὸς πυθιονίκης, νικᾷ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα. ἄλλως. ὁ Ἐξηκεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ. μεγάλοις πιθήκοις. οἱ δὲ ἑτέροις τινὰς λέγειν, Λυκέαν Τελέαν. Πεισάνδρου Ἐξηκεστίδην. ἀνωμάλοις εἶπας πιθήκοις. ὁ μέν γε δεινός. ὁ δὲ, κόλαξ. ὁ δὲ νόθος ἢ μοχθηρός. Ἐξήκεστος, ὄνομα κύριον. Δημοσθένης κατὰ Ἀριστοκράτους. ἢ ἐξήκεστος, ὁ ἠταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρωκτοὺς ὁμωνύμως, ἐξηκέστους ἔλεγον. Ἐξῆκον, ἀντὶ τοῦ ὑπερέχον. Καὶ ἑώρων. φάσμα τὸ μέγεθος ἐξῆκον παρὰ καὶ ἀνωτέρω τοῦ ἴσου. Ἐξήκοντος, παρερχομένου. ἐξήκοντος τοῦ χρόνου, οὗπερ ἐντὸς ἔδει ἐπανιέναι πρὸς τὸν σφῶν ἄρχοντα. Ἐξηκόντισεν, ὑπερέβαλλεν. Ἐξήλασμα, δίωξις. ἐξίλασμα δὲ τὸ ἀντίλυτρον. ἢ τὸ προσφερόμενον τῷ θεῷ δῶρον ὑπὲρ σωτηρίας ψυχῆς, ἰδίας. Ἐξήλατο, ἐπήδησεν. Ἐξήλατον, εὐποίητον. ἢ ἐξ πηγὰς ἔχον. Ἐξήλατος, συντετριμμένος. Ἐξηλέγκται, φανερῶς γινόμενα. Ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος. ὁ δὲ πράγματος ἀπολυθεὶς, ἠλευθέρωται. Ἐξῆλθεν, ἐξέβη. ἐπλέαθη. ὅτι Ζήνωνι παρ᾽ ἣν εἶχε δόξαν, ἐξῆλθε τὸ μάντευμα. Ἐξηλιθιότης, ἐπίτασις μωρίας. Ἐξῆλθον τῶν σῶν χειρῶν, ἐξέρχομαι τῆς οἰκίας. ἔξειμι τῶν κινδύνων. καὶ ἐξῆλθον ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκ παραλλήλου αἱ δύο προθέσεις. ὥσπερ καὶ τὸ προσέρχομαι πρὸς σέ. καὶ κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω. Ἐξηλιασμένον, κεκαυμένον ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἐξήλικας, ἐξέβαλες. ἐξέωσας. Ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ ὦ μέλ᾽ ἐξήλικας, ἐμέ γ᾽ ἐκ τῶν ἐμῶν. Ἐξηλοιάμην, ἐξεκαθηράμην. Ἐξήλοισεν, ἐξέφυγεν. Ἐξήλυσις, ἐξέλευσις. Ἐξῆμαρ, ἀντὶ ἑξ ἡμέρας. Ἐξήμορεν, ἐπέρασεν. Ἐξήμβλωκας, ἐξέωσας. ἐξέβαλες. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως, ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται. ἀπὸ τῶν τικτουσῶν θᾶττον, ἢ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον. καὶ φάρμακον ἀμβλίσκειν τὰς γυναῖκας ποιοῦν. Ἐξήμβλωσεν, ἐξέτρωσε. καὶ ἐξήμβλωκας, ἀντὶ τοῦ ἀτελῆ ἐποίησας. Ἐξημεροῖ, πραΰνει. Ἐξημερῶσαι, ἡμεροποιῆσαι. Ἐξημεῦσαι, ἀποκινῆσαι. Ἐξήμεσεν, κάλλιον ἢ ἤμεσεν. Ἐξημημένοι, ἀφῃρημένοι. Ἐξημίωσεν, ἀντὶ τοῦ κατεδίκασεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀβιλλιανὸς, πολλοὺς τῶν πολιτῶν, θανάτῳ ἐξημίωσεν. Ἐξημμένοι, ἐκδεδυμένοι. ἢ ἐξαφθέντες. Ἐξήμοιβα. ἐξήμοιβα λέγεται τὰ ἀλλότρια ἀμειβόμενα. Ἐξήμοιβαι, ἕτεραι. Ἐξῆν, ἔξεστιν. ἐξεστί μοι μετὰ σοῦ φίλου παίζειν παίγνια. Ἐξῆν, ἐγίνετο. δυνατὸν ἦν. Ἐξηνδραποδισμένον. πλείστας δὲ πόλεις ἐξηνδραποδισμένον. καὶ πεπραξικοπηκότα. ἀντὶ τοῦ προδώσαντα. Ἐξηνδρόμιον ὀρθιάζοντα. Ἐξηνήσαμεν, ἐξεβαλόμεθα. Ἐξηνθησάμην, διῆλθον. ἀνέγνων ἐξεφόρησα. Ἐξήνθησεν, ἀνεβλάστησεν. ἀνέβαλλεν. ἐξήνθισε δὲ τὸ ἄνθη συνέλεξε. καὶ ἐξανθίζω δὲ, τὸ βάπτω. ὡς τὸ ποικίλας ἐξηνθίκατε τὰς βαφάς. Ἐξηνθισμέναι, ἄνθεσι κεκοσμημέναι. αἳ καθήμεθ᾽ ἐξηνθισμέναι. Ἐξήνιοι, οἱ ἀνυπότακτοι. οἱ ἔξω τῶν ἡνίων, καὶ τῶν χαλινῶν. Ἐξήνιοι, ἀλλότριοι παρὰ τὸ ἔξω ἡνίων γενέσθαι. ἡνία δὲ τὰ λῶρα. ἀνυπότακτοι. Ἐξηνέριξας, ἐσκύλευσας, ἀνεῖλες. Ἐξηντηκέναι, ἐξαπατῆσαι. Ἐξήνυτα, ἐπλείωσα. ἐπλήρωσα. Ἐξηξάτην, ἀντὶ τοῦ ἐξώρμησαν. ἐκ τοῦ ἀΐσσω, τὸ ὁρμῶ. ὁ μέλλων, ἀΐξω. ὁ ἀόριστος, ἦιξα. καὶ κράσει, ἦξα. τὸ τρίτον. τῶν δυϊκῶν ἐξηξάτην παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ᾽ ἐκ τοῦ νεώ. Ἐξηονήθην, ἀντὶ τοῦ κατηντλήθην σὺν τῷ ι, κατὰ τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν καὶ ἀϊόνες οἱ αἰγιαλοί. διὰ τὸ καταιονᾶσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἤγουν καταβρέχεσθαι. αἰονήματα γὰρ, τὰ καταντλήματά φασιν. Ἐξηπάτησε τὴν παρθένον, ἐξεπαίνησεν. μονονουχὶ ὑπερχόμενος, ὄρη χρυσοῦ. χρῶνται παρὰ τοῖς Λατίνοις ταύτῃ τῇ φράσει, Τερέντιος, Σουετώνιος, καὶ Βαλλήριος λέγοντες μόδονον βελ παντουῶον. ἀλλά τινές οὐκ εὐδόκιμοι ἐξηγηταί. καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ὁ Βεροάλδος, τὸ ὅλον τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἄπειρος, οὐ συνιεὶς τὴν ἑλλάδα φωνὴν, λατινικὴν φράσιν διέφθειρεν. Ἐξήπαφεν, ἐξηπάτησεν. Ἐξηπέδου, ἔλυε τὰ ἔμπεδα. Ἐξηπειροῦσθαι, ἤπειρον γενέσθαι. Ἐξηπέτρισθαι, δεδαπάνηνται Λάκωνες. Ἐξήπιθεν, ἐξεγίνετο. Ἐξῆπται, ἐξήρτηται. κρεμᾶται. καὶ ἐξῆπτο, διεγήγερτο φλόξ. Ἐξήρανται, ἀπὸ τοῦ ξηραίνω. παρακείμενος παθητικός. Ἐξῆρεν, ἀπῆρεν. Ἐξήρετο, ἠρώτα. Ἐξηρεύξατο, ἐξήνεγκεν. Ἐξηρεύσατο, προεβάλλετο. Ἐξηριμμένην, ὑπερβάλλουσαν. Ἐξήρηνται, ἐκβέβληνται, ἐξηρήμωνται. Ἐξήρησαν, ἐξώρμησαν. Ἐξήρηται, ὑπερβάλλει. Ἐξήριπεν, ἐξέπεμψεν. Ἐξήρκει, ἐξίσχυσεν. Ἐξηρημένην, ὑψουμένην. Ἐξήρτημαι, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι. οὐ μόνον πρὸς ψυχικὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς σωματικήν. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ. ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι. Ἐξηρτημένοι, κρεμάμενοι ἢ κεκοσμημένοι. Ἐξηρτημένος. παρὰ Ἡροδότῳ ἐξηρτημένος λέγεται, κατεσκευασμένος. ἢ ἡτοιμασμένος. Ἐξηρτῆσθαι, τοῦ ἀπηρτῆσθαι διαφέρει, ἐξηρτῆσθαι μὲν γὰρ, τὸ ἐξῆφθαι καὶ ἐκκρεμᾶσθαι τινὰ τινός. ἀπηρτῆσθαι δὲ, τὸ κεχωρίσθαι, καὶ ἀφεστηκέναι. καὶ συνέστιος. τοῦ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτον τὴν ναῦν. Ἐξήρτηται ὁ δεῖνα τόδε τὸ πρᾶγμα. συνέστιος. Τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο. ἐξήρτηται δὲ τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ ἐξηρτημένον ἐστὶ γενική. Ἐξῆς, γενικῇ συντάσσεται. Λουκιανός. ἑξῆς τριῶν ἡμερῶν. λέγουσι δὲ οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμοίως, καὶ ἐπίσης. οἷον, κλέπτην καὶ ἑξῆς μοιχὸν ἀποτροπιάζομαι. καὶ ἑξῆς, ἐφεξῆς. μετὰ ταῦτα. λέγεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. οἷον ἑξῆς πάντων ἀφέστηκε τῶν κακῶν. ἀντὶ τοῦ ὁμοίως. ἐξ ἴσου. ὡς καὶ Ἀριστείδης. Καὶ τοῦ μὲν Χυτρέω, οὐ κατηγορεῖς. ὅτι οὐ πάντας ἑξῆς

γράψαι ἐδίδαξε. τὸ ἑξῆς καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' εἱρμόν· καὶ κατὰ τάξιν. ὡς τὸ καθ' ἑξῆς λαμβανόμενον. Ἐξησθενηκότας, τε-
ταλαιπωρηκότας· παρειμένους. Ἐξήσκει, ἐπαίδευεν· ἐγύμνα. Ἐξησκηκότες, καμόντες. Ἐξησκημένον, δεινόν-
τον. Ἐξησκληκότες, ξηρανθέντες. Ἐξητάζω, τὸ ἐρευνῶ· καὶ ἐξετάζω τὸ ἀπαριθμῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἐξέτασις ἡ ἀπαρίθμη-
σις. ὡς τὸ ποιουμένη περὶ Πτολεμαΐδα, τὴν τῆς δυνάμεως ἐξέτασιν. Ἐξηπάθης, ἀντὶ τοῦ ὤφθης, ἢ ὡράθης· οὕτω Δημο-
σθένης. Ἐξητασμένον, ἠκριβωμένον· δεδοκιμασμένον. Ἐξήτησαν, ἤτησαν· ἐδυσώπησαν· παρεκάλεσαν. Ἐξητρια-
σμένον, τὸ διὰ ἠτρίου ὑφασμένον λεπτὸν τὸ ὕφασμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐξηυλημένα, καὶ παρηυλημένα, αἱ πα-
λαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν καλοῦνται· καὶ κατὰ μεταφορὰν πάντα τὰ παλαιά, καὶ τὰ τετριμμένα. Ἐξηχεῖται, ἐξῆλ-
θεν· ἐκηρύχθη· καὶ ἐξηχεῖτο· ἐξηκούετο. Ἐξῆχεν, ἀντὶ τοῦ διέσειεν· οὕτω Δημοσθένης. Ἐξήχμησαν, ἠρήμωνται· ἐξηρή-
μωνται. Ἐξηψάμενος, κατασχὼν· περιπτακείς. Ἐξιάλλειν, ἐκβάλλειν. Ἐξίασιν, μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως ἐξέρχον-
ται προπαροξυτόνως. ἐξιᾶσι δὲ προπερισπωμένως, ἐκβάλλουσιν. ἀλλά τινες λέγουσιν ὅτι, οὐ λέγεται ἐξιᾶσιν, ἀλλὰ μό-
νον ἐξίασιν. Ἐξιατρός, ἐκθυτικός. Ἐξίδισεν, ἐξεπίλλησεν· ἀπεπάτησεν. Ἀριστοφάνης· οὐκ αὖ ἐξίδισεν εἰς θοἰμά-
τιον· ὅ ἐστιν ἱμάτιον. Ἐξιεροῦν χρήματα θεοῖς, ἐπαγγέλλεσθαι. Ἐξίησιν, ἐξέρχεται· καὶ ἐξίῃ, ἐπὶ μέλλοντος. Ἐξιθι,
ἐξέρχου· πορεύου. Ἐξίθνη, ἔξοδος. Ἐξιθύνοι, ὀρθοῖ. Ἐξιθύω, ἔξω καθίσω. Ἐξικέσθαι, παραγενέσθαι· ἢ ἐν καταλήψει
γενέσθαι. Ἐξικμάζεται, ἐξόλλυται· ἐξικνεῖται. Ἐξικμασμένη, ἐξηραμμένη· ἰκμάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχουσα.
Ἄλλως τε, ἐν ξηρᾷ χώρᾳ ὑπὸ τοῦ θέρους ἐξικμασμένῃ δεινῶς, ἐσπάνισεν ὕδατος. Ἐξικνεῖσθαι, χωρεῖν. Ἐξικνούμενον,
ἐξαρκοῦν· εἰσδυόμενον· προερχόμενον. Ἐξίκοιτο, παραγένοιτο. Ἐξίκορ, ἐκτικός. Ἐξιλάσκεσθαι, ἐξευμενίσασθαι.
Ἐξίλασμα, ἀντίλυτρον, ἀνακτικὸν δῶρον· ἔστι ἡ δυσώπησις, καὶ ἡ παράκλησις. Ἐξιλάσομαι, δυσωπήσω. Ἐξιλάσ-
σεται, προσδέξεται· πραΰνει. Ἐξίλατον, ψιλῶς μὲν ἐξ ἱλασμάτων, καὶ τῶν ἐπιτυχῶν συγκείμενον· δασέως δὲ ἐξάπι-
χον. Ἐξιλεοῦ τὸν θεόν· ἐξιλεοῦται ὑφ' ἡμῶν ὁ θεός. Ἐξιλεώσονται, ἐξευμενίσονται. Ἐξίλλειν, οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ
κωλύειν, καὶ ἀπελαύνειν· ἢ ἐκφεύγειν. Ἐξίμεναι, ἐξαφεῖναι· ἐξελθεῖν. Ἐξίνει, ἐπέσβεσεν. Ἐξινώμενον, ἐκκε-
νούμενον· ἐκστραγγιζόμενον· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν χολῶν καθαιρομένων. Ἐξιονθίζω, ἐξιονδίζω, τρίχα ἐκδίδωμι. ἔστι
γὰρ ἴονθος, ῥίζα τριχῶν· ἢ ὑπερέχων. Ἐξίπεται, ἐκπιάζεται. Ἐξιπούμενος, καθαιρόμενος χολήν· ἢ ἐξεμῶν· ἢ ἐκρέων.
Ἕξις, ἦθος· ἡ ἐκ τοῦ ἔχειν φρόνησις· συνήθεια. Ἄλλως. Ἕξις, δυσμετακίνητος τρόπος· ἤτοι διάθεσις, ἡ διάθεσίς τις βε-
βαία ἐστὶ ἔμμονος, καθ' ἣν εὐλόγως, ἢ κακῶς διακείμεθα, ἡ ποιότης ἔμμονος· ἡ ἕξις ἐστὶν, ἐπίκτητος ποιότης ἐκ μαθή-
σεως καὶ μελέτης, καὶ ἔθους προσγινομένη· ἕξις ἐστὶ ποιότης τις δυσκίνητος καὶ δυσμετάβλητος· ἡ δὲ διάθεσις, ἡ ἀντι-
διαστελλομένη τῇ ἕξει, εὐμετάβλητος καὶ εὐμετακίνητος. ἕξις ἐστὶν ἡ κατὰ φύσιν ἑκάστου ἐνέργεια, καὶ ὁλοκληρία· οἷον,
ἐπὶ μὲν ψυχῆς, σωφροσύνη· ἐπὶ δὲ σώματος, τὸ ἐντελὲς τῶν μελῶν· καὶ ἀνάλογον· καὶ ἡ ὑγεία· ἡ δὲ τούτων αὐτῶν ἐντευξία,
καὶ διαμάρτησις· ἕξις τοίνυν λέγεται ἡ καθ' ἕνα μὲν τρόπον ἐνέργεια τοῦ ἐχομένου, καὶ τοῦ ἔχοντος· ὡς τοῦ ἀόπλου ἐστὶ
τοῦ ὡπλισμοῦ, καὶ τοῦ ἐνδύματος, καὶ τοῦ ἐνδυομένου· ἕξις ἐστὶν ἡ ποιὰ πάσης φύσεως δύναμις· ἡ τῶν λοιπῶν αὐτὴν οὐ-
σιῶν διακρίνουσα, καὶ ἀφορίζουσα, καθά φησιν ὁ θεῖος Διονύσιος· ὅτι φθορά ἐστι φύσεως ἀσθένεια, καὶ ἔλλειψις τῶν
φυσικῶν ἕξεών τε καὶ ἐνεργειῶν, καὶ δυνάμεων· διαιρεῖται δὲ ἡ ἕξις, εἰς ἀρετὴν καὶ κακίαν· ἕξεως δὲ εἴδη, ἀρετὴ καὶ
κακία. Ἐξίσης κάλλιον, ἢ ἐπίσης. Ἐξισοστασίου, ἐξ ἴσου· ἐκ τοῦ ὁμοίου. Ἐξιστακέναι, θαυμάσαι. Ἐξίσταμαι,
θαυμάζω· ἐκπλήττομαι. Ἐξιστάμενος, παραχωρῶν ὀνόματος μόνου καὶ σχήματος, τῷ Ἰουλιανῷ ἐξιστάμενος. Ἐξίσταν-
το, ἐθαύμαζον. Ἐξίστασθαι, διαχωρίζεσθαι· διαφθείρεσθαι. Ἐξίσταται, ἀντὶ τοῦ ὑποχωρεῖ. Ἐξίστη, ἐξέπληττε. Ἐξί-
στησιν, ἐκπλήττει· οὔτε δέος ἐξίστησιν αὐτούς· οὔτε δαπάναι· οὔτε πόνοι. Ἐξίσιον, ἔγγιστον. Ἔξισον, ἱερεῖον. Ἐξιστορήσαν-
τες, ἀναζητήσαντες· διηγησάμενοι. Τούτοις οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες, ἃ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξου στρατιᾶς,
ἀποπέμπουσι δεδεμένους. Ἐξισῶσαι, τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας· ἤγουν ἴσους ποιῆσαι πρὸς ἀλλήλους. Ἐξε-
σωτής, ἐπόπτης· ἀναγραφεύς. Ἐξίταλα, ἀναλώματα. Ἐξίτηλα, ἀφανῆ· εὐτελῆ· χαῦνα· ἄχρηστα· ἀδόκιμα· ἐγγὺς
ἀφανισμοῦ. Ἐξιτηλία, μωρία. Ἐξίτηλον, ἔξαλλον· ἁλμυρόν· ἢ τὸ ἀπολλύμενον. Ἐξίτηλος, ἀμαυρά· ἐγγὺς ἀφα-
νισμοῦ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πορφύρας· ἥ τις μὴ ἔχουσα τὸ δευσοποιὸν βάμμα τῷ χρόνῳ, ἐξίησι τὸ τιθηλός· καὶ ἐξίτηλον,
τὸ ἀσθενές· ἐξίτηλος δὲ, ὑπερήφανος· βλάξ· διεφθαρμένος. Ἐξιτηρία, ἡ ἐξαγγελία· κατὰ Ῥωμαίους, τὰ ὑπὲρ τῆς ἐξό-
δου παρεχόμενα· καὶ ἐξιτηρία ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο Ἀθήνησιν. Ἐξιτήριοι λόγοι, εὐχαὶ ἐφόδιοι· ἢ τελευ-
ταῖοι, ἢ ἀποδημητικοὶ λόγοι, ἢ ἀποχαιρετισματικοί· παρὰ τὸ ἴημι. Ἐξιτήριον, ἐκτικόν. Ἐξίτητος, ἐκπορευόμενος.
Ἐξιχνεύει, ἐξερευνᾷ· ἀναζητεῖ. Ἐξιχνιασάμην, ἐξηρεύνησα· ἀνεζήτησα. Ἐξιχωρίζεσθαι, ἐκπιέζεσθαι. Ἕξμετρα,
ἑξάμετρα. Ἐξόβλητον, ἐξόριστον· ἀπόβλητον. Ἐξοδῆσαι, ἐξοδεῦσαι. Ἐξοδία, ἡ ἔξοδος. Ἐξόδιοι νόμοι, δι' ὧν πάντες
ἐξελεύσονται· καὶ ἔξοδοι, αἱ γεννήσεις· ὡς τὸ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ, ἤγουν τοῦ Χριστοῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος· ἡ μὲν γὰρ ἄνω
ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἀεὶ ἦν· ἡ δὲ κάτω, ἐξ ἡμερῶν ἤρξατο καὶ ὑπὸ χρόνον ἐστίν. Ἐξόδων, ἀνατολῶν· Δαβίδ, οὔτε ἐξόδων, οὔτε
ἀπὸ δυσμῶν. Ἔξοινος λέγεται, ὁ ἀπηλλαγμένος μέθης· ἔξοινος ὢν καὶ ἡ μικραίπαλος ὑπὸ τοῦ ὕπνου διακοπτόμενος.
Ἐξοισοῦσιν, ἐκβάλλουσιν. Ἐξοιστρηθείς, μανείς· παρορμηθείς· ἐρεθισθείς. Ἐξοιστρουμένην, μανεῖσαν. Ἐξοιχνεῦσιν, ἀν-
τὶ τοῦ ἔξεισιν· οἴχω· οἰχῶ· οἰχνοῦσι· καὶ ἐξιχνεῦσι δωρικῶς· ἀντὶ τοῦ ἐξοιχνοῦσιν. Ἐξ οἵων ἔχω, ἀφ' ὧν ἔχω. Ἐξοκέλλει,
ἐξολίσθῃ, ἐκπέσῃ. Ἐξολῶν, ἐκβάλλειν μέλλων· καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας. Ἐξομηρευσάμενος, καλῶς διοικήσας.
Τὴν δὲ πόλιν ἐξομηρευσάμενος ἠσφαλίσατο φρουρᾷ. καὶ ἀντὶ τοῦ συμφωνήσας καὶ ἐξομηρευσάμενοι, ἀντὶ τοῦ ὁμογνώμο-
νας ποιήσαντες. ἐξομηρευσάμενοι δὲ, τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, τοὺς πλείους τῶν δυναστῶν, ἐνέβαινον εὐθαρσῶς εἰς τὸν πό-
λεμον. Ἐξόμνυσι, καὶ ἐξόμνυσθαι, ἀρνεῖσθαι. Ἐξομόθεν, ἡ πλεονάζει ἡ πρόθεσις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀπ' οὐρα-
νόθεν καὶ τῶν τοιούτων, ἢ καὶ προσνέμεται τῷ πεφυῶτας. ἵνα ᾖ, ὁμόθεν ἐκπεφυῶτας. ἤγουν φύοντας ἐκ γῆς.

Ἐξομολόγησις, ἡ τῶν εὖ πεπονθότων μετὰ εὐχαριστίας τῶν θείων εὐεργεσιῶν ἐπαρίθμησις. καὶ ἡ τῶν κακῶς πεπραγμένων
παρὰ τῶν ὑπαιτίων ἐξαγόρευσις. ἀμφότερα γὰρ ταπεινώσεως ὑπάρχει ποιητικά. Ἐξομολογοῦμαι, εὐχαριστῶ. καὶ κατὰ
συνήθειαν ἀνθρωπίνην, ἀντὶ τοῦ χάριν ὁμολογῶ. ἤγουν δοξάζω σε. ὡς τὸ ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ. Ἐξομόσαιτο, παν-
τελῶς ἀρνήσαιτο. Ἐξομόσασθαι, οἱ μαρτυρήσειν ἐν δικαστηρίῳ ὑπισχνούμενοι, εἰ μετὰ ταῦτα μὴ βούλοιντο καταμαρτυ-
ρεῖν, ὤμνυον μηδὲν ἐπίστασθαι. καὶ τοῦτό ἐστιν ἐξομόσασθαι. Ἐξόμοιον, ἴσον. Ἐξόν, παρόν. ἐνόν. καὶ ὅσα ἄλλα οὐδὲ
τὰ μετοχικά, οὐδὲ τὰ ποιὰ ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτι πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. Ἐξονομάζειν, τὸ καλεῖν.
ἢ τὸ ἐξ ὀνόματος καλεῖν. Ἐξονομακλήδην, ὀνομάζων. πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ πολλαχοῦ λεγομένου παρὰ τῷ ποιητῇ.
ἔκ τ' ὀνόμαζε. καὶ τοῦ ἐκ γενεῆς ὀνομάζων. οὐ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖ οὕτω κἀνταῦθα τὸ ὀνομάζων, ἀλλὰ ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων
καλεῖν. οἷον, ἔλθε ὦ Ἀντήνωρ, καὶ ὦ Πάνθοε καὶ Θυμοῖτα. καὶ Λάμπε. καὶ Κλύτιε. Ἐξονομάσεις, ὀνομάσεις. Ἐξονο-
μήνῃς, ἐξ ὀνόματος εἴπῃς. Ἐξονυχίζειν, ἀντὶ τοῦ συγκεχωρίσθαι. ἀκριβολογεῖσθαι. ἐξετάζειν τοῖς ὄνυξιν. Ἐξονύχων,
ἤγουν ἐξ ἁπαλῶν. ἐκ βρεφῶν. Ἐξοπλίσας, ὁπλίσασθαι κελεύσας. Ἐξ ὀπός. ἐκ τῆς φωνῆς. Ἐξόπλοις. Ἅμα δὲ λαμ-
βάνειν τοὺς πολεμίους, κατὰ τὴν ἐπὶ τοὺς Μακεδόνας ἔφοδον. Ἐξοργιεῖν, εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. Ἐξορεγμία, ἡ ἐρυγή. ὀξυ-
ρεγμία δέ, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξύσῃ. Ἐξορία, καὶ φυγή, ἐναντίον ἡ κάθοδος λέγεται. καὶ κατάγεται, ἐναντίον τῷ φεύγειν.
λέγεται δὲ κυρίως κάθοδος, ἡ ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐπάνοδος εἰς τὴν πατρίδα. Ἐξορίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου. Ἐξορίσαι,
ἀπὸ τοῦ ὀρροῦ τοῦ γάλακτος. Προβατίοις δὲ καὶ συιδίοις ὁμιλῶν, οὔτ' ἂν τὴν ψυχὴν βελτίων ἐγένετο, ἢ δέοι πλέον τοῦ βδάλ-
λαι καὶ ἐξορίσαι τυρόν. καὶ πλῦναι κώδιον. Ἐξόριστον, ἀντὶ τοῦ φυγάδα. Ἐξόριστος, τῶν ὅρων ἐκτός. Ἐξόρκισίς ἐστιν,
δαιμόνων ἐξαίρεσις. Ἐξορμᾷ, ἐκπηδᾷ. ἔξεισιν, ἐκτρέχει. Ἐξορμενίζεις, ἐκκεκαύληκας, ἐκκέχυκας. Ἐξορ-
μόξεται, ἐναποψήσεται. ἐναπομάξει. Ἀριστοφάνης. οὐδ' ἐξορμόζεται Πρέπις. ὡς κατάπυγον δὲ κωμῳδεῖται ὁ Πρέπις.
ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξῃ τῆς κιναιδίας Πρέπιδος. Ἐξοροθύνει, παρορμᾷ. Ἐξορρίζειν, τὸ ὀρρὸν ἐκπιέζειν τυροῦ. Ἐξόροις,
ἐξορίοις. ὑπερορίοις λέγομεν, ἔκδημος. ἀπόδημος. διαπόντιος. ἀποσολιμαῖος, ἀλλόφυλος ταυτόν. Ἐξορύττεται τὸν ὀφθαλ-
μόν. λαμβάνεται καὶ χωρὶς προσθήκης τοῦ ὀφθαλμοῦ. καὶ εἰς ὀφθαλμὸν λαμβάνεται. Χρυσόστομος. Μακάριος οὗτός ἐστι,
κἂν ἐξορύττηται κἂν καίηται. Ἐξορχησάμενος, ἀντὶ τοῦ φυγών, καὶ ἀποδράς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. προσ-
παίζων ἅμα εἶπε, διὰ τὴν τῶν Διονυσίων πομπήν. Ἐξορχήσομαι, χλευάσω. ὑβρίσω. Ἐξοσιοῖ, δικαιοῖ. Ἐξοσιού-
σθω, ὅσιος γινέσθω. Ἐξόπου μὲν χρόνου, ἐξότου, καὶ ἐξοῦ τινος. Ἐξοστρακισμός, ἐξορισμός. φυγὴ δεκαέτης. τὸ πρᾶγμα
δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἰσόδους ἔχον δι' ὧν εἰσιὼν πολίτης ἕκαστος ψηφίζεται ὄστρακον τιθεὶς ἐπιγεγραμμένον. τούτων
δὲ ὑπὲρ ἑξακισχιλίων γενομένων, φυγὴ δεκαέτης ψηφίζεται τοῦ κρινομένου. Ἐξόπλον, φανερόν. Ἐξοῦ, οὐ σημαίνει
τὴν ὕλην ὡς τοῖς ἔξω δοκεῖ, ἀλλὰ συνηθεστέρᾳ γραφῇ, ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω αἰτίας τὴν φωνὴν ταύτην παραλαμβάνει. ὡς
ἐπὶ τοῦ, εἷς θεὸς ἐξ οὗ τὰ πάντα. κέχρηται δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ τῆς ὕλης τῇ λέξει, ὁ τῆς ἀληθείας λόγος. ὡς ὅταν λέγῃ,
ἐκ ξύλων ἀσήπτων. καὶ ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ἐκ γῆς χοϊκός. Ἐξουδένεται, ἐκ τοῦ οὐδεὶς οὐδενός, γίνεται ῥῆμα πεποιη-
μένον οὐδενῶ, οὐδενώσω. οὐδένωκα οὐδένωμαι. καὶ ἐξουδένωμαι. Ἐξουδενῶ, ἐξουδενήσω. ἐξουδενισμός. Ἐξουδένωσις,
ἡ ἐν τῷ ἀγαθῷ αὐταρξία. καὶ ἡ ὕβρις. Ἐξοῦ δή, ἀφ' οὗ δή. Ἐξουθενῶ, ἐξουδενῶ ἐκ τῆς οὐ ἀρνήσεως, καὶ τοῦ τι. συνδέ-
σμου καὶ τοῦ εἷς ἑνός γίνεται οὐτινός. καὶ τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ, οὐθενῶ, καὶ ἐξουθενῶ. Ἐξουλάς, ἐκβολάς. Ἐξού-
λης, ὄνομα δίκης. ἣν ἐπάγουσιν, οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων. εἴρηται μὲν τοὔνομα ἀπὸ
τοῦ ἐξέλλειν. ὅ ἐστιν ἐξωθεῖν, καὶ ἐκβάλλειν. δικάζονται δὲ ἐξούλης κἀπὶ τοῖς ἐπιτιμίοις οἱ μὴ ἀπολαμβάνοντες. ἐν τῇ
προσηκούσῃ προθεσμίᾳ, ὑπερημέρων γινομένων τῶν καταδικασθέντων. οἱ δὲ ἁλόντες ἐξούλης, καὶ τῷ ἑλόντι ἐδίδοσαν
ἃ ἀφῃροῦντο αὐτόν. καὶ τῷ δημοσίῳ κατετίθεσαν τὰ τιμηθέντα. Ἔξουρα, εἰς στενὸν συνηγμένα. ἅτινα δὴ καὶ μύουρα ὀνο-
μάζουσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐξουρανόθεν, πλεονάζει ἡ ἐξ. ἤγουν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ἐξ οὐρανοῦ δείματα, κεραυνοί. ση-
μεῖα. ἀστραπαί. Ἐξουρίας, τὸ πλεῖν ἐπιτηδείως. Ἐξουρίου, ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου. κἂν ἐξουρίων φέρηται τὴν ἄγαν
ἔχων εὐημερίαν, ταλανίζειν τοῦτον χρή. Ἐξουσία ἐστίν, ἐπιτροπὴ νόμου. Ἐξουσίαι, εἰσὶν δυνάμεις ἐξουσιαστικαί,
κατὰ χάριν θεοῦ. Ἐξουσιότης ἐστίν, αὐτοπροαίρετος κίνησις. Ἐξοφρυωμένοι, ἐπηρμένοι. ὑπερήφανοι. Ἔξοχα φιλεῖν,
καὶ ἔξοχα ἐχθαίρειν τὸ μηδὲν ἄγαν προϋποτίθησιν Ὅμηρος. Ἐξοχετευόμενα, ἐκρέοντα. ἢ ἐκτὸς ἔχοντα τοὺς ἱδρυτούς.
Ἔξοχος, Ὅμηρος μέγα ἔξοχος πάντων. γενικὴν ἔχει σύνταξιν διὰ τὴν ἐν λέξει ὑπεροχήν. ὑπέρθεσιν γὰρ δηλοῖ, τὸ μέγα ἔξο-
χος. ποιεῖ δὲ Ὅμηρος τοῦτο καὶ ἐν τῷ δῖος Ἀχαιῶν. καὶ ἀριδείκετος ἀνδρῶν. καὶ δῖα γυναικῶν. τοιοῦτον καὶ τὸ κορυφαῖος χο-
ροῦ. αἱ δὲ ὑπερθέσεις, φιλοῦσι τὴν γενικὴν σύνταξιν. Ἐξόχως, ἀντὶ τοῦ πάνυ. ὑπερβαλλόντως. καλλίστως. Ἐξπέδιτα,
τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. Ἐξυβρίζοντα, παρασπονδοῦντα. παραβαίνοντα τὰς συνθήκας. ἀδικοῦντα. Ἐξύβρισέ τις εἰς
τοὺς ἀνθρώπους. ἐξήμαρτε δὲ εἰς τὸν θεόν. Ἐξυδαροῦνται, ἐξυδατοῦνται. Ἐξυδατωθέν, ὡς ὕδωρ. Ἐξυμάλλων. ἐξο-
μοίων. Ἐξυπανέστη. τὸ αὐτό ἐστι τῷ ὑπανέστη, καὶ ἐξυπανέστη. διὰ τῆς ὑπὸ, τὴν κατ' ὀλίγον σχέσιν. διὰ τῆς ἐξ τὴν εὐ-
θύ. διὰ τῆς ἀνά, τὴν εἰς ὕψος σχέσιν. Ἐξυπαρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς. Ἐξυπερδεξίων, ἐξ ὑψηλῶν. ἔτι ποιεῖ τὰς ὑπερδεξίους τῶν
πεδίων σκοπιάς. Ἐξυπερκείμενον, ἐξ ὑπεροχῆς. ἐκ κορυφῆς. Ἐξυπίσθα, ἐκ τοῦ ὀπίσω. Ἐξυπνισθῆναι οὐ χρὴ λέγειν,
ἀλλὰ ἀφυπνισθῆναι. Φρύνιχος. Ἐξ ὕπνου, ἐκ ῥαθυμίας, καὶ ὁ ἀπόστολος. Ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι. ἐγγύς
φησι τὸ τέλος, καὶ δεῖ ἐπεγείρεσθαι ἡμᾶς εἰς τὸν καιρόν. Ἐξυπογύου, ἐξ ἑτοίμου. ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἐκ τοῦ συνεγγύς.
παρὰ τὰ γυῖα τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ παραυτά. καὶ ἀπερισκέπτως. ὑπόγυον γὰρ σημαίνει πρόσφατον. ἐγγύτατον.
Ἐξυπτιάζειν, τὸ ἐπὶ νῶτον φέρεσθαι. οἱ μεθυσθέντες οἴνῳ, ἐπὶ πρόσωπον πίπτουσιν. οἱ δὲ κρίθινον πεπωκότες, ἐξυπτιάζον-
ται τὴν κεφαλήν. Ἐξυπνῶ, ἀφυπνίζω, διυπνίζω. Ἐξυρημένος, τὴν κόμην ἀποβάλλων. Ἐξυσασκήσασα, ὑφάνα-
σα. Ἔξυσε κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ ἐκέρκισε. ξύουσι γάρ φασι τὴν κρόκην, πρὸς τὸ πυκνωθῆναι. ἢ ἐλέαινεν, ἀπό.

ἐκ τῆς φορᾶς τῶν ξύλων. ἢ ἔγναμψε. μετὰ τὸ ὑφῆναι. ἢ ὄξυσεν, ὕφηνεν. ἐδημιούργησεν. Ἐξυφήνας, κατασκευάσας. Ἔξω, καὶ ἐπὶ στάσεως, καὶ ἐπὶ κινήσεως. οἷον ἔξω διατρίβει. καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. τὸ δὲ ἐκτὸς, ἐπὶ κινήσεως ἀεί. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλεῶν, εὕρηται δὲ ἅπαξ ἐπὶ στάσεως παρὰ πλάτωνι. οἷον, καὶ ὅσα ἐκτὸς ἐστίν. ἔστι δὲ καὶ ἐκτὸς ἀντὶ τοῦ χωρίς. λουκιανὸς ἐν βίων πράσει. ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν θάμυριν ἐκεῖνον. ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω. θουκυδίδης. ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. καὶ γενικῇ συντάσσεται. ἔξω στηλῶν, ἔξω τῆς οἰκουμένης. Ἐξωαμέλγεται, ἐκθλίβεται. Ἐξωφυγὼν, ἀντὶ τοῦ ἐκφυγών. Ἔξω τοῦ καθεστηκότος ἐστὶν, ἤτοι μαίνεται. ἔξω κινδύνων. Ἐξωβάδια, ἐνώπια λάκωνες. Ἔξω βελῶν καθῆσθαι, παραινεῖ ἔξω κινδύνου εἶναι. Ἐξώγκωσεν, ὕψωσε. καὶ χῶμα ἐξώγκωσαν αὐτῷ. Ἔξω γλαῦκε. τοῖς χειμαζομένοις ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν. παροιμιῶδες δέ. ἐπεὶ δοκεῖ ὁ γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν. Ἐξωγύρου, δὺ κατὰ τρίσου. Ἐξῴδηκα, οἰδέω οἰδήσω, ᾤδηκα. καὶ ἐξῴδηκα. Ἐξῳδήκει, ὠγκώθη. ἐξῳδηκὼς, ὁ ὠγκωμένος. Ἐξόδια, ἔξοδος. ἐξόδια. Ἐξωθεῖται, ἤτοι ἐκβάλλει. καὶ ἐξορίζει. ὅθεν καὶ ἐξώστης ἄνεμος. Ἐξώκειλεν, ἐκ τοῦ ὀκέλλω. ὁ μέλλων ὀκελῶ. ὁ ἀόριστος ὤκειλα. ἀντὶ τοῦ ἐξῆλθεν. ἔπεσεν ἐπὶ νηός. ἐξέβαλεν ἔρριψε. καὶ ἐξοκεῖλαι ἐξορμῆσαι. καὶ ἐκδραμεῖν. ἀπὸ τῆς τῶν πνευμάτων φορᾶς. ἢ ἐξώκειλεν ἡ ναῦς, εἰς ῥαχίαν ἐξώκειλεν. ἐξέβαλεν. ἔρριψεν. Ἐξωκέλης, τὸ ληστρικὸν πλοῖον. ἢ ἄστρωτος ἵππος. Ἐξώκελλεν, ἐξέπεσεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων. Ἐξώκοιτος, εἶδος ἰχθύος. καὶ ἄδωνις. καὶ ἔξω κοιταζόμενος. Ἐξώκολον, ἐξῆλθον. Ἐξωλαίμας, οὐκ ὁσίοις. Ἐξώλεια, πανωλεθρία. παντελὴς ἀπώλεια. καὶ ἐξώλειαν, αὐτῷ προσεπαρασάμενος. Ἐξωλέκει, ἀπώλεσεν. Ἐξωλέστερον, ἐξολοθρευτικώτερον ἢ χεῖρον. Ἐξώλης, ὁ ἄξιος ἀπωλείας. πρόωλης δὲ, ὁ καὶ πρὸ καιροῦ. ἢ ἐξώλης, ὁ ἀσελγής. ὁ ἀπολλύμενος. ὁ κίναιδος. τὸ αὐτὸ καὶ πρόωλης καὶ πανώλης. Ἐξώλιγξεν, ὤλισθεν. ἐξώλλυται ἀπόλλυται. Ἐξώλισθεν, ἐξερρίφη. ἐξέπεσε. Ἐξωλόθρευσας, ἠφάνισας. Ἐξώμβρισεν, ἐπήγασεν ὀξέως. ἢ ἐπήνεγκεν. Ἐξωμὶς, χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν. καὶ χιτῶνα μὲν, διὰ τὸ ζώννυσθαι. ἱμάτιον δὲ, ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἐβάλλετο. παρὸ καὶ οἰκονομικοί, ὅτι μὲν ἔνδυθι. ὅτι δὲ περιβαλοῦ. Ἐξωμισάσαις παρὰ ἀριστοφάνει. ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωθείσαις. Ἐξωμμάτωται, ἠνεωγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. ἀριστοφάνης. Ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται. Ἐξώμοσε, καὶ ἐξωμόσατο. ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξωμόσασθαι. τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα διὰ νόσον, ἢ πρόφασιν ἑτέραν τινά. ἐξωμόσασθαι ἐστίν. οὕτω δημοσθένης. Ἐξωμοσία, ἔνοικος παραίτησις, δι' εὔλογον αἰτίαν. ἐξωμοσία, ὅταν τις φάσκῃ ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενος μὴ δεῖν εἰσάγεσθαι δίκην, εἶτα καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν οὐκ εἰσαγώγιμος ἡ δίκη. εἰ δοκεῖ κατὰ λόγον ἀξιοῦν ἐδίδοτο αὐτῷ ἐξωμοσίᾳ χρῆσθαι. καὶ οὕτως διεγράφετο ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο, ἀπηγόρευσε. καὶ ἐξωμόσασθαι, τὸ μεθ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρᾶξίν τινα, διὰ νόσον. ἢ πρόφασίν τινα. Ἐξωνεῖλον, ἀντὶ τοῦ ἐξεῖλον. τὴν ων συλλαβὴν περισσὴν τιθέασι, μεταξὺ τῶν προθέσεων οἱ ἴωνες. Ἐξωνέων, ἔξω τῶν πρασίμων πραγμάτων. Ἐξωνήσατο, ἐξηγόρασεν, ἐπρίατο. Ἐξωνόμαζεν, παρ' ὁμήρῳ οἱ ἀκριβέστεροι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησεν ἀπὸ δὲ λαμβάνουσιν. ὡς εἶναι ἐκ παραλλήλου ταυτὰ τό τ' ἔφατ' ἔκτος, καὶ τὸ ἐξωνόμαζεν. ὥσπερ καὶ ἐν τῇ σ ῥαψωδίᾳ, φησὶ διαπέφραδε, καί μοι ἔειπε. ἐκεῖ γὰρ τὸ φράζειν καὶ τὸ εἰπεῖν τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου ἐστίν. Ἐξώπαζεν, ἐξέπεμπεν. Ἐξώπιον, ἐκτόπιον. ἔξω. Ἐξωπλῆσθαι, ὡπλισμένον ὑπάρχειν. Ἐξωραϊσμένον, κεκαλλωπισμένον. κεκοσμημένον. Ἐξώργισα, ἐξεθύμωσα. Ἐξώργισεν, ἐξεθύμωσεν. Ἔξωρος, ὁ γεγηρακώς. ἢ ἄκαιρος. καὶ ἔξωρος ἡ ἡλικία. Ἐξωρχησάμην, ἐξεφαύλισα. κατέπαιξα. πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην, καὶ αὖθις. ὁ δὲ μεθυσθεὶς τὰ μυστήρια ἐξωρχήσατο. ἀντὶ τοῦ ἐμυκτήρισε. καὶ ἔκπυστα ἐποίησεν. Ἐξώσθη, ἐξεβλήθη. Ἐξώσθησε, κατεβλήθη. κατέπεσεν. Ἐξωστεϊσμένοι, ἐξηρθρωμένοι. Ἐξώστης, ἀπὸ διώκτης. ἢ ὁ τραχὺς ἄνεμος. Ἐξώστρα, τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, τὸ ἐκκύκλωμα. Ἐξωστρακίσθη, ἐξωρίσθη. ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὴν ἐξορίαν. Ἐξώσω, ἀπώσω. ἐκβαλῶ. ἀποδιώξω. Ἐξωτιλῆς, ἐκ τοῦ τραύματος. Ἐξώτερος, ὁ ἐξώτατος. Ἐξωτικὰς δίκας, τὰς ξενικάς. Ἐξωτριακάδες, οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παῖδες ἢ ἀγχιστεῖς κλήρου, τελευτήσαντός τινος ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο. Ἐξώτρυνεν, ἐξέπεισεν. Ἐξώφελλεν, ἐπὶ πολὺ ηὐξήθησαν. Ἐξωφρυωμένοι, ἐξηρμένοι. ὑπερηφανευόμενοι. καὶ ἐπηρμένοι. Ἐξωχέτευται, ἐπὶ πολὺ ηὐξήθη. Ἐξώχοντο, ἐξεχορεύοντο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Ο. τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον δημοσθένεος καὶ δημοσθένους. παρὰ δωριεῦσι δὲ εἰς ευ, ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν. Εοι. ε καὶ οι, εἰς τὴν οι δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον δημοσθενέοιν, καὶ δημοσθενοῖν. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ῥήμασι τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἷον ποιέοιμι ποιοῖμι. ποιεοίμην ποιοίμην. Ἔοι, εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου ἐκ τῆς ἐὼν ἐόντος μετοχῆς. Ἔοι, ἤγουν ὑπάρχοι. ἐκ τοῦ ἔον παρῆκται δευτέρου ἀορίστου.

Ἕο, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ κεῖται παρ' ὁμήρῳ. καὶ ευ, καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα δείγματα τῆς τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον κρᾶσιν, ἐξ οὗ ἐὼν ὁ ὑπάρχων ἐόντος, ἔοιμι. οις. οι. Ἐογμὸς, καθὰ συνδέεται ὁ τράχηλος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχμὸς, καὶ ἐογμός. Ἕο. ἑοῖο. ἕθεν. ταῦτα ἰσοδυναμεῖ. καὶ ὀρθοτονούμενα, δηλοῖ ἑαυτοῦ, ἢ ἑαυτῆς. ἐγκλινόμενα δὲ, αὐτοῦ αὐτῆς. Ἔοιγμεν, ἐκ τοῦ ἔοικαμεν κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν. Ἔοικα, εἴκω τὸ ὁμοιῶ, εἴξω. εἶχα. ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα. καὶ ἀττικῶς ἔοικα. καὶ ἐοικὼς, καὶ ἐοικυῖα. Ἔοικε, παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὕτως εἴρηται. εἴκω, εἶχα. καὶ διαλύσει ἔϊκα. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα. οὕτω δέ φασι καὶ εἴδω εἶδα καὶ διαλύσει ἔϊδα. καὶ προσθέσει τοῦ ο, ἔοιδα. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, οἶδα. οἱ δὲ οὕτω καινότερον κανονίσαντες, καὶ τὸ σύνοιδα αἰολικῶς φασι, τὸν τόνον ἀναβιβάσαι. εἶτ' οὖν κατ' ἄλλους ἀναστεῖλαι. Ἔοικεν, ἀντὶ τοῦ φαίνεται, ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται. οἷον ἔοικεν ἀπιστεῖν τοῖς λεγομένοις. ἔοικε δὲ, ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστι δοτικῇ. οἷον, ἔοικεν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ πρέπει ποιητικῶς, ἀσύντακτόν ἐστιν ὅμηρος. ἐπεὶ οὐδὲ

ἔοικεν. Ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές. ἐκ παραλλήλου τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἐστί. σαφέστερον δὲ, τοῦ ἔοικέ τοι τὸ οὔ τι ἀεικές. ἄλλως γὰρ τὸ ἔοικε, λαμβάνεταί ποτε καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦται καὶ φαίνεται. Ἐοίκεσαν, ἰωνικόν ἐστι τὸ μέντοι ἀττικὸν, ᾔδη δὲ κοινὸν ἐῴκεσαν. Ἐοικὸς, ἢ τὸ ὁμοιοῦσθαι ἢ τὸ πρέπον ἢ τὸ δοκεῖν. Ἐοικότα, πρόσφορα. καθήκοντα. ὡμοιωμένα. Ἐοικὼς, ἐοικότος, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. ὁ μέσος παρακείμενος εἶκα. καὶ ἐν διαλύσει καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ἔοικα. καὶ μετοχὴ ἐοικώς. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴκω, μέσος παρακείμενος οἶκα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα. Ἔοιμι, ἐκβάλλοιμι. Ἐοιπαιδός. ἢ μᾶλλον ἕηος. ἤγουν ἠέος, ὅ ἐστιν ἀγαθοῦ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἠΰς ἠέος, κατὰ μετάθεσιν ἕηος. ἢ καὶ ἰδίου. διὸ καὶ δασύνεται παρὰ πολλοῖς. Ἔοισα, ἀντὶ τοῦ ἐοῦσα δωρικῶς. Ἐόλητο, ἐτετάρακτο, καὶ ἐν ἀγωνίᾳ ἦν. Ἔολον, πρόσφορον. χρήσιμον. Ἔολπα, παρὰ τὸ ἔλπω. ὁ μέλλων ἔλψω. ὁ μέσος παρακείμενος ὄλπα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔολπα. ἢ ἔλπω ἔλψω, ὁ μέσος παρακείμενος, ἤλπα. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἔολπα. ἢ ἔολπα γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἔλπω ἔλψω. μέσος παρακείμενος ὄλπα. ἀντὶ τοῦ ἤλπιζον. κατὰ τὸν κανόνα τρέποντα τὸ ε τοῦ δισυλλάβου μέλλοντος εἰς ο, ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ. εἶτα κατὰ ἀττικὸν πλεονασμὸν, ἔολπα. ὁμοίως καὶ τὸ ἔοργα, ἀπὸ τοῦ ἔργω ἐνεστῶτος. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ ἄλλως κανονίζουσι. ῥέζω γάρ φασι. μέσος παρακείμενος, ἔρογα. καὶ μεταθέσει ἔοργα. καὶ ταῦτα μὲν ποιητικώτερον. ὥσπερ καὶ τὸ ἤνεκεν. ὅθεν τὸ ξυνένηκε, καὶ ἀφένηκεν. Ἕομεν, γράφεται μάλιστα προπερισπωμένως, καὶ ἀπαρτίζει σπονδεῖον ἐν συνιζήσει τοῦ ε καὶ ω. εἴληπται δὲ ἀντὶ τοῦ πληρωθῶμεν καὶ κορεσθῶμεν. καὶ δασύνεται. ὡς δῆλον ἐκ τῆς συναλοιφῆς τοῦ ἐπεὶ χ' ἕωμεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ πρωτότυπον θέμα τὸ ἕω, ἤγουν τὸ πληρῶ. ἐξ οὗ καὶ ὁ ὅλος. ἐκ δὲ τοῦ ἕω παράγωγον ἕημι. ἀφ' οὗ δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς ὑποτακτικὸς, ὦμεν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἕωμεν, ὡς ὡρθῶμεν καὶ ἑωρθῶμεν. ἀπὸ τοῦ ἕημι. καὶ τὸ ἕντο γίνεται. οἷον ἐξ ἔρον ἕντο. καὶ τὸ εἶναι, ἤτοι πλῆναι. οἷον ἐξ ἔρον εἶναι. ὡς προείρηται. Ἐὸν, εἴπερ τ' ἐκὼν ὅμηρος. ὃ δὴ πάντως ἐπί τινος οὔ τῳ διχῶς ἐφράσθη πρὸς ἔνδειξιν πολυγλωττίας. τὸ ἐὸν ῥῆμά ἐστι τῆς ἐὼν μετοχῆς. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὡς ἄρ' ἔοι τὰ δὲ ἔργα. τὸ ἔην τὸ ἐντελές ἐστι τοῦ ἦν. ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ κοινὸν ἦν, οὐ μόνον ἔον καὶ ἔην ὁ ποιητὴς γράφει, ἀλλὰ καὶ ἤην, καὶ ἦεν. ὡς τὸ ἀγορή τι, θέμις τι ἦην. καὶ νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦν. λέγεται καὶ ἔα, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ, τοῖος ἔα. καὶ ἐν συναιρέσει δὲ ἦ. κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἀττικούς. ἐκταθὲν δὲ τὸ ἔα, ἦα γίνεται. Ἑὸν, τὸ ἴδιον. τὸ ἑαυτοῦ. ἑαυτόν. Ἔονος, ἦθος. Ἐόντα, ὑπάρχοντα. ὄντα. Ἐόντες, ἐξ ἔθους ἐπιφοιτῶντες. Ἔοργα, ἀπὸ τοῦ ῥέζω. ῥέξω. ὁ μέσος παρακείμενος ἔρρογα. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν τῶν στοιχείων, ἔοργα. τοῦ ἑνὸς ρ ἀποβληθέντος, ἐοργώς. ἢ ἔοργα, εἰργασάμην. Ἔοργα, μέσος παρακείμενός ἐστιν. ἀπὸ τοῦ ἔργω βαρυτόνου ῥήματος. ἢ ἐργῶ περισπωμένου. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλπω τὸ ἔολπεν. εἰ δὲ ἐστιν ἀπρόσκολον ἐκ τοῦ ἔργω δισυλλάβου γίνεσθαι τὸ ἔοργα, ἐξ οὗ τὸ ἔοργε, νοητέον ὡς πλεονασμῷ τοῦ ε γινόμενον ἐκεῖνο. ἔργω. ἔπεπλεσε μέσον παρακείμενον ὄργα. καὶ ἰωνικῶς ἔοργα. ζητητέον δὲ εἴπερ ἡ ἐόργη τουτέστιν ἡ τρυφὴ, καὶ ἐοργίζεται, ἤγουν τρυφᾷ ται, τὰ παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ καὶ παυσανίᾳ, ἐκ τοῦ τοιούτου ἔοργα γίνεται. Ἔοργεν. ἢ ἐκ τοῦ ἔργω. οὗ μέσος παρακείμενος ἔοργα. ἢ ἀπὸ τοῦ ῥέζω. ῥέξω. ἔρογα. καὶ μεταθέσει ἔοργα. οὗ τρίτον τὸ ἔοργεν. Ἐοργίζεται, τρυφᾷ ται. ὀργὴ γὰρ ἡ τρυφή. Ἐορδία, χώρα. Ἔορες, προσήκοντες. συγγενεῖς. Ἔορ, θυγάτηρ. ἀνεψιός. Ἐόρται, ἔδοξε. κρεμνᾶται. Ἑορτάζω, τὸ ἁπλῶς ἑορτὴν ἄγω. ἑορτάζω τοὺς τοῦ παιδὸς γάμους μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. ἑώρταζον. ἐν τῷ παρατατικῷ ὤφειλεν ἡόρταζον. Ἑόρτας, ἀρεσκούσας. καλάς. Ἑορτὴ, χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους. ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀποτιθεμένων φορτία. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγομένων. Ἔορτος, ἢ ἔορδος. μακεδὼν. ἀπὸ ἔθνους. Ἐοσσητὴρ, ἐπίκουρος. τιμωρός. ἀντὶ τοῦ ἀοσσητήρ. Ἑοῦ, τοῦ ἑαυτοῦ. ἔωλον. Ἐούσης, ἔω τὸ ὑπάρχω. ὁ μέλλων ἔσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον. ἡ μετοχὴ ἐών. καὶ κατὰ συναίρεσιν, ὤν. καὶ τὸ θηλυκὸν ἡ ἐοῦσα. τῆς ἐούσης.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π.

πάβολος, ἐπιτυχών. Ἐπαγασσομένη, ἐκπληγεῖσα. Ἐπαγαλλιάζων, ἐπιχαίρων. Ἐπαγγεῖλαι, καὶ ἐπαγγελία. σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ λέγεται, ἐπὶ πεπορνευμένων, καὶ δημηγορούντων. οὐκ ἐξόν. καὶ ἐπήγγελε, παρεκελεύετο. προσέταττε. λέγεται δὲ παθητικῶς, καὶ ἐπαγγείλασθαι. λέγεται καὶ τὸ κελεύειν, ἢ καταγγέλλειν. Ἐπαγγείλαντας, ἐπικαλεσαμένους. Ἐπαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ αἰτεῖται. Ἐπαγγέλεται, παρακαλεῖ. ἀξιοῖ. οὕτως ἡρόδοτος. Ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις, καὶ ἐπάγγελμα. Ἐπαγγέλλομαι, καὶ ὑπισχνοῦμαι καὶ ὁμολογῶ. καὶ ἀπειλῶ σοι φόνον, καὶ ἀπειλῶ φονεύσειν τὸν δεῖνα. καὶ ἐπαγγέλλομαί σοι εὐδαιμονίαν. ἢ ἐπαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι. καὶ ἐπαγγελία. ἐπαγγέλλω δὲ ἐνεργητικῶς, σημαίνει τὸ ζητῶ. καὶ ἐπαγγέλλεσθαι λέγεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀντὶ τοῦ προστάττειν. ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς παρὰ τῷ ἀντιφῶντι, ἐν τῷ περὶ τοῦ λινδίων φόρου, καὶ δημοσθένει, ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἢ ἐπαγγέλλω, τὸ χάριν αἰτῶ. ὡς καὶ λιβάνιος. ἐγὼ δὲ φιλεῖσθαι πιστεύων ὑπὸ σοῦ. καὶ ἐπέστελλον. καὶ ἐπήγγελλον εὖ παθεῖν, ἀντὶ τοῦ χάριν ᾔτουν. ἐπαγγέλλομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. Ἐπάγε τὴν γνάθον τοῖς δικτύοις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ διάκειε τῇ γνάθῳ τὰ δίκτυα, καὶ διάκοψον αὐτά. Ἐπάγει, τὸ ἐπιφέρει μετὰ τὸ πρῶτον καὶ ἄλλο τι. ἢ λόγον. ἢ ἕτερόν τι δευτέραν σχέσιν ἐμφαῖνον. ἐπάγει καὶ τὸ ἐπιτίθησι. καὶ προστρίβεται. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. λουκιανός. ἐπήγες μοι πολλὰς πληγὰς ἐν τῷ βίῳ. Ἄλλως. Ἐπάγει λέγεται, ὅταν ἕτερόν τις λόγον εἰπὼν, εἶτα ἐπ' ἐκείνῳ ἕτερον ἄγῃ. καὶ ὅταν ἄγῃ τις τι κατά τινος. καὶ ἐπάγεται λόγος ἕτερος ἐφ' ἑτέρῳ. δηλονότι, ἐπάγεταί τις δοῦλον ἐπὶ ἐνεργείᾳ. ἢ ἕτερόν τι, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑαυτῷ ἄγει. ἤγουν μεθ' ἑαυτοῦ. Ἐπαγείρειν, ἐπισυναθροίζειν. Ἐπάγεσθαι, καὶ ἐπισύρεσθαι, καὶ ἐφέλκεσθαι, ταυτὸ σημαίνουσι. λέγεται γὰρ κυρίως, ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐρχομένων, καὶ ἑλκόντων τι δεδεμένον ὄπισθεν αὐτῶν. Ἐπάγεται κυρίως, ἐπὶ αἰχμαλωσίας καὶ ἐπὶ καταδίκων. οἷον ἐπάγεται ἐπὶ θάνατον. καὶ ἐπάγεται ἡ λεία. Ἐπάγη, ἐστερεώθη. ἐπήχθη. ἐνεφυτεύθη. συνεπάγη. ἐπήγνυτο. ὅθεν καὶ ἁρματοπη

γὸς λέγεται. Ἔπαγην, ἐκ τοῦ πήσσω τὸ πηγνύω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπαγον· τὸ παθητικὸν, ἐπάγην. Ἐπαγίνηκεν,
ἤπισεν. Ἐπαικονίζεσθαι, ἐπαυχέεσθαι. Ἐπαιλαΐζων, ἄκρατον ἐπιχέων. Ἔπαιλος, καρθριξ. Ἐπαγόμενα,
τὰ ἐπαχθέντα· ἐφολκά· ἢ ἀπατητικά. Ἐπαγόμενος, αἰχμαλωτιζόμενος· ἢ ἐπιφερόμενος. Ἐπαγορίαν ἔχει, ἐπί
μωμός ἐστιν. Ἔπαγρον, ἀγρευτικὸν· ἄγριον· ἐν τῷ ἀγρεύειν ἐντυχεῖν. Ἐπαγχάσασθαι, ἐπαναχωρίσασθαι. Ἐπάγω,
καὶ ἐπάγομαι, ἤτοι ἐπιτύρω· καὶ ἐφέλκομαι. λέγεται δὲ τὸ ἐπάγω, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρω ἕτερον· ἐπάγομαι δὲ, ἐπὶ τῶν
ἔμπροσθεν ἐρχομένων· καὶ ἑλκόντων τι διδόμενον ὄπισθεν αὐτῶν. Ἐπαγωγὰ, ἀπατηλά· πιθανά· ἐφολκά. Ἐπαγω
γάς, αἰχμαλωσίας. Ἐπαγωγὴ, συμφορά· πειρασμός· ζημία· ἢ αἰχμαλωσία· ἤτοι τὸ ἔξωθεν ἐπαγόμενον κακόν· ἢ
ἡ ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος· ἢ λόγος διά τινων ἀληθῶν τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀληθὲς, οἰκείως ἐπιφέρων. Ἐπα
γώγιον, ἀνηρτημένον. Ἐπαγωγὸν, ἐκ τοῦ ἐπήγαγον· παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται, τὸ ἐφελκτικὸν καὶ ἡδύ· παθητικῶς οἱ μεθ'
ὅμηρον ἐπάγεσθαί φασι, τὸ ἐφέλκεσθαι καὶ πείθειν. Ἐπαγώνη, αἰφνίδιος· κασάνδρα. Ἐπαγωνιεῖται, φιλονεικήσει·
προσκαρτερήσει· ἐκ τοῦ ἐπαγωνίζω· μέλλων ἐπαγωνίσω· ἀττικῶς ἐπαγωνιεῖ· καὶ ἐπαγωνιοῦμαι· ἢ· εῖται. Ἐπαδόντος,
φαρμακοῦ· γόητος· δαβίδ· φωνῆς ἐπαδόντων. Ἐπάειραι, ἐπῆραι. Ἐπαειράμενον, ἀφαιρούμενον. Ἐπαεῖραι,
προτρέψασθαι. Ἐπαείρας, ἐπεγείρας. Ἐπαεσούριον, κατήγορον. Ἐπαθάμεν, πάσχειν ὥσπερ δυνά. Ἔπαθλον,
νικητικὸν βραβεῖον, τὸ ἐπὶ τῇ νίκῃ διδόμενον. Ἐπαΐαν, ἐπιγείαν. Ἐπαιγίζειν, τὸ ἐφορμᾶν· δηλοῖ καὶ τὸ ἄνωθεν ἐπιπνέ
ειν· ὅθεν καὶ αἰγίδες, καὶ καταιγίδες· τὸ δ' αὐτὸ καταιγίζειν λέγεται· δηλοῖ δὲ οὐ πάνυ βιαίαν πνοήν, ἀλλὰ σύντονον· ὅμηρος·
λάβρος ἐπαιγίζων· σφοδρῶς ἐπιπνέων. Ἐπαιγίζων, ἐπικαταιγίζων· τουτέστιν, ἀπὸ πνοῶν. Ἐπαΐγδην, ὅσον ἐπιψαῦ
σαι. Ἐπαιδεύσατο τὸν υἱὸν ὁ πατήρ, ἐπαίδευσε δὲ ὁ διδάσκαλος. Ἐπαΐοι, ἀκούοι· αἰσθάνοιτο· ἀντιλαμβάνοιτο·
συγκατάθοιτο. Ἄρχειν τι αὐτῶν ἔταξε λοχαγοὺς, καὶ ἀμφοτέρων τῶν διαλέκτων ἐπαΐοντας. Ἐπαίμονες, ἀπόγονοι.
Ἐπαινεῖ τὴν ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἐνάρετός ἐστιν. Ἐπαινεῖν, τὸ διὰ λόγου ἐπαινεῖν· καὶ τὸ ἀποδέχεσθαι· οἷον ἐπαινῶ τὴν σι
γήν· καὶ ἐπαινῶ τὴν συμμετρίαν. Ἐπαινεῖσθε, ἀντὶ τοῦ καυχᾶσθε· δαβίδ· ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ.
Ἐπαινέσας, εὐχαρίστως ἀποδεξάμενος. Ἐπαινὴ περσεφόνη, ἡ αἰνή· τουτέστιν, ἡ ἐν σκότει διάγουσα· ἢ μᾶλλον ἡ δει
νή· πλεοναζούσης καὶ νῦν προθέσεως, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις· περσεφόνεια δὲ ἡ περσεφόνη ἰωνικῶς· ὁμοίως τῷ βερενίκη βερενίκεια.
Ἐπ' αἰνύρων ὁδῶν· αἴνυρα χωρίον τῆς θρᾴκης· ἀπὸ αἰνύρου ὀνομασθέν. Ἔπαινος, εὐφημία· εὐλογία· ἐγκώμιον· βίαι
ον δὲ τὸ καλλιλογία, καὶ εὐστομία· τὰ δὲ ἀπαρέμφατα, ἐπαινεῖν· εὐλογεῖν· εὐφημεῖν· ἐγκωμιάζειν· καλῶς λέγειν· εὐ
στομεῖν· ὀνόματα δὲ μόνον ὁ ἐπαινέτης, καὶ ἐπίρρημα, τὸ εὐφήμως· τὰ δὲ λοιπὰ, ἕτερόν τι δηλοῖ· ἢ ἔπαινός ἐστιν, ἀλη
θὴς μαρτυρία τῶν ἀπὸ ἀρετῆς ἐπαινουμένων. Ἐπαίνοις, τὰς κρίσεις· καὶ τὰς συμβουλίας, καὶ τὰς ἀρχαιρεσίας· σο
φοκλῆς θυέστῃ σικυωνίῳ, καὶ ἀλκέοι ταῖς ἐπαινήτισιν. Ἐπαινῶ, καὶ ἐγκωμιάζω σε τῆς ἀρετῆς· νοεῖται ἕνεκα. Ἐπαι
νῶ τὴν σιγήν· καὶ ἐπαινῶ σε· ποτὲ μὲν διὰ τὸ φιλότιμον εἶναι· ποτὲ δὲ, διὰ τὸ γενναιότερον φαίνεσθαι· καὶ ἐπαινῶ, αἰνῶ·
εὐφημῶ· εὐλογῶ· ἐγκωμιάζω ταυτόν· ἢ ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι· ἐπήνεσα· ἢ ἐπαινῶ, τὸ διὰ λόγου ἐπαινῶ· οἷον, ἐπαινῶ
τὴν σιγήν· καὶ ἐπαινῶ τὴν συμμετρίαν· ἐπαινεῖται δέ τις ἐφ' οἷς ποιεῖται καλοῖς· καὶ ψέγεται, ἐφ' οἷς ποιεῖ κακοῖς· ἐνί
οτε τὸ ἐπαινεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεσθαι· οἷον ἐπαινεῖ τις ἀρετὴν ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται· σημαίνει καὶ τὸ σιγᾶν· οἷον ἐπαινῶ,
σιγὴν, ἀντὶ τοῦ σιγῶ· ἐπαινεῖται οὗτος ἐς τὸ κάλλος, καὶ ἐπαινεῖταί τις ἐς τὴν ἀρετήν· καὶ ἐπαινέσομαι τὴν ἀρετήν· καὶ
ἐπαινέσομαι γὰρ τοῦ φίλου· καὶ ἐπαινέσαι ἐν σοὶ οὐδὲν ἔχω. Ἐπαινῶ, τὸ εὖ λέγω· ἀριστοφάνης εἴω δ' ἐπῄνουν τὸν θεόν.
Ἐπαΐξαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπιδιῶξαι. Ἐπαΐξας, ἐπιδραμὼν· ἐφορμήσας. Ἐπαΐξεσθαι, ἀττικόν· ἄλλως
γὰρ καὶ ἐπαΐξειν λέγεται. Ἐπαιόμεθα ἐν βαύρωνι· συνουσιάζομεν· ἢ λαύνομεν· βαύρων δὲ τόπος ἀθήνησιν. Ἐπαίρεσθαι,
διὰ διφθόγγου, τὸ φυσιοῦσθαι· ἐπέρεσθαι δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, τὸ ἐρωτῆσαι. Ἐπαιρόμενος, ἐπανατεινόμενος. Ἐπαίρω,
τὸ παρακινῶ καὶ διεγείρω· αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἤ τίς με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα· ἢ ἐπαίρω, τὸ ἀποδημῶ καὶ ἐπέρχο
μαι· μετὰ προθέσεως συντάσσεται· οἷον παρ' ἡμᾶς ἀπαίρων ἐπὶ τὴν ἀρχήν· ἐπαίρω καὶ ἀναλαμβάνω, καὶ ἀνατίθεμαι· σοφο
κλῆς· ἔπαιρε σὺ θύματα ἡ παροῦσά μοι. Ἐπαίρων, κουφίζων· ὑψῶν. Ἐπαΐσαι, αἰσθέσθαι· ἐπακοῦσαι· πεισθῆναι· ἢ
λαβεῖν. Ἔπαισας, ἔτυψας· ἐπάταξας· ἔπληξας· ἔδηρας· ἤσας· ἔψηλας. Ἐπαΐσας, μετεωρίσας. Ἔπαισεν, ἔτυ
ψεν· ἐπάταξεν· ἔπληξεν. Ἐπαισθάνομαι, γενικῇ. Ἐπαισσοι, καθήκοντες· ἐπιβάλλοντες. Ἐπαΐσσων, ὁρμῶν· ἐπερ
χόμενος. Ἐπαΐστον, ἀντὶ τοῦ φανερὸν λέγουσιν ἴωνες. Ἐπαισχὲς, αἰσχύνης παραίτιον. Ἐπαίτης, ὁ πτωχός· ἀπὸ τοῦ
αἰτῶ αἰτήσω ἐπαιτήτης, καὶ ἐπαίτης. Ἐπαίχθη, ἐνεπαίχθη· ἐκ τοῦ παίζω· ἐπέχθη δὲ τὸ ἐκτινάσθη, διὰ τοῦ ε. Ἐπαΐ
ων, ἐπακούσας. Ἐπαιώνισο, εὐφήμισο. Ἐπ' ἀκινήτοισιν, ἢ τάφοις, ἢ λίθοις. Ἐπακμόνιος, ποσειδῶν ἐν βοιωτίᾳ.
Ἐπακόντισμος, βόλου ὄνομα. Ἐπακόοι, οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους. Ἐπακούω· ἀτ
τικῶς· αἰτιατικῇ συντάσσεται, σοφοκλῆς· κἀγὼ ἐπακούσας ταῦτα. Ἔπακρα, τὰ εἰς στενὸν πλευτῶντα· ἀπὸ καὶ
ἔξουρα τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπακρία χώρα, ἀθηναίους πάλαι κωμηδὸν οἰκοῦντας,
πρῶτος κέκροψ συναγαγὼν, κατῴκισεν εἰς πόλεις δύο καὶ δέκα· καὶ τὴν τῶν πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἐφ' ἑαυτοῦ κεκροπίαν
προσηγόρευσε· δύο δὲ τετράπολεις ἐκάλεσεν, ἐκ τεσσάρων πόλεων· ἑκατέραν μοῖραν καταστήσας· τρεῖς δὲ λοιπὰς ἐ
πακρίδας ὠνόμασε· καὶ ἡ προσεχὴς χώρα ταύταις ταῖς τρισὶν, ὁμωνύμως αὐταῖς ἐπακρία ἐκαλεῖτο. Ἐπάκριος ζεὺς,
ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρῶν ἱδρυμένος· ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ἵδρυον ὡς ἐπὶ πολύ. Ἐπακταῖος ποσειδῶν,
ἐν σάμῳ. Ἐπακτὴ, ἡ ἐκ τῆς λεπτῆς ψήφου τῆς σελήνης ἀριθμουμένη ἡμέρα. Ἐπακτὴρ, αἴθων· διάπυρος· ὀξύς,
κυνηγός. Ἐπακτῆρες, οἱ κυνηγοί· ἐκ τοῦ ἐπάγειν γίνεται ἡ λέξις· ἢ διότι ἐπάγονται κύνας· ὅθεν καὶ συνήθως, κυνηγοί,
λέγονται· ἢ ὅτι τοὺς κύνας ἄγονται εἰς θήραν, διὰ τὸ ἐκείνοις προϊέναι, ὡς δηλοῖ τὸ ἱκανὸν ἐπακτῆρες, πρὸ δ' ἄρα αὐτῶν κύ
νες ἤϊσαν· ὧν παράφρασις τὸ ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ἤγουν μετ' ἐκείνοις ἄγοντες· μετ' ἐκείνοις ἤϊσαν· ἢ ἐπακτῆρες, οἱ

θηρᾶται. ὡς ἀεί τι ἐπαγόμενοι. οἷον ἢ ὅπλα, ἢ ὡς καὶ ἐπαγόμενοι τοῖς θηρίοις. ἤγουν πολεμίων δίκην ἐμποιοῦντες. τὸ γὰρ ἐπάγειν, πολεμικὴ πολλάκις λέξις. ὡς δηλοῖ ὁ κωμικός. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς. παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπακτήρεσιν, ἀλλεπαλλήλαις. συνεχέσιν. Ἐπάκτιον, μέγαν. ὑψηλόν. Ἐπάκτιος ἀπόλλων, ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος. Ἐπάκτιος, ὁ ἑρμῆς ἐν σικυῶνι. Ἐπάκτισαν, ἐπέδραμον. Ἔπακτον, ξένον. ἐπαγόμενον. σφοδρόν. καὶ ἐπακτὸν ἔξωθεν. Ἐπακτὸς ὅρκος, ὁ μὴ αὐθαίρετος, ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ὃν ἕτερος ἄγει. ἢ ὃν ἄν τις αὐτὸς ἑκὼν ἑαυτῷ ἐπάγηται. τουτέστιν, ὃν ἂν αἱρεῖται. ἔστι δὲ ὅρκου τρία εἴδη. ἀπώμοτος. καὶ ἐπώμοτος. καὶ ὁ καλούμενος ἐπακτός. εἶναι δὲ τοῦτον οὐχ ἁπλοῦν. δεῖν γὰρ τὸν προτεινόμενον ὑπὸ τοῦ ὁρκίζοντος, ἰδίοις ὀνόμασιν ἀντιφωνεῖν τὸν ὁρκιζόμενον. Ἐπακτὸς ὄμβρος, σφοδρός. Ἐπακτίδας, τὰς ἁλιάδας. ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ ἁλιεῖς. καὶ καθόλου οἱ κυνηγοί. Ἐπακτρίς, παροιμία. δοῦναι μὲν εἰς ἐπακτρέων, λαβεῖν δὲ μή. καὶ οἱ κυνηγοί, ἐπακτρεῖς. καὶ ἐπακτρίς, εἶδος πλοίου. ἐμβάντες γὰρ εἰς τὰς ἐπακτρίδας, καὶ τὰς δρομάδας ὁλκάδας, τὸν ὅρμον περιενόστησαν. Ἐπακτροκέλης, πλοῖον λῃστικόν. μεταξὺ ἐπακτρίδος, καὶ κέλητος. ἅπερ καὶ αὐτὰ πλοιάρια ἐστίν. Ἐπακτῶν, ἔξωθεν προσγινομένων. ἢ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν, ἢ τῆς πέτρας. ἀκτὴ γὰρ ἡ πέτρα. καὶ ὁ αἰγιαλός. Ἐπάκτωσαν, ἔκλεισαν. ἔφραξαν. Ἐπαλαιώθησαν, ἐγήρασαν. Ἐπαλαμᾶτο, ἐμηχανᾶτο. ἐτεχνάζετο. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι. καὶ ἀριστοφάνης. τί οὖν πρὸς τἄλφιτα ἐπαλαμήσατο; τουτέστιν, ἐπενόησεν. Ἐπαλαστεῖν λέγεται, τὸ δεινοπαθεῖν, ὡς ἐπὶ ἀλάστοις καὶ ἀλαθήτοις κακοῖς. οὗ τὸ ἁπλοῦν ἀλαστήσας. ἔπος ηὔδα ἐν ἰλιάδι, καὶ θεοὶ ἠλάστεον. ἐκ δὲ τούτου, ἀλάστωρ γίνεται οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ φθονερὸν δαιμόνιον. καὶ ζεὺς ἀλάστωρ, οὗ ἡ βλάβη ἄλαστος. ἢ ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἢ ὁ ἐπαμύνων τοῖς ἄλαστα παθοῦσι. λέγεται δέ φασιν ἀλάστωρ, ὁ τιμωρός, καὶ ὁ φυγῆς ἄξια εἰργασμένος. Ἐπαλαστήσασα, σχετλιάσασα. δεινοπαθήσασα. ἐπιχαλεπήνασα. Ἐπαλάτια, πόλις μεγίστη τῶν ἐν φωκεῦσι. τοῦ δὲ ῥήτορος πάλιν ἐν τῷ ἑβδόμῳ εἰ γνήσιος, τάδε. ἐν κασσωπείᾳ τρεῖς πόλεις. πανδοσίαν καὶ βούχεταν. καὶ ἐλάτιαν. ζητητέον ὅτι βέλτιον ἐν ἐνίοις γέγραπται διὰ τοῦ ρ̄. ἐλάτρια. θεόπομπος οὖν ἐν τεσσαρακοστῇ καὶ τετάρτῃ, τέτταρας πόλεις φησὶν εἶναι τῶν κασσωπαίων ἀλλ᾽ οὐ τρεῖς. ὥσπερ ὁ δημοσθένης. ἐλάτρειάν τε, καὶ πανδοσίαν, καὶ βιτίαν. καὶ βούχεταν λέγει. Ἐπαλεῖναι, ἐπαλεῖψαι. Ἐπαλείφει, διεγείρει. γυμνάζει. καὶ ἀντὶ τοῦ χρίει. Ἐπαλεξήσων, βοηθήσων. Ἐπαλετρούσοισιν, ἀλήθουσιν. Ἐπαληθείς, ἐν ὀδυσσείᾳ παρ᾽ ὁμήρῳ τινὲς εἰς δύο μέρη λόγου διαλύσαντες, νοοῦσιν ἐπὶ τοὺς αἰγυπτίους τοὺς ἀληθεῖς. τούτους δὲ διὰ τὴν ἐκείνων ναυτικήν. ἐφ᾽ ἣ γεγόνασι περίπυστοι. Ἐπαληθείς, πλανηθείς. Ἐπαλήλιπτο, ἐχρίετο. καὶ ἀνωτέρω δὲ ἐπαλήλιπτο τὰ κρανία ἐπ᾽ ἄλλων. Ἐπαλλακεύετο, παλλακῇ ἐχρῆτο. Ἐπαλλάξαντες, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες. συνδήσαντες. συνάψαντες. ὅθεν φασὶν ὁ μουσικὸς ἀριστόξενος, τῇ τοιαύτῃ λέξει ἐπαλλάγματα λέγων τὰ συνημμένα. δῆλον δὲ ὅτι, τὸ πέρας καὶ τὸ ἐπαλλάξαι, καὶ τὸ τανύσαι, καὶ τὸ ἄρρηκτον, καὶ τὸ ἄλυτον. ἐπὶ ἁμμάτων κυριολεκτοῦνται. καὶ ὅτι ὥσπερ οὐ μόνον πεῖραρ ποιητικῶς, ἀλλὰ καὶ πέρας. ὀξύνεται ἡ κλῆσις τοῦ πέρατος καὶ πείρατος. οὕτω νοητέον καὶ ἐπὶ τοῦ φρείατα μακρὰ ναίουσι. καὶ ὅτι ἐπαλλάξαι τὸ συνδῆσαι λέγεται, διὰ τὴν τῶν περάτων ἐπαλλαγήν, ἐν τῷ οὕτω καὶ οὕτω εἰς δεσμὸν κάμπτεσθαι. ποιητὴς δ᾽ ἂν εἴποι γνάμπτεσθαι. ὅθεν καὶ ἀναγνάμψαι δεσμὸν ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ ἀναλῦσαι. Ἐπαλλάξεις, ἀντὶ τοῦ συναλλαγάς. ἢ μίξεις. ἀντιφῶν. Ἐπαλλάσσετο, κατεπίμπλατο. Ἐπαλλαχθεῖσα, ἐπαλλάξασα. σοφοκλῆς κολχίσιν. Ἔπαλλεν, ἔσεισεν. ἐπάλθημα. Ἐπάλληλον, συνεχές. ὅμοιον. Ἐπάλλησεν, ἐφθάρη. Ἐπάλλων, δοῦλος. λάτρις. Ἐπάλμενος, ἐφορμήσας. ἀπὸ τοῦ ἄλλω τὸ πηδῶ, ἄλλομαι παθητικὸν ἀλλόμενος μετοχή. καὶ συγκοπῇ, ἄλμενος. καὶ ψιλοῦται. τὰ γὰρ συγκοπτόμενα αἰολικῶς, ψιλοῦται. καὶ ἐν συνθέσει, ἐπάλμενος. Ἐπάλξαντες, ἀλλοεπάλλο ποιήσαντες. δηλοῖ δὲ τὴν συμπλοκὴν τῶν μαχομένων. Ἔπαλξις, ἀπὸ τοῦ ἄλξω τὸ βοηθῶ. ἐφ᾽ ἧς ἀλκήσει τῇ πόλει ὁ μαχόμενος. ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος ῥήματος, καὶ τὸ ἄλξ. κὸς κ. ι, παρήγαγόν τινες. ἡ ἔπαλξις, τὸ ἐπάνω τοῦ τείχους. ἔνθα ἱστάμενοι, ἀποσοβοῦσι τοὺς πολεμίους. Ἐπαλξίτης, ἐπαμησάμενος. ἀνακινήσας. ἡ πρόοδος. ἢ ἐπαλξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐπάνω τῆς ἐπάλξεως. Ἐπαλαγῆς, σπουδῆς. ἀντὶ προδόσεως. Ἐπαλουσία, ἡ ἀθηνᾶ. Ἐπάλταξα, πάλτῳ ἔβαλον. Ἔπαλτο, ἐφήλατο. ἐπέδραμεν. Ἐπάλυνεν, ἐλεύκανεν. ὕγρανεν. ἀνέδευσεν. ἢ ἐπέπασεν. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης ἐλεύκανε χιόνι. Ἐπαλύνων, ἐπιπάσσων, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπαμβλήδην, ἀναβαλλόμενος. ἀνακρουόμενος. Ἐπαμειβόμενον, ἐπαλλαττόμενον. Ἐπαμείψωμεν, ἀνταλλάξωμεν. ἀντιδῶμεν. Ἐπαμέτριον, μέτρον τι παρὰ κνιδίοις. Ἐπ᾽ ἀμετροφανίῳ, ἐπὶ ἡμέρᾳ φίλου φανέντος. Ἐπαμησάμενος, ἀνακινήσας. οὕτως ἡ πρόοδος. καὶ ἀντὶ τοῦ θερίσας. Ἐπαμήσατο, ἐπεβάλετο. Ἐπαμησόμεθα, ἐπιφορήσομεν. Ἐπ᾽ ἀμνηστείᾳ, ἐπ᾽ ἀμνησικακίᾳ. Ἐπαμοιβαδόν, ἐναλλάξ. Ἐπαμοιβοὶ χιτῶνες, οἱ περιτιθέντες. ὥστε χλαμύδος ἄλλως ἐπί τινι χρείᾳ μεταλαμβάνειν ἀλλήλοις. ὁποῖα παρὰ φαίαξι, τὰ κατὰ τρυφὴν ἐξημοιβὰ εἵματα. Ἐπαμοιβοί, ἐπηλλαγμένοι τὴν σύνθεσιν. Ἐπάμονες, ἀπόγονοι. ἀκόλουθοι. Ἐπαμῦναι, βοηθῆσαι. Ἐπαμφάδησαν, ἐθαύμασαν. περιεβλέψατο. Ἐπαμφιάζοντες, ἐπενδύοντες. Ἐπαμφιέσας, ἐγκρύψας. Ἐπαμφίσκοντες, ἐνδύοντες. Ἐπ᾽ ἀμφότερα εἰπεῖν ἱκανὸς βέλτιον, ἢ κατ᾽ ἄμφω. Ἐπαμφοτερίσαι, εἰς ἀμφιβολίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον. ὡς καθ᾽ ἑκάτερον ἐλέγχεσθαι. Ἐπ᾽ ἄμφω, ἐπὶ τοῖς δυσίν. Ἐπάν, καὶ ἐπειδάν. εὕρηται δὲ πλέον τὸ ἐπειδάν. Ἐπαναβαίνω, δοτικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ ἐπανέβαινον τῷ ὄρει. καὶ γενικῇ. ἐπαναβαίνειν ἰδὼν τινὸς τῶν τῆς νεὼς πειρώμενος. Ἐπαναβάλεσθε, περιστολίσασθε. ἱμάτια ἀνδρεῖα ἐπαναβάλεσθε. Ἐπάναγε, ἐπάνελθε. ἐπίστρεφε. Ἐπ᾽ ἀνάγκης ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἀνάγκην ἔχω. Ἐπαναγνῶναι, ἐξαναγνωρίσαι. Ἐπανάγω, ἀττικῶς. Ἐπαναζεῦξαι, ἐπανελθεῖν. Ἐπαναθεῖναι, μεταθέσθαι. Ἐπανάκρουσαι, ἐπανάκαμψε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἀνακρουομένων, ἢ τὰς ναῦς. ἄλλως. ὑπόστρεψον. ἐπανάβηθι. Ἐπανακροῦσαι, ἀπὸ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν ἀναστρέψαντες πρύμναν, ἀνακρούωνται. ἵνα εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον. Ἐπανάκρουσις. ἔστι δὲ κυρίως, τὸ ἐπέχειν τὴν ἐπερχομένην ναῦν καὶ μεθορμίσαι εἰς τὸν ὅρμον. ἵνα μὴ προσελθοῦσα θραυσθῇ. Ἐπαναλαζονευόμενον, κατεθρασυνόμενον.

Ἐπανάληψίς ἐστι δὶς ἢ καὶ πολλάκις ἐπαλλήλως τιθεμένη φράσις. δὶς μὲν ὡς τό, Ἀλλ' ὁ μὲν αἰθίοπας μετεκίαθε τη-
λόθ' ἐόντας· αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται. πλεονάκις δέ, Νηρεὺς αὖ σύμηθεν ἄγε· νηρεὺς, ἀγλαΐης υἱός· νηρεὺς, ὃς κάλ-
λιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθε. γίνεται δὲ ἐπανάληψις, ὅταν τὸ καθάπαξ ῥηθὲν ὑποδιαιρῆται κατὰ μέρος. Ἐπαναλήψο-
μαι, ἄνωθεν ἄρξομαι. Ἐπαναλύων, ἐπαναστρέφων. Ἐπαναπλήσιμον, ἐπαναπλῆναι θέλοντα, καὶ πορευθῆναι. Ἐπανα-
ρύεται, μετὰ κρίσιν θύει. κρέα δίδωσι. Ἐπανάστασις, ἐπανέγερσις. Ἐπαναστροφή, σχῆμα. Ἐπανατείνει, ἐπανα-
τείνεται. ἐφηγεῖται. Ἐπαναφορά. ἔστι δὲ ἐπαναφορά, τὸ εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν ἐπανιέναι. οἷον σύ, παρ' ὁμήρῳ. τετράκις
γὰρ ἐν ἀρχῇ στίχων κεῖται τὸ σύ. τοιοῦτον δέ ἐστι τὸ ἱδρώσει τελαμών· ἱδρώσει δὲ ἵππος. Ἐπαναφορά ἐστιν, ὅταν ἐν ἀρ-
χῇ πλειόνων κώλων ταὐτὸν μόριον ἐπαναλαμβάνηται. οἷόν ἐστι, Νηρεὺς δὲ σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐΐσας. νηρεὺς, ἀγλαΐ-
ης υἱὸς χαρόποιό τε ἄνακτος. νηρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἴλιον ἦλθεν. ἢ ἐπαναφορά, τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι
τῷ πλήθει. Ἐπαναφορέων, ἐπ' ὤμων. Ἐπαναχθέντες, ἐπανακομισθέντες. Ἐπανέβην, αἰτιατικῇ. Ἐπανεθήσε-
ται, ἀντὶ τοῦ ἐπαφεθήσεται. Ἐπανεῖπον, ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξαν. θουκυδίδης. ἐπανεῖπον ἀργύρια τῷ ἀποκτείναντι.
Ἐπανίασιν, ἐπαναστρέφειν. ἀνακάμπτειν. Ἐπανεῖτο, ἐνεργεῖτο. Ἐπανελέσθαι, ἐπαναλαβεῖν. Ἐπανελθεῖν,
ἀναβῆναι. Ἐπανελθών, ὑποστρέψας. δεύτερον ἐλθών. Ἐπανέντες, ἀφέντες. Ἐπανέρεσθαι, ἐπερωτᾶν. Ἐπανέρι,
ἐπάνω. Ἐπανέρχομαι, ἐπανήκω· ἀναστρέφω· ὑποστρέφω· κατέρχομαι· νοστῶ· ταὐτόν. Ἐπανέστησαν, παρὰ μὲν τοῖ-
ς ὕστερον ἔριδός ἐστι δηλωτικόν. ὡς ὅτι ὁ ὄχλος ἐπαναστῆναι τῷ ἄρχοντι λέγεται. ὁ μέντοι ποιητὴς ἐπαναστῆναι καὶ νῦν
λέγει, τὸ καθήμενόν τινα εἰς τιμήν τινος ἀναστῆναι. οἷον, Οἱ δ' ἐπανέστησαν· πείθοντό τε ποιμένι λαῶν. τινὲς μέν-
τοι, ἐπανέστησαν γράφουσιν. ἤτοι πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν, ὡς καὶ πρὸ τούτου πάντες ἀνέσταν. καὶ αὐτοὶ ἔσταν ἅπαντες. οὐδέ
τις ἔτλη μεῖναι ἐπερχόμενον. ἀλλὰ ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. Ἐπανέσειν, οἰκείᾳ συνέσει χρᾶσθαι καὶ μὴ ταῖς βίβλοις ἐ-
πανέχειν. Ἐπανέστησαν. ἐντεῦθεν τοῖς λάκωσι νόμος ἐπανίστασθαι τοὺς νέους τοῖς πρεσβυτέροις. ὅρα δὲ τὸ ἀρχαϊκὸν
τῆς λέξεως τοῦ ἐπανίστασθαι, πάλαι μὲν γάρ ποτε τὸ ἐπὶ τιμῇ ἀνίστασθαι ἐδήλου. ὕστερον δὲ μάχιμος ἡ λέξις τοῦ ἐπα-
νίστασθαι, καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, τῆς ἐπὶ προθέσεως τὸ κατὰ δηλούσης. Ἐπανείχετο, ἀντὶ τοῦ ἐπανελάβετο. ὁ δὲ πρὸς
τὸν τοὺς γέτας πόλεμον, ὡς μάλιστα ἐπείγοντα ἐπανείχετο. Ἐπανετείνοντο, ἐν προσδοκίᾳ ἦσαν. ἢ ἐμεγαλύνοντο. καὶ
ηὔξηντο. Ἐπανέχειν, ὑψοῦν. Ἐπανῆκε, ὑπέστρεψεν. ἐπανῆλθε. Ἐπανήρατο, ἐπανέλαβον. παρὰ τὸ ἄραι. Ἐπανή-
ρατο, ἐπῆρατο. εἷλετο. Ἐπανηρημένος, προῃρημένος. θέλων. Ἐπ' ἄνθεσιν, ἐπὶ τὰ ἄνθη. Ἐπανθέω, τὸ ἀκμάζω.
Ἐπανθρακίδες, τὰ ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια. Ἐπανιστέον, ἐπιστρεπτέον· ἐπανοδευτέον. Ἐπανίστω, ἐκ τοῦ ἐ-
πανίστασο. καὶ συγκοπῇ ἐπανίσταο. καὶ κράσει τοῦ α καὶ ο εἰς ω ἐπανίστω. ἐπανιστῶ, δοτικῇ. καὶ ἐπανίσταμαι. δοτικῇ
ὁμοίως. Ἐπανιτέον, ἐπανοδευτέον· ἐπαναστρεπτέον. καὶ ἐπανιτέον, ἐπανακτέον. Ἐπανιών, ἐπαναστρέφων. Ἐπά-
νοδός ἐστιν, ὅταν δύο πράγματα καὶ ὀνόματα προτιθείς τις μήπω τοῦ νοῦ πέρας ἔχοντος ἐπανίῃ, ἐφ' ἑκάτερον τῶν ὀνομά-
των ἀποδιδοὺς τὸ τῆς διανοίας ἐλλιπές. ὡς ἐν ἐκείνῳ. ἄρης τε βροτολοιγός, ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα. ἣ μὲν ἔχουσα κυδοι-
μόν, ἀναιδέα δηϊοτῆτος. ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα. Ἐπανορθοῦμαι κάλλιον, ἢ ἐπανορθῶ. ἐπανορ-
θῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. λιβάνιος. ἴσασιν οἱ στρατιῶται τοὺς ἐμοὺς πόνους. τὰς ἐμὰς ἀγρυπνίας. ἐν ὅσαις ἄλλοι ἤσκουν
μελέταις. ὅπως δὲ ἐτίμων τοὺς ἀγαθούς, ὅπως δὲ ἐπηνώρθουν τοὺς μὴ τοιούτους. διορθῶ, ὁμοίως αἰτιατικῇ. Ἐπαντέλλων,
ἀναφέρων· ἀνατέλλων. Ἐπαντλῶν, αἰτιατικῇ. Ἐπ' ἀντολαῖς, ἐπ' ἀνατολαῖς. Ἐπάντους, ὑψηλοῦ. θουκυδίδης. ὑπὸ
πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος. Ἐπαντῶ, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπαντῶ τούτων. Ἐπαοιδή, πρωτότυπόν ἐστι
τῆς ἐπῳδῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἀρχαία ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ἐπαοιδῆς θεραπεία ὡς ὅμηρος. παῦε δ' ἐπαοιδῇ, αἷμα κελαινόν.
Ἐπαοιδός, φαρμακός. γόης. καὶ θηλυκῶς, ἐπαοιδία. Ἐπάπειρα, διενόητο· πολλά. Ἐπαπήνην, τὴν ἅμαξαν.
Ἐπαποδύρομαι, αἰτιατικῇ. Ἐπαποδυώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσωμεν. Ἐπαπόρησις, πρότασις ἀπορίαν ἔχουσα.
Ἐπαπορία, ἡ ἐκ διαφόρων λόγων συνεχὴς σύνθεσις. τὸ νῖκος εἰς ἑαυτὴν ἀποδεῖξαι σπουδάζουσα. Ἐπ' ἀραβύστῳ, ἐν
μυστηρίῳ· ἐν ἀποκρύφῳ. Ἐπαράμενοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι. Ἐπαρὰς, πλεονάζει ἡ πρόθεσις. ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπὶ
βουκόλος. καὶ ἐπίουρος. ἐπαινὴ περσεφόνεια, ἡ αἰνή. τουτέστιν, ἡ δεινή. ἔοικε δὲ ἐπαρὰς, ἐξ ὀρθοῦ τὰς κατάρας εἰπεῖν.
ὅθεν καὶ ἐπάρατος. δηλοῖ δὲ αὐτὸ σαφέστατα καὶ τὸ πολλὰ κατηρᾶτο. ὅτι δὲ πολλαχοῦ ἡ κατὰ πρόθεσις, εἰς τὴν ἐπὶ ἀλλάσ-
σεται, ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιρρήτορος ὁ καταρρήσεων ἄξιος. Ἐπάρας, ἀντὶ τοῦ πείσας. θρασυτέρους ἄνδρας ἐλπίσιν εὐεργεσι-
ῶν ἐπάρας. ἢ ἐπάρας, κουφίσας. ὑψώσας. Ἐπαράσαι, κουφίσαι. ἐπαράσασθαι. Ἐπάρξας, ἀπεκδύσας. ἐπώ-
λησας. Ἐπάρατος, ἐπαγωγός. καὶ ὁ ἄξιος κατάρας. καὶ ὁ ἐπικατάρατος. Ἐπάργεμα, ὄμματα τετυφλωμένα.
Ἐπάργεμος, ἀποκεκρυμμένος. ἡ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα, ὅταν ἢ τετυφλωμένα, ὑπὸ λευ-
κωμάτων. καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται. Ἐπαργύρου, μισθωτήν. Ἐπάρη, ἐκεντήθη. Ἐπα-
ρήγουσαν, βοηθοῦσαν. Ἐπαρήξει, βοηθήσει. Ἐπαρήρει, ἐφήρμοστο. Ἐπάρισμα, ἀφανῆ. ἄσημα. Ἐπαρίστερα, κα-
κά· ἀηδῆ. Ἐπαρίστερον οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ σκαιόν. φρύνιχος. Ἐπάρκεοι, ἔμπειροι· βοηθοί. Ἐπαρκές, αὔταρκες.
Ἐπαρκῶ, τὸ βοηθῶ. τὸ τοῖς χρείαν ἔχουσιν ἀρκετὰ δίδωμι. καὶ ἐπαρκῶ, τὸ ἀρκετός εἰμι, καὶ τὸ ἀποσοβῶ. καὶ ἐπαρκῶ,
ἐκ τοῦ ἀρκέω· ἀρκέσω. ὅθεν ἀρκέσιος, καὶ πλεονασμῷ ἀρκείσιος. κύριον, ὁ τοῦ λαέρτου πατήρ. διὸ ἀρκεσιάδην φησὶν
ὁ ποιητής. οὗ ὁ τύπος ὅμοιος τῷ φημιάδης. ὁ τοῦ φημίου. καὶ ἡλιάδης, ὁ τοῦ ἡλίου. Ἐπαρμένοι, οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμε-
νοι. Ἔπαρμον, σῶμα κάθυγρον. Ἐπαρξάμενοι, σπείσαντες. ἐπισάντες. Ἐπαρξάμενος, ἐπαρχὰς ληψόμενος.
Ἐπάρξεσθαι, τὸ ἐπὶ τοῖς φθάσασι πάλιν ἄρξεσθαι. Ἐπαρόητος, τάγμα ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρ' ἀρ-
κάσι δημόσιοι φύλακες. Ἔπαρον, ἠσθόμην. ἐπαρμὸς γὰρ κεφαλῆς, αἴσθησις. ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρ-
φει, ἐπάρνυνται. Ἐπάρουρος, ἐπίγειος. ἢ κηπουρός. ἐπιμίσθιος. ἢ ἐπάρουρος, ὁ δυναστείας λ. οἱ μὲν πάρουροι ἀπέδο

ταν ὅ ἐστι φύλαξ. οὗρος γὰρ ὁ φύλαξ. δεῖ σε οὖν ὀξυτόνως προσφέρεσθαι ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπάρουρος ἀντὶ τοῦ ἐπίγειος.
τὴν γῆν γὰρ ἄρουραν λέγουσιν. Ἔπαρσις, ὑπερηφανία. Ἐπαρτᾷ, ἐπικρεμάζει. Ἐπαρτία δ' αὖτε, ἤγουν ἑτοίμην.
Ἐπαρτήσας, ἐπικρεμάσας. Ἐπαρτίας, ἑτοίμοις ἀπηρτημένοις. Ἐπαρτηίαν, παρασκευήν. Ἐπαρτύειν σῶ-
μα, τὸ συναρμόττειν καὶ ἔστιν ἀρετὴ σώματος τὸ συναρηρέναι. Ἐπαρτύω, εὐπρεπίζω. Ἐπαρτωμένων, ἐπικρεμα-
μένων. ὡς τι μεγίστων φόβων ἐπαρτωμένων. Ἐπαρυστρίδες, αἱ αὐτλήτριαι ἀπὸ τοῦ ἀρύω τὸ αὐτλῶ. εἰσὶ δὲ καὶ μικρὰ
τρουλία, ἐν ταῖς λυχναψίαις. ἢ ἐπαρυστρίδες, ἐλαιοχύται ἢ αὐτλητῆρες. Ἐπαρχία, φυλὴ ἢ πατρίς. Ἔπαρχος
πραιτωρίων, ὁ τῶν ἑῴων τῆς φορολογίας τὴν ἐπίστασιν ἔχων, παρὰ ῥωμαίοις. Ἐπαρώμενοι, καταρώμενοι. Ἐπᾶσαι, ἆ-
σμα ἐπᾴδειν γοητικόν. ἐπιλαλῆσαι. Ἐπάσαντο, δαίνυμαι ἐνεστώς. ἀφ' ἑτέρου ῥήματος. ταυτὸ δυναμένου τούτῳ. ὁ γὰρ
ἐνεστὼς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. παρατατικὸς ἐδαινύμην. μέλλων πάσομαι. ὁ μέσος ἀόριστος, ἐπασάμην. παρακείμενος, πέ-
πασμαι. ἀφ' οὗ τὸ πεπάσθαι. καὶ ταῦτα μέν εἰσι ποιητικά. κοινὰ δὲ ταυτὸ δυνάμενα, ἐνεστὼς βιβρώσκω τὸ ἐσθίω. πα-
ρατατικός, ἐβίβρωσκον, καὶ ἤσθιον. μέλλων φάγομαι. ἀόριστος ἔφαγον, παρακείμενος, βέβρωκα. ἢ ἐπάσαντο, ἐγεύσαν-
το. παρὰ τὸ πατῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ πάτνη καὶ φάτνη, ἐν ᾗ ἐσθίουσι τὰ ἄλογα. Ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν. Ἐπάσιοι,
καθήκοντες. Ἐπασκεῖ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπασκῶ τὴν σοφίαν. καὶ ἐπασκεῖν, σέβεσθαι. ἁγνεύειν. Ἐπα-
σκηταί, ἀθληταί. Ἐπάσκιον, ἡ χώνη. σικελοί. Ἐπάσματα, τὰ ὑπὸ τῶν γραῶν τοῖς νηπίοις ᾀδόμενα. αἵτινες, καὶ
τῶν παίδων τὰ μέτωπα ἀποπτύουσι. καὶ ἀναλείχουσι, καὶ πρὸς ἀστέρας καὶ σελήνην βλέπουσιν. Ἐπ' ἀσπίδα, ἐς εὐώ-
νυμα. Ἐπάσσεν, ἐποίκιλλεν. ὕφαινεν. Ἐπασσύτεραι δ' ἀνὰ δὺ κίνυντο φάλαγγες νωμελέως πόλεμόνδε. αἰολικὴ λέ-
ξις. ποιηταῖς φίλη τὸ ἐπασσύτερον, ἐκ τοῦ ἆσσον γινομένη. δηλοῖ δὲ τὸ ἐγγύς, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἐπαλληλίαν πυκνόν. συγ-
χυθὲς δὲ καὶ τὸ νωμελές, τῇ τοιαύτῃ λέξει. ἐπεὶ καὶ ταυτὸ σημαίνει τὸ ἐγγύς, καὶ τὸ πυκνῶς, καὶ τὸ ἐπασσυτέρως. καὶ τὸ ἀ-
διαλείπτως. ὅ ἐστι νωμελές. Ἐπασσύτεροι παρ' ὁμήρῳ, ἐν πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἀλλεπάλληλοι συνεχεῖς.
τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ, ἀπὸ τοῦ ἆσσον τὸ πλησίον. ἢ ἐπασσύτεροι, ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις. Ἐπασσύτερον, πυκνότερον. ἀλ-
λεπάλληλον. Ἐπ' ἀσφαλοῦς, ἀσφαλεῖς. Ἐπάσω, ἐκτήσω. αἰσχύλος πρωτεῖ σατυρικῷ. Ἐπάταξαν, ἔτυψαν. ἐτρο-
πώσαντο. ἐνίκησαν. Ἐπάταξας, ἀντὶ τοῦ πατάξεις. Ἐπάτερθεν, ἐπέκεινα. Ἐπάτησε. λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε.
καὶ πατεῖν, τὸ ἐπέρχεσθαι. πατεῖν λέγεται καὶ ἐπὶ βιβλίων, ἀντὶ τοῦ διέρχεσθαι καὶ ἀναγινώσκειν. οἷον πεπατηκὼς τὴν
ῥαψῳδίαν τοῦ ὁμήρου. καὶ πολλὰ δόγματα τῶν φιλοσόφων πεπάτηκεν, ἀντὶ τοῦ διῆλθε καὶ διέτριψεν. Ἐπατία, ἐπι-
τίμια. Ἐπατροκέλης, εἶδος πλοίου. σύνθετον ἔχον τὴν κατασκευὴν ἔκ τε ἐπακτρίδος, καὶ κέλητος. ἐπακτρίδες δὲ,
καὶ κέλητες, εἴδη πλοίων. Ἐπαυγάζει, λάμπει. Ἐπαυδῆσαι, ἐπειπεῖν. Ἐπαύκλια, τραγήματα τοῦ ψελλοῦ.
ἢ ἐπαύκλια, τραγήματα. ἔλεον, τράπεζά τις. Ἐπαύλειος, ἡ τῆς αὐλῆς ὁδός. Ἐπαυλία λέγεται, καθ' ὅσον ἐν τῇ τοῦ
νυμφίου οἰκίᾳ καὶ τῇ νύμφῃ ἐν προπομπῆς σχήματι. παῖς γὰρ ἡγεῖται χλανίδα λευκὴν ἔχων. καὶ λαμπάδα καιομένην. ἔπει-
τα μετὰ τοῦτον καὶ κανηφόρος. εἶθ' αἱ λοιπαὶ ἀκολούθως ἐφεξῆς φέρουσαι χρυσίου λεκανίδας, σμήγματα. φορεῖα. κτέ-
νας. κοίτας. ἀλαβάστρους. σανδάλια. θήκας. μυραλιπτρα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν προῖκα, ἅμα τῷ νυμφίῳ φέρουσιν. οἱ δέ φασιν
ἐπαυλίαν, τὴν δευτέραν μετὰ τοὺς γάμους ἡμέραν καλεῖσθαι. ἐν ᾗ πρῶτον ἐπαυλίζεται τῷ νυμφίῳ ἡ νύμφη. Ἐπαύ-
λεις λέγει ὅμηρος, ἤγουν σταθμούς. αὐλάς. ἐπαύλεις. γράφεται δέ φασι καὶ μεσαύλοις. οἱ μέντοι ἔναυλοι τί δηλοῦσιν,
ἔστιν εὑρεῖν ἀλλαχοῦ. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λόγοι ἔναυλοι παρὰ τὸ μουσικὸν αὐλὸν λέγονται, οἱ πρόσφατοι καὶ ἀκοαῖς ἔτι ἐναυ-
λούμενοι. Ἐπαύλεις, τὰς μάνδρας. ἢ καταχρηστικῶς τὰς οἰκίας παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπαυλίζεται, ἐπισκιάζεται.
Ἔπαυλος, ἐπίσκιος. ἔνοικος. χαράδρα. Ἐπαυλόσυνος, ὁ ἐς τὴν ἐπαυλινιῶν. Ἐπαύρασθαι, ἐπαπολαῦσαι.
Ἐπαυθερέντα, ἐπιβάλλοντα. Ἐπαυρεῖ ποιητικῶς, ἀπολαύει κοινῶς. ἡσίοδος. Πολλάκι καὶ πᾶσα πόλις κακοῦ ἀν-
δρὸς ἐπαυρεῖ. ὅμηρος. ἐπαυρήσεσθαι οἴω. τουτέστιν, οἴομαι ἐπαπολαῦσαι. καὶ τὸ ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.
Ἐπαυρέμεν, ἀπολαύειν. Ἐπαυρεῖν, ἀπολαῦσαι. Ἐπαυρέσθαι, ἐὰν μὲν παροξυτόνως, ἔσται ἀόριστος ἀντὶ τοῦ ἀπο-
λαῦσαι. ἐὰν δὲ προπαροξυτόνως, παρατατικὸς ἀντὶ τοῦ ἀπολαύειν. Ἐπαύρῃ, ἐπιτύχῃ. ἐπιψαύσῃ. Ἐπαύρηαι, ἐκ
τοῦ ἐπαυρῶ τὸ ἀπολαύω. μέλλων, ἐπαυρήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπηῦρον. ἐὰν ἐπαύρω. ἐὰν ἐπαύρωμαι. ἐὰν ἐπαύρη-
ται. καὶ ἰωνικῶς ἀποβολῇ τοῦ τ γίνεται τὸ δεύτερον ἐπαύρηαι. Ἐπαυρίζω, τὸ φυσῶ. καὶ ἐπαυρίσκω, ὁμοίως. Ἐπαυ-
ρίσκονται, ἐπιτυγχάνουσιν. Ἐπαῦροι, ἀπολάβοι. μεταλαμβάνοι. Ἐπαύροις, τοῖς χειμάρροις ποταμοῖς. Ἐπαύρων-
ται, ἐπαυρῶ τὸ ἀπολαύω πρὸς ψιλικήν. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἀφ' οὗ τὸ ἐπαυρεῖ παρ' ἡσιόδῳ.
σημεῖον δέ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ. καὶ ἐν ἄλλοις. Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ. ἐπαυρήσομαι μέλλων.
τῶ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω. ἐπηυρόμην, μέσος δεύτερος ἀόριστος. ἀφ' οὗ ὑποτακτικὸν, ἐπαύρωμαι. τὸ τρίτον τῶν πλη-
θυντικῶν, ἐπαύρωνται. ἐπαυρῶ δὲ, τὸ ἀφαιροῦμαι, πρὸς αἰτιατικὴν. συζυγίας δευτέρας. παρατατικὸς ἐπηύρων, ὡς
ἐβόων. ἀφ' οὗ ἀπηύρα. ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα. καὶ ἀπηύρων, ἀντὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν. Τήν ῥά βίῃ ἀέκοντος ἀπηύ-
ρων. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ αὔρα. ἔστι γὰρ ἀπαυρῶ μὲν, τὸ ἀνάπνευσίν τινος ἀφαιροῦμαι. ἐπαυρῶ δὲ, τὸ ἐπισπῶμαι ἀνάπνευ-
σιν. εἶτ' ἀπὸ τούτων ἀπαυρῶ, τὸ ἀφαιροῦμαι ἁπλῶς. καὶ ἐπαυρῶ, τὸ ἀπολαύω. Ἐπαύσω, λέξω. Ἐπ' αὐτὰ τῶν, παρ'
αὐλαῖς. Ἐπ' αὐτοφώρω, ἐπ' αὐτοφόρω. Ἐπαυτοφαδὴς, ἐπ' αὐτοφόρῳ. ἐπ' αὐτοφόρῳ δὲ, ὁ φανερῶς καταληφθεὶς, ὑπεύθυ-
νος γινόμενος. ἢ ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθεὶς, ἔτι κατέχων αὐτό. Ἐπ' αὐτοφόρῳ, ἐπ' ὀφθαλμοῖς. ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμ-
ματι. Ἐπαυχοῦσι, μεγαλοφρονοῦσιν. Ἐπαφαυάνθην, ἐξηράνθην. ἀριστοφάνης. ὥς τ' ἐπεφαυάνθην παναθηναίοισι γε-
λῶν. Ἐπαφὴ, ἡ περίεργος ψηλάφησις. καὶ πρόσψαυσις. ἢ ἐπαφή ἐστι, δοκιμασία τῶν κατὰ σῶμα ψηλαφητῶν.
Ἐπαφῆκεν, ἐπαπέλυσεν. ἐπέδωκεν, ἐξέβλυσεν. Ἐπαφησαμένη, ἀψαμένη. Ἐπάφησεν, ἐπαφήσατο. Ἐπα-
φίασιν, ἐπαφιᾶσι δὲ πέμπουσιν. Ἐπαφίησιν, ἐπαπολαύει. Ἐπαφρόδιτος, ἡδύς. ἐπίχαρις. Ἐπαφώμενα, περιέρ-

γος ψηλαφώμενα. Ἐπαχθεῖς, ἐπίπονοι, ἀληθεῖς. Ἐπαχνώθη, ἠνιάθη, ἐλυπήθη. Ἐπαχθής, ὁ ἐπάγων ἄχθος καὶ λύπην. ἀπεχθὴς δὲ, ὁ μεμισημένος καὶ μισητός. ἀπηχθημένος ὁ αὐτός. Ἐπάχνωσεν, ἐλύπησεν, ἔφθειρεν. Ἐπαχθέμεναι, πάλιν ἐπικλεῖσαι καὶ ἐπιθεῖναι. Ἐπεάν, ἀντὶ τοῦ ἐπάν λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Ἡρόδοτος. ἐπεὰν ἐκβῇς τὴν γῆν. … προσηύδα, λόγοις. Ἔπεα, λόγια. Ὅμηρος. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. ὅ ἐστι λόγοις ἐπτερωμένοις καὶ ταχεῖς. Ἐπέβαλε παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τίθεται ἀντὶ τοῦ εὐστόχως καὶ ἐπιτυχῶς ἔπεσεν· ὡς ἐκ τοῦ βάλλειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιτυγχάνειν. Ἐπέβαλλεν, ἤρξατο, ἐπεχείρησεν, ἢ ἀντὶ τοῦ συνῆν. Ἐπιβαλλομένη, ἐνθεαζομένη. Ἐπεβάτευον, συνουσίαζον. Ἐπέβης, ἐπιβάναι. Ἐπέβησεν ἀναιδείης· παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας χ, δηλοῖ μὲν περιφραστικῶς τὸ ἠναιδεύσαντο· σημαίνει δὲ καὶ τὸ αὐτὸ ἐν Ἰλιάδι, εἰς τὸ, Κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν. ἴσως δὲ ἔχει τι ὁμοιότητος καὶ πρὸς τὸ νηπιάας ὀχέειν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἀναιδείης ἐπιβῆναι, καὶ ἐπὶ νηπιότητος ὀχεῖσθαι. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μᾶλλον ἐνεργητικῶς νοεῖται, ἵνα λέγηται ὁ παῖς ὀχεῖν, τουτέστι, φέρειν. ἤτοι βαστάζειν νηπιάας ἐν θέσει αἰτιατικῇ. ὅ ἐστι νηπιότητας. λέγοι δ' ἂν ἀναιδείης ἐπιβῆναι, καὶ τὸ εἰς ἄκρον αὐτῆς ἐλθεῖν. καὶ ἄλλως δὲ, μεταφορικῶς ἂν ἔχοι, ὡς ἀπὸ ἐπιβάσεως τῆς εἰς ἅρμα. Ἐπεβήσατο, ἀπήρχοντο. Ἐπεβήσατο, ἐπέβη. Ἐπέβησεν, ἐπιβῆναι ἐποίησεν. Ἐπέβη τῆς νεώς. ὅθεν καὶ ἐπιβάτης ἐπὶ πλοίου καὶ ἐπὶ συνουσίας. οἷον, ἐπέβη τὸν ἄνθρωπον. Ἐπεβόατο, τὸν Χριστόν. Ἐπεβόσκετο, βόσκω τὸ θέμα. τὸ παθητικὸν βόσκομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐβοσκόμην, ου, ετο. καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπεβόσκετο. Ἐπέβρισαν Λυκίων ἀγροί. ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἐπεζάρησαν οἱ Ἀρκάδες φασίν. ὅθεν παρ' Εὐριπίδῃ, τὸ ὡς δ' ἐπεζάρει σφίγξ. εἰ δὲ καὶ ζέρεθρον τὸ βάραθρον οἱ αὐτοί φασιν, οὐ πάνυ δῆλον, εἰ μὴ ῥητῶς που εὑρεθείη παρασημανθὲν ὑπό τινος γλωσσογράφου. ἀκολούθως δὲ τῷ ἐπέβρισαν ἐρρέθη καὶ τὸ, ζαχρηεῖς· σημαίνει δὲ τοὺς βαρεῖς καὶ ἐμβριθεῖς. καὶ οὐ φορητούς. ἀπὸ τοῦ ἄγαν χράειν, ὅ ἐστιν ἐπιτίθεσθαι, καθὸ τὸ μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον. Ἐπέβρισεν, ἐπεβάρησεν. Ἐπεγγελᾷ, καὶ ἐπιγελᾷ, τὸ αὐτό. Ἐπεγκανάξαι, ἐπεμπιεῖν, ἢ ἐπιχέαι. Ἐπεγκλάσας, τοῖς ὄμμασί πως διακλάσας. Ἐπέγκαψαι, ἐπικατέκλασαν, ἐπέγκαψαν. Ἐπέγμαψον, χάψον, ἐπίφαγε. Ἐπέκλυψεν, ἐπέξυσεν. Ἐπέγρετο, ἐπεγείρετο. Ἐπέγνω, κατενόησεν. Ἐπεγνωσμένως, ὠκειωμένως. ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος. καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Ἐπεγράφου, ἀντὶ τοῦ ἐζωγράφεις. Ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα. Ἐπεγράψατο, ἀντὶ τοῦ ἀπεγράψατο. ἐχειροτόνησε, κατέστησεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μετοίκων τῶν προστάτας προσγραφόντων ἑαυτοῖς. Ἐπεγραψάμεθα, ἐσημειωσάμεθα. ὑπόπτους ἐγνώμεθα. Ἐπεγράψαντο, ἀντὶ τοῦ διισχυρίζοντο καὶ ἐβεβαίουν. Οἱ δὲ εἰς Θρᾴκην εὐδοκιμοῦντα αὐτὸν οἰκιστήν, ἀντὶ Ἄγνωνος ἐπεγράψαντο. Ἐπέγρετο, ἐπεγείρετο. Ἐπεγχανὼν, καταγελάσας. οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν καὶ ὑπερόπτην, εἴασε τῷ τοῦ μέλλοντος θανάτῳ ἐπεγχανεῖν. Ἐπ' ἐδάφους, ἐπὶ γῆς. Ἐπεδαψιλεύσατο, καταχόρως ἐχρήσατο. ὡς τὸ, ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς προθέσεσι τῆς ἀποκηρύξεως. Ἐπεδεῖτο, ἐδεῖτο, ἔχρῃζεν. Ἐπέδησεν, κατέσχεν, ἐδέσμευσεν. Ἐπεδίκασε, καὶ ἀπεδικάσατο. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. τὸ μὲν ἀπεδίκασεν, ἀντὶ τοῦ προέκρινε. τὸ δὲ ἀπεδικάσατο, οἷον ἔπεισε τοὺς δικαστὰς ἑαυτῷ προσνεῖμαι τὸν κλῆρον. Ἐπέδραμε ἐρευθὶς τῷ προσώπῳ. καὶ ἐπιτρέχει ταῖς παρειαῖς ἐρύθημα, ταῦτα τὸ ἐπιπολῆς σημαίνει. Ἐπεζάρυκεν, ἐπεβάρυνεν. Ἐπεζάρει, ἐπεβάρει, ἐπέκειτο. Ἐπέζεσεν, ἤρθη καὶ ηὐξήθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι, κινουμένου ἐν τῷ ζέειν. Ἐπεζύγωσε, προσέκλεισεν. Ἐπεθείαζε, μανικῶς διετίθη, ἢ διετίθετο, θεόληπτος ἐγίνετο. Μένανδρος· ὁ ἡγεμὼν ἐν ἑνὶ τῶν ἑπτὰ λόφων ἀνελθὼν, ἐπεθείαζε ῥήμασι βαρβάροις. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμαζεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐχόρευεν. Ἐπέθελγον, κατεδαπάνων. Ἐπέθεντο, ἐπανέστησαν. Δαβίδ. ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ κραταιοί. Ἐπέθετο, ἐλιχνεύσατο. ἐπόθει. οὐδὲ χρημάτων ἀφαιρέσει ἐπέθετο. Ἐπέθηκά τινι ἐπιστολήν, ἀντὶ τοῦ παραδέδωκα. καὶ ἀντὶ ἐπιτίθησιν, ἀντὶ τοῦ ἀποστέλλει. καὶ ἐπίθετος ἡ ἐπιστολὴ ἡ δοθεῖσά τινι, ὥστε διακομίσαι. καὶ ἐπικηρυκεία, τὸ περὶ φιλίας καὶ διαλλαγῶν κήρυκας ἐκπέμπειν. Ἐπέθοντο, ἐπέκειντο. ἀντέκειντο. Ἐπέθρωσκον, ἐπεπήδων. Ἐπεὶ ἄν, ταυτὸν τῷ ἐπειδάν ἐστι. καὶ ἐπεὶ ἄν, τὸ ἐντελές ἐστι τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον λεγομένου ἐπάν. παρ' οἷς συνηθέστερον τοῦ ἐπεὶ ἄν, τὸ ἐπειδάν. Ἐπεί, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. ἀπὸ τοῦ εἰ. γέγονε καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἐπεὶ ἡνίκα ἐστὶ χρονικὸν ἐπίρρημα, οἷον πλάγχθη ἐπεὶ Τροίης, ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ ἐστι. καὶ πάλιν αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν. Νίκανδρος δὲ αἰτιολογικὸν παραλαμβάνει σύνδεσμον. ἐπεὶ ἡμέρα, φῶς ἐστιν. Ἐπεί, λέγει ὅτι, ἢ ἐπειδή. ἢ ἐπειδάν. ἢ ἐπεί τι. ἢ εἰ δὲ μή. Ἐπεὶ ἄρ' ἱμάσθη. ἐπεὶ διεχωρίσθησαν. Ἐπεὶ ἄρ τινα, ἐπάν τινα. Ἐπειγέα, τὸ ἐπείγειν παράγει. σπουδαῖον μὲν ὄντα ὡς εἰκὸς ὥσπερ καὶ τὸν Σπερχειὸν ποταμὸν τὸ σπέρχειν. ὡς οἷα σπερχνὸν ἐν τῷ τρέχειν ὄντα. Ἔπειγε, πορεύου. σπεῦδε. Ἐπεῖγε, κατάγει, καθέλκει. Ἐπείγετο δ' ὠνὸν ὁδαίων. τουτέστιν, ἐπισπεύδει τὴν τῶν ἐφοδίων ἐξώνησιν. ἔνθα ὅρα ὅτι οὐ μόνον ἐνόδιος καὶ ἐφόδιον καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον ἐκ τῆς ὁδοῦ γίνεται, ἀλλὰ καὶ ὁδαῖος. οὗ παρ' οὐδέτερον τὸ ὁδαῖον. καὶ ὅτι ὥσπερ διάλογος διαλογή, καὶ βίοτος βιοτή, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁμηρικοῦ ὤνου, παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ ὠνή. ἀφ' ἧς εὕρηται καὶ ἰσωνία, ἡ ἴση πρᾶξις, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἐπείγομαι, ὁδητική. Ἐπειγόμενος παρ' ὁδοῖο. ψυχικῇ συνέταξεν ὡς παρ' λιλαιόμενος παρ' ὁδοῖο. ὁ παρ' ἐρεῖ ὁ σπεύδων μὲν εἰς ὁδὸν κωλυόμενος δὲ φιλικῶς, ὡς ἐν α τῆς Ὀδυσσείας. Ἐπείγω, σπουδάζω. Ἐπειγωλή, ἡ σπουδή. ἀπὸ τοῦ ἐπείγω, ἐπειγωλή. Ἐπείγω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ παρακινῶ. καὶ ἐπισπεύδω καὶ κατεπείγω. ἐπείγομαι δὲ ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ σπεύδω. ἐξ οὗ ἔπειξις καὶ ἐπειγωλή, ἡ σπουδή. Ἐπειδάν, ὑποτακτικῷ συντάσσεται. οἷον ἐπειδὰν ἀποθάνωσι. καὶ ἐπειδὰν τοῦτο ποιήσῃς. Ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου, ἀντὶ τοῦ ἐπέβλεψεν. Ἐπειδὴ καὶ ἐπεί, χρόνον σημαινόμενα, οὐ μόνον πρὸς ὁριστικόν, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκτικὸν συντάσσεται. οἷον, ἐπειδὴ γένοιτο. καὶ ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν. Ἐπειδή, ἔστι μὲν σύνδεσμος παρασυναπτικός. λαμβάνεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' οὗ, καὶ ἐξ ὅτου. Ἐπειδή, πρῶτα. ἐπειδή, ἅπαξ. Ἐπειδ' ἤνεον, ἐπῄνουν, καὶ συγκατετίθεντο. Ἐπειή, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Ἐπειῆ, περισπᾶται τὸ η. ἀντὶ τοῦ δὴ παραγεν

ῥηματικοῦ. ὁ γὰρ σύνδεσμος μετὰ τοῦ ἐπεὶ τίθεται ἐν μέσῃ φράσει. τὸ δὲ τῇ εὐθύνεται. Ἐπείθετο, ἐπείσθη. Ἐπεὶ
ἴδον υἱοὺς Δάρητος, τὸν μὲν ἀλευάμενον, ὅ ἐστι φυγόντα. τὸν δὲ κτάμενον. τὸ γὰρ σύνηθες οὕτω. τῶν παίδων τοῦ Δάρητος,
τὸν μὲν, τὸν δέ. σχηματίζει δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως ὁ ποιητής. ὡς τὸ, ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. καὶ ἕτερα
μυρία, οὐ μόνον παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις. Ἐπεικάζω, στοχάζομαι. Ἢ καὶ διαμαρτάνειν δ' ἐπεικάζων κυρῶ.
Ἐπείκειν, ἐπειδάν. Ἐπεικτὰς, ὑπόσχεσις. σπουδή. Ἐπείκτης, σπουδαῖος. ὁ κατεπείγων. Ἡσίοδος. ὅπως ὑφέξει τοῖς
ἐπείκταις ἀγγέλλοις τοὺς συλλογισμοὺς τῶν χρεῶν καὶ τῶν τόκων. ἐπείκτης λέγεται, καὶ ὁ τὴν κογχύλην ἀπαιτῶν.
Ἐπιλέγη, καταλέγη. συνειλέγη. καὶ ἐπειλεγμένος. ἀντὶ ἐλελεγμένος δὲ διὰ τοῦ ἰῶτα. Ἐπειλημμένη, δραξαμένη. ἀν-
τιλαμβάνουσα. Ἔπει μάθον, ἐπεὶ ἔμαθον. Ἔπειμι ἀγρόν. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας ψ΄. αἰτιατικῇ συνέταξεν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ
τὸν ἀγρὸν εἶμι. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, καὶ μάλιστα ἴσασι τὴν λέξιν. ἀντὶ τοῦ ἐπιέναι γοῦν τις καὶ ἐπέρχεσθαί τινι λέγεται, κατὰ δοτικὴν
σύνταξιν. Ἕπειν, καὶ ἕπεσθαι, διαφέρουσιν. ὧν τὸ μὲν ἐνέργειαν δηλοῖ. καὶ βλάβην δὲ ποτὲ ἰωνικῶς. τὸ δὲ, ἀκολούθησιν.
Ἔπειξις, ἡ σπουδή. Ἐπειξόμενοι, ὑπειξόμενοι. Ἐπειοὶ, οἱ ἠλεῖοι ἀπὸ ἐπειοῦ τοῦ ἠλείου βασιλέως ἀλλ' ἣν. καὶ οἱ μνηστόχω-
ροι. Ἐπειὸς, τὸν δούριον ἵππον κατασκευάσας. δι' οὗ τὸ Ἴλιον ἐπόρθησε. καὶ ἐπειὸς ὄνομα ἐθνικόν. ἐπιὸς δὲ ὁ συγγενής,
διὰ τοῦ ῑ. καὶ Ἐπειὸς ἐκαλεῖτο Κρατῖνος ὁ κωμικός. ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. καὶ δειλότερος φανῆναι.
καὶ γὰρ ὁ ἐπειὸς δείλωσιν, σημαίνει. Ἐπεὶ, οὐδὲ ἔοικεν. ἐπεὶ οὐδὲ πρέπει. Ἐπεὶ οὐκ ἔθεν. ἐπεὶ οὐ καλῶς. Ἐπεὶ οὖν,
ἀπὸ γοῦν κειμένου τοῦ οὖν, ἴσον τούτῳ ἐστὶ τῷ ἐπειδή. Ἐπεὶ οὔποθεν, ἐπειδὴ οὔποτε. Ἐπεὶ, οὔ τί μοι αἴτιοι εἰσὶν, ἐπεὶ οὐκ
εἰσί μοι αἴτιοι. Ἐπεὶ οὔ τοι, ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι. Ἐπείπασθαι, ἐξειπεῖν. Ἐπειπὼν, ἐπιβοήσας. Ἐπεῖρα, αἰσχρῶς
προσέβαλλεν. Ἐπεὶ ῥᾷ, ἐπειδή. Ἔπειραν, ἔπηξαν. Ἐπειράσατο, ἀπόπειραν ἐποιήσατο. Ἐπειράθην ἀπὸ τοῦ
πειράζω. Ἐπειράτιζες, ἐπείραζες. Ἐπειρᾶτο, ἐπείραζεν. ἐδοκίμαζεν. Ἔπειρεν, ἐπείρα. ἀνέπειρεν, ἐκέντησεν.
ἐσούβλιζεν. Ἐπείρη, ἐπειρᾶτο. Ἐπειρωνευόμενος, χλευάζων. ἐπεγγελῶν. Ἐπειρῶντο, ἐσπούδαζον. ἐβούλοντο.
ἐπεχείρουν. Ἐπείσακτον, ξένον. ἐπείσακτον δὲ τὸ ἀντὶ τοῦ σάγματος κείμενον, διὰ τοῦ ῑ. Ἐπεισάκτοις, ἀλλοτρίοις. Ἐπεὶ
σελέοντα. γυναιξίν. Ἐπεισέφρησεν, εἰσῆλθεν. Ἐπεισέρρησεν. εἰσεφθάρη. Ἔπεισι γῆρας, ἀντὶ μέλλοντος, τοῦ ἐπε-
λεύσεταί ἐστιν. Ἔπεισί μοι, ἐπέρχεταί μοι. Ἔπεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιὼν ἐστίν. Ἀριστοφάνης. αἱ χύτραι τῆς γραὸς ἔπει-
σιν. καὶ ἔπεισιν. ἀντὶ μέλλοντος παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ, τοῦ ἐπελεύσεται. πολλαχοῦ οἱ παλαιοὶ χρόνους ἀντὶ χρόνων λαμβάνου-
σι. καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητὴς αἰτιατικῇ συντάσσει τὸ ἔπεισι. λαβὼν ἄλλο ἀντὶ τοῦ καταλήψεται. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, δοτικῇ συν-
τάσσουσιν. οἷον ἔπεισί μοι ποιεῖν τόδε. καὶ ἔπεισιν, ἐπέρχεται. Ἐπεισκρινόμενον, ἐπεισερχόμενον. Ἐπεισκυκλείσθω,
ἀντιφερέσθω. συναπτέσθω. καὶ ἐπεισκυκλεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰσφέρει. καὶ ἀντὶ συνάπτει. Ἐπεισκύλησις, ἡ ἀνακύκλησις. ἡ ἀντὶ σύνα-
ψις. Ἐπεισπεσεῖν, ἐπακολουθοῦντα ἔχειν. Ἐπεισπέπαικεν, εἰσεπήδησεν. εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατιᾶς πολεμίων.
Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν, οὐδὲν ἠδικηκόσιν. Ἐπεισπίπτειν, τὸ
μετὰ σφοδρᾶς ὁρμῆς εἰσέρχεσθαι. Ἐπεισρεύσαντα, ἐπεισελθόντα. Ἔπεισιν, ἐπέρχεται. Ἐπεισόδιον, τὸ εἰσφερό-
μενον τῷ δράματι, γέλωτος χάριν. ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν. καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἐξαγώνιον. ἅπαν πρᾶγμα. Ἐπεισοί-
σας, κομίσας. ἐπεισβαλών. Ἐπεισφοραῖς, καταδίκαις. Ἐπεισφρήσας, ἐπεισελθών. καὶ ἐπεισφρήσω, ἐπεισενέγκω.
Ἐπεισχέω, ἐπεισβάλλω. Ἔπειτα, μετὰ ταῦτα. Ὅμηρος δὲ κέχρηται καὶ ἀντὶ τοῦ δή. ἀλλὰ ῥ' ἔπειτ' Αἴας τι μέγας καὶ δῖος Ὀ-
δυσσεύς. Ἐπεὶ φίλον αἰονῆτορ, ἐπεὶ καθήμην τῆς ψυχῆς ἀλγησάσης. Ἔπειχεν, ἐπήρειδεν. ἐπέκειτο. προσεδόκα.
προσεῖχεν. Ἐπεὶ χ' ἕδραμεν πολέμοιο, ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου. παρὰ τὸ ἐξ ἔρον ἕντο. Ἐπείχθητι, ἐπείγου. τὸ
σπουδάζω. ὁ μέλλων ἐπείξω. ὁ παρακείμενος ἔπειχα, ἄχρηστος. ὁ παθητικὸς, ἤπειγμαι. ὁ ἀόριστος ἐπείχθην. ἡ μετοχὴ,
ὁ ἐπειχθείς. τοῦ ἐπειχθέντος. τὸ προστακτικὸν, ἐπείχθητι. ὅθεν ἔπειξις. Ἐπειχθῶμεν, σπουδάσωμεν. Ἐπεκάλει, ἐμέμ-
φετο. ὠνείδιζεν. ὁ δὲ πολλοῖς ἐπεκάλει τῶν φίλων, τὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα. Ἐπέκεινα, παρέκει. ἀνώτερω. ἐξώτερω.
Ἐπεκέκλετο, ἐπεκαλεῖτο. Ἐπέκελλεν, ἐπώκειλεν. Ἐπέκερσαν, ἐπέκειραν. Ἐπεκερτόμησεν, ἐχλεύασεν. ἔ-
σκωψεν. ὁ δὲ, ἐπεκερτόμησεν αὐτοῦ τῆς ἀβουλίας. Ἐπεκήκατο, ἐπωνείδιστο. Ἐπεκηρυκεύετο, διὰ κήρυκος ἔλε-
γεν. Ἐπεκήρυξαν, διασήμως καὶ διαπρυσίως ἐλάλησαν. ἐπεκήρυξάν τι, τάλαντον δώσειν τῷ μηνύσαντι, καὶ παρεσή-
μαναν. Ἐπέκλυον, ἐπήκουον. Ἐπέκλυσεν, ἐκαθάρισεν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπέρρευσεν. Ἐπεκλώσαντο θεοὶ, τροπικῶς ῥηθὲν,
ὡς ἀπὸ τῶν κλωθομένων νημάτων, εἱρμόν τινα καὶ κύκλον καὶ εἵλησίν τινα καὶ στροφὴν τῶν ἐν φύσει πραγμάτων, οὐκ ἐχόντων μέ-
νειν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ ἀποβάσει πραγμάτων ἀγαθῶν. καὶ μὴ τοιούτων. ἐπικλώθεσθαι γάρ φα-
μεν, τά τε χρηστὰ καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα. αἱ μέντοι καταχλῶθες, ἐοίκασιν ἀπὸ κακοῦ λαμβάνεσθαι. διὸ καὶ βαρείας αὐτὰς
ὀνομάζει ὁ ποιητής. ἐν τῷ κλῶθές τε βαρεῖαι, καὶ ὅτι ἡ μοῖρα ἡ κλωθώ. καὶ ὅτι ἐκεῖθεν ἡ λέξις εἴληπται, οἱ παλαιοὶ δη-
λοῦσιν. Ἐπέκλωσεν, ἐπεκλήρωσεν. ἐμέρισεν. ἐπήγαγεν. Ἐπεκονίθη, κατεκονίθη. Ἐπέκρανεν, ἐπετέλει. Ἐπε-
κράτει, ἐπεζήτει. ἠνώχλει. Ἐπέκραινεν, ἐπετέλεσεν. Ἐπεκτάσεις, τριχῶς προφέρονται. ἢ διὰ τοῦ ῑ μόνου. ὡς τὸ
οὗτοσὶ καὶ ἐκεινοσί. ἢ διὰ τοῦ χι. ὡς τὸ ναίχι. καὶ οὐχί. καὶ ἤχι. αὗται δὲ ἀμφότεραι τῶν ἀττικῶν εἰσίν. ἢ ποιητικῶς διὰ τοῦ φι. ὡς
τὸ, βίηφι. καὶ ἄλλοι διὰ τοῦ θα. οἷον ἔφησθα. οἶσθα. ἐθέλησθα. καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον Ἴλιον εἴσω. Ἐπέκτασίς ἐστι, πλεονα-
σμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὀνόματος ὅταν μὴ φυσικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον δυστυχέον, ἀντὶ τοῦ δύστυχον. ἀδελφει-
ός, ἀντὶ τοῦ ἀδελφός. πολεμήϊα, ἀντὶ τοῦ πολέμια. Ἐπεκύρωσεν, ἐβεβαίωσεν. Ἐπεκώλυσεν, ἐπηύξησεν. ἀπὸ τῶν
διαρτιζόντων. οἱ καταλείπουσι τοῖς σταῖς, ἵνα προσδέοι τι μικρὸν προστίθηται καὶ τοῦ τὸ ἐστιν ἐπικωλύσαι. Ἐπεκώμαζεν,
ὠρχεῖτο. αἰσχρῶς ἐλάλει. Ἐπεκώμασεν, ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀβρότητος ἐπῆλθε. καὶ χωρὶς στολῆς καὶ φειδοῦς. Ἐπέλαβεν,
ἡλίου δύντος τὴν γῆν σκότος. ἐπέλαβε τοῖς ἑτέρου, τὸ μὴ προσῆκον εἰπόντος. ἢ πράξαντος. καὶ ἐπέλαβε ποινὰς, ὡς οἱ
λατῖνοι. Ἐπελάνθανεν, εἰς λήθην ἦγεν. Ἐπελάσθην, ἀπὸ τοῦ πελάζω γίνεται. Ἐπελαύνειν, ἐπιπέμπειν. Ἐπέλαχεν,
ἐκληρώσατο.

ἐκληρώσατο. Ἐπ' ἐλάχιστον, ἐπ' ὀλίγον· πρὸς βραχύ. Ἐπελέξαντο, ἀντὶ τοῦ ἀνέγνωσαν· Ἡρόδοτος. ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. Ἐπέλεγε, ἔλεγε· ἔφαινε. Ἐπέλευσις, ὁρμή· ἐπιδρομὴ ἔφοδος. Ἐπελήκεον, ἐπεψόφουν· ἐκρότουν· ἴσως ἀπὸ τοῦ ληκῶ. ἢ ἐπελήκεον, δηλοῖ τὸ ἐπεκρότουν· ὀνοματοποιΐας δὲ τρόπος ἐστί. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸ λακεῖν. ἐν λάκε δ' ὀστέα· οἱ μὲν τοι τραγικοί, καὶ ἐπὶ φωνῆς ἀνθρωπίνης τῇ λέξει ἐχρήσαντο. οἷς ὁ κωμικὸς ἐπιπαίζων φησί· τί δῆθ' ὁ φοῖβος ἔλακεν. Ἐπελήθην, ἐν λήθῃ γέγονα. ἢ ἐπελήθην, ἐληθαργήθην. Ἐπελήφθη, ἐπήρξατο· ἤδη τε ἐπελήφθη νὺξ τῆς τρίτης φυλακῆς, καὶ ὁ ἡγεμὼν τοῖς λόχοις καθίστατο. Ἐπελθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον, περιττὴ ἡ ἐπίρα πρόθεσις. Ἐπέλιξεν, ἐπέδραμεν. Ἐπελπίζω, ἐλπίζειν ποιῶ. οὐ μάλα διαβουκολεῖ ἄλλους καὶ ἐπελπίζει. Ἐπελπίζων, εἰς ἐλπίδας ἄγων· ὡς τό, Τὰ μὲν ἄλλους ἐπελπίζων ὑποσχέσεσι, τὰ δ' ὑποσπείρων ἄλλοις, ὀλίγα κέρδη· τοὺς δ' ἐν ἀξιώσει τινὶ καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων. Ἐπέλυσας, ἐξέλυσας. Ἐπελώβευον· ἐστὶ λώβη ἡ ἐν κοινῷ ὕβρις· οἱονεὶ λαόβη, ἡ μέσον λαοῦ ἐπεμβαίνουσά τινι. ἢ παρὰ τὸ λώπιον. ἡ μετὰ ἔκδυσιν ἐπαγομένη γυμνῷ τινί. Ἐπεμαίετο ἵπποις· ὅ ἐστι περιφραστικῶς ἐμάστιζεν· Ἀριστείδης δ' ἂν εἴποι κέντρον ἐπῆγεν ἵπποις· οὓς διὰ τοῦτο καὶ κεντρηνεκέας ἡ ποίησις καλεῖ· ὡς διὰ κέντρων ταχύνοντας τὸν δρόμον. οἱ δὲ ἄλλοι, καὶ χρυσάμπυκες· καὶ ἐπεμαίετο μεγάλων δώρων θυμός. ἤγουν ζητητικῶς ἐπεθύμει· νῦν μὲν ἀντὶ τοῦ ἐφίεσθαι κεῖται· καὶ ψυχικῇ συντάσσεται. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, μετὰ αἰτιατικῆς αὐτὸ τάσσουσι· λαμβάνοντες ἀντὶ τοῦ ζητεῖν· ὡς δηλοῖ τό, μαιόμενοι βοιόρια ἀγκέα θήραν. ἢ ἐπεμαίετο, ἐπεζήτει, ἐπεθύμει· παρὰ τὸ μαίω τὸ ζητῶ. Ἄλλως. Ἐπεμαίετο ἵπποις, ποιητικῶς περίφρασις, ἀντὶ τοῦ ἡνιόχει. ἔστι δὲ ἐπιμαίεσθαι κοινῶς μὲν τὸ ζητεῖν· ὅθεν καὶ ἡ μαῖα, καὶ μαίων τὸ κύριον. ἄλλως δὲ καὶ τὸ μεταχειρίζεσθαι καὶ ἅπτεσθαι· ἐπεὶ καὶ μάσασθαι, τὸ ἅψασθαι· ἀπὸ τοῦ μαῶ, ἐξ οὗ τὸ μαίω παράγεται. μάστιξ γοῦν ἐπιμαίεσθαι ἵπποις ἐστί, τὸ ὡσεὶ καὶ χειρὶ ἅπτεσθαι. τὸ δέ ἐστι μαστίζειν. διὸ ἐπάγει μάστιξε δ' ἵππους, οὓς καὶ κεντρηνεκέας μετ' ὀλίγα φησίν, εἰς ταὐτὸν ἄγων τὴν μάστιγα, καὶ τὸ κέντρον. Ἐπεμαρτύραντο, μάρτυσιν ἐχρήσαντο. οἱ δὲ πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ἐπεμαρτύραντο τοὺς θεούς. οὕτω Ξενοφῶν. Ἐπέμαρψεν, κατέλαβεν. Ἐπεμάσσατο, συνετάραξεν· ἐφήψατο· ἐψηλάφησεν. Ἐπεμάσσατο ῥάβδῳ, ἤγουν ἔπληξε· καὶ ἐπιμασσαμένη Ἀθήνη, ἤγουν ἐφαψαμένη. Ἐπεμβαίνει, ἀναβαίνει. Ἐπεμβαίνων, ἐπιχλευάζων· ἐπικερτομῶν, δοτικῇ. Ὁ δὲ ἐπεμβαίνων τῇ τύχῃ αὐτοῦ, σφόδρα ἀμαθής, καὶ ἀνθρωπίνως ἥκιστα. Ἐπεμβάλλεται, τρώγει. Ἐπεμβεβαώς, ἐπιβεβηκώς. Ἐπέμεινεν, ἐπεκάθισεν. Ἐπεμήνατο, ἐπεμάνη· ἠράσθη. Ἐπεμήνιεν, ἐπωργίζετο. Ἐπέμυξαν, ἀντὶ τοῦ μεμυκόσι χείλεσι ποιὸν ἦχον διὰ τῆς ῥινὸς ἀπετέλεσαν δυσχεραίνουσαι. ἔστι δὲ μύζειν ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ, τὸ τὴν φωνὴν τοῦ μ στοιχείου ἐκφωνεῖν. ἐκ δὲ τοῦ μύζειν καὶ ὁ μυκτὴρ λέγεται. καὶ ὁ μυγμός. καὶ τὸ μυχθίζειν παρὰ Αἰσχύλῳ, καὶ ἄλλοις. οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ρ παρῆκται ὁ ῥοῖζος, καὶ ἀπὸ τοῦ σ, τὸ σιγμός. Ἐπεμύξατο, ἐπεστέναξεν· ἐπεγόγγυσεν. Ἐπέμυξεν, ἐξεμυκτήρισεν· ἦχον διὰ τῶν ῥινῶν ἐποίησεν. Ἔπεμψά σοι ἵππον δῶρον. Ἔπεμψεν, ἐπραΰνθη. Ἐπέναρ, εἰς τὸ πὰρ τὴν· Λάκωνες. Ἐπενάσθην, ἐπῳκίσθην. Ἐπενδίεσαν, ἐπεφίεσαν. Ἐπενδούμενοι, ἐπερειδόμενοι. Ἐπενδύτης, τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον· ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Ἐπένεικε, ἀπὸ πέμπε· παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐπενεγκεῖν δόρυ, ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ καὶ προσαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι· εἰς τοὺς βιαίως ἀποθανόντας ταῦτα ἐπράττετο. καὶ Ἴστρος ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων φησίν, ὅτι τινὲς δόρυ ἐπὶ τοῦ τάφου φασὶ καταπεπηχέναι τὸν Ἐρεχθέα, τὸ πάθος σημαίνοντα διὰ τὸ νόμον εἶναι τοῖς προσήκουσιν. Ἐπενεγκών, καταδικάσας. Προκόπιος· ἐπενεγκὼν τὸ ἄλλο ὅτι δή, ὡς ἥκιστα ἀληθίζεται, ἄμφω τὼ χεῖρε ἀπέκοψεν. Ἐπενεγκεῖν, ἐπιενεγκεῖν. Ἐπενείματο, ἐπῆλθεν. Ἐπένεμεν, ἐπέβαλεν. Ἐπενήνεον, ἀπὸ διπλασιασμοῦ γίνεται· ὡς καὶ τὸ ἀνεκήκιε. ἔστι γὰρ νῶ τὸ σωρεύω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ νανῶ. καὶ τροπῇ νηνῶ. ἐξ οὗ τὸ ἐπενήνεον. ἡ δὲ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ συνενέαται φρυγάνων φάκελλοι. ἢ ἐπενήνεον, συγκατετίθεντο. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεσώρευον. ἀπὸ τοῦ εἷς ἑνός. ἤγουν, τὸ τὰ διῃρημένα εἰς ἓν συνάγειν. ἤνεον καὶ ἐνήνεον. καὶ ἐπενήνεον. Ἐπενήνοθε, σημαίνει ἐνίοτε τὸ ἐπέθεεν. καὶ ἐπέτρεχεν. καὶ ἐπενήνοθεν, ἀπὸ τοῦ θέω κατὰ μετάθεσιν ἔθω καὶ μετὰ τῆς ἐν, ἐνέθω· ὡς ἐνέπω· ἀφ' οὗ μέσος παρακείμενος ἤνοθα. καὶ ἀττικῶς, ἐνήνοθα. γράφεται μετὰ τῆς παρὰ παρενήνοθεν, ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ παρελήλυθεν. καὶ μετὰ τῆς ἀνά, ἀνήνοθεν ἀντὶ τοῦ ἀνέβραχεν. Ἐπενήνοθεν, ἐπήνθει· ἐπέκειτο. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. ἐκ τοῦ ἔω τὸ ὑπάρχω· ἐκ τούτου ἔθω· ὡς φλέγω φλεγέθω. εἶτα κατὰ συναίρεσιν τῶν δύο ε εἰς η. καὶ ἐν συνθέσει, ἐνήθω· τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἔνηθα καὶ ὁ ἀττικὸς ἐνένηθα. εἶτα ἐπειδὴ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος τρίτην ἀπὸ τέλους βραχεῖαν ἔχει, ὑπέρθεσις γίνεται τοῦ η εἰς ε, καὶ τοῦ η εἰς τὸ ε, καὶ γίνεται ἐνένηθα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο ἐνήνοθα. καὶ ἐπενήνοθα. οὐ γὰρ τὴν ἐψιλωμένην καὶ μαδῶσαν καὶ ὀλιγότριχον σημαίνει μᾶλλον τὸ δασύ. κάλλιον δέ ἐστι τὸ ἐπενήνοθεν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. Ἐπενήχετο, ἐκολύμβα· ἐπεκολύμβα· ἐπεφέρετο. Ἐπένοντο, ἐνήργουν. Ἐπεντρυφήσαντες, καταπολαύσαντες. Καταυθαδιασαμένου τι, καὶ ἐπεντρυφήσαντος ἄλλοις. Ἐπέντυεν, ἡτοίμαζεν· ἀπὸ τοῦ ἔντος, ὃ σημαίνει τὸ ὅπλον. καὶ ἐπέντυεν ἵππους, ὅ ἐστιν ὥπλιζε· εὐτρέπιζε. καὶ ἔστι πρωτότυπον τοῦ ἐντύειν· ὡς τὸ δύειν, καὶ θύειν. τοῦ δύνειν καὶ θύνειν. Ἐπενώζισεν, ἐφώρμησεν· Ἀμφιτρίων δευτέρῳ. Ἐπεξαγωγή· ἐμαστιγοῦτο ῥάβδοις· εἶτα ἐπεξαγωγὴ ἐπεπράσκετο δειλίας καὶ ἀποδράσεως· τίμημα φερόμενος δοῦλος εἶναι. Ἐπεξέλευσις, ἐκδίκησις. Ἐπεξελευσόμενος φασί τινες. σὺ δὲ ἐπεξιών. καὶ ἐπέξειμι· ὡς ἀττικός. Ἐπεξελθῶμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπεξεργαστικῶς διηγησώμεθα, καὶ ἀντὶ τοῦ κολάσωμεν. Ἐπεξενώθη, οὐκ ἐπεξενίσθη. Ἐπεξέρχεται, ἀντὶ τοῦ κολάζει. καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν κινεῖται· καὶ ἐπεξέρχεται, ἀντὶ τοῦ ἐπεξεργαστικῶς διηγεῖται. Ἐπεξέρχομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι, καὶ εἰς εὐθύνην καὶ κρίσιν ἄγω, δοτικῇ συντάσσεται. Συνέσιος· ἐπεξελθὼν τοῖς ἐκείνων ἐγκαταλείμμασιν. Ἐπεξῆλθον, ἀντὶ τοῦ κατέφυγον· Ἡρόδοτος. κατὰ δὲ τὸν ἐπάνω πύργον τῆς ῥαχίας τοῦ ὄρεος, ἐπεξῆλθον οἱ ἐπίκουροι καὶ αὐτῶν Σαμίων συχνοί. Ἐπέοικεν· εἴκω, ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα· ἔοικα· καὶ ἐπέοικα. Ἐπέοικε, πρέπον ἐστίν. Ἐπεπαίχειν, ἀντὶ τοῦ ἐνεπαίχθην ὑπερσυντέλικος· ἐπεπέχειν δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπεπέχεισαν. ἐκ τοῦ πέκω τὸ κτενίζω ψιλόν. Ἐπεπαιώνιστο, ἐξύμνητο· ἐπεφήμιστο. Ἐπεπάμεθα, κεκτήμεθα· πάνθ' ὅσα κ' ἐν ζωοῖς ἐπεπάμεθα. Ἐπέπαστο, ἐπεπλήρωτο· ἐκτήσατο. Ἐπεπείθετο, πείθομαι ἐπειθόμην· οὕτως· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἐπεπείθε

τῶν· ἔστι δὲ τῆς ἰώνων, ὁ τοιοῦτος ἀναδιπλασιασμός. οὗτοι γὰρ τὴν κοινὴν ἀκολουθίαν φυλάττοντες, ἔνθα οὐκ ἔστιν ἀναδιπλασιασμοῦ χρεία, ἀναδιπλασιασμὸν ποιοῦνται. Ἐπέπλησεν, ἐκλήρωσεν. Ἐπέπταξα, ἐφώρμησα. Ἐπεπιθόμην, ἐπιθαρρήκειμην. πείθομαι ἐνεστὼς διὰ τῆς ι. παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ἀφ' οὗ μέσος παρακείμενος πέποιθα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπεποίθειν. ἢ ἐκ τοῦ πείθω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπιθον· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἐπέπιθον. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἐπεπίθομεν· καὶ συγκοπῇ ἐπεπίθμεν. γέγονε δὲ κατὰ αἰολικὴν συγκοπήν. ἢ διπλασιασμὸν ἰωνικόν, ἐκ τοῦ ἐπιθόμην δευτέρου ἀορίστου. Ἐπέπηγον, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται τοῦ πεπήγω· ἄλλο δὲ ἀπὸ παρακειμένου τοῦ πέπηγα. εἰς ἐνεστῶτος ἀρχὴν ἀνέβη· συρακουσίων δὲ γλώσσης ἡ λέξις ἐστί· καθὰ καὶ παρ' ἡσιόδῳ τὸ ἐπέφυγον. Ἐπεπήχεον, ἐψόφουν· ἐκρότουν· ἴσως ἀπὸ τοῦ πηκτῶν εἰς. Ἐπήξατο, ἔπαυσεν. Ἐπέπλως, ἐπιπλώω· ὁ μέλλων ἐπιπλώσω· ὁ ἀόριστος ἐπέπλωσα· ἐπέπλωσας· καὶ συγκοπῇ ἐπέπλως. ἢ ἐπέπλως, αὕτη τῆς ἐπέπλωσας. ἢ ἀπὸ τοῦ πλῶμι γίνεται ὡς ἐκ τοῦ δίδωμι τὸ ἐδίδως. ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ ἐπέπλωσας, κατὰ ἀποκοπήν. Ἐπεποίθει· ὅμηρος· οἷς ἐπεποίθει τοῖς τισιν, οὓς εἶχε πιστούς, ἢ τὸ οἷς ἐπίστευε σημαίνει. Ἐπεπολέμωτο, πολεμίως διέκειτο. Ἐπεπόνθει, αὕτη τῆς ἐπεπόνθειν· καὶ ἑωράκει· αὕτη τῆς ἑωράκειν· καὶ ᾔδει αὕτη τῆς ᾔδειν. Ἐπέπτατο, δεύτερος ἀόριστος ἐπτόμην· ὡς τὸ περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμην. ἐξ οὗ καὶ τὸ πτέσθαι παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ ἄλλο καὶ τὸ ἐπιπτέσθαι μημεαίνων. Ἐπέπταρε· ἰστέον ὅτι τὸ πταίρειν καὶ πτάρνυσθαι λέγεται κατὰ παραγωγήν· ὁμοίως τῷ ἄρνυσθαι καὶ τοῖς τοιούτοις. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πτῶ παράγεται τὸ πταίρω κατὰ ὀνοματοποιΐαν ὥσπερ καὶ τὸ πτύρω· ἐπὶ ἵππων. ἐξ οὗ ὁ πτυρμὸς ὥσπερ πταρμὸς ἐκ τοῦ πταίρω. Ἐπέπυστο, ἠκούσει. Ἐπεπολεῖτο, ἐπεπορεύετο. Ἐπήρατος, ἐπιθυμητός· ἐράσμιος· πολυπόθητος. Ἐπηραιώθη, ἐπληθώθη· ἐπηραιώθη, ἐπήρασεν· ἐπλειώθη. Ἐπηρειδόμενος, τῇ βακτηρίᾳ ἐπιβαίνει ὁ ἀσθενῶν· καὶ ἐπηρειδόμενος, ἐπιστηριζόμενος. Ἐπηρείδεται, ἐμπήγνυται· εἰσβαίνει. Ἐπέρεισαν, ἐπεβάρησαν. Ἐπέρεψα, ἐπεσκίασα· ἐπεκόσμησα· ἐπεστέγασα. Ἐπηρτόμει, ἐπεχλεύαζεν· ἔσκωπτεν· ἠρέθιζεν. Ἐπηρήρασθαι, ἐπιστηριχθῆναι. Ἐπηρηρισμένα, ἐποικοδομηθέντα. Ἐπηρησόμενος, ἐρωτήσων· ὁμοίως πευσόμενος· ἐρωτήσων· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐπερίσσευεν, οὐ περιέσσευε λέγεται. Ἐπερόνησε, διέτρησεν. Ἐπέρραξε τὰ στρατεύματα, καὶ ἐπέρραξε πόλεμος· καὶ συνέρρηξεν ἀλλήλοις τὰ στρατεύματα, αὕτη τῆς πολεμικῆς ἐμίγη· λέγουσιν ἀττικοί, αὕτη τοῦ εἰπεῖν συνεκροτήθη πόλεμος. Ἐπέρραξεν, ἐπέπεσε· συνεπλάκη· ὁ δὲ πολλὴν διανύσας ὁδόν, ἄφνω τούτοις ἐπέρραξεν. Ἐπερρῖσαι, φιλοποιῆσαι. Ἐπέρρισεν, ἐφεστιάσατο. Ἐπερρίφην, ἔπεσον. Ἐπερρόθησεν, ἔσεισεν· ἔκραξεν· ὑγίασεν· ἐποίησεν. Ἐπέρροον, ἔθαλπον· ἐκήδευον. Ἐπερρύοντο, ἤλουν· καὶ ἔστιν οἷον μετὰ ῥώμης ἐκινοῦντο· καὶ ἤλουν καὶ ἐπηκολούθουν. Ἐπερρώοντο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ, τὴν τῆς ἀλετρίδος δηλοῖ σπουδαίαν κίνησιν καὶ ῥωμαλέαν. τὸ μέντοι ἀμβρόσιαι χαῖται ἐπερρώοντο, ἅπερ ἐν ἰλιάδι ἐρρέθη, διὰ σεμνότητα. καὶ ἐπερρώοντο παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐρρωμένως ἤλαυνον. Ἐπερρώπτην, ὑπηρέτην. Ἐπερρώσαντο, ἐκινήθησαν· ἐκ τοῦ ῥώω, ῥῶ, τὸ κινῶ καὶ σείω· ὁ μέλλων, ῥώσω· ὁ ἀόριστος ἔρρωσα· ὁ μέσος ἐρρώμην· τὸ τρίτον ἐρρώσαντο, καὶ ἐπερρώσαντο. Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος. αὕτη τῆς ἐπεσείσθησαν· ἰλιάδος α. καὶ ἐπερρώσαντο ποσὶ παρ' ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, ἐπιτεταμένως καὶ ἐρρωμένως, καὶ εὐτόνως ἐχόρευσαν· καὶ ἐφώρμησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἰσχυροποιήσαντο. μάχεται δὲ τὰ παλαιὰ καὶ τὸ ἐπερρώσαντο. Ἐπερσενεῖλεν· ἐπόρθησεν· ἔθαπτεν· ἐκήδευεν. Ἐπέρτερα, μείζω· καὶ ὑψηλότερα. Ἐπερύη, ἐπέβρυσεν· ἀνέβλυσεν. Ἐπέρυσα, ἐπόνησα. Ἐπέρχεται, τὸ ὡς πολέμιός τις ἐπί τινα ἔρχεται. ἐπέρχεται, τὸ παρίσταται καὶ ἐπὶ νοῦν ἔρχεται· οἷον ἐπέρχεταί μοι εἰπεῖν· καὶ ἐπέρχεται τὸ δεύτερον ἔρχεται· ἐπέρχεται τὸ διέρχεται καὶ ἀναγινώσκει τὸ βιβλίον· ἢ λόγον ἐπέρχεται, καὶ πορεύεται· ἢ στέλλεται· ὡς τὸ μῆκος ὁδοῦ τοσόνδε ἐπέρχεται. Ἐπερωτῶσε, αἰτιατική. Ἐπέρω, τὸ ἐρωτῶ· καὶ ἐπερόμενος, ἐρωτώμενος. Ἐπέσαξεν, ἔστρωσεν· ἐπεφόρτισεν. Ἐπέσβη, ἐπεισῆλθεν. Ἐπεσβολίαις, λοιδορίαις· παρὰ τὸ ἔπεσι βάλλειν, καὶ φλυαρίαις. Ἐπέσσευεν, ἐπανέτεινεν· τοῖς δὲ ἐπέσσευε φόβον· ὡς αὐτίκα τεθνήξοντας. Ἕσπεσεν, ἠκολούθησεν. Ἐπεσημηνάμην, ἐξεπλάγημεν· ἐθαυμάσαμεν. τίς οὐκ ἂν ἐπισημήναιτο· καὶ θαυμάσαιτο τὸν προειρημένον ἐπὶ τούτοις ἡγεμόνα. Ἐπεσβόλον, τουτέστιν ἔπεσιν ὡς βέλεσι βάλλοντα· ἤγουν τὸν βλάσφημον· βάλλοντα ταῖς φήμαις. Ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν. Ἐπέσθων, ἐπεσθίων· εὐωχούμενος τὴν ἄλλην εὔδημος. Ἔπεσι, λόγοις· λέξεσιν. Ἐπέσκαζον, ἐχώλευεν. Ἐπεσκεμμένως, συνετῶς. Ἐπεσκέψαντο, ἐπέβλεψαν· ἐφεῖδον. Ἐπεσκήψατο, αὕτη τῆς ἀνεκάλεσε ψευδομαρτυριῶν. σπανιάκις δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσαι φόνου ἐνεργητικῶς, αὕτη τῆς ἐνετείλατο· ἢ προεφασίσατο. ἔστι καὶ ἐπισκηψάμενον, ἐπιβαρήσαντα. καὶ ἐπισκήψασθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι καὶ ἐπισημειώσασθαι. τὸ δὲ ἐπισκήπτω, αὕτη τοῦ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω· καὶ οἷον ἐξορκίζω. Ἐπεσκήψατο, αὕτη τῆς ἐνεκάλεσεν· ἔβλαψεν. Ἐπέσκηψεν, ἐπέπληξεν. Ἔπεσεν, δεύτερος ἀόριστος· παρέβη τὸν κανόνα· λέγοντα τὸν δεύτερον ἀόριστον, ὀφείλειν ἔχειν τὸ σύμφωνον τοῦ μέσου παρακειμένου. Ἐπέσπερχεν, αὕτη τῆς διήγειρε καὶ παρέθηγεν, ὃς δὴ μάλιστα ἐπέσπερχεν ἄλλον. Ἔπεσπον· ὅτι δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἐνεργητικός, ἐξ οὗ ἀπαρέμφατον ἐπισπεῖν, καὶ μετοχὴ ἐπισπών· ἐπισπόντος· καὶ μέσος ἀόριστος δεύτερος ἐπισπόμενος. πολλαχοῦ τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως διάδηλόν ἐστιν. Ἐπέσσυον, μεθ' ὁρμῆς ὑπέστρεφον. Ἐπεσσύοντο, αὕτη τῆς ἐπηκολούθουν· ἐφώρμων. ἐκ τοῦ σῶ γίνεται σεύω· ὁ παθητικὸς σεύομαι· ὅθεν ἐπεσεύοντο. ἢ ἐπεσσεύοντο· ἐκ τοῦ σεύω ποιητικοῦ· ἐπεσσεύοντο κοινόν· ἤτοι ἐθορύβουν· ὥρμων. ταῦτα δηλοῖ σύντονον καὶ θορυβώδη. οὐχ ἁπλῶς κίνησιν, ὡς νεῖσθαι καὶ πορεύεσθαι. ἢ ἐπεσσύοντο λαοὶ παρ' ὁμήρῳ, ἐπεσσύοντο κοινόν· ὃ δηλοῖ τὸ ἐπορμῶντο ἐθορύβουν· ὥρμων γάρ. ταῦτα δηλοῖ σύντονον καὶ θορυβώδη. οὐχ ἁπλῶς κίνησιν· ὡς τὸ νεῖσθαι, καὶ πορεύεσθαι, καὶ τὰ τοιαῦτα. λέγεται μὲν οὖν τὸ ἐπεσσύοντο, ἐπί τινων ἀκολουθούντων, καὶ θόρυβον ἐμποιούντων, ἢ πλήθει, ἢ συντόνῳ τινὶ κινήσει. ἀπὸ δὲ τούτου λέγεται ἔστιν ὅτι, καὶ αὐτὴ τοῦ ἐδίωκον. ἐνίοτε δὲ ἐν τούτῳ ἡ ἐπί, οὐκ ἀκολούθησιν δηλοῖ, ἀλλὰ κίνησιν ἁπλῶς ἐπί τι· ὡς ἐν τῷ νῆας ἐπεσσύοντο· αὕτη τῆς ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ ταραχῆς ἔτρεχον. πλεονάζει δὲ ἐν ἄλλοις, τὸ σ αἰολικῶς· ὡς ἐν τῷ πελιασσαίνειν καὶ ἀποσσεύειν. Ἐπέσσυθον, ἐπελέκων· ἐπελέπιζον. Ἐπέσσον, ἐπίβλιζον· ἐδαπάνιζον. Ἐπεσσύμενον, πορευόμενον· προθυμούμενον.

Ἐπεσσυμένος, ἐπελθὼν, ἐπορούσας, ἐφορμήσας. Ἐπέσσυται, ἐφορμᾶται. Ἐπέσσυτο, ὁρμᾷ, ἐπῆλθεν. ἢ ἐπέσσυτο, ἐκ τοῦ σεύω. ὁ δὲ μέλλων σεύσω. ὁ παρακείμενος σέσευκα. ὁ παθητικὸς, σέσυμαι, σέσυσαι, σέσυται, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ τοῦ ε, ἔσσυτο. ἀντὶ τοῦ ἐφορμεῖται, ἐπιθυμεῖ. Ἐπεστάτει, ἐπέβλεπεν. καὶ ἐπεστάτει, ἦρχεν. ἡγεμόνα δὲ Ξενοφῶν Ἰωάννην Κλέαρχον καταμαθεῖν, ὡς ἐπεστάτει. Ἐπεστενάοντο, ἐπέστενον, καὶ ἤχουν. Ἐπεστέψαντο, ἐστεφάνωσαν. πλήρει, ἐποίησαν. ἐπλήρωσαν. Ἐπέστη τοῦ ἔργου, ἀντὶ τοῦ ἐπιστάτης γέγονε τοῦ ἔργου. Ἡρόδοτος. πρὸς σαῦ δ᾽ ἐπέστησαν τοῦ ἔργου. καὶ ἐπέστη τῷ ἔργῳ, ἀντὶ τοῦ γνήσιον ἐστὶ τοῦ ἔργου. Ἐπέστησε. καὶ ἐπιστάσεως ἄξιον τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἠπόρησε. καὶ ἀπορίας ἄξιον τὸ πρᾶγμα. οὔπω χρωμένων τῶν στωικῶν φιλοσόφων. πολλάκις ἀκήκοα. εἰ δὲ καὶ ἀρχαίως ἢ δοκίμως, ἄξιον ἐπισκέψεως. Φρύνιχος. Ἔπεστιν, ἀντὶ τοῦ ἐξουσία ἐστί. συντάσσεται δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς ἀπαρέμφατον. ἔπεστί μοι εἰπεῖν τόδε. ἀντὶ τοῦ ἐπ᾽ ἐμοί ἐστι τὸ εἰπεῖν, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. τὰ ἐπόντα ἐπὶ τοῦ πίνακος. Ἐπέστιν, ἐπέτυχεν. Ἐπεστιασώμεθα, εὐχώμεθα. Ἐπέστι μοι, βούλομαι. θέλω. δύναμαι. ἢ ἐπίκειταί μοι. Ἐπέστιος, ἀντὶ τοῦ ἔνοικος λέγουσιν οἱ Ἴωνες. Ἐπεστραμμένως λέγουσι, καὶ ἐπιστρεφῶς. ὥσπερ ἐπισταμένως, καὶ εἰδότως. Αἰσχίνης. καὶ μάλα εἰδότως, διδάξας ἤδη ταῦτα. Ἐπεστρατεύσατο, σφοδρῶς ἐπῆλθε τοῖς ἡμετέροις μαχέσσος σώμασιν. Ἀριστοφάνης. ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο. Ἐπεστράτευσαν, ἐπολέμησαν. Ἐπεστράφην, καὶ ἀπεστράφην, διαφέρει. ἐπεστράφην μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐπέστρεψα. καὶ πρός τι ἐστράφην. ἀπεστράφην δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπεστάλην, καὶ ὑπεχώρησα. ἐπιστρέφω οὖν ἔσω, ἀμεταβάτως. καὶ ἐπιστρέφω ἕτερον. ἤγουν ἐπανορθοῦμαι, καὶ ἐπανάγω εἰς τὸ ὀρθόν. Ἐπεστόχαζεν, ἐπένευεν. ἐπεγήθει. ἐπέχαιρεν. Ἐπεσφάλακεν, οἱ μὲν ἐπεσπάσθη. οἱ δὲ ἐσφάλη. ἢ παρὰ καιρὸν ἀτροφήσαν, ἐμαράνθη. Ἐπεσχαρόφιν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐσχάρα. Ὅμηρος Ὀδυσσείας ε. πῦρ μὲν ἐπεσχαρόφιν μέγα καίετο. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἐσχάρα ἐν τῇ ἑστίᾳ. Ἕπεται, οἱ θεράποντες. παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ἕπεται δὲ, τὸ ἀκολουθεῖ. Ἕπεται, ἀκολουθεῖ. Ἕπεταί μοι, καὶ ἕπεται μεθ᾽ ἡμῶν. τὸ μὲν πρῶτον καὶ τῷ Τυφλῷ δῆλον. τὸ δὲ δεύτερον, εὕροις ἂν παρὰ τῷ Λουκιανῷ. ἕπεταί μοι σιγᾶν. Ἐπέταξεν, ἐνετείλατο. Ἐπετείλατο Ἀθηνᾶ, ἀντὶ τοῦ ἐνετείλατο. ἐπέτρεψεν. Ἐπέτειον, ἔποικον κατάλυμα. ἢ ἐπέτειον, τὸ ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους. ἐπέτος γὰρ δεῖ λέγειν τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν. οὐ διὰ τοῦ φ ἐφέτος. Ἐπέτειος καρπὸς, ὁ κατ᾽ ἔτος. καὶ ἐπέτειος λεχθεὶν ἐπὶ ἀνθρώπου, ψόγον ἔχει. δηλοῖ γὰρ τὸν ἀμετάβολον καὶ οὐ διηνεκῆ τὰ εἰς φιλίαν. ἀλλ᾽ ὡς εἰπεῖν κατ᾽ ἔτος ἢ ἐξ ἔτους εἰς ἔτος μεταβαλλόμενον. οὐ χείρων πάνυ ὁ ἐφημέριος. Ἐπέτελλεν, ἐνετέλλετο. Ἐπετέλλετο, παρήγγειλε, παρετίθετο. Ἐπετίμετο, παρήγγειλεν. ἐπετίμησεν. Ἐπετίτακτο, ἐν τάξει ἢ ὄπισθεν ἠκολούθει. Ἐπετήδευσεν, ἐμηχανήσατο, ἐσπούδασεν. Ἐπέτηξεν, ἐλέαινε. λεῖον ἐποίησεν. ὡς τὸ, Δελτίον δίπτυχον λαβὼν, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐπέτηξεν. Ἐπετήσιος, ὁ καὶ αὐτὸς ἐπιεικτανὸς καὶ διηνεκὴς, καὶ ἐξαρκῶν εἰς ὅλον ἔτος. καὶ ὡς ὁ ποιητὴς ἡρμήνευσεν, ὅς οὔ ποτ᾽ ἀπόλλυται οὐδ᾽ ἀπολείπει, τουτέστιν οὔθ᾽ ὑπό τινος πάθους φθείρεται, οὐδὲ μὴν δαπανώμενος ἀπολείπει. ἀλλὰ παραμένει ἐξ ἔτους εἰς ἔτος. Ἐπέτια θύη λέγει ὁ Ἀπολλώνιος, τὰς ἐνιαυσιαίους θυσίας. Ἐπετίλησεν, ἐξεκένωσεν. Ἀριστοφάνης. ἐπετίλησε συχνὴν τὴν κόπρον. Ἐπετίμα, ἐπηύξει τὴν τιμήν. οἱ δὲ κερδαίνειν οἰόμενοι, ἐπετίμων ὡς λιμώττοντι τὸν σῖτον. Ἐπετιμήσαντο, τιμωρίαν ἐπέθηκεν. Ἐπέτης ἀκόλουθος. παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἔπετον. ὡς τὸ ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα. ὅ ἐστιν, ἐνεργεῖτε, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀμφέπετε. Ἐπετόξαζον οἱ Ἀχαιοί. καὶ οὐ μόνον τοξεύοντες ἰοῖς ἔβαλλον τιτρωσκόμενοι, ἀλλὰ καὶ λάεσσιν ὅ ἐστι λίθοις, παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἐπέτρεψεν, ἐπέτρεπεν. ὑπεχώρει. Ἐπέτριψαν, ἦραν. Ἐπέτυχον, ἐπὶ καλοῦ μόνον λέγεται. ἀπέτυχον δὲ, τὸ ἐναντίον. Ἐπεῦ, ἕπου. ἀκολούθει. Ἐπευθόμεθα, ἠκούομεν. Ἐπευκτὴ, ἐπιθυμητή. εὐχῆς ἀξία. Ἐπ᾽ εὐλογίαις, μετὰ δαψιλείας, καὶ ἁδρότητος. ὁ σπείρων ἐπ᾽ εὐλογίαις. Ἐπευναταί, οἱ συγκοιμηταί. Ἐπ᾽ εὐνάων, ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν. Ἐπεύξαντο, ἐκαυχήσαντο. Ἐπ᾽ εὐρέα, ἐπὶ τὰ πλατέα. Ἐπ᾽ Εὐρυγύῃ, ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν, ἐν τῷ Κεραμεικῷ. καὶ Ἡσίοδος. Εὐρυγύης δ᾽ ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων. Ἐπεύχεο, καυχοῦ. Ἐπεύχομαι, ἐπὶ εὐχῆς. ἀπεύχομαι δὲ, τὸ ἀπαγορεύω. κατεύχομαι δὲ, τὸ καταρῶμαι. Ἐπευωνίζων, κερδαίνων. Ἐπεφάνη. διὰ τοῦ εἶπεν ἐπεφάνη. ἵνα τὴν ἄναρχον ὕπαρξιν μηνύσῃ. οὐ γὰρ εἶπεν ἐφάνη, ἀρχὴν δηλοῦν εἶναι τοῦ ἀεὶ ὄντος. Παῦλος ὁ ἀπόστολος. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἡ σωτήριος. ἐπειδὴ ὤν, ἐφάνη. Ἐπευφήμησαν, παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐβόησαν καὶ μετ᾽ εὐφημίας συγκατέθεντο καὶ ἐπῄνεσαν. Ἔπεφνεν, ἐκ τοῦ φένω συγκοπῇ, φνῶ. καὶ διπλασιασμῷ πεφνῶ, συζυγίας πρώτης τῶν περισπωμένων. ἢ φένω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφενον. διπλασιασμῷ, ἐπέφενον. καὶ συγκοπῇ, ἔπεφνον. Ἔπεφνον, παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω, γίνεται φένω διὰ τοῦ ε. καὶ ὁ ἀόριστος, ἔφενον. καὶ ἐπέφενον. ἐπενθέσει τοῦ πε. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔπεφνον. Ἐπεφόρησεν, ἐπεσώρευσεν. Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. Ἐπέφραδον, ἀπὸ τοῦ φράζω. μέλλων φράσω. ἀόριστος ἔφρασα. ὁ δεύτερος ἔφραδον, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἰωνικῶς, ἐπέφραδον. Ἐπέφραδεν, ἐδήλωσε. διεσάφησε. καὶ ἐπέφραδον, εἶπον. Ἐπέφρασαν, διεσήμαναν. εἶπον. Ἐπεφράσατο, ἐθεώρησεν. Ἐπευφήμησεν, ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν. Ἐπέφησαν, ἔφηκαν. Ἐπέφλυσεν, βλαστῆσαι ἐποίησεν. Ἐπέφυ, ἐκράτησεν. ἀλλὰ τὸ δὴ λεγόμενον, ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν ἐπέφυ. Ἐπεφύκει, πλειστάκι. Ἐπέφυκον, παρατατικὸς ἐκ τοῦ πεφύκω. πεφύκω δὲ, ἐκ τοῦ πέφυκα παρακειμένου παρ᾽ Ἡσιόδῳ. Ἐπέφυκον ἀπὸ τοῦ φύω. φύσω. πέφυκα. γίνεται ἕτερος ἐνεστὼς πεφύκω. Ἐπεφύλαττεν, ἐπετήρει. Ἐπεφύοντο, ἐπήρχοντο. Ἐπεφωρᾶτο, ἐφανεροῦτο. εὑρίσκετο. ἠλέγχετο. Ἐπεφώρησεν, ἐπεσώρευσεν. ὅσους ἄνωθεν ἐπεφώρησε τῶν λίθων. Ἔπεχε, ἐπίκεισο. ἐπίμενε. φύλασσε. οὕτω Πλάτων. περὶ δὲ τῶν ἀδήλων ἐπέχει. Ἐπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα τῷ Διονύσῳ. ἤγουν ὑποκείμενα ἔχει. καὶ ἐπέχει τις τινὶ τὴν δίκην, ἤγουν ὑποκείμενον ἑαυτὸν ἔχει εἰς δίκην. ὁ γὰρ ἐνίοτε μὲν πεπλεσμένην ἔχει τὴν σύνταξιν. οἷον ὑπέχω σοι δίκην. ἐνίοτε δὲ ἁπλῆν. οἷον ὑπέχω δίκην, ὅτε ἐξ ἀνάγκης ἡ δοτικὴ συνυπακούεται. Ἐπέχειν ἐστὶν, ὅτι καὶ Ἑβραῖοι δηλοῖ. δαιμονίη, τί μοι ἐπέχεις; ὅ γάρ ἐστι κατ᾽ ἐμοῦ ἔχεις. ὁμοίως ἐν τῷ ἐπὶ

ξ̃τος ὁ κατὰ ῥήσεων ἄξιος· ἢ ἐπέχειν παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐν ὀδυσσείας φ· ἀντίνοος δὲ τ᾽ ἐπεῖχεν· ἔστι νῦν ἐπέχειν, τὸ ἐν τῷ τι-
ως ἀργεῖν καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ· ἐκ τούτου δὲ ὕστερον καὶ οἱ ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι ὠνομάσθησαν· καὶ ἐπέχειν, τὸ ἐπιλαμ-
βάνειν ἐπί τινος καὶ χώρας· ὡς καὶ ἀριστοφάνης· ὦ νεφέλη ἐς κορυμβα· ἢ νῦν ἐπέχεις τὴν ἑλλάδα καὶ παρὰ σαυτῷ· καὶ
τὴν χώραν ἣν ἐπέχουσιν οἱ πολέμιοι· ἐπέχειν καὶ τὸ κωλύειν καὶ διείργειν, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ· οἷον ἐπέχωσε τῆς ὁρ-
μῆς, καὶ ἐπέχωσε τῆς ὁδοῦ· ἐπέχειν ἀμεταβάτως, καὶ τὸ ὁρμώμενόν τινα, εἶτ᾽ ἐξαίφνης ἵστασθαι· Ἐπεχείρει, ἐπε-
τείρετο, ἐπεζήτουν, τὰ ἄλλα· Ἐπεχείρεον, ἐπείθεσαν· ἐπεχείρουν· Ἐπέχεις παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ω· ἀντὶ τοῦ κα-
τὰ ἐμοῦ ἔχεις· ἐναντιότητα γὰρ ποτὲ καὶ ἡ ἐπὶ πρόθεσις δηλοῖ· ὡς ἐν τῷ ἑπτὰ ἐπὶ θήβας, ἤγουν κατὰ θηβῶν· καὶ ἐν τῷ ἐπι-
χαίρειν, ἤγουν κατά τινος χαίρειν ἐχθρωδῶς, καὶ ἐν τῷ ἐπιβόηθος· ὁμοχθηρὰν ἔχων φήμην· καθ᾽ οὗ δηλαδὴ βοαὶ γίνονται·
ὃν ἐπίβωτον ἀνακρέων φησίν· οὐ ἑταῖρος ὁ διαβόητος· ὡς ἐπ᾽ ἀρετῇ ἐγνωσμένος· ὁμοία δὲ ἐναντιότης τῷ ἐπιβοήτῳ, καὶ
ἐν τῷ ἐπάρατος· ὃ κεῖται παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ ἐν τῷ ἐπάρατος καθ᾽ οὗ ἀραὶ γίνονται· καὶ ἐν τῷ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ· καὶ παρ᾽ εὐ-
ριπίδῃ, ἥκεις ἐφ᾽ ἡμᾶς· καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ τοιοῦτον ἐπέχειν, πρὸς τὸ ἀνέχειν· δηλοῖ δὲ ποτὲ ἡ λέξις καὶ τὸ προσέχειν· καὶ
ἄλλως δὲ, κατὰ στοχασμὸν σημαίνει, ὁμοίως τῷ ἐπέχε σκοπῷ τόξον· ἡρόδοτος δὲ διαλελυμένως φησίν ἐπὶ σφίσιν ἔχοντες
τοὺς αἰγινήτας· ἤγουν ἐπέχοντας· κεῖται δὲ παρ᾽ αὐτῷ καὶ τὸ ἐπὶ νάξον ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ πέρσαι· ὡς εἴ τις εἴποι σκο-
πὸν εἶχον κατὰ τῆς νάξου στρατεύεσθαι· δηλοῖ δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις, ἐναντιότητα ὡς ἐν τῷ ἐπίρρητος· ἔστι γὰρ ἐπίρρητος καθ᾽
οὗ ῥηθῆναι πολλὰ ἔξεστιν· ἵνα ᾖ, ὁ ἐπίρρητος, ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβοήτῳ καὶ τῷ ἐπιφάτῳ τοῖς προσεχῶς γεγραμμένοις· τὸ μὲν ἐπιρ-
ρήδην ἐπίρρημα, παρὰ τῷ ἀράτῳ· οἷον ἑπτὰ δ᾽ ἐκεῖναι ἤγουν αἱ πλειάδες ἐπιρρήδην καλέονται· οὐ τοιοῦτόν τι δηλοῖ, ἀλλ᾽
ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ῥητῶς· καὶ ὀνομαστικῶς· ἐναντιότητος δὲ σημασίαν ἔχει ἡ ἐπὶ πρόθεσις ὡς ἐν τῷ θεοὶ ἐπίλειον ἐπαράς·
ἤγουν κατάρας αἵ εἰσιν ἀραὶ κατά τινος· καὶ τὸ ἐπιτρίβειν δὲ καὶ ὁ ἐκ τούτου ἐπίτριπτος, οὐκ ἀπέοικε τῶν τοιούτων·
οἱ δὲ λεγόμενοι σκεπτικοὶ φιλόσοφοι, ἐπέχειν φασὶ τὸ ἐπικρατεῖν τὴν διαλεκτικὴν ἀπόφασιν, καὶ μὴ ἐθέλειν κα-
ταφῆσαι, ἢ ἀποφῆσαι, περὶ τῶν προκειμένων εἰς διάλεξιν· ὅθεν ἐφεκτικοὶ ἐλέγοντο· ὅτι δὲ τὸ ἔχειν ἁπάσαις ταῖς προ-
θέσεσι προσιὸν λόγῳ συνθέσεως διαφόρους προΐεται σημασίας, δῆλον ἔξεστι τοῖς ἐφοδεύουσι τεχνικῶς· οἱ δὲ ἴσασι καὶ
ὅτι μόνον τῶν ἄλλων ἡ ἀμφὶ πρόθεσις ἐν μὲν τούτῳ ἐνεστῶτι τρέπει τὸ δασὺ εἰς ψιλόν· ἀμπέχω γὰρ φαμὲν διὰ τὸ κα-
κόφωνον· τοῦ ἀμφέχω· οἷς τὰ δασέα παραλλήζεται, καθὰ καὶ ἐν τῷ ἀμπεχόνη καὶ ἀμπίσχομαι· ἐν μέντοι τῷ ἀμφέξω
ἤγουν ἐνδύσομαι, λείψαντος τοῦ θεματικοῦ δασέος, ἀποκαθίσταται ἡ πρόθεσις ἀναγκαίως, εἰς τὸ οἰκεῖον δασύ·
Ἐπέχερον, ἀκόλουθον· Ἐπέχεσθαι, τὸ κωλύεσθαι παθητικῶς· Ἐπέχθη, ἐκτινάχθη· ἐκάρη· Ἐπεχθισμένου, βά-
ρος βαστάζοντος· Ἐπέχοντες, κρατοῦντες· Ἐπεχωρίαζεν, ἐπεδήμει· Ἐπέχραον, ἀντὶ τοῦ ἐνεχρώσαντο· ἐπέσε-
σον ἐβάρυναν· ἐκ τούτου καὶ τὸ χραῦσαι πλεονασμῷ τοῦ υ· ἤδη δὲ ὁ ζαχρηὴς ἐκ τούτου παρ᾽ ἡροδότῳ· καὶ τὸ ἐνέχραεν ἐς
τὸ πρόσωπον τὸ σκήπτρος, ἤγουν ἔπληξε τῷ σκήπτρῳ· καὶ ἐπέχραον, ἐπέθεντο· ὥρμησαν· ἀθρόοι ἐπέστησαν· Ἐπέχραον
τὸ, ἐπεβάρησαν· ἐπῆλθον· Ἐπέχω, τὸ κωλύω· καὶ τὸ ἐπί τινι ἔχω, καὶ ἐφίστημι· λουκιανὸς ἐν τῷ τοῦ ἀλεξάνδρου βίῳ·
ἀλλ᾽ ἀεὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχει τὸν νοῦν· Ἐπεχώρησεν, ἀντὶ τοῦ συνεχώρησεν· ἀρριανός· ἐπεχωρήθη καὶ τὰ ὅμοια· Ἐπέ-
χωσε μαινόμενον, καὶ μαίνεσθαι· καὶ ἵνα μὴ μαίνῃ· Ἐπέων, λέξεων· λόγων· Ἐπιβλής· ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μο-
χλός· Ἐπιβολὴν ἔχων, δεσπόζων· Ἐπιβολία, καὶ συμβολία· διὰ τοῦ η· ἀπολλώνιος· ἀριστῆες δὲ συμβολίην κεχά-
ροντο· ἀντὶ τῆς συντυχίας· ὑπαντήσεως· Ἐπήβολος, οὐ ποιητικὴ λέξις, ἀλλ᾽ ἀττικὴ κατὰ τοὺς παλαιούς· ἀρχίππος· ἐγενό-
μην χρημάτων ἐπίβολος· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἡ λέξις ἠμέληται· γίνεται δὲ παρὰ τὸ βάλλειν τὸ τυγχάνειν σκοποῦ·
βόλος· ἢ βόλος καὶ ἐπίβολος, ὁ ἐπιτυχής· ἕτεροι δέ φασιν οὕτω· ἐπήβολος ἐπιτυχής· ἐγκρατής· ἀπὸ τῆς βουλῆς· ἢ
βολῆς· καὶ τοῦ βάλλειν· πορφύριος ἀπὸ τοῦ ἐπιτυχεῖν· βάλλειν, οὐ μόνον ἐπήβολος παρῆχθαι δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ ὁ βελτί-
ων· ἔτι καὶ ἀβέλτερος· ὁ ἀνόητος· Ἄλλως· Ἐπήβολός ἐστ᾽ ἀλεωρή παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐπιτυχὴς καὶ κυρία· ἐπι-
τυχὴ τῶν κακῶν, ἢ ἀντὶ τοῦ δεσπόζουσα, καὶ συμφέρουσα· καὶ ἐπήβολος, ἐπιτευκτικὸς· ἐπιτυχής· ἐγκρατής· ἀπὸ τῆς
βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν· ὃ σημαίνει τὸν τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ· Ἐπήβολος, ἀσφαλής· οὕτω καὶ ἀμερίας ἀπέδω-
κεν, ἐν ταῖς γλώσσαις· Ἐπήγαγεν, ἐπήνεγκεν· Ἐπήγαγον, ἐπηγαγόμην εἰς τὸ πεῖσαι· Ἐπηγάγετο, προσωκει-
ώσατο· ἴδιον ἐποιήσατο· τοὺς δὲ οἰκήτορας τῆς πόλεως μηδὲν βίαιον δράσας, ἐπηγάγετο· Ἐπηγανίδες, ἐπινύγματα·
Ἐπήγγειλα, παρήγγειλα· καὶ εἰς τὸ πάρτην ἥκειν ἐπήγγειλα· Ἐπηγγείλατο, ἀντὶ τοῦ ὑπεσχέθη· καὶ ἐπαγγελία,
ἡ ὑπόσχεσις· ἀπήγγειλεν ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ᾔτησεν· Ἐπήγγελλεν, ἀντὶ τοῦ προσέταττεν· ὁ δὲ μίνως πανταχό-
σε ἔπεμπε, καὶ πολλαῖς ξενίαις ἐπήγγελλεν· ἀντὶ τοῦ ἐνετέλλετο· Ἐπηγγελλόμην, παρεκάλουν· ἐπέστελλον· σο-
φοκλῆς ἠλέκτρᾳ· Ἐπήγετο, ἐπεφέρετο· Ἐπηγκενίδες, σανίδες ἐκ πρώρας εἰς πρύμναν τεταμέναι, καὶ ἐπενηνεγ-
μέναι· ὅθεν καὶ ἐτυμολογεῖται· παρὰ γὰρ τὸ ἐπενεγκεῖν, ἐπεγκενίς· καὶ κατὰ ἔκτασιν, ἐπηγκενίς· Ἐπηγκυλημέ-
να· τὰ κεκαμμένα ξύλα εἰς χρῆσιν ὅπλων· Ἐπηγμένως, κατεσπουδαζόντως· Ἐπηγορίαν, ὀνομασίαν· ἢ ἐπηγορία,
καὶ κατηγορία, ἀντὶ τοῦ μέμψις· καὶ λοιδορία· Ἐπήει, ἐπήρχετο· Ἐπήει μοι, ἐπήρχετό μοι· Ἐπηεθανίς, λεπτὸν
πρόβατον· Ἐπήεσαν, ἐπήρχοντο· Ἐπηετανὸν γάλα, τὸ πολὺ καὶ ἐφ᾽ ὅλον ἔτος λέγεται· ἢ ἐπηετανὸν, ἐν τῷ ἐπηετα-
νὸν γάλα θῆσθαι κυριολεκτεῖται· δηλοῖ γὰρ τὸ, ἐν ὅλῳ τῷ ἔτει· καὶ κομιδῇ ἐπηέτανος, ἡ ἅπαξ πολλὴ λέγεται· Ἐπη-
ετανοὶ τρίχες παρ᾽ ἡσιόδῳ, αἱ δασεῖαι· καὶ οὐ διαλείπουσαι· καὶ ἐπηετανὸν κομέουσαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς, καὶ ἐκ πολ-
λοῦ τρέφουσαι· ἢ τὸ διηνεκές, ἐπὶ χρόνου· Ἐπηετανός, αὐτάρκης· παρὰ τὸ ἔτος, ἐτανός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἐπηετα-
νός· Ἐπηετάων, ἀδιαλείπτων· Ἐπηθρηκυῖα, ἰδοῦσα· ἀπὸ τοῦ ἀθρῶ τὸ βλέπω· Ἐπηΐα, ἐπιστία· Ἐπήϊξας, ἐφώρμη-
σας· Ἐπήϊσεν, ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο· Ἐπήκοοι, κριταί· καὶ οἱ μάρτυρες· καὶ οἱ δικάζοντες· Ἐπήκοος ἀφροδίτη, ἐν καρχηδο-
νίᾳ· Ἐπικουρία, βοήθεια· συμμαχία· Ἐπήκρισεν, ἐπ᾽ ἄκρων ἤγαγε· τέλος ἐπέθηκεν· Ἐπήκτο, ἐπηκολούθει·

Ἐπηκτρὶ, ἢ εὔπηκτον μέγαρον, τὸ εὐπαγές. κεκύρωται γὰρ ἐπὶ τούτου τὸ λέγεσθαι τὸ πήσσειν. ὅθεν καὶ ὁ πάγιος, καὶ ἀπαγής, καὶ παγὶς ἡ πεπηγυῖα πρὸς θύραν. ἢ περὶ ἣν πέπηγε τὸ θυραθέν. καὶ πάγος ὅ, τι ἐπὶ ὀξύτητος ὀρεινῆς καὶ ὁ κατὰ τὴν ἐν Ὀδυσσείᾳ πυγυλίδα. καὶ ἐπίπαγος, ἐν ὀσπρίοις. καὶ ὕδατα δὲ κατὰ τεῖχος ἐκεῖθεν παγῆναι λέγεται. πέπηγε δ. τις δὲ, ὅσα καὶ στείλη τις πήγνυται. καὶ ναῦς κατὰ ναυπηγίαν. ἢ καὶ πρωτοπαγής ποτι. ἔστι δὲ καὶ πηκτὸν ἄροτρον. ἤρτηται δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος ἡ ναύπακτος. καὶ τὸ πακτοῦν. ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι. οὗ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν τῷ καὶ δῶμα πάκτου. ἤγουν σύγκλειε ἀσφαλῶς. καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ κἀπακτώσαμέν γε. ἤγουν καὶ ἐπακτώσαμεν. Ἐπήλεψεν, ἐπῆρεν. ἐκίνησεν. Ἔπηλαν, ἀντὶ τοῦ ἐκλήρωσαν. ἐκ τοῦ πάλλω παλῶ, ἔπηλα. Ἐπῆλθεν. ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθε θεοῖς Ἥρα. ἀντὶ τοῦ ἐπεδήμησεν. ἐπέστη. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἐχθρῶδες οἴδασι ῥῆμα τὸ ἐπελθεῖν, ταυτὸν ὂν τῷ κατά τινος ἐλθεῖν. δηλοῖ δέ ποτε καὶ ἀρέσκειν τινα. οἷον ἐπῆλθέ μοι τόδε εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ ἔδοξέ μοι. Ἐπηλήθισεν, ἠλήθυσεν. Ἐπῆλθε, κατέλαβεν. Ἐπῆλθέ μοι, ἦλθέ μοι. Ἐπηλίνδητο, ἐκεκάλυπτο. Ἔπηλις, ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία. καὶ τὸ πῶμα τῆς λάρνακος, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. κατὰ δὲ τὸν Σοφοκλῆν ἡ αὐτὴ καὶ ἔφηλις κοινῶς. ὡς ἀπὸ τοῦ ἥλου. Ἐπήλπιζον, ἠλπιδοφόρουν. Ἐπηλύγαιον, ἐπιφανές. σκοτεινόν. Ἐπηλυγάς, ἐπίπροσθεν. Ἐπηλυγασάμενος, σκεπάσας. καλύψας. λύγη γὰρ ἡ σκιά. Ἐπηλυγήσασθαι, καὶ ἐπηλυγίζονται, ἐπισκιάζονται. ἐπικρύπτονται. λύγην γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκιάν. ἢ τὴν σκοτίαν τὴν καὶ ἠλύγην, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η λέγουσιν. Ἐπήλυδες, οἱ ξένοι καὶ οἱ ἀκόλουθοι. Ἐπήλυθεν, Ὅμηρος αἰτιατικῇ συνέταξεν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον δοτικῇ. Ἐπήλυθεν, ἐπῆλθεν. Ἔπηλυς, ὁ ξένος. ὁ νεωστὶ ἐλθὼν ἀπὸ ξένης. ἀπὸ τῆς ἠλύσεως. ὃ σημαίνει τὴν ἔλευσιν. Ἐπηλυσία, ἐπῳδὴ φαρμακῶν. ἢ ἔφοδός τινος. Ἐπήλυσιν, ἄφιξιν. ἐπέλευσιν, ἐκπέμψῃ μὴ πτερύγων τρομέοι τις ἐπήλυσιν. καὶ ἡ ἐπιδρομή. ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο φώριον. ἤγουν ληστρικήν. Ἐπήλυτος, πάροικος. ἔποικος. Ἐπ' ἤματι, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὡς τὸ, ἐπ' ἤματι σχεδόν τι ἐδάκρυσεν. Ἐπ' ἤματος, τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ποιῆσαί τι. Ἐπήμηναν, ἔβλαψαν. ἀπὸ τοῦ πημαίνω τὸ βλάπτω. Ἐπημοιβοί, ἐπηλλαγμένοι. ὥστε τὸν μὲν ἔνθεν, τὸν δὲ ἔνθεν ἐφέλκεσθαι. ὅ ἐστι, μετὰ τὸν ἕνα, ὁ ἕτερος. καὶ ἐπημοιβοί, διπλοῖ. παράλληλοι, ἀλλασσόμενοι. Ἐπημύει, ἐπικατακλᾷ. ἐπιστενάζει. Ἐπήμυνον, ἐπεβοήθουν. Ἐπημύω, τὸ καμμύω. Ἐπὴν, ταυτόν ἐστι τῷ ἐπάν. καὶ ἐπειδάν. καὶ ἐπεὶ ἄν. Ἐπὴν, ἐπειδάν. Ἐπηνέθην, ἐκ τοῦ ἐπήνημαι. ὤφειλεν εἶναι ἐπηνήθην, κατὰ τὸν κανόνα τοῦ παρακειμένου, λέγοντα ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου. Ἐπήνει, εὐμενῶς ἐδέχετο. συγκατετίθετο. τὸ δὲ θεῖον, οὐκ ἐπήνει τὰ ὑπὲρ τοῦ βασιλέως πραττόμενα. Ἐπηνέμιος, τοιοῦτος. ὁ ψευδόμενος. καὶ ὁ ἀθρόον φανείς. καὶ νῦν, ἐπηνέμιον βλέπω σε. Ἐπήνεον, ἀντὶ τοῦ συνῄνουν. συγκατετίθεντο. παρὰ τοῖς ἄλλοις πολλαχοῦ, καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. ἐπὶ τοῦ τοιούτου σημαινομένου τίθεται τὸ ἐπαινεῖν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐπὶ δ' αἴνεον βασιλῆες ἐν Ὀδυσσείᾳ. δῆλον δὲ ὡς ὁ μὴ οὕτως ἐπαινῶν, ἀπηνὴς ἂν εἴη καὶ κρατερός. κατὰ τὸ ἀπηνέα τι, κρατερόν τι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως κατὰ τὸν κωμικόν. ὡς ἀπὸ αἴνου, ὡς ἐν ταῖς Νεφέλαις. ὁ τοιοῦτος δοκεῖ ἀντικεῖσθαι τῷ ἐπαινέτῃ. ὁ δέ γε προειρημένος ἀπηνὴς, λέγοιτο ἂν καὶ ἀπηλεγής. ὡς ἀπηλεγέως. ἀπείποι ἂν, ὡς μὴ ἐπαινῶν δηλαδή. τουτέστι συγκατατιθέμενος. Ἐπήνησαν, ἀσυνηθέστερον τοῦ ἐπήνεσαν. Ἐπηνεκέναι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσαι. ὁ παρακείμενος, ἐπήνεκα. Ἐπηνίκιζεν, ἐξηπάτα. οὕτω Κρατῖνος. Ἐπήνησαν, παρὰ τῷ ποιητῇ. οὐ κοινότερον δὲ ἐπήνεσαν. διφορεῖται γάρ. χρῆσις δὲ αὐτοῦ, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ. Ἐπήνθησεν, ἐβλάστησεν. Ἐπήνιον, προσορμιστήριον. τόπος παραθαλάσσιος. Ἐπήνυκεν, ἐπαίολαι. Ἐπήνυσεν, ἐπετέλεσεν. Ἐπηνύσθη, ἐτελειώθη. ἐκ τοῦ ἀνύω. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πληρῶ. καὶ γίνεται ἕνω, καὶ ἄνω. καὶ ἀνύω. τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς α. Ἔπηξα ναῦν ἐγώ. ἤγουν ἐμαυτῷ κατεσκεύασα. ἐπηξάμην δὲ, διὰ ναυπηγοῦ, τὰ ἐπιτήδεια δηλοῖ. τοιοῦτόν τι καὶ ἐπὶ τοῦ φαίνω, ἔφηνα μὲν γὰρ, ἤγουν ἔδειξα. πέφηνα δὲ, ἀντὶ ἐφάνην ἐγώ. Ἐπηοὶ, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς. Ἐπήορος, μετέωρος. κρεμάμενος. Ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα, ἀντὶ τοῦ ἐπηγγειλάμενος ὤμοσα. Ἐπήπυον, ἐβόων. ἀπὸ τοῦ ἀπύω τὸ φωνῶ. ἢ ἐπήπυον, ἐπεβόων. Ἐπῆρας, ἀνέπεισας. Ἐπηράσαντο, ἀντὶ τοῦ ἀραῖς ὑπέβαλον. ἐπηράσαντο, αὐτῷ εὐμολπίδαι καὶ κήρυκες. Ἐπήρατε, ἐπείσατε. ἢ ἠπατήσατε. ἐκαλέσατε. Ἐπήρατο, ἐπηύχετο. ἐκρέμασεν. Ἐπήραστον, ἐπέραστον. ποθεινόν. Ἐπηράτου, ἐπεράστου. καλῆς. ἡδείας. Ἐπῆρε, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κυρίως, τὸ ἀνεχαύνωσεν. ἀνεκούφισεν. καταχρηστικῶς δὲ, ἀνέπεισε. κατέπεισε, καὶ ἠρέθισεν. Ἐπηρεάζω, τὸ ἐνοχλῶ. καὶ βλάπτω. καὶ ἐπηρεασμός. καὶ ἐπήρεια, ἡ βλάβη. Ἐπήρεια, βλάβη. Θουκυδίδης. Τοὺς τι φθέγγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς. Ἐπήρεια κυρίως, ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλὴ, καὶ καταδρομή. ἐκ τοῦ Ἄρης ἄρεια, ἐπάρεια. καὶ μετὰ τῆς ἐπι, ἐπήρεια. Ἐπῆρες, παρεσκευασμένον ἕτοιμον. τὸ δὲ πλοῖον ἐπῆρες ἦν. εἰς ὃ τὸν ἄνθρωπον ἐμβάλλουσι, καὶ ἀποπλεῖ. Ἐπηρέσιον, τὸ προσκεφάλαιον. Ἐπηρέσατο, δυσαρέστως ἐποίησεν. Ἐπήρετμοι, οἱ ἕτοιμοι ἐρέσσειν. καὶ ἐπ' αὐταῖς ὄντες ἐρετμοῖς. καὶ Ἀττικῶς εἰπεῖν, ἐπίκωποι. καὶ ἐπήρετμοι νῆες, αἷς εἰσιν ἐρετμά. δῆλον ὅτι τοῦ ἐρέσσειν αἱ παραγωγαὶ, ποτὲ μὲν φυλάττουσι τὴν τοῦ ῥήματος ἄρχουσαν. ὡς ἐν τῷ ἐρέτης. καὶ ἐρετμός. ποτὲ δὲ καὶ τὸ ἰῶτα προσλαμβάνουσιν, ὡς ἐν τῷ εἰρεσία. ἔστι δὲ ὅτι, καὶ εἰς η ἢ εἰς ο, ἐκείνην μεταβάλλουσιν. εἰς ο μὲν, ἐν τῷ εἰκόσορος. εἰς η δὲ, ἐν τῷ ὑπηρεσία. καὶ ὑπήρετμος. καὶ διήρης. καὶ τοῖς τοιούτοις. ἐν οἷς καὶ διήρες κυρίως πλοῖον. καὶ ἐρετμός. τροπικῶς δὲ, καὶ τὸ ἁπλῶς δυσάγωγον. Ἐπήρετο, ἠρώτα. Ἐπηρεφέες, ἐπηρεφεῖς. ἐπὶ τὰ κάτω ἐστραμμένοι. κατωφερεῖς. ἢ ἐστεγασμένοι. ἀπὸ τοῦ ἐρέπτω τὸ σκέπω. Ἐπηρεφέας, ἐσκεπασμένας. Ἐπηρεφὲς σπήλαιον, κοινότερον δὲ εἰπεῖν, τὸ αὐτόροφον. καὶ ἐπηρεφὲς, κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ σύσκιον. Ἐπήρθη, ὑψώθη. Ἐπήριτος, ταυτὸν πῶς ἐστι τῷ περιμάχητος. ἀπὸ τοῦ ἐρίζω. ἐπεὶ πᾶσιν ἔμελλε καὶ ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων Ὀδυσσεύς, ἢ καὶ ὅτι τὴν ἀγαθὴν ὑπέτρεφεν ἔριν. ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ ἀναλογίαν, ἐπήριτος ὤφειλεν εἶναι ὁμοίως τῷ ἀμφήριστος. ἀπῆγε δὲ τὸ σ διὰ χρείαν δακτύλου. ὃ γίνεται καὶ ἐν τῷ νήριτον ὄρος, καὶ εὔκτιτον καὶ ἐϋκτιμένην. καὶ ἐν ἄλλοις. τοιοῦτος μέντοι ὁ πλεονασμὸς οὗτος

ἐπήρητος· ὁ μέντοι παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπίρρητος διὰ τοῦ προπαραλήγοντος ἰῶτα καὶ διπλασιασμοῦ τοῦ ἀμεταβόλου ψόγον δηλοῖ τοῦ
προσαπολαμβανομένου ἀντὶ τοῦ πολύψεκτος· καθ' οὗ πολλὰ ῥητὰ δηλαδή· ὡς τῆς ἐπὶ προθέσεως κἀνταῦθα, τὴν κατὰ
δηλούσης· ἵνα ᾖ ἐπίρρητος ὁ κατάρρητος. Ἐπήρκεσεν, ἐβοήθησεν. Ἐπηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι, καὶ ἀντὶ τοῦ πρόχειροι
καὶ εὐτρεπεῖς. Θουκυδίδης· οἱ οὖν Ἕλληνες ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν. Ἐπῆρξε, κατῆρξεν. Ἐπήρα-
σεν, ἐφάρμησεν· ἐπείρασεν. Ἐπηρτημένην, ἐπικειμένην· καὶ ἀντὶ τοῦ κρεμαμένην. Ἐπήρτησεν, ἐπέθηκεν· ἐπέφερεν·
οὐ μικρὸν φόβον ἐπήρτησε τοῖς ἐν τῇ πόλει. Ἐπήρτυεν, ἐφήρμοσεν. Ἐπηρώθησαν, ἐσκοτίσθησαν· ἐτυφλώθησαν.
Ἐπήρωσεν, ἐκάκωσεν. Ἐπηρώτησαν, ἐκέλευσαν ᾆσαι. Δαβίδ· ἐκεῖ ἐπηρώτησαν οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς λό-
γους ᾠδῶν. Ἐπῇσαν, συνῄρηται ἐκ τοῦ ἤϊσαν. Ἐπησθείη, ἐπιχαρείη. Ἐπησθέντες, ἐπιχαρέντες. Ἐπήσθετο,
ἐπήσκηται· ἐπικεκαλλώπισται· κεκόσμηται· ἐπείνω. Ἐπήσθη, ἐλαλήθη. Ἐπήσπαιρεν, ἐψυχορράγει. Ἐπῆσται,
ἐπιλέλεκται ἐπῳδή. Ἐπησταί, ἐπὶ πολὺ ἀναπεπταμένον. Ἐπητίες, ἀμαζονίδαι· λόγιαι παρὰ τὸ ἔπος· ἢ οὐ συγγνώμο-
νες καὶ προμηθεῖς· ἀλλὰ θρασεῖαι, καὶ ἀπρόσκεπτοι. Ἐπητεία, ἡ ἐπέλευσις καὶ ἡ φρόνησις, ὡς οἶμαι καὶ ἐπητύϊ, καὶ συνέσει.
Ἐπητείησιν, ἐπιστήμαις· φρονήσεσι. καὶ Ὅμηρος, ἐπητῇ δὲ ἀνδρὶ ἔοικας. Ἐπήτιος, εὐλογίστου· εὐγνώμονος· συνετοῦ· πράου.
Ἐπῆτις, ἄστιον. Ἐπητής, ὀξυτόνως· ὃ παρ' οἱ ὕστερον βαρύνουσι· δηλοῖ τὸν δεινὸν εἰπεῖν καὶ λόγιον καὶ φρόνιμον. Ἐπητής
ἐστὶ καὶ ἀγχίνοος· καὶ ἐχέφρων· ἔστι δὲ ἐπητὴς ὁ λόγιος παρὰ τὸ ἔπος· ἢ ὁ χαίρων τῇ ἀληθείᾳ· παρὰ τὴν ἐπὶ πρόθεσιν καὶ τὸ ἐτε-
όν· ὀξύνεται δέ φασιν ἡ λέξις παρὰ τοῖς παλαιοτέροις· οἱ δὲ ὕστερον παροξύνουσιν αὐτό, λέγοντες ἐπήτην τὸν φρόνιμον. ἀγ-
χίνοια δὲ, διαφέρει ἐχέχρονος· ὡς ἀγχίνοια φρονήσεως· ἡ μὲν γάρ, σκέψις ἐστὶ τοῦ δέοντος, ἐν βραχεῖ χρόνῳ ἀγχινοοῦσα·
τουτέστιν, ἐγγὺς καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ἡ δὲ φρόνησις, οὐ τοιαύτη, ἀλλ' ἔχει παράτασιν. Ἐπήτριμος, ὁ πυκνός· τὰ διὰ τοῦ ιμος
ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνονται. Ἐπήτριος, λόγιος· πανοῦργος. Ἐπήτριμοι παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἐκ παγίων,
ἢ ὁμοῦ πρὸς ἀλλήλοις καθ' ἕνα συνεχόμεναι ἑκατέρωθεν. Ἐπητύϊ, τῇ συνέσει. Ἐπητύς, κατὰ μέν τινας, ἡ μεταίτησις ὡς ἀπὸ
τοῦ ἐπαιτεῖν· ἕτεροι δέ, ἐπητὺν τὸν ἐν λόγοις φασὶν ἔπαινον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπήτης. ἢ ἐπητής· ὀξυτόνως, ὃ δηλοῖ τὸν φρόνιμον
καὶ λόγιον. Ἐπηῦδον, ἐπεφώνουν. Ἐπηύρουν, ἐπέτυχον· παρὰ τὸ ἐπαυρεῖν. Ἐπήφυσεν, ἐν Ὀδυσσείας τ̄, ἀντὶ τοῦ ἐπήν-
τλησε· διά τινος δηλαδὴ ἀγγείου· ὅπερ παρ' Ὁμήρῳ οὐ θερμοῦ δὲ ψυχροῦ ἐπαφήσεται, κατὰ τὸ ὕστερον ἔθος, ἀλλ' ἀνάπαλιν.
Ἐπ' ἠῶ, ἢ μέσον ἦμαρ· ἢ δείλετο τ' ἠέλιος· τριμερῆ τὴν ἡμέραν ἔτεμεν ὁ ποιητὴς ὡς καὶ ἀλλαχοῦ. ἤγουν εἰς πρωΐαν, με-
σημβρίαν, καὶ δείλην· ἐν δὲ τῷ δείλετο, γράφουσί τινες δύσετο, ἤγουν ἔδυνε φασὶν οἱ παλαιοί· ὡς Ἀρίσταρχος· οὐ γράφει
δύσετο, ἀλλὰ δείλετο· ὅ ἐστιν εἰς δύσιν ἀπέκλινε· καὶ σημαίνει τὴν λέξιν, σύστοιχον τῇ δείλῃ· τὸ δὲ δείλετο, ἀσύνηθές ἐστιν·
ἀλλὰ τὸ δειελιήσας, παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται. Ἐπηωρεῖτο, ἐκρέματο. Ἐπήωρσαν, ἐφώρμησαν. Ἐπί· ἡ ἐπὶ πρόθεσις,
γενικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· γενικῇ μὲν, χρόνον δηλοῦσα· οἷον, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Πυθοδώρου· καὶ ἐπὶ Ἀλε-
ξάνδρου ταῦτα ἐγένετο· ἑλληνικῶς. ἤγουν τῷ καιρῷ τοῦ Πυθοδώρου· καὶ Ἀλεξάνδρου ἀττικῶς· ἢ τὸ περί τι, καὶ ἔν τινι· ἐπὶ πολλῶν
μάθοι τις ἂν τὰ λεγόμενα· ἢ τὸ ἐπάνω τὰ τέρα πόδα ἐπὶ γῆς· δοτικῇ, αἰτιολογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα· οἷον ἐπὶ ἀγαθῷ πάντα ἐ-
ποίει· ἢ δύναμιν καὶ αὐτεξούσιόν τι δηλοῦσα· ἐπὶ τῷ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων· ἢ τὸ ὕστερόν τι, καὶ δεύτερον· ἐπὶ τούτοις πολ-
λὰ ἕτερα διεξίει· ἢ τὸ ἐπάνω· ἐπὶ κρηπῖδι ὁ τοῖχος ἕστηκεν ἰσχυρᾷ· αἰτιατικῇ δέ, κίνησίν τινα λέγουσα· ἐπὶ τὴν ἀττικὴν
ἐπορεύετο· καὶ γενικῇ δέ, ταὐτὸ τοῦτο ἔσθ' ὅτι δηλοῖ· ἐπὶ οἴκου· καὶ ἐπὶ τῆς χώρας, ὀρθῶς καὶ ἀττικῶς. Ἄλλως· Ἐπί, συνταττο-
μένη αἰτιατικῇ, σημαίνει αἰτίαν. Θουκυδίδης· πολλοὶ γὰρ τῶν αὐτονόμων Θρακῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν. ἢ
ἐπί, συνταττομένη γενικῇ, σημαίνει καὶ τὸ ἐντός· ἐπὶ τῶν ὅρων, ἢ ἐπὶ τῆς οἰκίας διατρίβει· σημαίνει καὶ τὸν τρόπον· οἷον, βαδί-
ζει ἐπὶ τῶν ποδῶν· συνταττομένη τῇ δοτικῇ σημαίνει καὶ τὸ ἐντός. Εὐριπίδης· τίνα τόνδ' ἐπὶ σκηναῖσιν ὁρῶ· σημαίνει καὶ τὴν ἐ-
πιώχεσιν, καὶ πλησιότητα. Ἀριστοφάνης· ἐπὶ ταῖς τῶν πλουτούντων οἰκοῦσι θύραις. Ἐπιάλτην, Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος, καὶ οἱ
Ἀττικοὶ τὸν δαίμονα· διὰ δὲ τοῦ φ̄, τὸν ἄνδρα Ἐφιάλτην· τὸ ῥιγοπύρετον λεγόμενον. Ἐπιαλές, ἱερακόν. Ἐπιάλης,
ὁ ἐφιάλτης· οἱ Αἰολεῖς ἐφέλην· ἄλλοι, ἐπιάλλην, καὶ ἐπωφέλην, καλοῦσιν. Ἐπιαλμένος, ἐφαλλόμενος. Ἐπιανδάνει, συνα-
ρέσκει. Ἐπιανέω, ἐπιτρέπω. Ἐπ' ἀρετῇ τοῦδε· ἤγουν ἕνεκεν ἀρετῆς. Ἐπιέπεσιν· ἔνεσιν. Ἐπί, κοινῶς μὲν ὅτι
τὸ ἐπάνω δηλοῖ, πρὸς δοτικὴν λέγεται ἢ πρὸς γενικήν. εἴτε μετὰ τοῦ ῥήματος κεῖται εἴτε μετὰ πτωτικοῦ· οἷον ἐπὶ τῷδε τῷ
τόπῳ κεῖται, τόδε· καὶ ἐπὶ παντὶ τὸ δὲ τῷ ὕδατι· ποιητικῶς δὲ πρὸς αἰτιατικήν· ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν εἰσὶ δύο· καὶ ἐπ' ἔπλεον ὑγρὰ κέ-
λευθα· λέγεται γὰρ ἀντὶ τῆς κατά· ἤγουν κατὰ τὴν γῆν δ' εἰσὶ δύο· καὶ κατὰ τὰς ὑγρὰς τῆς θαλάσσης πορείας ἔπλεον. Ἐπία-
σι διπλῆν ἔχει σημασίαν· οἷον ἐπίασι τὸ ἐπέρχονται, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον πολὺ μῆκος τῆς γῆς ἐπίασι· ἢ ἐπία-
σι, τὸ ἀναγινώσκουσιν, ὥσπερ ἔφαμεν τὸ μετίασιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἐπίασι, τὸ μετὰ ἐπιθέσεως ἔρχονται· οἷον
ἐπίασιν οἱ πολέμιοι τῇ πόλει· ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς πόλεως, δοτικῇ συντάσσεται. Ἐπίασσα, Δήμητρος ἐπώνυμον. Ἐπίασ-
σεν, ἐβόησεν. Ἐπίαχον, ἐπεβόησαν. Ἐπίβαθρα, ἐπιβατήρια· χάριν δὲ μισθὸν νυνί, ὑπὲρ τοῦ ἐπιβῆναι νεὼς πρότερον
τῆς νεώς, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπίβαθρον, τὸ ναῦλον· ἤτοι μισθὸς ἐπιβάσεως νηός. Ἐπιβαίνει, ταὐτὸ συντείνει, τῷ ἀνα-
βαίνει ἐπὶ ἵππου· πλὴν τὸ μὲν ἀναβαίνει, συντάσσεται μόνῃ αἰτιατικῇ· τὸ δὲ ἐπιβαίνει, καὶ γενικῇ καὶ δοτικῇ. λέγεται καὶ ἐπὶ
νηὸς ἐπιβαίνειν. ὅθεν καὶ ἐπιβάτης νηὸς λέγεται συνέστιος· ὄντες ἐπιβάται πλὴν πεντήκοντα· καὶ ἐπιβαίνει γραΐας ταῖς αἰξίν.
Ἐπιβαίνει ἵππων λέγει Ὅμηρος, τὸ εἰς ἅρμα ἀναβαίνειν· ὥσπερ ἀποβαίνειν τὸ πεζεύειν. Ἐπιβαίνω μὲν ἐγώ, ἐπιβάσκω
δὲ ἄλλους· ἤγουν ἐπιβαίνειν ποιῶ. Ἐπιβαλεῖ, ἐπιθήσει, ἐπιρρίψει. Ἐπιβάλλει, ἀντὶ τοῦ ἁρμόττει· καὶ προσήκει· δοτικῇ συντάσ-
σεται. Ἐπιβάλλει τις, ἐπιτιθεὶς ἢ νοῶν· ἐπιβάλλεται τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖ· καὶ ἐπιβάλλει, ἀντὶ τοῦ προσήκει λαμ-
βάνεσθαι. ἵνα ᾖ ἡ πρόθεσις ἀντὶ τοῦ δέον· τίθεται δέ, τὸ ἐπιβάλλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ζημιοῦσθαι· καὶ ἐπιβολὴ ἡ ζημία ὠνόμασται.
Ἐπιβάλλειν, πρόσθεσίν τινα δηλοῖ καὶ περιττότητα ἐπιτευκτικήν· ἐπιβάλλει οὖν τις νοήματι, ἢ ἔργῳ· ἤγουν ἠκριβωμένως
καὶ ἐπιτυχῶς νοεῖ· ὃ καὶ ἐπιβόλως φαμέν· λέγεται δὲ ἐπιβάλλεσθαι καὶ τὸ ἐπιθυμεῖν· ὡς τὸ μεγάλων ἔργων ἐπιβαλλόμενος·

Ἐπιβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐφίεσθαι, καὶ ἐπιθυμεῖν. διὸ καὶ γενικῇ παρ' Ὁμήρῳ συντάσσεται. κεῖται δὲ ἡ τοιαύτη λέξις ὁμοίως
καὶ παρ' ἄλλοις. ὧν ἐστι καὶ Ἀριστοτέλης. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως φράσαι περιφραστικώτερον, ὅτι ἐπιβαλλόμενος, ὁ θέλων ἐπιτυχεῖν. κα-
θότι καὶ νηὸς ἐπήβολος ἐν Ὀδυσσείᾳ. οὕτω καὶ φρενῶν ἐπήβολος. ἐπιβαλλόμενος δὲ παρ' Ὁμήρῳ. Ἐπιβάλλοι, πτέρναι.
ὁ ἐπιβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐγχειρῶν. συνέστιος σὺν θεῷ ἐπιβαλλόμενος. καὶ ἐπιβαλλόμενος, ἐπιβολὴν κατὰ πρόθεσιν
ἔχων ἐπιθυμῶν. Ἐπιβάλλω αὐτῷ σοι, τὰς χεῖρας ἐπιβεβλήκασι. καὶ ἐπιβάλλω τὸ ἵππῳ, αἰτιατικῇ. ἐπιβάλλω δὲ
τὸ προστίθημι, δοτικῇ. ὡς τὸ ἐπιβάλλειν ταῖς ὕβρεσιν ὕβρεις. καὶ ἐπέβαλε μάστιξι μάστιγας, καὶ τῇ ζημίᾳ ζημίαν. Ἐπι-
βάλλω τὸ ἐπιβλέπω τόνδε. καὶ τῷδε. Ἐπίβαλμα, ὑποπόδιον. Ἐπίβασιν, ἀνάβασιν. βάδισιν. Ἐπιβασκέμεν παρ'
Ὁμήρῳ. οὐ μὲν ἔοικε ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν τοὺς ὑπ' αὐτόν. ὁ γὰρ ποιμὴν λαοῦ ὁ βασιλεύς, οὐκ αὖ κακοῖς ἐμ-
βιβάσει τὸ ποίμνιον, ἤτοι κακώσει. εἰσὶ δὲ κακὰ ὧν ἐπιβάσκει τοὺς Ἕλληνας ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, ὁ λοιμὸς ὁ
δι' αὐτὸν γεγονώς. καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως ἀπόστασις. ἢ καὶ ἄλλως, οὐ χρὴ ἀρχηγὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβιβάζειν τοὺς ὑπὸ χεῖρα, ἤγουν
κακὰ διδάσκειν. ἐπιβάσκειν, ὁμοιοῦται πρὸς τῷ οὐδέ σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν. ὡς γὰρ ὀχοῦμαι ἐγώ, ὀχῶ δὲ ἄλλον ἀντὶ
τοῦ ἀναβιβάζω εἰς ὑποζύγιον, οὕτω καὶ ἐπιβαίνω μὲν ἐγώ, ἐπιβάσκω δὲ ἄλλους. ἤγουν ἐπιβαίνειν ποιῶ κακῶν, ἢ τοῦ τινὸς
ἐνίουθεν καὶ μανίας ἕτερος λόγος παρ' Εὐριπίδῃ, ὁ μανικὸς ἢ ἐπιβασκέμεν, κακοποιεῖν. κακῶν ἐπιβαίνειν. καὶ ἐν κακοῖς
ποιεῖν. Ἐπιβάται, συνήθως μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενοι διδόντες τὸν ναῦλον. Ἀττικῶς καὶ οἱ ἐν οἰκείᾳ
νηΐ, ἀργοὶ δὲ ὄντες, καὶ παρεσκευασμένοι εἰς μάχην. Ἐπιβατεύειν, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιβατεύειν τῶν βασιλείων τοῦ
Διός, οὐ θέμις τὸν ἀεὶ δούλοις ξυνόντα. Λουκιανός. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ἐπεβάτευον Κλεισθένει. συνεμάχουν τῷ Κλεισθέ-
νει. τοῦτο γὰρ δηλοῖ. νοεῖται δὲ καὶ τὸ αἰσχρόν, ὅτι ἐρώμενος ἦν τοῦ Διονύσου ὁ Κλεισθένης. Ἐπιβατεύειν, λέγεται ἐπὶ νεώς. καὶ
ἐπὶ συνουσίας. κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. Ἐπιβαλοῦσαι, ἐπιβῆναι. κατασχεῖν ὧν παρ' Εὐδι-
βέρτου οὐδὲν, ἐπιβαλοῦσαι διὰ σπουδῆς εἶχεν. Ἐπιβατεύουσιν, ἀμφισβητοῦσι. ζητοῦσιν. Ἐπιβατήρια, τὰ ἐπὶ τῶν
τειχῶν μηχανήματα. ὁ δὲ τὰς μηχανὰς ἐπῆγεν πύργοις ξυλίνοις, καὶ χελώνας. καὶ ὅσα τειχῶν ἐπιβατήρια. Ἐπιβάτης.
Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος. οὕτως ἐκάλουν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὴ κωπηλατοῦντας. ἀλλὰ
μόνον πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐπιτηδείους. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. εὖ γε ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον.
καὶ ὁ ἐπὶ ὕδρου βαίνων. ἢ ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἄπρακτος. ἐρέτης δὲ ὁ κωπηλατῶν. Ἐπιβάτην, τὴν πτέρναν τοῦ ποδός. Ἐπι-
βατικά, ἃς ἡμεῖς λέγομεν παραθήκας ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλεόντων. Ἐπιβατόν, ὁ δὲ νομίζειν. Ἐπίβδαι, αἱ μεθέορτοι
ἡμέραι. διὰ τὸ πρὸς ἐπίδειξιν ταῖς προτέραις ἡμέραις γενέσθαι, ἄλλης ἐπιβαινούσης. Ἐπιβήματα, εἴδη χορικῆς ὀρ-
χήσεως. Ἐπιβήμιος Ζεύς, ἐν Σίφνῳ. Ἐπιβήσει, ἐπιβαρήσει. ἐπιχύσει. Ἐπιβήσεο· οὐ κρᾶσις τὸ ἐπιβήσου. ἀσυνή-
θως κανονισθέν, ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ἐπιβήσομαι. παρατατικὸς ἐπεβησόμην ου. ε. ο. τὸ προστακτικόν, ἐπιβήσου. καὶ ἰωνικῶς
ἐπιβήσεο. Ἐπιβήσομαι, καταφύγω. Ἐπίβησον, κατασχεῖν ποίησον. καὶ ἐπίβησον εὐκλείας, ἀντὶ τοῦ ἐπιβίβασον. ὁμοι-
όν ἐστι τῷ, αὐτὸν οὐχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. τὸ δυσσεβεί-
ας ἐπιβαίνοντες, ἤγουν δυσσεβοῦντες. Ἐπιβήτον εὐφροσύνης παρ' Ὁμήρῳ. ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβήτον. ἀμφοτέρω φί-
λον ἦτορ. τουτέστιν ἵνα ἄμφω κατὰ τὸ ἦτορ ὑμῶν, εὐφροσύνης ἐπιβαίητε. ὁ περιφραστικῶς δηλοῖ, τὸ ἵνα χαρείητε. ἐπεὶ
κακὰ πέποσθε. ἤγουν ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πεπόνηθε. Ἐπιβιβῶ, ἀναφέρω. Ἐπιβλαί, κορῶναι. Ἐπίβλαξ, συνε-
φὴς νιφετῷ. Ἐπίβλημα, πῶμα. ἢ ῥάκος. ἢ ἐπίβλημα, τὸ τῷ προτέρῳ ἐπιβαλλόμενον. Ἐπίβληξ, συνεφής. Ἐπι-
βλής, ξύλον συνέχον ἐπικεκλεισμένας τὰς θύρας. ἐν τῷ ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον. ἢ ἀπὸ στύλου εἰς στύλον τῇ θύρᾳ. ἢ ταῖς θύ-
ραις ἐπιβάλλεσθαι. ὁ δὲ ποιητής, ἑρμηνεύων τὴν λέξιν καὶ μεγάλην κληΐδα θυρῶν αὐτόν φησι. ταὐτὸ εἶναι κληΐδα καὶ
ἐπιβλῆτα παραδιδούς. ἀμφότερα δὲ μοχλὸν δηλοῦσιν. ὃς καὶ κλεῖθρον λέγεται, ὁποῖόν τι καὶ ἡ Ὀδυσσεία δηλοῖ ἐν τῷ ἐπὶ δὲ
κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι. κληΐδα γὰρ ἐκεῖ τὸ κλεῖθρον καλεῖ, μικρὸν ὄν. ὡς μὴ χειρὶ καταρρήσσεσθαι, ἀλλὰ ἱμάντι τείνε-
σθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος μοχλός, καὶ ὀχεύς ἐστιν. ἢ ὀχῆες κατὰ τὸ ᾦξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας. ὧν ῥῆμα τὸ ἔχειν. διὸ θύρην φη-
σὶν ἐπιβλής. ὡς τινὰ ταῦτα κατὰ πολυωνυμίαν, μοχλός. ὀχεύς. ἐπιβλής. κληΐς. καὶ κλεῖθρον. ὁ ἐπιβλής, ὀξύνεται ὡς τὸ προ-
βλής. ἡμιθνής. ἀδμής. τὰ γὰρ εἰς σ λήγοντα ἀρσενικὰ σύνθετα, ἔχοντα ἐν τῷ τέλει μίαν συλλαβὴν τοῦ ῥήματος, διὰ τοῦ
τος κλινόμενα, ὀξύνεται. διὸ παρ' Ἀριστοφάνει τό, ὁ μέγας οὗτος Κολακώνυμος, ἀσπίδα προβλής. ὅ ἐστι ῥίψασπις. καὶ ἐπι-
βλής ἐστιν ὡς μὲν Τιμαρχίδας φησὶν δοκός. ὡς δέ φησι Κλείταρχος, ὁ γλωσσογράφος, ποιά τις δοκός. Ἐπιβλήτης, δο-
κός. μοχλός. ἢ ἐπιβλήτης, ὁ δόκιμος. Ἐπιβοᾷ τὸν Μύσιον, ὅταν θρηνῶσιν αἱ Μοῦσαι τὸν Μύσιον, τὸν Ὕλλαν ἀνακαλοῦν-
ται. Ἐπιβόημα, ἐπιφώνημα. Θουκυδίδης. ὁ δὲ εἶπε τὸ ἐπιβόημα. Ἐπιβόητος, ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. καθ' οὗ αἱ βοαὶ
δηλαδὴ γίνονται. ὃν ἐπίβωτον Ἀνακρέων φησίν. οὐ ἕτεροιος ὁ διαβόητος, ὡς ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. ὁμοία ἐναντιότης τῷ
ἐπιβοήτῳ, καὶ ἐν τῷ ἐπίφατος. ὃ κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ἐν τῷ ἐπάρατος, καθ' οὗ ἀραὶ γίνονται. καὶ ἐν τῷ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ.
καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, ἥκεις ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ τοιοῦτον ἐπέχειν πρὸς τὸ ἐνέχειν. δηλοῖ δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὸ προσέχειν
καὶ ἄλλως κατὰ στοχασμὸν σημαίνειν ὁμοίως τῷ ἔπεχε σκοπῷ τόξον. δηλοῖ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐναντιότητα, ὡς ἐν τῷ ἐπίρρητος.
ἔστι γὰρ ἐπίρρητος, καθ' οὗ ῥηθῆναι πολλά ἐστιν. ἵνα ᾖ ὁ ἐπίρρητος ὁ αὐτὸς τῷ ἐπιβοήτῳ καὶ τῷ ἐπιφάτῳ. τὸ μέντοι ἐπιρρή-
δην, ἐπίρρημα παρὰ τῷ Ἀράτῳ. οἷον ἑπτὰ δὲ ἐκεῖναι ἤγουν αἱ πλειάδες ἐπιρρήδην καλέονται. οὐ τοιοῦτον δέ τι δηλοῖ ἀλλ'
ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ ῥητῶς καὶ ὀνομαστικῶς. Ἐπίβοιον, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησὶν
οὕτως. ἐὰν δέ τις τῇ Ἀθηνᾷ θύῃ βοῦν, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τῇ Πανδρόσῳ θύειν οἶν μετὰ βοός. καὶ ἐκαλεῖτο τὸ θῦμα ἐπίβοιον. καὶ
ἐπιβόϊον, τὸ ἐπὶ τῇ θυομένῃ βοῒ θυόμενον. ὁμοίως καὶ Στάφυλος, ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Ἐπιβόλαια, ἐπιβλήματα. Ἐπι-
βολή, ὁρμή. ἐγγραφή. ζημία. Ἐπιβολεύς, ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Θουρίοις. Ἐπιβολή, ἡ ζημία. καὶ ἔννοια. καὶ ἐπιχείρη-
σις, ἐπιθεωρημάτων γεωμετρικῶν. καὶ ἡ ἐγχείρησις. καὶ ἡ προκάταρξις. καὶ ἐπιβολή, ἡ ἐφορά. Ἐπίβοος, ἡ ἐκ βοὸς θυσία.

Ἐπιβόλως, φρονίμως. Ἐπιβουλεύει, ὁρμᾷ. ζημιοῖ. Ἐπιβουλεύω, ἐπιτίθεμαι. ἢ ἐπιβουλεύω, τὸ κατά τινος βου-
λεύομαι, δοτικῇ συντάσσεται· οἷον ἐπιβουλεύω τοῖς πολεμίοις. ἀριστοφάνης· ἐπιβουλεύουσι τῷ πλήθει. καὶ ἐπιβουλεύω, τὸ ἐπὶ
βουλὴν ἀρτύω κατά τινος. ἔστι αὖ ἐπιβουλεύω, τὸ μετά τι βουλεύομαι. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· τί δὲ ταῦθ' ἡμᾶς ἐπιβουλεύεις
ποιεῖν. καὶ θουκυδίδης ἐν τρίτῃ· ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τι καὶ ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι, πρῶτον μὲν πάντες ἐλθεῖν.
Ἐπίβουλος, ἐχθρός. Ἐπιβοῶμαί σε, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐπιβοῶμαί σοι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνῶ,
δοτικῇ. Ἐπιβοώμενοι, ἐπικαλούμενοι. καὶ τοὺς θεοὺς ἐπιβοώμενοι. Ἐπιβοῶνται, ἐπικαλοῦνται. Ἐπίβρεγμα, ἐπί-
στομα κεφαλῆς. Ἐπιβρέμοντες, ἐπηχοῦντες. Ἐπιβρέξαι, ἐπαγαγεῖν βρέξαι. Ἐπιβρεμεῖ, ἐπιφωνεῖ. Ἐπιβρίθω,
τὸ ἐπιβαρῶ. καὶ ἐπιβρίσει, ἐπιβαρήσει. Ἐπιβρίσειαν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαρίσειαν παρ' ὁμήρῳ. Ἐπιβρίσει, ἐπιχύσει.
ἐπιβαρήσει. Ἐπιβρίσουσι τοὺς ὀδόντας, παρ' ὅσον οἱ θυμούμενοι τρύζουσι τοὺς ὀδόντας. Ἐπιβρόντητος, ὁ ἐμβρόντητος.
Ἐπιβύσαντες, ἐπικαλύψαντες, σκεπάσαντες. προκόπιος· ἐπιβύσαντες τοὺς ὀχμοὺς, ὕδατι τὸ ὕδωρ μετοχετεύουσιν.
Ἐπιβύσας, ἐμπλήσας. γεμίσας. Νῆμα τὸ ἀσκηρίῳ βεβυσμένον. Ἐπιβώμιον, τὸ εἰς τὸν βωμόν. Ἐπιβωμίζοντι, θύον-
τι. Ἐπιβώσομαι, ἐκ τοῦ ἐπιβοήσομαι. ὁμοίως ἐπιβώσεσθαι. ἐκ τοῦ ἐπιβοήσεσθαι κράσει. ἢ ἐπιβώσομαι, κατὰ κρᾶσιν
γέγονεν ἐκ τοῦ βοήσομαι. ὡς καὶ ἡρόδοτος τὸ νοῆσαι, νῶσαι λέγει. ἔστι ἕτερός τις τὰ ὀγδοήκοντα ὀγδώκοντα. οὕτω δὲ ἔστι ἐκ τοῦ
σιωπῶ, γέγονεν ἡ σιωπή. καὶ τὸ δῶμα, ἐκ τοῦ δόμημα. κραθέντος τοῦ ο̅ καὶ η̅ εἰς ω̅ μέγα. πολλὰ ὁμοίως καὶ ἄλλα κέκρα-
ται. ὥσπερ καὶ τὸ βοστρεῖν, καὶ χλωρὸν, ἐκ τοῦ χλοερόν. ἢ χλοερόν. ἢ ἐπιβωσόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. Ἐπι-
βώτορι μήλων. βοσκητῆρι τῶν ποιμνίων. ἢ ἐπιστάτῃ. ἢ ἐφεστῆρι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρότερον ἐπὶ τῶν κριῶν· παιδεύειν
ἐμάνθανον. Ἐπίβωτος, λεῖος. ὁμαλός. Ἐπιβώτωρ, ἀντὶ τοῦ βώτωρ. πλεονάζει ἐν τούτῳ ἡ ἐπὶ πρόθεσις συνήθως. ὡς
παρ' ἐν τῷ ἐπίουρος. ἐκλίνεται δὲ ὁ βώτωρ, καθὰ ἔστι ὁ δώτωρ. οὐ μέντοι ὁ βοτὴρ καὶ ὁ δοτήρ. Ἐπιγαμία, συγγένεια.
ἤτοι παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι. Ἐπίγαμος, πατρῷος. Ἐπιγάνυσθαι, χαίρειν. Ἐπίγαυρον, ἰσχυρόν. Ἐπιγαυρωθεὶς,
ἀνδρωθεὶς. θρασυνθείς. ξενοφῶν· καὶ ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ τοῦ κύρου, ἐπορεύετο. Ἐπίγεια, τὰ πρόσγαια. Ἐπίγει-
ον. λυσίας ἐν τῷ πρὸς αὐτοκίδην ἀποστασίου εἰ γνήσιος· τὰ πρυμνήσια, ἐπίγεια ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι ἔστι οἱ τῆς
ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί. ἀριστοφάνης ὁλκάσιν. Ἐπίγειος, ὁ γήϊος. Ἐπιγελασάρ, ὁ καταγελῶν λάκωνες. Ἐπι-
γεννήματα, τὰ ὕστερον τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενα, μηδὲν ἧττον τὸ ἐπιγέννημα τοῦ ποιεῖσθαι λόγον. Ἐπιγεννημένοις· ἐπι-
γενομένοις. Ἐπιγηθεῖ, χαίρει. Ἐπὶ γῆς γυμνὸς ἐπέβην, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ γῆς. Ἐπιγλωσσόμεναι, ἐπιλαλοῦσαι. Ἐπιγλώσ-
σω, ἐπωνίζου διὰ γλώττης. αἰσχύλος ἡρακλείδαις. Ἐπιγλωττήσομαι, φλυαρήσω. βλασφημήσω περὶ τῶν ἀθηναίων, οὐκ
ἐπιγλωττήσομαι. Ἐπιγνάψω, ἐπικλάσω. Ἐπιγνάψασα, ἤτοι κάμψασα φίλον ἦτορ. ἀντὶ τοῦ κλιθεῖσα. ταπεινωθεῖ-
σα. ὑποχαλασθεῖσα. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἐκ τῶν καμπτομένων σωμάτων. λέγεταί τις καὶ ἄλλον κάμπτειν. ἤτοι, πείθειν. μετά-
γειν. ὡς τὸ ἐπέγναψε γὰρ ἅπαντας. δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ γόνυ, ῥῆμα εἶναι ἀρρήτου γνῶ, τὸ εἰς γόνυ κλίνω. ὅθεν οὖν γνάπτω. καὶ
γνάμπτω. ἢ ἐκ τοῦ κνῶ, ἀφ' οὗ ἔστι τὸ αἴγειον κνῇ τυρὸν γίνεσθαι. κνάπτω τὸ παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ κνάμπτω, καὶ τροπῇ, γνάμ-
πτω. διὸ καὶ κναφεὺς. ὁ αὐτὸς καὶ γναφεύς. Ἐπίγνωθι, μάθε. γνώρισον. Ἐπιγνώμη, συγγνώμη. διάγνωσις. Ἐπιγνώμο-
νας, ἀντὶ τοῦ ἐπισκόπους. λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ σηκοῦ· ἐπιγραφέας τοὺς καθεστηκότας ἐπὶ τοῦ γράφειν ὅσον ὀφείλου-
σιν εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον. λυσίας ἐν τῷ περὶ τῆς εἰσφορᾶς. Ἐπίγνωσις, ἡ μετὰ τὴν πρώτην γνῶσιν τοῦ πράγματος,
κατὰ δύναμιν παντελὴς κατανόησις. Ἐπιγονατὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνωθεν σαρκῶδες τοῦ μηροῦ. ἔνιοι τὴν ἐπωμίδα διὰ
τὸ ἐπὶ γόνατος κεῖσθαι. ἢ χιτὼν ἀνάκολος γυναικεῖος. ὃν ἔνδοθεν ἐπενδύονται, παρὰ οὖν τὸ γόνυ γίνεται ἐπιγουνίς. καὶ
ἐπὶ γόνατα, ὁ πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι φασὶν, ἡ δι' εὐεξίαν ἐπιτραφεῖσα σὰρξ, τῷ γόνατι. Ἐπιγόνειον, ὄργανον.
κέκληται ἀπὸ τοῦ εὑρόντος. ὁ δὲ ἐπίγονος, ἦν γένει μὲν ἀμβρακιώτης. πρῶτος ἐπικρούσας ἄνευ πλήκτρου. τὸ δὲ ἐπι-
γόνειον, ἔχει τεσσαράκοντα χορδάς. ὥσπερ καὶ τὸ σιμικὸν, πέντε καὶ τριάκοντα. Ἐπιγονὴ, γέννημα. Ἐπιγουνὶς,
ὁ ἀνώτερα τοῦ γόνατος τόπος. ὃν καὶ μύλην φασί τινες. χρῆσις δὲ ταύτης. καὶ ἐν τῷ οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα
φαίνει. τουτέστιν εὐσαρκίαν. εὐεξίαν, ὡς ἐκ μέρους τὸ πᾶν δηλοῦσθαι. ἢ ἐπιγουνὶς, τὸ πρὸ τοῦ γόνατος ἄνω σαρκῶδες τοῦ
μηροῦ. ἔνιοι δὲ τὴν ἐπωμίδα. ἢ ἐπιγράβδην, ἐπίρρημα ἐκ τοῦ γράφειν. καὶ γραπτύες, αἱ τῶν μελῶν γραφαί. τουτέστιν
ἀμυχαί. ξυσμοί. Ἐπιγράβδην, τὸ ἐπιπολῆς. ὅμηρος· πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς δεξιτερῆς. τραχύτερον δὲ τοῦ
τοῦ ἐπιλίγδην, ὃ καὶ αὐτὸ δῆλον, τὸ ὅσον ἐπιψαῦσαι. ὄνομα πεποιηθὲν ἀπὸ ἀρρήτου ῥήματος τοῦ λίζειν. Ἐπιγράμμα-
τα καλοῦνται, οἱ πεζοὶ καὶ ἔμμετροι λόγοι. ἢ ἐπιγράμματα, πάντα τὰ ἐπιγραφόμενά τισι, κἂν μὴ ἐν μέτροις εἰρημέ-
να, ἐπιγράμματα λέγονται. Ἐπιγράφει τις, ἐπιγράμματα γράφων. ἐπιγράφεται τὸν δεσπότην, ἤτοι ὁμολογεῖ.
Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημόσια διαγράφοντες, ὅσον δεήσει ἀργύριον εἰσφέρειν εἰς τὸ δημόσιον τοὺς ἀστούς. ἢ τοὺς μετοίκους.
οἱ ταῦτα διαγράφοντες, ἐπιγραφεῖς ἐκαλοῦντο. Ἐπιγράφει τις, ἐκ κακίας εἰς ἀρετήν. ἢ αὐτὸς, ἢ ἕτερον. ἐπιγράφε-
ται δέ τινος. ὁ κηδόμενος αὐτοῦ. Ἐπιγραφεὺς, ζωγράφος. Ἐπιγράφεται, ξύεται. χαράσσεται. ὀνομάζεται. Ἐπιγρα-
φομένῳ, ἰδιοποιουμένῳ. οἰκειουμένῳ. εἰ καὶ δόξαν ἔμελλε φέρειν τὰ ὑπ' ἀλλήλων εὑρημένα ἐπιγραφομένῳ. Ἐπιγρά-
φων, βεβαιῶν. διισχυριζόμενος. Ἐπιγράψαι ἀκρότατον χρόα παρ' ὁμήρῳ, ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐπιπολῆς ἐξέσε. γράψαι γὰρ
τὸ ἐπιξέσαι. Ἐπιγράψαι, ἐπιπλεῖν. ἐπιξύσαι. Ἐπιγυῖα, τὰ πρυμνήσια. τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ῥεύματος πλευρὰν, ἠσφαλί-
ζοντο τοῖς ἀπὸ γῆς ἐπιγυίοις. Ἐπιγύης, ὄνομα δίκης. ὁδὸς δέ ἐστι καὶ τρίβος μεταξὺ δύο γειτόνων. διατέμνουσα τὰ χωρία.
ἐξ ἑκατέρου. οἱ οὖν κρίνοντες ξενίας ἑκατέρωθεν, ἐκ τε πατρὸς καὶ μητρὸς δύο γύας ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἕνα.
Ἐπιγύων. τῶν πρυμνησίων κάλων. ἅ τινες πείσματα καλοῦσιν. Ἐπιδαίσιος οἶκος, ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστός. ὁ ἐπὶ-
σης καταλειφθεὶς δύο τισίν. Ἐπίδαιτρον, ὄψον. Ἐπιδαιτήσομαι, ἐπιστελῶ. εὐωχηθήσομαι. Ἐπιδακρυθέντα, ἐπι-
γραφέντα. Ἐπιδακρύω, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιδακρύοντος, τῇ τῶν πλακούντων μνήμῃ. Ἐπίδαλον, λοιμικόν.

Ἐπίδαμνος, πόλις Ἰλλυρική· τὸ νῦν Δυρράχιον λεγόμενον. Ἐπίδαυροι, ἔθνος Πελοποννήσου. Ἐπίδαυρος, θηλυκῶς λέγεται· κατὰ δὲ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, ἀρσενικῶς. εἰπόντα, ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον, μετὰ ἀρσενικοῦ ἐπιθέτου· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ψολόεντος ἐχίδνης παρὰ Νικάνδρῳ· καὶ τὸ ἠμαθόεντος Πύλου· καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐκαλεῖτο δὲ ποτὲ Λειμηρὴ, διὰ διφθόγγου· ὡς λειμῶνας ἔχουσα· ἢ καὶ διὰ τοῦ ι, ὡς πολυλίμενος κατὰ Ἀρτεμίδωρον· οἱονεὶ, λιμενηρά τις οὖσα. ἔστι δέ φασι Σαρωνικοῦ κόλπου. ἐκλήθη δὲ καὶ Μιλισία, καὶ αἱμηρὰ, διὰ τὸ συχνὰ αἱμάσσεσθαι θύμασι τὸν ἐκεῖ βωμὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ· ὃς κατ' ἐξαίρετον ἐτιμᾶτο. εἶτα Ἐπίταυρος ὠνομάσθη κἀκεῖθεν· κατὰ δὲ τὸν Γεωγράφον, καὶ Ἐπίκαρον αὐτὴν οἴονταί τινες· ὡς Καρῶν αὐτὴν ποτὲ κατασχόντων· οὐκ ἄσημος δέ φησι πόλις δι' ἐπιφάνειαν Ἀσκληπιοῦ μάλιστα ἐν αὐτῇ, Ἀσκληπιεῖον καμόντων τι ἦν τῆς γῆς. φασὶ καὶ πινακίων ἀνακειμένων ἐν οἷς αἱ θεραπεῖαι ἀναγεγράφαται. ἢ Ἐπίδαυρος, πόλις Λακωνική. καὶ Ἐπίδαυρος, ὄνομα τοπικὸν ἐν ᾧ ὁ Ἀσκληπιὸς ἐτιμᾶτο. Ἐπιδαψιλευσάμενος, πολυτελῶς διαπραξάμενος. Ἡρόδοτος· τάς τε μητέρας καὶ ἀδελφὰς, ἐπιδαψιλευσόμεθα ὑμῖν. Ἐπιδαψιλεύσει, μεγαλοψυχήσει. Ἐπιδαψιλεύεται, πληθύνεται. ἐπιδαψιλεύομαι τοῖς παραδείγμασιν. Ἐπιδεᾶ, ἐλλιπῆ· ἐνδεᾶ. Ἐπιδεγδούπησεν, ἐπεκτύπησε· παρέλκει τὸ γ· καὶ ἐν τῷ ἐρίγδουπος, ὁμοίως. δοῦπος γὰρ ὁ κτύπος. Ἐπιδέδρομεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρέχει. ἐπιπολάζει. καὶ ἔχει διαφορὰν πολλὴν πρὸς τὸ ἀναδέδρομεν. Ἐπιδεές, ἐνδεές. ἐλλεῖπον. Ἐπιδεικνύει τις ἑαυτὸν, ἐπὶ φιλοτιμίας. Ἐπιδεικνύειν ἐστὶ, τὸ παρρησιάζειν καὶ δεικνύειν τινὰ ἑαυτόν. Ἐπιδεικνύμενος, ἀντὶ τοῦ φιλοτιμούμενος λέγεται ἐνίοτε. Ἐπιδεικτιῶν, κενοδοξῶν. Ἐπίδειξον, ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ἀριστοφάνης· ἔχεις τινὰ γνώμην, ἐπίδειξον αὐτήν. καὶ ἀντὶ τοῦ φανέρωσον. Ἐπιδειπνεῖν, τὸ ἐκ δευτέρου δειπνεῖν. ἵν' ἐπιδειπνήσῃς, κόνισαι ἰσχυρῶς. Ἐπίδειπνις, Μακεδονικὸς κώθων· ἥδυσμα· ἐθισμός. Ἐπιδέκατον, τὸ δέκατον. καὶ ἐπίπεμπτον, εἰώθασι λέγειν τὸ πέμπτον. Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι· τὴν δὲ κληῖδα παρήγαγε τῷ ἱμάντι. Ἐπιδεκτικός, ἐπίδεκτος. Ἐπίδεκτον, ἐπίσημον· μέγα. Ἐπὶ Δελφινίῳ, δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον Ἀθήνησι. δικάζονται δὲ ἐνταῦθα οἱ ὁμολογοῦντες μὲν ἀπεκτονέναι, δικαίως δὲ πεποιηκέναι τοῦτο λέγοντες. Ἐπιδέξια, προπαροξυτονούμενον, ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται. Ἐπιδεξιά, καὶ ἀριστερὰ νομίσαι τὴν ὁδὸν, ἢ ἀμφιδέξιον. ταυτὸν δ' εἰπεῖν ἀμφοτεροδέξιον εἶναι. δηλοῖ δὲ τὸν Ἕκτορα. ὁποῖός τις Ἀστεροπαῖος. ἢ τὸ μὲν νικᾶν καὶ διώκειν, ἐπιδέξια κινεῖν εἰπὼν τὴν ἀσπίδα διὰ τὸ πρακτικὸν τῶν δεξιῶν. Ἐπιδέξιος, καλὸς ἀγαθός. εὔμορφος. Ἐπιδεξιπολίης, ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας. Ἐπίδεσμος, ὁ ἐπὶ τῇ πηγῇ δεσμός. ἢ ἐπίδεσμος, καὶ ἐπίδεσμοι ἀρσενικῶς μὴ λέγε, ἀλλ' οὐδετέρως· τὸ ἐπίδεσμον, καὶ τὰ ἐπίδεσμα. ὡς οἱ ἀρχαῖοι. Φρύνιχος. Ἐπίδεσον, ἐπίστρεψον. Ἐδεύεες, ἦμεν παρ' Ὁμήρῳ· δῆγουν ὕστεροι· ἀπὸ τοῦ δεύω. ἐξ οὗ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ δεύτατος· ἐν ἄλλοις δὲ καὶ τὸν ἐπιδευῆ. ὅ ἐστι χρήζοντα ἡ λέξις δηλοῖ· ὡς τὸ τάδ' ἔλδεται ὅς κεν ἐπιδευής. Ἐπιδευεῖς, ἐνδεεῖς· χρήζοντες. Ἐπιδεύοιτο, ἐπιδεὴς ἢ ἐλλιπὴς εἴη. Ἐπιδεῦσαι, ἐπιστρέψαι. Ἐπιδεύσονται, ἐπακολουθήσουσιν. Ἐπιδεύσω, ἐπικρύψω. Ἐπίδεχα, σκύφον τὸν μὴ κενόν. Ἐπιδεχόμεθα, προσδοκῶμεν. Ἐπὶ δήν, ἐπὶ πολύ. Ἐπὶ Δηλίῳ μάχη, Δήλιον χωρίον ἐπὶ τῆς Βοιωτίας. ἢ ἐνταῦθα Ἀθηναῖοι μαχόμενοι ἐνικήθησαν ὑπὸ Βοιωτῶν. καθά φησι Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ. ἢ ἐπὶ Δηλίῳ μάχη. Δήλιον τὸ ἐν Βοιωτίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν, ὃ ἐτείχισαν Ἀθηναῖοι, καὶ περὶ αὐτοῦ Βοιωτοῖς μαχεσθέντες, ἡττήθησαν Ἱπποκράτους στρατηγοῦντος.

Ἐπιδημεύειν, τὸ ἐν πόλει διατρίβειν· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐπὶ τοῦ δήμου· ὅθεν καὶ ἐπίδημος εἴη ἂν ὁ τοιοῦτος, ἀπ' ἐναντίας τῷ ἀποδήμῳ· καὶ τῷ ἀποδημοῦντι. γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ ἐπιδημῶ, πλεονασμῷ τοῦ υ· ὁμοίως τῷ χέω χεύω· δισκέω, δισκεύω.

Ἐπιδήμιαι, ἁρπακτῆρες. καὶ ἐπιδημία, συγκατάβασις. Ἐπιδήμιος, ἐμφύλιος. ἢ κοινὸς δημὸς, ὃ σημαίνει λίπος.

Ἐπιδήμιος· ἀληθῶς μὲν ὁ ἐξ ἀποδημίας εἰς τὴν πατρίδα ἐλθών· ἐπὶ Ὀδυσσέως πλεῖόν τι ἡ λέξις ἐμφαίνει. ἐπεὶ γὰρ ἐν δήμῳ Ἰθάκης ἐστὶ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως βασίλειον, λέγοιτ' ἂν αὐτὸς ἐπιδήμιος εἶναι καὶ ὡς εἰς τοῦτον τὸν δῆμον ἐλθών. ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι ἐπιδήμιος πόλεμος, ὁ ἐμφύλιος. ὁ ἐνδήμῳ. ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ τίθεται ἡ λέξις, ἐπὶ ἀνθρώπου διάγοντος ἐν τῇ πατρίδι. ἐν τῇ τελευταίᾳ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος, ἕτερόν τι σημαινόμενον κεῖται τῆς τοιαύτης λέξεως. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ ἐπιδήμια νοσήματα λέγεται. καὶ ἄλλως δὲ, ἐπιδήμιος πόλεμος, ὁ κατὰ δήμου. πολλαχοῦ γὰρ ἡ ἐπὶ πρόθεσις οὕτω νοεῖται. Ἐπιδημίου, ἐνδήμου. ἐμφυλίου. καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου. Ἐπίδημον· ὡς ἐπὶ πολὺ ἧττον. ὑπὸ δήμου τεταγμένον. ἢ ἐν τῷ δήμῳ ὄν. Ἐπιδημοῦντας· ἔθος ἦν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θύειν θεοῖς ἐπιχωρίοις καὶ ἥρωσι. τοῦτό φασι καὶ Ἀλέξανδρον ποιῆσαι τὸν Μακεδόνα, ἐν Ἰλίῳ. Ἐπιδήνεον, ἐπήνουν· συγκατετίθεντο. Ἐπὶ δηρόν· ἐλλειπτικῶς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺν χρόνον. ὅτι δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἄπεστι, τὸ τι καὶ ἐπιρρηματικόν ἐστι τὸ δηρόν. Ἐπιδιατίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινὰς ποιεῖσθαι κατατιθεμένους ῥητόν τι ἀργύριον, παρά τινι τῶν μεταξὺ γινομένων. ὅπερ ἐγγυᾶται εἰ ἡ πρᾶξις γίνοιτο θατέρῳ πάντως, τὸ ὡμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῦναι. τὸ δὲ πρᾶγμα αὐτὸ, λέγεται ἐπιδιαθήκη. Ἐπιδίδωμι, ἀντὶ τοῦ αὐξάνω. καὶ ἐπιδίδωμι, τὸ ἁπλῶς δίδωμι. ἐκ τούτων ἐπίδοσις ἡ αὔξησις καὶ δόσις. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ ἐὰν ἑκκαίδεκα ἐτῶν γένωνται, τὸ ἡβῆσαι μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἐστίν. ἀλλ' οἱ ἔφηβοι παρ' Ἀθηναίοις ὀκτωκαιδεκαέτεις γίνονται· καὶ μένουσιν ἐν τοῖς ἐφήβοις ἔτη δύο. ἔπειτα τῷ ληξιαρχικῷ ἐγγράφονται γραμματείῳ, καθά φησιν Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἐπιτροπικῷ. ἐπεὶ δὲ ἐγγράφειν ἔσω καὶ ὁ νόμος ἀπέδωκε τὴν κομιδὴν τῶν καταλειφθέντων τῇ μητρὶ, ὃς κελεύει κυρίους εἶναι τῆς ἐπικλήρου καὶ τῆς οὐσίας ἁπάσης τοὺς ἄπαιδας, ἐπειδὰν ἐπὶ διετὲς ἡβῶσιν. Ἐπιδικάζεται, ἀντὶ τοῦ ποιεῖται. Ἐπίδικος καὶ ἐπίκληρος, καὶ ἐπίπροικος, καὶ ἐπικληρῖτις. ἐπίκληρος μέν ἐστιν, ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη· μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ ἐπικληρῖτις. ἐπίπροικος δὲ, ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου. ὥστε προῖκα ἔχειν ἀδελφῶν αὐτῇ ὄντων. ἐπίδικος δὲ, ἡ ἀμφισβητουμένη ἐπίκληρος ὅτῳ χρὴ αὐτὴν γαμηθῆναι. ταῦτα δὲ δηλοῖ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Σάτυρον ὑπὲρ κλήρου. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ διαμαρτυρία, περὶ τοῦ μὴ ἐπίδικον εἶναι τὴν Ἀριστοφῶντος

θυγατέρα. ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ, δείκνυται καὶ ὅτι τὰς ἀπορουμένας κόρας, ἐξεδίδοσαν οἱ ἄγχιστα γένους, πέντε μνᾶς ἐπιδιδόντες. ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον, τὴν ἐπίκληρον ἐπικλήρετον κέκληκεν. Ἐπιδινήσας, ἀντὶ δίκην δίνου, ὅ ἐστι τόρνου ἀφεὶς φέρεσθαι. χρῆσις δὲ τοῦ δίνου, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἐκεῖθεν δὲ καὶ θηλυκὸν δίνη. Ἐπιδινήσας, συστρέψας. συσσείσας. Ἐπιδίφρια, τὰ τῷ ἅρματι ἐπιτιθέμενα. καὶ ὁ ἐπὶ δίφρου ἱζάνων. ἢ καθήμενος. Ἐπιδιφριάδος, ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος. Ἐπιδίφριος, ἀργός. καὶ γυναικώδης. Ἐπίδναι, πολιαί. ἢ πάλαι. Ἐπίδοκα, προσδοκία. Ἐπιδοκίδες, προσδοκίαι. Ἐπιδοκιμάζω, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχῶ γενικῇ. Ἐπίδοξα, προσδοκώμενα. Ἐπίδοξος, ὁ προσδόκιμος. ὁ κοινῶς προσδοκήσιμος. καὶ ἐπίδοξος ὁ ἔνδοξος. Ἐπιδορατίς, ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου. Ἐπιδορπήσασθαι, ἐπιδειπνήσασθαι. Ἐπιδορπίσματα, τραγήματα. ἐπίδειπνα. Ἐπίδοσαν, ἀντὶ τοῦ ἔδοσαν. Ἐπίδοσις, ἡ προίξ. καὶ ἡ αὔξησις. καὶ προκοπή, καὶ προσθήκη. λέγεται καὶ ἡ χάρις. Ἐπιδουπῆσαι, ἐπικτυπῆσαι. καὶ ἐρίγδουπος, ὁ μεγαλόηχος. μέγανδρος. Ἐπιδούριον, ἐπὶ παραστρόφιον. Ἐπιδραμέτην, ἐπεδίωκον. ἐπήρχοντο. Ἐπιδράμωμεν, ἐπιδιώξωμεν. Ἐπιδράπτονται, κρατοῦνται. Ἐπιδρομάδην, ἐπίρρημα. σημαίνει δὲ τὸ παρέργως. ἢ κατὰ σπουδήν. ὑφ᾽ ἓν δὲ ἀναγνωστέον. ἓν γὰρ μέρος λόγου ἐστὶ καὶ οὐ δύο, ὥς τινες ὑπέλαβον. λέγοντες δύο εἶναι μέρη λόγου. πρόθεσιν δηλονότι, καὶ ἐπίρρημα. οὐδέποτε γὰρ τὸ δρομάδην ἄνευ προθέσεως εὑρεθήσεται. Ἐπίδρομον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ εὐάλωτον. ὅθεν ἐστὶν ἐπιδραμεῖν καὶ ἐπιβῆναι. ἵνα καὶ τὸ ἐπίδρομον εἴη πῶς ἀμβατόν. περίδρομον δέ γε τεῖχος τὸ στρογγύλον φασίν. ὥσπερ ἀμφίδρομον τὸ ἑκατέρωθεν δρόμον ἔχον. ἢ ἐπίδρομον, καὶ ἐπίδρομος, ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος. ἰλιάδος ζ΄. ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεχόμενον ὁμαλόν. ἐξ ἐπιδρομῆς. καθό ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδόν. κατερχομένην τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους. καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν. Ἐπιδρομή, ἔφοδος. ἁρπαγή. ἐπίβασις. Ἐπιδώτας Ζεύς, ἐν Λακεδαίμονι. Ἐπιδυχεῖν, ἐπιτωθάζειν. Ἐπιδώμεθα, ἐπιδῶμεν, θεοὺς ἴδωμεν. Ἐπιδώσει, ἀντὶ τοῦ αὐξήσεται. Ἐπίεζεν, ἐξεπίασεν. Ἐπιεικέα. τὸν ἀστεῖον. ἢ τὸν ψευδῆ. ἄλλοι, τὸν ἐγχωροῦντα καὶ πρέποντα. Ἐπιείκειά ἐστιν, ἡ δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις. μετριότης ἐν συμβόλοις. εὐταξία ψυχῆς λογιστικῆς, πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά. Ἐπιείκελον, ὅμοιον. Ἐπιεικές, ἀντὶ τοῦ πρέπον καὶ ἐοικός. οὕτω δὲ ἀεὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἡ τοιαύτη λέξις λαμβάνεται. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις τὸ ἐπιεικές, ἐπὶ πραότητος λέγεται. ἢ ἐπιεικές, ἤτοι πρέπον. ἔστι δὲ ταὐτόν, τῷ ὡς ἐπέοικε. κατὰ τὸ τιμὴν ἥν τιν᾽ ἔοικεν. Ἐπιεικέστατος Ἴωνες. κοινοὶ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον λέγουσιν. Ἐπιεικεύσατο, ἠγάθυνεν. Ἐπιεικής, πραΰς. παρὰ τὸ εἴκειν τὸ ὑποχωρεῖν. καὶ γὰρ οἱ πραεῖς. ὑποχωροῦσι καὶ οὐκ ἀντιτείνουσι. καὶ ἐπιείκεια ἐκ τούτου. Ἐπιεικτά, φορητά. ὑποχωρητά. Ἐπιεικτὸν κυρίως, τὸ εἶκον ἁφῇ, ὡς μαλακόν. οὐκ ἐπιεικτὸν δὲ τό, ἀνάπαλιν. ἢ ἐπιεικτὸν Ὅμηρος σθένος, οὐκ ἐπιεικτόν. ἤγουν δύναμις οὐκ εὐσυγχώρητος. οὐ ῥᾳδίως εἴκουσά τινι κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἐπιεικῶς, ἀντὶ τοῦ λίαν καὶ ἀντὶ τοῦ βεβαίως καὶ ἰσχυρῶς λαμβάνεται. ὁμοίως τῷ σφόδρα. λέγεται δὲ ἐπιεικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ μετρίως. ὡς παρὰ Πλάτωνι. ἐγὼ μὲν οὖν πρός σε ἐπιεικῶς ἔχω φιλικῶς. ἱκανῶς. καὶ τὸ παρέλπιδα, καὶ μετὰ ἐπιεικείας καὶ χρηστότητος. Ἐπιειμένε ἀναιδείην, ἀντὶ τοῦ προφανῆ ἔχων ἀναίδειαν καθάπερ περίβλημα, ἢ ἐνδεδυμένε αὐτὴν ἀντὶ ὅπλου κατὰ τό, ὅπλα εἱμένοι καὶ ἐπιειμένοι ἀλκήν, καὶ ἀντὶ τοῦ περιβεβλημένοι καὶ φανερὰν ἀνδρείαν ἔχοντες, ἢ οὐχ ὅπλοις. ἀλλ᾽ ἄλλο χρῆμα τῇ ἀνδρείᾳ σκεπόμενοι. Ἐπιειμένος, ὁ ἐνδεδυμένος. ἀπὸ τοῦ ἕω κανονίζεται εἰς παθητικὸν παρακείμενον. τὸ γὰρ ἕω, καὶ τὸ καθέζομαι σημαίνει, καὶ τὸ ἐνδύομαι. ἢ ἐπιειμένος ἀναιδείην, ὁ ἄγαν καὶ προφανῶς ἀναιδής. οὕτω καὶ φρεσὶν εἱμένος ἀλκήν. ὁ ἔχων ἐν νόῳ φανερὰν ῥωμαλεότητα. Ἐπιεισαμένη, ἐφορμήσασα. ὁμοιωθεῖσα. Ἐπιείσεται, ἐπελεύσεται. Ἐπιείσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιπορεύσομαι. ἐπελεύσομαι. ἀπὸ ἐνεστῶτός ἐστι τοῦ εἴω. καθὰ καὶ ἐκεῖνο. ὅθι καθείσατο γῆς. ἤγουν ὅπου γῆς ἦλθεν. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου εἴω, καὶ τὸ ἧκεν ἀντὶ τοῦ ἦλθον, μέσος ὑπερσυντέλικος. ἀπὸ τοῦ ἴα, παρακειμένου. Ἐπιείστορε, ἐπιμάρτυρας. δωρικῶς ἡ λέξις. Ἐπιέναι, ἐπελθεῖν. Ἐπίεσαν, ἐπήρχοντο. Ἐπιέπεται, ἀκολουθεῖ. Ἐπιέσασθαι γῆν, ταφῆναι. Ἐπιεσάμενος, λαβόμενος. Ἐπιέψω, ἐπιτελέσω. Ἐπιέσαι χλαῖναν, καὶ ἐπιβαλεῖν χλαῖναν, ταὐτόν ἐστιν. Ἐπιεσάμην χλαῖναν. ὅρα ὅτι ταὐτόν ἐστι παρ᾽ Ὁμήρῳ χλαῖναν ἐπιβαλεῖν, καὶ χλαῖναν ἐπιέσαι. εἰ δὲ χλαῖναν ἐπέβαλε κοιμηθέντι, τουτέστιν ἐπέθετο. τὸ δ᾽ ἄλλο λέγει καὶ χλαῖναν ἐπιέσασθαι. οὐκ ἀεὶ ἄρα τὸ ἐπιέσασθαι ἀντὶ τοῦ ἐνδύσασθαι λέγεται. Ἔπιζα, ὄρνεα Κύπριοι. Ἐπιζάξ, ἐπὶ τὰ ἀριστερά. καὶ ἐπ᾽ εὐθείας. καὶ ἐπὶ τὴν σύντομον. καὶ ἐπίτηδες. ἐκ πλαγίου. ἢ συντόμως. Ἀθηναῖοι. Ἐπιζαφελές, θυμωδῶς. ὀργίλον. χαλεπόν. ἰσχυρόν. ἐπίσκοτον. Ἐπιζαφελῶς, ηὐξημένως ἄγαν. Ἐπιζευκτήρ, σπειρὰ καὶ σειρά. Ἐπίζηλον, τὸ ἐπίφθονον. Ἐπιζητῶν, ἀπολαμβάνων. συνέχων. Ἐπιζύγιον, μέρος τῆς νεώς. Ἐπιζυγκεῖν, ἐπισκαρδαμύττειν, ἐπιστέγειν. ἐπικατακλᾶν. Ἐπιζύγκουσα, ἐπικλείουσα. μύουσα. Ἐπίηλεν, ἐπεξέτεινεν. ἐπέμψεν. ἐπήγαγεν. ἐπηύξησε. καὶ ἐπίηλεν οὗτος τάδε ἔργα παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας χ΄, ἢ γοῦν οὗτος αἴτιος τῶν παρόντων κακῶν. Ἐπίηρα, τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν μεγάλην, ἐκ τῆς περιουσίας ὡς Καλλίμαχος. Ἐπίηρανα θυμῷ παρ᾽ Ὁμήρῳ, κρεῖττον οὕτω γράφεσθαι, ἤπερ ἐπὶ ἦρ ἀνὰ θυμῷ. ἡ γὰρ ἀνὰ πρόθεσις, οὐκ εἴωθεν ἁπλῶς ἐπὶ τοιούτων σημαινομένων δοτικῇ συντάσσεσθαι. ἔστι δὲ πρωτότυπον τοῦτο, τοῦ ἐπίηρα. ἐντεῦθεν ἐκεῖνο γίνεται ἀποκοπῇ. ἐπίηρα παρὰ τοῖς νεωτέροις τὰ ἐπιθυμητὰ παρὰ τὸ ἐρᾶν, ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς τὸ ἐπίηρον. οἱ δὲ παλαιοὶ ἐπίηρά φασι τὴν μετὰ ἐπικουρίας χάριν. καὶ παράγουσι τὴν λέξιν οὕτως. ὥσπερ κόπτω κόπανον, καὶ ἔχω ὄχανον. τὸ τῆς ἀσπίδος κράτημα. δρέπω, δρέπανον, ἥδω καὶ ἐν συστολῇ ἕδω. ἕδανον. καὶ ἕδνον κατὰ συγκοπήν. φρύγω φρύγανον. πέπτω, ἢ πέσσω, πόπανον. ξέω, ξόανον. οὕτως ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. ἔρανον. καὶ ἐκτάσει ἤρανον. καὶ ἐπήρανον. οὗ πληθυντικὸν ἐπήρανα. καὶ ἀποκοπῇ, ἐπίηρα. εὕρηται δὲ καὶ ἀσυνθέτως παρὰ τῷ ποιητῇ. ἦρα Πριάμῳ φέρων. τουτέστι, χάριν. ὁ μέντοι Ἡρωδιανὸς ἀπλούστερον παρὰ Ἴωσι φησὶν ἦρ, ἡ ἐπικουρία. ὀξυτόνως γενική. ἦρος, αἰτιατικὴ ἦρα. καὶ ἐν συνθέσει ἐπίηρα. μήποτε δὲ διαλύτως ἀπορηθείη ἂν ἐνταῦθα ὁ τόνος. εἰ γὰρ ὀξυτόνως ἦρ ἡ ἐπικουρία, διατί μὴ ὠξύνθη ἡ γενική, καὶ αἱ κατ᾽ αὐτὴν πλάγιοι, πρὸς τὴν ὁμοιότητα τοῦ κήρ, κηρός. καὶ ἵνα-

μὴ συνεμπέσῃ τῇ κλίσει τοῦ ἦρος ἔαρος. Ἐπιήρανα, ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς· ἢ προσηνῆ· ἢ ἐπιήρανα, θυμοπροσηνῆ ἐπίηρα. Ἐπιήρεα, ἐπιχαρίτια. Ἐπίηρος, ἐπίκουρος· ἐπιθυμητής. Ἐπίηρος, βοηθός· χάριν ἀποδιδούς. Ἐπιηθεύντης, ἐπιχρεύτης. Ἐπίησεν, ἀντὶ τοῦ ἤσθετο. Ἐπιθαλαμίτης, Ἑρμῆς ἐν Εὐβοίᾳ. Ἐπιθαλάμιον· τινὰ μὲν ᾄδεται ἑσπέρας, ἃ λέγεται κατακοιμητικά, ἅτινα ἕως μέσης νυκτὸς ᾄδουσι· τινὰ δὲ ὄρθρια, ἃ καὶ προσαγορεύεται διεγερτικά. τὸ δὲ ἐπιθαλάμιον ᾄδουσιν αἱ παρθένοι πρὸ τοῦ θαλάμου, ἵνα τῆς παρθένου βιαζομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἡ φωνὴ μὴ ἐξακούηται, λανθάνῃ δὲ διὰ κρυπτομένη διὰ τῆς τῶν παρθένων φωνῆς. Ἐπιθαλαμοῦντι, ἐπιφλεγμαίνουσιν. Ἐπιθαλπές, τηρανόν. Ἐπιθανάτιος, προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν. Ἐπιθανής, ἐγγίζων τῷ θανάτῳ. ἀνὴρ πρεσβύτης. νοσῶν καὶ ἐπιθανὴς ὤν. ἐπιθανάτιος δὲ ὁ προσδοκώμενος ἀποθανεῖν. Ἐπιθαρσύνων, προτρεπόμενος. Ἐπιθάτερα, ἐπὶ τὰ ἕτερα. Ἐπιθαυμάζειν, ἀντὶ τοῦ δώροις τιμᾶν. Ἀριστοφάνης· Δεῖ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον. Ἐπιθεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, ἀντὶ τοῦ καταρᾶσθαι. προσφέροντες καὶ χρῆσιν ἐφερεκράτεις Λαΐου τὴν ὕστερον ἀρᾶται καὶ ἐπιθεάζει τῷ πατρί. Ἐπιθεάσας, κατευξάμενος. Ἐπιθέατα, τὰ πάτρια ἱερὰ παρ' Ἀθηναίοις. Ἐπιθεάσαι, θεοὺς ἐπικαλεῖται. Ἐπιθειάσας, ἐπιθαυμάσας· ἀπὸ τῆς ἐπὶ καὶ τοῦ θεάζειν παράγεται. Ἐπιθειάσας, τὸ θεῖον εἰσδεδεγμένος· θεοφορούμενος. Θουκυδίδης. Ἐπιθειασμοί, πρὸς θεοὺς ἱκεσίαι. Ἐπιθειάσων, ἑορτάσων. Ἐπιθεῖναι, κλεῖσαι. Ἐπιθεῖτι, ἐκ τοῦ ἐπιθείη τι, συγκέκοπται. καὶ ἔστιν ἀκόλουθον τῷ ἐφορμίσαι τι εὐκτικῷ. οἱ δὲ γράφοντες ἐπίθη τι διὰ τοῦ η, ποιοῦσιν οὕτω πρὸς ἀκολουθίαν τοῦ ἐφορμίσῃ τι κατὰ ἔγκλισιν ὑποτακτικήν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπιθεῖναι λέγεται καὶ τὸ προσθεῖναι, ἤτοι ἐπιβαλεῖν. καὶ ἐξ αὐτοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιθήκη, ἡ προσθήκη. οἷον ἐπιθήκη θαύματος. ἡ δ' αὐτὴ καὶ ἐπενθήκη. ἡ δὲ λέξις τῆς ἐπενθέσεως γραμματικοῖς μάλιστα ἔγνωσται. Ἐπιθέμενοι, ἀντὶ τοῦ μαχόμενοι. καὶ ἐπιθέμενοι ἀντὶ τοῦ ἐνασμενίζοντες. συνέστιος· Δρασμοῦ γὰρ ἐπιθέμενον, ἐλπὶς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρόνων ἀνέκοψεν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγχειροῦντες. Ἐπίθεμα, τὸ ἐπιτιθέμενον. Ἐπιθέντες, ἀποστείλαντες. οἱ δὲ ἀποπέμπουσι τὸν ἰατρὸν ἐπιθέντες γράμματα πρὸς τὸν τελώνην. Ἐπίθεος, σημεῖον ἐνθυτικόν. Ἐπιθεραπεύων, διορθούμενος· προμηθούμενος. ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης ἐπιθεραπεύων τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον, εἰς τὴν πατρίδα εἰδὼς, εἰ μὴ διαφθερεῖ αὐτὴν, ὅτι ἔσται ποτὶ αὐτῷ. Ἐπίθες, τίθημι· ὁ μέλλων θήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθην. ἡ μετοχὴ ὁ θεὶς τοῦ θέντος. καὶ τὸ προστακτικὸν θές. καὶ ὤφειλεν εἶναι θέτι· τοῦ κανόνος λέγοντος πᾶσα μετοχὴ εἰς ς ὀξύτονος διὰ τοῦ ντ κλινομένη, εἰς θι ποιεῖ τὸ προστακτικόν. ἀλλ' ἡμάρτησε τὸ θές. δύο γάρ εἰσι κανόνες μαχόμενοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν λέγει, ὅτι τὰ εἰς θι προστακτικὰ καὶ τὰ εἰς ναι ἀπαρέμφατα ἀορίστου ὄντα φύσει, μακρᾷ παραλήγονται. ὁ δὲ ἕτερος τὰ προστακτικὰ θέλουσιν ἔχειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ ἐνεργητικοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν. τῶν γοῦν δύο κανόνων μαχομένων καὶ τοῦ μὲν ἑνὸς ἀπαιτοῦντος τὴν παραλήγουσαν μακρὰν, τοῦ δὲ ἑτέρου βραχεῖαν, ἀπεκόπη ἡ ἀμφιβαλλομένη συλλαβὴ, καὶ θὲς γίνεται. Ἐπίθεσις, ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς. Ἐπίθετα, χωρὶς ἄρθρων προφερόμενα, καὶ ὑπαρκτικῷ ῥήματι συντασσόμενα, δύναται ἐπὶ πάσης πτώσεως καὶ παντὸς ἀριθμοῦ πληθυντικῇ δυϊκῇ μετὰ ἄρθρου προφέρεσθαι. οἷον, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Αἰσχίνης σοφὸς ἦν, λέγομεν Αἰσχίνης τῶν σοφῶν ἦν. Ἄλλως. Ἐπίθετα, τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμένα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα. ἢ ἐπίθετα τῶν ὀνομάτων, μετὰ προσηγορικοῦ ἢ κυρίου λεγόμενα εἰ δύο, ἢ τρία, εἰ καὶ πλείονα τύχοι ὄντα, μετὰ ἑνὸς ἄρθρου λέγονται. οἷον τὸν μέλανα, καὶ παλαιὸν καὶ καλὸν οἶνον. οὕτω γὰρ περὶ ἑνὸς ἡ δήλωσις γίνεται. εἰ δὲ τιθῇ καθ' ἓν ἄρθρον, περὶ πολλῶν ὁ λόγος γινόμενος φαίνεται. οἷον, τὸν παλαιὸν καὶ τὸν καλὸν καὶ τὸν μέλανα οἶνον.

Ἐπίθετον ὄνομα, τὸ ἐπὶ κυρίων ἢ προσηγορικῶν ὁμωνύμως τιθέμενον. καὶ δηλοῦν ἔπαινον, ἢ ψόγον. λαμβάνεται δὲ τριχῶς· ἀπὸ ψυχῆς, ἀπὸ σώματος, καὶ ἀπὸ τῶν ἐκτός. ἀπὸ μὲν ψυχῆς, ὡς σώφρων ἀκόλαστος. ἀπὸ δὲ σώματος, ὡς ταχὺς, βραδύς. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκτὸς, ὡς πλούσιος πένης. ἢ ἐπίθετον, ἡ στοιβή. Ἐπιθέτους ἑορτάς. Ἰσοκράτης Ἀρεοπαγιτικῷ. τὰς μὴ πατρίους, ἀλλ' ὡς δ' ἐπιψηφισθείσας ἐπιθέτους ἐκάλουν. ἔλεγον δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἐπίθετά τινα, ὁπόσα μὴ πάτρια ὄντα ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ ἐδίκαζεν. ὡς σαφὲς ποιεῖ Λυσίας, ἐν τῇ πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφήν. ἐπιθέτους δὲ ἐπιστολὰς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Θρασυβούλου τινὰς ὀνομάζει. λέγει δ' αὖ τὰς δοθείσας τισὶν, ὥστε διακομίσαι. λέγει γὰρ ἦν ἠθισμένον. Ἐπιθέτωσαν, ἐπικείσθωσαν. Ἐπιθήκη, φερνή. μάζων δ' ἐπιθήκη. Ἐπίθημα, ἀνάθημα. παρὰ τὸ θῶ θήσω. Ἐπιθήματα. Ὅμηρος· φωριαμῶν ἐπιθήματα ἀνέῳγε. λέγει δὲ ἐπιθήματα τὰ πώματα. ἤτοι τὰ σκεπάσματα παρὰ τὸ ἐπιθεῖναι, τὸ κλεῖσαι. κατὰ τὸ, ἀνακλῖναι πυκνὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι. ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἐπιθεῖναι, τὸ ἐπιβαλεῖν. ἤγουν ἐπάνω θεῖναι. Ἐπιθήξας, παρορμήσας. ἐρεθίσας. Ἐπιθήρα, ἐπὶ ἀπάτῃ. Ἐπιθήσειν, ἀντὶ τοῦ ἐπενεγκεῖν. οὐκ εἰς μακρὰν καὶ παντελῶς ἐπιθήσειν αὐτῷ δίκην σὺν τοῖς θεοῖς. καὶ αὖθις. ἐπιθεὶς γράμματα δηλοῦντα τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετήν. Ἔπιθι, ἐπίμενε. καὶ ἐπίκεισο, καὶ μὴ ἀνῇς. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρόβει. Ἐπιθιγγάνει, ἐφάπτεται. Ἐπιθλάσας, συντόμως εἰπών. Ἐπιθολεῖ, ἐκταράττει, σκοτεῖ. Ἔπιθον, ἐκ τοῦ πείθω. μέλλων, πείσω. παρακείμενος πέποικα. ἀόριστος πρῶτος ἔπεισα. δεύτερος ἔπιθον. Ἐπιθορνυμένη, ἐπιοῦσα. καὶ σπερμαίνουσα. θαρὸν γὰρ τὸ σπέρμα ἔλεγον. Ἐπιθράνιον, μέρος τι τῆς νεώς. Ἐπιθράξαι, ἐπιθρύξαι, ἐπινύξαι. Ἐπὶ Θρασύλλῳ. Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ φησὶ, τὸ ἐπὶ τῷ Θρασύλλῳ ἀττικὸν ἔθος, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ Θρασύλλου μνήματι. Ἐπιθρέξαντος, ἐπιδραμόντος. ἐπιξύσαντος. Ἐπιθρηδάκια, ἑορτὴ Ἀπόλλωνος. Ἐπιθρώσκει, ἐφάλλεται. ἐπιπηδᾷ. Ἐπιθρώσκων, ἐφαλλόμενος. Ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο, ὁ δὲ πεδίου μὴ ἐπιδρόμῳ. Ἐπιθυμελίας ἀγῶνα, τὴν τῶν διαφραγμάτων στάσιν. Ἐπιθυμηταὶ, πρόθυμοι. οἱ δὲ ἐμεγαλοφρόνουν τότε, καὶ ἐπιθυμηταὶ ἐξίσταντο. Ἐπιθυμητικόν, τὸ θελητικόν. ἔστι δὲ μέρος ψυχῆς ὀρεκτὸν, ἐν ᾧ ἡδοναὶ καὶ λῦπαι. Ἐπιθυμία, καὶ ἵμερος, δηλοῦσιν ὁρμὴν ψυχῆς, καὶ κίνησιν ἐπί τι. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ θυμὸς, ἡ τῆς ψυχῆς κίνησις. καὶ ζέσις. ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ θύειν τὸ ὁρμᾶν. ὁ δὲ ἵμερος, ὅτι ἱέμενος ῥεῖ καθά φησιν ὁ Πλάτων. ἢ ἐπιθυμία, δύναμις ψυχῆς ἀφανιστική. ἢ ἐμψύχου πρώτη ὁρμὴ πρός τι τῶν φίλου

μένω, ἢ πόθον τῆς καθ᾽ ἡδονὴν ἀπολαύσεως, ἢ λύπην ἐπὶ τῷ μὴ κατ᾽ ἐξουσίαν ὄν τι κατ᾽ ἐπιθυμίαν· ἤ τινα σχέσιν, οὐ μὴν παρέ
στιν ἡ ἀπόλαυσις· ἢ νοερά τις τῶν θείων φύσεων ὀρεκτικὴ κίνησις. Ἐπιθυμιάδες, τὰ παρὰ πᾶσι στεφανώματα.
Ἐπιθυμῶ, γλίχομαι· ὀρέγομαι· ἐρῶ· ἱμείρομαι· ἐφίεμαι ἐπὶ γενικῆς. ἐπιθυμῶ· γενικῇ συντάσσεται· ἐνθυμοῦμαι, αἰτιατικῇ.
ἐπιθυμῶ τούτου, ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ. Ἐπιθύνων, ἐπανορθούμενος· ἀπὸ τοῦ ἰθύνω. Ἐπιθύω, ὁρμῶμαι.
Ἐπιθύουσι σπουδάζουσιν, ἐπιτίθενται. Ἐπιθωΰσσειν, ἐπικελεύεσθαι. Ἐπιΐδμονα, ἔμπειρον. Ἐπίστορα, ἀντὶ
τοῦ κριτὴν· ἐπιμελητὴν· ἐπίσκοπον· ὡς ὁ ἀπολλώνιος· ὅταν δὲ ὅμηρος περὶ ἀγαμέμνονος λέγῃ, ἵστορα δ᾽ ἀτρείδην ἀγα
μέμνονα· ἀντὶ δὲ μάρτυρα, συνθηκοφύλακα. Ἐπίστορας, συνίστορας· συνειδυίας· καὶ μάρτυρας παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ.
Ἐπίστορα, ἔμπειρον. Ἐπικαγχάζειν, ἀσέμνως γελᾶν. Ἐπικαγχάστρια, ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα γελᾶν, ἢ ἡ γελάστρια.
Ἐπικαθέζεσθαι, τὸ βαροῦν λέγομεν· καὶ ἐπικαθίζηται, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. Ἐπικάθηται, ἐπικρέμαται. Ἐπι
καιρότατα, ἐπικινδυνώτατα. Ἐπικαιρότατος, ἐπιτήδειος, ἐν τοῖς ἐπικαίροις τῶν χωρίων τόποις. Ἐπικαιροῦ, εὐκαί
ρως· ἁρμοδίως. Ἐπικαίρως παραπλέοντας, τουτέστι, μίαν κατακολουθοῦσαν τῇ ἑτέρᾳ. Ἐπὶ καλάμῃ ἀροῦν· ἔθος ἐστὶ
τοῖς γεωργοῖς παρ᾽ ἐνιαυτὸν ἀργὴν καταλείπειν τὴν γῆν, ὅπως ἀκεραίους ἐκτρέφῃ τοὺς καρπούς. Ἐπικαλέσας, μεμ
ψάμενος. Ἐπικαλοῦμαι, οὐ μόνον τὸ πρὸς βοήθειάν τινα παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπονομάζομαι. Ἐπικαλουμένων,
κατηγορουμένων. Ἐπικάλυμμα, προβλήματος διαφέρει· τὸ γὰρ ἐπικάλυμμα, χάριν στέγης ἐπινενόηται· ὡς τὸ ἱμά
τιον· τὸ δὲ πρόβλημα, χάριν φυλακῆς· ὡς τὰ ὅπλα, καὶ τὰ ἀμυντήρια ὄργανα. Ἐπικαλῶν, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶν, ἐγ
καλῶν. Ἐπικαμπὴς τάξις, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα, ἐκ τοῦ ὄπισθεν μερῶν ὄρθια ἐφ᾽ ἑαυ
τὴν ἔχει τεταγμένα. Ἐπὶ κάρ, ἔστι μὲν ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν κάτω· καὶ οἷον ἐπὶ κάρη κατὰ ἀποκοπήν· κυριολεκτεῖται δὲ
ἐπὶ ζώων· εἰ δὲ τὸ μὲν τῆς παραβολῆς ὕδωρ, ἐπὶ κάρ. Ἐπικαρπία, καρποφορία. Ἐπικαρπίας, τὰ κέρδη. Ἐπι
κάρπιος ζεύς, ἐν εὐβοίᾳ. Ἐπικάριον, καρπόν. Ἐπικάρσιαι νῆες, οὐ μόνον πλάγιαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλήν· διὰ τὴν
ἐκ τοῦ σφοδροῦ πνεύματος τῶν ἱστίων πολλὴν ἔντασιν· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἐπὶ κάρ· ὡς τὸ ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ. Ἐπικαρυ
κεύεται, ἀρτύει. Ἐπικαχλάζεται, διακινεῖται. Ἐπικαταδαρθεῖν, ἐφυπνῶσαι. Ἐπικατέσεισεν, ἐπικατέβα
λεν. Ἐπίκειμαί τινι, ἀντὶ τοῦ βαρέως πρός τινα διάκειμαι· καὶ ἐπίκειμαι, ἀντὶ τοῦ πλησίον τινὸς κεῖμαι. Ἐπικεί
μενα, ἀντὶ τοῦ ἐπιφέροντα· καὶ κειμήλια κάλλιστα στέλλουσιν, ἐπικείμενα χρυσίου λίτρας δισχιλίας. Ἐπικειμένου,
φαινομένου· ὁ δὲ ἤτει τιμὴν τοῖς κεκτημένοις, τοῦ ἐπικειμένου καρποῦ. Ἐπικεῖραι, διακόψαι· διαφθεῖραι. Ἐπί
κειται, τὸ βαρέως ἐπιτίθεται, καὶ ἐμπίπτει· τὸ ἐπάνω τῆς κλίνης· καὶ τὸ πλησίον ἐστίν· ὁ περὶ ταυτὸ τῷ παράκειται· καὶ
ἀριστείδης· καὶ τὰς ἐπικειμένας νήσους· ἤγουν τὰς πλησίον οὔσας· καὶ ἐπίκειται τῇ κεφαλῇ πῖλον· περίκειται στέφανος·
περίκειμαι σῶμα, καὶ ἐνδύματα. Ἐπικεκηρυχέναι· δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· ὅτε τι βούλοιτο πό
λις ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὄντων ὑφ᾽ ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα εἴ τις αὐτὸν ἀνέλοι, τόσα καὶ τόσα.
καθὰ περὶ ξέρξην, ἐπεκήρυξαν οἱ ἕλληνες εἴ τις ζῶντα ἢ νεκρὸν καταγάγοι ἀθήναζε δώσειν ἑκατὸν τάλαντα. Ἐπικέκλη
ται, ἐπικαλεῖται. Ἐπικεκλιμένας, ἐπικειμένας· ἐπικεκλεισμένας. Ἐπικεκόνιμαι, ἐξέφθαρμαι· ἀπόλωλα. Ἐπεί
κε λάβῃσιν, ἐπὰν λάβῃ. Ἐπικέλια, ἐπόργια· ἱμάτια. Ἐπικέλσαντες, ὁρμήσαντες· ἢ ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντες τὴν
ναῦν. Ἐπίκενος λόγος, ὁ μάταιος. Ἐπικέρας, τύλις· ἔνιοι δὲ ἄλλην τινὰ βοτάνην, οὕτως ὀνομαζομένην παρὰ τῷ ἱππο
κράτει. Ἐπικερτόμησίς ἐστιν, ἀλληγορία μετὰ χλευασμοῦ· ἐφ᾽ ἡδονῇ τοῖς κατορθωθεῖσιν ὑπ᾽ αὐτῆς· οἷον, τὸν δ᾽ ἐπικερτο
μέων προσέφη πατρόκλεις ἱππεῦ· ὢ πόποι· ἦ μάλα ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ· ἦ ῥα καὶ ἐν τρώεσσι κυβιστῆρες.
Ἐπικερτομῶν, ἐπιχλευάζων· ἐπισκώπτων· ὑβρίζων. Ἐπικεύσω, ἐπικρύψω. Ἐπὶ κεφαλαίῳ, ἀντὶ τοῦ κεφαλαιωδῶς.
Ἐπικεφαλαίου, συντόμως· ταχέως· μνησθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοῖς ἐλαττωμάτων. Ἐπὶ κεφαλὴν
πεσεῖν, κατὰ κάρα λέγουσιν οἱ ἀττικοί· οὐ διῃρημένως ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἕν· ὡς πίνδαρος· οἱ μὲν κατὰ κάρα δεσμοῖσι δέδενται. ἀν
τὶ τοῦ ἐπὶ κεφαλήν· ἢ ἐπὶ κεφαλήν, ταχέως. Ἐπικέφαλον, τὸ ἐπικεφάλιον. Ἐπικεχήνασι, προσέχουσιν. Ἐπι
κεχοδώς, ἀποπατήσας· ἀποτιλήσας. Ἐπικήδειον, ἐπιτάφιον· ἐπιθανάτιον· καὶ ἐπικήδειος θρῆνος, ὁμοίως. Ἐπί
κηρα, φθαρτά· θνητά· ἐπιθανάτια· κὴρ γὰρ ὁ θάνατος. Ἐπὶ κῆρας ἰάλλω, ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω· ἐπιπέμψω θάνατον. Ἐπι
κηρυκεύειν, ἐπιδιαπρεσβεύεσθαι. Ἐπικηρότατοι, ἐπισαθρότατοι. Ἐπίκηρος ὕλη, ἡ πρόσκαιρος. Ἐπικηρυκεία, ἡ ἐκ τῶν
πολεμίων φιλία· ἢ τὸ περὶ φιλίας καὶ διὰ λόγων κήρυκας πέμπειν· καὶ ἐπικηρυκεύεται, τὸ διὰ κήρυκός τινος, συνθή
κας τινὰς ἢ πρεσβείας ποιεῖται. Ἐπικηρυκεύεται, διὰ κήρυκός τινος συνθήκας τινὰς ἢ πρεσβείας. ἐπικεκηρυκέναι·
ὅτε τι βούλοιτο πόλις, ἢ ἄρχων ἀναιρεθῆναί τινα τῶν μὴ ὑφ᾽ ἑαυτοῖς, ἐκήρυττε δώσειν χρήματα τῷ ἀνελόντι· ἢ καὶ ζῶν
τα προσαγαγόντι· καθὰ καὶ ξέρξην ἐπεκήρυξαν οἱ ἕλληνες τῷ καταγαγόντι, ἢ ζῶντα, ἢ τεθνηκότα ἀθήναζε, ἑκατὸν δώσειν
τάλαντα. Ἐπικηρυκεύσασθαι, τὸ ἐπὶ συμβιβάσεως καὶ σπονδῶν, τὰς πόλεις κήρυκα πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.
Ἐπικηρύξαι ἐστί, τὸ ὑπισχνεῖσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι· ἢ ἀποκτείναντι τὸν πολέμιον. Ἐπικίδναται, ἐπι
σκορπίζεται· ἐφορμᾶται· ἐφαπλοῦται. Ἐπικιχράδας, ὁ ζεὺς ἐν κῷ. Ἐπικλασθῆναι, συμπαθῆσαι· ἐλεῆσαι. Ἐπι
κλαύσωσιν, εἰς οἶκτον ἀγάγωσιν. Ἐπίκλαυτον, γοερόν, θρηνητικόν· ἀριστοφάνης· κελαρύζει ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νό
μον. Ἐπικλείδια, ἑορτὴ δήμητρος ἀθήνησιν. Ἐπικλεψύσας, ἐπελθὼν λάθρα. Ἐπικλέπτοιτο, ἐπιθυμοίη. Ἐπι
κλεσαυδόνα, ἐπικληδόνα. Ἐπίκλημα, ἔγκλημα· ἀγαθίας· εὐπρεπέστατα ὤοντο ἀποσείσασθαι τὸ ἐπίκλημα.
Ἐπίκλην, ἡ ἐπίκλησις παρ᾽ ἀττικοῖς· ἡ ἐπίκλην, ἐπωνυμίαν· ὀνομασίαν. Ἐπίκληρος λέγεται, ἡ νῦν κληρονόμος
καλουμένη· ὅταν δὲ παῖς ὀρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ ἀδελφῶν τι οὖσα ἔρημος καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑπαρχομένη οὐσία,
ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην ὅταν ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καταλελειμμένη καλοῦσι.
γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον· καλεῖται δὲ ἐπίκληρος, καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη, ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα, καθότι καθήκει

αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται δὲ ἐπίκληροι καὶ δύο οὖσι καὶ πλείοσι. τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν ἐπιπαμα τί
δα. καὶ πατρούχον. νόμος δὲ ἦν ἀθήνησι γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πα
τρῷα. Ἐπίκληρος, ἐνούσιος γυνή. δέσποινα. εἰς ἣν κατήντησαν πολλοὶ κλῆροι. Ἐπίκλησιν, τὸ παρ' ἡμῖν ἐπίκλην
λεγόμενον δηλοῖ. συγκοπὴ ἐκ τοῦ ἐπικλήδην. ὅ ἐστιν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνομακλήδην. ἢ ἐπίκλησιν, ἐπωνυμίαν. Ἐπί
κλητος, ἐπίξενος. ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος. δαιτυμών. καὶ οἱ σύμμαχοι. ἢ ἐπίκλητος, ὁ ἐπί τινι καλούμενος ὑποθέσει,
ὃν ἐν ταῖς ἀμηχανίαις ἰουδαῖοι ἐπίκλητον. καὶ ἐπίκλητος, ὁ ἔξωθεν ἐρχόμενος. Ἐπικλινές, ἐπιρρεπὲς εἰς κακόν. καὶ
ἐπικλινὲς δὲ τάλαντον. καλλίμαχος. Ἐπικλίντης, σεισμός. καὶ κλίνεται ἐπικλίντου. Ἐπίκλιντρος, εἶδος κό
σμου γυναικείου. τοῦτ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλλοις. Ἐπίκλιντρον ῥητέον, οὐκ ἀνάκλιντρον. Ἐπικλόπιος, ζεύς οὕ
τω καλεῖται. Ἐπίκλοπος, οὐ τὸν ἁπλῶς μόνον κλέπτην δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν πανοῦργον. καὶ ἐπίκλοπος μύθων, ὁ ἐπιθυμη
τὴς τοῦ διὰ λόγων ἀπατᾶν. κλέπτεσθαι γάρ φασιν οἱ παλαιοί, καὶ τὸ ὀρέγεσθαι. ὡς τὸ ἐπίκλοπος τόξων, ἐν ὀδυσσείᾳ. ἢ
ἐπίκλοπος μύθοις, ὁ ἢ σκηκῶς λόγοις παραλογίζεσθαι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ κλέπτειν νόῳ. ἔστι γὰρ κλέπτειν, οὐ μόνον χερ
σὶν, ἀλλὰ καὶ νόῳ, καὶ λόγῳ. Ἐπικλοπώτερος, παραλογιστικώτερος. Ἐπικλύσασα, ἐπιδαψιλεύσασα. καταβαλοῦ
σα. ἡ οὖν κλεοπάτρα πολλῷ χρυσῷ ἐπικλύσασα τὸ ἄγαλμα τοῦ διὸς πρίασθαι. Ἐπικλωΐς, ἐπιρροή. Ἐπικλυτόν,
ἐπονείδιστον. ἐπίδοξον. Ἐπικλώσειαν, ἀπὸ τοῦ κλώθω. σω. ἔκλωσα. κλώσειαν. τὸ εὐκτικόν. Ἐπικνάφεις, ἕλκεις.
διαφθείρεις. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοὺς σωροὺς ἔκναπτον. ὁ δὲ σωρὸς ἐ
λέγετο γνάφος. ὁ οὖν κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξανε ταῖς ἀκάνθαις, καὶ οὕτως ἔφθειρεν. Ἐπικνημίδιοι. τῶν λοκρῶν οἱ
μὲν ἐπικνημίδιοι. οἱ δὲ, ὑποκνημίδιοι ὀνομάζονται. ἀπὸ κνήμιδος τοῦ ὄρους. Ἐπικνίζεται, δάκνεται. Ἐπικνῶ, ἀν
τὶ τοῦ ἐπίβαλε. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον. Ἐπικνῶσιν, παρὰ τὸ κναίειν τὸ διαφθείρειν. Ἐπικοιμητηριά
σασθαι, ὑπηρετικὸν ὄνομα. Ἐπικοινῆς, ἀντὶ τῆς κοινῆ. Ἐπικοίνιος ζεύς, ἐν σαλαμῖνι. Ἐπίκοινον, ὃ τῷ μὲν εἴδει δια
φέρεται. οὐ διαλλάττεται δέ. ἢ ἐπίκοινον γένος, τὸ ἐν μιᾷ φωνῇ μετὰ ἑνὸς ἄρθρου, ἢ μόνου ἀρσενικοῦ ἢ μόνου θηλυκοῦ ση
μαῖνον τὸ γένος. οἷον ὁ κόραξ. ὁ ἀετός. ὁ ἰχθύς. ἡ κορώνη. ἡ χελιδών. Ἐπικόκκουρος, ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ, παρὰ λά
κωσιν. Ἐπικομπῶν, ἐπικαυχώμενος. Ἐπίκοποι, οἱ κακῶς τὸ πρότερον γεγλυμμένοι χαρακτῆρες. καὶ διὰ τοῦτο ἐπικο
πτόμενοι. Ἐπίκορον, ἐπίκωπον. πάφιοι. Ἐπὶ κόρρης, κόρση. ὅτι καὶ κόρρη λέγεται ἱκανῶς ἔγνωσται ἄλλαχοῦ. ἀφ' οὗ
καὶ κατὰ κόρρης. καὶ ἐπὶ κόρρης δὲ κατὰ αὔλιον διονύσιον ἐπιγνῶναι τυχὸν, ἢ ῥάπισμα λέγεται τὸ εἰς σιαγόνα, καὶ κρόταφον.
κόρρην δέ φησι καὶ κόρσην ἀττικοί, τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. διὸ καὶ προπηλακισμὸς ἰσχυρός φασιν
ἐπὶ κόρρης καὶ μείζων τοῦ κονδύλου. ἀπὸ τῆς κόρσης δὲ εὕρηται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, καὶ δίκορσον. ἀντὶ τοῦ δικόρυφον.
δικραές, δικέφαλον. εἴρηται δὲ ἴσως τὸ δικραές, εἰς ὅμοιον τῷ δίκρανον. καὶ ἐπὶ κόρρησιν, ἐπὶ κεφαλαῖς. ἢ γνάθοις. Ἐπὶ
κόρρῃ, ἐπὶ κονδυλίῳ. Ἐπικορρίστον, κατακονδυλιστόν. Ἐπίκοπα, ἐπίμομφα. ἃ πᾶς ἄν τις μέμψαιτο. σοφοκλῆς, ναυ
τιλίῳ. καὶ πλέοντι. Ἐπικότως, ἐπιστρεφῶς. Ἐπικουρεῖν λέγεται κυρίως, τὸ διὰ νέων τοῖς πολιορκουμένοις ἐπιβοηθεῖν.
καὶ ἐπίκουρος, ὁ νέος βοηθός. τουτέστιν, ὁ σύμμαχος. ἐξ οὗ καὶ ἐπικουρία, ἡ ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἐπιβολή, λεγομένη καὶ
συμμαχία διὰ τῶν νέων. Ἐπικούρειοι, οἱ φιλόσοφοι. Ἐπικούρειος ἕρμων, ὁ παρὰ τῷ λουκιανῷ. Ἐπικουρεῖ, ὁ ἔξωθεν
εἰς βοήθειαν ἥκων. συμμαχεῖ δὲ, ὁ αὐτός. ὑπομαχεῖ, ὁ ἀδύνατος χρησιμεύων. ἀμύνει δὲ, ὁ ὑπὸ τοῦ πεπονθότος κακῶς.
ταῦτα δὲ ἴσα ταῦτα, καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν ἁπλῶς λαμβάνεται. Ἐπικούρους, τοὺς ἐξ ἀλλοτρίας βοηθούς. ὧν ἦν σαρπηδών.
λέγει ὅμηρος. λαοὺς δὲ τοὺς ἐγχωρίους. καὶ τὰ λοιπά. Ἐπικάρδιον, ἐπικάρσιον. Ἐπίκρανα, προσκεφάλαια. καλύμ
ματα. ἐπιστύλια. Ἐπικρᾶναι τῇ κεφαλῇ, οἶμαι καταλέγειν, ἢ κατανεῦσαι ἐκ τοῦ κραίνω κρανῶ, ἔκρηνα. κρᾶναι καὶ
ἐπικρᾶναι. Ἐπικρανεῖς, ἐπιτελεῖς. ἐπιμεληθήσῃ. Ἐπικρανής, ἐπιμελητής. Ἐπίκρανος, ἐπιμελητής. ἐπίχαρις.
Ἐπικρατεῖ, ἐξουσιάζει. Ἐπικρατύνειν, ἐπιχύειν. ὀχυροῦν. Ἐπικράτης. οὗτός ἐστιν ὁ τῶν ἀθηναίων δημαγωγός, ὁ
καὶ εὔφορος ἐπικαλούμενος, οὗ μνημονεύει δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπικράτης οὗ μνη
μονεύει λυκοῦργος, ἐν τῷ περὶ διοικήσεως λέγων, ὡς χαλκοῦς ἐστάθη διὰ τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν ἐφήβων. ὅν φασι κεκτῆ
σθαι ταλάντων ἑξακοσίων οὐσίαν. ἄλλος δ' ἐστὶν ἐπικράτης αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κηδεστής, ὡς δηλοῦται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ
περὶ τῆς παραπρεσβείας ἀπολογίᾳ. οὗτος μήτρι ἐπωνύμιον ἦρχε κυρηβίων, ὡς ὁ δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατ' αἰσχίνου.
Ἐπικρατίδιον, σημονικὸν κάλυμμα, χωρὶς τῆς κεφαλῆς. Ἐπικρεμαμένου, ἐπικειμένου. Ἐπικρεμάσας, ἐπε
νεγκών. οἷς δ' ἅμα ἀνατιθείς, καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας. Ἐπικρῆναι, ἑορτὴ δήμητρος παρὰ λάκωσιν.
Ἐπίκρηνον, κεφαλόδεσμον. Ἐπικρήνωμεν, ἐπιτελέσωμεν. Ἐπὶ κρήτεσσιν, ὅμηρος. ἦλθεν ἐπὶ κρήτεσσι. κατὰ ἀν
τίφρασιν εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κρῆτας. ὁμοίως ἦλθεν ἐπὶ αἰγύπτιον. Ἐπικρία, τὰ τῆς νηὸς σανιδώματα. Ἐπικριδόν,
ἀντὶ τοῦ ἐπικρίναντες παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπίκριδον, ἐπίλεκτον. Ἐπικρίνασθαι, ἀριθμῆσαι καθ' ἕνα ἕκαστον.
Ἐπικρίνει, δοκιμάζει. Ἐπικρινοῦ, τὸ κριθεὶν βεβαιοῦ. Ἐπὶ ἰκριόφιν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἰκρίῳ. κατὰ προσχηματισμόν.
ὀδυσσείας γ. νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται. Ἐπικριτής, σύμβουλος. δοκιμαστής. Ἐπίκροκον, ἐπανθητόν. Ἐπί
κρουμα, ἐπίπληγμα. ἢ ἐπιχάραγμα. διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ ἔργῳ ἐπίκρουμα χρόνος ἀργείας. σοφοκλῆς ἐν ἰνάχῳ.
Ἐπικτένιον, ἐπὶ μὲν τῶν γυναικῶν, τὸ ἐπίστιον καλούμενον. ἐπειδὴ ὑπὲρ τὸν κτένα ἐστίν. ἐπὶ δὲ τοῦ στυπείου, ἢ τοῦ λε
νου, τὸν κτένει προσιζάνοντα χοῦν ἐν τῇ ἐργασίᾳ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπίκτενα, τὰς ἠλακάτας, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ
πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος. Ἐπικτερέα, ἐντάφια. Ἐπίκτιτον, ἔξωθεν εἰσελθόντα. Ἐπικύλωμα, ἐπικορύφω
μα. Ἐπικύριον, τὸ πῶμα τῆς χύτρας. Ἐπικυδέστερος, νικητικός. ἢ ἐνδοξότερος. ἐπικρατέστερος. κῦδος γὰρ ἡ δόξα.
Ἐπικυκλῆσαι, ἐπεισαγαγεῖν. Ἐπικυκλίδιος, ζεύς. Ἐπικύλλυμα, τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάτρησιν περισσευόμε
νον. κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ κολλούριον ἀπὸ τοῦ, κολοβόν. Ἐπικυνεῖν, σημαίνει, τὸ ἐπὶ τοῦ στόματος φιλεῖν. κύλαι

γὰρ τὰ βλέφαρα. ὅθεν καὶ κυλοιδιᾶν λέγεται τὸ ἐπῆρθαι τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ Χρύσιππος. γράφεται Κυλλήνιος ὁ Ἑρμῆς, ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτοῦ ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. ἀπὸ τοῦ ἐπὶ πολὺ καθεύδοντας οἰδεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. Φαίακες δὲ θύουσιν ἐπ' ἑσπέρας οὐ διὰ τὸ καθεύδειν ὡς Ὅμηρος, ὅτι μνησαίατο κοίτης. οὐχ ὅτι ὀνειροπόλος πομπός ἦν, ἀλλ' ὅτι ὕπνου ἡδέος αἴτιος. ὅθεν καὶ ἐπισκύνιον τὸ περὶ τὸν κύκλον, ἢ τὸ περὶ τοῖς κύκλοις τόπον καλούμενον. Ἐπικύπτω, ψῶ. Λουκιανός. οὕτως ἀργὸς εἶ ὡς μὴ ἐπικύψας πιεῖν. καὶ οὐδὲν ὄφελος ἂν ἐπικύψαιμι. φεύγει γὰρ τὸ ὕδωρ. Ἐπικύρσας Ὅμηρος. ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας. ἤγουν συγκύρσας. καὶ κατὰ συγκυρίαν ἤτοι κατὰ τύχην εὑρών. διά τι δηλαδὴ ἕρμαιον. ἀμφιβολία δὲ ἐνταῦθα τοῖς παλαιοῖς, ἢ γὰρ ἐπὶ ἐμψύχου λαμβάνει τὸ σῶμα, καὶ τοῦ ἡ παρατήρησις ἡ πολλὴ ἣ λέγουσι τὸ δέμας μὲν ἐπὶ ἐμψύχου τιθέναι τὸν Ὅμηρον. ἐπὶ ἀψύχου δὲ τὸ σῶμα. ἢ ἄλλως ἐπὶ ἀψύχου εἴληπται νῦν τὸ σῶμα. καὶ μὴ νοῦ θέμις. ὡς λόγος νεκροῦ σώματος ἅπτεσθαι λέοντα. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ τοῦ διαλήμματος διχόνια. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸ σῶμα ἐπὶ ἀψύχου. κἀνταῦθα λαμβάνοντες τὴν διαφωνίαν, ἰῶνται διὰ τοῦ πεινάων. περὶ νομῆς γὰρ λέων πεινῶν. Ἐπικύσας, ἐπικύψας. Ἐπικυφότερος, πλέον κυρτός. Ἐπίκωλος, τὸν πόδα σκάζων. Ἐπικωμάζω, χλευάζω. μυκτηρίζω. Ἐπικωμάσαι, ὀρχεῖσθαι ἢ λαλῆσαι αἰσχρὰ πολλὰ ταῖς ἐκκλησίαις, ἐπεκώμασαν παραχαί. Ἐπικωμάσας, κρατήσας ταῖς θριξίν. Ἐπίκωμος, ὑβριστής. συγχαίρων μέθυσος. Ἐπίκωπα, ἐπίμεμπτα. Ἐπικωπητήρ, ὁ τροπωτήρ. ἱμάς. Ἐπίκωποι, οἱ ἔχοντες τὰς κώπας, καὶ τὰ πηδάλια. ἐπίκωποι καὶ ἐπήρετμοι ταυτόν. Ἐπίκωπος, ναυτικός. ἢ ξιφήρης. κώπη γὰρ τοῦ ξίφους ἡ λαβή, ἢ κόπτειν δυνάμενον. ἤγουν κοπτικός. Ἐπιλαβέσθαι, ἤγουν ἅψασθαι. ὃ καὶ χωρὶς τῆς ἐπὶ προθέσεως λέγεται, ἐπὶ ταύτης τῆς σημασίας. ὡς παρὰ τῷ, ἡ δὲ λεπὰς ὄστρεόν τι ἐστίν. ὅπερ ἐπειδὰν λάβηται πέτρας, ἀπισχυρίζεται. ἤγουν ἐπειδὰν ἅψηται. λέγεται τοῦτο κυρίως, ἐπὶ τῶν σωματικῶς ἀπτομένων. εἶτ' ἐπ' ἄλλων. οἷον ἐπιλαβέσθαί με τοῦ γράμματος. ἀφ' οὗ ἀνεπίληπτος. οὗ οὐχ ἅπτεται μῶμος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπηνῶς λαβέσθαι. ὡς τὸ Κύπριος δὲ ἀμφοτέραις ἐπιλαβέσθαι τοῦ προθυμουμένου. Ἐπιλαμβάνομαι, ἀντὶ τοῦ ἅπτομαι τινὸς ἁμαρτῶντος γενικῇ. ὡς Ξενοφῶν. καὶ Ἀριαίου πολλὰ τὸν Κῦρον παρανοσφισαμένου. Ἀριαῖος ἐπιλαμβάνεται. περιλαμβάνω. καὶ περιλαμβάνομαι. Ἐπιλαμβάνεσθαι, μέμφεσθαι μὴ ὀνειδιστικῶς ἐπιλαμβάνεσθαι τῶν βαρβάρων. ἢ σόλοικον, ἢ ἀπηχές τι προενεγκαμένων. Ἐπίλαμπον, ἀντὶ τοῦ καταφανῆ, λέγουσιν Ἴωνες. Ἐπιλαμφθέντες, φωτισθέντες. Ἐπιλανθάνομαι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν γενικῇ συντάσσεται. καὶ αἰτιατικῇ. ἅπαξ δὲ παρὰ Λουκιανῷ, ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς. οἶσθα ἄλλον, ἢ ἐπιλέλησαι τὸν ἄνθρωπον. μὴ ἐπιλάθου μου δέομαι. καὶ ἐπιλέλησαι τοῦτο ποιήσας. μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. Ἐπιλανθάνεσθαι, τὸ ἀποβαλεῖν ἐπιστήμην. Ἐπιλάρκισμα. λάρκου βύσμα. λάρκος δέ, ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν. Ἐπιλαρχία, δύο ἶλαι ἱππέων, ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ. Ἐπιλαχόντα, τυχόντα. Ἐπιλαχών, Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. οὔτε λαχών. οὔτε ἐπιλαχών. ἀλλ' ἐκ παρασκευῆς πριάμενος. ἔοικε τὸ γινόμενον τοιοῦτον εἶναι. ἐκληροῦντο οἱ βουλεύειν ἢ ἄρχειν ἐφιέμενοι. ἔπειτα ἑκάστῳ τῶν λαχόντων ἕτερος ἐπελάγχανεν. ἵν' ἐὰν ὁ πρῶτος λαχών, ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένηται βουλευτὴς ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ. ἐμφαίνεται δὲ ταῦτα ἐν τῷ Πλάτωνος Ὑπερβόλῳ. Ἐπιλέαν, ἐπιληστείαν. Ἐπιλέγειν, τὸ ἐπᾴδειν δοτικῇ συντάσσεται. Ἐπιλεγόμενος, ἐπιλογιζόμενος. Ἐπιλέγει, πρὸς τοῖς προειρημένοις φησίν. Ἐπιλείπει μὲ τόδε. καὶ ἐπιλείπει με τόδε, Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ. οὐκ ἐπιλείψουσι τῷ θεῷ στρατιῶται. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. ἡ δὲ τόλμα, ἤδη ἄλλοις ἄρχεται ἐπιλείπειν. Ἐπιλειψάσης, καταλειπούσης. παρελθούσης. Ἐπιλείψει με, καταλείψει με διηγούμενον ἡ ἡμέρα. καταλάβοι με. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη. χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος. ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων. ὧν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προεστήκεσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο, αἲ αἲ Λειψύδριον προδωσέταιρον. οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας. μάχεσθαι δ' ἀγαθούς γε καὶ εὐπατρίδας, οἳ τότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἦσαν. Ἐπίλεκτος, προπαροξυτόνως. ἐκλεκτὸς δὲ ὀξυτόνως. διότι τὸ μὲν ἐκ τοῦ ῥήματος, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος συντίθεται. Ἐπιλελεγμένοι, κεκριμένοι. καὶ κρινάμενος λέξαιτο. ἤγουν διακρίνας, ἐπιλέξαιτο. καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ. λεκτοὶ νεανίαι. καὶ ὁ ἐπίλεκτος. καὶ ὁ λογάς. καὶ ἐπιλέγδην, ἐπίρρημα. Ἐπιλελησμένη, ἐπιλανθανομένη. Ἐπιλεξαμένη, ἐπικαλεσαμένη. Ἐπιλεξάμενος, ἀναμετρήσας. ἀναλογισάμενος. ὁ δὲ Ἡρακλῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν βοῶν ἐπιλεξάμενος. Ἐπίληθον, Ἀρίσταρχος μὲν προπαροξυτόνως γράφει, ὡς ὄνομα οὐδέτερον. ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιληστικόν. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης, ὡς μετοχὴν φασὶν οὐκ εὖ προπερισπᾶ. ἵνα ᾖ τὸ ποιοῦν ἐπιλανθάνεσθαι. ὅρα δὲ ὅτι ἐν μὲν τῷ ἐπίληθον. καθὰ καὶ ἐν τῷ λήθη, καὶ λῆστις καὶ ἐπιλησμοσύνη, καὶ Λητώ, φυλάττεται τὸ η τοῦ λήθω ἐνεστῶτος. Ἐπιλήϊδες, οὕτω τῶν ἑσπερίων τινὲς ἐκαλοῦντο. Ἐπιλήκητος, ὅ τι τυφλωμένος. Ἐπιλημμένος, κατέχων τι τυχικῶς. Ἐπιλήμνιος, Ποσειδῶν. Ἐπὶ Ληναίῳ, περίβολός τις μέγας ἐν ᾧ τοὺς ἀγῶνας ἦγον τοὺς σκηνικούς. Ἐπιληπτικός, παχικός. κατεχόμενος. ἐπίληπτος, καταφανής. ὁ καὶ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος. Ἐπίληπτος, ἐπιλήψιμος. καὶ μέμψεως ἄξιος, καὶ ἐπίληπτος ὁ νοσῶν τὴν ἱερὰν νόσον. καὶ λυόμενος ὑπὸ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου. Ἐπιλήπτῳ, ὑπαιτίῳ. δαιμονιζομένῳ. Ἐπιληθείη, παρέκτος γεναίμην. ὡς τὸ ἐπιληθείη ἡ δεξιά μου. Ἐπιλησμονεῖν, ἐπιλαθεῖν. Ἐπιλησμότατον, ἰδίως ἐπιλησμονέστατον. ὡς τὸ ἐπιλησμότατον, καὶ σκαιότατον γερόντιον. Ἐπιλήσονται, ἐπιλανθάνονται. Ἐπιλίγδην, συμψαῦσαι. καὶ ἐφάψασθαι μόνον ὁ παρ' ἡμῖν, ἄνωθεν ἄνω. καὶ ἐπιλίγδην, ἀντὶ τοῦ ξεστικῶς, καὶ ἐπιπολῆς. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τοῦ λίζειν, ὀνοματοπεποιημένου ῥήματος παρῆχθαι. ἀφ' οὗ καὶ λίστρον τὸ ξύστρον. καὶ παρὰ τῇ χυδαίᾳ δὲ ὁμιλίᾳ, τὸ ἐκλιστρᾶν. σεσίγηται δὲ τὸ λίζω, καθὰ καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐνεστῶτες. καὶ γοῦν, οὐδὲ τοῦ ἔκλαγξα ἐστὶν εὑρεῖν ἐνεστῶτα κλάγγω. οὐδὲ τοῦ λίγξε βιὸς τὸ λίγγω. οὐδὲ μὴν τὸ κρίζω, τοῦ κρίκε ζυγός. ἢ κρίγῃ. Ἐπιλίημι, ἐπιτρέπω. Ἐπιλιναῦ, ἐπιπορεύεσθαι τὰ ἐσθῶτα λινά. καὶ ἐπιβλέπειν. Ἐπιλιπεῖς, ἐλλιπεῖς. Ἐπιλίτρας, τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. Ἐπιλλίζειν, ἔοικεν ὁμοιότητα ἔχειν πρὸς τὸ ἐνιλλώπειν. περὶ οὗ γέγραπται, ἔνθα καὶ ἰλλὸς διείληπται ὁ στραβός, καὶ ἕτερά τινα. ὅμοιον δέ τι καὶ τὸ δενδίλλειν,

πρὸς τὸ ἐπιλλίζειν. οἱ μὲν ὕστερον ἐπὶ βασκανίας τὸ ἐπιλλίζειν φασί. καὶ ὅτι πρωτότυπον τοῦ ἴλλειν, τοῦ ἐπιλλίζειν. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἴλλειν γίνεται καὶ τὸ ἐξίλλειν, ἀφ' οὗ ἐξούλης δίκη, δῆλον. ἔτι καὶ τὸ σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα. ἤγουν ὑποβίλλουσι, κλείοντες. οἷα ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες. Ἐπιλλίζουσα, καταμωκωμένη. Ἐπιλλίζουσιν οἱ μνηστῆρες, ἤγουν ὀφθαλμοῖσιν ἐννεύουσι. καὶ ἔστι κεφαλῇ μὲν κατανεύειν, κατὰ τὸ ὅλον. ἐπιλλίζειν δὲ καὶ τὸ ὀφρύσι νεύειν. Ἐπιλλίζων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιμωκώμενος. ἔπιλλοι γὰρ οἱ στραβοί. ἐπιλλίζουσιν, ἐπικαταμωμήσονται. κυρίως δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν. καταμωκώμενον. Ἐπιλλίζω, τὸ διανεύω. Οὐκ ἀίεις ὥς μοι ἐπιλλίζουσιν ἀχαιοί. ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς διανεύοντας. ἐξ οὗ καὶ ἰλλάδες, οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες. Ἐπιλλίζουσα, αὐτὶ τοῦ ἐπεγγελῶσα. ἢ ἐπιμύουσα τοὺς ὀφθαλμούς. ὅπερ ἴδιόν ἐστι τῶν γλαυκῶν. διὰ τὸ μὴ βλέπειν δι' ἡμέρας. Ἔπιλλοι, οἱ πολλοί. Ἔπιλλος, παράστραβος. ἡσυχῇ διάστροφος. παρὰ τοὺς ἴλλους. οἵ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί, δινδίλλων εἰς ἕκαστον. Ἐπιλόγεον, τὸ μέγα ἄχυρον. Ἐπιλογισάμενος, καὶ ἐφ' ὧν ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν, κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει. Ἐπιλογισμός, ὁ κατὰ τὸν πρῶτον λόγον ἐπανελθών, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ὑπομαχῶν. ἢ αὐθιστάμενος. Ἐπιλύγαιον, ἐπινέφελον. σκοτεινόν. Ἐπιλύκιον, ἀρχεῖον τοῦ πολεμάρχου ἀθήνησιν. Ἐπιλυομένου, συγχωροῦντος. Ἐπίλυσιν, ἔφοδον. ὁ δὲ πέμπει ἰωάννην, ὡς ἂν προφυλακῇ χρήσοιτο καὶ προκαταμάθοι τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων. Ἐπιλύτης. ἐπίλυτος. Ἐπιμαίεσθαι, ἐπιζητεῖν. Ἐπίμαλθα, ἀγαθά. προσηνῆ. ἢ μαλθακά. ἢ ἀσθενῆ λίαν. Ἐπὶ μᾶλλον, πλειοτέρως. καὶ ἐπὶ μᾶλλον ἐξῆπτον εἰς ὀργήν. καὶ αὐτὶ τοῦ προθυμότερον. τῶν δέ τινων τοῖς ὑπερίδου λόγοις ἐπὶ μᾶλλον ἀχθομένων. καὶ αὐτὶ τοῦ πλειότερα, ἐνδιδόναι σφᾶς. Ἐπίμαργος, μεμηνώς. Ἐπιμάρτυρος, ἡ πρόθεσις ἐν τούτῳ κεῖται ὥσπερ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος. καὶ ἐπίουρος. καὶ ἐπιφρίξ. καὶ ἄλλοις πολλοῖς. Ἐπιμαρτύρομαι, μάρτυρας καλῶ. Ἐπιμάρτυρος, μάρτυς ἐπὶ τοῖς γινομένοις. Ἐπιμαστίδιον, ἐπιμάστιον. ἄρτι ἀπὸ θηλῆς. ἄρτι ἀπὸ μαστοῦ, λέγεται βρέφος ἔτι ἐν γάλακτι. Ἐπιμάστακα, τὸ στόμα ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. Ἐπιμαστίδιος, ὁ θηλάζων. ὁ δὲ νεώτατος παῖς, ἐπιμαστίδιος ἦν. οὗ ἡ μήτηρ αὐτίχερ. Ἐπίμαστον ἀλήτην, τὸν ἐπιμαστεύοντα τὴν τροφήν. ἐπαίτην. ἢ τὸν ἐκ παιδός, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην. Ἐπιμασσάμενος, γίνεται ἐκ τοῦ μῶ μάσσω, ἐνεστῶτος. Ἐπιμάσσεσθαι, τὸ ἀποσπογγίζειν. καὶ τὸ ἐκμάσσεσθαι καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἀναμάξεις τῇ σῇ κεφαλῇ. καὶ τὸ εἰσεμάσσετο θυμόν. καὶ ἄλλως δὲ ἐπιμάσσεσθαι, τὸ διὰ ἐπαφῆς θεραπεῦσαι. μάσσεσθαι γάρ, καὶ τὸ ἅπτεσθαι. δοκεῖ δὲ οὐ φαῦλον εἶναι τὸ ἐπιμάσσεσθαι, καὶ αὐτὶ τοῦ ἐκμυζῆσαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ μάσσειν, καὶ τὸ ἐκμαγεῖον γίνεται. καὶ τὸ χειρόμακτρον. καὶ ἡ μαγδαλία. ἥτις ἦν ζύμωμά τι ἐν ᾧ ἀποματτόμενοι τὰ ἐκ τῶν βρωμάτων λίπη παρὰ ῥύπη οἱ παλαιοὶ ἔρριπτον κυσίν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν λίχνων καὶ παρασίτων, τὸ κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλιᾶς. καὶ ὅτι τὸ μάττειν καὶ ἐπὶ τοῦ φυρᾶν ἄρτους τίθεται. ὅθεν καὶ ἡ μᾶζα. καὶ ἡ μαγίς. καὶ ὁ μάγος δέ, ἀπὸ τοῦ τοιούτου γίνεται ῥήματος. καὶ ὅτι τὸ εἰρημένον ἐκμαγεῖον, ἔκμαγμα λέγει ὁ κωμικός. καὶ ἐπιμασσάμενος, ἐφαψάμενος. ψηλαφήσας. Ἐπιμάσσεται, ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον. ἀπὸ τοῦ μάσσονος. ὅ ἐστι μακροτέρου. οἱ δὲ ἐφάψεται. ψηλαφήσει. ἢ οἷον οὐ λιμώσει. ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται πλείω. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν. Ἐπίμαστον, κακὸν ἐπισπαστόν. ἐφελκυσμένον δεινόν. Ἐπίμαστος, ἐπίληπτος. ὀχληρός. δραπέτης. πεινώς. τροφὴν ἐπιζητῶν. ἐνδεής. Ἐπιματαίω, αὐτὶ τοῦ μάτην. Ἐπιμαχεῖν λέγουσιν, ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον. συμμαχεῖν δέ, τὸ τοὺς ἐπιόντας μετ' ἐκείνων οἷς συμμαχοῦσιν ἀμύνεσθαι. Ἐπιμαχία, ἡ τοῖς ἀμυνομένοις βοήθεια. Ἐπίμαχοι, ἐπίκουροι. βοηθοί. Ἐπίμαχος ὁ δυνάμενος πολεμεῖσθαι. οἱ δὲ ἐπόρθουν τὸ ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι. Ἐπὶ μέγα τύχης, καὶ ἐπὶ μέγα δόξης, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλην τύχην καὶ δόξαν. καὶ ἐπὶ μέγα δυνάμεως, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλην δύναμιν, λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Ἐπιμείλια, τὰ ἀπόθετα χρήματα. Ἐπιμειλίξαι, δοῦναι. Ἐπιμείλιον, τὸ ἐξώπροικον. καὶ ἐπιμειλίδες αἱ νύμφαι. Ἐπιμείνης, αὐθυπότακτον. Ἐπιμέλεια, ἡ σπουδή. ἡ φροντίς. Ἐπιμελείας οἶκος, ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο. Ἐπιμέλεον, φροντίδος ἄξιον. ἡρόδοτος. ὡς παρεξῄει ἡ γυνή, ἐπιμέλεον τῷ δαρείῳ ἐγένετο. Ἐπιμελής, ὁ καθαρὸς ἄρτος. καὶ ὁ ἀγωνιστής. καὶ ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐπιμέλειαν ἔχων. Ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων παρ' ἀθηναίοις, ὁ λεγόμενος βασιλεύς. δημοσθένης κατὰ μειδίου. καὶ ἀριστοτέλης ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ, βοᾷ οὕτως. ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν. οὓς ὁ δημοσθένης ἐχειροτόνει. δύο μὲν ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων. ἕνα δὲ ἐξ εὐμολπιδῶν. ἕνα δὲ ἐκ κηρύκων. καὶ ἐπιμελητὴς ἐμπορίου. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ πυθέου. ἀριστοτέλης. ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσθαι. τούτοις δὲ προστέτακται τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ ἀττικὸν ἐμπόριον, τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν. Ἐπιμελόμενος, καὶ ἐπιμελούμενος, φροντίδος καὶ σπουδῆς ἀξιῶν. Ἐπιμέλομαι κάλλιον, ἢ ἐπιμελοῦμαι. καὶ μεταμέλομαι, ἢ μεταμελοῦμαι. Ἐπιμελοῦμαι, ἐπιμέλομαι. αὐτὶ ποιοῦμαι. καὶ ἐπιμελοῦμαι τοῦ οἴκου γενικῇ, οὗ τὸ ἐνεργητικὸν οὐκ ἐν χρήσει. οὐ γὰρ γράφεται ἐπιμελῶ, ἀλλὰ ἐπιμελοῦμαι παθητικῶς. ἔτι ἀμελῶ, καὶ ἀμελοῦμαι ὡσαύτως. καὶ τὸ κήδομαι, γενικῇ. Ἐπιμελούμενος, καὶ ἐπιμελόμενος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ συντάξεως. ὥσπερ εἰλούμενος, καὶ εἰλόμενος. Ἐπιμελῶς, συνεχῶς. σπουδαίως. Ἐπιμέμφεαι κασιγνήτοις παρ' ὁμήρῳ, αὐτὶ πτωτικῶς κεῖται, αὐτὶ τοῦ κασιγνήτων. ὥσπερ τὸ δυσχαλῆς, ἐπιμέμφεαι. ἢ χρῄζεις ἀδελφῶν. ὡς μὴ ὄντων δηλαδή. Ἐπιμέμφομαί σοι τοῦδε. Ἐπιμέμφεται, ἐγκαλεῖ. ἐπιδεῖται. ἐπαιτιᾶται. Ἐπιμερής, ἀριθμὸς οὕτω λέγεται, ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρει τινί. Ἐπίμερος, μοιχεύεται. Ἐπιμεριζομένων τετραχῶς σχηματιζομένων, τὸ μὲν ἕτερον καὶ ἄλλος ἐπιδέχεται ἄρθρον. τὸ δὲ ἑκάτερον, καὶ ἕκαστον, οὔ. πάντα δέ τοι πρὸς γενικὴν ἢ κτητικῶς ἢ διαφορικῶς. οἷον ἕκαστον τῶν ζώων, ἕτερον τοῦ λίθου ἐστίν. ἐπιθετικῶς μέντοι καὶ ταῦτα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως, συντάσσεται τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς. Ἐπίμεστα, πλήρη. τουτέστιν, ἐπὶ κεφαλῆς καὶ μὴ ἀπαγόμενα. φερεκράτης. βριθομένων ἀγαθῶν ἐπὶ τραπέζης. Ἐπιμετρίδα, τὸ ἐπίμετρον, ὃ προσάπτεται τῷ χιτῶνι. Ἐπιμετρούσης, ἐπιχορηγούσης. ὥσπερ ἐπιμετρούσης, καὶ συναγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης. Ἐπιμήδεα κείρει, τὰ βουλεύματα ἐπικόπτει, ἢ τὰ

ἔργα ἐπιτίμνει χειρί. Ἐπιμηλίδα, Διοσκουρίδης μὲν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕλης, εἶδος μεσπίλου τὸ καὶ σιτάνιον ὀνομαζόμενον. ἔνιοι δὲ τὰ μῆλα τὰ μικρά, τὰ ἄγρια ἅπερ καὶ ἐπιμαμηλίδας ὀνομάζουσιν, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπιμηλίς, ὀπώρα, ἢ ἀπίου εἶδος. Ἐπιμήνια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔοικεν εἶναι ἐπιμήνια, τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θυόμενα. ἢ τὰ ὑπὲρ ὅλου τοῦ μηνὸς ἅπαξ ποτὲ γινόμενα θύματα. Ἐπίμηνοι, οἱ ἱεροποιοί. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις. Ἐπιμέγνυμαι, τὸ ὁμιλῶ. ἐξ οὗ συμμεμιχέναι ἀντὶ τοῦ ὁμιλῆσαι. καὶ ἐπιμιξία, ἡ ὁμιλία. καὶ συμμιγνύναι, ὁμιλεῖν. μιγνύω δὲ καὶ ἐπιμιγνύω, καὶ συμμιγνύω, τὸ μίσγω. Ἐπιμίξ, ἀναμεμιγμένως. κτείνονται ἐπιμίξ. καὶ μίγδα ποιητικώτερον. ἔτι δὲ καὶ ἀναμίξ. ὀξύνεται δέ, διότι τὰ εἰς ιξ ἐπιρρήματα ὀξύνονται. οἷον κουρίξ, ἀντὶ τοῦ ἐκ κουρᾶς ἤτοι ἀπὸ τριχῶν. ἀπρίξ. ἐπιμίξ. σεσημείωται τὸ πέριξ. Ἐπὶ μοῖραν, ἐπὶ θάνατον. Ἐπίμονοι, κάτοχοι. Ἐπιμόριος, ἀριθμὸς ὑπερέχων ἑτέρου μέροις. Ἐπίμορτος, σπόριμος γῆ ἢ ἐπιμεριστή. λέγεται οὕτω καὶ ὁ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο. καὶ ἑκτήμοροι, οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες. Ἐπιμορφάζονται, σχηματίζονται. Ἐπιμοχθῆσαι, σὺν μόχθῳ ἐπιπονῆσαι. Ἐπίμοχθον, ἐπίπονον. Ἐπιμύλας, ἐπιγονατίας. Ἐπιμυλίδα, τὴν ἐπιγονατίδα. τὴν μύλην. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπίμυξις, στεναγμός. Ἐπιμύσας, καμμύσας. κλείσας. Ἐπιμύω, τὸ καμμύω. Ἐπιμωμητά, ποιητικόν. ἐπίψογος, κοινόν. ἐπιμωμητὴ παρ' Ἡσιόδῳ, ἤγουν πολλοῦ ψόγου ἀξία. ἐπίτασιν γὰρ ἔχει ἡ ἐπί. Ἐπινάκτην, τὸν ἐπιδιδόμενον ἔξω ναύτην. Ἐπινάξαι, ἐπιπακτῶσαι. Ἐπινάστειος, ξένος. φυγάς. μέτοικος. Ἐπινειμάτω, ἐπαναγνώστω. Ἐπινείμης, αὐθυπότακτον. Ἐπίνειοι, οἱ παρὰ θαλάσσῃ λιμένες. οἱ ἔχοντες οἰκήματα. καὶ ἐπίνειον παραθαλάσσιον χωρίον. ὁ λεγόμενος καταβόλος, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἐνήχεσθαι τὰς ὁλκάδας καὶ ὀκέλλειν. ἢ πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῆς πόλεώς εἰσιν. Ἐπίνειον, μικρὸς λιμήν. λίμναι καὶ αἱ περὶ αὐτὰς στοαί. Ἐπινείσεται, ἐπελεύσεται. Ἐπινέμεσις, ἐπιμερισμὸς ἢ ὁ τοῦ χρόνου μερισμός. Ἐπινενασμέναι, πεπληρωμέναι. Ἐπινένεκται, τέτρωται. συντετρῖφθαι τὰς φρένας. Ἐπινενησμένον, κεκλωσμένον. ὡς τὸ ἐπινηθεῖσαν διαλύσω. Ἐπινενυγμένον, τὸ ἐπίτροπον. Ἐπινενύχθαι, παραφρονεῖν. Ἐπινεφρίδιον, τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος. Ἐπὶ νέωτα, εἰς τρίτον ἔτος. Ἐπινήαται, ἐφέλκεται. Ἐπινήσαντες, σωρεύσαντες. φρύγανα πρὸ τοῦ τείχους συγκομισάμενοι. Ἐπινηθεῖσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπικλωσθεῖσαν. Ἐπίνητρον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀφ' οὗ τὴν κρόκην ἔνηθον. Ἐπινίκια, τὰ ἐπὶ τῇ νίκῃ γέρα διδόμενα. καὶ νικητήρια ταῦτα. Ἐπινίκιον, νικητήριον βασιλέως σύμβολον. Ἐπίνοια, ὅταν τις τὰ ὄντα ἐν τῇ διανοίᾳ θεωρῇ. Ἐπινοίας, ἐκπνεύσεως. ἐπιχορηγίας ἢ ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι, θείας τινὸς ἐπινοίας ἐπεπλήρωντο. Ἐπινομίς, ἐν τοῖς ναυτικοῖς λέγεται. Ἐπίνομοι, κληρονόμοι. Ἐπινοῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λουκιανός. Καλῶς εἶχε μὴ τοιαύτας ἀφορμὰς ἐπινοεῖν. Ἐπίνυσσεν, ἤγουν ἐπαίδευσεν. ἀφ' οὗ καὶ πινυτός, ὁ συνετός. καὶ πινυτή, ἡ φρόνησις. καὶ πινύσσειν τὸ φρονεῖν, καὶ ἀπινύσσειν τὸ ἀφραίνειν. ποιητικὰ ταῦτα πάντα. καὶ ἐπίνυσσεν, ἐσωφρόνισεν. Ἐπινύσκειν, διδάσκειν. Ἐπινῶς, λίαν. αἰπεινῶς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑψηλῶς τὰ δύο δίφθογγα. Ἐπίξενα, δίκη ἡ συνηγορική. ἐν ᾗ ὁ ἡττηθεὶς ἀπόλλυται. Ἐπίξενος, ἐπιχθόνιος. Ἐπιξενοδοκεῦμαι, ἐπιμαρτυροῦμαι. Ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι. πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς. Ἀχαιῶν συλλόγῳ. καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις. Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Ἀριστοφάνης. Ἐπὶ ξυροῦ, ἐπὶ κινδύνου. ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ πράγματος τάσει. Ἐπίξυλον, τὸ ἐπὶ παραστροφίδι τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου, καὶ τὸ παρ' ἐνίοις ἐπίκολλον. Ἐπὶ ξυνῷ, ἐπὶ κοινῷ. Ἔπιον οἴνου καὶ ἔφαγον σίτου. Ἀττικοί. οὐδὲ οἶνον οὐδὲ σῖτον. Ἐπιόντι, ἐπερχομένῳ. Ἐπιόρα, χωρίου μέρος ἐν Σικελίᾳ. Ἐπιοραντίς, τερπνόν. ἁρπαλέον. Ἐπιορεξάμενος, ἐπιδών. Ἐπιορκεῖν, ἡ ἐπὶ πρόθεσις ἐνταῦθα ἀντὶ τῆς ὑπὲρ κεῖται. καὶ δηλοῖ τὸ ὑπεράνω τῶν ὅρκων γίνεσθαι. καὶ ὑπερβαίνειν αὐτούς. Ἐπιορκία, ψεῦμα. Ἐπίορκον ὅρκον ὤμοσε παρ' Ἀριστοφάνει, ἤγουν ἐπὶ ψεύδει ὤμοσεν. τουτέστιν, ἐπιώρκησεν. Ἐπίορκος, ὁ τῶν ὅρκων καταφρονῶν. εὔορκος, ὁ ἀντικείμενος τούτῳ. Ἐπιόσσομαι, ἐφορῶ. προσαγορεύω. ἐπισημαίνομαι. Ἐπιοσσόμενοι θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων. δηλοῖ στρυφνότητα καὶ πάνυ γοργῶς περιβλέποντα. Ἐπίουρα, ὅρια. ὁρμήματα. παρὰ τὸ ὁρμῶ. Ἐπίουροι, ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι. Ἐπίουρος, ὁ ἐφεστηκὼς φύλαξ, παρὰ τὸ ὁρῶ γίνεται ἐπίορος. καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ ἐπίουρος. καὶ ἐπίουρος, εἰ μὲν προπερισπωμένως, περισσὴ ἡ πρόθεσις. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. εἰ δὲ προπαροξυτόνως, πάλιν ὁ φύλαξ, ἀπὸ ξυλίνου ἐπιούρου. Ἐπιοῦσα, ἐπερχομένη. Ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ τῇ ἑκάστου οὐσίᾳ ἡμῶν ἁρμόζων. ἢ ὁ καθημερινός. Ἐπιοψάμενος, ἐπιδών. ἐπιλέξας. Ἐπιόψεσθαι, πάνυ ἀκριβῶς ἐπισκέψασθαι. Ἐπιόψομαι, ἐπικρινῶ. ἐπιλέξω. καὶ ἐπιόψομαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πάνυ προσεκτικῶς περιβλέψω. καὶ δηλοῖ ἐπίτασίν τινα ἡ πρόθεσις. ἢ ἐπιόψομαι, ἀκριβέστατα ἐπιτηρήσω. διακρινῶ. ἐπιλέξομαι. ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. νῆα ἐπιόψομαι ἥτις ἀρίστη. Ἐπίπαγος, τὸ ἐπὶ τῶν ἑψομένων ἡ γραῦς. Ἐπιπαίζειν, τὸ μὴ θύειν φρατρίαν Λάκωνες. Ἐπίπαισμα, ἐπίπταισμα. πρόσκομμα. Ἐπιπαιωνίζουσα, ἀλαλάζουσα. Ἐπὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον. ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται. ἔσχε δὲ καὶ τὸ δικαστήριον τὴν τοῦ Παλλαδίου ἐπωνυμίαν καὶ οἱ δικασταὶ τὴν τῶν ἐφετῶν ἐντεῦθεν. Ἀγαμέμνονος μετὰ τῶν Ἀργείων σὺν τῷ Παλλαδίῳ προσενεχθέντος Ἀθήναις ἐξ Ἰλίου, Δημοφῶν ἁρπάζει τὸ Παλλάδιον. καὶ πολλοὺς τῶν διωκόντων ἀναιρεῖ. Ἀγαμέμνων δὲ δυσχεράνας, δίκη τὸν ἁρπάσαντα ἀναιρεῖ. καὶ συνίσταται τὸ κριτήριον ἐπὶ πεντήκοντα μὲν Ἀθηναίων, πεντήκοντα δὲ Ἀργείων. οὓς ἐφέτας ἐκάλεσαν, παρὰ τὸ ἀμφοτέρων ἀφεθῆναι αὐτοῖς τὰ τῆς κρίσεως. Ἐπίπαν, ἀντὶ τοῦ ὁλοτελῶς. Θουκυδίδης. τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν. Ἐπίπαξ, συντόμως. Ἐπίπαππος, ὁ τοῦ πάππου πατήρ. Ἐπὶ παρατάξεως, ἐν πολέμῳ. Ἐπιπαρένησαν, ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσαν. Θουκυδίδης. ταχὺ δὲ πλήρους γινομένου διὰ πολυχειρίαν, ἐπιπαρένησαν. Ἐπὶ πασσάλῳ ἀνακρεμάσαι, παροιμία. τὸ ἀμελῆσαι. ἀπὸ πασσάλου δὲ λαβεῖν, τὸ ἐπιμεληθῆναι. ὅμοιον δή τι καὶ Εὐριπίδης τὸ ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ. ἔχει δέ τινα πρὸς ταῦτα ὁμοιότητα, καὶ ἡ Ἡσιόδου τὸ ὑπὲρ καπνοῦ θεῖναι πηδάλιον. ὡς δὲ καὶ πάσσαξ ὁ πάσσαλος λέγεται καθ' ὑποκορισμόν, ἡ κωμῳδία οἶδεν. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι γλῶσσά τις κινδάλοις λέγει

τοῖς πασσάλοις

τοῖς πασσάλοις· καὶ κυνδαλοπαίκτας τοὺς πασσαλίσκους· ὅθεν καὶ παιδιά τις διὰ πασσάλων γινομένη, κυνδαλισμὸς ἐλέγετο. Ἐπιπάστας, ἑταίρας ἐπώνυμον. Ἐπίπαστα λείξας, Ἀριστοφάνης. τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἄλευρα· τινὸς δὲ, ἣν ἀθάραν ἔλεγον· καὶ τὸ πίσινον ἕψημα. τὰ δὲ ἄλφιτα δημοσίᾳ ἐπιπράσκεται. ἔθος δὲ εἶχον ποιεῖν τὰ κοινὰ τῆς ἀθάρας καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα ἁλμυρά· καὶ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα Ἀριστοφάνης. Ἐπίπεδον, τὸ ἰσόπεδον· ἡ ἐπιφάνεια, ἐξ ἴσου ταῖς ἐφ' ἑαυτῆς εὐθείαις κειμένη. Ἐπιπείθηται, πειθῇ. Ἐπιπειρᾶ, ἐπιδιαπειρᾶ· ἡ ἐπιλῃστεία, καὶ πειρατικὴ βλάβη. Ἐπιπείρει, μοιχεύεται· ἢ μοιχεύει. Ἐπιπελανίαι, ὀλαί, καὶ πόπανα. Ἐπιπελώσει, ἐπὶ τραχεία. Ἐπιπέμπειν, τὸ μετ' ἐπιθέσεως καὶ σὺν ἐπιτιμήσει καὶ σωφρονισμῷ πέμπειν. οἷον φρικώδη μοι τὸ θεῖον ἐπιπέμπει ὀνείρατα. δοτικῇ συντάσσεται. εἰσπέμπειν· προσπέμπειν καὶ προπέμπειν, ταυτὸ δηλοῖ κυρίως, ἐπὶ τῶν τραγῳδῶν· οἷς οἱ ἐρῶντες ἐπὶ τὰ παιδικὰ πορευόμενοι πέμπουσιν ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν. Ἐπίπεμπτον· Λυσίας μὲν αὐτὸ τὸ ἁπλοῦν, τὸ ἐπίπεμπτον εἶπεν. Ἐπιπεσεῖν, τὸ ἐπιθέσθαι καὶ τὸ περιπεσεῖν θλίψεσιν ἢ τοιούτοις τισίν. Ἐπιπέτεται, φθάνει καὶ συμπίπτει. Ἐπὶ πήχει, τῷ πήχει τῷ ἄνω. Ἐπιπιάσειν, ἐπιπάσσειν. Ἔπιπλα, τὴν μὴ βαθεῖαν κτῆσιν· ἀλλ' ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσιν οἱ Ἴωνες. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη. ἢ οἷον ἐπιπόλαιος κτῆσις· καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένη. ἢ τὰ ἐξεπιπολῆς σκεύη. οἷον ἡ ἐπιπόλαιος κτῆσις· καὶ ὅση δύναται μετοικίζεσθαι· ἀλλ' οὐκ ἔγγειος. ἢ τὰ σκεύη τὰ ἐν χερσὶ καὶ χρειώδη· οἷον τὰ ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, διὰ τὸ ἑκάστοτε ἐν χερσὶν εἶναι. ἢ ἔπιπλα, τὰ ἱμάτια. ἀπὸ τοῦ πέπλου, ἔπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων, οὕτω φασὶ παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν. Ἐπὶ πλακὸς, ἐπὶ μνήμης πάσης. Ἐπιπλακοῦς, πλακοῦντος εἶδος. Ἐπιπλέα, ἀνάμεστος· πεπληρωμένη. ἡ πρόσοδος. Καὶ τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν παντοίων παραθείς τις. Ἐπιπλέοι, ἐπόψεται. Ἐπιπλεῖ, ἐπιπλέει. Ἐπιπλέον, καὶ ἐπιπλεῖστον, ἐπίρρημα. ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, ἐπιπλεῖον. Ἐπίπλευρα· τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας. Ἐπιπλῆξαι, ἐπελθεῖν· ἐπιτιμῆσαι, ὑβρίσαι. Ἐπίπληξις, ἡ ἐπιτίμησις. Ἐπιπλήττω, τὸ λοιδορῶ δοτικῇ· ἐπιπλήττω δὲ τὸ τύπτω, αἰτιατικῇ. Ἐπιπλόμεναι, περιερχόμεναι· καὶ ἐπελθοῦσαι· καὶ ἀλλαχοῦ ἐπιπλομένην, ἀντὶ τοῦ ἐπελθοῦσαν· ἢ παρασομένην. Ἐπιπλομένων, κυκλουμένων· πληρουμένων· ἐπερχομένων. Ἔπιπλον, ἐπίπλοιον· ὁ πιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας, καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλοις λεγόμενος. Ἐπίπλοις, τὸ λίπος· ἀπὸ τοῦ ἐπιπλεῖν καὶ ἐξεπιπολῆς εἶναι. ἢ ἐπίπλοις ὡς Θουκυδίδης. ἑκατὸν πεντήκοντα νηῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸς τὸν πόλεμον· ἢ ἐπίπλοις, ἐπιβάτας. Ἀρριανός· κυβερνήτας δὲ καὶ πρωράτας, μόνοις ἐπίπλοις εἶχον. Ἐπιπλώς, μετοχή ἐστι κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ ἐπιπλώσας· ὡς ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. οὐ γὰρ διδόασιν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τοῦ πλῶμι ῥήματος γίνεται. Ἐπιπλώσας, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλεούσας. ἐκ τοῦ πλέω γίνεται πλώω καὶ ἐπαυξήσει τοῦ ὁ πλώω βαρύτονον, οὗ ἀόριστος, ἔπλωσα· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπίπλωσα· καὶ συγκοπῇ ἔπλως. Ἐπιπνείουσι, ζῶσι· πνέουσιν. Ἐπιπνεῦσαι, ἐφορᾶν· ἐπισκοπεῖν. Ἐπιπνεύων, ἐπιβλέπων αἰολικῶς. Ἐπιπνοίας, ἐπιπνεούσης. Ἐπίπνοι, οἱ ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενοι. Ἐπιπόδα ἀναχωρεῖ, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω ἀνατρέχει. Ἐπιπόθησίς ἐστιν, ὄρεξις ἐπιτεταμένη πρὸς τὸ ποθούμενον. Ἐπιποθία, ἡ ἀγάπη. Ἐπιπόλαια, οὐ τὰ φαινόμενα ἔνδοξα, ἀλλ' ἐπιπόλαιον ἔχοντα παντελῶς τὴν φαντασίαν· ἐπιπόλαιον δέ ἐστι πᾶν τὸ ἐκ βραχείας ἐπιστασίας ἐλεγχόμενον. Ἐπιπόλαιον, τὸ ἐπιπλέον ἐπάνω. Ἐπιπόλαιος, ἤγουν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας· ἀφ' οὗ ἐπιπολάζειν ἐπὶ τῶν μὴ καταδυομένων ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ ἐπιπολάζει ἐνταῦθα ἀδικία, ἤγουν ἐπιχωριάζει· ἢ ἐπιπόλαιος, ἀντὶ τοῦ οὐ βαθὺς τὸν τρόπον· ὡς τό, ἐπιεικὴς μὲν τὸν τρόπον, ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη, καὶ ἐπιπόλαιος. Ἐπιπολλά, οὕτως ἐν Λακεδαίμονι ἡ Δημήτηρ ἱδρυμένη τιμᾶται. Ἐπιπολαιοτέρων, τῶν μὴ βαθέων. Ἐπιπολάς, τὰ ὤνια. τοὺς δὲ Ῥωμαίους θαρρεῖν συνέβαινε κρατοῦντας τοῦ περὶ τὰς ἐπιπολὰς τόπου. Ἐπιπολάσαντες, ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι. Ἐπιπολίδες, αἱ περόναι, αἷς αἱ γυναῖκες περονῶνται. Ἐπιπολῆς, οὐκ ἔστιν ἐπιπολῆς, χωρὶς τῆς ἐξ· ἢ ἐπιπολῆς, τὸ ἐπάνω ἐπιπλέον. ἄρριζον. Ἐπιπολιαῖος Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ. Ἐπιπόλισον, ἐποικοδόμησον. Ἐπίπολος, οὐ δουλικὸν ὄνομά ἐστι· δηλοῖ γὰρ τὸν μέχρι τέλους πολοῦντα, καὶ παραμένοντά τινι· οἷον σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος. ἴσως δὲ ἔχοι ἂν ἀπορίαν διατί μὴ ὥσπερ πρωτότοκος ἐν σημασίᾳ παθητικῇ ὁ πρώτως τεχθεὶς προπαροξυτόνως· πρωτοτόκος δὲ ἐν παροξυτονήσει ἡ πρώτως τεκοῦσα, οὕτω κατὰ διαφορὰν σημασίας παθητικῆς τε καὶ ἐνεργητικῆς ἀμφίπολος μὲν τάφος, ὁ ἀμφιπολούμενος προπαροξύνεται δὲ πάθος εὐλόγως εἰς ὃ ἀναλύεται, ἀμφίπολος δὲ ἡ ἀμφιπολοῦσα πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον· διὰ τὴν ἐνέργειαν ἣν δηλοῖ. Ἐπιπολλῶν, ἀντὶ τοῦ πολλαπλασίως. Ἐπὶ πολλῶν ἐστὶ τοῦτο μανθάνειν, ἀντὶ τοῦ ἐν πολλοῖς. Ἐπίπονον, καματηρόν· ἢ Ζεὺς ἐν Μιλήτῳ. Ἐπιποντία, ἡ Ἀφροδίτη. Ἐπιπόνως, κοπηρῶς· ἢ χαλεπῶς. Ἐπιπόρπημα, πόρπημά ἐστιν ἡ ἄνωθεν τῆς χλαμύδος σύνθεσις· ἐπιπόρπημα δὲ, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προκόμισμα λίθινον· ἢ χρυσοῦν· ἢ ἀργυροῦν. Ἐπὶ πότμῳ, ἐπὶ θανάτῳ. Ἐπιπραξάμενοι, ἐπὶ τοῖς προτέροις ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνενεώσαντο. Ἐπιπρεπείαις, στολαῖς εὐπρεπέσιν. ὁ δὲ Ἀννίβας κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείαις. Ἐπιπρέπει, δοτικῇ. οἷον ὁ ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ προσώπῳ. Ἐπιπρηνές, ἐπὶ κάτω κατεστραμμένον. Ἐπιπρηνής, ἐπὶ στόμα· λοξός· ἐπικλινής· ἐπ' ὄψιν. Ἐπιπρίων, τοὺς ὀδόντας τρίζων. Ἐπιπροέμεν, δύναται καὶ μιᾷ προθέσει ἀρκεῖσθαι· καλὸν οὖν καὶ τὸ ἐφεῖναι καὶ τὸ προεῖναι· ἰόντι τῷ Μενελάῳ παρ' Ὁμήρῳ· κρεῖττον μέντοι τὸ ἐπιπροεῖναι· ἵνα ἡ μὲν ἐπὶ πρόθεσις, τὴν κατὰ σημαίνῃ καθὰ καὶ ἐν τῷ δαιμόνιε τί μοι ἐπέχεις· ἡ δὲ πρὸ τὴν πρὸ τῶν ἄλλων δηλώσῃ βουλήν. Ἐπιπροῆλθεν, ἐξέπινε· παρέθηκεν. Ἐπίπροικα, τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον. Ἐπίπροικος, ἡ ἐπιμοῖρα τινὶ τοῦ κλήρου καὶ ἡ ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα ἀδελφοῖς ἔχουσα· Ἐπιπρομολοῦσα, περιττεύει ἡ πρόθεσις· ὡς ἐν τῷ ἐπιβουκόλος. Ἐπιπρόροις, τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσεσχηκυίας. Ἐπιπροσθεῖ, ἐμποδίζει· ἐπίκειται· ἢ ἐπιπροσθεῖ, ἐπισκιάζει. Ἐπίπροσθεν, ἔμπροσθεν. Ἐπιπροσθοῦντες· ἐπὶ πρύμνην ἀνακρούοντες· καὶ ὤκελλον τὰς ναῦς. κατὰ πρύμναν ὑπεχώρουν οὐκ ἐπιστραφέντες· καὶ ἐξέκλιναν τῶν πολεμίων τὰς ἐπιούσας ναῦς. Ἐπὶ πρυτανείῳ· δικαστήριον· ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναν βέλος ἢ λίθος, ᾖ τι τοιοῦτον ἢ φανερὸν, ὁ δὲ δράσας, μή· ἀρχαῖον

γὰρ ἔθος, τὸ καὶ τὰ ἄψυχα κρίνειν, εἰ χρὴ ἐξορίζεσθαι. Ἐπιπάρνυμαι, μετὰ καλοῦ. κατέχω· ἐπιχειρητικὸν γὰρ ὁ πταρμὸς πολλάκις. Ἐπίπτερον, εἶδος βοτάνης παρὰ θεοφράστῳ. Ἐπιπτέσθαι, πέτω καὶ κατὰ συγκοπὴν πτῶ. πτῆμι. ὁ ἀόριστος ἔπτην· ὁ μέσος ἐπτάμην. ἔπτασο. ἔπτατο. τὸ ἀπαρέμφατον πτάσθαι καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε πτέσθαι, καὶ ἐπιπτέσθαι. τοῦ πτῆμι ὁ παρακείμενος, πέπτακα. καὶ πέπταμαι. ἢ ἀπὸ τοῦ πέτω βαρυτόνου. ὁ β' ἀόριστος ἔπετον. ὁ μέσος, ἐπετόμην. ἐπέτου. ἐπέτετο. τὸ ἀπαρέμφατον πέτεσθαι. καὶ συγκοπῇ, πτέσθαι. Ἐπιπτέσθαι, ὅ ἐστι πετάσαι. χρῆσις καὶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν οἰδίποδι. ἔοικε δὲ τῇ κινήσει τοῦ χέεσθαι· ὡς γὰρ ἐχόμην χέεσθαι, οὕτω καὶ ἐπτόμην πτέσθαι. οἷον παρὰ χαρὶς δ᾽ αὖ ἐπτόμην. δῆλον δὲ ὡς ἐστι καὶ ἐπτάμην ὁ ἀόριστος. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Τίς γάρ ποτ᾽ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, παρὰ γε εὐριπίδῃ τὸ διαπτάσθαι. Ἐπιπτύξαι, ἐπαφεῖσαι. Ἐπὶ πυγὴν καθίσαι, ἀποδῦσαι. ἢ ἐπὶ πυγὴν τρέχειν, εἰς τοὐπίσω τρέχειν. Ἐπιπυργῖτις, ἡ ἀθηνᾶ. οὕτως ἐν ἀβδήροις ἐκαλεῖτο. Ἐπιπωλεῖται, ἐπιπορεύεται. Ἐπίρεγμα, ἐπιθυμία. Ἐπιρέκων, ἐπιπορευόμενος. Ἐπὶ ῥητοῖς γέρασιν, ἐπὶ φανεραῖς τιμαῖς. ἐπὶ ὁμολογουμέναις. Ἐπὶ ῥηγμῖνι, ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. Ἐπιρηνύτης, ζεὺς ἐν κρήτῃ. Ἐπίρροθος, βοηθός. καὶ ἐπιτάρροθος. Ἐπιρραπίζων, κωλύων. καὶ τὸ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ βούλεσθαι, τὴν πρᾶξιν ἐπιρραπίζων ἄρα ἐκεῖνος. Ἐπιρρεῖ, ἤγουν ἐπιχεῖται. λέγεται δὲ τὸ χεῖσθαι καὶ τὸ ῥεῖν κυρίως, ἐπὶ ὕδατος. ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ παντὸς ἁπαλοῦ καὶ λείου. ὅθεν καὶ ἐσθὴς λέγεται ἁπαλὴ καὶ ἐπιρρέουσα. Ἐπιρρεῖν, τὸ πυκνὰ ἔρχεσθαι ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοις. φιλόστρατος. τὸ δὲ ἀμφὶ τὸν ἥφαιστον πῦρ ἐπιρρεῖ τῷ ὕδατι, καὶ ὁ ποταμὸς ἀλγεῖ, καὶ ἱκετεύει τὸν ἥφαιστον αὐτός. Ἐπιρρέζεσκον, ἐπετίθεσαν. ἔθυον. Ἐπιρρέξει, θύσει. καί σοι ἐπιρρέξει γοργὸς χιμέροιο, νομαίης αἷμα. Ἐπιρρεπεῖ, ἐπιβαρεῖ. ἐπικρατεῖ. ἐπιστήκει. ἐπικρέμαται. Ἐπιρρέπει ὄλεθρος, αὕτη τοῦ κάτω βαρεῖν. ἔχει δὲ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡ λέξις, ἐκ τῶν ταλάντων τοῦ διός. Ἐπιρρεπής, ἐμβριθεστέρα. Ἐπιρρεπῶς, ἐπικλινῶς. Ἐπίρρεσις, ψόγος. Ἐπιρρήδην, ἀναφανδόν. φανερῶς. ἢ ἐπιρρήδην φανερώτερον παρρησιαστικώτερον, οἱονεὶ ἀναφανδόν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ἐπίρρημα πρὸς τὰ ῥήματα ἔχει τὴν σύνταξιν. καὶ ἀεὶ ῥήματι προηγεῖται, ἢ ἐφέπεται. οἷον καλῶς καὶ εὐσεβῶς καὶ δεόντως πεποίηκας. καὶ γράφω καλῶς, πλὴν τοῦ κλητικοῦ ἐπιφθέγματος, καὶ τοῦ σχετλιαστικοῦ καὶ θαυμαστικοῦ καὶ τοῦ θετικοῦ. τὸ μὲν γὰρ ὦ πρὸς κλητικήν· ὦ φίλε πάλε. τὰ δὲ πρὸς γενικήν, φεῦ τῶν κακῶν. ὦ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ πρὸς δοτικὴν ἢ αἰτιατικήν, οἷον γραπτέον ἡμῖν. γραπτέον ἡμᾶς. τὰ μὲν οὖν θαυμαστικὰ συντάσσεται γενικῇ. οἷον φεῦ τοῦ μεγέθους. τὰ δὲ ῥηματικὰ εὖ ἔχει. τὰ δὲ συναμφοτέρως πόρρω ἡμῶν οἰκεῖ. τὰ δὲ ῥηματικὰ ἢ θετικά, οἷον ἐξ ἀνάγκης καὶ συναμφοτέρως. Ἐπίρρημα ἐν τῇ παραβάσει ἥτις κωμῳδία ὀνομάζεται, διὰ τὸ ἐπιρρέπειν αὖθις τὸν χορὸν πρὸς τοὺς θεατάς, καὶ χρηστά τινα συμβουλεύειν αὐτοῖς, ἢ σκώπτειν τοὺς πονηρούς. ὥσπερ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις. ὦ σοφώτατοι θεαταί. ἢ ἐπίρρημα, μέρος τι τῆς κωμῳδίας. ἀριστοφάνης. εἰ μετ᾽ ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται διαπλέκειν ζῶν ἡδέως, τὸ λοιπὸν ὡς ἡμᾶς ἴτω. ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ᾽ αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα, ταῦτα πάντ᾽ ἐστὶ παρ᾽ ἡμῖν ὄρνισι καλά. Ἐπίρρημα τῶν τοπικῶν, τὰ μὲν δηλοῦσι στάσιν. τὰ δὲ κίνησιν εἰς τόπον. καὶ ἐκ τόπου. τὰ δὲ ἐνίοτε μὲν κίνησιν. τὰ δὲ στάσιν. καὶ τὰ μὲν δηλοῦντα ἀεὶ στάσιν εἰσὶ ταῦτα. ἔνδον. ἐντός. καὶ ἔνδοθι. ποιητικῶς τὸ αὐτό, ὅπη. καὶ ὅπου διὰ τοῦ π. οἴκοι. καὶ ἔνθα. καὶ ἔπειτα. τὰ δὲ δηλοῦντα κίνησιν ἀεί, εἰσὶ ταῦτα. οἴκαδε. καὶ ποιητικῶς οἶκονδε. τὸ αὐτὸ καὶ οἴκοθεν. ἀθήνηθεν. ἐκεῖσε. ἐκεῖθεν. ὅθεν, ἄποθεν. οὐρανόθεν. ἔνθεν. ὅποι διὰ τοῦ ο καὶ ι. καὶ ἁπλῶς ὅσα εἰς θεν λήγει. ἢ εἰς δε, ἢ εἰς ο καὶ ι. τὰ δέ, ἐνίοτε μὲν δηλοῦντα κίνησιν, ἐνίοτε δὲ στάσιν. οἷον ἄνω, κάτω. ἔξω. πόρρω. χαμαί. δεῦρο. ὧδε. τῇδε. καὶ ἕτερα. Ἐπιρρήματα τὰ διὰ τοῦ θεν, εἰ μὲν ἀπὸ ὀνόματος γίνεται διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται καὶ δηλοῦσι τὴν ἐκ τόπου κίνησιν. οἷον, οὐρανόθεν. παντόθεν. κυκλόθεν. τὸ δὲ κύκλωθεν, ὡς ἀπὸ τοῦ κύκλῳ γινόμενον διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν. ἑκατέρωθεν. καὶ ἀμφοτέρωθεν. εἰ δὲ ἀπὸ ἐπιρρήματος, ἄμφω δηλοῦσι. καὶ κίνησιν καὶ στάσιν. ταῦτα τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσι τὴν ἀπὸ πρόθεσιν. καὶ οὐ δύνανται αὖθις ληφθῆναι. οἷον, ἀπ᾽ οὐρανόθεν. ἢ ἀπὸ παντόθεν. ἢ ἀπὸ κυκλόθεν. ἀλλὰ οὐρανόθεν. παντόθεν. ὡς τὰ ἄνω εἰρημένα. Ἐπιρρήματα γίνεται, ἐκ πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, καὶ ἐκ πασῶν ἁπλῶς πτώσεων. ἀττικοὶ μάλιστα καὶ ἰδίως ταῦτα ποιοῦσιν ἀπὸ τῆς ἐνικῆς δοτικῆς τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων. ἐστι μὲν οὖν, προσηγορικῶν. ὡς τὸ κομιδῇ παρρησίᾳ. ἐστι δὲ οὖν, ἐπιθέτων ὡς τὸ ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. καὶ ἐπ᾽ ἄρθρων. καὶ ἀντωνυμιῶν, ὡς τὸ καθά. καὶ ταύτῃ. τὸ οὕτως. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς τῶν οὐδετέρων ἑνικῆς τε, καὶ πληθυντικῆς. ἑνικῆς μὲν τῶν ἀπολύτων, καὶ συγκριτικῶν. πληθυντικῆς δέ, τῶν αὐτῶν ἀπολύτων, καὶ ὑπερθετικῶν. καὶ τὸ μὲν συγκριτικὸν ὄνομα πρὸς ἓν μόνον, τὴν σύγκρισιν ἔχει. τὰ δὲ ὑπερθετικὰ πολλῶν περιέχει. Ἐπιρρήξας, ἄγριος αὐτοῖς ἐπιπηδήσας. Ἐπιρρήσσειν, τὸ ἐπιτιθέναι. ἤτοι ἐπιβάλλειν. ὅθεν παρῆκται ὁ ἐπιβλής. οὗ ἀνάπαλιν τὸ ἀπωθεῖν. ἄνωθεν μὲν γὰρ κάτω ἐπιρρήσσεται. κάτωθεν δὲ ἄνω ἀπωθεῖται. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἄποθεν ὀχῆας. Ἐπίρρησις, ὁ ψόγος, καὶ ἡ κατηγορία. Ἐπιρρήσσεσκον, ἐπεσπῶντο. ἐπέβαλλον. ἐπέκλειον μεθ᾽ ὁρμῆς. Ἐπίρρηται, ἐπικάτακται. Ἐπίρρητοι, αἰσχροί. καταγνώσεως ἄξιοι. ἐπίψογοι. Ἐπίρρητον, ἐπίψογον. αἰσχρόν. Ἐπίρρητος. ἐπὶ κακῷ λεγόμενος, ἐπ᾽ αἰσχρότητι. Ἐπιρριέσκον, ἐπέρραπτον. Ἐπιρρόγανον, ἀπόμακτρον. Ἐπιρροήν, ἐπίρροιαν ὑδάτων. Ἐπιρρόθησαν, ἐπήχησαν. ἐπεβόησαν. Ἐπίρροθητα, ἐπίψογα. Ἐπιρροθεῖ, ἐπιρροθεῖν κυρίως τὸ τοῖς κυσὶν κελεύειν καὶ ἐρεθίζειν καὶ τὸ τῇ νηὶ συνεργεῖν παρὰ τὸ ῥόθιον ὅ ἐστι τὸ κῦμα. Ἐπίρροθος, ἐπίκουρος. βοηθὸς οἱονεί, ὁ ἐπιρρωνύων καὶ ἐπικελεύων, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιρρωννυμένων κυνῶν, ὑπὸ τῶν θηρευτῶν. ἐστι δὲ πρωτότυπον τοῦ ἐπιτάρροθος. καὶ ἐπίρροθος βουλὴ ἡ ὠφέλιμος. Ἐπιρροίζειν, ἐπισίζειν, ἐπισείειν. ἐπεγκελεύειν. Ἐπιρρόπως, ἐπὶ μικροῦ. Ἐπιρρύσασα, ἐπιθεμένη. ἐπιστάξασα. Ἐπιρρυθμίζει, διαγυροῖ. ἐπανορθοῦται. Ἐπιρρύζειν, κύνας ἐπαφιέναι καὶ παρορμᾶν. Ἐπιρρυγχίδα, γαμψώνυχα. Ἐπιρρωγολογοῦσι, καλαμῶνται τὸν ἀμπελῶνα. Ἐπιρρωννύς, ἐπισχύων, ἐκ τῆς ῥώσεως, ἢ ῥώμης. Ἐπιρρώννυσιν, ἰσχυροποιεῖ. Ἐπιρρῶπα, ἐπιτελῆ. Ἐπιρρωσθῆναι, ἐπιθέσθαι ἐπισωθῆναι. ἐπείγεσθαι. Ἐπίρρωσις, βεβαίωσις. διόρθωσις. ὑγεία. Ἐπίηρα, ἦρα φέρων λέγει ὁ ποιητής, ἤγουν χάριν. Ἐπίσακτον, ἀλλότριον. Ἐπισαλονημένη, ἐπικινουμένη. Ἐπίσαλος, ἀβέβαιος. ἐν μετεώρῳ. Ἐπίσαμον, λευκόν. Ἐπισάξαι, ἐπαναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σελήνην καθέλκεις.

-αὶ τὴν σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες, λέγονται τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν ποδῶν στερίσκεσθαι· εἴρηται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπωμένων. Ἐπισαχθής, χρεωφειλέτης. Ἐπισείειν, ἐκφοβεῖν· ἀνατείνεσθαι. καὶ ἐπισείει αἰγίδα ἐρεμνήν. παρ' Ὁμήρῳ, σειστὸν Διὸς ὅπλον τὴν αἰγίδα εἶναι δηλοῖ· οὐ μὴν βλητικόν· οὐ γὰρ βάλλει· σειομένη δὲ ἐκφοβεῖ. ἐρεμνὴν δὲ λέγει τὴν σκοτεινήν· ἀπὸ τοῦ ἔρεβος· οὕτω δὲ ἀπὸ τοῦ σέβω γίνεται τὸ σεμνὸν τροπῇ τοῦ β εἰς μ. περὶ τῆς αἰγίδος δὲ ἐνταῦθα τοσοῦτον μόνον ῥητέον, ὅτι τὸ ἐρεμνὸν τῆς αἰγίδος νέφος, ὑπεμφαίνει αὐτὴν εἶναι πυκνὴν καὶ καταιγιδώδη. Ἐπισεῖσαι, ἐπενεγκεῖν· παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον αὐτοῖς ἐπισεῖσαι τὸν κίνδυνον. Ἐπίσειστος, εἶδος κουρᾶς. Ἐπισέληνα, πέμματα μηνοειδῆ. Ἐπισέπυλον· ἐπίπαξον. Ἐπίσιγμα, ἐπικέλευσμα κυσίν. Ἐπίσημα, τὰ ἐπὶ προσώπου σημεῖα καὶ τὰ εὔφωνα ἢ εὔμορφα· καὶ τὰ ὑπερέχοντα. Ἐπισημαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν· καὶ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον ἐπιφωνεῖν. Ἐπὶ σημείου, ἐπὶ ὕψους. Ἐπισημήνασθαι, βεβαιῶσαι, κυρῶσαι· ἐπισημηναμένων δὲ τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πρεσβευτῶν. Ἐπίσημον, τὸ ἔχον σημεῖόν τι, ὃ χωρίζει αὐτὸ ἀπὸ τῶν ἄλλων. καὶ ἐπίσημον ἀργύριον, τὸ κεχαραγμένον· καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον καὶ παράσημον· τὸ παρακεχαραγμένον· ἀπὸ τούτου δὲ ἐπίσημος, διάδηλος ἁπλῶς· καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος· καὶ ἀφανὴς καὶ παράσημος ὁ βεβλαμμένος. Ἐπίσημος, ἔνδοξος· ἐπιφανής. Ἐπίσθιον, σκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον. Ἐπισίδιον, ἐπισιτιζόμενον. Ἐπισίζειν, Λυκόφρων καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένην, τὸ ἐπαφιέναι τοὺς κύνας. ἐπισίζειν· ἀπὸ τῆς ἐπιφθέγξεως οὖν ἐπισίζειν καὶ τὸ ἐπιρρύζαι ὁμοίως ἐφορμῆσαι τῇ φωνῇ. Ἐπισινές, βλαβερόν. Ἐπισίνιος, ἐπίβουλος. Ἐπίσιον, τὸ ἐφήβαιον καὶ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός τε καὶ τῆς γυναικός· ἀπὸ τοῦ σία τὰ ξηρά, ξηρὸν γάρ ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ εἰσιέναι. Ἐπίσιστον· τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, ἐπίσιστον καλεῖται. Ἐπισιγεῖν, κυνηγετικῶς παρορμᾶν. Ἐπισιτία, τὰ εἰς τροφήν, καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα. ταῦτα δὲ ἔνιοι καὶ σιτίον ἐκάλουν. Ἐπισιτισμός, διάθρεψις· τροφή. Ἐπισιτίσασθαι, φαγεῖν. Ἐπίσιτος, ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος. Ἐπισίφλιον, αἰσχρόν· μωμητόν. Ἐπισκαλμίς, τὸ ὑπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον. Ἐπισκαφεύς, ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων. Ἐπισκαφία, ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις. Ἐπὶ σκέλος, εἰς τὰ ὀπίσω. Ἐπισκέπτει, ἐπιβλέπει· ἐφορᾷ. Ἐπισκέπτομαι· τὸ προμηθοῦμαι· καὶ κήδομαί τινος· ἄνευ δὲ προθέσεως τὸ ἀναλογίζομαι καὶ μελετῶ. Ἐπισκευασάμενοι, εὐτρεπισθέντες. Ἐπισκευάσασθαι, ἐπιφορτίσασθαι. Ἐπίσκηνα, ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι. Ἐπισκήνιον, τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καταγώγιον. Ἐπισκήπτω, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι καὶ προστάττω· καὶ ἐπὶ τιμωρίας· καὶ ἐπιπλήττω· δοτικῇ Ἀττικῶς συντασσόμενα· ἐπισκήπτομαι δέ, οὐχ εὕρηται μετὰ προθέσεως, ἀλλὰ σκήπτομαι μόνον ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι ψευδεῖς προφάσεις. ἢ ἐπισκήπτω, τὸ ἐντέλλομαι, καὶ ἐξορκίζω· καὶ μετά τινος ἐπιθειασμοῦ παρατίθημι. καὶ ἐπισκήπτω ἀντὶ τοῦ μέμφομαι· προνοοῦμαι· ἐντέλλομαι ἐπὶ τιμωρίας· τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ κεραυνοῦ· οἷον ἐπισκήπτει κεραυνός, ἀντὶ τοῦ καταπίμπρα. Ἐπισκῆψαι, διὰ λόγων ἐπιστεῖλαι, διὰ γραμμάτων λεγόμενον. Ἐπίσκηψις, δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων· καὶ ἡ πρόφασις. Ἐπισκήψω, παραγγελῶ· καὶ ἀντὶ τοῦ σημειώσομαι, καὶ ἐπιστήσω τὸν νοῦν. Ἐπισκιάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, τὸν ἕκαστον βίον ἐπισκιάζουσα. Ἐπισκιασμόν, κάλυμμα. Ἐπισκλήροις, τοῖς κατεσκληκόσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπίσκοος, ἐπίσκοπος. Ἐπίσκοπα, εὔστοχα· τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν κατ' ἴσον βιαίαν· καὶ ἐπίσκοπα ἰέναι. Ἐπισκοπή, ἐκδίκησις. Ἐπισκοπήσας, ἐποπτεύσας. Ἐπίσκοποι, ἔποπται κατάσκοποι· ἐπίσκοποι, καὶ φύλακες ἐκαλοῦντο οἱ παρ' Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκέψασθαι τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι· οὓς οἱ Λάκωνες ἁρμοστὰς ἔλεγον. Ἐπισκότησις, τὸ ἐπικεῖσθαί τινι καὶ ἀποτειχίζειν τὸ φῶς. Ἐπισκοτῶ, σῶ· τὸ ἐπιπροσθῶ· ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐν ταῖς ἰταλικαῖς ἐκλείψεσιν, ἐπισκοτῇ τὸν ἥλιον. Ἐπισκύζονται, ὀργίζονται. Ἐπισκύνιον, τὸ ἐπικείμενον ταῖς ὀφρύσι δέρμα· ἤτοι, τὸ ὀφρύδιον· ὡς τό, Γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον· ἢ ἐπισκύνιον, τὸ ἐπικείμενον τῷ μετώπῳ· ἢ ἡ αἰδώς, ἢ τὸ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέρμα τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων· ἐπισκύνιον δὲ κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκύλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ὅθεν καὶ σκυλοδέψης. Ἐπίσκυρος, ὁ μετὰ πολλῶν σκαρισμός· καὶ ἄρχων βραβευτής· βοηθός· ἐπίσκοπος· ἔφορος· ἐπήκοος. Ἐπισμῆ, ἐπιχρίει· ἐπιξύει· σμῆξαι δέ ἐστι τὸ τὸν ῥύπον ἀποξύσαι. Ἐπισμηγεῖν, ἐπικόπτειν· ἐπικλύειν. Ἐπισμήχει, ἐπιτρίβει· ἀπὸ τοῦ σμήχειν, ἢ τρίβειν· ἢ πλήττειν· λοιδορεῖ, πλήττει· σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι· ἔνθεν, σμῶδιξ αἱματόεσσα. Ἐπισμυγερῶς, ἐπιπόνως. Ἐπισμυκτόν, ἐπιμυκτηρισμόν. Ἐπὶ σοί· κατὰ σοῦ. Ἐπίσομαι, ἐπελεύσομαι. Ἐπισπασάμενος, ἐφελκύσας· ὁ δὲ ἐπισπασάμενος τῆς κώμης, τοῦτον κτείνειν ἔμελλεν. Ἐπισπάσειν, ἀντὶ τοῦ ἐπισπάσασθαι· ἤγουν λήψεσθαι· σπῶ γὰρ τὸ μεταλαμβάνω· καὶ συντάσσεται γενικῇ· ἤγουν, ἔσπασε τοῦ ὕδατος· ἐπισπῶμαι δὲ τὸ λαμβάνω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ. Ἐπισπάσθω, τὸ δέρμα ἑλκυέτω· ἀποστολικὴ ἡ λέξις. Ἐπισπαστῆρες, τῶν θυρῶν τὰ προσηλωμένα σιδήρια· δι' ὧν ἀνακλίνεται καὶ ἐπιτίθεται ἡ πύλη. Ἐπίσπαστον κακὸν ὁ ποιητής λέγει, τὸ αὐθαίρετον· ὅ, τις καθ' ἑαυτοῦ ἐπισπᾶται· καθ' ὁμοιότητα ὥς φασι ζώων δελεαζομένων· καὶ ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς ὄλεθρον· ὃς δή, καὶ οὐ μόνον κατὰ δέλεαρ γίνεται, ἀλλ' ἔστι καὶ διὰ θυμόν· οὕτω γὰρ καὶ σῦς, καὶ ἄρκτος ἔπεισι, καὶ λέων· καὶ πάρδαλις· ἐξὸν οὖν διεκφυγεῖν τὸ κακόν, εἰ μὴ ἀπεσπῶντο αὐτό. Ἐπίσπαστον, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγχόνης καὶ τοῦ βρόχου ἐπισπᾶσθαι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἑκούσιον ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται. Ἐπίσπαστρον, βρόχον. Ἐπίσπε, εἰπέ. Ἐπισπεῖν, ἐπακολουθεῖν. Ἐπίσπειρα χοινίον, ἐπὶ τῶν προσφερόντων τοῖς ἔχουσιν ἔτι πλείονα· ἐπειδὴ καὶ αἱ σπεῖραι, ἐξ ὧν καὶ τὰ χοινία εἰσίν. Ἐπίσπειρον, χοινίον τὸ ἀναγκαιότατον· ἐν γὰρ χειμῶσι τοῖς χοινίοις ἐπισπεύδουσι· δηλοῖ οὖν τοὺς ἀναγκαίους φίλους. Ἐπισπερχές, ἤτοι σπεύδεις· ἔστι δὲ καὶ ἀσπαρχές, τὸ πολυσπούδαστον· ὅπερ ἀσπερχὲς λέγει Σοφοκλῆς· κατ' ἐπίτασιν· ἄλλοι δὲ αὐτοῦ ῥηθέν, οὐ τὸ σπαρχές, ἀλλὰ τὸ σπαρχνόν. Ἐπίσπῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπίσπηται· ὡς ἔφεπεν, ἀντὶ τοῦ ἐφείπετο· δηλοῖ δὲ τὸ ἐφέπεσθαι, τὸ ἀκολουθεῖν· καὶ τὸ διώκειν· καὶ ἀπὸ τούτου, τὸ καταλαμβάνειν. ἐφέπω ἐνεστώς· ἔφεσπον ἀόριστος δεύτερος· ἀφ' οὗ ὑποτακτικόν, ἐπίσπω· τὸ τρίτον ἐπίσπῃ. Ἐπίσπῃ, ἕψεται. Ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ, ἤγουν θεόθεν ὀτρυνθέντες. Ἐπισπόμενος, ἐπακολουθῶν· ἐπισπώμενος δὲ ὁ προσλαμβάνων καὶ ἐπισύρων, μέγα. Ἐπίσπορα, τὰ λάχανα. Ἐπισπουδάζει, ἐπιπλήττει· ἐπισπέρχει. Ἔπισσα, ὕστερον γενομένη· νεωτέρα. Ἐπισσεύσας, ἐφορμήσας. Ἐπισσεύουσα, παρακε-

λύουσα. Ἐπίσοχον, ἀκόλουθον. Ἔπισον, τὸ ὕστερον γινόμενον. Ἐπισσυτέρη, ὁρμητικωτέρα. ταχεῖα. θερμοτέρα.
Ἐπίσσωτρα, οἱ ἐκτὸς τῶν τροχῶν σιδήρεοι κύκλοι, οἱ ἐπὶ τὴν γῆν κυλιόμενοι. σῶτρον γὰρ ἐπίσσωτρον πλεονασμῷ τοῦ σ. εἴρη-
ται δὲ ἀπὸ τοῦ σῶ τὸ ὁρμῶ. Ἐπισσώτροις δαπέδου, ἤτοι ἐμέριζον. τουτέστι τοῖς τῶν τροχῶν κανθοῖς κατικόπτον διερχό-
μενοι αὐτοῦ τοῦ νεκροῦ. καὶ νῦν μὲν τὸ δαπεδίζεσθαι ταυτόν ἐστι πως τῷ οἱονεὶ δαπεδεύειν. Ἐπισταδόν, ἀντὶ τοῦ ἐπιστατικῶς,
καὶ ἀμετακινήτως. κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ἢ ἐμπείρως. καὶ κατὰ τάξιν ὡς τὸ ἐπισταδὸν ἐφεστῶτες. Ἐπισταθμευόμενοι,
εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους δεχόμενοι. Ἐπισταθμία, ὑποδοχὴ ξένων. Ἐπίσταθμοι, ἄρχοντές τινές εἰσι. παρὰ τὸ ἐν σταθμοῖς
εἶναι ὠνομασμένοι. σταθμοὶ δέ εἰσιν, αἱ καταγωγαί. ἁρμοστὰς δὲ τοὺς τοιούτους Λακεδαιμόνιοι καλοῦσιν. Ἐπίσταλμα,
ἔνταλμα. ἐντολή. ἢ ἐπιστολή. ἐπίσταλμα βάρβαρον, ἐπιχωριάζον Ἀλεξανδρεῦσι. καὶ τὸ οὐ μόνον τὸ ἐπιστεῖλαι καὶ ἐπε-
σταλκέναι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπεστάλθαι ἐστὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἐπίσταμαι, γινώσκω. εἴδω τὸ γινώσκω. τὸ δεύτερον ἐπί-
στασαι. ὡς δύναμαι δύνασαι. παρίσταμαι παρίστασαι. καὶ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ δύναμαι κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. οὐκ
ἐπίσταμαι εἴρηται παρὰ τὴν παροιμίαν, πεζῇ βαδίζων σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι. Ἐπιστάμενος φόρμιγγος καὶ ἀοιδῆς,
κατὰ γενικὴν συντάσσεται ὁμοίως τῷ εἰδέναι καὶ τὸ γνῶναι. ἃ γὰρ ἄλλα οἴδασι παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ τὴν μετὰ γενικῆς σύνταξιν. τὸ
δὲ ἀοιδῆς, ἀκριβῶς πρόσκειται. ἐπίσταται μὲν γὰρ φόρμιγγος καὶ ὁ τέκτων ἄλλης. τὸ δὲ καὶ ἀοιδῆς, μόνον ἐστὶ τοῦ ἀοιδοῦ.
Ἐπιστάμενον ἄνδρα, τὸν σπουδαῖόν φησιν, ἤτοι ἀγαθόν. ἀφ' οὗ γέγονεν ἀφορμὴ τοῖς ὕστερον, τοῦ λέγειν ἐπιστήμας τὰς ἀρε-
τάς. Ἐπισταμένως, ἐμπείρως. δυνατῶς. ἐπιστημόνως. συνετῶς. ἢ ἐπισταμένως καὶ περιφραδέως, ταυτὸν παρ' Ὁμήρῳ δηλοῦ-
σιν. Ἐπιστασίαν, προστασίαν. παραμονήν. Ἐπίστασις, γνῶσις. καὶ ἡ προσοχή. καὶ ἡ μίμησις. ὁ δὲ Ἀσδρούβας πέφυκεν
ἡμῖν ἄξιος εἶναι ἐπιστάσεως, καὶ ζήλου. καὶ ἐπιστασία. προστασία. Ἐπιστάς, παραστάς. ἐγγὺς ἐλθών. δοτικῇ συντάσσεται.
καὶ ἐπιστάς, ὁ προστασίαν ἐγχειρισθείς. ὅθεν καὶ ἐπιστάτης. Ἐπιστάται, οἱ σατράπαι. οἱ κατέχοντες βουλῇ τὰς ὑπερκει-
μένας πόλεις, δύο ἦσαν Ἀθήνησιν. ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτανέων ἐκληροῦτο. ὁ δὲ, ἐκ προέδρων. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς,
ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα ἔστι μὲν, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐφεστηκὼς εἰς πρᾶγμα ὁτιοῦν, ῥηματικῶς.
λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐπιστάμενός τινι. καὶ ἐπαίτης παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. Ἐπιστατίον, ἐπανοδευτέον. γνωστέον. Ἐπιστάτην
τὸν ἐπαίτην λέγει Ὅμηρος, ἐν Ὀδυσσείας ρ. παρὰ τὸ ἐφίστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ παιδαγωγοῦ καὶ παιδοτρί-
βου οἴδασι τίθεσθαι. ὁ δὲ τοιοῦτος ἐπιτιμητὴς ἂν λεχθείη ποτὲ κατὰ τὸ ὁ ἐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. καὶ γυμνασίου δέ
φασιν ἐπιστάτης, ὁ ἐπιμελητής. ἐνταῦθα δὲ μνηστέον τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους εἰπόντος οὕτω ῥητῶς. ἐπιστάτης
ἐπὶ μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι. καὶ τοῦ μεταιτητοῦ ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι καὶ ὁ παιδοτρί-
βης οὕτω καλεῖται. Ἐπιστάριος, Ζεὺς ἐν Κρήτῃ. Ἐπιστατήρ, τὸ στόμα τῆς νεώς. Ἐπιστατῆρες, ἀγορανόμοι. καὶ οἱ τῶν
πλοίων νομεῖς. Ἐπιστάτη θηλυκῶς, χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ἐκπληρῶν χρείαν. οἱ δὲ πήλινον Ἥφαιστον πρὸς ταῖς ἑ-
στίας ἱδρυμένον. ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ καὶ ξύλον ἐπιμήκες πεπασσαλωμένον, ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη.
Καλλίστρατος ἐπιστάτην, τὸ τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον ἐν ταῖς ἐσχάραις ὥσπερ ἐν ταῖς καμίνοις τὸν Ἥφαιστον ἀναπλάτ-
τουσιν. ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν ᾧ ἐπι-
τιθέασι λέβητα ὑπερκαιόμενον. οἱ δὲ ἀνδριάντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Ἐπιστάτης Ἀθήνησιν, ἐκ τῶν πρυτανέων
εἷς. ὃς ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν μίαν. πλείω χρόνον οὐκ ἔξεστιν. οὐδὲ δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι. τάς τε κλεῖς ἐν αἷς τὰ χρήμα-
τά ἐστι φυλάττει, καὶ γράμματα τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα, κληροῖ. καὶ προέδρους ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα.
πλὴν τῆς πρυτανευούσης. καὶ πάλιν ἐκ τούτων, ἐπιστάτην ἕνα. ἕτεροι δὲ ἐπιστάτην φασὶ ξύλον τι πασσάλους πολλοὺς ἔ-
χον. ἐξ οὗ οἱ μάγειροι ἐπεκρέμων τὰ κρέατα. καὶ τὰ ἐργαλεῖα. ἄλλοι δὲ ἐπιστάτην οἴδασί τινα πήλινον, πλαττόμενον παρὰ
ταῖς ἐσχάραις. ὥσπερ παρὰ ταῖς καμίνοις, Ἡφαίστους πλάττουσιν. ἢ ἐπιστάτης. λέγει Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, ἐπὶ
μόνου τοῦ χυτρόποδος δοκεῖ τοῖς πολλοῖς τάττεσθαι, καὶ τοῦ μεταιτητοῦ, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι καὶ ὁ παιδοτρίβης
οὕτω καλεῖται. παιδαγωγὸς γὰρ λέγεται καὶ ἐπιστάτης. ὁ τοῦ γυμνασίου ἐπιμελητής. Ἐπιστεῖ, ἐφιστεῖ. Ἐπιστείβων,
περιπατῶν. Ἐπιστεῖλαι, ἀντὶ τοῦ ἐντείλασθαι. Ἀριστοφάνης. Ἡ σελήνη ἐντυχοῦσα ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι, πρῶτα μὲν
χαίρειν Ἀθηναίοις. καὶ Θουκυδίδης, ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν. Ἐπιστείλει, μέμψει. ἢ πέμψει. Ἐπιστέλλει,
ἐντέλλεται. ὑποτίθεται. νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς τοὺς αὐθέντας χειρὶ τιμωρεῖν. Ἐπιστέλλω, καὶ ἀποστέλλω σοι. Ἰστέον τὰ
ἐπισταλτικὰ καὶ ἀποσταλτικὰ ῥήματα πάντα μετὰ δοτικῆς συντάσσονται. καὶ τὰ τῆς σχέσεως, δοτικῇ συντάσσονται.
οἷον τύπτω σοι τὸν ἄνθρωπον. καὶ ποιῶ σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ χάριν σου ποιῶ τόδε. Ἐπίστεος, ὁ ἔποικος παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐπι-
στεύξῃ, ἐπιτύχῃς. Ἐπιστέφει, κεραννύει. οἰκοδομεῖ. Ἐπιστεφέας οἴνοιο. ἐπιστεφανουμένους. Ἐπιστεφέες, πλήρεις. κρε-
μάμενοι. Ἐπιστέψασθαι κρατῆρας ποτοῦ λέγει Ὅμηρος, τὸ μέχρι τοῦ χείλους ἐμπλῆσαι. ἢ μᾶλλον ὑπερχειλεῖς ποτοῦ
τοὺς κρατῆρας ποιεῖν. ἐκ τούτου δὲ καὶ κρητῆρες ἐπιστεφέες οἴνου, παρὰ τῷ τὴν γλῶσσαν χρυσῷ. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀνάπαλιν
τοῦ ἐπιστέψαι, τὸ ἐκστέψαι Παυσανίας φησίν, ἐκεῖνο μὲν γάρ ἐστι πληρῶσαι ποτοῦ. τοῦτο δὲ ἐκκενῶσαι. ἐδήλου δέ φη-
σιν ἐκστέψαι καὶ ἀποθέσθαι τι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὰ στέμματα ἀποτιθεμένων. Ἐπίστη. ἀόριστος δεύτερος, ἀντὶ τοῦ ἐπί-
στασο. ἢ ἐπιτίθει. ἀπὸ τοῦ, ἐπίσταμαι. ἐπίστασαι. ἐπίστεαι. τροπῇ τοῦ α εἰς ε. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ α εἰς η, γί-
νεται ἐπίστη. Ἐπιστήγματα, ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι, ἐπισκαλάματα. Ἐπίστηθι, γνῶθι. ἢ ἐπίστη-
θι, ἐπανέχῃ τι. ἐπιτίθητι. ὡς ὁ ἀπόστολος. ἐπίστηθι ἀκαίρως. εὐκαίρως. Ἐπιστήματα, στῆλαι ἐπιτάφιοι σεμνῶς τι καὶ
σοβαρῶς, ἐπιστήματα ἐπέστησαν. Ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη. γνῶσις. ἐπιστημονικὴ γνῶσις. ἀλήθεια. κατανόησις. διά-
σκεψις. θεωρία. ἐμπειρία. τέχνη. εὐτεχνία. ὀρθοδοξία. ἢ ἐπιστήμη ἐστὶ, νοῦ στάσις περὶ τὸ ὄν. ἢ ἐπιστήμη τῶν ὄντων
ἑκάστου ὅλου διηκριβωμένη περίληψις. ἐπιστήμη ἐστὶ, νοερὰ ἐνέργεια ὑπὸ ἁπλοῦ τοῦ λόγου συνεχομένη, καὶ τῶν ὄντων τοὺς
ὅρους περιοδευομένως καὶ κυκλικῶς ἐξελίττουσα. ἐπιστήμη ἐστὶν, ἕξις ἀρίστη λογικῆς ψυχῆς, βαθέως ἐνορῶσα τὰ πράγ-
ματα, καὶ εἰς ἐπιτηδεύσεις ἀστείας τὰς ἐνοράσεις κραίνουσα. τήν τε γὰρ τῶν σχημάτων ποικιλίαν καταδύντες, εἰς γεω-

μετρίαν παρεσκευάσμεθα, καὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν τάξιν εἰς ἀριθμητικὴν ἀναγόμεθα· καὶ τὴν τῶν ἄστρων κίνησιν εἰς ἀστρονομί-
αν παιδευόμεθα· ἁρμονικῆς τε, καὶ ῥυθμητικῆς, καὶ μετρικῆς· ἁρμονίαν τε, καὶ ἐμμέλειαν θεασάμενοι, μᾶλλον δὲ καὶ ἐπακού-
σαντες, ἐν περινοίᾳ μουσικῆς καθιστάμεθα. Ἐπιστημονικώτατος, σοφὸς ἀκριβής. Ἐπιστήμονος, τοῦ ἐμπείρου. Ἐπι-
στημος, ἐπιστατική, συνετή· ἐφεκτική· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐπιστήμων, εἰδήμων· γνωστικὸς· σοφός. Ἐπιστῆναι, φανῆ-
ναι· ἐπικήδει. Ἐπιστῆξαι, ἐφορμῆσαι. Ἐπίσηται, γινώσκηται. Ἐπίστιον, ὡσὰν τις εἴποι ἐποίκιον· Ἰώνων δὲ λέξις·
διὸ καὶ ψιλοῦται· καὶ ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ἐφέστιος· καὶ Ἀθηναίων ἐπίστια· γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱστίας, ἥτις ὁμοίως τῇ
ἑστίᾳ δασύνεται· ἀλλ' ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι· ἀπὸ τοῦ ἑστάναι δὲ ἡ ἑστία λέγεται· τὸ ἐπίστιον, καὶ νεώριον καὶ νεὼν περιεκτικῶς,
καὶ νεῶν οἶκοι· καλοῦνται δὲ καὶ οἱ αἰγιαλοὶ νεῶνες· καὶ οἶκοι νεῶν· Αἴλιος δὲ Διονύσιος λέγει, ὅτι Ἴωνες μὲν νεῶνάς φασιν· Ἀττι-
κοὶ δὲ νεωσοίκους καὶ νεώρια· οἱ δὲ ἄλλοι καὶ νεωρεῖν φασι, τὸ ναυφυλακεῖν. Ἐπίστιον, στρατιωτικὸν κατάλυμα· Ἡρόδοτος
ὁ δὲ ἀγηλατεῖ τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων. Ἐπίστιος παρὰ Ἡροδότῳ, ὁ ἔποικος. Ἐπὶ στίχας, κατὰ τάξεις· ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς.
Ἐπιστιχεῖσαν, παρασημειωθεῖσαν. Ἐπιστοβέεσκον ἔπεσιν, ἐλοιδόρουν τὸ ὕβριζον Ἀπολλώνιος. Ἐπιστοβέωσι χλευά-
σωσι· λοιδορήσωσι· μωμήσωνται. Ἐπιστόδιον, ἐποίκιον. Ἐπιστολάδην, ἀντὶ τοῦ κοσμίως· καὶ ἀνεσταλμένως. Ἐπιστολή,
ἐπίσκεψις· ἐντολή· ὁ δὲ τῷ ἱερεῖ ἐπιστολὰς λέγει καθεύδοντι· καὶ Κρατῖνος· ἄκουε νῦν καὶ τὴν ἐπιστολήν· καὶ ὁ μετὰ τῶν· μεμνη-
μένοι, τῆς τοῦ πατρὸς ἐπιστολῆς, οἱ ξυστήσαντες ἡμᾶς. Ἐπιστολεῖς, γραμματοφόρους· ὁ δὲ Νάρσης, ἐπιστολεῖς πρὸς Ἰωάν-
νην πέμπει. Ἐπιστομιεῖν, ἐμποδίσαι· κατέχειν. Ἐπιστομίζειν, κατασιγάζειν, ἐπὶ τοῦ στόματος ἔχειν· μηδὲ φωνὴν ἐᾶν
παριέναι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐπιστραβής, ὄχημα· ἀκινδύνως φέρον. Ἐπίστρατα, ἀπαιτοῦντα τὸ πέμμα τῶν· καὶ
ἔρματα. Ἐπὶ στρατόν, ἐπὶ στρατιάν. Ἐπιστρέφεια, ἡ ἀγχίνοια· ἐπιστρεφὴς ὢν καὶ ἀγχίνους, ὅμως μέν τι εὐπαράγωγον ἐπε-
δείκνυτο. Ἐπιστρέφεται, φροντίδα ποιεῖ· καὶ ἐπιστροφὴ ἡ ἀντίκτησις. Ἐπιστρεφέως, ἐπιμελῶς· παρὰ τῷ Ἡροδότῳ· καὶ
ἀπατητικῶς. Ἐπιστρέφομαι εἴω· ὡς μετὰ τῶν· ἐπιστραφεὶς Κλεινίαν ὁρῶ τὸν Ἀξιόχου· καὶ ἐπιστρέφω ἕτερον· οἷον τὸ τὰς ἁ-
πάντων ὄψεις εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας. Ἐπιστρέφω· λέγεται μὲν καὶ τὸ ἐπισπῶμαι καὶ ἐφέλκομαι εἰς ἑαυτόν· ἤτοι διὰ χαρίτων·
τινῶν, ἢ καὶ πιθανῶν λόγων εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφω· λέγεται δὲ κοινῶς ἐπιστρέφω καὶ τὸ ἀνακαλοῦμαι· καὶ διορθοῦμαί τινα παρὰ
τὸ δέον ποιοῦντα, ἢ λέγοντα· οἷον ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα πολλὰ πρὸς ἀρετὴν συντείνοντα παραινέσας, ἐπέστρεψεν· ἀντὶ τοῦ
διωρθώσατο. Ἐπιστροφάδην, τὸ ἐπιστρεπτικῶς· ἤγουν ὧδε καὶ ἐκεῖ, καὶ ὡς εἰπεῖν κύκλωθεν ἢ πάντοθεν. Ἐπιστροφῆς, ἀμύ-
νης· καὶ κοινῆς αὐτοῖς ἐπιστροφῆς ἔφη τεύξασθαι· καὶ ἡ συνέλευσις, ἢ τὸ πλῆθος καὶ ἡ συνάθροισις· Ἀριστοφάνης μυρίαι κακῶν
ἐπιστροφαί. Ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων, ἁρμόττει αὐτῷ Φιλοξένῳ· ἢ ἄλλως ἐνδόξῳ· ἔστι δὲ τὸ ἐπίστροφος μέση λέξις· πάθος τε γὰρ
δηλοῖ καὶ ἐνέργειαν· τὸ γοῦν ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων, δρᾶσιν δηλοῖ· ὡς ἂν ἐπίστροφος ἀνθρώπων ὁ ἐνεργῶν καὶ ποιού-
μενος τὴν εἰς ἄλλους ἐπιστροφήν· ὅ ἐστι φιλόξενος καὶ πολλοὺς ξενοδοχῶν· ἢ παθητικὴν ἔννοιαν ἔχοι, ὡς πάσχων ἐκ τῶν ἄλλων
ἐπιστροφὴν καὶ ἀγαπώμενος, ὅπερ κρεῖττον. Ἐπιστρωφῶσι πόληας παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν περιέρχονται· καὶ ἐπιστροφόωσιν, ὡς
τὸ ἐπιστροφόωσι πόληας· ἐπιστρωφῶσι δέ, τὰ δύο μέγα. Ἐπιστροφαί, διατριβαί· δίαιται· Αἰσχύλος Φρυξίν. Ἐπίστροφις,
τρίχες συνεστραμμέναι· ἢ ὅταν ἡ ὀσφὺς ἢ στρεβλή. Ἐπιστυιεῖς, ἐπισυνιεῖς· ἢ ἐπιμελητής. Ἐπιστύξαι, ἐπαφή. Ἐπί-
στω κάλλιον ἢ ἐπίστασο· ἐπίστω παρὰ τὸ ἵσταμαι παρατατικὸς ἱστάμην, ἵστασο, καὶ ἵστασο ἵστω· καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως,
ἐπίστω· τὸ προστακτικόν, ἐπίστω· οἷον, γίνωσκε· εὖ νῦν ἐπίστω· ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμὸν ζητεῖς ὄλεθρον. Ἐπιστώθη, ἐπι-
σθη, ἐπληροφορήθη. Ἐπισυναγωγήν, τὴν συμφωνίαν ἐκάλεσεν ὁ ἀπόστολος. Ἐπισυνήεσαν, συνηθροίζοντο, οἱ ἔξωθεν
ἐπιλελυμένοι, ἐπισυνήεσαν. Ἐπισυνιέναι, ἐπισυνάγεσθαι ἐγγυτέρω καὶ συνέρχεσθαι. Ἐπισύρεται, ἐφέλκεται. Ἐπισυρό-
μενοι, προκυλινδούμενοι. Ἐπισύρων, χλευάζων γελῶν. Ἐπισύστασις, σύστασις καὶ σύστημα, σημαίνει τὸ πλῆθος· ἢ ἐπι-
σύστασις, ἡ ἐπὶ δευτέρῳ ἐπανόρθωσις. Ἐπισυστῆτε, ἐπισυνάχθητε ἐπὶ συνελεύσει. Ἐπισφαλής, βλαβερός· ἐπικίνδυνος·
ὅθεν ἐπισφαλῶς. Ἐπίσφαρον, ἐπίρρητον· παρὰ τὸ φημὶ φαρός· ὡς βίβημι βαρός, τὸ οὐδέτερον, φαρόν· καὶ ἐπίφαρον· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ σ· ἢ ἐπίσφαρον, ἐπιμωμητόν· ἢ συνομιλητόν, ἢ ἐπὶ κακῷ ὀνομασμένον. Ἐπισφελίτης ὁ θρανίτης· σφέλας γὰρ
τὸ ταπεινὸν διφρίον· τὸ ὑποπόδιον· τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ θρᾶνος· ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν. Ἐπισφαλής, βλαβερά· ἐπικίνδυνος.
Ἐπισφοραί, δῶρα· ξένια· κατὰ δίκην. Ἐπισφραγίζων, βεβαιῶν. Ἐπισφύρια, τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά. Ἐπισφυ-
ρίοις, τοῖς ἐπὶ τῶν κνημίδων περιδεδεμένοις. Ἐπισχεδόν, σύνεγγυς. Ἐπισχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐμποδὼν στῆναι· ἢ ἐπισχεῖν οἷον, τὸ
ἐγγὺς σχεῖν· οὗ ἐναντίον τὸ ἀποσχεῖν· καὶ ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς, ἤγουν ἐπέχετε τὴν ψυχὴν τῆς ἐνιπῆς. Ἐπίσχεο, ἐπέχου.
Ἐπισχερώ, ὀξυτονεῖται μὲν ὁμοίως τῷ ἰώ· σημαίνει δὲ τὸ κατὰ τάξιν καὶ ὡς εἰπεῖν ἐχομένως καὶ ἐφεξῆς καὶ συναπτῶς καὶ συνε-
χῶς· ὡς γὰρ ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως καὶ τοῦ ἔχω καὶ ἔξω γίνεται τὸ συνεχῶς, καὶ τὸ ἐφεξῆς, οὕτως ἐκ τῆς αὐτῆς προθέσεως καὶ τοῦ
σχέω σχῶ, σύγκειται τὸ ἐπισχερώ· ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις κειμένη καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ, καὶ ἑτέροις. Ἐπίσχες, ἄγχου.
Ἐπισχεσίην μύθου παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας φ· οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα ἰδίως τῶν μύθων τὴν στάσιν λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ Ἀνακρέων
τὰς ἐν στάσει θέλων εἰπεῖν στασιαστάς, μυθιήτας δ' ἐν νήσῳ φησὶ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ· ἀντὶ τοῦ στασιασταί· ἐπίρρητοι· ἢ ἄλλως· ἐν
μύθοις καὶ μόνοις ἔχοντες τὸ σεμνόν· ἢ καὶ ἀγορηταί· βλαβεροί· ἐπισχεσίαν δὲ τὴν πρόφασιν· ἐπεὶ γὰρ οἱ προφασιζόμενοι ἐπέ-
χουσιν· ὅ ἐστι μέλλουσιν ἐννοούμενοι, τί ἂν εἴποιεν· ὅθεν διὰ τὸ οὕτως ἐπιμένειν καὶ μύνην τὴν τοιαύτην ἐπισχεσίην μετ' ὀλίγα
ἐρεῖ, ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ μύνῃσι παρέλκετε· ἤγουν προφάσεσιν· ἵνα ᾖ, οἱονεὶ τὶς μονή· μονὴ γάρ τινος χρεία τοῖς προφασι-
ζομένοις· καὶ ἐπίσχουσιν, ἤτοι ἐπέχουσιν· ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἐφεκτικοὶ σοφοὶ κατὰ τοὺς παλαιούς· ὅ ἐστι σκεπτικοί· ἐκ δὲ
τοῦ μονὴ γίνεται αἰολικῶς μύνη· κατά τι συνήθη βαρὺ τόνον, καὶ τροπὴν τοῦ ο· ὁμοίως τῷ ὄνομα, ὄνυμα· ἀσσότεροι, ἀσσύτε-
ροι· καὶ τοῖς ὁμοίοις· λέγει δέ φασι καὶ Ἀλκαῖος τὸ προφασίζεσθαι μύνεσθαι· οἷον οὐδέ τι μυνάμενος· ἕτεροι δέ φασι μύνην,
τὴν πρόφασιν· παρὰ τὸ μύειν τὸ στόμα. Ἐπίσχεσις παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ, ἐπεὶ οὔτι ἐπίσχεσις ὀνειδισμός ἐστιν
ὡς μὴ φειδομένου τῶν μνηστήρων ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις· τούτῳ δ' ἀκόλουθον καὶ τὸ εἰδ' ἐλεεινῶς, ἀλλοτρίων χαρίσασθαι· ἤγουν οὐδεμία
φειδὼ δωρεῖσθαι τὰ ἀλλότρια· ὅπερ ἄλλος μὴ ποιῶν ἀγαθόν τι εἴωθεν ποιεῖν ἔοικεν. Ἐπισχοίης, ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἔχοις.

ἐκ τοῦ χοῖμι δέ, χεῖν· ἀττικῶς. ὁμοίως τῷ περιπατοῖμι· περιπατοίην καὶ τοῖς ὁμοίοις. κοινότερον δὲ ἐπισχεῖν λέγεται τὸ
κρατῆσαι· ὅθεν μεταφορικῶς καὶ σιγῆσαι. οἷον ἐπίσχες ὦ οὗτος· ἀντὶ τοῦ σίγησον· ἀντίκειται δὲ τὸ ἐπισχεῖν τῷ ἀπεχεῖν. οἷον
ὑπέσχε κεφαλήν, ἢ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ὑπέθετο. Ἐπὶ χολῆς ἀπραγμόνως φιλοσοφεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ δυσκαιρίας ἢ ἀργίας.
Ἐπισχόμενος, ἀντὶ τοῦ κατασχεσάμενος· τοῦτο δὲ διὰ τὸ ἐπέχειν τὴν χεῖρα καὶ ἰσοῦν τὸ κατὰ σκοποῦ βάλλοντα. οἱ δὲ
παλαιοί, καὶ ἀντὶ τοῦ λαβόμενός φασιν, ἀστείως λέγοντες· ὡς ἀπὸ χερσὶ κρατοῦντες. ὡς γὰρ ὁ ἄγχων ἐπέχει τινὰ τοῦ λαι
μοῦ, οὕτω καὶ ὁ δυσσεύς, ἔβαλε τὸν ἀντίνοον κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος. Ἐπισχύροις, ἐπικούροις. Ἐπισχών, προσάγων· ἢ
τὸ στόματι προσενεγκών· ἢ κωλύων. καὶ ἐπισχών, κρατήσας. βραδύνας. Ἐπίσωτρα λέγει ὁ ποιητής, τοῖς ἐπικειμένοις κύ
κλοις τοῖς τροχοῖς· ἢ οἱ τὴν ἴτυν περιέχοντες κύκλοι· ἤτοι κανθοί. Ἐπίσωτρα, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ ἢ χαλκᾶ·
ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται. ὁ ἔξωθεν τὸν τροχὸν κατέχων σίδηρος. οἱ σιδηροῖ, ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν. Ἐπισωφροσύνη,
ἡ ἀληθὴς φρόνησις, πλεοναζούσης τῆς προθέσεως ὡς καὶ ἐν τῷ ἐπιβουκόλος καὶ ἐπίουρος, ἢ ἡ πλείων φρόνησις. Ἐπί
ταγμα κάλλιον, ἢ πρόσταγμα. καὶ ἐπιτάττω, ἢ προστάττω. ἢ ἐπίταγμα, δύο τέλη ἱππέων ἀνδρῶν ἐνναχιλίων ἐνενή
κοντα ἕξ. Ἐπὶ τάδε, τὴν ἐνθένδε πᾶσαν. τὴν ἐπὶ τάδε ποτὲ τοῖς βαρβάροις ἄβατον καταστήσας. Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραστής.
Ἐπιτακτικῶς, προστακτικῶς. τοὺς δὲ πρὸς αὐτὸν πρεσβεύοντας, ἐπιτακτικῶς αὐτῷ διαστέλλειν περὶ τούτου. Ἐπιτα
κτοὶ στρατιῶται, οἱ προτεταγμένοι τὴν μάχην ἐφορᾶν, καὶ τῷ πονοῦντι μέρει βοηθεῖν. θουκυδίδης· καὶ τοὺς σκευοφόρους,
ἐντὸς τούτου τῶν ἐπιτακτικῶν ἐποιήσαντο. Ἐπιταλαιπωρεῖν, ἐπικαταμύειν, ἢ ἐπιπονεῖν. Ἐπίταλον, πολυχρόνιον. Ἐπὶ
τὰ μανδραβούλου, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον τρεπομένων. ἀπὸ μανδραβούλου τινός. Ἐπιτὰξ παρὰ καλλιμάχῳ,
ἐπίρρημα παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικόν, εὗρον τὴν λέξιν σημαίνουσαν τὸ σωρόμως κωμικῶς. ὅς
τις τῆς ὁδοῦ ἡγήσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ, οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ μακρῶς. Ἐπιταξίδια, σιδηραῖ τινές, ὡς ἄγκυραι. Ἐπὶ τὰ
πρόσω, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Ἐπιτάρροθος, πλεονασμὸν ἔχει τῆς ταρ συλλαβῆς. ἐπίρροθος γὰρ ὁ σπουδαῖος. ἐπίκουρος·
καὶ μετὰ ῥόθου βοηθῶν. καὶ ἐπιτάρροθος, βοηθός. ἰσχυρὸς σύμμαχος. Ἐπίταρχον, ἐπιτάφιον. ἐντάφιον. Ἐπίτασις,
καὶ ἄνεσις. ἡ μὲν ἀποτεινομένη σφοδρὸν ἀποτελεῖ ψόφον· ἡ δὲ παρειμένη, ἐλάττονα. οὕτως οὖν οἱ φιλόσοφοι ἐπίτασιν
μὲν λέγουσι τὴν σφοδρὰν ἀντίληψιν τοῦ πράγματος. ἄνεσιν δέ, τὴν ἐλάττονα. Ἐπιτάττω, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συν
τάσσεται. οἷον ἡ κλωθὼ ἑκάστῳ γεννηθέντι, ἐπέταξε τὰ πρακτέα. Ἐπίταυρον, ἰσχυρόν. Ἐπιτάφιοι λόγοι, ἐπικήδειοι
ἐλεγεῖα. ἐπιγράμματα. Ἐπιτάφιον, αὕτη ἡ πηγὴ καὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ, ἐπιτάφιον ἢ ἐγκώμιον. Ἐπιτεθυμένη, ἐκκε
καυμένη. Ἐπιτεῖλαι, καὶ ἐπίτειλον. ἀντὶ τοῦ προστάξαι καὶ πρόσταξον. ἰώνων γὰρ ἴδιον τὸ τὰ ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστα
κτικῶν λαμβάνειν. Ἐπίτειλον, ταυτόν ἐστι τῷ ἄγγελον. Ἐπιτείλας, ἀνατείλας. νενικηκότας αὐτοὺς ὁ ἥλιος ἐπιτεί
λας εἶδε. Ἐπιτείλω, ἀντὶ τοῦ τάξω. ἐντείλομαι. Ἐπιτείνει, ἤγουν αὔξει. καὶ εἰς ἐπίδοσιν ἄγει. οἷον ἐπιτείνει τοὺς περὶ λό
γους ἱδρῶτας. Ἐπιτείχισμα, τὸ τειχιζόμενον κατά τινος χωρίον. ὅθεν ὁρμώμενοι οἱ τειχίσαντες, κακῶς δυνήσονται
ποιεῖν τοὺς ἐπιτειχισθέντας· καὶ τὸ πρᾶγμα δέ, ἐπιτειχισμὸν ὀνομάζουσιν. Ἐπιτείχισμα, ἐποικοδόμημα. Ἐπιτει
χισάντων, ἐπελθόντων. Ἐπιτελείωσις, αὔξησις. Ἐπιτελεοῦν, καὶ ἐπιτελέωμα. ἀμφότερα πολλάκις ἐστὶ τὰ ὀνόματα, ἐν
τῷ περὶ τῆς ἱερείας λυκούργῳ. ἔοικε δὲ ἐπιτελέωμα λέγεσθαι τὰς πρότερον θυσίας. αὐτὸς γοῦν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ φησίν·
ἔπειτ' οἶνον ἔφη πάντων ὕστατα ταῦτα θύεσθαι, καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων. Ἐπιτελές, καὶ ἐπιτελέωμα, τὸ
ἐπὶ πᾶσι γινόμενον, ἀπὸ τοῦ τελείας γίνεσθαι τὰς πρότερον θυσίας ἐπιτεθυμένον. Ἐπιτελέωμα, τὸ ἐπὶ θυσίᾳ γινόμε
νον. Ἐπιτελέσωσαι, ὅπερ νῦν ἀφιερῶσαι λέγομεν. Ἐπιτελῆ, τὰ εἰς πέρας ἀγόμενα. ὁ δὲ ὑπέσχετο πάντα ἐπιτελῆ ποιή
σειν. Ἐπιτελής, ὡραία γαμεῖσθαι. Ἐπιτέλλειν, τὸ προστάσσειν καὶ ἐντέλλεσθαι, ὅπερ καὶ παθητικῶς λέγεται. ἐν τῷ
μή μοι ταῦτα ἐπιτέλλεο. ἐξ αὐτοῦ δὲ προσθέσει τοῦ σ παρ' αἰσχύλῳ ἐπιστολή, ἡ ἐντολή. ὅτι δὲ τὸ τέλλειν καὶ τὸ ἐπιτέλλε
σθαι καὶ ἐπὶ ἀστέρων λέγεται, καὶ ἐπιτολὴ ἡ τούτων πρὸ τοῦ ἡλίου ἀνατολή, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἐπιτέλλειν ἐστί, τὸ ἐντέλλε
σθαι. ὅθεν καὶ ἐπιτολὰς τὰς ἐντολὰς λέγομεν. ἃς αἰσχύλος χρείᾳ μέτρου προσεῖπεν, ἐπιστολάς. Ἐπιτέλλεο, τέλλομαι
τὸ προστάσσω. ἐτελλόμην παρατατικός, ἐτέλλου. τὸ προστακτικόν, τέλλου. καὶ κατὰ διάλυσιν τέλλεο. καὶ ἐπιτέλλεο.
Ἐπιτέλλων, ἀνατέλλων. Ἐπιτεμόμενος, περικόψας. κέλευσόν με ἀποθνήσκειν, ἐπιτεμόμενος τοῦ σταυροῦ τὴν πε
ρίοδον. Ἐπιτεξήνη ἡ γυνή, ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ κύειν. Ἐπίτερα, ἐκπιάσματα ἐλαιῶν. Ἐπιτέρειαι, εἶδος ἄρτου.
Ἐπιτέρμιον, ἀπὸ τοῦ τέρματος. οἷον ἐπὶ τοῦ τέλους. Ἐπιτέρμιος, ἑρμῆς. Ἐπιτερπνύσθαι, ἡ ἥδεσθαι. Ἐπιτέτραμμαι,
αἰτιατικῇ συντάσσεται. λουκιανὸς τὰ κατὰ τὴν φοινίκην ἐπιτετραμμένος, ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τῆς κατὰ φοινίκην ἔχοντι.
Ἐπιτέτραπται, ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν. Ἐπιτετράφαται, τὸ θέμα ἐπιτρέπομαι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἐπιτέτραμ
μαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς, ἐπιτετράφαται. Ἐπιτέταται, αὔξει. Ἐπιτέτατο, ηὔξανεν. ἤκμαζεν. Ἐπιτε
τεύχαται, ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστίν. Ἐπιτέτραπται, ἀπονενέμηται. Ἐπιτετράφαται, λέξις ἐστὶν ἰωνική, ὁμοία τῷ τετύφα
ται. δηλοῖ δὲ παρ' ὁμήρῳ ἐπίτροπον εἶναι βασιλέα τοῦ λαοῦ. καὶ ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. Ἐπιτέτροφεν, ἐπέπεμψεν.
Ἐπιτέτριψαι, ποτὲ μὲν ἐπὶ ὑπερηφανίᾳ τάττεται· ποτὲ δὲ ἐπὶ κατάρᾳ. καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε. Ἐπιτετυφωμένον,
ἐπικεκαυμένον. Ἐπιτεῦγμα, ἐπιτυχία. οἱ δὲ θαυμάσαντες τὰ πλήθη τῶν καρικῶν τὴν αἴγυπτον, καὶ τὰ τούτων ἐπι
τεύγματα. Ἐπιτεχνάζειν, πανουργεύειν. Ἐπιτεχναντῆρες, οἱ παρασκευασταί. Ἐπιτεχνήσεως, μηχανῆς. Ἐπιτέ
χνησις, τὸ ἐπὶ τῇ προγεγονυίᾳ παρά τινος τεχνίτου κατασκευῇ, δεύτερόν τι δημιούργημα μετά τινος ποικιλίας γενόμενον.
ὡς καὶ ξενοφῶν· ἐπιτέχνησις δ' ἐπιτεθεῖσα τῷ ἀγάλματι, θαυμασιώτερον ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ προτέρας τέχνης, ἀπέ
φαινεν. Ἐπὶ τῇ καταπαύσει, ἤγουν τῇ ἀποθέσει. ἐπὶ τῇ καταπαύσει τῆς κιβωτοῦ. Ἐπιτήδεια, τὰ πρὸς τροφὴν ἁρμόδια.
Ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτίᾳ. ὁ νοῦς, τῷ ἐμῷ κινδύνῳ. Ἐπὶ τῇ ὀδύνῃ, ἐπὶ τῷ πόνῳ. ἐπὶ τῇ θλίψει. Ἐπιτήδειος, ὁ συνήθης καὶ φί
λος. ὡς τὸ ἐχρήσατό τινι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ἐπιτήδεος ἀντὶ τοῦ ἐπιτήδειος λέγουσιν ἴωνες. ἐξαιροῦντες τὸ ι. Ἐπιτη
δὲς παρ' ὁμήρῳ, ὀξυτονούμενον, ὄνομα οἱ παλαιοί φασιν εἶναι πληθυντικόν. οὐ γὰρ ἡ εὐθεῖά ἐστιν ὁ ἐπιτηδής. ὥσπερ δῆπου

τὸ ἀκλεεῖς παθητικόν, παρ' Ὁμήρῳ ἀκλεεῖς λέγεται, ἐκβληθέντος τοῦ ι. οὕτω γέγονε καὶ τὸ ἐπιτηδές, ἐκ τοῦ ἐπιτηδεῖς ἐκβαλόντος τοῦ ι διὰ χρείαν μετρικήν. Ἐπίτηδες, ἑκούσιον. ἐπιμελές· ὃ καὶ ἐξεπίτηδες λέγομεν. Ἐπιτήδευμα, ἄσκησις. μάθησις. καὶ ἡ τοῦ βίου διαγωγή. ἐπιτήδευμα δὲ ἐπιτηδεύσεως διαφέρει. ἐπιτήδευμα μὲν γὰρ δηλοῖ οὐσίαν, καὶ οἷον ὕπαρξίν τινος πράγματος. ἐπιτήδευσις δὲ, σημαίνει τὴν ἀπὸ τέχνης ἐνέργειαν γινομένην. ὁμοίως καὶ ἀκοὴ, καὶ ἄκουσμα· καὶ ψόφος καὶ ψόφισμα. Ἐπιτήδευσις, πρᾶξις καὶ σπουδή. καὶ ἐργασία. Ἐπιτηδεύω τὸ ἀσκῶ, αἰτιατική. ἀριστοφάνης. εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι, καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας. καὶ ἡμεῖς τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύομεν. Ἐπιτηδής, ἀπὸ τοῦ ἀδὴς ὁ ἄφοβος, καὶ τῆς ἐπὶ προθέσεως γίνεται ἐπιαδής. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ τροπῇ τοῦ α ἐπιτηδής. ὁ ἀφόβως τι ποιῶν. ἐκ τούτου καὶ ῥῆμα, ἐπιτηδεύω. Ἐπιτηθὴ, ἡ τῆς τηθῆς μήτηρ· ὥστε εἶναι τὴν μὲν τηθὴν μητρὸς, ἢ πατρὸς μητέρα. τὴν δὲ ἐπιτηθὴν, τῆς τοῦ πατρὸς μητέρα ἢ τῆς μητρὸς μητέρα. ἤγουν ὡς ἐπίπαππος. θεόπομπος παμφίλη. αὕτη δ' ἐκείνη πρότερον ἐξεπίσταιτο περὶ τῆς ἐπιτηθῆς. ῥητορική. Ἐπίτιμος, καὶ ἐπίτιμον, πλούσιον. ἢ τὸν μὴ ἄτιμον κατὰ νόμους, ἀλλ' ἔχοντα ἐξουσίαν καὶ δημηγορῆσαι καὶ δικάσασθαι. λουκιανός. Ἐπιτίθεσθε, ἐνεδρεύετε. Ἐπιτίθημι ἕτερον τῷ πράγματι. ἤγουν ἐπάνω αὐτοῦ τοῦτο τίθημι. ἐπιτίθεμαι δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ βαρὺς γίνομαι. ἐπιθέσθαι τοῖς ἐχθροῖς, ἤγουν ἐπιχειρεῖν. ἢ ἐπιτίθημι, τὸ ἐπιβάλλω. οἷον ἐπιτίθημι σφραγῖδα, ἢ σήμαντρον. ἐπιτίθημι καὶ τὸ ἐπαράττω, καὶ ἐπικλείω. ὡς τὸ ἐπιτίθημι θύρας. φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ, θύρας δὲ ἐπίθεσθε βέβηλοι. ἐπιτίθημι καὶ τὸ προστίθημι. οἷον ἐπιτίθημι τέλος. καὶ κολοφῶνα τοῖς λόγοις ἐπιτίθημι. καὶ τὸ ἐπάγω καὶ προστρίβομαι. οἷον ἐπιτίθημί σοι δίκην καὶ τιμωρίαν. ἐπιτίθεμαι τὸ ἐπιχειρῶ καὶ ἐπιβουλεύω. οἷον ἐπιτίθεμαι δυναστείᾳ. ἢ καὶ τυραννίδι. ἐπιτίθεμαι καὶ τὸ ὅλως προστίθεμαι, καὶ προσέπω καὶ περιέρχομαι. οἷον ἐπιτίθεμαι σπουδῇ, καὶ ἀναγνώσει περὶ λόγους τε καὶ μαθήματα. Ἐπιτίθης, ὑφαίνεις. Ἐπιτίθησιν, ἀποπέμπει. καὶ δὴ γραψάμενος ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς ἐν καρίᾳ δύο φιλοσόφοις, ἐπιτίθησιν. Ἐπιτιμᾷ, τιμωρεῖται ἢ τὴν τιμὴν αὔξει. Ἐπιτιμηταὶ, οἱ μὲν τὸ πρῶτον τιμώμενοι τιμηταὶ ἐκαλοῦντο. οἱ δὲ τοῖς ἑξῆς ἐπὶ ταῦτα, ἢ τὰ αὐτὰ τιμώμενοι, ἐπιτιμηταί. λυσίας ἐν τῷ κατὰ διογένους. Ἐπιτίμησις, ἀποστροφή. Ἐπιτομὴ, συντομία. ἡ σύντομος τῶν κεφαλαίων παράδοσις. Ἐπιτιμήτορα, βοηθόν. τιμωρόν. Ἐπιτιμήτωρ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ ἐπόπτης καὶ βοηθός. εἴη δ' ἂν καιριώτερον εἰπεῖν τιμωρός. ἐκδικητής. παρὰ τὴν τιμὴν, ἢ δηλοῖ τὴν ποινήν. ἢ ἐπιτιμητικός. ἤγουν τιμῶν. Ἐπιτιμία, ἡ εὐπορία. ἢ ἡ μὴ ἀτιμία. ἐπιτιμία τὰ ἐπὶ τιμῇ τινὸς γινόμενα, καὶ οἱ μισθοί. σοφοκλῆς. Ἐπιτίμιον, ἡ τιμή. ἡ ἐντολή. ἢ ὁ μισθός. καὶ τὸ ἐπ' ἀμοιβῇ ἀγαθοῦ διδόμενον, ἕνεκα τιμῆς. καὶ πρόστιμον, τιμωρία. Ἐπίτιμον, πλούσιον, ἢ τὸν μὴ ἄτιμον. τιμωρόν. Ἐπίτιμος, ὁ ἔντιμος. ἐπιτίμιος δὲ, ὁ ἐπιτηκτός. ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπίτηξιν, ἐπιτήμιον φαμέν. καὶ ἐπιτίμησον αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ ἐπίτηξον. καὶ ὁ δεσμεύων ἱμὰς, πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. Ἐπιτιμῶ, τὸ ἐπιπλήττω. τὸ μέμφομαι καὶ τὸ δοξάζω. καὶ τὸ τιμωρίαν ἐπιτίθημι. ὡσαύτως ἐπιτιμῶμαι, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπιτιμῶ σοι. καὶ ἐπιτιμῶ σε. Ἐπιτιμῶσιν, οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἐπὶ τῶν βαρυνόντων τὰς τῶν ὠνίων τιμάς. καὶ ἀνατιμῶσι καὶ ἐπιτείνουσιν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἐναντίων. ἐπευωνίζουσιν, ἄξια πιπράσκουσιν. Ἐπίτιτθον, ὑπομάζιον. ὑπὸ τὴν τροφήν. ἦν δὲ τὸ νήπιον ὑπότιτθον. Ἐπιτμήγειν, ἐπιτέμνεσθαι. σπεύδειν. Ἐπίτονον, ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δέον. ἀντὶ τοῦ τὰ κῶλα τῶν ἀσταχύων. καὶ ἐπίτονον ἀλωὴν, ἀντὶ τοῦ τὴν ἀλωὴν ἐπηρόουν. ἐρείπιον. ἐξέτεινον. ἤγουν ἐπὶ τῷ ξηρανθῆναι. ἔψυχον. ἀπὸ τοῦ ὀπίσω πίτνω. ἢ πέτω, πίτνω. Ἐπιτοαυτὸ, ὁμοῦ. εἰς τὸν αὐτὸν τόπον. ἔστι δὲ ἐπίρρημα συλλήψεως, ἢ ἀθροίσεως. οἱονεὶ μοναδικόν. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας. Ἐπίτοκος γυνὴ, εἶπεν ἀδοκίμως ἀντιφάνης ὁ κωμικός. δέον εἰπεῖν ἐπίτεξ. φρύνιχος. Ἐπιτολαὶ, τῶν ἀπλανῶν ἄστρων, δύο εἰσίν. ἑῴα μὲν ἐστὶν ἐπιτολὴ, ὅταν ἔξω τῶν αὐγῶν τοῦ ἡλίου πρῶτον ἵσταταί τι ἄστρον. καὶ πρὸ αὐτοῦ ἀνατέλλον ὀφθῇ. ἑῴα δὲ δύσις, ὅταν ἡλίου πρὸς τὴν ἀνατολὴν ὄντος, ὁραθῇ τι ἄστρον περὶ τὰς δύσεις. ὕστατον δῦνον, τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα δύνει. ἑσπερία δὲ ἐπιτολὴ, ὅταν δύνοντος ἡλίου ὁραθῇ τι ἄστρον ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτον τῶν ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἀνίσχει. ἑσπερία δὲ δύσις λέγεται, ὅταν ἡλίου δύνοντος, ἄστρον ὁραθῇ τι πρὸ τῶν ἄλλων ἐγκαταδῦνον αὐτῷ. ὡς ἂν ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς τοῦ ἡλίου κρύπτηται. ὁ δὲ ὑπὸ ταῖς αὐγαῖς χρόνος πᾶς, κρύψις ὀνομάζεται. Ἐπιτολὴ, ἡ ἀνατολή. ἡ φαῦσις τῶν ἀστέρων. Ἐπιτολμῆσαι, ἐπιβουλεύσασθαι. καὶ ἀναπείθει, ἐπιτολμῆσαι τῷ λυκίδῃ καὶ τῷ σωκράτει. Ἐπίτονος, ὁ δεσμεύων ἱμὰς πρὸς τὸν ἱστὸν τὸ κέρας. ἀριστοφάνης. ἀπὸ ἐπιτόνου. γελοῖον δὲ ἐπὶ δέρματος. καὶ ὅμηρος ἐπίτονος βέβληται. Ἐπιτοπάζω, κατοικίζω. Ἐπὶ τοῦ μανδραβούλου, ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ χεῖρον προκοπτόντων. ὁ γὰρ μανδράβουλος θησαυρὸν εὑρὼν, τῷ πρώτῳ χρόνῳ πρόβατον χρυσοῦν ἀνέθηκε τῇ ἥρᾳ. τῷ δὲ δευτέρῳ ἀργυροῦν. καὶ τῷ τρίτῳ χαλκοῦν. Ἐπὶ τοῦ ἀέρος ὁ αἰθήρ. ἤγουν ὑπὲρ τοῦ ἀέρος. Ἐπὶ τούτοις, πρὸς τούτοις. ὡς τὸ ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ πολλά σε διδάξω. ἤγουν μετὰ ταῦτα. Ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων, ἐπὶ τῶν παρόντων. ἢ τῶν ἐνισταμένων. Ἐπιτραπεζίδιος, ὁ παράσιτος. Ἐπιτραπεζώματα, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα. Ἐπιτραπέουσιν, ἐκ τοῦ τραπῶ δευτέρου ἐνεργητικοῦ μέλλοντος, ἀνῆκται εἰς ἐνεστῶτα πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. ὁμοίως τῷ τραπέουσιν. ὅπερ δίχα προθέσεως ἐπὶ πατήσεως εἴρηται σταφυλῶν, ἐξ ὧν τὸ γλεῦκος. φυσικὸς δὲ αὐτῶν ἐνεστὼς τὸ τρέπω. Ἐπιτραφερὴν, ἐπὶ τὴν ξηρὰν γῆν. Ἐπιτραχήλιος, κόσμος. Ἐπιτρέπειν ἐστὶ, τὸ ἀνατιθέναι. ὅθεν καὶ οἴκου ἐπίτροπος. καὶ τεθνεῶτος δὲ, οἷς τὸ περὶ αὐτῶν οἰκονομεῖν ἀνατίθεται. οὕτω καὶ λαοὶ ἐπιτετράφαται, τῷ βασιλεῖ. ὅ ἐστιν ἀνάκεινται. ὡς οἷα ἐπιτρόπῳ καὶ ἐπιμελητῇ. νέστωρ δὲ οὐκ ἐπιτρέπει ἑαυτὸν γήραϊ λυγρῷ. ἤγουν οὐ παραχωρεῖ τῷ γήρᾳ ἐξουσιάζειν, καὶ ἐπιτροπεύειν αὐτοῦ. Ἐπιτρέπει, χαρίζεται. παραδίδωσιν. ὁ δὲ τῆς ἐμῆς στρατείας φυγάδα ἐλαύνει, καὶ τούτῳ ἐπιτρέπει. Ἐπιτρέπειν, δημοσθένης ἀντὶ τοῦ δικαστὰς ἄλλους αἱρεῖσθαι. λυσίας δὲ ἐπέτρεψαν ἀνδράσιν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησαν. Ἐπιτρέπομαι παρὰ σοῦ, ἀντὶ τοῦ ἄδειαν λαμβάνω. καὶ ἐπιτετραμμένον, τὸ συγκεχωρημένον. Ἐπιτρέπω σοι τόδε τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιτρέπω ποιεῖν σε τόδε. ἢ ἐπιτρέπω δὲ ποιεῖν σε, ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. Ἐπιτρέπω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῇ σῇ ἐξουσίᾳ δίδωμι τόδε. καὶ ἐπιτρέπεταί τινι λαὸς, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ διοι-

κνήσει ἄλλου ἐλθεῖν. Ἐπιτρέπω σοι ἐμαυτόν· ἤτοι θαρρῶ, τὸ λεγόμενον κοινῶς ἐμπιστεύω· ἢ ἀντὶ τοῦ θαρρεῖν παρέχω σοι ἐμαυτόν. καὶ ἐπίτριπτος, πονηρός· ἄξιος ἐπιτριβῆναι καὶ ἀπαγχθῆναι. Ἐπιτρέχειν, τοῦ ἐπιδιώκειν διαφέρει· ἐπιτρέχει μὲν γάρ τις τῷ μὴ φεύγοντι· διώκει δὲ τὸν φεύγοντα· ἔστι δὲ τὸ διώκειν, οἷον ἐλαύνειν· ὅθεν καὶ ἀποδιώκειν λέγεται. Ἐπιτρόχως, συντόμως. Ἐπιτρέψεις, συντρίψεις· συντελέσεις. Ἐπιτριβείη, ἐντριβὴς γένοιτο· ἔμπειρος ὑπάρξοι· ἢ παρορμηθείη· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀποτελεσθείη. Ἐπιτρίβειν λέγεται, τὸ ἐπαύξειν τὴν λύπην· ἢ ἔτι πρόν τι τοιοῦτον προγεγονός· ἐπιτρίβειν λέγεται καὶ τὸ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' ἀφανισμῷ, καὶ φθορὰν μὴ οὖσαν πρότερον ἐμποιεῖν. ἡ γὰρ ἐπί, ἐπίθεσιν ἐνταῦθα δηλοῖ· ἐπιτρίβομαι δέ, καὶ προστρίβομαι· τὸ μὲν ἐπιτρίβομαι δηλοῖ πάθος· ἀντὶ τοῦ φθείρομαι· προστρίβομαι δέ, παθητικῶς μὲν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ σημαῖνον, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ τίθημι καὶ ἐπάγω πληγὰς τῷ δεῖνι, συντασσόμενον δοτικῇ· ὡς καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι· πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις· ἀντὶ τοῦ ἐπάγει. Ἐπιτρίβεται, ἐπιφέρεται. Ἐπιτριβόμενοι, ἐπαιρόμενοι· ἐπερχόμενοι. Ἐπιτρίμματα, κοιλίσματα. Ἐπίτριμοι, ἀλληπάλληλοι. Ἐπιτρίταις, ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ καλλιφῶντος· ἑξακοσίας δραχμὰς ἐπιτρίταις· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς κατὰ τὸ τρίτον εἶναι μέρος τοὺς ὀκτὼ ὀβολοὺς τοῦ τετραδράχμου. Ἐπίτριτος πρῶτος, ἐκ βραχείας καὶ τριῶν μακρῶν· ἑπτάχρονος· οἷον ἀριστείδης. Ἐπίτριτος δεύτερος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας καὶ δύο μακρῶν, ἑπτάχρονος· οἷον εὐρυμήδης. Ἐπίτριτος τρίτος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας καὶ μακρᾶς, ἑπτάχρονος· οἷον δημοσθένης. Ἐπίτριτος τέταρτος, ἐκ τριῶν μακρῶν καὶ βραχείας, ἑπτάχρονος· οἷον καλλίξεινος. Ἐπιτρίψαι, αἰτιατικῇ· ἀπολέσαι· καὶ ἐπιτρίψεις, τὸ συντρίψεις. Ἐπεί· ἢ ἐπεὶ τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, συνεκδοχὴ ἀπὸ ἑνὸς πολλὰ σημαίνουσα. οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις ἕλλησι τὴν τροίαν ὁ ὀδυσσεὺς ἐπόρθησεν. Ἐπιτροπάδην, ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ τύχης· ἐπεσπουδασμένως. Ἐπιτροπεύσει, προνοήσει· προστατήσει. Ἐπιτροπεύω τὸν παῖδα κάλλιον, ἢ ἐπιτροπεύω τοῦ παιδός. Ἐπιτροπή, ἔφοδος· παρατροπή. Ἐπιτροπήν, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀφόβου πρώτῳ· οὕτως ἤρξατο· εἰ μὲν ἐβούλετο ἄφοβος ὦ ἄνδρες δικασταὶ δίκαια ποιεῖν περὶ ὧν διαφερόμεθα, τοῖς τε οἰκείοις ἐπιτρέπειν· ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι· ὅθεν καὶ μενάνδρου δρᾶμα ἐπιτρέποντες· λυσίας δ' ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῶν βόωνος παίδων, ἐπέτρεψεν εἶπεν ἀνδράσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιτρόπους κατέστησεν. Ἐπιτροπιάζειν, ἔτι καὶ τοῦτο διέφθαρται· καίτοι λέγουσι φανερῶς τῶν ἀρχαίων, ἐπιτροπιάζειν. Ἐπίτροπον ποιοῦσι τοῦ δὲ τοῦ πράγματος, ἤγουν φροντιστήν. Ἐπιτροχάδην, ἀντὶ τοῦ κεφαλαιωδῶς· ταχέως· ἐσπουδασμένως· ἐν τῷ ἐπιτρέχειν τὰ πολλὰ καὶ ὡς τοῦτο ἐπὶ γλώσσης λέγεται. οὕτω τὸ μεταδρομάδην, ἐπὶ ποδῶν. ὡς τὸ μεταδρομάδην ἔλασεν ὦμον. καὶ σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ ὁμοίαν πῶς ἔχουσιν αἱ λέξεις ἄμφω παραγωγήν, ἀλλὰ τὸ σημαινόμενον ἀλλαχοῦ διάφορον. τρόχος γὰρ καὶ δρόμος ταυτόν. ἀλλ' ἰδοὺ γλώσσης μὲν τὸ ἐπιτροχάδην· ποδῶν δὲ τὸ ἐπιδρομάδην. οὕτω καὶ πανουργὸς καὶ πανοῦργος· εἰ καὶ λέξις ἡ αὐτὴ ἀμφοῖν ἔγκειται τὸ ἔργον δηλαδή, ἀλλ' ἔχουσι διαφορὰν παρὰ τοῖς ὕστερον. εἰ καὶ σοφοκλῆς ἄνδρα πανουργὸν τὸν ὀδυσσέα εἰπών, εἰς ταυτὸν ἄγειν δοκεῖ ἑκάτερα. Ἐπίτροχαλον, πυκνῶς καὶ ταχέως. ἐπίτροχον· ῥᾴδιον· ἕτοιμον· γοργόν. Ἐπίτροχον τὸ εὔτροχον· οἷον ἐπίτροχον φθέγγεται. ὅπερ ἐπιρρηματικῶς κεῖται ἐπιτροχάδην. Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. ἀριστοφάνης πλούτῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν πονηρῶν. τροχὸς γάρ τις ἦν ἀθήνησιν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. Ἐπιτρύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν· ἐπιλέγουσιν. Ἐπίτριστον, ἐπίμεινον· λάκωνες. Ἐπὶ τρώεσσι μάχεται, ἤγουν κατὰ τῶν τρώων. καὶ τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἀντὶ τοῦ κατὰ τρώων ἱπποδάμων. Ἐπίττου, ἢ σέλγου κατὰ φίλου· πιττοῦν δὲ ἐστὶ κυρίως, τὸ τὰς ἀντλίας ναῦς πίττῃ χρίειν. ἀριστοφάνης· ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττουν χρόνον. Ἐπιτυγχάνω, γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἐπιτυγχάνω ἀγαθοῦ· τὸ ἐναντίον τούτου ἀποτυγχάνω. Ἐπιτυφῇ, ἐπικαῇ· ἐκπυρωθῇ. ἀριστοφάνης· ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῇ. Ἐπιτυφοῦ, ἔπαρε πολύω· συρακούσιοι. Ἐπιτυφῶσα, ἐπιπυριάσασα. Ἐπιτυφοῦσιν, ἐπιτελέσι· ὡς τό, περὶ ὑπάτων μὴ ῥαθύμως σκοπεῖν, ὡς τοῖς ἐπιτυχοῦσι δέον ἐγχειρῆσαι τὴν ἀρχήν, τούτων πεικότων τὴν πόλιν κινδυνεύειν. Ἐπὶ τῷ δήμῳ, ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει. Ἐπιτωθάζων, ἐπιλοιδορούμενος· ἢ ἐπεμβαίνων· ἢ καυχώμενος· ἢ χλευάζων ἐπιγελῶν, ἢ ἡμερῶν. Ἐπὶ τῶν ὑπαρχομένων, ἐπὶ τῶν φθασάντων λέγεσθαι. Ἐπιφαίνεται, ὑψόθεν· ὑποφαίνεται δέ, χαμόθεν. Ἐπὶ φαληνίου, τὸν ἀλκιβιάδην φησὶν ἀρίσταρχος, ἐπὶ φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα· ἐπ' αἰσχυντία γὰρ ὁ φάλης. Ἐπιφάμενοι, συγκαταθέσθαι. Ἐπιφάνεια ἐστί, τὸ ἔξω μέρος τοῦ σώματος· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι. αὕτη τοίνυν ἡ ἐπιφάνεια ἡ ἴση ἐστὶ καὶ ὁμαλὴ καὶ λεία, καὶ λέγεται ἐπίπεδος· ἢ καμπύλη καὶ μὴ κατ' εὐθεῖαν κειμένη, καὶ λέγεται ἁπλῶς ἐπιφάνεια. ἡ ἐπιφάνεια πέρας σώματος, ἢ τὸ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχον, βάθος δὲ οὔ· αὕτη δὲ κατ' ἐπίνοιαν καὶ οὐ καθ' ὑπόστασιν λέγεται. Ἐπιφάνεια, ἡ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἔνσαρκος οἰκονομία. Ἐπίφασις, δήλωσις· ἔνδειξις· οἱ δὲ ἦχον μετὰ παιανισμοῦ, καὶ στεφάνων καὶ τῆς τῶν νικώντων ἐπιφάσεως. Ἐπίφατος, ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος ἐπιθέτης. Ἐπιφάτνιος, ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ. Ἐπιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα· φαίνοντα. Ἐπιφέρειν, καὶ ἐπιφορεῖν, ταυτὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· πεπονημένως δὲ ἀττικῶς· ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἐκφορῶ· ἐπιφέρω δὲ ὁμοίως, καὶ ἐπιφορῶ. καὶ ἐπιφέρομαι ταυτόν, καὶ δηλοῖ τὸ ἐπάγω, καὶ ἐπαντλῶ. Ἐπιφέρειν, κατηγορεῖν· διασύρειν. ἀλλ' ὁ μὲν οὐδὲν ἐπιφέρειν ἔχων. ὅτι δὲ εὔνους εἴη ῥωμαίοις. Ἐπιφερομένους, ὡρμηκότας. Ἐπιφέρει, προσήκει. Ἐπιφέρεται, ἀλαζονεύει. Ἐπιφημίζεσθαι, μαντικὴ λέξις ἐστί, δηλοῦσα προφοράν τινα μαντείας, δι' ἀναμνήσεως ἐνυπνίου. Ἐπιφημητῆρες, οἱ εὐφημοῦντες· ἢ ἐπιφωνοῦντες· ἢ συγκατατιθέμενοι. Ἐπιφημίζουσα, εὐφημοῦσα· ἐπιφημιζομένη. Ἐπιφημίσμασιν, οἰωνίσμασιν. Ἐπιφημισμοῖς, ὀδυρμοῖς. Ἐπιφθασάμενον· λέγουσι τὴν αἶγα τὴν διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι· καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν ἐπιτυγχάνειν, ὅσα ἂν εὔξηται. Ἐπιφθύζειν παρὰ θεοκρίτῳ, γίνεται ἐκ τοῦ πτύειν. Ἐπὶ ἰφθίμῳ, ἐπὶ τῷ ἰσχυρῷ. Ἐπίφθονον, τὸ ἐπίζηλον. Ἐπιφθύζουσα, ἤγουν ἐπιψιθυρίζουσα· ἡσύχως ἐπᾴδουσα· παρὰ θεοκρίτῳ.

Ἐπιφλέγει, ἀντὶ τοῦ ἐπικαίει. Ἐπιφλύειν, μακαρίζειν. παρὰ δὲ Ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν, καὶ λοιδορεῖν. Ἐπιφοιτᾷ, παρα-
γίνεται. Ἐπιφοίτησις, ἐπέλευσις, παρουσία. Ἐπιφοραῖς, καθόδοις, ἐπελεύσεσιν. Ἐπιφορήματα, τὰ τραγήματα, πα-
ρὰ Ἡροδότῳ. Ἐπιφορῖναι, ἐπὶ δέρμα. Ἐπίφορον, τὴν φέρουσαν σύγγονον. Λάκωνες. καὶ ἀμπέλου ὄνομα. Ἐπίφορος, ὁρμητι-
κός. οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν ἢ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν. ἐπίφορος καὶ ἡ τοῦ τίκτειν ἐγγὺς οὖσα. Ἐπιφράγματα, τὰ ὑπὸ τὸ στόμα.
Ἐπιφραδέστερον, συνετώτερον, συνετώτερον. Ἐπιφράδμων, ψευδόλογος. Ἐπιφρασσαίατο, ἀντὶ τοῦ ἐπισκέψονται.
ἐπινοήσωσιν. μάθωσιν. ἐκ τοῦ φράζω, φράσω, ἔφρασα, ἐφρασάμην. φρασαίμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν φράσαιντο. καὶ
ἰωνικῶς φρασαίατο, καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπιφρασαίατο. Ἐπιφρασαίμεθα, σκεψαίμεθα. Ἐπιφράσασθαι,
προνοῆσαι, ἢ ἐπινοῆσαι. Ἐπιφρασθείς, ἐνθυμηθείς, διαλογισάμενος. Ἐπίφρενα, ὑποχόνδρια. Ἐπίφρεσιν, συνέσεσι ταῖς
διανοίαις. Ἐπιφρίξ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. ἢ φρίσσει τις φόβῳ ἢ ψύχει ἢ ὀργῇ. ἐπιεμψύχων καὶ τὰς φάλαγ-
γας φρίσσειν. ἢ ἐπιφρίξ ἐστιν, ἡ ὀξεῖα ἐπιπολῆς τοῦ κύματος κίνησις. Ἐπίφρονα, φρόνιμον, συνετόν. Ἐπιφρονοῦσιν, ἐπα-
κούουσιν. Ἐπιφροσύνη, σύνεσις, φρόνησις, σωφροσύνη, ἐπιλογισμός. Ἐπίφρων, συνετός, φρόνιμος. Ἐπιφυέσθω, βλα-
στανέτω. Ἐπιφυλλίδες, τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια. Καλλίστρατος δὲ, τὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά. κέ-
κληται δὲ οὕτω, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. ἄλλως. ἐπιφυλλίδες, εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βό-
τρυσιν ἐν ἀρχῇ περιττώματα. οἱ δέ φασι τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων. ταῦτα γὰρ οὐχ ὑποκάτω τῶν φύλλων ὡς οἱ βό-
τρυες, ἀλλ' ἐπάνω φύονται. ἢ ἐπιφυλλίδες, τὰ πρὸς τοὺς βότρυας οἱ καλούμενοι ἐπίτραγοι. Ἐπιφυλλίς, βοτρύδιον
μικρὸν ἐπὶ τέλει βλαστάνον. ἡ ἐν τῷ τρυγητῷ λανθάνουσα σταφυλὴ μικρὰ ἐν τοῖς φύλλοις. Ἐπιφύοιτο, ἐπιγένοιτο.
Ἐπιφυόμενος, δοτικῇ. περικεκομμένος. τοῖς δὲ ταῖς χερσὶν ἐπιφυόμενος, ἔδει τὸ βοηθῆσαι τοῖς ἀκληρήμασι. καὶ αὖθις.
νυκτὸς γενομένης, ἐπεφύοντο τοῖς δυσίν. ἀντὶ τοῦ κατεῖχον τὸ ἐπεχείρουν. Ἐπιφώνημά ἐστιν, ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος
τινὶ πράγματι δεικνυμένη, διὰ τοῦ δεικνύοντος. οἷον ἔτω ὁ Οὐίργίλιος ψάλλω. ἐν τῷ ἐπιφωνήματι, τέσσαρα ζητοῦνται.
πρᾶγμα ἐπιφωνούμενον, πρώτου ἢ δευτέρου προσώπου. πρᾶγμα ἐπιφωνηθέν. ἀπουσία συνδέσμου. ἡ ἰδιότης τοῦ ῥήματος. πρώ-
του ἢ δευτέρου προσώπου. Ἐπιχαίρειν, τὸ συνεπιγελᾶν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. ὁμοίως καὶ συγχαίρειν. Ἐπιχαιρεκακία,
ἡ ἡδονὴ ἐπὶ ἀλλοτρίοις κακοῖς. οὕτως οἱ φιλόσοφοι. Ἐπιχαλᾶ, τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεράπαιναν. Ἐπι-
χαλαζᾷ, ῥῆμα. Λουκιανός. ἐπιχαλαζᾷ πόρρωθεν αὐτοῖς. Ἐπιχαλκῖται, ὁπλῖται. Ἐπίχαλκον, τὸ στόμα τῶν αὐλῶν,
διὰ τὴν φορβειάν. οἱονεὶ ἐπιστομίδα. Ἐπίχαλκος ἀσπίς. ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν. ἔνιαι δὲ βόειαί εἰσιν. Ἐπι-
χανή, ἐγγελάσοι. εἶτα μέντοι ζῶν ἀπέλθοι καὶ ἐπεγχανῇ. Ἐπιχάρης, ὄνομα. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Σι-
κυώνιος προδότης. Ἐπὶ Χαριξένης. ἐπὶ μωρίας ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα. ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτι-
κῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία. οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης. Ἐπίχαρις, ἐπιτερπής. ὁμιλητικός. ὁ δὲ σεμνὸς ὢν καὶ σπου-
δαστικός, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις. καὶ ἡ παρὰ Ἀττικοῖς ἅβρα. Ἐπιχαρίτως, ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως. καὶ
κεχαρισμένως, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ἐπίχαρμα. χάρμα ᾧ τινι χαίρει τις καὶ ὁ ἐπίχαρτος. Ἐπιχαταί,
ἐνδεεῖς. Ἐπιχειλῆ, τὴν τὰ χείλη μὴ ἔχουσαν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἄλλως. ἐνδεᾶ. ἐπιχειλὲς γὰρ μέτρου λέγεται τὸ
μὴ πλῆρες, ἀλλὰ ἀπομεσούμενον. Ἐπιχειμάζει, καὶ ἐγχειμάζει ταυτό. λέγεται δὲ ἐπιχειμάζειν, τὸ τὸν χειμῶνα
διαβιβάζειν. ὁμοίως καὶ ἐνεαρίζειν, τὸ ἔαρ που διάγειν. καὶ ἐνθερίζειν, καὶ ἐνοπωρίζειν. Ἐπίχειρα, τὰ διὰ τῶν χειρῶν
κέρδη. κυρίως δὲ οἱ μισθοί. Ἐπιχειρεῖν, τὸ χεῖρας ἐπιβάλλειν. καθὸ τὸ, ἐπὶ χεῖρας ἴαλλεν. καὶ τὸ ἄρξασθαι δειπνεῖν, δεί-
πνῳ ἐπιχειρεῖν περιφραστικῶς λέγει Ὅμηρος. ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, καὶ σίτῳ ἐπιχειρήσειν μεμαῶτες. καὶ ἐπι-
χειρεῖν. τὸ ἐρωτᾶν καὶ συλλογίζεσθαι. τὸ γὰρ ἐπιχείρημα, διαλεκτικός ἐστι συλλογισμός. Ἐπιχειρήσειν, ἐπιβαλέ-
σθαι. ἔγραφεν ἐπιχειρήσειν μέλλει τοῖς Σταγείροις. Ἐπιχειρία, χάριν ἐπιφέρουσα. Ἐπίχειρον, ἀνταπόδοσις. Ἐπι-
χειρονομοῦντες, ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι. Ἐπιχειροτονία, ἡ τῶν χειροτονητῶν κατάστασις. Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ
συμβίου, πρὸς Πυθέαν καὶ Λυκοῦργον. Ἐπιχειρῶ, δοτικῇ συντάσσεται. Λουκιανός. ὃς μεθύσας κοιμωμένῳ, ἐπιχειρή-
σας, ἐτύφλωσέ με καὶ αἰσχροῖς ἐπεχείρησεν. ἢ ἐπιχειρῶ, τὸ πειρῶμαι εἰς ἀπαρέμφατον τὴν σύνταξιν ἐπάγον. ἐπιχει-
ρεῖ ὁ δεῖνα ἐξαπατᾶν τὸν δεῖνα. καὶ Θουκυδίδης. ἐπεχείρουν βιάσασθαι δρόμῳ, εἰς τὴν Ποτίδαιαν. ἐπιχειρῶ καὶ τὸ ἐγ-
χειρῶ καὶ ἐπιβάλλω, συντασσόμενον δοτικῇ. οἷον, ἐπιχειρῶ τυραννίδι. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, ἀντὶ τοῦ χειραγωγήσου-
σι. προδηγήσουσιν. ὑπερείσουσιν ἀσθενοῦντα. πατρὸς ἀπάνευ ἐπικουρίαν προσοίσουσιν. Ἐπιχεῖς, μῦρον ἐπιβάλλεις. παρὰ
Ἀριστοφάνει. Ἐπιχήτας, ἐνδεής. Ἐπιχεῖσθαι, βεβαιοῦσθαι. Ἐπιχθονίων, ἐπιγείων. καὶ ἐπίγειοι. χθὼν χθονὸς χθόνι-
ος. διότι κατὰ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονός εἰσι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν οὐρανίων θεῶν. Ἐπιχιλάδιον, τὸ χιλιοστόν. Ἐπιχι-
λές, τὸ ἐλλιπές. Ἐπιχιλοῦντες, ἡμεροῦντες. Ἐπιχνοῦν, ἐπισιτισμένον. ἐπίπαγον. χνοώδη. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.
Ἐπιχνοάουσαι, ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκὰς φυομένας τρίχας παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἐπιχόα, καταχύσις. Ἐπι-
χρίσας, περιχέας. Ἐπίχρονος, ἐπίχαρτος. Ἐπιχρησίαι, ἐπιχρώμεναι. Ἐπιχριμφθείς, ἐπικλιθείς. Ἐπιχρίσασα
παρειάς, Ὅμηρος. σιγᾷ τὸ τοῦ χρίσματος εἶδος σεμνῶς πάμα, καὶ ὅτι μὴ καίριον ἦν ἐν διαγλίψαι ἐν τοῖς τοιούτοις. τὸ
ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ, ἐντελέστερον εἴρηται τοῦ ἐπιχρίσασα παρειάς. Ἐπιχρῶ, χρίω. Ἐπίχυσις, κονίασις. Ἐπίχυτον,
εἶδος πέμματος. καὶ νομίσματος. ἐξ ἀργύρου ἢ μολίβδου κεχυμένον. Ἐπίχυτος, ὁ ἔγχυτος πλακοῦς. χειρογάστορσι,
κόλικας. ὀβελίαν. μελιττοῦταν. ἐπιχύτας. Ἐπιχώνια, κάρυα. Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. Ἐπιχωρήσας, συμπαθήσας.
παραχωρήσας. Ἐπιχώρησις, συμπάθεια. παραχώρησις. Ἐπιχωριάζω, ἀντὶ τοῦ ἐνδημῶ. καὶ ἐπιχωριάζω τὸ τὰ ἐπι-
χώρια ἔθιμα πράττω. ἢ ἐπιχωριάζω, τὸ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου πράττω. οἷον ἐπιχωριάζει ὁ γεωργὸς κωμῶν, ἀντὶ τοῦ
ἐπιχώρια πράττων. ἐπιχωριάζω, καὶ τὸ ἐμφιλοχωρῶ, καὶ διατρίβω. τὸ μὲν πρότερον ἀεὶ μετοχῇ συντακτέον. τὸ δὲ δεύ-
τερον, δοτικῇ. οἷον ἐπιχωριάζει ἐκ τοῦ Βύζαντος τοῖς πολίταις. Ἐπιχώρια, συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ Ἀθηναῖοι κωμῳ-

δοῦνται. Ἐπιχωρεῖ, ἐπιτρέπει. Ἐπιχώριον, τὸ ἐντόπιον. Ἐπιχώρισον, ὕπαγε, μείωσον. Ἐπιψαύδην, δοτικῇ ἐπι
θιγγάνειν. Ἐπιψαῦσαι, ἐφάψασθαι. Ἐπιψαύσῃ, ἐπιθίγῃ, ἅψηται. Ἐπιψηφίζω, τὸ ἐπικυρῶ. οἷον ἐπιψηφίζω ἐπὶ
τοῖς παροῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβεβαιῶ. καὶ ἐπιψηφίζω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα ἐφ' οἷς λέγω καλῶ. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. μὴ οὖν
μὴ δὲ νῦν με κέλευε ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. καὶ ἕνα ἐπιψηφίζειν ἐπίσταμαι. καὶ ἐπιψη
φιζόμενος. ἐπικρίνων. Ἐπιψίσει, ἐπιψιεῖ. ἐπιψωμιεῖ. Ἐπιωγαί, ἐξοχαὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς.
μάλιστα δὲ τὸ ποιεῖν ἀνέμου σκέπην ἔχοντες. ἔνθα ἰωή. τουτέστι, πνοὴ ἀνύεται μὴ δυναμένη δηλαδὴ προϊέναι. Ἐπιών,
ἐπιπορευόμενος. Ἐπιώψατο, ἀντὶ τοῦ κατέλεξεν, ἐξελέξατο. Ἐπλαγχθη, ἐπλανήθη. Ἔπλαγον, καὶ ἔπληγον. γράφε
ται. εἰ μὲν σωματικῶς ᾖ, δεῖ λέγειν ἔπληγον διὰ τοῦ η. ὀξὺ καὶ τὸ ἐπλήγην. εἰ δὲ ψυχικῶς ᾖ, δεῖ λέγειν ἔπλαγον. ὀξὺ
τὸ ἐπλάγην. καὶ ἐξεπλάγην καὶ κατεπλάγην, ὁ ποιητὴς δὲ ἐπὶ ψυχικῆς διαθέσεως, κατεπλάγην εἶπεν. Ἐπλάδα, κα
τέδυεν. Ἔπλαζε τοῖς ὤμοις κάθυπο. ἤγουν εἰς τοὺς ὤμους ἐπέλαζεν. ἢ ἐπλανᾶτο καὶ διεσάλευεν αὐτούς. Ἐπλαζόμην,
ἐπλανώμην. Ἐπλακίζετο, τὰς κοιλίας εἶλεν. Ἔπλασεν, ἀντὶ τοῦ διετύπωσε καὶ διεμόρφωσεν. ὡς φαμὲν ἀνδριάν
τα ἔπλασεν. ἔπλασεν ἄγαλμα. καὶ ἡ πλαστικὴ ταῦτα δημιουργοῦσα τέχνη. καὶ ἔπλασε λόγον, τουτέστι ψευδῆ λόγον
εἶπεν. Ἐπλαστολόγει, ἐψεύδετο. ἐπλάττετο. ὑπεκρίνετο. Ἐπλαταγησεν, ἐψόφησεν. ἔνθεν τὸ πλαταγώνιον ξύλινον,
ὃ ψοφοῦσιν. Ἐπλάττετο, ὑπεκρίνετο. Ἔπλει, ἐπορεύετο. καὶ ἔπλεο, ἐγίνου. Ἔπλει, ἔπλεεν. Ἔπλεο, πέλω. ὅ οὔτε
πρὸς τὸ ποιητικὸν τὸ ὑψηλὸν καὶ ἡρωϊκὸν καθαρῶς ἀποκλίνει, οὔτε ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ θαρροῦντως ἂν αὐτῷ χρήσαιτό τις.
ἁρμόζει γὰρ τραγικῇ ποιήσει τὸ πέλομαι. ἔστι δὲ ὅτι χρῶνται ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ πέλω. κυρίως δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ γίνο
μαι τιθέασιν. ἔπλεο, ἀπὸ τοῦ ἐπέλεο. κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἐγίνου παρατατικός. ἀντὶ ἀορίστου. Ἔπλετο, ἐγίνετο. ἦν ὑ
ἐτο. ὑπῆρχεν. Ἔπλευ, ἐγίνου καὶ ἔπλεο. ἐκ τοῦ πέλω κατὰ ὑπερβιβασμὸν πλέω. πλέομαι παρατατικός, ἐπλεόμην. ἔπλεο.
καὶ ἔπλου. καὶ κατὰ διάλυσιν ἰωνικὴν ἔπλεο. ἢ πέλω. πέλομαι, ἐπελόμην. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἐπλόμην. ἐπέλου, καὶ
κατὰ συγκοπὴν ἔπλου. καὶ διαλύσει ἔπλεο. Ἔπλην, ἐπλησίαζον. Ἐπλήγην, ἐμάνην. ἐτραυματίσθην. Ἐπλημ
μέλησαν, ἠτάκτησαν. ἐρραθύμησαν. πλημμελὲς γὰρ, τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον. Ἔπληντο, ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πλη
σιάζω. ὁ παρακείμενος, πέπληκα. ὁ παθητικὸς πέπλημαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἐπεπλήμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,
ἐπέπληντο. ἀποβολῇ τοῦ πε ἔπληντο. Ἐπλήνετο, ἐπλησίαζεν. ἤγγιζεν. Ἐπλήσθη, ἐγεμίσθη. Ἐπλήσθησαν, ἐ
πληρώθησαν. Ἐπλινθεύθησαν, τὸ κατακλεισθῆναι περιοικοδόμημα μόνον. ὥστε ἔξοδον μὴ εἶναι. καὶ οὕτω παντελεῖ ἀπο
ρίᾳ ποτοῦ καὶ τροφῆς τεθνάναι, πλινθευθῆναι λέγεται. ἢ τὸ ἐπλινθεύθησαν, τέσσαρα σημαίνει. ἢ ὅτι εἰς πλίνθους μετη
πλάσθησαν, ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπετειχίσθησαν. ἢ ὅτι ὑβρίσθησαν. ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι πιπρασκόμενοι, εἰς πλίνθους
ἐβάλλοντο. Ἐπλώϊζον, ἔπλευσεν. Ἔπνει δεινόν, ὠργίζετο. Ἐπνύνθη, ἠγέρθη. ἀνεβίωσεν. Ἔπνυτο, ἐφρόνησεν.
Ἐπωβελία. Διοσκουρίδης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. ἐπιτίμιόν ἐστιν ἡ ἐπωβελία τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος. ὅπερ ἐδίδοσαν οἱ διώ
κοντες τοῖς φεύγουσιν, εἰ μὴ ἕλοιεν. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ὅτι καθ' ἑκάστην δραχμὴν, ὀβολὸς ἦν. ὅπερ ἕκτον ἐστὶν ἐν ἓξ ὀβο
λοῖς τῆς δραχμῆς λογιζομένης. ἐκ πολλῶν δὲ ἔστι τοῦτο οὕτως ἔχον μαθεῖν. καὶ ἐπωβέλια, τόκος. Ἐπόγδοον, τὸ δεδα
νεισμένον ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστήν. οἷον τριώβολον τετάρτου δραχμοῦ. Ἐπόγδοον, τό
νος μουσικός. Ἐποίκιαι, αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι. Ἐποδήγει, ὡδήγει. Ἐπόθησεν, ἠθέλησεν. ἠβουλήθη. ἐπόθησε
τοὺς ἱππέας ἀποφῆναι. Ἐποίησά τι ἀγαθοῦ, καὶ τι καλοῦ. Ἐποίησεν, ἀντὶ τοῦ ἔπλασεν. ἀμφοτέροις δὲ ὁ κύριος ἐποί
ησεν. Ἐποικιδία, Δημήτηρ ἐν Κορίνθῳ. Ἔποικος, μέτοικος. ὁ ἐν πόλει παρὰ Θουκυδίδῃ. ἄποικος δὲ ὁ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ
πεμπόμενος οἰκῆσαι. Ἐποικτίσας, οἰκτείρας. Ἐποίμνευον, διηκόνουν. ἐπορεύοντο. ἐθεράπευον. ἐνήργουν. Ἐποίνασε,
λύτρον ἀπέδωκε. ποινὴν ἔλαβε τοῦ νεκροῦ. Ἐπίνιος, μέθυσος. Ἕποιμ' ἄν, ἀκολουθοίην. Ἐποῖσαι, ἐπενέγκαι. Ἐποί
σει, ἐπενέγκει. Ἐποισθήσεται, ἐπενεχθήσεται. Ἕποιτο, ἀκολουθοῖτο. Ἐποίχεται, διαπορεύεται. Ἐποιχνεῖ, ἐπιφοιτᾷ.
Ἐποιχόμεθα, ἐπερχόμεθα. Ἐποιχόμεναι, διακονοῦσαι. ἐπιπορευόμεναι. ἐργαζόμεναι. ὑφαίνουσαι. αἱ γὰρ ἡρωΐδες, ὀρθαὶ
ὕφαινον. Ἐποιχομένην, ἀντὶ τοῦ ἱστουργοῦσαν. καὶ ὑφαίνουσαν. οἴχω, οἴχομαι. ἢ ἐποιχομένην ἱστὸν, περιφραστικῶς ἀντὶ
τοῦ ὑφαίνουσαν. ἑστῶσαι γὰρ καὶ ἐπιπορευόμεναι, ὕφαινον αἱ ποιούμεναι τὴν ἱστουργίαν, διὰ τὴν τῶν ὑφαινομένων ὡς ἐ
κὸς παλαιότητα. πρώτη δέ τις αἰγυπτία γυνὴ καθεζομένη ὕφαινεν. ἀφ' ἧς καὶ αἰγύπτιοι ἀθηνᾶς ἄγαλμα καθημένης ἱδρύ
σαντο. καὶ ἄλλως δὲ ἱστὸν ἐποιχομένην, ἀντὶ τοῦ ἐπιστατοῦσαν ταῖς ὑφαινούσαις, καὶ περιιοῦσαν. καὶ ἐπισκεπτομένην. αὐ
τάς τε καὶ ὅσα ἔργα χρήσιμα ταῖς ἱστουργούσαις. γυναικεῖον δὲ τὸ ἱστουργεῖν παρ' Ὁμήρῳ. Ἐποκεῖλαι, ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν.
Ἐποκέλλουσιν, ἐγγίζουσιν. ἐπικαθίζουσιν. Ἐπολιάρχει, τῆς πόλεως ἦρχεν. Ἐπόλιος, εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.
Ἐπόλισεν, ἔκτισεν. Ἔπολμις, εἶδος μάντεως. Ἐπολυώρησας, ἐφύλαξας. ἐφρόντισας. Ἕπομαι, ἐνεστώς. εἱπόμην πα
ρατατικός. ἕψομαι μέλλων. ἑσπόμην δεύτερος ἀόριστος. κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τὸ ἔχον τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἑσπό
μεθα. Ἕπομαί σοι. καὶ ἕπομαι μετὰ σοῦ. ὡς τὸ, ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ἐπομβρία λέγεται, ὅταν ἐπάλληλοι ὀμ
βραι ὦσιν. ὧ ἐναντίον ἡ ἀνομβρία. αὐχμὸς δὲ, ἡ ἀπὸ τῆς ἀνομβρίας ξηρότης. ἀφ' οὗ αὐχμηρὸς καὶ αὐχμώδης ἁπλῶς, ὁ ξη
ρότητος μετέχων. Ἐπομοσάμενος, δεξάμενος. Ἐπόνουν, ἐκακοπάθουν. Ἐπῴαζε, ἐντρέπου. ἐπιστρέφου. κατασκίαζε.
φυλάσσου. Ἐποποῖ, καὶ τὰ τοιαῦτα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει δεῖ ὀξυτόνως προφέρεσθαι. ὥστε ἦχον ὀρνέου προφέρεσθαι κα
τὰ μίμησιν. Ἐποποῖ. Σύμμαχος καὶ Δίδυμος, προπαροξύνουσιν. οἱ δὲ περισπῶσιν ἵν' ᾖ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐποπτεῖ. εἰ δὲ
παροξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος. Ἐποποιΐα, ἡ διὰ ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία. καὶ γὰρ στερου
μένη μέτρου ποίησις, ἐποποιΐα ἐστίν. Ἐποπολύζει, θρηνεῖ. Ἐπόππυσε, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐσύρισεν. ἵνα οἱ δρά
κοντες ἐξέλθωσι δηλονότι. Ἐπόπται, θεαταί. Ἐποπτεία, ἡ ἐπίσκεψις. Ἐποπτεύειν, ταὐτόν ἐστι τῷ ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν. τί
θεται ἔτι καὶ ἐπὶ ἔργων τηρήσεως. ὕστερον δὲ παρ' Ἀθηναίοις, ἱερὰ λέξις ἐστὶν ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, τὸ μάλ' ἐπο

πτεύειν δοκῶ. Ἐποπτεύοι, ὑπολάβοι. νομίζοι. Ἐποπτεύω, τὸ ὁρῶ. οἷον ἐποπτεύειν δοκῶ. Ἐπόπτης, καὶ μύστης, διαφέ-
ρει. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες λέγονται ἐν ἀρχῇ μὲν μύσται. μετὰ δὲ ἐνιαυτὸν, ἐπόπται καὶ ἔφοροι. Ἐπόπτης
ζεύς, ἤγουν θεατής. Ἐποπτήσαντες, θεωρήσαντες. Ἐπορβεῖται, φθονεῖ. Ἐπόργη, ἐπὶ τρόπῳ. Ἐποργῶσα, μηνιῶσα. καὶ
ἀντὶ τοῦ ὁρμῶσα. Ἐπ' ὄρει, ἐπὶ τῷ ὄρει. Ἔπορεν, ἔδωκεν. ἐχαρίσατο. Ἐπορεξάμεναι, ἐπεκταθεῖσαι. παρὰ τῷ ἱππο-
κράτει. Ἐπορεξάμενος, ἐφορμήσας. προσελθών. ἐπιλαβόμενος. Ἐπόρησε, διεπόρασεν. Ἐπορθμεύεν, ἔπλεεν.
Ἐπόρθουν, κατέσκαπτον. ἐδίωκον. Ἐπορθρεῦσαι, τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι. ἢ ἀφεσπερεῦσαι. Ἐπόρκιον, ἐπορκίσει.
ἐπιορκία. Ἐπ' ὄρνισι κάθηται, οὐκ ὀρνεοσκοπεῖ. Ἐπορούειν, οὐ μόνον τὸ πολεμικῶς ἀφορμᾶν, ἀλλ' ἐστὶ νοῦ, καὶ προση-
νῶς. ἀθηνᾶ γοῦν· τὸν δ' εἰ δὴ ἐπόρουσεν, ἤγουν ἀσμένως εἰς αὐτὸν ἦλθεν. Ἔπορσον, ἐφόρμησαι. ποίησον. Ἐπορσύνετο, ἡτοιμά-
ζετο. Ἔπος ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε. τόν τι λόγον εἶπε καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξῄει. ἢ ἔπος γὰρ τὸ λόγιον, ποιητικῶς, καὶ ὁ ἔμμε-
τρος στίχος. ἡμῖν μὲν χρήσιμον μόνον οὕτως ἐκλαβεῖν ἐν γραφῇ. ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. ἢ συντόμως.
τοῦτο γὰρ ὡς ἂν εἴποι τις, εἰς παροιμίαν ἔπεσεν. ἢ ἔπος, ὁ ἔμμετρος λόγος. ἀφ' οὗ ἐπήτης ποιητικῶς, ὁ λόγιος. ἔπω τὸ λέ-
γω ἄχρηστον. μετὰ δὲ τῆς ἐν προθέσεως, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς. οἷον ἐννέπω. ἕπομαι δὲ, τὸ ἀκολουθῶ. καὶ ἔπος πρὸς ἔ-
πος ἠρειδόμεθα. τουτέστιν, ἀντιβαλλόμεθα. καὶ ἐφιλονεικοῦμεν. Ἐποσσόμενος, προσορώμενος. Ἐποστρακίζειν, παιδιά
τις ἣν παίζουσιν οἱ παῖδες, ὄστρακα ἐφιέντες εἰς θάλασσαν. Ἐπόσχιον, κλῆμα ἐξ οὗ πέφυκέ τι. ὡς περὶ τῆς σικυώνης.
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐπότευ, διατί. ἢ ἀντὶ τίνος. Ἐποτρύδιζε, κατέβαλεν ἐπὶ γῆν. Ἐποτρύνει, παροξύνει. διεγεί-
ρει. ἐποτρύνειν, καὶ ἀνιέναι εἶπεν ὁ ποιητής. ὅπερ ἐστὶ φασὶ, λέξις κυνηγετική. ὅτι τις κύνα τοῦ δεσμοῦ ἀνεὶς, ἀφήσει
κατὰ θηρός. Ἕπου, ἀκολούθει. καὶ ἕπου κατιπείσων, ἀντὶ τοῦ ἕπου σαυτὸν κατελαύνων. Ἐπ' οὖδας, ἐπὶ τὸ ἔδαφος.
Ἐπουδαῖοι, ἐπιχθόνιοι. Ἐπ' οὐδὸν, ἐπὶ τὴν φλιάν. ἐπὶ τὸ πρόθυρον. Ἐπ' οὐρεῖ, ἐπὶ τῷ ὄρει. Ἐπουρίσας, ἐφορμήσας.
Ἐπούρισεν, ὥρμησεν. ἀπέπεμψεν. Ἔπουρος, εἶδος ἰχθύος. Ἔπουσεν, ἐπ' εὐθείας ἤγαγον. Ἐπούσῃ, προνοουμένῃ. φοι-
τώσει. ποιουμένῃ. Ἕπουσιν, ἐνεργοῦσιν. ἀκολουθοῦσιν. Ἐπουσιῶδες, ὃ οὔτε παρὸν σώζει, οὔτε ἀπὸν φθείρει. ὡς ἐπὶ τοῦ
λευκοῦ. Ἐπουσιώδη, τὰ ἀχώριστα συμβεβηκότα, οἱ φιλόσοφοι καλοῦσιν. Ἐπουτίς, οὐσία παρὰ ῥοδίοις. Ἐποφθαλ-
μιάσωσιν, ἀντὶ τοῦ ἐφ' ἑτέροις ἐρείσωσιν ἐρωτικῶς τοὺς ὀφθαλμούς. τουτέστιν, ἐρασθῶσιν ἑτέρων. Ἐποφθαλμίσας, φθονή-
σας, ἢ ἐπιθυμητικῶς ἐπιβαλών. Ἐποφρυδῶν. μετώπων. Ἐποχεῖται, ἐπικάθηται. Ἐπόχεται, ἐπιπορεύεται. Ἐποχε-
τεῦσαι, ἐπιρρεῦσαι. Ἐποχὴ, κατοχή. ἢ δίκτυα ἀγρεύοντα τοὺς ἰχθύας. ἐποχὴ ἐστὶ καὶ ἡ μοῖρα ἐν ᾗ καταλαμβάνεται ὅτι
ἥλιος καὶ ἡ σελήνη, καὶ ἕκαστος τῶν πλανητῶν. Ἔποχοι, οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες. Ἐποχούμενος, βασταζόμενος. Ἐπο-
χωτέρα, ἐπιμονωτέρα. Ἔποψ, ἐπόπτης. δυνάστης. καὶ εἶδος ὀρνέου. Ἐπόψεται, θεάσεται. Ἐπόψιος, ἐπόπτης. ζεὺς, καὶ
ἀπόλλων. Ἐπόψομαι, θεωρήσω. Ἐπράδην, ἐπέπαρδεν. ὃ καὶ ἀποπαρδεῖν λέγεται. Ἔπραθεν, ἐπόρθησεν. Ἐπρήνω-
σεν, κατέβαλεν. Ἔπραξε τὸ χρέος λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀπῄτησε τὸ χρέος. Ἐπράξατο, ἀπῄτησε. τοὺς βυ-
ζαντίους καί τινας ἄλλους ἐπράξατο. Ἔπρασσεν, ἐπραγματεύετο. Ἔπρασσον, ἐβουλεύοντο. ὥστε ἀλλήλοις συγγινόμενοι
ἔπρασσον. Ἐπραττόμην, ἀπῄτουν. Ἔπραττον κακῶς, ἀντὶ τοῦ ἐδυστύχουν. ἔπραττον καλῶς ἀντὶ τοῦ εὐτύχουν. ἢ ἔπρατ-
τον, ἐπεβούλευον. προεδίδοσαν. ἐπεσπεύδοντο τοὺς αἰτωλούς, καὶ τούτοις ἔπραττον τὴν πόλιν. ἀντὶ τοῦ ἠγόραζον. Ἐπρέσβευε,
πρεσβύτατος ἦν. Ἐπρέσβευσεν, ἐτίμα. ὁ δὲ σωκράτης, ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐπρέσβευσεν. Ἔπρηξας, ἀντὶ τοῦ ἔπρα-
ξας. ἢ ἔπρηξας, ἔπλησας. ἐπλήρωσας. ἐφύσησας. ἐκύρτωσας. Ἔπρηξεν, ἔπεσεν. ἐκρύβη. Ἔπρησαν, ἔκαυσαν. καὶ
ἔπρησεν, ἔκαυσεν. Ἐπρίατο, ἠγόραζε. παρατατικὸς ἐκ τοῦ πρίαμαι. Ἐπρυτάνευσε, παρέσχε. διῳκήσατο. δῶρα
ἐπέμπετο ἐπὶ φιλίᾳ, καὶ συμμαχίᾳ. ἣν στρυγγαῖος ἐπρυτάνευσεν. Ἔπρωσεν, ἐμοίρασεν. Ἑπτὰ, ἐπὶ ἀριθμοῦ.
ἀφ' οὗ ἕβδομος. τρεπομένου τοῦ π εἰς β καὶ τοῦ τ εἰς δ, οἰκείως. ἐπεὶ τὸ β μέσον ἐστὶ τοῦ π καὶ φ. τὸ δὲ δ τοῦ θ καὶ
τ. οὕτω γίνεται καὶ τὸ ὄγδοος, ἀπὸ τοῦ ὀκτώ. Ἑπταβόειον, ὡς ἑπτάβυρσον. βόες γὰρ νῦν τὰ ὠμοβόεια. ἤγουν αἱ βύρσαι.
ὅθεν καὶ βόας αὔας, ἤγουν ξηρὰς τὰς ἐκ τούτων τῶν βυρσῶν λέγει που ὁ ποιητής. κληθέντος τοῦ μέρους τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι.
ὥς που καὶ ἐλέφας, τὸ τοῦ ἐλέφαντος ὀστοῦν εἴρηται. Ἑπταβοείοις, ἀντὶ τοῦ μεγάλοις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος αἴαντος
εἶπεν ἀριστοφάνης. Ἑπταγράμματον, τὸ ὀργίλον. ἢ σκληρόν. καὶ σάραπιν. Ἑπτάγυρον, ἑπτάρυτον. Ἑπτάενον, ἑπτα-
ετῆ. Ἑπταικῶς, σφαλείς. ὁ δὲ ὑπερβαίνων τὸν οὐδὸν τῆς αὐλῆς, ἔπταισε βιαιότερον, καὶ πρὸς γῆν κατηνέχθη. Ἑπτα-
κέναι, κεκρυφέναι. Ἑπτάπεκτος, ἡ βαθείας τρίχας ἔχουσα. Ἑπταπλασίονα, πολυπλασίονα. Ἑπταπόδην,
τηλικοῦτον τῷ μεγέθει, ἑπτὰ ποδῶν ἔχοντα. Ἑπτάπορος, ποταμὸς ἐν τροίᾳ. Ἑπτάπους σκιά. τοῖς ποσὶ κατεμέ-
τρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον. Ἑπτάπυλον θήβην, ἑνικῶς λέγει τὰς βοιωτίας θήβας, πρὸς διαστολὴν τῶν ἑκα-
τομπύλων αἰγυπτίων. σημειωτέον ὅτι πολλὰ ὀνόματα εὕρηνται καὶ ἑνικῶς λεγόμενα, καὶ πληθυνόμενα ὡς καὶ ὅτι
κρήτην καὶ κρήτας τὴν αὐτὴν νῆσον λέγει ὅμηρος. οὕτως ἐπαμφοτερίζει καὶ τὸ τῆς θήβης ὄνομα, τὸ τῆς μυκήνης. λέ-
γει ὥς που καὶ τὴν μάλειαν μαλέας, καὶ μαλεάων ὄρος αἰπύ. τοιούτῳ δὲ τρόπῳ καὶ ὄρος τὸν ἄτλαντα πληθυντικῶς ἔφη τις
ἄτλαντας, καὶ τὸν ἄρειον πάγον, ἀρείους πάγους. Ἑπτάστομον, ἑπτάπυλον. Ἔπταρον. ἀριστοφάνης. Κἆτα ταῦτ' οὐκ
ἔπταρον. ἤγουν οὐκ ᾐσθόμην. ὁ γὰρ πταρμὸς, κεφαλῆς αἴσθησις. ἢ ἐπειδὴ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει, πτάρνυν-
ται ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω φασὶν ἢ ψαρμὸς ἡ πληγή, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτῆρος. Ἔπτατο,
ἐκ τοῦ πτῶ πτῆμι. πτήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπτην. ὁ μέσος ἐπτάμην. ἔπτασο. ἔπτατο. ἢ ἔπτατο, μέσος ἀόριστος. οὐ χρή-
σις παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμην. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ πτέσθαι ἀπαρέμφατον. καὶ παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ καθ'
ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων. ἐκ μέντοι τοῦ ἔπτατο, πτάσθαι εἶπεν εὐριπίδης. οἷον εἴθ' ὤφελ' ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι
σκάφος. καὶ πτέσθαι τὸ πετάσαι. ἐκ δὲ τοῦ ἐπτάμην, ἡ μετοχὴ ὁ ἀποπτάμενος. καὶ ἔπτατο, διεφορήθη. ἠφανίσθη.
Ἑπτάτονος, ἑπτάχορδος. Ἕπταχα. γίνεται ἐκ τοῦ ἑπταχῆ. ὁμοίως τῷ διχῆ δίχα, καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τέτραχα. πέντα-

χα, ἔξαχα. Ἑπτάχορδα, παλαιὰ μέλη, διὰ τὸ ἑπτὰ χορδῶν ᾀδόμενα. Ἐπτέρνισεν, ἠπάτησεν ἢ ἐνίκησεν. ἐσκέλι-
σεν. Ἐπτεροῦτο, ἐκουφίζετο. Ἐπτερύγη, ἀνέπτη. Ἐπτερύξατο, προσετρίψατο. Ἑπτέπεχυς, ἡ βαθεῖαν ἔχουσα
κόμην. ἢ ἑπτάκις δυναμένη καρῆναι, πέξαι γὰρ τὸ κεῖραι ἢ κτενίσαι. Ἔπτη, ἐπετάσθη. Ἔπτηξεν, ἐφοβήθη. συνεστά-
λη. ἐταπεινώθη. Ἐπτηχότες, δειλιῶντες. φοβούμενοι. Ἐπτοημένος, θαυμάζων. ἢ πεφοβημένος. Ἐπτοίησε φρένας
παρῳχημένῳ τουτέστιν ἐπτόησεν, ἢ καὶ ἄλλως. τῶν φρένες ἐπτοίησαν. τουτέστιν εὐλαβήθησαν ἐπτοήθησαν. εἶπε τὴν τοιαύ-
την πτοίαν διὰ παραβολῆς ἑρμηνεύων φησίν, οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον βόες ὣς ἀγελαῖαι. ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἐπτοίηται
παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπτόηται, κεῖται. ἤγουν ἠχόληται. Ἐπτόκασεν, ἐκάλυψεν. Ἐπτόλιθον, τὸ ὄργανον πρὸς συ-
νουσίαν. Ἐπτύσκιον, ἀνδρεῖον ὑπόδημα. Ἐπτύσσετο, ἐκραδαίνοντο. Ἐπτωκώς, σφαλείς. ἢ πεπτωκώς. Ἐπύθετο,
ἤκουσεν. ἠρώτησεν. ἔμαθεν. Ἐπυθόμην μεγακλέα λεγόμενον. τὸ δὲ μάχης ἐπύθοντο, ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο. Ἐπύκασεν, ἐστε-
φάνωσεν. ἐσκίασεν. ἐσκέπασεν. Ἐπύκλισεν, ἀνεκάλυψεν. Ἐπυλλίοισιν, ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς. παρὰ τῷ Ἀρι-
στοφάνει. ὡς βρέφος βρεφύλλιον. οὕτω καὶ ἔπος ἐπύλλιον ὑποκοριστικῶς. Ἐπύρσευσε, πυρκαϊὰν ἐποίησεν. Ἐπυρώ-
θη, ὡς ἐν χωνείᾳ ἐδοκιμάσθη. Ἐπυστιᾶτο, ἐπυνθάνετο. Ἔπω, τὸ λέγω ψιλοῦται καὶ ἐνεργητικῶς ἀεὶ γράφεται. ἕπο-
μαι δὲ τὸ ἀκολουθῶ δασύνεται. καὶ παθητικῶς ἀεὶ γράφεται. ἢ ἔπω τὸ λέγω ἄχρηστον. παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐνέπω. ὁ μέλ-
λων ἔψω. ἄχρηστος. ὁ ἀόριστος εἶπα. ἄχρηστος ἐν τῇ πρόσι. οὗ τὸ δεύτερον εἶπας ἄχρηστον. ἡ δὲ ἄλλη κλίσις αὐτοῦ ἄχρηστος. ὁ δεύ-
τερος ἀόριστος εἶπον. εὔχρηστον. τὸ δεύτερον ἄλλου ἄχρηστον. εἰ δὲ μετὰ τοῦ ἂν συντεθῇ, εὔχρηστον. οἷον εἴπες ἄν. καὶ πᾶσα δὲ κλί-
σις ἄλλου εὔχρηστος. ὡσαύτως καὶ ἡ εἰς ἑτέρας ἐγκλίσεις ἄλλου κλίσις, εὔχρηστος. οἷον, εἰπεῖν ἀπαρέμφατον. καὶ εἰπὲ προ-
στακτικόν. τούτου δὲ ἡ ἄλλη κλίσις, ἄχρηστος. ἀντ' αὐτοῦ γράφεται τὸ εἶπον. προστακτικοῦ ἄχρηστος ἡ ἅπασα κλίσις. οἷον
τὸ εἰπάτω. καὶ τὰ ἄλλα. καὶ εἴποιμι. εὐκτικόν. καὶ εἴπω ὑποτακτικόν. καὶ εἰπών μετοχή. ὁ μέντοι δὴ εἶπα ἀόριστος, ἐπ'
οὐδεμίαν ἔγκλισιν μεταβαίνων οὐκ ἐν χρήσει γίνεται ἐν τῇ πρόσι. ποιηταῖς δὲ μόνοις. καὶ τούτων μάλιστα τοῖς δωρίζειν, καὶ
ἰωνίζειν εἰωθόσι, χρήσιμος γέγονεν. ἢ ἔπω. τὸ εὐτρεπίζω. καὶ ἔπω τὸ διοικῶ. Ἐπωβελίαν, ζημίαν. ὅ ἐστι τὸ ἕκτον μέρος
τοῦ τιμήματος. ἢ τὸ ἕκτον τίμημα τῆς δίκης. ἡ ἐπωβελία ἐστί, τὸ καθ' ἕκαστον τῶν ἐγκαλούντων ἐκτίνειν ὀβολόν. ταύτην δὲ τὴν
ζημίαν ἔταξαν Ἀθηναῖοι. ἢ ἐπωβελία, περιβόλιον τῆς δίκης. ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τῆς καθ' δίκης, τίμημα τὸ ὄλημα. ὡς
Δίδυμος, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οἱ δὲ τὸ δέκατον. Ἐπώδης, δυσειδές. τὸ οἷον ἐπόζον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.
Ἐπῳδός, ἡ ἐπᾴδουσα τοῖς νοσοῦσι παισί, καὶ ἐπῳδή, ἡ γοητεία. Ἐπῴζειν ἐστί, τὸ ἐπὶ τοῖς ὠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κρά-
ζειν. παρὰ δὲ τῷ Ἀριστοφάνει τίθεται ἀντὶ τοῦ κρύπτεσθαι. ὡς τὸ ἐμβὰς ἐπῶζε. Ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων, ἀντὶ πτωτικῶς εἴρη-
ται ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάς. χρῶνται δὲ τῷ σχήματι τούτῳ μάλιστα καὶ οἱ συγγραφεῖς. οἷον, ἤλασεν ἐπὶ τῆς δεῖνα πό-
λεως. ἢ ἀπῆλθεν ἢ τι τοιοῦτον. Ἐπώκειλαν, εἰς λιμένας ἤγαγον. ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, ἐπανέπαυσαν. Ἐπώλησε,
διέπρασε. Ἐπωμάδιον ἠργάζετο, κατὰ τοὺς ὤμους ἐβάσταζεν. ἐπὶ τῶν ὤμων ἦρεν. Ἐπωμαῖος, τοῦ ψελλοῦ ἐπωμαῖος.
ὁ τράχηλος. ἔρσεον, τὸ δροσῶδες. Ἐπωμίδιον, ὡς λέντιον. ἱερατικὸν περιβόλαιον. Ἐπωμίς, εἶδος περιβολαίου. ἐπωμί-
δες δὲ καὶ ἀναξυρίδες, καὶ τῶν ὑποδημάτων τὰ πλεῖστα. ἢ ἐπωμίς, τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος. καὶ εἶδος ἐνδύματος.
Ἐπώμοτον, ἐγγύην τοῦ ὅρκου. Ἐπωνία, τέλος ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὠνῇ διδόμενον. εἴη δ' ἂν ἴσως ἡ πεμπτη. Ἰσαῖος ἐν τῷ κα-
τ' Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους. καὶ τῇ πρὸς τὸν πόλεμον ἀντωμοσίᾳ. Ἐπώνυμοι. οἱ κατ' ἀρετὴν διαπρέποντες ἀστοὶ
καὶ ξένοι, χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο. ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ ταῖς φυλαῖς ἐτίθετο ὀνόματα. φασὶ δ' ἐκεῖθεν πρῶτον δόξαι τὰς
φυλὰς ἐξηγήσασθαι. ἀπορούντων γὰρ ἄλλο ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ἕκαστον
ἑκατὸν ὀνόματα ἴδια γραψαμένους κληρῶσαι. παρὰ γοῦν τὰς εἰκόνας τούτων τῶν ἐπωνύμων, εἰσηγοῦντο τοὺς νόμους,
πρὶν ἢ γενέσθαι κυρίους. ἵν' ἐντυγχάνοντες αὐτοῖς οἱ βουλόμενοι κατηγορεῖεν. Ἄλλως. Ἐπώνυμοι διττοί εἰσιν. οὗτοι. οἱ
μὲν λεγόμενοι τῶν ἡλικιῶν καὶ εἰσὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα. οἱ καλοῦνται, καὶ λήξεων ἐπώνυμοι. οἱ δέ, δέκα. ἀφ' ὧν αἱ
φυλαὶ προσηγορεύθησαν. οἷον, Ἐρεχθεύς. Αἰγεύς. Πανδίων. Λεώς. Ἀκάμας. Οἰνεύς. Κέκροψ. Ἱπποθόων. Αἴας. Ἀντίοχος. ταῦτα
δὲ τὰ δέκα ὀνόματα, ἄπερ ὁ Πύθιος εἵλετο. Ἔπωπα, ἀλεκτρυόνα ἄγριον. Ἐπωπᾷ, ἐφορᾷ. ἐποπτεύει. ἐπωπά-
ζει τὰ αὐτά. Ἐπωπετής, Ζεὺς παρ' Ἀθηναίοις. Ἐπώπη, ἐπώπτη. ἐφορῶντι. Ἐπώπιδες, ἀκόλουθοι. ἐπίσκοποι
παρὰ Λακεδαιμονίοις. Ἐπωπίς, Δημήτηρ παρὰ Σικυωνίοις. καὶ ἐπωπίς. ἡ ἐπωπίς δασέως μὲν ἡ ἀκόλουθος δμωίς.
ψιλῶς δὲ ἡ ἐπισκοποῦσα καὶ βλέπουσα. παρὰ τοὺς ὦπας. ἐπωπίδα δὲ καὶ ἀκόλουθον φασὶ τῆς Ἑκάτης τὴν Ἑκάβην.
Λυκόφρων. ὅτι καθάπερ ληροῦσιν ἡ Ἑκάβη κύων γέγονε, διὰ τὸ τοῖς λίθοις ἀναιρεθῆναι. καὶ τῇ Ἑκάτῃ φησὶ κύνας με-
λαίνας φοβερὰς ἕπεσθαι. Ἐπωπτευκότων, Ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης. οἱ μυηθέντες ἐν Ἐλευσῖνι ἐν τῇ δευτέρᾳ μυή-
σει, ἐποπτεύειν λέγονται. Ἐπωρεῖν, πενθεῖν. κλαίειν. Ἐπώρεον, ἔθαπτον. Ἐπωρεύει, ὡραῖα συντελεῖ. Ἐπωριά-
ζειν, μεριμνᾶν. Ἐπωρυδόν, ἐπιρρέοντος. Ἐπωρορέχαται, ἐπικεκλιμέναι ἦσαν. Ἐπώρουσεν, ἐξώρμησεν. ἢ ἐφώρ-
μησεν. ἐξέδραμεν. Ἐπῶρσεν, ὀρέω. ὁ μέλλων ὀρσῶ, αἰολικῶς. ὁ ἀόριστος ὦρσα. τὸ τρίτον ὦρσεν. ἰστέον ὅτι οἱ Δωριεῖς, καὶ
τοὺς βαρυτόνους μέλλοντας περισπῶσιν. οἷον τύψω τυψῶ. οἱ δὲ Αἰολεῖς καὶ τοὺς περισπωμένους βαρύνουσιν. οἷον σπέρσω, καὶ ὄρ-
σω. καὶ σέρσω. καὶ ἔρσω. τὸ σπερῶ καὶ ὀρῶ καὶ καρῶ. καὶ ἐρῶ. ἤγουν φθερῶ. Ἐπωρύετο, ἐπένθει φωνῇ θηρίων. Ἐπωρυόμε-
νος, φωνῶν. Ἐπωρώθησαν, ἐτυφλώθησαν. ἐσκληρύνθησαν. Ἐπωστρίδες, αἱ κατὰ Σάμον ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα
ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν. Ἐπωτίδες, τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα. Ἐπ' ὤτον, ἐπ' αὐτόν. Ἐπωφε-
λής, ὁ καλούμενος ἐφιάλτης. Ἐπώχατο, ἀπὸ τοῦ οἴγω. οἴξω, ᾦχα. ᾦγμαι. ᾤγμην. ἐπῴγμην. τὸ τρίτον ᾦκτο, καὶ ἰακῶς
ᾤχατο. καὶ ἐπώχατο. ἀντὶ τοῦ κεκλιμέναι ἦσαν. ἢ ἐπώχατο. Ὅμηρος πάσας γὰρ ἐπώχετο. ὁ κτύπος δηλαδή. ἢ ἐπώ-
χατο. ἤγουν ἐπεπορεύθησαν οἱ Τρῶες. ἢ μᾶλλον ἐπώχατο. ὅ ἐστι διὸ ὀχέων ἤτοι μοχλῶν ἠσφαλίσαντο, κλείσαντες ἀχαιοί.
Ἐπώχετο, ἐπεπορεύετο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ρα, ἡ γῆ. Ἐρᾷ, ἐπιθυμεῖ, καὶ ἐρᾷ τίς τινος, καὶ αὖτ' ἐρᾶται ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου καὶ ἀντερᾷ, ὁ ἐρώμενος. Ἐράδες, παρὰ τὸ ἐρίζειν παιδίον· νῖκος· συνδρομή· λοιδορία· ἀλεξικακία. Ἔραζε, χαμαί· εἰς τὴν γῆν. ἢ ἔραζε παρὰ ὁμήρῳ φυσικῶς καὶ οὐ κατὰ ἀττικούς, ἀδιαστασίαστον ἔχει τὸ ρ. ὁ τόνος ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης. τὰ ἀπὸ ὀνομάτων ἐπιρρήματα παρὰ τὴν ἀπὸ τέλους ἔχουσι τὴν ὀξεῖαν· οἷον ἔραζε· ἀθήναζε· θύραζε. τὸ δὲ χαμᾶζε ὡς ἀπὸ ἐπιρρήματος τοῦ χαμαὶ οὔτι συστέλλει τὸ α, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ κατ' ἐκεῖνα, καὶ πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον περισπώμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ χαμαὶ φύσει μακροκαταληκτούμενον. φασὶ δὲ καὶ μεταξὺ εἶναι χρονικὸν ἐπίρρημα, ἀπὸ τῆς μετὰ προθέσεως. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἀθήναζε· θήβαζε· χαμᾶζε· καὶ τοῖς ὁμοίοις, ἡ τελευταία συλλαβὴ τροπὴν ἔπαθε τοῦ δ εἰς ζ· κατὰ συνήθειαν. ὡς γὰρ οἴκαδε, οὕτως ἔοικε καὶ ἀθήναδε εἶναι καὶ θήβαδε, καὶ χαμᾶδε. ἡ δὲ τροπὴ τοῦ δ εἰς ζ μετήγαγε. Ἐραία, ὁ κλάδος· σημαίνει δὲ καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες· ἢ καὶ μαλλίον. Ἐραίσθη, ἀπώλετο· διεσκεδάσθη· διεχωρίσθη. Ἔραμαι, χρηστόν ἐστι καὶ ἀττικοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ. καὶ οὐκ ἄν τις ἔραον δείξῃ, ὅτι κατὰ τὸ ἵσταμαι γίνεται. τὸ δὲ καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ, περιφραστικόν ἐστι τοῦ ἔραμαι. Ἐράμενος, ἐπιθυμήσας. Ἐρᾶν, φιλεῖν· ἐπιθυμεῖν· στέργειν· καί τινος ἡττᾶσθαι· ἐσπουδακέναι περί τινα, ἐνθέως· κατόχως· ἐμπύρως ἔχειν· φλέγεσθαι τῷ πόθῳ ἐκφλέγεσθαι· ὑποτετύφθαι· κεκαῦσθαι· τινὸς ἔχεσθαι· καὶ ἄλλα πολλά. Ἔρανα, δῶρα τὰ ἐκ συλλογῆς.

Ἐραῖαι, βωμοί. Ἐρανέμποροι, οἱ δὲ ἐράνων ἐμπολῶντες. Ἐρανίζειν, τὸ συλλέγειν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων. οὐχὶ ἐρανίζεσθαι. αἰσχίνης· ἐρανίζων στεφάνοις καὶ κηρύγματα. Ἐράνιζεν, ἀνῄρει· ἐσκύλευεν. Ἐρανικαί, ὅτι ἔμμηνοι δίκαι αἵ τε ἐμπορικαί, καὶ ἐρανικαί. Ἐράνιον, τὸ ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον· ἢ ἐντολή, ἢ συλλογή· ἡ εἰσφορά, ἢ σπουδαιότερον ἀπὸ τοῦ συνερᾶν, καὶ ἐπιθυμεῖν· συνεισφέρειν τι τοῖς φίλοις καὶ εὐωχεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. ὁ μέλλων ἐράσω. ἐξ αὐτοῦ ἔρανος. Ἐρανισάμενος, ἐκ πολλῶν συναγαγών· καὶ ἐρανίσας. δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἔρανον αἰτήσας· ἢ λαβὼν καὶ συλλέξας παρά τινων. Ἐρανιστὴς κυρίως ἐστίν, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρων. Ἐραννῆς, ἐπεράστου· καλῆς· τιμίας· ἢ ἀνταπόδοσις. Ἔρανοι εἰσὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσαγωγαί. ἀπὸ τοῦ συνερᾶσθαι καὶ συνδιαφέρειν ἕκαστον. ἐκαλοῦντο δὲ καὶ θίασοι, οἱ συνιόντες ἐπὶ τὰ τοιαῦτα ἐρανισταί. καὶ συνθιασῶται. ἐκαλεῖτο δὲ θίασος, καὶ ὁ τῷ διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος. ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ὃν σιὸν ἐκάλουν οἱ λάκωνες. οὐκοῦν σίασος, καὶ τροπῇ θίασος. Ἔρανος, ἡ ἐκ κοινοῦ ἑστίασις, ἢ ἐντολή· εἰσφορά· ἡ συλλογή· ἢ σπουδαιότερον. ἢ ἔρανος, ἡ ἀπὸ κοινῆς συμβολῆς, ἤγουν καταβολῆς καὶ δαπάνης πολλῶν τινῶν εὐωχία. ὡς ἡσίοδος· ἐκ κοινοῦ, πλείστη τε χάρις, δαπάνη τε ὀλιγίστη. ὅθεν οἱ ἐρανισταί. καὶ ἔρανος, ἡ συλλογή. καὶ ἐρανίζειν τὸ ἔρανον αἰτεῖν. ὅθεν ἐρανιστής. Ἔρανος. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀπὸ συμβολῆς δειπνεῖν, ἐκ κοινοῦ ἡσίοδος ἔφη. ἔστι δὲ τοιοῦτον ὁ ἔρανος. ἐν ᾧ συνέβαλλον ἕκαστος τὸ πρὸς ἰσχύος εἰς χρείαν, συνδείπνου συμβολιμαίου, ὡς ὅ γε μὴ τοιοῦτος ἀσύμβολος ἐλέγετο, διὰ τὸ δωρεὰν δειπνεῖσθαι, καὶ ἀδαπάνως. λέγει δὲ ὁ ἀθήναιος καὶ ὡς τὴν μὲν ἐπὶ συμπόσια συμβολήν, χῶν οἱ ἀργεῖοι ἐκάλουν· τὴν δὲ μερίδα, αἶσαν. καὶ ἔστι τὸ χῶν ἐκ τοῦ χοῦν. ὅ περ ἐστὶν ἀργεῖον συμποτικόν, ὃ καὶ χοεὺς ἀττικῶς λέγεται. οὗ κλίσις χοέως· χοῶς· ὡς πειραιῶς. ἀναλογία δὲ αὐτοῦ, κατὰ τὸ βῶν. ὡς γὰρ βοῦς βῶς δωρικῶς, οὕτω καὶ χοῦς χῶς. Ἐραπίδα, ἃ ἡμεῖς ἐλαπέδα. Ἐραπήρ, θυρευτής. Ἐράρασον, ἐράσμιον. Ἐρράπτομεν, ἐβουλεύομεν. Ἔρας, γῆς. Ἐρᾶσαι, κενῶσαι. Ἐράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω. ἐράσω· ἤρακα· ἤρασμαι· ἤρασαι· ἤρασται· ἠράσθην· καὶ συστολῇ ἐράσθην. Ἐρασιχρήματος, φιλαργύρους. Ἐράσμιον, ἐπίδοξον· ἐπέραστον· ἀγαπητόν· ἐπιθυμητόν. Ἐραστὴς ὁ ἐρῶν· ἐρώμενος δέ, ὁ ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ ἐρώμενος. ἢ ἐραστής, ἐπιθυμητής. Ἐραστόν, καὶ ἐπέραστον. ἀπὸ τοῦ ἐράζω. οὗ παθητικὸς ἀόριστος ἠράσθην. κατὰ τὸ πειρῶ πειράζω, ἐπειράσθην. ἐκ τοῦ ἐρῶ ἐρατὼ ὄνομα μούσης. καὶ ἐρατὸν καὶ ἐρατεινόν, τὸ ἐπιθυμητόν. Ἐραστῶν· ἴδιον ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ φύλλοις οὕτως. ὁ δεῖνα καλός. καὶ παρὰ καλλιμάχῳ. ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοισι· κεκομμένα τόσα φέροιτε γράμματα, κυδίππην ὡς ἐρέουσι καλήν. καὶ ἀριστοφάνης ἐν τοῖς σφηξίν· ἰδὼν παρέγραψε κημὸς καλός· καὶ λιβάνιος· φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περί τι ἐρωτικῶς ἔχοντες, ἡδέως συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι· ταυτὸ ποιοῦσι καὶ ῥωμαῖοι. Ἔραται, ἢ ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται σεσιγημένου τοῦ ἔρημι. ἐξ οὗ ἔραμαι· ὡς ἵστημι ἵσταμαι. ἢ παθητικὸς παρακείμενός ἐστιν, ἀναύξητος ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ. οὕτω δὲ διχῶς δύναται καθίστασθαι, καὶ τὸ ἄγαμαι. τίθεται δὲ ἡ τοῦ τοιούτου ῥήματος προπαροξυτόνησις, καὶ παρὰ ἑτέροις ῥήτορσι. καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο προπερισπᾶν. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐράω, ἐρῶ.

Ἔρατα δῶρα, δηλοῖ μὲν τὸ ἐρωτικά. καὶ ἐράσμια. ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸς ἐρατόν, ἅπασι δοκεῖ ἐρατόν. Ἐρατινεύειν, στραπύεσθαι ἢ δυσφορεῖν. Ἐρατεινός, ἐπέραστος. ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ φιλῶ γίνεται ἐρατὸς ὁ ἐπιθυμητός. καὶ ἐκ τοῦ ἐρατός, ἐρατεινός. Ἐρατίζειν, καὶ τὰ σύστοιχα αὐτοῦ, ἤγουν ὁ ἐρατός, καὶ ἐρατεινός. ὡς καὶ τοῦ ἰθύειν ὁ ἰθὺς καὶ τὸ ἰθὺ καὶ ἡ ἰθεῖα. καὶ τὸ ἰθύειν, καὶ ὁ ἰθαγενής. καὶ τὸ κύριον, ὁ ἰθαίνης. Ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν. ἐρατίζω κρειῶν. ταυτόν ἐστι τῷ πεινῶν. καὶ περίφρασίς ἐστι τοῦ πεινῶ. Ἐρατινοί, ἔθνος ὑπεραίω ἀράβων. Ἐράτοθεν, ἀνεπαύσαντο. Ἐρατόν, ἐράσμιον· ἡδύ· ποθεινόν· ἐπιθυμητόν. Ἐρατώ, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐρατοῖ ἀττικῶς. Ἐραχάται, οἱ δεσμεύοντες. Ἔραχος, τὸ δράγμα. βοιωτοί. Ἔρβως, εὔρως. Ἔργα ἐργάζεσθαι, τρόπος ἐτυμολογίας. καὶ ἔργα ἐπίστασθαι δίδωσιν ἀθηνᾶ. ἐπεὶ κατὰ παυσανίαν ἐργάνη λέγεται. ὡς ἔργοις ἐπιστατοῦσα. αὕτη γὰρ εὗρε τὰς τέχνας. Ἐργᾶ, ὅτι ἐργᾶ τὴν γῆν. ἔστιν ἐργάζω· ἐργάσω. καὶ ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βραχείᾳ παραληγόμενος περισπᾶσθαι θέλει. οἷον περῶ, κερῶ. γίνεται ἀποβολῇ τοῦ σ ἐργάω περισπώμενον. καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα ἐργῶ· ἐργᾷς ἐργᾷ. ὁ παθητικός, ἐργῶμαι· ἐργᾶ. Ἐργάζεται πᾶσαν τὴν ἡμέραν, καὶ πᾶσαν ὥραν, ἀντὶ τοῦ εἰς πᾶσαν ἡμέραν ἐργάζεται. Ἐργάζομαι, παθητικὴ μὲν φωνή· σημασίαν δὲ ἐνεργητικὴν καὶ παθητικὴν ἔχει. οἷον ἐργάζομαι ἐγώ τι, καὶ ἐργάζομαι ἀδόκιμον ὑπό τινος. καὶ ἐργάζομαι δέ σε

κακόν, μετὰ αἰτιατικῆς· καὶ ποιῶ σε κακόν· καὶ ἐργάζομαι τὴν γῆν, καὶ ἐργάζομαί σοι κακόν· ἀριστοφάνης· καὶ τί αὐτὸ μεῖζον κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις· ὅθεν ἔργον ἡ πρᾶξις· καὶ ἡ δυσκολία καὶ ἡ χρεία. Ἐργάζομαί σε κακὸν μετὰ δύο αἰτιατικῶν, καὶ ποιῶ σε κακόν· καὶ μετὰ ἐπιρρήματος, ποιῶ σε κακῶς· καὶ ἐργάζομαί σε κακῶς· ἐργάζομαί σοι ἀγαθόν· καὶ ἐργάζομαί σε ἀγαθόν· ἀττικῶς ἔξωθεν λαμβανομένης τῆς εἰς· ἢ τῆς πρὸς προθέσεως· λιβάνιος· ἄνθρωπος, πεῖσας μὲν ἀγαθὰ τὸν ἀλέξανδρον εἰργασάμενος. Ἔργαθεν, ἤγουν ἀπεῖρξαν· ἀπήγαγον· ἀπεκόλησε τῶν μηρῶν τὴν ἐπιπολήν· ὅμηρος, ἀπὸ μηρῶν χρόα ἔργαθεν. Ἐργαῖος, ἀέριος ζεύς. Ἐργαλεῖον, ἔργον τι· ἢ ἐργαλεῖον, ἐργαστήριον· παρὰ ταραντίνοις. Ἔργανα, ἐργαλεῖα· σκεύη χειρῶν. Ἔργα νέων· τοῦτο καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' αὐτοκλέους, ἡσιόδου φησὶν εἶναι· παροιμία τίς ἐστιν ἣν ἀνέγραψε καὶ ἀριστοφάνης ὁ γραμματικός, οὕτως ἔχουσαν· ἔργα, νέων· βουλαὶ δέ, μέσων· εὐχαὶ δέ, γερόντων. Ἐργάνη, ἡ ἀθηνᾶ· παρόσον ἔφορός ἐστι τῆς τῶν γυναικῶν ἐργασίας· ταύτῃ παρὰ ἀθηναίοις καὶ σαμίοις εἴρηται· σημαίνει καὶ τὴν ἐργασίαν· ἐργάνη δέ, ὡς δαπάνη· ἐργασία, ἐργατική, δέρυ, τέχνησις. Ἐργάσασθαι θεόν, ἐστὶν εἰπεῖν· καὶ ποιῆσαι· μιμήσασθαι· δεῖξαι· τυπῶσαι· κοιλᾶναι λίθον εἰς θεοῦ μορφήν· καὶ διαγλύψαι καὶ διαρθρῶσαι καὶ διατυπῶσαι· καὶ διαξέσαι. Ἐργασίωνος, γεωργοῦ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἐργαστήρια, οἱ οἶκοι ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειροτέχναι· καὶ ἐργαστῆρας, ἐργάτας. Ἐργαστῖναι, αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι. Ἐργάται, οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοί· οἱ δὲ ἀττικοὶ τοὺς παρ' ἡμῖν ἐργάτας, μισθωτοὺς λέγουσιν. Ἐργάτια, ἑορτὴ ἡρακλεῖ τελουμένη, παρὰ λάκωσιν. Ἐργάτιδες, αἱ ἐργαζόμεναι γυναῖκες, τὰ τῶν ἀνδρῶν ἔργα. Ἐργατῖναι, οἱ γεωπόνοι· ἔστι καὶ ἐρῶ τὸ καθαίρω· ἐξ οὗ καὶ ἔρασος, καὶ ἑορτή. Ἐργατίνης, ὁ ἐργάτης· ἢ ὁ γεωργός. Ἐργάτις, παρὰ σαμίοις, ἡ ἀθηνᾶ· ἢ ἐργάτιν, τὴν νεοβουλίαν λέγει, ὡς ταχεῖαν. Ἐργάτωνες, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι· ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται· οἱ παρὰ ἀττικοῖς ἐργάωνες· παρὰ κρησὶν ἐργάτωνες. Ἔργει, κωλύει. Ἐργεῖται, οἱ ἀπ' ἀγρῶν οἰκέται. Ἔργεσθαι, κωλύεσθαι. Ἐργέτιν, ἐργασίαν. Ἔργετος, φραγμός. Ἐργίσκη, τῆς θράκης ἐστίν· ἀπὸ ἐργίσκου τοῦ ποσειδῶνος, καὶ ἄβας νύμφης. Ἔργμασι, κωλύμασι· περιφράγμασιν. Ἔργματα, πράγματα. Ἐργνύει, κρύπτει· κατακλείει. Ἐργοδότης, οὐ κεῖται· τὸ δὲ ἐργοδοτεῖν, παρά τινι τῶν νεωτέρων κωμῳδοποιῶν· ᾧ οὐ πιστέον· φρύνιχος. Ἐργοκλῆς, καὶ ἐργόφιλος· κύρια· ὁ δὲ ἐργοκλῆς, στρατηγὸς ἀθηναίων. Ἐργολάβος, ὁ φλαύροις πράγμασι χρώμενος, παρὰ τοῖς ῥήτορσι· καὶ οὐχ ὁ ὑπέρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνων, καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους· ὃ καὶ ἡ συνήθεια. Ἐργομωκῶν, ἐμπαίζων. Ἔργον, ἡ πρᾶξις· καὶ ἡ δυσκολία· καὶ ἡ χρεία· καὶ τὸ παραναλωμα· ἄλλως· ἔργον ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τελούμενον· ἢ ἔργον παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ξ', τινὲς τὴν γεωργίαν μόνην ἐνόησαν κατ' ἐξοχήν· ἐν τῷ ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκε· παρὰ τὴν ἔραν λέγοντες· τοῦτο καὶ τὴν γῆν ταυτὸ δυναμένην λέξεις· καὶ ἔργον ἡ φαίστοιο πρὸς ὑπερβολὴν εἴρηται· ὥσπερ λέγεται ἔργα ἀθηνᾶς τὰ καλά· καὶ ἔργον ἡ παρασκευὴ τοῦ πολέμου· καὶ ἔργον εἰπεῖν, χαλεπὸν εἰπεῖν· καὶ ἔργον μέγα παρ' ὁμήρῳ, ταυτόν ἐστι τῷ μέγα βάρος· ἀπὸ τοῦ ἔρα ἡ γῆ τάχα γεγονός· ὡς τῆς γῆς βαρυτάτης οὔσης· ἐν στοιχείοις· μάλιστα δὲ ἔργον λέγοιαν, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον δύσεργον· ἐξ οὗ καὶ ἐργῶδες, τὸ δυσχερὲς καὶ δυσμεταχείριστον· ἢ ἔργον, λέξις κυρίως ἐπὶ γεωργίας τίθεται· ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐπὶ πολέμου τὸ ἔργον· καὶ παροιμία, ἔργα νέων· βουλαὶ δὲ μέσων· εὐχαὶ δὲ γερόντων. Ἐργότριψ, κατάσκοπος ἔργων. Ἐργωδέστερον, δυσκολώτερον· ἢ δυσκαταληπτότερον· σπουδαιότερον. Ἐργῶδες, τὸ μετὰ πόνου γινόμενον· δυσχερές. Ἐργώλας, διαφόρως ἀνεγνώσθη· ἐπικρατεῖ δὲ ἡ βαρεῖα τάσις. Ἔρδε, καὶ ῥέξον· καὶ ἔρξον, διὰ φύσεως ἐξ ἑνὸς θέματος προφερόμενα· προϋποκειμένου γὰρ τοῦ ῥέζω, ῥέξω· εἶτα μεταθέσεως γινομένης, τὸ ἔρζω· τροπῇ μὲν συνήθει τοῦ ζ εἰς δ, ἔρδω γεγονός, μένει ἄκλιτον καθ' αὑτὸ ὄν· διὰ τοῦ ξ ἔχει τὸν μέλλοντα δωρικώτερον, ἐξ οὗ τὸ ἔρξον· καὶ ἄλλως δὲ τὸ ἔρξον, δύναται ἀπὸ τοῦ ἔργω εἶναι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔοργα· ὅρα δὲ ὅτι προτετύχηκεν ὄντος τοῦ ῥέζω, ὅπερ ἐστὶν ἐρρωμένως πράττω, ὡς ἐκ τοῦ ῥῶ μονοσυλλάβου ὄντος· δευτερεύοντος τοῦ ἔρδω. Ἔρδειν, πράττειν. Ἔρδοι, πράττοι· ἐργάζοιτο· ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην. Ἔρδομαι ἱερά· ἔλλειψιν ἔχει τὸ ἱερά· λείπει γὰρ τὰ ζῶα, ἢ θύματα· ἢ κρέα. Ἔρδον, ἐπετέλουν. Ἐρδόντων, ποιούντων· θυόντων· τελούντων· πρασσόντων. Ἔρδω, πράττω· τελῶ· καὶ θύω· ἢ τοῦτο δὲ μετάθεσιν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ῥέζω, βοιωτίου ῥήματος φασίν· ὅπερ ἐκ τοῦ ῥῶ ῥέζω γέγονε, τὸ πράττω καὶ τὸ θύω· καὶ οἱ παλαιότεροι ῥέζειν λέγουσιν· τοῦ ἔρδειν προϋπάρχει τὸ ῥέζειν· ἐξ οὗ μεταθέσει καὶ τροπῇ. Ἐρέανθος, τὸ αἰδοῖον. Ἐρέας, τέκνα· θεσσαλοί. Ἐρεβεννὴ νύξ, ἡ σκοτεινή· ἀπὸ τοῦ ἔρεβος τὸ σκότος, κατὰ παραγωγήν. Ἐρεβίνθινος διόνυσος, οὐδενὸς ἄξιος· παρά τινα παροιμίαν, ἐρεβίνθινος ζωμός. Ἐρέβινθος, τὸ αἰδοῖον. Ἐρεβοδιφῶ, ἐρευνῶ· ψηλαφῶ. Ἐρεβοδιφῶσι, τὰ ὑπὸ ἔρεβος διφῶσι τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ὑπὸ τὸν τάρταρον. Ἐρεβόθεν, ἐκ τοῦ σκότους. Ἔρεβος, τὸ ὑπὸ γῆν σκότος· ὁ πρὸ τοῦ ταρτάρου τόπος· παρὰ τὸ ἐρέφω· τὸ κατεστεγασμένον ὑπὸ τῆς γῆς· ἢ παρὰ τὴν ἔραν, τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαῖνον. Ἐρεγμός, ὁ διαχιζόμενος κύαμος· ἐκ τούτου δὲ καὶ ἐρείκω, τὸ σχίζω. Ἔρει, ἀνιᾷ· ἀπολύει. Ἐρέειν, καὶ ἐρεείνειν· ὡς δηλοῖ τὸ ἐρέοιμι ἑκάστην· καὶ ἐρέεινον ἁπάσας, ταυτόν ἐστιν· ὁμοίως ἑκάστην καὶ ἁπάσας ταυτὸν δηλοῖ. Ἐρεείνειν, ἐρωτᾶν· ζητεῖν· ἄγειν. Ἐρεείνετο, ἐνεργητικῶς, τὰ μέσω λέγεται. Ἐρεείνω ποιητικῶς, τὸ ἐρωτῶ· καὶ ἐρεείνω, φαεείνω· ἐλεείνω· τὸ ἐκκλίνω· τὰ διὰ τοῦ εινω καὶ τοῦ ειω ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τῆς ει διφθόγγου, παραγόμενα ἀπὸ ἐνεστῶτος ἢ μέλλοντος, οἷον κιχῶ, κιχείω· ὀλῶ ὀλείω· βρώσω βρωσείω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται· ὁμοίως τὰ διὰ τοῦ ανω βαρύτονα· οἷον λανθάνω, λαμβάνω· μανθάνω, καὶ τὰ διὰ τοῦ υθω· οἷον, μινύθω· καὶ τὰ διὰ τοῦ εθω· μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω· καὶ τὰ εἰς βω τῷ ε παραληγόμενα· ἢ μόνον ἢ μετὰ ἀφώνου βαρύτονα· οἷον σέβω· φέρβω· καὶ τὰ εἰς νω βαρύτονα τῷ ε παραληγόμενα· ὡς τὸ στένω, χθένω· τὸ γὰρ μένω, ὡς ἀπὸ περισπωμένου ἔχει τὴν κλίσιν· καὶ τὰ εἰς μνω, οἷον μίμνω· τέμνω· κάμνω· ὁμοίως ἔχει καὶ δέμω· τίμω· ὁ γὰρ παρακείμενος ἄλλως, ὡς ἀπὸ περισπωμένου· ὁμοίως ἂν ἔχοι καὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων ἣ τὴν πρώτην συλλαβὴν διπλασιάζει, καὶ λήγει εἰς ἀμετάβολον· οἷον καρχαίρω· μαρμαίρω· μορμύρω· παμφαίνω· ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ω δύο σύμφωνα κατὰ ἐπιπλοκήν· ὧν τὸ δεύτερόν ἐστιν ἀμετάβολον· οἷον μέμβλω· ὀφλω·

ἔγγω· δάκνω· καὶ τὰ διὰ τοῦ σω καθαρὰ τῇ ῃ διφθόγγῳ παραληγόμενα· ὁ πτήσσω· καὶ τὰ διὰ τοῦ νω ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ποιοῦντα παράγωγον εἰς μι· οἷον, πηγνύω· πήγνυμι· καὶ τὰ ἀττικὰ βαρύτονα ἀλέξω, ἄζω· ἕψω· καὶ τὰ ποιητικά· ὡς τὸ ὄσσω, ἐκ τοῦ ὄπτω· καὶ λύσσω, ἐκ τοῦ βλέπω· καὶ πέσσω, ἐκ τοῦ πέπτω· καὶ κορύσσω, ἐκ τοῦ κορύπτω· καὶ τὰ παραγόμενα ἀπὸ μελλόντων εἰς ἐνεστῶτα· ὡς τὸ ὄρσω· ἐξ οὗ ὦρσε· καὶ ἄξω· ἄξατε πριάμοιο βίην· καὶ τὰ εἰς δω· κιλίνδω· ἔλδω· μέλδω, ταῦτα πάντα ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. Ἐρέεσφι, τέκνοις. Ἔρεξεν, ἔθυσεν· ἔπραξεν. Ἔρεξε δι' ἑνὸς ρ· κοινόν ἐστιν· ἀττικὸν μέντοι τὸ ἔρρεξε. Ἔρεθεν, ἐρέθιζεν. Ἐρεθεῖ, ἐρεθίζει· παροξύνει. Ἐρεθέντα, ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα. Ἐρεθέντι, ληφθέντι. Ἐρεθίζει παροξύνει· παρορμᾷ· παραθήγει· ἀνάπτει· καὶ τὸ ῥιπίζει τὸ πῦρ ἐρεθίζει· ἐρεθιζέμεναι μύθοις χαλεποῖς· πρὸς διαστολὴν εἴρηται παρ' ὁμήρῳ χρηστοτέρων ἐρεθισμῶν· ἢ καὶ ἄλλως τὸ ἐρεθίζειν, κακολογίαν δηλοῖ παρὰ τῷ ποιητῇ· ὥσπερ καὶ τὸ ἐρέθειν· πᾶς ἐρεθισμὸς, ἐν χαλεποῖς μύθοις γίνεσθαι δοκεῖ. Ἐρεθίσματα χορῶν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἤγουν ἅμιλλαι· ἢ ὄργανα μουσικά· τοῖς γὰρ διονυσίοις τοὺς κυκλικοὺς χοροὺς ἵστασαν· ἐν οἷς ἠγωνίζοντο οἱ κωμικοὶ καὶ οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ, ἀναγορεύοντες τὰ ὑπόγυιον αὐτοῖς πεποιημένα δράματα. Ἐρέθισμα, διέγερσις· καὶ ἡ ὕβρις. Ὁ δὲ οὐ φέρων ἔτι τὸ ἐρέθισμα, ἀντήλασε τὸν ἵππον. Ἐρέθοιμι, ἐρεθίζοιμι· ἐρωτήσοιμι. Ἐρέθονται, κρέμανται. Ἐρεθύμιος, ὁ ἀπόλλων παρὰ λυκίοις· καὶ ἑορτὴ ἐρεθυμία. Ἐρέθων, διακόπτων· κατεπείγων, ἀπὸ τούτου καὶ ἐρεγμὸς κύαμος, ὁ διακεκομμένος. Ἐρεῖ, λέγει· ἐρωτᾷ. Ἔρειδε, στήριζε. Ἐρείδειν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας χ· ἐν τῷ ἀλλήλοισιν ἐρειδοῦσαι, ἀντίβασις δηλοῖ τὴν ἀντέρεισιν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀντερειδόντων σωμάτων, εἴτι καὶ ἑτέρων· δῆλον γὰρ ὡς αἱ ἀντιβαστάζοντές τι καὶ ἀντερείδουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι, δύναται εἶναι καὶ ἐπ' ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι, ἵνα δηλοῖ στοιβὴν τῶν νεκρῶν ἡ λέξις· ἢ ἐρείδειν, εὕρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζειν. Ἐρείδειν, ἀκουμβίζειν· καὶ τὸ συνουσιάζειν. Ἐρείδω, τὸ ἑδράζω· ἀριστοφάνης· πάντες ἐρείδουσιν εἰς ὑπέρβολον· ἤγουν ἑδράζουσι· καὶ ἐρείδω τὸ στηρίζω· ἐκ τοῦ ἐπιστηρίζω. Ἐρείδω, τὸ ἐπακουμβίζω. Ἐρείκη, εἶδος φυτοῦ σχιστοῦ· ἢ διὰ σχίδες ξύλον, ἀπὸ τοῦ ἐρείκω τὸ σχίζω· ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι· διήρεικον χθόνα δῖαν· καὶ ἔρειξις, ἡ διεσχισμένη γῆ. Ἐρεικόμενος, περισχιζόμενος. Ἐρεικτὰ ὄσπρια, τὰ σχιστά· ὁποῖον ὁ κύαμος· παυσανίας δὲ ἐρεικτὸν πυρὸν λέγει, τὸν μὴ εἰς ἄλευρον ἀληλεσμένον, ἀλλὰ ὥστε δύο ἐξ ἑνὸς γεγονέναι· ὁ δὲ κοινὸς, ἤτοι ἀνδράλεστον. Ἐρείκω τὸ κόπτω, διὰ διφθόγγου· ἀφ' οὗ καὶ ἔτνος ἐρεικτόν· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἢ ἐρείκω, τὸ σχίζω δίφθογγον· ἀνέφαινε γὰρ τὸ ε ἐν τῷ ἐρέχθω, τὸ σχίζω· ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐρείκη, εἶδος δένδρου εὐχερῶς σχιζομένου, καὶ ἔρειξις, ἡ ἐσχισμένη γῆ. Ἔρειο, ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον· ἐκ τοῦ ἔρεο πλεονασμῷ τοῦ ι διὰ τὸ μέτρον. Ἐρείομεν τινὰ ἱερῆα· ἢ ὀνειροπόλον· ἤγουν ἐρωτήσωμεν· ὀνειροπόλον λέγει τὸν περὶ ὀνείρους στρεφόμενον· κἀκεῖθεν τὸ μέλλον προειδότα· διὰ τοῦ κρίνειν ὀνείρους· ἱερέα δὲ τὸν τὴν θυτικὴν, εἴτουν ἱερατικὴν μετιόντα· καὶ δι' ἐντόμων μαντευόμενον· ὁποῖον σοφοκλῆς τὸν τειρεσίαν ἱστορεῖ. Ἐρείπια, τὰ πεπτωκότα καὶ ἐπὶ γῆς κείμενα. Ἐρείπιος, ἡ χέρσος γῆ· καὶ ἐρείπιον, τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. Ἐρειπίωσις, ἡ πτῶσις. Ἐρείπω ποιητικῶς, πίπτω κοινῶς· ἀφ' οὗ ἤριπεν· ἀντὶ τοῦ ἔπεσεν. ἢ ἐρείπω, τὸ καταβάλλω· καὶ διαφθείρω· ἐκ τοῦ ἐρείπω, καὶ ἐρείπια, σημαίνει τοὺς πεπτωκότας τόπους· καὶ λέγει ὁ δίδυμος, ὅτι διὰ τοῦ ι ὤφειλε γράφεσθαι· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐρίπνη ἐστίν· ὅπερ σημαίνει τὴν μεγάλως περιπνεομένην· τὸ δὲ ἐρίπνη διὰ τοῦ ι· παρὰ τὴν ἐρι ἐπίτασιν· ὁ δὲ φιλόξενος λέγει, ὅτι διὰ διφθόγγου γράφεται· τῆς παραδόσεως οὕτως ἐχούσης· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔρα ἡ γῆ γέγονεν ἐρέπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ἀποβολῇ τοῦ τ, ἐρείπω. Ἐρεῖσαι, ἐπερεῖσαι· ἐπιστηρίξαι. Ἐρεισάμενος, ἐπερεισθεὶς· ἐπιστηριχθείς. Ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ ἐπιθήσας παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀντὶ τοῦ ὦσεν· ὅθεν εἴληπται καὶ ἡ ἀντήρης πληγή· καὶ ἀντερείδειν, τὸ ἀντιβαίνειν· καὶ ἔπος πρὸς ἔπος ἐρείδειν· καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ δὲ ἐρείδεσθαι, καὶ ἐν λόγοις γίνεται· ὡς δηλοῖ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ· ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεθα· ὃ ταυτόν ἐστι τῷ λόγοις ἀλλήλους ἠμειβόμεθα. Ἔρεισμα, ἕδρασμα· καὶ τείχισμα· ὅμηρος ἕρκος ἀχαιῶν· καὶ ἔρεισμα, στήριγμα· ἔρισμα δὲ ἡ ἔρις ι. Ἐρεῖται, λέγεται. Ἐρεκρούων, στηρίζων. Ἐρεμβοὶ, νομάδες· αἰθίοπες· ἄραβες· ἰνδοί· ἀράβιοι. Ἐρεμβοὶ λέγονται, ὅτι ἐν τῇ ἔρᾳ ἤτοι τῇ γῇ βαίνουσιν· ὑπὸ γὰρ τὴν γῆν, καὶ τρώγλας οἰκοῦσιν· ἑλλάνικός φησι τοὺς ἐρεμβοὺς περὶ τὰς νείλου ῥοὰς οἰκεῖν· γένος δὲ ἀρράβων εἰσὶν ἐρεμβοί· οἳ καὶ τρωγλοδύται καὶ ἰχθυοφάγοι καλούμενοι· ὧν τὸν βίον ὁ διόδωρος γράφει. Ἐρέμβοντο, ἀπεπλανῶντο. Ἐρεμνὰς κατὰ συγκοπὴν, τὰς ἐρεβεννάς· τουτέστι, καταπληκτικάς· σκοτεινάς· κυρίως γὰρ ἐρεμνὴν γαῖαν εἰπεῖν, καὶ μέλαιναν γῆν, ταυτόν ἐστι· καὶ ἐρεμνὴ, σκοτεινή. Ἐρέμοισιν, ἀποκλείσμασιν. Ἐρεμῶσαι, καταπλατῆσαι. Ἔρεξα, ἔπραξα. Ἔρεξεν, οὐκ ἀττικίζεται, ἀλλὰ κοινότερον· ἐν ἀδιπλασιάστῳ ἀμεταβόλῳ ἐκφέρεται. Ἔρεξε, δι' ἑνὸς γράφεται ρ, οὐ κατὰ ἀττικοὺς, ἀλλὰ φύσει. Ἐρέοι, εἴποι. Ἐρεοῦν, κλῶσμα· τὸ μαλλίον· ἐρεοῦν καὶ λινοῦν, περισπᾶται· τὰ πληθυντικὰ τούτων συστέλλουσι· λινὰ καὶ ἐρεά· οἱ δὲ ἀττικοὶ τὰ οὐδέτερα πληθυντικὰ, ὁμοίως τοῖς ἑνικοῖς περισπῶσι· τὰ ἀργυρᾶ, τὰ πορφυρᾶ, τὰ χαλκᾶ, τὰ χρυσᾶ. Ἐρέουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶσι· ζητοῦσιν· ὅμηρος· κνημοὺς ἐξερέησι· καὶ τὰς ἐρέων, ὀδυσῆϊ συνήρπετο. Ἔρεπτα, τροφεῖα. Ἐρεπτεῖ, τρέφει. Ἐρέπτεσθαι, οἰκεῖον τοῖς ἀλόγοις ζώοις· ἃ ἐκ τῆς ἔρας ἤγουν τῆς γῆς, ἐσθίουσιν· ἀπ' αὐτῶν δὲ καὶ ἡ φορβὴ λέγεται κατ' ὀνοματοποιΐαν, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων κυρίως ἡ ἐδωδή· καὶ ἡ ἐδητὺς, καὶ ἡ βρῶμη. Ἐρεπτόμενοι, ἐπὶ ἀλόγων κυρίως· ἢ κατ' ὀνοματοποιΐαν τινά· ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἔρας, ἤτοι τῆς γῆς· ἵνα ἐρέπτεσθαι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς πάσασθαι ᾖ· σημείωσαι δὲ ὅτι, καὶ ἑτεροῖον ἡ λέξις ἐν τῷ ποταμὸς γαῖαν ὑπερέπτε ποδοῖιν· ἤγουν ὑπέσειρεν· ὡς οἷον ὑπεσθίων τὴν ὑπὸ τοῖς ποσὶν ἰλύν· ἐπὶ συμποδισμοῦ ἥρωος. Ἐρέπω, σκέπω. Ἐρηρέδαται, ἰωνικὸν μέν ἐστι· γίνεται δὲ συνήθως, ἀπὸ τοῦ ἐρήρεισται τρίτου προσώπου τῶν ἰωνικῶν· ἀποβολῇ δύο στοιχείων καὶ προσθέσει τῆς δα συλλαβῆς· ὃ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ὠνόμασται, ὠνομάδαται· καὶ τῶν ὁμοίων· ἰστέον γὰρ ὅτι οἱ ἴωνες οἰκεῖα τὰ πληθυντικὰ ῥήματα ἐκ τρίτων κοινῶν ἑνικῶν ποιοῦσι· ποτὲ μὲν μόνην ποιούμενοι προσθήκην τοῦ α· οἷον ἔσταλται ἐστάλαται, ἔσπαρται, ἐσπάραται· πολλαχοῦ καὶ τὸ ψιλὸν τοῦ τρίτου ἑνικοῦ σύμφωνον εἰς δασὺ τρέποντες· τέτυπται τετύφαται· εἶρκται, εἴρχαται· ἐνίοτε δὲ τῷ συνήθως πλεονάζοντι α καὶ τὸ δ προσελάμβανον· ἀποβαλόντες τι τοῦ πρώτου

τύπου τρίτου ἑνικοῦ· ἐν γοῦν τῷ ἐρήρεισται καὶ ὠνόμασται, ἐξεβλήθη μὲν τὸ σ̄, ἀντὶ συνέχει δὲ μετὰ τοῦ συνήθους τοῖς Ἴωσι ᾱ καὶ τὸ δ̄· καὶ γέγονεν ἐρηρέδαται· ἡ δὲ συλλαβὴ πλοῦσα εἰς τὸ ἐρηρέδαται καὶ ὠνομάδαται, ὡς καὶ ἐν τῷ πεφράδαται. Ἐρέριπτο παρ᾽ Ὁμήρῳ, τουτέστιν ἐρ᾽ ἐρίπτο· ἢ μᾶλλον κεχάλαστο ἀπὸ τοῦ ἐρείπω· ὅθεν φησὶ κατερήριπε τεῖχος· ὁ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἐρείπω μέσος παρακείμενος, συστέλλων καὶ αὐτὸς ἀττικῶς τὴν τρίτην συλλαβήν, ὁμοίως τῷ ἐρήριπτο· καὶ τῷ ἀλήλιφε· καὶ ἐρωρότηκε· καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ἐρέσειος, Ἀπόλλων. Ἔρεσθαι, ἐρωτᾶν· πυνθάνεσθαι. Ἐρεσιμέτραν, τὴν γεωμετρίαν. Ἐρεσχελεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν, καὶ τῆς λέσχης· πολὺ γὰρ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ καὶ παρ᾽ Ἴωσιν. Ἐρεσκίη, θρησκεία. Ἐρεσχλεῖ, ἀηδίζεται· ὀχλεῖται. Ἐρεσμεῖ, καθάπτει. Ἐρεσμίονες, αἱ χεῖρες, ἐρέσσουσαι. Ἐρεσμός, κώπη. Ἐρεσσέμεναι, κωπηλατεῖν. Ἐρέσσειν, κωπηλατεῖν· ἔστιν ἐλῶ τὸ ἐλαύνω· γίνεται ἐλάσσω· καὶ ἐρέσσω, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐρέσσειν· καὶ ἐρέσσειν, τὸ συντόνως ἐσθίειν. Ἐρέσσον, πόλις Βοιωτίας. Ἐρέσσουσι, κινοῦσι· τοίας ἐρέσσοισιν ἀπειλάς. Ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ· καὶ ἐρέτης ὁ κωπηλάτης· καὶ ἐρετικός, ὁ κωπηλατικός· καὶ ἐρῶ, καὶ ἔρομαι, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· καὶ ἔρως ἔρωτος, καὶ ὁ ἔρος τοῦ ἔρου. Ἐρεσχελεῖ, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζει· καὶ διαπαίζει. Ἐρεσχελεῖται, χλευάζεται· διαπαίζεται· ἐριστικῶς ἐρωτᾶται· φλυαρεῖται. Ἐρεσχελία, ἡ φλυαρία· παρὰ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. Ἐρεσχελοῦντα, σκώπτοντα, καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα. Ἐρέταις, κωπηλάταις· κατὰ σκόποις. Ἐρέτανεν, ἤλαυνε τὴν ναῦν. Ἐρετάνης, ναύτης. Ἐρετή, ἐπιθυμητή. Ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης· καὶ ἐρετικός· ἐξ οὗ καὶ πεντηκόντορος ναῦς ἡ ἔχουσα πεντήκοντα ἐρέτας. Ἐρετριέων, ε̄, ἐρετριέων γὰρ τῶν ε̄, κατὰ κόρως χρῶνται. Ἐρετμά, μεταπέπλασται· ἔστι γὰρ καὶ ἀρσενικὸν ἐρετμός. Ἐρετμοῖς, κώπαις. Ἐρετμόν, κώπη· καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. Ἐρετμῶσαι, κώπαις ἁρμόσαι. Ἔρετο, ὡρμήθη. Ἐρετριάζει, σκώπτει· ἢ παίζει. Ἐρετριακὸς κατάλογος· ἐπὶ Διφίλου ψήφισμα ἐξ Ἐρετρίας ἐγράφη, κατὰ λέξαι Ὁμήροις τοῖς τῶν πλουσιωτάτων υἱοῖς· τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφήν, Ἐρετριακὸς κατάλογος. Ἐρέτρεια· ἐκαλεῖτο μὲν καὶ Μελανηΐς, ἀπὸ Μελανέως πατρὸς Εὐρύτου· ἔσχε δὲ τὴν κλῆσιν, ἀπὸ Ἐρετριέως υἱοῦ Φαέθοντος, ἑνὸς τῶν Τιτάνων· ταύτης ὁ πολίτης Ἐρετριεύς· οὗ γενική, Ἐρετριέως· καὶ συναιρέσει, Ἐρετριῶς· ὡς Στειριεὺς Στειριῶς· χοεὺς χοέος χοῶς, εἶδος μέτρου· οὗ καὶ αἰτιατικὴ τὸν χοᾶ· ὡς Πειραιεύς, Πειραιέως· Πειραιῶς, Πειραιᾶ. εἰσὶ δὲ αἱ Ἐρέτρειαι πολλαί· ἔστι δὲ καὶ Θετταλική· καὶ περὶ Φάρσαλον· ἴσχυσαν δέ φασί ποτε πολλὰ οἱ Ἐρετριεῖς· καὶ πόλεις δὲ πολλὰς ἡ Ἐρέτρεια ἔχει· καὶ Ἐρέτρεια πόλις μεγίστη τῆς Βοιωτίας, μετὰ Χαλκίδα. Ἐρεύγεται, καταρρεῖ, καὶ ἔξεισιν· ἢ ἐρεύγεται, ἀναβάλλει. Ἐρεύγεσθαι, ὡς ὁ ποιητής· Ὁ δ᾽ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων· ἀλλ᾽ ὁ πολιτικός, ἐρυγγάνειν λεγέτω. Ἐρεύγετο, ἔβρυχε· τὸ ἔβρυχεν. Ἐρευγματώδης, ἡ ἐρυγμῶν ἀπεργαστική, νόσος ἢ πνευματοῦσα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἐρευγομένη, βράζουσα. Ἐρεύθω, παρὰ τὸ ἔρα· ὃ σημαίνει τὴν γῆν· ἢ παρὰ τὸ ἐρέπτω τὸ βλάπτω· ἢ παρὰ τὸ ἐρέσσω· ὃ σημαίνει τὸ ἐλαύνω. Ἔρευθε, ἐρεύθυνε. Ἐρεύθει, ἐρυθρὸν ποιεῖ. Ἐρεύθεται, αἱμάσσεται, λάμπεται. Ἐρευθεύς, ὅτι ἱερὸς ἦν ἀνήρ, δηλοῖ ὁ ποιητής· εἰπὼν ὅτι ἐκάθισεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἐν ἑῷ πίονι νηῷ, ὡς οἷά τινα ζάκορον· ἢ νεωκόρον, ἢ καὶ ἱερέα· ὥς τε καὶ ἱερᾶτο ἐκεῖνος τῇ Ἀθηνᾷ· οὕτω δὲ ἦν περικλυτός, ὥς τε πάνυ ἔχαιρον Ἀθηναῖοι Ἐρεχθεῖδαι λεγόμενοι· οὕτω δέ φησι καὶ Κοδρίδαι, καὶ Κεκροπίδαι, καὶ Θησεῖδαι· καὶ ταύτας τὰς κλήσεις τὰς ἀπὸ τῆς πατρίδος ἐντιμοτέρας ἐνόμιζον. Ἔρευθος, τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν ἐρυθρόν· τὸ κόκκινον. Ἔρευθος, ἐρύθημα· ἔστι δὲ καὶ βοτάνης εἶδος ἐρυθρόν· ᾗ τὰ ἔρια βάπτουσι· καὶ ἐρευθήεσσα, ἀντὶ τοῦ πυρρά· ὑπέρυθρος. Ἐρευθυδανής, ἐρυθριδανής. Ἐρεύθων, ἐρυθρὸν ποιῶν. Ἐρευμένον, ἀντὶ τοῦ μεταλαμβανόντα παρ᾽ Ἡσιόδῳ· ἐρῶ, ἐροῦμαι, ἐρούμενος, καὶ ἐρεύμενος. Ἔρευνα, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρευνῶ· Ὅμηρος. Ἰάς, ἐρέων· ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ καὶ τὸ εὐνή, ὃ σημαίνει τὴν διατριβήν· ὁ γὰρ ἐρευνῶν, ἐπὶ πολὺ ἐρωτᾷ ἐν διατριβῇ. Ἐρευνῶ, ἰχνεύω· ἀντὶ ἰχνεύω· καὶ ἐρευνῶμαι κάλλιον, ἢ ἐρευνῶ· ἢ ἐρευνῶ, κατὰ χρῆσιν κοινὴν περισπᾶται· κατὰ δὲ Ἡρακλείδην βαρύνεσθαι ὀφείλει· οὐ μόνον διότι αἰολικὸν τὸ ἐρεύω, ἀλλὰ καὶ ὅτι πάντα τὰ πλεονάζοντα τὸ ῡ ὁμοτονεῖ τοῖς πρωτοτύποις· οἷον ἐλάω ἐλαύω αἰολικῶς, καὶ ἐλαύνω κατὰ Δωριεῖς· θύω θύνω· δύω δύνω· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἐρέω τὸ ζητῶ, πλεονασμῷ τοῦ ῡ· καὶ ν̄, ἐξ οὗ καὶ ἔρευνα, ἡ ζήτησις. Ἐρεύξεται, βρύσεται. Ἐρεῦσαι, ἐρυθρὸν ποιῆσαι τῷ αἵματι, ἢ βρέξαι. Ἐρεύσομεν, ζητήσομεν. Ἐρεύω, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω ἐρέω· ἐπεκτάσει τοῦ ε̄· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ· ὡς θέω, θεύω· ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, ἐρέω· πλεονασμῷ τοῦ ε̄, ἐρέω καὶ ἐρεύω. Ἐρέφω, τὸ κοσμῶ· καὶ στεφανῶ. Ἐρεχθεῖον, κτητικὸν τὸ τοῦ Ἐρεχθέως. Ἐρεχθεύς, Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις· ἢ Ἐρεχθεύς, ὁ ἐπιχθόνιος καλούμενος, ἀπὸ τοῦ ἐπᾶσθαι εἰς τὴν ἔραν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀρέξεως τοῦ Ἡφαίστου· ἢ παρὰ τὸ ἐρείκω, ἐρεχθεύς· κύριον· παρὰ τὸ διασχίσαι αὐτὸν τὴν γῆν καὶ γεννηθῆναι ἀπὸ τοῦ σπέρματος Ἡφαίστου ἡνίκα ἔκρυψεν αὐτὸν ἡ Ἀθηνᾶ ἐν τῇ γῇ· ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ Ἐριχθόνιος· λέγεται δὲ Ἐρεχθεύς, παρὰ τὸ ἐρέχθω τὸ κινῶ. Ἐρέχθεσθαι, κατὰ ὀνοματοποιΐαν τὸ ἐρεθίζεσθαι· ἄλλως· πάντως ὂν παρὰ τὸ ὀρεχθεῖν. Ἐρεχθομένη, σαλευομένη· ἐλαυνομένη· βαρυνομένη· ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη. Ἐρεχθόμενος, σαλευόμενος· ἐλαυνόμενος· βαρυνόμενος. Ἐρεχμός, καὶ ἐρεγμὸς παρὰ τὸ ἐρεύγω· ἐρευγμὸς ὃς λέγεται καὶ ἐρεχμός· δοκεῖ δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, ἐκφέρεσθαι διὰ τοῦ χ̄· διωχμὸν γὰρ λέγουσι, καὶ ληχμόν, ὡς Ἀντίμαχος. Ἐρέχθων ἄλγεσι θυμόν, ὁ ἐπὶ διατέμνων διασχίζων· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐρείκειν· καὶ φυτὸν ἐρύκη· καὶ ὄσπρια ἐρεικτά· καὶ ἐρέθων, ἀντὶ τοῦ ἐρεθίζων· πλεονασμῷ τοῦ χ̄. Ἔρεψα, ἔστεψα· ἐστεφάνωσα· ἢ ἐρέψαι Ἰλιάδος ά, ἀντὶ τοῦ ὠρόφωσα· ἐστεφάνωσα· ἐκόσμησα· τὸ θέμα ἐρέφω· οἱ μὲν ὅτι πρωτότυπον ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας· παρὰ τὸ ἐρέφω· ὅθεν καὶ Εἰραφιώτης ὁ Διόνυσος λέγεται· ἔστεφετο γὰρ κισσῷ· ἢ παρὰ τὸ τὴν Ἐρέφαν τροφὸν αὐτοῦ γενέσθαι· ἢ ὅτι ἐν Ῥαφίᾳ πόλει τῆς Ἀσσυρίας ἐτράφη· ἢ ὁ στεφανίτης ἢ δόμενος· ἐκ τοῦ ἐρέφω· ἢ ἀπὸ Ἐρέφης τροφοῦ αὐτοῦ· οἷον, Κεῖθι δέ οἱ, πρώτη μαζὸν ἐπέσχ᾽ Ἐρίφη χωρὶς ἀπ᾽ ἀνθρώπων, καὶ ἐπωνόμασ᾽ Εἰραφιώτην. Ἐρεψάμενοι, στεψάμενοι. Ἐρέψεις, καλύψεις· σκεπάσεις. Ἐρέψιμον, εἶδος πόας· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄκαρπον φυτόν· καὶ ἐρέψιμον, στεγάσιμον· ἢ βοσκηματῶδες χωρίον. Ἐρεψόμεν πρὸς αἰετόν· στεγάσωμεν πρὸς ἀέτωμα. Ἐρέω, τὸ λέγω· ἀπὸ τοῦ ἐρῶ μέλλοντος κατὰ διάλυσιν· μέλλων ἐρήσω· εἴρηκα· εἴρημαι· εἴρησαι· εἴρηται· ὁ μετ᾽ ὀλίγον μέλλων, εἰρήσομαι

εἰρήσομαι· ἐρήσει· ἐρήσεται· ὁ ἀόριστος, ἐρρήθην· ἡ μετοχὴ, ὁ ῥηθείς· Ἐρέω, σημαίνει δύο, βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω·
ὡς τὸ, ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· περισπωμένως δὲ, ἐρεῶ τὸ ἐρευνῶ· καὶ ἀναζητῶ· Ἰστέον ὅτι πανταχοῦ ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω προφέρει· καὶ
σημαίνει τρία· τὸ λέγω· ὡς τὸ, ἀλλ' ὅδε τοι ἐρέω· καὶ τὸ ἐρωτῶ· ὡς τὸ πάντων ἀργείων ἐρέων γενεήν τε, τόκον τε· καὶ τὸ ζη-
τῶ· ὡς τὸ, ἵπποις τὰς, ἐρέων ὀδυσσῆϊ σημήνηται· τὸ ῥῆμα, εἴρω· ὁ μέλλων, ἐρῶ· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἐρεῶ· ὡς καὶ πλῶ, πλεῶ·
Ἐρέων· ὅμηρος· πάντων ἀργείων ἐρέων γενεήν τε, τόκον τε· τουτέστιν, ἐρευνῶν· τὸ δὲ ἐρέων καὶ τὸ αὐτοῦ θέμα, πρωτότυ-
πά εἰσι τοῦ ἐρευνῶν· καὶ ἐρευνῶ· παραγωγὴ δὲ αὐτῶν κατὰ τὸ ἰχνῶ καὶ οἰχνῶ· ὡς γὰρ ἴκω ἰχνῶ, οἴχω οἰχνῶ, οὕτως ἐρέω
ἐρευνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν̄ δωρικῶς ἐρευνῶ· ἢ ἐρέων, ἔστι μὲν ποιητικὴ λέξις, καὶ ἀπ' αὐτοῦ γίνεται τὸ ἐρευνᾷν, ἐπεν-
θέσει τοῦ ῡ καὶ τοῦ ν̄· ὁμοίῳ τρόπῳ καὶ τὸ ἐλαύνειν· ἀπὸ τοῦ ἐλάειν γίνεται· ἐρέων δὲ ἐστὶ, τὸ ἐρευνῶν· ἢ ἐρέων φῶς, ἤγουν
τὸ τῷ ἔξω φέρειν καὶ φῶς ἐρεῖ· ἤτοι ἀγγελεῖ· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀγγέλλων φάος ἠριγενείης· τουτέστι δὲ καὶ ζηνὶ φόως ἐρέου-
σα· τουτέστι, τῷ ἀέρι· Ἐρήτυθεν, ὡς ἐφάανθεν ἀπὸ τοῦ ἐρητύθησαν· λέγεται δὲ ἀντὶ τοῦ κατεῖχον· τὸ παθητικὸν ἀντὶ
ἐνεργητικοῦ· ἐρήτυον δὲ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατέστελλον αὐτούς· Ἐρῆμα προπερισπῶσιν οἱ παλαιοί· ὡς γὰρ ἐρῆ-
μον λέγει ὅμηρος προπερισπωμένως κατὰ ἀρχαϊσμὸν, οὕτω καὶ ἐρῆμον τὸ παρ' ἡμῖν ἔρημον· Ἐρημαῖος, ὁ ἔρημος λό-
φος· Ἐρημάσιν, ἀντὶ τῶν νομάσιν· Ἐρήμη, μονομερὴς δίκη· ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος, ἐπὶ τὴν κρίσιν διατιθῇ·
ἐρήμην, οὐ μόνον ποιητικὸν ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλως ἀττικὸν, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας τὸ ἐρήμην αὐτὴν ἄνεμοι καταπνέου-
σιν· οὕτω καὶ ἀττικῶς πέφρασται καὶ τὸ ὁ δεῖνα ἐρήμην ἑάλω· ἤτοι καταδικάσθη· ὁ γὰρ ἐλλειπτικῶς δηλοῖ κατὰ τὸ ἀπὸ
κοινοῦ σχήματος· ὅτι ὁ δέ τις ἐρήμην δίκην καταδικάσθη· ἤγουν ἐρήμην ἑαυτοῦ· οἷα ἐν τῷ ἀπεῖναι κατὰ δὲ δικασμένου·
καὶ ἐρήμη νίκη, ἡ μονομερῶς ζητηθεῖσα· καὶ μὴ δεξαμένη ἔκ τινων ἐμποδίων τὸ πέρας· Ἐρημήσιος ζεὺς, ὁ ἐν λέσβῳ·
Ἐρήμησον, ἀποσκέδασον· Ἐρημία, ἡ ἐκπύρωσις· Ἐρημία, ἀπορία· σπάνις· Ἐρημικῶς, εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι·
ἢ ἐρημικῶς, ἐν ἐρήμοις ἄγοντι· Ἐρημίτης, ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων· Ἐρήμματα, τὰ θρέμματα· καὶ ἔρημα ποιητικῶς· Ἐρη-
μοθάκος, ἐρημολόγος· Ἔρημον βλέπειν, ἀκίνητον καὶ νωθρόν· Ἔρημον, μάταιον· καὶ τὸ πλανᾶσθαι· ἔστι ἔρημον αἰθέ-
ρα λέγουσιν, ὅτι ἡ μὲν θάλασσα ἔχει τοὺς ἰχθύας· ἡ δὲ γῆ τὰ τετράποδα· καὶ τὰ ἑρπετά· ὁ δὲ ἀὴρ, τὰ πετεινά· ὁ μὲν αἰ-
θὴρ πυρώδης ὢν, οὐδὲν τούτων ἔχει· Ἐρήμοις, ἀπερισπάστοις· ἢ ἐρήμοις λόγοις· τοῖς ἀπόροις, καὶ ματαίοις· Ἔρημος χώ-
ρα, καὶ ἐρήμη δίκη· ἐρήμη δὲ χώρα παρὰ ποιηταῖς· ἢ ἔρημος κυρίως, ἡ μονωθεῖσα τῶν ἐνοικούντων γῆ· παρὰ τὴν ἔραν ὃ
σημαίνει τὴν γῆν· Ἐρημοσκόποι, οἱ ἐρημοφύλακες· ἔρημον γὰρ ἐστὶ τὸ ἀκίνητον, καὶ νωθρόν· Ἐρημώτης, ἐρημοποιός·
ἐν ἐπιγράμματι· Ταῦρον τὸν πρὶν ἐρημωτὰν, θήραμα μακεδονικόν· Ἐρηνόμοι ἵλατι, αἱ νεμόμεναι ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἱλά-
σθητι· Ἐρηρέδαται· ἐρείδω· ἐρείσω· ἤρεικα· μέσος παρακείμενος ἤρειδα· ὁ παθητικὸς ἤρεισμαι, ἠρείδαται ἰωνικῶς,
καὶ ἀττικῶς ἐρηρέδαται, τῆς τρίτης συλλαβῆς συσταλείσης· Ἄλλως· Ἐρηρέδαται· ἔστι μὲν ἰωνικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ
τοῦ τρίτου ἑνικοῦ τοῦ ἐρήρεισται· ἀποβολῇ τοῦ σ̄ τῆς λιγούσης, καὶ πλεονασμῷ τῆς δὲ συλλαβῆς· ὁμοίως τῷ ὠνόμασται·
ὠνομάδαται· καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης· τοιαῦτα δὲ καὶ τὸ πέφρασται πεφράδαται· καὶ ἐσκεύασται, παρὰ ἡρο-
δότῳ· οἷον τὰ πρόπυλα ἐσκευάδαται· Ἐρήρεικα, ἀπὸ τοῦ ἐρείδω, ἐρείσω· ἤρεικα κοινῶς, καὶ ἐρήρεικα ἀττικῶς· οὐκ ἀ-
ποβάλλει τὸ ε̄, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἐρήρικα, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω διὰ τοῦ ῑ· ὁ μέσος παρακείμενος ἤρειδα, καὶ ἐρήρειδα·
ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἤρεισμαι καὶ ἐρήρεισμαι· ἐρηρέδαται δὲ, τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἰωνικῶς,
ἀπὸ τοῦ ἐρήρεισται· Ἐρηρεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἑδρᾶσθαι· ἐκ τοῦ ἐρείδω τὸ στηρίζω, καὶ ἑδράζω· ὁ μέλλων ἐρήσω· ὁ παρακεί-
μενος εἴρηκα· καὶ ἀττικῶς ἐρήρεικα· ὁ παθητικὸς, ἐρήρεισμαι, ἐρήρεισαι· ἐρήρειται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἐρηρεῖσθαι·
Ἐρηρεισμένος, ὁ ἡδρασμένος· ἐρηρισμένος δὲ ὁ πεφιλονεικημένος, ῑ· Ἐρήρειστο, ἥρμοστο· καὶ ἐπεπήκτο· φυλάττει
δὲ τὴν ει δίφθογγον· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐρήρισται· ὃ γὰρ σημαίνει τὸ φιλονεικῶ· ἐστὶ δ' ὅτι οἱ δωριεῖς φυλάττουσι
τὴν φύσει μακράν· οἷον, ὁρῶ, ὁρήσω· ὤρηκα, καὶ ὀρώρηκα ἀττικῶς· καὶ φυλάσσεται παρὰ δωριεῦσιν ἡ μακρά· ὁμοίως
δὲ καὶ ἀκήκοα ἐν ἄλλοις· ἡνίκα δὲ ἔχει τὴν ει δίφθογγον τὸ θέμα, ἢ τὴν ου ἐν τοῖς ἀττικοῖς παρακειμένοις, ἀποβάλλε-
ται τὸ ε̄· αἱ δὲ ἔχουσαι τὴν ου, τὸ ὑποτακτικὸν ἀποβάλλουσιν· οἷον, ἀκούω, ἀκήκοα· καὶ ἡ οι δίφθογγος, τὸ ὑποτακτικὸν
ῑ ἀποβάλλει· οἷον, ἐριμάζω, ἐριμάσω, ἠρίμακα· καὶ ἐρήριμακα· Ἐρηρετικῶς, ἤδη ἐρωτήσας· Ἐρήριπται, πέ-
πτωκεν· Ἐρήριται, ἐρίζει· Ἐρηρότηκα· ἐρωτῶ ἐρωτήσω· ἠρώτηκα· καὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος, ἐρηρότηκα, ὁ ὑπερ-
συντέλικος, ἠρωτήκειν· καὶ ἐρηροτήκειν· συστολῇ τοῦ ω̄ μεγάλου· λέγει γὰρ ὁ κανών· τὴν τρίτην συλλαβὴν συστέλλειν·
Ἐρήρυθεν, ἀντὶ τοῦ κατεῖχεν· Ἐρήσεο, ἐρωτήσειας· Ἐρήσομαί σε, ἐρωτήσομαί σε· Ἐρητύειν κοινῶς, τὸ διὰ λόγου
κωλύειν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρέω ἐρήσω· τὸ ἐρωτῶ· ἤδη δὲ καὶ λέγω· τῶν γὰρ ὁμωνύμων, καὶ τὸ εἴρειν ἐστὶ δι' οὗ σὺν ἄλλοις, καὶ τὸ
λέγειν δηλοῦται καὶ τὸ ἐρωτᾶν· Ἐρήτυε, παρεσκεύαζεν· Ἐρήτυθεν, ὡς ἐφάανθεν· ἀπὸ τοῦ ἐρητύθησαν· λέγεται δὲ παρ'
ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατεῖχον· τὸ παθητικὸν, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ· Ἐρητύσει τε θυμὸν, ἐπέχῃ, καὶ παύσῃ τὴν ὀργήν· ἐκ τοῦ ἄρκτη, γέ-
γονεν ἀρκτύω· ἔστι δὲ ξ αὐτοῦ, ἐρητύω· ὁ μέλλων ἐρητύσω· ὁ παρακείμενος ἠρήτυκα· ὁ παθητικὸς ἠρήτυμαι· ὁ ἀόριστος ἐρητύθην·
ἐρήτυθεν· οἱ βοιωτοὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς σ̄ ὀξύτονον· ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας· ἀντὶ τοῦ κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἑαυτῶν
καθέδρας· Ἐρητύσαι, πραῦναι· ἀνακόψαι· ἀναπαῦσαι· κωλῦσαι· Ἐρητύω, τὸ κωλύω· παύω· πραΰνω κατέχω· Ἐρ-
θει, φθέγγεται· Ἐρι, πολύ· μέγα· ἰσχυρόν· Ἐριαύχενες ἵπποι, κατὰ τὸ ἐξαίρετον· πρὸς διαστολὴν ἡμιόνων ἔστ' ὄνων· οὗτοι
γὰρ οὐ τοιοῦτοι· ἔτι δὲ καὶ δολιχόδειροι οἱ τοιοῦτοι, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἵπποις· κύκνοις δὲ καὶ τοῖς τοιούτοις ὄρνισιν ἀποκεκλήρωται· ἐπὶ δὲ
ζώων δὲ ὁμοίως ἵππων ἀπὸ τοῦ ὑψαυχεῖν· ἢ ἄλλως εἰπεῖν, ἐριαύχενες οἱ μακροτράχηλοι· ἢ ὑψαύχενες· καὶ γαῦροι τὴν χαίτην·
Ἐρία, τὰ μαλλία τῶν ἐρίων· οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς τὰς κορυφάς· Ἐρίβοια νὺξ, ἡ μεγάλως τιμωμένη· Ἐριβρεμέτας,
μεγαλοκτύπους· ἀπὸ τοῦ ἐρὶ ἐπιτακτικοῦ μορίου, ἔστι τοῦ βρέμω τὸ ἠχῶ· Ἐρίβρομον, μεγαλόηχον· Ἐριβρύχων, πολυήχων· ἐρι-
βρύχων ὑδάτων· Ἐριβῶλαξ, ἡ ἀγαθὴ γῆ, καὶ ἡ λιπαρά· Ἐριβώλακι, μεγαλοβώλῳ ἀγαθείῳ· παρὰ τὸν βῶλον βῶλαξ· καὶ μετὰ τοῦ ἐρι.

ἐριβῶλαξ. Ἐρίβωλος, προφορώτερον ἐστὶ τῆς ἐριβώλακος. ἢ ἐρίβωλος, μεγαλόλοφος. Ἐρίγδουπος, ὁ μεγάλοις κτύποις ψοφῶν
διὰ τῆς βροντῆς. τὸ γ παρέλκον ἐστίν. Ἔριγον, ἔφριττον. Ἐριγήροις, μεγαλοφώνοις. Ἐριγνύδην, κρύφιον. κατὰ κλεῖδην. Ἐριδαί-
νεται, φιλονεικεῖ. Ἐριδαίνετον, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω κατὰ παραγωγὴν ἐριδαίνω. ἐκβολῇ τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ δὲ δεύτερον τῆς δυϊ-
κῶν, ἐριδαίνετον. Ἐριδαίνω, ἀπὸ τοῦ ἐρίζω παράγεται, τραπέντος καὶ ἐνταῦθα τοῦ ζ εἰς δ κατὰ συγγένειαν. καθὰ καὶ ἐν τῷ ἕζω,
ἕδος. ῥέζω, ἔρδω. σκύζω, σκυδμαίνω. ὥσπερ καὶ ἐριδμαίνω. εὕρηται γὰρ ἐν χρήσει τοῦτο. ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον τὸ ζ εἰς δ
μεταποιεῖται ὡς ἐν τοῖς ῥηθεῖσι, καὶ ἐν τῷ ἐρίζω ἐρίσδω. καὶ τοῖς ὁμοίοις δωρικοῖς, ἀλλὰ καὶ ἔμπαλιν τοῦ δ εἰς ζ. ὡς
ἐν τῷ ἀρίδηλος, ἀρίζηλος ἀστήρ. καὶ ἐν τοῖς εἰς ζε λήγουσιν ἐπιρρήμασιν. ὡς γάρ ἐστι τὸ οἴκαδε. οὕτω ἀθήναδε. θήβα-
δε. ἔραδε, τὸ εἰς ἔραν. ἤτοι γῆν. τροπῇ δὲ τοῦ δ εἰς ζ, γέγονεν ἀθήναζε, θήβαζε. ἔραζε. ἰστέον δὲ ὅτι κοινῶς παραδείγματα
τῆς εἰς ἄλληλα μεταχωρήσεως τοῦ δ καὶ τοῦ ζ, καὶ τὸ κνίζα κνίδη. ἁρμόζω ἁρμόδιον. φράζω ἀριφραδής. καὶ φρα-
δμων. ζᾶ ἐπιτατικὸν δᾶ. ἴζμεν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἴδμεν. ὃ καὶ οἱ ὕστερον ἀπέκριναν μὴ εὑρίσκεσθαι ἐν συλλήψει πρὸ
ἀμεταβόλου διπλοῦν σύμφωνον. πέδον, πεζός. ὄζω, οὗ μέσος παρακείμενος ὄζωζα. καὶ ὄδωδα. ὥσπερ καὶ χάζω
κέχαδα. φράζω πέφραδα. ῥάζω τὸ ῥαίνω ἔρραδα. ὅθεν ἐρράδαται. ἕζεσθαι. καθέζεσθαι. χλάζω κέχλαδα. πα-
ρὰ πινδάρῳ. πεδοῖ παρ᾽ αἰσχύλῳ. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ πεζῇ. δεύω τὸ βρέχω. δεύς. καὶ ζεύς ὁ ἀήρ. ὀχλάζω, ὀχλαδίας δίφρος.
ἕζω, ἑδώλιον ἡ τῆς νηὸς κλίσις. ἐκ δὲ τοῦ αὐτοῦ, καὶ ἕδρα καὶ ἱδρύω, καὶ αἴδιος ὁ μὴ ἴζων. ἀλλὰ βέβαιος καὶ στάσιμος.
ὄζω, ὀδμή. ζήμιος, δήμιος, ὁ ζημιῶν τοὺς κολαζομένους. κλώζω, κλύσδω. μερίζω, σμερδαλέον. καὶ σμερδνόν. μήδεα, μέ-
ζεα τὰ αἰδοῖα. μαδός, μαζός. Ἐρίδας, τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας ἀττικῶς. Ἐριδανάτας, ἡρακλῆς παρὰ ταραντίνοις.
Ἐρίδεται, μανθάνει. ἐξετάζει. Ἔριδι, μάχῃ. οὕτως ὁ ἀπόστολος. Μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ. τὸ ζήλῳ περὶ βασκανίας λέγει,
παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ. Ἐριδήμιος, ζεὺς ἐν ῥόδῳ. Ἐριδήσασθαι, τὸ ἐρίσαι. ἀπὸ τοῦ ἐρι-
δῶ ἐριδήσω ποιητικῶς. Ἐριδία, ἅμαξαι. Ἐριδμαίνειν, τὸ ἐρεθίζειν. καὶ εἰς ἔριν κινεῖν γινόμενον. ἢ κατὰ σύνθεσιν ἀπὸ
τῆς ἔριδος καὶ τοῦ μαίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐριδαίνω, πλεονασμῷ τοῦ μ. τοῦ δὲ ἐριδαίνειν χρῆσις πολλαχοῦ. Ἐρίδων, βα-
στάζων. Ἐριέντης, ἀφροδίτης ἐπώνυμον. Ἐρίζειν, ἐπὶ συγκρίσεως ἐνίοτε εἴληπται. Ἐριζέμεναι, ἐρίζειν. φιλονει-
κεῖν. Ἐριζόμενος, ἐπιστηρίζων. ἐπακολουθῶν. Ἐρίζω, ἐπὶ λόγων. ἐρείδω δὲ ἐπὶ πράγματος. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐρίζω, ἐρίσω
ἤρικα, κοινῶς. καὶ ἐρήρικα ἀττικῶς. καὶ ἐρήρισμαι, παθητικόν. ἢ ἐρίζω, τὸ μετὰ μάχης φιλονεικῶ. καὶ ἐρίσδω δωρικῶς.
Ἐριζώουσι, πανύ ζῶσιν. Ἐρίηρες ἑταῖροι, ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. κατὰ μεταπλασμόν. ἢ ἐρίηρες ἑταῖροι, οἱ ἄγαν ἀρηρότες. ἢ ἐ-
ραστοί. καὶ ἐρίηρες, εὐάρμοστοι. ἢ ἐπιθυμητοί. Ἐρίηρον ἀοιδόν, ἤγουν πανυ ἁρμονικόν. Ἐρίηρος, δηλοῖ μὲν τὸν ἐναρμο-
νίως ᾄδοντα. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω. μετηνέχθη δὲ καὶ εἰς φιλίαν. ὅθεν ἐρίηρες ἑταῖροι λέγονται. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ,
καὶ ἄρος τὸ ὄφελος. παρὰ αἰσχύλῳ ἐν ἱκέτισι. βρότιος ἄρος ἄτα. τουτέστι, τὸ ἐκ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος, ἄτη ἐστίν.
Ἐρίηρος ἑταῖρος, οὐ μόνον ὁ ἄγαν ἐρώμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ μάλιστα καὶ ἄγαν ἀραρός. καὶ ἡρμοσμένος τῷ φίλῳ, καὶ μὴ
διαζόμενος. Ἐριθάκη, ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφή, καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων. τῶν μαλακτῶν, καὶ
τὰ τῶν συῶν, ἔμβρυμα. Ἐρίθακος, ὄρνεον μονῆρες. καὶ μονότροπον. Ἐριθαλής, εἶδος δένδρου. Ἐριθαλλῶν, πολυ-
θάλλων. Ἐριθαλεῖς, μεγάλως θάλλοντες. Ἐρίθεια, ὁ ζῆλος. ἡ κατὰ λαλιά. ἢ κακολογία. ἢ ἡ διὰ λόγου φιλονεικία
λέγεται. καὶ ἡ δουλεία. καὶ ἡ μισθαρνία. ἢ ἐρίθειά ἐστιν, ἐξ ὧν ποιεῖ τις ἐπιδεικτικῶς, ἢ κενοδόξως προκαλεῖσθαι καὶ
ἐρίζειν, ἄλλοις εἰς τὰ ὅμοια. Ἐριθεύει, εἰκῇ ἐργάζει. μάτην. Ἐριθεύς, ὁ ἐρίθακος τὸ ὄρνεον. Ἐριθεύεσθαι, ὅμοιόν
ἐστι τῷ δικάζεσθαι. Ἐριθευόμενος, διὰ λόγων φιλονεικῶν. καὶ ὅσα νοῶ ἐριθευόμενος. Ἐριθῆαι, ἐργασίαι. ἠρεθισμέ-
νοι. Ἐριθηλέες, μεγάλως καὶ καλῶς, ἢ πανυ θάλλοντες. Ἐριθηλέων, μεγάλως θαλλουσῶν. Ἐριθηλής, ὁ μεγάλως
θάλλων. Ἔριθοι, οἱ γεωργοί. παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι, ἥτις ἐστὶ γῆ. κατὰ χρηστικῶς δέ, καὶ οἱ ἐριουργοί. ἢ μισθωτοί.
Ἐρίθοισιν, ἐργάταις. γεωργοῖς. Ἔριθος, ὁ ἐργάτης. σημαίνει καὶ τὴν γυναῖκα τὴν ἐργαζομένην τὰ ἔρια. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ
ἐργάτου, ἀπὸ τοῦ ἔρα. ὅ ἐστιν ἡ γῆ. κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ι. ἐπὶ δὲ τῆς γυναικός, ἀπὸ τοῦ ἔριον γέγονεν ἔριθος ἢ ἔριθος,
ἡ ἐργαστικὴ γυνή. καὶ συνέριθος, ὁ βοηθός. καὶ ἔριθος γεωργός, παρὰ τὴν ἔραν ἥ ἐστι γῆ. Ἐρικαίην, φραγμόν. Ἐρικάς,
ὁ ἐρεγμός. κρῆτες δὲ ὠστριμάς. λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὰ ἴτρεια, τὰ ὑπό τινων λάγανα. Ἐρίκει, σχίζει. πρίζει. ῥηγνύει.
ἐσθίει. Ἐρίκεος, φραγμοῦ. Ἐρικυθές, πυθμήν. Ἐρίκη, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἀναύρου. ἢ ἐρίκη, εἶδος φυτοῦ. Ἐρί-
κιδες, αἱ ἁδρομερῶς διῃρημέναι κριθαί. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐρικνώδης, διερρηγμένος τόπος. Ἐρικνώμενον, ῥυ-
τίδας ἔχον. Ἐρικόμενος, σχιζόμενος. Ἐρικτά, σῖτος πεφρυγμένος. καὶ κοπτόμενος. ὡς ἄλφιτα, σχιστὰ ἄλευρα.
Ἐρικτόν, κοπανιστόν. Ἐρικυδέα, λίαν ἔνδοξα. μεγάλως ἔνδοξα. Ἐρίμη, ἔξοδος. Ἐριμύκων, μεγαλοφώνων. ἢ μυ-
κώμενος. μεγάλως μυκῶν. Ἐρινάδες, ὄλυνθοι. ἢ συκαῖ ἄρρενες. Ἐρινάζειν συκᾶς, περιάπτειν τοῖς ἐρινοῖς, εἰς τε-
λεσφορίαν. Ἐρινάξαι, τὸ λεγόμενον ἐρινάσαι ἀπολεγομένων. οὕτω δὲ λέγεται συκῆ φέρουσα ὀλύνθους, ἐξ ὧν οἱ ψῆ-
νες γίνονται. ψῆνες δέ εἰσι, τὰ ἄνθη τῶν ἐρίνων. γίνονται δὲ ἐπὶ τῶν φοινίκων ἐρινοί. Ἐρινάς, νέας βοῦς. Ἐρινάσει,
ἐρωτήσει. ἐρευνήσει. Ἔρινε, ἐρώτα. Ἐρίνεμος, ἄνεμος μετὰ συστροφῆς. Ἐρινεός, περιεκτικοῦ τύπου ἐστίν. οὐ γὰρ
ἕν τι φυτὸν ἡ λέξις ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος δηλοῖ, ἀλλὰ τόπον ἐρινεώδη. καθάπερ ἐν ὀδυσσείᾳ, ὁ ἀσφοδελός. ἢ ἐρινεός,
μέρος τι τοῦ τείχους κατά τινας, ἔχον παραπεφυκότας ἐρινεούς. οἱ τοιοῦτοι οὐκ ἀκριβῶς λέγουσιν. ὁ μέντοι γεωγράφος,
οὕτω περὶ τούτου φησίν. ὁ ἐρινεὸς τραχύς ἐστι τόπος. ἐρινεώδης. τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπεπτωκώς, τῆς δὲ νῦν πόλε-
ως ἀφεστηκώς. ἢ ἐρινεός, τόπος τις πετρώδης ἔξω τῶν τειχῶν τῆς τροίας. πολλαχοῦ δὲ δηλώσεως γενομένων περὶ ἐρινεοῦ,
ῥητὸν καὶ ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρρεν ὥς φησιν ἀθήναιος λέγεται ἐρινὸς ἀγρία συκῆ. ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ε παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐρινεός. καὶ ὅτι
ἐκεῖθεν ῥῆμα ἐρινάζειν παρὰ σοφοκλεῖ. ἔνθα τῷ τοῦ δένδρου ἐκάλεσεν ὀνόματι. εἰπών, πέπων ἐρινός. ἀχρεῖος ὢν εἰς βρῶσιν,
ἄλλοις ἐξερινάζεις λόγῳ. παροιμιακὸν δὲ αὐτὸ τὸ νόημα. ὅμοιον τῷ ἀπαίδευτος ὤν, πῶς ἑτέρους παιδεύσεις. καὶ ὅτι ἱστορεῖ

ται οὐ μόνον δίφορος ἐρινεὸς, ἀλλὰ καὶ τρίφορος· ὡς ἐν Κέῳ. καὶ ὅτι καὶ λευκερινεὸς, εἶδός ἐστι συκῆς, ἥτοι λευκὰ φησὶν
ἴσως, ἐκφέρει σῦκα. Ἐρινεὸς, τόπος τις Τρωϊκὸς ἐρινεώδης· οὐ ὥσπερ ἡ τοῦ Διὸς φηγὸς μία ἦν ἐν Τροίᾳ, οὕτω καὶ εἷς τις ἐρι-
νεὸς περὶ τὸ τεῖχος. οὐ γὰρ ὅτι μὴ δὲ δοκεῖ ὅλως τοῦτο τοῖς παλαιοῖς· ῥάχη δέ τις ἦν ἐρινεοὺς ἔχουσα ὑψηλὴ πρὸ τῆς Τροίας.
Ἐριννύας μητρὸς λέγει ὅμηρος, τὰς μητρικὰς ἀρὰς, δι' ὧν ἐριννύες ἐρεθίζονται κατὰ φαύλου παιδός. ἢ ἐριννύας, τὰς ἁ-
μαρτίας. Ἐριννύες μυθικῶς τρεῖς εἰσι, δαίμονες τιμωρητικαί· ὧν τὰ ὀνόματα τισιφόνη· μέγαιρα· καὶ ἀληκτώ. καὶ κατὰ μὲν
ἡσίοδον καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ αἵματος τῶν αἰδοίων τοῦ κρόνου ἐγένοντο. κατὰ δὲ αἰσχύλον ἐριννύες, νυκτὸς αἰωνίας
τέκνα, ταύτας φησὶ γενέσθαι. ἀλληγορικῶς δὲ ἐριννύες, αἱ τιμωρητικαὶ δυνάμεις· παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ καὶ τῇ γῇ ναίειν. ἢ παρὰ
τὸ τὰς ἀρὰς αὔξειν. τισιφόνη· παρὰ τὸ τίνυσθαι τοὺς φονεῖς. μέγαιρα, παρὰ τὸ μεγαίρειν καὶ τὸ φθονεῖν τοῖς κακοῖς. ἀληκτὼ, παρὰ
τὸ μὴ λήγειν τιμωρεῖν τοὺς τοιούτους. κρόνου δὲ καὶ νυκτὸς παῖδας, διὰ τὸ ἀφανῶς καὶ ἀοράτως τὰς ἐνεργητικὰς ταύτας δυ-
νάμεις ἐπέρχεσθαι. αἵτινες ἐν ταῖς τραγῳδίαις, μετὰ λαμπάδων εἰσήγοντο. Ἔρινον, νέφος. Ἔρινος, θεὸς ἢ σῦκον ἄρ-
ρεν. Ἐρινὸν, ἐν συγκοπῇ· φασὶν οἱ πολλοὶ εἶναι τὴν ἀγρίαν συκῆν. οὐκ ἔστι δὲ οὕτως. ἀλλ' ἡ ἐρινὸς, εἶδός ἐστι συκῆς ἀπὸ ἐ-
ρινεοῦ πόλεως δωρικῆς. ἓξ πόλεις εἰσὶν ἡ δωρίς. ἧς μία πόλις ἡ ἐρινεὸς, ἐν ᾗ εἰσι συκαῖ λεγόμεναι ἐρινεαί. ὡς δαμασκηναὶ
αἰαπωλικαὶ, καὶ κυδώνια μῆλα. Ἐριννὺς, δαίμων καταχθόνιος, ἢ ἀφροδίτης εἴδωλον. Ἐρίξει, κωλύσει. Ἔριξ, εἴρηται
μὲν καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος· γέγραπται δὲ ἐν τοῖς πλείστοις εἶναι ἡ θρίξ. δηλοῖ δὲ τὸ μέρος τοῦ ἥπατος· τὸ ἄνω καθ' ὃ ἀπ' ἀλλήλων
ζονται οἱ λοβοὶ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐριόδων, ὁ μεγάλους ἔχων ὀδόντας. Ἐριοῖ, ἐργάζεται. Ἔριοι, κενοί. Ἐρε-
οἰσύπηρα, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ μὲν τὸ λεπρὸν χοιρίδιον. οἱ δὲ, ἐπιδέσμου εἶδος. οἱ δὲ, τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν, τὸν δριγ-
κίζοντα τὸν σφυρόν. οἱ δὲ τὰ ἔμματα. οἰσύπηρα δὲ, ῥύπου πεπληρωμένα. Ἔριον, τὸ μαλλίον. καὶ εἶρος ὁ πόκος. οἷον ἰοδνε-
φὲς εἶρος ἔχουσα. παρὰ τὸ ἔρρω τὸ φθείρω περὶ ὃ ταλαιπωροῦσιν αἱ ἐργαζόμεναι. ἢ ὅτι ἔαρι κείρεται τὰ πρόβατα. Ἐριο-
πωλικῶς, ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες, βρέχουσιν αὐτὰ ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. ἀριστοφάνης. οὕτως εἰώθασι ποιεῖν καὶ
ἄλλοι. Ἐριούνης, μεγάλως ὠφελῶν, ἢ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς αὐτοῖς παρέχων. Ἐριούνιον ἑρμῆν, τὸν ἐπιχθόνιον.
Ἐριούνιος, πολυωφελὴς· ἀγαθός. Ἐριούνης, ὁ ἑρμῆς. ἢ παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὀνῶ ὁ ἄγαν ὀνῶν καὶ ὠφελῶν, ἢ ὁ ἐφευρε-
τικὸς, παρὰ τὸ εὑρεῖν. ἢ χθόνιος κατὰ τοὺς τραγικοὺς, παρὰ τὴν ἔραν. Ἐριπεῖ, καταβάλλει. καὶ ἐριπεῖν, καταπεσεῖν. Ἐρε-
πες, δαλοί. Ἐρίπεσθαι, φθονεῖν. Ἐριπεσοῦσα, πεσοῦσα. Ἐρίπησι, δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἰωνικὸς ὑποτακτικός. οὗ
θέμα ἐρείπω. ἀφ' οὗ καὶ τὸ τοπικὸν ἐρείπιον καὶ νεκρικὰ δὲ ἐρείπια. Ἐρείπιον, τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα. ἢ πτῶμα. Ἐριπίων,
πτώσεων· τῶν τειχῶν. Ἐρίπναι κατά τινας, τὰ ἀποθραύσματα τῶν ὀρῶν. κατὰ δὲ τοὺς γλωσσογράφους, τὰ ὄρη ἐρίπναι λέγον-
ται. τινὲς δὲ ἐρίπνας τὰς τραχείας καὶ εἰς ὕψος ἀνεχούσας πέτρας φασίν. ἢ ἐρίπναι, οἱ στραγγώδεις καὶ παρὰ πεπαμένοι τό-
ποι, δι' ὧν αἱ μεγάλαι πνοαὶ ἐκδύουσιν. ἐριπνηοῦν, ὑψηλὴ μεγάλη. Ἐρίπνας, ἀπορρῶγας. κολώνας. σπήλαια κρημνώ-
δη. λέγουσι δὲ οὕτω, καὶ τὰς οἰκίας, ἀπὸ τοῦ ἐρηρεῖσθαι. ἐρίπνη δὲ λέγεται ἐπὶ τοῦ ἀκρωτηρίου, παρὰ τὸ ἄγαν πνέεσθαι. Ἐρί-
πνη, κορυφὴ ἄκρα, κρημνός. Ἐριποῦσα, πεσοῦσα. ἐριπῶ γὰρ τὸ καταπίπτω περισπωμένως. Ἐριπλασμένον, γεγυμνασμέ-
νον· εὐρημένον. πολλαῖς τῆς ἀγρυπνίαις ἐριπλασμένον. Ἐρίπων, ἀνατρέπων· καταπεσών. Ἐρίσαι, πνίξαι. Ἐρίσει, ὑπο-
στηρίξει· στερεώσει· παίξει· φιλονεικήσει. Ἔρισεν, ἔπεσεν· ἤρεισεν. Ἔρις, ὅταν τις ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐλάττων φανῆναί τινος,
σπουδάζῃ ποιεῖν τι. ἡ ἔρις κυρίως, ἡ διὰ λόγων μάχη. πόλεμος, ἡ δι' ὅπλων. μάχη ἐπ' ἀμφοτέρων. καὶ ἐριστὴς, ὁ φιλόνει-
κος. ἐφεστικὸς δὲ, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων πρὸς τὸ ἐρίζειν. ὥσπερ φιλόνεικος φιλικὸς, ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν. ἐριστὴς
δὲ, ὁ ἄξιον ἔχων τὴν ἔριν. ὥσπερ παικτὸν παίγνιον, τὸ ἄξιον παίζεσθαι. καὶ παικτὴ παιδιὰ, ἡ ἀξία παίζεσθαι. Ἐρισάρ-
ματες. ἵπποι, ἀντὶ τοῦ ἐρισάρματοι. τὸ μεταλλάττειν τὴν οι δίφθογγον εἰς τὴν ε συλλαβὴν, ἰώνων ἐστίν. Ἐρίσδειν, ἀν-
τὶ τοῦ ἐρίζειν. δωρικῶς. Ἐρίσαντες, φιλονεικήσαντες. Ἐρισθενέας, μεγαλοσθενεῖς. μεγαλοδυνάμους. Ἐρισθενὲς, μέ-
γα· ἰσχυρόν. Ἐρίσκηπτα· ἱερὰ βοτάνη. εἰς ἣν ἂν ἔρις ἐπισκήψῃ. Ἔρισμα, στήριγμα. Ἐρίσμασιν, εἰρεσίαις. Ἐρισμά-
ραγδος, ἡ βαρεῖα. Ἐρισμάραγος, βαρύηχος. Ἐριστάφυλος, οὐ μόνον ἄμπελος κοινότερον λέγεται, ἀλλὰ καὶ οἶνος ἐριστά-
φυλος, ὁ ἀπὸ τῶν μεγάλων σταφυλῶν γινόμενος. Ἐριστὴρ, μαρσίππιον. σάκκος, ἢ ἐρκτὴς καὶ πράκτης. Ἐρισύβη· ὁ ὡς
κονιορτὸς κατερχόμενος, καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον. Ἐρισφάραγος, μεγαλαύχην· ὑψηλόφορος. Ἐρίχηλος, λοίδορος· ἀπὸ
τοῦ ἐρίζειν διὰ τῶν χειλέων. ἐρίχελος τις ὤν. ὁ ἐξ ἐρίδος λεχαίνων. Ἐριτάρβης, μεγάλως δειλός. Ἐρίτιμον χρυσὸν λέγει
ὅμηρος, ὡς τῶν ἄλλων μετάλλων τιμιώτερον. Ἐρίτιμος, ὁ μεγαλότιμος· καὶ μεγάλως ἔντιμος· καὶ ἐριτιμώτατος. Ἐρίφεας, χί-
μαρος. Ἐριφήματα, ἔριφοι· λάκωνες. Ἔριφος, μέχρι τριῶν ἢ τεττάρων μηνῶν. χίμαροι, ἐπὶ θηλυκοῦ, ἕως ἐνιαυτοῦ. τοῦ-
τ' ἐστιν, ἕως ἂν τίκτωσι καὶ ἀμέλγωσιν. ἀφ' οὗ δὲ τίξεται ἡ χίμαρος οὐκ ἔτι χίμαρος λέγεται, ἀλλὰ χίμαιρα ἢ αἴξ. ταὐτὸν
γὰρ αἴξ καὶ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀρρένων· ἔριφος. καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος τὸ αἶγα λέγουσι. καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν
ὄνομα τὸ αἴξ. ὡς ἔλαφος, ἄνθρωπος· ἵππος. ὁ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες καὶ ἀμνοί. καὶ ὁ αἶγες ἐνταῦ-
θα, τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνων, ὄϊες. ὁ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνων κριός. ἢ ἔριφος, ὁ διόνυσος. ἔριφος ὁ μικρὸς αἴξ, ὁ ἐν
τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος. χίμαρος δὲ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι. Ἐριφύλης, τῆς χρυσίῳ προσδεδεκυίας τὸν ἴδιον ἄν-
δρα. Ἐριφύλλιον, τὸν ἀπόλλωνα καὶ τὸν ἑρμῆν. Ἐρίφυλλος δρῦς, ἡ πλατύφυλλος· καὶ ἡ καλουμένη φελλός. Ἐριχθό-
νιος, γηγενής· ἐκ τῆς γῆς ὥς φασιν ἀνεδόθη. ἀθηνᾶν γὰρ ἐλθοῦσαν πρὸς ἥφαιστον ἕνεκεν ὅπλων κατασκευῆς, ἐρασθεὶς ἥφαι-
στος ἐδίωκε. καταλαβὼν δὲ ὡς αὐτὴ ἀπεπάθεν αὐτῆς ἀθηνᾶ, περὶ τοὺς μηροὺς ἐπεσπέρμηνεν. ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ εἰς γῆν τὸν
γόνον ἀπέρριψεν. ἀνεδόθη δὲ ὁ ἐριχθόνιος, κληθεὶς ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονός. ὅθεν πάντας ἀθηναίους γηγενεῖς φά-
σκουσιν ἀπὸ τούτου. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι λυπρόγεως ἡ ἀττικὴ καὶ οὐδέποτε ὑφ' ἑτέρων ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ, διὰ τὸ ἄ-
ζηλον τῆς αὐτῶν χώρας. ὅθεν αὐτοὺς αὐτόχθονας καὶ γηγενεῖς ἔφησε. τὸ δὲ περὶ τῆς ἀθηνᾶς καὶ ἡφαίστου, οὕτως ἐστίν.
ἀθηνᾶ τινὶ βασιλίδι τῇ καὶ βελονίκῃ καλουμένῃ θυγατρὶ βρονταίου ὑπαρχούσῃ, ἥφαιστος γάμῳ μιγεὶς γυναῖ ἐρα-

χθόνιον, ὃς ἐβασίλευσεν Ἀττικῆς. πολλαὶ γὰρ Ἀθῆναι καὶ Ἀφροδίται καὶ οὐ μία. οὐδὲ μυθική, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ὀνο
μάτων. ἢ ἐριχθόνιος ὁ Ἑρμῆς. μετασυντίθεται ἡ λέξις. ὡς παρὰ λέγεται φθινόπωρον καὶ μετόπωρον, καὶ πάλιν φθινομετό
πωρον. καὶ συνομήλικες, οὕτως ἐριούνιος Ἑρμῆς, καὶ χθόνιος. καὶ ἐριχθόνιος Ἑρμῆς. Ἔριψ, σωμάτιον. Ἐρίψαι, ἀφανίσαι.
στεγάσαι. καθερεῖψαι. Ἔριψιμα, πτώσιμα. Ἐριωδία, ἅμαξα. Ἐριώδυνον, μεγαλώδυνον. Ἐριώλη, ἀνέμου συστρο
φή. ἢ πυρὸς καὶ ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὶν ἐμπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὕτω λέγεται ἐριώλη.
Ἐριδῶν, ἀφορίζων. Ἐριώπιδος, εὐώπιδος. Ἐριωπιζόμην, ἢ ἐπιχνιπευόμην, ἢ σύμμικτα σχήματα εἶχον. Ἐριῶπις,
μεγαλόφθαλμος. ἔστιν ἀγχίσου γυνή. Ἐριοστέφαντης, αὐτὴ τοῦ στέμμα περιθέντης. Ἐρκάζειν, σκώπτειν. Ἐρκα τῆς
φυλακῆς. Ἔρκατος, τεῖχος. ἢ ἔρκατος, φραγμός. Ἕρκει χαλκείῳ, τῷ τῆς ἀσπίδος κυκλώματι. Ἑρκεῖαι, οἰκεῖαι. τεί
χη. φραγμός. σκηναί. Ἑρκείοις, τειχίοις. Ἑρκείου διὸς βωμὸς ἔξω τοῦ περὶ τὴν αὐλὴν αἴθριος εἶναι δοκεῖ. ἐν ᾧ ἔθυον
διὶ ἐφόρῳ τοῦ ἕρκους. ὅ ἐστι περὶ τὴν αὐλὴν τοῦ τειχίου. ὡς παρ' αὖ πάλιν ἐν τῇ κατ' οἶκον ἑστίᾳ διὶ ἐγίνοντο θυσίαι. ὃν
οἱ μὲν ἄλλοι ἐφέστιον. Ἡρόδοτος δὲ ἰωνικῶς λέγει ἐπίστιον, τὸν αὐτὸν ὄντα τῷ ἑστιούχῳ. καὶ ἔστι τὸ ἑρκεῖος ὅμοιον τῷ ὁ
πωρεῖος καθὰ τὴν γραφὴν τῆς παραληγούσης, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕρκος ἕρκεος, ἑρκέϊος καὶ ἑρκεῖος. καθὰ κέϊος κεῖος, ἀπὸ τῆς
κέω τῆς νήσου. χρῆσις δὲ ἑρκείου διὸς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ἔνθα ἑρκεῖον δία ἐκεῖνος τοῖς ἐν οἴκῳ πάντας δηλοῖ. Ἑρκεῖ
ος Ζεύς, ᾧ βωμὸς ἐντὸς ἕρκους ἐν τῇ αὐλῇ ἵδρυται. τὸν γὰρ περίβολον ἕρκος ἔλεγον. μετῆν δὲ τῆς πολιτείας, οἷς ἦν Ζεὺς ἑρ
κεῖος. ἑρκεῖον δὲ, τὸ περίφραγμα τῆς αὐλῆς, ἢ ἡ τοῦ δώματος στέγη. Σοφοκλῆς Αἴαντι. πρὶν αὐ δεθεὶς πρὸς κίονα ἑρ
κίου στέγης, μάστιγι πρῶτα φοινιχθεὶς, θανῇ. καὶ ἕρκιος, ὁ συνοχεὺς. ὁ φύλαξ. Ἔρκεσι, δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι
δευτέρῳ. Ἔρκη, ὅπλα. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ. Ἕρκη καθ' Αἴλιον Διονύσιον, καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν, ἃ ἕρκη παρὰ
τοῖς κωμικοῖς ἐλέγοντο. καὶ ἑρκάνη κατ' αὐτὸν ὁ φραγμός. ἀπὸ τοῦ ἕρκους. ἴσως δὲ πρὸς διαστολὴν πάντως ἐρρέθη τὸ ἕρ
κος ὀδόντων. ἐπεὶ καὶ κύριόν ἐστιν ἕρκος εἰπεῖν. καὶ οἴκου. καὶ ἑτέρων. εἴ γε καὶ ἀγχίστου ἕρκος παρὰ Ὀππιανῷ, τὸ αὐ
τοῦ χάλκωμα. μεθ' ὃ ἡ ὁρμιά. ἕρκος ὀδόντων ἢ περιφραστικῶς αὐτοὶ οἱ ὀδόντες. ἢ τὰ χείλη, ἃ δὴ καθὰ τεῖχος εἰσὶ τείχεσι
πόλεως. ὃ καὶ ἐπιτεῖχος λέγεται. οὕτω καὶ αὐτὰ ἕρκος. ἐπεὶ ἕρκη ὀδόντων εἰσὶ, στεγανοῦντα τὸν εἴργοντα ἔσω τὴν γλῶσ
σαν φραγμόν. ἔστιν ἕρκη ἀλοάων λέγει Ὅμηρος, τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων τοὺς φραγμούς. εἰ ἐνδ' αὖ ἕρκη τὰ εἴργοντα καὶ
ἐέργοντα. ὅθεν καὶ ἐεργμέναι γέφυραι, ἃς διὰ τὸ κατησφαλίσθαι, καὶ πυκνάς ἐστιν εἰπεῖν. Ἑρκηνία, ἑορτὴ Δήμητρος.
Ἑρκῆται, οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται. Ἕρκιον αὐλῆς, ὁ τοῖχός ἐστιν. ᾧ ἐπίκειται ὁ θριγκός. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἕρκος ὁμοίως τῷ
τεῖχος, τείχιον. Ἑρκιούδιον, τὸν φύλακα τοῦ οἴκου, Ἀθηναῖοι καλοῦσιν, ἕρκιον γὰρ τὸν οἶκον ἐκάλουν. Ἑρκίτης, ὁ φύ
λαξ. Ἑρκόπεζα, τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν περιτιθέμενα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβατὰ εἶναι, ἀκανθώδη ξύλα. Ἕρκος, περίφραγμα.
τείχισμα. ὡς τὸ, ἕρκος περιθέντες. ἢ ἕρκος δικτύου δέ ἐστι κυρίως μηχάνημα. παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν Ὀδυσσείας χ, φαίνεται χοί
νος εἶναι μακρὰ τὸ ἕρκος. ἧς βρόχοι ἀπῃώρηνται πρὸς ἰσόμετρον. δῆλον δὲ ὡς ὁμώνυμος λέξις καὶ τὸ ἕρκος. αὖλις δὲ
ἀπὸ τῆς αὐλῆς αἰολικῶς, ἡ κοίτη καὶ ἡ κατασκήνωσις. ὅθεν καὶ ἔπαυλις. καὶ ἕρκος, ὁ περίβολος. καὶ ἑρκεῖος Ζεύς. ἀπὸ
τούτου οἱ βωμοὶ ἐντὸς ἕρκους, ἐν τῇ αὐλῇ ἦσαν ἱδρυμένοι. οἷς δέ φασι Ζεὺς ἦν ἑρκεῖος τούτοις μετῆν τῆς πολιτείας. ἔστιν ἕρκος
Ἀχιλλεὺς Ἀχαιῶν. ταὐτὸν ἐνταῦθα ἕρκος καὶ τεῖχος εἰπεῖν. ἵνα νοῆται Ἀχιλλεύς, διά τι καθὰ τῶν πολεμίων πυργοειδὲς
ἔρυμα ἵστασθαι, ὁ τοῖος καὶ ὁ Αἴας πολέμου ἕρκος, διαστολὴν ἔχει πρὸς τὸ αὐλῆς. καὶ ἀλωῆς ἕρκος. καὶ ἕρκος Ἀχαιῶν.
ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ ἕρκος Ἑλλήνων ἐν μάχῃ. καὶ ἕρκος ὀδόντων εἰπεῖν τὰ χείλη, ἀσφαλῶς ἔχει. ἐπεὶ καὶ πύλαι στό
ματος λέγονται. Ἑρκύνιον, ὄρος Κελτῶν. ἢ δρυμός. Ἕρμα παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ κόσμος γυναικεῖος ἐνώτιος. φησὶ γάρ
που καὶ ἕρμα ὀδυνάων, τὸ ἐνέρεισμα. οἴδαμεν δὲ καὶ τινὰ πλοίου ἔνθεσιν ἕρμα λεγομένην. ὅ παρ' ἡ μὴ ἔχουσα ναῦς, ἀνερ
μάτιστος λέγεται. ἕρματα εἰσὶ τὰ ὑποκείμενα ταῖς ναυσὶν ἐκ ξύλων ἐρείσματα. ἐφ' ὧν αἱ νῆες ἐρείδονται. ἃ οἱ πολλοὶ
καλοῦσι φαλάγγια. καὶ ὤφειλεν ἡ λέξις μὲν ψιλοῦσθαι διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἐρείσματος συγκοπήν. δασύνεται δὲ ἄλλῳ
κανόνι τοιούτῳ. τὰ βραχυνόμενα φωνήεντα καθ' λήγοντα δὲ εἰς ρ ἐπιφερομένου τοῦ μ, δασύνεται. ὅρμος. ἅρμα. ὅρμα
θός. οὕτω δή φασι, καὶ τὸ ἕρμα. πλὴν τοῦ ἀρμένου τὸ ἁρμόδιον. καὶ πλὴν τοῦ ὀρμενος, κυρίου ὀνόματος. ἢ ἕρμα τὸ στή
ριγμα. καὶ ἕρματα, οἱ δεσμοί. καὶ Ἑρμῆς ὁ λόγος, καὶ ὁ ἐπίτροπος τῶν λόγων θεὸς παρ' Ἕλλησιν. ἀφ' οὗ ἑρμηνεύω τὸ δη
λῶ. καὶ τὸ φράζω. καὶ ἑρμηνεία ἐπὶ τούτων. καὶ ἕρμα ὀδυνάων, ἐν ᾧ αἱ ὀδύναι οἷον ἐνοικοῦσι, καὶ ἐνερείδονται. Ἑρμαῖ,
παραφυάδια δένδρων ἄχρηστα οἷς παίζοντες ἑρμομάχην λέγουσιν. ἢ ἑρμαῖ, ἀπὸ τῆς ποικίλης καὶ τῆς τοῦ βασιλέως
στοᾶς εἰσὶν οἱ ἑρμαῖ καλούμενοι. διὰ γὰρ τὸ πολλὰ κεῖσθαι καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ ἀρχόντων, ταύτην εἰληφέναι τὴν προ
σηγορίαν συμβέβηκεν. ὑφ' ἑνὸς δὲ αὐτῶν ἐπιγέγραπται γράμμασιν ἀρχαίοις. ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀ
χαιοί. ὅτι δὲ καὶ θρακῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδήλωκεν αὐτὴ φὰς ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ὅτι δὲ ἐκαλοῦντο τινὲς καὶ ἱππάρ
χειοι ἑρμαὶ ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, εἴρηται ἔν τινι τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, καὶ παρὰ Πλάτωνι. ἐν τῷ Ἱππάρχῳ.
Ἕρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν
ἔθει λεγομένου κοινὸς Ἑρμῆς, ἐπὶ τῶν εὑρισκόντων τι. οἷον, κοινὸν τὸ εὕρημα. παρὰ οὖν τὸ Ἑρμῆς. ἑρμαῖος. καὶ ἕρμαιον τὸ
οὐδέτερον. ἢ ἕρμαιον, τὸ εὕρεμα. ἡ γενικὴ τοῦ ἑρμαίου. τοῦ εὑρεθέντος, διὰ διφθόγγου. ἑρμέου δὲ τῆς ὁδὸς τοῦ ἑρμιακοῦ,
δηλόν. ὅτι ἐκθλίψει τοῦ ι γέγονεν. Ἑρμαῖος, προπερισπώμενον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ αιος ἔχοντα τὴν ἄρχουσαν εἰς ἀμετά
βολον, περισπᾶσθαι θέλει. οἷον ἑρμαῖος λόφος. τὸ γὰρ ἕρμαιον, προπαροξυτόνως ὅρος τί ἐστι, καὶ εὐτυχὲς εὕρημα. χερσαῖος.
ὀρφναῖος. καὶ ἄλλα. εἰσὶ δέ τινες ὅμως οἳ προπαροξυτόνως προέφερον, ἕρμαιον λόφον. ἢ ἑρμαῖος, ὁ τετράγωνος λίθος. Ἕρμαιος
λόφος, σωρὸς λίθων ἐστὶν ἐνόδιος. ἢ βωμός. ἢ λόφος ὑποκείμενος ἑρμοῦ ἀνδριάντι. ἄλλοι νοοῦσιν ἑρμαίους κοινῶς, λόφους.
σημεῖον ὁδῶν. καθ' ἀπόστασιν τινὰ διάστασιν μιλιασμοῦ τυχὸν, ἱσταμένην. Ἑρμῆς γάρ φασι πρῶτος οἷα κῆρυξ καὶ διάκτο
ρος, τὰς ὁδοὺς εἴ που λίθοις εὗρεν, ἐπετίθει ἔξω ὁδοῦ. ὅθεν τοὺς τιοῦντα τι ποιοῦντας, καὶ τὰς ὁδοὺς τῷ Ἑρμῇ ὡς διακτόρῳ.

ἐκκαθαίροντας εἰς τιμὴν ἑρμοῦ· τοὺς τῶν τοιούτων λίθων σωροὺς ἕρμεα· ἢ ἑρμαίους λόφους καλεῖν· τινὲς δέ φασιν ἑρμοῦ
τοῦ εἰς λόγον ἀλληγορουμένου σύμβολον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔργον· ὡς γὰρ σωρὸς λίθων ἐκ μικρῶν εἰς μέγαν ὀγκοῦται κολω-
νόν, οὕτω καὶ ἑρμῆς ἀπὸ ταύτην διεξοδικῶς, ἐκ βραχυτάτων στοιχείων τε καὶ συλλαβῶν, καὶ λέξεων, σεσωρευμένος, εἰς
πολὺ κορυφοῦται· ἄλλοι δὲ εἶπον, ἑρμῆ ἀνελόντι τὸν ἄργον ἐξ οὗ καὶ ἀργειφόντης ἐκλήθη, ἀνάγκην γενέσθαι δίκας τοῦ
φόνου· ἐπεὶ δὲ διὰ τὸ πεισθεὶς ἐπλημμέλησε τὸ κακόν, καὶ ὤκνουν αὐτὸν τίσασθαι, προσέρριψαν τὰς ψήφους ὁ καθ' ἕνα τῶν
κρειττόνων ἠρέμα τῷ ἑρμῇ βάλλοντες, οἷον ἐκεῖνον λίθοις· καὶ οὕτω τὴν τοῦ φόνου ποινὴν ἀφωσιώσαντο, καὶ οἱ τῶν ψή-
φων ἐκείνων λίθοι ἀναβάντες τῇ σωρείᾳ εἰς λόφον, εἰς τιμὴν ὕστερον ἔπεσον τῷ ἑρμῇ· ἐντεῦθεν γὰρ οἱ σωρευόμενοι τοῦ λί-
θοι τῷ ἑρμῇ, κατὰ τὴν ὁμηρικὴν φράσιν ἐπωνόμαζον τὸ ἕρμαιον· εἴτε τοπικῶς νοεῖται, εἴτε ἐπὶ εὑρήματος τυχηροῦ, προ-
παροξύνεται. Ἕρμακες, αἱ ὕφαλοι πέτραι, ἢ αἱμασιαί. Ἕρμακον, ὄρνεον. Ἑρμάς, ὕφαλος πέτρα. ἀντιφῶν ἐν τῇ
πρὸς καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ· ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ ἀνακρέοντι· καὶ ἐν γηρυτάδῃ ἀριστοφάνους. Ἑρμάσαι, ἔλα-
φρὸς περιελίξαι. Ἑρμάσει, μαλάσσει· στηρίζει. Ἕρματα τὰ τοῖς ὠτίοις ἐνειρόμενα κόσμια· παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. δια-
σώζεται δὲ ἡ λέξις, ὁ τοιῷ κανόνι καὶ τὰ τῶν νηῶν ἕρματα· καὶ ἕρμα, πέτρα ἐν θαλάσσῃ· ὡς λέγει διονύσιος· καὶ ἕρμα-
τα πόλεως, ἢ τὸν οἱονεὶ κόσμον ὡς εἴπερ ἡ πόλις καθὰ καὶ τὶς γυνὴ ἐκαλλωπίζετο ὑπ' αὐτῶν· οἷα τινῶν ἑρμάτων· καὶ
ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν παρ' ὁμήρῳ· ἕρματα δ' ἐξηγοῦνται, τὰ ὑπερείσματα· οὐκέτι δὲ πόθεν γέγονε λέγουσιν· ἀπὸ γὰρ τοῦ
ἐνείρεσθαι καὶ ἐνερηρεῖσθαι τῇ γῇ γέγονεν· οὕτω γοῦν καὶ τὰ ἐλλόβια ἕρματα εἴρηται παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι· ἐν δ' ἄρα ἕρματα
ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι· καὶ ἑρμῆς ὁ κλινόπους· τὸ οἷον ἕρμα καὶ ἐρηρεισμένον κατὰ γῆς· καὶ ἡμεῖς δὲ ἕρμα πόληος ἐπέκτα-
μεν τὸ ἔρεισμα καὶ θεμέλιον, ἐκ τοῦ ἐνερηρεῖσθαι τῇ γῇ· καὶ ὅρμος δὲ ὁ περιδέραιος κόσμος· ὡς τό, χρύσεον ὅρμον ἔχων.
Ἄλλως. Ἕρματα λέγουσι τὰ περὶ τοῖς ὠσὶν ἐνειρόμενα κόσμια· ἔτι καὶ διόπας ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐλλόβια· ἐνώτια· ἕλι-
κας· ἑλικτῆρας· σίτλας· κατὰ τοὺς δωριέας· κατὰ δὲ τοὺς αἰολέας ἄρπαλα· ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς καὶ ἐγκλα-
στρίδια καὶ στροβύλια, καὶ βοτρύδια καὶ βλαστά· καὶ καριατίδες· καὶ ἐπικάμπια· καὶ κενταυρίδες· καὶ ἔντροφον· καὶ
τρίποις. δῆλον ὡς ἀπὸ τῶν σχημάτων θεμένων αὐτῶν τοῖς ἐνωτίοις, τὰς προσηγορίας· ὥσπερ καὶ ὅμηρος τρίγληνα ἕρματα
ὀνόμασεν, ὡς τριῶν εἴδωλα κορῶν ἔχοντα· ἢ νηῶν ἕρματα λέγονται, τὰ ὑποκείμενα ναυσὶ ξύλα ἔξω περὶ τὴν ἄμμον· ἐφ'
ὧν ὀχούμεναι αἱ νῆες, ἑδράζονται καὶ ἐρείδονται λέγουσιν· ἔτι ἕρματα πόλεως, ἢ τὸν οἱονεὶ κόσμον ὡς εἴπερ ἡ πόλις καθὰ
καὶ τὶς γυνὴ ἐκαλλωπίζετο ὑπ' αὐτῶν· οἷα τινῶν ἑρμάτων· ἃ δὴ κόσμου γυναικείου εἶδος εἶναι οἱ παλαιοὶ λέγουσιν· ἢ τὰ
στηρίγματα· ὡς ἀπὸ τῶν κατὰ νῆα ἑρμάτων· ἅπερ αἱ μὴ ἔχουσαι, ἀνερμάτιστοι λέγονται· ἢ καὶ ἄλλως τὰ κατὰ στύλους, ἢ κίο-
νας ἑδράσματα. Ἑρμάτων παρὰ τῷ λουκιανῷ, ἀντὶ τοῦ ἑρμάτων· ἤγουν ὑφάλων πετρῶν. Ἑρμαφρόδιτος, κύριον· ὃν ἐξ
ἑρμοῦ καὶ κύπριδος ἀνδρόγυνόν φασι γεγονέναι· ἢ ἑρμαφρόδιτον, τὸν κακῶς καὶ ποιοῦντα καὶ πάσχοντα. Ἑρμέας, ὡς
πρωτότυπον ἐπενθέσει μὲν τοῦ ι, ἑρμείας γίνεται· κράσει δὲ τοῦ ε καὶ α εἰς η, ἑρμῆς. Ἑρμείαο ἕκητι δρηστοσύνη, οὐκ
ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· ἀντὶ τοῦ διὰ τὸν ἑρμῆν, αὐτὸς γὰρ οὐχ ὡς λόγιος οὐδ' ὡς ἐμπολαῖος· ἢ
στρόφις· ἤ τι τοιοῦτον, ἀλλ' ὡς κερδῷος· ἢ καὶ διάκτορος· ἐπιστατεῖν δοκεῖ ταῖς ὑπουργίαις· καὶ χαρίεντα ποιεῖ τὰ κατ' αὐτὸν
διακονικὰ βουλεύματα· καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ εἰπεῖν ὡς ἑρμείου ἕκητι, ὑπουργικός εἰμι· ὡς εἰ καὶ ὁ πολεμικός, ἄρεος χά-
ριν τοιοῦτον εἶναι εἴποι· καὶ ὁ μουσικὸς ἀπόλλωνος ἕκητι. Ἑρμείας, ποιητικόν· ἑρμῆς, κοινόν· καὶ ἑρμείας ὄνομα κύριον·
εὐνοῦχος· ὁ τύραννος· οἰκείως δὲ διέκειτο πρὸς ἀριστοτέλην· καὶ τὴν θετὴν αὐτοῦ θυγατέρα, ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ· ἢ ἑρ-
μείας, ὁ θεὸς τῶν ἑλλήνων. Ἕρμειος, ἀπὸ δήμου· λέγονται γάρ τινες ἕρμειοι τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἑρμείω· γίνε-
ται ἀπὸ τετρασυλλάβου ἰωνικοῦ, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἑρμέεω· καθὰ καὶ τὸ βορέω, ἐκ τοῦ βορέεω· δι' εὐφωνίαν. Ἑρ-
μῆ, ἔξοδος. Ἑρμηνεύοντες, φράζοντες. Ἑρμηνεύς· λέγεται καὶ ἑρμηνευτής· γλῶτταν συμβάλλων· γλῶτταν ὑπο-
κρινόμενος· γλώττης ὑποκριτής· γλώττης συμβολεύς· γλώττης μηνυτής· γλώττης ἀλλοτρίας ἐπιστήμων· δίγλωττος· πα-
χύγλωττος· δίφωνος· πολύφωνος· διαμηνύων τὴν φωνήν· ἐκμηνύων· διαγγέλλων· ἑρμηνεύων· ἀφερμηνεύων· μεταβάλ-
λων· μεταφέρων· μεταπλάττων· ἀφελληνίζων· διαφέρων· καὶ τὰ ὅμοια. Ἑρμῆν ἡ ἀλληγορία, τὸν λόγον νοεῖ· καὶ ἐκ τοῦ ἑρ-
μηνεύειν αὐτὸν ἐτυμολογεῖ· ὡς ἑρμηνεύοντα τὰ τῆς ψυχῆς βουλήματα· καὶ ἐξαγγέλλοντα· ὅθεν καὶ διάκτορον αὐτὸν
καλεῖ, οἷα τρανῶς ὅ ἐστι σαφῶς αὐτὰ προάγοντα· τὸν δὲ αὐτὸν ἀργειφόντην ἐπονομάζει, ὡς ἀργὸν φόνου· εἰρηνικὸς
γὰρ ὁ λόγος· ὁ δὲ μῦθος ἀργειφόντην τὸν φονέα τοῦ ἄργου καλεῖ, ὃν φύσεως τέρας ἡ ἱστορία παραδίδωσιν· ὀφθαλ-
μοὺς αὐτὸν ἀνοίξασα διὰ παντὸς τοῦ σώματος· οὓς ἄλλοτε ἄλλοις ἀνοίγων· καὶ τοῖς μέν, μύων· τοῖς δὲ βλέπων, ἄυπνος
ἦν διὰ βίου· ἄστροις μέν τισιν ἀνατέλλουσιν, ἐπανοίγων τοὺς μύοντας ὀφθαλμούς· συνανατέλλοντας, ὥσπερ καὶ αὐτούς· ἑτέ-
ροις δὲ αὖ πάλιν τῶν ἀστέρων δυομένοις ἐγκαταμύων τοὺς βλέποντας ὀφθαλμούς· καὶ ὥσπερ συγκαταδύων τὸν ἐν αὐτοῖς ὀπτι-
κὸν ἥλιον· ὃ καὶ εὐριπίδης δηλοῖ· ἐν οἷς φησιν, ἄργου ὄμματα, τὰ μὲν σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσι βλέποντα· τὰ δὲ κρύπτοντα δυ-
νόντων μέτα· καὶ οὕτω μὲν μῦθος πολυωπὸν πλάττει τὸν ἄργον· ἡ δὲ ἱστορία τὸν ἄργον τοῦτον, ὃς καὶ πανόπτης ἐπεκαλεῖτο,
πολυπράγμονα τὰ εἰς ὄψιν εἶναι βούλεται· καὶ ὀριγνώμενον πᾶσι παρεῖναι πράγμασι· καὶ ἀεί ποτε, καὶ ὡς οἷόν τε συνε-
χῶς πάντα ὁρᾶν, καὶ μηδὲν τῶν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διαλανθάνειν αὐτόν· ἴσως δὲ καὶ ἀγχίνους ὁ ἄνθρωπος ἦν· καὶ τὰ μὲν ὁρῶν,
τὰ δὲ προορῶν· ὁποῖον ὁ ποιητὴς λέγει τὸν βλέποντα τὰ τ' ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ὄπισθεν· τυχὸν δὲ καὶ ὀξὺς ἦν τὴν θέαν·
ἀλλὰ καὶ ἐγρήγορως τὰ πολλά, καὶ ὀλίγῳ ὕπνῳ ἑαυτὸν ἐπιτρέπων· διὸ ὁ μῦθος πολλοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο· εἰ-
κὸς δὲ καὶ εὐθυόνειρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἔδοξε καὶ κατὰ τοῦτο ἄυπνος εἶναι, ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπνοῦν ἐοικὼς καθορᾶν, διὰ τὴν
ἀληθῆ τῶν φαντασιῶν ἔκβασιν· ὥσπερ δὲ τὸν ἄργον ὁ μῦθος αἰνιγματωδῶς ἐσέμνυνεν, οὕτω καὶ ἄλλον τινὰ πολλὰ
πράττοντα ταῖς χερσίν, ἑκατόγχειρα ἔπλασε· καί τινι ἀκαμάτῳ ὄντι τὴν πορείαν, ἀπὸ χαλκοῦ τὸ σκέλος ἐσφυρη-
λάτησε· καὶ ἀκουστικὸν δέ τινα ὄντα, ὄνου φέρειν ὦτα εἶπε· τερατολογῶν πολυτρόπως τῆς φιλοτιμίας τῆς φύσεως·

ἐτυμολογοῦσι δέ τινες τὸν ἑρμῆν, ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ ἀγγέλλω. ἐξ οὗ ἐρέας. ὄνομα ὡς ὁ αἰνέας. καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ἑρμέας. ἐξ οὗ ἑρμῆς. πλεονάζειν γάρ φασι πολλαχοῦ τὸ μ ὥσπερ καὶ ἐν τῷ μοχλὸς ἀπὸ τοῦ ὀχλῶ. καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω εἶραξ. καὶ μεῖραξ. καὶ ἐκ τοῦ ἄχυρου ἀχυρμιά. καὶ ἐκ τοῦ τίκω. τίκμωρ, τὸ τέλος. οὕτως ἐρέας ἑρμέας. ἐξ οὗ ἑρμῆς. καὶ ἑρμείας ἐπενθέσει τοῦ ι. ἔχει δὲ ὁ ἑρμῆς ἀπὸ κράσεως τὸ περισπᾶσθαι, ὡς δηλοῖ καὶ ἡρωδιανός. παραδιδοὺς ὅτι ὡς ἀπελέας ἀπελῆς. θαλέας, θαλῆς ὁ μιλήσιος, πορδέας πορδῆς, ὁ παρ᾽ ὁμήρῳ, οὕτω καὶ ἑρμέας ἑρμῆς. ἔχει δὲ τὰς ἐπωνυμίας πολλάς. οἷον, ἑρμῆς κήρυξ, καὶ ἑρμῆς ἀμύητος ἀθήνησιν, ἐν τῇ ἀκροπόλει. καὶ ἑρμῆς τρικέφαλος. ἀριστοφάνης. ἐν τριφάλητι, τοῦτ᾽ ἔφη παίζων κωμικῶς. παρόσον τετρακέφαλος ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἵδρυτο. καὶ ἑρμῆς στροφαῖος, ὁ περὶ τῷ στρόφιγγι τῆς θύρας ἱδρυμένος. καὶ ἑρμῆς πόνος, καὶ τοὺς κλίνης. ἔλεγον δὲ τὸν ἑρμῆν, καὶ ἐπὶ πτώσεως ἰδίας, καθάπερ ἀγαθοῦ δαίμονος, καὶ διὸς σωτῆρος, καὶ ἐν τοῖς κλήροις. οἷον ἀγαθὸς αἰωνός. καὶ πέμματος εἶδος, κηρυκοειδές. Ἑρμηνέας, βασιλέας. ἱερέας. καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀττικοί. τὸ δὲ συνηρημένως ταῦτα λέγειν, οὐκ ἔστιν ἐκείνων. Ἑρμηνεύω, τὸ τὰ παρ᾽ ἑτέρων γεγραμμένα διασαφῶ. καὶ ἑρμηνεύω, τὸ ἑλληνικῶς φράζω. καὶ ἑρμηνεύω σοι τὸν νοῦν, καὶ ἑρμηνεύω τὸ δηλῶ. ἢ ἑρμηνεύω τὸ δείκνυμι. ἰστέον δὲ ὅτι ἑρμηνεία μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν τυχόντων. ἐξήγησις δὲ ἐπὶ τῶν θείων. Ἕρμηνοι, σειληνοί. Ἑρμὶς, ὁ τῆς κλίνης πούς. ὃς καὶ ἑρμίν. καθὰ καὶ δελφὶς καὶ δελφίν. ἢ παρὰ τὸ ἕρμα κλίνης εἶναι. ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν δοτῆρα ὄντα τοῦ ὕπνου. διό φασι, καὶ ἑρμῆν ταῖς ἑρμῖσιν ἐντετυπῶσθαι. ἢ ἑρμὶς, δικατάληκτόν ἐστι, καὶ σημαίνει τοῦ κραββάτου τὸν πόδα. ὅμηρος. ἑρμῖν ἀσκήσας. παρὰ τὸ εἴρω τὸ ἁρμόζω. ὁ ἐνειρόμενος καὶ ἁρμόζων τῇ κλίνῃ. ἢ παρὰ τὸ ἕρμα εἶναι τοῦ παντός. ὅ ἐστιν ἔρεισμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι, ἢ παρὰ τὸν ἑρμῆν. ἢ ἑρμὶς, ὁ κλινόπους, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα ἑρμοῦ, ὡς ἐφόρου ὕπνου, καὶ ὀνείρων. ὡς καὶ φιλόξενος χάρισιν. Ἕρμινα, πόδα κλίνης, ἀπὸ τοῦ ἐνείρεσθαι τῷ ἐνηλάτῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ ἑρμᾶς ἐγγλύφεσθαι. Ἑρμῖνες, οἱ τῆς κλίνης πόδες. Ἑρμιόνη. καλεῖται οὕτω, ἐπειδὴ ζεὺς καὶ ἥρα ἐνταῦθα ὡρμίσθησαν, ἀπὸ τῆς κρήτης ἀφικόμενοι. ἀπὸ γοῦν τοῦ ὁρμίζω τροπῇ τοῦ ο εἰς ε. ἑρμιόνη. τὸ δὲ πρωτότυπον αὐτῆς, ὁ ἑρμιών. ἡ γενικὴ τοῦ ἑρμιόνος. ὥσπερ δέ φασι κάλυκος καλύκη, χιτῶνος χιτώνη. ἡγεμόνος, ἡγεμόνη, οὕτω καὶ ἑρμιόνος, ἑρμιόνη. ἕτεροι δὲ πρωτότυπον μέν φασι τὴν ἑρμιόνην. ἑρμιόνα δὲ εἰπεῖν ὅμοιον, ὡς καὶ σοφοκλῆς δωδῶνα τὴν δωδώνην. ἐθνικὸν ταύτης οἱ ἑρμιονεῖς. ἱερὸν δὲ ἐν αὐτῇ παρθένου ἥρας. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ἑρμιόνη οὐκ ἄσημος πόλις. καὶ ὅτι τεθρύλληται παρὰ ἑρμιονεῦσι, τὴν εἰς ᾅδου κατάβασιν σύντομον εἶναι. διὸ οὐκ ἐντιθέασιν ἐνταῦθα τοῖς νεκροῖς ναῦλον, εἰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ λακωνικοῦ ταινάρου σπηλαίου ἐκείνου τοῦ μεγάλου καὶ ἀφεγγοῦς καταβαίνειν εἰς ᾅδην, ἕτερον μῦθον, εἰπεῖν ἐτόλμησαν οὐκ ἀφυῶς. καὶ σκύλλαιον δέ φησι τόπος ἐν αὐτῇ, ἀπὸ σκύλλης ὀνομασθὲν τῆς νίσου θυγατρός. Ἄλλως. Ἑρμιόνη, καὶ ἡ δημήτηρ καὶ ἡ κόρη ἐν συρακούσαις, καὶ πόλις ἐν ἄργει. καὶ ἡ θυγάτηρ μενελάου. Ἑρμοκοπίδαι, οἱ περικόψαντες τοὺς ἑρμᾶς ἀθήνησιν, ἐπὶ ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου. Ἕρμος, ἢ ἑρμαί. δῆμος ἀττικῆς. καὶ ποταμὸς λυδίας. ἢ ἕρμος ποταμὸς, καὶ δῆμος ἐν ἀθήναις. Ἑρμοῦ κλῆρος. ὁ πρῶτος ἑλκόμενος κλῆρος, ἑρμοῦ νομίζεται. ἢ ἑρμοῦ ψῆφος, τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἕρμαια. Ἑρμοχόϊνος γῆ. ἡ αἴγυπτος τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο. Ἑρμωνιείμ, ὄρος μικρόν. ἐγγὺς τοῦ ἰορδάνου. ἐν ᾧ ὁ ἠλίας ἀνελήφθη. ἑρμηνεύεται δὲ καὶ ὁδὸς λύχνου. ὡς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὁδὸν ἀνοίγοντος φωτισμοῦ. Ἑρμώνιος χάρις, ἡ κατ᾽ ἀνάγκην διδομένη, οὐκ ἐκ διαθέσεως ψυχῆς. ἀλλ᾽ ἐπὶ πλάσεως, καὶ καθ᾽ ὑπόκρισιν φιλίας, οὐ κατὰ ἀλήθειαν. ὁ γὰρ ἕρμων ὁ πελασγῶν βασιλεὺς, δαρείου ἐπιστρατεύοντος καὶ πάντα χειρουμένου, παρεχώρησεν ἀθηναίοις τῆς λήμνου. τῷ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος. τῇ δὲ ἀληθείᾳ, δαρεῖον φοβηθείς. Ἕρνατις, ἀναδενδράς. Ἔρνης κρέα. ἢ βλαστήματα. Ἐρνοκόμων, ἀνδρεισαρίων. Ἔρνος, οὐ μόνον τὸ εὐθαλὲς φυτὸν, ἀλλά ποτε καὶ τὸ ἄνθος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ ἔρνος, ὁ κλάδος οὐδέτερως. Ἐρνύτας, ἔρνη, βλαστήματα. κλάδοι. Ἐρνόδανα, ἔργα. Ἐροιάδαι. δῆμος τῆς ἱπποθοωντίδος φυλῆς. Ἔρξαι, ἀπὸ τοῦ ἔργω. οὐ τοῦ δηλοῦντος τὸ πράττω, ὃ καὶ τρισυλλάβως ἐέργω λέγεται. ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐόργα, ἀλλὰ τοῦ σημαίνοντος τὸ ἐγκλείω. ἀφ᾽ οὗ τὸ εἵργω τὸ παρ᾽ ἀττικοῖς δασυνόμενον, ὡς ἡ εἱρκτὴ δηλοῖ καὶ ἡ κάθειρξις. Ἔρξας, ῥέζω ἔρρεξα. ἐκ τοῦ ῥέξω. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν ῥέξω. καὶ κατὰ μετάθεσιν τῶν γραμμάτων, ἔρξω. τὸ δὲ ὕστερον ἔρξης. ὁμοίως ἔρξω ἐκ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω. Ἔρξον, ἡ ἐδρία. ἢ ἔρξον ὅπως ἐθέλεις. περιφραστικὴ ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ἔρδε. ὅρα δὲ τὸ ἔρδε καὶ τὸ ἔρξον. διὰ φύσεως ἐξ ἑνὸς θέματος προφερόμενα. προϋποκειμένου γὰρ τοῦ ῥέζω ῥέξω, εἶτα μεταθέσεως γινομένης τὸ ἔρζω τροπῇ μὲν τῶν ὑπερθέντων τοῦ ζ εἰς δ, ἔρδω γέγονός. μένει ἄκλιτον. καθ᾽ αὑτὸ δὲ ὂν διὰ τοῦ ξ ἔχει τὸν μέλλοντα δωρικώτερον. ἐξ οὗ τὸ ἔρξον. καὶ ἄλλως τὸ ἔρξον δύναται ἀπὸ τοῦ ἔργω εἶναι ἀφ᾽ οὗ τὸ ἔοργα. ὅρα δὲ ὅτι πρωτοτύπου μὲν ὄντος τοῦ ῥέζω ὅπερ ἐστὶν ἐρρωμένως πράττω. ὡς ἐκ τοῦ ῥῶ μονοσυλλάβου ῥήματος, δευτερεύοντος δὲ τοῦ ἔρδω. Ἐρόγδον, διὰ τοῦ ρ ἐσημειωμένον. Ἐρόεντα, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικόν. ὡς χαρίεντα. Ἐροιάδαι. οἱ ἐροιάδαι, δῆμός ἐστι τῆς ἱπποθοωντίδος ὥς φησι διόδωρος. Ἐροίην, ἀντὶ τοῦ λέξοιμι. λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. Ἐροῖτο, ἐρωτήσῃ. Ἔρομαι, τὸ ἐρωτῶ, καὶ ἐρῶ, ἀντὶ τοῦ λέξω. ὃ ποιητικῶς ἐρέω λέγεται. Ἐρόμενος, ἐρωτῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἐρομένῳ, ἐρωτῶντι. ἐρωμένῳ δὲ τῷ ἐπιθυμουμένῳ, μέγα ἀπὸ τοῦ ἐράω ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. Ἔρον αἰολικόν ἐστι καὶ εὕρηται αὐτοῦ εὐθεῖα παρά τε τῷ ποιητῇ καὶ τῷ ἡσιόδῳ ἐν τῇ θεογονίᾳ. κεῖται δὲ καὶ παρὰ κοΐντῳ. ἔρως διὰ τοῦ ω μεγάλου ἀττικόν. Ἔρος αἰολικὸν, ὃ διὰ συνεσταλμένου τοῦ ο γράφεται. οἱ μέντοι ἀττικοὶ τὸ ἔρως ἐκτείνουσιν. οἱ δὲ μῦθοι καὶ θεὸν αὐτὸν ἀναπλάττονται. πτεροῖς αἰρόμενον καὶ τόξω βάλλοντα. ἢ ἔρος ἔρου αἰολεῖς. ἔρως ἔρωτος κοινοί. ὡς καὶ γέλος γέλου, καὶ γέλως γέλωτος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασιν. Ἐροτὴν, ἑορτήν. Ἐροῦντες. λέγουσι κύπριοι. Ἐροτήσομαι, τὸ ἐρωτήσω. ἀπὸ ἐνεστῶτος ἀχρήστου. ἔστι δὲ μέσος μέλλων. εὕρηται δὲ οὐ τοῦτο μόνον, καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ὁ παθητικὸς ἠρόμην. καὶ ὅσοι ἐξ αὐτοῦ προβαίνουσι. καὶ ἐρήσομαι, ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσω. Ἔρουα, πορείου. ἀναπαύου. Ἔροψ, ὄρνις. ποιός. Ἐρπέδοσα, ἐπίπεδος. Ἕρπει, βαδίζει. τῇ κοιλίᾳ περιπατεῖ. παρὰ γίνεται.

Ἕρπειν ἰδίως, τὸ τῇ γαστρὶ εἱλεῖσθαι· ὅθεν καὶ ἑρπετὸν· ἀνερπύσαι, τὸ ἀπελθεῖν, ἀριστοφάνης· ἡ ἕρπειν, κυρίως ἐπὶ ὄφεως καὶ σκώληκος, καὶ ἑτέρων ἀπόδων ζώων λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν νωθέστερον καὶ ἀσπουδεὶ πορευομένων. Ἑρπετὰ, τὰ ἄποδα· παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν πεπτωκέναι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζώων, καὶ οἱ ἄνθρωποι· γίνεται γὰρ καὶ ἐπίεια ταῦτα. Ἑρπύζειν, ἐν α τῆς ὀδυσσείας λέγεται ὡς ἐκ μεταφορᾶς, τὸ βραδέως βαδίζειν καὶ διὰ γῆρας, ἢ καὶ διὰ τὴν λύπην τὴν ἐπὶ τῷ φίλῳ υἱῷ. Ἕρπις, καὶ χάλις, ὁ οἶνος· χάλις μὲν παρὰ τὸ χαλᾶν τὴν ἶνα· ἕρπις δὲ, παρὰ τὸ ἕρπειν τοὺς ποιεῖν τοὺς πίνοντας ἀμέτρως. Ἑρπυσμὸς, ἑρπυστὴς· ἑρπυστικὸς ὁ ἕρπων. Ἑρπύζω, βαδίζω· καὶ ἑρπυσμός. Ἑρπυλλὶς, ἡ πίξ. Ἕρπυλλον, εἶδος ἄνθους εὐψύχῳ ὅμοιον· μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς ὕδασι βάλλει. Ἑρπύσῃ, βαδίσῃ. Ἑρπυσμὸς, ἡ φωνὴ τῶν χοίρων. Ἕρπω, εἷρπον· τὰ ἀπὸ τοῦ ε ἀρχόμενα ῥήματα, ἅπαντα τρέπουσι τὸ ε εἰς η ἐν τῷ παρατατικῷ, χωρὶς τούτων τῶν δέκα ποσαρῶν· οἷον ἐθίζω, εἴθιζον· ἑστιῶ, εἱστίων· ἑρύω, εἵρυον· ἑλκύω, εἵλκυον· ἑρπίζω, εἵρπιζον· ἐργάζομαι, εἰργαζόμην· τοῦτο δὲ διφορεῖται καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου καὶ διὰ τοῦ η· ἑῶ, εἴων· ἑρῶ, εἶρον· ἑλκῶ, εἵλκουν· ἕρπω εἷρπον τὸ βαδίζω· ἕπω, εἷπον, τὸ λέγω· καὶ τὸ ἀκολουθῶ· ἕλω, εἷλον τὸ φονεύω καὶ τὸ λαμβάνω· ἔθω εἶθον, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττομαι· ἕω, εἷον τὸ ἐνδύομαι· ἕζω, εἷζον τὸ καθέζομαι· καὶ ἕρπω καταχρηστικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων πόδας, εὐριπίδης· εἰς ὄχλον ἕρπειν, παρθένοισιν οὐ καλόν. Ἔρρα, ζιζάνια. Ἐρράγη, ἐσπαράχθη· ἐσχίσθη· ἠνοίχθη. Ἐρραγέως, ταχέως. Ἐρράδαται, ἐρραμμένοι εἰσίν· ἢ ἐρράδαται, ἀπὸ τοῦ ῥάζω· παρακείμενος, ἔρρακα· μέσος ἔρραδα· ὁ παθητικὸς, ἔρρασται· καὶ ἰωνικῶς ἐρράδαται· τὸ ἐρράδαται, ἡρακλείδης λέγει διὰ καθαροῦ ἐκφέρεσθαι τὰ πληθυντικὰ ἰωνικὰ, κατὰ τὴν παράδοσιν· ὡς τὸ, κεκλέαται· νενοέαται· εἴαται διὰ διφθόγγου· καὶ ἧαται διὰ τοῦ η, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὅσα δὲ τῇ δα συλλαβῇ παραλήγονται, σύμφωνον πρὸ τοῦ α ἔχειν φησὶν ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας τοῦ ἐνεστῶτος· τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐρείδω ἐρηρέδαται, ὀρθῶς εὐοδοῦται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὀνομάζω ὠνομάδαται, καὶ ῥάζω ἐρράδαται, οὐκ ἄλλως ἂν ἔχοι ἀληθεύειν, εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ ζ πρὸς τὸ δ συγγένειαν, τὴν μυριαχοῦ φαινομένην· ἵνα ᾖ ὥσπερ ἐξ ὀρθοῦ ἐρείδω ἐρηρέδαται· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ δῆθεν ὀνομάδω· καὶ ῥάδω· ὠνομάδαται, καὶ ἐρράδαται· λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ῥαίνω γίνεσθαι τὸ ἐρράδαται· ἦν γὰρ ἄν φησιν ἐρράναται τοῖχοι, ἵνα ᾖ πρὸ τοῦ ται τὸ ν τὸ ἀρκτικὸν τῆς τελευταίας τοῦ ἐνεστῶτος, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐρηρέδαται. Ἐρράδατο, ἰωνικοῦ ῥήματος θέμα ῥάζω φασὶν οἱ παλαιοί· ὃ ὥσπερ ῥαίνω δηλοῖ· ἐξ οὗ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ ῥάσσατε δ' ὕδωρ· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ ἑνικοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παθητικοῦ ὑπερσυντελίκου, ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ πλεονασμῷ τῆς δα συλλαβῆς· ὁμοίως τῷ ὠνόμασται ὠνομάδαται, καὶ ἐρήρεισται ἐρηρέδαται. Ἐρραθάγει, ἐκράτει. Ἐρραθάμιζεν, ἐρρόφει. Ἐρραίσθη, διεφθάρη. Ἐρραινὴν, τὴν καλυδῶνα λέγει ὅμηρος· τὴν ἐρατεινὴν κατὰ συγκοπὴν ὥσπερ καὶ τὴν λακεδαίμονα, διὰ τὸ ὡς εἰκὸς εὔχαρι τῆς χώρας καὶ ἐπέραστον. Ἐρραπτόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐβουλευόμεθα. Ἐρρὰς, κριός. Ἐρραίσθη, ἀντὶ τοῦ ἐθραύσθη. Ἐρράσθαινεν, ὕγραινεν· κατέβρεχεν. Ἐρράχιζε, διέκοπτεν. Ἐρραχώθης, ὑβρίσθης· ἐρραπίσθης. Ἔρρε, φθείρου· ἔρρε κακὸν σκυλάκευμα· κακὰ μερίς· ἔρρε ποθ' ἅδα· ἔρρε τὸ οὐ σαρπᾶς ἄξιον ὀνέτικον. Ἔρρεεν, ἔρρει· ἔρεε δὲ δι' ἑνὸς ρ, ἠρώτα. Ἔρρε· οἱ ἀρισταρχεῖοι ἑρμηνεύουσι μετὰ φθορᾶς ἄπεθι, ἐξηγούμενοι οὕτω καθ' ἡρακλείδην· ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φθείρω γίνεται τὸ ἔρρω παρέσει τοῦ φ καὶ θ· ἴδιον γὰρ ἰώνων καὶ αἰολέων, τὰ τῶν λέξεων πρῶτα σύμφωνα αἴρειν, εἴτε ἓν τύχοι ὂν, οἷον λαιψηρὸς, αἰψηρός· εἴτε δύο· πτευρὰξ, εὐρὰξ· ἐπίρρημα ποιότητος· τὸ παρὰ πλευρὰν ἤτοι πλάγιον· οὕτω γοῦν καὶ φθείρω· εἴρω· ἐξ οὗ αἰολικῶς ἔρρω ὡς κείρω κέρρω· δείρω δέρρω· αἰολεῖς γάρ φασι τῶν τοιούτων θεμάτων τὴν παρατέλευτον δίφθογγον ἀλλοιώσαντες, καὶ μεταθέντες τὸ ι εἰς ρ ἴδια ποιοῦσι ῥήματα. Ἐρρεγμένοιτο, ἐρρέψαν. Ἐρρέθη, ἐλέχθη· ἀπὸ τοῦ ῥῶ ῥήσω, εἴρηκα· εἴρημαι· ἐρρέθη. Ἐρρέθην, ἐκ τοῦ εἴρημαι παρακειμένου ὤφειλεν εἶναι ἐρρέθην· κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου. Ἔρρει, ἀντὶ τοῦ ἔρρεε, καὶ ἀφθόνως ἐχορήγει τό· ἔρρει γάρ οἱ, κατὰ πρύμναν τὰ ἐκ τῆς τύχης. Ἔρρει κατ' ἴδε καὶ ἔρρεεν στελέχη φέροντας, ἀντὶ τοῦ ἤκουσα ἐπέρχεσθαι ξύλα φέροντας. Ἐρρειδὼν, τύπων. Ἔρρειν, ἐπὶ τοῦ χωλεύειν τίθεται· παράγεται δὲ, ἐκ τῆς ἐν προθέσεως, καὶ τοῦ ῥῶ τὸ φθείρω, ἔρρω. Ἔρρεις, ἀντὶ τοῦ ἐφθάρης καὶ ἔρρεις ἀντὶ τοῦ ἔρρεες· ἔρρει δ' αἷμα μυρίων νεκρῶν. Ἐρρέξομαι, φθέγξομαι. Ἔρρεται, φθαρεῖται. Ἐρρέτω, φευγέτω· οἰμωζέτω· ὀλεσάτω. Ἐρρεδῶς, ταχέως. Ἐρρήγασι, φοβοῦνται· εὐλαβοῦνται. Ἔρρηγε, φοβεῖται· φρίττει. Ἐρρήθησαν, ἀντὶ τοῦ ἐπηγγέλθησαν. Ἐρρήσει, ἥξει· εἰσελεύσεται. Ἐρρήσετε, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς βαδίζετε ἐπὶ κατάρας· οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε; Ἐρρηφόροι, οἱ τῇ ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα. Ἔρριγα, μέσος παρακείμενός ἐστι· συγκοπεὶς, ἐκ τοῦ ἐρρίγηκα. Ἐρρίγει, ἐφοβήθη· μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ ῥιγέω ῥιγῶ· ῥιγήσω, ἐρρίγηκα· καὶ ἔρριγα μέσος. Ἐρρίγησι, μέσος ἐστὶ παρακείμενος, τοῦ ῥιγῶ ῥιγήσω· οὗ τὸ ἔρριγα· ἐξ οὗ τὸ ἐρρίγω. Ἐρρίγοντι, οὕτω κανονίζεται· ῥιγέω ῥιγῶ, πρωτότυπον· ὁ μέσος παρακείμενος ἔρριγα· καὶ ἐκ τούτου θέμα ἐρρίγω· ἡ μετοχὴ ὁ ἐρρίγων τοῦ ἐρρίγοντος· ἤγουν τρέμοντος· ῥιγόω, ῥιγῶ· τὸ ψύχομαι· ῥιγέω δὲ ῥιγῶ, τὸ φρίσσω. Ἐρρίζωται, ἵδρυται. Ἔρρικεν, ἥκει. Ἐρρικνωμένον, τὸ ἔχον ῥυτίδας, ἢ πεπαλαιωμένον· καὶ διερρηγμένον· ἢ ἐρρικνωμένον συνεσπασμένον· καμπύλον γινόμενον· ἐρρυτιδωμένον. Ἔρριον, εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον. Ἐρρίπανα, ἐκάθηρα ἀττικοί· οὐκ ἐρρύπανα· οὐδὲ ἐκάθαρα. Ἐρρίπτο, ἔκειτο. Ἐρρίφθων, ἀπορριφθήτωσαν. Ἔρρον, ἔρρωντο· ἀπολώλασιν. Ἔρροντι, ἀντὶ τοῦ ἐπιπόνως ζῶντι· κατὰ τὸ ἔνθα δὲ ἔρρων ὁ ἀνὴρ ἀχιλλεὺς, ἐν ἰλιάδι φησὶ περὶ ἑαυτοῦ. Ἔρρος, ὁ ζεύς. Ἐρρόντων, ἀντὶ τοῦ φθειρέσθωσαν. Ἐρρύεσθαι, τὸ φυλάττειν σημαίνει. Ἐρρύθμισεν, ἐκανόνισεν· διετύπωσεν. Ἐρρύησαν, ἔβρυον. Ἐρύθημα, ἐρυθρά· πυρά. Ἐρύζει, κράζει. Ἐρυσάμενος, σπασάμενος. Ἐρρύσατο, καὶ ἐσάωσεν· οὐκ ἂν εἶεν ἀλλήλων διάφορα· οὐ τὸ ἐρύω δὲ καὶ νῦν θέμα ἐστὶ τοῦ ἐρρύσατο, ἀλλὰ τὸ ῥύω καθὰ δηλοῖ ὁ τοῦ ρ ἐν τῇ ἀρχούσῃ διπλασιασμὸς, καὶ ἀλλαχοῦ· ὡς τὸ ζεὺς ἐρύσατο, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐρύω γινόμενον καθὰ πρὸ τούτων τὸ, αὐτὰρ ἐμὲ ζεὺς ἐρύσατο, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ῥύω· οὐ χρῆσις ἐν τῷ, ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οἴομαι· εἰ μή τις φιλονεικῶν ἐρεῖ, δι' ἐκθλίψεως καὶ ἀλλόθι κεῖσθαι τὸ ἐρύεσθαι·

Ἐρύσομεν, ἑλκύσομεν· φυλάξομεν· σώσομεν. Ἔρρω τὸ φθείρομαι· ἀφ' οὗ τὸ ἔρρε κακὴ γλήνη· καὶ ἔρρωμαι ἀντὶ τοῦ φθείρομαι· ἢ ἀντὶ τοῦ ῥωμαλέος εἰμί. Ἐρρώγασιν, ἐσχίσθησαν· ὑγιαίνουσιν. Ἐρρωγότες, διεσκορπισμένοι διεστῶτες. Ἔρρωμαι, ὑγιαίνω· νήφω. Ἐρρωμενέστερον, ὑγιεινότερον· γενναιότερον. Ἐρρωμένως, ὑγιῶς· ἰσχυρῶς· εὐσθενῶς. Ἔρρων, μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος· ἢ πορευόμενος· ἢ φθειρόμενος. Ἔρρωντο, κίνησιν ἐλάμβανον. Ἐρρωπίζομεν, ἴων ὀμφάλη· τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν, τὸ ἀπηχνίσασθαι, καὶ ἀναπτύεσθαι κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος, ὁ λεπτὸς χόρτος· καὶ ποικίλος, καὶ βέβαιος, καὶ τὰ ἔσω τῶν ῥωπῶν πράγματα· καινά· καὶ σεῖρα κυρίως. Ἐρρώσαντο, ἐπάχυναν· ἐπερρώσθησαν. ἢ ἐρρώσαντο γούνατα παρ' ὁμήρῳ, τουτέστιν ἐρρωμένως ἐκινήθησαν. Ἐρρῶσθαι φράσας, οἰμώζειν εἰπών, κατηγορικῶς. ἢ ἐρρῶσθαι φράσας, ἀντὶ τοῦ χαίρειν εἰπών. Ἔρρωσο ἐν τῷ θεῷ· ὑγίαινε ἐν θεῷ. ἔρρωσο, ὅτι εὑρέθησαν δύο ρρ, τὸ μὲν πρῶτον ψιλοῦται· τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται· οἷον πόρρω· ἄρρωστος· χωρὶς τῶν αἰολικῶν· οἱ γὰρ αἰολεῖς ψιλωταὶ ὄντες καὶ τὰ δύο ρρ ψιλοῦσιν· οἷον κέρρω φθέρρω σπέρρω· ἀντὶ τοῦ κείρω φθείρω σπείρω. Ἔρρωται, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνει· καὶ ἀντὶ τοῦ ῥωμαλέος ἐστίν· ἤγουν ἰσχυρός. Ἔρσα ἡ δρόσος, νοτία, ὁμίχλη. Ἔρσαι, οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι, καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων· καὶ αἱ δρόσοι. Ἐρσαῖος, δροσώδης· καὶ ἕρσαι, δροσίσαι. Ἕρσεα, ἐαρινά· νέα· ἁπαλά, δροσώδη. Ἔρσεο, διεγείρου. Ἐρσεφορία, δροσοφορία. Ἔρσει, ὁρμήσει. Ἔρση, ἡ δρόσος· γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀέρος· ἄερση· ὡς τὰ περὶ τὴν γῆν ποτίζουσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἔαρι σεύεσθαι. ψιλοῦται αὐτὴ καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆς κατὰ πλεονασμὸν γινομένη ἑέρση. Ἐρσήεντα, δροσώδη· νεαρά· καὶ ὁ ἐρσήεις ἐπὶ ἀρσενικοῦ. Ἐρσῆεν, πρόσφατον· ἔνυγρόν τι καὶ ἀμόλυντον. Ἔρτις, κρημνός. Ἐρυγγάνει λέγουσιν οἱ τεχνικοί, ὅταν τις ἀπόσιτος ᾖ· ἐρεύγεται δὲ μετὰ τὴν τροφήν· ἢ ἐρυγγάνειν, ἐρεύγεσθαι· ἐγκωμιάζειν· αὐχεῖν. Ἐρυγάστωρ, μεγαλογάστωρ· ἐρυγήτωρ. Ἐρυγεία, ζῶον· στάχυς· βοτάνη. Ἐρυγεῖν, φωνεῖν. Ἐρυγή, πνεύματος ἀναπομπὴ ἐκ τοῦ στομάχου· ἔνθεν καὶ τὸ ἐξηρεύξατο. ἢ πνεῦμα κρύφιον κατὰ τὴν ζέσιν τῆς τροφῆς· ἀπορρηγνυμένων τῶν πομφολύγων, ἐπὶ τὸ ἄνω διαπνεόμενον· ἐρυγὴ καὶ ἡ κραυγή. Ἐρυγηλή, ἐπίθετον ἐρφαίου. Ἐρυγμαίνουσα, ὁ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος ἐρυγμαίνων, ἀπὸ τῆς ἐρυγμῆς. Ἐρύγμηλος, παρὰ τὴν ἐρυγήν· οἱονεὶ ἐρύγηλος πλεονασμῷ τοῦ μ· ἐρυγεῖν δὲ λέγεται, τὸ μετὰ βίας ἀναπνεῖν πνεῦμα· ὡς τὸ ἤρυγεν ἑλκόμενος, ὡς ὅτε ταῦρος· ἢ ἐρύγμηλος, ὁ μεγαλόφωνος· ταῦρον ἐρύγμηλον· ἐρύγμηλος ὡς βέβηλος· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ηλος ὑπὲρ δύο συλλαβάς· προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύνονται· οἷον κάμηλος· φάσηλος· τὰ μέντοι ἐπίθετα ὀξύνονται· ὅτε ἔχει παρεσχηματισμένα θηλυκά· οἷον, σιγηλός· ὑψηλός· μιμηλός· τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα, προπαροξύνονται· οἷον, πάσσηλος· βέβηλος· οὕτως οὖν ἐρύγμηλος· καὶ ἐρύγμηλον, ἐρευγόμενον, καὶ μεγάλως μυκώμενον· μεγαλόφωνον καὶ μέγα πρόβατον τίλλον. Ἐρυγμός, πόλεμος. Ἐρύεσθαι, σώζειν· σῶσαι. Ἐρύειν, ἕλκειν· ἀμύθειν. Ἐρύετο, ἐφύλασσεν. Ἔρυξ, τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν. Ἐρυγόντα, κυρία λέξις ἐπὶ ταύρου σφαζομένου, μιμουμένη ὀνοματοποιΐας τρόπῳ τὴν τηνικαῦτα τοῦ ζώου βοὴν παρ' ὁμήρῳ· καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος· ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος τὸ ἤρυγε· καὶ τὸ ἐρυγόντα, ὧν θέμα, τὸ ἐρεύγω· δηλοῖ δὲ καὶ ὁ ἐρυγὼν ταῦρος τὸν τὸ αἷμα ἀνερυγγάνοντα τῇ διακοπῇ τῆς τραχείας ἀρτηρίας καὶ τῇ διαιρέσει τοῦ στομάχου· ἢ τοῦ οἰσοφάγου. Ἐρυθαίνει, πυρρὸν ποιεῖ· ἢ κόκκινον· ἢ μέλαν· ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα, ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον· ἢ ἐρυθροδάνη· καὶ ἐρυθαίνεται. Ἐρυθηλά, βαφή. Ἐρύθημα, βάμμα κόκκινον· ἢ πυρρόν· ἢ μέλαν· ἢ ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθροδάνη· λέγεται καὶ ἐρυθρόδανον. Ἐρυθήνας, βάψας. Ἐρυθινοί, οὕτω λεγόμενοι λόφοι περὶ παφλαγονίαν· οὕτω δὲ λέγονται, διὰ τὴν ἐρυθρότητα τοῦ χρώματος· εἰσὶ γὰρ τοιοῦτοι· καὶ ὅμηρος αὐτῶν μέμνηται· καὶ ὑψηλοὺς ἐρυθρινούς· ἢ ἐρυθινοί, πόλις καὶ χώρα ἐν παφλαγονίᾳ· καὶ εἶδος ἰχθύος. Ἐρύθμησεν, ἐκανόνισεν. Ἔρυθρα, πλατάγωνια· τὰ τῆς μήκωνος φύλλα. Ἐρυθραί, πόλις ἐν βοιωτίᾳ. Ἐρυθραί, πόλις ἰωνίας. Ἐρυθραὶ βαρυτόνως, αἱ τῆς βοιωτίας· ἀπὸ ἐρυθροῦ υἱοῦ ποσειδῶνος, καὶ ἀμφιμεδούσης, θυγατρὸς δαναοῦ· κεῖνται δὲ ὑπὸ τὸν κιθαιρῶνα· ἐρυθραὶ δὲ ὀξυτόνως, αἱ τῆς ἰωνίας· ὧν μέμνηται ὁ γεωγράφος. Ἐρυθραῖοι, διογένης φιλιππικῶν· πόλις ἐν ἰωνίᾳ ἐστὶν ἐρύθρα· μία τῶν ὑπὸ νηλέως τοῦ κενταύρου κτισθεισῶν, ὥς φησιν ἑλλάνικος ἐν ἀτθίσιν· ἢ ἐρυθραῖοι οἱ ἀπὸ πόλεως τῆς ἐν ἰωνίᾳ, ἐρυθραὶ καλουμένης. Ἐρυθραίνεται, ἐρυθρὰ γίνεται. Ἐρυθριῶ, τὸ αἰδοῦμαι· ἢ ἐρυθρῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐρυθριῶ, ἀμεταβάτως· ὡς πλούταρχος· δεῖ γὰρ ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον, οὐκ ἀπερυθριᾶν. Ἐρυθροδανωμένον, κόκκινον· πυρρόν· ἢ μέλαν· τοιοῦτον γὰρ ἡ ῥίζα τοῦ ἐρυθροδάνου. Ἐρυθρόν, γίνεται ἐκ τοῦ ἐρεύθω ἐρεύθερον· καὶ ἐν συγκοπῇ, ἐρευθρόν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε διὰ δυσφωνίαν, ἐρυθρόν· ὁμοίως τῷ ψεύδω, ψευδηρός· καὶ ψευδρός· καὶ ψυδρός· ὡς τὸ ψυδραῖς φήμαις· ἢ ἐρυθρὸν νέκταρ, καθ' ὁμοιότητα τοῦ οἴνου ἐρυθρός· καὶ ἐρυθρόν, τὸ βεβαμμένον ὑπὸ κοκκίνου· ἐρυθρόδανον δέ, εἶδος βοτάνης· δι' οὗ τὰ ὠὰ βάπτουσιν· ἔρευθος δὲ τὸ ἐπὶ τῶν παρειῶν. Ἐρυθρόπους, ὀρνέου εἶδος. Ἐρυθροῦ στέαρ, τὸ ἔναιμον· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐρυΐσκετο, ἔρεξεν, εἴχετο. Ἐρύκειν, κατέχειν, κωλύειν. Ἐρυκέμεναι, καὶ ἐρυκέμεν, ἀντὶ τοῦ κατέχειν· ἢ κωλύειν. Ἐρύκεσθαι, κωλύειν. Ἐρυκομένοις, κωλυομένοις. Ἐρύκω τὸ κωλύω ψιλόν· ἀφ' οὗ καὶ ἔρυξ ἔρυκος· κύριον. Ἔρυμα, φρούριον· καὶ πολύχνιον, τὸ αὐτό· τὸ δὲ πολύχνιον, γράφεται καὶ πολύχνη θηλυκῶς· ἢ ἔρυμα, φύλαγμα· ἀσφάλεια· καὶ ἔρυμα χροός, ἕρκος ἀκόντων· εἴληπται ὡς ἀπὸ τείχους· ὁ λαοῦ τι ἐστὶν ἔρυμα, καὶ ἕρκος πολεμίων· διὸ καὶ ὅμοιον ἕρκος πολέμου εἰπεῖν, καὶ ἕρκος ἀκόντων παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ γ' τῆς ἰλιάδος. Ἐρύμανθος, πόλις ἀρκαδίας, καὶ ποταμός, καὶ ὄρος· οὕτω καλούμενα. Ἐρυμβόνα, τὰ ἡμιώπια εἰς ἀσωπίαν ἀφειδέστατην· ἀπὸ τοῦ ἐρυμβαίνω ἐρήματος. Ἐρυμία, ἀσφάλεια. Ἐρυμνά· τὰ ἠσφαλισμένα χωρία· καὶ ἐρυμνᾶσθαι, κατησφαλίσθαι. Ἐρυμνήν, ἠσφαλισμένην. Ἐρυμνόν, ἰσχυρόν· στερεόν· ἢ σκοτεινόν. Ἐρυμνῶδες, λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχον· ἢ ὑπερήφανον. Ἐρυμὸς ζεύς, καὶ ζυγός, καὶ ζεύγλη. Ἐρύμυλον, τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον. Ἐρυνόν, σκοτεινόν, ἠσφαλισμένον. Ἔρυξ, ὄνομα πόλεως· ἔνθα τιμᾶται ἡ ἀφροδίτη· οἱ δὲ τὴν σικελίαν· ἢ ἔρυξ, ὄνομα κύριον· οὗτος ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς διαβάλλεται. Ἔρυξαν, ἐκώλυσαν· κατεῖχον. Ἐρύομαι, τὸ φυλάσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι· εἰρύομαι· εἰρύσομαι· μέλλων· εἰρυσάμην, ἀόριστος· ἀφ' οὗ τὸ ἐρύσασθαι. Ἐρύουσιν, ἕλκουσιν· κυρίως λύουσιν· ἢ ἐρύουσιν, ἐρύσουσιν· ἑλκύ-

σεσῶσιν· ἐξ οὗ τὸ καταπίδονται· οὕτω γὰρ οἱ γῦπες ἐσθίουσιν. Ἐρύπειος, τόπος. Ἐρυκόμενον, κατεχόμενον, κωλυόμενον. Ἔρυσαι, καθελκύσαι, κατασχεῖν. Ἐρύσαιτο, φυλάξαιτο. Ἐρυσάμενος, ἐκσπάσας, ἑλκύσας. Ἐρύσαντας, ἑλκύσαντας, ἐκδείραντας. ἐρύσαντας δέρμα σὺν τῷ χάσματι φυλάττειν. Ἐρυσάρματες, ταχεῖς ταχεῖαι· καὶ οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα. ἢ ἐρυσάρματες, κατὰ πλεονασμὸν ἔχει· ἅρμα γὰρ ἅρματος· ὅθεν ἐρυσάρματος· καὶ πληθυντικὸν, οἱ ἐρυσάρματοι· ἀφ' οὗ μετεπλάσθη τὸ ἐρυσάρματες ἵπποι, ἐρρήθη δὲ οὕτω πρὸς διαστολὴν τῶν ἔξω ἅρματος· ὁποῖοι καὶ οἱ κέλητες ἵπποι. Ἐρύατο, οὐκ αὔξησιν ἔχει ὡς ἀπὸ τοῦ ῥύω, ἀλλὰ φυσικῶς ἐρρέθη· ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ φυλάσσω. Ἐρύσατο, ἔσωσεν. Ἐρύσειεν, ἑλκύσειεν· φυλάξειεν. Ἔρυσεν, ἔλυσεν. Ἐρύσεσθαι χρυσοῦ· δηλοῖ τὸ χρυσῷ λύσασθαι παρ' ὁμήρῳ. Ἐρυσίβη, ἡ πάχνη· ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου· ἢ τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος καὶ τῆς πάχνης ἐπιγινόμενον. Ἐρύσιμον, κάρδαμον ἄγριον. Ἐρυσιπέλας, πάθος πλησιάζον μὲν καὶ σήπον, καὶ τὰ πλησίον ἐπινεμόμενον. Ἐρυσίπολιν, ὥσπερ ὁ ἐφιέμενος λείας ἀγελείαν ἀθηνᾶν ἐπεκαλεῖτο, οὕτως ἐπὶ σωτηρίας πόλεως χεῖρας ἀλλ' ἢ ἀνέχοντες ἐρυσίπολιν ἀθηνᾶν ἐπεβόωντο· ἤγουν φύλακα πόλεως· ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὸ φυλάσσω. Ἐρυσίπολις, σωσίπολις. Ἐρυσμὸς, πόλεμος. Ἐρύσσομεν, ἀγειρόμενοι· θείομεν· βήσομεν· παρ' ὁμήρῳ ἐν α τῆς ἰλιάδος· ἃ καὶ συμβουλευτικά εἰσιν. ὅμως οὐ μεγεθύνουσι τὴν παραλήγουσαν· ἴωνες γὰρ ἀδιαφοροῦσι περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐρύσσονται, περιποιήσονται· ἑλκύσουσιν. Ἔρυσος, σπυρίς· κάλαθος. Ἐρύσταζεν, εἷλκεν. Ἔρυτο· ὅμηρος· ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο· τουτέστιν ἐκώλυσεν· ἀλλὰ διαπρὸ ἦλθε χαλκός· ἢ ἔρυτο ὡς ὅμηρος, ἢ δὲ πλεῖστον ἔρυτο· τουτέστιν ἐφύλαξεν· ὅθεν καὶ ἔρυμα χροὸς, ἐτυμολογικῶς λέγεται· ἢ ἔρυτο, ἐρύσατο· ἔσωσεν. Ἐρύφαξε, κατεπάτησεν· ἔρρηξεν. Ἐρύω τὸ ἑλκύω· ποιητικὸν, καὶ ἐρύω τὸ φυλάσσω· ὥσπερ γέγονε τὸ ἀρτύω ἐκ τοῦ ἀρτῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, καὶ ἀπὸ τοῦ μηνῶ μηνύω καὶ μηνύω, πλεονασμῷ τοῦ η, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ῥῶ ὃ σημαίνει τὸ ἰσχύω ἐπενθέσει τοῦ υ, ῥύω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐρύω· οἷον, δυνάμει ἑλκύω. Ἐρχατόωντα πυλῶνα, τὸν πεπυκνωμένον καὶ συνεχόμενον. Ἔρχαται, ἀπὸ τοῦ εἶρκται παρῆκται ἰωνικῶς, τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ προσθήκῃ τοῦ α μετὰ καὶ ἀναυξησίας ἰωνικῆς τῆς ἀπὸ τοῦ εἴργω· ὅμηρος· ἔνθα φρένες ἔρχαται· ἤγουν καθείργνυνται· κύρκης ἔρχαται, ἀττικὴν ἔχει ἔλλειψιν· κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ ἐν δώμασι κύρκης καθειργμένοι εἰσίν· ἰωνικὸν δὲ τὸ ἔρχαται, καθὰ καὶ πρὸ ὀλίγου τὸ ἔρχατο· τοῦτο μὲν ἀπὸ τοῦ εἶρκται, παθητικοῦ παρακειμένου· ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ τοῦ εἶρκτο ὑπερσυντελίκου. Ἔρχατο, ἰωνικόν· ἐκ τοῦ εἶρκτο· εἴργω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος εἶργμαι· τὸ τρίτον εἶρκται· καὶ ἰωνικῶς ἔρχαται· καὶ ὑπερσυντέλικος εἶρκτο, καὶ εἴρχατο· ἰωνικῶς, καὶ ἔρχατο. Ἔρχατος, φραγμός. Ἐρχατόωνται, συνέχονται. Ἐρχατόωντο, καινῶς παρῆκται· προϋπάρχει μὲν γὰρ ἰωνικὸν τὸ ἔρχατο· ἐξ αὐτοῦ δὲ γίνεται ἐρχατῶ· οὐκ ἀγαθὸν ῥῆμα, εἰς πεζὴν γραφήν. Ἐρχεία, δῆμος ἐστὶ φυλῆς τῆς αἰγηΐδος ὥς φησι διόδωρος. Ἔρχεο, ἔρχου· πορεύου· ὡς τὸ, ἔρχεο δειελιήσας· ὃ καλοῦσί τινες δειλινὸν βρῶμα· μεταξὺ ὂν τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου, καὶ δείπνου· ὅτι δὲ τοῦτο ἤγουν τὸ δειελιήσας ἀντιλέγεται ὡς μὴ δηλοῦν τετάρτην τροφὴν, ἐπεὶ μὴ δὲ οἶδεν ὅμηρος τροφὰς ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας τέσσαρας· ὁ δὲ ἀθήναιος λέγει καὶ ὡς ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον· τὸ μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον φαμέν· δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν· ἐπεὶ δὲ τοῦτο, ἐπικρίνει συνωνυμεῖν, τὸ ἄριστον τῷ δείπνῳ. Ἐρχθέντα ἐν ὕδασιν, ἀποπνιγέντα. Ἐρχθέντες, πνιγέντες. Ἔρχομαι, ἥκω· ἀφικνοῦμαι· εἶμι· πορεύομαι· βαίνω· βαδίζω· οἴχομαι· παραγίνομαι· ἀφικνοῦμαι· ἢ ἔρχομαι, καὶ πέμπω· μετὰ μετοχῆς· τοῦ μέλλοντος συντάσσονται· οἷον ἔρχομαι ποιήσων τόδε· καὶ πέμπω σε, ποιήσοντα τόδε· καὶ ἔρχομαι ταύτην τὴν ὁδόν. Ἔρχονται πεδίοιο, ἐνδεῖ ἡ διὰ πρόθεσις. Ἐρωάζει, ἡσυχάζει. Ἐρῶ, ἀντὶ τοῦ λέξω· καὶ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ· σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ ἐρῶ, καὶ ἔρως, κυρίως ἐπὶ τῶν παρόντων· ποθῶ δὲ καὶ πόθος, ἐπὶ τῶν ἀπόντων. ἔραμαι τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· ἢ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἔραμαι ποιητικῶς τὸ αὐτό· ἐρῶμαι δὲ, τὸ ὑπ' ἄλλου ἐπιθυμοῦμαι· ὥσπερ ἐραστὴς μὲν ὁ ἐρῶν, ἐρώμενος δὲ, ὁ ὑπὸ ἐραστοῦ ἐρώμενος· ἐρῶ ἐπὶ μέλλοντος, τὸ λέξω· ἐπὶ ἐνεστῶτος τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐρωγάς, ὁ ἐρωδιός. Ἐρώγασιν, ἐσχίσθησαν. Ἐρωδιά, ἅμαξα. Ἔρω, δοκεῖ αἰολικὸν εἶναι, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔρος· οὗ χρῆσις ἅπαξ ἐν ἰλιάδι, καὶ ἅπαξ ἐν θεογονίᾳ· ὅθεν καὶ αἰτιατικὴ τὸ ἐξ ἔρον ἐν τῷ· ἡδύναται δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔρως ἔρωτος ἔρωτι, ἀποκεκόφθαι καθ' ὁμοιότητα τοῦ γέλω ἔκθανον, ἀλλ' οὐ δοκεῖ γνωστὸν ὁμήρῳ εἶναι, τὸ ἔρως ἔρωτος. Ἐρωδιὸς, οἰωνός· τρία δὲ γένη ἐρωδιοῦ· πελλὸς, ὃς καὶ ἔστιν ἅρπαξ· πύγαργος, ὃς ἐν συνουσίαις αἱμορραγεῖ δι' ὀφθαλμῶν· καὶ τρίτος ὁ ἀφροδίσιος· καὶ φασὶν ἐρωδιὸν οἰκεῖον ὄντα τοῖς περὶ σκάμανδρον ἑλώδεσι τόποις· ζώπυρος δὲ ἀντὶ τοῦ παλλὰς, πελλὸν γράφει. Ἐρώει, ἀντὶ τοῦ ὑποχωρεῖ· τὸ θέμα ἐρωέω, ἐρωῶ· ἢ ἐρώει παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποχωρεῖ· τὸ θέμα ἐρωέω ἐρωῶ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρα, ὃ τὴν γῆν δηλοῖ· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τοῦ χώρου λαμβάνεται κατὰ μετάληψιν· διαφέρει δὲ ἡ γῆ τοῦ χώρου· τῷ τὴν μὲν αὐτὸ δηλοῦν ἁπλῶς, τὸ ὑποκείμενον· τὸν δὲ χῶρον, ὡρισμένον τινὰ τόπον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀφ' οὗ τὸ χωρεῖν· ὃ λέγεται ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τῶν κινουμένων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον· ἐνίοτε δὲ, ἐπὶ τῶν ἐχόντων τόπον δυνάμενον δέξασθαί τι. Ἐρωεὺς, ὁ ἀποχωρῶν· ἢ καὶ ὁ ἐπιθυμητής. Ἐρωὴ, ὄνομα θηλυκὸν ἡ ὁρμή· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ· καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα, ἐρωέω ἐρωῶ· τὸ παθητικὸν ἐρωέομαι ἐρωῶμαι· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἐρωεόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐρρώεοντο· καὶ συγκοπῇ τοῦ ε ἐρρώοντο· αὔξει δὲ χρονικῶς, κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ρ. Ἐρωὴν δουρὸς λέγει ὅμηρος, εἰς ὅσον ἂν ἔλθοι ἀφεθὲν δόρυ. Ἐρωήσας, ἀντὶ τοῦ μειώσας· κατεάξας· ἢ ὁρμήσας· ἢ ἀποχωρήσας. Ἐρωήσει, ῥεύσει. Ἐρωῒ, ἔχοντι. Ἐρωΐα, ἐρωμένη. Ἐρώκει, κώλυε. Ἐρωμανὴς, ὁ ἐν τῷ ἔρωτι μαινόμενος. Ἐρώμεθα, ἐρωτησώμεθα· πυθώμεθα, ἀγαπώμεθα. Ἐρωμένη, ἀγαπωμένη· ἀγαπηθεῖσα. Ἐρώμενος, ἀγαπώμενος· ἐρόμενος δὲ ὁ ἐρωτήσας, διὰ τοῦ ὀμικροῦ. Ἐρωμένῳ, φίλῳ· ἐρῶντι. Ἐρωμήσει, ῥωμαλέως βαδίσει. Ἐρῶν, ἐρώντων· ποθούντων· λέγων· καὶ ἐρῶν, ψυχικῇ· ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν· ἐρώμενος ἐπιθυμούμενος. Ἐρωπευόμενοι, περιεπολούμενοι. Ἔρως, πάθος· ἔξωθεν διὰ τῶν ὀμμάτων τῇ ψυχῇ προσγινόμενον· διὰ ταῦτά φησιν ὁ πλάτων, ἀπὸ τοῦ ἐσρεῖν ἔσρος τό γε παλαιὸν ἐκαλεῖτο· διαφέρουσι δὲ ἔρως καὶ ἵμερος· ἔρως μὲν γάρ, τὸ διὰ ὁράσεως ἐρᾶν· ἵμερος δὲ, ἡ μετὰ τὴν ὅρασιν ἐπιθυμία· οἷον, ὁ εἴδεις βιβλίον καλόν· καὶ ἰδὼν ἠράσθης κτήσασθαι αὐτό, ἰδοὺ

ἔρως. Ἵμερος δὲ, ἐὰν μετὰ τὸ κτήσασθαι ἐπιθυμήσῃς, καὶ ἐκμαθεῖν τὰ γεγραμμένα. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς πράγματος. Ἔρως, καὶ πλοῦτος. δύο οἱ παλαιοὶ τυφλά φασι. τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν πλοῦτον. ὁ γὰρ ἐρῶν ἐστιν ὅτι ἑτέρας γυναικὸς δυσειδοῦς, ἥτις δοκεῖ αὐτῷ καλλίστη εἶναι. ὅπερ ἐστὶ τυφλότης. ὥστε ὁ ἔρως τυφλός. ἤγουν τυφλοποιός. ποιεῖ γὰρ τοὺς ἐρῶντας τὰ μὴ καλὰ καλὰ ἡγεῖσθαι. ὡσαύτως καὶ ὁ πλοῦτος τυφλός. παρέρχεται γὰρ τοὺς καλοὺς, καὶ κοσμίους, καὶ δίδωσιν ἑαυτὸν τοῖς κακίστοις, καὶ βδελυροῖς. ἐκ τοῦ θεοκρίτου. ἔστι δὲ ὁ ἔρως, θερμὸς καὶ δυσκάθεκτος πόθος. ἢ ἔρως, ὁ στέφανος παρὰ νικαεῦσιν ὁ ἐκ τῆς γῆς ἐρανισμένος. καὶ ἔρως ἐστὶν, ἐπιβολὴ φιλοποιΐας, διὰ κάλλος ἐμφαινόμενον. Ἔρωσις, ἐρώμενος. Ἔρωτα, ἀπολλώνιος μὲν ἀφροδίτης γενεαλογεῖ. σαπφὼ δὲ, γῆς καὶ οὐρανοῦ. σιμωνίδης δὲ, ἀφροδίτης καὶ ἄρεος. ἴβυκος καὶ ἡσίοδος, ἐκ χάους λέγει τὸν ἔρωτα. ἐν δὲ τοῖς εἰς ὀρφέα, κρόνου γενεαλογεῖται. Αὐτὰρ ἔρωτα κρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσεν. Ἐρωτηθεὶς, ἐρωτάω. ἐρωτήσω. ἠρώτηκα. ἠρώτημαι. ἀόριστος ἠρωτήθην. ἡ μετοχὴ ἐρωτηθείς. Ἐρώτησις, ἔνδοξος πρότασις διαλεκτικὴ, ἀπὸ κρίσεως, ἢ θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως. Ἐρωπὴ, προθυμία. Ἐρωτικῶς, ἐπιθυμητικῶς. Ἐρώπιον, ἐρώμενον. ταραντῖνοι. Ἐρωτομανὴς, ὁ μανικῶς, καὶ ἐπιθυμητικῶς ἔχων τοῦ πορνεύειν. Ἐρωτῶ σε, παρακαλῶ σε. ἱκετεύω σε ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν. ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα, ἀντὶ τοῦ παρεκάλει. παρὰ τὴν ἔρωτος ψυχὴν γέγονεν ἐρωτῶ. οἱ γὰρ ἐρωτῶντες, ὃ εὔχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρῶσιν ἐοίκασιν. Ἐρωτύλον, λέγομεν τὸν ἐραστήν. τὸν ἐρωτικὸν ὑποκοριστικῶς. οὐχ ὥς τινες κύριον. παροξύνονται δὲ τὰ τοιαῦτα. πλὴν τοῦ ὀξύνος. καὶ τοῦ παιδὸς ὀλοφυρομένην ἴτυλον. οἷον ἐρωτύλος. αἰσχύλος. ἑρμύλος. σιμύλος.

Περὶ τῶν ἐρωτηματικῶν.

Ἐρωτηματικὰ ὀνόματα, τὸ ὄνομα ζητεῖ. τὰ δὲ ἐπιρρηματικὰ, τὸ ῥῆμα. εὑρίσκονται δὲ ἐν πλείοσιν ὀνόμασι καὶ ἐπιρρήμασι, διὰ τὸν δὲ τὸν λόγον. ὅτι ἐν τούτοις μόνοις ἡ ἀμφιβολία δύναται γίνεσθαι τῆς οὐσίας ἢ τῆς ποιότητος. ποιότητα δὲ λέγω κοινῶς τὰ τῇ οὐσίᾳ συμβεβηκότα, κἂν ποσότητες ὦσι, κἂν ὁποιονοῦν ἕτερον. τὴν γὰρ οὐσίαν τοῦ τινὸς ὑποκειμένου ζητοῦντες φαμὲν, τίς κινεῖται, τίς βαδίζει. τίς διαλέγεται. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, σωκράτης. ἢ δημοσθένης. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες, καὶ ἐθέλοντες τὴν ποιότητα μαθεῖν, φαμὲν. ποῖος ἐκεῖνος; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, σοφός. ἀγαθός. καλός. κακός. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ τὴν ποσότητα ζητοῦντες, λέγομεν. πόσος ἐκεῖνός ἐστι; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις. μέγας. ἢ μικρός. ὁμοίως ζητοῦντες τὴν τακτικὴν ἀπαρίθμησιν, πόσος λέγομεν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἢ πρῶτος. ἢ δεύτερος. ἢ τρίτος. ἢ τέταρτος. Ἔτι ἐρωτῶντες, καὶ ζητοῦντες μαθεῖν τινὰ ἐκ τίνος ἔθνους, ἢ πατρίδος ἐστὶ, λέγομεν ποδαπός. ἢ ἡμεδαπὸς ἐκεῖνός ἐστιν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἕλλην. ἢ βάρβαρος. ἢ ἀθηναῖος. ἢ θηβαῖος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὸ τῶν ἡμερῶν μέτρον, ποσταῖος λέγομεν. οἷον ποσταῖος ἦλθέ τις θήβηθεν εἰς ἀθήνας; ἢ ἡ σελήνη ποσταία τυγχάνει οὖσα; εἰ δὲ καὶ τὸ τῶν ἐτῶν μέτρον ζητοῦμεν. ποσαετής, εἰ δὲ καὶ τὸ τοῦ μεγέθους πλῆθος, ποσάκις. ὁ μείζων ἐν ἑαυτῷ τὸν ἐλάττονα ἔχει. τοσαυτάκις. πολλαπλάσιος. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες, εἰς πόσα μέρη ἢ εἴδη διαιρεῖται ὁτιοῦν, ἢ πόσοις ὀνόμασιν ὁτιοῦν προσαγορεύεται. ἢ πόσαις μεθοδίαις, ἢ τέχναις. ἢ τρόποις ὁτιοῦν ποιεῖται, λέγομεν ποσαχῶς. οἷον ποσαχῶς διαιρεῖται τὸ θνητόν. ἢ ποσαχῶς ὀνομάζεται. ἢ ποσαχῶς ὁ ἁλιεὺς τοὺς ἰχθῦς ἀγρεύει. ἀπόκρισις δὲ καὶ πρὸς τοῦτο, μοναχῶς. διχῆ. ἢ δίχα. ἢ διχῶς. ἢ τριχῆ. ἢ τριχῶς. ἢ τετραχῆ. ἢ τετραχῶς. ἢ πενταχῆ. ἢ πενταχῶς. καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι τοσαυταχῶς. ὀλιγαχῶς. πολλαχῶς. πλεοναχῶς. πλεισταχῶς. ἀπειραχῶς. καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν αἰτίαν λέγομεν. διατί. ἵνα τί. τί δή. ποτί. τί ποτε. τοῦ χάριν. ἢ ὅτου χάριν. ἢ τίνος ἕνεκεν. καὶ τὰ τοιαῦτα. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις. διότι. διατόδε. ἢ χάριν τοῦδε. καὶ ἕνεκα τοῦδε. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν οὐσίαν αὐτῆς τῆς πράξεως, καὶ μιᾶς μὲν ἐκ πολλῶν ἀορίστων οὔσης, λέγομεν. τί ποιεῖ ὁ δεῖνα; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ὅτι οὐδέν. ἢ τρέχει. ἢ διαλέγεται. μιᾶς δὲ ἐκ δυοῖν ὡρισμένοιν οὔσης, φαμέν. πότερον, τρέχει, ἢ διαλέγεται. ἢ τὸ πρότερον ἢ τὸ ὕστερον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες τὴν ποσότητα, λέγομεν. πόσον ἐδράμομεν; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, πολὺ, ἢ ὀλίγον. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ χρόνον ζητοῦντες, ἐν ᾧ γέγονέ τι ποτὲ, οἷον πότε τοῦτο ἐποίησας; πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις. χθές. νεωστί. πρότριτα. πρώην. αὔριον. τῆτες. καὶ ποιητικῶς. ἀρμοῖ, καὶ προταινί. ἀντὶ τοῦ προσφάτως, πάλαι. καὶ διὰ ὀνομάτων, πρὸ δέκα ἡμερῶν. μετὰ δύο μῆνας. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ τὸν ἀριθμὸν ζητοῦντες, ὁσάκις καὶ ποσάκις φαμέν. πρὸς ὅπερ ἀπόκρισις, ἅπαξ. δίς. τρίς. τετράκις. πεντάκις. καὶ ἐφεξῆς. καὶ ἔτι τοσάκις. τοσαυτάκις. ὀλιγάκις. πλεονάκις. πολλάκις. πλειστάκις. Ἔτι ἐρωτῶντες καὶ ζητοῦντες οὐ τὴν ποιότητα, ἀλλὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ τι γίνεται, τριχῶς ποιούμεθα τὴν ἐρώτησιν. ποῦ. ἢ πόθι, καὶ ποῖ. ἢ πόσε, καὶ πόθεν. ὧν τὸ μὲν ποῦ, ἢ πόθι, μονὴν καὶ στάσιν δηλοῖ. οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα. ἢ ποῦ κεῖται. ἢ κάθηται. πρὸς ὅπερ ἐπιρρηματικῶς ἡ ἀπόκρισις, οὕτως. ἐνταῦθα. ἐκεῖ. οἴκοι. πολλαχοῦ. κατὰ μόνην δὲ δοτικὴν, οὕτως. ἀθήνησι. θήβησιν. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, κατὰ δοτικὴν σὺν τῇ ἐν προθέσει. οἷον ἐν τῇ πόλει. ἐν τῇ ἀγορᾷ. ἐν τῇ ἑλλάδι. ἐν τῷ ἀγρῷ. Τὸ ποῖ καὶ πόσε, καὶ πόθεν, ἄμφω κίνησιν σημαίνει. ἀλλὰ τὸ μὲν, τὴν εἰς τόπον. τὸ δὲ, τὴν ἐκ τόπου. οἷον ἐρωτώμενοι ποῖ, ἢ πόσε βαδίζει ὁ δεῖνα, ἔστι μὲν ὅτε καὶ ἐπιρρηματικῶς ἀποκρίνασθαι. δεῦρο. ἐκεῖσε. οἴκαδε. ἀθήναζε. θήβαζε. πολλαχοῦ. πολλαχόσε. πάντη. πάντοσε. πανταχῆ. πανταχόσε. οὐδαμῆ. οὐδαμόσε. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ, κατὰ αἰτιατικὴν. σὺν τῇ πρὸς προθέσει. οἷον πρὸς τὸν βασιλέα. πρὸς τὴν πόλιν. Ἔτι ἐρωτώμενοι πόθεν ἥκει ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἐνταῦθα ἐνίοτε διὰ ἐπιρρήματος ἡ ἀπόκρισις γίνεται. οἷον ἐντεῦθεν. ἐνθένδε. ἐκεῖθεν. οὐρανόθεν. οἴκοθεν. ἀθήνηθεν. θήβηθεν. γῆθεν. πολλαχόθεν. πάντοθεν. πανταχόθεν. οὐδαμόθεν. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ μετὰ γενικῆς σὺν τῇ ἀπὸ προθέσει. οἷον ἀπὸ ῥώμης, ἀπὸ βιζαντίου. ἔστι δ' ὅτε, καὶ σὺν τῇ ἐξ προθέσει. καὶ σημειωτέον ἐνταῦθα ὅπως κατά τινα φυσικὴν ἀκολουθίαν αἱ τρεῖς ἐρωτήσεις τὰς τρεῖς πλαγίας πτώσεις ἐκληρώσαντο. οἷον τὸ πόθεν τὴν γενικήν. τὸ ποῦ, τὴν δοτικήν. τὸ δὲ ποῖ, τὴν αἰτιατικήν. ὥσπερ ἐν ταῖς πλαγίαις πτώσεσι. προηγεῖται μὲν ἡ γενική. ἕπεται δὲ ἡ δοτική. καὶ τρίτη τούτων ἐστὶν ἡ αἰτιατική, οὕτω κἀνταῦθα προηγεῖται τὸ πόθεν. ἕπεται δὲ τὸ ποῦ. καὶ τελευταῖον τὸ ποῖ. ἀκολούθως τοῖς τρισὶ μέρεσι τοῦ χρόνου.

τὸ μὲν γὰρ πόθεν, τοῦ παρεληλυθότος· ἐρωτῶντες γὰρ πόθεν ἦλθεν ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἔρχεται. δηλοῦμεν καταλελοιπέναι αὐτὸν τὸν τόπον ὅθεν καὶ ἐλήλυθεν, ἢ ἔρχεται, ἢ ἐλεύσεται. τὸ δὲ ποῦ, τοῦ ἐνεστῶτος· ἐρωτῶντες γὰρ ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα, ἢ ἦν, ἢ ἔσται, τὴν ὡς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ μονὴν αὐτοῦ δηλοῦμεν· ἐν ᾧ ἐστιν· ἢ ἦν, ἢ ἔσται. τὸ δὲ πῆ καὶ πόσε, τοῦ μέλλοντος· ἐρωτῶντες γὰρ πῆ βαδίζει ὁ ἄνθρωπος, ἢ ἐβάδισεν, ἢ βαδίσει· τὴν ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἄφιξιν σημαίνομεν. Ἐπιστέον ὅτι, ἐν μὲν τῷ τίς, καὶ πότερος, τὴν οὐσίαν δηλοῦμεν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, τὰ συμβεβηκότα· οἷον ἐν μὲν τῷ ποῖος, λευκός· ἢ θερμός· ἢ τὰ τοιαῦτα· ἐν τῷ πηλίκος δὲ, μέγας· καὶ μικρός· ἐν δὲ τῷ πόσος, πολύς· καὶ ὀλίγος· ἐν δὲ τῷ πόστος, πρῶτος· ἢ δεύτερος· ἢ τρίτος· καὶ ἑξῆς· ἐν δὲ τῷ ποσαπλάσιος, ὡρισμένως μὲν, διπλάσιος· τριπλάσιος· καὶ ἑξῆς· ἀορίστως δὲ, πολλαπλάσιος· ἐν δὲ τῷ ποδαπός, ἢ ἡμεδαπός, ἕλλην· ἢ βάρβαρος· ἢ ἀθηναῖος· ἢ θηβαῖος. Ἐπιστέον περὶ ἐπιρρημάτων, ὅτι τὰ ἐπιρρήματα ἀναφέρονται πρὸς τὰς ἀγνοουμένας ἐνεργείας· ἢ τὰς τούτων ποιότητας· εἰ γὰρ ἐρωτῶμεν πῶς ἀναγινώσκει, ἀποδιδόντες αὐτὸ τὸ ἐπίρρημα ὃ παρ' ἐπιτίθεται, τόπον ἔχει ἐπὶ τῷ ῥήματι· καὶ ἀποκριθείη αὐτῆς καλῶς, ῥητορικῶς· σοφῶς· πᾶσα γὰρ κίνησις, πόθεν καὶ πῆ γίνεται. ἀλλὰ ἐπεὶ περὶ τῶν ἀγνοουμένων ἐπιγίνεται ἡ ἐρώτησις, ὅταν μὲν ἴδωμεν τὸν τόπον εἰς ὃν ἡ κίνησις γέγονε, τὸ δὲ ἐκ τίνος. Ἐρωτῶ, σημαίνει πυνθάνομαι, ἐπὶ ἐρωτήσεως λέγονται· καὶ ἐρωτῶ, ἔρομαι· πυνθάνομαι· ἢ ἐρωτῶ, τὸ ἀπόκρισιν ζητῶ· ἐπερωτῶ κυρίως, ὅταν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑτέρᾳ ἐρωτήσει χρῶμαι· προσεπερωτῶ, τὸ μετὰ τὴν δευτέραν, καὶ τρίτην ποιοῦμαι ἐρώτησιν· τούτου καὶ τὸ εἶπον, καὶ ἔειπον, καὶ προσέειπον. Ἐρωτῶ, ὁ μέλλων ἐρήσομαι· ὁ ἀόριστος, ἠρώτησα· ὁ δεύτερος ἠρόμην· ἐρέσθαι· ἀπαρέμφατον· ἐροῦ προστακτικόν· ἐὰν ἔρωμαι, ὑποτακτικόν· τὸ δὲ εἴρετο, ποιητικῶς μὲν διὰ διφθόγγου γράφεται· κοινῶς δὲ, διὰ τοῦ ε· οἱ μὲν γὰρ κοινοὶ λέγουσι τὸν ἐνεστῶτα ἔρομαι· οἱ δὲ ποιηταὶ, εἴρομαι προσλήψει τοῦ ι· ἐξ ἀνάγκης οὖν, οἱ μὲν τρέπουσι τὸ ε εἰς η ἐπὶ τοῦ παρῳχημένου· οἱ δὲ φυλάττουσι τὴν δίφθογγον ἄτρεπτον. Ἐρωτῶ σε τὰ πεπραγμένα· καὶ ἐρωτῶ τὸν διδάσκαλον περὶ τούτων.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

Ἐς πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ εἰς λέγουσιν ἀττικοί· οἷον ἐς χρύσαν· ἐς πατρίδα. Ἐς, ἵημι τὸ πέμπω· μέλλων ἥσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν· ἡ μετοχὴ, εἷς, ἕντος· τὸ προστακτικὸν ἕθι· καὶ ἕς· σεσημείωται τὸ θές, δός· καὶ ἕς· ὅπερ ἐν συνθέσει πρόες, καὶ ἄφες ποιεῖ. Ἐσαεί, διαπαντός. Ἐσαθνύριζεν, ἤκαλλεν. Ἐσαθρεῖν, ἐνατενίζειν. Ἐσάκουσεν, εἰσήκουσεν. Ἐσαλάλαζεν, ἐποτνίαζεν. Ἐσάμεν, ἐθεωροῦμεν· λάκωνες. Ἐσαν, ἦσαν· ἐπορεύοντο. Ἐς ἀεὶ, εἰς μίαν ἡμέραν. Ἐσάθεν, ἐσώθην. Ἐσαώρας, εἰς καιρούς. Ἐσάωσεν, ἔσωσεν. Ἐς δεῦρο, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ δεῦρο καιροῦ. Ἐς ἡμέτερον· ἐλλειπτικῶς φρασθέν· λείπει γὰρ τὸ δῶμα· ἢ δόμον ἢ μέγαρον· οὕτω σημαίνει ἡμέτερον δ' ἐλθόντες. Ἐς ἠέλιον καταδύντα, τὸ περὶ δύσιν ἡλίου δηλοῖ· καὶ ἕως ἡλίου δύσεως· ἢ ἐς ἠέλιον καταδύντα εἴρηται παρ' εὐριπίδῃ ἐν ἱππολύτῳ, τὸ εἰς τόδε· ἀντὶ τοῦ ἕως τούτου· τοιοῦτον δὲ καὶ ἐς τόδε ὥρας, καὶ ἐς τόδε καιροῦ· τὸ μέντοι ἔστε, ἀντὶ τοῦ ἕως· μόνον αὐτὸ καθ' αὑτὸ κείμενον· οἷον παρὰ θεοκρίτῳ· ἔστε κα πείσῃς· ἤγουν μέχρις ἂν ἀπαγορεύσῃς· συγκοπὴν ἔπαθεν ἐκ τοῦ ἕως, διὸ καὶ δασύνεται. Ἐς ἠῶ, εἰς ἡμέραν. Ἐς θάλαμον βαλέειν, καὶ σανίδας ἐκδῆσαι· καὶ εἰς κίονα ἐρύσαι· καὶ πελάσαι δοκοῖς· ἐν ὀδυσσείας χ, προστακτικῶς πάντα νοοῦνται, ἀντὶ τοῦ βάλετε· ἐκδήσατε· ἐρύσατε· πελάσατε. Ἐς νέωτα, ἐς αὔριον· εἰς τὸ μέλλον. Ἐς κλιτὺν ἀναβάς, ὑψηλὴν πρόσβασιν ὄρους δηλοῖ τὴν κλιτὺν εἶναι· διὰ τοῦ ἀναβάς· κοινῶς δὲ τὰ παρὰ τὸ κλίνω, ὕψος τι δηλοῖ, οἷον ἡ ἐπὶ θρόνου κλισία· καὶ ὁ κλισμός· σημαίνει ἡ κλίνη, σημαίνει τὸ ἀνάκλινθρον· καὶ ἡ κλίμαξ· ἴσως δὲ καὶ τὸ κλίτος. Ἐς κόρακας ἀττικοί, οὐκ εἰς κόρακας· καὶ ἐς μακαρίαν, οὐκ εἰς μακαρίαν· ἐς κόρακας, εἰς τὸ σκότος· εἰς ὄλεθρον· ἔστι δὲ τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος· οἱ ἐκεῖσε καταριπτόμενοι εἰς ἀπώλειαν ἤρχοντο. Ἐς κυνὸς πυγήν· παροιμία τὸ ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ καὶ τριῶν ἀλωπέκων· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιώντων. Ἐς νέωτα ἀττικὸν καὶ εἰς ἔπειτα· ἐς τοῦτο δὲ, κοινόν. Ἐς ὅ, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ λέγουσιν ἴωνες, καὶ μέχρι τούτου· ὡς τὸ, ἐς ὃ ἐξεῖλεν αὐτήν. Ἐς ὅτι μάλιστα, ἀντὶ τοῦ λίαν· ὡς τὸ, Καλάμοις ἐς ὅτι μάλιστα στερροῖς, καὶ παχίσκοις. Ἐς πατρίδα πορεύομαι, ἀντὶ τοῦ εἰς, ἀττικῶς. Ἐς πείρινθα δίφρου· ἔνθα ὁ διφρελάτης ἐκάθητο· ὡς ἐκεῖ ὁ ἁμαξιλάτης τὰ βασιλικὰ δῶρα τίθησιν· λέγοι δ' ἄν τις πείρινθα κατὰ τὸ ἐοικὸς τῆς λέξεως, τὸ περίθεμα· ὡς ἀπὸ τῆς περὶ προθέσεως, καὶ τοῦ θῶ τὸ τίθημι· ζητητέον δὲ εἴπερ πείρινς πείρινθος ἡ εὐθεῖα τῆς λέξεως ταύτης, εἴτε τὸ πείρινθον. Ἔς τοτε λήξει, ἀντὶ τοῦ μέχρι παύσεται. Ἔστε, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ. Ἔστ' ἔνηφιν, ἀντὶ τοῦ ἐς ἕνην κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς· ἡσίοδος ἐν ἔργοις· Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔστ' αὔριον ἔστ' ἔνηφιν. Ἐς τεύχεα ἔδυνον, ταυτὸν ἐστὶ τῷ ἐν τεύχεσιν ἐδύοντο. Ἐς τῆμος δὲ, ὅμοιον τῷ ἐς αὔριον, καὶ τοῖς τοιούτοις· ἡ δὲ ἐν τῷ τέλει ἐπέκτασις, περιττή· σημαίνει οὐκ ἀντὶ προθέσεως· ὡς ἐν τῷ τῆμος δέ. Ἐσαγείρατο θυμόν, ἤγουν συνέλεξε πνεῦμα ζωτικόν· ἐξ οὗ σύγκειται τὸ ζωγρεῖν θυμόν· ὡς ἐκ τοῦ θυμὸν ἀγείρειν· τὸ θυμηγερέειν· οὐ προηγεῖται τὸ ἔλιπε θυμός· καὶ τὸ ἔσαν, εἰς πρῶτον ἀόριστον, κατὰ συστολήν. Ἐσάλευσεν, ἐκ τοῦ σάλος σαλεύω· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ νεῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται. Ἐσαν τὸ πύλας· ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐσήλατο τεῖχος ἀχαιῶν. Ἔσαν, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· ὁ παρατατικὸς ἦν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἦμεν ἦτε ἔσαν· οὐ δασύνεται δὲ, ἀλλὰ ψιλοῦται· δηλοῖ τὸ ἦσαν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἦσαν· κατὰ συστολήν. Ἐσάναι, ἀντὶ τοῦ ἐχάρησαν ἀπὸ τῶν σαινόντων ζώων. Ἐσανδρώσῃ, ἀνδρῶν πληρώσῃ· παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἐσαντο· ἕω τὸ πληρῶ· ὁ μέλλων ἕσω· ὁ ἀόριστος ἧσα· καὶ ἕσα κατὰ συστολήν· ὁ μέσος ἑσάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἕσαντο· ἀπὸ τούτου γίνεται σημαίνει τὸ ἐντὸ κατὰ συγκοπὴν παρ' ὁμήρῳ· ὡς τὸ ἐξέρον ἐντο. Ἐσσασθαι εἶπεν ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ ἐνάψασθαι· ὡς τὸ ἕσσατο δέρμα λέοντος· οὐδεὶς γὰρ λέοντος δέρμα ἢ παρδαλῆν, ἢ λυκέην ἐνδύεται, ἀλλὰ ἀνάπτονται τὰ τοιαῦτα· ὅ ἐστιν ἀπαιωροῦνται. Ἐσαφάσας, εἰς τὸ ἔσω χαλάσας· ὥστε μασᾶσθαι ἢ τοῦ ζητεῖσθαι. Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν· ἀμφότερα θουκυδίδης

λέγει· ἐμβαίνω δὲ νηΐ, ἀττικόν. Ἔσβη, ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. Ἔσβηκε, πέπαυται· πινέως ἐσβέσθη. Ἔσβηνες, εἶδος ποτηρίου. Ἐσβοθυνί, εἶδος παιδιᾶς· παραντῖνοι. Ἐσβολάς, τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐκδρομάς, ἐκάλουν ἐσβολάς. Ἐσγεμίας, κατὰ τὸ αὐτό. Ἔσδα, ὥρμησα· ἐποίησα· ἐδίωξα· ἐξέφυγον· ἔτρεψα. Ἐσδ᾽ ἄγε· εἰσάγαγε δέ. Ἐσ[illegible]ς δέ. Ἐσδεκάδας, εἰς δεκανίας. Ἐσδ᾽ ἐρέτας· εἰς ταύτην δὲ κωπηλάτας. Ἐσδῆριν, εἰς μάχην. Ἐσδοκόν, ἐς ἐνέδραν. Ἐσδραμύλιξον, εἴσδραμε. Ἔσεαι, ἐκ τοῦ ἔσεται τρίτου προσώπου ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἐσεβάσατο θυμόν, καθήψατο τῆς ψυχῆς· ἐλύπησεν· ἐς τὸν θυμὸν ἐμάστιξεν. Ἐσεβάσθησαν, σεβάσμασι προσεκύνησαν. Ἐσεβών, διαλογισμός· καὶ ποταμὸς μωαβιτικῆς, χωρία ἄκαρπα. Ἔσεισεν, ἀντὶ τοῦ ἐλύπησεν· ἔσεισέ μου τὴν καρδίαν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐτάραξεν· ἐσείσθησαν λαοί. Ἐσεμάσατο θυμὸν παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος ρ̄, οὐχ ὡς ἐπὶ πολλῆς ἐλύπησεν, ἀλλ᾽ ἐνεμάξατο μοι τὴν λύπην, καὶ ἀλγηδόνα· οὗ τὸ ἐναντίον ἀπομάσσεσθαι καὶ ἐκμάσσεσθαι λέγεται. τοιαύτη δέ τις λέξις ἐστὶν ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· ἢ καὶ ἄλλως ἀντὶ τοῦ λίαν μοι καθίκετο τῆς ψυχῆς· ἐστὶ καθήψατο ἀπὸ τοῦ μάσσεσθαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ χειρὶ ἐπιμασσάμενος· ὅ ἐστιν ἐφαψάμενος· ὅθεν καὶ χερμάδιον· ὅ ἐστι μάσσεσθαι τῇ χειρί· εἴληπται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τοῦ προμάσσοντος τινὶ ἐστὶν ἐντικοῦ τοῦ χηλίδα. Ἐσεμάχθην, ἐβλάβην· ἐκολάσθην. Ἐσένας, εἰς τρίτην ἡμέραν. Ἐσέρχονται, ἀναπολαμβάνονται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐσεσήρει, ὠργίζετο· ὡς τὸ, λίαν γὰρ ἐς αὐτὴν ἡ θεοδώρα ἠγριαίνετο, καὶ ἐσεσήρει· ἢ ἐσεσήρει, ἀντὶ τοῦ ἐδυσχέραινεν. Ἐσεσήρεσαν, ἀντὶ τοῦ ἐκεχήνεισαν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὀργιζομένων κυνῶν· ὡς τὸ, ἐς ἀλλήλους τι ἐσεσήρεσαν ἡμιμανές τι καὶ ἄγριον οἱ σκύθαι. Ἔσεσθαι, γενήσεσθαι. Ἔσεται, ἔσται. Ἔσευα, ἐκ τοῦ σεύω, ἀόριστος ἔσσευσα· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔσευα· καὶ ἔσευα αἷμα, ἤγουν ἐκίνησα. Ἔσευαν, ὥρχηντο· ἐσπούδαζον. Ἐσεύοντο, ὥρμων· ἐδίωκον. Ἐσέφθην, ἐσεβάσθη· ἐτίμησε· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασε, καὶ ἐξεπλάγη· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμαντεύθη. Ἐσέχυντο πύλας· ὅμηρος· ἤγουν ὑγρότερον καὶ σπουδαιότερον ἐσῆλθον· ἵνα δηλοῖ καὶ νῦν ἡ λέξις, τὴν ῥᾳόνα διὰ τῶν πυλῶν εἴσοδον, καὶ οἷον πρόχυσιν· ὡς τοῦ τείχους ἔχοντός τι πρόσαντες διὰ τὸ προσίστασθαι τῇ εἰσόδῳ. Ἐσηγάθεον, ἀγαθθαυμαστόν. Ἐσήκασθεν, συνεκλείσθησαν κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν· κυρίως ἐπὶ προβάτων. Ἐσήλατο, εἰσῆλθεν· εἰσέφρησεν· εἰσεπήδησεν· ἢ ἐσήλατο· πορφύριος ἐν τῷ μ̄ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἐσάλευσε νοεῖ· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσεπήδησεν· ὡς τὸ τεῖχος ἐσήλατο πρῶτος· ἢ ἐσήλατο τεῖχος παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐσάλευσε κεῖται κατὰ πορφύριον· ὡς ἀπὸ τοῦ σάλω· ἐξ οὗ καὶ τὸ σαλεύω· καὶ ὁ σάλος· ἐν δὲ τοῖς ἡροδώρου καὶ ἀπίωνος, φέρεται ὡς οὐ δεῖ πείθεσθαι λυσανίᾳ τῷ ὡς πρῶτος ἐσήλατο λέγοντι καὶ διὰ τοῦ ψιλοῦντι τὸ η, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐσήλασθαι, ὃ δηλοῖ τὸ ἀποσπᾶν καὶ σαλεύειν· ἔτι δὲ λέγοντι, καὶ ὅτι ὁ μὲν σαλεύσας τὸ τεῖχος σαρπηδών ἐστιν· ὁ δὲ εἰσπηδήσας, ἕκτωρ· ὥστε οὐ τι μόνον πορφυρίου ἀλλὰ καὶ λυσανίου ἐστὶν ἡ ῥηθεῖσα ἐξήγησις· καὶ οὐδὲ πάνυ ἀποδεκτία ἐστὶ τοῖς παλαιοῖς· οἱ δὲ ἄλλοι, ἤγουν ὁ ἀπίων καὶ ὁ ἡρόδωρος λέγουσιν, ὅτι τὸ ἐσήλατο κανονίζεται ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι· καὶ νοεῖται ἀντὶ τοῦ ἐφήλατο· οὕτω γάρ φασι δοκεῖ ἀριστάρχῳ· διὸ καὶ δασύνει ἐκεῖνος τὸ η. Ἐσήμαινε, προσέταξεν· ὁρῶν τὸ πρόθυμον τῶν ῥωμαίων, ἐσήμαινε τοῖς ἑαυτοῦ ἑπομένοις ἐπικουρεῖν. Ἐσημαινόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐνδεικνύμενος καὶ ἐκφαίνων. Ἐσημειώθη, ἐτυπώθη. Ἐσημήναντο, ἐφανεροποίησαν. Ἐσήρετο, ἐν βατράχοις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ εἰσεφέρετο κεῖται. Ἐσθάτιν, εἰς θεωρίαν. Ἔσθε, τρῶγε. Ἔσθειν παρὰ ποιηταῖς, τὸ ἐσθίειν παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ἔσθενε, σθένους καὶ δυνάμεως μετεῖχεν· ἔστενε δέ, ἀντὶ τοῦ ἐστέναζεν. Ἔσθενεν, ἴσχυεν. Ἐσθήματα καὶ ἐσθήσεις ἐν πεζῷ λόγῳ, ἄχρηστα· ἐσθὴς δὲ ἐν χρήσει. Ἐσθημάτων, ἱματίων. Ἐσθής, ἱμάτιον· καὶ φᾶρος ταυτόν· πλὴν ὅτι τὰ μέν εἰσι κοινά· τὸ δὲ φᾶρος ποιητικόν· λέγονται ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς ἐνδύματος· χλαῖνα δέ, τὸ προβεβλημένον ἔνδυμα· καὶ ἐπάνω τῶν ἄλλων πάντων, εἴ τι παχεῖα ἐστὶ καὶ μαλλοὺς ἐξηρτημένη, εἴ τι λεπτὴ καὶ ἀπὸ λεπτῶν ἐρίων· χιτὼν δέ, τὸ ὑπὸ τῇ χλαίνῃ ἱμάτιον· τριβώνιον δέ, καὶ ῥάκος, τὸ τετριμμένον· ἡ ἐσθής, τὸ ἁπλῶς ἱμάτιον· στολή· τὸ τοιόνδε σχῆμα τῆς ἐσθῆτος. Ἐσθίειν, καὶ ἀπεσθίειν λέγεται μετὰ προθέσεως· οἱονεὶ ἀπό τινος ἐσθίειν· εὕρηται ἀπεσθίειν, καὶ τὸ μὴ ἐσθίειν. Ἔσθιε, αἰτιατικῇ· τρώγω· καὶ φάγε δή, αἰτιατικῇ συντάσσονται· ἐσθίω ἄρτον τρώγω ψωμίον· φάγε βοῦν. Ἐσθλαί, ξύλινα παίγνια ἀμαθούσιοι· καλά, ἐσθλά· σεθά. Ἐσθλός κυρίως, ὁ ἐθέλοντής μαχόμενος· ἤγουν ὁ ἀνδρεῖος· ᾧ ἐναντίον τὸ δειλός· καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγαθὸς τοῖς τρόποις· καὶ ἐσθλὰ τὰ ἀγαθά· ἢ ἐσθλός, ὁ ἀγαθός· ἀπὸ τοῦ ἐθέλω· πάντες γὰρ τὸ ἀγαθὸν ἐθέλομεν· καὶ τούτου ἐφιέμεθα. Ἐσθόμενος, ἐσθίων· ἔσθω γὰρ τὸ ῥῆμα· καὶ ἔσθοντες, ἐσθίοντες. Ἔσθοντο, ἔγνωσαν. Ἔσθορεν, εἰσεπήδησεν. Ἔσθος, περίβλημα· ἱμάτιον οὐδέτερως. Ἔσθ᾽ ὅτε, ἔστιν ὅτε· ἢ ἴσως ἐνίοτε· πολλάκις. Ἐσθῶ περισπώμενον, ἐπὶ τοῦ ἐνδύομαι· πρὸς διαφορὰν τοῦ ἐσθῶ τὸ ἐσθίω. Ἔσθω, καὶ ἔδω, ταυτὸν δηλοῦσιν· ἰστέον ὅτι μεταχωρούντων ἐνίοτε εἰς ἄλληλα τοῦ δ τε καὶ τοῦ θ, ὡς ἐπὶ τοῦ οὐθενῶ καὶ ἐξουδενῶ· καὶ οὐδέτερον, καὶ οὐθέτερον· καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων· ὅμοιόν τι γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἔδω καὶ ἔσθω· ἄμφω γὰρ ἕν τι δηλοῦσι, τοῦ σ πλεονάσαντος ἐν τῷ ἔσθω. Ἔσθων, τρώγων ἐσθίων. Ἐσία, ἡ πρεσβεία· αἰσία δὲ ἡ δικαία καὶ πρέπουσα διὰ τῆς αι διφθόγγου. Ἐσιάλλοντι, ἐκτείνουσιν· ἐκπέμπουσιν. Ἐσιγάθη, ἐσιωπήθη. Ἐσιναμώρουν, ἐσίνοντο· μεμωρημένοι ἦσαν. Ἐσίνετο, ἔβλαψεν. Ἐσίνωσεν, ἐσίμηνεν. Ἐσίοντο, ἐβλάπτοντο. Ἐσιτήριον, τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα. Ἐσιτίσκοντο, ἐμέτρουν τὸ σῖτον ἤσθιον. Ἐνσίχναι, συγχαράξαι· καὶ συμπηκτεῦσαι· λάκωνες. Ἐσιώθην, ἐσώθη. Ἐσιωνιάν, εἰς κοπρῶνα. Ἔσκαζεν, ἐνεδοίαζεν· ἀμφέβαλλεν· ὁ δὲ ἔσκαζεν, ὅπως ἔχει γνώμης τὰ ῥωμαίων συντάγματα. Ἐσκαιρόν, εὐκαίρως. Ἐσκάλευεν, ἐκίνει τὸ· ὤρυσσεν ἀνελογίζετο. Ἔσκαλλεν, ἐσκάλευεν· ἐσάλευεν· ἠρεύνα· ἀναζήτει· καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Ἐσκαλλογράφειν, καλλιγραφεῖν. Ἐσκαταμύζεν, ἐσκάριζεν. Ἔσκεν, ὑπῆρχε· γέγονε δὲ ἰωνικῶς· ὡς γὰρ παρὰ τὸ ἔφερον φέρεσκον, καὶ παρὰ τὸ ἔλεγον λέγεσκον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔον, ὤφειλεν εἶναι τὸ ἰωνικόν, ἔεσκον· ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν δύο ε, τὸ ἓν ἐξεβλήθη, καὶ γέγονεν ἔσκον· ἔσκες· ἔσκε· τὸ τρίτον· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐῶ ὦ· ἔεις· εἷς· οἱ γὰρ δωριεῖς τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ παρατατικοῦ, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι προφέρουσι, προσθέσει τῆς σκε· οἷον, ἐφίλει, ἐφίλεσκεν· οὕτως οὖν καὶ εἶ, ἔσκε. Ἐσκέδασε, διεσκόρπισε. Ἐσκένιψε, διέφθειρε· διεσκέ-

δᾶσιν. Ἐσκευώρησεν, ἐπεβούλευσεν. ἐξ οὗ καὶ σκευωρία, ἡ ἐπιβουλή. Ἐς κεφαλὴν σοι, ἐπιφώνημα κατάρας. Ἐσκη-
νημένοι, ᾠκισμένοι. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, κέκληται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς τρίτης, ἦν
αἱ διὰ τοῦ ω· ὡς κεχρυσωμέναι. Ἐσκήνησαν, ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν. Ἐσκήνωσεν, ᾤκησεν. Ἐσκήψαντο, ἔγνωσαν. Ἐσκί-
δαμαν, ἐπέτυχον. Λάκωνες. Ἐσκίδναντο, σκεδάννυμαι κοινόν. σκίδναμαι ποιητικόν. ὃ καὶ χωρὶς τοῦ σ λέγεται.
Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν. Ἐσκιμάλισεν, ἐνύβρισε. καταδακτύλισε. σκιμαλίσαι γάρ ἐστι
κυρίως, τὸν μέσον δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβάλλειν. Ἐσκίμψαντο, ἐστηρίχθησαν. Ἐσκίμψεν, ἐνέ-
σκηψεν. Ἐσκιοτροφημένα, ἀπόμακτρα σκυτάλων. Ἐσκλείει, εἰσάγει. Ἐσκλέπε, διέτριβεν. Ἐσκληκότα,
προσλιπαροῦντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων. Ἐσκλητός, ἡ τῶν ἐξοχῶν ἀνάθροισις, ἐν Συρακούσαις.
Ἐσκλόπτης, ὁ δοκιμαζόμενος. Ἐσκνᾶσθαι, ξυρῆσαι. Ἐσκολυμμένον, ἀποσεσυρμένον. Ἔσκον, ἤμην. ὑπῆρχον.
Ἐσκοπίαζε, περιέβλεπεν. Ἐς κόρακας, εἰς τὸ σκότος εἰς ὄλεθρον. Ἐσκοράκισεν, ἐλοιδόρησεν. Ἐσκορδινήθη,
ἐχασμήσατο. Ἐσκορόδισας, κλαῦσαι ἐποίησας. ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων. ἢ ἀηδίσας. ἐπίκρανας. ἢ ἐδριμύξας.
Ἐσκοροδισμένος μάχη. Ἀριστοφάνης μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν αὐτοὺς,
σκόροδα διδόασιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ἐν τῇ μάχῃ ὦσιν. ὥστε, κατάφαγε τὰ σκόροδα ἵνα ὀξύτερος γενόμενος καὶ σκο-
ρόδοις τραφεὶς, γένῃ ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες. Ἐσκορόδοι, τρέμοι. Ἐς κουλεόν, εἰς τὴν ξιφοθήκην. Ἐσκουτονδίαι, κατὰ
Ῥωμαίους, στρατιωτικὰ ἐφόδια. Ἐσκύζοντο, ἐμέμφοντο. Ἐσκυθισμένους, κεκαρμένους. Ἐσκύκληνται, διεσκεδασ-
μένοι εἰσίν. Ἐσκύλατο, διεσπάσατο. Ἐσκύλευον, ἐγύμνουν τῶν ὅπλων. Ἐσκύλευσεν, ἐρήμωσεν. Ἐσκυλοῦσθαι,
ἀπὸ τοῦ σκύλου τὸ κεκαλύφθαι. Ἐς Κυνόσαργες. εἴρηται, ἀπὸ τοῦ θυσίας γνησίου γενομένης, εἰσελθόντα κύνα καὶ ἁρ-
πάσαντα κρέας τοῦ θύματος, ἀγαγεῖν ἐκεῖσε. ἐν ᾧ καὶ ναὸς ἐκτίσθη, καὶ οἱ νόθοι ἐνταῦθα ἐκρίνοντο εἰ τοῦδε ὄντως γεγό-
νεν υἱός. ἐκάλουν δὲ Ἀθηναῖοι καὶ τοὺς ἀπελευθέρους νόθους. Ἐσλόν, ἀντὶ τοῦ ἐσθλὸν Δωριεῖς λέγουσι. Πίνδαρος. ἐσλῶν
γὰρ ὑπὸ χαρμάτων, πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν. Ἐσμαστευόμενον, ζητοῦντα. ἐρευνῶντα. κακοπαθοῦντα.
Ἐσμασσόμενος, ἐμβαλλόμενος. Ἐσμέν, ὑπάρχομεν. ἀπὸ τοῦ ἐμέν. πλεονασμῷ τοῦ σ. Ἐς μέσον, τὸ δίκαιον. καὶ
ἐς μέσον ἀμφοτέροισι μεσολαβήσαντι τὸ πρᾶγμα. ἢ τὴν δίκην. καὶ ἐς μέσον συνήεσαν, εἰς τὸ φανερὸν ἀλλήλοις ὡμολό-
γησαν. Ἐσμηλευμένος, κατακεκομμένος. Ἔσμιον, νόστιμον. Ἐσμοῦδ, ἐξελεύσομαι. Ἐσμός, καὶ σμῆνος. τὸ πλῆ-
θος τῶν μελισσῶν. καὶ ὁ δεσμός. δεσμός. ὁ δὲ τόπος, σύμβλα. καὶ σύμβλοι. τὸ ἔργον, μελιττουργεῖν. βλίττειν δέ, τὸ καπνίζειν
τὰς μελίττας. καὶ ποιεῖν ἀναχωρεῖν. ὁ δὲ ἄρχων τοῦ σμήνους, ἡγεμὼν, καὶ βασιλεὺς, ᾧ τὸ πᾶν ἕπεται. τὰ δὲ ἔγγονα, σχα-
δόνες. τὸ δὲ ἀργὸν αὐτῶν ἔθνος, κηφῆνες. τὰ δὲ ἀγγεῖα, κύτταροι. ὁ δὲ ἦχος, βόμβος. καὶ βομβεῖν τὸ ἠχεῖν. τὸ δὲ κέντρον
οὐκ εὔφορον. τὰ δὲ ἔργα, κηρία. μέλι. μελίκηρα. Ἔσμυξα, ἐφθάρην. Ἐσμύρνισεν, ἤλειψεν. Ἐσμυρνισμένον, διασμυρ-
νίσαντα. χρίσματα ἔχοντα σμύρνης. ἐνεστυμμένον. Ἐσμυρριχισμέναι, μεμυρισμέναι. Ἔσμωξεν, ἐπάταξεν. ἔπαισεν.
Ἐσόδην, εἰς ἐμφάνειαν. Ἔσο, γίνου. καὶ ἔσο, ἐνδέδυσο. σημαίνει καὶ τὸ ὕπαρχε. Ἐς ὄλεθρον, εἰς ᾅδην. Ἐσόμεθα,
βιωσόμεθα. Ἐσομένοις, γενησομένοις. Ἔσονται, γενήσονται. Ἔσοπτρον, κάτοπτρον. ἐσόπτρῳ ἐνορῶντες. Ἐσόραι, ὄπι-
σθεν. ὀπίσω. Ἐσορῇ, ἀντὶ τοῦ ἐσορᾷ καὶ βλέπει. παρὰ Θεοκρίτῳ. καὶ ἐσορῇς, ὁμοίως. Ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν, ἐντὸς βε-
λοῦς γενέσθαι. Ἐς ὅτι, ἀντὶ τοῦ λίαν, μάλιστα. Ἐς οὗ ἄν, μέχρις ὅτου. Ἐσοφισάμεθα, ἐτεχνασάμεθα. Ἐσοῦμαι, δω-
ρικῶς, προπερισπᾶται καὶ ἐσεῖται. Ἐς ὀψιγόνους, τοὺς μετὰ ταῦτα. Ἐσπάθα, ἐδαπάνα ἀφειδῶς. παρὰ Ἀριστοφάνει.
καταναλίσκε. κατήσθιε. σπαθᾶν δέ, τὸ ἀφειδῶς καταναλίσκειν. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἴρηται πολλάκις. οἰκείως δὲ
τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικὸς ὁ Ἀριστοφάνης. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων σπαθᾶν, τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην.
λίαν σπαθᾷς, ἤγουν ἐργάζῃ. λέγει Ἀριστοφάνης εἰρωνικῶς. καὶ τοῦτο. Ἐσπαθᾶτο, Διογένης ἐν τῷ κατὰ Αἰσχίνου. Δίδυ-
μος δέ φησιν, ἀντὶ τοῦ ἀπώλλυτο. παρὰ τὴν σπάθην. σπάθη δέ ἐστι ξίφος. μήποτε δὲ ἀπὸ τῶν ὑφαινόντων ἡ μεταφορά. σπά-
θῃ γὰρ χρῶνται. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς. ἐσπαθᾶτο, ἤτοι ἐλέγετο. ἢ ἐρρίπτετο. ἢ διεκόπτετο. ἀπὸ τῆς
σπάθης. οὕτω γὰρ τὴν μάχαιραν καλοῦσιν. ἢ ἀντὶ τοῦ συνετίθετο. ἀπὸ τῆς τῶν ὑφαντῶν σπάθης. ἥ τις συντίθησι τὰ ὑφαινό-
μενα. Ἐσπαθημένος, πεπυκνωμένος. ἀπὸ τῶν κατακρουουσῶν σπαθῶν τὴν κρόκην. Ἔσπακα, ἀπὸ τοῦ σπάω σπάσω,
ἔσπακα. ὡσαύτως καὶ τὸ ἐξύρηκα. ἀπὸ τοῦ ξυρῶ ξυρήσω ἐξύρηκα. καὶ τὸ ἔρρωγα, ὡς ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥήξω. ὁ μέσος παρακεί-
μενος ἔρρωγα. τὸ δὲ ἔσπευσμαι, ἔψευσμαι. ἀπὸ τοῦ ψεύδομαι. ὁ μέλλων ψεύσομαι. ὁ παρακείμενος, ἔψευκα ἄχρηστος.
ὁ παθητικὸς, ἔψευσμαι. Ἐς πανδοκεῖον, εἰς τὸν πάντα δεχόμενον. Ἐσπάραξαν, διέφθειραν. Ἐσπάρακται, σπεί-
ρω μέλλων σπερῶ. ὁ παρακείμενος ἔσπαρκα, ὁ μέσος ἔσπορα. ὁ παθητικὸς, ἔσπαρται, καὶ ἐσπάραται. Ἐσπαργάνωσε,
περιετύλιξεν. ἔδησεν. ἔσφιγξε. πρὸς τὴν ζώνην. Ἐσπαργῶν, ἐν περιστάσει ἦσαν. Ἐσπάρθαι, συγκεκρίσθαι.
Ἐσπάρασσεν, ἠρέθιζεν. Ἐσπάριξεν, ἔσπειρεν. Ἐσπάσαντο, εἵλκυσαν. Ἔσπασας, ἔπιες, εἵλκυσας. Ἔσπαρ, εἵλ-
κυσεν. Ἐσπασμένη, γεγυμνασμένη. Ἐσπεικῶς, τεθυκώς. Ἐσπείσαντο, θυσίας ἐποιήσαντο. Ἐσπείσατο, διηλλά-
γη. Ἔσπεισεν, ἀντὶ τοῦ ἔθυσεν. Ἐσπεῖσθαι, σπονδὰς πεποιῆσθαι. Ἔσπεο, ἠκολούθεις. Ἔσπερ, ὄπισθεν. γράφεται
καὶ ὥσπερ ὀπίσω. καὶ ἔχει καὶ τοῦτο τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὡς ἰσοδυναμούσης τοῦ ὡς, τῇ ἐς προθέσει. Ἑσπέρα, συγκέκοπται
ἐκ τοῦ ἑσπερία. δηλοῖ δὲ ἐλλειπτικῶς, τὰ ἕσπερα μέρη. ἢ κατάστημα τοιοῦτόν τι. Ἑσπέρα, ἡλίου στέρησις. ἢ ὥρας τῆς
ἡμέρας. ἕως γὰρ ἡ ἡμέρα. Ἐσπερεύοντα, ἕσπερον. ἑσπέριον. Ἑσπέρια, τὰ δυτικά. Ἑσπερίδες λέγονται, διὰ τὸ ἑσπέ-
ρας ἐπιφαίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ κατοικεῖν. ἦσαν δὲ Φόρκου καὶ Κητοῦς Ἑσπερίδες. ἀπὸ μιᾶς δὲ αὐτῶν εἴρηται ἡ
νῆσος. ἣν κατῴκει Γηρυονεύς, ἔχων κύνα Ὄρθον ἀδελφὸν Κερβέρου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ, Ἄτλαντος λέγουσιν
εἶναι τὸν κύνα. Ἑσπερίδων μῆλα ἐν Λακεδαιμονίᾳ, βρωτά τινα μῆλα. Ἑσπέριοι, οἱ ἐπὶ τὴν δύσιν οἰκοῦντες. Ἑσπέ-
ριον ξένον, τὸν ἑσπέρας ἥκοντα. Ἑσπερινός, ὁ τῆς ἑσπέρας. Ἑσπέριος αἱρήσομαι, ἀντὶ τοῦ λήψομαι. καὶ ἑσπέριος,

ἕσπερος. Ἑσπερῖτις λίμνη, ἡ πρὸς δύσιν οὖσα. Ἑσπερξάμην, ἠπείλησα, ὠργίσθην. Ἕσπερον κέλευθον, ἑσπέριον
ἤτοι δυσμαὶς ὁδόν. Ἑσπερ, ὀπίσω, εἰς τὸ μέλλον. Ἕσπερος παρ' Ἴωσιν, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα. οἷον τοῖσι δὲ τερπομένοισι, μέ-
λας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα. αἱ γὰρ παραλήξεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, ἰώνων εἰσίν. ἢ λέγεται ἕσπε-
ρος καὶ ἑσπέρα, ὡς βίος καὶ βία, καὶ πόθος καὶ ποθή. πύλος, καὶ πύλη. κοῖτος, καὶ κοίτη. ῥόος καὶ ῥοή, γόνος καὶ γονή. βό-
λος, καὶ βολή. διάλογος, καὶ διαλογή. δῖνος, καὶ δίνη. ὠνὴ καὶ ὦνος. Ἕσπερος ἀστήρ, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται.
εἴτι ἢ ὁ ἀστήρ, ἀπὸ τοῦ ἕσω ποιεῖν παρ' αὐτῷ τὰ ζῶα ἀναπαυσόμενα. ἢ ὁ πέρας τῆς ἑώας φέρων. Ἑσπέρχει, ἠπείλει. ἤλαυ-
νεν. Ἑσπέτε, εἴπατε. ἔξηγεῖσθε. ἀκολουθεῖτε. ἱστορεῖτε. ἀκούσατε. Ἕσπετο, ἠκολούθησεν. Ἑσπέτε εἰπεῖν ποιήσατε.
ἐξ οὗ καὶ ἔπος ὁ λόγος. καὶ τὸ τοιόνδε μέτρον. ἢ παραμέτρον τοῦ ἔπω. τὸ παθητικὸν ἔσπετε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, ἔσπετε.
Ἐσπεύσεν, ἐτάχυνεν. Ἑσπίλη, ἱκέτευσε, πρὸς πόλια ἀφίκετο. Ἑσπινθάρτο, ἐξήρουν. Ἔσπισεν, προσήνεγκεν.
ἔθυσεν. Ἐς πλησίον ἄλλον, εἰς ἄλλον τὸν ἐγγύς, πρὸς τὸν πλησίον. Ἑσπόδει, κονιορτοῦ ἐπλήρου. Ἑσποθερπεῖς, πόθεν
ἥκεις. πάφιοι. Ἑσπόδησεν, ἀσφάλισεν. Ἑσπόζεται, ἐκτίνυσεν. Ἑσπόμεθα, ἕπομαι ἐνεστώς. εἱπόμην παρατατι-
κός. ἕψομαι μέλλων. ἑσπόμην, δεύτερος ἀόριστος. κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἔχον. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἑσπώμεθα.
Ἑσπόμενος, ἐπακολουθῶν. Ἑσπόμενοι, ἀκολουθοῦντες. Ἑσπομένου, ἀποσπῶντος. ἁρπάζοντος. Ἑσπούδαζον, ἐσε-
μνολογοῦντο. ἐπεμελοῦντο. Ἑσπυρκορίζομεν, εἰς πῦρ ἐξηραίνομεν. Ἐς πῦρ ξαίνεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Ἔσσω, τὸ λέ-
γω. Ἑσσάμενος, ἐνδυσάμενος. Ἐσσαῖοι, ἰουδαῖοι. ἀσκηταὶ φαρισαίων καὶ γραμματέων. τὴν ἄσκησιν ἐξ ἐπιμέτρου
διαστηκότες. πρόγονοι ἰωναδὰβ υἱοῦ ῥιχὰβ τοῦ δικαίου. φιλάλληλοι, καὶ τῶν ἄλλων εὐλαβεῖς πλεῖον. Ἔσσα, ὄνομα
πόλεως. Ἕσσας, καθίσας. Ἕσσασθαι, περιβαλέσθαι. Ἕσσατο, περιεβάλετο. ἕσσατο δ' ἀμαρέτου θυγάτηρ. Ἐσσεῖ-
ται δωρικῶς. οἱ γὰρ δωριεῖς ἐν τοῖς παθητικοῖς, προστιθέασι τὸ ι, καὶ περισπῶσιν. οἷον πλεύσεται, πλευσεῖται. ἔσσεται,
ἐσσεῖται. Ἕσσεν, ἐνέδυσεν. εἷσεν, ἐκάθισεν. Ἕσσεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. Ἔσσεται καὶ γενήσεται, δοκεῖ τοῖς φιλοσοφοῦ-
σι διαφορὰν ἔχειν τινά. ἔσσεσθαι μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης φασίν. ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων δὲ, τὸ γενήσεσθαι. οἷον, ἔσσεται
μετὰ χειμῶνα ἔαρ ἀναγκαίως. τὸ δὲ βρέφος τόδε γενήσεται γραμματικὸν ἐνδεχομένως. οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης τοῦτό γε.
Ἐσσύαι, ἐδίωκον. Ἐσσύαντο, ἦρχοντο. καὶ ἐσσύαντο, ἔτρεχον. ἐδίωκον. ὥρμων. Ἔσσυται, ὥρμηται. Ἐσσῆαι, ἐκ-
χέαι. Ἐσσῆ, ἐχούσῃ. Ἐσσήματο, ἐλύπησεν. Ἐσσὴν, ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν. ἡ γενικὴ τοῦ ἐσσῆνος. Ἔσσηται,
ἔσται. Ἐσσήτοι, μάντις. Ἐσσὶ, ἀντὶ τοῦ παρ' ἄλλοις. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι. καὶ ἀπόκοπόν ἐστι ῥῆμα. οὐδὲν γὰρ εὕρηται
ῥῆμα λῆγον εἰς ι δευτέρου προσώπου δίχα τούτου. διὸ οὐδέποτε ἐφελκυστικὸν γίνεται τοῦ ν. καὶ ἐσσὶ, ἀντὶ τοῦ ἐστι ποιη-
τικόν. Ἐσσίνευσεν, ἐσήμηνεν. Ἐσσίπαλα, πρόσοδος. ἐμπόλη. Ἔσσο, τὸ ἐνεδέδυσο. τὸ θέμα, εἰμι. ὁ μέλλων ἔσω. ὁ
παρακείμενος ἧκα. ὁ παθητικὸς, ἧμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος ἥμην, καὶ ἕμην ἰωνικῶς. τὸ δεύτερον ἔσο. καὶ διπλασιασμῷ
τοῦ σ ἔσσο. Ἐσσομένον, τεθορυβημένον. ὡρμημένον. Ἐσσομένοις, μεταγενεστέροις. Ἐσσὸν, ἱμάτιον. Ἐσσοῦσθαι, ἐννυ-
σθαι. Ἐσσυμένως, ταχέως. Ἔσσυτο, ἐπορεύοντο. ὥρμων. Ἔσσυται, καὶ ἐσσυμένος, ἀντὶ τοῦ ἐφορμεῖται. ἐπιθυμεῖ. ἐκ
τοῦ σύω. σύσω. σέσυκα. σέσυμαι. σέσυται. καὶ ἐν ὑπερθέσει, ἔσσυται. ἐξ οὗ ἐσσυμένος μετοχή. Ἔσσυτο, ὥρμησεν. ἔθανεν.
Ἐσσύτερον, ἰσχυρότερον. Ἐσσυρδὸν, βλοσυρόν. σκληρόν. Ἐστὰ, ἐνδύματα. Ἔσταζεν, ἔρραινεν. Ἐστάθη ὁ ἀνδριὰς
ὑφ' ἑτέρου. ἔστη δὲ ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος δι' ἑαυτοῦ, ἐστάθη δὲ ὁ νοσῶν δι' ἑτέρου. Ἕσταθι, ἀπὸ τοῦ ἕστακα. οὐ προστακτικὸν
τὸ ἕστακε. ἐξ οὗ τὸ ἕσταθι κατὰ μεταπλασμόν. ὁμοίως τῷ κλῦε κλῦθι. Ἐσταθευμένος, ἠρέμα ὑπὸ πυρὸς ὀπτημένος. στα-
θεῦσαι γὰρ, τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας, ἢ ὀπτῆσαι. Ἐστάθμησεν, ἐμέτρησεν. Ἔσται, γενήσεται, ἢ μέχρι τέλους.
Ἔσται μὲν, ἔσται δή. τετραχῶς δὲ, χρᾶται τούτῳ ὅμηρος. ἔσσεται ἢ ἔσεται. ἐσεῖται. καὶ ἔσται ἢ ἔσται, ἔσεται, καὶ ἐσεῖται ποιη-
τικόν. μᾶλλον δὲ δωρικόν. Ἑστάην, ἀφεστάην. ἕσταθι. ἀφέσταθι. καὶ ἀφεστάναι. ἀπὸ τοῦ ἕστημι παράγονται. οἷον ἑστὰς
ἑστῶτος μετοχή. ἑστάην. ἕσταθι. ἑστάναι καὶ ἐφεστάναι. καὶ τούτου τοῦ ῥήματος παρ' ὁμήρῳ πολλὴ χρῆσις. Ἔσται μαὶ,
ἔλλειψιν ἔχει. λείπει γὰρ τὸ χρόνος, ἢ ἀνάγκη. ἢ τοιοῦτόν τι. Ἑστακέναι, καὶ ἑστάναι κατὰ συγκοπήν. καὶ τὸ διδόναι καὶ
τιθέναι καὶ ζευγνύναι, ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων. τὸ δὲ θεῖναι, καὶ στῆναι, καὶ δοῦναι. ἀπὸ δευτέρων ἀορίστων. Ἐσταλάδατο, ἐ-
στολισμέναι ἦσαν. Ἐστάλαξεν, ἔσταξεν. Ἐστάλαται, ἀντὶ τοῦ ἀνεζωσμένοι ἦσαν. οἱ γὰρ περὶ ἐργασίαν ἀσχολούμενοι, ἀνε-
ζωσμένοι τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων εἰσίν. ἰωνικὸν δὲ τὸ ἐστάλαται. ὡς τὸ τετύφαται. ἀπὸ τοῦ στέλλω τὸ κοσμῶ. οὗ τὸ τρίτον
πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἔσταλται. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἐστάλαται. Ἐστάλην, ἤγουν ἐπορεύθην. λέ-
γεται δὲ τὸ ἐστάλην κυρίως, ἐπὶ θαλάσσης. οἷον ἐστείλατό τις τόνδε τὸν πλοῦν. Ἔσταλκεν, ἐμείωσεν. Ἐσταλμένοι, ἐσκευ-
ασμένοι. νεανίαι χωριτικῶς ἐσταλμένοι. Ἐσταλωπία, ἡ τῶν ἱματίων ἀγορὰ ὑπὸ ταραντίνων. Ἕσταμεν, ἐστήκαμεν.
Ἐστάμεναι, ἐστολισμέναι. ἢ οὖσαι. Ἐστάμενον, περίστειλον. Ἔστ' ἂν, ἕως οὗ. ὅταν, ἢ ἔστησαν. Ἔσταν, ἀντὶ τοῦ ἔστη-
σαν. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἔσταν. Ἑστάναι, τὰ διὰ τοῦ ναι ἀπαρέμφατα, ὅσα μὲν ἐνεστῶτός ἐστι χρόνου. τοῦτο δὲ γί-
νεται ἐπὶ μόνων τῶν εἰς μι, βραχεῖαν τὴν παραλήγουσαν ἔχει. οἷόν ἐστι τὸ ἑστάναι καὶ ἱστάναι καὶ ζευγνύναι καὶ δεικνύ-
ναι. καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ τιθέναι τι, καὶ διδόναι. καὶ ταῦτα γὰρ ἐνεστῶτος ὄντα βραχεῖαν αὐτὴν ἔχει. καὶ τὸ
εἶναι ἐνεστῶτος ὂν, οὐ βραχύνεται κατὰ τὴν παραλήγουσαν. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ βραχεῖαν οὖσαν ἐξέτεινεν, οὐδὲν τοῦτο πρὸς
τὸν λόγον. ἐπεὶ γὰρ ἐνεστῶτος μὲν οὐδέν ἐστιν εὑρεῖν δισύλλαβον. ὅσα δὲ τοιαῦτα ἀορίστων εἰσὶ, ταῦτα μακρᾷ παραλήγε-
ται. τούτου χάριν καὶ τὸ εἶναι τοῖς δυσυλλάβοις τῶν ἀορίστων ἀκολουθήσαν, ἐξέτεινε τὴν ἑαυτοῦ παραλήγουσαν. οὐ μὴν
τό γε ἱέναι τοῦτο ἔπαθεν ἐπειδὴ παρὰ ἅπαξ ὑπερβέβηκε τὴν δισυλλαβίαν. ὅσα δὲ ἐξ ἀορίστου γίνεται ἐπὶ τῆς πέμπτης
τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν εἰς μι, πάντων γίνεται καὶ μακρὰ αὐτὴν ἔχειν τὴν παραλήγουσαν. καὶ τῆς μὲν πέμπτης τὸ ση-
μᾶναί τι, καὶ ὑφᾶναι. σεμνῦναί τι, καὶ ἐπικλῖναι. καὶ γὰρ ἐπὶ ταύτης τῆς συζυγίας, ἀεὶ φύσει μακρὰν τὴν παραλήγου-
σαν ὁ ἀόριστος ἔχει. ὡς τὸ φᾶναι καὶ τιθνᾶναι καὶ διαδρᾶναι καὶ φῦναι. ὡς μαρτυρεῖ τὸ θεῖναι καὶ δοῦναι. καὶ ταῦτα γὰρ

ἀ..ζίσου ὄντα, ἐκφανέστατα μακρὰ ἔχει· ἀλλὰ τὸ θεῖν ὦ φιλότης τοῦτο γίνεται. τὰ μὲν τῶν ἐνεστώτων ἀπαρέμφατα βραχεῖαν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. τὰ δὲ τῶν ἀορίστων μακράν· ἐπεὶ πασῶν συζυγιῶν οἱ παρακείμενοι, τὰ ἑαυτῶν ἀπαρέμφατα διὰ βραχείας παραληγούσης ἐκφέρουσιν· οἱ δὲ τρεῖς μὴ ῥημάτων ἐνεστῶτες, συγγενεῖς εἰσι τοῖς παρακειμένοις· Ἑσταότα, καὶ ἑστεότα ἀπὸ τῆς ἑσταὼς μετοχῆς καὶ ἑστεώς· ἔστι παρακείμενος ἕσταα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε ἕστεα ἰωνικῶς· καὶ ἑσταότα, ἱστάμενα ἢ ἱστάμενον. Ἑσταότως, δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι τινὲς τοῦ ἑσταότως ἐκκλίνουσι τὴν λήγουσαν καὶ ἐπίρρημα λαβόντες ἄλλο ἑσταότως φασὶ τὸ εὐσταθῶς καὶ ἡσύχως· ἵνα λέγῃ, ὅτι μετὰ ἡσυχίας ἀκούειν ἕστατον· ἐκ τοῦ ἕστηκα παρακειμένου δασύνεται· ἑστάκατον γάρ, ἐκεῖθεν τὸ τρίτον ἐνικὸν δυϊκόν· καὶ συγκοπῇ ἕστατον. Ἕστασαν, δασύνεται ὅτι ἐκ τοῦ ἑστήκεισαν κατὰ συγκοπὴν καὶ συστολήν· τὸ δὲ ἔστασαν ἡ ἐς ἀχαιῶν, ψιλοῦται· ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ἔστησαν γίνεται. Ἕστασαν, ἐδαίεισαν σταθμοῦ. Ἑστᾶσι κατὰ κρᾶσιν, ἐκ τοῦ ἑστάασιν· ἑστάασι δὲ ἐκ τοῦ ἑστήκασιν, ἑστῆασι· καὶ ἑστάασι καὶ ἑστᾶσι. Ἕσταρ, ἐκάθητο. Ἑστάτω ἀττικοί, οὐχ ἑστακέτω. Ἐστάχος γράφει· οὕτω λέγεται ἀττικῶς· καὶ ἐς κάλλος γράφει· ἀλλ' οὐ καλλιγραφεῖ· καὶ ταχυγραφεῖ, καὶ τὰ ὅμοια. Ἑστὼς ἑσταότος· ἐκ τοῦ ἑστηκὼς συστολῇ τοῦ η εἰς α, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ κ. περὶ οὗ, ἰστέον ὅτι πᾶς παρακείμενος διὰ τοῦ κ ἔχων τὴν παραλήγουσαν καὶ παραληγόμενος μακρᾷ ἀποβολῇ τοῦ κ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· οἷον ἑστηκώς, ἑσταώς· βεβηκώς, βεβαώς· δεδοικώς, δεδιώς· τεθνηκώς, τεθναώς. Ἐστὲ ὑμεῖς, ὑπάρχετε· ὀξυτόνως· βαρυτόνως δέ, γίνεσθε. Ἔστε, ἀντὶ τοῦ ἕως οὗ· οἱ δὲ τῆς ἀσίας ἦρχον ἔστε· Ἐστείλαντο, συνέστειλαν, ἢ ἀπέστειλαν. Ἐστείλατο, ἔπεμψεν. Ἔστειλεν, ἔπεμψεν. Ἐστείρωται, συνείληται συνέσπασται. Ἐστέλλετο, ἡτοιμάζετο. Ἐσταλμένον, ἐξεφθαρμένον. Ἔστελσεν, ἔστειλεν. Ἐστελώθη, ἐπάγη. Ἔστενεν, ἐστέναζε· καὶ ἔστονεν. Ἐστέρημαι τοῦ δε· καὶ ἐστέρημαι τὸ δε. Ἐστερήθην, ἐζημιώθην. Ἐστερησάμενος, περιπτυξάμενος. Ἐστεφάνιξα, ἀντὶ τοῦ στεφάνοις ἐτίμησα· ἀριστοφάνης· ἐγὼ δέ του ἐστεφάνιξα. Ἐστεφάνωται, περιέχει. Ἐστέφθαι, κεκοσμῆσθαι, ἐστεφανῶσθαι. Ἐστίφραν γράφεις, ἀντὶ τοῦ μάτην πονοῦντος. Ἔστη, στολή· κύπριοι· ἠγέρθη ἵστατο· καὶ ἔστη δ' ὄπισθεν παρ' ὁμήρῳ· τοῦτο δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὅτι τὸ μέλλοντος αὐτὸν εἰς ἔννοιαν ἤγαγεν ἡ ἀθηνᾶ· ἔμπροσθεν μὲν γὰρ τὰ οἰχόμενα, καὶ ἤδη γινόμενα, καὶ εἰς θέαν ἢ πεῖραν ἐλθόντα· ὄπισθεν δέ, καὶ ὄπισθεν, τὰ ἔσεσθαι μέλλοντα· ἐπειδὴ ἀπρόορατον· καθάπερ ἀόρατα καὶ τὰ κατόπιν ἡμῖν ὄντα. Ἔστη παρὰ σταθμὸν τέγεος· σταθμὸν λέγει τὴν παραστάδα, ἢ τὴν βάσιν τοῦ οὐδοῦ· τέγος γὰρ τὸν ὅλον δόμον ἀπὸ μέρους ἀναγκαιοτάτου τοῦ στέγους· ὥσπερ οἷον κεφαλή ἐστιν οἴκου· καθὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καλεῖ· οὐ μόνον ἐν τῷ τεῦκρε φίλη κεφαλή, καὶ τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω. Ἰστέον δὲ ὅτι σταθμὸς λέγεται ποτὲ καὶ οἴκημα εὐτελὲς ἀγροτικόν· καὶ ζωοστάσιον, καὶ ὄργανον σταθμήσεως· καὶ ὅτι τὸ τέγος κατ' ἔλλειψίν ἐστι τοῦ σ· ὥσπερ σμικρὸν μικρόν· εἰκὸς δὲ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ τέγγω γίνεσθαι τέγος, εἶτα πλεονασμῷ, στέγος· τέγγεται γὰρ ὑετοῖς πρὸ τῶν ἄλλων τὸ στέγος. Ἕστηκα, στύχω· ὁ μέλλων, στήξω· ὁ παρακείμενος ἔστηχα, ὁ μέσος ἔστηκα· ἢ ἕστηκα ἑστῶ· ἕστακα δὲ ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἔστησα καὶ ἀνέστακα ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἀνέστησα. Ἑστήκαντι δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ ἑστήκασιν. Ἑστήκειν, δύναται μὲν καὶ δίχα τοῦ ν κοινῶς γράφεσθαι· ἡ δὲ ἀκρίβεια τῆς ἀντιγραφῆς, μετὰ τοῦ ν γράφει· ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ ἑστήκεεν, ὡς εἶναι ὅμοιον τῷ, ἤσκειν εἴρια καλά. Ἑστήκει, ἀντὶ τοῦ ἵστασθαι. Ἑστηκὼς καὶ ἑστὼς ἀπὸ τοῦ ἑστήκω. Ἐστηλιτευμένον, ἀναγεγραμμένον. Ἐστηλίτευται, δεδημοσίευται. Ἐστήλωτο, εἱστήκει. Ἑστήξειν λέγεται, τὸ βεβαίως μένειν· καὶ ἱδρυνθήσεσθαι· δασύνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἑστήκω θέματος κλινόμενον, ὃ καὶ αὐτὸ δασύνεται· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἵστημι ἑστήξω λέγεται, ἀλλὰ στήσω καὶ ἔστησα ψιλουμένου· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑστήκω ἑστήξω ὁ παρακείμενος, ἕστηκα δασύνεται· καθὸ καὶ καθεστηκὼς γράφεται, καὶ καθεστηκὸς φρόνημα, τὸ βέβαιον· ἀπὸ δὲ τοῦ ἵστημι στήσω ἔστηκα, οὐ λέγεται, ἀλλ' ἔστησα ἀόριστος, ψιλούμενον· ἔστιν οὖν κατέστησα μετὰ τοῦ ψιλοῦ· καθέστηκα δὲ μετὰ τοῦ δασέος. Ἑστήξεται, σταθήσεται. Ἐστηρίξαντο, ἐνήρεισαν. Ἐστυρίσατο, ἐστερέωσεν. Ἔστησαν, εἵλοντο. Ἔστησαν, ἀντὶ τοῦ ἐστάθησαν· καὶ ἀντὶ τοῦ σταθῆναι ἐποίησαν· καὶ ἕστησαν, ὅτι ἐκ τοῦ ἑστήκεισαν κατὰ συγκοπὴν γίνεται, δασύνεται· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ἔστησαν, ψιλοῦται. Ἔστησεν, ηὔφρανεν· καὶ ἔστησε τὴν πλάνην, ἀντὶ τοῦ κατέλυσε· καὶ ἔστησε τὸν θόρυβον· καὶ ἔστησε τρόπαιον κατὰ τῶν πολεμίων· ὁ μέντοι ἐστήσατο γράφεται καὶ ἀνεστήσατο· ὡς παρ' ἀριστοφάνει· μόνος γὰρ ὁ θεὸς τρόπαιον ἀνεστήσατο τῶν ταύτης τρόπων. Ἑστιάδες, αἱ ἱέρειαι. Ἑστία ἡ οἰκία· δίαιτα· οἴκησις· βωμός· χυτρόπους· ἐσχάρα· γυναῖκα πλάττουσι τὴν γῆν, τύμπανον βαστάζουσαν, ἐπειδὴ τοὺς ἀνέμους ἡ γῆ ὑφ' ἑαυτὴν συγκλείει. Ἑστιάθη, εὐωχήθη, εὐφράνθη. Ἑστιάα, ἡ πάλαι παλαντία ὀνομαζομένη. Ἑστίαι, θυόμεναι ἦσαν τινὲς θυσίαι· ἀφ' ὧν οὐχ οἷόν τι ἦν μεταδοῦναι, ἢ ἐξενεγκεῖν. Ἑστιᾶν, ἀριστοποιεῖν· τρέφειν. Ἑστίας χῶρος, τὸ μέρος τοῦ ἡ παστὰς ἐνθυπική. Ἑστιᾶται, εὐωχεῖται. Ἑστιατήρ, ὁ δοκιμαζόμενος. Ἑστιατόριον, δειπνοκλητόριον. Ἑστιατορία, εὐωχία· ἑστίασις. Ἑστιάτωρ, ὁ δειπνίζων· ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν, ἤγουν τροφεύς. Ἑστίαχος, οἰκουρός· οἰκώναξ, καὶ ζεὺς παρ' ἴωσιν. Ἐστίβακα, πεπάτηκα. Ἔστιβεν, ἐπάλυνεν. Ἐστιγμένην, οἰκίαν ὑποκειμένην χρεώσταις. Ἑστίη, πῦρ· καὶ ἡ γῆ· καὶ ἡ θεός. Ἔστιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύνεται· ἔστι πόλις ἐφύρη· καὶ μετὰ τοῦ ὡς ἐπιρρήματος· ὡς ἔστιν εἰπεῖν· καὶ μετὰ τοῦ ἀλλὰ ἀλλ' ἔστι· καὶ μετὰ τοῦ τοῦτο, τουτέστι· καὶ μεταπίπτει εἰς ἐπίρρημα· τουτέστι, καὶ μετὰ τοῦ καὶ κἄστι· καὶ μετὰ τοῦ οὐκ· οὐκ ἔστι· καὶ ἐστὸν δυϊκόν, ἐγκλίνεται· καλώ ἐστον· καὶ τὰ πληθυντικά· ἄνθρωποί ἐστε· ἄνθρωποί εἰσιν. Ἐστίν, ἔξωθεν λαμβάνεσθαι, τῶν ἀττικῶν ἐστιν· ὅμηρος· εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι· λείπει τό, εἰσί· καὶ ἔστιν ἔαρ, καὶ κάλλος ῥόδων· ὁ δὲ μὴ χρησάμενος τοῖς παροῦσιν ἀνόητος· τὸ δὲ ἔστι σημαίνει τὸ ὑπάρχειν· ἔσθειν δὲ ἀντὶ τοῦ τρώγειν διὰ διφθόγγου. Ἑστιάτωρ λαμπρός· μεγαλοπρεπής· εὔξενος· φιλόξενος· δημοτικός· εὐτράπεζος· καθαρειότητι χαίρων· εὐδίαιτος· μεγαλόφρων· φιλοφροσύνης γέμων· φιλοπροσήγορος· πανηγυρικὸς τὸ ἦθος· ἁβρόβιος· ἁβροδίαιτος· τοὺς ἐναντίους, τρυγοβίους ὠνόμαζον· κακοβίους· μικροπρεπεῖς· ἀνελευθέρους. λέγεται δὲ ἑστιάτωρ ὁ συνιστὰς τὸ συμπόσιον· ἔτι δὲ καὶ ξενίζων, ἑστιῶν· συμποσίαρχος· συμποσίου ἄρχων· ὁ τῆς συνουσίας ἡγεμών· καὶ ἄλλως

δὲ καλεῖται συμποσίαρχος, ὁ ἐν ἰσότητι τινὶ κοινωνίᾳ κατὰ κλῆρον, ἢ κατὰ δόγμα προαιρεθεὶς τοῦ συμποσίου ἐπιμελητής. εἴρηται δ' αὖ τὸ ἐπιτάρροθα καὶ ἐπίσχον κατὰ ἀριστοφάνην. ἢ ἐπιτάτωρ, ὁ εὐωχῶν. διαιτυμὼν ὁ εὐωχούμενος. ἑστιάω, ἑστιῶ. εἱστίακα, καὶ εἱστιάθην. ὑφ' ἑτέρου. Ἔστιξαν, τῷ μετώπῳ ὑπέγραψαν. Ἔστι τις δίκης ὀφθαλμός. ἧς μὴ δεῖ τι καταφρονεῖν ἀνθρώποις ὑπάρχοντας. Ἐστίχατο, ἔρχεται. Ἐστιχόοντο, ἐπορεύοντο, ἠκολούθουν. εἵποντο στοιχηδὸν ἐβάδιζον. Ἐστιχόωντο, ἀπὸ τοῦ στιχῶ περισπωμένου ῥήματος κατὰ παραγωγήν. στιχόωμαι διὰ τοῦ ι, ὡς ἀπὸ τοῦ φείδομαι ἀφείδομαι ἄχρηστον. ἀφ' οὗ πεφειδημένος ἐν χρήσει. καὶ ἐπίρρημα πεφειδημένως. ὁ παρατατικὸς, ἐστιχώμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐστιχῶντο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἐστιχόωντο. Ἐστιώμενοι, ἐστιῶντές τινες καὶ ἐστιαθέντες, ἀριστᾶν. Ἐστιώμενος, τρώγων. Ἐστιᾶν, ἀριστοποιῶν. Ἔστο, περιβέβληντο. ἠμφιέσθω. Ἐστόβεον, ἐλοιδόρουν. ὕβριζον. στοβὸς τὸ στόμα, τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Ἐστοιβασμένη, συγκειμένη, σύνθεσις. Ἔστοκα, ἐνίοτε παρὰ ταραντίνοις. Ἐστομώθη, ἠνοίχθη. οἱ δὲ ὤρυττον καὶ ταχέως τὸ χωρίον ἐστομώθη. Ἔστον τὸ δυϊκὸν, ἐτόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ἐστόν. Ἐστόμφασα, ἠλαζονευσάμην. στόμβος γὰρ, ἡ ἀλαζονεία. Ἐς τὸν λιμένα, εἰς τὸν λιμένα. ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις, παρὰ τὴν παροιμίαν ἀττικῶς, ἐς λιμένα. οἱ γὰρ ἀθηναῖοι συντόμως ἤλαυνον καθὰ πλέοντες διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς. Ἔστορα, τὸ κοίλωμα τοῦ ἁρματίου. ἤτοι ζυγοῦ ἔνθα ὁ τράχηλος τῶν ἵππων ἐντίθεται. ἢ τὸν πρῶτον κρίκον τοῦ ῥυμοῦ. οἱ δὲ κατὰ ἀρίσταρχον, τὸν πάσσαλον τὸν πεπηγότα περὶ τὸ ἄκρον τῶν ῥυμῶν, περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἱλεῖται τὰ ζυγόδεσμα. Ἐστορέσθη, κατεκοιμίσθη. ἐπραΰνθη, ὡμαλίσθη. Ἐστόρεσεν, ἔστρωσεν. οἱ ἄνεμοι παραχρῆμα ἐκόπασαν. καὶ τὸ κῦμα ἐστορέσθη. πνεῦμα δὲ κεκριμένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει. καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου. Ἐστός, καὶ μεστός. παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ. ὁ πλήρης. Ἔστραμμαι, ὤφειλεν εἶναι ἔστρεμμαι. ἀλλὰ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα μετὰ τοῦ ε καὶ τοῦ ρ μετὰ ἐπι πλοκῆς συμφώνου τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, τρέπει τὸ ε εἰς α ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ. οἷον στρέφω στρέψω ἔστρεφα. ἔστραμμαι. τρέπω τρέψω τέτρεφα, τέτραμμαι. ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα. ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἐστρέφθην. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐστράφθην. ὅτι ὁ πρῶτος ἀόριστος, φυλάττει ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἱρῶ περισπωμένου παρακειμένων. οἷον συνῄρημαι συνῃρέθην, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πλὴν ἐπήνημαι ἐπηνέθην. καὶ εὕρημαι εὑρέθην. καὶ τοῦ ἐρῶ ἔρρημαι ἐρρέθην, καὶ ἔστραμμαι ἐστρέφθην, καὶ ἄλλα τινά. Ἐστρατόωντο, ἐστρατοπεδεύοντο. Ἐστρέβλου, ἐκάκου. ἠνάγκαζεν. Ἐστρῆνες, σειρῆνες. Ἐστροβιλήσας, ἀντὶ τοῦ συντρίψας. Ἔστυγε, κατεπλάγη. Ἔστυγμαι, κατεστύγνωμαι. Ἔστυγον, ἐστύγνασαν. ηὐλαβήθησαν. δεύτερος ἀόριστος, ἢ ἀπὸ τοῦ στύγω στύξω ἔστυξα, μέσος ἔστυγα. ἀόριστος δεύτερος ἔστυγον. ἢ ἀπὸ τοῦ στυγέω στυγήσω ἐστύγησα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔστυγον. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐδδούπησα καὶ ἐκτύπησα γίνεται τὸ ἔδδουπον καὶ ἔκτυπον. Ἔστυρον, ἔδυσαν. ἐμίσησαν. κατεστύγνασαν. Ἐστυφέλιξε, διέσεισε. προεπηλάκισεν. Ἔστω ταῦτα. ὑπαρχέτω. ὡς τό, εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω. καὶ ἔστω, δηλονότι ἐπὶ ἀποθέσει τῶν λεγομένων, καὶ ἀρχῇ ἑτέρων λέγεται τὸ εἶεν. ἔστω δὲ ἐκ τοῦ ἔτω προσθήκῃ τοῦ σ. Ἐστωμυλάμην, ἐφλυάρησα. Ἔστων, καὶ ἐπέστων. ἀντὶ τοῦ ἔστωσαν καὶ ἐπέστωσαν. ἀττικῶς. Ἔστωρ, πάσσαλος ὁ τῷ ζυγῷ ἐνιέμενος, ἐν ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ πεπηγώς. ἔνθα ὁ κρίκος ἐμβάλλεται. καὶ καὶ τὸ ζυγόδεσμον ἀποδέδεται, ἐς συνοχὴν τοῦ ζυγοῦ. τινὲς δὲ ἔστορα εἶπον, γλύμμα. ἤτοι κύκλωμα ζυγοῦ, ἐς ὃ τῶν ζώων ἐνίεται, ἤγουν ἐντίθεται ὁ τράχηλος ἑκατέρωθεν. δασύνεται δὲ ὁ ἕστωρ, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἥσω. καὶ τῆς ἐκεῖθεν γινομένης ἕσεως. ἤτοι ἐμβολῆς. ὁ ἐνιέμενος ἐπ' ἄκρῳ τοῦ ζυγοῦ. περὶ ὃν ὁ κρίκος ἐντίθεται. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ἕστωρ ἀπὸ τοῦ ἥσσω ὀξὺ οὗ καὶ ἧλος. ἵνα ᾖ, ἕστωρ, ὁ ἐνηλούμενος τῷ ζυγῷ. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφει οὕτως. ἕστωρ, σφὴν, ἔμβολος. γόμφος. ἢ πρῶτος κρίκος τοῦ ῥυμοῦ. ἢ κοίλωμα ζυγοῦ ὑφ' ὃ ὁ τράχηλος. Ἑστῶσα, ἀντὶ τοῦ ἑσταυῖα. μεμαῶσα, ἀντὶ τοῦ μεμαυῖα. βεβῶσα, ἀντὶ τοῦ βεβαυῖα. γεγῶσα, ἀντὶ τοῦ γεγαυῖα. αἱ δεχόμεναι μετοχαὶ τὸ πάθος, ποιοῦσι τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ ωσα, καὶ τὸ οὐδέτερον διὰ τοῦ ω μεγάλου. οἷον μεμαώς. γεγώς. ἑστώς. αἱ δὲ μὴ ἔχουσαι πάθος. τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ υια ποιοῦσι. μεμαυῖα. τετυφυῖα. τὸ δὲ οὐδέτερον διὰ τοῦ ο μικροῦ. οἷον μεμαός. τετυφός. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Ἑστῶτος κατὰ συναλοιφὴν ἐκ τοῦ ἑσταότος. Ἐς ὕδωρ γράφειν, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Ἔσυλα τόξον εὔξοον, ὁ πάνδαρος. καὶ αὖθις τὸ σύλα πῶμα φαρέτρης, τὸ λάθρα ψηλαφᾶν σημαίνει ὥστε τοξεῦσαι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ σκυλεύειν ἡ λέξις τίθεται πολλαχοῦ. ἐπεὶ σκῦλον τὸ λάφυρον λέγεται. καὶ ἐσύλα, ἐγύμνου. ἀφῄρει. Ἐσύλευον, ἐσκύλευον. Ἐσφαδάζετο, διηγείρετο. διετρίβετο. ἐνεπίμπρατο, ἠλυπεῖτο. Ἐσφάλιξεν, ἐσφήλεν. ἔδησε. σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός. Ἔσφαλεν, ἐκ τοῦ σφάλλω σφαλῶ. ἀόριστος ἔσφηλα. ας. ε. καὶ δωρικῶς ἔσφαλε. Ἔσφαλτο, διημαρτήκει. Ἐσφέρεον κόρυθας. ὅμηρος. εἰσφορεῖν συνήθως λέγει τὸ εἰσκομίζειν. ᾧ ἐναντίον τὸ ἐκφορεῖν. Ἐσφηκωμένα, συνδεδεμένα. συνεσφιγμένα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἐσφηκόωντο, καὶ ἐσφήκωντο. καὶ ἐσφηκῶσθαι, ἀντὶ τοῦ δεδέσθαι. Ἔσφηλε, κατέβαλεν. ἢ σφαλῆναι ἐποίησεν. Ἐς φοινικίδα, αἷμα πυρρὸν ποιῆσαι. Ἐσφάραγιζον. ἐδόνουν. μετὰ ψόφου ἤχουν. Ἐς φρεάτου, ἕν τι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων ἀθήνησιν, ἐν φρεάτου λεγόμενον. ἔνθα ἔκρινον τοὺς φυγάδας, οἱ δράσαντες ἐν τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον, ἑστῶτες ἐπὶ πλοίου. Ἔσφυται εἰσπέμπεται. Ἐσχαλάα, λυπεῖται. Ἐσχάρα, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. ἢ ἐσχάραι, τὰ χείλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου. καὶ ἐσχάραι πυρός, αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. καὶ ἐσχάρα κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς ὁμώνυμον σημαίνει. λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὁ βωμός. ὡς παρ' εὐριπίδῃ ἐν ἡρακλεῖ. δηλοῖ δέ φασιν ἡ λέξις καὶ ῥύπον. καὶ καυθὲν ἕλκος. καὶ τὴν κυρίως δὲ λεγομένην ἐσχάραν τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψη, ἀλλ' ἐπὶ γῆς οὖσαν, ἢ κοίλην. ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη, ἐσχάραι ἰατρικῶς καλοῦνται. ἡ δὲ κωμῳδία καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον, οὕτω καλεῖ. γίνεται δὲ ἡ κατ' οἶκον ὁμηρικὴ ἐσχάρα, ἴσως παρὰ τὸ ἔχειν ἀράς. ὅ ἐστι τὰ δι' ὧν ἀρῶνται τῷ θεῷ οἱ τοῦ οἴκου. ἱερὸν γάρ τι χρῆμα ἡ ἐσχάρα. ἤγουν ἡ ἑστία. ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ δηλοῦται. ἐν ἰλιάδι. ὅσσαι γὰρ τρώων πυρὸς ἐσχάραι. καὶ ἑξῆς. ἀντὶ τοῦ ὅσοι οἰκήτορες τροίας. ἑστία γὰρ ἱστία καὶ ἐσχάρα πυρὸς ταυτά εἰσιν. ὥστε τὸ ἔχειν ἐσχάρας ταυτὸν ἂν εἴη τῷ ἔχειν ἑστίας. ἤγουν ὡς ἀπὸ μέρους οἰκίας. ἔχοντες οὖν ἐσχάρας οἱ ἐφέστιοι. καθάπερ τῷ πορφυρίῳ δοκεῖ. τουτέστι, πολῖται. ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀνέστιος, ὁ ἄπολις καὶ φυγάς. ἢ ἐσχάρα, τόπος ἐστὶν ἐφεστίου πυρός.

ςίω πυρός. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ἐσχάριον, θυμιατήριον κοῖλον. δῆλον δὲ ὅτι, ἐσχάραν καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκάλουν μόριον. ὡς δὲ καὶ ἕλκος ἐσχάρα λέγεται, δῆλόν ἐστι. καὶ ἐσχάρα, ὅπου τὸ πῦρ ἐκαίετο. ἢ ἐσχάρα, τόπος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἔνθα πῦρ καίεται. βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθων ὑψούμενος. Ἐσχάρας, ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι λέγει, τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων. Ἐσχάριον, κοῖλον θυμιατήριον. Ἐσχαρίτης ἄρτος, ἐγκρυφίας. ἢ ἐσχαρίτης ἄρτος, ὁ ἀπὸ κλιβάνου. Ἐσχαρός, ὄνομα ἰχθύος. Ἔσχατα κακά, τὰ μέγαλα παθεῖν. Μὴ τὰ ἔσχατα αὐτὸν περιιδεῖν παθόντα. Ἐσχάτη ἡλικία, ἄκρα καὶ τελεία. Ἐσχάτη γαστήρ, τὸ κοιλοέντερον λέγει ὁ ἱπποκράτης, καὶ ὁ ψελλός. τὸν θώρακα δέ, κέθαρον κρατῆρας, τοὺς ὀδόντας. τὸ κῶλον δέ, τὸ ἔντερον ἐσχάτην τοῦ γαστέρα. ἔστι δ' ὅπου τὸν τράχηλον, στόμαχον τῆς γαστέρας. καὶ ἐσχάτη ἀμαθία. Ἐσχάτης, ὑπεράγοντης. Ἐσχατιὰ παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ τὰ ἁπλῶς ἔσχατον κατὰ τόπον μέρος. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἐρημίαν τινὰ ἡ λέξις δηλοῖ, καὶ οὐ χρησολογεῖται. Ἐσχατιῇ λιμένος, διὰ τοὺς λέγοντας ἐσχατιὴν εἶναι χωρίου ἔσχατα, ᾧ γειτνιᾷ φησὶ τόπος ἔρημος. ἰδοὺ γὰρ ἐνταῦθα τοιοῦτον οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἁπλῶς ἐσχατιά, τὸ τοῦ λιμένος ἄκρον μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐσχατόωντα, ἐκ τοῦ ἐσχατιῶ, ἐσχατόωντα. καὶ ἐσχατόωντα. σημαίνει ἔσχατον ὄντα. καὶ πεπλανημένον. καὶ παρὰ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα. Ἔσχατον χρὴ λέγειν, οὐκ ἐσχατώτατον. Ἔσχατος, ὁ τελευταῖος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἔσχατος, καὶ ἔσχατος. περὶ γὰρ τὰ τέλη γινόμεθα, ἐνεχόμεθα. ἢ βαδίζειν. ἢ ἀριθμεῖν. ἢ ὅτι ποιεῖν, οὐκέτι προβῆναι δύναται. ἀλλὰ ὕστερος κεῖται τοῦ πρώτου. καὶ ἔσχατος μυσῶν, παροιμία ἣν ἐξηγοῦνται οὕτω. μετὰ τὰ τρωϊκὰ λιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν ἑλλάδα κατασχόντων, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τὴν πυθίαν, ἐπὶ τὸν ἔσχατον μυσῶν πλεῖν. Ἐσχάτως ἔχει, ἐπὶ τοῦ μοχθηρῶς ἔχειν καὶ σφαλερῶς, τὰ πλοῦστιν αἱ σύρφακες. ἡ δὲ τοῦ ἐσχάτως χρῆσις, οἷα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐπὶ τοῦ ἄκρου νομίζεται. ἐσχάτως πονηρός. ἐσχάτως φιλόσοφος. διαγραπτέον οὖν καὶ τοῦτο. φρύνιχος. ἢ ἐσχάτως, ἄκρως. μένανδρος. φοβοῦμαί σε ἐσχάτως. Ἐσχατῶσαν, ἐσχάτην χειμένην. Ἔσχε, κατέπαυσεν. Ἐσχεδιαζόμεθα, ἐγγιζόμεθα. Ἐσχεδίαζον, ἐρρίμαζον. ἢ ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔλεγον. Ἐσχεδίασε, χωρὶς διασκέψεως ἐξεδόθη. Ἐς χεῖρα, δηλοῖ τὸ πλησίον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. ἢ ἐς χεῖρα, παραχρῆμα. Ἔσχεθε, κατεῖχεν. Ἐσχεθέτην, συνεῖχον. Ἐσχελίνασεν, ἐφλυάρησεν. Ἐσχενδίασε, δυσχερές τι διέλυσεν. ἐρρίμως εἶπεν. Ἔσχεν, ὑπέσχεν. καὶ ἔσχεν, ἀντὶ τοῦ ἔλαβε. καὶ ἀντὶ τοῦ κατέπαυσεν. αἱ δὲ τριήρεις, ἔσχον κατὰ τὸ μυνδήσιον κέρας. ἢ ἔσχεν ἐν στόματι, ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρει. καὶ κατελάλει. Ἐσχετλίασεν, ἤλγει. ἐλίσσετο. Ἔσχετο, κατεσχέθη. ἠκολούθει. ἐπεσχέθη. Ἐσχηματισμένος, ὁ προσποιητὸν κόσμον ἔχων, καὶ δοκῶν εἶναι κόσμιος, ὡς παρὰ λυσίᾳ. Ἐσχολάρχησεν, ἦρξε σχολῆς, καὶ ἐδίδαξεν. Ἔσχον, προέσχον. κατήχθησαν. Ἔσχοντο, κατεσχέθησαν. ἐπαύσαντο. Ἔσχον. ἀριστοφάνης. κατ' οὐκ ἔσχον. οὐκ ἔσχαζον. ἀττικῶς ἔκλεινεν. οὐκ ἐκίνουν. οὐκ ἔσχισα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο ἵνα μὴ διαρραγῇ. ἄλλως. οὐκ ἔσχαζον. εἰώθασι δὲ κεντεῖν καὶ σχίζειν, διδόντες χαριζόμενοι τῷ πνεύματι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ σχάω σχῶ. ἐξ οὗ τὸ σχάζω. ὡς ἀπὸ τοῦ χλοῶ χλοάζω, καὶ χνοῶ χνοάζω. Ἔσω, εἰς τὸ πρόσω. ἔνδον, ἐν τοῖς ἀποστάσιν σημαίνει. Ἐσώθην, ἐκ τοῦ σέσωσμαι. ὤφειλεν εἶναι ἐσώσθην. ἀλλὰ ἀπέβαλε τὸ σ. Ἐσωκράτουν, ἀντὶ τοῦ ἐκόμων. ἐρρύπων. ἐπείνων. Ἐσωληνάμεθα, συμπεριεφερόμεθα. Ἐσωμάσκει, συνεκρότει. ἢ ἐτρέπτιζεν. ὤδινεν. ἢ ἐρρίμαζεν. Ἐσωματοποίει, ἐπλάττε. καὶ τύχη τις ἐσωματοποίει τὰς τοῦ σκιπίωνος πράξεις. Ἐσωματώσασθαι, εἰσηγήσασθαι. Ἐσωρῆσαι, ὑπουργῆσαι. Ἔσωσεν, ἐρρύσατο. ἐλυτρώσατο.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

τά, ἀληθῆ. ἀγαθά. Ἐτάζεσθαι, ἀριθμίζεσθαι. κρίνεσθαι. βασανίζεσθαι. Ἐτάθη, διέτριβε. καὶ ἐτάθη, ἢ πλώθη. ἐκρεμάσθη. Ἔται, οἱ πολῖται. τινὲς δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς. Ἐταινίωσε, περιείλησε. συνέσφιγξεν. Ὁ δὲ κατεταινίωσε τὸ τραῦμα τῇ ζώνῃ. καὶ ἐταινίωσεν, ἀντὶ τοῦ ἐστεφάνωσε. ταινία γάρ, ὁ στέφανος.

Ἑταίρα, ἀττικοί. οὐχ ἑταιρίς. ἑταιρῶ, ἑταιρήσω. καὶ ἑταίρησις τὸ τοὺς ἄνδρας πάσχειν τὰ τῶν ἑταιρῶν. ἑταιρεῖ μὲν οὖν καὶ πορνεύεται ὁ πάσχητιδῶν. ἀλλὰ ἑταιρεῖ μὲν ὑπὸ ἐραστοῦ. πορνεύεται δὲ ὑπὸ τῶν τυχόντων. κυρίως δὲ πορνεύεται ἡ γυνή. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. τῷ μέν, τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι. τοῦ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι. καὶ πορνεύει ταύτῃ χρώμενος. ἡρόδοτος δὲ αὐτὴν τὴν εἰς πορνείαν ἐκδίδωσι, χρῆται τῷ ὀνόματι ἐν τῇ πρώτῃ. Ὅτι τὰ θήλεα τέκνα κατεπορνεύουσι. καὶ ἑταίρα, καὶ ἑταιρίς, ἡ πόρνη. ἡ προκειμένη πᾶσι τοῖς πορνεύειν βουλομένοις. ἤγουν ἡ κοινῶς ἐλευθέρα. ἀφ' οὗ καὶ ἑταίρησις, τὸ ἔργον τῶν ἑταιρίδων καὶ ἑταιρικῶς ἐπὶ τῶν θηλυδρίων, ἤγουν τῶν πασχόντων τὰ τῶν ἑταιρίδων. Ἑταίρας, ἱερὸν τῆς ἀφροδίτης ἀθήνησιν. ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους ἄγειν. Ἑταιρεῖος ζεὺς ἐν κρήτῃ, ὁ ἔφορος τῆς ἐν τῇ ἑταιρίᾳ κοινωνίας. Ἑταιρειάρχης, ἀξίωμα. καὶ ἑταιρεία τὸ ἀξίωμα. καὶ ἡ συνήθης ὁμόνοια. ἑταιρία δὲ ἡ φιλία. Ἑταίρη, συνεργός. Ἑταιρήσας, πορνεύσας. Ἑταιρία ἐστί, φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγενημένη. Ἑταιρίδων, πορνῶν. Ἑταιρίζειν, πορνεύειν. συνεργεῖν. Ἑταιριζομένη, ἐρεθιζομένη, προσηνομένη. πορνικῶς βλέπουσα. Ἑταιρίζω, καὶ προσεταιρίζομαι. οἷον, οἳ καὶ προσεταιρίζονται τὸν ξενοφῶντα. ἤγουν, ἑταῖρον καὶ φίλον προσλαμβάνουσιν. Ἑταιρικῆς, πορνικῆς. Ἑταιρικός, πρὸς ἑταίρας εὐφυής. Ἑταιρίσαιτο, συνεργὸν λάβοι. Ἑταιρίσαι, φιλιωθῆναι. ἢ φιλίαν κατὰ πράξασθαι. ἑταῖρος γὰρ ὁ προσοικειωθεὶς κατὰ φιλίαν. Ἑταιρισάμενος, συνεργήσας, καὶ ἑταιρήσας, πορνεύσας. Ἑταιρίσαιτο, προσλάβοιτο. Ἑταιρίστριαι, αἱ καλούμεναι τριβάδες. Ἑταιρίτης. ἰδίως ἐπὶ τῆς ἑταιρήσεως τοὔνομα τέταχεν αἰσχίνης, ἐν τῇ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογίᾳ. Ἑταῖροι, οἱ προσοικειωθέντες κατὰ φιλίαν φίλοι. οἱ οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες. ἔται οἱ συνέστιοι. φίλοι. γείτονες. οἱ πλησίον μένοντες. Ἑταιροιούμενον, ἀλλοιούμενον. Ἑταῖρον οὖρον. ἤγουν βοηθὸν ἁπλῶς. Ἑταῖρον, συνεργόν. φίλον. παράνυμφον. Ἑταῖρος, βοηθός. συνναύτης. φίλος εὔσημος, ἢ καὶ γνώριμος. ἄλλως. παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, διορίζει τοῦ ἑταίρου τὸν γνώριμον. καὶ ἴσως μὲν τιμιώτερον ὁ ἑταῖρος τοῦ ἁπλῶς γνωρίμου. ἴσως δὲ καθολικώτερόν τι ὁ γνώριμος. περιέχοντα, τὸν ἑταῖ-

ρον, καὶ τοῖς ἄλλοις· ὁ παρ' αὐτοῦ συνήθης. Ἑταῖρος, ὁ ἴδιος· καὶ ἑταιρεῖος, ὁ ἄλλος. Ἔτασιν, ἑταίροις πολίταις. Ἐταλάισα, ἄθλιον ἀπεκάλεσα· ἐθρήνησα. Ἐταλαιπωρήθη, ἐκακοπάθησεν. Ἐτάλασα, ὑπέμεινα. Ἐτάλασεν, ἐτόλμησεν· ὑπέμεινεν. Ἐταμεῖον, ἐποιησάμην. Ἔταμνον, ὁμοίως. Ἐτανηλεγέως, μακροκοιμήτου. Ἐτανθόριζον, ἔτρεμον. Ἐτανόν, ἀληθῶς· σφόδρα. Ἐτανταλίχθη, ἐσείσθη. Ἐταντάλιζεν, ἔτρεμεν. Ἐτανύσθη, ἐξετάθη, ἠπλώθη. Ἔταξαν, ἀντὶ τοῦ οἷον ἀφώρισαν· τοῦτον τὸν βίον εἵλοντο. Ἐτάραξεν, ἀντὶ τοῦ ἠνόχλησεν· ὃ καὶ ἔθραξεν ἀττικῶς γράφεται παρὰ δημοσθένει· ὁμοίως καὶ παρὰ πλάτωνι· ἤδη μέν τι ποτέ με, καὶ ἔθραξεν, ἀντὶ τοῦ ἠνόχλησε, καὶ ἐτάραξε· καὶ ἔνυξεν. Ἐτάρβει, ἐδεδίει. Ἑτάρη φίλη, ἡ περσεφόνη. Ἑταρίσσατο, ἑταῖρος ἢ συνεργὸς γένοιτο. Ἐτάρπη, ἐπλήσθη· ἐκορέσθη. Ἑτάρων, ἀντὶ τοῦ ἑταίρων· αἱ ἐξαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον τῶν αἰολέων, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δωριέων· οἷον ἀντὶ τοῦ κλαίειν, κλάειν· καὶ ἀντὶ τοῦ ποιεῖν, ποεῖν· καὶ ποίημα, πόημα. Ἔτας, τοὺς κατ' ἐπιγαμίας οἰκείους καὶ πολίτας. Ἐτάσεο, ζήτει ἢ βάσανον. Ἔτασις, ἡ ἐπίτασις· καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔτασις. Ἐτασμός, ἐξέτασις, ἢ ὁ ἀριθμὸς παρὰ τοῖς πυθαγορικοῖς. Ἔτασον, ἐρεύνησον. Ἐταυτῶς, ἀληθῶς. Ἔταφεν, ἐθαύμασεν· ἐθάμβησεν. Ἐτεά, ἀγαθὰ· ἀληθῆ. Ἐτεὰ τύχη, ἀγαθὴ τύχη· καὶ ἐτεαὶ τύχαι, ἀληθεῖς τύχαι. Ἔτεα, οὐ πάντα τὰ ὅπλα, ἀλλ' ἀσπὶς καὶ περικεφαλαία· τὰ δὲ δόρατα, κατ' ἐπικράτειαν. Ἐτεθήλει, ἔθαλλεν. Ἐτεθήπεε θυμός, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἐτεθήπειν δηλοῖ· τὸ κατὰ τὴν ψυχὴν θάμβος· οὐ μὴν τὸ κατὰ λόγου προφορικόν. Ἐτέθησαν, ὑπέκυψαν· ἐπείθησαν· οἱ δὲ τῇ τοῦ βασιλέως ἐτέθησαν βουλῇ. Ἐτεθρίωται, ἐνεσκεύασται· ἢ τὸ ἐντετυλίχθαι λέγεται, ἐντεθριῶσθαι ἀπὸ τοῦ σκευάσματος ὃ ἐν τοῖς φύλλοις τῆς συκῆς εἱλεῖται· ἃ λέγεται θρία. Ἔτεια, ἐπέτεια· νέα. Ἔτειον, χρόνιον ἢ ἐνιαύσιον. Ἔτειρε, κατεπόνει· κατεπόνησεν· ἐδάμασεν. Ἐτειχήρουντο, τοῖς τείχεσι περιετειχίζοντο· περιεκλείοντο· ἐντὸς δὲ τῆς τάφρου καὶ τοῦ ἐρύματος ἐτειχήρουντο. Ἐτεκμήρατο, ἐπὶ τέλος ἤγαγον. Ἐτεκμηρίωσεν, ἐβεβαίωσεν. Ἐτεκνώθην, τέκνον ἔχον. Ἐτεκτήνατο, τεκταίνω τὸ κατασκευάζω· ὁ μέλλων τεκτανῶ· ὁ ἀόριστος, ἐτέκτηνα· ὁ μέσος ἐτεκτηνάμην· ω· το. Ἐτέκτονον, κατεσκεύαζον οἱ τέκτονες. Ἐτέλεσθον, ἐγένετο. Ἐτέλει, ἐτέτακτο ἐν ἀρχῇ. Ἐτέλει, ἐλάμβανεν, ἐπλήρου. Ἐτελείετο, ἐκ τοῦ τελείομαι ἐτελειόμην· ἐτελείου· ἐτελείετο· ἢ ἐκ τοῦ ἐτελεῖτο πλεονασμῷ τοῦ ε· ἡ παραγωγὴ ἐκ τοῦ τελῶ τελείω, ὡς χρῶ χρείω· θῶ θείω· ἢ ἐκ τοῦ τελέω τελείω· σέω σείω· καὶ ἐτελείετο, συνετελεῖτο. Ἔτελλεν, ἔπεσεν· ἔλεγεν· ἐπέτασε· προσέταττεν. Ἐτέλεσεν, ἔλαβεν· ἐπλήρωσεν. Ἐτελέσθη, ἐγένετο. Ἐτελέσθησαν, ἐμιάνθησαν· μετέσχον τῆς μιαρᾶς θυσίας· ἐκοινώνησαν. Ἐτελέστερον, τελειότερον. Ἐτελὶς, χρυσόφρυς ὁ ἰχθύς. Ἐτελομίαστος· ὁ δὲ ἔπλεε νηῒ οἰκεία ναύτας ἔχων ἐτελομιάστοις οἴκοθεν κρῆτας· τουτέστιν, εὐτελῶς μεμισθωμένοις. Ἔτεμε· λέγεται καὶ ἐπὶ ὁδοῦ· ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀνήργησε· χρυσόστομος· πόσας ὁδοὺς ἀπωλείας ὁ διάβολος ἔτεμε, τοῖς αὐτὸν θεραπεύειν βουλομένοις. Ἔτεμε, κατέλαβεν· εὗρε· καὶ ἔτεμεν, ἠμέλγεν. Ἐτεοβουτάδαι, γένος ἀθηναίοις· οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ βούτου· ἐτεὸν γὰρ τὸ ἀληθές· ἐκ δὲ τούτων καθίστατο ἱέρεια τῆς πολιάδος ἀθηνᾶς· καθά φησι δράκων περὶ γενῶν. Ἐτεοδμώων, τῶν γνησίως δουλευόντων. Ἐτεόκρητες, οἱ ἀληθῶς ἢ ἀληθεῖς κρῆτες· ἐπεὶ καὶ ἄλλως κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται ὡς προείρηται· αὐτόχθονες οὖν οἱ ἐτεόκρητες· ἰθαγενεῖς· γνήσιοι τῆς χώρας λεχθέντες· ἐτεόκρητες ὡς πρὸς τοὺς ἐπηλύδας· οἱ αὐτόχθονες κρητῶν. Ἐτεὸν ἀληθές, ἐπέτειον· ἴδιον· πρόσφατον. Ἐτεός, καὶ ἐτός· ὁ ἀληθής. Ἐτέταλτο, ἐντεταλμένον ἦν· ἐπετέτραπτο. Ἔτεα, τὰ ἔτη παρ' ὁμήρῳ. Ἑτεραλκέα δῆμον λέγει ὅμηρος, ὡς καὶ νίκην ἑτεραλκέα ὃς δηλαδὴ ἀκμῆς καὶ ἐπικουριῶν θατέρῳ μέρει ἀλκὴν δίδωσιν· ἢ γοργότερον εἰπεῖν, ὁ θατέρῳ μέρει ἀλαλκῶν· καὶ ἑτεραλκέα νίκην καλεῖ ὅμηρος, τὴν ἑτεροκλινῆ· καὶ τῷ ἑτέρῳ μέρει τὴν ἀλκὴν προσνέμουσαν. ἢ ἑτεραλκέα δῆμον, τὸν τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν διδόντα· ἢ τὸν παρεχόμενον ὄχλον εἰς βοήθειαν· καὶ ἑτεραλκέα νίκην, ἑτεροκλινῆ, ἑτεροῤῥεπῆ, τὴν τοῖς προτέροις νενικημένοις, ἀλκὴν περιποιοῦσαν. Ἑτέραν ἐκτρέπονται ἤγουν ὁδόν· καὶ ἐκεῖνος ἐπείγετο τὴν πρὸς θάνατον· καὶ λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει, ἤγουν ὁδόν· ὁμοίως λατῖνοι χρῶνται ταύτῃ τῇ φράσει· οἷον ταύτῃ οὐ συνέβη· ἀλλ' ἢ ἐπιχειρήσωμεν· ἤγουν ὁδῷ. Ἑτερεσκεφαλᾶν, παραφρονεῖν. Ἑτερήμεροι, διηλλαγμένοι· παρ' ἡμέραν, ζῶντες. Ἑτερήμερος, ὁ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶν. Ἑτερήρεα, ἀμφίβολα. Ἑτερήρυθμος, οἷον μονότροπος. Ἑτέρηφι, ἀντὶ τοῦ ἑτέρα· κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι· ἡσίοδος ἐν ἔργοις· ὁδὸς δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν κρείσσων· ἀντὶ τοῦ ἑτέρα ὁδός. Ἑτερογενές, ἀλλογενές· ἀλλόφυλον. Ἑτερόγναθος, ἀπειθής· ἢ ἄπληστος· καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων. Ἑτεροδοξία, τὸ ἄλλως δοξάζειν ἢ ὡς ἔχει ἡ ἀλήθεια. Ἑτερόδοξος, ὁ αἱρετικός. Ἑτεροζύγιοι· οἱ μὴ συζυγοῦντες. Ἑτερόθρουν, ἀλλόφυλον. Ἑτεροιῶ, τὸ μεταβάλλω. Ἑτεροίως, ἄλλως πως. Ἑτεροκλεέης, τοῦ ἑτέρου κλέους. Ἑτεροκλινές, πλάγιον καταῤῥεπές· καὶ ἑτεροκλινές, ἐφ' ἑτέρῳ ἕτερον κείμενον κανόνι· ἑκατέρωθεν βεβλημένοι, καὶ συνέχοντες. Ἑτερομάσχαλος χιτών, ἣν ἐξωμίδα λέγουσιν. Ἑτερομόλιος δίκη, εἰς ἣν αὐτίδικοι οὐκ ἦλθον. Ἕτερον, ἄλλον, ἢ ἀλλοῖον· ἢ ἓν τοῖν δυοῖν, ἢ ἀριστερόν· νέον· δεύτερον· καὶ ἕτερον, τὸ ἓν τῶν δύο· ἕτερος ἐπὶ δυοῖν· ἄλλος ἐπὶ πολλῶν· ἀττικοὶ δὲ ἀδιαφόρως χρῶνται· δημοσθένης ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους φησί· τρίτον δ' ἕτερον δικαστήριον πρὸς τούτοις· οὕτω δὲ καὶ ἄλλος οὐ μόνον ἐπὶ πολλῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δύο· καὶ ὅλως ἀδιαφόρως ἀττικοὶ χρῶνται ἀμφοῖν· μετὰ τῶν ἐν πολιτείαις· ἄλλη μὲν ἡ ἀπωθοῦσα χείρ, ἑτέρα δὲ ἡ προσαγομένη. Ἕτερον μετὰ γενικῆς, οἷον ἕτερον τὸ λευκὸν τοῦ μέλανος. Ἕτερον, τὸ ἓν τῶν δύο· ἀπὸ τούτου γίνεται καὶ τὸ πότερον, ἐπὶ δύο τινῶν ἔχον τὴν πεῦσιν· ἑκάτερον καὶ τὰ δύο καθ' ἕν, ἀμφότερα ὁμοῦ καὶ τὰ δύο· τὸ δὲ ἕκαστος, δηλοῖ ὁμοῦ πολλούς· τὸ δὲ πᾶς, οὐ καθ' ἕνα δηλοῖ πάντας, ἀλλὰ ὁμοῦ· τὸ γὰρ πᾶς συναγωγή, ὡς καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ἑρμηνείας περὶ τοῦ πᾶς οὕτω λέγων· τὸ πᾶς οὐ τὸ καθόλου, ἀλλ' ὅτι καθόλου. Ἕτερον πόδα, τὸν ἕνα πόδα· τὸν καὶ θαῤῥοῦν. Ἑτερούσιον, τὸ κατὰ πάντα τρόπον τοῦ ἑτέρου ἀνόμοιον· ὡς πῦρ, καὶ ὕδωρ· καὶ ἄγγελος, καὶ αἶος· καὶ πηλός, καὶ ἥλιος πρὸς χλόην. Ἐτέρορεν, ἐτρύπησεν, ἐνέγλυψεν· ἔτεμεν, ἔφρασεν, ἔξυσεν. Ἑτεροῤῥεπές, ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπον καὶ θαῤῥοῦν. Ἑτερόρυσμα, ἀνόμοια. Ἕτερος, ἀντὶ τοῦ ἄλλος αἰολεῖς. Ἑτερόστοιχον, τὸ ἀσύμφωνον τοῦ ψελλοῦ· καὶ πάλιν τὸ ἀσύμφωνον, ἐπ

ῥύστοιχον λέγεται. Ἑτερόστομος φάλαγξ, ἡ ἔχουσα τὸ ἡγούμενον ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ· τοὺς δὲ ἡγεμόνας, ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ἑτερότυχα, ἀσύμφωνα. Ἑτερουΐδα, τρυβλίον κοῖλον. Ἑτερόφθαλμος, ὁ κατὰ τὴν τύχην τὸν ἕνα πηρωθεὶς ὀφθαλμόν· οὐ μονόφθαλμος· μονόφθαλμος γὰρ, ὁ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων φυσικῶς. Ἑτεροφυές, ἀλλοφυές. Ἑτερόφυλος, ἀλλόφυλος. Ἐτέρσατο, ἐξηράνθη. Ἔτρεσεν, ἐφόβησεν. Ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν· ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἰς ἕτερον μέρος. Ἑτερώνυμά ἐστιν, ὅσα περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον, ἐν διαφόροις ὀνόμασιν· οἷον ἀνάβασις καὶ κατάβασις· ὁδὸς γὰρ ἡ αὐτή· ἤτοι εἰς τὸ ἄνω, ἤτοι εἰς τὸ κάτω. Ἐτέρσετο, ἐξηραίνετο, ἀπὸ τοῦ θέρσω αἰολικοῦ μέλλοντος, τροπῇ τοῦ θ εἰς τὸ τ, τέρσω· τέρσομαι, ἐνεστώς· ἀπὸ τοῦ μέλλοντος· καὶ κλίνεται μέχρι παρατατικοῦ. Ἑτέρωσε βάλεν ὄμματα, ὅπερ ἐστὶ δὲ· μεταβαλόντες οἱ μεθ' ὅμηρον, ἔρριψέ τοι ὄψεις, ἢ ὀφθαλμοὺς λέγουσιν· ὡς τοῦ βάλλειν ταυτὸν τῷ ῥίπτειν δηλοῦντος τῷ ῥίπτειν· δασύνεται δὲ· καὶ ἰκλᾶ ἀνδρὶ ὅπερ ἐστὶ στραβῷ, οὐκ ἀφυῶς ἐπισκῶψαι τὸ ἑτέρωσε βάλλειν ὄμματα. Ἑτέρωσε, ἀλλαχόθεν· ἢ εἰς τὸ ἕτερον μέρος. Ἐτεστράφησαν, ἔκλιναν. Ἐτετάχατο, τετραμμένοι ἦσαν· ἢ τεταγμένοι. Ἐτετάχοντο, ὁμοίως. Ἐτετύχατο, πεποίηκεν. Ἔτετμεν· ἀχρεῖον μὲν εἰς πεζὴν γραφήν· δηλοῖ δὲ τὸ κατέλαβε· κυρίως μὲν τὸ τέτμην, τὸ ἐν ἐπιτόμῳ καὶ συντόμως καταλαμβάνειν· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τέμω, τμῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τέτμω. Ἄλλως. Ἔτετμε, ποιητικὴ λέξις ὑπέρδυσκολος, λαμβανομένη ἀντὶ τοῦ κατέλαβε· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τέμω, ἔτεμε· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ἐτέτεμε· καὶ συγκοπῇ ἀναγκαίᾳ διὰ τὸ δύσμετρον τοῦ διτροχαίου ποδὸς ἔτετμεν· ἤτοι κατ' ἐπιτομὴν καιροῦ· καὶ συντόμως ἢ ἐπιτόμως εὗρε· ἢ ἔτετμεν, ἀπὸ τοῦ τέμω γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ ἡ συντομία· ἵνα ᾖ ὡς καὶ ἐν ἄλλοις δηλοῦται, τμῶ, τμῶ· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τέτμω· ὅθεν καὶ ἔτετμεν, ἤτοι κατέλαβεν· εὗρε κατὰ ἐπιτομὴν δηλαδὴ ὁδοῦ· ποιηταῖς δὲ μόναις φιλεῖται ἡ λέξις. Ἐτετρήχει, ἐτετράχυτο. Ἐτέτυκτο, κατεσκεύαστο. Ἐτέτυκοντο, ἀπὸ τοῦ τεύχω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτυχον· ὁ μέσος, ἐτυχόμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτύχοντο· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ, ἐτέτυκοντο. Ἐτέτυξο, ἐτύγχανες. Ἐτήτυμον, ἀληθές, ἢ ἀληθῶς. Ἐτεύξατο, ἔτυχε· κατεσκεύασεν. Ἔτευξε, τὸ αὐτό. Ἐτετύφεα, ἐπεποιήκεα· οἱ ἴωνες τὴν τοῦ ὑπερσυντελικοῦ ει δίφθογγον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ προσώπῳ διὰ τοῦ ε καὶ α προφέρουσι, τοῦ ι ἀποβληθέντος· ἐν τῷ τρίτῳ δὲ προσώπῳ εἰς δύο εε διαλύουσιν· οἷον, ἐτετύφει, ἐτετύφεε· ἐπεποιήκει, ἐπεποιήκεε· οἱ ἀθηναῖοι δὲ τὰ διαλυθέντα ἰωνικῶς συναιροῦσιν εἰς η· λέγοντες, ἐπεποιήκεα, ἐπεποιήκη· ἐτετύφεα, ἐτετύφη· καὶ ἐτετύφεε, ἐτετύφη. Ἔτευχεν, ἐποίει. Ἐτέφρισεν, ἐνέπρησεν. Ἐτεχνίτευεν, ἀντὶ τοῦ μετὰ τέχνης καὶ δόλου ἀνηρεύνα· ἴσως πῶς ἐτεχνίτευε τινὶ τρόπῳ προέχειν κατ' ἀρετήν. Ἐτεωγεῖ, ἀληθεύει. Ἐτεωνία, ἀληθῆ· ἐτεώνιον, ὡσαύτως. Ἐτεωνός, πόλις Βοιωτίας. Ἐτεωνὸς πόλις· ἐκλήθη δὲ ὕστερον καὶ Σκάρφη· καλουμένη ἀπό τινος Ἐτεωνοῦ· ὃς Βοιωτοῦ μὲν ἦν ἀπόγονος· πατὴρ δὲ Ἐλεῶνος· κεῖται δέ φασιν ἐπὶ λόφου παρὰ τὸν Ἀσωπὸν ῥέοντα ἐπὶ τοῦ πρὸ Θηβῶν πεδίου· καθὰ καὶ ὁ Ἰσμηνός· τὸ δὲ ἐθνικὸν τῆς Ἐτεωνοῦ, Ἐτεώνιος· πολύκνημον δὲ ταύτην λέγει ὡς ὀρεινήν· κνημοὶ γὰρ τὰ κάτω τοῦ ὄρους· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ πολυοριγάνου· κνημὸν γὰρ οἱ ἀργεῖοί φασι τὴν ὀρίγανον. Ἔτη, χρόνοι. Ἐτήρει, ἐταμίευε· τοῖς δὲ νεωτέροις ἐτήρει τῷ θριάμβῳ. Ἔτης καὶ ἑταῖρος διαφέρουσιν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, σοὶ ἔτι μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους· ἐθάδης μὲν οὖν καὶ ὁ ἔτης· καὶ ὁ ἑταῖρος ὡς ἡ ἐτυμολογία δηλοῖ· συνηθέστερος δὲ ὁ ἑταῖρος· ὅτι δὲ πλείων χρῆσις ὁ ἔτης δηλοῖ ἀλλαχοῦ· εὑρήσεται καὶ ἔτης ὁ πολίτης· ἀπὸ τοῦ ἔθους· ὡς ξένος, ὁ ἔξω τῆς ἑνότητος ὤν, ἢ παρὰ τὸ ἔξω εἶναι. Ἐτησίαι ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ἑῴας ἐπιτολῆς μέχρι ἀρκτούρου ἐπιτολῆς ὡς ἐπὶ πλῆθος ἑξήκοντα ἡμερῶν πνέουσιν· ὠνομάσθησαν δὲ ἤτοι ὅτι κατ' ἔτος πνέουσι ταῖς τακταῖς αὐτῶν ἡμέραις, ἢ παρὰ τὸ ἐτεόν· διὰ τὸ μηδέποτε αὐτοὺς μεταβάλλειν, ὅταν ἡ καιρὸς αὐτῶν· ἢ κατά τινας, οἱ ἐτησίαι ἄρχονται πνεῖν, περὶ τὴν ἐσχάτην μοῖραν τοῦ ἡλίου ὄντος ἐν καρκίνῳ, μέχρις οὗ τὸν λέοντα παρέλθῃ· ὡς καὶ ἄρατός φησιν. Ἐτησίας, τοὺς κατ' ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνέοντας ἀνέμους· ἡ εὐθεῖα, ὁ ἐτησίας, τοῦ ἐτησίου· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ ἐτήσιοι τῶν ἐτησίων, καὶ οὐκ ἐτησιῶν· σεσημείωται γὰρ τὸ χλουνῶν χρηστῶν ἐτησιῶν, παροξυτονούμενα· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔθος, ἐθησίας· καὶ ἐτησίας· οἱ ἔθος ἔχοντες κατὰ ἔτος ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας πνεῖν ἄνεμοι. Ἔτησιν, ἤγουν πολίταις· ὅμηρος ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν· ὅ ἐστι πολίταις· ἢ συγγενέσιν· ὅμηρος· Τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον, πολλοῖσιν ἔτησιν. Ἰστέον ὅτι τὸ ἔτης πολλὰ μὲν σημαίνει κατὰ τοὺς παλαιούς· ἐφ' οὗ δ' ἂν τάσσηται σημαινομένου, ψιλοῦται. εἰ γὰρ καὶ ὁ Ἀλεξίων φασὶ δασύνει αὐτὸ ὡς ἀπὸ τοῦ ἑταῖρος συγκοπέν, ἀλλ' ἐκ τῆς συναλοιφῆς κλινόμενον, ὡς ὁ Ἀπίων φησὶ καὶ Ἡρόδωρος, τὸ ψιλὸν πνεῦμα κεκλήρωται· Αἰσχύλος γάρ φησιν, οὔτι δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνήρ· καὶ Εὐριπίδης· πόλει μὲν ἄρχων, φωτὶ δ' οὐκ ἔτι πρέπων· συγκαθετέον οὖν φησι τῷ ἀσκαλωνίτῃ, ψιλοῦντι αὐτό. Ἐτήσιος, ὁ κατ' ἔτος. Ἐτετοίμακα ἐκ τοῦ ἑτοιμάζω· ἡτοίμακα· καὶ ἀττικῶς ἐτητοίμακα· καὶ ἐτετοίμακα. Ἐτήτυμα, ἤγουν ἀληθῆ· ἀπὸ τοῦ ἔτυμα· κατὰ πλεονασμὸν τῆς τη συλλαβῆς. Ἐτήτυμος, οὕτω παράγεται· εἰμί, ἐτός· καὶ ὡς ἕλος ἔλυμος· εἶδος σπέρματος ἕλεσι χαίροντος, οὕτως ἐτὸς ἔτυμος ὁ ὢν ἤτοι ἀληθής· ὅθεν ἐτυμολογία, λόγος ἐπαληθιζόμενος· δείκνυσί φασι τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος· εἶτα ὥσπερ ἀτηρὸς ἀταρτηρὸς ἐπενθέσει πλεοναστικῇ, οὕτω καὶ ἔτυμος ἐτήτυμος. Ἔτι παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀκμὴν λέγεται· οἷον ἔτι νέος ἐστί· καὶ ἔτι ποιῶ τάδε· λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ· οἷον ἕτερον τόδε· ἔτι λέγω καὶ τόδε· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἑξῆς· οἷον οὐ μὴ ἔτι ποιήσω τόδε· ἀντὶ τοῦ ἑξῆς· οὐ μὴ ἔτι ποιήσω· ἔστι καὶ πλεοναστόν· ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας· εἴ με ἔτι γνοίη ἀργόν· ἐκ πλεονασμοῦ κεῖται τὸ ἔτι ἐπίρρημα. Ἔτι καὶ νῦν, τὸ ἀεὶ δηλοῖ· τὸ προχρόνιον· καὶ εἰς πεῖραν ἐλθόν. Ἐτίησεν, ἐτίμησεν. Ἐτίθεις, ἐτίθει· τὰ δεύτερα τοῦ παρατατικοῦ καὶ τρίτα πρόσωπα, διὰ διφθόγγου γράφεται· ὡς ἀπὸ τῶν περισπωμένων· τὸ πρῶτον δὲ, διὰ τοῦ η· ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι. Ἐτίθει σκάνδαλον, ἐποίει. Ἐτιθέμην, τούτου τὸ δεύτερον πρόσωπον τριχῶς ἐκφέρεται· ἐτίθεσο γὰρ λέγομεν· καὶ ἐτίθεο· καὶ ἐτίθου· καὶ ἔθεσο, καὶ ἔθεο, καὶ ἔθου· ἀλλὰ τὸ μὲν εἰς σο κοινόν ἐστι· τὸ δὲ εἰς εο, ἰωνικόν· τὸ δὲ εἰς ου, ἀττικόν. Ἐτίθετο, προσεῖχε· τὸ προσεῖχεν ἢ ἐτίθετο. Ἐτίθεσεν, ἐτρόφησεν· ἐτιθηνίσατο. Ἐτιθηνήσατο, ἐγαλούχησεν· ἔθρεψεν. Ἐτι-

θου, ἀπὸ τῶν εἰς μι ῥήματα· ἐν τοῖς παρατατικοῖς, τὰ μὲν ἑνικὰ ἀπὸ τῶν περισπωμένων κλονίζονται· οἷον τιθῶ, ἐτίθουν· διδῶ, ἐδί
δουν· τὰ δὲ πληθυντικὰ, ἀπὸ τῶν εἰς μι· τίθημι ἐτίθεμεν· δίδωμι, ἐδίδομεν· οὕτως οὖν καὶ ἔω, ἧον ἦν· καὶ εἰμὶ ἦμεν· ἦτε· ἦ
σαν· καὶ ἔσαν· Ἔτι μὴν, χρονικὸν ἐπίρρημα· Ἐτιμήσασθε, ἀντὶ τοῦ ἠγοράσατε· θουκυδίδης· ἢν ὑμεῖς πολλοῦ χρήματος ἐτιμή
σασθε· ἢ ἐτιμήσασθε ξεῖνον ἐν ὀδυσσείας υ. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐτιμήσατε· παρὰ δέ γε τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἐμπορικὴ καὶ συναλ
λακτικὴ λέξις· τὸ τιμᾶσθαι καὶ φυσικὴ συντάσσεται· οἷον τοῦ παντὸς τιμῶμαι τὴν ἀρετήν· καὶ τοσοῦδέ τινος τιμῶμαι τήνδε
τὴν ὕλην· Ἐτιμήσαντο, ἐξηριθμήσαντο· ὥστε, ἐτιμήσαντο τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὁ βάρβαρος λιτρῶν τριακοσίων· καὶ ἐτιμήσαντο,
ἀντὶ τοῦ ἐζημίωσαν· ἢ κατεδίκασαν· τίμημα γὰρ ἡ ζημία καὶ ἡ καταδίκη· Ἐτίσαντο, ἐτιμωρήσαντο· Ἔτισεν, ἐτίμησεν· ἔδω
κεν· Ἐτιμογράφησεν, ἐγγράφως καὶ ὁρισμένως αὐτοὺς ἐζημίωσεν· Ἐτίναξε, διέσεισεν· Ἐτιόμεθα, ἐτιμώμεθα· Ἐτι
σάμην, ἐτιμωρησάμην· Ἔτισαν, ἔδωκαν· αἴθ' ὧν αἱ φωκεῖς ἔτισαν δίκας βαρυτάτας· Ἐτίταινε τραπέζας· ἐμφαίνει
μὴ στρογγύλας αὐτὰς, ἀλλὰ προμήκεις εἶναι· ἢ καὶ ἄλλως, ἀποδιατιθεμένας καὶ οὕτω τεινομένας· Ἐτίταλλον, ἔτρεφον·
Ἐτίτει, ἐτίμα· Ἐτίτρωσκον, ἔβαλλον τοῖς τραύμασιν· ἤγουν λόγχαις· Ἐτιτρωσκόμεθα, ἐνεβαλλόμεθα· Ἔτλη,
ὑπέμεινε· τλῶ, καὶ ἐκ τούτου ῥῆμα εἰς μι, τλῆμι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔτλην· ης· η· Ἐτμάγον, ἐφοβήθησαν· ἐτίμων·
Ἔτμηξεν, διεῖλε· διεσκέδασεν· Ἐτνήρυσις· ἔπαιξεν ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ φαμὲν τὴν σανίδα, τὴν ἐτνήρυσιν ἀπὸ
παρὰ τὸ ἔτνος· ἔστι δὲ ἐτνήρυσις, ἡ ζωμάρυστρις· ἔτνει τὰς ἄρτος· οὕτως ὁ λεκυθίτας ἢ ἐτνήρυσις, τὸ κοχλιάριον, καὶ ἀθά
ρα μετὰ γάλακτος· Ἔτνος, εἶδος ἀθάρας· οἱ δὲ ἀνδρεῖοι καὶ πρὸς τὰς μάχας θαυμαστοὶ, ἔτνος ἐσθίουσιν, ὡς συντιθέλουσιν
αὐτοῖς πλεῖστα· ὥς οἱ περὶ Ἰασῶτα δεινοὶ λέγουσιν· Ἄλλως· Ἔτνος, ὃ νῦν φάβα οἱ ἰδιῶται καὶ ἄγροικοι λέγουσιν· ἢ ἔτνος
τοῦ ψελλοῦ· ἔτνος δὲ ῥόφημά ἐστιν ἐξ ἀλεύρων παντοίων, καὶ ἔτνος τὸ ὄσπριον· Ἐτοιμάσατε, εὐτρεπίσατε· Ἐτοιμά
ζω σοι δεῖπνον· Ἕτοιμον, πρόχειρον· Ἕτοιμος, πρόχειρος· πρόθυμος· ἄοκνος· ταχύς· ὀξύς· ἔντονος· ἐνεργός· ἀπροφάσι
στος· τῷ καιρῷ χρώμενος· ἐγρήγορος· σπουδαῖος· οὐδὲν ὑπερτιθέμενος· οὐδὲν ὑπερβαλλόμενος· τὰ δὲ ἐναντία, βραδύς· μελ
λητής· χολαῖος· νωθρός· νωθής· ἀμελής· ἀμβλύς· ἀργός· διάγων· διαμέλλων· ὑπερβαλλόμενος· ὑπερτιθέμενος· τὸν και
ρὸν παριείς· καὶ τὰ πράγματα· τοῦ μὲν, ἑτοιμότης· ὀξύτης· ἐγρήγορσις· προθυμία· σπουδή· τάχος· τοῦ δὲ, χολή, χολεότης·
μέλλησις· μελλησμός· βραδύτης· ἀναβολή· Ἑτοίμως, ἐμπαρασκεύως· Ἔτολμα τι ἀληθῶς ὑπὸ θυμοῦ· ταυτὸν τῷ ἐκαρτέρει καὶ
ὑπέμεινε· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, εἶδός τι θαρσαλεότητος· Ἐτονθόριζον, ἐψιθύριζον· Ἐτόπασεν, ὑπενόησεν· ἐνόμισεν· Ἔτο
ρε, δεύτερος ἀόριστός ἐστιν· συγκοπείς, ἀπὸ τοῦ ἐτόρησε κατὰ τὸ ἐχρησμῳδεῖ· ἐδιώπησεν· ἔδαπεν· ὠνοματοπεποίηται τὸ ἔτο
ρεν, ὥσπερ καὶ τὸ θέμα αὐτοῦ· ἐξ οὗ, κατὰ συγκοπήν, τὸ τρῶ, τρήσω· ἀπὸ δὲ τοῦ τορεῖν καὶ φώνημα τορόν· καὶ τορύνη, σκεῦος μα
γειρικόν· καὶ τόρος· καὶ ὁ τόρνος· ὅθεν καὶ ῥῆμα τορεύω· καὶ ἔτι προν, τορνῶ· ὡς τὸ, τορνώσαντο δὲ σῆμα· ἴσως δὲ καὶ ἡ τορώνη κύριον·
ἡ πόλις θρακική, ὁμώνυμος πελιάδος μὲν καὶ νῦν· ἢ ἔτορεν, ἐτρύπησεν· ἔτρησεν· Ἐτόρευσεν, ἔτρυσεν· ἐτρύπησεν· Ἔτος
ὥριον παρὰ θεοκρίτῳ· χρόνον μιᾶς ὥρας τοῦ χρόνου· ἤγουν τοῦ ἔαρος· ἢ ἐτός, παρέργως· ἔτος δὲ ὁ χρόνος· καὶ ἡ δοτικὴ τῷ ἔτει·
καὶ πληθυντικῶς τὰ ἔτη· καὶ ἐτὸς ἀριστοφάνης· οὐκ ἐτός, οὐ ματαίως· Ἔτρυσα, σταλαγμός· Ἐτράπην, παρέτρεψα ἄλλα
χόσε· Ἔτραπεν, ἐνίκα· Ἐτράπετο, ἐτρέπετο· Ἐτράφησαν, καὶ ἐγένοντο· σχῆμά ἐστι κατὰ μέν τινας ὑστερολογίας·
κατὰ δὲ ἄλλοις, πρωθύστερον· ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὕστερον τίθησι, καὶ τὸ ὕστερον πρῶτον· τὸ γὰρ ἐγένοντο, πρῶτον τοῦ ἐτράφησαν·
ὕστερον γάρ τις τρέφεται, γεννηθῆναι φθάσας· Ἐτραχηλίασεν, ἀντὶ τοῦ κατισχυρεύσατο, ἢ ἐγαυρίασεν· Ἔτρεμεν,
ἐφοβήθη· Ἔτριβον· κατηνάλισκον· Ἔτρεψεν, ἐπέτρεψεν· ἠπάτησεν· παρέτρεψεν· ἀρχίλοχος· Ἔτρησεν, ἐτρύ
πησεν· Ἐτρίβετο, ὑπερετίθετο· ἀνεβάλλετο· Μέχρι πολλοῦ διαφερομένων, ἐτρίβετο ἡ προσβολή· Ἐτριέκοψεν, ὡς
τριακάδας ἐνέγραψε· σικελοί· Ἐτρέψατο, ἐφυγάδευσεν· Ἐτρίβην, συνετρίβην· Ἐτρόπωσεν, ἐνίκησεν· κατέ
βαλεν· Ἐτροφοφόρισεν, ἔθρεψεν· Ἐτρύγη, ἐξηράνθη ὑπὸ λίμνης· Ἐτρύφη, ἐθλάσθη· διέπεσεν· Ἐτρυχεν, ἐδά
μαζεν· Ἐτρύχοντο, ἐταλαιπώρουν· κατεπονοῦντο· Ἐτρύχωσεν, ἐξέτριψεν· Ἐτρώθη, ἐπλήγη· ἔτρωσεν· ἔβλαψεν·
ἔφθειρεν· Ἐστάκαν, ἔστησαν· Ἐσεισμένα, σεσεισμένα· Ἐστία, ἑστία· Ἐστῶν, ἐκ τῶν· Ἐτύγχανεν, ἐπετύγχα
νεν· Ἐτύθη, ἐσφάγη· Ἔτυκτον, ἐτύγχανον· Ἐτύλιξεν, ἐνείλησεν· Ἐτυμαῖαι, στροφήσαι· Ἐτυμβολόχησεν,
ἔθαψεν· Ἐτυμόδρυς, ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα· Ἔτυμον, ἐτήτυμον· ἀληθές, καὶ ἐτυμώνιον, ἀληθές· Ἔτυ
μος, ὁ ἀληθής· παρὰ τὸ ἐτός, ὃ σημαίνει τὸ ἀληθὴ γίνεται ἔτυμος· ὡς ἔλυμος, ἐλυμός· Ἐτυμολογία, ἀνάπτυξις λέ
ξεων· Ἐτυμπανίσθησαν, ἐκρεμάσθησαν· ἐσφαιρίσθησαν· ἢ εἰς ῥόπαλα ἀπέθανον· ἀπετμήθησαν· Ἐτύμως, ἀληθῶς·
Ἐτύπτου, τὸ δεύτερον πρόσωπον γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου· ἐκβολῇ τοῦ τ, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου· οἷον ἐτύπτετο ἐ
τύπτεο, ἐτύπτου, κοινῶς, ἐτύπτεο ἰωνικῶς· καὶ ἐτύπτευ δωρικῶς ὡς φείδεο φείδευ· καὶ ἐλέγεο, ἐλέγευ· Ἐτύχθη, κα
τεσκευάσθη· Ἔτυχον, οὐκ ἔστι ποτὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέτυχον· τὸ γὰρ ἐπέτυχον, ἐπὶ καλοῦ μόνου λέγεται· τὸ δὲ ἔτυχον, ἐπὶ
καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ· δηλοῖ δὲ τὸ κατὰ τύχην ἐμπεσεῖν τινά· ἢ εἰς καλὸν ἢ εἰς κακόν· Ἔτυψεν, ἔθιγεν· Ἐτώθαζον,
ἔσκωπτον, ἐχλεύαζον· καὶ ἐτώθασαν, ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσαντο· Ἐτώσια μοχθίζοντι, ἀντὶ τοῦ μάτην κάμνουσιν·
Ἐτώσιον, τὸ μάταιον·

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ·

Ὑ δίφθογγος, διατί μὴ ἔχουσα ἴδιον μέγεθος οὐ τρέπεται; χάριν εὐφωνίας οὐκ ἐτράπη παρ' ἡμῖν· παρὰ δὲ
τοῖς ἀθηναίοις τρέπεται τὸ ε εἰς η, καὶ προσλαμβάνει, καὶ τὸ υ· οἷον εὔχομαι, ηὐχόμην καὶ ηὐφράνθην· Εὖ
σημαίνει τὸ ἰσχυρῶς, καὶ καλῶς παρὰ τὸ ἐΰς, ἐΰ· καὶ ἐν συναιρέσει εὖ· ὡς ἀπὸ τοῦ ταχύς, ταχὺ ἐπίρρημα· καὶ
ἀπὸ τοῦ εὐρεῖς ἐπίρρημα εὐρύ, καὶ ὄνομα ἐπ' εὐρύ· ὤφειλε δὲ βαρύνεσθαι· ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξεῖαν οὐκ εἰς περι
σπωμένην μεθίσταται· περισπᾶται δὲ· ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ ψιλὸν λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περι

-ωνᾶται. Εὖ· ὁ καὶ αὐτὸ παραβολῆς ἐστὶν ἐπίρρημα, ὡς δηλοῖ τὸ εὖ τ' ὄρεος κορυφαῖς. ἐξ οὗ γίνεται τὸ ἠΰ. εὖ γάρ, καὶ κατὰ διάλυσιν, ἐΰ. καὶ κατὰ ἔκτασιν ἠΰ. καὶ μετὰ παραπληρώσεως, ἠΰτε. ὥσπερ καὶ εὖ, εὖτε. καθὰ προείρηται. οὐχ ἧττον δὲ τοῦ εὖτε καὶ ἠΰτε ποιητικὸν ἐπίρρημα παραβολικόν, τὸ ὥσπερ ἀντὶ τοῦ καθὰ κατὰ τοὺς τεχνικούς, καὶ τὸ ὥστε. αἰνῶς, ὅτι χερμάτι σγυνά, ἀντὶ τοῦ ὡς χερνῆτις. ὅ ἐστι ταπεινὴ κατὰ τὴν ὁμηρικὴν ἔριθον. γίνεται δὲ κατὰ ἡρωδιανὸν οὕτως. ὡσεί τε καὶ ὡσείπερ. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κράσει τοῦ ω καὶ ε εἰς τὴν ω δίφθογγον διὰ τὴν τοῦ ι συναίρεσιν, ὥτε. καὶ ὥσπερ. Εὖ ἀκούει, ἐπαινεῖται. εὖ σημαίνει τὸ καλὸν καὶ τὸ ῥᾴδιον. ἱπποκράτης. εὐφόρως φέρουσιν. Εὖ· αὐτοῦ, ἢ αὐτῆς. οὔ τις εὖ ἀκήδησε. γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕο κατὰ κρᾶσιν, ὡς τὸ σέο, σεῦ. ἐμέο, ἐμεῦ. καὶ ποτὲ ἐγκλίνεται δίχα τοῦ υ προφερόμενον. Εὐά, τράγου φωνῆς μίμημα. ὁ δὲ τράγος ἐκ τοῦ φρέατος ἀπεπήδησε τὸ αὐτὸ φωνήσας εὐά. Εὐά, ἐπευφημισμὸς ἠλιακός, καὶ μυστικός. καὶ ἕα. Εὔα, ἡ πρώτη γυνή. ἡ μήτηρ πάντων, ἡ ζωή. καὶ πρώτη παράβασις τοῦ κόσμου. ἐπεὶ ὁ ἀδὰμ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ζωὴν ταύτην κέκληκεν, ὡς ἐσομένην μητέρα τῶν ζώντων. Εὐάγγαλον, εὐβάστακτον. εὐπροσάγγαλιστον. Εὐαγγελίζομαί σε, καὶ περὶ ταύτης τῆς συντάξεως διασκεπτόμενος ἐπὶ συχνὸν δή τινα χρόνον, εἴτε αἰτιατικῇ συντακτέον αὐτὴν πτώσει, εἴτε καὶ δοτικῇ, εὑρίσκω κατὰ δοτικὴν ἡρμοσμένην. ἀριστοφάνους μὲν οὕτω λέγοντος ἐν τοῖς ἱππεῦσιν. εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι. φρύνιχος. Εὐάγγελος, ὁ ἑρμῆς. Εὐαγγελίζομαι, οἱ πάντες δοτικῇ. ἅπαξ δέ που καὶ αἰτιατικῇ συντασσόμενον εὕρηται. ὡς παρὰ χαρικλείᾳ καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. σὺ δὲ δοτικῇ ἀεὶ σύνταττε. Εὐαγγέλιόν ἐστι, κήρυγμα τῆς νέας σωτηρίας, ἢ λόγος περιέχων ἀγαθοῦ παρουσίαν. λέγεται δὲ εὐαγγέλιον, παρὰ τὸ τὰ κάλλιστα ἀπαγγέλλον. τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας φέρον. παρὰ τὸ εὖ μόριον, καὶ τὸ ἀγγελία. Εὐαγές, ἁγνόν. καθαρόν. εὐσεβές. ὅσιον. εὐόπτον. ἅγιον. Εὐαγής, καλῶς περιηγμένος, ἢ μεταφορικὸς κύκλος. Εὐάγητον, καθαράν. λαμπράν. ἀριστοφάνης. δροσερὰν εὐάγητον φύσιν. Εὐάγκαλον, ἐλαφρόν. εὐμερῆ. ὁ δὲ αἰνείας τοῖς ὤμοις τὸν πατέρα ἐπιθέμενος, ἐξῆγε φόρτον ὡς υἱὸς φιλοπάτωρ. καὶ τοῦτον εὐάγκαλον. Εὐαγοῦς, θεοπάτης. Εὐάγωγον, εὐχερές. καλῶς ἀναγόμενον. ἢ εὐθήρατον. ἢ εὔληπτον. Εὐαγῶν, μεγάλων. Εὖ, ἀντὶ τοῦ ὀρθῶς. καλῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ χρησίμως. Εὐανακλήτως, συμπαθῶς. καὶ πρὸς τοὺς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας, εὐανακλήτως ἔχειν. καὶ εὐαναδιδάκτως, ἐπειδὰν αὐτοὶ ἐπανελθεῖν θέλωσιν. Εὐανδρία, γενναιότης. Εὐανθὴς γλῶσσα, ἡ ἀκμαία καὶ ἡ ποικιλομένη ὁμιλία. εὐανθὴς γλῶσσα. καὶ πολλῶν γέμουσα χαρίτων. καὶ μουσικῶν ἀπηχημάτων ἀπόζουσα. Εὖ δρώοιμι, ἀντὶ τοῦ διακονοίην. ὑπηρετοίην. δρᾶν γὰρ τὸ ὑπηρετεῖν. Εὖ εἱμένοι· ὅ ἐστιν, ἐνδεδυμένοι τὸ εὐειμονεῖν πράγει. Εὖ ἔρξαντα, ἤγουν εὐεργετήσαντα. Εὖ ζώουσιν. ὅς οὐ ζωή, ἡ τοῦ ζῆν περιουσία. οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον σοφοί, ἐκ τούτου συνθέντες εὐζωΐαν, τὴν εὐδαιμονίαν φασίν. Εὖ ἥκει χρημάτων, ἀντὶ τοῦ πλούσιός ἐστιν ἱκανῶς. καὶ εὖ ἥκει κάλλους, ἢ εὖ ἥκει μαθημάτων. Εὖ ἥκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ ἄριστα πεπαίδευται. Εὖ καὶ ἐπισταμένως, τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσίν. ὅθεν οἱ μεθ' ὅμηρον λαβόντες τὸ εὖ, ἑκάστου ἔργου φασίν, ὅτι κατ' ἐπιστήμην γίνεται. Εὔαδε, δηλοῖ τὸ ἤρεσκε. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἥδω, ἧδε. καὶ ἐν διαλύσει, ἔαδε. καὶ αἰολικῶς εὔαδε, διὸ καὶ ψιλοῦται. Ἄλλως. Εὔαδεν, ὅ ἐστιν ἤρεσεν. ἡδὺ ἔδοξε. προηγεῖται τὸ ἥδω, ὅθεν ἧδε. καὶ διαλύσει ἔαδε καὶ αἰολικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ, εὔαδε. διὸ καὶ ψιλοῦται κατ' ἔθος αἰολικόν. ἢ ἐκ τοῦ ἅδω τὸ ἀρέσκω. τούτου ὁ μέσος παρακείμενος, ἧδα. ὁ δεύτερος ἧδον. καὶ κατὰ διάλυσιν τοῦ η εἰς ε καὶ α, ἕαδον. ἐς ε. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ εὔαδον. Εὐαδές, εὐπνοουν. Εὐάδης, εὐήνεμος. οἱ δέ, εὐαής. Εὐαεῖ, εὐκράτῳ. Εὐάζει, θρηνεῖ. καλῶς ὑμνεῖ. ἐπιφθέγγεται. Εὐαής, ὁ εὐήνεμος. Εὔαθλος, ῥήτωρ συκοφάντης. οὗ μνημονεύει ἀριστοφάνης καὶ ἐν ἀχαρνεῦσι, καὶ ὁλκάσιν. Οὗτός ἐστιν ἡμῖν πονηρὸς τὸ ξότης συνήγορος, ὥσπερ εὔαθλος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ πλάτων ἐν πεισάνδρῳ. καὶ κρατῖνος, ἐν θρᾴτταις. Εὐαίως, εὐγήρως. εὐμοίρως. Εὐαλδῆ, εὐαξῆ. Εὐαλῶς, εὐχερῶς. θηρωμένως. Εὐαλωσία, δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἅλως ποιεῖ. καὶ πληροῖ. Εὐάλωτον, εὐκόλως χειρούμενον. Εὐαμερία, θεοσημία. Εὐάν, ὁ κισσὸς παρὰ ἰνδοῖς. Εὖ ἂν ἔχοι. καλῶς ἂν ἔχοι. Εὐάνασσα, ἡ δημήτηρ. Εὐανδρείας, καλῆς ἰσχύος. Εὐανδρία, πλῆθος νέων. Εὐανδρίας ἀγών. βάραθρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ θεσπρωτίᾳ. Εὔανδρον χθόνα, τὴν ὑπὸ ἀρίστων ἀνδρῶν παροικουμένην λεγομένην. Εὐάνθεμον, ὅ περ καὶ πάνθεμις, καὶ χαμαίμηλον λέγεται. Εὐάνθεμον, ἡ ἀνεμώνη. Εὐάνιος, ὁ μηδενὶ ἀνιώμενος, πρᾶος. πειθήνιος. Εὐαντία θεόν, τὴν εὐάντητον. καὶ εὐεξίλαστον. ἢ εὐαπάντητον. Εὐάντητος, εὐαπάντητος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Εὐάντυγα, εὐάξονα. Εὐαπόδεικτος, φανερός. Εὐάρεστον, πάνυ ἀρέσκοντα. Εὐάρητος ὄνειρος, εὔτακτος. Εὐάρης, εὔοπλος. Εὐαρίθμητοι, ὀλίγοι. Εὐαρχίσασθαι, ἀπάρξασθαι. Εὐαρχιῶ, ἄρξομαι. Εὔας, ὁ διόνυσος. Εὐασθενεῖν, εὐπαθεῖν. Εὐασθενής, εὐπαθοῦσα. ἰσχυρά. Εὐάσκεται, εὐωδεῖται. Εὐαστήρ, ἐπίθετον διονύσου. Εὐαφές, εὐμάλακτον. εὐψηλάφητον. Εὐάφορα, εὐθεώρητα, εὔσκοπα. Κολωνὸν ἐπιλεξάμενος ὑφ' οὗ τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν εὐάφορα ἦν, λόχον ἐπ' αὐτοῦ ἔστησεν. Εὐαφίδης, ἄφρων τις, ἐν ναύταις ἰσχυρός. Εὖ βεβηκότα, εὐσταθῆ. Εὐβοεῖς, ἐθνικόν. οἵ τινες τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα. ὡς τὸ παρ' ὁμήρῳ κλυτὸς ἱπποδάμεια. καὶ θερμὸς αὐτή. καὶ αἰγὸς πολιοῖο. καὶ παρ' ἡσιόδῳ. δαϊζομένης πόληος. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα. καὶ μετοχὰς ἀρσενικάς, καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν. οἷον εὐφυὴς παιδίον, καὶ κόριον καλλίστη. καὶ γύναιον ἐρχομένη, καὶ μειράκιον λέγων. καὶ ὅμηρος. τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι. Εὐβοίας μυχόν, τὸ ἐνδότατον τῆς εὐβοίας. Εὐβοεύς, ὁ παλαμήδης. ὁ πολλῶν ἀρετῆς ἐπίφθονος. Εὐβοΐα, τὰ καστάνια. Εὔβοια, ἱερά ἐστι τῇ ἥρᾳ. ἡ δὲ εὔβοια μάκρις ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. ὕστερον δὲ εὔβοια, ἀπὸ εὐβοίας τῆς ἀσωποῦ τὴν κλῆσιν ἔσχε κατά τινας δὲ ἀπὸ τῆς ἰοῦς ὠνομάσθη. ἣν εἰς βοῦν ἐξαλλαγῆναι μυθεύονται. οὕτω γάρ φασι καὶ βοὸς αὐλή, ἄντρον παράλιον περί που τὴν τοιαύτην νῆσον, ὅπου τὴν ἰὼ τεκεῖν φασιν ἔπαφον. ὥστε βούλονται οἱ οὕτω λέγοντες τῆς ἀποβοωθείσης ἰοῦς παρώνυμον εἶναι ταύτην τὴν εὔβοιαν. περὶ ἧς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος φησίν. νῆσος ἐλαίη τραχεῖα καὶ ἔρημος. καὶ παραμήκης ὅσον στάδια ἑξήκοντα τὸ μῆκος. ἧς ὁ ποιητὴς μέμνηται, ἐν τῷ Νίσσω δ' εὐκραναῇ μίγνυ. μετὰ δὲ τὴν ἑλένην, ἡ εὔβοια πρὸ

κεῖται ὁμοίως στενὴ καὶ μακρὰ ἡ νῆσος, τρόπον τινά, μέρος τῆς Βοιωτίας πεποίηκεν ὁ Εὔριπος στενὸς ὤν· καὶ γέφυρα συνεζευγμένος πρὸς αὐτὴν διπλέθρῳ· καὶ ὅρα γέφυραν ἴσα αὐτὴν δίπλεθρον· ἧς καὶ προϊὼν μέμνηται ὁ γεωγράφος εἰπών, ὅτι περὶ τὴν ἐνθεῖσαν δίπλεθρον γέφυραν, πύργος ἑκατέρωθεν ἐφέστηκεν· ὁ μὲν ἐκ τῆς Χαλκίδος, ὁ δὲ ἐκ τῆς Βοιωτίας. ὅτι δὲ πολλαὶ Εὔβοιαι, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν· εἰσὶ καὶ τόποι ἐν Σικελίᾳ καὶ ἐν Ἄργει καὶ ἐν Μακεδονίᾳ· διὸ οὕτω κληθῆναί φασι· σημειοῦνται δὲ καὶ ὅτι Εὔβοιαν εἰπών, οὐδέποτε παρωνύμως τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας εἶπεν, ἀλλὰ Ἄβαντας.

Ἄλλως· Εὔβοιαν ᾄδει ὁ ποιητής· Εὐβοεῖς δὲ οὐ λέγει· ὥσπερ καὶ Ἴλιον λέγων Ἰλιεῖς οὔ φησι τοὺς ἐξ αὐτῆς· οὕτω καὶ Σικελοὺς μὲν λέγει· Σικελίαν δὲ οὔ· ἀλλὰ Σικανίαν· καὶ ὁ γεωγράφος δέ φησιν οὕτω· καὶ Βαβυλὼν μὲν πόλις· Βαβυλωνία δὲ τὸ ἐθνικὸν οὐκ ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· καὶ Πορφύριος δὲ ἐφιστᾷ, ὅτι τῶν ἐκ Ζελείας τὴν χώραν Λυκίαν ἐκάλουν συνωνύμως τῇ ἐν τῷ Ξάνθῳ· τοὺς δὲ οἰκήτορας οὐ Λυκίους, ἀλλ' ἑτερωνύμως Τρῶας· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἐξ Ἤλιδος εὑρίσκομεν ἐν τῷ καταλόγῳ καλουμένους Ἐπειούς· ὁμοίως οἱ τῆς Ἀτραμυττηνῆς Θήβης, οὐ Θηβαῖοι, ἀλλ' ἑτερωνύμως ἐλέγοντο Κίλικες.

Εὐβοίης, ὄνομα τῆς Ἰυχίου μητρός. Εὐβοσίης, εὐτροφίας. Εὔβοτα, εὔτραφῆ· καλὰ βοσκήματα ἔχοντα· βοτὰ γὰρ τὰ πρόβατα. Εὔβοτος γῆ, εὔτροφος· καλὰ βοσκήματα ἔχουσα. Εὐβουλεύς, ὁ Πλούτων· παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς, ὁ Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ. Εὐβουλία, ἐπιστήμη τοῦ σκοπεῖσθαι ποῖα καὶ πῶς πράττοντες, πράξομεν συμφερόντως· ἢ ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος. Εὐβουλίας, φρονήσεως. Εὔβουλος, φρόνιμος· συνετός. Εὔβουλος, δημαγωγὸς ἦν οὗτος ἐπιφανέστατος. Εὐγαίων, ὄνομα κύριον. Εὐγάλακτες, εὔτροφοι. Εὔγαμοι, ἐπίθετον Ἀθηναίων. Εὖγε, καλῶς· ὁσίως· λέγεται καὶ ἐπὶ εἰρωνείας πολλάκις. Εὖ, σημαίνει τὸ καλῶς· παρὰ τὸ ἐΰς, ὃ σημαίνει τὸν θεράποντα ἢ τὸν ἀγαθόν· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ταχὺς γέγονεν ἐπίρρημα ταχύ, καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον· εὐρὺς εὐρύ· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐΰς ἐῢ καὶ ἐν συναιρέσει εὖ· ὤφειλε δὲ ὀξύνεσθαι· ἀλλὰ πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς υ λήγουσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχουσα τὸν τόνον, περισπᾶται. Εὔγειος τόπος, ὁ καλὴν ἔχων γῆν· καὶ οὐδετέρως εὔγειον, τὸ πρὸς τὴν δύσιν κείμενον. Εὐγένεια, δόξα ἐκ γένους καὶ ἡ καλὴ γενεά. Εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρὶς περιφανής, καὶ τὸ γένος· εὐπατρίδαι δὲ παρ' Ἀττικοῖς, οἱ αὐτόχθονες· καὶ κατὰ τοῦτο περιφανεῖς· οἷον εὖ ἔχοντες ἕνεκα τῆς πατρίδος· ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς, ἐπὶ πλέον τῶν εὐπατριδῶν· ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής· οὐ μὴν εἴ τις εὐγενής, μεγαλοπρεπὴς καὶ γενναῖος· καὶ εὐγενὲς ἦθος τὸ ἀστεῖον, καὶ πεπαιδευμένον, καὶ ὄγκον ἔχον· καὶ εὐγενὴς ψυχή, καὶ εὐγενὴς λόγος. Εὐγενέστατος, εὐγενέστερος τῷ γένει. Εὐγενής, ἐπὶ γένους ἢ ἐπὶ πατρίδος. Εὐγενίζω, ἀπὸ τοῦ εὐγενής. Εὐγένιος, εὐγενής, καὶ εἶδος ἀμπέλου. Εὐγηρότατος, ἔντιμος· καλὸς γέρων· ἀξιότιμος. Εὐγήρως, τοῦ εὐγήρω· καλλογήρως· καλλογήρω· τὰ παρὰ τὸ γῆρας παραγόμενα ὀνόματα, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ς κλίνονται· τὰ δὲ παρὰ τὸ κέρας οἱ μὲν κοινοὶ διὰ τοῦ τος κλίνουσιν· οἷον μονόκερως, μονοκέρωτος· αἰγόκερως, αἰγοκέρωτος· οἱ δὲ Ἀττικοὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ καὶ ταῦτα· χρυσόκερως, χρυσόκερω. Εὐγεγονώς, Ἀττικοί· εὐγεγώς ποιηταί. Εὐγλωττογάστωρ, πεποίηται παρὰ τὸ διὰ γλώσσης, καὶ διὰ λόγων τρέφεσθαι. Εὔγματα, καυχήματα. Εὐγμένος, εὐξάμενος. Εὐγναμπτοῖς, καλῶς κατεσκευασμένοις. Εὐγνοίης, εὐμαθής· εὐγνωμόνως· εὐδιαθέτως. Εὔγνωμον μὴ λέγε ὡς εὔδαιμον, ἀλλ' εὐγνῶμον· ἄγνωμον καὶ σύγγνωμον Θουκυδίδης· σύγγνωμον δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον· εὐγνῶμον δέ, ἀνθρώπινον ὁ αὐτός φησιν. Εὐγνωμοσύνη, ἡ εὐχαριστία· εὔνοια. Εὔγνωστος, ὁ καλῶς γινωσκόμενος. Εὔγνωτος, φανερός. Εὐδαιμονεῖ, εὐτυχεῖ· καλῶς πράττει. Εὐδαιμονία, εὔροια βίου. ἡ εὐδαιμονία ἐστίν, ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμενον· δύναμις αὐτάρκης, πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ' ἀρετήν· ὠφέλεια αὐτάρκης ζώου. Ἄλλως· Εὐδαιμονία ἐστίν, αὐτάρκεια παντὸς τοῦ ἀγαθοῦ· εὐδαιμονία ἐστὶ κατὰ Πλάτωνα, τὸ εὖ τὸν δαίμονα ἔχειν· δαίμονα δὲ λέγει, τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν· καὶ πάλιν τὴν εὐδαιμονίαν τὸ τελειότατον ἀγαθὸν καὶ πληρέστατον λέγει, ὅτι δὲ βίον ὁμολογούμενον, καὶ σύμφωνον αὐτὴν ἀποκαλεῖ· καὶ ἔθ' ὅτι τὸ κατ' ἀρετὴν τελειότατον· τοῦτο δὲ ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ ἀγαθοῦ τίθεται· καὶ ἐν ἐξομοιώσει τῇ πρὸς θεόν· ὁμοίωσιν δὲ ἀποφαινόμενος δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως εἶναι· Ἀριστοτέλης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν ἐξὸν εἶναι τελείαν ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσιν· ἢ λέγει ἐξὸν ἀγαθόν. Εὔδαιμον· καὶ ἱερὸν τὸ γῆρας εὔδαιμόν τι, καὶ μακαριστόν· καὶ εὐδαιμονέστατος, εὐτυχής· πλουσιώτατος· μακαριστότατος· εὐδαιμονία δέ ἐστιν, εὔροια βίου· καὶ εὐδαίμων, ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν. Εὐδαιμονίζω· ἔχει ἐναντίον τὸ κακοδαιμονίζω· φίλων εὐδαιμονιστέον μὲν οἰκίαν καὶ πόλιν καὶ χώραν, ὅταν ἔχει τινὰ σπουδαῖον· κακοδαιμονιστέον δέ, ὅταν ἔρημος ἦ τοιούτου. Εὐδαιμονῶ ἐγὼ αὐτός, εὐδαιμονίζω δὲ ἕτερον· ἢ εὐδαιμονῶ, εὐδῶ· καθὸ ὅδε· εὐεκτῶ· εὐημερῶ· εὐθυμῶ· εὐροῶ· εὐρωστῶ· εὐσεβῶ· εὐσωματῶ· εὐφρονῶ· πάντα ἀμεταβάτως λέγονται. Εὐδαίμων ὁ κατ' ἀρετὴν ἐνεργῶν· ὁ εὐτυχής· ὁ μακαριστός. Εὐδαλαγῖνες, αἱ χάριτες. Εὐδάμνας, εὐδάμαστος. Εὔδαμος, φαρμακοπώλης· καὶ Ἀμειψίας· ἢ χρυσοπώλης· τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν· φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὔδαμος, φυσικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονα, καὶ ὄφεις, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐθεράπευον γὰρ τοὺς ὀφιοδήκτους· μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἴων ὑπ' ὄφεων δάκνεσθαι, καὶ τοῦτον τὸν δακτύλιον, φαρμακίτην καλοῦσιν. Εὐδάνεμος, ἄγγελος παρ' Ἀθηναίοις. Εὐδαρκής, εὐόφθαλμος. Εὗδε, ἐκοιμήθη. Εὐδείελον, εὔδηλον· εὖ πρὸς δείλην κείμενον· οἷον πρὸς δύσιν εὐπερίοριστον. Εὐδείελος Ἰθάκη, κατὰ κοινὸν ἐπίθετον ἡ εὔδηλος· ἤγουν εὐπερίοριστος, καὶ εὐόρατος· ἀπὸ τοῦ δῆλον· ἐξ οὗ, κατὰ διάλυσιν δέελον· καὶ κατὰ σύνθεσιν εὐδέελον· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι εὐδείελον, τὸ εὐπεριόριστον καὶ εὐκατάληκτον· διὸ καὶ νῆσον λυκτηρίαν ὁ Λυκόφρων καλεῖ· καὶ ἄλλως δέ, ἰδίως ἡ Ἰθάκη εὐδείελος· ὡς εὖ τῆς ὕλης ἔχουσα· ὅ ἐστιν εὔκρατος, καὶ οἱονεὶ εὐήλιος· ἵν' ᾖ ἐκ τοῦ εὔειλος πλεονασμῷ τοῦ δ, ὃ καὶ ἐν τῷ ἐχθοδοπὸς γίνεται, καὶ οὐτιδανός· ἡ εὖ πρὸς δείλην κειμένη· ὅ ἐστι πρὸς δύσιν καὶ ζόφον· ὡς τῶν ἄλλων πέριξ αὐτῆς κειμένων· πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε. Εὕδειν, καθεύδειν· κοιμᾶσθαι. Εὐδείπνοις, θυσία τις Ἀθήνησι· καὶ ἡ τριτογενής, καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαί· ἤγουν πνοαί. Εὔδηλος, φανερός. Εὐδείσει, ἡσυχάσει. Εὔδια, εἰρηνικά. Εὐδιάβολον, διαβολῆς ἄξιον. Εὐδία, καὶ εὔδιος, ἡ τοῦ ἀέρος ἠρεμία κυρίως, ἡ ἀβροχία· παρὰ τὸ δεύω τὸ βρέχω. Εὐδιαῖος, χειμάρροις καὶ τρῆμα τῆς νεώς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ.

Εὐδίαιον, τὸ γυναικεῖον μόριον· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ὄπαις γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν βρόχον. ἢ τὸν χείμαῤῥον ὑποφημιζόμενοι. Εὐδίαλογος, ὁ εὐόμιλος. Εὐδιάλλακτος, ταχέως καὶ καλῶς διαλλαττόμενος. Εὐδινὸς καιρὸς, ὁ εὐδίαν ἔχων· εὔδιεινὸς δὲ, ὁ ἄνεμος, δίφθογγον. Εὐδικία, δικαιοσύνη· εὐδικία ἦν τε πορισμένος. Εὐδιναῖς ῥαφαῖς, κατὰ τὸ ψαλμῷδῶ. Εὐδίνητα, εὔστροφα· εὐκίνητα. Τρύπανά τε εὐδίνητα, καὶ ὠκύεντα τέρετρα. ὅ ἐστι τρύπανα. Εὐόλοδον, βάσιμον εὐπόρευτον· ὡς τὸ, ἐσώρευον δὲ τὰ τεμνόμενα ξύλα, ἐπὶ τῆς μεταξὺ χώρας, ὡς εὐδίοδος ἦν. Εὔδιον, ὃν ἡμεῖς σχεδίην ὀνομάζομεν. Εὐδιόωσαι, γαληνιῶσαι. Εὔδμητον, καλῶς ᾠκοδομημένον. Εὐδόκησαν, ἠβουλήθησαν ἠθέλησαν· ἠγάπησαν. Εὐδόκησας, τῆς σῆς ἠξίωσας οἰκειότητος· εὐδόκησα καὶ τὸ ἠθέλησα· εὐδόκησα, καὶ τὸ ἀναπαύομαι καὶ τὸ ἀρέσκομαι· ὡς τὸ ἐν ᾧ εὐδόκησα, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Εὐδοκία, παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δεδόχθαι προσαγορεύεται· εὐδοκιμεῖ· ἡ εὐδοκία, τὸ ἐπ' ἀγαθοποιΐα τοῦ θεοῦ θέλημα· παρὰ τὸ καλῶς δεδόχθαι. Εὐδοκίαν, τὴν ἐπὶ εὐεργεσίᾳ βούλησιν· ἔθος τῇ θείᾳ γραφῇ καλεῖν· εὐδοκία καὶ ἡ σφοδρὰ ἐπιθυμία. Εὐδοκεῖν, συγκατατίθεσθαι· ὁ δὲ ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις. Εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι· εὐδόκιμοι οὔ τις μῦθοι, ἤγουν δόκιμοι γινόμενοι· ἀφ' οὗ παρ' εὐδοκιμεῖν, τῇ ἐν δοκιμάσει τὸ περιδραμεῖν· ἤγουν νικῆσαι· ἡ εὐδοκιμεῖν, τὸ δόκιμον εἶναι· λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ δοκιμασίας καὶ πείρας φανέντων καλῶν· καὶ εὐδοκιμεῖν, εὐδοξεῖν· λαμπρύνεσθαι ἀκμάζειν· δόξῃ εὐθυνεῖν· διωνομάζεσθαι· ἀποβλέπεσθαι. Εὐδοκιμώτερος, γενναῖος. Εὐδοκουμένην, καλῶς προσδοκωμένην· ἀρέσκουσαν· πίστιν ἔφην ποιήσειν εὐδοκουμένην. Εὐδοκῶ, ἐπιθυμῶ· εὐφραίνομαι. Εὗδον, ἔλεγον· ἐκοιμῶντο ἐκάθευδον. Εὕδοντι, δ' αἱρεῖ κύρτος· παροιμία ἀπὸ τῆς εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ· λέγουσι δὲ ὅτι ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ δὲ καθεύδουσιν· ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς, κρατῖνος αὐτῇ λόγῳ. Εὕδοντι, καθεύδοντι· κοιμωμένῳ. Εὐδράνεια, ἰσχύς. Εὐδρῶς, εὐθέτως· βεβαίως. Εὖ δρῶσι, καλῶς ποιοῦσιν. Εὐδυκήμερος, εὔστοχος. Εὐδώρου σέλας, ἱερόσυλος ὁ εὔδωρος. Εὐδώρη, ὄνομα νηρηΐδος λέγεται· ὡς καλλίδωρος. Εὐδωσώ, ἡ ἀφροδίτη· ἐν συρακούσαις. Εὔεδνα, ἀγλαΐα. Εὔεδρον, ἀσφαλῆ· βεβαίαν. Εὐέθωκεν, εἴωθεν. Εὐειδὴς καὶ θεοειδὴς διαφορὰν ἔχουσιν· εἴπερ ἀνδράσι μὲν τὸ θεοειδές· τὸ εὐειδὲς δὲ, γυναιξὶν ἐπιλέγεται. καὶ ὅτι διαφέρει τοῦ κατὰ τοὺς παλαιούς, εὔμορφος καὶ εὐειδής· εὔμορφος γὰρ, ὁ εὐπρόσωπος· εὐειδὴς δὲ, ὁ κατὰ πᾶν τὸ ἐκτὸς καλὴ καὶ ὡς εἰπεῖν ἡ εὖ ἔχουσα τῆς φυῆς· ὅπερ ἐστὶ περικαλής· ἐν συμμετρίᾳ τῶν μερῶν, καὶ μελῶν. Εὖ εἰδότες, καλῶς γινώσκοντες. Εὐείκαστος, εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι. Εὐεκτεῖ· εὐρωστεῖ· ὑγιαίνει. Εὔεικτον, εὐπειθῆ. Εὐεικτῶς, σχετικῶς· ἢ εὐείκτως, ἀπειθῶς· καλῶς. Εὔειλος τόπος, ὁ θερμός. Εὐειμένος, εὐημφιεσμένος. Εὐείρω, εἴπω. Εὐέκτης, ὁ ἐν ὑγείᾳ διαζῶν· ἐπεμελεῖτο καὶ σωμασκίας καὶ ἦν εὐέκτης. Εὐελίδης, αὐθάδης· καὶ ὁ ζεὺς ἐν κύπρῳ. Εὐελιέστερος, εὐάγωγος. Εὐέλιον, ἑλλιπές· ἐν ἱερείῳ. Εὔελον, εὐήλιον. Εὐέμπτωτος, εὐχερῶς πίπτων. Εὐεξία, ἀκρότης ὑγείας· ἐπὶ καχεξία γὰρ γίνεται νόσος· ὡς καὶ ἡ εὐεξία, ἐπὶ τῇ ὑγείᾳ. Εὔεξος, εὐφυής. Εὐέπεια, ἡ καλὴ φράσις. Εὐεπές, εὔλαλον· καλὴν ἔχον φράσιν. Εὐεπιβόλως, σαφῶς· καὶ ὀρθῶς, καὶ εὐεπήβολος, ὁ καλῶς ἐπιβάλλων. Εὐεπής, εὔλαλος. Εὐεπιβούλευτος, ῥαδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος. Εὐεπίγνωστος, εὐκατάληπτος. Εὐεργέα, καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐεργεσία ἥρα, ἐν ἄργει. Εὐεργέος, εὖ εἰργασμένου. Εὐεργέτης, ἀγαθοποιός· ἡ διονύσου ἐπίθετον. Εὐεργετικός, φιλότιμος· ἀγαθοποιός. Εὐεργετῶ, τὸ εὖ ποιῶ· εὐεργετοῦμαι ὑπὸ σοῦ τὸ εὖ πάσχω ὑπὸ σοῦ· ἀριστοφάνης· Ὡς πέως εὐεργέτησα δεομένοις, ἕξειν φίλους ᾤμην ὄντως βεβαίους εἰ δεηθείην ποτέ. Εὐεργετῶ, δωροῦμαι· ἐκ τούτου ὀνόματα εὐεργέτης, καὶ εὐεργέτημα· καὶ εὐεργεσία· οὐκ ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δωροῦμαι δωρητός, ἀλλὰ δῶρον καὶ δωρεά. Εὐεργία, τρυφή· εὐπαστία. Εὐεργός, διαφέρει τοῦ εὐεργής· καθότι εὐεργὴς μὲν, ἡ τεχνικῶς εἰργασμένη· εἴτε ναῦς· εἴτε οἰκία· οὕτω καὶ ἅρμα εὐεργές, τὸ κατὰ τέχνην εἰργασμένον· ἔτι εὐεργής, καὶ ὁ εὐεργετῶν· ὡς τὸ οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων· εὐεργὸς ὁ ἀγαθουργός. Εὐερκεῖ, καλῶς· ἠσφαλισμένως, καὶ πεφραγμένως. Εὐέριον μὴ λέγε, ἀλλ' εὔερον ἱμάτιον, τρισυλλάβως καὶ ἄνευ τοῦ ι. Εὐερκείας, ἀσφαλείας. Εὐερκέος, εὐστίχου· εὐπεριβόλου. Εὐερκές, ἀσφαλές. Εὐερμεῖν, σημαίνει τὸ εὐτυχεῖν· καὶ εὐερμία, ἡ εὐτυχία. Εὐερμής, εὐτυχής. Εὐερμία· τὸ διὰ τὸν ἑρμῆν ἀγαθὸν ἕρμαιον, ὅ ἐστιν εὕρεμα. οὐ καὶ ῥῆμά ἐστι τὸ εὐερμεῖν· ἡ εὐερμία ἡ εὐτυχία· ὡς δυσερμία ἡ ἀτυχία· ἐντεῦθεν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται ἡμῖν, τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα, κοινὸν ἑρμῆν ἔλεγον· ὡς αἰλιανός· Μιθριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν λουκούλλου ἐάσου τοῦ κατήγραφεν εὐερμίαν εἶναι· καὶ αὖθις· Ἀσπαζόμενος εὐερμίαν καιροῦ, καὶ ἀνάγκης καλούσης μὴ εἴκων κάκη. Εὐερνέστατα, εὐτελέχη. Εὐερνής, εὐθαλής· βλαστός· ἔρνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὔερνης, εὐμήκης. Εὔερον, εὐάερον· ὥσπερ σισύραν εὐέριον. Εὐεστοῖ, εὐθηνία· καταστάσει. Εὐεστώ, ἡ εὐθηνία· ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι, καὶ εὐδαιμονία· ἐπὶ τοῦ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον· ἢ ἀπὸ τοῦ δαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν· εὐετηρία· ἢ παρὰ τὸ ἔτος, εὐετώ καὶ εὐεστώ, πλεονασμῷ τοῦ σ· σημαίνει δὲ καὶ τὴν εὐσθένειαν παρὰ τὸ εὐεστάναι· εὐετὴ δὲ, εὐθηνία· εὐνομία· εἰρήνη· καὶ τὸ καλῶς διοικεῖσθαι· εὐεστὼ δὲ, ὅτι τὸ εὐεστὼ εὐδαιμονία καλεῖται· ὥσπερ τὸ ἀειεστώ, ἐπὶ τῆς ἀϊδιότητος· Εὐετηρία, εὐθηνία· καλὸς ἐνιαυτός· ἢ καλῶς διακεῖσθαι· καλοκαιρία. Εὖ ἔχειν στόμα, τὸ εὐφημεῖν· οὕτως εὔπολις. Εὔζηλος, ἐπὶ καλῷ ζηλουμένη. Εὐζωΐα, καλὴ ζωή. Εὐζώϊος, ὄνομα κύριον. Εὔζωνοι, εὔοπλοι· ἢ εὔζωνοι· καὶ μονόζωνοι, οἱ εὐσταλεῖς καὶ κοῦφοι στρατιῶται· καὶ μὴ κατάφρακτοι· οὕτω ξενοφῶν· ἢ ἑνί τινι χρώμενοι καὶ διαζωννύμενοι ὅπλῳ. Εὔζωνος γυνὴ, ἡ πλουσία· καὶ πολυτελεῖ ζώνῃ χρωμένη· εὔζωνος δὲ ἀνὴρ, ὁ ἐλαφρὸς καὶ μηδὲν περὶ τὴν ζώνην ἄχθος ἐπιφερόμενος· ἡ εὔζωνος, γυναικὸς ἐπίθετον· καθὰ καὶ τὸ βαθύπεπλος καὶ βαθύζωνος· καὶ τανύπεπλος· οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον καὶ ὅδε τι ἀπειλῶ· καὶ οὕτως εὐσταλεῖ, τὴν τοιαύτην λέξιν οἰκειοῦσιν, εὔζωνον ὁδοιπόρον λέγοντες τὸν ἀβαρῆ, καὶ ἐπέκεινα τοῦ ἐλαφροῦ ἱματισμοῦ, ζώνῃ μόνῃ σφιγγόμενον. διὸ καὶ μονόζωνος ὁ τοιοῦτος ἐρρέθη που· ὡσαύτως δὲ καὶ οἰόζωνος· καὶ εὔζωνος γυνὴ, ἡ πολυτελῶς ἐστολισμένη· ἀπὸ γὰρ τῆς ζώνης, πάντα τὸν στολισμὸν θέλει δηλοῦν· ὡς εὐκνήμιδας ἀχαιοὺς λέγει ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ εὐόπλοις· ἀπὸ τῶν κνημίδων πᾶσαν τὴν ὅπλισιν δηλῶν· καὶ κορύσσεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι καὶ θωρήσσεσθαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς κόρυθος, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θώρακος·

Εὐζώνως, εὐστόχως· μὴ ἔχων φορτίον. Εὔζωρον, καλοκέραστον· ζωρὸν γὰρ τὸ ἄμικτον πότον, καὶ ἄδολον. Εὐηγενέος, ἀντὶ τοῦ εὐγενοῦς· πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η· καθὰ δὴ καὶ ἄλλοις, καὶ τὸ ἐπήβολος, καὶ ἐπηετανός καὶ ὑπερήφανος. καὶ εὐηγενέων, εὐγενῶν, πλεονασμῷ τοῦ η· ἢ τῶν εὐαρχουμένων· παρὰ τὸν ἀγὸν ὃ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία· ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσω· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἡγεμών· ὅθεν καὶ εὔαρχος, λέξις βασιλική παρὰ λυκόφρονι ἐν τῷ εὐάρχου μύλῳ, ἤγουν γρόνθῳ βασιλεῖ· ἔοικε γράφειν τινὰς καὶ εὐεργεσίας· διὸ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι καλῶς λέγουσιν οἱ σὺν τῷ ε γράφοντες. Εὐηγεσία, ἡ εὐαρχία· ἐκ τοῦ ἡγῶ ἡγέσω. Εὐηγορεῖν, εὐλογεῖν. Εὐηγορία, ἡ καλλιέπεια. Εὐηθείας, μωρίας· ἀνοίας. Εὔηθες, ἀντὶ τοῦ βελτίονος. Εὐηθίζω, τὸ μωραίνω. Εὐήθης, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνοήτου λέγεται· ὃς λεχθείη ἂν καὶ μωρός· ἔμπληκτος· ἀπόπληκτος· ἀσύνετος· ληρώδης· ἄνους· ἠλίθιος· ἀναίσθητος· ἀνάλγητος· ἀβέλτερος· ἐπίπληκτος· παραπλήξ· ἔκφρων· ἄφρων· τὰ δὲ πράγματα, εὐήθειαν· ἄνοιαν· μωρίαν· ἐμπληξίαν· ἐμβροντησίαν· ἀφροσύνην· ἐκφροσύνην· ἀσυνεσίαν· παραπληξίαν· ἀποπληξίαν. τὰ δὲ ῥήματα, εὐηθίζεσθαι· μωραίνειν· ἀνοηταίνειν· ἐμβεβροντῆσθαι· ληρεῖν· παραπεπλῆχθαι· καὶ ἐπιρρήματα, εὐήθως· ἀνοήτως· ἀφρόνως· ἐμπλήκτως· ἀποπλήκτως· ἐκφρόνως· ἀσυνέτως· τὸ δὲ μωρῶς, λίαν εὐτελές· καὶ εὐήθης γυνὴ, ἡ καλὰς ὑπ' αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς. Εὐηκτοῦν, εὐηκονημένον, ἀκμάζον. Εὐήκει, ἠθῶν ὡς παρλέγεται καὶ τὸ εὖ ἥκει φρενῶν, ἀντὶ τοῦ φρόνιμός ἐστι· καὶ εὖ ἥκει παιδείας, ἀντὶ τοῦ εὖ ἔχει· καὶ εὖ ἔχει συνέσεως· καὶ εὖ ἔχει ῥώμης· ἀντὶ τοῦ εὖ πέφυκεν εἰς τόδε. Εὐηκέστατοι, εὐήκοντες. Εὐήκης αἰχμὴ, ἡ εὖ ἔχουσα τῆς ἀκῆς· ὅ ἐστι τῆς ἀκμῆς καὶ ὀξύτητος· ἣν καὶ ἀκωκὴν φαμέν· τῷ δὲ τόνῳ, βαρυτόνως φέρεται ὡς καὶ τὸ τανυήκης. Εὐήκοος, σωζόμενος· εὐδαίμων. Εὐηκῶν, ἤγουν εὖ πράττων. Εὐηλάκατος, περὶ βέλη, ἢ ἔργα εὐπρεπής. Εὐήλατον, καλῶς ἐληλαμένον· ἢ ἐλαυνόμενον. Εὐήλατος, ὁ πεδινὸς καὶ εὐάλωτος χῶρος· εὐέλατος. Εὐήλιος, καθαρός. Εὔηλος, Διὸς ἱερὸν ἐν μεγάροις· καὶ ἐν κορίνθῳ· ἢ εὔηλος, ὁ εὔχωρος. Εὐημερία, εὐδαιμονία. Εὐημεροῦσαν, ἑκάστην ἡμέρα εὖ διάγουσαν. Εὐημικτον, εὐπαγές. Εὐημονία, ἐμπειρία. Εὐηνέμοις, εὐωδίνοις· καλοὺς ἔχει μαστούς. Εὐήνιον, καλῶς ἡνιοχούμενον, ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενον. πρᾶον· ἡνία γὰρ τὰ λῶρα. Εὐηνιώτατα, ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. εὐήνιός ἐστι πρᾷος, καὶ μέτριος· καὶ μὴ παραχώδης· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων· ἔστι τοὔνομα καὶ παρὰ πλάτωνι, ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν νόμων. Εὐηνίνη, τύπου ἐστὶ πατρωνυμικοῦ θηλυκοῦ· καὶ δηλοῖ τὴν θυγατέρα τοῦ εὐήνου· οὕτω καὶ ἀδραστίνη, ἡ τοῦ ἀδράστου· καὶ ὠκεανίνη, ἡ τοῦ ὠκεανοῦ· τὸ δέ τινα καὶ διὰ τοῦ ω νη πατρωνυμοῦνται, ὡς ἡ ἀκρυσιώνη· καθ' ὁμοιότητα τοῦ διώνη καὶ τοῦ τοιούτου, ἑτέρου λόγου· φασὶ δὲ περὶ τοῦ τούτου εὐήνου, ὡς γαμβροκτόνος καὶ αὐτὸς ἦν κατὰ τὸν οἰνόμαον· εἰς ἁρματηλασίαν γὰρ τοὺς μνηστῆρας τῆς θυγατρὸς προκαλούμενος, καὶ τῷ διεκφυγόντι αὐτὸν διώκοντα, εἰς ἀριστεῖον διδοὺς αὐτήν· καὶ τοὺς λειπομένους ὅ ἐστιν ἡττωμένους, καταρμῶν, καὶ τὰς κεφαλὰς τῆς οἰκίας ἀπαιωρῶν εἰς ἐκφόβησιν, δεινὰ ἐποίει. ἐπεὶ δὲ ὁ ἴδας ὑπερήλασεν αὐτὸν, ἁρπάσας τὴν μάρπησσαν, καὶ ἐκεῖνος ἐπιδιώξας οὐ κατέλαβε· κατασφάττει μὲν τοὺς ἵππους· ἑαυτὸν δὲ ἐμπίπτει εἰς τὸν πρὶν μὲν λυκόρμαν ποταμόν· ἀπ' ἐκείνου δὲ εὔηνον. ὅτι δὲ ὁ ἴδας λυγγέως ἦν ἀδελφός, καὶ ὡς ἄριστος ἦν τοξότης, φαίνεται· ὅς γε καὶ τῷ ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον ἀντικατέστη ἁρπάζοντι κατ' ἔρωτα τὴν μάρπησσαν οὐκ ἐθέλουσαν· ὡς καὶ ὁ λυκόφρων ἱστορεῖ· καὶ φαίνεται μὲν ἀμυθήτου κάλλους αἴνιγμα εἶναι ὁ τοῦ ἀπόλλωνος ἡλίου, εἰς τὴν ἡρωΐδα ταύτην ἔρως· ὡς ἀξιοθέατον καὶ οἷον ἡλιῶδη τὸ εἶδος· καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἡλίῳ πρέπουσαν. περιάδεται δὲ ὅμως, ἄλλως τὸ φίλανδρον τῆς μαρπήσσης· ἣν ὁ μῦθος λέγει πολλά τι κλαῦσαι, ὅτι ὑπὸ ἀπόλλωνος ἡρπάγη, καὶ αἵρεσιν σχοῦσαν προελέσθαι ἀπόλλωνος, τὸν αὐτῇ συγγηράσαντα θνητὸν ἴδαν· οὗ διὰ πάθος καὶ μνήμην ἡ μάρπησσα κειμηλιουμένη, τὴν ἐξ αὐτῆς καὶ τοῦ ἴδου κλεοπάτραν ἀλκυόνην ἐκάλει· ὅτι δὲ ἡ ἀλκυὼν τὸ ὄρνεον πολλὰ καὶ αὐτὴ ἔπαθεν εἰς πένθος αὐτὴν προκαλουμένη λέγει ὁ μῦθος· φέρεται γὰρ λόγος, ὅτι συζυγία τις ἀνδρὸς καὶ γυναικός· κύηξ δὲ ὁ ἀνὴρ ἐκαλεῖτο· ὃς ἐς τοσοῦτον ἦλθε φυσήματος, ὡς ἐθέλειν τὸν μὲν, Διὸς καλεῖσθαι ὀνόματι· τὴν δὲ, τῆς ἥρας κλήσει καλλωπίζεσθαι· καὶ αὐτοὶ μὲν οὕτως ἐποίουν· Ζεὺς δὲ ἀχθεσθεὶς τῆς ὕβρεως, μεταβάλλει τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄρνις· καὶ τὸ κακὸν προσαύξων, ἀναγκάζει χειμῶνός τε νεοττεύειν αὐτοὺς καὶ περὶ αἰγιαλόν· ὅθεν καὶ ἀλκυόνες ἐκλήθησαν διὰ τὸ παρὰ τὴν ἅλα κύειν· ἐπεὶ δὲ τὰ ὠὰ σεισμοῖς ἐκλύζοντο καὶ ἦν ὁ τόκος ἀτελεσφόρητος, καὶ οὐκ εἶχε τὸ γένος διαδοχήν· ἦν αὐτοῖς πολὺ πένθος· καὶ τοῦτο ἐπὶ πολὺ ὁ ζεὺς οὔ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν οἶκτος εἰσέρχεται καὶ ἐπανέστρεφε τοῦ θυμοῦ· καὶ κατελεεῖ τοὺς γοεροὺς ὄρνις· καὶ ἐπιτάττει τῷ καιρῷ γαλήνην· καὶ γίνεται· καὶ οἱ ὄρνις ἐπωάζουσι· καὶ εἰς φῶς ἐκφαίνουσι νεοσσούς· καὶ τοῦτο γινόμενον τοῖς εἰς ὀπίσω καὶ ἐπὶ πολλοὺς παραμεῖναι ἐνιαυτούς, τὰς ἀλκυονίδας ἡμέρας ἔφηνε. Εὐήνορα χαλκὸν λέγει ὅμηρος τὸν εἰς ἀνδρίαν παλαιὰ ποτὲ συντελοῦντα, ὅτι εἰς ὁπλοποιΐαν χρήσιμος ἦν· οὐκ ἐνεργείᾳ δὲ τοιοῦτος, ἀλλὰ δυνάμει· καὶ εὐήνορα οἶνον λέγει, τουτέστιν ἀνδρείας περιποιητικόν, εἰ πίνοιτο συμμέτρως· ὁ γὰρ ἄμετρος καὶ οὐδὲ ἐν καιρῷ προσφερόμενος, ἀπογυιῶσαί τι ἔχει, καὶ ἀνήνορα θέσθαι. Εὔηνος, ποταμὸς αἰτωλίας. Εὐήνυστα, εὐκατόρθωτα. Εὐήνιον, εὐπειθές· καλῶς ἡνιοχούμενον. Εὐηπελεῖς, πρᾷοι· εὐήνιοι. Εὐηπελία, εὐθηνία· εὐεξία. Εὐῆραξ, παίγνιον. Εὐήρας ἵππους, εὐαγώγους καὶ εὐηρμοσμένους. Εὐῆρες, εὐέλαστον· εὖ περιηρμένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν. Εὐῆρες, εὐάγαγον· ἀπὸ τῆς εἰρεσίας. Εὐηρέστησα, ἤρεσα. Εὐηρημένοι, πεπρωμένοι. Εὐηρότατον, τὸ καλὴν ἔχον γῆν· τὸ κάλλιστον τῆς γῆς. Εὐήροτον, καλῶς ἠροτριωμένον. Εὐητηρία, εὐδαιμονία· καλὸς ἐνιαυτός. Εὐήτριον, εὐκοίλιον· καὶ εὐήτριον· ἱμάτιον καλοϋφαντον· εὐϋφές. Εὐήτριος χιτὼν, ὁ λεπτὸς καὶ εὐαφής. Εὐηφενέων, εὐπορούντων. Εὐηχές, εὔφωνον· εὔφημον. Εὐηχερία, εὐηρία· εὔπλοια. Εὐθαλεῖς, εὐθησαυροφύλακες. Εὐθαλέοντι, εὐδαιμονοῦντι. Εὐθαρσῶς ἔπινε· δεξίππος· ὁ δὲ πάντα τὸν ἀνθιστάμενον τιθεὶς ἐν δευτέρῳ, ἐκ τῆς πείρας εὐθαρσῶς ἔπνει. Εὐθεῖαν, ἀτρέπτως· εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ σελεύκειαν· καὶ αὖθις· ὁ δὲ κτεῖναι μὲν αὐτὸν ἐκ τῆς εὐθείας, ἔδεισεν. Ἄλλως. Εὐθεῖαν· τῆς δὲ τρίβης τὰ αἴτια οὐ δυνατὸς γενέσθαι εὐθεῖαν παρὰ βασιλέα ἐλάσαι, τῷ δεῖσαι τὰς φυλακὰς τὰς ἀξιδάρους, καὶ περιελθεῖν ἐν κύκλῳ, καὶ οὕτω διὰ μακροῦ ἀφικέσθαι. Εὐθεῖν, ἐλθεῖν. Εὐθεῖ, ἤρει. Εὐθεῖα ἀντὶ γενικῆς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· ὡς παρὰ ἀριστοφάνει λαμβάνεται ἐν λυσιστράτῃ· εἰρημένον δ' αὐταῖς ἀπαλλάττεσθαι ἐνθάδε·

βαλλομέναις, οὐ περὶ πραγμάτων φαύλου δὲ ἐνδοῦσι ἐστιν οὐχ ἡ κρίσις. καὶ ὅμηρος αἱ δὲ δύο σκόπελοι. θουκυδίδης ἐν τρίτῳ οἱ
δὲ ἀθηναῖοι, οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες, ὡς ἑώρων ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί. ἀντὶ τοῦ δὲ ἀθηναίων κατὰ τάχος αὐτῶν.
Εὐθεῖαι πολλαὶ μονάζουσι, παραγίας μὴ ἔχουσαι οἷον ἡ γυνή. τὸ ὕδωρ. ὁ μάρτυς. τὸ ἧδος. ὁ δηλοῖ τὴν ἡδονήν. τὸ ὄφελος. τὸ
ἔαρ. ἀγά ἡ ... ἔχει τὴν αἰτιατικὴν γυνήν, ὡς λέγουσί τινες τῶν παλαιῶν. ὡς δὲ πολλαὶ τῶν εὐθειῶν, ὥσπερ εἴρηται, παραγί
ας οὐκ ἔχουσιν, οὕτω καὶ πολλαὶ τῶν πλαγίων ὀρφαναί εἰσιν. ὥσπερ μητέρων τῶν εὐθειῶν. αὐτίκα ἡ τοῦ μάρτυρος γε
νικὴ εὐθεῖαν οὐκ ἔχει κοινὴν ἀνάλογον λήγουσαν εἰς ρ. οὐδὲ γυναικός. οὐδὲ ὕδατος. οὐδὲ φρέατος. οὐδὲ διός. Εὐθένεια,
ἡ εὐθηνία. Εὔθειος, εὐόμιλος καὶ ὁ εὔθειος. ὁ εὐτυχος. Εὐθενεῖν, ἢ εὐθηνεῖν. Εὐθενία δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδὲ εὐθηνία.
ἢ γὰρ εὐθηρία. Εὐθέος, φανεροῦ ὀρθοῦ. Εὐθέρα, μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθές, ἁπλῶς τὸ μὴ ἑλικοειδές, μὴ δὲ ἔχον τινὰ
σκολιότητα, ἀντὶ ἱστάμενον, ἀντὶ κείμενον. Εὐθέσθαι, καλῶς διοικῆσαι. Εὐθεσίην, τὴν εὐθετὴν τοῦ σώματος
ἕξιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἐνιαυτός, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εὐθετῆσαι, κοσμῆσαι, συνθεῖναι. Εὐθετίζει, εὖ διατίθησιν.
ὀρθῶς. Εὐθετίζω, ἀλήθειαν λέγω. Εὐθηλήμονα, μόσχον. Εὐθήμονα, εὔθετον. εὐσχήμονα. Εὐθημοσύνη, τάξις. ἱερόν,
καὶ πολιτικὸν διήγημα. Εὐθηνία, ἡ εὐφορία. εὐθηλία τις οὖσα. Εὐθηνῶν, εὐδαιμονῶν. πλουτῶν. Εὔθικτον, εὐαφές.
εὐψηλάφητόν ἐστιν εὐθίκτως, εὔθηκτον δὲ διὰ τοῦ η, τὸ καλῶς ἠκονημένον. Εὔθραστα, ἀσθενέστερα. Εὐθρόοισιν, εὐήχοις.
Εὔθρυπτα, σαθρά. Εὐθύ, ἐπίρρημα πρὸς ψυχικήν. ἤγουν ἐπ' εὐθείας. καὶ εὐθὺ ἀθηνῶν οἱ ἀττικοί, οὐχ ἐπ' εὐθείας. καὶ εὐ
θύ, ὀρθόν. ἀγχοῦ. ἐγγύς. παραχρῆμα. εἰς εὐθεῖαν καὶ εὐθύ, φέρεσθαι, ἐναντίον ὁρμᾶν ἢ εὐθύ, κατ' ἐναντίον. σημαίνει καὶ
τὸ ἕως. καὶ εἰς οἷον, καὶ εὐθὺ ὁρμῶ. ἀντὶ τοῦ καλῶς. καὶ παρὰ θουκυδίδῃ, τὸ παραχρῆμα καὶ ταχέως καὶ τὸ ἐξ εὐθεί
ας, ἢ εὐσκόπως. πολλοὶ τὸ εὐθύ, ἀντὶ τοῦ εὐθὺς λέγουσι. διαφέρει δέ. τὸ μὲν γὰρ τόπου ἐστίν, εὐθὺ ἀθηνῶν. τὸ δέ, χρόνου ἐστί.
λέγεται σὺν τῷ σ. καὶ εὐθὺ τοῦ διός, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν δία. Εὐθυβόλως, εὐστόχως. εὐσκόπως. Εὐθυβολῶ, ἐξ εὐθείας
βάλλοντι ἢ πλέοντι. ἢ εὐθυβολῶ, ἀντὶ τοῦ συνετῷ. Εὐθυγενής, ἴσα καὶ πρὸς τὸ εὐθὲς τεταγμένος. Εὐθύγλωττος, ἡ
δὲ καὶ εὐθύγλωττος παρὰ τοῦ δέοντος. ἀντὶ τοῦ ἀληθής. Εὐθυδήμονα, ἀγχοῦ δημότην. εὐριπίδης αὐτόπτην. Εὐθυδικία,
ὅταν εἰσάγηταί τις κριθησόμενος περὶ ὧν μηδὲ παραγνῶσις ἐστὶ τοῦ δικαστηρίου εὐθυδικία καλεῖται. Εὐθυεπίαις, ὀρθολο
γίαις. Εὐθυκαίνα, ἡ σχοῖνος. διὰ τὸ εὐθέως κλείειν, ἢ δέεται εἶναι εὐθυκταίνα. Εὐθυκρέων, ταχύς. Εὐθυκτίσαν,
εὖ πεφυκυῖαν εἰς ὀρθόν. Εὐθυλήπτων, εὐχερῶς κρατουμένων ὡς τό, οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμουμένων. Εὐθυ
μία, ἡ ἐν τῇ ψυχῇ τέρψις. καὶ τὸ ῥῆμα, εὐθυμοῦμαι ἀττικῶς, κατὰ παθητικὴν μὲν κλίσιν φερόμενον, ἐνέργειαν δὲ δη
λοῦν. ὁ γὰρ ἐνεργητικῶς εὐθυμῶ, οὐ γράφεται. καὶ ἀπὸ τούτου εὔθυμος ὁ φαιδρός, ἐν καὶ ψυχὴν γεγηθώς. οἷς ἐναντίον, ἡ ἀ
θυμία. καὶ τὸ ῥῆμα, ἀθυμῶ. καὶ οὐκ ἀθυμοῦμαι. ὥσπερ τὸ εὐθυμοῦμαι μέν, εὐθυμῶ δέ, οὐδαμῶς κατ' ἀττικούς. ἀπὸ
γοῦν τοῦ ἀθυμῶ, λέγεται ἄθυμος ὁ δειλός. καὶ ἄνανδρος. λέγεται ἄθυμος καὶ ὁ ἀόργητος. Εὔθυμος, εὔψυχος. περιχαρής.
Εὐθύμονι ἀοιδῇ, εὖ διατιθεμένῃ. εὐρύθμῳ. εὐποιήτῳ. θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. Εὐθύνα, δικαία. διόρθωσις. ἐξέτασις. Εὐ
θύναι, τιμωρίαι. δίκαι. Εὐθύνη, ὄνομα ἀρχῆς παρὰ ἀθηναίοις. δέκα τὸν ἀριθμὸν ἦσαν οἱ ἄνδρες. παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ
πρεσβεύσαντες, ἢ ἄρξαντες. ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν ἀριστοτέλης, ἐν τῇ ἀ
θηναίων πολιτείᾳ. Εὐθυνθῆ, δικασθῆ. Εὐθύνιον, εὔτακτον. εὐπειθές. Εὔθυνοι, δικασταί. εὐθυνταί. παρὰ τὸ εὐθύναι,
τὸ ἐξετάσαι. οὓς ἡμεῖς λογιστὰς λέγομεν νόμων. δέκα δὲ ἦσαν. διὸ δεῖ πάντας τοὺς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν ἀρε
τὴν μετιέναι. ἐκ τοῦ ῥητορικοῦ ἡ λέξις. Εὐθύνοντας, ὁρμῶντας. Εὐθύνονται, κρίνονται. ἐρωτῶνται. δίκας εἰσπράττον
ται, ἢ ἀπαιτοῦνται ἢ ἡνιοχοῦνται. Εὔθυνος, εὐθυντήρ. δικαστικός. χρεώστης. κυβερνήτης. διορθωτής. ὁμοίως καὶ εὐθυν
τής. Εὐθυντηρία, τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμπηγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων. καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Εὐθύνω, τὸ κατ' εὐθεῖ
αν ἄγω. καὶ κυβερνῶ. ἢ τὸ εὐθὲς ποιῶ. ἔστι δὲ εὐθές, τὸ μὴ σκολιότητα ἔχον. εὐθύνω καὶ τὸ κολάζω. ἐξ οὗ καὶ εὐθύνη. καὶ
ἀπευθύνω, ὁμοίως. εὐθύνη ἡ ἐξέτασις. δημοσθένης, ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. ὅθεν καὶ εὐθύνη ἡ τιμωρία. διὰ τοὺς
ἐξεταζομένους κολάζεσθαι, ἀναφανέντας κακούς. καὶ εὐθύνω ῥῆμα, τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω. καὶ τὸ κολάζω. καὶ τὸ κατ' εὐ
θεῖαν ἄγω. ὃ καὶ ἀπευθύνω λέγεται. καὶ εὐθύνομαι, εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι. καὶ κολάζομαι. καὶ βασανίζομαι. ἀπὸ τούτου τοῦ
ῥήματος, εὔθυνος. λιβάνιος. Δικαιοσύνης ἀκριβὴς εὔθυνος ἵδρυται ἤγουν τοῦ δικαίου, οἱονεὶ ὀρθότης ἐστὶ σταθμή. Εὐθυρρη
μος, ἐτυμολόγος. εὐθὺς αἴτιος. Εὐθύς, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ. καὶ εὐθέως, παραυτίκα. Εὐθύτριχας, ὀρθότριχας. Εὐθυ
φερές, εἰς ὀρθὸν φερόμενον. Εὐθυωρόν, ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ κατ' εὐθεῖαν. καὶ ξενοφῶν, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. καὶ δὴ εὐθυωρὸν ἀπεβίω.
Εὔϊα, ἴδια. Εὐϊάδες, ἄμπελοι. Εὐϊλατεύοντα, εὐμενῆ ὄντα. εὐσυμπαθῆ τινα. ἐλεοῦντα. καὶ εὐϊλατεύειν, ἀντὶ τοῦ
εὐμενίζειν. Εὐΐλατον, ἴδια. Εὐϊξία, ἀκριβεῖ εὐφυΐᾳ ἔχων τὸν νοῦν. εὐϊξία πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα.
Εὐΐοις, διονυσιακοῖς. Εὔϊρον, πρόβατον μαλακόν. Εὐιστία, εὐέστιος. Εὔϊσθι, καλῶς γίνωσκε. Εὐΐων, διονυσια
κῶν. Εὐκαιρεῖν, σχολάζειν. οὐ λεκτέον. ἀλλ' εὖ σχολῆς ἔχειν. Εὐκαιρία χρόνου, ἐπίτευξις. ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι.
εὐκαιρία καὶ ὁ τοιοῦτος. ὁ δὲ θαυμάσας τὴν τῆς ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν. Εὐκαλεῖ, ἀτρεμίζει. Εὐκαλεία, ἡσυχία.
εὐκαμία. Εὔκαλον, ὅσιον. Εὐκαρδίως, προαιρετικῶς. ἡ δὲ κόρη ὑπακούει τι εὐπροθύμως, καὶ εὐκαρδίως. Εὐκατὰ
ξένου. ἀριστοφάνης. οἱ κατὰ ξένου λέγοντες, εὐκόλως λέγουσιν. ὡς κατὰ ξένων καὶ οὐ πολιτῶν δημηγοροῦντες. Εὐκατά
πρηστος ὕλη, ἡ εὐχερῶς καιομένη, καὶ εὐκατάκαυστος. Εὐκατάτροχος, εὐκατάφορος. Εὐκατεργάστου, εὐχειρώ
του. εὐδιαλύτου. τῆς οἰκονομίας οὔσης εὐκατεργάστου. Εὐκέατον κυπάρισσον, λέγει ὅμηρος. τὸ δὲ εὐκέατον, ἐτυμολο
γία κέδρου. ὡς οὕτω λεγομένης, παρὰ τὸ κεάσαι ῥᾷον. ὅ ἐστι σχίσαι. κλάσαι. ἢ εὐκέατον, τὸ εὔσχιστον, καὶ ξηρόν. Εὐκερ
μαστεῖν, ἀηδὲς πάνυ. ἥδιστα δ' ἂν εἴποις εὐπορεῖν κερμάτων. φρύνιχος. Εὔκερως βοῦς, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. εὔκαι
ρος δὲ ὁ καλὸς καιρός. καὶ εὐκαίρως ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁρμοζόντως. εἰς καιρὸν δέοντα. Εὐκηλήτειρα, ἡσυχά
στρια. ἢ κατευνάστρια. Εὐκηλία, ἡσυχία. Εὔκηλος, ἥσυχος. πρᾶος. σῶος. εὐόμιλος. στάσιμος. εὔδηλος. ὁ καλῶς θελ

γόμενος ἢ εὐ πρὸ ἀφώνου ψιλοῦται ἤγουν τοῦ εὐδα. Εὔκλεια, ἡ δόξα· ὡς τό, Ἡγεῖσθαι μὲν ἀγαθὸν οὐδὲν εἶναι τὴν εὐκλειαν· αὐτὴ ποιεῖσθαι δὲ αὐτῆς ἱκανῶς, ὠφελείας ἕνεκα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· καὶ αὖθις Ἰώσηπος· θέμενος εὐκλειὰς ἐν δευτέρῳ τὸ ζῆν. Εὐκλεείας, τὰς εὐκλεέας λέγει συναιρεθέντα συνήθως. διὸ καὶ προπερισπᾶται· διὰ τὸ συνεστάλθαι τὴν λήγουσαν. Εὐκλεῖς, ἀραρυῖα· εὔκλειστος καὶ ἀσφαλής. Εὐκλεής, ὁ αἰδήμων· καὶ ὄνομα κύριον καὶ εὐειδής. Εὐκλεισον, αὐτὶ τοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἄξιον. Πρόφρων ἅμα πέρα εὔκλειστον θεῖναι. Εὐκλεῶς, ἐπιφανῶς. Εὐκλεές, ἔνδοξον. Εὐκληρίας, εὐτυχίας· εὐημερίας. Εὔκληρον δρυός, εὔσχιστον· εὔξυλον· εὔκαυστον. Εὐκλύζεσθαι, ἐνδοξάζεσθαι. Εὔκμητον, εὐλίκμητον· εὐπαγῆ. Εὐκνήμιδες παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εὐόπλοι· εὐφυῶς ἔχοντες ἐν τοῖς ὅπλοις· ἤτοι πολεμισταί· ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοουμένης. Εὐκολεῖν, ὁ παρ' ἡμῖν εὐβολεῖν· ἀμφισεῖς δὲ γυναικομανίαι. Εὐκολίδες, αἱ τῆς εὐκολίας ποιητικαί. Εὔκολος, ἁπλοϊκὸς τὸν τρόπον· καὶ ἐλευθέριος· ἢ ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ· ὁ δὲ ἁπλοῦς ἦν καὶ μάλα εὔκολος. Εὔκολος, ὁ ἀφελὴς καὶ ἕτοιμος εἴς τι· καὶ εὔκολον τὸ εὐμεταχείριστον· καὶ εὐκολία, ἡ πρᾳότης· καὶ ἡ ἄνεσις· ὡσαύτως λέγεται ἐλευθερία ἡ ἄνεσις καὶ ἡ μεγαλοψυχία· εὐφημία, ὁ ἔπαινος καὶ ἡ τῶν λόγων χαλλιρρημοσύνη. Εὐκομιδής, εὐπιμελήτος, εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ. Εὐκόμιστος, ἐπιμελείας εὐτυχηκώς· κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια. Εὔκομοι, εὔτροφοι, καλλίκομοι. Εὐκοπώτερον, ῥᾴδιον. Εὐκράδιον, εὐστόμαχον· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εὐκραής, ἀντὶ τοῦ εὔκρατος. Εὐκράτη, ὄνομα νηρηΐδος· λέγεται διὰ τὸ εὐκατόρθωτον· ἢ διὰ τὸ εὐκράτους διδόναι τοὺς ἀέρας. Εὔκραξ, εὐκέφαλος, εὔκρατος. Εὐκρίνεια, ἡ καθαρότης. Εὐκρινές, εὐχερές· καθαρόν· σαφές· εὐδιάλυτον. Εὔκρεκτος κιθάρα, ἤγουν εὔηχος. Εὐκρινής, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ὑγιαίνας· λέγεται δὲ διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι· οὗτος δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθησι κατ' ἀντίφρασιν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ εὐχερὲς καὶ καθαρόν, καὶ σαφές. Εὐκρινῆ, εὔκολα. Εὔκριτος, ὄνομα κύριον. Εὐκρινῶς, σαφῶς· καθαρῶς. Εὐκταῖα λέγεται ἀγαθά, ἅ τις εὐχόμενος αἰτεῖ· καὶ τὰ ἀττικώτερον, εὐκτά. λέγουσι δὲ καὶ εὐχωλιμαῖα. Εὐκταῖον, εὐχῆς ἄξιον· πολύτιμον· ὑγιές. Εὔκταξαι, εὔχου. Εὐεκτῶς, ὑγιῶς. Εὐκτήμονος, πλουσίου. Εὐκτιμένη, εὐοικουμένη. Εὔκτιτον, καλῶς κατεσκευασμένον· εὖ κεκτισμένον. Εὐκτόν, εὐχῆς ἄξιον· ἐπιθυμητικόν. Εὐκτικῶν, αἱ καταλήξεις τρεῖς· εἰς μι· εἰς μην· καὶ εἰς ην καθαρόν· καὶ τὰ μὲν εἰς μι ἐνεργητικά εἰσιν· ἢ μέσα, οὐδέποτε παθητικά· τὰ δὲ εἰς μην, ἢ παθητικά εἰσιν, ἢ μέσα· οὐδέποτε ἐνεργητικά· τὰ δὲ εἰς ην καθαρόν, ἢ ἐνεργητικά εἰσιν ἢ παθητικά, οὐδέποτε μέσα· ἐπιλήγει ἢ παραλήγεται ἀεὶ εἰς δίφθογγον οι· ἢ αι· ἢ ει· ἢ εἰς ω καταχρηστικὴν δίφθογγον· οἷον τύπτοιμι· οις· οι. τύψαιμι· αις· αι. τυφθείην· είης· είη· καὶ ἐπὶ περισπωμένων ποιοῖμι· χρυσοῖμι· βοῷμι· ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν καὶ μέσων ὅπου δυνατὸν ἐστιν, οἷ ἔχει ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ ἐπὶ παρακειμένου, καὶ ἐπὶ ἀορίστου δευτέρου· καὶ ἐπὶ μέλλοντος πρώτου καὶ δευτέρου· καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος καὶ ἀορίστου τῆς τρίτης συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων· οἷον τύπτοιμι· οις· οι. πτύφοιμι· οις· οι. τυποῖμι· οις· οι. τύψοιμι· οις· οι. τυποῖμι· οῖς· οῖ. διδοίην· οίης· οίη. δοίην· δοίης· δοίη. ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν χωρὶς τοῦ παρακειμένου· ὃς γίνεται διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος· οἷον τετυμμένος εἴην, εἴης· εἴη· αι, ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν πρώτων ἀορίστων· καὶ μέσων· οἷον τύψαιμι· τυψαίμην· καὶ ἐπὶ τῶν ἐνεστώτων καὶ ἀορίστων τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων· ἱσταίην· καὶ σταίην· καὶ ἱσταίμην· αι οσαιτο· ει, ἐπὶ τῶν πρώτων ἀορίστων, καὶ δευτέρων παθητικῶν· οἷον τυφθείην· είης· είη· τυπείην· είης· είη· καὶ ἐπὶ ἐνεστώτων· καὶ ἀορίστων τῆς πρώτης συζυγίας τῶν εἰς μι ῥημάτων· οἷον τιθείην· είης· είη. θείην· είης· είη. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν παθητικῶν· οἷον, τιθείμην· θείμην· ω καταχρηστικῇ διφθόγγῳ ἐπὶ ἐνεστῶτος, τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον βοῷμι· βοῷς· βοῷ· ὁμοίως ἐπὶ τῶν παθητικῶν· οἷον, βοῴμην. Ἰστέον ὅτι, τὰ εὐκτικὰ πάντα τῶν ἐνεργητικῶν βαρυτόνων ῥημάτων καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, γίνονται ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς ἰδίας μετοχῆς, τῶν βαρυτόνων καὶ τῶν εἰς μι· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μι· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθήκῃ τοῦ ι· χωρὶς τοῦ δευτέρου μέλλοντος· καὶ τῶν ῥημάτων τῆς πρώτης καὶ τρίτης συζυγίας ἐφ' ὧν τρέπεται τὸ υ εἰς ι· ἐπὶ δὲ τῶν ῥημάτων τῆς δευτέρας, προσγράφεται τὸ ι· οἷον, ὁ τύπτων· τοῦ τύπτοντος, τύπτοιμι· ὁ τετυφὼς τοῦ τετυφότος τετύφοιμι· ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος τύψαιμι· ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος, τυποῖμι· ὁ τύψων τοῦ τύψοντος, τύψαιμι· ὁ τυπῶν τοῦ τυποῦντος, τυποῖμι· ὁ ποιῶν τοῦ ποιοῦντος ποιοῖμι· ὁ χρυσῶν τοῦ χρυσοῦντος, χρυσοῖμι· ὁ βοῶν τοῦ βοῶντος, βοῷμι· τιθεὶς τιθέντος τιθείην· θεὶς θέντος θείην· ἱστὰς ἱστάντος ἱσταίην· στὰς στάντος σταίην· διδοὺς διδόντος διδοίην· δοὺς δόντος δοίην· ὁμοίως ἐπὶ πρώτου καὶ δευτέρου ἀορίστου τῶν παθητικῶν· οἷον ὁ τυφθεὶς· τοῦ τυφθέντος· τυφθείην· ὁ τυπεὶς τοῦ τυπέντος τυπείην. Τὰ εὐκτικὰ παθητικὰ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ τῶν βαρυτόνων ῥημάτων καὶ τῶν εἰς μι, γίνονται ἀπὸ τῶν παθητικῶν ἐνεστώτων· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην· καὶ προσθήκῃ τοῦ ι· οἷον τύπτομαι τυπτοίμην· λέγομαι, λεγοίμην· τίθεμαι τιθείμην· ἵσταμαι ἱσταίμην· δίδομαι διδοίμην· τῶν δὲ περισπωμένων τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας συζυγίας, ὁμοίως ἀπὸ τῶν ἐνεστώτων τροπῇ τοῦ υ εἰς ι· καὶ τῆς τελευταίας εἰς μην· οἷον, ποιοῦμαι, ποιοίμην· χρυσοῦμαι, χρυσοίμην· ἢ ἀπὸ βαρυτόνου εὐκτικοῦ συναιρέσει τοῦ ε καὶ οι· ποιεοίμην ποιοίμην· καὶ τοῦ ο καὶ οι· χρυσοοίμην χρυσοίμην· τῶν δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας ῥημάτων, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην προσγεγραμμένου τοῦ ι· οἷον βοῶμαι βοῴμην βοῷ, βοῶτο· ἢ ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου εὐκτικοῦ τῇ συναιρέσει τοῦ α καὶ τοῦ ο εἰς ω μέγα, προσγεγραμμένου τοῦ ι· οἷον βοαοίμην βοῴμην. Ὁ παρακείμενος τῶν βαρυτόνων ῥημάτων, γίνεται διὰ μετοχῆς καὶ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος· οἷον τετυμμένος εἴην, εἴης· εἴη· ὁμοίως ἐπὶ πάντων τῶν βαρυτόνων ῥημάτων· ἐπὶ δὲ τῶν περισπωμένων γίνεται ἀπὸ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου· τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην προσγεγραμμένου τοῦ ι· ἐν τῇ παραληγούσῃ· οἷον πεποίημαι, πεποιῄμην· βεβόημαι, βεβοῄμην· κεχρύσωμαι, κεχρυσῴμην· ὁ μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ μέσος μέλλων πρῶτος πάντων τῶν ῥημάτων, ἀπὸ τῶν ὁριστικῶν μελλόντων γίνονται, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μην, καὶ προσθήκῃ τοῦ ι· οἷον τυφθήσομαι τυφθησοίμην· τυπήσομαι, τυπησοίμην· τύψομαι, τυψοίμην· ὁ δὲ μέσος δεύτερος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ι· καὶ τῆς τελευταίας εἰς μην· οἷον τυποῦμαι, τυποίμην· λεγοῦμαι, λεγοίμην· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων. Εὐκτικῶν,

τὰ μὲν γράφεται μετὰ τοῦ ἄν, καὶ μέλλοντος σημασίαν ἔχουσιν· οἷον δικαίως μέμψαιτ' ἄν τις ἀριστοφάνει κατηγοροῦντι σωκράτους· ἀντὶ τοῦ δικαίως μέμψεται. τὰ δὲ δίχα τοῦ ἄν. καὶ ἀπὸ τούτων τὰ μὲν λαμβάνεται ἀντὶ παρεληλυθότος· ὡς καὶ παρὰ λιβανίῳ· ὡς εἴ τις ζητήσας καρπὸν πολὺν παρὰ τῆς δήμητρος, εἶτα τυχὼν ἄχθοιτο τῇ φορᾷ· ἀντὶ τοῦ ἤχθετο· καὶ ὀναίμην τῶν ἀθηνῶν ὅποσα βούλει σύ, ἀντὶ τοῦ ὠφελήθην. τὰ δὲ τίθεται ὡς κυρίως εὐκτικά· ἢ ἐλλειπτικῶς νοουμένου τοῦ εἴθε, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ μέμφοιγέ σε· ἀντὶ τοῦ εἴθε μέμφομαι· ἐστὶ παρὰ συνεσίῳ· κακῶς ὁ δεῦρό με κομίσας ἀπόλοιτο ναύκληρος· ἀντὶ τοῦ εἴθε διαφθαρείη· καὶ διαρραγείης ὡς μόθων εἶ, ἀντὶ τοῦ εἴθε διαρραγείης· ἢ κειμένου καὶ τοῦ εἴθε ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· εἴθε γενοίμην ἡ βομβεῦσα μέλισσα, καὶ ἐς τὸ σὸν ἄντρον ἱκοίμην. πολλάκις κειμένου τοῦ εἴθε μετὰ τοῦ εὐκτικοῦ λαμβάνεται τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ παρῳχημένου· ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ· εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη. εὐκτικὰ δύναται λαμβάνεσθαι ἀντὶ ἐπαρεληλυθότων χρόνων, ὅταν ἔχωσιν ἔμπροσθεν τὸ πῶς· οἷον, ὡς ποιήσειεν. Εὐκτικὰ λαμβάνονται ἀντὶ ὁριστικῶν, ὅταν τις διηγῆται ὡς ἐξ ἑτέρου λέγοντος· οἷον ὅταν τις περὶ πρωτεσιλάου διηγῆται ὡς ὁ πρωτεσίλαος λέγει, ὅτι ἀποθάνοι μὲν διὰ ἑλένην ἐν τροίᾳ, ἀναβιώη δὲ ἐν φθίᾳ λαοδαμείας ἐρῶν. γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἐνίοτε μὴ πιστεύειν ἔχειν τὸν διηγούμενον πρὸς τὰ λεγόμενα, ἀλλ' οἷον διστάζειν. τὰ μὲν εὐκτικὰ διστάγμασι προσήκει καὶ ὁ εὐχόμενος διστάζει. εἰ ἀκουσθήσεται. τῶν εὐκτικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων ὁριστικῶν, τῶν ἀττικῶν ἐστιν. ἢ εὐκτικὰ ἀντὶ παρῳχημένων, πολλάκις λαλοῦσιν οἱ ἀττικοί· οἷον ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα· ἀντὶ τοῦ ἦλθε. καὶ ὡς δὲ λαλήσοι ἀντὶ τοῦ ἐλάλησε. καὶ ἄλλα τοιαῦτα. οὕτω καὶ τό, ἦ γὰρ ἂν νῦν ὕστατα λωβήσαιο· ἀντὶ τοῦ τὰ ὕστατα ἐλωβήσω· ἤγουν ὕβρισας.

Εὐκτιμένην λιμένον, ἤγουν καλῶς οἰκουμένην λέγει ὁ ποιητὴς καὶ ἠγαθέην· καὶ ἀλωὴν εὐκτιμένην, ἔστιν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ. Εὐκτόν, ἐπιθυμητικόν. Εὐκτῶς, μετὰ εὐχῆς· ἢ εὐχερῶς. Εὔκυκλον, στρογγύλον. Εὔκυκλος ἀπήνη, ἡ εὔτροχος ἅμαξα. ἐπεὶ καὶ κύκλα λέγονται οἱ τροχοί· ὅθεν καὶ κυκλήσειν ἐν ἰλιάδι, τὸ ἐφ' ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. Εὐλάβεια, φυλακὴ ἀπὸ κακοῦ· ἢ ἐπιμέλεια φυλακῆς· καὶ εὐλάβεια, εὔνοια· καὶ σκέψις καὶ ἡ καθαρότης· καὶ ὁ φόβος· καὶ ὄνομα κύριον. Εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. καὶ ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι. καὶ εὐλάβεια ὡσαύτως· εὐλαβὴς μέντοι καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, ὁ εὔληπτος· καὶ εὐλαβὲς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Εὐλαβής, ὁ εὖ τῶν γραμμάτων ἐπιλαβόμενος· ὁ μὴ προχείρως τι ποιῶν, ἢ καὶ ὁ εἰς λαβὴν ἐπιτήδειος· οἷον εὐλαβὴς μάχαιρα· ἢ ὁ εὖ προσλαμβάνων τὸ μέλλον· δυσληπτος δέ, ὁ δυσχερὴς ἀπὸ τῶν χειρῶν. Εὐλαβοῦ, φυλάσσου· ὡς τό, εὐλαβοῦ δὲ μὴ ἐκφύγῃ σε. Εὐλάζει, καπρᾷ· σκωληκιᾷ. Εὐλαί, σκώληκες σαρκῶν· παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. Εὐλακία, ἡ ἄρτεμις. Εὐλαί, ἐγγίνονται ὅ ἐστιν ἐγγεννῶσιν· εὐλαὶ δὲ ὡς ἐστὶν ἀλλαχοῦ, οἱ τοῖς τεθνεῶσιν ἐγγινόμενοι σκώληκες. ἃς ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύων φησίν· αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν· ὡς εἶναι σκώληκας νεκροφάγους τὰς εὐλάς. Εὔλαχα, τὸ ἄροτρον παρὰ θουκυδίδῃ.

Εὐλέγει· ἢ κακῶς λέγει κρείττω, ἢ εὐλογεῖ· ἢ κακολογεῖ. Εὐλήματι, λήματος ἐστὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. αἰσχύλος κερκυόνι σατυρικῷ. Εὔληρα, ἡνία. ἅπαξ ὅμηρος ἔφη τὴν τοιαύτην λέξιν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ εἴλειν. ὅθεν καὶ ἡ εὐλή. τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. δι' ὧν ἔστι τοὺς ἵππους εἰλεῖσθαι ὅ ἐστι στρέφεσθαι. καὶ ἔστι μὲν ταὐτὸν ἡνία ἔχειν, καὶ εὔληρα ἔχειν· πλὴν ἐκεῖθεν μὲν ὁ ἡνίοχος σύγκειται οὔσης τῆς λέξεως· ἀπὸ δὲ τοῦ εὔληρα ἔχειν, τολμηρὸς ἂν εἴη ὁ ἀναιδευσάμενος συνθεῖναι ὄνομα. Εὐλήρης, εὐήριος. Εὐληροσιῶν, πηγῶν. Εὔλιπτο, ἐπέφυρτο· ἐπιτάρακτο. Εὔληπτον, τὸ εὔκολον· καὶ ταχέως λαμβανόμενον. Εὐληπτότερον εὐχερέστερον. Εὐλιμένη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται, διὰ τὴν τοῦ λιμένος τοῖς ἐκ ζάλης ἐρχομένοις ἡδονήν. Εὐλογεῖν, εὐμοιρεῖν. Εὐλόγησεν, ὕμνησεν· ἐστὶ ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλόγησεν, ὕμνησεν· εἴρηται δὲ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἐβλασφήμησεν. Εὐλογῆσαι, ἐπαινέσαι. ὑμνῆσαι. ἐγκωμιάσαι. ἀριστοφάνης· εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας. Εὐλογία, πληθυσμὸς ἀγαθῶν, ἐξ ἑκουσιότητος διδόμενος. εὐλογία δέ, καὶ ἡ εἰρήνη. Εὐλογιστίας, εὐλογίας. εὐβουλίας. Εὔλογον, τὸ πλείονας ἀφορμὰς ἔχον· καὶ εὔλογον ἀξίωμα. Εὐλογῶ, τὸ ἐπαινῶ. Εὔλοφος, ῥᾴδιος· εὐχερής. Εὔλαστοι, εὐυφεῖς. Εὐλόφως, ῥᾳδίως. Εὐλύτωσον, ἀπάλλαξον. Εὐμαθία ἐστίν, εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως. Εὐμάθεια, τὸ καλῶς μανθάνειν. Εὐμαθὴς ἄνθρωπος, ὁ εὐκόλως μανθάνων. καὶ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς. καὶ ἔτι εὔγνωστος. Εὔμαιος, ὁ ὀδυσσέως δοῦλος· ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δεσπότην εὐμενείας· ὡς καὶ φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας. Εὖ μάλα, καλῶς πάνυ. Εὐμάξεως, εὐφυὴς τοῖς αἰδοίοις. Εὐμαρέην, ἴωνες λέγουσι τὴν ἀπόπατον. Εὐμαρής, εὔληπτος· δῆλος· εὐχερής· εὔκολος· παρὰ τὸ μέρω τὸ λάμπω· ἐξ οὗ καὶ τὸ μαρμαίρω, καὶ μάρμαρον. γίνεται μαρὴς καὶ εὐμαρής. Εὐμαρίδες, εἶδος ὑποδήματος. Εὐμάρεια, ἡ εὐκολία. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐκοσμία. οὐ βαθύ τε πηλὸς εὔμαρις· καὶ ἡ ἡσυχία. Εὐμαρίζω τὴν ὁδόν, ἀντὶ τοῦ εὐχερῆ ποιῶ· ἐστὶ ἐξ εὐμαρίζω. Εὐμαρῶς, ὑγιῶς· εὐχερῶς· εὐκόλως· πράως· ἱλαρῶς. Εὐμειλές, εὐμείλικτον. Εὐμείλιχοι, εὐμείλικτοι· εὐαφεῖς· μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς. Εὐμελίας, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τῆς μελίας. Εὐμελίω ὁ εὐμελίας· τοῦ εὐμελίου. καὶ ἰωνικῶς εὐμελίεω· ὡς ἀτρείδεω. καὶ συγκοπῇ, εὐμελίω· ὡς αἰνείεω αἰνείω· ἐστὶ ἀσίεω ἀσίω. Εὐμελίω πριάμοιο, συνεκόπη ἀπὸ ἰωνικοῦ τοῦ εὐμελίεω· ὡς καὶ τὸ βορέω ὑπ' ἰωγῇ, ἀπὸ τοῦ βορείω, καὶ τὸ ἑρμείω, ἀπὸ τοῦ ἑρμείεω· ἢ εὐμελίω, τῷ καλῶς τῇ μελίᾳ χρωμένῳ. μελία δὲ εἶδος δένδρου, ἐξ οὗ τὰ δόρατα ποιοῦσι τὰ πολεμικά. ὁ εὐμελίας· τοῦ εὐμελίαο· τοῦ εὐμελίεω. οὕτω γὰρ τὸ ὁλόκληρον. ἐστὶ δὲ πάθος ἰωνικόν. Εὐμένεια λέγεται, τὸ ἔλεος καὶ ἡ χάρις· ἡ ἀπὸ μείζονος ἐπ' ἔλαττον γινομένη. ἐστὶ εὐμενὴς ἀπὸ τούτου, ὁ κεχαρισμένην ἔχων πρός τινα τὴν ψυχήν. οἷον εὐμενὴς ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτῷ. οἷς ἐναντίον ὁ δυσμενής, ὁ τρέφων κακίαν κατά τινος ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπίρρημα δυσμενῶς. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ εὐμενοῦς ῥῆμα εὐμεναίνω, οὐ λέγεται· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντίου τοῦ δυσμενοῦς λέγεται ῥῆμα τὸ δυσμεναίνω, ἀντὶ τοῦ μνησικακῶ. Εὐμενέτηρα, εὐμενής. Εὐμενέτῃσι, φίλοις προσηνέσι, τοῖς οἰκείως ἔχουσι, ἐστὶ ἰδίοις. Εὐμενής, ἀφροδίτη. Εὐμενίδες, αἱ ἐριννύες. αἵ εἰσι κατὰ χθόνιοι δαίμονες. Εὐμενοῦς, ἐναντίον ὁ δυσμενής. ἐστὶ δὲ δυσμενής, ὁ ἐχθρός. ἀφ' οὗ δυσμένεια ἡ ἔχθρα. εὐμένεια δέ, καὶ εὔνοια τὸ ἐναντίον. ὡσαύτως δὲ καὶ τῷ εὐαγεῖ, ἐναντίον ὁ

εναγής· Εὐμέρδης, εὔερδος. Εὐμετάβολος, ὁ πρὸς κοθόρνου· κόθορνος εἶδος ὑποδήματος. Εὐμετάβολον, ἀλλοπρόσαλλον.
Εὔμηλος, ἐπίθετον χώρας· ὡς παρ' ὁμώνυμον τὸ κύριον, ὁ τοῦ Ἀδμήτου παῖς Εὔμηλος. Εὐμοίρησε, καλῶς ἐκληρώσατο.
Εὐμοιρία, ἡ εὐτυχία· ἡ εὐκληρία. Εὔμολα, εὔθετα· εὔοπλα. Εὔμολος, ἀγαθὸς πολεμιστής· εὔοπλος. Εὐμολπία, ἡ εὐ-
φωνία, καὶ ὁ καλὸς ὕμνος. Εὐμολπίδαι, οὕτως οἱ ἀπὸ Εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος· πολλοὶ δὲ γε-
γόνασιν ὁμώνυμοι Εὔμολποι. Εὐμόχθων, τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρώτων. Εὐμολώτατον, ἁπαλόν· νεώτατον. Εὖνι, προστακτι-
κόν ἐστι τοῦ ἡ ἐν τῇ μέσῃ· τὸ ἐκεῖνο γὰρ ἀπὸ ἐκτάσεως ἔχει ἐν τῇ ἀρχούσῃ τὸ η. Εὐναί, αἱ κοῖται· καὶ αἱ διατριβαί,
καὶ αἱ τὴν ναῦν εὐνάζουσαι ἄγκυραι, μετεωριζομένην ἐφ' ὕδατος· καὶ εὐναὶ λαγῶν· θάμνοι συνηρεφεῖς· ἴδαι ἀμφιλαφεῖς·
ῥωχμοὶ βαθεῖς. Εὐναιομένων, καλῶς οἰκουμένων. Εὐναῖος, λαγώς· Σοφοκλῆς Δόλοψι· καὶ ἐπὶ ἰχνῆς. Εὐναστήριον, συνοι-
κησιν. Εὐνάτορα, κοιμώμενον. Εὔνεως, ὁ Ἰάσονος, καὶ Ὑψιπύλης υἱός. Εὐνεῖδαι, γένος ἀπὸ Εὐνέου κεκλημένον, τοῦ
Ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν· ἐνταῦθα γὰρ ᾤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ· οἱ δέ, γένος τι Ἀθήνησι κιθαριστῶν.
Εὐνεῖκα, Σαλαμινία. Εὐνή, τὸ παρ' ἡμῖν στρῶμα· διὸ πολλάκις Ὅμηρος ἑρμηνεύων, ἐπάγει· κώεα καὶ χλαίνας, καὶ ῥή-
γεα. ἢ εὐνή, ἡ κοίτη· καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν ἡ ἄγκυρα ποιητικῶς· ἐπὶ αὐτῆς γὰρ εὐνάζεται ἡ ναῦς· ὥσπερ καὶ ἐπὶ κλί-
νης ὁ ἄνθρωπος· διὸ ὥσπερ ἐπὶ κλίνης κεῖσθαι λέγουσιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν ὁρμίζεσθαι. Εὐνηθέντες, κοιμηθέντες·
καταποιμηθέντες. Εὐνηθῆναι, ἔχει ἐνεστῶτα, εὐνῶ· ἐξ οὗ τὸ εὐνάζειν παράγεται. Εὐνήν, οὐ μόνον τὴν κοίτην δηλοῖ,
ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν· ὡς ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γυναικείων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Εὔνηος, οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ
Εὔνεως· ὅθεν Εὐνεῖδαι γένος μουσικὸν ἀπὸ τοῦ Εὔνεω δηλαδή φασι τοῦ Ἰάσονος, καὶ Ὑψιπύλης. Ἱστορία. Εὐνήου πατὴρ
Ἰάσων Θετταλὸς ὤν, συνῆλθε τῇ Λημνίᾳ Ὑψιπύλῃ, ὅτε τοῖς Ἀργοναύταις συμπλέων εἰς κόχλοις τῇ Λήμνῳ προσώκειλε·
καὶ εὗρε τὴν νῆσον ἔρημον ἀνδρῶν· πᾶσαι γὰρ πάντας τοὺς ἑαυτῶν ἀνεῖλον ἄρδην αἱ Λημνίαι ὡς καὶ Εὐριπίδης φησίν· ὅθεν
χηρεύουσαι ἀνδρῶν, ἄλλαι μὲν ἑτέροις, Ὑψιπύλη δὲ τῷ ἐξάρχοντι τῶν Ἀργοναυτῶν Ἰάσονι συνεζύγη, ἐξ ὧν Εὔνηος βα-
σιλεὺς νηῶν ἐπιμελητής ὡς ἡ κλῆσις δηλοῖ. Εὔνησε γόον, ἀντὶ τοῦ ἔπαυσε θρῆνον, καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἐπάγει· χεῖθε δ'
ὅσσε γόοιο· ἀντὶ τοῦ μετὰ δακρύων θρήνου. Εὐνήτης, ὁ ἀνήρ. Εὔνητοι, ὅ ἐστιν εὔνητοι· εὔκλωστοι· θέμα δὲ ἢ τὸ νήθω· ἢ μάλι-
στα τὸ νῶ νήσω· οὗ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ νεῖν νήματα ἀράχνης. δοκοῦσι δὲ ἀντὶ διεστάλθαι ταῖς λεπταῖς ὀθόναις οἱ
εὔνητοι χιτῶνες· ἢ εὔνητοι, οἱ εὖ νενησμένοι κατὰ τοὺς παλαιούς· ὅ ἐστιν, εὔκλωστοι· διαλυθέντος δέ, εὔννητοι γινόμενον διὰ
πλεονασμὸν τοῦ ν· οὕτω δὲ καὶ εὔδμητοι βωμοί, εὔδμητοι κατὰ διάλυσιν. Εὐνίδαι, γένος ἐστὶ παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ὀνομα-
ζόμενοι· ἦσαν δὲ κιθαρῳδοί, πρὸς τὰς ἱερουργίας παρέχοντες τὴν χρείαν. Εὐνίδες, χῆραι. Εὐνικές, εὐκρινές. Εὐ-
νίκης ἄγαλμα χρυσοῦν ποιήσας, ἀπέστειλε τῷ δήμῳ· ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελές, ἅμα δὲ διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι προσ-
δέξασθαι τὴν νίκην. Εὐνίκῳ, εὐκρινεῖ· πολὺ νικῶντι. Εὖνιν, τὸν ἐστερημένον λέγει ὁ ποιητής, καὶ μεμονωμένον· παρὰ
τὴν ἑνὸς γενικήν, πλεονασμῷ τοῦ υ· τινὲς δέ φασιν, ὅτι παρὰ τὴν εὐνὴν ὁ εὖνις γίνεται· οἱονεὶ ὁ ἡσυχάζων ὡς ἐν εὐνῇ· καὶ
ἀπρακτῶν ὡς εὐναζόμενος· ἀφ' οὗ ὁ ἠρημωμένος καὶ ἐστερημένος· δηλοῖ δὲ ὡς ἐκ τούτου τοῦ εὖνις, καὶ ὁ εὐνοῦχος· ὁ εὖνις
τοῦ ὀχεύειν. Εὖνις, ἡ γαμετή· ἢ εὖνις· ὁ ἐστερημένος· ὀρφανός· ἐνδεής. Εὔνοια· ἡ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς μείζονα· καὶ
ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα· εὐμένεια δέ, ἀεὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα· εὕρηται δὲ καὶ τὸ ἐναντίον· ἔστι δέ,
εὔνοια, ἀρετὴ ἤθους· εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις. Εὐνοίας, φιλίας· ἐλθεῖν αὐτὸν παρακαλοῦσι, δι' εὐνοίας
εἶναι τῷ θεῷ. Εὐνοϊκῶς, φιλικῶς· εὐνοϊκῶς διακείμενος, ἀντὶ τοῦ πιστῶς. Εὐνομία, δικαιοσύνη· καὶ ἡ καλλοπραγία·
καὶ νόμου πειθαρχησις σπουδαίου, καὶ εἰρήνη. Εὐνομουμένη, εἰρηνεύουσα· καλῶς διακειμένη· καὶ ἐν εὐαγγελίῳ· Ἴσθι
εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου· ἢ κατάδεχου μᾶλλον ἀδικεῖσθαι· ἢ οὕτως δίκασον τῇ δίκῃ, ὡσανεὶ τὴν ἐκείνου τάξιν ἔχων.
Εὔνοστος, ἀγαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μύλωσιν· ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ ἐπὶ μέτρα τῶν ἀλεύρων· ὃ παρὰ λέγεται νόστος· ὡς κέρων
ἀπὸ τοῦ κεράσαι. Εὔνους· γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ νοῦς· ὡς ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ νοῦς γίνεται ἄνους ὁ ἀνόητος· ἢ ὁ μὴ
δ' ὅλως ἔχων νοῦν· καὶ ἀπὸ τῆς εὖ καὶ τοῦ νοῦς γίνεται εὔνους ὁ φρόνιμος· ἀπὸ δὲ τῆς πρὸ καὶ τοῦ νοῦς γίνεται πρόνους ἀχρη-
στον· ἀφ' οὗ προνούστερος· συγκριτικόν, ὁ μᾶλλον προνοούμενος. Ἄλλως. Εὔνους· εὔνοια· ᾧ ἐναντίον ὁ κακόνους· καὶ δύσ-
νους· καὶ κακόνοια· καὶ δύσνοια· εὔνους οὖν λέγεται, ὁ ἔχων εὔνοιαν πρός τινα· εἴτε μείζονα, εἴτε ἴσην· εἴτε ἐλάττονα· λέγε-
ται γὰρ εὔνοια καὶ ἀπὸ μείζονος εἰς ἔλαττον· καὶ οὐχ ὥς τινες λέγουσιν ἀεὶ ἀπὸ ἐλάττονος εἰς μεῖζον· καθὰ καὶ Δημοσθέ-
νης ἐν Ὀλυνθιακῷ δευτέρῳ· ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γινομένην τῇ πόλει· καὶ εὔνους
ὁ σφάκτης κυρίως. Εὐνούστατα, φίλια· καὶ ἀντὶ τοῦ φιλίως. Εὐνούχιοι, κάλαμοι. Εὐνοῦχος, σπάδων· τομίας· κάλα-
μος· ἀπὸ τοῦ τὴν εὐνὴν ἔχειν· ἤγουν φυλάσσειν· ἔχειν γάρ, τὸ ἐπιμελεῖσθαί φασι καὶ φυλάσσειν· ἔχει δέ τι κίονας αὐτός·
τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ εὖ νοῦν ἔχειν καὶ ἀπηλλάχθαι τῶν ἀφροδισίων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια ἀνόητα ἐκάλουν·
ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· ὕπνου τι ἀπέχεσθαι, καὶ τῶν ἀνοήτων πάντων. Εὐνοῶ σοι, δοτικῇ· καὶ εὔνους εἰμί σοι· εὐνοεῖν·
εὖ φρονέειν· Ὅμηρος λέγει· καὶ Ἀριστοφάνης· δίκαιόν ἐστιν ἐμὲ σοὶ εὐνοεῖν. Εὐνοῶς, προσηνῶς. Εὖνυ· ἀκριβῶς δέ. Εὔνως
ἔχει μοι μὴ λέγε, ἀλλ' εὐνοϊκῶς. Εὔξατο, ἐκαυχήσατο. Εὔξεινος, εὐγενής· πέλαγος ἐνδότερον τοῦ πόντου· ἢ αὐτὸς ὁ πόντος·
οὗτος τὸ πρότερον ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι καὶ μηδένα ἐκεῖ παραβάλλειν τῶν ξένων· κατὰ ἀντίφρα-
σιν δὲ εὔξεινος νῦν ἐκλήθη, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστάς, φιλοξένοις κατῴκισεν. Ἄλλως. Εὔξεινος,
ὄνομα πελάγους· ὁ πόντος ὡς λέγει Ἡρόδοτος· πελαγέων γὰρ ἁπάντων ἐστὶ θαυμασιώτατος. Εὔξενος οὐ πάνυ σπουδαῖ-
ος· οὐδὲ ἐν ἔργῳ τῇ φιλοσοφίᾳ χρώμενος· γαστρός τε γὰρ ἡττων ἦν, καὶ ἀφροδισίων, καὶ κατὰ τὸν Ἐπίκουρον ἐσχημάτιστο.
Εὐξέστας ἀσαμίνθους, ποιητικόν ἐστιν· ἦν δὲ ἀσφαλὲς εὐξέστους εἰπεῖν, ὡς καὶ τοὺς εὐποιήτους· καὶ τὴν ἄσβεστην φλόγα, ἄ-
σβεστον. Εὐξέστη, καλῶς ἐξεσμένη. Εὔξοον ἅρμα, οὐ μόνον τὸ εὖ ἐξεσμένον πρὸς κάλλος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλως πρὸς τέ-
χνης ἀρετὴν ξεσθέν· ἵνα συμμέτρως ἔχῃ πρὸς τὸ καλῶς ὑπὸ τῶν ζώων ἕλκεσθαι· χρεία γὰρ συμμετρίας πάντως καὶ ἅρμασι

τοῖς τε πολεμιστηρίοις, καὶ τοῖς ἐναγωνίοις. Εὔξοοι, εὐποίητοι. Εὐοδεῖν, εὑρίσκειν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Εὐοδία, ἡ
καλὴ ὁδός· καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἡ εὐπραξία. Εὔοδμος, ὁ εὐώδης. Εὔοδος, ἀγαθή. Εὐοδώτως, προθύμως εἰς τὸ πα-
ρέχειν. Εὐοδώσω, ὁδηγήσω. Εὐᾶ· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. διογένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος· βακχικὸν τὸ ἐπίφθεγ-
μα ἐστι τὸ εὐοῖ. Εὐαίαιον, οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι, τὸν καλούμενον χίμαρον τὸ τῆς νεὼς τρῆμα. Εὐοιώνιστον, εὔφη-
μον· καλὰ προσημαίνουσαν. Εὐόμενοι τανύοντο, ἀναστρόφως εἴρηται ἀντὶ τοῦ τανυόμενοι εὕοντο· ἤγουν τινόμενοι ἐφλέ-
γοντο καὶ ἐστινόμαιον, τῷ χασάμενος πελεμίχθη· ἤγουν πελεμιχθεὶς ἐχάσατο· καὶ ἔστη παλίνασσα ἐπὶ τείχει· τὸ γὰρ ὀρ-
θὸν, στᾶσα ἐπὶ τῷ τείχει ἐπάλινεν. Εὐόμενος, ὁ φλογιζόμενος· εὐόμενος δὲ ὁ φωτιζόμενος δασύνεται. Εὐομιλώ-
τατος, εὐόργητος· πρᾶος. Εὔομφα, ἐνόματα. Εὐόργητος, ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος. Εὐοργητοτέρα, εὐτροπωτέρα· ὀρ-
γαὶ γὰρ οἱ τρόποι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Εὐοργήτως, ἀντὶ τοῦ εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος παρὰ θουκυδίδῃ. Εὐορ-
γία, ἀπιστία. Εὐόριστον, τὸ ψηλαφώμενον, καὶ φθειρόμενον· οἷον, ὁ ἄρτος καὶ τὰ ὅμοια. Εὐόρκου, εὐσεβοῦς· ἡσίοδος ἀν-
δρὸς εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν. Εὐορκία, τὸ καλῶς ὀμνύειν. Εὐόρμου, ἐπιτηδείου. Εὔοπτος ἀνήρ, ἢ κόρη· εὐόφθαλμος·
εὐπρεπής· ὡς τὸ, ἦν δὲ ἡ κόρη εὔοπτος. Εὐόφθαλμον, τὸ εὔοπτον· καὶ εὐοφθάλμως ἀμείνων· ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς· ἀντιφῶν
ἐν τῷ περὶ ταώνων. Εὐοχεῖται ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται· εὐωχεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεται ἐν τρα-
πέζῃ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Εὐοχθεῖν, εὖ ἔχειν· εὐθυμεῖν· πλήρη εἶναι· εὐτροφεῖν· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή. Εὐοχθέων, σημαί-
νει τὸ χαίρων· ἡσίοδος· εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ· τουτέστι πλήθων τῆς ὀχῆς· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή· εὐοχθέων καὶ ὁ καλῶς ἔ-
χων τοῦ κόπου· τουτέστιν, ὁ εὖ κεκοπιακώς· ὄχθος γὰρ ὁ κόπος λέγεται· καὶ εὐοχθέων δὲ, εὖ ἔχων καὶ χαίρων. Εὐοψίαν,
ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν. Εὐπάθεια, διάχυσις· καὶ ἄνεσις ψυχῆς· καὶ τρυφή· διαιρεῖται δὲ εἰς χαρὰν· εὐλάβειαν· καὶ βού-
λησιν· καί φασι τὴν μὲν χαρὰν ἐναντίαν εἶναι τῇ λύπῃ· τὴν δὲ εὐλάβειαν, τῷ θυμῷ· τῇ ἐπιθυμίᾳ δὲ, τὴν βούλησιν. Εὐ-
παθεῖσθαι ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν, καὶ διαχεῖσθαι καὶ εὐπαθοῦντες, ὑγιαίνοντες· τρυφῶντες. Εὐπαθεῖν, εὐεργεῖν. Εὐπα-
θείας, εὐθαρσίας. Εὐπαθοῦντες, εὔρρωστοι. Εὔπαιδα λέγουσιν, ἢ τὸν καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τὸν καλὸν παῖδα· ἐπαμ-
φοτερίζει γὰρ τὰ τῆς χρήσεως· ἐπί τε τοῦ καλοῦ παιδὸς, καὶ τοῦ καλοὺς παῖδας ἔχοντος· ἢ τοῦ καλοῦ πατρὸς παῖδα.
Εὔπακτος, καλῶς πεπηγμένος. Εὐπαλάμων ὕμνων, ἀντὶ τοῦ εὖ διακεχωρισμένων· ἢ συμπεπηγμένων· ὡς τὸ, τέκτο-
νες εὐπαλάμων ὕμνων. Εὐπαλὶν, ῥᾴδιον. Εὐπαράγωγος, εὐπειθής· ἀριστοφάνης· ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ θωπευόμενος
τε χαίρεις. Εὐπαρακολούθητοι, ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα· καὶ οὐ νωχελεῖς. Εὐπαράφοροι, ὀξεστηκότες· ὅμοιοι. Εὐπά-
ρεδρα, τὰ καλῶς παρεδρεύοντα. Εὐπάροιστοι, οἱ εὐπαράγωγοι. Εὐπάρυφα, τὰ εὐκαταπέραστα· ἢ πλούσια. Εὐπάμ-
φες, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός. Εὐπαρύφων, εὐμεταχειρίστων. Εὖ πάσχει τις, ἀντὶ τοῦ εὐεργετεῖται· κακῶς πά-
σχει, ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖ· καὶ πονήρως ἔχει τοῦ σώματος. Εὐπατέρεια, ἡ καλὸν πατέρα ἔχουσα· καὶ εὐπάτορος, ὄνομα κύ-
ριον. Εὐπατέρειαν, ὃ δηλοῖ τὴν εὐγενῆ· ἀπὸ εὐθείας παρῆκται τῆς εὐπάτηρ, εὐπάτερος· τὸ μέντοι εὐπάτωρ, τῆς με-
θ' ὅμηρόν ἐστι χρήσεως. Εὐπατρία, ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ. Εὐπατρίδαι, αὐτόχθονες· οὐχὶ ἐπήλυδες. Εὐπατρί-
δης, καὶ εὐγεγονώς· τὸ δὲ εὖ γεγώς, ποιητικόν· ἐκάλουν δὲ εὐπατρίδας, τοὺς εὐγενεῖς ὡς αὐτόχθονας. Εὐπειθὴς βαρυτό-
νως, ὄνομα κύριον· ὀξυτόνως δὲ, τὸ ἐπίθετον· ὅμοιον δὲ καὶ διοπείθης· καὶ ὁ δημοκήδης· καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον· ὁμοίως πολυφεί-
δης, ὁ πολλὰ φειδόμενος· πολυφείδης δὲ κύριον· οὕτω δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ εὐμαθὴς μὲν, τὸ ἐπίθετον· εὐμάθης δὲ, τὸ
κύριον· καὶ εὐσθένης μὲν, κύριον· εὐσθενὴς δὲ, ὁ ῥωμαλέος· καὶ ἄστηρ μὲν πόλις, ἀστὴρ δὲ, ὁ κατ' οὐρανόν· καὶ ἀφέτη μὲν, νῆ-
σος· ἀφετὴ δὲ ὀξυτόνως, ἡ ἀπόλυσις· καὶ βαῖος μὲν, κύριον· βαιὸς δὲ, μικρός· καὶ γέλοιος μὲν, ὁ κατὰ γέλαστος· γελοῖος δὲ,
ὁ γελωποιός· καὶ δείρη μὲν, πόλις αἰθιόπων· δειρὴ δὲ, ὁ τράχηλος. Εὐπειχήπαγος, καλῶς τετειχισμένην, καὶ ἐν ὀρθῷ κει-
μένην. Εὐπετῶς, εὐχερῶς· εὐκόλως· ῥᾳδίως, καὶ εὐσταλῶς. Εὐπέκτων, εὐτέκνων. Εὐπερίοπτον, εὐκαταφρόνητον· ἐ-
θαύετο γὰρ τὴν τῶν μακεδόνων ἀρχὴν, εὐπερίοπτον ἐσομένην. Εὐπερίστατον, τὴν εὐκόλως περιτρεπομένην· ἢ εὐπερίστα-
τον, μωρὸν ταχέως περιτρεπόμενον· καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν. Εὐπέτασον, πλατύ· εὐρίπιστον. Εὐπηγὴς, εὐ-
παγής· φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον. Εὐπήδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. Εὔπηκτοι θάλαμοι, οἱ εὐπαγεῖς καὶ στερεοί· κα-
τὰ τὸ εὐσταθέος μεγαστέοι, οἱ τεχνικῶς ἐσκευασμένοι· ἢ εὔκλειστοι· διὸ ἐπήγαγεν ὅμηρος σανίδες ἔχον εὖ ἀραρεῖαι· καὶ
ἴσως ἐκ τούτου καὶ τὸ συγκλεῖσαι, πακτῶσαι παρὰ ἀττικοῖς, ὡς καὶ σοφοκλῆς δηλοῖ, ἐν τῷ καὶ δῶμα, πάκτου· καὶ ὁ κωμι-
κὸς, ἐν τῷ ἐπακτώσαμέν γε· καὶ ἐν ὀδυσσείας ψ. Εὔπηκτον μέγαρον, τὸ εὐπαγὲς λέγει ὅμηρος καὶ στερεόν· οὕτω δὲ καὶ
τὸ πηκτὸν νοεῖται ἄροτρον, καὶ τὸ νῆας ἔπηξεν, ἀντὶ τοῦ συνεστήσατο στερεῶς· ὅπερ παράγει καὶ τὸ ναυπηγόν· καὶ τὴν ναύ-
πακτον. Εὐπήληκος, καλὴν περικεφαλαίαν ἐχούσης. Εὐπηρίδαι, δῆμος καὶ τόπος ἀθήνησιν. Εὐπινῆ, πεπινωμένον.
Εὔπιστα, τὰ εὔκολα εἰς πίστιν· εὔπιστος λόγος. Εὐπλείην πήραν, ἀντὶ τοῦ εὖ πεπληρωμένην. Εὔπλεκτον δίφρον λέγει ὅμη-
ρος, ἐπεὶ εἶχέ τι πλέγματος· καὶ εὐπλεκέας ὡς μὴ γομφωτοὺς ὄντας, καὶ κολλητούς· ὅ ἐστιν ἡρμοσμένους, οὐκ ὀξ ὕλης βαρυ-
τέρας· ἀλλὰ ἔκ τινων πλεγμάτων εὐθετισμένους διὰ ἐλαφρότητα. Εὐπλοῆσαι, τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὔπλουτον κανοῦν,
εὖ ἔχον πλούτου· διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ οὐλάς· πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν· περιουσίαν, καὶ οὐλοχύ-
τας, τὰ κανᾶ, ἃ οἱ δωριεῖς ὀλβακήϊα. Εὐπλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον· πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην δια-
βαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Εὔπλοια, τῷ ἐφόρῳ καὶ τῷ μετρίῳ ἀνέμῳ πλεῖν τοὺς ναυτικούς· δύσπλοια,
τὸ ἐναντίοις ἀνέμοις πρὸς πλοῦν μάχεσθαι, καὶ τὸ κατέχεσθαι μὴ ἐπιπνεόντων ἀνέμων. Εὐπλοΐαν, εὔπλοιαν. Εὐπλό-
καμοι γραῖαι· δῆλον ὡς προϋπάρχει τοῦ πλοκάμου ὁ πλόκος, ὡς καὶ τοῦ ὀρχάμου ὁ ὄρχος· ἐξ οὗ δίχα νοουμένου, τὸ μὲν
ὄρχαμος, τὸ δὲ ὄρχατος παράγεται· χρῆσις δὲ τοῦ πλόκου καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ, ὡς τὸν δ' ἐγὼ τίμνω πλόκον. Εὐπλό-
καμος, καλλίπλοκος. Εὐπλοεῖ, τὸ εὐημερεῖ· καὶ εὐπλοῆσαι, τὸ καλῶς πλεῦσαι. Εὖ ποιεῖ, εὐεργετεῖ· καὶ εὖ ποιεῖται, εὐερ-
γετεῖται. Εὐποιητάων, ἐκ τῆς εὐθείας ἡ ποιητὴ, ἡ εὐποιητή, ὡς ἡ ἀσβέστη. Εὔποιοι, εὐποιητικοί· δίκαιοι. Εὐποιΐα, ἐλεη-

ρουσῶν ἀποστέρησις δέ ἐστι, τὸ τὰ ἀλλότρια λαβόντας, κατέχειν· οἷον ἐλεημοσύνην μὴ παράσχωμεν. Εὐπερία, ἡ ἀπ-
τιμις ἐν ῥόδῳ. Εὐπόρητος, ὁ καλῶς διοικῶν. Εὔπονος ὄμβρος, εὔποτος. Εὔπνος, ὁ ζεύς· ἢ καλὸς ὕπνος παρὰ δελφοῖς.
Εὐπόριστον, εὐχερῶς πορίζομενον. Εὔπορος, πλούσιος· εὐχρήματος· πολυχρήματος· εὖ πράττων εἰς χρημάτων λόγον. Εὐ-
ποτμία, εὐτυχία· ζηλῶ γὰρ τοῦτον τῆς εὐποτμίας· ὅ ἐστι τοῦ καλοῦ θανάτου. πότμος γὰρ ὁ θάνατος. Εὐπραγία, ἡ εὐτυ-
χία. Εὐπραξία, εὐημερία· εὐτυχία· ὁ δὲ ὀξείας ὤλισθεν ἐπ' εὐπραξίας· καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτή-
ματα. Εὖ πράττειν καὶ κακῶς πράττει· ἢ εὐπραγεῖ· καὶ κακοπραγεῖ· δυσπραγία δέ, καὶ κακοπραγία· καὶ εὐπρα-
γία· καὶ εὐπραξία· ἢ εὖ πράττει, εὐτυχεῖ· καὶ κακῶς πράττει, δυστυχεῖ· καὶ εὐπραγεῖ καὶ κακοπραγεῖ, ταυτό.
Εὖ πάσχει, εὐεργετεῖται. Εὖ λέγει, ἐπαινεῖ· κακῶς λέγει, ψέγει. Εὖ ἀκούει, ἐπαινεῖται· κακῶς ἀκούει, ψέγεται.
Εὔπρεμνα, τὰ καλοὺς κλάδους ἔχοντα· πρέμνος γὰρ ὁ κλάδος. Εὐπρεπὴς λέγεται, ὁ τὴν ὄψιν εὐπρόσωπος, καὶ εὐει-
δής· λέγεται δὲ εὐπρεπής· καὶ ἡ εὔλογος πρόφασις· ὡς καὶ παρὰ θουκυδίδῃ· πρόφασίς τι εὐπρεπὴς οὐδεμία ἐστὶ τῆς δια-
φορᾶς· εὔτρεπτος δέ, ὁ εὐκόλως τινὰ τρέπων, καὶ ὁ εὐκόλως τρεπόμενος. Εὐπρέμνοις, εὐτελέχεσιν. Εὐπρεπῶς, κο-
σμίως· ὡραίως. Εὔπρηκτον, ἐξείργαζον. Εὐπρήστεσκον, ὑπηρέτουν. Εὔπρηστον, εὐφύσητον. Εὐπρήσεσκον, ἤγουν
εὖ ἔπρασσον. Εὔπρηστος ἀϋτμή, ἡ εὐφύσητος· πρήθω γὰρ τὸ φυσῶ· ὡς τό, ἐν δ' ἄνεμος πρῆσε μέσον ἱστίον. Εὐπρόσι-
τοι, εὐχερεῖς· εὐπρόσδεκτοι. Εὐπρόσιτος, ᾧ τις εὐκόλως προσέρχεται· ἀπρόσιτος δέ, ᾧ τις ἀμήχανον προσελθεῖν.
Εὐπροτίστατος, ὁ πανύμερος. Εὐπροσοδώτατος τόπος, εὔδρομος. Εὐπροσφθέγκτοις, εὐήχοις. Εὐπροσωπῆσαι, εὐ-
δοκιμεῖν. Εὐπρόσωπος ἄνθρωπος, ὁ εὐειδής· καὶ ἀπὸ τούτου εὐπρόσωπος λόγος, ὁ πιθανὸς καὶ ἀρεστὸς φαινόμενος· οὕ-
τω λέγεται καὶ τὸ εὐπρεπές· πρότερον μὲν ἐπὶ εἴδους· οἷον εὐπρεπὴς ἄνθρωπος, ὁ εὔστολος, καὶ καλὴν μετὰ τοῦ πρέπον-
τος παρασχήματος ἔχων τὴν τῶν μελῶν ἁρμονίαν, εἶτα καὶ εὐπρεπὴς σκῆψις, ἡ ἁρμοδία· καὶ εὐπρόσωπος δοκοῦσα· καὶ εὐ-
πρεπὴς λόγος, εὐπρόσωπος· εὐπροσήγορος· εὔμορφος. Εὔπρωρον, εὐπρόσωπον, εὐκέφαλον. Εὔπτορθον, εὔκλαδον. Εὔπυρ-
γος τροία· ἀπὸ μέρους, ἡ ἰσχυρά. Εὔπωλον ἴλιον, λέγει τὴν τροίαν ἢ αὐτὴν τὴν εὔζωον, ἢ εὔιππον ὡς ἀπὸ μέρους· ἢ τὴν εὔγεων καὶ
εὐβωλοτρόφητον· ἢ τὴν εὖ περιπολουμένην, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο· ἤτοι τὴν εὐδαίμονα· ἢ εὐοίκητον. Εὔπυργον, εὖ τετειχισμέ-
νην. Εὔπωλον, τὴν καλοὺς πώλους ἔχουσαν· ἢ εὔπωλος ἴλιος, αὐτὴ τοῦ εὔιππος· ἢ εὔγεος καὶ ἀγαθὴ πωλεῖσθαι· ἢ τὸ βωλοτρέ-
φεσθαι. Εὖραι, αὖραι. Εὐράξ, δηλοῖ μὲν τὸ ἐκ πλαγίου· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πλευράξ ὥς φασιν, ὀξύνεται δέ, κανόνι
τοιούτῳ· τὰ εἰς αξ ἐπιρρήματα ὀξύνεται· πλὴν τοῦ ἅπαξ· ἢ καὶ ἄλλως καθολικώτερον· τὰ εἰς ξ λήγοντα ἐπιρρήματα, ὀ-
ξύνεται· ἀπρίξ· ὀδάξ· διαμπάξ· πύξ· γνύξ· πλὴν τοῦ ἅπαξ· καὶ πρίξ· τὸ πάρεξ, διφορεῖται καὶ παρ' ὁμήρῳ μὲν ὀξύνε-
ται· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, βαρύνεται· ἀράξ· καθ' ἡρακλείδην, διαλέκτου ἰωνικῆς, καὶ αἰολικῆς ἐστιν· ἡ γὰρ τῶν ἰώνων καὶ
αἰολέων φησὶ διάλεκτος, τὰ πρῶτα σύμφωνα αἴρειν εἴωθεν αὐτίκα ἕν, αὐτίκα καὶ δύο τύχη· ἓν μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ λαιψηρός
αἰψηρός· πήγανον ἤγανον· δεινόν, αἰνόν· δύο δέ, ἐπὶ τοῦ πλάνη· ἀπελθόντων γὰρ τῶν ἐξ ἀρχῆς δύο συμφώνων γίνεται ἄ-
νη· καὶ κατὰ ἀντίθεσιν τοῦ ν εἰς τὸ λ ἄλη· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ πλανᾶσθαί φασι, τὸ ἀλᾶσθαι· καὶ ἐκ τοῦ φθείρω δέ, ἀπελ-
θόντων τῶν ἐν ἀρχῇ κειμένων δασέων, τὸ ἔρρω φησὶ γίνεσθαι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ κείρω κέρρω αἰολικοῦ· ὁμοίως οὖν ἐκ
τοῦ πλευράξ, ἀφῄρηνται τὰ κατάρχοντα δύο σύμφωνα· καὶ λέλειπται τὸ εὐράξ· ὃ κεῖται παρὰ λυκόφρονι· τοῖς δὲ κατ'
ἀρχὴν ἓν σύμφωνον ἀποβάλλουσι, σαυτάκτιον καὶ τὸ σῦς, ὗς· σμικρός· καὶ ἄλλα πολλά· ἐν οἷς καὶ τὸ σιαγὼν ἰαγὼν τὸ
καινότατον, καὶ τὸ σμάραγδος, μάραγδος· εὐράξ δέ, δηλοῖ τὸ ἐκ πλαγίου κατὰ τοὺς παλαιούς· καὶ ὡς εἰπεῖν πλευράξ, ὅθεν
καὶ γίνεται. Εὔρασθαι, οὐκ ἐρεῖς προπαροξυτόνως διὰ τοῦ α· ἀλλὰ παροξυτόνως διὰ τοῦ ε εὑρέσθαι. Εὕρατο, οὕτως·
εὑρέω, εὑρῶ· εὑρήσω· εὕρησα· εὑρησάμην· εὑρήσω· εὑρήσατο· καὶ κατὰ συγκοπὴν εὕρατο. τὸ δὲ εὕρετο, οὕτως· εὑρέω, -ῶ· -ήσω· εὔ-
ρησα, εὑρησάμην· -σω· -σατο· ὁ δεύτερος ἀόριστος, εὗρον εὑρόμην, εὕρου· εὕρετο. Εὗρε, εὑρίσκω· ὁ μέλλων εὑρήσω· ἐπροκλί-
τως, ὡς ἀπὸ ἀχρήστου θέματος τοῦ εὑρέω, -ῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, εὗρον· εὗρες· εὗρε. Εὑρέ, ἐλθέ, εἰπέ· δευτέρου ἀορίστου
ὄντα, διὰ τί ὀξύνονται τῶν ἄλλων βαρυνομένων; ἐπειδὴ τὰ ἄλλα βραχεῖα παραλήγεται· ταῦτα δὲ μακρά· ὡς οὖν διήλλα-
ξαν κατὰ τὴν παραλήγουσαν, διήλλαξαν καὶ περὶ τὴν τάσιν. Εὑρέθην, ἐκ τοῦ εὕρημαι παθητικοῦ παρακειμένου· ὤ-
φειλε δὲ εἶναι εὑρήθην κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου.
Εὐρεῖα, μεγάλη· πλατεῖα. Εὐρεῖαι τράπεζαι, ἐπιμήκεις ἐν τοῖς σκήνεσιν ἐπιτιθέμεναι. Εὑρεῖν, ἀπαρέμφατον μέλ-
λοντος δευτέρου· ὁ ἐνεστώς, εὑρίσκω· ὁ μέλλων εὑρήσω· ὁ γὰρ περισπώμενος ἐνεστώς, ἐξέλιπεν· ὁμοίως καὶ ὁ πρῶτος ἀό-
ριστος· ὁ δεύτερος, εὗρον· ἐκ τούτου εὑρεῖν· πρὸς δεύτερον μέλλοντα μεταβαίνοντος. Εὐρείτης, ἐπίθετον· ὁ καλῶς ῥέων ποτα-
μός. Εὑρεσιεπείαις, λογοποιΐαις. Εὑρεσιεπής, καινολόγος. Εὑρεσίλογος, φλύαρος· ἐτυμολόγος. Εὑρέσφι, γυναι-
ξίν. Εὕρετο, τρίτον ἐστὶν ἑνικὸν δευτέρου ἀορίστου τοῦ εὑρόμην· ὃ κεῖται παρὰ σοφοκλεῖ· τὸ γὰρ εὑράμην καὶ τὸ εὕρατο, οὐ
συνήθες ἀττικοῖς. Εὕρημα, ἐπιτυχία· ἐπινόημα. Εὑρήματα, βουλεύματα· ἐπιτεύγματα. Εὔρημον, καλλιεπές. Εὔ-
ρηνος, ὁ καλλιπρόβατος· ὡς τό, πάμπαν εὔρηνός τι καὶ εὔβοτος. Εὑρήσῃ, λοιδορήσει. Εὑρής, αὐθυπότακτον. Εὑρή-
σεται, εὑρεθήσεται. Εὐρητοῖς, τοῖς ἀτιμήμασιν. Εὐριζῶν, πλατύνων· ἢ καλὰς ῥίζας ἔχων. Εὐρίζῳ· ἐπιμόνῳ· καλῶς
ἐρριζωμένῳ· καὶ βεβαίως πεπηγμένῳ. Εὑρηκότης, εὑρέω εὑρήσω ἄχρηστον· ὁ παρακείμενος, εὕρηκα· εὔχρηστος· ἡ μετο-
χὴ εὑρηκώς· -τος. Εὑρίσκειν, τὸ ἐπιτυγχάνειν· καὶ τὸ ἐξευρίσκειν· καὶ ἀνευρίσκειν τὸ σκέψει καὶ μηχανῇ εὑρίσκειν·
καὶ εὑρίσκειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ ἐρεύνῃ καταλαμβάνειν. Εὑρίσκει τις τὸ ὄν· ἐξευρίσκει δέ, τὸ μὴ ὄν· ἐφευρίσκει δέ,
οὐ τὸ μὴ ὄν, κἂν διϊσχυρίζωνται τοῦτό τινες· οὐ τὸ μὴ ὂν ἀλλ' ἐφευρίσκει τις τὸ ἐπινοεῖν πρός τι καὶ ἕτερόν τι, εἶτα τοῦτ' ἐκεί-
νῳ προστίθησι· καὶ ἔστι μὲν αὖθις καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστιθέντος ἐκείνῳ, ὃ καὶ πρότερον ἦν· ἀλλ' οὖν τι ἐκείνου ἐφευρήσει
τι, καὶ προσθήκη, χρησιμώτερον ἀποπέφανται· οἷον, λέγεταί τις θρᾷξ διονύσιος ἐξευρεῖν τινα τῶν γραμμάτων, ἀπὸ τῆς
τῶν φοινίκων γλώττης, ὧν προσεφεύρετο, τινὰ τῶν διπλῶν· ψαλίδα εἰπών, τὴν σπαλίδα· ἀντιστρόφως τὰ σύμφωνα θείς·

εὐρὲ δέ τις ἀγαθὸς, παρὰ θηχημάτων. Εὐρινωτάτην, εὐφραντικωτάτην. Εὔρινος, ὁ εὐόσφρητος· καὶ εὐρινώτατος. Εὐρέ
σκομαιζοῦ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ λέγεται. Εὐρινότατος, καλλόρινος· ἢ καλῶς ὀσφραινόμενος.
Εὐρίπιος, ποσειδῶν. Εὔριπος, πέλαγος στενόν· ἢ τὸ ὑδατῶδες καὶ μεταξὺ δύο γαιῶν. ἢ εὔριπος ὁ μεταξὺ βοιωτίας καὶ ἀττι
κῆς· ἑπτάκις δὲ τῆς ἡμέρας τὸ ἐκεῖσε ὕδωρ τρέπεται. ἢ εὔριπος, θαλάσσιος τόπος πολύχοος· τὸ παρὰ τὸ τῆς μεσότητος
τῶν ὑδάτων, ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος. Εὐρίποις, δοχαῖς ὑδάτων. Εὕρομεν, παρ' ἀττικοῖς, καὶ εὕροσαν. Εὑρόν
σε κακῶς τὸ σῶμα διακείμενον, μετὰ μετοχῆς συντάσσεται. Εὐροναίτης, καλῶς ῥέουσιν. Εὔροος, ἰσχυρῶς ῥέων. Εὐροώ
τερος, ὁ πλατύτερος. Εὐρρεῖος, δηλοῖ μὲν εὖ ῥέοντος· πάνυ δέ ἐστι τραχὺ καὶ πεζῷ λόγῳ δύσχρηστον· λειότερον δὲ αὐτοῦ
εὐρείτης· τραχὺ δ' ὅμως καὶ αὐτό. Εὐρεῖος, ὅπερ ἐστὶν εὐρείτου· δοκεῖ ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥύω τὸ ῥέω, εἶτα ῥυΐσκω γίνεσθαι.
ἵνα ᾖ, εὐρύς, εὐρέος, ὡς ἡδύς ἡδέος· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι εὐρεῖος. εἰ δ' ἴσως, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ῥόος γίνεται ὃ δηλοῖ τὸ ῥεῦμα,
πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἡρακλῆς ἡρακλῆος, ἔχει ἀπορίαν· διὰ τί μὴ τῷ η παραλήγεται τὸ εὐρεῖος καθὰ τὸ ἡρακλῆος. Εὖρος,
κάλλιστος ποταμῶν· διοκλῆς δέ, κατὰ φέρεσθαι αὐτὸν ἀπὸ ῥοδόπης, καὶ ἐξερεύγεσθαι κατὰ πόλιν αἶνον λέγει. ἢ εὖρος, τὸ
πλάτος· δι' οὗ ἐστιν εὐρεῖν καὶ φέρεσθαι. σημαίνει καὶ τὸν ἄνεμον τὸν ἀφηλιώτην, παρὰ τὴν αὔραν τὴν πνοήν. Εὐρρήνε
σιν, αὐτὴ τοῦ πολυπροβάτοις. Εὐρυάγυιαν τροίαν λέγει ὁ ὅμηρος· ἔστι δὲ εὐρυάγυια ἡ πλατύρρυμος· γυιὰ γὰρ ἡ κοινῶς λεγο
μένη ῥύμη· ἀφ' ἧς καὶ ἀγυιεὺς κίων, ἱερὸς ἀπόλλωνος πρὸ θυρῶν ἑστὼς λήγων εἰς ὀξύ· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγειν· ὅθεν καὶ
ἀγὼν καὶ ἀγορά· ἐναντία δὲ ἡ εὐρυάγυια ταῖς στενωποῖς. Εὐρυάνασσα, ἡ μήτηρ τοῦ πέλοπος· ἢ εὐρυάνασσα, ἡ ἥβη, καὶ ἡ
πλατεῖα, καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλανᾶσθαι ὁδός. Εὐρύαλος, ὁ ἀπόλλων· πλατὺ ἄμφοδον. Εὐρύ, μεγάλως· πλατέως.
Εὐρυβάλινδος, ὁ διόνυσος. Εὐρυβάτας δύο οἶδεν ὅμηρος κήρυκας, τὸν βασιλικόν, καὶ τὸν τοῦ ὀδυσσέως τὸν ἐξ ἰθάκης· καὶ
δύο εὐρυμέδοντας, τὸν τοῦ ἀγαμέμνονος, καὶ τὸν τοῦ νέστορος. Εὐρυβατεύεσθαι, πονηρεύεσθαι. Εὐρυβάτην· ἰστέον ὅτι
πονηρὸν οἶδεν ἄνδρα ἡ παροιμία. ὅν οἱ παλαιοὶ εὐρύβατον λέγουσιν· ἀφ' οὗ εὐρυβατεύεσθαι τὸ πονηρεύεσθαι. ἡρόδοτος δὲ ἱ
στορεῖ στρατηγὸν εὐρυβάτην ἀργεῖον, πένταθλον ἐπασκήσαντα. καὶ μονομαχεῖν ἄριστον· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ταλθυβίου ἱε
ρὸν ἱδρύσασθαί φησιν ἐν σπάρτῃ· καὶ ὅτι ἀπόγονοι ἐκεῖσε ταλθυβιάδαι καλούμενοι. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἄσυλοι καὶ ἐς τὸ παν
τελὲς ἦσαν οἱ κήρυκες οἷα θεῖον γένος νομιζόμενοι· ἐδόκουν γὰρ κατάγεσθαι ἀπὸ κήρυκος υἱοῦ ἑρμοῦ· ὃς ἐκ πανδρόσου ἐ
γεννήθη αὐτῷ θυγατρὸς κέκροπος· διὸ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ στέλλων ὀδυσσεὺς κατασκόπους εἰς ἀλλοδαπὰς χώρας, καὶ κήρυκα
ἐδίδου ἕπεσθαι, διὰ τὸ ἄσυλον· καὶ ἦσαν μέσοι θείου γένους καὶ ἀνθρωπίνου, καὶ οὐκ ἦν θεμιτὸν κακοῦσθαι αὐτούς· περὶ εὐρυ
βάτου, ζήτει εἰς τὸ, ταλθύβιος. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, δεινόν· δεινὸς γάρ τις ἦν ἄνθρωπος ὁ εὐρυβάτης. Εὔρυθμον, εὖ
τεταγμένον. Εὐρυκακέει, κωλύει· κατέχει. Εὐρύκλεια, σχοῖνος παχέα ἔχουσα τὰ ἄκρα. Εὐρυκλῆς, ὁ ἐγγαστρίμυ
θος· ἦν δὲ καὶ γένος μάντεων, οὓς ὁμωνύμως εὐρυκλεῖς ἔλεγον. Εὐρυκόας, μεγαλόνους· μέγα ἰσχύων. Εὐρυκόωσα, εὐρυνομέ
νη· ἢ πολυάστερος νὺξ ἡ μεγάλη· ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα· κώους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον. Εὐρυκρεί
ων ἀγαμέμνων· οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἐν τῇ τροίᾳ ἡγεμόνων βασιλεῖς λέγονται, καὶ κρείοντες· ἀγαμέμνων δὲ, καὶ εὐρυκρείων
συνθέτως· ἢ εὐρὺ κρείων ἐν παραθέσει· προϋπάρχει δὲ τούτων ὁ κρέων, οὗ θηλυκὸν κρέουσα· κατὰ δὲ τὸ εὐρυκρείων σύγ
κειται καὶ ἁλικρείων· ὁ τῆς ἁλὸς ἄρχων· ἔστι δὲ εὐρυκρείων, ὁ εὐρὺ βασιλεύων, καὶ ὡς εἰπεῖν μέγας βασιλεύς· ἢ βασι
λεὺς βασιλέων· καὶ προκαταπὼν λέγων στρατὸν εὐρὺν ὁ ποιητής, ἔδειξεν ὡς καλῶς εὐρυκρείοντα τὸν ἀγαμέμνονα λέγει·
ὃν περ ἄλλοι καὶ εὐρυμέδοντά φασιν. Εὐρύμας, ὠλένιος τὸ γένος· διάβολος δὲ, ὅθεν ἀνῃρέθη ὑπὸ πολυδεύκους· κεῖται ἡ ἱστο
ρία παρὰ φερεκύδῃ. Εὐρυμέδων· λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λεωκράτους· τῆς παμφυλίας οὗτος ποταμός ἐστιν· ἔνθα κίμων
ἀθηναίων στρατηγός, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἐνίκησε τοὺς πέρσας· ὡς καὶ θουκυδίδης ἐν πρώτῳ λέγει. Εὐρυμέ
δων, θεράπων· προσφυῶς τῷ εὐρυκρείοντι βασιλεῖ δοθεὶς εἰς ἡνίοχον· ἔστι καὶ τῷ νέστορι εὐρυμέδων ἕτερος. ἢ εὐρυμέδων,
ὁ περσεύς, ἢ ποσειδῶν· ἢ ὁ ἀετὸς καὶ ἑρμῆς. Εὐρύμναν, εὐρύχωρον. Εὐρυμνᾶσαι, ἐρευνῆσαι. Εὐρύ, πλατύ, μέγα. Εὐρυ
μέτωπον, πλατυμέτωπον. Εὐρῦναι, πλατύτερον ποιῆσαι. Εὐρύνειν, αὔξειν· ἰσχύειν. Εὐρύνω, τὸ πλατύνω. Εὐρυο
δείας, μεγάλα τὸ εἶδος ἐχούσης· ὅ ἐστιν ἕδρασμα· ἔστι δὲ ὡς λέγει ὦρος ὁμιλήσιος, ἐπίθετον τῆς γῆς· ἡ εὐθεῖα εὐρυόδεια
παροξυτόνως· ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα ἄμφοδος. Ὡς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης. τινὲς δὲ εὐρυόδεια λέγου
σι, προπαροξυτόνως. Εὐρυοδείης, ἐκ τοῦ ὁδεύειν ἔχει τὴν ἐν τῇ παραληγούσῃ δίφθογγον. Εὐρύοπα, τὸν δία λέγει ὅ
μηρος· ἢ ὡς μεγαλόφθαλμον διὰ τὸ προνοητικόν, ἢ ὅτι εὐρὺ βλέπομεν διὰ τοῦ ἀέρος· ὅς ἐστι ζεύς· ἢ ὅτι εὐρεῖαν ἔχει ὄπα
βροντητικὸς γὰρ ὁ αὐτὸς ζεὺς καὶ ἐριβρεμέτης, καὶ ἐρισμάραγος· λέγεται δὲ καὶ διχῶς ὑπὸ τῶν φυσικῶν, καὶ δία μὲν
οὕτως εὐρύοπα λέγει ὁ ποιητής. Εὐρύοπα κρονίδην· εὐθεῖα κοινὴ μὲν εὐρύοψ· ποιητικὴ δὲ, εὐρύοπα· ἀπὸ τῆς αἰτιατι
κῆς μετασχηματισθεῖσα, ὡς ἡ ἄνακτα· ἄνακς γὰρ ἄνακτος ἄνακτα· ἀφ' οὗ ὁ ἄνακτα· ὁ ἡχέτα δὲ, καὶ ὁ κυανοχαῖτα,
καὶ ὁ μητίετα· καὶ ὁ νεφεληγερέτα· ἀπὸ κλητικῆς πάντα ταῦτα σχηματίζεται, οὐκ ἀπὸ αἰτιατικῆς· διὸ καὶ παροξύνεται
ταῦτα· ἢ προπερισπᾶται κατὰ τὰς κλητικὰς, ἀφ' ὧν γίνονται προπαροξύνονται. εὐρύοπα δὲ λέγουσι, τὸν εὐρεῖαν βοὴν ἔχον
τα. Εὐρυπόροιο, πλατεῖς πόρους ἐχούσης, ἢ μεγάλους. Εὐρυπυλὲς, μεγαλόπυλον. Εὐρύπυλος, κύριον παροξυτόνως·
τὸ μέν τοι ἐπίθετον ἄλλως· εὐρυπυλὲς γὰρ· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ· οὔπω πού καὶ ἄτερπος ὀϊζὺς εὑρέθη· ἢ καὶ ἀ
τερπής. Εὐρυπύλου, πλατείας ἔχοντος πύλας. Εὐρυπρωκτίαν, μαλακίαν· ἀριστοφάνης, τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι ἐνα
ποψήσεται· ὅ ἐστιν ἀπομάξει. Εὐρυρέεθρος· ἐνθυμητέον καὶ τὸ εὐρείτης, καὶ εὔροον, καὶ ἐΰρρηος ποταμοῖο· καὶ τὸ βαθύρ
ροος βαθυρείτης, ἀκαλαρείτης, καὶ ὅσοις ἄλλοις τοιούτοις ἐπιθέτοις, ῥέει ὁ ποιητής. Εὐρύς· εία· ύ· εὐρέος· είας· έος· εὐρεῖ
καὶ εὐρεῖ· εία· εῖ καὶ εῖ· τὸν εὐρύν· εῖαν· ύ· παρὰ τοῖς κοινοῖς, εὐρέα· παρὰ ποιηταῖς ὦ εὐρύ· κοινῶς καὶ ὦ εὐρὺς ἀττικῶς· δυϊ
κὰ· τὼ εὐρέε· εὐρεία· εὐρέε· τοῖν εὐρέοιν· εὐρείαιν· εὐρέοιν· ὦ εὐρέε, εὐρεία, εὐρέε· οἱ εὐρέες καὶ εὐρεῖς· εὐρεῖαι· εὐρέα· τῶν εὐρέων·
ειῶν· έων· τοῖς εὐρέσι· εὐρείαις· εὐρέσι· τοὺς εὐρέας εἰς· εὐρείας· έα· ὦ εὐρέες εἰς· εὐρεῖαι· έα· οὕτω κλίνεται πάντα τὰ ἐπὶ

θετα τὰ λήγοντα εἰς υς, ὡς ταχύς βραχύς. καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. ἢ εὐρὺς, ὁ πλατύς· παρωνύμως. καὶ εὐρὺς κατὰ τοὺς ὁμοίως,
ὁ εὐρύοπος ποιητικόν. Εὐρυσάκης, ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα. Εὐρυσθενοῦς, μεγαλοδυνάμου. Εὐρυσθεὺς, ἀδελφὸς καὶ νε
κίππης υἱός. Εὐρύστερνος, ὁ μεγάλα στήθη ἔχων καὶ συνετός. Εὐρύτιμον, πλατύτιμον. Εὔρυτος, οὗ ἡ πατρὶς οἰχαλία. πο
λίχνιον ἀρκαδικὸν, ὁμώνυμον τῷ θετταλικῷ καὶ εὐβοϊκῷ, διδάσκαλον τοῦ τοξεύειν ἡρακλεῖ θεόκριτος ἱστορεῖ. Εὔρυ
τος ὁ οἰχαλίας τῆς ἐν βοιωτίᾳ βασιλεὺς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς ἰόλης γάμον τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικῆσαι δυ
ναμένῳ. ἢ ὥς τινες τοὺς παῖδας. παρὰ γὰρ ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικήν. ἡρακλέους δὲ διαγωνισαμένου καὶ ἀνακτήσας ὁ
εὔρυτος οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. ὀργισθεὶς δὲ ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν οἰχαλίαν. τὴν δὲ ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγεν. οὐδὲ τῆς
ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ ἴφιτον τὸν εὐρύτου εἰς τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, ξενίσας ἀπέκτεινε. φεύγων δὲ
τὸ τοῦ φόνου μύσος, παρεγένετο πρὸς νηλέα καθάρσεως τευξόμενος. τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βουλομένων ὑποδέξασθαι, ὁ
νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. ἡρακλῆς δὲ ἐκεῖθεν χωρισθεὶς, ἐπεξενώθη δηϊφόβῳ τῷ τῶν ἀρκάδων βασιλεῖ. καὶ οὕτως ἐκα
θάρθη τοῦ φόνου. καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας νηλεῖ, οὐ μόνον τὴν πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ ἥραν νηλεῖ συμμαχοῦσαν ἔτρω
σεν. αὐτὸν δὲ νηλέα, τοῖς παισὶν ἅμα κτείνει δίχα τοῦ νεωτέρου νέστορος. οὗτος γὰρ ἐν γερήναις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη.
ὅθεν αὐτὸν γερήνιον ὁ ποιητὴς προσηγόρευσεν. Εὐρύχορος παρ' ὁμήρῳ, ἀεὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν ἔνθα δηλαδὴ ἔξεστιν
εὐρὺ χορεύειν. ἵνα ἡ χώρας εὐδαίμονος ἐπίθετον. τὸ οὕτως εὐρύχορον. τὸ δέ γε παρὰ τοῖς ὕστερον εὐρύχωρον, πλάτος μόνον
χώρας δηλοῖ. Εὐρώεντα, ἢ τὰ πλατέα, ὡς ἀπὸ τοῦ εὖρος. ἢ τὰ σεσηπότα παρὰ τὸν εὐρῶτα. ἡ δὲ ἔκτασις τοῦ ω, κατὰ τὸ κηώ
εις κητώεις, καὶ τὰ ὅμοια. Εὐρωΐαν, εὐεξίαν ὑγείαν. Εὐρώεντα, σκοτεινά. ζοφώδη. Εὐρώεις, ὁ σκοτεινός. ἢ ὁ πλατύς. καὶ
κλίνεται εὐρώεντος. Εὑρώμεθα, εὑρήσωμεν. καὶ εὑρήσω. Εὐρώπη, χώρα τῆς δύσεως. ἢ σκοτεινή. ἢ εὐρώπη, τὸ ἀπὸ βυζαν
τίου μέχρι γαδείρων. μέχρι τῆς οἰκουμένης. καὶ ὄνομα γυναικὸς ἣν φασιν ὁ ζεὺς ἁρπάσας ταῦρος γεγονὼς, διὰ θαλάττης
ἤγαγεν ἐπὶ κρήτην. ἰστέον δὲ ὅτι, εὐρώπη μὲν καὶ οἰνώπη, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. αἰερόπη δὲ καὶ αἰπόπη καὶ καλλιό
πη, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Εὐρωπία, ἡ ἥρα. Εὐρωπὸν, σκοτεινόν. πλατύ. Εὐρώτας, ἡ πατρίς. Εὐρὼς, ὑγρότης σεσηπυῖα.
σηπεδών. παρὰ τὸ αὔρα αὐρώς. καὶ τροπῇ εὐρώς. τοῦ εὐρῶτος, τῷ εὐρῶτι. καὶ εὐρωτιῶ. ἢ εὐρὼς κυρίως, ἡ πρασινώδης ὁμίχλη.
παλύνεται δὲ, λεπτύνεται. ἀπὸ εὐρῶτος. πάλην γὰρ ἔλεγον, τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου, παρὸ καὶ φαλυνὸν λέγεται τὸ λευκόν.
Εὐρωστίαν, ῥῶσιν. ὑγείαν. Εὐρώστως, ὑγιῶς. ἰσχυρῶς. Εὐρώτας, ὄνομα ποταμοῦ. Εὐρῶτι, σηπεδόνι. Εὐρωτιῶντες, ἠφα
νισμένοι. Εὐρωτιῶν, ἀντὶ τοῦ ἱδρῶν. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἑρμηνεύει δὲ τοῦτο διὰ τοῦ ἀχρήστου κειμένου. εὐρωτιῶσι γὰρ τὰ ἄ
χρηστα κείμενα. ὡς ἂν νοτίδος αὐτοῖς ἐγγινομένης, καὶ σηπεδόνος. καὶ εὐρὼς, ὁ σκώληξ. ἐπεὶ τοῖς ἀμελῶς κειμένοις ἱδρὼς προσί
ζει τουτέστι νοτίς. τοιοῦτος δὲ ὁ τῶν ἀγροίκων βίος. ὁ γὰρ αὐτ' ἄκος, πυρῶν καὶ δέρματος μεστὸς ὤν, οὐδὲ μίαν ἔχει τοῦ τοιούτου
πράγματος εὐθετησίαν. ἀλλ' ἄλλο ἀλλαχοῦ κεῖται ὡς ἔτυχεν. Εὖς ὁ ἀγαθὸς, ὡς παρὰ τὸ ἥδω ἡδὺς, καὶ βρίθω βριθὺς, οὕτω παρὰ
τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω εὖς. Εὖσαι, τὸ φλογίσαι ἀπὸ τοῦ εὕω. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ θῦσαι. Εὐσέβειά ἐστι, δικαιοσύνη περὶ θεόν.
δύναμις θεραπευτικὴ θεοῦ. ἑκούσιος ὑπόληψις ὀρθὴ τῆς περὶ θεοῦ τιμῆς. Εὐσεβὴς λέγεται ἀνὴρ, ὁ νομίζων θεούς. λέγε
ται ἔτι καὶ φιλόθεος. ὅσιος. φιλοθύτης. φιλεορτάστης. ἱερουργικός. θεῶν ἐπιμελής. θεοῖς ἀνακείμενος. θιάσοις προσκείμε
νον. λατρεύων θεοῖς. ἔνθεος. κατάθεος. θεοσεβής. θεολογικός. ἐπιθειασμένος. ἱερός. θεοφιλής. καὶ καθιερωμένος. Εὔασ
μα, ἀναφώνημα εὐαστικὸν, καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα. καὶ γὰρ τὸ βακχεύειν, εὐάζειν. καὶ σαβάζοι βακχεύοντες. Εὔσανα, χύ
τρα, ὄρυγμα. ἐν ᾧ τοὺς ὗς βυθίζουσι. καὶ τὰ ἔγκαύματα. Εὐσανιδώτου, εὐσέλμου. εὐκώπου, εὐκαθέδρου. Εὐσελανὸν δοῦ
οἶκον, ἤτοι παρὰ τὸ σέλας, ἢ παρὰ τὴν σελήνην. ἵνα ἢ ἀπὸ μέρους, ἔναστρον. Εὐσέληνος, εὐφεγγής. Εὐσέλμοιο νηὸς παρ'
ὁμήρῳ. ἔστι δέ φασι σέλμα τὸ μεταξὺ τῶν τοίχων τῆς νεώς, ὃ καὶ ζυγὸς καὶ σελὶς καλεῖται. καθέδρα. ἐφ' ὃν ἐρέττουσιν. ὅθεν
εὔσελμος ναῦς. γίνεται δὲ τὸ ῥηθὲν σέλμα, παρὰ τὸ σέλλω τὸ ὁρμῶ. τὸ αἴτιον ὁρμῆς τῇ νηΐ. διὸ καὶ σοφοκλῆς θοὸν ἐρεσίας
λέγει ζυγόν. οὐχ ὡς αὐτὸν ταχὺν, ἀλλ' ὡς τοῦ θέειν αἴτιον. ἀπὸ δὲ τοῦ σέλλω, σόλος ὁ δίσκος. ὁ μετὰ ὁρμῆς βαλλόμενος. ὡς
στέλλω, στόλος. ἤδη ἐδηλώθη ὡς εὔσελμος ναῦς. καὶ ἡ καλὰ σάρτα ἔχουσα. σελμὶς γάρ φασι τὸ σάρπον. Εὔσελμος
ναῦς, παρὰ τὸ σέλμα, ὃ δηλοῖ ζυγὰ νηῶν. καὶ ξυλίνων κλιμάκων βαθμοὺς κατὰ τοὺς παλαιούς. λέγεται ἡ ναῦς εὔσελμος.
ἢ εὔζυγος. καὶ εὐκάθεδρος. σέλμα γὰρ ἡ καθέδρα. ἐξ οὗ καὶ τὸ σέλλιον ἔοικε λέγεσθαι. ἢ αἱ εὔσχοινοι. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ σελ
μίδας λέγεσθαι τὰ χοινία. Εὔσημον, εὔδηλον. φανερόν. Εὔσημος, περιφανής. λαμπρός. καλός. ἀγαθός. Εὐσθένεια, δύνα
μις. Εὔσκαρθμοι ἵπποι, καθάπερ καὶ εὔσκαρθμος μύριννα, οἱ εὐκίνητοι. ταχεῖς. παρὰ τὸ εὖ σκαίρειν. φησὶ γὰρ, τὸν δὲ ἦγον
τὸν ποσειδῶνα, ἐς νῆος εὔσκαρθμοι φέρον ἵπποι. σκαρθμὸς γὰρ κατὰ διάλεκτον ὁ πούς. Εὐσκευούμεθα, καλῶς παρεσκευα
σάμεθα πρὸς θάνατον. οὕτω μὲν τὸ εὐσκευούμεθα. Εὔσκοπος, ἀετός. Εὔσκοπος. ἄλλως ἐπὶ ἑρμοῦ κεῖται. δηλοῖ γὰρ ἀγα
θὸν σκοπευτήν. ἑτέρως δὲ ἐπὶ τῆς τοξικῆς ἀρτέμιδος. ἵνα ἢ εὔσκοπος ἄρτεμις, ἡ εὖ καταστοχαζομένη τοῦ σκοποῦ. Εὔ
σμηλον, εὔχαρι. Εὐσμερδὴς, εὔρωστος. Εὐσμίλωτα, εὐκατασκευασμένα. ἀπὸ τῆς λαξευτικῆς σμίλης. δύναται δὲ
τὰ σμιλάκινα εὔβαφα. Εὐσοΐα, εὐσθένεια. ζῶντα τῆς εὐσοΐας χάριν. Εὔσοοι, ἀσφαλῶς σωζόμενοι. Εὔσοντας, ἐκδέ
ροντας. Εὔσοις, ὁ διευτυχῶν. καὶ ἥρως ἐγχώριος, καὶ εὐκίνητος. εὔφρονος. Εὐσσύτου, εὐδρόμου. Εὐσπαλὲς, εὐπλές. Εὔ
σπλαγχνον, εὔηλον. Εὐσπάρτιας, ἱστὸς οὗ μήτε ἀραιὸς μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει. Εὐσθένεια, ἡ ἰσχύς. Εὐστα
θὲς μέγαρον, τὸ ἀλλαχοῦ εὔπηκτον. ἢ εὐσταθὲς, ἀτάραχον. βεβηκός. μὴ σεσοβημένον. Εὐστάθεια, παγιότης. καρτερία.
πόθεν δὲ εὐστάθεια καὶ εὐσταθὴς εἰς τὴν τῶν ἑλλήνων φωνὴν εἰσερρύει ἀδοκιμώτατα ὄντα, φροντίδος ἄξια. ἀλλὰ σὺ ἐπιείκεια
λέγε, καὶ ἐμβριθής. φρύνιχος. Εὐσταθεῖν, ἡδονεῖν. Εὐσταθέος, καλῶς βεβηκότος. εὐποιήτου. Εὐσταθὴς, βέβαιος. Εὐ
σταθήσοισιν, ἡσυχάσουσιν. Εὐσταθῶς, ἑδραίως. βεβαίως, ἀσφαλῶς. καὶ εὐσταθὴς, καλῶς ἑστώς. Εὐσταλεῖ, ἀτρεμεῖ.
Εὐσταλεῖς, καλῶς ἐσταλμένοις. Εὐσταλὴς, καλῶς ἐστολισμένος. Εὔστασιν, εὐσχήμονα γὰρ τὰ ἐστολισμένα. Εὐ
στιβὲς, καλῶς πεπατημένον. τετριμμένον. Εὐστείρης, εὐτρόπιδος. Εὐστέφανον θήβην λέγει ὁ ποιητὴς, ἀντὶ τοῦ

αὐτὴ τῆς εὐτειχέου· διὰ τὰς τῶν πύργων στεφάνας· ὡς πολλὰ στεφανωσαμένην, ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς· καὶ ἐπὶ ῥοίοις· ὁ ποίαν
τινὰ καὶ τὴν κρότωνα ὁ περιηγητὴς ἱστορεῖ· ἴσως δὲ καὶ τὴν κύκλῳ ἀγαθοῖς· οἷον στεφανουμένην· τάχα δὲ καὶ ὁμωνύμως τῇ
ἡρωΐνῃ θήβῃ εὐκόσμῳ οὔσῃ, εὐστέφανον θήβην καὶ τὴν πόλιν καλεῖ. Εὐστέφανος, ἤτοι εὔκοσμος· στέφανος γὰρ ἡ στεφά
νη κόσμος γυναικεῖος· καὶ περικεφαλαίας εἶδος. Εὐστιβῆ τετριμμένοι, εὐστιβῆ ὁδὸν πορευόμενοι· στίβος γὰρ ἡ ὁδός·
Εὔστιπτον, εὔστρεπτον· εὔπληκτον· παρὰ τὸ στίβω· ὅθεν καὶ στιβὰς καὶ στιβεῖς, οἱ κναφεῖς. Εὔστολον, εὔειμον· εὐσταλέα· ἢ εὔ
στολον, εὔκοσμον· ὡς τό, ὁ δὲ προῆγε ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν. Εὐστομεῖν, ἀντὶ τοῦ εὐγλωττεῖν· καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφη
μεῖν· εὔστομα κείσθω παρ' ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ εὐφήμως εἰρήσθω. Εὔστομον, ἀπὸ μέρους, εὐπρόσωπον. Εὐστόν, τὸ σειόμενον·
Εὔστρα, βόθρος ἐν ᾧ τοὺς ὗς θύουσι· καὶ ὁ στάχυς ὅταν μήπω πέπειρος ὢν ἀποφλογισθῇ. ἢ εὔστρα βόθρος ἐν ᾧ περιφλεύου
σι τὰς τῶν ὑῶν τρίχας· ἀπὸ τοῦ εὕειν, καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. Εὔστραις, ἀντὶ τοῦ φλογίστραις· ὅπου τὰ ἱερὰ θύεται· εὔ
στρα, ἡ ὀρινὴ κριθή· εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαυστις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς, ἀπὸ τοῦ περικεκαῦσθαι. Εὐστρέπτοισι βοεῦσι·
βοέας ἐν συναιρέσει βοεῖς, τοὺς ἐκ βοείων ἱμάντων κάλωας· οὓς καὶ κάλους οἱ ὕστερόν φασιν· εὐστρέπτοις δέ, ἀντὶ τοῦ εὐ
μαλάκτοις ἢ εὐκλώστοις· οὕτω γὰρ μάλιστα οἱ ἱμάντες χρήσιμοι ἐγίνοντο· ἀφ' οὗ καὶ ἱμονιὰ κατὰ αἴλιον διονύσιον. Εὐ
στρόφῳ, καλῶς ἐστραμμένῳ. Εὔστυλον, καλὴν λαβὴν ἔχουσαν. Εὐσύμβολον, εὐσυνάλλακτον. Εὐσυναλλάκτως,
εὐμεταδότως. Εὐσυνείδητος, καλῶς ζῶν. Εὐσύνοπτον, φανερόν· εὐθεώρητον· σαφές. Εὔσφυρος, καλίσφυρος· ἀπὸ μέρους
καλή. Εὐσχήμονες, εὐλαβεῖς. Εὐσχήμων γίνεται ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ σχῆμα· οὐχ ὁ πολλὰ κεκτημένος καὶ πλού
σιος, ἀλλ' ὁ κόσμιος, καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις καὶ συνιστῶν. Εὐσχημόνως, εὐλαβῶς· σεμνῶς. Εὔσχημος, κωμικὸς ποιητής.
Εὐσχολοῦ, σχολὴν ἄγω. Εὐσωπία, ἡσυχία. Εὔσωτρον, εὐκύλιστον· σώη γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορά, ἢ εἶδος ἡ κύλισις. Εὐσώτρου,
εὐδρόμου. Εὐπαλεῖ, ἀτρεμεῖ. Εὐταξία, εὐκοσμία. Εὖτ' ἄν, χρονικὸν ἐπίρρημα· ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅτε, καὶ ὁ πηνίκα· ὅ
μηρος δ' ἰλιάδος γ' καὶ ὁμοιωματικόν, αὐτὸ ἤτοι παραβολικὸν ἔφηνεν ἐν τῇ περὶ ὁμίχλης παραβολῇ· εὖτ' ὄρεος κορυ
φῇσι· καὶ ἑξῆς. Εὐτείχεα, προπαροξύνεται· οὐκ ἐκ τοῦ εὐτείχης ὄν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ τεῖχος εὔτειχος· οὐ
δετερική, εὐτείχεος. Εὐτειχεῖ, καλῶς τετειχισμένῳ· εὐτειχεῖ πάγῳ· καὶ εὐτειχεῖ θαλάμῳ. Εὖ τίκεν οἷο, ὁ ποιητὴς αὐτοῦ.
Εὐτέκμαρτον, καλῶς τυπούμενον. Εὐτελής, σύντομος· πολυτελὴς γὰρ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχων χρόνου, καὶ ἀναλωμάτων.
Εὐτελίζω, ἀθερίζω. Εὐτίπης, ὁ ποτίπης. Εὐτεχνία, σοφία· σύνεσις. Εὐτμήτοις, εὐκατασκευασμένοις. Εὔτμητος, εὐκό
λως, ἢ μετὰ τέχνης τεμνόμενος. Εὐτοκία, πολύγονος. Εὔτονος, εὐμήκης· γενναῖος. Εὐτονία, ἀνεξικακία· καρτερία,
ὑπομονή. Εὐτόνως, ἰσχυρῶς· ἐλαφρῶς. Εὐτραπελία, ἡ βωμολοχία· ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευόντων παίγνια δι' ὧν κινήσουσι
τοὺς ὁρῶντας ἢ ἀκούοντας εἰς γέλωτα. Εὐτραπέλειά ἐστι, φαιδρότης ἔξω λόγου. Εὐτράπελος, γελοιώδης· ἢ ὁ ἐπιμε
λῶς παίζων· ἢ ὁ κοῦφος καὶ μωρὸς καὶ ἀπαίδευτος· κυρίως δὲ ὁ μιμολόγος· ὁ γελωτοποιός, ἢ ὁ εὐχερῶς τρεπόμενος κατὰ τοῦ
βίου καὶ πάσας συμφορὰς ὑπομένων· γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ στρέφω, εὐέστρεπτος, εὐστράπελος, καὶ εὐτράπελος. Εὐτρε
πῆ, τὰ ἕτοιμα καὶ τέλος ἔχοντα. Εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω· παρασκευάζω· εὐκοσμῶ· εὐτίθημι. Εὐτρεπισμός, ἡ ἑτοι
μασία. Εὐτρεφὲς ἔντερον οἰός, περίφρασίς ἐστι τοῦ χορδή· ἤδη δὲ καὶ ὁρισμὸς αὐτῆς· κυρίως γὰρ χορδή, εὐτρεφές· ἤτοι εὔ
κλωστον ἔντερον οἰός· ὃ παραφθείροντες κόρδαν οἱ χυδαῖοι φασίν. Εὔτρη, πόλις ἀρκαδίας. Εὐτρηίοις, τοὺς ἀπὸ εὔ
τρης πόλεως τῆς ἀρκαδίας· δωρικῶς δὲ εἴρηκε τηλεκλείδης· θέλει γὰρ εἰπεῖν, εὐτρησίοις. Εὔτρησις ἐτίμα, εὐτρησί
την ἀπόλλωνα· οὗ καὶ μαντεῖον ἐκεῖ ἔνδοξον· ἐκλήθη δὲ οὕτω, διὰ τὸ πολλὰς αὐτὴν ῥυμοτομίας οἱονεὶ συντετρῆσθαι
τεμνομένην εἰς ἀμφόδους συχνάς· ἔκειτο δέ φασι παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἐκ θεσπιῶν εἰς πλαταιάς· ἐτείχισαν δὲ αὐτὴν ζῆθος καὶ
ἀμφίων ἀδελφοί· ὁ δὲ στράβων λέγει, ὅτι εὔτρησις κώμιον θεσπιέων· ἔνθα ζῆθος καὶ ἀμφίων ᾤκησαν, πρὶν βασιλεῦσαι
θήβαις. Εὐτρήτοισιν, καλῶς τετρημένοις. Εὐτρόπεσθαι, ἐπιτρέπεσθαι πάφιοι. Εὐτρόχαλον, εὔκυκλον· ταχινόν·
Εὔτυκτα· παρὰ ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ῥάδια· ἕτοιμα· εἰργασμένα· καλῶς κατεσκευασμένα. Εὐτύκως, ῥαδίως· καὶ τὰ ὅμοια.
Εὐτύκαζον, εὔτυκτον ἔχε· ἕτοιμον. Εὐτυχεῖς τῷ θυμῷ, εὐδαίμονες τὸν θυμόν. Εὐχερές, εὐποίητον· ῥᾴδιον. Εὐτυ
χές, ἐνεργές. Εὐτυχήσων, εὐτυχῆ ποιήσων. Εὐτυχέω, ὁ· δοτικῇ συντάσσεται· εὐριπίδης· ἀδελφὸς ὁ ὑμὸς ηὐτύχει
δορί. Εὐτυχὴς τυγχάνεις, ἤγουν εὐτυχεῖς· καὶ εὐτυχὴς ὑπάρχεις. Εὐτυχία, εὐπραγία· εὐτολμία· εὐπραξία· συγ
χαίρειν· συνήδεσθαι· συνευτυχεῖν. Εὐφάλαρα, λαμπρά. Εὔφαλον, ἐπιθαλάσσιον· βραχυθαλάσσιον· βραχυθάλασσον.
Εὐφάμιος, ὁ ζεύς. Εὐφάρμακον, ἔχιον. Εὔφατον, ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον. Εὐφεγγεῖς, λαμπρούς. Εὐφεγγίας,
ἀπὸ τοῦ δύο τοίχων εὐφεγγίας ποιούντων. Εὔφεδρος ἢ ἔφεδρος, ὁ εὐπρεπισμένος δύο τινῶν παλαιόντων, παλαίειν
τῷ νικήσαντι. Εὐφερόμενοι, εὐδοκιμοῦντες. Εὐφέστιος ἢ ἐφέστιος, ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ· ὡς παρ' ὁμήρῳ· ἀλλ' ἐμὲ
τὸν δύστηνον, ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων· καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ· τρῶας μὲν λέγεσθαι ἐφεστίους, ὅσοι ἔασιν· ἐφέστι
ος, καὶ ὁ ἁπλῶς ἐν οἰκίᾳ ὤν· ὁμέστιος δέ, καὶ συνέστιος, ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἑτέρου ὤν. Εὔφημα, καλὰ ἐπαινετά. Εὐφη
μεῖν, παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐκ αὐτὸ χρῆμα τὸ ἐπαινεῖν, ἀλλὰ τὸ ἐνθεαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν. Εὐφήμησαν παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐ μόνον
τὸ ἐπαινεῖν σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθουσιαστικῶς ἀγαθὰ λέγειν· ἀριστοφάνης· εὐφήμει· ἤγουν εὔφημα λέγε· καὶ εὐφη
μεῖν παρ' ἀττικοῖς τὸ σιγᾶν. Εὐφημίαν, σιωπήν· εὐλογίαν. Εὐφήμοις γόοις, δυσφήμοις· κατὰ ἀντίφρασιν. Εὔφημος,
ὁ ζεὺς ἐν λέσβῳ. Εὐφήμοισι, ξένοισι· κωλύουσι· κατὰ ἀντίφρασιν. Εὐφημῶ, οὐ μόνον τὸ ἐπαινῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ καλὰ
καὶ πρέποντα λέγω· ὅθεν εὐφημία, οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν λόγων καλλιρρημοσύνη· καὶ εὐφημῶ, τὸ ὑμνῶ
καὶ ἐξαίρω· καὶ ὡς ὑπὲρ τὰ πάντα τιμῶ. Εὐφήμως, ἡδέως. Εὔφλεκτα, εὐκαῆ ξύλα. Εὐφορία, εὐθηνία· καλὸς ἐνιαυ
τός· ἢ εὐκαρπία· εὐφορεία δέ, ἡ εὐθυτήρησις δίφθογγον. Εὔφορος γῆ· εὔπορος· εὔπορος· εὐήροτος· βαθεῖα· βαθύγαιος· πίει
ρα· πία· πίων· εὔκαρπος· πολύφορος· δικαία· τὰ ἐναντία, λεπτή· πετρώδης· ψαμμώδης· λιθώδης· ὑπόλιθος, ὑπόπετρος·
ὑπόψαμμος· ἄφορος, ἄπορος· ἄπορος· κοῦφος· ἐλαφρός· ὁ δὲ θυρεὸς τῶν ἰβήρων εὔφορος· καὶ εὔφορος, ὁ εὔθυμος. Εὐφορεῖν, κα
λῶς φέρειν. Εὐφραδέως, πεφρασμένως· καὶ συνετῶς· παρὰ τὸ φραδὴν, ἢ εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως ἀπὸ τοῦ φράζειν συνεχῶς·

Εὐφραδής, πατρικός· ἐπὶ πατρέζιος. Εὐφραίνειν, τὸ ἡδύνειν· λέγεται δὲ ἐπὶ ψυχῆς· ἀφ' οὗ ὄνομα εὐφροσύνη, ἡ χα-
ρά· καὶ ποιητικῶς ὁ εὔφρων γαστὴρ τῷ ἡδύς. Εὐφραίνεσθαι, καὶ ἥδεσθαι διαφέρει· εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ἐστι μανθάνον-
τα· καὶ φρονούντως μεταλαβόντα, ἀλλ' ἢ τῇ διανοίᾳ· ἥδεσθαι δὲ, αἰσθανόμενόν τι ἄλλο τῷ σώματι. Εὐφρασία ἐστί, χαρὰ ἐπὶ
τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις. Εὐφράτης, ποταμός· ὃς παρὰ Ἰουδαίοις ἐδδεκὲλ, ἡ ἴχθις. Εὐφρήτης, ὁ εὐφράτης ποταμός.
Εὐφρονέων, καλῶς φρονῶν. Εὐφρονιῶν, εὖ τὰς φρένας διακείμενος· φρόνιμος· χαίρων. Εὐφρόνη, ἡ νύξ· παρὰ τὸ εὐφρα-
ίνειν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· καὶ γὰρ ὁ λογισμὸς ὅτε ἀσχολεῖται, κρίτης γίνεται τῶν πραγμάτων· ἢ παρὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ
τῆς ἀναπαύσεως· παρώνυμόν ἐστιν· ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ ἄνακτος γίνεται ἀνάγκη, πλεονασμῷ τοῦ γ· καὶ ἀμύμων, ἀμύ-
μονος, ἀμυμόνη· καὶ ἀμυμώνη διὰ τοῦ ω μεγάλου, οὕτω καὶ παρὰ τὸ εὔφρων εὔφρονος, εὐφρόνη. Εὔφρον, τὸ ἡδύ. δύσφρον,
τὸ ἐναντίον· ἤγουν τὸ ἀλγεινόν. Εὐφρονοῦ· διαλυόμενον, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον εὐφρονοῦ τὰ σά· ἀντὶ τοῦ εὐνοοῦ τοῖς
σοῖς· ἤγουν εὐνοοῦσι· τὸ δὲ εὐφρονοῦ δοτικῇ· καὶ αἰτιατικῇ ἐνίοτε· ἀριστοφάνης· ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὐ-
ρήμασιν. Εὐφροσύνη, ἀφορισμὸς λύπης ἐν ἐπιδημίᾳ καλῶν. Εὔφρων, κωμικὸς τῶν δραμάτων· καὶ εὔφρων, ὁ ἡδύς· ἐμ-
φρων δὲ, ὁ φρόνιμος. Εὐφυεῖς μηροί, οἱ ἐκπεφυκότες καὶ ἐν τῷ ὅλῳ σύμμετροι· οἱ δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον εὐφυεῖς, ψυχι-
κῶς ἐπαινοῦνται· ὡς εὖ πεφυκότες εἰς τὸ μαθεῖν· τὸ δὲ παρ' εὐριπίδῃ εὐφυὲς πρόσωπον, κατὰ τοὺς εὐφυεῖς ἐρρέθη μη-
ρούς· ἐκ τῆς καθ' ὅμηρον φυῆς. Εὐφυής, ὁ εἰς πάντα δεξιὸς, καὶ ἐπιτήδειος. Εὐφυΐα, ἀγαθὴ ἀρετὴ ἐν φύσει πρὸς
τάχος μαθήσεως· εὐφυοῦς ἐστι, τὸ οἰκειοῦσθαι μὲν πρὸς τὸ ἀληθές· ἀποστρέφεσθαι δὲ τὸ ψεῦδος. Εὔφωνον κήρυκα, τὸν
δυνάμενον μέγα βοῆσαι. Εὐφώραστον, φανερόν. Εὐχαί, ὑποσχέσεις· τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω. Εὐχαίτης, ὁ
καλόθριξ· εὐχαίτης δὲ ὁ εὐχὴν ποιῶν· ψιλόν. Εὐχαριστεῖν, οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν· ἀλλὰ χάριν εἰδέναι. Εὐχαριστία,
δέησις· καὶ προσευχὴ, διαφέρει· αἷς γὰρ ἐπιζητεῖ τινά, τουτέστιν ἡ δέησις· ὅταν δὲ τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας αἰτῶ τι παρ'
αὐτοῦ, τότε προσεύχομαι· ὅτι δὲ φίλος ἐπιπλέον γίνωμαι· τότε εὐχαριστῶ· φησὶ καὶ ὁ μακάριος παῦλος· πρῶτον πάντων
ποιεῖσθαι δεήσεις· προσευχάς· ἐντεύξεις· εὐχαριστίας· ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ μείζω προβαίνων. Εὐχαριστῶ, αἰτιατικῇ
καὶ δοτικῇ συντάσσεται· λέγεται καὶ εὐχαριστῶ τοῦδε. Εὐχάς, τάγματα. Εὐχατῆσαι, ἐπικαυχήσασθαι. Εὐχατώ-
τερον, ἐξουσιώτερον. Εὔχεαι, καυχᾷ· αὐχεῖς· λέγεις. Εὔχειλον, εὔτροφον· εὔχορτον. Εὐχείμονος, τοῦ καλὰ ἱμάτια
ἔχοντος. Εὐχέρεια, εὐκολία· συντομία· ἐπιδεξιότης. Εὐχειρία, ἡ διὰ χειρῶν εὐκινησία. Εὔχεο, ἐκαυχῶ· ηὔχου.
Εὐχερὴς κυρίως, ὁ εὐκατάπαλαιστος· ἢ ὁ εὐκαταγώνιστος καὶ εὐκατάγνωστος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν· ἢ τῶν πολε-
μιστῶν· παρὰ τὸ χεῖρα· καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἐπιεικὴς καὶ μὴ ἀντιπαλαίων. Εὔχεσθαι, οὐ μόνον θεοκλυτεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ
καυχᾶσθαι· ὅθεν καὶ τὸ καύχημα εὐχωλή, καὶ τὸ λέγεσθαι δὲ καὶ φημίζεσθαι, εὔχεσθαι λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ τό· τινὲς ἐμ-
μεναι εὐχετόωνται, ἤτοι ᾄδονται· λέγονται· ἀγχιάλοιο εὔχομαι εἶναι υἱός· ἤτοι λέγομαι· καὶ ξένοι ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχό-
μεθα εἶναι. Εὐχετάασθαι, εὔχεσθαι. Εὔχεται, παρακαλεῖ· καυχᾶται. Εὐχετάαζον, ηὔχοντο. Εὐχετόωμην, οὐ
κλίσις κατὰ τὸ βοασίμην βοώμην· τὸ θέμα εὐχετάω, ῶ· ἀφ' οὗ εὐχετώμην· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μικροῦ εὐχετοώμην· τοιοῦ-
τον δέ που καὶ τό, ὁρὰ ἀπὸ ὁρῶ τι· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο, ὁρόωντι· ἀντὶ τοῦ βλέποιτι. Εὐχή ἐστιν, ἐπαγγελία τινὸς τῶν κατ'
εὐσέβειαν ἀφιερουμένων· εὐχή ἐστιν, ὑπόσχεσις· ἐξιλασμός· ἐξίλασμα δέ ἐστι, δῶρον εἰς ψυχὴν φέρον· εὐχή ἐστιν, ὑπόσχεσις
ἀγαθῶν ἑκούσιος· εὐχή ἐστι, σύνταξις δώρου πρὸς θεόν, παρὰ τῶν δούλων αὐτοῦ γινομένη ἑκούσιος· εὐχή ἐστιν αἴτησις ἀνθρώ-
ποις ἀγαθῶν· ἢ δοκοῦντων παρὰ θεῷ. Ἄλλως. Εὐχή· καθόλου ὁ ποιητὴς οὐδεμίαν εὔλογον εὐχὴν ἄπρακτον εἰσάγει· ἰσο-
ρεῖ· ἀλλ' ἐάν τις δίκαια εὔχηται παρ' αὐτῷ, αἱ ἐχθραὶ εἰσὶν· ἢ σύμβολα δίδονται, ἢ φίλοι ἐπακούουσιν· ἢ ἔργα εὐοδοῦν-
ται· ἢ ἄλλως ἀγαθά ἔπρα γίνονται· οὕτω παιδευτικὸς καὶ βιωφελὴς ὁ ποιητής, καὶ ἐν μύθοις καὶ ἐν πλάσμασιν. Εὐχή,
ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις· ὡς ἐξ ἀνθρώπου θεῷ ἀφιερουμένη· ἢ σύστασις δώρου πρὸς θεὸν παρὰ τῶν δούλων αὐτοῦ γινομένη ἑκού-
σιος εὐχή· ἢ τὸ εὐέχειν αἴτησις. Εὐχήμονα, εὐχῆς ἄξιον. Εὐχίλου κάπης, τῆς εὐτρόφου φάτνης· ἢ τῆς καλὰ χείλη
ἐχούσης· ἢ καλὰς τροφάς· ὡς κρείττονας ὄντας τοῦ ποιμενικοῦ βίου, τοῦ ἁρπακτικοῦ καὶ μαχίμου. Εὐχολόγιον, βιβλί-
διόν τι. Εὔχομαι, προσεύχομαι τῷ θεῷ· καὶ προσεύχομαι τῷ ἀνθρώπῳ· ἀντὶ τοῦ εὐχὴν ποιοῦμαι· κατεύχομαι δέ σου, καὶ
ὑπερεύχομαί σου γενικῇ· καὶ ἀπεύχομαι ἢ εὔχομαι, τὸ εὐχὴν ποιῶ· κατεύχομαι δέ, τὸ καταρῶμαι· λέγεται δέ, καὶ εὔχα-
μαι, τὸ καυχῶμαι· καὶ εὔχ... μαι ἐξούσιος εἶναι, τουτέστιν ἐγὼ ἀμεταβάτως· εὔχομαι δὲ ἐξούσιον εἶναι ἕτερον, μεταβατικῶς
αἰτιατικῇ· καὶ εὔχομαι τὸ καυχῶμαι, παρὰ μόναις ποιηταῖς· ἔτι, εὔχομαι τὸ ὑπισχνοῦμαι, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα· ὅθεν εὐχὴ
ἡ ἱκετηρία· καὶ ὑπόσχεσις· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ πρὸς παρῳχημένον· ὡς δημοσθένης ἐν ἀρχῇ τοῦ περὶ στεφάνου. Εὔχο-
μαι, ηὐχόμην· ἀλλὰ καὶ εὐχόμην· καὶ εὐλαβοῦμαι· καὶ ηὐλαβούμην· ἀλλὰ καὶ εὐλαβούμην· καὶ εὐμοιρῶ, ηὐμοίρουν, καὶ εὐμοί-
ρουν· καὶ ἁπλῶς τὰ ῥήματα τὰ ὅσα ἀπὸ τῆς εὖ διφθόγγου ἀρχόμενον τὸ θέμα ἔχουσι, κατὰ τοὺς παρῳχημένους τὸ δίφθογγον φυ-
λάττουσι μὴ τρεπόμενον· καὶ πάλιν αὖ εἰς ηυ· τοῦτ' ἄλλο τρέπουσιν· οἷον εὔχομαι, καὶ ηὐχόμην· ἀττικῶς γὰρ τρέπεται ἀεί·
ὅσα δὲ ἀπὸ τῆς αυ πάντα τρέπουσιν ἀεί· οἷον, αὐξάνω ηὐξανόμην· καὶ αὐδῶ, ηὔδων, ποιητικῶς. Εὔχομαι, ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι
παρὰ ἀριστοφάνει. Εὔχομαι, ὅτι ῥήματα ἀπὸ τῆς εὖ διφθόγγου ἄρχεται, ταῦτα τηρεῖ τὴν εὖ δίφθογγον καὶ ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων·
οὕτως ἄρα καὶ τὸ εὔχομαι φυλάττει τὴν εὖ δίφθογγον· τὰ δὲ ἀπὸ τῆς αυ ἀρχόμενα, τρέπεται τὸ α εἰς τὸ η· οἷον αὐλῶ, ηὔλουν·
αὐχῶ, ηὔχουν· εὔχομαι δέ, εὐχόμην. Εὐχόμεθα, φαμέν. Εὔχοις, χώνη· σαλαμίνιοι. Εὖχος, καὶ κῦδος, γαῦρον· διό φησιν
ὅμηρος, εὖχος ἀρνήσθε ὑπέρτερον· ἀλλὰ χοῦ δὲ ἠράμεθα μέγα κῦδος· καὶ εὖχος, καύχημα. Εὐχυστεῖν, ἀπορρίψον· λέγε-
δὲ, κι... εὔχυμος. Εὐχυσία, ἡ καλὴ χύσις. Εὐχροεῖς, εὐσωματεῖς. Εὐχροὲς δέρμα, ὑγίειαν ζώου δηλοῖ· οὐ τὸ δέρμα
εἶναι καὶ πυκνόν, καὶ οὕτως εὔχυστον, ὡς πέδιλα· ἔοικε δὲ καὶ ἀδεψητον εἶναι τὸ τοιοῦτον δέρμα, καὶ τρίχας ἔχον, δι' ὧν ἦν εὔ-
χροες. Εὐχυλότερος, ὁ ταχέως πεπτόμενος. Εὐχωλή, εὐχή· ἢ καύχημα· θυσία νίκη· τέρψις· χαρά· ὅμηρος· οὕτω δὴ οἱ
ἕλληνες φαύξονται λιπόντες εὐχωλὴν ἤγουν, καύχημα τοῖς τρωσὶ τὴν ἑλένην. Εὐχώλησεν, ἐχώλησεν. Εὐψυχία,
ἀνδρία· εὐθυμία. Εὔψυχος, εὔθυμος· καρτερικός· ἱλαρός· ἢ ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων ἀγαθὴν δὲ τὴν ψυχὴν ἔχει καὶ ὁ δι-

κόσμιος, καὶ ὁ σώφρων καὶ ὁ φρόνιμος· οὐδ' ἂν ὁ ἀνδρεῖος μόνος εὔψυχος εἴη, οὐδ' ἂν ἡ εὐψυχία ἀνδρία εἴη, ὅτι δὲ εὔψυχος ὁ εὖ τὴν ψυχὴν ἔχων, δεξόμεθα τῇ τῶν ὀνομάτων παραθέσει· καὶ γὰρ εὔελπις, ὁ εὖ ἐλπίζων· τουτέστιν, ὁ ἀγαθὰ ἐλπίζων· καὶ εὐδαίμων, ὁ εὖ τὸν δαίμονα ἔχων. Εὐψύχοις, ἀντὶ τοῦ τολμηροῖς· ἐπιλεξάμενος ἄνδρας εὐψύχοις τε, καὶ γενναίοις. Εὔω, καίω· φλογίζω. Εὐώδει, εὐώδμω. Εὐωδία, μυρωδία· εὐοσμία· εὐοδία δὲ ἡ καλὴ ὁδός, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Εὐωδοῦν, καπνωδοῦν· καὶ εὐωδώθη· καπνωδώθη. Εὔωλον, σαθρόν. Εὔωνον, εὔπρατον· εὐαγόραστον, ἢ ὃ μὴ ἄξιον λόγου· εὐτελές, καὶ ὄνομα κύριον. Εὐώνυμοι, δῆμός ἐστι τῆς ἐρεχθηΐδος, ὥς φησι θεόδωρος. Εὐώνυμος, ἀριστερός. Εὐωνύμων πατέρων, ἤγουν ἐνδόξων προγόνων. Εὐωνῶ, εὐτελεῖ. Εὐώπιον, πυρὰ παρθενικὴ ἐν τροιζῆνι. Εὔωπος, εὐόφθαλμος. Εὐωρεῖ, παίζει· ἢ εὐωρεῖν, τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον· ἢ μηδενὸς φροντίζειν. Εὐωρία ψιλῶς, τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν· ἀνὰ ῥᾳθυμότερόν πως ἔχειν. Εὐωριάζειν, ὀλιγωρεῖν· μὴ ἔχειν φροντίδα· παρακούειν. Εὔωροι, ἀπαραφύλακτοι· εὐφορίαν· οὐδέ τοι εὔωροι θυέων· παρὰ τὸ εὐωρεῖν καὶ φυλάττειν, κατὰ ἀντίφρασιν. Εὐώροιο, δικαίας. Εὔωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα· ἢ ὥριος ἢ ὀλίγωρος· εὔωρος, καταφρονητικός· ἢ φροντιστής· καὶ εὔωρος γάμος· σοφοκλῆς· ἔριδι ἢ τριώριος· ἢ ὀλίγωρος· οὕτω γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν σκυρίαις χρῆται τῷ εὐωριάζειν. Εὐωχεῖσθαι, ἐσθιᾶν· ἐσθίειν· ἀριστοφάνης· ἐθέλω που τῶν εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων, καὶ τῆς γυναικός. Εὐωχία παρὰ τὸ εὖ ἔχειν· ὅτι ἐπὶ τὰς τῶν θεῶν παραγίνονται τιμάς· βέλτιον δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν τροφὴν ἡμῖν εὖ ἔχειν· καὶ γὰρ ἡ παροχή, ὅτι πολλὴ ὀχὴ πρόκειται· ἐκ τοῦ ὀχὴ οὖν γίνεται εὐωχία· κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω μέγα, ἡ καλῶς τρέφουσα τὸ σῶμα. Εὐωχοῦμαι παθητικῶς, καὶ ἐνεργητικῶς, εὐωχῶ· συνέστιος· τὰ δὲ μειράκια, ἐπὶ κωβίοις εὐώχει, καὶ ἰούλοις.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

φ' ἅ, ἐφ' ἅτινα. Ἔφαγεν ἄρτον, ἔπιεν οἶνον, ἀττικοὶ ἐλλειπτικῶς· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἔφαγεν ἄρτου· ἔπιεν οἴνου. Ἔφαγον τοῦ ἄρτου ἀττικῶς, καὶ ἔφαγεν ἐπὶ τραπέζης, καὶ ἀπὸ τραπέζης. Ἐφαιδόν, διήρουν ἱερεῖον. Ἐφαιδρύνονσαν, ἱλαροὶ ἢ λαμπροὶ ἐγίνοντο. Ἐφαίνετο, ἔδοξεν. Ἐφάλια, παραθαλάσσια. Ἐφαλλόμενος, πηδήσας. Ἐφαλοῦν, προσηλοῦν. Ἐφαμεροφαρίω, ἐφημέρω ταραντῖνοι. Ἐφάμην, ἐκ τοῦ φημὶ ὄν, ἀναλόγως συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· τὰ γὰρ τοιαῦτα εἰς μι, βραχύνουσι καθ' ἡρακλείδην τὸ παρατέλευτον φωνῆεν ὃ ἐμήκυνεν ὁ ἐνεστώς· ὡς γὰρ δίδωμι ἐδιδόμην· ἐτιθέμην· ἐκιρνάμην· οὕτω φημὶ ἐφάμην. τὸ δὲ ἤμην φησὶν οὐ τοιοῦτον· ἔχειν γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰμὶ ἔμην εἶναι, παρεθέντος τοῦ ι. Ἐφάμην, εἶπα. Ἔφαμιλλος, ἴσος· ὅμοιος. Ἐφάμιος, ζεύς. Ἔφαμμα, τὸ περίβλημα. Ἔφαν, εἶπον. Ἔφανεν, ἔδειξεν· ἐφανέρωσεν. Ἔφανον δεύτερος ἀόριστος, φαίνω· μέλλων φανῶ· παρακείμενος πέφαγκα· ὑπερσυντέλικος, ἐπεφάγκειν· ἀόριστος, ἔφηνα· ὁ δεύτερος ἔφανον. Ἐφαντίδας, πόρνας. Ἐφαπτώματα, περιπτώματα λέγει ἀριστοφάνης. Ἐφάπτεται, γενικῇ συντάσσεται· οἷον ἐφάπτεταί σου. Ἐφαπτίδας, ὡς τὸ οἱ δὲ ψιλοὶ ῥωμαίων ἕκαστος αὐτῶν εἶχον ἐφαπτίδας, καὶ κνημίδας· καὶ λογχάριν· καὶ ἀκόντιον, δι' ὅλου σιδήρου πεποιημένον. Ἐφαπτός, ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος. Ἐφάργνυσαν, ἔφραξαν. Ἐφαρδμὸν, ἄρδευτον πεδίον. Ἐφαρέξαντο, ἐψήσαντο. Ἔφασαν, διηγοῦντο, ἔλεγον. Ἔφασκεν, ἔλεγεν. Ἐφάτισαν, εἶπον· διεφήμισαν. Ἔφατο, εἶπε· φημὶ· φήσω· ὁ μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐφάμην· ἔφασο· ἔφατο. Ἐφαύλιζον, ἠυτέλιζον· οἱ δὲ ἐφαύλιζον αὐτόν, οὐδαμῇ σπουδαῖον ὄντα· μικρὸς γὰρ ἦν τὸ σῶμα. Ἐφαύλισεν, ἀπεδοκίμασεν. Ἐφ' αὐτάς, πρὸς αὐτάς. Ἐφαύλισα, ἀπέβαλον· φαῦλον ἡγησάμην. Ἐφάψαι, δῆσαι ἱμάντα. Ἐφάψασθαι, ἄρξασθαι· ἢ ψηλαφῆσαι. Ἐφέασθεν, ἐγέλασαν· διεχύθησαν. Ἐφ' ἑαυτοῦ, καθ' ἑαυτόν. Ἐφέβοντο, ἔφευγον. Ἐφεγρήσσων, ὁ ἀγρυπνῶν. Ἐφεδὶς, ἐπίπεδον· ταπεινόν· χαμαί. Ἐφεδίτα, ἀρχή τις ἐν σάμῳ. Ἐφέδρα, ἕδρα τις, ἣν καὶ ἵππουριν καλοῦσι· καὶ κίονος μέρος· ἔστι δὲ ἐλουτρί, καὶ ὄργανα ἰατρικὰ εἰς καθαρτισμούς. Ἐφέδρανα, ἐφ' ὧν καθῆνται οἱ τὰς λύρας ἔχουσι· φρύνιχος· ταντάλῳ. Ἐφεδρεία, ἡ ἐπίκληρος παραμονή, καὶ ἐφεδρεία, τὸ πρᾶγμα παρὰ ῥωμαίοις. Ἐφεδρεύοντες, ἐπιτηροῦντες· ἐπικαθήμενοι· συντάσσεται δὲ μετὰ δοτικῆς. Ἐφέδριζεν, ἐδίσκευεν· ἔπαιζεν. Ἔφεδρος, ἐγκάτοικος· ἢ ἐνεδρεύων· ὡς τὸ ἔφεδρος ἐλπίζω παραμένων· ἔφεδροι γίνονται τοῖς καιροῖς· ἢ ἔφεδρός ἐστιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ὁ μὴ παρανώμενος εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν· ἔφεδρον δὲ λέγει ὁ σοφοκλῆς τὸν αἴαντα· ἢ ἔφεδρος, ὁ ἐπίκληρος παρὰ τοῖς ἴωσιν. Ἐφέζεται, ἐπικάθηται. Ἐφῆκε ζεὺς παρ' ὁμήρῳ, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐπετίλατο παλλὰς ἀθήνη· τουτέστιν, ἐπετίλατο· ἐπεὶ καὶ ταὐτὰ τὸ ἐφιέναι καὶ ἐπιτίλασθαι. Ἐφῆκεν οἶνος· τουτέστιν ἐνετείλατο, ἢ ἐπετείλατο, ἐν ὀδυσσείᾳ παρ' ὁμήρῳ· ἢ ἐφῆκεν ἀεῖσαι, τὸ ὀρχήσασθαι ἀνῆκε, καὶ τὸ ἔπος προέηκεν· ὧν τὸ μὲν ἐφῆκε, καὶ προέηκεν, ἀττικά· τὸ δὲ ἀνῆκε, κοινόν· καὶ πάντα ταῦτα παρ' ὁμήρῳ. Ἰστέον ὅτι κανόνος ὄντος τοῦ πᾶς παρακείμενος πλεονασυλλαβεῖ τοῦ ἐνεστῶτος, χωρὶς τῶν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένων· ἐν ἐκείνοις γὰρ ὁ παρακείμενος μιᾷ συλλαβῇ ἐνδεῖ τοῦ ἐνεστῶτος· οἷον ἵημι· εἶκα· διὸ τὸ φημὶ οὐκ ἔστι παρακείμενος ὅλως, οὐδὲ τοῦ εἰμὶ· οὐ γάρ ἐστι μονοσυλλαβῆσαι παρακείμενον· τοιούτου οὖν ὑποκειμένου κανόνος, ὅμως οἱ ἀττικοὶ τὸ ἧκα ἔοικα ποιήσαντες ἐν τῷ συνῆκε, καὶ ἐφῆκεν, ἰσοσύλλαβον τῷ ἵημι ἐνεστῶτι, τὸν αὐτὸν ἐποίησαν παρακείμενον· δῆλον δὲ ὅτι ἔνθεν τὸ ἐφῆκε, κἀκεῖθεν γίνεται ἡ ἐφημοσύνη· ὅπερ ἐστὶ κέλευσις· ἐντολή· ποιητικώτερον δὲ ἐπιτολή. Ἐφεδρίζειν, παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδρισμὸν παιδείαν· ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖράς τις κατὰ νώτου, ἐκ τοῦ καλώπιν βαστάζῃ τὸν νικήσαντα· ταύτην δὲ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν παρὰ τὸν κρικίδην. Ἐφεδρίασσων, παρακαθήμενος. Ἐφεδριστῆρας, τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ. Ἔφεδρόν τι, ὅσον οὕτι ἐν ἡμῖν. Ἔφεδρος, παλαιστὴς τρίτος ἐνεδρεύων, καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν ἐπίκληρος· καὶ δίφρος τις καὶ ὁ ἐπιδίφριος, καὶ χειροτέχνης. Ἐφέθη, ὡρίσθη· παρεχέθη· συγχωρηθέν. Ἐφεῖναι, συγχωρῆσαι· κελεῦσαι. Ἐφείλιξαν, ἀντὶ τοῦ ἔφυραν· χοινίον τι ἐφείλιξαν. Ἐφειμένον, συγκεχωρημένον. Ἐφεῖτο· ἵημι τὸ πέμπω· μέλλων ἥσω· παρακείμενος, εἶκα· εἶμαι παθητικός· εἵμην ὑπερσυντέλικος· τὸ τρίτον τῶν

ἐνθυμητικῶν εἶναι, καὶ ἐφεῖναι. Ἐφεῖναι, συγχωρεῖν. γράφεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντέλλειν. Ἐφεῖσθαι τοῦ ὀξονυχίζειν, ἀντὶ τοῦ συγκεχωρῆσθαι ἀκριβολογεῖσθαι. Ἐφείω, ἀντὶ τοῦ ἐφῶ. ἤτοι ἐπιβάλλω. ἢ ἐκ τοῦ εἵω τὸ πέμπω, καὶ ἐν συνθέσει ἐφείω. ἢ ἔχει πλεονασμὸν συνήθη τῆς ει διφθόγγου. Ἐφ' ἑκκαίδεκα, ἕως ἑκκαίδεκα. Ἐφέλκεσθαι, καὶ ἐπάγεσθαι, καὶ ἐπισύρεσθαι, ταυτὸ σημαίνουσι. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἔμπροσθεν ἐρχομένων, καὶ ἑλκόντων τι δεδεμένον ὄπισθεν ἑαυτῶν. Ἔφεκτος, τόκος ἐπὶ τῷ ἕκτῳ τοῦ κεφαλαίου. Διογένης ἐν τῷ ὑπὲρ Χρυσίππου. Ἐφεκτικοί, φιλόσοφοί τινες παρὰ τὸ ἐπέχειν περὶ τῶν πραγμάτων καὶ δογματίζειν αὐτά, ἀκατάληπτα. Ἐφελγύνοντες, ἀλγύνοντες. Ἐφέλης, ἐπίαλγος. Ἐφέλκει, ἡ δ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν, ἀντὶ τοῦ καθέλκειν. Ἐφελκομένοις ποσίν, ὅ ἐστι συρομένοις. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐκ τοῦ τοιούτου ἐφέλκεσθαι, παράγεται καὶ τὸ τῆς φορτηγοῦ νηὸς ἐφόλκιον. Ἐφελκυστής, βοηθός. Ἔφελλεν, ἐπεχείρησεν. Ἐφέμεν, παρεῖναι. Ἐφενάκιζον, ἐχλεύαζον. ἢ ἠπάτων. Ἐφενάπται, ἐπακολουθῆσαι λάκωνες. Ἐφ' ἕνδεκα κώπαις, κέλευσμά ἐστι ναυτικὸν οὕτω λεγόμενον. αἱρεθ' αὐτῶν πολὺ τὸ ῥόθιον. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν τὸ ἐφ' ἕνδεκα κώπαις. Ἐφέντες, ἐνδόντες. ὑποχαλάσαντες. Ἐφέξειν χάριν ἐν κακῷ, ἢ λύσιν, ἢ πρόφασιν. Ἐφέξει, στήσει. ἐφελκύσει. καὶ ἐφέξειν ἀντὶ τοῦ κωλύσειν. Ἐφεξῆς, ἐπίσης. κατὰ τάξιν. καὶ ἐφεξῆς, τῆς α', καὶ ἡ δευτέρα τῆς νουμηνίας. τὰ τακτικὰ ἐπιρρήματα, μετὰ γενικῆς συντάσσονται. Ἐφέξω, πέμψω. Ἐφέπειν, τὸ κατά τινας ἐλαύνειν λέγει Ὅμηρος. ὡς τὸ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους. καὶ ὅμοιον τοῦτο, τῷ δαιμονίῃ τί μαι ἐπέχεις. καὶ ἐν τῷ κτεινομένοις ἐφέπων. ἤγουν διώκων. τὸ δὲ ἀμφέπειν, σύγκειται μὲν καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ ἕπειν. δηλοῖ δὲ τὴν κύκλῳ ἐντρέχειαν. Ἐφέπεσθ' αἰών. ἤγουν ἐπηκολούθησεν. ἢ τὸ ἔφεπεν, ἔστι μὲν νοῆσαι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδίωκεν ἀπηνῶς ἀκολουθῶν, ὡς καὶ τὸ ἀμφ' Ὀδυσσῆα ἕπον Τρῶες. κάλλιον δὲ ἐπὶ βλάβῃ νοῆσαι τὴν λέξιν. φέρεται οὖν ἐν παλαιῷ λεξικῷ κατὰ στοιχεῖον, ὅτι ἕπειν Ἴωνές φασι τὸ κακοῦν. καὶ περιελαύνειν. ὡς τὸ Τρῶες ἕπον, πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι. Ἐφέπεσκεν, εἵπετο. περιέτρεχεν. Ἐφέπεσκον, ἐφεπορεύοντο. Ἐφεπόμενοι, ἐπακολουθοῦντες. Ἐφ' ἑπτάποδην, ζυγὰ νεὼς ἢ θρόνον, ἢ ὑποπόδιον, ἑπτὰ πόδας ἐπὶ δώδεκα. Ἐφέσπειν, ἐπακολουθεῖν. ἐπιπορεύεσθαι. Ἔφεσπεν, ἐπεδίωκεν. Ἐφέσποντες, ἐπερχόμενοι. ἐπιδιώκοντες. ἐπιπορευόμενοι. Ἐφέπομαι, ὁ μέλλων ἐφέψομαι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐπεσπόμην, καὶ τὸ προστακτικὸν παθητικόν, ἑαὶ ἐπισπῶμαι, ἑαὶ ἐπίσπου. Ἐφέπουσι παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ διατρίβουσιν. ἀπειρέσιοι ἐφέπουσι νῆσον ἐρημαίην. καὶ ἐφέπουσιν οἱ θεοὶ τὴν γῆν ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν. Ἐφέπων μάστιγι Ὅμηρος. λέγει δὲ καὶ ἐφέπειν ἵπποις μάστιγι, ἀντὶ τοῦ ἐπείγειν. ὡς καὶ τὸ σκηπανίῳ δίεπεν ἄνδρας. Ἐφέρβει, ἔτρεφεν. Ἐφ' ἕργμασιν, ἐπὶ ἔργοις. Ἔφερες. εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανες, ἐβάσταζες. Ἐφερπῆσαι, βαδίσαι. Ἀριστοφάνης. ἐφ' ἣν δαιμονίως ἐπεθύμουν ἐφερπῆσαι. ἢ ἐφερπύσαι, βαδίσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑρπετῶν λέγεται. Ἔφερσεν, ἐκύησεν. Ἐφὲς ἀνδρὶ βέλος. καὶ ἤδη γὰρ ἀριστῆεσσιν ἐφῆκα. ἐκ τούτου δὲ μεταφορικῶς, καὶ ἐφίημι τὸ ἐντέλλομαι. καὶ ἐφετμὴ ἡ ἐντολή. καὶ ἡ ἐπὶ ἐκκλήτου δὲ ἔφεσις, καὶ ὁ ἐφέτης ἐντεῦθεν ὥρμηται. Ἔφες, ἐπίπεμψον. Ἐφέσια, ἀγὼν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιφανής. Ἐφέσασθαι, ἐπικαθῆσθαι. Ἔφεσιν, ἀντὶ πτοίησιν, ἐπιθυμίαν. Ἐφέσια γράμματα, ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι. ἅς φασι καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαιόντων, τὸν Μιλήσιον μὴ δύνασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τῷ ἀστραγάλῳ ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. φανεροῦ δὲ γενομένου, καὶ λυθέντων αὐτῶν, τριάκοντα εἰς τὸ ἑξῆς πεσεῖν τὸν Ἐφέσιον. Ἐφέσιον, ἐγκλητεύσιμον. Ἔφεσις, ἡ ἐπιθυμία. ἀφ' οὗ ἐφέσιμος ἑορτή, καὶ ἔφεσις ἡ ἀπὸ διαιτητῶν εἰς ἄλλους δικαστὰς μεταγωγή. ἀποστασίου δίκη, ὅτι ἀπελεύθερος κρίνεται ὡς τοῦ δεσπότου ἀποστὰς ἐρήμη δίκη. Ἐφέσπερος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑσπέρας. καὶ ἐφεσπερεύω. Ἐφεσπερεία, ἡ τῆς ἑσπέρας. Ἐφεσπερεύεσθαι, ἑσπέρας ἐγρηγορέναι. Ἐφεσπόμενος, ἐπακολουθῶν. καὶ ἐφεσπόμενα. Ἐφέσσαι, Ὅμηρος. ἀλλά με νηὸς ἐφέσσαι. τουτέστιν ἐπὶ τῆς νηὸς κάθισον. ἐπίβασον. Ἐφέσσατο, ἐπεβάλλετο. Ἐφέσσαι, ἐπικαθῆσαι τῇ νηί. Ἔφεσος, πόλις τῆς Ἀσίας. Ἐφέσσεσθαι, ἐφέζεσθαι. καθέζεσθαι. Ἐφέστασαν, οὐκ ἀπὸ τοῦ ἔστην ἔστησαν, οὐ γὰρ ἐδασύνετο. ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἐφεστήκεισαν κατὰ συγκοπήν. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α. Ἐφεστιασμένος, εὐωχηθείς. εὐφρανθείς. Ἐφέστιοι Τρῶες, ἤγουν ἐγχώριοι. ἢ ἐφέστιοι, ἔνοικοι. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τὴν οἰκίαν ἑστίαν φασίν. Ἐφέστιος, ὁ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἑστίας. ὃς καὶ φιλητὸς ἦν διὰ τὸν ἐφέστιον Δία. καὶ ὅρα ὡς εἰ καὶ ταυτὸ ἱστία καὶ ἑστία, ὅμως διαφέρει. ἐφέστιος ὁ προρρηθείς. ἐπίστιον δὲ οὐδετέρως, νεὼς οἶκος. ὁ καὶ νεώσοικος, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου. καὶ νεώριον. ὅταν δὲ κατὰ ἀρσενικὸν γένος ἐπίστιος λεχθῇ, ὁ αὐτός τῷ ἐφεστίῳ ἐστίν. ἀπὸ δὲ τῆς ἑστίας, ἀνέστιος γίνεται. ἐκ ταύτης δὲ καὶ παροιμία τὸ ἑστίᾳ θύομεν, ἐφ' ὧν οὐκ ἔστι φασὶ μεταδοῦναι. οὐ δὲ ἐξενεγκεῖν. ἵνα τὸ θύομεν ἑστίᾳ, ταυτὸν τῷ οὐδενὶ μεταδιδόαμεν τῶν τῆς ἑορτῆς. ἦλθεν ἐφέστιος, παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ὁ εἰς οἶκον ἐλθών, ταυτόν. καὶ τὸ οἶκον ἱκάνεται. ἔτι ἐφέστιος, καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκῶν. οἱ ἐφέστιοι, Δία ἐφέστιον προτείνουσιν, οἱ δὲ φίλοι, φίλιον. οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει κατὰ λεγόμενοι καὶ ἐν μιᾷ ἑταιρείᾳ, ἑταίρειον. οἱ δὲ ξένοι, ξένιον. οἱ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον. οἱ δεόμενοι, ἱκέσιον. οἱ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Ἐφέστιον, τὸ ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ ὄντα. Ἐφέστρα, τὸ ἑσπερινὸν δίκτυον. Ἐφεστρίδες, ῥωμαϊκὰ ἱμάτια. λέγεται δὲ καὶ ὁ μανδύας. καὶ βύρρον. ἅτινα ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα, θλίψεις σημαίνουσιν. Ἐφεστρίς, χλανίς. ἢ ἐφεστρίς, ἐξ ὧν οἱ τοξόται ταῖς ἐφεστρίσι καλυπτόμενοι, βάλλουσι τοὺς ἐπὶ τῶν τειχῶν. ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν ἀρτῶντες κύκλῳ. Ἐφεστώς, πόρρωθεν τῆς παρατάξεως ἑστώς. Ἐφέται ἄνδρες ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονότες. καὶ ἄριστα βεβιωκέναι, ὑπόληψιν ἔχοντες. οἱ καὶ τὰς φονικὰς ἔκρινον. Ἄλλως. Ἐφέται, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους, οἱ δικάζοντες τὰς ἐφ' αἵματι κρίσεις ἐπὶ Παλλαδίῳ, καὶ ἐπὶ πρυτανείῳ. καὶ ἐπὶ Δελφινίῳ, καὶ ἐν Φρεαττοῖ, ἐφέται ἐκαλοῦντο. ἢ ἐφέται, ἄνδρες οἵτινες ὀγδοήκοντα ὄντες, ἐδίκαζον. ἐφέται δὲ ἐκλήθησαν, ὅτι ἐπὶ αἵματι δικάζουσιν. ἢ ὅτι ἔφεσις παρ' αὐτῶν οὐ δύναται εἰς ἄλλο δικαστήριον γενέσθαι. τουτέστιν, ἔκκλητος. καὶ ἐφέτης, ὁ δικαστής. Ἐφέτας, τοὺς ἡγεμόνας τῶν ἀρχόντων καταχρηστικῶς. κυρίως δέ, οἱ τὰς φονικὰς δίκας Ἀθήνησι δικάζοντες. Ἐφέτην, καταληπτήν.

Ἐφετίνδα, εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλοι προτείναντες, ἄλλῃ χὴ βάλλωσι, καὶ περιποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν. Ἐφε-
τικός, ἐπιθυμητικός. Ἔφελις, παιδίσκη διάκονος. Ἐφετμέων, τὸ ἐφίεμαι λέγεται μὲν ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶ καὶ παρὰ
τοῖς κοιναῖς ἐν χρήσει. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι ποιητικῶς. ἀφ' οὗ ἐφετμή, ἡ ἐντολή. Ἔφευξαν, ἔφυγον.
Ἐφευρετὰς κακῶν, τοὺς ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς κακοῖς, ἕτερα καινοτομοῦντας κακά. Ἐφέψειν, ὅ ἐστι καταλαβεῖν. ἀπὸ τοῦ
ἕπω ἕψω· τὸ δὲ ἐφέψειν, καὶ σπέσθαι λέγεται, καὶ σπεῖν· ὅθεν τὸ πότμον ἐπισπεῖν. Ἐφέψεις, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθήσεις.
διώξεις. καταλήψῃ. τουτέστι πάντως καὶ τὸ πότμον ἐπισπεῖν. ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐφέψειν ὁ δὴ μέλλων ἐπὶ τοῦ ἐφέπω ῥήμα-
τος, ταυτὸν δύναται τῷ ἐπισπεῖν. Ἐφεψιόωντο, ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦνται. ἐμπαίζουσιν. ἐφήδονται. ἢ ἐφεψιόωντο, παρ' ὁμή-
ρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὁ χρόνος ἐστὶ παρατατικὸς ἀντὶ ἐνεστῶτος. ἢ ἐμφαίνει ἀπειλητικὴν τὴν γραῦν, ζήνων ὀδυσσέα. ἡ δὲ
λέξις κυρία ἐστὶ, τὸ ἑψιᾶσθαι κατὰ ποίησιν. δηλοῦσα διάθεσιν παιγνήμονα. ἐπεὶ καὶ ἕψια φασὶ τὰ παίγνια ὅθεν τὸ
ἑψιᾶσθαι. ταυτὸν δὲ τὸ ἐφεψιᾶσθαι καὶ καθεψιᾶσθαι. ἐπεὶ ὡς καὶ προσεσημειώθη ἐν πολλοῖς ἡ ἐπὶ πρόθεσις, τῇ κατὰ ἰσο-
δυναμεῖ. Ἐφεῶσθαι, ἐφῆφθαι. Ἔφη, εἶπεν. ἔδοξεν. ἀπεκρίθη. Ἐφηβεία, ἡ νεότης. ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Ἔφηβος
παῖς. νέος. μικρός. ἤγουν ὁ ἐν τῇ ἀκμῇ. Ἐφήγησις, δίκη εἰσαγομένη ἀπὸ τῶν ἐπιδειξαμένων τὸν εἰργόμενον ὑπὸ τῶν νόμων
ἐπιβαίνειν τῆς χώρας. οἷον φυγάδα. ἢ ἀνδροφόνον. ἢ ὅταν τῶν δημοσίων τι κατέχῃ τις κρύφα. Ἐφήδεσθαι, χαίρειν ἐπι-
τέρπεσθαι. εὐφραίνεσθαι. Ἐφήδῃ, εὐφραίνῃ σύ. Ἐφήδοιτο, τέρποιτο. καὶ ἐφήδοντο, ἐπέχαιρον. Ἐφήδομαι, ἐκ τοῦ
ἥδομαι, ἐπὶ κακοῦ μόνον. Ἐφήθη, συνεχωρήθη. Ἐφηθείς, ἐπιχαρείς. Ἐφήκατο, ἐνετείλατο. Ἔφηκα, ἔπεμψα.
Ἐφήκει, ἐφορμᾷ. ἐπέρχεται. Ἐφήκοντο, ἐφήψαντο. Ἐφηλίδες, πόνοι καὶ πάθος ἐπὶ προσώπου τραχύτητος, καὶ
αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, καὶ ἐφηλίς. Ἐφηλίς, ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου περὶ τὸ πρόσωπον γινομένη ἔκκαυσις καὶ μελανία. καὶ
πάθος περὶ τὸ πρόσωπον. Ἐφήλλαντο, ἐπεπήδησαν. Ἔφηλος. ἔφηλος ὁ ὑψηλοφόρος, ἢ ἐφηλίδας, ὡς ἥλους ἔχων εἰς
τὴν ὄψιν. ἢ ἔφηλος, ὁ ἀπατηλός. ἐκ τοῦ φηλῶ τὸ ἀπατῶ. ἔφηλος δὲ ὁ ἥλιος. καὶ ἔφηλος ὁ ἡλιωμένος. Ἐφήλωσεν,
ἠπάτησεν. Ἐφ' ἡμέρας λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶδ', ἀντὶ τοῦ καθ' ἡμῶν.
Ἐφημερία, ἡ πατριά. λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία καὶ τῆς ἑβδομάδος. Ἐφημερίς, ἡ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡ-
μέρας συμπιπτόντων ἀπογραφή. Ἐφήμερα, εὐμετάβολα, εὔφθαρτα. Ἐφήμερον, τὸ κώνειον, καὶ μῦρόν τι. καὶ ζῶον
οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῇ μίαν ἡμέραν. Ἐφήμερος, θνητός. ἀριστοφάνης. τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε. Ἐφήμεροι βροτοί,
καθημερινὰ εἰδότες. οὐ προορώμενοι τὸ μέλλον. Ἐφημία, ἀγροί. καὶ βελτίονα φήμης. Ἐφημοσύνη, ἐντολή. παρὰ τὸ
εἰς τὸ αὐτὸ συμβάλλειν τὸν ἀμφότερον λόγον. Ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ ἡμῶν. ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν. Ἐφήμως, εὐφήμως. Ἔφη-
νεν, ἔδειξε. φανερὸν ἐποίησεν. Ἐφῆπται, ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται. ἐπικρέμαται. λέγεται παρ' ὁμήρῳ ὥς τινές φασι. λέγε-
ται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κρεμᾶσθαι τὸ ἅπτεσθαι, ὡς δηλοῖ τὸ βρόχον ἡψάτο. συντάσσεται δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ἢ ἐφῆπται παρ'
ὁμήρῳ. οἷον τρώεσσι κήδε' ἐφῆπται. ἤτοι τῶν τρώων κατὰ λόγον ἀντιπτώσεως. τινὲς δὲ τὸ ἐφῆπται ἀντὶ τοῦ ἐπίκειται ἐπι-
κρέμαται. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κρέμασθαι τὸ ἅπτεσθαι ὡς δηλοῖ τὸ βρόχον ἡψάτο. ἐρεῖ δὲ καὶ ὁ ποιητὴς ὀλέθρου πεί-
ρατ' ἐφῆπται κατὰ ὁμοίαν ἔννοιαν. ἤγουν τέλειος ὄλεθρος ἐπίκειται. καὶ πολλαῖς κήδεα ἐφῆπτο. ἤτοι πολλῶν ἡ πεῖρα ἢ
βλάβη, καὶ ἤδη αὐταῖς ἐπέκειτο. Ἐφῆπτο, ἐπεκρέματο. ἐπέκειτο. Ἔφης, ἔστι μὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἀλλ' ὀλίγον.
τὸ δὲ κοινόν, ἔφησθα. φρύνιχος. Ἐφήσεις, ἐφίημι τὸ εἰς ἐπιθυμίαν ἐμβάλλω καὶ ἐν ἐφέσει ποιῶ. ὡς τέρπω τὸ τέρπε-
σθαι ποιῶ. καὶ ἥδω, τὸ εὐφραίνεσθαι ποιῶ. ἃ ἀπὸ τῶν παθητικῶν λαμβάνει τὴν ἑρμηνείαν ἀντιστρόφως τοῖς ἄλλοις. ἐπὶ μὲν
τῶν ἄλλων τὰ παθητικὰ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐνεργητικοῖς καὶ πρότερά εἰσι τὰ ἐνεργητικά. ἐπὶ δὲ τούτων, τὰ παθητικὰ δοκεῖ
πρότερον ὑφίστασθαι. εἶτα κατὰ τὴν σημασίαν αὐτῶν, ἀνακύπτειν ὕστερον τὰ ἐνεργητικά. πρότερον γὰρ ἐφίεμαι τὸ ἐπι-
θυμῶ. εἶτα ἐφίημι ἕτερον. ἤτοι ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ τέρπομαι ἐγώ. εἶτα καὶ τέρπω ἕτερον. καὶ ἥδομαι. εἶτα καὶ ἥδω ἕτερον.
καὶ ἁπλῶς, ὅσα παθητικὰ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ δυνάμει κατὰ μετάβασιν λέγει. ἔχει δὲ ἐνεργητικά. τὸν αὐτὸν τούτοις τρόπον
ἅπαντα ἔχει. ἔστι μὲν οὖν ἐφίημι, τὸ ἐφίεσθαι ποιῶ, καὶ ἀπὸ τούτου τὸ διεγείρω λέγεται τὸ ἐφίημι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνδίδωμι.
καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλω. ὅτι κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω. ἀντὶ τοῦ ἐφῶ. ἢ τὰς ἀπροσπελάστους χεῖρας ἐφείω, ἤτοι ἐπιβάλλω.
ἐν δὲ τῷ πριάμῳ μεγαλήτορι ῥιν ἐφήσω, ἀντὶ τοῦ ἐντολὰς δώσω. πέμψω. λέγεται καὶ ἀπὸ τοῦ ἐφίεμαι τὸ ἐντέλλομαι. Ἐφή-
σεις παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀναπείσεις. Ἔφησεν, ἔδειξεν. Ἐφησθεῖεν, ἐπιχαρεῖεν. Ἐφησθείη τις, ἐπιχαρείη τις. καὶ ἐφη-
σθεῖεν, ἐπιχαρεῖεν. Ἐφήσθη, ἐχάρη. οἱ δὲ τοῖς τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν. Ἔφησθα καὶ εἴπησθα. τὸ προσθῆναι θα
τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τοῦ ῥήματος, τῶν αἰολέων ἐστίν. Ἐφήσθης, ἐχάρης. Ἐφήσομαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐντελοῦμαι. ἐξ
οὗ καὶ ἡ παραινετικὴ ἐφημοσύνη. Ἔφθα, ἢ ἔφλα. ἐμάλαξε. διὰ τὸ καίεσθαι ἐφθαλές. Ἐφθαλέου, ἐφθοῦ. καὶ ἐφθοῦν,
τὸ ὀπτόν. ἤτοι τὸ δι' ὕδατος ἑψηθέν. Ἔφθαρκα, ἐκ τοῦ φθείρω φθερῶ, ἔφθαρκα. ἐφθάρκειν. ἔφθορα. ἐφθάρην. Ἔφθασαν,
ἐκ τοῦ φθῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφθην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔφθησαν. καὶ συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἔφθασαν. ἐκ τοῦ φθῆμι,
καὶ τὸ φθάμενος, καὶ φθαίην εὐκτικόν. Ἔφθασας, καὶ ἔφθαξας. ἤγουν προέλαβες. παρὰ θεοκρίτῳ. ἔφθασεν. ἐκ τοῦ φθάζω.
γίνεσθαι δοκεῖ. καὶ ἔφθασαν, ἀντὶ τοῦ προκατέλαβον. Ἔφθη, προέλαβεν. ἢ ἔφθασεν. ἢ ἔβλαψεν. οἷον, ἔφθη ὀρεξάμε-
νος πρυμνὸν σκέλος. ἢ ἔφθη ὀρεξάμενος παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ὀρεκτῷ δόρατι πλήξας εἰλῆφθαι.
ταυτὸν δ' εἰπεῖν ὀρεκτῇ μελίῃ. τί δὲ τὸ ὀρεκτὸν δόρυ, δεδήλωται. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐν τῷ ἔφθη τὸ ὀρεξάμενος, ὑπακούε-
ται ἐξ ἀνάγκης οὐ μόνον τὸ ἔγχος, ἀλλὰ καί τι μέρος σωματικόν, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐκτείνας δόρυ κατά τι μέρος τοῦ σώματος.
Ἔφθημεν εἰπόντες ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ προείπομεν. Ἔφθην, ἔφθασεν. ἐκ τοῦ φθάω, φθῶ. φθῆμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος,
ἔφθην, ἔφθης, ἔφθη. ἢ ἔφθην ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἐποίησα. καὶ μαθὼν ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἔμαθον. Ἐφθίατο, ἰωνικόν ἐστι. φθίνω τὸ
φθείρομαι. καὶ φθινύθω τὸ αὐτὸ καὶ φθινυθέσκω. ἀφ' οὗ παρατατικός, φθινύθεσκον καὶ φθίομαι. μέλλων φθίσομαι. ἀό-
ριστος ἐφθίθην. ἀφ' οὗ ἔφθιθεν. κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐφάανθεν. παρακείμενος ἔφθιμαι. ἀφ' οὗ τὸ φθίσθαι. καὶ ὁ φθί-

μενος· οὗ ὑπερσυντέλικος ἐφθίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἔφθιντο· καὶ ἰωνικῶς, ἐφθίατο· ἐνεργητικὰ δὲ, ὀλέκω ἐνεστώς· ὤλεκον παρατατικός· φθίσω, μέλλων· ἀπὸ τοῦ φθίω ἀχρήστου, φθίσει σε τὸ σὸν μένος· ὤλεσα ἀόριστος. Ἄλλως· Ἐφθίατο, ἐκ τοῦ φθίνω κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν γίνεται φθίω· ὁ παρακείμενος ἔφθιμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐφθίμην, ἔφθισο, ἔφθιτο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, ἢ τὸ πληθυντικὸν, ἐφθίμεθα· ἐφθίατο. Δύο μὲν γνωταὶ μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο· διεφθάρησαν· Ἐφθίαθη, ἀπέθανεν. Ἔφθιτο, ἐφθάρη· ἐτελεύτησεν. Ἔφθιτο· ἔχει πρωτότυπον τὸ φθίω· ἐξ οὗ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν μόνου τὸ φθίθω, ἀλλὰ καὶ τὸ φθίνω· οὗ παρ' αὖθις τὸ φθινύθω παράγωγον. Ἐφθοὶ πυροὶ, διεγερτικοί εἰσι πρὸς συνουσίαν. Ἐφθοῦν, τὸ ὀπτᾶν· ἢ τὸ δι' ὕδατος ἕψειν. Ἐφθὸν, τὸ ὠπτημένον. Ἐφίαλλεν, ἐπεχείρησεν. Ἐφιάλτης οὐ μόνον κύριον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάθους ἡ λέξις κεῖται στομαχικοῦ· ὁ καὶ ἐπιάλτης λέγεται· τοῦτο δὲ ὁ χυδαῖος ἄνθρωπος βαρυχναῦ λέγει· ἡ δὲ διὰ τοῦ φ γραφὴ τοῦ ἐφιάλτου ἢ διὰ τὸ ἴσως δασύνεσθαι, τὸ ἅλω παρά τισι γίνεται, ἢ κατὰ γλῶσσαν τροπὴ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ· ὃ δὴ καὶ ἐν τῷ κεκαφηὼς γίνεται κατὰ ἡρωδιανόν, κεκαπηὼς γάρ φησι τὸ ἀνάλογον· οὕτω καὶ μοιχὸς τροπὴν ἔχει τοῦ κ εἰς χ· μοιχὸς γὰρ πάντως ὁ μὴ οἰκότα· ἤγουν ἐοικότα, εἶναι τὰ γένη ἀφείς· καὶ ὁ αὐθέντης δὲ, ψιλοῦ μεταβολὴν εἰς δασὺ ἔπαθεν, ἐκ τοῦ αὐτοέντης γινόμενος· οὕτως ἐκ τοῦ πιεῖν ἡ φιάλη γέγονε· κατὰ δέ τινας καὶ ἐκ τοῦ πίνειν ὁ φίλος· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, φέρεται ὅτι ἐπιάλτην ἀττικοί φασι δαίμονά τινα· διὰ δὲ τοῦ φ ἐφιάλτην, ἀνδρὸς ὄνομα· ἢ ἐφιάλτης, ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχουσα ἀναθυμίασις, ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρὰ ἰατροῖς· ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς, βαβουτζικάριος. Ἐφιᾶσι, τὸ ἐπιτρέπουσι καὶ συγχωροῦσι· καὶ ἐνδιδόασι ἀττικῇ· καὶ ἐφιᾶσιν ὅ ἐστι τοῖς ἐθέλει ἀπιέναι· καὶ ἐφιεὶς ἀντὶ τοῦ συγχωρῶν. Ἐφιγμένοις, ἐπιτυχόντας. Ἐφοδεύειν, ὀκνεῖν. Ἐφίει, ἐπέτρεπεν· ὁ δὲ καῖσαρ δηοῦν τὰ πρὸ τῆς πόλεως ἐφίει· καὶ ἐφίει, ἀντὶ τοῦ πέμπει. Ἐφιεὶς· ἐκ τοῦ ἵημι· παρατατικὸς ἵην· μετοχὴ ἱεὶς καὶ ἐφιεὶς· ἀντὶ τοῦ πέμπων, καὶ συγχωρῶν. Ἐφιεὶς, ἐπιβάλλων· ἐπιπέμπων· συγχωρῶν. Ἐφιέμεναι, ἐνδιδόναι. Ἐφιέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ἐφιέντα, ἐπιθυμοῦντα. Ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἐφίεμαι τὸ ἐντέλλομαι ποιητικῶς· ἀφ' οὗ ἐφετμὴ, ἡ ἐντολή· ἐφίεμαί σε χαίρειν, ἀντὶ τοῦ δίδωμί σοι καὶ ὑπείκω σοι. Ἐφίεμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῦμαι ὑπὸ σοῦ· ἀττικῇ συντάσσεται· ἢ ἐφίεμαι τὸ ἐπιθυμῶ· ἐφίημι ἕτερον, ἤτοι ἐφίεσθαι ποιῶ· καὶ ἐφίεμαι, ἀττικῶς αἰτιατικῇ· σοφοκλῆς· ἀλλὰ πρός τι τοῦτ' ἐφίεσαι. Ἐφιέμενος, ὁ ὀρεγόμενος καὶ ὁ ἐντελλόμενος καὶ ὁ πέμπων· ἢ ἐφιέμενος παρὰ τῷ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐντελλόμενος· ὅθεν καὶ ἐφημοσύνη καὶ ἐφετμὴ ἡ ἐντολή. Ἐφιέναι, ἀντὶ τοῦ ἀπολῦσαι· καὶ ἀντὶ τοῦ μεταγαγεῖν· ὡς ἐφέσιμος ἑορτὴ, ἀντὶ τοῦ μεταγώγιμος· ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις ἡ μεταγωγὴ, καὶ ἡ ἐπιθυμία· ἢ ἐφιέναι, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀντὶ τοῦ ἐνδιδόναι· ἔστι δὲ ὅτι, τὸ ἐντέλλεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν σημαίνει· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ἰδίως τὸ ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον μεταβαίνειν· καὶ ἔφεσις ἡ μετάβασις· λουκιανός· ἡ δὲ ἔφεσις ἐπὶ τὸν δία ἔσται· ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ. Ἐφίερα, τὰ ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἀποθυόμενα. Ἐφ' ἱερόν· διογένης ἐν τῷ περὶ τριηραρχήματος· ἱερόν ἐστι τῶν δώδεκα θεῶν ἐν βοσπόρῳ· ὡς δημοσθένης ἐν τοῖς περὶ λιμένων. Ἐφίετο, ἐνετείλατο. Ἐφιέτω, ἀφιέτω. Ἐφιζάνειν, διελύθη· ἐν τῷ ἐπὶ βλεφάροις ἵζανεν· ἔχοι δ' ἄν τις ἐνταῦθα κωμικευόμενος μνησθῆναι, τοῦ καθίζ' ἐπὶ κώπην· ἤγουν ἅψαι τῆς κώπης· ὡς τι κωπηλατεῖν· εἰ γὰρ ἐκεῖνο ἔσκωπται ὡς δηλωτικὸν δῆθεν ὂν τοῦ ἐπικάθισον τῇ κώπῃ, πολλῷ πλέον τὸ δείπνῳ ἐφιζάνει· ἔστι γάρ ποτε δείπνῳ ἐφιζάνειν, καὶ τὸ ἄνω τοῦ δείπνου καθῆσθαι· κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς φράσεως· ἄλλως μέντοι σπουδαίως, οὔ τι τὸ ἐπὶ κώπην καθῆσθαι, οὔ τι ἐπὶ δείπνου ἰζάνειν ἔχει τι παικτικόν· δηλοῦσι γὰρ τὸ καθῆσθαί τι διὰ κωπηλασίαν, ἢ διὰ τὸ δειπνῆσαι. Ἐφίημι· γὰρ τὸ προτρέπω· καὶ ἐνδίδωμι ὡς τὸ ἐφίημί σοι λέγειν· καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίημι, τὸ μεταβαίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε τὸ δικαστήριον· ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις τὸ πρᾶγμα· καὶ ἄλλως· ἐφίημι, ἀντὶ τοῦ ἐντέλλομαι· ἐξ οὗ, καὶ ἐφετμὴ ἡ ἐντολὴ ποιητικόν· ἐφίεμαι δὲ τὸ ἐπιθυμῶ, εὔχρηστον· ἐξ οὗ καὶ ἔφεσις ἡ ἐπιθυμία· ὧν ἐνεργητικὰ, οὐκ εἰσίν· ἀλλ' ἔφθησαν ἐπὶ ἄλλης σημασίας τιθέντα· τὸ γὰρ ἐφίημι, διττὴν ἐν ἑαυτῷ περιορίζει τὴν σημασίαν· ἐφίημι γὰρ τὸ προτρέπω καὶ ἐνδίδωμι· ὡς τὸ ἐφίημί σοι λέγειν· καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐφίημι, τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε τὸ δικαστήριον μεταβαίνω· ἐξ οὗ καὶ ἔφεσιν, τὸ πρᾶγμα, ἡ μεταγωγὴ καὶ ἡ μετάβασις, ἀπὸ τῶν διαιτητῶν, εἰς τοὺς δικαστάς· ὡς παρὰ λουκιανῷ· ἡ δὲ ἔφεσις, ἐπὶ τὸν δία ἔστω, καὶ παρὰ τὸν δία ἔστω· καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ· τὸ ἀπαραλόγιστον κριτήριον μεθ' ὃ ἔφεσις οὐκ ἔστι· καὶ ἐφέσιμος ἑορτὴ, ἡ μεταγώγιμος. Ἐφίησιν, ἐπιπέμπει· ἀνατρέπει. Ἐφικέσθαι, καταλαβέσθαι. Ἐφίκεσθε, ἀντὶ τοῦ ἐφάψασθε· καταλάβετε· ἐφίκεσθε, ὡς ἐπὶ τὸ πού τινος κεῖται. Ἐφικνεῖσθαι, εἰς κατάληψιν ἐλθεῖν. Ἐφικνεῖται, καταλαμβάνει. Ἐφικνούμενος· νοῶν· φθάνων· ἐγγίζων· παραγινόμενος ἢ γνούς. Ἐφίκοιτο, νοήσοι καταλάβοι. Ἐφίκοντο, ἐφήψαντο. Ἐφικτὸν, δυνατὸν καταληφθῆναι. Ἐφίλατο, ἠγάπησεν· ἢ ἐφίλατο, κλιθεὶ φανερῶς ὡς τὸ ἵστατο, ἀφ' οὗ κατά τινας ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ νῦν με φίλαι ἀθήνη, ἀντὶ τοῦ φίλησον· ὡς ἀπὸ τοῦ ἐφιλάμην, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐτυψάμην· τύψαι. Ἐφίλει, καὶ ἐκόμιζε· ταυτά εἰσιν, ὡς δηλαδὴ τὸ ἐνδυκέως ἐκόμιζε καὶ ἐνδυκέως ἐφίλει· τουτέστιν, ἐφιλοφρονεῖτο. Ἐφίληθεν, ἐφιλήθησαν. Ἐφιλήθησαν ἐκ διὸς ῥόδιοι, πρὸς τὴν κοινὴν φασὶ δόξαν εἴρηται· οἱ γὰρ πολλοὶ θεοφιλεῖς τοὺς πλουσίους οἴονται· τοιοῦτοι δέ ποτε περιάδονται οἱ ῥόδιοι· περὶ ὧν ὁ μὲν ποιητὴς ἀνθρωπίνως καὶ ἀσφαλῶς λέγει, ὅτι θεσπέσιος πλοῦτος κατεχεύη αὐτοῖς· ὁ δὲ μῦθος, ὅτι χρυσῆν νεφέλην ὑπὲρ τῆς ῥόδου μετεωρίσας ὁ ζεὺς, χρυσὸν τοῖς ἐκεῖ ἔβρεξεν· ἐπεί φασι πρῶτοι γινωμένην τῇ ἀθηνᾷ ἔθυσαν· ὡς καὶ πινδαρικὸς ποιεῖ, λαλεῖ μῦθος· καὶ ἄλλως δὲ ἐφιλήθησαν ἐκ διός, οἱ περὶ τὸν τληπόλεμον· ὡς βασιλεύσαντες ἐν τῇ ῥόδῳ· διὸ γὰρ φίλοι οἱ βασιλεῖς· Ἐφιλοτιμεῖτο, ἐνηβρύνετο ἐλαμπρύνετο. Ἐφίνους, τὰς ἐπὶ τοῦ ἰνίου σάρκας. Ἐφιόρκοις, τοῦτο διὰ τοῦ π λέγε· φρύνιχος. Ἐφιππαρχία, δύο ἱππαρχίαι ἱππέων ἀνδρῶν, χιλίων κδ΄· τέλος δύο ἐφιππαρχίαι ἱππέων δισχιλίων· μη΄. Ἔφιππος, ζεὺς ἐν χίῳ. Ἐφίππειον, ἐκλῦσαι δὲ τὸν ἵππον τοῦ χαλινοῦ καὶ τοῦ ἐφιππείου. Ἐφίππιον, ἀγώνισμα ἐφ' ἵππου τρέχοντος. Ἐφιππίον ὀνόματι, ἴλη· ἱππέων ἀνδρῶν ξδ΄. Ἐφ' ἵππων, ἐπὶ τῶν ἵππων. Ἐφίππος ἀγὼν, γυμναστικὸς παρὰ

λάκφσιν. Ἔφισεν, ὥρμησεν. Ἐφισάμενος, ἀναμένων. χολέως βαδίζων. ὁ δὲ ἐπερδύετο ἄλλοτε, καὶ ἄλλοτε ἐφι-
στάμενος. Ἐφισαίνουσιν, ἐκζητοῦσιν. Ἐφίσταται, ὁ ἐλθών. ἐφίσταταί μοι δεινόν. παρίσταταί μοι δόξα. καὶ παρέστη
ἀντὶ τοῦ ἔδοξε, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπηνίασε. καὶ ἐφίσταται αὐτοῖς. Ἐφίστη, ἔπαυσεν. ὥριζεν. ὁ δὲ ἄρχοντας ἐφίστη τούτοις.
Ἐφιστῶσί τις ἀναγινωσκομένοις, μετ' ἐπιστασίας διὰ ἄλλα. Ἐφιστορεῖν, ἐπερωτᾶν. Ἐφίτυσεν, ἐγείνατο, ἐγέννησεν.
Ἔφλαδον, σημαίνει τὸ ἐσχίσθη. ἀπὸ τοῦ φλάζω. δεύτερος ἀόριστος ἔφλαδον. Ἔφλα, ἐμάλαξεν. συνεμίσγετο, συνῆγε.
Ἔφλαμε, ἔτυψέ με. Ἔφλεγεν, ἔκαιε σφοδρῶς. Ἐφλέγετο, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἦν. Ἐφληνάφα, ἐφλυάρει. ἐξηυτέλιζεν.
Ἀριστοφάνης ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα. Ἔφλιβεν, ἔθλιψεν ἔθλιβεν. Ἔφλιδεν, διέρρεεν. ἐρρήγνυεν. Ἔφλυβον, ἐχα-
λάσθησαν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἔφλυεν, ἐνέβαλλεν. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων. Ἐφλυάρει, ἐλήρει. ἐμωρολόγει.
Ἔφλων παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἤσθιον. λείπει δὲ, τροφήν. φλᾶν δὲ νῦν τὸ μετὰ ψόφου ἐσθίειν. καὶ γὰρ φλᾶν τὸ θλᾶν ὥς φη-
σιν ὀρεσκῴοισιν. Ἐφόβει, εἰς φόβον ἦγεν. Ἐφόβηθεν, ἐφοβήθησαν, ηὐλαβήθησαν. Ἐφόβησαν, ἐδίωξαν. Ἐφοδεύ-
εται, διοδεύεται. Ἔφοδος θηλυκῶς, ἡ ἐπέλευσις τινός. ἐφόδιον δὲ οὐδετέρως, καὶ ἐφόδια πληθυντικῶς, τὰ ἐν τῇ ὁδῷ κυ-
ρίως γινόμενα ἀναλώματα. Ἐφοδευσάτωσαν, κατασκοπησάτωσαν. Ἐφόδια, τὰ ἁρμόδια εἰς ὁδόν. Ἐφοδία, τὸ
ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα. Ἔφοδος, ὁρμή. ἄφιξις. ἐπιδρομή. παρουσία. βλάβη. Ἐφοινίσσετο, ἠρυθραίνετο. τὸ
πρόσωπον ἐφοινίσσετο. Ἐφ' οἷς, καὶ ἀντὶ τοῦ διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ καθὰ ποιητικῶς. ὡς τὸ ἐφ' οἷς τότε Ταλθύβιος ἤγγειλέ μοι.
Ἐφοίτα, ἤρχετο συνεχῶς. Ἐφοίτησε, παρεγένετο. Ἔφολκα, τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα. Ἐφόλκιον, ἐφολκίδα. πη-
δάλιον. Ἐφόλκια, τὰ μικρὰ πλοῖα. Ἐφολκίδα, ἐπαχθεῖσαν σκάφος. Ἐφόλκιον διὰ τοῦ ι, τὸ πηδάλιον. ἀπὸ
τοῦ ἐφέλκεσθαι. Ἐφολκὶς κυρίως λέγεται, ἡ λέμβος. ἤτοι ἡ μικρὰ ναῦς. ἡ ὑφ' ἑτέρας μεγίστης νηὸς ἑλκομένη. Ἐφ'
ὅλου Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα. καὶ ἐφ' ὅλων ὁμοίως. Ἐφομαρτεῖν, ἐν τῷ θ' τῆς Ἰλιάδος τὸ διωκτικῶς ἐπα-
κολουθεῖν. Ἐφομαρτεῖτον, ἐπιδιώκετε. ἐπιποδίζετε. ἐπακολουθεῖτε. ὁμοζυγεῖτε. Ἐφονοκτονήθη, ἐμιάνθη. Ἐφοπλί-
ζειν, ἔχει πρωτότυπον ἐφοπλέειν. καθὰ καὶ τὸ ἀφρίζειν τὸ ἀφρέειν. Ἐφοπλίζω μεταβατικόν. οἷον ἐφοπλίζει μοι τὸν
ἐχθρὸν, ἀντὶ τοῦ κατ' ἐμοῦ ὁπλίζει καὶ διεγείρει. ὁπλίζομαι δὲ παθητικῶς, οἷον ὁπλίζομαι τῷδε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦδε.
Ἐφόπτης, θεατής. αὐτόπτης. Ἐφόρεις, ἔφερες. Ἐφορεύειν, ἐποπτεύειν. ἀπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ ἐφόρων. Ἐφορία, ἡ ἐπὶ
τῶν ὅρων γινομένη προαγόρευσις, ὡς Δημοσθένης διδάσκει ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. καὶ Θεόφραστος ἐν τρίτῳ νόμων.
Ἐφόρκιος Ζεὺς, ἐν τῷ Τιτάνων τάγματι. Ἐφορμᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν. τὸ μὲν γὰρ κατά τινων ὁρμᾶν, ἐπιτηροῦντας
καιρὸν ἐπιθέσεως. οὕτως ἔλεγον. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ἐφορμήσαντα, ἐπελθόντα. Ἐφόρμω, νεολκῷ. Ἐφορ-
μῶ, οὐ μόνον ἐγὼ κατά τινος, ἀλλὰ καὶ ἕτερον κατ' ἄλλου. ὡς δηλοῖ τὸ οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν. ὁ ταυτὸν
ἐστὶ τῷ ἀρίδακρυν. ὁμοίως καθίζω αὐτοπαθῶς, ἀντὶ τοῦ κάθημαι. καὶ ἀλλοπαθῶς, ἀντὶ τοῦ καθίζω ἄλλον. Ἔφορος, ἐ-
φορεύω. ἐφορία. εὐφορία δὲ, ἡ εὐκαρπία. ἢ ἔφορος, ὁ πάντων ἐπόπτης καὶ θεωρὸς θεός. καλοῦνται δὲ ἔφοροι καὶ οἱ τὰ τῶν
πόλεων ὤνια ἐπισκεπτόμενοι. Ἐφόρουν, ἐκόμιζον. Ἐφορῶ, τὸ ἐπισκέπτομαι. ὁρῶ δὲ τὸ βλέπω. Ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ. καὶ
ἕως οὗ. καὶ ἐφόσον, ἓν μέρος λόγου. Ἐφεστρίδες, εἶδος ἱματίου. Ἐφ' ὅτῳ, ἐφ' ᾧτινι. ἐπί τινι. Ἐφραθᾶ, ὅ ἐστι Βηθλε-
έμ. παρ' Ἑβραίοις δὲ Μαρία, σημαίνει τὸ Ἐφραθᾶ. Ἔφραδεν, ἐδήλωσεν. Ἐφραὶμ, κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πλατυσμός.
ἢ καρποφορία. Ἐφρασάμην, συνῆκα. ἔγνων. Ἐφράσθη, ἀντὶ τοῦ συνῆκεν. ἔγνω. ἐνόησεν. ἐπετηρεῖτο, ἀνεγνωρίσθη.
Ἔφριξεν, ἐπυκνώθη. ἔφριξε μάχη ἐγχείῃσι. φρίσσειν γὰρ τὸ ὀρθοῦσθαι πυκνῶς. ἢ ἔφριξεν, ὀρθὰ δόρατα ἔσχεν. ἐδειμα-
τώθη, ἐπτοήθη. Ἐφρύαξαν, ἐταράχθησαν. ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη. ὁ μὲν Ἀκύλας, ἀντὶ τοῦ ἐθορυβήθησαν. ὁ δὲ Σύμμα-
χος, ἠνεχύτησαν. ἡρμηνεύκασιν. Ἐφρύγη, ἡμίφλεκτος ἐγένετο. Ἐφρυκτωρήθησαν, ἐπυργάσαντο. Ἔφυ, ἀντὶ τοῦ
ὑπάρχει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγένετο. ἐγεννήθη. ἐκ τοῦ φῦμι, φήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφυν. ἔφυς. ἔφυ. ἢ ἔφυ, ἐγένετο. Ἔφυγον,
ἐκ τοῦ φεύγω. μέλλων φεύξω. παρακείμενος πέφευχα. ὁ μέσος πέφευγα. ἀόριστος πρῶτος ἔφευξα. δεύτερος ἔφυγον.
ὡς τὸ, τὴν νύκτα ἔκφυγον. τὸ σκότος, ἀντὶ τοῦ συνεργῷ τῇ νυκτὶ καὶ τῷ σκότῳ χρώμενοι τῆς φυγῆς. ἢ ἔφυγον κακὸν,
εὗρον ἄμεινον. νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυΐνων στεφάνων στέφεσθαι. καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀνα-
λαμβάνειν πλήρες, εἶτα ἐπιλέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν κράμα, κακὸν ἔ-
λεγον. Ἐφύγοσαν Δωρικῶς, παρενθέσει τῆς σα συλλαβῆς, ἐκ τοῦ ἔφυγον. Ἐφ' ὑγρὴν, κατ' ἔλλειψιν εἴρηται. ἴσως
δὲ κατά τι ἐξαίρετον ἐπίθετον. ὡς γὰρ τὸ τραφερὴ καὶ τὸ ξηρὰ ἐπὶ γῆς, οὕτω ἐπὶ θαλάσσης τὸ ὑγρὴ λαμβάνεται παρὰ
τῷ ποιητῇ. Ἐφυδατίη, ὄνομα νύμφης. καὶ ἐφυράθην, ἀπὸ τοῦ φυρῶ φυρᾶν γίνεται. Ἔφυδρος, ὕδωρ ἐπάγων. ἐφύδροις
δὲ ἀλύσεις διατείνας, διὰ τοῦ στόματος τοῦ λιμένος. Ἐφ' ὕδωρ λαχεῖν. λαγχάνει τὶς ὕδωρ παρατηρήσων, τὸ ἐν ταῖς
δίκαις. Ἐφύζα, ἐφύσα. Ἐφυλάξατο, ἐξέκλινεν. εἴασεν. ἐφυλάξατο δὲ τὰ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη. Ἐφύμνιον, τὸ
ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα. Ἐφυμνεῖς, ἐπᾴδεις. Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις. Ἔφυντο, ἐνέφυσαν. σφόδρα ἐπέβαλλον, ὥστε δο-
κεῖν συμπεφυκέναι. Ἐφύπερθεν, ὑπεράνωθεν. Ἐφυπνῶσαι, καθευδῆσαι. Ἐφύραι κατὰ ἱστορίαν διάφοροι. μία ἐν
Πελοποννήσῳ περὶ τὰ τῆς Κυλλήνης ὅρια. δευτέρα, κώμη Σικυωνίας περὶ ἣν, καὶ ποταμὸς Σελλήεις. τρίτη ἐν Θεσπρω-
τίᾳ, ἔχουσα καὶ αὐτὴ Σελλήεντα ποταμόν. τετάρτη, ἐν Αἰτωλίᾳ. καὶ οἱ ἐκεῖθεν Ἔφυροι λέγονται. οὐ μὴν Ἐφυραῖοι ὡς
οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν. πέμπτη, Ἐφύρα, Θετταλική. ἕκτη, Κορίνθου. ἐν ᾗ καὶ αὐτῇ Σελλήεις ποταμός. ἐκ ταύτης φασί τινες
τὸν Ὀδυσσέα, λαβεῖν ἀνδροφόνα φάρμακα. λέγοντες φαρμακοφόρον ποτὲ γενέσθαι αὐτὴν, διὰ τὸ ἐκεῖ κατοικῆσαι
τὴν Μήδειαν. ὅθεν καὶ ἡ τοῦ Αὐγείου θυγάτηρ φασὶ τοῦ βασιλέως τῶν Ἐπειῶν, ἡ ἐν Ἰλιάδι κειμένη Ἀγαμήδη, φαρ-
μακὶς ἦν. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς Θεσπρωτικῆς Ἐφύρης φάρμακα λαβεῖν τὸν Ὀδυσσέα φασὶ γενομένης καὶ αὐτῆς ποτὲ πολυφαρ-
μάκου διὰ τὴν Μήδειαν, οἰκήσασαν καὶ ἐκεῖ πρὸς καιρόν. Ἐφύρηθεν, Ἐφύρα ἡ Κόρινθος ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ἐπιμηθέως
θυγατρός. Εὔμηλος δὲ, ἀπὸ Ἐφύρας τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, γυναικὸς δὲ γενομένης Ἐπιμηθέως. Ἔφυρον, ἔβρεχον. ἢ ἐπηύρον.

Ἔφυρα, ἔθνος. Ἐφύροις, τοῖς ἀκαρνᾶσι. Ἔφυς, ἐβλάστησας· ἐγένου. Ἔφυσαν, ἐπάτησαν. Ἐφυσᾶτο, ὠγκοῦτο. Ἐφυσίησεν, ἀνέπνευσεν. Ἐφυσίησα, ἐπυρρίησα· ἐπυρρώθην. Ἐφ᾽ ᾧ, συντάσσεται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, καὶ μετὰ μέλλοντος· οἷον, ἐφ᾽ ᾧ ποιῆσαι καὶ ἐφ᾽ ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι· εἰς παρῳχημένον· συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ἐφ᾽ ᾧ γυνάδιον ἔγραψεν. ἐφ᾽ ᾧ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ, εἰς ἀπαρέμφατον· ἐφ᾽ ᾧ μεμνῆσθαι. καὶ ἐφ᾽ ᾧ, ἀντὶ τοῦ ἵνα· εἰς μέλλοντα θουκυδίδης· ἐφ᾽ ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται· καὶ συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ, οὐκ ἐφ᾽ ᾧ στρατεύσομαι μεμισθωμένος. Ἄλλως. Ἐφ᾽ ᾧ, ἀντὶ τοῦ διότι λέγουσιν ἀττικοὶ μετὰ διαστολῆς πραγμάτων· οἷον ἐφ᾽ ᾧ τὴν κλοπὴν εἰργάσω· ἔτι καὶ ἐφ᾽ οἷς τὸν νόμον οὐ τηρεῖς, κολασθήσῃ. διότι· ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἐφ᾽ ᾧ λέγουσι μετὰ μόνης περισπωμένης, καὶ συντάσσουσι μετὰ μέλλοντος· οἷον ἐργάζομαι τὸ ἀγαθὸν ἐφ᾽ ᾧ δοξασθήσομαι. Ἐφώδει, ἐπέλευσε. λάκωνες. Ἐφώδευσαν, ἐπέτρεχον. Ἐφωδίζει, ἐποδίζει. Ἐφωδιάσθημεν, τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν. Ἐφώδιον, ἐρατοσθένης διὰ τοῦ τ, ἐφώπιον ἀναγράφει, μελάνον περιοδικὸν παγκρατιαστήν· ὁ δὲ πολέμων, διὰ τοῦ δ. Ἐφ᾽ ᾧ πάρει, ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ πάρει, καὶ παραγέγονας ἐνταῦθα. Ἐφωπλίζοντο, παρεσκευάζοντο. Ἐφωράθη, ἠλέγχθη· ἐθριαμβεύθη. Ἐφώρασά τινα κλέπτοντα, καὶ ἐφώρασα ἕτερον ἑτέρῳ· ἤγουν φωραθῆναι ἐποίησα. Ἐφώρμησεν, ἐνέσκηψεν. Ἐφώσια, τὰ νομιζόμενα. Ἐφώπισεν, ἐδίδαξεν. Ἐφώρμησαν, ἐπεπήδησαν· ἐπῆλθον.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

Χάδε, δηλοῖ μὲν τὸ ἐχώρησε· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον· ὅθεν καὶ παράγωγον τὸ χάζω, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ χῶ χάζω· ἐξ οὗ τὸ γῆρας ἄφθογγον χάσας· κλῶ, κλάζω· κρῶ, κράζω· βῶ, βάζω· ῥῶ, ῥάζω· ἐξ οὗ ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ ῥάσσατε δ᾽ ὕδωρ, καὶ ἐρράδαται τοῖχοι· καὶ τὰ ὅμοια μονοσύλλαβα. ἢ κατὰ μέσον παρακείμενον ἀναγνωστέον, κέχαδεν· ἢ κατὰ δεύτερον ἀόριστον ἔχαδεν· ὅμηρος· χόλον οὐκ ἔχαδε· δηλοῖ μὲν τὸ οὐ κεχώρησε· γίνεται ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χώρα καὶ χωρίον· ὅθεν παράγωγον τὸ χάζω· κατὰ ὁμοιότητα τοῦ χῶ χάζω· ἢ κατὰ μέσον παρακείμενον ἀναγνωστέον κέχαδεν· ἢ κατὰ δεύτερον ἀόριστον ἔχαδε. Ἔχαδον, ἐκ τοῦ χάζω, χάσω· κέχακα· κέχαδα· ἔχασα· ἔχαδον· ἢ ἀπὸ τοῦ χαδέω χαδήσω, κεχάδηκα· κέχαδα· καὶ ἔχαδον δεύτερος ἀόριστος. Ἐχάζετο, ὑπεχώρει· ἀνεχώρει· ἢ ἐχάζετο, κῆρ᾽ ἀλεείνων, ἀνεχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων. Ἐχάλασεν, ἐνέδωκεν· ἀφῆκεν. Ἐχαλέπαινον, ὀργίζοντο· παρατατικὸς ἐκ τοῦ χαλεπαίνω. Ἐχαλέφθη, ἐχαλέπηνεν. Ἐχάλεψεν, ἐκάκωσεν. Ἐχάνδανεν, ἐχώρει. Ἔχανεν, ἤνοιξεν· ἐχάλει· συνεῖχεν. Ἐχάνη, σκεῦός τι ὁδοιπορικόν. Ἐχαράκωσεν, ἐκύκλωσεν, ἐπολιόρκησεν. Ἐχάραξαν, ἤρξαντο. Ἐχάρην, δεύτερος ἀόριστος παθητικὸς, ἀπὸ τοῦ χαίρω. Ἐχάσατο, ἀνεχώρησεν, ἀπέστη. Ἔχ᾽ ἀτρέμας, μένε ἐφ᾽ ἡσυχίας. Ἐχάπισεν, ἐχήνιζεν. Ἔχε ἡσύχως ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἡσύχαζε. Ἔχε δὴ, ἀντὶ τοῦ ἄγε δή· ἢ ἄρα δή· πρόσεχε· ἤ τι τοιοῦτον. Ἐχέγγυος, ὁ ἀσφαλὴς, ἐγγυητής· ὁ διὰ πίστεως ἄξιος· παρὰ θουκυδίδῃ· ἰσχυρὸν ἐγγυῆσαι δυνάμενον. Ἔχεεν, ἔχωσεν. Ἔχει· παρὰ τὸ χέω παρατατικὸς, ἔχεον, ἔχεες· ἔχεις· ἔχεε, ἔχει· κράσει τῶν δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον, ἔχει· ἀριστοφάνης· ἀλλ᾽ ὕστερόν μου κατέχει τὸ χρῆμα τοῦ. Ἔχει μέσος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μέσου ἐλήφθης· τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν· τὸ ἔχει δὲ οὕτως ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἔχῃ· ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου. Ἐχείδιον, ὀφείδιον. Ἔχει, ἐπιμελεῖται· καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον. Ἔχειν, τὸ ἐλαύνειν ἐστί· καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸ ἔπεχε σκοπῷ τόξον, οὕτω νοεῖται καὶ τὸ ἐς νῆας ἔχε ἵππους. Ἐχειρώθη, ἐκρατήθη. Ἐχεῖτο, ἐξεκέχυτο. Ἔχε μοι χάριν, ἀντὶ τοῦ χαρίζει μοι· καὶ ἔχω δέ σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ χαριστῶ σοι. Ἐχεμυθία, σιωπή· μυστήριον. Ἐχέμυθον, μυστήριον κρυπτόν· ἢ φρόνιμον· ἦν δὲ ἐχέμυθος ὡς τὰ μάλιστα ὁ κρυψίνους· καὶ ἐχεμυθότατον τὸ φρονιμώτατον. Ἐχέμυθος, καὶ ἐχεμυθότατος, ὁ φρόνιμος. Ἐχεμυθεῖ, ὁ τοὺς λόγους φυλάσσων· ἐχεμυθεῖ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον. Ἔχεν, ἐγεγαμήκει. Ἔχεαι, συνέχῃ. Ἐχεδημία, ἡ νῦν ἀκαδημία καλουμένη. Ἐχεδωρίδες, αἱ νύμφαι. Ἔχει, κατέχει· κρατεῖ· νέμεται· διείργει· τιμελεῖ· ἀξιοῖ· βαστάζει· φέρει· ὑπομένει. Ἔχεες, ἔχεις· ἢ εἶχες. Ἐχειμάσθη, ἐταράχθη· τὴν ζάλην ὑπέμεινεν. Ἐχειμίων, ἐρρίγουν· καὶ ἐχείμων. Ἔχει τέλος, τετελεύτηκε· λάκωνες. Ἐχειρούργει· ἔπραττεν. Ἐχεκήλην, κηλήτην. Ἐχέμεν, ἔχειν. Ἐχενηΐς, εἶδος ἰχθύος· εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἔχειν καὶ κρατεῖν τὴν ναῦν· ἐχενηΐς καὶ ἡ κρατοῦσα τὴν ναῦν ἄγκυρα· ἀγκυραί τε ἐπὶ τοῖς, ἐχενηΐδα, δεσμὸν ἄλλης. Ἐχεπευκές, τὸ οἷον ἔχον πεύκης δηλαδὴ πικρίαν· καὶ γὰρ πικρὸν καὶ τῆς πεύκης τὸ δάκρυον· ὅθεν ἴσως καὶ τὸ πικρὸν πευκέδανον παρωνόμασται προπαροξυτόνως, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἐρυθρόδανον· ἀφ᾽ οὗ βέλος ὀξυτόνως πευκεδανόν, τὸ ἐχεπευκές· ἤγουν ἐχέπικρον· τινὲς δὲ ἐχεπευκὲς εἶπον, τὸ θανάσιμον· καὶ ἐκτέμνον τοῦ βίου τὸν βληθέντα, δίκην πεύκης· ἥ τις ἐκτμηθεῖσα, οὐκέτι ἀναβλαστάνει· ἐνταῦθα δὲ σκοπητέον τὸ τοῦ ἡροδότου· εἰπόντος ὅτι ἡ πίτυς ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναφύει μόνη πάντων δένδρων, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξαπόλλυται· ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ ἐκτριβῆναι πίτυος δίκην· εἰ γὰρ καὶ πεύκη καὶ κυπάρισσος καὶ ἕτερα ἐκκοπέντα οὐκέτι ζῇ, πῶς ἡρόδοτος ἔφη ὅτι πίτυς μόνη πάντων δένδρων ἐκκοπεῖσα οὐκ ἀναφύει; ἢ τάχα ὡς τὰ πιτυώδη καὶ τὰ τοιαῦτα θετέον, διά τινα ἑαυτοῖς ὁμοίαν ποιότητα· διὸ καὶ ὁμοίου πάθους τῇ πίτυϊ μετέχουσιν· ἡ δὲ σύνθεσις τοῦ ἐχεπευκὲς, ὁμοία ἐστὶ τῷ ἐχέμυθος. Ἐχεπευκὲς βέλος, ἢ τὸ ἐχέπικρον· κατὰ τοὺς παλαιούς· ἐχρίετο γάρ φησι τὰ βέλη πεύκῃ· ἴσως δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πεύκης καὶ τὸ πύκα, ὅ ἐστι συνετῶς γίνεται· καὶ τὸ πικινὸν ἀποβολῇ συνήθει τοῦ ε. Ἐχέπωλος, ὁ ἔχων ἵππους. Ἐχέπωλοι, ἱππικοί· ἱπποτρόφοι. Ἐχερμάζομεν, τὴν γῆν εἰργαζόμεθα. Ἐχεσαμία, ὅτε θέρους ὄντος ψεκάζει, ἢ βροντήσει. Ἐχέσκει, ἀνιᾶται. Ἔχεσκε, κατεῖχεν. Ἔχεσφιν, ἅρμασιν, ἢ μᾶλλον ὄχεσφιν. Ἔχεται, ἕπεται· ἀντιλαμβάνεται. Ἐχετλεύειν, ἀροτριᾶν. Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασι, αὔλαξιν. Ἐχέτλη καλεῖται, τὸ κατόπιν ξύλον οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης· ἄλλως· τὸ ἐμπεπηγὸς ξύλον τῷ γύῃ· ὃ κατέχοντες οἱ ἀροτριῶντες, κινοῦσιν ὅλον τὸ ἄροτρον.

Ἔχετον· Ὅμηρος· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν ἤπειρόν δε εἰς Ἔχετον· λέγει δὲ νῦν ἤπειρον χώραν ἰδίως οὕτω καλουμένην· ἀν-
τιπέραν κειμένην Ἰθάκης μεγάλην· ἀφ' ἧς καὶ Πύῤῥος ὁ Ἠπειρώτης ὕστερον ἄρξας τῶν ἐκεῖ· ἧς μέρος παράλιον. Ἔχετο,
ἵσταμαι. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς ῥηθείσης ἠπείρου· υἱὸς Εὐχήνορος καὶ Φλεγέας· ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος· ὃς καὶ τὴν
θυγατέρα Μετώπην ἢ καὶ Ἀμφισσαν ὑπό τινος Αἰχμοδίκου φθαρεῖσαν, πηρώσας ἠνάγκασεν ἀλήθειν κριθὰς σιδηρᾶς προ-
σθείσας κελεύσει αὐτοῦ· εἰπών, τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι, ὅτι τὰς τοιαύτας κριθὰς εἰς ἄλφιτον λεπτύνει· ἔστι
τὴν μὲν θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμόδικον ὡς ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἠκρωτηρίασεν· ἀποκόψας καὶ τὰ αἰδοῖα·
τέλος δὲ ὑπομανεὶς καὶ τῶν ἰδίων σαρκῶν ἐμφορηθεὶς, ἀπέσβη φασίν, ὃ καὶ Λύσανδρος ἔπαθεν ἐν τοῖς ὕστερον· τινὲς
δέ φασιν Ἔχετον ἀπ' αὐτοῦ λέγεσθαι τὸν πονηρὸν καὶ τι πεπλημμεληκότα εἰς αὐτὸν τοιοῦτον ὑστερηθῆναι ὡσανεὶ παλαιόν
τινα ὄντα ἄδικον· ὃ καὶ ἐπὶ Θερσίτῃ ποιῆσαι λέγεται, κακῶς ἐπιτροπεύσαντι τῶν αὐτοῦ· ὅνπερ αὖ πάλιν πεποίηκεν
ἐπὶ Τυχίου, Φημίου· καὶ Μέντορι καὶ Μέντορος· ἀλλ' οὐ γὰρ εὖ πεποιηκότων αὐτόν, ἐπ' ἀγαθοῖς μέμνηται εἰς παλαιότητα χρό-
νου ἡρωϊκοῦ ἀναγαγὼν αὐτούς· ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸν Ἔχετον δέον τύραννον εἰπεῖν, ὁ δὲ βασιλέα εἶπεν· ἀγνοεῖται γὰρ ἐπὶ Ὁμή-
ρου ἡ τύραννος λέξις, ἡ καὶ ὕστερον εὑρεθεῖσα ἐπ' ἀγαθῷ ἐλέγετο· τοῖς γὰρ ἐν νόμοις βασιλεῦσι, κλῆσις ἦν καὶ αὕτη· ὡς
δηλοῖ ὁ παρὰ Σοφοκλεῖ Οἰδίπους τύραννος· ἡ μέντοι μεταγενεστέρα χρῆσις, διορίσασα τοῖς ἀγαθοῖς μὲν βασιλεῦσιν, ἀπεκλή-
ρωσε τὸ πρεσβεῖον τῆς παλαιᾶς λέξεως τὸ βασιλεύς, καθὰ καὶ μάλιστα τὸ ἄναξ· τὸ δὲ τυραννεῖν ἀποτάξασα τοῖς μὴ
κατὰ νόμον ἄρχουσιν, ἐπέῤῥιψε· σημειωτέον οὖν ὅτι, οὐκ ἠξίωσεν ἄνακτα τὸν Ἔχετον εἰπεῖν, ἀλλ' ἁπλῶς βασιλέα, ὅ ἐστιν
ἄρχοντα· ὁ γὰρ ἄναξ θεία λέξις ἀπὸ τοῦ ἀνακῶς ἔχειν τῶν ὑπηκόων γινομένη, ὅ ἐστιν ἐπιμελῶς. Ἔχετον, ἀντὶ τοῦ ἐχέ-
τωσαν· καὶ ἐχέτην, ἀντὶ τοῦ εἶχον δυϊκῶς. Ἔχετος ὑβριστής· ὄνομα κύριον τοῦ Ἐχέτου· οὗ Ὅμηρος, ὡς ὠμοτάτου μέμνη-
ται. Ἐχέτω, κρατείτω· Ἀριστοφάνης· ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ· κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδείτω γλαυκόν. Ἐχέ-
φρων, ὁ υἱὸς τοῦ Νέστορος ἐκαλεῖτο παρὰ τὸ ἔχειν φρόνησιν. Ἐχέφρων, φρόνιμος· συνετός. Ἔχευαν, ἔχεαν, κατέχυσαν.
Ἐχεύατο, ἐξεχύθη· διεχύθη. Ἔχευε, κατέχυσεν. Ἐχεφρεσίν, ἀντὶ τοῦ μνήμοσι. Ἐχέφυξα, ἔφυσα, εἶχε φυγεῖν.
Ἔχεων, ἐχιδνῶν. Ἔχηρα, ἐχάρην Ἰωνικῶς. Ἐχήρετο, παθητικῶς ἔφη ὁ ποιητής· ἔφη δέ που καὶ ἐχάρη· ἡ μετοχὴ χα-
ρείς, χαρέντος· χαίρομαι δὲ οὐ λέγει, ἀλλὰ χαίρω. Ἔχις, ὁ πλούσιος· καὶ κλίνεται ἔχιτος. Ἐχηρώθησαν, αἱ δρῦες ἐστε-
ρήθησαν· ἐχήρευσαν. Ἐχήρωσεν, ἐστέρησεν. Ἔχθεα, ἔχθρας· μίση. Ἐχθαίρει, οὐ δηλοῖ μόνον τὸ μισεῖ· ἀλλὰ καὶ τὸ μισ-
τὸν ποιεῖ· ὅπερ φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Ἐχθαίρω ποιητικόν· μισῶ κοινόν· ἀφ' οὗ μῖσος προπερισπώμενον· τὸ παρὰ τοῖς ποιη-
ταῖς ἔχθος· ἐχθαίρω σοι, ἤγουν ἔχθραν ἔχω σοι· καὶ ἐχθραίρω τινί, ἀντὶ τοῦ ἔχθραν πρὸς αὐτὸν ἔχω· ἐχθραίρω δὲ ποιητικῶς τὸ
μισῶ· γράφεται δὲ ἄμφω διὰ τῆς αι διφθόγγου· ἐχθρός μοι ἐστὶν ὁ δεῖνα· καθὸ ἁπλοῦν δοτική· ἔχθιστος δὲ τῶν ἀνθρώπων
καθὸ ὑπερθετικόν, γενική. Ἔχθεται, μισεῖται. Ἐχθειάσας, μεγάλως θαυμάσας. Ἐχθές, ὅπερ καὶ χθὲς μονοσυλλά-
βως λέγεται, τῷ παρατατικῷ καὶ ἀορίστῳ συντάσσεται. Ἐχθήρειε· ἐχθαίρω· ἔχθαρον· ἤχθηρα· αἰολικῶς ἐχθήρεια. Ἔχθη-
μα, μισήματα, Σοφοκλῆς Τυράννοις. Ἔχθιον, ἐχθρότατον· μισητότατον· Σοφοκλῆς· βουλῆς γὰρ οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς.
Ἐχθίστων, μεμισημένων, μυσαρῶν· ἐχθροτάτων. Ἐχθοδοπῆσαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ ὄπτω τὸ βλέ-
πω, πλεονασμῷ τοῦ δ· ἢ ἐκ τοῦ ἔχθος καὶ ὄψ ὀπὸς ἡ φωνή· ἵνα ᾖ, ἐχθοδοπῆσαι· καὶ ὁ τὰ πρὸς ἔχθος φωνῶν. Ἐχθοδοπὸς,
ὁ ἐχθροποιός. Ἔχθοι, ἔξω. Ἐχθόμυθος, μισόμυθος. Ἔχθος, τὸ μῖσος, καὶ ἔχθημα, τὸ μίσημα. Ἐχθραίνειν, μισεῖν.
Ἐχθρός, ἀντικειμένη πρόθεσις ἐπὶ τὸ βλάπτειν· ἢ ἐχθρὸς κυρίως, ὁ πρώην φίλος ὤν, καὶ ὕστερον καταστὰς εἰς ἔχθος· πολέ-
μιος δὲ ἁπλῶς, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν· δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτὲ φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν. Ἐχθροῖς συνέσθαι,
εἰς καταλλαγὴν φέρει. Ἐχθρεῦσαι, ἐχθροὺς γενέσθαι· ἐχθρεῦσαί φασιν, αἰετὸν καὶ κάνθαρον ἐκ τοῦ ἑκάτερον αὐτῶν
θατέρου τὰ ὠὰ διασπᾶν· ἢ ἐχθρός, πᾶς, ὁ ὁπωσδήποτε βλάπτων τινά· ἐχθροῦ γὰρ ἴδιον βλάπτειν καὶ ἐπιβουλεύειν.
Ἐχθρωδῶς, ἀπεχθῶς· μισητῶς· κακῶς. Ἐχθῦσαι, ἐξεμέσαι. Ἐχθύσῃ, ἐκφυσήσῃς· ἐκπνεύσῃς. Ἔχθω, τὸ μισῶ· ἔχθος
τὸ μῖσος· καὶ ἐχθαίρω, τὸ μισῶ· καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι· πάντα ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ. Ἔχιγγος, σκότωσις.
Ἔχιδνα, ὄφις. Ἐχιλιώθη, χίλια ἐζημιώθη. Ἐχινάς, ὄνομα νήσου. Ἐχινάων, ἡ εὐθεῖα ἡ ἐχίνη· τοῖς δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἡ
εὐθεῖα ἐχινάς· καὶ ἀπ' αὐτῆς αἱ καλούμεναι Ἐχινάδες νῆσοι, ἃς θοὰς εἶπεν ὁ ποιητής, ἐν Ὀδυσσείᾳ· οἱ οἰκοῦντες δὲ τὰς
Ἐχινάδας Ἐπειοὶ ἐλέγοντο. Ἐχινόπους, ἀκάνθης εἶδος· παρὰ τὸ ἐπέχειν τοὺς πόδας, τῶν βαδιζόντων ἐπ' αὐτῆς· ἢ ὅ-
τι ἐχίνου θαλασσίου προσέοικεν. Ἐχῖνος, ὁ ἀκανθόχοιρος, παρὰ τὸ συνέχειν ἑαυτὸν στρογγυλούμενον· ἐν γὰρ τῷ ἀλέξα-
σθαι τὸν ἐπερχόμενον συνειλούμενος, τὸν τῶν ἀκανθῶν περίβολον προβάλλεται ὡς ἔρυμα· ἐχῖνος ἐστὶ τοῦ βοὸς ἡ γαστὴρ
παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν τροφήν· ἐχῖνος καὶ ὁ λέβης ὁμοίως· ἐχῖνος καὶ ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς
τὰς δίκας ἐτίθεντο· καὶ πόλις Θεσσαλίας οὕτω καλουμένη, ἀπὸ Ἐχίνου ἑνὸς τοῦ τὴν σπάρτην ἐνοικήσαντος· σημαίνει καὶ
μέρος ἀστέρος· εἴρηται δὲ ἐχῖνος ὁ θαλάσσιος καὶ ἄλλως, ἀπὸ τοῦ ἔχειν ἑαυτόν, τῶν σαρκῶν ἀφανιζουσῶν· ἢ ἐχῖνος κατὰ
ἀντίφρασιν, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ἔχεσθαι διὰ τὰς ἀκάνθας· ὡς ἀκράτητος· γράφεται διὰ τοῦ ι, ὡς ἀκραγαντῖνος· καὶ
ἐχῖνος, πόλις Θεσσαλίας· καὶ ἄγγος τι χαλκοῦν, καὶ ἐκ κεράμου, εἰς ὃ καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρ-
τυριῶν, ἅ τινες ἐμαρτύρησαν κατασημηνάμενοι· ἔστι Ἀριστοφάνης· κατέαξ' ἐχῖνον. Ἔχιος, κύριον τρίβραχυ· καὶ διὰ τοῦτο
παροξύτονον παρ' Ὁμήρῳ. Ἔχις, ὁ ὄφις. Ἔχλυσεν, ἔκλυσεν. Ἔχμα, τὸ στήριγμα· καὶ ἔχμα ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν ἔστι
ἐπέχειν· ἔστι ἐχμάσαι, κατασχεῖν· ἑλεῖν. Ἐχμάζει, κωλύει· ἡσυχάζει· στηρίζει· κρατεῖ· δεσμεύει. Ἔχμασον, ἐπίσχες·
κατάσχες. Ἔχματα, αἱ τοῦ ὁλοοιτρόχου λίθου συνοχαί, ὡς κεῖται ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔχω τὸ συνέ-
χω· καὶ δηλοῖ συνοχήν· ἢ ῥήξας ὁ πολὺς ὄμβρος κατέῤῥηξε τὸν ὁλοοίτροχον· προϋπάρχει δὲ αὐτοῦ ὁ ἐχμός· ἐξ οὗ τὸ ἔχ-
μα· ὁμοίως τῷ δεσμός, δέσμα· καὶ βρεχμός, βρέχμα· ἔστι δὲ ὁ μὲν ἐχμὸς, ἄχρηστος· ὁ δὲ ἐξ αὐτοῦ συνεοχμὸς, χρηστός τοῦ
τῷ ποιητῇ· καὶ ἔχματα πύργων, οὐ μόνον τὰ ἐξέχοντα, ἀλλὰ καὶ αἱ συνοχαί· ὡς καὶ ἐν τῷ πέτρης ἀναιδέος ἔχματα, καὶ

ἁμάξης, ἤγουν ἔχματα βάλλων. γίνεται δὲ τὸ μὲν ἔχμα, ἐκ τοῦ ἔχω· ἀφ' οὗ καὶ συνοχή· καὶ συνοχμὸς ὁ δεσμός· ὁ στενωπός· καὶ πλεονασμῷ ἀττικῷ συνεοχμός· καὶ νεοχμὸν τὸ ἔχον νεότητα· παρὰ δὲ τὸ ἔχμα ἐχμάζειν τὸ κωλύειν καὶ ἐπέχειν· καὶ ἐχμάσαι, κατασχεῖν ἑλεῖν. Ἔχματα, τὰ κρατήματα στηρίγματα· ὑπερείσματα· καὶ τὰ κωλύματα· ἔχμα βολάων· ἤγουν τὸ κώλυμα. Ἔχμῶνος, ἐστηριγμένος. Ἔχνασσον, ἐπέχνιζον. Ἐχνόαζεν, πρὸ τοῦ ἤκμαζεν. Ἔχοιτο, συνέχοιτο· ἀντὶ χαρᾶς. Ἐχολώθησαν, ὠργίσθησαν. Ἐχόλωσεν, εἰς ὀργὴν ἤγαγεν. Ἐχόμενα τρίβου, πλησίον· ἐγγυτάτω. Ἐχόμενοι, ἐγγίζοντες. Ἐχόμην, ἤγουν εἰχόμην ἀπειχόμην. Ἔχον, εἶχον· ἤλαυνον· ἐφύλασσον. Ἔχονι, ἔχουσι κρῆτες. Ἔχοντες ἐγκλήματα, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦντες. θουκυδίδης· πάντων οὖν τούτων ἐγκλήματα ἔχοντες οἱ κορίνθιοι, ἔπεμπον εἰς ἐπίδαμνον. Ἔχοντες, οἰκοῦντες. Ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ ἐχέτωσαν. Ἔχου, μετὰ ποιοῦ· φρόντιζε. Ἔχραεν, ἐπιβάρησεν· καὶ ἔχραε κῆδος, ἐπεβάρησε πρὸς τὸ βλέπειν. Ἐχραέτε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνατε· ἐπιπεσόντες ἐβιάσασθε. Ἔχραον, ἐπέκλυσαν· ἐπίθοντο· ἐβάρησαν· κατὰ βίαν ἀθρόοι προσῆλθον. Ἔχρας, ἔφης. Ἔχραυσεν, ἐπέτυχεν. Ἐχραύπιζεν, ἴξευεν. Ἔχρειεν, ἐμαντεύετο· ἢ ἐδανίσατο. Ἔχρηζεν, ἐδεῖτο, ἱκέτευεν. Ἐχρηματίσθη, χρησμὸν ἐδέξατο· καὶ ἐχρήσθη, ὁμοίως. Ἔχρην, ἥρμοζεν· ἔπρεπεν. Ἔχρησε, χρησμὸν ἔδωκε· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐδάνεισεν· καὶ ἔχρησε· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπέθετο· καὶ ἐδάνεισεν· ἀπὸ τοῦ χρῶ θέματος· οὐκ ἀπὸ τοῦ χρήζω· ὃ δηλοῖ τὸ δέομαι· ἀπὸ τοῦ τούτου ὄνομα χρήστης· κυρίως μὲν ὁ δεδανεισμένος· ἔστι δ' ὅτε λέγεται, καὶ ὁ δανειστής. Ἔχρη, ἀντὶ τοῦ ἐχρησμῴδησε, παρὰ ἀπολλωνίῳ. Ἐχρίμπτοντο, ἤγουν ἐπέλαζον· ὡς τό, ἐχρίμπτετ' ἀεί· ἐπλησίαζον· ἐχρίμψαι ὁμοίως. Ἔχρισεν, ἤλειψεν· ἐκέντησεν. Ἐχρίμψαι, ἔπεσαν· ἐπλησίασαν. Ἐχρῶντο, ἐλάμβανον· ἤγουν ἐλάμβανον. Ἐχρωματίσθη, χρῶμα ἐδέξατο· ἐχρῶντο. Ἐχρωτίσθη, ἐχρωματίσθη. Ἐχύη, ἐχύθη. Ἐχύμησαν, ἤρτησαν. Ἐχύμισαν, ἀντὶ τοῦ ἔχυμον ἐποίησαν, οἱ παρ' ἁρμονίαν ἐχύμισαν. Ἐχυρά, ἀσφαλής. Ἐχυρῆσαι, τῷ διὰ χειρὸς ὅρκου συνθέσθαι, καὶ κρατηθῆναι. Ἐχυρόν, δυσαντίρρητον· ἀσφαλές. Ἐχυρόφρονες, αἱ σπουδαῖα φρονοῦσαι· ἢ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει. Ἐχύρωσεν, ἰσχυρὰν ἐποίησεν. Ἐχύρωμα, ἡ ἀσφάλεια. Ἐχυρῶς, ἀσφαλῶς ἰσχυρῶς. Ἐχυρώτατον, ἀσφαλέστατον. Ἔχω τὸ κέκτημαι, καὶ τὸ ἐλαύνω· ποιητικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἔχω τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ· ὡς τὸ οὐκ ἔχω λέγειν. Ἔχω τὸ διάκειμαι ἐπιρρήματι, ὡς τὸ καλῶς ἔχω· ἐνίοτε δὲ ἡ γενικὴ προστίθεται νοουμένου ἔξωθεν τὸ ἕνεκα· οἷον καλῶς ἔχω τοῦ σώματος· ἢ δοτικῇ· ὡς τό, ὁ δεῖνα ἐπιτηδείως μοι ἔχει· ἢ αἰτιατικῇ νοουμένης τῆς κατά· ὡς τό, εἰ μὲν οὕτως εἶχον ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὸ σῶμα, παρ' ἀριστείδῃ· ὅμηρος· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν χρήσιμον, ἐς τὸ δαιμονίη τί μοι ἐπέχεις· δῆλον γὰρ ὅτι καὶ ἐκεῖνο ταὐτὸν ἤγουν τῷ τί δή ποτε κατ' ἐμοῦ ἔχεις· τουτέστιν ὁρμᾷς· ἐλαύνεις. Ἔχω κακῶς, ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὀφθαλμῶν. Ἔχω μετὰ μετοχῆς χρόνου παρεληλυθότος, παρεληλυθότα σημαίνει· οἷον ἔχω ποιήσας ἀντὶ τοῦ ἐποίησα· μετὰ δὲ μετοχῆς ἐνεστῶτος, ἀντὶ ἐνεστῶτος· οἷον ἔχω ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Ἔχω δίκην παρὰ σοῦ, ἀντὶ τοῦ κολάζω σε· ἠρόδοτος· ἔχω ὦ ξεῖνε παρὰ σοῦ πᾶσαν δίκην. Ἔχω, τὸ κέκτημαι· νέμομαι. Ἐχώλαιναν, ἔκλινον. Ἐχώμεθα, ἀπεχώμεθα· ἀντιχώμεθα· ἀντιλαμβανώμεθα. Ἔχω μετὰ τῆς περὶ προθέσεως, ἀντὶ τοῦ κεῖμαι λαμβάνεται· οἷον ἔχω περὶ τροφήν· ἔχω περὶ μελέτην, ἀντὶ τοῦ κεῖμαι εἰς τροφὴν καὶ εἰς μελέτην· καὶ κύπριος· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τιβίβλος ἐνταῦθα, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν περὶ τοὺς λόγους. Ἔχω ἀγρόν· ἢ οὐσίαν πολλήν· ἔχω· καὶ τὸ δύναμαι· καὶ τὸ φέρω, καὶ τὸ κρατῶ· ὡς καὶ ὅμηρος· στέμματ' ἔχων ἐν χερσίν· ἔχω καὶ τὸ κατοικῶ· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· ἢ μαιῶτιν λίμνην ἔχετε· ἔχω καὶ τὸ ἀνέχω, ὡς ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης, ἐν τῷ αὐτῷ δράματι· ὦ δέσποτ' ἄναξ ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον· ἀντὶ τοῦ ἀνέχεις· καὶ ἤγουν ἠρτημένην ἔχεις· ἔχω καὶ τὸ περιβέβλημαι, καὶ ἐνδύομαι· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· σεμνῶς ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα· καὶ τὸ μὴ κυνῆν ἔχοντα οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα, ἀντὶ τοῦ περιβεβλημένον· καὶ φοροῦντα. Ἔχω διὰ μνήμης πάντα ἃ ἐποίησας· καὶ ἔχω συγγνώμην, ἀντὶ τοῦ συγγινώσκω· καὶ ἔχω σοι χάριν, ἀντὶ τοῦ οἶδά σοι χάριν· καὶ εἴσομαί σοι χάριν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος λέγουσιν ἀττικοί· ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ σοι· ὁμοίως ἔχε μοι χάριν· γίνωσκέ μοι χάριν· ἀντὶ τοῦ ἀπεῖν, εὐχαρίστει μοι· καὶ εὖ ἔχω τοῦ σώματος, γενικῇ συντάσσεται· καὶ ἤγουν ἔχω, γενικῇ· καὶ κατέχω, καὶ συνέχω, καὶ ἐπέχω· καὶ παρέχω· δοτικῇ· τὸ προέχω καὶ διέχω, ἐπὶ διαστήματος· καὶ μετέχω καὶ ὑπερέχω γενικῇ· προσέχω δέ σοι τὸν νοῦν, καὶ παρέχω σοι τόδε, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν· ὁμοίως καὶ ἔχομαι, τὸ ἅπτομαι· καὶ ἤγουν ἔχομαι, καὶ περιέχομαί σου· καὶ ἀνέχομαι τὸ ὑπομένω· καὶ ἀντέχομαι τὸ ἀντιποιοῦμαι· καὶ ἀπέχομαι κρεῶν· τὸ δὲ ἐνέχομαι δοτικῇ· καὶ ἔχομαι ἀντὶ τοῦ κρατοῦμαι παθητικῶς. Ἐχώμεθα δηιοτῆτος ἐν τῷ ξ' τῆς ἰλιάδος, ἤ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα· ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἀπτώμεθα μάχης. Ἔχων, φέρων· οἰκῶν· κατέχων. Ἐχώσατο, ὠργίσθη· ἐχολώθη.

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ.

ψαθήλατο, ἐκνήσατο. Ἐψάκασεν, ἔσταξεν. Ἐψαλάσατο, ἔψαυσεν· ἐκινήθη. Ἐψάλαται, ψάλλω· μέλλων ψαλῶ· παρακείμενος ἔψαλκα· ὁ μέσος ἔψαλα· ὁ παθητικός, ἔψαλται· καὶ ἰωνικῶς ἐψάλαται. Ἐψάναι, αἱ τῶν λαχάνων δέσμαι. Ἐψαίνη, ἑψητήριον· λοπάς. Ἔψανον, ἁπαλὸν καὶ ἄπραμνον· τὸ δυσέψανον· οὕτω παρὰ τῷ. Ἔψατο, ἠκολούθησεν. Ἕψεαι, ἐπακολουθήσεις. Ἐψεία, παίγνια. Ἐψείη, γέλως· παιδιά. Ἑψεῖν βρῶμα λέγεται, καὶ ἑψεῖν χύτραν. Ἕψεο, ἀκολούθει· ἕπου. Ἐψεῦσέ μοι ἐλπίδος· καὶ ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος. ψεύδομαι δὲ τόδε παθητικῶς· ὡς ὁ θεολόγος· ἐψευσάμην· ὁμολογῶ τὴν ὑπόσχεσιν· κατὰ ψεύδομαί σου τόδε· ἤτοι κατὰ σοῦ ψευδῶς λέγω. Ἕψεται, ἀκολουθήσει· ἢ ἀκολουθεῖ· καὶ ἕψεται ἀκολουθήσει· καὶ ἕψεαι, ἀκολουθήσεις. Ἐψεύσθη ἡ πατήθη· ἀπέτυχεν. Ἕψηλον, ὅπερ καὶ σίρεον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἕψημα, ὅπερ ἔνιοι σείραιον καλοῦσιν, ἄλλοι γλύκυσμα. Ἑψήσεται, κατὰ παίζεται. Ἑψητεῖς, τὰ μικρὰ ἰχθύδια. Ἑψητήριον, ἡ λοπάς· ὃ ἤγουν χύτρα. Ἑψητόν, εἶδος ἰχθύων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἑψητός, ὁ ἑψημένος. Ἔψηχον, κατέμασσον· ἔτριβον· ἔξεον· ὡμάλιζον· οἱ μὲν τοὺς ἵππους ἔψηχον.

ἑψιᾶσθαι, ὁμιλεῖν. παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω· ἕψω· ἑψιάω· ῶ· ὅθεν τὸ ἀπαρέμφατον ἑψιᾶσθαι, καὶ ἑψιάασθαι· ἢ ἑψιᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ οἰμώζειν εὕρηται παρ' ὁμήρῳ· Ἑψία· ὁμιλία· γέλως· παιδιά· χλεύη· Ἕψια τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια καὶ φιλέψιος ὁ φιλοπαίγμων· φιλόλογος ἐστὶν ὁ φιλέψιος· Ἑψία, παίγνιον· ἔψηνις πόλις· Ἑψιᾶται, ἀντὶ τοῦ γελᾷ· παίζει· διαλέγεται· καὶ ἑψία παιδιά γέλως χλεύη· καὶ ἑψίαι, ἑορταί· εἴτι δὲ ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι γίνεται, εἴτι παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω· κατὰ παθηματικόν, ἀττικὸν οὐκ ἔστι βεβαίως διισχυρίσασθαι· Ἑψιάσθων, ἀντὶ τοῦ ἑψιάσθωσαν· παιζέτωσαν· Ἑψιατίον, ἀντὶ τοῦ παικτίον· δεῖ παίζειν· Ἑψιάτημον, γνωστικὸν παίγνιον· Ἑψιδεν, ἤκουσεν· Ἑψιθυρίσδομες ἁδὺ παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἡσύχως διελεγόμεθα καὶ μετὰ ἡδονῆς· Ἐψιλωμένοι, γεγυμνωμένοι· Ἕψιμον, παίγνιον· Ἑψιόωνται· ἀντὶ τοῦ λοιδοροῦνται· ἐμπαίζουσιν· ἐφήδονται· τὴν λοιδορίαν ἡ λέξις δηλοῖ· καὶ ἑψιόωνται, παρὰ τὴν ἑψίαν, ἥ ἐστι διὰ λόγων παιδιά· οἷον ἑπεσία τις οὖσα παρὰ τὸ ἔπος, διὸ καὶ ψιλοῦται· ὅτι δὲ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἀκολουθοῦσι τίθεται· Ἑψιόωντο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ὁ χρόνος ἐστὶ παρῳχημένος ἀντὶ ἐνεστῶτος, ἢ ἐμφαίνει ἀπηλπικέναι τὴν γραῦν, ζῆν τὸν ὀδυσσέα· ἡ δὲ λέξις τὸ ἑψιᾶσθαι, κυρία ἐστὶ κατὰ ποίησιν· δηλοῦσα διάθεσιν παιγνήμονα· ἐπεὶ καὶ ἑψιάς φασι τὰ παίγνια· ὅθεν τὸ ἑψιᾶσθαι· Ἰωνικὸν δὲ ἐφεψιᾶσθαι, καὶ καθεψιᾶσθαι· ἐπειδὼς καὶ προεσημειώθη ἐν πολλοῖς, ἡ ἐπὶ πρόθεσις τῇ κατὰ ἰσοδυναμεῖ· ἢ ἑψιόωντο, ἀντὶ τοῦ ἔπαιζον· φίλων δέ, ἀντὶ τοῦ ὁμίλουν παρὰ τὸ ἔπος· Ἕψισαν, ἐψώμισαν· Ἑψίαθη, ἀπέθανεν· Ἕψιω τὸ λέγω· ἀπὸ τοῦ ἕπω· ἕψω· ἑψίω· ἀφ' οὗ παννημέριον ἑψιόωντο· Ἑψόμενος, ἀκολουθήσων· ἕψων· Ἑψόμενον, ἀκολουθησόμενον· Ἕψον, καὶ ἀπέψων· τὸ ἔψον διὰ τοῦ ὀμικροῦ· τὸ δὲ ἀπεσπόγγιζον, διὰ τοῦ ὦ μεγάλου· Ἔψυθεν, ἐψύσαντο· Ἔψυξεν, ἐπίανσεν· ἀπεδίωξεν· Ἔψυρεν, ἀπεδίωξεν· ἐψυχαγώγησεν· Ἐψυχαγώγησε, παρεμυθήσατο, ἔτερψεν· Ἐψύχθη, ἀπεπαύθη· ἠρέμησεν· ἄγρια δ' αὐτοῦ ἐψύχθη χαλεπῆς ἀπὸ ματαθυφορίης· Ἐψῶν, κνηθόμενος· Ἐψώμισεν, ἔθρεψεν· Ἐψωμένω, παίζοντες·

ΤΟ Ε, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω·

ω· τὸ ε καὶ ω, εἰς ω μέγα κιρνᾶται· οἷον δημοσθενέων καὶ δημοσθενῶν· ὁμοίως ἐν τοῖς ῥήμασιν, οἷον ποιέω· ῶ· ἐὰν ποιέω ποιῶ· Ἕω, σημαίνει ἕξ· τέσσαρα βαρυνόμενα, καὶ δύο περισπώμενα· ἕω τὸ ἐνδύομαι· ἀφ' οὗ καὶ ἱμάτιον· ἕω τὸ πορεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ ἕος καὶ ὁδός· ἕω τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ, ἔσεται· καὶ ἔσαι· ἕω, τὸ πληρῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἕως· καὶ ἑσπέρα, ἡ τῆς ἡμέρας πλείωσις· ἐῶ τὸ συγχωρῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἐάσας· ἐῶ τὸ καθέζομαι, ἀφ' οὗ τὸ ἕημι· ἕεμαι· ἧμαι· τὸ κάθημαι· Ἕω τὸ ἐνδύομαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἕνω· ἐνύω· ἕννυμι· καὶ ἀμφιέννυμι· καὶ ἀμφιέννυμαι· καὶ ἕω, τὸ ὑπάρχω· Ἐῶ περισπωμένως· τὸ καταλιμπάνω· Ἑώα, ἡ ἀνατολή, καὶ ἡ τοῖς προβάτοις παρατιθεμένη διφθέρα, καὶ θυσία ἐν κύπρῳ· Ἑώας, ἀνατολῆς· Ἐῶ μνημονεύεσι μιγῆναι· τὸ πρῶτον εὐκτικόν, ἐάοιμι, ἐῷμι· ὡς βοάοιμι, βοῷμι· τὸ δεύτερον, ἐῷς· καὶ τὸ τρίτον ἐῷ· μετὰ προσγεγραμμένου τοῦ ι, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐῶ ἐνεστῶτος· ἐκ δὲ τούτων τὸ ἐῴην, ἐῴη· τῆς δὲ ἀκολουθίας, καὶ τὸ ὁράοιμι, ὁρῷμι· ὁράοις ὁρῷς· ὁράοι, ὁρῷ· μετὰ προσγραφῆς τοῦ ι· πληθυντικὰ δεύτερα ὁράοιτε ὁρῷτε· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο μικροῦ, ὁρόωτε· ἐν ἰλιάδι· οἷον νῦν δὲ φίλος χ' ὁρόωτε, ἤγουν ἡδέως ἂν βλέποιτε· Ἕωγε, ἐκ τοῦ ἄγω· ὁ παρατατικὸς ἦγον· ὁ μέσος παρακείμενος ἦγα· ἦγας· ἦγε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔωγε· Ἑῴη, συγχωροίη· Ἕωθεν ἐς ἑσπέραν, ἄσιτος διέμεινα· Ἕωθεν μάλα ἠρι· τουτέστιν ἐν τῷ ὄρθρῳ· Ἕωθεν· Αἰεὶ γάρ μοι ἕωθεν ἐνὶ χμαῦ, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἔθους ἔχοι μοι ἐμποδίζειν· ἐκ τοῦ εἴωθα· οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ εἴωθα, ἔωθα λέγουσιν· Ἕωθεν, πρώϊθεν· Ἑωθινόν, τὸ πρωϊνόν· καὶ ἑωθινή, ἡ πρωϊνή· ἑῴα δ' ἐπὶ τόπου· οἷον ἡ ἑῴα, καὶ ἡ ἑσπέρα λῆξις· καὶ ἐπὶ χρόνου· ὡς αἰσχύλος· τάχυνε θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ· Ἑωθινός, ὀρθρινός· Ἑωθός, χωρὶς τοῦ ι, ἀρχίππος· καὶ ἀραρὼς ἔωθας· καὶ θουκυδίδης, ἐώθεσαν· Ἑῴκει, ὅμοιος ἦν· λέγεται δέ, ἐκ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ὁ μέσος παρακείμενος ἔοικα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐῴκειν· ὤφειλεν εἶναι ἠοίκειν, ἀλλὰ ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου· ἡ μὲν πρώτη συλλαβὴ συνεστάλη· ἡ δὲ δευτέρα, ἐξετάθη, καὶ γέγονεν ἐῴκει· ἢ ἐκ τοῦ εἴκω· ὁ μέλλων εἴξω· ὁ παρακείμενος εἶχα· ὁ μέσος εἶκα· τὸ γὰρ ε ἡνίκα εὑρεθῇ ἐν δισυλλάβῳ μέλλοντι ἢ μόνον, ἢ μετὰ τοῦ ι, εἰς ο τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ· οἷον λέξω, λέλογα· πείσω· πέποιθα· οὕτως εἴκω, οἶκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἔοικα· ὁ μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐῴκειν· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἠοίκειν, ἀλλὰ κανών ἐστιν ὁ λέγων ὅτι οὐδεμία λέξις ἑλληνικὴ εὑρίσκεται ἀπὸ τοῦ η ἀρχομένη ἐπιφερομένου τοῦ ο, χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἢ κατὰ διάλεκτον· πρόσκειται εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ διὰ τὸ τῆς ἠοῦς, ἠοῖ· κατὰ διάλεκτον, διὰ τὸ ἠῶ· οἱ γὰρ ἴωνες διαλύοντες λέγουσιν, ἠόα· κατὰ τοῦτον τὸν κανόνα ἐγένετο ὑπερβιβασμὸς τοῦ χρόνου· καὶ τὸ μὲν ε, ἐφυλάχθη διὰ τὸ ο· τὸ δὲ ο ἠμείφθη εἰς ω μέγα, καὶ ἔμεινε τὸ ι προσγεγραμμένον· ἡ γὰρ πρώτη συλλαβὴ συνέστειλε τὸ η εἰς ε· ἡ δὲ δευτέρα, ἐξέτεινε τὸ ο εἰς ω μέγα καὶ ἐγένετο ἐῴκειν· Ἐῴκεσαν, εἴκω τὸ ὁμοιῶ· ὁ παρακείμενος εἶχα· ὁ μέσος εἶκα· εἶτα ἔοικα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἐῴκειν· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐῴκεισαν· καὶ ἀττικῶς ἐῴκεσαν· οὕτω καὶ ᾔδεισαν ᾔδεσαν· καὶ εἴκεισαν, εἴκεσαν· Ἕωλα, τὰ χθεσινά· καὶ ἕωλον ὁμοίως τὸ ψυχρόν· μάταιον· ἀνωφελές· ἀνίσχυρον· Ἑωλοκρασία, τὸ χθιζὸν βρῶμα· ἢ ἡ ματαία πόσις· ἢ ἑωλοκρασία, ἡ χθεσινὴ μέθη, ἕωλος κρᾶσις ἡ παρ' ἀθηναίοις κατὰ χεῖρα τοῖς παννυχίζουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν· Ἄλλως· Ἑωλοκρασία· ἔθος ἦν τοῖς νέοις δειπνοῦσι, καὶ νυκτερεύουσι, καταχεῖν τῶν ἑώλων δείπνων τοὺς ζωμούς, πρὸς τοιαύτην παιδιὰν τετραμμένοι· ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιεῖσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, ἀπὸ τῶν ἑώλων· ἥ ἐστιν ἀρχαῖα· ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγόρει ὁ αἰσχίνης· ἢ ἑωλοκρασία ἡ χθεσινὴ μέθη· ἕωλον γὰρ τὸ χθεσινόν· ἢ ἕωλον τὸ λιπόν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον· ἀλλὰ χθεσινόν· παρὰ τὸ ἕω· σημαίνει τὸ παλαιῶ· ἢ μάταιον· ψυχρόν· ἀνωφελές· ἀνίσχυρον· ἡνίκα γὰρ συνέπινον ἀλλήλοις, παρὰ ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστου κρατὴρ οἴνου ἐτίθετο· καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐξέχεεν ὃ ἐκαλεῖτο ἑωλοκρασία· λαμβά-

νεται δὲ, ἐπὶ κατηγορία ἀρχαίων πραγμάτων. Ἕωλον, τὸ μάταιον· καὶ ἕωλον, τὸ χθεσινόν· καὶ ἕωλος νεκρὸς ὁ σεσηπώς· ἢ καὶ ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς· τριαδικός. Ἐώλπει, ἤλπιζεν· ἔλπω ἔλψω· ὁ μέσος παρακείμενος ἀπαιτεῖ τὸ τῆς παραληγούσης ε τραπῆναι εἰς ο, ἵνα γένηται καὶ τὰ δύο φυλαχθῇ· ἐτράπη τὸ ε εἰς τὸ ο· καὶ ἡ τοῦ παρεληλυθότος αὔξησις, ἔξωθεν προσετέθη τὸ ε πρὸ τοῦ ε ψιλόν· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐώλπειν· διὰ τοῦ ω μεγάλου· ἐπειδὴ μείζων ἀεὶ ἡ τοῦ ὑπερσυντελίκου αὔξησις τῆς τοῦ παρακειμένου. Ἐῶμεν, συγχωροῦμεν· ἢ ἐῶμεν, ἀντὶ τοῦ ἄδην ἔχωμεν, κορεσθῶμεν· ἀφθῶμεν. Ἐῶμι, ἐάω ἐῶ· ἐάων ἐῶν· ἐάοντος ἐῶντος· ἐάοιμι ἐῷμι. Ἐωμοῦ, ἱματίου γυναικείου. Ἐὼν, ἰὼν καὶ κιών· αὗται μόναι αἱ μετοχαὶ τοῦ ἐνεστῶτος οὖσαι, τὸν τοῦ ἀορίστου δευτέρου ἔχουσι τόνον. Ἐώνηκα, καὶ ἐώνημαι ἀττικῶς ἐκ τοῦ ὠνῶ. Ἐώνημαι, ἐκ τοῦ ὠνῶ ὠνοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἠγοράσθην παθητικῶς, καὶ ἐώνημαι, ἀντὶ τοῦ ἠγόρασα ἐνεργητικῶς· παρ' ἀριστοφάνης. Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον· ἤτοι τὸν ἀγοράσαντα. Ἐωνημένοι, ἀγοράσαντες. Ἑῷον, ἀνατολικόν· ὀρθρινόν· σὺν τῷ ι κτητικὸν ἀπὸ τῆς ἕως· τὸ δὲ ἑωσφόρος οὐκ ἔχει. Ἐῳνοχόει, ἐκίρνα· ἐκ τοῦ οἰνοχοέω, ὁ παρατατικὸς ᾠνοχόεον ᾠνοχόουν· ᾠνοχόεε ᾠνοχόει· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ἐῳνοχόει· ἢ ἐῳνοχόει ἀττικόν· ὡς καὶ τὸ ἑώρακε· καὶ τὸ ἐωνημένος· ὁ ὠνησάμενος, καὶ ἄλλα μυρία· οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ τοιαῦτά τινά φασιν, ὅτι ὥσπερ ὤϊγε, καὶ ἀνέῳγεν· ὡς τὸ καὶ χηλοῦ δὲ ἀπὸ πῶμα ἀνέῳγε· καὶ ἥνδανε, καὶ ἑήνδανε· καὶ τὸ ἐπὶ στόμα ἔωσεν· ζηνόδοτος δὲ ἐνῳχόει γράφει διὰ προθέσεως. Ἐώνπερ, καίπερ ὤν. Ἔωξεν, ἀνέωξεν. Ἑῷος, ὀρθρινός· πρωϊνός. Ἑώρα, ἡ κρεμάθρα· καὶ ἑωρῶ, τὸ κρεμῶ· ἡ ἑώρα, ὕψωσις· ἢ μετάρσις· καὶ ἑώρα, νόσος. Ἑωρακώς, μετοχή· ὁράω ὁρῶ τὸ βλέπω· ὁ μέλλων ὁράσω, ἄχρηστος, ἀντὶ τούτου γράφεται τὸ ὄψομαι· καὶ θεάσομαι· ὁ παρακείμενος, ὥρακα κοινῶς· καὶ ἑώρακα ἀττικῶς· ἡ μετοχὴ ὁ ἑωρακώς. Ἐώργειν, ὑπερσυντέλικος. Ἔωργε, διεπράξατο· ἢ ἀντὶ εἴργασται. Ἐωρηθήτω, κρεμασθήτω. Ἑώρημα· ὁ βελλεροφόντης διὰ τοῦ πηγάσου τοῦ πτερωτοῦ, ἐπεθύμησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν· καὶ φησὶν εὐριπίδης ἄγ᾽ ὦ φίλον μοι πηγάσου ταχὺ πτερόν· μετέωρος δὲ αἴρεται ἐπὶ μηχανῆς· τοῦτο δὲ καλεῖται ἑώρημα· ἐν αὐτῇ δὲ κατηγορεῖ τοὺς θεούς, καὶ τοὺς ἐν ἀέρι πλουτοῦντας. Ἑώρησις, κρέμασις· καὶ ἑώρημα, ὁμοίως. Ἐωρίζω, τὸ μετεωρίζω. Ἐωροποτίαις, ὑψηλοφρονίαις. Ἑωρούμενος, κρεμάμενος· ὑψούμενος. Ἑώρταζον, ἐτέλουν. Ἑώρτο, ἐκρέματο. Ἑώρων, παρατατικός· ἐκ τοῦ ὁρῶ, πλεονασμῷ τοῦ ε ἀττικῶς· ὁρῶ· παρατατικός, ὥρων κοινῶς· καὶ ἑώρων ἀττικῶς, παρακείμενος ὥρακα κοινῶς, καὶ ἑώρακα ἀττικῶς· καὶ ἑωρακέναι. Ἕως· ἡ εὔως τῆς εὔω· παρὰ τὸ ἕω τὸ φωτίζω, εὔως· καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ, ἕως· σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν, ἢ διὰ τοῦ ἕως ταύτης ἡμᾶς κατακλίνεσθαι· ἢ διὰ τοῦ ἵεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐτῇ· ἀπὸ τῆς ἕω γίνεται ἑῷος κτητικὸν σὺν τῷ ι· ἐπικλείουσι ἑῷον ἀπόλλωνα· ἀπολλώνιος· ἐκ τῆς ἑώας φέρεσθαι· τουτέστιν, ἐκ τῆς ἀνατολῆς· καὶ ἕως, ἡ πρώτη τοῦ ἡλίου ἀνατολή· ἢ ἡ πρὸ τῆς ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα. Ἕως, ἰσοδυναμεῖ τῷ μέχρι· καὶ ἄχρι· τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἔχοντα. Ἕως ἂν, καὶ μέχρις ἂν, ὑποτακτικῷ ἀεὶ συντάσσεται· ἅπαξ δὲ καὶ εὐκτικῷ· ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου δημοσθένους λόγῳ· ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς φωκέας εὐπρεπῆ ποιήσαιτο. Ἕως ἵκοιτο παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὅπως καὶ νῦν, ἀττικῶς· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς ἵκοιτο· ἤγουν ἵνα καταλάβῃ· ἀλλαχοῦ δὲ τὸ αὐτὸ, καὶ εἵως εὕρηται, ὡς τὸ τείως. Ἕως ὁ ταῦθ᾽ ὥρμαινε· πάθος ἔχει περὶ τὴν τοῦ στίχου ταραχὴν προκεφαλαίου· εἴρηται μακροκεφαλαίου ὄντος· τὸν γὰρ πρῶτον τόπον πούς ἐπέχει ἀμφίβραχυς· ἕως ὁ· ὁ δὲ ἀμφίβραχυς, ἀνοίκειος μέτρῳ δακτυλικῷ, ὃ μὴ θεραπεύοιτο· καθάπερ καὶ ἐνταῦθα θεραπεία τις τῷ πάθει τῆς τοῦ στίχου κεφαλῆς ἐφεύρηται· τὸ μὲν γὰρ ἕως, κατὰ λόγον συνιζήσεως καταλογίζεται εἰς μίαν συλλαβὴν μακράν· τὸ δὲ ο κατὰ τέσσαρας τρόπους κοινῆς συλλαβῆς. Ἑωσφόρος, ὁ ἥλιος· ἀνατολικός· ἀστὴρ πρωϊνός· ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλούμενος· ὅμηρος τοῦτον λέγει φέρειν τὴν ἡμέραν, οὐχὶ τὸν ἥλιον. Ἕως ῥά, οὔπω δή. Ἐωσάμην, καὶ ἀπεωσάμην· καὶ διεωσάμην· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ε λέγειν ταῦτα, ἀνάττικον. Ἐώσαντο, βιαίως εἰσῆλθον· εἰσεπήδησαν. Ἑώσας, τὸ χαλᾶν τὸ αἰδοῖον. Ἔωσεν· ὠθῶ βαρύτονον· μέλλων ὤσω· ἀόριστος ὦσα· καὶ ἔωσα· ἢ ἔωσεν, ἀντὶ τοῦ ἀπώσατο· ἐνέβαλεν. Ἑωυτός, ἑαυτός. Ἑῴων, ἀνατολικῶν· ἢ τῶν ἐκ τῶν ἀνατολῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ε΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

ἦτα τὸ στοιχεῖον, ἀπὸ τοῦ ζήτου τοῦ βορέου, οὗ μέμνηται ἀπολλώνιος· ἔστι δὲ ἓν τῶν διπλῶν συμφώνων· συγκείμενον ἐκ τοῦ σ καὶ δ. Ζα ἐπιτατικὸν μόριον· ὡς ἐν τῷ ζάθεος, καὶ ζάπλουτος· καὶ ζάκοτος· καὶ ἄλλα πολλά· τὸ γὰρ ζα τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει· ἐν δὲ τῷ νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζελείης, σημειῶσαι ὅτι τὸ διπλοῦν ζ οὐκ ἔχει συνήθως ἐκτείνειν τὸ πρὸ αὐτοῦ βραχὺ φωνῆεν· ὥσπερ οὐδὲ κατὰ τὴν ὀδύσσειαν ἐν τῷ ὑλήεντι ζακύνθῳ, ἀλλὰ ἀντὶ βραχείας λαμβάνεται ἀναγκαίως ἡ τελευταία συλλαβή, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἄλλως τεθῆναι ἐν μέτρῳ· εἰ γὰρ ὑποθώμεθα ἐν τῷ ζέλεια καὶ ἐν τῷ ζάκυνθος δύνασθαι τὸ ζ διὰ τὴν διπλόην ποιεῖν χρονικὴν ἔκτασιν, οὐδ᾽ ὅλως εἰς μέτρον δακτυλικὸν ἡ ζέλειά ποτε καὶ ἡ ζάκυνθος παραληφθήσεται· ἡ τοιαύτη δὲ ἀνάγκη βιάζεται καὶ τὴν τοῦ σκαμάνδρου ἄρχουσαν, τὸ πρὸ αὐτῆς βραχὺ ἐκτείνειν· μηδέ ποτε οὕτω τὸ μέτρον βίαν ὅλην οὐκ ἐπάγει παρανομεῖσθαι, ὥσπερ τὰς ἐκτάσεις οὕτω καὶ τὰς συστολάς, καὶ ἀναλόγως γίνεσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· διὸ καὶ τὸ αἰγυπτίη ἐν ὀδυσσείᾳ συστέλλει τὸ υ. Ζαβίχ, λευκόν. Ζαβάλλειν, ἐξαπατᾶν. Ζαβαρεῖον, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι αἵ εἰσιν ὅπλα πολεμικὰ ἀπόκεινται· ζάβα γὰρ τὸ λωρίκιον. Ζάβατος, πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ πα

φίας· Ζαβλεμμένος, μεγάλως πεποιθώς· Ζάβορον, πολύφορβον· πολυκτῆνον· Ζαβουλών, χώρα· καὶ ὁ πάνυ βου
λόμενος ἢ βουλευτικώτατος· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ βουλή· Ζαβρόν, πολυφάγον·
Ζάγκλον, τὸ δρέπανον· κέκρυπται γὰρ ζάγκλον ὑπὸ χθονί· παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκυ
λον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ζάγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον· καὶ ὄνομα πόλεως· Ζαγμά, ἡνία· Ζαγρεύς, ὁ διόνυσος παρὰ
ποιηταῖς· δοκεῖ γὰρ ὁ ζεὺς μιχθῆναι τῇ περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος ὁ διόνυσος· Ζάγρη, βόθρος· λάπαθον· Ζαγρός, αἰγὸ
τόμος· Ζαγῶσαι, ἐπιπλεῦσαι· δωρικὴ ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ ἐπιχεῖν· καταχεῖν· Ζάει, βινεῖ· καὶ πνεῖ· κύπριοι· Ζαέν
τες, πνέοντες· Ζαές, μέγα· πολύ· λαμπρόν· ἢ ἰσχυρόν· Ζαὴς ἄνεμος, ὁ βίαιος καὶ ὑπὲρ τὸν δυσαῆ· καὶ εἴη ἂν ὁ τοιοῦ
τος ζάλη, ὅ ἐστι μεγάλη ἄελλα· ὀξύνεται δὲ ὁ ζαής, καὶ ὁ δυσαής, ὡς λόγῳ καὶ ὁ φιλοψευδής· Ζαθέη, ἄγαν θεία· καὶ ζα
θέων· ἄγαν θείων· Ζάθεος, ἅγιος· εὐδαίμων· μεγαλότιμος· εὐώδης· ἢ ὁ πάνυ θεῖος καὶ θειότατος· παρὰ τὸ θεὸς καὶ τὸ α
ἐπιτατικόν, ἄθεος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ζ, ζάθεος· ἢ αἰολικῶς γέγονεν· οἱ γὰρ αἰολεῖς τὸ δια ζα φασί· καὶ τὸν διάπυρον, ζά
πυρον· ἢ παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικὸν καὶ τὴν θέαν, ἵν' ᾖ, ὁ ἀξιοθέατος· ὡς καὶ ἠγάθεος, ὁ ἄγαν τῆς θέας μετέχων· ὁ θαυμαστός·
τὸ δὲ ζα, τὸ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺ σημαίνει· Ζαθέου, ἤγουν θαυμαστοῦ· Ζαθερεῖ, ἄγαν θερμῷ· ὡς ἐν ἐπιγράμματι·
αὐδὰ καθίζων ἀείδειν ζαθερεῖ καύματι θαλπόμενος· Ζαθρές, μεσημβρινὸν καῦμα· τὸ δειλινόν· Ζαιός, εἶδος ἰχθύ
ος· Ζάικλον, δρέπανον· Ζακκίτροφον, τὸ σεμνόν· Ζακαλθές, περικαλλές· Ζακελτίδες, κολοκύνθαι· ἢ γογ
γυλίδες· Ζακορία, θυσία ἀφροδίτης· Ζακρεεῖς, εὔχρηστοι· Ζάκορος, νεωκόρος· μένανδρος δὶς ἐξαπατῶν τι· οὐ
μεγάβυζος ἦν· ὅστις γένοιτο· ζάκορος καὶ ὁ ὑπηρέτης· λευκαδία ἐπέθες τὸ πῦρ, ἡ ζάκορος· ἡρόδοτος δέ, καὶ ὑποζάκορον
φησὶ τὴν ἱέρειαν· ἢ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν· παρὰ ἀττικοῖς· Ζάκοτον, ἄγαν ὀργίλον· κότος γὰρ
ἡ ὀργή· Ζάκτι, κρημνοῦ ἐν ἔτνει ἑφθοῦ· Ζακυνθίδες, κολοκύνθια· Ζάκυνθος· λέγεται μὲν ἀρσενικῶς, καὶ θηλυ
κῶς· δασεῖα δέ ἐστιν ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ὑλήεντα ζάκυνθον· ὠνομάσθη δέ φασιν, ἀπὸ ζακύνθου υἱοῦ δαρδάνου· ἐνταῦθα δὲ
κεῖται τὸ διπλοῦν ζ ὡς οἷα τι στοιχεῖον ἁπλοῦν· οὐ γὰρ ἐκτείνει τὸ πρὸ αὐτοῦ βραχύφωνον· φησὶ γὰρ οἵ τε ζάκυνθον εἶχον
τοῦ τε βραχυνομένου, ἵνα συμπαραπέσῃ δάκτυλος· κατὰ ὅμοιον δὲ λόγον· καὶ ὁ σκάμανδρος, ἀδυνατεῖ ἐκτείνειν τὸ πρὸ
αὐτοῦ βραχύφωνον· Ζάλ, μέγα· ἰσχυρόν· πολύ· Ζάλα, θόρυβος· Ζάλακες, ἐχῖνοι· Ζαλειής, πόλις· καὶ θάλασ
σα· Ζαλεῦ, μιμοῦ· Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω· Ζαλμώδης, ὁ σθλάβος· Ζαλεύκου τοῦ λοκροῦ φέρεται ἱστορία, ὡς νο
μοθετήσοι μὲν ὁ ἀνήρ, μηδένα φορεῖν ὅπλα ἐν βουλευτηρίῳ· ἐπεὶ δέ ποτε πολέμου ἐπικειμένου ἔνοπλος ὤν, εἰσῆλθε κατ'
ἀνάγκην οὕτως ἔχων εἰς τὴν βουλήν, ὑπέκρουσε μέν τις ὡς ἤδη τὸν νόμον ὁ ζάλευκος λέλυκεν· ὁ δέ, οὐ λύσειν ἔφη·
ἀλλὰ κυρώσειν· καὶ ἅμα τῷ ξίφει διεὶς ἑαυτόν, ἀπέρρηξε τὸ ζῆν· ὅπερ ἦν ποινὴ τῷ παραβαίνοντι τὸν νόμον· Ζάλη· ὥσπερ
ζάλη ἡ μεγάλη ἄελλα, οὕτω καὶ ζαχρηεῖς ἄνεμοι, οἱ πάνυ καὶ ἄγαν χρειώδεις· πάντες γὰρ ἡμῖν χρήσιμοι· καὶ τούτῳ
τῷ λόγῳ γράφεται ἡ παραλήγουσα διὰ διφθόγγου, ἔχουσα ἢ τὸ ε καὶ ι· ἢ τὸ η μετὰ τοῦ ι· ἐὰν δέ γε διὰ μόνου τοῦ η γράφῃ, λέ
γει ἂν ζαχρηεῖς, τοὺς ἄγαν βαρεῖς· ἀπὸ τοῦ χράω τὸ ἐπιπίπτω· ὡς τὸ μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον· καὶ παρὰ ἡροδότῳ,
ἐνέχραον εἰς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον· ὅθεν ἴσως ἄνεμοι ζαχρηεῖς, οἱ ἄγαν ἐπιπίπτοντες· οἳ καὶ δύνανται μάλιστα σκεδά
σαι νέφη· Ζάλη, ἡ ἐξ ἑκουσίων πραγμάτων ἐν τῇ ψυχῇ γινομένη περίστασις, καὶ ταραχὴ βίου· ἢ ἡ πρὸς κίνδυνον τὴν
ψυχὴν συνωθοῦσα σύμβασις· Ζαλόν, πηλόν· Ζάλματος, πίναξ ἰοῖς· θυκρὸς παρὰ παφίοις· Ζαμβύκη, μουσικὸν
ὄργανον· Ζαμάτιον, τρυβλίον· Ζαμέλης, μεγάλως πεποιθώς· ἔμψυχος· μέγα μένος ἔχων· Ζαμενής, ἄγαν ἰσχυ
ρός· τοῦ ζα κατ' ἐπίτασιν ὄντος, ὡς ζάπλουτος, ζάκοτος· ζάθεος· ἢ ζαμενής, εὔψυχος· μέγα μένος ἔχων· τουτέστι, ψυχι
κὴν προθυμίαν· ἢ ὁ ἄγαν ὀργίλος παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμόν· Ζαμῆται, μεγαλουργεῖ· Ζα
μίη, βλάβη ζημία· Ζάμολξις, ζαμόλξιδος· ὡς πάρις πάριδος· τὰ γὰρ κύρια τὴν εἰς δος κλίσιν εἰλήχασιν· ὡς τὰ
προσηγορικὰ διὰ τοῦ εως· ὄφις ὄφεως· λέξις λέξεως· ἦν δὲ ὁ ζάμολξις, τὰ τοῦ πυθαγόρου μεμνημένος· καὶ πρὸς αὐτὸν
ἀπηκριβωμένος· εἶτα πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος ἐπανελθών, ἐθαυμάσθη, καὶ πιθανὸς ἦν νομοθετῶν· ὃν καὶ θανόντα τοῖς θε
οῖς ἐναριθμοῦσι· καὶ ὡς θεὸν ἤδη σέβονται· καὶ ζάμολξις θηλυκῶς, ὄνομα θεᾶς· Ἄλλως· Ζάμολξις· τοῦτον ἡρόδοτος μέν
φησι τοὺς περὶ τὸν πόντον οἰκοῦντας ἕλληνας, λέγειν δοῦλον πυθαγόρου γενέσθαι· εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλουτήσαντα, ἀ
πελθεῖν· καὶ σωφρονεστέραν μαθόντα δίαιταν καὶ ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν· λέγοντα
ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξοιντο· ἄλλοι δὲ τῷ κρόνῳ εἶναι λέγουσιν· Ζάν, ζεύς· Ζανί, ἀντὶ τοῦ ζηνὶ δωρικῶς·
ἤγουν τῷ διΐ· Ζανίδες, ἡγεμονίδες· Ζανὸς ἐλαστρηθεὶς γυοπαγεῖ νιφάδι, ἐν ἐπιγράμματι· ἀντὶ τοῦ βιασθείς, κι
νηθείς· Ζάπεδον, μέγα ἔδαφος· Ζαπιμελόν, μεγάλως πῖον, λιπαρόν· Ζάπλουτος, πλούσιος πάνυ· Ζαπότην,
ἰσχυροπότην· Ζαπληθές, ἄμετρον ἄπειρον· στησίχορος· ζαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα μούσης, ἐκτήριστε κατάνας, αἰθα
λόεν δάπεδον· Ζαπλουτεῖν, ἄγαν πλουτεῖν· Ζαρῆτις, ἄρτεμις· πέρσαι· Ζαροῦν, καθεύδειν· Ζαρτός, ζωμὸς
τριπτός· Ζατίς, ζητεῖ· Ζατράπης, ὁ βασιλεύς· Ζατρεύω, τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω· Ζατρεφής, ὁ εὐτραφής, καὶ
πληθυντικῶς ζατρεφέων· Ζατρεφές, εὐτραφές· Ζαπίσασθαι, ἔσεσθαι· Ζατεῦσα, ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα δωρικῶς· δω
ριεῖς γὰρ τρέπουσι τὸ η εἰς τὸ α· καὶ τὴν ου δίφθογγον εἰς ευ· Ζατῶσαι, φωρᾶσαι· φράσαι· ζημιῶσαι· ὑπονοῆσαι· Ζαυά
νας, θεός τις ἐν σιδῶνι· Ζαφεγγεῖς· λαμπροί· καὶ ἐπιφανεῖς πάνυ· Ζαφελής, ὁ ἀφελής· καὶ ζαφελῶς, πάνυ ἀφε
λῶς· Ζαφελῶς, καινότερον περισπᾶται· τὰ γὰρ εἰς ως ἐπιρρήματα μεσότητος καὶ τὴν γραφὴν καὶ τὸν τόνον φυλάσσει,
ἐξ ὧν ἂν γίνωνται· χωρὶς τοῦ ζαφελῶς· ὅ ἐστι λίαν ηὐξημένως· καὶ τοῦ ἑδραιναῶς ἀντὶ τοῦ στερεῶς· ὧν τοῦ μὲν ζάφελος τὸ
ὄνομα· τοῦ δὲ ἕδρανον, ἡ καθέδρα· ὧν ἡ πληθυντικὴ γενικὴ ζαφέλων καὶ ἑδραίων· ἐξ ὧν τὰ ἐπιρρήματα· Ζαφελῶς, με
γαλοκότως· Ζαφλεγέες, σφόδρα λάμποντες, εὐθαλεῖς· μεγάλως πνέοντες· ἢ μεγαλοφεγγεῖς· Ζαφορῆσαι, μεγά
λως φορτῆσαι· Ζάφορος, πολύφορος· Ζαχάσεις, ἐξαπιναίοις· Ζαχεές, ἰσχυρόν· εὔχυτον· Ζαχρειής, ὁ ἄγαν

χρειώδης. ζαχρήεις δὲ ζαχρήεντος. Ζαχρήεσιν αὔραις, μεγάλως ἐπιβαρούσαις, καὶ πνεούσαις. κυρίως δὲ ζαχρηὴς, τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ χρώμενον. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποίηται ἡ λέξις. καὶ τὸ ζα ἐπιτατικὸν μόριον.

ΤΟ Ζ' ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε'

έα, ἡ ἑκάτη παρ' ἀθηναίοις, καὶ εἷς τῶν ἐν πειραιεῖ λιμένων. οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειᾶς. ἔχει δὲ ὁ πειραιεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς. Ζιβεὲ, ὄνομα κύριον. Ζέβυται, σέσακται. Ζεγερίαι, μυδιῶδες. Ζεῖ, παράσει ἰσχυρῶς καίεται. Ζεῖ, χύτρα. ζῆ φιλία, ἐπὶ τῶν δείπνων ποιούντων εἰς φιλίαν. καὶ ζῆ, αἴτιον τοῦ ὑπάρχειν βίου. Ζειὰ, εἶδος κριθῆς. Ζειαὶ, κριθαὶ ὄλυραι. χόρτος. χιλός. τροφαὶ ἵππων. παρὰ δὲ ὁμήρῳ, καὶ πυροί. εἰ δὲ πιστεύομεν καὶ αἶνος πορὸν καὶ λωτὸς, καὶ ἔλειον σέλινον. Ζειάρη, ὅτι πὴξ παρὰ σιδηταῖς. Ζέει, φλέγει. Ζείδωρος, ἡ γῆ. ἡ τὰ πρὸς τὴν ζωὴν δωρουμένη. ἢ ζείδωρός φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι κυρίως ἐπὶ ἀττικῆς δοκεῖ λέγεσθαι. ἐκεῖ γὰρ πρῶτον ἀνεδόθη καρπὸς, οὗ μέρος καὶ ἡ ζειὰ, ὅθεν ζείδωρος. ἐξ οὗ ἀνέκυψε καὶ τὸ βιόδωρος, καὶ βωτιάνειρα, καὶ παμβῶτις. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ζείδωρος, ἢ ἡ βιόδωρος. ὡς δωρουμένη τὸ ζῆν, τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ η̅ εἰς τὴν ει̅ δίφθογγον. ἢ ἡ τῶν ποριμῶν δότειρα, ὡς ἐκ μέρους τῶν κοινῶς λεγομένων ζειῶν. ἡρόδοτος δέ που, εἰς ταυτόν φησιν ἄγεσθαι τὰς ζειὰς ταῖς ὀλύραις. Ζεῖν, ἀντὶ τοῦ βράζειν. ἐκ τοῦ ζέω ζῶ. ὁμοίως ῥεῖν ἀπὸ τοῦ ῥέω. Ζείναμεν, σβέννυμεν. Ζείουσαν, ἀφρίζουσαν. Ζειπίτης, ὁ περιχύτης. Ζειρὰ, ἡ τοῖς σειρά ὥσπερ. ἢ ἔνδυμά τι ὃ ἐπενδύονται μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας. λυσίας ἐν τῷ κατὰ φιλίππου εἰ γνήσιος. καὶ ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως περὶ θρακῶν λέγων, φησί. καὶ ζειρὰς μέχρι ποδῶν, ἐπὶ τῶν ἵππων εἶχον. ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ζειραὶ, χιτῶνες ἀνακεκολαμμέναι. ἢ ἀνάκολοι. ἡ μίτρα. ἡρόδοτος. Ζειρατὴς, ἱμάτιόν τι σύρων. Ζερεῖν, ἀρωματοποιεῖν. Ζείρη, μίτρα. ταινία. διάδημα. πέρας. ἢ ἴσου ποδία. Ζειρήνη, ἀφροδίτη ἐν μακεδονίᾳ. Ζειρὸν, ποικίλον. Ζεῖρος, εἶδος σταφυλῆς. Ζειροφόρος, ὁ ἀΐδης παρὰ ἀντιμάχῳ. Ζειροφόροις, χωνοφόροις. Ζέλεια, ὄνομα πόλεως. καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς ζελείτης. ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ζέλη παράγεται. ὡς καὶ ἐκ τοῦ πελόπη πελόπεια. ὁμοίως καὶ τὸ ὑψιπύλη, ὑψιπύλεια. θεσσαλονίκη θεσσαλονίκεια. σεβαστὴ, σεβάστεια. κολώνη, κολώνεια. δοκεῖ δὲ τοιοῦτον εἶναι σὺν ἄλλοις καὶ τὸ χώνη, χώνεια. εὕρηται καὶ ἐρήμεια, ἐκ τοῦ ἐρήμη. ὥσπερ διὰ τοῦ εια γίνεται παράγωγον. οὕτω καὶ διὰ τοῦ ασα. ὡς δηλοῖ τὸ φώκη, φώκαια. καὶ νίκη, νίκαια. Ζελείτης, ἐθνικόν. Ζέλκια, λάχανα. φρύγες. Ζέλλω, τὸ βάλλω. ἐξ οὗ ζέλλειν, τὸ βάλλειν. Ζέμελεν, βάρβαρον ἀνδράποδον. φρύγες. Ζέμον, τὸ θερμὸν παρὰ τὸ ζέω. Ζερέθρα, βάραθρα. κοῖλοι τόποι. Ζέσας θυμῷ, ἐξαφθεὶς τῇ ψυχῇ. Ζέσεν, ἐθυμώθη, ὑπερεπόλασεν. Ζέσις, θερμότης. Ζεῦ ἄνα τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι. ἀττικὸν τὸ σχῆμα. λείπει γὰρ δός. ἢ ποίησον. ἢ εὔχομαι. ἢ τι τοιοῦτον παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̅. ἢ ζεῦ πάτερ ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε, ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ ὑπένερθε, καμόντας ἀνθρώπους τίνυσθον ὅστις ἐπίορκον ὀμόσσῃ. καὶ τὰ ἄλλα, ἐν γ̅ τῆς ἰλιάδος. Ἰστέον δὲ ὡς τὸ ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς, ἀττικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ὦ ἥλιε. τὸν δὲ δία πολλῷ πρότερον καὶ μάλιστα τὸν ἴδαιον, μάρτυρα καλεῖ καὶ ἄλλον ὡς τοῦ ζῆν αἴτιον. ζωογόνος γὰρ ὁ ζεὺς ἀήρ. οὐ στερηθῆναι θέλει τοὺς ἐπιορκήσοντας. τοὺς ποταμοὺς καὶ τὴν γῆν καλεῖ, τοὺς μὲν ὡς τῆς ὑγρᾶς τροφῆς δοτῆρας. τὴν δὲ, ὡς τῆς ξηρᾶς. καὶ οὕτως ἄλλοις ἐπανιστᾶ τὰ στοιχεῖα. καὶ πάντας οὖν ἐπικαλεῖται τοὺς θεοὺς, καὶ τοὺς ἁπανταχοῦ. τούς τε ἐμφανεῖς, καὶ τοὺς ἀφανεῖς. ἤγουν τοὺς αἰθερίους, τοὺς ἐν ὑγροῖς. τοὺς περὶ γῆν. καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν. Ζεύγελα, διάβροχα ξύλα, καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζευκτά. καὶ τίμαχος, ἐκ τῆς θύρας ἠλισμένης. Ζευγελάτης, γηπόνος. Ζευγηλάτης, μεταβάτης. ἡνίοχος. Ζευγήσιον, τῆς ἐν ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα. ἢ ζευγήσιον, τὸ τοῦ ζευγίτου τέλος. ζευγίσιον δὲ τόπος, ἰ. Ζευγίτης, μεταβάτης. Ζεύγλη, τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ' ὃ ἐντιθέασι τοῖς τραχήλοις τὰ ζῶα. Ζευγλόδεσμον, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ. Ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος. καὶ τὸ ζευγνύον. ἀπὸ τοῦ ἔζευγμαι. οὗ τὸ θέμα, ἄχρηστον. ἀντ' ἄλλου δὲ, τὸ ζεύγνυμι. ἢ ζεῦγμα ἡ τοῦ ποταμοῦ διάβασις. ἡ γέφυρα. διονύσιος. ζεύγνυται δὲ ῥωμαίοις ἀπονώτατα, τῶν ποταμῶν τὰ ῥεύματα. καὶ ζεῦγμα, οὐ τὸ χοινίον, ἀλλ' ἡ ἐζευγμένη σχεδία ἐν ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσσῃ. θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ. Τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος. καὶ ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος. ἢ ζεῦγμά ἐστιν, ὅταν διάφορα κῶλα μιᾷ συντεθῇ λέξει ἢ μετ' ἄλλα τιθείσῃ ἢ πρὸ ἄλλων. οἷον, τῶν μὲν, τὸν λόγον. τῶν δὲ, τὴν πρᾶξιν. τῶν δὲ, τὸ πρᾶον. τῶν δὲ, τὸ ἥσυχον μιμησάμενος, ζευγνύει τὰ κῶλα τὸ μιμησάμενος. Ἄλλως. Ζεῦγμά ἐστιν εἷς ὁ ἰδιότητος ἀπόδοσις ἐν διαφόροις λέξεσι. καὶ ζητεῖται, ἐν ἄλλῳ τέσσαρα διάφορα οὐσιώδη ὀνόματα. σύνδεσμος. ἡ ἰδιότης. καὶ αὕτη ἡ ἰδιότης ἰσάζουσα μετ' ἐκείνου, ᾧ τινι ὡς προτέρῳ ἀποδίδοται, καὶ ἀνισάζουσα ἀντ' ἐκείνου ᾧ τινι ὡς ὑστέρῳ ἀποδίδοται, ἐν τρισὶ παρεπομένοις. γίνεται δὲ τὸ ζεῦγμα, ἐν προσώπῳ. ἐν γένει. ἐν ἀριθμῷ. τριχοῦ δέ ἐστι τὸ ζεῦγμα. ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου. ἀπὸ τοῦ μέσου. ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. ἀπὸ τοῦ ἄνω προτέρου ἐν ᾧ ἰδιότης προτίθεται. οἷον λέγω ἐγὼ, καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ μέσου. οἷον, ἐγὼ λέγω καὶ σύ. ἀπὸ τοῦ κατωτέρου. οἷον, ἐγὼ, καὶ σὺ λέγω. Ζεύγνυμι, τὸ ζευγνύω. ὁ μέλλων, ζεύξω. ὡς οὖν ζευγνύω ζεύγνυμι. οὕτω καὶ ὀλλύω. ὄλλυμι, καὶ γαννύω, γάννυμι. καὶ πάντα τὰ οὕτω παραγόμενα. Ἰστέον ὅτι τὸ ζεύγνυμι. δείκνυμι καὶ τὰ ὅμοια τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν εἰς μι̅, μέχρι παρατατικοῦ κλίνεται ἐν ὁριστικοῖς τε, καὶ παθητικοῖς. καὶ ἐν τοῖς ἀπαρεμφάτοις, προστακτικοῖς τε, καὶ ἐν ταῖς μετοχαῖς εὑρίσκονται. Ζευγνύασι κάλλιον, ἢ ζευγνῦσι. τὸ δὲ ζευγνύουσι κοινόν. ὡσαύτως καὶ κτιννύουσιν, ἢ κτιννῦσι. καὶ δεικνύουσιν, ἢ δεικνῦσι. Ζευγνύω σοι τὸν δὲ. καὶ ὅσα τῆς ἄλλης διανοίας οἷον μίγνυμι λίθοις ξύλα. ἑνῶ. καὶ συνάπτω καὶ συναρμόζω. κοινωνοῦμαί σοι τὴν βουλήν. Ζεῦγαι, βρόχοι ὀρνίθων. Ζεῦγος, παρὰ τὸ ἐζευγμένον, καὶ ὄχημα. καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἔταττον. ἢ ζεῦγος τριπάρθενον. εὐριπίδης ἐρεχθεῖ. καὶ σοφοκλῆς σισύφῳ. χαρίτων τρίζυγον. ἀριστοφάνης ὥραις κατὰ χρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε. ζεῦγος τριδούλων. παραδίδοται δὲ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασί τινες ἐχρήσαντο. καὶ ὅτι

πάσαισι τὸ ζεῦγος καὶ ἐπὶ τρισὶ καὶ τέτρασι. Ἄλλως. Ζεῦγος, οὐ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ γὰρ ἰσοκράτης, τεθρίππων ζεῦγος εἶπε. καὶ αἰσχύλος. ὥστε καὶ ἐκ τεσσάρων καὶ ἐκ πέντε ἢ, ζεῦγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ζεύγω, ὡς τεύχω τεῦχος. ζεῦγος ἡμιονικὸν ἢ βοϊκόν. ζεύξαντες τὴν λεγομένην κλινίδα, ἥ ἐστιν ὁμοία δίεδρῳ, τὴν τῆς νύμφης μέθοδον ποιοῦνται. Ζευμαντήν, πηγὴν φρύγες. Ζεῦξαι, τὸ τοὺς βόας εἰς ἅμαξαν. ἢ ἡμιόνους εἰς ἅρμα. ἢ εἰς μύλωνα. καὶ τὸ πρᾶγμα, ζεύξεια καλεῖται. λέγεται δὲ καὶ ζεῦξαι, ἀντὶ τοῦ ζυγώματι πεδῆσαι. Ζευξαντίδαι, γένος ἰθαγενῶν παρὰ ἀθηναίοις. Ζευξιδία, ἡ ἥρα. οὕτω τιμᾶται ἐν ἄργει. φασὶ γὰρ ὅτι ἄπις μεταναστὰς ἀπὸ τοῦ ἄργους, εἰς αἴγυπτον ἔπεμψε βόας τῷ ἐν ἄργει βασιλεύοντι. καὶ τὴν τοῦ σπόρου ἐργασίαν ἐδίδαξεν. ὁ δὲ, ζεύξας ἐπὶ τῷ σπόρῳ τὰς βοῦς ἥρας ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὅτι δὲ τοὺς στάχυς συνέβαινε βλαστάνειν καὶ ἀνθεῖν, [illegible] ἥρας ἐκάλεσε. Ζευξιλέως, ὦ ὑπεζευγμένοι εἰσὶν οἱ λαοί. ἢ ζευκτὸς λαός. Ζευξίππη, κατὰ μὲν ἀλκμαῖον, ἡ μήτηρ τοῦ πριάμου ἐκαλεῖτο. κατὰ δὲ ἑλλάνικον, στρυμώ. στάμος δὲ ἐν τῷ περὶ λέσβου φησὶ, θόασαν τὴν τεύκρου οὐ δὲ πριάμου ὥς φησι πορφύριος. Ζεὺς, ὁ ἀήρ. ἐξ οὗ καὶ ἡ εὐδία. ὅ ἐστιν εὐαερία. παράγεται δὲ παρὰ τὸ ζῶ. ἢ παρὰ τὸ δεύω. ἔτι δὲ καὶ τὴν ζηνός. ὁμοίως δὲ καὶ ζὰν ζανός. κατὰ τὸ μέγας ζάν. καὶ ὁ ζεὺς, ὁ αὐτὸς κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν λέγεται. Ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εὐθείαις ποικίλλεται πολλαῖς. δὶς γὰρ οὐ γενικὴ διός. καὶ ζὴν. καὶ ζάν, καὶ ζάς. καὶ ζής. καὶ βοιωτικῶς ζεύς. καὶ δάν. καὶ τοῦ ζεὺς ἐστὶν αἰτιατικὴ παρὰ πολυκράτει τῷ σοφιστῇ μονοσύλλαβος ζεῦν περισπώμενος. Ζεὺς, οὐ μόνον ὁ κατὰ μῦθον πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. οὐδὲ μόνον ὁ καθ' ἱστορίαν κρητικὸς βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ ἀναγωγὴν ἀὴρ καὶ αἰθήρ. καὶ ἥλιος καὶ οὐρανός. καὶ ἡ εἱμαρμένη. καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ παντός. ἢ καὶ πρόνοια. καὶ ὁ νοῦς δὲ ὁ κατὰ ἄνθρωπον, καὶ θωμίληται τοῖς πολλοῖς. Ἔστι γὰρ ζεὺς ἱστορούμενος, μυθολογούμενος. ἀλληγορούμενος. τοῦτο δὲ εἰς νοῦν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ παντός. εἰς ἀέρα. εἰς ἥλιον. εἰς οὐρανόν. Ζεὺς ἐς ὠκεανὸν ἔρχεται ἐπὶ τοὺς ἀμύμονας. τινὲς μὲν ἱστορικῶς θεραπεύουσι λέγοντες, ὅτι ἐν διοσπόλει, μέγιστόν ἐστι διός ἱερὸν, ἀφ' οὗ λαβόντες αἰθίοπες διὸς ξόανον, καὶ ἄλλων δαιμόνων σὺν αὐτῷ, κατά τινα καιρὸν τεταγμένον περινοστοῦσι τὰ κατὰ τὴν λιβύην. καὶ πανηγυρίζουσι πανταχῶς ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ τοσοῦτοι παρ' αὐτοῖς οἱ θεοί. τοῦτο γοῦν φασὶν εἰδὼς ὁ ποιητής, οἷα καὶ τοῦ τῶν ἐθνῶν ἔμπειρος, ὃν καὶ αἰγύπτιον γενεαλογοῦσί τινες, πλάττει ἐνταῦθα δωδεκαήμερον ἀποδημίαν διός. ἐξ ἱστορικῆς ἀφορμῆς, καὶ νῦν εἰς τὸ πλάσμα ἐλθών. ὥσπερ ζεὺς διός, παρὰ τὸ ζῶ. ἢ παρὰ τὸ δεύω. ἔτι δὲ καὶ ζὴν ζηνός. ὁμοίως δὲ καὶ ζανός. οὕτω καὶ ζεὺς ὁ αὐτός. κατὰ τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. ὡς δὲ καὶ ὀξύνεται ὁ ζάς, καὶ τὸ ν τὸ ἔχει ἐν τῇ γενικῇ, δῆλον ἐκ τοῦ παραδόντος. ὅτι καθὰ πρὰς πραντὸς ὄνομα ποταμοῦ καὶ πόλεως, καὶ φθὰς φθαντὸς κύριον παροξυνόμενον μετοχικῶς ἐν τῇ γενικῇ, κατὰ τὸ φὰς φαντός, οὕτω καὶ ζὰς ζαντὸς, ὃ σημαίνει τὸν δία. Ζεὺς καταχθόνιος, ὁ ἅδης. ὡς ἐὰν εἴπῃ ὁ ἀὴρ ὑπόγειος. εἰ δὲ κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν, περί τινα καρικὸν ποταμὸν ζηνὸς ποσειδῶνος ἦν ἱερὸν, ἰδοὺ τὸ ζεὺς. ἤτοι τὸ ζὴν, κοινὸν ὄνομα διὸς καὶ ποσειδῶνος καὶ ἅδου τῶν ἀδελφῶν. ἐπαινὴ δὲ περσεφόνεια περιοχή τις τεθνεώτων. ὃ σύγκειται ἀπὸ τοῦ φθέρσαι ὅ ἐστι φθεῖραι ῥήματος αἰολικοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ φόνου ὡς τῶν θνησκόντων. ἢ κατὰ φύσιν πιπτόντων. ὃ διὰ τοῦ φθείρεσθαι δηλοῦται. ἢ κατὰ βίαν. ὃ διὰ τοῦ φόνου παρασημαίνεται. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἀλληγορίαν. ἄλλως δὲ ζεὺς καταχθόνιος, ἤγουν ὑποχθόνιος. ὁ τοῦ μύθου πλούτων. περσεφόνη δὲ ἄκοιτις αὐτοῦ. Ζεὺς ἐνταῦθα πατὴρ ἁπλῶς ἐλέχθη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος ζωογόνον. ἀλλ' οὐχ οὐδὲ, πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ἤτοι κηδεμών. οὐ μόνον στοιχείων καὶ ἄστρων καὶ ὅλως τῶν θειοτέρων, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν. τουτέστιν ἀνθρώπων ὡς ἀπὸ μέρους. ἀπὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων τοῦ τιμιωτέρου γένους, καὶ εἰς τὰ ἄλλα διαβαίνει τὸ νόημα. ὁ δὲ μῦθος πατέρα θεῶν καὶ ἀνδρῶν, ἄλλως τὸν δία φησὶ λέγων. ὅτι κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς μύθους τῶν ἄλλων δαιμόνων οἱ μόνοι θνητῶν πατέρες λέγονται. ὡς ποσειδῶν, κύκλωπος, καὶ ὤτου καὶ ἐφιάλτου. ἀφροδίτη, αἰνείου. θέτις, ἀχιλλέως. καὶ ἄλλοι ἄλλων. οἱ δὲ μόνων ἀθανάτων ὡς χρόνος, διός. ἥρας. ἅδου. ποσειδῶνος. ζεὺς δὲ μόνος καὶ ἀθανάτων πατήρ. οἷον ἀπόλλωνος. ἡφαίστου. ἄρεος. καὶ θνητῶν δὲ, οἷον σαρπηδόνος. αἰακοῦ. μίνωος. ἡρακλέους. περσέως. Ζεὺς, καὶ μοῖρα παρ' ὁμήρῳ. ὡς ἐκ παραλλήλου ἔν τε ταῦτα εἰπεῖν, κατὰ ἀλληγορίαν. Ζεύσασθαι, ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι δωρικῶς. Ζεφυρία πνοὴ, ἡ τοῦ ζεφύρου. καὶ ζεφύριον πνεῦμα. ζέφυρος γὰρ, λεῖος ἄνεμος. Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις. καὶ ζέφυρος ἄνεμος ὁ ζωοφόρος. ὁ τὴν ζωὴν πᾶσι φέρων. τῷ γὰρ θέρει πνέοντος αὐτοῦ, οἱ καρποὶ αὐξάνονται. Ζέφυρον μέγαν λέγει ὅμηρος, τὸν σφοδρόν. Ζέω τὸ βράζω. καὶ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ ὑδάτων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θυμοῦ. εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν τοῦ κατὰ τὴν θερμασίαν τῶν ὑδάτων ἤχου. Ζέω, τὸ γένω δοτική.

ΤΟ Ζ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ἢ, ἀντὶ τοῦ ζῆθι. εὐριπίδης. καὶ ζεῖ ἀντὶ τοῦ ζέει. Ζὴβ, ὄνομα κύριον ἑβραϊκόν. Ζηβύνη, ὁλοσίδηρος ἀκοντίς. Ζήβυρες ὄνομα ἔθνους. Ζῆ καὶ ἐς πῦρ. ἐπὶ τῶν μόλις γινομένων. Ζῆθι, ὁ παρατατικὸς ἔζαον, ἔζων. ἔζαες, ἔζης. ἔζαε, ἔζη. καὶ τὸ προστακτικὸν, ζῆ. εὐριπίδης ἔρπε καὶ ζῆ. καὶ δι' ἐλπίδος ζῆ. καὶ δι' ἐλπίδος τρέφου. τὸ γὰρ ζῆθι, κατ' ἐπέκτασιν ἔχει τὴν θι συλλαβήν. καὶ μετὰ τῆς σὺν προθέσεως σύζηθι. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα τῆς θι συλλαβῆς, ζῆ λέγει ἡ τραγῳδία. οἷον πλούτει κατ' οἶκον, καὶ ζῆ. ὥσπερ καὶ τὸ δρᾶ μονοσυλλάβως καὶ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ πράττε. οἷον ἄνθρωπε, μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς. Ζηλήμονες. φθονεροί. Ζηλήμων, ὁ ζηλούμενος. Ζῆλος, ἡ μίμησις τοῦ κρείττονος. ἔστι δὲ καὶ ἡ λύπη. ζῆλος δὲ καὶ ἡ κίνησις. καὶ εἰ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν ὁ ζῆλος. ζῆλος δὲ καὶ ὁ φθόνος. Ζηλοῖ, φθονεῖ. ἐρίζει. μισεῖ. μιμεῖται. Ζηλοτυπεῖν, ἀντὶ τοῦ μισεῖν γράφει αἰσχίνης. ἢ ζηλοτυπεῖν, τὸ εἰς ἀπέχθειαν ἐληλυθέναι. Ζηλοτυπία, ἡ τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τῆς οἰκείας γυναικὸς, εἰς ἕτερον ἀσελγὴς ὑπόνοια. ἢ ζηλοτυπία ἐστὶ, λύπη ἐπὶ τὸ ἕτερον ἐπιτυγχάνειν, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. Ζηλοῦ, δύο σημαίνει. τὸ φθονεῖν, καὶ τὸ μακαρίζειν.

ἢ ζηλοῦν, τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι· ὡς παρ' Ἡσιόδῳ. Ζήλου, μιμοῦ· αἰτιατικῇ. Ζηλωτής, ὁ μιμητής. ἀπὸ τοῦ ζηλόω ζηλῶ· ζηλώσω· τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ ζῆλος· ἔστι δὲ ζῆλος, διέγερσις τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὰ καλὰ πρὸς παράδειγμα ὁρώσης· σημαίνει δὲ ζῆλος, καὶ τὸν φθόνον· ὅθεν τὸ ζηλότυπος. Ζηλώματα, ζηλοτυπίας· κώμοις· καὶ τὰ νέων ζηλώματα· καὶ τὰ προθεσμίων κτίσματα· καὶ μύστην λύχνον ἀπεσβεσμένην. Ζηλῶ καὶ ζηλοτυπῶ· ἀλλὰ ζηλῶ μὲν, ἀντὶ τοῦ μιμοῦμαι λέγουσιν ἀττικοί· καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίζω· καὶ ἀντὶ τοῦ φθονῶ· ὡς ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων παρ' Ἡσιόδῳ ποιητικῶς· ζηλοτυπεῖν δέ φασι τὸν ἄνδρα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ τὸν ἐραστὴν τὸν ἐρώμενον. Ζηλῶ, ζηλώσω τὸ μιμοῦμαι· ἢ μιμήσομαι· ζηλῶ ζηλήσω, τὸ φθονήσω, ἐξ οὗ παρὰ τῷ ποιητῇ, ζηλήμονες θεαί. Ζηλῶσαι, μιμήσασθαι, ἢ ῥόδιος· ὥν εἴ τις παρ' ἡμῖν ζηλῶσαι τὴν δίαιταν ἐπιχειρήσει, οὐδὲν ἄμεινον διακείσεται, τῶν τὸ κώνειον προσενεγκαμένων. ἢ τὴν ἀκόνιτον, ἢ τὸν ἐλλέβορον. Ζηλωταὶ παρὰ ἰουδαίοις, οἱ τοῦ νόμου φύλακες. ἄνανος ἀποκλείσας τοὺς ζηλωτὰς εἰς τὸ ἱερὸν [illegible] φρουρὰς αὐτοῖς ἐπιστήσας, παρεκάθητο. Ζηλῶ σε τῆς ἀβουλίας, ἤγουν θαυμάζω τὴν ἀβουλίαν σου. Ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, ἤγουν μακαρίζω· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαινῶ. Ζηλωτής ἐστιν, ὁ πόθῳ θείῳ κατ' ἐναντίων ὀργιζόμενος. Ζηλωτὸς, μακαριστὸς· ἐπαινετός. Ζηλωτότατον, ἐπώνυμα κυρίων. ἀριστοφάνης, ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

Ζημιώτης, ἀργός. Ζημία, ἡ στέρησις· καὶ ζημία, ἡ τῶν ὄντων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις· ἢ τοῦ κέρδους ἢ τῆς ὠφελείας ἀποτυχία· πρὸς τὸ ζῆν μειοῦσα· ἢ τὴν ζωὴν μειοῦσα· τουτέστι, τὴν περιουσίαν. παρὰ τὴν ζέσιν τὴν γινομένην ὑπὸ τοῦ θυμοῦ, ἐν τῷ ἐκτίνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἢ δημία τις οὖσα, ἡ πολιτική· καὶ ζημία, θυσία τις, ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῶν γινομένων ἐν θεσμοφορίας. Ζημίαν λαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι. Ζημιῶ, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικὴν συντάσσεται· οἷον, ζημιῶ σε χρήμασι· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν μετὰ τῆς εἰς προθέσεως· οἷον χρήματα αὐτὸν ἐζημίωσαν· εὕρηται καὶ μετὰ γενικῆς· οἷον ζημιῶ σε χρημάτων· καὶ ζημιῶ σε χρυσίον, καὶ χρυσίῳ· καὶ εἰς χρυσίον· καὶ ζημιῶ σε θανάτῳ, καὶ χρημάτων.

Ζῆν, ἀντὶ τοῦ ζᾶν· καὶ ζωὴν ἔχειν. Ζῆν, οὐ ζᾶν ἐν τῷ ἀπαρεμφάτῳ. ἀριστοφάνης· πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα· τοῦ δὲ πένητος ζῆν, φειδόμενον. Ζηνὶ φόως ἐρέουσα· ἤγουν, ἀνατολὴν σημαίνουσα, ὑπηρετικὸν ἐν τούτοις τὸν ἥλιον, τοῖς θεοῖς ἀποτίθεται. καθάπερ τὴν ἠῶ. Ζηρινθία, ἡ ἀφροδίτη· καὶ ζηρίνθιον· καὶ ζήρινθον ἄντρον, ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυον. Ζήρινθον, ἄντρον θρακικὸν σπήλαιον. Ζῆς παρὰ τὸ ζάεις διὰ τὸ δεύτερον προσώπου τοῦ ζάω κατὰ κρᾶσιν δωρικὴν τοῦ α καὶ ε εἰς η, ζῆς· ἢ ζάω, τὸ σφόδρα πνέω. Ζῆσαι δὶς λέγουσι καὶ ἀναβιῶναι τὸν ἡρακλέα· τὸν τυνδάρεω τὸν γλαῦκον· τινὲς δὲ καὶ τὸν αἴσωπον. Ζήσω· ζάω ζήσω· νικάω νικῶ, νικήσω· πεινάω πεινῶ πεινήσω· διψάω διψῶ, διψήσω· τὸ δὲ πεινάσω καὶ διψάσω, κατὰ τροπὴν δωρικὴν γέγονε τοῦ η εἰς α. τὰ δὲ ῥήματα τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἔχοντα ἐν τῷ ἐνεστῶτι σύμφωνον, χωρὶς τοῦ λ καὶ τοῦ ρ, διὰ τοῦ η ἔχει τὸν μέλλοντα. ὁμοίως τὰ τοιοῦτα παράγωγα εἰς μι· κἄν τε λ ἔχῃ, κἄν τε διὰ τοῦ η ἔχῃ τὸν μέλλοντα. οἷον πλῶ πιμπλῶ πίμπλημι· πλήσω· χρῶ κιχρῶ κίχρημι, χρήσω· στῶ, ἵστημι· στήσω. Ζητεῖν, ἐπὶ τοῦ βουλεύεσθαι τιθέασιν οἱ ἀττικοί· μὴ δὲ σὺ ζήτει τι πυθέσθαι. Ζητέω, πτωχεύω. Ζήτημα, λόγος ἀνθρώπων καὶ διάλεξις, ἐπὶ πράγματα. Ζητὴρ ζεύς, ἐν κύπρῳ· Ζητρέων, ζητούντων· γράφουσι δὲ ἔνιοι ζητητρέων. Ζητητής, ἀρχή τις ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη, ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας τὰ δημόσια διὸ ζητεῖν. δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους· καὶ ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως· οὗτος δὲ ὁ ῥήτωρ, καὶ ζητητὴς ποτὲ ἐγένετο, ὥς φησι λυσίας· καὶ ἰσοκράτης, καὶ πλάτων ὁ κωμικός, πρέσβεσιν. Ζήτης ὁ τοῦ βορέου παῖς. Ζητήσεται, ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται. Ζήτησις, ὄρεξις λογικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν. Ζητητηρίων, ὄργανα τὰ βασανιστήρια. οἱ δὲ προσάγουσι πῦρ· καὶ τὰ τῶν ζητηρίων ὄργανα. ὁ δὲ τὰ πραχθέντα ἐξεῖπεν. Ζητρεῖον, τὸ τῶν δούλων κολαστήριον δυσπολις.

Ζήτρειον προπαροξυτόνως κατὰ δὲ ἑτέρους ζητρεῖον προπερισπωμένως. ὃ δηλοῖ φασὶ δούλων δεσμωτήριον. ἤγουν μύλωνα. ἐκεῖ γὰρ ἐδέσμουντο οἱ δοῦλοι. αὐτὸ γὰρ κατά τινας, παρὰ τὸ δεῖν ὅ ἐστι δεσμεῖν, τὸ τρεῖν. ἤγουν φοβεῖσθαι. συντεθὲν εἰς δήτρειον, ζήτρειον γέγονε, μεταπεσόντος τοῦ δ εἰς ζ. οὕτω δέ φασι καὶ ζεῖρα ἐξ ὁμοίας τροπῆς ἐγένετο. συγκειμένη καὶ αὐτὴ παρὰ τὸ δεῖν, ἤτοι δεσμεῖν· καὶ τὸ εἴρειν. σημαίνει δέ φασι ζώνην καὶ χιτῶνα καὶ χλαμύδα, ἣν μέχρι καὶ ἐς ἄρτι παραθείροντες οἱ λυκιακοί, ἡμίζαρον λέγουσιν. Ζητρὸν, τὸ δημόκοινον. Ζητῶ, τὸ ἐρευνῶ, καὶ ἐξετάζω. οἷον, ζητῶ τὸ τῶν ἐμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐξετάζω καὶ ἐπὶ ζητῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ζητῶν· ζητῶν γὰρ ὄψον· ὡς τὸ, θοιμάτιον ἀπώλεσα. ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων. Ζηχοί, ἔθνος.

ΤΟ Ζ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ζιβυθίδες, αἱ θρᾶσσαι. ἢ θρᾷκες γνήσιοι. Ζιβύνη, ὁλοσιδήριον ἀκόντιον. λόγχη· σπάθη. Ζιβύννια· λογχίδια μικρά. Ζιγγίβερ, εἶδος ἀρώματος. Ζίγγος· ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος· ἢ τῶν ὁμοίων. Ζίγλας, κόλα. Ζίγγνις, ἡ χαλκῆ σαῦρα. Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάζω· καὶ ζιγνῶσαι, τὸ σκυθρωπάσαι. Ζίεται· ζητεῖ. Ζιζάνιον, τὸ ἐν τῷ σπορᾷ συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σισάνιον, καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτον τὸν σῖτον· ἢ παρὰ τὸ σῖτος καὶ τὸ ἵζανω τὸ κάθημαι, σιτίζανον τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεῦον καὶ συναυξάνον. Ζιζύνη, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, ἢ σπάθη, τοῦ ψελλοῦ. Ζιζύνιον, ἡ ἐν τῷ σίτῳ αἶρα. Ζικνῶσαι, σκυθρωπάσαι. Ζίλαι, ὁ οἶνος παρὰ θρᾳξίν. Ζινίχιον· τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Ζιραί, χιτῶνες ἀνάκολλοι. Ζίρης, καὶ κλίνεται ζίρη, σκυθικὴ φωνή. Ζίτανα, κατὰ τρίγωνα. Ζιφαῖοι, ἔθνος· ἢ σκοτεινοί.

ΤΟ Ζ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

ζόαρα, τόπος. Ζοάσεις, σβέσεις. Ζοάσω, ζήσω. Ζόε, ζῆ. Ζόη, τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος. Ζόης, ἰσχυρὸς· ἢ ὁ σφοδρῶς πνέων. Ζοίγεια, πόλις. Ζόγγειον, τόπος. Ζοπαδαπίδας· λαθροφάγοις. Ζὸρ, ἡλικία ἐλάφου ἢ δορκός. Ζουΐον ἢ ζοῦον, θηρίον ἢ ἐρυσιπέλας. Ζουΐων, ἐρβόες· ἐργάται· λάκωνες. Ζοῦσαι, δραχμαί. Ζούσθω, ζωννύσθω. Ζόφεον, μέλαν· σκοτεινόν. Ζοφερὰ, ἡ σκοτεινή· καὶ ζοφερὸν, ὁμοίως. Ζοφοδερκίας,

κέας, σκόροδ' εἰ πνοις λαθροφάγοις. Ζοφοειδές, σκοτεινόν. Ζοφομηνία, ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης. Ζόφον ἠερόεντα, τὸν ἀΐδου τόπον· ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος καὶ τὴν δύσιν ζόφον. Ζόφος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ κνέφος μετὰ τοῦ ζα, ζακνόφος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, ζόφος. δυσθυμία δ' ἡμῖν. Ζοφώδης, ὁ σκοτεινός καὶ ζοφοειδής.

ΤΟ Ζ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ'.

ζ υγά, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων, καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, ἐς οὓς οἱ κόλλοπες ἐνίενται. Ζυγάδην, συνεζευγμένως. Ζύγαινα, βοῦς θήλεια, καὶ ἰχθύς ποιός. ἔστι τὸ κατὰ μέτωπον τοῖς χεροῖς τοῖς τραγικοῖς πάγμασιν. Ζυγάστροις, ξενοφῶν. τὰ ἄλλα χρήματα παρὰ δὲ χομένοις ἐν ζυγάστροις στήσαντες, ἐφ' ἁμάξης κομίζειν. ἵνα ὅτε καιρὸς εἴη διαλαμβάνοιεν ἕκαστοι τὰ ἄξια. ζύγαστρον γὰρ ἡ ξυλίνη σορός. Ζύγαστρον, κιβώτιον. ζύγαστρος, κιβωτός, ὅρος ζυγός. Ζυγεῖν, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. Ζυγείς, γαμήσας. ζυγηλεῖς, μύει. ὁρμᾷ. σκυθρωπάζει. Ζυγητή, ἡ κλείς. Ζυγία, ἡ ἥρα. ἔστι εἶδος κώπης. Ζυγιαῖος, ὁ ζυγός. Ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται, οἱ ὑποβαλλόμενοι τῷ τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν, ὁ μέσος δεξιός, καὶ ὁ μέσος ἀριστερός. καὶ ἁπλῶς, ὁ μὴ παράσειρος, οὕτω λέγεται. Ζύγιος, ὁ ἐνεργῶν ὁμόνοιαν συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ ζύγιος, ζεύς. ἔστι ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ τρίτος ἐρέτης. Ζυγίτης, ὁ καθήμενος ἐν τῇ νηὶ μέσος. Ζυγόδεσμον, ἱμάς ἐστιν. ἢ σχοινίον. ὅπερ ὅμηρος κατὰ πάρεργον λόγου ὡς ἐκ παρόδου μετρῶν ἐννεάπηχυ εἶναί φησι. Ζύγοθρον, ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Ζυγοῖσδε, βότρυς. Ζυγοὶ παρὰ ἡροδότῳ, αἱ καθέδραι. Ζυγοεργοὺς, ἐργάτας βοῦς λάκωνες. Ζυγομαχεῖν, στασιάζειν. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης, τῶν μὴ συμφώνως ἐργαζομένων. ἢ ζυγομαχεῖν κυρίως, ἐπὶ τῶν ἀνίσων τὴν δύναμιν. ἡσίοδος. Ζυγόν, οὐδετέρως εἴρηται κατὰ τινὰς μεταπλασμόν. Ἰστέον δὲ, ὡς πολλαχῶς ὁ ζυγός. διὸ καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ διάφορα. ζυγὸς γὰρ ἵππων. ὅθεν καὶ ἵππος ζύγιος. ζυγὸς βοῶν, καὶ τοιούτων τινῶν. ἀφ' οὗ τροπικῶς οἱ ὁμόζυγοι. καὶ τὸ διαζύγιον. ἔστι τὸ ζυγομαχεῖν, ὅ ἐστιν ἀντερίζειν. ζυγὸς ἐπὶ σταθμοῦ. καθ' ὃν ζυγοστατοῦντες λέγονται ἀδικεῖν τινὲς ἐν ζυγοῖς. ζυγὸς ἐπὶ νηός. ἐξ οὗ ζύγιοι ἐρέται. ἔστι καὶ σανδαλίου ζυγὸς κατὰ παυσανίαν, τὸ συνέχον τοὺς δακτύλους. ἔστι κυβωτοῦ δὲ ὡς δηλοῖ τὸ ζύγαστρον, ἡ ξυλίνη σορός. παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι. οἷον κοίλῳ ζυγάστρῳ. ἐξ οὗ παρέφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σύγιστρον. καὶ θύρας δὲ ζυγός, ὁ μοχλός. ὅθεν ἐπὶ ζυγῶσαι θύρας. παυσανίας δὲ οὕτω φησί. ζυγῶσαι αὐτὴν τοῦ καθέξω, δαμάσαι. Ζυγὸς παρ' ὁμήρῳ, οὐ συνήθως ἐπὶ σταθμοῦ. ζυγὸν γὰρ ἐκεῖνος οἶδεν ἅρματος καὶ ἁμάξης. καὶ ζυγόδεσμον ἱμάντα, τὸν ζυγὸν τῶν ζώων. τὸν ζευγνῦντα ζυγά. λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὰς καθέδρας τῶν ἐρεσσόντων. ὅθεν ὑψίζυγος ὁ ἐν ὕψει τὴν καθέδραν ἔχων. δύναται δὲ ὑψίζυγος εἶναι, καὶ ὁ ὑψηλὸς εἴτουν ὑψίθρονος βασιλεύς, κατὰ τὸ ἐπὶ ζυγοῖς καθέζετο ἀρχῆς, τὸ τοῦ τραγικοῦ. Ζυγὸς τὸ στενὸν τῆς λύρας, ἔνθα κρατεῖ ἡ ἀριστερὰ χείρ. χέλυς δὲ τὸ πλατύ. μαγὰς δὲ, ἔνθα ἡ πληγὴ γίνεται τοῦ πλήκτρου. καὶ ζυγός, ὁ τῶν βοῶν. ζυγὸν δὲ οὐδετέρως τὸ ζύγιον. Ζυγὸς ἐν τοῖς τακτικοῖς, τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος. ἐρετικὴ καθέδρα. τὰ τοῖς ζώοις ἐπιτιθέμενα. καὶ τὸν ζυγὸν ἐν θαλάμῳ, τῶν μουσικῶν ὀργάνων ὁ πῆχυς. τὸ τὰς ἰσότητας διακρῖνον σκεῦος. καὶ αἱ χηλαὶ τοῦ ἐν οὐρανῷ σκορπίου. ἔστι ἡ ζυγοτρυτάνη δὲ στάσιμον, καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις πλαγίοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων. ἀριστοφάνης. τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸν ζυγόν. καὶ ζυγὸς ὁ νόμος, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ὡς ὁ χριστός. ἄρατε τὸν ζυγόν μου, ὅτι χρηστός ἐστι, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν. καὶ ζυγὸν τὴν τοῦ νόμου βαρύτητά φησιν ὁ δαβίδ. Ἄλλως. Ζυγός, παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγός. καὶ ἐν συγκοπῇ δυγός. καὶ ζυγός. σημαίνει δὲ τρία. τὸ ἅρμα τοῦ ἵππου. ὡς τὸ, Ἱππίου δὲ ζυγοῦ θεὰ ἧψατο. καὶ τὸν τῆς κιθάρας πῆχυν. ὡς τὸ, Ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. σημαίνει καὶ τὰς τῶν ἐρεσσόντων καθέδρας. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, καὶ ἐπὶ ἁρμάτων. καὶ πλοίων. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν τάλαντον. ἤγουν ἡ τρυτάνη. καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς. καὶ ᾧ ἔγκεινται οἱ κόλλαβοι. οὕτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί. παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι. ἰλιάδος ι. Ζυγοστάτησον, ἴσωσον. Ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα. Ζυγῷ. Γυμνοὺς ὅπλων τοὺς ἄνδρας ζυγῷ, καθ' ἕκαστον ἀποδυομένους, ἐπονειδίστως ὑπελθεῖν προσαναγκάσαντες. Ζυγώθρισον, ἴσωσον. ζυγοστάτησον. ἔασον τὸ ἀπορούμενον. ἔπειτα πάλιν ἀνασκόπησον. καὶ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειράθητι. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦν ἐστι, τὸ ἔξωθεν ἀνοίγειν τὴν θύραν. οἱ δὲ, ζυγώθρισον, συνάρμοσον. σύμπηξον. ἀριστοφάνης νεφέλαις. Ζυγῶσαι, τὸ συναρμόσαι, παρὰ τῷ λουκιανῷ. καὶ ζυγῶσαι τὸ ζεῦξαι. Ζυγώσω, δαμάσω. κλείσω. καθέξω. αἰσχύλος κίρκῃ σατυρικῇ. Ζύθιον, ἀλφίτου πόσις. Ζῦθος, οἶνος ὁ ἀπὸ κριθῆς γινόμενος. Ζύμη τὸ λεγόμενον προζύμιον. φύραμα δὲ, τὸ μεμιγμένον ἄλευρον. Ζυμείτης ἄρτος, καὶ ἀθήνησι ζυμίτης, ἄρτος οὕτω καλεῖται. Ζυμῶ, μάττω φυρῶ.

ΤΟ Ζ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω'.

ζ ωάγρια. λύτρα ζωῆς θανάτου ἀγρεύματα, καὶ οἷς ζωὴ ἀγρεύεται. ὅθεν καὶ κρεάγρα, καὶ πυράγρα ὀδόντες, οἷς λαμβάνεται τὸ πῦρ, ἢ τὰ κρέα. ἢ ζωάγρια τείνειν, τὰ ὑπὲρ ζωῆς παρεχόμενα δῶρα ἀπαιτεῖν. Ζωανέρες, ἀνὴρ πρὸς ζωήν. Ζωαρκῆ, τὰ πρὸς ζωὴν ἀρκοῦντα. καὶ ζωαρκές, ὁμοίως. Ζωάς, ζωῆς. Ζῶ, βιῶ. βιώσκω. διάγω. περίειμι. καὶ ζῶ, ζῇς. ζῇ. ζῶμεν. ζεῖτε. ζῶσι. ἔζων, ἔζης, ἔζη. ζῶν. ζῶσα. ζῆν. ἐν χρήσει. Ζώγη, εἶδος βοτάνης. Ζωγρεῖον, εἶδος πυξιδίου. Ζῶ, κοινόν. ἀφ' οὗ ζώω παρὰ ποιηταῖς. ὡς ὑπνώω. πλώω. ὁρώω. ἀφ' οὗ ζώσκω, κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ ἀλαλίσκω, πιτρώσκω, κυΐσκω. Ζῶ, ζωὴν ἀθλίαν, ἀττικῶς. ὥσπερ δουλεύω δουλείαν. Ζωγράφος. θεόκριτος. Γραῖοι ζωγράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν. οὐχ ὅτι γράμματα χρῶνται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι προσκατὰ ξύειν. γράψαι γὰρ τὸ ξύσαι. οὐκ ἔχει δὲ τὸ ἰ προσγεγραμμένον. ἔστι γὰρ ζῶον. ζώου, ζωογράφος. καὶ ἐπεὶ διὰ οὐδὲ τὸ

τι μεταξὺ τοῦ ἰ ὄντος ἢ τοῦ ὑ· ἡ συμφώνου κρᾶσις γίνεται· ἀλλὰ πρότερον ἀποβαλεῖ αὐτό, καὶ οὕτω γίνεται ἡ κρᾶσις, οἷον, βελτίονα, βελτίω· τῷ ἐμῷ, τὠμῷ· τοῦ ἀνθρώπου, τἀνθρώπου· τούτου χάριν καὶ τὸ ζωγράφος, πρότερον ἀποβαλεῖ τὸ ἰ, καὶ οὕτω ποιεῖ τὴν κρᾶσιν τοῦ ω καὶ ο εἰς ω χωρὶς τοῦ ἰ. Ζωγορίτης, ὁ ὀπὸς τοῦ ὀποβαλσάμου. Ζωγραφῶ, γράφω. Ζωγρεῖ, ζῶντα λαμβάνει· καὶ ζώγρει, ζῶντα λάμβανε· ποιητὴς ἐζώγρει, ἀντὶ τοῦ ἀνεζωπύρει· ἀγείρουσα τὴν ζωήν. Ζωγρεῖν, τὸ ζῶντα ἀγρεύειν τινά· οἷον ζώγρει ἀτρέως υἱέ. καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ λύτρα, ζωάγρια λέγονται. καὶ τὸ τῶν ἰχθύων δὲ ζωγρεῖον, ἐντεῦθεν εἴληφε τὴν ἀρχήν. ὅτι μέντοι τὸν σαρπηδόνα βορέου πνοὴ ζωγρεῖ, ὅτι τὸ ζωγρεῖν, ἀντὶ τοῦ ζωὴν ἀγείρειν λέγεται καὶ τὴν λειποθυμίαν ἀνακαλεῖσθαι. Ζωγρεῖται, ζῶν πιάζεται· λαμβάνεται. Ζωγρήσεται, ζωογονήσεται. Ζωγρίαι, θηρῶν καὶ νεκρῶν. Ζωγρίαν, ζῶντα. Ζῶγρον, ἐγρήγορον. Ζῶγρος, τόπος ἐν ᾧ θηρία ἐκβάλλεται. Ζῴδιον, τὸ μικρὸν ζῶον σὺν τῷ ἰ· ἐπειδὴ εὕρηται κατὰ διάστασιν ζωΐδιον· ὡς ἄρατος· ζωΐδιον δὲ ἑ κύκλῳ ἐπίκλησιν καλέουσιν· ἢ ἐπειδὴ ἔστι ζῶον, ζώου, ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα· εὕρηται καὶ τοῦτο κατὰ διάστασιν, παρὰ σιμωνίδῃ· οἷον, Τόδ' ἡμῖν ἔρπε τὸν παρὲ πάντα ζώϊον κάκιστον· καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν διὰ τοῦ ωον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ωον οὐδέτερα μονογενῆ, θέλει ἔχειν τὸ ἰ· οἷον πῶον, ὄνομα ὄρους· ὑπερῷον· οὕτω καὶ ζῶον σὺν τῷ ἰ. Ζωδιωτός, χιτών τις. Ζώει καὶ ὁρᾷ φάος παρ' ὁμήρῳ, πρὸς ἀκρίβειαν κεῖται ὡς πολλῶν ζώντων μὲν, μὴ βλεπόντων δέ. Ζωρότερον, ἀντὶ τοῦ σπουδαιότερον ἢ ζωηρότερον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκρατότερον· καὶ ἄλλο παρὰ τὸ ζῆν· ἀχιλλεὺς ἔοικε παρ' ὁμήρῳ ὑδαρέστερον πίνειν· καὶ εἰκότως ὁ τῷ ἀγαμέμνονι ὀνειδίσας οἰνοφλυγίαν· πάντως δὲ εἰ ζωηρόν τι τὸ ἄκρατον, ἄψυχον οἷον λογιστέον τὸ κρᾶμα· διὸ οὐδὲ ἂν παράλληλον ἦ ἐν σπονδαῖς. ζωρότερον ἐκ τοῦ ζωρὸς παρὰ τοῖς ὕστερον εὕρηται· καὶ ζωρέστερον, κατὰ τὸ ἀκρατέστερον ὥσπερ καὶ ἀνιερέστερον, καὶ αἰδοιέστερον· ἐν ὀδυσσείᾳ καὶ κοινῶς πιστέστερον, ὡς παρ' αἰσχύλῳ· ἀφθονέστερον καὶ εὐωνέστερον παρὰ ἐπιχάρμῳ· λέγει δὲ καὶ ὑπερίδης ῥᾳδιεστέραν πόλιν· τινὲς δὲ ζωρότερόν φασι τὸ θερμόν· ἀπὸ τῆς ζέσεως· ἄλλοι δὲ εὔκρατον. Ζωεὺς, ἡ ζωστὸς θώραξ. Ζώεσκον· ζῶ κοινόν· ἀφ' οὗ ζώω παρὰ ποιηταῖς ὡς ὑπνώω· ὁρώω· ἀφ' οὗ πάλιν ζώεσκον κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ ἀναλίσκω, τιτρώσκω, κύσκω· καὶ ζώεσκον, ἀντὶ τοῦ ἐπουρίῳ· ἐγὼ ἔτι ζώεσκον. Ζωὴ· τὸ μέλι ἐφιστάμενον τῷ γάλακτι, ὃ καλεῖται γραῦς, καὶ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία, ἢ χρόνος τοῦ εἶναι. Ζωὴ γίνεται ἐκ τοῦ ζάω ζῶ· ἡ μετοχὴ ὁ ζάων, ὁ ζῶν· τοῦ ζάοντος, ζῶντος. τὸ εὐκτικὸν ζάοιμι ζῷμι· τὸ δεύτερον ζάοις ζῷς· ζάοι ζῷ· καὶ ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ οἱ ἀττικοὶ προστιθέασι τὸ η, καὶ γίνεται ζῴη· ἀπὸ δὲ τρίτου ποιοῦσι τὸ δεύτερον προσθέσει τοῦ σ, ζῴης· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον ζῴην. Ζωὴ· ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. Ζωή ἐστιν, ἡ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι δημιουργία τοῦ κτίσαντος, ἢ ζωή ἐστιν, ἀρετὴ ψυχῆς ἀληθῶς ἑκούσιος γινομένη· ἢ ζωή ἐστι, σύστασις τοῦ ζώου, θανάτου ἀπείραστος· ζωὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ζέω ζῶ γίνεται διὰ τὴν τῶν ζώντων θερμότητα· οὐκ ἀναλόγως ἂν διὰ τοῦ ο μικροῦ ἔχοι γράφεσθαι ὡς ἔχον τὸ ε προεγκείμενον ῥήματι· ἵνα ᾖ, ὅμοιον τῷ ῥέω ῥοή· χέω χοή· καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ζωὴ αὐτῷ ὀνόματι ἐμεγέθυνε τὸ ω κανὼν ἐκνικήσας, ὁ τῆς προσλήψεως τῆς συλλαβῆς ἐν τῷ ἐνεστῶτι τῷ ζῶ· ὡς γὰρ ῥέω τὸ ὁρμῶ ῥοή· καὶ ἐρωὴ ἡ ὁρμή, οὕτω καὶ ζῶ ζωή· οὕτω δὲ καὶ ζῶον ὡς λῶ λῶον προσήρμοσε λοιπὸν τῷ συνθέτῳ τῷ φυσίζωος ἡ ἑτέρα γραφή, καὶ ἀντὶ τοῦ η τοῦ ἐν τῷ ζέω ζῶ θεματικῷ ῥήματι ἐγκειμένου, ἀντιτίθει ἐνταῦθα τὸ ο.

Ἄλλως. Ζωὴ· παρατήρησις καὶ μονὴ τῶν ὄντων ἡ ζωή· καὶ τὸ ζῆν πολλαχῶς λέγεται· τουτέστι, πλειόνων οὐσῶν ψυχικῶν δυνάμεων καθ' ἃς τὸ ζῆν ἐγγίνεται, πλείους καὶ αἱ δι' αὐτῶν ζωαὶ καὶ τὸ ζῆν· οἷον κατὰ νοῦν· κατ' αἴσθησιν, καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ εἴ τι τούτων ὑπάρχει τινί· ζῆν λέγεται τὸ μετέχον αὐτοῦ· ὅθεν καὶ τὰ φυτὰ θρεπτικὴν ἔχοντα δύναμιν ζῇ, μηδεμίαν τῶν ἄλλων ἔχοντα· μήτε αἰσθητικήν, μήτε τὴν κατὰ τόπον κινητικήν, μήτε ἄλλην μηδεμίαν· ζῆν μὲν γὰρ λέγεται τὰ φυτά· οὐ ζῶα δὲ εἶναι· διότι ὥσπερ δρομέας λέγομεν οὐ τοὺς ὁπωσοῦν δρόμου μετέχοντας, ἀλλὰ τοὺς σφοδρῶς καὶ τρανέστερον μετειληφότας τοῦ τρέχειν, οὕτω καὶ ζῶα λέγονται, οὐ τὰ ὁπωσοῦν μετέχοντα τοῦ ζῆν, καὶ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐν οἷς τὸ ζῆν καὶ ἡ ζωὴ τρανότερον καὶ περιφανέστερόν ἐστιν. Ζωὴν λέγει ἐνίοτε ὅμηρος καὶ τὸν βίον· τουτέστι, πάντα τὰ εἰς τὸ ζῆν ἐπιτήδεια· ὁμοίως λέγει οἶκον, τὰ ἐν τῷ οἴκῳ· ἀπὸ τοῦ τόπου, τὰ ἐν τῷ τόπῳ δηλαδή· ἤγουν, ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· καὶ ζωήν, τὴν κτῆσιν· τὴν οὐσίαν· διαφέρει δὲ ζωὴ ψυχῆς· ζῇ γὰρ καὶ τὰ φυτά. Ζώην· ζάω ζῶ· ὁ ζάων ὁ ζῶν· τοῦ ζάοντος τοῦ ζῶντος· ζάοιμι, ζῷμι· ὡς βοῷμι· τὸ δεύτερον ζῷς· τὸ τρίτον ζῷ· καὶ ἴωνες ἐν τοῖς τοιούτοις εὐκτικοῖς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τῷ τρίτῳ προσώπῳ τὴν ην συλλαβήν, καὶ μετάγειν αὐτὸ εἰς πρῶτον· ἢ γίνεται κατὰ μεταπλασμὸν τῆς μι, εἰς ην ἀττικῶς. Ζωηρὸς, ὁ ζῶν καὶ παρέχων ζωήν. Ζωθάλμιον, ζώσιμον· βρώσιμον. Ζώϊλλος, στροφή. Ζωΐλος ὁ ἐφέσιος, κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου καὶ μέμφεται τὸν ποιητήν, ὅτι λίαν γελοίως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὤμων τοῦ διομήδους καιόμενον πῦρ· ἐκινδύνευε γὰρ καταφλεχθῆναι ὁ ἥρως· ἔνιοι μὲν οὖν παρειλῆφθαί φασι πῶς, κατὰ συνήθειαν τῷ ποιητῇ, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις· οἷον, Ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας, πυρὸς αἰθομένοιο· ὡς πυρὸς φαντασίαν, οὐχ εἰδικῶς πῦρ. Ζῶμα φαεινὸν, τὸν χιτῶνα λέγειν δοκεῖ· ἢ ζῶμα, ἡ ζώνη σοφοκλῆς· δὸς αὐτῷ τήνδ' ἀλιπαρῆ τρίχα καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον· τὴν ζώνην λέγων οὐ τὸ ἔνδυμα. Ζῶμα· θώραξ, χιτών. Ζῶμα φαεινὸν, τὸν χιτῶνα· ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι, ἄλλοι τὸν θώρακα, οἷον τὸ ζῶμα. Ζωμάλμη, ὄνομα κύριον γυναικός· ἦν δὲ θασία. Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα· ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων· κέχρηται πλάτων ἐν ἱππίᾳ. Ζωμεύματα, τὰ τῶν νεῶν χειώδη· λέγεται δὲ ξύλα καὶ κηρός, καὶ πίσσα· ἄλλως· τὰ λεγόμενα ὑποζώματα· εἰσὶ δὲ ξύλα τῶν νεῶν· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀριστοφάνης ὑποζώματα, εἶπεν ὡς πρὸς μάγειρον παίζων ζωμεύματα· ὡς ἀρτύσεως ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. Ζωμήρυσις, μαγειρικὸν ἐργαλεῖον· ἐν ἐπιγράμματι· ζωμήρυσίν τε, τὴν λίπους ἀφρηλόγον. Ζωμίλη, ἄνηθος. Ζωμὸς μέλας, ἡ λεγομένη αἱματία. κυρίως δὲ ζωμὸς, τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶν ζώων ἄρτυμα. Ζῶναι ἐπὶ γῆς, πέντε· βόρειος, ὑπὲρ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον ἀοίκητος διὰ ψῦχος· εὔκρατος· ἡ καλουμένη διακεκαυμένη· ἀντεύκρατος· νότιος ἀοίκητος, διὰ τὸ καῦμα. Ζώνη, ἡ τοῦ ἀνδρός· ζώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικός· ἢ ζώνη παρὰ ἀπολλωνίῳ

ἐστὶν, ὀρεινὸς τόπος οὕτω καλούμενος καὶ πόλις ὁμώνυμος ὥς φησι Νίκανδρος. καὶ ζώνη, πορφυροῦν ἱμάτιον. Πρόδοτος. ἢ ζώνη προστακτικῶς, ἡ δύναμις. ἐπειδὴ ὁ ἐζωσμένος εὐσταλέστερός ἐστι πρὸς τὴν πρᾶξιν. ἢ ζώνη τὸ ἀξίωμα. αἰαζηρουμένοις τῆς βασιλίδος ἐξωθεῖσθαι, οὐ μόνον ἰδιώτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ ζώνην. καὶ Αἰλιανός. καί πως τὴν ζώνην τοῦ χρυσίου ἣν ἐπήγετο ὁ ξένος ὁ πανδοκεὺς ἐθεάσατο, καὶ παραχρῆμα ἐποφθαλμία. καὶ ζώνη κοπεῖσα, τὴν ὁδὸν λύει τάχος. Ζώνιον ἢ γυναικὸς μόνον. καὶ ζωνιοπλόκος ὁ ταῦτα πλέκων. ζώνη δὲ καὶ ἐπ᾽ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς καταχρηστικῶς. ὁ μέντοι ζωνιοπλόκος ἔοικε γὰρ τὰ τῶν ἀνδρῶν μὴ πλέκεσθαι, ἀλλὰ τὰ τῶν γυναικῶν. Ζώννυσθαι τὸ καθοπλίζεσθαι συνεκδοχικῶς ἀπὸ μέρους. ζώννυσθαι λέγει Ὅμηρος καὶ ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι. οἷον Ἀτρείδης δ᾽ ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν Ἀργείους. καὶ ζώννυσθαι χαλκῷ, ὡς ἀπὸ μέρους τὸ ἅπαν ὁπλίζεσθαι. μέρος γὰρ ἡ ζώνη τοῦ ὅλου ὁπλισμοῦ, ὥσπερ καὶ ὁ θώραξ. ἀφ᾽ οὗ τὸ θωρήσσεσθαι. καὶ αἰχμή, ὅθεν τὸ αἰχμάζειν ἢ αἰχμάσσειν, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρυ τὸ δορύσσειν. Ζωννύω, καὶ ζώννυμι. Ζωννύσκετο μίτρην. ζωννύσκετο τὴν χαλκῆν λεπίδα. Ζωνογάστριες. αἱ τὰς γαστέρας ζωννύμεναι. Ζώντειον, κολαστήριον οἰκετῶν. Ζώντιον, τὸν μύλωνα. οἷον ζεόντιον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον. Ἄλλως. Ζώντιον προπαροξυτόνως τὸν μύλωνα. παρὰ τὰς ζειάς, αἳ καὶ ζειαὶ καλοῦνται. ὅπου αἱ ζειαὶ ἐκόπτοντο. οἱονεὶ ζεόντιον. οἱ δὲ τόπου ὄνομα, ὅπου ἐκολάζοντο οἱ οἰκέται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις. Ζωογόνος, ζωοποιός. Ζῷόν ἐστι, τὸ ἐκ μὴ ὄντος εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν ἐληλυθός. ἢ ζῷόν ἐστιν, οὐσία ἔμψυχος αἰσθητική. Ζωοδότειρα, ἡ ζωὴν παρέχουσα. Ζωοδότης, ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Ζώοντες, ζῶντες. Ζωοπώλας, ὁ τὰ ἱερὰ ζῷα πιπράσκων, καὶ ὁ τόπος, ζωόπωλις. Ζωὸς φωνῇ σὺ κρομμύου μόνου λαβών, πρὸς τοὺς ἐπὶ μικραῖς αἰτίαις μεγάλας δόξας καρπουμένους. Ζωοτρόφος, ζωοποιοῦσα. Ζωοφόρος, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ ἀγγεῖον νεκροῦ. Ζώπισσαν. τὴν ξηρὰν ῥητίνην. Ζωπύρα. βοτάνη ὑπό τινων καλουμένη ποδίων, ἢ ἀνθρακία. φυσητῆρα. Ζώπυρα, τοῦ ζῆν ποιητικά. ἢ ζώπυρα, λείψανα. Ζωπύρας, φυσητῆρας, ζωπυρικάς, ὅθεν οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. Ζωπυρεῖν κυρίως, τὸ τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν. καὶ ζωπυρῆσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς λέγεται. καὶ ἐπὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους. ζωπυρῶ οὐ πυρός τι ὑποκρύπτω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ζώπυρον. Λουκιανὸς ἐν Τίμωνι. ζώπυρον τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. ἤγουν ὑπόλειμμα. εἴληφε δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ Πλάτωνος λέγοντος μικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους. Ζωπυρῆσαι, ἀναθάλψαι, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τοῦ πυρός. ἐπεὶ τοὺς ἐξ ἀρρωστίας ἀναρρωννυμένους λέγουσιν Ἀττικοί. ἢ ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶντα, μεγάλην φλόγα ἀνάψαι. καὶ ἐπὶ πολέμου δὲ λέγεται. Ζωπυρήσεις, ἀντὶ τοῦ ἀνεγερεῖς. εἰ μὴ τῷ θεῷ ζωπυρήσεις, λύσω τὸν ἐμαυτῆς υἱόν. καὶ ποιήσω τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ᾽, ἐγὼ πεχρύμενον. Ζωπύρια, φυσητήρια. Ζώπυρον, πεπυρακτωμένον. ἔνθερμον. ἢ ζώπυρον, ὁ ἐν τῇ σποδιᾷ μικρὸς σπινθήρ. ἐμπύρευμα δὲ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μέρος τι, ἀλλαχόσε μεταδιδόμενον εἰς προσάναψιν. Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτόν, τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα, προὔδωκε τὴν πόλιν. Ζωρόν, ἄκρατον οἶνον. καὶ ζωρός. Ζωρότης, ἀκρατότης. Ζωρότερον, ἀκρατέστερον κεράσας ἰσοχειλέα. καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν. ζωρότερον δ᾽ ἐκέρασσε, διαφορὰς κράσεων λέγει. ὡς μίγματός τινος στερεμνίους ποιοῦντος τοὺς πίνοντας. Ζωρός, ἐνεργής. ταχύς. Ζῶς ἐκ τοῦ ζωὸς γίνεται κατὰ συναίρεσιν. οἷον ζωὸς ἔην. καὶ Ἄδρηστον ζωὸν ἕλε. διὸ ὀξύνεται ὡς ἐκ βαρείας καὶ ὀξείας συναιρεθέν. εἰ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης αὐτὸ περισπᾷ καθά φησιν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος. καὶ οὐκ ἔστιν ὅμοιον τῷ σῶς ὁ ὑγιής. ἐκεῖνο γὰρ ἐκ τοῦ σόος περισπᾶται, ὡς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας κραθέν. Ζῶς, ἀντὶ τοῦ ζῶν. Ζῶσαι, ζώννυσθαι. καὶ τοῦτο σαφὲς ἐν τῷ ζώσατο μὲν ῥάκεσι περὶ μήδεα Ὀδυσσεύς. καὶ τὸν Ἶρον δὲ μνηστῆρες ἄγουσι ζώσαντες ἀνάγκῃ. Ζώσασθαι. παρ᾽ Ὁμήρῳ ζώννυσθαι. ἐκ τοῦ ζῶσαι λέγεται. καὶ ζωστήρ. καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ ζῶμα δίχα τοῦ σ. οἷον καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἐσχημένον. ὅ ταὐτόν ἐστι τῇ ζώνῃ, δι᾽ ἧς φασι τρία τινὰ δηλοῦνται. ζωστήρ, μίτρα. καὶ τόπος σώματος καθ᾽ ὃν ζωννύμεθα. δῆλον δὲ ὅτι καθὰ ἐκ τοῦ χῶ καὶ ῥῶ γίνεται χωνύω καὶ ῥωνύω, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ζῶ, οὗ προστακτικὸν τὸ ζῶσαι, τὸ ζωνύω. ἀφ᾽ οὗ ὡς χώννυμι ῥώννυμι, οὕτω καὶ ζώννυμι. καθ᾽ ἑτεροίαν δέ τινα παραγωγήν, καὶ τὸ ζωνύσκω, ὡς τό, ζωνύσκετο μίτραν. Ζώσας, ἐναργεστέρας. οὐκ ἀπολλυμένας. Σοφοκλῆς. ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. ὁρῶ ζώσας καὶ οὐκ ἀπολλυμένας. ἀντὶ τοῦ οὐ σφάλλονται, ἀλλὰ τοῦ ἀποβησομένου στοχάζονται καλῶς. Ζώσατο ῥάκεσι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἐμφαίνει ζώνῃ χρῆσθαι τοὺς πυγμάχους. καὶ οὕτως ἀναστέλλειν τὸ ἱμάτιον. ἀλλὰ ἀποδυσαμένους εἶτα ἱματίῳ ζώννυσθαι. ὡς ἐνταῦθα Ὀδυσσεὺς ἐζώσατο ῥάκεσιν. ὢν γυμνωθείς, μήδεα μὲν καλύπτει, φαίνει δὲ μηροὺς καὶ στήθεα καὶ βραχίονας, ὅ τὴν ῥηθεῖσαν γύμνωσιν φράζει. Ζῶσμα φοινικοῦν, τὸν χιτῶνα, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι δὲ τὸν θώρακα. οἱ δὲ κυρίως τὸ ζῶσμα. οἱ Ῥωμαίων ψιλοί, ἐφαπτίδας εἶχον ἕκαστος ἀνθ᾽ ὧν καὶ ζώσματα πρὸ τῶν μηρῶν. Ζωστάς, ζώνας. Ζώστειρα, Ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν Βοιωτίᾳ. Ζώστειον, ὄνομα τόπου. Ζωστήρ, ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος χρῶνται. ἢ ζωστήρ, κατὰ πολυωνυμίας λόγον, ὁ αὐτὸς τῇ ζώνῃ, ἣν καὶ θωρακοζώνην φασί τινες. Ζῶστρα, τὰ ζώματα. καὶ ζώνας ἢ χιτῶνας ζωστούς ἢ χλαίνας ἀνδρείους. τινὲς δὲ καὶ ἐνδύματα. ἢ ζῶστρα, τὰ πρὸς τὴν ζώνην ἐπιτήδεια. οἷς ἔστι ζώσασθαι. καὶ ζῶστρα, ἐνδύματά τινα ἀνδρῶν. οἷον χιτῶνες βαθεῖς, οἷς ζώννυται ἡ ζώνη. Ζωτιάτας Ἀπόλλων, ἐν Ἄργει ἀπὸ τόπου. Ζωτιᾶσθαι, ζωογονεῖσθαι. Ζωτιλιστής, ὁ Ἀπόλλων ἐν Κερίνθῳ. Ζωτικός, ζώϊμος. μετάλαβε τροφῆς. ὡς τό, ψυχή μου, καὶ ζωή μου. Ζωύφια, τὰ μικρὰ ζῷα. ἢ τὰ κνώδαλα. ἢ πτηνά. Ζωφοδορπίας, ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος. Ζόων, ἀντὶ τοῦ ζῶν. ζόων μὲν σέο μητρί. Ζωώσας, ζωοποιήσας.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ζ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄.

τα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τοῦ ἦτα καὶ ἴσον ἔχει τὸν χαρακτῆρα τοῦ στοιχείου. ἡνίκα γὰρ πλάγιον τεθῇ, εὑρήσεις ἴσον· εἰ δὲ ἀπὸ πρώτης γραμμῆς τοῦ ἦτα βαρεῖαν δώσεις διὰ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἦτα εὑρήσεις ἄλφα.

Ἠ σύνδεσμος περισπώμενος, τρία· καὶ βαρυνόμενος, τρία σημαίνει. περισπώμενος μὲν γάρ ἐστι παραπληρωματικός· βεβαιωτικός· διαπορητικός· βαρυνόμενος δέ, διαζευκτικός· παραδιαζευκτικός· διασαφητικός. ὁ μὲν οὖν διαζευκτικός, οὕτως· ἢ ἡμέρα ἐστὶν, ἢ νύξ. ὁ δὲ παραδιαζευκτικός, κεῖται ἀντὶ τοῦ καί· ὡς παρὰ πλάτωνι· μίνως, ἢ περὶ νόμων· ἀντὶ τοῦ, καὶ περὶ νόμων. τὸ δὲ βούλομαι πλουτεῖν ἢ πένεσθαι, τοῦ διασαφητικοῦ ἐστιν· ἔθος δὲ τοῖς διασαφητικοῖς συνδέσμοις, δύο πραγμάτων τοῦ μὲν ἑνὸς τίθεσθαι αἵρεσιν, τοῦ δὲ ἑτέρου ἀποβολήν· καὶ ἀποβολὴ μὲν, ὡς τό· Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Ἄλλως. Ἠ σύνδεσμος· ἢ διαζευκτικός ἐστιν, ἢ διασαφητικός· ἢ ὑποδιαζευκτικός· καὶ διαζευκτικὸς μὲν, ὁ τὰ ἐναντία τῇ συντάξει διιστῶν· οἷον, ἡμέρα· ἢ νύξ· ἢ νέος, ἢ παλαιός. ὑποδιαζευκτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ διαιτήσει διιστῶν· οἷον δός μοι χρυσὸν· ἢ ἄργυρον, ἢ δὲ λίθους τιμίους. διασαφητικὸς δέ, ὅταν δύο προτιθέντων, τὸ ἓν ἀναιρῆται· οἷον, κρεῖσσον ἐν γῇ πένεσθαι, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. καὶ ἐθέλω τύχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον. Ἄλλως. Ἠ, δηλοῖ ἑπτά· λαμβάνεται γὰρ ἐνίοτε μὲν, ὡς σύνδεσμος διαζευκτικός· ἐνίοτε δέ, ὡς ἐπίρρημα· ἢ διασαφητικόν· ἢ διαπορητικόν· ἢ διαβεβαιωτικόν· ἢ ὀμοτικόν· ἢ ὁμοιωματικόν· ἢ ἀντὶ τοῦ καθά· ἐνίοτε δέ, ἄρθρον ἐστὶν ὑποτακτικὸν, θηλυκοῦ· καὶ ἐπὶ μὲν τῶν τριῶν, ψιλοῦται καὶ ὀξύνεται. ὅτι δὲ ἐπὶ βεβαιώσεως κεῖται, ἤγουν ἀντὶ τοῦ ὄντως, ψιλοῦται καὶ περισπᾶται. ὅτι δὲ ὀμοτικόν ἐστιν ἐπίρρημα, καὶ δηλοῖ τρόπον, καὶ ὅτε ὁμοιωματικὸν ἀντὶ τοῦ καθά, καὶ ὅτι ἄρθρον ἐστὶν, ἀεὶ δασύνεται καὶ περισπᾶται. γράφεται δὲ ἐν ἅπασι τούτοις διὰ τοῦ η. Ἠ καὶ ἤε, διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι· οἵτινες τὰ διεζευγμένα συνδοῦσι· καὶ ἢ πρᾶγμα ἀπὸ πράγματος· ἢ πρόσωπον ἀπὸ προσώπου διαζευγνύντες, τὴν φράσιν ἐπισυνδοῦσιν· οἷον, ἄρκιον· ἢ ἀπολέσθαι, ἠὲ σαωθῆναι. εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω· ἢ αἴας, ἢ ἰδομενεύς· ἢ δῖος ὀδυσσεύς. Ἠ ὀδυσσῆ, ὅν φασι θεοῖς. ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ΄. οὐ συνήθως ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸν ὀδυσσέα. δηλοῖ δὲ μᾶλλον ἐπὶ πᾶσίν τινα ὡς εἴ τις εἴποι, πολλὰ δὴ πλέον τὸν ὀδυσσέα χρὴ κλαίεσθαι. Ἠ, τὸ σημαῖνον τὸ πάρος, ἀεὶ μετὰ συγκριτικοῦ γράφεται· οἷον καλλίων ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα· ἢ οὕτω κρείσσων οὗτος, ἢ καθὰ τὸν δεῖνα. τὸ γὰρ εἰπεῖν οὕτω, βελτίων ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, πᾶσι δῆλόν ἐστιν. Ἦ ψιλούμενον καὶ περισπώμενον, σύνδεσμον δηλοῖ παραπληρωματικόν, ἴσον τῷ δή· καὶ ἀντὶ ἀπορρηματικοῦ τοῦ ἆρα· καὶ ῥῆμα ἴσον, τῷ ἔφη. ὅμηρος γοῦν ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ, δηλοῦν τὸ ἔφη. Ἡ δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν καὶ ἀντωνυμίαν ἀναφορικὴν καὶ σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας, τῆς ἐμὴ σὴ, ἥ, δηλοῖ. Ἠ σύνδεσμος διαζευκτικός, οὕτω τίθεται· Εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω· ἢ αἴας· ἢ ἰδομενεύς, ἢ δῖος ὀδυσσεύς. ὅταν δὲ μετὰ τὸν ἤτοι ἀκολουθῇ τὸ ἤ, τὸ ἤτοι καὶ τὸ ἤ, ἰσοδυναμοῦσιν· οἷον, ἤτοι ἀγαθόν· ἢ φαῦλόν ἐστιν. Ἧ δασυνόμενον καὶ περισπώμενον, ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν, δοτικῆς πτώσεως σημαντικόν· ἢ καὶ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ ἑῇ. Ἦ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις· ἢ ὑσιώπα· μηδὲν εἴπῃς νήπιον, συγκαταθετικῶς· μὴ εἴπῃς δὲ, εὐήθες. Ἦ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἤμην· ὅσιον, ἢ παρασχηματισμός· τὸ γὰρ ἦ ἄνευ τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἤμην λαμβάνεται· οἱ γὰρ ἀττικοὶ τὸ ἦν καὶ ὑπῆρχον ἐλέγω, ἢ φασίν. οὕτως· ἀπὸ τοῦ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω γίνεται ὁ παρατατικὸς ἦν, διὰ διφθόγγου· καὶ διαλύσει ἰωνικῇ τῆς ει διφθόγγου εἰς ε καὶ α, γίνεται ἔα· ὡς καὶ τὸ ᾔδειν ἤδεα· καὶ τὸ τιθέασιν. ἡ χρῆσις δὲ παρ' ὁμήρῳ· ὡς τὸ οὐ γὰρ ἀμήνηνος ἔα. εἶτα κιρνῶντες τὸ ε καὶ α, ἢ φασίν. Ἠ ἀγάπη οὐ παραπολύεται, ἀντὶ τοῦ οὐ προπατεῖται· καὶ ἔστιν ἐν τῷ παραπορεία. Ἦ ἀντὶ τοῦ εἶπεν· ἔστι φησὶ τὸ λέγω τὸ παράγωγον, φημί· ἀφαιρέσει τοῦ φ, ἠμὶ τὸ αὐτὸ σημαῖνον· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν· ἧς, ἦ. Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἦν· ἀριστοφάνης· καὶ ἀμύσσει τὸ πρὶν ἀττικὸν ὡς τὸ, ἢ παρεσκευασμένος. Ἦ, ἀντὶ τοῦ ὅπου. δεῖ γινώσκειν ὅτι, τὰ εἰς η λήγοντα ἐπιρρήματα, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· καὶ ᾗ, ὅπου τοπικόν· ἢ ἅμα μὲν στερεόν, ἅμα δὲ χαμαλὸν ᾖ. Ἧ ἀντὶ τοῦ ὡς· καθώς· καθά. Ἦ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. Ἦ ἀντὶ τοῦ ἤμην· καὶ ἀντὶ τοῦ ἦν. Ἦ, ἀντὶ τοῦ ἤ τινι. Ἦ, ἐπεὶ· ἀληθῶς· ὄντως. Ἦ σύνδεσμος, ἰσοδυναμεῖ τῷ δή· ὡς τι κεῖσθαι τὸν δὴ σύνδεσμον παρ' ὁμήρῳ ἢ δὴ λοίγια ἔργα, ἐκ παραλλήλου. Ἦ ἀντὶ τοῦ ἔφη· ἐκ τοῦ ἠμί· ταυτὸν τῷ φημί· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἔφην. τὸ τρίτον ἦ. Ἦα, τὸ ἐπορευόμην· ἀπὸ τοῦ εἶω τὸ πορεύομαι· ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ διαλύσει, ἔα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μένοντος τοῦ ι προσγεγραμμένου. οἱ δὲ ἴωνες λέγουσιν, ἤια· καὶ ἦα, ἀντὶ τοῦ ἦλθον. Ἧατο, ἐκαθέζετο. Ἦ χωρὶς τοῦ ν, ἀντὶ τοῦ ἦν· ἀλλ' ἦ' ἀπ' αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. ἀντὶ τοῦ ἔα. ἀριστοφάνης ὄρνισι· καὶ ἐν λυσιστράτῃ· ἢ δὲ κέτης, ἀντὶ τοῦ ἔα κατὰ συναίρεσιν ἦ, ἀντὶ τοῦ ἤμην χωρὶς τοῦ ν. ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἀκρύπτειν ἢ παρεσκευασμένος. τίθεται καὶ ἐπὶ τρίτου προσώπου. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἤμην ἐκ τῆς ὁμηρικῆς διαιρέσεως ὡς ἔον· εἴ ποτ' ἔην γε. Ἦα· καινότερον μὲν εἰπεῖν, πρῶτος ἀόριστος τοῦ ἦον· ὃς ἰωνικῶς ἔον λέγεται· οὗ μετοχὴ ἐών· ἰάδι δὲ συστολῇ, εὕρηται καὶ ἔα· ἀφ' οὗ κατὰ κρᾶσιν ἦ, δίχα τοῦ ν. οὐ τὸ κοινὸν καὶ τετριμμένον, ἦν μετὰ τοῦ ν. ἴωνες τοῖς παρῳχημένοις ἀπὸ τῶν ἄλλων στοιχείων προφέρονται τὰς μετοχάς· οἷον, εἰπὼν, εἶπον· λαβών· λάβον· οὕτως ἦ καὶ ἔα ἰακῶς· οἷον ἔτι κοῦρος ἔα. ἐπεὶ καὶ ἐὼν ἡ μετοχὴ ἀπὸ τοῦ ε ἄρχεται· ἀρίσταρχοι λέγουσι τὸ ἦν ἔα γενέσθαι κατὰ τμῆσιν· ὁποία τις γίνεται καὶ ἐν τῷ ἦν τε αὖτε καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ἡ ἀκότης, θρηνήσαντης· ἀπὸ σκυθῶν ῥῆσις. τέτακται ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀποτόμως οἰμώζειν τινὰ λεγόντων· παρ' ὅσον οἱ σκύθαι δαρείῳ τῷ πέρσῃ μηνύσαντι περὶ τοῦ εἶξαι, ἀπεκρίναντο εἰπόντες, κλαίειν αὐτόν. Ἠάριζον, τὸ τοῦ ἔαρος ἔλεγον ἢ τὸ ἔαρ προὐδήγουν. Ἦαρ, αἷμα· ψυχή.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

βαιά, καὶ ἠβαιόν, μικρόν. ὀλίγον. οἷον, ἄβαιον. οὗ οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι διὰ σμικρότητα. ἢ ὀλιγοχρόνιον. τὸ δὲ ἄλλο δηλοῖ καὶ τὸ βέβαιον. Ἠβαιός, ὁ μικρός. Ἡβᾶν καὶ ἀνηβᾶν κάλλιον, ἢ ἡβάσκειν, καὶ ἀνηβάσκειν. Ἡβᾷ, ἀκμάζει. σφριγᾷ. Ἡβήσας, τριχώσας τὰ αἰδοῖα. Ἡβάσκει, ἀκμάζει. Ἡβάσκοντες, ἐκ δευτέρου ἀκμάζοντες. ἢ αὐξάνοντες. Ἥβη, ἡ πρώτη τις τρίχωσις τῶν αἰδοίων, καὶ ὁ τριχούμενος ἐκεῖνος τόπος. ἔτι καὶ ὁ καιρὸς καθ' ὃν γίνεται τοῦτο. ἐξ οὗ παρονομάζεται ὁ ἡβῶν καὶ ὁ πρὸ τούτου ἀπότριχος κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐτυμολογεῖται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥδη τις οὖσα κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ δ εἰς β ἥβη. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ κτηνῶν ἡ ἥβη. φησὶ γοῦν Ἡσίοδος, ἥβης μέτρον ἔχοντες. καὶ ἐπὶ φυτῶν δέ. ἡμερίδες γὰρ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἡβώωσαι. λέγεται δὲ ἥβη οὐ μόνον ἐπὶ ἡλικίας, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τὸ αἰδοῖον. καὶ χρόνος ἥβης, ὅτι τριχοῦνται. ἡ δὲ ἥβη, ἀπὸ τοῦ ἥδω κατὰ τοὺς παλαιούς. ἡδεῖα γάρ ἐστι καὶ χαριεστάτη. οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ἐπὶ νεανικῆς ἡλικίας τίθενται. ὅθεν ἡβυλλιᾶν, ἐπὶ μειρακίσκης κατὰ τὸν κωμικόν. ἥβη, νεότης. ἀκμή. σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα θεᾶς. ἡ ἥβη, θυγάτηρ ἥρας ἡρακλεῖ συνοῦσα. ἑτέρως μέντοι πρὸς ἀλήθειαν, ἀνθρώπου ἡλικίαν ἡ λέξις σημαίνει, ὅτι τριχοῦται ἀλλὰ ἐκ νέων ἄτριχα. διὸ καὶ ἀπότριχες αἱ ἄνηβοι. ἐκ τοῦ ἥδω ἐστὶ τὸ εὐφραίνω ἡ ἥβη. χαρίεσσα γὰρ ἡ τοιαύτη ἡλικία καὶ ἡδεῖα. κατὰ τό, οὕτω περ χαριεστάτη ἥβη. ἀφ' ἧς καὶ τὰ ἱστορούμενα ἀνηβητήρια, καὶ τὸ ἡβαδὸν ἐπίρρημα. καὶ τὸ ἡβῶ, ἡβήσω. καὶ ἡβάσω. ἐξ οὗ τὸ ἡβάσκω. προσλήψει τοῦ κ. καὶ ἡ ἐν Ὀδυσσείᾳ προθήβη. τὸ δὲ ἡβυλλιᾶν παρὰ τῷ κωμικῷ καὶ τὸ ἐφήβαιον οὐ πρόκειται ἡ ἥβη, ἑτεροῖον μέρος ἄλλη δηλοῦσα σώματος. Ἡβηδὸν, ἡβῶντας. ἢ τὰς στρατιάς. ἢ ἀθρόον ὅλας καθ' ἡλικίας. οἱ δὲ ἡβηδὸν ἅπαντας ἀπέσφαξαν. ὀργὴν ποιούμενοι τῷ μὴ τοὺς σφῶν ὑπαχθῆναι λόγοις. Ἡβήσας, ἡλικιωθείς. καὶ ἡβῆσαι, ὅταν περιλαμβάνωσιν οἱ υἱοὶ τὸν πατρῷον κλῆρον. Ἡβήσαντες, ἀκμάσαντες. ὥστε, οἱ δὲ παῖδες ἡβήσαντες, καὶ γενόμενοι θυμοῦ καὶ χειρῶν κύριοι. Ἡβητήρ, καὶ ἥβη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν ὡς ἐν ἐπιγράμματι. οὐ καλὴν ἡβητῆρες. ἀπεχθαίρω γὰρ τὴν τρίχα, τὴν ταχὺ φυομένην. Ἡβητήριον, τὸ παιδευτήριον. Ἡβήτριον, ἡ κατάλυσις. Ἥβητρον, τὸ ξόανον. Ἡβήτης, ἀκμάζων. νεανίας. ἧλιξ. Ἠβολοῦμαι, καθ' ὃ ἀπαντῶσιν εἰς ταυτόν. ἢ εὔκαιρον. ἱερόν. Ἠβολεῖν, τὸ ἀργεῖν. Ἡβός, ὁ κυρτός. Ἱππόλυτος ὁ Κῷος φησιν. Ἠβουλόμην, ὡς Ἀττικώτερον. ἐβουλόμην δὲ, πολλοί. Ἠβούλονται, καθὰ βούλονται. Ἠβρέτας, ἀνδρὸς ἄγαλμα. ξόανον. Ἡβυλλιῶσαι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἡβῶσαι. καὶ αἰσχρῶς τίλλουσαι τὸ αἰδοῖον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι. Ἡβῷμαι, ἡβῷμι. καὶ ἡβώοιμι. αὐξάνοιμι. εὐκτικά. Ἡβώωσα, αὐξάνουσα. Ἡβῶ, ἡβάσκω ἀμεταβάτως. ἡβᾶν τὸ ἐν τῇ ἥβῃ εἶναι. Ἡβάσκω, τὸ τῆς ἥβης ἅπτομαι. ἡβῶ, τὸ ἀκμάζω. καὶ ἡβάσκω. καὶ ἥβη, ἡ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας. Ἡβῷμι, ἐκ τοῦ ἡβῶ δισυλλάβου ῥήματος. τὸ δὲ ἡβώοιμι, ἐκ τοῦ ἡβόω τρισυλλάβου. Ἡβῶντα, ἀκμάζοντα. Ἡβώοιμι. ἀκμάζοιμι.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

γαγόμην ἐπὶ κτημάτων, ἀντὶ τοῦ ἔφερον κεῖται. Ἠγάζοντο, ἐθαύμαζον. Ἠγαθέη Λῆμνος. τουτέστιν, ἀγαστή. ὡς τῷ Ἡφαίστῳ ἀνακειμένη. καὶ ἠγάθεον ὄρος, τουτέστιν ἀγαθόν, ἢ ἄγαν θεῖον. μακάριον. Ἠγαλένην κάλπιν ἀειρομένην, τὴν κατεαγεῖσαν ἢ κολοβωθεῖσαν, ἢ κοιλωθεῖσαν. παρὰ τὸ ἄγος ὃ σημαίνει τὸ ῥῆγμα. ἐκ τοῦ ἄγω τὸ κλάζω, καὶ ἀγαλέος, ὡς τάρβος ταρβαλέος. κατεαγός. κοῖλον. εὔθλαστον. Ἤγαλλεν, ἐθεράπευεν. Ἠγαλλένη, ἡ θεραπευτική. Ἠγάλλοντο, ἐγαυρίων. Ἠγαλλιάσατο, ἠγάσθη. ἐθαύμασεν. ἐχάρη. δυσηρέστησεν. Ἠγάμην, ἀπεδεξάμην. Ἠγανέα πέμματα, τὰ ἀπὸ τηγάνου. Ἠγανές, καθαρόν. νέον. Ἠγανός, νεανίσκος. Ἤγαρ με, ὄντως γάρ με. Ἤγαρ. τί δέ. αὐτὴ γάρ. ὄντως γάρ. Ἦ γάρ, ἐπεὶ ἄν. Ἦ γάρ, ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως. Ἠγάσθη τῆς ὥρας, ἤγουν ἐξεπλάγη τῆς εὐμορφίας. Ἠγάσθησαν, ἀντὶ τοῦ ἠγοῦντο. ἢ ἐθαύμασαν. Ἠγάσατο, ἐθαύμασεν. ἐξεπλάγη. παρὰ τὸ ἄγαν ἀγάζω. ὡς λίαν λιάζω. πλεονασμῷ τοῦ σ, διὰ τὸ μέτρον. Ἤγασσε, ἐνεμέσησεν. ἐφθόνησεν. ὠργίσθη. ἐθαύμασεν. ἐνετράπη. Ἠγγέλη, ἀπηγγέλη. Ἠγγίστρωται, ἐγκατέπλεκται. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἠγγύα, ἐβεβαίου. Ἠγκυροβολεῖται, ἐγκατέφυκεν ἄγκυρα ὁμοίως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἦγε καὶ ἔφερεν, ἀντὶ τοῦ ᾐχμαλώτιζε. κατέτρεχεν. ὁ δὲ ἐκεῖθεν ὁρμώμενος ἦγε καὶ ἔφερε τῆς ὑπ' ἐκείνῳ οὐκ ὀλίγην. Ἡγέμαχος, πολέμαρχος. Ἤγειρα, παρώξυνα. Ἤγειρεν, ἀνέδειξεν. ἀνέστησεν. Ἡγεῖσθαι, δοκιμάζειν. δοκεῖν. Ἡγείσθην, ἀντὶ τοῦ ἡγοῦντο. Ἡγεῖτο, ηὔθυνε. ἦρχεν. Ἡγέλοχος, τραγῳδίας ὑποκριτής. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. Ἔξεστι δ' ὥσπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν. ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλῆν ὁρῶ. ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. ὁ γὰρ Ἡγέλοχος οὗτος, καὶ ἐν τῷ Ὀρέστῃ τοῦ Εὐριπίδου προστάτος ἄλλῳ τοῦ δράματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ, ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις γαλῆν ὁρῶ. γαλήνην γὰρ τὸ πλῆρες. ἀφνιδίως ὀφθῆν συνελόντα τὴν συναλοιφήν. τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει, καὶ Στράττις, καὶ ἄλλοι. Ἥγεμιν, ἤγαγεν αὐτόν. Ἡγεμόνη, Ἄρτεμις, καὶ Ἀφροδίτη. καὶ ναῦς τις οὕτω καλεῖται. Ἡγεμονικόν, ὁ νοῦς. ἢ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς. ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι, καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται. καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀναπέμπεται. ὅπερ εἶναι ἐν τῇ καρδίᾳ λέγεται. Ἡγεμόνιον Ἑρμῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἱδρύσαντο, παρὰ τὸ τοῖς τυφλοῖς τοὺς βλέποντας ἡγεῖσθαι κατὰ χρησμόν. Ἡγεμὼν, ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος. Ξενοφῶν. καὶ τὸν ἡγεμόνα δήσαντες, παραδιδόασιν αὐτοῖς. καὶ ἡγεμὼν συμμορίας. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὁ προέχων πλούτῳ. καὶ διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡγεμονεύειν ἀπειλημμένος. παρὰ τὸ ἡγῶ, ἡγήσω ἡγημών, καὶ ἡγεμὼν ἡγεμόνος. συστέλλεται δὲ ὡς ῥηματικόν. Ἡγεμονεύω, διοικῶ. καὶ ἡγεμόνι, ὑπαρχικῷ ἄρχοντι, καὶ καθηγεμόνι. Ἡγεμονία, προστασία. βασιλεία. δεσποτεία. δυναστεία. μοναρχία. τυραννίς. ἐπιμέλεια. στρατηγία. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς λέγονται. Ἦγεν, ἔπλει. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἐν Πέρσαις ὢν, γυμνικοὺς ἀγῶνας ἦγεν.

Ἠγερέεσθαι, ἀθροίζεσθαι. ἀγερέω δὲ ἀγερέομαι, ἀγερεῦμαι τὸ τρίτον, ἀγερέεται, εἶτα τὸ ἀπαρέμφατον, ἀγερέεσθαι. Ἠγερέθοντο, ἐκ τοῦ ἀγείρω ἀγερῶ ἀγερέθω. ἔνθεν ἠγερέθοντο. Ἠγέρθεν, ἀγείρω ἀγερῶ ἤγερμαι, ἠγέρθην ἀγερθείς ἀγερθέντος. ἤγερθεν· ὡς φαανθέντα, ἐφάανθεν. τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ ἠγέρθησαν· ἤγουν ἠθροίσθησαν· ἀγείρω γὰρ τὸ ἀθροίζω. ἐγείρω δὲ τὸ ἀνίστημι, ἢ προκινῶ. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφάνθησαν, ἤτοι ἐφάνησαν. Ἤγερθεν, σημαίνει τὸ ἠθροίσθησαν· ἀπὸ θέματος τοῦ ἀγέρω. ἔστι δὲ αἰολικόν· κανονίζεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀγερθέντος γενικῆς τῆς μετοχῆς· ἀποβολῇ τῆς τος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἤγερθεν, σημαίνει τι καὶ τὸ ἀνέστησαν· ἀπὸ τοῦ ἐγείρω· διὸ διασαφῶν ἐπάγει μετὰ τό, Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο· περιφράζων τὸ ἤγερθεν· καὶ οἱονεὶ λέγων ταὐτόν ἐστιν ἤγερθεν εἰπεῖν ἐν μιᾷ λέξει, καὶ ὁμηγερέες ἐγένοντο· ἤγουν ὁμοῦ ἀγειρόμενοι ἐγένοντο. Ἡγεσίαις, ὁδηγίαις· ἡγεμονίαις. Ἡγεσίης, ὁδηγησίας. Ἡγέτης, ὁ ἡγεμών· ὁ διὰ τοῦ ἀγέτα θυρωρῶσιν. Ἤγετο κούρην· πάνυ σύνηθες ἐπὶ γάμου λέγεσθαι· τοιοῦτον γὰρ καὶ ἠγαγόμην γυναῖκα· εἰς τὸ παῖδα εἰπεῖν τὸ ἄγειν· καὶ ταῦτα ἐστὶν αὐτοῦ σεμναὶ λέξεις εἰσίν· εἰ δὲ ψυχρὸν ὄνομα ὁ προαγωγός, ἔτι καὶ τὸ προαγωγεύειν. πολλάκις γὰρ οὐκ ἐπαινετὰ ταῦτά εἰσιν. καὶ ἤγετο, ἦρχεν· ἦρξατο. Ἠλάζει, ἢ ἠλάσκει, κατὰ τοῦ αὐτοῦ πράγματος κεῖται· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ διατρίβειν, καὶ ἐνέχεσθαι, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἀναστρέφεσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν μυιῶν φησὶν Ὅμηρος, αἵ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσι, καὶ ὅπου κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει. Ἡγῇ, ἄρχεις. Ἡγηλάζω, ἄγω· ὁ ἡγοῦ· ἐπιμελοῦμαι· ὡς φησὶν Ὅμηρος· καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις. Ἡγηλάζειν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ διώκειν· ἄγειν· φυγαδεύειν· πορθεῖν· ἢ ἡγηλάζει· δασυνόμενον μέν, τὸ προηγεῖσθαι δηλοῖ· ψιλούμενον δέ, ἀντὶ τοῦ ἄγειν κεῖται ἐν Ὀδυσσείᾳ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλαύνειν. Ἠγήλασαν, συνήγαγον. Ἥγημα, βουλή· γνώμη· παρὰ τῷ προφήτῃ εἴρηται. Ἥγημαι, λελόγισμαι· ἔχον. Ἡγήσατο, ἦρξεν· ἡγήσατο δὲ ἐπὶ ἀγῆ· ἠγάσθην ἐθαύμασα. Ἡγήσει, προόδοις. Ἡγητηρία, παλάθη σύκων· ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ τῶν πλυντηρίων φέρουσι παλάθην συγκειμένην ἐξ ἰσχάδων, διὰ τὸ τοὺς αὐτόχθονας, ἥμερον καρπὸν φαγεῖν πρῶτον τῶν σύκων· παρὰ τὸ ἡγήσασθαι οὖν τῆς τροφῆς κέκληται ἡγητηρία. Ἡγητήρ, ἡγεμών· ἄριστος. Ἡγήτορες, ἡγεμόνες· καὶ ἡγητορία, ἡ ἡγεμονία. λέγεται δὲ καὶ ὁ ψελλός, ἡ ἡγητηρία πέφυκε τῶν σύκων ἡ παλάθη· παλάθη δὲ λέγεται, ἡ μάζα τῶν σύκων. καὶ ἡγήτορες Τρώων, οἱ δημογέροντες· ἀντὶ τοῦ ἡγεμονικοὶ καὶ βασιλικοί· οὐ μὴν βασιλεῖς· ἢ ἄλλως· οἱ πρῶτοι στρατηγοί. ἢ ἡγήτορες, καὶ μέδοντες οἱ βασιλεῖς· δηλοῦται δὲ διὰ μὲν τοῦ ἡγήτορος τὸ τῶν βασιλέων ἡγεμονικόν· διὰ δὲ τοῦ μέδοντος, τὸ βουλευτικόν· ἀπὸ τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι· οὐ γὰρ μόνον ἡγεῖσθαι τὸν ἄρχοντα χρή, ἀλλὰ καὶ πρόβουλον εἶναι. Ἄλλως. Ἡγήτορες καὶ μέδοντες· τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσὶν ἐνίοτε. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως νοῆσαι ἡγήτορας μέν, τοὺς κατὰ ἀνδρείαν καὶ ῥωμαλεότητα ἡγουμένους· μέδοντας δέ, τοὺς κατὰ τὸ μήδεσθαι ἤγουν βουλεύεσθαι. Ἠγίατο, ἐνεκάλει. Ἠγκάζοντο, ἐλάμβανον. Ἠγκυλωμένος ἀγκύλη, εἶδος ἀκοντίου. Ἠγλαϊσμένη, χαίρουσα· λαμπρυνομένη. Ἡ γλῶσσα τῷ κήρυκι τούτων, τέμνεται· τουτέστιν ἡ γλῶσσα τῶν θυομένων, τῷ Ἑρμῇ δίδοται· Καλλίστρατος δέ φησι, τῶν θυομένων τὰς γλώσσας, κήρυξιν ἀπονέμεσθαι. Ἡγμένος, τεθρεμμένος· καὶ πάντα πειθαρχῶν· ὁ δὲ ἠγάσθη τὸ μειράκιον, ὡς καὶ θυγατρίον ἔχων ἠγμένον καὶ ἄλλο φιλοσόφως αὐτῷ κατεγγυῆσαι. Ἠγμένους, ἀγομένους. Ἠγμένως, πεπαιδευμένως· καὶ ἀγωγὴ ἡ παίδευσις. Ἠγνόει, ἠπείθει· ἠγανάκτει. Ἡγνικότης, καθαρότης. Ἤγνωσεν, ὠδυνήθη. Ἠγνοίησεν, ἀγνοῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἀγνοιῶ· ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλοῶ τὸ ἀλοιῶ· ὡς τό, καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία· ὁ μέλλων ἀγνοιήσω· ὁ ἀόριστος, ἠγνοίησα· τὸ τρίτον ἠγνοίησε· καὶ ἠγνοίησεν· ἀντὶ τοῦ ἠγνόησεν. Ἠγόμεθα, ηὐχόμεθα. Ἠγόμην, ἐτρεφόμην· ἐτύγχανον· ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη· καὶ ἠγόμην, διῆγον· Σοφοκλῆς Θυέστῃ Δευτέρῳ. Ἠγόρευεν, ἐδημηγόρει. Ἠγορόωντο, ἐδημηγόρουν, ἢ ἠθροίζοντο· ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγοράω, ἠγορῶντο καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ἠγορόωντο· ἤγουν διελέγοντο. Ἡγοῦ, παρακελευσματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἄρχε· ἡγεμόνευε· διάκρινε. Ἡγοῦμαι, τὸ νομίζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον ἡγοῦμαί σε καλὸν εἶναι. καὶ ἡγοῦμαι τὸ ἄρχω, γενικῇ· οἷον ἡγοῦμαι λαοῦ ἀντὶ τοῦ ἡγεμὼν λαοῦ εἰμί· ἤτοι ἄρχω. ἢ ἡγοῦμαι, ἀντὶ τοῦ προηγοῦμαι τουτέστι, προοδοιποροῦμαι καὶ τὴν ὁδὸν ὑποδεικνύω, δοτικῇ συντάσσεται· οἷον ἡγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν· ἤγουν ὑποδεικνύω· καὶ ἡγοῦμαί σοι τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἡγεμὼν γίνομαί σοι τῆς ὁδοῦ· καὶ ἡγοῦμαι τῷ τυφλῷ, ἀντὶ τοῦ ὁδηγὸς γίνομαι. Ἡγούμενος, προηγούμενος. Ἤγουν, εἴτουν ἐπιρρήματα διασαφητικά. Ἤγρετο, ἠγέρθη. Ἠγρίωσαι, ἀντὶ τοῦ ἐσκλήρυνσαι. Σοφοκλῆς· σὺ δ' ἠγρίωσαι κοὔτε σύμβολον δέχῃ· ἐάν τι νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων, στυγεῖς πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος. Ἠγροικισάμην, κακῶς ἐφθεγξάμην. Ἤγυρον, ἦχον. Ἤγχουσα, ἢ ἄγχουσα βοτάνη· ἢ ἐχρίοντο εἰς τὸ πρόσωπον αἱ γυναῖκες. Ἠγωνίασεν, ἐφοβήθη.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Δ.

δ' αὖ ἡμέρα, ἀντὶ τοῦ ἡ πάλιν αὖ ἡμέρα. Ἤδ' αἰγῶν· καὶ αἰγιδίων. Ἤδ' ἄκρας, καὶ τὰς ἐξοχάς. Ἠδαξήσατο, ἐκνήσατο. Ἠδάφωται, κατῴκισται. Ἤδε, ἀντὶ τοῦ αὕτη· δεικτικὸν μὲν ὄν, παροξύνεται· ἀναφορικὸν δὲ προπερισπᾶται· ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ ὅτι ὥσπερ τὸ ἥδε, τῇ μὲν δεικτικόν ἐστι, τῇ δὲ ἀναφορικόν· οὕτω καὶ τὸ οὗτος ἀναφορὰν δηλοῖ· παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ οὗτος μὲν πανάριστος· δεῖξιν δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ οὗτός τι Διομήδης. Ἠδέ, ἀντὶ τοῦ καί. Ἦδε παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς διὰ τοῦ η· παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσι διὰ τοῦ ι. Ἤδεα, διάλυσίς ἐστιν Ἰωνικὴ τοῦ ᾔδειν, ἀντὶ τοῦ ἠπιστάμην, ὡς τὸ πεποιήκειν πεποιήκεα Ἰωνικῶς· ᾔδη εἰδῶ, τουτέστιν, ἐγίνωσκον· ἐκ τοῦ εἰδεῖν· Ἰωνικῶς ᾔδεα, καὶ Ἀττικῶς, εἰδῆ· ἔπειτα ᾔδη· ἔθος γὰρ τοῖς Ἀττικοῖς τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι δίφθογγον, πολλάκις διὰ η καὶ ι προάγειν. οὐ μόνον ἐν τῷ ἱερεῖς, καὶ βασιλῆς, καὶ ἱππῆς, ἀλλὰ ἐπὶ ῥήματος· ὡς ὅτι τὸ ᾔκαζον διὰ τοῦ η προάγουσιν τὴν ἄρχουσαν. Ἥδε βίηφι, τῇ αὐτοῦ ἰσχύϊ. Ἥδε δέ οἱ· αὕτη δὲ αὐτῷ· περισπᾶται· ἓν γὰρ μέρος λόγου ἐστίν, ἐπειδὴ δείκνυται ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ· ἀλλ' ὅδ' ἀνήρ· καὶ εἰς τὸ λεξικὸν Ἰλιάδος γ' γράφεται, τοῦ ἥδ' ἀμφὶ γυναικί· καὶ διὰ τοῦ δὲ παραλογι

ἔχει πρὸ τέλους μακρὸν προπερισπᾶται· σεσημείωται τὸ, ἰῶδε δὲ νῶι. Ἤδε, ᾔδει ἠπίστατο. καὶ ᾔδεσαν ὁμοίως. Ἥδεται, εὐφραίνεται τέρπεται. Ἡδεῖα, εὐφραντὴ ἐρασμία γλυκεῖα. Ἤδειν, καὶ ἐνενοήκειν καὶ ἐπεποιήκειν· διαλυθέν, τὸ ᾔδεα καὶ ἐνενοήκεα, καὶ ἐπεποιήκεα. ἀλλὰ τὰ ὀξύτονα ἀττικὰ τὰ διὰ τοῦ η. παραδίδωσι γὰρ ἡρακλείδης, ὅτι οἱ ἀττικοὶ τοὺς τοιούτους ὑπερσυντελικοὺς ἐν τῷ η μόνῳ παραφέρουσιν. ᾔδη λέγοντες, καὶ ἐνενοήκη. καὶ ἐπεποιήκη. καὶ οὕτω φησὶ παλαιὰς ἔχειν τὰς γραφὰς παρὰ πλάτωνι καὶ θουκυδίδη, ὃς κέχρηται τῷ τοιούτῳ ἀττικῷ ἔθει. καὶ τὰς τμήσεις ἐκ τούτων φησὶν ἴωνες οἰκείως προφέρονται. ᾔδεα λέγοντες, ἀναλύσει τοῦ η εἰς ε καὶ α. οὕτω καὶ ἐνενοήκη, ἐνενοήκεα ὁμοία ἰωνικῇ τμήσει ἤτοι διαλύσει. καὶ ἐπεποιήκη, ἐπεποιήκεα. πολλοὶ δέ φησι καὶ σὺν τῷ ν προφέρουσι τὴν εἰρημένην διὰ τοῦ η ἰωνικὴν γραφὴν τῶν ὑπερσυντελικῶν. ᾔδην λέγοντες, καὶ ἐνενοήκην. καὶ ἐπεποιήκην. ἀφ' ὧν καὶ αὐτῶν καὶ αἱ τμήσεις γίνονται. φησὶν ᾔδεα, καὶ ἐνενοήκεα, κατὰ τὸ ἀστυάγην ἀστυάγεα. παρὰ ἡροδότῳ. καὶ κατὰ τὸ ἦνται, ἔαται. καὶ ἦν [illegible] ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, οὐκ ἐκ τοῦ ᾔδεα κέκραται τὸ ᾔδη, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ᾔδη πρώτου προσώπου, ἀναλέλυται τὸ ᾔδεα. ᾔδειν, καὶ ἐτετύφειν, ἀντὶ τοῦ ᾔδει. καὶ ἐτετύφει λέγουσιν οἱ ἀττικοί. χρῶνται γὰρ ἐπὶ ὑπερσυντελικῶν τοῖς πρωτοτύποις, ἀντὶ τρίτων. Ἤδειν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ᾔδει κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ὡς τό, ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄδειν [illegible] καὶ ᾔδειν κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ πληθυντικοῦ τοῦ ᾔδεσαν. ὡς καὶ τό, τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί. Ἤδειν καὶ ἐπεποιήκειν κοινῶς. ᾔδεα καὶ ἐπεποιήκεα ἰωνικῶς. ᾔδη καὶ ἐπεποιήκη ἀττικῶς. ὅπερ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τρίτῳ προσώπῳ, χρῶνται οἱ ἀττικοί. Ἤδεισθα, ᾔδειν ὑπερσυντελικός. τὸ δεύτερον ᾔδεις καὶ προσχηματισμῷ τῆς θα, ᾔδεισθα. Ἡδίλφισται, οἰκειοῦται. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἤδεσαν, ἐπίσταντο. ἐγίνωσκον. Ἠδέσθην σὺν τῷ ι, παρὰ τὸ αἰδῶ περισπώμενον. εὐριπίδης ἀλύπῃ. Οὐ μὴ σύ γ' ἡμᾶς τοὺς τεκόντας ᾐδέσω. Ἡδέσι, γλυκέσι. καὶ ἡδέσιν, εὐφραντοῖς. Ἠδὲ τοκέων. καὶ τῶν γονέων. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνῃ. Ἤδη τὸ ἀπαρκτικὸν κατὰ τοὺς παλαιούς, τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται. τῷ παρῳχημένῳ ὡς τό, τῶν δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ ἔφθινθ'. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰκοστὸν ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι. ὡς τό, ἤδη λοίγια ἔργα ἔσσεται. ἢ τὸ ἤδη, κοινὸν μέλλοντος καὶ παρῳχηκότος. οἷον ἤδη βεβάδικα. ἤδη βαδίσω. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν πολὺ ἀφεστηκότων. ὡς καὶ τὸ πρώην. Ἤδη, ἐνίοτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ νῦν. διὸ εὕρηταί που ἐκ παραλλήλου κείμενα, τὸ ἤδη νῦν. Ἤδη χρονικὸν ἐπίρρημα. συντάσσεται παρατατικῷ καὶ ὑπερσυντελικῷ, καὶ ἀορίστῳ μόνον. οἷον ἔγραφον ἤδη. ἐγεγράφειν ἤδη. ἔγραψα ἤδη. τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν τῷ ἤδη, καὶ πάλαι. ἔγραφον. ἐγεγράφειν. ἔγραψα. Ἤδη, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. ἀριστοφάνης· φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς. καὶ ἀντὶ τοῦ πρὸ τούτου. καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρτι. καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν. καὶ ἀντὶ τοῦ ποτέ. ἀριστοφάνης· ἤδη ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθείς. Ἤδη ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο. διὰ τῶν δύο ηη. παρὰ τῷ ποιητῇ γράφεται, δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἔθος τοῖς ἀττικοῖς πολλάκις τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι δίφθογγον, διὰ τοῦ η καὶ ι προάγειν. καὶ οὐ μόνον ἐν τῷ ἱερῆς καὶ βασιλῆς καὶ ἱππῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥημάτων. ὡς ὅτι τοῦ ᾔκαζον τὴν ἀρχουσαν διὰ τοῦ η προάγουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦ ᾔειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἦλθον. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰκάζω τὸ ᾔκαζον, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι, τὸ ᾔειν προάγεται. τῶν μὲν ἐνεστώτων ἐχόντων τὴν διὰ τοῦ ε καὶ ι γραφήν. τῶν δὲ ἀπ' αὐτῶν παρῳχημένων διὰ τοῦ η καὶ ι τὴν τῆς ἀρχούσης ἀπαρτιζόντων δίφθογγον. κατὰ τὸν ὅμοιον δὴ τρόπον καὶ τὸ ᾔδειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἠπιστάμην. ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ ἐπίσταμαι γεγονός. ὅμως ἐν τῇ παραληγούσῃ κατὰ τὴν παλαιὰν καὶ αὐτὸ ἀτθίδα, τὸ η μετὰ τοῦ ι ἔχει. καὶ οὕτω μὲν καθίσταται ἡ παραλήγουσα. ἡ δὲ λοιπὴ σκευωρία τοῦ ῥήματος, τοιαύτη ἐστίν. ἔθος ἰωνικὸν ἐκράτησε τοὺς ἐνεργητικοὺς ὑπερσυντελικούς, διὰ τοῦ ε καὶ α προάγειν. κατὰ τὴν λήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου τῶν ἑνικῶν. τὸ γοῦν ἐπεποιήκειν, πεποιήκεα φασὶν ἴωνες. καὶ τὸ ἐτετύφειν, ἐτετύφεα. καὶ τὸ ᾔειν, ᾔεα. οἷον, ᾔεα πολλὰ [illegible]μενος. ὡσαύτως καὶ τὰ λοιπά. οὕτω γοῦν καὶ τὸ ᾔδειν διαλύοντες, ᾔδεα λέγουσιν. ὡς τό, ἐγὼ γὰρ εἰ τάδε ᾔδεα. τούτου δὲ κερασθέντος, γίνεται ᾔδη, ἐν πρώτῳ προσώπῳ. καὶ δηλοῖ τὸ ἠπιστάμην. ἤγουν ᾔδη ἐγώ. τουτέστιν, ἐγίνωσκον. καὶ εἰσὶ τούτου χρήσεις παρά τε [illegible] καὶ σοφοκλεῖ. τοῦ γοῦν πρώτου προσώπου τοῦ ᾔδεα, τὸ ε καὶ α εἰς η κερασάντος, ἐκβάλλει καὶ τὸ τρίτον ὁμόφωνον. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει γραφήν. εἰ δὲ ἀδύνατον κατὰ τὴν ἄλλην διάλεκτον καὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ὁμοφωνεῖν τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ, ἀλλ' ὁ τοιοῦτος κανὼν ἐπὶ τῶν ἀσυναιρέτων ῥημάτων εἴρηται. τὰ δὲ συναιρεθέντα ἐπεὶ πάσχουσι, καὶ οὕτω τὰς πρωτοτυπίας κατ' ἀνάγκην ἐκπίπτουσιν. οὐδὲ τοῦ κανόνος φυλάττουσι παρατήρησιν. Ἤδη, ὄντως δή. Ἠδημόνησεν, ἐξεκάκησεν. Ἠδημόνως, αἰδεσίμως. Ἤδημεν, ἠπιστάμεθα. ᾔδειμεν. Ἤδησθα, ᾔδεις. Ἠδίκησαν, ἔβλαψαν. καὶ ἀδικηκότες, ἀδικήσαντες. Ἡδικτόν, συνδοκτικόν. Ἥδιον, τὸ γλυκύτερον. ἡδίων δέ, ὁ ἡδύτερος ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ ω μεγάλου. ἡδίονος, τὸ συγκριτικόν. Ἡ διὸς κόρινθος. παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων. τῶν μεγαρέων ἀποστάντων κορινθίων, ἀπεστάλη κῆρυξ πολλάκις λέγων ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὁ τοῦ διὸς κόρινθος. ἐπέμψε ποιοῦ αὐτὸ λέγων· οἱ δὲ μεγαρεῖς συγχυθέντες, καὶ εἰς ὀργὴν τραπέντες, ἔλεγον παῖε παῖε τὸν διὸς κόρινθον. τουτέστι τὸν κήρυκα. καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ τῶν ταυτολογούντων, καὶ τὰ αὐτὰ πραττόντων. ὁ δὲ διὸς κόρινθος, παῖς διός. βασιλεὺς κορίνθου. μεγαρεῖς δὲ ὑποτελεῖς ἦσαν κορινθίοις. Ἥδιστά μοι γελᾶν, ἔπεισιν. Ἥδιστα, ἡδέως. εὐθύμως. γλυκέως. Ἡ δίψα, τῆς δίψης. τῇ δίψῃ. καὶ τὸ δίψος. τοῦ δίψους. τῷ δίψει. γράφεται οὖν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἡ δοτική. καὶ δίψει διὰ διφθόγγου. καὶ δίψῃ, διὰ τοῦ η. πλὴν ἀττικῶς ἀεὶ διὰ διφθόγγου γράφεται. κοινῶς δέ, διὰ τοῦ η. ὁμοίως καὶ τὸ δίψος, ἢ ἡ δίψα. Ἡδίων, εὐφραντός. Ἡδύκωσις, ἡ στέγη. Ἠδολέσχησα, διελάλουν ἐμαυτῷ προσδιαλεγόμενος. Ἠδολέσχουν, ἐμερίμνουν. ἐμελέτων. Ἥδομαι, τὸ εὐφραίνομαι. δοτικῇ συντάσσεται. οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ. καὶ ἥδομαι τῷδε τῷ πράγματι, μεταβατικῶς. καὶ ἥδομαι τοῖς σοῖς ῥήμασιν οἷς ἤκουσα, καὶ ἃ ἤκουσα. Ἡδόμενος, ἀρεσκόμενος. εὐφραινόμενος. Ἡδοναί, λῦπαι. θάρρη. φόβοι. ἐπιθυμίαι. ἀποστροφαί. καὶ τὸ ἀλγεῖν τινος ἂν εἴη. Ἡδονὴ λεία. κίνησις αἰσθητή, ἢ ἄλογος διάλυσις ἢ ἐνέργεια τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, ἀνεμπόδιστος τῆς παρακολουθοῦντος τέλοις ταῖς τελευταίαις ἐνεργείαις. ἐκ τούτου τῶν ὅρων ἰσχύει τις ἀνασκευάζειν καὶ κατασκευάζειν, ὅτι ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ καὶ ὅτι μή.

Ἡδονή, ἡ ἀκάθαρτος καὶ ἡ φυσικὴ κατάστασις. ἣν Ἐπίκουρος ἐδογμάτιζε, τέλος πάντων πραγμάτων τὴν ἡδονὴν εἶναι τιθέμενος. τουτέστι, τὸ πρῶτον ἀγαθόν. ὅ ἐστι θεός. καὶ ἡδονῆς ἀκρότης, τὸ πρὸς λύπην ἄμικτον. ἡ ἡδονή ἐστιν, εἶδος αἰσθήσεως, ἐν τῷ αἰσθητικῷ διά τινος αἰσθητοῦ μορφουμένης, ἢ τρόπος αἰσθητικῆς ἐνεργείας, κατ' ἐπιθυμίαν ἄλογον ἐφιστάμενος. Ἡδονή ἐστι, ἄγκιστρον τοῦ διαβόλου πρὸς ἀπώλειαν ἕλκον. Ἡδονή ἐστι, τροφὴ τοῦ αἰωνίου σκώληκος. ἢ πρὸς καιρὸν μὲν καθηδύνει τὸν ἀπολαύοντα, ὕστερον δὲ πικρότερον χολῆς ποιεῖται τὰς ἀναδόσεις. Ἡδος, ἤγουν ἡ ἡδονή. καὶ ὄνησις. καὶ ἦδος, ἤγουν ἡ ἡδονὴ παρ' ὁμήρῳ. ὅτι δὲ μονήρες ἐν ὀνόμασι τὸ ἦδος καθὰ καὶ τὸ ὄφελος καὶ ὅτι ψιλοῦται καθὰ τὴν ἀρχουσαν ὡς τροχαϊκὸν καθὰ καὶ τὸ ἦμαρ, οὐκ ἔστι τὸν περὶ τοὺς λόγους ἀμφιβαλεῖν. ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῷ αὐτοῦ συμποσίῳ δασύνεσθαι αὐτὸ λέγει πρός τινων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἥδω καὶ τῆς ἡδονῆς. Ἥδος, ὅ ἐστιν ἥδισμα, ἡρωδιανός φησιν, ὅτι τὰ εἰς ος λήγοντα οὐδέτερα δισύλλαβα ἀρχόμενα ἀπὸ φύσει μακρᾶς, ψιλοῦται. αἶσχος. ἦθος. εὖρος. εἶδος. οὕτως οὖν καὶ ἦδος. τὸ δὲ ἦθμος δασύνεται καὶ τοι τὸ η ἔχον πρὸ τοῦ θ', τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἥσω μέλλοντος δασυνομένου. Ἦ δ' ὅς. οἱ μὲν περὶ ἐρατοσθένην. ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς. διὸ καὶ δασύνουσι τὴν ἐσχάτην. ἔτι τὰ χαὶ γὰρ ἄρθρον τὸ ὃς καὶ ἣ, ἀντὶ τοῦ ἔφη. ἀλλὰ περιλαμβανομένη ἦ δ' ὅς. καὶ ἦν δ' ἐγώ. ἀντὶ τοῦ ἔφην δὲ ἐγώ. παρὸ δὴ καὶ ἕρμιππος ἐν ἀθηνᾶς γοναῖς, ἠσίν, ἀντὶ τοῦ φησὶν ὁ ζεὺς διδόναι. πολύφησι τοὔνομα. ἀρίσταρχος δὲ τὸ μὲν ἦ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη δὲ ὅς. τὸ δὲ ἦν δὲ ἐγώ, ἔφην ἐγώ. τὸ δὲ ἢ, τῶν ἀρχαίων ἔφη εἶναι λεξιδίων. καὶ ὅμηρον δ' οὐ καθόλου πάντα χρῆσθαι αὐτῷ. οὐδὲ σχηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ, τὸ ἀνάλογον μὲν ὡς ὅταν λόγου τελευτὴν σημαίνῃ. οἷον, ἦ. καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσιν. ἢ καὶ ἔτι ἀντινόῳ τοὺς δὲ μεθ' ὅμηρον, ἀδιαφόρως αὐτὸ τάσσειν. Ἄλλως. Ἦ δ' ὅς ἐὰν μὲν ἦ δύο λόγου μέρη. ἔσται ἔφη δὲ ὅς. τουτέστιν, ἔφη δὲ οὗτος. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει τὸ ἔφη. ἐὰν δὲ ἦ ἓν μέρος λόγου. ἔσται φίλος ὡς ἀθηναῖοι. ἢ ὄφελος ὡς αἰγινῆται. ἢ ὄζος ὡς χαλκιδεῖς. ᾧ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ παντὸς προσώπου καὶ ἀριθμοῦ ὡς τὸ ὦ τάν. Ἥδρασα, ἐθεμελίωσα. ἐστήριξα. ἔπηξα. Ἥδρασεν, ἐστήριξε. καὶ ἡδρασμένος, βέβαιος. πάγιος. Ἡδρυμένος, ηὐξημένος. ἱδρυμένος δὲ, ὁ τεθεμελιωμένος. Ἡδρύνθη, ηὐξήνθη. Ἡδύ, ἐπίρρημα. ἀπὸ ὀνόματος μετήχθη εἰς ἐπίρρημα τὴν σύνταξιν ὥσπερ καὶ τὸ ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν. Ἡδύγαιον, τὸ καλὴν ἔχον γῆν. Ἡδυεπής, ἡδυλόγος. γλυκὺς ἐν τῷ λέγειν. Ἡδυκῶμος, εἶδος τι ᾠδῆς. Ἡδύλειον, ὄρος ἐστὶν ἐν βοιωτίᾳ τὸ ἡδύλειον. Ἡδυλίσαι, συνουσιάσαι. Ἥδυμος, γλυκύς. ἀπὸ τοῦ νήδυμος. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡδύς, ἥδυμος. ὡς παρ' ἐπιχάρμῳ. ἅμα τι λόγων ἀκούσας ἡδύμων. τὸ συγκριτικὸν, ἡδυκότερος. ἡδυκέστερος, ὡς ἀνιηρέστερος. Ἡδυνάσθην, ἐκ τοῦ δυνάζω. μέλλων δυνάσω. παρακείμενος δὲ δύνακα. ὁ παθητικὸς, δεδύνασμαι. ὁ ἀόριστος ἐδυνάσθην. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἡδυνάσθην ἀττικῶς. Ἡδυνθείη, γλυκανθείη. Ἡδυντὴν, πόσιν ἡρωματισμένην παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἡδυντὸν, στέαρ τὸ ἐν ὕδατι καὶ ἀρώμασιν ἑψηθὲν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἡδυνέον, ὁ σικυός. Ἡδύνω, τὸ εὐφραίνω. καὶ ἥδω ἕτερον ποιητικῶς. καὶ ἡδύνω τὸ ἀρτύω, καὶ ἡδύσματα, τὰ ἀρτύματα. Ἡδυπῆρες, οἱ ἅλες, ἐρατοσθένης. Ἡδύοσμος, ὁ ἀρωματιστὴς κάλαμος. Ἡδυπαθής, φιλήδονος. πάθει χαίρων καὶ ἡδυπάθεια, ἡ πορνεία φιληδονία. Ἡδυπαθεῖ, μιαίνεται ἡδονῇ. Ἥδυπνιμα, ὁ θάνατος. Ἡδυπνοΐδης, πόα. καὶ ἡ λιβανωτίς. Ἡδύπνουν, νεογνὸν καὶ ἁπαλὸν πρόβατον γαλαθηνὸν, τὸ μήπω πόας γευσάμενον. ἢ ὁ ῥέμων φησὶν ὑπὸ τοῦ πυθίου κληθῆναι. Ἡδυπότις, ἔκπωμα ποιόν. καὶ τὸ κρόμμυον. Ἡδύραβδον, κιννάμωμον. Ἡδύς, ἡδύτερος. καὶ ἡδίων, καὶ ἥδιστος. καὶ ἡδύτατος ὑποθετικόν. τὰ δὲ θηλυκά, ἡδεῖα. ἡδίων, ἡδίστη. τὰ δὲ οὐδέτερα, ἡδὺ ἥδιον. ἥδιστον. Ἡδὺς ἀϋτμή, ὅρα τὸ ἡδὺς θηλυκῶς λεχθέν, ὁμοίως τὸ θῆλυς ἐέρση. καὶ πολὺς ὑγρὰ ὅστις τὸ, πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν παρ' ὁμήρῳ. Ἡδὺς ἡδεῖα ἡδύ. ἡδέος ἡδείας ἡδέος. τὰ εἰς υς ψιλὸν διὰ τοῦ εος κλινόμενα, εἰ ἔχουσι θηλυκά, διὰ τοῦ εια ἔχουσιν αὐτά. Ἰστέον δὲ ὅτι, εἰ παροξύνονται τὰ ἀρσενικὰ ἐπὶ τῆς εὐθείας, προπερισπῶνται τὰ θηλυκὰ ἐπὶ τῆς εὐθείας. οἷον βραχὺς βραχέος, βραχεῖα. ἡδὺς ἡδέος ἡδεῖα. ταχὺς ταχέος ταχεῖα. εἰ δὲ προπαροξύνονται ταῦτα ἐπὶ τῆς γενικῆς, προπαροξύνονται ἐπὶ τῆς εὐθείας. οἷον θῆλυς θήλεος, θήλεια. ἥμισυς ἡμίσεος, ἡμίσεια. Ἡδὺ γελόωντες, πρὸς διαστολὴν λεχθέν. ἔστι γὰρ καὶ μὴ ἡδὺ γελᾶν, ὅτε τις γελᾷ σαρδόνιον. ἢ σαρδάνειον διὰ τοῦ α. Ἡδὺς εὐφραντὸς, εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομώρους. Ἡδύσματα, βρώματα. ἢ εὐοσμίας. Ἡδύσματα, ἀρτύματα. καὶ ὅτι ἡδυσμά ἐστιν, οὐχ ὡς ἔν τισιν ἀναγραφαῖς τῶν λέξεων ἀνθηρικῷ τινὶ ὅμοιον. ἐν ἱππείοις δὲ εἴρηται περὶ αὐτοῦ. ἔστι γὰρ εἶδος βοτάνης παρεοικὸς πράσῳ. Ἡδυστά, εὐφραντά. Ἡδύτιραι, αἱ τρυγόνες. Ἥδω, εὐφραίνομαι. τέρπω. Ἡδώ, ἶρις. ἤγουν τόξον. Ἡδωνά, ἱμάτια θρακικά. Ἡδωνοί, ἔθνος θρᾴκης. οὕτω δὲ ψυχρότατη ἐστὶν ἡ θρᾴκη, ὡς τρόπον τινὰ ἐργαστήριον ἀνέμων κληθῆναι. ὅμηρος, βορέης καὶ ζέφυρος τώ τε θρῄκηθεν ἄητον. ἄλλως. οἱ ἠδωνοί, ἔθνος θρακικόν. ἔνθα ψῦχος πολὺ γίνεται. δυσχείμερον γάρ ἐστι. παρὸ καὶ τοὺς ἀνέμους ἐν αὐτῷ κατοικεῖν ἐμυθεύσαντο. Ἥδω, δασύνεται. καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὡς καὶ τὸ ἁνδάνω, καθὰ δηλοῖ, τὸ ἀφανδάνοντα. καὶ ἀφάδιον παρὰ παυσανίᾳ, τὸ ἐχθρὸν καὶ ἀπαρέσκον. καὶ ἦδος δὲ τὸ μὲν ὄφελος, ψιλοῦσιν οἱ πλείους, ὡς μετασχηματισθὲν ἐκ τῆς ἡδονῆς, εἰς τροχαῖον. ἐπὶ δὲ ὄξους, δασύνουσιν. αἴλιος διονύσιος. ἦδος τὸ ὄξος, δασύνουσιν ἀττικοὶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. οἷον τὸ ἡδυλισμὸν, ὅς εἶδός τι κολακείας ἐστίν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡδυλίζεις, παρὰ μενάνδρῳ.

ΤΟ Η ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ηε, σημαίνει τὸ ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ ἔω. παρακείμενος, ἦκα. ὁ μέσος ἦα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦον. ἦες, ἦε. Ἠέ, ἐπίρρημα. Ἠέ, βαρυτόνως, διαζευκτικὸς σύνδεσμος. ἢ ἐὲ διατμῆξαι κάλον δόρυ. περισπωμένως δὲ, ἐρωτηματικὸς, περισπᾶται. ἢ μαχεούμενον, ἠὲ καὶ οὐκί. Ἠέα, ἀγαθά. Ἠείδη, εἴδω τὸ γινώσκω. τὸ δεύτερον εἴδεις. τὸ τρίτον, εἴδει. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ᾔδει. ἢ ἠείδη, τὸ ἐπίσταο. γίνεται ἐκ τοῦ εἴδω, εἰδήσω. οὗ ὑπερσυντέλικος, ἠδείκειν. εἰς. ει. καὶ συγκοπῇ, τοῦ η καὶ κ. εἴδει. ὁμοίως τῷ εἰδηκώς, εἰδώς. καὶ προσελεύσει τοῦ η κατ' ἀρχὴν,

ἤειδεν. Ἠείδετο, ὡμοιοῦτο. Ἤειδας, αἶγος. Ἤει, ἐπορεύετο, ἤρχετο. Ἤειν· ᾔεις· ᾔει· ἐκ τοῦ εἶα μέσου παρακειμένου· ἀττικοὶ ἐκτάσει τοῦ α· ἤειν· ἤεις· ἤει καὶ πληθυντικῶς, ἤμεν. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος, ἤμεν τοῦ θεοῦ. Ἤεικτο· ὡμοίωτο. ἤειμεν, ἀντὶ τοῦ ὡδεύομεν· καὶ προεκόπτομεν· ὡς ὁ θεολόγος γρηγόριος· οὕτως ἤμεν εἰς τὸ πρόσω. Ἤειρεν, ἔδησεν· ἔδησεν· εἴρω τὸ δεσμεύω· εἶρον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἤειρον· ἤειρες· ἤειρε· καὶ ἤειρεν, ἤρμοζεν· ἀπὸ τοῦ εἴρω· εἶρες· εἶρε· σημαίνει τὸ δεσμεύω· εἴρω οὖν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἠείρω· ὡς μύω, ἠμύω· ἤειρεν, ἀντὶ τοῦ συνέπλεκεν εἴρηται. ἀείρειν γὰρ νῦν, τὸ ὁμοῦ εἴρειν καὶ συμπλέκειν· ἐξ οὗ τετρωρον καὶ ἡ συνωρὶς, καὶ ὄαρ, ἡ γυνή. Ἠέλδεται, ἱμείρεται. Ἠελεοῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐλεοῦσιν. Ἠέλμεθα, συνήμμεθα. Ἠέλιος· δοκεῖ ἐκ τοῦ ἥλιος γίνεσθαι κατὰ ἐπένθεσιν τοῦ ε· ψιλοῦται δὲ διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι τὸ η πρὸ φωνήεντος οἱ κατὰ διάστασιν ψιλοῦται· οἷον ἠΐθεος· ἤϊος, ὁ τοξικός· οὕτως οὖν καὶ ἠέλιος. σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἀεὶ οὕτως λέγει ὁ ποιητὴς τετρασυλλάβως. ἅπαξ δὲ ποτὲ, καὶ τρισυλλάβως ἔφη ἥλιον. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, ἐπειδὴ ἔστιν αὔω τὸ λάμπω, καὶ προσθέσει τοῦ υ αὔω, ἐξ οὗ αὐὼς ἡ ἡμέρα καὶ αὔως, δύναται δὲ τὸ ἠέλιος, ἐκ τοῦ αὔω ἔχειν τὴν ψιλὴν ἐξ οὗ ἐτυμολογεῖται· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄω τοῦ ἐνθέρμου, καὶ τοῦ ἕλη ἡ θερμασία ἀέλιος, ὡς τὸ ἀκτῖς ἀελίου· ἀμφότερον γὰρ ἔχει ὁ ἥλιος· λάμπει τε γὰρ φυσικῶς· ἔτι καὶ θερμαίνει καὶ τροπῇ τῆς ἀρχούσης γίνεται ἠέλιος. ἠέλιον ὡς παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ σ, παραβολικὸν ὄν, ἔλλειψιν ἔχει· χρὴ γὰρ ἐννοεῖν ὅρμον λάμποντα, ἢ φαέθοντα ἢ ἀφιέντα λαμπηδόνα ὡς ἠέλιον· ἠέλιος ποιητικῶς ψιλοῦται, διὰ τὸ ἐπαγόμενον ε. Ἤϊεν, εἶμι τὸ ὑπάρχω· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦον· ἦες· ἦεν· καὶ ἤϊεν, ἤγουν ἐβάδιζεν· ἐκ τοῦ εἴω παρατατικός, εἶον· εἶες· εἶε· καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου καὶ τροπῇ, ἤϊον· ἤϊες· ἤϊε· ἔπειτα προσγεγραμμένου τοῦ ι, ἤϊε. εὕρηται δὲ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· ὡς τό, ἠέθυραζε· καὶ ἤϊεν, ὑπῆρχεν ἐν ὁδῷ καθελών· ἀντὶ τοῦ ἐνεχθέντα ἑλών· τουτέστιν ἐν τινι ἐνέδρᾳ καταβαλών· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ ἀριστοκράτους. Ἤεξετο, ηὔξετο. Ἠϊοῦσα, ἡ αὔριον ἐρχομένη. Ἠέρα πολλὴν χεῦεν· καὶ ἠέρα πίτνα, πρόσθεν βαθεῖαν διάγων ὁ ποιητὴς, ἀορασίαν τινὰ ἐξ ὁμίχλης δηλοῖ· ἤ τις ἐπιταθεῖσα, νυκτὶ ἔοικε· θηλυκοῦ δὲ γένους ἰωνικῶς εἶναί φασιν οἱ παλαιοὶ, τὸ ἠέρα πολλήν. Ἠερέθεσθαι κυρίως, τὸ ἐν ἀέρι κρέμασθαι, ἐξ οὗ καὶ ἡ αἰώρα· λαμβάνεται δὲ παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀβεβαίως ἔχειν· τὰ μὲν γὰρ ἐν ἀέρι κρεμάμενα, εὐμετακίνητα εἰσί· τὰ δὲ ἐν γῇ, καὶ ὡς εἰπεῖν ἔμπεδα, σταθερὰ καὶ βεβηκότα· ὅτι δὲ ἡ ῥηθεῖσα αἰώρα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἔχει τὴν ἄρχουσαν ὡς δηλοῖ, οὐ μόνον τὸ πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετέωρον, ἐπὶ ἑῷ ἐπαγωνιζέσθωσαν· ὅτι δὲ κύριόν ἐστιν ὄνομα ἡ αἰώρα γυναικὸς ἀπαγξαμένης, καὶ διὰ τί ἀπαγξαμένης, τὸ τοῦ παυσανίου δηλοῖ λεξικόν· ἠερέθεσθαι κατὰ κυριολεξίαν, τὸ εἰς ἀέρα αἴρεσθαι. Ἠερέθονται, παρὰ τὸ ἐρέθω τὸ παροξύνω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπαιωροῦνται, καὶ κρέμανται παρὰ τὸ ἀείρω τὸ κουφίζω· ἀερῶ ὁ μέλλων· ἐξ οὗ ἀερέθω, ἀερέθομαι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἠερέθονται τὸ τρίτον· αἰωροῦνται· ἀθροίζονται· πλανῶνται, διασείονται. Ἠερέθονται φρένες ὁπλοτέρων ἀνδρῶν παρ' ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν ἐκκρεμεῖς ἐν ἀέρι καὶ ἐλαφραὶ καὶ εὐσάλευτοι, καὶ ἀβέβαιοί εἰσιν αἱ τῶν νέων φρένες, καὶ οὐκ ἔμπεδοι· καὶ παγίως βέβαιοι καὶ ἀσφαλεῖς· οἷς δέ φησιν ὁ γέρων μετέησιν, ἤγουν σύνεσι, καὶ τὰ λοιπά. Ἠερεθίζονται, ὁρμῶσιν· ἀθροίζονται· αἰωροῦνται. Ἠέρεθον, εἰς ἀέρα διαίρονται. Ἠερέθοντο, μετεωρίζοντο. Ἤερθεν, ἠγέρθη· ἥρμοσεν· ἀπὸ τοῦ ἠείρω· ἠερῶ· ἤερκα· ἤερμαι· ἠέρθην ης· η. Ἠέρι, ἀέρι. Ἠέριαι γέρανοι, τοῖς πυγμαίοις ἐπιτίθενται· ὅ ἐστι πρωϊναὶ ἢ διὰ τοῦ ἀέρος πετόμεναι. Ἠερίη, ἀντὶ τοῦ ὀρθρινὴ, ἑωθινὴ εἴρηται, καὶ πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε· ἦρ γὰρ, κλίνεται ἦρος ἦρι· οἷον ἦρι μάλα ἐλλήποντο πλέουσαν, ὅθεν καὶ πῶς ἦρι γένεια· καὶ ἠερινὸς, ὁ ὀρθρινός. Ἄλλως. Ἠερίη, παρὰ τὸ πολὺ καὶ δασυλὲς ἠερόεν λέγεται. ἀπολλώνιος· ἠερίη δ' ἄμαθος προκέκλιται· καὶ ἠερίη, πολυλήϊος· ἡ θεσσαλία· παρὰ τὸ μέλαιναν εἶναι τὴν γῆν· οὕτω γὰρ καὶ τὴν αἴγυπτον ἠερίαν φασίν· ἢ ἠερία, ἀντὶ τοῦ πρωΐα· ἀπὸ τοῦ ἦρι· καὶ παρ' ὁμήρῳ ἠερίη, ὀρθρινὴ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. Ἠέριον, μέγα· λεπτόν· μέλαν. Ἠερίβοιας, ἢ παρὰ τὴν βοὴν γίνεται καὶ λαῖρα οὕτως ὡς οἷον ὑψίλαλος κατὰ τοὺς ἱεροφώνους· εἰ δὲ παρὰ τὴν βοῦν, δηλοῦν δοκεῖ τὴν μελάμβοον· ἢ τὴν μεγαλόβοον· ὡς οἷον ἐρίβουν· ἢ τὴν πολύβουν· ὡς πλεονάζειν οὕτω τὸ κατ' ἀρχὴν η, προσχηματισμὸς τῆς ἠεριβοίας· κατὰ τὴν εὔβοιαν, καὶ ἀλφεσίβοιαν. Ἄλλως. Ἠερίβοια· ἀπὸ τῆς ἠεριβοτικῆς, γέγονεν ἠερίβοια· ὄνομα κύριον· ὥς φησιν ὅμηρος ἰλιάδος ε· ἡ ἀερία, καὶ μεγάλα βοῶσα, ὡς τοῦ ἑρμοῦ μητρυιά· ἢ παρὰ τὸ ἐρι ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ βοή. Ἠεροειδέα πόντον λέγει ὅμηρος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ τὸν ἀερώδη καὶ μέλανα δίκην ἀέρος, ἢ τὸν βαθύν· ἢ τὸν ἀναπεπταμένον καὶ πλατὺν, ἐξ οὗ μόνος ὁ ἀὴρ καθορᾶται τοῖς πλέουσιν. Ἠεροειδὲς, ἀερῶδες· μέγα· διὰ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκτασιν τῶν ὀφθαλμῶν, μηδενὸς ἐμποδίζοντος, ὥστε καὶ τὰ διεστῶτα ἐκ πολλοῦ ὁρᾶν· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ζοφῶδες καὶ σκοτεινόν· καὶ ἀερῶδες τῇ χροιᾷ. Ἠερόεν στόμα, ἀερῶδες ἤτοι ὁμιχλῶδες. Ἠερόεις, ὁ σκοτεινὸς ἅδης. Ἠερόεντα κέλευθα, ἢ τὰ πρὸς δύσιν καὶ ἅδην, ἢ ἁπλῶς τὰ περὶ ἀέρα· ἔνθα ὅρα, ὡς καὶ τὴν δι' ἀέρος φορὰν εἶπεν ὁ ποιητής. Ἠερόπιταν, ἐπιπηδῶσαν. Ἠερόπομπα, κατὰ τὸν ἀέρα φαινόμενα. Ἠεροπότης, αἱμοπότης. Ἠέρος ὄγμοι, αἱ ὁδοὶ, αἱ τρίβοι· λέγεται δὲ θηλυκῶς, ἐν ἐπιγράμματι· καὶ διὰ μέσης ἠέρος εὔαγρον, τῆς δὲ δίδου κάμαρον. Ἠεροφοῖτις, ἡ ἀοράτως φοιτῶσα, ἤγουν ἐρχομένη κατὰ τὰ ἔργα· καὶ ἠεροφοῖτις ἐριννὺς, ἡ ἀφανὴς καὶ ὡς ἐν σκότει ἐπιφοιτῶσα· πολλαχοῦ ἠέρα, τὴν ἀορασίαν λέγει ὁ ποιητής· διότι ἀπὸ τοῦ σκότου, ἤτοι τοῦ ἅδου ἔξεισιν· ἡ ἠεροφοῖτις ἐριννὺς, ἤγουν ἡ ἀφανῶς φοιτῶσα κατά τινας. Ἠερόφωνοι κήρυκες, ὧν ἡ φωνὴ μέχρι τοῦ ἀφανοῦς διικνεῖται· ὃ γίνεται παρὰ τὸ ἀὴρ τοῦ α εἰς η τραπέντος· ὃ δηλοῖ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸν παχὺν ἀέρα, καὶ ὁμιχλώδη· ὡς παρ' ὁμήρῳ· ἠέρα ἑσσάμενοι· ἤγουν ἀορασίαν. Ἤερτο, ἐκρέματο. Ἠερτάζων, αἴρων. Ἠέρχαται, καθειργμένοι ἦσαν. Ἦες, ὑπῆρχες. Ἤεσαν, ἐπορεύοντο· ἢ ἤλθοσαν· ἴεσαν δὲ ἀντὶ τοῦ ἔπεμψαν ἰδίᾳ. Ἠετίων, ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ ἀνδρομάχης βασιλεὺς θήβης· κίλικες δὲ οἱ περὶ τὴν θήβην ἐλέγοντο· ὧν ἦρχεν ἠετίων, ἀπὸ τοῦ ἠετοῦ ὀνομαζόμενος αὐτός. Ἠετιώνεια, οὕτως ἐκαλεῖτο, ἡ ἑτέρα τοῦ πειραιέως ἄκρα· ἀπὸ τοῦ κατακτησαμένου τὴν γῆν ἠετίωνος· καὶ ἠετιώνειος δίαιτα, ἡ τοῦ ἠετίωνος. Ἠερὴν παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ἰλιάδος τ, οὐ συνήθως ἐσχημάτισται

δηλά τι παρεξήλλακται. ἣν μὲν γὰρ τοῦ εἱρμοῦ τὸ εἰπεῖν, οὐδ᾽ εἶχεν τοῦ πατρὸς πυθοίμην ἢ ἑτέρου, ἤγουν τούτου ὅς μοι σχύρῳ ἐνὶ τρέφεται. Ἠέ τευ, ἤ τινος. Ἠέ τῷ, ἤ τινι.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ. ΚΑΙ ΜΕΘ᾽ ΕΑΥΤΟΥ, ΣΥΝ ΤΕ Θ. ΚΑΙ Ι.

ζακας, ἤγουν σικτόν· παρὰ πάρθοις. Ἠζάθη, ἐξηράνθη. Ἦην, ἦν· ἤμην. Ἠήρ, ὁμίχλη. Ἠήπιε, ἐπίφθεγμα. Ἠηκολοιῶν, ἢ τῶν κολοιῶν· εἶδος ὀρνέου καὶ ἰχθύος. Ἠῆ, αἰτία τοῦ σιώπα· παρὰ ἀριστοφάνει. Ἦην, πλεονασμὸν τοῦ η παθόν. Ἠθάδων, συνήθων· χειμέριον νύκτ᾽ ἐτήρησαν ἐν ᾗ οὐδ᾽ ἄν τις αὐτῶν τῶν βαρβάρων ἠθάδων, ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης, ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἐξῄει. Ἠθαλωμένος, ὁ κεκαυμένος. Ἠθαμά, ὄνομα τόπου· ἑβραϊστὶ δὲ λέγεται αἷμα· ἢ νότος ἑρμηνεύεται· εἰς νότον γὰρ τῆς ἰουδαίας ὁ ἰορδάνης κεῖται. Ἠθάς, ὁ συνήθης ὄρνις. Ἠθαρ, ἐπεκαίετο· ἐμελαίνετο. Ἠθε, ὤφελον. Ἠθεα δίφδων, ὅστρεα ζώων· καὶ ἤθεα παρὰ ἡροδότῳ, οἱ τόποι ἐν οἷς ἀναστρέφονται· ἢ καὶ διατριβαί. Ἠθεῖε, προσφώνησις παρ᾽ ὁμήρῳ νεωτέρων πρὸς πρεσβυτέρους· οἶμαι κατ᾽ ἐπένθεσιν τοῦ η τὸ ἠθεῖε γεγονέναι ὥσπερ καὶ τὸ βαιός, ἠβαιός· μύω, ἠμύω· σημαίνει δὲ κατὰ τὸ πρόχειρον, τὸ θεῖε, συγγενές· ἢ τὸ θαυμάσιε· μηδαμῶς ὦ θαυμάσιε, ἢ τὸ καλέ. Ἠθεῖος, γέγονεν ἴσως, ἐκ τοῦ θεῖος πλεονασμῷ τοῦ η· καὶ ἔστι προσφώνησις ἔχουσά τινα σεβασμόν· συγχέεται δὲ παρὰ τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον ἡ λέξις· ἔστι δὲ τὸ μὲν τέττα, φίλου· τὸ δὲ, ἄττα τροφέως· τὸ δὲ πάππα, πατρός· τὸ δὲ ἠθεῖε, ἀδελφοῦ· φησὶ γοῦν ὁ πάρις παρ᾽ ἕκτορα· ἠθεῖε, ὦ, μάλα δή σε καὶ ἐσσυμένον κατερύκω δηθύνων· ἤγουν βραδύνων. Ἠθείη, ὡραία. Ἠθειραι, τρίχες. Ἠθέληκα, ἀττικοὶ λέγουσιν· ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελήσω· ἠθέληκα· τὸ δὲ τεθέληκα, ἀπὸ τοῦ θελέω κανονίζεται. Ἠθέμις, ὡς δίκαιον· ὡς νόμος· ὡς προσῆκον· καθά ἐστι δίκαιον. Ἠθεος, τοῦ ἤθους. Ἠθέσει, ἀηθεῖ· ἀγνοεῖ· παρορᾷ. Ἠθη, τοὺς τρόπους ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο λέγουσιν ἴωνες. Ἠθὴν· ἀληθῶς δή· ἀλλ᾽ ὅμως, ἀλλὰ νῦν· ἀλλ᾽ οὖν. Ἠθημένος, διυλισμένος. Ἠθ᾽ ἡ μὲν, ὅτου αὕτη. Ἠθήνιον, ἠθάνιον. Ἠθησεν, ἔφθαρη. Ἠθικά, τὰ εἰς ἤθη ἀνθρώπου λεγόμενα νουθετικὰ ῥήματα. Ἠθική, ἡ τῶν εἰωθότων τοῖς ἀνθρώποις ἐξήγησις. Ἠθικῆς φιλοσοφίας, διορθωτικῆς ἠθῶν. Ἠθικόν, κατηχητικόν. Ἠθλίωμαι, ἀκολάστως διαγίοχα. Ἠθλοθέτει, τοὺς ἀγῶνας διετίθει· ἕως ὁ μέγιστος ἑλλανοδίκης γαΐνας, τὸν ῥωμαϊκὸν ὄλεθρον ἠθλοθέτει· τουτέστι διετίθει. Ἠθμάριον, διυλιστήριον. Ἠθμός, ἠθημένος· ἢ ἠθμός, καὶ ἠθάνειον, ἐργαλεῖον διατετρημένον πολλαῖς τρύπαις· δι᾽ οὗ τὸ ὑγρὸν εἴωθε διακρίνειν τῶν παχυτέρων, ὥς φησι μενεκράτης ἐν ἐργονᾷ· ἢ ἠθμός, ὁ διυλιστήρ· ἢ μέντοι καὶ διακριθὲν πρότερον, ὑπὸ τοῦ λεγομένου ἠθμοῦ. Ἠθμοις, καμίνοις. Ἠθολόγος, θεατριστής. Ἠθοποιΐα, μίμησις ἤθους ὑποκειμένου προσώπου. Ἠθοποιεῖ, λόγους ἁρμόζοντας, ἢ ἤθη ποιεῖ. Ἦθος, λαμβάνεται ἐπὶ τρόπου· ποιητικῶς δὲ, ἐπὶ τῆς εἰωθείας διαίτης· ἢ ἦθος, τὸ ἐν ψυχῇ χρονίσαν ἔθος· ἢ τὸ παρ᾽ ἄλλων ἰδικῶς ἀνθρώποις χηματιζόμενον παρὰ τὸ ἔθος, ἦθος κατ᾽ ἔκτασιν· ἢ παρὰ τὸ ἵημι ἥσω· ἀφ᾽ οὗ αἱ κατὰ μέρος ἐκπέμπονται πράξεις· ἦθος, γνώριμος τρόπος· ἀναστροφή. Ἠθροιζεν, ἐθορύβει· συνῆγε. Ἠθυρον, ἔπαιζον. Ἠθυζεν, ἐρύπαιζεν· ἐθύσσεν. Ἠθωὴν, ἢ ζημίαν. Ἠθῶν, κατηχήσεων. Ἠϊα, τὰ ἄχυρα· ἢ ὅτι ὁ θημὼν καὶ θημωνία λέγεται, καὶ ὅτι καρφαλέον τὸ καθ᾽ ξηρόν· ὡς ἀπὸ τοῦ κάρφους ὅ ἐστι ξηρὸν ξυλήφιον, πολλαχοῦ δηλοῦται· νῦν δὲ ὅρα ὅτι ἐπὶ ἀχύρων λέγεται θημών. Ἠϊα, τὰ ἐφόδια· ὅ ἐστι τὰ εἰς ὁδὸν ἐπιτήδεια βρώματα· παρὰ τὸ ἰέναι κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ἐξ ἀρχῆς ἰῶτα διὰ τὸ δύσφωνότερον. κεῖται δέ που ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν ἁπλῶς βρωμάτων παρὰ τῷ ποιητῇ· ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ ἀχύρων· ἃ καὶ ἄλλα λέγεται οὕτως· ἢ ὡς ἁπλῶς βρώματα ζώων δηλαδή· ἢ παρὰ τὸ ἰέναι· ὡς κοῦφα, καὶ οἷα κινεῖσθαι πάσῃ πνοῇ· εἰ δὲ καὶ ἔστι ῥῆμα ἠΐα, δηλοῦ τὸ ἐπορευόμην ὡς τὸ, ἠΐα γουνούμενος, ἑτέρου τοῦ λόγου· οἱ δὲ παλαιοί φασι τοιαῦτα ἠΐα κυρίως, καθὰ ἐρατοσθένης ὀσπρίων καλάμαι καὶ δισύλλαβα ἐν συναιρέσει, ἦα· ὅμηρος, τὰ ἁπλῶς βρώματα· ὁ δὲ ποιητὴς λέγει ἤϊα, παρὰ τὸ εἶω τὸ πορεύομαι· τὰ αἴτια τοῦ ζῆν καὶ προϊέναι, ὡς διικνούμενα ὅλου τοῦ σώματος· ὅθεν καὶ δαὶς εἴση· ἢ νηῦς δὲ ὁμοίως εἴση, καθ᾽ τινας ἡ πορευτικὴ καὶ ταχεῖα· καὶ ἄλλως δὲ, ἠΐα τὰ βρώματα· παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω· ὡς αἴτια τοῦ εἶναι· παρὰ δὲ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἠΐα, τὰ ἐφόδια βρώματα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἄχυρα· ὅμηρος· ἠΐων θημῶνα τινάξῃ. Ἠιε, τοξικέ· παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν· ἔστι δὲ ἐπίθετον ἀπόλλωνος· εἴρηται δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵν᾽ ᾖ ἵημι ἵε· ἰὸς γὰρ λέγεται τὸ βέλος παρὰ τὸ ἰέναι· ἔνιοι δὲ ψιλῶς ἀναγινώσκοντες, ἀπέδοσαν ἰατρέ, οὐκ ὀρθῶς· ἐπεὶ θεῶν ἰατρὸν παιήονα, ὅμηρος παραδίδωσιν. Ἠιε, ἐπορεύετο· ἔστιν εἶω τὸ πορεύομαι· εἴσω· εἶκα· ὁ μέσος εἶα· καὶ διαλύσει ἔϊα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤϊα· ἤϊας· ἤϊε. Ἠΐθεοι, καὶ παρθένοι· ὅ γὰρ ἐν ἡλικίᾳ γυναικῶν αἱ παρθένοι, τοῦτο ἐν ἀνδράσιν ἠΐθεοι· ὡραῖοί φασι γάμοι καὶ μηδέπω γεγαμηκότες· ὡς δὲ καὶ τρισυλλάβως, ἤθεος λέγεται ὁ ἠΐθεος προσγραφέντος τοῦ ι, αἴλιος διονύσιός φησι· καὶ ἔστι φασὶν ἀττικόν· λέγεται καὶ ἐπὶ παρθένου τὸ ἠΐθεος. Ἠΐθεος, ὄνομα ἡλικίας· τοῦτο ἐν ἀνδράσιν αὐτὸς ὤν, ὅπερ ἡ παρθένος ἐν γυναιξίν· καὶ ἠΐθεος, ἐπὶ ἀνδρός· παρθένος ἐπὶ γυναικός· ἤγουν ὅπερ ἐν ἀνδράσιν ἠΐθεος, τοῦτο ἐν γυναιξὶ παρθένος ἐστίν· εὐριπίδης ἐν φοινίσσαις λέγει τό, αἵμονος μὲν οὖν σφαγὰς ἀπείργουσι γάμοι· οὐ γάρ ἐστιν ἠΐθεος, τουτέστιν ἄπειρος γάμου· καὶ ὅμηρός που, συνδιάζων αὐτοὺς λέγει· παρθένος ἠΐθεός τε, ὀαρίζετον ἀλλήλοις· γίνεται δέ φασιν, ἢ παρὰ τὸ ἀΐτης ὁ ἐρώμενος ἀΐτιος, καὶ τροπῇ ἠΐθεος· ὁ ἐραστός, ἢ παρὰ τὸ αἴθω, αἴθεος· καὶ διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἠΐθεος· ὁ διάπυρος τῇ νεότητι· ἴσως δὲ καὶ παρὰ τὸ ἰέναι θείως, διὰ τὸ ἔτι καθαρόν· ἵνα ᾖ, ἤϊθεος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν ἠΐθεος, καθά που καὶ ἀπόλλων ἤϊος, ὁ ἰείς· ὡς τοξικὸς ἢ ἰατικός· ἢ ἠΐθεος, ὁ ἄφθαρτος πρὸς γυναῖκας, ἐν ἐπιγράμματι· ἠϊθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὅσσος ἡμῖν ταῖς ἁπαλοψύχοις· καὶ ὁ ἴσος τοῖς θεοῖς. Ἠΐθεσαν, ἐπορεύοντο· ἐπυνθάνοντο. Ἠΐθισας, ἔδοξας· ἐπύθου. Ἠιθόμην· ἤκουσα. Ἠϊκανός, ὁ ἀλεκτρυών. Ἠϊκτο· ἔστιν εἴκω τὸ ὁμοιῶ· εἴξω· εἶχα· εἶγμαι· εἴγμην· εἶξο· εἶκτο· εἴκτο, καὶ ἤϊκτο· ἢ ἤικτο, ὡμοίωτο· ἔστι ῥῆμα εἴκω· ὁ παρακείμενος εἶχα·

εἶμαι· οὐ παρασυνθετικός εἰ γὰρ ἦν· εἶξε· εἶχε τὸ ἦ κατὰ ἔκτασιν, ἧικε. Ἤλλοντο, ἐστράβιζον. ἤλλοντο. Ἤιμεν, ἐπορευόμεθα. Ἠίνεις, ὁ ἥρως· ὁ πατὴρ ῥήσου τοῦ θρακός· ὥς φησιν ὅμηρος. Ἤιξε, σημαίνει τὸ ῥᾶον ἀπῆλθεν, ὡς τὸ παρ' ὁμήρῳ, παρὰ τὸ ἀΐσσω. καὶ ἤιξεν, ὥρμησεν, ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀΐσσω. Ἠιόεις, ὁ καλὰς ἠιόνας ἔχων. Ἠιόεντα σκάμανδρον λέγει ὅμηρος, διὰ τὰ περὶ αὐτὸν ὡς εἰκὸς ὀχθώδη, αἰγιαλοῦ δίκην. ἵνα εἴη συγκοπεὶς ἐκ τοῦ ἠιόεις. ἠιόνες γὰρ οἱ αἰγιαλοί. δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄνθους τοῦ ἴου εἶναι, πλεονασμῷ τοῦ η. οἱονεὶ ὁ ἀνθηρὸς, διὰ τὸ ἐκεῖ ἀνθεμόεντα λειμῶνα. Ἠιόεις, ὁ αἰγιαλώδης. Ἠιόεντι, ἠιόνας ἔχοντι. ἢ ἰώδη, ἢ καλὰς ἔχοντι φωνάς. Ἤιον, τὸ εἰς ὁδὸν βρῶμα. Ἤιον· ἐνεστὼς, εἴω· οὗ παρατατικὸς, ἤιον. καὶ τὸ πληθυντικὸν ἤιομεν, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἤομεν. ἄλλως γάρ φασιν οὐδέποτε ἐν παρῳχημένῳ κατάρχει τὸ η. Ἠιόνα, αἰγιαλὸν· ὄχθην. ἢ ὀρθὴ, ὁ ἰὼν, παρὰ τὸ ἀΐειν τὸ ἀκούειν. ὅ ἐστιν ὁ δεχόμενος τοῖς κύμασιν. ἢ παρὰ τὸ καταιονᾶσθαι καὶ βρέχεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ ἠιὼν, τὸ βάσιμον μέρος τῆς θαλάσσης. Ἠιόνας, οὐχ εὑρομένην πάνυ περιλαλουμένας. ἑνικῶς δὲ ἠιὼν λέγεται πόλις χερρονησία. ἔστι δὲ καὶ στρυμονική. λέγεται δὲ καὶ ἑτέρα ἠιὼν ἠπειρική. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὰς ὁμηρικὰς ταύτας ἠιόνας, ἑνικῶς οἴδασιν οἱ παλαιοί, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν, ὅτι ἡ δ' ἠὼν οὐκ οἰκεῖται. στράβων δέ φησιν, ὅτι ἠιόνας κώμην τινὰ ἐρημώσαντες μυκηναῖοι, ἢ ἀθηναῖοι, ναύσταθμον ἐποιήσαντο. Ἠιόνες προὔχουσαι, αἱ προκείμεναι. ἵνα καθ' ὃν λόγον προβλῆτες πέτραι λέγονται, οὕτω καὶ αἰγιαλοῦ προὔχοντες. ἐντεῦθεν δὲ ποτὲ μεταφορικῶς καὶ προέχειν τὸ ἀξιωματικῶς ὑπερέχειν. Ἠιονῆσαι, καθυλῆσαι. Ἤιος, ὁ τοξότης. ἤιε φοῖβε. ἀρίσταρχος δασύνει παρὰ τὸ ἵημι. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι, ἀπὸ τῆς ἰάσεως τῶν βελῶν. καὶ ἄλλως. τὸ γὰρ η πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. ἠέπων. ἠέλιος. ἤϋτε. καὶ ἤιος, προσδύσιμος. παιανιστής. Ἠιόσιν ἅρματι σύρας, τῷ ἅρματι σύρας ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ἐλαύνων. Ἤιρει, κατελάμβανεν. Ἠιερέθησαν, ἐκρεμάσθησαν. Ἤισαν ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ ὡπλισάμην. ἴσημι. καὶ ὁ παρατατικὸς, ἴσην. ἴσαν. συστολῇ τοῦ η εἰς α. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η ἤισαν. διὰ τοῦτο προσετέθη τὸ ἐγὼ, ἵνα γένηται πρῶτον. Ἤισαν· ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο. εἶμι τὸ πορεύομαι. ὁ παρατατικὸς, εἶν. εἶς. εἶ. δυϊκά. ἴτον, ἴτην. πληθυντικὰ, ἴμεν. ἴτε. ἴσαν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἤισαν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἴω, ἀόριστος εἶσαν. καὶ εἴσαν, καὶ ἤισαν. ἢ ἤισαν, ἐκ τοῦ εἴω. ἐξ οὗ καὶ ὑπερσυντέλικος, ἤιειν. ἀντὶ τοῦ ἦλθον. ὥσπερ δὲ τὸ ἤισαν συναιρεθὲν γίνεται ἦσαν, οὕτω καὶ τὸ ἤιειν, ᾔειν, σὺν τῇ προσγραφῇ τοῦ ι. ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ καὶ παρατατικὸς κεῖται, μετὰ τῆς προσγραφῆς. ὁμοίως ἐν τῷ ἤομεν ἀνὰ δρυμά. ἔστι δὲ καὶ ἀόριστος τοῦ εἴω ἦια. δῆλον δὲ ὡς καὶ τὸ εἴω συναιρεθὲν, εἴω γίνεται. οὗ ἡ χρῆσις ἐν τῷ, ἐγκίρνα ὡς εἴω. ἤγουν κίρνα ὅπως πορευθῶ. τούτου δεύτερος ἀόριστος ἐνεργητικὸς, ἴον. οὗ ἡ μετοχὴ, ἰών. ὡς λείβω ἔλιβον, λιβών. λείπω ἔλιπον, λιπών. ἢ ἤισαν, ἐκ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι. ὁ μέλλων εἴσω. ὁ ἀόριστος, εἶσα. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, εἶσαν. καὶ διαλύσει, ἔισαν. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤισαν. Ἤισεν, ἦσεν. Ἠισκόμενοι, ἀπεικαζόμενοι. καὶ ἤισκομεν, ἐκ τοῦ ἐΐσκω τὸ λέγω. ἢ τὸ εἰκάζω. παρατατικὸς, ἔισκον· καὶ ἤισκον. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἠίσκομεν. Ἠΐστωσας, ἠφάνισας. σοφοκλῆς αἴαντι. Σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἠΐστωσας δορί. Ἤιχυνεν, ἐπαρῴνησεν, ἐλυμήνατο. ἐπαρῴνει. Ἤιχθη, ἐξέδραμεν. ἐκ τοῦ ἀΐσσω. μέλλων, ἀΐξω. ἦιχα. ἤιγμαι. ἤιχθην. καὶ ἤιχθη, ὥρμησεν. ἐφάνησεν. Ἠιώμεθα, πεπληρώμεθα. ἐπισεσιτίσμεθα. Ἠιὼν, πόλις θρᾴκης, μενδαίων ἀποικία. καὶ ἠιὼν, ὁ αἰγιαλός. ἀκτή. ψάμμος. ὄχθη.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

κα· τουτέστιν, ἡσύχως. δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ ἀκὴν τὸ ἦκα γίνεται κατὰ ὁμοιότητα τοῦ ἀμφαδίην ἀμφαδά.
ἠ κρύβδην κρύβδα. κύβδην κύβδα. Ἠκάδα, ἠνδρωμένην γυναῖκα. Ἠκαῖος, ἀριστερίας. ἰσχυρός. Ἠκαῖον, ἀσθενές. Ἠκαρεῖσθε, ἐκλύεσθε. καιρὸν οὐκ ἔχετε. Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ. ἀντὶ τοῦ ἔφη. εἶπεν. ἢ καὶ ἀπὸ ἀκμοθέτου. ἔστι δὲ ῥῆμα χρόνου ἀορίστου δευτέρου. ἢ καὶ ἀπὸ στομάχων ἀρνῶν. ἔστι φῶ τὸ λέγω. οὗ παράγωγον, φημί. καὶ ἀττικῇ ἀποβολῇ, ἠμί. τὸ αὐτὸ σημαῖνον. καὶ ἔστι τὸ μὲν φημὶ δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ ἠμὶ, πρώτης. ἠμὶ οὖν ὁ μέλλων, ἤσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἦν. ἦς. ἦ. Ἠκαλέον γελόωσα· πρᾴως. οὐκ ἐσκυθρωπακυῖα. Ἤκαλον, τὸ ἥσυχον. παρὰ τὸ ἀκαλόν. ἐξ οὗ καὶ ἀκαλαρείτης, ὁ ἡσύχως ῥέων. παρὰ τὸ ἔκηλος ὁ ἥσυχος. Ἤκαλλον, ἐθώπευον. ἀπὸ τοῦ αἰκάλλω θέματος. ἤκαλλον. ἢ ἠπάτων. καὶ ἤκαλλον. αἰκάλλειν ἐστὶ, τὸ τὸν κύνα τοῖς ὠσὶ καὶ τῇ οὐρᾷ σαίνειν τοὺς ἠθάδας. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. κάλλεα γὰρ καλεῖται τούτων τὰ γένεια. πολλαὶ δὲ αἱ λέξεις. ἀλλὰ τὸ σημαινόμενον ἕν. ἐκολάκευε γὰρ ἀριστοφάνης. Ἡ κάμηλος ψωριῶσα, πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία. εἰς ἀγλαΐην ἐν χθονὶ κατθεμένη, περὶ λαΐδος τῆς ἑταίρας. Ἧκασι, μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ ἥκω τὸ ἔρχομαι. Ἤκαχον, ἠρῶν τὸν ἀοιδὸν καὶ ἴῳ ἐνὶ παῖδες, ὅμηρον ἤκαχον, ἐκ μουσέων γρῖφον ὑφηνάμενοι. ἀντὶ τοῦ ἐλύπησαν. ἔβλαψαν. Ἠκέα, ὀξέα. Ἦ κεν, ὄντως γάρ. ἢ ἐνέβαλεν. ἢ ἔπεμψεν, δασυνομένως. καὶ ἦκεν, σύνδεσμος βεβαιωτικός. καὶ δεῖ προπερισπᾶσθαι. ἢ ἧκεν, ἦλθεν. ἔπεμψεν. ἐφῆκεν. Ἤικει, ἀντὶ τοῦ ἐῴκει. ὡμοιοῦτο. ὄρτυξ καλεῖται καὶ γὰρ ἤικει ὄρτυγι. ἀπὸ τοῦ εἴκω τὸ ὁμοιῶ. καὶ ἥκει, ἔρχεται. ἢ ἦλθεν, ἢ ἤχει. Ἠκερεῖσθε, ἐκλύεσθε. καιρὸν οὐκ ἔχετε. Ἠκέσατο, ἰάσατο. ἐθεράπευσεν. Ἠκέστας βόας κατὰ παυσανίαν καλοῦσι, φορβάδας. ἀδαμάστους. νομάδας. καὶ ἠκέστης ἐν ἄλλοις, ὅ ἐστιν ἀκέντητος. γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ κένσαι, ὃ δηλοῖ τὸ κεντῆσαι. ἀφ' οὗ καὶ ὁ κεστὸς γίνεται καὶ ὁ πολύκεστος ἱμάς. χρῆσις δὲ τοῦ κένσαι, παρ' ὁμήρῳ. βοῦς ἤνις, ἠκέστας λέγει ὅμηρος. δοκεῖ δὲ χαίρειν ἡ παλλὰς τοιαύταις θυσίαις. οἰκεῖον γὰρ τῇ νεαζούσῃ, καὶ κατὰ τὸν μῦθον παρθένῳ, σφριγῶσα βοῦς, καὶ ἀδάμαστος. ἢ ἠκέστης, ὁ ἀδάμας. ἀκεντρίστας, καὶ ὄνομα κύριον. Ἠκὴ, ἡ ὀξύτης τοῦ σιδήρου. καὶ ἠκὴ, ἀκωκή. ἐπιδορατίς, ἀκμή. Ἠκηκόεσαν, ἐγεγράφεσαν. ἐπεποιήκεσαν. ἐνενοήκεσαν ἐρεῖς, ἀλλ' οὐ σὺν τῷ ι. ἠκηκόεισαν. φρύνιχος. Ἤκισαν, ἐμάστιξεν. Ἠκισμένοις, ἠφανισμένοις. μαστιζομένοις. Ἥκιστα καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον. καὶ ἀντὶ τοῦ πάνυ. καὶ ἥκιστα πάντων. ὥσπερ φαμὲν μάλιστα πάντων. καὶ ἔστι τὸ μάλιστα ἐπίτασις ὑπερθετική, οὕτω καὶ ἥκιστα πάντων. καὶ ἔστιν ἀπαγό-

ρασις· ὑπερθετική. Ἥκιστος, γίνεται παρὰ τὸ ἧκα· ὅ ἐστιν ἡσυχῆ ἠρέμα· ἐπὶ ὀλίγον. ὅθεν καὶ ἥκιστα ἐπίρρημα τικῶς, τὸ οὐδ᾽ ὅλως· καὶ οὐχὶ ἥκιστα ὡς τὸ μάλιστα. εἰ δὲ τὸ μὲν ἧκα ψιλοῦται, κοινότερον· τὸ δ᾽ ἐξ αὐτοῦ παράγωγον τὸ ἥκιστος δασύνεται. ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο δασύνεται ἀττικῶς. δῆλον δ᾽ ὅτι, ἐξ οὐδετέρου γενικῶν οὐδεμία· τὸ ἥκιστον, γίνεται τὸ ἥκιστα ἐπίρρημα. ἔστι δὲ ἥκιστος, ὁ ὀλίγος καὶ οὐδαμινός· καὶ ἥκιστος, ἐλάχιστος· παρὰ τὸ ἧκα, ὅ ἐστιν ἡσυχῆ. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἐλάχιστον, καὶ ψιλῶς προσεκτέον. οὐχ ὡς παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δασέως. Ἤκμαζεν, ἔρρωτο. ὁ δὲ τραϊανὸς, τῇ ψυχῇ ἤκμαζεν· ὥστε μήτε ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήτε ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι. Ἠκόμεσθα, παρεγινόμεθα. Ἧκον, ἦλθον. Ἠκόνα, τὴν προθυμίαν. Ἡκούσης, ἀντὶ τοῦ ἐγχούσης· οὕτως ἡρόδοτος. Ἡκουσιάσθησαν, ἐκουσίως ἠθέλησαν ποιῆσαί τι. Ἠκριβωμένος, ἔμπειρος. Ἠκρίβωτο, ἀκριβῶς ᾔδει. Ἠκροβόλιζον, ἔβαλλον. Ἠκρωτηριασμένοι, τὰ ἄκρα λελυμασμένοι. Ἧκτο, ἤγετο· ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω. Ἠκύρουν, ἀβέβαια ἐποίουν· ἐκύρουν δὲ, ἐτύγχανον ἢ ἐβεβαίουν. βωμὸν θύοντες ἐκύρουν. Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ· παροιμία, πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέροις ἐῶντας. Ἥκω τὸ ἔρχομαι· οἷον, ἥκω πρὸς τὴν πόλιν· καὶ συντάσσεται μετὰ τριῶν χρόνων. τῆς μετοχῆς δηλονότι· ἐνεστῶτος· καὶ μέλλοντος· καὶ ἀορίστου· οἷον ἥκω ποιῶν τόδε· ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει· ἥκω ποιήσας τόδε· καὶ ἥκω λιπὼν σκότου πύλας· καὶ ἥκω ποιήσων τόδε· καὶ ἥκω ὀψόμενος τὴν οἰκίαν· καὶ ἥκομεν πολὺν ὀψόμενοι λαόν. καὶ ἥκω, ἀντὶ τοῦ ἦλθον· ὡς τὸ ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ σκότου πύλας λιπών· καὶ ἥκω τὸ ἔρχομαι. καὶ τὸ ἦλθον, ὃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ ι ἐγράφετο. τὸ παθητικὸν οὐχ εὕρηται ἵκομαι. τὸ ν δὲ προσλαβὸν, γέγονεν εὐχρηστον μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως λεγόμενον ἀφικνοῦμαι. ὁ παρατατικὸς ἀφικνούμην. ὁ μέλλων ἀφίξομαι. ὁ ἀόριστος, ἀφικόμην. ὅτι δὲ τὸ ἀφικόμην μέσος ἀόριστος δηλοῦται πρόσεστιν, ἀπό τε τῆς σημασίας καὶ ἀπὸ τοῦ ἀφικέσθαι ἀπαρεμφάτου δῆλον. τὸ δὲ ἱκνοῦμαι χωρὶς τῆς προθέσεως, τὸ παρακαλῶ δηλοῖ· οἷον ἱκνοῦμαί σε. καὶ ἥκω, ἥξω. ἀφίξομαι. τὸ ἥκω δηλοῖ τὸ ἀρτίως ἦλθον. τὸ δὲ εἶμι τὸ ἀρτίως. τοῦτο δὲ εἰ καὶ ἐνεστῶτος ἀλλ᾽ οὖν καὶ εἰς σημασίαν μέλλοντος λαμβάνεται· ὡς τὸ νῦν δ᾽ εἶμι φθίνηδε. ὅσον οὖν ἔχει τὸ ἥκω πρὸς τὸν παρεληλυθότα, τοσοῦτον τὸ εἶμι πρὸς τὸν μέλλοντα.

ΤΟ Η᾽, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ᾽.

λαζονεύετο, ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο, ἀριστοφάνης βατράχοις· ἠλαζονεύεθ᾽ ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, εἰδώς με μάχιμον ὄντα καὶ φιλοτιμούμενον. Ἠλαιθερές· ἠλαιθερὲς τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενον. Ἠλαίνονται παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐρέμβονται· ἐπὶ τῆς αὐλῆς πλανῶνται. ἠλαίνω τὸ μωραίνω· καὶ ἠλαίνουσα περὶ παρθένου· καὶ τὸ μωραίνειν καὶ μαίνεσθαι, καὶ διατρίβειν. Ἠλαίθερον, τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένον. Ἠλακάτη, ὅτι τὰ ἔρια σημαίνει, πολλαχοῦ δηλοῦται, καὶ ὅτι στρωφᾶν τὸ στρέφειν ἤτοι κλώθειν λέγεται. Ἠλακάτη λέγεται, ἐριουργόν τι ἐργαλεῖον· παρὰ τὸ ἠλάσκω τὸ ἐν πλάνῃ εἰλοῦμαι· περὶ ἣν τὸ ἔριον· ἠλάσκει ὃ ἑρμηνεύει τὴν ταλασίαν καὶ τὸ ταλάσιον. κατὰ τὸν εἰπόντα παυσανίαν, ὅτι ταλάσια τὰ ἐριουργικά· καὶ ταλασία ἡ ἐριουργία· ἠλακάτη δὲ οὐδετέρως τά, τι περὶ τὴν ἠλακάτην ἔρια, καὶ τὸ ξα. ὅθεν ἄρτεμις χρυσηλάκατος. ὅτι δὲ ἠλακάτη καὶ ἱστοῦ μέρος ἐστὶν, οὐχὶ ὑφαντικῆς, ἀλλὰ τοῦ κατὰ πλοῖα, δῆλον ἐντεῦθεν· ἱστοῦ τὸ μὲν κατωτέρω φασὶ, πτέρνα καλεῖται. τὸ δὲ εἰς μέσον, τράχηλος. τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει, καρχήσιον, ᾧ ἐπίκειται τὸ λεγόμενον θωράκιον τετράγωνον ὄν· καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀνήκουσα εἰς ὕψος ὀξεῖα, ἡ λεγομένη ἠλακάτη. ὁ δὲ ταῦτα γράψας ἀθήναιος, λέγει ὅτι καὶ ποτήριον ἦν ἐπιμήκες καρχήσιον λεγόμενον, συνηγμένον εἰς μέσον ἐπιεικῶς. ὦτα ἔχον μέχρι τοῦ πυθμένος καθήκοντα. καὶ τάχα φησὶ διὰ τὸ ἀνατετάσθαι πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κατὰ νῆας καρχησίου ὠνόμασται καὶ αὐτό. οὗ μέμνηται καὶ ὁ κατὰ τὴν ἀλκμήνην μῦθος. φάμενος τοιοῦτον καρχήσιον δῶρον αὐτὴν λαβεῖν πρὸς διὸς, ὅτε πρῶτον εἰς αὐτὴν ἦλθεν· καὶ εἴρηταί φησι κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ ε πρὸς τὸ α, ἀντὶ τοῦ κερχήσιον. Ἤλαλκον, ἀπεσόβουν. ἔστι ῥῆμα ἀλκῶ· ὁ μέλλων ἀλξω· ἐξ οὗ ὄνομα ἄλξ· οὗ ἡ γενικὴ ἀλκός· ἡ δοτικὴ ἀλκί· ἐκ τοῦ ἀλκῶ ῥήματος· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλκον, καὶ ἡ μετοχὴ, ἀλκών· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἄλαλκον καὶ ἠλαλκών· καὶ ἤλαλκον. κάλλιον δέ ἐστιν ἀπὸ τοῦ περισπωμένου θέματος λέγειν αὐτό, ἀπὸ τοῦ ἀλκῶ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀλαλκεῖν· καὶ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἤλαλκον. Ἠλακάτη, τὸ ξύλον ἐν ᾧ εἰλοῦσι τὸ ἔριον αἱ νήθουσαι. ἠλακάτη δὲ, τὰ ἔρια τὰ ἐν τῇ ἠλακάτῃ εἰλούμεθα. ἡ ἠλακάτη λέγεται, τὸ λεπτότατον καὶ ἀκρότατον μέρος τοῦ ἱστοῦ κατὰ ἐξαρθέντη, ὑπὲρ ὅ ἐστι τὸ καρχήσιον. Ἠλακάτια, ἀγὼν ἐν λακεδαιμονίᾳ ἐπὶ ἠλακάτῳ· ὅς ἦν ἐρώμενος ἡρακλέους· ὥς φησι σωσίβιος. Ἠλακατῆνες, θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις. Ἠλάλησα, ἠλάλησις. Ἤλαλκεν, ἤμυνεν· ἐβοήθησεν. Ἠλάμεθα, ἐπηδήσαμεν· ὡρμήσαμεν. Ἤλασε κατ᾽ ἄκρης, ἀντὶ τοῦ ἔπηξε κατὰ κεφαλῆς. οὕτω καὶ ὤλετο πᾶσα πόλις κατ᾽ ἄκρης. ἀντὶ τοῦ κατὰ κεφαλῆς. κεφαλὴ δὲ πόλεως ἡ ἀκρόπολις. ἤλασεν, ἔσκαψεν. ἀπήλασεν. ἢ ἔπηξε. καὶ ἤλασεν, ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. ὤρυξεν. Ἤλασε πτύχας ἥφαιστος, διαφέρουσιν ἤλασε καὶ διήλασεν. ἐλάσαι μὲν γὰρ λέγεται πτύχας ἥφαιστος, διελάσαι μέντοι, τὸ διαμπερὲς βαλεῖν. Ἠλασκάζων, πλανώμενος. περιερχόμενος· καὶ ἠλασκάζω, καὶ ἠλάσκω, τὸ περὶ αὐτὸ πλανᾶσθαι καὶ διατρίβειν. ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ, παρὰ τοῦτο ἀλάσκω· ὡς γηρῶ γηράσκω, καὶ ἠλάσκω ὡς ἀλέκτωρ. ἠλέκτωρ. ἀπεδανὸς ἠπεδανός. ἐκ δὲ τοῦ ἠλάσκω, ἠλασκάζω· ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω. αἴτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἀλάσκουσι. καὶ ἐμὸν μένος ἠλασκάζει. Ἠλάσκειν. γίνεται ἐκ τοῦ ἀλῶ. δηλοῖ δὲ τὸ πλανᾶσθαι· καὶ καλῶς εἴρηται ἐπὶ μυιῶν παρ᾽ ὁμήρῳ. πλανῶνται γάρ πως ἀεὶ πετόμεναι. γίνεται δὲ καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ θνῶ θνήσω, θνήσκω· βάσω βάσκω τὸ λέγω· δάσω δάσκω· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ διδάσκω. Ἠλάσκοντο, ἐπλανῶντο. Ἠλάσκουσι, διατρίβουσιν· ἢ ἠλάσκουσι παρ᾽ ὁμήρῳ, πλανώμεναι στρέφονται, ἀπὸ τοῦ ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι κατὰ παραγωγὴν, ἠλάσκω. τρέπεται τὸ α εἰς η. Ἠλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου εἰλεῖσθαι· καὶ ἠλασκάζω, ἐκ τοῦ ἠλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόπου πλανᾶσθαι καὶ εἰλεῖσθαι. Ἤλασαι,

[illegible] ἐδάπανεν. Ἠλάστεον, ἴσον ἐδεινοπάθει· ἴσως ἐπὶ ἄλλα τοῖς κακοῖς προὐπόκειται· ὡς καὶ ἑτέρωθι φαίνεται τοῦ παλαστορος καὶ τοῦ ἐπαλαστήσασα· ὅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· τό γε μετὰ τοῦ ἠλάστρεον ἀγροτέρων ἴδιον· γινόμενον ἀπὸ τοῦ ἐλαύνω· προσλαβὸν δὲ τὸ ρ πρὸς διαστολὴν ἴσως τοῦ ἠλάστεον. Ἠλάστρεον, ἐδεινοπάθουν· περιεφέροντο. Ἥλατο, ἐπήδησεν· ἥλατο δὲ ἐπαγαγὼν· καὶ ὁ μὲν τῶν νόμων ἠπώμενος, ἥλατο. Ἤλαυνεν· ἤλαυνε δ' ἔχαρτος ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· οἷον πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται. Ἤλαυνε τὸν στρατὸν, ἦγεν. Ἠλαύνομεν, ἐκακολογοῦμεν. Ἤλγησεν, ὠδύνησεν· ἐλύπησεν. Ἤλδανεν, ἠλλοίου· ηὔξανεν. Ἠλδόμεναι, ἐφιέμεναι. Ἤλεγξεν, ἤσχυνε. Ἤλεγχον, ἀντὶ τοῦ δῆλον τὸ πταῖσμα ἐποίουν· καὶ ἤλεγχον, ἀντὶ τοῦ ἀνηρεύνων· ξενοφῶν· τοὺς αἰχμαλώτους ξυνάγοντες, ἤλεγχον τὴν πᾶσαν χώραν, τίς ἑκάστη εἴη. Ἠλεέ, ἐλήπται ἀντὶ τοῦ ἠλίθιε· πεπλανημένε τὸν νοῦν· οἷον ἠ ἀλεέ· παρὰ τὴν ἄλην. εὕρηται δὲ καὶ δισύλλαβον, ἐν τῷ φρένας ἠλὲ διέφθορας· καὶ οὐκ ἔστι διακρῖναι εἴ τι πρωτότυπον μὲν ὁ ἠλὸς, ἐξ οὗ κατ' ἐπένθεσιν ὁ ἠλεός· ὡς μενεός, κενεός· εἴ τι ἀνάπαλιν προτερεύει μὲν ὁ ἠλεὸς, ἐξ αὐτοῦ δὲ συγκέκοπται ὁ ἠλός. Ἠλεί, ἱερεὺς ἰσραήλ· υἱοὶ αὐτοῦ, ὀφνεὶ καὶ φινεές· οἷς τῇ παροινίᾳ καὶ τῇ ἀταξίᾳ τῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν, μετῆλθεν ἡ θεία δίκη· οἱ μὲν γὰρ ἐν πολέμῳ δεινῶς ἀνῃρέθησαν· ὁ δὲ τῆς θείας ἀκούσας φωνῆς λεγούσης, εἶπον· ὁ οἶκός σου διελεύσεται ἐνώπιόν μου ἕως αἰῶνος· καὶ νῦν οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω· καὶ οἱ ἐξουθενοῦντές με, ἀτιμασθήσονται· καὶ ἐξολοθρεύσω τὸ σπέρμα σου ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου μου· καὶ πάλιν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν οἶκον ἠλεί, ἕως αἰῶνος, ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ. Ἠλεῖος, ὁ πολίτης· καὶ τὸ ἐθνικὸν τῆς ἤλιδος. Ἤλεκτρα ἰδίως, τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐκάλουν· κέχρηται δὲ ὁ ποιητὴς τῇ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν κλινῶν· αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι, τοὺς πόδας εἶχον ἠσφαλισμένους, ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις. ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ καὶ κασσιτέρῳ· διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἀπὸ τοῦ αἱ ἤλεκτροι τῶν ἠλέκτρων· ἀριστοφάνης ἐκ πεπλουσῶν τῶν ἠλέκτρων. Ἠλέκτρα, ἡ παρ' ὁμήρῳ λαοδίκη διὰ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας· οἷον ἄλεκτρός τις· ὡς εὐριπίδης. Ἠλέκτραι, πύλαι θηβῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ ἠλεκτρύωνος τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης· ἢ ἀπὸ ἠλέκτρας· ταύτης δὲ μήτηρ κατ' ἐνίους ἁρμονία· ἢ τὰ ἐν τοῖς κλινόποσι τῶν σφιγγῶν ὄμματα· ἢ τῶν ἐν ταῖς κλίναις ποικιλλομένων. Ἤλεκτρον, χάλκωμα καθαρόν· ἢ ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ, οἵας ἦν κατασκευῆς ἡ τῆς ἁγίας σοφίας τράπεζα· ὁ πανεξαίρετος τοῦ θεοῦ ναός· παρὰ τὸν ἥλιον, ὃς ἠλέκτωρ ὀνομάζεται· ἢ παρὰ τὸ ἕλκειν τὰ ἐκτός· ἕλεκτρον· καὶ ἤλεκτρον· τριβόμενον δὲ ἁρπάζει τὰ πελάζοντα φρύγανα. Ἤλεκτρος καταχρηστικῶς, ὁ χρυσολαμπὴς χαλκὸς διὰ τὸ λαμπρόν. Ἤλεκτρον· λέγεται τῶν ἡλιάδων θρηνουσῶν τὸν φαέθοντα, καὶ εἰς αἰγείρους μεταβεβλημένων, τὸ ἀποστάζον δάκρυον εἶναι ἤλεκτρον. κελτοὶ δὲ ἐφήμισαν τὸ ἤλεκτρον εἶναι μὴ τῶν ἡλιάδων, ἀλλὰ δάκρυον εἶναι ἀπόλλωνος, ἡνίκα διὰ τὸν ἀσκληπιοῦ θάνατον ἀνιαθεὶς, εἰς τοὺς ὑπερβορέους ἀφῖκτο, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐπιτίμησιν· ἣν ὅτι ἐκελεύσθη θητεύειν ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν κυκλώπων. Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος· δοκεῖ δὲ ἀλέκτωρ εἶναι· ὡς μὴ ἐῶν ἐν λέκτροις κεῖσθαι τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐξεγείρων εἰς ἔργα. Ἄλλως. Ἠλέκτωρ, ὁ ἥλιος· ἢ παρὰ τὸν χρυσοφαῆ ἤλεκτρον, ἢ καὶ ὅτι ἀνατέλλων, ἀποστερεῖ λέκτρου· ἤτοι λέχους καὶ κοίτης τοὺς ἐργατικούς, ὡσανεί τις ἀλέκτωρ ὤν· εἶτα ἠλέκτωρ κατὰ τροπὴν ἐκφεύγουσαν τὴν πρὸς τὸ ἀλέκτωρ σύμπτωσιν. Ἠλέματος, ὁ μάταιος. Ἠλεμίστρια, θρηνήτρια. Ἠλεμυία· ἡ φαρμακός. Ἠλεός, ὁ μάταιος· καὶ μωρός. Ἠλεὸς οἶνος, ὁ ἀλῶν, ἤτοι πλανῶν τὸν οὐ πρὸς μέτρον πίνοντα· καὶ ἄλλως δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἢ ὁ ἠλιθιοποιός· καθὰ καὶ δέος χλωρὸν, τὸ χλωροὺς ποιοῦν· καὶ ἔρως τυφλὸς, ὁ τυφλοποιός· καὶ πλοῦτος δειλός, ὁ τοιούτους ποιῶν τοὺς ἔχοντας· δοκεῖ δὲ ἠλὸς εἶναι τὸ πρωτότυπον· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ μαινόμενε· φρένας ἠλὲ διέφθορας· καὶ ἔστιν ὡς ἀφνὸς ἀφνεός, ἐξ οὗ τὸ ἀφνεωτέραις χερσὶ παρὰ σοφοκλεῖ· καὶ συφὸς συφεός, οὗ δὴ συφοῦ ἐν χρήσει δοτικὴ πληθυντικὴ τὸ συφοῖσιν· ἔτι δὲ καὶ ὡς ἀδελφεός, οὕτω καὶ ἠλὸς, ἠλεός. Ἠλεύατο, ἐξέκλινεν· ἐξέφυγεν· ἔστιν ἀλέω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, ἀλεύω· μέλλων, ἀλεύσω· ἤλευσα· ἀποβολῇ τοῦ σ, ἤλευα· ὁ μέσος ἠλευάμην· ἠλεύω· ἠλεύατο· καὶ συστολῇ, ἀλεύατο. Ἠλευθερώθην· οὐκ ἐρύσθην. Ἠλήλατο· ἐλάω ἐλῶ, τὸ ἐλαύνω· ὁ μέλλων, ἐλάσω· ὁ παρακείμενος, ἤλακα· ὁ παθητικός, ἤλαμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠλάμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἤλαντο· καὶ ἀττικῶς, ἠλήλαντο· καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐλήλαντο· ἀλλὰ τὰ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, χρονικῶς μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ. Ἠληθμοῦ, κηληθμῷ. Ἠληλίμμην, ἐχριόμην. Ἠλήλιζον, ἐτίναξον.

Ἦλθε διὰ μάχης, ἀντὶ τοῦ ἐμαχέσατο· θουκυδίδης· ὥστε τὴν καὶ πάνυ ἐλπίζειν, διὰ μάχης ἰέναι αὐτοῖς· τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ δι' ἔχθρας ἐλθεῖν· καὶ δι' ἔριδος· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ἦλθεν ὀδυσσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνεται· ἡ ταυτολογία ἐστὶν, ἢ τὸ οἶκον ἱκάνεται πρὸς σαφήνειαν ἐπῆκται ἐν ὀδυσσείας ψ. Ἦλθε τὴν ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ἑλλάδα· ὁμοίως λατῖνοι· οἷον ἰταλίαν εἱμαρμένῃ φυγὰς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἰταλίαν. Ἦλθε τὰ ὀστᾶ, ἦλθε τὰ ξύλα· ἀντὶ τοῦ ἐκομίσθη· οὕτω λυσίας καὶ δημοσθένης· καὶ ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐβάδισεν· ἦλθε τὴν δ' ἠχόν. Ἦλθον· ἐλεύθω· μέλλων, ἐλεύσω· ἀόριστος, ἤλευσα· ἄχιστα πάντα· ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος, ἤλυθον ποιητικόν· καὶ ἦλθον κοινόν· ἡ μετοχὴ, ἐλθών· ἦλθον ἰασόμενος· ἦλθον γραψόμενος· τὰ κινητικὰ ῥήματα, ἤγουν τὰ ἔχοντα κίνησιν, μετὰ μέλλοντος προστοῦ συντάσσεται· ἦλθον δὲ ὕστερος ἀόριστος· εἰς ἅπασαν ἔγκλισιν ἐστὶν εὔχρηστος· ἦλθεν εἰς φῶς, ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθη, καὶ ἀνεβίω· ἦλθε κοινόν· ἐλήλυθε δὲ, ἀττικόν. Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος αἴκε πίθηαι· δηλοῖ φιλοσόφως ὁ ποιητὴς, τὸ ἐφ' ἡμῖν εἶναι παύεσθαι θυμοῦ, εἴ τι καὶ μή· καὶ ὅλως τὸ μὴ βίᾳ εἶναι ἀλλ' ἑκούσιον τὸ καλόν. Ἤλθοσαν ἐκ τοῦ ἦλθον· ἔστι μὲν χαλκιδικῆς διαλέκτου· παρεσχημάτισται δὲ πρὸς τὸ ἔδοσαν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο κἀκεῖνα δευτέρου ἀορίστου· τοῖς μέντοι ἀττικίζειν ἐθέλουσιν, οὐ πάνυ κατάλληλον. Ἡλιαία, μέγα δικαστήριον ἐν τῇ ἀττικῇ· καὶ οἱ δικασταὶ, ἡλιασταί· ἐκλήθη δὲ οὕτω, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου βάλλεσθαι ἐκ τούτου καὶ ἡλιαστικὸν μισθὸν λέγομεν, ἀντὶ τοῦ ἐκκλησιαστικόν· καὶ ἡλιασταὶ οἱ δικασταί· ἡ ἡλιαία, μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν· οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρῖναι· τὸ δὲ τριώβολον, ἡμίδραχμόν ἐστιν· ἡλιαῖον δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι· καὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καθέζεσθαι, τοὺς συνελθόντας δὲ

χασταί. Ἄλλως. Ἡλιαία· βουλὴ συνεστῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἐλέγετο δὲ καὶ ὁ τόπος οὕτως ἐν ᾧ συνηθροίζοντο ἡλιάζε-
σθαι δὲ ἡ ἡλίασίς ἐστι, τὸ ἐν ἡλιαίᾳ δικάζεσθαι. ἡλιαία καὶ ἡλίασις. ἡλιαία μέν ἐστι, τὸ μέγιστον δικαστήριον ἀθήνησιν.
ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἔκρινον. χιλίων δικαστῶν, ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων συνιόντων. συνίασι δὲ οἱ μὲν
χίλιοι, ἐκ δυοῖν δικαστηρίοιν. οἱ δὲ χίλιοι πεντακόσιοι, ἐκ τριῶν. Ἡλιάδες, αἱ κατὰ χρυσοῖ κλῖναι. ἥλιος γὰρ καὶ ὁ θεὸς,
καὶ τὸ ἄστρον. καὶ ἡ αὐγή. καὶ ὁ τόπος ἐξ οὗ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. Ἡλία, χώρα. Ἡλιαίης, θέρμης. αὐγῆς. Ἡλιάσαι, ἐν
τῷ ἡλίῳ ἀποδῦσαι. ἢ θερμαίνεσθαι ἐν ἡλίῳ. Ἡλίασις, ἡ τοῦ ἡλίου θέρμη. Ἡλιαστής, δικαστής. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικα-
στηρίου τῆς ἡλιαίας. Ἡλίβατοι πέτραι, αἱ ὑψηλαί. ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἐκεῖσε τὸν ἥλιον. Ἡλίβατος, οὐ μόνον ἐψίλουν
οἱ παλαιοὶ καθὰ καὶ ἀλλόθι ἐδηλώθη ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀποτυχεῖν καὶ ἁμαρτεῖν τῆς ἐκεῖ βάσεως. ἀλλά τινες καὶ
ἐδάσυνον, ἀπὸ τοῦ εἰς τὰ ὑψηλὰ πρῶτα τὸν ἥλιον βαίνειν. τούτοις δὲ οὐ πείθεται ἡ παράδοσις. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις.
ἠλιτόβατος γὰρ ὤφειλεν εἶναι, ὡς ἠλιτόμηνος. Ἡλίζοντο, ἠθροίζοντο. Ἡλίκην, κατέλυσεν. Ἠλί ἠλί. λιμᾶ σαβα-
χθανί. θεέ μου θεέ μου. ἵνα τί με ἐγκατέλιπες. Ἦλιθα πολλή, ἀντὶ τοῦ μάλα. ἢ πάνυ πολλή. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀθροί-
σεως. σημαῖνον τὸ σφόδρα, ἢ ἀθρόως. ἢ ἤλιθα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Ἤλιθα, ἀθρόως. δαψιλῶς. χύδην. παρὰ τὰ
ἅλις. οἱ δὲ, μάτην. εἰκῆ. Ἠλιθιάζω, ἀναισθητῶ. προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι. ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοηταί-
νω. μωραίνω. καὶ ἠλιθιάζω, ἑκουσίως μωρὸς ὑποκρίνομαι. νοῖς οὐκ ἐνὶ ταῖς κόμαις ὑμῶν. ὅτ᾽ ἐμοῦ φρονεῖν νομίζετε. ἐγὼ
δ᾽ ἑκὼν ταῦτ᾽ ἠλιθιάζω. Ἠλίθιος, ὁ μαλακὸς, καὶ χαῦνος. καὶ ὁ ἀκίνητος εἰς ἀφροδίσια. ἢ ἠλίθιος, ὁ ἄφρων. ὁ σκλη-
ρὸς ἢ ἀναίσθητος. ἠλίθιός τι γὰρ ὑπερφυῶς ἦν, καὶ νωθὴς ὄνῳ ἐμφερὴς μάλιστα. καὶ οἷος τῷ χαλινὸν ἕλκοντι πείθεσθαι.
συχνὰ ἀνασειομένων τῶν ὤτων. τὸ δὲ ἁπλοῦν, καὶ ἀληθὲς, ἐνόμιζε τὸ αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. καὶ ἠλίθιος, ἀνόητος. μωρός. Ἠλι-
θιότης, παντελὴς ἀπογνωσις. Ἥλικα, ἴσα τῷ χρόνῳ. ἢ ἥλικα εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ πλάτωνι οὕτως. ἥλικα γὰρ καὶ
ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἥλικα. τὸ δὲ τέλειον ἔχει, ἧλιξ ἥλικα τέρπει. γέρων δὲ τέρπει γέροντα. ὥς φησι καὶ
ὁ ξενοφῶν. Ἥλικες, ὄρχεις. ἢ ἥλικες, ἐλέγοντο, οἱ αὐτόχου τοῦ ἐπιφανοῦς μακεδόνων στῖφος. ὑψηλοὶ πάντες. ὀλί-
γον ὑπὲρ ἀντίπαιδας τὸν μακεδονικὸν τρόπον ὡπλισμένοι τι, καὶ πεπαιδευμένοι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπίκλησιν εἶχον.
Ἡλίκην, μεγάλην. τηλικαύτην. ὑπὲρ τοῦ μηδὲν αὐτοὺς παθεῖν δεινόν. Ἡλικία, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ. οἱ νέοι. Ἡλι-
κίην ἐκέκαστο παρ᾽ ὁμήρῳ, πρόθεσις λείπει. ἵνα ᾖ, κατὰ τοὺς ὁμήλικας. Ἡλικιῶται, συμπράκτορες. Ἡλίκον, μέ-
γα. πηλίκον. ὅτι φάβιος ἐνετέλλετο μὴ τοιαύτην πείθεσθαι σπουδὴν, ὑπὲρ τοῦ βλάψαι τοὺς πολεμίους. καὶ ἡλίκον πο-
ταπόν, ὁποῖον. Ἡλίκος, καὶ πηλίκος. ἀντωνυμίαι ἀντὶ τοῦ ὅσος. καὶ ὁ πόσος λαμβάνονται. εἴρηνται δὲ καὶ ἐπὶ ποιοῦ. ὡς
τὸ ἡλίκον μὲν ἐκίνησε γέλωτα. καὶ πηλίκον εἴη τὸ συμβεβηκός. τηλικοῦτος ἐπὶ ποσοῦ καὶ σωματικοῦ μεγέθους, ὡς τὸ
τηλικοῦτος ὤν. καὶ τηλικοῦτον πώγωνα καθειμένος. τηλίκος δὲ ὑποκοριστικόν. ὡς καὶ σωκράτης πρὸς μέλητα. οὐ γάρ
με λέληθας τηλίκον ὄντα. τηλικόσδε ὤν. καὶ ἡλίκος, πρὸς τὸ πηλίκος ἔχει ἀναφοράν. λέγεται δὲ ἀμφότερα ἐπὶ ἡλικί-
ας κυρίως. οἷον τηλίκος δέ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν. καὶ ἡλίκος, ἀντὶ τοῦ ὁ πόσος τὴν ἡλικίαν. ἀπὸ τούτου καὶ ἐπὶ
μεγέθους ἄλλως λαμβάνεται. ἡλίκος καὶ πηλίκος ἀντὶ τοῦ ὅσος, καὶ ὁ πόσος. Ἡλινδεῖσθαι, κεκυλίσθαι. Ἡλινδη-
μένη, γεγυμνασμένη. Ἡλινδημένον, ἀντὶ τοῦ ἀνεστραμμένον. δείναρχος ἐν τῷ κατὰ φορμισίου. ὁ περὶ ἰσοκράτης, κα-
λινδεῖσθαι λέγει. Ἡλίνδησαν, κατέπεσαν. Ἧλιξ, ἡλικιώτης. καὶ ἥλικα τέρπει μόνος ἀνθρώπων, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν.
τὴν παλαιὰν παροιμίαν ἔργῳ διήλεγξεν. οὐ γὰρ ἐκεῖνόν γε ἧλιξ ἔτερπεν ἥλικα ὄντα ὁ νέος τὸν νέον, ἀλλά τινι λόγῳ ἑτέ-
ρῳ κατακολουθοῦσα ἡ φύσις τοῖς ὁμοίοις αὐτὸν συνῆπτε κατὰ τὸ ὅμοιον, οὐ τῶν ἐτῶν τοῦ σώματος, ἀλλὰ τῶν τρόπων τῆς ψυ-
χῆς. Ἡλιόκαυστος, κεκαυμένος ἐν τῷ ἡλίῳ. Ἡλιομανής, ὅτι τέττιξ. ἐπιμαίνεται γὰρ τῷ ἡλίῳ. Ἥλιον κρύπτεσθαι,
ἄστρα δείκνυσθαι. ταῦτα οἱ μὲν ῥήτορες καλοῦσι γοργά. γραμματικοὶ δὲ, ὁμοιοκατάληκτα. φιλόσοφοι δὲ, πάρισα.
Ἥλιος δασύνεται καὶ τὰ ἀπὸ τούτου. οἷον, ἡλιάς, ἡ τοῦ ἡλίου θυγάτηρ. ἡλιαία τὸ ἐν ἀθήναις δικαστήριον. οὕτως ὠνομά-
σθη, διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θέρεσθαι. καὶ ἡλιούπολις, καὶ ἡλιόδωρος. καὶ ἧλος, τὸ καρφίον. καὶ ἡλικία. ἠέλιος δὲ ποιητι-
κῶς ψιλοῦται διὰ τὸ ἐπαγόμενον ε. καὶ ἠλίβατος ἡ ὑψηλὴ πέτρα. καὶ ἠλιτόμηνον τὸ ἀμβλωθὲν βρέφος, καὶ ἠλίου,
καὶ ἠλίας, ὄνομα κύριον. καὶ ἤλιθα, ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ἰθίως. καὶ ἤλεκτρον ὅπερ ἐξάγουσιν αἱ αἴγειροι ὡς δάκρυον.
εἶτα πετροῦται. καὶ ἠλύσιον ἢ τῶν ἑλλήνων παράδεισος. καὶ ἠλακάτη τὸ ξύλον ἐν ᾧ εἱλοῦσι τὸ ἔριον αἱ νήθουσαι. καὶ ἠλά-
κατα τὰ ἔρια τὰ τῇ ἠλακάτῃ εἱλούμενα. καὶ ἠλέκτρα κύριον. Ἥλιος ἐγέννησεν ἑπτὰ παῖδας ἐπὶ τῶν παλαιῶν αἰώ-
νων, τοὺς σοφώτατα νοήματα παραδεξαμένους, ἀντὶ τοῦ σοφωτάτους. εἰσὶ δὲ οἱ ἑπτὰ παῖδες, οὗτοι. κέρκαφος. ἀκτὶς. μα-
κρεύς. τενάγης. τριόπης. φαέθων ὁ νεώτατος. ὃν οἱ ἐν τῇ νήσῳ ὀνομάζουσι τινὰ γῆν. τοῦ δὲ κερκάφου υἱοὶ, λίνδος. ἰηλυσ-
σός. κάμειρος. οἱ ὑπὸ πινδάρου ὀνομαζόμενοι. ὥστε μὴ εἶναι αὐτοὺς υἱοὺς ἡλίου ἀλλ᾽ υἱωνούς. Ἥλιος, ἡ ἕως. διὰ τὸ ἵεσθαι
τὸ ἕως. ἤγουν φέρειν τὸ φῶς. ἕως γὰρ ἡ ἀνατολή. Ἥλιος λέγεται, τὸ νυχθήμερον. ὅτι διὰ τοῦ νυχθημέρου ἀποκαθίσταται.
ὁ ἥλιος, ὅθεν ἤρξατο τῇ τοῦ οὐρανοῦ φορᾷ. ἥλιος καὶ ὁ δωδεκάμηνος χρόνος. ὅτι διὰ τῶν δώδεκα μηνῶν διέρχεται τὸν ἑαυ-
τοῦ κύκλον ὁ ἥλιος καὶ ἀποκαθίσταται. ὅθεν ἤρξατο τῇ ἑαυτοῦ κινήσει. ἥλιος δὲ εἴρηται, ἀπὸ τῆς ἁλός. Ἄλλως.
Ἥλιος πῦρ οὐράνιον. ὁ μόνον μέχρι δείλης αὐτῆς ἐστὶν ὁραθῆναι. ἢ ἡμέρας ἀρχή. τὸ πρῶτον φῶς. ἢ ἄστρον ἡμεροφαὲς
λαμπρότατον. τῇ τετάρτῃ σφαίρᾳ συμπεριφερόμενον. Ἡλιοστερὴς σκηνὴ σκιαστική, παλύπιλος σκηνὴ καλύπτουσα
καὶ ἀφαιρουμένη τὴν ἡλίωσιν. θεσσαλὶς δὲ, διότι πέτασοι ἦσαν οἱ θεσσαλικοὶ πῖλοι. Ἡλιοτρόπιον, ὡρολογεῖον. γνώ-
μων. ἔστι τὸ ἐν τοῖς ἡλιοτροπίοις πηγνύμενον. ὅπερ ἐφεῦρεν ἀναξίμανδρος καὶ ἔστησεν ἐπὶ τῶν σκιοθήρων. Ἡλίους τὰ
τέκνα ὑποκοριζόμενοί φασιν οἱ γονεῖς. ἥλιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν καλοῦσιν. Ἠλισγήθην, ἐταράχθην. Ἠλισγημένος,
μεμιασμένος. μεμολυσμένος. ἠρτυμένος. Ἤλισεν, ἀλλά τι ἤλειψεν. ἧλισε δὲ ψιλούμενον, ἀντὶ τοῦ συνήθροισεν. Ἠλί-
σκον, ἔπεσον. Ἡλίσκοντο, ἐπορθοῦντο. ἢ ἠλέγχοντο. εὑρίσκοντο. ἐλαμβάνοντο. Ἦλις, πόλις ἦν πρὸς τῇ ὀλυμπίᾳ.

καὶ μετὰ ἐθνικὰ γράψαντα, κληθεῖσα ἀπὸ ἠλίου παιδὸς Ταντάλου. κατὰ δὲ τὸν ἡρόδοτον αἰτωλῶν ἡ ἦλις. ἔστι δὲ καὶ ἀρκαδικὴ, καὶ ἰωνίας. ὁ δὲ πολίτης φησὶν, ἠλίδειος τύπῳ κτητικῷ· καὶ ὑφέσει τοῦ δ ἠλίειος. καὶ συναιρέσει ἠλεῖος. τρύφων δέ φησιν ἠλίειος καὶ κατὰ μετάθεσιν ἠλέϊος, καὶ ἠλεῖος. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει ὅτι, ἠλεῖοι καὶ μεσσήνιοι κλύζονται τῷ σικελικῷ κόλπῳ. καὶ ὅτι ἦλις, οὔπω ἔκτισται καθ' ὅμηρον. ἀλλ' ἡ χώρα κωμηδὸν ᾠκεῖτο. ἐκαλεῖτο δὲ κοίλη ἦλις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. καθ' ὁμοιότητα δηλαδὴ τῆς κοίλης λακεδαίμονος, καὶ τῆς κοίλης συρίας. πάνυ δὲ ὕστερον ἤλις. διὰ τὰ ἐν αὐτῇ τελούμενα ὀλύμπια. διὸ καὶ δῖαν αὐτὴν λέγει ὁ ποιητὴς, εἰδὼς οἷα εἰκὸς καὶ αὐτὸς τὴν πανήγυριν προκαταβληθεῖσαν ὑπὸ ἡρακλέους καθὰ καὶ πίνδαρος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ καὶ ψιλοῦται ἡ ἦλις κανονικῶς, ἔτι δὲ καὶ δασύνεται παρὰ τὸ ἁλίζω τὸ συναθροίζω. ἢ καὶ παρὰ τὸν αἰωτίρω ῥηθέντα ταντάλιδην ἥλιον, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. ὡς δὲ καὶ περὶ γυμνάσια εὐδοκίμουν, δηλοῖ αὐτὸς εἰπὼν, γυμνικοὺς ἀγῶνας διετιθέτωσαν ἠλεῖοι. κορίνθιοι θυμελικούς. ἀθηναῖοι, σκηνικούς. εἰ δέ τις τούτων πλημμελοίη, μαστιγούσθωσαν λακεδαιμόνιοι. αἰνιττόμενος ἐκεῖνος νόμῳ σκώμματος τὰς παρὰ λάκωσιν ἀγομένας ἑορταστικὰς μαστιγώσεις. Ἤλιτεν, ἀόριστος δεύτερος. ἀπὸ τοῦ ἀλείτω τὸ ἁμαρτάνω. τὸ δὲ ἀλείτω, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἀλύω τὸ ἐκφεύγω. ἵνα ἡ ἀλύτω καὶ ἀλείτω. ἡ γὰρ ἁμαρτία, ἔργα τῆς λειφυγῆς ἄξια. ἢ ἤλιτεν, ἥμαρτεν. ἠδίκησεν. ἠσέβησεν. Ἠλιτενὴς πέτρα, ἡ ὑψηλή. Ἠλιτήσας, ἁμαρτήσας. Ἠλιτεργὸς, ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχών. ὡς θαύην ἠλιτοεργός. Ἠλιτόμηνον, τὸ παρὰ μῆνα γεννηθέν. ἢ τὸ ἁμαρτάνον τῆς γεννήσεως τοῦ ἐνδεχομένου καιροῦ. ἢ ἠλιτόμηνον, πρόωρον. ὠμόν. οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα. λειπόμενον. τὸν ἀλιτόντα, καὶ διημαρτηκότα τῶν μηνῶν, ἐν τῇ κυήσει. Ἠλιτόμηνος, ὁ μάτην ἐγκαλῶν. ἢ ἠλιτόμηνος παῖς, ὁ ἐστιν ἀλιτήσας. ἤγουν ἁμαρτών, ἀποτυχὼν τῶν συνήθων ἐννέα μηνῶν τοῦ τοκετοῦ. καὶ σημείωσαι. οὐκ ἠγνόησεν ὁ ποιητὴς ζωογονῆσαι τὰ ἑπτάμηνα. Ἤλιψ, τὸ ὑπόδημα. παρὰ τὸ ἑλίσσειν τὸν πόδα. ὅθεν αἰγίλιπος. Ἠλίωσα κώμη, ἡ ὑπὸ λύκος. Ἠλκάζοντο, ἠμύνοντο. Ἥλκησεν, ἡλκοποίησεν. ἥλκωσεν. καὶ ὠδύνησε τὴν ψυχήν. ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε, καὶ ἐβιάσατο. Ἥλκωσαι, τέτρωσαι. καὶ ἡλκωμένος, τετρωμένος. Ἡλκώμενος, ἀπὸ τοῦ ἑλκόω ἑλκῶ. διὰ τοῦ η γράφεται. Ἤλλαξεν, ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν. Ἠλλοιωμένος, μεταβληθείς. οὐδὲν ἠλλοιωμένος ὑπὸ τῶν συμβεβηκότων δυστυχημάτων. ἔτι δὲ βεβαιότερον μένων, ὑπὸ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως. Ἠλόα, ἔτυπτε. δράγματα ἔτριβεν. Ἠλογήθησαν, ἠμελήθησαν. κατεφρονήθησαν. οἱ δὲ ἠλογήθησαν εἰς τὴν εἴσοδον, καὶ κατεπατήθησαν. καὶ αὖθις. πάντων ἠλόγουν. τουτέστι καταφρόνουν. Ἦλοι, περόναι. ἐπίβολοι. Ἠλοίησεν, ἀλοιῶ τὸ τύπτω. ὁ μέλλων ἀλοιήσω ἐπιρρηματικῶς. ὡς τύπτω τυπτήσω. καὶ δέομαι δεήσομαι. ἐκ τούτου παράγεται πατραλοίας. καὶ μητραλοίας. ὃς καὶ μητραλῴας λέγεται κατὰ ἔκτασιν. Ἠλοίησεν, ἡ μήτηρ ἠλοίησεν, ἀντὶ τοῦ ἔτυψεν. οὕτως ἀριστοφάνης, ἐν βατράχοις. Ἠλοκίσατο, ἠροτρίασεν. Ἧλον, κατακεκαυμένον. λάγνον. Ἧλος, τὸ ἡλάριον. Ἧλος, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω ὁ μέλλων, ἥσω. ἐξ αὐτοῦ ἧλος ὁ πεμπόμενος. Ἧλος, τόπος οὕτω καλούμενος. ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. καὶ τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον. καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γινόμενον. Ἥλοις κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε. ἢ ἥλοις, λόγχας. καρφία. κέντρα. Ἠλύγη, τὸ σκότος τῆς νυκτός. καὶ ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον. βαρύνεται δέ. παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η. ἀριστοφάνης ἀχαρνεῦσιν. οὐδὲν ὁρῶν τις εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην. ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἠλυγαία. Ἠλυγέτην, τοῦτο ποιητικὸν ὡς τὸ ἤγαγον, τήγανον. Ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκιασμένον. ἢ τὸ ἐσκοτισμένον. ἀπὸ τοῦ ἠλύγη ἡ νύξ. Ἠλύγων, ὀρέων ἐν σκότῳ κατεχομένων. Ἠλυθεν ἰωὴ φόρμιγγος γλαφυρῆς. τουτέστιν, ἡ κρούσις ἡ φόρμιγξ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ, τὸ περιελθεῖν αὐτοὺς τὴν φόρμιγγος βολὴν παρ' ὁμήρῳ, ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας. Ἤλυθον, ἦλθον. παρεγένοντο. Ἠλυκῆσαι, σπαράξαι. φράξαι. Ἡλύκου δεκάς, παροιμία. λύκος ἀθήνησι πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου. δεκὰς δὲ τὸ δεκάζεσθαι. πρὸς ὃ ἡ παροιμία. καὶ οἱ πρῶτοι δικασταὶ πρὸς τῷ λυκοειδεῖ ἥρωϊ ἐκλήθησαν. Ἤλυξεν, ἐξέφυγεν. ἐξέκλινεν. Ἤλυθεν, ἔπεσεν. Ἠλυσίη, ὁδός. Ἠλύσιον, ἱερὸν περὶ τὸν ᾅδην. οἱ δὲ περὶ αἴγυπτον. οἱ δὲ περὶ λέσβον. οἱ δὲ τὸ κεκεραμωμένον χωρίον, ἢ πεδίον. τὰ δὲ τοιαῦτα ἐστιν ἄβατα. καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. πολέμων δὲ ἀθηναίους φησὶ τὸ κατασκαφὲν χωρίον καλεῖν. Ἄλλως. Ἠλύσιον πεδίον, περί που τὰ κατὰ δύσιν πέρατα τῆς γῆς. ὃ καὶ νῆσοι μακάρων παρὰ τοῖς ὕστερον λέγεται. νῆσοι μὲν ὅτι περὶ τὴν ἔξω θάλασσαν εἰσίν. ὃ ἐστι περὶ αὐτὸν τὸν ὠκεανόν. μακάρων δὲ, διὰ τὸ τοῦ τόπου εὐδαιμον καὶ μακάριον. ὃ τοῖς πᾶσι τεθρύλληται. ἢ ἠλύσιον πεδίον, θαυμαστόν. τερπνόν. ἄφθαρτον. ἀκήρατον. θεῖον. ὃ καὶ παράδεισον λέγουσιν οἱ ἕλληνες. ἠλύσιον δὲ ἀπὸ τοῦ λύσιν μὴ ἔχειν. Ἤλυσις, ἔλευσις. ἄφιξις. ἄφοδος. πορεία. Ἠλυσκάζει, ἐκκλίνει. κρύπτεται. πλανᾶται περὶ τὸν αὐτὸν εἱλούμενος τόπον. Ἧλφεν, εὗρε τιμήν. ηὗρον, ἦλφον. Ἥλῳ, ἧλον ἐκκρούει. παροιμία ἐστὶ, λεγομένη ὅταν διὰ πταίσματος πταῖσμα συσκιάζωμεν. διὰ μείζονος φύλαττον. Ἄλλως. Ἥλῳ τὸν ἧλον ἐκκρούει, παροιμία. ἀντὶ τοῦ ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα σπουδάζεις ἐξελάσαι. τὸ δὲ οὐχ οἷόν τε. ἢ ἥλω, ἐλήφθη. ἐφανερώθη. ἐπορθήθη. Ἥλωκεν, ἐκράτησεν. Ἠλλώκισεν, ἀλλαχοῦ ᾤκισεν. Ἡλωκότος, κρατηθέντος. καὶ ἡλωκόσιν. Ἡλώμην, ἐπλανώμην. Ἦλων, ἤλαυνον. Ἠλώνη, πόλις. καὶ ἠλωνιαῖος. ὁ πολίτης ἐν θεσσαλίᾳ. ἢ ἠλώνη τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κορώνη. καθά φασιν οἱ παλαιοί. ἐκτίσθη δὲ ὑπὸ ἡρακλέους ὑπὸ τῷ θανάτῳ τῶν κενταύρων. μετέβαλε δέ φασι τοὔνομα εἰς λειμώνην, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ λειμῶνα. κατεσκάφη δὲ κειμένη ποτὲ ὑπὸ τῷ ὀλύμπῳ. οὐ πολὺ ἄποθεν τοῦ εὐρώπου κατὰ τὸν γεωγράφον. ὃν ὁ ποιητὴς τιταρήσιον λέγει. Ἥλωσαν, ἐνικήθησαν. ἐλήφθησαν.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

Ἧμα, τὸ ἀκόντισμα. καὶ ἥμων, ὁ ἀκοντιστής. παρὰ τὸ ἵημι, ἥσω τὸ πέμψω. ὅθεν καὶ ὁ ἀφέτης, καὶ ἡ ἀφετηρία. Ἠμάθυνεν, ἄμαθον ἐποίησεν. ἄμαθος δὲ δι' ἑνὸς μ γράφεται ἐκ τοῦ ἀμαθής. καὶ ἀμέτρητος εἶναι ἐτυμολογούμενον. καὶ ἄμμος κατὰ ἀποκοπὴν γινομένην, δι' ἑνὸς μ γράφεται. μόνοι δὲ τοῦτο οἱ αἰολεῖς διπλασιάζουσιν, ὡς καὶ τὰ λοιπά. Ἠμαθία, ἡ τὸ παλαιὸν παιονία προσαγορευομένη. καὶ ἠμαθίων ἠμαθίωνος, ὄνομα κύριον. Ἠμαθὴν μα

χελιδονία· καὶ ἡμαθία τὸ αὐτό. Ἠμαθόεις, ἠμαθόεντος, ψαμμώδης· τραχεῖα· παρὰ τὴν ἄμμον ἀμαθόεις καὶ ἠμαθόεις. ἀνή
νεμος· ἢ ἀπὸ ἀμάθου ποταμοῦ παραῤῥέοντος πύλου ἠμαθόεντος· ἢ ἠμαθόεις πύλος, ἡ γῆν ἀμαθώδη ἔχουσα· ἤτοι ὑπόξη
ρον· τοιοῦτον γάρ ἡ ἄμαθος· ἢ περὶ ἣν ποταμὸς ῥεῖ καλούμενος ἄμαθος, ὥς φησιν ὁ γεωγράφος λέγων, ἄμαθος ποταμὸς
περὶ πύλον· ἀφ' οὗ ἠμαθόεις δοκεῖ καλεῖσθαι αὐτός. ἤγουν ὁ πύλος· τὸ δὲ ἀμαθώδη τὴν ὅλην ἔχει χώραν· ἢ τὴν πύλον εἶ
ναι, ψεῦδος ἐκεῖνός φησιν εἶναι· τινὲς δὲ καὶ τριῶν πύλων οὐσῶν, περὶ ἑκάστην αὐτῶν ποταμὸν ῥέειν φασὶν ἄμαθον. Ἡμά
θον, ἡμιωβέλιον· διώβολον παρὰ κυζικηνοῖς. Ἠμάθυνε, διέφθειρε· κατέσκαψεν. Ἧμαι, ἐκ τοῦ ἕω τὸ κάθημαι· ἀφ'
οὗ ἕζω, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ ε καὶ συναιρέσει τοῦ εἶ. ὅθεν, ἧμι παράγωγον· τὸ παθητικὸν ἕμαι· καὶ κράσει τῶν δύο εε εἰς
η ἧμαι· ὥσπερ δημοσθένεε δημοσθένη· καὶ ἔχει τὸ δεύτερον πρόσωπον εἰς σαι· ὥσπερ τίθεσαι ἀπὸ τοῦ τίθεμαι· οἷον ἧμαι, ἧσαι·
ἰλιάδος β· ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσι· τὸ τρίτον, ἧται· δυϊκά, ἥμεθον· ἧσθον· ἧσθον· πληθυντικά, ἥμεθα,
ἧσθε· ἧνται· καὶ ἰωνικῶς ἕαται. Ἡμάκτιον, καὶ ἡμέκτιον, ἀντὶ τοῦ ἐδυσφόρουν· καὶ ἡμεκτέων παρὰ ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ δυ
σφορῶν. Ἦ μάλα· ὄντως λίαν. Ἠμαλάψαι, κρύψαι· ἀφανίσαι· σοφοκλῆς, ὀδυσσεῖ μαινομένῳ. Ἠμάλαψεν, ἔλα
ψεν· ἐρόφησε· κατέπιεν· παρὰ τὸ ἀμαλάπτειν ἀμαλάπτω· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κυνῶν. Ἠμάλαψε κυρίως, τὸ ἐθέ
ρισεν· ἀμάλη γὰρ λέγεται, τὸ χειρόβολον τῶν ἀσταχύων· ἀμαλάπτω· ἐξ οὗ ἠμάλαψα· καὶ ἠμάλαψεν, ἔβλαψεν. Ἠμάλ
δυνεν, ἠφάνισεν. Ἠμάλιζεν, ἠώρει· ἐπνίγετο. ἠμάλιον, μέγα. Ἦ μάν, ἀληθῶς δή. Ἡμαντήριον καλοῦσί τινες, τὸ ἀρ
γυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα. Ἦμαρ, ἡμέρα· τὸ ἦμαρ ψιλοῦται· τὰ γὰρ ἀπὸ δασέων μετασχηματιζόμενα, ψι
λοῦται· οἷον ἡδονή, ἦδος· ἅμα ἄμυδις· οὕτως ἡμέρα, ἦμαρ· ὁ δὲ ἡρωδιανός φησιν ὅτι τὰ εἰς ος οὐδέτερα εἰ ἀπὸ φύσει μα
κρᾶς ἄρχονται, ψιλοῦνται· οἷον, αἶσχος· εὖχος, εὖρος· ἦθος· οὕτω καὶ ἦμος καὶ ἦμαρ. Ἡμάρταξεν, ἐστέρησεν· ἡμάτου.
Ἤμαρτον, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτίαν ἐποίησα, καὶ ἀπέτυχον· δόκιμον καὶ τὸ ἁμαρτεῖν· ἡμάρτησα δέ, ἀδόκιμον· καὶ ἁμαρτῆσαι, εἰ
καὶ ἀριστείδης ἅπαξ εἴρηκεν, ἐν τῷ περὶ ῥητορικῆς πρώτῳ· ἁμαρτήσεσθαι. ἔστι δὲ δεύτερος ἀόριστος· ἐκ τοῦ ἁμαρτάω.
Ἥμασιν, ἀκοντίσμασιν· ἡμέραις. Ἥματα, ἡμέρας· εἵματα δὲ τὰ ἱμάτια, διὰ διφθόγγου· καὶ δασύνεται. Ἥματα
δασέως μὲν βλήματα· ῥίμματα· ἀκόντια· ψιλῶς δὲ ἡμέρας· ἡμέραι. Ἠματίη, δι' ὅλης ἡμέρας. Ἠμάτιος, ὁ ἡμε
ρινός· κατὰ τὴν ἡμέραν. Ἠμαυρώθη, ἠμβλύνθη· ἠφανίσθη. Ἠμαύρωσεν ἄστρα, τῆς λαμπρότητος ἐστέρησε, καὶ ἐσκό
τισεν. Ἤμβλακεν, ἠγνόησεν· ἐτύφλωσεν. Ἤμβλυνεν, ἐτύφλωσεν. Ἤμβροτον, ἁμαρτῶ ἁμαρτήσω ἡμάρτηκα
ἥμαρτον· καὶ ὑπερθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο ἤμβροτον· κυρίως δὲ τὸ ἀποτυχεῖν. Ἤμβροτες, οὐ
δ' ἐπέτυχες· ἐκ παραλλήλου ταυτὸν δηλοῖ· ὡς τὸ βάσκ' ἴθι, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἢ ἤμβροτες οὐδ' ἔτυχες παρ' ὁμήρῳ, παροι
μιῶδές ἐστιν, ἐπὶ τῶν ἁμαρτανόντων τῆς προθέσεως· δηλοῦσι δὲ ἄμφω τὰ ῥήματα ἐκ παραλλήλου, τὸ αὐτὸ νόημα. γίνε
ται δὲ τὸ ἤμβροτες, ἢ ἐκ τοῦ ἀβρώτω τὸ ἀποτυγχάνω πλεονασμῷ τοῦ ν· ὃ καὶ ἀβροτάζω παράγωγον λέγει ὁ ποιητής· ἢ ἀπὸ
τοῦ ἥμαρτες τροπῇ τοῦ α εἰς ο καὶ μεταθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β διὰ καλλιφωνίαν· ὡς ἐπὶ τοῦ γαμβρός, καὶ μεσημ
βρία, καὶ τῶν ὁμοίων γίνεται. Ἡμεδαπῆς γῆς, ἡμετέρας. Ἡμεδαπός, ἀντὶ τοῦ ἡμέτερος· ἀριστοφάνης· ὁ γοῦν χαρα
κτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων· καὶ αὖθις· καί τι καὶ παίσωμεν παρασίτου μνημονεύσαντες, ἡμεδαποῦ· καὶ ἡμεδα
πῶν, ἰδίων· ἐγχωρίων· αὐτοχθόνων· δάπεδον γὰρ τὸ ἔδαφος· ὅθεν καὶ τὸ ποδαπὸς ἀντὶ τοῦ ποῖος λαμβάνεται· ἢ ποίας χώ
ρας· ἢ τίνος πατρίδος. Ἡμέες ἡμεῖς, κατὰ κρᾶσιν κοινῶς· ἄμμες δὲ δωρικῶς, καὶ αἰολικῶς· οὐ κατὰ ἀναλογίαν ἐστὶν
ὀνομαστικὴ δυϊκὴ ἄμμε· ἡμέων καὶ ἡμῶν, κοινῶς· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι ἡμείων ποιητικῶς, καὶ ἀμμέων αἰολικῶς· ἡμῖν μόνως·
καὶ περισπᾶται ἀεί, παρὰ τοῖς ῥήτορσι· δωρικῶς ἄμμιν· καὶ αἰολικῶς ἄμιν· ἡμέας ἡμᾶς κοινῶς, καὶ αἰολικῶς, ἄμμε. Ἥμε
θα, καθήμεθα. Ἤμειβεν παρατατικός, ἐκ τοῦ ἀμείβομαι· ἀντὶ τοῦ ἀπεκρίνατο· ἠμείφθη· ἠλλάχθη· ἠμείψατο· ἠλλά
ξατο. Ἠμείδηκε, καὶ ἠμειδηκώς, μὴ γελάσας· ἀμειδῶ γὰρ τὸ οὐ γελῶ. Ἠμείφθη, ἠλλάγη· ἠλλάχθη. Ἤμειψα, ἤλλαξα.
Ἠμεκτέων, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν· λέγουσιν ἴωνες. Ἠμελημένος, ῥάθυμος. Ἤμελλον ἀττικοί, οὐκ ἔμελλον· καὶ ἠρόμην·
οὐκ ἠρώτησα. Ἡ μέν, προτάσσεται τῷ ἡ δέ· οἷον, ἡ μὲν ὅσοι ναίουσιν οὐρανόν, ἡ δὲ ὅσοι κληρώσαντο χθόνα· εἰσὶ δὲ ποιη
τικοὶ σύνδεσμοι. Ἦμεν, ἀπὸ τοῦ εἶναι· ἔμμεναι, καὶ ἀποκοπῇ τῆς αι διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἦμεν· ἦμεν δωρι
κῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμεν· τροπῇ τοῦ ε εἰς η· καὶ κανονίζεται οὕτως· εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν ἀττικῶς διὰ τοῦ η· τὸ
δὲ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἦμεν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθημεν· καὶ κανονίζεται οὕτως· εἴω τὸ πορεύομαι· ὁ μέλλων· εἴσω· ὁ μέ
σος παρακείμενος, εἶα καὶ ἐν διαλύσει τῆς διφθόγγου, ἔϊα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤϊα· καὶ κατὰ συγκοπήν, ἦα· ὁ ὑπερσυν
τέλικος ἤειν· τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἤειμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἦμεν. Ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγεί
ροιο· οὕτως ἔφη, ἤτοι ἐπεὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀλλήλων ἀπέσπασται· οὕτω καὶ αἱ ἀλκίνου θεράπαιναι προσεῖχον τοῖς
ἔργοις πάνυ ἀλλήλων ἀπεσπασμέναι· ἢ ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκεῖναι θλιβόμεναι ἐθέροντο·
Ἥμενος, ὁ καθήμενος· ἠμμένος δὲ ὁ ἐξημμένος· καὶ ἀνηρτημένος. Ἡμμένοι, συνημμένοι· ἀντὶ τοῦ ἀνηρτημένοι· οἱ δὲ κατα
ῥάκται οὓς εἶχον ὀλίγον ἐξωτέρω διὰ μηχανημάτων ἀνημμένοις, αἰφνίδιον καθῆκαν· καὶ ἐπέβαλον· καὶ τούτους κατα
σχόντες πρὸ τοῦ τείχους, ἀνεσκολόπισαν. Ἡμέρα, εἰς τρία μέρη· ὥσπερ καὶ ἡ νύξ τριχῆ διαιρεῖται· εἰς ἑσπέραν· εἰς ἀ
μολγόν· καὶ εἰς ἕω· οὕτω καὶ ἡ ἡμέρα περὶ ὧν λέγει ὁ ποιητής ἐν τῷ φ τῆς ἰλιάδος· ἡ ἡμέρα δυνάμεως, ἡ δευτέρα τοῦ χρι
στοῦ ἐπιφάνεια· δαβίδ· μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου· καὶ ἡμέρα ἐπαγωγῆς, παρὰ τὸ ἐπάγεσθαι ἡμῖν τὰ ἄ
ξια τῶν βεβιωμένων· καὶ ἡμέρα πονηρά, ἡ τῆς κρίσεως ἡμέρα· ἡ αἰωνία κόλασις· δαβίδ· τοῦ πραΰναι αὐτῷ, ἀφ' ἡμερῶν πο
νηρῶν· ὁ γὰρ μικρὰν παιδείαν κατὰ τὸν παρόντα δεχόμενος, πρᾳότερον τὸ κριτήριον ἕξει· καὶ ἡμέρα, ἡ πορεία ἡλίου ἀπὸ ἀνα
τολῶν ἐπὶ δυσμάς· τὸ ἐναντίον τῇ νυκτί· ἢ ἡμέρα ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὲρ γῆν εἶναι· καὶ ἡμέρας διάστημά ἐστιν, ὁ ἀπὸ ἀνατο
λῆς μέχρι δύσεως ὑπὲρ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος· παρὰ τὸ ἥμερος, ἡμέρα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς νυκτός, ζοφερᾶς οὔσης·
καὶ ἡμέρα, πόλις σικελίας καὶ πηγὴ καὶ ποταμός, ἀπὸ ταύτης ἔχων τὴν ἀρχήν· ἢ ποταμὸς σικελίας, καὶ πόλις ὁμώνυμος.

Ἡμέρα

Ἡμέραι τηρεῖς, τὸ γῆρας. Ἡμερὶς κατὰ τοὺς πολλοὺς, ἡ ἥμερος ἄμπελος, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀγριάδος. λέγεται παρ'
Ὁμήρῳ, καὶ ἡμερὶς ἄμπελος ὥς φησιν Ὅμηρος, ἡμερὶς ἡβώωσα. εἴρηται δὲ, διὰ τὸ ἡμεροῦσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων φῦλον. Ἡμε
ροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται δὲ καὶ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονούμενοι. νέοι δ' εἰσὶν ἐφήβων ὀλίγον
πρεσβύτεροι. πρὸ τῶν νεῶν ἐγγὺς ταῖς τοιαύταις ὑπηρετούμενοι χρείαις. τόξων καὶ βελῶν καὶ ἀκοντίων, καὶ πυροβόλων, λί
θων ἐπιφερόμενοι πλέον οὐδέν. ταῦτα γὰρ αὐτοῖς πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν γίνεται χρήσιμα. Ἡμερόδρυς, εἶδος δρυός. Ἡμέ
ριοι, οἱ ἄνθρωποι. ἀπὸ τοῦ πρὸς ἡμέραν ζῆν. Ἡμερινῶν σιτίων, ἀντὶ τοῦ θνητῶν καὶ ἐπιγείων. Ἡμερινὰ ζῶα, τὰ πᾶσι φαι
νόμενα καθ' ἡμέραν. νυκτερινὰ δὲ, γλαῦξ. ἐλεός. βύας. νυκτικόραξ. αἰγωλιός. σκὼψ. θαλάσσια δὲ, ἀλκυὼν, ἀηδών. κή
ρυκες. αἴθυιαι. λάρος. χαραδριός. καταρράκτης. κάγχλος. Ἡμεροῖ, πραΰνει. καὶ ἡμεροῦν. κράτης. τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν,
καὶ ἐργάζεσθαι. τιθέασι δὲ καθόλου ἐπὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν. Ἡμεροκαλὲς, ἄνθος σπειρόμενον ὁ Δίδυμός φησιν. οὐκ
ἔστι δὲ ἄνθος, ἀλλὰ φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιλμένον. ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς ἱερουργίας ἀθηναῖοι. ὡς Θεόδωρος ὁ πανάγης
προσαγορεύει, ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένους. λέγεται δὲ ὅτι καλεῖται οὕτω διὰ τὸ πεφύσθαι καὶ βεβάφθαι ἐν μιᾷ
ἡμέρᾳ. καλλὴ δὲ προσαγορεύεται τὰ ἄνθη. Ἡμερόκοιτος, ἰχθύς τις. καὶ ὁ κλέπτης. Ἡμερολεκτεῖν, ἀριθμεῖν καθε
κάστην, τοῦ Ψελλοῦ τὸ καθεκάστην ἀριθμεῖν, ἡμερολεκτεῖν καλεῖ. Ἡμερήσιον, τὸ καθ' ἡμέραν διδόμενον. καὶ ἡμερήσιος
ἄρτος. Ἡμερολεκτεῖν, τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐξαριθμεῖν. Ἡμερολόγιον, μέρος τι τῶν περὶ τὴν κύστιν. Ἥμερος
ὕλη, ἡ λεπτόφυλλος δρῦς. καὶ ὁ πρᾶος. Ἡμεροσκόπους λέγουσι, τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρουροῦντας. Ἤμερσεν, ἐστέρησεν. ἀφεί
λετο. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτησεν. Ἡμερῶ, τιθασεύω. Ἡμερωλίας, τοὺς ἐν αὐλῇ διακόνους. Ἡμερωρεῖν, ἡμεροφυλα
κτεῖν. ὡρεῖν γὰρ τὸ φυλάσσω. Ἡμετέρειος, κτητικόν ἐστι. σημαίνει δὲ τὸν τοῦ ἡμετέρου. ἔγκειται δὲ τῇ λέξει ἀνακρέων.
Ἡμέτερος, ἡμετέρα. ἡμέτερον. χρώμεθα τούτῳ ἐπὶ πληθυντικῶν μόνον. τὸ γὰρ ἡμέτερος κόσμος, καὶ ἡμετέρα ἐπιστήμη. καὶ
ἡμέτερον ἐγκαλλώπισμα, ἀντὶ τοῦ ἡμῶν κόσμος. καὶ ἡμῶν ἐπιστήμη. καὶ ἡμῶν ἐγκαλλώπισμα λεγόμενα. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ
σφεῖς. σφέτερος. σφετέρα. σφέτερον γίνεται. δεῖ δὲ χρῆσθαι τούτοις ἐπὶ πληθυντικοῦ. εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ἑνικοῦ, ἅπαξ εὕρηται.
οἷον ὁ δεῖνα τὴν σφετέραν κακίαν ἐνδείκνυται. ἀλλ' οὐ δεῖ τῷ ἅπαξ εἰρημένῳ χρῆσθαι. τὸ δὲ λέγειν ὡς ἀπὸ τοῦ σφὲ, σφέ
τερος γίνεται, οὔ μοι δοκεῖ καλῶς λέγεσθαι. ὥσπερ δὲ αἱ πρωτότυποι τούτων ἀντωνυμίαι καὶ ἁπλῶς τίθενται καὶ μετὰ προ
σθήκης. λέγομεν γὰρ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ, καὶ ὑμεῖς αὐτοί. καὶ σφεῖς αὐτοί. οὕτω καὶ παραγώγους αὗται ἔχουσιν. οὐ μόνον γὰρ ἡμέτε
ρος καὶ σφέτερος, ἀλλὰ ἡμέτερος αὐτῶν, καὶ σφέτερος αὐτῶν, ἐκ παραλλήλου. Ἡμημένον, τεθερισμένον. Ἦ μὴν, ἀντὶ τοῦ
ναὶ μήν. ἀλλ' οὖν, ἀλλ' ὅμως. ὄντως δή. ὡς τό, Ὄμνυμι τοὺς βασιλείους θεοὺς, ἦ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς σώσω. Ἤμην οὐχ εὑρίσκεται
παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ἀλλ' ἦν ἐγώ. Ἥμην, ὅτι δασύνεται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμην. ἀπὸ τοῦ ἕω, ἕημι. ἕεμαι. ἧμαι. ἥμην.
καὶ ἐκαθήμην. ὅτι δὲ τὸ ὑπάρχω, ψιλοῦται. ἀπὸ τοῦ εἰμὶ ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, ἔμαι. ὁ παρατατικὸς ἤμην. Ἡ μὴ
'μπειρία, ἀντὶ τοῦ ἡ μὴ ἐμπειρία. τουτέστιν, ἡ ἀπειρία. ἀριστοφάνης. δεινόν ἐστιν ἡ μὴ 'μπειρία. Ἡμιδάϊκτος, ἡμι
θανής. Ἡμὶ, φημὶ, λέγω. Ἡμίαρτον, εἶδος ἄρτου. ἡμικυκλῶδες. Ἡμιδαὴς, ἡμίκαυστος. Ἡμιδανάκιον, νόμι
σμα ποιόν. Ἡμιδαπὴς, ἡμιτελής. Ἡμίδεα, τὰ οὐχ ὁλόκληρα. Ἡμιδιπλοΐδιον, ἱμάτιον μικρόν. οἱ δὲ, ἀναβό
λαιον γυναικεῖον σύμμετρον. ὅπερ ἔνδοθεν ἐφόρουν. Ἡμιδωδέκατον, τὸ ἡμίχουν. Ἡμίεκτον, μέτρον. τουτέστι τεσσά
ρων χοινίκων. ὁ γὰρ μέδιμνος τεσσαρακονταοκτὼ χοινίκων ἐστί. τούτων οὖν τὸ ἕκτον εἰσὶν ὀκτὼ χοίνικες. τὸ δὲ ἡμίεκτον, τουτέ
στι τὸ δωδέκατον τῶν μηχανικῶν τέσσαρα. τοῦ μεδίμνου ἔχοντος χοίνικας τεσσαρακονταοκτώ. τὸ ἡμιμέδιμνον δηλονό
τι, τὰς εἰκοσιτέσσαρας εἶχεν. ἡμίεκτον δὲ τὸ χωροῦν τέσσαρας χοίνικας. τὸ γὰρ ἕκτον, χοίνικες ὀκτώ. ἡμιεκτέον δὲ, καὶ
οὐχ ἡμιεκταῖον. Ἡμίεργον ἡμιτέλεστον. Ἡμιθνὴς, καὶ ἡμίθνητος, διαφέρει. ἡμιθνὴς μὲν λέγεται ὁ ψυχαγωγῶν καὶ
ἤδη τὸ ἥμισυ θανών. ἡμίθνητος δὲ, ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων θνητὸν καὶ τὸ ἥμισυ ἀθάνατον. ἤτοι ἡμίθεος. ἢ ὁ ἡμέραν ὢν ἐν τοῖς ζῶσιν
καὶ ἡμέραν ἐν τοῖς νεκροῖς, ὡς οἱ Διόσκουροι. Ἡμιχάδιον, τὸ ἡμίμετρον. Ἡμίκακον. οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡμελημένον φα
σι. φρύνιχος. Ἡμίκαυτος, ἡμίφλεκτος. ἡμιδαής. Ἡμικεφάλαιον μὴ λέγε, ἀλλὰ ἡμίκρανον. φρύνιχος. Ἡμικλεῖς.
ὥς τό, Ἐξαίφνης ἀνοίξαντες τὰς ἡμικλεῖς πύλας, ἐξελαύνουσι τῆς πόλεως αὐτῶν παρθυαίων καὶ μήδων. ὅτι περ ὄφε
λος ἦν τῆς ἱππικῆς δυνάμεως, ἵπποις ὡς ἑξακοσίοις. Ἡμικόλλιον, μέτρον οἴνου. οἱ δὲ ἡμιχοίνικον. Ἡμίκοπον, ἡμέ
[illegible]ρον. ἡμίκρανα ἡμικεφάλαιον. σταγόνος τὸ ἥμισυ. Ἡμίκρανον, τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς. Ἡμικύκλιον, τὸ ἥμισυ
τοῦ κύκλου. Ἡμιεκτέου παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τοῦ τετραχοινίκου. ὁ γὰρ μέδιμνος χοίνικας ἔχει τεσσαρακονταοκτώ.
τούτων τὸ ἕκτον ὀκτώ. τὸ ἥμισυ τοῦ ἕκτου. τουτέστι τῶν ὀκτὼ τὰ τέσσαρα, ὃ καλεῖται τετράμετρον. ὁ οὖν ἡμίεκτος. τέσ
σαρας ἔχει χοίνικας. παρατηρητέον δὲ ὅτι, διὰ τοῦ ε δεῖ γράφειν ἡμιεκτέου, οὐ κατὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν διὰ διφθόγγου,
ἡμιεκταίου. Ἡμίχυτρον, ἥμισυ μεδίμνου. Ἡμιλάμιον, μέρος μεσοπίων. Ἡμιμαλλόνες, μαινάδες νύμφαι, αἱ βάκ
χαι. Ἡμιμέγιστον, ἡμίμναιον. Ἡμιμέδιμνον, μέτρον χοινίκων εἰκοσιτεσσάρων. Ἡμίμικτρον, ὕφασμα ὃ ἐκα
λύπτετο. Ἡμιμόχθηροι, οἱ κακίζοντες δῆθεν τὴν ἁμαρτίαν. Ἡμῖν, ἀντωνυμία ἀντὶ τοῦ τοῖς ἡμετέροις. Ἧμιν,
ἀντὶ τοῦ ἡμῖν λέγουσιν Ἴωνες προπερισπωμένως, καὶ συστέλλουσι τὸ ι. Ἡμίνα, κοτύλη. Ἥμιν ἀνοίγει. ἤ τις αὐτὸν
ἀνοίγει. Ἡμῖν ἄπο, ἀφ' ἡμῶν. Ἡμιόγδοον, οἱ δύο χορεῖς. Ἡμιολία, ἡ δίκροτος ναῦς. ἢ ἡμιολία, λῃστρικόν τι πλοῖ
ον. οὗ τὸ ἡμιόλιον μέρος, ψιλὸν ἐρετμῶν ἐστι, πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. ὡς τό, Ἀλλὰ καὶ ἀσελγαίνεις, ὥσπερ ἐκ
καρικῆς ἡμιολίας ἀποπεπηδηκώς. ἡ ἡμιολία τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου. ὡς τό, Δίδοσθαι δὲ ὀψώνιον τοῖς στρατεύειν αἱ
ρουμένοις παρ' αὐτῷ, ἡμιόλιον τοῦ νῦν διδομένου, καὶ ἡμιολίας ἡμίσεως. Ἡμιολιασμὸς, ἀντιφῶν πολιτικῶν, διπλα
σιασμοῦ. καὶ ἡμιολίστου, ἀντὶ τοῦ ἡμιολίων ἐν τοῖς λογισμοῖς. ἡμιόλιος δέ ἐστιν ἀριθμὸς, ὁ ἔχων ἄλλον τινὰ καὶ τὸ ἥμισυ
αὐτοῦ. οἷον ὁ τρία πρὸς τὰ δύο. Ἡμιολίοις, πειρατικοῖς πλοίοις. Ἡμιόλιον, πλοῖον μικρόν. Ἡμιόλιος, δίκροτος. κα
λεῖται αὐτὴ τοῦ τοῖς δὲ καὶ ἀριθμός τις καὶ λόγος ὁ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ ἔχων. Ἡμιολισμὸς, ἀντιφῶν. ἀντὶ τοῦ τὰ ἡμιόλια

ἀγῶσι. Ἡμιόνειον ζεῦγος, καὶ ἡμιονεία ἡ κόπρος τοῦ ἡμιόνου. Ἡμιόνιον ποιᾶς εἶδος καὶ ὄρνις ποιός. Ἡμίονος, ὀρεύς. Ἡμίοποι, οἱ μὴ τέλειοι αὐλοί· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων. Ἡμίοπον, ἥμισυ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἡμίοπος αὐλός, ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ· μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπον θράσος. Ἡμίορος, τοῦ ψελλοῦ ἡμίορος· μικρὸς αὐλός· ἦτρον· ὀμφαλοῦ μέρος. Ἡμιπαίδευτος, ὁ ἀπαίδευτος. Ἡμιπέλεκοι, αἱ μονόστομοι ἀξῖναι. Ἡμιπέλεκον· τριμναῖον, ἡ πεντάμνουν· τὸ γὰρ δεκάμνουν, πέλεκυς καλεῖται παρὰ Παφίοις. Ἡμίπολον, τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου· ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ. Ἡμισάλευτε, ἐξ ἡμίσεος σεσαλευμένος· σαλεύονται γὰρ αἱ κινήσεις· τάσσονται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων. Ἡμίσεα, τὸ ἥμισυ μέρος· οἱ δὲ ἡμίση λέγοντες, καὶ οὐ τὰ ἡμίσεα, ἁμαρτάνουσι· τὰ γὰρ τριγενῆ τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν οὐδετέρων διῃρημένας ἔχουσι τὰς τοιαύτας πτώσεις· οἷον οἱ γλυκεῖς, αἱ γλυκεῖαι· τὰ γλυκέα· οἱ ὀξεῖς, αἱ ὀξεῖαι· τὰ ὀξέα· οὕτως ἄρα καὶ οἱ ἡμίσεις καὶ αἱ ἡμίσειαι τὰ ἡμίσεα, καὶ ἐπὶ τοῦ γενικοῦ δὲ ἡμίσεος λέγεται, ὡς ὀξέος καὶ γλυκέος ἀλλὰ μὴ ἡμίσους· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ, καὶ συνῃρημένως, καὶ ἀσυναιρέτως ἐκφέρουσιν. Ἥμισυ ἡσίοδος, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός· ἤγουν, τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ δικαίου δηλονότι τοῦ ὁλοκλήρου· τοῦ ἐξ ἀδικίας. Ἡμισύκλιον, νομισμάτιον. Ἡμισύθλαστον, ἡμισύσταθλον. Ἥμισυς, παρὰ τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἁμάϊσος· συγκοπῇ, ἅμισος· καὶ κατὰ τροπὴν ἥμισυς, ὁ ἅμα ἴσος τινί· ἢ τοῦ ὅλου διαιρεθέντος, ἢ τὸ ἅμα ἄλλῳ ἴσον· ὡς ἵππος, ἱππεύς παρώνυμον, οὕτως ἴσος ἴσυς, καὶ ἥμισυς· ὅμηρος ἰλιάδος ι. Ἥμισυς ὁ βραχύς· ἥμισυς ἀνήρ, προυσίας ὁ βασιλεύς· κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. Ἡμισύτριτον, δύο ἥμισυ· ἀρχίλοχος. Ἡμιτελὴς δόμος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἤτοι ἄτεκνος· ἢ ἀφῃρημένος· ἢ ἀτέλειωτος. Ἡμιτεύς, ἡμισεύτης. Ἡμίτομον, τετράχουν. Ἡμίτομος, ἔκπωμα. Ἡμιτύμβιον, μέρος ὀθονίου παχέος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· ἢ ἡμιτύμβιον, ἀντὶ τοῦ σουδάριον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ῥάκος ἡμιτριβὲς λινοῦν τι, οἷον ἐκμαγεῖον· καὶ σαπφώ· ἡμιτύμβιον σταλάσσον· ἢ δὲ κρωσσὸν φακιόλιον· καὶ ἡμιτύμβιον, ὁ μικρὸς τάφος. Ἡμιτύγια, τὰ ἥμισυ δελφάδια· λάκφνες. Ἡμιτυμπανιστής, ἡμιθανής. Ἡμιφάριον, τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου· φάρος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Ἡμιφλεγής, ὁ ἡμίκαυστος. Ἡμίφωνον, τὸ ἐξ ἡμισείας φωνῆεν· καὶ ἄφωνον. Ἡμιφώσιον, σινδόνων ῥάκος. Ἡμίχα, ἡμιστατῆρα. Ἡμίχοις, μέτρον· μεδίμνου τέταρτον. Ἡμιωβόλιον, τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ. Ἡμμένοι, συνημμένοι· κατέχοντες. Ἡμοιρηκώς, ἀμοιρήσας· μὴ μετέχων· μὴ τυχών. Ἥμονες, ἀκοντισταί, ῥήτορες· ὀρχησταί. Ἡμορίς, κενή· ἐστερημένη· αἰσχύλος νιόβῃ. Ἥμορος, ἄμορος. Ἦμος, ἡνίκα· ὁπηνίκα· ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ τῆμος λέγουσι δωριεῖς· ἦμος, ἡδύς· ἤγουν, ἡδονή· πάντα τὰ τροχαϊκὰ ψιλοῦται. Ἡμοσύνη, βλῆσις· ἀκόντισις, ἐμπορία. Ἠμπέσχετο, ἢ ἀμπέσχετο· ἐνεδύσατο· ἐφόρησεν· περιεβάλλετο. Ἤμπλακες, ἀπέτυχες· ἠδίκησας· ἥμαρτες. Ἠμπόλησεν, ἀπέδοτο. Ἠμύει ἀσταχύεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπικλίνεται τὸ λήϊον τοῖς ἀσταχύεσσιν· ἤγουν διὰ τῶν ἀσταχύων· διττὸν γὰρ τὸ λήϊον· ἀλλ' ὅτι γὰρ τὸ ὑποκείμενον ἔδαφος λήϊον λέγεται, καὶ οἱ ἀστάχυες δὲ λήϊον λέγονται καὶ αὐτοί· ἐπικλίνεται οὖν τὸ λήϊον οὐ κινούμενον αὐτὸ δὴ τῷ ἐδάφει, ἀλλὰ τοῖς ἀσταχύεσσιν· ἡ γῆ μὲν γὰρ ἀκινητίζει· οἱ δὲ στάχυες ἐπικλίνονται. Ἠμύνατο, ἐτιμωρήσατο· ἐξεδίκησεν. Ἤμυνεν, ἤμαξεν. Ἠμύνοντο, ὑπερεμάχουν. Ἤμυσαν, ἔκλιναν· ἀπολλώνιος· ἤμυσαν λοξῇσι καρήασιν. Ἠμύσειε, λέξις μέν ἐστι ποιηταῖς φιλουμένη· γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ μύειν πλεονασμῷ τοῦ η· ὁμοίως τῷ βαιόν, ἠβαιόν· καὶ τοῖς τοιούτοις· δηλοῖ δὲ τὸ κατακλιθεῖν, σμικρυνθεῖν· καθ' ὁμοιότητα τοῦ μύοντος· ἐπὶ ὄμματος· ἐπὶ λοιπῶν σωμάτων. Ἠμύω, καὶ ἤμυσεν· ἔστι μύω καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, ἠμύω· ὁ δὲ ἡσίοδος, ἐμύω εἶπε διὰ τοῦ α· οἷον ἀμύοντι χαμάζε. Ἠμύω, κλίνω· ἠμύοντο δὲ τὴν καρδίαν, ἀντὶ τοῦ ἐταράσσετο ἢ καὶ ἐσπαράσσετο. Ἠμφαγνόουν, ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι. Ἠμφιάσαντο, ἐφόρησαν. Ἠμφίσαντο, περιΐσαντο. Ἠμωδίασαν, ἐνάρκησαν· αἱμωδίασαν. Ἠμωδία, ἀντὶ τοῦ αἱμωδία. Ἡμωδόν, ὄρος. Ἤμων, ἐθέριζον· ἤμων δέ, ἤγουν ἐμέτω κατεῖχον.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ἦν, ἀντὶ τοῦ ἐάν· κράσει τοῦ εα εἰς η, ἤν· καὶ συντάσσεται ὑποτακτικῷ. Ἦνα τὴν ὀχέων, ἀστείως εἴρηται ἀντὶ τοῦ ὀχῶν· καὶ βαστάζων τὴν ἑαυτοῦ βλάβην· ὡσεί τις ἀχθοφορῶν ἱπποκένταυρος· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἵππων λέγεται ὀχεῖν· ὡς γοῦν ἵππος ὀχεῖ τουτέστι φέρει τινά, οὕτω καὶ ὁ κένταυρος· εὐρυτίων παρ' ὁμήρῳ τὴν κατὰ αὐτὸν βλάβην. Ἦν δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἔφην ἐγώ· ἔστι ῥῆμα εἰμί· ὁ παρατατικὸς ἦν· καὶ ἀττικῶς ἐκπίνεται τὸ ε εἰς η καὶ γίνεται ἦν, χωρὶς τοῦ ι· τούτου δὲ τοῦ ἦν τὸ δεύτερον, ἦς· καὶ κατὰ ἔκτασιν ἦσθα. Ἦν δ' ἐγώ, ἔφην δ' ἐγώ· ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις καὶ ἡ σύνταξις· μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχῶς κέχρηται καὶ κατακόρως ὁ πλάτων. Καὶ ἦ δ' ὅς, ἀντὶ τοῦ ἔφη ἐκεῖνος. Ἦν ἀντὶ τοῦ ἤμην· ἀριστοφάνης πλούτῳ· ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνήρ, κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν· καὶ παισίδης· καὶ ἐγὼ γὰρ εἷς ἦν τῆς βοῆς ἡ πειγμῶν· καὶ ἦν, ὑπῆρχε· δοτική. Ἥν· δασυνόμενον μὲν καὶ ὀξυνόμενον ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν· καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου· ἣν τὴν ἑαυτοῦ· ἢ τὴν ἑαυτῆς· ἣν ἀρετὴν διαείσεται, τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαγνώσεται. Ἠναιδηκότες, ἀναισχυντήσαντες. Ἠναίνετο, ἀπειρνεῖτο· ἀπεστρέφετο· καὶ ὑπὲρ ὧν ἔδει ἀκοῦσαι, ἠναίνετο. Ἠνάριστε, καὶ ἠνάριξεν, ἐφόνευσεν· ἐσκύλευσεν· οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων, ὁ φιλαίματος ἄρης ἠνάριστε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης. Ἦν ἄρα καὶ πυρὸς θερμότερος· καὶ λοίων ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστερος· ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν γινομένων. Ἥνδανε κοινῶς· ἑήνδανεν ἀττικῶς· ἀπὸ τοῦ ἀνδάνω· ἢ ἥνδανεν, ἤρεσκεν· ἐκ τοῦ ἀνδάνω· τὸ δὲ ἀνδάνω ἐκ τοῦ ἥδω κατὰ παραγωγήν, ἡνδάνω· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἀνδάνω· οὕτω λήθω λανθάνω· λήχω λαγχάνω· δήκω δαγκάνω, ἐξ οὗ συγκέκοπται τὸ δάκνω· καὶ ἀεὶ δασύνεται τὸ ἁνδάνω. Ἠνδραποδίσαντο, κεκλόφασι. Ἠνδρίσατο, ἀνδρικῶς ἐπάλαισεν. Ἠνδρώθησαν, ἀνδράσιν ὡμίλησαν· οὕτω δίων πολλάκις ἐχρήσατο. Ἠνδρωμένος, ηὐξημένος. Ἠνδρωμένη, ἀνδρὸς πεπειραμένη· ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστίν, ὡς ἠνδρωμένη· ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί. Ἦν ἀντὶ τοῦ ὑπῆρ-

χοι ἐν πρώτῳ περὶ σώπου, παρασφυδὲς ἔχει τὸ ν κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἦον· ὅπερ ἐστὶν ὑπῆρχον· τὸ δὲ τρίτον οὐχ οὕτως ἔχει· κατὰ τὸν Ἡρακλείδου λόγον ἔχοντα οὕτω· τοῖς εἰς βραχὺ παρατυμμέναις ἔτι συναιρεθεῖσι, τοιούτοις προσώποις οὐκ ἔτι μετουσία τοῦ ν ἐστίν· ὥς τι ἐν τῷ ἦον, ἦες, ἦε· καὶ συναιρέσει οὐκ ὀρθῶς ἔχει ἡ προσέλευσις τοῦ ν· καινὸν δέ φησι καὶ τὸ ἦσκεν εἴρια καλά· διαλυθὲν γὰρ εἰς τὸ ἤσκεε πῶς προσλήψεται τὸ ν. ὅπου γε οὐδεὶς παρατατικὸς εἰς ν παρατεῖται ἐν τρίτῳ ἑνικῷ παρ' Ἕλλησιν· ἐπερωθεὶ δὲ λέγει ὁ αὐτὸς, καὶ ὅτι ὥσπερ τὸ κνέε τυρόν· ἤγουν ἔκνεεν, ἐκνῆεν, εἰς τὸ η συναιρεθέν· οἷον κνῆ τυρὸν ἐν Ἰλιάδι οὐκέτι σὺν τῷ ν ἐξηνέχθη, οὕτως οὐδὲ τὸ ἦ μετὰ τοῦ ν γραφήσεται, ἀλλὰ δηλαδὴ δίχα τοῦ ν· καὶ σημαίνει τὸ ὑπῆρχεν, ἀπὸ τοῦ ἔε δηλονότι· καὶ οὕτω μὲν κατέστησεν ὁ σοφὸς τὴν τοιαύτην γραφήν· ἔστι δὲ ἄλλως μετὰ τοῦ ν νοῆσαι τὸ ἦν, δωρικῶς ἅμα καὶ ἀττικῶς· κατὰ τὸν αὐτὸν Ἡρακλείδην εἰπόντα οὕτω· τὸ παρ' ἡμῖν ἔπλεει ἢ ἔρρεει, παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν ἔπλεεν ἔρρεεν, ἔπλην καὶ ἔρρην παρ' αὐτοῖς· εἰ τοίνυν τοῦτο δίδοται, τί κωλύει κατὰ τὸ ἔπλεεν ἔπλην δωρικῶς καὶ ἔρρεεν ἔρρην, οὕτω δὲ εἶναι ἔην ἦν· πεπιστευμένως μέντοι διὰ τὸ τοῦ ῥήματος μονοσύλλαβον χαριέντως τῇ δωρικῇ φωνῇ, καὶ τῶν ἀττικῶν· οἳ καὶ δράματι δωρικὸν ὄνομα φιλοῦσι λαλεῖν· ἐπιστέον ὅτι, τὸ εἰρημένον ἦν, ἀντὶ τρίτου ἑνικοῦ προσώπου ὁ Ἀλκμαίων λέγει μετειλημμένου τοῦ ν εἰς ς δωρικῶς· ὡς Ἡρακλείδης παραδίδωσιν· ἔστι δὲ αὐτοῦ χρῆσις καὶ παρὰ βουκολιαστῇ, ὡς καὶ ἐν τῷ πεποιήκαμεν καὶ λέγομεν τρέπουσι τὸ ν εἰς ς οἱ Δωριεῖς λέγοντες· πεποιήκαμες καὶ λέγομες· καὶ τἄλλα ὡσαύτως. Ἠνέγκατο δόξαν, ἤγαγε τὸ δόξαι. Ἤνεγκα, ἐκόμισα. Ἤνεγκεν, ἀντὶ τοῦ ἐχώρισεν· ὡς τὸ, ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη λόγον. Ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἤνεγκα δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐνείκω. Ἤνεκα, ἀπὸ τοῦ ἐνέκω· ἐνέξω, ἤνεκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἤνεικα· καὶ ἤνειξα κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τοῦ κ εἰς ξ· ἐπλεόνασε δὲ τὸ ι, διότι πᾶς ἀόριστος μὴ ἔχων ς, ἢ ξ ἢ ψ μακρὰ θέλει παραλήγεσθαι· οἷον ἔκειρα· ἔνειμα· ἔτιλα. Ἤνεις, ἐνιαυσίας τῇ ἡλικίᾳ ἀδαμάστοις· ἀνιῶνται γὰρ δαμαζόμεναι. Ἠνείχοντο, ἠβούλοντο· ἤθελον· οὔτε περιγελᾶν ἠνείχοντο τοῖς ἀρημένοις. Ἠνεμόεσσαν τὴν Τροίαν λέγει ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ ἐφ' ὑψηλοῦ κεῖσθαι· ἠνεμόεσσαν, ὑψηλήν· ἀνέμοις κατὰ πνεόμενον· ἀνεμόεις, ἀνεμόεσσα· καὶ ἠνεμόεσσα. Ἤνεμος, ἄνεμος. Ἠνεμῶδες, ἠχῶδες. Ἠνεμοῦσθαι, τὸ περὶ ἔρωτα ἐπτοῆσθαι· ὡς τὸ, ἢ ἐδόκει περὶ τὴν ἄνθρωπον ἀκρατῶς ἠνεμῶσθαι. Ἠνεμπνέω, ἕως οὗ ζῶ. Ἠνεοθηλὴς, νεωστὶ βλαστήσας. Ἤνεον, ἐπῄνουν· συγκατετίθεντο. Ἠνεσάμην, ἠσπασάμεθα· ἠγαπήσαμεν· ἐν ἄλλῳ γράμματι ἐκ πατέρων ταύτην ἠνέσαμεν βιοτήν. Ἤνεσε, συγκατέθετο, ἢ κατέθετο. Ἠνεχέθην, ὑπέμεινα· καὶ ἠνέσχετο κατεδέξατο. Ἠνέχεσθε, ἀντὶ τοῦ ἐκαρτερήσατε· ὡς ὁ θεολόγος· καὶ ὑμεῖς ἠνέχεσθε. Ἠνεχέτην, ἐκ τοῦ χέω χήσω· ἔχηκα· ἔχημαι· ἐχήθην· συστολῇ τοῦ η εἰς ε, ἐχέθην· μετὰ τῆς ἀνὰ ἀναχέθην, καὶ ἠνεχέτην. Ἠνεχόμην, ὑπέμεινα· Ἀριστοφάνης· μόλις ἠνεσχόμην· ἐκ τοῦ ἔχον ἐχόμην ἀορίστου· ἢ ἐκ τοῦ ἀνέχομαι παρατατικὸς ἠνεχόμην· κἀγὼ οὐκ ἐξηνεχόμην. Ἠνεῳγμένος, ἐκ τοῦ ἀνοίγω· μέλλων ἀνοίξω· παρακείμενος ἤνωχα· καὶ προσλήψει τοῦ ε, ἠνέωχα· ὁ παθητικὸς ἠνέῳγμαι· ἡ μετοχὴ ἠνεῳγμένος. Ἦν· ἦσθα· τὸ τρίτον ἦν· ἦτον· ἤστην· ἦμεν· ἦτε· ἦσαν· ὁ ἡλίκος πρὸς τὸ τηλικὸς δὲ ἔχει τὴν ἀναφοράν· λέγεται δὲ ἀμφότερα ἐπὶ ἡλικίας κυρίως· οἷον τηλικὸς δέ ἐστιν, ἀντὶ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν· ἀπὸ τοῦ τυ καὶ ἐπὶ μεγέθους ἁπλῶς. Ἠνήνατο, ὑπερηφάνησεν. Ἠνησάμην, ἠνέσαμεν. Ἦνθε ἑρμᾶς, ἀντὶ τοῦ ἦλθε· τὸ λ οἱ Δωριεῖς εἰς τὸ ν τρέπουσιν· ἀλλ' ὅταν ἄλλο τὸ θ ἢ τὸ τ ἐπιφέρηται· οἷον βέλτιστος· βέντιστος· φίλτατος· φίντατος· ἦλθεν· ἦνθεν. Ἡνία, ὁ χαλινός· ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὸ λυπεῖν· ἢ ἡνία τὰ συνδέοντα καὶ ἑνοῦντα τοὺς ἵππους· ἃ παραχθέντα συγχεῖσθαι λέγεται· κυριωτάτη δὲ νῦν λέξις, τὸ σύγχυτον ἐπεὶ καὶ ἀντίκειται ἡ σύγχυσις, τῇ ἑνώσει· καθ' ἣν τὰ ἡνία λέγεται· διόρθωσις δὲ τοιαύτης συγχύσεως, τὸ ἰθύνεσθαι· ὅθεν διακοπέντος τοῦ παρηόρου, ἰθύνθη ἡ ξυνωρίς· καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ ἡνία· τὰ δὲ ἄλλα καθ' ἕτερον λόγον, καὶ ῥυτῆρες κατὰ τοὺς ὕστερον· χαλινοὺς δι' ὧν ἐρύονται ἵπποι, ὧδε καὶ ἐκεῖ· ὅτι δὲ ὁ παρήορος καὶ παράσειρος λέγεται, δῆλον καὶ ἄλλο· Ἰστέον δὲ ὡς ἡ τῶν ἡνίων σύγχυσις, οὐχ ἤδη ἀφηνιασμὸν ποιεῖ· κυρίως γὰρ ἀφηνιάσαι τὸ ζυγομαχῆσαι τοῖς ὑφάρματι ἵπποις· καὶ πειραθεῖναι ἀπὸ ἡνίων ἄγεσθαι· κέλης μὲν ἵππος, ἀφηνιάζει· ὅτι τὸν χαλινὸν ἀποσείσας, ἢ καὶ ἄλλως ἐνδακὼν, ὡς μὴ πείθεσθαι τῷ ἐπιβάτῃ μεταφέρεται θέων· ἢ ἡνία· καὶ ῥυτῆρες Ἰαστί· εἰσὶ δὲ ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ οὓς κατέχουσι ταῖς χερσὶν οἱ ἱππεύοντες· χαλινὸς δὲ τὸ ὅλον, ἰδίως δὲ τὰ ἐν τῷ στόματι τοῦ ἵππου· φάλαρα δὲ τὰ ἐν τῷ μετώπῳ. Ἠνὶ, ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ, δωρικῶς· ἠνὶ δὲ συμβουλεύει· κηροτρέφα δῶρα μελισσῶν ἑσμῷ βομβητῇ, κυκλόσε βριθόμενα. Ἠνιάθη, ἐλυπήθη· ἐθλίβη. Ἡνίαις, χώροις· τόποις· ἢ λώροις τῶν χαλινῶν. Ἡνίας, χαλινούς· λώρους. Ἠνίασεν, ἐλύπησεν· ἠνιάθη, ἐλυπήθη. Ἡνία σιγαλόεντα, λεῖα πεποικιλμένα. Ἠνιγμένος χρησμὸς, ὁ μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος, οὐκ ἄλλοθεν φανερὸν ἔχων τὸν νοῦν· τοῦτο δὲ παρ' ὅσον οἱ χρησμοὶ λοξοὶ ἐκφέρονται ὑπὸ Ἀπόλλωνος· ἄλλως· μετὰ αἰνίγματος ἄλλα μὲν λέγων, ἄλλα δὲ δηλῶν. Ἠνίδε, ἀντὶ τοῦ ἰδοὺ φασὶ Δωριεῖς. Ἡνίκα, ὁπότε· ἢ ὅταν. Ἠνιμᾶσθαι, ἢ ἀνιμᾶσθαι· ἀντλεῖσθαι, ἀνέλκειν. Ἦνιν, τὴν ἐνιαυσίαν λέγει τοῦ μόνου ἑνὸς ἔνου, κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η. Ἠνιξάμην παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ δυστόχως παρείκασα, ἢ αἰνιγματωδῶς εἶπον· ἀπὸ τοῦ ἐνίσσω, τοῦ σημαίνοντος τὸ κακολογῶ γίνεται· ἢ ἐκ τοῦ αἰνίσσω, τὸ ἐν παραβολῇ λέγω. Ἠνίξατο, ὑπεσήμανεν. Ἡνιοπηΐα, ὄνομα κύριον. Ἤνιος, πλείου νέου· παρὰ τὸ ἦνις. Ἡνιοχαράτης, διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων· Λάκωνες. Ἡνιοχεία, ἡ ἁρματηλασία. Ἡνιοχεὺς, ἐσχημάτισται παραγώγως, καθὰ καὶ τὸ αἰθιοπεύς, καὶ ἡγεμονεύς· αὐτὰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἡνιοχεύσω· καὶ ἡγεμονεύσω· παράγονται. Ἡνιοχεύειν, ἐκ τοῦ ἡνιοχέειν γίνεται πλεονασμῷ τοῦ υ αἰολικῶς· ὡς καὶ τὸ ζητίω ζητιύω, παρ' Ἡσιόδῳ· καὶ ἔστι τοιαῦτα· ἐκ δὲ τοῦ ἡνιοχεύειν, καὶ ἡνιοχεία· καὶ ὁ ἡνιοχεὺς γίνεται. Ἡνιόχησον, διοίκησον· οἰκονόμησον· κυβέρνησον. Ἡνίοχος· Πάτροκλος ἡνίοχος ἦν Ἀχιλλέως· Πατρόκλου δὲ Αὐτομέδων· Αὐτομέδοντος δὲ, Ἀλκιμέδων. Ἡνίοχοι λέγονται, οἱ τὰς ἡνίας ἔχοντες· διαφέρουσι δὲ, ἡνίοχος καὶ παραβάτης· ὡς Ὅμηρος ἐν τῷ, ὁ μὲν ἡνιόχευεν· ὁ δὲ παρέβασκεν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἅρματος, παραβάτης· ᾧ ἔοικε παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ὁ ἐν τοῖς γάμοις λεγόμενος πάροχος· φησὶ γὰρ Παυσανίας, ὅτι ἐν γάμοις τρεῖς ἐπὶ ἁμάξης ἐκάθηντο· μέση, ἡ νύμφη·

ἐκάπρεθεν δὲ, ὁ νυμφίος, καὶ ὁ πάροχος φίλος οὗτος, ὁ συζυγής, ἔνθα σημειωτέον ἐπὶ οἵου σημαινομένου ὁ πάροχος ἐκεῖτο· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ νῦν συνήθους, ὅς ἐκ τοῦ παρέχειν γίνεται, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παροχουμένου, καὶ ὡσανεὶ παραιβάτου. Ἡνίοχος καὶ ἡνιοχεύς, ὡς αἰθίοψ καὶ αἰθιοπεύς· κατὰ διφόρησιν· καὶ ἡγεμὼν, ἡγεμονεύς· καὶ πομπὸς πομπεύς· δύναται δὲ ὁ ἡνιοχεύς· καὶ ἐκ τοῦ ἡνιοχεύω ἡνιοχεύσω εἶναι· ὅθεν καὶ ἡνιοχεία· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἡγεμονεύω ἡγεμονεύσω· ὁ ἡγεμονεύς· καὶ ὁ πομπεύς, ἐκ τοῦ πομπεύω· πομπεύσω· ἀφ' οὗ ῥήματος, καὶ τὰ παρ' ἀττικοῖς πομπεῖα σκεύη, τὰ χρήσιμα ἐν δημοσίοις πομπαῖς. Ἠνίπαπε μύθῳ, ἤγουν ἐπέπληξε μύθῳ· ἔνθα παρέλκει τὸ μύθῳ· εἴπερ αὐτόχρημα ἐνίπτειν ἐστὶ τὸ ἔπεσιν ἐπιπλήττειν· καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, μή με θυμὸν ἔνιπτε· ὅμοιόν ἐστι τῷ τί δέ σε θυμὸν ἵκετο πένθος. λέγεται καὶ ἠνίπαπεν, ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς λέγειν· γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐνέπω, ἐνίπω· τούτου δὲ ὁ μέσος παρακείμενος, ἤνιπα· τὸ τρίτον, ἤνιπε· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τῶν γραμμάτων, ἠνίπαπεν· ἀντὶ τοῦ ὕβρισεν· ἐλοιδόρησεν· ἐκακολόγησεν. Ἤνις βοῦς, ἤγουν ἐνιαυσία· γίνεται δὲ ἦνις, ἀπὸ τοῦ ἔνου· ὅ ἐστιν ἐνιαυτοῦ· ἧς ἡ γενικὴ ἤνιδος· καὶ ἰωνικῶς ἤνιος· ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ· ἤνιας καὶ κατὰ κρᾶσιν ἦνις. Ἤνιχοντο, ἐβούλοντο· ἤθελον· δαμάσκιος· οὔτι ἐπαγγελαῦ, ἠνείχοντο τοῖς εἰρημένοις. Ἤνκατηργάσω, ἐὰν διαπράξῃς· ἅπερ αὐτοῖς ἐπαγγείλω. Ἤνωγεν, ἐκέλευσεν. Ἦνον, ἤνυον· ὅμηρος ἔνθα δ' ἔπειτα, ἦνον ὁδὸν· καὶ ἦνον ὁδόν· ἤγουν ἤνυον· ἐκ τοῦ ἄνω· καὶ ἦνον ἐκ τοῦ ἄνω ῥήματος· ἐξ οὗ ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ, τὰ πολλὰ κατάνεται, πλὴν ὅσον ἐκεῖνο μὲν, τὸ κατὰ δαπανᾶν δηλοῖ, καὶ εἰς ὄλεθρον πλειοῦν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ καταφαγεῖν· καὶ ἐκεῖθεν εἰς ὄλεθρον ἀνύειν. Ἤνασται, προσηνέχθη· προσήνεκται. Ἤνοπα, λαμπρόν· πάνυ· ἔνιοι διαφανῆ· καὶ ὄνομα κύριον. Ἠνορέη, τοῦτ' ἔχει τὸ κατὰ παραγωγὴν σχημάτισμα· ἤνωρ ἤνορος ἄρρητον ὄνομα· ἐξ οὗ ἀντήνωρ· καὶ ἐξήνωρ· καὶ ἀγήνωρ· ἐκεῖθεν δὲ κτητικὸν ἠνόρειος· καὶ ἀπελεύσει τοῦ ι, ἠνόρεος, τὸ θηλυκὸν, ἠνορέη· ἰσχὺς ἡ τοῦ ἀνέρος· καὶ κατὰ ἔλλειψιν ὁμοίαν τῷ λυκέη, καὶ παρδαλέη· καὶ τοῖς τοιούτοις, ἀνορέη ἁπλῶς, ἡ ἀνδρία· ἢ ἠνορέη, ἡ ἀνδρία· ἄνωρ, ἤνορος· ἡ εὐθεῖα ἄρρητος· ὅθεν καὶ ἠνόρειος κτητικόν· ἐξ οὗ ἠνορέη ἡ ἀνδρία. Ἦνται, κάθηνται. Ἤνορον, ἦλθον. Ἦνοψ, ὁ λαμπρὸς· οὐρανὸς ἦνοψ· καὶ ἤνοπα πυρὸν ἔδοσιν ὅ ἐστι σῖτον. Ἤνερα· ἤντινα δή. Ἤντετο, ἀντὶ τοῦ ἀπήντα, καὶ ὑπέκειτο· ἐκ τοῦ ἄντω ἄντομαι ἠντόμην· ἤντετο· ἢ ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἐνδύομαι· ἢ ὑπάρχω, παράγωγον εἶμι· ὁ μέλλων ἔσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν· ὁ μέσος ἐμην ἔσο ἔτο· τὸ τρίτον μετὰ τῆς ἐν, ἔνετο· πλεονασμῷ τοῦ τ καὶ ἐκτάσει, ἤντετο· ἢ ἤντετο, ἐκ τοῦ ἄντομαι βαρυτόνου· καὶ ἀντόμενος· οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον παραδεδώκασιν ὡς τὸ βοῶσιν ἀντιάω ἀντῶ· ἤντετο· καὶ τὸ ἀντήσω· τοῦ μὲν ἄντω τὸ θέμα· οὐ μέλλων οὐχ εὕρηται· τοῦ δὲ ἀντῶ, ὡς βοῶ. Ἤντησεν, ἀπήντησεν· ἱκέτευσε· θουκυδίδης δὲ ἠντόμεθα, ἐπὶ τοῦ ἐναντιώμεθα. Ἤντετο, συνήντησεν· ἀπήντησεν. Ἠντιβόλει, ἱκέτευεν· ἐδεῖτο· ἐλιπάρει. Ἤντινα πέφνη, οἱ μεθ' ὅμηρον εἴπως φασίν· αὐτὸ δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ ὅπως λαμβάνεται, προδεδήλωται. Ἠντιάσας, συναντήσας· ἀπαντήσας. Ἤντινα, ἐάν τινα. Ἦντο, ἐκαθέζετο. Ἤνυσα τὴν ὁδὸν ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσα· κατήνυσα δὲ εἰς λιμένα, ἢ εἰς καταγώγιον ὁμοίως τῷ κατάγομαι καὶ καταίρω. Ἤνυσα, πεπόρευμαι. Ἤνυσά τι, ἔφθειρά τι· καὶ ὅμηρος· ἢ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας· καὶ σοφοκλῆς· ἤνυσα τ' ἐκποδὼν φλόγα σώματος· ἐκποδὼν δὲ ἀντὶ τοῦ ξένην· καὶ ἀκόλαστον· ἀντὶ τοῦ ἐκποδὼν γίνεσθαι. Ἤνυσε φλὸξ, ἀντὶ τοῦ ἔκαυσεν· ἐπλείωσεν· λέξις δὲ οὐ ποιητικὴ μὲν, κυριωτάτη δέ· καὶ ἤνυσεν, ἐπέρανεν· ἐπέρασεν· ἐτέλεσεν· ἔκτεινεν· κατέβαλεν. Ἤνυστρον· τὰ μηρυκάζοντα τῶν ζώων τρεῖς κοιλίας ἔχει· κεκρύφαλον· ἤνυστρον ἐχῖνον· μηρυκάζει δὲ, ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης ἀναπεμπάζῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφὴν, καὶ κινῇ τὸ στόμα, ὥσπερ αἶξ· καὶ πρόβατον· καὶ κάμηλος· καὶ βοῦς· ἢ ἤνυστρον, τὸ παχὺ μέρος τῆς κοιλίας· ἐν ἐντέρῳ· εἰς τρία γὰρ τέμνεται ἡ γαστήρ· ἤνυστρον· ἐχῖνον· κεκρύφαλον· ἐγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας· ἤνυστρον, ὅθεν διανύεται ἡ τροφή· ἤγουν διέρχεται· ἢ ἔνθα διανύεται καὶ πέττεται· λέγει δὲ καὶ ὁ ψελλὸς· ἠρδαλωμένος ὁ λεπρός· ἤνυστρον δὲ τὸ κῶλον· καὶ πάλιν ἐχῖνος δὲ· καὶ ἤνυστρον· καὶ κεκρύφαλον· μέρη· ὁμοῦ γαστρὸς πεφύκασι· ταῦτα δὴ, τρία μόνα· ἢ ἤνυστρον λέγε, ἀλλὰ μὴ ἔνυστρον. Ἤνυτον, ἤνυον ἐπίλουν. Ἠνώγεα, ἐκέλευον. Ἠνώχλησα, ἐβιασάμην. Ἤνωρ, ἀρχῶν· εἰσέλευσις· παρουσία. Ἥνωσθαι, συνῆφθαι.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

ξαν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησαν· παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, μέλλων, ἀΐξω· ἀόριστος ἦξα. Ἦξε, παρεγένετο. Ἥξει,
ἢ ἐλεύσεται· ἐκ τοῦ ἥκω· μέλλων ἥξω. Ἠξίωσεν ναίειν, ἄξιον ἡγήσατο οἰκεῖν. Ἠξίωτο, ἐπεπίστευτο· ἐπεὶ δὲ καὶ συμμαχικῶν χρημάτων ἠξίωτο· ταῦτα μὲν ἀφῃρέθη· αὐτὸς δὲ ἀνεπέμφθη παρὰ τὸ ἔθνος τῶν ἰαζύγων.

Ἠοίας, τῆς πρωΐας. Ἠ ὁδόν· ἢ ἐπὶ ὁδόν· ἢ εἰς ἐνέδραν. Ἠ ἆ, οἵ τινες ἀληθῶς. Ἠᾶ, τῇ ἡμέρᾳ. Ἠοίην, τὴν ἀδονήν· πανύασις. Ἠοίην πᾶσαν μενομεν· ἠοίην λέγει τὴν ἀπὸ πρωΐας, ἕως ἕκτης ὥρας ἡμέρας. Ἤομεν, γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴω· ἤιομεν παρατατικοῦ, καὶ ἐν συναιρέσει ἤομεν· ἢ ἤομεν, ἐπορεύθημεν· ὅμηρος· ἤομεν ὡς ἐκέλευσας· ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι· δωρικῶς· τροπῇ τῆς διφθόγγου εἰς η. Ἠόνα, αἰγιαλόν· ἠών· ἠόνος· ἠόνα· ἀπὸ τοῦ αἰωνῶ τὸ βρέχω. Ἠόνητο, ἐλέλουτο· καὶ ἠντλεῖτο. Ἠόνησας, κατήντλησας. Ἦον κοινῶς, ἔον ἰωνικῶς λεγόμενον· ὅθεν ἦες· ἦε· τὸ δὲ ἦον, ἐπὶ πρώτου προσώπου ἐξαιρέσει τοῦ ο, ἦν γίνεται· ὡ ὁμόφωνον τὸ ἦν ἐκεῖνος, ἀφ' οὗ δωρικῶς ἡσίοδος ἔφη, τὸ τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· τὸ δὲ τοιοῦτον ἡσιόδειον ἦν, ποιεῖ τὸ ἦσαν· προσθέσει τοῦ σ καὶ τοῦ α· ὅθεν καὶ οἱ τῇ ἀσιανῇ χρώμενοι φωνῇ ποιοῦσι· τὸ ἔφυγον καὶ ἦλθον· παρενθέσει τῆς σα συλλαβῆς, ἐφύγοσαν, καὶ ἤλθοσαν λέγοντες. Ἠονημένος, βεβρεγμένος. Ἠόμφαξ, ἡ βῶλος θηλυκῶς δέον, οὐκ ἀρσενικῶς. Ἠοῦς, ἡμέρας· ἀττικῶς ἡ ἕως· τῆς ἠόος· καὶ ἠοῦς.

Ἠπανία, ἀπορία· ἀπανής· ἀμηχανία· ὡς κόνις κονία. Ἠπάτηνται, πεπλάνηνται. Ἧπαρ, ὄργανον ἐξαιματώσεως τροφῶν· παρὰ τὸ ἐπῆρθαι καὶ κυρτοῦσθαι· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐπαρδεύειν ὅλῳ τῷ σώματι τὸ αἷμα· ὁ δὲ ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαί φησιν· οἷον ἔπαρ τι ὄν· καὶ ἧπαρ· ἢ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι· ἧδαρ· καὶ ἧπαρ· ἐν γὰρ τούτῳ τῷ μέρει, τὸ τῆς

ἠπιδνῆς καὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐγκλῆται· οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος. Ἧπαρ, ἓν τῶν σπλάγχνων. καὶ βαθύγειος γῆ καὶ ὕπαρ, ἀλήθεια. Ἡπαρσκοπία ἡ τῶν ἐγκάτων ἀναφορά, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα· ἀνατέμνοντες γὰρ, σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἐγκάτοις. Ἡπατικὸς, ὁ τὸ ἧπαρ πάσχων. Ἤπαφεν, ἠπάτησεν. Ἠπεδίζειν, ὁμαλίζειν· ἐδαφίζειν. καὶ ἠπέδιζον, ἄπεδα γὰρ τὰ ἰσόπεδα. κλείδημος· καὶ ἠπέδιζον τὴν ἀκρόπολιν· περιέβαλλον δὲ ἐννεάπυλον τὸ πελασγικόν. Ἠπεδανός, ἀσθενής· ἢ ἄπηχος· οἱονεὶ ἀπεδανός ὁ μὴ δυνάμενος δι' ὑπερβολὴν ἀσθενείας, ἐν τῷ πεδίῳ ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἐδάφει στῆναι· ἔμπεδος γὰρ λέγεται ὁ ἐν τῷ πεδίῳ δι' ἰσχὺν ἑστὼς βεβαίως. Ἠπείθησαν, οὐκ ἐπείσθησαν. Ἠπείθησεν, ἠπίστει. Ἠπειγμένως, συντόμως, σπευδόντως. Ἠπείλησας, ἀντὶ τοῦ ἐκαυχήσω. καὶ ἔστι συγγενὲς τῷ ἀπειλῆσαι, ὃ δηλοῖ τὸ εὔξασθαι· καθότι καὶ τὸ εὔξασθαι πολλάκις, ἀντὶ τοῦ καυχήσασθαι λέγεται. Ἠπείλησαν· λέγεται μὲν πρό τε παθητικῶς· δηλοῖ δὲ οἱ παλαιοί φασι, πολιτικὴ ἡμερότης τις· ἑλληνικὸν γάρ φασι τὸ μὴ φόνον φόνῳ λύειν· φυγᾷ λύειν δὲ τὸν ἅπαντα χρόνον. Ἠπείροιο μελαίνης· τῆς ἀκαρνανίας. Ἤπειρος, ὅτι ἐλέγετο ἡ περαία τῆς ἰθάκης, καὶ τῆς ὑπὸ τῷ ὀδυσσεῖ κεφαλληνίας, ὡμολόγηται ἀλλαχοῦ. Ἤπειρος ἡ γῆ. καὶ ἠπειρώτης, ὁ ἐπὶ ξηρᾶς τὴν διατριβὴν ποιούμενος· τοῦτ' ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὥσπερ ὁ θαλάσσιος ἐπὶ θαλάσσης. καὶ ἤπειρος κοινικῶς πᾶσα ἡ γῆ. ἤπειρος δὲ, ἀντιδιαστέλλεται πρὸς νῆσον, ὡς ξηρά. ὁ χέρσος πρὸς ὑγράν· καὶ γῆ πρὸς θάλασσαν. Ἠπειρώσας, ἀντὶ τοῦ ἤπειρον ἐργασάμενος. Ἠπειρῶται, οἱ ἐν τῇ γῇ οἰκοῦντες. Ἤπερ, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ. ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίκην διαιρήσω, θὲς δεῦρο τοῦ ξένον. Ἡπεργαία ἄρτεμις, τάσσεται ἐπὶ τῶν ἀγυρτῶν, καὶ πλανητῶν παρ' ὅσον ἡ θεὸς αὕτη νομίζεται ἀγυρτεύειν· ἀεὶ καὶ πλανᾶσθαι. Ἠπεροπεύειν, ἐξαπατᾶν· παραλογίζεσθαι. καὶ τὰ τούτοις ἐπακολουθοῦντα. ἀριστοφάνης· σὸν ἔργον, ἐστὶ τοῦτ' ὀξεῖαν καὶ τρέφειν. οὐκ ἐξηπεροπεύειν, καὶ πάνθ' ὑπέχειν· πηνίων συνῳδεῖν ἡ κύλιξ περὶ κινησίου φησίν. Ἠπεροπευτὴς, ὁ ἀπατεών. καὶ ἠπεροπείας. Ἠπερουν· ὥσπερ· καθάπερ. Ἠπεροπεύσας, παραλογισάμενος. Ἠπερηκολούθει. Ἠπέφαται, ἠπεφόνευται. Ἠπηλὸς συρακούσιοι λέγοντες, ἁμαρτάνουσι· φρύνιχος. Ἦπί με, ἄρα με. ἤπου με. Ἠπηνημένων, ἐπαίνου τυχόντων· ὁ δὲ ἐκέλευε παρὰ τῶν ἠπηνημένων, πλείονα μισθὸν κομίζεσθαι. Ἠπήτρια, ῥάπτρια. καὶ ἠπήτριον τὸ σουβλίον· μεθ' οὗ ῥάπτουσι τὰ βυρσάρια. οἱ δὲ ἀττικοί, ἀκέστριαν λέγουσι τὴν ῥάπτριαν. Ἠπητής, ὁ ῥάπτης. Ἠπῆσθαι, ἐῤῥάφθαι τὸ θέμα, ἠπῶ τὸ ῥάπτω· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἠπῆσθαι. Ἤπια, πραέα, προσηνῆ· μαλθακά· ἥμερα· χρηστά. Ἠπίαλος κυρίως, ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. Ἠπίαλον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ῥιγοπυρέτου περιέσαν· ἠπίαλος, τὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος· ἀριστοφάνης νεφέλαις· καὶ θεσμοφοριαζούσαις. ἅμα δὲ ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος. δίδυμος δέ φησι δαίμων, ὃν ἠπιάλην, καὶ τῖφυν, καὶ ὀπίαν καλοῦσιν· ἄλλως· τοὺς βλάπτοντας τὴν πόλιν λέγει ἠπιάλοις καὶ πυρετοῖς· ταῦτα δὲ εἴδη πυρετῶν· ὥσπερ οὗτοι βλάπτουσι τὰ σώματα, οὕτω καὶ οὗτοι τὴν πόλιν. Ἠπίαργυρον, τὸ βάλσαμον. Ἠπιώθη, ἐταπεινώθη. Ἠπιόδωρος, οἰκεῖον ἐπίθετον ἀγαθῇ μητρί· ὁποία καὶ ἡ ἑκάβη· ἔχει δὲ ὁμηρικὸν οὕτω· ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ· ἰατροῖς δὲ καὶ τοῖς κατ' ἄλλοις πρέπουσα ἡ τοῦ ἠπίου λέξις ὡς καὶ ἡ τοῦ ἀσκληπιοῦ δηλοῖ σύνθεσις· καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ἤπια φάρμακα πάσσειν· καὶ τὸ ὀδύναι δὲ κατὰ τὴν πιόνων βαρεῖαι. καὶ ἠπιόδωρος, ὁ ἤπια καὶ προσηνῆ δωρούμενος, χρηστὴν μετὰ τροφήν. Ἠπιόνη, γυνὴ ἀσκληπιοῦ· καὶ θυγάτηρ αὐτῆς, ὑγεία· αἴγλη· ἰασώ· ἀκεσώ· πανάκεια. Ἤπιος, πρᾶος. ἢ λιπαρός· καὶ ἠπιώτατος, καὶ ἤπιος ὁ ἀσκληπιός. ἢ ἀπὸ τῶν τρόπων, ἢ ἀπὸ τῆς τέχνης· καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἠπιότητος. Ἠπιόλιον, ῥιγοπυρέτιον. Ἤπιον, προσηνές· πρᾶον· ἥσυχον· μαλθακόν· ἐπιεικῆ· ἥμερον. Ἠπιστάμην, ἠδυνάμην ἰδεῖν. Ἠπίστησεν, ἠπείθησεν· οὐκ ἐπείσθη. Ἠπιτάδες, ἐπιτήδες. Ἠπίτριπτος, ἡ ἀξία τοῦ ἐπιτριβῆναι· ἢ ἡ μεγάλα φθεγγομένη· ἀριστοφάνης πλούτῳ περὶ τῆς πενίας· αὕτη μὲν ἡμῖν ἠπίτριπτος οἴχεται. Ἤμπλακεν, ἥμαρτεν. Ἠπληθὶς, ἡ ἐν τῷ πλήθει, ἢ πλῆθος. Ἡ ποδῶν εἶχεν ἕκαστος ἔθεον· ἀντὶ τοῦ ὡς εἶχον δυνάμεως. Ἤ, πολλοῦ γε δεῖ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. Ἥπομεν, ἀντὶ τοῦ ἠκολουθοῦμεν· ἐκ τοῦ ἕπομαι· παρατατικὸς ἡπόμην. Ἠπόρει, ἀμηχανεῖ· παρατατικὸς, ἐκ τοῦ ἀπορέω, ἠπόρουν· εις· ει. Ἤπου γε, πολλῷ πλέον. Ἤπου, ἴσως σχεδὸν, πολλῷ πλέον. Ἤπου δὲ, ἀντὶ τοῦ ἄρα· ἤπου· λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὄντως· ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ λιβανίῳ· ἤπου σοί τι καὶ τοῖς γνωρίμοις γίγνονται λόγοι· λέγεται δὲ καὶ ἐν εἰρωνείᾳ, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Ἠπύειν, τὸ βοᾶν· ἀπὸ τοῦ ἀπύω· τρέπεται τὸ ᾱ εἰς η· ἢ ἠπύει φωνεῖ παρὰ τὸ ἔπω, ἐπύω· καὶ ἠπύω· ἐκ τούτου ἠπύτης ὁ μεγαλόφωνος· καὶ ἠπύειν, οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ὅθεν καὶ ἠπύτα κῆρυξ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνέμου παρ' ὁμήρῳ εὕρηται καὶ ἐπὶ πολέμου· ὡς ἔστι νοεῖν ἐκ τοῦ βριήπυος. Ἠπύτης, φωνητικός· ἠπύτης κῆρυξ· ἐκ τοῦ ἀπύω τὸ φωνῶ. Ἤπυσεν, ἤχησεν· ἐσάλπισεν. Ἠπυτίδης, ὁ ἠπύτου υἱός. Ἤπυτον, ὄρος θρᾳκῆς, ἀπὸ τοῦ ἀπύω. Ἠπύτα κῆρυξ, ὅ ἐστι φωνητικός· τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογικός· κῆρυξ τι γὰρ ἀπὸ τοῦ γαρίειν λέγεται· ὅ ἐστι φωνεῖν· καὶ ἠπύτης ἀπὸ τοῦ ἠπύειν· ἐπὶ λογικῶν δὲ μόνων τὴν πύειν· ὡς καὶ τὸ αὐδᾶν καὶ ἐνέπειν, ὅ ἐστι λέγειν. ἐξ οὗ τὸ ἠπύειν· καὶ δωρικῶς ἀπύειν. ἐκ τοῦ ἠπύειν, καὶ ὁ βριήπυος ἄρης. καὶ ὄρος θρᾳκικὸν ἤπυτον· ἔνθα φασὶ πρῶτοις ἀναβὰς φονευθέντων τῶν παίδων, ἤπυε θεοῖς, ἀποκαθίστασθαι εἰς αἴγυπτον· καθὰ δὲ ἱππότης ἱππότα, ἱππηλάτης ἱππηλάτα, οὕτω καὶ ἠπύτης ἠπύτα.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

Ἦρ, ὁ ὄρθρος· ἐκ τούτου ἠριγένεια γίνεται. Ἤρ, ὄνομα ἑβραϊκόν. Ἥρα εἰς βασιλείαν μεταλαμβάνεται· ὅθεν καὶ ἡραία ζωὴ ἡ βασιλική· δῆλον δὲ ἐκ τῶν μύθων, ὅτι τὴν ἥραν οἴδασι δεσπότιν ἔργων εἶδος καὶ ἐπινυμφίας, εἰ καὶ ἄλλως κοινότερον ἀθηνᾶ, τοῖς ἐπινυμφίοις ἐπιστατεῖ· ἄρτεμιν δὲ μεγέθους τοῦ κατὰ γυναῖκας· ἀθηνᾶν δὲ ταῖς γυναικείαις ἐφιστᾶσι τέχναις· ἀφροδίτην δὲ γάμοις· εἰ καὶ ἑτέρως ἥρα γάμων ἐπιστατεῖν λέγεται. μυθικῶς δὲ ἥρα καὶ ἅδης βάλλονται· ἡ μὲν ἐν πύλῳ συμμαχοῦσα τῷ νηλεῖ κατὰ τοῦ ἡρακλέους, ὅτι καὶ τὴν πύλον ἐκεῖνος ἐπόρθησε φυγαδεύοντος ἢ καὶ ἄλλως τρεφομένου παιδὸς ἐν γερήνοις τοῦ νέστορος· ὁ δὲ ἅδης κάτω ὑπὸ γῆν, ὅτι παραχωρηθεὶς ὁ ἐνθεὶς ἡρακλῆς, ὑπὸ πλούτωνος ἄνευ ἀσπίδος καὶ σιδήρου χειρώσασθαι, εἰ οἷός τε ἐστὶ τὸν κέρβερον· αὐτὸς τῇ μὲν λεοντῇ ἀντὶ ἀσπίδος χρησάμενος, τοῖς δὲ βέλεσι λιθίνας ἐναρμόσας ἀκίδας, ὁ περὶ πολλαχοῦ ἱστορεῖται, τὸν κύνα κα

πιζωνίσαντο· μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐναντιούμενον τὸν ᾅδην, κατετόξευσε· καὶ οὕτω τὸν κέρβερον ἀνήγαγε. καὶ σημειώσαι ὅτι οὐκ οἶδεν ἐνταῦθα ὅμηρος τὸν ἡρακλέα ῥοπάλῳ χρώμενον, ἀλλὰ τόξοις ἀνδραγαθοῦντα. Ἥρα, ὁ ἀήρ· καὶ ἐπεὶ ὁ ἀὴρ καθαίρει τὸ εἴδωλον αὐτῆς, αὐτὴ βαστάζει ψαλίδα χαλκῆν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κειρούσης ψαλίδος τὰς τρίχας· καὶ καθαρὸν ἀποδεικνυούσης τὸ σῶμα. Ἥρα, ἐπεθύμει, ἐπελίχετο, ἐρωτικῶς εἶχεν. ὁ δὲ ἀβραάμ, ἤρα ῥωμαϊκῆς παρατάξεως, ἀεί πως αὐτῷ γελᾶν τὴν τύχην οἰόμενος· αἰσχρᾶς τινος ἤρα καὶ κακοτρόπου δούλης. βάβριος. καὶ αὖθις· ἤρα νεκρὸν ἰδεῖν βάρβαρον καὶ ὑπ' ἄλλου πεφονευμένον. Ἦρα θυμοῦ φέροντες, αὐτοῦ χαριζόμενοι. σημειωτέον δὲ ὅτι, ἦρα τὴν χάριν λέγει, καὶ τὸ ἐραστόν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἦρ ἡ χάρις, ἡ τοιαύτη λέξις οὐ γίνεται, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ. ἵνα ᾖ, ὥσπερ ἐκ τοῦ κόπτω καὶ ξέω καὶ τρυπῶ, κόπανα, ἢ ξόανα· καὶ τρύπανα, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἐρῶ, ἤρανα· καὶ κατὰ ἀποκοπήν, ἦρα. Ἄλλως. Ἦρα φέρειν, ὅ ἐστι χάριν. ὅπερ ἐπίηρά φασιν οἱ ὕστερον. γίνεται δὲ τὸ ἦρα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀπὸ τοῦ ἐρῶ ἤρανον τὸ ἐπιθυμητόν· ὡς κόπτω κόπανον· τὸ πληθυντικόν, ἤρανα καὶ ἀποκοπῇ ἦρα. Ἦρα φέρουσιν ἐφ' ἡμῖν, ἤγουν χάριν ἡμῖν ἔχουσι· κεχαρισμένοι εἰσὶν ἡμῖν. Ἤραθεν, παρὰ τὴν ἔραν γίνεται αἴραθεν· καὶ κατ' ἔκτασιν ἤραθεν. Ἡραία· ἄκρα οὕτω λεγομένη κατ' ἀντικρὺ χαλκηδόνος. αὐτὴν δὲ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἠερίαν φασὶ κακῶς. ἄλλοι δὲ ἠρίον μυθοποιοῦντες ὡς ἐκεῖσε ὀρύξαντες τάφρους, χύτρας εὗρον καὶ ὀστᾶ. πειστέον δὲ μᾶλλον τῷ βιθυνῷ δημοσθένους, ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ· ἔστι δὲ προπάροιθεν κλυτῆς χαλκηδόνος ἄκρη ἡραία· φαίης κεν ἰδὼν βαθυδινέα ταύτη ἔμμεναι· εἰαμενὴ δὲ καὶ οὐ βαθείας ἐστὶ θαλάσσης· ἔνθα θοὰς νῆας ἤτοι, οἰόμενοι σκέπας εἶναι αὐτοφυοῦς ὅρμοιο· κακῶν δ' ἐνέκυρσαν ἑτοίμως. Ἡραία πόλις, ἃ καὶ ἑκατόμβαια καλεῖται· τελεῖται κατὰ τὸ ἄργος ἑκατόμβαια, παρὰ τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεῷ· τὸ δὲ ἔπαθλον ἀσπὶς χαλκῆ· ὁ δὲ στέφανος, ἐκ μυρσίνης. Ἄλλως. ἐν τῷ ἄργει ἐν τῷ τῶν ἑκατομβαίων ἀγῶνι· χαλκὸς τὸ ἆθλον δίδοται· ὅτι ἀρχῖνος γενόμενος ἀργείων βασιλεύς, ὃς καὶ ἀγῶνα πρῶτος συνεστήσατο, ταχθεὶς ἐπὶ τῆς τῶν ὅπλων κατασκευῆς, ἀπὸ τούτων καὶ τὴν τῶν ὅπλων δόσιν ἐποιήσατο. ἑκατόμβαια δὲ ὁ ἀγὼν λέγεται, ὅτι πομπῇ μεγάλῃ προηγοῦνται βόες ἑκατόν· οἷς νόμος κρεανομεῖσθαι πᾶσι τοῖς πολίταις. τὸ δὲ σημεῖον, ὅτι ἑκατόμβαια λέγεται τὰ ἐν ἄργει, πίνδαρος νενικηκέναι μάλιστα τὸν διαγόραν. Ἡραῖον τεῖχος, δημοσθένης φιλιππικοῖς. χωρίον ἐστὶν ἐν θράκῃ οὕτως ὀνομαζόμενον. ὑπὸ σαμίων δὲ ᾠκίσθη· ὥς φησι διονύσιος ἐν πέμπτῳ κτίσεως. καὶ ἡραῖον, ὁ τῆς ἥρας ναός. Ἡρακλέα, ὡσαύτως δὲ καὶ θεμιστοκλέα· καὶ περικλέα· καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐπεκτείνων τὴν τελευταίαν συλλαβὴν λέγε ἡρακλῆ· χωρὶς τοῦ ν· καὶ θεμιστοκλῆ· ἀλλὰ μὴ ἡρακλῆν· θεμιστοκλῆν· περικλῆν. Ἡρακλέα· ὅτι φασὶ μονομαχῆσαι τῷ ἀχελῴῳ· ἔχει δὲ οὕτως. ἀχελῷος μεταξὺ ῥέων αἰτωλῶν καὶ κουρήτων, πολλὰ τῆς χώρας ἀποτέμνεται· ποτὲ μὲν τούτοις, ποτὲ δὲ ἐκείνοις προστιθείς· ἐφ' ᾧ καὶ νεῖκος ἦν ἑκατέροις· ἡρακλῆς οὖν ἐλθὼν καὶ τὸν ποταμὸν περικλείσας, εἰς ἓν ῥεῖθρον καὶ μίαν ἐκβολὴν ἀπέδωκε τοῖς αἰτωλοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν· καὶ τὴν οἰνέως δηιάνειραν ἔλαβεν. Ἡρακλεία λίθος, ἡ μαγνῆτις· ἡ ἑλκυστικὴ τοῦ σιδήρου· ἡ δὲ μαγνῆτις, ὁμοία ἀργύρῳ ἐστίν. Ἡράκλεια λουτρά· ἴβυκός φησι τὸν ἥφαιστον κατὰ δωρεὰν ἀναδοῦναι ἡρακλεῖ, λουτρὰ θερμῶν ὑδάτων· ἐξ ὧν τὰ θερμά τινές φασιν ἡράκλεια γίνεσθαι. οἱ δέ φασιν, ὅτι τῷ ἡρακλεῖ μογήσαντι, ἡ ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἐπαφῆκεν, ὡς πείσανδρος, κατὰ τὴν ἡράκλειαν· ἣν ἀχερούσιον καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι. ἡρόδωρος δὲ καὶ εὐφορίων, ἐν τῷ ξενίῳ φασὶ τὸν κέρβερον ἀνέχθαι ὑπὸ ἡρακλέους· καὶ ἐμέσαι χολήν, ἐξ ἧς φῦναι τὸ καλούμενον ἀκόνιτον φάρμακον. Ἡράκλεις, ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν· ἀντὶ τοῦ ὢ τοῦ θαύματος. Ἡρακλῆς γήμας δηιάνειραν τὴν οἰνέως θυγατέρα, καὶ διάγων ἐν καλυδῶνι, ἐν συμποσίῳ κύαθον ἤτοι τὸν οἰνέως οἰνοχόον, ἀρχιτέλους δὲ παῖδα πλήξας κονδύλῳ, ἀνεῖλεν ὅτι αὐτῷ τὰ ποδόνιπτρα ὕδατα ἀγνοῶν ἐπὶ τῶν χειρῶν ἐπέχεεν· φεύγων οὖν τὸν φόνον καὶ σὺν τῇ γαμετῇ στελλόμενος, ἀνεῖλεν ἐν εὐήνῳ ποταμῷ νέσσον κένταυρον· ὡς ἀρχίλοχος ἱστορεῖ· ἔπειτα προϊὼν ἔφερεν καὶ ὕλλον τὸν υἱόν· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν δρυοπίαν, λῃστρικὸν δὲ τὸ ἔθνος ὁμοροῦν τοῖς μηλιεῦσιν· ὥς φερεκύδης ἐν τῇ τρίτῃ φησί, τοῦ παιδὸς πεινῶντος καὶ τοῦ παιδαγωγοῦ λίχα ἀπολιμπανομένου, συντυχὼν τῷ θειοδάμαντι ᾔτει τὸ ὀλίγην τροφήν· ὁ δὲ οὐκ ἐδίδου· ὀργισθεὶς ὁ ἡρακλῆς καὶ ἀποσπάσας αὐτοῦ ἕνα τῶν βοῶν, θύσας εὐωχεῖτο· ὁ δὲ θειοδάμας ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν δρυόπων πόλιν ἐξῆγεν αὐτοὺς καθ' ἡρακλέους· καὶ εἰς τοσαύτην ἀνάγκην κατέστη ὁ ἡρακλῆς, ὥστε καὶ τὴν γυναῖκα δηιάνειραν καθοπλίσαι· ὥστε δὴ καὶ τρωθῆναί φασιν αὐτὴν κατὰ τὸν μαζόν· περιγενόμενος δὲ αὐτῶν· καὶ ἀνελὼν τὸν θειοδάμαντα, ἀνεδέξατο τὸν τούτου υἱὸν ὕλαν· καὶ τὸ πᾶν δὲ ἔθνος διὰ τὴν λῃστείαν μετῴκισε περὶ τραχῖνα τὴν θεσσαλικὴν πόλιν, καὶ ἄντην τὸ ὄρος πρὸς τοῖς ὅροις τῆς φωκίδος· ἵνα τῇ πολλῇ τῶν ἀνθρώπων ἐπιμιξίᾳ, τοῦ λῃστρικοῦ ἤθους ἀπόσχωνται. τούτου δὲ καὶ καλλίμαχος μέμνηται. Ἡρακλῆς ἀχελῷον καταπαλαίσας ἐν καλυδῶνι, καὶ τὸ δεξιὸν αὐτοῦ θραύσας κέρας καὶ δοὺς πάλιν αὐτῷ τοῦτο, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ τῆς ἀμαλθείας κέρας τῆς αἱμονίου θυγατρός· καὶ δηιάνειραν τὴν οἰνέως ἀντὶ τοῦ ἀχελῴου λαμβάνει γυναῖκα. τελουμένων δὲ τῶν γάμων, ἕνα τῶν συγγενῶν οἰνέως εὔνομον τὸν ἀρχιτέλειον πλήξας κονδύλῳ, ἀναιρεῖ παροινήσας· φυγεῖν δὲ εἵλετο ἐς τραχῖνα εἰς κήυκα· διαπορευόμενος δὲ περὶ τὸν εὔηνον ποταμὸν τῷ νέσσῳ κενταύρῳ πρῶτος αὐτὸς διαπορθμεύεται· ὡς δὲ ἐν τῷ διαπορθμεύειν ὁ νέσσος καὶ τὴν δηιάνειραν ἐπεχείρει βιάζειν, ὑφ' ἡρακλέους τοξεύεται· εἰδὼς δὲ νέσσος ὅτι τελευτᾷ, ἄφυκτα γὰρ τὰ βέλη τοῦ ἡρακλέους ὡς κεχρισμένα τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας, λαβὼν εἰς ἀγγεῖον ἐκ τοῦ τραύματος τοῦ αἵματος, δέδωκε τῇ δηιανείρᾳ ἀπατήσας αὐτήν· καὶ εἰπὼν ὅτι ἐγὼ μὲν διὰ σὲ τελευτῶ· τοῦτο δέ σοι χαρίζομαι φιλίας ἐπισπᾶσθαι δυνάμενον· εἴπερ γὰρ ἡρακλέα νοήσῃς ἑτέρας πόθῳ κατασχεθέντα, ἐπίχρισον τοῦτο τοῖς ἱματίοις αὐτοῦ, καὶ πρὸς σὲ πάλιν αὐτίκα τρέψει τὸν πόθον· τοῦτο τὸ ἄγγος ἡ δηιάνειρα ἔχουσα, ὡς ὕστερον ἤκουσεν ἡρακλέους τὴν οἰχαλίαν πορθήσαντος καὶ τὴν εὐρύτου θυγατέρα καλὴν οὖσαν ἄγεσθαι, καὶ αὐτῆς κρατεῖσθαι τῷ ἔρωτι, ἐπιχρίσασα τῷ αἵματι τὰ ἡρακλέους ἱμάτια μετὰ θεράποντος λίχα ταῦτα ἀπέσταλκε. περὶ δὲ τὸ κήναιον εὐβοίας ὂν ἀκρωτήριον θύων ἡρακλῆς διὰ χαριστήρια, στολίζεται τὸν πεφαρμακευμένον τοῦτον χιτῶνα, ὑφ' οὗ δραστηρίῳ καὶ πυρώδει κρατηθεὶς τῷ κνησμῷ τελευτᾷ. πρῶτον ἀπὸ τῆς πέτρας τὸν λίχαν ῥίψας καὶ ἀνελών. τὰ δὲ τόξα αὐτοῦ ἡρακλῆς τῷ φιλοκτήτῃ

καταλιμπάνει, ὡς τοῦ πατρὸς φιλοκτήτου ποίαντος τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑπουργήσαντος. τὰ δὲ τόξα ταῦτα ὁ λυκόφρων φησὶ παρὰ τευτάρου σκύθου βουκόλου τοῦ ἀμφιτρύωνος ἔσχεν ἡρακλῆς· ὅτι τεύταρος καὶ τοξεύειν τοῦτον ἐδίδαξεν. ἄλλοι δὲ εὔρυτόν φασι διδάξαι τοῦτον τὴν τοξικήν. ῥαδάμανθυν τὸν κρῆτα πατρῷον τοῦτον γενόμενον. μετὰ γὰρ τὸν θάνατον ἀμφιτρύωνος ῥαδάμανθυς ἀνελὼν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν φυγὼν ἐκ κρήτης, καὶ εἰς ὠκαλέα βοιωτίας ἐλθὼν, γαμεῖ τὴν ἀλκμήνην καὶ ἡρακλεῖ διδάσκει τὴν τοξικήν. Ἡρακλῆς μετὰ τὴν τοῦ κερβέρου ἀναγωγὴν, εἰς θήβας ἐλθὼν, λύκον θηβῶν βασιλεύοντα καὶ βιαζόμενον μεγάραν τὴν κρέοντος μὲν θυγατέρα, γυναῖκα δὲ ἡρακλέους, τοξεύσας ἀνεῖλε. μανίᾳ δὲ συσχεθεὶς τῇ τῆς ἥρας ὀργῇ, καὶ τὴν ἰδίαν γυναῖκα τὴν μεγάραν καὶ τοὺς τέσσαρας αὐτῆς παῖδας ὀνίτην, θηρίμαχον· δηικόοντα, καὶ κρεοντιάδην τοξεύσας, ἀνεῖλεν. ὁ δὲ πίνδαρος ὀκτὼ λέγει παῖδας μεγάρας ἀνελεῖν ἡρακλέα. ἕτεροι δὲ, καὶ δύο υἱοὺς ἰφικλέους τοῦ ἀδελφοῦ, σὺν τοῖς τῆς μεγάρας παισὶ λέγουσιν ἀνελεῖν. Ἡρακλῆς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλκαῖος πρὶν ἐκαλεῖτο. ἡρακλῆς δὲ ὑπὸ τοῦ πυθίου ὠνομάσθη, κατὰ τό, ἡρακλέην δέ σε φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζειν. ἥρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἕξεις. ἡ τοιαύτη δὲ ἐτυμολογία ψιλοῖ τὴν τοῦ ἡρακλέους ἄρχουσαν· ὡς δοκεῖν ἀττικῶς αὐτὴν δασύνεσθαι. ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι πορφυρίωνος βιαζομένου τὴν ἥραν, ὁ ἀλκαῖος αὐτῆς προσκαλεσαμένης, ἐβοήθησε. καὶ ἡ τοιαύτη τῆς ἥρας κλῆσις ἐπέθετο τὴν τοῦ ἡρακλέους φερωνυμίαν αὐτῷ κρατερόφρονι ἀληθῶς ὄντι, ὡς αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν. ὅτι δὲ ὁ δηλωθεὶς ἡρακλῆς ἐκαλεῖτο ἡρακλείδης, ὡς ἀριστείδης. Ἠράκεν, ἠνίασεν. Ἦρα, ἤτοι ὄντως ἦ ἔφη. καὶ ἦρα, χάριν· βοήθειαν· ἐπικουρίαν· πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρων δεῖ. Ἠράβησεν, ἤχησεν. Ἠραίνει, λυπεῖ. Ἡραῖον, ἡρακλέα. Ἥρανος, βασιλεύς. ἢ βοηθός. παρὰ τὴν ἦραν τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρως, ἔρανα καὶ ἤρανα. Ἠρανίσθην, ἔρανον συνήγαγον. Ἠράων, ἡρώων. Ἤραξεν, ἔσχισεν· σὺν ἔτριψεν· ἔρρηξεν. Ἠράξερεῖς· ὁ γὰρ ῥώξ, δύο ἔχει ἁμαρτήματα. Ἤραρα· ἄρω τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων ἀρῶ· παρακείμενος ἦρκα· ὁ μέσος ἦρα· καὶ ἀττικῶς ἄρηρα· καὶ κατὰ μετάθεσιν, ἤραρα. Ἤραρεν, ἀναλόγως ἔχει· οὐ μὴν τοιοῦτον καὶ τὸ ἀραρεῖν· οὐ ἡ μετοχὴ ἀραρώς· ἐκεῖνο γὰρ ἰωνικώτερον ὄν, διέβη καὶ εἰς ἀττικισμόν. καὶ ἤραρεν, ἥρμοσεν· ηὐφράνθη· εὐπρέπησεν. Ἤραρε θυμόν, τὸ θυμῆρες ἐμφαίνει. καὶ ἄλλως δὲ, κατὰ τὸ ἄγγεσιν ἄρσεν ἅπαντα, λέγεται καὶ τὸ ἤραρε θυμόν, ἀνδάνει ἵνα καὶ αὐτὴν ἄρσῃ ὁ ἐσθίων, ὥσπερ ἀγγεῖ τινὶ τῷ σώματι. Ἠρασάμην, κατηρασάμην· ἠράσθην. Ἠράσσατο, ἐπεθύμησεν. ἠρεμεῖ· ἡσυχάζει. Ἠράσσατο, ἤγουν ἠράσθη· οὗ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἐν τῷ, ὅδ' ὅτε τ' ἠρασσάμην. Ἤρασσον, ἔκρουον· ἐπήπτον· ἐβλασφήμουν. Ἠράσθην, ἀπὸ τοῦ ἐράζω γίνεται· ὡς πειράζω ἐπειράσθην, καὶ πελάζω ἐπελάσθην. Ἠράσιος, μὴν παρὰ λάκωσιν. Ἤρατο, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινε καὶ ἐβάστασεν οἱ παλαιοὶ νοοῦσιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπολέμησε. παρὰ τὴν ἄρην φασίν. εἰ δὲ εἶχε καὶ τὴν ἐν πρόθεσιν, ἦν ἂν σαφέστερον δοκοῦν τὸ ἀπὸ τοῦ ἐναίρειν γενέσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ἔναρα. καὶ ἤρατο μέγα κλέος τῷ παιδὶ, ἀντὶ τοῦ ὕψωσεν αὐτὴν τὴν εὔκλειαν τῶν υἱῶν. Ἄλλως. Ἤρατο, καὶ ἤρετο, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. τοῦ μὲν τὸ πρῶτον ἠράμην· ὅθεν καὶ τὸ ἠράμεθα μέγα κῦδος. τοῦ δὲ ἤρετο, οὗ ἡ χρῆσις καὶ ἐν τῷ, τὴν ἀρετὴν ἔκτεινε. διὸ πρῶτον πρόσωπον ἠρόμην, ὡς καὶ τοῦ εὕρετο, τὸ εὑρόμην. οἷον· ταῦθ' ἅπαντα συνθανόντος εὑρόμην. καὶ ἤρατό τις νίκην, καὶ ἤρατό τινες πόλεμον πρὸς ἀλλήλους. Ἠρᾶτο, ηὔξατο. ἀπὸ τοῦ ἀρὰ ἡ εὐχή. καὶ ἀντὶ τοῦ κατηρᾶτο, ἀπὸ τοῦ ἀρὰ ἡ κατάρα. Ἠραχνίωκεν, διαπέπλωκε πολλοῖς καὶ λεπτοῖς φλεβίοις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἠργάνθη, ἐλευκάνθη· ἐπιάνθη. Ἠργμένον, ἀρξάμενον· εἰργόμενον, κωλυόμενον. Ἠρδαλωμένος, λεπρὸς καὶ μεμιασμένος. καὶ ἠρδάλωσεν, ἠσβόλωσεν· ἐμόλυνεν. Ἥρδιον, περιφανὲς ἅρμα σκεπαστόν. Ἤρει, ἐλάμβανεν· ἄρχει. Ἤρειδε κατὰ τῶν ἵππων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἤφιε καὶ ἔπεμπε κατὰ ἱππέων. καὶ ἀντὶ τοῦ ἠκούμβιζεν. Ἤρειδε, σφοδρῶς κατηγόρει· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων. Ἠρείκει, ἀντὶ τοῦ ὑπεστήρισεν. κανονίζεται δὲ οὕτως· ἐρείδω τὸ ὑποστηρίζω· ὁ μέλλων ἐρείσω· ὁ παρακείμενος ἤρεικα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρείκειν· ἠρείκεις· ἠρείκει. Ἤρεικον, ἔσχιζον· ὡς τὸ, ἤρεικον χόνα δῖαν. Ἠρεικώς, στενώσας, καὶ ὑπακουμβίσας. καὶ ἤρεισεν, ἠκούμβισεν. Ἠρεῖτο, ἐπεθύμει· ἐλάμβανε. πολλάκις γὰρ οὐ μόνον τῆς ἡμέρας, ἀλλὰ καὶ τῆς νυκτὸς ἐστιᾶσθαι ἠρεῖτο, καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν δείπνων παρασκευὰς τὰ πολυτελῆ τῶν δημοσίων ἀπετρύετο. καὶ ἠρεῖτο, ἐξελέγετο· προέκρινεν. ἠρεῖτο δὲ ὁ ποσσὸν κάχληκος τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι. καὶ ἠρεῖτο ἐπορθεῖτο. Ἠρέμα λέξει· μόγις δύναται τὰ αἰτιατικὰ ἐπιρρήματα ὁριστικῶς συντάσσονται. ἠρέμα, κατὰ μικρὸν· ἀτρέμα. καὶ ἠρέμα, ἡσύχως· κατὰ μικρὸν· σχολαίως. καὶ ἠρεμαίως. καὶ ἠρεμεῖ. Ἠρεμεῖ, ἡσυχάζει. Ἠρεμία, ἀτρεμία τις οὖσα κατὰ στέρησιν τοῦ τρέμειν. οἷον ἀκινησία. ἢ ἠρεμία, ἡσυχία. ἢ στέρησις κινήσεως. ἐκ τοῦ ἔρημος, ἐρημία. κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, ἠρεμία. Ἦρεν, ἀπῆρεν. Ἤρεον· παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς ὀδυσσείας, ἤτοι ἀφῃροῦντο. ἀπὸ τοῦ αἱρέω. παρατατικὸς ἥρεον καὶ ἥρουν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἥρεον. ἢ ἥρεον, ἀντὶ δὲ ἥρεον, ὑφ' ἥρουν· ἐλάμβανον ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος καὶ δασύνεται. Ἠρέπται ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· ἤγουν ἐστέγασται. Ἤρεσεν, ἠπείλησεν. Ἠρεσίδες, αἱ ἱέρειαι τῆς ἐν ἄργει ἥρας ἀπὸ τῆς ἥρας, ἢ παρὰ τὸ ἀρύσω μέλλοντα, ἀρυστίδες αἱ ἀρυόμεναι τὰ λουτρά. Ἤρεσσαν, ἀντὶ τοῦ ἐκωπηλάτησαν· τῷ δὲ συντελικῷ ἐχρήσατο ἀπολλώνιος, ἀντὶ παρατατικοῦ τοῦ ἤρεσσον. Ἠρετισάμην, ἀντὶ παρατατικοῦ· εἰλόμην· ἐξελεξάμην· ἠγάπησα· ἐπεθύμησα· ἠθέλησα· ἠράσθην. Ἤρετο, ἔρω τὸ ἐρωτῶ· ἔρομαι· παρατατικὸς ἠρόμην· οὗ τὸ. Ἤρετο, ἀντὶ τοῦ ἠρώτησεν ἀττικοὶ διὰ τοῦ η. ἴωνες δὲ διὰ διφθόγγου εἴρετο. Ἠρεύγετο, ἐμυκᾶτο· ἔβρυξεν. Ἠρέχθεται, ἀνιᾶται· ἀμηχανεῖ. ἢ ἤρεψεν, ἐστεφάνωσεν. ἐκ τοῦ ἐρέφω ἐρέψω ἤρεψα. Ἥρεω, ἡμίθεοι· δυνατοί. Ἥρῃ ἰωνικῶς· ἥρα κοινῶς. ἴωνες γὰρ τρέπουσι τὸ α εἰς η. ὡς σφαῖρα σφαίρη· δημοσία, δημοσίη· πρᾶγμα, πρῆγμα. Ἠρήκασι, πεπορθήκασιν. Ἥρηκε, κανονίζεται οὕτως· αἱρέω, ῶ· ὁ μέλλων αἱρήσω· ὁ παρακείμενος ἥρηκα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἡρήκειν· εις· ει. Ἡρηκέναι, ἑλεῖν· νικῆσαι. Ἡρηκώς, νενικηκώς. εἶπον διὰ τῆς ει διφθόγγου. Ἥρημεν, ἡρήκαμεν· καὶ συγκοπῇ ἤρημεν. Ἡρημένην, κεχειροτονημένην. καὶ ἡρημένον, ἐπικριθέντα· ἐκλελεγμένον. Ἡρημένος, ὁ βεβουλημένος. αἱρῶ τὸ κρατῶ, καὶ κατὰ βαθμό· οὐ τὰ παθητικὰ, ἀντὶ τοῦ βούλεσθαι λαμβάνεται. καὶ προαιρ

ευσι· ὁ μέλλων, αἱρήσω· ὁ παρακείμενος, ἥρηκα, ἀντὶ τοῦ βεβούλημαι καὶ προκέκρικα· ἡ μετοχὴ ἡρημένος· ἤγουν προκριθεὶς
καὶ ἐκλελεγμένος. Ἤρηρε, ἐκράτει· ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω· ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω· παρακείμενος ἦρκα· ὁ μέσος
ἦρα· ἀττικῶς ἄρηρα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἠρήρειν. Ἠρήρειστο, ἥρμοστο· τὸ δὲ ξίφος εὖ μάλα ἠρήρειστο τῷ συνασπισμῷ,
καὶ ἀκριβῶς ὑπεῖχε στερεόν τι, καὶ ἀπαρίασαστον. Ἤρησεν, ἔφθαρη ἦλθεν· ὅθεν καὶ τὸ εἰσήρησεν. Ἦρης, ἀφρῶν. Ἠρή-
σαντο· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ κεῖται, ἀντὶ τοῦ κατηράσαντο ἢ προσεῖπεν. Ἠρήσαντο παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν ηὔξαντο. Ἤρηται, ἀν-
τὶ τοῦ βεβούληται καὶ ᾕρηται, ἀντὶ τοῦ κεκράτηται. Ἤρθη, ηὐξήθη· ὑψώθη. Ἤρθρωσας, ἐτραύωσας. Ἦρι· μάλα ὄρ-
θρου· παρὰ τὸ πρωΐ· ἕωθεν· ἀπὸ τοῦ αἴρεσθαι ἡμᾶς τῆς κοίτης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον. τὸ δὲ ἦρι, ὀνοματικὸν ἐπίρρημα·
ἀπὸ τοῦ ἀὴρ ἀέρος, ἀέρι· καὶ κατὰ κρᾶσιν ἦρι. τὸ δὲ ἀέρι καὶ διὰ τοῦ η φησὶν ὁ ποιητής· ἠέρι γὰρ κατεῖχετο. Ἠρία· λυκοῦρ-
γος ἐν τῷ κατ' αὐτολύκου· ἠρία εἰσὶν οἱ τάφοι, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ῥήτωρ δῆλον ποιεῖ· φασὶ δέ τινες κοινότερον μὲν, πάντας
τοὺς τάφους οὕτως ὀνομάζεσθαι· κατ' ἐξαίρετον δὲ, τοὺς μὴ ἐν ὕψει τὰ οἰκοδομήματα ἔχοντας, ἀλλ' ὅταν τὰ σώματα εἰς
γῆν καταπεθῇ· ὠνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Ἠρίαι πύλαι ἀθήνησι διὰ τὸ τοὺς νεκροὺς ἐκφέρεσθαι ἐκεῖ, ἔνθα τὰ ἠρία·
ὅ ἐστι τοὺς τάφους. Ἠριγένεια· ἐπειδὴ καὶ ὁ ὄρθρος ἀναλογεῖ τῷ ἔαρι, ἦρ λέγεται καὶ οὗτος· ἀφ' οὗ ἠριγένεια ἠώς. ἥν τι-
νὲς μὲν λέγουσι δηλοῦν τὸν ὄρθρον γεννῶσα· ἕτεροι δὲ, τὴν ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένην· ἔοικε μὲν οὖν ἡ τοιαύτη παραγωγὴ,
παθητικῶς ἀεὶ λέγεσθαι· ἀφρογένεια γὰρ ἡ ἀφροδίτη λέγεται, οὐχ ὅτι ἀφρὸν ἐγέννησεν, ἀλλ' ὅτι ὑπὸ ἀφροῦ ἐγεννήθη· καὶ
κυπρογένεια ἡ αὐτὴ, ὅτι ἐν τῇ κύπρῳ γεγένηται· εἰ δὲ τοῦτο κρατεῖ, οὐκ ἂν εἴη δηλονότι ἠριγένεια ἡ τὸν ὄρθρον γεννῶσα· οὐ
μήτοι οὐδὲ ἡ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη, καθὰ κυπρογένεια ἡ ἀφροδίτη λέγεται· οὐχ ὅτι τὴν κύπρον ἐγέννησεν, ἢ ἀπὸ τῆς
κύπρου ἐγεννήθη, ἀλλ' ὅτι ἐν ταύτῃ γεγένηται· καὶ ἠριγένεια ἠώς ἐστιν, οἱονεὶ ἠεριγένεια· ἤγουν ἡ ὑπὸ ἠέρος γεννωμένη· ἀὴρ
γὰρ πεφωτισμένος, ἡ ἡμέρα· ὁ δὲ πλείων λόγος καὶ καθωμιλημένος ἠριγένειαν λέγει, τὴν ἐν τῷ ἦρι, ἤτοι τῷ ὄρθρῳ γεννω-
μένην· ὡς γὰρ τὸν ἡμερινὸν ἀπόλλωνα, εἴτουν ἥλιον ἡ λητὼ γεννᾷ, τουτέστιν ἡ νὺξ, ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐν τραχινίαις
ἀλληγορεῖ, οὕτω καὶ τὴν τῆς ἡμέρας ἀρχὴν ὁ τὴν νύκτα παραιτῶν ὄρθρος ποιεῖ· δύναται μὲν ἠριγένεια ῥηθῆναι, καὶ ἡ τὸν
ὄρθρον γεννῶσα· μάλιστα δὲ παθητικῶς, ὁ τῆς λέξεως ταύτης σχηματισμός· ὡς ἡ ἰφιγένεια δηλοῖ· καὶ τριτογένεια· αἱ γεννη-
θεῖσαι δηλαδή· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ ἰσχυροῦ καὶ βασιλικοῦ γέγονεν· ἡ δὲ ἀπὸ τριτοῦς, ὅ ἐστι κεφαλῆς. ἦρ δὲ ὁ ὄρθρος λέγεται· ἢ ἀπὸ
τοῦ αἴρω· τότε γὰρ αἰρόμεθα καὶ εἰς ἔργον ὀρθούμεθα· ὅθεν καὶ ἡ τοιαύτη ὥρα ὄρθρος λέγεται· ἢ μάλιστα παρὰ τὸ ἔαρ πρὸς
ὃ ἀναλογίαν σώζει ὁ ὄρθρος· μικρὸς γὰρ ἐνιαυτὸς ἡ ἡμέρα· ἧς οἷα μὲν ἔαρ ἡ πρωΐα, διὰ τὸ τηνικαῦτα εὔκρατον· θέρος δὲ,
οἷον τὸ τῆς ἡμέρας μέσον· φθινοπώρῳ περὶ τὴν δείλην ἔοικε· χειμῶνος δὲ δίκην σκυθρωπάζει τὰ πρὸς ἑσπέραν καὶ ἐπέ-
κεινα. Ἠριγένιον, τὴν ἠρύγιον πόαν. Ἠριδανὸς, ποταμός. Ἠριεργὴς, τυμβώρυχος. Ἠριεὺς, νεκρός. Ἠρίθμησεν,
ἀπεδειλίασεν· Τοὺς ἐναντίους ἰδὼν, οὐκ ἠρίθμησεν· ἀλλ' εὐθὺς ἦν ἀμυνίας ἕτοιμος πρὸς ἄμυναν. Ἠριθεύετο, ἠργάζετο.
Ἠριθευομένων, περιφιλοτιμημένων. Ἦρι, ὄρθρου· ἕωθεν· ἢ ἔαρι. Ἤρικε, ἀντὶ τοῦ ἐφιλονείκησε· κανονίζεται δὲ οὕτως·
ἐρίζω τὸ φιλονεικῶ· ὁ μέλλων, ἐρίσω· ὁ παρακείμενος, ἤρικα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἠρίκειν· ἠρίκεις· ἠρίκει. Ἤρικεν, ὅ ἐστιν
ἐσχίσθη· ἐρράγη· δεύτερος ἀόριστός ἐστιν ἐκ τοῦ ἐρείκω· ἐξ οὗ φυτὸν ἡ ἐρείκη· διὸ καὶ τὸ ι παραλήγεται, κατὰ τὸ λείβω ἔλι-
βον. Ἠρικέπαιος, ὁ διόνυσος. Ἠριχνωμένον, ἐρρυπωμένον· παλαιόν. Ἤρικον, σημαίνει τὸ ἔσχιζον· ἡσίοδος.
Ἠρικὼς, ἐξισώσας, καὶ φιλονεικήσας. Ἦριμον, νέον. Ἤριμος, ὀρθρινός. Ἤριον, ὄνομα τόπου· ἠρίον δὲ ὁ τάφος. Ἤρι-
νε, χώριζε. Ἦριν, τὴν ἔριν. Ἠρινόθερμον, τὸ ἄνθεμον. Ἠρινολόγοι, οἱ τέττιγες. Ἠρινὸν, ἄνθος ἐαρινόν. Ἤριννα
ἡ ποιήτρια· εἴρηται παρὰ τὸν ἔρωτα, ἡ ἐρασμία· ἢ παρὰ τὸ ἔαρ. Ἠρινοῖς, ἐαρινοῖς. Ἠρίον, μνημεῖον. Ἠρινοτόκου· ἀπὸ
τῶν ποιμνίων τῶν κατ' ἔαρ φόροις πλουτῶν. Ἠρινὸς καιρὸς, ὁ τοῦ ἔαρος. Ἤριπεν· ἔχει θέμα τὸ ἐρείπω· ὅθεν γίνε-
ται τὸ ἐρείπιον· καὶ ἐρειπῶ· ὁμοίως τῷ ἔτυχον τυχῶ· ἔτυπον τυπῶ· ἔστιβον στιβῶ· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀστιβής· ἔστιχον στιχῶ· ἐξ
οὗ τὸ ἐστιχόωντο. ἢ ἤριπεν, ἀντὶ τοῦ ἔπεσε· καὶ ἐριπὼν, ἀντὶ τοῦ πεσών· παρέβησαν τὸν κανόνα· ἀμετάβατον γὰρ ἔχει
τὴν σημασίαν· γεγονὼς ἐκ τοῦ ἐρείπω τὸ καταβάλλω· ἐνεστῶτος ἐνεργητικὴν ἔχοντος τὴν σημασίαν καὶ μεταβατικήν·
δύναται δ' ὅμως καὶ ἐνεστῶτος τοῦτο τὸ ῥῆμα ἔχειν ἀμετάβατον σημασίαν καὶ μεταβατικήν· λέγομεν γὰρ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ
καταβάλλω· καὶ ἀντὶ τοῦ πίπτω. Ἠριπόλη, ἡ ἡμέρα· ὡς ἐν ἐπιγράμματι· οὐδὲ φαεινῆς φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπό-
λης. Ἠριπώθη, ἔπεσεν. Ἠρισάλπιγξ, ὀρνέου τι εἶδος. Ἤρισεν, ἐφιλονείκησεν· ἔσχισεν· ἔρρηξεν· ἔπεσεν· ἠγάπη-
σε· συνέζευξεν· ἥρμοσεν. Ἠρισμένος, ἐστηριγμένος. Ἠρίστηται, τὸ ἀρίστου γέγονεν ἐκ τοῦ ἀριστάω, ἀριστήσω· ἠρίστηκα·
ἠρίστημαι· ἠρίστησαι· ἠρίστηται, ἠρίστηται, ἄριστον γεγένηται. Ἠρίστρεον, ἱμάτιον ἠρινόν· ἢ ἐπίστρεον. Ἠρίφακον, θαμνί-
σκον· λάκωνες. Ἤριψε, καὶ ἤριξε, κατέβαλε· κατέπεσε. Ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον ἐν τῇ λέξει ῥηθέν· δοκεῖ γὰρ τὸ ἤρ-
κεσεν ἁπλῶς οὕτω λεγόμενον λείπεσθαί τινος αἰτιατικῆς· οἷον, οὔ οἱ ἤρκεσεν ὄλεθρον, ἢ θάνατον· ἢ τοιοῦτόν τι· οὕτω μὲν
καὶ τὸ ἐτελεύτησε τὴν ζωὴν, πλῆρές ἐστι· καὶ τὸ ἀπέψυξε βίον παρὰ σοφοκλεῖ· τὸ δὲ ψιλῶς εἰπεῖν ὡς ἐτελεύτησέ τις
ἢ ἀπέψυξεν, ἐλλιπῶς ἔχει· καὶ ἤρκεσεν, ἀρκετὸν ἐγένετο· ἢ ἤρκεσεν, ἐβοήθησεν· ὁ δὲ τὸν θώρακα αὐτοῦ διέρρηξεν· ὅς
ἤρκεσεν οἱ ἀμύναι λυγρὸν ὄλεθρον. Ἦρκται, ἦρξατο. Ἠρκὼς, ἀπὸ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαίρω· καὶ ὁ σκορπιὸς ἠρκὼς τὸ κέν-
τρον· καὶ ἐπηρμένοι τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ ἠρκότες· τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ· ἀλλὰ καὶ εἰς παθητικὴν σημασίαν
λαμβάνεται. Ἥρμαζεν, ἐσκέπασεν· ὠχύρωσεν. Ἡρμαλώσατο, συνέλαβεν. Ἡρμανίζετο, οὐκ ἦν ἁρμόζον. Ἡρ-
ματισμένον, ἠσφαλισμένον. Ἠρμένος, ἐπικριθεὶς· κρεμασθείς. Ἡρμοσμένου, εὐκατασκευασμένου. Ἥρμοσαι
τὴν ἑλλάδα πᾶσαν ῥητορικῶς, κάλλιον ἂν εἴποις, ἢ κατὰ ῥήτορας, λέγει, ἢ γράφει. Ἡρμόσαντο, διφυῶς διετέθησαν· οἱ δὲ ἡρμό-
σαντο πρὸς τὴν βούλησιν καὶ συνέθεντο δέκα τάλαντα δώσειν· πολύβιος. οἱ δὲ στρατιῶται, πάντα ἡρμόζοντο πρὸς τὴν
εἰς οἶκον ἐπάνοδον, ἀντὶ τοῦ ἐγίνοντο· παρεσκευάζοντο. Ἡρμοσάμην, ἐμνηστευσάμην· ὡς ὁ ἀπόστολος· ἡρμοσάμην γὰρ
ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, παρθένον ἁγνὴν, παραστῆσαι τῷ θεῷ ἤτοι τῷ χριστῷ, ἐμνηστευσάμην ὑμᾶς. Ἡρμοστάμην ὡς πρὸς μονι

σχὶν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐν ταῖς εὔστραις κονδύλοις ἡρμοσπόμην. Ἤρυυεν, ἐκυβίστα. Ἤρυυτο, ἐπρίουν. Ἦρξαν, συνεφώνησεν. Ἠροικάκαι, τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. Ἠρόησεν, ἀπεσόβησεν. Ἠρόμην, τὸ μὲν ἔχει τὸ ι, σημαίνει τὸ ἐκουφιζόμην· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ αἴρομαι ἠρόμην, ὡς αἰσχύνομαι ᾐσχυνόμην. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἠρώτων, οὐκ ἔχει τὸ ι· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἔρομαι καὶ ἠρόμην, οὐχ ἠρώτησα λεγόμενον. Ἦρον, ἠρίνυν. Ἤρουν, ἠρώτων. Ἠρόπω, σημαίνει τὸ κόπτω. Ἦρος, συνθήκη· ἐκεχειρία· ἔαρος. Ἠρόσα, ἠροτρίασα. Ἠροσάνθεα, ἀνθολογία· ἑορτὴ γυναικεία λαμπρά· ἀγομένη ἐν πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ. Ἤρρωσεν, ἐσθένησεν. Ἡροῦντο, ἐλάμβανον· οἱ δὲ, ὡς εἶχον, χαμαὶ δεῖπνον ἠροῦντο. Ἤρου, ἠρώτησας. Ἠροῦ, κατηροῦ. Ἠρούσταζον, ἐνύδρευον. Ἠροῦτο, ἠροτρία τὸ ἔσπειρεν. Ἡροφίλη, σιβύλλης ὄνομα. Ἠρόχια, τὰ θεοδαίσια· οἱ δὲ, ἑορτήν· οἱ δὲ, ἔρια. Ἠρπάσθην, οὐχ ἡρπάγην. Ἤρρεεν, ἀπώλυτο. Ἤρρηκεν, ἐκεῖ ἀφίκται· παρ' ὁμήρῳ δὲ, μετὰ δυσχερείας· ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων. Ἠρρίχθη, ἐρράγη. Ἤρσεν, ἥρμοσεν· ἐτρόπωσεν. Ἦρται, ἤγουν ὑψοῦται. Ἠρταλέοντο, ὠργίζοντο. Ἠρτάμησεν, ἐτάραξε· διώκησεν· ἤρτυσεν. Ἠρτήσθω βρόχος, ἤγουν κρεμασθήτω τὸ σχοινίον. Ἤρτηται, [illegible] κρέμαται· ὁ δὲ τὰ μὲν πράγματα ἐδεῖτο τῆς τῶν ἀνθρώπων ἰατρικῆς, καὶ ἐκείνων ἤρτητο. Ἡρπαζόμεθα, ἐπαιζόμεθα· ἅρπα, ἡ [illegible]. Ἤρτισαι, ἥρμοσαι· ἀνήρηται. Ἤρτο, ἀντὶ τοῦ ἐπήρετο· ἢ ἦρτο, ὑψοῦτο· ἠγείρετο· τὸ δὲ χῶμα ἐπὶ τοσοῦτον ἦρτο, ὥστε ἐπὶ ἰσοπέδου ἐπὶ τὰς ὀφρύας τοῦ ὄρους τὰ βλήματα ἐξικνεῖσθαι. Ἠρτυλιμένος, ἠρτυμένος. Ἤρτυεν, παρεσκεύαζεν· ἠτοίμαζεν· ἡρμόζετο· κατηρτίζετο. Ἠρύγγανεν, ἐμεγαλαύχει· ἐνυβρίζετο· ἐπιπράσκετο· εἰ γὰρ περίβλεπτον καὶ δόκιμον ἠρύγγανε γένος· ἠρύγγανεν οὖν κυρίως, ἐρεύγετο. Ἠρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες· ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς τοῦ σίτου σωροὺς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι. Ἠρυγγίτης, ἄρτος· ἢ εἶδος βοτάνης. Ἤρυγε, ἐβόα· ἐμυκᾶτο· ἔπτυεν. Ἠρύγιον, ὄνομα τόπου. Ἠρύγμαι, αἱ καμπυλότητες τῶν σκελῶν, καὶ πρασεῖδος. Ἠρυγκήμεθα, ἐμπεφορήμεθα· ἠλείφαμεν. Ἠρύγων, μυκώμενος. Ἠρυθαίνετο, ἐφιλονείκει. Ἠρυθροδανωμένον, ἐρυθρῷ βάμματι βεβαμμένον· κοκκίνῳ. Ἠρύκαλον, τὸν ἡρακλέα σώφρων ὑποκοριστικῶς. Ἤρυκεν, ἐκώλυεν. Ἤρυλλος ἐν τοῖς σατυρικοῖς· δηλοῦσιν οἱ κατὰ στοιχεῖον τὰ ῥητορικὰ ἐκθέμενοι παρ' οἷς δῆλον· καὶ ὡς ὑποκεκόρισται ὁ ἤρυλλος ἐκ τοῦ ἡρακλῆς· ὡς ἐκ τοῦ ἀριστοκλῆς ὁ ἀρίστυλλος· παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ ἐκ τοῦ βαθυκλῆς, ὁ βάθυλλος. Ἤρυον, ἤντλουν· καὶ ἠρύσατο, ἤντλησεν. Ἤρυτο, ἐρύσατο. Ἤρχατο, καθεῖρκτο. Ἦρχεν, ἠγεῖτο· κατῆρχεν· ὠφέλει. Ἤρχθη, ἤρξατο· ὡς τὸ, ἦρχε χειρῶν ἀδίκων. Ἡρῶ ἀττικοί, οὐχ ἥρωα· καὶ ἥρως ἐπὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, καὶ οὐχ ἥρωας· ἥρωες δὲ, οὐχ ἥρως· εἰ καὶ ἅπαξ ὑπὸ τοῦ βιασθεὶς, οἱ ἥρως εἶπεν ὁ ποιητής· τῷ δ' ἠναγκασμένῳ οὐ χρηστέον. Ἥρω, ἢ ἀποκέκοπται ἐκ τῆς ἥρωα αἰτιατικῆς, ἢ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως γέγονεν. Ἥρωας· τὰς ἀπολελυμένας τῶν σπουδαίων ψυχάς. Ἥρωας, ἡ παλαιὰ σοφία γένος τι θεῖον εἶναι δοξάζει, μέσον θεῶν καὶ ἀνθρώπων· καὶ τὸ μὲν θεῖον φῦλον εἰς θεοὺς διαιρεῖται, καὶ δαίμονας· τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τε ἥρωας, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀνθρώπους· καὶ ὑποβεβηκέναι μὲν φησὶ θεοῖς δαίμονας· ἀνθρώποις δὲ ἥρωσιν· οὓς καὶ ἐκ θείου καὶ ἀνθρωπίνου σώματος φῦναι λέγουσι· διὸ καὶ ἡσίοδος ἡμιθέοις αὐτοὺς φησὶν· ἢ ἐκ θεᾶς ὄντας καὶ θνητοῦ ἀνδρὸς, ὁποῖος ἐστὶν ἀχιλλεὺς ὁ ἐκ θέτιδος καὶ πηλέως, ἢ ἀνάπαλιν, ὁποῖον ὁ λυκόφρων τὸν ἕκτορα παραδίδωσι πατρὸς μὲν, ἀπόλλωνος· θνητῆς δὲ μητρός· οὕτω μὲν τινές· ἕτεροι δὲ συντομώτερον φράζοντες φασίν· ἄκρα μὲν θεοὶ καὶ ἄνθρωποι, μέσον δὲ γένος ἀμφοῖν, τὸ ἡρωϊκὸν θεοῖς μὲν ὑποβεβηκὸς, ἀνθρώπων δὲ ὑπερκείμενον, διὰ μετουσίαν ἀρετῆς· ἀφ' ἧς καὶ δοκοῦσι παρονομάζεσθαι· ἔστι δῆλον ὡς οἱ τοιοῦτοι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς βούλονται καλεῖσθαι τοὺς ἥρωας· ἀνθρώπους μὲν ὄντας, διὰ δὲ τὸ θεῖον τῆς ἀρετῆς, ἡμιθέοις νομισθέντας. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔρωτος τροπῇ τοῦ ε εἰς η παράγουσι τοὺς ἥρωας· καὶ τούτου ἐπαινετοῦ καὶ ἐς κάλλος θεῖον ὁρῶντος καὶ ἀνατεινομένου εἰς τὸ ἄκρον ἐφετόν, ἔστι τῶν κάτω μὲν ἀπάγοντος τὸν ἄνθρωπον, ταῖς δὲ ἀνωτάτω θεαῖς προσενοῦντος· ὡς οὕτω κληροῦσθαι ἡμιθέου κλῆσιν αὐτόν· ἢ καὶ ἄλλως, ἐκ μυθικοῦ ἔρωτος ἐστὶν ἐμπαθοῦς· ἔρως γὰρ κάλλους ἀμυθήτου πολλοὺς μυθικῶς ἐκκαυθεὶς τὰ ἀνομοίως ἔχοντα γένη συντήξας, οἷον πρὸς γάμον ἔμιξεν. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τῆς ἔρας τοὺς ἥρωας εἶπον καλεῖσθαι· γῆθεν γὰρ ἦσαν, εἰ καὶ δι' ἀρετὴν, ὥσπερ οὐρανώθησαν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀέρος ὡς δηλοῦται καὶ ἔν τινι τῶν παρὰ πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τό, Σῆμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται· πνεῦμα δ' ἀὴρ ὃ δ' ἔχει· φησὶ δὲ καὶ ἡσίοδος ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν· ἤγουν ἐνδυθέντες ἀέρα, ὡς μετὰ τὸ ἄριστον λυθῆναι τοῦ σώματος μὴ κάτω ἀπιόντες, ἀλλ' ἐν ἀέρι ὄντες, καὶ γέρας ἔχοντες, τὸ πανταχοῦ γῆς φοιτᾶν, καὶ τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐπισκέπτεσθαι. Ἡρώδειον, τόπος. Ἡρωελεγεῖον, μέτρον τι. Ἡρώειον, μνημεῖον. Ἥρωες, οἱ πάλαι καὶ πρωτογενεῖς ἄνθρωποι· οἱ ἡμίθεοι ἄνδρες· ἥρωας δέ φασι κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἔρας τῆς γῆς· ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἡρώων· ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωτήσεως· διαλεκτικοὶ γάρ· ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος, ὥς φησιν ἡσίοδος. Ἠρώησαν ὀπίσω παρ' ὁμήρῳ, περιφραστικῶς καὶ διαλελυμένως ἐρρήθη, δηλοῖ τὸ ἀνεχώρησαν· ἀνεποδίσαν· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὀπίσω ὁρμῆσαι· ὅπερ ἠδύνατο ἀνηρώησαν εἰπεῖν, εἴπερ ἤθελεν ὥσπερ καὶ τὸ ἐκτὸς ὁρμῆσαι τῆς ὁδοῦ ἐξηρώησαν, ἐρεῖ ἀλλαχοῦ. Ἡρώησεν, ἔπαυσε· καὶ ἀντὶ τοῦ κατέλιπεν· ἐξέφυγε· παρὰ θεοκρίτῳ. Ἡρώησσοισιν, μεθύσσοισιν. Ἡρῶναι, ἀριστοφάνης· ὡς ἤθεοι ἠθεοῖ, κατὰ τὸ ἀρχαῖον ἐστὶ σύνηθες ἄλλο τρισυλλάβως, προήνεγκε τὸ ἡρῶναι. Ἡρῷον, μνημεῖον· καὶ ἡρῷον, τὸ καλούμενον ἔπος· ὅτι δι' αὐτοῦ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὕμνησεν ὁ ὅμηρος. Ἡρώπτει, σκώπτει. Ἡρῷς, ποικίλως· ἐπὶ τῶν μεμαστιγωμένων ἢ ὄφεως. Ἥρως, ἡμίθεος· δυνατός· γενναῖος· δισυλλάβως δὲ κέχρηται ὅμηρος· ἥρω ἅπαξ ἐν ἰλιάδι, καὶ ἅπαξ ἐν ὀδυσσείᾳ. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν ἔραν, ὃ σημαίνει τὴν γῆν· ἐκ τῆς γῆς γὰρ οἱ ἥρωες· ἢ ἀπὸ τῆς ἐράσεως τῶν θεῶν· οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποίουν τοὺς ἥρωας. Ἡρῶσσαι, προπερισπωμένως ἡρωδιανὸς ἐν δεκάτῳ φησὶν, ἐκ συναλοιφῆς τοῦ ἡρωΐσσαι, τοῦ ἥρως τὸ θηλυκὸν, γίνεται ἡρῶσσα· ἢ ἀντὶ τοῦ ἡρωΐναι. ἀπολλώνιος· τιμήοροι δ' ἔκδικοι καὶ ἔφοροι τῆς λιβύης· ἢ ἐν λιβύῃ τιμώμεναι ἡρωΐναι. Ἠρώτα, παρεκάλει· ἔθυεν· ηὔχετο· ἱκέτευεν· ἠρώτα. Ἠρώπιζον, ἠρώτων. Ἡρώων πάντων, τῶν κατ' ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν· τοῖσι δὲ κρατῆρα κεράσσατο μούλιος ἥρως.

ς ἐν ἀγορᾷ, σόλοικον· λέγε οὖν, ἧσθα· ὀρθότερον δὲ χρῆσθαι ὁ λέγων, ἐὰν ἦς ἐν ἀγορᾷ· φρύνιχος· Ἧς, ἄρθρον
θηλυκὸν ὑποτακτικόν· ἀντὶ τοῦ, τῆς συνάρθρου ἀντωνυμίας δηλούσης· ἧς τι πλείστην μὲν κάτα χαλκὸς ἔχει·
καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἑαυτῆς· ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος· ἢ δὲ τοκήων. Ἧς, ἀντὶ τοῦ ἦν λέγουσι δωριεῖς·
Ἧς, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες· καὶ ἧς, τῆς ἰδίας· καὶ ἧς, ἀντὶ ἧς τινος. Ἧς γαίης· οἱ ὕστερον οἰκείας φασὶν ἐν ἀπο τῆ
τῆ λέξεως, δηλοῦντι σου τῷ πατρίδα. Ἧς ἔρα ἄσθε λέγει ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἕως· ὡς τὸ ὥς, ἀντὶ τοῦ ἕως πλεονασμῷ τοῦ ι·
καθὰ καὶ ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ· τρεῖς ὀφθαλμὸς, ἕεις φησίν. Ἧσαι ὀνειδίζων παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διατρίβεις· ἀργεῖς·
οὐ γὰρ ἐκάθητο ἀληθῶς ὁ θερσίτης, ἀλλ᾽ ἵστατο. Ἡσαῖνον, ὄρος. Ἦσαν, ἀντὶ τοῦ ὕμνησαν· ἐδόξασαν· ὑπῆρχον· ἢ ᾔσαν, ᾔ
δεισαν· ἐγίνωσκον· οὐδ᾽ ἀφιγμέναι τὸ πάμπαν ᾖσαν. Ἧσας, χάριν ἐποίησας· ἐδόξασας· ἢ ἀντὶ τοῦ ἰάσασθαι. Ἥσατο,
εὐφράνθη· ἐκτήσατο· ἱδρύσατο· ἐκίδνατο· ἐπιχνάσατο· ἥσθη· εὐφράνθη· διεχύθη. Ἧσε· ᾆσε· ᾆσω ἀόριστος ᾖσα· τὸ τρίτον
ᾖσεν· ἤγουν ἔψαλεν. Ἧσθ· ὅμηρος· ὑπὸ δὲ, θρῆνυν ποσὶν ἧσθ· τουτέστιν, ὑφῆσθ· ὑποθήσει· ὑποβαλεῖ· ὅθεν καὶ τὸ μόχοις βα
σὶν ὑφείτης· ἢ ἥσει, πέμψει· ὅθεν καὶ ἥμων ὁ ἀκοντιστής, καὶ ἥματα τὰ ἀκοντίσματα. Ἧσεν, ὕμνησεν· εἴασεν· ἐκά
θισεν. Ἧσθα, ἀντὶ παρὰ χοιροβοσκοῦ γράφεται· τὸ δὲ ἧς, ἀντὶ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος· ἢ ἧσθα, οὐκ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ἀλλὰ
ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες· ἀπὸ τοῦ, εἰμὶ τὸ ὑπάρχω· καὶ ὁ παρατατικὸς, ἦν· ἧς· καὶ ἐν προσθέσει τῆς θα συλλαβῆς, ἧσθα. Ἧσθαι,
ἀντὶ τοῦ κάθησο κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ· ἢ ἧσθαι, ἀντὶ τοῦ καθῆσθαι, ἀπὸ τοῦ ἕω ἀχρήστου, οὗ τὸ παθητικὸν ἕμαι ἧμαι·
ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ποιηταῖς· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, κάθημαι λέγεται μετὰ τῆς κατά· οὐδὲν δὲ πλέον ἐν τούτῳ ἡ πρόθε
σις δηλοῖ, ἀλλὰ ὡς συλλαβὴ κεῖται· ὡς ἐν τῷ καθεύδειν καὶ καμμύειν· διὸ καὶ κατὰ τὰς προθέσεις ἐν τούτοις ἡ αὔξησις γί
νεται· οἷον ἐκάθευδον, ἐκάμμυον, ἐκαθήμην. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν κάθηται, προπαροξύνεται· τὸ δὲ καθῆσθαι, προπερισπᾶ
ται, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὑποκειται· καὶ τούτου μὲν γὰρ τὸ ὁριστικὸν προπαροξύνεται· τὸ δὲ ἀπαρέμφατον, προπερι
σπᾶται· ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω· ἕημι· ἕεμαι, ἧμαι, ἧσαι, ἧται· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἧσθαι· καὶ ἧσθαι ὀδυρόμενος· ἐσχημάτισται·
ἦν δὲ τὸ κοινὸν καὶ ὀρθὸν, ἧσθαι ὀδυρόμενον· καὶ φθινύθειν· ἵνα ἦν τὸ πᾶν οὔπω· οὔπω μίν φασι φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ
ἀντὶ ἔργα ἰδεῖν· ἀλλὰ ἧσθαι, ὀδυρόμενον καὶ φθινύθειν· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας π. Ἡσθείη, χαρήσεται· ταύτην μὲν αὖ τις ἀν
θεὶς ἡσθείη λαβών· τὴν κύλικά φησιν· ἐπεὶ μεγάλη ἦν καὶ πλέα· καὶ ἡσθεὶς, χαρείς. Ἡσθείην, εὐφρανθείην· ἀπὸ τοῦ ἥ
δω· ἥσω· ἧκα· ἧσμαι· ἥσθην· μετοχὴ, ἡσθείς· ἡσθέντος· ἡσθείην. Ἥσθετο, ἐπειράσθη· ἔγνω· ἐθεώρει. Ἥσθη, ἀντὶ τοῦ ἐ
λέχθη· ἐκ τοῦ ᾄδω· ἢ ᾔσθη δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐφράνθη ἐκ τοῦ ἥδομαι. Ἥσθηνται, ἔγνωσαν· ἀριστοφάνης· οἱ δὲ σύμμαχοι ὡς ᾔσθην
ται τὸν σύρφακα, ἐκχύθει λαγαρυζόμενον· καὶ ᾔσθετο, ὁμοίως. Ἥσθην, ἐχάρην· ἐκ τοῦ ἥδομαι· ὅθεν ἡσθείς, μετοχή·
ἢ ἥσθην, ἐχάρην· ἰάνθην· ἡδέως ἔχω· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἧσμαι· ὁ ἀόριστος, ἥσθην· ης· η. Ἥσθητο,
ἀντὶ τοῦ περιεβέβλητο· καὶ ἥσθητο κροκωτὸν χιτῶνα, ὑπὸ τοῦ πλείονας ἐς αὐτὸν ἐπιστρέφειν· ὁ φίνιος ἕτερος ἀποθνήσκων, καὶ
ἕτερον ἀδελφὸν ἀπολείπων, ἥσθητο. Ἥσθιον, ἔτρωγον. Ἥσθω, ἐνόησας· ἔγνως. Ἧσιν, ἀντὶ τοῦ ἧ· ὡς λάβῃσιν, ἀντὶ τοῦ λά
βῃ· τοῦτο σύνηθες παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ἧσιν, ἀντὶ τοῦ φησίν. Ἡσίοδος ποιητοῦ ὄνομα, κυμαῖος· νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ
πατρὸς δίου καὶ μητρὸς πυκιμήδης, ἐν ἄσκρῃ τῆς βοιωτίας· γενεαλογεῖται δὲ εἶναι, δίου τοῦ ἀπελλίδου τοῦ μελανώ
που. Ἡσιονεῖς, οἱ τὴν ἀσίαν οἰκοῦντες ἕλληνες. Ἧσις, πέψις. Ἥσκαιρεν, ἐσκίρτα. Ἥσκειν, ἀσκέω ἀσκῶ· τὸ
μετὰ πολλοῦ πόνου καὶ κόπου ἐργάζομαι· ἤσκειν ἔρια καλὰ παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εἰργάζετο· ὁ παρατατικὸς ἤσκεον· ἤσκε
ες· ἤσκεε· τοῦ τρίτου ἐφελκομένου τὸ ν ἤσκεεν καὶ κατὰ συναίρεσιν, ἤσκειν. Ἤσκει, ἐπαίδευεν· κατεσκεύαζε· μετήρ
χετο· ἠγωνίζετο. Ἠσκημένον, κατεσκευασμένον· ἀσκήματα γὰρ τὰ σκευάσματα· ἀλλ᾽ οὐκ ὀρέστου· πλὴν λόγῳ γ᾽ ἠσκη
μένον· καὶ ἠσκημένος, μεμελετηκώς· πεπαιδευμένος. Ἠσκημένος, μεμελετηκώς· πεπαιδευμένος· εἰργασμένος.
Ἤσκησε, κυριωτάτη λέξις, δηλοῦσα ἔργου ἐπιμέλειαν· ὡς καὶ ἐν τῷ ἤσκειν ἔρια. Ἡσμά, νόσημα. Ἧσμεν, ἐστὶν ἐκ
τοῦ γινώσκω, ὁ ὑπερσυντέλικος ᾔδειν· τὸ δυϊκὸν ᾔδειτον· ᾐδείτην· καὶ συγκοπῇ τῆς ει διφθόγγου καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς
σ ἧστην· τὸ πληθυντικὸν, ἧσμεν· ἀντὶ τοῦ ᾔδειμεν· καὶ ἧστε ἀντὶ τοῦ εἴδητε· καὶ ἧσαν, ἀντὶ τοῦ ᾔδεισαν· καὶ ταῦτα ἐν χρήσει
παρὰ ποιηταῖς. Ἡσμένισας, ἐχάρης. Ἡσμένος, ἀπὸ τοῦ ἥδω· κατὰ συστολὴν τῆς ἀρχούσης, ἄσμενος· καὶ ἅμα συστο
λῇ, ἀνεβίβασε τὸν τόνον καὶ προπαροξύνεται. Ἧσο, παράγγελλε ἰοῦσα· καὶ οἴζυε· παρ᾽ ὁμήρῳ τὸ παρακαθῆσθαι τῷ ἀν
δρὶ· ἀλόχου μὲν τὸ δὲ περὶ τὸν δειπνό τὴν· οἰζύειν δούλοις ἐστίν· ἢ ἧσο παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ διάγε καὶ μένε κεῖται· ἄλλως γὰρ
οὐκ ἦν ἐν τοιαύτῃ μάχῃ καθέζεσθαί τινα. Ἤσπαιρεν, ἐσκάριζεν· ἔστιλβεν· ἔλαμπεν· ἀπέπνιγεν· ἐσπαιρεν. Ἡσπια,
ἀλλόβριγες· γαλατῶν ἔθνος· δύσμαχοι δ᾽ αὐτῶν ἦσαν αἱ πόλεις, ἀπὸ τῆς ἀμπώτιος ἐφ᾽ ἡμέραν ἢ πειρούμεναί τι, καὶ νη
σούμεναι· οἱ δὲ πλοίοις ἐπολέμουν· τοῦ δὲ καίσαρος γαΐου περὶ τὰς πόλεις σταυροὺς πηξαμένου ὑψηλοὺς, καὶ τοῖς σταυροῖς ἐπι
θέντος γεφυρώματα· ὁ μὲν κλύδων ἐχώρει διὰ τῶν σταυρωμάτων ὑπὸ τοῖς γεφυρώμασι· ῥωμαίοις δὲ ἀδεὲς ἦν καὶ ἔπι
μονον τὸ ἔργον. Ἡσσηκότες, συνελθόντες· βοηθήσαντες. Ἧσσα, ἡ τροπὴ ἡ νίκη. Ἡσσήθην, ἐνικήθην· ἢ ἡσσήθην, ἀν
τὶ τοῦ ἡττήθην. Ἡσσῆτο, ἡττῆτο. Ἡσσῆσθαι, ἀντὶ τοῦ ἡττῆσθαι. Ἡσσηκότας, ἡττηθέντας. Ἥσσον, οὐδαμῶς. Ἧσ
σον, τὸ μικρόν· τὸ ἔλαττον· ἢ ἧσσον, ἧττον· χεῖρον· ἧσσω, χείσω. Ἥσσων, ὁ ἐλάττων. Ἡσσῶνται, ἡττῶνται. Ἧσται, καθέ
ζεται· ἧσται δὲ, ὠνόμασται. Ἧστην· ἐκαθέζοντο, δυϊκῶς· ἀριστοφάνης ὄρνισι, τὼ δ᾽ ἄρ᾽ ἥστην· τινὲς δὲ διὰ τοῦ ι ἵστην, ἀν
τὶ τοῦ ᾔδεσαν· οὐδὲν ἀλλοῖστην, ἢ διάκειν. Ἡστείσκει, ἀστεῖα ἔλεγεν, ἐκ τοῦ ἀστείζω. Ἡστίνευ, ἐρᾷ· ἐρᾶσθαι. Ἧστην,
ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον· εἰμί· εἶν· ὁ παρατατικός· τὸ δυϊκὸν ἔστον· ἔστην· τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἤστην· ἢ τὸ ἤστην· δοκεῖ πλεονασμὸν ἔ
χειν τοῦ σ, εἴπερ ἀπὸ τοῦ ἦν τρίτου προσώπου ἑνικοῦ γίνεται· εἰ δ᾽ ἄλλως, ἐκ τοῦ ἦσον γίνεται, ἔχοι ἂν σὺν τῷ ἐμπεσόντι πλεο
νασμῷ καὶ συγκοπήν· ἦσον γάρ· ἦσες· ἦσεν δυϊκά· ἤετον· ἠέτην· καὶ κατὰ δύο πάθη ἤστην· ἢ ἤστην, τὸ θέμα εἰμὶ τὸ ὑπάρχω.

καὶ ὁ παρατατικὸς ἤιε· τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν, ἤτην· καὶ ἤστην· παρεσχηματισμένα τοῦ σ· εὕρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· τὼ δ' οὐκ ἀπήστην· τινὲς δὲ τοῦτο διὰ τοῦ ι γράφουσιν, ἴστην· ἀντὶ τοῦ ᾔδεσαν ἢ ἀντὶ τοῦ ᾔσαν. Ἧστο, ἐκαθέζετο· ἢ ἐκ τοῦ ἕζω τὸ καθέζομαι· ἢ ἐκ τοῦ ἕω, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό· ἕω ἧσα ἧκα· ἧσμαι ἥσμην· ἧσο· ἧστο· ἥμην, ἧσο· ἧτο· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ σ, ἧστο. Ἡστόν, ἀπὸ τοῦ ἥδω ἥσω ἧκα· ἧμαι ἧσαι ἧσται γίνεται ἡστὸν καὶ ἡστόν, ἡδὺ εὐφραντόν. Ἠστόχησεν, οὐκ ἐπέτυχεν. Ἤστραπτε, ἤγουν ἔλαμπεν. Ἠσυνθέτηκας, ἀσυνέθου καὶ ὡμολόγησας, παρέβης. Ἠσυχάζω, ἀτρεμῶ· ἠρεμῶ· ἀτρεμίζω. Ἡσυχαῖον, τὸ μεθ' ἡσυχίας. Ἡσυχία, γαλήνη· ἠρεμία· ἡ ἡσυχία, κατάβασις μισοκόσμος πρὸς ἑαυτήν, καὶ θεὸν ἀναλύουσα. Ἡσυχίδαι, γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν. Ἥσυχος, ἀπράγμων. Ἧσφιν, ἢ τοῖς ἰδίοις(?). Ἤσχαλλον, ἐλυποῦντο. Ἠσχάτισεν, ὑστέρισεν. Ἠσχολήθημεν, σχολὴν ἐποιησάμεθα. Ἤσχυνεν, ἀντὶ τοῦ ἀκαλλὲς ἐποίησεν· ἀντίκειται γάρ· ὥσπερ τὸ αἶσχος τῷ κάλλει, καὶ τὸ αἰσχρὸν τῷ καλῷ· οὕτω καὶ τὸ αἰσχύνειν τῷ καλλύνειν· ὡς τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον· τὸ πρῴην δηλαδὴ καλόν· καὶ κόμην ᾔσχυνε τὴν ξανθὴν καὶ καλήν. Ἥσω, ἀφήσω· ἐάσω· ἀκοντίσω.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἦτ' ἄρα καί σοι πρῶτα. ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας, ἤγουν πρὸ καιροῦ κατὰ τοὺς ἀττικούς, παραστήσεσθαι ἔμελλε μοῖρα ὀλοή. Ἡταιρηκώς, ἐπὶ τῆς πορνείας· ἡταιρικὼς δέ, ἐπὶ τοῦ ἑταίρου διὰ τοῦ ι. Ἡταιρηκυῖα, πεπορνευκυῖα. Ἡταίρηκεν, ἠτάκτησεν· ἡταιρηκέναι δὲ τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος· οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν. Ἠτάκτησε, μετὰ ἀταξίας ἔπραξεν. Ἤτας, ἤλγυνας. Ἤτασεν, ἐβασάνισεν. Ἦτε, ἀντὶ τοῦ ὑπήρχετε· οἱ δὲ ἀττικοὶ μετὰ τοῦ σ γράφουσι· πλάτων· παρῆστε γὰρ χθὲς καὶ λυσίας οὐχ οἷοι τ' ἦστε. Ἤτει, παρεκάλει. Ἠτεφάμην, ὑπέλαβον. Ἦτον, ἢ τὸ σόν, ἀληθές. Ἤτικει· αἰτῶ· τὸ ζητῶ· ὁ μέλλων αἰτήσω· ὁ παρακείμενος ᾔτηκα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ᾐτήκειν· εις· ει. Ἠτημένην, ἀντὶ τοῦ κεχηνημένην· διογένης ἐν τῷ κατὰ τοῦ εὐεργέτου, ἀγνήσιος· ὅτι γὰρ αἰτιᾶσθαι ἔλεγον τὸ κεχηνῆσθαι, μένανδρος· πῦρ γὰρ οὐδόλως αἰτούμενος(?). Ἤτησεν, ἐζήτησεν. Ἠτίμησεν, ἐκ τοῦ ἀτιμάω ἀτιμήσω· ἀόριστος ἠτίμησα· ἢ ἠτίμησεν, ἠτίμασεν· ὕβρισεν. Ἦτις ἐστὶ δίκη παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἐστὶ δίκαιον, καὶ οἱονεὶ νόμος, ἢ ἔθος. Ἠτυγώνιον, τι πιθήκῳ ὅμοιον, καὶ ὁ κέρκωψ. Ἠτίθη, ἐκνίσθη. Ἠτίζουσιν, αἰτῶνται· ἐπιφημίζουσιν. Ἠτιμωμένων, ἠφανισμένων. Ἤτοι, τοῦτο μέν ἐστιν ἐπίρρημα διασαφητικόν, ἀντὶ τοῦ ἤγουν· ἐν ἄλλοις δὲ καὶ σύνδεσμός ἐστι· παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς συμπλεκτικός, ὁ αὐτὸς τῷ μέν· τούτῳ μόνον διαφέρων, ὅτι ἐκεῖνος μὲν ὑποτάσσεται, οὗτος δὲ προτάσσεται· ὡς τὸ, ἤτοι ὅ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο. ἀνταποδοτικὸς δέ ἐστιν ἄλλου, ὁ ἀλλ' ἄρ, ὃς καὶ ἀπαρλέγεται(?), ὥσπερ ὁ δὲ τοῦ μέν, τούτῳ καὶ οὗτος διαφέρει, τοῦ δέ, ὅτι περ ὁ ἤτοι τοῦ μέν, τἄλλα δὲ ὁ αὐτός. παρὰ δὲ ἀττικοῖς, τὸ ἤτοι, σύνδεσμός ἐστι διαζευκτικός· ἀντὶ τοῦ ἤ, τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ προσλαμβανομένου, παρ' ἄλλοις, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἔγωγε. Σημείωσαι δέ, ὡς κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ ἤτοι τίθεται ἀεί· ὕστερον δὲ τὸ ἤ. οὕτω γὰρ φαμέν· ἤτοι τόδε, ἢ τὸ δέ· ἑτέρως δὲ οὐ τίθεται. παρὰ πινδάρῳ ἅπαξ εὕρηται διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου. ἤτοι προτάσσεται ἐν τῷ λόγῳ· οἷον ἤτοι ὅ γ' ὡς εἰπών, κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ σημαίνει τὸ μέν. Ἦτορ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ ψυχή· παρὰ τὸ ἄω τὸ πνέω· πνεῦμα γὰρ νοερὸν ἡ ψυχή. Ἠτρέμει, ἡσυχάζει. Ἤτρια, οἱ στήμονες· ἢ ἤτριον, ἔνδυμα ὑμενῶδες. Ἤτριον, τὸ ἦτορ ἢ τὸ ἄτρωτον· καὶ ἤτριον, ἱμάτιον λινοῦφές(?) καὶ ἀραιόν· ἢ καὶ ὑψηλὸς ἔλαφος. Ἦτρον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος, καὶ τὸ κάλυμμα τῆς μήτρας· ὃ καλοῦσιν ἔλυτρον. ἀριστοφάνης· τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν(?). Ἠτρέμιζεν, ἐκαρτέρει· ἡσύχαζεν, ἤτρια, καὶ ἠτραῖον, καὶ ἤτριον, ἔνδυμα ὑμενῶδες μετεωρίζον τὸ ποικίλον· ἤτριον πάσας ἡλίου(?) τροπάς· λέγει περὶ τοῦ δράκοντος δηλονότι σημείου τοῦ ἐν πολέμῳ· ἤτριον δὲ τὸ ἄτρωτον. Ἧττα, ἡ τροπή· ἡ νίκη· ἡ ἧττησις. Ἥττημαι, μετὰ γενικῆς· ἔσθ' ὅτε, καὶ μετὰ δοτικῆς. Ἧττον, τὸ ἧττον ἐπὶ τῶν ἀκόντων ἀποθνησκόντων, ἀδίκως οὐκ ἐπὶ τῶν ἐλπίδας ἐχόντων ἐπιδώσειν εἰς ἀρετήν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπουδαίου, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀποδεκτέον. Ἥττονες, καταδεέστεροι. Ἧττον, ἁπλῶς δηλοῖ τὸ ἔλαττον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ οὐδὲν παρ' ἀττικοῖς, ὡς καὶ ἀριστοφάνης· ἧττόν μοι μέλει, ἀντὶ τοῦ οὐδέν· ὡς καὶ τὸ βραχὺ τίθεται ἀντὶ τοῦ οὐδέν· ὡς τό, βραχὺ φροντίζουσι(?), ἀντὶ τοῦ οὐδέν. Ἥττω, οὐδετέρως· καὶ ἥττους ἀττικοὶ ἐπ' εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν λέγουσι· καὶ ἁπλῶς τὴν τοιαύτην κρᾶσιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς εἰς ων συγκριτικοῖς, καὶ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι ποιοῦσιν. Ἡττώμενος, γενικῇ· νικώμενος. Ἥττων λόγος, ὁ ἄδικος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὅτι ποιεῖ αὐτοὺς ἡττηθῆναι, ἢ ὅτι τὰ ἥττονα λέγει ἐπὶ τὸ πάντας ἡττᾶσθαι· καὶ ἥττονας κέρδους λέγομεν, οὓς τὰ κέρδη νικῶσιν, ἤγουν τοὺς φιλαργύρους· ἢ ἥττων, ἐλάττων· οὔπω δὲ ἦν ἐπίκουρος ἡδονῆς ἥττων, ἤτοι ὑποχείριος. Ἤτω, ὑπαρχέτω.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

Ἠΰ, ἀγαθόν· προσηνές· ἰσχυρόν. Ηὔγει, ἔλαμπεν· ἐκ τοῦ αὐγέω· παρατατικὸς ηὔγουν· ηὔγεις· ηὔγει. Ἠϋγένειος, ὁ καλὸν γένειον ἔχων· ἢ εὔτονος· ἢ εὔγονος· ἢ εὐγενής· ἢ καλογένειος. Ηὔδα, ἔλεγε· εἶπεν· ἐφώνει. Ηὐδάξαντο, εὐφήμισαν· ἔχρησεν· εἶπεν. Ηὐδόκησα, ἠθέλησα. Ηὐθέμιλον, εὐθέμιλον. Ἠΰθ' ὁμίχλη· καθάπερ ὁμίχλη· σκοτία· ὑδατώδης, ἢ παχὺς ἀήρ. Ηὐθύνθη, ὑπὸ ἔγκλημα ἔπεσεν· ηὔθυνεν. Ἠΰκομος, ἐπὶ γυναικῶν· καρηκομόωντες δὲ ἐπὶ ἀνδρῶν. Ηὔληται, πεφύσηται· λελύπηται· τετάρακται. Ηὔλισα, ὡργάνισα· κατηύλισα. Ηὐλίσαντο, ἐπαρεχθησαν(?)· ἐσράφησαν(?) πεφύσηνται· καὶ ηὐλίσαντο, κατηύλισαν· ἢ ἠγίκυσαν(?). Ηὐλίσθησαν, ἐσκήνωσαν· οἰκείωσαν. Ηὐλόγησα, ηὐξάμην· καὶ εὐλόγησα ὡς ἀττικώτερον. Ηὐμοίρησα, ἐπέτυχον. Ηὔνασας, ἐκοίμισας, ἔπαυσας. Ηὐπόρησα, ἐν εὐπορίᾳ εἰμί· καὶ ηὐπόρησεν, ἐπλούτησεν. Ηὑρῆσθαι· καὶ εὑρῆσθαι. Ηὗρον, ἀόριστος ηὑράμην· ηὕρω· καὶ ἐν συνθέσει ἀπηύρω ἰωνικῶς· ὤφειλε γὰρ εἶναι ἀφηύρω· ἀλλὰ ἴωνες εἰσὶ ψιλωταί· ἀπηλιώτης γάρ φασιν, ἀντὶ τοῦ ἀφηλιώτης. Ἠΰς, ὁ πρᾶος· ἢ ὁ μέγας· καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω· ἢ ἀπὸ

τοῦ αὔω τὸ φωνῶ. Ἤϋσεν, ἐφώνησεν, ἐβόησεν. αὔω τὸ φωνῶ. αὔσω. διαλύσει, ἄϋσα. ἤϋσα. καὶ ἤϋσα, ἤϋσεν. καὶ ἤϋσεν. Ἠΰτε, καθάπερ. ὥς τε. ὥσπερ. ὥς. ὅτι. καθά. Ἠυτομόλησεν, ἀφ' ἑαυτοῦ παρεγένετο. καὶ ἀντὶ τοῦ προσέδραμε τοῖς πολεμίοις. Ἠὔτρέπισα, ἡτοίμασα. Ἤυχει, ἐκαυχᾶτο. ἐκόμπαζεν. ἐκ τοῦ αὐχέω παρατατικῶς. καὶ ηὔχει, ἤλπιζεν. Ἠὐχένιζε. τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν. ἐλαιμοτόμει. ὅπερ Ὅμηρος αὐερύειν φησί.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ, Χ, ΚΑΙ Ψ.

ἡ Ἡφαίστειον, χαλκεῖον. Ἡφαιστία, Ἀθηνᾶ. καὶ πόλις τῆς Λήμνου. Ἡφαιστόδαμα, πυρίκαυστα. Ἡφαίστοιο, τοῦ πυρός. Ἥφαιστος. ὅτι μὲν ὁ θεός. Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν. ὅτι δὲ μετωνυμικῶς, τὸ πῦρ. παρά τισι δὲ, ὁ ἥλιος. Ἡφαίστου, δύο ῥίψεις ὁ μῦθος λέγει. προτέραν μὲν τὴν μετὰ γένεσιν ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἥρας. ὅτι χωλὸς ἐγεννήθη. δευτέραν δὲ, τὴν ὑπὸ τοῦ Διός, ὅτι τῇ μητρὶ ἀλεξῆσαι ἤθελε δεσμευθείσῃ πρὸς τοῦ Διός. Ἠφάνισεν αὐτὸν, ἀφανῆ ἑαυτὸν ἐποίησεν. Ἡφαρν, ὄρος. Ἠφειδηκέσαν, καὶ ἠφειδηκότες, καθὸ παύσαντες μὴ φειδόμενοι. Ἠφείδουν, οὐκ ἐποιοῦντο φροντίδα. οὐκ ἐφείδοντο. Ἠφείθη, ἐάθη. συνεχωρήθη. Ἠφηνιακὼς, καὶ ἀφηνιάσας. ἤτοι ἀποσείσας τὸν χαλινόν. Ἠφίαλεν, ἐπεχείρησεν. Ἠφίει, ἔπεμπεν. ἀπέλυεν. καὶ ἠφίει. οὐκ ἀφίει. Ἠφλυσμός. ἀφρός. Ἤφριζον, ἀντὶ τοῦ ἀφρὸν ἔπεμπον. Ἠφρονεύσαντο, ἐμωράνθησαν, ἀχρεῖοι ἐγένοντο. Ἠφρόνησε, κακῶς ἐφρόνησε. Ἤφυσα, ἡ γεννήσασα. καὶ ὁ φύς, ὁ γεννήσας. Ἠφυσάμην, ἐφειλκυσάμην. Ἤφυσε, διέτεμε. τῷ λῷ ἀπήντλησε. διέκοψεν. ἔπιεν. ἐξεφύσησεν. ἐξήνθησεν. Ἠφωρίσθαι, διακεχωρίσθαι. Ἠχαίω, πτωχεύω. Ἡχάραξ ἐρεῖς, τὸ τῆς ἀμπέλου στήριγμα. οὐ καθὸ τὸ ἀρρενικόν, Φρύνιχος. Ἤχανεν, εἶπεν. Ἠχεῖ. φωνεῖ. ψοφεῖ. Ἠχεῖον, τὸ βούκινον. τὸν χαλκόν. οἱ δὲ μουσικὸν, τὸ πρὸς τῇ μαγάδι χάλκωμα. Ἤχεν, ἐγέγαμήκει. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκόμισεν. ἦχεν ἐπὶ τὸν οἶκον. Ἠχέτα, ἠχητικός. Ἠχέτην, ὁ ἄρρην τέττιξ. ἀλλά σε γηρύοντα κατήναρεν ἠχέτα τέττιξ, παιδὸς ἀπ' ἠιθέου, χειρὶ μεταπλάμενον. Ἠχήεσσα, ἠχώδης. εὔηχος. θορυβώδης. Ἤχηνες, κενοί. πτωχοί. Ἠχθαι, τεθρεφθαι. Ἤχθαιρεν, ἐμίσει. ἤχθηρεν. ἐμίσησεν. Ἠχέω, ἠχῶ. ἤχουν. ἤχηκα. ἠχήκειν. ἤχησα. ἰξάω, ἴξαον. ἴξακα. ἰξάκειν. ἴξασα. ὑβρίζω, ὕβριζον. ὕβρικα. ὑβρίκειν. ὕβρισα. ὠφελέω ὠφελῶ. ὠφέλουν. ὠφέληκα. ὠφελήκειν. ὠφέλησα, τὰ ἀπὸ ἀμεταβόλων φωνηέντων ἀρχόμενα ῥήματα, δηλονότι τοῦ η. ῑ. ῡ. ω. ἐν τοῖς παρῳχημένοις οὐδεμίαν τροπὴν φωνηέντων ποιοῦσιν. ὡς ἐν τοῖς ἄνωθεν δέδεικται. Ἠχὴ, καὶ ἠχώ. οὐχ ἦχος. καὶ ἠχὴ ποιητικόν. ἦχος κοινόν. ἠχὼ τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα. ἡ φωνὴ, ἡ λαλιά. ἡ κραυγή. καὶ ὄνομα θεᾶς. Ἠχήεντα δώματα, τὰ μεγάλα. τοῖς γὰρ μικροῖς οὐκ ἔστι προσαρμόσαι τὸ ἐπίθετον. ὄνομα ποιεῖται δὲ ὁ ἦχος, καὶ τὸ ἠχεῖν, ἡ ἠχή. ὅθεν τὸ ἠχῆεν, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ ἠχήεσσα θάλασσα. λέγεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ ζώων. ὅθεν καὶ ἠχέτα τέττιξ. Ἠχήεσσα, περὶ ἣν πολὺς ἦχος γίνεται. Ἠχθέσθην ἐπὶ τῷ δεῖνι. καὶ δίχα προθέσεως, ἠχθέσθην τῷ δεῖνι. καὶ καθὸ τοῦ δεῖνος. καὶ ἠχθέσθην ἐπὶ τὸν δεῖνα. Ἤχθετο, ἐλυπεῖτο. ἐθυμοῦτο. δύναται νοηθῆναι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμισεῖτο παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἤχθετο ναῦς, ἀντὶ τοῦ ἐβαρύνετο φόρτῳ. καὶ συγκροτεῖται καὶ διὰ τοῦ ὅσσα αἱ νέες ἄχθος ἄειραν. οἱ μέντοι μεθ' Ὅμηρον καὶ ἐπὶ λύπης τό, τι ἄχθεσθαι τιθέασι, καὶ τὴν ὀξ αὐτοῦ ἀχθηδόνα. Ἠχθισμένην, βεβαρημένην. Ἤχθοντο, ἠγανάκτουν. ἤχθοντο τὸ στρατιωτικὸν, κατηγόρουν τι αὐτοῦ. Ἠχὶ, ὅπου. Ἤχλαν, τὴν λυπηράν. Ἤχλυσε, συνεσκότασεν. Ἦχος, κραυγή. κτύπος. ἡ φωνή. ἡ λαλιά, ἡ φήμη. Ἠχθέσθεισαν, ἀχρεῖοι ἐγένοντο. καὶ ἄχιστοι τραγῳδεῖν, ἢ μελαγχολᾶν, ἐπὶ τοῦ μὴ τι λυπεῖσθαι, μή τι χαίρειν. Ἠχῶ. ἀδῶ. κελαδῶ. κελαρίζω. Ἠχὼ, τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα. καὶ ὄνομα θεᾶς. ἦχος δὲ καὶ ἠχὴ ποιητικῶς, τὸ αὐτό. ἐπὶ φωνῆς. καὶ βροντῆς. καὶ μέλους, καὶ τοιούτων τινῶν. Ἠχωπερέαν, χυτρόπολιν λέγει. οἱ δὲ τὴν Αἴγιναν. ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά. ἔστι. νῆσος γὰρ ἡ Αἴγινα. Ἤψατο, ἔλαβετο. προσέφυγεν. παρεκράτησεν. ἢ ἧψαρ, ἐκράτησεν. καὶ ἀντὶ τοῦ βρόχον ἀνήρτησεν. Ἧψεν, ἀνῆψεν. ἴψε δὲ ἀντὶ τοῦ ἔβλαψεν, ι. Ἠψήσαρ, ἐν τῷ βάμματι ἔβαψαν. Ἤψησεν, ἐμαγείρευσεν.

ΤΟ Η, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ἡ Ἠὼ, καὶ ἠώς, ἡ ἡμέρα ἰωνικῶς. καὶ ἕως ἡ ἡμέρα ἀττικῶς. ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ πέμπω. Ἠὼα, ἡ κέδρος, ἐθνικῶς. Ἠὼν, ὄνομα πόλεως. καὶ ἠὼν, ὁμοίως. Ἠῶθεν, ἕωθεν. ὄρθρου. Ἠῶθι πρὸ, ἀντὶ τοῦ πρὸ ἠοῦς. ὅ ἐστι πρωΐας. ἢ ἠῶθι πρὸ, ἤγουν ἐκ πρωΐας. ὁ σχηματισμὸς καθὰ τὸ Ἰλιόθι πρὸ, καὶ οὐρανόθι πρό. Ἠώκοιτος, ὁ πρωϊνὸς ὕπνος. Ἠὼν δισυλλάβως, τόπος ἐστὶ Στρυμόνιος. καὶ ἠιὼν τρισυλλάβως, πόλις ἐν Χερρονήσῳ. παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ ἄλλη πρὸς τῇ Πιερίᾳ. ὧν οἱ πολῖται, ἠϊονεῖς, καὶ ἠϊονῖται. ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Ἠώνιχει, ἐβράδυνεν. ἐχρόνισεν. ἀπὸ τοῦ αἰωνίζω. Ἠὼν, παραθαλάσσιος τόπος. Ἠωρημένω, κρεμαμένω. καὶ ἠώρησεν, ἐκρέμασεν. ἀνῆψεν. ἐν ἐπιγράμματι. Ἠωρῆσθαι, ἠρτῆσθαι. κρέμασθαι. ἀπὸ τοῦ αἰωρῶ. ὁ παρακείμενος, ἠώρηκα. ὁ παθητικὸς, ἠώρημαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἠωρῆσθαι. Ἤωρτο. ἤωρτο. ἄωρτο. Ἠώρουν, ἐβάσταζον. ἀνεῖχον. τὴν δὲ κλίνην παῖδες τέσσαρες χρυσοῖ ἠώρουν. αἰωρῶ τὸ ῥῆμα. Ἠὼς, ἐξαχῶς λέγεται. καὶ γὰρ ἡ πρωΐα. καὶ αὖθις τὸ ἐξ αὐτῆς μέχρι μέσης ἡμέρας. καὶ πάλιν τὸ ἐκ πρωΐας ἕως ἑσπέρας. καὶ τὸ πρωΐθεν δὲ, ἕως ἑτέρας πρωΐας. ὅ ἐστι νυχθήμερον. λέγεται δὲ ἠὼς, καὶ ἡ ἀνατολή. ἔτι δὲ καὶ ἡ σωματοειδὴς θεά. ἣν ὁ μῦθος ἅρματι κελητίζουσαν ἐπὶ τοῦ Πηγάσου, ἔτι δὲ καὶ λαμπαδηφόρον πλάττει. καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἓξ, τῆς ἠοῦς σημαινόμενα. ὧν πάντων αἱ χρήσεις, παρὰ τῷ ποιητῇ. ὅτι δὲ εἴπῃ ἐν τῇ ρ ῥαψῳδίᾳ δείελον ἦμαρ ὁ ποιητὴς, δίδωσι νοεῖν, ὅτι καθάπερ ἡ πρωΐα ἠὼς λέγεται, οὕτω καὶ τὸ δείλινον. ὡς εἶναι σὺν τούτῳ ἑπτὰ σημαινόμενα τῆς ἠοῦς. ὅτι δὲ κανονικῶς ὀξύνεται ἡ ἠώς, δηλοῖ ὁ γράψας. ὡς τῶν εἰς ως, τὰ μὲν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται. τῶν δὲ μονοσυλλάβων, ἓν ὀξύνεται μόνον ἄκλιτον. ἡ δὼς ὅ ἐστιν ἡ δωρεά. τὰ δὲ ἄλλα περισπῶνται. κρῶς. πόλις. τλῶς. ὁμοίως. κῶς. νῆσος. καὶ πόλις. Ἠοῖ, σημαίνει τέσσαρα. τὴν ἀπὸ πρωῒ μέχρι τοῦ γεύματος καιρόν. τὴν ὅλην ἡμέραν. τὸ νυχθήμερον. καὶ τὸ καθολικώτ

ρον αὐτῇ λέγειν ὄνομα ἠοῦς καὶ ἡμέρας, ὃ γὰρ οἱ μυθογράφοι συμπαρεῖναι θεὰν εἶπον. Ἠῶ λέγει ὅμηρος τὴν ἡμέραν· καὶ
τὴν θεὰν ἣν νομίζει προστάτιν τῆς ἡμέρας· ὡς ἀπόλλωνα λέγει, τὸν ὁρώμενον τοῦτον ἥλιον, καὶ τὸν θεὸν ὃν νομίζει
προστάτην τοῦ ἡλίου· καὶ νύκτα, τὸ νυκτερινὸν σκότος· καὶ θεὰν προστάτιν αὐτῆς· ἀχώριστα δὲ ταῦτα οἶδεν ἀλλήλων· οὐδὲ
γὰρ τὴν ἡμέραν νομίζει χωρὶς τοῦ προστατοῦντος αὐτῆς δαίμονος· οὐδὲ ἥλιον, οὐδὲ νύκτα, χωρὶς τῶν θεῶν, οὓς νομίζει
προστατεῖν αὐτῶν· διὰ δὴ πολλάκις τῷ προστατοῦντι θεῷ, τὸν τοῦ προστατουμένου λόγον συμπλέκει· εὔχεται μὲν γὰρ ὁ χρύ-
σης τῷ ἀπόλλωνι κατὰ τῶν ἑλλήνων, τῷ θεῷ δηλονότι· καὶ τὰ ἄλλα.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Η' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'.

ῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσιν τοῦ παντὸς μιμεῖσθαι· ἤτοι τοῦ οὐρανοῦ τὸ κυκλοτερὲς ἔχον· καὶ τὸν
διὰ μέσου ἄξονα, τῇ κατὰ τὸ μέσον μακρᾷ ἔχει. Θ καὶ τοῦ δ εἰς ἄλληλα τροπὴν αἰολέων εἶναί φασιν·
οἷον τὸ οὐδὲν οὐθέν· ἐξουδενῶ, ἐξουθενῶ· μήδω· μήθω· δάσος, θάσος. Θάασεν, ἀντὶ τοῦ ἐπίθετο· ἐκάθητο· ἐξ οὗ
καὶ θάκος ὁ θρόνος ὁ καὶ θῶκος· καὶ θακεῖν, τὸ καθῆσθαι· ἢ θάασεν, ἤτοι ἐκάθητο· ἐξ οὗ θάκος ὁ θρόνος λέγε-
ται, ὡς ἀπὸ τοῦ θῶ ὁ θῶκος· θοάζειν μὲν γάρ φασι, τὸ τρέχειν· μαίνεσθαι σκιρτᾶν· θάασε δὲ, τὸ ἐκάθη-
το· καὶ θακεῖ, κάθηται· καὶ θάκος, δίφρος· καθέδρα. Θαβακόν, θακόν· ἢ ὅμορον. Θαβώρ, ὄνομα ὄρους·
λέγεται δὲ καὶ θαβώριον· ἔστι δὲ ἐν συρίᾳ. Θαγῆ, ἡ ἕξις. Θάεο, θεώρει. Θαζόμενος, σκώπτων. Θάημα, ἀπὸ τοῦ θεῶ
θεήσω· θέημα· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς α θάημα δωρικῶς. Θά, θυμιάματα ἀρωμάτων· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θαίβει, ἐ-
λαύνει. Θαιμαί, ἡ ἀναστολή· τινὲς δὲ τὸ νότιον μέρος φασίν. Θαιμός, οἰκία· πόρος· φυτεία. Θαιρός, στρόφιγξ θύρας
παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται καὶ ὅτι θαιρὸς ὁ ἄξων παρὰ σοφοκλεῖ. Θαιροδύτης, ὁ
δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ. Θακάασι, κάθηνται καὶ θακῶ. Θάκος ἀττικόν· θρόνος ἑλληνικόν· θῶκος δὲ ποιητικόν· ἢ θά-
κος, τόπος ἔνθα πολλοὶ συνήρχοντο σκεπτόμενοι. Θαλάμαι, σπήλαια ὑποκείμενα τοῖς αἰδοίοις τῶν ἀποκόπων. Θαλά-
μακι, κωπηλατοῦντι· ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους· οἱ δὲ θαλάμακες, ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν, διὰ τὸ κολοβαῖς
χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετμῶν, ὅτι μᾶλλον ἐγγύς εἰσι τοῦ ὕδατος· ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν αὐ-
τῶν ἐρετμῶν· καὶ ἡ μὲν κάτω θαλαμῖται· ἡ δὲ μέση ζυγῖται· ἡ δὲ ἄνω, θρανῖται· θρανίτης οὖν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν· ζυγί-
της· ὁ μέσος· θαλαμίτης, ὁ πρὸς πρώραν· καὶ θαλαμία ὀπὴ, δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη· οἷον οὖν παρὰ τῷ συγκαθέδρῳ πα-
ραδεῖν. Θαλαμηγὸς, ὄνομα νεὼς τῆς κλεοπάτρας· ᾧ ὀνόματι χρῆται ὁ σουετώνιος, ἐν τῷ βίῳ τοῦ καίσαρος. Θαλά-
μη, οἶκος· ἢ κοιτὼν· καὶ τρώγλη· θυρίς· κατάδυσις. Θαλαμηπόλος, ἡ περὶ τὸν κοιτῶνα, ἢ περὶ τὸν θάλαμον διατρίβου-
σα· ἢ ἀναστρέφουσα· ἀρσένων δὲ κοιτωνοφύλαξ· νυμφαγωγός· τοῦ θαλάμου ἐπιμελούμενος. Θαλαμιὰ κυρίως, ἡ κάτω
τῆς νεὼς τρώγλη λέγεται· εἴρηται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, διὰ τὸ ἐοικέναι νεὼς τρυπήματι· ἀριστοφάνης διὰ τῆς θα-
λαμιᾶς· διὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς χειρὸς, τῆς ἐν τῷ θώρακι τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα καθῆκεν. Θαλαμίδιοι κῶπαι, αἱ ἠρέμα ἐ-
λαύνουσαι. Θαλάμιος λέγεται, ὁ ἔσχατος· ὁ δὲ μέσος, ζύγιος· ὁ δὲ ἀνώτατος, θρανίτης· ἢ θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ
καθήμενος. Θαλάμοιο νέοιο, τοῦ κατεσκευασμένου νεωστί. Θάλαμος, ὁ τόπος τοῦ γάμου· ὥσπερ ἵνα στρέφεται παρ-
θένος, παρθενών· καὶ τὸ ἔργον παρθενεύεσθαι· ἢ θάλαμος, ὁ ἀνδρεῖος οἶκος λέγεται· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, τὴν γυναικωνῖτιν
οὕτω καλοῦσι· καὶ θάλαμος, ἐπὶ λεκτικῶν· θαλάμη δὲ, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται· ἔτι δὲ θαλάμη μὲν, ἀεὶ βαρυτόνως ὡς παλάμη·
τὸ δὲ πληθυντικὸν αὐτῆς πρὸς διάφορον σημασίαν ὀξυτονήθη· δηλοῖ δὲ ὁ ἱστορήσας θαλαμὰς ἐν ὀξείᾳ τάσει· καὶ ἀπὸ τοῦ ὅ-
τι θαλαμὰς, ὡς ἀγαθὰς, διοσκούρων ἱερὸν σημαίνει· θαλάμας δὲ βαρυτόνως ὡς μεγάλας καταδύσεις μηνύει. σημαί-
νει ἔτι παρ' ὁμήρῳ θάλαμος τὸ ταμεῖον· ἐνδοτάτω παντὸς ὄν· καὶ ἄλλοι θάλαμοι· παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, αἱ γυναικωνίτιδες·
παρὰ δὲ ὁμήρῳ, καὶ οἱ ἄλλως ἐνδοτάτω οἶκοι· ἀπὸ τοῦ θάλπειν ἐτυμολογούμενοι· καὶ θάλαμος, ἔνθα κοιμῶνταί τινες·
οἰκία ἐν ᾗ οἰκοῦσιν· ἢ θάλαμος τὸ κοινῶς κελλίον· καὶ ἀττικῶς δωμάτιον· καὶ κατὰ χρηστικῶς κοιτών· πρόδομος, ὁ μετὰ τὸν θάλα-
μον οἶκος· δόμος ὁ μετὰ τὸν πρόδομον· αἴθουσαι, τὰ μετὰ τοὺς δόμους· ἤγουν τὰ κοινῶς ἐξῖτα· μεθ' ἃς, ἡ αὐλή· εἶτα, ἕρκιον αὐ-
λῆς. Θαλάμων ἄνασσα· ἀφροδίτη. Θάλασσά ἐστιν, ὕδωρ τὸ πλεῖστον ἁλμυρόν· ἢ ὕδωρ τὸ κύκλῳ πληρῶσαν τὴν γῆν.
Θάλασσα κοίλη, ἡ χειμέριος καὶ τὸ θέατρον. Θάλασσαι πᾶσαι ἀπὸ ὅμηρος, δηλοῖ πολλὰς εἶναι θαλάσσας· ἀκο-
λούθως τῷ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσαι κρῆναι. Ἡ θάλασσα κήκιεν, ἀντὶ τοῦ ὕδωρ θαλάσσιον κατέρρεεν· ὥσπερ ἱδρὼς
κήκιεν. Θαλασσεύς, ἁλιεύς. Θαλάσσια ἔργα· ναυτικά· ἢ θαλάσσια, τὰ τῆς θαλάσσης. Θαλάσσιος ζεύς, ἐν σιδῶνι
τιμᾶται. Θαλασσωθείς, ἀγνισάμενος. Θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ· ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ προσφιλοτι-
μουμένων· ὁμοίως τῷ, βῶλος ἄρουρα. Θαλαττεύω, τὸ ἐν τῇ θαλάττῃ διάγω, ὥσπερ παρθενεύω, τὸ ἐν παρθενίᾳ διάγω.
Θαλαττοκοπεῖς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ ταράττῃ· ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης·
ἐπειδὰν γὰρ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων ταραχθῇ τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγκρούουσιν· ἢ θαλαττοκοπεῖς, ματαιολογεῖς· ταράτ-
τῃ· θορυβῇ. Θαλαττοπορῆσαι, πλεῦσαι διὰ θαλάττης. Θάλεα, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται, τὰ τοῦ θάλλειν αἴτια ἀγα-
θά· κεῖται δὲ ποτὲ ἡ λέξις, καὶ ἐπὶ φυτοῦ. Θαλέεσσι, τρυφεραῖς· θάλλαις ποιούσαις· τῷ μὲν ἐπὶ θαλέεσσιν ἀνέτρε-
φον· ἦν γὰρ ἐρώτων καὶ χαρίτων ἡ παῖς, ἀμβρόσιόν τι θάλος· τουτέστι, βλάστημα. Θαλέει, θάλλει· ἀνθεῖ. Θαλό

οντες σύες ἀλοιφῇ· ἤγουν πίονες. ἀλοιφὴ δὲ τὸ λίπος, διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι ἀλείφειν. Θαλέθοντες, θάλλοντες. Θαλεία, εὐωχία· παιδεία, εὐθυμία· ἡδονὴ· καὶ ἡ μοῦσα. Θαλείας, πόθους· μέθας· λίνας· πήρας. Θαλεῖον, καθαρόν. Θαλέοντες, θάλλοντες· βλαστάνοντες· αὐθοῦντες· εὐτροφοῦντες. Θαλεραὶ, οἰκτραί. Θαλεραὶ, δίυγροι· νέοι· ἀκμαῖοι· ἢ ταχεῖς. Θαλερὸν γάμον λέγει ὅμηρος, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι ἀνθρώποις τὰς γενεάς· ὡς ἕκαστον καὶ θάλος τὸ γεννηθὲν λογίζεται· ὡς τὸ ποῖον δὲ θάλος, χορὸν εἰσοιχνεῦσαν· ἢ θαλερὸν ἔνδυμα, θερμόν· ὡς ἀπὸ ἡλίου· παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ θαλερὸν δάκρυ, ἢ ἀκμαῖον· ἢ τὸ ἐνικμον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν θαλλόντων φυτῶν· ἢ θαλερὸν δάκρυ, καθαρὸν καὶ διαφανὲς διὰ τὴν λεπτότητα· διὰ καὶ τίγειν αὐτὸ ἐν ἄλλοις λέγει, καὶ ὑγρόν. Θαλερὸς πόσις, ὁ ἐκ παρθενίας ἀνήρ· ἢ ὁ ἐκ νεότητος κατὰ τοὺς παλαιούς· ὡς παρ κουριδίη ἄλοχος, ἡ ἐξ ἔτι κόρης· ἢ θαλερὸς, ταχύς· ἰσχυρός. Θαλέων, τῶν θαλλέων ἐμποιούντων παιγνίων· ἢ δείων· τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων. Θαλῆς, τοῦ θαλοῦ· οὐ θαλῆς τοῦ θαλῆτος· ἡ θαλῆς, ἀπὸ κράσεως ἔχει τὸ περισπᾶσθαι δηλαδὴ καὶ ἡρωδιανὸς παραδίδωσιν, ὅτι ὁ ἀπελέας, ἀπελῆς· θαλέας θαλῆς· ποδέας ποδῆς, ἑρμέας ἑρμῆς· θαλῆς δὲ, τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων εἷς γέγονεν, ἐπὶ γεωμετρίᾳ διαβεβοημένος· ἀθηναῖοι περισπῶσιν· ἡ δὲ κοινὴ βαρύνει· καὶ ὅτι μὲν περισπᾶται θαλοῦ ἐστιν ἡ γενική· ὅτι δὲ βαρύνεται θάλητος. Ἄλλως· Θαλῆς εἷς ὑπὲρ τῶν ἑπτὰ σοφῶν εἷς, μιλήσιος· ὃς πρῶτος τὰ περὶ οὐρανοῦ ἐξεῦρε· παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ θαλῆς ὡς ἑρμῆς ἑρμῆν, θαλῆν· ἐκ τοῦ ἑρμέας ὡς θαλέας· διχῶς δὲ τοὔνομα ἐκφωνητέον· βαρύτονον μὲν θάλης, ὡς χρέμης· οὗ ἡ γενικὴ θάλητος· ὡς χρέμητος· θάλητι, θάλητα· ὡς τὸ θάλητα χρήματα τῶν ἐλεύθερον· εἰ δὲ καὶ περισπωμένως θαλῆς, ὡς ἑρμῆς· καὶ θαλοῦ· ὡς ἑρμοῦ· ἄλλως· ὁ θαλῆς οὗτος, μιλήσιος ἦν· εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν· οὗτος ἄκρος μηχανικὸς ἦν· στρατεύσαντος γὰρ κροίσου πρὸς κῦρον, καὶ μὴ δυναμένης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν ἅλυν ποταμὸν μέγιστον, τοιόνδε τι μηχανᾶται· ἄνω τῆς στρατιᾶς ἰὼν, τέμνει τὸν ποταμὸν ἐπίρωστ ῥεῖν· οὐ πάντα, ἀλλὰ τὸ ῥεῖθρον αὐτοῦ σχισθὲν τὸ μὲν ἓν εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχώρει· θάτερον δὲ ὑπ' ἀγκάλαις εἶχε τὴν στρατιάν· καὶ οὕτως ἐπεραιώθησαν. ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομὴν ἵνα καὶ ἐπανιόντες περαιωθήσωνται. Θαλία, ὡς καρδία παροξυτόνως αὐτὴ ἡ εὐωχία, δι' ἧς θάλλει τις ὥς οἷα καί τι θάλλος, ἐξ ἧς καὶ ἀπαθαλία κατά τινας, ἡ ἐπιτραπέζιος ὕβρις. θάλεια μέντοι προπαροξυτόνως, εὐωχίας ἐπίθετον· καὶ μούσης, καὶ νηρηΐδος ὄνομα· ἡ θαλία, εὐθυμία· εὐωχία· πανήγυρις· τέρψις· εὐφροσύνη, καὶ θαλίη, τὰ αὐτά· καὶ θαλία ὄνομα νηρηΐδος· τὸ θάλλειν ἐρόεσσα· ἐπιθυμητή. Θαλίαις, ἑορταῖς. Θαλίη, εὐδαιμονία· εὐθυμία· ἀκμή· εὐφροσύνη. Θαλιοποιοί, οἱ τὰ σχυρύμενα κιβώτια, καὶ τοὺς δερματίνους δίσκους ἐργαζόμενοι. Θαλιπόδης, οἱ πολλοὺς καὶ ἐν δόξοις ἔχοντες· ἢ γένος ἐν ὅπλοις, ἔνδοξον. Θαλλέειν, τὸ θάλλειν· καὶ θαλλέοντες. Θάλλειν, ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ μαραίνεσθαι καὶ τὸ φθίνειν· φθίνειν καὶ μαραίνεσθαι ταυτὸν· ἀττικὴ συντάσσεται· ἡσίοδος· θάλλουσι δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· ἢ θάλλειν, ἐπὶ δένδρων λέγεται· τὸ δὲ ἀνθεῖν· ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθῶν· ὅθεν καὶ εὐθαλεῖς μέν οἱ κλάδοι· εὐανθεῖς δὲ λειμῶνες· εὔκαρπα δὲ δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς ἐστὶ χρήσιμος ἀνθρώποις εἰς τροφήν· ἄκαρπα δὲ, τὸ ἐναντίον· ἤγουν ὧν τοῖς καρποῖς οὐ χρῶνται οἱ ἄνθρωποι. Θάλλικα, σάκκους εἶδος. Θαλλὶς, μάρσιππος μακρός. Θαλλοὶ, τὰς εἰς τὰς στεφανίδας ἐπιτηδείας. Θαλλὸν, ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Θάλλος, βλάστημα· ἦν δὲ ὁ παῖς, ἐρώτων καὶ χαρίτων ἀμβρόσιόν τι θάλλος· θάλλος, καὶ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος, ἢ παρὰ τὸ θάλλειν. Θαλλὸς, ἢ πᾶν φασὶ τὸ ἐκ γῆς φυόμενον· ἢ φυλλὰς, ἢ κλάδος δένδρου· ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ μόνης ἐλαίας τὴν λέξιν ἰδιάζουσιν· ἐρίφοις δὲ μάλιστα δοκεῖ δρέπεσθαι ὁ θαλλὸς, φίλος ὢν ἐκ τῆς πλείας αἶγιν· ἔτι δὲ θαλλὸς ὁ ἀττικὸς, ἐξαίρετος ἦν· ἀφ' οὗ στέφανος ἀθήνησι τοῖς νικηταῖς ἦν· ἐκ δὲ τοῦ θαλλοῦ καὶ θαλλοφόρος παροιμιακὸς, ὁ μηδὲν χρήσιμος, ἀλλ' ἢ βοσκήμασι θαλλὸν παρέχειν. Θάλλουσα, αὐξάνουσα. Θαλλοφόροι, αὐτὶ τοῦ ἐργάται· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι· οἱ γὰρ γέροντες, τὰ τοιαῦτα ἐν ἀγρῷ οἰκονομοῦσιν· εὔχερεῖς δέ εἰσι, περὶ ὧν μηδὲν ἔχοντες εἰπεῖν, σαφὲς ἀποσχεδιάζοντες· θαλλοφόρους γὰρ ἔφη βουλόμενος τοὺς γέροντας δηλῶσαι· ἐπειδὴ ἐν τοῖς παναθηναίοις οἱ γέροντες, θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον· ὡς οὖν εἰς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν, ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν· οὕτως αὐτοὺς ἐπέσκωψεν· ὁ μέντοι δικαίαρχος ἐν τῷ παναθηναϊκῷ, οὐκ οἶδα ἐξ ὅτου ποτὲ καὶ τὰς γραῦς ἐν τοῖς παναθηναίοις ὑπείληφε θαλλοφορεῖν. ξενοφῶντος μὲν ἐν τῷ συμποσίῳ· φιλοχόρου δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ· ὅς γε καὶ τὸν καταδείξαντα τὸ ἔθος ἐριχθόνιον συνίστησι. μνημονεύει τοῦ ἔθους καὶ κρατῖνος μὲν, ἐν δηλιάσι· φερεκράτης δὲ, ἐν ἐπιλήσμοσιν. Θάλλω, τὸ, αὔξω· παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. Θάλπει, ἀκμάζει· αὐθεῖ. Θάλπεσθαι, θέρεσθαι. Θαλπήρια, θάλλειν ποιοῦντα· περισκέποντα σάνδαλα μὲν τὰ ποδῶν θαλπήρια ταῦτα. Θαλπίω, ἐπάλξεις. Θαλπνότερον, θερμότερον· φανερώτερον· λαμπρότερον· φαεινότερον· παρὰ τῷ πινδάρῳ· ἢ θαλπνότερον, λαμπρότερον· θερμότερον. Θαλπόμενοι, ἐξαπατώμενοι· ἰώσηπος· τοὺς δὲ ὑποθαλπομένους ἐλπίδι, συγγνώμης εἰ παρακραθείην, ἐπιλελῆσθαι τῶν ἰδίων τολμημάτων. Θάλπος, καῦμα· παραμυθία. Θάλπω, θερμαίνω· παραμυθοῦμαι. Θαλπωρὴ, παραμυθία· τέρψις· χαρά· διάχυσις. Θαλπωρὴν λέγει ὅμηρος, τὴν χαροποιὸν ἐλπίδα· ἐπεὶ θάλπει τοὺς πολλοὺς ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς· καὶ θαλπωρὴν, λέγει ἐνίοτε ὁ ποιητὴς, τὴν ὑπὸ ἡλίῳ διαγωγὴν, ὅ ἐστι ζωήν. Θαλύεσθαι, φλέγεσθαι. Θαλυκρὸν, διάπυρον· καὶ τὸ θαλυκρὸν κεῖνο κατημβλυώθη κέντρον ἐρωμανίης. Θαλυκρέονται, ψεύδονται. Θαλακρὸν, ἰταμόν· λαμπρόν· βλοσυρόν· αὐθαδές· πανοῦργον· θερμὸν χλωρόν. Θαλύνει, θάλπειν ποιεῖ. Θαλύσια, αἱ ἀπαρχαί· ἤγουν αἱ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν διδόμεναι θεῷ, ὑπὲρ τοῦ καὶ εἰς ἔπειτα θάλλειν τὰς ἀρούρας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θάλλω θαλύω· θαλύσω· ἐξ οὗ καὶ θαλύσιος κύριον ὄνομα. ὡς δηλοῖ τὸ θαλυσιάδην ἐχέπωλον· ἔτι δὲ καὶ θαλύσιος ἄρτος, ὁ ἐκ τῆς τῶν καρπῶν φασὶ συγκομιδῆς πρῶτος γινόμενος· ἰστέον δὲ ὅτι, ἐπὶ συγκομιδῇ καρπῶν ἐφ' ἧ καὶ τὰ θαλύσια ἔθυεν, ἑορτὴ ἤγετο δήμητρος καὶ διονύσου κατὰ παυσανίαν, ἀλῶα καλουμένη, διὰ τὸ τὰς ὑπαρχὰς καὶ μάλιστα ἐν ἀθήναις ἀπὸ τῆς ἅλω τότε κατακομίζεσθαι· φέροντας εἰς ἐλευσῖνα. ἢ ἐπεὶ κατὰ καὶ ὅμηρος ἐμφαίνει, ἐν ἅλωσιν ἔπαιζον κατὰ τὴν ἑορτήν· ἐν ᾗ καὶ ποσειδῶνος ἦν πομπή· ἀπὸ τοῦ συναλίζεσθαι

λέ, ταῦτα εἰρημένα ἀλωά· ὅθεν καὶ ἅλως. Θαλύσιον, τὸ ὑπὲρ εὐθαλίας διδόμενον. Θαλύσιος, ἄρτος ἀπὸ τῆς ἅλω
τῶν πεποιημένος πρῶτος. Θαλυσσόμενος, φλεγόμενος. Θαλύψαι, θάλψαι, πυρῶσαι. Θαλφθῆ, ὀξὺ παπτηθῆ· ἢ θερ
μανθῇ. Θάλψαι, θερμάναι, συντηρῆσαι. Θαλῶμεν, βλαστήσωμεν, βλαστάνωμεν. Θαμὰ συνεχῶς, πυκνῶς, διηνε
κῶς. Θαμάκις, πλειστάκις, πολλάκις. Θαμάλωπες, οἱ ἡμίφλεκτοι ἄνθρακες· θάμψαι γὰρ τὸ καῦσαι. Θαμα
τροχεῖ, οὐχ ἡσυχάζει. Θαμβαλέον, φοβερόν, θαυμαστόν. Θαμβεῖν, καὶ θαυμάζειν ἐπὶ θέας, καὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐκ
πλήξεως εἴωθε λέγεσθαι· ὡς ὅ γε μὴ βλέπων οὐδέν τι τούτων πάσχειν λέγεται. τὸ δὲ ἐθάμβησεν, ἐνεργητικὸν ἡ νεωτέρα
χρῆσις οὐκ ἔχει· θαμβούμενοι γὰρ καὶ ἐθαμβήθη, καὶ τεθάμβημαι φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον. Θαμβῆσαι, κυρίως μὲν, τὸ
τ.β θῆναι καὶ φρίττειν θεὸν ἰδόντα· οἷον θάμβησε κατὰ θυμόν· ἐΐσατο γὰρ θεὸν εἶναι. Θάμβησε κατὰ θυμὸν, ἤγουν κατὰ
ψυχήν· πρὸς αὐτὸ διαστολὴν εἴρηται τῶν θαμβουμένων πρὸς τὰ βλεπόμενα. θάμβος δὲ λέγεται τὸ διὰ τῆς θέας ἐμβιβα
ζόμενον. Θάμβος, ἔκπληξις, θόρυβος. Θαμέες, πυκνοί, καὶ θαμειαί, καὶ θαμειός. Θαμειαί, ἀεὶ παρ' ὁμήρῳ τὸ πολυ
πληθὲς δηλοῖ τῶν καιομένων. σημείωσαι ὅτι καίονται οὐ μόνον σώματα, ἀλλὰ καὶ πυραί. τοῦτο δὲ καὶ αὐτὸ τοῦ ὀξύτονον
ται. θαμειαὶ δὲ, αἱ ἀλλεπάλληλοι καὶ πυκναί· παρὰ τὸ θαμὰ τὸ πυκνῶς· ὃ γὰρ ἐκ τοῦ ἅμα γέγονε. πρόκειται δὲ τὸ
θαμειαί, ἀρσενικὸν ὄνομα θαμὸς ὁ πυκνός· ὁ πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου, γέγονε θαμειός· ὡς γὰρ φατὸς φατειός, ἀφνός
ἀφνειός· ἀδελφός, ἀδελφειός· ἀρνός, ἀρνειός. ὁ δὲ πλεονασμὸς τοῦ θ, διὰ τὴν δασεῖαν τοῦ ἅμα. ὁ ποιόν τι καὶ ἐπὶ τοῦ
θυλοπεδεύειν φασὶν οἱ παλαιοί· εἰλόπεδον γὰρ πέδον, εἵλη βαλλόμενον. τουτέστιν, ἡλίου θερμασία. καὶ πλεονασμῷ
τοῦ θ, θειλόπεδον· καὶ ῥῆμα θειλοπεδεύω. Ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ἐν τῷ θαμειὸς καὶ τοῖς ὁμοίοις ἡ ει δίφθογγος πλεονάζει,
ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις· ὥς γὰρ καὶ ἐν τῷ ἑξῆς, ἑξείης. καὶ πολλοὶ ἐνεστῶτες δὲ ἢ μέλλοντες ἐνεργητικοί, τοῦτο πάσχουσιν· οἷον,
βρώσω, βρωσείω· πολεμήσω, πολεμησείω· θῶ, θείω· κιχῶ, κιχείω· ἐρῶ, ἐρείω τὸ ἐρωτῶ· ὡς τὸ καί τινι ἐρείομεν. Θαμήντι
ραι, πυκνότεραι. Θαμίζειν, τὸ ἁπλῶς ἔργῳ τινὶ συχνάκις παρεῖναι· διδασκάλοις τι γοῦν θαμίζει τις· θερμοῖς λου
τροῖς· καὶ νηί· καὶ ἑτέροις ἔργοις οἷς χαίρει. Θαμίζει περὶ τὴν ἀγοράν, ἤγουν πυκνάζει· συνεχῶς ἔρχεται. ἢ θαμίζει πυ
κνάζει· συχνάζει· συνεχῶς ἔρχεται. Θαυμάζω, ἐπαινῶ· λέγεται καὶ τὸ κατηγορῶ. ὃ καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται.
Θαυμάζετε, παράγεσθε· θορυβεῖσθε, ὡς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ἓν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. Θαμίζεται, ὁ
μιλεῖ. Θαμινάς, πυκνάς, συνεχεῖς. Θαμινός, ὁ πυκνός· καὶ θαμινώτατος, ὁ πυκνώτατος. Θάμιξ, ἀλώπηξ. Θά
μνοις, συμφύτοις τόποις. Θάμνισον, ἀποκάλυψον. Θάμνοι κυρίως, τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναφύσεως πολύκλαδα καὶ πυκνά·
παρὰ τὸ θαμόν· ὃ γὰρ πυκνόν. ἀρίσταρχος ἐπὶ τοῦ θάμνος· ἀκμηνός, ὁ ἐστὶν ἀκμὴν ἔχων τοῦ νεάζειν, ὀξυτόνησεν ἐν ἰ
λιάδι· ἐπὶ τοῦ δηλοῦντος τὴν νῆστιν, ἐβαρυτόνησεν. ἢ θάμνοι καλοῦνται, οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι· παρὰ τὸ θαμινόν.
Θάμνος, πυθμὴν δένδρου· ἢ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμπουσα· ἢ καθ' ἕνα τόπον τῆς ὕλης συστροφή· καὶ ἡ συνεχὴς
φυτεία· καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ἐλαίας· καὶ ὅρμοι· καὶ οἱ σύμφυτοι ἢ δενδρώδεις, ἢ βάτος· ἢ ξύλον ἀκανθῶδες· ἡ θάμνος, ἀρσενι
κῶς, εἶδος χαμαιζήλου φυτοῦ· καὶ πολυκλάδου· παρὰ τὸ θαμὰ ἐτυμολογούμενος· οὐ γὰρ μονοστέλεχος κατὰ τὸ δένδρον
ἄνεισιν, ἀλλὰ πυκνὸς ὁ θάμνος· καὶ πολυστέλεχος εὐθὺς ἐστὶν ἐκ ῥιζῶν. Θαμυρίζει, ἀθροίζει, συνάγει. Θάμυρις, πα
νήγυρις· σύνοδος· ἢ πυκνότης τινῶν· καὶ ὁδοὺς θαμύρας, τὰς λεωφόρους. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα θάμυρις. ἦν δὲ οὗτος, παῖς φι
λάμμωνος καὶ ἀρσίου τῆς νύμφης· τὸ γένος θρᾷξ. ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἐρρένων. οὗτος κάλλει
πολλῶν διενεγκών, καὶ κιθαρῳδίᾳ περὶ μουσικῆς ἐρίσας ταῖς μούσαις, συνέθετο ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσαι πά
σαις· ἂν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. καθυπέρτεραι δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς
κιθαρῳδίας καὶ τοῦ νοῦ ἐστέρησαν. καὶ θάμυρις μαίνεται, ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογα δοκούντων πράττειν. Θανά
σιμον φάρμακον, τὸ θανάτου ἐμποιοῦν. Θανατᾶν λέγεται, τὸ ἐπιθυμεῖν ἀποθανεῖν· ὡς γὰρ βασιλιᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν βα
σιλείας· καὶ τομᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν τμηθῆναι. Θανατάω θανατῶ λέγεται, τὸ θανάτου ἐρᾶν, καὶ ἐφίεσθαι· συνέσιος· ὁ μὲν
ναύκληρος ἐθανάτα κατὰ χρέως ὤν, ἀντὶ τοῦ ἐπιθύμει ἀποθανεῖν. ὥς γὰρ καὶ τομῶ, τὸ τμῆς δέομαι· σοφοκλῆς· οὐ πρὸς
ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι· ἀντὶ τοῦ ἐφιεμένῳ καὶ ἐπιθυμοῦντι τομῆς. Θανατόω θανατῶ ἕτε
ρον, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυμι καὶ φθείρω. λιβάνιος· οἶδε μὲν ὅτι θανάτου τοῦτο ἔργον ἐποίησε. καὶ ξενοφῶν· θανατοῖ δὲ σὺν ἄλλοις, καὶ τὸν
τοῦ ἀριαίου ἀδελφιδοῦν. Θανάτοιο μέλαν νέφος, περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ θάνατος. Θάνατος, χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ
σώματος· ἢ στοιχείων διάζευξις, ἢ βίου λύσις· ἢ φροντίδων ἀπαλλαγή. Ἄλλως. Θάνατος ὅ τι θεός, καὶ ὁ πάσχομεν.
τέλος ὂν τοῦ δὲ τοῦ βίου· ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός, καὶ ἡ δυσωδία. λέγεται δὲ
παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω, τάνατος καὶ θάνατος· ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ ψύξει. ἢ ὅτι ταναός ἐστιν, ὁ ἐπὶ πάντας ἑαυτὸν δια
τείνων. Θανατῶ· ὅτι μέν ἐστιν ἁπλοῦν, ἔστι τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· οἷον θανατῶ θανατοῖς, καὶ σημαίνει τὸ φο
νεύω· ὅτι δὲ σύνθετον, δευτέρας· οἷον δυσθανατῶ, δυσθανατᾷς· ὡς γὰρ καὶ τὸ δοκῶ· ἁπλοῦν μὲν πρώτης· οἷον δοκῶ δοκεῖς·
σύνθετον δὲ, δευτέρας· οἷον προσδοκῶ, προσδοκᾷς· ὅτι δὲ τὸ θανατῶ δευτέρας συζυγίας ἐστί, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ἀποθα
νεῖν. Θανατῶν, ὁ ἐπιθυμῶν θανάτου. λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀποκτείνων· καὶ θανατᾶν, καὶ θανατιᾶν. Θαεῖν, καὶ τὸ ἔτυμον ἐπι
σπεῖν, ὃ πολλαχοῦ λέγεται τὴν αὐτὴν ἔννοιαν παλιλλογεῖ. Θανεῖσθαι, ἀποθανεῖσθαι. Θανέω, ἀπὸ τοῦ θανῶ μέλλον
τος γίνεται· καὶ θνῶ κατὰ συγκοπήν· ἐξ οὗ θνήσω τέθνηκα. τέθνημαι· ἐτέθνην· τεθνεὶς τεθνείην, καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ ε εἰς
α, τεθναίην· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐτέθνην· ης· η· τεθνῆναι· καὶ δωρικῶς τεθνάναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν οὕτως· ἀπὸ τοῦ θανέω θῶ καὶ θνῶ θνῆ
μι· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔθνην· ἡ μετοχή, ὁ θνάς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, τεθνάς τεθνάντος τεθνάναι, καὶ τεθναίην τὸ εὐκτικόν.
Θανοῦμαι μέλλων, ἀπὸ τοῦ θείνω τὸ τύπτω· ὁ μέλλων πρῶτος, θενῶ· ὁ ἀόριστος ἔθεινα· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθανον· ὁ μέλ
λων δεύτερος θανῶ· καὶ ὁ μέσος μέλλων, θανοῦμαι. Θανὼν καθ' ὕπνοις, φροντίδων ἐστὶ δίχα. Θάξαι, μεθύσαι. Θά
οντα, διδάσκοντα· θεωροῦντα· καὶ θαοῦνται ὁμοίως. Θάπαν, φόβον. Θάπτα, μυῖα· κρῆτες. Θάπτειν, σῆμα χώνν

λέγει ὁ ποιητής· ἤγουν τάφον χωννύειν· διότι πολλῇ χοῇ οἱ παλαιοὶ ἐπέφερον τοῖς ὀστέοις τῶν τεθνεώτων· ὅθεν καὶ χώματα ἐκάλουν τὰ σήματα· τυτίσιν, ἀλλὰ χώματα τύμβοις· σῆμα δὲ ὁ τάφος κατὰ σχῆμα εὐφημισμοῦ· διότι σημεῖόν ἐστι τοῦ κεῖσθαί τινα ἐκεῖ. Θάπτω· ὥσπερ παρὰ τὸ βῶ βάπτω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θῶ τὸ τίθημι γίνεται θάπτω· ἀΐδιον γὰρ ἔχουσι τὴν ἀπόθεσιν οἱ θαπτόμενοι. Θαπτέον κοινῶς· θαπτέον ἐστὶν, ἀττικῶς· οἱ γὰρ ἀττικοὶ προστιθέασι τὸ ἐστίν· ὃ συνυπακούεται ἔξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἵνα καινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται. Θαργήλια, ἑορτή ἐστι τὰ θαργήλια· ἄγεται δὲ θαργηλιῶνι μηνί· ὅς ἐστιν ἱερὸς ἀπόλλωνος καὶ ἀρτέμιδος. Θάργηλος, χύτρα ἱεροῦ ἑψήματος. Θαρνεύει, ὀχλεύει· ὀχεύει· ἐπαίρει· φυτεύει. Θάρνυται, μετεωρίζεται· θάρνυσθαι γὰρ τὸ κυΐσκεσθαι· τοῦτο δὲ νῦν δηλοῖ τὴν διὰ λόγων ἔντευξιν καὶ ὁμιλίαν. Θαρραλέος, ἀνδρεῖος· ἀκμαῖος· ἰσχυρός· νέος· ἢ ὁ ἁπαλός· καὶ θαλερὸν δάκρυ· τὰ γὰρ θάλλοντα φύλλα ἁπαλά. Θαρραλέον, θράσος· θρασὺς θαρραλέου διαφέρει· ὅτι ὁ μὲν θρασὺς διαβολὴν ἔχει κακὸς ὤν· ὁ δὲ θαρραλέος, ὡς ἀγαθὸς ἐπαινεῖται· ὑπερίδης φησὶν ἐν τῷ κυθνιακῷ, οἱ μὲν θρασεῖς ἄνευ λογισμοῦ πάντα πράττουσιν· οἱ δὲ θαρραλέοι, μετὰ λογισμοῦ τοὺς προσπεσόντας κινδύνους ἀνεκπλήκτως ὑπομένουσι· θαρραλέος ὁ εὔτολμος· καὶ θαρραλεώτατος, εὐτολμότατος· θαρσαλέως δὲ, ἐπιρρηματικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀντὶ τοῦ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως. Θαρρία, τρασία. Θάρρος· ἀνδρεία· θάρσος. Θαρρῶ, ἐλπίζω· προσδοκῶ· πιστεύω· πέποιθα· ἢ θαρρῶ ἀντὶ τοῦ θάρρος ἔχω, καθὸ λέγεται θαρρῶν ποιῶ τόδε· καὶ ἀντιστρόφως θαρρῶ ποιῶν τόδε· ὃ καὶ ἀντὶ τοῦ θαρραλέως ποιῶ τόδε δύναται λέγεσθαι· ἵν᾽ ἐπὶ τὴν πρᾶξιν, ἀποτείνῃ τὸ θαρραλέον· καὶ θαρρῶ ἐπὶ τοῖσδε· καὶ ἔτι μετὰ ἀπαρεμφάτου· οὐκ ἂν ἐθάρρησα τόδε πρᾶξαι· λέγεται καὶ θαρρῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶ εἰσελθεῖν εἴς τι· οἷον θαρρῶ τὴν μάχην ἀντὶ τοῦ τολμῶν εἰσέρχομαι τὴν μάχην· καὶ παρὰ φιλοστράτῳ· θαρσεῖ δὲ ποιμὴν ἐκεῖνο τὸ χωρίον· θαρρῶ ἀττικοὶ, οὐ θαρσῶ· καὶ θάρρος οὐ θάρσος· καὶ θαρρύνω, οὐ θαρσύνω· ὅταν θαρρῶ· εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω ἐστὶ, δοτικῇ συντάσσεται· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τολμῶ, αἰτιατικῇ· συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· οὐ γὰρ ἔδει θαρρῆσαι· ἢ θαρρῶ, θρασύνομαι· καὶ θαρρῶ ἀντὶ τοῦ πιστεύω, ἀμετάβατον· θαρρύνω δὲ ἕτερον. Θαρσαλέον, ῥᾴδιον. Θάρσεω, ἤγουν κατὰ ἴδιον θάρσος. Θαρσεῖ τις τήνδε τὴν πρᾶξιν, καὶ θαρσεῖ τόδε τὸ χωρίον. Θαρσεῖς· τοὺς καρχηδονίους λέγει τοὺς πρὸς τὸ βόρειον μέρος κειμένους· θαρσεῖς, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι. Θαρσήσας· θαρρῶ ἀντὶ τοῦ θάρρος ἔχω· καθὸ λέγεται θαρρῶ ποιῶν τόδε. Θαρσίας κυκῶσι λιπαράμπυκα· διαφέρει δὲ θάρσος θράσους· θάρσος μὲν γὰρ λέγεται, τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς· θράσος δὲ τὸ ἐναντίον, ἀριστοφάνης· οἷον φιάλην θασίου οἴνου πεπηρωμένην· ἄμπυξ δὲ λέγεται, τὸ περιέχον· νῦν δὲ τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει· λιπαρὸν μὲν, διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου· ἄμπυκα δὲ, παρὰ τὸ πυκάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον· κατὰ χιαστικῶς δὲ λείπει τὸ λάγυνον· ἐπεὶ καταχίονται πίονι τὸ στόμα οὐ πιθανῶς· οὐδέπω γὰρ τότε θάσιος οἶνος εὐδοκίμει παρὰ ἀθηναίοις· οἱ δὲ, ὅτι θάσιαί τινες ῥαφανίδες λέγονται· λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην, καὶ βρασσομένην· οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοτρόπιδα. Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα· ἀπὸ τοῦ θᾶσσον τὸν καρπὸν προϊέναι· πρώϊμα γὰρ ὑπὲρ τὰ λοιπὰ δένδρα. Θάρσος, ἡ εὐτολμία· θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος αὐθάδεια· ἢ θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε· καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων, ἐκ παραλλήλου δηλοῦσι τὸ αὐτό· ἡ γὰρ τοῦ θάρσους ἔνθεσις, δέους ἐστὶν ἐξαίρεσις· καὶ θάρσος ἐστὶν, ἀπροσδοκία κακοῦ, ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν· καὶ θάρσος, καὶ θράσος· κἂν ἐν τοῖς ὀνόμασι πλησιάζωσι, πλεῖστον ἀπ᾽ ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται· ἀνδρία τὸ ἣν φαμὲν καὶ ἀνανδρία· τὸ μὲν γὰρ, ἐν τοῖς τολμητέοις θαρσεῖν ἀνδρείας ἐστίν· ὥσπερ τὸ ὑφίεσθαι δειλείας· τὸ δὲ οὗ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν, καὶ ὠθίζεσθαι ἀλλὰ μὴ κατίσχεσθαι, θράσους· ὥσπερ τὸ ὑποχωρεῖν ἀσφαλείας. Θάρσυνος, τεθαρρηκώς. Θαρσοῦς, θρασὺς τεθαρρηκώς. Θᾶσαι, ἀντὶ τοῦ θέασαι λέγουσι δωριεῖς· θεόκριτος· θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὅσδει. Θάσος, νῆσος· ὅθεν θάσιος οἶνος, ἢ θάσιος. Θάσσονας ἱρήκων, ἀντὶ τοῦ ταχυτέρους τῶν ἱεράκων· ἰλιάδος ν̄. καὶ θᾶσσον τὸ ταχέως ἀπὸ τοῦ ταχὺς παρῆχθη· ὁ πρῶτος τύπος ταχύτερος· ὁ δεύτερος ταχίων· ὁ τρίτος τάσσων· καὶ τροπῇ θάσσων· καὶ θάττων· ἀντιστοιχεῖ γὰρ τὰ δασέα τοῖς ψιλοῖς· θ· τ. Θάσιος, παῖς ἀγλαοφῶντος· ἔστι δὲ σεμίδαλις ἐπὶ τοῖς ἔργοις γινομένη ἀπὸ ἀγλαοῦ τοῦ ἐξ ἀρχῆς ποιήσαντος θασίου, ὀνομασθεῖσα. Θασσόμεθα, καθήμεθα. Θάσσουσα, προσίζουσα. Θασία, ἁλμάδες ἣν ὄψα ὀπτώμενα ἔβαπτον· καὶ ῥαφανίδου εἶδος· οἱ δὲ, βαμμάτιον. Θαστεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. Θάτερον, θατέρου· ἕτερον, ἑτέρου· ἢ θάτερον, τῶν δύο τὸ ἕτερον· ἰστέον ὅτι λέγουσί τινες, ὅτι τὸ ε̄ καὶ ᾱ ἐπιφερόμενον σύμφωνον, οἱ δωριεῖς εἰς ᾱ συναλείφουσι· τὰ ἕτερα, θάτερα φασί· καὶ πάλιν οἱ αὐτοὶ, τρέπουσι τὸ ε̄ εἰς ᾱ· ὡς ἐν τῷ τρέχω, τράχω, ἄρτεμις ἄρταμις. Θᾶττον ἀττικοί· τάχιον ἕλληνες· ἔστι δὲ οὐ μόνον ἐπίρρημα, ἀλλὰ καὶ ὄνομα τριγενές· ὁ θάττων, ἡ θάττων, τὸ θᾶττον· ὥσπερ ἐπὶ τοῦ ῥᾷον· ἢ θᾶττον, συντόμως· ταχέως· καὶ θᾶττον ὁ τόκος ἡρακλεῖ τοῦ πηλινέω τρέχει· οὗτος ἐθαυμάσθη ἐπὶ τάχει, εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων διὰ τὸν τόκον. Θάτας, θῆτας, τοὺς δούλους κύπριοι. Θάτερα, τὰ ἄλλα, ἑκάτερα, τὰ ἕτερα μέρη. Θατῆρας, θεατάς. Θαῦμα, ἔκπληξις· ξένισμα· ἢ θαῦμα ἔχω, καὶ θαῦμά με ἔχει, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα· καὶ θαῦμα, τὸ ὑπὲρ φύσιν διὰ θεοῦ τελούμενον· παρὰ τὸ θαυμάζω, θαύμασμα, καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ ἀποβολὴν τοῦ σ̄, θαῦμα· οἱ δὲ παρὰ τὸ θεῶ, θεῶμαι, θαῦμα. Θαυλακίζειν, μετὰ βοῆς ἀπαιτεῖν τι. Θαυλία, ἑορτὴ ταραντίνοις ἀχθεῖσα ὑπὸ κτίστου· παρὸ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς δωριεῖς. Θαυλωνίδαι, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησι. Θαυμάζω· ἄγαμαι· ἐκπλήττομαι· θαμβοῦμαι· ἢ θαυμάζω, τὸ ἐκπλήττομαι· καὶ τὸ ἐπαινῶ· γράφεται δὲ ποιητικῶς θαυμάζομαι τὸ ἐπαινοῦμαι· ἐξ οὗ θαυμαστὴς ὁ ἐπαινέτης· τὸ δὲ θαυμάζω σε τῆς σοφίας, λαμβάνει ἔξωθεν τὸ ἕνεκα· ἢ οὕτω· θαυμάζω σε ἐπὶ τῇ σοφίᾳ καὶ κρεῖττόν ἐστι· λέγεται δὲ θαυμάζειν ποιητικῶς, θηεῖσθαι· θαυμάζει τις ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετήν· καὶ θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾷ κλᾶσθαι λόγοις· καὶ θαυμάζω τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ εἰρωνευόμενος καταγελῶ, συντασσόμενον γενικῇ· καὶ ὡς φάλαρις· ἐθαύμασά σου πολλάκις ὦ στησίχορε· καὶ θαυμάζω τινὰ δεῖνα τοῦ κάλλους αἰτιατικὴν καὶ γενικὴν ἐπαγόμενον, ἀντὶ τοῦ ἐκπλήττομαι αὐτὸν ἕνεκα τοῦ κάλλους· θαυμάζω σε τῆς συνέσεως· νοεῖται ἕνεκα· καὶ ἀντιστρόφως· θαυμάζω καὶ ἀποδέχομαι· καὶ θαυμάζω γενικῇ συντασσόμενον, σημαίνει τὸ καταγινώσκω καὶ μέμφομαι καὶ αἰτιῶμαι καὶ κατηγορῶ· οἷον θαυμάζω τῶν ταῦτα ἐχόντων

ἐχόντων τὴν γνώμην· αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἐπαινῶ· οἷον θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας. Θαυλέα, οὐρά· κέρκος. Θαυμάζειν, τὸ ὁρᾶν τι μετ' ἐκπλήξεως· διὰ τὸ θεῖον εἶναι ὡς τὸ θάμβησεν ἀχιλλεύς· καὶ θηεῖσθαι τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· καὶ θαμβῆσαι κυρίως μὲν, τὸ φοβηθῆναι, καὶ φεύγειν θεὸν ἰδόντα· οἷον θάμβησε κατὰ θυμὸν, ἐείσατο γὰρ θεὸν εἶναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θείου λόγου· ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκονδε βεβήκει. Θαυμαίνει, θεωρεῖ· θαυμάζει. Θαυμακίαν, πόλιν μαγνησίας· ὁ τῶν ἐθνικῶν συλλέκτης φησὶ λέγων, ἔστι καὶ ἑτέρα θαυμακία κατὰ τὸν μαλίαν κόλπον, καὶ νῆσον δὲ ὁμώνυμον· αἱ δὲ πολῖται τῆς θαυμασίας, θαυμακοί. Θαυμαλέον, φοβερόν· θαυμαστόν. Θαυμάλωψ, ὁ ἡμίφλεκτος· ἢ ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θαυμανέοντες, θεώμενοι ὀψόμενοι· ἄεθλια θαυμανέοντες· τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς θαυμάζειν, θηεῖσθαι λέγει· θηεῖτο δὲ κούρη· καὶ θηητὸς ἐνὶ στος, ὁ θαυμαστός. Θαυμάσας ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα ἀττικῶς. Θαυμάσιος, θαυμαστός. Θαυμασταὶ, ἐκπλαγεῖς ἠκολούθουν· οἱ μὲν σοφίας, οἱ δὲ εἴδους· οἱ δὲ διαίτης· οἱ δὲ χρήματος· οἱ δὲ πάντων, ὁμοῦ θαυμασταὶ ὄντες. Θαυματίζομαι, ἐκπλήττομαι. Θαῦμος, ἢ θαῦλος· ἄρες μακεδόσι. Θαῦρον, θηρίον. Θαυστῆρι, θεωρεῖαν. Θαχμῆναι, θωρηχθῆναι δωριεῖς. Θάψαι, κατορύξαι· κάψαι ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι. Θαψίνη, γυναικὶ κλυτπύειν ἐοικὼς θαψίνη. Θάψινον, τὸ ξανθόν· ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς θάψου· ὃ βάπτει· ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς κεφαλάς· τοῦτο τινες, σκυθικὸν λέγουσι· καὶ ὁ ποταμὸς παρ' ᾧ φύεται τὸ ξύλον θάψος καλεῖται· ἔστι δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλουμένη.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

εά, ὦ μοῦσα. Θέα, σκόπει· θεώρει· ὅρα· καὶ θέα ἡ θεωρία, ἡ ὄψις, παρὰ τὸ θέω τὸ θεῶμαι· σημαίνει δὲ τὸ θεωρῶ· βαρύνεται δὲ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς θεᾶς, ἐπὶ τῆς θεοῦ· ὅπερ ἐκ τοῦ θεὸς γίνεται· ὥσπερ καὶ θόλος τὸ οἰκοδόμημα· θαλὸς δὲ, τὸ μέλαν τῆς σηπίας. Θεαγγελεῖς, οἱ τὰς πανηγύρεις ἐπαγγέλλοντες. Θεαγνής, ὅσιος· θεοσεβής. Θέαγον, τὸ θεῖον, ᾧ καθαίρουσι σαλαμίνιοι. Θέα παραιγείρω, τόπος αἴγειρον ἔχων· ὅθεν ἐθεώρουν· εὐτελὴς δὲ ἐδόκει ἡ ἐντεῦθεν θεωρία· μακρόθεν γὰρ ἦν καὶ εὐώνου ὁ τόπος ἐπωλεῖτο. Θεαιδέστατος, θεοῦ ἰδέαν ἔχων. Θέαινα, ὡς παρὰ τὸ λάκων λάκαινα· οὕτω καὶ παρὰ τὸ θέων, θέαινα ποιητικῶς· τὸ δὲ θέων, παρὰ τὸ θεός, ἐξ οὗ τὸ θηλυκὸν θεά ὀξύτονον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ὄψεως. Θέαιναι, δῆλον ὅτι σύνηθες τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ δράκαινα, καὶ θεράπαινα, ὅμως θεαίνας λέγειν θεάς κατὰ τὸ λύκαινα· φλύκταινα· γάγγραινα· μύραινα· ὕαινα· φάλαινα· σκίαινα· αἱ δ' αὐταὶ καὶ θεοὶ λέγονται κατὰ τὸ μή τις θήλεια θεός. Θέαμα, θεώρημα. Θεάμονας, θεατάς. Θεαί, ὁ ποιητὴς τὴν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ γνῶσιν λέγει, θεῖον μὲν γάρ τι ἡ γνῶσις, ὡς καὶ ἡ ψυχή· ταύτην δέ ἐστι θεὰν εἰπεῖν καὶ μοῦσαν· τὸ μὲν παρὰ τὸ θέειν, καὶ τὸ τάχος τῆς γνώσεως, τὸ δὲ παρὰ τὸ μῶ, τὸ ζητῶ· καὶ γὰρ ζητητική ἐστιν ἡ γνῶσις, καὶ ἐκ τῆς ζητήσεως δὲ περιγίνεται· εἴπερ εὐπορίας γνωστικῆς μήτηρ ἡ ζητητικὴ ἀπορία κατὰ τοὺς σοφούς· ταύτῃ τῇ θεᾷ τῇ μούσῃ τῇ οἰκείᾳ ἐπιστήμῃ, ἐγκελεύεται ὁ ποιητὴς τὴν ἀχιλλέως μῆνιν ἀείδειν. Θεανὴ νῆσος, ἡ ἐκ θεοῦ θεία· σοφοκλῆς τυροῖ. Θεανώ, λοκρὶς λυρική· ἄσματα λυρικὰ καὶ μέλη πολλὰ ἔγραψε. Θεανῶσαι, οἱ ξυστῆρες ὑπὸ θετταλῶν. Θεάομαι, θεῶμαι· τὸ βλέπω, ἐπὶ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· θεόω θεῶ ἐπὶ τρίτης, τὸ θεότητος μεταδίδωμι· καὶ ἀμφότερα παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· θεέομαι δὲ θεοῦμαι ἐπὶ πρώτης, τὸ θαυμάζω παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει· καὶ οὐδέ ποτε παρὰ τοῖς κοινοῖς· οὗ τὸ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον αὐτοὶ κιρνῶσι· τὸ δὲ ε εἰς η τρέπουσι· καὶ ποιοῦσι αὐτὸ θηεῦμαι· ἔστι δὲ ἐνεστὼς θηεῦμαι· παρατατικὸς ἐθηεύμην· μέλλων θηήσομαι· ὁ ἀόριστος ἐθηησάμην. Θεαρχίαν, τὴν αἰτίαν· ἥτις ἐστὶν ὁ πατήρ· ἡ πηγαία καὶ ἀνέκλειπτος αἰτία· ἤγουν ὁ θεός. Θεαρχικώτατος· ἔστι θεὸς καὶ ἄρχων· ἐκ τούτων γίνεται θεαρχικὸς κτητικόν, τὸ ὑπερθετικὸν θεαρχικώτατος. Θεαρίων, ὄνομα κύριον. Θεᾶσθαι, τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων· οἷον πάλην· παγκράτιον· γραφήν. Θεατής, ἐπὶ ἀγῶνος· θεωρὸς ὁ τὴν θυσίαν εἰς τὸ ἱερὸν ἀπάγων· θεωρία, ἡ θυσία· θεωρία ἡ εἰς θεὸν σχολή· καὶ ἡ ἐν θεάτρῳ θέα· καὶ αὐτὸς ὁ ἀγών· θέα μέντοι ἡ τῇ θεωρίᾳ καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ κάθηνται οἱ θεωροῦντες. Θεατόν, τὸ ἐκλεκτόν· ὁρατόν· καὶ θεωρητόν. Θεατρεῖον, θέατρον. Θεατρίζειν, αἰτιατικῇ· ἐν πομπῇ καὶ θεάτρῳ προπέμπειν· τοὺς γὰρ νικήσαντας, καὶ ἡττήσαντας τοὺς πολεμίους, ἐστεφανωμένους μετὰ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λαφύρων διὰ μέσης ἤγουν τῆς πόλεως δορυφοροῦντες, καὶ εὐφημοῦντες. Θεατροκρασία, ὀχλοκρασία. Θέατρον, θέαμα· ἢ σύναγμα. Θεάω θεῶ, ἄχρηστον, ὃ σημαίνει τὸ βλέπω· ὁ μέλλων θεάσω· ὁ παρακείμενος τεθέακα· ὁ παθητικὸς τεθέαμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ θέαμα καὶ θαῦμα, ὃ βλέπων τις ἐξίσταται· θεῶμαι τὸ βλέπω· ἢ θεάω θεῶ· ὁ παθητικὸς γράφεται θεῶμαι, τὸ βλέπω· θεέω δὲ θεῶ, τὸ θαυμάζω ποιητικῶς· ἀφ' οὗ θηεῦντο, οὗ τὸ ἐντελὲς ἐθεέοντο· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η καὶ τοῦ ε καὶ ο εἰς ου θηοῦντο· καὶ τροπῇ τοῦ ου εἰς ευ δωρικῶς, θηεῦντο. Θέειν, καὶ θεῖν· τρέχειν δραμεῖν. Θέειον, θυμιάματος εἶδος· καθαίρειν δοκοῦντος τοὺς μιασμούς, διὸ καὶ διασείσας κακῶν ἄκος αὐτό φησιν, ὁ ποιητής. Ἰστέον ὅτι, οὐ μόνον διὰ θείου ἐγίνοντο καθαρμοί, ἀλλὰ καὶ φυτά τινα εἰς τοῦτο χρήσιμα ἦν· ἀριστερεῶνος γοῦν φυτὸν κατὰ παυσανίαν, ἐπιτήδειον εἰς καθαρμόν· καὶ σῦς δὲ εἰς τὰ αὐτά ἐστιν· οὗ παραλαμβάνεται ὡς φαίνεται ἐν ἰλιάδι· καὶ οἱ τὸ διοπομπεῖν δὲ ἑρμηνεύοντες, φασὶν ὅτι δῖον ἐκάλουν κώδιον ἱερείου τεθέντος διὶ μειλιχίῳ ἐν τοῖς καθαρμοῖς, φθίνοντος μαιμακτηριῶνος μηνός, ὅτε ἦγον τὰ πομπαῖα, καὶ καθαρμῶν ἐκβολαὶ εἰς τὰς τριόδους ἐγίνοντο· εἶχον δὲ μετὰ τὰς χεῖρας πομπόν, ὅπερ ἦν φασι κηρύκειον σέβας ἑρμοῦ· καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πομποῦ, καὶ τοῦ ῥηθέντος δίου, τὸ διοπομπεῖν· καὶ τοῦτο μὲν ἴσως ἐξ ἱστορίας· ἄλλως δέ, κοινότερον διοπομπεῖν καὶ ἀποδιοπομπεῖν· ἐφαίνετο τὸ διὸς ἀλεξικάκου ἐπικλήσει ἐκπέμπειν τὰ φαῦλα· ὅτι δὲ δι' αἵματος ἡ κάθαρσις, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσιν· ὁποῖα καὶ ἡ τῶν φονέων, οἱ αἵματι νιπτόμενοι, καθάρσιον εἶχον αὐτό· λέγεται δὲ ὡς οἱ περὶ τὴν τοιαύτην τέχνην, καὶ μάλιστα οἱ τὰς πόλεις καθαίροντες, φαρμακοὶ

ἀττικῶς ἔλεγον τὸ καθαίρειν, καθὰ δηλαδὴ καὶ ὁ δημοσθένης· ἴωνες δέ φασι περισπωμένως, προπαροξυτόνως· τὸ δὲ τρίουτου καθαίρειν παρὰ γοῦν τὸ καθάρσιον· καὶ τὸ κάθαρμα· ἐκεῖνο μὲν οὖν μωμητόν· τοῦτο δὲ ψεκτόν· ἀφ' οὗ καθάρματα τοὺς ῥυπαροὺς καὶ ἀποβλήτους φαμέν· καὶ ἔστιν ἄλλο σκῶμμα δριμύτερον, τοῦ ἐν ἰλιάδι λύματος· ἤγουν ἀπονίμματος· ἐξ οὗ καὶ ἡ λύμη καὶ ὁ λυμεών· ὡς γὰρ αὖ πάλιν τοῦ λύματος ἀφελέστερον, τὸ περίψημα, σπόγγισμά τι ὂν ἄλλο· καὶ κατὰ τοῦτο ἐοικὸς τῷ λύματι· τὸ δὲ θεῖον γίνεται ἀπὸ τοῦ θεὸς θέϊον κατὰ παραγωγὴν ἀττικήν, καὶ ἐν συναιρέσει θεῖον δισυλλάβως· ἐξ οὗ θειῶσαι τὸ θυμιᾶσαι· ὡς τὸ δὲ διεθείωσε· προλαβὸν δὲ τὸ ε πρὸ τῆς διφθόγγου γίνεται θέειον τρισυλλάβως· ἐξ οὗ ὄφρα θεειώσω· ἄλλως δὲ διαλυθὲν τὸ δισύλλαβον θεῖον, γίνεται θήϊον· καὶ ἔστι δυνατὸν ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι ῥῆμα τὸ θηϊῶσαι· ὅτι δὲ θεῖον ἐστὶν ἐνταῦθα νοῆσαι καὶ τὸ θέαφον τὸ λεγόμενον δηλαδὴ θεῖον ἄπυρον, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· καὶ θεῖον μὲν ἴσως διὰ τὸ κοινὸν τῆς ἄλλου ἐνεργείας καὶ τεράστιον· ἢ διὰ τὸ ἀνάγεσθαι ἔνθα τὰ θεῖα· ἢ καὶ διὰ τὸ θεόθεν εἶναι· μετὰ προσθήκης δὲ θεῖον ἄπυρον τὸ ὀλιγόπυρον· βραχὺ γὰρ ψαῦσαι πυρός· ἢ ὅτι οὐ χρὴ ἀπλῶς πυροῦσθαι ἀλλὰ διὰ τὸ δύσοσμον. Θέειον, πλεονασμῷ τοῦ ε λέγεται παρ' ὁμήρῳ· ἀφ' οὗ καὶ ῥῆμα θεειῶσαι ἢ θειῶσαι, τὸ θυμιάσαι· θεείου ὀδμή· καὶ θείου ὄζων αὐτά· εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Θεείου κακομένοιο παρ' ὁμήρῳ, ἔνθα πλεονάζει τὸ ε· καὶ λείπει τὸ ως· ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν, ὡς θείου καιομένου· ἔνθα γὰρ κεραυνὸς πέσῃ, ἐκεῖ ὡσανεὶ θείου καιομένου ὄζει. Θεέομαι, θεοῦμαι· ἀντὶ τοῦ θαυμάζω παρὰ ποιηταῖς ἐν χρήσει· καὶ οὐδέποτε παρὰ τοῖς κοινοῖς· οὐ τὸ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον ἄλλοι κιρνῶσι· τὸ δὲ ε εἰς η τρέπουσι, καὶ ποιοῦσιν ἄλλο, θηεῦμαι· ὁ παρατατικὸς ἐθηεύμην· οὗ τὸ τρίτον, ἐθηεῖτο· ὁ μέλλων θηήσομαι· οὗ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, θηήσονται· ὁ ἀόριστος ἐθηησάμην. Θεέω, θεήσω ποιητικῶς τὸ θαυμάζω. Θεηγόροι, θεολόγοι. Θεήλατος, ὑπὸ θεοῦ πεμφθείς. Θεηπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἐχόντων, περιπολεῖν. Θεήσει, τρέχει. Θεῖ, εὐκόλως ῥεῖ· ἀριστοφάνης· νῦν μὲν γὰρ οὔτι θέομεν· οὔτ' ἐλαύνομεν· παρὰ τὴν παροιμίαν· ἀλλ' ὅταν ἀργύριον, πάντα θεῖ καὶ ἐλαύνεται· οὔτ' ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλεόμενοι. Θεία· σημαίνει τὴν μητέρα τῆς σελήνης· καὶ τοῦ ἡλίου· παρὰ τὴν θέαν γέγονε θέεια· καὶ κατὰ συναίρεσιν θεία· αὕτη γὰρ αὕτη ἐστὶν αἰτία τῆς θέας· καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς. Θεία, λατρεία· ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία. Θεῖα, θαυμαστά. Θειαζόντων, μαινομένων· ὅτι δὲ θαυμαζόντων, ἢ θεολήπτων γινομένων. Θειάζω, θαυμάζω· ἐπαινῶ· δοξάζω. Θεῖ, ἀντὶ τοῦ τρέχει· καὶ θέει. Θεῖα, εὔθετα· καὶ ὀρθά· καὶ θαυμαστά. Θειάζω, τὸ ἐνθουσιῶ ἀμεταβάτως· θειάζω, μαίνομαι· καὶ θεόληπτος γίνομαι. Θειάσας θεωθ· ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐθέασα· θεάσας ἡ μετοχή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, θειάσας· ἢ παρὰ τὸ θειάζω τὸ ἐνθουσιῶ. Θείας ἀμνάμων, ὁ βορέας ἄνεμος· ἀμνάμων δὲ ὁ ἀπόγονος· ὡς γὰρ ἡσίοδος λέγει τῆς θείας ἀπόγονοι, οἱ ἄνεμοι· θειάσαντες, θεόληπτοι γεγονότες. Θειάσομαι ὅλη, χαρᾷ μανικῶς. Θειασμοῦ, εὐωχίας· ἐνθουσιασμοῦ. Θείει, διὰ τὸ μέτρον οὕτω γράφεται, καθὰ καὶ τὸ πλέειν πλείειν λέγεται. Θείειν, δραμεῖν· κινήσειν. Θείης, ποιήσεις. Θειητόν, θαυμαστόν. Θειλόπεδον, ὁ τόπος ἐν ᾧ αἱ σταφυλαὶ ἐξηραίνοντο· ἢ θάλόπεδον εἵλης· βοτρύων τόπος· ψυκτήρ· σταφυλῶν· ὕπαιθρος ἡλίῳ ἐκκείμενος· καὶ ὡς εἰπεῖν πέδον εἵλης· ὅ ἐστι θερμότητος ἡλίου· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς παρετυμολογεῖ, ἐν τῷ τέρσεται ἠελίῳ· ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν καθ' ὅμηρον, λευρός· ὅ ἐστιν ὁμαλὸς χῶρος· τερσόμενος ἡλίῳ· σύγκειται δὲ ἡ λέξις κατά τινας καθ' ὁμοιότητα τοῦ στρατοπέδου· παρὰ τὸ ἄρθρον οὐδέτερον, καὶ τὴν εἵλην, καὶ τὸ πέδον· οἷς καὶ ἀρέσκει θειλόπεδον ἀεὶ ἄνευ ἄρθρου προφέρειν· ὡς ἐγκειμένου τοῦ ἄρθρου συνθέτως τῇ λέξει· διό φασι μὴ δεῖν λέγειν τὸ θειλόπεδον, ἵνα μή τις λέγοι τρόπον τινὰ τὸ εἰλόπεδον, διπλασιάζων τὸ ἄρθρον. Θειμωρεῖαι, οἱ περὶ τῶν δραγμάτων. Θεῖναι, ποιῆσαι· ἢ θεῖναι ἐν φρεσίν, ὑπέρβαλε τῇ ὑστέρῳ λεκτικῇ τέχνῃ· τὴν τοῦ νουθετεῖν σύνθεσιν· νουθετεῖσθαι γάρ, καὶ ἐν φρεσὶ θεῖναι ταυτὰ δηλοῦσι· καὶ θεῖναι πέπλους ἀθηνᾶς ἐπὶ γούνασι παλλάδος παρ' ὁμήρῳ, ὡς καθημένου δηλαδή· ἢ θεῖναι παρὰ γούνασιν, εἴπερ ἵσταται· ὁ δὲ γεωγράφος ὁ ποῦ λέγει τὴν μὲν παλαιὰν ἴλιον ἠφανίσθαι· τὴν δὲ νῦν βλεπομένην νεωτέραν εἶναι· μὴ ἀποδεχόμενος τοὺς νοοῦντας τὸ ἐπὶ γούνασιν, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γούνασι· φησὶν ὅτι τὸ τῆς ἀθηνᾶς ξόανον, νῦν μὲν ἑστηκὸς ὁρᾶται· ὅμηρος δὲ καθήμενον ἐμφαίνει· ἐν τῷ πέπλον θεῖναι ἐπὶ γούνασιν, ὡς καὶ τὸ γούνασιν ἐφέζεσθαι φίλον υἱόν· βέλτιον γὰρ οὕτως ἢ παρὰ τοῖς γόνασιν, ὡς τὸ ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ· κάθηνται δὲ ἀθηνᾶς ξόανα καὶ ἐν φωκαίᾳ· καὶ μασσαλίᾳ· καὶ ῥώμῃ· καὶ χίῳ· λέγει δὲ ὅμηρος, θεῖναι ἀντὶ τοῦ ἀναθεῖναι· χωρὶς προθέσεως ὅθεν ἀνάθημα· δῆλον δὲ ὡς οὐχ ἱμάτιον ὁ τοιοῦτος πέπλος, ἀλλὰ ὕφασμα· καὶ ὅτι τὸ θεῖναι ὁμοίως κατωτέρω τὸ ὑπισχνεῖσθαι· ἀντὶ μὲν προστακτικῶν λαμβάνονται. Θείνει, ποιεῖ· τρέχει· κτείνει· πλήσσει. Θείνω, τὸ τύπτω· ὅμηρος ὅς κέ σε θείνῃ· ἤγουν ὅς ἄν σε τύπτῃ· ὅθεν καὶ θὶς ὁ αἰγιαλός· παρ' ὅσον τύπτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων. Θειοδάμη, ἡ θεοῖς δαμάζουσα· Θειοδέστατη, θεοειδής. Θείομεν, ἀπὸ τοῦ θῶ ἀχρήστου· κοινῶς μὲν τίθημι· ποιητικῶς δὲ θείω· πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου· ἀφ' οὗ τὸ τέθεικα· τὸ θείομεν, τὸ ἐρύσσομεν· τὸ ἐγειρομεν· καὶ τὸ βοήσομεν, ἀντὶ ὑποτακτικῶν παρ' ὁμήρῳ· ὡς τὸ εἴδομεν ἄμφω· ἐν τῷ ἵνα εἴδομεν ἄμφω· ἢ θείομεν, ἀπὸ τοῦ θῶ ἀχρήστου· κοινῶς μὲν τίθημι· ποιητικῶς δὲ θείω· κατὰ πλεονασμὸν τῆς ει διφθόγγου· ἀφ' οὗ τὸ τέθεικα ὡς ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι κοινόν, στείω δὲ ποιητικόν· στείομεν εἶκεν πρῶτον ἐρυζόμεν αὐτάς αὐτοῖς· καὶ στεύομαι, ὡς δεύομαι, τὸ δέομαι, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταμαι· ἤγουν ὑπισχνοῦμαι· καὶ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ὑπαντῶ· ἀφ' οὗ τὸ στεῦμαι, κατὰ συγκοπήν· καὶ τὸ στεῦτο, ἐπὶ παρατατικοῦ, ὃ καὶ ἐπὶ σημασίας ἀορίστου λαμβάνεται· ἀπὸ δὲ τοῦ βῶ τὸ βαίνω κοινόν· βείω δὲ ποιητικὸν ὁ ἀντὶ τοῦ περίειμι καὶ ζῶ λαμβάνουσιν· ἢ θείομεν, ἐμβαλοῦμεν. Θεῖον δύσονται ἄγαλμα, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰ ἅγια εἰσελεύσονται· γίνεται δὲ τὸ θεῖον, ἀπὸ τοῦ θεός, θέϊον κατὰ παραγωγὴν ἀττικήν· καὶ ἐν συναιρέσει, θεῖον δισυλλάβως· ἐξ οὗ καὶ θειῶσαι, τὸ θυμιᾶσαι· ὡς τὸ δὲ διεθείωσε· προλαβὸν δὲ τὸ ε, πρὸ τῆς διφθόγγου γίνεται θέειον τρισυλλάβως· ἐξ οὗ τὸ ὄφρα θεειώσω· ἄλλως δὲ διαλυθὲν τὸ δισύλλαβον θεῖον, γίνεται θήϊον· καὶ ἔστι δυνατὸν καὶ ἀπ' ἄλλου γενέσθαι ῥῆμα τὸ θηϊῶσαι· καὶ θεῖον, θαυμαστόν· καὶ τὸ θεάφιον καὶ θεῖον, τὸ ἐπιθυμιώμενον εἰς κάθαρσιν, καὶ ἀβλαβὲς τρόπον· ἔνθα καὶ τὸ πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο· θείοις κέκληκε τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πα-

θεῖα πάντα· καὶ θεείου καιομένου φησὶν, ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ. ὁ δὲ δαίμων παρὰ τὸ θεὸς θέειος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε θεῖος· καὶ θεῖον δῖος ἡ χίμαιρα, τουτέστι τεράστιον καὶ ὑπερφυές. Ἰστέον δὲ, ὡς τὸ τὴν μυθικὴν χίμαιραν θεῖον εἶναι δῖος, οὐδ᾽ ἀνθρώπων, οὐκ ἀκριβῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ. οὐ γὰρ εἰ μὴ ἀνθρώπων ἦν ἡ χίμαιρα διὰ τοῦτο θεῖον ἂν εἴη δῖος. τούτῳ γὰρ τῷ λόγῳ θεῖον δῖος καὶ πάντα τὰ θηρία. Θεῖος τιθή ἐστιν, ἡ τοῦ πατρὸς μήτηρ· ὡς Ἀερόπη τῷ Ὀρέστῃ· καὶ ἡ τῆς μητρὸς δὲ μήτηρ, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἡ Λήδα. Ταύτας δὲ μάμμας τινές φασι· καὶ μαίας. θεῖος δὲ ὁ καὶ νέννος κατά τινας· πατρὸς ἀδελφός· καὶ οὔπω μὲν ἡ τήθη· τηθὶς δὲ, ἀνάλογόν τι τῷ θείῳ· πατρὸς γὰρ ἀδελφή· ἢ μητρός. τούτου δὲ οἱ μὲν πατραδέλφους καὶ μητραδέλφους· οἱ δὲ πάτρωας καλοῦσι· καὶ μήτρωας. Πίνδαρος δὲ οὐκ ἀδελφούς, ἀλλὰ γονέας μητρὸς, μήτρωας ἔφη. Στησίχορος δὲ πάτρωα, τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον ἔφη. ἔνθα παρ᾽ αὐτῷ Ἀντίλοχος ἔφη τὸν πάτρωα ἐμὸν, ἀντὶ θεῖον Μελάμποδα. Μελάμπους γάρ· οὗ Ἀντιφάτης· οὗ Οἰκλῆς· οὗ Ἀμφιάραος· ὅθεν Ἀμφίλοχος· ὅρα οὖν, οἷος ὁ Μελάμπους ἦν πάτρως τῷ Ἀμφιλόχῳ, οὔπω πόρρωθεν. καὶ θεῖος ὄνειρος, θεόπεμπτος. θεῖον δύσονται ἀγῶνα, τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα, ἐν ᾧ ᾄδων τὰ ἱερά. Θειοῦται, θείῳ καθαίρεται. Θείου πυρὸς, τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει· ὀδμὴν γὰρ ἔχει ὁ κεραυνὸς θείου. Θεῖται, ᾄδεται· κομίζει. Θειῶ θειάσω, τὸ θυμιάσω. Θείωσεν, ἐκάθηρεν· θειόω θειώσω· ἐθύωσα· καὶ ἰωνικῶς θείωσα. Θέκλεον, θαυμαστόν. Θέλγειν κυρίως ἐστὶ, τὸ εἰς ὃ θέλει τις ἄγειν τινά· ὅθεν καὶ θελκτήρια τὰ ᾄσματα· οἷον θέλγοντα τῇ ἀκοῇ ἢ τῇ ᾠδῇ· λέγεται θέλγειν καὶ τὸ ἀπατᾶν· καὶ θέλγει, ἀπατᾷ· θάλπει· ἀμαυροῖ· κακοῖ· σκοτοῖ· ἄγαν μαλάσσει· κηλεῖ· τέρπει. ἢ θέλγειν πανταχοῦ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἐκτροπήν τινα δηλοῖ καὶ μετάθεσιν τοῦ κατὰ φύσιν, διὰ φόβον ἢ λύπην ἢ ἡδονὴν ἢ ἕτερόν τι πάθος ὑπερβάλλον, καὶ ὡς ἂν ἐνεὸς μείνῃ παθών τι τοιοῦτον, ὁ τοιοῦτος θέλγεσθαι λέγεται· καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου θέλγειν, καὶ Τελχῖνας πλάττουσιν οἱ μῦθοι δαίμονάς τινας, κακοποιούς, καὶ οὐκ ἐπὶ καλοῦ θέλγονται. καὶ θέλγειν, ἐπὶ κακοῦ τίθεται ἐνίοτε, ὥσπερ εὕρηται καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ· ὡς ἐν τῷ, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐν στήθεσσιν ἔθελξε· τουτέστιν, ἐξέστησε· μετεποίησεν· ἐκ τοῦ ἐνεργεῖν. καὶ θέλγειν ὄμματα, ἀντὶ τοῦ κοιμάζειν λέγεται· ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Θέλγε, ἐσκότιζεν· ἠπάτα· ἀτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόον. Θέλγητρον, φίλτρον· χαρά· θαυμαστόν· καὶ τὸ ἐφηδῦνον μετά τινος ἀνάγκης. Θέλγητρα, τὰ εἰς ἡδονὴν ἕλκοντα. Θελγῖνες, οἱ Τελχῖνες· γόητες· πανοῦργοι· φαρμακευταί. Θελγομένων, ἀπατωμένων· κυρίως δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων, τοῖς ᾄσμασι. Θέλγοντι, εὐφραίνοντι ἢ ἀπατῶντι· παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲ σημαίνει τὸ σκοτίζω· ὡς τὸ, Ἀχαιῶν θέλγε νόον· καὶ Ἀχαιῶν ὄμματα θέλγε. Θέλγμα, θαῦμα. Θελγόμενον, ἀπατώμενον· λέγεται δὲ, ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων, τοῖς ᾄσμασι. Θέλε φάσκειν, ἤγουν φάσκε· λέγε. Θέλει, ἀντὶ τοῦ δύναται· ἀττικόν ἐστιν· ὡς ὁ Πλάτων τὰ χωρία οὐδέν μ᾽ ἐθέλει διδάσκειν. Θέλεμον, οἰκτρὸν· ἥσυχον. Θέλεμνον, ὅλον ἐκριζῶν. Θελερὸν, θελεκτὸν· καὶ τὸ θέλγον τὰ ὄμματα ἐπὶ κακώσει. Θέλημα τῆς νοερᾶς ψυχῆς ἐστὶν, ὁ ἐφ᾽ ἡμῖν λόγος ὡς αὐτεξούσιος αὐτῆς ὑπάρχουσα δύναμις, καὶ τριχῶς θεωρεῖται τὸ θέλημα· τουτέστι, θεϊκὸν καὶ ἀγγελικὸν καὶ ψυχικόν· αἱ τρεῖς γὰρ αὗται φύσεις καὶ μόναι εἰσὶ θελητικαί. τριχῶς δὲ πάλιν καὶ τῇ γραφῇ εὑρίσκομεν τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου λεγόμενον· θεϊκὸν· καὶ φυσικὸν ἤγουν μέσον· καὶ τρίτον, τὸ σαρκικὸν, ἤγουν τὸ σημαῖνον τὸ διαβολικόν. ἢ θέλημα θελητικὸν καὶ θελητόν· θέλημά ἐστιν οὐσίας νοερᾶς, νοερὰ ὄρεξις· θελητικὸν δὲ, αὐτὸ τὸ τὴν θέλησιν ἔχον· θελητὸν δὲ, τὸ ἀγαπώμενον. καὶ θέλημά ἐστιν, ὁρμὴ καὶ κίνησις πρὸς τὸ ποθούμενον. ἢ ὁ ἐν ἡμῖν ἀεικίνητος λόγος. ἢ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀναστρεφόμενος δι᾽ ἐνεργείας καὶ μόνον φανερωθῆναι δυνάμενος. γίνεται δὲ θέλημα ἀπὸ τοῦ θέλω θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι· θέλημα. τοῦ δὲ θέλω ὁ μέλλων περιττοσυλλαβεῖ· τὰ γὰρ δι᾽ ἑνὸς λ ἐκφερόμενα βαρύτονα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται ὡς βαρύτονα· ἀπὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ὡς περισπώμενα· διότι τὸ ἓν λ χαρακτηριστικόν ἐστι περισπωμένου μέλλοντος· καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ περισπωμένου μέλλοντος, οὐ δύναται εἶναι χαρακτηριστικὰ βαρυτόνου ἐνεστῶτος· καὶ διὰ τὰ φθάσαντα γενέσθαι βαρύτονα δι᾽ ἑνὸς λ, ἀνεμερίσαντο τὴν κλίσιν· οἱ γὰρ βαρύτονοι ἐνεστῶτες, διὰ δύο λλ ἐκφέρονται· οἷον ψάλλω, τίλλω· τὰ γὰρ ἔχοντα δύο λλ ἢ δύο σσ· χαίρουσι τῇ βαρυτόνῳ τάσει· χωρὶς εἰ μὴ ἔχει ὄνομα προϋποκείμενον· ὡς τὸ λυσσῶ· τὰ δὲ ἔχοντα ἓν λ ἢ ἓν σ, χαίρουσι περισπᾶσθαι· οὐδέποτε δὲ βαρύτονος ἐνεστὼς ὀφείλει δι᾽ ἑνὸς ἐκφέρεσθαι· διότι ἀεὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῶν βαρυτόνων μακρᾷ θέλει παραλήγεσθαι ἢ φύσει, ἢ θέσει· θέλω οὖν θελήσω, καὶ μέλω, μελήσω· τὰ διὰ τοῦ ελω ῥήματα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γράφεται· πέλω, κέλω· φέλω· θέλω. τὸ δὲ θέλω· ζῶ, ἤγουν τὸ ὑπάρχω, οὐδετέρας ἐστὶ διαθέσεως. διότι οὔτε ἐνέργειαν, οὔτε πάθος δηλοῖ. Θελήμονα εἰρεσίην, ἤγουν πρόθυμον· καὶ [illegible]. Θελήσει, ἀντὶ τοῦ δυνηθῇ· Ἀριστοφάνης· οὐδὲ θελήσει μαθεῖν· εἴρηται καὶ ἀντιστρόφως. Θέλησίς ἐστιν, ἀποβολὴ ὑπάρξεως τῆς νοερᾶς ψυχῆς, ἢ ὁ ἐφ᾽ ἡμῖν λόγος· ὡς αὐτεξούσιος αὐτῆς ὑπάρχουσα κίνησις· θέλησίς ἐστι, νοῦς ὀρεκτικὸς, ἢ ἔφεσις διανοητικὴ, ὄρεξις πρὸς τὸ θεληθὲν ὠδίνουσα· θέλησίς ἐστι φυσικὴ δύναμις τοῦ κατὰ φύσιν ὄντος ὀρεκτική· θέλησίς ἐστι φυσικὴ ὄρεξις τῇ τοῦ λογικοῦ φύσει κατάλληλος· θέλησίς ἐστι, φυσικὴ αὐτοκράτορος νοῦ κίνησις, αὐτεξούσιος, ἢ νοῦς περί τι κινούμενος· θέλησίς ἐστι φυσικὴ, νοῦς περί τι αὐθαιρέτως κινούμενος· θέλησίς ἐστι, φυσικὴ παντὸς νοεροῦ αὐθαίρετος δύναμις· κίνησις· ὡς μὴ δὲ κατὰ τὴν οὐσίαν ἑκούσιον ἔχοντος. Θελητήριον, θεραπευτικόν. Θελητὸς, ὁ τὴν τοῦ θεοῦ ὀργὴν πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος· θελητὸς καὶ ὁ ἀγαπώμενος. Θελιμὸς, εὔκαρπος, καὶ γονιμωτάτη. Θελκτήριον, θέλγητρον τὸ εἰς ἡδονὴν ἄγον. Θελκτήριοι, θεραπευτικοί· ἄγοντες εἰς ἀπάτην. Θέλξαι παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἀπατῆσαι· καὶ τέρψαι ἐκ τοῦ θέλγω· τάσσεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς μετὰ βλάβης ἀπάτης· καὶ ἀλλαχοῦ παρὰ Ἀπολλωνίῳ θέλξον, ἀντὶ τοῦ λῦσον τὴν ψυχὴν, καὶ θέλξαι, τὸ κοιμῆσαι· ἐκ τοῦ θέλγω. Θέλξας, καταπονήσας. Θελξινία ἥρα, τιμᾶται παρὰ Ἀθηναίοις. Θελξιόπη, ἢ θελξινόη· μολπή· ἀγλαόφωνος· ταῦτα ὀνόματα σειρήνων. Θέλω, μέλλων θελήσω· τὰ ἔχοντα ῥήματα ἓν λ, ποιοῦσι τοὺς μέλλοντας ἀπὸ περισπωμένων· οἷον βούλω, βουλήσω· μέλω, μελήσω· ὀφείλω, ὀφειλήσω· καὶ τὰ ὅμοια. ἢ θέλω, χρήζω· βούλομαι, εὐδοκῶ. Θέμα, ἕξις· τόπος· στάσις· μνῆμα. γίνεται δὲ θέμα, ἀπὸ τοῦ τίθημι, θήσω· τέθεικα· τέθειμαι· κατὰ ἔλλειψιν, τέθεμαι· ἐκβολῇ τοῦ ἰῶτα

τίμα· καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς θ, θέμα. Θεμαί, ἄνεμος νότος· ἢ ἀναπλή. Θεματίζει, ἀποτίθεται· κυβερνᾷ. Θέμεθλα ὀφθαλμοῦ παρ' Ὁμήρῳ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐν βαθυτάτῳ τροπικῶς· ὡς ἐπὶ οἰκοδομῆς ἐπιμεμελημένης λεχθέν· ὡ προσφυὲς ἐστὶ κται, καὶ τὸ ἐκδῦσε τελήνην· ἐξωθεῖται γὰρ τὰ οὕτω πρυμνόθεν ἐξιόντα· ἢ θέμεθλα, τὰ ἐσώτερα μέρη καὶ ἕδραι· βάθρα. Θέμεθλος, τὸ θεμέλιον. Θεμείλια, τὰ θεμέλια· παρὰ τὸ θέμω τὸ οἰκοδομῶ γέγονε θεμέλια, καὶ θεμείλια πλεονασμῷ τοῦ ι. Θεμειλωθέντα, ἐκριζωθέντα ἀρθέντα. Θέμεμα, θέσεις· ῥίζαι. Θέμεν, ἀντὶ τοῦ θεῖναι ἰωνικῶς. Θέμεναι, καταβαλοῦσαι. Θέμενος τὰ ὅπλα, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος καὶ ὁ πλησιάμενος. Θεμέρη, βεβαία· σεμνή· εὐσταθής. Θέμερον, σεμνόν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι, θεμαρύνεσθαι. Θεμερόφρονας, συνετούς· σώφρονας. Θεμερῶπις, ἐρασμία· ἀγχόνη. Θεμιζέτω, μαστιγούτω· νομοθετείτω· κρινέτω. Θεμισκύριαι ἀμάζονες, αἱ ἐκ τῆς θεμισκύρας ἄκρας. Θέμις, ἡ δικαιοσύνη, παρὰ τὸν θεσμόν, θέσμις καὶ θέμις. θέμις καὶ ἡ σωματοειδὴς θεός· ἡ θέμις, ἐδόκει θεά τις εἶναι τοῦ δικαίου φυλακτική· διὸ καὶ τῷ διῒ ἐλέγετο πάρεδρος· κλίνεται δὲ θέμιδος· καὶ δωρικῶς θέμιτος ὅθεν τὸ θεμιτόν· καὶ ἀθέμιτον πλεονασμῷ τοῦ σ ἀθέμιστος· ἀφ' οὗ ἀθέμιστος· καὶ θεμίστιος κύριον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ θεμίσσω ἐνεστῶτος, γίνεται ἡ θέμις· οὗ ἡ χρῆσις παρὰ παυσανίᾳ· εἰπόντι, θεμισσέτω τὸ νομοθετείτω· ἢ δικαζέτω· ἡ δὲ τοῦ δ καὶ τοῦ τ συγγένεια, δηλοῦται καὶ διὰ τῆς χάριτος· ὡς γὰρ θέμιδος θέμιτος, οὕτω καὶ χάριδος χάριτος· ἔτι δὲ διὰ τοῦ πελιδνοῦ· αὐτὸ γὰρ καὶ πελιτνόν, παρὰ θουκυδίδῃ εὕρηται· καὶ θέμις, τὸ ἔννομον· ὅσιον τὸ δίκαιον· ὅμως καὶ ἀμφότερα ἐπὶ θεοῦ· δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων· καὶ πάλιν θέμις, ἐπὶ θεῶν· δίκη ἐστὶν, ἐπὶ ἀνθρώπων· δίκη γάρ ἐστι κρίσις ἣν ἄνθρωποι κρίνουσι· θέμις δὲ, δίκη ἣν οἱ θεοὶ δικάζουσι· καὶ θέμις ἀνδρῶν ἀγορὰς λύει, ἠδὲ καθίζει ὕστερον πρότερον· πρῶτον γὰρ τὸ καθίζειν, τοῦ λύειν· δηλοῖ δὲ ἡ γνώμη τὸ διὰ ζήτησιν τὰς ἐκκλησίας γίνεσθαι· τινὲς δὲ ἄγαλμα θέμιδος ἐνόμισαν τοῖς ἐκκλησιάζουσιν κομίζεσθαι, πρὸς ὃ καὶ κάθηνταί φασι καὶ ἐγείρονται· καὶ οὐ θέμις ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατόν· ἔνθεν καὶ τὸ ἐθέμωσεν ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ δυνατὸν ἐποίησεν· ὅτι δὲ καὶ θεμίζειν ῥῆμά ἐστιν, ἐξ οὗ μάλιστα ἡ θέμις, καὶ ὅτι σύστοιχος ἡ θέμις καὶ ὁ θεσμός, ἤδη δὲ καὶ τὸ τέθμιον, ὃ ἐστὶ νόμιμον δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Θεμίσσω, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ θεμιστεύειν· ἐξ οὗ καὶ παρὰ παυσανίᾳ θεμισσέτω, τουτέστι, νομοθετείτω· δικαζέτω· καὶ ἡ θέμις ἧς γενικὴ δωρικὴ θέμιστος· καὶ ἀπ' αὐτῆς τὸ θεμιστεύειν· θέμιστες δὲ, οὐ μόνον ὅτι δίκαι, ἀλλὰ καὶ μαντεῖαι καὶ βουλαί, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. Θέμιστα, ἔννομα· νόμιμα· ἢ θέμιστα, νόμον· ἢ δίκην. Θέμιστας, δωρικόν· ὡς γὰρ χάρις χάριδος· χάριτος, οὕτω θέμις θέμιδος, καὶ θέμιτος· ἐξ οὗ καὶ θεμιτόν, καὶ ἀθέμιτον· πλεονασμῷ τοῦ σ θέμιστος· ὅθεν καὶ θεμίστιος κύριον· καὶ ἀθεμίστια ἐν ὀδυσσείᾳ, ἄδικα· θέμις δὲ κλινομένη διὰ τοῦ δ παρ' Ὁμήρῳ μυθικὴν θεὰν δηλοῖ. Θεμιστεύειν, χρησμῳδεῖν· ἀπὸ τοῦ θέμιν ἐσχηκέναι πρὸ τοῦ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ἀπόλλωνος· ἢ θεμιστεύειν, τὸ δικαίως δικάζειν· ἢ δικαιοπραγεῖν. Θεμιστευτόν, νομοθετητόν. Θεμιστεύσαντος, ἄρξαντος· δικάσαντος. Θέμιστες διός φασί τινες, μὴ δεῖν ἐπὶ μαντείας τίθεσθαι· ἀγορᾶς γὰρ καὶ βουλῆς λέξιν εἶναι τὴν θέμιν· διὸ ἀντὶ τοῦ θέμιστες, τόμουραι γράφουσιν· ὅ ἐστι μαντεῖαι· ὄρος γὰρ κατὰ τὸν γεωγράφον τόμουρος· ὑφ' ὃ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν δωδώνῃ κατὰ θεσπρωτίαν· ἐξ οὗ οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται διός, ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι· καὶ αἱ μαντεῖαι τόμουραι· βέλτιον γάρ φασι, τομούρας ἢ θέμιστας φράζειν· θέμιστες γὰρ οὐ τὰ μαντεῖα, ἀλλ' αἱ βουλαὶ καὶ τὰ βουλεύματα, καὶ τὰ νομοθετήματα· τοῖς δὲ ῥηθεῖσι τομούροις, καὶ ὁ παρὰ τῷ λυκόφρονι συνονομάζεται τόμουρος νημερτίσατος· ἤγουν, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς. Θεμίστειον, τὸ δίκαιον· παρὰ τὸ θέμις· ὅπερ ὁ μὲν ἡρωδιανὸς προπαροξύνει· ἀναλογώτερον γάρ· ἀλλ' ἡ χρῆσις προπερισπᾷ· οἷον θεμιστεῖον. Θεμιστεύειν, ἀντὶ τοῦ χρησμῳδεῖν. Θεμιστιάδαι νύμφαι. Θεμιστισία, ὁσία. Θέμωσεν· οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἠνάγκασεν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε κατὰ τοὺς παλαιούς· παρὰ τὸ θεῖναι· τουτέστι ποιῆσαι· ἢ γίνεται λέξις ἐκ τοῦ θέμις, ὅθεν θεσμὸς ὁ νόμος· ὡς ἐξ ἀνάγκης πειθόμενα· θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι· τουτέστιν, ἠνάγκασεν· ἔπεισεν ἐγγίσαι εἰς γῆν. Θεμιστοπόλοι, ἄρχοντες δίκαιοι. Θέμιστος, δικαιοσύνης. Θεμιστόρων, συνετῶν. Θεμιτῶς, νομίμως δικαίως. Θεμοί, διαθέσεις· παραινέσεις. Θεμῶν, θελήμων. Θέμωσε, τὸ ἤγγισε· καὶ θαμίζειν τὸ ἐγγίζειν· ἔνιοι δὲ ἐποίησαν, παρὰ τὸ θεῖναι. Θενμόριον, ἤτοι παρέλκεται ἢ ἀντὶ τοῦ τῆς ἐξ προθέσεως παραλαμβάνεται. Θέναρ, λέγεται κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων καὶ τοῦ καρποῦ· ἤγουν τὸ κοῖλον τῆς χειρός· ἢ κατὰ εὔδημον, τὸ μεταξὺ τοῦ λιχανοῦ, καὶ τοῦ ἀντίχειρος· ἤγουν τοῦ μεγάλου δακτύλου, σαρκῶδες καὶ κοῖλον. Θεναρίζει· τύπτει. Θένει, κόπτει· τύπτει. Θένιοι, οἱ προσήκοντες. Θέογνις, εἷς ἦν τῶν παρ' ἀθηναίοις τυράννων· καθά φασιν ἄλλοι τε, καὶ ξενοφῶν ἐν δευτέρῳ ἑλληνικῶν· καὶ θέογνις· ἕτερος μεγαρεὺς τῶν ἐν σικελίᾳ μεγάρων· γεγονὼς ἐν τῇ πεντηκοστῇ ἐνάτῃ ὀλυμπιάδι· ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας τῶν συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ· καὶ γνώμας δι' ἐλεγείας εἰς ἔπη δισχίλια ὀκτακόσια· ἔγραψε δὲ καὶ γνώμας παραινετικάς. Ἄλλως. Θέογνις, τραγῳδοποιητὴς παίω ψυχρός· ὃς καὶ χιὼν ἐλέγετο· ἔστι δὲ καὶ ποιητὴς ὁ θέογνις· ὃς ἦν μεγαρεύς. Θεογγνεσία, τὸ βάπτισμα. Θεοδέκτρια, θεὸν δεδεγμένην. Θεοδέσιος, διόνυσος. Θεουδὴς λέγεται, ὥσπερ καὶ θεοειδής, οὐκ ἔστι αὐτὸ τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐοικότος θεῷ· καλῶς ἄρα σεσημείωται ὑπὸ τῶν παλαιῶν, ὅτι τὸ ἀμύμων, πρόσωποις μόνοις ἡρωϊκοῖς ἐπιτίθεται· ἤγουν θνητῶν ἐνδόξων ἀνθρώπων, ἐστὶν ἐπίθετον. Θεοειδής, ταυτόν ἐστιν· ὥσπερ εἰ εἴποι ἑαυτόν τις θεοῖς ἐοικότα τὸ εἶδος· ἤτοι περικαλῆ. Θεόδμητοι ἰλίου πύργοι, οἱ ὑπὸ θεῶν δομηθέντες. Θεόδμητος, ὁ ὑπὸ θεοῦ κατασκευασμένος. Θεοδρομῶν, κατὰ θεὸν πορευόμενος. Θεοδώρητος, ἡ δωρεὰ τοῦ θεοῦ. Θεοδόσια, τὰ ὑπὸ θεοῦ δεδομένα. Θεόδυτα, ἱερόθυτα. Θεόδωρος, θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοί, τοὺς εὐρυπρώκτους· ἀπὸ θεοδώρου τινὸς οὐκ εὖ τῆς ἑαυτοῦ ὥρας προστησαμένου. Θεοειδῶς, θείως· θαυμαστῶς. Θεοείκελος, θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος. Θεοεπεῖς, ἐκ θεοῦ ἐπομένοι· ἢ λεγόμενοι. Θεόθεν, ἀπὸ θεοῦ ἐμβαλλούμενα· θεόθεν δὲ ἐλθόν, ἀεὶ τίθεται ἐπὶ κακοῦ· οἷον θεήλατος πληγή. Θεοὶ γάμον ἐξετέλεσαν, σύνηθες λέγεσθαι ἐπὶ εὐδαιμόνων γάμων· ἢ θεοί, οἱ ἐν δίκαις δικάζοντες. θεοὶ οἱ κατ' εἰκόνα θείαν· καὶ θεοὶ μολοσσικοί, ἤτοι ὅτι διάφοροι οἱ κύνες οἱ μολοσσικοί· ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖόν ἐστιν ἐν μολοσσοῖς. Θεοίνια, ἑλέ

γοντο, ἐν αἷς αἱ γυναῖκες ἐπέθυον· τὸν γὰρ Διόνυσον θεοίνον ἔλεγον· ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἴστρος, ἐν πρώτῃ τῶν συναγωγῶν·
ζωνικοί, παρὰ Ἀθηναίοις τιμῶνται· οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί. Θεοκάπηλοι, οἱ αἱρετικοί· ὡς πα-
ραμιγνύντες τὰς ἑαυτῶν διδασκαλίας, τοῖς ὀρθόφροσι δόγμασιν· ὡς καὶ οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον τῷ ὕδατι. Θεοκλυτῆ-
σαι, θεὸν ἐπικαλέσαι. καὶ θεοκλυτήσαντες, θεοῦ ἀκούσαντες· θεὸν ἐπικαλεσάμενοι. Θεόκλυτος, θεότιμος. Θεό-
κολος, ἱέρεια. Θεόληπτος, ὑπὸ θεοῦ συσχεθείς. Θεολόγος, μυστηρίων θησαυρός. Θεόμητι, θεόφρονι· θεοβούλῳ·
θεῖα φρονεῖ. Θεομισής, ὑπὸ θεοῦ μισούμενος· θεομισὴς δὲ, ὁ μισῶν τὸν θεόν. Θεόμορος, σώφρων. Θέοντες, τρέχον-
τες. Θεοξένια, κοινὴ ἑορτὴ πᾶσι τοῖς θεοῖς. Θεόπαιστος, ὑπὸ θεοῦ παιόμενος· ἡ κιθάρα ὑπὸ θεοῦ διδομένη. Θεο-
πνεῖν, ἐνθουσιᾶν. Θεοπὶς, ἀληθής· ἡδεῖα· ἀγαθή· ἰσχυρά. Θεοπλάκτας, δεισιδαίμονας. Θεοπλαστία, ἡ θεία
ἐνανθρώπησις. Θεοπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἐχόντων περιπολεῖν. Θεοπρεπές, τῷ θεῷ πρέπον. Θεοπρόπος, οἰωνιστής·
ὥς εἴ τις εἴποι μάντιν, οἰωνοπόλον· γενικοῦ μὲν ὄντος ὀνόματος τοῦ θεοπρόπος καὶ τοῦ μάντις· εἰδικοῦ δὲ, οἰωνιστής· ἢ θεο-
πρόπος ἁπλῶς ὁ μάντις· θεοπροπία δὲ, ἡ τέχνη αὐτοῦ· θεοπρόπιον τὸ χρησμῴδημα· ὃ καὶ λόγιον ἔλεγον οἱ Ἀττικοί. Θεο-
πτία, ἡ τοῦ θεοῦ ὀπτασία· καὶ θεοπτίας, θείας θεωρίας. Θεορτάτις, οἱ θεὸν τηροῦντες. Θεορρημοσύνη, ἡ θεία διδασκα-
λία· καὶ ἡ κατήχησις. Θεόρρυτον, τὸ ἐκ θεοῦ χεόμενον. Θεόρτος, ὁ ὑπὸ θεοῦ παρορμώμενος. Θεός, τὸ πνεῦμα τὸ
ἅγιον· δύναμις ἁγιαστική· ἐνυπόστατος ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευομένη ἀδιαστάτως· καὶ ὁμοούσιος πατρὶ, καὶ υἱῷ. θεός
ἐστιν οὐσία πρώτη καλόν· ἀναίτιος αἰτία· ἀπαυγὴς πάσης οὐσίας αἰτία τις ὑπερούσιος· θεὸς δὲ παρὰ τὴν θέσιν εἴρη-
ται, καὶ τὴν διακόσμησιν. ἔστι δὲ θεὸς, ἀνώνυμος, καὶ ἀσήμαντος παρὰ ἀνθρώποις· ὕπαρξις πάσης ὑπάρξεως ποιητι-
κή. τὰ ἰδιώματα τῆς θείας φύσεως, τὸ ἄκτιστον· τὸ ἄναρχον· τὸ ἀθάνατον· τὸ ἀπέραντον· τὸ αἰώνιον· τὸ ἄποιον· τὸ ἀσύνθε-
τον· τὸ ἄϋλον· τὸ ἀγαθόν· τὸ δημιουργικόν· τὸ δίκαιον· τὸ φωτιστικόν· τὸ ἄτρεπτον· τὸ ἀπαθές· τὸ ἀπερίγραπτον· τὸ ἀόρα-
τον· τὸ ἀσώματον· ἡ θεὸς προσηγορία, εἴρηται ἐν τῇ γραφῇ διττή, φύσει καὶ χάριτι· φύσει μὲν, ὁ ποιητής· χάριτι δὲ καὶ
οἱ δίκαιοι λέγονται θεοί· θεὸς λέγεται παρὰ τὸ τεθηκέναι τὰ πάντα· ἢ τὸ θεᾶσθαι. καί τί ἐστι θεὸς, καὶ πῶς προσκυνεῖται;
ἄκουσον νουνεχῶς, καὶ γνῶθι τὸ ἀληθές. Θεὸς, τὸ γ' ἀλεξήσειεν· ὅμοιόν ἐστι, τῷ μὴ λύοιτο· ὅπερ ἐν ἄλλοις ἐρεῖ μὴ τοῦ-
το θεὸς τελέσῃ. Θεόσδοτος, ἐκ θεοῦ δεδομένος. Θεοσέπτωρ, ὁ θεοσεβής. Θεοσέπτου, ὑπὸ θεοῦ καταπεμφθείσης.
Θεοσημία, ἡ τοῦ θεοῦ προφητεία. Θεοσκυνεῖ, θεοὺς τιμᾷ. Θεοστιβής, ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ πατούμενος· ἐκ τοῦ θεὸς, καὶ
τοῦ στείβω τὸ περιπατῶ, γίνεται στιβής· καὶ θεοστιβής. Θεοστυγεῖς, οἱ μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ. Θεοσυλής, ὁ τὰ ἱερὰ συ-
λῶν. Θεότυκτον, θεοκατασκεύαστον. Θεότης, ἡ πάντα θεωμένη, καὶ πάντα περιθέουσα πρόνοια· καὶ ἀγαθότητι παν-
τελεῖ, ἑαυτῆς ἀποπληροῦσα καὶ ὑπερέχουσα πάντα, τὰ τῆς προνοίας αὐτῆς ἀπολαβόντα. Θεουδέα, θεώδη. Θεου-
δὴς, δίκαιος· εὐσεβής· εὐγνώμων· θεοῖς ἀρέσκων. Θεουδέσιν, ὑπὸ θεοῦ δεδεμένοις. Θεούπολις, ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια
ἐκαλεῖτο· ἀπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Ἰουστίνου. Θέουσα, τρέχουσα. Θεουργική, θεοὺς ποιοῦσα. Θεοφάνεια, ἡ τοῦ
θεοῦ φανέρωσις θηλυκόν· οὐδετέρως δὲ πληθυντικῶς, τὰ θεοφάνεια· ἡ εὐθεῖα τὸ θεοφάνειον. Θεοφάντορας, ὑπὸ θεοῦ
πεφημισμένοις θεολόγοις. Θεόφατα, ἐκ θεοῦ σημαινόμενα. Θεοφατίζει, μαντεύεται, περιττολογεῖ. Θεόφιν, κα-
τὰ προσχηματισμὸν, ἀντὶ τοῦ θεοῖς· Ὅμηρος, Ἰλιάδος χ'· Δαρδανίδης Πρίαμος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος. Θεόφοβος, θεο-
σεβής. Θεοφορία, ἐνθουσιασμός· ἄγρια δ' αὐτοῦ ἐν ψυχῇ, χαλεπῆς πνεύματα θεοφορίης. Θεόφρονα, θεοῦ γνώμη-
ν φράσις. Θεοφροσύνη, αἱ περὶ τὸ θεῖον διατριβαὶ, καὶ οὐ μαντεῖαι. Θεόω θεῶ, ἐπὶ τρίτης συζυγίας· τὸ θεότητος με-
ταδίδωμι. Θέπαιος, ὁ ἁπτόμενος. Θεράπαινα, ἡ δούλη· καὶ θεραπαινίς. Θεραπαινίδες, ἔριθοι. Θεραπεία, ἡ
ἴασις ἀπὸ τοῦ θεραπεύω· καὶ θεραπευτὴς παραγόμενον· θεραπεία καὶ ἡ διακονία· ἀφ' οὗ λέγεται καὶ θεράπων καὶ θε-
ραπεία, ἡ ὑπουργία καὶ ὑπηρεσία· θεραπεία, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεραπόντων· ὥσπερ δὲ καὶ ἰατρεία, τὸ τῶν ἰατρῶν· καὶ
ἑταιρία, ἡ τῶν ἑταίρων ἄθροισις. Θέραπες, ὁμιλητῆρες. Θεραπευσία, θεραπεία· ἱκετεία. Θεραπευτής, ἰατρός.
Θεραπεύω, τὸ δουλεύω· οἷον οὐκ ἔα τὸν δεσπότην θεραπεύειν· καὶ θεραπεύω, τὸ τιμῶ· ἀγαθὸν θεραπεύεις σοφιστήν· καὶ
θεραπεύω τοὺς θεούς· καὶ θεραπεύω, τὸ ἰῶμαι· ὡς τὸ, σώματος μὲν ἀρρωστίαν θεραπεύει τέχνη· θεραπεύω, καὶ τὸ εὐφραίνω·
οἷον θεραπεύω σε δώροις· καὶ τὸ μετέρχομαι, καὶ ὑπέρχομαι· ἤτοι μεταχειρίζομαι. Θεράπη, αἱ θεραπεῖαι τοῦ χρυσοστό-
μου· ὅτι μετὰ τοσαῦτα, θεράπην ἐμάνη ἐπὶ τῆς ἀρρωστίας. Θεραπνίας, τὰς βωμολοχίας. Θεράπναι, κατὰ συγκοπὴν,
αἱ θεράπαιναι· καὶ Θεράπναι τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαιμονίᾳ· οὗ μνημονεύει Ἰσοκράτης, καὶ Ἀλκαῖος· ἢ θεράπναι, αὐλῶνες
σταθμοί. Θεραπνατιδία, ἑορτὴ παρὰ Λάκωσι. Θεράπνιον, θεραπαινίδιον· δουλίδιον. Θεράποντες, δοῦλοι· ὑπηρέ-
ται· θεράποντες, ἐπὶ κλητικῆς. Θεράπων ἐστὶν, ὁ τοῖς προσήκουσιν ὑπηρετῶν· ἢ θεράπων κατὰ τοὺς νεωτέρους, δηλοῖ
φασὶ δοῦλον ὁ ἀμφοφόρον· ὅπερ οὐκ οἶδεν Ὅμηρος. Θεράποντα, ἀντίθεον Αἰακίδου, τὸν Αὐτομέδοντα καλεῖ· ὡς ἤδη αὐ-
τὸν τῷ Ἀχιλλεῖ ἀντὶ τοῦ Πατρόκλου συστήσεται ἡνίοχον· οὐκοῦν ὥσπερ οὐδὲ ὁ Πάτροκλος, οὕτω οὐδ' Αὐτομέδων δου-
λικῷ νοήματι θεράπων Ἀχιλλέως λέγοιτ' ἂν, εἰ καὶ νῦν τις οὕτω χρῶνται τῇ τοῦ θεράποντος λέξει· κατὰ τοὺς γλωσσο-
γράφους· οἱ πολλὰ περὶ τοιούτων εἰπόντες ὀνομάτων, ὥς που προδεδήλωται· ἐν οἷς καὶ οἱ παρὰ Λάκωσιν εἵλωτες, παρὰ
τὸ ἕλος καὶ οἱ κλαρεῶται, καὶ οἱ ἀμφαμιῶται· καὶ οἱ λάτρεις· οἱ καὶ μενέσται, ὕστερον δὲ πενέσται ὡς Εὐριπίδης· λά-
τρις πενέστης ἀμὸς ἀρχαίων δόμων. λέγουσι καὶ ὅτι, Θετταλοὶ μὲν πενέστας φασὶ τοὺς μὴ γόνῳ δούλους, πολέμῳ δὲ
ἑαλωκότας· τοὺς δὲ αὐτοὺς καὶ Θετταλοικέτας· κωμικὸς δέ τις ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς δούλου, τοὺς πενέστας τίθησιν· ἔτι δὲ
φασι κατὰ τὴν τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἱστορίαν, ὅτι καὶ Βαρυανδηνοὶ ἐκαλοῦντο δωροφόροι, ὑποφείσοντες ἄνακτας, ἀφαι-
ρούντων τῶν δεσποτῶν τὸ πικρὸν, τῆς τῶν Σπαρτιατικῶν εἱλώτων προσηγορίας· ἤγουν εὐφημότερον ἀντὶ δούλων, δω-
ροφόρους καλούντων τοὺς τοιούτους Μαριανδηνούς· ἐπεί φασιν ὑποτελέσαι Ἡρακλεώταις διὰ τέλους ὑπεσχόμενοι
θητεύειν, αὐτοῖς παρέχουσι τὰ δέοντα· ὡς δὲ καὶ ἄζοις ἔλεγον τὰς θεραπαίνας, καὶ τοὺς θεράποντας, ἔτι δὲ χαλκῆ

δας λακωνικῶς τὰς θεραπαίνας. καὶ ἀπὸ φρατὴν καὶ βολίζειν, τὴν δούλην. καὶ ἀμφίπολον τὴν περὶ τὴν δέσποιναν θεράπαιναν. πρόπολον δὲ τὴν προπορευομένην. ἧς καὶ ἄρρεν ἐστὶν ὁ πρόπολος, ἐκ τῶν παλαιῶν ἀνείλεκται καὶ ἄλλα. ὥσπερ καὶ τὸ τοὺς ἀρκάδας ἔχειν τριάκοντα προσπελατῶν μυριάδας ὥσπερ εἱλώτων. καὶ τὸ τοὺς κάρας δούλοις χρήσασθαι ταῖς λέξεσι, καὶ τὸ τοὺς βυζαντίους, οὕτω δεσπόσαι τῶν βιθυνῶν, ὡς οἱ λάκωνες εἱλώτων. Θέραψ, δοῦλος. ὑπηρέτης. ὡς τό, θέραψ δὲ ἦν τὸν πρόσθεν, καὶ κολακικός. Θέρει, πρωΐ. θερμαίνει. Θέρεια, ὁ τοῦ θέρους καιρός. ὡς παρὰ τὸ θάλλω. θάλεια, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερίζω, θέρεια. οὕτω γεώργιος ὁ χοιροβοσκός. Θερείβοτος τόπος, ὁ ἔχων καὶ ἐν θέρει βοσκάς. παρὰ τὸ θέρος. ἡ δοτικὴ τῷ θέρει, καὶ τὸ βοτόν. ὃ σημαίνει τὴν βόσκην. Θερείβοτον πεδίον, τὸ ἐν θέρει ἔχον βρῶσιν. Θερειτρόποις χώρας, ἢ γαίας, λυκόφρων λέγει τὴν αἴγυπτον. ὁ νεῖλος γὰρ ἐξερχόμενος ἐν τῷ θέρει, ἀρδεύει αὐτήν. οὗτος διΐστησι τὴν αἰθιοπίαν ἀπὸ λιβύης. τινὲς δέ φασιν, ἐν λιβύῃ εἶναι τὰς πηγὰς τοῦ νείλου, ὡς δοῦρις. Θερειτάτη. νίκανδρος θερειτάτη ἵσταται ἀκτίς, παρὰ τὸ θέρον θέρειος κτητικόν, ὡς τέλος τέλειος. παρὰ τὸ θέρος, θερειτάτη. ἄρατος. ἦμος ὅτ' ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι. Θερελίμιον, τόπου ὄνομα. καὶ ἀπόλλων. καὶ ζεύς. Θέρεσθαι, θερμαίνεσθαι καὶ θάλπεσθαι πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι. Θερέσιμον, θερεστικόν. Θερήγανον, ἡ ἅμαξα. ἀπὸ τοῦ τὰ θέρη ἄγειν. Θερίσδειν, θερίζειν καταβάλλειν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θεριζόντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέασιν ἢ διότι πολλοὶ ἐθέριζον διὰ τὸν πόλεμον. ἀριστοφάνης μέλλω γέ τοι θερίσδειν. Θερίζειν, ἀντὶ τοῦ καταβάλλειν. Θερίζω. ἀμῶ. δρέπομαι. καὶ θερίζω, καὶ ἐνθερίζω ἀμεταβάτως, τὸ θέρος που διάγω. θερίζω δὲ μεταβατικῶς τὸ λήϊον, τέμνω. ἢ θερίζω, ἀμῶ. ἀλοῶ. λικμῶ. ἐκριζῶ. ἀνασπῶ. τρυγῶ. δρέπομαι, ἐπὶ τοῦ θερίζοντος ταῦτα λέγεται. Θηρίκλειον, ποτήριον. κόνδυ. Θερινή, θέρος. Θερίσας, τὸ θέρος ἀγαγών. Θέριστον, λεπτὸν ὕφασμα. θερινὸν ἱμάτιον. Θέριστρον, τὸ δρέπανον. καὶ τὸ φακιόλιον. ἢ θέριστρον, καὶ θερίστριον. θερινὸν ἱμάτιον τὸ ἐκ κόκκου βαφέν. καὶ ὑστίνοιο θέριστρα, καὶ τοὺς ἀνδρολιπεῖς ἀλλοτρίοις πλοκάμοις. Θέρκαλ, θέλγμα. Θέρκτρ, θέλγμα. Θορμαίνεται, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾶται. σοφοκλῆς. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. Θέρμα, πυρετός. ἄδεια, καὶ ἐκεχειρία. Θερμά, τὰ χλιαρὰ ὕδατα. Θερμαντῆρες, θερμαστρίς. θερμαστίς. χαλκεῖα. Θερμαντήρια, ἐσχαρίδες. λέβητες. λεβητάρια. ἰπνολέβητα. ταῦτα ἐστὶν ἀγγεῖα ἐν οἷς τὸ ὕδωρ θερμαίνεται. Θερμαί, θεράκιόν ἐστι τὸ κλίσμα. Θερμάστραι, κάμινοι. Θερμαστῆθεν, ἐκ καμίνων. καὶ τὸ ἐπάνω ἐν τῇ κλίνῃ πάντων. Θερμαστρίς, σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ. ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοί. καὶ ὄρχησις ἔντονος, καὶ διάπυρος, τάχους ἕνεκα. Θερμεῖ, θερμαίνει. Θερμέλη, ἡ θέρμη. Θέρμετο ὕδωρ, ἔστι τὸ θέρμω πρωτότυπον τοῦ θερμαίνω. χαλκὸς δὲ ἰαίνεται ἀντὶ τοῦ θερμαίνεται. θερμῆναι, ἀντὶ τοῦ θερμᾶναι. Θέρμη, καὶ θέρμα. φερεκράτης. σκέψαι δέ μου τὸ μέτωπον, εἰ θέρμην ἔχουσα τυγχάνω. καὶ μένανδρος. ἐπήεσθη τῷ γέροντι, θέρμα τ' ἐπέλαβεν αὐτόν. οὐκ εὖ τοίνυν οἱ λέγοντες, ὅτι θέρμα μέν, ἡ πυρεκτική, θέρμη δ' ἡ πόλις. Θέρμης, ὁ θέρους ἀνέμων. Θερμόν, παράδοξον. ἀριστοφάνης. ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον, καὶ παράνομον. Θερμόπους, ἵππου νόσημα περὶ τοὺς πόδας. Θερμοπύλαι, τόπος οὕτω καλούμενος ὑπὸ τῶν πλειόνων ἑλλήνων. ὑπὸ γὰρ τῶν ἐπιχωρίων καὶ περιοίκων πύλαι. Θερμός, θρασύς. καὶ θερμουργός, ὁ προπέτης. ἢ θερμός. ὥσπερ παρὰ τὸ εἴρω. εἱρμός, οὕτω καὶ παρὰ τὸ θέρω, θερμός. Θερμόταται, μέθυσοι. ὦ θερμόταται γυναῖκες. μέγα καπήλοις καλόν, ἡμῖν δὲ κακόν. ὅτι ἡ θυγάτηρ φαραὼ ἡ τὸν μωϋσῆν ὑποποιήσασα, θερμοῦθις ὠνομάζετο. Θερμότης λέγε, ἀλλὰ μὴ θερμασία. φρύνιχος. ἡ θερμότης, καὶ θέρμη, ἀττικοί. θερμασία. ἕλληνες. Θερμουργὸς ἄνθρωπος, ὁ σπουδαῖος. θερμὸν ἔργον, τὸ κακὸν ἀπαίδευτον. Θέρμυδρος, λιμὴν ῥοδίων. Θέρμω, καὶ θερμαίνω. ἀριστοφάνης. θέρμεθ' ὕδωρ. Θερμώδων, ποταμὸς παφλαγονίας περὶ σινώπην, ὅπου ᾤκησαν αἱ ἀμαζόνες. ἔστι καὶ βοιωτίας ποταμός. Θερόμενος, θερμαινόμενος. Θέρονται, καίονται. χλιαίνονται θερμαίνονται. Θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω. τὸ ἐν καιρῷ τοιούτῳ ὄν. ἔστι δὲ θέρος, ὁ ὑπὸ γῆν ἀήρ, καταθαλπόμενος τῇ τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον πορείᾳ. καὶ θέρος, οὐ τὸν καιρὸν οἱ ῥήτορες ἐκάλουν οἷον χειμῶνα καὶ ἔαρ. καὶ θέρος. ἀλλὰ τοὺς συγκομιζομένους καρποὺς τῶν σπερμάτων, οὕτω προσηγόρευσαν. καὶ θέρος ἐστὶ χρόνος, ἐν ᾧ τὸ θερμὸν ἐπικρατεῖ. Θερσίτην λέγει ἡ νεωτέρα ἱστορία, ἀναιρεθῆναι ὑπ' ἀχιλλέως κονδυλισθέντα, ὅτι ἡνίκα τὴν ἀμαζόνα πενθεσίλειαν ἐκεῖνος ἀνελών, οἶκτον ἔχειν ἐπὶ τῇ κειμένῃ. ὁ μὲν γὰρ ἐθαύμασε τὸ κάλλος. καὶ ὡς καλὴν ἅμα καὶ ἀνδρείαν, ἀνδριώτατος καὶ κάλλιστος ἠλέει κειμένην, τὸ ὅμοιον οἰκτιζόμενος. ὁ δὲ ὡς εἴρηται πιθηκόμορφος, ἐπὶ λαγνείᾳ σκώπτει τὸν καλὸν ἥρωα. ὁ τοίνυν ἀχιλλεὺς γογγύλῃ χειρὶ παίσας τὸν αἴσχιστον τῇ καλῇ πενθεσιλείᾳ συγκατακλίνει. Ἄλλως. Θερσίτην, ὁ ἀχιλλεὺς ἀνεῖλε, πήξας δόρατι αὐτόν. κατ' ἐμὲ δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς κονδύλῳ, ἤτοι γρόνθῳ. μὴ διὰ τὸ ἐξορύξαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς κόρης ἧς φασὶν ἐρασθῆναι ἀχελλέα, ἀλλὰ ὅτι κατὰ ἀχιλλέως αἰσχροὺς λόγους ἀπέρριπτεν. Θερσίτης, ὄνομα κύριον. καὶ θερσίτειον βλέμμα. Θερσόμενος, ἤγουν θερμανθησόμενος. Θερτηρία, ἑορτή τις. Θερουρότιπος, ὁ χλωρὸς σῖτος. ἀμηθείς. Θέρω, τὸ θερμαίνω παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω. τὸ γὰρ ταχύ, θερμὸν λέγουσιν εἶναι. Θέσαι, θησαυρίσαι. Θέσεις, αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων. ὅσπερ μισθός ἦν, τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. ἢ θέσεις, πράξεις. καὶ θεῖναι ποιῆσαι. Θέσθαι, καὶ ἀποθέσθαι διαφέρει. θέσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ λαβεῖν ἀποθήκην. ἀποθέσθαι δέ, τὸ δοῦναι. ἀποθήκην θέσθαι τὸ θησαυρίσασθαι. ἐν ὀδυσσείᾳ. Θέσθω, εὐτρεπισάτω. Θέσθαι, τὸ θησαυρίσασθαι, ἐν ὀδυσσείας ν. καὶ τὸν θησαυρὸν ἀνακρέων, θεσκελ εἶ. ὡς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικόν, ἀντὶ τοῦ ἀποθήκην λαβεῖν. ὑπερίδης, ἀντὶ τοῦ κυρῶσαι, καὶ προέσθαι μόνον. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ἀπλάδων. ἐν μέντοι τῷ κατὰ στεφάνου φησίν. ἑαυτῷ νόμους ἰδίους θέμενον ἀντὶ τοῦ θέντα. Θέσις παράδοξος, ὑπόληψίς τινος τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ γνωρίμων. οἷον ὡς ὁ παρμενίδου λόγος ὅτι ἓν ἔλεγε τὸ ὄν, καὶ ὡς ὁ ἡρακλείτου, ὅτι τὰ πάντα κινεῖται. Θέσκελα, ἔργα μάχης παρ' ὁμήρῳ ἐν γ' τῆς ἰλιάδος. οὐχ ὡς θεοείκελα, ἀλλὰ θεοκέλευστα. καθὰ θέσφατα, τὰ θεόφραστα. εἴη δ' ἂν καὶ οὕτω θεῖα τὰ θέσκελα. καὶ διὰ τοῦτο θαύματος ἄξια. καὶ θέσκελα, θαυμαστά. θεῖα. οἱονεὶ θεείκελα. Θέσμιον, νόμιμον δίκαιον.

Θεσμοθέτης, ἀρχή τις Ἀθήνησιν, ἓξ ὄντων τὸν ἀριθμόν· καί τοι ἐκ τῶν καλουμένων ἐννέα ἀρχόντων· καλοῦνται δὲ οὕτως, ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον· ὅτι δὲ τοὺς νόμους οὗτοι διώρθουν καθ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον, εἴρηκεν αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. ἢ θεσμοθέτης, ὁ νομοθέτης. Θεσμορίη νόσος, ἡ ἐκ θεῶν μεμοιραμένη νόσος. Θεσμός, ὁ νόμος· ἀπὸ τῆς θέσεως ὀνομάζεται· ἕκαστος γὰρ νομοθέτης, ὡς ἐβούλετο ἐτίθει τοὺς νόμους. ἢ θεσμὸς ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμός· καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, οὕτω κέκληκεν ὁ δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους. Θεσμοτόκον, τὰς μελίσσας φησί, διὰ τὸ εὔτακτον· θείης θεσμοτόκου χορὸν ἄπελθον. Θεσμοφορία, τὰ μυστήρια τῆς δήμητρος· ἢ ὄνομα ἑορτῆς. Θεσμοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς, ὡς παρ' ἐν θεσμοφορίοισι, νηστεύομεν αὖθι θυηλῶν· ἀριστοφάνης. Θεσμοφόρος, ὁ τοὺς νόμους ἐπιφερόμενος. Θέσπαλαι, αἱ κῶαι παρὰ φιλήματα, καὶ αἱ φαρμακίδες. Θέσπια καὶ θεσπιαί, ἡ αὐτή, ὡς παρ' ἀθήνη ἑνικῶς, καὶ πληθυντικῶς· καὶ μυκήνη καὶ κρήτη· καὶ θήβη. καὶ ὅτι κτίσμα ἐστὶν ἡ θέσπεια θεσπειάδου· κατὰ δέ τινας θεσπείου υἱοῦ τεύθραντος τοῦ πανδίονος. ἱστορεῖται δὲ θεσπιεὺς εἶναι τὸν νάρκισσον, ὃς ἦν μὲν υἱὸς κηφισσοῦ τοῦ ποταμοῦ καὶ λειριοέσσης νύμφης· κάλλος δὲ ἔχων ἀμύθητον ἐπικύψας πηγῇ τινὶ καὶ τῆς ἑαυτοῦ σκιᾶς ἐρασθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐκεῖ καὶ ἐναπέπνιξε τῷ ἐνόπτρῳ ὕδατι· καὶ ἡ γῆ ἀνέδωκε φυτὸν ὁμώνυμον τῷ νεανίᾳ. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὁ πραξιτέλους ἔρως ἐν θεσπειαῖς εἶναι· ὃν ἔγλυψε μὲν ἐκεῖνος, ἀνέθηκε δὲ ἡ ἑταίρα γλυκέρα ἐκεῖθεν οὖσα, λαβοῦσα δῶρον παρὰ τοῦ τεχνίτου. πολλοὶ δὲ ἀνέβαινον ὀψόμενοι τὸν ἔρωτα. ἐκεῖ δέ φασιν ἡ ἄκρη δεξιὰ ἑλικῶνος ἐφ' ὑψηλοῦ καὶ τραχέος τόπου ἀπέχουσα θεσπιῶν, ὅσον τεσσαράκοντα στάδια. Θεσπέσια κτήματα, ἤγουν πολλά. ἢ θεσπέσια, θεῖα· θαυμαστά· οἱονεὶ θεοσπέσια τινὰ ὄντα· παρὰ τὸ σπεσεῖν, ἢ παρὰ τὸ ἕπεσθαι τῷ θεῷ. Θεσπεσίαν ἀοιδήν, οὐκ ἀργάς, ἀλλ' οἱονεὶ λέγων ὅτι θεοῦ δῶρον οὖσαν θεὸς αὖθις ἀφείλετο ἀπὸ τοῦ ἀλαζόνος θαμύριδος. Θεσπεσίῃ παρ' ὁμήρῳ, τουτέστι θεία βουλῇ. Θεσπέσιοι, θεῖοι. Θεσπέσιος, θεῖος· θαυμαστός. Θεσπεσιώτερον, ἀξιολογώτερον. Θεσπέσιος πλοῦτος, ἢ ὁ πολύς· ὃν ἂν ὁ θεὸς ἂν εἴποι, ἢ μᾶλλον ὁ ἐκ θεοῦ πεσών· ἤτοι χυθείς· ὅθεν καὶ οἱ διϊπετεῖς γίνονται ποταμοί. Θεσπιδαὲς πῦρ, τὸ μηδικόν· ἢ θεσπιδαές, θείως καιόμενον ἢ δαιόμενον. Θεσπιεύς, ποταμός· καὶ θεσπιέων, καὶ θεσπιεῖν. Θεσπίζει, μαντεύεται· προφητεύει· ἐνθεάζει· νομοθετεῖ. Θέσπιν ἀοιδήν, ἤτοι θείαν· καὶ ὡς ὑπὸ θεοῦ ἐσπομένην, ἤτοι λεγομένην. τοῦτο δὲ συνθέντες οἱ μεθ' ὅμηρον θεσπιῳδεῖν λέγουσιν· ὃ δηλοῖ τὸ μαντεύεσθαι. θεσπιῳδεῖν· μάντεις ἐδόκουν οἱ ἀοιδοί, καθὰ καὶ ὁ αὐτὸς ποιητής· ἀοιδὸς ὢν καὶ αὐτός. ἢ θέσπιν ἀοιδὸν παρ' ὁμήρῳ, ἀρσενικοῦ μὲν γένους τὸ θέσπις. σύγκειται δέ, ἐκ τούτων τὸ θεσπιῳδεῖν. Θέσπιος, ποταμὸς βοιωτίας. Θέσπις ἀγαθή· ἀληθής· ἰσχυρά· ἡδεῖα. καὶ Θέσπις, ὄνομα κιθαρῳδοῦ· ἀριστοφάνης· ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐ παύεται τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο. Θέσπισμα, τὸ θεῖον δόγμα. Θεσπίσματα, θεῖα δόγματα. Θεσπιῳδεῖ, μαντεύεται· κατὰ θεὸν λαλεῖ· χρησμοδοτεῖ. ἐτυμολογεῖται δὲ ἢ παρὰ τὸ θεοπεδοδεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὴν θεόμαντιν ἐκεῖ τὰς μαντείας ἄγειν. ἢ θεσπιῳδεῖ, χρησμολογεῖ. Θεσπρωτίς, θεσπρωτία χώρα. Θεσπρωτός, λόγος. Θεσσαλία, ὅτι ὄρεσι περιέχεται κύκλοθεν ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ὅτι δὲ προμηθέως υἱὸς δευκαλίων ἐβασίλευσε θεσσαλίας, ἑλλάνικός φησι, καὶ ὅτι δώδεκα θεῶν βωμὸν ἱδρύσατο. εἰς αὐτὴν δὲ καὶ ἄλλων ποταμῶν εἰσβαλλόντων, τεσσάρων δὲ μάλιστα δοκίμων· πηνειοῦ καὶ ἀπιδανοῦ· καὶ παμισοῦ· καὶ ἐνιπέως· τούτων συμμιγνυμένων, ὁ πηνειὸς τῷ ὀνόματι κατακρατῶν, ἀνωνύμους τοὺς ἄλλους ποιεῖ. Θεσσαλῶν νόμισμα· τοῦτο παροιμιῶδες· τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης. Θεσσαλοπτής, ἐναγισμός τις παρὰ λάκωσι. Θεσσάμενοι, ἐξ αἰτήσεως ἀναλαβόντες· αἰτήσαντες. θέσσασθαι γὰρ τὸ αἰτῆσαι καὶ ἱκετεῦσαι. καὶ ἡσίοδος· θεσσάμενος γενεὴν κλεαδαίου κυδαλίμοιο. καὶ ἀρχίλοχος· θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον. Θέσσαντο, ἐζήτησαν· ἐκάθισαν· ἱκέτευσαν· ἐνεδύσαντο. Θέσσεσθαι, αἰτεῖν· κάθησθαι· ἱκετεύειν. Θεσσόμενος, δεόμενος· ζητούμενος· ἱκετεύων. Θεστορίδης, θέστορος παῖς ὁ κάλχας. Θέσφατα θεῶν ἐστιν· οἷον ἐτυμολογικὸς τρόπος. εἴρηται δὲ πρὸς διαστολὴν θεσφάτων· ἃ παρ' οὐκ αὐτὸς ὁ θεὸς λέγει, ἀλλά τις τέχνη μαντική. Θέσφατον, τὸ εἱμαρμένον. ἢ Θέσφατον, θέσκελον· θεσπέσιον· θεόσδοτον· μονοτόκος εἰλείθυια. ταῦτα ἔχουσι πλεονασμὸν τοῦ σ. πάντα. ἢ οὕτω καὶ θεοστόκον εἰ μὴ τραπέντος τοῦ ο εἰς η θεητόκος ἐγράφη, καθ' ὁμοιότητα τοῦ στεφανηφόρος· βοτρυηφόρος, ὑπήλατος· ἐνήλατος· καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ θέσφατον, τὸ ἐκ θεοῦ προφήτευμα, ἢ μάντευμα. Θέσφατος, καὶ θέσφατα· αἱ ἐκ θεοῦ προφητεῖαι· καὶ μαντεῖαι. ἢ θέσφατος, πολύς· κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, θεόφατός τις ὤν, ἀντὶ τοῦ πολύς· οἷον περὶ γὰρ χύτο θέσφατος ἀήρ. καὶ θέσφατος τελετή, ἡ θεσπισθεῖσα. Θετή, ποιητὴ θυγάτηρ· καὶ θετός, ὁ προσποιητὸς υἱός· παρὰ τὸ τίθημι. τοὺς γὰρ εἰς ποιητοὺς, καὶ θετοὺς ἔλεγον. καὶ θέτην, τὸν εἰς ποιησάμενον παῖδας θετούς. ἢ θέτης, ὁ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὁτιοῦν. Θετήρ, τολμητής· πράκτης. Θετικόν, τὸ ὀφειλόμενον γενέσθαι. Θέτι ἀπὸ τοῦ θέτις θέτιδος, θέτιδι· θέτι· θέτι. Θέτις ὄνομα νηρηΐδος· λέγεται καὶ ἡ θέσις τοῦ ὕδατος. λέγεται δὲ ὅτι θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ζέοντα ἐνέβαλε τοὺς ἐκ πηλέως γενομένους αὐτῇ παῖδας, βουλομένη εἰδέναι εἰ θνητοί εἰσιν. ἕτεροι δὲ εἰς πῦρ, ὡς ἀπολλώνιός φασι· καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν πηλέα καὶ κωλῦσαι τὸν ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. σοφοκλῆς δὲ ἐν ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησίν, ὑπὸ πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν θέτιν, καταλιπεῖν αὐτόν. στάφυλος δὲ ἐν τρίτῳ τῶν περὶ θεσσαλίαν, ἱστορεῖ χείρωνα σοφὸν ὄντα, καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν πηλέα ἔνδοξον ποιῆσαι, μεταπέμψασθαι τὴν ἄκτορος θυγατέρα τοῦ μυρμιδόνος· καὶ λόγους διασπεῖραι, ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν θέτιν ὁ πηλεύς, διὸς διδόντος αὐτῷ. οἱ δὲ θεοί, μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν εἰς τὸν γάμον. ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον ἐν ᾧ ὕδατα ἔμελλεν ἔσεσθαι καὶ ἐπομβρία· καὶ πνεύματα ὀξαίσια. καὶ δίδωσι πηλεῖ φιλομήλαν· καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη ὅτι τὴν θέτιν ἔγημε. Ἄλλως· φασὶν ὅτι ἡ θέτις λαμβάνουσα τοὺς παῖδας ἐκ πηλέως γινομένους, περιέκαιε τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν· καὶ πολλοὺς ἔκαυσε. καὶ τὸν ἀχιλλέα οὖν τίκτουσα, ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ. καὶ γνοὺς ὁ πηλεὺς ἐβόησεν. ἡ δὲ λυπηθεῖσα, ἐχωρίσθη. Θέτιν ἑπτὰ παῖδας ἄρρενας ἐκ πηλέως τεκεῖν λέγουσι· καὶ τοὺς μὲν ἓξ εἰς πῦρ βάλλουσα ἀνεῖλεν, ὡς ἀνάξια πάσχουσα ἑαυτῆς· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀχιλλέως ἐφωράθη καὶ ἐκωλύθη. πίνδαρος δὲ λέγει ποσειδῶνα καὶ

ἀπόλλωνα καὶ δία, περὶ τοῦ γάμου τῆς θέτιδος ἐρίσαι· κωλυθῆναι δὲ αὐτοὺς κατά τινας τῶν ἱστορικῶν ὑπὸ προμηθέως· κατὰ
δὲ αἰσχύλον, ὑπὸ προμηθέως· φησὶ γὰρ, ἣ τέξεται, ἐ παῖδα φέρτερον πατρός. ἀπολλόδωρος δὲ δία καὶ ποσειδῶνα, μετὰ
τὸν γάμον τῆς θέτιδος ἐρίσαι. θέτιν δὲ ὡς τραφεῖσαν ὑφ' ἥρας, μὴ λέγειν διὶ συνελθεῖν. ὅθεν ὀργισθέντα τὸν δία θέτι, συ
ζεῦξαι αὐτήν. χείρωνος δὲ βουλαῖς ὁ πηλεὺς κατέχει αὐτὴν, εἰς παντοίας μορφὰς μεταβάλλουσαν. καὶ ἐμίγη αὐτῇ ἐν σε
δι σηπιάς. καί τοι ὁ γάμος ἐν πηλίῳ. καὶ οἱ θεοὶ δῶρα ἔθηκαν· ποσειδῶν ἵππους, ξανθὸν καὶ βαλίον. ἥφαιστος μάχαιραν· καὶ
οἱ λοιποὶ ἕτερα. συνοικήσασα δὲ ἡ θέτις, τὸν πρῶτον κατὰ ἀπολλόδωρον λιγύρον καλούμενον, ὕστερον δὲ ἀχιλλέα μετακληθέν
τα, διὰ τὸ δοθῆναι τῷ χείρωνι καὶ δίχα κοινῆς τροφῆς ἀνατρέφεσθαι. ἑσπέρα μὲν αὐτὸν εἰς πῦρ ἔβαλεν. ἡμέρα δὲ ἔ
χρις ἐν ἀμβροσίᾳ καὶ ὡς ἀθανατίσαι τοῦτον ἠθέλησεν. ἰδόντος δὲ τοῦ πηλέως τὴν θέτιν βάλλουσαν αὐτὸν εἰς πῦρ καὶ
βοήσαντος, συνέβη ταύτην πρὸς τὰς νηρηΐδας ἀποχωρῆσαι. ὁ δὲ πηλεὺς τῷ χείρωνι τῷ ἱπποκενταύρῳ τὸν παῖδα δέδω
κε τρέφειν. καὶ ταῦτα μέν φησιν ἀπολλόδωρος. ἀγαμήτωρ δὲ ἀφ' ἀρπασείας πυρίσσον λέγει τὸν ἀχιλλέα καλεῖσθαι,
ἐν τῷ τῆς θέτιδος ἐπιθαλαμίῳ. εἶτα τοιουτοτρόπως αὐτὸν ἀχιλλέα καλεῖσθαι, ὡς τοῦτο σαφῶς ἐπιδηλώσειε· παῖδα·
τὸν δ' οὔνομα θῆκε πυρίσσον· ἀλλὰ ἀχιλλέα πηλεὺς κέκληκεν· ἐ χίλος εἵνεκά μιν κείμενον ἐνὶ κονίῃ σπονδῇ· ἐνὶ πῦρ
ἀπέμερσε χίλεος αἴθ' βίον ἀπροσφάτως, ἑτέρου. ὁ δὲ εὐριπίδης, ἅπαξ φησὶ μιγῆναι ἀχιλλεὺς τῇ θέτιδι ἐν τῇ ση
πιάδι, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς. Θετταλίαν, εἰς τέσσαρα τινὲς διαιροῦσι· δηλονότι φθιῶτιν· ἑστιῶτιν· πελασγιῶτιν· καὶ θεττα
λιῶτιν· καὶ φθίαι ἐλέγοντο, οἱ τῷ ἀχιλλεῖ ὑποκείμενοι· καὶ οἱ τῷ πρωτεσιλάῳ· καὶ τῷ φιλοκτήτῃ. Θετταλίδας, ὑπό
δημα ποιόν, κρῆτες. Θετταλικὰ πτερὰ, τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς θεσσαλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες
δὲ καλοῦνται, αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι, διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι. Θετταλικὴ σύνθεσις, ἡ μεγάλη. Θετταλικὸς δίφρος.
διάφοροι εἰσὶ τῷ κάλλει οἱ θετταλικοὶ δίφροι· ἴδιον γάρ τι εἶδος αὐτῶν, κατασκευάσαι. Θετταλῶν σόφισμα, παροι
μία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη, καὶ μὴ εὐθυμαχούντων. Θευδᾶ, ἀποκρισικὸν τοῦ θεοδώρου. Θεῦ, δεῦρο τρέχε.
Θευδόσιος, ὁ θεοδόσιος· καὶ θευδοσία χώρα, κειμένη ἐν τοῖς σκυθῶν· ἣν πολιορκῶν σάτυρος ἐτελεύτησεν. Θεύγεσθαι,
θέλγεσθαι. κρῆτες. Θευμορία, ἀπαρχή. οὐσία. ἣν λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας, ἐπειδὰν θύηται θεοῦ μοῖρα. Θευμο
ριαζέτω, θεῷ γέρας ἀναφερέτω. Θεὼ ἄρτεμιν, σημαίνει τὴν θεόν. κρᾶσει δωρικῇ τοῦ ε εἰς ευ δίφθογγον. ὡς ἐκ τοῦ
ἐρέβεος, ἐξ ἐρέβευς ἄγοντα. Θευξένια, ἀπόλλωνος ἑορτή. Θεύσεσθαι, δραμεῖν. ἀπὸ τοῦ θέω, θεύσω. θεύσομαι. θεύσε
ται. θεύσεσθαι. Θευσούμενοι, ἀντὶ τοῦ δραμούμενοι· οἱ δὲ ἀφίκοντο οἱ μὲν ἀγωνιούμενοι πυγμήν· οἱ δὲ θευσούμενοι, στά
διον καὶ συνθευσεῖται. Θεύτιν, σκαράδιν· ἱππῶναξ. Θέω, τὸ ἁπλῶς τρέχω. θέω πρὸς τὸ τέρμα, μεταβατικῶς. Θεῶ,
καὶ ἀπὸ θεῶ συζυγίας τρίτης τῶν περισπωμένων. θεοποιῶ, τὸ αὐτό. ἢ θεῶ. βλέπε. τὸ προστακτικὸν ἐκ τοῦ θεάομαι θεῶμαι.
παρατατικὸς ἐθεαόμην ἐθεώμην. τὸ δὲ ὕστερον ἐθεάου ἐθεῶ. τὸ προστακτικὸν θεῶ. θεάσθω. Θεωθέν, τὸ πρὸς μείζονα δό
ξαν ὑψωθέν. οὐ μὴν τῆς οἰκείας φύσεως ἀλλοιωθέν. Θεώματα, τὰ περικαθαρτήρια. Θεώμεν, ἀντὶ τοῦ θέωμεν. πλεονα
σμὸν ἔχει τοῦ ε, ὡς παρὰ φθέωσιν ἤτοι φθῶσι. δύναται καὶ ἐνεργητικὸς ἐνεστὼς διὰ τοῦ ο μικροῦ εἶναι τὸ θέομεν. ἐξ οὗ τὸ
θείομεν. Θεώμενος, ἀντὶ τοῦ θεατής. τὸ λαμβάνειν μετοχὴν ἀντὶ ὀνομάτων, τῶν ἀττικῶν ἐστιν. ὡς ἀριστοφάνης. ἀλλ'
ἐρῶ τὰ εἰωθότα ὦ θεώμενοι, ἀντὶ τοῦ ἔθιμα. καὶ θεαταί· καὶ τὸ λαμβάνειν τὰ ἐπιθέμενα τοῖς προσηγορικοῖς ὡς οὐδέτε
ρα. οἷον τὸ καλὸν τῶν σῶν ἠθῶν, ἀντὶ τοῦ τὰ σὰ ἤθη τὰ καλά, ἀττικῶν ἐστι. καὶ τοῦτο ἀττικόν· ἐμὸς ὁ λόγος τοῦ ταπεινοῦ
καὶ ἀγροίκου, ἀντὶ τοῦ ὁ λόγος ἐμοῦ. Θεῶν, ἐπὶ ἀπικολώνη. τόπος ἐστὶ τῆς τροίας ὑψηλός. ἢ θεῶν ἐξ εἰδώς. παρ' ὁμή
ρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̄. θεομαθῆ καὶ θεόσοφον εἶναι δηλοῖ τὸν ἀοιδόν. κρουστικῶς δὲ ἐκπεφώνηται τὸ θεῶν ἐξ, καθὰ καὶ τὸ ἀρ
τέμιδι ξύν· καὶ τὸ ἰλιόθι πρό. Θεωρεῖα, τὰ πρωτεῖα. Θεωρεῖον, τὸ ἱπποδρομεῖον. Θεώρημα διαλεκτικόν, τουτέστι ζή
τημα. καὶ πρόβλημα, τὸ συντεῖνον ἢ πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν, ἢ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν. ἢ αὐτό. ἢ ὡς συνεργὸν πρός τι
ἕτερον τῶν τοιούτων ἔθος γὰρ ἀριστοτέλει. Θεωρία, σκέψις κατὰ διάνοιαν γινομένη. ἡ θεωρία, ἡ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ
θειότερα ὅρασις. θεωρία δὲ κυρίως, θεοῦ ὅρασις. καθόσον ἐστὶν ἀνθρώπῳ δυνατόν. καὶ θεωρία, γνῶσις ὡς ὁ θεολόγος γρηγόριος.
θεωρία γὰρ ἦν τὸ φυτὸν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία. τοῦτό φησιν. ὡς ἐν αὐτοῖς ἐγινώσκετο, τί σώζεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι. τὸ δὲ ὡς ἡ ἐμὴ
θεωρία, ἀντὶ τοῦ ὡς ἡ ἐμὴ γνῶσις ἔχει. Θεωρίαν ἀπάξειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεγκεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν, οἱ πεμπόμενοι
θύσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν. ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο, θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο. καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά.
καὶ ἡ ναῦς ἡ εἰς δῆλον πεμπομένη, θεωρίς. καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. Θεωρίδες, αἱ περὶ τὸν διόνυσον βάκχαι. Θεωρικὰ, ἦν τινὰ
ἐν κοινῷ χρήματα ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων συναγόμενα. ταῦτα δὲ πρότερον μὲν εἰς τὰς τοῦ πολέμου χρείας ἐφυλάτ
τετο. καὶ ἐκαλεῖτο στρατιωτικά. ὕστερον δὲ κατετίθετο εἴς τε τὰς δημοσίας κατασκευάς, καὶ διανομάς. Θεωρικὸν ἀργύριον,
τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον. Θεωρίς, πλοῖον ἀθήνησιν ἣ κατ' ἔτος εἰς δῆλον ἔπεμπετο. ἣν δεξαμένου θησέως ὅ
τε εἰς κρήτην ἀπῄει καθ' ἕκαστον ἔτος ἀθηναῖοι ἔπεμπον. Θεωροί, οὐ μόνον οἱ θεαταί, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι φύ
λακες τῶν χρημάτων καὶ τῶν θυσιῶν. ἢ καὶ οἱ φροντισταὶ τῶν θείων. ὤρα γὰρ ἡ φροντίς. Θεωρητικὸς ἐστιν, ὁ παρὰ πάντων τὸν
αἰσθητὸν κόσμον κατὰ διάνοιαν τῆς αὐτοῦ γνώσεως ἕνεκεν. Θεωρικὸς, ὡς θεωρὸς ἐστεφανωμένος. θεωρικοὺς δὲ ἐκάλουν
τοὺς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας. ἐστεφανοῦντο γὰρ οὗτοι τὰς ἀπήνας. Θεώριος, ὁ ἀπόλλων. Θεωροὺς, θεωρητάς.
ἐπόπτας. Θεωρὸς, ὁ εἰς τὸ χρηστήριον πεμπόμενος. ἐξ οὗ καὶ θεωρὶς ναῦς κατεσκεύαστο. ἣ ἔφερε τοὺς θεωρούς. θεο
πρόπος δὲ ὁ μάντις. καταχρηστικῶς θεοπρόπος καὶ ὁ θεωρὸς, ὡς τὸ θεοπρόπους ἴαλλεν ἤτοι θεωρούς. Θεωροὺς ἐκάλουν,
τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίᾳ ἐκπεμπομένους συνθύσοντας, καὶ συμπανηγυρίσοντας. Θεωρῶ τὰ θεῖα ὁρῶ, καὶ τὸ σκέπτο
μαι. ὁρῶ μὲν ἐπὶ σώματος. θεωρῶ δὲ ἐπὶ ψυχῆς. Θέωσις, ἡ ἐπὶ τὸ κρεῖττον ὕψωσις. οὐ μὴν φύσεως μείωσις. ἢ μετάστα
σις. ἢ θέωσίς ἐστιν, ἡ πρὸς τὸν θεὸν ἀφομοίωσίς τε καὶ ἕνωσις.

ἤβαι, ὥσφησιν εὐφορίων, ἀνακαλυπτήρια ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ διὸς τῇ περσεφόνῃ. μέμνηται δὲ αὐτῆς ἐν τῷ Τυράννῳ οἰδίποδι. Θήβας αἰγυπτίας, φασὶ πάλαι τὸ βασίλειον εἶναι τῶν αἰγυπτίων, καὶ διὸς πόλιν ἐν παραθέσει λέγεσθαι. ἢ συνθέτως, διόσπολιν. καὶ οὐ μόνον αὗται, ἀλλὰ καὶ ἡ βαβυλὼν ἑκατόμπυλος ἦν. ὁ δὲ γεωγράφος ἱστορεῖ, ὅτι θῆβαι, ἡ καὶ διόσπολις, μητρόπολις αἰγύπτου πάλαι. εἶχε δὲ καὶ ἱερὰ, ὧν τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε καμβύσης. Θῆβαί εἰσιν αἱ πᾶσαι τρεῖς. ὧν μέμνηται ὁ ποιητής. καὶ αἱ ὑποπλάκιοι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ α καὶ ζ. καὶ αἰγύπτιαι, περὶ ὧν φησιν ἐν τῇ ἰ. Θηβαΐς, ἄνεμος. καὶ θηβαΐς, χώρα. Θῆβος, θαῦμα. Θῆβαι, τὸ νῦν ἀδραμύττειον καλούμενον. Θήβησι, χωρὶς προθέσεως ἐπιρρηματικῶς τίθεται. Θηγαίη, παρὰ τὸ θήγω τὸ ἀκονῶ. θηγαίω, τὸ αὐτό. θήγω τὸ ὀξύνω. Θηγαλέοις, ὀξυνέοις ἀκοναῖς. Θήγειν ὀδόντας, τὸ εἰς θοὸν ἄγειν. ἤγουν εἰς ὀξύ. Θήγη, θήκη. θέσις. τάξις. Θήγοντις, αἰτιατικῇ ἀκονῶντις. Θήγω, τὸ ἀκονῶ. παρὰ τὸ θοῶ, θηήσω. καὶ θήγω. τουτέστι, θοὸν καὶ ὀξὺ ποιῶ. ὅμηρος. ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς. θίγω δὲ τὸ ψαύω, καὶ προσεγγίζω, ἰῶτα. Θηεῖσθαι. ὅμηρος ἐπὶ τοῦ θαυμάζειν τίθησιν. ὥς τὸ, θηήσαντις ἔλαφον. ὁ δὲ ἀπολλώνιος, ἐπὶ τοῦ βλέπειν. Θηεῦντο, ἐθαύμαζον. ὑπερθέσει, θεέοντο, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ ε ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, καὶ ἐκτάσει, θηεῦντο. ἢ θηεῦντο, ἐκ τοῦ θηῶ θηήσω. ἐξ οὗ θηητόν. καὶ θέας ἄξιον. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καθὰ θεωρεῖν ἐστὶ κυρίως τὸ βλέπειν οὐ κατὰ νοῦν φιλοσόφως ὀφθαλμοῖς νοεροῖς, ἀλλὰ τοῖς κατὰ σῶμα, οὕτω καὶ θαυμάζειν, ἀπὸ θέας καὶ αὐτὸ ὁμοίως. καὶ θάμβω δὲ ὡσαύτως. ὅ περ κατὰ θέαν βαίνει εἰς ψυχήν. καὶ τὸ τεθηπέναι δὲ τούτοις εἶναι σύστοιχον ὑπὸ τῶν παλαιῶν λέγεται. Θηεῦντο, τοῦ ἐθαύμαζον ποιητικοῦ ῥήματος, κοινὸν μὲν τὸ θηοῦντο κατὰ τὸ ἐποιοῦντο. παράγωγον δὲ τὸ θεῖντο. πρωτότυπον δὲ αὐτοῦ, ἡ θέα. καὶ τὸ θεᾶσθαι κατὰ τοῦ θάμβου. θάμβος γὰρ κυρίως, ὁ διὰ θέας εἰς ψυχὴν ἐμβιβάζεται. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν οὔτι θηεῖσθαι, οὔτι θαμβεῖσθαι λέγοιτ' ἄν τις, εἰ μὴ θεώμενος ἔκ τινός τοι. ἢ θηεῦντο, τὸ θέμα θηέω. ἐξ οὗ τὸ θηητόν. πρόσεστι δὲ τοῦ θηέω τὸ θεῶ ἤγουν βλέπω. θέα γὰρ ἐμβιβάζει τῇ ψυχῇ, ὡς τὸ θάμβος οὕτω καὶ τὸ θαῦμα καὶ τὸ θηεῖσθαι. τὸ δὲ ἔχειν ἐκ τοῦ θεῶ προσλήψει τοῦ ἰῶτα γίνεσθαι θεῶ τὸ θαυμάζω, ἀλλ' ἐπεὶ προκατειλήφθη ἡ τοιαύτη γραφὴ ἐν τῷ θεῶ τὸ θυμιάζω οὐ χρῆσις ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα, ἐτράπη τὸ ε τοῦ θεῶ πρὸς διαστολὴν εἰς η. καὶ οὕτω πεποίηται τὸ θηῶ θηήσω. καὶ θηεῦντο μέγα ἔργον, ἐθεῶντο. ἐθαύμαζον. ἢ ἐθεώρουν. ἐθέοντο. ὑπερθέσει τοῦ ε, θεέοντο, καὶ κατὰ συναίρεσιν τοῦ εο εἰς τὴν ευ δίφθογγον, θεεῦντο. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η, θηεῦντο. ἢ ἐκ τοῦ θεάομαι καὶ θηεῦντο, θάμβησάν τι παρ' ὁμήρῳ κείμενα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ δηλοῖ. ἤγουν τὴν ἐκ θέας ἔκπληξιν. ἴσως δὲ ἐπίτασίς ἐστι τοῦ θηεῦντο, τὸ ἐθάμβησαν. Θήιμος, ἔθιμος. Θηήσαντο, ἐθαύμασαν. ἀπὸ τοῦ θεῶ θεήσω. Θηητήρ, θαυμαστὸς θεατήρ. Θηητής, ἀπατηλὼν θεωρός. Θῆκαι, αἱ σοροί. διὰ δὲ ξύλων ἀπορίαν, τὰς θήκας τῶν πρὶν τεθαμμένων ἀνορύσσοντες, ἐκείνοις ἐς τὰ ἀναγκαῖα ἐχρέοντο. Θήκατο, ἐπέθηκε. ἀσύνηθες δὲ λόγῳ πεζῷ. Θηκία, τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρὸν καὶ τάφον. καμψίον. γλωσσοκομεῖον. Θηκτὸν, ὀξύ. ἠκονημένον. Θηλάζει, τὸ θηλυμεταβατικῶς ἔτικε. καὶ θηλάζουσι τὰ τεκοῦντα. Θηλάζειν καλεῖται, τὸ μαστὸν ἐπέχειν. θηλάζεσθαι δὲ, τὸ ἕλκειν τὸ γάλα ἐκ τῶν μαστῶν. τὸ ἄκρον τῶν μαστῶν, θηλή. ὅθεν καὶ τὸ θηλάζειν. καὶ θηλὴν ἐπέχειν. ὁ δὲ μελανόμενος περὶ τὴν θηλὴν κύκλος, φῶς. ἡ δὲ πρώτη τοῦ γάλακτος ὑπ' αὐτὸ πῆξις, κύαμος. τὸ δὲ ὑποπιμπλάμενον τοῦ γάλακτος, κόλπος. καὶ ἄσκωμα. μόνα δὲ ἐν στήθεσιν ἔχει μαστοὺς, ἄνθρωπος καὶ νυκτερίς. καὶ ἐλέφας. οὕτω μὲν ὁ πολεμών. ὁ δὲ σταγειρίτης τὸν ἐλέφαντα πρὸς τῷ στήθει φησὶν οὐκ ἐν τῷ στήθει τοὺς μαστοὺς ἔχειν. Θηλαὶ, τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα. καὶ τῶν χειλέων τὰ ἐκπτυσσόμενα. Θηλαμινοῦ, νεογνοῦ. Θηλαμόνος, τῆς οἰκίας. Θηλαμὼν, τάφος. ἢ ἡ τροφός. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. δηλοῖ τὸ θηλάσω. τὸ γὰρ θήσω, δύο σημαίνει. τὸ ποιῶ. καὶ τὸ θηλάζω. Θήλαντο, ἐθήλασαν. Θηλάστρια, τροφός. ἔστι δὲ ἰακόν. σοφοκλῆς ἀλεξάνδρῳ. Θήλεα, ἱμάντων τὰ πεπριμμένα. εἰς ἃ διωθεῖται τὰ ὀξέα. καὶ τῶν ἀστραγάλων τὰ κοῖλα. Θήλεια, παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γίνεσθαι ὅθεν καὶ ἡ ὑπόμβρος νὺξ, θήλεια καλεῖται. Θηλὴ, ὁ μαστός. ἢ ἡ γαλουχός. Θῆλυ, ἀντὶ τοῦ ἀσθενές. γυνή. ἢ θῆλυ, τὸ θηλυκόν. καὶ θηλέας ἵππους, οἱονεὶ θηλείας. καὶ θηλυτεράων, ἀντὶ τοῦ τῶν θηλειῶν. ἔστι δὲ θῆλυ, ζῶον τὸ ἐν αὐτῷ κυΐσκον. Θηλυγενής, ὁ ἐναντίος τῷ ἀρρενωπῷ. Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμένος. γυναικοειδής. ἢ ἄνανδρος. παρὰ τὸ θῆλυς. τοῦτο παρὰ τὸ θῶ τὸ τρέφω. Θηλυδριώδες, τὸ κατακεκλασμένον. Θηλυμανεῖς, πόρνοι. Θηλύματα, μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα. Θηλύμητρις, πόρνος. Θηλύνει, μαλάσσει. Θῆλυς. παρ' ὁμήρῳ ἔχει μάλιστα ὡς τῆ χεῖ. ἡ ῥυ θῆλυς ἐοῦσα. Θῆλυς ἐέρση, τὰ φυτά. ἡ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος, καὶ θρεπτική. Θηλύτεραι, γυναῖκες. ἢ ἁπλῶς θήλειαι. καθὰ καὶ νεώτερος τινὸς, ὁ νέος λέγεται. ἢ κατὰ περφύριον συγκριτικῶς, αἱ τῶν ἄλλων θηλέων ζώων θηλύτεραι. οὐ γάρ τέτακταί τις καιρὸς αὐταῖς, καθὰ τοῖς ἄλλοις, ὁμιλίας εἰς τὸ γίνεσθαι. δύναται δὲ καὶ κατὰ τὸ παρέλκον κεῖσθαι. πρὸς ὁμοιότητα δὲ τούτου καὶ εὐριπίδης εἶπε. σῶμα ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον. Θηλυτεράων. ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅρον ἔχει τῆς μίξεως τὴν σύλληψιν. αὗται δὲ ἀεί. διὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου οἱ ἄνδρες ἀλφισταὶ λέγονται. οἱ κατωφερεῖς, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἰχθύων. ἀλφὴ γὰρ, εἶδος ἰχθύος. ἢ οὖν κατωφερῶν, ἢ θαλλουσῶν. ἢ εὐκάρπων. καρπεῖ γὰρ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. οὐ βέλτιον οὐδὲν. ἢ οὐ βελτίων οὐδείς. ὡς ἐπὶ τοῦ νήσων θηλυτεράων. Θηλὼ, τροφὸς τιθή. Θῆμα, θήκη. τάφος. ἀνάθημα. σοφοκλῆς σαλμωνεῖ. Θημοσύνη, ἀπόθεσις. Θημὼν, ὁ σωρὸς τῶν δραγμάτων. καὶ κλίνεται θημῶνος. παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα. καὶ θημὼν, πᾶν τὸ σεσωρευμένον. οἷον, ἀχύρων. ἢ πυρῶν. Θημῶνες, θυμονιαί. Θὴν. ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ. ἢ ἀντὶ τοῦ δή. εὕρηται δὲ παρὰ ποιηταῖς. Θὴν. σύνδεσμος. ἐγκλίνεται. οἷον οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι. Θήνιον, γάλα. Θῆξαι, ὀξῦναι, ἀκονῆσαι. ἐκ τοῦ θήγω. Θῆξις, ῥοπή. στιγμή. τάχος. Θηπάλαιος, βωμολόχος. Θήπει, ψεύδεται. Θηπητὴς, ἀπατηλών. Θηπὸν. καὶ θύμιον, θαυμαστόν. Θήπω, τὸ θαυμάζω. τέθηπα. ἐτεθήπειν. οἷον, ἐπὶ πολὺ ἐτεθήπειν πρὸς ταῦτα. ὁ δὲ τεθηπὼς τὴν σοφίαν αὐτοῦ. Θή

του, ἀντὶ θυμοῦ· θαυμάζω. Θηπεῦ, ἐξαπατῶν· κολακεύων· θαυμάζων. Θηοῖο, ἀντὶ τοῦ θαυμάσοις· πρὸς τὸ θηητὸν συ-
στοιχεῖ. Θὴρ θηρός, παρὰ τὸ ῥαδίως θέειν· ἤγουν εὐκόλως τρέχειν· ἢ θὴρ, θηρίον· ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν. Θήρα, καὶ
θήραμα διαφέρει· θήρα μὲν γὰρ λέγεται, τὸ κοινῶς λεγόμενον κυνήγιον· θήραμα δὲ, τὸ θηραθέν· ἔστι δ' ὅτε λέγεται
καὶ θήρα, ἀντὶ τοῦ θηράματος· ὡς ἄγρα καὶ τὸ ἀγρευθὲν λέγεται· καὶ αὐτὴ ἡ ἐνέργεια. Θήρα, κατ' ἐξοχὴν λέγεται τὸν
λέοντα ἐνίοτε ὁ ποιητής, ὡς ἐν τῷ αἰ ὅμιλον ἐφοίτα θηρὶ ἐοικώς. Θηρᾶται δὲ, τὸ θηρίον. Θηρᾷν, ζητεῖν· εὑρεῖν· μη-
χανᾶσθαι. Θήρας, τοὺς σατυρικούς. Θηρατεύεσθαι, ἀναβάλλεσθαι. καὶ θηρατὴς λόγων, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητής.
Θηρατὴς λόγων, ἐπιθυμητής· θηρευτὴς δὲ, ζώων χερσαίων· καὶ ἐναλίων. Θήρατρα, δίκτυα παγίδες. Θήρατρον·
δέλεαρ· ἄγκιστρον. Θηράτρων, θηρατικῶν. Θήραυλος, ἀγρότης. Θηρείων· αἰλιανός· τὰ γεννώμενα βρέφη κράσει
θηρείων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει. Θήρεια τὰ ζῶα, καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγουσι. Θήρεον·
πέπλον, τὸ ποικίλον οἱ ἀττικοί· δοκεῖ δὲ ἀπὸ θήρας τῆς νήσου προσηγορεῦσθαι. Θήρευμα, ἄγρευμα. Θηρεύοντα·
παρὰ τῷ ποιητῇ, προϋπάρχειν δοκεῖ ἢ τὸ θηράω θηρῶ, ἢ μᾶλλον ἄρξηται τὸ θηρέω· ἐξ οὗ τὸ θηρεύω· καθὰ τὸ χέω χεύω, ζη-
τῶ ζητεύω· παρ' ἡσιόδῳ, καὶ τὰ ὅμοια· προϋπάρχει δὲ τούτων ὁ θήρ· ὃς καὶ φὴρ αἰολικῶς λέγεται· ἔτι καὶ ἡ θήρα· ἡ
ὁμώνυμος νῆσος θήρα παρὰ πινδάρῳ· ἧς οἱ νησιῶται θηραῖοι· ὧν τῆς γλώττης ἴδιον, τὸ λέγεις λέγες, καὶ τὰ λοιπὰ τοιαῦ-
τα ῥήματα δίχα τοῦ ι προφέρειν· λέγες γάρ φασι, καὶ λέγε· ἀκολούθως δὲ, καὶ τύπτες, καὶ τύπτε· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως·
καὶ δοκοῦσιν ἀτριοῦτοι δωρίζειν. Θηρευτής, ἐκ τοῦ θηρεύω θηρευτὴρ ποιητικῶς· ἐκ τοῦ θηρῶ· κοινῶς δὲ θηρατής· τὸ δὲ θη-
ρῶμαι, παθητικῶς ἐπὶ πράγματος τίθεται· οἷον θηρῶμαι δόξης· θηρῶμαι τιμῆς· καὶ θηρευτής, κυνηγός· κυρίως ὁ σῦς καὶ λέ-
οντας θηρεύων παρὰ τὴν θήραν. Θηρητῆρας, ἐχ' ἑτέραν κλίσιν· ἐκ τοῦ θηρητήρ· ὧν πρὸς ὁμοιότητα καὶ ὁ ῥητήρ· ῥήτωρ·
παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον· ὧν οὐκ ἀπέοικεν, οὐδὲ βοτὴρ καὶ βότωρ· καὶ δοτήρ, καὶ δότωρ. Θηρήτορας, κυνηγούς. Θηρὶ,
λέοντι. Θηρία, θηράματα· θηρεύματα· θηράγρα, οὐ μόνον τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ τὸ θηρώμενον· καὶ ἄγραν δὲ καλοῦσιν ἀφ'
ὧν καὶ εὐαγρία· καὶ πολυαγρία· καὶ θηραγρία· εὐθηρία· πολυθηρία· καὶ εὔθηρος ἄγρα· καὶ πολύθηρος ἄγρα· καὶ τὰ ἐναν-
τία· δυσαγρία· ἀναγρία· δυσθηρία· ἀθηρία· καὶ δύσθηρος· καὶ ἄθηρος ἐπαῦλθεν· ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ εὔθηρος γῆ· καὶ εὔθη-
ρος ἴδη· καὶ ὕλη εὔθηρος· καὶ πολύθηρος· ὁμοίως· ὄρη εὔθηρα· καὶ πολύθηρα καὶ θηροτρόφα· καὶ θηρονόμα· καὶ θηρίοις εὔ-
τροφα· καὶ θηρίων καταπλέα· καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πάλιν ἄθηρα· καὶ ἄτροφα· ἡ δὲ ἄρτεμις, ἀγροτέρα καὶ κυνηγέτις τι·
καὶ φιλόθηρος· καὶ ὀρεία ἀπὸ τῶν ὀρῶν· καὶ ἰδαία ἀπὸ τῆς ἴδης· καὶ δικτυνά, ἀπὸ τῶν δικτύων· καὶ ἑκηβόλος, ἀπὸ τοῦ ἑκὰς
τὰ θηρία βάλλειν. Θηρίκλειον κύλικα· ποτήριον ὑέλινον, τὸ τοῦ θηρικλέους ποτήριον. Θηρικλέους τέκνον κύλιξ· ἣν
λέγεται πρῶτος κεραμεῦσαι θηρικλῆς. Θηρίον, τὴν ἕλμινθα, καὶ τὸ ἄγριον ἕλκος παρὰ τῷ ἱπποκράτει· καὶ θηρίον
παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πᾶν ἄλογον ζῶον· ὅπου γε καὶ τὸν ἵππα θηρίδιόν τι λέγουσιν οἱ σοφοί· κυρίως δέ φασι θῆρες οἱ θέειν
ῥᾷον δυνάμενοι καθὰ τὴν παρὰ σοφοκλῆ θήρα ἔλαφον· ὁποία τις ἐν ὀδυσσεία κεῖται ἢ καὶ φθείρειν, ὅθεν καὶ ἐτυμολο-
γεῖσθαι ὁ θὴρ λέγεται· ὡς οἷα φθήρ· εἰ καὶ ἀπελάσει τοῦ φ μετήλλαξε τὸ η τῆς διφθόγγου εἰς τὸ τῆς ἀναλογίας· ὅτι
φθεῖρες διὰ διφθόγγου, καὶ οἱ θῆρες. Θηρίτας, ὁ ἐνυάλιος παρὰ λάκωσιν. Θηριώδης, ἀγριαινόμενος. Θηρίων, πά-
θος τι σώματος, ὃ καὶ καρκῖνος καλεῖται. Θηριωδ, αὐταπτικὴ καὶ θηριωδεία· ἀπήνεια, ὀργιλότης. Θηροειδεῖς, ἐφα-
πίδες ποικίλως διηνυσμέναι. Θηροθῆραι, θηρευταί. Θηρολέξης, ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος. Θηρόπλαστον, τὴν θηρο-
πλαστοῦσαν, καὶ θῆρας ποιοῦσαν λέγει λυκόφρων· τὸ παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Θηροσύνας, κυνηγίας. Θηρο-
φόνος, θηροκτόνος ἄρτεμις. Θηρωτὴς κυρίως λέγεται, ὁ σῦς καὶ λέοντας θηρεύων παρὰ τὴν θήραν· τούτους γὰρ θῆρας ἐξαι-
ρέτως ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων. Θηρώμενοι, ἀντὶ τοῦ ζητοῦντες· καὶ τιμὴν ἐκ τούτου παρὰ
τῶν ἄλλων θηρώμενοι· καὶ θηρώμενον, ἀντὶ τοῦ αἰσχύνοντα. Θηρῶντες, ἐπιτηροῦντες. Θηρῶμαι λέξιν, καὶ θηρῶμαι δό-
ξαν, παθητικῶς γράφεται· ἐπὶ δὲ ἄγρας θηρᾶν λέγεται ἐνεργητικῶς· θηρᾶται δὲ τὸ θηρίον· θηρᾶν καὶ θηρᾶσθαι λέγεται
ἐνεργητικῆς σημασίας· καὶ θηρατὴς λέγε, ἢ θηρεύειν· ἢ θηρεύεσθαι· καὶ θηρευτής· θηρεύω, τὸ ἀγρεύω· ἀφ' οὗ θηρευτής· θη-
ράω θηρῶ, τὸ αὐτό· ἀφ' οὗ ποιητικῶς, τὸ θηρατήρ· κοινῶς δὲ τὸ θηρατής. Θηρῷον, τὸ ἱερὸν ἥρωος λύκου ἀριστοφάνης θηρῷ-
ον, εἴπως ἐκκομίσαις, τὸ τοῦ λύκου. Θὴς ὁ μισθωτός, καὶ κλίνεται θητός· θὶς δὲ ὁ σωρὸς ἰ· καὶ κλίνεται θινός· ἠθὴς, ὁ
τοῖχος· καὶ ὁ ἐπὶ μισθῷ δουλεύων. Θῆσαι, θρέψαι· θηλάσαι. Θησαίατο, θαυμάσειαν. Θησάμενοι, αἰτησάμενοι
κρῆτες. Θήσειν, ποιήσειν. Θῆσθαι, ἀμέλγειν. Θήσομαι, ὁρίσω· ποιήσω· ἐναποδείξω. Θητεία, μισθωτικὴ ἡ δου-
λὴ ἢ δουλικὴ τροφή. Θησαυρίζω· γίνεται ἀπὸ τοῦ θησαυρός· ὃς ἀπὸ τοῦ τίθημι· θήσω· καὶ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω ἐτυ-
μολογεῖται ἁρμοζόντως, ἤτοι μετὰ ἀσφαλείας ἀποτιθέμενος, εἰς τὸ φυλάττεσθαι θησαυρός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ θησαυ-
ρός. Θησαυρὸς συναγωγὴ χρημάτων κεκρυμμένων. Θησαυροὶ, ἀνέμων, οὐκ ἀποθῆκαι τινὲς, ἀλλ' ἡ ῥαδία κίνησις· ἀ-
πὸ ἀνέμου τοῦ ἀέρος ὄντος. Θησαυρούς, ἀππιανός· ὅπλα τε πολλὰ καὶ σῖτον ἡτοίμαζετο, καὶ θησαυροὺς ἐποίει· καὶ θη-
σαυροφυλάκιον. Θησαυρός ἐστιν ἀγαθός, τῆς ἐν χριστῷ φρονήσεως ἀρετή· πρὸς δόξαν θεοῦ θησαυρὸς πονηρός ἐστιν, ἐξ
οὗ προφέρεται καθὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνὴν· ἐν μήσεις καὶ λόγοις πονηροῖς. Θήσει, ἐπιθήσεται· ποιήσει. Θησεῖα, ἑορ-
τὴ ἀθήνησι. Θησέα μετὰ τὸ χαρίσασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς ἀθηναίοις, λύκος τις συκοφαντήσας, ἐποίησεν ἐξοστρα-
κισθῆναι τὸν ἥρωα· ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς σκῦρον, διῆγε παρὰ λυκομήδει τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου· ὃς ζηλοτυπήσας, ἀναι-
ρεῖ αὐτὸν δόλῳ· ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες καὶ κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ θησεῖ, τὸν μὲν λυκομήδη ἀνεῖλον· τὰ δὲ ὀστᾶ
μεταστειλάμενοι καὶ θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέους αὐτῷ τιμὰς νέμουσι· διανομαὶ δὲ καὶ εὐωχίαι τοῖς θησείοις γίνον-
ται· ταῖς δὲ ὀγδόαις τὰ θησεῖα ἦγέ τε καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν πανηγύριζον, εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος· ἑορτὴ αὕτη ἐπετελεῖ-
το, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν ἀττικὴν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένην. Θησεῖον· ἐνταῦθα οἱ καταφεύ-
γοντες τῶν οἰκετῶν, ἀσυλίαν εἶχον· ὁμοίως εἰς τὸ ἐριννύων ἱερὸν οἱ οἰκέται ἔφευγον· δηλοῖ δὲ καὶ φυγήν τι ποιόν· καὶ τὸ δὲ.

μωτήριον παρὰ ἀθηναίοις· Θησειότριψ, ὁ ἐν τοῖς θησείοις διατρίψας· Θησεὺς, καὶ πειρίθους· ὁ μὲν ἐκ διὸς, ὁ δὲ ἐκ ποσειδῶνος· οἷς ἐφαμίλλοις ἐποιοῦντο τὰς πράξεις· καὶ ὁ μὲν θησεὺς τῆς ἑλένης ἐρασθεὶς, ἔσχεν συμπράττοντα αὐτῷ τὸν πειρίθουν· ὁ δὲ πειρίθους τὴν περσεφόνην ἁρπάσαι βουληθεὶς, ἀναγκαίως εἶχε τὸν θησέα ἕτοιμον, καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα· ἔθ εἰς ἅδου κατελθόντες, καὶ ἐπί τινος πέτρας καθεσθέντες, αὖθις ἀναστῆναι οὐ δεδύνηνται· ἡρακλῆς δὲ ὕστερον κατελθὼν ἐπὶ τὸν κέρβερον, τὸν μὲν θησέα ἀπέσωσεν, ὡς μὴ ἑκόντι κατελθόντα· τὸν δὲ πειρίθουν εἴασεν, ἐπειδὴ προαιρέσει ἰδίᾳ κατῆλθε· Θήσεται, ποιήσεται· Θῆσθαι, θάω θῶ, τὸ θηλάζω· θάομαι θῶμαι· θᾶται θᾶται· θάεσθαι θᾶσθαι καὶ θῆσθαι, ὡς χρῆσθαι· Θῆσθαι, οὐ μόνον τὸ θηλάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀμέλγειν· ἀμφότερα παρὰ τὴν θηλήν· τοῦ δὲ θῶ θήσω τὸ θηλάζω, παράγωγα καὶ ἡ τήθη· καὶ ἡ τηθὶς· καὶ τὰ θήτια· Θήσομαι, ὁρίσω· ποιήσω· ἀναδείξω· Θησόμενοι, αἰτούμενοι· Θῆσσα, ἡ δούλη· ἀθηναῖοι δὲ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας, θήσσας λέγουσιν ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ· διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων· καὶ ὥσπερ παράκειται τὸ κρῆσσα, οὕτω καὶ τὸ θὴς θῆσσα· Θήσω, ἥσω· αἰτήσω βοιωτοί· καὶ θήσω ποιήσω· Θηταλὰ, θαυμαστά· ψευδῆ· ἰσινόμοια· Θητεία, παραμονὴ· ἢ δουλεία· Θῆτες, οἱ τροφῆς ἕνεκα δουλεύοντες· Θητεύειν, δουλεύειν ἐπὶ μισθῷ ἐργάζεσθαι· Θητεύω, ἐστὶ θητεία, ἡ μισθοφορία· θητικὸν παρ᾽ ἀθηναίοις, τὸ τέλος ὅπερ ἐτέλουν οἱ θῆτες· καὶ τὸ στράτευμα· ὅπερ ἀπὸ τῶν θητῶν ἐποίησαν· Θητικὸν πλῆθος, τὸ ἐπὶ μισθῷ δουλεῦον· Θητὸν, βωμόν· Θῆττα, ἐπίκληρος οὐκ ἔχουσα φερνὴν, πενιχρὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀγχιστέων προικιζομένη, κατὰ τὸν νόμον τῶν πεντακοσίων δραχμῶν· Θητώνιον, πλῆθος τῶν μισθωτῶν· ἢ τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον· Θὴψ, ὁ σκώληξ, καὶ κλίνεται θηπός·

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ιαγόνες, ἄρτοι οἳ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς· Θιακχὰ, αἴθη ἐν σικυῶνι· Θιάλλαι, θῆμνες· Θιάρατος, εὔνατος· Θιάσαι, χορεῦσαι· Θιασεῦσαι, παῖσαι· προσενέγκαι· Θίασος, εὐωχία καὶ πλῆθος· οὐ μόνον τὸ βακχικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐργατικόν· ἢ θίασος, χοροῦ σύστασις· ἢ σύλλογος· καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος· ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχικόν· ἢ ἑσμὸς γυναικῶν· Θιασῶνες, οἶκοι ἐν οἷς συνιόντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι· Θιασῶται, χοροὶ ταί·

Θίασμος, εὐωχία· ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ τὸ βακχεῖόν φασι· κυρίως δὲ τὸ πλῆθος θίασμος· ἑσμὸς γυναικῶν· Θίβεις γυναῖκές τινες· Θίβη, πλεκτόν τι κιβωτοειδὲς ὡς γλωσσοκομεῖον· Θίβης, κιβώτιον ἐκ φύλλων πεπλεγμένον, ὡς κοφινοειδές· Θίβωνος, κιβωτὸς κύπριοι· Θιβρὴν, φιλόκοσμον, καὶ ἀρρωστικὴν· ὑπερήφανον· κατάφερη· καὶ θρασεῖαν· καὶ παρὰ μένανδρῳ, τὴν ἔμπυρον καὶ καυστικήν· τινὲς δὲ χαλεπήν· Θιβρὸν, τρυφερόν· καλόν· σεμνόν· ἁπαλόν· Θιγγάνειν, ἐγγίζειν, ἅπτεσθαι· Θιγεῖν, ψαῦσαι, ἅψασθαι ἅπτεσθαι· Θιγμάτων, μιασμάτων· Θίγου, ἀντὶ τοῦ θίγε λέγουσι δωριεῖς· τὰ γὰρ προστακτικὰ τὰ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ ἐκφερόμενα, διὰ τοῦ ου ἐκφέρουσιν οἱ αὐτοί· Θίγρος, ὄνομα κύριον· Θίγω, τὸ ψαύω· καὶ προσεγγίζω· καὶ θιγγάνω τὸ αὐτό· Θίημι, ποιῶ· Θιδρακίνη, θίδραξ· καὶ θρίδαξ· Θιῆσαι, ποιῆσαι· φιλῆσαι· Θικέλιον, τὴν γογγυλίδα λάκωνες· Θίκιον, θεῖον τὸ ὀρεκτὸν· κρῆτες· Θίλα, ὁ θημών· Θιμῶνες, θιμωνιαί· Θὶν, ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ θίνεσθαι, καὶ θίνος· πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ἀρσενικῶς ὅμηρος, ὁ θὶς· ὁ σωρός· πολὺς δ᾽ ἀμφ᾽ ὀστεόφιν θὶς ἐστὶν ἄμμος· Θῖνα, θαλάσσης λέγει ὅμηρος πρὸς διαστολὴν ἑτέρων θινῶν· ἔστι γὰρ θὶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὄχθος· βουνός· ἄμμος· θὶς ἐπὶ αἰγιαλοῦ μὲν θηλυκοῦ γένους ἐστίν· ἀρσενικοῦ δὲ, ἐπὶ χρημάτων· καὶ λίθων· ἐστὶ λέγεται θὶς καὶ θὶν ὥσπερ δελφὶς ἐστὶ δελφίν· Θιναὶ, ψάμμοι· ὑψηλοί· τόποι· ἐστὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί· Θῖνας, τοὺς τῆς ψάμμου σωροὺς λέγουσι· Θινὶ, αἰγιαλῷ· Θινομένη, λυπουμένη· Θίξεσθαι, ἅψασθαι· Θίξις, ἐπαφή· Θῖος, θεός· κρῆτες· Θιτόβρωτος, κακῶς δίχα τοῦ ε λέγεται· καὶ θιτόβρωτος, ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος· Θὶς, ὄχθος· βουνός· ἀμμώδης αἰγιαλός· θάλασσα· σωρὸς κυμάτων· τὸ κάτω βάθος τῆς θαλάσσης· ἢ ὀστέων σωρός· Θίσανα, χῶμα σωροειδές· Θίσβη, πόλις ἣν εἶχε τὸν πέλωρον αὐλητὴν ἰσμηνίαν, θισβὲς γὰρ ἦν· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ θίσβης θυγατρὸς ἀσωποῦ· ὁ δὲ λιμὴν τῶν θισβέων ἐστὶ τὸ ἐπίνειον, ἔχει φασὶ πλῆθος περιστερῶν ὡς καὶ ὁ ποιητὴς ἐπεσημήνατο· ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ ὁ γεωγράφος λέγων· θίσβη· ἢ καὶ θίσβαι, οἰκεῖται μικρὸν ὑπὲρ θαλάσσης, χωρίον ὅμορον θεσπιεῦσιν, ἐν τῇ κορωνείᾳ κεῖται· ὑποπεπτωκὸς ἐκ νότου τῷ ἑλικῶνι· ἐπίνειον αὐτῆς πετρῶδες, περιστερῶν μεστόν· Θιωδῶσαι, εἰκάσαι·

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ, ΚΑΙ Ν.

λαδίας, ὁ εὐνοῦχος· ὑπερβάλλει τοίνυν ὁ θλαδίας τὴν γυναικωνῖτιν φάλαγγα, κατηγορῆσαι τῶν ἀετοῦ, καθὰ βασιλέως ἐμμελετᾶν· Θλαῦαι, ἀποθανεῖν· Θλάσας, κλάσας· συνθλάσας· Θλασπὶς, πτίσανα· ἢ ἔνιοι σαύριον· Θλάσις καὶ θλαῖ, ἐπὶ τῶν χαυνουμένων, καὶ παραλυομένων τῆς ἑαυτῶν συμπήξεως ἀπὸ πληγῆς· καὶ φλάω αἰολικῶς· Θλάσιν, τὸν ἐμβρυοθλάστην· ὅπερ ἐστὶ πιεστὸν καλεῖται παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Θλίβει, ὠθεῖ· πιέζει· Θλίβεται, πατεῖται· τοῦτο δὲ ἐπὶ σταφυλῆς· λέγεται γὰρ καὶ ὅτε τις ὀλιγωρεῖ, πιέζεται· Θλιβίας, θλαδίας· σπάδων· Θλίβω, μέλλων θλίψω· τέθλιφα τὸ λυπῶ· ἀποθλίβω, ἐπὶ σταφυλῶν· τὸ ἀποπιέζω· ἀπὸ τούτου, ἐστὶ ἐπὶ ἄλλων· Θλίψεις, φυλακαί· ἁλύσεις· ἐξορίαι, καὶ ὅσα τοιαῦτα· Θλίψις, στένωσις· λύπη· ἔφεσις ἀπαλλαγῆς τῶν κατεχόντων· Θνητίδια, νεκριμαῖα· Θνησείδιον, τὸ θνησιμαῖον ἐστὶ νεκρόν· Θνησιμαῖον, τὸ νενεκρωμένον· Θνῆσις, ἡ φθορὰ, παρὰ τὸν θάνατον γέγονε θανῶ, θανήσω· θανητὸς· ἐστὶ θνῆσις· Θνήσκω, ἐν ἀποθνήσκω· ὡς ἀπὸ τοῦ μνῶ μνήσω· οὕτως ἐστὶ ἀπὸ τοῦ θνῶ θνήσω, γίνεται θνήσκω· θνάσκει δὲ, καὶ θνατοῖσι, δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ θνήσκει· Θνήσκω ἐνεστώς· ἔθνησκον παρατατικός· τεθνήξομαι δὲ καὶ θανοῦμαι, μέλλων· ἀπέθανον ἀόριστος· τέθνηκα παρακείμενος· τὸ τρίτον τεθνήκασι ἐστὶ κατὰ συγκοπὴν τεθνᾶσι, τὸ τεθνάναι, οἱ μὲν κανονίζουσιν ἀπὸ τοῦ θνῆμι· ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος ἔθνην· ἡ μετοχὴ ὁ θνάς· τοῦ θνάντος· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μετὰ ἀναδιπλασιασμοῦ, τεθνάναι· ἀπὸ ταύτης γοῦν τῆς μετοχῆς, ποιοῦσι καὶ τὸ προστακτ

κόν, τέθναθι· τεθνάτω· καὶ τὸ ἀττικὸν τεθνάναι· ἔστι γοῦν ποιητικόν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τεθνηκέναι, τεθνάναι. χωρεῖ γοῦν ἐν τῷ θεῖ κανονισθῆναι καὶ τὸ τεθνάτω, κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ τεθνηκέτω· ὥσπερ καὶ τὸ ἑστάτω, ἀπὸ τοῦ ἑστηκέτω. Θνητόν, οὐ πᾶν τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ τὸ ζῶον ποιὸν ἔχον χωρισθῆναι δυνάμενον. Θνητός, ὁ φθαρτός.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Θοάζει, τρέχει· μαίνεται· σκιρτᾷ· κινεῖ· σπεύδει· ταράττει· κάθηται· χορεύει· αὔει· ἤδη ταιπλεῖ· πράττει· φοβεῖται· πλανᾶται· θεοφορεῖται. Θοάζετε, κατὰ διάλεκτον ἀντὶ τοῦ θάσσετε· ἤγουν θοάζετε προκάθησθε. σοφοκλῆς, τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε. Θοαὶ νῆες· αἱ ταχεῖαι· ἢ ὥσπερ θοὸν βέλος τὸ ὀξύ, οὕτω θοαὶ καὶ αὗται ὡς ὀξεῖαι τὰ περὶ πρῶραν ἵνα ταχὺ οὕτω πλέοιεν, τέμνουσαι ῥᾷον τὸ ὕδωρ. καὶ θοαὶ νῆσοι, μεταληπτικῶς αἱ λεγόμεναι ὀξεῖαι. δῆλον δὲ ὅτι τὸ θοὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀξέος τίθεται, ὅθεν καὶ θοῶσαι τὸ ἀποξῦναι. Θόαις, ἀντὶ τοῦ θόας αἰολεῖς λέγουσι. Θοαντιάς· δύο τύποι εἰσὶ τῶν θηλυκῶν πατρωνυμικῶν· ὁ εἰς ας οἷον πελιάς· καὶ ὁ εἰς ις, οἷον πελοπίς. καὶ ταῦτα δὲ εἰς ας μεταβάλλει τὴν τελευταίαν παρεντιθεμένου τοῦ ι· ἵνα μὴ εἴη κακόφωνα. Θόαζος, ἀπόλλων. Θοάς, ταχυτάτας, καὶ ὅμηρος· θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν· ἤγουν θοάς, ὀξείας, ταχείας. Θόες, θόων· θηρία ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννώμενα. Θοή, σημαίνει πέντε· τὸ μέγα· οἷον θοῇσι ἀφροσύναις, ἀντὶ τοῦ μεγάλαις. καὶ θοὴ δ' ὑπέδεξατο γαῖα, ἀντὶ τοῦ μεγάλη. εἶτα εὑρίσκεται θοὸν τὸ ταχύ, ἢ ὀξύ· ἢ ἰσχυρόν· καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῷ· ἰσχυρῶς· νῆας θοάς, ταχείας· νήσοισι θοῇσιν, ὀξείαις. ὀξεῖαι γὰρ οὕτω καλοῦνται νῆσοι, περὶ τὴν κεφαλληνίαν. Θοὴν νύκτα λέγει ὅμηρος, ἢ τὴν τῶν ζώων καταθετικὴν εἰς ἀνάπαυλαν, ἀπὸ τοῦ θέω θῶ τὸ τίθημι, ἢ τὴν ταχεῖαν· ὡς ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω· ἀνεπαισθήτως γὰρ τοῖς ὑπνοῦσιν ἀπερχομένη, δοκεῖ ταχυτέρα τῆς ἡμέρας εἶναι. ἢ μάλιστα φιλοσόφως τὴν κωνοειδῆ καὶ εἰς θοὸν ὅπερ ἐστὶν εἰς ὀξὺ λήγουσαν. ἐπεὶ γάρ φασιν, ὁ φωτίζων ἥλιος μείζων ἐστὶ τῆς περιφωτιζομένης γῆς κωνοειδὴς γίνεται ἡ ἀπ' αὐτῆς σκιὰ ὅ ἐστιν ἡ νύξ. καθόλου γάρ, εἰ τὸ φωτίζον μεῖζον τοῦ φωτιζομένου κωνοειδὴς ἀποτελεῖται σκιά· ὥσπερ ἐὰν ἀνάπαλιν καλαθοειδής· ἐὰν δὲ ἄμφω ἴσα, κυλινδροειδής. ὁ δέ γε κράτης τὸ θοήν, ἐπὶ ταχείας τίθησι λέγων, ὡς ἡ νὺξ σκιὰ τῆς γῆς οὖσα, ἰσοταχῶς κινεῖται τῷ ἡλίῳ διώκουσα, οἷον καὶ διωκομένη· διὸ νύκτα θοὴν λέγει. Θοηρός, τεταραγμένος. Θοία, ζεῦγος ἡμιόνων. Θοιμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον, ἀττικῶν ἐστι κατὰ συναλοιφήν. Θοίνη, εὐωχία· τροφή· κατάβρωμα· ἢ τράπεζα. ἡ θοίνη, τροφή· εὐωχία. παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ὅ ἐστι τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· ὁ μέλλων, θήσω· ὄνομα, θώνη· καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς οι, θοίνη· ὡς ἀγκὼν ἀγκώνη καὶ ἀγκοίνη. Θοινητήριον, κατάβρωμα· τροφή. Θοινοῦμαι, τὸ εὐωχοῦμαι. Θοκόα, ὄνομα πόλεως παρὰ ἰωσήπῳ. Θοκρός, τεταραγμένος. Θολερῶς προβαίνεις, ἐπὶ τῶν ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊόντων, καὶ μὴ καθισταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἐχόντων. Θολερός, παρὰ τὸ θολόν· θολερός. Θολερόφρον, μέγα. Θολία, τὸ σκιάδιον ὁ πέτασος· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θόλῳ ἐοικέναι. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον σκιρρὸν καλοῦσιν. Θολκάζει, χαλιναγωγεῖ. Θόλος, οἴκημα στρογγυλοειδές· ἀπὸ τοῦ θεῖν· οὕτως ἀλέξανδρος. θολὸς δέ, τὸ τῆς σηπίας μέλαν. ἡ θόλος, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐδείπνουν, οἱ πρυτάνεις διὰ τὸ οἰκοδομεῖσθαι αὐτόν, στρογγύλον. ἢ τὸ θόλος, φασὶν οἴκημα κυκλοτερὲς εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην χρήσιμα τῶν σκευῶν ἐτίθετο· οἷον πίνακες· κρατῆρες· ἐκπώματα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ θέειν ὅλον· οἱονεὶ τὸ περιθεόμενον. τούτου τοῦ θόλου μεταξὺ τῆς αὐλῆς ἕρκοις, στεῖνος ἀπαρκεῖταί τις, περὶ ὃ αἱ φαῦλαι δουλίδες ἀναρτηθεῖσαι ὤλοντο. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται καὶ τοῦτο. θόλοι, στέγαι ἐπάλξεις καμάραι. θολία δὲ θηλυκῶς, πῖλος εἰς ὀξὺ ἀπολήγων. οἱ δὲ σκιάδιον. Θολοῦσα, σκοτοῦσα. Θολῶδες, τεταραγμένον. Θολῶσαι, πηρῶσαι· στεγάσαι· ταράξαι· σκοτίσαι. Θοανία, ὀξεῖα. Θοόν, τὸ ὀξύ· θοοὺς ὀδόντας, τοὺς ὀξεῖς λέγουσι· καὶ θοόν, ἀντὶ τοῦ θοῶς· ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος τίθεται. Θοὸς ὁ ταχύς, ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω, ἐξ οὗ καὶ τὸ θηλυκὸν θοή. Θόραι, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος· καὶ θορικὸς δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Θοραίας, τὸ ἔξω· τάφιοι. Θοράτης ὁ ἀπόλλων, παρὰ λάκωσι. Θόρβος, ζάλη· ταραχή. Θορεῖν, πηδῆσαι· ὁρμῆσαι· καὶ θορόωντες. Θορή, ἡ γονή· τὸ σπέρμα. Θορηνεύς, ὁ ξιφίας ἰχθύς. Θορήξ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Θορίκιος, ὄνομα κύριον. Θόρισμα, δέλεαρ ἰχθύσι. Θορηχθῆναι, μεθυσθῆναι. θωρηχθῆναι δὲ ἀντὶ τοῦ ὁπλισθῆναι μέγα καὶ ἦ. Θόρναξ, ἀκρωτήριον· ἢ ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν τῇ λακωνικῇ. ἀπὸ θόρνακος καὶ θόρναξ ὁ ἀπόλλων. Θόρνυμι· θόρω τὸ πηδῶ· θορνῶ· θορνύω· θόρνυμι. Θόρνυσθαι, γυναιξὶ μίγνυσθαι· ὀχεύεσθαι· σπερμαίνειν. Θόροιο, ὀχετοῦ. Θοροσβάτης, ἀφροδισιαστής· ὀχεία. Θορός, ἡ θόρος, ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος· ἀπὸ τοῦ θορῶ τὸ ὁρμῶ· ὁ μετὰ ὁρμῆς πεμπόμενος. Θορυβέω ῶ· θορυβήσω ἕτερον· θορυβοῦμαι δέ, ἐπὶ παθητικῆς σημασίας οὐ θορυβηθήσομαι· ὅθεν θόρυβος, ἡ ταραχή. Θόρυβος, φόβος· μετὰ φωνῆς κατεπείγων. Θόρυξις, ἡ οἰνοποσία. Θοῦ, θές· ἐπίστησον. Θουκυδίδαι, τρεῖς εἰσιν· ἀθηναῖος ὁ ἱστοριογράφος· καὶ ὁ γύπτιος· καὶ ὁ θετταλός. καὶ οὗτος ἄριστος ῥήτωρ τυγχάνων· καὶ ὁ μελησίου υἱός, περικλεῖ ἀντιπολιτευσάμενος. Θουλκόπατρον, βαρύπατρον. Θοῦπος, λόγος μόθος· ἑστίασις. Θουρά, ἡ ὀρεκτικῶς ἔχουσα· καταφερής· καὶ θουραί. Θουραίην, ἀνδρείαν· θρασεῖαν· ἰσχυράν. Θουρήτορος, λάγνου. Θούρην, βάτην. Θουρηταί, αἱ τῶν ζώων μίξεις. Θουρήτρα, ὀχεία. Θούριδες, νύμφαι· μοῦσαι· μακεδόνες. Θούριδος, ἐνθουσιαστικῆς· ὁρμητικῆς· ἐκθέρμου· θούριδος μέμνησθε ἀλκῆς. Θούριοι ἐκλήθησαν, ἀπὸ κρήνης θουρίας· ὕστερον δὲ ἀπίας. λέγεται δὲ θουρία, καὶ θούριον τὸ ἐθνικόν· ὁμωνύμως θούριοι καὶ θουριακοί· καὶ θουρῖνος οἶνος· παυσανίας, ἀνθείαν αὐτὴν καλεῖ. Θούριον, ὁρμητικόν· καὶ ὄνομα ἔθνους· ἢ θοῦρον καὶ θούριος ἐπὶ ἀρσενικοῦ· θοῦρος ἀνὴρ ἔθετο· ἤτοι, πηδητικός· ταχύς· πολεμικώτατος· θούριος ἄρης ἐπάσσεν ἀργείην καὶ λακεδαιμονίην. Θουριομάντεις λέγει ἀριστοφάνης, οὐ τοὺς ἀπὸ θουρίου μάντεις, ἀλλὰ τοὺς εἰς θούριον πεμφθέντας, ἐπὶ τὸ κτίσαι αὐτήν. ἐπέμφθησαν δὲ δέκα ἄνδρες· ὧν καὶ λάμπων ἦν ὁ μάντις· ὃν ἐξηγητὴν ἐκάλουν. Θούριον λῆμα, ὁρμητικόν· ταχύ· πηδητικόν· πολεμικώτα

τοῦ· καὶ θούριος αὐδὰς, καὶ θοῦρις ἀρης. Θοῦρις, ἡ ἀσπίς παρὰ τὸ θύειν, θύρις καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο θοῦρις. Θυριῶν, ἐνεργῶν. Θοῦρος, ὁρμητικός· πολεμικώτατος· οἱονεὶ θοῶς ὀρούων· ἢ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θόρος καὶ θοῦρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τοῦ πυρὸς ὁρμῆς· καὶ θορεῖν τὸ πηδᾶν. Θούχοινοι, ἢ θόχοινοι, ἅρπαγες· πλαίνητες. Θοωθείς, πλαθείς· ἤτοι αθεὶς, παροξυνθείς· οὐωχηθείς. Θόωκοι, οἱ θρόνοι. Θόωκος, συνέδριον· ὥσπερ φῶς φόως κατὰ πλεονασμὸν, οὕτω καὶ θῶκος θόωκος. Θόωσα, φόρκυνος θυγάτηρ, μήτηρ κύκλωπος. Θοῶσαι, ὀξῦναι· λαμπρῦναι· ποιῆσαι· πυρῶσαι.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ.

ραικιά, ἀφροδίτη. Θρᾶιξ, ὁ θρᾷξ. Θρακτικόν, τορευτόν. Θραμβόν, καπυρόν. Θραμίς, κριός. Θρανύσεται, ἐκπαθήσεται· θρανὸς γὰρ τὸ ὑποπόδιον ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται· ἀριστοφάνης· ἡ βύρσα σου θρανύσεται. Θρανύεται, συντρίβεται. Θρανίτιδες, κῶπαι θυραίτων. Θρανίδιον, εἶδος δίφρου. Θρανία, θράνοις· καὶ θρανίτα, τινὰ διφρία καὶ ὑποπόδια ἔλεγον· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς, ἐφ' ὧν οἱ ἀπαγχόμενοι ἀφιστῶσιν ἑαυτοὺς ἀπολακτίζοντες· ἀριστοφάνης· ἢ θρανίου, δίφρου θρανός· ὑποπόδιον· ὃ καὶ θρανίδιον λέγεται. Θραύεται γὰρ, καὶ κλᾶται. Θρανίτης, ὁ πρὸς τὴν πρύμναν καθήμενος· ζυγίτης, ὁ μέσος· θαλάμιος, ὁ πρὸς τῇ πρώρᾳ. Καὶ θρανίτης λεὼς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός· ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε· τῶν γὰρ ἐρεττόντων, οἱ μὲν ἄνω ἐρέττοντες, θρανῖται λέγονται· οἱ δὲ μέσοι, ζυγῖται· οἱ δὲ κάτω, θαλάμιοι. Θρανογράφοις, τοὺς δυπρεπεῖς τοιχογράφοις. Θρανίον, τὸν ἀφοδευτικὸν θρόνον· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θρανός, ὑποπόδιον· ὃ καὶ θρῆνυς· ἴσως παρὰ τῷ ποιητῇ καὶ νηὸς θρανίος· ἔνθεν καὶ θρανίτης, ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης· ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ θορεῖν ἄνω, ἢ παρὰ τὸ θρῆσαι ὅ ἐστι καθῆσαι. Θρανίτιδες, κῶπαι αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται, ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί. Θράνων, δίφρων. Θράξαι, ταράξαι· λυπῆσαι· εὐριπίδης πειρίθῳ. Θρᾷξ· θρᾷσσα· κίλιξ, κίλισσα· λίβυς, λίβυσσα· μάγνης, μάγνησσα· κρής, κρῆσσα· καὶ πάντα ἁπλῶς ὁμοίως. Θράττειν, ταράττειν· ἐνοχλεῖν· νύσσειν· κινεῖν· δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι. Θρασεῖαν, ὀξεῖαν. Θρασέως, τολμηρῶς. Θράσιον, τόπος. Θρασκέας, ὁ ἄνεμος. Θράσκειν, ἀναμιμνήσκειν. Θράσος, δαιμόνιον· ἀλαζονία· φρύαγμα· ὀξύτης· μάχη· καὶ θράσος ἔλαβον οἱ ἄνθρωποι, ἢ θράσος ἔλαβε τοὺς ἀνθρώπους. Θράσσεται, νύσσεται· κεντᾶται· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θρασύβουλος, ἐραστὴς ὢν τῆς δημοκρατίας, καταλαβὼν φυλὴν τῆς ἀττικῆς μετὰ τινῶν ἄλλων, κατέλυσε τὴν τῶν τριάκοντα τυραννίδα. Ἄλλως. Θρασύβουλος· οὗτος αὐθάδης· καὶ δωροδόκος· ὑπὲρ ὅτης τοῦ δήμου· ἠβούλετο δι' αὐτοῦ πάντα πράττεσθαι· ὃς βουλόμενος καταλῦσαι τοὺς τριάκοντα καταλαβὼν φυλὴν τόπον τινὰ, κἀκεῖσε συμμάχους λαβὼν, κατέλυσε· καὶ ἐπεὶ ἀλαζονικὸν ἐφθέγξατο, ἤκουσε μὴ μνησικακῆσαι, καὶ ἐλέγετο παροιμιακόν· φυλὴ δὲ, δῆμος τῆς ἀττικῆς· καὶ οἱ ἐνοικοῦντες φυλάσιοι· τὸ δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες, ἀντὶ τοῦ εἰ ἐπιμούτησας· εἰ μέγας γέγονας· φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω καλούμενος. Θρασυκάρδιος, αὐθάδης· τολμηρός. Θρασυμέμνονα, θρασὺν κατὰ τὸ μένος· γενναῖον· εὔτολμον· τολμηρόν· ἀλαζόνα· τραχύν· σκληρόν· ἀπειθῆ· φλύαρον· ταραχώδη· ὑβριστήν. Θρασύνομαι κατὰ τοῦδε· καὶ θρασύνομαι τῷδε, ἀριστοφάνης· ἐπεὶ οὕτω θρασύνεται ἤγουν καυχᾶται. Θρασύς, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω· ὁ μέλλων αἰολικῶς, θέρσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ θερσύς· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς τὸ α καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, θρασύς· οἱ γὰρ θρασεῖς, καὶ θερμοί· ἢ θρασὺς ἐν γλώσσῃ· ἤγουν, κατὰ τὴν γλῶτταν· ἤτοι θρασυλόγος. Θρασυστομεῖν, τὸ θρασεῖς λόγους λέγειν. Θρασύτην, τὸν ἀποδημοῦντα· θρασύνεσθαι. Θρασύτης ἐστὶν, ὑπερβολὴ θράσους· πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ. Θρασυχεῖς, τολμηρός. Θράττα, δούλη θρακική. Θράττειν, ταράσσειν· ἐνοχλεῖν· νύσσειν· κινεῖν· δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι· τράττειν, καὶ θράττειν. Θράττης, ὁ λίθος ὑπὸ θρακῶν. Θραττόμενος, συντρίβομαι· συγκόπτομαι. Θράττον, ὕστερον· κόλουρον. Θραύειν, καὶ συντρίβειν, ἐπὶ ξηρῶν· ἔστι δὲ συντρίβειν κυρίως, τὸ εἰς χοῦν λεπτύνειν· τέμνειν δὲ, ἐπὶ οἱουδήτινος διαιρουμένου· ἢ ξίφει ἢ ἰγδίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί· καὶ τὸ κόπτειν, ἐπὶ τούτου· ἔστι δὲ κόπτειν, καὶ τὸ κρούειν· ὡς ἐν τῷ τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν. Θραυλίζω, ἀποβολῇ τοῦ α, θρυλίζω· τὸ ψιθυρίζω. Θραυλοτίρας, ὥσπερ ἐάν τις ταῖς πέτραις ὄξος ἐπεξέχεεν, θραυλοτίρας ἐκ τύπου κινήσαντες. Θραῦλον, κόλουρον, ὕστερον. Θραῦρον, ξάγανον· θραυόμενον. Θραύσει, θραύει· ἀμήσει· ἀπολεῖ. Θραῦσις, φθορά· θάνατος· ὡς ἐπὶ δίδοις· δαβίδ· καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ θραῦσις, ἀῤῥωστία· συντριβή· πληγή· θραύματα· νυγμοσπάσματα. Θραῦσμα, λύπη· πληγή· κατάπτωμα γῆς· καταβολή· πτῶσμα· παῦσις. Θραυσθῆς, ἐκπέσῃς. Θραχθεὶς, ταραχθείς. Θρέειν, θροεῖν. Θρεκτικώτατος· ὀξύτατος. Θρεκτοῖσι νόμοις, ἀντὶ τοῦ ταχέσι· σοφοκλῆς ὀδυσσεῖ μαινομένῳ· ἐν ἴοις δὲ κρεκτοῖς. Θρεκτός, δρόμος· ταχέος· ἀπὸ τοῦ θρέξαι, καὶ δραμεῖν. Θρέμματα παθητικῶς πληθυντικῶς, τὰ βοσκήματα· ὅθεν καὶ πολυθρέμμων ἄνθρωπος, ὁ πολλὰ ζῶα πλουτῶν· θρέμμα κατὰ τοὺς ποιητάς, ὁ ἀνατραφείς· ὦ θρέμμ' ἀναιδές. Θρέξαντες, ἐλαφρῶς ἐπελθόντες. Θρέξας, πηδήσας· δραμών· καὶ θρέξασκεν, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον· καὶ ἐχόρευον. Θρέξασκον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον· τρέχω· ξω· ἔθρεξα· καὶ ἰωνικῶς θρέξασκον· καὶ θρέξασκον, κατὰ μία λέξις ἐν ποιήσει· πεζολόγων δὲ ῥήτωρ, ἐνεστῶτα μόνον εἰδὼς τοῦ τρέχειν ἵσταται μέχρις αὐτοῦ μὴ προβαίνων εἰς μέλλοντα· χιώμενος δὲ αὐτοῦ αὐτοῦ τῷ δραμοῦμαι· καὶ τῇ κινήσει ἄλλου. Θρέξατο, ἐφυλάξατο· ἐσεβάσθη. Θρέξεις· κυρίως θρέξαι τὸ συμπῆξαι γάλα πρὸς τὸ τυροποιῆσαι λέγεται· παρὰ δὲ λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ πηδήσεις· ἢ ἕξεις τίθεται. Θρεομένη, θρηνοῦσα. Θρεόμενον, ὀλοφυρόμενον. Θρέπτα, ἤγουν θρεπτήρια· ὅ ἐστι τροφεῖα· ὅμηρος οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτα φίλοις ἀπέδωκε· τοῦτο δὲ ἠθικῶς ὁ ποιητὴς παρεσημήνατο· δηλῶν ὀφειλέτας ἡμᾶς εἶναι τοῦ ἀντιτρέφειν τοὺς γονεῖς· τὸ γὰρ ἀποδιδόναι, χρέως ἐστὶν κυρίως δηλοῖ ἀπόπισιν. Ἄλλως. Θρέπτα, τὰ τροφεῖα· ἐκ τοῦ θρεπτήρια· κατὰ συγκοπὴν, ὡς λυτήρια· λύτρα· σωτήρια, σῶστρα· τοιούτου δέ τινος τύπου καὶ τὸ σκῆπτρον· καὶ τὸ βάκτρον· καὶ τὸ ἔποιστρον· καὶ τὸ κάτοπτρον· καὶ τὸ πλῆκτρον· καὶ τὸ βλῆτρον· καὶ τὸ μετὰ τοῦ σ ἀμφίβληστρον· καὶ τὸ ῥόπτρον· οὗ χρῆσις καὶ παρ' εὐριπίδῃ· ὃ δηλοῖ οὐ μόνον εἶδος

τι ξίφος, καὶ πάγης, κατὰ τὸ δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον. ἀλλὰ καὶ θύρας ἐπίσπαστρον. καὶ ῥόπαλον δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ ῥέπειν. ὅθεν καὶ ἡ καλαῦροψ. Θρεπτήρια ποιητικῶς, τὰ διδόμενα τοῖς τροφεῦσι, χάριν τῆς τροφῆς. ἤγουν τὰ τροφεῖα. Θρεπτική, ζωτική. Θρεσκή, ἁγνή. πάντα εὐλαβουμένη. Θρεσκός, περιττός. δεισιδαίμων. Θρετὸν, τὸ ἀνδρεῖον. ἢ θρασύ. Θρεττανελό, τῆς λύρας ἀπήχημα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. οἱ δὲ λέγοντες τὸν θρεττανελὼ κύκλωπα. ἤγουν τὸν ᾄδοντα τὸ θρεττανελώ. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ λω μεγεθύνοντες, ἀμαθεῖς. τοῦτο δὲ ἐκ κύκλωπος Φιλοξένου ἐστί. πεποίηκε γὰρ οὗτος τὸν κύκλωπα κιθαρίζοντα. ἄλλως τε καὶ τὸ μέτρον συστέλλειν θέλει, τὴν λω συλλαβήν. διασύρει δὲ Ἀριστοφάνης Φιλόξενον τὸν τραγικὸν, ὃς εἰσήγαγε κιθαρίζοντα τὸν Πολύφημον. τὸ δὲ θρεττανελὸ, μέλος καὶ κροῦμά τι ὄν ἐστιν. ἐκ τοῦ κύκλωπος Φιλοξένου ἐστὶ θρεττανελό. ἡ γὰρ κιθάρα κρουομένη τοιοῦτο μέλος ποιεῖ θρεττανελό, θρεττανελό. ἄλλως. Φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιὸν ἢ τραγῳδιδάσκαλον διασύρει. ὃς ἔγραψε τὸν ἔρωτα τοῦ κύκλωπος, τὸν ἐπὶ Γαλατείᾳ. εἶτα κιθάρας ἦχον μιμούμενος ἐν τῷ συγγράμματι, τοῦτό φησι. τὸ ῥῆμα θρεττανελό. Θρέττε βαρβαριστὶ, ἀντὶ τοῦ θαρρεῖν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει κεῖται. παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον. Θρεφθῆναι, τραφῆναι πιανθῆναι. Θρέψας, ἀντὶ τοῦ πήξας λαμβάνεται. ὅθεν καὶ τροφαλὶς τυροῦ. καὶ τρόφι κῦμα. καὶ τροφέον. ἢ τροφεὸν, τὸ καὶ πηγόν. ὁ ἄνεμος δηλαδὴ ἀναστήσας, οἱονεὶ ἔπηξε. τριχῶς δέ φασι τὸ θρέψαι. δηλοῖ γὰρ τὸ τροφὴν δοῦναι καὶ τὸ αὐξῆσαι. καὶ τρίτον τὸ πῆξαι. Θρέψας, τὸ πήξας. ὡς τό, ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος. καὶ τροφαλὶς, ἔνθα τὸ πῆγμα τοῦ γάλακτος, καὶ τεθραμμένον. ἔνθα καὶ τρέφεται τὸ περιπηγνύμενον. σημαίνει καὶ τὸ σύνηθες. Τὴν μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσα. Διατί τρέφω θρέψω, καὶ τρέχω θρέξω, καὶ ἔχω ἕξω. οὐ συνάρχεται τῷ ἐνεστῶτι; ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχω ψιλοῦται. τὸ δὲ ἕξω δασύνεται. τὰ δὲ λοιπὰ, ὅτι ἰωνικὰ, ἔτρεπον τὸ ψιλὸν τ, εἰς τὸ δασὺ θ. οἱ γὰρ Ἴωνες ἔθος ἔχουσι τὰ παρ' ἡμῖν ψιλούμενα εἰς δασὺ τρέπειν. τὴν γὰρ κύθραν, χύτραν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως εἰπεῖν. ὅτι θρέφω καὶ θρέχω ὤφειλεν εἶναι. ἵνα συνάρξηται τῷ μέλλοντι. ἀλλ' ἕτερός τις κανὼν ἐναντιοῦται ὃν δεῖ τὸν φιλόπονον, ἐν τῷ τοῦ Γεωργίου τοῦ Χοιροβοσκοῦ ῥηματικῷ ζητεῖν. Θρηνεῖ, πενθεῖ. ὀλολύζει. ὀλοφύρεται. Θρινακία, ἡ Σικελία. Θρήϊκες, οἱ Θρᾷκες. καὶ Θρηΐκια. Θρήκηθεν, ἀπὸ Θρᾴκης. Θρηΐκηθεν ἄκρον. Θρῆνός ἐστι κατὰ τὴν γραφὴν, λόγος ἀπαγγέλλων τὴν παλαιὰν εὐδαιμονίαν, καὶ τὴν συμβᾶσαν συμφορὰν, τίς ἐστι. τίς τε γέγονεν. ὡς ὁ θρηνῶν τὸν ἄρχοντα Τύρου. προσκαλεῖ δὲ τὸ μέλος ἐπὶ συμπάθειαν καὶ οἶκτον τοὺς ἀκούοντας. εἴρηται δὲ θρῆνος παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, θραῦος, καὶ θρῆνος. ἢ παρὰ τὸ θέρειν ὅ ἐστι καίειν τὸν νοῦν. ἢ παρὰ τὸ θρηνεῖν καὶ αὐτίκα τεταμένην βοὴν εἶναι. διαφέρει δὲ ἐπικηδείου. ὅτι τὸ μὲν ἐπικήδειον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος ἔτι τοῦ σώματος προκειμένου. ὁ δὲ θρῆνος λέγεται, οὐ περιγραφόμενος χρόνῳ. Θρῆνος, παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν. θραῦνος. καὶ θρῆνος. ἢ παρὰ τὸ θέρειν, ὅ ἐστι καίειν τὸν νοῦν. καὶ θρήνιος. γόος. Θρῆνυν, τὸ ὑποπόδιον καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸν θρόνον ὠνόμασαν. τοῦ θρήσασθαι χάριν. ὅπερ ἐπὶ τοῦ καθέζεσθαι λέγουσιν. καὶ θρῆνυν ἀρσενικῶς λέγει Ὅμηρος. καὶ ἡ τὴν καθέδραν τοῦ κυβερνήτου. ἢ τὴν τῶν κωπηλατῶν, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀττικοὶ θρᾶνον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ θρανίτης κωπηλάτης. Θρῆνυς, ὁ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν καθημένων, κατὰ Ἀθηναίους. ἀπὸ τοῦ θρῆσαι γίνεται, ὅ ἐστι καθίσαι. ἔοικε δὲ παρὰ τὴν θρῆνυν εἰρῆσθαι. παρωνύμως καὶ τὸ ναυτικὸν θρᾶνος. καὶ θράνιον. ὅθεν ὁ θρανίτης, καὶ κωπαθρανίτιδες, αἱ τῶν θρανιτῶν. γίνεται δὲ θρῆνυς, ἀπὸ τοῦ θρηνῆσαι ὅ ἐστι καθίσαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ θορεῖν ἄνω ἀπ' αὐτοῦ, τοῖς ποσὶ δηλονότι. Θρηνῶ, καὶ κλαίω. καὶ ὀλοφύρομαί σε τῆς συμφορᾶς. νοεῖται ἕνεκα. καὶ θρηνῶ, γοῶ. κλαίω. καὶ κλάω. δακρύω. κωκύω. μινύρομαι. μύρομαι. ὀδύρομαι. οἰμώζω. οἰμώττω. ὀλολύζω. ὀλοφύρομαι, καὶ ἀπολοφύρομαι ταυτά. Θρηνῳδία, ὁ κλαθμός. Θρὶς, ἡ μίονος. Θρησκεία, ἡ λατρεία. ἢ ζῆλος. σέβασμα. Θρησκεύει, θεοσεβεῖ. ὑπηρετεῖ. τοὺς θεοὺς σέβεται. θεραπεύει. Θρησκὸς, ὁ ἑτερόδοξος. εὐλαβής. Θρησκία ἐστὶ, δαιμόνων σέβας. εὐσέβεια δὲ πρὸς κίνησις τῆς ἁγίας τριάδος. Θρήσκω, νοῶ. Θρησσόμενος, θερισσόμενος. θερμανθησόμενος. Θρῇσσα, ἡ θρᾳκικὴ γυνή. Θρήττανον, τῆς ἁμάξης ἐφ' ᾧ τὰ ἀγόμενα ἐπιτίθεται. Θρία, τὰ φύλλα τῆς συκῆς. καὶ θρῖόν ἐστι σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρέβινθον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα, καὶ λεκυθῶδες ᾠὸν πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἡδύτατον ἀποτελεῖ βρῶμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον. ἐγκέφαλος μετὰ γάρου. καὶ τυροῦ, σκευαζόμενος καὶ ἑλισσόμενος ἐν φύλλοις συκῆς. καὶ ὀπτώμενος, ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα, βαστάζονται. καὶ ἄλλα πολλά. Θριάζειν, τὸ φυλλολογεῖν. ἐνθουσιᾷ. ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης. Θριαὶ, αἱ μαντικαὶ ψῆφοι. πολλαὶ θριοβόλοι. παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. οἱονεὶ τριαοῦσαι. τρεῖς γάρ εἰσι τὸν ἀριθμόν. καὶ θριαὶ νύμφαι. Θριαλλὶς, ἐσχάρα. λύχνος. ἀκτίς. καὶ τῶν φυομένων τι, ἐξ οὗ ἐλλύχνια γίνεται. ἢ στυπεῖον ἐκ βοτάνης. ἤγουν τὸ ἐλλύχνιον. Θρίαμβοι, τρόπαια. θρυασμός. φωνή. Θριαμβεύσας, δημοσιεύσας. πομπεύσας. Θριαμβεύοντι, φανεροῦντι. καταδῆλον ποιοῦντι. Θρίαμβος, ἡ ἐπίδειξις. ἡ πομπὴ, καὶ τὸ σεμνύνεσθαι, ἔν τισι πόλεσι. Θριαμβεῦσαι, θορυβῆσαι. βοῆσαι. Θριάσιαι, πύλαι. οὕτω καλοῦνται Ἀθήνησιν. Θριάσιον, πεδίον. Θρίαπον, ἁπαλωτέρα τροφή. Θριγκίον, περίφραγμα. Θριγκὸς, ἤγουν ἡ τῶν τριχῶν κόμη. ἡ στεφάνη. ἡ στεφάνωσις. παρὰ τὴν τρίχα γίνεται τριχός. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ν, πρός τι καλλιφωνίαν, καὶ διαφορὰν τῆς τριχὸς, γίνεται τριγχός. ἀναστρέφων δὲ τῶν ἀφώνων εἰς τὰ ἀντίστοιχα τούτοις, γίνεται θριγκός. ἤγουν φραγμὸς ὑποκείμενος, καὶ οἱονεὶ τριχῶν δίκην κοσμῶν. ἔχει δὲ ἡ λέξις καὶ ἀναδρομὴν φυσικῆς τῆς τριχὸς. εἰς εὐθεῖαν τὴν ὁ τριχός. ἐξ οὗ ὁ θριγκός. Θριγκῶσαι, ἢ στεφάνην καὶ οἷον τρίχα τινὰ ἐπιθεῖναι οἰκοδομήμασιν, ἢ καὶ ἄλλως φραγμοῖς κόσμου ἢ ἀσφαλείας χάριν. ἀπὸ τῆς τριχὸς γὰρ ὁ θριγκὸς, κατὰ ἀντιστοιχίαν συμφώνων. Θρίδακα, ὑδρωπιάζων. ἡμεῖς δὲ θριδακίνην ὡς Ἀττικοί. Φρύνιχος. Θριδακίνη, τὸ μαϊούλιον λέγεται. καὶ θρίδαξ. Θρίδακας ἔσθειν, σωμάτων δηλοῖ νόσον. τῶν θριδακῶν τὰ φύλλα, φυλλεῖα λέγονται. Θρίδαξ, θρίδακος. θριδακίνη. εἶδος μάζης. καὶ λαχάνου. τινὲς ἀπὸ τῶν τριῶν φύλλων. τρίφυλλος γὰρ κατ' ἀρχὰς ὡς καὶ θρίναξ. τινὲς δὲ ὅτι τρίζει δακνομένη. ἢ ὅτι τῷ θέρει γίνεται, θεριδακίνη τις. τὸ μαϊούλιον. Θρίλλοοι, ἱερεῖς. Θρῖσαι, καπρίσαι. Θριμμὸς,

γογγισμός. Θρίνακες, τὰ πτύα· ἐργαλεῖον ᾧ ἀποχωρίζουσι τῶν σπερμάτων τὰ ἄχυρα· παρέοικε δὲ ἐν ταῖς ἅλωσι
πρὸς τὸν ἄνεμον ἐπαίρουσι δὲ τὰ ἄχυρα, ὑπὲρ τοῦ ἀποπτῆναι· καὶ καθαρθῆναι τὸν πυρὸν καὶ τὰς κριθάς· ἢ ἄλλο τι τῶν
τοιούτων σπερμάτων. Θρινακία, ἱερὰ ἡλίου· ἡ νῦν σικελία· τρία ἄκρα ἔχουσα λιλύβαιον· πάχυνον· πελωριάδα· ἐν
ᾗ φασὶ τὰς ἡλίου βοῦς εἶναι. Θρινακίαν τίμαιός φησι καλεῖσθαι τὴν σικελίαν· ὅτι τρεῖς ἄκρας ἔχει· οἱ δὲ ἱστορικοί,
θρίνακόν φασιν ἄρξαι τῆς σικελίας. Θρίναξ, τὸ τοῦ σιτοῦ πτύον· ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντικόν· καὶ παλιουροφόρου χεῖ-
ρα θέρευς θρίνακα· ἡ τρίαινα· καὶ θρίναξ, ἡ σικελία. Θρινία, ἄμπελος ἐν κρήτῃ. Θρὶξ, τὴν τρίχα δηλοῖ παρὰ τῷ ἱπ-
ποκράτει· καὶ θρὶξ ὁ σκώληξ· ὃς ἐγγίζει τοῖς ξύλοις, ἀπὸ θριπῶν βεβρωμένοις διὰ τὸ αὐτὰ πολυκέντητα εἶναι. Θριοβό-
λαι, αἱ ἀπὸ ψήφου μάντεις. Θρίον κυρίως, τὸ τῆς συκῆς φύλλον παρὰ τὸ εἰς τρία διεσχισμένον εἶναι, τρίον· καὶ θρίον· ἀπ'
αὐτοῦ δὲ καὶ θρίαμβος· οἱ γὰρ παλαιοί, προπομπὴν ποιοῦντες φύλλα συκῆς ἐκρέμων τῇ πομπῇ, καὶ ἔβαινον· ἢ θρίον,
σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον. Ἄλλως. Θρίον ταρίχους, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμά-
χη βαλλόμενα βαστάζονται· σαπροῦ δὲ, ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ· καὶ μὴ νέου· σκεύασμα δέ τι παρὰ ἀθηναίοις τὸ θρίον· ὃ περι-
λαμβάνει ὕειον στέαρ, καὶ ἐρίφειον· καὶ σεμίδαλιν· καὶ γάλα· καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἥδιστον ἀπο-
τελεῖ βρῶμα· οὕτω δίδυμος· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρίον, ἐγκέφαλος μετὰ γάλακτος καὶ τυροῦ· καθὸ σκευαζόμε-
νος, καὶ ἑλιττόμενος ἐν φύλλῳ συκῆς· καὶ ὀπτώμενος. Θρίοις λέγει ἀριστοφάνης, οἷς ἔχαρτι καλοι οὓς ἐκφόρους καλοῦ-
σιν οἱ ναῦται· οὓς ὅταν ἐκδιδῷ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώρας χαλῶσι. Θριοῦς, δῆμος φυλῆς οἰνηΐδος. Θριπηδέστα-
τοι, βεβρωμένον ὑπὸ θριπῶν, καὶ σκωλήκων· ἐπειδὴ εἰς τρία διέσχισται. Θριπήδεστον, ὑπερίδης τὴν ἑλλάδα εἶπεν, ἀν-
τὶ τοῦ διεφθαρμένην ἀπὸ τῶν ὑπὸ θριπῶν κατεδηδεσμένων ξύλων. Θριπόβρωτος, οἱ λάκωνες σφραγῖσιν ἐχρῶντο
ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, καθὸ σημαινομένοις ὅτε τι βούλοιντο· φιλοστέφανος δέ φησι πρῶτον ἡρακλέα χρήσασθαι.
Θρίσκον, τὸν θρόνον. Θρίσσα, εἶδος ἰχθύος, ἰ. Θρίσσειν, τὸ κατὰ ψυχὴν ὀξέως ἀΐσσειν· ἢ τὸ μαίνεσθαι· λέγουσιν ἴωνες.
Θριττὸν, ἀνδρεῖον· θρασύ· ἔστι δὲ ἀμετάφραστον. Θριγχοῖς, φραγμοῖς. Θρὶψ, λίσχρος· φειδωλός. Θριὼ, λίπος· ἑορ-
τὴ ἀπόλλωνος· καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ. Θριάζε, εἰς θριάσιον πεδίον. Θρόδακα, θρίδακα· κύπριοι. Θροεῖ, ἀντὶ τοῦ
ἐκπλήττει· ποιητικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ λέγει. Θροεῖσθαι, ταράττεσθαι. Θροεῖ, λαλεῖ· ψοφεῖ· θορυβεῖ· ἠχεῖ· ἐκπλήττεται.
Θροέω θροῶ· τὸ λέγω, εὐριπίδης τίνα θροεῖς αὐδὴν πότνια. Θροηθέντες, θορυβηθέντες. Θρόμβος, πεπηγὸς αἷμα·
καὶ ὑψηλὸς τόπος. Θρόνα κυρίως, τὰ ἐκ θηρίων ἢ τὰ ἐκ γῆς ἀναθορόντα ὀνήσιμα φάρμακα· ἐνίοτε κατὰ μετουσίαν θρό-
να, ἤγουν φάρμακα λέγει ὁ ποιητὴς τὰ βεβαμμένα λίνα· ἢ ἔρια· ἐπεὶ καὶ φαρμακῶντες, τὰ βαφεῖα ἐκαλοῦντο· καὶ
φαρμάσσειν τὸ βάπτειν ἐλέγετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ὥστε ὁμωνυμεῖ τοῖς ἐνεργητικοῖς ποιοῦσι θρόνοις, ἤγουν βοτανώδε-
σι φαρμάκοις· τὰ πάσχοντα τὴν βαφὴν ἔρια· καὶ ὡς εἰπεῖν θρονούμενα· ἤτοι φαρμακευόμενα. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ πολυω-
νυμίας λόγον, τὰ θρόνα φάρμακα καὶ κάλλη ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· φησὶ γοῦν παυσανίας, κάλλη· ἄνθη· βάμ-
ματα· ὅθεν καὶ καλλύνειν τὸ κοσμεῖν, καὶ σαροῦν· ἴσως δὲ ἐκ τούτου καὶ κάλλαια παρὰ τῷ κωμικῷ· οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκ-
τρυόνων· καὶ τὰ ἐν τῇ αὐτῶν δὲ οὐρᾷ πτερὰ κατὰ αἴλιον διονύσιον· εἰ δὲ καὶ ὁ καλάϊνος χιτὼν, ἐντεῦθέν ποθεν παρωνόμα-
σται. Θρόνιον, πόλις ἐστὶ τῆς λοκρίδος. Θρονίτης, πρώτιστος. Θρόνοι, δυνάμεις ἅγιαι ἀχώριστοι θεοῦ. Θρόνον, τε-
τράποδα καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον καὶ ἐκπεποικιλμένον. Θρόνος, ἀνάκλιτος δίφρος. Θρόνωσις, κατάρχη περὶ τοὺς μυου-
μένους. Θρόον, σκληρὰν φωνὴν· λαλιάν. Θρόος, ἐκ τοῦ θρέω ῥήματος· ἤγουν σὺν θορύβῳ βοῶ· ἢ λαλῶ· οἷον τὰ θεῖα θρεο-
μένης· καὶ θρεομένη σαυτῇ κακά· ἐκ δὲ τοῦ θρόος, συνῄρηται ὁ θροῦς· ἐξ ἄλλων δὲ ὁ ἀθρόος· καὶ ὁ ἄθροις. Θροῦς, θόρυβος· ἄση-
μος λαλιά· ταραχή· φθόγγος· ψόφος, ἤ τι θραυσμένη φωνή. Θροῶ, τὸ θορυβῶ· θρόησις, ἡ θορύβησις. Θρυαλλεῖ, λα-
λεῖ· κυκᾷ. Θρυαλλίδων, ἀπὸ τοῦ θρύου τὸ παλαιὸν τὰ ἐλλύχνια· τὰ γὰρ παχέα ἐλλύχνια, πολὺ ἔλαιον δαπανᾶσι.
Θρυαλλίζω, ψιθυρίζω. Θρυαλλὶς, τὸ περικαιόμενον τοῦ ἐλλυχνίου· ἔστι δὲ καὶ βοτάνη πρὸς λύχνον ἁρμόζουσα· ἀπὸ
τοῦ θέρω καὶ τὸ ἄλλω θεραλλίς· καὶ ὑπερβιβασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ, θρυαλλίς. Θρυγανᾷ, κνᾶται· ξύει. Θρυγονῶ-
σα, ἡσύχως κνῶσα. Θρύεσσα, ἀπὸ τῆς θρύου πόλεως. Θρυΐνη, ψιάθῳ· καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐλὸν, καὶ θρυΐνῃ περι-
βληθέντα ψιάθῳ· καὶ θρυλλούμενον. Θρυλλεῖ, παράσσει· ὀχλεῖ. Θρύλλημα, ἄσημοι φωναί. Θρυλλίζεσθαι, πλεῖόν
τι κακὸν δηλοῖ τοῦ θρύπτεσθαι· ὠνοματοπεποίηται δὲ, καθάπου καὶ τὸ θραύεσθαι ἐξ ἄλλου δὲ παρὰ λυκόφρονι τὸ θρύλλιγ-
μα· ἴσως δὲ προϋπόκειται τοῦ θρυλλίζειν τὸ θρυλλῶ· ἐξ οὗ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον θρύλλος· ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις, δι'
ἑνὸς λ οἶδε προφέρειν. Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον, ἰλιάδος ψ· ἐθραύσθη· συνετρίβη· ἐκλάσθη· ἀπὸ τοῦ ἐθραυλίχθη κατὰ
ἀποβολὴν τοῦ α, παθητικὸς ἀόριστος ἐστί. Θρύλλος, ψιθυρισμός· ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη· ἡ γὰρ τῶν βαρβάρων
ἐγχείρησις, θρύλλον οὐκ ἐνεποίησεν ἡμῖν. Θρυλοῦντες, ἀπὸ τοῦ θροῦς καὶ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω· οἱονεὶ θροῦν ἐλόντες· τουτέ-
στι θόρυβον ἐγείροντες· καὶ ἀπὸ θρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες· θορυβοῦντες. Θρύλλω, τὸ διαφημίζω· ἄδω· φημίζω· θρυλλοῦ-
σιν, ἀντὶ τοῦ ᾄδουσι· τὸ ᾄδειν, ἐνίοτε τὸ φημίζειν. Θρυματὶς, ἡ ὑφ' ἡμῶν ἐνθρυματίς. Θρυμὶς, ἰχθύς ποιός. Θρύμμα-
τα, κλάσματα ἄρτου. Θρυμνεύεται, ὑπερηφανεύεται. Θρύον, εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. Θρύον, πόλις ἠλε-
ίδος· ἡ καὶ θρυόεσσα· τοῦ θρύου τὸ ἐθνικὸν θρυΐτης· τῆς δὲ θρυοέσσης θρυοέντιος· καὶ θρυούντιος· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησὶ,
θρύον πόλις μεσσηνίας ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων θρύων· ὁμωνύμως τῷ φυτῷ λεγομένη· ἔτι δὲ καὶ παρωνύμως θρυόεις· καὶ
θρυόεσσα· ἀλφειοῦ δὲ πόρος τὸ θρύον· διότι ὡς ὁ γεωγράφος φησὶν, ἐνταῦθα πεζῇ περατὸς ὁ ἀλφειός· ἢ θρύον, εἶδος βοτά-
νης· καὶ ἐξ αὐτοῦ πόλις. Θρυόνιον, πόλις λοκρίδος· ἡ θρόνιον. Θρύπτακον, κλάσμα ἄρτου κρίτης. Θρύπτειν, τὸ ὡς
λεπτά τι μνεῖν· ὅθεν καὶ τρύφος. Θρύπτεται, χαυνοῦται· μαλακίζεται· ἢ βλακεύεται· ἢ ἀναγκλᾶται. Θρυπτικῶς,
βλακικῶς· χαύνως· μαλακῶς. Θρύπτομαι, τὸ καλλωπίζομαι· τὸ ἀκκίζομαι· καὶ μαλακίζομαι· καὶ βλακεύομαι· καὶ
χαυνοῦμαι· ἢ ἀναγκλῶμαι· ὅθεν τρυφή. Θρύπτω, τὸ τρίβω· καὶ εἰς λεπτότητα διαιρῶ· θρύπτομαι δὲ, τὸ ἀκκίζομαι·

Θρύσκα, ἄγρια λάχανα. Θρύψαι, θραῦσαι κόψαι κλάσαι καὶ ἀνακλάσαι μαλάξαι. Θρύψις, ἡ βλακεία. ἡ τρυφή. Θρυψικός, τρυφερός μαλακός αἰσχρός. χαῦνος. Θρυψίχρως, τρυφερός. Θρύπτομαι, συντριβήσομαι. ἤ τρυφήσω. καὶ σεμνυνοῦμαι ἀριστοφάνης. νὴ δί' ἐγὼ θρύπτομαι. Θρόναξ, κηφήν. λάκωνες. Θρώπτει, σκώπτει. Θρύσις, διαίρεσις. σπαρτίου σειρά. καὶ ἡ κάτω χοῖνος τοῦ δικτίου. Θρώσκειν, οὕτω προάγουσιν οἱ παλαιοί. θορῶ, ἢ θόρω βαρυτόνως, τὸ πηδῶ. οὗ παράγωγον, θορίσκω. ὡς ἐρυίσκω. πιλίσκω. καὶ ἐν ὑπερθέσει, θροίσκω. καὶ ἐκτάσει καὶ προσγραφῇ τοῦ ω καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ι θρώσκω. Θρώσκων, κνώδαλα ἐκθορίζων. καὶ σπερματίζων. γονῶν. αἰσχύλος ἀμυμώνῃ. Θρώσκω, τὸ πηδῶ. ἐκθρώσκω, τὸ ἐκπηδῶ. θρώσκειν, πηδᾶν. Θρωσμός, τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ πρὸ τῆς ἰλίου. ὃ ὀνομαστικῶς καλεῖται θρωσμός. ὡς καὶ ἕτερος καλλικολώνη, ὦ στρατοπέδα ἔχρῶντο οἱ τρῶες, ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἔξω ταύσοιμο. Θρώσσει, γυναῖ. φοβεῖται. Θρώσσον, ἄξενον.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ύα, ἀρτύματα. κύπριοι. ἔνιοι τὰ ἀρώματα. καλλίμαχος εὔπολις τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα τοῖν θεαῖν. Θύα, ἐφ' ἧς τὰ θύα ὅ ἐστι τὰ θυμιάματα. καθ' ἐξ χηστικῶς δὲ, καὶ αἱ λοιπαὶ θύαι. Θυάδες, ὁρμητικαί. βάκχαι. Θυάζω, ἐναγίζω. ἔρδω. ὀργιάζω. θύω. Θυάματα, θυμιάματα. Θυαλοῦντο, θυηπολεῖς διαλαβεῖν. θυμιᾶσαι. Θύαι, κάπραι ὑπὸ ὑός. Θύανον, τὴν θυώνην. πέμμα δὲ ἐστιν, ἀντὶ βοός. Θυάπαξ, ἱερόσυλος. Θύας, πηδήσας. Θυὰς, βάκχη. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. αἱ βάκχαι γυναῖκες ἦσαν ἱεραὶ πρόπολοι διονύσου. αἵ τινες περὶ τὰ ὄρη σὺν αὐτῷ ἀναστρεφόμεναι, διεσπόνουν οἰκείαις χερσὶν, λέοντας καὶ ἕτερα θηρία. ὠμά τε αὐτὰ ἤσθιον. καὶ ῥαβδίζει τὴν γῆν καὶ τὰς πέτρας παίουσαι, ὁπότε διψῶεν, γάλα καὶ μέλι καὶ οἶνον ἐποίουν ἀναβλύειν. δράκοντας δὲ περὶ τὰς κόμας εἶχον ἐπηρτημένους. Θυάσιν, ὠμοβόροις, μαινάσιν. ἔνθεν καὶ τὴν σεμέλην, θυώνην καλοῦσιν. ἐπειδὴ αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὖσαν καὶ ἐνθεαζομένην. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς, ἐνθεαζομένας. ἄλλως μαινάσι. βάκχαις. καὶ ὅς σεμέλην θυώνην παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν. μαινομένας. τὸ δὲ ὠμοβόροις ὅτι πολλάκις τῇ μανίᾳ κατεχεθεῖσαι, καὶ ὠμοσπάρακτα ἐσθίουσιν. ὡς καὶ εὐριπίδης ἐν βάκχαις φησίν. Θυάτειρα, ὄνομα τόπου ἡ θυατειρηνός. Θύγατρα, τὴν θυγατέρα. ἀναβιβάζει δὲ τὸν τόνον διὰ τὸ πάθος. ὡς τὸ ἕταρος. καὶ ἔτι βλήμενος. καὶ φθίμενος. τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ βεβλημένος. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφθιμένος. Θυγατριδῆ, ἡ τῆς θυγατρὸς θυγάτηρ. καὶ θυγατριδοῦς, ὁ τῆς θυγατρὸς υἱός. ὥσπερ υἱωνός, ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός. καὶ υἱωνή, ἡ τοῦ υἱοῦ θυγάτηρ. Θυγάτηρ, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν κατὰ γαστρός. λέγουσι γὰρ ταχέως κινεῖσθαι τὰ θήλεα ἐν τῇ γαστρὶ ὄντα. Θύει, μαίνεται. ἀπάρχεται. ἐνθουσιᾷ. Θυεία, ἡ ἴγδις. ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντές τινα ἀρτύματα τρίβομεν, καὶ λυοῦμεν. ὡς εὕρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Θυείδιον, ἡ τριβαία. Θύειν, ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερίων. σφάττεσθαι δὲ, ἐπὶ τοῦ τυχόντος ζώου. θύω, τὸ ἀπλῶς θυσίαν ποιῶ. θύω τῷ θεῷ μεταβατικῶς δοτικῇ. καὶ ἔτι θύω τῷ θεῷ βοῦν, καὶ θυσίαν. θύω τῷ θεῷ ἑκατόμβην. Θυέεσσιν. ὅμηρος ἔρχεο σὺν θυέεσσιν. ἀντὶ τοῦ σὺν θυμιάμασι. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα τὸ θύος. ἐκ τούτων δὲ παρήχθη ἡ τῶν ζώων θυσία. κληθεῖσα καὶ αὐτὴ οὕτω, διὰ τὴν ἀναθυμιωμένην κνίσσαν. Θύελλα, ἀνέμου συστροφή. παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἀφ' οὗ καὶ θυίω παράγωγον, γίνεται θύελλα. ὡς αὔω τὸ πνέω, ἄελλα. Θύελλαι, αἱ χειμεριναὶ καταιγίδες καὶ πνοαί. ὅθεν ὅμηρος ἐν συνωνυμίᾳ θυέλλας τε καὶ ἁρπυίας, ἀντὶ τοῦ καταιγιώδεις πνοάς. ἀπὸ τοῦ οἷον ἁρπάζειν παραγώγως. ὡς δ' ὅτε πανδαρέου κούρας ἀνέλοντο θύελλαι. εἶτα τόφρα δὲ τὰς κούρας ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο. ὡς τῶν αὐτῶν οὐσῶν. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ἁρπάζειν, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ θύειν. ὅ ἐστι μετὰ βίας ἄγειν. Θύεστον πορόν, τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων ὡς ἡρόδοτος. Θύεται, εὐθυνεῖ. εὐφραίνεται. ἱεροσκοπεῖται. Θύη, θύματα. ἀρώματα. Θυηέντων, εὐόδμων. Θυηλαὶ, αἱ ἀπαρχαί, καὶ θυσίαι κυρίως δὲ οἱ θύλακοι εἰς οὓς τὰ θυμιάματα ἐμβάλλεται. Θυηκόοι, ἱερεῖς. Θυήματα, τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν. Θυηνός, θρίαινος γράφουσι κατὰ διαίρεσιν ὑπὸ θανάτου οἶνος. Θυηπόλος, ὁ ἱερεὺς. ὁ περὶ τὰς θυσίας πολῶν, καὶ ἀναστρεφόμενος. Θυηπολοῦσι. περιπολοῦσι. διὰ θυσιῶν ὑπισχνούμενοι τὸν θεὸν ἐξιλάσκεσθαι. Θυίδιον, ἡ ἴγδη. Θυιόεν, πλήρες. Θυιόεντις, ἀνθοῦντις. Θυῖος, ἀπόλλων, ἐν μιλήτῳ. Θύκος, κυρίως εἰς ὃν ἐμβαλλόμενα τὰ θυμιάματα. Θυλακίζειν. τὸ ἀπαιτεῖν τι, ἔτοιμον μετὰ θυλάκου παραστῆναι. Θυλάκιον δέ ἐστι, δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλάντιον. Θύλακες, καὶ σφαῖρες. καὶ ὑπὸ ἅλματα, γυμνασίων εἴδη. Θύλακος, ἡ ἀρτοθήκη. ἀριστοφάνης. ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θυλάκῳ. Θυλακοτρὼξ, μῦς. οἱ δὲ ἀκρίς. Θυλακοφόροι, οἱ μετ' ἄλλεις θυλάκοις περιφέροντες τὰ ἀρώματα, καὶ πήραις. ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πυροφόροι. Θυλήματα. πέμματα, ἀπαρχάς. ἄλφιτα. ἃ ἔμισγον οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ εἰς θυσίαν ἀναφέροντες. Θύλλα, κλάδοι. ἢ φύλλα. ἡ ἑορτὴ ἀφροδίτης. Θυλλίδες, αἱ θύλαβοι. Θύλλης, θύλακος. γορυτός. ἔλυτρον. Θύλον, ὀλέθριον. ὥριμον. Θῦμα, ἱερεῖον. σφάγιον. ὁλοκαύτωμα. Θυμαίνω, ὀργίζομαι. ἀριστοφάνης. μηδαμῶς θύμαιν' ἐμοί. Θυμάλαι, οἱ βωμοί. καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα. Θυμαλγέα, τὰ τὴν ψυχὴν λυποῦντα. Θυμαδίων, ἀθυμῶν. Θυμαλγέα μῦθον ἄκουσον. ὅμοιόν ἐστι τῷ θυμοδακὴς μῦθος. Θύλαξ, προσκεφάλαιον. Θυμαλώπες, οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως σπινθῆρες. Θυμάλωψ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁ διακεκαυμένος. ὁ ἀπολελειμμένος τῆς θύψεως ἄνθραξ. ὁ ἡμίκαυστος. ξύλον καὶ σπινθήρ. ἢ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Θυμαμόργας, ἡ νόσος. ἐρετριεῖς. Θυμαρέα ἄλοχον λέγει ὅμηρος, ἣν ἐκ θυμοῦ φιλέομεν. ὡς ταὐτὸν ὂν εἰπεῖν θυμαρέα. ἤγουν ἀρέσκουσαν τῷ θυμῷ. καὶ γὰρ φιλιώσεως συμαντικὴ λέξις. καὶ τὸ ἀρέσαι. ὃ καὶ ἀρέσασθαι λέγεται. ὅθεν καὶ θυμήρης σύγκειται. ζητητέον δὲ περὶ τοῦ τόνου μήποτε ὀφείλει προπαροξύνεσθαι τὸ θυμαρέα. ἐπεὶ γὰρ εὕρηται τὸ θυμῆρες βαρύτονον ὡς τὸ θυμῆρες κεράσασα. βαρύνοιτ' ἂν ἴσως καὶ ὁ θυμήρης ἀναλόγως, καὶ ἡ θυμήρης. ἀκολούθως δὲ καὶ ἡ θυμηρής. Θυμαρές, εὐάρεστον. εὔκρατον. Θυμαρμένον, καταθύμιον. ἡδύ. Θύματα καὶ θυμιάματα, ἀπαρχάς. θυσίας. ἀριστοφάνης. καὶ θύματα, σφάγια. ἱερεῖα. ὄργια.

Θυμάτια

Θυμάτιον, τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θύμβρα, τόπος τῆς ἰλίου ἀπὸ θύμβρης τινός· ἡ θύμβρις ὄνομα τόπου καὶ ποταμοῦ. ἢ παρὰ τὸ θύμβρον λεγόμενον· ἢ ποταμόν, οὕτως ὀνομασθέντα, τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίοις δέκα, ἐν ᾧ ἐστι τὸ ἱερὸν ἀπόλλωνος θυμβραίου. Θυμβραῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Θυμβρεπιδείπνου γαστρός. θύμβρα εἶδος λαχάνου, ἀφ' οὗ δῆλον ὅτι λάχανα μόνον ἤσθιον εὐτελῆ. καὶ θύμβρα, τόπος ἐστὶ τῆς τροίας· ἔνθα καὶ θυμβραίου ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές. Θύμβρης, ὅμηρος· πρὸς θύμβρης δὲ ἔλαχον λύκιοι, ἣν ὁ τὰ ἐθνικὰ συγγράψας, πόλιν τρῳάδος φησί, κτισθεῖσαν ὑπὸ δαρδάνου ἐπὶ θύμβρῳ τινὶ φίλῳ αὐτοῦ· εὐθεῖα δὲ ταύτης ἡ θύμβρα. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ποταμὸν θύμβριν, ἀφ' οὗ ἀπόλλωνος θυμβραίου ἱερόν, ἐν ᾧ ἐτοξεύθη ὁ ἀχιλλεύς. λέγεται δέ φησι καὶ διὰ τοῦ ζ ζυμβραῖος· ἡ κατὰ ἑλλάδα λέγεται, ... νικὸν δὲ θύμβριος διὰ τοῦ δ. ὅτι δὲ καὶ ῥώμης ποταμὸς θύμβρις, ὁ καὶ τίβερις, λέγει καὶ ὁ περιηγητής. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πρὸς θύμβρης, ἐλλειπτικῶς ἐρρέθη· ἵνα λέγῃ ὅτι πρὸς τὸ μέρος τῆς ἁλὸς καὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς θύμβρης· ἢ ἐγγὺς ἁλὸς καὶ ἐγγὺς θύμβρης. Θύμβρον, λάχανον, ὅπερ ἐστὶ δριμὺ καὶ πικρόν. Θυμβροφάγον, ἤτοι ἀγροῖκον· καὶ ἐλευθέριον· παρόσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες, ἀφελέστεροι καὶ ἐπιεικέστεροι· τὸ δὲ θύμβρον, ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἄγριον φυτόν, ἢ πικρὸν καὶ δριμὺ κατὰ τῶν ἐχθρῶν· δριμὺ γὰρ τὸ φυτόν· οἱ δέ, ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν· τινὲς δέ, τῶν θυμβ παραπλήσιον· ἢ ἁπαλὸν ἡδύ· κωμικῶς δὲ ἔπαιξεν ἀριστοφάνης. Θυμέλη, ὁ βωμός. Θυμέλη, ἡ τοῦ θεάτρου μέχρι νῦν ἀπὸ τῆς τραπέζης ὠνόμασται, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θύη μερίζεσθαι, τουτέστι τὰ θυόμενα ἱερεῖα· τράπεζα ἦν, ἐφ' ἧς ἑστῶτες ἐν τοῖς ἀγροῖς ᾖδον, μήπω τάξιν λαβούσης τραγῳδίας. Θυμελικοί, οἱ ἐν ὑποκρίσει τὴν τέχνην ἐπιδεικνύμενοι. Θυμηγερέων, σύνθετόν ἐστι τοῦ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη· δηλοῖ δὲ τὸ συνάγων καὶ ἀνακτώμενος ψυχήν. Θυμηδὲς ἔχει, τὸ ἐναντίον θυμαλγές. Θυμηδέστερον, ἡδύτερον. Θυμηδία, τέρψις· χαρά· τρυφή· εὐφρασία. Θυμήνας, χολωθείς. Θυμήρες, ἐκ τοῦ θυμὸς καὶ τοῦ ἦρα ἔοικε συγκεῖσθαι. Θυμήρες, κατὰ θύμιον· καὶ θυμηρέστερον, τὸ ἡδύτερον. Θυμήρης, ἡδύς· ἀρέσκων. Θυμήτιον, τὸ μικρὸν θῦμα καὶ εὐτελές. Θυμία, προθυμοῦ· ὀργίζου. Θυμίαμα, παρὰ τὸ θύω θυμιῶ· ἢ παρὰ τὸ θύον, ὅπερ ἐστὶν εἶδος πόας μυρεψικῆς· θυμίαμα δέ, θυμοῦ ἴαμα· ἢ ἀπὸ τοῦ τυφωέως καπνοῦ, ἀφ' οὗ καὶ θῦμα, παρὰ τὸ θύω· ἢ ὅτι διὰ τῶν θυμάτων καιομένων, ἐθυμίαζον οἱ παλαιοί. Θυμιατήριόν ἐστι, νοῦς καθαρὸς κατὰ τὸν καιρὸν τῆς προσευχῆς μὴ ἐφαπτόμενος πράγματος αἰσθητοῦ. Θυμιδέα, θυμοῦ αὐδαίουσα. Θομικόν, ὀργίλον. Θυμοιτάδες, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος τῆς ἀττικῆς. Θυμιτίδων ἁλῶν, οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. Θυμιχθείς, πικρανθείς. Θυμιώμενος, ἀρωματιζόμενος. Θυμμένον, τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημένον καὶ κεκαυμένον, καὶ παρὰ γεωργοῖς αἱ ὑποκεκαυμέναι ἄμπελοι ὑπὸ πάχνης ἐντεθυμμέναι καλοῦνται. Θυμοβόρος, ἡ τὴν ψυχὴν διαφθείρουσα. Θυμοβαρής, τὴν ψυχὴν ἀλγυνομένη. Θυμοειδής, ὀργίλος· θυμοειδής. Θυμοδακής, ἀψικάρδιος· λυπῶν τὴν ψυχήν. Θυμοίτης, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ἰ ἐκ τοῦ θυμοῦ, ὡς ἐκ τοῦ δάμος ἤτοι δῆμος, ὁ δαμοίτης παρὰ θεοκρίτῳ· καὶ ἐκ τοῦ μένος, ὁ μενοίτιος. Θυμολέοντα, γενναῖον· ἤτοι ἀνδρεῖον κατὰ τοὺς λέοντας· ἢ λεοντόθυμον. Θυμομαχοῦντες, ἀλγυνόμενοι τὴν ψυχήν. Θυμομαντις, ὁ τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων, ψυχομάντις καὶ συνετῶς προορῶν τὰ ἀποβησόμενα. Θύμον, ἐστὶν εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς· οὐδετέρως δὲ τὸ θύμον λέγεται καὶ βραχυπαραλήκτως καὶ βαρυτόνως· ἐκτεινόμενον καὶ ὀξυνόμενον καὶ ἀρσενικῶς κλινόμενον, δηλοῖ τὴν ψυχήν. Θυμὸν ὀξίνην λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ δριμεῖαν ὀργήν· ἄλγος ἱκάνει θυμὸν ἐμόν. ἐντεῦθεν δὲ σύγκειται τὸ θυμαλγές, καὶ ἐναντίον ἡ θυμηδία. Θυμὸν ἀχεύων, τὴν ψυχὴν λυπούμενος. Θυμοῤῥαίστης, θυμοφθόρος· ῥαῖσαι τὸ φθεῖραι καὶ ῥῆξαι. Θυμὸς ὀργῆς διαφέρει· ὁ μὲν γὰρ θυμός, ὀξὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος· ἡ δὲ ὀργή, βραδυτέρα μέν, μονιμωτέρα δέ· θυμὸς ἡ ψυχὴ μακρὸν θῦ, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα· οἷον ἀθυμῶ· λυποθυμῶ· προθυμῶ· μεγάθυμος· θύμος δὲ ἀγριοκρόμμυον βραχύ. Θυμός ἐστιν, οἷον ἐξαίφνης τις καὶ ἀναθυμίασις ὀξεῖα τοῦ πάθους· ὀργὴ δέ, ἔμμονος λύπη, καὶ ὀργὴ διαρκὴς πρὸς τὴν τοῦ ἠδικηκότος ἀντίδοσιν· θυμός ἐστιν, ἀθρόως ζέσις φρενός· ὀργὴ δέ, θυμὸς ἐμμένων· θυμός ἐστι, ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος· θυμός ἐστιν, ὁρμὴ τοῦ κακῶσαι τὸν παροξύναντα· θυμός ἐστι, τὸ οἱονεὶ θυμίαμα προτυφόμενον τῆς ὀργῆς· τὸν θυμὸν διαιροῦσιν εἰς τρία, εἰς ὀργήν· ἣν τινες ἐκάλεσαν χολὴν καὶ χόλον· καὶ εἰς μῆνιν, καὶ εἰς κότον· καὶ τὴν μὲν ὀργήν, εἶναί φασιν θυμὸν πρὸς ἐνέργειαν ἀρχὴν καὶ κίνησιν ἔχοντα, ἢ θυμὸν ἐνεργούμενον· τὴν δὲ χολήν, τὴν διόλου ἄμυναν τοῦ λυπήσαντος· τὸν δὲ χόλον, τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ λυπηθέντος ἐπεξέλευσιν εἰς τὸν λυπήσαντα· τὴν δὲ μῆνιν, θυμὸν εἰς παλαίωσιν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μένειν καὶ τῇ μνήμῃ παρακατέχεσθαι· τὸν δὲ κότον, θυμὸν ἐπιτηροῦντα καιρὸν εἰς τιμωρίαν· εἴρηται δὲ καὶ οὗτος παρὰ τὸ κεῖσθαι. Θυμὸς μέγας ἐστὶ βασιλέως· ἐντεῦθεν λαβόντες οἱ ὕστερον σοφοὶ ἀφορμήν, μεγαθύμοις τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους φασίν, ἀλλ' ὅτι ὄντας παρὰ τοὺς ἐν τῷ ποιητῇ μεγαθύμοις· σημείωσαι δὲ ὅτι ὥσπερ καὶ ἐπὶ ἄλλων, οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ μέγας θυμὸς καὶ μεγάθυμος, πολλή ἐστι διαφορά, τοῦ τε διαλυμένου καὶ τοῦ συνθέτου· μέγας γὰρ θυμός, τὸ πολὺ τοῦ χόλου· μεγάθυμος δέ, ὁ μεγαλόφρων καὶ μεγαλόψυχος· οὕτω παρ' ἡσιόδῳ διαφέρει ὁ χειροδίκης, καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην· χειροδίκης μὲν γὰρ συνθέτως, ὁ βίαιος, καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἑαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον· δίκην δὲ ἔχων ἐν χερσίν, ὁ δίκαιος καὶ ἀεὶ πρὸ χειρῶν φέρων τὸ δίκαιον· οὕτω καὶ θερμὸν ἔργον, διαλελυμένως, τὸ αὐθαδὲς καὶ θρασύ· θερμουργὸς δὲ ἀνήρ, ἐν συνθέσει, κατὰ λόγον ἐπαινετὸν ὁ θαρσαλέος καὶ μὴ ψυχρὸς εἰς ἔργον. Θυμός, παρὰ τὸ θύειν τὸ αἷμα, θυαμὸς καὶ θυμός. Θυμός ἐστι ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως κινούμενος, ἢ ὀργὴ ἐναρχομένη· κότος δέ, ὀργὴ ἐπιτηροῦσα· μῆνις δέ, ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀποτιθεμένη· χόλος δέ, ὀργὴ διοιδοῦσα· ὀργὴ δέ, ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος, ἢ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. Θύμος, βοτάνη εὐτελής. Θυμός, παρὰ τῷ ποιητῇ· τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα σημαίνει ε, τὴν ὀργήν, ὡς τὸ θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων· τὴν ψυχήν, ὡς ὅταν εἴπῃ μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα· τὴν ἐπιθυμίαν, ὡς τῷ θυμῷ εἴξας μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ· τὸν ἐπιλογισμόν, ἕτερος δέ με θυμὸς ἀνῆκε· καὶ τὴν ὁμόνοιαν, ὡς ἐπὶ τῶν ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόω καὶ

βουλὴ ἐπιφέρονι. Θυμόσοφοι λέγονται, ὅσοι ἀφ᾽ ἑαυτῶν εὐφυεῖς εἰσιν. Θυμόσοφος, ἐκ φύσεως ἔχει σοφίαν, ἐκ τοῦ ἰδίου θυμοῦ σοφὸς οὐκ ἐκ μαθήσεως. Θυμοῦ δὲ ψυχῆς παρ᾽ ὁμήρῳ ἐκ παραλλήλου δηλοῖ τὸ αὐτό. Θυμοῦ, ἴδιον ὁρμὴ ψυχῆς ἐν μελέτῃ κακώσεως πρὸς τὸν παροξύναντος. Θυμοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ὀργίζομαι. εἰ καὶ παθητικῶς γράφεται, ἀλλὰ ἐνεργείας σημασίαν παρίστα. θυμαίνειν δὲ κατ᾽ ἀττικοὺς οὐ γράφεται. πλὴν δὲ αὐτὸ εὕρηται παρ᾽ ἀριστοφάνει, εἶτα θυμαίνειν ἔφασκεν. ὅμως δ᾽ οὖν ἐν χρήσει οὐκ ἔστι. Θύμου, τὸ ἀπὸ θύμης. ἔθνος δέ ἐστι θρακικὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θυμοφθόρα, τὰ φθαρτικὰ λογισμοῦ καθ᾽ τοὺς παλαιοὺς καὶ ἀναιρετικά. Θυμοφθόρα, τὰ τὴν ψυχὴν φθείροντα. Θυμοῦ, νοέω. που τις, εὐφυῆ δὲ θυμόσοφον εἶναι τὸν τηλέμαχον. οἴκοθεν γὰρ καὶ οὐκ ἀπὸ διδασκάλου φρονεῖ. καὶ διὸ ἐρρέθη που πρὸς αὐτὸν, τηλέμαχε ἦ μάλα σε διδάσκουσι θεοὶ αὐτοί. Θυιάδες, τιμάχη ταρίχου. Θύιε, ὅρμα. ἄγαγε. Θυιάσαι, τιμνειν. κόπτειν. ἀφειδῶς ἀπολαῦσαι. ἐνθουσιάσαι. Θύει, ὠθεῖται φέρεται. τρέχει. χαίρει. ὁρμᾷ. Θυνίδα φαίνη, λέγει ὁ ἀπολλώνιος χώραν περὶ τὸν βόσπορον, ἣν κατῴκει φινεύς, ὡς εἶναι μέρος τῆς θρᾴκης, ὃ καλεῖται θυνίς. Θῦνον κρίνοντες, ἰλιάδος β´ ὥρμων διαχωρίζοντες τὸν λαόν. ὁ παρατατικός ἐστιν ἔθυνον ἀπὸ τοῦ θύω. Θυννάζοντες, κεντοῦντες, ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριόδουσι. μεταφορικῶς ἀριστοφάνης θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους. θυλάκους φασὶν εἶναι τὰς περὶ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς περσικάς, εἴδη βρακίων παρὰ πέρσαις. θυννάζοντες ἐς τοὺς θυλάκους ἀντὶ τοῦ εἰσπηδῶντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας, τοῦτο πρὸς τὴν ὁμοιότητα τῶν σφηκῶν. Θυννεία, θερμὰ καθ᾽ φαγών, κατὰ τὸ ἔπειτα ὤν ἀκρατον οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν πύλῳ στρατηγούς. Θυννίζω δὲ ἀποθυννίζω, τὸ ἀποπέμπομαι καὶ παραλογίζομαι. Θύννον, τὸν ὄρκινον λέγουσι. τὴν δὲ πηλαμίδα, θυννίδα. δὲ θύννον, ἔσπευδον. ἔτρεχον. Θῦνος, πόλεμος. ὁρμή. δρόμος. Θύνων, ὁρμῶν. Θυοδόκα, τὰ δεχόμενα τὰ θυμιάματα. καὶ θυοδόκα σκηνὴ ἐπέφερον. Θυόεις, χωρίον ἐν εὐβοίᾳ. Θυόεις, ὁ τεθυμιασμένος οἶκος. Θυόεις, παρὰ τὸ θύος ἢ τὸ θύειν, ὅθεν καὶ θυοσκόοι φασὶν οἱ ἱεροσκόποι, ὅ ἐστιν οἱ δι᾽ ἐμπύρων τὸ μέλλον σημαίνοντες. καὶ θυηκόοι, ἱερεῖς ὑπὲρ ἄλλων θύοντες. ἐκ δὲ τοῦ θύειν δὲ θυηλαί, αἱ διὰ θυσιῶν φασὶ μαντεῖαι, ἃς πελανοὺς τινές φασιν ἢ καὶ ὀξυτόνως πελανούς. Θυόεν νέφος, καὶ θυόεις βωμός, οὐκ ἔστι ὁμοίας παραγωγῆς. Θυόεν, εὐῶδες. καὶ λυπαραὶ θυόεν ἆσμα πνέουσι κόμαι. Θυοκόοι εἰς, μάντεις. Θύον, τὸ ἐπὶ θυόμενον εἰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβεῖς ποιοῦν, ἔνθα τὸ πᾶν ἐστι δ᾽ ἀλὸς θείοιο. καὶ θεείου καιομένου φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ, διὰ τὸ τοῦτον ἀπόζειν τὸν οὐρανόν. πῦρ τὸ τοῦ κεραυνοῦ. θεῖα δὲ τὰ οὐράνια. ὁ δὲ εὐδαίμων ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ λέγει κτητικὸν εἶναι, τοῦ θεὸς θέειος ἐκβαλὼν τὸ δεύτερον ε, ἐποίησε τὸ θεῖος. καὶ ὁ πατράδελφος, θεῖος. οὕτω σεπτικὸς ὤν, ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσι. Θύον δένδρον, παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ τὴν κέδρον καὶ τὸ θύον καὶ τὴν κυπάρισσον εὐώδη εἶναι. ἱστορία ἐστὶ περὶ φυτῶν. ἐκ τοῦ θύου παράγεται θυόεν. Θύος, ἱερὸν θῦμα. Θυοσκόοι, καθ᾽ τοὺς παλαιούς εἰσιν οἱ διὰ τῶν ἐπιθυμιωμένων μαντευόμενοι, οἱ καὶ ἐμπυροσκόποι καὶ λιβανομάντεις. ἱερεῖς δὲ, οἱ διὰ σπλάγχνων. θύη μὲν γάρ φασι τὰ θυμιάματα, ἱερὰ γὰρ τὰ σπλάγχνα. μάντις δὲ γενικὸν ὄνομα. Θυοσκόος ἐστὶν, ὁ διὰ τοῦ θυμιαμάτων ἢ ἱερεύειν μαντευόμενος. θύος μὲν γὰρ τὸ θῦμα, ἤγουν ἱερεῖον, ἢ τὸ θυμίαμα. κοεῖν τὸ νοεῖν, ὅθεν μακκοᾶν τὸ μὴ νοεῖν, ἀλλ᾽ ἀνοηταίνειν. θυοσκόος οὖν, ὁ διὰ θυῶν κοῶν τὰ μέλλοντα. καὶ ἄλλως ὁ θυοσκόος ὁ θύτης, ὁ τὰ θύη κέων, ἀπὸ τοῦ κέω διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφομένου. Θυοσκόπος, ὁ διὰ τῶν θυμάτων μαντευόμενος. Θύουσι, παρ᾽ ἡσιόδῳ τὸ σφοδρῶς κινοῦνται. Θύπης, ὁ ἴυρος. Θύρ, δὲ πύλη λέγεται αἱ σανίδες αἱ ἀνοιγόμεναι καὶ κλειόμεναι, δὲ τὸ διάστημα, ὃ περιέχουσιν αὗται. Θύρα, παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ. ἢ παρὰ τὸ θέω καὶ τὸ αἴρω, θέαρα καὶ θύρα. καὶ θυρωρὸς ὁ τῶν πυλῶν φύλαξ. Θυράγματα, ἀφοδεύματα. Θύραζε, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν ἔξω. ὥσπου καὶ ἰχθῦς ἐκ θαλάττης ἐρρίπτεται θύραζε, ἤγουν ἔξω. Θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν. ἐγγύς. Θύραθεν, ἐκ τῆς θύρας. θύραθι, ἐν τῇ θύρᾳ. θύραζε, εἰς τὴν θύραν. Θυραία, ἀλλοτρία. ξένη. δὲ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα. Θύραι οὐρανοῦ, ἡ ἄνωθεν χορηγία. δαβὶδ καὶ θύρας οὐρανοῦ ἀνέῳξε, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ταμιείων. Θυραῖος, ἀντὶ τοῦ ἐκτός, καὶ δηλοῖ στάσιν. θύραζε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἔξω, καὶ δηλοῖ κίνησιν ἔνδοθεν εἰς τὰ ἔξω. θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, δὲ δηλοῖ κίνησιν ἀπὸ τοῦ ἐκτὸς εἰς τὰ ἔξω. θυραῖος, ὁ ἐκτὸς τῆς θύρας, οὗ ἐναντίον τὸ ἔναυλος, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ. ἔναυλος ἢ θυραῖος. οἷον ἐντὸς ἢ ἐκτός. θυραῖος, ξένος. Θύραν, τὴν πτύχας ἔχουσαν. Θυράξαι, ἔξω τῆς θύρας διατρῖψαι. Θύρας ἀνέῳγεν, ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν καθ᾽ χρόνον παρατατικόν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἤνοιξεν, ἵνα ἦ μέσος παρακείμενος. Θύρας πρώτας, τὸ πρόθυρόν φησιν ὅμηρος, διαλύσας τὴν σύνθεσιν ἰωνικῶς. Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν καὶ περιμένειν. Θύραξ, πύργος. χιτών. Θυραυλεῖν, τὸ παρὰ ταῖς θύραις τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ προσεδρεύειν, περιμένειν. καὶ παραναπαύεσθαι. Θύραυλοι, τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι. Θυργαναῦ, κρίνειν. Θυργανίδης, δῆμος τῆς ἀττικῆς. Θύρδα, ἔξω ἀρκάδες. Θυρεὸς καὶ θύρα οὐ ταυτὸν, ἐπεὶ ἀσπίδος εἶδος παρὰ τοῖς ὕστερον ὁ θυρεός, μεγάλη δηλαδὴ ἐοικυῖας θύρα, ἐξ ἧς καὶ γέγονεν ἐπενθέσει τοῦ ε. Θυρεός, ὅπλον τὸ παρ᾽ ἡμῖν σκουτάριον. καὶ θυρεοφόρος. Θυρεατικοὶ στέφανοί τινες παρὰ λακεδαιμονίοις. Θύρεθρα, θύραι. Θυρεπανοίκτης, σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ἦν γὰρ ἀνοίκτης, προσῆλθεν ἡ ἐπί καὶ ἐγένετο ἐπανοίκτης, καὶ οὕτω τὸ θύρα προσετίθη, καὶ ἐγένετο θυρεπανοίκτης. ὁμοίως καὶ τὸ δυοκαιεικοσίπηχυς, πρότερον τὸ εἰκοσίπηχυς, καὶ οὕτω συνετίθη. καὶ τὸ σφραγιδονυχαργοκομήτης, σύνθεσιν ἐπὶ συνθέσει ἀνεδέξατο. ὥσπερ γὰρ τόνος οὐ τίθεται περαιτέρω τῶν τριῶν συλλαβῶν, οὔτε τοὺς μετρικοὺς ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς συλλαβάς, οὕτως οὔτε λέξις σύνθετος θέλει εἶναι περαιτέρω τῶν τριῶν λέξεων. Θύρετρα, ἔχει τύπον καθὰ τὸ πέτρα, δηλοῖ τὰ τύμπανα. Θυρετρεᾶς, φλιᾶς. Θυρηβόλιον, ἡ ἔπαυλις. θυρημόλιόν τι ὄν. Θυρηβόλος, ὁ τέκτων. Θυρηβόλιον, τὴν ἐπαύλω οἴκησιν. Θύρηθεν, ἔξω ἡμῶν. Θύρηφι, ἀντὶ τοῦ ἔκτοθι, τουτέστιν ἐκ τῶν θυρῶν. ὅμηρος ὀδυσσείας χ´, κτήματ᾽ ὅσσα τοί ἐστι τά τ᾽ ἔνδοθι καὶ τὰ θύρηφι. Θύριον, οὐ θυρίον. τὰ γὰρ εἰς ον οὐδέτερα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, προπαροξύνονται. οἷον ἔριον. θύριον. ὅριον. καὶ ἕτερα. Θυρίς, ἡ θύρα μικρά. θυρίδας ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτύχας. καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον ἀλλὰ τρίπυλον.

Θυρογὸν, θυρωρόν. Θυροκόπτης καὶ θυροκόπος, ὁ τὴν θύραν κόπτων. Θυροκρουστεῖν, τὸ θυροκτυπεῖν. Θυροσαλεῖν, ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι. Θυρσοπλῆγες, οἱ ἐν τοῖς βακχείοις ἐνθεαζόμενοι. Θύρσος, ῥάβδος· βακτηρία βακχική, ἢ κλάδος· καὶ αὐλὴ τῆς οὕτως ἐκαλεῖτο. Θυρώνας, τὰς σανίδας, καὶ τὰς εἰσόδους. Θυροῦμαι, τίθεται παρ' ἀττικοῖς ἐπὶ ἐνεργείας, τίθεται δὲ κοινῶς καὶ ἐπὶ πάθους· ὡς καὶ ξενοφῶν, θυρούμενον ὑπὸ γυναικῶν. Θυρωρὸς, ὁ φύλαξ τῆς θύρας, λέγεται καὶ θηλυκῶς. Θύρωτρα, θυρώματα· ἢ παραιόθυρα. Θῦσαι, ἀντὶ τοῦ σφάξαι καὶ ἀντὶ τοῦ θυμιάσαι. θύη γὰρ τὰ θυμιάματα, ὅθεν καὶ νέφος θυόεν, καὶ κόλπος θυώδης. Θῦσαι, τὸ κακῶσαι τῷ καπνῷ τοῦ πυρὸς τὰς μελίσσας. Θύσανοι, παρ' ὁμήρῳ τὰ πτερά· παρὰ δὲ ἡσιόδῳ θύσανοι οἱ κροσσωτοὶ, ἤγουν τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα κομβία, ἤγουν κυμβία· ἀπὸ τοῦ θύω τὸ ὁρμῶ, διὰ τὸ εὐκίνητόν τι καὶ εὐσάλευτον. Θυσάνους, γλῶσσα μέν τις σισύβους καλεῖ· ἡ δὲ κοινὴ κροσσούς· ἀφ' ὧν καὶ οἱ κροσσωτοί· κρωσσὸς μέντοι διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ πᾶσι. δῆλον δὲ ὡς κύκλῳ περὶ τὴν ζώνην ἀπῃώρηντο οἱ τοιοῦτοι θύσανοι. Θυσανωτὸς χιτὼν, κροσσωτός. Θύσῃσι, ταῖς βάκχαις· παρὰ τὸ θύω τὸ ὁρμῶ θύσαις λεγομέναις. Θύσθλα, ἢ πλεκτικά τινα θύματα, οἷα καὶ χέεσθαι. ἢ ῥάβδοι τινές, ἐν οἷς καὶ νάρθηκες, φορήματα διονυσιακά. ἢ κλάδοι τινές, ὁποῖοι καὶ οἱ περὶ τὸν διόνυσον βακχικοὶ θύρσοι οἱ βαρυτονούμενοι· οἱ γάρ τοι ὀξυνόμενοι θυρσοὶ, γαμικὰ δηλοῦσι στέμματα. Θύσθλα, τὰ κλαδία. Θυσιάδες, ἔνθεοι· τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν· ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ τῇ περσεφόνῃ ἱερούμεναι. Θυσία τῶν θυσιῶν· αἱ μὲν δωροφορικαί· αἱ δὲ ἀπολυτρωτικαί· αἱ δὲ διαλεκτικαί· αἱ δὲ ἀπαιτητικαί. Θυσία πνευματική ἐστιν συνειδὸς καθαρὸν ἐπὶ τὴν κατάστασιν τοῦ νοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κείμενον. Θυσιαστήριον, τὸ τὴν θυσίαν τηροῦν. Θυσιαστήριόν ἐστι νοῦς καθαρὸς καὶ ἄϋλος, ἐν καιρῷ προσευχῆς μὴ παραδεχόμενος μηδὲ ψιλὸν νόημα. Θύσκη, ἡ σκάφη· καὶ θύσκα κύρια. Θυοπολίαι, θυηπολίαι. Θυσσάνους λέγουσιν οἱ ἴωνες τοὺς κροσσούς. Θυσσανόεσσαν αἰγίδα λέγει ὅμηρος, ὅ ἐστι κροσσωτήν· θύσανοι γὰρ οἱ διὰ τοῦ ο μικροῦ γραφόμενοι κροσσοί, οὐ μὴν διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἳ τὰ ὑδροφόρα δηλοῦσί τις ἀγγεῖα. Θύσσεται, τινάσσεται. Θυσσῶν, θηριωδῶς ὁρμῶν. Θύστα, θυσία. Θυστάδες, νύμφαι τινὲς, αἱ ἔνθεοι, καὶ βάκχαι. Θύστας, ὁ ἱερεὺς παρὰ κρησί. Θυστήριον, τὸ ὁρμητήριον. Θύστινον, τρίχινον· οἱ δὲ μεσοτριβῆ. Θύστιον, πόλις ἐστὶ τῆς αἰτωλίας, καθά φησι δίδυμος. Θύτης, μάντις· ἱεροσκόπος. Θυτηρίοις, θυμιατηρίοις. Θύψαι, τὸ ἐπικλῆσαι· ἀφ' οὗ τὸ τεθυμμένον· ἄλλοι, τυφλῶσαι, καῦσαι. Θύψαντα, πυράψαντα. Θύω, τὸ σφάττω, καὶ ἱερουργῶ, καὶ θυσίαν ποιῶ, καὶ τὸ σφόδρα καὶ τὸ δίκην μαινομένου ὁρμῶ, ὃ καὶ θυνῶ λέγεται, ὡς ἐν τῷ θύνε διὰ προμάχων. Θύω ἐνεστὼς, ἔθυον παρατατικός· θύσω μέλλων· ἔθυσα ἀόριστος· τέθυκα παρακείμενος· θύομαι, ἐθυόμην παρατατικός· τέθυμαι παρακείμενος· τεθύσομαι μέλλων· ἐτύθην ἀόριστος τροπῇ τοῦ θ εἰς τ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Θυώδης, ἀπὸ τοῦ θύω τὸ θυμιῶ· σημαίνει δὲ ὁ τεθυμιασμένος. Θυώδης θάλαμος, ὁ εὐώδης· καὶ ἔστι τοῦ τοσαφέστερον τοῦ κηώεις. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ τὸ θύος ἢ τὸ θύον οὐ μόνον τὸ θυώδης καὶ τὸ θυώθεν γίνεται, ἀλλὰ καὶ ῥῆμα θυῶ θυώσω συγγενές τι δοκοῦν εἶναι τῷ θύω θύσω· ἐξ οὗ τὸ θυώσομεν μέγαρον. Θυώδει νάειν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἀρώμασι μεμιγμένον ὕδωρ ἐρρεῖ, ἢ εὐῶδες ἔλαιον. Θυωμάτων, θύματα μύρων· ἀρώματα θυμιαμάτων. Θύων ὑψόσε, περίφρασίς ἐστι τοῦ ὑψόσε ἀειρόμενος. Θύων, σπεύδων· θυσιάζων. Θυώνη, ἡ σεμέλη παρὰ τὸ θύειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. Θυωνίδας· ὁ διόνυσος παρὰ ῥοδίοις τοῖς συκίνοις φάλητας. Θυωρίτης, τραπεζοφύλαξ· θυωρὸς γὰρ κυρίως ἡ τράπεζα, παρὰ τὸ τὰ θύη τῶν θεῶν δέχεσθαι. Θυωρὸς, ἡ τράπεζα παρὰ λυκόφρονι, ἡ καὶ τὰ θυάματα ὠροῦσα καὶ φυλάττουσα.

ΤΟ Θ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω

ῶ, θέω οἱ ἀττικοὶ λέγουσι. Θῶ σημαίνει τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ἐξ οὗ καὶ θεός· τὸ τρέφω, ἐξ οὗ θοίνη ἡ εὐωχία· θῶ τὸ θηλάζω, ἐξ οὗ θηλὴ ὁ μαστὸς, καὶ θῆλυς ἡ ἔχουσα μαστοὺς καὶ θηλάζουσα· θῶ τὸ ἑδραιῶ, ἐξ οὗ καὶ θῶκος ὁ θρόνος· θῶ τὸ τίθημι, ἐξ οὗ καὶ θὶς ἡ σωρὸς τῶν χρημάτων· θῶ τὸ ἀπολαύω, ἐξ οὗ καὶ θώραξ· θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ οὗ καὶ θωή· γίνεται δὲ παρὰ τὸ θέω τὸ τρέχω, σημαίνει δὲ καὶ τρέχω καὶ τὸ βλέπω, οἷον ἔργα θέων. Θῶες· ἀπὸ τοῦ θέω τὸ τρέχω γίνεται θὼς, ἢ ἀπὸ τοῦ θοὸς, ταχεῖς γάρ εἰσι καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες· ἔστι δὲ ὁ θὼς ζῷον ἄλκιμον καὶ εὐκίνητον. Θωή· δῆλον ὅτι ὥσπερ φῶ, φωνή· ζῶ, ζωή· ῥῶ, ῥωὴ καὶ ἐρωὴ κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς, οὕτω καὶ θῶ θωὴ ἡ κατατιθεμένη ζημία, ἣν ὁ μὴ πάσχων ἀθῶος λέγεται· ὅ τινες μὲν προπαροξύνουσι τῶν παλαιῶν, ἵνα ᾖ, ὥσπερ φωνὴ ἄφωνος, οὕτω καὶ θωὴ ἄθωος· ἕτεροι δὲ προπερισπῶσι, ὡς καὶ ἡ συνήθεια κρατεῖ κατὰ συνεκδρομὴν τοῦ ἀθῴου διὸς, ὅς ἐστιν ὁ ἐν τῷ ἄθῳ ὄρει τιμώμενος, οὗ ὁ τόνος ἀνάλογος· ὡς γὰρ μίνως μινῷος, ἥρως ἡρῷος· οὕτως ἄθως ἀθῷος. Θωθῆναι, φαγεῖν, γεύσασθαι. Θὼθ, ὁ ἑρμῆς. Θωκεῖ, κάθηται· ὁμιλεῖ. Θώκνειον, ὄνομα τόπου. Θῶκος, ὁ θρόνος· παρὰ τὸ θῶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει κατὰ ἀντίφρασιν τὸ ἑδραιῶ· ὁ μέλλων θώσω, γίνεται θῶκος ἡ τοῦ θύειν ἡμᾶς ἀπέχουσα καθέδρα· τὸ δὲ θῶ γέγονε παρὰ τὸ θοῶ, ἀφ' οὗ τὸ θοάζω, ὡς βοῶ βοάζω· καὶ νύκτα θοὴν τὴν ἑδραίους ἡμᾶς ποιοῦσαν, καὶ δι' αὐτὰ θοήν· τὸ γὰρ θόον δηλοῖ τὸ ἑδραῖον, καὶ ἀσφαλὲς, καὶ ἰσχυρόν. Θῶμα, θαῦμα. Θωμᾶς, ἄβυσσος· ἢ δίδυμος. Θωμένοις, θοινωμένοις· εὐωχουμένοις. Θωμεῦσαι, συμμίξαι· συναγεῖν. Θώμιγγες, δεσμοί· ὁρμιαί· χοινία· χορδαί· σπαρτία καννάβινα. Θώμιγξ, τὸ λεπτὸν χοινίον. Θώμιγξ, τοῦ ψελλοῦ θώμιγξ, σπάρτος καννάβινος, θηβαίης ἀνεμός τις. Θωμίζειν, τὸ τῷ κέντρῳ ἐρεθίζειν, καὶ μαστίζειν. Θωμίσσει, νύσσει· δεσμεύει. Θωμιχθεὶς, μαστιχθείς. Θώμισυ, κατὰ συναλοιφὴν ἀττικὴν οὕτω γίνεται, ἀπὸ τοῦ τὸ ἥμισυ· ὡς θάτερον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἕτερον· καὶ θοἰμάτιον, ἀπὸ τοῦ τὸ ἱμάτιον. Θωμοὶ, οἱ τῶν πυρῶν ἢ τῶν σπερμάτων σωροὶ, ἢ σωροὶ ξύλων. Θωμὸς, ὁ σωρὸς σταχύων, ἢ κορμός. Θῶνται, θοινῶνται· εὐωχοῦνται· εὐθυνοῦνται. Θῶνις, λίμνη. Θῶνος ἔχει εὐθεῖαν, ἢ θῶων θῶονος κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐν συγκοπῇ θῶνος· ἢ μᾶλλον θῶνις θώνιος, καὶ κατὰ συγκοπὴν θῶνος· φασὶ δὲ αὐτὸν βασιλέα εἶναι τοῦ κατὰ κάνωβον νείλου στόματος. Θῶξαι, μεθύσαι· πικρῶ

σαι. ἠχεῖ ὡς βοῆσαι. Θωός, ὄρνις ποιός. Θώπα, κόλακα. ἑορτὴ ἐν ἧ τοὺς θῶτας ἰσχυρὰν ὑμνοῦσι. Θωπεία, ἡ κολακεία. Θωπεύω οὐδένα, τὸ κολακεύω. Θωπεύει, ἀπατητικὴ ἀπάτη. Θῶπες, οἱ μετὰ ψευδοῦς καὶ θαυμασμοῦ προσιόντες ἐπὶ κολακείᾳ λόγοι, θῶπας τε καὶ ἀπατηλοὺς προτείνοντες λόγους. ἡ εὐθεία θὼψ θωπός. Θωπικῶς, κολακευτικῶς. Θωπευτής, σκῶπτης. θωπεύει. Θωρακεῖον, τὸ τεῖχος. Θωρακίοις, πρῶμα χῶσι, δρυφράκτοις, ἢ θωρακίοις μέχρι μαζῶν τινος ὑπερέχοντες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν. Θωρακοποιΐα, θωρακοποιὸς θώραξ. Θωρακοφόρος, τεθωρακισμένος, ἡ μιθωρακία. Θωρηκτάων, ὁπλιτῶν. Θώραξ, ὅπλον σκέπον τὸν τοῦ ἡμετέρου σώματος θώρακα. Θώραξ, λέγονται δι' οὓς περὶ τὸ στῆθος κείμενος, ἢ πύργος. θώραξ τὸ στῆθος, παρὰ τὸ θεῖον ὡρεῖν, τουτέστι φυλάσσειν τὸ διανοητικόν, ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. ἢ παρὰ τὸ θορεῖν, τὸ πηδᾶν, πηδώσης γὰρ τῆς καρδίας, ἀπ' αὐτῆς κινοῦνται καὶ τὰ λοιπὰ μέλη. γράφεται καὶ θώρηξ. Θώραξ λέγεται ἀπὸ αὐχένος τὸ σύμπαν ἕως ἰσχίων καὶ ὄλμος. Θωρήσσειν, ἀεὶ ἐπὶ ὁπλισμοῦ φησὶν ὅμηρος. οἱ δὲ μετ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ μέθης τὴν λέξιν τιθέασιν. ὅθεν καὶ θώρηξις καθ' ἡμᾶς τοὺς παλαιούς, οἰνοποσία, καὶ ἀκρατοποσία. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ διὰ μάχιμον τὸν μεθύοντα. Θωρήσσεσθαι, θωρήσσεται, θωρήξασθαι, θωρηχθείς, καὶ θωρηχθῆναι, τὸ καθοπλισθῆναι. θωρηχθῆναι δὲ, τὸ μεθυσθῆναι καὶ θωρίσσειν, ἤ καὶ ἀκροθώρηκας, τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ὁ ἀνακρέων, ὥστε θωρακισθῆναι, οἷον τὸν θώρακα πληρῶσαι. θώραξ γὰρ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος, θωρίσσειν λέγουσι τὸ μεθύειν. Θωρήσσεται, καθοπλίζεται. Θωρήσσοντο. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἔπινον, παρὰ τὸ εἰς θώρακα πέμπειν τὸν οἶνον. θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ πίνειν παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λέγεται εἶναι. Θώρηξις, οἴνωσις ἤτοι ἡ μέθη, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Θώρηκος γυάλου, περιφραστικῶς τὸν θώρακα. τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύτος. γύαλον δὲ λέγεται τὸ ποικίλον. Θωρηκίων, οὗτος πλώνης ἦν. Θωρηχθείς, ὁπλισθείς. Θωρύξαι, ἀπὸ τοῦ θωρύσσομαι ἰαστὶ τῷ κορύσσομαι τῷ δηλοῦντι τὸ ὁπλίζομαι, καὶ τὸ ὑψοῦμαι, ἐστὶν ἀμφότερα ποιητικά. ὁπλίζομαι δὲ κοινόν, ὃ γίνεται ἀπὸ τῶν ὅπλων. Θωρύσσομαι ἐγώ, θωρύσσω ἕτερον. θωρύσσω καὶ τὸ καθοπλίσω. Θώς, ὁ λυκοπάνθηρος. καὶ κλίνεται θωός. ταχεῖς γάρ εἰσι καίπερ βραχυσκελεῖς ὄντες. Θῶσθαι, λέγουσιν οἱ δωριεῖς τὸ εὐωχεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ εὐωχοῦμαι. Θώς, εἶδος θηρίου λύκῳ ὅμοιον. Θώσασθαι, εὐωχηθῆναι. μεθυσθῆναι. Θῶσθαι, δύνασθαι. Θωπάζει, ἐμπαίζει. χλευάζει. Θῶται, εὐθύνεται. θυνᾶται. τρέχει. Θωΰκτηρ, ὑλακτικός. ὡς ἄγριος τις κύων θωΰκτηρ. Θωΰξας, κυρίως συρίξας, παρὰ τῷ λυκόφρονι καθ' ὑπερασπάμενος. Θωΰσσειν, τὸ θηριώδει φωνῇ χρῆσθαι. Θωΰσσοντες, ὑλακτοῦντες, καὶ θωΰξει, ἀντὶ τοῦ ἐβόησεν. καὶ θωΰκτηρ κύων, ὁ ὑλακτικός. Θωΰσσων, ἤγουν βοῶν, ὡς παρὰ εὐριπίδῃ, τάδε θωΰσσων. Θωχθείς, θωρηχθείς. μεθυσθείς. Θώψ, ὁ κόλαξ. θωπεύω. θωπεία, ἡ κολακεία. Θώων παρ' ἡμῖν σεσημείωται, ὡς ἀπὸ δισυλλάβου εὐθείας ὀξυτόνου βαρυνόμενον. θὼς γὰρ θωὸς θώων, καθάπερ καὶ τρώων. δμώων. λάων. δᾳδῶν. παίδων. ἔστι δὲ εἶδος θηρίου, ὡς λύκος. Θωώτης, ὄνομα κήρυκος. ὡς ἐν τῷ ἄγε δὴ ἐθώϊξα θεῶν ἅπαντα κάλεσον, ὁ δὲ τρόπος ἐτυμολογίας ἐστὶν, ὡς τοῦ θωώτου ἐκ τοῦ θέειν κληρωθέντος. ὅπερ οἰκεῖον κήρυκι ὄνομα διὰ τὸ τάχος ὡς τὸ εὐρυβάτης, διὰ τὴν βοὴν καὶ τὸ ἠπύτης, ἢ ἠπυτίδης, παρὰ τὸ ἠπύειν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Θ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄.

Ἰῶτα τὸ στοιχεῖον, κεραία καὶ γράμμα. Ἴ καὶ ἃ, εἰς ἴ μακρὸν κιρνᾶται. οἷον τοὺς ὄφιας καὶ ὄφις. Ἴα. δασυνόμενον τὸ ἄλφα καὶ ὀξυνόμενον. τὸν θεὸν σημαίνει καθ' ἑβραίους. Ἴα. ἡ μία, καὶ ἡ φωνή, καὶ μόνη, καὶ αὐτή, καὶ βοή, καὶ τὰ ἄνθη τὰ πορφυροειδῆ, ἢ βέλη. Ἴα. τὰ μυρίπνοα ἄνθη. Ἴαβιν, ὡς τὸ ἴαβιν ἐν τῷ χιμάρρῳ τῶν κισσῶν. Ἰάδει, καθεύδει. Ἰάδμων, ἰάδμωνος. ἦν δὲ σάμιος, οὗτινος καὶ ἡ ῥοδῶπις δούλη ἦν. ἣν ἑταίραν γενομένην, θαυμάσας τὸ γένος, χάραξος ὁ ἀδελφὸς σαπφοῦς ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ αὐτῆς γυναῖκα. καὶ ἔστιν ἐν τῷ αἰσωπείῳ τες σάμιος. Ἰάδος, στρεβλός. Ἰαειδοῦς, ἄνθος βοτάνης. Ἴαειρε, πρόσφερε. Ἰαζάρτης, ὁ τάναϊς ποταμός. Ἴαζε, ἵδρυε. Ἰαζήρ, χώ. Ἰάζυγες, ὄνομα ἔθνους. Ἰαηθένει. διατρίβει ἐπί τινι κακῶς, κακῶς. Ἰαθμός, κοίτη. ὕπνος. καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμᾶται, καὶ αὐλός. οἱ δὲ αὐθμός. Ἴαθος, πρόθυμος. Ἰαίνειν, εὐφραίνειν. Ἰαίνεσθαι, εὐφραίνεσθαι. διαχεῖσθαι καὶ ἰαινόμενοι. Ἰαίνεται, χολοῦται. ἐπικραίνεται. λύεται παρὰ τὸν ἰόν, φρύνιχος αἰγυπτίοις. Ἰαίνετο ὕδωρ, ἀντὶ τοῦ ἐχ... ἱ ὑνετο. ἐθερμαίνετο. καὶ ἔστι τοῦ κυρίως ἰαίνεσθαι. τὸ μὲν τριζέσθαι ὕδωρ, ἐπίτασίς ἐστί τις τοῦ ἰαίνεσθαι. ἀῦτοῦ δὲ ἐπιτατικώτερον τὸ παφλάζειν, ἢ καὶ καχλάζειν. Ἰαίνετο κῆρ, ἀντὶ τοῦ διεχεῖτο, καὶ ἐπὶ τῆς ψυχικῆς διαχύσεως. σημαίνει καὶ τὸ θερμαίνετο, ὡς καὶ τὸ ἰαίνετο δ' ὕδωρ. Ἰαίνω ἀπαιτητικῶς συντάσσεται. ὡς παρὰ θεοκρίτῳ, ἧον τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει, ἤγουν εὐφραίνει. Ἰαιφόνος, μιαιφόνος. Ἰακαῖς, βοαῖς. Ἰάκαρ, ὁ κύων ἀστήρ. Ἰακλιτί, πυδαρά. Ἴακχαστε, φάσωμα εὐῶδες ἐν σικυῶνι. Ἰακχάζουσιν, λέγουσιν. φυλάττουσιν, ἡρόδοτος. Ἴακχον. τὸν διόνυσον, ἡ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων, ἐν ἧ τὸν ἴακχον ἐξάγουσι. καὶ ἡ ᾠδή, ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι. καὶ ἥρως καὶ ναὸς ἐν τῇ ἀττικῇ, καὶ ἄγαλμα. τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν διόνυσον οὕτως ἔλεγον. Ἰάκχβος, ἀΐδιος ἱερός. ἐπάνω τοῦ ἰ καὶ τοῦ ῦ εἰώθασι γράφεσθαι δύο στιγμαί, ἤγουν μόνου ἢ ἐπιμόνου φωνήεντος, οὐκ ἐν διφθόγγῳ δὲ, ὡς ἐν τοῖς αὐ. ἐπὶ τοῦ ἰ ἐπιγράφουσιν οἱ λατῖνοι σημεῖον, ὅμοιόν πως τῇ ὀξείᾳ, προηγουμένου ἢ ἐπιμόνου φωνήεντος, ὅπως ἂν διαγνωσθῇ καὶ διακριβῶται ἀπ' αὐτῶν. ἐπὶ τὸ ἰ οὐ μετέχεταί ποτε εἰς δύναμιν τοῦ συμφώνου, ὥσπερ

παρὰ τοῖς λατίνοις μετήρχεται· καὶ δῆλον τοῦτο ἐν τῷδε τῷ ὀνόματι ἰωάννης, ὅπερ ἑλληνιστὶ ἐκφερόμενον τετρασύλλαβον ὑπάρχει, λατινιστὶ δὲ τρισύλλαβον· κανονίζουσι γὰρ αὐτὸ λέγοντες τὸ ι καὶ υ τιθέμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλαβῆς, ἐπιφερομένου φωνήεντος ἀντὶ συμφώνου λαμβάνεται. Ἰάκωβος, ἐπερνιστής· γένος· καὶ ἰωάννης καὶ ἰάκωβος βοανεργὲς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστιν υἱοὶ βροντῆς. Ἰάλαι, εὑρεῖν· ἐντυχεῖν· πέμψαι. Ἰάλασι, δεσμοῖς. Ἰαλεμίζειν, θρηνεῖν. Ἰάλεμοι· θρῆνοι, ὀρφανοί, στερόμενοι· θρηνητικοὶ ἄνανδροι δυστυχεῖς. Ἰάλεμος υἱὸς καλλιόπης, καὶ ὁ κακοδαίμων, καὶ ὁ καλός, καὶ ὁ στερόμενος, καὶ ὀρφανός· ἔνιοι δὲ οὐδενὸς ἄξιος· καὶ ἰάλεμος χόα· οἱ δὲ οὐδενὸς ἀξία. Ἰάλεμος, ἦχος· βοή· θρῆνος· ἀπὸ τοῦ ἰάχω, τοῦτο παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· ἔστι δὲ ἵημι, ἐκ τούτου γίνεται ἷνος, ἐκ τοῦ ἷνος γίνεται ἵνεμος διὰ τοῦ ε κατὰ τὴν περίληψιν, εἶτα κατὰ τροπὴν τοῦ η εἰς α, ἰάεμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ ἰάλεμος, καὶ ἰηλεμῆσαι. ἐν ἄλλοις δὲ εὗρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ὀλωλόσιν ἴαν φέρειν, ὅ ἐστι φωνὴν ἢ βοήν. Ἰαλία, φωνή· κρῆτες. Ἰαλητός, χαρά. Ἰάλιον, ἐρέβινθον· ἢ τὴν θάλασσαν· κρῆτες. Ἰαλλίς, χιὼν ἐθνικῶς. Ἰαλλεῖ, παρέχει· ἐκτείνει, πέμπει· ἐπιβάλλει· εὑρίσκει· δίδωσι. Ἴαλλος, ὁ σκωπτόλης· καὶ ἴαλλοι, τὰ σκώμματα. Ἰάλλω, τὸ πέμπω. Ἰάλοι, θάλαμοι. Ἰαλύσια, τὰ ἐν ἰαλύσῳ νομίσματα. Ἴαμα, θεραπεία. Ἰαμβαυλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ παριαμβίζειν ἐν τῇ κιθάρᾳ καὶ ᾠδῇ. Ἰαμβεῖος, λόγος· καὶ τὸ οὐδέτερον ἰαμβεῖον. Ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, ὅτι τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρῶντο, ὑβρίζειν τινὰς βουλόμενοι. Ἰαμβοειάγος, ὁ λοίδορος· ἐπειδὴ ἴαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδορία. Ἴαμβοι, ῥυθμοί τινες· καὶ μέλη· καὶ δάκτυλοι· καὶ στίχοι· εἶδος ποιήματος. Ἰαμβεῖον, ἀπὸ τῆς εὑρούσης γυναικὸς βάκχης τινὸς ἰάμβης καλουμένης· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰαμβάζειν, ἡ γὰρ κοινὴ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων, ἴα καλεῖται. Ἰαμβίζειν, τοὺς βέλη βάλλειν τὰ λεγόμενα, ἢ τὸ ὑβρίζειν. Ἴαμβος καλεῖται· ἢ ὅτι οἱ λοιδοροῦντες, τούτῳ τῷ μέτρῳ ἐχρῶντο, ἰαμβίζειν γάρ ἐστι τὸ ὑβρίζειν· ἢ παρὰ τὸ ἰάμβης κόρης, ἥτις αἰσχρῶς ὑβρισθεῖσα τῷ μέτρῳ τούτῳ, ἀγχόνῃ τὸν βίον κατέλυσεν· ἢ ὅτι ἡ δημήτηρ περίλυπος οὖσα ἐπὶ τῇ ἁρπαγῇ τῆς κόρης, παρεξενώθη τινὶ γυναικὶ νίβῃ καλουμένῃ κατὰ τὴν ἀττικήν, ἧς ἡ θεράπαινα ἰάμβη καλουμένη, παρεμυθήσατο τὴν δήμητρα, ὀρχουμένη τούτῳ τῷ μέτρῳ. Ἴαμβος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς τρίχρονος, οἷον σόλων· ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως περὶ τροίαν. Ἴαμβος, στίχος ποδῶν ἓξ δισύλλαβος. Ἰαμβύκαι, ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν αἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον· οἱ δὲ σαμβύκας φασίν. Ἴαμβοι, θάμνοι· κοῖται· νόμοι. Ἰαμεναί, οἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι καὶ πόαν ἔχοντες, ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην, τινὰ γῆ, τέλματα. Ἰαμενάς, τὰς πόλεις. Ἰαμενῇ, καθύδρῳ τόπῳ. Ἰαμία, ἡ φωνή· ἢ βία. Ἰάμαι, ἐβόα. Ἰάμνια, πόλις· εὗρον καὶ δίφθογγον τὸ μνεῖ. Ἰαῦ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Ἰάνθη, τὸ διεχύθη· εὐφράνθη· ἐχάρη· ἀπὸ τοῦ ἰαίνω ἰανῶ, ἴαμμαι, ἰάνθην· ης· η. Ἰάνθην, ἤγουν διεχέθη· ἐθερμάνθη· καὶ ὕδωρ ἐν χαλκῷ ἰαίνεται πυρὶ θερμαινόμενον· ἰστέον δὲ ὅτι ἰαίνεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν τὸ τήκεσθαι· ἢ δεῦσθαι· διαχεῖσθαι· μαλάσσεσθαι. Ἰάνθης θυμόν· τουτέστιν εὐφράνθης κατὰ ψυχήν. Ἴανθος, ἄνθος· καὶ χρῶμά τι πορφυροειδές. Ἴαννα, τὰ βαλλόμενα, ἀπὸ τοῦ ἱέναι. Ἴαννα· ἐν μὲν αἰχμαλωτίσι σοφοκλέους ἀπέδοσαν ἑλληνική· ἐπεὶ ἴαννας τοὺς ἕλληνας λέγουσιν· ἐν δὲ τριπτολέμῳ ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν ποιμέσι· τινὲς δὲ τὴν ἑλένην· ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς ἕλληνας ἴωνας λέγουσιν· ἐν δὲ τρωΐλῳ βάρβαρον θρήνημα τὸ ἰαῦ, ἢ ὄνομα γυναικός. Ἴανον, ἱμάτιον. Ἰαξάρτης, βοτάναι ποταμοῦ· ἔστι δὲ τῆς σκυθίας ἐμπίπτων εἰς μαιῶτιν λίμνην. Ἰάονας πάντας τοὺς ἕλληνας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν· καὶ ὅμηρος ἰάονας ἑλκεχίτωνας λέγει. Ἰανοκρήδεμνος, ὁ στέμμα ἐξ ἴων φορῶν. Ἰανόκροκον, τὸ λεπτόν. Ἰανουάριος, ἄγαλμα τετράμορφον διὰ τὰς τέσσαρας τροπάς· οἱ δὲ πλάττουσιν αὐτὸν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ κλεῖδα κατέχοντα, ὡς ἀρχὴν τοῦ χρόνου καὶ ἄνοιξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ θυρέον· ἕτεροι δὲ τῇ δεξιᾷ τ· τῇ δὲ ἀριστερᾷ ξε· κατέχοντα, ὥσπερ τὸν ἐνιαυτόν· ὅθεν καὶ ὁ λογγῖνος αἰωνοαρίον αὐτὸν ἑρμηνεῦσαι βιάζεται, ὡσανεὶ αἰῶνος πατέρα. Ἰαπετιονίδης, ἔστιν ἰαπετὸς καὶ ἰαπετίων, καὶ ἀπὸ τούτου ἰαπετιονίδης. Ἰαπετιονίδη, ἤγουν ὦ υἱὲ τοῦ ἰαπετοῦ ἀπὸ τοῦ ἰαπετὸς ἰαπετίων κατὰ παραγωγήν, καὶ ἀπὸ τούτου ἰαπετιονίδης. Ἰαπετός, ἐπὶ διασυρμῷ, πρεσβύτερος, ἀρχηγός. Ἰάπτειν· φανερῶς τὸ διαφθείρειν καὶ βλάπτειν λέγεται· οὐ μὴν ὡς ἀλλαχοῦ δοκεῖ τισὶ τὸ προπέμπειν. Ἰάπτω, τὸ βλάπτω, καὶ ταράσσω. Ἰάπτειν, ταράσσειν· αἰκίζεσθαι· βοᾶν· βλάπτειν. Ἰαπυγία, ὄνομα τόπου. Ἰάπυξ, ἄνεμος ἐλαφρός, ἢ ὄνομα τόπου. Ἴαρα, αἷμα· ἢ μοῖρα. Ἴαραξ, ἰχθύς ποιὸς δωρικώτερον, διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ πίνᾳ, καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱερά. Ἰάρδανος, ποταμός ἐστιν ἀρκαδίας· ἐν ἄλλῳ· ἀκελάδων ποταμὸς ἀρκαδίας· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μετὰ ἤχου ῥέοντα. Ἰάρειον, πρόβατον· βοῦς. Ἰαριγμόν, χαράν· καὶ θρόον· κρῆτες. Ἰαροπότης, αἱμοπότης. Ἰαροχέεσαι, τὴν ὀσφῦν, ἰταλοί. Ἰαρόχροις, καθαρός· θύσιμος. Ἰαρπάλαμος, ἀκρόχειρος. Ἰάρωμα, κοσμάριον παιδικόν, μηνίσκοι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἰάς, διάλεκτος ἐκλήθη ἀπὸ ἴωνος υἱοῦ τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός, ἣν ἔγραψεν ὅμηρος. Ἴασι ψιλούμενον καὶ σημαῖνον τὸ πορεύονται, προπαροξυτόνως λέγεται. Ἴασιν, ὅ ἐστιν ἔρχονται, προπαροξύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ ἰᾶσι, ὅθεν ἀφιᾶσι. Ἰᾶσι δασυνόμενον καὶ προμιᾶς ἔχον τὸν τόνον, σημαίνει τὸ πέμπουσι καὶ ἀπολύουσι. Ἰᾶσι, πέμπουσιν· ἴασι δέ, πορεύονται. Ἰάσιμος, ὁ δύναμιν ἔχων ἰαθῆναι. Ἴασις καὶ ἄρηξις διαφέρει· τῶν γὰρ νοσημάτων τὰ μὲν θεραπεύεται πρὸς καιροῖς θεραπείαις, ὅπερ ἐστὶν ἄρηξις· τὰ δὲ θεραπεύεται παντελῶς, ὅπερ ἐστὶν ἴασις· φησὶν οὖν σοφοκλῆς. Ἰασίων, δήμητρος ἐρασθείς, κεραυνοῦται. Ἰασίωνα, γεωργόν· ἡ κατὰ τὴν ἑλλανίκου ἱστορία ἔχει κρῆτα τὸ γένος διὸς υἱὸν καὶ ἡμέρας, παρ' ᾧ μετὰ κατακλυσμὸν εὑρέθη φασὶ σπέρματα, ὅθεν ἡ δημήτηρ κατὰ τὸν μῦθον ἐφίλει αὐτόν, ὡς καὶ ἡσιόδῳ δοκεῖ, καὶ μίγνυται οὐκ ἐν θαλάμῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν νειῷ τριπόλῳ, ἣν ὁ αὐτὸς ἡσίοδος ἐξαίρεται ἀλεξιάρην καλέσας, καὶ παίδων εὐχηλήτειραν, καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης μίξεως ὁ πλοῦτος γίνεται, ὁ ὡραῖος δηλαδή· ὁ δὲ τῷ ἰασίωνι τούτῳ ἐνσκήψας κεραυνὸς εἰς πολὺν αὐχμὸν νοεῖται· ὅς οἷα ὀλέθριος ἀπεναντίας ἥκει τοῖς γεωργοῖς ὅτι γίνεται· τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν, ἐπεὶ γεωργικώτατος ὁ ἰασίων, δόξαν ἔσχεν δήμητρι συνῳκηκέναι, καὶ τὸν πλοῦτον τεκεῖν καθ' ἡσίοδον· δοκεῖ δὲ προσφυῶς κληθῆναι ἰασίων, παρὰ τὸ ἵημι, διὰ τὴν

τῶν ἀναρίμων ἐστιν, ὅ ἐστι πέμψιν κατὰ τῆς γῆς. ὁ δὲ ἀρριανὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι ἰασίωνα ἀδελφὸς ἀετίωνος καὶ δαρδάνου πρόγονος πριάμου, ἐκ δήμητρος καὶ κόρης κάρχος ἠγούμενος, εἰς τὴν σικελίαν ἦλθε, καὶ πολλὴν ἀνῆκεν γῆν ἐπεφάνθη, τὰ ἐκείνης ὄργια δεικνύων. διὸ λόγον ἔχει, ὡς δήμητρι αὐτῷ μίσγεται. Ἰάσκειν, ἄγειν. Ἰάσκω, ἀφελόμενος. Ἴασον ἄργος λέγει ὁ ποιητὴς τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ ἰάσου βασιλέως τοῦ τῆς ἰοῦς, ὥσπερ τὸ αὐτὸ καὶ ἄργης πανόπτην ἄργον. δῆλον δὲ καὶ ὅτι κατὰ πολυωνυμίας λόγον καὶ ἵππιον ἐκλήθη τὸ αὐτὸ, καὶ ἱππόβατον, καὶ ἄργος ἀχαϊκόν. ἰδίως μέντοι καὶ ἡ λακωνικὴ ἀχαϊκὸν ἄργος ἐκλήθη. Ἴασπις, λίθος πολυτελής. Ἰασεῖν, θυμοῦσθαι. δάκνειν. Ἰαστὶ, ἑλληνιστί. Ἰασὼ, παρὰ τὸ ἰᾶσθαι, φησὶ δὲ ἀριστοφάνης καὶ ἀμφιαράου θυγατέρα εἶναι ἰασώ. Ἰᾶται, ἰατὴρ ἰατρός. ἰατρὸς βραχὺ τὸ ἰ παρὰ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ. τίς δῆτ' ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει. Ἰατταταὶ καὶ ἰατταταιὰξ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἰάσων, ἰάμβλιχος, ἰαννῆς, καὶ ἰαμβρῆς, ὀνόματα κύρια. Ἰατταταιὰξ, χελιαστικόν. δηλοῖ ὁμοίως καὶ ἰατταταί. Ἴατρα, μισθοὶ θεραπείας. Ἰατρεία, πόνου καὶ κακῶν ἀπαλλαγή. Ἰατρική ἐστι, κατὰ μὲν ἱπποκράτην, πρόσθεσις καὶ ἀφαίρεσις. πρόσθεσις μὲν τῶν ἐλλειπόντων, ἀφαίρεσις δὲ τῶν πλεοναζόντων. κατὰ δὲ γαληνὸν, ἐπιστήμη ὑγιεινῶν καὶ νοσερῶν καὶ οὐδετέρων. κατὰ δὲ τοὺς ἐμπειρικοὺς, τήρησις καὶ μνήμη τῶν πολλάκις καὶ ὡσαύτως ὀφθέντων. κατὰ δὲ τοὺς μεθοδικοὺς, γνῶσις φαινομένων κοινοτήτων συμφώνων τῷ τῆς ἰατρικῆς τέλει. κατὰ δὲ ἀριστοτέλην, φιλοσοφία σωμάτων. Ἰατρεύω, ἰῶμαι. θεραπεύω. ἰατρεύω σε φαρμάκοις. πάντα ῥήματα καὶ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα, ὧν αἱ ἐνέργειαι ὀργάνοις τισὶ γίνονται. ἐάν περ καὶ τὰ ὄργανα ἔχωσιν ἐν τῇ συντάξει δοτικῇ ταῦτα ἔχουσι προφερόμενα. μεταβατικὰ μὲν, οἷον βλέπω σε ὀφθαλμοῖς, τύπτω σε τῇ χειρὶ καὶ τῇ ῥάβδῳ. ἀμετάβατα δὲ, οἷον ἀγάλλομαι τῇ ψυχῇ, ἀστράπτω πυρὶ, μεθύω οἴνῳ. Ἰατροὶ, νύμφαι τινὲς καλοῦνται καὶ περὶ ἰατρείαν θεράποντες. Ἰατρὸς, ἀπὸ ἰατρικῆς καὶ ὁμοίως. ἰατρεία. ἴασις. ἰᾶσθαι. ἰάσασθαι. καὶ ἐξιᾶσθαι. ἐξιάσασθαι. ἰώμενος. ἰάσιμος. ἀνίατος. ἰάματα, καὶ μισθὸς ἰατρεία, καὶ τὸ ἐργαστήριον ἰατρεῖον. θεραπεύειν. θεραπεία. ἀκέσασθαι, ἐξακέσασθαι. ὡς ὅμηρος ἀκεστὴ καὶ πανάκη φάρμακα, καὶ ἐξακούμενος, ἐπιμέλεια κομιδή, νοσηλεία, νοσηλεῦσαι, ἐκνοσηλεῦσαι, νοσοκομῆσαι. ἀρρωστεῖν. ἀρρώστημα. ἀρρωστία. ὑγίεια. ὑγιαίνειν. ὑγιής. δίαιτα. διαίτησις. ὑγιάσαι. τάχα δ' ἂν ἰατροῦ προσήκοι, καὶ κρίσιμος ἡμέρα. Ἰατροτέχνας λέγει ἀριστοφάνης ὅτι καὶ ἰατροὶ περὶ ἀέρων καὶ ὕδατος συνέγραψαν. ὕδατα δέ εἰσι καὶ αἱ νεφέλαι. σύνταγμα δέ ἐστιν ἱπποκράτους περὶ ἀέρων τόπων καὶ ὑδάτων. Ἰαῦ, θρηνητικὸν ἐπίρρημα. Ἰαῦ, μίμημά ἐστι συριγμοῦ. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ἰαυθμοὶ, αἱ κοιμῆθραι, παρὰ τὸ ἰαύειν. λέγεται καὶ ἐπιαύειν, οὐδ' ἐπιαύειν ἠόσι μογερῷ γήραϊ τειρόμενος. Ἰαύειν, κατὰ τὶ μὲν ἐπὶ ὕπνου καὶ ἀνακλίσεως τίθεσθαι δοκεῖ, οἷον τῇ περιαύνων τέρπεσθαι, ἤγουν παρακοιμώμενος. ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς, ὅ ἐστιν ἀργίας λέγεται, ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ μακρὸς χρόνος, καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ ἔτι ὧν ἐνιαυτοὺς, ἀντὶ τοῦ διατριβὰς νοοῦσί τινες. καὶ τὸ νύκτας οὐκ ἀΰπνους ἰαύειν. ἀντὶ τοῦ διάγειν. διατρίβειν. πῶς γάρ ἐστι τὸ ἄϋπνον νύκτας ἰαύειν ἤγουν κοιμᾶσθαι. Ἴαυον ἐν ᾧ τῆς ὀδυσσείας, γενικῶς τὴν περί τι διατριβὴν δηλοῖ. δόξειε δ' ἂν καὶ τοῦ κοιμᾶσθαι, νῦν ὡς ἐκ μέρους εἶναι δηλωτικόν. Ἴαυος. κοίτη, ἀπὸ τοῦ ἰαύειν. Ἴαυχεν, ἀντὶ τοῦ ἴαχεν. λέγουσιν αἰολεῖς. Ἰαύω. τὸ ἀγρυπνῶ ἀμεταβάτως. Ἰαύων, κοιμώμενος. διάγων. διατρίβων. Ἰαφθεὶς, φθαρείς. Ἰαφθῆναι, ἀποθανεῖν. πεσεῖν. φθαρῆναι. Ἴαχεν, ἐβόησεν, ἤχησεν. ἐψόφει. Ἰάχεοι, σαλπιγκτόν. σαπρόν. Ἰαχὴ, ἐπὶ πολέμου. ἐπὶ μέντοι θαλάσσης, τὸ ἠχεῖν. ὅθεν καὶ θάλασσα ἠχήεσσα. τὸ δὲ ἰαχὴ, καὶ βοὴ, λέγεται ἐν τῷ μείζων δὴ παρὰ γυναιξὶ βοή. Ἰαχήματα, ᾠδαὶ διονυσιακὰ καὶ κορυβαντίων. ἰαχήματα χαλκὰ ῥόπτρων. ἰαχήματα δὲ κραυγαί. Ἰαχήσω, θρηνήσω. Ἰαχιὸν, εὔδινον. Ἰαχῶ, τὸ βοῶ, ἐκ τοῦ ἰαχή. Ἰάψαι, καὶ τὸ προϊάψαι. βλάβην τινὰ δηλοῖ. Ἰάψαι, ἐπιβαλεῖν. καὶ ἰάψης, ἐπιβάλης. ἢ συλλάβης ἢ μὴν ὀρχήματος αὐγὴν τοῦτο δ' ἂν ζυγὸν ἰάψης, σοφοκλῆς. καὶ ἰάψαι φθεῖραι. Ἴαψεν, ἔβλαψεν. ἀόριστος πρῶτος. τὸ θέμα ἰάπτω. ὁ μέλλων ἰάψω. Ἴαψεν, καὶ τὸ ἔπεμψεν σημαίνει ἅμα δὲ, καὶ μετὰ βλάβης. Ἰάψεται, νικήσει. βλάψει. Ἰαὼ, ἡ σωτηρία παρ' ἑβραίοις. Ἰαωλκὸς, ἀπὸ ἰαωλκοῦ φασὶν υἱοῦ ἀμύρου, ἀφ' οὗ ἀμυρικὸν πεδίον ἐν λαρίσσῃ. εὑρίσκεται δὲ ποτὲ καὶ τρισυλλάβως ἰωλκός.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β'.

βα, σιώπα. Ἰβανεῖ, ἀντλεῖ. Ἰβανατρὶς, χοινίον ἱμήτριον. Ἰβάνη, κάδος ἀντλήριον. Ἴβανον, κάδον. σταμνίον. χαλκίον. Ἰβάρβιον, χαλεπόν. ἀνυπόστατον. Ἴβην, σορόν. Ἴβηνα, τὸν οἶνον κρῆτες. αἱ δὲ βῆλα. Ἴβηνοι, σοροί. θῆκαι ὀστράκιναι. κιβωτοί. εὔθυμοι νοεροί. Ἴβηνος, πλησμονή. Ἴβηρ, χερσαῖόν τι θηρίον, ἀφ' οὗ καὶ ἴβηρες. Ἴβηρ, ἐθνικόν ἐστι. καὶ παραγωγὴν οὐκ ἔχει. τινὲς δὲ παράγουσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἵμερος, ὃ σημαίνει τὴν ἐπιθυμίαν καὶ ἰβηρία χώρα. Ἰβικτὴρ, ὁ παρὰ κρησὶν ἴβριος ἐμβατήριον ποιησάμενος, ὅπερ ὁ αὐλῶν οὕτω καλεῖται. Ἰβίβυος, παιανισμός. Ἴβινος, ἀετός. Ἶβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον. καὶ κλίνεται ἴβιδος, ἡ αἰτιατικὴ τοὺς ἴβιδας. Ἰβρίκαλοι, χοῖροι. Ἴβει, τινὲς τὸ βοᾶν. οἱ δὲ τὸ πολύ. ἔστι δὲ λυδῶν. Ἰβυδίνας, τοὺς εὐφημοῦντας. ἶβι γὰρ ἡ εὐφημία. Ἰβύηχα, σεμνότης. ἢ σωρὸς κρεῶν. Ἰβύει, τύπτει. βοᾷ. Ἰβύκειον, ῥησείδιον. Ἴβυκες, ἐναντία τοῖς κορινθίοις ποιοῦσιν, ἤγουν ἀρπακτικοῖς, ἀντὶ ὁριστικῶν χρώμενοι. ὡς τὸ λαμπρὸν παμφαίνησιν, ἀντὶ τοῦ παμφαίνει. Ἰβυκινῆσαι, ἐπευφημῆσαι. βοῆσαι. Ἰβυκινήσαντες, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἶβυ παρῆκται ἡ λέξις. καὶ ἔστιν ἰωνικὸν ἐπίρρημα, καὶ δηλοῖ τὸ πολύ. καὶ μέγα. τινὲς δὲ, τὸ βοᾶν. οἱ δὲ, τύπτειν. οἱ δὲ, εὐφημεῖν. οἱ δὲ, δηλοῦν. ἔστι δὲ, καὶ ὅρκος ἰωνικός. Ἰβύκινον. μουσικὸν ὄργανον. Ἰβυκανητῶν, σαλπιγκτῶν, ἀπὸ ἰβύκου εὑρετοῦ, ἐξ οὗ καὶ ἰβύκανον, μουσικὸν ὄργανον. Ἴβυξ, ὀρνέου εἶδος. καὶ ἶβις. Ἶβις, εὐφημία. στιγμή. Ἰβῶν, εὐφημῶν τάζων.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ ΚΑΙ Δ.

γα, σιῶπα κύπριοι. Ἴγγια, εἰς πάφιοι. Ἴγγι, τινὶ ἐπιθυμία, τινὶ ἑλκομένη. Ἴγγρος, ὁ ἐγκέφαλος. Ἴγγαρ, ἐθνικὸν καὶ ἴγγηρ. Ἴγδην, ἄρσην ἡ τριβαία. ἡ θυεία. καὶ ἴγδις ἔνθα μίσγεται τὰ ἀρτύματα. Ἴγδισμα, λύγισμα ὀρχηστικόν, ἐν ᾧ ἐλύγιζον τὴν ὀσφῦν ἐμφερῶς τῷ διδύκι. Ἰγδώλης, ὁ ἐπὶ μέρει Γεωργιδῶν, ἰκμαλός. Ἴγκρος, ἐγκέφαλος. Ἰγμαλέην, ὑγρήν, δίυγρον. Ἰγμένος, ὁ ἐλθών. Ἰγμή, βοή. Ἴγνητες, οὕτως ὠνομάζοντο οἱ μετὰ τοὺς τελχῖνας ἐποικήσαντες τὴν ῥόδον. Ἴγνην, ἄρσην. Ἴγνυα, ψυχή. ἢ τὸ τοῦ γόνατος ὀπίσθιον μέρος. Ἰγνύει καὶ ἰγνύην, τὸν αὐτὸν, ἤγουν τὸ ἀντικνήμιον. Ἰγνύη, τὸ κατόπιν, ἤτοι ὀπίσω μέρος τοῦ γόνατος, ὅπερ καὶ ἀγκύλη λέγεται. γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι ἱκνύη τις οὖσα. ἐπεὶ καμπτομένης αὐτῆς, ἱκνούμεθα. εἰ δὲ ψιλοῦται ἡ ἄρχουσα τῆς ἰγνύης οὐ καινόν. λείπει γὰρ τὸ κ τὸ τὴν δασεῖαν προκαλούμενον, καθὰ καὶ ἐν τῷ ἴχνους καὶ ἴχνια, οὕτω καὶ ἰχθύς. Ἴγνυντο, ἠνοίγοντο. Ἴδα, μάχη. Ἰδαία, ἡ δινδυμήνη ἀπὸ τῆς ἴδης. Ἰδαῖοι, καὶ δάκτυλοι, καὶ κούρητες, καὶ κορύβαντες, οἱ αὐτοί εἰσι. Ἰδαῖον, ἄντρον ἐν κρήτῃ. Ἰδαίοις, ψυχροῖς. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θέρμα ταῦθ' ὑπερβολὴ τοὺς δακτύλους δήπουθεν ἰδαίοις ἔχω. Ἰδαῖος, ἐπιθετικῶς οὕτως ἐλέγετο ζεύς, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους τρωϊκῆς. καὶ κύριον ὄνομα τοῦ τρώων κήρυκος, καὶ τοῦ δάρητος τοῦ ἱερέως, τοῦ ἡφαίστου υἱοῦ. Ἰδάλιμον, εὐειδές. καὶ ἰδάλιμος, ὁ ἱδρώς. καὶ ἰδάλιμον, τὸ καυστικόν. Ἰδάλιμος, ὄρνις ποιός. Ἰδάλλεται, φαίνεται. Ἰδάλτα, ἴδια τινά. Ἰδ' ἀμφύη πῦρ, παροιμία ἐπὶ τάχους, ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον. Ἰδανή, τρυφερά. εὐπρεπής. Ἰδανόν, εὐειδές. καὶ τὸ ἡδύοσμον, καὶ ἀχίλλειον ῥιζίον. Ἴδαρ, βρῶμα. Ἰδάρνας, ὁ ἐκ τιμίας. οἱ δὲ, βάρβαρον. οἱ δὲ, μάντεως ὄνομα. οἱ δὲ, πόλιν τῆς καρίας εἶναι ἰδάρνην, καὶ ἀπὸ ταύτης τοὺς μάντεις λέγεσθαι. Ἴδας, εἶδος. καὶ πάντα τὰ ὑψηλά, καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ὁ μέγας. Ἰδέ, ἐπίρρημα δεικτικόν. θεόκριτος ἰδ' αὖ πάλιν ἅδε ποτέρπει. Ἰδέ, ἀντὶ τοῦ καὶ, ζήτει τὸ ἠδέ. Ἴδε, βλέψον. ἰδέ, σύνδεσμος. εἶδε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐθεάσατο, δίφθογγον. Ἴδε, ἀντὶ τοῦ ἰδού. ἐθεάσατο. Ἰδέα, ἡ μορφή. καὶ ἀπὸ τούτου ἰδέαι, αἱ ὁδοί, καὶ οἱ τρόποι. καὶ παρὰ πλάτωνι ἰδέαι, οἱ τύποι. καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἰδέαι αἱ μορφαί, οἷον τῶν λόγων. Ἰδέαι, μουσικαί, ἐν τῷ σιμός. Ἰδέας, τὰς θεωρίας διὰ τοῦ ι, καὶ ἰδέαι τὴν ἰδέαν ὁ πλάτων καὶ εἶδος ὀνομάζει, καὶ ἦθος, καὶ παράδειγμα, καὶ ἀρχήν, καὶ αἴτια. ἰδέα δὲ λόγου, ὁ χαρακτήρ. Ἰδέατος, καλὸς ἀνήρ. σικελός. Ἰδεῖν, ἱδροῦν, κοπιᾶν. Ἰδέειν, ἀπαρέμφατον ἀορίστου δευτέρου, καὶ μέλλοντος δευτέρου. οἱ ἴωνες ἐπὶ τῶν εἰς ειν ἀπαρεμφάτων πλεονασμῷ διὰ τοῦ ε προφέρουσιν. οἷον θανεῖν, θανέειν. Ἴδει, τῷ ἱδρῶτι, ἡ εὐθεῖα τὸ ἶδος. καὶ ἴδει. σημαίνει δὲ τὸ θέρος, παρ' ἡσιόδῳ. Ἰδείησιν, πραπίδεσσι, δῆλον ὅτι διὰ τοῦ ι γράφεται οὐχ ὡς μετοχὴ μέντοι. ἀλλ' ὡς ὄνομα μετοχικόν. ἐξ οὗ καὶ ἰδυίοις τοὺς ἴδμονας, μάρτυράς φασιν οἱ παλαιοί. Ἰδείησιν, ὅτι ὤφειλον διὰ διφθόγγου ἔχειν ἀναλόγως τὴν ἄρχουσαν. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰδὼς εἰδότος μετοχῆς, ὅμως διὰ τοῦ ι γράφεται. οὐχ ὡς μετοχή, ἀλλ' ὡς μετοχικὸν ὄνομα. ὅθεν καὶ ἰδυίοις οἱ παλαιοὶ τοὺς μάρτυρας ἔλεγον. Ἰδεῖν, τοῦ δὲ ἰδεῖν, τὸ νοῆσαι διέστησεν. ὅμηρος ἐν ε τῆς ἰλιάδος οὐχ ἁπλῶς, εἴγε νοῦς ὁρᾷ, ὥσπερ καὶ ἀκούει, ἀλλὰ διότι ἔστι νοῆσαί ποτε καὶ δίχα τοῦ ἰδεῖν, ὁποῖόν τι καὶ τὸ ἐξ ἀκοῆς μαθεῖν. Ἰδεῖν, βλέψαι. Ἴδεν, ἀόριστός ἐστι δεύτερος, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἰδεῖν ἀπαρέμφατον. καὶ ἰδὼν μετοχή. Ἰδενυοί, αἱ σύννυμφοι. Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Ἰδέσθαι, ὁρᾶσθαι. ἰδεῖν. Ἴδεσκεν, ἔδερκεν. Ἰδεχθής, ἡ εἰδεχθής. ἀπρεπής. ἀσθενής. Ἰδέω, γνώσομαι. Ἰδέων, φαινόμενος. καὶ εἶδος ἀετοῦ. Ἴδη, κατὰ δίδυμον, οὐ μόνον ἡ τρωϊκή, ἀλλὰ πᾶν ὄρος, ἐξ οὗ τὰ κύκλωθεν ἐστὶν ἰδεῖν. ὡς καὶ ἀχελῶος, πᾶν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὠκεανός. ἔστι νοῦν καὶ ἴδη κρητική, σώζουσα μέχρι καὶ νῦν τοὔνομα. ἴδα γὰρ δωρικώτερον. οὕτω δὲ καὶ τὸ φυτὸν ἡ αἴγειρος, φυλάσσει τὴν κλῆσιν, ἐν οἷς περὶ ναύπακτον καὶ τοὺς ἐκεῖ τόπους. Ἴδη, οὐ μόνον ὄνομα ὄρους, ὡς μυρία χοῦ ἐστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἴδην καὶ τὴν τῶν ξύλων ὕλην, ἴωνές φασιν. ἤδη δέ ποτε καὶ ἀττικοί. Ἴδη, ὄρος τροίας καὶ κρήτης, ἐκ δὲ τούτων, καὶ πᾶν ὄρος, οἱ ποιηταί φασιν. ἴδην ὁμοίως καὶ ῥίον ἀκρωτήριον. οὐ κατ' ἀντικρὺ κεῖται τὸ ἀντίρριον. ἐκ δὲ τοῦ, πᾶν ἀκρωτήριον οἱ ποιηταί φασι ῥίον. Ἴδημα, ὅραμα. Ἰδήμων, ἔμπειρος. γνωστικός. Ἴδην, πᾶν ὄρος φασὶν ὑψηλὸν ὡς ἐκ μέρους καὶ κατ' ἐξοχήν τινα. πεύκην δὲ ὁμοίως, ἅπαν δένδρον. ὥσπερ δρῦς καὶ ὁ δρυμών. Ἰδήρατος, καλός. ὡραῖος. Ἴδητε, παρ' ὁμήρῳ οὐ μόνον θέαν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ νόησιν, ἐπειδὴ καὶ νοῦς ἀκούει. Ἰδία, λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰδικῶς. ἰδία βούλομαί σε προσφωνεῖν. Ἰδία ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κατὰ μόνας. καὶ ἰδίως, ἀντὶ τοῦ μεμονωμένως, καὶ κεχωρισμένως. καὶ ἰδίαν, ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικήν. ἐλέγετο δὲ τὸ ἴδιον, καὶ ἰδιωτικόν, καὶ χωρίς. Ἴδια πράττω, ἴδια πράττε, καὶ τὰ ἴδια πραττέτω, μὴ λέγε. ἀλλὰ τὰ ἐμαυτοῦ πράττω, καὶ τὰ σαυτοῦ πράττε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πραττέτω. οὕτω γὰρ οἱ ἀττικοὶ λέγουσι. Ἰδιάζεται, νοσφίζεται, μόνῳ προσφωνεῖ. Ἰδιάζον, κατ' ἰδίαν ὁμιλοῦν. Ἴδηαι, ὑποτακτικὸν παθητικὸν μέσου ἀορίστου δευτέρου. ὁ κανών. οἱ ἴωνες ἀποβάλλοντες τὸ τ τοῦ τρίτου, τὸ δεύτερον ποιοῦσι. ὡς τὸ κέλεται, κέλεαι. ἴδηται, ἴδηαι. Ἰδιαίτατα, κατὰ μόνας. καὶ ἰδιαίτατος, ὁ μοναχὸς καὶ ὁ ἴδιος ὑπερθετικῶς. Ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον. Ἰδιάσαι, κατ' ἰδίαν ὁμιλῆσαι. Ἴδιατα, ἴδια τινά. Ἰδίειν, ἱδροῦν. κοπιᾶν. καὶ ἶδος, καύματος, ἱδρῶτος. ἰδίω, τὸ ἱδρῶ. ἴδιον ὡς ἐνόησα ὅλως. Ἰδίης, ἱδρώσης. ἀριστοφάνης μή μοι σοβαρὸς χώρει, πρὶν ἂν ἰδίης, τουτέστιν ἱδρώσῃς. Ἰδικόν, ἰδικόν ἐστι τοῦ ἀνθρώπου ἡ οὐσία, ἤγουν ἡ φύσις. καὶ ἡ ὑπόστασις, ἤγουν τὸ ἄτομον. Ἰδικῶς κατὰ μόνας. Ἰδιαιτάτως, ἰδίως. Ἰδιότροπον, ἰδιόρρυθμον. Ἴδιον παρ' ὁμήρῳ ἐν υ τῆς ὀδυσσείας, τουτέστιν ἴδρωσα, ἠγωνίασα, ὡς ἐνόησα, ἤγουν εἰς νοῦν ἔλαβον. ἐκ τοῦ ἴδιον, ὃ δηλοῖ τὸ ἱδροῦν. καὶ ἶδος λέγεται ὁ ἱδρώς. ἀφ' οὗ ἰδάλιμος. Ἴδιον δέ τι μιᾷ φύσει ἁρμόζον, καὶ ἀντιστρέφον πρὸς τὸ ὁριστικόν, ὥσπερ τὸ νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν, ἐπὶ ἀνθρώπου. καὶ ἐπὶ τοῦ ἵππου, τὸ χρεμετιστικόν. περὶ τούτου παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὁ λόγος, τοῦ παντὶ καὶ μόνῳ καὶ ἀεὶ ὑπάρχοντος. ὅπερ ἴδιον ἢ ποιὸν δὲ καλοῦσιν. ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου κυρίως τὸ σύνθετον ἐκ θνητῆς καὶ ἀθανάτου φύσεως, ἐν ἄλλῃ οἷα δή ποτε οὐσίᾳ μὴ γνωριζόμενον. ἴδιόν ἐστι

σαρκὸς ἐμψύχου, τὸ κοπιοῦσθαι, τὸ ὀδυνᾶσθαι, πεινῆν, διψῆν, περικρατεῖσθαι, καὶ ἰδίως ὑφεστὼς ἐν τῷ προσώπῳ. Ἰδιόξενος, ὁ μὴ δημοσίᾳ προσκείμενος πόλει τινί, ἀλλὰ ἰδίᾳ τινὶ τῆς πόλεως. Ἰδιοποιοῦμαι, περιβάλλομαι· νοσφίζομαι· σφετερίζω· ἐγκολπίζομαι. Ἰδιοπραγεῖ, τὰ ἴδια πράσσει· ἡσυχάζει. Ἰδιόρρυθμον, ἰδιότακτον. Ἰδιοσυστάτως, καθ᾽ ὑπόστασιν ἰδίαν. Ἰδιοτεύω, τὸ τὰ ἴδια πράττω. Ἰδιότης, λέγεται καὶ ἐπὶ ἀρχῆς, ὁ μὴ μετέχων δηλαδὴ ταύτης, ᾧτινι ἀντίκειται ὁ ἄρχων, ἢ ὁ βασιλεύς· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν· καὶ γὰρ ὁ μὴ μετέχων λόγου, ἰδιότης λέγεται· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· καὶ ἰδιότης ἡ συγγένεια, καὶ κλίνεται ἰδιότητος· καὶ ἰδιοτεία. Ἰδίοις, ἀφρονεστάτοις. Ἰδίσαι, ἱδρῶσαι. Ἴδισμα, λόγισμα. Ἰδίω, τὸ κοπιῶ· ἀφ᾽ οὗ ἴδος ὁ κόπος· καὶ ἰδίω ἱδρῶ. Ἰδίωμα, τὸ ὑποστατικόν ἐστι τὸ ἀφορίζον τοῦ κοινοῦ τῆς φύσεως γνώρισμα· ἢ τὸ χαρακτηρίζον τινὸς ἀνθρώπου πρόσωπον· ἢ τὸ πρὸς ἕτερον ὁμοειδὲς, καθ᾽ αὑτὸ ἐπιδεικνύον τὸ σημαινόμενον πρᾶγμα. Ἰδιώματα τῆς ἀγγελικῆς φύσεως παρὰ τὴν ἀνθρωπίνην· τὸ ἀθάνατον· τὸ ἀόρατον· τὸ ἀνενδεές· ὕλη· τὸ ἀσώματον, ὡς πρὸς τὸ σῶμα· ἅτινα εἰλήφασι παρὰ τοῦ δημιουργησαμένου θεοῦ. Ἰδιώματα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· τὰ χωρίζοντα αὐτὴν τῶν λοιπῶν οὐσιῶν, λέγω δὲ τῶν ἀλόγων· τὸ λογιστικὸν, τὸ διανοητικόν· τὸ τῆς ψυχῆς ἀΐδιον· τὸ αὐτεξούσιον· τὸ ὀρθοπεριπαθητικὸν πρὸς θεὸν καὶ ἀγγέλους· τὸ τῆς τροφῆς ἐνδεές· τὸ περιγραπτόν· τὸ βαρὺ τοῦ σώματος· εἰσὶ δὲ ἰδιώματα φυσικά, ἃ προείπον· καὶ εἰσὶ καὶ ὑποστατικά· οἷον ἀσπρότης, σιμότης, μελανότης, γοργότης, νωθρότης, καὶ τὰ ὅμοια· ἅπερ οὐκ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμοίως εὑρίσκεται· οὐ γὰρ πάντες σιμοί, οὐ πάντες γλαυκοί· διόπερ καί τινες ὑπόστασιν εἶναι λέγουσι τὴν συνδρομὴν, τὴν ἰδιάζουσαν τῶν χαρακτηριστικῶν ἰδιωμάτων· παντὶ τῷ γένει ὁμοίως εὑρίσκονται, οἷον πάντες ἄνθρωποι βροτοί, ὁμοίως θνητοί, λογικοί, ἀναπνευστικοί, περιπαθητικοί, ὑπνωτικοί, πλατυώνυχες, γεωργικοί, τεχνῶν τεχνῖται. Ἰδίως· κατὰ μόνας, χωρίς. Ἰδιώσασθαι, ἰδιοποιήσασθαι. Ἰδιώτης λέγεται ὁ πρὸς γένος ἴδιος, καὶ ὁ ἀμαθής· Ἀριστοφάνης δὲ λέγει τοὺς ἰδιώτας, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἰδίους, τοὺς πολίτας. Ἰδιωτικαὶ δίκαι· αἱ εἰς χρήματα τὴν ζημίαν ἐπάγουσαι· οἷον ἀφαίρεσις πράγματος, κινητοῦ ἢ ἀκινήτου. Ἴδμαι, γινώσκω· οἶδα. Ἴδμεν, οἴδαμεν· ἐπὶ ἀπαρεμφάτου, σπανίως εὕρηται· ἢ ἐκ τοῦ ἴσαμεν, κατὰ συγκοπὴν ἴσμεν· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τὸ δ· ἴδμεν· ἢ ἐκ τοῦ ἴδομεν, δευτέρου ἀορίστου, κατὰ συγκοπήν. Ἴσημι· ποιητικῶς· ἴσης· ἴσησιν· οὗ τὰ πληθυντικὰ ἴσμεν· κατὰ συγκοπὴν ἴστε· ἴσασιν· ἃ καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐστιν ἐν χρήσει, ἀπὸ τοῦ ἴσμεν τὸ ἴδμεν· τροπῇ τοῦ σ εἰς δ ἴδμεν· τὸ ἐναλλάσσειν τὸ σ εἰς τὸ δ, τῶν Αἰολέων ἐστί· θέμα αὐτοῦ τὸ ἴσημι· τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν· καὶ συγκοπῇ ἴσμεν· τινὲς δὲ τολμῶσιν, ἐκ τοῦ οἴδαμεν, συγκόψαι αὐτὸ, ἀποβάλλοντες τὸ κατάρχον ο. Ἴδμεναι καὶ τὸ δαῆναι διαφέρει· ἴδμεναι μὲν γὰρ, τὸ οἴκοθεν εἰδέναι· δαῆναι δὲ, τὸ ἑτέρωθεν. Ἰδμὴν, φρόνησιν. Ἴδμονα, ἔμπειρον· καὶ ἐπὶ ἴδμονα τὸν κύνα, τὸν πάσης κρατερῆς ἐπὶ ἴδμονα θήρης. Ἰδμοσύνη, ἐμπειρία· ἀπὸ τοῦ ἴδμεναι, ὅ ἐστιν ἐπίστασθαι. Ἴδμων· κάμπτων, ἐπιστήμων, ἴστωρ. Ἰδνοῦνται, λοξοῦνται, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἰδνῶ, ἰδνωθείς· ἐπιστραφείς· καμφθείς. Ἰδνωθῆναι, τὸ συγκαμφθῆναι, ἐκ τοῦ ἰδνόω. Ὅμηρος· ἰδνώθη πεσών· ὃ ταυτόν ἐστι τῷ ἰδνωθεὶς ἔπεσεν· ὡς καὶ τὸ κάμε τεύχων, ὅμοιόν ἐστι τῷ καμὼν ἔτευξε· καὶ χασσάμενος πελεμίχθη, πελεμιχθεὶς χάσατο. Ἰδνωθῆναι, ἔστι τὸ συγκαμφθῆναι· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τὸ ἰνίον δονηθῆναι, μεταθέντος τοῦ δ ὀπίσω τοῦ ν· ἔστι δὲ ἰνίον τὸ ὀπίσω τῆς κεφαλῆς, οὗ συμπίπτοντος ἐπὶ τὸ κάτω καὶ συσπωμένου πρὸς τοῖς ὤμοις ἰδνοῦσθαι λέγεται, ὁ τοῦτο πάσχων· καὶ ἄλλως γίνεται ἡ λέξις ἐκ τοῦ ἕζω ἀφ᾽ οὗ τὸ ἕδω, οἷα φιλουμένων τοῦ ζ ὑπὸ δ· πλεονασμῷ τοῦ ν παρακολουθεῖν αὐτίκα, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι καὶ γίνεται ἑδνῶ ἰδνῶ· ὡς πέλω πιλνῶ· σκεδῶ σκιδνῶ· καὶ ἄλλα μυρία· ἰδνῶ γοῦν τὸ συστέλλομαι καὶ οἷον συνιζάνω· οὕτω καὶ ὁ Θερσίτης ἰδνοῦται. Ἴδοιατο, βλέψοιεν. Ἰδοιδοπεῖ ἢ κιδοιδοπᾷ, ταράσσει. Ἴδοις, ἀντὶ τοῦ εὕροις, ὡς τὸ ἴδοις τὰ ἀγαθά. Ἴδοιτο ἀττικῶς· παθαίνεται παρ᾽ Ὁμήρῳ· ἄλλως γὰρ ἀγαθὸν εἰπεῖν καὶ ἴδοι. οὕτω καὶ τὸ οἱ μὲν ἴδον τὸ προειρημένον καὶ ἴδον ἐγώ. Ἰδομαλιάδαι, οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι. Ἰδόμην, ἐθεασάμην. Ἴδον, δεύτερος ἀόριστος διὰ τοῦ ι παρὰ τοῖς ποιηταῖς· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς διὰ ει διφθόγγου. Ἴδονται, φαίνονται. Ἰδός, ὁδός· σῶμα. Ἴδος λέγεται, ὁ ἱδρώς· ἐκ τοῦ ἴδιον, ὃ δηλοῖ τὸ ἱδροῦν, ἐκ τοῦ ἴδος ὁ ἰδάλιμος. Ἴδοσαν σε ὕδατα· δευτέρου ἀορίστου· καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι. Ἰδοὺ, ἀττικοὶ λέγουσιν οὐκ ἰδέ. Ἰδοὺ ἥκει εἰς τέλος, ἰδοὺ ἀμνὸς, ἐλλειπτικῶς τοῦ ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, τὰ δεικτικὰ ὁριστικῶν συντάσσονται. Ἰδοὺ, ἀντὶ τοῦ λάβε, κράτει, συγκαταθέσεως ἐπίρρημα. Ἰδοὺ, ἰδέσθω· θέασαι. Ἰδουμαῖος, οὕτως ἐκλήθη ὁ ἀπόγονος τοῦ Ἡσαῦ· ἴδουμα γὰρ λέγεται εἶδος ξανθῆς φακῆς· ἧς ἐπιθυμήσας Ἡσαῦ ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια. Ἰδουμαία, ἑρμηνεύεται αἱματώδης ἢ πηλώδης. Ἰδρείη, ἐπιστήμη, ἀπὸ τοῦ ἴδρις ἴδρεως, ὡς ὄφεως· οὗ τὸ ἀνάπαλιν, ἄϊδρις, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀϊδρείη πολέμου ἡ ἀτεχνία καὶ ἀνεπιστημοσύνη. Ἰδρείη, ἐμπειρία· καὶ ἰδρείη σοφία. Ἴδριας, σοφοὺς· ἐπιστήμονας, ἐμπείρους. Ἰδριεὺς, δυνάστης, ἦν οὗτος ἐν Καρίᾳ, υἱὸς Ἑκατόμνου, ἀδελφὸς δὲ Μαυσώλου καὶ Ἀρτεμισίας. Ἴδρις, ἔμπειρος· ἀπὸ τοῦ ἴδω ἴσω καὶ ἴδιος. Ἴδρις, ὁ μύρμηξ παρὰ Ἡσιόδῳ· ὅτι τ᾽ ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται· σωρὸν τὸν καρπὸν λέγει. Ἱδρίω, ἱδρῶ, καὶ ἱδροῦντας, καὶ ἱδρώοντας. Ἱδρύεσθαι, ἐπὶ τῇ ἱδρύσει στῆσαι χύτραν. Ἱδρύεται, καθέζεται. Ἵδρυε, ἀντὶ τοῦ καθέζεσθαι κέλευε. Ἱδρύματα, καθίσματα. Ἱδρυμένα, ἀνατεθέντα· ἢ ἠσφαλισμένα· τεθεμελιωμένα· κατεσκευασμένα. Ἵδρυσαν το· ἐκάθισαν. Ἵδρυται, πεπάγιωται. Ἵδρυσις ἑδραία, ἀσφάλεια ἢ θεμελίωσις. Ἱδρύω, παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ κάθημαι· ἀπὸ τοῦ ἕζω· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς ὕστερον ἱερὰ λέξις· ἱδρύεται γὰρ ναὸς, καὶ ἱδρύεται ἄγαλμα ἐν ναῷ· καὶ τὸ ἀφίδρυμα δὲ παρ᾽ ἐκείνοις ἐντεῦθεν ἐλέγετο. Ἱδρύω, τὸ καθιδρύω τὸν στρατὸν, καὶ τῶνδε τῷ τόπῳ· καθιδρύω δὲ τῷ θεῷ ναὸν, ἤγουν ἐγκαθιστῶ. Ἱδρύω, τὸ καθιδρύω· ἤγουν ἢ ναὸν ἐγείρω, ἢ ἄγαλμα ἐγκαθιστῶ. Ἱδρύθη, οὐχ ἱδρώθη· Θουκυδίδης ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἱδρυθὲν κακόν. Ἱδρύω, τὸ καθίζω ἕτερον· ἢ τὸ θεμελιῶ. Ἱδρύσεσι τοῦ ἀγάλματος· ἔθος ἦν ὀσπρίων ἑψημένων χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ γυναικῶν ποικίλως ἠμφιεσμένων, καὶ τοῦτο ἀπάρχοντα χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες. Ἱδρῶ, παρὰ ἀττικοῖς, τὸν ἱδρῶτα παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ἱδρῶ, οὐ μόνον ἐπὶ αἰτιατικῆς κατὰ ἀποκοπὴν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δοτικῆς· καμάτῳ γάρ φησιν Ὅμηρος καὶ ἱδρῷ.

Ἱδρώοντες, ἱδροῦντες. Ἱδρὼς, τοῦ ἱδρῶτος, τῷ ἱδρῶτι καὶ ἱδρῷ, τὸν ἱδρῶτα καὶ ἱδρῶ, ὦ ἱδρώς. τὼ ἱδρῶτε, τοῖν ἱδρώτοιν, οἱ ἱδρῶτες, αἱ ἱδρῶτες, τῶν ἱδρώτων, τοῖς ἱδρῶσι, τοὺς ἱδρῶτας, ὦ ἱδρῶτες. Ἱδρῶσαι, ἡ κατὰ διάθεσιν εἴρηται δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ὃ ἐκ τοῦ ὑδρώουσαι, συγκέκοπται, ἱδρὼς δὲ καὶ ἱδρῶσαι κυρίως ἐπὶ ζώων κεῖται, ὁ δέ γε πάσῃ γαῖῃ γῆς ἱδρῶτα εἰπὼν, τροπικῶς εἶπεν. ὡς παρ' καὶ ὁ τὸν οἶνον εἰπὼν βρομιάδος ἱδρῶτα, πηγῆς ἀμπέλου δηλαδή. καὶ τὸν ἰξὸν δὲ δρυὸς ἱδρῶτα, ὡς τὸ δρυὸς ἱδρὼς καὶ θαμνομήκης κλάδος. Ἱδρῶτι, λελεῖψεται ἡμῖν ἱδρῶτι πολλῷ λουέσθαι, ἱδρῶτι περιρρεόμενοι ὥρα θέρους ὑπὸ τροφῆς ὄντες βραδεῖς καὶ δυσκίνητοι. Ἴδυιαι, μάρτυρες. ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες. οἱ δὲ συνίστορας. Ἰδύησιν, ἐπιστημονικαῖς. Ἴδυλλμα, μάθημα. Ἰδυαγὴς, μάντις. Ἴδυοις, μάρτυρας, συνίστορας. Ἴδωμι, ἐκ τοῦ ἴδοιμι ἐκτέταται τὴν παραλήγουσαν, ὥς που καὶ τὸ τύχωμι ἐκ τοῦ τύχοιμι. δευτέρα δὲ συλλαβὴ ἴδως καὶ τύχως οὐχ εὕρηται, εἰ καὶ τὸ ἀνάλογον ἀπαιτεῖ, ἴσως δὲ οὐ γέγονε συναλοιφὴ διχρόνου, ἐκ τοῦ ἴδωμι, ἀλλὰ διφθόγγου ἐκ τοῦ ἴδωμαι, ἤγουν θεάσωμαι. Ἰδὼν, ὁ θεασάμενος ἐπὶ μετοχῆς, ἐκ τοῦ εἴδω τὸ βλέπω ἄχρηστον. ἀντὶ τούτου γράφεται τὸ ὁρῶ καὶ θεῶμαι, ὁ μέλλων καὶ αὐτὸς οὐκ ἐν χρήσει, ἀντὶ τούτου γράφεται, τὸ ὄψομαι, καὶ θεάσομαι, ὁ δεύτερος ἀόριστος εἶδον, ἡ μετοχὴ, ὁ ἰδών. Ἰδωνὸν, ὅμοιον. Ἴδωνται, φαίνονται.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Ι καὶ ε, εἰς ῑ μακρὸν κιρνᾶται. οἷον ὄφιες ὄφις. Ἴε, βάδιζε. πορεύου. Ἰεβοῦς, πεπαλαιωμένος. κατηχυμένος. Ἰέζεο, ἐκαθέζου. Ἴεθι, ἴετω, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν γίνεται, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς θι. οἷον ἱεὶς ἱέντος ἵεθι, ἵεμεν ἵεθι. οὕτως τίθεμεν τίθετι, ἵσταμεν ἵσταθι, δίδομεν δίδοθι, ζεύγνυμεν ζεύγνυθι. Ἵει, καὶ μετὰ τῆς πρὸ προΐει. τὸ προέπεμψεν. ἐκ τοῦ ἱέω, ἱῶ. ὁ παρατατικός. ἴεον ἴουν, ἴεες ἴεις, ἴεε ἴει, καὶ προΐει. Ἱείη, ἵημι τὸ πέμπω. ὁ παρατατικὸς ἵην, ἡ μετοχὴ ἱεὶς ἱέντος, τὸ εὐκτικὸν ἱείην. Ἱείη, κατὰ λαιμὸν, πορεύεται. Ἱεὶς, ἀφιείς. τοξεύων. σοφοκλῆς. Ἱεὶς, βάλλων ἢ πέμπων. Ἱεῖσα, ἀποβάλλουσα. Ἴελος, ὁ τῶν ἐν τέρω ταραγμός. Ἵεμαι, τὸ πορεύομαι λέγομεν, ἀλλ' οὐχ ἵημι. καὶ ἱέμενος εὑρίσκεται ἐν χρήσει. τὸ δὲ ἐνεργητικὸν ἄχρηστον. Ἱέμενοι, πορευόμενοι, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πορεύομαι. γίνεται δὲ ἀπὸ πρωτοτύπου τοῦ ἴω, ἀφ' οὗ τὸ ἴσαν. ἔστι δὲ καὶ εἴω διφθογγογραφούμενον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἵημι ψιλοῦται, τὸ δὲ ἵημι ὃ σημαίνει τὸ πέμπω, δασύνεται, ἀφ' οὗ δηλαδὴ γίνεται καὶ ὁ ἰὸς τὸ βέλος, καὶ τὸ ἰόν. Ἱέμενοι, ἐπιθυμοῦντες. προθυμούμενοι. Ἱέμενος φιλέειν παρ' ὁμήρῳ. τουτέστιν ἐφιέμενος φιλοφρονεῖσθαι. Ἵεμην, ἐπορευόμην. εὐθὺς γὰρ ἐπὶ οὗ κατὰ τὸ πρὶν ἐνθένδ' ἵεμην. Ἷεν, εἰ ψιλοῦται, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο λέγεται, ἐκ τοῦ ἴον ἴες ἴε. εἰ δασύνεται, ἀντὶ τοῦ ἔπεμπον, ἀπὸ τοῦ ἱεὶς ἱέντος, ἀποβολῇ τοῦ τος, ὡς καὶ τοῦ βληθέντος ἔβληθεν. Ἱέναι. πορευθῆναι. ἐπαναβῆναι. ἢ ἱέναι, τὸ παραγίνεσθαι. ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ναι, οἷον ἵεμεν ἱέναι, ὥσπερ τίθεμεν, τιθέναι ἀττικῶς. καὶ δωρικῶς ἱέμεναι, καὶ ἰωνικῶς, ἱέμεν. καὶ ἱέναι, ἐλθεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ αὐξεῖν. ἴουλος γάρ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. Ἰεννά, πορφυρᾶ. Ἵενται, ὁρμῶσιν. οἱ δὲ γευσάμενοι τῆς νίκης τέλεον ἵεντο κρατῆσαι. Ἱέντες, ἀκοντίζοντες. ὅμηρος δίσκοισι τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες. καὶ ἱέντες ἀφιέντες. Ἵεντο, προεθυμοῦντο. ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ ἐπιθυμῶ. τὸ παθητικὸν ἵεμαι, ὅθεν ἱέμενος ὁ ἐπιθυμῶν. καὶ οἴκαδε ἱέμενον. ἐπὶ μὲν τοῦ πέμπω, δασύνεται. ἐπὶ δὲ τοῦ πορεύομαι, ψιλοῦται. Ἴε, ἐκ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἶον, ἶες, ἶε. Ἱερὰ νῆσος, αὕτη τῇ σελήνῃ ἀνάκειται. ὑπὸ γὰρ ταύτην γίνεσθαι φασίν. Ἱερὰ συκῆ, οὕτω καλουμένη. Ἱεράγγελοι, θεωροὶ, ἀγγέλοντες τὰς πανηγύρεις. Ἱερά, ἀγαθοκλῆς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ τῶν χαλκείων τοῦ ἡφαίστου ἱστορῶν, φησί. κατὰ σικελίαν δύο εἶναι νήσους, ὧν ἡ μὲν καλεῖται ἱερά, ἡ δὲ στρογγύλη, αἳ τινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς πῦρ ἀφιᾶσι. ὁ δὲ αὐτός φησιν ἐν ἑβδόμῳ, ἐν σικελίᾳ νῆσοι ὑπάρχουσι. τούτων δύο, πῦρ ἀφιᾶσι. καλεῖται δὲ ἡ μὲν αἰόλου, ἡ δὲ ἡφαίστου, ἐν ᾗ πυρὸς ποταμούς φασιν ἀνιέναι. Ἱερά. καλά. τὸ ὕστερον, καλλιερεῖν καὶ τὸ καλλιέρημα συνέθηκεν. ἀρνειὸς θύεται ποσειδῶνι, διὰ τὸ πρᾶον τῆς θαλάσσης, ὅτι ἠρέμα πορφύρει γαλήνιον. ταῦρος δὲ, διὰ τὸ τῆς κατὰ σφοδρότητα κινήσεως, πληκτικὸν. ἔτι καὶ διὰ τὸ μυκητικὸν, καὶ διὰ τὰς ἐν τῷ ὕδατι καμπὰς, δίκην κεράτων. κάπρος δὲ διὰ τὸ τοῦ ὑγροῦ γόνιμον. συνουσιαστικὸν γὰρ ὁ ἄρρην κάπρος. ὅθεν καπρᾶν, τὸ οὔπω ὀρέγεσθαι, καὶ καπρῶσα γυνὴ, ἡ οὔπω ἐφιεμένη. Ἱερὴν πύλον λέγει ὅμηρος, ἢ ἁπλῶς κατὰ κοινὸν ἐπίθετον. ἱεραὶ γὰρ ἅπασαι αἱ πόλεις, ἢ διὰ τὰς ἐκεῖ θυσίας. καὶ ἱερὰ ὁδός. ὁδός τις ἣν ἡ εἰς ἐλευσῖνα ἄγουσα, ἣν ἀπίασιν οἱ μύσται ἅλαδε. Ἱεράθετα, ἅγια. ἐπιθύματα. μηρία. καὶ ὅμοια θυσίαις θύματα.

Ἱεραὶ, ἄρχουσαι. Ἱεραὶ τριήρεις. αἵ τινές εἰσι πάραλος, σαλαμινία, ἀντιγονὶς, δημητριάς. αὗται ἔπεμπον τοὺς ἐπὶ στρατηγοὺς, καὶ τοιαύτας τινὰς χρείας. Ἱεράκων γένη, ἕξ, ὡς καλλίμαχος ἐν τοῖς περὶ ὀρνέων. καὶ ὅμηρος δὲ, ἔοικε τοῦτο γινώσκειν, οὐδέ κεν ἴρηξ κίρκος ὁμαρτήσειεν ἐλαφρότατος πετεηνῶν. καὶ κίρκος ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος, ὁ δὲ ἱέραξ, ἱερός ἐστιν ἀπόλλωνος. Ἱεράμοιβοι, προφῆται θεῶν. Ἱεράν, ἁγίαν. Ἱέραξ ἱέρωται ἡλίῳ ἀπόλλωνι, διὰ τὸ ὀξὺ τῆς κινήσεως. ὠκυπέτης γὰρ ὁ ἱέραξ. καὶ ὁ ἥλιος ὀξυκίνητος. καὶ διὰ τὴν ἐξ ἐτυμολογίας συγγένειαν, καὶ γὰρ ἵεται ῥᾷον ὁ ἥλιος. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ ἱέραξ, ὠνόμασται. ὅθεν καὶ ἴαπετος παρὰ τὸ ἵεσθαι, καὶ πέτεσθαι ἡ οὐρανία σφαῖρα λέγεται. ἢ ἱέραξ ἀπόλλωνος ἱερός. καὶ ὤκιστον μόνον ὅμηρος φησὶ τὸν αἐτὸν, ἅμα κράτιστον, καὶ ὤκιστόν που λέγει. ὅτι δὲ ἴρηξ ψιλοῖ τὴν ἄρχουσαν ἰωνικῶς. καὶ ὡς δέκα ἱεράκων εἶναι γένη, φασὶν οἱ παλαιοί. ὧν ἔστι καὶ ὁ φασσοφόνος, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. καὶ ἱέραξ, εἶδος ὄρνιθος. Ἱεραοιδὸς, ποιητής. Ἱερὰ παρθένος. ἡ δημήτηρ. Ἱέρας, σημεῖον. καὶ ἱερὰς, ἁγίας. Ἱερᾶσθαι, ἱερουργεῖν, ἢ ἱερᾶσθαι τοῖς ἱεροῖς νενομίσθαι. ἢ ἱερᾶσθαι, καὶ ἱερεύεσθαι. ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων ἱερᾶσθαι, καὶ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ἱερέας τελούντων. ἱερῶσαι μὲν καὶ καθιερῶσαι ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων. Ἱεροσκίκον, ἀντὶ τοῦ ἁρπαγὴν ὀξεῖαν, δίδυμος τάχος ὡς ἱέρακος ἵνα ταχέως φύγῃ. Ἱεράτω, κατὰ νόμον ὀργιαζέτω, καὶ θυέτω ἐκ τοῦ ἱεράω ἱερῶ. καὶ

τὸ προστακτικὸν ἱερᾶ, ἔστι καὶ ἱερῶ. Ἱέρεια. ζητεῖται πῶς χρὴ λέγειν, προπαροξυτόνως, ἢ ἱερεία παροξυτόνως. ἔνιοι μὲν γὰρ ἀξιοῦσιν, ὡς ὀδυσσεὺς ὀδύσσεια καὶ ἀχιλλεὺς ἀχίλλεια, καὶ ἱερεὺς ἱέρεια, οὐκ ὀρθῶς. τοῦτο γὰρ ἕτερον ὀφείλει τόνον ἔχειν, ῥηματικὸν γάρ ἐστι. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀριστεύω ἀριστεία, καὶ ἰατρεύω, ἰατρεία· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἱερεύω ἱερεία. πρὸς τοῦτό φασιν ὅτι τὸ ἔργον ἐμφαίνομεν ὡς ἀπὸ ἀριστείας, καὶ ἰατρείας, ἐὰν οὖν φασίν, εἴπωμεν ἱερεία, τὸ ἔργον ἐμφαίνομεν οὐ τὴν γυναῖκα. πρὸς τοῦτο λέγομεν, ὅτι ἑτέρως λέγεται τὸ ἔργον, ἱερωσύνη. οὐκοῦν τὴν γυναῖκα, ἱερείαν ἐροῦμεν, παροξυτόνως. Ἱερεία, ἡ τὰς θυσίας ἄγουσα. Ἱέρεια, θύτρια. Ἱερείας ἐνύπνιον· ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγεσθαι, ἱμεραία δὲ γραῦς. Ἱερεῖον, ἀττικῶς ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων λέγομεν· ἢ ἱερεῖον, τὸ ἀνατιθέμενον θεῷ ζῶον ἐπὶ τοῦ σφαγιασθῆναι. καὶ ἱερεῖον, ἀττικῶς ὀνομάζει ὁ ποιητὴς τὸ θυόμενον ζῶον. τινὲς δὲ τὸν βοῦν κατ᾽ ἐξαίρετον. βοείην δὲ ἢ τὴν βύρσαν τοῦ τοιούτου βοὸς, ἢ ἀσπίδα λέγουσιν. Ἱερείτης, ὁ ἱερεύς. Ἱερεῖα, ἁπαλά. Ἱερεύειν οὐ μόνον τὸ θύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς σφάζειν. ἱερεῖον γὰρ ἀττικῶς τὸ σφαγιαζόμενον ζῶον. Ἱερεῦσαι, καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυομένων καὶ ἀνατιθεμένων ἱερείων. ἢ ἱερεῦσαι, θῦσαι. Ἱερός, μέγας. Ἱερεύς, ὁ τὰς θυσίας προπέμπων τῷ θεῷ. παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω. ὁ λογικὰς θυσίας ἐν καρδίᾳ ἀναφέρειν ἐπιστάμενος. Ἱερεύσειν, τὸ σφάζειν. ἄξεθ᾽ ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνων ἱερεύσω. δύναται καὶ ἑψῆναι, καὶ ἀντὶ τοῦ θύσω χάριν τοῦ ξείνου. Ἱερῆας, τοὺς ἱερεῖς. Ἱερή, θαυμαστή. καὶ ἱερὴ θήβη. οὐ μόνον θήβη ἱερά, ἀλλὰ καὶ πᾶσα πόλις ὡς φυλακτικὴ τῶν ἐντὸς ἀσφάλειον τῷ ὄντι ἐστίν. ὅθεν καὶ ὁ ποιητὴς καὶ τοὺς νύκτωρ φυλάσσοντας τὸ στρατόπεδον, καὶ ὑπὲρ ἀγρυπνοῦντας τῶν ἄλλων, ἱερὸν τέλος φυλάκων φησί, καὶ ἱερὸν τροίης πτολίεθρον οἱ μεθ᾽ ὅμηρον. καὶ εἰς ἱερόσυλον ἀποτάσσουσι πολίτην, ὃς καθέλει χάριν οἰκείας τεῖχος πόλεως. Ἱερήϊα, τὰ ἐν ᾅδου σφάγια ἐπὶ χοῇ νεκρῶν φασὶν οἱ παλαιοὶ οὐκ ὀρθῶς εἰρῆσθαι τοῦτο ἐπὶ νεκρῶν· τήμιά φασι καὶ ἔντομα. ἐπὶ δὲ θεῶν ἱερεῖα. ἢ τὰ θεραπεύοντές φασιν, ὅτι ἱερεῖα καὶ ἁπλῶς τὰ θρέμματα. ἐν ἄλλοις δὲ ἀττικὴ λέγεται ἡ λέξις ἐπὶ τῶν ἁπλῶς σφαζομένων. Ἱερήϊον ἴωνες ἀντὶ τοῦ ἱερεῖον λέγουσι. καὶ ἱερήϊον κῴδιον. Ἱερὴν, μεγάλην, ἀγαθήν. Ἱερόβατον, κόνον λάκωνες· ὅ τινες μᾶλλον σκόλλην. Ἱερόθυτον οὐχ ἱερεῖς, ἀλλ᾽ ἀρχαίως θεόθυτον φοίνιχος. Ἱεροῖο δόμοιο, ναοῦ μεγάλου, οἴκου. Ἱεροκλῆς, χρησμολόγος ἦν τοῖς προγεγενημένοις χρόνοις ἐξηγούμενος. ὢν δὲ ἀφυὴς καὶ οὐκ ἀκριβὴς μάντις αὐτὸν κωμῳδεῖ ἀριστοφάνης. Ἱερεκόμας, τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος. Ἱερόλας, ἴτιφις. σοφοκλῆς αἰχμαλωτίσιν ὡς καὶ τὸν γέροντα γεροίδαν, ἢ γέροντα λέγει. Ἱερολόγος, ὁ ψάλτης. Ἱερολογία, ἡ θεία λειτουργία, ἢ ἡ θεία ψαλμῳδία. Ἱερομηνία, ἡ ἱερὰ ἡμέρα τοῦ μηνός. τινὰς γὰρ ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἱερὰς εἶχον ἕλληνες. Ἱερομηνίαι, αἱ ἑορτώδεις ἡμέραι ἱερομηνίαι καλοῦνται. Ἱερομνήματα, ὀχυρώματα. Ἱερομνημονεῖν, ἐπιστατεῖν τῷ ἱερῷ. Ἱερομνήμονες. διογένης ὑπὸ κτησιφῶντος, οἱ πεμπόμενοι εἰς τὸ τῶν ἀμφικτυόνων συνέδριον ἐξ ἑκάστης πόλεως, τῶν τοῦ συνεδρίου μετεχουσῶν, οὕτω καλοῦνται. ἢ ἱερομνήμονες, οἱ εἰς πυλαίαν ἐκπεμπόμενοι γραμματεῖς. Ἱερομύστοις, ἱερὰ μαντευομένοις. Ἱερομύστης, ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος καὶ διδάσκων. Ἱερόν, τὸ μέγα φασί. καὶ ἱερός φασιν ἰχθὺς, ὁ μέγας. καὶ ὅλως γὰρ ἱερὸν εἶναι πᾶν δοκεῖ τὸ τῶν ἀνθρώπων φυλακτικόν. καὶ σοφοκλῆς δὲ διὰ λόγον ὅμοιόν τινα τὴν γῆν ἱερὰν ἔφη. ἱρὸν ἀντὶ τοῦ ἱερὸν λέγουσιν ἴωνες. Ἱερόντιον, ὄνομα πόλεως. Ἱερὸν, λέγουσι πᾶν ἀνατιθέμενον τοῖς θεοῖς. Ἱερὸν ἡ συμβουλή, παροιμία ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν. Ἱερὸν ἀκτήν, ἀντὶ τοῦ ἱερὰν κεῖται παρ᾽ ἡσιόδῳ· ὡς χάλκεον ὄπα, ἀντὶ τοῦ χαλκῆν. Ἱερὸν δίφρον, τοῦ ἀχιλλέως ἔφη ὁ ποιητής. ἢ σεμνύνων τὸν ἀχιλλέα ἢ καὶ διὰ τοὺς ἵππους, οἳ τοιοῦτοι ὑπόκεινται εἶναι. Ἱερὸν ἦμαρ, κατὰ πορφύριον τὸ μέχρι μεσημβρίας, διὰ τὰς τηνικαῦτα θυσίας. δύναται δὲ καὶ ἡ ὅλη νενοῆσθαι ἡμέρα, καθὰ καὶ ἡσίοδος τὰς νύκτας λέγει μακάρων εἶναι. εἰ γὰρ ἱερεῖον κνέφας φησί που ὅμηρος, πολλῷ δὲ πλέον τοιοῦτον τὸ ἦμαρ διὰ πολλὰ αἴτια. Ἱερὸν ἦμαρ, λέγει ὅμηρος τὸ πρὸς μεσημβρίαν, ἐν ᾧ ἔθυον ὡς τὰ πολλά. τὸ γὰρ μεσημβρινὸν τοῖς καταχθονίοις ἀπένεμον εἰς χοάς. οὐδὲν δὲ κωλύει νοῆσαι ἦμαρ ἱερὸν, καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν, διά τι τὸ ἐντελὲς, καὶ διὰ τὸ κατ᾽ αὐτὴν μάλιστα ἐμπράκτων τῶν ἐθελόντων ἐργάζεσθαι. ὃ δὴ θεοφιλές ἐστιν, ἱερολογεῖσθαι τὴν ἡμέραν ποιεῖ. εἰ δὲ καὶ καθ᾽ ἡσίοδον μακάρων τινὲς νύκτες εἰσίν, εἶεν ἂν τοιαῦται, καὶ αἱ ἡμέραι, διόπερ ἱεραὶ καὶ αὗται. Ἱερὸν ἰχθύν, κατά τινας λέγει. ὧν ἀριστοτέλης τὸν ἀνθίαν διὰ σημαντικὸν ὄντα, τοῦ ἀθήρου εἶναι τὴν θάλασσαν. ἐπεὶ ὅπου ἀνθίας, ἐκεῖ οὐκ ἔστι θηρίον θαλάσσιον, ᾧ σημείῳ χρώμενοι, κατακολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ σπογγεῖς. καὶ τὸν ἰχθὺν διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερὸν, ἱστορεῖ τις, καὶ ἄριστον εἶναι αὐτὸν ἐν χειμῶνι, καὶ εἰς ταυτὸν ἄγουσί τε ἀνθίαν καὶ καλλίχθυν καὶ καλλιώνυμον, καὶ ἔλλοπα, ὥσπερ ἀνιπλέγεται. ἄλλος δέ τίς φησι ποιητὴς, ἱεροὺς ἰχθύας, τοὺς δελφῖνας λέγει. θεόκριτος δ᾽ ἐν βερονίκῃ ἄλλο τι βούλεται, λέγων ἱερὸν ἰχθὺν, ὃν λευκὸν ἢ γλαῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ ἱερώτατός τις ἄλλων. ἕτεροι δὲ τὸν χρύσοφρυν, ἱερόν φασιν ἰχθὺν, ὡς καὶ καλλίμαχος ἐν γαλατείᾳ εἰπών, χρύσειον ἐν ὀφρύσιν ἱερὸν ἰχθύν. ἔνιοι δὲ τὸν πομπίλον, ὡς τιμαχίδας φάμενος, πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθύες, ὡς οἷα σωτῆρες τῶν ναυτιλλομένων. τινὲς δὲ, τὸν καλλίχθυν. ἄλλοι δὲ ἱερὸν φασὶν ἰχθὺν, μέγαν, καὶ ἀσινῆ τινά, καὶ ἄνετον, τοῖς κρατοῦσι κατὰ θάλασσαν ἱερωμένον, ὅ ἐστιν ἀνακείμενον. ὡς καὶ βοῦν ἱερὸν τὸν ἀγελαῖον, καὶ μέγαν καὶ ἄνετον. καὶ ἱερὸν μένος ἀλκινόου, διὰ τὸ φιλόξενον δηλαδὴ καὶ βασιλικὸν καὶ πολυτρόπως μέγα. οἱ δέ τινες ἱερὸν συνήθως ἰχθὺν, τὸν ἱέμενον κατὰ ῥοῦν. εἰσὶ δὲ, οἳ διερὸν μεταγράφουσιν. ὅτι δὲ τὸ ἱερὸν οὐκ ἀεὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ καὶ εὐφήμου λαμβάνεται, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν, ὡς ἔστιν ὀφίδιον μικρὸν, ὃ καλοῦσί τινες ἱερὸν, ὅπερ οἱ πάνυ μεγάλοι ὄφεις φεύγουσι. Ἱερὸν ὄρος, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. ὄρος οὕτω καλούμενον τὸ καθῆκον εἰς τὸν εὔξεινον πόντον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ κτησίας ἐν τῷ α΄ περιόδων, καὶ σουίδας ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τοὺς λεγομένους μάκρωνας. ἀκριβέστερον δὲ ὁ ἀγάθων ἐν τῷ τοῦ πόντου περίπλῳ, ὃς καὶ ρ΄ ἀπέχειν σταδίους αὐτό φησι τῆς τραπεζοῦντος. ὁ δὲ εἰρηναῖος μνησίμαχόν φησι περὶ αὐτοῦ ἱστορεῖν ἐν α΄ περὶ σκυθῶν ἀγνοῶν. ὁ γὰρ μνησίμαχος ἐν τῇ εὐρώπῃ μέμνηται κειμένης τῆς σκυθικῆς. ὁ δὲ ἀπολλώνιος καὶ οἱ προειρημένοι περὶ τῆς ἀσίας διαλέγονται. ἔστι καὶ ἄλλο ἱερὸν ὄρος θρᾴκης. Ἱερὸν στρατὸν λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸν ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ ἀφ-

τῆς λυμηνάμενα τὸν δεκαετῆ ἐκεῖνον πόλεμον. Ἱερὸς πόλεμος ἐγένετο ἀθηναίοις πρὸς βοιωτούς, βουλομένοις ἀφελέσθαι φωκέων τὸ μαντεῖον. νικήσαντες δὲ, φωκεῦσι πάλιν ἀπέδωκαν. ὁ φιλόχορος ἐν τῇ δ΄. δύο δὲ πόλεμοι γεγόνασιν ὕστερον, καὶ ὁ πρότερον φωκεῦσιν ἐπέθεντο λακεδαιμόνιοι. ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ὑπομνημάτων ταῦτα λέγεται. ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔσονται, ἅμα δὲ τοῦ ἱεροῦ πολέμου μνημονεύει γενομένου ἀθηναίοις πρὸς φωκέας, ὑπὲρ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ. καλεῖται δὲ ἱερὸς, ὅτι περὶ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. Ἱερὸς ῥοῦς, ὁ τοῦ ἀλφειοῦ. ἢ ὅτι ἔχει τι ἐξαίρετον καὶ αὐτὸς ἀλφειοὺς ἰᾶσθαι. ἢ ἐν τῷ καθόλου, διὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἀρετήν. δι᾽ ἣν καὶ ὁ λυρικὸς ἄριστον τὸ ὕδωρ φησί. δῆλον ὅτι ἔνθα τὸ σεμνὸν, ἐκεῖ ἐπὶ πολὺ καὶ τὸ ἱερὸν ἐκφωνεῖται. τείχεα γοῦν ἱερὰ, καὶ ἀλωὴ ἱερὰ, καὶ ἱερὸς ἰχθὺς, καὶ ἱερὸν ὅστουν. ὁ μέντοι ἱερὸς ὄφις μεῖόν τι ἔχει φρίκης ἢ τοῦ σεμνότητος. Ἱερὸς, ὁ εὐσεβής. Ἱεροπρεπής ἐστιν, οὐχ ὁ τῇ λειτουργίᾳ ἐξεταζόμενος, ἀλλ᾽ ὁ γεγηρακὼς καὶ τῇ σεμνότητι κεκοσμημένος. Ἱεροποιοὶ, κληρωτοὶ ἄρχοντές εἰσι δέκα τὸν ἀριθμὸν, οἳ τά τε μαντεύματα ἱεροθετοῦσι, κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ, καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων, καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι, καὶ τὰς πεντετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι, πλὴν παναθηναίων. ταῦτα δὲ ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ ἀθηναίων πολιτείᾳ, δημοσθένης ἐν φιλιππικῶν τετάρτῳ. Ἱεροσολυμῖτις. γῆ. Ἱερόσυλος, κλοπεὺς τῶν ἱερῶν. Ἱερόσυλος καὶ ἱεροσυλία ἐν συνθέσει, ἐκ τοῦ συλῶ τὸ κλέπτω, ἐξ οὗ κλέπτης μέν τοι καὶ φὼρ ἀττικῶς, καὶ λάθρος ποιητικῶς, λωποδύτης [illegible] ἐν συνθέσει γράφεται. Ἱεροσκοπεῖ, ἱερᾶται. Ἱερουργεῖν. θύειν, ἁγιάζειν. Ἱερουργοῦντα. προσφέροντα θυσίαν. Ἱερουσαλήμ. σαλὴμ ἐλέγετο πρότερον ἡ πόλις, ἐλθὼν δὲ ὁ χριστὸς εἰς αὐτὴν, ἐκλήθη ἱερουσαλήμ. Ἱεροφάντης. μυσταγωγὸς θείων λογείων, ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων. Ἱεροφώνων. μεγαλοφώνων. τὸ γὰρ μέγα, ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί. Ἱερῷ, θείῳ, ἤτοι μεγάλῳ. ἱερωτάτου. θειοτάτου, ἁγίου. Ἱερώνυμος. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει μελῶν ἐστὶ ποιητὴς καὶ τραγῳδοποιὸς, ἀνώμαλος καὶ ἀνοικονόμητος, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις, καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι. Ἱερώσατο. καθιέρωσιν ἀνέθηκε. Ἱερᾶσθαι. ἱερῶ ἱερῶσαι σημαίνει τὸ ἱερεὺς γενομένη σθαι. Ἱερώσυνα. τὰ εἰωθότα δίδοσθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν. Ἱερώματα. θυσίαι θεῖαι, θαυμασταί. Ἱερωμένη. ἱερατεύουσα. Ἵεσαν. γεγονυῖα ἐν τῇ λέξει καθ᾽ ὑπόκρισιν. Ἵεσαν. ἔπεμπον, τὸ θέμα ἵημι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἵην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἵεσαν, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν. Ἵεσα, βαδίζουσα. Ἱέσθην. προεθυμοῦντο, ἐπορεύοντο. Ἱερώτω. κατὰ νόμον ὀργιαζέτω, καὶ θυέτω. ὀργεῶνες γὰρ οἱ θύται. Ἵεται. προθυμεῖται, πορεύεται. καὶ ἵετο. Ἵετο. τὸ ἔβαλλε, παρὰ τὸ ἵημι, τὸ σημαῖνον τὸ προθυμοῦμαι, ἢ τὸ πέμπω. τὸ παθητικὸν ἵεμαι, ὁ παρατατικὸς ἱέμην ἵεσο ἵετο. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἵεντο, ἐπορεύετο. Ἱέτας. πατέρας κρῆτες, ἢ τοῖς ἀγρίοις τράγοις.

ΤΟ Ι΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ΄.

Ἰζάνω. τὸ κάθημαι, καὶ κάθημαι ἐπὶ δίφρου. ἀφ᾽ οὗ προσιζάνει τὸ προκάθησθαι, καὶ συνιζάνειν τὸ συγκάθησθαι καὶ συνάγεσθαι. ἀφ᾽ οὗ συνίζησις, ὅταν τὰ ἐξῆς πεπτωκότα συνάγηται ἐν μέτροις ἢ στίχοις τισίν. Ἵζει. καθίζει. ἵζω ποιητικῶς τὸ καθίζω. ἵζευ καθέζου. Ἵζε ἐπ᾽ ἀμφοτέροις πόδας. ἑρμηνευτικόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ τοῦ μετοχλάζει, ὃ ἐστι κλᾶται, ὁ πάσχει καὶ ὁ καθέζων. Ἰζέλα. ἀγαθὴ τύχη, μακεδόνες. Ἰζέλος. ὁ θαλάττιος σκορπίος. Ἵζεο, ἐκαθέζου. Ἵζευ καὶ ἵζεο. ἀντὶ τοῦ καθέζου, χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ ἵζου, δωρικῶς ἵζευ, καὶ ἵζεο ἰωνικῶς. Ἰζηματίας. ἄνεμος καὶ ὁ κεραυνὸς, ἢ εἶδος σεισμοῦ. Ἰζήσας. καθίσας. Ἰζῖνες. οἰωνοὶ, ὄρνιθες, πρόχοοι, λέβητες, τρίποδες. Ἰζοῦνα. βοόστασις. Ἰζύομεν. ἰώμεθα, καὶ ὑπομένομεν. Ἵζω, τὸ κάθημαι. ὅμηρος νέστορα δ᾽ αὐτόθι ἔφιζεν. Ἵζω. κτίζω. Ἰζώς. σχῆμα ὀρχήσεως.

ΤΟ Ι΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄.

Ἵη. ἐπὶ μελλόντος, ἀντὶ τοῦ ἔλθοι. Ἰὴ ἰὴ ἰή. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει τὸ μῆκος σημαίνων, τοῦτό φησιν. πρόσφθεγμα δέ ἐστι καταφρονοῦντος. Ἵη. μιᾷ, μιᾷ φωνῇ. καὶ ἴη, ἀντὶ τοῦ ἔλθοι ἐπὶ μέλλοντος. Ἰηγορεῖν, ἐγρηγορέναι λάκωνες. Ἰηδόνες. εὐφροσύναι, ἐπιθυμίαι, χαραί. Ἰηθενέουσα. ἐκπεπληγμένη, καὶ ἀπορούσα. Ἴηθεος. ἔφηβος, ἄγαμος. Ἰήιοι. χλευαστικὸν ἐπίρρημα. ἀριστοφάνης ἰήιοι καλούμενοι. Ἰήϊε. ἀοιδὴν θρασεῖς ἐσκον ἐπέεσιν ἰήϊε κεκληγυῖαι. ἔνθεν δὴ τὸ δὲ καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο φοίβῳ ἰήϊε, ὅτι φησὶν ἔρξευσε τὸν δράκοντα ἀνεφώνουν ἵη ἵη βέλος. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐφύμνιον τοῦτο ἐγένετο ἵη παιάν. ἢ τὸ διὰ χοροῦ ᾀδόμενον. ἰήϊος δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων λέγεται. ὡς μὲν δοῦρις, ὅτι ἐν ἀγκάλαις βαστάσασα τὸν ἥλιον ἡ λητὼ, ἐνεκελεύσατο εἰποῦσα, ἰήϊε παιήον. ἔστιν οὖν τὸ ἰήϊος ἐπίθετον ἀπόλλωνος, ὁ τοξότης. ἀπὸ τοῦ ἵημι, παρὰ τὴν ἔσιν τῶν βελῶν, ἤτοι τὴν ἄφεσιν. τινὲς δὲ ψιλοῦσιν, ἐπεὶ ἰάσεως αἴτιος ὁ θεός. τὸ δὲ ἤϊε φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ, ὅτι πανταχοῦ ἵησι τὴν ἀκτῖνα. ὡς ἐρασοῦ ἤϊε φοῖβε. ἀρίσταρχος δασύνει, ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵημι ἐγένετο. ἀπὸ γὰρ τῆς ἵσεως τῶν βελῶν ἐκλήθη ἤϊος. οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἄμεινον δὲ ψιλοῦσθαι. τὸ γὰρ ἢ πρὸ φωνήεντος ψιλοῦται. ἤϊος δὲ λέγεται ὁ τοξικὸς, παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. Ἰήϊος. ὁ τοξότης, ὁ ἀπόλλων καὶ ἰήϊε φοῖβε. Ἰηΐων. τῶν μετ᾽ εὐχῆς γινομένων, ἢ τῶν λοιμικῶν. Ἴηλα. ἀκρόδρυα. Ἴηλα. ἐδέσματα. καὶ ἰῆλαι. ἐπικάμψαι, ἢ κατακλεῖσαι. Ἰηλεμῆσαι. θρηνῆσαι, καὶ ἰηλεμῆσθαι. τεθρηνῆσθαι. Ἰηλενές. πορφυροῦν, μέλαν. Ἰήλεμον. ἀντὶ τοῦ θρῆνος. εἴρηται ἀπὸ ἰαλέμου τοῦ μούσης παιδός. Ἰήλλω. ἐπιβάλλω. Ἴημα. τὸ ἀκόντιον. Ἴηλεν. ἐπέβαλεν, περιέβαλεν, ἔδησεν, ἔγραψεν, ἔπεμψεν. Ἵημι ἵης ἵησι ψιλούμενον, σημαίνει τὸ πορεύομαι. Ἵημι δασυνόμενον, σημαίνει τὸ πέμπω, καὶ ἀφίημι τὸ πέμπω. καὶ μετὰ τῶν ἄλλων προθέσεων. ἀφίεμαι δὲ παθητικῶς καὶ μεθίεμαι, τὸ ἀπολύομαι. καὶ ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ γενικῇ. Ἵημι, τὸ πέμπω ποιεῖ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἱέασι καὶ ἱᾶσι, καὶ συνιᾶσι, προϊᾶσι, καθιᾶσι, μεθιᾶσι, παριᾶσι, ἐφιᾶσι, ἀφιᾶσι, καὶ ὑφιᾶσι. Ἰηνῆ.

διαχέει εὐφραίνει. Ἰήιοις· καμάτοις, τοῖς κατὰ τὸν τόκον, ἐν οἷς ἴασι φωνὰς διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουσαι. τινὲς δὲ τοῖς θρηνητικοῖς τόνοις ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου σοφοκλῆς οἰδίποδι τυράννῳ. Ἰηπαιήων· ὁ ἀπόλλων λέγεται, ἤτοι διὰ τὸ πέμπειν τὰ βέλη, ἢ ὅτι ἰάσεως ὁ θεὸς αἴτιος. Ἵησι· πρὸς δόμον ὑψηλόν· ἀντὶ τοῦ πορεύεται. ἀπὸ τοῦ ἴεω τὸ πορεύομαι καὶ ψιλοῦται. Ἵησι δασυνόμενον, σημαίνει τὸ πέμπει. οἷον ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησι. καὶ ἀριστοφάνης τοῦτον γὰρ κεραυνὸν δὴ φανερῶς ὁ ζεὺς ἵησι. καὶ ὅμηρος κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἤ κεν ἵησιν ἤ κεν μεθίησιν, ἀπέλθῃ ἢ παραγένηται. Ἵησιν· ἀφίησιν σχίζων τὰ ξύλα. Ἵησιν· ἀπέλθῃ. Ἰησοῦς· τὸ τοῦ χριστοῦ ὄνομα, παρὰ τὸ ἰέναι εἰς τὸ σώζειν. Ἰητήρ· ἐκ τοῦ ἰῶ ἴημι ἰητήρ, ὁ ἰώμενος. Ἰητῆρα· οἱ μεθ' ὅμηρον ἰητρόν τι λέγουσι, καὶ ὅτι οὐ μόνον κατὰ γένος ἀρσενικὸν ἰατρός, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς· φησὶ γοῦν αἴλιος διονύσιος ἰατρὸν γυναῖκα. ἄλεξις ἰάτρειαν. ἡ δὲ ἰατρίνη, οὐχ ἑλληνικόν φησιν εἶναι. παρὰ δὲ τοῖς τεχνικοῖς κεῖται, καὶ ὅτι ὁ μὲν ὦρος οὐχ ἑλληνικὴν λέξιν τὴν ἰατρίνην εἶναί φησιν. ἀλέξανδρος δὲ ὁ κοττιεὺς πρὸς ἀκρίβειαν λαλῶν μὴ ἀττικὴν εἶναι αὐτὴν λέγει. Ἰητρείη· ἰατρική. Ἰήτης· τοξότης, ἰοβόλος. Ἰητρὸς ἕκαστος, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ ἐγκώμιον τῶν αἰγυπτίων, ὡς τοιούτων ὄντων. ἰητρὸς ἐκ τοῦ ἰησάμενος ἰωνικοῦ γίνεται. οὕτω καὶ ἐκ τοῦ κοινοῦ ἰάσασθαι ἰατρός. Ἰηών, πόλις.

ΤΟ Ἰ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ·

θα· ἡ θήλεια τῶν ὑδάτων φύσις, καὶ ὀρθή, μακρά, στενή, δικαία. Ἰθαγενεῖς· παρὰ ἴωσι οἱ γνήσιοι παῖδες. ἰθαγενεῖς ἢ γηγενεῖς ἐγχώριοι. Ἰθαγενέεσσι· γνησίοις τέκνοις, καὶ καθαροῖς. Ἰθαίνειν· εὐφραίνειν, θερμαίνειν. Ἰθάκη ἐκλήθη ἀπὸ ἰθάκου ἥρωος, οὗ καὶ ὅμηρος μέμνηται. ἔστι δὲ καὶ συρίας πόλις ἰθάκη. τὸ ἐθνικὸν οὐ μόνον ἰθακήσιος, ἀλλὰ καὶ ἴθακος, ὥς φασιν ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ τῆς νήσου. Ἴθακος καὶ νήριτος καὶ πολύκτωρ, υἱοὶ πτερελάου. Ἴθανα, χοινία. Ἶθαρ· εὐθέως, ταχέως. Ἰθαραῖς· ταχέσιν, ἱλαραῖς, καλαῖς, καθαραῖς, κούφαις, λευκαῖς, ταχείαις. Ἴθας· ὁ τῶν τιτήνων κῆρυξ προμηθεύς. τινὲς ἴθαξ. Ἰθεῖα· εὐθεῖα, ὀρθή, θαυμαστή. Ἰθείη· ἅμαξα θεσσαλοί. Ἰθέως· ὀρθῶς. Ἴθη· εὐφροσύνη. Ἴθι· εἰ μὲν ἐστὶ ῥῆμα, συντάσσεται μετὰ μετοχῆς μέλλοντος· οἷον ἴθι ποιήσων τόδε. εἰ δὲ ἐπίρρημα παρακελευσματικόν, ὡς τὸ ἄγε, συντάσσεται μετὰ προστακτικοῦ· οἷον ἴθι φράσον, ἴθι ποίησον τόδε. Ἴθι· ἀντὶ τοῦ ἄπιθι· καὶ ἔρχου ἀντὶ τοῦ ἀπέρχου· καὶ ἐλθὼν ἀντὶ τοῦ ἀπελθών. πολλάκις οἱ ποιηταὶ τιθέασι ῥήματα ἐλλείποντα προθέσεσιν ὀφειλομένας εἶναι. Ἴθι· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν ἐπὶ παρῳχημένου, ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἀντὶ τοῦ ἔρχου. Ἴθι· ἀντὶ τοῦ ἐλθέ, πορεύου, καὶ παραγίνου. γίνεται ἀπὸ τοῦ εἶμι. τούτου ὁ παρατατικὸς εἶν. ἡ μετοχή, εἰς ἐντος. τὸ προστακτικὸν ἔθι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι ἴθι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἴε ἀορίστου δευτέρου κατὰ παραγωγήν. Ἴθι· τὸ ἄγε, καὶ φέρε. ἐνίοτε μὲν ῥήματά εἰσι προστακτικά, ἐνίοτε δὲ ἐπιρρήματα παρακελευσματικά. Ἴθιπας, ὁ βλέννος, καὶ μωρός. Ἰθμαίνων· ἀσθμαίνων. Ἴθματα· πελειάσιν ὁμοῖαι. ἤγουν κατὰ κινήματα περιστεραῖς ὅμοιαι, ὧν τὰ ἴχνη ἀφανῆ εἶναι, ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοί, καὶ οὐ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους διηρθρωμένα. τὸ δὲ ἴθμα οὐ σύνηθες ὂν φράζεσθαι, ἐκ τοῦ ἰέναι γίνεται πλεονασμῷ τοῦ θ, ὡς ἐν τῷ μνηθμός. καὶ παρὰ κοΐντῳ δὲ ὠρυθμός. τὸ μέντοι διὰ τοῦ σ ἴσμα, ὃ καὶ δασύνεται, ἴδρυμα δηλοῖ παρὰ λυκόφρονι, ἀπὸ τοῦ ἵζω γινόμενον. Ἴθματα· ἴχνη, βήματα, δικαιώματα, ὁρμάς. Ἰθμήν· περιστόμιον, περιτραχήλιον, ἢ στεφανίς. Ἰθμία· ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος. Ἴθορος· παροιμιῶδες· ἐπὶ τῶν παρακελευομένων. Ἶθρις· ὁ ἐκτομίας εὐνοῦχος ἀπὸ τοῦ θερίζω θερίσω, θερὶς καὶ θρίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἶθρις. Ἰθυγενές· εἰς εὐθύτητα τεταγμένον. Ἰθυδίκην· ὁ ἐστὶν εὐθυδίκην φησὶν ὅμηρος. τῇ δὲ εὐθυδικίᾳ δῆλον ὡς ἀντίκειται ἡ ἀδικία, κακοδικία τις οὖσα. Ἰθὺ καὶ ἰθύς· σημαίνει τὸ ἐπ' εὐθείας, παρὰ τὸ ἰέναι γίνεται ἰθύς. ἀπὸ τοῦ ἰθύς, ἰθεῖα. καὶ ἰθείας δίκας, ἐπ' εὐθείας ὀρθάς. Ἰθυκτίανον· τὸ ἰθὺ πεφυκός, καὶ ὀρθὸν δένδρον. Ἴθυμβος· γελοιαστὴς καὶ τὸ σκῶμμα ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅτινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα, καὶ ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόκενος. Ἰθύν· ὀρθόν, φρόνησιν, τρόπον, ὁρμήν, βούλησιν, διάνοιαν. Ἰθύνειν· ὁμώνυμός ἐστι λέξις. Ἰθύνειν ἢ ἰθύειν, τουτέστιν ὁρμᾶν. πολλαχοῦ ἰθύειν δίχα τοῦ ν. Ἰθύνειν ἵπποις εἰς πόλεμον, καὶ ἰθὺς μαιμᾷ ἤγουν ὁρμᾷ, ταυτὸν παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἰθύνει αἰτιατικῇ· διοικεῖ, κατευθύνει, ὀρθοῖ. Ἰθύνειν οὐ μόνον σταθμῆς, ἀλλὰ καὶ πηδαλίου, ὡς δηλοῖ τὸ πηδάλιον ποιήσατο ὄφρ' ἰθύνῃ, τουτέστιν εἰς ὀρθὸν ἄγοι ἀπολύων ἐν ὀδυσσείᾳ παρ' ὁμήρῳ. Ἰθύνει· ἀνορθοῖ, ὀξύνει, διοικεῖ, εὐθύνει, κυβερνᾷ. Ἰθυνομένων· κατ' εὐθὺ προϊεμένων, καταστοχαζομένων. Ἰθύνω· τὸ εὐθύνω, ἤγουν κατ' εὐθεῖαν ἄγω. ἰθυντὴρ ποιητικῶς, ὁ κυβερνήτης. ἰθύνω αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται· οἷον ἡνίαις καὶ μάστιξι τοὺς ἵππους ἰθυνόμενον. Ἰθύνω· τὸ εὐθύνω, ἤγουν τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. καὶ ἰθύφαλλοι τὰ ἐντεταμένα σκύτινα αἰδοῖα, ἃ οἱ ἕλληνες αἰσχρῶς ἐσχημάτιζον. καὶ ἰθυντὴρ ποιητικῶς ὁ κυβερνήτης. καὶ ἰθάκη ὄνομα νήσου. καὶ ἰθάκιος ὁ ἀπὸ ταύτης. καὶ ἴθι ἀντὶ τοῦ ἐλθέ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄγε ἐπιρρηματικῶς. καὶ ἰθαγενὴς ὁ γνήσιος υἱός. καὶ ἱκάνω ποιητικῶς τὸ καταλαμβάνω. καὶ ἱκανὸς ἀντὶ τοῦ ἀρκετός. καὶ ἱκανότατος ἐπὶ ὑπερθετικοῦ. καὶ ἱκνοῦμαι ποιητικῶς τὸ παρακαλῶ. μετὰ δὲ τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀφικνοῦμαι, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς κοινοῖς. ἱκετεύω τὸ παρακαλῶ. καὶ ἱκετηρία παρ' ἕλλησι τὸ μετὰ κλάδου ἐλαίας ἐστεμμένου στέμματι ἱκετεύειν, ἀφ' οὗ παρὰ σοφοκλεῖ τὸ ἱκετηρίοις κλάδοισιν ἀντὶ τοῦ ἱκετηρίοις. καὶ ἱκετεία. καὶ ἱκεσία, ἡ παράκλησις. καὶ ἴκριον, τὸ ὀρθὸν ξύλον. καὶ ἴκαρος, κύριον. καὶ ἰκόνιον, πόλις. καὶ ἵκω, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τοῖς μὴ διόλου ἀττικίζουσι ποιηταῖς. καὶ ἵκομαι, ἐπὶ παθητικοῦ. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, ἥκω μέν, τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ η, ὃ δὴ καὶ ἐπεκράτησεν. ἀφίκομαι δέ, ἐπὶ παθητικοῦ, τὸ αὐτὸ μετὰ τῆς προθέσεως ἀεὶ καὶ διὰ τοῦ ι. καὶ ἴκλος, ὄνομα κύριον. καὶ ἶκος, ὄνομα νήσου. καὶ ἰνίον, τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον. καὶ ἴναχος, κύριον. καὶ ἰνός, ἡ δύναμις. καὶ ἰνώ, κύριον. καὶ ἴξαλος παρὰ ποιηταῖς, ὁ τέλειος. καὶ ἰξύς, ἡ ὀσφύς. καὶ ἰξικός, εἶδος σκώληκος. καὶ ἰξίων ἰξίονος, κύριον. καὶ ἰξός, δι' οὗ τὰ στρουθία ἀγρεύουσιν, ἀφ' οὗ ἰξευτική, ὥσπερ ὑφαντική. καὶ ἰξευτικά. καὶ ἰπνός, τὸ μαγειρεῖον ἢ κάμινος. καὶ ἶρος, ὄνομα κύριον, ὃν ὅμηρος ποιεῖ, καὶ

ἀπὸ τοῦ εἴρω τὸ λέγω παράγεται. καὶ ἶρις, τὸ ἐν οὐρανῷ τόξον. καὶ ἴσχω, ἀντὶ τοῦ ἔχω. καὶ ἰσχάδες καὶ ἰσχάδια, τὰ ξηρὰ σῦκα. καὶ ἰσχία, αἱ μετὰ τὴν ὀσφὺν ἑκατέρωθεν σαρκώδεις προβολαί. καὶ ἰσχναίνω, ἀντὶ τοῦ κατισχνικῶς εἰμί, ἤγουν ξηρός. καὶ ἰσχὺς, ἡ δύναμις. καὶ ἰσχύω, τὸ δύναμαι. καὶ ἴσων καὶ ἰσαῖος, κύριον. καὶ ἰσόω ἰσῶ, τὸ ἴσον ποιῶ. καὶ ἰσοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἴσος γίνομαι. καὶ ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος, καὶ ὄνομα κύριον. καὶ ἴτυλος, κύριον. καὶ ἰταμὸς, ὁ ἀναίσχυντος καὶ ἄγριος. καὶ ἰταμότης, ἡ ἀγριότης. καὶ ἶφι ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ βίᾳ, καὶ ἐν ἰσχύϊ. καὶ ἴφθιμος, ὁ ἀνδρεῖος. καὶ ἰχὼρ ἰχῶρος, ἀπὸ σήψεως ὑγρόν. καὶ ἶψ ἰπὸς, εἶδος σκώληκος. Ἰθυντὴρ, κυβερνήτης. χαλινός. πηδάλιον. ὁδηγός. ὁρμιστής. καὶ ἐπὶ ἰθὺ ὂν κανονίζον καὶ ἰσότητα παρέχον. Ἰθυντήτην, ἐπ' εὐθείας ἐλθόντα. Ἰθυντήριον, ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης. Ἰθύντατα, ὀρθότατα. δικαιότατα. Ἰθύντατα παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐκ τοῦ ἰθὺν ἔχει τὸ ἀμετάβολον, ἄλλως γὰρ ἐκ τοῦ ἰθὺς ἰθύτατα ὤφειλεν εἶναι, καθ' ὁμοιότητα τοῦ εὐθὺς εὐθύτατος, καὶ τῶν ὁμοίων. Ἰθὺν, Ὅμηρος ἐν τῇ τῆς Ὀδυσσείας, γυναικῶν γνώσομαι ἰθὺν, ἤγουν τὴν κατὰ ψυχὴν δηλαδὴ ὁρμήν. Ἰθυπετῖν, ἐπ' εὐθείας ὁρμῆσαι. Ἰθυπτίωνα, τὴν ἐπ' εὐθείας πετομένην κατ' ἀντικρύ. καὶ ὀρθόβουλον, κατ' εὐθὺ φερομένην. Ἰθύς, τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον. Ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀπειρέα, ἀντὶ τοῦ ἴθυσον μετὰ χαλκοῦ, ἤτοι μετὰ ὅπλων στῆθι, καὶ οἷον ἀντίστηθον τῶν πολεμίων τὰ ὅπλα. Ἰθὺς φρονέων, παρ' Ὁμήρῳ ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν ἰθὺς φρονεῖν, καὶ προθυμεῖσθαι εἰς ἀντιπρόσωπον μάχην. ὁ γὰρ μὴ φρονῶν ἰθὺς, ὅ ἐστιν ἀντικρὺ καὶ πρὸς εὐθὺ, ἐκεῖνος ἢ πλαγιάζει, ἢ ὀπίσω τρέπεται. Ἰθὺς τετράφθαι, ἴσον ἐστὶ τῷ ἰθὺς μάχεσθαι, καὶ στῆναι ἄντα, καὶ τῷ ἰθὺς βρῖσαι, καὶ ταῦτα παρὰ τῷ ποιητῇ. ἰθὺν, Ὅμηρος πρὸς ῥόον ἀΐσσεν ἀν' ἰθὺν, ἤγουν κατὰ ῥοῦν ὁρμᾷ ἐπ' εὐθείας. Ἴθυσεν, ἐπ' εὐθείας ὥρμησεν. Ἰθύτης, εὐθύτης. Ἰθυντὲς, εἰς εὐθεῖαν τεταγμένον. Ἰθύφαλλοι, οἱ ἔφοροι Διονύσου καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ γυναικείαν στολὴν ἔχοντες. λέγεται δὲ φαλλὸς, τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον. καὶ ποιήματα δὲ καλεῖται, ἃ ᾄδεται τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ἤδη τὸ μετ' ὀρχήσεως. ἰθύφαλλοι, οἱ εἰς τοὺς μηροὺς μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς τραχήλοις ἐπ' εὐθείας δεσμούμενοι ἐξ ἐρυθρῶν δερμάτων. εἴρηται ἐν τῷ περὶ φαλλοῦ. Ἰθύω, ἐπιβάλλομαι. Ἰθώμη, Θετταλική. καλεῖται καὶ Θούμαιον, κατὰ τὸν ἀναγραφέα τῶν ἐθνικῶν, ἀποβολῇ φησὶ τοῦ ι καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν ου δίφθογγον. ἔστι δὲ καὶ Μεσσηνιακὴ Ἰθώμη, ἐθνικὸν Ἰθωμαῖος καὶ Ἰθωμήτης. τῷ δὲ γεωγράφῳ ἐμφέρεται, ὅτι τὴν Ἰθώμην ὁμωνύμως τῇ Μεσσηνιακῇ λεγομένην, οὔ φησι δεῖν οὕτως ἐκφέρειν, ἀλλὰ τὴν πρώτην συλλαβὴν ὑφαιρεῖν. νῦν δέ φασι Θαμαὶ μετωνομάσθησαν. Ἰθὼν, πυγὴ λαγαρός καὶ πρωκτός. ἄλλοι δὲ, ἀλλαντα. καὶ πόλις Θεσσαλίας.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Κ.

ι καὶ ι βραχέα εἰς ι μακρὸν κιρνᾶται. οἷον τῷ ὄφιι καὶ ὄφι. Ἰκάζει, στοχάζει. ἀπολαμβάνει. Ἵκανε, παρεγένετο. καταλάμβανεν. ἤρχετο. ἀφίκετο. Ἱκάνῃ, λάβῃ. παραγένηται. Ἱκανὴν, ἀρκοῦσαν. πολλήν. Ἱκάνομαι, ἱκετεύω. ἀφῖγμαι. Ἱκανὸν, διαρκές. δόκιμον. Ἱκανοὺς, λέγει Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντας. ὁ γὰρ ἱκάνων, ὅ ἐστι παραγινόμενος, ἤρκεσε πρὸς τὴν ὁδόν. Ἱκανότης, ἰσχύς. δύναμις. Ἱκανόων, ἢ ἰχανόων, ἐπιθυμῶν. Ἱκάνω ποιητικῶς, τὸ καταλαμβάνω, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵκω. καὶ ἱκανὸς, ἀντὶ τοῦ ἀρκετός. Ἱκάνω, ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν. τὸ δὲ ἱκανώτατος, ἀπὸ τοῦ ἱκάνω γενόμενον, ἀμφιβόλως ἔχει, εἴτε διὰ τοῦ ω μεγάλου γραφήσεται, ὅπερ καὶ μάλιστα τοῖς πλείοσιν ἔδοξεν, εἴτε καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἱκάνω, σημαίνει τὸ ἱκετεύω. ἡμεῖς ἱκανόμεν τὰ σὰ γούνατα. σημαίνει καὶ τὸ παραγίνομαι, καὶ τὸ καταλαμβάνω ποιητικῶς. Ἱκανώσας, ἀπώσας Ἴωνες λέγουσι. Ἱκανῶς, ἀρκούντως. Ἴκαρος καὶ Ἰκάριος, κύριον, παρὰ τὸ ἱκέσθαι πρὸς τὸν ἀέρα. Ἰκαριεὺς, δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος. Ἴκαρ, πάνυ. ἐγγύς. καὶ παρ' ὀλίγον τοῦ ἐφικνεῖσθαι. Ἰκάριος πόντος, μέρος τι τοῦ Αἰγαίου, εὔρῳ καὶ νότῳ μάλιστα κυμαινόμενος. ἔνθα ὡς καὶ ὁ περιηγητὴς ἱστορεῖ, μεγάλα ἐγείρονται κύματα. Ἰκάριος δὲ, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἰκάρου τοῦ θρυλλουμένου υἱοῦ Δαιδάλου, ὃς αὐτόθι καταπεσὼν, ἀπεπνίγη, καὶ ἀφῆκε τῷ πόντῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ κλῆσιν. ἢ ἀπὸ νησίου τινὸς αὐτόθι ὄντος. ἐνταῦθα ἀρέσκει τοσοῦτον εἰπεῖν. ὅτι κατὰ τὸν γεωγράφον παράκειται τῇ Σάμῳ νῆσος Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. αὕτη δὲ ἐπώνυμος Ἰκάρου παιδὸς Δαιδάλου, ὃς αὐτόθι κατέπεσεν. Ἰκασθεὶς ἢ εἰκασθεὶς, ὁμοιωθείς. Ἴκατι ἢ εἴκατι, εἴκοσιν. Ἴκατο, ἔλαβετο. Ἵκειν, ἐληλυθέναι. Ἴκελος, ὁ ὅμοιος. τὸ ἁπλοῦν ι. θεοείκελος δὲ καὶ ἐπιείκελος τὰ σύνθετα, διφθόγγου. Ἵκεν οὐρανὸν, ἀντὶ τοῦ καταλάμβανεν. ἀεὶ διὰ τοῦ ι παρὰ τῷ ποιητῇ γραφόμενον, ἀπὸ τοῦ ἵκω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἱκάνω, καὶ ἱκνῶ. δῆλον δὲ ὡς πρόσην τὸ ἐν τῷ ι γραφόμενον ἵκω, τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον διὰ τοῦ η. ἐφ' οἷς γέγονε σύμβασις τοῖς κριτικοῖς, ἵνα μὴ ἀμφιμάχοιντο, γράφεσθαι τοῦ ἵκω τὰ μὲν ἐνεργητικὰ διὰ τοῦ η, τὰ δὲ παθητικὰ διὰ τοῦ ι. καὶ οὕτω φυλάσσονται παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἄμφω αἱ γραφαί. δύναται δὲ καὶ ἄλλως τὸ οὐρανὸν ἵκε νοηθῆναι, κατὰ προθέσεως ἔλλειψιν, ἀντὶ τοῦ εἰς οὐρανὸν ἔρχετο. τὸ δὲ περὶ καπνῷ, καινότερον συντέτακται. τὸ γὰρ κοινὸν περὶ καπνόν. καὶ ἢ ἀττικισμός ἐστιν, ἢ κατὰ ἀναστροφὴν κεῖται ἡ πρόθεσις, ἵνα ᾖ περιελισσομένη τῷ καπνῷ. Ἰκενὰς, ὀρχήσεις. Ἰκεοβολίας, ματαιολογίας. Ἱκέσθαι, παραγενέσθαι. ἱκετεῦσαι. Ἱκέσθαι καὶ ἀφικέσθαι διαφέρει. ἱκέσθαι μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἐλθεῖν. ἀφικέσθαι δὲ, τὸ ἐπανελθεῖν. Ἱκέσθην, παρεγένοντο. Ἱκεσίας, πρεσβείας. ἱκετηρίας. παρακλήσεις. δεήσεις. Ἱκεσία, καὶ τοῦτο ἀδόκιμον. ἱκετεία δὲ, Φρύνιχος. Ἱκεσία, ἡ ἱκέτευσις. Ἱκέσιος, ἱκετικὸς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκετήσιος. Ἱκέται, παρακλήτορες. Ἱκεταόνα ὄζον Ἄρηος λέγει Ὅμηρος, ὡς καὶ τὸν Πρίαμον ἐϋμμελίην, καὶ τὸν Νέστορα ἱππότην. οὐχ ὅτι νῦν, ἀλλ' ὅτι πάλαι τοιοῦτοι ἦσαν. Ἱκετεία, ἣν ποιεῖταί τις διὰ λόγον. Ἱκέτευσεν, μετῳκίσθη, ἱκέτης ἐγένετο. Ἱκετεύω, τὸ παρακαλῶ. οἷον ἱκετεύω σοι πρὸς ὀλίγον ἀφεθῆναι. ὅθεν ἱκέτης ὁ παρακλήτωρ, καὶ ἱκετεία. Ἱκετηρία, ὁ θαλλὸς τῆς ἐλαίας. Ἱκετηρία, παράκλησις. ἣν οἱ δεόμενοι κατατίθενταί που, ἢ μετὰ χεῖρας ἔχουσιν. Ἱκετηρία ἐστὶ, κλάδος ἐλαίας ἐρίῳ περιπεπλεγμένος. οἱ γὰρ ἱκετεύον

τῆς ἐλαίας κατεῖχον κλάδον. Ἱκέτης, ὁ δουλοπρεπῶς παρακαλῶν, ἢ δεόμενος περί τινος οὗ χρῄζουν. Ἱκέτης, πρόσφυξ. Ἱκέτης, μέση λέξις· λέγεται γὰρ καὶ ὁ ἱκετεύσας, καὶ ὁ ἱκετευθείς· καθὰ καὶ ὁ ξένος, ὃς καὶ τὸν ξενιωθέντα δηλοῖ, καὶ τὸν ξενίσαντα· ξένοι γὰρ ἄμφω ἀλλήλοιν· καθὰ καὶ ὁ ἱκετεύσας, καὶ ὁ τὴν ἱκετείαν δεξάμενος, ἤτοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἱκετοδόχος. Ἵκετο, παρεγένετο. Ἵκετο, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ ἱκέτευσεν· ὡς τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ ε', πρόφρων γάρ μ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς. Ἱκετήσιος, ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν Ζεύς· ἢ ὁ τοὺς οἰκέτας ἐλεῶν. Ἱκετηρεύσομεν, ἱκετεύσομεν. Ἱκετώσυνα, καθαρτήρια· λυτήρια· ἱκέσια. Ἵκηα, παραγενοῦ. Ἰκιάδες, αἱ ἐξ Ἴκου τῆς νήσου. Ἱκιὼν, τορευθείς. Ἰκκὸς, ὁ Ταραντῖνος. Ἰκμάδα, σταγόνα· ὑγρασίαν. Ἰκμάζει, κατασκευάζει· κατασκελετεύει. Ἰκμαζομένην, ὑγραινομένην· μαλασσομένην. Ἰκμάζω, ὑγραίνω· καὶ ἐξικμάζω, τὸ ξηραίνω· ἰκμάζει, καταστάζει· ῥέει. Ἰκμαίνοντο, ὑγραίνοντο. Ἰκμαίοιο Διὸς, ἕνεκα τῆς ἰκμάδος· ἐν τῇ Κέῳ δὲ ἐστὶν ἱερὸν Διὸς ἰκμαίου, τουτέστι δι' ὑγροῦ, ἐπεὶ αἴτιος γέγονε τῆς πνοῆς τῶν ἀνέμων. Ἰκμαλέος, δίυγρος. Ἰκμαλέῳ, ὑγρῷ· στερεῷ. Ἰκμᾶν, λικμᾶν· σῖτον καθαίρειν. Ἰκμὰς, ἡ ὑγρασία, παρὰ τὸ ἵκω ἰκμάς· ὅθεν καὶ ἴκμενον οὖρον, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι, ἢ παρὰ τὴν ἰκμάδα. Ἰκμᾶσαι, ἐφορμῆσαι. Ἰκμασία, ὁ ἔνδροσος ἀήρ· ὑγρασία. Ἴκμενον οὖρον· ἢ τὸν ὑγρὸν λέγει παρὰ τὴν ἰκμάδα, ὃ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἀρέσκει, ἢ τὸν φορὸν καὶ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, ὡς οἱονεὶ ἱκόμενον· οὖρον δὲ τὸν εὐδιεινὸν, ὡς δι' αὐλοῦ οὐρούειν, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν τὴν ναῦν· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἐξουρίας, πλοῖς, ἤγουν ὁ ἐκ πνοῆς εὐδιεινῆς, ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται ἐξ οὐρίων, ἤγουν ἐξ εὐδιεινῶν πνευμάτων· ἐκεῖθεν καὶ οὐρίσαι, τὸ ἀποκαταστῆναι εἰς οὔριον, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ κατουρίζειν ῥῆμα τραγικῶς. ὁ μέντοι οὐρὸς ἄλλο τι δηλοῖ ὀξυτόνως. Ἴκμενος, εἰ ψιλοῦται ἀπὸ τῆς ἰκμάδος· εἰ δὲ δασύνεται παρὰ τὸ ἱκέσθαι, ὡς οἱονεὶ ἱκόμενός τις ὢν, ἤγουν ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἱκέσθαι· εἴη ἂν ὁμηρικῶς εἰπεῖν, ὁ τοιοῦτος ἄνεμος πλησίστιος, οὗ πρὸς ὁμοιότητα εἴρηκέ τις καὶ ἄρτον πλησίγναθον· ὡς παρ' αὖ πάλιν πρὸς τοῦτο εἴρηται ὁ φυσίγναθος. Ἵκμη· φυτόν τι γινόμενον παρὰ τὸν Ὀρχομενόν. Ἰκμῶντο, ἐσείοντο· ἐπνέοντο. Ἰκνὰ, τροφεῖα· διακόνια. Ἴκνειος, τροφεὺς ἐφόδιοι. Ἰκνοτίροις, ἐσταλμένοις. Ἱκνεῖται, ἔρχεται· καθάπτεται· νοσεῖ· δεῖται· ἱκετεύει. Ἱκνοῦμαι, ποιητικῶς τὸ παρακαλῶ· ἱκετεύω· καὶ ἱκνοῦμαι χωρὶς τῆς προθέσεως, τὸ παρακαλῶ· οἷον ἱκνοῦμαι τὸν δεῖνα, ἢ σέ· μετὰ δὲ τῶν προθέσεων, οἷον ἀφικνοῦμαι, ἀφικνούμην, ἀφίξομαι, ἐὰν ἀφίκωμαι, ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι, ἢ παρεγενόμην, ἐλεύσομαι, ἐὰν ἔλθω· ὡσαύτως καὶ τὸ ἱκνοῦμαι, καθικνοῦμαι σοῦ τῶν γονάτων. Ἱκνουμένως, προσηκόντως. Ἴκνυον, κόνιον· σμῆμα. Ἵκοιτο, φθάσοι· παραγένοιτο. Ἱκόμαν, παρεγενόμην. Ἱκόμην παρὰ ποιηταῖς, ἀφικόμην παρὰ τοῖς λογογράφοις. Ἰκόνιον, ὄνομα πόλεως Λυκαονίας. Ἵκοντις, ὑπακούοντες· παραχωροῦντες. Ἵκοντο· παρεγένοντο. Ἰκόσιν, εὐπρεπέσιν. Ἵκου, ἐλθέ. Ἴκρια προπαροξυτόνως ναῶν, ὡς δέμνια τὰ καταστρώματα· οἱ δὲ, τὰ κατὰ πρῷραν καὶ πρύμναν σανιδώματα, ὃ καὶ κρεῖττον, ἤγουν τὰς κατὰ πρῷραν σανίδας· ἄλλοι δὲ ἴκριά φασι, τὰ ἐξέχοντα τῶν νηῶν ἄκρα· ὅτι δὲ ἴκριον λέγεται καὶ ἐπὶ ἱστοῦ, ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται, ὅθεν καὶ ἐπίκριον τὸ κέρας τοῦ ἱστοῦ, ὃ κοινότερον κεραπάριον λέγεται· ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν ἀπὸ τοῦ ἐν ἄκρῳ εἶναι· τὰ δὲ σανιδώματα τὰ ἴκρια, παρὰ τὸ ἱκνῶ, περὶ ἃ ἱκνοῦνται οἱ ἐν ταῖς ναυσί. Ἰκρίον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ἢ ὁ σταυρὸς, ἢ ἡ φοῦρκα, ἢ σανιδώματα τῆς νηὸς καὶ τὰ τῶν θεάτρων· ἃ ἦσαν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐπὶ ξύλων γὰρ ἐκάθηντο, πρὶν γένηται τὸ θέατρον· ξύλα γὰρ ἐδέσμευον, καὶ οὕτω ἐθεώρουν· τινὲς ἴκρια γράφουσιν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἵκειν, οἷον ἱκήριά τινα ὄντα· ἢ διὰ τὸ αὐτῶν ἱκνεῖσθαι καὶ ἀναβαίνειν. Ἰκρίον, οἱ μὲν μέρος τοῦ ἱστοῦ λέγουσι· βέλτιον δὲ νοεῖν ἰκρίον, τὴν καλουμένην κεραίαν· ἧς τὰ ἄκρα, ἀκρότηρα λέγονται· λέγεται δὲ ἰκρία καὶ τὰ σανιδώματα, οἷς οἱ πάσσαλοι πρόσκεινται· τορόνας δὲ τοὺς πασσάλους, τοὺς ἐπὶ σανιδωμάτων· ἢ τοὺς καλουμένους τραχοὺς, οἷς τὰ χοινία δεσμοῦσι. Ἰκτᾶ, ἥκει· ἦλθεν. Ἰκταίνοντο, ἠθαίνοντο. Ἴκταρ τοῦ ψελλοῦ, ἴκταρ ἐστὶ τὸ σύρμον. Ἰκτάρα, ἐθνικῶς ἰχθύς. Ἴκταρ, πλησίον· ἐγγύς. Ἰκτία, ἀκόντιον. Ἴκταρ ὁ ἐγγὺς, παρά γε τοῖς ἀττικοῖς· ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἴκτερος, νόσημα· ὃς περιχεῖται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. Ἰκτῆρας, ἱκετευτικούς· ἴσασθε τοὺς δ' ἄρ' αὐτῆς ἱκτῆρας κλάδους. Ἴκτης, οἰκέτης· πτωχός· ἔπηλυς· οἱ δὲ, ἱκτήρ. Ἰκτίδας, εἶδος ζώου, ὡς αἱ κέστρεες, ἢ ἔνυδρον· ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον. Ἰκτιδέα, τὸ τοῦ αἰλούρου δέρμα. Ἴκτερος, ἀπὸ ξανθῆς χολῆς γίνεται, ἥτις πλεονάσασα καὶ πυρωθεῖσα, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐξωθεῖται, καὶ ἀναχέεται, κἀντεῦθεν τῷ ἰκτεριῶντι ὠχρίασις. Ἱκτηρεύσομεν, ἱκετεύσομεν· Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισι. Ἰκτῖνα, σημαίνει τὴν λεγομένην λούπην, παρὰ τὸ ἱκνοῦμαι· πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα τρέφων. Ἴκτινος, εἶδος ὄρνιθος ἁρπακτικοῦ, ἐν ἔαρι φαινομένου. Ἴκτις, ὥς φασιν οἱ ἑρμηνευταί, ἐστὶ ζῶον ὅμοιον κυνιδίῳ μελιταίῳ ὀρνιθοφάγον, τοῖς σμήνεσιν ἐπηρεάζον, ἔχον τὸ αἰδοῖον οἷον ὀστοῦν, καὶ ἰᾶται στραγγουριῶντας· τὸν δὲ Ὅμηρον ἀφελεῖν φασὶ τὸ ι, δέον εἰπεῖν ἰκτιδέην κυνέην· ἰστέον ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ κτιδέην ἀμφίβολόν ἐστιν, εἴ τι μετὰ συναλοιφῆς τῆς προθέσεως ῥητέον ἰκτιδέην τετρασυλλάβως, εἴτε τρισυλλάβως κτιδέην ἀσυναλείπτως· καὶ πανοῦργον τὴν ἴκτιν τὸ ζῶον ἱστοροῦσι, καὶ μεῖζον μὲν γαλῆς καὶ δασύτερον, ἄλλως δὲ παραπλήσιον· οἱ δὲ, ἀγρίαν λέγουσιν εἶναι γαλῆν· καὶ ἄλλα ἄλλοι λέγουσιν καὶ πλείω. Ἵκτο, ἦλθεν. Ἵκω, καταλαμβάνω. Ἵκω, τὸ ἔρχομαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ τοῖς μὴ διόλου ἀττικίζουσι ποιηταῖς· καὶ ἵκομαι ἐπὶ παθητικοῦ· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, ἥκω τὸ ἔρχομαι διὰ τοῦ η.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

λάγματα, ἱμάτια. Ἰλαγωγικῶς, τακτικῶς, μετὰ τάξεως. Ἰλάδες, οἱ δεσμοί. Ἰλαδὸν, ἤγουν κατὰ ἴλας, ὅ ἐστι φαλαγγηδόν· συστροφὴν γὰρ πλήθους δηλοῖ καὶ τὸ βοτρυδὸν καὶ τὸ ἰλαδὸν, καὶ ποιότητος ἄμφω εἰσὶν ἐπιρρήματα· τάχα δὲ καὶ τὸ ἅλις καὶ ἠθροισμένως, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δασύ. Ἰλαδὸν, ἐν ἀθροίσει κατὰ τάξιν· σημαίνει καὶ τὸ δασύ· παρὰ τὸ ἴλη, ὃ σημαίνει τὴν ἄθροισιν, γέγονεν ἰλαδὸν, ἤτοι ὁμοῦ. Ἰλαδὸν, ἀθρόως κατ' ἀξίαν

κατὰ σύστημα ἐρχόμενοι. Ἰλάειρα, σελήνη. Ἵλαθι, ἵλεως ἔσο· ἱλαθός, περιχαρὴς τῇ ὄψει. Ἱλαίτης, ὁ ἐξευμενιζόμενος·
ἐξιλασκόμενος λιταῖς. Ἵλαον, ἵλεων· εὐμενῆ. Ἱλάονται, ἱλάσκονται. Ἵλαος, ἱλαρός. Ἵλαος κοινῶς, ἵλεως ἀττι-
κῶς, ὁ εὐμενής. Ἱλαπινάζω, εὐωχοῦμαι. Ἱλαπίνας, θυσίας· ἑορτάς· εὐωχίας. Ἶλαρ, ἀσφάλεια· κώλυμα· φυλα-
κή. Ἱλαρός, εὔχαρις· ἀστεῖος· ἡδύς. Ἱλαρώτερος, εὐπροσηγορώτερος. Ἴλας, ἀγέλας· ἢ τάξεις· καὶ ἰλάρχας, ταξιάρ-
χας· ἴλη γὰρ ἡ συστροφὴ καὶ τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. Ἱλάς, τὸ σχοινίον· καὶ ἱλάσι, τοῖς δεσμοῖς. Ἱλασσάμενος, ἐξιλεωσάμε-
νος· μετοχὴ παθητική· τὸ θέμα ἱλῶ ἱλᾷς ἱλᾷ, μέλλων ἱλάσω, ἀόριστος ἵλασα, καὶ ἱλασάμην, ἱλασάμενος, πλεονασμῷ
τοῦ σ ἱλασσάμενος. Ἱλάσθητι, ἐκ τοῦ ἱλῶ ἵλημι, ἐξ οὗ τὸ ἱλάσθητι, ἱλεώς μοι γένοιο. Ἱλάσκεσθαι, ἐξιλεοῦσθαι· ἀπὸ
τοῦ ἱλῶ ἱλάσω, ἱλάσκω ἱλάσκομαι. Ἱλάσκονται, περὶ τὸν αὐτὸν εἱλοῦνται τόπον· ἢ ἐν κύκλῳ περιάγονται. Ἱλάσκω, τὸ
ἐξευμενίζω. Ἱλασμός, εὐμένεια· πραότης· συγχώρησις· εἴτε διαλλαγή. Ἱλάσσεαι, ἐξιλεώσῃ. Ἱλασσώμεθα, ἱλά-
σκομαι ἐνεστώς, ἱλάσομαι μέλλων, ἱλασάμην ἀόριστος, ἃ παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ τῆς ἐξ εἰσὶν ἐν χρήσει· ἀπὸ τοῦ ἱλασάμην
ὑποτακτικὸν ἱλάσωμαι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἱλασώμεθα, προσθήκῃ τοῦ ἑτέρου σ διὰ τὸ μέτρον ἱλασσώμεθα.
Ἱλαστήριον, θυσιαστήριον· καθάρσιον. Ἱλάων, ἥρως Ποσειδῶνος υἱός· ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι, ἱλάονας ἔφη τοὺς
φάλητας μεταφέρων, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει, ὡσεὶ ἔλεγε τιτυούς, ἢ τινὰς τοιούτους· ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδη φασίν.
Ἰλεδανοί, οἱ δεσμοί. Ἰλεθμός, ἀθροισμός. Ἰλεόν, λέγουσι τὸν φωλεόν, ἀπὸ τοῦ τὰ ἑρπετὰ ἐν αὐτῷ εἱλεῖσθαι. Ἴλεξ,
ἡ πρῖνος, ὡς Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνες. Ἴλεοι, εἶδος σταφυλῆς. Ἰλέοντο, ἐστρέφοντο. Ἰλεός, ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως· ὁ
φωλεός· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα νόσου περὶ τοὺς ἵππους γινόμενον· ἢ ὁ τῶν ἐντέρων σπαραγμός. Ἵλεων, πρᾶον· καὶ ἵλεως
τὸ ἀττικόν, εὐμενής, ἱλαρός. Ἱλεῶ, ἐξευμενίζομαι. Ἱλέωσιν, ἴσχωσιν. Ἱλεωτήριον, ἱλαστήριον. Ἴλη, ἐπὶ τάγματος
καὶ πλήθους λέγεται, παρὰ τὸ εἱλῶ καὶ τὸ ἰλυσπᾶσθαι, ὅ ἐστιν ὁμοίως ὄφει καὶ σκώληκι εἱλεῖσθαι καὶ σπᾶσθαι, ἤγουν
κινεῖσθαι· ὅθεν καὶ εἰλύσπασμα ἡ τοιαύτη κίνησις. Ἴλη, σύστημα· συστροφή· τάξις ὄχλου ἱππικοῦ· κυρίως δὲ φρατρία.
Ἴλη, τὴν τάξιν σημαίνει· καὶ πάλαι μὲν ἴλη καὶ τὸ ἰλαδὸν διὰ τῆς ει διφθόγγου εἶχε τὴν ἀρχουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ εἱλῶ,
τὸ συστρέφω. Ἴλη, ἡ τάξις ι καὶ η γράφεται. Ἵληθι λέγεται μὲν καὶ ἵλαθι· πρωτότυπον δὲ τοῦ ἱλάσκεσθαι, τὸ ἱλά-
εσθαι· ἱλάω γάρ, οὗ μέλλων ἱλάσω, ἐξ οὗ πλεονασμῷ συνήθει τοῦ κ ἱλάσκω· θεῖαι δὲ λέξεις, ὥσπερ τὸ ἱλάω, οὕτω καὶ τὸ
ἱλάσκω καὶ τὸ ἵληθι· καὶ ὁ ἵλαος κοινῶς, καὶ ἵλεως ἀττικῶς· καὶ ἐκ τούτου, καὶ τὸ ἱλαρύνειν καὶ ἱλαρός. Ἵληθι καὶ ἵλα-
θι λέγεται· καὶ τοῦτο οὐκ ἀπέοικε τὸ ἱλήκοις, ἀντὶ τοῦ ἵλεως εἴης· ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ἵληθι δόξοι μὲν ἂν θέμα ἔχειν ἀνέ-
ξοιστον τὸ ἵλημι, ὅθεν γένοιτ' ἄν, ὥσπερ φάς φάντος φάθι, βάς βάντος βάθι, οὕτω καὶ ἱλάς ἱλάντος ἵλαθι, καὶ τροπῇ ἵλη-
θι, ὡς βᾶθι βῆθι· δύναται δὲ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ ἱλάω, ἵλαον ἵλαες ἵλαε, ὅθεν καὶ τὸ προστακτικὸν ἵλαε, γενέσθαι, λόγῳ
μεταπλασμοῦ ἵλαθι, ὅθεν τὸ ἵληθι· ἵνα ᾖ ὡς κλῦε κλῦθι, οὕτω καὶ ἵλαθι ἵληθι· ἐκ τούτου ἱλαρός ἵλαος καὶ τὸ ἱλάσκω.
Ἰλήϊον λέγει Ὅμηρος, ἤγουν Ἴλειον, τουτέστι περὶ ὅτι θάπτεται Ἴλος· ἐξ οὗ παρώνυμος ἡ πόλις τὸ Ἴλιον· τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδί-
ον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον, διὰ τὸ αὖθις ἐπαγαγεῖν τὸν ποιητήν, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι Ἴδης κνημούς. Ἱλήκησι, χρόνου
παρακειμένου, οὗ ἐνεστὼς μὲν οὐχ εὕρηται· προστακτικὸν τὸ ἵλαθι καὶ ἵληθι. Ἱλήκοις, ἵλεως καὶ εὐμενὴς γένου· ἐν ἐπι-
γράμματι ἱλήκοις Διόνυσε τῆς ἀμέλησα χορείης. Ἴλην, ὄχλου συναναστροφὴν ἐν τάξει ἱππικῇ. Ἴλια, δῶρα γυναι-
κεῖα. Ἰλιάδης, ὁ Ἰλέως παῖς. Ἰλιάς, ποίημα Ὁμήρου· καὶ Ἰλιὰς κακῶν ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν· καὶ Ἰλιάς, τὸ πλῆ-
θος. Ἰλιάς, ἐκ τόπου τῆς Ἰλίου ἔχει τὴν ἐπιγραφήν· ὡς τὰ κακὰ περιέχουσα ὅσα ἐν τῷ καιρῷ τῆς μήνιδος περὶ τὴν Ἴλι-
ον συνέπεσον, οὐ μόνον τοῖς Ἰλιεῦσι, ἀλλὰ καὶ μάλιστα τοῖς Ἕλλησι· τοῖς μὴ τοσούτοις πρὸ τούτου ἀπολοῦσιν· ὡς καὶ ὁ ποιη-
τὴς ἐπισημαίνεται λέγων, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε· ἡ δὲ Ὀδύσσεια φανερῶς ἐξωρισμένου προσώπου τοῦ Ὀδυσσέως δῆ-
λον ἐπιγέγραπται, ὃς μόνος ὅλην τὴν ποίησιν συνιστᾷ· προπαροξύνεται δὲ ἡ λέξις, ὁμοίως τῷ ἱερεύς ἱέρεια. Ἰλιβυνοί,
ἔθνος. Ἰλιγγιᾶσθαι, στροφοῦσθαι· σκοτοῦσθαι· καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι, κύκλῳ συστρέφεσθαι. Ἰλιγγίφθογγοι, ἡδύφω-
νοι. Ἰλιγγιῶ, ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γίνηται, ἐπακολουθεῖ σκότος· καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἴλιγγον. Ἴλιγ-
γος καὶ ἴλιξ, ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός· ὁ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος, ἰλεὸς λέγεται, ὡς παράσημος· λέγουσι δὲ οὕτω καὶ τὴν
τῶν πραγμάτων ταραχήν. Ἰλίεια, Ἀθηνᾶ, ἡ παρ' Ἰλιεῦσι τιμωμένη· καὶ ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις ἐν Ἰλίῳ Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος· καὶ
πομπή· καὶ ἀγών. Ἰλιεύς, ὁ ἀπὸ τοῦ Ἰλίου τῆς πόλεως καὶ Ἰλιέων. Ἰλικρινές, ἄμικτον. Ἴλιξ, συστροφὴ ὑδάτων.
Ἰλιόθι, πρὸ τῆς Ἰλίου πόλεως. Ἴλιον εἴσω, εἰς Ἴλιον εἴσω. Ἴλιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐφήβαιον δηλοῖ, καὶ κόσμον γυναικεῖον
παρὰ Κῴοις. Ἴλιον, παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί, ὅτι Ἴλιον μὲν ὁ ποιητὴς πολλαχοῦ τὴν Τροίαν λέγει, ἐθνικὸν δὲ οὐ-
δαμοῦ λέγει τοὺς Ἰλιεῖς, ἀλλὰ Τρῶας ἁπανταχοῦ· οὕτω καὶ τὴν Εὔβοιαν εἰδὼς τοὺς πολίτας οὐ λέγει Εὐβοεῖς, ἀλλὰ Ἄβαντας·
καὶ τοῦτο ἐπὶ ἄλλων εὕρηται. Ἴλιος, μύστης. Ἱλικρινῶς, ψιλῶς. Ἰλισάμενος, ἐγκαλυψάμενος. Ἰλίσσαι, κατορχῆ-
σαι. Ἰλισσός, ὄνομα τόπου καὶ ποταμός. Ἰλισπᾶσθαι, ἐπὶ τῆς τῶν σκωλήκων πορείας λέγεται. Ἰλισπᾶν, τὸ ἰλισπᾶ-
σθαι ἐστὶ τὸ παραπλησίον τοῖς σκώληξι καὶ τοῖς ὄφισι ἰέναι, οἱονεὶ τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, τουτέστιν ἐν τῇ γῇ κυλίεσθαι. Ἰλε-
σπῶντις, συνελοῦντις. Ἰλιτινής, κισσὸς ἄκαρπος. Ἴλκα, πλοιὸς ῥύπος. Ἰλκαίνειν, διαστρέφειν τοὺς ὀφθαλμοὺς
παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἰλλάδας, γονὰς ἀγελαίας· καὶ τὰς συστροφάς· Εὐριπίδης Φρίξῳ καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ. Ἰλ-
λάδες, φασὶ κατὰ Ἴωνας δεσμοὶ ἐξ ἱμάντων ἢ λύγων, ἀπὸ τοῦ εἵλω τὸ συστρέφω, ὡς ἐν εἴδει στρεβλώσεως· λέγεται ἐπὶ τῆς
αὐτῆς σημασίας τὸ εἱλεῖν, ὡς δηλοῖ Παυσανίας· εἱλάειν, στρεβλοῦν· πιέζειν· μάλιστα δὲ μὲν ἐπὶ ὑγρῶν οἰκεία ἡ λέξις,
οἷον σταφυλῶν κατ' αὐτὸν ἢ ἐλαιῶν· καὶ εἱλεῖν τὸ συνάγειν φασὶν εἰς ταὐτό· ἕτερος δὲ τεχνικός φησιν, εἱλεῖν ἐκπιέζειν
ἐλαίας, ἢ στέμφυλα· ἰστέον δὲ ὅτι ἰλλάδες οὐ μόνον αἱ νῦν Ὁμηρικῶς εἰρημέναι, ἀλλὰ παρὰ τοῖς ὕστερον, καί τινες κίχλαι,
ἰλλὰς γάρ φησιν εἶδος κίχλης· τρία δὲ γένη κιχλῶν, ὧν ἡ πρώτη καὶ μεγίστη κίσση παρ' ἴσως, ὡς καὶ παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ
κεῖται· καλεῖται καὶ ἰξοφάγος αὕτη, ἐπεὶ τὸν ἰξὸν ἐσθίει· ἑτέρα δὲ ὀνομαζομένη τριχάς, ἴση τῷ κοσσύφῳ· τρίτη δὲ

ἐλαχίστη τῶν ἀηδόνων, ἰλλὰς λεγομένη· κατὰ δέ τινας, τύλας ὅπως ἰλλάς ἐστι καὶ ἡ νεοττεύουσα κατὰ τὰς χελιδόνας. Ἴλλασι, δεσμοῖσι παρ' Ὁμήρῳ· οἷον ἴλλασιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσι. Ἰλλαοιδός, ὁ ἐπιμυλίδιος ᾠδός. Ἰλλεδανοί, οἱ δεσμοί. Ἴλλειν, συνέχειν. Ἰλλνούμενος, δεσμούμενος τοῦ ψελλοῦ· ἰλλνούμενος, δεσμούμενος. Ἰλλίζειν, τὸ διανεύειν· οὐκ ἀΐεις ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν Ἀχαιοί· ἀπὸ τοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς διανεύειν, ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. Ἰλλικόν, τὸν τραγίσκον ἐθνικῶς. Ἰλλόμενος, ὁ δεδεμένος· καὶ ἀντὶ τοῦ συνειλούμενος συστρεφόμενος. Ἰλλυριοί, βάρβαροι θρακικοί· οἶμαι δὲ τοὺς βουλγάρους λέγει Ἀριστοφάνης· ἰλλυριοὶ κεκριγότες, ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποπληροῦντες. Ἴλλος, κύριον· καὶ ἴλλος, ὁ ὀφθαλμός. Ἴλλον, στρεβλόν· στραβόν· τυφλόν· Ἀριστοφάνης ἴλλος γεγένημαι ὅδ' οὐδέπω. Ἰλλυρὶς γονή, ἀντὶ τοῦ ἰλλυρὶς γενεά· γράφεται δὲ καὶ γωνή· ὁ δὲ Καλλίστρατος γωνή, ἀντὶ τοῦ γῆ· χέονται γὰρ οὕτω· Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ. Ἰλλώπειν, στραβίζειν ἀπὸ τῶν ἴλλων τῶν ὀφθαλμῶν· ἐμβλέπειν, τὸ καταμύειν. Ἰλλώπειν, ἐπὶ γράμματι τὸ γλυκερὸν καὶ θῆλυ καταλλώπτοντι πρίν πω. Ἰλός, ἰλύς· βόρβορος· γλοιός. Ἰλούμενος, περιστρεφόμενος. Ἴλου σῆμα, ἴλου μνῆμα. Ἰλύαται, περιειλυμένοι εἰσίν. Ἰλύαι, ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται· φωλεοί. Ἰλύει, στρέφει· κρύπτει· κοιμᾶται· κλυπτεῖ· διατρίβει. Ἰλύθματα, πέταλα. Ἰλύμενον, ἐρχόμενον· προβαίνοντα. Ἰλύος, ἰλώδεις· ὑποστάθμης ποταμοῦ. Ἰλυοῖσι, ταῖς καταδύσεσιν· ἑρπετὰ δ' ἰλυοῖσιν ἐνέκρυφθεν. Ἰλὺς οἴνου, οὐκ ὀρθῶς λέγεται· ποταμοῦ μὲν γὰρ ἰλύς, οἴνου δὲ τρύξ· ἡ ὑποστάθμη· Φρύνιχος. Ἰλύς, ὁ πηλώδης καὶ κάθυγρος τόπος· ἡ ὑπόστασις τῶν ὑδάτων. Ἰλύς, βόρβορος· καὶ ἰλύσι τὸ πληθυντικόν. Ἰλύς, ἐκ τοῦ εἰλύω διφορουμένου γίνεται, ὀξὺ ὁ φωλεός· περὶ δὲ τοῦ εἰλέω ἰστέον ὅτι ἐν λεξικῷ παλαιῷ κατὰ στοιχεῖον ἐκτεθειμένον, φέρεται αὐτὸ ἐν τῷ ι στοιχείῳ οὕτως, ἰλύσω τὸ περικαλύψω ἰλύϊ· ὡρμήθη δὲ ἴσως ἡ τοιαύτη γραφὴ ἐκ τοῦ δοκεῖν παρηχεῖν ἐν τοῖς ῥηθεῖσι τὸ ἰλύος καὶ τὸ εἰλύσω· κἄν τι ὑθὲν δόξαι, καὶ ὀρθογραφεῖσθαι τὸ εἰλύειν καὶ τὴν ἰλύν. Ἰλυσπώμενον, συνειλούμενον· εἰς τέρμα βοῦν ἐμπεσόντα, καὶ ἰλυσπώμενον ἕως τεθνάναι. Ἰλυσπώμενος, ἐν βορβόρῳ κυλιόμενος· καὶ ἰλυσπᾶσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ σπᾶσθαι, ἤγουν ἐν τῇ ἰλύϊ κυλίεσθαι. Ἰλύσω, ἰλύϊ περικαλύψω· κρύψω.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

μαῖον, ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῇ αὐτλήσει λεγόμενον, παρὰ τὸ ἱμᾶν· οἱ δὲ τὸ μυλωθρικόν· καί πού τις ἀνὴρ ὑδατηγὸν ἱμαῖον ᾄδει· Καλλίμαχος ἐκάλει, ἱμαῖος· ὁ αὐτλητής. Ἱμαῖος, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή· δηλοῖ δὲ καὶ ὄνομα κύριον καὶ σταφυλῆς εἶδος. Ἱμαλία, πόλις· καὶ τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων· ἐπιγέννημα ἀλετρίδος. Ἱμαλίνη, ἡ κανῆ· καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχύρων χνοῦς· καὶ περιουσία. Ἱμάλιον, πολύφορον· καρποφόρον· νόστιμον· καὶ σταφυλῆς εἶδος. Ἱμαλίς, νόστος· δύναμις· ἐπικαρπία· ἡδονή· ἀπαρχὴ τῶν γινομένων. Ἱμᾶν καὶ ἱμεῖν, ἀντλεῖν· ἀνέλκειν· ἀνασπᾶν. Ἱμαντάρια, ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖταί τινα· καὶ ἱμάντες, λῶροι· κάλοι ναυτικοί· καὶ ἔθνος οὕτω προσαγορευόμενον· καὶ τὰ κύκλῳ τῶν τροχῶν σιδήρια. Ἱμαντίον, τῆς ἐν τῷ στόματι κιονίδος ἔκτασις. Ἱμάντωσις, σύνδεσμος τῶν κορυγίων τοῦ ὑποδήματος. Ἱμαοιδός, ὁ πρὸς τῇ μύλῃ καὶ τῷ αὐλήματι ᾄδων. Ἱμάς, χοινίον ᾧ ὕδωρ ἀντλοῦμεν· καὶ τὸ ἱμᾶν, τὸ ἀντλεῖν· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ ἀνιμᾶσθαι, κάτωθεν δηλαδὴ ἄνω, καὶ τὸ ἀνάπαλιν καθιμᾶσθαι· οἷον νύκτωρ πολλοὺς διὰ τῶν τειχῶν αὑτοὺς καθιμάσαντες φεύγειν. Ἱμάσθλη, γίνεται παρὰ τὸν ἱμάντα· ὅθεν οὖν ἴσως κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς ἀρχούσης καὶ ὁ μεμαλαγμένος λῶρος· λέγεται δὲ πολυωνυμίας λόγῳ, καὶ μάστιξ ἡ αὐτή· ἔτι δὲ καὶ κέντρον, ἀφ' οὗ ἵπποι κεντρηνεκέες. Ἱμάσσει, ὅ ἐστιν ἱμάντι πλήσσει. Ἱμάσσω, τὸ μαστίζω· ἵμασσεν, ἐμάστιξεν, ἔπληξεν· ἀπὸ τοῦ ἱμάς, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. Ἱμάσσω, πλήσσω· πατάσσω· μὴ τρέψῃς τὸ σ εἰς ξ· σεσημείωται γάρ. Ἱματίδιον, τὸ μικρὸν ἱμάτιον. Ἱμάτιον, χιτών· ἀμφίεσμα· ἔνδυμα· ἐπίβλημα, τὰ ἱμάτια· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα σκεύη· [illegible]τριος χιτών, ὁ λεπτὸς καὶ σύρης ἐσθής, ἀπὸ τοῦ ἔνδυμα· στολή, ἡ διάφορος· τρίβων, ὁ τῶν φιλοσόφων χιτών· τριβώνιον δέ, τὸ κατατετριμμένον ῥάκος. Ἱματισμός, ἡ ἐσθής· καὶ ἱματισμένος, ὁ ἐνδεδυμένος· ἱματισμένον, καὶ σωφρονοῦντα. Ἴμβρασος, ποταμὸς Σάμου· ὃς μετεκλήθη Παρθένιος, διὰ τὸ ἐκεῖ παρθένον οὖσαν τετράφθαι τὴν Ἥραν· καὶ Καλλίμαχος μέμνηται· ὁ δὲ Ταρραῖος οὕτω, Παρθενία δὲ ἡ Σάμος, ἀπὸ Παρθενίας τῆς Σάμου γυναικὸς ὠνομάσθη. Ἴμβρασος, ποταμὸς Σάμου, πρότερον Παρθένιος λεγόμενος. Ἴμβρος, νῆσός ἐστιν Αἰολική, οὐ πολὺ τῆς Λήμνου ἀπέχουσα ἀντιπέραν Τενέδου· ἐκ τῆς τοιαύτης Ἴμβρου τοὺς φυγοδικοῦντας Ἰμβρίους παροιμιακῶς ἐκάλουν· φησὶ γοῦν Αἴλιος ὁ Διονύσιος οὕτως, ἴμβριοι οἱ τὰς δίκας ὑποφυγοῦντες· ἐπεί τινες εἰς δίκην καλούμενοι ἐσκήπτοντο ἐν Ἴμβρῳ εἶναι. Ἴμβρος, ποταμός. Ἱμείρομαι τὸ ἐπιθυμῶ· καὶ ἱμείρω ποιητικῶς τὸ αὐτό. Ἱμείροις, ἔρωτας· πόθοις. Ἱμείσθω, τὸ ἐπιθυμῶ. Ἴμεναι, ἀπαρέμφατον, ἐκ τοῦ ἰέναι· ποιητικῶς ἰέμεναι, καὶ ἀποκοπῇ ἴεμεν, καὶ συγκοπῇ ἴμεν· τὸ ῥῆμά ἐστιν εἶμι· οὐ γάρ ἐστιν εἰπεῖν ὡς τὸ ι καὶ ε τοῦ ἴεμεν ἐκράθη εἰς ι μακρόν, βραχὺ γάρ ἐστιν ὡς ἐν μέτρῳ δακτυλικῷ. Ἴμεν πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐκ τοῦ εἶμι εἶς εἶσι, ἴτον ἴτον, ἴμεν ἴτε ἴσι· καὶ ἴμεν, βαδίζειν· πορευθῆναι. Ἴμενος, πολύσαρκος. Ἱμερά, τὰ πρὸς τοὺς καθαρμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα. Ἱμέρα, ὄνομα κύριον· καὶ πόλις. Ἱμεραία, γραῦς τις καὶ πόλις· ἐκ δὲ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τὴν Ἱμεραίαν κατέσχον. Ἱμερόεντα ἔργα γάμοιο, ταυτὸν δ' εἰπεῖν ἐρώεντα καὶ ἱμερτά· ἐκ τοῦ ἱμείρω λέγεται, προσεχέστερον δὲ εἰπεῖν ἐκ τοῦ ἵμερος, ὃν Εὐριπίδης ὡς φάρμακον Ἀφροδίτης παρὰ Πειθοῦς. Ἱμερόεντα, ἐράσμιον· λάμποντα. Ἱμερόεις, ὁ ἐπιθυμητικός. Ἵμερος, φασὶν οἱ παλαιοὶ διαφορὰν φιλότητος καὶ ἱμέρου· ὅτι φιλότης μέν ἐστι τῶν παρόντων, ἵμερος δὲ τῶν ἀπόντων· οὐχ ὁμηρικῶς δὲ οὕτω λέγουσι· λέγει γὰρ ὡς γλυκὺς αὐτὸν ἵμερος αἱρεῖ Ἥρας, τῆς παρούσης· ἔοικε δὲ μᾶλλον ἡ μὲν φιλότης, τὴν πρὸς φιλίαν σημαίνειν, καὶ ποτὲ μὲν τὴν ἐπαφρόδιτον, ποτὲ τὴν ἄλλως ὁμονοητικήν, ὡς τὸ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν· ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὦ φίλος, ὦ φιλότης φαμέν· καὶ φιλοτήσιον κρατῆρα, τὸν φιλικὸν λέγομεν· καὶ τοιαύτη μὲν ἡ φιλότης· ἵμερος δὲ

κυρίως

κυρίως ἐπὶ ἐρωτικῆς ἐπιθυμίας· ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἁπλῶς ἐπιθυμίας ὁ ἵμερος τάττεται, ἀληθέν τι δῆλον, καὶ ἐκ τοῦ εἰδέ σε καὶ πόρσας ἐθέλειν ἵμερος αἱρεῖ· ἔστι δὲ καὶ παρ' ἀθηναίοις κύριον ὄνομα· καὶ ἡρωῒς ἱμέρα, ἡ ὁμώνυμος πόλις σικελική ἱμέρα. Ἱμερία, ποταμός. Ἱμερτής, ὁ ἐπιθυμητής. καὶ ἱμερτὸν, ἐπιθυμητόν· ἐπέραστον· καλόν· ἐράσμιον. Ἱμερτὸν τὸν τιταρήσιον, ἀνθρωπίνως εἶπε καὶ ἔξω μύθου· ἄλλως γὰρ στυγητός ἐστι καὶ στυγνός, ὡς ἀπορρέων τῆς φρικτῆς στυγός. Ἱμεραθεῖσαι, ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπιθυμίας τυχοῦσαι, ἀνδράσι μιγεῖσαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἵμεσος, δίκη σικελή. Ἱμητὸν, τὸ ἀντλητόν· ἱμονιὰ γὰρ τὸ τοῦ ἀντλήματος χοινίον· οἱ δὲ ἄβαροι ἐχώρουν, ἵνα ὁ δάναβις ἐρρέει ποταμός. Ἱμίνα ἡ ἡμίνα, χοῖνιξ· ἢ κοτύλη. Ἱμίτραοι, ὑπόζωστον πάφιοι. Ἱμονιᾷ, ἀποπατεῖν, ἀντὶ τοῦ μακρὰ χέζειν· ἀπὸ τοῦ χοινίου, δι' οὗ τὰ ὕδατα ἀρύονται, ὃ καλοῦσιν ἱμονιάν· καὶ ἀριστοφάνης, πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη· ᾆδον δὲ ᾆσμα οἱ ἀντλοῦντες ἱμαῖον. Ἱμονιά, ἐκ τοῦ ἱμάντος ἐλέχθη τὸ ἀντλητήριον· στρεπτός τις βοεὺς εἰπεῖν καθ' ὅμηρον οὖσα. καὶ ἀπ' ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἀνιμᾶσθαι· κυρίως δὲ τὸ διὰ ταύτης ὕδωρ ἀντλεῖν. Ἱμονιὰ καλεῖται τὸ χοινίον, ἐν ᾧ ἀρύονται τὸ ὕδατος. Ἵμοροι, πόλεμοι. Ἱμπάταον, ἔμβλεψον πάφιοι. Ἱμπόλης, λῃστής. Ἱμφθείς, βλαφθείς· θαμβηθείς· νυχθείς. Ἵμψας, ζεύξας θετταλοί. Ἵμψιος, ποσειδῶν ὁ ζύγιος. Ἱμῶσα, ἀντλοῦσα· ἀπὸ τοῦ ἱμὰς ἱμάντος, ὅθεν ὁ ἀντλητὴρ ἱμαντὸς λέγεται· καὶ ἱμῶσα, γεμίζουσα.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν·

ν, ἀντὶ αὐτὸν κύπριοι. Ἵνα ἄξωσιν, οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλ' ἵνα ἀγάγωσιν· φρύνιχος. Ἵνα, σημαίνει τρία· αἰτιολογικὸν σύνδεσμον, ὡς τὸ ἵνα γνῶσι καὶ οἵδε, ἀντὶ τοῦ ὅπως μάθωσι καὶ οὗτοι· καὶ τὴν δύναμιν, ὡς τὸ ἶνα κρατεροῖο ὤλεσεν θυμοφθόρον· τοῦ δὲ ἐστιν ὄνομα πτώσεως αἰτιατικῆς· καὶ τὸ νεῦρον ὡς τὸ ἶνα τάμεν διὰ πᾶσαν· ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ὅπου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ· ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐὰν, ὡς ἐν ἰλιάδος κ̄, ἵνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε, ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ πράζωμεν οὕτως. Ἵνα, εὐκτικῷ συντάσσεται, ὅτε προτίθεται παρεληλυθὼς χρόνος· οἷον ἀφίκετο ἵνα θεῷτο· καὶ παρατατικῷ ὁριστικῷ, οἷον ἐχρῆν αὐτὸν συγγραφὴν λαβεῖν, ἵν' εἶχεν ἀπαιτεῖν κατὰ νόμους. Ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅπου· καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ὅθεν· ἀριστοφάνης, ἵνα τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα· καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐάν· καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· ὅτε καὶ μετὰ τοῦ παρεληλυθότος συντάσσεται· καὶ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Ἵνα, πόλις. Ἵνα γνῶσιν, ἵνα ἐπιγνῶσιν. Ἰναία, δύναμις. Ἵνα ὥστε λέγε, οὐχ ἵνα ἔσονται· πάνυ γὰρ ἀμαθὲς μετὰ μέλλοντος ἵνα, ἢ ἐὰν, ἢ ἦν, ἢ ὅταν, συντάσσεσθαι. Ἵνα καὶ ἦν ὅπως ἡνίκα καὶ ἐὰν, καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ καὶ μετὰ εὐκτικοῦ συντάσσονται· οἷον ἵνα τύχω καὶ τύχοιμι, καὶ ἢν δυνηθῶ ποιῆσαι τόδε· καὶ ἢν δυνηθείην ποιῆσαι τόδε· καὶ ἡνίκα ἂν ποιήσω· καὶ ἡνίκα ἂν ποιήσαιμι· ὡς καὶ παρὰ δημοσθένει, καὶ τὸ ἡνίκα λαμπρὸς αἰσχίνης, ἡνίκα ἂν εἰπεῖν κατὰ τούτων δέοι, ἐν τούτοις λαμπροφωνότατος. τὸ δὲ ἐὰν, ὅτι μὲν ἐπὶ μελλοντικῆς σημασίας λαμβάνεται, εἰς εὐκτικὸν ἀποδίδοται· ὅτι ἐπὶ πράγματος ὁμολογουμένου καὶ φανεροῦ, εἰς ὑποτακτικόν· τὸ δὲ ἐπειδὰν καὶ ὅταν ἀεὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ὑποτακτικῷ συντάσσονται· ὁριστικῷ δὲ μέλλοντι ταῦτα πάντα οὐχ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς συνταττόμενα, εἰ μή που σπανίως παρὰ ποιηταῖς· ὡς παρ' ὁμήρῳ ἀλλ' εἶμι πόλινδε, ὄφρα πατὴρ ὄψεται, ἀντὶ τοῦ ἵνα με ὁ πατὴρ ὄψηται· εἰς ὁριστικὸν τὸ ἵνα ἀποδιδόμενον, ὡς ἐν τῷ θεολόγῳ, ἵν' ἐρεῖ· καὶ παρ' ὁμήρῳ, τὸ ἂν ἐπὶ μέλλοντι ὁριστικῷ, ὡς κέν τις ἐρέει, τότε μοι εὐρεῖα χθὼν, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἂν ἐρεῖ τις· ταῦτα μὲν οὖν παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι σπανίως εὑρίσκονται μέλλοντι ὁριστικῷ ἀποδιδόμενα· τὸ ὅταν δὲ καὶ τὸ ἐπειδὰν ὁμοίως καὶ τὸ ἐπὰν οὐχ εὑρέθη. Ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἔνθα· καὶ ἔλεγον τὸ ἵνα, ἀντὶ τοῦ καί· ὅμηρος ἵνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε. Ἰνακρίαι, εἰς ἀκρισίαν. Ἵνα μὴ ῥέζωμεν ὧδε, παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐὰν μὴ ῥέζωμεν οὕτω· σύνδεσμος γὰρ ἀντὶ συνδέσμου εἴληπται. Ἶνα πέλεθρον, δύναμιν ἀμέτρητον· πέλεθρον τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς ἔχον πήχεις ξ̄ς̄ δίμοιρον· ἶνα δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἴς. Ἰνάρει, μαστεύει. Ἰνάρετος, ἱκανός· ἐνάρετος. Ἶνας, νεῦρα. Ἰνᾶσθαι, ἐκκενοῦσθαι· καὶ προΐεσθαι. Ἰνάσαι, καταχέαι· καταπλάσαι· καταβαλεῖν. Ἰνάσσω, ἰσχὺν παρέχω. Ἰνατέρων, συμφώνων· λέγονται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτερες. Ἵνα τί, ἀντὶ τοῦ διατί· ἢ ἕνεκα τίνος. Ἰνάχειον, ἄστυ τὸ τοῦ ἰνάχου. Ἰναχία, ἑορτὴ λευκοθέας ἐν κρήτῃ ἀπὸ ἰνάχου. Ἴναχος, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ ἲς ἰνὸς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ τοῦ χέεσθαι, γέγονεν ἴναχος, ὁ μετὰ δυνάμεως χεόμενος. Ἰνγρουστία παρὰ ῥωμαίοις, τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Ἰνδάλλεται, ἀπεικάζεται· ὁμοιοῦται καταχρηστικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ ὀφθαλμοῦ λέγομεν τὸ ἰνδάλλειν· καὶ ἰνδάλλεται, καταφαίνεται. Ἰνδάλλομαι, τὸ φαντάζομαι· ἰνδάλλετο, ἐφαίνετο· ὡμοιοῦτο. Ἰνδάλματα, φαντάσματα· ὀνείρατα· ἅπερ μὴ παρόντα ὑπονοεῖ τις· ὁμοιώματα· ἀπεικονίσματα. Ἰνδάλλω, γίνεται ἐκ τοῦ εἴδω, τὸ ὁμοιῶ, τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ν̄, ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰέν· καὶ αὐτίκα τετραμμένου τοῦ ε̄ εἰς ῑ, ὡς ἐπὶ ἔχω ἴσχω καὶ τῶν ὁμοίων· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰκασμοῦ, καὶ ὁμοιώσεως, καὶ δοκήσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι· ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλων τὸ ἴνδαλμα λέγεται· ἰνδάλλεται δέ τις καὶ ἐν ὀνείρασιν· ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. Ἰνδία, μεσημβρία μακεδόνες. Ἰνδοὶ, ἔθνος βάρβαρον. Ἰνδὸς, ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ αἰθιοπίας. Ἴνδυρος, ἀσπάλαξ. Ἴν' εἰδῇς, ἵνα μάθῃς, εἰδῶ περισπωμένως· ἵν' εἰδῇ τι, ὅπως μάθῃ τι. Ἶνες, τὰ παρακολουθοῦντα νεῦρα ταῖς φλεψὶν παρὰ θεοκρίτῳ· λέγεται δὲ παρὰ δωριεῦσι καὶ ὁ υἱὸς ἶνις· ἀπὸ γὰρ τούτων τῶν μελῶν τὸ σπέρμα συνάγεσθαι δοκεῖ. Ἰνύει, πίνει. Ἰνηθεῖσα, καθαρθεῖσα· κενωθεῖσα. Ἰνία, λόρα. Ἰνίον, τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον· καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας· ἢ μέτρον· ἢ υἱόν. Ἰνιπίσας, κρούματα ποιά. Ἶνις, υἱὸς· νέος· παῖς· βρέφος· ἀπόγονος· νήπιος. Ἶνις, τοῖς ἔτι ποιοῖς· καὶ ἶνις, χώρα. Ἰνκατάπαον, εἴκατα βλέψον. Ἰνκαφότευε, ἐνκαταφύτευε. Ἴννυν, κόρην μικράν· καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ. Ἴννοιεν, ἐκαθέζετο. Ἰννοί, οἱ κολοβοὶ τῶν ἵππων· γάννοι δὲ, οἱ κολοβοὶ τῶν ὄνων· γαννοφυεῖς. ἰνοὶ κρεμάμενοι πρὸ τῶν ὤτων εὕρε

παῖδας. Ἴννος, ὁ ἐξ ἡμιόνου καὶ θηλείας ἵππου. καὶ τοῦτο μόνον οἴδαμεν ἔκ τινος παλαιοῦ εἰρηκότος, ὅτι ἴννος ἐξ ἡμιόνου καὶ ἵππου. Ἰννοῦνται, ζῶσιν. Ἰννύεται, κλαίει. ὀδύρεται. Ἰννύκιος, οἶνος ἀπὸ ἰνικοῦ τῆς σικελίας. ἔστι δὲ πολύχνιον δύσοιον. Ἰνυνία, ἑορτὴ ἐν λήμνῳ. Ἴυγξ, ὄρνεόν τι. ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες. Ἰνύρετο, ἐμύρετο. Ἰνύεσθαι, κοσμεῖν. ἱδρύεσθαι. Ἴνφαος, εἰς τὸ φάος. Ἰνῶδες, ἰσχυρόν. εὔτονον. νευρῶδες. ἰσχνόν. Ἰνώμενος, ἐξελῶν ἐκκενούμενος, τουτέστι προϊέμενος. ἀφ' οὗ καὶ ὑπέρινος λέγεται. Ἰνώσατο, ἔπεσεν. ἐδέξατο. κατέπεσε. κατεκαύθη. Ἰνὼ, ἡ δὲ ἀκριβὴς ἱστορία μητρυιὰν εἰδυῖα τὴν ἰνὼ δύσνουν τῷ φρίξῳ τε καὶ ἕλλῃ, πλοιάριόν τι φησὶν εἶναι τὸν κριὸν, ἐκτύπωμα φέρον κριοῦ ἐν ἄκρᾳ, ὁ ποῖόν τι καὶ παρὰ λυκόφρονι, τὸ ταυρόμορφον τύπωμα, τὸ τὴν εὐρώπην ἁρπάσαν. καὶ ὁποῖα πλοῖα τὰ σὺν ἑτέροις σχήμασι, καὶ χηνίσκοις ἐν τοῖς ἄκροις ἔχοντα, ἤγουν τύπους χηνῶν. καὶ βούλεται διὰ τοιούτου κριοῦ σὺν τῷ ἀδελφῷ πλέουσαν τὴν ἕλλην ἐκπεσεῖν, καὶ κινδυνεῦσαι. ἑτέρα δέ τις ἱστορία εὔνουν ὑπηρέτην φησὶ τὸν κριὸν, ὃς τὴν τῆς μητρυιᾶς βουλὴν ἀνακαλύψας, καὶ περισώσασθαι τοὺς δεσπότας παῖδας προθέμενος, ἐδυστύχησε κατὰ τὸν ἑλλήσποντον. λέμβῳ γὰρ βραχυτάτῳ περαιώσας αὐτοὺς, οὐκ εἶχεν ἀμφοτέροις περιποιήσασθαι. ἀλλ' ὁ μὲν φρίξος περιεγένετο, ἡ δὲ ἕλλη κατὰ πάθος ἰλίγγου ἢ ἄλλου τινὸς τοιούτου καταπεσοῦσα, μόνον αὐτῆς ἀφῆκε τοὔνομα φέρεσθαι, αὐτὴ δὲ καταδῦσα εἰς τὸν βυθόν. διπλάζεται δὲ τῇ ἕλλῃ τὸ λ ἀμετάβολον, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἕλη ἡ θερμασία, ἐξ ἧς καὶ τὰς λαμπάδας ἑλάνας λεχθῆναι ναυκράτης ἱστορεῖ σοφιστής. καὶ ὁ ἕλλην δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐν δυσὶ λ γράφεται. τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλος πόλις καὶ ἄλλος ἡ ἀντωνυμία. Ἰνωπὸς, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. λούσας δ' ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα βάθι δ' ἐς οἴκους. παρὰ τὸ ἶς ἰνὸς, ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν, καὶ τοῦ ὀπὸν, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, γέγονεν ἰνωπὸς, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μέγα. Ἴνωψ, κύριον. ἶνοψ δὲ, ὁ μέλας ἢ καὶ μικρόν.

ΤΟ Ἰ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ·

ξαι, διηθῆσαι. ἥκειν. Ἰξάλην, τελείου αἰγὸς δέρμα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰξάλου, τελείου, ἢ ὁρμητικοῦ, ἢ πηδητικοῦ. παρὰ τὸν ἴξω μέλλοντα γέγονεν ἴξαλος. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι πολλάκις τὰ παράγωγα ἀλλάσσουσι τὰ πνεύματα, καὶ ἀπὸ δασέων γίνεται ψιλά. οἷον ἅμα, ἀμυδίς. ἥλιος, ἀπηλιώτης. οὕτως ἵξω, ἴξαλος.

Ἴξαλον, αἶγα πορφύριος λέγει. τὸν τομίαν λέγων, ὡς ἐπὶ πολὺ τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς τελείους διωκομένους κατὰ παράτριψιν ἀποβάλλειν τὰ αἰδοῖα, ὥσπερ οἱ κάστορες ἑκόντες εἰς ἑαυτοὺς κατεργάζονται. ὁποῖον δή τι καὶ ἀριστοτέλης διὰ τὸν χλούνην ἱστορεῖ, ὃ δηλοῖ σὺν ἄγριον. ἕτεροι δὲ ἴξαλόν φασι τὸν ὀχευτικὸν, ἤτοι τὸν κήλωνα, καὶ περὶ τὰς τῶν θηλειῶν ἰξύας ἤτοι ὀσφύας ἀλλόμενον. οἱ δὲ τὸν μετὰ χειμῶνα ἐπὶ ἅλας ἱκνούμενον ποιμενικῷ νόμῳ, ἵνα μὴ ψώραν πάθῃ. τοῦτο καὶ δασύνεσθαι ἀπαιτεῖ τὴν ἄρχουσαν, εἰ καὶ ψιλοῦται κατὰ ἔθος αἰολικόν. καὶ ἐπὶ ἡμέρων αἰγῶν λέγοιτο ἄν, οὐ μὴν ἐπὶ ἀγρίων, ὁποῖος ἄρτι ὁ ὁμηρικὸς, τοὺς γὰρ ἀλίζει οὐδείς. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἅλις ἵξεσθαί φασι, πηδητικὸς γὰρ καὶ ὁρμητίας ἄγριος αἴξ. ἐν δὲ ῥητορικῷ τινὶ λεξικῷ φέρεται, καὶ ὅτι ἴξαλος ὁ προπηδῶν καὶ τίλδος. ἐν δὲ ἑτέρῳ, καὶ ὅτι ὥσπερ παρδαλῆ καὶ λεοντῆ, οὕτω καὶ ἰξαλῆ αἰγεία περισπωμένως, ἐπεὶ ἴξαλοι αἶγες. Ἰξάνει, ἐπικάθηται. Ἶξε καὶ ἶξον, ἀντὶ τοῦ παρεγένοντο. οἳ δ' ἶξον κοίλην λακεδαίμονα κητώεσσαν. ἀπὸ τοῦ ἵκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἷκον, καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ ἶξον. οὕτως ἀπολλώνιος. Ἰξευτὴς, ἰξευτικός. ὁ δι' ἰξοῦ τοὺς ὄρνεις θηρῶν, ἤτοι κόλλης τινός. Ἰξίαι, κιρσοί. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἶξιν, ἀθυμορίαν, ἢ ἄφιξιν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰξιόεν, θανάσιμον φάρμακον. ὠνόμασται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τὰς ἐντὸς τροφὰς κατέχει, ὡς ἰξός, ὁδμὴν ἔχον παραπλησίαν ὠκίμῳ. ἰξιόεν δέ σε μή τι δόλῳ παρὰ χείλεσι πῶμα οὐλοφόνον λήσειεν, ὅ τ' ὠκιμοειδὲς ὄδωδε. τὸ ἐπίγραμμα νικάνδρου. Ἴξιρος, ποταμός. Ἰξίου φύλλα, τοῦ λευκοῦ χαμαιλέοντος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἶξις, παρουσία. ἄφιξις. ἱκετεία. Ἰξίας, κιρσὸς ὁ ἐν τοῖς μέλεσιν. ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις. καὶ πόα τις. ἣ καὶ χαμαιλέων. καὶ σύντηρα, ἀφ' ὧν καὶ ἰξός. Ἰξίων ἔοικεν, ὁ καὶ πρῶτος παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἱστορούμενος, γενέσθαι φονεὺς, φαντασιοκόπος τις εἶναι, καὶ πράγματος ἐφιέμενος ὑπὲρ αὐτὸν ὄντος, ὁποίους πολλοὺς ὁ μακρὸς χρόνος ἤνεγκε. διόπερ ὁ μῦθος ἐρᾶν αὐτὸν λέγει τῆς ἥρας, ὕψους τινὸς δηλαδὴ ἡγεμονικοῦ. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ εἰς τοιοῦτόν πως εἴρηται τὴν ἥραν ἐκλαμβάνονται, ζωὴν ἡραίαν λέγοντες τὴν βασιλικήν. ἧς διεκπεσὼν ὁ ἰξίων ἐμίγη φασὶ τῇ νεφέλῃ, σκιᾷ τινὶ δηλαδὴ καὶ φαντάσματι τῆς φιλουμένης ὑψηλῆς ζωῆς, καὶ εἰδώλου τοῦ ποθουμένου. καὶ ἀπέτεκε κενταύρους, ἀνυποστάτους δηλονότι ἐννοίας, καὶ ἃ οὐκ οἶδε φύσις τελεσφορεῖν. οὐδὲν γάρ ἐστιν ὁ ἱπποκένταυρος, ὥσπερ οὐδὲ ὁ τραγέλαφος. Ἰξοὶ, γλίσχροι. καὶ φειδωλοί. Ἴξομαι, παραγενήσομαι. Ἰξόμεθα, ἱκετεύσομεν. Ἶξον παρατατικὸς, ἐκ τοῦ ἵκω ἵξω. ἵξω δὲ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα. τὸ πληθυντικὸν ἵξομεν ἵξετε, ἶξον. ὅτι οὐκ ἔστι δεύτερος ἀόριστος, ἀλλὰ παρατατικὸς, δῆλον ἐκ τοῦ προστακτικοῦ. βῆσε γὰρ καὶ ἶξε, ὡς τύπτε. εἰ δ' ἦν ἀόριστος, βῆσον ἂν ἦν καὶ ἶξον. Ἶξον, ἀπὸ τοῦ ἵκω τοῦ διὰ τοῦ ι γεγραμμένου, λέγει ὁ δεύτερος ἀόριστος ἷκον, καὶ τροπῇ βοιωτικῇ τοῦ κ εἰς ξ ἶξον. οὕτως ὁ ἀπολλώνιος. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια ἐκ μέλλοντος λέγει μετατίθεσθαι εἰς ἐνεστῶτα. ἵξω, καὶ ὁ παρατατικὸς ἶξον ἶξες ἶξε, τὸ πληθυντικὸν ἶξομεν τε ἶξον. Ἶξον, ἤγουν κατέλαβον, φυσικῶς ἔχει τὴν ἐν τῇ ἀρχούσῃ περισπωμένην, ὡς χρονικῶς ἐκταθέν. ἄλλως γὰρ ὤφειλε τὸ δίχρονον ὀξύνεσθαι, ὡς θέσει μακρὸν διὰ τὸ κεῖσθαι πρὸ συμφώνου διπλοῦ. παρατατικοῦ δὲ χρόνου τὸ ἶξον, ὡς ἀπὸ μέλλοντος τοῦ ἵξω, ἀναβιβασθέντος εἰς ἐνεστῶτα. Ἰξὸς ἐστὶν ἡ παγὶς τῶν στρουθίων, ἄξος τις ὤν, παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἵκω ἵξω, ἰξὸς, ὁ φθάνων μέχρις ἂν ἢ ἱπτάμενα τὰ ὄρνεα, μέχρις ὧν ἂν φθάνωσι τὰ πτηνὰ τόπων, αὐτὴ τοῦ ἔνθα ἱκνοῦνται καὶ παραγίνονται. Ἰξὸς, εἶδος φυτοῦ. καὶ κάλαμος ἰξευτικός. Ἰξὸς, ᾧ χρῶνται εἰς ἄγρευσιν πτηνῶν. Ἰξοφόρους δρύας, τὰς ἰξὸν φερούσας. σοφοκλῆς μελεάγρῳ. Ἰξύας, ἰσχυάς τις. Ἰξὺν τὴν ὀσφὺν. ἐπ' ἡνιόνι ψυχόμενον χηλάς τι καὶ ἰξύας, τουτέστι τὴν ῥάχιν. Ἰξύος, τὸ μεταξὺ τῶν ἰσχύων καὶ τῆς ὀσφύος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἴξων, φέρων.

ὁ βάκχος, ὁ διόνυσος ἀπὸ τῆς βακχείας. Ἴοβας, κάλαμος παρὰ κρησίν. Ἰοβόλος, ὁ ὄφις. ἰοβόλος, ὁ τῷ ἰῷ καὶ τῷ φαρμάκῳ βάλλων. Ἰοβηλαῖος, χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα. Ἰοβλέφαροι, καλλιβλέφαροι. Ἰοβόρον, παλίγκοτον, ἤγουν ὀργίλον. σκολιόν. ἐχθρόν. Ἰοβρέτας, ἀπὸ ἰοὺς τοὺς βρότους ἔχουσα. Ἰογλῆναι, μελαίνας γλήνας ἔχουσαι. Ἰοδνεφές, τὸ μέλαν φασὶν, ἢ πορφυροῦν, ἢ τὸ λεγόμενον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἰάνθινον. σύγκειται δὲ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ ἀπὸ τοῦ ἴου καὶ νέφους, ἀμφοτέρων μελαινῶν σωμάτων. Ἰοδόκη, βελοθήκη. Ἰοδόκον τὴν φαρέτραν λεγόμενος, ὅτι δηλαδὴ τὸ δοχεῖον τῶν οἰστῶν ἐστιν, ὃ διὰ μιᾶς λέξεως ὁ ποιητὴς ἰοδόκον ἐδήλωσε. Ἰοειδὴς πόντος, οὐ μόνον ὁ μέλας καὶ ἄνθους ἴου εἶδος ἔχων, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγάλως καὶ ἀνεπιπρόσθετος τῇ ὄψει, δι' οὗ ἐστιν ἰέναι ἀκωλύτως τὸ βλέπειν, ὡς ἔν τινι παραβολῆς νοήματι δηλοῖ ὁ ποιητής. ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος ἄνθους τοῦ χαμαὶ ἴου καὶ νεφέλης, κατά τινα ποιητὴν ἐπιρον[illegible]δὴς ἤτοι μέλαινα. Ἰοειδέα κρήνην, μελάνυδρον. ἴον γὰρ εἶδος ἄνθους, ἢ τὴν ἴοις περιπεφραγμένην, τὴν ἀνθώδη, ἢ τὴν διαυγῆ καὶ καθαράν. Ἰόεντα σίδηρον, τὸν μέλανα. ὡς ἰοειδέα πόντον τὸν μέλανα. βέλτιον δὲ εἰς ἰοὺς εὔθετον ὄντα. Ἰόζωνος, πορφυρόζωνος. Ἰοθόρ, ὁ πενθερὸς μωυσέως. Ἴοι, ἐπέλθοι. ἰόντι, ἐρχόμενοι. Ἰοί, τὰ βέλη ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ· ἐχρίοντο γὰρ φαρμάκῳ τινὶ αἱ ἀκίδες αὐτῶν. Ἰολάδα, ἰοειδῆ χρώματα. Ἰόλεως, βοηθὸς ἡρακλέους. Ἰόλλαον, ἱερόν. Ἰομαλίς, δύναμις. Ἰόμωροι, ἐνίοτε ἀπὸ μέρους οἱ ἀγαθοὶ πολεμισταί. κυρίως δὲ οἱ περὶ βέλη μεμορημένοι, ὅ ἐστι κακοπαθοῦντες, ἐκ τοῦ μόρος ὃ δηλοῖ τὴν κακοπάθειαν, ἐκταθέντος τοῦ ο. ἢ οἱ ποιούμενοι ὤραν, ἤτοι φροντίδα τῶν ἰῶν, πλεονασμῷ τοῦ μ. τῆς αὐτῆς ἐτυμολογίας ἐγχεσίμωρος. Ἰόμωροι, οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς καὶ τὰ τόξα πεπονημένοι καὶ μεμορημένοι, ὅ ἐστι κάμνοντες. τοξόται παρὰ τὸν μόρον, κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὃ σημαίνει τὴν εἱμαρμένην καὶ τὴν κακοπάθειαν. οἷον τρίτληνα μορόεντα, ἢ ἀμελοῦντες. Ἴον, παρὰ τὸ ἀνιέναι ταχύ. Ἴον τὸ ἄνθος. Ἴονθος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν τριχῶν. ἀπὸ τοῦ ἰέναι, καὶ ἀνθεῖν. Ἰόνιον, τὸν ἀδρίαν καλούμενον. οὕτως ὠνόμαζον ἐνίοτε οἱ παλαιοί. ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐς δεξιὰ εἰς πλέοντι τὸν ἰόνιον κόλπον. καὶ ἰόνιον πέλαγος. Ἴον, σίον τινὲς γράφουσιν, ὃ κρεῖττον ὡς καὶ πολλοῖς ἀρέσκει τῶν παλαιῶν. ἴα γὰρ ἐν λειμῶσιν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ σία, ὡς μέχρι νῦν φαίνεται, οἷς καθὰ καὶ τοῖς σελίνοις χρεία δαψιλοῦς ὕδατος, θάλλουσι γὰρ πλέον ἐν αὐτῷ. τῶν ἴων χροιὰ οὐ μόνον πορφυρέα καὶ κιῤῥὰ, ἀλλὰ καὶ λευκή, δι' ἣν καὶ λευκόϊα τὰ τοιαῦτα καλοῦνται. καὶ ὅτι τὸ ἴον ἔκ τινων ἰάδων νυμφῶν ἔχει τὴν κλῆσιν, χαρισαμένων αὐτὸ ἴωνι πρώτῳ, καὶ ἐκλήθη ἐντεῦθεν ἴον, παρωνύμως ταῖς ἰάσι, καὶ τῷ λαβόντι τὴν χάριν ἴωνι. καὶ ὅτι καὶ τὸ κρίνον, τὸ καὶ λείριον, κατά τινας ἴον ὑπερῷον ἐκαλεῖτο. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ἴου. Ἰονθάδος, ἢ τῆς νέας κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ τῆς ταχείας, παρὰ τὸ ἰέναι ἄδην. ὡς παρὰ καὶ ἴξαλος, παρὰ τὸ ἴξεσθαι ἄλις, ἵνα ταυτὸν ἰονθὰς καὶ ἴξαλος αἴξ. ἢ τῆς δασείας. ἴονθοι γάρ φασιν αἱ ῥίζαι, καὶ πρῶται τῶν ῥιζῶν ἐκφύσεις, ἤγουν τῆς ἐχούσης ἰόνθους, ὅ ἐστιν ἐξανθήματα, σώματός φησιν ἀκμάζοντος, ἃ παρ' οἱ νῦν χνοάζοντες ἰονθάρια φασίν. ἐκ τοῦ ἰόνθων δὲ τὸ ἐξιονθίζειν, ἤγουν ἐκριζοῦν αἴρειν τὰς τρίχας. ἴονθοι αἱ πρῶται φυόμεναι τρίχες. Ἰόντα, παραγινόμενα. ἐπανερχόμενα. Ἰόντες, πορευόμενοι. Ἰόπη, δι' ἑνὸς π καὶ ι ἐστὶ πόλις παλαιστίνης. συστέλλει δὲ τὸ ι. εἴρηται δὲ αἰθιοπία τις οὖσα, κατεῖχον γὰρ αὐτὴν αἰθίοπες. οὕτω γὰρ εὗρον ἐγώ. Ἰοπλόκαμος, μελανόθριξ. Ἰόππα, μιξόδης. Ἰόπη, ὄνομα τόπου. Ἰορδάνης, παρὰ τὸ ἰορ καὶ τὸ δάνος, ὄνομα ποταμῶν. δύο γάρ εἰσι ποταμοὶ ἐν ταυτῷ μεμιγμένοι. κλίνεται ἰορδάνου. τὰ εἰς ης κύρια μὴ παρ' οὐδέτερον συντεθέμενα, εἰς οὐ ἔχει τὴν γενικήν, οἷον ἑρμιόνης ἑρμιόνου. Ἴορκες, τῶν δορκάδων ζώων. ἔνιοι δὲ ἡλικίαν ἐλάφου. Ἴος, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ διὰ τοῦ ιος δισύλλαβα διαφόρως τονούμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. βίος, βιός, χίος, χιός. θριός. μνιός, ὁ ἁπαλὸς παρὰ εὐφορίωνι. καὶ ἰῷ ἤματι ἰλιάδος ζ'. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἰός, ὁ τοῦ σιδήρου. καὶ ἰοειδὴς ποιητικόν, ὁ ἔχων εἶδος ἰοῦ, ἤγουν ὡς ὁ μέλας. Ἰοστέφανοι, πίνδαρος αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι ἀθῆναι. Ἰός, τὸ φάρμακον. ἐκ τοῦ ἰάω ἰῶ τὸ θεραπεύω. ἰὸς δὲ τὸ βέλος, δασύνεται. ἐκ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω. οὕτως εὗρον παρὰ τῷ τζέτζῃ. Ἰότης ἰότητος, λέγεται ἡ βουλὴ καὶ ἡ φροντίς, ἀπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ βέλους. ἰός ἰότης ἀπὸ τοῦ ἵεσθαι καὶ εἰς πάντα ἰέναι. Ἰότητι, βουλήσει, γνώμῃ. ἀέρτιμι σῇ διότητι γάμος θ' ἅμα καὶ λέχος εἴη τῇ λυκομήδειου παιδὶ φιλαστραγάλῃ. Ἰουργός, ὁ κατασκευάζων ὀργήν. καὶ τὰ ἰοβόλα θηρία. καὶ ὁ τὴν οἰκείαν βουλὴν ἱστῶν. Ἰού, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ οἴμοι, φεῦ. καὶ ἰοὺ ἰοὺ σχετλιαστικὸν ὁμοίως ἐπίρρημα. Ἰουβάλ, κύριον ὄνομα τοῦ καταδείξαντος κιθάραν. Ἰοῦ ἰοῦ. τὸ ἰοῦ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται. Ἰούλιος, ὄνομα μηνὸς παρὰ ῥωμαίοις. καὶ ὄνομα κύριον καρδιναλίου τοῦ μεδίκου ὃν φλωρεντίας τῆς μεγάλης πόλεως κυβερνήτην, καὶ ὡς ἐπιδάλιον, κάλλιστον καὶ βέλτιστον ὄντα, Λέων ὁ δέκατος μέγας ἀρχιερεὺς, ἕνεκεν τῆς ἐκείνου δικαιοσύνης, καὶ ἐλευθεριότητος, φιλοξενίας τε καὶ φιλανθρωπίας, καὶ τὸ ἀπὸ πασῶν ἀρετῶν τὸ ἄνθος δρέψασθαι πεφυκέναι, ἐξαιρέτως ἀγαπῶν, πάντων τῶν ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ πλουσιώτατον καὶ ἑαυτῷ μικροῦ δεῖν ἰσοδυναμοῦντα ἐποίησε. Ἰουλόπεζα, ἡ ναῦς. Ἴουλος, ὁ ἐν ταῖς ἀμπέλοις σκώληξ. πολύπουν δὲ τὸ ζῶον. καὶ τὸ ἐξάνθημα τὸ ἐπὶ τῶν γενείων. καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς καρύαις ἄνθος. καὶ ᾠδῆς τι γένος. Ἴουλος, καὶ ὁ προσφιλὴς τῇ ἀρτέμιδι. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις γινόμενον πολύποδα καὶ συστρεφόμενον. ἴουλος, ἀπὸ τοῦ ὅλον εἶναι πυκνὸν καὶ συνεστράφθαι καὶ ἰέναι, λέγεται ἡ πρώτη ἐξάνθησις τοῦ γενείου. Ἴουλος, σκώληξ πολύπους μικρὸς περὶ τείχη ἀνερχόμενος. ᾧ παρεικάζει ὁ λυκόφρων τὰς ἀλεξάνδρου ναῦς διὰ τὰς κώπας. ἐγὼ μίαν ναῦν ἀλεξάνδρου λέγω, καὶ βαρβαρικὸν πλεῖον ἕν, ἑκατὸν δὲ στρατιώτας ἔχων ἔπλευσεν εἰς ἑλλάδα. ἴουλος σημαίνει δὲ, τὸν σκώληκα τοῦτον, τὴν ἐξάνθησιν τῶν γενείων, τὴν συστροφὴν τῶν τριχῶν, καὶ τὸν ὕμνον, ὥς φησιν ἐρατοσθένης. Ἰοὺς ἐκτάμνειν, κινδυνώδεις ἕλκους δηλοῖ. οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πάντες ἰοὶ ἐκτέμνονται, ἀλλὰ οἱ πλεῖοις ἐξέλκονται σῶοι, εἰ μὴ ἄρα διὰ τοῦ ἰοῦ τὸ ἐξ αὐτοῦ τραῦμα δηλοῦται, καὶ ὅμως οὐδὲ πᾶν τραῦμα ἐκτέμνεται. Ἰουλόπεζαι, μεταφορικῶς αἱ πολύκωποι νῆες, ἀπὸ τοῦ ἰούλου τοῦ πολύποδος ζώου, τοῦ πολλοὺς καὶ πυκνοὺς ἔχοντος πόδας. ὁμοίως καὶ ἡ πρώτη ἐξάνθησις κατὰ τὰς παρειὰς, ἴουλος λέγεται, ἀπὸ ἰούλου τοῦ ζώου. Ἰοῦσαν, πορευομένην. Ἴουλοι αἱ πρῶται τῶν τριχῶν ἐκφύσεις, ἀπὸ τοῦ ἰέναι ἄλλας οὔλας. ἴουλοι δὲ καὶ οὖλοι αἱ ἐκ τοῦ δράγματος συναγόμεναι δέσμαι. Ἰοφῶν, υἱὸς ἦν σοφοκλέους ἐκ νικοστράτης. ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν, ὡς οἰκείοις. ἐστίγασε δὲ τοῦτο σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς

στράτιδας εἶναι λέγοντα τῷ πατρὶ, ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· εἰ μέν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί· καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι. οὐ μόνον δὲ Χοιρίλος τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην, ἀλλὰ καὶ Ἰοφῶντι συνηγωνίσατο τῷ υἱῷ. Ἰοχέαιρα, ἡ ἰοχέαιρα ἰοῖς, ἢ μᾶλλον ἡ χέουσα ἰούς, καθὸ τὰ βέλη στονόεντα χέουσα· καὶ ἰοχέαιρα, ἡ Ἄρτεμις· ἢ ἡ φαρέτρα, ἡ παρὰ τὸ δεχομένη τὰ βέλη. Ἰόψοφος, ἀπολλωνιεὺς [illegible].

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π·

[illegible] ἄμα, κάμνει. Ἶπες, ἰστέον ὅτι θηρίδιά εἰσιν ἐμφυόμενα κέρασι καὶ κατεσθίοντα, παρὰ [illegible] φασι κόνα [illegible]· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἰάπτειν, ὃ ἐστι φθείρειν. τινὲς δὲ ὑφὲν κεραΐπες γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ κέρασιν ἶπες, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐν φυτοῖς. ἄλλοι δὲ κεραΐδες, ὡς ἀπὸ τοῦ κεραΐζειν, ἵνα δηλοῖ τὰς τῶν τόξων φθαρτικάς. κεράστινον δὲ ἡ ὑφασίνῳ ὡς φαίνεται τὸ τόξον, οὐ μόνον κατὰ τὸ πάλαι σκυθικὰ ξύλινον. ἐκτείνεται δὲ ἡ ἄρχουσα τοῦ ἶπες, διὸ καὶ περισπᾶται. Ἶπες, οἱ τοῖς κέρασιν ἐμφυόμενοι σκώληκες. θρῖπες, οἱ ἐν τοῖς ξύλοις γινόμενοι, καὶ ταῦτα κατεσθίοντες. κῖες, [illegible] δηλονότι τίτω καὶ ἐν ταῖς κριθαῖς γινόμενοι. ἶκες, οἱ ἐν ἀμπέλῳ φυόμενοι, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων κατεσθίοντες. ἴουλα, αἱ περὶ τὰ τείχη ἐνέρποντες πολύποδες. σὴς σητός, ὁ σκώληξ. καὶ σὴρ σηρός, ζῷόν. ἀφ᾽ οὗ καὶ σηρικὸν ἱμάτιον, τὸ καὶ βέμβιξ. τὸ μῆκα [illegible] ζωύφιον. καὶ σφὴξ σφηκός, ἀπὸ τοῦ σφίγγεσθαι τὸ δὲ σμα, ἢ οἱονεὶ δεδεσμένη οὖσα ἐν τῷ μέσῳ. αἱ πρὸς αὐτὰς καλούμεναι βδέλλα, ἀπὸ τοῦ βδάλλω τὸ ἀμέλγω. μέλιττα δὲ φανερόν. καὶ μελισσών, ὁ περιεκτικὸς τῶν μελισσῶν. καὶ σμῆνος, τὸ αὐτῶν πλῆθος. καὶ βόμβος, ὁ αὐτῶν ἦχος. καὶ σύμβλον, ἡ αὐτῶν κατοικία. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῶν, τὸ κηρίον. ὁ κοινὸς [illegible], ἰδίως δὲ ὁ κηρὸς ἀρσενικῶς, καὶ τὸ μέλι. Ἰπί, σκώληκι, ἡ ψ ἡ εὐθεῖα, ἴψ, ἰπός, ἰπί. Ἰποασία, γαστὴρ παρὰ [illegible]. Ἰποσθμαι, τὴν φρυγίαν κρήτης. Ἰπνός, ὁ φοῦρνος· κυρίως μὲν ἡ κάμινος ἢ ὁ φανός. καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. καὶ ἴπνια, τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἰπνοῦ, ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. Καλλίμαχος δὲ τὴν κόπρον [illegible] δ᾽ ἀμυδίς φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ᾽ ἄειρεν. Ἰπνός, κυρίως κάμινος. Αἰσχύλος ἰπνούμενος ἔκαυσιν αὐτὴν [illegible] σημαίνει τὸ μαγειρεῖον. Ἰπνός, τὸ μαγειρεῖον· ἢ ἡ καπνοδόχη· ἢ ὁ φανός, ὡς τὸ ἐν τε τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ. ἢ κάμινος [illegible] ἐσχάρα. Ἰπνοὺς λέγουσιν, οὓς νῦν ἡμεῖς λαμπτῆρας ἢ φανοὺς καλοῦμεν· τοὺς δὲ νῦν φανοὺς καλουμένους, λύχνους [illegible] οἱ παλαιοί. τὰς δὲ λαμπάδας, τοὺς τραγικοὺς φανοὺς ἢ πανοὺς διὰ τοῦ π. Ἶπος, ἡ πόσις παρὰ τῷ [illegible]. Ἶπος, ἡ τῶν μυῶν παγίς. καὶ τὸ πραιτώριον. Ἰπούμενος, θλιβόμενος, πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος. Ἰπούς, [illegible] μυσὶ ξύλον. Ἱππαγρέτας, ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ἐπιλέκτων ὁ [illegible]. Ἱππαγωγούς, τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς. Ἱππάδα, τὰ τῶν ἱππέων τιμήματα. τινὲς δὲ στολὴν ἱππικὴν καὶ θυσίαν, ἣν τοῖς ἵπποις ἀπένεμον. καὶ πύλαι [illegible] ἱππάδες ἐκαλοῦντο. Ἱππαίτερον, τὸν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ἔρωτα. Ἀριστοφάνης, ἢ ἵππερον. Ἱππάζεται, οὐχ [illegible] ἵππῳ ὀχεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐφ᾽ ἑνὸς ἵππου ὀχεῖσθαι, ὃ νῦν κέλητα καλοῦσιν. Ἱππάζομαι, ἱππεύω, ὀχοῦμαι. Ἱππάκη, σκυθικὸν βρῶμα ἐξ ἵππου γάλακτος. οἱ δὲ ὀξύγαλα ἵππειον, ᾧ χρῶνται Σκύθαι. πίνεται δὲ καὶ ἐσθίεται [illegible] ἐν τρίτῳ αὐτοῦ λόγῳ. καὶ μάνδρα ἵππων παρὰ Λάκωσιν. Ἱππαλεκτρυόνα, γράφεται κολεκτρυόνα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὡς Δίος τι λάβης παράσημον ἄλλῳ ὅμοιον. ἄλλως ἱππαλεκτρυὼν καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἀπηγόρευται μὲν εἶναι, ἀλλ᾽ ἔστι τῷ ἀληθείᾳ ζῷον θαλάσσιον, ὃν καί τις τῶν καθ᾽ ἡμᾶς ἀνθρώπων κατὰ τύχην ἐξιόντα ἀπεκτονώς, καὶ [illegible] ἐνέγραψεν ἐν τῷ σημαίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς αὖ καὶ τοῖς μὴ εἰδόσιν ὁ ἆθλος κηρύττοιτο. τινὲς δὲ τὸ [illegible] ἐπὶ τῶν μεγάλων. Ἱππάριον, ὄρνεον ποιὸν παραπλήσιον χηναλώπεκι. Ἵππαρος, πάθος τι τῶν περὶ τὸν ἴκτερον συμβαινόντων. Ἱππάρχειος Ἑρμῆς, Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ, ἃς ἐνέστησεν Ἵππαρχος, στήλας ἐγγράψας εἰς αὐτὰς ἐλεγεῖα, ἐξ ὧν ἔμελλον βελτίους αἱ ἀναγινώσκοντες γίνεσθαι. Ἱππαρχία, δύο ταραντῖναι ἱππέων ἀνδρῶν δώδεκα. Ἵππαρχος, ὁ τῶν [illegible] ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσιν. Ἱππάς, τίμημα μικρόν. ὡς ἱππάδα τελῶν. Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ [illegible] Σόλων, εἰς δ᾽ διεῖλε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος Ἀθηναίων, πεντακοσιομεδίμνους, καὶ ἱππέας, ζευγίτας, καὶ θῆτας. Ἱππασία παρὰ τοῖς κατὰ [illegible], ἱππασία δὲ καὶ ἱππασμός παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Ἱππασὶ καθίζειν, ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων [illegible]. Ἱππαφέσιον, τὰς ἀφετηρίας, ὅ ἐστι τοῦ καγκέλου. Ἱππεία, ἡ ἵππευσις. ἱππεία φάτνη, καὶ [illegible]. Ἱππείας κάπας φησὶν Ὅμηρος, πρὸς διαστολὴν τῶν βοείων. κάπη δὲ ἡ φάτνη, παρὰ τὸ κάπτω [illegible], ὅθεν καὶ τὸ [illegible] παρὰ τῷ κωμικῷ, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔγκαφος ὁ ψωμός, ἢ τριβλωμός. Ἵππειον τὸ ἄργος, ἀπὸ [illegible]. Ἱππεῖον κάρα, ἡ τοῦ ἵππου ἰσχύς. καὶ ἵππειον θράσος. καὶ ἵππειος ζυγός. Ἱππείων ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων [illegible]. Ἱππείας, τὴν [illegible] ἔνια δὲ τὴν τῶν οὐραίων, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν. Ἵππειος δρόμος, τετράστ[αδιος] [illegible], φοινικῶς φασί, διὰ τὸ λέγειν που τὴν τοῦ αἰθαλὸς ἵπποι ἀνδράσι γίνονται κατὰ τὸν μῦθον [illegible] ἀριθμὰ φασὶ τέτταρον. Ἱππεῖς λευκοθώρακες. καὶ παροιμία ἱππεῖς μὲν Θετταλία [illegible] χαρία. Ἵππερον, ἱππικὸν ἔρωτά φησιν ὁ Ἀριστοφάνης [illegible] ὁ ἴκτερος, ὃς περιέχεται ταῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. Ἵππερως, ἵππων ἔρως. Ἱππεύειν, [illegible] ἐπὶ κέλητος, νῦν δὲ ἐπὶ ξυνωρίδος ἅρμα [illegible]· ἅρμα ἀλλ᾽ ἔχουσιν ἵππων σαφεστός, ὃ νῦν δίφρον καλούμενον [illegible] ἱππάζεσθαι, ὃ νῦν κέλητα καλούμεν. Ἱππεῦμα, τρέχω. Ἱππεύομαι, [illegible]. Ἱππῆ, φυλαί. ἢ εἶδος κοροσκομίου, καὶ ὁ ἐπὶ ἱππικῆς ἐπιστήμων. ἱππῆες δ᾽ ὀλίγον μετεύαθεν, [illegible] χολέως μετὰ τῶν πεζῶν. Ἱππεύω καὶ ἱππάζομαι, τὸ ὀχοῦμαι ἵππῳ [illegible] ἱππάζεται καὶ ὀχεῖται, ταὐτὸν πάντα σημαίνει. Ἱππέως, ἀναβάτου. ἐπιβάτου [illegible] ἀληθοῦς αὐτοῖς τῶν ἀληθυντικῶν, ἃ μὲν ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γίνονται, διὰ τοῦ [illegible], διὸ περὶ τῶν [illegible] ἀπὸ τῶν εἰς ης ἢ [illegible] διὰ τοῦ ε. οἷον ἀληθής, ἀληθέ

ἑς· πόλις, πόλεες· ὀξύς, ὀξέες· διατί τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν, οὐ προφέρουσιν διὰ τοῦ ηος· αἰονήδιος· ὀξύς, ὀξῆος· ὥσπερ βασιλῆος οἰνῆος· ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι, τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας ἐπὶ τῶν περιττοσυλλάβως κλινομένων· οἷον αἴας αἴαντος· ἡ εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρόν, ἡ δὲ αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν· ἀλλὰ καὶ ἡ λάχητος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν· ἢ ἴση ὀφείλει ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, ἢ ἐλάττων· ὡς ἐπὶ τοῦ αἴαντος, καὶ χαρίεντος, λέοντος, οὐδέποτε δὲ μείζων· ἐπεὶ τὸ πηλέως καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακράν, ἐποίησαν οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς, ἵν᾽ ᾖ ἴση τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὔσης· ἐπὶ δὲ τοῦ ἡδύς, οὐκ ἐδύναντο τρέψαι τὴν γενικὴν τοῦ ηδέος εἰς η· οὐ γὰρ εὑρίσκεται μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας· ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν, καὶ ὀξύς, καὶ τὰ ὅμοια. Ἱππηλασίη ὁδός, ἐντελῶς ἐφράσθη· ἄλλως δὲ ἱππηλασία παρὰ τοῖς ὕστερον ἀπολύτως, τὸ ἐλαύνειν ἵππους. Ἱππήλατον, εὐρύχωρον· παρὰ τὸ ἐλαύνειν ἵππους· Ἱππήλατον, εὐρύχωρον· πλατύ· λεῖον, ἐψιλωμένον. Ἱππημολγοὺς λέγουσι, τοὺς ἀπὸ γάλακτος τρεφομένους, καὶ γαλακτοπότας, καὶ γαλακτοφάγους ὁμοίως· θρυλλεῖται δὲ ἐν ἱστορίαις ἔθνος ἱππημολγῶν περὶ σκυθίαν· λέγονται ἐπίκλην ἄβιοι, ὅτι ὀλιγόβιοι· εὐτελεῖς γάρ εἰσι, καὶ ἀπὸ τὴν δίαιταν ἢ ἅμα τῷ βίῳ φορεύονται, ὡς ἁμαξόβιοι. Ἱππημολγός, ὁ τὰς ἵππους ἀμέλγων. Ἱππία ἐκλήθη οὕτως ἡ ἀθηνᾶ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ διὸς μεθ᾽ ἵππων ἀνήλατο, ὡς ὁ ἐπ᾽ αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ· ἢ ὅτι ποσειδῶνος οὖσα θυγάτηρ καὶ κορυφῆς τῆς ὠκεανοῦ, ἔχουσα ἅρμα, οὕτως ἐφάνη· ἢ ὅτι ἄδραστος θήβηθεν φεύγων, ἐπὶ κολωνῷ στήσας τοὺς ἵππους, ποσειδῶνα καὶ ἀθηνᾶν ἱππίους προσηγόρευσεν.
Ἱππίδιον, ἰχθύς ποιός. Ἱππικὰ ὀνόματα, ἀγέλη ἵππων, ἱπποτρόφος, ἀγελοτρόφος, ἱππονόμος, ἱππαγωγός, ἱπποδαμαστής, πωλοδάμνης, ἱπποκόμος, ἵππων ἐπιμελητής, ἱπποφορβός· εἶτα ἱπποφορβάδες, ἵπποι ἀγελαῖοι, ἵπποι ἀθληταὶ καὶ ἀγωνισταὶ καὶ ἀδηφάγοι, ἁμιλλητήριοι, νικηφόροι, ἀθλοφόροι, κυνηγετικοί, πολεμιστήριοι, ὁδοιπορικοί, στρατιωτικοί, πομπικοί, καὶ τὰ ὅμοια. Ἱππικὸν τέρμον, ὁ καμπτήρ. Ἱππικὸν χλίδος ἰωναγαμέμνονι, αὐτὶ τοῦ χλίδημα φόρημα· οἱ γὰρ ἐποχούμενοι τοῖς ἵπποις, ἔχουσι τὸ κόσμου χάριν παρὰ τοῖς χιτῶσιν, ἃς καλαῖς ἐριδας καὶ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν. Ἱππικόν, τὸ στάδιον. Ἱππικὴ βάσις, ἡ νευρὰ τοῦ τόξου· διὰ τὸ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι τριχῶν· οἱ δὲ θαμιγγα νευρῶν, ἱππικὴν καλοῦσιν. Ἵππιος, ὁ ποσειδῶν. Ἱππιοχάρμην, τὸν χαίροντα τῇ ἱππικῇ· ἢ ἱππόμαχον, χάρμη γὰρ ἡ μάχη. Ἱππίσκος, ἐπίθεμα κεφαλῆς ἢ γυναικεῖον κόσμιον. Ἱππίτας, ἱπποφορβός.
Ἱπποβάτης, ἱππεύς. Ἱππόβοτος, μεγάλην γῆν ἔχων, δυνάμενος ἵππους τρέφειν. Ἱπποβουκόλους, τοὺς ἵππους νέμοντας. Ἱππόβοτον ἄργος, τὴν πελοπόννησον λέγει· ἄργος μέν, ἀπὸ τοῦ πανόπτου ἄργου· ἱππόβοτον δέ, διότι ἀφθονίαν ἔχει ἵππων πολλῶν καὶ ἀγαθῶν, ὡς ἱστορίαι δηλοῦσι· πρὸς δὲ τὸ ἱππόβοτον, σύγκειται καὶ βούβωτος λειμών· καθὰ ἄλλα δέ πως καὶ τὸ θερείβοτον σύντίθεται, ὃ δηλοῖ τόπον καθὰ τοὺς παλαιούς, ἔχοντα καὶ ἐν θέρει νομάς. Ἱππογνώμων, ἵπποις διαγινώσκων εἰ ἐγκύοις ἢ μή. Ἱππόγοον, ἱππάστρα. Ἱπποδάμεια, ἀγορὰ ἐν πειραιεῖ οὕτω καλουμένη ἀπὸ ἱπποδάμου μιλησίου ἀρχιτέκτονος, τοῦ οἰκοδομήσαντος ἀθηναίοις τὸν πειραιᾶ. Ἱπποδάμεια ἔτικεν ἐκ τοῦ πέλοπος, ὥς φησι πίνδαρος, λεγέτας ἕξ, ἤγουν ἡγεμόνας· ἤγουν ἀτρέα, θυέστην, πιτθέα, ἀλκαθοῦν, πλεισθένην, χρύσιππον· ἄλλως ἀτρεύς, θυέστης, ἀλκαθοῦς, ἵππαλκος, πιτθεύς, δίας ἢ χρύσιππος. Ἱππόδαμοι, ἐφ᾽ ἵππων ἀναστρεφόμενοι. Ἱππόδαμος ἐν πειραιεῖ κατῴκει, καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἣν ὕστερον ἀνῆκε δημοσίαν εἶναι, καὶ πρῶτος οὗτος τὸν πειραιᾶ καθὰ τὰ μηδικὰ συνήγαγεν, ἦν δὲ ἀθηναίοις τίμιος· ἄλλως ἱππόδαμος μόνος λείβεται καὶ ἡ πλάτων· διεβάλλετο γὰρ ἐπὶ πολυφαγίᾳ ὁ ἱππόδαμος· ἀριστοφάνης ἢ ὁ δὲ ἱππόδαμος δυνουστατος ὢν τῇ πόλει, καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν, ἀναξίως ὁρῶν σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον. Ἱπποδασείης, ἵππειον λόφον ἐχούσης τρίχας. Ἱπποδίτης, ἡρακλῆς ὁ ἐν ὀγχηστῷ τιμώμενος, οἱ δὲ ἐν θήβαις. Ἱπποδιώκτας, ἡνίοχος. Ἱππόδρομος, ἀγὼν ἀθήνησι θησεῖα γόμενος. Ἱπποζώνη, ἡ τοὺς ἵππους θηλάσασα. Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, ταυτὸν ἐστὶ τῷ κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες. Ἱππόθοος, ἱπποδιώκτης.
Ἱππόθορος, ὄνος ἵππους βιβάζων. Ἱπποθορονήμην, τὴν μεγάλην εὐωχίαν. Ἱπποθοώντειον, τὸ τοῦ ἱπποθόοντος ἡρῷον· ἦν δὲ υἱὸς ποσειδῶνος. Ἱππόκαμπος, στρουθίον τι. Ἱπποκλείδης· οὕτω κακοχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον ἀριστοφάνης εἶπεν. Ἱπποκέλευθος, κυριολεκτικῶς ὁ πεζῇ βαδίζειν ὀκνῶν, τὰ πρεῖα δὲ ἀναβάλλων ἑαυτὸν εἰς τὸ ἔφιππος προϊέναι· ὁ δὴ νόμος ἦν πέρσαις, ἐπειδὰν ἔμαθον λυσιτελέστερον εἶναι αὐτοῖς τὸ μεθ᾽ ἵππων πολεμεῖν, ἢ ὑπὸ πεζομαχεῖν· ἱπποκέλευθος ὁ κατ᾽ ἐξοχὴν ὁ ἡνιοχώτατος· ἴσως δὲ κατά τι ἐξαίρετον καὶ τὸν μάλιστα δι᾽ ἵππων εἰδότα μάχεσθαι δηλοῖ· οὐ μὴν οὕτω καὶ πεζομάχην· ἢ καὶ τὸν ἄλλως ὡς καὶ προερρέθη, χαίροντα μεθ᾽ ἵππων βαδίζειν· ὁποῖα καθὰ ξενοφῶντα ὕστερον οἱ πέρσαι, οἷς νόμος ἐτέθη μικροῦ δεῖν καθ᾽ ἱπποκενταύροις ἀεὶ ἐφ᾽ ἵππων ἰέναι. Ἱπποκέλευθος, ἵπποις κελεύων· ἱππεύς· ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν περαιούμενος. Ἱπποκένταυρος, ἀναγωγικῶς νοεῖται· φασὶ γὰρ αὐτὸν ἰατρικὴν ἐπιδείξασθαι· ἀνάγεται δὲ καὶ οὕτως, ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ μὲν ἥμισυ ἵππου ἦν, τὸ δὲ ἥμισυ ἀνθρώπου, πεφανέρωται, ὅτι διὰ τοῦ ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πρακτικόν, διὰ δὲ τοῦ ἀνθρωπείου τὸ λογικόν. Ἱππόκομον, τρυφάλειαν ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. Ἱπποκόμος, ὁ τῶν ἵππων ἐπιμελούμενος. Ἱπποκόριος, ἥρως. Ἱπποκορυσταί, ἐφ᾽ ἵππων ὁπλιζόμενοι· ἢ ἵπποις κορύσσοντες, τουτέστι πολεμικοί· ἢ ἐφ᾽ ἵππων μαχόμενοι· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἵππος καὶ τὸ κορυτής, τοῦτο ἐκ τοῦ κορύσσω, τοῦτο ἐκ τοῦ κορύνη, ἔστι δὲ ἐπὶ καμπὲς ῥόπαλον· ἱπποκορυστὴς διατί οὐκ ἀνεβίβασε τὸν τόνον; ἐπειδὴ τὰ εἰς ης ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐν τῇ συνθέσει τὸν τοῦ ἁπλοῦ φυλάσσει τὸν τόνον· ἐρανιστής, ἀρχεερανιστής· ζήτει ἐς τὸ ἡρακλῆς. Ἱπποκορυστάς, ἐνόησάν τινες τοὺς ἔχοντας ἱππείας τρίχας ἐν ταῖς κόρυσιν· ἀλλ᾽ ὁ τοῦτο ὤφειλεν ἱπποκόρυθας εἰπεῖν· ἢ οὕτω πῶς ὁμοίως τῷ κορυθάϊκες καὶ κορυθαίολος· ἔστιν οὖν ἱπποκορυστής, ὃ καὶ ἱππιοχάρμης, ἤγουν ἱππότης, πολεμιστής. Ἱπποκρατία, τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν. Ἱπποκράτους υἱοί, τελέσιππος, δημοφῶν, περικλῆς, διαβαλλόμενοι ἐς ὑωδίαν καὶ ἄπολις φησὶν ἐν δήμοις, ἱπποκράτους τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα, καὶ οὐδαμῶς τῆς ἀ-

Ἱππολήμπτρα· τὰς τριχίνους σειράς, παρθένοι οὕτω καλοῦσιν. Ἱππολοῦστρας, ἔνθα τοὺς ἵππους ἀπένιζον. Ἱππομανὲς, οὕτω λέγεται τὸ ἐπιπεφυκὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ πώλου, ὃ παρ' εὐθέως ἡ μήτηρ κατέδεται· ἔστι δὲ τοῦτο τῷ μεγέθει ἔλαττον ἰσχάδος, μέλαν, πλατὺ, περιφερές· ἔστι δὲ εἰς πολλὰ δόκιμον. Ἱππομανὴ, μεγάλως μαινόμενον· ἢ τὸν ἐπὶ ἵπποις μαινόμενον, καὶ ἱππικόν· ἢ πρὸς τὸν λειμῶνα ἐκληπτέον· τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου τάσσεται, ὡς ἱπποσέλινον καὶ ἱππογνώμων, ὁ μεγαλογνώμων. εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ λειμῶνος, τὸν ἄγαν ἀνθοῦντα καὶ ἐνυβρίζοντα τῇ χλόῃ διὰ τὸ πλῆθος· ἢ ὁ δι' ἀνθής, ἐφ' ᾧ οἱ ἵπποι μαίνονται· Σοφοκλῆς δὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβαίνοντα. Ἵππον, τὸ μόριον καὶ τὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός· καὶ τὸν μέγαν θαλάσσιον ἰχθύν. Ἵπποι ἀνέμοισιν ὅμοιοι θείειν, καὶ λευκότεροι χιόνος· δύο ὑπερβολὰς τὴν μὲν ὑπερθετικῶς ἐξέθετο λευκότεροι χιόνος εἰπών, τὴν δὲ καθ' ὁμοίωσιν προήγαγεν ἐν τῷ ἀνέμοις ὅμοιοι· τῷ μὲν ἀδυνάτῳ εἰκάσας, τὸ δὲ δυνατὸν τοῦ μεῖζον ἀποφήνας τὸ συγκρινόμενον, χιόνος μὲν γάρ ἐστι λευκότερον. Ἵππον ξεστὸν, τὸν δούρειον λέγει Ὅμηρος, ὅ ἐστι ξύλινον, ξύλου δὲ ἴδιον τὸ ξέεσθαι, καθὰ καὶ λίθου· ὅθεν καὶ τὸ ξεστοῖσι λίθοισιν, ἐπεὶ καὶ ξύεσθαι ἐπὶ ξύλου λέγεται· εἰκότως καὶ δόρυ ξυστὸν φαμέν. Ἱππόνομα, μισθὸς ἱππικὸς, καὶ τῶν ἡμιόνων. Ἱππονώμαν, τὸν ἥλιον λέγει Ἀριστοφάνης, τὸν ἐλαύνοντα καὶ νωμῶντα τὸ ἅρμα, καὶ τοὺς ἵππους ἡνιοχοῦντα. Ἱππόπορις, κοιλάς· αὐλή· δῶμα. Ἱππόπορνε, ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε. Ἱπποποτάμιοι, ζῶα ἀδικώτατα· καὶ ζήτει ἐν τῷ ἀντιπελαργεῖν. Ἱπποπωλῶ, τὸ τοὺς ἵππους πιπράσκω. Ἱπποπώλων, τῶν ἡνιοχούντων· ἢ ἐφ' ἵπποις πωλευομένων· ἢ περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων· ἱππικῶν. Ἵππος, λιμὸς ὄλεθρος· μάστιξ. Ἵππος, ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἀττικῶς, ὃ καὶ συλληπτικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἱππέων λέγεται οἷον ὁ ἵππος τῶν Περσῶν ἐνίκησεν, ἤγουν οἱ ἱππεῖς. Ἵππος, ζῶον φιλόλουτρον καὶ χαῖρον ἕλεσι καὶ τοῖς θολεροῖς τῶν ὑδάτων· ἵππος ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἀττικῶς συλληπτικῶς, καὶ ἐπὶ τῶν ἱππέων λέγεται, οἷον ἡ ἵππος τῶν Περσῶν ἐνίκησεν, καὶ οἱ ἱππεῖς· καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἵστατ' Ἀχιλλεὺς ὁ Τρώων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀντιδιώκων, ἤγουν ἱππεῖς καὶ ὁπλίτας πεζούς· καὶ ἱππεύω καὶ ἱππάζομαι τὸ ὀχοῦμαι, ἀφ' ὧν ἱππεὺς, ὁ κοινῶς καβαλλάριος. καὶ ἱππασία, ἡ καβάλλα, ἣν οἱ ποιηταὶ ἱπποσύνην λέγουσι· καὶ ἵππειον θράσος, ἐπὶ τῶν δίκην ἵππων θρασυνομένων· καὶ ἱππικὸν στράτευμα, τὸ τῶν ἱππέων· καὶ ἱππῶνες καὶ ἱπποστάσεις, οἱ κοινῶς σταῦλοι, ἃ καὶ σταθμὰ λέγονται· καὶ Ἱπποδάμεια κύριον· καὶ ἵππιος, ὁ πρᾶος. Ἱπποσύνη, ἡ περὶ τοὺς ἵππους ἐμπειρία· ἢ ἐπιστήμη ἱππική· ἔγχεϊ θ' ἱπποσύνῃ τε. Ἱπποσύνη, ἡ τοῦ ἱππεύειν ἀρετή. Ἱππότα, ἤγουν ἱππότης· ἡ κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας· ἔστι δὲ ὡς εἴρηται ἀλλαχοῦ τοῦτο τὸ πάθος Δρυόπων καὶ Αἰολέων καὶ Βοιωτῶν. Ἱππότα Νέστωρ, ἀντὶ τοῦ φυγάς ἐστι· κάλλιον δὲ ἐπιστήμων ἱππικῆς. Ἱπποτίκτων, ὁ Πανοπέως υἱὸς Ἐπειὸς ἐποίησε τὸν δούρειον ἵππον· εἰς ὃν πεντήκοντα καὶ τρισχίλιοι, κατ' ἐμὲ κγ' ἄνδρες ἐλθόντες Ἕλληνες, ἐκάθηντο· ἑλκυσθέντος δὲ τοῦ ἵππου παρὰ τῶν Τρώων εἴσω τῶν τειχῶν, νυκτὸς ἐξελθόντες καὶ φρυκτὸν δείξαντες τοῖς λοιποῖς Ἕλλησιν οὖσιν ἐν Τενέδῳ, κἀκείνοις ἐλθοῦσι τὸ Ἴλιον πορθοῦσι. Ἱππότης, ὁ ἱππεύς, ὁ ὀχούμενος τῷ ἵππῳ. Ἵππους Ποσειδῶνι μῦθος δίδωσιν Ἐριώλην καὶ Γλαῦκον, ἢ Ἐγκέλαδον καὶ Σθένοντα· τοῦτον μὲν διὰ τὸ σθεναρὸν τοῦ Ἐννοσιγαίου, παρ' ὃν καὶ δυναμένη μία τῶν Νηρηΐδων πέπλασται· Ἐγκέλαδον δὲ, διὰ τὸν κελαδοῦντα πόντον. Γλαῦκον δὲ, διὰ τὴν γλαυκὴν θάλασσαν, ἧς καὶ δαίμονα Γλαῦκον οἶδεν ἡ ποίησις τὸν Ἀνθηδόνιον, καὶ Γλαυκὴν Νηρηΐδα. Ἐριώλην δὲ, διὰ τοὺς ὑγροὺς ἀνέμους, ὧν καὶ ἡ σφοδρὰ καὶ καταιγιδώδης ἐριώλη· ἧς μέμνηται καὶ ὁ κωμικός. Ἱππόφεον, εἶδος βοτάνης· ὀνομάζεται δὲ καὶ κνάφον, καὶ στύφον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ἱπποτοξότας, ἱέρακας δηλοῖ Ἀριστοφάνης τοὺς τὴν ὀξεῖαν αὐτῶν ἐπίθεσιν, ἀπὸ τοῦ ἵππου· ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπικαμπὲς τῶν ὀνύχων. Ἵππου κρήνη, λέγεται ἀναδοθῆναι ἐκ τῆς ὁπλῆς τοῦ Πηγάσου· ἐν γὰρ τῷ Ἄργει διψήσαντος τοῦ Βελλεροφόντου, ὁ Πήγασος τῷ ποδὶ τὴν γῆν πατάξας, ἐξέβαλεν ὕδωρ, καὶ ἐκλήθη ἵππου κρήνη· ἄλλοι δὲ Πηγασίαν ταύτην καλοῦσιν. Ἱππούμεθα, πιεζόμεθα. Ἵππουρις, διὰ τί προπαροξύνεται· τὰ εἰς ρις λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ υ παραληγόμενα, ἅπαντα ὀξύνεται· οἷον μελουρίς, σημαίνει δὲ τὴν στιφράγονα ἀκρίδα· κυνοσουρίς· σεσημείωται τρία, λάμπουρις, ἡ ἀλώπηξ· τόμουρις, ὄνομα πόλεως· καὶ ἵππουρις. Ἵππουρις, ἡ ἄνω ἔχουσα περὶ τὸν λόφον τρίχας ἐξ ἵππων οὐρᾶς· ὅπερ ἐγίνετο διὰ τὸ φοβερώτερον. διό φησιν ὁ ποιητής, ὅτι δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν· φοβερώτερον γὰρ τὸν ὁπλίτην ἡ τοιαύτη ἐποίει· ἔνθα δῆλον ὡς ὁ λόφος ἀκροτάτη κόρυς ἐστίν, ὁμωνυμῶν τῷ τοῦ ὄρους λόφῳ· ἐξ οὗ καὶ ὁ γήλοφος, καὶ λοφνίδες· καὶ ἐκεῖθεν λαμπάδες καὶ λοφιὰ ζώου, καὶ ζῶα λόφουρα· τὴν δὲ ἵππουριν, καὶ ἱππόδασειαν ἐρεῖ. Ἵππουριν, τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν κατεσκευασμένον λόφον ἔχουσαν· λόφον δὲ τὸ προνεῦον τῆς περὶ κεφαλαίας ἀνάστημα, καὶ πλήξεως χάριν καὶ κόσμου ὄν. Ἱππόφορβος, ἱπποτρόφος· φορβὴ γὰρ ἡ τροφή· καὶ ἱπποφόρβιον, ἔνθα αἱ ἵπποι τρέφονται· λέγεται δὲ καὶ καπίστριον· ἡ ἀγέλη ἵππων. Ἵπταμαι, τὸ πέτομαι. Ἵπτασθαι, παραιτητέον εἰ καὶ ἅπαξ εἴη που κείμενον ἢ δίς, πέτασθαι δὲ λέγει Φρύνιχος. Ἵπτω, βλάπτω· μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν, ἰπῶ δὲ πιεζομένως, ἀντὶ τοῦ θλίβω· καὶ Ἀριστοφάνης ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς. Ἱππύα, στιππύα. Ἵπφαρμος, ἀρχίτης. Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ἐπίβαλλε, ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας δεομένων ῥᾳστώνης τινὸς καὶ ἀναπαύλης. Ἱππὼν ἱππῶνος· σημαίνει δὲ καὶ τόπον ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ἵστανται.

ΤΟ Ἰ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ῥ.

ρὰ, ἀντὶ τοῦ ἱερὰ θύματα· καὶ ὁμοίως ἱρὸν, ἀντὶ τοῦ ἱερόν· ἴρηξ, ἀντὶ τοῦ ἱέραξ. Ἱρὰ ἐκκλησία, καὶ πληθυντικὸν ἱραὶ, ἱράων προπάροιθεν Ὅμηρος. Ἵρανες, οἱ εἴρωνες· οἱ ἄρχοντες· ἡλικιῶται· διώκοντες. Ἱράτω, ὀργιαζέτω· θυέτω· ἐκ τοῦ ἱεράω, ἐξ οὗ τὸ προστακτικὸν, ἱέραε ἱέρα, ἱεραέτω ἱεράτω, καὶ κράσει τοῦ ι καὶ ε ἱράτω. Ἱρεῖον, τὸ θῦμα· ἠρίον, ὁ τάφος· ἐρίον, τὸ μαλλύ. Ἱρεῖς, ἐθνικόν. Ἱρεῖν, λέγειν· καὶ ἶρις δὲ ἀπὸ τούτου. Ἶρες, λόγοι ἵρεσιν ἐοικότες, τῷ χρώματι ἀλλ' οὐ τῷ σχήματι· ὅλοι γάρ εἰσι συνεστραμμένοι. Ἵρεται ἢ εἴρεται, συνάπτεται. Ἱρεύει, μαγειρεύει, λέγει. Ἱρεὺς καὶ ἵραξ, ἀντὶ ἱερεὺς καὶ ἱέραξ Ἴωνες λέγουσι· καὶ ἴρηξ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Ἱρεὺς ψιλοῦται, ὡς ἐν

τοῖς ἀπίωνος κεῖται καὶ ἡροδώρου συναλοιφὴν ἐκ τοῦ ἱερεῖς· ὡς τὸ πόλιες πόλις. καὶ λέγουσιν οἱ ἄλλοι καὶ κανόνα αἰτιολογικὸν τῆς ψιλώσεως, οὐ πάνυ ἀναγκαῖον. κάλλιον οὖν λέγειν ἐψιλῶσθαι αὐτὸ, ὡς ἰωνικόν· ψιλωτικοὶ γὰρ καὶ οἱ ἴωνες. Ἱρὴ πόλις, καὶ ἱρὴ ἱρά, ἐρώτησις. Ἱρῆας, τοὺς ἱερέας. Ἵρηκος, ἱέρακος. Ἱρὴν, ἱστορεῖ ὁ ἀθήναιος οὐ μόνον πόλιν, ἀλλὰ καὶ ὄρος μεσσήνης· λέγων καὶ πόλιν λέσβου εἶναι ὁμώνυμον ταύτῃ, καὶ ἑτέραν πόλιν μαλιέων, ἀπὸ ἵρου· τοῦτο δὲ ψιλοῦσθαι δηλοῖ τὴν ἄρχουσαν τῆς τοιαύτης πόλεως, ὡς μὴ ἀπὸ ἱεροῦ τινός, ἀλλὰ ἀπὸ ἵρου μετονομασθεῖσαν. εἰ δὲ καὶ βαρύνεται ἡ πόλις ἶρα λεγομένη, μετὰ πολλῶν τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἀνάγκη ζητεῖν. Ἵρηξ, ὁ ἱέραξ. Ἱρήτειρα, ἱέρεια. θύτις. Ἴριγγας, τὰς ἀρτηρίας φησὶν ἱπποκράτης. λέγει καὶ ὁ ψελλὸς τὰς ἀρτηρίας ἴριγγας. Ἴριον, τράγος. κριός. Ἴρις, καὶ, ἵππος οἰνωπὸς χρώματι. τρίνες μελέφηβοι. Ἶρις, νέφους ὑγρότης. κατ᾽ ἔμπτωσιν ἡλίου πεποικιλμένου, οἷον τόξον. ἢ αὐγαὶ ἀφ᾽ ὑγρῶν νεφῶν ἀνακεκλασμέναι. ἢ ἔμφασις ἡλίου τμήματος, ἢ σελήνης ἐν νέφει δεδροσισμένῳ κοίλῳ καὶ συνεχεῖ πρὸς φαντασίαν, ὡς ἐν κατόπτρῳ φανταζομένην κατὰ κύκλου περιφέρειαν· τῆς ἴριδος τὸ χλωρὸν, ἀέρος σημαντικόν· τὸ πυῤῥὸν, πνευμάτων· τὸ δὲ μελανίζον, ὑδάτων. Ἶρις ἐλεύνη ἄγγελος ἦλθε. ἶρις, ἐξ εἴρω παράγεται, ὡς καὶ ὁ ἑρμῆς. καὶ ἶρος ὁ ἰθακήσιος, ὃς οὕτως ἐκλήθη, ὥς φησιν ὅμηρος, διὰ τὸ εἴρειν, ὅ ἐστιν ἀπαγγέλλειν. ἡ δὲ πρὸς φύσιν ἀλληγορία εἰς τὸ κατὰ τὸν ἀέρα γινόμενον φάντασμα τοῦ λεγομένου τόξου, μεταλαμβάνει τὴν ἶριν τὴν λαμπρόχρουν καὶ αὐτὴν ὁμοίως ἀπὸ τοῦ εἴρειν· ἀγγέλλει γάρ τι μέλλον ὑετοῦ· διὸ δὴ καὶ διὸς ἤτοι ἀέρος ἐκείνη ἄγγελος λέγεται. ἰστέον δὲ ὡς ἶρις μὲν ἡ κατὰ μῦθον, καὶ ἡ παρὰ τὰ ἔνυδρα νέφη βαρυτονεῖται· ἰρὶς δὲ μυρεψικὸν εἶδος, κατὰ παλαιὰν παράδοσιν ὀξύνεται πρὸς διαστολήν. ταύτην δὲ ἴρινον μύρον, οἱ ῥήτορες ἔγραψαν. γραφικὴ δὲ αὐτῆς ἀναλογία. καὶ ἶρις, εἶδος ὀρνέου. σίρις, πόλις ἰταλική. ξίρις, φυτὸν ἐρωματικόν. καλάσιρις, λινοῦς χιτὼν ἱερωτάτῃ. ὄσιρις, αἰγυπτιστὶ ὁ διόνυσος. Ἶρις, ἰστέον ὅτι ξενοφάνους περὶ τοῦ ἴριδος ἐν ἡρωϊκοῖς ἔπεσιν οὕτω φράζοντος, ἥν τ᾽ ἶριν καλέουσι νέφος, καὶ τοῦτο πέφυκε πορφύρεον καὶ φοινίκεον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι. οἱ ἀκριβέστεροι ὁρμώμενοι ἐκ τοῦ ἐν νέφει ἐστήριξε, φασὶν οὐ νέφος εἶναι τὴν ἶριν. ἔστι γὰρ ἡ ἶρις κατὰ τοὺς παλαιοὺς πάθος περὶ τὸν ἀέρα ἐξ ἡλιακῶν ἀκτίνων τὴν αἰτίαν ἔχουσαν, ὑγρῷ νέφει ἐμφαινομένη.

Ἴρισι, ταῖς ἴρισι ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἱρμὸς, ἀκολουθία. Ἱρμοσάμην, ἐνυμφευσάμην. Ἶρος, ὁ πτωχὸς διὰ μακροῦ τοῦ ι. ἱρὸς δὲ, ὁ ἱερὸς κατὰ κρᾶσιν. χῶρος δ᾽ ὅδ᾽ ἱερὸς ὡς ἀπεικάσαι βρύων, δάφνης ἐλαίας ἀμπέλου, πυκνόπτεροι δ᾽ εἴσω κατ᾽ αὐτὸν εὐστομοῦσ᾽ ἀηδόνες. Ἶρος, κατὰ τὸν ποιητὴν κατὰ τὸ εἴρω τὸ ἀπαγγέλλω, ὅθεν καὶ ἡ ἶρις καὶ ὁ ἑρμῆς. ὕστερον ἶροι καὶ πάντες οἱ ἐπαῖται. καθὰ καὶ εἵλωτες οἱ δοῦλοι ἀπὸ τῶν ἐν τῷ κατὰ μεσσήνην ἕλει εἱλώτων, οὓς τοῖς λάκωσιν εἶξαν δουλικῶς. καὶ ὡς οἱ τρυφηταὶ, σαρδανάπαλοι, ἀπὸ τοῦ ὁμοίου σαρδαναπάλου. οὕτω δὲ καὶ ἀπὸ λικινίου, λικίνιοι καλοῦνται ἰδιωτικῶς, οἱ ἀγρίως κολάζοντες. Ἶρος, ὄρος θεσσαλίας καὶ τραχῖνα ὁμοίως. Ἶρος ἄϊρος, ταυτὸν ἶρος κακόϊρος, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν, καὶ τοῦ ὕπνος ἄϋπνος παρὰ σοφοκλεῖ. ἢ καὶ ἄλλως οὐκ ἔτι ἐσσόμενος ἶρος, ἀλλὰ τεθνηξόμενος. Ἱρῶ, ἐρῶ λέγω. Ἱρῶν, εὐχῶν. Ἱρωνεία, ὑπόκρισις. Ἱρῶς τι, θεοπρεπῶς.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ.

ς ἰνός, ἡ δύναμις μεταφορικῶς· κυρίως γὰρ ἐπὶ νεύρων ἡ λέξις τίθεται καὶ ἐπὶ νευρωδῶν. ἰνίον γοῦν λέγεται νεῦρον ὄπισθεν τοῦ τραχήλου τεῖνον, καθῆκον ἀπὸ κεφαλῆς εἰς αὐχένα. οὕτω δὲ κατὰ μεταφορὰν καὶ ἰνᾶσθαι παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ, τὸ καθαίρεσθαι καὶ ἐκκενοῦσθαι. καὶ ὑπέρινος ὁ ὑπερκεκαθαρμένος, διὰ τὸ κατὰ οἷον ἶνας λεπτύνεσθαι. λέγονται δή που καὶ αἵματος ἶνες κατά τινα ὁμοιότητα. καὶ ἶς ὄνομα ποταμοῦ, ὡς ἡρόδοτος οἶδε.

Ἶς ἀνέμου, κατὰ χρηστικῶς ἐῤῥέθη. κυρίως γὰρ ἐπὶ σωμάτων ἡ ἶς καὶ αἱ ἶνες ἴσοι ταῖς δυνάμεσι. Ἶσα, κατ᾽ ἴσον ἐπιῤῥηματικῶς. Ἶσα βαίνων, ἀντὶ τοῦ συνών. ἀεὶ δημοσθένης ἀριστολόχῳ τῷ τραπεζίτῃ, ἶσα βαίνων ἐβάδιζεν. Ἶσα, ἅλες. θάλασσα. οἱ δὲ, ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα. Ἶσα, πόλις. ἶσα δὲ, τὰ ὅμοια. Ἰσάγγελος, ἴσον ἀγγέλῳ. Ἰσάζων, ἴσον ποιῶν. ὀχούμενος. Ἴσαι ψῆφοι, ἀπολύονται οἱ διωκόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ἴσων γινομένων ψήφων. Ἰσαῖος, εἷς ἐστι τῶν δέκα ῥητόρων. οὗτος μαθητὴς ἦν ἰσοκράτους μαθημάτων. δημήτριος δ᾽ ἐν τοῖς περὶ ὁμωνύμων ποιητῶν, χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. Ἰσακίῳ, ἀνδρείῳ. Ἴσακος, ὁ ἰσαὰκ ἑλληνιστί. Ἰσάλην, διφθέραν. δέρμα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἴσαμεν καὶ ἴσασι, γινώσκουσι. Ἴσαμι, ἐπίσταμαι συρακούσιοι. Ἰσάμμορος, δύσμορος. Ἴσαν, σημαίνει τὸ πορεύοντο. ἐκ τοῦ εἶμι. τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ι γράφεται, οἷον ἴμεν ἴτε ἴσι. ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ τὸ τρίτον ἴσαν. Ἴσαν, ἰστέον ὅτι δηλοῖ μέν ποτε καὶ γνῶσιν. ὡς ἐν τῷ τὰ δ᾽ οὐχ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο. ποτὲ δὲ ἐπορεύθησαν. καὶ εἰ μὲν κλίνεται ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι γραφομένου διὰ διφθόγγου, ὑπάγεται κανόνι τῷ βουλομένῳ, τὰ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλεσθαι. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ἶμι γραφομένου ἐν τῇ παραληγούσῃ διὰ τοῦ ι. διφορεῖται γὰρ τὸ εἶμι κατὰ τοὺς τεχνικοὺς αὐτόθεν ἔχει τὸ ι ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἴτην ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθησαν, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτον. Ἰσαίαν, ἰσαΐου ῥήτορος.

Ἴσαν, πεζῷ μὲν λόγῳ οὐκ ἂν εὐχρηστηθείη. ποιηταῖς δὲ χρησιμεύει. ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ θέμα ἴω, οὗ τὸ πληθυντικὸν ἴομεν πολλαχοῦ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. τούτου τὸ ἴω πλεονασμῷ τοῦ ε γίνεται εἴω, καὶ συναιρέσει ἐξ οὗ καὶ τὸ ἴομεν ἀνάδρυμα ἐν ὀδυσσεία. καὶ ὑπέρσα τηλίκος ἦειν, καὶ ἤια γουνούμενος. δηλοῖ δέ ποτε τὸ ἴσαν καὶ γνῶσίν τινα, ὡς ἐν τῷ τὰ δ᾽ οὐχ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο. Ἴσαν ἐπὶ παρατατικοῦ, ὃ σημαίνει τὸ ἐξῆλθον. ἀπὸ τοῦ εἶμι. τούτου γὰρ παρατατικὸς εἶν. τὰ πληθυντικὰ ἴμεν ἴτε ἴσαν. τὰ γὰρ εἰς μι ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν καὶ παθητικῶν συστέλλουσι τὴν παραλήγουσαν. Ἴσαν. ἰστέον ὅτι ἢ ἀπὸ τοῦ ἴω ἐνεστῶτος γίνεται, οὗ πληθυντικὸν πολλαχοῦ τὸ ἴομεν. ἵνα ᾖ, ὡς ἐκ τοῦ πίω τὸ ἔπισαν, οὕτω καὶ τὸ ἴω ἴσαν. ἢ ἐκ τοῦ ἶμι τοῦ παραληγομένου μόνῳ διχρόνῳ, ἵνα ᾖ, ὡς τίθημι, θέσαν, οὕτω ἶμι, ἴσαν. ὅτι δὲ διττόν ἐστιν, εἶμι ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι διὰ διφθόγγου, καὶ πάλιν ἶμι διὰ τοῦ ι, παραδιδόασιν οἱ τεχνικοί. καινὸν δὲ οὐδὲν διφορεῖσθαι, ὡς εἴρηται, τὸ εἶμι ὅπου γε διφόρησιν ἔχει, καὶ τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ. ἔστι γὰρ εἴω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγου. οὗ ὁ β᾽ ἀόριστος τὸ ἴης καὶ ἴομεν τὰ αὐθυπότακτα ἐκ τοῦ τοιούτου, εἴω τὸ διὰ δι

φθόγγου ἐμμὶ ἐστι δὲ καὶ ἕτερον ἴω διὰ μόνου δίχρονον· οὗ ὡς τὸ ἴτω· οὗ προστακτικὸν ὡς παρὰ βραχέων ἐρρέθη· τὸ κεῖνον ἴσμεν ὡς
ποιοῦν· καὶ ἐκ τοῦ δὲ τοῦ ἴω τὸ ἕτερον εἶμι, οὗ καταρχὴ μόνον τὸ ι. Ἴσασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν· ἀπὸ τοῦ εἴδω, τὸ εἴσο-
μαι· ὁ μέλλων εἴσω· καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ μέλλοντος γίνεται ἔ[illegible] πλεονασμὸν διὰ τοῦ ι, ἰσῶ· οὗ παράγωγον ἴσημι, σημαίνει τὸ
αὐτό· τὸ πληθυντικὸν, ἴσαμεν, καὶ συγκοπῇ ἴσμεν· τὸ δεύτερον ἴσατε, καὶ συγκοπῇ ἴστε· τὸ τρίτον ἴσασι, καὶ οὐ πλεονάζεται,
ὡς παρὰ τὸ ἱστᾶσι καὶ κιχᾶσι. Ἴσαν, καθίδρυσεν· ὁμοιώθη. Ἰστέον, γνωστέον ἰστέον. Ἰσεῖ, ἰσοῖ ἰσάζει. Ἴση μοῖρα,
ἡ τῇ αὐτῇ ὁμαία. Ἴση, μαθήσῃ· ἴσομαι, γνώσομαι. Ἰσηγορεῖ, ἐπίσης λέγει. Ἰσήλικον, τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Ἰσημε-
ρίαι, αἱ τοῦ μαρτίου μηνὸς ἡμέραι. Ἴσημι, γινώσκω· καὶ ἴσαμεν. Ἰσημοίρα, ἀγαθὴ μερίς· καὶ κύριον ὄνομα ἡ τοῦ ἡλίου γυ-
νή. Ἰσήμορτιν, ἀπέθανεν. Ἴσης, κεῖται παρ' ὁμήρῳ πολλαχοῦ κατ' ἔκλειψιν· λείπει γὰρ μερίδος ἢ μοίρας· διὸ δὲ
ἀνάγκης εἰς ἰσομοιρίαν ἑρμηνεύεται. Ἴσης, παρ' ὁμήρῳ δῆλον ὅτι λείπει τὸ μοίρας· διὸ λαμβάνεται λέξις αὐτὴ τῆς ἰσο-
μοιρίας ἀντιβολόμενος ἴσης. Ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, καὶ ἀντὶ τοῦ ὕπαρχε, καὶ ἀμφότερα διὰ τοῦ θ· ἀλλ' ὅταν σημαί-
νει τὸ γίνωσκε, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἴσημι, τὸ πρῶτον πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ἴσαμεν, καὶ συγκοπῇ τοῦ α, γέγονεν ἴσμεν·
καὶ τὸ προστακτικὸν, ἴσθι, τὸ τρίτον ἴστω· διαστέλλεται δὲ ἀπὸ τῆς ἐννοίας· οὐκ ἀπὸ τοῦ τὸ ἕτερον, ἤγουν τὸ ὕπαρχε, διὰ
τοῦ σ γράφεσθαι, ὥς φασιν· ἀλλὰ δὲ τοῦ τρίτου προσώπου λέγεται τὸ μὲν ἴστω, ἤγουν τὸ γινωσκέτω· τὸ δὲ ἔστω, ἤγουν τὸ
ὑπαρχέτω· ἔστιν οὖν ἡ κλίσις τοῦ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, διὰ τοῦ ι ἅπασα, οἷον ἴσθι ἴστω· ἴστον ἴστων· ἴστε ἴστωσαν καὶ ἴστων·
τοῦ δὲ ἴσθι ἀντὶ τοῦ ὕπαρχε, διὰ τοῦ ε· οἷον ἴσθι ἔστω· ἔστον ἔστων· ἔστε ἔστωσαν καὶ ἔστων· ἴστη προστακτικὸν, ἴστη ἱστάτω·
ἵστατον ἱστάτων· ἵστατε ἱστάτωσαν καὶ ἱστάντων· καὶ συντάσσεται τὸ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, μετὰ μετοχῆς· ἴσθι τὸν ἄνθρω-
πον νοσοῦντα. Ἰσθλή, αἰγεία μηλωτὴ ἀμιρίς. Ἰσθμαίνοντα, ἀγωνιῶντα· πνευστιῶντα. Ἴσθμια, τὰ ἐν ἰσθμῷ πλούμε-
να τῆς κορίνθου· πρότερον μὲν τῷ ποσειδῶνι· ὕστερον δὲ μελικέρτῃ κατὰ κέλευσιν τοῦ τότε τῆς κορίνθου βασιλεύοντος σι-
σύφου τοῦ αἰόλου· ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἰσθμικῷ οἱ νικῶντες πίτυϊ ἐστέφοντο πάλαι· ὕστερον δὲ ξηρῷ σελίνῳ· μουσαῖος δὲ ἐν
τῷ περὶ ἰσθμίων δύο φησὶ γενέσθαι ἀγῶνας ἐν τῷ ἰσθμῷ· καὶ τὸν μὲν ποσειδῶνος εἶναι, τὸν δὲ μελικέρτου. Ἴσθμια, περι-
στόμια· περιδέραια· περιτραχήλια· καὶ ἑορταὶ τῶν ἑλλήνων· καὶ ἰσθμιάζειν, ἀντὶ τῶν κακῶν βιούντων· ἐπίνοσος γὰρ ὁ τῶν
ἰσθμίων καιρός. Ἴσθμιον, τὸ περὶ τὸν ἰσθμόν, ὅ ἐστι τὸν τράχηλον, ὃς ἰσθμὸς λέγεται πλεονασμῷ τοῦ σ· ὡς οἷον ἰθμός,
δι' οὗ ἐνίεται τὰ σιτία· ἐν πυθίοις δὲ καὶ παρίσθμια, τὰ περὶ τὸν τοιοῦτον ἰσθμόν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει· ὁ γὰρ περιφερόμενος
ἰσθμὸς τοπικόν ἐστιν ὄνομα· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς φέρεται, ὅτι καὶ μέρος τι σώματος περὶ τὸν τράχηλον ἴσθμιον, ὅθεν καὶ
κόσμος παρίσθμιος· καὶ ποτήριον δέ φασι κύπριοι ἐκαλεῖτο ἴσθμιον· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ ἰέναι προϋπάρχει τοῦ ἰσθμοῦ παρά-
γωγον ἰθμὸς δίχα τοῦ πρώτου σ, δῆλον καὶ ἐκ τῆς παρὰ τῷ ὀππιανῷ εἰσίθμης· διαφέρει δὲ ἴσθμιον ὅρμου κατὰ τοὺς πα-
λαιούς, ὅτι ὁ μὲν ὅρμος κεχαλασμένος ἐκκρεμάμενος· τὸ δὲ ἴσθμιον περιτραχήλιος ὢν καὶ αὐτῷ κόσμος τῷ τραχήλῳ
προσέχεται. Ἰσθμικὴ πίτυς, ἆθλον ἐπινίκιον. Ἴσθμιον, παρὰ τοῖς παλαιοῖς φέρεται ὅτι μέρος τι σώματος περὶ τὸν
τράχηλον· ὅθεν καὶ κόσμος παρίσθμιος καὶ ποτήριόν φασιν ἐκαλεῖτο ἴσθμιον. Ἰσθμός, θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν
πορθμὸς δέ, γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν· καὶ ἰσθμός, ὁ λαιμός. Ἶσις, δαίμονός ἐστιν ὄνομα τιμωμένης παρὰ αἰγυπτίοις· ἴσον
γίνεται ἶσις· ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ· καὶ γὰρ ἡ γῆ ἴση ἐστὶ καὶ σφαιροειδής· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, αὕτη ἐστὶν ἡ ἰώ, τούτου χάριν
διὰ τοῦ ι γράφεται· ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἰέσθαι ἐστί· καὶ γὰρ πολλὰ ἐπλανήθη ἡ ἰὼ μεταβληθεῖσα εἰς βοῦν· ὑπάγεται δὲ τὸ ἶσις,
τῷ κανόνι τοῦ βιθυνία· καὶ γὰρ ἔχει τὸ ι ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ, ὡς ἶρις. Ἴσιον, ἴσον· ἄμεινον· μεριστόν. Ἰσκαύδιον,
σαλπίγγιον. Ἰσκαριώτης, μνήμη θανάτου ἑρμηνεύεται. Ἴσκεν, ἠπίστατο· οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν ἐκ-
δέχονται· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τοῦ ἤισκεν, ὅ ἐστιν εἴκαζεν· ἀπεικονίζων πρὸς ἀλήθειαν· παρ' ὁμήρῳ ἐν χ ἴσκεν ἕκα-
στος ἀνήρ· τουτέστιν ἔλεγεν ἢ ὑπενόει ἤισκεν, ἐπειδὴ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα ἄνδρα κατακτεῖναι· ἀλλὰ κατὰ ἀτυχίαν τοῦ πε-
σεῖν. Ἴσκεν, σημαίνει τὸ ἐνεγίνωσκεν, ἐκ τοῦ εἴδω, μέλλων εἴσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ εἴσκω, ἀποβολῇ τοῦ ε ἴσκω·
ὁ παρατατικὸς ἴσκον· ες· ε· εἰ δὲ σημαίνει τὸ εἴκαζε καὶ ὁμοίου, ὁμοίως παρὰ τὸ εἴδω παράγεται. Ἴσκλαι, κίχλαι·
καὶ αἱ αἴγειαι μηλωταί. Ἴσκοντες, ποιητικὴ λέξις· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδω εἴσω, ἐνεστὼς εἴσκω· καὶ διαλύσει ἀναγ-
καία ἐΐσκω, ἵνα μονοφθογγῆται ἀναλόγως ἡ παραλήγουσα, καὶ ἀφαιρέσει ἴσκω. ἐξ οὗ τὸ ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων
ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Ἴσκος, ὁ κλέπτης· ἐξ οὗ καὶ ἴσκω. Ἴσκων, λέγων· καὶ κλέπτων· καὶ εἰκάζων· καὶ ὁμοιῶν. Ἴσμα,
ἵδρυμα· κτίσμα· παρὰ τὸ ἵζω ἕρμα. Ἰσμαίνει, ἀναψύχει· ὀξύ· ἀποψύχει. Ἰσμαρικὸς οἶνος· ἀρχίλοχος· ἐν δορὶ δ' οἶνος
ἰσμαρικός, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος· ἴσμαρος δὲ πόλις, ἡ νῦν μαρώνεια λεγομένη. Ἴσμασιν, ἀναψύξασιν. Ἴσμεν,
ἔγνωμεν· ἐκ τοῦ ἴσαμεν κατὰ συγκοπήν· καὶ ἴσμεν, οἴδαμεν. Ἴσμη, πρόφασις· σύνεσις· φρόνησις. Ἰσμηνός, ποταμὸς
βοιωτίας· ἀφ' οὗ ἰσμηνίου ἀπόλλωνος ἱερόν. Ἰσοβοίου, ἄνθος ὅμοιον μήκωνι. Ἰσοβόλων, ἰσοστασίων· ἔνιοι δὲ διπλῶν.
Ἰσογεῖον, τὸ ἴσον τῆς γῆς. Ἰσοδαίτης, ὑπερείδης ἐν τῷ ὑπὲρ φρύνης, ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ
σπουδαῖα ἐτέλει. Ἰσοδέτης, ὑπ' ἐνίων ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ πλούτωνος υἱός. Ἰσοδίαιτος, ὁ σίτου κοινωνός. Ἰσο-
ζύγιον, ἴσον ζυγοῦ ἀντίσηκον. Ἰσόθεος, ψυχὴ ἀθάνατος. Ἴσοι, καὶ ὅμοιοι. Ἰσοκλεής, ἰσόδοξος. Ἰσόκτιτον, ἴσον κατε-
σκευασμένον. Ἰσόκωλον, τὸ ἴσα μέρη ἔχον. Ἰσολογία, ἰσοτιμία. Ἰσομάτωρ, ὁ τῇ δήμητρι ἴσος κριτής. Ἰσομοιροῖ,
ἰσάζοιτο· μερίζοιτο· ἢ μερίζεται καὶ ἰσότητα ἐξ ἴσου ἔχει. Ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. Ἴσον φάσθαι, καὶ ἴσον ἀγο-
ρεῦσαι, ἰσηγορία τῆς αὐτῆς δυνάμεως εἰσί, ψεκτὰ ὄντα καὶ ἄμφω, εἰ πρὸς βασιλέα γίνονται. Ἴσον καὶ ἄνισον, ἐν τῷ
ἀμπλάκημα καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἰσονία, ἰσοτίμημα. Ἰσόνομος, ἰσοτελής· ἰσότιμος· ἰσοπολίτης· ἰσοπολιτεία· ἰσήγορος· ἰ-
σηγορία· ἰσοστάσιον· ἰσομέτρητον· ἰσοπληθές· ἰσομήκες· ἰσομέγεθες· ἰσοχειλές· ἰσόπεδον· ἰσάριθμον· ἰσονομία· ἰσομοι-
ρία· ἰσοκρατία· ἰσοπαλεῖς· ἰσοκρατεῖς· ἰσόψηφοι· ἰσόδρομοι· ἰσοζυγές. ἀρχίππος δὲ ὁ κωμικὸς καὶ τὸ ἰσόχρυσον εἴ-
ρηκε· τὸ δὲ ἰσοθεΐαν τὸν σοφοκλῆς εἶπεν ἐν κρεούσῃ, πάνυ ἀνέκτον. Ἰσονύουσαι, ἰσάζουσαι μεσήλικες οὖσαι παρὰ

τῷ ἱπποκράτει. Ἴσονται, ἱδρύσονται· προδύσονται. Ἴσοξ, ἰχθὺς ποιὸς καὶ ἰώδης. Ἰσοπαλῆ, ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος. Ἰσόπεδον, ὁμαλὸς τόπος· καὶ ἰσόπεδον, ἴσην ἔχον τὴν γῆν. Ἰσοπέλεθρον, μέγα· ἰσομήκες. Ἰσόπτεροι, ἰσότιμοι. Ἰσόῤῥοπον, ἰσοβαρές· ἰσοστάσιον· καὶ ἐν τῷ ἴσον. Ἴσος, ὅμοιος· ἴκελος· δοτικῇ συντάσσεται. Ἶσος, ὄνομα κύριον υἱὸς πριάμου· ὅμηρος ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος. Ἰσὸς, ὄνομα ποταμοῦ. Ἰσοστάσιον, ἴσος χρυσῷ κατὰ ὁλκὴν τίμιος. Ἰσοστάσιον, τὸ ἴσον τῷ σταθμῷ. Ἰσοστάσιον, ἰσόσταθμον. Ἰσόστασις, μύρον· ἢ στακτή· ἢ σμύρνα. Ἰσοτάλαντον, ἰσόζυγον. Ἰσοτελεῖς, ἴσα τελοῦντες. Ἰσοτελῆ, ἐκάλουν τὸν τῶν νόμων καὶ πάντων πραγμάτων μετέχοντα ξένον οἱ παλαιοὶ, τὴν ἀρχῆς· καὶ ἰσοτελὴς, καὶ ἰσοτέλεια, τιμὴ διδομένη τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων· καθ' ἣν καὶ μετοικείου ἄφεσις αὐτοῖς ἐγίγνετο. Ἰσότης, φιλότης· αὕτη γνωμικὴ δηλοῦσα, ὡς ἰσότης τὴν φιλίαν συνέχει. Ἰσοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἴσος γίνομαι. Ἰσοῦψεῖς οἰκίαι καὶ παράλληλοι τῷ τείχει, ἐν σιφλοῦσαι καλύμματα τοῖς ἐργαζομένοις τὰ χρύσεια μέταλλα· ἰσοῦψὴς οὖν ἰσοῦψοῦς κλίνεται. Ἰσουργὰ, ἴσα ἐν ἔργοις ἐργαζόμενα. Ἰσοῦται, ὁμοιοῦται. Ἰσοφαρίζοι, ἐξισάζοιτο· ἰσοφαρίζειν γὰρ, ἐξισοῦσθαι, καὶ ἴσος φαίνεσθαι δηλοῖ, παρὰ τὸ ἴσα φάρη περιβεβλῆσθαι. Ἰσοφόροι βόες παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ σ τῆς ὀδυσσείας, ἢ εἰς ἴσον φερόμενοι, καὶ ὡς εἰπεῖν ἰσοφαρίζοντες· ἢ ἴσον ἄχθος φέρειν δυνάμενοι· ἢ ἰσοκίνητοι καὶ ἴσοι κατὰ τὸ φέρεσθαι. Ἰσοφόροι, ἴσον ἔχοντες· κατ' ἴσον ἕλκοντες. Ἰσοχειλεῖς, μέχρι τῶν χειλέων πεπληρωμένοι· ἦσαν δὲ κρατῆρες οἴνου ἰσοχειλεῖς. Ἰσόω ῶ, ἴσον ποιῶ· καὶ ἰσοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἴσος γίνομαι. Ἰσδραήλ, παρὰ τὸ ἴς· ὃ σημαίνει τὴν δύναμιν· καὶ τὸ δρῶ, τὸ βλέπω· καὶ τὸ ἢλ, ὃ σημαίνει τὸν θεόν· ὁ δυνάμενος βλέπειν θεόν· ἢ νοῦς ὁρῶν θεόν· ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ, ὁ μετὰ δυνάμεως βλέπων τὸν θεόν. Ἴσσα, ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ὅλως δυσπραγούντων. Ἴσσα, ἡ λέσβος τὸ πρότερον. Ἴσσασθαι, κληροῦσθαι λέσβιοι. Ἰσσέλα, διφθέρα. Ἰσσικὸς, κόλπος. Ἴσσος, γαλήνη· καὶ ἰσσὸς ὄνομα πόλεως· ἴσσος δὲ ὁ ὅμοιος καὶ περισπᾶται. Ἰσσωρία, ἡ ἄρτεμις· καὶ ἑορτὴ καὶ τόπος ἐν σπάρτῃ. Ἵστα, ἱστάω ἱστῶ, ἵσταον ἵστων, ἵσταες ἵστας, ἵσταε ἵστα. Ἱστάκη, δρέπανον βοιωτοί. Ἱστάμεθα, δανειζόμεθα. Ἵστακεν, ἵσταται· ἵστη. Ἱστάμενον μῆνα, ἕως εἰκάδος ἔλεγον· μετὰ δὲ τοῦτο, πρώτην φθίνοντος, καὶ ἑξῆς. Ἱστᾶσαι, οὐχ ἱστάνειν. Ἵσταο προστακτικὸν, ἀπὸ τοῦ ἱστάμην ἵστασο ἵσταο, ἀποβολῇ τοῦ σ. Ἵστασθαι παρ' ὁμήρῳ, δέδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται ἀχαιοὶ χρεῖος· οἷον τὸ γινόμενον αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι· ἀντὶ χρεολυτήσωσι καὶ ἀντιστήσονται, ὥσπερ ὀφειλόμενον δάνος. Ἵσταται μίαν ὁδὸν, ποιητικόν· ἀντὶ τοῦ πορεύεται τὴν ὁδὸν αὐτήν· ὁ γὰρ βαδίζων μεμονωμένην ὁδὸν, καὶ μὴ ἄλλην ἐξ ἄλλης περιερχόμενος, τρόπον τινὰ ἵσταται. Ἴστε, γινώσκετε· ἐκ τοῦ ἴσατε κατὰ συγκοπήν. Ἱστέον, γνωστέον· ἱστέον τὴν χάριν σοὶ μόνῳ· ἱστέον, δεῖ γινώσκειν. Ἵστη γίνωσκε, ὅτι οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ω ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς μι, τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν παρατατικῶν δεύτερα γίνεται τῶν προστακτικῶν· οἷον νόει· φίλει· βόα· οὕτω καὶ οἱ ἀττικοὶ ἐὰν μὴ χρήσωνται τῇ θι καταλήξει, χρῶνται τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν παρατατικῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς· οἷον ἐτίθην ἐτίθης ἐτίθη· τίθη· ἐπίμπλην· ης· η· πίμπλη· οὕτως ἵστην· ἵστης· ἵστη· ἵστη· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὅταν ἀποκοπὴ γίνοιτο τῶν εἰς θι προστακτικῶν, ἔκτασις ἀκολουθεῖ, οἷον ἵσταθι, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἵστα, καὶ ἐκτάσει ἵστη. Ἵστημι τόδε κινούμενον· καὶ ἵστημι τόδε, ἀντὶ τοῦ ζυγοστατῶ· λουκιανὸς ἐν τῷ τοῦ δημώνακτος βίῳ· στῆσον ἔφη τὸ ποσόν. Ἱστὴρ, σφύρα. Ἱστῆται, οὕτω κανονίζεται· ἵστημι· ὁ παρατατικὸς ἵστην· καὶ τὸ προστακτικὸν παθητικὸν ἐὰν ἱστῶμαι ἱστῇ ἱστῆται. Ἱστία ἐστὶ, τὰ ἐπὶ τοῦ κέρως λίνα, οἷς ὅσα καὶ πτεροῖς ἡ ναῦς τὸν δρόμον ταχύνει. Ἱστία, ἡ καθέδρα. Ἱστία λευκὰ πέτασαν, δηλοῖ μὲν τὸ ἀνεπέτασαν, καὶ ἤπλωσαν· ἀρχὴ δὲ γέγονε τοῦ πτερὰ νηὸς λέγεσθαι· διαπετάννυνται γὰρ καὶ ὠκύτητός εἰσιν αἴτια· ὥσπερ τὰ πτερὰ τοῖς πτηνοῖς, οὕτω καὶ αὐτὰ ταῖς ναυσί. Ἱστία, ἡ ὑφαίνουσα γυνή· καὶ οἰκία· καὶ δεῖπνον. Ἱστίαια, προπαροξυτόνως μὲν κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ἀναγινώσκεται ὁμοίως τῷ νίκαια φώκαια· πολυστάφυλος δὲ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ παρατετηρημένως εἴρηται· παρασημειοῦνται γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, κατὰ μηδέν τι μηδὲ τῶν τοιούτων ψεύδεσθαι, ἢ ἀστοχεῖν· γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ διὰ τοῦ ι, ὥσπερ καὶ ἡ κατ' οἴκους ἱστία καὶ ἑστία λέγεται, ἰωνικωτέρα δέ φασιν ἡ διὰ τοῦ ι γραφή· ὕστερον δέ φασιν ἐκλήθη αὐτὴ ὠρεός· ὁ πολίτης ταύτης ἱστιαιεύς· ὁ δὲ τῆς θετταλικῆς ἱστιαίας πολίτης ἱστιαιώτης· ἦν δὲ καὶ γυνὴ σοφὴ ἀλεξανδρινὴ κατὰ τὸν γεωγράφον ἱστιαία καὶ ἑστιαία· καὶ ἑτέρα δὲ ἀρχαία ἡρωῒς θυγάτηρ ὑριέως, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ὠνόμασται· κεῖται δὲ ἡ ἱστιαία ὑπὸ ὄρει παρὰ τὸν κάλλαντα ποταμὸν ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς· διὸ καὶ ὠρεὸς ἐκλήθη ἐκτάσει δηλαδὴ τοῦ ο εἰς ω, διὰ τὸ ὀρείους φασὶν εἶναι τοὺς προοικήσαντας· δοκεῖ δέ φασι καὶ ὠρίων ἐνταῦθα τραφεὶς, ἀφεῖναι τὸ ὄνομα αὐτῇ· οἱ δὲ ἀνάπαλιν, ὅτι καὶ ὁ ὠρίων ἐνταῦθα τραφεὶς οὕτω λέγεται ὀνομασθῆναι. Ἱστιάτορες, οἱ δειπνίζοντες. Ἱστιατορία, δειπνητορία. Ἱστίην, τὴν ἐσχάραν λέγει ὅμηρος τὴν καὶ ἑστίαν λεγομένην· τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ ἑστάναι· ἐκεῖνο δὲ ἐκ τοῦ ἵστασθαι· αἰτία γὰρ αὕτη τοῦ τὸν οἶκον συνεστάναι καὶ ἵστασθαι διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ὁσημέραι θυσίας· ὅθεν καὶ ζεὺς ἐφέστιος καὶ ἑστιοῦχος· καὶ ἑστία θεὰ παρ' ἀττικοῖς· καὶ ὁ ὅλος οἶκος παρ' αὐτοῖς ἑστία, ὡς κυρίου μέρους, καθὰ καὶ βωμὸς, ὁ ναὸς ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ βωμοῦ. Ἵστινος, ξύπος. Ἱστίοις, τοῖς τοῦ πλοίου λαίφεσιν. Ἱστίον σαπρόν· ἀέμενον παλαιόν· τρίβακον· ἢ μὴ ἁρμόζον· ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἱστίον σαπρόν. Ἱστιοῤῥάφος, πανοῦργος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἀρμενα ῥαπτόντων· καὶ οἱ αἰγύπτιοι δὲ λινοποιοί εἰσιν· ἀριστοφάνης· ὀλίγον ταύτην ἱστιοῤῥάφος. Ἱστοβοεὺς παρὰ τῷ ἡσιόδῳ, βαρβαριζόμενος νῦν παρὰ πολλοῖς, οἵ φασιν αὐτὸν σταβάριον, ὡς οἷον ἱστοβοάριον· ξύλινα δὲ καὶ ἀμφότερα ὁ ῥυμὸς καὶ ὁ ἱστοβοεύς· τὸ μὲν τοῦ ἄμπρον, ἐξ οὗ παρὰ λυκόφρονι τὸ ἀμπρεύειν, οὐ τοιοῦτόν ἐστιν· ἄμπρον γάρ φασι σχοινίον, ὃ ἐχρῶντο ἀντὶ τοῦ ῥυμοῦ, μέσῳ τιθέμενοι τῶν ἑλκόντων ζυγόν. Ἱστοδόκη, ξύλον κατὰ πρύμναν ἐξέχον, καθ' οὗ κλίνεται ὁ ἱστός· γράφεται δὲ διὰ τοῦ κ· διατί; τὰ παρὰ τοῦ δέχω οὕτω προάγονται ἰωνικῶς, οἷον ξεινοδόκη· δουροδόκη· ἱστοδόκη· ἤδη δὲ καὶ ἀττικῶς πανδοκεύτριαν ὁ κωμικός φησι, καὶ ξυροδόκην, καπνοδόκην. Ἱστὸν ἐστήσαντο, τρόπος ἐτυμολογίας, ὅς τὸ ἱστὸν στησάμενοι ὑφαίνειν· ἑκάτερος γὰρ ἱστὸς, ἐκ τοῦ ἵστασθαι λέγεται. Ἱστοπέδη, ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς προπόδος,

ὁ προσδεδεμένος ἱστός. Ἵστορας, ἐμπείρους· μάρτυρας. σὺν ἐπεὶ τοὺς συνθηκοφύλακας ἐρωτᾶς. Ἱστορεῖ, μαρτυρεῖ. μυθολογεῖ. ἐρωτᾷ. πυνθάνεται· ἀνακρίνει· ὁρᾷ. Ἱστορημένοι, πρὸς θέαν ἱστάμενοι. οὕτω γὰρ ἦσαν ἱστορημένοι μόνον, ὡς ζωγραφοῦσιν οἱ γραφεῖς τὰς εἰκόνας. Ἱστορῆσαι, θεάσασθαι. Ἱστόρηται, ἀντὶ τοῦ ἔστρωται αἰολεῖς λέγουσιν. Ἵστορι, μάρτυρι. ἢ κριτῇ. Ἱστορία, ἡ θέα. οὐ γάρ τί που παραγνήσιον, ἢ μυστηρίων ἱστορίαν, ἢ τὴν περσεφόνην ἐθελῆσαι ἁρπάσαι αὐτήν. καὶ ἱστορία, διήγησις. Ἱστορία ἐστὶν, ἡ τὰ γεγονότα πράγματα περιέχουσα. Ἱστορικὸς λόγος ἐστὶν ὁ τῶν γεγονότων πραγμάτων ἔχων διήγησιν. πάθος δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται, πρόσωπον· αἰτία· τόπος· χρόνος· ὄργανον· πρᾶξις· πάθος· τρόπος· καὶ οὐδὲν τούτων ἔξω ἐν ἱστορίᾳ περιέχει οὐδεμία διήγησις· οὕτως ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ πολλὰ πράγματα ὡς γεγονότα ἢ ὄντα διηγουμένῳ. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν ἑκάστῳ τούτων διηγήσει εὑρεῖν ἐστι. προσώπου μὲν, ὡς τὸ τοιόνδε. ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων ἱερεὺς Ἡφαίστοιο. δύο δ' οἱ υἱέες ἤστην, Φηγεὺς Ἰδαῖός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης. καὶ ἐν οἷς εἴδη τινῶν διαγράφει, ὡς ἐπὶ τοῦ Θερσίτου. φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα, τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτὼ ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. καὶ ἄλλα πολλά. Ἐν οἷς ἢ εἶδος ἢ τρόπον ἢ πρᾶξιν, ἢ τύχην προσώπου διέξεισι πολλάκις, ὡς ἐν τούτοις. Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς, καὶ τὰ ἑξῆς. τόπου ἐστὶ παρ' αὐτῷ διήγησις, ὁποίαν παρὰ τῆς νήσου τῆς γειτνιώσης τῇ τῶν Κυκλώπων λέγει. ἐν οἷς τὸ εἶδος τοῦ τόπου διαγράφει, καὶ τὸ πηλίκον καὶ ὁποῖον αὐτῇ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ παρ' αὐτῇ, καὶ περὶ τῶν παρακειμένων τῷ ἄντρῳ τῆς Καλυψοῦς. ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα, κλήθρη τ' αἴγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος, καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα. χρόνου δὲ, οἷον ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί. καὶ χθιζά τε καὶ πρωΐζ' ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρώεσσι φέρουσαι. αἰτίας δὲ, ἐν αἷς ἐμφαίνει, διὸ γίνεταί τι ἢ γέγονεν. οἷά ἐστι τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος εἰρημένα. τίς γάρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι. Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς, νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα Ἀτρείδης, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐν γὰρ τούτοις λέγει τὰς αἰτίας τῆς μὲν Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος διαφορᾶς, τὸν λοιμόν. τοῦ δὲ λοιμοῦ, τὸν Ἀπόλλωνος χόλον. τοῦ δὲ χόλου, τὴν ὕβριν τὴν εἰς τὸν ἱερέα τοῦ δαίμονος. ὀργάνου δὲ διήγησιν, ὁποίαν διέξεισι τῆς ἀσπίδος, ἣν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ κατεσκεύασε. καὶ ἄλλη σύντομος περὶ τοῦ Ἕκτορος δόρατος. οἷον ἐν δ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. Πράξεως δὲ διηγήσεις εἶεν ἄλλα τε, καὶ αἱ τοιαίδε. οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο, σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν χαλκεοθωρήκων, ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι ἔπληντ' ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει. Πάθους δὲ διήγησίς ἐστιν, ἐν ᾗ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίου, ἢ ἐξ ἐνεργείας τινὸς σαφηνίζεται. ὁποῖά φησι περὶ τῶν ὑπὸ ὀργῆς ἢ φόβου ἢ λύπης κατεχομένων, ἢ τιτρωσκομένων καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο παθόντων. ἐξ αἰτίου μὲν, ἀχνύμενος. μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαιναι πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. ἐξ ἐνεργείας δὲ, αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ σχέσεώς τινος. καθ' ὃν τὸ μὲν ὧδέ τι ἐνεργεῖ, τὸ δὲ ὧδε πῶς ἔχει, καὶ πάσχει ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει. παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τὸ τοιόνδ' ἂν εἴη. τὸν δ' Ὀδυσσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ, ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς βλημένου, αὐτίκα δ' αὐλὸς ῥῖνας παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἱστορῶ, τὸ πολὺν χρόνον διέρχομαι. καὶ ἱστορῶ, τὸ παλαιὰ πράγματα ἀφηγοῦμαι. καὶ τὸ ἐρωτῶ, ποιητικῶς. Ἱστορῶ, ἐπὶ ἱστορίας. ἱστορῶ κατὰ τοὺς τραγικούς, τὸ ἐρωτῶ. ἱστορῶ, τὸ διέρχομαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς. ἱστορῶ, τὸ παλαιὰ πράγματα διηγοῦμαι. καὶ ἱστορῶ, τὸ ζητῶ. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ, ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, ὅν τινα ἱστορεῖς, ἤγουν ζητεῖς, ἢ βλέπεις. ἀμφότερα γὰρ ἐπὶ τούτου νοεῖται. Ἱστός, τὸ κατάρτιον. καὶ ἱστός, τὸ ἱστάριον. παρὰ τὸ ἵστημι. ὅθεν καὶ Ὅμηρος, ἱστὸν ἐποιχομένην. τὸ γὰρ παλαιὸν αἱ γυναῖκες ἑστῶσαι ὕφαινον. τὸ δὲ ἐποιχομένην, ἀντὶ τὸν ἱστὸν περιοδευομένην. Ἱστός, τὸ ὀρθὸν ξύλον, οὗ παρὰ τὸ κέρας καὶ τὰ ἱστία ἠώρηνται, κατ' ἐξοχήν τινα οὕτω λεχθείς. αὐτὸς γὰρ μάλιστα ὀρθῶς ἵσταται. Ἱστός, κυρίως μὲν ἐργαλεῖον ὑφαντικὸν ὁμώνυμον τῷ τοῦ πλοίου ἱστῷ. παρὰ τὸ ἵστασθαι. ἐνίοτε ἐπὶ ὑφάσματος ἡ λέξις κεῖσθαι δοκεῖ. ὡς δηλοῖ τὸ ὑφήνασα μέγαν ἱστόν, οὐ μέρος τὸ φᾶρος, εἰ μὴ ἄρα ταυτὸν φᾶρος καὶ ἱστός. Ἱστός, ἱστέον ὅτι Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Ἀρχιτεκτονικῷ, μέρη ταῦτά φησιν ἱστοῦ, πτέρνη. θωράκιον. ἠλακάτη. καρχήσιον. κεραία. ἰκρίον. Ἴσταξ, ὄρνις ποιός. Ἰστριανά, Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανά φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ περὶ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες, στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθῆσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερόν τις Ἰστριανὸς λέγεται, ὁ λευκὸς κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι, ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα. τοὐναντίον δεῖ νοεῖσθαι ἐστιγμένα. Ἰστριανίδες, αἱ Σκυθικαὶ στολαί, καὶ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα. οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ. Ἰστρίδες, ἐσθῆτές τινες οὕτω λεγόμεναι. Ἴστρος ποταμὸς καταφέρεται ἐξ Ὑπερβορέων ὀρῶν, οὗ τὸ ὕδωρ σχίζεται εἰς δύο. καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον βάλλει. τὸ δὲ ἕτερον, εἰς τὴν Τυρρηνικὴν θάλασσαν, ὅπερ οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει. ἔχει δὲ ὁ Ἴστρος τρία στόματα. ὧν ἓν λέγεται καλὸν στόμα, ὥς φησι Τιμάγητος ἐν τῷ περὶ λιμένων, εἰς ὅ φησι πλεῦσαι τὴν Ἀργώ. τὸ δὲ ἕτερον καλεῖται Ἄρηκος. ταῦτα παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἰστυάζει, ὀργίζεται. Ἰστυλόν, τὸ στολιδόν. Ἴστω, γράφει ὁ Ἡρακλείδης τοιαῦτα, τὰ διὰ τοῦ σ ἐκφερόμενα προστακτικὰ εἰς ω λήγοντα, ἀρκτικὸν ἔχει τοῦ ω τὸ θ. οἷον λεγέσθω, ποιείσθω. ἡμάρτηται οὖν τὸ ἴστω, καθὰ καὶ τὸ ἔστω, διὰ τοῦ τ λεγόμενα. Ἴστω, γινωσκέτω. τὸ ἔστω, ἤγουν τὸ ὑπαρχέτω. ἔστιν οὖν ἡ κλίσις τοῦ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε, διὰ τοῦ ι. οἷον ἴσθι ἴστω, ἴστον ἴστων. ἴστε ἴστωσαν καὶ ἴστων. τοῦ δὲ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ ὕπαρχε, διὰ τοῦ ε, οἷον ἴσθι ἔστω, ἔστον ἔστων. ἔστε ἔστωσαν καὶ ἔστων, κατὰ συγκοπήν. συντάσσεται τὸ ἴσθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε μετὰ μετοχῆς. οἷον ἴσθι ἄνθρωπον νοσοῦντα. καὶ Λιβάνιος ἴσθι με νοσοῦντα τὸν πόδα, μόλις δὲ ἀρτίπουν ἔσεσθαι. Ἰστῶν λέγε ἀντὶ τοῦ μὴ ἱστέων. ἁμαρτήσεις γὰρ ὁμοίως τῷ λέγοντι καλαμέων ἀνδρέων ἱππέων, δέον καλάμων ἵππων, Φρύνιχος. Ἴστω, ἵστημι τὸ γινώσκω. ὁ παρατατικὸς ἴστην.

ἢ μετοχὴ ἴσας ἴσαντος. τὸ προστακτικὸν ἴσαθι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴσθι. καὶ τὸ τρίτον ἴστω ὁμοίως κατὰ συγκοπήν. Ἴστωρ,
ὁ μάρτυς, παρὰ τὸ εἰδέναι. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἴδρις. παρὰ τὸ ἴσημι τὸ γινώσκω, ἵνα δηλοῖ τὸν ἐπιστήμονα μάρτυρα. ἢ ὁ κριτής,
διὰ τὸ ἐπίστασθαι καὶ αὐτός. ζήτει πεῖραρ ἑλέσθαι. Ἴστωρ, ὁ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ῥυμῷ ἐμπεπηγμένος πάσσαλος. Ἴστωρ,
ὑπερίστωρ, πανούργῳ παμμήνῳ πολλῶν δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων. σοφοκλῆς. κἀγὼ τοῦ δ' ἴστωρ, ἀντὶ τοῦ κἀγὼ τούτου
ἐπιστήμων εἰμί, ὅτι ταλαίπωρός εἰμι. οἶδα ὅτι δειλαία εἰμί. αὐτῷ τούτῳ τῷ πανούργῳ τῶν πολλῶν ἀχέων, τουτέστι τῷ
πάντα σύροντι τὰ κακά. ἢ πανοῦργε, τῷ μετὰ πάσης ὁρμῆς τῶν κακῶν ὁρμωμένῳ. παμμήνῳ δέ, τῷ πολυχρονίῳ καὶ διη-
νεκεῖ. δειλαία οὖν εἰμί, ὅτι πάντα τὰ ἄχη εἰς ἡμᾶς συνεσύρη, καὶ διηνεκῆ παρέμεινεν. Ἰσφαίνει, μεριμνᾷ. ἀγωνιᾷ.
Ἴσφαρον, βίαιον. πεπραγμένον. Ἴσφωρες, λησταί. κλέπται. λάκωνες. Ἰσχάδες. ἰστέον καὶ ὅτι τῶν ἰσχάδων κοινῶς καὶ
συνήθως ἐπιλεγομένων τοῖς ξηροῖς τῶν σύκων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι, οἱ παλαιοὶ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ἐλαιῶν τιθέασι, φάμε-
νοι, ὅτι τὰς δρυπεπεῖς καὶ γεργερίμους ἐλάας καὶ ἰσχάδας οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, ὡς οἷα σεμνύνοντες ἄλλας ὀνόματι γλυ-
κερῷ. αἱ δὲ τοιαῦται καὶ τῶν βοτρύων παρέλκουσί τι. τριβεῖσαι γάρ φασιν ἐλαῖαι, στέμφυλα παρὰ ἀθηναίοις ἐκα-
λοῦντο, εἶτα βρύτια. γέγονε δέ φασιν ἡ φωνὴ αὕτη παρὰ τοὺς βότρυς τῶν σταφυλῶν, ὧν εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἐκπιέσματα.
Ἰσχαίνω, τὸ λεπτύνω. καὶ ἀντὶ τοῦ κατισχνωκώς εἰμι, ἤγουν ξηρός. Ἰσχάλειν, τὸ ἐπὶ τῇ πορείᾳ πολὺ ἐφ' ἑκάτερα ἐκκλί-
νειν, ἢ ἐν τῷ ἑστάναι. Ἰσχαλέον, ὁμηρικὸν ἀπὸ τοῦ ἴσχω γινόμενον, ἐξ οὗ καὶ ἰσχὰς τὸ ἰσχνὸν σῦκον. Ἰσχαλέον, λεπτόν. ξη-
ρόν. ἰνῶδες. Ἰσχαλεῦσαι, θλάσαι. Ἰσχαλωμέναι, δεδερματωμέναι. Ἰσχανάα δακέειν ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖ.
ἀντέχεται, ποιητικῶς πρέπουσα ἡ λέξις οὕτω σχηματιζομένη. ἔχω, ἴσχω, ἰσχαίνω. οὗ ὁ μέλλων ἰσχανῶ, οὗ ἀναχθέντος εἰς ἐνε-
στῶτα συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, τὸ ἰσχανῶ γίνεται, ἤγουν ἐπιθυμεῖν. ὡς τὸ μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν, ἤτοι
πάνυ ἐφιεμένην δραμεῖν. Ἴσχανα, ἔξυσα. ἐλέπισα. Ἰσχάνει, ἀντὶ τοῦ ἴσχει ἔχει. παράγωγον δὲ τούτου ἐν ἄλλοις τὸ ἰσχα-
νᾷ, ὅ ἐστιν ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεσθαι παρ' ὁμήρῳ. Ἰσχάνει, κωλύει. Ἰσχανόν, ἰσχυρόν. ῥικνόν. Ἰσχανόων, ὁ ἐχόμενος
καὶ ἐπιθυμῶν. Ἰσχανόων, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. ἀπὸ τοῦ ἴσχω, γίνεται ἰσχαίνω, ὁ μέλλων ἰσχανῶ, καὶ ἐκ τούτου γίνεται ἰσχα-
νόων. Ἰσχανόωσα, κωλύουσα. καὶ ἰσχανόωσι, κωλύουσι. κατέχουσιν. Ἰσχάς, ἰσχνάς τις οὖσα. ἐπειδὴ πρὶν ἢ δοθῆναι τὴν
κρεοφαγίαν τοῖς ἀθηναίοις, ἐχρῶντο τῇ ἰσχάδι. ἢ ἐπειδὴ μέχρι τούτου προβαίνει. πρῶτον γὰρ ὄλυνθος, εἶτα φῆλιξ, εἶτα
σῦκα, εἶτα ἰσχάς, ἴσχειν ποιοῦσα τὴν αὔξησιν. πάντα δὲ τὰ τραγήματα ἰσχάδας ἐκάλουν. Ἴσχε, κάτεχε. καὶ ἴσχε τί-
νος καὶ ἴσχειν. Ἴσχειν, κάλλιον ἢ ἔχειν. Ἴσχει, κρατεῖ. Ἴσχειν, τὸ ἔχειν. οὐκ ἔστιν κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν ἰὼ πρὸ δ' ἐναλ-
λάξ ἀριστοφάνης φησί. τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέ ποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα, ἀντὶ τοῦ κωλύει ἀποκλείει ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδε-
χομένων. Ἴσχειν καὶ ἰσχανάαν ταυτόν, ὅ περ παράγεται οὕτω. ἔχω, ἀφ' οὗ ἴσχω, ἐξ οὗ ἰσχαίνω, καὶ ὁ μέλλων ἰσχανῶ. τούτου
δὲ μεταχθέντος εἰς ἐνεστῶτα συζυγίας δευτέρας, ποιεῖ τὸ ἰσχανάω. Ἰσχέμεναι, ἐπέχειν παρ' ὁμήρῳ. Ἴσχεο, ἐπίσχες.
Ἴσχεο, ἀπέχου. ἀνάσχου. κάτεχε. κώλυε παῦε. Ἴσχεο, πέπαυσο. καὶ ἴσχεσθε. Ἴσχεσθ' ἀργεῖοι μὴ βάλλετε κοῦροι
ἀχαιῶν. ἐρεῖ αὖ τις ἀταξίαν κωλύων λαοῦ. δοκεῖ δὲ τὸ ἴσχεσθε κατ' ἔλλειψιν εἰρῆσθαι, ὡς δῆλον, ἐκ τοῦ οἱ δ' ἔχοντο μά-
χης. τοιαύτη γὰρ σύνταξις ὀφείλεται, καὶ εἰς τὸ ἴσχεσθ' ἀργεῖοι. Ἴσχεσθαι, παύσασθαι. Ἰσχέτω, κατεχέτω. ἴωμεν
ἤδη, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω. Ἴσχευ, πέπαυσο. Ἰσχιάζειν, τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ πολὺ ἑκατέρως ἑαυτὸν μεταφέρειν. Ἰσχία,
τὰ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὀστᾶ. ἐν οἷς ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. ἔχουσι δὲ τὰ τοιαῦτα ὀστᾶ, τὰ λεγόμενα
ἰσχία, κοιλότητάς τινας, εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται. αἱ δὲ κοιλότητες αὗται, καὶ γλουτὰ λέγονται, καὶ
κοτύλαι, παρὰ τὴν κοιλότητα. Ἰσχίον ὁμώνυμον, ὅλον τι γάρ φησι τὸ ἄρθρον ὅμηρος, καὶ τὸ νεῦρον τὸ πρὸς τῇ κοτύλῃ.
Ἰσχίον φασὶ τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστοῦν, εἰς ὃ ἔγκειται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὃ καὶ γλουτὸς καλεῖται καὶ κοτύλη δὲ, διὰ τὴν κοιλό-
τητα. καὶ ἄλλως δὲ ἰσχίον τὸ κοῖλον τοῦ γλουτοῦ, ἐν ᾧ κοτύλη στρέφεται. ῥοῦφος δὲ εἰπὼν πυγάς, τὰ μετὰ τὴν ὀσφὺν σαρκώ-
δη, καὶ ἐφέδρανα, τὰ ἐφ' ὧν καθεζόμεθα, ἐπάγει. ἄλλοι δὲ γλουτοὺς καλοῦσιν. ἰσχίον δέ φησι καὶ τὸ νεῦρον τὸ πρὸς τὴν κο-
τύλην, καὶ ὅλον τὸ ἄρθρον. Ἰσχνόν, θαλπεινόν ἢ σαπρόν. καὶ εἰ μὲν σημαίνει θαλπεινόν, παρὰ τὸ ἰαίνω τὸ εὐφραίνομαι.
εἰ δὲ τὸ σαπρόν, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, οἱονεὶ τὸ ἀποπεμπόμενον. Ἰσχνόν, λεπτόν. ξηρόν. Ἰσχνομυθίας, λεπτολογί-
ας. Ἰσχνομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες. λεπτολογοῦντες. Ἰσχνός, ὁ ξηρός. καὶ λεπτός. διαθεώρητος. Ἰσχνόφωνος,
λεπτόφωνος. Ἰσχύς ἐστι συμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν νεύρων τε καὶ ὀστῶν καὶ πνεύματος. τὰ χωρία ἰσχυρῶς ὀρθία ἢ καὶ
λίθων περιβολαῖς ὠχύρωτο. Ἰσχὺς καὶ βία ἐκ παραλλήλου τὰς δυνάμεις σημαίνουσι. Ἰσχυρίζετο, ἀντὶ τοῦ διεβε-
βαιοῦτο. Ἰσχυρίσκος, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρός. οὕτως ἄλεξις. Ἰσχυρόν, μέγα. βαθύ. Ἰσχυρός, ἰσχύος καὶ δυνάμεως μετ-
έχων. Ἰσχυρίζεται, ἐνίσταται. φιλονεικεῖται. βεβαιοῦται. Ἰσχυρόν, στιβαρόν. ταχύ. βέβαιον. Ἰσχύς, δύναμις.
καὶ μύρμηξ. Ἰσχυρογνώμων, σκληρός. ἔξαρνος. Ἰσχύων, αἰτιατική. ὅταν τις θεῶν βλάπτῃ δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων
φυγεῖν. Ἰσχύων, ὃς καὶ πτερόεντ' αἰετὸν καὶ θαλάσσαιον παραμείβεται δελφῖνα. πίνδαρος τοῦτό φησιν. Ἰσχύω,
τὸ δύναμαι καὶ ἰσχυρίζομαι. καὶ διϊσχυρίζομαι, τὸ διαβεβαιοῦμαι. ἰσχυρίζεται, τὸ διατείνεται. ἀριστείδης ἰσχυρίζε-
ται οἷς προσέπασαν πρὸς τὸν δημόσιον. ἔστι γὰρ ἰσχυρίζεσθαι, τὸ προτείνειν μετὰ θάρρους τινὰς λόγους ἐν δικαστηρίῳ. καὶ
διϊσχυρίζεται ἐπὶ δικαστηρίου καὶ ἀντιλογίας. Ἴσχω, ἀντὶ τοῦ ἔχω. Ἴσχω, τὸ κρατῶ. ἀπὸ τοῦ ἔχω πλεονασμῷ τοῦ
σ ἔσχω. καὶ τὸ ε ἡνίκα πλεονάσῃ σύμφωνον τρέπεται εἰς ι, καὶ γίνεται ἴσχω. τὸ παθητικὸν ἴσχομαι ἰσχόμην ἴσχου.
τὸ προστακτικὸν ἴσχου, καὶ κατὰ διάλυσιν ἴσχεο. σὺ δὲ ἴσχεο, ἀντὶ τοῦ παύου, καὶ κάτεχε τὴν ὀργήν. Ἴσχω, οἱ σι-
κελοὶ τὸ ἀρκτικὸν ε ᾧ ἕπεται τὸ σ εἰς ι μεταπιθέασιν. καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολουθίαν ἐκεῖνοι σώζουσι, ὥστε καὶ μὴ ἕπη-
ται τὸ σ φύσει, ἀλλ' ἔξωθεν παρεισπέσῃ, ὁμοίως ποιοῦσι. τὸ γοῦν ἔχω, ἴσχω φασί. καὶ τὸ ἔπω, ἴσπω καὶ ἐνίσπω. οὕτω δὲ
καὶ τὸ ἕζω, ὅθεν καὶ τὸ καθέζομαι, ἵζω λέγουσι, διὰ τὸ φύσει ἑπόμενον σ τὸ ἀρκτικὸν τῆς συνθέσεως. τὸ γὰρ ζ ἐκ τοῦ
σ καὶ δ σύγκειται. Ἰσωνία, ἴση τιμή ἢ ἴση ἀγορά. Ἴσῳ ζυγῷ, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἴσης. ὁ δὲ ἀγαπήσας αὐτὸν καὶ φιληθείς,

τὸ λεγόμενον ἴσω ζογὸν παρ' ἐκείνου, ἡ δὲ ὡς μὲν αὐτὸ σύνηθες· ἔπραττε δὲ οὐδὲν, ὃ μὴ πρότερον ἐκεῖνος πύθοιτο, καὶ φήσειεν εἶναι πρακτέον. Ἴσως ἔρδω, ἴσως φαίην ἄν· τὰ εἰκαστικὰ ἐπιρρήματα δηλονότι τάχα τυχὸν ἴσως, ὁριστικοῖς καὶ εὐκτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς συντάσσονται. εἰ δὲ εὐκτικοῖς καὶ ὑποτακτικοῖς, οὐκ ἂν εἴη χωρὶς ἂν συνδέσμου. κοινὸν δὲ τοῦτο τῶν ῥηματικῶν συνταττομένων ἁπάντων· εὖ ἂν ἔχοι· πόρρω ἂν εἴη· νὴ δὶ' εἴποιμι ἄν· ἴσως ἂν ἔλθοιμι· ἴσως ἂν ἔλθω. εἰ δὲ χωρὶς τοῦ ἂν συντάσσοιντο, κατὰ ἐλλειπτικὸν τρόπον ἡ σύνταξις γίνεται. τοῖς μὲν προστακτικοῖς οὐ συντάσσονται παντάπασιν· οὐδεὶς γὰρ ἐρεῖ, τάχα γράφε, οὐδὲ τυχὸν γράφε.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Ἰταβύριον, ὄρος ἔχον πηγὴν μίαν, ὅθεν τὰ θηρία πίνει. ἔστι δὲ εἰς τὴν γαλιλαίαν ἐν ἰουδαίᾳ καὶ ἐστι λίαν ὑψηλόν. Ἰταῖαι, αἱ ἀσπίδες· διὰ τὸ πρώτας ἐκ ἰταότητος τῆς ὕλης κατασκευασθῆναι. Ἰταῖος, ὁ ἄδωνις. Ἴταλα, ἱστία· εἰς ἃ τοὺς ἱστοὺς διατείνουσιν. Ἰταλιάζειν, ἐν ἰταλίᾳ διατρίβειν δεδιωγμένον. Ἰταλία, χώρα ἡ λαγγοβαρδία· ἀπάλεια δὲ δίφθογγον. Ἰταλοί, οἱ βάρβαροι· ἰταλιῶται, οἱ ἐπωκηκότες ἕλληνες τὴν ἰταλίαν. οὕτω καὶ σικελοί φησιν αἴλιος διονύσιος καὶ σικελιῶται διαφέρουσιν. Ἰταλιώτης, ὁ ἀλαζών, ἀπὸ τῶν πυθαγορικῶν· διὰ δὲ τὴν συβαρινὸς λάγνος. Ἰταμόν, τὸ ἀναιδές. Ἰταμός, ἀναιδής· σκληρός· ὠμός· παρὰ τὸ ἵεσθαι, ὅ ἐστιν ὁρμᾶν. Ἴτας, ὅρκος· καὶ ὁ ἀναιδής. Ἴτε λήγετε παρὰ θεοκρίτῳ, παρακελευσματικὸν ἐπίρρημα τὸ ἴτε, ἀντὶ τοῦ ἄγετε. Ἰτέα, τὸ δένδρον· παρὰ τὸ ἰέναι ταχέως· ταχέως γὰρ αὔξεται. Ἰτέα, πόλις· ἀφ' ἧς ὁ δημότης ἰτεαῖος. Ἴτε, δεῦτε· ἢ ἀπέλθετε. Ἰτέαι, εἶδός τι ἀσπίδος καλοῦνται· καὶ ἰτέαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Ἰτέον, πορευτέον. Ἴττη, συρισμός· ῥοῖζος. Ἴτηλον, τὸ ἔμμονον, καὶ οὐκ ἔστιν ἴτηλον. Ἴτην, εἶμι, τὸ πορεύομαι· ὁ παρατατικὸς εἶν εἶς εἶ· τὸ δυϊκὸν ἴτον ἴτην· ἄλλως ἴτην, ἴω τὸ πορεύομαι· ὁ παρατατικὸς ἴον, τῶν δυϊκῶν τὸ τρίτον ἰέτην, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴτην. Ἴτης, ἰταμός· σκληρός· τολμηρός· καὶ διὰ τῶν χορδῶν τῶν πραγμάτων παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις. Ἴτης, ὁ ὁρμητικός· καὶ ὁ πτωχός. Ἰττητίον, ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ἰτητίον τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, ἰτητέον πορευτέον. Ἴτθαι, καθίσαι. Ἰτθέλαι, διφθέραι. Ἰτλαί, οἷς πίνουσι τὰς ὤας τοῦ ὑφαινομένου μυγελεῖς· οἱ δὲ τοὺς μίτους. Ἴτον, εἶμι· ὃ δύναται καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος λαμβάνεσθαι καὶ ἐπὶ μέλλοντος, τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἴτον· ἡσίοδος ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους, ἀντὶ τοῦ ἐλεύσονται. Ἰτυραία, χώρα. Ἴτρια, καπυρώδη πλάσματα· τὰ δ' ἄλλ' ἐστὶ παρεσκευασμένα, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, στέφος, μύρον, τραγήματα· αἱ πόρναι· παρὰ ἄμυλοι πλακοῦντες, ἴτρια, ὀρχηστρίδες· ἀλλ' ὡς τάχος σπεῦδε τ' ὀρχηστρίδες. Ἴτρον, τὸ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος· ἐξ οὗ, καὶ ἴτρια καὶ μίτρα, ἡ περὶ τὴν ζώνην. ἢ ἴτρον, γάλα. Ἴτεον, οὐσία ἠλείων. Ἴτον, ἐν κρήτῃ. Ἴτυγα, ἐκπληκτικὰ αἰσχύλος. Ἴτω ἡρακλῆς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἴσω· ἔκαμον τὸν ὦμον βαστάζων. Ἰτύκη, ἡ χώρα τῶν ἰτυκαίων. Ἴτυλος, ὀρφανός· μόνος· νέος· ἁπαλός. Ἰτυμονῆα, τὸν ἰτυμονέα. Ἴτυν, λέγει ὅμηρος τὴν περιφέρειαν, ἀπὸ τοῦ ἰέναι, ὅ ἐστι περιιέναι καὶ περιάγεσθαι. Ἴτυξ, ὄρνεον. Ἴτυς, ποταμός· ἀναιδής· ἴτυς, ἀσπὶς ἡρακλέα. Ἴτυς, ἡ περιφέρεια τοῦ ἅρματος, ἤγουν ὁ γῦρος ἀπὸ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι ἡ κύκλῳ διϊοῦσα. Ἴτυς, υἱὸς ἦν τηρέως καὶ πρόκνης τῆς ἑαυτοῦ γαμετῆς· πανδίων γὰρ ὁ τῶν ἀθηναίων βασιλεὺς, πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γάμον ἐκδίδωσι τῷ τηρεῖ θρακῶν δυναστεύοντι. ὁ δὲ, μετὰ τοὺς γάμους ἀφικνεῖται πρὸς θρᾴκην μετὰ πρόκνης, ἐξ ἧς ἔσχεν ἴτυν· μετὰ δὲ χρόνον συχνὸν ποθούσης τὴν ἀδελφὴν φιλομήλαν τῆς πρόκνης ἰδεῖν, ὁ τηρεὺς ἀθήναζε ἀπελθὼν, καὶ λαβὼν καθ' ὁδὸν αὐτὴν διεκόρευσε, καὶ τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἀπέταμεν, μὴ δήλα θείη τὰ πραχθέντα πρόκνῃ· οὐ μὴν ἀλλ' ὑφαίνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ συμβάν· πρόκνη μὲν οὖν μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν ἴτυν, εἰς βρῶσιν παρέθηκε τῷ τηρεῖ· ὁ δὲ γνοὺς, ἐδίωκεν αὐτὰς ξίφει, ποῦ ποῦ φθεγγόμενος· φιλομήλα μὲν δὴ, τηρεὺς ἦν βοῶσα τῷ φόβῳ· πρόκνη δὲ τὸν ἴτυν θρηνοῦσα, ἴτυ ἴτυ ἐλεεινῶς ἐφθέγγετο· τοῦ δὲ διὸς ἐλεοῦντος, ἡ μὲν πρόκνη, εἰς ἀηδόνα· ἡ δὲ φιλομήλα, εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι, ἔτι γε μὴν καὶ τηρεὺς εἰς ἔποπα, ταῦτα φθέγγονται μέχρι καὶ νῦν ἕκαστος. Ἴτω, πορευέσθω· ἐκ τοῦ εἶμι· ὁ παρατατικὸς εἶν· ἡ μετοχὴ εἰς ἰὼν, ἔθι ἔτω· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, ἴτω· ἢ ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ἴμεν· τὸ προστακτικὸν ἴθι· τὸ τρίτον ἴτω. Ἴτω, ἴεσθω· ἐρχέσθω. Ἰτώνη καὶ ἰτωνία, ἡ ἄρτεμις. Ἴτων, πόλις· καὶ ἰτωνὶς ἀθηνᾶ· ἢ ἀπὸ θεσσαλικῆς ἰτωνίας, περὶ ἧς ἑκαταῖος μὲν ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν λέγει· ἁρμοδίδης δὲ ἐν τοῖς θηβαϊκοῖς, ἀμφικτύονος υἱὸν ἴτωνον ἐν θεσσαλίᾳ γεννηθῆναι, ἀφ' οὗ ἴτων πόλις, καὶ ἰτωνὶς ἀθηνᾶ· μέμνηται καὶ ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ τῶν καρυκῶν ὑπομνημάτων. Ἰτωνὶς θεὰ, ἐν θεσσαλίᾳ τιμᾶται, καὶ ἐν κορωνείᾳ πόλει τῆς βοιωτίας, ἀπὸ ἰτώνου ἱερέως. Ἰτωνὶς ἰτωνίδος, χώρα.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

υγγες, λεπτοὶ χόροι καὶ αἱ τέρψεις. Ἴυγγι, ἐπιθυμία. Ἰυγγίης, ὁ διόνυσος. Ἰυγγοδρομεῖν, ἐκβοηθεῖν βοῶντι. Ἰυγή, φωνή· κραυγή· βοή. Ἰυγμός, τὰ αὐτὰ σημαίνει. Ἰυγκτόν, τυρόν. Ἴυγξ, κυρίως ὄρνεόν ἐστιν ἀεὶ σεῖον τὴν οὐρὰν, ἀγωγὸν ἐρώτων· ἔστι δὲ ποικίλον τῇ τριχώσει, μακροτράχηλον, γλῶσσαν ἔχον ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένην, πυκνῶς περιστρεφόμενον καὶ περιδινοῦν τὸν τράχηλον, ταῖς φαρμακίσι χρήσιμον εἰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμοῦσιν ἔκ τινος τροχοῦ, ὃν ῥομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι κηρίνῳ τροχῷ συντήκουσιν αὐτὸ ἐπ' ἀνθράκων· οἱ δέ φασι τὰ ἔντερα αὐτοῦ ἐξελκύουσαι, περιάπτουσι τῷ τροχῷ· ταύτην οὖν φασι τὴν ἴυγγα πρώτην ἰάσονι δοῦσα, ἐδίδαξε τοῦτο ὅπως μήδειαν θέλξῃ. λέγουσι δὲ

ὅ ἐστιν ἡ ἴυγξ, γυνὴ ἦν πρότερον, θυγάτηρ πειθοῦς ἢ ἠχοῦς καὶ πανός· φαρμακεύουσα δὲ τὸν δία εἰς τὸν τῆς ἰοῦς πόθον ὑφ' ἥρας διωκομένη ἀπωρνεώθη. ἄλλοι κιθάραν πάνυ εὐμελῆ οὖσάν φασι τὴν ἴυγγα. Ἴυζεν, τὸ λιγυφωνεῖν. κυρίως ἐπὶ γυναικῶν. δωρικὴ δὲ ἡ λέξις. ὅθεν ἰυγκτής, ὁ λιγύφωνος. Ἴυζειν, εἶδος δὲ συριγμοῦ. ὅθεν καὶ ὄνομα ὁ ἰυγμός. ὡς τὸ μολπὴ τ' ἰυγμῷ τε. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἴυγξ, ὄρνεον. ὡς ἀπὸ σαλπίζω, σάλπιγξ. Ἴυζειν παρ' ὁμήρῳ φωνή, καὶ αὐτὸ ὁ ἄσημος, ἀφ' ἧς καὶ ἴυγξ παράγεται, καὶ ὁ ἰυγμός. εἰσὶ δὲ ἰύζοντες ἀνέρες καὶ γυναῖκες, οἱ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν μνηστήρων κλαόμενοι οἰκεῖοι. οὓς δὴ μνηστῆρας μικρὸν ὕστερον ἁρπάσει τοῦ βίου, ἐλθὼν ὁ ἀετός, ὁ ὀδυσσεύς. ἐξ ὄρεος κατὰ τὴν ἐσχατιὰν ἀγροῦ. Ἴυρκες, αἶγες ἄγριαι. ὑστριχίδες. Ἰυχμός, ἰαχή. φωνή.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

φεύς, κύριον ἀπὸ τοῦ ἶφι. ἐξ οὗ ἶφις, εὔζωνος. Ἰφθίμην, ἡ ἰσχυρά. μεγάλη. Ἴφθιμος ψυχή, γίνεται ἐκ τοῦ ἶφι, τὸ ἰσχυρῶς, πλεονασμῷ τοῦ θ. ἵνα ᾖ, ὥσπερ ὄψ ὄψιμος. ἢ καὶ ἄλλως ὡς αἶθος αἴθιμος, οὕτω καὶ ἶφι καὶ ἴφιμος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἴφθιμος. ἢ ἐκ τοῦ ἶφι καὶ θυμός, ὁ ἴφθιμος, τροπῇ τοῦ διχρόνου. ὡς ἐκ τοῦ δύο, τὸ δὶς ἐπίρρημα. Ἶφι, ἰσχυρῶς. μεγάλως. Ἴφια, ἡ λυχνίς. αἶθος. ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄνθη ἄγρια τῶν ἀσπειρομένων. Ἰφιάλου, τοῦ ἐφιάλτου. Ἴφια μῆλα, τὰ μικρά. ἔνιοι τὰ θρέμματα λέγουσι. Ἴφια μῆλα, τὰ ἰσχυροποιὰ θρέμματα. ἐπεὶ κρέας τὸ ἐξ αὐτῶν παρὰ τὸ κραταιοῦν τὰ σώματα λέγεται. ἢ καὶ ἄλλως ἴφια, τὰ μὴ ἀσθενῆ ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἀναλόγως ἰσχυρὰ καὶ λιπαρά. Ἰφιάνασσαν, οἱ νεώτεροι ταύτην ἰφιγένειαν λέγουσιν. Ἰφιάσται, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Ἰφιγένεια, ἡ ἄρτεμις. Ἰφίει, βιᾷ. Ἴφικλος, διχερής. Ἴφικλος, υἱὸς ἦν φυλάκου καὶ κλυμένης τῆς μινύου. τοῦτον ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησί. δημάρατος δέ, ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἐπισημαίνεσθαι δὲ ἄξιον, ὡς οὔτε ἡσίοδος, οὔτε φερεκύδης φησί, συμπεπλευκέναι τοῖς ἀργοναύταις ἴφικλον. Ἰφικρατίδες, εἶδος ὑποδήματος. ἢ τὰ συνήθη σάνδαλα περὶ δὲ δημόσιος περιενόσει. Ἶφιν, καλήν. Ἴφιον, τὸ λιπαρόν. Ἶφις ἴφιδος, ὄνομα κύριον. ἢ ὁ ταχύς. Ἰφίστιος, ἥρως τις ἀθηναῖος, ἀφ' οὗ, καὶ δῆμος ἰφιστιάδαι. Ἰφίτην, ἀγυιήτην. Ἴφλημα, τραῦμα. Ἰφύη, εἶδος ἀγρίου λαχάνου. Ἰφύς, ὀφρύς.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

χάλη ἢ σπάρυος, ἐσκευασμένος ἰχθύς, ἢ κίχλη τὸ ὄρνεον. Ἰχανόων, σημαίνει τὸ ἐπιθυμεῖν. Ἰχθυάω ῶ, καὶ ἰχθυάομαι ἰχθυῶμαι, ἰχθυώμενοι ἀντὶ τοῦ ἰχθύας ἀγρεύοντες. καὶ ἰχθυᾷ, ἀντὶ τοῦ ἰχθύας ἀγρεύειν ἐπιθυμεῖ. καὶ ἕτερα ὅσα συζυγίας δευτέρας ὄντα καταλήγουσιν εἰς ᾶ, ἐπὶ τοιαύτῃ σημασίᾳ λαμβάνονται. οἷον μαθητᾷ, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται μαθεῖν ἢ μανθάνειν. βασιλιᾷ. γαυριᾷ. θανατᾷ. πατριαρχιᾷ. καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Ἰχθύες ἄλλοι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀλλοφυεῖς φασιν οἱ παλαιοί· ἄλλο μὲν γὰρ γένος οἱ δελφῖνες, κήτη ὄντες. ἄλλο δὲ οἱ ἰχθύες. ἕτεροι δὲ τὸ ἄλλο νοοῦσι, κατὰ διαφορὰν εἴδους. ὡς τῷ γένει μὲν ἰχθύων ὄντων καὶ τῶν δελφίνων τῷ εἴδει διαφερόντων. Ἰχθυήματα, λεπίσματα φλοιῶν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰχθύην, ῥίνης θαλαττίας δέρμα ξηρόν. δηλοῖ δέ, καὶ τὸν σιδηροῦν ὄνυχα, ὥσπερ εἰς τὰς ἐμβρυοτομίας χρώμεθα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ἰχθυηροῖς πινακίσκοις, τοῖς ἐπιτηδείοις ἰχθῦν χωρῆσαι. Ἴχθον, ἄστρον. ἐγχειρίδιον. ξυλοφάνιον. Ἰχθυοβολεῖς καὶ ἰχθυοβουλκός, ἁλιεύς. Ἰχθυόεις πόντος, ὁ περιέχων ἰχθῦς. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ ἰχθυόεντα κέλευθα. Ἰχθυόκεντρον, ἡ τρίαινα ἤτοι τὸ καμάκιον. Ἰχθυομένην παρὰ λυκόφρονι, ἰχθύας κρατοῦσαν, καὶ ἀγρεύουσαν, ἢ δίκην ἰχθύος πλέουσαν. μυθικῶς δὲ τῷ λυκόφρονι νοεῖται. Ἰχθυοπέτης, ἐσχάρα. Ἰχθυοπῶλαι. καὶ ἰχθυοπωλεῖν. καὶ ἰχθύες. καὶ ἰχθύδια. ὄψον. καὶ ὀψοποιός. καὶ ὀψαρτυτής. καὶ ὀψοποιεῖν. καὶ ὀψοποιΐα. καὶ ἡδῦναι. καὶ ἀρτῦσαι. καὶ ζωμεῦσαι. καὶ ἀριστοφάνης τὴν χύτραν, ἐν ᾗ τὰ κρέα, δὲ ἕψεις ἐζωμευμένα. τὸν δὲ ὀψοποιόν, καὶ μάγειρον λέγουσιν. Ἰχθύς, ἐστι ζῷον ἐνυδροδίαιτον ἄφωνον μὴ ἀναπνευστικόν. Ἴχιππος, ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται ἀκόνῃ. Ἴχλα, ἡ κίχλα. Ἴχματα, ἴχνια. Ἰχναία, ἡ θέμις καὶ ἡλίου θυγάτηρ, ὅτι κατ' ἴχνος καὶ κατὰ πόδας ἕπεται, καὶ λάμπει δίκην ἡλίου. Ἰχνᾶται, ἰχνοσκοπεῖ. Ἰχνεία, ἡ ἴχνευσις. Ἰχνεύει, ἐρευνᾷ. ζητεῖ. Ἰχνεύεσθαι, ἐπὶ τῶν θηρίων. ὁμοίως ἀνιχνεύεσθαι, διώκεσθαι, μετελθεῖν. αἱρεῖσθαι. ζητεῖσθαι. ἀναζητεῖσθαι. εὑρίσκεσθαι. ἀνευρίσκεσθαι. ἐξευρίσκεσθαι. ὑποφεύγειν. περιφεύγειν. ὑπάγειν. ἀποδιδράσκειν. αἱρεῖσθαι. ἁλίσκεσθαι. λαμβάνεσθαι. τιτρώσκεσθαι. ἀποκτείνυσθαι. ζωγρεῖσθαι. ἐπὶ τοῖς δ' αὖ ἴχνος. ἰχνηλατεία. καὶ ἴχνη καὶ σημεῖα ποδῶν. σύμβολα ἐντετυπωμένα τῇ γῇ. ἰχνεύματα. ἴχνια. ἴχνευσις. καὶ τῆς ἰχνεύσεως φησὶν ὁ ξενοφῶν ἴχνη ὀρθά. εὐθεῖα. συμπεπλεγμένα. εὐναῖα. εὔραια. δρομαῖα. ὀξεῖα. ὄζει τὰ ἴχνη, ἀποζεῖ πνεῖ. καὶ ἄλλα πολλά. Ἰχνεύμων, εἶδος ζῴου καὶ ἰχθύος. Ἰχναίην, χώραν τὴν μακεδονίαν. ἔνθα τὸ μαντεῖον ὁ ἀπόλλων κατέσχε, καὶ τιμᾶται. Ἰχνευταί, περίφρασις τοῦ ἴχνη ἐρευνῶντες. Ἰχνευταί, οἱ νῦν ἰχνεύμονες λεγόμενοι. Ἴχνη, τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ κυρίου, ἀντάλλαγμα καὶ ἴχνη ἐκάλεσαν οἱ ἑβδομήκοντα ἑρμηνευταί. Ἰχνηλατῆσαι, διὰ τῶν ἰχνῶν ἀναζητῆσαι τινά. ψηλαφῆσαι. Ἴχνια, ὑποδήματα. σημεῖα. Ἴχνια ἐρευνῶντες, περίφρασις τοῦ ἰχνευταί. ἴχνη γράφεται διὰ τοῦ η, ἀλλ' ἡ κρίσις εἶλε τὸ ἴχνια. Ἴχνια, σημεῖα ποδός. Ἴχνος, ὁδόν. πορείαν. βῆμα. Ἴχνος, ὁ τύπος τοῦ ποδός, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ πούς. ἀφ' οὗ πάλιν ἴχνος ἡ πορεία, ἐπεὶ διὰ ποδῶν αὕτη γίνεται. μεταφορικῶς δέ, καὶ ἐπ' ἄλλων. οἷον ἴχνος χειρῶν, καὶ ἴχνος ἀνθρώπου, καὶ ἴχνος παλαιᾶς αἰτίας, καὶ ἴχνη ἀγαλμάτων. καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς, καὶ οἷον ἐν τύπῳ φαινομένων. Ἰχώρ, ἰχῶρος, τὸ πεπηγὸς αἷμα.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ψ·

Ἶψ, ὁ σκώληξ· καὶ κλίνεται ἰπός, καὶ τὸ πληθυντικὸν ἰψί. Ἴψαι, βλάψαι. Ἴψας, ἔβλαψας, ἐμίσησας, ὠδύνησας. Ἴψαο, ἴπτω τὸ βλάπτω· ἀφ' οὗ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α ἰάπτω· ὁ μέλλων ἴψομαι· ὁ ἀόριστος ἰψάμην· τὸ δεύτερον πρόσωπον ἴψω· καὶ ἰωνικῶς ἴψαο, ἐκ τοῦ ἴψατο τρίτου προσώπου ἀποβολῇ τοῦ τ. Ἴψας, ἔβλαψας, ἐμίσησας, ὠδύνησας· ἔθεν καὶ ἶψα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ δίψα, ὡς βλαπτική· καὶ πολυδίψιον ἄργος κατὰ τινας, τὸ πολυβλαβές· εἰ καὶ ἕτεροι τὸ πολυπόθητον φασιν. Ἴψεται, ἀντὶ τοῦ βλάψει· ἰάπτω, ὁ μέλλων ἰάψω· ὁ μέσος ἰάψομαι ἰάψεται, καὶ ἀποβολῇ τοῦ α ἴψεται. Ἰψόμενον, φθίνοντα. Ἶψον, τὸν κισσὸν θούριοι. Καὶ ἶψον, δεσμωτήριον. Ἴψω, ἔβλαψας· μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν.

ΤΟ Ι, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω·

Ἴω, τὸ πορεύομαι· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἴον, ἴες, ἴε· καὶ τὸ προστακτικὸν ἴε, καὶ μεταθέσει εἶ. Ἰῷ ἤματι, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἰώ, σχετλιαστικόν. Ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις καὶ πολλάκις δεκάκις, ἀπολεῖσθε τήμερον. ἔστι δὲ πόλις λακωνική. Ἰώ, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἰωβιλαῖος μήν, παρὰ ἰουδαίοις τιμώμενος· ἰστέον ὅτι τὸ ἀφεσίου ἔτος κατὰ ἑπταετίαν ἐτηρεῖτο παρὰ ἰουδαίοις· ὁμοίως ταῖς ἑβδομάσιν ἡμέραις. Ἰωγή, σκέπη· ἡσυχία· φωνή· πνοή· βοή· αἰγιαλός· καταγωγή. Ἰωδαέ, οὗτος ἱερεὺς ἦν, ὃς διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ εὐσέβειαν ἐβίωσεν ἔτη ρλ´. Ἰωή, ἡ φωνή, τουτέστιν ὁ προφορικὸς λόγος ὁ τοῦ στόματος προϊών· δοκεῖ δὲ ἡ λέξις κεῖσθαι καὶ ἐπὶ ἀπηχοῦς ἤχου· ὅθεν ἐν ὀδυσσείᾳ ἰωγή, ἔνθα ἡ τοῦ ἀνέμου ἰωὴ ἄγνυται, ἤτοι κλᾶται· ὡς δὲ καὶ ἴαν οἱ παλαιοί φασι τὴν ἐνταῦθα ἰωήν, δηλοῦσιν οἱ λοξίαν οὕτω καλεῖσθαι εἰπόντες, παρὰ τὸ λοξὴν ἴαν, ὅ ἐστι φωνὴν πέμπειν. Ἰωῆς, ὅ ἐστι πνοῆς. Ἰώθη, ἐχολώθη· ὠξύνθη. Ἰῶκα, ὃ δηλοῖ τὴν ἐν μάχῃ δίωξιν, μεταπεποίηται· ὡς γὰρ φυγὴν φύγα, ἐξ οὗ τὸ φύγαδε, ὡς τὸ οἴκαδε, οὕτω καὶ ἰωκὴν ἰῶκα· ὅμοια δὲ καὶ τὸ κρίδην κρίδα, καὶ παρὰ ἡσιόδῳ κρόκην κρόκα. Ἰωκαλλιθύεσα, ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς ἀθηνᾶς. Ἰωκάς, ὁρμάς· διώξεις. Ἰωκάς, ἐκ τοῦ ἡ διωκή· ὡς καὶ τοῦ ἰωχμοῦ ὁ διωγμός, ἀπελθόντος τοῦ ἐν ἀρχῇ συμφώνου· ὡς ἐν τῷ σῦς, ὗς. Ἰῶκά τι δακρυόεσσαν· τινὲς γὰρ ἰδεῖν κατὰ δακρυόεσσαν· γίνεται δὲ ἔκθεσμον· ὁ γὰρ ὅμηρος ἰῶκα τὴν ἰωκὴν λέγει, ἤγουν τὴν δίωξιν. Ἰωλκός, πόλις θεσσαλίας. Ἰῶλκα, αὔλακα. Ἰωλία, φήμη· ὀμφή. Ἴωλον, μέλαν. Ἰῶμαι, τὸ θεραπεύω· ἰάθην δέ, ἀντὶ τοῦ ἐθεραπεύθην· καὶ θεῶμαι, τὸ βλέπω· ἐθεάθην δέ, ἀντὶ τοῦ ἐθεωρήθην ὑφ' ἑτέρου· καὶ κτῶμαι, τὸ ἔχω· ἐκτήθην δέ, ὑφ' ἑτέρου· καὶ ἐργάζομαι, τὸ ποιῶ· εἰργάσθην δέ, ἀντὶ τοῦ ἐποιήθην· καὶ προσδέχομαι ἄλλον, προσεδέχθην δέ, ὑφ' ἑτέρου· καὶ ἄλλα μυρία τούτοις παραπλήσια, ὧν ἐνεργητικά εἰσιν ἄχρηστα, καὶ τὰ παθητικὰ λαμβάνονται εἰς σημασίαν ἐνεργητικήν· τούτων οἱ πρῶτοι ἀόριστοι παθητικοὶ ἐὰν ὦσιν εὔχρηστοι, εἰς σημασίαν παθητικὴν λαμβάνονται. Ἰῷ ἐμῷ, τῷ ἐμῷ βέλει. Ἰῶμαι, τὸ βδελύττομαι· τὸ βιάζομαι· τὸ μορμολύττομαι· τὸ δεδίττομαι· τὸ σμικρολογοῦμαι· καὶ ἕτερα πολλὰ ῥήματα παθητικῶς γραφόμενα, σημαίνουσιν ἐνέργειαν. Ἰῶμαί σε τοῦ νοσήματος. Ἰώμεθα, βαδίζωμεν· πορευθῶμεν· ἔλθωμεν. Ἰῶν, βελῶν· ἰὼν δὲ ὀξυτόνως, ἀντὶ τοῦ πορευθείς. Ἰών, ἐκ τοῦ ἴω τὸ πορεύομαι· ἰστέον ὅτι τρία εἰσὶ ῥήματα βαρύτονα, ὧν ἴω τὸ πορεύομαι καὶ κίω καὶ ἔω, ὧν αἱ μετοχαὶ ὀξύνονται· οἷον ἰών, κιών, ἐών, ἤγουν ὑπάρχων. Ἴωνες, τρυφηλοὶ καὶ μαλακοί εἰσι. Ἴωνες, οἱ περὶ τὴν ἀσίαν. Ἰωνιά, λέγεται ἡ φυτεία τῶν ἴων· ὡς καὶ τῶν ῥόδων ῥοδωνιά, ὅπου τὰ ῥόδα φύεται· ἄνθος δὲ τὸ ἴον διάφορον μορφὴν ἔχον, ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστι πορφυρᾶ, ἃ δὲ λευκά, ἃ δὲ μέλανα· καὶ ἐν τούτων τῶν ἴων θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι τῇ ποικιλίᾳ τῆς ὄψεως αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ δύναται λειμῶνα πληροῦν. Ἰωνία, χώρα· καθ' ἣν ἡ σμύρνη καὶ ἡ ἔφεσος. Ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ ἐκ δύο βραχέων ἑξάχρονος· οἷον δημήτριος. Ἰωνικὸς ἀπὸ ἐλάσσονος, ἐκ δύο βραχειῶν καὶ ἐκ δύο μακρῶν ἑξάχρονος· οἷον διομήδης. Ἰωνικός, ἑλληνικός· ἀθηναῖος ἀρχαῖος· καὶ ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἁβρῶς· ἐμιτροφόρουν τε καὶ διεκίνουν ἰωνικῶς· ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Ἰωνίς, χώρα. Ἴωξις, ἡ δίωξις. Ἰωνός, ἰχθὺς ποιός. Ἰώνιον πέλαγος, ὁ ἀδρίας. Ἰωπάτιρ, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σημεῖα λάκωνες. Ἰωρός, ὁ θυρωρός· ὁ φύλαξ. Ἴωρος, κύριον· σημαίνει καὶ τὸν θυρωρόν, καὶ τὸν φύλακα. Ἰὼ σκότος ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεννότατον ἐμοί. Ἰωτάπατα, πόλις· καὶ ἰωταπατηνός, ὁ ἀπ' αὐτῆς. Ἰωχμός, θόρυβος. Ἰωχμός, κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ ἡ δίωξις· ὁ δ' αὐτὸς καὶ διωγμός, ὁμοίως τῷ βρέγμα καὶ βρεχμός, καὶ ῥῆγμα καὶ ῥωχμός· ὥσπερ δὲ ἰωχμὸς κατ' ἔλλειψιν τοῦ δ, οὕτω καὶ ἰωκὴ ἡ δίωξις. Ἴωψ, ἰχθὺς ποιὸς παρὰ καλλιμάχῳ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ι ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α·

άππα τὸ στοιχεῖον, ὅτι κάπυος ἐστὶν εὕρημα· ἢ κάππα τὸ ὄν, τὸ ἔχον ὄπα, ὅ ἐστι φωνήν· τὰ γὰρ ψιλὰ ὑπὲρ κάτω τῆς γλώσσης ἔχει τὴν προφορὰν τῆς φωνῆς. Κααρτίας, βάτραχος. Κασσαύριον, πορνεῖον. Κάαοκα, πενθέρια· προίκια. Κάβαισος, ἄπληστος· κάβον γὰρ μέτρον σιτικόν· καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς. Κόβαξ, ὁ πανοῦργος. Καβάσι, κατάβηθι λάκωνες. Καββαλεῖν, ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν δωριεῖς λέγουσι. κάββαλεν ἐν τῷ ἰῶτα τῆς Ἰλιάδος, ἢ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ ἔβαλεν, ὅ ἐστιν ἔθετο· ἢ βαστάξας ἄνω, εἶτα κατέθετο· οὕτω καὶ παλαιστὴς καταβάλλει τὸν ἀντίπαλον. Καββαλίς, ὁ καταβαλών· ὁ ἀπὸ κάπης ἅλις ἐσθίων· ἢ καββάλης, ὁ καταβάλλων, οἷον ὁ ἀπὸ ἀλλῆς κάπης ἐσθίων. Καβάλλης, ἐργάτης ἵππος· καὶ ἡ πρώτη τοῦ τρικλίνου τομὴ διὰ τὸ ἀνάκλιτον. Κάββυρα, ἑορτὴ ἀγομένη. Καβδοῦχοι, σφενδονῆται ἄριστοι. Κάβειροι ἐν Σαμοθράκῃ, ὧν Μνασέας φησὶ τὰ ὀνόματα. τέσσαρές εἰσι τὸν ἀριθμόν, Ἀξίερος, Ἀξιόκερσα, Ἀξιόκερσος. Ἀξίερος μὲν οὖν ἐστιν ἡ Δημήτηρ· Ἀξιόκερσα δὲ, ἡ Περσεφόνη· Ἀξιόκερσος δὲ, ὁ ᾅδης· ὁ δὲ προστιθέμενος τέταρτος, Κάσμιλος ὁ Ἑρμῆς ἐστιν, ὡς ἱστορεῖ Διονυσόδωρος. Ἀθηνίων δέ φησιν, ὅτι Διὸς καὶ Ἠλέκτρας ἐγένετο Ἰασίων καὶ Δάρδανος· Καβεῖροι δὲ δοκοῦσι προσαγορεύεσθαι, ἀπὸ Καβείρων τῶν κατὰ Φρυγίαν ὀρῶν, ἐπεὶ ἐντεῦθεν μετηνέχθησαν· οἱ δὲ δύο εἶναι τοὺς Καβείρους φασὶ πρότερον· πρεσβύτερον μὲν Δία, νεώτερον Διόνυσον. Κάβειος, νέος πάφιοι. Καβδρὼν, πόλις· καὶ Κάβειροι, ὄνομα ἔθνους· σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας. Κάβηξ, ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον· κάβη γὰρ, ἡ τροφή. Κάβηλος, ὁ ἀποκεκαλυμμένος τὸ αἰδοῖον· οἱ δὲ ὄνομα, ἢ καὶ πῖλος πλεκτός. Καβησός, πόλις· καὶ Καβησόθεν, ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως. Κάβλημα, περίστρωμα λάκωνες. Κάβλη, μάνδαλος τῶν θυρῶν πάφιοι. Καβλέει, καταπίνει. Κάβος, εἶδος μέτρου· κάβου κάβος. Καβύλη, χώρα τῆς Θράκης· ἵδρυμα πρὸς τῷ Τάζῳ ποταμῷ κατὰ μέσον τῆς Θράκης. Καγαθῦσαι, νεκροῖς θῦσαι. Καγκαίνει, θάλπει· ξηραίνει. Καγκάλεα, κατακεκαυμένα. Καγκαλόων, ὁ ἐστι χαίρων. Κάγκανα, κατάξηρα ξύλα. Καγκές, πύελος. Καγκύλας, κηκῖδας αἰολεῖς. Κάγρα, καταφυγὰς σαλμηροί. Καγριλαί, χειμεριναί. Καγχάζων, ἀσέμνως γελῶν. Καγχαλόωσι, χαίρουσιν. Κάγχαμος, κισσὸς ὑπὸ Κροτωνιατῶν. Κάγχαρμον, τὸ τὴν λόγχην ἄνω ἔχειν Μακεδόνες. Καγχλάζω, κακοδαιμονῶ· κακοπραγῶ· κάμνω· κατηφιῶ· ἀμεταβάτως συντάσσονται. Κάγχρυς, τὰς κριθάς· καὶ καγχρύδιας ἄρτος. κάγχρυς οὖν, τὰς ἀληλεσμένας κριθάς. Καδαλίων, κωλοβαθριστής· καὶ κάδαλοι, κοιλώματα. Κάδαμος, τυφλὸς σαλαμίνιοι. Καδαρὸν, θολερόν. Κάδδ' ἔβαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλε· κατέρριψεν. Κάδδ' ἔθορε, κατεπήδησεν. Κάδης, ἁγιασμὸς ἑρμηνεύεται· καὶ συσσείσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδδης· καὶ Κάδης, ὄνομα τόπου. Καδδίαθε, κάθισον. Καδδ' εἶσε, κατεκάθισε. Κάδδιχον, ἡμίεκτον· ἢ μέτρον· καὶ οἱ τοῖς θεοῖς θυόμενοι ἄρτοι, κάδδιχοι. Καδδραθέτην, ἀντὶ τοῦ κατέδραθον αἰολικῶς· ἢ ἀντὶ κατεδραθέτην. Καδδῦσαι, καταδῦσαι. Καδίσκοι, σίπυα, εἰς ἃ τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν· καὶ τὰ ἀγγεῖα, εἰς ἃ τὰς ψήφους ἔφερον. Καδίσκους, τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν· ὑποκοριστικῶς λέγει Ἀριστοφάνης περὶ τοὺς καδίσκους τοὺς κάδους τῆς κλεψύδρας, ὅπου αἱ ψῆφοι· ὑποκοριστικῶς δὲ τὰς κάλπεις, ἔνθα τὰς ψήφους καθίεσαν οἱ δικάζοντες. ἐκ τούτου δηλοῖ τὴν περὶ τὸ δικαστήριον ἄφιξιν· δύο καδίσκοι ἦσαν τῶν ψήφων, εἷς μὲν ὁ ἐλέου ὁ ὄπισθεν· ἕτερος δὲ ὁ ἔμπροσθεν θανάτου· ἄλλως ἀμφορεῖς ἦσαν, ὧν ὁ μὲν κύριος λεγόμενος, εἰς ὃν τὴν κυρίαν ψῆφον καθίεσαν οἱ δικασταί, ἢ καὶ δικάζοντες ἢ ἀπολύοντες· ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος, εἰς ὃν τὰς ἀκύρους καθίεσαν. ὁπότε δὲ πάντες διεψηφίσαντο, ὁ χαλκοῦς κάδος διηριθμοῦντο αἱ ψῆφοι· κατεδίκαζον μὲν αἱ τετρυπημέναι, ἀπέλυον δὲ αἱ πλήρεις. Καδμῖλος, ὁ Ἑρμῆς Βοιωτικῶς· οὗ καὶ Κλεοβούλης υἱὸς ὁ Μυρτίλος, ὁ Οἰνομάου ἡνίοχος. Καδμεία νίκη· οἱ μὲν, περὶ τῆς ἀκερδοῦς καὶ ἀνωφελοῦς ἐξελάβοντο ψογερῶς· οἱ δὲ, περὶ τῆς ἄκρας καὶ καθ' ὑπερβολήν· καὶ τὸ ἅλμην δὲ ἔχειν· ἐπὶ μὲν, πικρὸν ἄνθρωπον σκώπτει ἐπὶ δὲ, ἡδὺ παραδηλοῖ, καὶ ὃ φασιν ἄνοσον· ὁμοίως δὲ λόγῳ καὶ τὸ ἀπὸ δρυὸς ἢ πέτρας εἶναί τινα, οὐ μόνον ἀρχαιολογίαν παλαιοτάτην σημαίνει Ὁμηρικώτερον, ἀλλὰ καὶ ἦθος ἀτέραμνον κατὰ κακηρίαν· ἐστὶν ὅτι παρέχουσιν. Καδμεῖος, ὁ Θηβαῖος. Καδμείωνας· ἔστι πρωτότυπον οἱ Καδμεῖοι, καὶ ἔστιν ὡς πατρωνυμικόν, καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ἀτρείων καὶ Πηλείων καὶ τῶν ὁμοίων· οἱ δὲ Καδμεῖοι, ὥσπερ καὶ οἱ Καδμείωνες ἑτερωνύμως ἔχουσι πρὸς τὴν πατρίδα Θήβας, ἐξ ἧς Θηβαῖοι καλοῦνται· παρώνυμοι δέ εἰσι τῷ προγόνῳ Κάδμῳ τῷ ἐκ Φοινίκης· παράγονται δὲ Καδμεῖοι μὲν, ἀπὸ τῆς Καδμήιδος γῆς, ἵνα ἦ ἐκεῖθεν Καδμήϊος· Καδμεῖος γὰρ κατὰ τὸ ἀχήϊος ἀχεῖος. Κάδμος δὲ δοκεῖ, ἀπὸ τοῦ κάζω τὸ κοσμῶ, παρῆχθαι· καὶ πῶμα δηλοῖ τὸν κόσμον, τραπέντος κἀνταῦθα τοῦ ζ εἰς δ συνήθως, ὡς καὶ ἐν τῷ ὀκλάζω ὀκλαδίας δίφρος· καὶ χειμάζω χειμάδιον. Κάδμος οὐ κύριον μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἑρμοῦ ἐπίθετον, οὗ παράγωγον ὁ Καδμῖλος παρὰ Λυκόφρονι· καὶ ὄρους δὲ ὄνομα· φησὶ γοῦν ὁ Στράβων ὅτι Κάδμος ὄρος, ἐξ οὗ Λύκος ῥεῖ ποταμὸς ἰσομεγέθης. Κάδμος, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν α' Φορωνίδος, ἔσπειρε τοὺς ὀδόντας τοῦ δράκοντος, κατὰ Ἄρεος βούλησιν· καὶ ἐγένοντο πέντε ἄνδρες ἔνοπλοι, Οὐδαῖος, Χθόνιος, Πέλωρ, Ὑπερήνωρ, Ἐχίων· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος πολλοὺς οἴεται καὶ ἀλλήλοις πολεμίους πεπολεμηκέναι. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ τῆς Μουσαίου τιτανογραφίας λέγεται, ὡς Κάδμος ἐκ τοῦ Δελφικοῦ ἐπορεύετο προκαθηγουμένης αὐτῷ τῆς βοός· Ἱππίας δὲ ὁ Δήλιος ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις φησίν, ἔθνος τι καλεῖσθαι σπαρτούς· καὶ ὁμοίως Ἀνδρόμαχος· Φερεκύδης δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ οὕτω φησίν, ἐπειδὴ Κάδμος κατῳκίσθη ἐν Θήβῃσιν, Ἄρης δίδωσιν αὐτῷ καὶ Ἀθηναίη τοῦ ὄφιος τοὺς ἡμίσεις ὀδόντας, τοὺς δὲ ἡμίσεις Αἰήτῃ· καὶ ὁ Κάδμος αὐτίκα σπείρει αὐτοὺς εἰς τὴν ἄρουραν, Ἄρεος κελεύσαντος, καὶ αὐτῶν ἀναφύονται ἄνδρες ὡπλισμένοι· ὁ δὲ Κάδμος δείσας, βάλλει αὐτοὺς λίθοισιν· οἱ δὲ δοκέοντες ὑφ' ἑαυτῶν βάλλεσθαι,

κτείνουσι τε ἀλλήλους καὶ θνήσκουσι, πλὴν πέντε ἀνδρῶν, οὐδαίου, χθονίου, ἐχίονος, πελῶρος, ὑπερήνορος· καὶ αὐτοὺς Κάδμος τρο-
λίτας κατῴκισεν ἐν Θήβαις. λέγει καὶ Ἑλλάνικος ὅτι, Κάδμος ἐξελὼν τοῦ ὄφεος τοὺς ὀδόντας ἔσπειρεν· ἐκ δὲ αὐτῶν πέντε ἄν-
δρες ἔφυσαν, οὐδαῖος, χθόνιος, πέλωρ, ἐχίων, ὑπερήνωρ· καὶ ὁ μὲν Ἑλλάνικος, μόνους φησὶ τούτους βεβλαστηκέναι, ὁ δὲ Ἀπολ-
λώνιος, πολλοὺς ἄλλους. Κάδος, κεράμιον. Κάδος, παρὰ τὸ χαδῶ, τὸ χωρῶ περισπωμένως· ὁ μέλλων χαδήσω· ἀφ' οὗ τὸ κε-
χάδησα κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· ῥηματικὸν ὄνομα χάδος καὶ κάδος, τὸ χωρητικὸν ἀγγεῖον. Κάδυσα, εἶδος σταφυλῆς.
Καδρανές, κατωφερές. Κάδρισον, κάθισον. Κάδυρος, κάπρος ἄνορχις. Κάεια, καλαμίνθα. Κάειρα γυνή, ἡ Καρίνη κα-
τὰ τοὺς παλαιούς· ἡ Καρική, ἡ τοι ἐκ Καρίας· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ κεῖται καὶ ἐσθὴς κάειρα· ἔστι δὲ εὑρεῖν παρά τισι τῶν πα-
λαιῶν, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ι τινὲς τὸ κάειρα γράφοντες, εἶτα καὶ δισυλλάβως καῖρα συναιρεθέντες, ἔλεγον· κατὰ τὸ ὅμοιον
δὲ τρόπον καὶ δάειρα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον διὰ τοῦ ι γραφὲν πρός τινων, εἶτα συναιρεθὲν δισυλλάβως παρὰ Ἀττικοῖς,
δαῖρα ὀνομάζεται· ἣν δέ φασι μητέρα Ἐλευσῖνος. Καθά, οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται, καθὼς οὐδέποτε. Καθαγιάσω, καύσω.
καθιερώσω. Καθαγιάζεται, ἀφιεροῦται. Καθαλλόμενος, καταπηδήσας· ὁ δὲ καθαλλόμενος τοῦ ἵππου, καὶ τὸ ξίφος
ἑλκύσας, παίει αὐτόν. Καθαίρεσις, ἡ καταστροφή· καὶ κατάλυσις. Καθαιρήσετε, ἀντὶ τοῦ καθελεῖτε· οὕτως Θου-
κυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι. Καθαιρήσονται, καταλήψονται. Καθαίρω, ἁγνίζω· ἁγνεύω· σμήχω· ἀφοσιῶ.
Καθαίρω σε τοῦ ῥύπου, καὶ ἀπὸ ῥύπου. Καθαίρω, θεία λέξις παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἐξ οὗ καὶ οἱ θρυλλούμενοι καθαρ-
μοί· τὸ μέντοι κάθαρμα, οὐ σεμνὴ λέξις· ὡς οὐδὲ τὸ λῦμα, ὅθεν ὁ λυμεών. Καθαίρω παροξυτόνως, τὸ ἀποτέμνω.
Καθαρῶ περισπωμένως, τὸ καταβάλλω· καθαιροῦμαι, τὸ καταβάλλομαι. Καθαιρήσουσιν, ἀντὶ τοῦ καθελοῦσι τὰ βλέφα-
ρα, καὶ οὕτω μύσαι ποιήσουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καλύψαντες. Καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ παντελές· ἅπαξ εἰρῆσθαι οἱ πα-
λαιοὶ σημειοῦνται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν φ, λέγοντες καὶ ὅτι οὐδὲ κατάληξις εἰς ξ, καὶ ἀρχὴ αὖθις ἀπὸ τοῦ ἄλλου
ἐπηρωθῆ πού ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλ' ἢ μόνον ἐνταῦθα, ἐν τῷ καθάπαξ ξείνῳ δέμεναι. Καθαπτόμενος ἐπέεσσιν, ἀντὶ
τοῦ φιλοφρονούμενος· ὃ γὰρ ἐντελέστερον ἔχει ἐν τῷ μαλακοῖς καθαπτόμενος ἐπέεσσι. Καθάπτεσθαι, τὸ ἐπιτιμᾶν καὶ
ψυχικῇ συνάπτεται. Καθάπτεσθαι ἐν β' Ὀδυσσείας λέγει Ὅμηρος, τὸ ἀμείβεσθαι, ἢ ἀποτίνεσθαι ἀγαθῶς διὰ λόγου πρός
τινα· ἐπεὶ καὶ ἅπτεσθαι τινῶν οὐ μόνον σωματικῶς, ἀλλὰ καὶ λόγοις λεγόμεθα· οὕτω καὶ τὸ καθαπτόμενος φίλον ἦτορ,
ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ λαλῶν· παρὰ μέντοι τοῖς ὕστερον καθάπτεσθαι λέγεται, τὸ τραχύτερον ἐν λόγοις προσφέρεσθαι, καὶ μετὰ
ψυχικῆς. Καθάπτεσθαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ λογικῶς ἀποτίνεσθαι· οἷον ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ, τοῦ-
τέστιν πρὸς τὴν καρδίαν ἀποτεινόμενος. Καθάπτεσθαι λόγοις, οὐκ ἀεὶ ἐπὶ αὐστηρότητος ὕβρεως, ἀλλὰ καὶ ἀγαθῶς, ἐπὶ
τοῦ ὁμιλεῖν, καὶ λόγον τινὰ ἀξιοῦν· Ὅμηρος ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν, ἀντὶ τοῦ καθάπτου. Καθά-
πτομαι τοῦ δεῖνος, καὶ ἅπτομαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Καθάπτομαι, τὸ σφόδρα λυπῶ, συνάπτεται καὶ πρὸς ψυχικὴν καὶ πρὸς αἰ-
τιατικήν. Καθαπτόμενος, ἐπιπλήττων. Καθαπτόμενοι, αἰσθανόμενοι σφοδρῶς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καθαπτός, ἐν-
δεδυμένος· Ἀριστοφάνης νεβρῶν δοραῖς καθαπτός. Κάθαπτος, τῷ τόνῳ ὡς μόναρχος· λέγει δὲ τὸν καθειμένον καὶ περιεζω-
μένον τὰς δορὰς καὶ τοὺς θυρεοὺς ἐξεσφηκωμένους φοροῦντα. Καθάρβυλος, χλανὶς ποδήρης ἕως τῶν ἀρβύλων. Κάθαρ-
μα· παρὰ τὸ καθαίρω, ὁ μέλλων καθαρῶ, κεκάθαρκα, κεκάθαρμαι, οἱονεὶ τὸ ἀποκαθάρισμα· ἢ καὶ τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστί-
αν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο. Καθαρθῆναι, μαστιγωθῆναι. Καθαρί-
ζων, κομψευόμενος. Καθαρεύω, καθαρός εἰμι· Ἀριστοφάνης τὴν γνώμην μὴ καθαρεύοι. Καθάρματα ἐλέγοντο, οἱ ἐπὶ τῇ
καθάρσει λοιμοῦ τινός, ἤ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς· τοῦτο δὲ τὸ ἔθος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις ἐπεκράτησε· λέγεται
δὲ καὶ καθαρισμός. Καθάρματα, ἔτρεφόν τινας Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεννεῖς καὶ ἀχρήστους, καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινὸς ἐπελ-
θούσης τῇ πόλει, λοιμοῦ λέγω ἢ τοιούτου τινός, ἔθυον τούτους, ἕνεκα τοῦ καθαρθῆναι τοῦ μιάσματος· οὓς καὶ ἐπωνόμαζον
καθάρματα. Κάθαρνοι, ἱερεῖς Δήμητρος, ἢ σποροί. Καθαροί, οἱ τὴν καθολικὴν ἀρετὴν κεκτημένοι, καὶ μηδὲν ἑαυτοῖς
συνειδότες πονηρόν· ἢ οἱ ἐν σωφροσύνῃ διάγοντες, ὡς τὸ μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ. Καθαρὸς τῇ καρδίᾳ ἐστίν, ὁ μὴ
λαμβανόμενος ἑαυτοῦ ἐπὶ ἐντολῇ θεοῦ, ἀθετήσει ἢ ἐλλείψει, καθηγῆτις ἐστὶν ἡ ἀμέλεια. Καθαρσίς ἐστιν, ἀπόκρισις
χειρόνων καὶ ἔκπλυσις μολυσμάτων. Καθαροποιεῖ, σαίρει. Καθάρσιον, Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου· ἔθος ἦν Ἀθήνησι κα-
θαίρειν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ θέατρα, καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους, μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον κα-
θάρσια· τοῦτο δ' ἐποίουν οἱ λεγόμενοι περιστίαρχοι, οἵπερ ὠνομάσθησαν οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ περιστείχειν, ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας.
Καθαρσιώτερα, λαμπρότερα. Καθαρῶς, ἀκριβῶς· σαφῶς. Καθ' αὑτό ἐστι, τὸ πρώτως κατ' οὐσίαν προσόν τινι, καὶ μὴ
κατὰ συμβεβηκός, ὡς τὸ λογικόν· τοῦτο γὰρ οὐσιωδῶς πρόσεστι τῷ ἀνθρώπῳ. Καθαῦσαι, ἀφανίσαι. Καθ' ἑαυτόν, καὶ
κατ' ἐμαυτὸν καὶ κατὰ σαυτὸν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἰδίᾳ μηδενὸς ἄλλου γινώσκοντος. Καθεδεῖται καὶ
καθιεῖται, κάλλιον λέγειν ἢ καθίσει. Καθεδοῦμαι μαχοῦμαι ὀμοῦμαι, ἀπ' ἐνεστῶτος ὄντες, μέλλοντος ἔχουσι σημασί-
αν. Καθεδοῦμαι, καθεσθήσομαι. Καθέδρα, ἡ ἐπίσχεσις παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ θυσία Ἀδώνιδος. Καθέζομαι, ἐπὶ τὴν
καθέδραν καὶ τὸν σκίμποδα. Καθέζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, καθεδούμενος, καθεδεῖσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων·
καθίζω καὶ καθίζομαι καὶ καθίζω ἕτερον. Καθεικέναι, καθεικώς· πέμψας. Καθεῖλον, κατέβαλον. Καθειμένος
τὸν πώγωνα, ἢ βαθὺν ἔχων, ἐκ τοῦ εἵω, μέλλων εἵσω, ὁ παρακείμενος εἷκα, ὁ παθητικὸς εἷμαι, ἡ μετοχὴ ὁ εἱμένος, καὶ
μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως καθειμένος. Καθεῖναι, χαλάσαι· καὶ καθείς. Καθειμένην, κεχαλασμένην. Καθείλας,
κατέλυσας· ἀπέκτεινας· κατέβαλες. Καθεῖναι, ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι. Καθεῖντο, ἐκρέμαντο. Καθείργνυται, συγ-
κλείεται. Καθεῖρκται, ἠσφάλισται· καὶ καθειρκτῶ, πεφυλακίσθω παρὰ τὴν εἱρκτήν. Καθεῖρκτο, ἐγκέκλειστο.
Καθ' εἱρμόν, κατὰ ἡρμοσμένην ἀκολουθίαν. Καθείς, ἐμβαλών· χαλάσας. Καθειστόν, εἶδος φιλήματος. Καθεῖσαι,
ἀπὸ τοῦ ἕω, οἷον τὸ κάθημαι· τροχαιωθὲν φυλάσσει τὸν τόνον, ὡς τὸ ἄνδιγε, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ εἶχε μὲν εἰπεῖν κάθισε

διὰ τοῦ ι,

διὰ τοῦ ι, ὡς ἐκ τοῦ καθίζω, καθίσω· ἔδοξε δὲ ἀλλὰ μὴ οὕτω γράψαι, ἀλλ' ἑτέρως. Καθεῖτο τὴν ὑπήνην, οὐ μακρὰν εἶχε. Καθ' ἑκάστην ἀττικῶς λείπει τὴν ἡμέραν. Καθεκτὸν, ἐφικτὸν, καταληπτόν. Καθελεῖν καὶ ἡ καθαίρεσις, ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ νόσου λέγεταί τινος, ἡ καταρρίψεως ἀριδήλου τὸ πρᾶγμα ἐστί. Καθελεῖν, καταβαλεῖν. Καθελεῖν σελήνην, ἐδόκουν αἱ θετ
ταλαὶ τὴν σελήνην κατάγειν. Καθελεῖν ὀφθαλμοὺς, τὸ νεκρικῶς καλύψαι. Καθελεῖς, κατενέγκας. Καθέλκειν, τὸ κάτω ἑλκειν, τὸ ἐναντίον δὲ τὸ ἀνέλκειν. Καθέλκομαι, παρασύρομαι. Καθελὼν ἑλῶ τὸ λαμβάνω ἄχρηστον, ὁ μέλλων ἑλῶ, ὁ β' ἀόριστος εἷλον, ὁ δηλοῖ κατέλαβον, ὡς ἐν τῷ ζῷον ἑλὸν, καὶ τὸ ἀνεῖλον ποιητικῶς, ἡ μετοχὴ ἑλὼν, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως καθελὼν, κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ. Καθελὼν, ἀντὶ τοῦ καταβιβάσας. δημοσθένης δὲ καὶ στησίχορος καὶ σοφοκλῆς ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν, ἤτοι ἀποκτείνας. Κάθεμα, ὁ κατὰ στήθους ὅρμος. Καθέντες, καταγαγόντες, καταχαλάσαντες. Καθέξει, κρατήσει. Καθέξομαι, ἀνέχομαι, ἀνέξομαι. Κάθεο, σύνθετον ἐκ τοῦ κάθησο, ἔνδεια φασὶ καὶ συστολὴ καὶ συναλοιφὴ κάθου παρὰ μενάνδρῳ. ὁριστικὸν δὲ τοῦ κάθησο τὸ ἐκάθησο, κατὰ τὸ ἐκαθεζόμην ἐκάθευδον. Κάθες, χάλασον. Κάθεσαν, κατέθεκαν. Κάθεσιν, καταγωγήν, οἴκησιν. Καθεσταμένος, ἐπὶ τῆς γάζης τεταγμένος. Καθεστάμενος, ἐπιτεταγμένος. Καθέστηκε τὸ φρόνημα, ἀντὶ τοῦ σῶον αὐτὸ ἔχει. Καθεστῶτα, ἠρεμοῦντα. Καθεστῶτα νόμον, τὸν ὡρισμένον. Καθεστῶτι, ἡσυχῶ, ἀταράχω. Καθετὸς, ὁ καθιέμενος εἰς τὸ πέλαγος ἀμνός. οὕτω λυσίας καὶ μελίτων. Καθεύδειν, τὸ κοιμᾶσθαι, τὸ ἰαύειν, δηλοῦσι μὲν τοῦ ὕπνου. ἐνίοτε δὲ λαμβάνονται ἐπὶ τῆς ψιλῆς κατακλίσεως. Καθεύδειν καὶ ὑπνοῦν διαφέρουσι, καὶ οὐκ ἀεὶ τὸ αὐτὸ ἐξ ἀνάγκης δηλοῦσιν. ἔστι γὰρ καθεύδειν μὲν, τὸ ἀπαθῶς ἀναπαύειν ὡς ἐπὶ ὕπνω. ὑπνοῦν, αὐτὸ δὴ τὸ ἐκλελύσθαι καὶ ἀπρακτεῖν τὰς αἰσθήσεις. οὕτω δὲ καὶ τὸ κοιμᾶσθαι τοῦ ὑπνοῦν διενήνοχεν ἐν πολλοῖς. ὁμοίως τὸ καθεύδειν, ὡς καὶ ὅτε εἴπη, ὅτι κοιμήσαιτο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοιντο. Καθεῦδεν, οὐκ ἀνέδωκε τὸν τόνον. ἐπεὶ δὴ ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἤρξατο. τὸ γὰρ κάθευδε προπαροξύτονον προστακτικόν ἐστι. ῥήματα κατὰ τοὺς παρῳχημένους χρόνους ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἀπαθῆ ὄντα, φυλάττει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει. οἷον εἶχον κατεῖχον, εὗδε καθεῦδε. Καθέω, οὐ μόνον τὸ κατατρέχω, ἀλλὰ καὶ τὸ κατέρχομαι. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ, οἱ δὲ εἰς αὐτὴν καθέουσί τε καὶ ἀναθέουσι. Κάθη, ἀντὶ τοῦ κάθησαι. παράλογον, ὅτι πᾶν δεύτερον πρόσωπον τῶν παθητικῶν τῶν εἰς μι ῥῆμα τῶν γίνεται ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τροπῇ τοῦ τ εἰς σ. οἷον τίθεται τίθεσαι, ἵσταται ἵστασαι, δίδοται δίδοσαι, καὶ κάθηται κάθησαι. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ συστολῇ κάθεαι, καὶ κράσει κάθῃ. Καθηγητὴς, διδάσκαλος. Καθηγεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι παρὰ ἡροδότῳ. Καθηγητής ἐστιν ὁ προπαιδεύων τὸν προπαιδευόμενον. διδάσκαλος δὲ ὁ τὸν ἐν τοῖς προπαιδεύμασι γυμνασθέντα διδάσκων. Καθήγνισμαι, κεκάθαρμαι. Καθηδυπάθειαν, τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν. Καθῆκαν, ἐχάλασαν. Καθῆκαν, προέβαλλον. οἱ δὲ ἐπ' ἐξουσίας τῇ ῥωμαίων καθῆκαν τὸν λόγον. Καθηκούσαις, πρεπούσαις, καὶ ἀντὶ τοῦ διεκτρεχούσαις. ξενοφῶν ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον. Καθῆκε κόμας, παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον ἥρωσι. καὶ ψῦδον καθειμένον, τὸ βαθύ. Καθηκόντως, δεόντως, πρεπόντως. Καθήκειν, λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ προσήκειν καὶ ἁρμόττειν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιβάλλειν, καὶ ἐπὶ τοῦ διαφέρειν, δοτικῇ συντάσσεται καθήκειν, καὶ τὸ διὰ κλίμακος κατέρχεσθαι, ἤγουν καταβαίνειν ἀμεταβάτως. Καθήκοντα. δημοσθένης ἐν ιά φιλιππικῶν φησὶν, ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ τὰ ἥκοντα. Καθηκόντως, δεόντως πρεπόντως. Καθηκούσαις, διεκτρεχούσαις. Καθήκουσιν, ἁρμόττουσιν. Καθήλωσε, τοῖς ἥλοις ἔσφιγξεν. Καθημαξευμένος, τετριμμένος. ἐγγεγυμνασμένος. Κάθημαι καὶ τὸ κάθησθαι, οὕτω κανονίζεται. ἕημι, καὶ τὸ παθητικὸν ἕεμαι καὶ ἧμαι, ὡς τίθημι τίθεμαι, τὸ δὲ ἧμαι κράσει δύο εε εἰς η ἧμαι, καὶ μετὰ τῆς κατὰ, κάθημαι. Κάθημαι ἐπὶ θρόνου, καὶ κάθημαι τήνδε τὴν καθέδραν. Κάθημαι, ἰζάνω, καθιζάνω, ἐφιζάνω. Καθήμενον πεδίον, τὸ ὁμαλόν. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐστρατοπεδεύοντο. Καθιμῆσε, κατήνεγκεν, ἢ κατήντλησε. Καθύβριζεν, ὕβριζεν, ὠνείδιζεν. Καθήρει, τὰ ἀξιώματος κατέσπα. Καθήρηντο τὰς γνώμας, ἀντὶ τοῦ εἰς δειλίαν ἐνέπεσον. Καθῆσθαι καὶ ἧσθαι, ἀπὸ τοῦ ἕζω εἰς παθητικὸν παρακείμενον. τὸ δὲ κάθησθαι, ἀπὸ τοῦ ἕημι κανονίζεται. τὸ δὲ καθῆσθαι ἀπὸ τοῦ ἕζω. διότι τὸ μὲν καθῆσθαι, σύνθετόν ἐστι. τὸ δὲ κάθησθαι, παρασύνθετον. Καθήσθω, ἐκ τοῦ κάθημαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ἐκαθήμην ἐκάθησο, καὶ τὸ προστακτικὸν κάθησο καθήσθω. Κάθησο, ἐκ τοῦ κατὰ καὶ ἧσο, ἐν παραθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. ὡς τὸ ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο. ἧσο καὶ καθῆσο, οὐκ ἀναβιβάζει τὸν τόνον, ὅτι θεματικὴν ἔχει τὴν σύνθεσιν. Κάθησο διὰ τοῦ η, ἐπὶ τοῦ καθημένου, παρωμένου δὲ, ἀντὶ τοῦ παύσασθαι. ὡς φαμὲν πρός τινα ἡμῖν τῆς ἕδρας παραχωροῦντα, κάθησο, οἷον μένε καθήμενος. Καθῆστο, ἐκ τοῦ ἕζω τὸ κάθημαι, ὁ μέλλων ἕσω. ὁ παρακείμενος ἧκα. ὁ παθητικὸς ἧσμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος ἥσμην ἧσο ἧστο, καὶ μετὰ τῆς κατὰ καὶ συγκοπῇ καθῆστο. Καθῆστο, ἐκαθέζετο. Καθηρέθην, ἐκ τοῦ καθήρημαι παρακειμένου ὤφειλεν εἶναι καθηρήθην, κατὰ τὸν κανόνα τῶν παρακειμένων λέγοντα, ὅτι ὁ ἀόριστος φυλάττει τὴν παραλήγουσαν τοῦ παρακειμένου, ἀλλ' ὅμως παρὰ τὸ αἱρῶ πεποιημένον. Καθιᾶσι, τὸ χαλῶσι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καθιᾶσι τὴν ὁρμιὰν, ἀπὸ τοῦ καθίημι, κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν. καὶ ἔτι ἐπὶ ἐνέδρας τὸν σφαγέα καθεὶς τὸν ὁμότατον, ἤγουν ἐμβαλὼν, καὶ εἰς λόχον καθίσας. Καθιγμένος, θέλων φθάσας. Καθιγνίσαι, νεκροῖς θῦσαι. Καθίδρυσαν, ἀσφαλῶς κατῴκισαν. Καθιδρύσασθαι, βεβαιῶσαι. Καθίδρυσε, ἐστήριξεν. Καθιδρὼς, κεκμηκώς. Καθίει, ἐπεχείρει, ἐνέβαλεν. ὁ δὲ καθίει πεῖραν ἐς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν ἕξειν κοινωνὸν, ὧν ὥρμηται. Καθίει, ἀντὶ τοῦ κατάφερε. ἢ ἐνθίεις τῷ τρυβλίῳ. Καθιείς, ἐπιπέμπων. Καθιείς, ἀντὶ τοῦ παρασκευασμένος κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. καθιεῖν δὲ κυρίως, τὸ χαλᾶν τὰ τῶν νεὼν ἱστία. καθιεὶς οὖν, ἀντὶ τοῦ καθειμένος πνέων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνέμων. Καθιείς, ἀντὶ τοῦ καταβαλών. Καθιέναι ἑαυτὸν εἰς ζήτησιν, καθιέναι ἑαυτὸν εἰς πρᾶξιν, εἰς ἔργον. Καθιεροῖ θεοῖς, ἀνατίθησι. Καθίεσαν, κατῆλθον. Καθιζάνει, ἐγκάθηται. Καθίζεσθε, καταπήξατε. Καθίζεσθε, καθάψασθε, κρατήσατε. Καθίζω, ἱδρύω, ἐδαφίζω, καθιδρύω. Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζω ἕτερον, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖνος, καὶ ἐκάθισεν ἄλλον. καὶ κεκάθικα ἐγὼ, καὶ κεκάθικα ἕτερον. καθίζω ἐνεστὼς, ἐκάθιζον παρατατικός, καθίσω μέλλων, ἐκάθισα ἀόριστος, καὶ εἷσα ποιητικῶς, ἐπὶ τῆς μεταβατικῆς τοῦ καθίζω σημασίας. τὸ δὲ καθέζομαι, οὔτε πάθος οὔτε ἐνέργειαν δηλοῖ. ὡς τὸ ὑγιαίνω καὶ ἔστιν ἐνεστὼς μὲν καθέζομαι, καὶ κάθημαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. παρατατικὸς δὲ ἐκαθεζόμην, καὶ ἐκαθήμην. μέλλων καθ-

μαι, ἢ καθεδοῦμαι· ἀόριστος ἐκαθέσθην, παρακείμενος ἧσμαι ποιητικῶς, ὑπερσυντέλικος ἥσμην ἄχρηστος· οὐ τὸ τρίτον πρόσω-
καθῆσο· τὸ προστακτικὸν κάθησο, οὐχὶ κάθου· τὸ τρίτον καθήσθω· τὸ ὑποτακτικὸν καθῶμαι· ἡ μετοχὴ ὁ καθήμενος· τὸ δὲ
καθεσθήσομαι, ἢ ἐκαθέσθην, βάρβαρα. Καθίκεο θυμόν, τὸ δὲ καθικέσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἅψασθαι, αἰτιατικῇ συνέταξεν Ὅμη-
ρος, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ· ἔνθα φησίν, ἐπεί με καθίκετο πένθος· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, γενικῇ συντάσσουσι. Καθίκετο πένθος ἄλα-
στον, ἀντὶ τοῦ ἵκετο, καὶ κατέλαβε λέγει. οἱ δὲ ὕστερον ἀντὶ τοῦ καθάψασθαι τὴν λέξιν τιθέασι, καὶ γενικῇ συντάσσουσιν. οὔπω γὰρ
καὶ ῥάβδῳ τις καθίκεσθαί τινος λέγεται. Καθικνεῖσθαι, καθάπτεσθαι. Καθίκοντο, καθήψαντο, ἐχάλασαν. Καθικόμε-
νοι, καθαψάμενοι, ἐλθόντες. Καθίκομαι, αὐθυπότακτον. Καθιλύσας, ἀθροίσας. Καθιμείσθω, καθιστάσθω. Καθίμησε,
κατήντλησε. Καθιμονεύει, καθίησι. Καθιμῶσι, χαλῶσι. καὶ καθιμῆσαι, χαλάσαι. Καθίξας καὶ λυγίξειν, ἀντὶ τοῦ
καθίσας καὶ λυγίσειν· προφέρουσι Δωριεῖς τοὺς μέλλοντας τῶν ῥημάτων εἰς ξω διὰ τοῦ ξ. Καθίξη, γράφεται βαρυτόνως, ὁ-
μοίως γὰρ οἱ Δωριεῖς ἡμῖν προφέρουσιν. Καθιππάζεσθαι, συνελαύνειν, ἐρίζειν, συντρέχειν. Καθίπταται, ἐπάνω πέτεται.
Καθίππαξις, τομῶν ὄνομα παρὰ Λακεδαιμονίοις. Καθίσαν, καθίδρυσαν. Καθίσατο, ἱδρύσατο. Κάθισον, μεταβατικῶς
κεῖται παρ' Ὁμήρῳ· καθὰ τοῦ ἵππου, καὶ σωφρόνισον ἄλλον. ἔστι δὲ ὅτι, καὶ ἀμετάβατόν ἐστιν, οἷον καθίζω, ἀντὶ τοῦ καθέζο-
μαι. Κάθισον καὶ κάθησο διαφέρουσι· τὸ μὲν κάθισον, πρός τινα ἱστάμενον λέγεται, ἵνα δηλονότι καθίσῃ· τὸ δὲ κάθη-
σο, πρὸς καθεζόμενον, ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξαναστῇ. Καθίστα, ἐτίμαζε. στῆσαι ποίησον. Καθιστάμενος, πρὸς
πον μετάγων. Καθίσταται, ἀντὶ τοῦ γίνεται. Καθίστατο, ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν. Καθιστῶ, δείκνυμι, ποιῶ. Καθίστη
προστακτικὸν ἐκ τοῦ ἵστημι, παρατατικὸς ἵστην, ης, η· μετὰ προθέσεως καθίστη. Ἰσοκράτης, ἀλλὰ τὴν σεαυτοῦ σωφροσύνην
παράδειγμα τοῖς ἄλλοις καθίστη. Καθίστησι, προχειρίζεται. Καθόδοις, ἀγωγαῖς, περιόδοις. Κάθοδος, ἀττικόν· ἐπάνο-
δος, ἑλληνικόν. Κάθοδος, ἡ τῶν φυγάδων ἐπάνοδος. πρόοδος, ἡ προέλευσις καὶ προχώρησις· καὶ ἡ ἐπίδοσις. ἔξοδος, ἡ ἐξα-
γωγή. ἢ τὸ ἐναντίον εἴσοδος, ἤτοι εἰσφορά. σύνοδος δέ, ἡ συνέλευσις. πρόσοδος, ἡ προσφορὰ καὶ ἡ προσένεξις. Καθολικῶς,
καθόλου. Καθ' ὁμοίωσιν τὴν τῆς ἀρετῆς, κατὰ τὸ δυνατὸν ὁμοίωσιν. Καθολικά, συγγενικὰ Λάκωνες. Κάθομον, κατὰ
τὸ αὐτό. Κάθομον, κατὰ λόγον καθ' ὅμοιον. καθ' ὁδὸν τὴν προσήκουσαν. Καθοπτεύει, καθορᾷ. Κάθοπτρον, ἀόρατον.
Καθορίζει, ὁρίζει. Κάθορμα, τὰ ἔνορμα περιθέματα ἀρραβωνιακά. ἢ κόσμια περιτραχήλια. Κάθος, σωρίς. Κα-
θουφήν, ἀλώπεκα. Καθότι καὶ καθά· τὸ δὲ καθὼς παρὰ τοῖς δοκίμοις οὐκ ἔστι. Κάθου, ἐκ τοῦ ἐκάθησο, ἀποβολῇ τοῦ σ,
καὶ τροπῇ καὶ συναιρέσει ἐκάθου. καὶ τὸ προστακτικὸν κάθου. ἢ κάθου, ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ καθέζομαι. ὁ μέλλων ἕσω. ὁ δεύτερος
ἀόριστος ἕον. ὁ μέσος ἑόμην ἕου, καὶ κράσει οὗ. τὸ προστακτικὸν μετὰ τῆς προθέσεως κάθου. Καθοσίωσις, δικαίωσις. κατά-
κρισις. Καθοσιούμενος, ἀντὶ τοῦ πληροφορῶν. Καθοσιωθεῖσαι, ἀνατεθεῖσαι. Καθόσον, ἐπίρρημα ὅσον. Καθυλόμα-
νοῦντος, ὕλην ἔχοντος πολλήν. Καθ' ὕπαρ, κατ' ὄναρ. Καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαλλόντως. Καθ' ὑπερεκόντισαν, ὑπερε-
βάλλοντο. ἐνίκησαν. Καθύπερθεν, ἄνωθεν. ὑπεράνωθεν. Καθυπέρτερον, μεῖζον. Καθυπερτέροις, πλεονεκτοῦντας.
Καθυπισχνεῖτο, ὡμολογεῖτο. Καθυπόστασιν, τὸ ἐκ διαφόρων φύσεων ὑφεστὸς πρᾶγμα. Καθυφαίνειν, ἐνδοῦναι. ὑπο-
χωρεῖν. καθυποβάλλειν. Καθυφηκάμην, ἀφῆκα, εἴασα. Καθυφεὶς καὶ καθυφέσθαι, ἡ ἐνδοὺς καὶ ἐνδοῦναι. Ἀριστοφάνης
ἐν Βατράχοις· ὑφέσθαι μοι δοκεῖς. Καθυφῆκε τοῦ ἀγῶνος, ἀντὶ τοῦ ὕφεσιν ἐποίησε. Καθυφίεντο, ἀντιλλάττοντο. προε-
δίδοσαν τὸ δίκαιον. Καθυφῆκεν, ἐνδέδωκεν. ὑποκατέβη. Καθυφῆς, προδοὺς. καταλίπῃς. Καθωμηρευμένα, καθ' Ὅ-
μηρον εἰρημένα. Καθ' ὥραν, ἐν πάσῃ ὥρᾳ. κατὰ καιρόν. Καθωραΐζεται, σεμνύνεται. Καθώς, ὥσπερ. καθάπερ. Κα-
θωσιώθη πέλανος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοῖς καθήκουσι νόμοις ἀνιερώθη. καθηγνίσθη. ἢ ὁσίως ἀνετέθη. Καθωσιωμέ-
νος, ἀνακείμενος. ἐγγεγραμμένος. Καὶ ὁ σύνδεσμος περιττὸς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ τούτου μυρία παραδείγματα ἐστὶν εὑ-
ρεῖν. Καὶ σύνδεσμος, ἀεὶ ἐν τῷ λόγῳ διπλασιάζεται. οἷον ὁ Σωκράτης, καὶ περιπατεῖ καὶ διαλέγεται. καὶ Σωκράτης γράφει
καὶ Πλάτων διαλέγεται. καὶ γράφω καὶ νοῶ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ ὁ σός. καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν. Καί, προτάσσεται τῶν λέξεων. ὁ
δέ τε ἐπιφέρεται ἐγκλινόμενος. θεοί τε καὶ ἀνέρες. καὶ οὕτω τοι ἀλλήλοις συντάσσονται. ὥστε τὸν τε προηγεῖσθαι τοῦ καί. ἀρκτι-
κὸς δὲ ὑπάρχων ὁ καί, δεῖ πάντως καὶ ἕτερον καί ἐπιφέρεσθαι, ἤτοι ῥῆμα συμπλέκοντα ῥήματι. ἢ ὄνομα ὀνόματι, ὅπως
ἔτυχε συνταττόμενος ὁ πρῶτος. εἰ γάρ τις λέγοι, καὶ περιπατεῖ Σωκράτης, ἐπιφέροι ἂν ἐξ ἀνάγκης, καὶ διαλέγεται, ἢ τοιοῦ-
τόν τι. εἰ δὲ καὶ Σωκράτης γράφει λέγοι, ἐποίσει δή που καὶ Πλάτων, ἢ ἄλλος τις. καθόλου γὰρ τοι ἡγούμενος ὁ συμπλεκτικός,
ἢ ὁ διαζευκτικός, ὅμοιον ἀπαιτεῖ μέρος, ἤτοι πτωτικόν, ἢ ἄπτωτον. καὶ εἰ μὲν πτωτικόν, τὴν αὐτὴν πτῶσιν. εἰ δὲ ἄπτωτον,
τὴν αὐτὴν ἔγκλισιν· ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. οἷον καὶ γράφω καὶ νοῶ. ἢ γράφω ἢ νοῶ. καὶ ὁ ἐμὸς δοῦλος καὶ ὁ σός. ἔξεστι δὲ ἐπὶ τῆς
αὐτῆς συντάξεως συνάπτειν ἀρθρικὰς εὐθείας ταῖς γενικαῖς. οἷον, ἄριστα τὰ Ὁμηρικὰ ἔπη καὶ τὰ Ἡσιόδου. διαφερούσης
δὲ τῆς ἐγκλίσεως, τὸ αὐτὸ ῥῆμα φυλάττεσθαί γε ἀνάγκη. οἷον καὶ γράφω καὶ γράφοιμι. καὶ ἔλεγες καὶ λέγε. τῆς αὐτῆς
δὲ οὔσης, διάφορα κεῖται τὰ ῥήματα. καὶ περιπατῶ καὶ διαλέγομαι. καὶ πτώσεις δὲ τὰς αὐτὰς ἀπαιτοῦσιν οἵ τε συμπλεκτι-
κοὶ καὶ διαζευκτικοί, ἡγούμενοί τε, καὶ μεταξὺ τιθέμενοι, ἐπὰν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀναφέρωνται ῥῆμα. οἷον καὶ ἐγὼ καὶ σὺ γράφομεν.
ἢ ἐμοῦ ἢ σοῦ φείδεται. Καιάδας, παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρά. καὶ Σικελιώταις. παρὰ δὲ Πέρσαις, οἴκημα μέσον τι
φρέας. παρὰ δὲ Αἰθίοψιν, οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐδέδεντο. εἰς δὲ τὸν καιάδαν εἰώθασιν οἱ Λάκωνες τοὺς κακούρ-
γους ῥίπτειν. Καί γε, καί τοι. Καὶ δή, λοιπὸν ἤδη. Καὶ ἄλλως, καὶ ἄνευ τούτου. Καίατα, ὀρύγματα. ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταῤῥα-
γέντα χωρία. Καὶ αὖθις, καὶ αὖτις. καὶ πάλιν. Καὶ αὐτῷ, καὶ ἐμοὶ αὐτῷ. Καὶ ἀχνύμενοί περ, περιλυπούμενοι. Καὶ γὰρ ῥα, καὶ
γὰρ δή. Καὶ δή, ἀντὶ τοῦ ἤδη. Καίγαρ τοι, τοίγαρουν. Καὶ δή μοι, καὶ δὴ ἐμοί. Καί ἑ, καὶ αὐτόν. Καίοντο, ἐκαίοντο. Καίετα, κα-
λαμίνθη Βοιωτοί. Καικάσαι, καταγελάσαι. Καικίνης, ὁ καικίας ἄνεμος· ἀπὸ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ. Καικύλην, τὴν κεφα-
λήν. Καικλάδ, κατάξαι. Καὶ μεῦ, καὶ δὴ ἐμοῦ. Καὶ μέντοι, καὶ ἔτι καὶ μήν. Καὶ μέντοι, καὶ τοῦτο μέν. Καί με πρὸς μῦθον ἔειπε,
καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ. Καὶ μήν, καὶ ἔτι. Καί μιν, καὶ πρὸς αὐτήν. Καὶ μὴν δή, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον μὲν οὖν.
Καιναὶ πόλις. Καινόν, τὸ νεωστὶ κατασκευασμένον. καὶ τὸ παράδοξον. κενὸν δὲ τὸ μάταιον διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. Καινία, νίκη.

Καίειν τοὺς νεκρούς, ὃ δὴ καὶ εἰσέτι παραμένει τισὶ τῶν βορείων βαρβάρων. ἐποίουν δὲ τοῦτο ἐκεῖνοι πρὸς ἔνδειξιν, τοῦ τὸ
μὲν θεῖον τοῦ ἀνθρώπου ἀναφορηθὲν, ὥσπερ ἐν ὀχήματι τῷ πυρὶ, προσμίξαι τοῖς οὐρανίοις· τὸ δὲ γήϊνον κάτω μεῖναι· τὸ
μὲν πυρὶ δαπανηθὲν, τὸ δὲ ἐναπομεῖναν λειψάνοις ὀστῶν· οἱ δέ φασιν, ὅτι τὸ μὲν νεκρὸν οὐ καθαρὸν ἐδόκει, ἁγνισμὸς
δὲ πιστὸν ἡ διὰ πυρὸς δαπάνη τῶν νεκρωθέντων, ὅτι καὶ τὸ πῦρ ἁγνιστικὸν, διὸ καὶ οἱ καθαρμοὶ διὰ πυρὸς ἐγίνοντο. καὶ εὐριπί
δης δὲ τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει, ὅπου φησὶν, ὅτι τὸ τῆς κλυταιμνήστρας δέμας πυρὶ καθήγνισται. ὁ δὲ λυκόφρων τῇ προτέρᾳ ἐν
νοίᾳ συντρέχει, ἐν οἷς τὴν σκύλλαν καυθεῖσαν δομηθῆναί φησιν, ἤγουν ἀνακτισθῆναι, ἀναζωωθῆναι, καὶ γίνεσθαι κατὰ τὸν ποιη
τὴν, κακὸν ἀθάνατον· ἔδοξε δὲ πιστούμενον ἀληθὲς, τὸν ἡρακλέα κατάρξαι τῆς τῶν νεκρῶν καύσεως. Καίεσθαι, ἐπὶ φλο
γός· τύφεσθαι, χωρὶς φλογός. Καίεται πῦρ, ἀντὶ τοῦ ἀνάπτεται ἢ ἐκπυροῦται. καίεταί τι ὑπὸ πυρὸς, ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκε
ται. Καικίας, ὄνομα ἀνέμου· τὸν δὲ αὐτὸν καὶ νότον καλοῦσί τινες. Καινέα, λόγος τι κάλλος περιποιοῦν ἔχειν καὶ ἀνδρεῖον
εἶναι καὶ ἄτρωτον διαμεῖναι, μέχρι πέρατος τοῦ ζῆν. καθὰ καὶ ὁ τελαμῶν αἴας παρ' ὁμήρῳ φαίνεται. ὁ δὲ μῦθος· φύσει ἄτρωτον
αὐτὸν εἶναι φησὶ πλάτων, καὶ ὅτι παρθένος εὐπρεπὴς πρότερον ἐγένετο. καὶ ποσειδῶνος αὐτῇ συμμιγέντος αἰτησαμένην ἀνὴρ γενέ
σθαι, καὶ ἄτρωτος μεῖναι, ὧν ἤθελεν ἔτυχεν· λέγεται δὲ καὶ ὑπερφρονῆσαι· ἀκόντιον γάρ φησιν, ἐν ἀγορᾷ μέσῃ πήξας εἰς ὀρ
θὸν, θεὸν τοῦτο προσέταξεν ἀριθμεῖν· ὅθεν ἡ δίκη ποινὴν αὐτὸν ἀσεβείας εἰσπραττομένη, περιήκει ὑπὸ τοῖς κενταύροις·
οἳ δρυσί τε καὶ ἐλάταις αὐτὸν εἰς γῆν ἤρεισαν, ἄρρηκτον καὶ ἄκαμπτον δύντα ὑπὸ γῆν, θεινόμενον στιβαραῖς καταΐγδην ἐλάταις
ὥς φησιν ἀπολλώνιος. Καινέα, μυθολογοῦσι πρότερον γεγονέναι γυναῖκα, εἶτα ποσειδῶνος αὐτῇ πλησιάσαντος, μεταβλη
θῆναι εἰς ἄνδρα· τοῦτο γὰρ ᾔτησε, καὶ ἀτρωσίαν· ἤρισε δὲ καὶ ἀπόλλωνι, καὶ ἐνικήθη· οὗτος ἐκέλευε τοὺς παριόντας ὀμνύναι τὸ
δόρυ αὐτοῦ, ἔνθα ἡ παροιμία, τὸ καινέως δόρυ. τινὲς δέ φασι καινέα συμπλεῦσαι τοῖς ἀργοναύταις οὐ κόρωνον. ὁ δὲ ἀπολ
λώνιος παρὰ πινδάρου εἴληφε λέγοντος· ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεὶς, ᾤχετο καινεὺς, σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν. τοῦτο δὲ αὐτῷ
συνέβη, διὰ τὸ μήτε θύειν τοῖς θεοῖς, μήτε εὔχεσθαι, ἀλλὰ τῷ ἑαυτοῦ δόρατι. διὸ ζεὺς ἐφορμᾷ αὐτῷ τοὺς κενταύρους. οἵτινες
κατὰ γῆν αὐτὸν ὤθουσιν. Καινίσαι, καινῷ χρήσασθαι καὶ ἐγκαινίσαι. Καινίτα, ἀδελφή. Καινίτας, ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς.
Καινεὺς, ὁ ποῖος ἄδεται ὁ καινεύς. τοιοῦτος δὲ παρά γε τοῖς μεθ' ὅμηρον. καὶ ὁ μέγας αἴας ἄτρωτος λεγόμενος τἄλλα δίχα
γε τῆς πλευρᾶς, ὡς καὶ ἱστορεῖ ὁ λυκόφρων. Καινοπρεπὲς, μηχάνημά τι καινοπρεπές. Καινὸς, τόπος ἐν τῷ δικαστηρίῳ οὕ
τω καλούμενος. εἰσὶ δὲ δ', παράβυστος, καινὸς, τρίγωνος, μέσος. ἀριστοφάνης ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών. ἔστι δὲ καὶ ἐπίθετον.
Καινὸς, ὁ νέος. οἶμαι ὅτι κραινός τις ὢν, κατ' ἔλλειψιν τοῦ ρ̄ καινὸς, οἱονεὶ ὁ ἤδη ἐπιτελεσθείς. Καινοτάφια, μεθ' ὧν ἑλίσ
σεται ὁ νεκρός. Καινοτομία, τὸ κατὰ πάντα τρόπον παρηλλαγμένον τοῦ νόμου τῆς κοινῆς φύσεως, καὶ ἐν μηδενὶ τῇ τῶν ἄλλων
συνηθείᾳ ἐξομοιούμενον. τοῦτον δὲ τὸν ὅρον ἀναγκαῖον ἐπίστασθαι, διὰ τοὺς κακῶς νοοῦντας τὴν καινοτομίαν ἐν χριστῷ. Και
νοτομοῦνται, ἐνεργοῦνται. Καινουργηκότα, νέα πράγματα ἐργασάμενον. Καινουργισμὸς, ἡ ἀνακαίνισις. καὶ πρὸς τὸ ἀρ
χαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις. Καινόφιλος, καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί. Καινυμένα, δια
φθείρουσα. Καίνυσθαι, νικᾶν, ἀφαιρεῖσθαι. χοινίζεσθαι. μετρεῖν ἀγρόν. Καίνυτο, ποιητικὴ λέξις, ἐκ τοῦ καίνυμι. εἴληπται
δὲ ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐνίκα. κυριολεκτεῖται δέ φασιν ἐπὶ τοῦ ἐν πολέμῳ νικῶντος, ὡς ἐκ τοῦ καίνειν, ὃ δηλοῖ τὸ κόπτειν, ἐπεὶ ταυτὸν
τὸ καίνυσθαι καὶ κόπτειν. Καινῶς, ἀντὶ τοῦ παραδόξως. Καίνω, τὸ φονεύω. εὐριπίδης καίνει πατέρα παῖς. καίνω, καὶ τὸ κόπτω
καὶ θερίζω. Καιόμενα ξύλα, ἤτοι κοπτόμενα. παυσανίας δὲ δανὰ, τὰ τοιαῦτα ξύλα δηλοῖ· φησὶ γὰρ δανὰ, εὐκέαστα. ξηρά.
παρὰ τὸ δαίεσθαι. δῆλον δὲ ὅτι, εὐκέαστα, τὰ εὔκλαστα. κεάσαι γὰρ ἐπὶ ξύλων, τὸ κόψαι. ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. Καὶ πολλὸν, καὶ
πάνυ. Καὶ ποτί τοι, καὶ ποτί σοι. Καίπετος, ἀξίνη. Καὶ προκατιδὼν, ἀντὶ τοῦ ἄφνω. Καίρα, καὶ δὴ αὐτάρ. Καὶ ῥ' ἐπιδοσα
μένη, καὶ δὴ ἐπελθοῦσα. Καίραμα, μέρος νεὼς. ἢ ἀμφίεσμα. Καιράτοι, οἱ κνώσιοι. ἀπὸ ποταμοῦ. Καιρατοῦσι, τοῖς κέ
ρασι πλήσσουσι. Καιρία, ἡ ἀπειλοῦσα θάνατον πληγή. Καίρια, ἔγκαιρα. ἢ συμφέροντα. τίνι γὰρ ποτ' ὦ φιλία γένεθλα πρόφρων
ἀκοῦσαι. Καιρίαι, τὰ μέρη τὰ λεπτά. βέβαια. ὠφέλημα. ἢ ἐπικίνδυνα. θανάσιμα. ἢ ἐπιτήδεια. Καίριον, ἢ τὸ θανάσι
μον κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ τὴν κῆρα, ἢ τὸ εὔκαιρον εἰς κίνδυνον. Καίριον, εὔκαιρον. εὔστοχον. μέτριον. καὶ καίριον οὐδὲν λέ
γεις, ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ἐπιτήδειον τῷ καιρῷ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπικίνδυνον. Καιριώτατα, ἐγκαιρότατα. ἐπικινδυνώτατα. θανάσι
μα. Καιρίῳ, ὅμηρος οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἤγουν οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ μέρει. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, πληγῆναί τινα
τὰ ἐπιτήδεια. ἰστέον δὲ ὅτι, καιρία πληγὴ μὲν εἰς ἣν ὁ πλήξας οὐκ ἀπώλεσε τὸν καιρόν. οὐ καιρία δὲ, ἀνάπαλιν. καὶ καίρι
ος λόγος, καὶ ἄκαιρος, ὅμοιόν τινα νοῦν ἔχει. Καιροθέουσι, κρατοῦσι. προτρέχουσι. Καιρὸς, χρόνος ἐπιτήδειος εἰς ἐργα
σίαν. καὶ ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον, χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός. Καιρός ἐστιν, ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.
Καιροφυλακῆσαι, καιρὸν ἐπιτηρῆσαι. Καιροσέων ὀθονέων, ἀντὶ τοῦ εὐυφῶν. εὖ κεκαιρωμένων. ἤτοι ἀγαθὸν ἐχουσῶν καίρωμα.
ὅ ἐστι μίτωμα. καῖρος δέ φασι καὶ καίρωμα, τὸ διάπλεγμα, ὃ οὐκ ἐᾷ τοὺς στήμονας συγχέεσθαι. ἐξ οὗ καὶ καιρωστρίδες, ἢ καιρω
στρίδες γυναῖκες παρὰ καλλιμάχῳ, ἀντὶ τοῦ ὑφάντριαι. ὁ δὲ εἰπὼν τὸ καιρωσέων, ἀντὶ κροσσωτῶν θυσανωτῶν, λέγει καὶ ὅτι
καῖρος, σειρὰ, δι' ἧς οἱ στήμονες καθίενται. καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ καῖρος βαρυνθὲν, πρὸς διαστολὴν χρονικοῦ τοῦ καιρός. ἔτι δὲ
κατὰ ἄλλους, καὶ ἑτέρως καίρωμα ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ οἱ στήμονες καθίενται. καὶ ἄλλως δὲ τὸ διαπλεκόμενον παρὰ
τὸν μίτον, ὡς ἂν οἱ στήμονες μὴ συγχέωνται. μίτος, δι' οὗ τοὺς στήμονας ἐναλλάττουσι, εἰς πλοκὴν τῆς κρόκης. οἱ δέ φασιν,
ὅτι καῖρος, αὐτὸς ὁ μίτος ἐστίν. ἐξ οὗ παράγωγον, ὁ καιρόεις. οὗ θηλυκὸν, καιρόεσσα. γενικὴ πληθυντικῶν καιροεσσῶν, καὶ συγ
κοπῇ καιροσσῶν, καὶ ἰωνικῶς καιρωσέων. ἢ ἄλλως, ὡς εἴρηται καὶ μεταθέσει καιροσέων. ὅ ἐστιν εὐμίτων. ἄλλοι δὲ εὐθέτων εἶπον,
ἢ καίροσσα, μονήρη λέξιν. ὅθεν γενικὴ πληθυντικὴ καιροσσῶν, καὶ καιροσέων ἰωνικῶς. Καιροστρίδες, αἱ ὑφάντριαι. καίρω
σις γὰρ, ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου. Καιρῶ, ῥοπάλῳ. Καισάρεια, ἡ μητρόπολις ἀπὸ τοῦ καίσαρος. Καίσαραι, περικεφάλαιαι.
Καίτρεαι, ὄρη ἰβηρικά. οἱ δὲ κυρτίας. Καὶ χερσὶ καὶ ἔργοις, καὶ ὡς καὶ ὅμως. Καίω κάω. αἴθω. δαίω. πιμπρῶ. ἐμπι
πρῶ. σμύχω. τύφω. φλέγω. φλογίζω. Καίω, ὁ μέλλων καύσω. ἐφ' ὧν γὰρ οἱ ἀττικοὶ τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα,
πλεονάζουσι κατὰ τὸν μέλλοντα, τὸ ῡ. οἷον κλαίω κλαύσω. καίω καύσω. Κακὰ, κακία. ἢ ὄρνεον. Κάκαιοι, βολβοί.

Κακὰ εἵματα τὰ ἐνδεδύσθαι, τοὺς κακοειμόνας τοῖς πτωχοῖς συνέθηκεν. Κακὰ εἵμενος, κακοείμων ἂν εἴη. Κακὰ ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί, ἀντιθέτῳ ἔοικε σχήματι· λέγει γὰρ ὅτι καλοὶ μὲν τὸ εἶδος ἐστέ· κακοὶ δὲ τὰς πράξεις, καὶ ἐλέγχιστοι. Κακὰ κακῶς· παροιμιῶδες· ἀριστοφάνης, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. Κακκάβη, σκεῦος πρὸς ἕψησιν ἐπιτήδειον, παρὰ τὸ χάσκω τὸ κοιλαίνω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, κάβη καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, καὶ πλεονασμὸν τοῦ κ, κάκκαβος· ἀναλογώτερον δὲ, θέλουσι λέγειν ἡ κάκκαβος θηλυκῶς· τὸ γὰρ ἀρσενικὸν παντελῶς ἀδόκιμον· οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος. Κακάβα, πέρδιξ. Κακκάβη, κρίκος ἢ χύτραν, ἣν ἡμεῖς κάκκαβον. Κάκκαβος, ἡ λοπάς· ἢ πέρδιξ. Κακκάζειν, τὰς ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας· ἀττικά. Κάκαλα, τείχη· αἰσχύλος νιόβῃ. Κακάλεα, κατακεκαυμένα. Κακαλὶς, νάρκισσος. Κακὰ μήσατο, κακὰ ἐβουλεύσατο. Κάκκαλον, κάταξον. Κακανδρία, ἡ δειλία. Κακανδρίας, ὑπὸ κακῆς δυνάμεως. Κάκας, ὑποβάθρας τοὺς τῆς κακίας ὑπηρέτας ὑποβεβηκότας. Κακκεῖαι, κατακαῦσαι κοιμηθῆναι. Κακκεῖναι, κατακόψαι πάφιοι. Κάκκη, κόπρος· ἢ καθέδρα λάκωνες. Κακκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος. Κακκώνιον, σκαφίον. Κακοῤῥαφίῃσι, κακαῖς μηχανίαις. Κακέμφατον, ἄδοξον· δυσκλεές. Κακεστοῖ, κακὴν κατάστασιν· ἢ ἀπραγίαν. Κακείους καὶ ἀρείους τῶν ἀττικῶν ἐστι· καὶ τοῦτο παρ' ὁμήρῳ· οἷον οἱ πλείονες κακείους, παῦροι δέ τι πατρὸς ἀρείους· ὃ λέγομεν κακείονες καὶ ἀρείονες. Κακεκράγει, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐκεκράγει. Κακεντρέχεια, ἡ πονηρία. Κακεργέτησι, κακοεργοῖς. Κακερουτίας, τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινας δίκην τῶν κερασφόρων ζώων· ὅτι ἀνειδῆ. Κάκη, τὴν κάκην ὑπὸ τῆς κακίας τάττουσι, παρὰ τὸ μετὰ κακίας τὸ ζῆν περιποιουμένου, διὰ τὸ ῥίπτειν τὰ ὅπλα. Κακηκόνις, κακὸς ὄλεθρος. Κακήγορός ἐστιν, ὅς τις πᾶσιν ὀνειδίζει τὸ ἑαυτοῦ στόμα. Κακηγορῶ, τὰ κακὰ ἀγορεύω· καὶ λοιδοροῦμαι. Κακία, διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις· ἢ ὄντως κακία· οἷον μοιχεία· πορνεία· πλεονεξία· λιμὸς δὲ, καὶ λοιμὸς, θάνατοι καὶ νόσοι, καὶ τἄλλα, οὐκ ἔστι κακία, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται· καὶ περὶ ταύτης φησὶν ὁ προφήτης, οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν ὁ κύριος οὐκ ἐποίησε· κακία, καὶ ἡ παρεκτροπὴ τοῦ ἀγαθοῦ· ἢ κρίσις διεφθαρμένη τοῦ νοῦ· ἢ τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτὸν ὂν καὶ βλάπτον. Κακία, ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι· αἱ μὲν γάρ εἰσι πρῶται· αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας· οἷον ἀφροσύνη· δειλία· ἀδικία· ἀκολασία· ἀκρασία· βραδύνοια· κακοβουλία· εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ κακίαι· τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἵ τε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν, καὶ οἱ φαῦλοι· ἐπιγεννήματα δὲ, δυσθυμία· δυσφροσύνη· καὶ τὰ ὅμοια· κακία δέ ἐστιν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. Κακία ἐστὶ νοερᾶς ψυχῆς ἡ λήθη τῶν κατὰ φύσιν καλῶν· ἢ πῶς ἐκ τῆς περὶ σάρκα τε καὶ κόσμον ἐμπαθοῦς ὑπογίνεται σχέσεως· κακία ἐστὶν ἕξις χειρίστη λογικῆς ψυχῆς, καθ' ἣν δυσκίνητος γίνεται πρὸς ἀρετήν· ἢ διάθεσις ἀνθομολογουμένη περὶ τὸν βίον ἀσύμφωνον ἑαυτῇ παρεχομένη τὸν πράττοντα αὐτήν. Κακίζει, ἐπισκώπτει· κακολογεῖ. Κακίζω, τὸ ψέγω. Κακῶ, τὸ βλάπτω. Κακιζόμενοι, ταπεινούμενοι. Κάκιθος, ὁ κακιζόμενος, παρὰ τὸ κακίζω· κάκιστος καὶ κάκιθος. Κακιθά, λιμηρά. Κακιθὴς, ἄτροφος· ἄμπελος. Κακιθὲς, χαλεπόν· λιμηρές. Κακίμηνον, τὸ ἀτυχῆ. Κάκιον, ἐνδεέστερον. Κακιῶσαι, ἱδροῦν ἀρχόμεναι λάκωνες. Κακίνω, τὸ κακίαν ἐμποιῶ· κακολογῶ· κακουργῶ. Κακίων κακίονος, χείρονος. Κακκείοντες, κέω ἄχρηστον· ἀφ' οὗ κοινῶς μὲν κεῖμαι, καὶ κοιμῶμαι καὶ ὀνόματα, κῶμα καὶ κῶμος· ποιητικῶς δὲ κακκείω, ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ κοιμῶμαι· ἔχει δὲ ἔφεσιν, ὡς τὸ ἀψείω· ὁμοίως καὶ τἄλλα πάντα ῥήματα, ἃ κατὰ προσθήκην οὕτω τῆς ει διφθόγγου γίνεται· ὅσα δὲ ἐνεστῶτός ἐστι, καὶ ἀντὶ μέλλοντος λαμβάνεται. Κάκκις, κακίας· οἱ ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀποπάτημα· ἀριστοφάνης ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων. Κάκλαιε, ἀντὶ τοῦ καὶ ἔκλαιε. Κακόβας, ὑπὸ κακῶν ἡβῶν. Κακοδαιμονεῖν, οὕτως οἱ νόθως ἀττικίζοντες· ἀθηναῖοι γὰρ διὰ τοῦ α κακοδαιμονᾶν λέγουσι· καὶ θαυμάσαι ἄν τις, πῶς εὐδαιμονεῖν μὲν λέγουσιν· οὐκέτι δὲ κακοδαιμονεῖν, ἀλλὰ κακοδαιμονᾶν· καὶ πῶς εὐδαιμονοῦσι μὲν λέγουσιν, οὐκέτι δὲ κακοδαιμονοῦσιν, ἀλλὰ κακοδαιμονῶσι· φρύνιχος. Κακοδαίμων, δυστυχής. Κακοδαίμων, ὁ θεῷ ἐπαχθής· καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Κακοδεικτοῦσα, κακῶς δεχομένη. Κακοδιάβολος, κακοικονόμος λάκωνες. Κακοεργὸς, ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος. Κακοείμονας, ῥακενδύτους. Κακοέπεια, ἡ βλασφημία. Κακοήθεια, ἡ κακοτροπία. Κακοήθης, κακότροπος· ἢ καὶ ἄλλως κακοήθως αὐτὸς διακληθείς. Κακόθροις, διάβολος· ἢ ζαμενὴς λόγος κακόθροις ἐκ δαναῶν ἐπιβῇ. Κακοὶ, οἱ δειλοί· κάκη γὰρ οὐ μόνον ἡ κακία, κατὰ τοὺς περὶ πλάτωνα, ἀλλὰ καὶ ἡ δειλία· ἐξ οὗ κακὸς, ὁ δειλός· καὶ κακίζεσθαι, τὸ δειλιᾶν· ὡς τὸ ἐπεὶ οὐ κακιζόμενόν γε κατέκτα· ἐξ αὐτοῦ τὸ κακκᾶν συνήθως ἐπὶ παιδίων, ἐπεὶ καὶ δειλιῶσιν ἐπεταυτιοῦντί τι πάσχειν· ὁ καὶ ἐξιδίειν σεμνῶς ἡ κωμῳδία φησὶν, ἀρχὴν λαβοῦσα ἐξ ὁμηρικοῦ χωρίου, τοῦ ἴδιον ὡς ἐνόησα, ἤγουν ἵδρωσα ἐξ ἀγωνίας. Κακοΐλιον, οὐκ ὀνομαστήν· καὶ ὅρα τὸ οὐκ ὀνομαστὴν ἑρμηνευτικὸν τοῦ κακοΐλιον· οὐ γάρ τι φαυλόφωνον καὶ δυσπροένεκτον, ἡ τῆς ἰλίου κλῆσις ἔχει, ἀλλὰ κακοΐλιος, ἢ οὐδέτερος κακοΐλιον, ἡ τροία ἐστὶν, ὡς μὴ ἀξία ἥκειν τινὶ, μὴ δὲ εἰς μνήμην, διὰ τὰ ἐν αὐτῇ κακά· οὕτω καὶ δύσπαρις, ὁ ἀλέξανδρος· καὶ αἰνελένη, ἡ ἑλένη· οὐ διὰ φαυλότητα κλήσεων, ἀλλ' ὅτι κακῶν ἐγένοντο αἴτιοι· διὸ ἴσως οὐδὲ μνήμης ἄξιοι, οὐδ' ἄχρι κλήσεως· ὅπερ ὕστερον χρόνῳ κατεψηφίσθη, τοῦ τῆς ἐφεσίας ἀρτέμιδος ἐμπρήσαντος τὸν ναόν. Κακόκνημος, κακόφθαρτος· κακόσιτος. Κακολὴ, κακοδέρκη. Κακομήτης, κακόβουλος. Κακομήχανος, κακόβουλος. Κάκονες, κακὸς ὄλεθρος. Κακόνοια, ὕβρις. Κάκονος, κακονοῶν. Κακοπινὴς, κακὸς, μεθυστής. Κακοπρὴς, κακοθάπτων. Κακὸν, τὸ δι' ἑαυτοῦ φευκτόν· καὶ πρὸς ἕτερον βλαβερόν. Κακόνοι, ἐχθροί· καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. Κακόν ἐστι τῶν φυσικῶν δυνάμεων κατεσφαλμένη κρίσις, ἐπ' ἄλλο παρὰ τὸ τέλος ἀλόγιστος κίνησις. Κακόν ἐστι, τὸ δι' ἑαυτὸ φευκτὸν, ὡς βλάπτον. Κακοπάθεια, ἡ ταλαιπωρία. Κακοπινέστατον, τὸ πῖνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς ἰδέας· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμβάνεται· κακοπινέστατον δὲ ῥυπαρόν· πινῶδες γὰρ ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρόν. Κακόπτετο, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐκόπτετο. Κακοπράγμων, πανοῦργος. Κακοπραγοῖς, κακοεργοῖς. Κακέρας, κατακόψας παρὰ εὐήλῳ. Κακόρδαζε, ἀπεχώρει. Κακοῤῥαφία, ἡ δυστροπία καὶ κακοβουλία καὶ πανουργία· παρὰ τὸ κακὰ ῥάπτειν, ἤγουν συντιθέναι· κατὰ τὸ κακὰ ῥάπτομεν ἀλλήλοισιν· οὐ προηγεῖται τὸ ὑφαίνειν, ἀφ' οὗ τὸ μήτιν ὕφαινον· ἢ καὶ ἄλλως κακοῤῥαφία, ἡ τοῦ νοῦ κακοσυνθεσία· οὐ ἀνὰ παλινφρενήρης, ὁ τὰς φρένας ἀραρυίας ἔχων· ἀλεγεινὴ ἡ κακοῤῥαφία, διὰ τὰ κατ' αὐτὴν ἄλγη. Κακοῤῥοθεῖ, κακῶς ἀγορεύει. Κακοστομούμενος, δεινῶς ἐμβλεψάμενος. Κακὸς δηλοῖ καὶ τὸν ἀγεννῆ, καὶ τὸν δειλὸν· καὶ τὸν μὴ ἀρετῶντα, καὶ ὅλως τὸν οὐδενύ

ἐς ἐννέα ἐκ τούτου δὲ καὶ κάκκος βαρυτόνως πρὸς διαστολὴν, λῃστὴς παλαιὸς· ὃς ἡρακλεῖ κατὰ τὰς γηρυόνου βόας ἐπιβουλεύ-
σας ἐκακώθη πρὸς θάνατον· Κακὸς καὶ ἄναλκις, ταὐτὸν ἄμφω νοοῦσι· ταυτολογικῶς ῥηθέντα παρ' ὁμήρῳ. Κακοσινώτε-
τον, ἐπιβλαβέστατον· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κακόσιτος καὶ ἀπόσιτος, ὁ ἀπεστραμμένος ἀπὸ σιτίων, ὡς ἀπ. [illegible]. Κακόχο-
λος, ὁ χρόνον τιθέμενος ἐπὶ τὸ χεῖρον· ἢ καὶ ὁ πονηρὸς, ἀπὸ τοῦ χολάζειν τοῖς κακοῖς· Κακόπατρος, κακοπάτορος. Κακοτεχνι-
ῶν, δίκης ὄνομα· ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν· Κακότης, ἀπὸ κοινοῦ λέγεται ἐπὶ τῶν
θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐπὶ τῶν θεῶν, δηλοῖ τὴν βλάβην, ἣν αὐτοὶ βλάπτουσιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὴν κάκωσιν, καὶ τὴν δειλίαν,
ἣν ἄλλοι ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀλλήλων ἔχουσιν· Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. Κάκουλοι, κακοὶ σκληροὶ κύαμοι. Κακουργεῖν,
ἐπὶ πάσης κακῆς ἐργασίας λεγόμενον, ἐπεκράτησεν ἐπὶ μόνου τοῦ κλέπτειν. Κακουργία ἐστὶν, ἡ τοῦ τρόπου διαστροφή·
Κακοῦργοι, οἱ λῃσταί· οἱ ἐνεδρευταί· Κακοὺς, πολλάκις ἀντὶ τοῦ δειλοὺς ὅμηρος τίθησι· παρὰ τὸ χάζεσθαι τὸ παρ' ἕκασ-
τον ἐστὶ τῷ ἑστάναι κρατερῶς· αὐτὸ γὰρ ἔργον ἐστὶν ἀριστέως· οὗ περίφρασις τὸ ὃς ἀριστεύει ἐν τῇ μάχῃ· Κακουχία, ἀ-
σθένεια· ἀμέλεια· ἀθεραπευσία· Κακοφυΐα ἐστὶ κακία ἐν φύσει καὶ ἁμαρτία τοῦ κατὰ φύσιν νόσου. Κακόχαρτος,
ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα· ἢ ἐφ' ᾗ οἱ κακοὶ χαίρουσιν· Κακοχράσμων, ὁ δύστροπος· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ καὶ τοῦτο δωριέων.
Κακόω κακῶ ἕτερον, κακύνομαι δὲ ἀντὶ τοῦ κακῶς γίνομαι, ἀμετάβατον. Κάκτανε, φόνευε· ἄνελε· κατάκτεινε· ἐπειδ-
ὰν ἐπάγηται δύο σύμφωνα παντελῶς ἀποβάλλει τὸ τ· κατάκτανε, κάκτανε· κατάχεε, κάχεε· Κάκτος, ἄκαν-
θα· ὑφ' ἧς ἐὰν πληγῇ νεβρὸς, ἀχρεῖα ἴσχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς. Κὰκ τῶν, καὶ ἐκ τούτων· Κακυχία, ὀψοφαγία. Κακῦ-
ναι, ὀψοφαγῆσαι· Κακύνειν, ὑβρίζειν· κακύνειν τὸν πηλὸν, ὅ ἐστι τὸ ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν· καὶ κακύνειν, ἀντὶ τοῦ μω-
ραίνειν. Κακχαδίαι, ἰσχυρόφωνοι· Κακχάζει, ἀτάκτως γελᾷ· ἀσμένως· ἀθρόως· ἀπαιδεύτως· Κάκχαρτος, κατά-
χαρτος· Κακχεῦσαι, τὸ καταβαλεῖν· καὶ καταχεῦσαι· κατὰ συγκοπήν· Κακχότερον, χεῖρον· Κακχωρεῖ, δραπετεύει·
κακουργεῖ. Κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι· παρ' ὁμήρῳ ἐν χ τῆς ὀδυσσείας· οἱ μεθ' ὅμηρον ἐλλειπτικῶς φράζουσιν· ἀρ-
κεῖ γὰρ παρ' αὐτοῖς εἰπεῖν, κακῶν ἀπέχεσθαι, κατ' ἔλλειψιν τοῦ χεῖρας· Κακῶς ὠρίνετο θυμὸς, πρὸς διαστολὴν εἴρη-
ται παρ' ὁμήρῳ τοῦ καλῶς ὀρίνεσθαι· ὀρίνεται γάρ ποτέ τις καὶ καλῶς κατὰ τὸν εἰς πόλεμον ὀρινόμενον, καὶ θαρσαλέως
μαχόμενον· Κακῶς, δεινῶς· ταπεινῶς· Κακῶς εἰδότες, ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες· Κακώσεως δίκη ἐστὶ ταῖς τε ἐπικλή-
ροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν· ἐπίκληρος
δέ ἐστιν ἡ ἐπὶ παντὶ τῷ κλήρῳ ὀρφανὴ καταλελειμμένη, μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφοῦ· ἡ δ' αὐτὴ λέγεται καὶ ἐπικληρῖτις.
Κάλα παλαίθετα, ξηρὰ ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου· κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον· Κάλα, τὰ ξύλα· ἐξ οὗ καὶ καλόπους,
ὁ ξύλινος πούς· Καλὰ δὴ παταγεῖς, ἀντὶ τοῦ λέγεις· Καλὰ, τὸ καλὰ παρὰ ἀλκμᾶνι ἐστὶν, οἷον καλὰ μελισδόμεναι.
Καλαβὰς, καλαβώτης· Καλαβὶς, τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχία καλαβοῦσθαι, ἐν τῷ τῆς δερεατίδος ἱερῷ ἀρτέμιδος ᾀδόμε-
νοι ὕμνοι· Καλαβρία, νῆσος πλησίον τροιζῆνος· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον εἰρήνη. Καλαβρίαν, τὴν μεσαπίων χώραν· ῥίθων.
Καλαβριαθεῖσαν, χλευασθεῖσαν· Καλαβρὸς, βάρβαρος· Καλάβροψ, ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος· παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ καλὸν
εἰς τὸ ἓν μέρος, ἐν ᾧ ἐστι τὸ παχύ, καὶ ἡ καλουμένη κορδύλα· Καλαβύστας, τοὺς κόλωπας ἀργεῖοι· Καλαβώτης, ἰχθύς
ποιός· καὶ σαῦρος· Καλὰ δὴ παταγεῖς, καλὰ λαλεῖς· Καλαδία, ῥυκάνη· Καλάζει, ὀγκοῦται ἀχαιοί· Κάλαθα, λά-
λαβοι· οἱ δὲ ἄνθη· Καλάθαρβα, παροιμία· Καλαθηφόροι, οἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες· Καλαθίσκος, εἶδος ὀρχήσεως·
ὡς καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ μενάνδρῳ· Κάλαθος, εἰς ὃν τὰ κάλλη ἀποτίθενται· κυρίως δὲ κάλλη, τὰ βεβαμμένα ἔρια·
καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ δεκτικὸς τῶν πυρῶν καὶ σταφυλῶν· ἢ γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ἐπετίθεσαν τυρεύοντες. Κάλαϊς, ὄνο-
μα κύριον· καὶ καλάϊνον χρῶμα, αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι· Καλαῒς, τὸ ἱστίον· καὶ ὄνομα κύριον. Κάλαμα, ὄγκος·
ἰχθύς· Καλαμαία, εἶδος ἀκρίδος· ἣν καὶ μάντιν καλοῦσιν· Καλαμᾶται, τρυγᾷ τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαῶν, ἢ καλεσθίει·
Καλάμαι, κυρίως αἱ τῶν δραγμάτων ῥίζαι, οὐκ ἔτι καλούμεναι στάχυες μετὰ τὸν θερισμὸν, ὅτι μὴ δὲ σῖτον ἔχουσιν, ὅθεν ὁ
στάχυς ἐτυμολογεῖται, ὡς οἷον σιτάχυς· καλεῖ δὲ τὴν καλάμην ποιητής τις καλαμαίαν, ὡς σελήνην σεληναίαν· ἀπὸ δὲ
τῆς ῥηθείσης καλάμης καὶ καλαμᾶσθαι, τὸ συλλέγειν τὰ λείψανα τοῦ θερισμοῦ· καὶ καλαμαῖόν φασι τέττιγιον, ἐλάχι-
στον· καὶ καλάμιον χρυσοῦν, κοσμάριον· κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει· ἄλλο δὲ ἴσως οὐκ ἐκ τῆς κα-
λάμης, ἀλλὰ ἐκ καλάμου παρωνόμασται· καὶ τὸ ἀμῶντας δέ φασι, θερίζειν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς καλάμης καλαμᾶσθαι λέγεται·
Καλαμᾶσθαι, ἀνασπάσαι· ἀπὸ τοῦ τὴν καλάμην τοῦ σπέρματος ἀνασπῶντος, ἕνεκα στέγης τοῦ οἰκήματος· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνιμᾶν, ὡς
οἱ τοῖς καλάμοις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες· Καλαμευτὰς, ἀντὶ τοῦ θεριστὰς λέγει θεόκριτος· Καλάμη, ὁ στάχυς τοῦ σίτου·
καὶ καλάμη, ἀπὸ κάλου, τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως· Καλαμίνθη, δυσώδης βοτάνη· καὶ ὄφεις ἐλαύνει καιομένη·
Καλαμίτης, ἡ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου· ἢ κύριον ὄνομα· Κάλαμοι, κυρίως ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων εἰς τὸ γράφειν, καὶ εἰς αὐ-
λοὺς, καὶ εἰς ἄλλα τινά· δόναξ δὲ, ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείων μόνων εἰς αὐλούς· Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶσθαι· καλαμίδας,
τὰς νῦν λεγομένας ὠλένας· ἐπεὶ ἀπὸ καλάμων γίνεται· ἢ τοὺς θηλυκοὺς καλάμους, τοὺς προσανδέσμους. Καλαμό-
φθεγγα παῦ, ἐξ οὗ ἡ σύριγξ· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ, ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο· ἢ ἐπεὶ σύριγγι ἥδεται ὁ πὰν, ἥτις ἐστὶν ἐκ
καλάμων· Καλαμεύονται, πλεονεκτοῦσι· καὶ καλαμᾶ, ἐπανατρυγᾷ· ἢ τὰ ἀποθερίσματα συλλέγει· Καλαμητρίδες,
αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι· Καλάμια, τὰ στελέχια· Καλαμίνδαρ, πλάτανος ἠδωνιεῖς· Καλαμὶς, κοσμάριόν τι
περὶ τοὺς πλοκάμους· ἔνιοι σύριγγα· ἄλλοι, χρυσοῦν περιτραχήλιον· καὶ γραφείων θήκην· καὶ τὸν τοῦ γάλακτος ταρσόν· καὶ ὁ ἁλιευ-
τικὸς κάλαμος· κέρχνηται δὲ, τοὺς μικροὺς τέττιγας καλαμίνδας καλοῦσιν· Καλαμίτης, ἥρως τῷ ἡλισίῳ πλησίον· Κα-
λαμος, ὄροφος κοῖλος· καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῆς λύρας ἢ χεῖον· καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλὸς καὶ αὐλός· Καλαμοδύτης, ἴζει τὰς λακω-
νες· Καλαμώμενον, καλαμᾶσθαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τοῦ τετρυγημένου ἀπολείμματά τινα συνάγωσιν, ἢ στάχυας· Καλαμῶν-
ται, εἶδος ἐχάρας· Καλένδαι, ἡμέραι· ἢ μηνῶν ἀρχαὶ κατὰ ῥωμαίους· Καλαοιδία, ἀγὼν ἐπιτελούμενος ἀρτέμιδι παρὰ
λάκωσιν· Κάλαον, καλὸν ὑποπόδιον· Κάλοι, σχοῖνοι· Καλοποδιώκτας καὶ ἀγρίους, ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ, τοὺς τὰς

ἀπηγορευμένας πράξεις ποιοῦντας τοὺς παιδεραστάς· Καλαρῖνες, οἱ χειρολάκωνες· Καλαρίγαι, πάφροι ἀμερίας·
Καλασίριτα, τὰ λοχία, ἃ καλοῦσιν ὤας· καὶ καλάσιρις χιτὼν πλατύς, οὕτως αἰγύπτιοι· καὶ ὄνομα κύριον. Καλαυνεῖ,
τρυφᾷ· ἐμπίπλαται. Καλαυρεῖ, τρυφᾷ· Καλαύρια, νῆσός ἐστι πλησίον τροιζῆνος· ὡς ἑκαταῖος ἐν περιόδῳ τῆς γῆς
ἔφη· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον εἰρήνη ἡ καλαύρια, καθά φησιν ἀντικλείδης· Καλαῦροψ, ῥόπαλον ἐπικαμπὲς ἐν ἄκρῳ,
οὗ τὸ κάλον ὅ ἐστι ξύλον, αὐρέπει· ἅπαξ δὲ τοῦτο εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ· ἴσως δὲ ὅμοιόν τι ἐστὶ καλαύροπι, καὶ τὸ παρὰ
θεοκρίτῳ ῥοικὸν λαγώβολον· ἀπὸ τοῦ ῥέπειν γάρ τινες ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ῥοικόν. Καλαυρόφις, βακτηριοφόρος.
Κάλαφος, ἀσκάλαφος· μαγνῆτις. Καλεοίμην, κληθείην. Κάλεον, ἐκάλουν. Καλεός, ὄνομα καὶ μοιχός. Κα-
λεῖν, τὸ ὀνομάζειν· ἀριστοφάνης ὅπως τὴν καρδόπην, ὡς τὸν σωκράτην καλεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰσκαλεῖσθαι. καλεῖ δὴ τὸ π-
κακεῖν ταῦτα τὴν παρ' ἑαυτῇ, ἀντὶ τοῦ εἰς καλεῖται· καλεῖν καὶ τὸ ἐπικαλεῖσθαι ἀττικῶς, ἤγουν δέεσθαι καὶ εὔχεσθαι,
αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον καλῶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ ἑρμῆν λόγιον, καὶ ἀπόλλω μουσηγέτην, ἀντὶ τοῦ ἐπικαλοῦμαι.
ἐκαλέσατο ἀττικόν· ἐκάλεσε κοινόν· καλοῦμαι παρὰ τῷ κωμικῷ, οἷον καλοῦμαι στρεψιάδην· ἐκαλέσατο, παρ' ὁμήρῳ
παθητικῶς λεχθέν· ᾧ ἀκόλουθον τὸ προκαλεσάμενος· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἀττικοῖς δικαστικὴ λέξις τὸ τοιοῦτον, ὡς δὴ
λοῖ καὶ τὸ καλοῦμαι στρεψιάδην. Καλδεῖν, λιθοβολεῖν. Καλέχες, κατίκελσο πάφιοι. Καλεῦνται, ἀντὶ τοῦ καλοῦν-
ται δωρικῶς. Καλήμεναι, ἢ ἐκ τοῦ καλέω ἐστίν, ἢ κάλημι· ἵνα ὡς ἐκ τοῦ τιθῶ τίθημι τιθήμεναι, οὕτως εἴη καὶ ἐκ τοῦ κα-
λῶ κάλημι, τὸ καλήμεναι. Κάλιβος, ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον. Καλήμενος καὶ νοήμενος, ἀντὶ τοῦ καλούμενος
καὶ νοούμενος λέγουσιν αἰολεῖς, μετατιθέντες τὴν ου δίφθογγον εἰς η. Καλημνεῖ, καλεῖ σαφῶς. Καλὴν τὴν ἐπικά-
στην, ἣν οἱ μεθ' ὅμηρον ἰοκάστην καλοῦσιν. Καλήσιος, ὄνομα κύριον. Καλήτωρ, ἰδαῖος κῆρυξ. Καλιά, ἡ νοσσιά· ἢ οἶ-
κος ξύλινος. Καλιά, κυρίως ἡ νεοττιά. Καλιά, ἡ φωλεά· ἢ ἡ ἐκ κάλων, ὅ ἐστι ξύλων, κατασκευαζομένη οἰκία· μήπω
εὑρεθέντων λίθων πρὸς ἐργασίαν. καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τῶν λίθων τῶν οἰκιῶν. Καλιά, τίθεται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ οἰκία. κυ-
ρίως δὲ ἡ ἐκ κάλων κατεσκευασμένη· κάλα δὲ τὰ ξύλα· ξυλίνας γὰρ εἶχον τὸ παλαιὸν οἰκίας· λίθων μηδέπω ἐπινοη-
θέντων. Καλίδια, ἔντερα κύπριοι. Καλιδύη, περιβόλαιον βαρβαρικόν. Καλιήν, τὸν οἶκον· κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων
οἶκον, κάλα γὰρ τὰ ξύλα. Κάλιθος, οἶνος ἀμερίας. Κάλικον, βόθρον. Καλινδεῖται, ἀντὶ τοῦ κυλίεται καὶ κα-
λινδηθείς, ἀντὶ τοῦ κυλισθείς. Καλινοί, δοκίδες. Καλιός, τὰ εὐτελῆ οἰκήματα. Κάλιον, κυνάριον· βακτηρίδιον. Κά-
λιος, τὸ δεσμωτήριον· καὶ ξύλον, ὃ ἐδίον τό· καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι, καλιαὶ καὶ καλίδια. Καλιῤῥόη, πηγὴ ἡ καλῶς ῥέουσα. Κα-
λίς, σκέπαρνον. Καλιστρεῖν, καλεῖν. Καλιῶσαι, πρᾶξαι· πατάξαι. Κάλλαιοι, οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες· καὶ
πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα· ἔνιοι δὲ τὰ ποικίλα· καὶ παρ' αἰγυπτίοις χρῶμα καλάϊνον· τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ μύρου· καλλαί, τὰ
βαπτὰ ἔρια. Καλλαΐς, εἶδος ἰθαγενῶν. Κάλλα ἢ καύνα, κάλαμος. Καλλαροί, βάρβαροι. Κάλλιπε, κατέλιπε.
Κάλλει, τῷ μύρῳ τῷ τῆς ἀφροδίτης. Καλλιάνθη, πορφυρᾶ. Καλλάττει, ὁ ἀμειβὴν ποιούμενος· καὶ διαλλάττει, ὁ
διαφέρων· καταλλάττεται δέ, καὶ διαλλάττεται, ὁ φιλούμενος. Καλλάτις, πόλις. Κάλλαισχρος, ὄνομα κύριον.
Κάλλη, τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια· καὶ κέραμος καλάϊνος, αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσιν. Καλλήϊδες, αἰθούσμιον πρὸς
βαφὴν ἁρμόζον. Κάλλης, καρπίμου. Κάλλιαρ, πίθηκος παρὰ λάκωσι. Καλλιβάντις, ὅμοια σμηλίοις καὶ ψαλί-
σιν, ἐν αἷς τὰς ὀσφῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες, ἄνθη· ἢ εἶδος ὀρχήσεως, ἀσχημόνως τῶν ἰσχίων κρατουμένων. Καλλιγένειαν,
ἀντὶ τὴν δήμητραν γῆν, οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν· οἱ μὲν τροφὸν αὐτῆς, οἱ δὲ ἱερείαν, οἱ δὲ ἀκόλουθον.
Κάλλη, κυρίως τὰ βεβαμμένα ἔρια· καὶ κάλλη, τὰ ἄνθη. Καλλιγραφεῖν, διαλελυμένως λέγουσιν ἐκεῖνοι· σὺ δέ, ὡς καλ-
λος γράφειν. Καλλίαρος, ἀπὸ καλλιάρου φασὶν ὠνόμασται, υἱοῦ ὀδοιδόκου καὶ λαονόμης· οἱ δὲ καλλίαρα οὐδετέρως
φασί, διὰ τὸ εὔφορον τῆς ἐκεῖ γῆς· ἐθνικὸν δὲ ταύτης, οἱ καλλιαρεῖς. Καλλιγύναικα, τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖ-
κας. Καλλίας τις ἐγένετο πλούσιος, ὃς εἰς πόρνας τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατηνάλωσε, καὶ λοιπὸν ἐγένετο πενέστατος.
Καλλιδώρα, καλλιονύμφη. Καλλιέπεια, εὐφράδεια· καλλιλεξία. Καλλιερεῖν, θύειν· ἱερουργεῖν· καλῶς τὰ ἱερὰ
ποιεῖν. Καλλιέρημα, θυσία εὐπρόσδεκτος. Καλλιέρημα, ἡ ἀφιέρωσις· ὥσπερ τὸ τρίτον ἐπὶ μορίων, ἢ τὸ τέταρτον, ἢ
τὸ πέμπτον τῆς ἀκολουθίας ταύτης· ἐνίοτε δὲ λέγεται μόνον, ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου· οἷον τριτημόριον ἢ τε-
ταρτημόριον· οὕτω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπου· ἐνίοτε μὲν λέγεται μόνον· ἐνίοτε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ τρόπου, ἤγουν
κακότροπον. Καλλιεροῦμαι, τὸ θυσιάζω· ἀριστοφάνης ὅτ' ἂν καλλιερεῖτό τις, μετεκάλει τὸν ἱερέα. Καλλίζωνοι
γυναῖκες, ταυτόν ἐστι τῷ εὔζωνοι· τὸ μέντοι βαθύζωνοι, ἕτερόν ἐστι. Καλλικέλαδος, εὔφωνος, εὐόμιλος. Καλλίκομος,
σοφὸς ποιητής. Καλλίκων, ὄνομα κύριον· εἶχε δὲ ἀδελφὸν ἐμπεδοκλέα. Καλλικολώνην, καὶ λεγόμενον θρωσμὸν
πεδίοιο, παρὰ τῷ ποιητῇ φασὶν εἶναι ταυτά· φαίνεται δὲ καλός τις εἶναι ὁ θρωσμὸς οὗτος· διὸ κλῆσιν ἔσχε καλλικο-
λώνη καὶ θεῶν εἶναι διατριβή· πέπλασται τέως ὡς οἷα, καὶ βραχύτατός τις ὄλυμπος· περὶ ταύτης καὶ ὁ γεωγράφος φη-
σί, καλλικολώνη λόφος τις πεντασταδίος· παρ' ὃν ὁ σιμόεις ῥεῖ· ἔστι δὲ ὑπὲρ ἄνω τῆς ἰλιέων κώμης, ἐν ᾗ τὸ παλαιὸν
ἴλιον ἵδρυτο· ἀπέχει δὲ τοῦ νῦν ἰλίου στάδια μ΄. Καλλικολώνη, χωρίον ἱεροπρεπές. Καλλικόμων, εὐπρεπῶν. Καλ-
λίκριτα, χελώνην· οἱ δέ, φώκην. Κάλλιμος, ὁ καλός· κάλλισος δὲ ἡ λύρας τὸ ἠχεῖον· οἱ δέ, κάλαμος· ἢ διὰ τοῦ ιμος
παραγωγή, ἐκ τριῶν γίνεται· οἷον σπόρος, σπόριμος· ἀγωγή, ἀγώγιμος· κῦδος, κύδιμος· οὕτω κάλλος, κάλλιμος· γίνε-
ται καὶ ἀπὸ ῥήματος προσδοκῶ, προσδόκιμος. Καλλινάοιο, καλλιῤῥόου. Καλλίνικος, ὁ ἡρακλῆς· καὶ εἶδος ὀρχή-
σεως, ἐπὶ τῇ τοῦ κερβέρου ἀναγωγῇ· ἢ νικητής. Καλλινοπάτη, κρήνη καλῶς ῥέουσα. Καλλιόπη, ὄνομα μούσης·
σύγκειται ἐκ τῆς καλῆς ὀπός. Κάλλιος, ὄνομα κύριον. Καλλιπάρηον, παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ παρειά, καλλι-
πάρηον, κατὰ τροπὴν βοιωτικὴν τῆς ει διφθόγγου εἰς η· τὸ δὲ παρειὰ διὰ τῆς ει διφθόγγου· τὰ γὰρ διὰ εια τρισύλλα-
βα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, ὄντα ὀξύτονα· οἷον φορβειά· παρειά· πλὴν τοῦ καλιά· πρόσκειται τρισύλλαβα

διὰ τὸ ἱμονιά. Καλλίπνοα, εὐώδη. Καλλίπορε, ἱππικώτατε. Καλλίπρωρον, εὐπρόσωπον. Καλλίπυργος, καλὰ
τείχη ἔχουσα. Καλλιρόη, κρήνη ἡ ἐν Ἀθήναις· ἥτις πρότερον Ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο. Καλλίρροον, καλῶς ῥέοντα.
Καλλιστεῖον, τὸ ἐκλεγόμενόν τινι γέρας χάριν τοῦ κάλλους· ἀριστεῖον, τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας, πρεσβεῖον· ἡ διὰ γῆρας
προτίμησις· καὶ τὸ διὰ ἄλλο διδόμενον γέρας, κατὰ προτίμησιν· πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα· δευτερεῖα, τὰ
τῆς δευτέρας. Καλλιστέφανος, ἡ ἐλαία λέγεται· Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφα-
νος· ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· ἀφίησι τοὺς ὀρθοὺς, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στε-
φάνους συμμέτρους· ἀπὸ ταύτης λαβὼν Ἡρακλῆς, ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται.
Καλλιστρῶ, ἀπὸ τοῦ καλῶ, καλλίζω, καλλιστρὴς καὶ καλλιστρῶ. Καλλιστὼ, ὥς ληροῦσιν, ἡ Λυκάονος θυγάτηρ, σύνθη-
ρος ἦν Ἀρτέμιδι· ὁ Ζεὺς εἰκασθεὶς Ἀρτέμιδι, συνδυάζεται· ἄρκτον δὲ ταύτην ποιεῖ διὰ τὸ λαθεῖν τὴν Ἥραν· ἐξ ἧς ὁ Ἀρ-
κὰς ἐγεννήθη. Καλλίστη, ἡ Θήρα τὸ πρότερον· καὶ ἡ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἱδρυμένη Ἑκάτη, ἣν ἔνιοι Ἄρτεμιν λέγουσιν.
Καλλίσφυρος, ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα. Καλλισφύρου, εὐπρεποῦς· καλῆς· ἀπὸ μέρους τῶν σφυρῶν. Καλλιτόκου,
καλῶς τικτούσης· εὐτόκου. Καλλιτίαι, φυτὸν τιθαμνῶδες. Καλλιφθεγγεῖς, λαμπροί. Καλλίφυτον, τὸ ἀδίαντον·
ὅπερ καὶ καλλίτριχον ὀνομάζεται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καλλιχέλωνος, ὁ ὀβολός· εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώ-
νην ἐπικεχαραγμένην. Καλλίχωρον, ἐν Κνωσῷ τοῦ Ἀδριανοῦ τόπω. Κάλλιψιν, κατάλειψιν. Καλλιώνυμος, εἶδος
ἰχθύος· μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔταττον ἀνδρός τε καὶ γυναικός. Κάλλος, παρὰ τὸ κάζω,
τὸ κοσμῶ· ἢ παρὰ τὸ ἄλλω, τὸ τέρπω· κάλλος, ἐπὶ τοῦ ἡμῖν νοουμένου τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης· Ὀδυσσείας
θ', καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα, ἀπὸ τῆς καλλιγύναιξ εὐθείας. Κάλλος ἐστὶ σώματος συμμετρία, μερῶν τε καὶ με-
λῶν μετὰ εὐχροίας. Καλλύνει, κοσμεῖ· καὶ καλλύνεσθαι, κοσμεῖσθαι καλλωπίζεσθαι. Καλλυντής, κουρεύς. Κάλ-
λυντρον, κόσμιον, παρὰ τὸ κορῶ· ὃ σημαίνει τὸ σαίρω καὶ καλλύνω. Καλλωπίζω, ἀγλαΐζω· κοσμῶ· εὐθετῶ· στελῶ·
διαπρέπω· κοιστυρῶ· καλλύνω· ὡραιῶ· ὡραΐζω. Κάλοι, χάλοι τινὲς ὄντες, οἷς χαλᾶται τὰ ἱστία· κάλοι δὲ ὀρόχθοι,
χοινία δὲ ἐπίπαστον. Καλοῖς, βασιλεύς. Καλοκαγαθία, ἀγαθότης, καὶ ἕξις προαιρετικὴ τῶν βελτίστων. Καλα-
κοπῆσαι, ξυλοκοπῆσαι· ἢ σκηνοποιῆσαι. Καλὸν, ὅπερ ἀγαθόν ἐστι καὶ ἡδύ· καλὸν φύσει ἐστὶν, ὃ ἀεὶ καὶ πᾶσι τοιοῦ-
τόν ἐστι· ὃ μὴ ἄλλου τινὸς ἕνεκεν αἱρετὸν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ ἐπιθυμητὸν, ἀεὶ ὡσαύτως ἔχον, καὶ μηδέποτε ἀμβλυνόμενον
κόρῳ· καλὸν, τὸ τελείως σύμμετρον. Καλονέοντες, διώκοντες· θορυβοῦντες. Καλόνης, εἴρων ῥόδιοι. Καλοπέδιλον,
σκυτοτομικὸν ἐργαλεῖον. Καλόπους, κυρίως ὁ ξύλινος πούς· κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον· ἢ καὶ εὐόφθαλμος. Καλὸς, ἐπὶ σώ-
ματος· οὗ τὸ ἐναντίον, ὁ αἰσχρός· ὁ δυσειδής· ἀγαθὸς, ἐπὶ ψυχῆς· οὗ τὸ ἐναντίον, κακός· ὁμοίως καὶ χρηστός· οὗ τὸ ἐναντίον
φαῦλος. Καλοτίθηνα, καλότροφα. Καλότριχον, τὸ ἀδίαντον. Καλοτύπος, ὁ δρυοκολάπτης. Καλούμεθ' αὐτοῦ,
ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἀξόμεθα. Κάλους φασὶν, οἷς τὸ ἱστίον συσπᾶται καὶ αἴρεται· τὸ δὲ σαφέστερον οὕτω κάλοι, τὰ ἐν
μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα καὶ χαλῶντα τὸ ἱστίον· κληθέντα οὕτω παρὰ τὸ χαλᾶν· καὶ ὅρα ὅτι κάλος οὐκ ἐκτείνει τὴν
λήγουσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, εἰ καὶ Ἀττικῶς μεγεθύνεται. Καλπάζειν, τὸ ἄκρως καὶ ἁβρῶς βαδίζειν. Κάλπη, ἡ
ὑδρία· κάλπις δὲ ποταμός. Κάλπις, ἵππος βαδιστής· καὶ εἶδος δρόμου. Κάλπος, ποτηρίου εἶδος. Κάλποι, ὑποδή-
ματα κοῖλα· ἐν οἷς ἱππεύουσιν. Καλτίκια, τὰ καλλίγια. Καλύβη, σκληρὴ παστάς. Καλυβὸς, παστός. Καλυ-
γὲς, τὰ ἔμβρυα. Καλύβη, οἱονεὶ καλύφη τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς τὸ φ. Καλυδίλα,
γέφυρα. Καλύδνας νήσους εἶπεν ὁ ποιητὴς, οὐ πρὸς διαστολὴν χερσαίων Καλυδνῶν, ἀλλὰ διὰ σαφήνειαν, ἵνα ἔκδη-
λον ἦ, ὅτι νῆσοι αἱ Καλύδναι εἰσὶν, ἃς ἕτεροι διὰ τοῦ μ γράφουσι Καλύμνας· ὅτι δὲ ἀγαθὸν μέλι Καλύδνιον, κεῖται
καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς τοῦ περιηγητοῦ· ὁ δὲ γεωγράφος χωρίου τινὸς μέμνηται καρτερωτάτου Καλυδνίου καλουμένου, ᾧ ληστη-
ρίῳ ἐχρήσατο Κλέων, ὁ τῶν ληστηρίων ἡγεμών· ὃς ἀποστὰς Ἀντωνίου, καὶ προσθέμενος Καίσαρι, ἐτιμήθη πλέον, ἢ κατ' ἀ-
ξίαν· καὶ ἀντὶ λῃστοῦ, δυνάστου περιέχει τὸ σχῆμα· ἱερεὺς δὲ γεγονὼς, ὥς που ὁ γεωγράφος λέγει, ἐντὸς μηνιαίου χρόνου κα-
τέστρεψε τὸν βίον ὀξείᾳ νόσῳ, κατὰ μῆνιν θεοῦ· οὐ γὰρ διετέθη ὡς ἱερεὺς, ἀλλὰ διαφθορεὺς τῶν ἱερῶν· λέγει δὲ ἱστορία γεωγρα-
φικὴ, καὶ ὅτι αἱ Καλύδναι κατὰ τὸν ἐπὶ Λεκτὸν πλοῦν κεῖνται· ἀκρωτήριον δέ ἐστι τὸ Λεκτόν· καὶ ὅτι Καλύδναι νῆσοι καθά
τινας αἱ Σποράδες, ὧν μία Καλύδνα, ἐξ ἧς αἱ περικείμεναι καλοῦνται· οἱ δὲ μίαν νῆσον Καλύδνας φασὶ κληθῆναι πληθυν-
τικῶς, ὡς Ἀθήνας καὶ Θήβας. Καλύδραι, ἡ παλαιά. Καλυδναῖον, ἀρχαῖον· παλαιόν. Καλυδναῖος, ἀϊδωνεύς· καὶ πρω-
νὸς, καὶ ἀρχαῖος· παλαιός. Καλυδώνιος, αἴξ. Καλυδώνιον, ἔνδοξον ἦν· αἶγα δὲ, διὰ τὸ ὀδωδέναι φαῦλον, δασὺν ὄντα.
Καλυδὼν, ἀπὸ Καλυδῶνος κληθῆναι λέγεται· ὃς Ἐνδυμίωνος υἱὸς, ἢ Αἰτωλοῦ γέγονε· δοκεῖ δὲ ἐν Καλυδῶνι κατοικεῖν ὁ
Οἰνεύς, ὡς δηλοῖ ὁ Γεωγράφος εἰπὼν, ὅτι τὰ περὶ Καλυδῶνα Οἰνεὺς εἶχε· ὁ δὲ ποιητὴς καὶ ἑτέραν ἱστορίαν συνήθως ἐπιτρέ-
χων, φησὶν ὅτι, Θόας Αἰτωλῶν ἡγεῖτο· οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν, οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἦν, ὁ Οἰνεὺς δηλαδή·
ἔθανε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος· ἐκείνων δὲ ἐπιλιπόντων, τῷ Θόαντι πάντα φησὶν ἐπέταλτο. Καλυδὼν, πόλις· καὶ Καλυδώ-
νιος ποταμός. Κάλυκας, ὅρμους περιτραχηλίους κόσμους. Κάλυκας, σύριγγας· ῥόδα κεκαλυμμένα. Καλύκιος,
λίθος ὁ ἐν ταῖς ἅλωσι γινόμενος. Καλυκίζειν, ἀνθεῖν. Καλυκὸν, μικρὸν ῥόδον. Καλύκων, τὸ ὄμμα τῶν φύλλων. Καλυ-
κοντος, εὐόφθαλμος. Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος, ἀντὶ τοῦ καλύμνιος. Καλυντήρια, καὶ πλυντήρια ἑορταὶ β' Ἀθήνη-
σι. Κάλυντρα, κόσμητρα· ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος κάλυντρον φέρων, καὶ κόσκινον, ἀντὶ ἀσπίδος· καὶ κόφινον, ἀντὶ κράνους· ἐπὶ ὄνου
καθήμενος. Κάλυξ, τὸ ἄνθος τοῦ ῥόδου· τὸ μὴ ἐκπεπταμένον ἄνθος· ἡ νύμφη· καὶ τὸ ἐνώτιον· καὶ ἡ χρυσῆ σύριγξ ἡ τοῖς πλοκά-
μοις περιέχουσα· ἔνιοι ἔμβρυα, ἀποδιδόασι κάλυκας· οἱ δὲ, βλαστήματα· σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλασσίαν πορφύραν. Κα-
λύξεσι, ῥόδων καλύκια. Κάλυξις, κόσμος τις ἐκ ῥόδων. Κάλυτρα, σπάθαι φοινίκων· σκόλοπες· χάρακες· σταυροί.
Καλύπτρα, κόσμος καὶ σκέπασμα τῆς κεφαλῆς. Καλύπτω καὶ καλύσσω λέγομεν· ἀλλὰ καλύσσω σπανιώτερον. Κα-

λύριον, ξυλήφιον. Καλύψαι καὶ ἀμφικαλύψαι, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ν̄, ἀντὶ τοῦ ἐπιθεῖναι. σκεπάσαι. καταπετά
σαι. ἐπικαταστρέψαι. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τοῦ νέφους. Καλυψὼ, ὄνομα θεᾶς. ἡ μὴ ἀπατῶσα, καλύπτουσα δὲ τὸ διανοούμενον.
δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν ὅμηρος. Καλχαίνει, ταράσσει. πορφύρει. στένει. φροντίζει. ἄχθεται. κυκᾶ, ἐκ βυθοῦ ταράσ
σεται. Καλχαίνειν, κατὰ βάθος μεριμνᾶν. καὶ κάλχη, ἡ πορφύρα. ὅθεν καὶ πορφύρειν, τὸ μεριμνᾶν. Κάλχας, στρά
τις τὸν ποταμόν φησιν, ὅς ἐστι τῆς χαλκίδος. Κάλχη, διφθέρα. πορφύρα. βοτάνιον ἀνθοφόρον. μέρος κεφαλῆς κίονος.
Κάλωα, ἡ διδασκαλία. Κάλωας, λέγουσι τὰ χοινία. ἐνίοτε οἷς ὁ ἱστὸς ἰσχυρὸς ποιεῖται ἀφ' ἑκατέρου τοῦ μέρους τῆς
νεὼς. καὶ καθόλου δὲ πᾶν χοινίον, κάλως λέγεται. διὸ καὶ διαιροῦντες αὐτοὺς, οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μεσουρίας λέ
γουσιν. οἷς δὲ ἰσχυροποιεῖται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐπὶ τὴν πρῷραν, προτόνους. τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. ἐφε
ξῆς δὲ τούτων προπόδας, μεθ' οὓς εἰσὶν οἱ καλούμενοι πέρθριοι. εἶτα οὓς λέγουσι μέσους. Καλώδια, χοινία. Καλώδιον,
σὺν τῷ ι γράφεται. συνεξηκολούθησε γὰρ τῷ λαγώδιον. στώδιον. κώδιον. σημαίνει δὲ τὸ στώδιον τὴν στοάν. Καλώνδας,
ὄνομα κύριον. Κάλως, τοῦ κάλω, οὐχὶ ἡ κάλως. γράφεται δὲ καὶ τὸ καλώδιον. Κάλως, χοινίον. Καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐ
σεβῶς καὶ φιλανθρώπως. Κάλω, ἔχει τὴν εὐθεῖαν κάλως. καὶ παροιμία, πάντα κάλων κινεῖν. εἴληπται δὲ ἐπὶ τῆς πά
σης προθυμίας χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χειμαζομένων, καὶ τὰ χοινία ῥιπτούντων σὺν ταῖς ἀγκύ
ραις ἐπὶ θάλασσαν, ὥστε τοῦ κλύδωνος ῥύσασθαι τὸ πλοῖον. ὁμοία δὲ τῇ πάντα λίθον κίνει. τοῦ γὰρ μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν
πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίποι. πριάμενος οὖν πολυκρά
της ὁ ἀθηναῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ
ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, πάντα λίθον κίνει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι καλλιμάχου τὸ τρένδυτον ἔπος. τὸ δὲ δὴ γὰρ
ἐπ' αὐτοῦ. ὦ 'νὴρ τοὺς μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως. φησὶν οὖν, πάντα κίνει πράγματα. Καμάκασος, ὥσπερ εἴ τις λέγοι
ἐν τῷ βαράθρῳ. ἢ τῷ κρημνῷ. ἢ τῷ δεσμοτηρίῳ. Καμακὶς, κοσμάριον. ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει. ἔνιοι σύριγγα. Κα
μαὶ, τὸν ἀγρὸν κρίτης. Κάμαξ, ξύλου ὀρθόν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάμνειν τῷ βάρει. ἢ καὶ συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ κα
λάμαξ, ὡς καλάμοις ἀνεχομένων τῶν κλημάτων. ἔοικε δὲ καὶ ἡ τῶν καμάκων αὕτη χρῆσις πολλὴ παρὰ τοῖς παλαι
οῖς εἶναι. διὸ καὶ πρὸς διαφορὰν, ἄμπελος χαμίτης ἐλέγετο, ἡ χαμαὶ κειμένη. ὅτι δὲ καὶ ἄγγαρος βαρβαρικῶς ἐκα
λεῖτο ἡ κάμαξ, δηλοῖ ὁ εἰπών, ἄγγαρος τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον. εἰ μὴ ἄρα οὐκ ἔστιν ἴσως τοῦτο κάμαξ, ἀλλ' ἔοικε
ται κάμαξιν. εἰ δὲ ὁ ἄγγαρος βαρβαρίζεται, καὶ διὰ τοῦτο ἄγνωστός ἐστι τοῖς ἑλληνίζουσι. Κάμαξ, ἀρσενικῶς μὲν ση
μαίνει τὸ ὄρυγμα. ἢ τοὺς πασσάλους τοὺς ἐν τῷ τάφρῳ πεπηγμένους πρὸς τὴν τῶν πολεμίων ἐρωήν. θηλυκῶς δὲ τὰς ῥά
βδους, ἢ δόνακας παραπεπηγότας ταῖς ἀμπέλοις. ἡσίοδος, σειόμενος σταφυλῇσι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. παρὰ τὸ
κάμνειν ἐν τῷ βαστάζειν τὴν ἄμπελον, οἱονεὶ κάμναξ τίς οὖσα, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν̄ κάμαξ. Καμάραι, ζῶναι στρα
τωτικαί. Καμαρδύουσα, φιλοπονοῦσα. πορίζουσα. Καμαρδύω, σωρδύω. φιλοπονῶ. πορίζω. κακοπαθῶ. συνάγω. Κα
μάρης, δεσμῆς. Καμαρίνα καὶ γέλα, πόλεις σικελίας. καὶ καμαριναῖος, ὁ πολίτης. καὶ καμάρινοι, ὄνομα ἐθνικόν.
Καμαρία, κοιλὸν καμάρας ἔχων. Καμαρινῶς λέγει, παροιμιακῶς, λέγει ἀποτόμως. ἀνδρείως. Κάμαροι, στῆλαι.
ἐν οἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς ἀσίας. Καμαρὶς, κοσμάριον γυναικεῖον. Καμάρψαι, καταλαβεῖν. Κάμαρ
ψις, μέτρον σιτικὸν τὸ ἡμιμέδιμνον αἰολεῖς. Καμάσαι, σεῖσαι. Καμάσσειν, κραδαίνειν. τινάσσειν. σείειν τὰ μέσω.
Καμασῖνες, ἰχθύες. Καμασὸς, βάραθρος. Κάμασος καὶ κάμασον, τὸ πικούτζουλον. Καμασηνὸς, ἐθνικόν. Κα
μάσσυτο, ἐπερύσσεται. Καμασὶς, μέτρον τι ἀμερίας. Καματηροὺς, κεκοπιακότας. μήπως καματηροὺς καὶ πενθ
ιδόντας, ἀκμῆσι παρὰ δὲ τοῖς βαρβάροις. Κάματος, κόπος. νόσος. μόχθος. πόνος. Καματήριον, ἐπίπονον. ἐπίλυ
πον. Καματώδης, νοσώδης. Καματῶν, κοπιῶν. Καμβατηθεὶς, καταπονηθείς. Κάμβει, παύεται. Καμβολίαι,
κακοβολίαι. λοιδορίαι. Καμβρίζοντα, ἀμελοῦντα. Κάμε τεύχων, ἀντὶ τοῦ καμὼν κατεσκεύασε. λέγεται δὲ τὸ σχῆ
μα, ἀλλοίωσις. Κάμε πάντα ὅπλα, ἤγουν καμὼν ἐποίησε. ἢ παρὰ πάντα ἔκαμε. Καμεῖν, κοπιάσαι. ἢ ὀκνεῖσαι. νο
σῆσαι. ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι. Κάμθα, ὄνομα πόλεως. Καμεῖν, λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ποιεῖν μετὰ πό
νου μέντοι. ἢ ἀντὶ τοῦ τελεῖν κοινότερον. Καμειραία, ἰσχάς. Καμηλαύκιον, ῥωμαίων ἡ λέξις. ῥηθείη δ' ἂν καὶ ἑλλη
νιστὶ, παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν. Κάμηλος, τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. κάμηλος, καὶ τὸ παχὺ χοινίον ἐν ᾧ δεσμεύουσι τὰς ἀγ
κύρας οἱ ναῦται. ὡς τὸ ἐν εὐαγγελίῳ κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν. κάμιλλος δὲ ὁ ῥωμαίων στρατηγός.
Καμήλου πρωκτὸν, λέγει ἀριστοφάνης. θερμόπρωκτος γὰρ ἡ κάμηλος καὶ λάγνος. κάμιλος δὲ διὰ τοῦ ι τὸ παχὺ χοι
νίον. Καμινοῖ γρηῒ, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, οἱ μὲν κατὰ τὸ πολὺ καλόν φασιν. ἕτεροι δὲ τὸ μὲν γρηῒ, διὰ τὸ ῥυσσὸν τοῦ προ
σώπου εἶπον. τὸ δὲ καμινοῖ, διὰ τὸ ἐπιφαινόμενον μέλαν, ὡς οἷον ἔκ τινος ἀσβόλης. ἀρίσταρχος δὲ καὶ ἡρωδιανὸς καμινοῖ
φασι, τὴν καμινεύτριαν, ἤτοι φρύττουσαν κριθὰς πρὸς εὐχερεστέραν ἀλευροποιΐαν. αἱ δὲ τοιαῦται κριθαὶ, καὶ κάχρυς δι
συλλάβως καὶ ἐκτεταμένως ἐλέγοντο κατὰ αἴλιον διονύσιον θηλυκῶς. ὅθεν καὶ κατακαχρῦσαι παρὰ παυσανίᾳ μεταφορικῶς,
τὸ καταφρύξαι καὶ συντρίψαι. κομανὸς δὲ οὐδέτερον τὴν λέξιν τῆς καμινοῦς νοεῖ φησιν, οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ καμεῖν τὰς
ἶνας ὑπὸ γήρως. Κάμινος, παρὰ τὸ ὑπομένειν καιομένην. Κάμιρος, ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. Καμινσὸς, πόλις θρᾴκης
ἀπὸ καμινσοῦ τινός. Κάμινοι, εὔανδροι βόες ἰσχυροὶ καὶ εὐίσχιοι. Κάμινος, μέρος τι τῆς νεώς. Κάμιρος, πόλις ῥόδου.
Κάμματα, φύλλα δάφνης, ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδαι. Κάμμει, καθέζει. Καμμένειν, κατα
μένειν λάκωνες. Κάμμερος, ἀχλύς. Καμμονίη, ἡ ἐκ μονομερείας νίκη. Καμμορέων, κακοπαθῶν. Κάμμορος, ἀντὶ
τοῦ κακόμορος κατὰ συγκοπήν. καὶ ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος. Καμμύω, ἐκ τοῦ καταμύω κατὰ τροπήν. Κάμνειν, ἐπὶ τοῦ ποι
εῖν καὶ ἐργάζεσθαι. καὶ ἐπὶ τοῦ νοσεῖν. καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. προσλαμβάνων δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀ
παγορεύσαι καὶ ἀπογνῶναι σημαίνει. Κάμνω, τὸ κοπιῶ. ὅθεν κάματος, τὸ πρᾶγμα ἤγουν ὁ κόπος. μετὰ δὲ τοῦ στερητι

κοῦα. ἀκάματος, ὁ μὴ κοπιῶν. Κάμνω, λέξις συνήθης ὁμήρῳ ἐπὶ τεχνῶν. πέπωκε καὶ εἰς κοινολεξίαν παρὰ τοῖς ὕ
στερον. ἀφ᾽ οὗ ἔκαμεν ἐκεῖνος ὁ ἀλλὰ, καθὰ τὸ ἥφαιστος κάμε τεύχων. Κάμνων, παραινῶν. Κάμνω, σημαίνει τέσσαρα, τὸ
κοπιῶ, τὸ κατασκευάζω, ὥς τὸ κάμε τεύχων. καὶ τὸ ἀσθενῶ, ὡς τὸ καμνόντων αἰχμαλώτων. σημαίνει καὶ τοὺς τεθνεῶτας,
ὡς, ἔνθα καμνόντων. καὶ κάμνοντας ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ τελευτήσαντας. ἀποθανόντας. κάμνω. ὁ μέλλων καμῶ. ὁ μέ
σος παρακείμενος κέκαμα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκαμον. ἡ μετοχὴ ὁ καμών. Καμμονία, οὐχ ἁπλῶς ἡ νίκη, οἷον ἡ τῶν
δρομέων, ἢ τῶν ἱππέων. ἀλλ᾽ ἡ ἐκ καταμονῆς, ὡς ἡ τῶν μονομαχούντων, καὶ πυκτευόντων. οὗτοι γὰρ καταμένοντες ὡς τὰ πολ
λὰ, καὶ διακαρτεροῦντες, ἀποκάμνειν τοὺς ἐναντίους ποιοῦσι, καὶ οὕτω νικῶσι. καὶ τοῦτο μὲν ὀρθῶς. ἕτεροι δὲ ἁπλῶς, οὕτω
καμμονίαν τὴν ἐκ μονομερείας νίκην φασὶν, οὐ σαφῶς λαλοῦντες ἐν τῷ ἐκ μονομερείας, πᾶσα γὰρ νίκη μονομερὴς, εἰ
γὰρ καὶ ἑτεραλκής. Κάμορος, κλῆθρα τὸ δένδρον. Καμόντων, τῶν νεκρῶν. εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ᾽ εἰδώλοισι καμόν
των ὁλκάς. Καμπανοὶ, ὅτι καμπτόν ἔκτισαν πρὸς τὴν κύμην. τὸ πρὸς οὕτω λεγόμενος. οἱ μὲν καὶ καμπανοὶ ἐκλήθη
σαν. οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος. Καμπαλέας, καμπύλας. Κάμπειος δρόμος, δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι, οὐκ εὐθεῖς
καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες. Καμπεσίγουνος, ἡ ἐριννύς. ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων. Καμ
πεσίγυια, κάμπτοντα τὰ μέλη. γυῖα γὰρ τὰ μέλη. Κάμπη, συστροφὴ καὶ κάμπιος δρόμος, οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῖς, ἀλλὰ καμ
πὰς ἔχων. Κάμπη. ὅτι τὰ μὲν τελευταῖα μέσον ἀποτείνει, τὰ δὲ πρὸς τῷ τραχήλῳ κάμπτει, καὶ εἶθ᾽ οὕτως ἐπισύρε
τὰ ὄπισθεν, κάμπτουσα ἑαυτήν. Καμπὴ, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη. καὶ καμπὰς φαμὲν τόπους ὡς κλάσιν περιέ
χοντας χωρίων. λέγεται δὲ ζωδάριόν τι. Καμπεσίγυια, ὁμοίως καμπτικὴ τῆς, παρὰ ἐπιχάρμῳ. Κάμπος, ἱππόδρομος
σικελοί. Καμπούληρ, ἐλαίας εἶδος λάκωνες. Καμπελόχοις, ἀρότοις. Κάμπτει τι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ
καταβάλλετε ἐσθίετε. Κάμπτειν γόνυ, ἐπὶ τοῦ καθεσθῆναι λέγεται, πρὸς διαφορὰν τοῦ ἵστασθαι. οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρον, ἐπὶ
ἱκεσίας καὶ προσκυνήσεως τίθενται, λέγοντες τοῦτο καὶ συνήθως, γονυπετεῖν. Κάμπτω, ὠδὰς ἔκαμπτεν, ὁ πέσας ὁ νέ
ρων ἐλύγιζέ τι καὶ ἔστρεφε. Κάμψωσε, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μαλακίζω τὴν ψυχήν σου. Καμπύλα τόξα, τρόπῳ ποι
ητικῷ ἀπευθύνεται, καθὰ καὶ τὸ ἅρματα, καὶ ὄχεα. ὅθεν καὶ εὐριπίδης λαβὼν φησὶν ὀχήματα, ἤγουν ἅρμα. καμπύλα δὲ
κοινῶς, πάντα τὰ τόξα. οὕτω δὲ καὶ ἀγκύλα. καὶ ῥαιβὰ δὲ, ὡς παρὰ λυκόφρονι, καὶ σκολιὰ, καὶ παλίντονα. τοῦτο δὲ δο
κεῖ παρὰ τῷ ἡροδότῳ σκέψιν ἔχειν. λέγοντος γὰρ ὅτι τόξα παλίντονα ἀράβιοι εἶχον, δίδωσιν ὑπονοεῖν, ὡς οὐ πάντα τόξα ἁ
πλῶς παλίντονά ἐστιν, ἀλλὰ εἰς τὸ πλέον ὀπίσω τῇ ἀνέσει ῥαιβούμενον, καὶ οἷον καμαρούμενον. Καμπυλιάζειν, κάμ
πτειν. καὶ στρέφειν. Κάμψα, θήκη. γλωσσοκομεῖον. Καμψικίζουσα, βαρβαρίζουσα. Καμψία, κανὰ, κανίσκια. κα
νάβια κυνηγετικὰ, ὡς γύργαθοι ἢ ὑποδήματα ποιά. Καμψὸν, καμπύλον. Καμῶ, ἐργάσομαι. Κανάβιος κηρός. ᾧ
χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν. Κάναβοι, τὰ ξύλα. περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ
λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται. Κανάδοκα, χείλη ὀϊστοῦ λάκωνες. Κάναδοι, σιαγόνες. γνάθοι. Κάναθρα, ἀ
στράβη. ἢ ἅμαξα πλέγματα ἔχουσα. ὑφ᾽ ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς ἑλένης ἀπίωσιν. ἔνιοι δὲ ἔχειν εἴδω
λα ἐλάφων ἢ γυπῶν. Κανναβὶς, σκυθικὸν θυμίαμα. ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ὀξικμάζειν πάντα τὸν παρεστῶτα.
ἔστι δὲ φυτὸν τελινῷ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ θρᾶσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν. ἡρόδοτος τοῦ τούτου τὸ σπέρμα θυμιῶσιν. Κάνακις, ξύφος.
Κανάξας, ταράξας. Κἂν, μετὰ ὑποτακτικοῦ ὀφείλει τίθεσθαι, καὶ μετὰ ὁριστικοῦ. ὡς τὸ, κἂν δεῖ με ἀποθανεῖν, καὶ κἂν
ἐπὶ σμικρὸν χρόνον ἀναβλέψῃς, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐάν. Κἂν, μετὰ σφοδροῦ τόνου, καὶ μετὰ εὐκτικοῦ, καὶ μετὰ ὁριστικοῦ παρῳ
χημένου, καὶ ἀπαρεμφάτου. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, κἂν προσκαταθείην γ᾽ ὥστ᾽ ὀμόσαι τριώβολον. σοφοκλῆς ἐν αἴ
αντι, κἂν ἐξέπραξεν. ἢ κατημέλησ᾽ ἐγώ. Καναστραῖα, κοῖλά τινα ἀγγεῖα. Κάναστρα, ἀκρωτήριον μεθόριον μακεδο
νίας καὶ θράκης. οὗ πλησίον ᾤκησαν οἱ γίγαντες. Κάναστρον, ὄστρακον. τρυβλίον. κανοῦν. Καναχὴ, κτύπος. καὶ καναχί
ζειν, ἀπὸ τοῦ κενὸν ἀχεῖν. Καναχηδὰ, ἠχητικῶς. Καναχίζει, οἰμώζει. Κανάχιζεν, ἐψόφει. ἐφώνει. ἐκραύγαζεν.
Καναχίζειν, ἠχεῖν. ἐκ τοῦ καναχῶ, καναχήσω, ἐξ οὗ καναχηδὸν, καὶ ἡ καναχὴ, ἡ βοή. Καναχοανθῆ, ἀντὶ τοῦ δασαν
θῆ. χνοῦς γὰρ, ἡ πρώτη θρὶξ καὶ λεπτὴ, τουτέστιν ἐὰν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ. Κανδάκη, ἡ τῶν αἰθιόπων βασίλισσα.
Κάνδαλοι, κοιλώματα, βάθρα, κοιλόβαθρα. Κάνδαρος, ἄνθραξ. Κανδαύλας, ἑρμῆς ἢ ἡρακλῆς. Κανδάων, ἐπίθε
τον ἄρεος. παρὰ τὸ καίνειν καὶ δαίειν. Κανδοφόροις, μελανειμονοῦντας. Κανδόχα, κύλιξ λάκωνες. Κάνδυλος, βρῶ
μα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον. ὡς καὶ ἀβυρτάκη, ἐρύκων βρῶμα. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀκρόδρυα. Κανδυτάναι,
ἢ κανδύλαι, ἱματιοθῆκαι. ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον. Κάνδωλος, κακοῦργος. λῃστής. Κάνδυς, χιτὼν περσι
κός. ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν, καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες, καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. Κανεῖν, κτείνειν. ἀνε
λεῖν. ὅθεν τὸ κανοῦν, ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων. Κανέοισι, κανοῖς. μαγίσι. κανισκίοις. Κάνεον, τὸ κανίσκιον. καὶ κά
νειον, ὁμοίως. Κάνης, ὁ ψίαθος. καὶ κλίνεται κάνητος. Κανηφόροι, ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφό
ρουν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν. Κανηφόρος, ἀμφορεὺς τῶν νυμφῶν. ἢ τὸ κανοῦν
φέρουσα. Κανθάδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε. Κανθαρίζειν, λέγουσιν οἱ ἀττικοί. τὸ τρέμειν. Κάνθαροι αἴτναι, μεγάλοι ἀπὸ τῆς
αἴτνης. Κανθάριος, ἀμπέλου εἶδος. Κανθαρὶς, χρυσοειδὴς ἰχθύς. ἢ ζωΰφιον λυμαντικὸν σίτου ἀμπέλου καὶ κήπων.
Κάνθαρος, παρὰ τὸ κάνθος, ἡ κόπρος. καὶ τὸ ὀρούω, τὸ ὁρμῶ. Κάνθαρος, ποτηρίου εἶδος. ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος. καὶ πο
ὸς ἰχθὺς, καὶ πλοίου εἶδος. ἢ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. Κανθάρου σκιά. παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου.
Κανθάρων λιμήν. οὕτω καλεῖται ἐν πειραιεῖ. Κανθήλη, πόλις. Κανθήλιος, βραδὺς νοῆσαι. ἢ ἀφυής. ἢ ὄνος μέγας.
Κανθήλια, τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπικαμπῆ ξύλα τιθέμενα πρὸς σκηνοποιΐαν. καὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων. καὶ τὰ τού
τοις ἐπιτιθέμενα λύγινα πλέγματα. καὶ τῆς βιθυνίας ὄρη. Κανθήλως, ὠμός. μωρός. ὄνομα. Κανθηλίοις, ὄνοις μεγάλοις.
ξενοφῶν, ὅτι ἐν βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται. οἱ δὲ πιεζόμενοι ἀπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται

ται, ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι. καὶ πολύβιος· ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν, προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζούς· οὗ γενομένου συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γενέσθαι πρόβλημα. Κανθίαι, σπυρίδες. Κανθίς, ὀνίσκη ὄνος. Κανθός, ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ κύκλος, καὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἰπνοῖς· τινὲς δὲ, καπνοδόχην· καὶ πῶς ποτε χυτρόποδες σικελοί, καὶ εἰς ὃ τὰς κάγχρυς φρύγουσι. Κανθύλας, τὰς ἀνοιδήσεις. αἰσχύλος σαλαμινίαις. Κάνθων, κυρίως ὁ ὄνος· νῦν δὲ παρὰ ἀριστοφάνει ὑποκοριστικῶς. κάνθαρος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸν κάνθωνα, τὸν ὄνον, καὶ τὸν θορὸν τουτέστι τὸ σπέρμα. φασὶ γὰρ ὅτι κάνθαρος οὕτω τίκτεται, ἐπὰν δὲ ἤδη ὄνου κόπρον στρογγύλον. Κανθώνη, καθαρός. Κανίας, κάλαθος. Κἂν ἴσαι, παροιμία μετενηνεγμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων. ἀπολύονται γὰρ τοῦ ἐγκλήματος, ὁπόταν ἴσαι ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι. Κάνιστρον, κανίσκιον. Κανναβιασθῆναι, πρὸς τὴν κάναβον ἐξιδρῶσαι καὶ πυριαθῆναι. Κάνναθρον, δίδυμος τὴν πείρινθον πλεκομένην, λέγει πείρινθον, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν πείρινθον· τοῦτο δ' ὑπὸ ξενοφῶντος καλεῖσθαι κάνναθρον· ἐπεὶ καὶ κάννη, ἡ ψίαθος. οὕτως ἐπαφρόδιτος ὥρος. Κάνναι, ψίαθοι. καὶ τὰ αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ' ὧν καὶ τὰ κάνναθρα. καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου. Κάνναις, καὶ καλάμαις, χρῶνται οἱ νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιΐαν. Κάννηκες, πλέγματα ταρσῶν. Καννόνου πανδοχεῖον. καννόνου ψήφισμα. εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα, ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους, ἑκάτερον ἀπολογεῖσθαι. Κανόνας, λέγει ὅμηρος, ὥσφασιν οἱ παλαιοί, ῥάβδους τινὰς ἀναφορέας τῆς ἀσπίδος τροδύτους ἴσως ὄντας, καὶ ὡς εἰπεῖν κανονάτους. οὔπω γὰρ ἐπενοήθησαν οἱ νῦν ἐξ ἱμάντων πόρπακες. ἤγουν τὰ ὄχανα. δι' ὧν αἱ ἀσπίδες ἔχονται καὶ ἀναβαστάζονται. φασὶ γὰρ ἄλλοι καρῶν ἐπινοήματα εἶναι. ὡς ἀνακρέων καριοεργέος ὄχανοι. Κανοῦν, κανίσκιον δισκάριον. ὁμοίως καὶ κανόν παρὰ τὸ χαίνειν, χανοῦν καὶ κανοῦν, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι. Κάντρες, οἱ κρατοῦντες. Κανών, λόγος ἔντεχνος δηλωτικὸς, ἀπαθήτων ὁμοιότητι πρὸς τὸ καθόλου τὸ διεστραμμένον τῶν λέξεων. ἢ κανών ἐστι νόμος ἀπαράβατος, καὶ μέτρον ἀδιάψευστον, πᾶσαν πρόσθεσιν καὶ ἀφαίρεσιν μηδαμῶς ἐπιδεχόμενος. Κανόνας, κυρίως λέγουσι τὸ ἐπάνω τῆς τρυτάνης ὄν, καὶ εἰς ἰσότητα ἄγον. Κανονίαι ὀρθοὶ καὶ προσεσταλμένοι τὰς γαστέρας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κανόνιον, οὕτω καλεῖται ἡ οἷα δή ποτε πραγματεία, κἂν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων ἢ στίχων ἢ παγινῶν. στίχον δὲ τὸ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον. σελίδιον δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω. Κανοῦν, εἰς ὃ φέρονται ἱερουργικαὶ μάχαιραι. σημαίνει κυρίως τὴν μάχαιραν. οἱονεὶ τὸ καίνειν ἔχον κείμενον, ὅ ἐστι κόπτειν. ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν ταῖς θυσίαις σφαγῶν. Κάνωβος, ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα πόλεως. Κανωνίς, ἐργαλεῖον καλλιγραφικὸν ἐν ἐπιγράμματι. Κάνωπος, τόπος ἐν ἀλεξανδρείᾳ. Κἀξ ἄλλου, καὶ ἐξ ἄλλου. Κἀξεῦρες, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐξεῦρες, ἤγουν ἐπενόησας. Καξίστασθαι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐξίστασθαι, ἤγουν ἀποχωρεῖν καὶ πόρρω γενέσθαι. ἀριστοφάνης χρὴ καξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν. Καόμενοι, οἱ σπινθηρίζοντες, οἱ καλούμενοι διαπύροντες. οἱ ἐν τῷ λάμπειν τοὺς σπινθῆρας πέμποντες. Καπαλαί, κάπηλοι. φάτναι. Καπαλεύτας, ὀνηλάτας. Καπαλέζει, ζυγηλατεῖ. Καπάνη, τριχίνη κίστη. Καπάνια, ἀρπεδόνες. Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς φάτνης χορτασικώτερα. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα. καπάνας γὰρ ἀπήνας λέγουσιν. Κάππα διπλοῦν, ἀντὶ τοῦ κακόν. τρία κάππα κάκιστα. καππαδοκία, κρήτη καὶ κιλικία. Καπακλώσαμεν, ἐφράξαμεν ἐπηρώσαμεν. πακτῶσαι γὰρ τὸ σφηνῶσαι. Καπαρβῦσαι, μαστιπύσασθαι. Κάπας, μεμβρὶς ἢ φάτνας. Κάπατα, κατακόψεις πάφιοι. Κάπατας, καθαρὸν παρὰ [illegible]. Κάπετα, κτηνῶν τροφή. Καπεμβαφίζων, ὁ ἐμπεβάπτων. Κάπεσε, κατέπεσεν. Καπέτις, χοῖνιξ. Κάπετος, ἀπὸ σκάπτειν, γλώσσης ἀργείων οὖσα κατὰ τοὺς παλαιούς. ἧς ἡ χρῆσις καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, κοίλην εἰπόντι κάπετον. Καπετός, τάφος. σορός. ὄρυγμα. βόθρος. οἱ δὲ σκαπετόν. Καπέχω, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει τὸ στόματι προσάγω. καὶ ὅμηρος ὄψον ἄσαιμι προταμὼν καὶ οἶνον ἐπιχῶ τε. Καπιτώλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἢ ὅτι ἐκεῖσε μέλλοντες κτίσαι, εὗρον κεφαλὴν νεόσφακτον. κάπουτ γὰρ παρὰ ῥωμαίοις ἡ κεφαλή. Κάπη, ἡ φάτνη, παρὰ τὸ κάπω, τὸ χανδὸν ἐσθίω, ὅθεν καὶ τὸ ἐνέκαψε παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀφ' οὗ ἔγκαφος, ὁ ψωμός, ἤγουν βλωμός. οἱ δὲ χυδαῖοι τὸ τοιοῦτον κάπτω, χάπτω φασί. Κάπηθεν, καὶ καπίστριον. Κάπηλα, ἡ κρεωπωλὶς ἀγορὰ παρὰ ταραντίνοις. Καπηλείας, ἐμπορίας. καὶ καπηλεῖον. Καπηλεύουσιν, ἀγοράζουσιν, ἢ πιπράσκουσι. Καπηλεύω αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὅθεν καπηλεία ἡ ἐμπορία, καὶ καπηλεῖον. καὶ καπηλικῶς, ἀντὶ τοῦ πανουργικῶς. Καπήλη, ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται. πάσσαλος περὶ ὃν κατείλονται τὰ χοινία. καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα, ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται. Καπηλικῶς, πανουργικῶς. ἐπεὶ οἱ κάπηλοι χρίειν καὶ ἀνατρίβειν τὰ ἱμάτια εἰώθασι. καὶ τὸν οἶνον δὲ νοθεύουσι συμμιγνύντες ἄλλο σαπρόν. Καπηλίς, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος οἱονεὶ ἥμπελος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Κάπηλος, ὁ μεταβολεύς. καὶ οἰνοπώλης. παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν ἤγουν τὸν οἶνον. ἢ παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. Καπηλοδύτης, ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἐρχόμενος. Καπήλτια, γυναικεῖα ἱμάτια. Καπήνει, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐπήνει. Κάπηξ, ξύλον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον. Καπήρια, εἶδος πλακοῦντος. τὰ παρ' ἡμῖν καπύρια. Καπητήρια, κατὰ βατήρια. Καπῆτοι, οἱ πρυτανεῖς τῆς κυρήνης. Καπητόν, παράβλημα ἀλόγων. Κάπια, τὰ σκόροδα κερυνῆται. Καπίθη, ἀγγεῖον χωροῦν ἀττικὰς κοτύλας δύο. Καπικείμενος, ἀντὶ τοῦ τύπτων κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Καπιδώσειν μοιδικῷ τὸ σχῆμα μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ προσαθήκην χήσειν. Καπίστριον ἡ τοῦ ἵππου φορβειά, κάπουτ γὰρ ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλή, καὶ ἐξ ἄλλου καπίστριον. Καπίων, κιθαρῳδικοῦ νόμου ὄνομα. Καπιχωρίως, σκωπτικῶς καὶ φλυαρῶς. ἐπιχώριον γὰρ ἦν αὐτοῖς τοῖς ἀθηναίοις, τὸ σκώπτειν καὶ παίζειν, ἐκ πολλῆς ἐνδόσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ. Κάπνη, ἡ καπνοδόχη. ἔστι δὲ σωληνοειδὲς ἐπὶ τῶν μαγειρείων, δι' οὗ ὁ καπνὸς ἔξεισι, καὶ εἶδος ἀμπέλου ξηρότατον, καὶ δριμύτατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα. τινὲς καπνίαν οἶνον ἐν βενεβέντῳ τῆς ἰταλίας γίνεσθαί φασι. καὶ καπνία, ἡ ἄμπελος. Καπνίας οἶνος, ὃς γίνεται ἐν βενεβέντῳ τῆς ἰταλίας. καὶ καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα. Καπνίας ποιητής, ὁ μηδὲν λαμ-

πὸν γράφων. Καπνίζω, ἐκ τοῦ καπνός. τοῦτο παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ πνοή. κυρίως γὰρ καπνὸς λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως πνοή. ὅθεν καὶ καπνίζω. σημαίνει καὶ τὸ θύω, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος, ἐν τῷ κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας. ἐκ τοῦ καπνίζειν δὲ, καπνιστὰ κρέα παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ. Κάπνισσαν, ἀντὶ τοῦ πῦρ ἀνῆψαν, ἐπὶ θυσίᾳ τε καὶ ἐπὶ ἀναγκαίῳ δείπνῳ πρὸ τῆς μάχης. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἐνθέν. ἐπακολουθεῖ γάρ τῇ τῶν ξύλων καπνός. πέφρασται οὖν ἐκ τοῦ πορρώτερον, τὸ μὲν τὸ ἐγγύτερον παροδεύει ἐπειδὴ ἐν τῷ πῦρ ἀνάψουσι θεοῖς. δύναται δὲ εἶναι τὸ ἐκάπνισσαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔθυσαν. ἵνα λέγῃ ὅτι θύσαντες, εἶτα ἐδείπνησαν. Καπνοκοργυάζεται, σκιρτᾷ, παρὰ Ἐπιχάρμῳ. Καπνὸς, ἀναθυμίασις ξυλώδης ξηρὰ καὶ θερμή. ἢ ἀτμὸς δριμὺς ἀπὸ τῆς τοῦ πυρὸς ἀναφορᾶς ἐκ τῶν ἀποτυφομένων ἀναπεμπόμενος. Καπνοῦντα, πνέοντα. Καπνοῦ σκιά, ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν. Καπνομένας, καπνιζομένας. Κάποις, κήποις. Κάπος, ἡ συνεχὴς ἀναπνοή. Κάπος, τὸ πνεῦμα. Κάπος, ψυχὴ πνεῦμα. καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιός, ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπός, καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις. Καποσυκάζεις, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ ὀνόματι, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης κέκληται. τὸ γὰρ παλαιὸν τίμια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν. καὶ εἴ τις διεβλήθη κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον, τὸ κατηγορεῖν. ἄλλως συκάζειν, τὸ ἀποθλίβειν τὰ σῦκα ἢ ὠμὰ ἢ πέπειρα. Καπφανῶ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἀποφανῶ ἀποδείξω, ἐκ τοῦ φαίνω. Κάπουρμος, φάρυγξ. Καπαστόν, ποικίλον. Καπάτια, γυναικεῖα ἱμάτια. Κάπει, κατῆλθεν. Καππέδιον, κατὰ τὸ πεδίον. Κάππεσεν, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. κὰδ δὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ δέ. καὶ κάββαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν. Αἰολεῖς συγκόπτουσι τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων, διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα. Κάππαρις, ὅτι ἡ πολλὴ καὶ καλὴ ἐν Κάμπῳ φύεται, οὐχ οὕτως ἐν κρημνοῖς. εἴη ἂν οὖν κάμπαρις, καὶ μεταβολῇ τοῦ μ εἰς π, κάππαρις. οὕτως Ὧρος ὁ Μιλήσιος. Κάπρα, αἲξ Τυρρηνοί. Κάπραινα, ἡ καταφερής. ἀπὸ τῶν κάπρων. Καπρᾶν, κυρίως τὸ ὀρέγεσθαι κάπρου τὴν ὗν. ὡς καὶ ταυρᾶν φασι, τὸ ταύρου ἐφίεσθαι τὴν βοῦν. Κάπρας, ἀκολασίας. Καπρίαι, αἱ ἐκτὸς τοῦ περιζώματος τῆς φύσεως. Καπρία, εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου. Καπρίσκος, ἰχθύς. Κάπρονται, ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ Θρᾷκες. Κάπρος, τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς. καὶ σύαγρος ὁ ἄγριος. ἢ τὸν φάγρον ἰχθύν. καὶ νόσημά τι, γινόμενον ταῖς μελίσσαις. Καπρεσούρη, περικάθαρτις. Καπροφάγος, Ἄρτεμις ἐν Σάμῳ. Κάπτα, τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον, οὐκ εὖ. γάρ ἐστι παρὰ Καλλιμάχῳ γράφεται κόμπα τὸ ἀνεστραμμένον π ὡς ὁ μυκτηρισμός. Καπρῶντας, ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν. Κάπτει, καταπέσῃ. Κάπτοντες, ἀποδεχόμενοι ἐσθίοντες. Καπύνιοι, ἀκόλουθοι. Κάπος, πνεῦμα. κῆπος. Καπύη, πόλις Ἰταλίας. Καπυρός, καπύων, ἐκπνέων. Κάπφαγε, κατάφαγε. Κάρ, θάνατος. φθεῖρον. πρόβατον. γένος Καρικόν. Κάρα, ἐκ τοῦ κάρανον κατὰ ἀποκοπήν. καὶ κάρη, ἐκ τοῦ κάρηνον ὁμοίως κατὰ ἀποκοπήν. ἐξ οὗ τὰ κάρηνα. κάρα δὲ καὶ κρᾶς καὶ τὸ κάρα καὶ τὸ κάρηνον, κεφαλή. καὶ κάρα, τὸ μὲν πρότερον ἔχει βραχύ, οἷον παίσας κάρα, θώϋξεν. ὥς που τὰ εἰς ᾱ λήγοντα πάντα οὐδέτερα συστέλλει. κρᾶτα δὲ, τὴν κεφαλὴν, ἧς ἡ εὐθεῖα ἡ κρᾶς, τὸ μὲν πρότερον, μακρόν. τὸ δὲ δεύτερον, βραχύ. τὸ δὲ κράτα, οὐδετέρως βραχύ. Κάρα, αἲξ ἥμερος. Πολυρρήνιος ἀπὸ Γορτυνίων. ἄλλοι δὲ, ἡ συκῆ. Ἴωνες, τὰ πρόβατα καὶ τὴν κεφαλήν. Καραβαία, δίκρουν ξύλον. Καραβίδες, γρᾶες Μεθυμναῖοι. Κάραβος, παρὰ τὸ τὴν κάραν βαίνειν, τῆς κεφαλῆς προεχούσης. ἢ καὶ τὴν ναῦν ὡσαύτως, κάρα γὰρ ἡ τρόπις. Κάραβος, ἔδεσμα, ὥς φασιν ὠπτημένον ἐπ' ἀνθράκων. ὑπὸ δὲ Μακεδόνων, ἡ πύλη. ἔστι τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια. καὶ τὸ θαλάττιον ζῷον. καὶ κάραβος, ὁ θρασὺς ψόφος, οἷον πρίων. Καρδάλη, ἀριθμοθήκη. Καραδοκῶ. καραδοκεῖν, τὸ τοῦ πράγματος κεφάλαιον ἐπιτηρεῖν, ὅπῃ χωρήσει. παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ δοκῶ, τὸ ἐπιτηρῶ. ἢ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν, καὶ ἐλπίζειν ἐκδεχόμενον, μή ποτε τὸ κέαρ ἔγκειται. τὸ μὲν γὰρ καρηβαρεῖν, ἢ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν αὐτὴν ὑπὸ μέθης. Καραυσάσθω, τελειούσθω. Καρακκοειδέα, ὕφασμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κάραι, συκαῖ. Καραιὸς, Ζεὺς παρὰ Βοιωτοῖς οὕτω προσαγορεύεται. ὥς μέν τινές φασι, διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι, ἀπὸ τοῦ κάρα. Κάραμα, πίθω. καράμα, ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή. Καράμβαν, ῥάβδον ποιμενικήν, ἣν Μυσοὶ συκαλόβον. Κάραμβις, ἄκρα ὑψηλή τε καὶ κατάντικρυ τῆς Παφλαγονίας, καὶ εἰς τὸ πέλαγος τείνει πρὸς ἄρκτον. Κάραννος, κεκρύφαλος. κρήδεμνος. ἢ ἔριφος. ἢ ζημία. Καρανούσθω, τελειούσθω. Καρανῶ, τὴν αἶγα Κρῆτες. Καρανῶσαι, κορυφῶσαι. Καράξω, στρώσω. Καραρά, κεφαλή. Καραρύες, οἱ Σκυθικοὶ οἶκοι. ἔνιοι δὲ, τὰς κατήρεις ἁμάξας. Καρὰς, ὁ ἀποσπερματισμός. Καραταί, κεφαλαί. Καρατομῆσαι, ἀποκεφαλίσαι. Καρβάζοντες, βαρβαρίζοντες. Καρβαΐζει, καρικῶς λαλεῖ ἢ βαρβάρως. Καρβᾶνες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βοῶν. Λυκόφρων κάρβανον ὄχον. Καρβανίζει, βαρβαρίζει. Κάρβανοι, τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία, ὡς Σέλευκος. Κάρβανοι, καὶ πόρσανοι, οἱ ἀλφοὺς ἢ λέπραν ἔχοντες. Ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους. οἱ δὲ τοὺς Κᾶρας. Καρβάρεοι, κάραβοι. Καρβάτιναι, εἶδος ὑποδήματος. ἐπειδὴ ἀπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν, πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν. Κάρβις, μαστροπός. Καρβῖναι, βαρβαρικαί. Κάρδακες, οἱ στρατευσάμενοι βάρβαροι ὑπὸ Περσῶν καὶ εἰς Ἀσίαν, οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου. Κάρδαμα, εἶδος βοτάνης ἀγρίου παρὰ Πέρσαις. Ἀριστοφάνης λέγει τὴν σκάφον. ταῦτα δὲ περὶ αὐτὰ φυομένων λαχάνων τὴν δύναμιν ἐπισπᾶται. καὶ πᾶν τὸ ἐν ἐκείνοις ὑγρὸν ἐπισπώμενον, αἴτιον τοῦ ξηραίνεσθαι καθίσταται. Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν. καὶ εἰς ἐπίμυσιν ἄγειν. εἴρηται ἐκ τοῦ καρδάμου. Κάρδαμα δριμύτατα, τοιαῦτα γὰρ τὰ κάρδαμα. Ἀριστοφάνης καὶ βλεπόντων δριμύτατα. Καρδαμάλη, μάζα. Καρδαμίνη, τὸ ῥεῖον, ὅ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμῳ, γίνεται δὲ ἐν ὕδασι. Καρδαμύλη, πόλις. Καρδάμυσσε, κατάμυε. Καρδία, διὰ τὸ ἀπαύστως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ καρκίνος. Καρδία, πόλις Θρᾴκης. καὶ Καρδιανοί, οἱ πολῖται. καὶ ὄνομα πελάγους. Καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη. Καρδία, οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν, ἔνθεν ἐστὶ καρδιωγμός. Καρδιαλγίαι, λῦπαι καρδίας. Καρδίαι, οἱ Ἕλληνες περὶ Σκύθαις διὰ τὸ πόλιν αὐτοὺς Ἑλληνίδα Καρδίαν διαρπάσαι. Καρδίας, θαλάσσης τοῦ βυθοῦ. Καρδίη, καὶ ὁ λογισμός. ἔστι τι σύνηθες. Καρδιοβολεῖσθαι, λυπεῖσθαι. Καρδιοῦσθαι, καρδιουργεῖν ἐπὶ τῶν ἱερείων. Καρδιώττειν, τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. τινὲς

δὲ δάκνεσθαι τὸν στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ναυτιᾶν. Καρδιουλκίαι, πύλας καρδίας. τὰς καρδίας ἑλ-
κον τῶν θυμάτων. Καρδόπιον, τῆς καρδόπου τὸ στόμα. κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα, ἤγουν ἡ κάμπτρα, ὅπου τὰ ἄλευρα μα-
λάσσουσιν, ἤτοι ἀβάκην. Καρδόπω, μάκτρα κατὰ καίει. Κάρδοπος, ἔνθα τὰ ἄλευρα μαλάσσονται, ἢ σκαφίδιον.
Καρδιοφύλαξ, παρὰ ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως. ὃ προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων. οἱ δὲ ἀντὶ τούτου
ἁλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας. Καρδιωσάμενοι, τὴν τοῦ θύματος καρδίαν τῇ πιμελῇ καλύψαν-
τες, καὶ ἐπιθέντες τῷ πυρί. Καρδιώττειν, δηλοῖ κατὰ αἴλιον διονύσιον τὸ ναυτιᾶν. καὶ ἀλγεῖν τὴν καρδίαν. Καρέντα,
κατὰ βρωθέντα. Κάρες, ὄνομα ἔθνους. Καριάται, κεφαλαί. τάξεις. Κάρη, κατὰ μὲν ὅμηρον βαρυτόνως προάγεται, καὶ
οὐδετέρως, ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ κάρηνον. ἡρόδωρος καὶ ἀππίων λέγουσιν ὀξυτόνως εὑρίσκεσθαι καρή, καὶ θηλυκῶς. ὅθεν γί-
νεσθαι, καὶ τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος. καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ, ἀποκρῆθεν βλεφάρων. εἰ δὲ μὴ ἐπίσταται, φασὶν ὁ τεχνί-
της τὸ καρῆ ὀξυνόμενον θηλυκῶς, ὡς οἱ ἄλλοι, οὐδὲν θαυμαστόν. καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπίσταται, ἀγνοῶν τὰς
πρωτοθέτους λέξεις αὐτῶν. Καρῆ, ἡ ὥρα. ἐξ οὗ τὸ ἀκαριαῖον. Καρήατα, ἐκ τῆς εὐθείας τὸ κάρηαρ. Καρήατος, κάρης
κάρητος, καὶ καρήατος πλεονασμῷ τοῦ α. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κάρηαρ καρήατος, ὁμοίως καὶ καρήατι, ἐκ τοῦ κάρης, ἢ καρή-
αρ. Καρηβαρεῖν, καὶ οἴνῳ βεβαρῆσθαι. ὅπερ καὶ καραβαρᾶν λέγει φερεκράτης, ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος, ὅς λέγει
καὶ ὅτι καρηβοᾶν, τὸ ἰλιγγιᾶν, καὶ πεπληρῶσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ κραυγῶν. Καρηβαρία, ἡ μέθη. Καρηβαροῦν τὴν
κεφαλὴν, καρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου. Καρηκομόωντας λέγει ὁ ποιητὴς τοὺς ἀχαιοὺς, ἤτοι κομῶντας τὰ κάρηνα καὶ πο-
λύτριχας. διότι ἔθος ἦν αὐτοῖς κόμην τρέφειν. οὐ μόνον εἰς κάλλος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ φοβερόν. οὕτω καὶ λέων χαιτήεις, φο-
βερώτερος τοῦ μὴ χαίτην ἔχοντος, λέγονται δὲ, τὸν μὲν ἄλλον πάντα χρόνον κομᾶν οἱ ἕλληνες. ἐν δὲ πένθεσι καιρῷ κείρε-
σθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν καιρῷ ἀκμῆς, ἤτοι ἡλικίας τελείας. τηνικαῦτα γὰρ πλόκαμον κείραντες, ἀνετίθουν ἀπόλλωνι
κουροτρόφῳ, καὶ ποταμοῖς, καθάπερ ὅμηρος ἱστορήσας ἐν τοῖς ἑξῆς. καὶ ἦν οὗτος μὲν ὁ πλόκαμος, θρεπτήριος. κατά τινα ἀ-
χιλλέα πενθήριος, ὁ ἕτερος. λέγεται δὲ τῆς τομῆς τοῦ θρεπτηρίου πλοκάμου κατάρξαι θησεύς. κειράμενος γάρ φασιν
ἔμπροσθεν τὴν κόμην, εἰς δῆλον ἀνέθετο τῷ ἀπόλλωνι. εἰ δέ τινες τῶν ἑλλήνων οὐκ ἦσαν καρηκομόωντες, παρεσημειώσα-
το αὐτοῖς ἡ ἱστορία, κουρῆτας αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι λέγουσα, τοὺς δὲ ἀντιθέτους αὐτοῖς, ἀκαρνᾶνας. Καρηκομόωντας, τὰς
κεφαλὰς κομῶντας. ὅμοιον τῷ τάφρος ὀρυκτή. καὶ γάλα λευκόν. καὶ ὑγρὸν ἔλαιον. Κάρηνα πόλεων, παρ᾽ ὁμήρῳ ἴσως
αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν, ἤγουν οἱ βασιλεῖς. Κάρηνα, ἀκροπόλεως ἐξοχαί, ἀπὸ τοῦ κάρα κάρηνα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφα-
λήν. τῇ γὰρ μάλιστα ἀνδρῶν ἔπλετο κάρηνα. Καρήνας, κορυφάς. κεφαλάς. ἀκρωτήρια. Κάρηνον, καὶ ἀποκοπῇ κά-
ρη ἀκλίτως. κατὰ τὸ κρῖ, καὶ τὸ δῶμα ὧν ἡ ἀποκοπὴ ἐκ τοῦ κρῖμνον καὶ δῶμα. παρὰ δὲ σοφοκλεῖ, καὶ τὸ κρᾶτα εὕρηται.
κοινότερον δὲ τὸ ἐνθένδε κάρηνον, κάρανον ἐν συστολῇ γεγονὸς εἶτα συγκοπέν, τὸ κρανίον παράγει. οὐ προϋπάρχειν τὸ
κρανίον δοκεῖ. ὡς δῆλον ἐκ τῶν συνθέντων, ὀλέκρανον. καὶ ἐπίκρανον. ὅπερ ἐστὶ κεφαλὴ κίονος. καὶ κατ᾽ εὐριπίδην κρή-
δεμνον εἰ τοῦτο ἐπίκρανον κεφαλῆς. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ κραῖος. καὶ τὸ κραναόν. Καρηνός, ἐθνικόν. Καρυστός, πόλις καὶ
ποταμός. Κάρητι, οἱ μὲν συγκοπῆναί φασιν, ἀπὸ κάρηαρ καρήατος καρήατι. οἱ δὲ ἀρσενικῶς κλίνουσιν ἐκ τοῦ κάρης
κάρητος. ὡς δάρης δάρητος. Κάρητος, τῶν εἰς αρ οὐδετέρων τὰ μὲν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἅπαντα διὰ τοῦ τος κλίνον-
ται. ὄνειαρ ὀνείατος. οὕτως οὖν καὶ κάρηαρ καρήατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν κάρητος. τῶν δὲ δισυλλάβων, τὰ μὲν φύ-
σει μακρά, διὰ τοῦ τος κλίνονται, οἷον ἧπαρ ἥπατος. τὰ δὲ βραχέα, ἢ θέσει μακρὰ παραλήγοντα, διὰ τοῦ ρος κλίνον-
ται, οἷον θέναρ θέναρος. ὕπαρ ὕπαρος, σημαίνει δὲ τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, τὴν λεγομένην ὀπτασίαν. ἔαρ ἔαρος, καὶ κατὰ
κρᾶσιν ἦρος. κέαρ κέαρος, καὶ κῆρος. ἄλκαρ ἄλκαρος, ὃ σημαίνει τὴν βοήθειαν. σεσημείωται τὸ φρέαρ φρέατος, καὶ στέ-
αρ στέατος, ὅτι βραχεῖ παραλήγον, διὰ τοῦ τος ἐκλίθη. λέγει δὲ ἡρωδιανὸς τὰ εἰς αρ οὐδέτερα παραλήγοντα τῷ ω, ἄ-
κλιτά εἰσιν. οἷον μῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν μῶμον. βῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν μέγαν. νῶκαρ, σημαίνει δὲ τὴν στέρησιν τῆς ψυ-
χῆς. Καρηφαρίτης, ὁ χυδαῖος οἶνος, καὶ μὴ ἀνθοσμίας. Κάρθαια, τόπος τίς. Καρθμοί, κινήσεις. Καρθμός, ὁ τοῖς.
Καρία, τόπος τις. καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ ἰάδωσαι, ὅθεν καὶ κέρατα. Καρικάζειν, βαρβαρίζειν. Καρικὰ μέλη. ἐλέγε-
τό τις καρικὸς ῥυθμὸς, ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος. Καρική, ἀσύνθετος καὶ ἄμπελος. Καρικόν, εὐτελές.
μικρόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον σχῆμα αἰσχρόν. Καρικὸν θῦμα, ἐπὶ τῶν ἄσαρκα ἢ ἄβρωτα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ κά-
ρες κύνα θύουσιν. ἀνάπιος. Καρικός, ποταμός καὶ τόπος λακωνικός. Καρικοὶ τράγοι, ὡς εὐτελῶν ὄντων σοφοκλῆς
σαλμωνεῖ. εἰ μὴ ἄρα ὑποσυγχέων τοῖς κιλικίοις. Καρικῷ πλοίῳ, καρικῷ σχήματι, λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀκολάστων σχῆ-
μα καρικόν. Καριμοίροις, τοῖς ἐν μηδεμιᾷ μοίρᾳ. ἢ μισθοφόροις, διὰ τὸ τοὺς κᾶρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι. Κα-
ρῖναι, θρηνῳδοί. μουσικαί. αἳ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ
αἱ ἀπὸ καρίας γυναῖκες. Καρίνη, γυνή. Κάριον, σύνθεσις σκευασίας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καρίς, παρὰ τὸ σκαίρω,
σκαρίς, καὶ καρίς. ἢ παρὰ τὸ κάρα, καρίς καὶ γὰρ ὅλη ἡ καρίς, σχεδὸν κεφαλή ἐστι. Καρῖται, ἱππεῖς πειραταὶ κᾶρες.
Καριῶσαι, ἀποκτεῖναι. Κὰρ μεγάλη, ἀκρίς. Καρκαίρει, ψοφεῖ. Κάρκαιρε, ἐκ τοῦ καρκαίρω. καρκαίρω δὲ, ἐκ τοῦ
καίρω, κατὰ διπλασιασμόν. ἔνθεν καὶ τὸ κάρκαιρε δὲ γαῖα. οἷον ἐν κινήσει καὶ ταραχῇ ἡ γῆ ἐγένετο, διὰ τὸ πλῆθος τῶν
σειομένων αὐτὴν ποδῶν. Καρκαίρω, ἡ χώρα ἐν τῷ ψαμμοκοσιογάργαρα. Καρκανήρ, τάξις. Κάρκαρα, οὖλα ὃ δηλοῖ
καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει, καὶ σίγυρα παρὰ σιμωνίδῃ. ἔνιοι τὰς μάνδρας. Καρκαρίς, ξύλων ἢ φρυγάνων φορτίον. ἢ δεσμή.
Κάρκαροι, τραχεῖς. καὶ δεσμοί. Κάρκα, λευκὸς τὸ πρῶτον ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν, καὶ κούρευμα. Καρκῖνος,
τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον. καὶ ὑποδήματα κοῖλα. καὶ δεσμός τις. καὶ τὸ πάρυγρος. ἢ εἶδος ζώου καὶ ἄστρον. καρκῖνος
δὲ, καὶ ὁ πάγουρος. καρακινός τις ὤν, ὁ κινῶν ἐπὶ συχνὸν τὴν κάρα. καὶ καρκῖνος δοκεῖ ἐν ἄστροις τεθῆναι δι᾽ ἥραν, ὅτι μό-
νος ἡρακλεῖ τῶν ἄλλων συμμαχούντων, ὅτι τὴν ὕδραν ἀνῄρει, ἐκ τῆς λίμνης ἐκπηδήσας, ἔδακεν αὐτοῦ τὸν πόδα, καθά-

φησὶ πανύασις ἐν ἡρακλείᾳ· θυμωθεὶς ὁ ἡρακλῆς δοκεῖ τῷ ποδὶ συνθλάσαι αὐτόν· ὅθεν μεγάλης τιμῆς ἔτυχεν, καταριθμούμενος ἐν τοῖς ιβʹ ζωδίοις. Καρκινοῦται, ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος, καὶ σκληρύνεται. Καρκώ, λάμια. Κάρμηλος, ὄρος ἐν τῇ φοινίκῃ· καὶ καρμήλιον. Καρμητίς, πόλις οὕτω καλουμένη. Κάρμορον, τὸν κηρὶ μεμορημένον. Καρμεντάλια, ἑορτὴ ῥωμαϊκή. Κάρνεα, ἑορτὴ ἀπόλλωνος καρνείου· ἀπό τινος κάρνου· οὗτος δὲ ὁ κάρνος μάντις ὤν, εἵπετο τοῖς ἡρακλείδαις ἄσημα, τοῖς μαντευόμενος· ὅν τινα ἐκτραπεὶς εἷς τῶν ἡρακλειδῶν, ἱππότης τοὔνομα, λόγχῃ βαλὼν ἀπέκτεινε· δι' ὃν λοιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ πελοποννήσῳ· καὶ ἀπελθόντες ἔλαβον χρησμὸν ἐξ ἀπόλλωνος, κάρνειον τιμῆσαι ἀπόλλωνα· καὶ τοῦτο ποιήσαντες, ἔπαυσαν τοῦ λοιμοῦ. ταύτην οὖν τὴν ἑορτὴν καὶ οὗτοι οἱ μετοικήσαντες ἐκ πελοποννήσου εἰς ἑτέρας πόλεις, διὰ τὸν λοιμὸν ἐπετέλουν. ἄλλως· κάρνεα, ἑορτὴ δωρική, τελουμένη καρνείῳ ἀπόλλωνι κατὰ τὴν πελοπόννησον, ἀπὸ κάρνου μάντεως· ὃς ἔχρησε τοῖς ἡρακλείδαις· ἀπ' αὐτοῦ δὲ κάρνειον ἀπόλλωνα προσαγορεύουσιν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ θεοπόμπῳ· ὅτι τὸν αὐτὸν καὶ δία καὶ ἡγήτορα καλοῦσιν ἀργεῖοι, διὰ τὸ τὸν κάρνον ἡγήσασθαι τῆς στρατιᾶς, ὃν οἱ ἡρακλεῖδαι ἀπέκτειναν, ἀπερχόμενον εἰς πελοπόννησον, ὑπολαβόντες κατάσκοπον εἶναι τοῦ στρατεύματος· ὃν ὕστερον ἐτίμησαν, ὑπὸ λοιμοῦ φθειρόμενοι. ἄλλως, πραξίλας μὲν ἀπὸ καρνείου φησὶν ὀνομάσθαι, τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης υἱοῦ· ὃς ἦν ἐρώμενος τῷ ἀπόλλωνι. ἀλκμὰν δὲ, ἀπὸ καρνέου τινὸς τρωϊκοῦ. δημήτριος δὲ, ἀπὸ τῆς κρανίας, ὅ ἐστι τελέσαι· φησὶ γὰρ, ὡς ὁ μενέλαος στρατεύσας εἰς ἴλιον, ηὔξατο τιμῆσαι αὐτὸν ἐὰν κρανίῃ. ἄλλως· κάρνεα, ἑορτὴ ἐστὶ διὸς καρνείου ὀνομαζομένη· παρ' ἕλλησι δὲ, τελεῖται διὰ τὸ τὸν δούρειον ἵππον ἐκ καρνείου εἶναι ξύλου. Καρνεᾶται, οἱ ἄγαμοι κεκληρωμένοι δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ καρνείου λειτουργίαν· πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν. Κάρνη, ζημία. Καρνησόπολις, λύκτος ἡ κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο. Καρνεῖος, ἐπίθετον ἀπόλλωνος· ἴσως ἀπὸ κάρνου τοῦ διὸς καὶ εὐρώπης υἱοῦ. Κάρνον, τὴν σάλπιγγα γαλάται. Κάρνος, φθείρ· βόσκημα· πρόβατον. Καρνόπαις, ἔπακμος παῖς. Καρνοστάσιον, στάβλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται. Κάρος, σκότωσις· ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη· καὶ παραφορά, παρὰ τὸ κάρα βλάπτειν· σημαίνει δὲ, καὶ τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ἀπὸ τοῦ κὴρ κηρὸς, συστολῇ τοῦ η, κάρος· διὰ τοῦ κὴρ τὸ η εἰς α τραπῆναι καὶ οὐκ εἰς ε, ὡς παρὰ φρὴν φρενός· ὅτι οὐχ ἔστι τὸ κάρος κατὰ ἀνάλογον κλίσιν, ἀλλὰ συστολῇ ποιητικῇ. Καρός, κωφός· οἱ δὲ, σκοτόδινος· βόσκημα· ἐγκέφαλος ὤν· ἡ καιρός· ἡ φθορά. Καρρεῖ, ὕδρα κρῆτες. Κάρου, τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πλησμονῆς κάρου. Καροῦα, κάρυα λάκωνες. Καρούμενος, ὠνησάμενος. Καροῦσθαι, ὠνεῖσθαι. Κάρουχος, δυσχερής· δύσκολος. Καρπάθιος τὸν μάρτυρα, παροιμία· καρπάθιοι δὲ λαγὼν κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο· διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ, ἐπηγάγοντο αὐτοί· καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὡς τὸν σῖτον αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ' αὐτῶν βλάπτεσθαι· ὁ γοῦν ἀρχίλοχος παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη, καρπάθιος τὸν μάρτυρα. Κάρπαθος, πόλις ῥόδου· καὶ νῆσος ἐστὶ τῶν σποράδων, πλησίον τῆς κῶ· περὶ ἧς ὅμηρος εἴρηκε, κάρπαθόν δὲ νάσον τε καὶ κῶν· ἄλλοι πλησίον κρήτης αὐτὴν εἶναι λέγουσι. Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως. Καρπαλίμως, ταχέως. Καρπάλιον, κάρπωμα. Καρπαθῆναι, σκορπισθῆναι. Καρπασινοί, κορτῖναι. Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον. Καρπεῖν, πλήττειν. Κάρπεα, ὄρχησις μακεδονική. Κάρπεσθαι, καθαίρειν. Κάρπη, τὰ σπέρματα· καὶ τήγανα, ὀβελίσκους ἔχοντα. Καρπία, κλονία. Καρπίζεσθαι, προσοδεύσεσθαι. Καρπίζουσι, ποτίζουσιν· εὔκαρπα ποιοῦσιν. Καρπίζω, τοὺς καρποὺς συνάγω. Καρπνά, δένδρα καρπὸν ἔχοντα. Καρποβόλον, τὸ ἰσοβόλον ἀργεῖοι. Καρπομανής, εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα· σοφοκλῆς πηλεῖ. Καρπός, ὁ τῶν δένδρων· ὅθεν καὶ ἄκαρπα δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς οὐκ ἔστι βρῶσις τοῖς ἀνθρώποις· καὶ κάρπιμα, τὸ ἐναντίον· καὶ εὔκαρπα τὰ εὐφοροῦντα περὶ τοὺς καρπούς· καὶ εὔκαρπος γῆ ὁμοίως. καρπός, τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς καὶ τοῦ πήχεως. καρπός, ὁ τῶν φυτῶν· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἀρετῆς, ἢ τοιούτου. ἀφ' ὧν ἐστὶ καρπίζω, τὸ καρποὺς συνάγω, καὶ καρποῦμαι δόξης ἢ πλοῦτον ἢ τοιοῦτόν τι· καὶ παρὰ λουκιανῷ, τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιούμενα καρποῦται, ἤγουν ἐσθίει καὶ κερδαίνει. καρπός, καὶ πέρας τοῦ πήχεως, ἤγουν τῆς ὠλένης, τὸ πρὸς τῇ δρακί, οὐ τὸ πρὸς τῷ ἀγκῶνι· ἀφ' οὗ ἐπικάρπιοι κόσμοι. καρπός, παρὰ τὸ κάρφω, τὸ ξηραίνω, γίνεται ἰωνικῇ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλόν· ὃς δηλαδὴ πεπανθεὶς ἤδη κάρφεται, μηκέτι αὐξόμενος ὑγροῦ ἐπιρροῇ. ὁμώνυμος δὲ ἡ λέξις· καρπὸς γὰρ καὶ μέρος, ἤτοι ἄρθρον χειρός, μεταξὺ βραχίονος καὶ θέναρος· ἀφ' οὗ παράγεται, τὸ μετακάρπιον. καρπὸς δὲ, ὁ πρὸς ἀμητὸν ἡτοιμασμένος στάχυς. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός· ὡς τὸ κῦσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ· ἔνθεν καὶ ὁ τῆς χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται. καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει· καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως αἱ κεγχραμίδες τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες· περικάρπιον δὲ τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρόν. Καρποῦ δίκη, τῷ βλάψαντι καρποὺς δίκας ἐπετίθουν. Καρποῦμαι, δόξαι· ἢ πλοῦτον, καὶ παρὰ λουκιανῷ· τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων καρπούμενα. καὶ καρποῦται, ἤγουν ἐσθίει. Καρπίζουσι, καρποφοροῦσι. Καρποφορήσει, προσφέρει. Καρπύρα, ξύλων ξηρῶν κοπαί. Καρπῶ, καρποῦμαι. Καρπωθέντα, τὰ ἐπὶ βωμοῦ καθαγισθέντα. Κάρπωμα, θυσία· προσφορά· κέρδος· γένος· σπέρμα· δῶρα. Καρπωμένη, καρπῷ πληθοῦσα. Κάρπωσις, θυσία ἀφροδίτης ἐν ἀμαθοῦντι. Καρραβάξ, κωρίως. Καρρέξον, πάφιοι κράξον. Καρρέζουσα, καταψῶσα· καταψαύουσα. Καρρέξαι, καταρράξαι· πράξαι· καταψῆσαι. Καρρέον, βέλτιον. Καρρόον, κατὰ τὸ ῥεῦμα· κατὰ τὸν ῥόον. Καρρός, φυτόν· ἢ καιρόν· κρεῖττον· ἢ ἰσχυρόν. Κάρσιον, πλάγιον. Κάρτα, ἀντὶ τοῦ λίαν λέγουσιν οἱ ἴωνες· κάρτα, καὶ ἐπὶ ἀφροδίτης. Καρταίνειν, κρατεῖν. Κάρταλον, τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον· ἐν τοῖς ὀψαρτυτικοῖς κλοβός. Καρτάζεσθαι, κρατύνεσθαι· διισχυρίζεσθαι· καὶ διαμάχεσθαι. Κάρτει, ἰσχύϊ. Καρτημνίδες, οἱ γορτύνιοι κρῆτες. Καρτερὰ ἔργα, ἤγουν βίαια παρ' ὁμήρῳ. Καρτερία, ἐπιστήμη· ἔστι δὲ καὶ δύναμις ἐμμενητικὴ πόνοις· καὶ ὑπομονὴ λύπης, ἕνεκα τοῦ καλοῦ. Καρτεροί, παρ' ὁμήρῳ ἐν ο τῆς ὀδυσσείας, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί, ῥυτίσι δεσπόται καὶ ἐγκρατεῖς· ὡς καὶ ἀρχίλοχος, ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου, ὅ ἐστιν ἄρχων. Καρτερός, ὁ ἐγκρατής· καρτερός, καὶ ὁ δυνάμενος τινὸς κρατεῖν. Καρτερώνυχας, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας. Κάρτη, εἶδος ἱμα

του παρὰ Ἰὼβ ἐν πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ περὶ ὁμοιοτήτων· καὶ κάρτη, τὴν βοῦν Κρῆτες· καὶ τὸν οἰκέτην, οἱ αὐτοί· ἢ ταῦρον·
Κάρτιστοι, ἰσχυροὶ κράτιστοι· δυνατοὶ· ἔνδοξοι. Καρτοί, κεκουρευμένοι. Καρτομιστής, χλευαστής. Καρτύνεσθαι, ἀσφα
λίζεσθαι· διισχυρίζεσθαι. Καρύαι, λέγουσι τὰς ἀμυγδάλας καὶ καστανίοις· καὶ τόπος Ἀρτέμιδος· καὶ ἑορτὴ καρύα·
Καρύα, τὸ δένδρον· κάρυα δὲ, ὁ καρπός. Καρύανδα, πόλις Καρίας. Καρυατία, θυσία Λάκωνες. Καρυάτις, ἑορτὴ
Ἀρτέμιδος· καὶ ἱερόν. Καρυβαρεῖν, τὴν κεφαλὴν βαρούμενος. Καρυβοᾶν, τὸ ὑπὸ ἤχου καὶ βοῆς τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν,
καὶ ἰλιγγιᾶν. Καρύγκη, λύδιον ἔδεσμα, ἐξ αἵματος σκευαζόμενον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κάρυδοι, καρύλαλοι.
Καρυήματα, κάρυα Λάκωνες. Καρυκάζειν, ταράττειν. Καρυκεία, ἡ ἡδύτης τῶν ζωμῶν. Καρυκευμάτων, ἀρτυ
μάτων· καὶ καρυκεύουσα, ἡδύνουσα· γλυκαίνουσα· καρύκη γὰρ, βρῶμα λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συνεστηκὸς, καὶ
αἵματος· ἔστι δὲ εἶδος ὑποτρίμματος, ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων συντιθέμενον· καρυκεύειν δὲ, τὸ πράττειν. Καρύκη, ἕ
ψημά τι ἐκ πολυτελοῦς σκευασίας συγκείμενον· ἐγὼ δὲ δι᾽ αἵματος καὶ ἀρτυμάτων ποικίλων· ὁ δὲ Δίδυμος, λύδιον
βρῶμά φησιν ἐκ πολυτελοῦς· ἐγὼ δὲ οἶμαι καρύκην, ἄλλο λέγειν· ἐπειδὴ μέλαν ἐστί· φησὶ γὰρ ἐν τῷ κωμικῷ λέγων οὕ
τω, καρύκιον καρυοβαφές· καὶ κάρυος ῥόος, ὁ μέλανος ῥόος· οὐκοῦν ἐκ τούτου οἶμαι λέγειν καρύκην. Καρυκίαις, μα
γειρεύμασιν· ἀρτύμασι· ταραχαῖς. Καρυκοποιεῖν, κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον· παραγίως δὲ τῇ λέξει,
ὡς μάγειρος ἐχρήσατο Ἀριστοφάνης. Καρύκκη, κοιλία· ἣν νῦν μουθιλευτὴν καλοῦσιν. Καρυμνόν, μέλαν. Κάρυξ, κή
ρυξ· ἢ καυλός. Καρύσσουσι, κηρύσσουσι. Καρυστεῖναι, κεκραγέναι Λάκωνες. Κάρυστος, ὑπὸ τῇ Ὄχῃ φασὶ κεῖται· ἥτις
ἐστὶν ὄρος μέγιστον τῶν ἐν Εὐβοίᾳ· ἐξ οὗ καὶ ἡ Εὔβοια ὠνομάσθη ποτέ· ἐκλήθη δὲ Ὄχη, ἢ διὰ τὸ ἐξέχειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄχα ἐ
πίρρημα· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ὀχείας, ἤτοι μίξεως Διὸς καὶ Ἥρας· ἢ διὰ τὴν αὐτόθι τῶν προβάτων ὀχεί
αν ἤδη καὶ τροφήν· Ἀχαιοὶ γὰρ τὴν τροφὴν ὀχὴν λέγουσιν ὀξυτόνως, εἰς διαστολὴν τῆς ὀρεινῆς Ὄχης· γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀρ
γείας ὀχῆς, καὶ ἡ εὐωχία κατ᾽ ἔκτασιν· ὡς εὖ συνέχουσα τὸ σῶμα· τινὲς δὲ καὶ ἄλλως τὴν εὐωχίαν γίνεσθαί φασιν, ἀπὸ
εὖ ἔχειν τοὺς συνιόντας εἰς εὐφροσύνην, τιμῇ τοῦ θείου, καὶ εἰς ἄνεσιν ἑαυτοὺς καθιέναι· λέγεται δέ φασιν ἡ Ὄχη αὕτη, καὶ
ἀρσενικῶς ὁ Ὄχης· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Κάρυστος καὶ Αἰγαία, ἀπὸ τοῦ Αἰγαίωνος δυνάστου· ἀφ᾽ οὗ καὶ πέλαγος Αἰγαῖον· ἦν καὶ
λατόμιον τὸ μαρμάριον καρυστίων κιόνων, κατὰ τὸν γεωγράφον περὶ αὐτὴν, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος μαρμαρίνου· καὶ λίθος
δέ φησι περὶ αὐτὴν ἐφύετο, ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὡς τὰ χειρόμακτρα ποιεῖν· ἃ ῥυπωθέντα καὶ εἰς φλόγα βληθέν
τα ἀπεκαθαίροντο φησὶ τοῦ πίνου, παραπλησίως τῇ πλύσει· κεῖται δέ φασι, Κάρυστος ἀντικρὺ Χίου· παρὰ τὸ περὶ τὸ
Μυρτῷον πέλαγος μηκοῖν, ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Καρύστου υἱοῦ Χείρωνος, ἐξ οὗ καὶ Χειρωνεία ποτὲ ὠνομάσθη. Καρύστιος οἶνος,
καὶ εἶδος λίθου. Καρυτίζεσθαι, εὐφραίνεσθαι. Καρυχροῖς, καρυοβαροῖς. Καρύων, πλακοῦς ἔχων κάρυα. Καρφαμά
τα, ἐν οἷς θερίζουσι τοὺς ξηροὺς στάχυας. Καρφαλέον αὖσεν, ἤγουν ξηρόν· καὶ σαφέστερον αὖον αὖσεν. Κάρφει αἰπατικὴ
συντάσσεται, ξηραίνει παρ᾽ Ἡσιόδῳ. Κάρφεος, σκωρία· δέσμη χόρτου. Κάρφη, ξύλα λεπτὰ καὶ ξηρά. Κάρφην, φο
ρυτόν. Κάρφη, ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. Καρφθείρ, προβάτου εἶδος. Καρφόμενος, ξηραινόμενος. Κάρφις, ἄχυρον·
χόρτος· κεραία ξύλου λεπτή. Κάρφος, ξύλον ξηρόν· καὶ καρφαλέον, ξηρόν. Καρφύκτοι, φρύνοι ῥόδιοι. Καρφύνεσθαι, ξη
ραίνεσθαι· φθείρεσθαι. Καρφυλαὶ, αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται, Εὐριπίδης Ἴωνι. Καρφύραι, νοσσιαὶ θάμνοι.
Κάρφυροι, νεοσσοί. Κάρχαι, καρκῖνοι καὶ ὄχλοι σικελοί. Καρχαλέοι, οἱονεὶ καρχαλέοι, ὅ ἐστι κατάξηροι τὴν γλῶσ
σαν καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ σώματος. Καρχαρίας, ὁ θαλάσσιος κύων· καὶ ἰχθύος εἶδος. Καρχαρόδοντα, τραχεῖς ὀδόντας ἔ
χοντα· καρχαρόδοντα δὲ ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι· λέων κύων πάρδαλις, ἀετίδες, καὶ ἰχθύ
ων γένος, ὅσα σαρκοφάγα εἰσί. Κάρχαροι, οἱ ἔχαροι ὀδόντες· τραχεῖς τε καὶ ὀδόντες ὀξεῖς. Καρχαρόδους, τὰ ζῶα τὰ κε
χαραγμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας, τουτέστι στρογγύλους, καὶ ὀξεῖς, καὶ ἐναλλάσσοντας ἑαυτῶν, ὡς λύκος λέων πάρδαλις·
εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ χαράσσω ῥῆμα, ὅπερ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀδοὺς γίνεται χαρόδους, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν χαρχα
ρόδους καὶ καρχαρόδους· ἀμφόδοντα δὲ λέγει ζῶα, ὅσα οὐκ ἐνηλλαγμένους ἔχει τοὺς ὀδόντας στρογγύλους καὶ ὀξεῖς, ἀλλὰ
παχεῖς καὶ πλατεῖς, ὡς ἄνθρωπος, ἵππος, καὶ τὰ ὅμοια· χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα ἔχει τοὺς ὀδόντας ὑπερφερεῖς, ὡς ἐλέφας,
σῦς, ἀσπάλαξ. Κάρχαρον, τραχὺ ἢ ὀξύ. Καρχηδὼν, πόλις γειτνιοῦσα Ἰταλοῖς ἐν Ἄφροις. Καρχήματα, θέλγητρα.
Καρχέδημος, ὁ γλάμων. Καρχήσιον, τὸ ἐπ᾽ ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ τῷ ἔχοντι τροχηλαίαν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καρχήσι
ον, εἶδος ποτηρίου, καὶ τὸ ἐπικείμενον τῶν στοῶν ξύλον· καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν δελτοειδές. Κάρχνη, ἀργυρῆ. Καρχα
δες, τραχύ. Κάρψαι, ἐστὶ τὸ ξηρᾶναι· συσπάσαι· ἐκ τοῦ κάρφω, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ κάρφος· κάρφεται δὲ χροῦς ὁ τοῦ γέροντος, ὡς
δηλοῖ τὸ ἀμφὶ δὲ δέρμα πᾶσι μέλεσσι παλαιοῦ θῆκε γέροντος· ταυτὸν γὰρ εἰπεῖν, κάρψε χρόα, καὶ δέρμα γέροντος ἔθετο·
ὀνοματοπεποίηται δὲ τὸ κάρφω· ἐξ οὗ καὶ καρφαλέον, τὸ ξηρόν· δοκεῖ δὲ τοῦ κάρφω, μέσος παρακείμενος εἶναι κέκαρ
πα· καὶ ἐξ αὐτοῦ καρπός. Καρωθεὶς τὴν κεφαλὴν, σεισθεὶς ἢ βαρυνθεὶς, ἢ σκοτοδινήσας. Κάς, Κύπριοι ἀντὶ τοῦ καί· οἱ
δὲ δέρμα. Κάσα, οἰκία· καλύβη· οἴκησις παρὰ Ῥωμαίοις. Κασαλβάς, ἡ πόρνη· ἀφ᾽ οὗ ποιεῖ· αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν
οὐκ ἔχουσαι, τοὺς ἐραστὰς· καὶ σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα τοὺς ἄλλους λάβωσι· παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. Κασαλβάσω, Ἀρι
στοφάνης, λοιδορήσω· ἔστι δὲ ὄνομα ἑταίρας· νῦν δὲ εἴρηκεν, ἐκ τοῦ διαγόρα λοιδορηθείην· πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου
κασαλβάσω, ὁ στρατηγὸς ἀντέθεικεν· καὶ Νικίαν παράξω· Νικίας δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἄλλως κασαλβάδες, ἑταῖραί εἰ
σιν· αἱ ἀεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἑστῶσαι, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσι τοῖς βουλομένοις· κασαλβάδες δὲ εἴρηνται, ἀφ᾽ οὗ ποιοῦσι·
καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι· τοὺς ἐραστὰς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. Κασάνδρα, λέγεται παρὰ τὸ κάσιν ἀν
δρεῖον ἔχειν τὸν Ἕκτορα· αἰολικῶς δὲ γράφεται, διὰ δύο σσ· Ἀλεξάνδρα δὲ, ἢ παρὰ τὸ ἀλύξαι καὶ ἐκφυγεῖν τὴν ἀνδρῶν συνου
σίαν, ἢ παρὰ τὸ ἀλέξειν καὶ βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ἤτοι τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν χρησμῶν. Κασαρνεῖς, ἀνύεις Λάκωνες. Κά
σαργε, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνάστρεφε. Κασαύρα καὶ κασωρὶς, πόρνη. Κασαυρίοις, Ἀριστοφάνης ἐν κασαυρίοις λείχων, ἀν

ἡ τοῦ ἐν κρηνείοις· Κασέα, καθέδρα· Κασελατίσαι, καθίσαι λάκωνες· Κασεύρει, κοιμᾶται· Κασέρινον, καθέλε λάκωνες· Κασθανέα, πόλις θετταλίας· Κασία, φλοιός τις λεπτότατος καὶ εὐώδης, ξυλώδει καρφεῖ παρά τισιν εμφέρη· Κασία, εἶδος μύρου· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ· ὁ μέλλων κάσω· ἐξ αὐτοῦ κασία, ἡ κοσμοῦσα διὰ τῆς εὐοσμίας τὰς αἰσθήσεις· Κασίγνητος ὁ ὁμοπάτριος ἀδελφός· ἰωνικὴ ὅμως λέξις ὁ κασίγνητος· εἰδικὴ δὲ ἡ ὁμοπάτριος, λέγεται πρὸς διαστολὴν τῶν μὴ τοιούτων· ἔστι δὲ ὁ πατρὸς ὁ ὁμοπάτριος, ἀντιδιαιρούμενος τῷ ὁμομητρίῳ· εἰ δὲ ὤφειλεν δασύνεσθαι ἡ ἄρχουσα ἐκ τοῦ ὁμοῦ, ἀλλὰ ψιλοῦται ἄλλως, διότι τὸ ο πρὸ τοῦ π οὕτω πάσχει, ἡ μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν ἐπισεσημειωμένου τοῦ ὅσῃ καὶ ὅπου ἐστὶ τῶν παραδειγμάτων· ἀναφορικὰ δέ εἰσι τὸ ὁ ποῖος ὁ πόσος ὁ πηλίκος καὶ τὰ τοιαῦτα· παραδείγματα δὲ τοῦ κανόνος, ὀπτῶ, ὀπή, ὀπώρα, ὀπάων παρὰ τὸ ἕπω τὸ δασυνόμενον· οὕτω ἀπίων καὶ ἡ ῥάδαρος· τὸ λέγειν ὡς ἡ συγκοπὴ ἐψίλωσεν αὐτό, οὐ πάνυ ἀσφαλές· οὐ γὰρ πάντα δι' αὐτὴν ψιλοῦται, ἀλλ' ἔστιν ἃ φυλάσσουσι δασυνόμενα, ὡς καὶ τὸ ἔστη καὶ ἡμεν ἕσταμεν· Κασιοβόρος, ἐν κασίᾳ γινόμενος σκώληξ· Κάσις, οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγέλης, ἀδελφοί τε καὶ ἀνεψιοί· ἐπὶ θηλειῶν οὕτως ἔλεγον λάκωνες· καὶ εὑρίσκεται δὶς ἑκάβη· Κάσις, ἡλικιώτης· Κασίαλος, χωρίς σιάλου· Κάσιον, ὄρος πρὸς τῷ εὐφράτῃ· καὶ κάσιος, ζεύς· Κασκαλίζεται, γαργαλίζεται· Κάσκανα, κασσύματα· Κασκανδιξ, ἡ γηθυλλίς· Κασκὸς, ὁ μικρὸς δάκτυλος· Κάσμορος, δύστηνος· Κάσος, νῆσος περὶ κρήτην· Κασέλη, στορνύει· Κάσπια ὄρη, καὶ κάσπιαι πύλαι· ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὸ μὲν στόμα αὐτῆς, κάσπιαι πύλαι καλοῦνται· τὸ δὲ λοιπόν, ὑρκανία θάλασσα· περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν· Κάσπιον πέλαγος, παρὰ τῷ ὠκεανῷ, παρ' ᾧ καὶ ἔθνος κάσπιον, ὅμορον πέρσαις· Κασσόδει, ἐν τῇ γῇ ἐκύλιε· ἀριστοφάνης, κασσόδει κάπνιζε κατέτριβεν· Κασσίῳ λίθῳ· οἱ κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα, τεθηγμένα λίθῳ κασσίῳ· ὃν ὀξύτατόν τί φασι τρῶσαι, καί τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον· Κασσυλέω, ἐπιστρέφω· Κάσσα καὶ κασσωρὶς, ἡ πόρνη· Κάσσαι, κοττὶς ἡ ἐπίσχον παρ' ἀχαιῶν· Κασσανδήριον, ἰκτῖνος· Κασσάνδρα, ἀλεξάνδρα ἐν λακεδαιμονίᾳ· Κάσσας, ἀμφιτάπης καὶ πιλωτά· Κάσσει, κάθες· Κάσσει, νεοσσεία· Κασσὸν, ἱμάτιον παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον· Κασσία, ὄνομα πόλεως· σημαίνει δὲ καὶ κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ ἰώβ· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀρωματικοῦ· καὶ δαβίδ, σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία· Κασσιέπεια, ἱστορεῖ σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς ἐν ἀνδρομέδᾳ, ἐρίσασαν περὶ κάλλους ταῖς νηρηΐσιν, εἰσελθεῖν εἰς τὸ σύμπτωμα τὸν ποσειδῶνα, καὶ διαφθεῖραι τὴν χώραν τὸ κῆτος, δι' ἣν προκεῖται τῷ κήτει ἡ θυγάτηρ ἀνδρομέδα· Κασσιέπεια, ἡ καλλονή· καὶ ὄνομα κύριον· Κασσίτερος δέ φασι, παρὰ τὸ θᾶσσον τείρεσθαι· ἄλλως δὲ κασσίτερός τις, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐν τῇ καύσει ἀτειρέος χαλκοῦ· διὸ καὶ ἀναλογώτερον κασσίτερον γράφειν διὰ τοῦ ε ἤπερ διὰ τοῦ η· δῆλον δὲ ὡς καὶ ἀττικῶς λέγεται κασσίτηρος· Κάσσυμα, δέρμα· Κασσύας, ὅρκιμος πέργαιοι· Κασύτας, συριακὸν βοτάνιον· Κασσωρὶς, ἡ κατωφερής· ἡ πόρνη· καὶ κασσωρεύουσα, τὸ πορνεύουσα· Κασταλία, πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ δάφνῃ, ἐν ᾗ ἐλέγετο παρεδρεύειν τὸν ἀπόλλωνα, καὶ χρησμολογεῖν· αὔρας καὶ ἀτμοῦ τινος ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης· ἐξ ὧν οἱ περὶ τὴν πηγὴν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον· Κασταλία, κρήνη ἐν πυθῶνι· Κασταναία, πόλις μαγνησίας· Κάστανα, διὸς βάλανοι· εὔβοια· κάρυα· Κάστελλος, ὄνομα τόπου ἄνω φέροντος καὶ κάτω φέροντος καὶ μερίζοντος τὸ ὕδωρ· κάστι δὲ καὶ τόδε· Κάστον, ξύλον ἀθαμανες· Καστόριοι, εἶδός τι κυνῶν· Καστορίδων κυνῶν, σοὶ γὰρ καστορίδων ὑλακαὶ κυνῶν εὔαδε· Καστόρειον μέλος, τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου· Καστόριον, εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης· Κάστρον κατὰ ῥωμαίους, παρεμβολὴ ἀσφαλής· Καστρωννῦσα, καταστρωννύουσα· Καστήριαι, σύριγγες ἐρείσματα· Κάστρωμα, περίστρωμα, κλύσεις· Κάστωρ σημαίνει δύο, ὄνομα κύριον, ὡς τὸ κάστορά θ' ἱππόδαμον· καὶ γίνεται παρὰ τὸ κάζω, τὸ κοσμῶ· σημαίνει καὶ τὸ ζῶον· καὶ γίνεται παρὰ τὸ γαστὴρ, γάστωρ, καὶ κάστωρ· ἐπιγάστριον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ σχεδὸν ὅλον κοιλία· Καστωλὸς, ὄνομα κύριον· Κασφυράσσεται, κατασπείρει· Κάσχετο, κατείχετο· Κάσχεθεν, ἤτοι κατέσχεν· ὤφειλεν μὲν συγκοπὲν τρέψαι τὸ τ εἰς τὸ ἐπαγόμενον σίγμα· οὐκ ἔχει δὲ, διότι οὐκ ἐθέλει πρὸ συμφώνου κείμενον διπλοῦσθαι τὸ σ, ἀλλὰ πρὸ φωνηέντος ὡς δηλοῖ σίσσυρος καὶ σύσσωμος, καὶ κατὰ δέ τινας καὶ τὸ πασσυδίῃ· Κασπαλάβα, οἱ μὲν, πόλις· οἱ δὲ, κώμη· αἰσχύλος ἱερείαις· Κασωρεῖς, πόρναι· Κασωρεῖον, πορνεῖον· Κᾆτα, καὶ εἶτα· Καταάγνας, κατὰ ἀμφόδους· Κατὰ, ὅτι σημαίνει τὸ ἐπάνω, μετὰ γενικῆς συντάσσεται· οἷον κατὰ ψάμμου ἀθύρουσι τὰ παιδία, καὶ κατὰ γῆς ἵσταται· ὁμοίως μετὰ γενικῆς συντασσομένη, λόγον ἐπιφέρει τινὰ ἢ ὕβρεως καὶ κατὰ φορᾶς ἢ ἐπαίνου· ὅτι αἰτιατικῇ συντάσσεται, στάσιν δηλοῖ καὶ ἔν τινι πράγματι, καὶ κίνησιν ἐνίοτε· σημαίνει δὲ καὶ ἐν τῇ συνθέσει, καὶ πλείονα ἔμφασιν· οἷον κατέφαγε· καθαίρεσιν τινὸς καὶ καταβολήν, οἷον καταβάλλω καθαιρῶ· Καταυδρίζομαι, καὶ καταβαίνω, γενική· Κατὰ πρόθεσις γενικὴ καὶ αἰτιατική· γενικὴ μὲν, ἐπὶ καταφορᾶς, καὶ κατηγορίας· κατὰ αἰσχίνου λόγος· αἰτιατικὴ δὲ, δηλοῖ τὸ παραβαλλόμενον καὶ ὅμοιον· οἷον καθ' ὅμηρον· καὶ κατὰ νοῦν προχωρεῖ· ἢ τὸ περί τι καὶ ἔν τινι, καθ' ὁδὸν ταῦτα ἐποίουν, καὶ ἔμενον κατὰ χώραν· ἢ χρόνον, ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς ἀνὴρ ἔνδοξος· Κατὰ, αἱ δισύλλαβοι προθέσεις ὅταν μετὰ τὰ ὀνόματα τίθενται, τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσιν, ὡς τὸ παρνασσοῦ κάτα· καὶ ἀνθρώπων μέτα· πλὴν τῆς διὰ τοῦ μὴ συνεμπεσεῖν τῇ τοῦ διὸς αἰτιατικῇ· καὶ τοῦτο ποιηταὶ ποιοῦσιν· οἱ δὲ πεζῇ γράφοντες, μόνην τὴν περὶ μετὰ ῥήματα ποιοῦσιν· καὶ ἔτι ποιηταὶ μὲν μετὰ τὰς προθέσεις ἐνίοτε στίζουσιν· οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ κώλου τιθέασι· τὴν μέντοι πρὸς μόνην πρὸ στιγμῆς γράφουσιν, ὡς τὸ μικρόν τι πρός· Κατάβα, οὐ κατάβηθι· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις, κατάβα πανοῦργε· γίνεται ἐκ τοῦ βίβημι, ὁ μέλλων βήσω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔβην, ἡ μετοχὴ ὁ βὰς τοῦ βάντος, καὶ τὸ προστακτικὸν βῆθι, ὡς στῆθι, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ ἀποκοπῇ τοῦ θι, καὶ μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως, κατάβα· ἐπεὶ γὰρ ἡ τοιαύτη ἀποκοπὴ δωρική ἐστιν οἰκείως· καὶ ἡ τροπὴ τοῦ η εἰς α δωρικῶς γέγονεν· λέγεται καὶ κατάβηθι, ὡς ἀριστοφάνης· Καταβαίνει τοῦ ὑπερῴου, καὶ καταβαίνει τοῦ οἴκου, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ καὶ ἐξελάθετο φρεσὶν ᾗσιν ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν εἰς κλίμακα μακρήν· καὶ βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·

Καπάβαικε, λάκωνες ἐκοίμισαν. Καταβάλλειν, τὸ καταπίθεσθαι μισθόν. καὶ ἀντὶ τοῦ παρέχειν. καὶ ἀντὶ τοῦ φθεί-
ρειν. καὶ ἐπὶ πολυορκίαν τὴν πόλιν εἴπειν. Καταβάλλειν, καταρρῖψαι ἐστί. ὁ δὲ συγκοπεὶς, ποιεῖ τὸ καββαλεῖν. καὶ
καταβάλλεσθαι δὲ, καὶ καταβολὴ, ἐπὶ καταθέσεως ἔργων ἀποδόσεως. Καταβάλλει τὶς τὸν πολέμιον. καὶ καταβάλ-
λει τὰ σπέρματα, καὶ καταβάλλει τὸ χρέος. καὶ καταβάλλει θεμέλιον. Καταβάλλει τὶς τινα, καθαιρεῖν. καταβάλλεται
δὲ, θεμέλιον, ἢ ἀρχὴν, ἢ σπόρον, ἢ χρέος, ἢ φόρον, ἢ τίμημα. Καταβάλλεται δὲ καὶ τὸ ἀργύριον αὐτό· βαλλόμεθα ἐ
τὰ ἀργύρια λέγεται, καὶ καταβάλλεσθαι, ἐπὶ πάθους. Καταβάλλω, ἐρείπω. αἴρω. Καταβαλεῖς, πολλὰς βελῶν
βολὰς δεξάμενος. Καταβάπτει, καταρυθραίνει ἐρυθρῷ βάμματι. ἢ ποντίζει. Καταβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβά-
της. Καταβεβλακευμένως, βραδέως καὶ τρυφερῶς. φλὰξ γάρ ἐστιν ὁ μαλθακιζόμενος ἐν ὑπουργίσει τὸ σῶμα. καὶ
βλακεία, ἡ μεθ' ὑποψίας ὁμιλία. Καταβιβάζοντες, καθιστάντες. Καταβλακεύουσιν, καταλιγωροῦσι παρὰ τῷ Ἰσο-
κράτει. Καταβλέψει, καταπίνει. Καταβλέπω, εἰς τὴν γῆν. ἀναβλέπω, εἰς τὸν οὐρανόν. ἀντιβλέπω, τῷ ἡλίῳ.
Καταβλὴς, μιάφαλος. Κατάβλημα, περίβλημα ἐστὶν ἐπιμελήσεως, ἕνεκα τοῦ συνέχειν τὰ ὑποκείμενα παρὰ τῷ Ἱππο-
κράτει. Καταβλώσκοντας, κατερχομένους καταμολίσκοντας, τὸ β ἀντὶ τοῦ μ. συγγενὲς γὰρ τὸ β τῷ μ. ὅθεν καὶ ὁ
ψωμὸς, βλωμὸς, ἀπὸ τοῦ βλώσκειν διὰ τοῦ λαιμοῦ, ὅ ἐστι κατέρχεσθαι. καὶ ἐπὶ τῶν βλωθρὴν ὅμηρος, τὴν ἄχρι τοῦ αἰθέ-
ρος μολίσκουσαν. Καταβολάδας, κλάδους. Καταβοᾷ, κατακράζει. Καταβοὴ, μέμψις. κατηγορία. Καταβολὴ,
καινούργησις ἐκ καταβολῆς, πεντήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι. Καταβολὴ, θυσία, τελετή. Κατὰ βοὺς εὔξασθε,
εὔχεσθε κατὰ βοός. Καταβόσκονται, τρέφονται. νέμονται. δαπανῶσιν. Καταβόστρυχος, ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος.
Καταβόστρυχος, κομῶν τοῖς βοστρύχοις. τὸ γὰρ κατὰ πλήθους ἐμφαντικόν ἐστιν. Καταβουκολεῖ, καταγελᾷ. Κατα-
βοῶ, τὸ κατακραυγάζω γενικῇ. Καταβραβευέτω, παραλογιζέσθω. καὶ κατακρινέτω. Καταβραχὺ, κατ' ὀλίγον.
Καταβρίξας, κατακοιμηθείς. Καταβροξειεν, ἀντὶ τοῦ καταπίνῃ. παρὰ τὸν βρόγχον, ὅ ἐστι λαιμός. ὅθεν καὶ καταβροχθί-
ζειν, τὸ καταπίνειν. Καταβροχθίσας, ἐκροφήσας. καταπιών. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐκροφούντων.
Καταβρώξασαι, καταφαγοῦσαι. ἀπὸ τοῦ βιβρώσκω καταπινεχθέν. Καταβυσσωμένοις, περιβυσσωμένοις. Καταγαγεῖν,
καταφέρειν. Κατάγαιον, οἴκημα. καὶ κατάγειον, ὑπὸ γῆν. αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι. Καταγγελία, κακοφημοσύ-
νη. κακολογία παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Καταγγέλλεται, κηρύττεται. Κατάγω, τὸ εἰς λιμένα ναῦν ἐνορμίζω, αἰτιατι-
κῇ συντάσσεται. οἷον δημοσθένης, ἐπὶ θετταλίαν τὰς ναῦς κατάγοντες, ἐνέτυχον ἡρακλεῖ. ἢ ἀνδοκλεῖ. γράφεται ἀφ' οὗ
ὄνομα καταγωγὴ, ἡ προσόρμισις ἐπὶ τὸν λιμένα. Κατάγει, τὸ καταβιβάζει, κυρίως ἀπὸ φυγῆς καὶ ὑπερορίας εἰς τὴν
πατρίδα. Κατάγειν τὰ πλοῖα, ἀντὶ τοῦ λιμνίζεσθαι. Κατάγελως, ὀνειδισμός. ἐξουθένωσις. Καταγέμων, δαψιλὲς
ἔχων. Καταγελασθεὶς, τῇ γεύσει νικηθείς. Καταγεῶται, οἱ θάλποντες τοὺς πλουτοῦντας. οἰκοῦσι δὲ, ἔξω τῶν πόλεων.
Καταγιγαρτίσαι, συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν. καὶ καταμηρίσαι. Καταγινέων, κα-
ταλύων. Καταγελῶ, γενικῇ. ἀριστοφάνης μῶν σὺ καταγελᾷς ἐμοῦ. Κατάγελως, ὁ πολὺς κατά τινος γέλως. Καταγι-
νώσκω, ἐπὶ κατηγορίας. καὶ καταγινώσκω σου ἀμαθίαν. Καταγινώσκω σου τὴν ἀμαθίαν, καὶ καταγινώσκω ἐπὶ τοῖς
πεπραγμένοις. ποτὲ μὲν γενικῇ, ποτὲ δὲ αἰτιατικῇ. Καταγλινῆσαι, καταναλῶσαι. Καταγλυπτόν, εἶδος φιλήματος.
Καταγλωττίζειν, βλασφημεῖν. καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ περίεργα φιλήματα. Καταγλωττίζεσθαι, παράγεται ἐκ τῆς γλώτ-
της. παράγεται ἔτι καὶ ὁ ἐγγλωττογάστωρ, ἤγουν ἀπὸ γλώσσης διαστρεφόμενος. ἔτι δὲ καὶ ὁ γλωσσαστις, ἤτοι ὁ τῇ γλώσ-
σῃ, ὅρια καί τινι προβολῇ χρώμενος, διὰ τὸ στωμύλλεσθαι ἀναιδέστερον. ὁ δ' αὐτός φασι καὶ κρότημα ἐλέγετο, καὶ
κρόταλον, καὶ δίδυξ, καὶ τορύνη, καὶ βαρβαρόρραξις, καὶ πολυκυλίνδητος, καὶ τρύπανον. ὅπερ ἐμφαίνει καὶ ἀριστοφά-
νης, ὅπου τρύμην θηλυκῶς λέγει τὸν τοιοῦτον ἄνδρα ἔφη. Καταγλωττισμάτων, αἰσχρῶν φιλημάτων περιεργοτέρων. ἢ
εἶδος αἰσχροῦ φιλήματος τὸ καταγλώττισμα. κυρίως δὲ λέγεται, ὅταν ἐν καιρῷ τῆς συνουσίας, ὁ ἀνὴρ τὴν γλῶτταν αὐ-
τοῦ τῷ τῆς γυναικὸς ἐμβάλλῃ στόματι. Καταγλωττίσματα, περίεργα φιλήματα. καταπάσματα. ἢ περιλαλήματα.
ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα. ἢ κολάκευμα. Κάταγμα, ἐρίου κατάσπασμα. ἢ μήρυγμα. Κα-
ταγνύναι, κατάσσειν. κατακλᾶν. συντρίβειν. ἀπὸ τοῦ ἄγνυμι. Καταγνὺς τὸ σκέλος, κάλλιον λέγειν ἢ συντρίβων. Κα-
ταγνῶναι, ἐπὶ γνῶναι. μέμψασθαι. Καταγνῶναι καὶ γνῶναι, ταύτῃ διενηνοχέναι φασίν. ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι, ἰδίως ἐπὶ
διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν ἀθηναῖοι. γνῶναι δὲ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν, οἱονεὶ καταμαθὼν
καὶ αἰσθόμενος. Καταγνώσεσθε, κατακρινεῖτε. καταδικάσετε. Κατάγνωσις, ἡ κατὰ γνῶσιν λαβὴ τοῦ ταύτην διαμαρ-
τύρος. Καταγοητεύων, ἀπατῶν. Κατάγονται, ξενοδοχοῦνται καὶ ἐν ἄλλῳ κατάγονται. καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλ-
θον. Καταγορεύει, καταλαλεῖ. κακολαλεῖ. Κατάγραπτος, ποικίλος. Καταγραφὴ, καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγρα-
φίᾳ. κατάγραψον. καὶ καταρμή. Καταγράφων, προμηθούμενος. προξενῶν. Καταγρεῖ, καθαιρεῖ. καταλαμβάνει.
Κατάγραπτος, ποικίλος. Καταγυιοῖ, εἰς ἔσχατα ἀχρηστίας ἢ ἀσθενείας ἄγει παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καταγχεῖ, πνί-
γει. κωλύει. Καταγωγὴ, παρὰ ἡροδότῳ πανδοχεῖον. Καταγωγῆς, ἀναπαύλης. δεξιώσεως. Καταγώγιον, τὸ κατά-
λυμα. τὸ οἴκημα. Καταγωγὶς, ἱμάτιον ποιὸν περὶ τὸν πῆχυν γυναικεῖον. καὶ σκεῦος πεντηρικόν. καὶ κράσπεδον. καὶ παρα-
νάλωμα. Καταγωνίζεσθαι, νικᾶν. Καταδάκρυα λείβεις. καταστενάζεις. καταδάκρυον κλαίεις. Καταδακτυ-
λικὸς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσιν, ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ. Καταδάπτεται,
πρωτότυπον ἐστὶ τοῦ δαρδάπτειν. ὡς καὶ τὸ μαίρειν, τοῦ μαρμαίρειν. ἐκ τοῦ δάπτειν, καὶ ἡ δαπάνη. καὶ δάπται παρὰ
λυκόφρονι, αἱ δακνηραὶ μυῖαι. γίνεται δὲ τὸ δάπτειν, ἐκ τοῦ δάω δάπτω. ὡς ἐρῶ, ἐράπτω. καὶ βάω βάπτω. Καταδαρδά-
πτουσι, κατεσθίουσι. Καταδαρθέντα, κατακοιμηθέντα. καὶ καταδαρθεῖν, κατακοιμηθῆναι. κυρίως δὲ καταδαρ-
θεῖν, τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι. οἱ ἀττικοὶ παροξύνουσι, καταδάρθειν λέγοντες. Καταδάκτυλον, εἶδος ἀριθμητικὸν
ἢ γεωμετρικόν.

ἢ γεωμετρικὸν ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος, τὸ κατὰ δάκτυλον, ὃ ἔχουσιν οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου. Καταδάψαι, καταδαπανῆσαι. Καταδέα, ἐλάχιστα. Καταδεδέσθαι, ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι· καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις. Καταδέδασται, καταβέβρωται· καταμεμέρισται. Καταδεδίττεσθαι, καταφοβεῖσθαι. Καταδέδρομε, κατέδραμεν. Καταδέστερον, ταπεινότερον. Καταδεῖ, συνδεσμεῖ. Καταδείσας, φοβηθείς. Καταδεῖται, καταδεσμεῖται· φοβεῖται. Καταδ' ἔστυγον, ἐμίσησεν. Καταδὲ φρόνιν ἤγαγον, ἐμίσησεν· κατεφρόνησεν. Καταδημαγωγῆσαι τὸν δῆμον, ἀντὶ τοῦ καταδημαλίσαι. Καταδημοβορῆσαι, καταφαγεῖν. Καταδημοθορῆσαι, ἀντὶ τοῦ καταναλῶσαι. Καταδημομερίσαι, μερίσαι δήμῳ. Καταδήμοις δικαστάς, Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν· ὡς πρότερον μὲν ἦσαν λ΄, καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον· εἶτα ἐγένοντο μ΄. εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πολιτείᾳ. Καταδ' ἤνεον, κατελάμβανον. Καταδηοῦν, κατακόπτειν· καταπραΰνειν ῥώμαις τισί. Καταδ' ἤρεε πλείονα, κατὰ δὲ ἄλλοισιν ἔνθεν, ἀντὶ τοῦ καθῄρει. Καταδῄσας, φοβηθείς. Καταδῃώσαντες, πολεμήσαντες· πορθήσαντες· πραΰνσαντες· καταφανίσαντες. Καταδιαιτήσω, καταδικάσω· κατακρινῶ. Καταδιάτασιν, κατ' ἔκτασιν. Καταδιάστασιν, κατὰ χωρισμόν. Καταδιέλεσθαι, καταμερίσασθαι. Καταδιιστᾶσι, κατὰ χωρίζουσι. Καταδικάζω καὶ κατακρίνω, τὸ καταβάλλω τινὰ ἀπὸ κρίσεως· καταδικάζω σου θάνατον. καὶ καταδικάζω, καταψηφίζομαι· ἀποψηφίζομαι· κατακρίνω· καταδιαιτῶ. Καταδικασάμενος, ἀντὶ τοῦ νικήσας· καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Καταδίκη, κατάκρισις. Κατάδικος, κατακεκριμμένος. Καταδιχμάσαι, καταχεῖν. Καταδίψιον, εἶδος καύματος. Καταδοαπήσειε, καταψοφήσειε. Κατάδουπος, ὀργίλος· ὁ κατάκτυπος· δοῦπος γὰρ, ὁ κτύπος· ἢ ὁ καταιξέκτης. Καταδραθαίνειν, κοιμᾶσθαι· καταδαρθεῖν ἐν κλίνῃ, ἤγουν κοιμᾶσθαι. Καταδράθοι, καθυπνώσαι. Καταδρομή, ἁρπαγή. Καταδρύλλει, κατίσχει. Καταδύεσθαι, ἐγκαλύπτεσθαι· ἀναφοινίττεσθαι· ἐρυθριᾶν· αἰσχύνεσθαι. Ἴων. Καταδύεται, κατακρύπτεται· καταβυθίζεται. Καταδύμεναι, λάθρα ὑπεισελθεῖν. Καταδυναστεύω, βιάζω. Καταδύοντα, κρύπτοντα. Καταδύτης, βυθισθείς. Καταδύς, κατακρυβείς· κατακαλυφθείς. Καταδύσασα, εἰσελθοῦσα. Καταδύσαντες τὰς ναῦς παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες· οὐχὶ δὲ, ἐπὶ τοῦ βαπτίσαντες. Καταδύσεις, φωλεούς· χρονόμοις σπήλαια. Καταδυσωπῆσαι, παρακαλέσαι. Καταείμενον ὕλῃ, φυτεῖσι κεκαλυμμένον δένδροις, ἤγουν δασύ· ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ ἐνδύω· ἐξ οὗ ἕννω, ἀφ' οὗ ἐννύω, τὸ σκεπάζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, εἰνύω· ὡς τὸ θριξὶ δὲ νέκυν καταείνυον. Καταείμενος ἰσθμός, καταρρεόμενος· ἢ καταπνεόμενος· ἢ κεκαλυμμένος φυτοῖς παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Καταείνυον, ἀντὶ τοῦ κατεκάλυπτον· ἀπὸ τοῦ ἕω τοῦ σημαίνοντος, τὸ πληρῶ· κατὰ δὲ ἐνίους τὸ ἐνδύομαι· ἕω, ἐννύω, ὃ καὶ εἰνύω λέγεται· ὁ παρατατικὸς εἴνυον, καὶ κατείνυον· καὶ ἄλλως· καταείνυον γίνεται ἀπὸ τοῦ ἕω, τὸ ἐνδύω· καὶ οὕτω καλύπτω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι καὶ ν εἵνω, καὶ παράγωγον εἰνύω· ἐξ οὗ παρατατικὸς εἴνυον, καὶ καταείνυον, ἔοικε δὲ εἰνύω προσλαβεῖν τὸ ι πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐνύω, ἀφ' οὗ τὸ ἀμφιεννύω, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. Καταείσατο, κατηνέχθη, καθώρμησε· κατῆλθε. Καταείσατο γαίης, κατέδυ καὶ κατεπάγη εἰς τὴν γῆν, ἢ κατεφάνη. Καταέσας, κατακοιμηθείς. Καταέλξαι, κατακλεῖσαι. Καταζένασκε, κατεξήραινεν. Καταζῶσται, οἱ μάντεις οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες. Κατὰ ἤθεα, κατὰ συνήθειας. Καταήσεται, καταπνεύσει. Καταήνται, καταλελάληνται. Καταθεῖν, κατατρέχειν. Κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν, Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. Καταθέειν, κατατρέχειν. Καταθέλξας, ἐξαπατήσας. Καταθεμένοις, ἀποβαλόντας. Καταθεῖναι τὴν τιμήν, ἐκλυτῶσαι τὴν τιμήν. Καταθείς, λεχθείς· λαληθείς. Καταθελγόμενα, καταπραϋνόμενα. Καταθέοιτο, βλέποιτο. Καταθεώμενοι, καθορῶντες. Καταθέσει, καταπαύσει· καταλήξει. Καταθεῷτο, βλέποιτο. Καταθῆξαι, παροξῦναι. Καταθλῆσαι, καταγωνίσασθαι· νικῆσαι. Καταθοινήσασθαι, καταφαγεῖν· θοίνη γὰρ ἡ εὐωχία. Καταθοινήσαντες, καταφαγόντες. Καταθαρσύνονται, κατατολμῶσιν. Καταθρέξαι, καταδραμεῖν. Καταθρῆσαι, κατασκοπῆσαι· κατανοῆσαι, κατιδεῖν. Καταθνητός ἐπέτυκτο, ἐν ἑνὶ μέρει λόγου· κατὰ τὸ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ· καὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Καταθρήσωμεν, θεωρήσωμεν· σκοπήσωμεν. Καταθοιμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ ἱμάτιον Ἀττικῶς κατάβαλου. Κάταθου τὸ βέλος, κατάθου θοιμάτιον, κατάθου τἀργύριον· κατὰ γῆς θές, καὶ ἔχε, καὶ ἄπελθε· ὁμοίως κατάβαλου. Καταθρώσκοντα, καταπηδῶντα. Καταθύμιον, κατὰ νοῦν. Καταθύμιος θάνατος ἔστω σοι, ὅ ἐστιν ἐν ἐνθυμήσει καὶ κατὰ διάνοιαν. Καταθύμιος παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ κατὰ ψυχὴν λαμβανόμενος ὁ ἐνθύμιος· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ὁ ἐν ψυχῇ ὤν, καὶ ὡς εἰπεῖν, θυμήρης· οὗ τὸ ἀνάπαλιν ἀκαταθύμιος. Καταθύσασθαι, μαντεύσασθαι. Καταθῶμαι, ἀναπαύσωμαι· ἀπερείσωμαι. Καταθύσομαι ἄνδρα παρὰ Θεοκρίτῳ, ἤγουν καταγοητεύσω, ἐν πυρὶ καίουσα τὰ ἐπὶ τοῦ τοιοῦτο συντείνοντα φάρμακα. ὥσπερ τὸ λείβειν, λέγεται μὲν, καὶ ἀντὶ τοῦ σπένδειν, λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἁπλῶς· οὕτω καὶ τὸ θύειν λέγεται μὲν ἀντὶ τοῦ τοῦ παρόντος ἀπάρχεσθαι, κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν· οὐ τοῦ ἐπὶ τοῦ σφάττειν τοῦτο ἐτίθουν, ὡς οἱ νεώτεροι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τοῦ παρόντος. τὸ ἔρδειν δὲ ἔλεγον, καὶ ῥέζειν ἐπὶ τοῦ σφαγίων. λέγεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ ἐν πυρὶ τιθέναι τι. καθὸ λέγεται ἐνταῦθα, ἵνα καταθύσομαι, ὁριστικὸν ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς ἐν τῷ ἵνα εἴδομεν ἄμφω παρ' Ὁμήρῳ. Κατ' αἰανόν, κατὰ τὸ πρέπον. Καταιβάτης Ζεύς· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τιμᾶται Ζεύς, διὰ τὸ καταιγιβάζειν τοὺς κεραυνούς· ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν γυναικῶν· παίζει δὲ τὸν Δία καταιβάτην καλῶν. Καταβολή, ἡ περιοδικὴ νόσος. Καταίγας, καταιγίδας. Κατ' αἶγας ἀγρίας, παροιμία λεγομένη ἐπὶ καταρας· κατ' αἶγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά. Καταιγίζω, αἰτιατικῇ τὸ βρέχω. Καταιγίσας, καταχύσας. Καταιγίς, ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδρά· λέγεται δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνέμων ζάλη. Κατ' αἰγίλιπος, κατὰ τῆς ὑψηλῆς, ἧς καὶ αἲξ ἀπολείπεται. Καταιδέσῃ, ἀξίοις αἰδοῦς παρασκευάσῃ. Καταιδῆ, καταισχύνῃ. Καταιγδην, ἀπὸ τοῦ καταΐσσων ἢ εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὁρμῶσα καὶ ἀΐσσουσα· προκαταίγδην κοίλης ἁλὸς ἤδη. Καταιδέσα, κατῄσχυνα. Καταιθαλωμένα, κατηνθρακωμένα. Καταιθαλώσω, καταπρήσω· κατακαύσω. Καταίθομαι, φλέγομαι. Καταιθύξομαι

βρος, ὁ καταιθύσσων· φαίνεται δὲ καὶ καταίφλεξ καταφλεγόμενος καὶ ἀναζέων. Καταίγιδες, συστροφαί. Κα-
ταινέσαντος, συγκατατεθειμένου. τοῦ δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι, κατὰ πᾶσιν ὑπόπτου ὄντος. Καταινέσαι, συγκατατίθεσθαι.
Καταῖξ· κατάσεισις· ὁρμή. Καταιόνηται, κατέχουσι· δοξάζουσιν· ἢ ἠμύσεν· ἐπέβαλλεν· ἐπέθετο κατέρριψεν.
Καταιονοῦσι, βρέχουσιν· ἀντλοῦσιν· ἀλείφουσιν. Καταίρειν, τὸ εἰς λιμένα τὴν ναῦν κατάγεσθαι, καὶ μεταίρειν,
καὶ ἀπαίρειν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν αἰρόντων τὰ ἱστία, καὶ μετατιθεμένων. ἢ ἀπὸ τῶν ἀποδημούντων. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐφ'
ἑτέρου ἐπαίρειν, καὶ τὸ ἀναπείθειν, καὶ ὑπεραίρειν, καὶ ὑπεραίρεσθαι. Καταίρειν, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν. ἀπομένειν, ἀπὸ τοῦ
συμβαίνοντος. συμβαίνει γὰρ ἀπὸ πλεούσης τῆς νηὸς ἐπαίρειν τὰ ἱστία. Καταιρεόμενος, ὡς δὲ φεύγων καταλαμβάνε-
το ὑπὸ ἀνδρὸς περσέως, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι. ἀπὸ τοῦ αἴρω. ἡ πρόοδος. Καταίρεσιν,
κατάλυσιν. Καταίροντες, καταπλέοντες. Καταίρω, τὸ καταίγω κυρίως, καὶ εἰς ὅρμον ἔρχομαι. κυρίως ἐπὶ νηὸς πλεόμε-
νον. ὡς ἀριστείδης ἐπιβᾶσα τῆς νήσου, εἰς δῆλον καταίρει. συνέσιος, εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν ἄλλοι κατῆραν. Κατ' αἶσαν, οὐ μά-
την δηλοῖ, οὐδὲ τὸ κοινῶς λεγόμενον αἴσιον, ἐξ οὗ καὶ τὸ αἰσυμνᾶν, καὶ ὁ αἰσυμνήτης, ἀλλὰ τὸ πρέπον καὶ ἀληθὲς ἤτοι τοιοῦ-
τον. Κατάιστα, κατάστημα. ὅθεν καὶ καταστίμοις ἐπεφημιζόμενοι λέγουσι τὰς ἐπ' ἀγαθῷ μαντείας. Καταιτιῶμαι,
μέμφομαι. Καταισχύνω, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον οὐ καταισχύνω σε ὦ πάτερ, παρὰ λουκιανῷ. Καταῖτυξ, εἶδος πε-
ρικεφαλαίας. οὐ μόνον ἀλαμπὴς ἡ τοιαύτη, ἀλλὰ καὶ χθαμαλή, ὡς μὴ ἔχουσα λόφον, ἤτοι τρίχωσιν. διὸ καὶ καταῖτυξ κα-
λεῖται, παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι. Κατακάθετον, τὸ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διάστημα. Κατακάθετον, ἐξεναντίας. Κατα-
καίειν, καταφλέγειν. Κατακαίνειν, ἀναιρεῖν. φονεύειν. Κατακαινιῶ, ἀποκτενῶ. Κατακαίνων, ἀναιρῶν. ἀπέκτων. τοὺς
μὲν κατακαίνων ἐν χερσί, τοὺς δὲ ἀπέκτων, τοὺς δὲ φοβήσας. καὶ ξενοφῶν τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες.
Κατακαίριον, εἰς καίριον τόπον. Κατακαίρισον, κατέχον. καὶ τὸ ἀποχρήσασθαι. Κατακαιρόν, κατὰ τὸν εὔκαιρον καὶ προ-
σήκοντα καιρὸν καὶ χρόνον. οὕτως ὁ ἀπόστολος. κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανεν. Κατακαλεῖτο, κατακοσμοῖτο. Κα-
ταλλαλύνεται, κατακοσμεῖται. καταφαιδρύνεται. Κατακαλύπτων, κατακρύπτων. Κατακαλῶν, ἐπιμελῶς ἐκζητῶν.
Κατὰ καυδόν, κατὰ θανάτου. Κατέκανε, ἀπέκτεινον. Κατακαύεον, φίλτρον. Κατάκαιρον, ἐπιτήδειον. Κατά-
καρπος, πλούσιος. Κατακαρφεῖ, ἀφανίζει. ξηραίνει. Κατακάρψεις, καταφλέξεις. Κατακάσαι, κακοδαίμονες. καὶ
αἱ διὰ τὰ ὀνείδη ὑπ' αἰσχύνης ἐπ' οἰκίας μένουσαι. ἢ ἄξιαι κεκαῦσθαι. Κατακάσα, καταφερής. ἢ ἀξία τοῦ κατακαυ-
θῆναι. ἢ ὅτι κάσον, τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός, ὅθεν καὶ κασίγνητος. Κατακαχρύσω, ῥήξω. ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι ῥήγνυν-
ται. τινὲς δὲ συνταράξω. καταχώσω. Κατακείμενοι, φαίνεται καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ εἶναι τὸ καίω τὸ ἐπὶ τοῦ πυρός, παρὰ τοῖς πα-
λαιοῖς. ἐξ οὗ καὶ κατακείομεν ἀλλήλους, καὶ νεκροὺς κείομεν. ἐκ τοῦ κέω κῶ, τὸ πρωτότυπον. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ἕτερον καίω διὰ
τῆς αι διφθόγγου. ὡς κλαῶ κλαίω, λῶ λαίω. ἐξ οὗ τὸ λιλαίω. Κατάκειται, ἐπὶ νοσοῦντος. ὅπερ δὴ καὶ κοινῶς λέγεται. ὡς καὶ ἀ-
ριστοφάνης οἱ δὲ κατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο. λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἑστιωμένου ἀττικῶς. ὁμοίως τῷ
ἀνάκειται. Κατακεκλεῖσθαι, καὶ κατακεῖσθαι, ἐπὶ τραπέζης. ἀνακεῖσθαι δέ, ἐπὶ ἀνδριάντος. Κατακέκνισμαι, παρὰ ἀ-
ριστοφάνει ἐρωτικῶς λελύπημαι, παρακείμενος ἐκ τοῦ κνίζω, ἐκ τούτου ὁ κνισμός. Κατακέλευσον, ἀντὶ τοῦ σιωπὴν κήρυ-
ξον. Κατακεντεῖ, τιτρώσκει. Κατακερματίζει, εἰς πολλὰ ἀναλίσκει. διατέμνει. ἢ λεπτύνει. ἢ μερίζει. Κατακερτομοῦν-
τες, χλευάζοντες. φλυαροῦντες. λοιδοροῦντες. σκώπτοντες. Κατακερχνοῦται, τραχύνεται διὰ τὴν ξηρότητα. ἔνθεν καὶ
κερχνῶσαι, τὸ καταστίξαι, καὶ οἷον τραχῦναι. καὶ πίνακες κερχνωτοί. καὶ ὄστρειον κέρχνος. Κατακεχυμένη, καταχεχυμένη.
Κατακεχρύσαι, ῥῆξαι. ψοφῆσαι. ποιῆσαι. Κατακηλεῖ, καταθέλγει. Κατακηλούμενοι, ἐξοιστρούμενοι. καταθελγόμενοι.
Κατακηλοῦσαν αἰτιατικῇ, θέλγουσαν. πραΰνουσαν. Κατακηρίσῃ, καταβληθῇ. Κατακικίσασθαι, προσποιεῖσθαι.
Κατὰ κόκκας, ἢ κατακίκκας, κατάπλασμα. κατάκομον. Κατακλαγδην, συλλήβδην. Κατάκλεις, ἐκ τοῦ κλείς. ἀ-
πὸ τοῦ ἐγκεκλεῖσθαι μέχρι αὐτῆς τὰ ἐντός. καὶ αἱ μὲν τοῦ σώματος κατακλεῖδες, εἴρηνται διὰ τὸ ἐπὶ καμπεῖς εἶναι, καὶ ἐοι-
κέναι τοῖς τῶν θυρῶν κλεισίν. ἐπὶ δὲ τῶν ἐρεσσόντων, ὅτι ἐπ' αὐταῖς ἑζόμενοι, τὸ σῶμα ἕλκων, καὶ κατακλεὶς κατακλεῖδος, ἡ τοῦ
τραχήλου. Κατάκλειστοι, ἐν κορίνθῳ ἑταῖραί τινες. Κατακλησία, ὁ τῶν μειζόνων τι δὲ ἢ πρᾶγμα ἐπικρίνεται, κατακλη-
σίας ἐποίουν τῶν ἐν ἀγροῖς οἰκούντων. Κατακλινείς, κοινόν. κατακλιθείς, ἀττικόν. Κατακλινής, ἐπὶ κλίνης ἀνακείμε-
νος, καὶ μαλακιζόμενος. Κατάκλισις, ἡ συντριβή. καὶ κατακλίνεται ἡ οἰκία, ἤτοι καταπίπτει. ἀνάκλισις δέ, ἡ
ἀνάπαυσις. καὶ ἀνακλίνεται, ἐπὶ ἀναπαύσεως. κλίσις δὲ ἁπλῶς ἐπὶ τοιαύτῃ σημασίᾳ, ποιητικόν ἐστι. Κατακλι-
τα, κλίνας. θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους. Κατάκλιτος, πλουταία. Κατάκλυζε, κατακλύζεσθαι ποίησον, ὅ
ἐστι γέμισον ὕδατος. Κατάκλωθες, κατάκλωθές τι βαρεῖαι, αἱ ἐπικλώσεις τῶν μοιρῶν, παρὰ τὸ κλώθω. τοῦτο δὲ παρὰ
τὸ κάτω καθέλκειν τοὺς τῶν νημάτων ὁλκούς. κλώθειν γάρ, τὸ νήθειν. ὅθεν καὶ κλωστής, παρὰ τὸν κλώσω μέλλοντα. καὶ κλω-
στήρ. Κατακνησθείην, καταξεσθείην εἰς ἰσχνὰ μέρη. Κατακνῆστιν, κατὰ τὴν ῥάχιν. ἣν μὴ ἔστι κνήσασθαι ῥᾴδιον. Κα-
τακνῆστις, τυροκνῆστις. Κατὰ κοιλίας ποιεῖν, οἱ γυμναστικοὶ λέγουσιν. οἱ γὰρ παλαιοὶ ὑπάγειν τὴν γαστέρα λέγουσιν.
Κατακοιμίζει, καταπραΰνει. Κατακοιρανέοντα, κατακοσμοῦντα. Κατακόνα, διαφθορά. Κατακορέα, τὰ τῆς ἀκρά-
του χολῆς διαχωρήματα. Κατακούρην, τοῦ ξυροῦ τὴν τομὴν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κατακορής, ὀχληρός. ἢ ἄχρι κόρου
ἐσθίων. σιτίοις καὶ ποτῷ κατακορής. καὶ συνουσία ἐπιπλεονάζουσα. Κατακορμάσαι, κατακόψαι. Κατακόρου, ἀπλήστου.
Κατὰ κόσμον, κατὰ τρόπον. ἐν τάξει. κατὰ τὸ δέον. κατὰ τὸ καθῆκον. Κατακράζουσι, καταθορυβοῦσιν παρὰ τῷ ἀρι-
στοφάνει. ἰδίως δὲ ἐπὶ ὀρνέων, τὸ κράζειν. ἀντὶ τοῦ κρώζειν. ἀλλ' ὡς οἱ ἄλλοι ῥήτορες κράζουσιν καὶ θορυβοῦσι. Κατ' ἄκρας
ἑλεῖν, τὸ ἐξ ἐφόδου καὶ τὸ αἰφνίδιον. καὶ κατ' ἄκρας, ἐπίρρημα δι' ὅλου. παντελῶς. Κατακρατήσαντι, νικήσαντι. Κατακρά-
τος, κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν. Κατακρατῶς, ἰσχυρῶς. Κατακρεής, κατάκριτος. Κατὰ κρῆθεν, κατὰ κεφαλῆς.
Κατακρημνίζων, κατακρημνῶν. Κατ' ἄκρης, κατὰ κορυφῆς. κατὰ κράτος. Καταρής, ὅμηρος ὡς εἰ ἅπασα ἴλιος ὀφρυ-

ἔσται πυρὶ σμύχοιτο κατάκρης· τουτέστιν ὡς ἐὰν ἡ πᾶσα τροία πυρὶ καίοιτο. διὸ λβ. ἵνα ᾖ μέρος ἓν λόγου τὸ κατάκρης· ἢ κατὰ τῆς ἀκροπόλεως, ἐν δυσὶ λόγου μέρεσι. Κατακριδεύσει, καταλαλήσει· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες πολύφωνοί εἰσιν. ἢ καταγαστήσει· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες ἀναστήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν. ἢ καταγελάσει. Κατάκριμα, κατάκρισις· καταδίκη. Κατάκριτος, κατάδικος. Κατακρότει, ἄγαν ἐπαινεῖ. Κατακρούειν, κατασχίζειν· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατακτάμεναι, ἀποκτεῖναι. Κατακτανέεσθαι, κτείνω, κτενῶ, ἔκτεινα, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔκτανον, ὁ μέλλων κτενῶ, κτανοῦμαι κτανεῖ κτανεῖται, τὸ ἀπαρέμφατον κτανεῖσθαι, καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου εἰς δύο εε, κτανέεσθαι. ἔστι κατακτανέεσθαι. Κατακρύπτοντες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑφάλων πετρῶν, αἵτινες ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπροόπτως προσπελάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι. Κατακτινοκόμη, κατακτινισμένη. Κατάκτρια, ἱερουργός. Κατακῦφον, ἢ κατακύων, ὅταν τὸ χοινίον ἑλίξας τῶν ἄκρων προσκατακλείσῃς. Κατακυριεῦσαι, κατακρατῆσαι. Κατακυρωθείς, κατακριθείς. Κατακωκύσαι, θρηνῆσαι. Κατὰ κῶλον, κατὰ λέξιν. Κατακωμᾶ, καταγελᾷ. Κατακωχή, ἡ κατάσχεσις, καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον· καὶ ἐμονομάχει. Καταλαβείς, πάσσαλος. Καταλαβέσθαι, κατανοήσασθαι· φθάσασθαι· ἀφελέσθαι. Καταλαγνευθείς· εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς. Καταλαγνώσας, καταβρέξας. Καταλαζονεύεται, κατεπαίρεται· νεανιεύεται. Καταλαθισταί, ἐξηγηταί· ἢ ἐνδεικνύοντες τὰ δημόσια. Καταλαλάζειν, κατεύχεσθαι· ἢ πολιτικῶς βοᾶν. Καταλαλεῖν, τὸ εἰσάγοντα ὑπό τινων βλασφημεῖν. Καταλαλιᾶν, καταλγύνεσθαι· λυπεῖσθαι. Καταλαμβάνω, λέγεται τὸ φθάνω, καὶ τὸ ἔχω αἰτιατικῇ· καὶ καταλαμβάνω, ἔστι τὸ τόπον φθάνω· καὶ τὸ κατέχω· καταλαμβάνομαι δὲ ἐγώ, ἐπὶ πάθους. Καταλάμπεσθαι, τὴν ὁλοτελῆ ὄψιν δηλοῖ. Καταλαπριώσει, ἀποκτενεῖ· καταδέξεται· κατατρυπήσει· ἢ καταπορήσει. Καταλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι. Καταλεαίνει, καταπραΰνει· καταλεπτύνει. Καταλεάνας, κατατρίψας· ὁμαλίσας. Κατάλεγε, τὰ προστακτικὰ βραχυκατάληκτα, ὡς ἐπὶ πολὺ ἀναπέμπει τὸν τόνον· οἷον λέγε, κατάλεγε· σπεῖρε, κατάσπειρε· οὕτω καὶ τὸ ἧσο, κάθησο· τὸ μέντοι ἀκέουσα κάθησο, ἀντὶ τοῦ ἡσυχάζουσα ἐκάθητο, προπερισπᾶται. διότι τὰ τροχαϊκὰ πειρώμενα, φυλάττει τὴν ἐκφώνησιν, καὶ ἐπὶ πλεῖον καὶ μετὰ σύνθεσιν· οἷον ἦγε, κατῆγε· εὗρεν, ἐφεῦρεν· εἶχε, κατεῖχεν· εἶδε, παρεῖδεν· εὗδε, καθεῦδεν. οὕτως οὖν καὶ ἧσο, κάθησο· ἢν μέντοι μετατεθῇ εἰς βραχὺ τοῦ τροχαίου ἡ ἄρχουσα, τότε δὴ καὶ ὁ τόνος ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζεται, ὡς δηλοῖ τὸ κατάλεγε, ἔτι δὲ καὶ κάτεχε, καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια· τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖστον πρόκειται τῷ κανόνι, διὰ τὸ οἶδα, σύνοιδα· οἶσθα, κάτοισθα· καὶ ἔπιε τοιοῦτον. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ κάθησο προπερισπᾶται, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕζω ἧσμαι, ἧσμην ἧσο ἧσο, καὶ κάθησο. Καταλέγειν, τὸ ἀπαριθμεῖσθαι· τί δεῖ τοὺς παλαιοὺς καταλέγειν, ἢ ποιητάς, ἢ ῥήτορας. καὶ διηγεῖσθαι, κατάλεγε πολλοὺς κατὰ σοῦ τοὺς ἐπαίνους. καὶ τὸ τάττειν, καὶ ἐγγράφειν, οἷον κατάλεγε τὸν δεῖνα εἰς τὸν τῶν ῥητόρων κατάλογον, συντάσσεται δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Καταλεγείς, καταλεχθείς. Καταλέγεσθαι, ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα. Καταλεγέσθω, κατατασσέσθω. Καταλείβει, καταστάζει. Καταλείβη, καταδύει. Κατάλειμμα, ὑστέρημα· μέρος. Καταλείπειν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς ἐᾶσαι, καὶ μὴ ἐπιστρέψαι αὖθις. Καταλείπω, καταλείψω· καταλέλοιπα· κατέλιπον· καταλείπομαι· καταλέλειμμαι· κατελείφθην· καταλειφθήσομαι· καταλελείψομαι. Καταλειφθέντες, ὑστερηθέντες. Καταλεῖναι, καταμίξαι. Καταλέξας, κατακοιμίσας. Καταλευγαλέα, κάθυγρος· κατειλημμένη. Καταλεύει, λιθοβολεῖ. Καταλεῦσαι, ἐγκλῖναι· λιθοβολῆσαι. Καταλευσέσθω, λιθασθήτω. Καταλευόμενοι, εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι. Καταλεύσιμον, τὸν ἄξιον τοῦ καταλευσθῆναι. Κατάλεξον, ἤγουν ἀγόρευσον· τὸ ῥῆμα μὲν τοῦ λέγειν, οἶδεν ὁ ποιητής· τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα τὸ λόγος, οὐκ οἶδεν· ἀλλὰ μῦθον ἀεὶ τὸν λόγον φησίν. οὐκ ἀληθὲς τοῦτο, ὅτι οἶδεν τὸν λόγον ἐν α τῆς ὀδυσσείας. Κατάλεξον, καὶ ἀλλαχοῦ ἀτρεχέως καταλέξω, τουτέστιν ἀπαγγελῶ. Καταλήγει, παύεται. Καταληΐζεται, διαρπάζει. Καταληϊσάμενος, λαφυραγωγήσας· καταπατήσας. Καταληκτικόν, μέτρον ἐστὶ τὸ δεόμενον συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν· οἷον τὸ ἰώ μοι, ἢ τὸ ἰὼ φεῦ. ταῦτα γὰρ μονόμετρά ἐστι καταληκτικά· διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα, καὶ μίαν συλλαβήν. ἤτοι ἡμισυ ποδός, λείπεσθαι δὲ μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. Καταλήξομεν, καταπαύσομεν. Κατάληξις, παραχώρησις. Κατάληψιν, τὴν γνῶσιν καὶ αἴσθησιν καὶ τὴν τέχνην λέγουσιν· οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα τὴν τέχνην, οἷον σύστημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων, καὶ τὰ ἑξῆς· κατάληψιν εἰώθασιν οἱ μουσικοὶ λέγειν, ἐπειδὰν πλήξαντες τοῖς δακτύλοις ἢ τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδάς, καταλάβωσι καὶ ἀποτείνωσι τὸν φθόγγον. Κατάληψίς ἐστι, συγκατάθεσις καταληπτικῆς φαντασίας· ἢ ἕξις καὶ συγκατάθεσις τῆς διανοίας. Καταλιαινούσης, καταπραϋνούσης. Καταλιθοῦν, τὸ λίθοις βάλλειν· ἀπὸ δὲ τούτου καὶ μήλοις τινὰ καταλιθοῦσι, καὶ ἑτέροις τισί. Καταλιμπάνω σε, ἀφίημί σε. Καταλιπαίνειν, λιπαροποιεῖν. Καταλίπωμεν, αὐθυπότακτον. Κατάλιψ, μεσόδμη. Καταλλάγδην, τὴν ἀντί τινος διδομένην δωρεάν. Καταλλαγή, εἰρήνη· φιλία. Καταλλαγήν, δρὸς ἀναπαύλαν, μεταλλαγήν· κατάλλαγμα. Καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν, τὸ εἰς φιλίαν συνάγειν τινάς· καταλλάττεσθαι καὶ διαλλάττεσθαι, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. πλὴν τὸ μὲν διαλλάττεσθαι, τὸ καὶ χωρὶς μέσου. ὅθεν καὶ διαλλακτής μέν ἐστι, καταλλακτὴς δέ, οὔ. Κατάλληλον, ἁρμόδιον· ὁμαλόν. Κατ' ἀλλοθρόους, κατὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἢ πόρρω ὄντας. Κατάλληλος, ἁρμόζων. Καταλλήλως, ἁρμοδίως· ἀκολούθως· ἁρμοζόντως. Καταλογάδην, τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα. Καταλογιζέσθω, κατακρινέτω· καταγωνιζέσθω· καταβραβευέσθω. Καταλογιεῖται, καταριθμήσει. Καταλογεῖς, ὁ συγγραφεύς· ὁ συγγράφων κατ' ὄνομα. Καταλοχισμός, τάξις. Καταλογή, τὸ τὰ ᾄσματα μὴ ὑπὸ μέλη λέγειν. Καταλογισμῷ, ἀριθμῷ. Κατάλογον, ἀρίθμησον. Κατάλογος, λέγεται ἡ ἀπαρίθμησις καὶ ἡ ψῆφος· κατάλογος, καὶ αὐτὰ τὰ ὀνόματα· κατάλογος, καὶ ἡ τάξις ἔστιν ὁ χορός, ὡς καὶ παρ' ἰουλιανῷ πρὶν προσγραφῆναι τῷ καταλόγῳ. Καταλούει, ἀριστοφάνης· καταλούει μου τὸν βίον, καταναλίσκεις τὴν περιουσίαν· τὸ δὲ καταλούει, καταναλίσκεις εἰς λουτρά. ἄλλως· δα

ψιλῶς ἀναλίσκεις μου τὸν βίον, ἐκ μεταφορᾶς ἐκ τῶν ἐκχυομένων ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις, ἢ ἐν τρυφαῖς. ὡς καὶ τοῦ βαλανείου διὰ τρυφὴν ὄντος, ἐπεὶ ἔθος ἦν μετὰ τὴν ἐκκομιδὴν τοῦ νεκροῦ, λούεσθαι τοὺς κατ' οἶκον, καθαρμοῦ χάριν. Καταλοις, ληστεία. Καταλοφάδια, κατὰ τοῦ τραχήλου. Καταλοχίσαι, εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Καταλογίζεται, δεσμεύεται. στρέφεται. Καταλύει τὶς εἰς πανδοχεῖον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καταιρόντων ἀπὸ πελάγους εἰς λιμένα, παύεται. Καταλύει τὶς τὸν βίον, καὶ ἀναλύει, ἤγουν διαιρεῖ εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. ἡ ἀνὰ, τὴν εἰς τοὐπίσω ἀναστροφὴν δηλοῖ, ὡς ἐπανῆλθεν. Καταλύειν, ἀπὸ τοῦ ξενοδοχεῖσθαι λαμβάνουσιν. ἐκ τούτου λέγεται τὸ κατάλυμα, ἐν ᾧ δηλαδὴ τὰ ὑποζύγια ἢ τὰ φορτία λύονται. Καταλύειν τὸν δῆμον, ἀντὶ τοῦ βλάπτειν. Κατάλυμα, οἴκημα. καταγώγιον. Καταλύομαι ἐγὼ ὑπό τινος. καταλύομαι τὸν δεῖνα, ἤγουν καταλύω. καὶ καταλύω, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα. Καταλῦσαι, ἀπολαῦσαι. ἐνοχληθῆναι. Καταλύσας, καταστρέψας. ἀφανίσας. ἢ ἐνοχληθείς. Κατάλυσις, ἡ οἰκία. Καταλύτου, ξένου. παρόδου. καθαιρέτου. Καταλυσόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἀποζευξόμενοι. καὶ καταλύειν φυλακὴν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οὕτω λέγουσι τὸ ἐπινυστάζειν ἐπὶ τῆς φυλακῆς. φυλακὴν καταλύειν νυκτερινήν, ἤγουν καταλιπεῖν τὴν τάξιν. βούλομαι καὶ μελετῶ καθεύδειν. ἤγουν νυστάζω. Καταλύω βίον, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω. καταλύει τὴν τυραννίδα, καὶ καταλύει ἐν πανδοχείῳ. Καταμαλάσσοντα, κατασκληραίνοντα. Καταμαλάττω καὶ καταμαλθαίνω, αἰτιατική. Καταμαλθάσσων, καταπραΰνων. Κατ' ἀμαξιτὸν, τὴν κατημαξευμένην ὁδόν, καθ' ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται. Καταμάρψαι, καταλαβεῖν. Καταμειδιῶν, γενική, ἤγουν καταφρονῶν. Καταμεῖναι, καταβαλεῖν. ἢ τὸν ἀρξάμενον. οὐχὶ δὲ κα. ἢ τὸ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκσπάσαι. Καταμεμυκέναι, ἀποπῆξαι κατὰ μέρος. Καταμέμφομαι, γενικῇ συντάσσεται. οἷον καταμέμφομαί σου, ἤτοι κατὰ σοῦ μέμφομαι. ὅταν ἔχει ἡ κατὰ πρόθεσις μείζονα ἔμφασιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. συνέστιος καθεζομένη γοῦν ἐπ' ἀμφικεφάλου καθέδρας, πολλὰ κατεμέμφετο τὴν ἀκαιρίαν τῆς συμφορᾶς. Καταμηλῶσαι, λέγεται τὸ μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν. ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν. Καταμήλην, μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ, τὸ μήλην καθεῖναί που. ἦν δὲ καὶ παροιμία τὶς ἐπὶ τῶν τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. λέγεται δὲ καταμηλοῦν, καὶ τὸ βάπτειν ἔρια, ὅταν πιέζεται κινούμενα. Κατὰ μῆρ' ἐκάη, κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Καταμησάμενος, ἐπιβαλὼν ἐπικαταχέας. Καταμήσας, καθάπαξ. Καταμήσαρ, ἐπεσώρευσεν. ἐπεσπάσατο. ἀμὴ γὰρ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπισπώμεθα. καὶ ἀμητῆρες, οἱ θερισταί. Καταμηνύειν. κατακηρύσσειν. ζητεῖν. Καταμηγγὲς, παρακμὴ σώματος. Καταμιεῖ, καταπίνει, κατεσθίει. μιεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν. Κατὰ μικρὸν, κατὰ βραχύ. Καταμισθοφορῆσαι, εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι. μισθὸν διδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις τὸν δραστικὸν, καὶ τὸν ἐκκλησιαστικόν. Κατὰ μίτον, ἀντὶ τοῦ λεπτῶς, τροπικῶς. Φερεκράτης. κατὰ μίτον τὰ πράγματα ἐκλογίζομαι. Κατὰ μόθον, κατὰ τὸν πόλεμον. Κατὰ μοῖραν, κατὰ τὸ πρέπον. κατὰ τρόπον. κατὰ καιρόν. ἢ νόμον. Κατὰ μοῖραν εἰπεῖν, τουτέστι προσηκόντως. Καταμόνας, τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον. Καταμόνας, ἐπίρρημα τοπικόν. οἱ δὲ λέγουσι, μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τοῦ μόνος. Καταμόνας, ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως. Καταμύουσι, κλείονται. Κατάμυσον, κατάκυψον. καταμῦσαι ἡμῖν ἐπ' ὀλίγον οὐκ ἐφίασι. Καταμφωτοί, αὐλοί τινες οὕτω καλοῦνται. Καταμωκᾶσθαι, καταγελᾶν. Καταμωκώμενος, χλευαζόμενος. Καταμώσας, καθεὶς ἕνεκα τοῦ ζητῆσαι. γέγονε δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ματεύειν ὥσπερ καὶ τὸ καταματούμενος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Καταναί, κατὰ νοῦν. Κατανδρίζεται, καταπαλαίει. Κατανείμας, καταμερίσας. Κατὰ ναῦν, κατὰ τάξιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας, κατὰ ναῦν τὰ ἅρμενα. Κατανύεται, ἤγουν ἀνύεται. ὄλλυται. τελειοῦται. ἐκ τοῦ ἀνῶ, τὸ ἀνύω. Καταναισιμοῦται, καταναλίσκεται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατανάσα, ἡ κατωφερὴς καὶ πόρνη. εἴρηται, ἢ παρὰ τὸ καταχέεσθαι ἐπὶ παντί. ἢ ἡ τοῦ κατακαυθῆναι ἀξία, διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐτῆς. Κατανεανιεύεται, κατισχύει ἢ καυχᾶται. Καταναλύσκων, ἐσθίων. δαπανῶν. Κατανάξαντες, εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσαντες. Κατανεμηθείσης, καταλαβούσης. Κατανενυγμένα, ἀμυχὰς ἔχοντα. Κατανεύοντα, κατανοοῦντα. θεωροῦντα. Κατανεῦσαι τῇ κεφαλῇ τὸν Δία, μέγιστον ἦν τεκμήριον, ἤτοι τέλος πράξεων. διὸ καί φησιν ἐκεῖνος, οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν, οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω. ὁ δὲ λόγος οἰκεῖος ἐνδόξῳ προσώπῳ, μεγάλα ὑπισχνουμένῳ. εὐτελεῖ οὐ προσήκει ὁ λόγος ἅπας. τριῶν ὄντων, δι' ἅ τις οὐ ποιεῖ τὸ ὑπεσχημένον, ἀπάτης, μεταμελείας, ἀδυναμίας. ἀπατηλὸς μὲν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἔσται τοῖς εὐτελέσιν ὁ λόγος τῆς ὑποσχέσεως. ἀλλ' οὐδὲ παλινάγρετος, ὅ ἐστιν ἐκ μεταμελείας ἀνάπαλιν ἀγειρόμενος, ἀτελεύτητος δὲ κατ' ἀνάγκην τινὰ ἔσται, ἤγουν ἀπλῆς. ἐὰν μέγα ᾖ τὸ ὑπεσχημένον, καὶ μὴ τελευτηθῆναι δυνάμενον. τῷ δὲ δυνατωτάτῳ, εἰκὸς ταῦτα πάντα προσεῖναι. δηλεῖ δὲ ὁ λόγος, δεῖν εἶναι τοὺς εὖ γεγονότας ἐμμένειν ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἐφ' αἷς κατανεύσουσι. τίμιον γὰρ ἡ κεφαλή. καὶ οὔτε τὴν αὐτῆς δεῖ κατάνευσιν ἄπρακτον, οὔτε τοὺς λόγους ψεύδεσθαι, οἷς τῷ βασιλικῷ λογισμῷ ἡ γλῶσσα καθυπουργεῖ. Κατανήσῃ, αὐξηθῇ. Κατανθρακῶσαι, κατακαῦσαι, κατοπτῆσαι. Κατανίπτης, ἡ ἐπώνυμόν τινος, ἢ ἱερωσύνη Ἀθήνησιν. ὁ τὰ κάτω τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηνᾶς ῥυπαινόμενα ἀποπλύνων. Κατανίφεται, καταφθείρεται, καταχιονίζεται. Κατανεύω σε ποιήσειν, καὶ ἐκεῖνος κατένευσέ μοι ποιήσειν. Κατανομιστεύσας, νόμισμα ἐργασάμενος. Κατανοοῦντι, καταβλέποντι. Κατὰ νοῦν, τουτέστι θυμήρες. οἰόμενος ὁ πότερον γένοιτο, κατὰ νοῦν αὐτῷ ἔσεσθαι. Καταντᾷ, καταφέρει. Κάταντες, ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν. Κατάντης, ἔχει τὸ ἐναντίον ἀντάντης. ὥσπερ κατωφερὴς καὶ ἀνωφερής. ὁδὸς κατάντης, ἤγουν κατωφερής. καὶ ἀντάντης ὁδὸς, ἤγουν ἀνωφερής. Καταντήσας, λαχών. κληρώσας. Καταντησάτωσαν, φθονησάτωσαν. Κατάντησιν παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν υ, δηλοῖ τὸ ἀντικρὺ φάσει τοῦ ἀνδρῶνος. πλεονασμὸν δὲ τοῦ σ ἔχει ὁμοίως τῷ προμνηστῖνοι, διὰ τὸ καλλιφωνότερον. ἄλλως γὰρ οὐκ ἀναγκαίως ἔχει τὸ σ, ὡς δηλοῖ, καὶ τὸ εὐάντητος, ἐδωδή, καὶ τὸ δυσάντητος. Κατ' ἄντησιν, κατ' ἐναντίον. Κατ' ἀντιβολίαν, κατ' ἀντίβλησιν. Κατ' ἀντικρὺ, ἐναντίον.

Καταντήσειν, κατ' ἐναντίον, ἐξεναντίας. Καταντῶσι, παραγίνονται. Καταντλοῦμαι τῆσδε, καταντλῶ σου δὲ τήνδε. Κατανυγείς, λυπηθείς· μεταγνούς· καὶ κατανυγῶ, ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. Κατανυγῆς, αἰθυκτάκτον. Κατανύγητι, ἡσύχασον, λυπήθητι. Κατάνυξις, ἡσυχία· ἡ λύπη. Κατανύουσιν, καταναλίσκουσιν. Κατανύσαι, συμπλέσαι. Κατανωτίσασθαι, ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν. Κατανύξατε, κολάσατε· τιμωρήσασθε· νύξατε· κεντήσατε. Καταξαίνειν λίθοις, αἱμάσσειν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Καταξαινόμενοι, μαστιζόμενοι πληγαῖς. Καταξαίνων, κατατρίβων. Καταξανεῖ, παρατρίψει· βασανίσει. Κατ' ἀξίαν, κατὰ δόξαν. Καταξῆναι, ἐκ τοῦ καταξαίνω· καὶ τέχνην ξαντικὴν λεγομένην· σοφοκλῆς δὲ ξαῖσμα· τὸ δὲ κάμνειν ἀπὸ τῆς ἐριουργίας τὰς χεῖρας, ξαναῖ ἔλεγε· τὸ ξαίνουσι, νεῖν· κλώθειν· στρέφειν· στήμων· κρόκη· στημονιτικὴ καὶ νηθητική· πλάτων δὲ ἐφύβην καλεῖ, τὴν κρόκην· τὸν δὲ στήμονα, νῆμα, καὶ τὸ ἔργον τοῦ νήματος, νῆσιν, εἴρηκε τὴν τῆς ἀτράκτου νῆσιν· ὁ δὲ κωμικὸς πλάτων ἔφη, ἀκλώστοις στήμονας· καὶ ἀπεδόνας δὲ τὰ νήματα ἡρόδοτος· κριτίας δὲ ἐν ἀταλάντῃ, ἀπεδόνην τὶ λύσιν ἴσου τραγικώτερον· ἄτρακτος· σφόνδυλος· κλωστήρ· οὕτω δὲ καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ λίνου εὐριπίδης ὠνόμασε, λίνου κλωστῆρα περιφέρει. λαβὼν πηνίου ἀγαθόν· ὅθεν καὶ παροιμία ἀγαθὸν ἀγαθίδες· ᾗ πλείστῃ κέχρηνται οἱ κωμικοί· φαίης δ' ἂν καὶ μίτον, καὶ μίσασθαι, τὸ μιτώσασθαι καὶ πολύμιτος, ὡς κρατῖνος ἔφη· καὶ ἀπὸ πηνίου, τὸ πηνίσασθαι· φιλλύλιος δὲ αὐτὸ εἴρηκε. Καταξηροί, οἱ ἄνυδροι οἱ μὴ ἔχοντες λαβάς. Καταξιοῦντες, τιμῆς ἀξιοῦντες. Καταξόμενα, καταλυόμενα. Κατὰ ξυμφοράν, κατὰ δυστυχίαν. Κατααρᾶ, καταντικρύ. Καταπαίει, μαστίζει· τιμωρεῖται. Καταπάλμενος, καταπηδήσας. Καταπάλτης, βέλος, πολεμικὸν ὄργανον· καὶ τὸ ἀφιέμενον βέλος. Κατὰ πάντα, ὑπὲρ πάντα. Καταπάτιον, ἀσαλές· ἢ ἄθρουν. Καταπάσσω, καταποικίλλω. Κατάπαστος, κατάμεστος· πλήρης· καταπεποικιλμένος. Καταπατῶ καὶ καταπαύω, αἰτιατικῇ. Καταπειθές, πειθήνιον· ἄλλως τὸ πάθαλον εἶναι, καὶ οὐδαμῆ καταπειθὲς τοῖς ἐξηγουμένοις. Καταπαρδεῖν, καταφρονεῖν· ἐκ τοῦ πέρδω, τὸ βδέω. Καταπάσσω, ἀντὶ τοῦ πληρώσω· κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Καταπείγω σε ἐργάζεσθαι τόδε. Καταπειρητήρι, τὸ πρὸς βαθεῖς πειράζοντι, καὶ ἡ λεγομένη βολίς. Καταπειροῦντες, καταδύσαντες. Κατὰ πέλλας, κατὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα. Καταπελτάσονται, κατακοντίσουσι· καταπολεμήσουσι· πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς· ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ πέμπουσιν· ἢ καταδραμοῦνται· πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρά, μὴ ἔχουσα ἱμάντα. Καταπεμπάμενα, καθειμένα. Καταπέμπειν λέγεται κυρίως, ἐκ τῶν ὑπερκοσμίων εἰς κόσμον· οἷον τὸ θεῖον ἐπ' εὐεργεσίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, καταπέμπει τοῦ δεῖνος τὴν ψυχήν· συνέστιος οἶμαί σου τὴν θεσπεσίαν ψυχὴν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο καταπεμφθῆναι· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Καταπέμπειν λέγεται, καὶ τὸ ἔγγραφα προστάγματα πέμπειν τοῖς ὑπηκόοις, τοῖς ὑπὸ χεῖρα, καὶ μακρὰν οὖσι, καὶ ἀποδημοῦσι· δοτικῇ συντάσσεται. Καταπέποιθα, κατερρύηκα. Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακωμένα. Καταπεπληγώς, καταπεπληχώς. Κατάπεμνοι, καθαπτόμενοι. Καταπεπτηυῖα, ἀπὸ τοῦ πτήσσω, τὸ μετὰ φόβου κεῖμαι· καὶ ἀπὸ τοῦ πτῶμι, τρεπομένου τοῦ ω μεγάλου εἰς η εἰς παρακείμενον, ἀποβολῇ τοῦ κ. Καταπεπτωκὼς δὲ λέγεται τὶς ὑπὸ λιμοῦ ὁ τὰς σάρκας κοιλανθείς· καὶ ῥυτιδωθείς. Καταπέπτωκεν, ἐπτώθη. Καταπέφθη, ἀποκλείνη. Καταπεφρικότες, δειλιῶντες. Καταπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ κλιθῆναι. Καταπέψει, καταδαπανήσει· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ περιπεττομένων σιτίων. Καταπεσών, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος. Καταπέτται, καταπαράττει· καταβάλλει. Καταπεφρόντικα, εἰς τὰς φροντίδας ἀνάλωσα· εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Καταπέψαι, καταπραῦναι, ἢ ἐν αὐτῷ κατασχεῖν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πεσσομένων σιτίων. Καταπέψῃ, μετενέγκῃ ἀπὸ τῶν σιτίων τῶν μετὰ βρῶσιν ἱκανῶς καταχεθέντων ἔσω ἄχρι καὶ πέψεως. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ πέπτω, σεσιγημένου ἐνεστῶτος· ἔστι καὶ πέπτω· διφορεῖται γάρ. Καταπέψοι, πέπτω ἐνεστὼς ἀττικός, πέσσω δὲ κοινός· ἔπεπτον παρατατικὸς καὶ ἔπεσσον· πέψω μέλλων ἐπροκλίτως, ἀπὸ τοῦ πέπτω ἀχρήστου· πέψοιμι οις οι τὸ εὐκτικόν. Καταπήγας, τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν. Καταπηδῆσαι τοῦ ἅρματος, καθ' ἵππων ἀλέσθαι χαμᾶζε φησὶν ὅμηρος. Καταπημήνειε, καταβλάψειε. Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου. Καταπίει, καταπίνει. Καταπίμπρασθαι, κατακαίεσθαι κατὰ πίνδαρον. Καταπίονα, λιπαρά. Καταπλαγέντα, θαυμάσαντα. Καταπλήξων, καταπλήξας διαμαρτών. Καταπλαστόν, τῶν φαρμάκων τὰ μέν ἐστι καταπλαστά, τὰ δὲ χριστά, τὰ δὲ ποτά· τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, κατάπλαστα λέγοντες· ἔστιν οὖν παστόν, τὸ πασσόμενον· πλαστόν, τὸ πλαττόμενον· ὃ καὶ καταπλαστὸν λέγεται· καὶ πιστόν, τὸ πινόμενον. Καταπλεκεῖσι, συνδεθεῖσι· περιπεπλεγμένοις. Κατάπληξ, καταπεπληγώς. Καταπλάσαι, μολῦναι. Καταπλῆγες, καταπεπληχότες. Καταπλήξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Κατάπληξίς ἐστι φόβος ἐκ μεγάλης φαντασίας. Καταπληκμήσει, τὸ βῆμα καταπλήκμα λέγουσι, τὸ οὖν καταθῆσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ τοῖς ποσὶ κατατρεχόντων οὕτως φασὶ κατακρατηθείς. Καταπλήσσει, καταταράσσει· φοβερίζει καὶ ἐξανιστᾷ. Καταπλήττομαι, τὸ φοβοῦμαι τόνδε. Κατάπλοις, ἡ εἰς τὸν λιμένα ἔλευσις· ἀνάπλοις τὸ ἀνάπαλιν· ὡς τοῦ θαλαττίου ὕδατος ὑποκειμένου· διὸ καὶ ὁ ποιητὴς λέγει ἐς τροίην ἀναβήμεναι, ἤγουν διὰ θαλάσσης ἐκεῖ ἀνελθεῖν· ὅτι δὲ καὶ τὸ τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα ἐλθεῖν, κατελθεῖν λέγεται, δῆλον παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον ἀττικίζουσι· λέγεται δὲ αὐτὸ κατά τινα κυριολεξίαν· ἐπεὶ ὑπὲρ ἅλα λιμὴν καὶ ἐκείνοις ἡ πατρὶς ὑπόκειται κινδυνεύσαι φθάσασιν. Κατὰ πόδας, παραυτά, κατὰ τάξιν. Καταποθῇ, καταναλωθῇ. Καταπολαύω, τὸ καθ' ὑπερβολὴν καὶ ὑπὲρ χρείαν ἐμφοροῦμαί τινος, γενικῇ συντάσσεται· λέγεται δὲ ὥσπερ τὸ χρῶμαι, καὶ καταχρῶμαι· καὶ ἀναλίσκω, καὶ καταναλίσκω. Καταπολεμεῖ, νικᾷ. Καταπονουμένοις, πειραζομένοις. Καταποντίζω, καταδύω· βυθίζω· κλύζω. Καταποντωθῆναι, κινδυνεῦσαι. Καταποντωθῆναι, ἀντὶ τοῦ καταποντισθῆναι· τῶν ἀττικῶν δέ ἐστι. Καταπορευθέντων, ἐπανόδου τυχόντων τῶν φυγάδων. Κατὰ πορθμόν, στενὴν θάλασσαν. Καταπόσον, πλεονάκις. Καταπότης, λάρυγξ. Καταπρανοῖς, κατωφερέσι. Καταπραΰνεις, ἡμεροποιήσεις, σιωπήσεις. Κατάπρεμνος, κατάκλαδος. Καταπρηνές, κατὰ πρόσωπον τὸ στόμα, κατωφερές.

Καταπροέσθαι, ἀντὶ τοῦ καταπροδοῦναι. ἀπὸ τοῦ ἵημι, ὁ παθητικὸς παρακείμενος εἷμαι, ὁ ἀόριστος ἕθην, ὁ μέσος δεύτε-
ρος ἕμην, τὸ ἀπαρέμφατον ἕσθαι, καὶ προέσθαι, καὶ καταπροέσθαι. Καταπρηνωθῆ, κατακαυθῆ. κελεύσαντος Κύρου, ἵνα
καταπρηνωθῆ ζῶν. Καταπροήσεσθαι, καταπροδώσειν. Καταπροΐξεται, καταφρονήσει, καταπροδώσει. καὶ καταπροΐ-
ξῃ, τουτέστιν οὐ μὴ καταφρονήσεις. Καταπροΐζεται, οὐκ ὀρθῶς διαιροῦσι. δέον καταπροΐζεται. Κατὰ προΐθην, κατὰ
πρεσβυγονίαν. ἔνιοι τὸ κατὰ δαίμονα. Καταπροΐξασθαι, ἐκ τοῦ ἵκω, τὸ ἔρχομαι. μέλλων ἵξω. ὁ μέσος ἀόριστος ἱ-
ξάμην ἵξω ἷξα τὸ ἵξασθαι καὶ προΐξασθαι, καὶ καταπροΐξασθαι. Καταπροϊξάμενος, καταφρονήσας. καὶ οὐκ εὐλαβη-
θεὶς. προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας. Καταπροΐξεις, καταφρονήσεις ἢ δωρεὰν γελάσεις. Καταπροΐξεσθαι, ἤγουν κατά τι-
νος προαχθήσεται καὶ καταφρονήσει. Καταπροΐξεσθαι, ἀντὶ τοῦ προῖκα ποιῆσαι Ἴωνες λέγουσι. Καταπροΐξῃ μου,
καταφρονήσεις. παρὰ τὴν προῖκα. δωρεὰν ἐπεγχανῇ μοι. καταγελάσεις μου χωρὶς ζημίας. προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν
ζημίαν. καὶ ἀλλαχοῦ, οὔτοι μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροΐξει λέγουσα ταυτί. ἡ πρὸ δὲ, ἀντὶ τῆς παρά, προϊκνεῖσθαι. τινὲς δὲ
ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι, ὅ ἐστι δωρεάν τινα λαβεῖν. οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος καταπροΐξεται. Ἀρχίλοχος, οὐδ' ἐκεί-
νος οὐ καταπροΐξεται. καὶ ἀλλαχοῦ προτείνω χεῖρα, καὶ προΐσσομαι. Κατὰ πρόκλησιν, κατὰ χάριν. κατὰ προσω-
ποληψίαν. Κατὰ πρόσκλησιν, καθ' ἑτεροβαρείαν, ἢ ἑτερομέρειαν. Κατὰ προτμησιν, κατὰ τὸν ὀμφαλόν. Κατὰ
πρωτῆρας. ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτῆρες παρὰ Λακεδαιμονίοις. Καταπτάμενος, ὁ καταπτάς. Καταπτῆξαι πρὸς γῆν, τὸ διὰ
δέος κατακόψαι, ἕως καὶ εἰς γῆν δεδιότα ἕκαστον περὶ σφετέρα κεφαλῇ. Καταπτήσσει, δειλιᾷ. φοβεῖται. συστέλλεται.
Καταπτήτην, συγκέκοπται ἐκ τοῦ καταπτηξάτην. καθὰ τὸ κιχήτην. Ὅμηρος· τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην. Κατα-
πτύω, ἐνεργητικῶς γράφεται, καὶ μετὰ γενικῆς συντάσσεται. Καταπτύουσιν ἡδονῆς. καὶ καταπτύω σου. ἐμπτύω σου, οὐδεὶς τῶν
δοκίμων. Καταπύγοις, κιναίδοις. ἀσελγεῖς. Καταπυγοσύνη, τουτέστιν ἡ μαλακία. Καταπυγωνέστερον, μαλα-
κώτερον. πορνικώτερον. Καταπυγῶ, κατασελγαίνω. Καταπύγων, ὁ μέσος δάκτυλος, καὶ ὁ καταφερής. Κατὰ πύ-
στιν, ναῦται δέ τινες κατὰ πύστιν ἐγχώριοι. κατὰ πύστιν, κατὰ φήμην. Κατὰ πόλιν, κατὰ τὴν πόλιν. Καταπτώσσει,
φοβεῖται. δειλιᾷ. ταπεινοῦται. Κατάπυστον, εὐτελές. μισητόν. Καταπύει, ἐνέπησε. κατηπόνει. Καταπύθεται,
ἐρωτᾶται. Καταράβδου ἔφρασε, κατηραψῴδησεν, ἢ κατὰ στίχον διῆλθεν. Καταράξαι, καταρρῆξαι. καταβαλεῖν
ἢ κατιψῆσαι. Κατάκρας, ἀντὶ τοῦ κατὰ κράτος. ἀπὸ τοῦ ἀκή, ἡ ὀξύτης, ἄκα καὶ ἄκρα πλεονασμῷ τοῦ ρ. Καταρᾶ-
σθαι, ἀρᾶσθαι θεοῖς. Κατάρατος, καταρᾶς ἄξιος. Καταρραψῳδῆσαι, φλυαρῆσαι. Καταράσσειν, καταρρίπτειν.
Καταράσσοντες, περικλύζοντες. Καταρβύλοις, χλαίναις ποδήρεσιν ὥς τινες περὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς
Τρωΐλῳ. Καταργήσει, νικήσει. παύσει. Καταργῶ, τὸ ἀποπαύω. καὶ πηρῶ. κατηργήθη γὰρ ὁ νόμος, ἀντὶ τοῦ ἀπε-
παύθη. γίνεται ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως, καὶ τοῦ ἀργῶ. Καταρδεῖν, εὐφραίνειν. ποτίζειν. Καταρδοχέων, ἐπιχέ-
σεις, καὶ καταβρέχων. Καταρέζειν, ἔστι τὸ ῥέζειν, ἤγουν ποιεῖν πρᾶγμα οἰκεῖον, καὶ αὐτῇ τῇ χειρί. ὅπερ ἐστὶ κατα-
ψᾶν, καὶ ἅπτεσθαι ἠρέμα κολακευτικῶς. ἰστέον δὲ ὡς τὸ πράττειν ἀσυνθέτως λέγεται ῥέζειν, ὡς τὸ τῆς νύσε τρία δὲ ἔρε-
ξε, καὶ ὥσει κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔρξω, κατὰ μετάθεσιν. ἔρξου τὸ ἔρξον ὅπως ἐθέλεις. τὸ δὲ καταψᾶν
συνθέτως, καταρέζειν. καὶ ἐν συγκοπῇ δέ ποτε καῤῥέζειν, ὅθεν καῤῥέζουσα. Κατὰ ῥέεθος, ἧς ἔπι καλὸν ἄμυξε κατὰ
ῥέεθος ἀφροδίτεια. ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν. ἔξεσε. Καταῤῥεῖ ὁ λειμὼν, καὶ ἡ χλόη καὶ τὰ φύλλα καὶ ὁ καρπός. Κατα-
ῤῥέκτης, ὁρμητικός. Καταῤῥεπὲς, ἐπιῤῥεπὲς, ἐπικλινές. Καταρέσθαι, καταλύειν. Καταῤῥιπτάζονται,
σκορπίζονται. Καταριστὴν, ὀρθὴν. εὐριστὴν, παρὰ Καλλιμάχῳ τὴν χάλαζαν. Κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, τῶν τρι-
χῶν ἀποσπάσαι. Καταροίζομαι, ῥευματίζομαι. Κατὰ ῥοῦν, κατὰ τρόπον. κατ' εὐθεῖαν. Κατὰ ῥόον, παροιμίαν
ποιεῖ τὴν λέγουσαν, φέρεσθαί τι κατὰ ῥοῦν, ἤγουν εὐτυχῶς πλέειν, ἢ ὅτι τύχῃ. τοιοῦτον γάρ τι καὶ τὸ ἔνθα καὶ ἔνθα κα-
τὰ ῥοῦν φέρεσθαι. ᾧ ὅμοιον καὶ τὸ ἀνὰ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα. Καῤῥάκτη, ὄρνεον ἁρπακτικόν. Κα-
ταῤῥάκτης, ὀχετὸς. ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετὸς. Σοφοκλῆς Λαοκόοντι. καὶ τὰς ἁρπυίας ἐν Φινεῖ. Καταῤῥάκται, πέτραι ἐν τῷ Ἴ-
στρῳ ποταμῷ. Καταῤῥάξαι, κατάξαι. Καταῤῥακτίτης, Γοργὼν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν. Καταῤῥάσσειν, κατακλᾶσθαι.
Καταῤῥεῖν, ἀναλίσκεσθαι. Καταῤῥέοντες, ἀντὶ τοῦ ἀθρόως ἐπερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων.
καὶ Ὅμηρος, τὰ δ' ἐπεῤῥεεν ἔθνεα πεζῶν. Καταῤῥῆσις, κατάγνωσις. Καταῤῥήσσων, ἐπικροτῶν. ἐπιψοφῶν. Κα-
τάῤῥοις, τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφερόμενον ῥεῦμα διὰ τῶν μυκτήρων. ὃ καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ κατάσταγμον, ἢ τὴν διάρ-
ῥοιαν. ἢ τὸ δυσεντέριον. Καταῤῥύτα, ἀρδεύσιμα. Καταῤῥυθμήσας, ἀπαρτίσας. Κάταρσον, κατάκλεισον. Κα-
ταρτίζω, ἁρμόζω. ἐκ τοῦ ἄρτω ἀρτίζω. καὶ καταρτίζω, τελειῶ. Καταρτύσων, παρασκευάσων. εὐτρεπίσων. Κα-
ταρυβδήσας, καταπιών. ῥοφήσας. Καταρυῆναι, καταπεσεῖν. Καταρυθμίζεσθαι, κατευθύνεσθαι. κανονίζεσθαι.
Καταρχῆς, ἀσφαλὴς, τέλειος. Καταρώγεα, γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετος. Καταρῶμαι, ἀρῶμαι. κα-
τεύχομαι. Κατὰ σαυτὸν, περὶ σοῦ κατά σε. ὅμοιός σοι. Κατασείειν, ταράσσειν. Κατασεῖσαι, καταβαλεῖν. Κα-
τασίνεσθαι, καταβλάπτειν. Κατασέσας, σβέσας. Κατασεσασμένα, κατασεσεισμένα. Κατασημήνασθαι, κα-
τασημειώσασθαι. Κατασίνεσθαι, καταβλάπτεσθαι. Κατασκαφὴς, κατεσκαμμένος. Κατασκάφιλος, κα-
ταισχύνων τοὺς φίλους. Κατασκάψαι, κατορύξαι. Κατασκεδάσαι. καταχέαι. Κατασκελεῖν, κατασκελε-
τεύειν. τὰς σάρκας καταφαγεῖν. Κατασκευάζω, τὸ ἐργάζομαι καὶ ποιῶ. λέγεται δὲ περὶ τῶν ποικίλως συνισταμένων. καὶ
ὄνομα ἐκ τούτου κατασκευή, ἡ ἐνέργεια τῶν κατασκευαζόντων. καὶ τὸ ἔργον τὸ κατασκευασθέν. λέγεται δὲ κατα-
σκευὴ, τὸ ῥητορικὸν προγύμνασμα. ᾧ ἐναντίον ἡ ἀνασκευή. καὶ κατασκευὴ, ἡ αἰτία περὶ λόγου. Κατασκευάζω, κα-
ταρτύομαι, ἐξαρτύομαι. Κατασκευάζω, περὶ τῶν τεκτόνων, τὸ δημιουργῶ. καὶ κατασκευή. ᾧ ἐναντίον ἀνασκευάζω.
Κατασκευάζει ὁ ναυπηγὸς τὴν ναῦν. κατασκευάζεται δὲ ὁ περὶ τῆς κατασκευῆς ταύτης τὰ ἀναλώματα διδούς,

γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ οἰκοδομῆ, καὶ οἰκοδομεῖσθαι. Κατασκῆψαι, καταπεῖραι. Κατασκήψαντος, ἐμπεσόντος. Κατασκίδναται, διασκορπίζεται. Κατάσκιος, πάντοθεν σκιὰν ἔχων. Κατάσκοποι, καραδοκοῦντες, ἐπίβουλοι. Δόλῳ ἐξιχνευταὶ, δολεροὶ, δόλιοι. Κατασμύξαι, μαράναι, καῦσαι, ἐμπρῆσαι. Κατασοβεῖται, καταδιώκεται· καὶ κατασοβήσονται. καταδιωχθήσονται. Κατασοφισόμεθα, τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώσομεν. Κατασπᾷ, ἤγουν καθέλκει. Κατασπαῦ, χαλαῦ ἢ σιαλίζειν ἐπί του ἐσθίοντος· ἢ παρὰ δεῖπνον διαλεγόμενον καταπίνειν τὸν σίαλον. Καταστατιλᾷ, τρυφᾷ. Κατασπέρχων, κατασπεύδων. Κατασπείρω, τὸ φυτεύω ψιλικῇ. Κατασπερχόμενος, ἐπειγόμενος· κατηπειγόμενος. Κατασπεύσαντα, κακῶς βουλευθέντα· ἐχθρὰ βουλευσάμενον. Κατασπιλάζων, μολύνων. Κατ' ἀσπίδα, ἐπ' ἀσπίδα. Καταπλῆκῶσαι, καπλᾶσαι. Καταπόδησον, κατίλασον. Κατασπουδὴν, μετὰ συντετριμμένης προθυμίας εἰ τοῦτ' αὐτὰ, ἔδοξει κατασπουδὴν εὐθὺ λιβάνου τοῦ ὄρους καταδραμεῖν. Κατασπώμενος, καθελκόμενος. Κατασταθμην, κατ' ὀρθὸν κατ' ἔπαυλιν. Καταστὰς εἰς ἀπολογίαν, ἀντὶ τοῦ ἐλθών. καὶ καταστὰς, προβληθεὶς· προχειρισθεὶς. ὁ δὲ ἐστριανὸς ὑπὸ πάντων καταστὰς, ἔλεξεν ὧδε. Κατάστασις, ἡ ἐπίδειξις· ἡ σφοδρότης· ἡ ἀποδοχή· ἡ κόσμος· ἦθος. Καταστάτης, σοφοκλῆς ἀλλ' ἀρχέτου τοι καὶ καταστάτην δόμων. ἀντὶ τοῦ ἐπιτρεπτιστήν. Καταστείλας, ἀντὶ τοῦ καταστείλας. Καταστέλλει, περικαλύπτει. Καταστέλξαι, καταγαγεῖν τὸν βοῦν. Κατὰ στεφάνης, ὅρους· ἐξοχῆς, ἀκρωρείας. στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλήν· ἢ περικεφαλαίας· ὡς ὅμηρος, αὐχὲν ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου. Καταστῇ κατάστασιν, ἐν λυδίᾳ ἡ· ἀριστοφάνης. Κατάστημα, καταστήριγμα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κατάστημα, τρίμμα· στάσις· ὁρμή. Καταστήσονται, ἀποδείξουσιν. Καταστήρας, ἀποπεμπτήρια· ἐν οἵῳ τρόπῳ λεγόμενα· ἀπόπεμψον, κατάστησον· ἢ καταπαυστήρια· κατάστασιν ἔχοντα· ἀποπεμπτα· καθεστάμενα. Καταστίζων, βεβαιῶν· καταψηφίζων· παρ' ὅσον τῶν ἀποκρυπτῶν τὰ ὀνόματα παρέστιζον, καὶ ἐζημίουν. Κατάστικτον, ποικίλον· καὶ σώφρων κατίτημα τὰ φησιν. Καταστίλβει, καταυγάζει· καταλάμπει. Κατὰ στίχους, κατὰ τάξεις. Καταστολὴ, ἡ στολή. Κατὰ στόμα, κατὰ πρόσωπον· κατὰ τὴν ἀρχήν. Καταστομὶς, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ· τὸ ἐνόλβιον. Καταστοχάζεται, κατὰ σκοποῦ βάλλει· κατὰ σκοποῦ βλέπει. Καταστοχὴν, περιβολήν. Καταστρέφει, σκαλεύει. Καταστρέφομαι παράλιον, καὶ καταστρέφομαι τὸν δεῖνα· πρόσοδος ἅτε δημίῳ τῷ καταστρεφομένου γῆν πολλήν. Καταστροφὴ, τέλος. Καταστροφῆς, ἐρημώσεως. Καταστρώματα, τῆς νεὼς μέρος· ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν. Καταστύξαι, κατασύραι· συλλέξαι· μισῆσαι. Καταστυφέλου, καταξήρου. Κατάστυφλον, κατάξηρον· καὶ ἡμεῖς δὲ τὰς ἀνεργάστους χώρας καὶ σκληρὰς, στυφλὰς καλοῦμεν. Κατὰ συναίρεσιν, κατὰ συνάφειαν. Κατὰ συνδυασμὸν· κατὰ κοινωνίαν, κατὰ σύμπραξιν. Κατασυγκυρίαν, κατασύραι ἑλκύσαι σαγήνη. Κατὰ σφᾶς, καθ' ἑαυτούς. Κατασφήκωνται, καθέλωνται. Καταχάσαι, κατανύξαι· κατατυχεῖν· ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι. Καταχεῖν, κατακρατεῖν· καταχεῖν. Κατάχη, αὐθυπόπακτον· καὶ οὐ καταχωνεύσας τῆς χαρᾶς. Κατὰ χολὴν, ἀντὶ τοῦ μόλις· ἢ ἀψοφητί. Καταχομένη ἑαυτὸ ἀργῆ τι φαεινὸ, παρ' ὁμήρῳ, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ ἀναχομένη· ὃ δηλοῖ τὸ ἀνατείνασα. εἴη δ' ἂν καταχέεσθαι ἑαυτὸ, τὸ προκαλύψασθαι τὴν παρειὰν, κατὰ τὴν πηνελόπην ἐν ὀδυσσείᾳ χομένην ἄντα παρειάων κρήδεμνα· ἵνα ὥσπερ τὸ ἀναχεῖν ἥλιον, ἀντίκειται πρὸς τὸ καταχεῖν. οὕτω καὶ ἀναχέεσθαι κρήδεμνον, ἤδη ἀνακαλύπτει καὶ οἷον ἀναλάμπει προσώπου, ἀντικειμένως ἔχει πρὸς τὸ καταχέεσθαι, ἤγουν ὑπὸ ζόφῳ κρύψαι. Κατάχωμεν, οὐ κατάχωμεν· ἐπειδὴ πᾶς ὑποτακτικὸς ἀόριστος μονοσύλλαβος εἰς ω λήγων, ἔχων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει· βῶ, ἀναβῶ· θῶ, καταθῶ· δῶ, ἀναδῶ. εἰ δὲ μὴ εἰς σ ὀξύτονον ἔχει τὴν μετοχὴν, μεταπέμπει τὸν τόνον ἐν τῇ συνθέσει· οἷον χῶ, κατάχω, καὶ κατάχωμεν, καὶ πρόσχωμεν· χὼν γάρ ἐστιν ἡ μετοχή. Κατὰ τάξιν, κατὰ κόσμον. Κατὰ ταυτὸν, ἀντὶ τοῦ ἅμα. Κατ' αὐτό· οἷον ὁμονοοῦσιν. Καταταχῆσαι, προφθάσαι. Καταταχήσων, τῷ τάχει ὑπερβαλών. Καταταχούμενοι, κατεπειγόμενοι. Κατατεθηπέναι, θαυμάζειν· δειλιάζειν· ἐκπλήττεσθαι. Κατατείνουσαν, μακρότητι παρέχουσαν. Κατατέλεια, παρὰ ἡροδότῳ τὰ ἀναλώματα· καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχαῖς· καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα. Κατατεθνειώτων νεκύων, εἴποι ἂν μὴ παρέλκειν τὸ κατατεθνειώτων, ἀλλ' ὡς πρὸς διαιρεῖσθαι νεκύων ζώντων· εἶεν δ' ἂν τοιοῦτοι, οἱ ἐν ταλαιπωρίαις βιοῦντες· ὁποῖοι καὶ οἱ κατὰ τροίαν τὸν δεκαετῆ παρατείναντες πόλεμον· οἳ δὴ ζῶντες μὲν, λογίζοιντο ἂν εἰς νέκυας, διὰ τὸ μὴ καλῶς ζῆν· μὴ ζῶντες δὲ, καλοῖντο ἂν νέκυες τεθνειῶτες. τοῦτο δὲ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐν κακοπαθείᾳ τὸν βίον διάγοντας παρελκυσθήσεται· συντελεῖ δὲ ἐνταῦθα καὶ στρατονίκου τὸ ἔνθα καὶ νεκροὶ περιπατοῦσι. Κατατιμᾶ σε τοὺς ἱππόδες καττύματα, καττύματα δὲ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἃ ὑπὸ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται. Κατατάττω, τὸ καταλέγω· καὶ καταριθμῶ· καὶ ἐγγράφω· οἷον τοῖς ἀγαθοῖς φίλοις δὲ κατατάττω· κατατάττομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐν τάξει γίνομαι. Κατατεθηπότες, ἐκπεπληγμένοι. Κατατεθηπώς, δειλιάσας. Κατατείνει, ἤτοι κατεργάζεται, καὶ πιέζει καὶ κατατρίβει· οἷον κατατείνει ὁ νόσος τὸν ἄνθρωπον· καὶ κατατείνει πληγαῖς καὶ μάστιξι τὸν δεῖνα, καὶ εἰς τὸ μῆκος ἐκτείνει· οἷον κατατείνει λόγον· κατατείνει, καὶ τὸ σπεύδει καὶ τρέχει· ὡς τὸ κατατείνει δρόμον ἐπὶ λιμένα. Κατατομὴ, καθήμενος κάτω ὑπὸ τῇ καταρμῇ· φιλόχορος δὲ ἐν ς· οὕτως αἰσχραῖος ἀναγυράσιος ἀνέθηκε τὸν ὑπὲρ τοῦ θεάτρου τρίποδα καταγυρώσας, νενικηκὼς τὸ πρότερον ἔτι χορηγῶν παισί· καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας. Κατ' ἀπλὰ τῶν ἑκαταίων, ἤγουν ἀσεβῶς διάκειται περὶ τὰ τῆς ἑκάτης ἀγάλματα· ἤγουν κατὰ τῶν ἀγαλμάτων τῆς ἑκάτης κόπρον ἐκκρίνει διάρροιαν, τουτέστιν ὑγράν. Κατατείνεται, ἐφαπλοῦται. Κατατίθεσθαι, συναινέσαι. Κατατρέπω, κατὰ τὸ κρίμα, κατὰ τὴν τάξιν, ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα. Κατατρίχιον, λεπτόν. Κατὰ τὸ καρτερὸν, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς καὶ καρτερῶς. Κατατρέχει, ἐπὶ ἐμψύχου, ψιλικῇ· ἐπὶ ἀψύχου, αἰτιατικῇ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εὕρηται δὲ καὶ ψιλικῇ. Κατατρεχόντων, ληϊζομένων· πορθούντων. Κατατρίψειν, καταδαπανήσειν· χρονιεῖν. Κατάτροπον, κάταντες· πρόστροπον δὲ, τὸ ἐναντίον.

Κατατρυξή, καταφυγή. Κατατρυφᾷ, κατασπαταλᾷ. Κατατρύχειν, ἐλαττοῦν πιέζειν. Κατατρύχω δώροις καὶ
ἐδωδῇ, οὐ ζημιῶ ἀγαθὰς, ἀλλὰ κατατρύχω, ἐκ τοῦ τρύω δὲ ὄνομα πεποιημένον, ἐξ οὗ καὶ τὸ τρώγω, καὶ τὸ τρύω, καὶ τρυπῶ,
παρὰ γλύγας γέγονε. καὶ τρύχω ἀναλόγως τῷ ψῶ ψύχω. Κατατρύχει τοῦτο ἐμὲ, ἤγουν δαπανᾷ καὶ φθείρει. θεόκριτος
τίς σε κατατρύχει. Κατατρύχομαι, καταπονοῦμαι. Καταπάττομαι παθητικῶς, τὸ ἐν τάξει γίνομαι. ὡσαύτως
καὶ τὸ διατάττομαι. Κατατυχεῖν, ἐπιτυχεῖν. Καταυανεῖ καὶ καυθανεῖ. καταυανεῖ, ξηραίνει. αὔω γὰρ τὸ ξηραίνω,
ψιλοῦται. καταυχεῖ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρυνεῖ. Καταυγάσας, φωτίσας. Κάταυλον, καταυλημένον. ἀναπεπταμέ
νον. Καταυλούμενοι, ἀττικῶς, χλευαζόμενοι. Καταῦσαι, καταυλῆσαι. καταδῦσαι. Καταυστής, καταδυστής.
Κατ' αὐτὸ, ὅμοιον αὐτῷ. Κάταυχμον, ἦν δὲ τὸ φρούριον τοῦ καταύχμου τῆς ὑδρεύσεως ἁλωτὸν τοῖς πολεμίοις. Κα
ταφάγη, κατεπόθη. Καταφαγεῖν, πολλάκις κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμφατικῶς ἡ κατά. ὥσπερ καὶ
τὸ ἐμφαγεῖν. Καταφαντὸν, ἢ ἀπόφαντον, ἐν τῷ ἀξίωμα. Κατὰ φάλαρα, κατὰ μετωπίδια. Καταφάναι, κατειπεῖν.
Κατάφασις, δόξα. ἤγουν κατηγορία περί τινος λεγομένη. οἷον ὁ ποταμὸς ἀνέρχεται, ὁ ἄρχων εἰσέρχεται. ἡ κατάφα
σίς ἐστι λόγος τινὸς ἀποφαντικὸς κατά τινος. οἷον σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, καὶ ἰδοὺ ἐπαίνω σωκράτους τὴν φιλοσοφίαν
κατηγόρησεν. πᾶσα δὲ κατάφασις, ἢ ἀλήθειαν ἢ ψεῦδος σημαίνει, οἷον σωκράτης φιλόσοφός ἐστι, καὶ ἰδοὺ ἀλήθεια.
εἰ δὲ σωκράτης ἰδιώτης. ἐστὶ ψεῦδος. οὐδὲν δὲ ἕτερόν ἐστιν ἡ ἀπόφασις, εἰ μὴ κατάφασις μετὰ τῆς οὐ ἀρνήσεως. οἷον σω
κράτης φιλόσοφός ἐστι. Κατάφασις, προσρήσις διὰ συγκαταθέσεως. Καταφάσκει, προλέγει. ἐπινεύει. Καταφα
τικὴν, δυσκάθεκτον. Καταφαρυγμένη, καταπτωμένη, κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως. Καταφέρειν, ἀφ' οὗ καταφο
ρὰ, ἡ κατηγορία. Καταφερής, ἐπὶ τῶν πρὸς ἀφροδίσια ἀκολάστων λέγουσιν οἱ παλαιοί. οὐδαμῶς οὕτω τῶν δοκίμων
χρωμένων. Καταφήσας, ἀπορήσας. αἰτιάσας. Καταφθορὰ, ἡ παντελὴς ἀπώλεια. διαφθορὰ δὲ, ὅταν ἄλλη οὐσία δι' ἑτέ
ρας ἀφανίζηται. ὥσπερ τὸ σῶμα ὑπὸ σκωλήκων. Καταφιλοσοφήσαντες. διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες. Καταφλάσαι,
κατακόψαι. Καταφλυαρήσω, ψεύσομαι. Καταφοιτῆσαι, κατελθεῖν. παραγενέσθαι. Καταφορεῖν, ὑπνοῦν. Καταφο
ρικῶς, γαστέρας τεμών. Καταφορτικός, σφοδρός. Καταφράζεσθε, ἀντὶ τοῦ φράζεσθε καὶ σκοπεῖτε. ἡσίοδος, ὑμεῖς
δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ τήνδε δίκην. Κατάφρακτος, παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, ἀπὸ τοῦ φράττω. Καταφράκτοις
ψυχαῖς, ταῖς ἐπεσκοτισμέναις, καὶ μὴ τὸ μέλλον εἰδυίαις. ἴων ἀλκμήνη. καὶ εἴδη πολεμικοῦ ὡς καταφράκτου. Κατα
φρένα, κατὰ διάνοιαν. Κατὰ φρήτρας, κατὰ φρατρίας. Καταφρονέοντα, τὸν ἐν ἔτι αἰσθανόμενον, ἐν τῷ μείζονι προ
ρητικῷ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καταφρονέων, καταβδελυόμενος. Καταφρόνησιν, ὑπερφρόνησιν. ἤγουν τὴν ἀφροσύνην. Κα
ταφρονῶ, ἀλογῶ, ἀτιμάζω. ὑπερορῶ. ὡς ἐπὶ πλεῖστον μὲν γενικῇ συντάσσεται. ἐστι δὲ ὅπου καὶ αἰτιατικῇ. θουκυδίδης, κα
ταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐκ τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι. καταφρονῶ τούτου τοῦ πράγματος. Καταφρύγει, δι' ὅλου
καίει. ἀριστοφάνης καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς. Καταφρύγει ὁ κεραυνὸς λέγεται, ὅτι πολλάκις ὁ κεραυνὸς ἀψά
μενος οὐκ ἀναιρεῖ, ἀλλὰ περιφλέγει μόνον. ἢ καταφρύγει, καταίθει. περιφλύει δὲ περικαίει ἐπιπολῆς. Καταφρύσσει, κα
ταξηραίνει. Καταφυέν, γεννηθέν. Καταφυλαδὸν, κατὰ ἔθνη. Καταφύξει, κατασβέσει. Κατὰ φύσιν, τὸ κοινῶς ὁ
ρώμενον ἐν τῇ φύσει συστατικὸν τῆς οὐσίας. Κατάφυτος, σύνδενδρος τόπος. Καταφωνεῖ, ταράσσει. Καταφωραθεὶς,
καταγνωσθείς. Καταφωρᾶν, ἐλέγχειν. ἐρευνᾶν. ἐπιζητεῖν. Κατάφωρον, ἐληλεγμένον. φανερόν. ὑπεύθυνον. ἢ καταφανὲς
γενόμενον. Κατάφωρος. φανερός. Καταχαλῆ, κατὰ βραχύ. Κατάχαλκος πύλη, καὶ κατάχαλκος ἀνήρ. περιειλημμένη
χαλκοῦ, καὶ ἐνδεδυμένος χαλκόν. οὕτω καὶ κατάχρυσος, καὶ κατάργυρος. Καταχέει, κακολογεῖ. Κατὰ χεῖρα,
ἕτοιμα. εὐχερῆ. ἢ ὁ νῦν πρὸς χεῖρα, καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης. Καταχεῖρας, εὐκόλως. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ ἐδέ
ξατο, λέγε. οὐ κατὰ χειρῶν. Καταχειροτονία, ἔθος ἦν ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν, προβο
λὰς ἐν τῷ δήμῳ τίθεσθαι. εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος εἰσήγετο εἰς τὸ δικαστήριον. ἐστι δὲ πολλάκις τοὔνομα, παρὰ
τῷ δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ μειδίου, καὶ ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ χαιρεφίλου περὶ τοῦ ταρίχους. διεξῆλθε δὲ, περὶ τῆς καταχειρο
τονίας καὶ θεόφραστος ἐν δ' τῶν νόμων. Καταχεῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ. ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀ
σπίδος, ἵνα λαμπρότερος γένηται. Καταχήν, καταχήνησις. κατάγελως. Καταχήνη, καταγελάση. μυκτηρίση. ἐξου
θενίση. καὶ ὑπὸ πεισιστράτου καλαμία ἐμφερὲς ζῷον ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον, ὁποῖα τὰ πρὸς βασκανί
αν. Κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας, ἀττικόν ἐστιν. ὡς καὶ τὸ τὰ κατὰ γῆς ὁ σοφὸς οὐκ ἀγνοεῖ. χρῆσις δὲ συντάξεως τοιᾶσδε
σὺν ἄλλοις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. τὸ δὲ πῆξαι κατὰ γῆς τὰς ὄψεις, ὡς οἷα μελετῶντα ἐμμερίμνως, διὰ σχεδιασμὸν καὶ
ἵστασθαι ὑποτιθέμενον. Κατάχθονος, ὁ λιπαρός. ὁ τρόφιμος. Καταχθόνιος, κατὰ γῆς. ἢ ὁ ἅδης. Καταχλευάζω σε. γε
νικῇ δὲ, καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ στασιώδεις. Καταχρεμψαμένη, καταπτύσασα. Κατὰ
χρέως, ἐπαρκῶν εἰς μαρτυρίαν. Καταχρᾶται, κακῶς χρᾶται. Καταχρήση, ἀρκέση. Κατάχρησίς ἐστι, λέξις μετενηνεγ
μένη ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ κυρίως ὀνομασθέντος ἐφ' ἕτερον ἀκατονόμαστον, ἔκ τινος συνηθείας λεγομένη, καὶ μὴ ὂν κυρίως, ὡς
γόνυ καλάμου. καὶ ὀφθαλμὸς ἀμπέλου. καὶ χεῖλος κεραμείου, καὶ τράχηλος. κυρίως γὰρ ταῦτα ἐπὶ ἀνθρώπου λέγεται. ἢ πάλιν,
ἀνδριὰς κυρίως μὲν ἀνδρὸς ἀπεικόνισμα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ γυναικός. ἢ πάλιν, ὅταν τις τὸν ἐν ποταμοῦ ἰχθύας ἀγρεύ
οντα, ἁλιέα εἴπῃ. κυρίως δὲ ἁλιεὺς, ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης λέγεται. ἅλς γὰρ, ἡ θάλασσα. ὁμοίως καὶ τὸ ψηφίζειν, κυρίως μὲν
τὸ ταῖς ψήφοις ἀριθμεῖν. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ δακτύλοις. διαφέρει δὲ τῆς μεταφορᾶς ἡ κατάχρησις. ὅτι ἡ μὲν μεταφο
ρὰ, ἀπὸ τοῦ κατονομαζομένου ἐπὶ κατονομαζόμενον λέγεται. ἡ δὲ κατάχρησις, ἀπὸ κατονομαζομένου ἐπὶ ἀκατονόμαστον.
Καταχρυσῶσαι, καταλιθῶσαι. Καταχρῶμαι τῆς λέξεως, ἀττικοὶ τῇ λέξει. Κατάχυσις, ἀήρ. Καταχύματα, τὰ
καταχεόμενα ὕδατα ἐπὶ τῶν λουτρῶν καὶ τῶν ὁμοίων. Κατάχυσμα, ζωμὸν, παρὰ τὸ χέεσθαι. γλυκεῖ δὲ μέλιτι δεδευ
μένον. ἄλλως οὐδὲν πλέον ἢ κατάχυσμα. ὥστε ἀπὸ τούτου, καὶ τὰ καταχύσματα λέγεσθαι. Καταχύσματα σύγκει

μάτων φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων, ἰσχάδων, καὶ καρύων· ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. κυρίως δὲ ἐλέγοντο, ὅταν
δούλους ἠγόραζον· ἔφερον γὰρ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἑστίαν, καὶ καθίζοντες, κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεον κόλλυβα, καὶ ἰσχά-
δας, καὶ φοίνικας, καὶ τρωγάλια ἄλλα, καὶ τραγήματα. καὶ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἥρπαζον. ἐλέγοντο οὖν ταῦτα καταχύ-
σματα. Κατὰ χώραν μένειν, Ἀριστοφάνης· οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς, οὐκ ἐπὶ σαυτοῦ μενεῖς, καὶ ἡσυχίαν ἄξεις ἐν ἱπ-
πεῦσι. Καταψαίρουσι, κινοῦνται. Καταψεφεῖ, κατασκοτίζει. ψέφας γὰρ τὸ σκότος, παρὰ τὸ ψεφᾶσθαι τὸ μεταμελεῖ-
σθαι, καὶ οἷον σκότος περιτιθέναι τοῖς λεγομένοις τὸ καταψεφεῖν. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτω λέγουσιν. Καταψη-
φίζεται, κατακρίνεται. Καταψηφίζομαί σου ζημίαν, καταψηφίζεται· κατακρίνει. Καταψήσας, τῇ χειρὶ ὁμαλί-
σας. Καταψήχων, ὁ ἠρέμα κολακεύων ἢ κρατῶν. Καταψήχων, κολακεύων· ἡσυχῇ τρίβων. Καταψιλωθήσεται,
ψιλοῦ γενέσθαι. Καταψύχω, τρίβω· καὶ ὁμαλίζω. Καταψῶν, καταπραΰνων· ὥσπερ πῶλον καταψῶντες ταῖς χερ-
σὶν ὁμαλίζομεν. Κατεαγέναι καὶ κατεαγῆναι, οὐδὲ κατεάξαι, βάρβαρον γάρ. κατέαγα τῆς κεφαλῆς Ἀττικοὶ λέ-
γουσιν, οὐ τὴν κεφαλήν. ἤγουν κατὰ τῆς κεφαλῆς τὴν πληγὴν ἐδεξάμην. Λουκιανός· κατέαγα τοῦ κρανίου. Κατεαγῆ
καὶ κατεαγότα, κεκλασμένα. Κατεαγότος. ἔχει θέμα ἄγω, τὸ κλῶ. παρακείμενος ἦχα. ὁ μέσος ἦγα. καὶ ἐν διαλύ-
σει ἔαγα. ὅθεν μετοχὴ ὁ ἐαγώς. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ κατεαγώς. ὁμοίως ἐλλειπτικῶς Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ μέρος τοῦ κρανίου.
Κατεαγὼς, καταθλάσας. Κατεάθη, κατεθλάσθη. κατέβαλλετο. ἐτίθετο. Κατέαξαν, κατέκλασαν. Κατεάσας,
κατακοιμηθείς. Κατέβαινεν ὑπερῷα, κοινότερον ἐφράσθη, ἀντὶ τοῦ ὑπερῴων, κατὰ ἀντίπτωσιν. Κατέβασκε, κατέ-
βλαψεν. Κατεβαυκάλισε, κατεκοίμισε. Κατέβαψεν, κατέλαβεν. Κατεβήσατο, ἐσύλησεν. Κατεβόα,
κατηγόρει. ἐμέμφετο. Κατεβρόχθισεν, κατέπιεν. Κατεβρότωσεν, ἐμόλυνεν. Κατεγγυᾶν, παραδιδόναι.
Κατεγήρασαν, ἐχρονοτρίβησαν. Κατ' ἔγκλισιν, κατὰ μέμψιν· κατὰ πταῖσμα. Κατεγλώττιζε, κατεφλυάρει. κα-
τηγόρει. ἐλοιδόρει. διέβαλλε. Κατεγκονῶν, ἐπειγόμενος. Κατεγλωττισμένον, πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον.
Κατέγνωσαν, ἀντὶ τοῦ κατενόησαν Ἀττικῇ. κατέγνωσαν δὲ ἐπὶ καταγνώσεως, κοινῇ. Κατεγνωσμένος, κατακε-
κριμένος. Κατεγνυῶσθαι, ἀντὶ τοῦ παρειμένος εἶναι ἢ μελανός, ἀπὸ τοῦ εἰς γόνυ πίπτειν. Κατ' ἐγὼ δ' ἐξηγρό-
μην, ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἐγὼ μετὰ ταῦτα ἐξηγέρθην ἐπὶ τῶν ψευδομένων. Κατεγοήτευσεν, ἠπάτησεν· κατεμαίτευσεν.
Κατέγραψαν, κατέξυσαν. Κατεγυμνάσατο, ἐπὶ γυμνασίαν ἀνάλωσεν. Κατεδάη, κατεκάη. Κατεδάπτε, κατή-
σθιε μετὰ σπαραγμοῦ. Κατεδαρθεῖν, κατακοιμᾶσθαι. Κατέδαρθε, ἐκαθεύδησεν· ὕπνωσεν. Κατ' ἐδάφους, ἐπὶ
γῆς. Κατεδάωσεν, κατέκαυσεν. ἐπολέμησεν. Κατέδει, ἐδέσμει. Κατέδευσε, κατέβρεξε· κατέφρυσε. καὶ ὅτι
μὲν ἁβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν, ὅτι δὲ τὸ κατηφῆ εἶναι. Κατεδηδεσμένον, καταβεβρωμένον. Κατεδήδοκεν,
καταβέβρωκε. Κατεδηδοκώς. ἔδω, τὸ ἐσθίω. καὶ ἐδέω, ἐδῶ. μέλλων ἐδέσω. ὁ παρακείμενος ἤδεκα. καὶ Ἀττικῶς ἐδή-
δοκα. καὶ ἡ μετοχὴ ἐδηδοκώς, καὶ κατεδηδοκώς. Κατεδημαγώγησε, κατεστρατήγησε. καὶ ἦρξε τοῦ δήμου. Κατε-
δήουν, κατέκοπτον. Κατέδησα, κατεδέσμευσα. κατῄσχυνα. Κατεδίκησεν, κατέκρινεν. κατεδίκασε. Κατεδι-
κάσθην, ἀντὶ τοῦ κατεκρίθην. Κατεδιείλοντο, κατεμερίσαντο. Κατεδόξαζον, ἀπείκαζον· ἐνόμιζον. Κατέδυσεν,
ἐτέθνηκεν. Κατεδρύπτετο, κατεκόπτετο. κατεξύετο. Κατέδυ, κατεδύθη. κατεποντίσθη. Κατεδών, κατεσθίων.
Κατεζώμευεν, ἐτύρευεν ὥσπερ ζωμὸν ἐκροφήσας τὸ γάλα. Κατέθει, κατέτρεχε. Κατέθεον, ἐξεπόρθουν. ἐληΐζοντο.
Κατεθήπει, ἐπτόει. Κατεθήπεσαν, ἐθαύμαζον. Κατέθορε, κατεπήδησεν. Κατεθύσθη, κατεκλείσθη. Κατεθύ-
ψας, περιέπτισας. Κατείβετο, διεφθείρετο. κατέρρει. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ κατετήκετο. Κατειβόμενον,
διαφθειρόμενον. καταρρέον. Κατεΐειν. μέσος παρακείμενος οὕτως. εἴω τὸ πορεύομαι. ὁ μέλλων εἴσω. ὁ παρακείμενος εἶκα.
ὁ μέσος εἶα. εἶας. εἶεν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἤει καὶ ἦλθεν, εἰς ὑπερσυντέλικον κατ' ἔκτασιν Ἀττικήν. Κατεικής, ἐπιεικής.
Κατ' εἰκόνα, τὸ νοερὸν καὶ αὐτεξούσιον. Κατεῖλε, κατέλεξεν. ἐποίκιλλεν. Κατείλεα, τὰ ἐσώτερα οἰκήματα ἐρυ-
θραῖοι. Κατειλεῖν, κατέχειν. καταβαλεῖν. Κατειληθέντας, συγχυθέντας. καταβληθέντας. Κατειλημμένον, κατεχό-
μενον. κυκλωθέντα. Κατειλῆφθαι, προκαταλαμβάνεσθαι. Κατείλοχε, κατέλεξε. Κατειλυσπᾶσθαι, εἰλούμε-
νον σπᾶσθαι. Κατειλυσπωμένην, ὁ μὲν Λυκόφρων καταρτωμένην. Ἐρατοσθένης δὲ συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν
καὶ σπᾶσθαι. Κατείλυται, κεκάλυπται. Κατειλωπτεῖν, καταβλεφαρίζειν. Κατειλωπισμένος, καταδεδουλωμέ-
νος. Κατειμένον ὕλην, μεταφορικῶς ἠμφιεσμένον ἐν ἄλλοις. Κατείνυον. θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον. Ἰλιάδος ψ. ἀντὶ
τοῦ κατεκάλυπτον. ἀπὸ τοῦ ἕω ἐνύω καὶ εἰνύω. Κατεῖπε, κοινῇ, κατηγόρησεν. Κατειπών, διαβαλών. Κατεῖργε,
ἐκώλυεν. Κατειργάσατο, ἐκώλυσε. κατηγωνίσατο. Κατειργμένος, ἐγκεκλεισμένος. Κατεῖρξα, ἀσπίς· πέλτη. Κα-
τείρηκεν, λάθρα διαβέβληκεν. Κατειρωνεύεται, ὑποκρίνεται. δουλεύεται. μεγαλοφρονεῖ. Κάτεισι, κατέρχεται.
Κατεκάλει, ἐφώνει. Κατεκαμάρωσεν, κατενύβρισεν. Κατέκανεν, ἀνεῖλεν. ἐφόνευε. Κατεκαλλύνετο, ἐκοσμεῖ-
το. ἐλαμπρύνετο. Κατεκαύθη, Ἀττικόν. κατεκάη, ἑλληνικόν. Κατεκείαθεν, κατεκοιμήθη. Κατ' ἐκεῖνο καιροῦ.
καὶ ἐγὼ μὲν φυλάττεσθαι παραινῶ οὕτω χρῆσθαι. εἰ δ' ὅτι Θουκυδίδης εἴρηκε, θαρροίη τις χρῆσθαι, χρήσθω μέν, σὺν δὲ
τῷ ἄρθρῳ. παρὰ μὲν γὰρ ἄλλῳ τῶν δοκίμων οὐχ εὗρον. ἡγοῦμαι δὲ καὶ Θουκυδίδην ἐν τῇ ἡ μετὰ τοῦ ἄρθρου εἰρηκέναι, κατ'
ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ. Κατεκερμάτισεν, συνέθραυσεν. Κατέκηλε, σιωπῶν ἥδυνεν. Κατεκήλησα, κατεπράϋνα.
Κατεκλάδευεν, ἀνεῖλεν. Κατεκλάζετο, κατεκέκλειστο. κατακεκλεισμένως εἶχεν. Κατεκλάσθη, ἐνέδωκε. Κα-
τεκλάσθη φίλον ἦτορ, μεταφορικῶς ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἢ τινος τοιούτου, ἃ κατακλώμενα στέρονται τοῦ ἀντιβὰς ἔχειν. Κατε-
κλάσθης ἐς λάρνακα παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ κατεκλείσθης, ἀπὸ τοῦ κλείω. Κατεκλινόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀνεκλινόμεθα.
Κατεκνίδευεν, κατέξυεν. Κατέκνισας, ἀντὶ τοῦ ἔτεμες. ἐμέρισας παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κατεκόπησαν, ἐφονεύθησαν.
Κατέκηλησαν, κατεπράϋναν. Κατέκτα, συστέλλει τὴν λήγουσαν κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς μὴ ὂν δευτέρας συζυγίας.

ἢ ἀποκοπὴ ἐκ τοῦ ἔκτανε. καὶ κατέκταν. ἔστι μὲν κοινὸν σχῆμα, δοκεῖ δὲ αὐτὸ αἰολικὸν εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ κατέκταντες. ἢ μᾶλλον ἀποκοπὴν παθεῖν ἐκ τοῦ ἔκτανον τρίτου προσώπου. Κατέκτανθεν· ἐκ τοῦ κτείνω κτενῶ. ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκτάνθην, ὡς ἐφάνθην ἐκ τοῦ φαίνω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐκτάνθησαν, καὶ συγκοπὴ ἔκτανθεν. καὶ μετὰ τῆς κατὰ κατέκτανθεν. Κατέλαβεν, ἐπέλαβεν. ἐπέσχε τῆς ὁρμῆς. Κατελάσας, συνουσιάσας ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων. Κατελάσαι, καταπῆξαι. Κατελεγχθῆσαι, κατελέγξαι. καταλέξαι. Κατέλεκτο, κατεκοιμήθη. Κατελελίβοντο, κατεμερίζοντο. Κατελέξαντο, κατεκοιμήθησαν. Κατέλεξας, ἀντὶ τοῦ ἠρίθμησας. δοκεῖ γάρ που μὴ ἐν χρήσει παρὰ τῷ ποιητῇ εἶναι τὸ λέξαι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Κατέλεξας, ἀντὶ τοῦ ἐμέτρησας. Κατέλευσα, ἐλέπτυνα. συνέτριψα. Κατέλευσαν, κατέβαλον λίθοις. ἐλιθοβόλησαν. Κατέληξε, κατέπαυσε. Κατελθεῖν, οὐ μόνον τὸ ἁπλῶς κάτω που ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς λιμένα ἐλθεῖν. ὥσπερ καὶ καταβῆναι, καὶ καταπλεῦσαι, καὶ καταχθῆναι, καὶ κατᾶραι, τὸ ἐλλιμενίσαι λέγεται. τὸ μέντοι ἀπᾶραι τοῦ λιμένος, ἀνελθεῖν, καὶ ἀναβῆναι, καὶ ἀναπλεῦσαι, καὶ ἀναχθῆναι, λέγεται. Κατέλυεν, ἔμενεν εἰς τὸ δωμάτιον. Κατ᾽ ἐμέ, διπλῶς νοητέον. κατ᾽ ἐμέ, ἀντὶ τοῦ ὅσον κατὰ τὴν ἐμὴν κρίσιν. καὶ κατ᾽ ἐμέ, ἀντὶ τοῦ ἐπ᾽ ἐμοῦ, ἤγουν ἐπὶ ταῖς ἡμέραις μου. Κατέμαρψε, κατέλαβεν. ἢ κατέβαλεν. Κατ᾽ ἐμαυτήν, κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Κατεμεγαλαυχήσατο, μεγάλως ἐκαυχήσατο. Κατέμαρπτε, κατελάμβανεν. Κατεμελίτωσεν, ἡδύτητος ἐπλήρωσεν. Κατεμήσατο χερσίν, ἀντὶ τοῦ συνῆξε ταῖς δραξί, κατὰ μίμησιν τῶν ἀμώντων. Κατεμωκῶντο, ἐχλεύαζον. Κατέναντι, ἐναντίον. Κατενάρκησα, ἐβάρυνα. Κατένασσε, ἤγουν κατῴκισε, ἤγουν οἰκίζειν ἐποίησε. Κατένεικε, κατήνεγκε. Κατενεκοιῶσιν, ἔρχονται. Κατενεμήσαντο, κατέφαγον. ἀνάλωσαν. ἐβοσκήθη. Κατένευσε σιωπῇ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ο̄, ἀντὶ τοῦ σημεῖον ἐλεύσεως δέδωκε τῇ κατανεύσει τῆς κεφαλῆς. τοῦτο δὲ καὶ διανεύειν λέγεται, καὶ μάλιστα διὰ ὀφθαλμῶν. Κατενήνεκται, κατήχθη. Κατενήνοχε, συνουσίακεν. Κατενήρατο, ἀπέκτεινεν. Κατενήνοθε. θέω τὸ τρέχω, καὶ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως ἐνθέω, καὶ κατὰ μετάθεσιν ἐνέθω, ὁ μέλλων ἐνέσω, ὁ παρακείμενος ἤνεκα, ὁ μέσος ἤνοθα, καὶ ἀττικῶς ἐνήνοθα. ας. εν. ἤγουν ἐπέτρεχεν. Κατενόπλιον, εἶδος ῥυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. ἔστι δὲ ὁ ἐν ἡμιολίῳ. ἡ γὰρ μακρὰ πρὸς τὰς δύο βραχείας ἴσον ἔχει ῥυθμὸν ἐκ τριποδίας ἀναπαιστικόν· ὃς δέχεται πάντας τοὺς δισυλλάβους πόδας. οἱ δέ, ἐνόπλιον τὸν ἀμφίμακρον. ὃς καὶ κρητικὸς καλεῖται, ἀπὸ τῆς κούρητας ἀναγομένου μέλους. τούτῳ γὰρ τῷ μέτρῳ προσωρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. καλεῖται δὲ ἐνόπλιον κατὰ δάκτυλον. Κατ᾽ ἔντευξιν, κατ᾽ ἐντυχίαν. Κατενύγησαν, ἐλυπήθησαν. Κατεντευκτήν, κατεντυγχάνουσαν. καὶ κατεντευκτής, κατήγορος. Κατεντευχθέντα, κατεντυχηθέντα. Κατέντιον, βαρεῖαν. Κατ᾽ ἐνῶπα. κατὰ πρόσοψιν. ἐνωπὴ γὰρ ἡ πρόσοψις. ὃν οὖν τρόπον τὴν ἰωκὴν ἰῶκα μεταπλάσας, οὕτω καὶ τὴν ἐνωπὴν ἐνῶπα. Κατ᾽ ἐνῶπα. Ἀλεξίων καὶ πλείους προπαροξύνουσιν, οἷς καὶ δεῖν πείθεσθαί φησιν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος. ἡ δὲ συγκοπὴ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐνώπια, ὡς μήρια μῆρα, σιτία σῖτα. εἰ δὲ ταῦτα προπερισπῶνται διὰ τὴν ἁπλοῦν, ἀλλ᾽ ἐκεῖνο προπαροξύνει ἡ σύνθεσις, ἀναδιδομένου τοῦ τόνου. ὡς ἐν τῷ κατενώπια, οὕτω καὶ ἐν τῷ κατένωπα. Ἀρίσταρχος δὲ ἐνῶπα φησίν, ὡς κατὰ δῶμα. καὶ ἔστι βοηθῆσαι καὶ αὐτῷ κατὰ τοὺς παλαιοὺς οὕτως. ἔστιν ἐνωπὴ ἡ πρόσοψις, ὡς τὸ κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ. οὗ αἰτιατικὴ ἐνωπήν, ὥσπερ ἰωκὴν ἰῶκα, οὕτω μεταπλασμῷ ἐνωπὴν ἐνῶπα. Κατεξανίει, διεσθίει. Κατεξευμαρίζοντος, κατευθύνοντος. Κατεξαναστάντος τοῦ μέλλοντος, προμηθῶς βουλευσαμένου. Κατεξανίσταται, κατεπαίρεται. Κατέξω λείας, ἔξω τῶν ὅρων. Κατεπάδεσθαι, καταπραΰνεσθαι. Κατεπάδουσα πρὸς αὐτόν, αἱμύλως διομιλοῦσα. Κατεπάδω, γοητεύω. πραΰνω. Κατεπάλαισε, κατηγωνίσατο. κατεπολέμησε. Κατεπαλμένος, ἐφορμήσας. καθαλλόμενος. Κατέπαλτο, καθήλατο. Κατεπάσαντο, κατεκτήσαντο. Κατεπείγει, κατασπεύδει. Κατέπεφνε, κατέσφαξε. κατεφόνευσε. Κατεπεφρόντικα παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὰς τοὺς φροντιστὰς ἀνάλωσα. ὡς εἰ ἔλεγε καταπεφρόντικα, ἢ εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Κατεπία, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν μέρος. Κατεπιάνθη, ἐλιπάνθη. Κατεπίμπραν, κατέκαιον. Κατεπίττωσαν, πίττῃ ἔχρισαν. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν, καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα. Κατεπιφύεται, κατατρέχει. Κατεπλάγη, κατέσκληκεν. Κατέπλατο, καθήλατο. κατεπλατύνετο. κατέπλησε. καθυπερηφανεύετο. ἀνέπλησεν. ἀνεπλήρωσεν. Κατεπλήγη. πληγῆναι μέν φασιν ἐπὶ σώματος, καταπλαγῆναι δὲ ἐπὶ ψυχῆς. ὥσπερ καὶ ἐκπλαγῆναι, οἷον ἔρωτι θυμοῦ ἐκπλαγεῖσα παρ᾽ Εὐριπίδῃ. ὅθεν καὶ ἔκπλαγος, καὶ κατὰ μετάθεσιν ἔπαγλος, ὁ ἐκπλήττειν δυνάμενος. Κατεπτοήθησαν, κατεπτοιήθησαν. κατέπεσον. Κατεπερπερεύετο, ἐχαριεντίζετο. πέρπερος γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, ὁ λάλος καὶ προπετής, καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν. Κατεπτηχέναι, πεφοβῆσθαι. Κατεπτήχασι, συνεστάλησαν. Κατεπτηχότα, κατεπτήσσοντα. Κατεργάζεται, ἀναιρεῖ. φονεύει. Κατεργάσασθαι, ἀντὶ τοῦ καταπονῆσαι Θουκυδίδης. Κατεργάσει ῥᾳδίως παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ νικήσεις. περιέσῃ. Κατεργόν, πεπαλαιωμένον. Κατήρεαι, καθίσαι τάφια. Κατέρεζε, καθέζου. Κατερεῖξαι, καταθραῦσαι. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἐρεικτὸν ἀξιοῦσί τινες, ἀπὸ τῶν ἐρεικομένων ὀσπρίων. ὅθεν καὶ τὸ ἐρεικόμενος περὶ δουρί. Κατερεῖν, διαλοιδορήσασθαι. Κατερείπω, καταβάλλω. Κατερέζατο, ἐκαθέσθη. Κατέρεξε, κατέψησε. κατεψηλάφησε. κατεπράϋνε. ἐκ τοῦ ῥέζω ῥέξω κατερέζειν. ἔστι τὸ ῥέζειν ἤγουν ποιεῖν πρᾶγμα οἰκεῖον τῇ χειρί, ὅπερ ἐστὶ καταψᾶν καὶ ἅπτεσθαι ἠρέμα κολακευτικῶς. ἰστέον δὲ ὡς τὸ μὲν πράττειν ἀπροσθέτως λέγεται. ῥέζειν σημαίνει τὸ πράττειν καὶ τὸ θύειν. Κατέρεψεν, ἐστέγασεν. ἢ ἐστεφάνωσεν. Κατερικνωμένον, συνεσπασμένον. καμπύλον γενόμενον. ἐρρυτιδωμένον. Κατερίκνωσε, κατέρριζεν. Κατερικτῶν χύτρας, τῶν καταπεκομμένων ὀσπρίων. λέγει δὲ Ἀρίστων τὰ σχιζόμενα ὄσπρια τοῖς κυάμοις τὰ ἐρεικόμενα. καὶ τὴν ἐρίγμην δὲ ἐντεῦθεν ὁμολογοῦσί τινες. ὥστε φοινικοῦν ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ καταξαίνει ὡς ἐπὶ ἐρίων ἔθηκε. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. Κατέροντες, καναχλέοντες. Κατέρραξας, κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. μεταφορικῶς ὁ λόγος. Κατερρηγότας, διερρηγμένους. Κατερρινημέναις, εὐτελέσιν ἢ κατεξεσμέναις. ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελέσιν.

ὅτι ἐξελιξόμεθα τῇ ἐρίνῃ· Κατερρύη, ἠφανίσθη. Κατερρύηκε, ἐσάπη· ἠφάνισται. Κατερυθραίνει, καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι. Κατερύκει, κατέχει. Κατέρυκεν, ἐπεῖχεν· ἐκώλυσεν. Κατέρχομαι, ὅταν εἰς τὴν πόλιν, ἀφ' ἧς ἐξῆλθον, ἐπανέλθω· αἰσχύλος· ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι. Κατέσβη, ἐσβέσθη· ἐπαύσατο. Κατεσήμανεν, ἔλεξε. Κατέσθων, κατεσθίων. Κατεσικέλιζε, κατήσθιε σικελικὸν πυρόν. Κατέσκαψεν, κατώρυξεν. Κατεσκέδασέ τινος, ἤ τινί τι· καὶ κατέχεεν ὡσαύτως. Κατεσκελετευμένα, λελεπτυσμένα· ἐξησθενηκότα. Κατεσκήνωσαν εἰς τόνδε τόπον στρατόπεδα, καὶ κατέζευξαν· δίων κατέζευξαν ἐπὶ τὸν ποταμόν τινα. Κατέσκηψε, κατέσχε. Κατεσκιρωμένη, πεπαλαιωμένη. Κατεσκίρρωται, ἐσκλήρωται· σκίρρος γὰρ ὁ γύψος. Κατεσκληκώς, κατεξηραμμένος. Κατεσκλητευμένος, ἐξίτηλος· πεπαλαιωμένος. Κατέσπακας, ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν καθὰ ποιοῦσι λέγουσι, τὸ ἐφέλκειν τὸ γάλα. Κατεσπᾶσθαι, κατενηνέχθαι. Κατέσπερχε, προετρέπετο· παρεκελεύετο· συνεβούλευε· συνώθει. Κατεσπίλασεν, ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη. Κατεσπόδησε, κατέκοψεν. Κατεσοφίσθη, ἐπλανήθη. Κατεστάμενος, καταθύσας. Κατεστέμμεθα, ἐστεφανώθημεν. Κατέστη, κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν· οἷον ὕδατα καὶ τῶν τοιούτων. Κατέστην εἰς λόγους σοὶ, ἀντὶ τοῦ ὡμίλησά σοι· καὶ κατέστην εἰς ἀπολογίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπελογησάμην. Κατέστησαν ἕτερον, καὶ κατέστησαν παθητικῶς· ἀριστείδης· οἵ γε αὐτοῖς τοῖς ἄλλοις ἀντὶ θεῶν κατέστησαν. Κατεστήριξεν, ἀρχῇ νόμῳ ἀπέδειξεν, ἀπέδωκεν· κατεστηλίτευσεν. Κατέστιψεν, ἐσάρκωσεν. Κατεστιγμένον, πεποικιλμένον. Κατέστικται, πεποίκιλται. Κατεστόρεσεν, κατέστρωσεν· ἐπράϋνε. Κατεστόρισε, κατέστρωσε· καὶ καθιστόρησεν· ἐθεάσατο. Κατεστρατοπέδευσαν, κατέδραμον πολεμικῶς. Κατέστυγε, κατεστύγνασεν. Κατέστυγον, κατεπλάγησαν· ἐμίσησαν. Κατέστυξαν, ἐφοβήθησαν, ἀπὸ τοῦ στύγω. Κατεσφηκωμένον, περιεχόμενον. Κατεσφήκωνται, καθήλωνται. Κατεσφραγίσθη, ἀπεκλείσθη· ἐσφραγίσθη. Κατεσχέθη δοτικῇ συντάσσεται, δεινοῖς πολλοῖς κατεσχέθην. Κατέχεσθαι, τὸ κωλύεσθαι· καὶ κρατεῖσθαι καὶ ἐμποδίζεσθαι παθητικῶς. Κατέχημαι, κατέχημαι δὲ βάρβαρον· οὐ γάρ ἐστιν ἰχέω ἰχῶ, ἀλλὰ χέω χῶ· ὡσαύτως καὶ κατεχημένος, καὶ συνεχημένος, καὶ ἀνεχημένος, καὶ περιεχημένος· λουκιανὸς ὑπὸ τηλικούτου στρατοπέδου περιεχημένος. Κατεσχημένοι, κάτοχοι. Κατεσχαρωμένης, πεπαλαιωμένης. Κατέσχες, κατῆλθες· περιεκράτησας. Κατέσχον, προσωρμίσθησαν. Κατέδαρθον, κατεκοιμήθησαν. Κατετάχησε, κατέσπευσε. Κατετλᾶτο, κατετολμᾶτο. Κατέτεινε, σφοδρῶς ἔτυπτε· διήγειρε πρὸς πόνον. Κατέτρεχεν, ἐπόρθει· ἐλῄζετο· ἐδῄου. Κατετυμβοχόησα, ἔθαψα. Κατευθικτήσας, ἀψάμενος. Κατ' εὐθὺ, κατ' εὐθεῖαν. Κατευθυνομένη, διοικουμένη. Κατευκανάθη, ἐρράγη. Κατευκτὸν, τὴν ἐπί τινι εὐχῇ ὑπόσχεσιν. Κατευμαρίζοντες, εὐχερίζοντες· καθιστῶντες. Κατ' ἔτος, ἀττικῶς λείπει τὸ ἕκαστον. Κατέτρωξαν, ἐκ τοῦ τρώγω· ὁ μέλλων τρώξω· ὁ ἀόριστος ἔτρωξα, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔτρωξαν, καὶ κατέτρωξαν. Κάτευγμα, κατάρα. Κατευκήλησε, κατέπαυσε· εἰς ἡσυχίαν ἤγαγε. Κατευμεγηθήσας, ὑπερβαλών· νικήσας. Κατευμαρίζων, κατευχειρίζων. Κατευμεγέθειν γενικῇ, καθ' ὃ δυναστεύειν. Κατευθυνθείησαν, εὐοδωθείησαν. Κατευθικτήσας, ἐπιτυχών. Κατεύθυνεν, ἐπέτυχε. Κατευνάζω, τὸ καταπραΰνω. Κατευνάσαι, κατακοιμῆσαι. Κατευνάσαιμι, λεχθείη ἂν καὶ κοιμήσαιμι· καθὸ τὸ κοίμησόν μοι ζηνὸς ὄσσε· ἔπειτα δὲ καὶ λέξαιμι· καθὰ ἔλεξα διὸς νόον. Κατευρύνεται, μεγαλύνεται· πλατύνεται. Κατευρίσκοι, κωλύει. Κατεχειροῦτο, ἐνίκα· ὑπέταττεν. Κατέχεσθαι, θεοφορεῖσθαι. Κατεύχεο παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ εὔχου· καὶ ἐκαυχῶ. Κατεχθραίνοντα, μισοῦντα. Κατεχμάσας, κατασχών. Κατέχμασον, καταφόνευσον. Κατεύχομαι, τὸ καταρῶμαι· παρ' ἡροδότῳ δὲ τὸ ἐπὶ πόνως εὔχομαι· ὡς ἐν τῇ πρώτῃ, πᾶσι πέρσῃσι κατεύχεται εὖ γίνεσθαι. Κατεφοίνιξας, κατέβαψας. Κατεφύγγανον, κατέφευγον. Κατεφύοντο, κατέτρεχον. Κατεφορᾶτο, ἠλέγχετο. Κατέχευεν, θεσπεσίην ἄρα τῷ τηλεμάχῳ χάριν κατέχευεν, ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς τοῦ σώματος περιήγαγε· καὶ ἔστι καιριωτάτη ἡ λέξις, ὡς ἐπὶ ὑγροῦ περικεχυμένου ῥηθεῖσα· διὰ τὸ χαρίεν τῆς τοῦ νέου ἐπιφανείας, ἐν β' τῆς ὀδυσσείας. Κατέχειν λέγεται, τὸ σφοδρῶς κρατεῖν, καὶ φυλάττειν, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἔχει τὸ ἐναντίον ἀπολύειν. Κατέχει, κατέχειν· ἐπείργει. Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. Κατεχλαίνωσε, χλαίναις ἐστόλισεν. Κατεχλεύαζεν, ὕβριζε. Κατεχόρδησεν, ἀνεῖλεν· ἐξενάριξεν. Κατεχόρευσεν, ἐπέχαιρεν. Κατεχρῶντο, ἀνῄρουν· ἐφόνευον. Κατέψα, τῇ χειρὶ ὡμάλιζε. Κατεψηφίσατο, κατέκρινε· κατεδίκασεν. Κατηβολήσει, περιοδικαῖς ἀρχαῖς παροξυσμῶν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κατηγάσατο, κατηγωνίσατο. Κατηγλαϊσμένα, κατακεκοσμημένα. Κατηγορία, λόγος λέγων τι κατά τινος· ἤ τι ἀπό τινος. Κατηγορευκότα, κατειπόντα. Κατηγορίας ἔχω, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. Κατηγορία ἐστὶ πᾶσα περὶ οὗ δή ποτε πράγματος ὁριστικὴ ἔμφασις· οἷον ὁ θεὸς ἀγαθὸς φύσει· ὁ διάβολος πανοῦργος· δολερὸς ἡ ἀλώπηξ· κατηγορίαι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ περὶ τῶν δέκα γενικωτάτων γενῶν διέλαβεν· ταῦτα γὰρ κατὰ τῶν μερικῶν μὲν κατηγοροῦνται, οὐδενὶ δὲ ὑπόκεινται. Κατηγορῶ ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον κατηγορῶ σοῦ ἀμαθίαν. Κατηγορῶ, τὸ κατά τινας λέγω· καὶ κατηγορῶ, τὸ φάσκω παρὰ φιλοσόφοις, γενικῇ συντάσσεται· κατηγορῶ, τὸ παριστῶ, αἰτιατικῇ· ὡς τὸ κατηγορεῖ σε ἡ θλῖψις μικρόψυχον· κατηγορεῖν, τὸ κατά τινος ἀγορεύειν· οἷον κατηγορῶ σου φόνου· καὶ κατηγορῶ σου ἀδικίαν. Κατηγορῶ, οὐ μόνον ἐπὶ κακοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καλοῦ ποτε· φιλόστρατος εὐμενοῖ ἂν κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἤγουν ἐπαινῶ αὐτοῦ ἀγορεύει· ἐνταῦθα γὰρ ἡ καθ' ἔπαινον σχέσιν δηλοῖ· εὕρηται ἅπαξ παθητικῶς κατηγοροῦμαι, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ. ἰστέον ὅτε τίθεται ἐπὶ κακοῦ ἢ καλοῦ, δεῖ καὶ προσθήκης τινὸς ὀνόματος· οἷον τῶν ἐπαίνων τῶν κατὰ σοῦ· ἀπὸ γὰρ τῶν ἐπαίνων δηλοῦται ἡ δύναμις τῆς καθ'. Κάτηδα, καταβεβρωμένα. Κατῄδεσαν αὐτὸν, αἰσχυνθῆναι ἐποίησαν αὐτόν. Κατῄδεσα, αἰσχυνθῆναι ἐποίησα. Κατηδολέσχησά σου, ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα, ἐφλυάρησα. Κατηθαλωμένη, τεφρωθεῖσα. Κατηθαλωμένον, καὶ καυθῆναι δυνάμενον· ἢ τὸ καταλαμπόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου· τὰ γὰρ ὑπερέχοντα τῶν κτισμάτων πρώτως καταλάμπονται. Κατηθάτην, καθωμιλησάτην. Κατη

ελημένων, ἐγγεγυμνασμένων. Κατῄκιζον, ὕβριζον, ἔξεον. Κατηκισμένοις, βασανισθέντας, ὑβρισμένοις. Κατῄκισατο, ἐβασάνισεν, ἐμάστιξεν. Κατῄκισται, ἀντὶ τοῦ κακῶς ἔπαθεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν αἰκιζομένων σωμάτων. ἢ ἀεικῶς καὶ ἀεικελίως ἔχει τῆς προτέρας καταστάσεως, παρ' Ὁμήρῳ. Κατήκοε, ἀκροατὰ ὦ μέγιστε θεῶν. Κατηκόντισε, τῆς Λυσίου ψυχῆς κατηκόντισε. Κατηλαζονεύετο, κατεπαίρετο ἀλλ' οὐ. Κατηλέτης, ἐπήκοος. Κατηλέγοντα, φροντίδας ποιοῦντα. Κατῆλθον ἐκεῖσε, παρ' Ὁμήρῳ ἐν ω̄ τῆς Ὀδυσσείας, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνελιμενίσθην ὡς πολλαχοῦ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπῆλθον. Ἀττικοὶ μέντοι καὶ τὸν φυγάδα εἰς τὴν πατρίδα νοστῆσαι λέγουσιν· ἐπεὶ ἡ πατρὶς ἑκάστοις οἷα τις λιμήν ἐστι. Κατῆλιψ, μεσόδμη, μεσότοιχον, δοκὸς ἡ ὑπό τινος βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ. ὃ καὶ βέλτιον. Κατηλοημένη, συντετριμμένη. Κατηλόκισται, κατατέτριπται. Κατηλυσίη, ἡ κάθοδος ἢ ἡ ἐπέλευσις. Κατηλιῶτις, κατήλυσις. πόρνη. Κατηλωκυῖα, κρατηθεῖσα. Κατημαξευμένος, τετριμμένος. Κατημαξευμένα, κοινά, καταπεπατημένα, τετριμμένα, γεγυμνασμένα. Κατήμασον, κατέξυον, κατεσπάραττον. Κατημελής, κατήκοος. Κατημέλησα, ἀντὶ τοῦ ἠμέλησα. Κατήμυσαν, ἐστύγνασαν· ταῖς λύπαις κατεκλίνθησαν παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Κατημύχθη, ἐσπαράχθη. Κατήναρε, κατέκτεινε. Κατηναρισμένα, ἀπολωλότα, ἐκδεδαρμένα, ἐσκυλευμένα. Σοφοκλῆς Αἴαντι μαστιγοφόρῳ. Κατηνᾶτο, ἐλούετο. Κατηνδράφυξας, κατέκτεινας. Κατήνοχα, κατενήνοχα. Κατηντιβόλουν, παρεκάλουν. Κατήνυσεν, ἠνάλωσεν. Κατηόνων, κατήντλουν. ἔχει τὸ ῑ, ἀπὸ γὰρ τοῦ καταιονῶ καταιονᾷς καταιονᾷ. Κατηπιόων, καταπραΰνοντο. Κατηργάσατο, κατηγωνίσατο. Κατηργηκέναι, ἀνέργητον εἶναι. Κατηργμένος, κατηπεισμένος, κατεστιγμένος. Κατῆρε, κατήντησε. Κατηρειμένος, πεπτωκώς, καμπτόμενος. Κατήρεε, κατέβαλεν. αἱρέω γὰρ σημαίνει τὸ καταβάλλω. παρατατικὸς ἥρεον ἥρουν, ἥρεες ἥρεις, ἥρεε καὶ κατήρεε. κατελάμβανε, παρὰ τῷ αἱρῶ τοῦ περισπωμένου, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. μὴ δέ σε λήθη αἱρείτω. Κατηρέθετο, παρωξύνθη. Κατηρείκοντο, κατεσχίζοντο. Κατήρειψαν, ἀνήλωσαν. Κατῆρες, κατηρτισμένη ἐν ἐρήμῳ. Κατηρεφέα, κατεστεγασμένα. Κατηρεφὲς, οὐ μόνον τὸ ὑψηλὸν ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ καλύπτον δίκην ὀρόφου, ἤτοι ἐοικὸς ὀρόφῳ. Κατηρέψασθε, τουτέστι νουνεχῶς ἐσκεπάσθητε. Κατήρη, κρεμαμένην. Κατήριπες, κατέπεσας, πέπτωκας. Κατῆρξε, συνέκλεισε. Κατηρομάει, μεγαλοφρονεῖ. Κατήρεσας, ἐφύτευσας, ἐλύπησας. Κατηρράχθη, ἔπεσε. Πλειστράτων. Κατήρτητο, καθειστήκει, ἐσωφρόνει, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατηρτισμένα, τέλεια. καὶ ὁ ἀπόστολος σκεύη ὀργῆς κατηρτισμένα. Κατηρτίσω, ἐτελείωσας. Κατηρτυκότα γνώμονα ἔλεγον, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῶν ὄνων. Κατήρυδες, αἱ βρίθουσαι καὶ καταρρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς χρυσᾶς ἀμπέλους, παρόσον οὐκ ἐκλαδεύοντο. Κατήρυφον, κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον. Κατῆσαι, καταχυλῆσαι, καθομιλῆσαι. Κατησάτην, κατεχυλησάτην, καθωμιλησάτην. Κατήσατο τῶν λογίων, ἐκ τοῦ ἄσαι. Κατηύχοντο, κατηρῶντο. Κατηφέες, κατάστυγνοι διὰ τὴν λύπην. Κατηφῆσαι, ἀντὶ τοῦ δυσαναχετῆσαι. Κατήφεια, στυγνότης, ὄνειδος, αἰσχύνη, αἰδὼς, ἀνία. ἢ κατήφεια, σκυθρωπότης. Κατηφὴς, ὁ ὑπὸ αἰσχύνης κάτω νεύων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤγουν ὁ αἰσχυνόμενος. παρὰ τὸ φῶ, τὸ φαίνω γέγονε παράγωγον, φάω φάος. καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως γέγονε καταφανὴς, καὶ ἐν συγκοπῇ κατηφὴς, ὁ ἔχων κάτω τὰ φάη, ἤγουν τοὺς ὀφθαλμούς. Κατήφησαν, ἐκ τοῦ κατηφῶ κατηφήσω. τὸ μὲν κατηφιᾶν, κοινόν. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ μειδῶ μειδήσω καὶ μειδιῶ. δῆλον δὲ ὅτι Ἰαστὶ τὸ ἀκάχοντο καὶ τὸ κατήφησαν. Κατηφιᾶν, ἐκ τοῦ κατηφιῶ, τὸ λυποῦμαι. Κατηφίη, αἰσχύνη, στυγνότης. Κατηφόνες, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ω̄ τῆς Ἰλιάδος, οἱονεὶ αὐτὸ χρῆμα κατήφειαι. θηλυκὴ γὰρ ἡ προσηγορία κατὰ τὸν Ἀρίσταρχον. διασαφητικὸν δέ πως ἐστὶ τοῦτο τοῦ κακὰ τέκνα. ἢ ἄλλως δὲ κατηφόνες, καθ' ὧν φόνος ψηφιστέος. ἵνα ᾖ τὸ μὲν πρῶτον ἀναλόγως τῇ κατηφείᾳ, ὧν εἶναι χρὴ κάτω τὰ φάη ἐπικρυπτομένων τὸ βλέπεσθαι. τὸ δὲ δεύτερον ὡς ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἵνα εἶεν κατηφόνες, οἱ φόνου κατάξιοι. ἢ κατηφόνες, στυγνοί. ἢ αἰσχυντοί. Κατηχήθησαν, ἐδιδάχθησαν. Κατήχθη, ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε. Κατηχθημένος, βεβαρυμένος. Κατηχίζειν, νουθετεῖν, ἐνηχεῖν. Κατηχήσω, οἰκοδομήσω. Κατηχθίζετο, ἐμισεῖτο. Κατηχούμενος, διδασκόμενος. Κατηχοῦν αἰτιατική, προτρεπόμενος, παραινῶν. καὶ κατηχοῦ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠχοῦ γενική. Κάτθανεν, ἀντὶ τοῦ κατέθανεν. ὀφείλοντα διὰ δύο γράφεσθαι δασέων. οἷον κάθθανεν. ὅμως διὰ τὸ ἀντιστοίχων αὐτοῖς συμφώνων ψιλῶν γράφεται, ἵνα μὴ εὑρεθείη ἐν ἑλληνικῇ λέξει δασέως διπλασιασμός. Κάτθεμεν, θεῖναι. Κάτθεο, κατάθου. Κατειλλόμεναι, συνδεδεμέναι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατίασι, τὸ κατέρχονται. κατεῖ μὲν ὁ βασιλεὺς ἐφ' ἑσπέραν. κατιᾶσι δὲ, τὸ χαλῶσι κυρίως τῶν ὑγρῶν. οἷον καθιᾶσι τὴν ὁρμιὰν ἢ ἄγκυραν, ὡς ἀπὸ τοῦ καθίημι. καθίημι δὲ δύο σημαίνει. ὧν τὸ μὲν λαμβάνεται ἐπὶ ἐνέδρας. οἷον καθῆκα λόχον, ὡς καὶ Συνέσιος. καὶ βαρβαρικὸν μὲν δρᾶμα συνθεὶς, τὸν σφογέα δὲ καθεὶς τῶν σαυρολοχιτῶν τὸν ὠμότατον. ἤτοι ὑπερβαλὼν ἢ εἰς λόχον καθίσας. Κάτιδε, θεώρησον. Κατ' ἰδίαν, ἰδίως. Κατ' ἴητρον, τὰ κατὰ χειρουργίαν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατικτηρία, ἡ ἐπὶ καθόδῳ θυσία. Κατιλλαίνθη, κατεμυκτήρισεν. Κατιλλοπτεῖ, καθορᾷ. Κατιλύσαντες, περικαλύψαντες. Κάτιμεν, κατερχόμεθα. Κατίναξ, παρέσει. Κατισχημένος, κεκρατημένος. κατισχυμμένος δὲ, ὁ ἄξιος αἰσχύνης ἦ. Κατισχνώθη, ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη. Κατ' ἴχνος, κατὰ πόδας. Κατιώθη, ἐρρυπώθη. Κατίωται, ἐρρύπωται. Κατιωμένον, κατερρυπωμένον. Κατικίαι, κατάχαλκα σκεύη. Κατ' οἶκον, κατὰ τὸν οἶκον. Κατοικτίζετο, οἰκτοῦ τυχεῖν ἠξίου, ἐλέους κυρῆσαι. Κατοιμώζοντες, στενάζοντες. Κατοιμώξας, καταμεμψάμενος. Κατοινύσαι, κατακρύψαι. Κατοιόμενος, ὁ νομίζων ἑαυτὸν μέγαν καὶ φυσιῶν καὶ ὑπερηφανευόμενος. Κατοίσεται, κατάξει. Κατοιχομένων, ἀπελθόντων, τεθνεώτων. Κατοκωχὴ, κατοχή. Κατοκώχιμαι, κάτοχον, ἰσχυρόν. Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. Κατολισθαινόντων, κινουμένων, ἐμπιπτόντων. Κατολοφυρόμενοι, θρηνοῦντες. Κατομηδασαδέον, ὑπακουστέον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κατομόσαι, ἀπὸ μέρους γε τοῦ τὸν θεὸν κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι. Κατ' ὄναρ, οὐ γνήσιον λέγειν, ἀλλ' ὄναρ καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ ἐνύπνιον. κατ' ὄναρ δὲ πολέμων ὁ Ἰωνικός.

σοφιστὴς Δημοσθένους τοῦ ῥήτορος εἰκόνα χαλκῆν ἐν Ἀσκληπιοῦ τῷ ἐν Περγάμῳ τῇ Μυσίᾳ ἀναθείς, ἐπέγραψεν ἐπίγραμμα τοιόνδε· Δημοσθένης Παιανιεὺς Πολέμων κατ᾽ ὄναρ. ἀδοκιμωτάτῳ τῷ κατ᾽ ὄναρ χρησάμενος. ὥσπερ γὰρ καθ᾽ ὕπαρ οὐ λέγεται ἀλλ᾽ ὕπαρ, οὕτως οὐδὲ κατ᾽ ὄναρ, ἀλλ᾽ ἤτοι ὄναρ ἰδών, ἢ ἐξ ὀνείρου ὄψεως. οὕτως ἄρα μέγιστόν ἐστιν ὀνομάτων γνῶσις, ὅπου γε δὴ καὶ τὰ ἄκυρα τῶν Ἑλλήνων ἐπαΐοντα ὁρᾶται. Φρύνιχος. Κατοπάζει, ἀποκρύπτει· ἀκολουθεῖ. Κατοπάζων, διώκων. Κατόπιν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν. Ἀριστοφάνης· ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ. Λουκιανὸς· κατόπιν δὲ ἠκολούθει. Κατόπιν ἑορτῆς ἥκομεν, οἷον μετὰ τοῦτο. Κατόπται, κατάσκοποι. Κατοπτεύω, ἐποπτεύω· ἐπιβλέπω· ἢ καθορῶ. Κατόπτης, ἐπιτηρητής. Κάτοπτον, κάταντες ἢ φανερόν· ἢ ἄντικρυ. Κάτοπτρα, ἀόρατον. Κατοπτρίζεται, ἐν αἰσθήσει φαντάζεται· ἢ ὁρᾷ. Κάτοπτρον, ὁ κοινῶς λεγόμενος καθρέπτης· ἔσοπτρον δέ, τὸ κοινῶς φανάριον. Κατοργᾶν, ὑπερακμάζειν. Κατοργίδων, πεπαλαιωμένος. Κατορθῶ, τὸ ἀνδραγαθῶ· καὶ κατόρθωμα, ἡ ἀνδραγαθία. Κατόρθωμά ἐστι πρᾶξις ἀκόλουθος ὀρθῷ λόγῳ, ἢ νόμου πρόσταγμα. Κατορθῶσαι, ἐπὶ πολέμου καὶ τῶν τοιούτων. Κατορυβαί, ἡ ἀγορά. Κατόρρεα, ἡ καταρρόα, βωμὸς ἐνόδιος. Κατορρωδεῖ, φοβεῖται. Κατορυγῶσι, ταφῶσι. Κατορύττει, ἀντὶ τοῦ κρύπτει. Κατορυχάς, θησαυρούς. Κατορφνᾶται, σκοτεινὴν ποιεῖ. Κατορχούμενος, καταπαίζων. Κατορώρυκται, κατακέχωσται. Κατ᾽ ὄσσων, κατ᾽ ὀφθαλμῶν. Κατουδαίοις· ἐστὶν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες. Κατουλάδα, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ σκοτεινὴ νύξ· κατουλὰξ καλεῖται παρὰ τὸ ὀλοόν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάκτῳ· νυκτὶ κατουλάδι. κατουλάδα τὴν κατειλοῦσαν καὶ εἴργουσαν. βέλτιον δὲ τὴν κατόλεθρον, ἢ ζοφώδη καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων. Κατ᾽ οὐράν, κατόπισθεν. Κατουρίσας, ἀθρόως πάντα κάλων καθεὶς καὶ μὴ διαμελλήσας. Κατοφρυωμένος, μεγαλοφρονῶν. Κάτοχα, τοῦ τρυπάνου τὸ κατεχόμενον. Κάτοχοι, κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων. Κάτοχος, ὁ ἐνθουσιῶν. κατοχή, ἐπὶ ψυχῆς· ἐπιληψία, ἐπὶ σώματος· ὅθεν καὶ ἐπίληπτος, ὅπερ γίνεται ἀπὸ νόσου. τὸ δὲ κάτοχος ἀπὸ τοῦ θείου ἢ θεοῦ· ὅθεν καὶ τοὺς προφήτας κατόχους εἰπεῖν, ὑπὸ τοῦ θείου κεκρατημένους. Κατράγουτις, οἱ βόαγροι Λάκωνες. Κατρεύς, ὄρνις ποιός. Κάτροπον, κάταντες. Κατρός, κακός. Κάττης κάττου, ὁ κατοικίδιος αἴλουρος. Καττύει, ἐντρεπίζει· συρράπτει. Καττύεσθαι, ὑποδύεσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων. Καττύεται, ἀντὶ τοῦ συντίθεται· ῥάπτεται. Κάττυμα, ἀπάτη· δόλος. Καττύματα λέγονται, οἱ μικροὶ ἱμάντες οἱ ἐπὶ τοῦ κόπρου ἐρριμμένοι. καὶ παρὰ καττύομαι, ἐκ συλλογῆς ἐντρεπίζομαι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Καττύν, ἀπότριμμα δέρματος. Καττύω, κατασχολάζω· καὶ τὸ ὑπόδημα ῥάπτω· ἢ τοιοῦτό τι. καττύεσθαι, ὑποδύεσθαι ἐκ τῶν καττυμάτων· καττύεται, συντίθεται καὶ ῥάπτει. Καττύματα, τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα. Κάτω ἔσμεν, ἦλθον κάτω· καὶ κάτω εἰμί· πάντα ἐπιρρήματα ἀπὸ προθέσεως ἀρχόμενα, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται· οἷον ἀνά, ἄνω· κατά, κάτω· εἰς, εἴσω· ἐξ, ἔξω· καὶ πρός, πρόσω. ὁμοίως καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιρρημάτων γινόμενα διὰ τοῦ ω εἰσίν· οἷον ἐγγύς, ἐγγυτέρω· ἔξω, ἐξωτέρω· κάτω, κατωτέρω, κατωτάτω· κατώτερος, κατώτατος. Κατώγειον, ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ καὶ ω μεγάλου. ὁ ἀνώγεως καὶ ἡ ἀνώγεως καὶ τὸ ἀνώγεων, καὶ κατώγεων· κατώγειον δὲ λέγουσιν οἱ κοινοί. Κατώδυνος, λυπηρά. Κατωθήσαντες, καταβάλλοντες. Κατωθούμενος, ἀνατρεπόμενος. Κατωκάεξας, ἐπὶ πτέρναν ἐκάθισας. Κατωκάρα, κατωφερῶς· ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν, κατωκάρα Ἀττικῶς ὑφ᾽ ἕν. Κατωκάρα, κατὰ κορυφήν· οὕτως οἱ Ἀττικοὶ ὑφ᾽ ἓν λέγουσι. Κατῳκοδόμησεν, ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα· ἀπέκτεινεν. Κατωλιγώρησαν, ἐμικροψύχησαν· καὶ ἀντὶ τοῦ κατεφρόνησαν. Κατώλισθον, κατέπεσον. Κατώλυξα, κατέξανα. Κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνας ἕως ὤμων τὴν μάστιγα· ὤμων δὲ ἢ τῶν ἑαυτοῦ ἢ τῶν ἵππων. καὶ κατωμάδιον δίσκον, ὃν ὡς εἰκὸς ἐπὶ τὰ ὀπίσω τις ἀφίησιν. Κατωμαδόν, κατὰ τῶν ὤμων. Κατωμιστής, ὁ ἀπὸ τῶν ὤμων ῥίπτων ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος. Κατώμορξεν, κατεσπάραξεν, κατέψησεν. Κατωμοτικόν, τὸ μεθ᾽ ὅρκου βεβαιωτικόν· οἷον νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. Κατωνάκη, ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν· νάκος τοῦτ᾽ ἐστι διφθέρα περιερραμμένον· σημαίνει καὶ δουλικὸν καὶ ἀνελεύθερον χιτῶνα. Κατωνάκης, δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών. Κατωνάκη, τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας τὰς δούλας φησί. Κατωπιάσαι, κατηφῆσαι. Κατωραΐζεται, σεμνύνεται. Κατωρής, κάτω ῥέπων. Κατωρυγῶσιν, ταφῶσιν. Κατώρυχες, κατορυγμένοι. Κατωρυχέες λίθοι, οἱ κατορωρυγμένοι· ὅ ἐστιν ἐντεθεμελιωμένοι· ἢ τὸ μὲν κατορώρυκται, τὸ δὲ ὑπερφαίνεται· ῥυτοὶ δὲ οἱ ἑλκυστοὶ διὰ τὸ μέγεθος. Κατωρχήσαντο, ἐνέπαιξαν· κατεχάρησαν. Κατώτερα μέρη τῆς γῆς, τὸν θάνατον λέγει ὁ ἀπόστολος. Κατωφαγᾶς, ὅτι βαρύνεται, ἐπίθετον· ὅτι δὲ περισπᾶται, κύριον. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ κατωφαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε. Κατωφερής, ὁ κάτω φερόμενος. Κατωτίδες, ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα. Κατωχαίνης, ὁ κάτοχος τοῦ τρυπάνου κυρίως. Κατωχύδ, πηδᾷ· ἐπικάθηται. Κατώχοντο, κατέβησαν· κατῄοντο. Καυάζοντα, ἀποσκάζοντα. Καυαλέον, ἢ καυαλὲς ὑπὸ Αἰολέων, τὸ αἶθος· ἢ κατακεκαυμένον· καπυρόν· ξηρόν· θερμόν. Καυαλός, μωρολόγος. Καύαξ, λάρος. Καυάξαι, συντρίψαι. Καυαρόν, κακόν· πονηρόν. Καυδώ, νῆσος πλησίον Κρήτης ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται. Καύθωνος, τοῦ μαλθακοῦ. Καυκαλίας, ὄρνις ποιός. Καυκιάλης, βοτάνη τις ὁμοία κορίῳ· καὶ ὄρνις. Καυκόν, καυλίον· καὶ ἄγριον λάχανον. Καυλίον, ὃ κατανέμονται οἱ ἰχθύες· καὶ τῶν κιόνων μέρος. Καυκίον, παρ᾽ ἡμῖν· κύλιξ δέ, παρὰ σοφοῖς. Καύκωνές εἰσι Παφλαγονικὸν ἔθνος· καὶ περὶ τούτων ὁ γεωγράφος πολλὰ λέγει. Καύηξ, ὁ λάρος διὰ τὸ ἀδηφάγον· καύη γὰρ ἡ τροφή. Καυλὸν λέγει Ὅμηρος, τὸ καθιέμενον ξύλον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα, ἤγουν εἰς τὸ κοῖλον αὐτῆς· ὡς τὸ ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ. Καυλός, τὸ ἀκρόξυλον, ὃ ἐνίεται τῇ αἰχμῇ. Καυλὸς δόρατος, ὁ τῷ σιδήρῳ τῆς ἐπιδορατίδος ἐνιέμενος· ὡς ἔπηξε τὸ δόρυ παρὰ καυλὸν ὄπισθεν τῆς αἰχμῆς. καὶ ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς τὸ ἀμφὶ δὲ καυλὸν φάσγανον ἐρράγη· ὥστε οὐκ αἰχμῆς μόνον καυλός, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ ξίφους. καὶ εἴη ἂν τοιοῦτος καυλὸς τὸ κατὰ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους ἐπίμηκες καὶ στενόν, ἤγουν κώπη τοῦ ξίφους· ἀφ᾽ οὗ καὶ κωπίον αὐτὸ παρονομάζεται. Καυλός, ἡ μὲν ῥίζα τῆς πόας ταύτης σίλφιον ἰδίως ὀνομάζεται.

ἐστι καὶ καῦλος, τὶς τόπος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καυλῷ, τῷ ἄκρῳ τοῦ δόρατος. Καυλωνία, χώρα. Καυλωνία, ἐκ τοῦ αὐλωνία κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ, σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι. λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρηται ὥστε τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι. Καῦμα, τὸ κεκαυμένον αἷμα. ἢ θῦμα. ἢ πύρωσις. Καυμασία, καυμελαύκιον. ἢ καυμελαύκιον διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα ἐπιτήδειον. ἐν ἐπιγράμματι καυσίη ἥ τοι πάροιθεν μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ. Καύματος ἰδαλίμου, τοῦ θερμοτάτου. ἱδρωτοποιοῦ. Καυνάκαι, στρώματα. ἢ ἐπιβόλαια ἑτερομαλλῆ. Καυνάκης, χλαῖνα περσικὴ ἀλεεινὴ παρὰ τὸ ἀλεαίνεσθαι. ὁ δὲ παλαμήδης φησὶν, καυνάκης ἐστὶ περσικὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλούς. ἄλλως. καυνάκης, εἶδος ἱματίου, ὅπερ ἔστι περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ, σισύραν θυσανωτὴν, ὅπερ ἔοικε μονύχου σάγματι. σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καυνάκιον, στρῶμα. Καύνιος ἔρως, ἐν καύνῳ τιμᾶται. καὶ ὁ σφοδρός. Καυνὸς, κακός. σκληρός. κλῆρος. καὶ πόλις ῥόδου. Καυρὸς, κακός. Καῦρος, ὁ κοῦφος ταῖς φρεσὶν, οἱονεὶ αὖρος τὶς ὤν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος. τὸν γὰρ κατὰ νοῦν ἐλαφρὸν, καῦρον ἐπονομάζουσι. βέλτιον δὲ διὰ τοῦ γ γαῦρον λέγειν. ἵν᾽ ᾖ ὁ σφοδρὸς καὶ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ ἀπὸ γῆς αἴρεσθαι. Καύσαλις. ὁ πυρετός. Καυσία, εἴρηται μὲν καυμελαύκιον, παρὰ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. ἡ γὰρ ἡ καυσία ἔοικε διὰ τὸ πρὸς τὸ καῦμα εἶναι ἐπιτήδειον. ἔστι γάρ τι κάλυμμα κεφαλῆς. Καυσία, εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Καῦσος, ἡ μέλαινα. καὶ ὑπέρυθρος. Καυστειρὰ μάχη. μυριαχοῦ τῆς ποιήσεως ἡ θερμὴ καὶ πυρόεσσα, κατὰ τὸ μάχοντο δέμας πυρός. διὸ καὶ δηιοτῆτος καὶ δηῒς ἡ αὐτή. καὶ δήϊος πόλεμος, ἀπὸ τοῦ δαΐω τὸ καίω. Καυστειρὸς, ἀπὸ τοῦ καίω καύσω κέκαυμαι κέκαυσαι καυστειρὸς, κατὰ τροπὴν δωρικὴν τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον. Καυστηρῆς, καυστικῆς. θερμῆς. ὀξείας. δριμείας. διαπύρου. Καῦστις, ἡ ἔκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἁδρυνόμενοι. καὶ χόρτος. τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις. καὶ ἐπώνυμον δήμητρος. κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ στρῶμα. Καΰστριος, ποταμός. Καύσων καὶ αἴθων, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται. ἐπειδὴ γὰρ ἐκ μετοχῶν εἰς ὄνομα ταῦτα μετεποιήθησαν, καὶ τὴν διὰ τοῦ ντ κλίσιν ἀπέβαλον κλίσιν, εἰς τὴν φυσικὴν ἔκτασιν μετέπεσον. Καύσωνος, θέρμης. Καύτηνα, καὶ εἰς τοὐπίσω. Καυτὸν, θυσία τὶς οὕτω καλουμένη. καὶ ἐσχάρα. καὶ ἑστία, ἔνθα καίουσιν. Καυχᾶ, οἱ λοιποὶ ἑρμηνευταὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας αὐχεῖν λέγουσιν. Καυχαλὶς, φλύκταινα. Καυχήσεται, κομπάσει. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα. ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς νῦν. ἐπὶ δ᾽ εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις, οὐδ᾽ ἠπείλησεν ἄνακτι. ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων ἐνθάδ᾽ ἐλεύσεσθαι. Καυχῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας. τὸ δὲ αὐχῶ, τῆς πρώτης. Καυχώμενος, μεγαληγορῶν. Καφὰ, λουτῆρ λάκωνες. Καφάζειν, γελᾶν. Καφάζοι, καχχάζοι. γελᾷ. Καφαὶ, κηφήν. Καφάσιος, μήν. Καφελεῖν τὰ δείματα, ἤγουν καὶ ἀφελεῖν τοὺς φόβους. Κάφος, τὸ πνεῦμα. ὅθεν καὶ κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος. Καφηρεὺς, ἔχει μὲν ἡ εὔβοια πρὸς τῇ ἑξῆς θαλάσσῃ καφηρέα. καφηρεὺς δὲ λέγεται τόπος θαλάσσης πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς τραχὺς καὶ τεναγώδης, σκοπέλοις διειλημμένος, καὶ ἕρμασι καὶ χοιράσι, καὶ τὰ πρὸς ἀπόβασιν ἄπορος τὰ τὸ, ἅτε κρημνοῖς περιστοιχιζόμενος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς ἔτι καὶ διηνεκέσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεόμενος, ὡς ὁ παρ᾽ ὁμήρῳ προβλὴς σκόπελος, τὸν οὔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων, καφηρεὺς ὢν καὶ αὐτός. ἢ ἴσως εἴρηται ἀπὸ τοῦ καταπνεῖσθαι. οὕτως. κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. Κάχαρις, δασὺς. καὶ πλαγγών. καὶ χρυσαλλὶς τὸ κοροκόσμιον. ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη. ἢ οὐκ εὔχαρις. Κάχεζεν, ἀντὶ τοῦ ἀπεπάτει. Καχεξία καὶ καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν διατεθειμένοι. ἀσθενοῦντες. Καχίλα, ἄνθη κύπριοι. Καχλάζει, κιχλίζει. ἀθρόως γελᾷ. ταράττεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων. ἐπαίρεται. φλεγμαίνει. βράζει. Καχλαίνει, ἐκ θορύβου ταράσσει. Κάχληκες, λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν. Κάχληκος, τοῦ κόχλου. Καχλὶς, συμβολή. Καχνάζει, καχχάζει. Καχυδρίας, ὁ ἐκ κριθῆς ἄρτος. ὃν παξαμᾶν λέγομεν. Κάχρυς, ἀντὶ τοῦ κριθὰς πεφρυγμένας λέγει ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα. καὶ βοτάνη ποιά. καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. λέγονται καὶ πυροί τινες. Κάχρυος, ῥίζα τῆς λιβανωτίδος. ὅταν δὲ πληθυντικῶς εἴπῃ τὰς κάχρυας, τὰς πεφρυγμένας κριθὰς λέγει, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Καχρύων, ἐσκίρτα. ἀπεπέρδει. Καχυποπτεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑπονοεῖν κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κάψα, κίστη. ἢ θήκη. Καψάκιον, γλωσσόκομον. Καψάμενος, ἐλάττωμα ἵππου. Καψιδρόκιον, εἶδος χιτωνίσκου. Καψιπήδαλος, ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα μὴ διδόντων ἁλόμενος. Καψά, οἱ τρίχοι.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

εάζω, διασχίζω. ἢ κλῶ. Κέαθι, βοηθοί. Κέαρ, ἡ ψυχή. καὶ κῆρ, κατὰ κρᾶσιν. ἢ ἡλικὴ κέαρος καὶ κατὰ κρᾶσιν κῆρος. ἢ κὴρ τῆς κηρὸς, ἐπὶ τῆς θανασίμου μοίρας. Κέαρ ηὐφράνθην, σαφῶς ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. ἀλλαχοῦ γὰρ τὴν καρδίαν φησὶν, ὡς τὸ ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Κέαρνα, σίδηρα τεκτονικά. ἢ σκυτικά. ἢ ἀξίνη. Κέαρος, ὄρτυξ. Κεάσαι καὶ ἐπὶ ξύλα κοπούντων, ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται. λέγει καὶ κεφαλὴ βληθεῖσα λίθῳ, ἂν δίχα πᾶσα κεάσθη, ἤγουν ἐκλάσθη. ἐσχίσθη. θέμα τὸ κεῶ κεάσω, ἢ κεάζω, ὅθεν καὶ κέδρος ἢ κεαζόμενον ῥᾷον, πλεονάσαντος τοῦ δ. Κέασε, συνέτριψε. διέσχισεν. Κεάσματα κλάσματα. ῥήγματα. διαρρήγματα. Κέαται, ἤτοι κεῖνται. δῆλον ὡς ἰωνικόν ἐστι, καθὰ καὶ δεδέαται παρ᾽ ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ δέδενται. ἢ ἐκ τοῦ κεῖμαι κεῖσαι κεῖται καὶ κέαται ἢ ἐκ τοῦ κεῖται τρίτου προσώπου τῶν ἑνικῶν, διαλύσει τῆς διφθόγγου ἰωνικῶς εἰς ε καὶ α, κεῖται καὶ κέαται, ὡς τέτυπται τετύφαται. Κέατο ἰωνικόν ἐστι. τὸ μὲν γὰρ κοινὸν, ἔκειντο. τὸ δὲ ἰωνικὸν, ἐκέατο. καὶ ἀφαιρέσει κέατο ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν ἑνικῶν ὥσπερ ἐτετύφατο ἐπεποίεατο. οὐ μόνον δὲ προστίθεται τὸ α, ἀλλὰ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται, χωρὶς τῶν εὐκτικῶν τοῦ τυπτοίατο καὶ τῶν ὁμοίων. Κεβαλὴ, κεφαλή κύλιξ.

Κέβλη, ἡ κεφαλὴ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ φ εἰς β, γέγονε κέβλη. Κεβλήνη, ἡ ὀρίγανος. Κέβλος, κυνοκέφαλος· κῆπος. Κέβρηνα καὶ κέβρυν, πόλις τῆς τρωάδος κυμαίων ἄποικος. Κεβριόνα, ὄρνεόν τι φησὶν ἀριστοφάνης τὸν κεβριόνην· ἔπνιξε δὲ ὥσπερ ἔλεγον, ὦ θεοὶ σμερδαλέον τὸ πόλισμα. ἐπιτηδείως δὲ τὸν πορφυρίωνα παρέβαλεν, καὶ ὅτι ὄρνις, καὶ ὅτι εἷς τῶν γιγάντων ὁμοίως τῷ κεβριόνῃ, ὃν ἐχρήσατο ἡ ἀφροδίτη. ἐπιτηδὲς οὖν τῶν θεομάχων ἐμνήσθη, ἐπεὶ καὶ αὐτὰ θεομαχήσουσιν. Κέγκλης, εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Κέγνωται, τιτρῶται. Κεγνῦσθαι, τιθραῦσθαι, τιτρῶσθαι. Κέγχει, ὑποδάκνει. Κεγχραμίς, τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπερμάτιον. Κεγχραυοπώλης, τραγηματοπώλης. Κεγχρεαί, ὄνομα τόπου. Κεγχρηδὸν, σπερμάτων ὁμοίων κέγχρῳ. Κέγχρης, ὁ καρπός. Κεγχρίλης, τριόρχης. Κεγχριμίδες, τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κεγχρίνη, τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα. Κεγχρίνη, εἶδος ὄφεως. καὶ ὁ ὕδρος. καὶ ὁ κεγχρῖνος ὁμοίως, ὅν τινα ὁ λυκόφρων καὶ κεγχρίνην ὀνομάσει· ὅτι δὲ ταῦτα εἴδη ὄφεών εἰσι, νίκανδρος λέγει. Κεγχρίνης, εἶδος ὄρνιθος, ὁ λέγεται μηδ᾽ ὅλως διψᾶν. ἢ εἶδος ὄφεως. Κεγχρίς, ὀρνέου εἶδος. Κέγχρος, εἶδος βοτάνης. καὶ σπέρμα τι ὅμοιον μηλίνῃ ἐμφερές. Κεγχρώμασι, ταῖς περιφερείαις καὶ τοῖς κατὰ στρώμασιν. Κεδάζω, σκεδάζω, ἐξ οὗ τὸ ἐκέδασε. πρωτότυπον τὸ κεδῶ, οὗ παράγωγον καὶ τὸ κεδαίω. γίνεται δέ φασι ἀπὸ τοῦ χέω. ἴσως καὶ παρὰ τὸ κεάσαι, ὡς τὸ διὰ τὰ ξύλα πολλὰ κεάσαι. λέγεται δὲ καὶ σὺν τῷ σ σκεδάζω, καὶ δίχα τοῦ σ κεδάζω. καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ μικρὸς, σμικρός. σιῶ, ιῶ. Κεδᾶται, σκεδάννυται. Κέδματα, τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ ἱπποκράτης. γράφει δὲ καὶ ὁ Ψελλός· χρόνια δὲ ἀλγήματα, τὰ κέδματα τυγχάνει. Κεδνή, ἡ συνετὴ καὶ κηδεμονική· ἀπὸ τοῦ κήδω κηδανή, καὶ συστολῇ καὶ συγκοπῇ κεδνή. οὕτω καὶ φίλοι κεδνότατοι ἐν ἰλιάδι, οἳ καὶ κήδιστοι λέγονται. καὶ οὐ μόνον ἀμφίπολος κεδνὴ, ἀλλὰ καὶ γυνή. καὶ κεδνὰ εἰδυῖα. Κεδνός, συνετός. σώφρων. φρόνιμος. κηδεμονικώτατος. κεδνὰ βουλεύματα. ἔστι ῥῆμα κοῶ, τὸ νοῶ. ὁ μέλλων κοήσω. καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κόεδνος· ὡς τέρπω τερπνός. καὶ κατὰ συγκοπὴν κεδνός. ἢ κενδανός τις ὤν, οὗ ἄν τις κήδοιτο. Κεδνότατοι, οἱ ἄξιοι μελήσεως· διὰ τὸ καὶ φίλτατοι εἶναι κατὰ τὸν ποιητήν, ἐκ τοῦ κήδομαι. οἱ δ᾽ ἄλλοι ὁμοίως καὶ κήδιστοι. Κέδρακε, ῥυγοῖ. πέφρικεν. Κεδραίτης, τὸ παχὺ ἢ λεπτὰ δύο τὰ χερσαῖα. Κεδρίδες, ὁ καρπὸς τῆς κέδρου. Κέδριον, εὐῶδες. Κέδροι, δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα. Κέδρον, ἀττικοὶ οὐδετέρως, δαιδόν. Κέδρος, ῥάβδος. κιβωτός. λάρναξ. ἢ δένδρον ἄκαρπον. Κέδροπα, τὰ ὄσπρια. Κέδρος, ἀρσενικῶς μὲν, τὸ δένδρον. θηλυκῶς δὲ, ὁ καρπός. ἀλλὰ θύεται κέδρος. κέδρος, παρὰ τὸ κέντρος, κεντρώδης γάρ ἐστιν, ἢ παρὰ τὸ καίεσθαι ῥαδίως. Κεδρύστες, οἱ κυδωνιᾶται. Κεδρωσία, ὄνομα πόλεως. Κενρός, κοῦφος. Κέθηγος, κύριον. Κεθμῶνες, φωλεοί. Κεῖα, καθάρματα. Κειάμθυοι, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν ἄρχουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ κέω κῶ. οὗ παράγωγον τὸ καίω διὰ διφθόγγου. Κείαντες, καίοντες. Κείατο γῦπες ἐπεὶ πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν. ἐλλιπῶς εἴρηκεν ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ κεῖντο πολὺ φίλτεροι τοῖς οἰωνοῖς, ἢ ταῖς ἀλόχοισιν, ὁπηνίκα ἔζων. Κεῖε, τέθνηκεν. Κεῖθεν, ἐκ τοῦ ἐκεῖνος ἐκείνοθεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἐκεῖθεν, καὶ κεῖθεν. ἢ ἐκ τοῦ κεῖνος, κεινόθεν. ὡς λέσβος, λεσβόθεν. οὐδὲν εἰς θεν λῆγον ἐπίρρημα τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγει, χωρὶς τούτου. Κεῖθι, ἐκεῖσε. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεικύνη, συκάμινος. Κεῖμαι, κείσομαι. ἐκείμην παρατατικός. ἀπαρέμφατον κεῖσθαι. καὶ τὸ προστακτικὸν κεῖσο. διαλελυμένον ἔχει τὸ εὐκτικὸν αὐτοῦ, κεοίμην κέοιο κέοιτο. ὡσαύτως καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν κέωμαι ἐὰν κέῃ ἐὰν κέηται. καὶ ὅσα τούτῳ παραπλήσια, τὴν αὐτὴν ἀκολουθίαν ἔχει. κεῖμαι, ἐκ τοῦ κέεμαι κεῖμαι. τὰ δύο εε εἰς τὴν ει δίφθογγον. Κειμένοις, κατὰ κειμένοις. ἢ κολαζομένοις. Κειμήλια, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ᾽ ἡμῖν ἀκίνητα. Κειμήλια κεῖται, ἀττικόν ἐστιν. ὡς τὰ ἄλλα ὡσαύτως. δῆλον ὡς ἐκ τοῦ κεῖσθαι παρῆκται τὸ κειμήλιον. τὸ δὲ χαλκὸς χρυσός τε, οἷον ἐξήγησίς ἐστι τοῦ κειμήλια. Κειμήλια, τὰ ἐναπόθετα πράγματα. Κειμήλια ἔφη ὅμηρος, τὰ κείμενα, ὅ ἐστι τὰ παρ᾽ ἡμῖν ἀκίνητα, πρόβασιν δέ. ἅπερ ἡμεῖς φαμὲν αὐτοκίνητα, τὰ διὰ πολλῶν προβαίνοντα. ἐξ οὗ ἰδίως κατά τινα ἐξοχὴν ἐκλήθησαν τὰ πρόβατα. Κεῖνα φυλάζων παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς ὀδυσσείας, ἤγουν τὰ πράγματα. οὐ ἑρμηνεία τὸ νσὸν καὶ ἐμὸν βίοτον. Κείνη, ἐκείνη. κενή. Κεινῆσι, ματαίαις. κεναῖς. Κεινὸν, ἀντὶ τοῦ κενὸν ἰωνικῶς. Κεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος. Κεῖο, εὐκτικῶς. κείω γὰρ τὸ κοιμῶμαι. Κεῖον πῦρ ἐνὶ μεγάροισιν, ὅ ἐστι καῦσον. ἀπὸ τοῦ κέον πλεονασμῷ τοῦ ι. Κεῖν᾽ ὄχεα, ὅταν κενὸν ἅρμα ᾖ. Κείοντες, κοιμησόμενοι. Κεῖος, σημαίνει τὸν πολίτην τῆς κέω. κέως δὲ νῆσός ἐστιν, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ κέω τοῦ ἀπόλλωνος. Κεῖρα, γενεά. ἡ ἡλικία. Κείρει λῆϊον παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ εἰς κόρον ἐσθίει. ὃς δὴ κόρος ἐκ τοῦ τοιούτου κείρειν γίνεται. διὸ ἐπάγει, τὸ ἐπεὶ κορέσατο φορβῆς. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ κεραΐζειν, ὅπερ ἐπὶ πολλῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος εἴρηται. Κείρειν, συνήθης λέξις τῷ ποιητῇ, ὅπερ σημαίνει τὸ εἰς κόρον δαπανᾶν. Κείρετε παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸν κόρον ποιεῖν. καὶ τὸ κὴρ, ὃ δηλοῖ τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Κείρειν, ἐπὶ τριχῶν ἢ ἀσταχύων ἢ τοιούτων. Κείρειν, κόπτειν· ἀπὸ τοῦ αἴρειν καὶ ἀποκόπτειν τὰς τρίχας. Κείρεσθαι κόμην ἐπὶ νεκροῖς, πάτριον ἔθιμον ὂν καὶ τοῖς πάλαι. ἦν καὶ αὐτὸ λύπης τις ἔνδειξις, καθὰ καὶ τὸ τίλλειν πενθητικῶς κεφαλῆς τρίχας. καὶ ἀφοσίωσις δὲ τιμῆς. Κειρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ᾗ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. ἀριστοφάνης οὐδ᾽ ἂν χαμεύνην πάνυ γε κειρίαν ἔχων. Κειρίαι, οἱ ἐπιτάφιοι δεσμοί. Κειρία, ἡ σπαργάνωσις. Κειριάδαι, δῆμος φυλῆς ἱπποθοωντίδος. Κειρέαι, κεραιαί. Κειρίδες, κηρία ὄρνεα. Κειριόνου, ἐπίκερός ἐστιν ὁ τόπος. Κεῖρις, ὄρνεον ἱέραξ. οἱ δὲ ἀλκυόνα. Κείρομαι ἐνεστώς. ἐκειρόμην παρατατικός. καροῦμαι μέλλων μέσος. δεύτερος ἐκαράμην ἀόριστος μέσος. ἐκάρην ἐπὶ δευτέρου παθητικοῦ. τίθεται δὲ ἐπὶ προβάτων. Κείροντες, εὕρηται παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλήστως ἐσθίοντες. ὅθεν καὶ ὁ κόρος παρὰ γίνεται. Κείρυλος, τοῦτον ἔνιοι κύρουν λέγουσιν. ἔστι δὲ ὄρνεον. ὁ δὲ ἀντίγονος τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησίν. Κεῖσε, ἐκεῖ. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον. Κεῖσθαι, τὸ ἐναντίον ἔχει ἵστασθαι. Κεῖσθαι, λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ τεθάφθαι, οἷον ἔνθα μὲν αἴας κεῖται. νοεῖται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τεθνηκέναι, οἷον κεῖται πάτροκλος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἐρρῖφθαι, οἷον κεῖται παρ᾽ νήεσσι νέκυς. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπρακτεῖν, οἷον

κεῖται παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ. εὕρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐστὶν, οἷον θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πεπτωκέναι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς τὸ Ἕκτωρ ἐν πεδίῳ κείμενος ἀργαλέῳ εἴχετ᾽ ἄσθματι κῆρ, ἀπινύσσων ἦτοι ὀλιγοφρονέων, καὶ μὴ ὢν πίνυτος. Κεισιβδηλευμένοι, νωθροί. Κείσομαι, τεθνήξομαι. Κεισὸς, βοτάνης εἶδος. Κείσσα, κίσσα λάκωνες. Κεισοῦμαι καὶ κεισεῦμαι, ἀντὶ τοῦ κείσομαι λέγουσι δωριεῖς. Κεισουροῦται, καλλωπίζεται. Κεῖται, ἐπίκειται κεφαλῇ πῖλον. περίκειται δὲ στέφανος. Κεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται. ἀντὶ τοῦ καταβέβληται. ἀντὶ τοῦ ἵσταται. καὶ ἀντὶ τοῦ πεφόνευται. ὕβρι παρὲξ, μενέλαε κεῖται σὸς κασίγνητος. Κεῖται ἐν θαλάμῳ παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος, καθὰ κεῖται ἄγαλμα. κειμήλιον εἶναι δηλοῖ καὶ τὸν τοιοῦτον ἐλέφαντα, ἴσως τὸν δὲ εἰπεῖν ἀπόθετον κτῆμα. Κεῖται, ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται τοῦ τὸν ἢ θανάτου ἢ ἀπραξίας. Κεῖτο, πεπτώκει. Κείω, σημαίνει τὸ καίω. Κειώδες, οὐδὸς. Κείων, τὸ κοιμησόμενος. Κείσασθαι, καθήρασθαι. Κείων παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κέων πῦρ κατὰ τοὺς παλαιούς. καὶ γράφεται διὰ τοῦ ε πρωτότυπον ὂν τοῦ ἑτέρου καίειν, ὃ διὰ διφθόγγου γράφεται. ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ σχίζων. κέω γὰρ πρωτότυπον. ἐξ οὗ τὸ κεάζειν, καὶ τὸ κέασε, καὶ τὸ κεάσας, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐξ ἄλλου δὲ τὸ κείω, ἐπενθέσει τοῦ ι, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ πλέω πλείω, καὶ κέω κείω. τὸ κεῖμαι τῶν ὁμοίων. Κεκαδήσει, ὅ ἐστι στερήσει. γίνεται ἐκ τοῦ καδῶ καδήσω, καὶ κατ᾽ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσω, ἵνα κεκαδήσειν, τὸ ἀναγκάσαι τινὰ χάσασθαι, τουτέστιν ὑποχωρῆσαι. Κεκαδησόμεθα, διασκορπισθησόμεθα. χωρισθησόμεθα. Κεκαδεῖν, χωρῆσαι. στερῆσαι. σκεδάσαι. Κεκαδήσει ψυχῆς, ὅ ἐστι στερήσει. γίνεται δὲ οὕτω. ἔστι ῥῆμα χάδω πρωτότυπον ἄρρητον, ἐξ οὗ ἐστι τὸ παράγωγον χάζω, ὡς φράδω φράζω, ἔδω ἔζω, ἐξ οὗ ἐφαίνεθ᾽ ἑσθέμεναι, τὸ ἐρέσατε, καὶ τὸ ἐρέάδατο. τούτου τοῦ χάζω δεύτερος ἀόριστος ἰωνικὸς ἔχαδον, ὅθεν δεύτερος μέλλων. ἐξ οὗ ἀναγωγῆς γινομένης εἰς ἐνεστῶτα, τὸ καδῶ καδήσω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκαδήσω. ἵνα ᾖ κεκαδήσειν, τὸ ἀναγκάσαι τινὰ χάσασθαι, τουτέστιν ὑποχωρῆσαι. οὕτως οὖν καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν φ τῆς ὀδυσσείας, τὸ τόξον πολλοὺς ἀριστῆας κεκαδήσει, τουτέστι ποιήσει χάσασθαι τῆς ψυχῆς. Κεκαδησόμεθα, λυπησόμεθα. φροντιοῦμεν. ἀπὸ τοῦ ἀκάζω ἀκαδῶ, διαλύσει τοῦ ζ εἰς σ καὶ δ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, χαδῶ χαδήσω χαδήσομαι, καὶ διπλασιασμῷ κεκαδήσομαι, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ. Κεκαδησόμεθα, τουτέστι κηδησόμεθα. φροντισόμεθα. γίνεται ἀπὸ κηδῶ κηδήσω, τὸ φροντίζω κατὰ χρόνον μετ᾽ ὀλίγον μέλλοντα. ἐξ οὗ καὶ ἀκηδῆσαι, τὸ ἀφροντιστῆσαι. καὶ ἀκηδέστως, τὸ ἀφροντίστως, καθ᾽ ἕτερον μέλλοντα. ἔστι γὰρ οὐ μόνον κηδῶ κηδήσω, ἀλλὰ καὶ κηδέσω. ἐξ οὗ καὶ κηδεμὼν καὶ κηδεστής. προϋπόκειται δὲ τούτων ἐνεστὼς ἐντελὲς τὸ κηδέω. ἐξ οὗ ἐπενθέσει τοῦ υ τὸ κηδεύω, ἤτοι τοῦ θάπτειν, ὅθεν καὶ κηδεὸς νέκυς, καὶ τὸ γαμβρεύειν. καθὸ ἔφη αἰσχύλος, ὡς τὸ κηδεύει καθ᾽ ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῷ. ἡ δὲ ἀκηδία, οὐκ ἂν εἴη δῆλον, εἴτε ἀπὸ τοῦ κηδῶ περισπωμένου, εἴτε ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ κήδω γίνεται, κατὰ στέρησιν τοῦ φροντίζειν δηλοῦσα. Κεκάδοντο, χάζω. ὁ μέλλων χάσω. ἔχασα. δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον. ἐχαδόμην μέσος. καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κέκαδον κεκαδόμην. Κεκάδοντο, ταρασσόμενοι ἐσκορπίζοντο καὶ ἔφευγον. Κεκάδοντο, ἐκ τοῦ χάζω τὸ ὑποχωρῶ, ἔστι μέσος δεύτερος ἀόριστος. οὗ τὸ μὲν κοινὸν, ἐχάδοντο. τὸ δὲ ἰωνικὸν, τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, καὶ συνήθει ἀναδιπλασιασμῷ, κεκάδοντο. ὅμοιον ἤτοι τοῦ τετύκοντο, ἀπὸ τοῦ ἐτυχόμην δευτέρου ἀορίστου. Κεκαδὼν, ὅ ἐστι στερήσας, ἀορίστου δευτέρου. ἐκ τοῦ χάζω, χάσω, ἔχασα, ἔχαδον, καὶ ἰωνικῶς κεκαδὼν, ὡς τὸ λελαχὼν, καὶ λελαβών. Κεκαδὼν ψυχῆς καὶ θυμοῦ, ὅ ἐστι στερήσας, μᾶλλον δὲ ὑποχωρῆσαι ποιήσας, ἐκ παραλλήλου ταυτὸ δηλοῖ ὁ θυμὸς καὶ ἡ ψυχή. κεκαδὼν, ἀχρεῖον μὲν πεζῷ λόγῳ. χρόνου δέ ἐστιν ἀορίστου δευτέρου, ἐκ τοῦ χάζω ἔχαδον χαδὼν, καὶ ἰωνικῶς κεκαδὼν, ὡς λελαβών. Κεκαινοτόμηται, νεωτέρισται. Κεκαλαμινθωμένοι, καλάμη γεγονότες. Κεκάλακας, καλὴ γέγονας ἢ ἐκάλεσας. Κεκαλυμμένον, ἤτοι γῆς ἐκπεπτωκός. Κεκάμω, κάμνω ἐνεστώς. ἔκαμνον παρατατικός. καμοῦμαι μέλλων. κεκάμηκα παρακείμενος. ἔκαμον δεύτερος ἀόριστος. ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑποτακτικὸν κάμω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κεκάμω, ὡς λελάχω. Κεκάμωσιν, ἀντὶ τοῦ κάμωσι λέγουσιν ἴωνες. Κεκάρθαι, ἐκ τοῦ κείρω. τὰ ἀπαρέμφατα εἰς θαι ἔχοντα πρὸ τοῦ θ ἀμετάβολον, παροξύνεται οἷον ἐσπάρθαι. Κεκαρμένον, περικεκομμένον ἢ κεκοσμημένον. Κεκάρπωκε, τετέλειωκε. καὶ ἐπέκαυσε. Κεκάσθαι, ὅ ἐστι κεκομῆσθαι παρ᾽ ὁμήρῳ. Κεκασμένος. κάζω, κάσω, μέκακα, κέκασμαι, κεκασμένος. Κεκασμένον, κεκοσμημένον. κάζω γὰρ, τὸ καλλωπίζω. Κεκασμένος, κεκαλλωπισμένος. ἀπὸ τοῦ κάζω, τὸ κοσμῶ. Κεκασμέναι, κεκοσμημέναι. δεδοξασμέναι. τετελειωμέναι. Κέκασται ὅμηρος ἐν τ, μετὰ δμωῇσι κέκασται. ἤγουν ἣν ἔχειν ἐν ταῖς ἀμφιπόλοις ὑπερφέρουσα ἐκείνων. Κεκάσθαι, κατεσκευάσθαι, κεκοσμῆσθαι. Κεκαυτηριασμένος τὴν συνείδησιν, τουτέστι μὴ ἔχων ὑγιῆ. Κέκασται, κεκόσμηται. κατεσκεύασται. κρατεῖ. ὑπερέχει. ὥπλισται. τέτακται. πέποιθε. δεδόξασται. Κεκαφηότα, ὅ ἐστιν ἐκπεπνευκότα. ἔχει κάπτω ἢ κάπω πρωτότυπον. ἐξ οὗ καὶ κῆπος καὶ κάπη, καὶ κατὰ πνεόμενη τοῖς περὶ αὐτὴν ἀλόγοις. ἐκεῖθεν παρακείμενος κέκαφα. ὃς ἀναβὰς εἰς ἐνεστῶτα, γίνεται καφῶ καφήσω. οὗ μετοχὴ ἰωνικὴ διὰ τοῦ η κεκαφηώς. τὸ κεκαφηότα μόνον δίχα τοῦ κακῶς ἐπιρρήματος. ἔστι γὰρ εἰπεῖν κεκαφηότα, τὸν ἀπηδῶς πνεύσαντα. κακῶς δὲ κεκαφηότα, τὸν δυσπνοήσαντα. ὡς καὶ τὸ ἐκπνεῦσαι. ὅτι δέ τινες κατῶ κατήσω εἴπον περισπωμένως, ἐξ οὗ ἰωνικῶς κεκατηὼς, καὶ μεταθέσει τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ κεκαφηώς. Κεκαφηότα θυμόν. καφῶ καφήσω, τὸ ἐκπνέω. ἐκ τοῦ κάπτω κάψω κέκαφα. ὅθεν καὶ κάπη, ἡ φάτνη. καὶ κάπος, τὸ πνεῦμα. ἐξ οὗ καὶ κῆπος, ὃ ὑπὸ ἀνέμων φασὶ καταπνεόμενος. Κεκέδασο, ἀντὶ τοῦ διεσκόρπιστο παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Κεκεῖνα, κισσός. Κεκεπφωμένοι, ἐπηρμένοι. Κεκερτόμηται, κεχλεύασται. Κέκευται, κέκρυπται. Κέκηδε, φροντίζει. ἀλγεῖ. Κεκηλίδωται, μεμίανται. Κεκῆνας, λαγωοὺς κρῆτες. Κεκηρωμένη, κεκακωμένη. Κεκησαῖς, βοαῖς. Κέκηφε, τέθνηκε. Κεκιβδηλευμένοις, κακούργοις. κεκαπηλευμένοις. Κεκινέαται. κινῶ, κινήσω, κεκίνηκα, κεκίνημαι, κεκίνησαι, κεκίνηται. καὶ ἰωνικῶς κεκινέαται, κεκίνηνται. Κεκιβδήλευται, διαβέβληται. κατέγνωσται. ἀποδεδοκίμασται, νενόθευται. Κέκιλος, ἰχνόφωνος. Κέκκαλον, οἱ περὶ εὐτοῖ λέγουσι τὸν πυρῆνα τοῦ στροβιλίου. διοσκορίδης δὲ

τὸν κνίδιον

τὸν κνίδιον κόκκον εἶναί φησι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κεκλαμμένον, γράφεται δωρικῶς ἀπὸ μετοχῆς τῆς κλαπεὶς ὡς τραφείς· ὥσπερ οὖν τεθραμμένον, οὕτω κεκλαμμένον ἔφη ἀριστοφάνης. Κεκλάγξω καὶ κεκλάγξομαι, ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω ἐπὶ τῶν κυνῶν. Κεκλειμένοι, προσανακείμενοι. Κέκλεικα, ἠσφάλισα. Κεκλαμένων, ἀντὶ τοῦ κεκλασμένων κεκλαδευμένων. Κεκλαυμένην, ἀντὶ τοῦ κεκλαυκυῖαν· ἔστι δὲ ποιητικόν. Κέκλεισμαι καὶ κέκλειμαι λέγεται· ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ καὶ ὑπὸ τῶν ὀρῶν συγκέκλειται. Κεκλέϊται, ἐκ τοῦ κλεΐζω, τὸ δοξάζω· μέλλων κλεΐσω· ὁ παρακείμενος κεκλέϊκα· ὁ παθητικὸς κεκλέϊσμαι· σαι· σται. Κέκλεο, κάλεσον. Κεκλεῖ, καλεῖ· κελεύει. κέκληται. Κεκλήατο, συγκεκλημένοι ἦσαν. Κέκλετο, παρακελεύσατο· ἀπὸ τοῦ κέλετο πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκέκλετο, ἀντὶ τοῦ ἐκέλευεν· ἀπὸ τοῦ κέλω, ἐκέλετο, καὶ ἐκέκλετο. Κεκληγώς, κλήζω τὸ θέμα ἢ κλάζω· ὁ μέσος παρακείμενος κέκληγα καὶ κέκλαγα. Κεκληγὼς, κεκραγώς· βοῶν. Κεκλήγοντες, ἀντὶ τοῦ κεκληγότες· καὶ εὔκηλος, ἀντὶ τοῦ ἕκηλος· καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ· τὸ πλεονάζειν ἐν πτώσει τῶν αἰολέων ἐστίν. Κεκλήσῃ, φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις· οἱ μὲν λέγουσι σολοικισμὸν εἶναι παρὰ πληρωματικὸν τὸ κε· οἱ δὲ ῥῆμα· καὶ εἰ ἔστι ῥῆμα, μέλλοντος μέσου ἐστὶ κεκλήσομαι κεκλήσῃ. Κέκληκα, ἐκ τοῦ καλέω καλῶ καὶ συγκοπῇ κλέω κλῶ· ὁ μέλλων κλήσω ἄχρηστος· ὁ παρακείμενος κέκληκα· οὐ κεκάλεκα. Κεκλίαται, κεῖνται. Κεκλίαται, ἰστέον ὅτι οἱ καθαρεύοντες παρακείμενοι, τὸ α μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ γ πρόσωπον τῶν ἑνικῶν, καὶ εἰ μὲν μακρᾷ παραλήγει, ταύτην συστέλλει, καὶ οὕτω τὸ ἑνικὸν ποιοῦσιν· οἷον ἐρύω, ἔρυται, ἐρύαται· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κλείω, κέκλεισται, κεκλίαται, κατὰ συστολὴν τῆς ει διφθόγγου· οἷον αἱ ἅλι κεκλίαται. Κεκλεμέναι, σανίδες ἢ πύλαι αἱ συγκεκλεισμέναι· αἷς ἀνάπαλιν ἔχουσιν αἱ ἀναπεπταμέναι. Κεκλιμένοι, ἀντὶ τοῦ κεκαλυμμένοι· κεκρυμμένοι· ἀπὸ τοῦ κλείω, τὸ ἀσφαλίζω κατὰ συστολὴν τοῦ ε. Κεκλιμένος, ἀντὶ τοῦ περιεχόμενος· ὡς καὶ ἐν τῷ λίμνῃ κεκλιμένος κηφισίδι· ἢ ἀντὶ τοῦ κρυπτόμενος. Κεκλιμένος, περιεχόμενος. Κεκλόμενος, παρακελευόμενος. Κέκλου, κάλεσον. Κέκλοφα, κλέπτω, κλέψω, κέκλεφα κοινῶς, κέκλοφα ἀττικῶς· τὸ τι ποιοῦσιν οἱ ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυτόνων ἰδίοις παρακειμένοις· ἡνίκα τὸ ῥῆμα δισυλλαβεῖ καὶ παραλήγεται ὁ κοινὸς παρακείμενος τῷ ε· τότε τρέπουσι τὸ ε εἰς ο μικρόν· οἷον τρέφω τρέψω τέτρεφα κοινῶς τέτροφα ἀττικῶς· ὁμοίως καὶ ἐν τῷ λέγω καὶ πλέκω καὶ τῶν ἄλλων. Κεκλοφέναι, κλέψαι· ὑφελέσθαι. Κεκλυμμένον, ἀπὸ κεκλασμένον. Κέκλυτε, ἀκούσατε· κλῦμι· ὁ παρατατικὸς ἔκλυν· ἡ μετοχὴ κλὺς κλύντος· τὸ προστακτικὸν κλῦθι· τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν κλῦτε· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλυτε. Κέκλω· εἰ παρὰ τὸ κέλλω λάβοιμεν, πλεονασμός ἐστι τοῦ κ· εἰ δὲ παρὰ τὸ καλῶ κλῶ, οὐ πλεονασμός, ἀλλὰ διπλασιασμός. Κεκλωσμένα ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, ἀμεταποίητα γενησμένα. Κεκμᾶται, κεκοπίακεν. Κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ κέκμηκα. Κέκμηκα, κεκοπίακα. Κεκμηότες· κάμνω, καμῶ, κέκμηκα· μετοχὴ κεκμηκώς, καὶ συγκοπῇ κεκμηὼς κεκμηότος· ὁμοίως κεκμηότι, ἀλλὰ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω. Κεκμηῶτι· δῆλον ὅτι ἰωνικόν ἐστι ταὐτὸν ὂν τῷ κεκμηκότι, ἀποβολὴν τοῦ κ πεπονθὸς ἰωνικῶς, καὶ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω· ἴσως δὲ καὶ αὐτὸ ἐφύλαξεν, ὡς ἀλλαχοῦ ἐῤῥέθη, τὸ ω τῆς εὐθείας· ᾧ λόγῳ καὶ ὁ γέλως καὶ ὁ ἔρως, καὶ τὰ ὅμοια ὀνόματα· σημείωσαι δὲ ὅτι οὐ κατὰ τὴν καινοτέραν παρατήρησιν μόνα τὸ βεβαότος γεγαότος ἑστῶτος καὶ τεθνεῶτος ἐκτείνουσι τὰς παραληγούσας, ἀλλὰ μυρίος ἕτερος ὁρμαθὸς τοιούτος ἐστὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. Κεκμηῶτι, κεκοπιακότι. Κέκνακεν, ὑπὸ κακῶν ἀπείρηκε. Κεκνιπωμένοι, καρποὶ ὑπὸ ἐρισύβης διεφθαρμένοι· ἢ κνιποὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Κεκοισυρῶσθαι, πεποικίλθαι. Κεκοκκυγωμένον, κεχρισμένον χρῶμα κοκκυγίῳ, ὅ ἐστι πορφυροῦν, ἀπὸ κοκκυγέας δένδρου. Κεκόλαπται, γέγλυπται. Κεκολαμμένη, γεγλυμμένη. Κεκολᾶσθαι, μώλωπας ἔχειν. Κεκολουμένος, ἐκτετιμημένος· ἀδυνάτως ἔχων· ἀμηχανῶν. Κεκομψευμένος, κεκαλλωπισμένος· σεμνός· ἀστεῖος· ἢ κομπηρός· ἢ τεχνικός· ἢ φαντασιώδης. Κέκονα, ἀπὸ τοῦ κτείνω· ὁ μέσος παρακείμενος ἔκτονα· πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκβολῇ τοῦ τ κέκονα. Κεκονιασμένος, σπουδάζων πάνυ, ἐπὶ τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφέρων. Κεκονιαμένοις, ἀσβέστῳ κεχρισμένοις. Κεκονιαμένων, σπευδόντων, ἐπὶ τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. Κεκονιμένος παρ' ἡσιόδῳ, ἤγουν κονιορτοῦ πληρούμενος. Κεκολλυρωμένον, λευκῷ κεχρισμένον. Κεκονδυλωμένον, διηρθρωμένον. Κέκοκεν, ἔγνωκεν ὅτι κεκακούργηκεν, ἢ πεφόνευκεν. Κεκόπακεν, ἐπαύσατο. Κέκοπας, ἔκοπας ἢ κονδύλοις ἔχων. Κεκορηότε ποίης βόες, σύστασιν βοῶν, ὡς καὶ ἵππων τὸ ἀκοστεῖν· κυριολεκτεῖται δὲ πάντων ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ κεκορηότες. Κεκορυθμένα, ἠκονημένα· ἐστομωμένα· καθωπλισμένα· ἀπὸ τοῦ κόρυθος κορυθῶ κεκορυθημένα, καὶ κεκορυθμένα· ἢ ἀπὸ τοῦ κορύσσω, τὸ καθοπλίζω· οἷον τῷ σιδήρῳ ἠμφιεσμένα, ἀπὸ τοῦ τὴν κορυφὴν θήγειν καὶ ἀκονᾶν εἰς ὀξύτητα. Κεκορυθμένος, ἀντὶ τοῦ καθωπλισμένος ἀπὸ τοῦ κόρυθος· κορυθῶ, κορυθήσω, κεκορύθηκα, κεκορύθημαι, κεκορυθημένος· καὶ κατὰ συγκοπὴν κεκορυθμένος· ὁμοίως κεκορυθμένα. Κεκορυθμένος, τροπῇ τοῦ σ εἰς θ γίνεται· ὥσπερ καὶ μηνιθμός, καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς. Κεκορυσμένα, μετεωρισμένα· ὡπλισμένα. Κεκοσμημένος· κοσμέω, ήσω· κεκόσμηκα· κεκοσμημένος. Κεκόσμηται, τέτακται· κεκάθαρται. Κεκοτηότα· ἀπὸ τοῦ κοτῶ, κοτήσω, κεκότηκα, κεκοτηκώς, καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ κεκοτηὼς κεκοτηότος· ὠργισμένον· κεχολωμένον. Κεκότητο, ὤργιστο. Κεκοσυρῶσθαι, πεποικίλθαι. Κεκράανται, ἐπιτετέλεσται. Κεκραγὸς δ', κραυγάσει. Κεκραγῖνες, ἀγριαιθρίδακες. Κεκράγμασιν, ἀριστοφάνης δικροῖς ἐώθουν τὸν θεὸν κεκράγμασιν· ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι· τὸ δὲ δικροῖς ἀντὶ τοῦ διφυέσι ξύλοις. Κεκραγμός, ἡ βοή· κεκραγμὸν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρτημένος ἀφίει. Κεκράγω, ἀπὸ τοῦ μέσου παρακειμένου κέκραγα γίνεται· οὗ ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐκέκραξα. Κέκραθι, κράζον. Κεκραμένας, κεκαρμένας· ἢ εὐκράτους. Κεκρανὶς, τράγου δορά. Κεκόνισται, πεπίσωται· κέκλυσται. Κέκρανται, τετέλεσται. Κεκραιπαληκώς, μεθύσας· εὐφρανθείς· ηὐφραμένος. Κεκραμένην σπονδὴν, ἣν ἔθυον μόνῳ τῷ ἑρμῇ. Κεκραξιδάμας, ὁ τῇ βοῇ δαμάζων. Κεκράξομαι, οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας εὐχῆς· δαβὶδ πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι. Κεκράτης, μεγαλόφωνος. Κέκραχται, κράζω.

μέλλων κράξω, παρακείμενος κέκραχα, μέσος κέκραγα, παθητικὸς κέκραγμαι, ξαι, κται. καὶ Ἰωνικῶς κεκράχαται. Κέκραχθι, ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι καὶ τὸ κέκραχθι, ὡς οἱ πλεῖστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, παρακείμενοί εἰσι. τῶν γὰρ παρακειμένων τὰ προστακτικὰ ποτὲ μὲν εἰς ε λήγει, οἷον τέτυφε· ποτὲ δὲ εἰς θι, οἷον τέτυφθι. οὕτως οὖν καὶ κέκλυθι καὶ κέκραχθι, οὕτως ὁ Ζηνόδοτος. Κεκρῆσθαι, ἢ κεκρᾶσθαι. Κέκρηνα, πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος. Κέκρην, Κυμαίων ἀποικία. Κέκρηται, ἥρμοσται. Κεκρηγότα, κεκραγότα. Κεκριγότες, μηδὲν διασαφοῦντες. κριγμὸς γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Κεκριγότες Ἰλλυριοί, Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ τοιαύτην φωνὴν ἀποτελοῦντες. Κέκρικα, τὰ εἰς νω ῥήματα ἑνὶ φωνήεντι παραληγόμενα, ἀποβάλλει τὸ ν κατὰ τὸν παρακείμενον. οἱ ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσι. Κεκριμένοι κοῦροι, οἵ ἐστιν ἔκκριτοι. Κεκριμένον, ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένον. Κεκριμένος οὖρος ἐκ Διός, ἤγουν ἀέρος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ εὐκρινεῖ αὔρα. ἧς ἡ χρῆσις παρὰ Ἡσιόδῳ ἐν τῷ εὐκρινέες αὖραι. αἷς ἐναντίαι εἰσὶν αἱ συγκεχυμέναι καὶ ἄτακτοι. ἐπεὶ καὶ ἐναντίον τὸ εὐκρίνειν καὶ συγχέειν. Κεκροπία λέγεται ἡ Ἀττική, ἀπὸ Κέκροπος τοῦ βασιλεύσαντος. καὶ ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἀττικῆς Κεκροπία ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. Κεκροπίδας, Ἀθηναίους, τοὺς ἀπῳκίδας. Κεκροπίς, μία τῶν Ἀθήνησι δέκα φυλῶν. Κεκρουμένω, ἐνδεεῖ καὶ οὐ πληρεῖ. Κέκροψ, ἀπατεών. ἢ πίθηκος. Κέκροψ ἐλθὼν ἀπὸ Σάεος πόλεως Αἰγύπτου, τὰς Ἀθήνας συνῴκισε. Σάϊς δὲ κατ' Αἰγυπτίους, ἡ Ἀθηνᾶ λέγεται, ὥς φησι Χάραξ. διμορφον δὲ λέγουσι, καὶ διμόρφου γεννῶσι τὸν Κέκροπα, διὰ τὸ δύο ἀνδρῶν φυὴν καὶ μέγεθος ἔχειν. ἢ διὰ τὸ δύο φωνὰς ἐπίστασθαι, Αἰγυπτίαν καὶ Ἑλληνίδα. ἢ ὡς ληροῦσι, τὰ ἄνω ἀνθρώπου, τὰ δὲ κάτω δράκοντος εἶχεν. ὅπερ ἀλληγορῶν Δημοσθένης, ὅτι κατὰ ἀλκὴν ὅμοιος τῷ δράκοντι. ἀνθρώπῳ δέ γε τὴν φρόνησιν. ἐγὼ οὕτως ἀλληγορῶ, ὅτι ἀγαθὸς βασιλεὺς γεγονώς, πᾶσαν θηριώδη ἐθνῶν οὕτως ὑπέταξεν, ὡς μίαν σύμπνοιαν πάντας ἔχειν αὐτῷ, καὶ ἀγαθὸν ἡγεμόνα καὶ αὐτοκράτορα. διὰ ταῦτα γοῦν λέγουσιν αὐτὸν διφυῆ. ἢ ὡς εὗρον ἐν ἰδ' αὐτοσχεῖ, ὅτι πρότερον αἱ καθ' Ἑλλάδος γυναῖκες θηριωδῶς ὥσπερ τὰ ἄλογα, καὶ οὐ κατὰ συζυγίαν ἐμίγνυντο. οἱ γοῦν παῖδες τότε μονοφυεῖς ἦσαν, μητέρα γὰρ μόνην, πατέρα δὲ οὐκ ἐπεγίνωσκον. βασιλεὺς δὲ Κέκροψ τῆς Ἀττικῆς κατέπαυσε τὸ θηριῶδες τῆς μίξεως, καὶ ἀνδράσι νομίμοις ἐποίησε τὰς γυναῖκας συνάπτεσθαι. ἐπεὶ γοῦν ἐκ τούτου οἱ παῖδες πατέρα καὶ μητέρα ἐγνώρισαν, τοὺς αἰτίους αὐτοῖς τῆς γεννήσεως δύο τυγχάνοντας φύσεων, διφυὴς ὁ Κέκροψ ἐκλήθη, ὡς τοῦτο ποιήσας αὐτοῖς. ἄλλως Κέκροψ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκισε τὰς Ἀθήνας. ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ λέγεσθαι. οἱ μὲν ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηρίου. ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχεν μισγομένων ταῖς γυναιξίν, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρός, ἢ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδός, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ μιᾶς τυχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρός, τούτου χάριν διφυὴς ἐκλήθη. εἰσί τινες, οἵ φασι τὸν Κέκροπα διφυᾶ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω ὄφεως ἐσχηκέναι. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοὔνομα κεχαριέντισται. Κεκρυμμένην, ἀπημόνως κειμένην. Κεκρυφάλοις, τὰς τῶν ἵππων κορυφαστῆρας. καὶ κορυφαίους. Κεκρύφαλος, μέρος τῆς γαστρός, παρὰ τὸ κρύπτεσθαι, ὡς φύλλον δέ ἐστιν. Κεκρύφαται Ἰωνικῶς. κρύπτω, μέλλων κρύψω, παρακείμενος κέκρυφα, παθητικὸς κέκρυμμαι. τὸ τρίτον κέκρυπται. τραπέντος τοῦ π εἰς φ καὶ ἐνθέσει τοῦ α κεκρύφαται. Κεκρύφαλος, σουδάριον. κεφαλοδέσμιον. σαβακάθιον. Κεκρυπτάκασιν, ἀσχολοῦνται. Κέκρωψ, παιγνιώδης. ἢ εἶδος θηρίου μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος. Κεκτημένης, τῆς δεσποίνης. Κέκτηκε, τέτοκεν. Κεκτισμένοι, πεφιμισμένοι, κατεσφραγισμένοι. Κεκύθωσιν, ἤτοι κρύψωσιν. ἢ δεύτερος ἀόριστος ἐκ τοῦ κεύθω ἔκυθον. καὶ Ἰωνικῶς κέκυθεν. ἢ μέσος παρακείμενος τοῦ αὐτοῦ ῥήματος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐληλύθασιν. Κεκύκη, καμπύλη. Κέκυλτα, δῶρα τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα. Κεκυσῶσθαι, ἐκτετιμῆσθαι. Κεκυφότα, ταπεινοῦντα. Κεκωδωνισμένοις, δεδοκιμασμένοις. ἐκλελεγμένοις ἀκριβῶς. Κέκτηκα, μέμνηκα. πέπτωκα, διότι μὴ ἔχοντα σύμφωνον πρὸ τοῦ ἀμεταβόλου, ἀνεδιπλασιάσθησαν. ἐπειδὴ ταῦτα τῷ λόγῳ τῆς κοινῆς ἀνεδιπλασιάσθησαν. πολλάκις γὰρ καὶ ἐν τῷ μέτρῳ εὑρήσομεν τὸ μὴ ἀποτελοῦντα κοινὴν συλλαβήν, μᾶλλον δὲ κατὰ πλεονασμὸν αἰολικῶς. Κεκώπωνται, στρατὸς ὁ ἐπὶ κώπης. Κεκώπηται ἡ ναῦς, καὶ τὸ ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν τὰ ξίφη. Κελαδεῖ, βοᾷ. Κέκτημαι καὶ ἔκτημαι χωρὶς γράφουσιν. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, κόνον ὄμμ' ἐκτημένα. Φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ Ἀπολλωνίου βίῳ. ὁ τὴν ἀρχὴν ἀπολωλυῖαν ἐκτημένος καὶ ἐν πολλοῖς. Κέκτημαι, ἐκ τοῦ ἔκτημαι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ κ αἰολικῶς. τὰ γὰρ ἀπὸ κτ οὐκ ἀναδιπλασιάζονται ὃν τρόπον οὐδὲ ἀπὸ τοῦ πτ. Κεκτημένον, ἔλεγον μὲν ἁπλῶς πάντα τὸν ἔχοντά τι. ἔλεγον δὲ κεκτημένον ἰδίως, καὶ τὸν δεσπότην. Κεκτημένη, τὸ θέμα κτάω κτῶ. ὁ μέλλων κτήσω. ὁ παρακείμενος κέκτηκα. ὁ παθητικὸς κέκτημαι. ἡ μετοχὴ κεκτημένος, η, ον. Κεκωδωνισμένος, ἐξητασμένος. ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. καὶ διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι. Ἀριστοφάνης ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν. Κεκωφῶσθαι, κωφοὶ γεγονέναι. Κεκωμῶσθαι, ἐν κώματι εἶναι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κελαδεινὴ Ἄρτεμις λέγεται, ὡς αἰτία τοῦ ἐν κυνηγεσίοις κελάδου. ἀκαλανθὶς Ἄρτεμις, ἡ κύων. παρὰ τὸ αἰκάλλειν ἴσως τοὺς γνωρίμους, ὑλακτεῖν δὲ τοὺς ξένους. ὅθεν κύνα προσαγορεύει αὐτὴν Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ, ἐπειγομένην τυφλὰ τίκτειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου ἡ ἀκαλανθίς. Κελαδεινὴ Ἄρτεμις, ἤγουν κηλεδόνα ἔχουσα, τουτέστι βέλη. ἢ ὅτι εἰς κέλαδόν τινα σὺν Ὠρίωνι ἀνεῖλε βιαζόμενον αὐτήν. ἢ διὰ τοὺς κελαδοὺς ἤτοι θορύβους, οὓς ἡ μὲν μυθικὴ Ἄρτεμις κυνηγετοῦσα. ἡ δὲ ἀλληγορουμένη αὔξουσα καὶ φθίνουσα. σελήνης γὰρ πάθη ἡ αὐξομείωσις, ὅτι κέλαδοι ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ ἀέρα γίνονται. Κελαδεινός, ἠχητικός. ἢ θορυβώδης. παρὰ τὸ κέλαδος, ὃ σημαίνει τὴν ταραχήν. πλὴν τὸ ῥόος κελάδων. βαρυτονητέον τὴν μετοχήν, κελάδοντος γὰρ ἡ μετοχὴ γενική· καὶ ἡ αἰτιατικὴ κελάδοντα οὐ κελαδοῦντος. Κελαδήματα, ἠχήματα. καὶ κελάδησαν, ἐβόησαν, ἀφαιρέσει τοῦ ε. Κελαδοῦσιν, ἠχοῦσι. κελαρύζειν, ἠχεῖν. κυρίως ἐπὶ τῶν ὑδάτων τὸ μετὰ ποιοῦ ἤχου καὶ ψόφου ῥεῖν. καὶ ἀμεταβάτως συντάσσονται. ἀλλὰ κελάδων κελάδοντος βαρύτονον εὕρηται. λέγομεν γὰρ κελαδῶ, τὸ ἠχῶ καὶ εὐφημῶ, ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει. ἄγε ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε, ἤγουν εὐφημεῖτε. Κελάδων ὥσπερ ἀνέμου καὶ πόντου, οὕτω καὶ ποταμοῦ ἐστὶν ἐπίθετον. Κελαιναί, τόπος μεθόριος Ἀθηναίων καὶ

βαίνων· καὶ πόλις τῆς Φρυγίας. Κελαινεφὲς αἷμα, τὸ κελαινὸν φαινόμενον, καὶ αὐτὸ σχῆμα καθ' Ὅμηρον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μέλαν. Ζεὺς δὲ κελαινεφής, ἄλλοι μὲν λέγουσι τὸν ἀέρα οὕτω, διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ δυσόρατος· μέλας γὰρ ὁ ἀήρ. ὅθεν ἠερόεν, τὸ σκοτεινόν. καὶ ἠέρα, τὴν ἀορασίαν φησὶν ὁ ποιητής. ἐτυμολογεῖται καὶ ἄλλως ἐκεῖνος, παρὰ τὸ τὰ νέφη κελαίνειν, ἤγουν μελαίνειν. Κελαινεφὴς λέγεται, ὡς τὰ νέφη μελαίνων τῇ πυκνώσει. ἡ λέξις σημαίνει καὶ τὸ κελαινοφαές, ἤγουν τὸ μέλαν. καὶ Ζεὺς κελαινεφής, κατὰ ἀλληγορίαν ὁ μέλας ἰδεῖν. καὶ οἱονεὶ αὐτὸς κελαινοφαής, διὰ τοῦ νοῦ δυσόρατον. Κελαινεφής, Ζεύς, παρὰ τὸ κελαινὸς φαίνεσθαι· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἀήρ. ἐντεῦθεν δὲ καὶ αἷμά που ἐρεῖ κελαινεφές. ἢ παρὰ τὸ κελαίνεσθαι καὶ νίφειν, οἱονεὶ κελαινονεφής. ἢ παρὰ τὸ κελαίνεσθαι νέφεσι, νεφεληγερέτης γάρ. εἰ δὲ εἰς νοῦν ἀλληγορεῖται, τότε κάλλιόν ἐστιν εἰπεῖν κελαινὸν μέν, διὰ τὸ βαθύ· φαεινὸν δέ, διὰ τὸ φύσει φωσφόρον. Κελαινιόων, μελαινόμενος. Κελαινόλωτα, κεράσια. Κελαινοπάθιμον, τὸ μὴ φανερόν, τὸ δόλιον. καὶ τῇ ψυχῇ δύσνουν. Κελαινοὶ, ἤχοις. Κελαινόν, σκοτεινὸν μέγα. Κελαινόν, μέλαν. κελὸν γὰρ τὸ μέλαν κατὰ διάλεκτον. αὐτά τοι αἷμα κελαινόν. Κελαρίζειν, τὸ ὀνοματοπεποίηται, ἦχον δηλοῦν ὑγροῦ, ἠρέμα ῥοιζοῦντος ἐν τῷ καταρρέειν. καθ' ὁμοίον δέ τι ὠνοματοπεποίηται καὶ ἡ τοῦ ἱστοδόδυ λακέρυζα. Κελαρύζει, μετὰ ἤχου ῥέει. Κελάρυξιν, ἰδίωμα ψόφου. Κέλε, τρέπε. Κέλεαι. κέλω σημαίνει τὸ προστάσσω, ἐκ τοῦ κελεύω κατὰ συγκοπὴν τῆς ευ. τὸ παθητικὸν κέλομαι, κέλῃ, κέλεται. καὶ ἰωνικῶς κέλεαι, ἀποβολῇ τοῦ τ. Κέλεαι, κελεύεις. Κελέβη, ἐκ λείβειν παράγεται. ὡς οἷον χελέβη, παρὰ τὸ χέειν λοιβὴν εἰς αὐτήν. ἢ ἄλλως παρὰ τὸ χέειν καὶ λείβειν. παρὰ Θεοκρίτῳ στέψον τὴν κελέβην. Κελέβη, κόγχη. ἡ λεκάνη. ἢ τοιοῦτον σκεῦος, ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας. Κελεβινοί, ἔθνος. Κελεβρά, λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη. Κελέβη, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου παρὰ τὸ κάλον, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον. καὶ τὸ εἴβω, τὸ ῥέω. Κελεζηνή, χώρα τῶν Ἀρμενίων πλησίον Μελιτηνῆς, ἡ παρ' ἡμῖν Κελζηνὴ ὀνομαζομένη. Κελεθίζειν, τοῖς ἵπποις ἐπιβαίνειν. Κελεῖς, ἀξίνη. Κελένδρυον, δρύϊνον. κελαιόν. λέγεται δὲ καὶ μισκέλενδρον, καὶ τὸ μικρόν. Κελέοντας, εἰς ἱστόποδας. καὶ τὰ ὁπωσοῦν μακρὰ ξύλα δοκούς, ἱστοὺς καὶ ἐπῆρα, οὕτω φασί. Σικελοὶ γὰρ τὰ ξύλα. Κελέοντές εἰσιν οἱ ἱστόποδες, μεταφορικῶς δὲ λέγοι αὖ τις τὰ ὀρθὰ ξύλα. Κελεός, ὄρνεον ταχύτατον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι ταχέως βαδίζειν. καὶ τὸν ἱστόποδα. κελεὸν λέγεται ἀστεϊζόμενος. Κελεός, ἥρως Ἀθηναῖος. Κέλερ, ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τούτου τοὺς ταχεῖς Ῥωμαῖοι καὶ ὀξεῖς κέλερας λέγουσι. Κελεστικός, ὄνομα κύριον. Κέλεται, ἀντὶ τοῦ κελεύεται, Δωριεῖς λέγουσι. Κέλετρον, ᾧ τοὺς ἰχθύας θηρῶσιν ἐν τοῖς ποταμοῖς. Κέλευθα, ἡ κέλευθος ἐπὶ τῶν ἑνικῶν, θηλυκῶς. ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν, τὰ κέλευθα οὐδετέρως. ὡς τὰ κύκλα, τὰ δεσμά, τὰ χαλινά, ὧν τὰ ἑνικὰ ἀρσενικῶς λέγεται. Κελευθείας, τὰς ἐνοδίους δαίμονας. Κελευθείοντες, ὁδεύοντες. Κελευθιόων, πρὸς ὁδὸν ἔχων τὴν διάνοιαν. Κέλευθοι, αἱ περὶ γῆν ὁδοί, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. Κέλευθος, ἐκ τοῦ ἐλεύθω γίνεται· κατὰ γὰρ τὸν Ἀλεξανδρέα Ἡρακλείδην, ὡς πατῶ, πάτος. στείβω, στίβος, οὕτως ἐλεύθω, ἔλευθος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κέλευθος, σημαίνει δὲ τὴν ὁδόν. Κελεύθρας, κελεύσεως. Κέλευθος, ἐπὶ ξηρᾶς λέγεται. τὸ δὲ κέλευθα μεταπλασμὸν ἐνίοις φασὶν οἱ παλαιοί. μεταπλασθέντος τοῦ ἡ κέλευθος, εἰς τὸ κέλευθον. οὕτω καὶ τοὺς μηρούς, μηρὰ λέγει ἡ ποίησις. καὶ τοὺς ῥύπους, ῥύπα. καὶ ἄλλα πολλά. Κελεύματα, παιδιᾶς εἶδος. καὶ ἀγάλματα. Κελευστής, τριήραρχος, πρωρεύς. καὶ ὁ μὲν τριήραρχος, ἄρχει τῆς νηὸς καὶ τοῦ πληρώματος. ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς καὶ τῶν κωπηλατῶν. οἱ δὲ κελευσταὶ τούτων αὐτῶν καὶ τῶν ἐπιβατῶν. Κελευστιόων, κελευστικῶς ἔχων. Κέλευστρα ἡ κελεύστα, ἅμαξα ἡμιονική. Κελεύσω, βουλῇ καὶ μύθοισιν. ἐμφαίνει ὁ Ὅμηρος, ὅτι ἔστι καὶ ἔργοις κελεύειν, καθὰ καὶ διδάσκειν, οὐ μόνον λόγοις ἀλλὰ καὶ ἔργοις ἐστί. Κελευτιόων, παρακελευόμενος. Κελευτιόωντες, ἀντὶ τοῦ ἐγκελευόμενοι. Κελεύω, τὸ προστάττω. καὶ κελεύω, τὸ ἁπλῶς λέγω. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ, κελεύοντος ἢ ἀναγινώσκειν, ἢ ὁμολογεῖν ἀδικεῖν. κελεύω, πρὸς ἀπαρέμφατον κατὰ ἐντελῆ σύνταξιν ἀποδιδόμενον αἰτιατικῇ συντάσσεται. παρακελεύομαι δέ, καὶ διακελεύομαι καὶ ἄλλα πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδιδόμενα, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον παρακελεύομαί σοι θαρρεῖν. Κελεύω, ἐνεργητικῶς ἀεὶ γράφεται. μετὰ προθέσεως δέ, παθητικῶς. οἷον ἐγκελεύομαι, παρακελεύομαι, καὶ διακελεύομαι. κέλομαι δέ, ποιητικόν ἐστι. Κελημοσύναις, κελεύσεσιν. Κελῆρες, ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβῆναι ταῖς μακραῖς ναυσίν. οἱ δὲ κελῆρες, τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς. Κέλης, ἵππος ὁ ἄζευκτος, καὶ μᾶλλον τὸ πλοῖον οἱ κέλητες. ἐπεὶ τὸ κελεύειν, καὶ ἐπὶ πλοίων λέγεται. ὡς τὸ κατακέλευε δὴ παρὰ τῷ κωμικῷ. οἱ δὲ καὶ οἱ κελεύοντες ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος γίνεται, ἢ ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀκέλλειν κατὰ πλεονασμόν, οὐκ ἔστιν ἀσφαλῶς εἰπεῖν. χρῆσις δὲ τῶν κελεόντων παρὰ πολλοῖς, καὶ παρὰ Παυσανίᾳ, ὥς φησιν, ὅτι κελέοντες οἱ ἱστόποδες, καὶ τὰ λεπτὰ καὶ τινὰ εἴδη τῶν ξύλων. λέγει δὲ καὶ Αἴλιος Διονύσιος, ὅτι κελέοντες οἱ ἱστόποδες, καὶ πάντα τὰ μακρὰ ξύλα. Κέλης, εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. Κέλητα, ἵππον λέγει Ὅμηρος τὸν ἄζυγα, τὸν κατὰ μόνας ἐλαυνόμενον. Κελήσεται, κλίνεται κατὰ τὴν κλῆσιν τοῦ θέλω θελήσω, καὶ μέλω μελήσω, καὶ τῶν ὁμοίων. Κελητιᾷ, κελητίζειν· ἱππεύειν. Κελητίζειν. ὡς δ' ὅτε τις ἀνὴρ κελητίζειν εὖ εἰδώς. ἀντὶ τοῦ ἱππεύειν, ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. ἐκ τοῦ κέλης κέλητος, γίνεται κελητῶ, καὶ κατὰ παραγωγὴν κελητίζω. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικός, ὁ νῦν σελλάριος λεγόμενος καὶ γυμνός. Κελητίζειν, ἀπὸ κέλητος παρῆκται, ὃ δηλοῖ τὸν ἄζευκτον ἵππον, καὶ κατά τινας τὸν μονάμπυκα. ὃς νῦν φασι σελλάριος λέγεται. ἄλλως δὲ κέλης, ἢ παρὰ τὸ κέλλειν, ὅ ἐστι τρέχειν, ἢ βαδίζειν, ὅθεν φασὶ κέλευθος. ἢ παρὰ τὸ διεσκελισμένον τινά φασι, καθῆσθαι εἰς αὐτόν. τὸ δὲ λέγειν κελητίζειν ὡς συνθέσει τὸ ἐν κέλητι ἵζειν, ἀδιανόητόν φασιν οἱ παλαιοί. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἵπποισι κελητίζειν, καὶ πίσυρας συναγείρεται ἵππους. τὸ μὲν ἵπποισι πρὸς διαστολὴν εἴρηται, τοῦ ἑνὶ κελητίζειν ἵππῳ. Κελήτιον, μικρὸν πλοιάριον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται. Κέλκοις, συάγροις. καὶ ὀπαῖς. Κελλάς, μονόφθαλμος. Κέλλειν, τὸ εἰς γῆν ἐκτιθέναι τὴν ναῦν, καὶ ἐξοκέλλειν. Κέλλεται, προστάττει. Κελλίκας, δημότας. Κελλίων, ἡ τῶν ὅλων φύσις. Κελλόν, στρεβλόν. πλάγιον. Κέλλω, πρωτότυπόν ἐστι. καὶ ἐξ αὐ-

τοῦ καθ' πλεονασμὸν ὀκέλλω. Κελλωναεῖς, ἔθνος σκυθικόν, ἢ κελχοί. Κελλώριον, παιδίον. Κελλῆσαι, παραγιάσαι.
Κελμάς, θέρμη ἢ νεῦρον ἐλάφου. Κέλμις, παῖς ἢ λήκυθος· καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν ἰδαίων δακτύλων. Κέλομαι, ποιη
τικόν· κελεύω, κοινόν· κέλεται, ἀντὶ τοῦ κελεύεται δωριεῖς λέγουσι. Κέλομαι καὶ ἄνωγα, ταυτὸν δύναται ἐκ παραλ
λήλου. Κελόμην, κελεύοιμι. Κέλσαι, ἐκκεῖλαι· ὁρμῆσαι· καταλαβεῖν· ἐπιτρέψαι· ἔξω κεῖλαι· συγκλεῖσαι· εἰλῆ
σαι. Κελτοί, ἔθνος ἀπὸ κελτοῦ υἱοῦ ἡρακλέος. Κελτίω, κελεύω. Κέλτρος, ὄνομα λίμνης, ἐσβάλλουσα περὶ τὸν ἄ
ξεινον πόντον. Κελύφανα, λεπίσματα. Κελύφη, καλύμματα δικῶν, ἢ τῶν ἐγκλημάτων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· κελύ
φη δέ, τὰ τῶν ὠῶν καλύμματα· ὡσεὶ ἔλεγεν ἀποβλήματα δικῶν. Κέλυφος, τὸ λέπυρον τοῦ ὠοῦ· ὅτι οἱ τὰς βαλάνους
ἐσθίοντες καὶ καλλύφη ἕκαστον· καὶ κέλυφος, ὀστέον λεπτόν. κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τῶν δένδρων. Κελῶ, ὁρ
μήσω. Κέλωρ, κύριον ὄνομα· καὶ ἱππεύς. Κέλωρ, ἔγγονος, υἱὸς ἐκ τοῦ μίας· γάλλος· παίδων. Κέλωρ, σημαίνει τὴν
φωνήν· παρὰ τὸ κέλω, τὸ προστάσσω· ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ. Κελῶι πυρί, τῷ καυστικῷ. Κελωρύειν, κεκρα
γέναι· βοᾶν. Κελωρύσας, φωνήσας· βοήσας. Κέλως, ὁ κελλάριος· παρὰ τὸ κέλλω. Κεμαντά, καθαρά· εὐώδη. Κεμάς,
ἡ νέα ἔλαφος ἐστί· διαφορὰν δέ φασιν εἶναι κεμάδος, καὶ νεβροῦ· κεμάδα γὰρ εἶναι, τὴν ἔτι κοιμωμένην ἐν τῷ σπηλαί
ῳ οἰκουμάδα τινὰ οὖσαν· νεβρὸν δέ, τὸν ἤδη μείζονα, καὶ ἐπὶ βορὰν ἐξιόντα, καὶ νεμόμενον. Κεμασίνας, ἰχθύας. Κέ
μβονα, ὄνομα ὄρους· καὶ κέμβονα εἶδον ἐγώ. Κέμμερος, ἀχλύς· ὀμίχλη. Κέμμης, ὅριον. Κέμμις, πόλις ἐν αἰγύπτῳ.
Κέμμος, μέγα κῆτος. Κεμπός, κοῦφος· ἐλαφρὸς ἄνθρωπος. Κεμφάς, ἔλαφος. Κέμων, ἐπόφθαλμος. Κέμφος,
εἶδος ὀρνέου κούφου· καὶ κεμφωθείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαρθείς. Κέν, ἄν. Κενά, ἀπὸ κενά· ἄκυρα. Κένανδρος, κενὸς ἀνήρ.
Κενεά, κενά· μάταια· κύπριοι δὲ ἀνανδεύδραδας. Κενέαρος, κενός· ἐλαφρός. Κενεαυχέες, μάταια καυχώμενοι·
καὶ κενῶς αὐχοῦντες. Κενέθας, σπόγγος. Κενεβρείων, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κατὰ μεταφορὰν στοιχείου, ἀντὶ τοῦ νεκρι
μαίων· ὡς τῶν θνησιμαίων κρεῶν ποικιλοτέρας ἀπολύσεως δεομένων· ἄλλως τὰ θνησιμαῖα κρέα οὕτως ἐκάλουν· ἐκ ἐστι
κενέβριον, ὅταν θύσῃ. Κενεμβατεῖ, διὰ τὰ κενὰ ἐπιβαίνει· ἢ κενὰ ἐπιχειρεῖ. Κενεόν τι νέεσθαι, λέγει ὅμηρος αἰσ
χρόν ἐστι, κενόν τινα ἀποχωρῆσαι· ἤγουν μὴ πράξαντα τὸ τέλος, οὗ ἕνεκα ἦλθε· μηδὲ ἐκπεπλεχότα, ὅπερ ὑπέσχετο, μὴ
δὲ ἔχοντα λάφυρα· ἐν τῷ κενεὸν πλεονασμός ἐστι τοῦ ε· ὡς γὰρ κουλός, κουλεός· οὕτω κενός, κενεός. Κενεός, ποίου
εἴδους; πλεονασμοῦ ἐπέκτασις· καὶ τί ἐστιν ἐπέκτασις; συλλαβῆς πλεονασμὸς κατὰ τὸ μέσον τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάτ
των· οἷον ἀδελφός, ἀδελφεός. Κενεών, ὡς περιεκτικόν ἐστι· καὶ ἔχει πλεονασμὸν τοῦ δευτέρου ε, κατὰ τὸ πηλεών, ἀκαν
θεών, χαραδρεών· λέγεται δὲ παρὰ τὸ κενὸς εἶναι ὀστῶν. Κενεῶνα, τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον. Κενή, ἡ ματαία. Κε
νὴν, μακαρίαν εἰς κενόν· καὶ μάταιον μακαριζομένην. Κενήριον, τὸ κενὸν μνημεῖον. Κενῆς, ἐστερημένης· κεκενωμέ
νης· ματαίας. Κενθίππη, τόπος ἐν ἄργοις· διὰ τὸ πρότερον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν πήγασον ἵππον βελλεροφόντης. Κενίσαι,
κεντρίσαι. Κενοδοξία, κενῶν ὄρεξις· ματαία τις περὶ ἑαυτοῦ οἴησις· ἡ κενοδοξία ἐστίν, ὁ πρὸ τῆς ἀπαθείας θέλων ὑπὸ
τῶν ἀνθρώπων δοξάζεσθαι, ἐπεὶ τοῖς πεφυκόσι γίνεσθαι δι' ἀπάθειαν, καὶ γνῶσιν θεοῦ. Κενόν ἐστιν, εἴπερ ἐστὶν διάστη
μα ἀφανὲς ἢ ἀνθρώπων ἔρημον· σοφοκλῆς. Κενὸν φάος, τυφλόν. Κενοσπουδία, ματαία σπουδή· καὶ κενόσπουδος, ὁ
ἐπὶ ματαίοις σπουδάζων. Κενός, οἱ μὲν παρὰ τὸ σκηνῶ, σκενὸς κενός, ἐν ᾧ ἐστί τι σκηνώσασθαι καὶ βάλλειν· ἢ παρὰ
τὸ καίω, καυὸς καὶ κενὸς ὁ κεκαυμένος, καὶ σποδὸς ὤν· ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα, κοῦφα καὶ ἐλαφρὰ γίνεται· ἢ παρὰ τὸ κι
νῶ, κινὸς καὶ κενός· τὰ γὰρ κοῦφα καὶ κενά, εὐκίνητα καὶ εὐβάστακτα· ἢ παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ· γνὸς καὶ κενός, ὁ χωρῆσαι
δυνάμενός τι, διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν· ἢ παρὰ τὸ χέω, χενὸς καὶ κενός· ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενός, ὁ κατεξεσμένος, καὶ κενός, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ε κενεός· σημαίνει τρία διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὸν μάταιον, καὶ κοῦφον· καὶ διὰ τῆς αι διφθόγγου,
σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσκευασμένον· ἐξ οὗ καὶ ἐγκαίνιον· σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον, καὶ θαυμαστόν. Κενοτάφια, τινὰ ἢ
σαν ἐλιοτόμενα, ὡς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν. Κενοῦχος, τὸ βαλάντιον. Κενοφωνία, ἡ ματαιοφωνία· ἀσέβεια·
ἤγουν αἱρετικά. Κένπως, ἄν πως. Κένσαι, προστακτικὸν μέσου ἀορίστου ἀπὸ τοῦ κεντῶ σοι μέλλων· δύναται καὶ ἀπὸ
τοῦ κεντῶ κεντήσω, ἐκέντησα, κεντῆσαι, καὶ κένσαι συγκοπῇ. Κένσαι, ἐπιπλῆξαι· κεντρίσαι· κτίσαι· κελεῦσαι. Κέν
ται, ἐστὶ διαλέκτου· ὡς γὰρ τὸ παρ' ἡμῖν φίλτατον, φίντατον· καὶ δέλτα, δέντα· οὕτω κέλται κένται. Κενταυρικῶς, ἀγροί
κως· ἀκόσμως· ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ κένταυροι ὑβρισταί· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς· εἰρωνεύεται γὰρ ὁ ἡρακλῆς. Κενταυ
ρίσκος, ἀγροῖκος· ἄγριος. Κένταυροι, λησταί· καὶ οἱ αἰνιᾶνες· καὶ οἱ παιδεραστα, ἀπὸ τοῦ ὄρρου. Κένταυρος, ὅτι γυναι
κεῖον μορίον σημαίνει, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, φέροντες χρῆσιν θεοπόμπου εἰς τοῦτο· πικρότερον δὲ τοῦτο εἰς σκῶμμα, τὸ
εἰρῆσθαι κένταυρον· ὃς κεντεῖ ὄρρον τὸν παρὰ τῷ κωμικῷ. Κένταυρος, ὄρρος. Κενταύροις, φῆρας φασὶ κατὰ λέξιν σύν
θετον ἐπιθετικῶς· οἱονεὶ φυῆρας, τοὺς ἐκ δύο φυῶν ἡρμοσμένους, ὅ ἐστι διφυεῖς· τὸ μὲν κάτω ἵπποις ὄντας ἄχρι καὶ εἰς αὐ
χένα, τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἀνθρώποις· καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, ἵπποις τε ὄντας ἀκεφάλοις καὶ ἀνθρώποις ἄποδας· ὅθεν καὶ ἀστεῖον ἐκεῖ
νο εἴρηται, ὅτι δηλαδὴ ἐν τῇ τῶν ἱπποκενταύρων φύσει, ἵππος μὲν ἀποδύεται ἄνδρα· βροτὸς δὲ ἀποπέρδεται ἵππον·
περὶ μὲν κενταύρων ζήτει παλαίφατον. Κενταταπίτη, χωρίον τι. Κεντεῖ, οὐ κεντᾷ σοφοκλῆς· κεντεῖ τι μὴ φείδε
σθε πανδήμου στρατοῦ. Κέντει, συζυγίας ἐστὶ πρώτης τῶν περισπωμένων. Κεντηλίων χολῆς, εἶδος ἀξιώματος. Κεν
τήματα, ζημιώματα. Κεντηνάριον, νομισμάτων ποσότης. Κέντορας ἵππων λέγειν, ταυτόν ἐστι τῷ ἐλατῆρας, ἢ
ἱπποδάμοις· ᾧ περ ὅμοιόν τι σύνθετον τὸ ἱπποκένταυρος, ὁ κεντῶν δηλαδὴ ταύρους κυνηγετικῶς· ὅθεν ἡ κωμικὴ βλα
σφημία κενταύροις ἔπαιξε τοὺς αἰσχρῶς κεντῶντας ταῦρον, ὅπερ ἐστὶν ὄρρον· ἀφ' οὗ τὸ ὀρρωδεῖν· ἔτι καὶ λαύστροις τοὺς
πάσχοντας, ὡς οἷον λασιοταύρους, ἤγουν δασεῖς τὸν τοιοῦτον ταῦρον. Κέντορας ἵππων, καδμείους λέγει, ὡς πωλο
δαμνοῦντας· ἄλλως γὰρ οὐκ ἔπαινος τὸ κεντεῖσθαι, ἀλλ' ὀκνηρίας ἔνδειξις· ὡς πίνδαρος λέγει, ἀκέντητου ἵππου.
Κέντορες ἵππων, οὐ μόνον εὖ πωλοδαμνοῦντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τεχνικῶς ἡνιοχοῦντες. Κέντρα, τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα.

κεκέντρα διωξικέλευθα. Κεντρηνεκέας, παρὰ τὸ διηνεκῶς καὶ συχνῶς κεντρίζεσθαι, καὶ τοῖς κέντροις εἴκοντας καὶ πειθομένους. Κέντριον, τὸ βουκέντριον. Κεντριάδαι, τῶν περὶ τὰ μυστήρια. Κεντρίναι, φωνὴ γένος τι ζώου. Κέντρον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ρ· ὁμοίως στύφω στυφνὸς στρυφνός. ὅπερ εὕρηται διὰ τοῦ ι στριφνός. τέρπω τερπνός. στέγω στεγνός. Κεντρότυπος, ὁ μοχθηρός· ἢ ὁ ἡνίοχος· παρὰ τὸ κεντρεῖν τοὺς ἵππους. Κέντρον λέγεται, ᾧ συνέρχονται ἵπποι· παρὰ τὸ κεντεῖν· ἀφ' οὗ καὶ κέντορες ἵππων· δοκεῖ δὲ κέντρον εἶναι ἄλλως τὸ ἀγαθῶς κεντοῦν· ὡς καὶ βούκεντρον· καὶ τὸ περὶ πτέρναισι σιδήριον ᾧ νύσσονται ἵπποι. διὸ καὶ τρυγόνος θαλασσίας κέντρον λέγεται, καὶ σκορπίου δὲ καὶ σφηκὸς καὶ λέοντος καὶ ἑτέρων. τούτου δὲ κέντρου παρώνυμον καὶ οἱ κέντρωνες, οἱ τερατευόμενοι, καὶ οἱ γραφόμενοι. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐγκεντρίζειν ἐπὶ φυτῶν· ἵνα ὥσπερ ἐγκεντρίζειν ἐστὶ, τὸ ἐγκεντεῖν καὶ ἐμβάλλειν φυτῷ τινι κλαδίσκον ἀλλοίου φυτοῦ. καὶ κέντρων ῥαπτὸς μὲν, ὥσπερ ὡσανεὶ παρακεντοῦνται διάφοροι χροιαὶ ὑφασμάτων· γραπτὸς δὲ, ᾧ παρατίθενται τοιούτου παρακεντήσματος δίκην μέρη ποιημάτων, καὶ στίχων ἄλλοθεν ἄλλα, ὁποῖα καὶ τὰ κληθέντα ὁμηρόκεντρα, τουτέστιν οἱ ὁμηρικοὶ κέντρωνες· οἷς ὅμοιοι γίνοιντ' ἂν καὶ ἐξ ἑτέρων ποιητῶν. ἤδη δέ που καὶ ἐκ πεζολογιῶν, ὁποῖοι σκεφθήσονται εἶναι οἱ μὴ γινώσκοντες ῥητορείας οἰκείας, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν λογοσυλλεκτάδαι ὄντες, καὶ δι' ὅλου σπερμολογοῦντες ἐν συγκομμέαις· ἰστέον ὅτι κυρίως κέντρον τὸ στίζον ἐστί· διὸ καὶ ταυτὸν παρ' Ὁμήρῳ κέντρον καὶ μάστιξ, ἐκ τοῦ στίζειν γὰρ ἤτοι κεντεῖν ἡ μάστιξ· ὡς καὶ ὁ μαστιγίας, καὶ τὰ στικτά, οἷς καὶ τὸ βαλιὸν ᾠκείωται, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὅπερ ἐστὶ κεντεῖν καὶ στίζειν. Κέντρων, φανερὸς κλέπτης· ὅτι βασανιζομένοις αὐτοῖς κέντρα προσφέρουσιν· ἢ κέντρων τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρικτός, καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας. κέντρων δέ ἐστι τὸ ἐπισασσόμενον τοῖς ὄνοις ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συρραφὲν, καὶ ἐπίσαγμα τῶν ὄνων· ἄλλως οἱ ἐκ τῶν ἄλλων συντιθέμενοι ἐπὶ τοιαῦτά τινα τοῖς ὑποζυγίοις ῥιπτόμενα, καλοῦνται κέντρωνες· οἱ δὲ τὸν λοίδορον ἀκούουσιν, οἱονεὶ κεντρότυπος ὁ κεκεντρωμένος καὶ φρικτός. Κέντρωνες κυρίως λέγονται τὰ ἐκ διαφόρων χροιῶν συνερραμμένα εἰς ἕν, οἷς ὁμοιοῦνταί πως τὰ ὁμηρόκεντρα· οἱ γὰρ ᾄδοντες τὴν Ὁμήρου ποίησιν συνέρραπτον αὐτὴν οἷον τὰ εἰς ἓν ὕφος ᾀδόμενα· ἢ καὶ ἄλλως, διότι κατὰ μέρος φασὶ τῆς ποιήσεως διαδεδομένης, τὴν σύμπασαν ποίησιν ἐπιόντες οἱ ᾄδοντες, καὶ τὰ ἐξ ἑκατέρας ὁμηρικῆς βίβλου συρράπτοντες, ὡς ἐβούλοντο, ῥαψῳδοὶ ἐντεῦθεν προσηγορεύθησαν· τῆς δὲ τοιαύτης ῥάψεως παράδειγμα σαφὲς, καὶ οἱ κέντρωνες, τουτέστι τὰ λεγόμενα ὁμηρόκεντρα. Κεντυρίων, ἑκατόνταρχος· ἤτοι ταγματάρχης ἑκατοντάδος· κέντον γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τὸ ἑκατόν. Κένταυρος, τοῦ τοὺς ἵππους κεντοῦντος. Κενωθῇ, οἷον βλάβην καὶ ἐλάττωσιν ὑπομείνῃ. Κενωθῇ, μάταιος ἀποφανθῇ. Κενῶν φάους, τυφλῶν. Κενώτερος, ἐλαφρότερος· κουφότερος· τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν. Κενῶσε τοῦ ἀγούτου, ἀντὶ τοῦ κενὸν ποιεῖ· Ἀριστοφάνης τὰς παλαίστρας ἐξεκένωσε. Κενῶσαι, ἀντλῆσαι· ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ τῆξαι. Κενῶσι, κενεῶσι· λαγόσι. Κέοιτο, ὑπάρχοι. Κέοιτο, ὡσαύτως καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν κέωμαι ἐὰν κέῃ ἐὰν κέηται. Κέονται, ἀντὶ τοῦ κεῖνται παρὰ Θεοκρίτῳ. Κέπφοι, οἱ κοῦφοι, ἀπὸ τῶν ὀρνέων· ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς ταῖς φρεσὶ, κούφους καλοῦμεν. Κέπφος, εὐήθες ζῷον· οὗ μέμνηται καὶ Νίκανδρος, καὶ Ἄρατος, καὶ Καλλίμαχος· ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ζῆν αὐτὸν λέγουσιν, ἐσθίοντα τὸν ἀφρόν· εἶναι δὲ αὐτὸν πολὺν μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον δὲ ἐν τοῖς κρέασι, καὶ κεκραγέναι ὠδίνοντα· ὅθεν γίνεσθαι τὴν παροιμίαν κέπφος ὠδίνει, ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων μὲν μεγάλα, μηδὲν δὲ ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας ποιούντων. Κέπφος, θαλάσσιον ὄρνεον λαροειδές· ὅπερ ἀφρῷ θηρῶσιν οἱ παῖδες τῶν ἁλιέων. Κέπφον, εὐτελέστατον καὶ λάλον φασὶν ὄρνεον· ὅπερ φιλεῖ ἀφρὸν θαλάττιον ἐσθίειν· τοῦτο βουλόμενοι οἱ τῶν ἁλιέων παῖδες χειρώσασθαι, ῥίπτουσιν τὸ πρῶτον πόρρωθεν ἀφρόν· εἶτα ἐγγύτατα φέρουσι τοῦτο ἐν ταῖς χερσὶν, καὶ οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπατῶντες, εὐχερῶς ἀγρεύουσι τοῦτο ἐμπεσὸν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν· εἴληπται οὖν εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος. Κεπφωθείς, ἀντὶ τοῦ ἐπαρθείς· κέπφος γὰρ εἶδος ὀρνέου κούφου· καὶ κεπφωθείς, ἐριθιασθείς· ὀξέως ἐλαυνόμενος. Κέρα, κέρατα· τρίχες. Κεραά, ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν· ὅθεν καὶ κέρατα. Κέρα ἀγλαέ, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ τόξοις ἀγλαϊζόμενε· ἵνα λέγῃ κέρατα τοὺς πήχεις τοῦ τόξου· οἳ γάρ εἰσιν συμβεβλημένα κέρατα· οἱ δέ φασι τὸ κέρα ἀγλαέ, ἀντὶ τοῦ κάλλιστε τὴν τρίχα· καὶ τοῦτο οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἐπὶ ἀπάτῃ παρθένων. Κεραβάτης, ὁ τὰ ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων τουτέστι τὰς κορυφὰς βαίνων· οἱονεὶ ὁ ὀρειβάτης· κέρατα γὰρ καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα· ὥς φησι Πίνδαρος ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. Κέρα ἀγλαὲ ὑφὲν, παρθενοπῖπα, ἤγουν κομῶν ἐπὶ τῷ παρθένους ὑπάγεσθαι. ἕτεροί φασιν, ὡς κέρας ἐστὶν ἐμπλοκὴ τῶν τριχῶν, καθὰ παρὰ Ἀθηναίοις ὁ κρώβυλος· ὡς τῶν εὐγενῶν καὶ ἰθαγενῶν ἦν δεῖγμα. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει, ὅτι κέρας ἐπὶ τριχὸς μάλιστα ἐπὶ βοῶν καὶ ἄλλων θηρίων λέγεται· καὶ ἕτεροι ὁμοίως φασὶν ἐπὶ τριχὸς ἀνθρώπου τὸ κέρας λέγεσθαι· κυρίως δὲ κόμην καὶ τρίχα καὶ πλοχμὸν καὶ ἔθειραν· οἱ δὲ περὶ Ἀπίωνα, καὶ Ἡρόδωρον τοιαῦτά φασιν, ἐμπλοκῆς τι εἶδος εἰς κέρατος τύπον ἀνεπλέκοντο οἱ παλαιοί· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐκάλουν αὐτό· καὶ ἄλλα ἦσαν κοσμήματα τριχῶν· ὁ γοῦν Σώφρων φησί που, κορώνας ἀναδυόμενοι· καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἀνεπλέκοντο· καὶ παρ' Ὁμήρῳ πλοχμοί τινες χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Ἀριστοτέλης δέ φασι κέρα ἀγλαὸν εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ αἰδοίῳ σεμνυνόμενον· ἐπὶ τοιούτου σημαινομένου τὴν λέξιν ἐκεῖνος νοήσας, καὶ εἰπών· ἐντεῦθεν τὴν λέξιν πορίσασθαι ἔοικεν ὁ Σκορπιάδης· τὴν γλῶσσαν Ἀρχίλοχος ἁπαλὸν κέρας αἰδοῖον. Κεραία, τὸ κεράτιον, τὸ διὰ πλαγίου ξύλου τῷ ἱστῷ ἐπικείμενον, οὗ καὶ τὴν ὀθόνην ἐξάπτουσι. Κεραΐδες, τῶν προβάτων τὰ θήλεα, τὰ ἔνδον ὀδόντας ἔχοντα. Κεραΐζειν, κυρίως μὲν ἐπὶ φθορᾶς τῆς ἐκ ζώων κερασφόρων λέγεται· καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ πολιορκίας, καὶ λείας πολεμικῆς· ἢ καταχρηστικῶς εἴρηται ἀπὸ τῶν ζώων βλαπτόντων τοῖς κέρασιν· ἢ ἀπὸ τοῦ κέρειν, ἐξ οὗ ὁ κόρος. Κεραΐζειν, ἐπὶ κερασφόρων ζώων κυριολεκτεῖται, λέγει δὲ Ὅμηρος κεραϊζέμεν πόλιν, τὸ ἁπλῶς ἀφανίζειν, καὶ ὡς εἰπεῖν κείρειν· ἐπὶ δὲ ἄλλων οὔ· καὶ ὅτι τὸ ἁπλῶς φθείρειν καὶ ἀφανίζειν, ἱκανῶς προδεδήλωται. Κεραΐζων, διακόπτων· ἀναιρῶν· διαρπάζων· πορθῶν. Κέραιε, κέραι

γέγραφασί τινα τῶν ἀντιγράφων, ὀλίγα μέν τοι οὐδὲ ἀκριβέστερα· ἵνα γίνηται τὸ μὲν κέραιε, ἀπὸ τοῦ κερῶ κεραίω·
καὶ ὅτι μᾶλλον ἐπὶ ἀκράτου νοεῖται τὸ ζωρόν, ὡς παραδηλοῖ ἡρόδοτος, ἐν οἷς φησιν, ἐπὰν ζωρότερον βούλωνται οἱ
σπαρτιᾶται πιεῖν, ἐπισκύθισον, ὡς ἀπὸ τῶν σκυθῶν· οἵ φησιν εἰς σπάρτην ἀφικόμενοι πρέσβεις, ἐδίδαξαν τοὺς λακε-
δαιμονίους ἀκρατοποτεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἐκχεῖν ἀνδράσι καμοῦσιν, ἄκρατον ἐγκεραθῆναι διὰ ὄνησιν· ὥσπου καὶ ἡ ἑκάβη
ἀξιοῦ ἕκτορι ἐπιδέσθαι ἠθέλησε κεκμηκότι· ἄκρατος γὰρ καὶ ἐκεῖ ὁ οἶνος ἦν· Κέραιρε, κίρνα· ἀπὸ τοῦ κεράω κερῶ, κε-
ραίρω· Κεραιέλουτα, ὁ εἰς κέρατα ἔλαιον ἄγων· Κεραΐλεα, τὴν κόμην καλλωπιζομένη· Κέραιε, κεράννυε κέρα-
σον· Κεραιοῦχον, δικαστὴν τὸν ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς πλοίοις κεραιούχου· Κέραιος, σταυρός· Κέραις, κορώνη· Κεραΐσαι,
διέφθειραν· Κεραΐστης, τόπος μιλήτου· ἀπὸ τοῦ τὸν ἀπόλλωνα κέρατα τοῦ ἄρρενος τράγου ἀμελγομένου ὑπ' αὐτοῦ
πῆξαι ἐκεῖ, ὡς καλλίμαχος· Κεραΐστης, κωμήτης· ἁλιεύς· εἶδος ὄφεως· καὶ ὁ κέρατα ἔχων· Κεράμβηλον, κά-
του προβασκάνιον· καὶ θηρίδιόν τι, ὃ περὶ τὰς συκᾶς δὲ σμυνόμενον ἀποδιώκει τῇ φωνῇ τοὺς κνῖπας· ἔνιοι τοὺς κανθάρους,
ὡς κέρατα ἔχοντας τὸν κέραμβον· Κεράμβυξ, ζῶον κανθαροειδὲς ὅμοιον· Κεράμεα, ὁ παντοδαπὸς κέραμος· Κεραμεῖα,
ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη πιπράσκεται· Κεραμεικαί, πλατεῖαι πληγαί· ἀγὼν γὰρ ἀθήνησιν ἐπιτελὴς ἐν τῷ κεραμει-
κῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας, καὶ τοὺς ἀηδῶς ἀγωνιστὰς γέλωτος χάριν· Κεραμεικὴ μάστιξ,
τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι· μάστιγα μέν, διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν· κεραμικὴν δέ, διὰ τὸ
ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι· Κεραμεῖνα, εὐτελεῖ· ἢ ἀπὸ κεράμου· Κεράμειον, ἀγγεῖον· τὸ δὲ κύριον κεράμιον διὰ
τοῦ ι· Κεραμεικοί, δύο ἀθήνησιν· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δη-
μοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον· εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις, ἔχουσαι ἐπιγραφάς, ποῦ
ἕκαστος τέθαπται· ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἦσάν τινες καὶ προεστήκεσαν αἱ πόρναι· καὶ ἄλλως κεραμεικόν, τόπος ἀθηναίων, θεῶν τὰ ἀ-
γάλματα ἐκεῖσε ἱδρυμένα· ἄλλως δῆμος ἀττικῆς· Κεραμεύς, ὁ λυκοῦργος· Κεραμεύειν, κοινῶς αὐτὸ τοῦ καταργάζε-
σθαι· ἦν δὲ καὶ κεραμέως πατὴρ ὁ κέφαλος· ἔλεγον δὲ κεραμεύειν, καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά· Κεραμεύς, παρὰ
τὸ κέραμος, τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος, καὶ κέρα κέραμος· ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν, ἔραν φησίν· οἱ δὲ παρὰ
τὸ κεκάμφθαι τῇ ἔρα· Κεραμεοῦν σκεῦος, βέλτιον λέγειν ἢ ὀστράκινον· Κεραμεικαὶ πληγαί· εὐφρόνιός φησιν, ὅτι ἀπὸ
τοῦ ἐν τῷ κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατείαις ταῖς
τῶν νεανίσκων χερσί· καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται κεραμεικαὶ πληγαί· ἐμφαίνεται δὲ ἀπὸ τούτων ὅτι παρὰ τοῖς κεραμεικοῖς
τοῦτο μάλιστα γίνεται· ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· Κεραμίνας, δημοσίοις· Κέραμος, πίθος· καὶ πᾶν ὄστρακον· καὶ δε-
σμωτήριον· καὶ ὁ χύρωμα· καὶ πόλις καρίας· ἤδη δὲ ἐπὶ χώματος· Κεραμέως πηλοῦ τρόπος, ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος· Κερα-
μωτόν, τακτικὴ διάταξις ὅπερ ἐποίουν ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾶς μέρει· βαίνων κεράμοις δισμυρίων βλάβας φύγοις· Κερατῶ,
ἀπὸ τοῦ κέρατος εἴληπται· οἱ γὰρ παλαιοὶ πρὸ τῆς τῶν ποτηρίων χρήσεως κέρασιν ἐχρῶντο, ἀντὶ ἐκπωμάτων, ὡς ἔξ ἄλλων
τε δῆλον, καὶ τοῦ ξενοφῶντος λέγοντος, κέρατα δὲ οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· καὶ φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος
ἧκε· καὶ λαβὼν κέρας μεστόν, εἶπε προπίνω σοι· καὶ ἀναστὰς συνεξέπινε· καὶ συγκατεσείσατο μετὰ αὐτοῦ τὸ κέρας· Κε-
ρανίξαι, κολυμβῆσαι· κυβιστῆσαι· Κεραννύς, ἐκ τοῦ κεράννυμι· καὶ ἡ μετοχὴ κεραννύς· κεράννυμι δὲ ἐκ τοῦ κεραννύω·
Κεραννύω· κεράννυμι· ὡς στι· κιρνᾷ· Κεραόν, τέλειον· ἢ κέρατα ἔχοντα· Κεραὸν ἔλαφον, ὁ ποιητὴς τὸν τέλειον λέγει· κε-
ραὸς καὶ κερασφόρος ταῦρον· πλὴν ὅτι κεραός, ποιητικόν· κερασφόρος, κοινόν· Κέρας, θρίξ· τόξον· καὶ αἰδοῖον· Κερασ-
ξόος, ὁ κερατουργός· ὁ κερατογλύφης· Κερασβόλα, ἄκαρπα· Κερασβόλος, ὁ τοῖς κέρασι βάλλων· Κέρας βοός, οἱ
μέν, κυρίως· οἱ δέ, τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κέρας τι προσκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι
τὴν ὁρμιάν, ἰλιάδος ω· Κέρας, κεφαλή· θρίξ· σάλπιγξ· δύναμις· ἢ πολέμου μέρος· καὶ ἡ ἐξοχή· Κέρας, ἐπὶ ζώου· ἀφ'
οὗ καταχρηστικῶς, ἐπὶ νηὸς καὶ ἐπὶ πολέμου· Κέρας οὐ μόνον ζωϊκόν ἐστιν, ἀλλά που καὶ τοπικὸν τροπικῶς· ὡς δῆλον ἐκ
τοῦ ὑψηκέρατα πέτραι· καὶ κέρατα ποταμῶν, ἤτοι καμπαί· καὶ ἐπὶ ἰσχύος δὲ τὸ κέρας· καὶ ἐπὶ πολεμικῆς ἐκτάξεως, κέ-
ρας δεξιόν, καὶ ἀριστερόν· καὶ κέρας, τριχῶν ἐμπλοκή· καὶ συμποσίου τι σκεῦος· ἐπεὶ κέρασι βοῶν οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι
ἔπινον· ὅθεν καὶ διόνυσός φησι, κερατοφυὴς ἐπλάττετο, καὶ ταῦρος ἐκαλεῖτο· καὶ ἐν κυζίκῳ ταυρόμορφος ἵδρυτο· καὶ ἐκ τοῦ
τοιούτου δὲ κέρατος, καὶ τὸ μῖξαι οἶνον ὕδατι, κεράσαι φαμέν· καὶ κρατῆρα, τὸ εἰς τοῦτο δεξιὸν ἀγγεῖον ὡς οἷον κερατῆρα·
ἐκαλεῖτο δέ φασι, τὰ τοιαῦτα κέρατα, ῥυτά· ὠνομάζετο δέ τι σεμνῶς τοιοῦτον ποτήριον, καὶ κέρας ἀμαλθείας· παρωνυ-
μῶν, ἀπὸ τοῦ θρυλλουμένου τοῦ κατὰ τὴν μυθικὴν αἶγα· ἄλλω δὲ τοιούτῳ ποτηρίῳ κλῆσις ἦν, ἐνιαυτός· ἴσως δὲ διὰ τὸ μεγα-
λεῖον εἶναί τι, καὶ ἐπιτελεστικόν· ἐπεὶ καὶ τελεσφόρος, ὁ ἐνιαυτὸς λέγεται· μεγάλα δὲ ὡς εἰκός τινα τῶν κεράτων, ὡς
ἐκ μεγάλων βοῶν, ὁποῖοι οἱ παρὰ παίοσι καὶ μολοττοῖς· ἐξ ὧν ἐκπώματα ἐποίουν, περιαργυροῦντες καὶ χρυσοῦντες τὰ χεί-
λη· ὧν ὁ εὐρύτης ἐχώρει φασί, καὶ τέσσαρας χοᾶς, ἤγουν χοέας τοὺς παρ' ἀττικοῖς· χρῆσις δὲ συμποσιακῶν κεράτων,
παρὰ ξενοφῶντι, καὶ παρὰ αἰσχύλῳ, ἐν τῷ ἀργυρήλατοις κέρασι χρυσᾶ στόμια προβεβλημένοις· καὶ παρὰ πινδάρῳ, ἔνθα
λέγει τοὺς φῆρας, ἤγουν θῆρας κενταύρους, ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνειν· ἦν δὲ ἄρα ἡ τῶν τοιούτων κεράτων χρῆσις, οὐ
πάνυ τι εὐτελής, εἴγε καὶ βασιλεῖς οὕτως ἔπινον· φίλιππος γοῦν βασιλεύς φασι, κέρατι προύπινεν, οἷς ἐφιλοφρονεῖτο·
ἔστι δὲ καὶ εἶδος τὸ κέρας ἀδιαλύτου συλλογισμοῦ· Κέρας, ἡ θρὶξ διὰ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι· οἱ δέ φασιν,
ὅτι ἡ ἐκ βάθους ἰκμὰς ἀπὸ τῆς θερμασίας ἀναφερομένη, κἄπειτα τῇ τοῦ δέρματος πιέσει σφιχθεῖσα, κερατοῦται· ἢ ἡ
συνεχῶς κειρομένη· κέρας, καὶ ὄνομα ποταμοῦ· καὶ τὸ κέρατον· καὶ τὸ κερατάριον· καὶ ἄλλα πολλὰ σημαίνει· Κεράσαι ἐστὶ
τὸ ἐπιχεῖν οἶνον ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι, ἀντὶ τοῦ προχόου· Κερασβόλα, τὰ σκληρά· Κερασβό-
λα, ἄκαρπα· τὰ ἑψητὰ ὄσπρια· οἱ περὶ τὰ κέρατα τῶν βοῶν δεσμοί· καὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι· Κέρασσε,
νέκταρ οὐ δηλοῖ, κρᾶμα τι, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐνέχεε κεῖται· ὡς ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως, καθ' ἣν κέρασι ζώων ἐγχέοντες ἔπινον·

Κέρασος, δένδρον, ὃ φύεται ἐστραμμένοις· χοινίον δὲ ποιεῖ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀντὶ νεύρων δεσμεύουσιν. Κερασίας, ἡ κύπρος ποτέ. Κερασφόρος, κερατοφόρος. Κεράχειλοι, οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χείλη. Κέρατα, τῆς φάραγγος τὰ ἄκρα· καὶ μετώπου μέρος· καὶ ἡ τοῦ κέρατος χρῆσις. Κέρατά φασιν ἐν Δήλῳ τῇ νήσῳ ἀνακεῖσθαι, ἐκ τῆς κατ' ἐρυθρὰν θάλασσαν ταύρων, κριοῦ μὲν δίπηχυ καὶ δακτύλων ὀκτώ, ἰσοῦν μνᾶς κϛ'· τράγου δὲ πηχέων δύο καὶ σπιθαμῆς, σταθμοῦ ἴσου. Κερατεῖς, οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κεράτων· καλοῦνται δὲ καὶ κεραελκεῖς. Κερατίζειν, κορύπτειν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ τὰς κορυφὰς συμπιπτόντων, καὶ ἐρυγγανομένων. Κερατίνην πύλην, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς Ὀδυσσείας, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπέδωκαν, κατὰ τὴν ἐκ μέρους συνεκδοχήν, ὅ ἐστι σύλληψις· ἵνα λέγοι συμβολικῶς, ἡ σοφὴ Πηνελόπη σαφέστερα τὰ μηδέπω λεγόμενα εἶναι τὰ ἐξ ἀποπλέσματος ὁρώμενα· διὸ καὶ τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ὀνειροκριτικῶς λεγομένοις, ἀπιστεῖν δηλαδή, ὅτ' αὖ ἴδῃ αὐτά· ἄλλοι δὲ κέρασι μὲν εἴκασαν τοὺς οὐρανίους ὀνείρους, οὓς καὶ διοπέμπτους ἔλεγον καὶ ἀληθεῖς, ἐπεὶ καὶ τὰ κέρατα εἰς ὕψος ἀνέχουσιν· ἐλέφαντι δὲ τοὺς χθονίους· τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω νεύει· δηλοῖ καὶ ἀλλαχοῦ ὁ ποιητὴς τοὺς μὲν οὐρανίους, ἐν τῷ καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστι· τοὺς δὲ χθονίους, ἐν τῷ λευκάδα πέτρην, καὶ ἠελίου πύλας, καὶ δῆμον ὀνείρων· ἔθελε οὖν εἰπεῖν ἡ γυνή, ὡς ἐμοὶ θεαθεὶς ὄνειρος οὐκ ἦν Διός, ἀλλὰ ποθὲν κάτωθεν. εἰσὶ δὲ καὶ οἳ οὕτως ἐνόησαν, ὡς ὅσα μέν τις ἴδοι μνησάμενος τροφῆς· ἣ καθυπουργοῦσιν οἱ ἐλεφαντοφανεῖς ὀδόντες, ταῦτα ψεύδονται· ὅσα δὲ ἄπαντα θείη ὁ νήφων, καὶ ἀναπεπαυμένος ὕπνου, καὶ ἄνω νεύων, κατὰ τὸ κέρας τὸ ἀγχιστεῦον τῷ τῆς κεφαλῆς ἡγεμονικῷ, ταῦτά εἰσιν ἀληθῆ. Κερατούμεθα, καταγωνιζόμεθα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ τοῖς κέρασι καταπαλαίουσι τὸν ἀντίπαλον. Κέρατος φυτόν, ᾧ πρὸς τὰ τόξα ἐχρῶντο. Κερατουργός, ὁ ταῖς κιθάραις κερατοποιός. Κερατωνία, συκῆ αἰγυπτίου. Κεραβλογία, τὸ λαγωβόλον. Κεραυνίας, ὁ κεραυνωμένος. Κεραύνιος, ἐμβρόντητος· καὶ Ζεὺς ἐν Σικελίᾳ· καὶ ἱμάτιον ποιόν. Κεραύνια, ὄρη. Κεραύνιος Διός, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ ὑπὸ ἐριπῆς Διός· ἐριπὴ γὰρ ἀέρος ὁ κεραυνός. Κεραυνός, ἀστραπὴ σφοδρὰ καταποῦσα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τὰ περιτυχόντα φλογίζουσα. Κεραυνός, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζώων τῶν τοῖς κέρασι χρωμένων, καὶ διαφθειρόντων· παρὰ τὸ κεραΐζειν καὶ τὸ αὔειν ὅ ἐστι καίειν. Κεραυνός ἐστι πνεῦμα ἑλικοειδῆ κίνησιν ποιούμενον, ἄνωθεν κάτωθεν φερόμενον διὰ πυρὸς ὡς τὰ πολλά. Κέραφος, χλευασμός· κακολογία. Κερβαλά, ἀσθενῆ· μεγάλα. Κερβέριοι, ἀσθενεῖς· φασὶ δὲ καὶ τοὺς Κιμμερίους, Κερβερίους· καὶ τὴν πόλιν, οἱ μέν, Κερβερίαν καλοῦσιν· οἱ δέ, Κιμμερίην· ἄλλοι δὲ Κίμμιν· ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾅδου Κερβέριος τρικάρηνος. Κερβεροκίνδυνος, τάρταρος ὠχρός· καὶ κύων μέγας ᾅδου. Κερβολοῦσα, λοιδοροῦσα· βλασφημοῦσα· ἀπατῶσα. Κέρβερον, ἡ ἱστορία βασιλέα· οἱ δέ τινος τόπου Μολοττικοῦ ᾅδην, καὶ κύνα γενναῖον ἐκείνου τὸν Κέρβερον· ὃν Ἡρακλῆς εἷλεν ἐξ ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ τῷ Εὐρυσθεῖ ἐκόμισε. Κέρβερον, τὸν τοῦ ᾅδου κύνα, οὗ τὴν κλῆσιν Ὅμηρος μὲν σιγᾷ· οἱ δὲ νεώτεροι Κέρβερον αὐτὸν καλοῦσιν· καὶ κυνὸς μὲν κεφαλὰς αὐτῷ προσάπτουσι τρεῖς, οὐρὰν δὲ προσάπτουσι δράκοντος, ἐπὶ δὲ νώτου προσφύουσιν ὄφεων κεφαλάς· καὶ τὴν τούτου ἐξ ᾅδου ἀναγωγήν, ἕνα φασὶν εἶναι τῶν Ἡρακλέους ἄθλων· οἱ ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ ἐκείνῳ ἠνύσθησαν· καὶ ταῦτα μὲν ὁ μῦθος· οἱ δὲ ἱστοροῦντες λέγουσιν, ἄφυκτον εἶναι κύνα τὸν Κέρβερον, Ἀϊδωνέως Θρακῶν βασιλέως· ἔνθα σταλέντα τὸν Ἡρακλέα ὑπὸ Εὐρυσθέως, περιγενέσθαι τοῦ κυνός· καὶ τὸν μῦθον ἐντεῦθεν πλασθῆναι, διὰ τὸν Ἀϊδωνέα τὸν Θρᾷκα τῷ ὑπὸ γῆν ᾅδῃ ὁμωνυμεῖν· ἡ δὲ ἀλληγορία εἰς μέθην ἄλλον ὑπονοεῖ, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον κακόν, παρὰ τὸ κέαρ βαρύνειν, ὅ ἐστι τὴν ψυχήν· οὗ δὴ Κερβέρου περιγίνεται Ἡρακλῆς, ὁ εἰς τὸν λόγον ἀναγόμενος. Κερδαίνειν, παρὰ τὸ κέρδος· ἢ παρὰ τὸ κέαρ ἰαίνειν, ὅ ἐστιν εὐφραίνειν. Κερδαίνω, ἀποφέρομαι. Κερδαίνω, μέλλων κερδανῶ, παρακείμενος κεκέρδαγκα, αἰτιατικῇ συντάσσεται· Ἀριστοφάνης· κερδαίνειν τί βούλομαι. Κερδαῖος, ὁ ἐπὶ κέρδει τοῖς παθοῦσι καθόσον ἐκβέβρασαι. Κερδάλη, ἀλώπηξ. Κερδαλέος, ποικίλος· πανοῦργος· κερδὼ γὰρ ἡ ἀλώπηξ, ὅ ἐστι ζῷον πανοῦργον, καὶ κερδαλέος, ὁ συνετός· καὶ παραλογιστικός. Κερδαλεόφρων, ἀπατεών· πανοῦργος· δόλου πεῖθων. Κερδαλεόφρων ἐστὶ καὶ ὁ ὕπουλος, δίκην κερδοῦς, ὅ ἐστιν ἀλώπεκος τῆς δολίας· ἢ ὁ τὰ πρὸς κέρδος, ἤτοι δόλον φρονῶν. Κερδάλια, ἐπιτάφια· ἐντάφια. Κέρδιον, βέλτιον· κρεῖσσον· ἀπὸ τοῦ κέρδους. Κερδεία, πανουργία. Κέρδεσι, πανουργίαις. Κερδίαν, ἀλωπεκίαν. Κέρδιον, συμφορώτερον· ὠφελιμώτερον. Κέρδιστος, ὅ ἐστιν ἐντρεχέστατος· συνετώτατος· μέση λέξις ἐστὶ κέρδιστος. Κέρδιστος, πανουργότατος. Κερδοσύνη, ἐπὶ δόλου καὶ ἀπάτης παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐνίοτε· ἐντεῦθεν καὶ κέρδεα τὰ βουλεύματα· καὶ κερδῷος Ἑρμῆς, ὃς καὶ κέρδιστον νόημα περιφραστικῶς εἴρηται παρά τινι τῶν ποιητῶν· καὶ ἡ κερδὼ ἀλώπηξ, ὅ ἐστιν ἀπατητικὴ δολερά· ἧς καὶ τὸ κύριον παρὰ τὸ ἀλαῖ, ὅ ἐστι τὸ πλανᾶν, σύγκειται· ὅτι δὲ κέρδος, εἰ καὶ διάφορόν ἐστι πρὸς τὸ κρήγυον, ὅμως ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἡδεῖν γίνεται ὥσπερ ἐκεῖνο ἀπὸ τοῦ κῆρ ἡδύνειν. Κερδοσύνην, τὴν ἐπὶ κέρδει λέγει βουλήν· οἱ δὲ ὕστερον τὴν δολιότητα, ὡς ἀπὸ τοῦ κερδοῦς, ἥ ἐστιν ἀλώπηξ. Κερδοσύνην Ὀδυσσέως, λέγει ὁ ποιητὴς τὴν φρόνησιν καὶ κερδαλεότητα. Κερδῶπα, ὅπερια. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον. Κέρδος, σύνεσις· τέχνασμα· ὠφέλεια. Κερδώ, ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὴν κερδοσύνην, τουτέστι πανουργίαν· ὡς εἰ δοθέα εἰδῶ, καὶ ὑψιπύλη ὑψώ. Κερδῷος, θεὸς ὁ Ἑρμῆς. Κερέεσιν, ᾅδου συμφοραῖς. Κερέα, ἀρχή· γράμματα. Κερεῖ, ξυρεῖ. Κερεῖς, θερίσεις. Κερητίζει, βασανίζει. Κέρκα, ἀκρίς. Κέρκαξ, ἱέραξ. Κερκάς, κρὲξ τὸ ὄρνεον. Κέρκαφα, ἐγγύη. Κερκέτης, τὸ μικρὸν πηδάλιον ἀπὸ τῶν εὑρόντων. Κερκέται, ἔθνος ἰνδικόν. Κερκίδας, δονακίνας· ἐπεὶ ταῖς ἀνθήλαις ἐχρῶντο εἰς κερκίδας. Κερκίδας· τοὺς προδότας καταλέγων φησὶν Ἀρκάδας Κερκίδας, ὅτι δ' οὗτος τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων ἦν, εἴρηκε καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ ε' Φιλιππικῶν. Κερκιθαλλίς, ἐρωδιός. Κερκίς, ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον· καὶ εἶδος κυρίως φυτοῦ. Κερκίς, ἡ τῆς πίτυος κορυφή· ἢ αἰγείρου· καὶ εἶδος ὄρνιθος. Κερκίς, ὠνοματοπεποίηται ἀπὸ τοῦ κρέκω γάρ, ὃ δηλοῖ τὸ ἠχῶ, γίνεται κατὰ μετάθεσιν· ἐκ τούτου δὲ καὶ ὄρνεον ἡ κρέξ· ὡς παρεμφαίνει ὁ κωμικὸς ἐν ταῖς Ὄρνισιν· ἴσως δὲ καὶ οὕτω καὶ ὁ κίρκος ἀπὸ τοῦ κρίζειν, κατὰ μετάθεσιν πρὸς διαστολὴν τοῦ ὀργάνου κρίκου· ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα τὸ κρικῶ. Κέρκνος, ἱέραξ· ἢ ἀλεκτρυών. Κερκόλυρα, οὕτως ὁ Ἀλκμαίων ἔχει

σατο, αἵτινες κερκόλυρα. ἔστι δὲ τοῦτο πάθος. τὸ δὲ κερκόλυρα ἠχητικὴ λύρα. τὸ δὲ κρέκε κρέκε ἦχός ἐστι τῆς κιθάρας. Κέρκον, τὴν οὐράν. ἁπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν τὸ τοῦ λαγωοῦ ἔριον λέγουσιν· ὥστε αὐτὶ σπόγγου χρήσασθαι, διὰ τὸ ἁπαλὸν εἶναι, ὥστε λήμας περιψῆν. Κέρκος, θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον. καὶ οὐρά. καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ἢ ἀλεκτρυὼν ἢ ἀρουραῖος μῦς. Κέρκος, διηγεῖ αὐτὴ καὶ δικέλαδος, καὶ διθύσανος. ἔχει τὸ δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν κόσμῳ πρύτανις. Κέρκος θηλυκῶς; σκεῦός τι ὥσπερ καὶ τρίπους. ἢ θύρα χαλκῆ. οὕτως ὁ ἀλκμαὼν ἐχρήσατο. Κέρκουρος, εἶδός τι νεὼς. δείναρχος τυραννικῷ. Κέρκουρος, τὸ μακρὰν πρύμναν ἔχον σκάφος. Κέρκουρος, εἶδος πλοίου βραχέος καὶ ἰχθύς. Κέρκυρα, πρότερον μὲν δρεπάνη ἐκαλεῖτο, εἶτα χερία. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν ἀριστοτέλης ἐν τῇ κερκυραίων πολιτείᾳ. φησὶ γὰρ τὴν δήμητρα φοβουμένην, μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν ποιήσωσι, δεηθῆναι ποσειδῶνος, ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα. ἀποσχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ δρεπάνης χερίαν ὠνομάσθαι. δρεπάνη δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ τὴν δήμητρα αἰτησαμένην δρέπανον παρ' ἡφαίστου, τοὺς τιτᾶνας διδάξαι θερίζειν. εἶτα αὐτὸ κρύψαι εἰς τὸ πρὸς θαλάσσιον μέρος τῆς νήσου. προσκλυζούσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἐξομοιωθῆναι τὴν θέσιν τῆς γῆς δρεπάνῃ. τιμαῖος δὲ, ἐκ τοῦ δρεπανίου, ᾧ ἐξέτεμεν τοῦ χρόνου τὰ αἰδοῖα ὁ κρόνος. ἢ ζεὺς τὰ τοῦ κρόνου. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ κεκρύφθαι φησί. μάκρις δὲ ὠνομάσθη, ἀπὸ μάκριδος τῆς διονύσου τροφοῦ. κέρκυρα, ἀπὸ τῆς κερκύρας τῆς ἀσωποῦ θυγατρός. Κερκυραῖα, παρὰ ἀριστοφάνει λέγεταί τις κερκυραία μάστιξ. σύνεχῶς δὲ κερκυραῖοι ἀταξίαι γίνονται, διὰ τὸ στασιάζειν οὗ ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις. Κέρκωπες, οὕτω πρότερον ἐκαλοῦντο οἱ κύκλωπες, ὅθεν καὶ τοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς ἄνδρας, κέρκωπας φαμέν. Κερκώπων, δολίων, πανούργων. ἢ ἔθος ποιητικόν. καθάπερ τῇ κέρκῳ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρευτικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τῇδε κἀκεῖσε περιστρεφομένη. ἐφαμίλλως καὶ οὗτοι τοὺς ἀκουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κερκωπίζοντες, χλευάζοντες. μωκίζοντες. Κέρκωψι, δηλοῦται ὡς ἐξαπατητικοὶ ἦσαν καὶ ψεῦσται οἱ κέρκωπες. ξεναγόρας δὲ πιθήκους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί. καὶ τὰς πιθηκούσας νήσους ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. αἰσχίνης δὲ ὁ σαρδιανὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις, καὶ ὀνόματα αὐτῶν ἀναγράφει, σίβυλον καὶ ἄτλαντον. Κέρματα, τὰ λεπτότατα. Κερματίζει, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. καὶ κατακερματιζόντων, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων. Κέρμη, ἐστὶ νῆσος ὠκεανῖτις. Κερκυραῖοι ἀμφορεῖς, τὰ ἀδριανὰ κεράμια. Κερκώπη, μικρόν τι πτερύγιον, τὸ καλαμαῖον λεγόμενον. γὴν γὰρ φωνεῖ τι πτερύγων φασίν. οἱ δὲ, τέττιξ θήλεια μὴ φωνοῦσα. Κέρμηλος, ἀφ' οὗ χαλκὸς γίνεται. Κέρνα, ἀξίνη. Κέρνεα, τὰ τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα. Κέρνος, στεφανίς. ἀγγεῖα κεραμεᾶ. Κερνοφόρος, ὁ τὰς θυσίας ἄγων. Κεροπλάστης, λεπτουργὸς ἢ τριχοκοσμητής. Κερουτίαι, γαυρίαι. μετῆνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων. Κεροβάτας, πὰν ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. ἢ ἐπὶ κέρατος βαίνων. ἢ ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβότην καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. δίδυμος δέ φησιν, ἢ ὅτι κέρατα ἔχει. ἢ οἷον κεροβάτης τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην, ἐπείπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχειν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κεροβάτης. Κερόεσσα, ἡ συμπληκτική. καὶ κερόεις, ὁ συμπληκτικός. Κεροίαξ, τὸ κοινῶς καβοῖον. Κερουλκοὶ, οἱ τοὺς βόας ἕλκοντες τοῖς κέρασι. καὶ κερουλκούς τινας ἄνδρας εἶδον ἐγώ. Κερουλκὸς, ὁ ἀπόλλων. Κέῤῥαιον πεδίον, αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. κέῤῥα πόλις ἐστὶν ἀπέχουσα δελφῶν σταδίοις λ'. ἔοικεν οὖν κιῤῥαῖον πεδίον καλεῖν ὁ ῥήτωρ, τὸ ταύτῃ παρακείμενον τῇ πόλει. Κεῤῥὶς, ὄνομα ἰχθύος. Κέρσαι, κόψαι τεμεῖν. κεῖραι γαμῆσαι. καὶ δραστήρια. Κερουχίδες, αἱ γοῦν κερασφόροι κερουχίδες, αἱ κέρατα ἔχουσαι, ἢ κεραϊζόμεναι τοῖς κέρασιν. ἢ κερουχίδες, αἱ οὖλα κέρατα ἔχουσαι. κερουλκίδες δὲ, ἀπὸ τῶν κεράτων ἑλκόμεναι. Κέρσαι, κόψαι. κείρω, κερῶ μέλλων. αἰολικῶς κέρσω. ἀόριστος ἔκερσα. τὸ ἀπαρέμφατον κέρσαι. Κέρσα, ἀσιανὸν νόμισμα. κέρσης, γάμος. Κέρσει, κύψει. Κέρτα, πόλις τῶν ἀρμενίων. Κερτομέων, ἐρεθίζων. χλευάζων. Κερτόμια, ἔπη τὰ ὑβριστικὰ καὶ ὀνειδιστικά, ὅ ἐστι μεμπτικά. τέμνοντα δὲ ἀληθῶς κέαρ, διὰ τὸ ἐρεθιστικὰ εἶναι εἰς χόλον. κερτομῶν, ὅ ἐστι διὰ πονηροὺς μόνον λόγους λέγων. Κέρτομος γὰρ λόγος, ὁ κέαρ τέμνων, ὅ ἐστι δάκνων ψυχὴν καὶ θυμοδακής. ἐξ οὗ καὶ τὸ κερτομίοις διὰ κρονίονα προσηύδα. Κερτομεῖ, χλευάζει. σκώπτει. ὑβρίζει. Κερτόμιας, ἐρεθιστικός. Κερτόμια, παίγνια. προβασκάνια. ἐρεθισμοί. παραλογισμοί. ψεῦσται. καὶ γελασταί. Κερτομίοισιν ἔπεσιν, εἰρωνευτικοῖς, τὸ κέαρ τέμνειν καὶ λυπεῖν δυναμένοις. κερτομέεις, εἰρωνεύῃ. Κερτομῶ, τὸ λοιδορῶ. καὶ ὑβρίζω καὶ ἐρεθίζω. Κερχάλαιον, σκληρόν. ξηρόν. διψαλέον. Κερχαλαί, οὕτω δὴ ἡ τραχύτης ὀνομάζεται τοῦ φάρυγγος, καὶ ὁ ἐν τῷ πνεύμονι ψόφος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κέρχανα, ἢ κεχαρηνέα, ὀστέα καὶ ῥίζαι ὀδόντων. Κερύκη, εἶδος πλακοῦντος. Κερχνεῖ, τραχύνει. Κέρχνη, τὸ ἐκ τῆς μελαίνης ἔψημα. ἢ τὰ ὦτα τῶν ἰχθύων. καὶ ὀρνέου εἶδος. καὶ ἡ μελίχροις. Κερχνώμασι, τραχύσμασι. κυκλώμασι. γαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμον, καὶ ποτήριον ἐπίχειλον. λέγονται δὲ καὶ νικακίδες. Κερχνωτά, τὰ τορνευόμενα ἀπὸ τοῦ χείλους τῶν ποτηρίων, ὥσπερ κερχνώδη ἢ ποικίλα. τραχεῖα. πολύπαστα. Κερῶ, κεράσω, τελειῶ. Κερωτή, μιτωτή. Κερωνία, δένδρον. ἡ συκῆ αἰγυπτία. Κερῶνται, κρίνονται. Κέρωνται ἐνὶ κρητῆρσι, τρόπου ἐστὶν ἐτυμολογικοῦ. δῆλον γὰρ ὡς ἐκ τοῦ κεραῶ, ὁ κρατήρ. ὡς εἰ ἄν τις ὢν κερατήρ. σημειωτέον δὲ τὸ κέρωνται, οὐκ ἀπὸ τοῦ περισπωμένου ἐνεστῶτος κινηθὲν, ἀλλ' ἔκ τινος βαρυτόνου, ὅπερ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως εὑρεῖν. Κερῶντας αἴθοπα οἶνον, τουτέστιν ἐμβάλλοντας εἰς κρατῆρας. οὕτω γὰρ ἀληθῆ οὐδεὶς ὁ πίνων, ὡς νοήσαιμι. κεραῶ, τὸ διδόναι πιεῖν. Κέρως, κέρωτος. Κέσκετο, ἔκειτο. Κέσκετο ἐνὶ μεγάροις, εἶχε μὲν γράψαι καὶ κατίθετο ἐνὶ μεγάροις, εἴλετο δὲ ποιητικώτερον, κοινότερον δὲ εἴη ἂν κεῖτο. Κεσκίον, στυππεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ. Κέσκος, ἦν πόλις ἐν κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς ᾧ νοῦς ὄνομα. διόπερ οἱ ποιηταὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας, κέσκον οὐκ ἔχειν φασί. Κέστερ, νεανίας ἀργεῖοι. Κέστρα, ἀμυντήριον. ὄργανον. σφύρα. καὶ εἶδος ἰχθύος. Κεστραῖ τε μάχη. Κεστρεῖ, τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας, κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον, καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῶον αὐτὸ λέμαργόν τι ἐστὶ καὶ ἄπληστον.

Κεστρέαι, ἄλλοι μὲν τὰς μυραίνας ἀξιοῦσι καλεῖν· οἱ δὲ ἄλλο τι διάφορον ἰχθύων εἶδος. νῦν μὲν κεστρεῖς καλοῦμεν, τοὺς κεφάλους. Κεστρεὺς, εἶδός ἐστιν ἰχθύος, ὁ λεγόμενος κέφαλος, μεγάλην λεπίδα ἔχον, καὶ παχεῖαν, ὡς ὑπόνοιαν αὐτὴν ἔχειν ἀργυρίου. Κεστὸς, ὁ κεντητὸς καὶ ποικίλος. οὕτω πολύκεστος, ὁ πολυκέντητος καὶ πολυποίκιλος. ἰστέον ὅτι, τὸ μὲν ἱμὰς, προσηγορικόν ἐστιν· ἐπίθετον δὲ αὐτοῦ, τὸ πολύκεστος. παρὰ δὲ τὸ κέντω βαρύτονον, ἢ παρὰ τὸ κεντῶ, διὰ τὸ πολυρραφὴς εἶναι. Κεστὸς, οὐ κλῆσις ἀλλ᾽ ἐπίθετόν ἐστι τοῦ ἱμάντος τῆς Ἀφροδίτης. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς ὁμοῦ παραθεὶς κεστὸν ἱμάντα φησί. καὶ κατὰ μόνας ἱμάντα λέγει πολλαχοῦ καὶ κεστόν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κένσαι, ὅ ἐστι κεντῆσαι. Κεστρίαι, σιδηραῖ. Κεστρινικοὶ βόες, οἱ ἐν Χαονίᾳ· ἡ γὰρ Χαονία πρότερον Κεστρίνη προσηγορεύετο. ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς. Κέστρος, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων. καὶ ἀκόντισμα. καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης. Κέστρωσις, βαφικὴ μιμουμένη. Κεστρωτὸν, ξύλον βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον· οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον, οὐδὲ ἀκμήν. εἰώθασι δὲ οἱ βοτῆρες πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων ἕνεκα τοῦ περιλαβέσθαι πυρίκαυστον. Κεύθεα, κοῖλα κρύφια. Κεύθεται, κρύπτεται. κεύθω, τὸ κρύπτω. μέλλων κεύσω. καὶ ἀπὸ τοῦ κεύθω, γίνεται κευθάνω. ἐκεύθανον, ἀντὶ τοῦ ἔκρυπτον. Κευθμὼν, φωλεὸς ἀποκρύφων τόπων. Κευθῆνες, οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. Κευθμώνων, κρυπτῶν τόπων ἐνδοτάτων. Κευθμῶν, ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τῆς ὁ κευθμός· ὡς δρυμός· σταθμός· βαθμός. τοὺς δὲ εἰπόντας αὐτὸ συγκεκόφθαι ἐκ τοῦ κευθμόνων, οὐ ποιοῦντες οὐκ ἀποδέχονται οἱ παλαιοί. Κευθμένα, κοιλάδα, καὶ τὸ κοίλωμα λέγουσι. κευθμὸς, ὁ κρύφιος τόπος. Κευθωνύμου, κλέος ἢ αἶσχος. ἐπὶ τῶν αἴσχιον κλέος ἐχόντων. ἢ ὧν αὐτὸς ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα. ἢ δυσωνύμων. Κέφαλα, κεφάλαιον. ἢ κόσμος τῶν νεῶν. ἢ κεφαλή. ἢ συναρίθμησις. ἢ ζήτημα ἄκρον. Κεφαλαίωσον, συντόμως συνάγαγε, συντόμησον. Κεφαλίδαι, εἶδος Ἀθήνησιν. Κεφάλαια, τὰ χρήματα. Κεφάλαιον, ἡ ἀρχή. ἢ τὸ ζήτημα. Κεφαλαιωδέστατον, τοῦτο τοὔνομα εὗρον ἐν ἀρχῇ τοῦ Πολέμωνος τοῦ Ἰωνικοῦ σοφιστοῦ, ἱστοριῶν κατὰ προοίμιον. καὶ θαυμάζω Σεκούνδου τοῦ συγγινομένου αὐτῷ γραμματικοῦ. πῶς τὰ ἄλλα δεξιὸς ἐπὶ λέξιν ὢν καὶ ἐπανορθῶν τὰ συγγράμματα τοῦ σοφιστοῦ, τοῦτο παρεῖδεν, ἀδόκιμον ὄν. Κεφαλαλγίαν, ἀντὶ τοῦ κεφαλαργίαν λέγουσιν Ἀττικοί. Κεφαλὴ, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος· ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης λέγεται Κεφαλῆθεν. Κεφαλὴ καὶ δέρμα κατάστικτον ὑπόκειται τῇ κόμῃ. τὸ δὲ τοῦ δέρματος γυμνὸν, κρανίον καλεῖται. καὶ τὸ ἄκρον τῆς κεφαλῆς, κορυφή. τὸ δὲ ἔμπροσθεν τούτου, μέτωπον. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων, βρέγμα λέγεται. τὰ δὲ κατὰ διάμετρον, μήνιγγες καὶ κρόταφοι λέγονται. ἐγκέφαλος δὲ, τὸ ἐντὸς τῆς κεφαλῆς καὶ μυελός. τὸ δὲ ὑπὸ τῷ μετώπῳ, πρόσωπον. ὀφρύες. ὀφθαλμοί. κόραι. ῥῖνες. χείλη. ὀδόντες. γλῶττα. ὦτα. δέρη. βλέφαρον, τὸ τὰ ὄμματα καλύπτον δέρμα. βλεφαρίδες μέντοι, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τρίχες. καὶ τὸ μὲν μακρὸν τῆς ῥινὸς, χόνδρος. μυκτῆρες. κυψέλη, ὁ τῶν ὤτων ῥύπος. καὶ κυψελίς. καὶ τὸ ἐπικλινὲς τῶν ὤτων, πτερύγιον. τὸ κάτω, λοβός. αἱ δὲ παρειαὶ καὶ γνάθοι καὶ μύλαι καὶ κόρσαι. γένειας, ὁ σιαγών. ὑπήνη δὲ, τὸ γένειον. οἱ δὲ ὀδόντες, οἱ μὲν καλοῦνται μέσοι, καὶ τομεῖς, καὶ διχαστῆρες, καὶ γόμφιοι. ὑπερῷα λέγεται οὖλα, ἡ κοινῶς σταφυλή. ὀνομάζεται δὲ τὰ ὄπισθεν ὀστᾶ, σπόνδυλοι. οἷς ἐπικάθηται ὁ αὐχήν. τὸ μετ᾽ αὐτὸν, στῆθος. ὧν ἑκατέρωθεν ἡρμοσμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες. ὧν τὸ μὲν ἀγκὼν καὶ ὠλένη καὶ ἀγκάλη καλεῖται. τὸ δὲ ὅσον μακρὸν, πῆχυς, καὶ κερκίς. τὸ μετ᾽ αὐτὸ, προκάρπιον καὶ καρπός. ἡ κοινῶς παλάμη. καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, θέναρ. στῆθος δὲ, τὸ μετὰ τὸ κοῖλον. ὀνομάζονται δὲ οἱ δάκτυλοι, μικρός. ὁ μετ᾽ αὐτὸν, παράμεσος, εἶτα μέσος. ὁ μετὰ τοῦτον, λιχανός. εἶτα ὁ ἑξῆς, ἀντίχειρ. ὡς ἀντὶ ὅλης τῆς χειρὸς δυνάμενος. ῥιζονύχια. καὶ ὄνυχες. Κεφαλλῆνας, λέγει Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ, οὐ μόνον τοὺς ἐκ τῆς Κεφαλληνίας νήσου, ἀλλὰ πάντας τοὺς ἐν τοῖς τόποις τοῖς ὑπὸ τὸν Ὀδυσσέα, τοὺς περὶ τὴν Ἰθάκην, καὶ τοὺς λοιπούς· ἐν οἷς καὶ οἱ Ἀκαρνᾶνες κατὰ τὸν Γεωγράφον, οὔπω ἐπὶ Ὁμήρου ὀνομασμένοι οὕτω. Κεφαλῖνος, ἰχθύς ποιός. Κεφαλλῆνες, ἔθνος παρὰ τὴν Ἰθάκην. Κεφαλῆς, κορυφῆς, καὶ κρανίου, τριῶν τούτων ἰσοδυνάμων ὄντων, κεφαλῆς μὲν ῥῆμα, τὸ κεφαλαιώσασθαι κοινὸν αὐτὸ καὶ γνώριμον. κορυφῆς, τὸ κορυφῶσαι, οὗ χρῆσις καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ. κρανίου ἄλλο τι παρὰ ταῦτα, τὸ ἀποκρανίζειν, ἤγουν ἀποκόπτειν τὴν κεφαλήν. ἀπεκράνισε γάρ φησιν ἐκεῖνος, τὸ τῆς κάρας ἀπεχώρισε. Κεφαλῆται, οἱ γωνιαῖοι λίθοι. Κεφαλισμός, κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. διὰ γὰρ τῆς περὶ τούτων γυμνασίας, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοί, κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο τέσσαρα, γνωρίζεται ὁ δὶς κʹ, μʹ. καὶ ὁ εἰκοσάκις κʹ, υʹ. καὶ ὁ διακοσιαυτάκις κʹ, δʹ. καὶ ἑξῆς ὁμοίως. Κέφαλοι, τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται. Κέφαλον, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ. ἢ κόσμος. ἢ τὰ ἐρείσματα. Κέφαλος, οὗ οἱ Κεφαλλῆνες παρώνυμοι, πρόγονος ἦν Ὀδυσσέως. Κεφάλου γὰρ Κηλεύς, οὗ Ἀρκέσιος. Κέφαλος, δημαγωγὸς ἕτερος, οὐχ ὃν λέγει Δημοσθένης, ἀλλὰ λοίδορος Ἀριστοφῶν. Κεφαλοτομεῖν, ἀπορρίπτε τοὔνομα, καὶ Θεόφραστον κεχρημένον αὐτῷ. λέγε καρατομεῖν. Κέχαδε, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ χάζω χάζω τὸ χωρῶ. ὡς φράζω πέφραδα. χλάζω κέχλαδα παρὰ Πινδάρῳ. Κεχαδόντο, ἐκ τοῦ χάζω. μέλλων χάσω. ἀόριστος πρῶτος ἔχασα. ὁ δεύτερος ἔχαδον. ὁ μέσος ἐχαδόμην, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ κεχαδόμην. τὸ τρίτον κεχάδοντο. ἐκ τοῦ ἔχαδον χαδῶ περισπώμενος ἐνεστώς. ὁ μέλλων χαδήσω. τὸ τρίτον χαδήσει καὶ διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδήσει. ἀπὸ τοῦ ἔχαδον, χαδὼν, διπλασιασμῷ καὶ τροπῇ κεχαδών. σημαίνει δὲ τὸ στερήσας. Κεχανδότα, χωροῦντα. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ν μετρικῶς, φύσει γὰρ δίχα τοῦ ν ἐστίν, ὡς δηλοῖ τὸ κέχαδεν. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ χαίνω, ἀλλὰ ἐκ τοῦ χάζω γίνεται. χρῆσις δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ ἡρῳδ᾽ οὐ κέχαδε χόλον θυμός. Κεχήνια, σῦκα τὰ αὐτόματα κεχηνότα. Κεχαραγμένος, ὠργισμένος. Κεχάροντο, ἐχάρησαν. ἢ ἐχώρησαν. Κεχάρημαι, χαίρω ἢ χωρῶ. Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω κεχάρηκα, ἡ μετοχὴ ὁ κεχαρηκὼς τοῦ κεχαρηκότος, κατὰ ἀφαίρεσιν Ἰωνικὴν, κεχαρηώς· κεχαρηότος. Κεχαρηότα, ἐκ τοῦ χαρῶ χαρήσω. οὗ πατὴρ δεύτερος μέλλων ὁ χαρῶ, ἐκ τοῦ χαίρω. ἀναδραμὼν εἰς ἐνεστῶτα, ὡς ἐν πολλοῖς γίνεται. ὁ ποιοῦν τι καὶ τὸ δραμῶ, δραμήσω, ἐξοῦ τὸ συνδεδραμηκέναι. καὶ τὸ τυχῶ, τυχήσω. καὶ ἄλλα ὅμοια. Κεχαρησέμεν, ἀντὶ τοῦ χαρῆναι κεῖται παρ᾽ Ὁμήρῳ.

ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαρίτω, ἐξ οὗ κεχαρηότα νίκῃ. Κεχαρισμένα, ἄριστα· προσφιλῆ. Κεχαρισμένος, ἄριστος, προσφιλέστατος, μετὰ χάριτος πεποιημένος. Κεχαριτωμένη, πεφιλημένη, εὐλογημένη. Κεχαροίατο, χαίρω, χαρῶ, ἔχαρον, ἐχαρόμην, χαρόμην τὸ εὐκτικόν, καὶ διπλασιασμῷ κεχαροίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν κεχάροιντο, καὶ ἰωνικῶς κεχαροίατο. Κεχειροτόνηται, προβέβληται. Κεχειρωμένοι, ἡττωμένοι· κεκρατημένοι. Κεχήλωμαι, πόδας δέδεμαι, συνέρραμμαι τοὺς πόδας· χηλεύειν γὰρ, τὸ ῥάπτειν· καὶ χήλινον, τὸ πλεκτόν. ὁ ἀνακρέων καὶ χήλευμα· τὸ σπαρτίον σοφοκλῆς, σπυρίδα ἢ φυρσοκόποις. Κέχηνα, ἀντὶ τοῦ προσδέχομαι ἢ δέομαι. Κεχήνατε, ἐξαρτᾶσθε· ἐννεοί ἐστε. Κεχηνέναι, παρὰ τὸ χαίνω. Κεχήνη, ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνῃ ἀττική· τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσιν εἰς τὸ αὐτὸ συναλοιφῇ, ἀντὶ τοῦ κεχήνεα. ἔστι δὲ τὸ κεχήνη ἰακόν· οἱ γὰρ ἴωνες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἄρχονται. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι, κεχήνασι λέγεται· δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοττῶν προσδεχομένων τὴν τροφήν, καὶ ἔτι κεχηνότων. Κέχηνε, ἔχασκε τὸ στόμα· ἤγουν προσεδόκησε· ῥέμβεται. Κεχηνότες, οἱ μωροί· τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων λαμβάνεται. Κεχηνότες, χαύνως ὁρῶντες. Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐζημιῶσθαι. Κέχλαδα, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ χλάζω παρὰ πινδάρῳ. Κεχλιδότα, ἀνθοῦντα. Κεχλαδεῖν, χάσκειν. Κεχλαδοῦσι, χάσκουσιν. Κεχληδέναι, ψοφεῖν· προσλαλεῖν. Κεχλίαγκα, τεθέρμαγκα. Κέχλοιδεν, διέλκει. Κεχλοιδιασμένοις, διελκυσμένοις. Κεχμάζει, ἀνθίζει· αὐθεῖ· ἵσταται. Κεχολωμένον, πικρὸν ὠργισμένον. Κεχολώσεται, χολῶ, χολώσω, κεχόλωκα, κεχόλωμαι κεχόλωσαι· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων κεχολώσομαι· καὶ κεχολώσεται· ὀργισθήσεται. Κεχραμαί, εἶδος πορνείας. Κεχραμένη, ἐρρυπωμένη· παρατετωμένη· πικραινομένη. Κεχρηματίσθαι, πεφρύχθαι αἰσχύλος. Κεχραμίδες, τῶν σύκων καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες. Κεχρέα, πόλις· καὶ κεχραιαὶ, τόπος. Κεχρημάτισται, ἀκήκοεν. Κεχρημένον, ἀντὶ τοῦ χρήζοντα λέγει ὅμηρος, καὶ γενικῇ συντάσσεται τὴν λέξιν· ἀπὸ τοῦ χρηΐζω ἢ χρήζω κινηθεῖσα κατὰ ἔλλειψιν τοῦ σ. Κεχρῆσθαι, ἐπὶ δύο σημαινομένων τίθησιν ἡσίοδος· ἐνίοτε μὲν, ἐπὶ τοῦ ἔνδειαν ἔχειν· ἐνίοτε δὲ, ἐπὶ τοῦ χρείαν ἔχειν. Κεχρησμῴδηται, πεπροφήτευται· μεμάντευται· ἐκ τοῦ χρησμῳδέω χρησμῳδῶ παρακείμενος. Κεχρημένος, ἐνδεὴς ὤν· χρήζων· ἢ πεμφθείς. Κεχρησμῳδημένα, μεμαντευμένα· προφητευθέντα· λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως. Κέχρικεν, εἶκε· κέχρικεν· ἐκονίασεν· ἢ εἶκε κέντρικεν. Κεχρῆσθαι, πεπῆχθαι. Κεχρισμένα, ἠλειμμένα. Κεχρυσωμένος, τετιμημένος. Κεχρυσῶτο, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, κεχρύσωμαι, τὸ εὐκτικὸν κεχρυσῴμην κεχρυσῷο κεχρυσῷτο. Κέω, σκέπει λάκωνες. Κεάδας, βάραθρον ἐστὶ, τόπος βαθὺς, ὅπου οἱ κακοῦργοι ἐνέβαλλον. Κεώδης, καθαρός. Κεῶδες, ὄζον· εὐῶδες. Κεῶν, κοιμησόμενος. Κέων, τὸ ἐκ τῶν θηριδίων ἄθροισμα τῶν τὸν σῖτον διαβιβρωσκόντων· ὧν ἕκαστον κικὸν ὀνομάζεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κεωρεῖν, παχύνειν. Κέως, ἡ νῆσος· ἀπὸ κέω τοῦ ἀπόλλωνος καὶ ῥοδοέσσης νύμφης. Κεώσατο, κήρατο.

ΤΟ Κ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄.

ηδάζει, καθαίρει, κηδαλίζει. Κηδαίνει, μεριμνᾷ. Κηδαλία, χώρα. Κήδαλον, αἰδοῖον· κέρας· σκάλαθρον. Κήδεν, ἠνία· ἔβλαψεν. Κηδάρ, πένθος. Κηδάρ, χώρα παρακειμένη βαβυλωνίοις, οἰκήτορας ἔχουσα βδελυροὺς· σκότος ἑρμηνεύεται. Κηδάρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν· παρὰ τὸ κήδω τὸ κοιμῶμαι. Κῆδεα, αἱ βλάβαι· ἀπὸ τοῦ κήδω, τὸ βλάπτω· τοῦ αὐτοῦ φραζομένου μὲν πρὸς ἕτερον κήδω, ἐξ οὗ καὶ ὁ κηδεμὼν, καὶ ὁ κηδεστής· ἔχοντος δὲ καί τινα ὁμοιότητα· καὶ γὰρ ὁ κηδόμενος, φροντίζει τῶν φιλουμένων· καὶ ὁ κήδων τῶν μισουμένων· πλὴν ὁ μὲν εἰς καλὸν, ὁ δὲ εἰς κακὸν· σημαίνει τὸ κήδεται, ποτὲ τὸ βλάπτεται· καὶ κήδιστοι καὶ κηδεσταὶ οἱ τοιοῦτοι, φασὶ λέγονται. Κῆδεα, αἱ λῦπαι· κήδεα κακὰ κεῖται παρ' ὁμήρῳ, πρὸς διαστολὴν καλοῦ κήδους ὃ ἐπὶ ἀγχιστείας λαμβάνεται. Κηδείαν, λέγει ὁ ἀπολλώνιος τὸ ἐπὶ νεκρῶν πένθος. Κηδεία, οἰκειότης. Κῆδε δὲ, ἐλύπει δέ. Κήδεα, φροντίδες. Κηδεία, ἡ ταφὴ· καὶ ἡ συγγαμβρεία. Κηδεῖν, κακοπαθεῖν· ἀνιᾶν· λυπεῖν. Κηδείους, οἰκείους, προσφιλεῖς. Κήδειος, προσήκων· φροντιστέος. Κηδεμόνες, φροντισταί· εὐεργέται· καὶ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι· ἢ συγγενεῖς. Κηδεμόνες, οἱ ἀπὸ τῆς ἐπιμεληταί· οἱ παρ' ὁμήρῳ φίλοι, ἑταῖροι λέγονται. Κηδεμονία, ἡ μετὰ σπουδῆς συνεχοῦς ἐπιμέλεια· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ κήδομαι, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ φροντίζω, συντασσόμενον γενικῇ· κηδεμὼν δὲ παρ' ἀττικοῖς, οὐχ εὕρηται· κοινῶς δὲ, σπανίως. Κῆδεν, ἐνεργητικῶς ῥηθέν, ἀντὶ τοῦ ἔβλαπτε καὶ ἐλύπει κεῖται παρ' ὁμήρῳ· ἀφ' οὗ καὶ κῆδος, ἡ βλάβη. Κήδεος, κηδεύσιμος· κηδεμονίαν ἐπιπόνων· καὶ φροντίδος ἄξιος. Κηδεός, νέκυς, τουτέστι φροντίδος ἄξιος· γίνεται δὲ παρὰ τὸ κηδεύω, ἀποβολῇ τοῦ υ ἀφ' οὗ καὶ κηδεμόνες, οἱ τῆς κηδείας φροντισταί. ὀξύνεται δέ φασι τὸ κηδεός, διότι τὰ εἰς ος καθαρεύοντα, τῷ ε παραληγόμενα, ὀξύνονται· ὀχεύω, ὀχεός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ὀχεός· σωρεύω, σωρεός, καὶ συγκοπῇ σωρός· φωλεύω, φωλεός· οὕτω καὶ κηδεύω, κηδεός. τινὲς δὲ προπαροξύνουσι λέγοντες, ὅτι ὡς καθαρεύω, καθάρειος· ἐπιτηδεύω, ἐπιτήδειος· οὕτω κηδεύω, κήδειος· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπικήδειος. ἀποβληθέντος δὲ τοῦ ι ἔμεινε κήδεος.

Κήδεται, φροντίζει· ἐπιμελεῖται· βοηθεῖ. Κηδεστὴς, ὁ πενθερὸς λέγεται καὶ ὁ γαμβρός· ὃς μνηστὴρ λέγεται, πρὸ τοῦ γάμου· καὶ μνηστὴ, ἡ ὡρισμένη ἀνδρὶ εἰς γάμον γυνή· καὶ προμνήστρια, ἡ ταῦτα διατιθεῖσα καὶ οἰκονομοῦσα. Κήδεσκον οἶκον, ἤγουν ἔβλαπτον, παρ' ὁμήρῳ ἐν ψ' τῆς ὀδυσσείας. Κήδεται, γενικῇ φροντίζει· βοηθεῖ· ἐπιμελεῖται. Κηδεύειν, φροντίζειν· ἢ θάπτειν. Κηδεύοντα, ἐπιστατοῦντα· κηδόμενον. Κηδεύω, τὸ τῆς προσηκούσης τοῖς νεκροῖς κηδεμονίας ἀξιῶ· καὶ κηδεία, ἡ τοῖς τεθνηκόσι προσήκουσα κηδεμονία. Κηδέων, ἀνιῶν. Κηδήσαντες, θεραπεύσαντες· ἢ λυπήσαντες. Κηδήσοντες, ἀντὶ τοῦ λυπήσοντες, κεῖται παρ' ὁμήρῳ. Κήδιστοι, φίλτατοι· φροντιστικώτατοι· ἀναγκαιότατοι. Κήδομαι, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ φροντίζω, γενικῇ συντάσσεται· ὅθεν καὶ κηδεμονία, ἡ μετὰ σπουδῆς ἐπιμέλεια· κηδεμὼν δὲ παρ' ἀττικοῖς οὐχ εὑρίσκεται· κοινῶς δὲ σπανίως· καὶ κήδιστοι καὶ κηδεσταὶ οἱ τοιοῦτοι, φασὶ λέγονται. Κήδεται, βοηθεῖ· φρον-

ὕζει. κηδεμονεύω, κηδεμονία. Κήδιστος, φροντιστικώτατος· ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν κεδνότατός τε. καὶ ὡς παρὰ
τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κάλλιστος, οὕτως παρὰ τὸ κῆδος, κηδίων, κήδιστος. Κῆδος, κηδεία.
πένθος, λύπη, φθορά. συγγένεια. νηστεία. θεραπεία. φροντίς. Κῆδος, ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου. Κήδομαι, τὸ φροντίζω.
ἐξ οὗ κηδεμών. καὶ κηδεστής. ἐλέγοντο δὲ κηδεσταὶ παρὰ ἀττικοῖς, οἱ διδόντες τὰς κόρας καὶ οἱ λαμβάνοντες, οὓς οἱ κοινοὶ
πενθεροὺς καὶ γαμβροὺς λέγουσι. καὶ κηδεύω, τὸ τῆς προσηκούσης τοῖς νεκροῖς κηδεμονίας ἀξιῶ. καὶ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ
κηδεύειν. κηδεία, ἡ τοῖς τεθνηκόσι προσήκουσα κηδεμονία. Κῆδος, ἡ κατ' ἐπιγαμίαν συγγένεια. καὶ τὸ πένθος. καὶ κῆ
δος, ἡ θεραπεία. καὶ ἡ λύπη. καὶ ἡ φροντίς. καὶ τὸ κτῆμα. καὶ κηδεύω τὸ ῥῆμα. Κῆδος, λέγεται μὲν τὸ πένθος. καὶ τὸ
ἄλγος. ὡς καὶ ὅμηρος, κήδεα πίσονα χάστι. λέγεται δὲ κῆδος, καὶ ἡ συγγένεια, ἡ κοινῶς λεγομένη συμπενθερία. ὡς παρ'
εὐριπίδῃ. ὅδ' εἰς ἄργος ἐλθὼν, κῆδος ἀδράστου λαβών. κηδεστὴς λέγεται, καὶ ὁ τὸν υἱὸν ἐκδιδούς. καὶ πάλιν αὖ ὁ τὴν κό
ρην ὁμοίως. καὶ κηδεσταὶ, πάντες οἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τῷ τε γαμβρῷ καὶ τῇ νύμφῃ συγγενεῖς ὄντες. οἷον θεῖαι καὶ θεῖος καὶ
ἀδελφαὶ καὶ ἀδελφοὶ, καὶ πάντες οἱ τῷ αὐτῷ γένει προσήκοντες. Κήδω ἐνεργητικῶς, τὸ λυπῶ πρὸς αἰτιατικήν. ἀφ' οὗ
κήδεα, αἱ λῦπαι. ἔστι δὲ ποιητικόν. κήδομαι δὲ τὸ φροντίζω, κοινόν. Κηδωνίδης, αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου, ὑπερβαί
νοντας τε τοὺς ἀγρίους κηδωνίδην, παιδερασταί τινες ἦσαν οὐ τοι σφοδροί. Κηδωλὸς, ὁ κηδόμενος καὶ φροντίζων ὅλων.
Κῆεν, ἔκαυσε. καὶ κήσω. Κηθάριον, πλέγμα ἐστὶ κανισκῶδες ἐπιτιθέμενον τῇ κληρωτίδι τῶν ψήφων. λαγαριζόμενον
δὲ, τὰ λάγαρα ἐσθίοντα, ὅ ἐστιν εὔθραστα, καὶ εὔπληκτα. ἢ κηθάρια τὰ ὀξύβαφα, ἐξ ὧν τοὺς κύβους ἠφίεσαν. πλεκτὰ
δὲ ἦν ταῦτα. ἄλλως, ἐκ κυθαρίου τὰ ἐκπέταλα, τρύβλια, ἃ εὐφρόνιος κήθια. μικρὸν οὖν ῥοφῶντα ἐκ τρυβλίου καὶ τρα
γαλίζοντα, οἷον κυάμους καὶ ὅσα τοιαῦτα. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ τὰς ψήφους καθιᾶσι τὸ κήθιον. οἷον ὡς
ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον. καὶ χαῖρις δὲ τὸ κήθιον, τρυβλίου τι εἶδος. καὶ τὸ λαγαρίζειν, τὸν ἀποτρώγοντα θηλάζειν μι
κροτιμένοι καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ἐχρῶντό τινι βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ἕρμιππος ἐν θεοῖς, καὶ πρὸς κύβοις
ἕστηκ' ἔχων κήθιον. Κῆθα, τάφος. Κηκὴ, ἡ ὀξύτης. Κηκάζω, τὸ λοιδορῶ. ἐξ οὗ κηκασμὸς, ἡ λοιδορία. καὶ κηκὰς, ὁ λοί
δορος. καὶ κηκὰς, ἡ ἀλώπηξ, ἡ κακωτικὴ καὶ κακοῦργος καὶ πονηρά. Κήκειδος, ἀρχαῖος διθυραμβοποιός. οὗ μέμνη
ται ἀριστοφάνης καὶ κρατῖνος. Κήθεια, κηθάρια τὰ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον. Κηθεῖν, βοηθεῖν. συντρέ
χειν. Κηθείδης, διθυράμβων. Κηθουν, συνεπροσύοντο. Κηθοὶ, βοηθοί. Κῆα, καθάρματα. Κηκαδεῖ, λοιδορεῖ. χλευάζει.
Κήκραινον, ἐκεκράγεισαν. Κηκὰς, κακὴ. τιμωρός. κακολόγος. δύσφημος. Κήκες, λάροι. Κηκίει, πηδᾷ. πηδεύει.
Κηκίειν, ἀναφέρεσθαι. καὶ διιδροῦν. Κηκὶς, ἀτμίς. στύμμα. καὶ ὁ καρπὸς τῆς δρυός. κόπτοι δὲ, καὶ τοὺς ἀκάρπους στάχυ
ας καὶ στερητικούς. Κηκίδιον, τὸ τοῦ μέλανος. Κήκιεν, αἷμα ἀνεδίδοτο, καὶ ἀνεπήδα. Κήκιεν, ἐφέρετο. κατέβαινεν.
ἔρρει. παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι, ἔκιε καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ ἐκτάσει κήκιεν. αἷμα δ' ἀνεκήκιε.
Κηκὶς, βάμμα τι καὶ στύμμα. ἢ καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. Κῆλα, βέλη. θεῖα. σημεῖα. ξύλα. ὅθεν καὶ
καλόποις καὶ κηλώνιον. καὶ ἱερὰ ἀγάλματα. καὶ πυρετός. Κηλάδες, αἶγες αἱ ἐν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τυλο
ειδές. Κηλάδησαν, ἤχησαν. ἐβόησαν. Κηλαίῳ, καυστικῷ πυρί. Κηλαίνειν, θέλγειν. νοσεῖν. Κηλὰς, νεφέλη ἄνυ
δρος. καὶ χειμερινὴ ἡμέρα. καὶ αἴξ. ἥ τις κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τυλοειδές. ἢ καὶ ἡ ἀλώπηξ. Κηλάστραι, σκαφίδες.
ἀγγεῖα ποιμενικά. ἢ δένδρα. Κηλεῖ, πραΰνει. θέλγει. πείθει. καταμαραίνει. Κήλειον πῦρ, δῆλον ὡς καὶ κήλεον λέ
γεται ὁμοίως τῷ δαιδάλειον δαιδάλεον, καὶ τοῖς τοιούτοις. Κηλείῳ, καυστικῷ. θερμῷ. λαμπρῷ. Κήλεον πῦρ, ἤγουν
καυστειρόν. παρὰ τὸ κῆαι. κατὰ τὸ δαιδάλεον καὶ τὸ τέλεον παρῆκται αὐτά. τὸ γὰρ ἐκ τοῦ δαιδαλείου, καὶ τελείου ἐστί.
καὶ ἄλλο ἐκ τοῦ κήλειον. οὐ μόνον παρὰ τὸ κῆαι, ἀλλὰ παρὰ τὸ κᾶλον, ὅ ἐστι ξύλον. Κηλεός, καυστικός. Κηλέστης, ὁ ἀ
πατῶν. ἀπὸ τοῦ κηλῶ, τὸ θέλγω. Κηλεῖ, παρὰ τὸ κηλεῖν καὶ τέρπειν. οἷον κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα. τὸ δὲ κηληθ
μὸς, οἱονεὶ κηληδηθμὸς, καὶ κατὰ συγκοπὴν κηληθμός. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι ὀδυσσείας. Κηληθμὸς, ἀπάτη.
Κηλήνη, μέλαινα. Κηλήτειρα, ἡσυχάστρια. Κηλητηρίοις, τὰς ψυχὰς θεραπευούσας. Κηλητήρια, ᾄσματα θελκτι
κά. Κηλῆσαι, θέλξαι. Κήλητρα, φίλτρα. παραμύθια. Κήλη, τὸ πάθος. καὶ κηλήτης ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντός.
Κηληθμὸς, ἡ μετ' ᾠδῆς τέρψις. Κήλησις, ἡδονὴ καὶ θέλξις μετὰ μέλους. Κηλῖδες, μολυσμοί. Κηλὶς, ἕλκος. οὐλή. ὄ
νειδος. ῥύπος. καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ. κηλὸν. ξηρόν. Κηλοῖ, εὔχεται θεῷ. Κηλούμενος, ἐν ἱματίῳ τερπόμενος. Κη
λοῦν, εὔχεσθαι. Κηλούμενος, τερπόμενος. θελγόμενος. Κηλῶ, τὸ ἀπατῶ. καὶ θέλγω. καὶ βάπτω. Κήλων, θερμὸς εἰς
συνουσίαν. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὃ δηλοῖ τὸ καύσω. Κηλώνιον, ἵππος ἐπιβατήριος. παρὰ τὸ κήλων, ὃ σημαίνει τὸ θερ
μόν. κηλώνειον δὲ, τὸ γεράνιον μικρὸν καὶ δίφθογγον. παρὰ τὸ κᾶλον τὸ ξύλον, καὶ μετὰ τοῦ νάειν γέγονε καλώνειον, καὶ
κηλώνειον, τὸ ἀνανεῦον καὶ κατανεῦον ξύλον. Κῆλον, τὸ βέλος τὸ ξύλινον. παρὰ τὸ κᾶλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον. ἢ βέλος θεῖ
ον, τουτέστιν ἀστραπὰς καὶ βροντάς. ᾤχετο κῆλα θεοῖο. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, τὸν δηλοῦντα τὸ καύσω. ὅθεν καὶ τῷ πυ
ρὶ κηλέῳ, τουτέστι καυστικῷ. Κηλὶς κηλῖδος, ῥύπος. μῶμος. χρῶμα. μορφή. ἕλκος. Κήλυγμα, ἀρχεῖον ἀσθενές. Κή
λων, ὁ ἐν τῇ νηῒ λεγόμενος. καὶ ὀχετής. πότισις. καὶ ἄντλημα. Κήμιψ, φλὲψ γεῶδες ἐν μέτραις. Κημὸς, εἶδος χα
λινοῦ. Κημὸς, ἀπὸ τοῦ κάμνω. Κημὸς, ὁ κάδος τῶν δικαστικῶν, ἔνθα ἔβαλλον τὰς ψήφους. ἄλλως κημὸς, ὁ ἐπὶ τοῦ κα
δίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν τοῖς δικαστηρίοις. κρατῖνος δὲ αὐτὸν ἐν νόμοις χοίνιον ἠθμὸν καλεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἐγί
νετο, καὶ ἦν παρόμοιος χώνῃ. ὡς καὶ σοφοκλῆς ἐν ἰνάχῳ. ὕστερον δὲ ἀμφότεροι δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις. ὁ μὲν, χαλ
κοῦς. ὁ δὲ, ξύλινος. καὶ ὁ μὲν, κύριος ἦν. ὁ δὲ, ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν ἀριστοτέλης, διερρινημένον ἐπί
θεμα, εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι. ἄλλως. κημὸς, ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα, τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάδῳ, δι' οὗ δικα
σταὶ καθίεσαν τὰς ψήφους. ἄλλως, κημὸς, πλέγμα κωνοειδὲς, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. καὶ ἄλλα
χοῦ κατασταίνην ἐπὶ τοῖς κημοῖς. καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα. καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί.

κάπηλός κρίκου· καὶ πόα τις· καὶ ὄστριόν τι παρὰ Θρᾳξί, καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα. καὶ ὁ τοῖς ἵπποις περιτιθέμενος, ἐκαλεῖτο κημός, ὁ καλούμενος φιμός. καὶ πλέγμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον, ὅμοιον ἠθμῷ, ᾧ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογχύλια εἰσέρπουσιν. ἐν ἄλλοις δὲ κύρτις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ ὥς φησιν Ἡρωδιανός. Αἰσχύλος ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δὲ κημοὺς στόματος. ἄλλως. φαεινὸς κημός, ὁ χαλινὸς ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις, καὶ κημὸς τὸ συγκλεῖσαι, καὶ οἱ ἰατροὶ κημῶσαι λέγουσι, τὸ τὸν ὀφθαλμὸν μῦσαι. Κημοστόμης, τῷ χαλινῷ ἐμφερής. Κημῶ, χαλιναγωγῶ. Κήμωσις, φίμωσις. Κἠναττικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐάν, κρᾶσις. Κἠναΐδα δωρικῶς καὶ ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν τόπῳ τοῦ ᾅδου. Κηναῖος, ὁ Ζεύς. Κήναιον, ὄρος. Κήνεον, καθαρόν. Κηνούει, ἐκεῖ. Κηνσίτωρ, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. Κῆνσος, τὸ νόμισμα. Κηνσός, βοτάνη τις, τὸ δὲ τέλος κινσὸς διὰ τοῦ ι. Κήνυγμα, τὸ κενὸν τοῦ σώματος, ἤγουν σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα ἀσθενὲς καὶ ἀχεῖον. Κηνυσόμην, εἴδωλον ἐγινόμην. Κηνύει, καλεῖ. Κηνῶ, ἐκεῖ. Κὴξ εἰναλίη, ὄρνεον δηλαδὴ τι θαλάσσιον χελιδόνι παραπλήσιον κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ λάρος· ἢ αἴθυια· ἧς ἡ γενικὴ δοκεῖ εἶναι κηκός· ὅθεν ἴσως τὸ κηκάζειν, ἀντὶ βλασφημίας, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κακάζειν, ὃ καὶ αὐτὸ φωνὴ ὄρνιθός ἐστι. Κηπαία, ἡ ἐν τῷ κήπῳ κηπαία παγὶς ἱσταμένη. Κῆπε, ἀντὶ τοῦ καὶ εἶπε. Κηπεία, ἡ κήπευσις. Κηπεύοντος, κήπων κηδόμενος. Κήπιδος σκέλος· παροιμιῶδες ἦν τι πέρδικος σκέλος. Κηποκόμος, κηπουρός. Κήπιον, ὁ κῆπος. Κηπιχάριτα, ἀντὶ τοῦ ἀντιχαρίτως. Κῆπον τοῦ Ἀλκινόου εἰς τρία διεῖλεν ὁ ποιητής, εἰς δενδροφόρον δηλονότι, καὶ εἰς ἀμπελόφυτον, ἣν ἀλωὴν εἶπε κατ᾽ ἐξοχήν, καὶ εἰς λαχανηφόρον. καὶ κῆπος, πόλις δέ ἐστι κατὰ Βόσπορον καλουμένη Κῆπος. Κῆπος, ὁ καταπνεόμενος τόπος πρὸς ἀνάπνευσιν· παρὰ τὸ κάπω, τὸ πνέω· κάπος, καὶ κῆπος. Κῆπος, εἶδος κουρᾶς· δύο γάρ εἰσι κουραί, σκάφιον καὶ κῆπος· τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χρῷ· ὁ δὲ κῆπος, τὸ προμετώπιον κεκοσμῆσθαι. Κηττοί, δῆμός ἐστι τῆς Λεοντίδος· ὡς Διόδωρος ὁ περιηγητής φησι. Κήρ, ἐπὶ μὲν θανάτου ὀξύνεται, ὡς παρὰ καὶ χείρ· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ κηρῶ, τὸ στερίσκω, κὴρ καὶ κήρ. κῆρ δὲ ἡ ψυχὴ οὐδετέρως περισπᾶται· ἔστι γὰρ κέαρ, καὶ ἐν συναιρέσει κῆρ· γίνεται δὲ ἀπὸ καίω, τὸ φλογίζω καὶ ψιλογραφεῖται. Κηραδινόν, ἢ τὸ οἰκτρόν· ἢ τὸ πυκινόν· τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς καρδίας σπλάγχνον. Κηραίνει, φθείρει· μεριμνᾷ· φροντίζει, δυσθανατεῖ. Κηραίνοντα, βλάπτοντα. Κηραίνειν, βλάπτειν. Κῆρ᾽ ἀπινύσσων, παραφρονῶν. Κῆρας, ἀκαθαρσίας· μολύσματα· βλάβας. Κῆρας ἄγοντες τοῖς δέ, τὸ τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἀποθανεῖν δηλοῖ· ἢ πνιγῆναι, ἢ κρημνισθῆναι, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον παθεῖν, ἐκεῖνο ῥητέον κῆρας. Κῆρας ἀμύνειν, ἐκ τοῦ κῆρας ἀμύνειν, ὁ κηραμύντης ὕστερον συντίθεται, ὁ αὐτὸς ὢν τῷ ἀλεξικάκῳ· ἵνα ὡς ἐκ τοῦ ἀμύνειν ἄγους, ὁ ἀμύντας τὸ κύριον, οὕτως εἴη ἐκ τοῦ κῆρας ἀμύνειν ὁ κηραμύντης· ὃν καὶ Σοφοκλῆς καὶ ἀλεξίμορον εἴποι ἄν. ἡ δὲ τοιαύτη ἀγωγὴ καὶ τὴν παρ᾽ Ἡσιόδῳ ἀλεξιάρην νειόν, καὶ τὴν χειμάμυναν χλαῖναν, καὶ τὴν ἀλεξάνεμον. Κήραφις, κάραβος. Κῆρες, ψυχαί· συμφοραί· μοῖραι θανατηφόροι. Κῆρες θανάτοιο· κὴρ οὐχ ἁπλῶς ἡ μοῖρα, ἀλλὰ ἡ τοῦ θανάτου. ἔστι μὲν οὖν τὸ ἐντελὲς κὴρ θανάτου· εἶτα κατὰ παράληψιν καὶ χωρὶς τοῦ θανάτου λέγεται ἐπὶ τοῦ σημαινομένου. τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι ἑκατηβόλου· λέγει γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα ἐντελῶς· εἶτα κατὰ παράληψιν καὶ ἕκατον, τὸν αὐτὸν λέγει. καὶ μῶλον Ἄρηος ἐντελῶς λέγει· εἶτα καὶ μῶλον χωρὶς τοῦ Ἄρηος· καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, καὶ φιλόπιν πολέμου· οὐδὲ δύναται φιλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιίου· εἶτα καὶ φιλόπιν χωρὶς πολέμου. Κηρεσιφόρητος, ὁ τὸν θάνατον φέρων. Κηρέσιον, ὄλεθρον· νοσητήριον. Κηρεσιφορήτοις, τοῖς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης μετενηνεγμένοις· ἢ ἀπωθησομένοις ἐνθένδε ὑπὸ τῶν μοιρῶν. Κηρείας, ἐπιθανάτια· ἐντετυλιγμένα. Κηρί, εἱμαρμένη. Κηρί, ψυχῇ. Κηρῖναι, μάστιγες γίνονταί τινες κηρῖναι, ὥσπερ οἱ λεγόμενοι κηρίονες. Κήρινθος, ἡ λεγομένη ἐριθάκη· ἔστι δὲ τροφή, ἣν παρατίθενται ἑαυταῖς αἱ μέλισσαι. καὶ πόλις Εὐβοίας· καὶ ἕλκος ποιόν. Κήρινθος, ἐκλήθη ποτέ φασι καὶ Ἐλλόπια ἀπὸ Ἔλλοπος υἱοῦ Τιθωνοῦ· ποταμὸς δὲ περὶ αὐτὴν Βουδώρας, ἢ Βούδωρός φασιν, ὁμώνυμος ὄρει Σαλαμινίῳ. ἔφαλον δὲ ταύτην ὁ ποιητὴς λέγει, ὡς μὴ ἁπλῶς ἀγχίαλον, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ αὐτῆς ὡς εἰπεῖν τῆς ἁλός· καθὰ γὰρ τοῖς παλαιοῖς ταύτης τὰ θεμέλια ὑπὸ θαλάσσης ἁλμίζεται. ὁ δὲ Στράβων πολείδιον Ἱστιαίων τὴν Κήρινθον λέγει, ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ κείμενον. Κήρινον, ἐκμαγεῖον· ἡ φαντασία τοῦ νοός· καὶ κήρινος καὶ ἐκηριώθην, ἀντὶ τοῦ ἐσκοτώθην· ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγινόμην. Κηρίον, τὸ σὺν μέλιτι. κηρός, ὁ κεχωρισμένος τοῦ μέλιτος· λαμπάς, ἡ ἐκ τούτου πρὸς τὸ φαίνειν κατασκευασμένη. Κηρίον, τὸ τῶν μελισσῶν· καὶ εἶδος τραχώματος. Κηριοῦσθαι, ἐκπλήττεσθαι. Κηρίφατοι, ὅσοι νόσῳ τεθνήκασιν. Κηρίπτομαι, τὸ ἐρείδομαι· ἀφ᾽ οὗ σκῆπτρον· καὶ σκηπάνιον τὸ ἐπιτήδειον ξύλον, εἰς ὃ ἐρείδεσθαι· καὶ σκῆπτρον βασιλικόν, ἤγουν ῥάβδος, ἐν ᾗ ἐρείδεται ὁ βασιλεύς. Κηριωβήσασα, εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐπιθεῖσαν κηρίον, ὑπὲρ τοῦ μὴ βοᾶν ὅ ποτε ὑπερβάλλοιεν. Κηριωθῆναι, ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. Κηρίωμα, ὁμίλημα· ἔστι γὰρ τὸ κηρίον ᾧ προσεικάζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν φινδῶν. Κηρόθι, ἐκ ψυχῆς. εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον. Κηρόν, λεπτόν· νοσηρόν. Κηροπάζουσα, βαστάζουσα. Κηρεσαίων, παλαιῶν. Κηροπλάσται, κηροπλαστική, κηρὸν τήκειν, λεαίνειν, λύειν, ἀνιέναι, ὀργάζειν, μαλάττειν· λέγεται δὲ καὶ πηλὸν ὀργάζειν. Κηρουλκός, ἡ εἰς θάνατον ἕλκουσα· παρὰ τὴν κῆρα τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Κηρούει, ἐκεῖ κρύπτεις. Κηρουχίδαι, γένος ἐν Μιλήτῳ ἀπὸ Κηρούχου. Κηροφορεῖν, κηρία φέρειν. Κήρτια, τὰ κέρδη. Κηρυβίων, καθαρμάτων· δίς ἐστι τὸ ὄνομα· κηρύβια γὰρ κυρίως, τὰ ἀποβράσματα τῶν κυάμων. Κήρυκας, ἀγγέλους τοῦ Διὸς ὁ Ἀχιλλεὺς λέγει, καὶ ἀνδρῶν, διὰ τὸ ἐν ταῖς πάσαις θυσίαις ἄλλοις διακονοῦντας μεσιτεύειν, ναὶ μὴν καὶ ἐν ἀνδρῶν βουλαῖς τε καὶ ἀγοραῖς. ἢ Διὸς μέν, διότι καὶ αὐτοὶ γαρύοντες, ἤτοι φωνοῦντες, ἀγγέλλουσιν, ὡς Ἑρμῆς τε καὶ Ἶρις οἱ περὶ τὸν Δία εἴροντες. διότι καὶ ἐξ Ἑρμοῦ υἱοῦ Διός εἰσιν, ὡς ἀλλαχοῦ εἴρηται, καὶ εἰς ἐκεῖνον ἀναφέρονται· ἀνδρῶν, διότι βασιλέων ὑπηρέται εἰσίν. ὅτι δὲ κήρυκες μὲν ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται, γαρύειν, λέγονται· Ἑρμῆς δὲ καὶ Ἶρις παρὰ τὸ εἴρειν, δῆλόν ἐστιν. Κηρυκεία, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς κήρυξιν, ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράσεσιν. Κηρύκειον, ὄρος Ἐφέσου· καὶ ὁ τῶν κηρύκων μισθός. Κηρύκειον, σύνθημα φιλίας. Κηρύκειον, σκῆπτρον· ἢ ἐφ᾽ ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει. Κηρύκειος, γραφή. Κήρυκες, ἐνδοξότεροι θεραπόντων,

βασιλικοὶ μὲν γὰρ ἄνδρες, καὶ θεῖον γένος, οἱ κήρυκες· οἱ δὲ θεράποντες, ἀπ' ἀνδρὸς ὑπηρέται εἰσὶ φίλοι, οὐ μὴν κατὰ τοὺς παλαιούς· αἱ μὲν τοι γλωσσογράφοι, τοὺς κήρυκάς φασι θεράποντα, τὸν ὀπαδοφόρον καλεῖν· ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κήρυκα μὲν ὁ ἱερὸν, οὐ λέγει ὁ ποιητής· θεράποντα δὲ, πολλαχοῦ· παρὰ τὸ τρῶ, τὸ δειλιῶ· ἢ παρὰ τὸ ὀτρύνω· Κήρυκες διὸς ἄγγελοι, διὸς ἀγγέλους λέγει τοὺς κήρυκας ὅμηρός φασι, διότι ἐμεσολάβουν ἐν ταῖς θυσίαις, καὶ διότι τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν ἤγγελον· ἢ διότι ἀπὸ τοῦ ἑρμοῦ εἰσὶν, ὃς ἄγγελός ἐστι τοῦ διός· ἑρμῆς φασὶ μιγεὶς πανδρόσῳ τῇ κέκροπος θυγατρὶ, ἔσχε παῖδα ὀνόματι κήρυκα, ἀφ' οὗ τῶν κηρύκων γένος. Κηρυκίνη, ῥάβδος ἡ τοῦ ἑρμοῦ· Κηρυκίνη, ἡ κατεσφραγισμένη· Κηρύκιον, πᾶσα ῥάβδος τι· Κηρύκειον, σκῆπτρον· καὶ ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει· Κήρυγμα, ἀχρεῖον· ἀσθενές· Κηρύκειον, ὄρος τῆς ἐφέσου· ἐφ' οὗ μυθεύουσι τὸν ἑρμῆν κηρύξαι τὰς γονὰς ἀρτέμιδος· Κηρύλος ὁ ἄρσην, ἀλκύων λέγεται· ἐν δὲ ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει· ἀντίγονος δέ φησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων, κηρύλους λέγεσθαι· οὓς γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς· ἀριστοφάνης, κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις· Κῆρυξ· ὡς παρὰ τὸ πτερὸν, γίνεται πτερῶ, καὶ πτερύσσω· οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ, τὸ λέγω, ἐρύσσω, καὶ ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κηρύσσω· ὁ μέλλων κηρύξω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ω κῆρυξ· Κῆρυξ, ἐν πολέμῳ πρέσβις, ἐν εἰρήνῃ δὲ κῆρυξ, ὁ ἀλεκτρυὼν, τρίτον δὲ ἄδει· κηρύττω αἰτιατικῇ· Κῆρυξ, εἶδος ἱέρακος· σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον· Κηρύξαι καὶ ἀποκηρύξαι λέγουσιν, ὅταν τοῦ κήρυκα ἀποδίδοσθαί τι· μένανδρος ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγὼν, οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν· Κήρυξας, ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξας· Κηρύσσειν ἀχαιοὺς λέγει ὅμηρος, τῇ βοῇ συγκαλεῖσθαι τοὺς ἀχαιούς· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον μετὰ δοτικῆς τὸ κηρύσσειν συντάσσουσιν· οἷον κηρύσσειν ἀχαιοῖς· Κηρύσσω, παρὰ τὸ κῆρυς, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ, ἐρύσσω, καὶ ἠρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ κηρύσσω· Κής, ὁ σκώληξ· Κῆσος, ὄνομα ποταμοῦ· Κιασόν, εὔοσμον· Κήτα, καλαμίνθη· Κήτι, ναίει· ἐρημία· στερήσει· Κητῶν, θυννῶν φορά· Κήτειοι, γένος μυσῶν, ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ κήτεος· ἢ μεγάλοι· Κητήνη, πλοῖον μέγα, ὡς κῆτος· Κῆτος, ἀπὸ τοῦ κήτος τὸ πλάτος· ὡς τοὔμπαλιν ἀπὸ τοῦ ἵστημι, στῆλος καὶ στύλος· Κήπον, μέγαν, καὶ ᾧ τὰς ψήφους διωθοῦσιν ἐν τοῖς κληρωτηρίοις· καὶ ἐμετήριον ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὅπερ αὐτὶ πυρῶν καθίεσαν εἰς τὸ στόμα, ὡς κρατῖνος ἐν ὥραις σημαίνει· καὶ ἥδυσμα· καὶ τὸ νεαρὸν κρόμμυον· ἔνιοι μέλος τι· οἱ δὲ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες διὰ τοῦ υ φασὶ γήπον· Κῆτος, θαλάσσιον θηρίον πολυειδές· ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδαλις, φύσαμος, πρῆστις, ἡ λεγομένη μάλλη, ὁ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι, καὶ κριὸς ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῷον· Κητεοί, δῆμος τῆς λεοντίδος· Κητώεσσαν λακεδαίμονα, μεγάλην παρὰ τὸ κῆτος μεῖζον τῶν ἐνύγρων· κοίλην δὲ λέγει αὐτὴν, διὰ τὸ κύκλῳ μακροῖς ὄρεσι περιειλῆφθαι· ζητητέον δὲ μή ποτε ἡ λακεδαίμων κητώεσσα λέγεται, καὶ διὰ τὸ τὴν ζωννῦσαν θάλασσαν τὰ ἐκεῖ κητοτρόφον εἶναι, καὶ οὕτω θηριώδη· καθ' ὃ καὶ ἡρόδοτος θηριώδεστάτην φησὶ θάλασσαν τὴν περὶ τὸν ἄθω· Κῆυξ ὁ φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας ἀλκυόνην τὴν αἰόλου, μεγαφρονήσας ἐφ' ἑαυτῷ, θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι· διόπερ ἥ τε γαμετὴ διὰ παντὸς αὐτὸν ἐκάλει δία, κἀκεῖνος ἥραν τὴν γυναῖκα· ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα, χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντα· ἐκλήθη δὲ ἡ μὲν ἀλκυόνη· ὁ δὲ κῆυξ· παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς ἀλκυόνης τικτούσης, συμβαίνει ἐπελθόντα τὰ κύματα, τὰ ἔγγονα αὐτῆς κατασύρειν· ζεὺς δὲ θεασάμενος αὐτὴν κλαίουσαν, κατελεήσας, ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις καθ' ὃν ἂν καιρὸν ἡ ἀλκυόνη τίκτῃ, μὴ πνεῖν μέχρι τεσσάρων καὶ δέκα ἡμερῶν, τοῦ χειμῶνος αὐξανομένου· εἴρηται δὲ ἀλκυὼν, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν· οἱ οὖν γονεῖς ἀπὸ τῶν αὐτῇ συμβεβηκότων, οὕτως ἐκάλουν αὐτὴν κλαιοπάτραν, ὡς μεγαπένθην, καὶ εὐρυσάκην, καὶ νεοπτόλεμον· ἔκλαιεν οὖν τὸν ἄνδρα ἴδαν, ὅτι αὐτὴν ἥρπασεν ἀπόλλων· Κῆφα, ἀντὶ τοῦ καὶ ἔφη δωρικῶς· θεόκριτος κῆφα δάφνι τάλαν τὺ τάκεαι; Κηφεύς, ὡς εὐριπίδης φησὶν, ἦν αἰθιόπων βασιλεὺς, ἀνδρομέδας δὲ πατήρ· τὴν δ' αὖ τοῦ θυγατέρα δοκεῖ παραθεῖναι τῷ κήτει βοράν, ἣν περσεὺς ὁ διὸς διέσωσε· δι' ἣν καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἄστροις ἐτέθη ἀθηνᾶς γνώμῃ· ζήτει κασσιέπειαν· Κηφηΐδα γαῖαν, νίκανδρος ἀπὸ κηφέως, τὴν αἰθιοπίαν· Κηφηΐς γῆ, ἡ τοῦ κηφέως· Κηφὴν, εἶδος μελίσσης· ἔστι δὲ ἀργόν· τινὲς δὲ τοὺς ὑδροφόρους τῶν μελισσῶν, λέγουσι κηφῆνας· Κηφῆνας, τοὺς ἄρρενας τῶν μελισσῶν ἄπρακτοι· Κηφισὶς κηφισίδος, ἡ λίμνη· Κηφισσὸς, ποταμός· Κηφιώδεις, τετυφωμένοι κατεσπιλασμένοι· Κηφισιεῖς, γένος ἰθαγενῶν· Κηφισσὸς, ἐκ λιλαίας πόλεως φωκικῆς τὴν ἀρχὴν λαμβάνει· ἔστι δὲ καὶ ἄλλος κηφισσὸς, διὰ φωκέων ῥέων· ἔστι καὶ ἀττικὸς κηφισσὸς· καὶ σαλαμίνιος· καὶ ἀργεῖος· καὶ σικυώνιος· καὶ λίμνη βοιωτία ἐστὶ κηφισὶς ἡ λεγομένη· καὶ ὑλικὴ παρωνύμως τῇ βοιωτικῇ ὕλῃ· οἱ παρὰ τὸν κηφισσὸν ποταμὸν, κηφίσσιοι λέγονται· καὶ κηφισιεὺς, δῆμός ἐστι τῆς ἐρεχθηΐδος φυλῆς· Κηφὸν, ἀργύριον· Κηχὶ, ῥύπος· Κῆχος, τόπος· καὶ ποίκηχος, περὶ γῆς· ἄλλοι κῆγχος· Κηχᾶ, δανείζει· Κῆχος, πρὸ ὀλίγου· ἢ που· Κηώ, σύνθεσις· Κηώ, διὰ τοῦ η τὸ καίω· Κηώδες, τεθυμιασμένον· εὐῶδες· εὔπνουν· φωτεινόν· Κηώδης καὶ κηώης, ὁ εὐώδης καὶ τεθυμιασμένος οἶκος· Κηώεις, ἀντὶ τοῦ θαλάμου· παρὰ τὸ κέω, τὸ κοιμῶμαι· ὦρσο κείων ὦ ξεῖνε· γέγονε κεώεις, καὶ κηώεις, ὁ εἰς τὸ κοιμᾶσθαι εἰργασμένος· σημαίνει δὲ τὸν τεθυμιασμένον θάλαμον καὶ οἶκον, ἀπὸ τοῦ τὰ θυμιάματα εἰς αὐτὸν καίεσθαι· Κηῶεν, μέλαθρον· καθαρόν· εὔοσμον· τεθυμιασμένον· Κηώεντα θάλαμον, ὅ ἐστι τεθυμιασμένον· παρὰ τὸ κῆαι, ἤγουν καῦσαι, καὶ θυμιᾶσαι κηώεντα γοῦν τὸν, τὸν εὐωδίαν ἔχοντα· οὐκ ἐξ ἀνθέων ἢ μύρων, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ καιομένων εὐοσμιῶν· κυρίως δὲ ναὸς ἢ βωμὸς, ἐν ᾧ ἔκαιον τὰ θύματα, ὧν ἡ κνίσσα ἐποίει ὀσφραίνεσθαι τὰ ἐκεῖ· ἰστέον ὅτι παρὰ τῇ ποιήσει τὰ διὰ τοῦ ωεις ὀνόματα, βραχεῖα μὲν παραληγόμενα, συστέλλονται, οἷον σκιόεις, ἠερόεις, ἀνεμόεις· μακρᾷ παραληγόμενα ἐκτείνεται, οἷον κητώεις, ὠτώεις, κηώεις.

ΤΟ Κ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι'.

Κία, ἡ μέθη· Κιανθεὶς, ἑταίρα· Κιαν, γαλῆ· Κιανὸς, κόλπος· καὶ κιανὶς, ποταμός· Κιάντωρ, κίναιδος· Κίαρος, ὄνομα πόλεως· Κίασθαι, κεῖσθαι· Κίατο, ἐκινεῖτο· Κίβαλος, διάκονος· ἢ ὁ λῃστής· Κίββα, πήρα αἰπόλοι· Κιβδηλίαν, τὸν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπον λέγουσι μοχθηρίαν καὶ ζηλοτυπίαν· ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα, κίβδηλα λέγεται· διὰ τὸ ὑπὸ κιὸς δεδηλῆσθαι· ἄλλως κίβδηλα ἐλέγετο νομίσματα, τὰ ὑπὸ χίων δεδηλημένα.

ἔτι βεβλαμμένα, κατὰ τὸ τὴν τοῦ χ εἰς κ. ἀθηναῖοι γὰρ καὶ χῖοι πρὸς ἀλλήλοις ἐμάχοντο. διὸ τὰ χίων νομίσματα μὴ
τοῦ χ στοιχείου ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες, ἀπεστρέφοντο. καὶ ἐκάλουν αὐτὰ κίβδηλα, ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄν-
τα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν, τὸ δεδολωμένον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα.
πρὸς τὸ δῆλα πόπρου. Κιβδηλιᾶν, ὠχριᾶν. Κιβδηλὶς, ἡ ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρεία. Κιβδηλιῶντας, ὠχρούς, ὑπὸ
τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένοις. ἔστι δὲ κιβδηλὶς ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρεία, ἀφ᾽ ἧς παμφύλιοι, κίβδηλεν. μοχθηρόν. φαῦ-
λον. ψευδές. νόθον ἀδόκιμον. Κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον. Κίβδηλος, ἀδόκιμος. ἀπερριμμένος. Κίβδης, κα-
κοῦργος. δειλός. χειροτέχνης. Κίβισις, ἡ κιβωτός. ἢ πήρα ἀργυρῆ παρὰ ἡσιόδῳ. Κιβικία, κιβίνδα κατὰ νώτου. Κι-
βλεῦραι, ἐσχάσαι. Κίβον, ἐνεὸν πάφιοι. Κίβος, τὸ κιβώτιον. Κιβυρραιώτης, τοπικόν. Κιβύστον, φλασκίον.
Κιβώριον, αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίου. Κιβωτὸς, λάρναξ ξυλίνη. ἡ σορός. ὤφειλε δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἐπειδὴ διὰ
τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν εἴρηται, ἀλλ᾽ ἡ παράδοσις τὸ ι ἔχει. καὶ λέγει ὦρος ὁ μιλήσιος, ἴσως παρὰ τὸ κίβος γέγονεν, ὃ ση-
μαίνει τὴν τροφήν. καὶ κίβησις, ἡ πήρα. ἢ ἡ κιβωτός. παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφήν. ἢ εἰς τὸ κιεῖν καὶ
ἰέναι βόσιν ἔχουσα. Κιγκλὸς, ὁ πτωχός. Κίγκαλος, εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. Κίγκασος, κυβευτικός τις
βόλος. Κιγκλίδας, ἰδίως τὰς δικτυωτὰς θύρας, ἅς τινας δικλίδας φασίν. ἢ κιγκλὶς, ἡ ὀπὴ, δι᾽ ἧς ἡ κλεὶς πέμπεται.
Κιγκλίζει, σαλεύει. μοχλεύει. ἦχον ποιεῖ. κινεῖ. Κιγκλὶς, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου. ἣν καὶ καγκελλωτὴν καλοῦσιν. εὕ-
ρηται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κιγκλισμὸς, ἀντὶ τοῦ τάραχος. οὕτως μένανδρος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιγκλίδος. Κιγκλίω
καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι, παρὰ τὴν ἀττικὴν κιγκλίδα, ἥτις ἐστὶ καγκελλοθυρίς. τοιαῦται γὰρ ἦσαν αἱ τοῦ δικαστη-
ρίου κιγκλίδες, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται, καὶ κλείωνται. Κιγκλὸς, ὁ πτωχός. ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλου-
μένου. ἔστι δὲ ζῶον ἀσθενὲς, ὥς τι μὴ δὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν. ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ τίκτειν, κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. τι-
νὲς δὲ σεισοπυγίδα. Κιγκρὶ, κιονᾶ. Κιγκράμας, ὄρνεον. Κίγκρεται, κνίζεται. ὀδύρεται. Κιγχάνειν, εἰσπρά-
ττειν. λαμβάνειν. ἐπεξιέναι δὲ, αἱ περὶ σόλωνα. Κιγχάνω, τυγχάνω. Κιγχλὶς, ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγγελος. Κιγχλι-
σμὸς, αἰσχρὸς γέλως μετὰ ἀταξίας. Κίδαλον, κρόμμυον. Κιδαλὴ, νῆσος. Κίδαρις, τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι πε-
ρικεφάλαιον πίλινον. ἢ στέφανον. ἢ φακιόλιον. Κίδαρις, περίθεμα κεφαλῆς εὔκοσμον. δι᾽ οὗ οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκο-
σμοῦντο. νῦν ἐκ τριχῶν καμελαύκιον. ἀνὴρ παρὰ πέρσαις τὴν κίδαριν ἐνεδύσατο. Κιδαφεύειν, πανουργεῖν. κιδάφη γὰρ
ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν ἀπὸ τῶν κιδν. Κιδαφίων, πανούργων. κιδάφην γὰρ, τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν. ἔνιοι δὲ παρὰ τοὺς κί-
ας φασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν, καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα. Κίδαφος, δόλιος. καὶ ἡ ἀλώπηξ. Κιδνᾶσθαι, σκεδάν-
νυσθαι. σκορπίζεσθαι. Κίδναι, αἱ ἐγχώριοι πεφρυγμέναι κριθαί. Κιδνᾶται, σκεδάννυται. σκορπίζεται. Κιδνοὶ,
ἐνθάδε πάφιοι. Κιδνοτέροις, ἢ ἀκιδνοτέροις, ἀσθενεστέροις. Κίε, πορεύου. κίω, τὸ πορεύομαι. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἴω, τὸ πο-
ρεύομαι, πλεονασμῷ τοῦ κ. Κίειν, πορεύεσθαι. Κιέλη, φέγγος. αὐγή. φῶς. πάχνη. ὁμίχλη. Κίεν, ἐπορεύετο. παρε-
γένετο. Κίεσσι, ἐπιπλέουσι. Κίες, θυρίδια σιτοφάγα. Κιθαιρὼν, ὄρος ἐν τῇ βοιωτίᾳ. Κιθάρα, ὄργανον μουσικόν. ἢ
ἡ λύρα. Κιθαραοιδότατος, τῇ λέξει κέχρηται καὶ εὔπολις ἐν χρυσῷ γένει, ὦ καλλαβρε κιθαραοιδότατε. καὶ ἀριστοφάνης
τὸν κιθαραοιδότατον, ὦ χάρις ἐφέσπετο. Κίθαρις, ἀπὸ τοῦ κιθάρα. ὡς ἀπὸ χαρὰ, χάρις. καὶ δαμάλη, δάμαλις.
καὶ ἄκρη, ἄκρις. ὡς τὸ ἀκρίας ἠνεμοέσσας. ὧν ἐκ μὲν τοῦ ἄκρη, ἀκραία ἥρα. ἐκ δὲ τοῦ ἄκρις, ἄκριος ζεύς. Κίθαρις,
γίνεται παρὰ τὸ κινεῖν καὶ κλύθειν ἔρωτας κατὰ τοὺς παλαιούς. κιθερείας γὰρ ὑπόκειται εἶναι δῶρον, ὡς ἀφροδίσιον. πα-
ρωνόμασται δὲ ἐκ τοῦ κιθάρα, καὶ ἔστιν ἴσως αἰολικόν. διὸ καὶ προπαροξύνεται, κατὰ τὸ ἑορτὴ, ἕορτις. τοιοῦτόν τι καὶ τὸ
αὐλὴ, αὖλις. ἔτι δὲ καὶ τὸ χαρὰ, χάρις. ὅτι δὲ τὸ σπουδαίως κιθαρίζειν ἐφίλει τοῖς παλαιοῖς, δηλοῦσιν μύριοι καὶ τὸν
μεθ᾽ ὅμηρον. Κίθαρις, κιθάρα. κιθάρισμα. Κιθαριστήριοι, αὐλοί τινες. Κίθαρος, καθ᾽ ὁμοιότητα τῶν ὀστῶν, πρὸς
τὰς χορδάς. ὁ δὲ δοῦρις ἀπὸ τοῦ κιθαιρῶνός φησιν, ὅτι ἀμφίων ἐκεῖσε ἐμουσικεύετο. ὅτι τὸ κιθαιρὼν ὀξύνεται τοπικὴν ἔ-
χον ἔννοιαν ὁμοίως καὶ μαραθὼν, καὶ τὸ ὀργανθών. τὸ μὲν ἱπποθὼν, περισπώμενον διαιρεῖται, ἱπποθόων γάρ. τὸ κολο-
φὼν καὶ κατηρὼν ὀξύνεται, ὡς θηλυκὰ σημαίνει τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀλκαίου. Κίθαρον, θώρακα παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Κιθαρὸς, στῆθος. πλευρά, καὶ ἰχθύς. Κίθουρις, ἀντὶ τοῦ κίθαρις. ἔστι δὲ πίλου εἶδος ἡ κίθουρις. ἅπαξ ῥηθεῖσα τῷ ποιητῇ.
λείπονται καὶ ἄλλα εἶναι ἅπαξ λεγόμενα, παρ᾽ ὁμήρῳ τε καὶ ἄλλοις. ὁ ὀππιανὸς οὖν λιπάσεσθαι πτερυγίοις φησί, καὶ ἐλα-
φηβόλον ἠλέματον. αἰσχύλος δὲ ὁ βρίκαλα φησί, τοὺς λεοντιδεῖς. καὶ βαλῆνα, τὸν βασιλέα, ἐν τῷ βαλὴν ἀρχαῖ-
ος βαλήν. γλώσσης δὲ τοῦτο. ἐξ οὗ καὶ ὄρος βαληναῖον, ὅ ἐστι βασιλικὸν παρὰ πλουτάρχῳ ἐν τῷ περὶ ποταμῶν. λυκόφρων σί-
γυμνον ἢ σίγυνον, τὸ ὁλοσίδηρόν φησιν ἀκόντιον. εὐριπίδης δὲ ἄπος οὐδὲ τίρως, τὸν κάματον ἔφη. καὶ ἐπεζάρει σφίγξ,
ἀντὶ τοῦ ἐπιβάρει. καὶ βέρεθρον, ζέρεθρον. καὶ κατὰ κοινὴν ὀνοματικῶς, τὴν διαφορὰν δωρικώτερον, ἢ κατὰ κοινὴν ῥηματι-
κῶς, τὸ καταλύειν. Κίθων, πῶμα πίθου. Κιθωνέα, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. Κιθὼν, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ χιτών. τρέπουσι γὰρ οἱ
ἴωνες τὰ δασέα, εἰς ψιλά. καὶ τὰ ψιλὰ, εἰς δασέα. οἷον ἀκάνθιον, ἀχάντιον. καὶ βάτραχος, βάθρακος. καὶ τὰ ὅμοια. Κι-
καῖος, ἴσον ἐλλύχνιον τὸ τῶν καρπῶν λέπος. Κικαμία, τῷ λαχάνῳ καυλίδι ὅμοιόν τι. Κίκελος, τροχός. Κίκη, φυτόν.
Κίκερος, ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. Κίκιμον, τῆς κορώνης τὸ κόπριον. Κικίννης, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. Κικίν-
να, τριχόπλαστος. Κικιρδὴς, συκῆ. Κικιρρὸς, ἀλεκτρυών. Κικὶς, βάμμα τι. ἢ καρπὸς δρυὸς, ἐπιτήδειος εἰς βα-
φὴν κλινῶν. Κίκι, εἶδος ἐλαίου. ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες. Κίκκα, ἀλεκτορίς. Κικκαβαῦ, τὰς γλαῦκας οὕτω φω-
νεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκαβὰς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς. οἱ δὲ, κικυμίδας, ὡς καλλίμαχος. κάρτ᾽
ἀγαθὴ κικυμίς. καὶ ὅμηρος δὲ χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί. ἄνδρες δὲ κυμίνδιν. τὴν γλαῦκα. ἀπὸ τῆς μορφῆς χαλκί-
δα, ἐπειδὴ χαλκίζει τῷ χρώματι. ἄλλως μίμημα τοῦ τοιᾶς φωνῆς τῆς γλαυκός. ἔστι δὲ ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς. διὸ καὶ εἶδος
αὐτῆς πολὺ ἐν τῇ ἀττικῇ. καὶ εἰς τιμὴν τῆς θεοῦ ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐγχαράττουσι γλαῦκα, διὰ τὸ χαλκῶδες δὲ ἔχειν

τὸ πτερόν. λέγεται δὲ καὶ χαλκὶς καὶ κύμινδις. Κικκάβινον, ἐλάχιστον οὐδέν. Κικκιδῶσαι, μινθῶσαι. Κικκιλά-
δις, παιδὸς ἀφόδευμα. Κικκὸς, ἀλεκτρυών. κλέπτης. διαχώρησις. Κίκκος, ὁ νέος πέπιξ. Κικλαίει, καλεῖ.
Κίκλην, τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον φρύγες. Κικλισμός, γέλως. Κικλήσκετο, σύστοιχόν ἐστι τῷ συγκαλέσας. οὐκ ἐξ αὐ-
τοῦ δὲ, ἀλλὰ μάλιστα ἐκ τοῦ συγκαλεῖν, παρῆκται ἡ σύγκλητος. ἐνεργητικῶς δὲ εἶπε τὸ συγκαλέσας, ὡς καὶ φύξιν ἐξε-
λεῦσι, τῆς μεθ' ὅμηρον συνηθείας παθητικῶς λεγούσης, καὶ συγκαλέσασθαι καὶ βουλεύσασθαι. πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα
δὲ ἴκται οὕτω διφορούμενα. ὧν ἐστι καὶ τὸ αὐδᾶν λεγόμενόν ποτε παθητικῶς, οἷον ποικίλως αὐδώμενον. ἔτι τὸ οἰκτίζειν
δι κτώμενον παρὰ σοφοκλεῖ, παθητικῶς ἡ ἀτθὶς φράζει. καὶ τὸ κικίειν δὲ, καθὸ πάθος πέφρασται ἐν τῷ αἱμάδα κηκια-
μένην. ὁ κήκιον αἷμα ἐρρέεθη. οὕτω καὶ ἐν θυμῷ βάλλεαι, τὸ βάλλεις. καὶ γράφου δὲ φρενῶν ἔσω, καὶ γράφε. καὶ ἐναυ-
λίζειν, τὸ ἐναυλίζεσθαι. Κικλήσκουσα, οὐχ ἁπλῶς κλῆσιν δηλοῖ, ἀλλὰ ἱκετικὴν παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ ἰῶτα. Κικλή-
σκω, ἀπὸ τοῦ κλῶ, τὸ καλῶ. γέγονε. κλήσω ὁ μέλλων. καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, κικλήσκω τὸ κα-
λῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν πρῶτα μέγαν κικλήσκω. Κικλήσκουσι, καλοῦσι. Κικνία, μικρὰ
φθειρία. Κίκνωψ, θηρίον. Κίκονες, γένος θρακῶν. Κικοβαυλίτιδες, κογχυλίου τι γένος μέλαν. καὶ τὰ ἐκ στέατος σκω-
λήκια. Κικόνεον, ὄρνεον. Κικονία, χώρα. καὶ κικόνιος οἶνος. Κικόνεσσι πέλασσεν ἰσμάρῳ, ὅμοιον ἐς κύπρον ἐς πά-
φον. Κικριβιντίς, ἀνδράχνη. Κικυμῆος, γλαύξ. Κίκυμος, λαμπτήρ. ἢ γλαυκός. ὁμοίως καὶ κίκυβος. Κικυμώπτεν,
δυσβλέπτεν. Κικυμώειν, τυφλώττειν. Κίκις, δύναμις. Κίκις, ὁ ὀξύς. ὁ ἰσχυρός. σημαίνει τὴν ἰσχύν, παρὰ τὸ κίω, τὸ πο-
ρεύομαι. ὁ γὰρ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται. Κικύω, τὸ ταχύνω. τὸ ἰσχύω. καὶ γέγονε παρὰ τὸ κίκις. ἔχει δὲ καὶ τοῦ
τοῦ ῦ κατὰ τὴν δευτέραν συλλαβήν. Κίκων, ὁ κίκων ἀμυθάονος ἦν οὐδὲν ἄσιον προθεσπίζων. Κιλάριος, ὁ ἥλιος. Κι-
λίας, στρουθὸς ἄρσην. Κιλιβάντης, τραπεζῶν βάσις. καὶ ὑποθέματα. ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι. Κίλικες, οἱ ὑπὸ πλα-
κίοις θήβας οἰκοῦντες, ἢ δημόται. Κιλικίζεσθαι, κακοηθίζεσθαι. Κιλίκειοι, ἀδροί. εὐπαροί. μεγάλοι. Κιλίκιοι λό-
γοι, οὗτοι ἀναφέρονται εἰς κύβασιν, ἢ κυάρβασιν. ἢ τράγοι δασεῖς. καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια. Κιλίκει-
ος, ὄλεθρος. πονηρός. πονηροὶ γὰρ οἱ κίλικες. Κιλικίοις, πικρὰς τιμωρίας. Κίλικι, λιμῷ. ὀλέθρῳ. ἔλεγον γὰρ κιλίκιον
ὄλεθρον. Κιλίκια, τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα ὑφάσματα. Κιλίκιοι, δασεῖς, κιλίκιοι τράγοι, τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐν κιλι-
κίᾳ γίνονται τράγοι. ὅθεν τὰ ἐκ τριχῶν ἐντιθέμενα, κιλίκια λέγουσι. Κίλιξ ἀνήρ, κίλισσα γυνή, ὁμοίως λίβυς λίβυσσα.
θρᾷξ θρᾷσσα. μάγνης μάγνησσα, κρὴς κρῆσσα. Κιλίσσης, τῆς τροφοῦ ἀχαιοῦ τοῦ μέροπος. Κίλλα, ἑκάβης ἦν ἀδελφή,
θυμαίτου δὲ γυνή. αὕτη ὥς λέγουσι θυμαίτῳ συγγενομένη, γεννᾷ μούνιππον κίλλαν. ἔστι δὲ καὶ πολίχνιον τῆς τρωάδος.
Κίλλα, πόλις, ἔνθα ἱερὸν ἀπόλλωνος. Κίλλαι, ἀστράγαλοι. ἢ ὄνοι. Κιλλακτήρ, ὀνηλάτης. κυνηγός. Κιλλαμαρίζειν,
καπηλεύειν. Κίλλεια, εἶδος τι ἀχαίνου. ἢ ἄκανθαι τῶν ἐχίνων, ἢ πηγή. ἢ κρήνη. ἢ ὄρος τῆς ἀττικῆς. χωρίον δασύ. ὃ
τοῦτο διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν, κάλλιον. οἱ δὲ, κυλίαν. ἄλλοι κυλύπτραν. Κιλλίβαντας, τρισκελῆ τινὰ σκευά-
σματα, ἐφ' ὧν ἀποτιθέασι τὰς ἀσπίδας, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. Κιλλικύριοι, οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦ-
λοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον. Κιλλικών, προδότης οὕτως ἐπωνομάζετο. ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, κιλλι-
κὼν δὲ ἐπικαλούμενος. ὃς μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς. Κίλλιξ, στάμνος. ἢ βοῦς τὸ ἓν κέρας ἔχων διε-
στραμμένον. Κιλλόν, εἶδος τι χώματος φαιοῦ. Κιλλός, ὄνος καὶ πέπιξ πρωϊνὸς ὑπὸ κυπρίων. Κίλλυρος, σάσσπυ-
γής. Κίμαι, χυλὸς πύρινος. Κιμαός, χυλὸς μοραίας. Κίμαρα, τόπος. Κιμβάζει, σπαπύεται. Κίμβαζε, σπά-
πυε. κίμβαξ γὰρ ἡ ἄπις. Κιμβέριον ἐνδύσομαι, εἶδος ἱματίου. Κιμβερικόν, χιτωνίσκου εἶδος πολυτιλοῖς. ὃ λέγε-
ται σταρός. Κιμβεύει, ὁδοιπορεῖ. Κιμβηκία, πανουργία, ἐνεασμός. Κίμβης, ποταμός. Κιμβία, σκυφία. μικρο-
λογία. Κίμβικα, σφήκια. ἢ μελίσσια. ἢ μικρολογία. ἢ διαστροφή. ὅθεν καὶ κίμβιξ, ὁ λίαν μικρολόγος περὶ χρήματα.
Κίμβρος, ὁ λῃστής. Κίμβιξ, ὁ φιλοχρήματος. Κίμερος, νοῦς φρύγες. Κιμιλισμός, βραχεῖα συνεχὴς κίνησις. ἀπὸ τοῦ
κιμίλου τοῦ ζώου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κιμμέριοι, κατὰ μὲν ὅμηρον περὶ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν κεῖνται. κατὰ δὲ περιηγη-
τὴν, κιμμέριοι ναίουσιν ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ ταύρου. Κιμμερίς, θεὰ ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. Κιμμερίοις. φησὶν ἡρακλείδης ὁ
ποντικὸς ὑποκάτω τοῦ πόντου εἶναι τοὺς κιμμερίους. ἀεὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐν χειμῶνί εἰσιν. ἔνιοι δὲ κεμμερίοις. κέμμερον γὰρ
λέγουσι, τὴν ὁμίχλην. καὶ σκυθικὸν ἔθνος κιμμέριοι. Κίμμυρος, μικρολόγος. ἢ μακρολόγος. Κίμψαντες, ἐρείσαν-
τες. στηρίξαντες. Κιμωλία, ἡ λευκὴ γῆ. Κίμωσις, φίμωσις. Κιμώνια, ἐρείπια. ἔνθα ἡ χημόνου παραινόμενοι. Κιμώ-
νεια, λείψανα. ἔτι κιμώνειον, ἱερὸν τοῦ κίμωνος. Κινάμωμον, ἡρόδοτος λέγει ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη. ἡμεῖς
δὲ παρὰ φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω. Κιμωλία, μία τῶν κυκλάδων νήσων νιτροποιὸς γῆ, ἐξ ἧς τὸ νίτρον. ἢ τὸ
ἐρυθρὸν τῆς ἰωνίας ἀκρωτήριον. Κινάβαρ, χρῶμα κόκκινον. καὶ κλίνεται κινναβάρεως. Κινάβρα, ἡ δυσωδία τῶν
μασχάλων. ἢ τῶν αἰγῶν κιναβρώντων, κακὴν δυσωδίαν ἐχόντων. ἢ τῶν δυσοσμίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν. κινάβρα
δὲ κυρίως, ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις, κυνοβόρα τις οὖσα. ἀλλὰ εἰ τοῦτ' ἦν, ἐγράφετ' ἂν διὰ τοῦ ῦ ψιλοῦ. Κιναβεύματα, πανοῦρ-
γεύματα. Κιναθίας, κρυπτός. Κιναθίζειν, ἰδιάζειν. ἀποθησαυρίζειν κατὰ μικρὸν συλλέγοντα. ἔνιοι μινυρίζειν, καὶ
νικεῖν. Κίναδος, εἶδός τι θηρίου. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. πάν-
των μὲν θηρίον, κινάδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. καὶ σοφοκλῆς ἢ τοῦ σισυφίου κίναδος ἐξήρου μ' ὃ τοῦ.
κακοῦργος οὖν ὡς ἀλώπηξ. τινὲς δὲ, κίναδος ζῶον μικρὸν τὸ αἰδοῖον εἰσωθῶν καὶ ἐξωθῶν. Κίναδος, παρὰ τῷ ἀριστοφά-
νει ἀντὶ τοῦ πανυφρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Κίναιδα, καὶ κιναιδία, ἡ ἀναισχυντία. Κίναιδος, ἀσελγής. μαλα-
κός. Κίναιδος ἀρσενικῶς ὁ πόρνος. κίναδος δὲ οὐδετέρως ὁ πανοῦργος. Κιναῖος, ὄνομα τόπου. Κινάθισμα, κίνημα
πλήθους παραγόμενον, ἐξ οὗ πλῆθος παραγίνεται. ὑπακούεται. Κιναίδιον, ὄρνεον ἴυγξ. Κινάκεσθαι, μακρολογεῖν.
Κινάκη, ὁ ἀκινάκης παρὰ σοφοκλεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἀνακρεόντειον. χωρὶς τοῦ ἰῶτα γράφεται καὶ γέγονεν ἔκθλιψις τοῦ ἰῶτα

καὶ κράσει τοῦ ᾱ τῷ κινᾶκη· ὥσπερ ὦ ἄπολλον ὤπολλον. ἐὰν δὲ ἔχῃ τὸ ῑ, δηλονότι ἀφαιρέσει τοῦ ᾱ· οἷον ἀστεροπή, στεροπή· ἀστραπή, στραπή· οἷον σὺν τῇδε τῇ στραπῇ. ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις ἔχει τὸ ῑ, καὶ δῆλον ὅτι στραπῇ. Κιννάμωμον, ἄρωμά τι μυρεψικόν. Κινάδρα, ἀλώπηξ. Κίναρχος, ἄψυχος. Κιναρύζεσθαι, θρηνεῖν μετὰ τοῦ γογγύζειν καὶ κινεῖσθαι. Κιναουΐδες, ἰχθύς. Κιναύρα, ψύχος· τὸ ἅμα ἡμέρα κύπριοι. Κιναφεύειν, πανουργεύεσθαι. Κινάχυρα, ὄνομα δούλης. Κίνδα, πόρνη· ἀσχημοσύνη. Κίνδακας, εὐκίνητος. Κίνδαξ, εὐκίνητος. Κινδαψοί, ὄρνεα· καὶ ὄργανα κιθαριστήρια· καὶ ἰνδοί. Κινδαύει· κινεῖται, κερατίζει. Κινδάφη, ἀλώπηξ. Κινδαφίων, πανοῦργον ἀλωπέκιον. Κινδυνεύει, ἀντὶ τοῦ ἐγγίζει· ἢ κινδυνεύει, τοῦ πολέμου μετέχει. Κίνδυνος, ὁ ἐν πρώραις σελίς· οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρώραν εὐθέως ἐφάλλονται· σελὶς δὲ ἡ καθέδρα. Κίνδυνος, φόβου πλησιασμός· καὶ κίνδυνος κινόδυνός τις ὤν, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύνην, ἢ εἰς δέος. Κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ ἐν κινδύνῳ εἰμί· καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅπερ οὐ θέλω δηλονότι, ἀλλ' ἀπό τινος ἀνάγκης εἰς τοῦτο συνελαύνομαι· καὶ κινδυνεύω ποιήσεσθαι τόδε, ἀφ' οὗ κίνδυνος τινὰ πείσεσθαι τόδε· ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινόν, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ δεινῶν συνελαύνουσαν ἀνάγκην. Κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ εἰς περίστασιν εἰμί· καὶ κινδυνεύω, ἀντὶ τοῦ βιάζομαι· οἷον κινδυνεύω τἀληθῆ λέγειν. Κίνερμοι, οἱ μικροὶ ἰχθύες. Κινέω κινῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον παρὰ θεοκρίτῳ, καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον, παροιμίας, ἤγουν πάντα τρόπον ποίει τυχεῖν σου. κινῶ, τὸ ταράττω· καὶ ἁπλῶς τὸ ἱστάμενον, οὐκ ἐῶ ἵστασθαι· καὶ τὸ διεγείρω· κινῶ παλλῶ· νομῶ. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον, ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Κίνημα, κίνησις· ταραχή· ὁρμή· χόλος· κότος· ἢ ὀργή. Κίνησις, ἀγών· πόλεμος· σεισμός· ἡ κίνησίς ἐστιν ἡ ἐντελέχεια, καὶ ἐντελέχεια τοῦ δυνάμει, καθὸ τοιοῦτόν ἐστιν, ὅ ἦν· κίνησις, θεωρεῖται ἐν τῇ οὐσίᾳ, καὶ ἐν τῷ ποσῷ, καὶ ἐν τῷ ποιῷ, καὶ ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ· ἐν μὲν τῇ οὐσίᾳ, γένεσις καὶ φθορά· ἐν τῷ ποσῷ, αὔξησις καὶ μείωσις· ἐν δὲ τῷ ποιῷ, ἀλλοίωσις· ἐν δὲ τῇ ποῦ, τὸ κυκλοφορούμενον, καὶ τὸ ἐπ' εὐθείας κινούμενον· καὶ καλεῖται τὸ μὲν πρότερον, περιφορά· τὸ δὲ δεύτερον, ἁπλῶς ἐπ' εὐθείας κίνησις. ἑπτὰ δὲ τινές εἰσιν ἐν τῇ ποῦ κατηγορίᾳ κινήσεις· τουτέστιν αἱ μεταβατικαὶ καὶ τοπικαί, ἡ ἄνωθεν, ἡ κάτωθεν, ἡ ἐντός, ἡ ἐκτός, ἡ δεξιά, ἡ ἀριστερά, καὶ ἡ κυκλοφορουμένη. Κινησίας, διθυραμβοποιός, ὃς ἐποιήσατο πυρρίχην· ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρήσατο. Κίνιφος, ὁ ποικίλος. Κινηθέντος, ὀργισθέντος. Κιννάβαρι, εἶδος χρώματος ἀληθινοῦ, ὃ λέγομεν κόκκινον, καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις. Κινναβεύματα, ἀποκαθάρματα· ὄζοντα. Κίνναβος, τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέπουσι. Κινναβίδα, χρέσμα γυναικεῖον. Κιννάμωμον, ἐν τῷ λιβανωτῷ ἢ τῶν ἀρωματικῶν· λιβάνιον· καὶ ὄρνις· καὶ πόα εὐωδεστάτη. Κιννυρίδες, τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια. Κινούρας, τοῖς κακούργοις ἵπποις. Κιννυράδαι, ἱερεῖς ἀφροδίτης. Κιννύρας, ἀπόλλωνος καὶ φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς κυπρίων. Κιννύρα, ὄργανον μουσικόν· ἡ κιθάρα· ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα. Κιόκρανα, ἐκ τοῦ κιοκάρανα κατὰ συγκοπήν. Κιονόκρανον, τὸ ἄκρον τοῦ κίονος. Κιονίς, μικρὰ κίων· ἥ τις λέγεται καὶ γαργαρεών. Κίος, πόλις μυσίας. Κινούμενος, κατὰ νοῦν κινούμενος καὶ διαλογιζόμενος ἀπὸ τοῦ κινῶ κινύω, κίνυμι· οὗ χρῆσις ἐν τῷ κίνυντο. Κίνυμαι, ποιητικόν, ἐκτεῖνον τὴν ἄρχουσαν· μετοχὴ κινύμενος· νη· νον. Κίνυντο, ἀπὸ τοῦ κινύω, κίνυμι παρῆκται ῥήματος· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐδὲ σελήνη κινύμενος· τοῦ δὲ κινύω αὖθις παράγωγον, τὸ κινύσσω· ἐξ οὗ παρ' αἰσχύλῳ αἰθέριον κένισμα, τὸ ἀέριον εἴδωλον, οὐκ ἀπέοικε τοῦ αἰθύγματος· ὃ ἀπὸ τοῦ αἰθύσσω γίνεται. Κινύρετο, ἐθρήνει παρὰ ἀπολλωνίῳ. κυρίως δὲ κινύρεσθαί ἐστιν, ἐπὶ βοός· καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι· καὶ ἀπίων δὲ εὑρὼν τὴν ἐτυμολογίαν παρὰ ἀπολλοδώρῳ ταύτην, ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὕρεσιν τῆς ἐτυμολογίας· ἀριστοφάνης τί κινυρόμεθα; τί δακρύομεν; καὶ ὀδυρόμεθα; Κινυρή, οἰκτρά· θρηνητική· λεχώ· ἁπαλή. Κινυρόμεθα, θρηνοῦμεν· καὶ κινυρόμεναι, μέλπουσαι· ᾄδουσαι. Κινυρομένη, ὀδυρομένη· θρηνοῦσα. Κινύπιδος κινπικός, χάραδρος. Κινύφιον, τὸν αἰταῖον, ἀπὸ κινύφου τοῦ ποταμοῦ. Κινῶ, κίνησις δωριεῖς. Κίνωσις, χρύσοφρυς. Κινώπετα, κνώδαλα· θηρία. Κινυρόν, λεπτόν· καπυρόν· ὀξύ· οἰκτρόν. Κίνυσθαι, κινεῖσθαι· ἐγείρεσθαι· ἄρχεσθαι· ἰδεῖν· διανοεῖσθαι· αἰδεῖσθαι· ὁρμᾶν. Κινώπεον, ὄρνεον· καὶ κινώπετα, τὰ ἑρπετὰ τὰ ἀεὶ κινούμενα ἐν τῷ πέδῳ, κινώπεδα καὶ κνώπετα· οὕτως ὦρος ὁ μιλήσιος. Κινῶ, ἔστιν ἴν καὶ ἴς δικατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἐξ οὗ γίνεται ῥῆμα ἰνῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ̄ κινῶ. Κιξάλαι, κλέπται. Κιξάλης, φώρ· κλέπτης· ἀλαζών. Κιξαλλία, πᾶσα κακοτεχνία. Κίξαντες, ἐλθόντες· προσελθόντες. Κίξατο, εὗρεν· ἔλαβεν· ἤνεγκεν. Κίξιος, τέττιξ. Κιονίδα, σταφυλήν. Κίουρος, ἐμβολεὺς ἀσύϊνος· κόφινος· ᾧ τὸν σῖτον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί· ἢ μέτρον τι. Κίρα, ἀλώπηξ λάκωνες. Κίραφος, ἀλώπηξ. Κίρβα, πήρα· φθείρα. Κιρβιαῖον, ἔθνος ἐχόμενον λυδῶν. Κίρεται, φθείρεται· δαπανᾶται. Κιρεὺς καὶ νηλεύς, εὔβοιαι ποταμοί· ὧν ἀφ' οὗ μὲν τὰ πίνοντα πρόβατα, λευκὰ γίνονται· ἀφ' οὗ δέ, ὡς ὁ γεωγράφος καὶ τοῦτό φησι, μέλανα· ὁ τοιοῦτόν τι καὶ περὶ τὸν κράθιν συμβαίνει. Κίρης, ὄνομα ποταμοῦ· καὶ ὄνομα κύριον· καὶ ἰχθὺς ποιός. Κιρίς, λύχνος· ὄρνεον· ἢ ἀηδὼν λάκωνες. Κίρκασμα, τοὺς βότρυας. Κιρκαῖον, τόπος ἐστὶ τῆς κολχίδος, ἀπὸ κίρκης αἰήτου ἀδελφῆς· ἢ πεδίον· τίμαιος δέ φησι, πεδίον ἐν κόλχοις εἶναι κιρκαῖον· καὶ κιρκαῖον πεδίον, ἀπὸ κίρκης· τὴν δὲ κίρκην, τινὲς μὲν αἰήτου ἀδελφήν· τινὲς δέ, θυγατέρα φασὶν εἶναι· ταύτην διονύσιος ὁ μιλήσιος ἐν πρώτῳ τῶν ἀργοναυτικῶν θυγατέρα αἰήτου καὶ ἑκάτης τῆς περσέως, ἀδελφὴν δὲ μηδείας λέγει· ἡλίῳ γάρ φησιν υἱοὺς γενέσθαι δύο ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις, οἷς ὀνόματα ἦν περσεὺς καὶ αἰήτης· τούτους δὲ κατασχεῖν τὴν χώραν· καὶ αἰήτην μὲν κόλχους καὶ μαιώτας, πέρσεα δὲ τῆς ταυρικῆς βασιλεῦσαι, καὶ γῆμαι γυναῖκα τῶν ἐγχωρίων τινά, καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγατέρα, ᾗ ὄνομα ἑκάτη· οἱ δὲ ἐκ νύμφης τινὸς ἐγχωρίας τὴν ἑκάτην φασὶν αὐτῷ γενέσθαι, ἀνδρικὴν περὶ τὰ κυνηγετικά, καὶ πρώτην θαυμασίους ῥίζας εὑρεῖν, καὶ ἐμπειροτάτην γεγονέναι τῶν τε δηλητηρίων, καὶ τῶν ἰᾶσθαι δυναμένων, καὶ τὸν ἑαυτῆς πατέρα φαρμάκοις ἀποκτεῖναι· ταύτην γήμασθαι πεμφθεῖσαν εἰς κόλχους αἰήτῃ τῷ πατραδέλφῳ, ἀφ' ἧς γενέσθαι κίρκην, καὶ μήδειαν· τὴν δὲ κίρκην πρεσβυτέραν οὖσαν, ὑπερβαλέσθαι τὴν ἑαυτῆς μητέρα· τὰ μὲν διακούσασαν παρ' αὐτῆς· τὰ

δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ἐφελκυκῆ, πολλὰ καὶ δεινά· μήδειαν δὲ νεωτέραν κίρκης, οὐχὶ πεπομφυίαν δὲ αὐτῆς. ταῦτα μὲν οὖν τοι. ἡσίοδος δέ φησι τὴν κίρκην τοῦ ἡλίου θυγατέρα εἶναι. Κίρκος, εἶδος ἀετοῦ, ὁ λεγόμενος ἱέραξ. ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φονεύει. Κίρκος, ὁ κρωπηλάστης ἢ ὁ ἱέραξ. Κιρνᾷ, οἰνοχοεῖ. Κιρνὰς οἶνον, ἀντὶ τοῦ κιρνῶν ἐπιλέγεται ὡς ποιητικώτερον. εἰ γὰρ οὐκ ἐκώλυεν εἰπεῖν κιρνὰν αἴθοπα οἶνον. θέμα δὲ αὐτοῦ τὸ κίρνημι, οὗ παρατατικὸς ἐκίρνην, ἡ μετοχὴ κιρνὰς καὶ συναιρεθεὶς κιρνάμενος. Κιρρὰ, ἰχθύς ποιός. Κίρρα, πόλις ἀρχαία ἐπὶ θαλάσσης ἱδρυμένη· ἀφ᾽ ἧς ἀνάβασις εἰς δελφοὺς ὀγδοήκοντά που σταδίων, ἀντικρὺ σικυῶνος. πρόσκειται δὲ τῇ κίρρᾳ. ὀνόματα διὰ τοῦ ἰῶτα. Κιρραῖος, ἐθνικόν. καὶ ὁ κιρραίων λιμήν. Κίρρις, ὁ ἰχθύς· ἐπειδὴ κιρρός ἐστι τὴν χροιάν· κερρὶς δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. κίρρις, εἶδος ἱέρακος· ὁμοίως δὲ λέγεται παρὰ κυπρίοις κίρρις, ὁ ἄδωνις. παρὰ λάκωσι δὲ, ὁ λύχνος. Κιρρὸν, πυρρόν. καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος. Κιρρός, ὁ κίτρινος. Κιρρὸν πῦρ, ἐρυθρόν, ξανθόν. Κίρρος, ὀρὸς καὶ αἷμα καὶ πῶμα γάλακτος. λάκωνες. Κίρρυλος, ἰχθύς ποιός καὶ ὀρνέου εἶδος. Κιρσὸς, πάθος τι περὶ τὸ σῶμα, ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν. ἄλλοι κρωσσόν. Κίρων, ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν, καὶ αἰδοίου βλάβη, καὶ ἀπεσκολυμμένος. καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος. καὶ ἐντεταμένος ὁ γυναικίας, καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι. Κὶς, ζωΰφιον ἐν τοῖς ξύλοις, καὶ τῷ σίτῳ γινόμενον. Κιθήνη, ὄρος τῆς θράκης. κρατῖνος· καὐθένδ᾽ ἐπὶ τέρματα γῆς ἥξεις, καὶ κιθήνης ὄρος ὄψει. Κίθος, θάμνος· ἧς τὸ μὲν, ἄρρεν· τὸ δὲ, θῆλυ. Κίσιρνις, ὄρνις ποιός. Κίσσα, πικρὰ τὸ ἦθος· παλίγκοτος. κῷοι. Κίσσα, ζῷον πτηνόν. Κισσὸς, φυτόν τι ἀνατεθειμένον τῷ διονύσῳ· ὃ συμπλέκεται ἀεὶ τοῖς παρακειμένοις, ἢ δένδρεσιν εἰ τύχοι, ἢ οἰκοδομήμασιν, ἢ τοιούτοις τισίν. ἀπὸ τούτου κισσᾶν ἐπὶ γυναικὸς, τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλλαμβάνειν. α.

Κίλικες, ἔθνος. κιρρὸν, εἶδος χρώματος, τὸ κοινῶς κίτρινον. κινῶ, τὸ ταράττω· καὶ ἀπαθῶς τὸ ἱστάμενον, οὐκ ἐῶ ἵστασθαι, καὶ τὸ διεγείρω. κινησίας, κύριον. κίναδος, τὸ θηρίον. καὶ κινάδιον, ἰδίως ἡ ἀλώπηξ. ἀπὸ τούτου κίναδος, καὶ ὁ πανοῦργος. κιγκλίδες, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. κίρρα, πόλις ἀπέχουσα δελφῶν σταδίους τριάκοντα. καὶ κιρραῖον πεδίον παρ᾽ αἰσχίνῃ, τὸ παρακείμενον αὐτῇ. κίδαρις, ἡ ἱερὰ περικεφαλαία. κίστη, τὸ κιβώτιον. κισσύβιον, ποιμενικὸν ἀγγεῖον. κίχλα, ζῷον πτηνόν. κίων, τὸ κιόνιον. κίμων, ὄνομα κύριον. κιμμέριοι, ἔθνος βορειότατον. κὶς, ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ τοῦ σαούλ. κίρκη, ὄνομα κύριον. κιννάμωμον, ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ λέγει οὕτως· ὄρνιθας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφεα φέρειν, ἃ ἡμεῖς παρὰ φοινίκων μαθόντες, καλοῦμεν κινάμωμον. κίτρον, εἶδος ὀπώρας. κιχῶ, τὸ δανείζω. κιθάρα, μουσικὸν ὄργανον. κιθαρῳδὸς, ὁ μετὰ κιθάρας ᾄδων. κιθαριστὴς, ὁ ταύτῃ χρώμενος. κιθαρίζω. κίκονες, ἔθνος. κιθαιρὼν ὄνομα ὄρους. κινύρα, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. κιννάβαρι, εἶδος χρώματος. κιρνῶ. κίβδηλον, τὸ φαῦλον νόμισμα. ἀπὸ τούτου, καὶ κίβδηλος τρόπος, ὁ οὐκ ἄδολος. καὶ ἦθος κίβδηλον, καὶ παρακεκιβδηλευμένη φιλία, καὶ εἴ τι τοιοῦτον. κίκι, εἶδος ἐλαίου. κίος ὄνομα νήσου. ἀπὸ ταύτης κῖος. κὶς, εἶδος σκώληκος. κιχῶ, τὸ καταλαμβάνω. καὶ κιχείω ποιητικῶς. κισσεύς, κύριον. κιχώρια, τὰ ἄγρια λάχανα. β.

Κισσίνη, πόλις καὶ ὄρος ἐν θράκῃ. Κίσσιοι, ἔθνος περσῶν. Κισσαίθα, ὄνομα αἰγὸς παρὰ θεοκρίτῳ. Κισσᾶν, ἐπὶ γυναικὸς τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλλαμβάνειν. Κισσήνη· ὄρος τῆς θράκης. Κίσσηρις, βούνευρον ἢ εἶδος ὁμαλιστηρίου. Κίσηρις, τὸ κισήριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ σαίρειν· ἢ ὅτι κίσηλις ἦν, καὶ κατὰ μεταβολὴν τοῦ λ εἰς ρ κίσηρις. παρὰ τὸ κὶς, καὶ τὸ λὶς, ὁ γὰρ κιὸς λίς. λίθος γάρ ἐστι διαβεβρωμένος. κὶς γὰρ θηρίον. Κίσσινα, πόλις. Κισσία, χώρα. Κίσσιρις, εἶδος ὀρνέου. Κισσὸς, ἀνάκειται τῷ διονύσῳ. κισσήρης γὰρ ὁ οἶνος, οὗ δοτὴρ ὁ διόνυσος. νάρκισσος ἐριννύσι στεφάνωμα. νάρκισσός τι γάρ ἐκ τοῦ νάρκαν παρέχεται, καὶ τοῦ νάρκαν ἐριννύες τοῖς κακούργοις παραίτιοι. Κισσὸς, ὁ κιρσὸς. ἀχαιοί. Κισσοέποι, οἱ κνώσιοι. Κισσὸς, εἶδος φυτοῦ ἢ βλάστημα ἑλισσόμενον. Κισσοῦς, ὄρος ἐν μακεδονία, καὶ πόλις θράκης. Κισσηῒς, κισσέως θυγάτηρ. Κισσονάλλα, κισάλα. κρόμμυα. Κισσοφόρος, ἐπιθετικῶς ὁ διόνυσος. Κισσύβιον, ποιμενικὸν ποτήριον, ἐκ κισσίνου φασὶ ξύλου. Κισσῶ, τὸ μεθ᾽ ἡδονῆς συλλαμβάνω. παρὰ τὴν κίσσαν, κισσῶ. λιχνότατον γὰρ ἡ κίσσα ὄρνεον, καὶ πρὸς τὰς συνουσίας καὶ ἡδονὰς καταφερέστατον. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ κίειν καὶ μετὰ σφοδρότητος σοῦσθαι πρὸς τὸ συνουσιάζειν. καὶ κίττα λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνὴ, περὶ τὸν δεύτερον καὶ τρίτον μῆνα, ὀρέγηται ἀτόπων τινῶν, οἷον ὀστράκου, λίθου, ἢ ἄνθρακος ἢ ὄμφακος. γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας ἀτμῶν, φερομένων ἐπὶ τὸν στόμαχον. Κίσαμα, τέξαμα. οἰσός. Κιστέρνα, λάκκος φρέατος· βάραθρα ἢ βυθός. Κίστας, κυρτός. Κίστη, παρὰ ἀττικοῖς ἡ δεσμοθήκη, ὡς ἑρμηνεύουσιν οἱ πολλοί. καὶ σώζεται μέχρι νῦν ἡ τοιαύτη λέξις παρὰ τοῖς πολλοῖς. οὐκ ἄπωθεν δέ φασιν ἐστι, τοῦ ἐγκεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ τουτέστιν ἔοικεν ἡ λέξις ἐτυμολογεῖσθαι παρὰ τὸ κεῖσθαι. Κίστη καὶ κίστις, ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται ἢ ἱμάτιά τινα. τὸ τ ἀντὶ τοῦ θ, κίσθη γάρ. οἱ δὲ τετραγώνοις κίσταις ἐπικλίναντο, πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχήν. Κίτιον, τόπος. Κίτριον, ἡ κέδρος. Κίτριον, φανίας ὁ ἐρέσιος ἔννοιαν ἡμῖν δίδωσι, μήποτε ἀπὸ τῆς κέδρου τὸ κίτριον ὠνόμασται. καὶ γὰρ τὴν κέδρον φασὶν ἀκάνθας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα, ὡς τὸ κίτριον. ἀθηναῖοι δὲ ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτὸ ἐτυμολογοῦσιν. ὡρος. Κιτρίον, τὸ ἰνδικὸν μῆλον. Κίτρον, ὁ καρπός. Κίττα, ἡ κίσσα. τῶν πτηνῶν ὅσα παρὰ πλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν χειλέων διάθεσιν, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον. οἷον, κίτται, καὶ ψιττακοὶ, καὶ τὰ ὅμοια. Κιτταὶ, πρόγονοι. Κιττᾶν, γλίχεσθαι. ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐπιθυμεῖν. Κίτταλος, μυρρίνη. Κιττάναλον, ἡ κρησέρα. Κίττανος, ἡ κονιακὴ τίτανος. Κίτταρις, διάδημα ὃ φοροῦσιν οἱ κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φοροῦντες, κιτταροὶ λέγονται. Κίττεορ, ὁ κιττὸς λάκωνες. Κιττὸν, καλὸν λάκωνες. Κίττυλα, τὰ κελύφη τῶν καρπῶν. Κιττῶ, καλῶ. χρηστῶ. ἀγαθῶ. Κιττύμια, γλαυκά. Κίτωρα, πόλις. τινὲς δύο ττ γράφουσι. Κιφφὸς, μανικός. Κιττῶ, ἐπιθυμῶ. ἀπὸ τῶν ἀρτίων τικτουσῶν γυναικῶν, καὶ ἐπιθυμουσῶν τινῶν. εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ ὀρνέου τῆς κίττης, ὃ πάνυ ἐπιθυμητικῶς ἔχον, τῶν ἀκροδρύων ταχέως

δυσαρεστεῖται, ἐξ ὧν δ' αὖ ἐσθίοι, καὶ πάλιν ἑτέρων ἐπιθυμεῖ, καὶ μεταβάσεις ποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν εἰδῶν. Κιχάνειν, εὑρίσκειν· καταλαμβάνειν· εἰς πράττειν. Κιχάνω, ἀπὸ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι καὶ πειράζω. πλεονασμῷ τοῦ χ, γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ περισπώμενον κιχῶ. καὶ παράγωγον εἰς μι, κίχημι. ὅθεν τὸ ὄντινα μὲν βασιλέων κιχείη, εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. τινὲς κιχοίη. γίνεται καὶ κιχῶ κιχείω, ὡς βρώσω βρωσείω. ἐκ τοῦ κιχῶ, παράγωγον, κιχάνω. τὰ διὰ τοῦ ηχω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα ἀντιπαρακείμενα, εἰ μὲν βαρύνεται, διὰ τοῦ η γράφεται. μὴ ἔχοντα ὀνόματα εἶπε, διὰ τὸ λείχω τὸ καταπιαίνω· ὡς τὸ, καὶ τὸν χοῦν ἔλειξαν. ἐξ οὗ καὶ λοιχὸς, ὁ λαίμαργος· καὶ τραπεζολειχός. εἰ δὲ περισπᾶται, διὰ τοῦ ι γράφεται, στιχῶ. ἐξ οὗ τὸ ἔστιχόωντο. καὶ αἰὲν ὁμοστιχάει. διχῶ. ἐξ οὗ, διχόωσι σελήνην. σεσημείωται δύο. βληχῶ, ὅ ἐστι ποιὰ φωνὴ τῶν προβάτων. καὶ τὸ ἠχῶ, ἐξ οὗ ἤχησαν. ἐν δὲ τοῖς βαρυτόνοις τὸ πλίχω. Κιχείη, κιχάνω· ἀπὸ τοῦ κίω, τὸ πορεύομαι καὶ πειράζω. πλεονασμῷ τοῦ χ γίνεται κίχω βαρύτονον. καὶ περισπώμενον κιχῶ, καὶ παράγωγον εἰς μι κίχημι. ὅθεν τὸ ὄντινα μὲν βασιλέων κιχείη, εὐκτικὸν δευτέρου ἀορίστου, ἀντὶ τοῦ καταλάβοι. ἐκ τοῦ κιχῶ παράγωγον. Κιχεῖν, κιχῆσαι· καταλαμβάνειν· εὑρεῖν· ἐνέγκαι. Κιχείς, καταλαβών. Κιχεῖτε, ἀττικὸν τὸ πάθος. ἔστι κιχῶ, κίχημι, ἐκίχην παρατατικός. ἡ μετοχὴ κιχεὶς κιχέντος. τὸ εὐκτικὸν κιχείην, κιχείημεν κιχεῖμεν, κιχείητε κιχεῖτε, κιχείησαν κιχεῖεν. Κιχῆλαι, αἱ κίχλαι τὰ ὄρνεα. Κιχήμεναι, ἐκ τοῦ κίχημι, ἢ κιχαίνω. ἀφ' οὗ τὸ κιχάνω. ὡς οἰδαίνω, οἰδάνω. Κιχῆναι, κιχήσασθαι. λαβεῖν. Κιχῆναι, ἤγουν καταλαβεῖν· ὡς ἀπὸ τοῦ κιχαίνω, ἢ κίχημι. Κιχήσατο, εὗρε. κατέλαβε. Κιχήσεσθαι, καταλήψεσθαι. Κιχήτην, ἐκ τοῦ κιχήτην συγκέκοπται. τινὲς δὲ διὰ διφθόγγου τὴν τῆς λέξεως ταύτης ἔγραψαν παραλήγουσαν, κατὰ τὸ ποιείτην, καὶ τὰ ὅμοια. Κίχησις, ἡ λῆψις. Κιχητός, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ὁ λιβανωτὸς, κύπριοι. Κίχλα, εἶδος ὀρνέου. Κίχλα, καὶ τρίγλα, καὶ ὁμίχλα. οἱ λέγοντες, ἁμαρτάνουσιν. δέον λέγειν διὰ τοῦ η, τρίγλη, καὶ κίχλη, καὶ ὁμίχλη. οὐδὲν γὰρ ὄνομα θηλυκὸν τῷ λ παραληγόμενον εἰς α, ἀλλ' εἰς η. ὥσπερ πύλη πύλης, κρωβύλη κρωβύλης, ἀρβύλη ἀρβύλης. οὕτως ἐροῦμεν καὶ ταῦτα. Κίχλαι, εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πτηνῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. Κίχλαις, καὶ πελείαις, εἰκάζει τὰς δμωὰς ὅμηρος ἐν τῷ χ τῆς ὀδυσσείας. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸν κιχλισμὸν τῶν γελώντων, οὓς γέλων εὐφροσύνην ἀλλήλαις παρέχουσαι. ὅτι καὶ ἡ τοῦ ὀδυσσέως ὑλάκτει καρδία. τὸ δὲ, διὰ τὸ καταφερές. τοιαῦται γὰρ αἱ περιστεραὶ, ὧν τὸ παντρόφον διὰ τὸ ἀεὶ μίγνυσθαι. ὅτι δὲ τὰς κίχλας, κιχήλας τρισυλλάβως ἔλεγον οἱ δωριεῖς, καὶ ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς φωνῆς κιχλίζειν, καὶ κιχλισμὸς ἐπὶ γυναικείου γέλωτος, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν. χρῆσις δὲ τῶν κιχηλῶν, οὐ μόνον παρὰ τῷ κωμικῷ, ἀλλὰ καὶ παρὰ ἐπιχάρμῳ. ἐν τῷ τὰς ἐλαιοφιλοφάγοις κιχήλας, ὃ κεῖται παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ, ὡς καὶ συρακουσίων λέξιν τὰς κιχήλας λέγει, ὡς δηλαδὴ καὶ αὐτῶν δωριζόντων. κανονίζει δὲ ὁ αὐτὸς ῥήτωρ, καὶ ὅτι ἀττικοὶ κίχλην διὰ τοῦ η λέγουσι. καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει, σκίλλα. κίλλα. κόλλα, βδέλλα, ἅμυλλα, πλέσιλλα. τὰ δὲ εἰς η, οὐκέτι. ὁμίχλη, χύτλη. οὕτω καὶ κίχλη, ἡ τι ὄρνις, καὶ ἰχθύς, ποικιλόστικτος αὐτός, ὥσπερ ὁ κόσσυφος, μελανόστικτος. ἀρέσκεται τῷ τοσούτῳ κανόνι καὶ ἡρωδιανός. Κιχήλας, κίχλας πλεονασμῷ τοῦ η. οἷον κρέα τερνίθια κιχηλῶν. Κίχλη, ἰχθὺς θαλάσσιος καὶ ὄρνις. Κιχλίσκουσι, γελῶσι. μειδιῶσιν. Κιχλιβῶτις, ἀνδράχνη. Κιχλισμός, γέλως σφοδρός. Κιχλίζειν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λιπαροὺς ὄρτυγας τρώγειν. κίχλας ἐσθίειν. ἢ ἀτάκτως γελᾶν καὶ ἀμέτρως. Κιχλίζειν, λέγεται τὸ σαλεύεσθαι καὶ κινεῖσθαι. Κιχλισμός, μικρὸς γέλως. ἢ πολὺς καὶ ἄκοσμος. Κιχόριον, βοτάνη. λέγει δὲ τὸ ἀγριοΐντυβιον. Κιχήσεσθαι, δαπανήσεσθαι. Κιχυβεῖν, δυσωπεῖν. νυκτιλλωπεῖν. Κίχω, τὸ καταλαμβάνω. καὶ κιχέω ποιητικῶς, τὸ αὐτό. Κιχῶναι, τὰ μεσόσκελα. Κιχώρια, λαχανίδια ἄγρια. Κίψει, κακοποιεῖ. Κίω, τὸ πορεύομαι διὰ τοῦ ι, ἀπὸ τοῦ ἴω. κείω δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου τὸ καίω. Κίων, ὁ λίθος, ἀπὸ τοῦ κίειν, καὶ ἀνιέναι εἰς ὕψος. κίων ὁ στύλος, καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι, ὃ καλεῖται σταφυλή. κιών, ἐλθών. βαδίζων. πορευθείς. Κίων, ἀρσενικῶς ἐν τῷ ἔγχος μὲν στῆσαι πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας, κοινότερον. ἄλλως μέντοι θηλυκῶς παρὰ ἡσιόδῳ, ἐν τῷ ἔγχος ἐστήσεφέρων πρὸς κίονα μακρήν. Κίων, ἀρσενικῶς. παρὰ δὲ τοῖς ἴωσιν, ἡ κίων θηλυκῶς. καὶ πολλὰ ἕτερα ἀρσενικῶς γραφόμενα, θηλυκῶς οὗτοι προφέρουσι.

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ΄.

Κλαγγή, πλεονασμὸν ἔχει συνήθη τοῦ ν πρὸς ὄγκον φωνῆς· ὡς καὶ ἐπ' ἄλλων προδεδήλωται. φύσει μὲν γὰρ, κλαγή ὡς ἐρυγή. ἐπενθέσει δὲ τοῦ ν κλαγγή. κατὰ τὸ κλάζω ἔκλαξα. ἔκλαγξα. κλαγγὴν συῶν λέγει ὅμηρος, τὴν ὀξεῖαν βοήν. οὐ μόνον ἐπὶ συῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν κυνῶν. Κλαγγηδόν, μετὰ ἤχου. ἢ μετὰ κραυγῆς. Κλάγγειν, κλάγξαι. φθέγξασθαι. Κλάγξαντος, κράξαντος. Κλαγγός, γάλα κρῆτες. Κλαδαῦ ἀμπέλους λέγε, ἀλλὰ μὴ κλαδεύειν. Κλάδαι, κλάδον. ῥάβδον. Κλάδας, ἀντὶ τοῦ κλεῖδας, λέγουσι δωριεῖς. Κλαδεῖ, σείει. κινεῖ. Κλαδαρόμματοι, εὔσειστοι τὰ ὄμματα. Κλαδαρῶν, κλάδων. Κλαδαρόρυγχος, τροχίλου εἶδος. Κλαδᾶσαι, σεῖσαι. Κλαδάραχοι, φραγμοί. Κλάδες, ζυγὰ αἰολεῖς. Κλαδόνες, κλάδοι. Κλαδεῖ, λοιδορεῖ. φθέγγεται. Κλάδος, ὄζος. Κλάδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν. Κλάδεσιν, μεταπλασμός, ἀντὶ τοῦ κλάδοις. ἀπ' εὐθείας τῆς κλάδος, ὡς τὸ τίκος. Κλάειν ἀττικῶς. κλαίειν, κοινῶς. ὁμοίως κλάουσι, καὶ κλαίουσι. Κλάειν, στενάζειν. ὀδύρεσθαι. Κλάειν ἐῶσι, καταφρονοῦσι παρ' οὐδὲν λογίζονται. Κλάειν σε μακρὰ κελεύων, τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον ἀττικὸν τῆς συνθέσεως, ὡς μακρὰ χαίρειν σοι λέγω. καὶ οἰμώζειν μακρά. Κλάζειν, καὶ ἡ κλαγγή, οὐκ ἐπὶ μόνων οἰστῶν, καὶ τόξου, καὶ γεράνου, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἄλλων λέγεται. οἷον καὶ ἐπὶ συῶν. ὅτι δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ ἡ ἀμφασία, καὶ τὸ ἄμβροτον, καὶ τὸ χίμ

πεῖν, καὶ τὸ ἔρεμφα, καὶ ὁ κόμπος, καὶ ὁ κομψός, καὶ τὸ κατεμπρᾶν, καὶ ἄλλα, πλεονασμὸν ἔπαθον τοῦ ν, διὰ σεμνότητα φωνῆς· ὡς καὶ ἔκλαγξαν, καὶ τὸ λίγξε δὲ βιός, καὶ τὸ λέλογχε, καὶ ἄγγελος, καὶ τὸ καγχαλᾶν, φανεῖται ἀλλαχοῦ. Κλάζειν λέγομεν κίρκους, κλαγγάζειν δὲ γεράνους. Κλαζομένιοι, οὕτω κωμῳδοῦνται, δοκοῦσι γὰρ ἐπὶ κύπτοις τις, προστιλλᾶν. Κλαζομένιος, οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιός τις καὶ ὁ βασιλεὺς καλούμενος. Κλαζομένη, καὶ Κλαζομεναί, πόλις. Κλαζομενεῖς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλεύσομαι εἰς ἀγῶνα, πλεύσομαι σὺν ἀγῶνί φασιν· ὡς καὶ Ἀντιφῶν, σὺν πατρίδι βαίη, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα πορευθείη. Κλάζοντες, κραυγάζοντες. Κλάζων, βοῶν, διασχίζων, καίων. ἢ κελεύθων, ἀντὶ τοῦ σημαίνων τῷ ψόφῳ τὴν πορείαν. Κλαήσει, κλαύσεται. Κλαθμήριμαι, ἀμεταβάτως. Κλάει, κλάει λέγουσιν Ἀθηναῖοι. οὕτω δὲ καὶ τὸ καίει, κάει· αἰεί, ἀεί· αἰετός, ἀετός· Αἰολεῖς δὲ τὸ παλαιός, καὶ ἀχαιός, καὶ ἑταῖρος, παλαός, καὶ ἀχαός, καὶ ἔταρος· Ἴωνες δὲ σὺν Ἀττικοῖς, τὸ χρύσειος, ἀργύρειος, χάλκειος, καὶ τὰ ὅμοια, χρύσεος φασὶ καὶ ἀργύρεος, καὶ χάλκεος· ὡς δὲ οἱ Αἰολεῖς πολλάκις ἐν ταῖς διφθόγγοις οὐκ ἀποβάλλουσιν, ἀλλὰ ἀρκοῦνται μόνῃ διαστάσει· ὡς ἐν τῷ Ἀτρείδης, Αἰγείδης, ἀργεῖος· ἐξ ὧν τὸ Ἀτρεΐδης, Αἰγεΐδης, ἀργέιος. δηλοῦσι δὲ αὐτοὶ οἱ παλαιοί. Κλαιόν, τὸ κανοῦν, καὶ κλαΐς, μοχλός. Κλαίω, διχῶς παραγωγόν ἐστιν· ἐκ τοῦ κλῶ, τὸ κλαίω· διακλᾶται γὰρ ἡ φωνὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κλαίειν, καὶ ἡ ψυχή ἐστιν ἢ τὸ κλᾶσθαι παρέχουσα. ἢ ἀπὸ τοῦ κλῶ, κλαίω, τοῦ σημαίνοντος τὸ καλῶ· εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι καλεῖν τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. ἢ ἐκ τοῦ καλῶ, κλάω, καθ᾽ ὑπέρθεσιν. εἰώθασι γὰρ οἱ κλαίοντες ἀνακαλεῖσθαι τοὺς τεθνεῶτας. τὸ παθητικὸν κλαίομαι. αἴτιον τῆς τῶν παθητικῶν ῥημάτων συστάσεως, ἡ τῶν ἐνεργητικῶν πλαγίων μετάβασις, εἰκότως καὶ τὰ παθητικὰ ἄρα τῶν προκειμένων ἐνεργητικῶν τοῦ κλαίω καὶ θρηνῶ καὶ τῶν ὁμοίων ὑφίσταται. Κλαίω, κλαύσω· καὶ καίω, καύσω· διατί ἐπλεόνασε τὸ υ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ κλαίω καὶ καίω; ἐπὶ δὲ τοῦ παλαίω, παλαίσω· καὶ πταίω, πταίσω· καὶ παίω, παίσω οὐκ ἐπλεόνασε τὸ υ; ἐπειδὴ ἐφ᾽ ὧν οἱ Ἀθηναῖοι τὸ ι ἀποβάλλουσι κατὰ τὸν ἐνεστῶτα, ἐπὶ τούτων ὁ μέλλων πλεονάζει τὸ υ. καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ καίω καὶ τοῦ κλαίω ἀποβάλλουσι τὸ ι, καὶ λέγουσι κλάω καὶ κάω, τούτου χάριν πλεονάζει κατὰ τὸν μέλλοντα τὸ υ. Κλαίεσθα, δηλοῖ καὶ τοῖς εὐκτικοῖς ῥήμασι προσέρχεσθαι τὴν θα ἐπέκτασιν. Κλαμαραί, πλαδαραί, ἀσθενῆ. Κλαμμίς, ἀναβδορᾶς. Κλαμυστῆσαι, βοῆσαι, καλέσαι. Κλᾶν, κάμπτειν, ἐμποδίζειν, τέμνειν ἀμπέλους· ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν. Κλᾶν τὰς ἀμπέλους, οὐχὶ κλαδεύειν. Κλᾶν, ὀνοματοποιεῖται, καθὰ καὶ τὸ θλᾶν, καὶ τὸ θραύειν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Κλανία, ψέλλια βραχιόνων. Κλάξαι, κλεῖσαι. Κλαξῶ, ἀντὶ τοῦ κλείσω λέγουσι Δωριεῖς· Θεόκριτος· ταὶ αὐλίαν ἀπόκλαξον. Κλάοισα, κλάουσα Δωρικῶς. Κλαπάζειν, χιονίζειν. Κλαραγεῖ, ἐλαφρῶς καθεύδει, Σικελοί. Κλάρας, φοῖνιξ τὸ δένδρον. Κλάρες, αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι. Κλαρία, κληρία· κλήματα, ἀμπελόφυλλα. ἢ χωρίον· κλῆροι. Κλάρια, τὰ ψέλλια. Κλάριον, ἀμπελόφυτον· καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Κλάριοι, κλάδοι, δοῦλοι. Κλαρά, ψέλλια. Κλάρος, πλησίον Κολοφῶνος, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, καὶ χρηστήριον τοῦ θεοῦ, ἀπὸ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς καθιδρυμένον. ἢ ἀπὸ Κλάρου τινὸς ἥρωος, ὡς Θεόπομπος. Νέαρος δέ φησιν ὅτι κατὰ κλῆρον ὁ Ἀπόλλων ἔλαχε τὴν πόλιν, καὶ ἀπὸ τοῦ κλήρου οὕτως αὐτὴν ὠνομάσθαι. οἱ δὲ τὴν Θηβαΐδα γεγραφότες φασίν, ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντὼ ἡ Τειρεσίου θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα, καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη, περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ, Μυκηναίῳ τὸ γένος· καὶ γημαμένη αὐτῷ, τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμεῖσθαι ᾧ ἂν συναντήσῃ, σὺν αὐτῷ ἦλθεν ἐκεῖνος εἰς Κολοφῶνα· κἀκεῖ δυσθυμήσασα, ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν· διόπερ ὠνομάσθη Κλάρος, ἀπὸ τῶν δακρύων· συγγενὲς γὰρ τῷ λ τὸ ρ· ὡς ὑδρηλοί, ἀντὶ τοῦ ὑδρηροί. λέγεται δὲ καὶ κρήνην ἀναβῦσαι ἀπὸ τῶν δακρύων Μαντοῦς κατὰ Κλάρον, καὶ μαντεῖον ἐκεῖ Ἀπόλλωνος αὐτὴν καταστῆσαι. οἱ δὲ Κλάρον φασὶ κληθῆναι, διὰ τὸ κληρώσασθαι ἐκεῖ Ποσειδῶνα καὶ Ἄρην· ὁ δὲ Ῥάκιος οὕτως ὠνόμαζετο, διὰ τὴν πενιχρότητα καὶ κακοειμονίαν. Κλαρῶται, εἵλωτες. Κλάσθεον, κλεῖθρον. Κλασιβώλακα, τὸ τὰς βώλους λεαίνοντα· χαλκὸν ἀροτρῆ τὴν κλασιβώλακα νειοτμῆα. Κλάσις, ἐπὶ ὀστῶν, ἢ τοιούτων τινῶν· καὶ τὸ κλᾶν, ἐπὶ πυρῶν· θραύειν δὲ καὶ συντρίβειν, ἐπὶ ξηρῶν· ἔστι δὲ συντρίβειν κυρίως, τὸ εἰς χοῦν λεπτύνειν. Κλάσματα, συντρίμματα, θρέμματα. Κλάσμα, τὸ ἀκρωτήριον λέγουσιν Ἴωνες. Κλαστάσεις, οἱ μέν, κλονήσεις καὶ διασείσεις· οἱ δέ, κραυγάσεις. βέλτιον δὲ κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων. ἄλλως ἐκριζῶν ἀνατρέψεις· ἔνθεν κλαστήριον, τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Κλαστάσεις, πατήσεις· παλαίσεις· καταπονήσεις· ὑποτάξεις· κλονήσεις. Κλαστήριον, δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου. Κλάστης, ἀμπελουργός. Κλαυκίθμων, λαμπρυνόμενος τὰς ὄψεις. Κλασῶ, κλείω, μέλλων κλείσω, παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει. ποιηταὶ κληΐσκω λέγουσι, διαλύσει τῆς διφθόγγου, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η. εἶτα τοῦ η εἰς α, καὶ προσγεγραμμένου τοῦ ι, κλασῶ Δωρικῶς. δοκεῖ δὲ καὶ κληΐζω εἶναι παρ᾽ αὐτοῖς, ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου. ἀφ᾽ οὗ μέλλων Δωρικῶς κληΐξω, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ προσγεγραμμένου τοῦ ι, κλᾳξω, κλαξῶ· ἀφ᾽ οὗ κλαξ καὶ κλείς. Κλαυθμὸν γυναικεῖον φράζει Ὅμηρος· τὸ κλαῖε δ᾽ ἄρ᾽ ἐν λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν· ἕως κλαίουσα κορέσατο ὃν κατὰ θυμόν. Κλαυθμός, παρὰ τὸ κλαίω κλαύσω κλαυσμός, καὶ κλαυθμός. ἢ παρὰ τὸ κλῶ, τὸ κλαίω· κλῶνται γὰρ αἱ φωναὶ τῶν θρηνούντων. Κλαυθμυριζομένων, κλαιόντων. Κλαυμαριόμενον, κλαίοντα, Ταραντῖνοι. Κλαυμαρεῖται, κλαίει ἢ καίει. Κλαυσιᾶν, κυρίως τὸ ἠχεῖν αὐτόματι τὸ θύριον. Κλαῦσιν, ἄϊδνα· αὖθός τι. Κλαυταί, ποιαὶ φωνήν. Κλάω, καὶ τὸ πλέω, καὶ ὅσα τῆς ἕκτης συζυγίας ἐστὶν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος λαμβάνουσι τὸ υ, οἷον κλαύσω, πλεύσω, καύσω. Κλέα, τὰς ἀνδραγαθίας· κλέος γὰρ ἡ δόξα καὶ ἡ φήμη καὶ ὁ λόγος. βοηθήματα, ῥήματα. παρὰ τὸ κλύεσθαι, ὅ ἐστιν ἀκούεσθαι. Κλεαινόν, ὀνομαστόν. Κλεαινῶν, ὀνομαστῶν, ἐνδόξων. Κλεαρίς, φυλή. Κληδών, ἤγουν φήμη, ἡ ἐν κληηδών, καὶ κληδών, ἡ τῆς γραὸς ἐστὶν εὐχή, μάντευμα οὖσα τοῦ μέλλοντος· καὶ διὰ τοῦτο καὶ φήμη ὀνομασθεῖσα, συνήθως. ἡ δ᾽ αὐτὴ καὶ σῆμα, ὡς μέλλοντι σημαίνουσα· καθὰ καὶ δηλοῖ τὸ ἔπος φάτο σῆμα, τουτέστι σημεῖον ἄνακτι, τῷ Ὀδυσσεῖ. καὶ τοιοῦτον μὲν ἡ κληδών· ἡ δὲ βροντή, τέρας κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῆς γραός, οὐ μὴν σῆμα, κατὰ τὴν δηλωθεῖσαν φήμην.

ἔστι δὲ πέρας αὕτη, ὡς δίχα νέφους γεγονυῖα, παρὰ φύσιν γὰρ παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ῡ. Κληηδὼν, ἀπὸ τοῦ κλέω τὸ φημίζω· καθάπερ ἀπὸ τοῦ κλήζω δυσυλλάβου, ἡ κληδών· εἰ δὲ καὶ τραπείη κατ' ἔκτασιν ἡ κληηδὼν ἐν τῇ ἀρχούσῃ, γίνεται κληηδών. Κλειζώνης, ὁ μικρὸς ὁ πονηρότατος βαλανεύς. Κλεῖδα, ὑποδήματος εἶδος κρῆτες. Κλεῖδες, ἄκρα τις· κύπριοι. Κλεῖθρα, μοχλά· ἀσφάλειαι· πύλαι. Κλείθροις, κλειδώμασι. Κληηδόνα, κληδόνα· φήμην· δόξαν. Κλεῖ, ἐπαινεῖ· ὑμνεῖ. Κλεΐζω, δοξάζω. Κλειμάζειν, παλαίειν· σκελίζειν ἀπατᾶν. Κλείμακες, χωρίον εὐβοίας. Κλειμακτὴρ, κλίμαξ· βαθμός· ἢ χωρίον. Κλείμαξ, ὁ κλειματισμὸς, πάλαισμα ποιόν. Κλείματα, ὑποδήματα. Κλεῖν, κλεῖδα· λέγειν· ἐπιφημίζειν. Κλείνιος, ἔνδοξος. Κλεινοὶ, οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες. Κλεινὸς, ὡραῖος· ἔνδοξος· ὀνομαστός. Κλείοιμι, ᾄδοιμι. Κλείομαι, ἐπικαλοῦμαι. Κλείουσαι, ὑμνοῦσαι. Κλειόων, πυλὼν· ὅπου ζεύγεσιν ἦν τόπος εἰς στάσιν. Κλείπεις, κόσμος τις τοῦ καλουμένου γείσου. Κλεῖθρος, κλειδίον. Κλεὶς ἐστὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, χάρισμα πνευματικὸν, τοὺς περὶ πρακτικῆς καὶ φυσικῆς καὶ θεολογικῆς μερικῶν λόγοις ἀποκαλύπτον. Κλείσατε, εἴπατε. Κλεισθένης, διαβάλλεται ἐπὶ κιναιδίᾳ, ὡς γυναικιζόμενος. Κλείσιον, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες· κλίσιον δὲ, ἔνθα οἱ θρόνοι ἵστανται ἰδίᾳ. Κλεῖσις, ἡ σκηνή. Κλεισμὸς, θρόνος· κλίνη· κλιντήρ. Κλεῖσον, κατάκλεισον. Κλεισοῦραι, οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν ῥωμαίων φωνῇ. Κλειταμέρη, καὶ ἡ οὐράνιος ἄρκτος. Κλειταγόρα, ᾠδῆς τι εἶδος, ἡ λεσβία τὸ γένος. Κλεῖται, λέγεται· ὑμνεῖται· ᾄδεται. Κλείτει, κλίματι, γωνίᾳ· ἢ ἀγαθὴ δόξα· ἢ ὀνομαστή· κλειτή. Κλειτὴ, ἔνδοξος· σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. Κλειτόρι ὕδωρ, ποταμὸς ἀρκαδίας· κλειταιόν φασιν εἶναι οἱ κρῆτες. Κλειτόπωλος, ὁ περὶ τοὺς ἵππους ἔνδοξος. Κλειτοριάζειν, τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου· ἤγουν τὸ ψηλαφᾶν. Κλειτὸς, ἔνδοξος· καὶ κλυτὸς, ὀνομαστός· οὐκ ἀντιστρέφει δὲ, οὐ γὰρ εἴ τις κλυτὸς, ὁ ὀνομαστὸς, οὗτος καὶ κλειτὸς, ἤγουν ἔνδοξος· πολλοὶ γὰρ ἐπὶ κακίᾳ ὀνομαστοί. Κλειτύς, ὁ μὲν ἀπίων τὸ κατωφερὲς τῶν ὑδάτων· ἄμεινον δὲ τὰ ἀπόκλιματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κεκλίσθαι. ἢ παρὰ τὸ κλετὸς ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ, γίνεται κλετύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῑ κλειτύς. Κλείω, τὸ δοξάζω παρὰ ποιηταῖς, ἀπὸ τοῦ κλέος· κλείω καὶ τὸ ἀσφαλίζω παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἀφ' οὗ τὸ κεκλίαται παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ συγκεκλισμένοι εἰσί· παρ' ὁμήρῳ κλείω καθ' ἀπείρονα γαῖαν, χρόνον ἀντὶ χρόνου λαμβάνει· ἀντὶ γὰρ τοῦ δοξάσω μέλλοντος εἴρηται, ἐν ὀδυσσείας ρ̄. Κλειὼ, ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν. Κλείωμεν, ὀνομάσωμεν, παρὰ τὸ κλείω· ἢ παρὰ τὸ κλύειν, ὅ ἐστιν ἀκούειν. Κλέζω, καλῶ· φωνῶ. Κλέθος, κληδόνα. Κλεμμάδιν, κλοπαῖον. Κλέμματα, καθ' ἡμέραν κλέμματα ποιούμενος, ἀντὶ τοῦ φωράματα προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι. Κλέμμιν, δίφρον ἀνάκλιτον. Κλεμμύς, χελώνη. Κλεμμύειν, κηρύσσειν. Κλεόβιος, ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων. Κλέος, κλεΐζω, κληΐζω, κλήζω. Κλέος ἐσθλὸν, ἡ εὔκλεια· ὡς εἴ τις εἴποι φήμη ἐσθλή· τὸ μέντοι μὴ ἐσθλὸν, δύσκλεια. Κλέος, ἡ δόξα· καὶ ὁ ἔπαινος· κλαῖος δὲ, ὁ θρῆνος, διφθόγγῳ. Κλέος ἐσθλὸν, περίφρασις ἤγουν ἡ εὔκλεια· δῆλον δὲ ὡς ἡ δύσκλεια κλέος ἂν εἴη οὐκ ἐσθλόν· καὶ ὅτι κλέος ἀπολύτως ἡ φήμη, μέση λέξις οὖσα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· στυγερὴ ἀοιδὴ καὶ χαλεπὴ φῆμις, ταυτόν· οὕτω καὶ τὸ κλέος ἀρετῆς, καὶ τὸ ἀοιδὴ χαρίεσσα. Κλέομαι, ἐπικαλοῦμαι· εὔχομαι. Κλεόπας, ὄνομα κύριον. Κλεοφῶν, στρατηγὸς τῶν ἀθηναίων· καὶ εἰς τοῦτον τὸ δημαγωγοῦ δρᾶμα φέρεται πλάτωνος· καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ κλεοφῶν· τοῦτον κωμῳδεῖ ἀριστοφάνης, ὡς ξένον, καὶ ἀμαθῆ, καὶ φλύαρον. Κλέπας, πρότερον πηλῶδες· ἢ δασὺ ἢ ὑγρόν. Κλέπει, προδύεται· ἐπιθυμεῖ· ἐξαπατᾶται. Κλέπτειν, τὸ μὲν ἐστὶ, ταῖς χερσί· τὸ δὲ, τῷ λογισμῷ· φησὶ γοῦν ὁ ποιητὴς μὴ δ' οὕτως ἀγαθός περ ἐὼν κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου καὶ θέλε ἀπατᾶν· ἔστι μὲν οὗτος ὁ λόγος, κρᾶμα ἐπαίνου, καὶ ψόγου· ἔπαινος μὲν γὰρ, τὸ ἀγαθός περ ἐών· ψόγος δὲ, τὸ μὴ κλέπτε νόῳ. Κλέπτεσθαι, θέλειν· ἐπιθέσθαι· προδύεσθαι· ζητεῖν· ἐπιθυμεῖν. Κλέπτε νόῳ, παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. Κλέπτης, ὃς κρυφῇ τὰ ἀλλότρια λαμβάνεται ἐπὶ βλάβῃ τοῦ πλησίον· ἀπὸ τοῦ καλύπτειν, καλύπτης, καὶ κλέπτης· λάθρα γὰρ ἀφαιρεῖται. Κλέτος, ὑψηλόν· νοτερόν· δασὺ καὶ φώριον κλέμμα. Κλεπτομένου, χλευαζομένου. Κλέπτον, ἀντὶ τοῦ κλεπτικὸν, ἀριστοφάνης· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει· κλέπτον δὲ βαρέως ἀττικοὶ, καθὰ καὶ εἰρηναῖός φησιν. Κλεπτόμενοι, ἀπατώμενοι. Κλέπτω, συλῶ· λωποδυτῶ. Κλέπτω σε τὰ χρήματα· σημαίνει δὲ οὐ μόνον τὸ ὑφαιροῦμαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπατῶ· ὅμηρος κλέπτε νόῳ, ἀντὶ τοῦ παραλογίζου, καὶ θέλε ἀπατᾶν· καὶ κλέπτω, τὸ δωροδοκῶ· κλέπτω, ὁ μέλλων· κλέψω· ὁ ἀόριστος ἔκλεψα· ὁ δεύτερος ἔκλαπον· κλέπτω τῶν θεῶν τὰ ἱερὰ, καὶ τοὺς θεούς· κλέπτειν, τὸ μὲν ἐστὶ χερσὶν, τὸ δὲ τῷ λογισμῷ. Κλέπτω, τὸ δωροδοκῶ· σωέστιος· φοβοῦ τοὺς δικαστὰς, ἂν μὴ κλέπτωσι, ἤγουν ἂν μὴ δωροδοκῶσι· κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας, ὑπερεκόντισεν. Κλέπας, κλιτύς· ἀκρωτήρια. Κλεῦ, τὸ πύτλον. Κλεύθωμαι, ἔστι κεύθομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ̄ κλεύθομαι. Κλεύθομαι, κελεύθομαι· παρὰ τὸ ἐλεύομαι· ὁδεύω. Κλεύσομαι, κελεύσομαι· ὁδεύσω. Κλευσόμεθα, ἀκουσόμεθα· φθεγξόμεθα. Κλέψαι, κλέπτειν· τὸ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. Κλεψίαμβοι, ἀριστόξενος μέλη τινὰ παρὰ ἀλκμᾶνι. Κλεψιποτῶ, τὸ φειδομένως πίνω· καὶ φενακίζω. Κλεψύδρα, ὄργανον ἀστρολογικὸν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. Κλεψίρρυτον, ὕδωρ τὸ τῆς κλεψύδρας· αὕτη δὲ ἐστὶ κρήνη ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν θεωρεῖται, ἀρχομένων τῶν ἐτησίων. Κλεψύδρα, ἡ πηγή· διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν. Κλεψυδρίου, τὸ δικαστήριον. Κλεψύδρα, ἀγγεῖον τετρημένον, ἐν ᾧ ὕδωρ ἔβαλλον καὶ εἴων ῥεῖν ἄχρι τῆς ὀπῆς, καὶ οὕτως ἔπαυον τὸν ῥήτορα· τοῦτο δὲ ἐποίουν, διὰ τὸ φλυαρεῖν τὸν λέγοντα, καὶ ἐμποδίζειν ἀλλήλοις θέλουσι λέγειν, ἵνα τὰ σπουδαῖα λέξας, ἐξέλθῃ· κλεψύδρα, καὶ κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ, ἥ τις ἐμπεδὼ προσηγορεύετο. Κλεωναὶ, πόλισμά φασιν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ ἐξ ἄργους εἰς κόρινθον, ἐπὶ λόφου περιοικουμένου πανταχόθεν καὶ τετειχισμένου καλῶς· διέχει δὲ ἄργους μὲν στάδια εἴκοσι· κορίνθου δὲ, ὀγδοήκοντα· ἐνταῦθα καὶ ἡ νεμέα, μεταξὺ κλεωνῶν καὶ φλιοῦντος· καὶ τὸ ἄλσος,

ἐν ᾧ τὰ νέμεα συνετελοῦντο. καλοῦνται δὲ Κλεωναὶ ἀπὸ Κλεώνης, τῆς Ἀσωποῦ, τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ Μετώπης, τῆς καὶ παρὰ τῷ Πινδάρῳ. κατὰ δέ τινας ἀπὸ τοῦ νεμέου λέοντος, ὃν ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς, οἱονεὶ λεωναί. πληθυντικῶς δὲ αὕτη ἀεὶ λέγεται. ἡ μέντοι Κλεώνη νῆσος, περί που τὴν ἀδομένην κέρνην, ἀλλ' ἢ ἑνικῶς, καὶ διὰ δύο ν γράφεται. Κλεώνδαι, ἐραφανίδων τι γένος, ἀπὸ τοῦ ἐν Κλεώνδαις εἶναι. Κλήδεα, φραγμοί. Κλήδην, κλητικῶς, καλεστικῶς. Κληδόν, σωρόν. Κληδόνος, μαντείας, ἢ θείας φήμης. παρὰ τὸ κλέος, ὃ σημαίνει τὴν φήμην. Ὅμηρος, ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν. ἀπὸ τοῦ καλῶ, κλῶ, κληδών. ἐξ οὗ καὶ κλῆσις, ἡ κάλεσις. Κληδονίζεται, μαντεύεται, ἢ φημίζεται. κλυδωνίζεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ταραχίζεται, ὑψηλὸν καὶ μέγα. Κληδόσι, φήμαις. Κληδοῦχος, γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκείας ἔχειν. Κληδὼν καλῶν ἐξ ὀνόματος. Κληδών, κλέος, δόξα, φήμη. Κλήζω, τὸ φημίζω. εἴρηται ἐκ τοῦ καλήζω, καὶ κληΐζω, τὸ δοξάζω. Κλῆθρα, τὰ κλειδία. ἀπὸ τοῦ κλεῖς, γέγονε κλῆθρα. ἢ ἀπὸ τοῦ κλείσω. τὸ δὲ κλήω, οἱ Ἴωνες διὰ τοῦ η, καὶ ι γράφουσιν, ἐξ οὗ καὶ τὸ κλῆθρα, διὰ τοῦ η καὶ ι γράφουσιν. ἡμεῖς δὲ τὸ κλεῖθρα, διὰ διφθόγγου γράφομεν. Κλήθρη, δένδρου εἶδος. ἢ μοχλός. Κλῆθρος, δένδρον. καὶ κλήθρη. Κληῗδα ἐπάνυσε, ἐν τῷ α τῆς Ὀδυσσείας. κληῗδα λέγει, οὐ σκεῦος ἀπὸ σιδήρου, ἀλλὰ καὶ μοχλόν. ἔνδον μὲν τῆς θύρας ἐξημμένον, καὶ ἐπὶ τὰ κάτω καθειμένον, ἤτοι κεχαλασμένον. ἱμάντι δὲ ἔξωθεν ἀπτόμενον, καὶ ἀνελκόμενον, καὶ ἐπιζυγοῦντα τὴν θύραν. Κληῗδα, ἀντὶ τοῦ κλεῖδα καὶ Ποσειδάον ἀντὶ τοῦ Ποσειδάον. Κληῗδας, τὰς κλεῖδας. Κληῗδες, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἐν τῷ σ, ὅπαι λεγόμεναι κατακλεῖδες, εἰς ἃς αἱ περόναι καθίενται. Κληῗδες, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. καὶ Φαίακες σὺν νηυσὶ πολυκληῗσι κελεύσω, παρὰ τὴν κλάσιν τῶν γονάτων. ὅθεν καὶ τὸ μετακλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλᾶν, καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Κληϊζόμενος, φημιζόμενος. Κληΐζω, τὸ καλῶ. Κλήϊθρον, ὁ περὶ τὴν κατὰ πόσιν τόπος ὑπὸ τοῖς παριθμίοις παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κληὶς ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα. κληῗδες τὰ ζυγὰ ἐφ' ὧν οἱ ἐρέται κάθηνται. Κληίς, πολλὰ δηλοῖ. ὥσπερ καὶ τὸ κλειδίον, καὶ ἡ κλείς. λέγεται καὶ ἐπὶ μέρους θύννου, ὡς Ἀθήναιος παρασημειοῦται. οἷον κλεῖδες μὲν ὅπαι δυσαρεσχοῦσί μοι. πρὸς ὃ ὑποπυθομένου τινός, τὸ ἄρα αἷς τὰς θύρας κλείουσιν; ἐπάγεται ἀπόκρισις, τὸ θύννου μὲν οὖν σεμνὸν βρῶμα. οὕτω δὲ καὶ ὀρφῶν κλειδία, οἷον ἐν Γαδείροις τὰ κλειδία τῶν ὀρφῶν, καθ' αὐτὰ ταριχεύονται κλειδίων θύρας, χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐπὶ τοῦ τι κακοηθέστατα κλειδία, τὰ κρυπτὰ καὶ δυσεπιβούλευτα. Κληΐσατε, ὑμνήσατε. Κλῄσαι, οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν οὕτως, οὐ κλεῖσαι. καὶ κληῗδα. Κληῗσι, ταῖς κατακλήσεσι τῶν θρόνων. Κληϊσθέντας, ἀντὶ τοῦ κλεισθέντας Ἴωνες λέγουσι. διαλύουσι γὰρ τὴν ει δίφθογγον, εἶτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς η. Κληϊσταί, ἠσφαλισμέναι. Ὅμηρος. κληϊσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι. Κλῆμα, ὑπόδημα. Κληματόεσσαν, τραχεῖαν καὶ ὀρθήν. Κληματίδες, αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι. Κληματίς, ἡ ἄμπελος. Κληπικοί, ἰσχυροὶ καὶ ἄστιγοι. Κληροδοσία, κλῆρος, μερίς. Κληραδόσεται, λαχμῷ δόσεται. Κλῆροι, αἱ δύο διαθῆκαι. Κληρονόμος, παρὰ τὸ κλῆρος καὶ τὸ νόμος. τὸ δὲ κλῆρος, παρὰ τὸ κλῶ ἢ διὰ τὸ κάλον, ἤτοι τὸ ξύλον, κλῆρος γέγονεν, ἐπειδὴ ἐν ξύλῳ οἱ κλῆροι ἐχαράσσοντο. Κληρονομῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μέν, γενικῇ συντάσσεται. ἅπαξ δὲ, αἰτιατικῇ. Ἀριστείδης. τοὺς ἀλλοτρίους γε κακῶν ἄξιον κληρονομῆσαι. Λουκιανός, ὡς κληρονομήσαιμι τῆς βακτηρίας αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς κληρονομήσει ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα. κληρονομῶ τόνδε ἡ ἀρχαία χρῆσις οὐ λέγει, ἀλλὰ τοῦδε. Κληρονομῶ, ὅτι σημαίνει τὸ μετέχω καὶ λαμβάνω, γενικῇ. Κλῆρος ἐστὶ σημεῖον, ὅτι ἐμβάλλει τῷ ἀγγείῳ τοῦ λαχμοῦ, ψηφὶς τυχὸν ἢ δακτύλιος, ἢ βῶλος ἀρούρης, κατὰ Σοφοκλῆν, ἤ τι τοιοῦτον. τὸ δ' αὐτὸ, καὶ πάλος λέγεται. ἀλλὰ τοῦτο μὲν παρὰ τὸ πάλλω, τὸ κινῶ. κλῆρος δὲ, ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κινήσεως. παρὰ τὸ κλῶ, τὸ καλῶ. δι' οὗ ἐκπηδήσαντος, καλεῖταί τις εἰς ἔργον. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ κάλον τὸ ξύλον, κατὰ Ἡρωδιανόν. ὡς ξύλων μάλιστα πάλλεσθαι διδομένων ἐν τοῖς τοιούτοις. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν κλῆρος, καὶ πάλος λέγεται, κατὰ πολυωνυμίαν. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ἀπὸ τοῦ κλήρου, καὶ τὸ κληροῦν, καὶ τὸ κληροῦσθαι λέγεται. οἱ παλαιοὶ κλήρους νοοῦσι, καὶ τοὺς ὑπὸ μαντείας μισθούς. ἐν δὲ τῷ δέλτος κλήρους ἐν δεδεγμένῃ, κλήρους λέγει, ἢ τὰς μαντείας, ἢ σημεῖά τινα διδόμενα τῷ μάντει, ἐξ ὧν ὁρώμενος προεφήτευε. Κλῆρος, οὐσία. ἢ λαχμός. λέγεται κλῆρος, καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων. κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία. κλῆρος, μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες. Κλῆρος, τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν. ἡ ψῆφος. ἡ οὐσία. ἡ μέρος, καὶ σκωλήκιόν τι σμήνεσι γινόμενον. Κληροῦται, διαιρεῖται. Κληρουχία, δεσποτεία. Κλήρου σῆμα λέγει Ὅμηρος, ἡ περιφραστικῶς τὸν κλῆρον, ἢ κλῆρον μὲν, τὸ σῶμα τὸ διδόμενον πάλλεσθαι. σῆμα δὲ, τὸ ἐν αὐτῷ τυπωθὲν σημεῖον. διό φησι κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος. οὐ γράμματα δὲ νοητέον ἐξ ἀνάγκης τὰ τοιαῦτα σήματα, εἴδωλα δέ τινα, ἢ ἁπλῶς ἐκτυπώματα ἐν ὑποκειμένῳ ὄντι λειλιθιδίῳ τυχὸν, ἢ ξυλιφίῳ, ἢ τοιούτῳ τινί. Κληρουχικὴν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὡς ἄγροικος γῆν τὴν ἰδιωτικὴν λέγει, τὴν ὑπὸ κλήρου δεδομένην. τὴν πλουσίαν. ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι λαμβάνοντες πόλιν πολεμίαν, καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκβάλλοντες, κλήρῳ τὴν γῆν ἄλλοις διένεμον. ἢ κληρουχικὴν λέγει, τὴν γεωργικήν. κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοί, διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίοις κλήρῳ μερίζειν τὴν αὐτῶν γεωργίαν. Κληρούχοις, γεωργοῖς. Κληροῦχοι, κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κληρούχοις ἑκάστοις διανέμοντες. Κληροῦχος, ὁ δεσπότης. καὶ ὁ γεωργός. Κλήρων, μερίδων. Κληρώσει, μερίσει. Κληρωτήρια λέγει Ἀριστοφάνης, τὰς κληρωτικὰς ἀρχάς. Κλησιάδας, τὰς θύρας τῆς σκηνῆς. Κλησίασον, σύναξον. Κλῆσιν, τὴν μαρτυρίαν λέγει Ἀριστοφάνης, ἐν ταῖς Νεφέλαις. καὶ κλῆσιν, λέγει ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς Νεφέλαις, τὴν ἐν ταῖς δίκαις εἰσαγωγήν. καλοῦνται γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια. κλήσεις δὲ τῶν δικῶν τῇ λ' φασὶ γενέσθαι, ὅπως ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δίκην, ἔχῃ τὴν τριακοστὴν ὅλην εἰς τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορίᾳ ζημιωθῇ. κλῆσις μέν ἐστιν ἡ εἰς ὁποιονοῦν τῶν δικαστηρίων. πρόκλησις δὲ, ἡ εἰς Ἄρειον πάγον. Κλῆσον, ἀντὶ τοῦ κλεῖσον παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐκ τοῦ κληΐζω, κατὰ συναίρεσιν κλῆσον. Κλητεύει, καλεῖ εἰς δικαστήριον. Κλητεύεις, μάρτυρες. Κλητή, νεοσσεία. Κλητῆρα, τὸν καλέσαντα ἴσον φρουροῖς. Κλητή, ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη. ὡς τὸ

αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα· κλειτὴ δὲ, κύριον· καὶ ἡ ἔνδοξος, δίφθογγον· κλιτὴ δὲ ἡ κλινομένη ἰῶτα· Κλη-
τῆρες, οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα, καὶ κλητεῦσαι δέ ἐστι, τὸ κλη-
τῆρα γενέσθαι· ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος. λέγεται δὲ κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι, ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν
μὴ ὑπακούωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι· ὡς Ἰσαῖος ἐν
τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. Κλῆρος, τὸ πλῆθος· κλῖτος δὲ, τὸ μέρος καὶ κλίμα· καὶ κλίματα τὰ μέρη ῑ· καὶ κλῆρος
διὰ τοῦ η, σημαίνει τὴν ἔλευσιν καὶ τὴν συνάθροισιν. Κλῆρος, δόξα. Κλητὸς, ὁ κεκλημένος, καὶ μὴ αὐθαίρετος ἢ κωφ·
Κλητικὰς, καὶ εὐθείας, ἐπίσης οἱ Ἀττικοὶ ἐκφέρουσιν· οἷον, ὦ οὗτος· ὦ φίλος· Αἴας δεύτερόν σε προσφωνῶ. Κλητικὰς
ἐκφέρειν ἀντὶ εὐθειῶν, τῶν Ἀττικῶν ἐστιν· οἷον νεφεληγερέτα Ζεὺς, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. Κλητροὶ, κλήτορες. Κλη-
τρὸν, καλούμενον· κλῆσιν. Κλήτωρ, κῆρυξ· ἄγγελος· ὑπηρέτης· μάρτυς. Κλητώριον, κλοπικαῖον, τὸ ἀπὸ κλοπῆς
πρᾶγμα. Κλητώριον, ἡ βασιλικὴ δόξα· ἢ τράπεζα. Κλίβανος, φοῦρνος· ἢ κάμινος. Κλίδια, τάριχος. Κλιθῆναι,
ἀνακλιθῆναι· ἀνακλῖναι. Κλίμακα καὶ κλιμακωτὸν λέγουσιν οἱ παλαιοί· ἕτεροι δὲ ἐπεικοδόμησιν· γίνεται δὲ σχῆ-
μα κλιμακωτὸν, ὅταν τὸ λῆγον τῆς φθασάσης ἐννοίας, ἀρχὴ γίνηται τῆς ἐφεξῆς· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὁ βασιλεὺς ἀγα-
θός· ὁ ἀγαθὸς, ἀγαθὰ ποιεῖ· ὁ ἀγαθὰ ποιῶν, εὐεργετεῖ· ὁ εὐεργετῶν, θεὸν μιμεῖται. τοιοῦτόν τι, τὸ Ἥφαιστος μὲν ἔδωκε Διΐ·
Ζεὺς δὲ τῷ Ἑρμῇ· Ἑρμῆς δὲ καὶ τὰ ἑξῆς. Κλιμαδὸν, ὁ δερμάτινος δίφρος. Κλίμακες, πάλης εἶδος. Κλίμα, τόπος.
Κλίμακες, ξύλα ὀρθά. Κλιμάζει· Δείναρχος· ὅταν οὖν κλιμάζῃ, καὶ παράγει τοὺς νόμους, ἀντὶ τοῦ παρακλίνῃ, καὶ
τρέπῃ. μή ποτε δὲ δεῖ γράφειν βλιμάζει, ἀντὶ τοῦ θλίβει καὶ βιάζεται. Κλιμακισμὸς, πάλαισμα ποιόν. καὶ διακλι-
μακίσας, τὸ διαπαλαίσας. Κλίμαξ, ἡ σκάλα· καὶ εἶδος παλαίσματος. Κλιμακίζω, τὸ ἀνατρέχω. Κλιμακόεσ-
σαν, κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν. Κλιμακίσκοι, πάλαισμα ποιόν. Κλιμακτῆρες, οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί. Κλί-
ματα, ὑποβήματα. Κλιματιφόρος, ὁ ἐπὶ κλιμακίου τιθεὶς τὸν νεκρόν· κλιμακίας τις τῶν πυρῶν. Κλιμακίδες, αἱ
τῶν πλοίων ἀποβάθραι. Κλῖναι, τροπαὶ τῶν μαχομένων· καὶ τὸ περιέχεσθαι ἔξωθεν ὑπό τινος· καὶ τὸ σύνηθες. Κλῖναι,
ἐτρέψαντο· ὑπεχώρησαν. Κλινίδιον, κράββατος ὑποκοριστικῶς. Κλίνη, παρὰ τὸ κλῶ· κλάσιν γὰρ λαμβάνει τὰ κλι-
νόμενα, στερισκόμενα τῆς ὀρθότητος. Κλίνη, τὸ κραββάτιον. Κλίνθη, ἀπὸ τοῦ κλίνω· αἰολικῶς ἐστὶ τὸ τοιοῦτον. Κλίν-
θη, ἐκλίθη. Κλινθὴρ, θρόνου εἶδος, παρὰ τὸ ὅ ἐστιν ἀνακλινθῆναι, ὡς δηλοῖ τὸ εὖ δὲ ἀνακλινθεῖσα. Κλινίδιον, ὄνομα ὑπο-
κοριστικόν· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ᾱ καὶ εἰς η̄ θηλυκῶν, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων διὰ τὸ ἴδιον γινόμενα οὐδέτερα ὑπο-
κοριστικὰ, διὰ τοῦ ῑ γράφεται. οἷον μοῖρα, μοιρίδιον· ἑταίρα, ἑταιρίδιον· κλίνη, κλινίδιον· πύλη, πυλίδιον· πτέρνη, πτερνί-
διον· ψυχὴ, ψυχίδιον· πλὴν τοῦ γῆ, γήδιον, τὸ χωράφιον, ὃ φυλάττει τὸ η̄· ξίφος, ξιφίδιον· νῆσος, νησίδιον· καὶ ἕτερα· τὰ
δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ις θηλυκῶν διὰ τοῦ εως κλινομένων, διὰ τοῦ ειδιον γινόμενα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· οἷον θνῆ-
σις, θνήσεως θνησείδιον· ἄλυσις ἀλύσεως, ἀλυσείδιον· τάξις τάξεως, ταξείδιον· δάμαλις δαμάλεως, δαμαλείδιον· ῥῆ-
σις ῥήσεως, ῥησείδιον· λέξις λέξεως, λεξείδιον· κτῆσις κτήσεως, κτησίδιον· καὶ ἕτερα. Κλινθήτην, ἐκλίνθησαν. Κλι-
νὶς, ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὴ καθέδρα. Κλινὶς, βάθριόν τι ἢ κλινὶς εἴς τι παμμῆκον ἔγκυκλον. τουτὶ λαμβάνω ἀπὸ τῆς
κλινίδος· καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς. Κλινοκοσμοῦντα, Διονύσιόν ἐστιν ἐν τῷ δαιτρός. Κλινοπετὴς, κλινήρης· κλι-
νήρης δὲ, παραλελυμένος. Κλινοπετεῖς, ἐπὶ δίφρου καθήμενοι. Κλινόστριχνον, τὴν ψαλλίδα. Κλιντὴρ, δίφρος ἀνα-
κλιτός. Κλιντῆρες, εἶδος φορείου ἢ κλινίδιον, ἔχον ἀνακλίσεις, οἷον τὸ νῦν κλινοκαθέδριον. Κλισιάδες, αἱ δίπτυχοι
θύραι. Κλισία, καὶ σκηνὴ ταυτόν· πλὴν ὅσον ἡ μὲν κλισία, μιμεῖται πως οἰκίαν, πύλας τε ἔχουσά τινας, καὶ μοχλοὺς
ἐπὶ τὰς πύλας· ἡ δὲ σκηνὴ, οὐκ ἀπὸ ξύλου ἐξ ἀνάγκης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ σινδόνων ἢ πίλων ποτὲ συνίσταται· ὅθεν καὶ
ἡ σκηνῖται τὸ ἔθνος παρονομάζονται. δῆλον δὲ ὅτι ἡ κλισία, καὶ κλισιὰς λέγεται. φησὶ γοῦν Ἡρόδοτος ὅτι μεγάλαι
κλισιάδες ἀναπέπτανται τῷ Πέρσῃ· ἔοικε δὲ ἡ κλισία, ἀπὸ τοῦ κλισίου οὐδετέρου παρονομάζεσθαι· ἔστι δὲ τὸ κλίσιον,
δουλικὸν καὶ εὐτελὲς οἴκημα· ὡς δὲ τῷ Δίωνι δοκεῖ, τὸ τῶν προβάτων σκεπαστικὸν καὶ φυλακτικὸν οἰκίδιον, εὐτελὲς πάν-
τως ὂν καὶ αὐτό. Κλισμὸς, ἡ καθέδρα· καὶ ὁ θρόνος, ὁ ἔχων ἀνάκλισιν παρὰ τὸ κλίνω. Κλίσια, τὰ κουβούκλεια. Κλισία,
τὸ ἀνάκλιντρον· ἡ γάρ τι κοινότερον λεγομένη κλισία, οὐ πρὸς καθέδραν, ἀλλὰ πρὸς ἐνοίκησιν ἐγίνετο σκηνὴ οὖσα.
Κλισία, παρ' Ὁμήρῳ λέγεται ἔτι, ἡ εὐτελὴς οἴκησις, ἐπεὶ καὶ σταθμὸς ἐπὶ, καὶ μέσαυλον, καὶ αὖλις, καὶ ἔπαυλις· οὐ μὴν οἶ-
κος ἢ δῶμα ἢ μέγαρον· λέγεται καὶ κλισμὸς ἤγουν θρόνος, ἔχων τι ἀνάκλιντρον· ᾧ καὶ τάπης ἐξ ἐρίου ἐπίκειται προσκεφά-
λαιον δηλαδή. Κλισία, ἡ στρατιωτικὴ σκηνὴ, ἐπὶ στρατοπέδου κατασκευασμένη, αὐτοσχέδιος, οὐ δὲ πολιτική· καὶ ἡ καθέ-
δρα· ὡς ἐν τῷ κλισίην εὔτυκτον ἔθηκε. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κεκλίσθαι, τὸ περιέχεσθαι· πολλάκις γὰρ Ὅμηρος τὸ κεκλίσθαι, ἐπὶ
τούτου τίθησι τοῦ σημαινομένου· ὡς ἐν τῷ κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες, ἤγουν συγκεκλεισμένοι εἰσὶ, καὶ
στενοχωρούμενοι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ κεκλίσθαι τὸ ἐπερηρεῖσθαι· καθὸ λέγεται τὸ ἀσπίσι κεκλιμένοι, ἤγουν ἐπερηρεισμένοι.
κλίνη δὲ καὶ κλιντήριον, ἀπὸ τοῦ ἀνακεκλίσθαι· ὀρθὸν μὲν τὸ σῶμα ἑστηκὼς, κάμπτεται δὲ ἐν τῷ καθέζεσθαι· καὶ ἐκ-
ταθὲν ἐπὶ τῆς εὐνῆς ἐν τῷ κοιμᾶσθαι, ἀνακλίνεται. Κλισίον, παιδοχεῖον· ἢ βάσις, ἐφ' ἣν τίθεται ὁ θρόνος. Κλίσιον,
οἰκετικός ἐστιν εὐτελὴς, καὶ οἷόν τις κλισία, περὶ ἣν δμῶες ἴαυον. παρὰ μέντοι τοῖς Ἀττικοῖς τὸ κλίσιον ἁμαξῶν καὶ ζευγῶν
ἐστι δεκτικόν· λέγεται τοῖς Ῥωμαίοις παρὰ τὴν στάσιν σταῦλον καλεῖν. Δίωνι μέντοι τῷ κατὰ τὴν γλῶσσαν δοκεῖ, κλίσιον
εἶναι τὸν σταθμὸν τῶν προβάτων· εὕρηται δὲ καὶ διὰ διφθόγγου κλείσιον· θυρεὼν, ἐν ᾧ ζεύγη ἵσταται· καὶ κλεισίαι αὔλειοι· πυ-
λῶνες, πλατεῖαι θύραι, δι' ὧν καὶ ζεύγη εἰσέρχονται. Αἴλιος Διονύσιός φησι, κλείσιον ὡς κλειδίον, καὶ ὅτι θυρὼν τοῦτο μέγας,
καὶ κλεισίαι αἱ τούτου θύραι πλατεῖαι, καὶ δι' ἃς τὸ ἐκτὸς ἀνοιγόμεναι. παρὰ Ἀττικοῖς κλίσιον, ὁ μέγας θυρών· Ὅμηρος δὲ οὐ σαφῶς
ἐμφαίνει δουλικὸν οἶκον εἶναι παρ' αὐτῷ τὸ κλίσιον. Κλίσις, ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις. Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ δε-
ξιὰ κλίσις· ἐφ' ἕνα κλίσις, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις· ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶ, καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις,

ἡ πρόκλησις, παραγγελία εἰς κρίσιν· οὕτω Δημοσθένης. Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις· παρὰ τὸ κλίνω, τὸ ἀνακλίνω. Κλισμοί, θρόνοι ἢ ἀνάκλιντρα. Κλίσις, ὀνομασία. Κλίτα, στοαί, ἢ ἐλαίας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι. Κλίτια, τὰς ἀνακλίσεις τῶν ὀρῶν καὶ βάσεις. Κλιτήριον, πόλις Ἀρκαδίας. Κλιτόριον, ὄνομα πόλεως· ἀπὸ τοῦ κλύω· κλιτόριον τροπῇ τοῦ υ εἰς ι· ἔστι δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ἧς ὁ γευόμενος, ἀποστρέφεται τὸν οἶνον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός· ὅθεν καὶ κλιτοριάζειν λέγεται, τὸ αἰσχρῶς ἅπτεσθαι. Κλίτος, μέρος πλάγιον· πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου ὁ ψαλμῳδός φησι. Κλιτός, τόπος κατωφερής. Κλιτὺς κατὰ τοὺς παλαιούς, τὰ ἀποκλίματα καὶ ἐξέχοντα τῶν ὀρέων, παρὰ τὸ κεκλίσθαι· ὡς παρὰ καὶ παρὰ τὸ ἀνακεῖσθαι, τὰ ἄγκεα. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, κλιτύς οἱ πρόσκλιμενοι καὶ προνενευκότες ἐν ἄκρῳ τινὶ τόποι· οὓς αἱ χαράδραι παρατρώγουσαι καταρρίπτουσιν· ὅτι δὲ καὶ ἐξοχήν τινα αἱ κλιτύες δηλοῦσι, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ ἀποτμήγουσι χαράδραι· τὰ γὰρ ἐξέχοντα καταρρίπτουνται, χαρασσομένων τῶν ὑπ' αὐτό, ἐξ οὗ ἡ χαράδρα παράγεται. Κλοιός, ὁ δεσμὸς ὁ περιτιθέμενος τῷ τραχήλῳ τῶν κυνῶν· καὶ ὁ ζυγός· καὶ ὅσα τοιαῦτα περιτίθεται τῷ τραχήλῳ, διὰ διφθόγγου· καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Κλοιός, καὶ κλοιά, τὰ σίδηρα, ἃ φοροῦσιν οἱ κατάδικοι· παρὰ τὸ κλείω κλοιός· κλείει γὰρ περιτιθέμενα. Κλοῖστρον, κλεῖστρον. Κλοιωτά, δεσμοῖς διεξειλημμένα· κλοιὸς γάρ, εἶδος δεσμοῦ περιτραχηλίου. Κλοιώτης, ὁ δεσμώτης. Κλονεῖ, ταράσσει· φθείρει· φοβεῖ. Κλονεῖται, φθείρεται· ἔρχεται. Κλονέοντο, ἐθορυβοῦντο· ἐταράττοντο, καὶ τὰ ὅμοια. Κλόνιον, ἰσχίον· ῥάχις· ὀσφύς, τὰ ψοιά καὶ τὰ ὅμοια. Κλονίος, ῥωμαλεότατος, οἱονεὶ ὁ μάχιμος καὶ γενναῖος καὶ κλονῶν, παροξύνεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καθὰ καὶ τὸ Σχεδίος, καὶ Ὀδίος, ὡς κύριον τρίβραχυ. Κλονόεντα, ταράσσοντα· ἀπὸ τοῦ κλονῶ. Κλόνος, στρόφος, καὶ εἵλιξ· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· τὴν γαστέρα καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. καὶ ἡ ταραχή· καὶ ὁ θόρυβος. Κλονούμενος, ταρασσόμενος. Κλοπαί, παραλογισμοί· καὶ κλαπέντης, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντης. Κλοποπεύειν, παραλογίζεσθαι· ἀπατᾶν· κλεψιγαμεῖν· στραγγεύεσθαι. Κλοπιπεύειν, κολοπιπεύειν ὑπερθέσει τοῦ λ. Κλονιστήρ, παραμήριος μάχαιρα· παρίχιον. Κλοποφορῶ, τὸν ἐν κλοπείᾳ φέρω. Κλοτοπευτής, ἐξαλλάκτης· ἀλαζών. Κλοτοπεύειν, ἅπαξ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ κλοπεύειν, καὶ οἷον παρακλέπτειν τὸν καιρόν· ἢ τὸ κλυτοπεύειν, καὶ οἷον καλλιλογεῖν· καὶ κλυτοῖς ἔπεσιν ἐνδιατρίβειν, καὶ οὕτω κατεργεῖν ἐν κενοῖς. Κλύδιον, πέλαγος. Κλυδών, χώρα· καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορά· ἢ κυμάτων σφοδρότης. Κλυδωνίζεται, ταράττεται· παρακρούεται. Κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάσσης, ὅταν παρὰ τῷ αἰγιαλῷ εὐδίας οὔσης, ἐπικλύζεται. Κλυδώνιον, πέλαγος· χειμών· καὶ θόρυβος πραγμάτων. Κλῦθί μευ, ἐπάκουσόν μου. Κλύει, ἀκούει. Κλύζει, πλημμυρεῖ· ῥέει· βρύει. Κλύζω, τὸ διὰ κλυστῆρος ἰατρεύω· ἀφ' οὗ κλυστήρ, τὸ ἐργαλεῖον, δι' οὗ κλύζουσι. κλύζω, τὸ ὕδατι καλύπτω· ἀφ' οὗ ἐπίκλυσις, ἡ τῶν ὑδάτων ἐπιρροία, ὅταν καλύπτει τὴν ἐπιφάνειαν· καὶ κατακλυσμὸς καὶ κλύδων, ἡ ταραχὴ τῆς θαλάττης· καὶ κλυδώνιον, τὸ κῦμα τῆς θαλάττης, ὅταν παρὰ τῷ αἰγιαλῷ εὐδίας οὔσης ἐπικλύζεται· καὶ κλυζόμενα, τὰ ὑπὸ τοῦ ὕδατος καλυπτόμενα. Κλύζεσκον, ἤγουν ἔκλυζον· ἐξ οὗ καὶ ὁ κλύδων παράγεται. Κλῦθι, ἄκουσον· πέπλασται ἀπὸ τοῦ ἔκλυε· θέμα γὰρ εἶναι τοῦ κλῦθι, τὸ κλῦμι οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς. Κλῦθι, δῦθι, φάθι, μακρὰ παραλήγονται, ἀπὸ τοῦ κλύε δύε κατὰ μεταπλασμὸν γινόμενα· τὸ δὲ κέκλυθι βραχύνεται, ὁμοίως καὶ τὸ ὄρνυθι· καὶ τὸ ἴθι, βραχύνεται. Κλῦθι, κλύω ποιητικόν· ἀκούω, κοινόν· κλύω ἐνεστώς· ἔκλυον παρατατικός· μέλλων ἀπὸ τούτου οὐκ ἔστι, λέγεται δὲ ὁ τοῦ κοινοῦ ἀκούσω· ἐπεὶ τῇ κοινῇ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ ἐρείδει, καὶ ἡ ἀττικὴ γλῶττα, καὶ αἱ ἄλλαι, αἷς μάλιστα χρῶνται οἱ ποιηταί· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ κοινὴ λέγεται, ὅτι μετέχουσιν αἱ ἄλλαι αὐτῆς· κοινὸν γὰρ οὐ μετέχουσι τοὐλάχιστον δύο καὶ προηριθμημένων ἐκείνων, αὕτη ἐπάγεται, ὄνομα ἔχουσα ἀπὸ τούτου πάντως δηλοῦν, ὅτι αἱ ἠριθμημέναι πᾶσαι χρῶνται αὐτῇ, καὶ αὕτη πάσαις αὐταῖς· ἀόριστος δεύτερος ἔκλυον· ες· ε· ἀφ' οὗ προστακτικὸν κλύε, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν κλῦθι· μεταπλασμὸς δέ ἐστιν, ὅταν τέλος ὀνόματος, ἢ ῥήματος, ἐφ' ἕτερον τέλος τραπῇ οἰκεῖον τῷ τρεπομένῳ· οἰκεῖον δέ ἐστιν, ὡς δηλονότι ἡ αὐτὴ πτῶσις τοῦ ὀνόματος ἐν ἄλλοις χρήσαιται, ἢ ὁ αὐτὸς χρόνος τοῦ ῥήματος, ὡς τοῦ ἀορίστου τέλος τὸ ε ἐτράπη εἰς θι, ᾧ τέλει χρήσαιτ' ἂν ἀόριστος προστακτικὸς ἐν ἑτέροις. Κλύμενος, οὕτω λέγεται ὁ ᾅδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν· ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. Κλύμενος, ἰατρὸς ἀφυής· ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ Μορσίμῳ, διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ· ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος· λέγεται δὲ καὶ ὁ κισσός, ὡς Ἀντίμαχος, κισσοῦ τι Κλυμένοιο καὶ Ἀμπελένης. Κλύσαι λέγεταί τι ποτήριον, ἢ ἄλλο τι ἀγγεῖον· νίψαι πρόσωπον, ἢ χεῖρα· πλῦναι δὲ ἐσθῆτας· κατακλύω μετὰ προθέσεως τὸ βρέχω. Κλυστήριον, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον· καὶ κλυσαί, κλυστῆρα προσθέμενος, ὑπεξήγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα. Κλυταί, ἔνδοξοι· ἀγαθοί· καλοί· τίμιοι· πολλοί· ἢ πανταχοῦ κηρυττόμενοι. Κλυτίδη, κλυτοῦ παῖ. Κλυταιμνήστρα, κύριον ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Κλυτίδην, λέγει Ὅμηρος κατὰ συγκοπήν· τὸ γὰρ ἐντελὲς κλυτιάδης ἐστίν, ἐκ τοῦ κλυτίου, ὁμοίως τῷ Ἀλεξιάδης. Κλυτίος, παρ' Ὁμήρῳ ὡς τρίβραχυ κύριον, παροξύνεται, καθὰ καὶ τὸ Τυχίος· καὶ τὸ Ὀδίος· καὶ τὸ Δολίος. Κλυτομωγεῖς, ἀκουσταὶ θρήνου. Κλυτοπώλῳ, ἢ ἀντὶ τοῦ εὐίππῳ, διὰ τὸ πανταχοῦ φθάνειν τὸν θάνατον· ἢ οὗ κλυτὴ ἡ ἐπιπόλησις, ἤγουν ἐπέλευσις· διὰ τὸ ἐξάκουστον τῶν θρηνούντων ἐπιθανάτια· καὶ ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ ἔοικε προπαροξύνεσθαι κατὰ τὸ εὔπωλος· ἔστι δὲ τοιοῦτος ᾅδης, οὗ κλυτὴ ἡ ἐπιπώλησις, ἤτοι ἔφοδος· μηνύουσι γὰρ τοὺς θανόντας οἱ ἐπ' αὐτοῖς θρῆνοι· ἢ ὁ κλυτοὺς ἔχων ἵππους. Κλυτοπώλῳ, ἐνδοξοπώλῳ· ἱππεῖ ἀγαθός. Κλυτός, παρὰ τὸ κλύω, τὸ δοξάζω, γίνεται κλυτός, ὁ ἔνδοξος· καὶ κλυτά, τὰ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξα. Κλυτὸς ἱπποδάμεια, δυσὶ διαλέκτοις ὑπόκειται· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ὅτι δωρικὴ καὶ ἀττικὴ ἐστὶν ἡ τοιαύτη ἐναλλαγὴ τῶν γενῶν· πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα πολλαχοῦ δηλούμενα· ὧν καὶ τὸ ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι, τουτέστιν ἐν τῇ κατὰ νεκροὺς πύλῃ· καὶ τὸ ἀγγελθεῖσά μοι γυναῖος· καὶ πλάνος φρενῶν, ἡ πλάνη· καὶ φαῦλος οὖσα· καὶ ὁδὸς λεῖος· καὶ ἡ θηραῖος, παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ καὶ τηλικοῦτος· καὶ δεινὴ θεός· καὶ μάταιος σπουδή· τὸ δὲ ἤματι τῷ, ἀντὶ τοῦ τῇ ἡμέρᾳ.

Κλυτὸς ἱππόδαμεια, δυσὶ θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς τὸ παρ' ὁμήρῳ· κλυτὸς ἱπποδάμεια· καὶ θερμὸς ἀϋτμή· καὶ αἰγὸς πολιοῖο· καὶ παρ' ἡσιόδῳ, δαϊζομένου πόληος· ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς οὐδετέροις ὀνόμασιν ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ ἐπίθετα, καὶ μετοχὰς ἀρσενικάς τε καὶ θηλυκὰς ἐπιφέρουσιν· οἷον εὐφυὴς παιδίον· καὶ κόριον καλλίστη· καὶ γύναιον ἐρχομένη· καὶ μειράκιον λέγων· καὶ παιδίον βαδίζων· καὶ ὅμηρος, τέκνον φίλε τοῦτο δίδωμι. Κλυτὸς ἱπποδάμεια· καὶ σοφὸς γυνή· καὶ τὼ χεῖρε· τὼ γυναῖκε· καὶ παρὰ πλάτωνι, διά γονέας καὶ φέροντε· καὶ ὅμηρος ἐπὶ ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἔφη· οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ· καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέων ἦν· ἔστι καὶ τῶν ἀττικῶν τὰ ἐπίθετα ἀρσενικά, ἢ ἄρθρα, ἢ μετοχάς, τοῖς θηλυκοῖς συντάσσειν· ὡς φαίνεται ἐν τοῖς ἄνω. Κλυτὸς ὄρνις, ὁ ἀλεκτρυών. Κλυτοτέχνης, ὁ ἥφαιστος· ὁ ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν· ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτός, καὶ αἰθαλόεις θεός, ὁ χαλκεύς. Κλυτότοξος ἀπόλλων καλεῖται, ὡς σὺν τῇ μαντικῇ καὶ μουσικῇ καὶ ἰατρικῇ ἐπιστατῶν καὶ τῇ τοξικῇ, κατὰ τὸν μῦθον· ὅρα δὲ ὡς ἰσοδυναμεῖν δοκούντων ἐστὶν ὅτι τοῦ κλύειν καὶ τοῦ κλείειν, ὅ ἐστι κλεΐζειν καὶ δοξάζειν· ἐκ μὲν τοῦ κλύειν, τὸν κλυτότοξον συνέθετο· ἐκ δὲ τοῦ κλείειν, κλειτὴν ἑκατόμβην φησὶν ὁ ποιητής. Κλύων, ἐπακούων. Κλύω, σημαίνει τὸ δοξάζω, καὶ τὸ ἀκούω· ἐκ τούτου κλῦμι· ἔκλυν· ἔκλυς· ὑ κλὺς· κλύτος· κλῦθι καὶ κέκλυθι. Κλύω, ποιητικὸν· τὸ ἀκούω, κοινὸν· ἀφ' οὗ κλυτός, ὀνομαστός· καὶ περικλυτός, ὁ περιαδόμενος· καὶ ἀγάκλυτος, ὁ ἄγαν καὶ λίαν ὀνομαστός· καὶ τηλέκλυτος, ὁ ἐκ προγόνων ὀνομαστὸς ἢ ὁ περιβόητος· καὶ κλύω, τὸ μανθάνω· καὶ κλύω κακῶς πρός σέθεν, ἤγουν ἀτιμάζομαι παρὰ σοῦ. Κλῶ, σημαίνει πέντε· τὸ καλῶ· ἐξ οὗ καὶ κλῆρος· τὸ ἐπαινῶ· ἐξ οὗ κλεῖ, τὸ ἐπαινεῖ· τὸ κλαίω, ἐξ οὗ καὶ κλαίω· κλῶ, τὸ φωνῶ· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν κλύω· κλῶ, τὸ ἐμποδίζω· ἐξ οὗ καὶ κλαῦ, τὸ ἐμποδίζειν. Κλωγμός, ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος· ὃν λάκησιν τινές φασιν· οἷον οἱ ὀνηλάται ποιοῦνται κυρίως. Κλῶδις, κλέπτης. Κλώδωνες, αἱ βάκχαι τοῦ διονύσου παρὰ μακεδόσιν, αἱ κληθεῖσαι ὕστερον μιμαλλόνες, ἀπὸ τῆς μιμήσεως. Κλώζεται, καὶ συρίττεται· ἔστι δὲ ὅτε καὶ λίθοις βάλλεται. Κλώζω, τὸ διὰ ψόφου τινὸς χλευάζω· ἀπὸ τῶν κολοιῶν, τὸ κλώζειν γὰρ ἐπὶ τῆς φωνῆς λέγεται αὐτῶν. Κλώζω, καὶ κλάζω, ἐκ τοῦ κλῶ· κατὰ τὸ κλώζω, λέγονται κλώζεσθαι καὶ ἀποσυρίττεσθαι οἱ ἐν θεάτροις νικώμενοι καὶ κλωγμὸν πάσχειν. Κλώθει, κατὰ πάντα, ἐπιμερίζει, νήθει· βλαστάνει· καλῶς αὔξεται. Κλώθειν, στρέφειν λέγεται· εὔκλωστος, εὐστρεφής, καὶ εὔστροφος. Κλῶθες, ἢ κατακλῶθες, μεταπλασμὸν ἔπαθεν ἐκ τοῦ αἱ κλωθαί, οὐ ἡ εὐθεῖα, ἡ κλωθώ· δηλοῖ δὲ τὰς μοίρας, παρονομασθείσας ἀπὸ μιᾶς αὐτῶν τῆς κλωθοῦς· καὶ οὕτω μέν τινες· ἴσως δὲ μᾶλλον οὐχ ἁπλῶς, μοῖραι, αἱ κατακλῶθες, ἀλλὰ καὶ αἶσα μὲν ἡ ἁπλῶς μοῖρα· κατακλῶθες δέ, αἱ μὴ εὐτυχεῖς· διὸ καὶ βαρεῖαι λέγονται. Κλωθώ, μία τῶν μοιρῶν· εἴρηται δέ, παρὰ τὸ ἐπικλώθειν ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Κλωκυδᾶ, τὸ καθῆσθαι ἐπ' ἀμφοτέροις ποσίν. Κλώμακας, τραχεῖς τόπους. Κλωμακόεσσαι πολλὰ ἀποκλίματα ἔχουσαι· ἀφ' οὗ τὴν τραχεῖαν καὶ ὀρεινὴν σημαίνει, ἢ κρημνώδη, ἢ δύσβατον. Κλωμακόεν, ἐπὶ ὀχυροῦ τίθεται τόπου, ἐν ᾧ εἰσι κλώμακες· ὁποίων καὶ ὁ λυκόφρων μέμνηται· ὅ ἐστι τόποι ἢ λόφοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὑψηλοί· τραχεῖαι δὲ αὗται, καὶ πετρώδεις· καὶ ἀναβάσεις εἰσὶ κατακλῶσαι τοὺς δι' αὐτῶν βαίνοντας· φυλάττεται δὲ ἡ λέξις εἰσέτι καὶ νῦν, εἰ καὶ μὴ ἀκραιφνής, ἀλλ' ὑποβάρβαρος περί που τοὺς παφλαγόνας· οἳ κρωμακώτους τόπους, τοὺς πετρώδεις, καὶ οὐ ῥᾷον ἀναβαινομένους φασί. Κλῶν, συντρίβων· κατάγνυν. Κλώνακα, ῥάβδον, καὶ τὰ κλιμακώδη χωρία. Κλώναξ, κλάδος. Κλῶντες, ἀγνύντες· συντρίβοντες. Κλῶνες, αἱ ἐκ φύσεις τῶν δένδρων. Κλὼν κλωνός, τοῦ κλωναρίου τοῦ δένδρου. Κλωὸς σύκινος· οὕτως ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν ἔλεγον· σύκινον δὲ διὰ τὸ βραχὺ τοῦ ξύλου· ἄλλως τὸ κολλάριον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ὃ εἰώθασι τοὺς κύνας δεσμεύειν ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἔστι ξύλινον. Κλωπᾶσθαι, ἐπιθυμεῖν· θέλειν· καὶ τὸ λάθρα καὶ ἀψοφητὶ ἰέναι καὶ πράσσειν· καὶ κλέπτεσθαι. Κλώπεια, ὄρχησίς τις, ὡς ἰόβας ἐν τετάρτῳ θεατρικῶν. Κλῶπες, κλέπται. Κλωπομένη, λάθρα καὶ ἀψόφως περιοῦσα καὶ ἐφιεμένη, παρὰ τὸ κλέπτεσθαι· οὕτως τὸ προθυμεῖσθαι ἔλεγον. Κλωπῶ, κλωπεπτύω· αἰτὶ τοῦ κλέπτω· κλοπεύω δέ, μικρόν. Κλώσκων, ἐπικλώθων. Κλωστήρ, τὸ κεκλωσμένον ῥάμμα. Κλωστῆρα, τὸν ἄτρακτον· καὶ τὸ νῆμα. Κλώψ, ὁ κλέπτης· καὶ ὁ λῃστής· παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα γίνεται κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε, κλέψ καὶ κλόψ, καὶ κατὰ ἔκτασιν κλώψ· ὡς βλέπω βλέψ καὶ βλώψ, ὁ στραβός.

ΤΟ Κ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ', ΚΑΙ Ν'·

κ μέλεθρα, δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ κ πρὸ τοῦ μ οὐδέποτε εὑρίσκεται ἐν ἀρχῇ λέξεως· τοῦ γὰρ πολύκμητος οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει τὸ ἁπλοῦν αὐτοῦ, ἤγουν τὸ κμητός, καὶ τὸ κέκμηκα ὃ δηλοῖ τὸ κεκοπίακα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ κεκάμηκα· λέγει δὲ ὁ ἡρωδιανὸς τὸν πάμφιλον ἀναγαγεῖν ἐν ταῖς γλώσσαις τὸ κμέλεθρα· σημαίνει δὲ τὰς δοκούς. Κμητά, πεποιημένα· πεπονημένα. Κναδάλλεται, κνήθεται. Κνάζει, βοηθεῖ. Κνάθω, κεράομαι. Κναιόμενον, καταπονούμενον. Κναίω, τὸ λυπῶ· κναίω, τὸ κόπτω. Κνᾶκον, ἐν ἐπιγράμματι κνάκου ὑπηνήταν τὸν δ' ἀνέθηκε τράγον. Κνακὸν δέρμα παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν ξανθόν· ἢ λευκόν· λευκὸν μέν, ἀπὸ τοῦ καρποῦ· ξανθὸν δέ, ἀπὸ τοῦ ἄνθους. Κνάκωνα, τὸν κνήκου χροίαν ἔχοντα· ἄλλως κνάκωνα, τὸν λευκὸν τράγον, ἀπὸ τῆς κνήκης τοῦ σπέρματος λευκοῦ ὄντος· ἢ λάγνον. Κνάκωνα, λευκὸν· ἢ πυῤῥόν· ἀπὸ κνήκου τοῦ σπέρματος παρὰ θεοκρίτῳ. Κνακός, ψαρὸς ἵππος. Κνακόν, λευκόν· πυῤῥόν. Κνάμπτει, κάμπτει· καταξαίνει· κατέχει. Κνάμπτομαι, κακοῦμαι· καταπονοῦμαι· καταξύομαι. Κναῦ, κόπτειν· ξέειν. Κνάξ, γάλα λευκόν. Κνάψω, ἀπὸ τοῦ κνῶ γίνεται, κνάπτω· ὡς χῶ χάπτω, καὶ ἐρεμπτικὸν ὄνομα, κνάφος· σημαίνει δὲ τὸ ἀκανθῶδες φυτόν, ᾧ τὰ ἄθικτα τῶν ἱματίων ἐπισύροντες καταργάζονται· ἀλκαῖος· μὴ μέγαν περὶ κνάφου περιστείχει ἕνα κύκλον. Κνάπτειν κελεύω γλῶτταν, συνέχειν ἐν τοῖς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν. Κναπτόμενον, ξαινόμενον. Κνάπτω, τὸ ξέω· καὶ καθαίρω· ἐξ οὗ κναφεὺς καὶ κναφεῖον· κνά

πτω, τὸ κάμπτω ποιητικῶς. Κνᾶσθαι τὸ οὖς, οὐ κνήθειν. Κνάσαι, ὀλέσαι, λυπῆσαι. Κναστήριον, ἐν ᾗ λαφυλάκωνες. Κναφεῖον, ἐν ᾧ τὰς ἐσθῆτας κνάπτουσιν, ὅ ἐστι βάπτουσι. Κνάφος, ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια. Κνάφος, ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν· ὅμοιόν ἐστι κναφικῷ κτενί. κνάφου δίκην, ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον· ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες. Κναφεύει, πλύνει τὰ ἱμάτια. Κναφεύς, ἀττικὸν μὲν τὸ διὰ τοῦ κ· κοινὸν δὲ, τὸ διὰ τοῦ γ· οἱ παλαιοὶ δὲ ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ. κνάφος· ἔστι δὲ ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξύουσι τὰ ἱμάτια· οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ γ, παρὰ τὴν γνάψιν. κναφεὺς δὲ παρὰ τὸ κνῶ, ὃ σημαίνει τὸ ξύω· ὅμηρος, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν, κνήστι χαλκείῃ. παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν, ἤ τις ἐστὶ παρὰ τὸ γάνος, τὸ λαμπρόν. Κναφεὺς, ὁ πλύνων τὰ ἱμάτια· ἀριστοφάνης ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναφεῖ, τριώβολον· ἀττικῶς, διὰ τοῦ κ, κοινῶς δὲ, διὰ τοῦ γ. Κνάω, τὸ κνήθω. Κνεῖν, καὶ ξύειν, ταυτόν ἐστιν, ἤτοι κόπτειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ κνίζειν γίνεται· παράγει δὲ χίος δὲ τοιαύτας· ξύομαι δ' οὐδὲν ἰσχύων, τουτέστι κνῶμαι· καὶ σώφρων, βαιὰ δ' ἔξυσμαι ἐκ ποδὸς ἐς κεφαλὴν, ἴσον κέκνησμαι· ξυόμενοι ἄνθρωποι ἥδονται, καί σφιν γίνεται, ἅπερ τοῖς ἀφροδισιάζουσι. Κνεομένων, πονουμένων. Κνέφας, δῆλον ὡς φωτὸς στέρησίς ἐστι τὸ σκότος· διὸ καὶ κνέφας λέγεται, ὡς καινὸν φάος· ὅμηρος δὲ σαφέστερον δηλοῖ αὐτὸ, εἰπών, ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε. Κνεφαῖος, ἔτι σκοτίζοντος, καὶ μή πω γινομένης ἡμέρας. Κνέφαλον, τύλη. Κνέφας ἱερὸν, τὸ βαθὺ καὶ μέγα σκότος· ἐπεὶ καὶ ἐπὶ μεγάλου πολλάκις, τὸ ἱερὸν τίθεται. Κνέφει, σκότῳ. Κνέφος, σκότωσις. Κνέωρον, φυτόν τι, ὃ τοῖς θεσμοφορίοις ὑποστρώννυται, καὶ ὃ εἰς κάθαρσιν χρῶνται· καὶ γυναικεῖον μόριον. Κνῆ, σκόπτει. Κνηθόμενοι, τερπόμενοι· ἀποκνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. Κνηκίας, ὁ λύκος. Κνηκὶς, ἡ νεφελώδης ζώνη· τὸ μικρὸν κνέφος. Κνῆκις, κνηκοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις· καὶ δέρρις λεπτή· καὶ νεφέλιον λεπτόν· καὶ μελανία· καὶ ἔλαφος. Κνῆκις ἐπενήνοθε, μελανία τις τῷ σώματι· ἄλλοι ἐπὶ τῶν νεφῶν εἶπον. Κνηκὸν, τὸ κροκίζον χρῶμα ἐπὶ τῶν ἀνθοῖς· ὅτι δὲ ἐπὶ καρποῦ τὸ λευκόν. Κνῆκος, λευκὸς, καὶ εἶδος τι σπέρματος, καὶ πυρός. Κνῆμαι, τὰ ἔμπροσθεν τῶν σκελῶν· ὧν τὰ ὄπισθεν ἀντικνήμια λέγεται· καὶ κνημίδες, τὰ περιτιθέμενα τοῖς σκέλεσιν ὅπλα· ἀφ' οὗ εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ, ἤγουν εὔοπλοι, ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοουμένης. Κνημαίου, τοῦ τῆς κνήμης παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κνήμαργος, κνημώδης· παχύκνημος. Κνήματα, ξύσματα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κνήμη, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ γόνατος· γαστροκνήμη δὲ, τὸ ὄπισθεν παχύ. Κνήμη, ἡ τοῦ σκέλους παχύτης· ἀπὸ τοῦ κινῶ, κινήμη, καὶ κατὰ συγκοπὴν κνήμη· αἴτιον τῆς κινήσεως αἰτία. ἰστέον ὅτι τὰ ἔμπροσθεν, λέγουσιν ἀντικνήμιον· τὰ δὲ ὄπισθεν, γαστροκνήμιον· κυρίως δὲ κνῆμαι λέγονται, τὰ διαιροῦντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ· σημαίνει δὲ, καὶ τὰς ἐξοχάς· καὶ προβάσεις· καὶ καθύγρους τόπους τῶν ὀρῶν. Κνημίαι, φθοραί· καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων ὅπου ἐστὶν ἐπὶ κλίνην. Κνημίδας, οὐκ ἀεὶ λέγει πολεμικὰς, ἀλλὰ βύρσας, δι' ὧν κνῆμαι τοῖς ἀγρόταις καλύπτονται· οὕτω δὲ καὶ κυνέην αἰγείην, οὐ τὴν ἐν μάχῃ χρηστὴν, ἀλλὰ τὸ ἁπλῶς ἐξ αἰγὸς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Κνημίδες, ὅπλον σκέπον τὰς κνήμας, ἀφ' ὧν καὶ παρονομάζονται· τούτων τὰ ἄκρα, ἐπισφύρια λέγονται· ὡς τοῖς τῶν ποδῶν κάτω σφυροῖς προσαρμόζοντα. Κνημὶς, ὅπλον σκέπον τὰς κνήμας τῶν στρατιωτῶν, ἀφ' οὗ εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ, ἀπὸ μέρους οἱ εὔοπλοι· κνημοὶ δὲ ἐπὶ ὀρεινῶν τινῶν μερῶν λέγονται· οὕτω καὶ αἱ κνημίδες. Κνημὶς, καὶ τὸ εὐκνήμις· βαρύνεται δὲ τὸ εὐκνήμις κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ις θηλυκὰ ὀξύτονα, εἰ μὲν ἐν τῇ συνθέσει φυλάσσει τὸ θηλυκὸν μόνον γένος, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει· οἷον σκελὶς, περισκελίς· εἰ δὲ μεταληπτὰ γίνονται, καὶ ἀρσενικοῦ γένους, μεθίστανται εἰς βαρεῖαν τάσιν· οἷον ἐλπὶς, δύσελπις· τοῦτο γὰρ κοινόν ἐστι τῷ γένει· ταύτῃ καὶ τὸ καταιγὶς μὲν ὀξύνεται ὡς μονογενές· τὸ δὲ μελαναίγις βαρύνεται, οὕτω καὶ τὸ κληὶς, εὔκληις· κνημὶς, εὔκνημις· ὁμοίως καὶ ψηφὶς, πολυψηφίς· ὥστε τὸ πολυψηφίδα παρ' ὅρμον φεύγειν· καὶ οὕτω μὲν τὸ εὔκνημις βαρύνεται. Κνημὶς, ὄρος· ὅθεν οἱ ἐπικνημίδιοι, ὑπὸ ὄρος κνημῖδα. Κνημοὶ ἴδης, οἱ μετὰ τοὺς πρόποδας, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζωϊκῶν, μετὰ πόδας κνημῶν· οἱ δέ τινες δασεῖς τόπους ἑρμηνεύουσι τοὺς κνημούς, καλῶς φασι καὶ αὐτοὶ, ὡς τῶν ταπεινοτέρων τόπων ἐν τοῖς ὄρεσι δασυτέρων ὄντων, διὰ τὸ ἐκεῖ συλλείβεσθαι τὰ ὕδατα. Κνημοὶ, τὰ ὑψηλότερα τῆς ὑπωρείας, ἔνθα συλλειβομένων τῶν ὑδάτων ὕλη πυκνοῦται· τὰ γὰρ κορυφαῖα τοῦ ὄρους δυσάντης τοῖς ὑλοτόμοις, καὶ οὐδὲ λάσιά εἰσι. Κνημοῦμαι, φθείρομαι. Κνημοὺς, δασεῖς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους. Κνημωθῆναι, φθαρῆναι. Κνημῶσαι, περιχῶσαι· φράξαι κλεῖσαι· ἐλθεῖν. Κνησείοντα, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι. Κνησθείην, κνῆσμα καὶ κνησμονὴ καὶ κνησμὸς, ἐκ τοῦ κνήθω. Κνηστὴρ, φονεὺς· ὀλετήρ. Κνῆστις, σιδήριόν τι, ᾧ ξέουσιν οἱ μάγειροι τὸν τυρόν· καὶ κνῆκος, δι' οὗ βάπτουσι. Κνῆστις, ἰδίως ἡ τυροτόμος μάχαιρα, ἣν ὁ κωμικὸς συνθέτως τυροκνῆστιν λέγει· ὁμήρου διαλελυμένως κατὰ τρόπον ἐτυμολογίας, αἴγειον κνῆ τυρὸν, καὶ κνήστι χαλκείῃ· καὶ γίνεται ἀπὸ κνάω κνῶ, τὸ κόπτω· ἐξ οὗ καὶ κναίνω· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν κναίω, τὸ κνήθω. Κνῆστις, κοπίς· σιδηρᾶ ξυστὴρ, ἐν ᾗ ξύουσι τὸν τυρόν· τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκούουσιν· ἔνιοι τὸ κνεῖν. Κνηστὸς ἄρτος, ἀρτιμίδωρος. Κνητὸν, τὸ κνεωρόν. Κνηστιῶντες τὰς ἀκοὰς, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες ἀκούειν. Κνῆστρον, ὅπερ καὶ κνέωρον λέγεται· ἔστι δὲ καὶ μαχαιρίδιον, ὑφ' οὗ ξέεται ὁ τυρὸς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κνίδαι, σκνῖφαι· καὶ πόα τις. Κνίδη, βοτάνη· καὶ κνίδιος καρπός. Κνίδιον, κνώδαλα· κυρίως μὲν, τὰ θαλάσσια θηρία, διὰ τὸ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι, κινόδαλά τινα ὄντα· ποτὲ δὲ, καὶ τὰ χερσαῖα, διὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι· ἡσίοδος κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει, ἠδὲ θάλασσα. Κνίδιος, τοπικόν· κνίδειος δὲ καρπὸς, δίφθογγον τὸ δει. Κνιδᾶται, δάκνεται ἴσως ἀπὸ τῆς πόας. Κνίδος, νῆσος ῥόδου. Κνιδοῦντες, κνίδῃ μαστιγοῦντες. Κνιδώσιες, κνησμοί τινες ἀπὸ τῆς κνίδης γινόμενοι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κνίζειν, τὸ κατατέμνειν καὶ ἐκθλίβειν· συκάμινα κνίζειν· φασὶ γὰρ τὴν συκάμινον κάθυγρον οὖσαν, κατατέμνεσθαι ξίφεσι τῶν γεωργῶν τὸν φλοιὸν αὐτῆς, ἵν' ὅπως πεπαίνῃ τοὺς καρποὺς αὐτῆς ἔχῃ· καὶ γὰρ εἰ μὴ τοῦτο ἦν ἀπώλοντο ἂν οἱ καρποὶ αὐτῆς ἐκ τῆς οὕτω πολλῆς ὑγρότητος, ὡς γινώσης σῆψιν αὐταῖς. Κνίζειν, τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ· κνυζᾶται δὲ κύων, ἀμεταβάτως διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, ὅτι προσερχόμενος καὶ

σαίνων, λαλιάν τινα ὑπὸ χαρᾶς ἀφίησιν. ἰστέον δὲ ὅτι κνίζωμεν, καὶ κνίδη, κοινῶς εἶδος βοτάνης, ἣν ἀκαλύφην οἱ ἰατροὶ λέγουσι καὶ κνίσσα, καὶ ἀναπεμπόμενος ἀτμὸς, ἀπὸ καιομένων θυμάτων. καὶ κνισσᾶν, τὸ θυσίαν ἔμπυρον θύειν. ὡς παρ' ἀριστοφάνει. ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν, ὅτῳ ἀγυιεῖς, ἤγουν τοὺς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς καὶ τοῖς στενωποῖς θεούς. ἡ εὐθεῖα ὁ ἀγυιεύς. καὶ κνισμός, ἡ ἐρωτικὴ λύπη. Κνίζων ἢ κνιζείων, λυπῶν. ἢ συκάμινα τέμνων. Κνίζων αἰτιατικῇ, λυπῶν ἢ τέμνων. παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κνήθω. τοῦτο δὲ, παρὰ τὸ κινῶ, ἐξ οὗ κνήθω καὶ κνίζω, τὸ δὲ ἐπὶ πολλῆς καὶ ἰσχυρᾶς ξύω. ἀλλ' ἀρότρῳ βραχὺ βαλὸν ἐπικνίζοντι χαράσσων. Κνίπα, σίλη. Κνιπεῖν, σείειν. ξύειν μέλαθρα καὶ δοκούς. Κνίπες, ὄμματα περιβεβρωμένα. καὶ ζωύφια τῶν ξυλοφάγων. Κνιπόδης, πέρασμα δορᾶς. Κνὶξ, ζῷον πτηνὸν ὅμοιον κώνωπι. Κνιπεία, ἡ φειδωλία. Κνιπότητα, τὸν κνισμόν. ἔνιοι δέ φασι, τὴν ξηροφθαλμίαν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κνίσα, ἀτμός. καπνὸς τῶν θυσιῶν. καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου. καὶ ὁ ἐπίπλοος. Κνίσματι, σπαράγματι. καὶ τὰ προθούντων κνίσματα, καὶ μύστην λύχνον ἀπειπαμένη. Κνισμός ἐστι κυρίως, ἡ πρὸς τὴν μίξιν βακχεία καὶ πύρωσις. ὃς καὶ καθ' ἃ κνισμὸς λέγεται. καὶ κατακέκνισμαι, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἔρωτος πάσχω. Κνίσσα, κοινότερον μὲν διὰ δύο σσ γράφεται. ἡρωδιανὸς δὲ θέλει ἀπὸ μέλλοντος αὐτὴν γινομένην τοῦ κνίζω κνίσω, δι' ἑνός τι γράφεσθαι σ, καὶ ἔκτασιν λαβεῖν τοῦ ι. δηλοῖ δέ φασιν ἡ κνῖσα τὴν κατ' ὀλίγον ἀπὸ τοῦ ὀπτωμένου ἀναφορὰν τῇ ὀσφρήσει. καὶ ἄλλως. κνίσσα, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ λίπους, καὶ ἄλλων τινῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ κρεάτων ὀπτωμένων ἀνάδοσιν τοῦ καπνοῦ. ὅτι δὲ ἡ κνῖσα, καὶ δι' ἑνὸς σ γράφεται καὶ ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν. καὶ ἐκ τοῦ κνῶ κνίζω γίνεται κατὰ τὸν ἡρωδιανόν. κνίση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ, καὶ οὕτω νοεῖται τὸ ῥηθέν, ἀντὶ τοῦ κνίσσαν ἤγαγον περιελισσομένην καπνῷ, εἶτ' οὖν τὸν οὐρανὸν ἐκνίσσωσαν θύμασι. Κνίσσα, ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. Κνίσσαι, φθεῖραι. ὀλέσαι. λυπῆσαι. Κνισαλέῳ, περικνίστῳ. Κνισῆεν, εὐῶδες. Κνισμὸς, ζηλοτυπία. ἢ μέλος τι κνισμῷ αὐλούμενον. Κνισολοιχὸς, λίχνος. Κνιστά, λάχανα συγκεκομμένα. Κνισσάριον, τὸ μικρὸν λίπος. Κνίφεα, κνίδας. Κνὶψ, ζωύφιον. ἡ θηλυκὴ τοῦ κνιπός. μετέπεσεν εἰς εὐθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα. Κνοῦς, ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή, καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος. ὡς αἰσχύλος σφιγγί. τινὲς δέ φασι, κνοῦν μὲν, ἦχον. χνόην δὲ μέρος τοῦ ἄξονος, ἡ χοινικίς. Κνόσαρ, ὁ ξηρός. Κνύειν, κρούειν. Κνύειν, κνήθειν. ξύειν. Κνῦ, τὸ ἐλάχιστον. Κνύζεσθαι, μοχθεῖν. κλαίειν. ἀφανίζεσθαι. Κνυζεῦνται, παρὰ θεοκρίτῳ, ἐν τῷ κοιμᾶσθαι ἄσημον, καὶ ἄναρθρον ἀποτελοῦσι φωνήν. ὑποψιθυρίζουσι γὰρ φαντασιαζόμενα. λέγεται δὲ κυρίως τὸ κνυζᾶσθαι ἐπὶ τῶν ὀρνέων, καὶ ἐπὶ τῆς ἀσήμου καὶ ἡσύχου ὑλακῆς τῶν κυνῶν. παρὰ δὲ θεοκρίτῳ ἀντὶ τῆς ἀνάρθρου φωνῆς, ἣν προΐεται τὰ ὀνειρώττοντα παιδία. Κνυζηθμὸν, ποππυσμόν τινα, καὶ ποιὸν ἦχον οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ κνυζῶ, κνυζήσω κνυζηθμόν. ὡς ὀρχήσω ὀρχηθμόν. καὶ ὡς ἄλλο ῥῆμα τοῦτο, παρὰ τοῦ κνυζώσω δὲ οἱ ὄσσε. ὥστε τὸ κνυζῶ πολλαῖς μεμέρισται συζυγίαις. τριχῶς γὰρ φέρεται. κνυζῶ, κνυζεῖς. κνυζῶ, κνυζᾷς. ὡς ἐν τοῖς ἀθηναίου. καὶ κνυζῶ, οἷς. οὐ πολλὰ δὲ τῶν περισπωμένων ῥημάτων οὕτω τριλογοῦνται. Κνυζηθμός, λέγεται ποιά τις ἐπὶ κυνῶν φωνή. Κνυζήματα, ἴωνες λέγουσι τὰ γοερὰ ἀποφθέγματα. Κνυζίσω, ἀπρεπεῖς ποιήσω. λυπήσω. Κνυζὸν ἀέρα, ἐπινέφελον. καὶ πνευματώδη. Κνυζοί, οἱ τὰ ὄμματα πονοῦντες. Κνυζούμενον, στένοντα φωνῇ κυνῶν. ἢ κνυζούμενον, γοερὸν φθεγγόμενον. Κνυζώμενος, ἐπὶ κυνός. καὶ κνυζῶσαι, ἀντὶ τοῦ λυπῆσαι. Κνύζωψ, λάχανον ὅμοιον σελίνῳ. Κνυζώσω, κνυζῶ, τὸ διαφθείρω καὶ κακῶ. ὁ μέλλων κνυζώσω. Κνυζώσω, ἀντὶ τοῦ ῥυσώσω. ἀπρεπεῖς καὶ ῥυσσοὺς ποιήσω. ὁποίους φασίν, οἱ τῶν καθευδόντων ὀφθαλμοί. κατὰ δέ τινας καὶ οἱ τῶν κυνῶν. διὸ καὶ ἐντεῦθεν παρῆχθαι δοκεῖ τὸ κνυζοῦν. καὶ κνυζηθμὸς ἐπὶ κυνῶν λέγεται. ἡρωδιανὸς ἐμφαίνει ἀπὸ τοῦ κνύζειν, γίνεσθαι τὸν κνυζηθμόν. Κνυζῆται κύων, ἀμεταβάτως, διὰ τοῦ ψιλοῦ, ὅτι προσερχόμενος καὶ σαίνων λαλιάν τινα ὑπὸ χαρᾶς ἀφίησι. γράφεται καὶ κνιζοῦται. Κνύθα, κνυθμός. ἀπὸ τοῦ κνύζεσθαι ἐπὶ τῶν κυνῶν. καὶ ἡ κόνυζα, κατὰ συγκοπήν. Κνύθος, ἄκανθα μικρά. Κνυθόν, σμικρόν. Κνύμα, ὄνομα πεποίηται τῇ μιμήσει τοῦ ψόφου, δηλοῖ δὲ, καὶ τὸν ἠρέμα στενάζοντα. ἐπὶ δὲ τῶν κυνῶν γίνεται κνυζηθμός. Κνῦμα, ὁ ἠρεμαῖος κνησμός. Κνυπώσσω, θριγκώσω. Κνύσσω, παρὰ τὸ ὄσσω, τὸ βλέπω. ἢ παρὰ τὸ κενοῦσθαι τοῦ βλέπειν. Κνώδακες, οἱ ἐν τοῖς φυσητῆρσιν ἀσκοί. Κνώδαλον, κυρίως ἐπὶ τοῦ θαλαττίου θηρίου. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ χερσαίου. κνώδαλον παρὰ τὸ κυσὶν ἁλίσκεσθαι. καὶ κνώδα, τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦμεν. καὶ ἄλλως. κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάττης ζῷα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων ἡ λέξις τίθεται. ἡσίοδος ἐν θεογονίᾳ κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα. λέγεται παρ' ὁμήρῳ τὸ χερσαῖον παρὰ τὸ ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεσθαι. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ θαλασσίου θηρίου κνώσσοντος ἐν τῇ ἁλί, λέγεται ἡ λέξις. Κνώδαξ, κέντρον. ἄξων. γνώμων. ὄργανον χρυσοχοϊκόν. καὶ χαλινόν. Κνώδη, χωρία. θηρία. Κνώδοντι, παρὰ τῷ λυκόφρονι πελέκει. κυρίως δὲ παντὸς τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον, παρὰ τὸ πρὸς τὸ κναίειν ὀδόντι. Κνώδων, τὸ ξίφος. κνώδαξ δὲ κνώδακος, τὰ σιδήρια τοῦ τόρνου, ἐν οἷς τὸ τορνευόμενον ξύλον ἐμβαλλόμενον στρέφεται. Κνώδων, ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος. Κνώζει, βοᾷ. Κνώμενοι, γαργαλιζόμενοι. ἢ κνηθόμενοι. ἢ θελγόμενοι. Κνῶος, ἡσυχία πάντων. Κνώπες, τὰ θηρία. νίκανδρος ἵνα κνώπες ἰεαφερὴν βόσκωνται ὕλην, κινώπετα δὲ καὶ κνώπετα. καὶ κνώπες, τὰ θηρία τὰ ἐν τῷ πέτρῳ, καὶ τῷ πέδῳ κινούμενα. ἢ τὰ χερσαῖα, ὥσπερ τὰ θαλάσσια κνώδαλα, καὶ τὰ χερσαῖα καὶ ὀρείτροφα. ἢ παρὰ τὸ κνώσσειν, καὶ κοιμᾶσθαι ἐν τοῖς ὑδαρέσι καὶ δασέσι τόποις. Κνωπεύς, ἄρκτος. ἔνιοι κνουπεύς. Κνώσσειν, τὸ κοιμᾶσθαι, καὶ ὑπνώττειν. παρὰ τὸ κενὰ καὶ ἀργὰ εἶναι τὰ ὄσσα εἰς τὸ κοιμᾶσθαι. κενώσσειν, καὶ συγκοπῇ κνώσσειν. Κνωσσός, πόλις. καὶ κνωσσία. Κνώσσω, τὸ κοιμῶμαι. Κνοσσὸς, πόλις. Κνωσσέοντι, καθεύδοντι. Κνωσιάκωλα, τὰ ὁρμητικά. Κνὼψ, ὁ τυφλός.

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο.

Κοᾶ, ἀκούει. πεύθεται. Κοαλδδεῖν, λοιδορεῖν τὸν βασιλέα. Κοάλεμον, λέγει ἀριστοφάνης τὸν κολοῦντα καὶ παύοντα τὰ κακά. ὅτι καὶ αὐτὸς ἔμελλε παύσειν τὸν κλέωνα ἢ κοάλεμον, τὸν ἀγοράκριτον οὕτως εἶπεν. ἔγκειται δὲ

τῇ λέξει τὸ, τι πλέον καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν· τὸν νοῦν ἀσύνετα καὶ μάταιν κοοῦντα, κοάλεμον εἶπεν. Κοάλεμον, αἷμα ποπό
την ἀριστοφάνης ἱππεῦσι· σημαίνει τὸν μωρόν· παρὰ τὸ κοῶ ῥῆμα, δηλοῖ τὸ νοῶ. Κοάλεμοι, οἱ ἀσύνετα κοοῦντες, καὶ νοοῦν
τες. Κοαλιοὶ, βάρβαρον ἔθνος. Κόαλοι, βάρβαροι. Κοὰξ, βάτραχος. Κοὰξ κοὰξ, ἐπίφθεγμα τῶν βατράχων.
ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· βρεκεκεκὲξ, κοὰξ κοάξ. Κόαρον, ἐλάχιστον. Κοάσαι, αἰσθέσθαι. Κοάχλικας, ἄρτους.
Κόβακτρα, κολακεύματα· πανουργήματα. Κόβαλα, κακοῦργα, καὶ ἀνελεύθερα· δίδυμος· κατεστωμυλμένα, ἀπατη
τικά, καὶ κακοβούλους τοὺς κοβάλους λέγει. Κόβαλα, καλοῦσι τὰ πανουργεύματα· σοφίσματα· κλέμματα· καὶ κοβαλεία
ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος· ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ· φιλόχορος δὲ ὑπὸ
ρων ἀτθίδος· οὐ γὰρ ὥς ἔνιοι λέγουσι· βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον, νομιστέον τὸν διόνυσον· ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ἱστο
ρίας ζώων· τὸν ὦτον φησὶ κόβαλον, καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντορχούμενον ἁλίσκεσθαι. Κοβαλεύειν, τὸ μεταστρέφειν τὰ ἀλ
λότρια μισθοῦ κατ᾽ ὀλίγον. Κοβαλεύω, λῃστεύω· πανουργεύω. Κόβαλοι, δαίμονές εἰσί τινες, σκληροὶ περὶ τὸν διόνυ
σον· ἀριστοφάνης καὶ ἀμαχοῦ λέγει ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ πονηρούς. Κοβαλικεύμασι, τὸ κολακεύειν καὶ πρὸς
χάριν δημηγορεῖν· ἐπεὶ καὶ κλέων ἐδόκει παρὰ τοῖς ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν, διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν· ἀρι
στοφάνης. Κόβαλος, ἀνελεύθερος· πανοῦργος· λῃστής· ἀπὸ τῆς κοπίδος· ἢ ὁ κακότεχνος. Κόβαρος, ἄνθρωπος. Κόβει
ρα, γελοῖα· καὶ κόβειρος, γελαστής· λοιδοριστής. Κοβελίσκον, τρυβλίον. Κόγκαλος, κονιορτός· ῥόμβος· στρόβιλος·
δίνη. Κογκυλεύοντες, κογκύλιον ἐκπιέζοντες. Κόγξ, ὄμπαξ· ἐπιφώνημα τετελεσμένοις· καὶ τῆς δικαστικῆς ψή
φου ἦχος· ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας· παρὰ δὲ ἀττικοῖς, βλώψ. Κογχαλίζειν, πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόγχων. Κόγ
χας, καὶ χήμας, καὶ τὸ μέτρον. Κόγχην, τὸ ἐλάχιστον λέγουσι· καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς ἄξιον. Κόγχην διελεῖν,
παροιμία ἐπὶ τοῦ ῥαδίως τι ποιῆσαι. Κογχίτης, εἶδος λίθου. Κόγχναι, αἱ ὄχναι. Κόγχον, τὴν χήμην παρὰ τῷ ἱππο
κράτει. Κόγχον διεῖλες, ἴσον ἐποίησας. Κόγχος, κοχλίας. Κογχυλαγόνες, γυναῖκες νύμφαι. Κογχύλαι, κη
κίδες. Κογχυλίας, λίθος σκληρὸς, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίους τύπους. Κογχύλια, τὰ ὄστρεα· καὶ κογχύλη, ἡ πορφύρα.
Κόδαλα, ἰχθὺς ὁ κεστρεύς. Κοδαλεύεσθαι, ἔνδον διατρίβειν. Κοδαλεύομαι, ἐνδομυχῶ. Κοδαλευομένη, ἀρεσκευο
μένη· ἀπραγοῦσα. Κοδμήϊον, καμινευτικόν. Κοδομεύει, φρύγει τὰς κριθάς· καὶ ἔργῳ οἰκοδομεῖ. Κοδομεύειν, τὸ ἐν
ἰπνῷ φρύγειν, ἢ τινὶ ἀγγείῳ. Κοδομὴ, ὄνομα θεραπαινίς· ἀπὸ τοῦ κοδομεύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐν ἰπνῷ φρύγειν. Κοδομία,
ἰπνία· φρυκτρία· ἀλεκτρία. Κοδράντης, τὸ πᾶν· ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως· ἢ λεπτόν· τὸ δὲ λεπτὸν, ἑξακισχιλιοστὸν τα
λάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἕν· ἢ κόκκοι τρεῖς· τὸ δὲ τάλαντον, λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε· ὁ δὲ κοδράντας, νομίσματα
τρία· ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. Κοδρίτης, ἄρτος. Κόδροις, οὓς ἡμεῖς λέγομεν κρονικούς τι
νας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντες· ἀθηναῖος, λαμπρὸς τῷ γένει. Κοδύμαλον, τὸ στρουθίον μῆλον· οἱ δὲ, κυδώνιον· οἱ
δὲ, ἄνθους εἶδος· οἱ δὲ, κόσμος περιτραχήλιος. Κοδώνεα, σῦκα χειμερινά· καὶ καρύων εἶδος περσικῶν. Κοθεῖ, αἰσθάνε
ται· νοεῖ. Κόθημα, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, καὶ κόπηλον ὁμοίως. Κοθοῦριν, ἀλώπεκα. Κόθορνος, ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς πο
σὶ πεποιημένον· τινὲς δὲ καὶ ἀνδράσι, καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸν κόθορνον. Κόθουρος, ὁ κονίσαλ
ρος· κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμήν· παρὰ τὸ κεύθειν τὴν οὐράν· ἢ ὁ κολοβὴν οὐρὰν ἔχων· κόθουρος, καὶ ὁ κλέπτης· καὶ
ὁ κρύπτων. Κόθουρος, ἀργός· ἄκεντρος. Κοθὼ, βλάβη. Κοθωκίδαι, δῆμος. Κοῒ κοῒ, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, αἱ παῖ
δες μιμοῦνται τὴν τῶν χοίρων φωνὴν, κοῒ κοῒ λέγουσαι. Κοία, κλέψιμα. Κοιὰς, σφαίρας, ἢ λίθους. Κοιάζει, ἐνεχυρά
ζει. Κοίασον, σύνηθες. Κοιᾶται, ἱερᾶται. Κοιγὰ, κοῖλα. Κοίελος, τὸ ἐν τοῖς κυάμοις θηρίδιον. Κοΐζει τὰ χοιρί
δια, μιμητικῶς λέγεται. Κοίημα, σύνημα. Κοίης, ἱερεὺς καβείρων, ὁ καθαίρων φονέα· οἱ δὲ κόης. Κοῖκες, ἐν αἰθιο
πίᾳ φοινίκων εἶδος· καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη· φορμοί. Κοικύλλειν, περιβλέπειν· κύλα
γὰρ τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ δὲ τὸ περιστρέφεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον· ἄλλοι, φθονεῖν. Κοῖλα, τὰ ὑποκά
τω τῶν ὀφθαλμῶν· καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα. Κοιλάδες, πεδία· λιβάδες. Κοιλᾶναι, κοῖλον ποιῆσαι. Κοιλὰς,
τὸ πλῆθος· ἢ τὸ βάθος. Κοιλὰς, τὸ ἔδαφος· καὶ ἡ βαθεῖα γῆ. Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος διφαλαγγία,
τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ. Κοίλησι, βαθείαις. Κοιλία, ὀχετὸς ἐν κυρήνῃ· καὶ τὸ ἐκ
ξύλων οἴκημα. Κοιλία, ἀπὸ τοῦ κοῖλον εἶναι· ἢ ἀπὸ τοῦ λεαίνειν τὴν τροφὴν καὶ χολοῦν· χολία καὶ κοιλία. Κοιλίας, ὅμηρος
διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας. Κοιλιδιᾶν, οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν. Κοιλὶς, δῆμος ἀττικῆς. Κοιλί
σκον, κοῖλον. Κοιλοβοῦρος, στρεβλοῦρος· ἀχρεῖος· κακοῦργος· ἀλώπηξ. Κοῖλον λόχον, ἀστείως ἔφη ὅμηρος τὸν δούρειον
ἵππον· καὶ βαθὺν δόλον, προσεῖπεν αὐτόν· λέγεται καὶ ὁ σοφοκλῆς εἰπεῖν, ὕπουλον δούρειον ἵππον. Κοῖλον τοῦ ποδὸς
δεῖξαι, ἐπὶ τῶν εἰς φυγὴν τετραμμένων. Κοιλόπιτυξ, ὁ πιτυίτης· τινὲς δὲ οἰστρός. Κοῖλος αἰγιαλὸς, ἀντὶ τοῦ ὁ βαθύς· οὐ γὰρ
ἂν αἰγιαλοῦ ὀφρύς, μὴ βάθους ὑποκειμένου τοῦ κατὰ τὸ ὕδωρ. Κοῖλος θυρεὼν, οὐκ ἔχων θύρας. Κοιλόσυρτος, ὁ χωλός.
Κοιλότερα, βαθύτερα. Κοιλοῦ κρατῆρος, τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν. Κοιλώμασι, ταπεινώμασι. Κοιλῶ
πις, βαθεῖα ἴδρις. Κοιλῶπαι, ὑπόζωμα. Κοιλῶπα, δένδρον τι. Κοιμᾶσθαι, μεθύειν· μαίνεσθαι· τρία πάθη ἀναι
σθησίας, τοῦ μὲν κοιμᾶσθαι ἐναντίον, τὸ ἐγρηγορέναι· τοῦ μεθύειν, τὸ νήφειν· τοῦ δὲ μαίνεσθαι, τὸ σωφρονεῖν. Κοιμαστήριος,
κοιτών. Κοιμηθέντι, κατακλιθέντι· οὐ πάντως ὑπνώσαντι. Κοίμησεν, διὰ τοῦ η γραφὲν αἰολικῶς, ἔτρεψε τὸ ι εἰς η
κατὰ τοὺς παλαιούς. Κοιμίζει, κατακλίνει. Κοιμίσαι τὸν λύχνον, νικοφῶν πανδάρῳ· καὶ κοιμίσαι, ἐπὶ θανάτου σοφο
κλῆς. Κοίμισον ὀδύνας, παῦσον ὀδύνας. Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κεκοσμημένα.
Κοιμῶμαι, δαρθάνω· εὕδω· καθεύδω κοιτάζω· ὑπνώττω· ὑπνῶ. Κοιναχόρτος, κοινή· δημοσία. Κοινεῖ, πορνεῖ· καπηλεῖ·
μιαίνει. Κοινοβούλας, τοὺς συνέδρους. Κοινοδήμιον, τὸ δημόσιον. Κοινοκαθέντας, συνθηκοφύλακας. Κοινολογεῖ
ται, διαλέγεται κοινῇ. Κοινολεχὴς, ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχείᾳ ποιούμενος. Κοινολογία, ἡ κοινὴ διάλεκτος· κοινὴ

δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπερφυὴς μεγάλη καὶ θαυμαστή. ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος. Κοινὸν ἐμοὶ καὶ σοὶ, μετὰ δοτικῆς συντάττεται. Κοινὸν, βδελυκτόν. ἀκάθαρτον. Κοινὸν γραμματεῖον ἐστὶν, εἰς ὃ ἐνέγραφον οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τοὺς φράτερας, καὶ γεννήτας. τὸ δὲ ληξιαρχικὸν, εἰς ὃ ἐνέγραφον οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι, ὡς δεικνύουσιν ἄλλοι τε ῥήτορες, καὶ Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀπολλοδώρου κλήρου. Κοινὸν γένος, τὸ τὰς μὲν κλίσεις ἔχον τὰς αὐτὰς, ὑποτασσόμενον δὲ ἰδίοις ἄρθροις. οἷον ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ ἄνθρωπος. ὁ κύων καὶ ἡ κύων. ὁ ἵππος καὶ ἡ ἵππος. Κοινὸν, ἢ τὸ ἐν πολλοῖς θεωρούμενον, ἢ τὸ πολλῶν κατηγορούμενον. κοινὸν, καὶ τὸ ἀκάθαρτον. ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν. Κοινὸν, τετραχῶς λέγεται, ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετόν. ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ. ἢ τὸ ἀδιαίρετον ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον. ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἴδιον ποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, ὡς ὁ ἐν θεάτρῳ τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ. ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν, ὁ πατὴρ, ὁ υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα. Κοινὸς, οἶμαι, ὅτι παρὰ τὸ κείω, τὸ κεῖμαι, κεῖνος, καὶ κοινὸς, ὁ πᾶσι προκείμενος, ἢ γινόμενος. ἢ παρὰ τὸ χῶ, τὸ χωρῶ, καὶ δέχομαι, γίνεται χοινὸς, καὶ κοινὸς, ὁ δεκτικὸς καὶ εὐπρόσδεκτος. Κοινὸς, κυρίως γὰρ ὁ ἐξ αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων διαφέροντα. διὰ τὸ εἰς κοινὸν ἰέναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμεμιγμένον τοῖς πᾶσιν. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα, κοινῶ κοινώσω. Κοινὸς Ἑρμῆς. παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων. Κοινοῦ χωρὶς προθέσεως, συνέστιος. κοινοῦσαι λόγον τοῖς Ἕλλησι. καὶ ἀνακινῶ μετὰ προθέσεως, Λιβάνιος. ἐχρῆν αὐτὸ τοῦτο ἀνακοινοῦν τῷ δήμῳ. Κοινῶ, τὸ μολύνω καὶ κοινόω. Κοινωνείτω, μεταδιδότω. κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος, ἀντὶ τοῦ λόγου τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν. Κοινωνία, ἡ τῶν θείων μυστηρίων μετάληψις, διὰ τὸ τὴν πρὸς Χριστὸν ἡμῖν χαρίζεσθαι ἕνωσιν, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιεῖν. καὶ κοινωνία, ἡ ἐλεημοσύνη. Κοινωνικοὺς, τουτέστι πράους. προσηνεῖς. ἀτύφους. συγκαταβατικούς. ἀπὸ τοῦ εὐμεταδότους εἶναι κοινωνίας. Κοινωνῶ σοι τῆς δόξης, κοινωνῶ σοι τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ συμμετέχω σοι. καὶ κοινωνῶ σοι ὧν ἔχω, ἀντὶ τοῦ μεταδίδωμι. Πλάτων, μὴ ἄλλοις κοινωνοῦντα πράγματα ἔχειν. καὶ κοινωνῶ ἁπλῶς, τὸ μετέχω, πρὸς γενικὴν μόνον συντασσόμενον. Κοινωνοῦσί τινες, οἱ μεταδιδόντες ἀλλήλοις, καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας, ἢ γνώσεως, ἢ τινὸς τοιούτου, τῶν παρ' ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέρου τινὸς, ἔξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες. οἷον τραπέζης, ἢ χωρίων, ἢ τοιούτων τινῶν. Κοινωνήσειε, καὶ ποιήσειε, καὶ πάντα τὰ εὐκτικὰ δύνανται λαμβάνεσθαι ἀντὶ παρεληλυθότων χρόνων, ὅταν ἔχωσιν ὄπισθεν τὸ ὡς ἐκδιηγηματικόν. Κοινῶσαι, προσανενεγκεῖν. Κοινωφελὴς, ὁ πάντας ὠφελῶν. Κοιόλης, ὁ ἱερεύς. Κοῖον, ἐνέχυρον. καὶ κοῖον, ἀντὶ τοῦ ποῖον λέγουσιν Αἰολεῖς. Κοῖος, ὁ πατὴρ Λητοῦς. παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν καὶ συνιέναι, ἤγουν ὁ συνετός. Κοιοφόρος, ἔγκυος. ἐγκαστρωμένη. Κοιπποιβάπαν, ἀσέρμα. Ἀχαιοί. Κοιρανέων, κοιράνοις καθιστάς. ἢ τὰ τοῦ κοιράνου ἔργα ἐπιτελῶν. κελεύων βασιλικῶς. ἢ βασιλεύων. Κοιρανέουσι, δηλοῖ τὸ βασιλεύουσι καὶ ἐπικρατοῦσι. ἢ βασιλικὰ δρῶσιν. ὡς Ὀδυσσεὺς κοιρανέων δίεπε στρατόν. καὶ κοίρανος λέγεται ὁ ἡγεμών. γίνεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ καιρὸς, τροπῇ τοῦ α εἰς ο. οἱονεὶ ὁ τοῦ καιροῦ κύριος. ἢ ἐκ τοῦ κόρος, ὁ νέος, πλεονασμῷ τοῦ ι. καὶ ἐξ αὐτοῦ πολυκοιρανία, ἡ πολυαρχία. καὶ κοιρανεῖν, τὸ ἡγεμονεύειν, καὶ τὸ βασιλικὰ ἔργα ἐπιτελεῖν. ὡς τὸ κοιρανέων δίεπε στρατόν. Κοίσκοι, δίκαιοι. Κοισοὶ, κορμοί. Κοισύρα, γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενής. καὶ πλουσία, μήτηρ Μεγακλέους. καὶ Λαμάχου Ἀλκμαίωνος γαμετή. ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διεβεβόητο. καὶ κοισυροῦται. καὶ κοσμεῖται. ἀπὸ τῆς Κοισύρας. Κοισυροῦται, καλλωπίζεται. Κοίταις γυναικείαις, ἐπιθυμίαις. Κοιτὶς, τὸ σπυρίδιον, καὶ ἀγγεῖόν τι. Κοιτάσαι, κατακοιμῆσαι. Κοίτη, κίστη. ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. οἱ δὲ, μικραὶ κοιτίδες. Κοίτη, ἡσυχία. στρωμνή. παρὰ τὸ κέω τὸ κεῖμαι. ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς ἐν τοῖς εἰς μι, κεῖμαι κεῖται, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα ῥηματικὸν κοῖτος. Κοιτὶς, Ἀττικῶς ἡ μικρὰ κίστη. τὴν γὰρ κίστην, κοίτην λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες, ἀποτίθενται τὰ χρήματα. Κοίτου μεσώμεθα, δηλοῖ ὁ κοῖτος μὲν τὴν κοίτην. αὐτὴ δὲ τὴν ἀνάκλισιν, δι' ἧς ὕπνος περιγίνεται. Κοῖτον, ἰαύει. εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται. Κοῖτος, ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος. καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη. Κοιλὼν, τὸ δῶμά ποι. Κοιφὸν, κοῖλον. Κοιώσατο, ἀφιερώσατο. καθιερώσατο. Κοκκίδα, ἄγειρον. Κοκκόαξ, κορώνη. Κοκκοβάρη, γλαύξ. Κοκκοῦσα, συκῆ. Κοκκοθραύστης, ὄρνις ποιός. Κοκκόνοι, οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν. Κόκκος, ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται. καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα. καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον. καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος. Κοκκόπον, ὁ δῆμος ἑλληνιστὶ ἁπάσης τῆς οἰκουμένης γῆς. Κόκκου, τὴν τοῦ σίτου κεγχραμίδα. καὶ ἐπιβόημα οἰονόμου. Κοκκοποιὸν, κοκκοβαφές. Κοκκοχλύζειν, συλλαβίζειν. Κόκκυ, Ἀττικοὶ τὸ ταχύ. Κοκκύαι, οἱ πρόγονοι. ἀφ' ὑμέων κοκκύησι καθημένη ἀρχαίησι. Κοκκυβίας, ὄνομα κύριον. Κόκκυγες, ἐπὶ ὑπονοηθέντων πλειόνων εἶναι, καὶ ὀλίγων ὄντων. Κοκκυγίαι, ἄνεμοι οἱ κροτωνιᾶται. Κοκκύζειν, παράσσειν. φωνεῖν ὀξέως. Κόκκυ, ποιὰ φωνή. καὶ τὸ κόκκυ, ἢ ἀντὶ τοῦ ὀλίγον. ἔστι δὲ μόνως παροξυτόνως. Κοκκύζω, τὸ ᾄδω, ἐξ οὗ κόκκυξ παρ' Ἡσιόδῳ. καὶ ἐπίρρημα κόκκυ, παρὰ τῷ κωμικῷ. καὶ κοκκοβόας, ὄρνις. καὶ ὀρθιοκόκκυξ, ἀρτίως ἀλεκτρυών. καὶ ὁ κωμικὸς, σὲ δὲ κοκκύζων ἀλέκτωρ προσκαλεῖται. Κοκκύμηλα, εἶδος ὀπωρῶν. τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα. Κοκκεύμηλα, ὁ καρπός. Κόκκυξ, ὄρνεον δειλὸν, ὅμοιον ἱέρακι. ὃ καὶ διὰ δειλίαν οὐ συναυλίζεται τοῖς λοιποῖς ὀρνέοις. ὃ παρὰ Ῥωμαίοις κοῦκκος καλεῖται. ἔστι δὲ δύσφωνος. Κόκκυξ, τὸ ζῶον ἢ τὸ ὄρνεον. καὶ ἡ βοτάνη. καὶ ὁ πρόβολος, καὶ τοῦ ὑγροῦ ὀστέου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις. καὶ λόφος. καὶ περικεφαλαία. Κόκκις, λόφος. Κοκκύσδων, ἀντὶ τοῦ κοκκύζων. Θεόκριτος. ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ κοκκύσδων, νάρκεσιν ἀνιηρῇσι διδότω. ἤγουν ἀπραξίαις ἀλγειναῖς διδότω. καὶ κοκκύσω, ἤγουν δίκην ἀλεκτρυόνος βοήσω. Κοκκύσω. σύνθημα δώσω. Κοκκύσω, συρίσω, σύνθημα δίκην ἀλεκτρυόνος βοήσω. Ἀριστοφάνης. Κοκκῶ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ταχεῖ. Κόκκωνες, οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς, καὶ ὅθεν ἰξός. Κοκρύδακοι, κυλλοί. Κοκρύδων, λῃστῶν, κλεπτῶν. Κοκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ μυθικῶς. Κολαβίζειν ἐστὶν, ὅταν ὁ μὲν πλατείαις ταῖς χερσὶ τὰς ὄψεις ἐπιλάβῃ τὰς ἑαυτοῦ. ὁ δὲ παίσας ἐπερωτᾷ, πότερον τέτυφαι. Κόλαβοι, οἱ μικροὶ ἄρτοι, παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κο

λοβοῦσθαι κόλλαβοι καὶ οἱ πασσαλίσκοι τοῦ ψαλτηρίου, ἢ τῆς κιθάρας. Κολαβρίζειν, σκιρτᾶν. Κολαβριζόμενοι, κώλοις ἀγόμενοι. Κόλαβρον, τὸ χοιρίδιον. Κολαβρισθεῖσαν, περιρραγεῖσαν· χλευασθεῖσαν, ἐκτιναχθεῖσαν· ἀτίμως νομισθεῖσαν, ἐν τῷ ἰὼβ ἡ λέξις αὕτη. Κολάζειν, πραΰνειν· ὀγκᾶσθαι. Κολάζω, ἀμύνομαι, εὐθύνω· τίνω· τιμωροῦμαι. Κολάζω, τὸ τιμωροῦμαι, αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης· οὐ κολάσαι ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας. Κολάζω, καὶ τὸ παιδεύω· ἀφ' οὗ κεκολασμένον ἦθος, τὸ πεπαιδευμένον· καὶ ἀκόλαστον, τὸ ἀπαίδευτον. Κολᾷ τὸν ἄνδρα. ἀριστοφάνης. κολούσεις καὶ παύσεις καὶ ταπεινώσεις. ἀπὸ δὲ τῶν κόλων ἤγουν τῶν ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ αὐτὸν τύπτουσιν. Κολακεία ἐστὶν, ὁμιλία πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου· ἢ ἕξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν, ὑπερβαίνουσα τὸ μέτριον· ἢ ἔπαινος ὑπὲρ τὸ πρέπον καὶ ἀπάτη. Κολακεύω, λέγεται τὸ ἀπατῶ· καὶ κόλαξ, ὁ ἀπατῶν. Κολαστήρια, καὶ βασανιστήρια, ὄργανα δι' ὧν κολάζουσί τινας καὶ ἀπὸ τούτων αἱ κολάσεις. Κολακοφοροκλείδης, ἱεροκλείδης, ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦσιν· ἕρμιππος μὲν, ἐν κέρκωψι· φρύνιχος δὲ, ἐν κωμασταῖς· ὁ δὲ ἀσκληπιάδης, κλεώνυμον εἶναι ὑπέλαβεν· οὗ δὲ τὸ πλεῖον τοῦ ὀνόματος ἀφῃρήσας. Κολακρέται, οἱ τῶν ἀργυρίων ταμίαι, οἳ τὸ τριηραρχεῖν ἔταττον. Κολακώνυμος, ὁ κλεώνυμος· λέγεται δὲ, κολακώνυμος, ὅτι κόλαξ ἦν. Κολαινὶς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα ἀρτέμιδι ἐπώνυμον ἡ κολαινίς. μαθλώνης δὲ ἐν ὥραις· ἡ κολαινὶς ἄρτεμις· ἱερεὺς γὰρ ὢν τετύχηκα τῆς κολαινίδος. φησὶ δὲ ἑλλάνικος, κόλαινον ἑρμοῦ ἀπόγονον ἐκ μαντείου ἱερὸν αὐτῆς ἱδρύσασθαι κολαινίδος. καὶ φανόδημος ἐν τῇ τετάρτῃ. εὐφρόνιος δέ φησιν, ὅτι ἐν ἀμαρύνθῳ ἡ κολαινίς, διὰ τὸ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκ τοῦ κηροῦ κόλον. μυρινούσιοι δὲ κολαινίδα ἐπονομάζουσι τὴν ἄρτεμιν· φιλιάτης δὲ τὴν φαιρωνίαν. Κόλαξ, ὁ ἐπαινῶν ὑπὲρ τὸ πρέπον· ὁ ὡς φίλος ὑπερχόμενός τινα· ὁ ταπεινῶς θεραπεύων τινὰ, παρὰ τὸ κόλον παράγωγον· κόλαξ. κόλον δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὁλόκληρον· τινὲς δέ φασι παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, ἐξ οὗ καὶ δύσκολος ὁ δυσχερῶς τινι κολλώμενος· κόλαξ, καὶ ὁ παράσιτος· κόλαξ, καὶ ὁ ἀπατῶν· κόλαξ, καὶ ὁ βωμολόχος. Κολάπτει, κλώθει πρὸς τῷ γόνατι· ἢ γλύφει. Κόλασίς ἐστι ψυχῆς θεραπεία, ἐπὶ ἁμαρτήματι γινομένη. Κολασσία, ἀνδριάντος σκιὰ, καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κολάπην, κόλακα. Κολαφίζειν, πυγμῇ παίειν· παρὰ τὸ κολούειν τὸ φῶς ἢ τὸ τυφλοπανιάζειν. Κολαφίζω, καὶ κόλαφος· κόλαφος δὲ πληγὴ ἡ διδομένη διὰ τῶν μέσων δακτύλων. Κολαφιζόμενος, ῥαπιζόμενος. Κόλαφος, κόνδυλος· παρὰ δὲ ἐπιχάρμῳ ἐν ἀγροστίνῳ, καὶ παιδοτρίβου ὄνομα. Κόλεα, ποιά τις ὄρχησις. Κολεάζοντες, ὠθοῦντες. Κολεάμος, ματαιόφρων. Κολεασμός, τὸ πραΰνεσθαι· πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου, καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον· τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον. Κολέαρχος, κακόχολον ὄνομα. Κολεῖν, ἐλθεῖν. Κολεκάνοι, τοῦτο ἐπὶ μήκους σὺν λεπτότητι ἐτάσσετο. στράττις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ δραματίῳ· τοὺς τίς οὐκ ἄξει· τίς ἔξω τὴν ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων κολεκάνων λέγων. Κολεκτάριος, ἀργυραμοιβός· ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος· τραπεζίτης· ὁ ἀργυροπράτης κολεκτάριος. Κολεὸν, οὐδετέρως εὕρεται· ὁ κοινότερον, κουλεὸν λέγεται μετὰ τοῦ υ. Κολεόπτερον, εἶδος ζωϋφίου πτηνοῦ, παρὰ τὸ ὡς ἐν κολεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρῳ. Κολεμὶς, ἄρτεμις, ἀπὸ κολέμου τοὔνομα λαβοῦσα. Κολεὸς, καὶ κουλεὸς, ἡ ξιφοθήκη παρὰ τὸ κεκοιλᾶνθαι· ἢ παρὰ τὸ τὰ κοῖλα, ὅ ἐστι τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη· κωλεὸς δὲ τὸ μέγα ἔντερον. Κολεὸς, ἡ θήκη τοῦ ξίφους, καὶ λάρναξ, καὶ ὑδρία. Κολερὰ, νόθα· νωθρά· ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα. Κολετρῶσιν· ἀριστοφάνης κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσιν, ἢ καταπατοῦσιν· ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων· ἢ τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ καὶ τύπτειν εἰς τὴν γαστέρα· κόλον γὰρ τὸ παχὺ ἔντερον. Κολυβάζει, ἐσθίει κατὰ πῖνος. Κολία, ὀρχήσεως εἶδος, καὶ ἐπικήδεια, καὶ μέτρον τι, καὶ τὸ ἡμικόλιον, καὶ τὰ ἐκ μέλιτος τρωγάλια. Κολιᾶν, ἐρίζειν· ἀγνωμονεῖν. Κολιάσαι, ὀρχήσασθαι. Κολιὰς, ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς ἀττικῆς. Κολλάβοις λέγει ἀριστοφάνης τοὺς ἄρτους τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας· οἱ δὲ, εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου· ἢ ἄρτου μικροῦ παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλαβίζεσθαι· ἄλλως· ἄρτοι νέοι ἐκ νεοπύρων· καὶ οἱ λάσταυροι ὑπὸ σικυωνίων λέγονται· καὶ ἡ νευρὰ τοῦ ὀργάνου. ἄλλως· εἶδος ἄρτων εἰσὶ μικροί· ἀρτίσκοι· ἐκ τῶν μεγάλων κεκολλαβισμένοι· οὓς καθάπαξ ἄρτους οὐκ ἠξίουν καλεῖν· καὶ ἐν βατράχοις, μέμνηται ἄρτοις, ἔπειτα κολλάβοις· σχήματος δέ ἐστιν ὄνομα ὥσπερ κολλύραν λέγουσί τινες. Οὐδὲ κολλύβου εἶδος εὐτελοῦς νομίσματος, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀβολοῦ. Κόλλα, τοῦ βοὸς τὸ νωτιαῖον δέρμα, ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν. Κόλλεα· περιτμήματα δερμάτων, ἀφ' ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός. Κόλλησις, διχῶς κατὰ ἁρμονίαν, καὶ κατὰ πρόσφυσιν, ὡς ἐπὶ ξύλων καὶ μετάλλων. Κολλητὰς σανίδας, τὰς ἀλλαχοῦ κληϊστὰς λέγει ὅμηρος. Κολλήεντα, καλῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα. Κολλίδαι, γένος ἰθακησίων. Κόλλικας, εἶδός τι ἄρτου ἢ ἔντιρα. Κόλλικας, τοὺς τροχισμοὺς ἢ τὰ μικρὰ ἀρτίδια, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κολλικονόμον, τὸν κόρδακα, κόλλικα λέγουσι, καὶ κορδακίσματα. Κόλλιξ ἐστὶν εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. Κόλλοπες λέγονται, οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, εἰς οὓς ἀποδεσμοῦνται αἱ νευραί· καὶ τείνονται στρεφομένων. Κόλλοπες, τὰ τῶν ὑῶν, καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα περὶ τῶν τραχήλων· ἐξ ὧν καὶ τοὺς νῦν λεγομένους κολλάβους ἐποίουν· κόλλαβοι, δὲ οἱ μικροί· παρὰ τὸ ἐκ τῶν μεγάλων κολοβοῦσθαι· ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα. Κολλοπῶ, κολοβῶ. Κολλοπίζειν, καθέλκειν. Κολλαπᾶσαι, κατακολλῆσαι. Κολλούριον, ἀπὸ τοῦ κολοβόν· κόλλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. Κολλούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς· τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄρτων δύναται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων. Κόλλοψ, τοῦ νώτου ἡ φορίνη, καὶ τῆς λοφιᾶς τὸ ἄκρον. Κόλλοψ, ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον κόλλαβος· δι' οὗ τείνονται αἱ χορδαὶ καὶ οὕτω φασὶ λεγόμενος, διότι τὸ παλαιὸν ἐκ δερμάτων σκληρῶν ἦν, τῶν πρὸς τῷ τραχήλῳ τῶν βοῶν· ἔστι δ' ὅτι καὶ τῶν οἰῶν, ἃ καὶ αὐτὰ κόλλοπες ἐκαλοῦντο, διὰ τὸ ἐξ αὐτῶν ἀναβραττομένων κόλλαν γίνεσθαι, ὡς δηλοῖ ὁ παυσανίας γράψας, ὅτι ἐκολλώπωσε, τῇ κόλλῃ, συνήρμοσε, καὶ ἐκόλλησεν· ἀπὸ γὰρ τοῦ νωταίου φησὶ κόλλοπος τῶν βοῶν ἑψομένου ἐγίνετο κόλλα· ὅθεν ὁ κόλλοψ, ᾧ ἐπιτείνουσι τὰς χορδάς. Κόλλοπες, βοῶν νεῦρα· ὅθεν κόλλα γίνεται· ἀλλαχοῦ δὲ οὕτω· κόλλοψ τὸ τραχηλιαῖ

ον τοῦ Ἰχώρου σὺν τῇ ὑπὸ τὴν φορίνην, ἤγουν ὑπὸ τὸ δέρμα πιμελῇ. ἐξ οὗ οἱ κόλλαβοι τοῖς παλαιοῖς. ἄλλοι δὲ γράφουσιν
οὕτω κόλλοψ, Ἰχώρου ὑπαυχένιον δέρμα. ἐξ οὗ οἱ κόλλαβοι. Κόλλυβα, τρωγάλια. Κολλυβιστής, ὁ τραπεζίτης.
κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς. Κολλύρα, τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν
κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασι. Κολλύρα, θεόφραστος ἐπὶ τῶν ἐκ τέφρας πεπλασμένων, ἢ ἐν ἕλκου-
σα. Κολλυρίων, ὄρνις ποιός. Κολλύχνιοι, καρίου λέπισμα. Κολλῶ, ἐκ τοῦ κόλλα. τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ κρατῶ. ἡ
ἕλλα καὶ ἡ τὰ διῃρημένα συγκρατοῦσα. Κολοβάφινα, τὰ κολλοβαφῆ. Κολοβός, ὁ παλαιὸς καὶ ὁ μικρὸς καὶ ὁ ὀλί-
γος. ἢ ἐστερημένος, καὶ νόμος τις κιθαρωδικός. Κολοβρός, ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολοβότης, ὀλιγότης. σμικρότης. Κο-
λοβόν, ἐλλιπές. Κολοί, λύκοι κακοί. Κολοιβάζειν, ἀτάκτως ἐσθίειν. Κολοίδιον, παραξιφίδιον. Κολοίδρον, ξύλον
μάχαις ποιούντων εἰσφερόμενον. Κολοίη, φωνή. Κολοιοί, σκοπῖς. μικραὶ κορωνίαι. Κολοιός, παρὰ τὸ κλῶ ῥῆμα τὸ
φωνῶ γίνεται κλὸς καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο γίνεται κολιός. κρακτικὸν γὰρ τὸ ζῶον. Κολοιόπτερα καὶ κολεόπτερα
ζῶα, ὁ κάνθαρος καὶ ἡ μηλολόνθη καὶ ἔτι ἄλλο. Κολοιός. ποτὶ κολοιὸν ἵζανει. φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον καὶ συναγελαστι-
κόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. Κολοιούς, ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν λεγομένων. Κολοίπρημα, ἄ-
πλυτον κάθαρμα. Κολοίτια, δένδρον τι. Κολοίφρυξ, ταναγραῖος ἀλεκτρυὼν καὶ ὄρος βοιωτίας. Κολοκάνοι, δύμυθοι.
καὶ λεπτοί. Κολοίστιον, ξηρόν. Κολοκτρύων, ἀπὸ τοῦ κολονοῦ, ἀλεκτρυῶνος μεγάλου, γέγονεν. Κολόκυμα, τὸ κο-
λοβὸν κῦμα. ὅπερ τυφλόν, διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν. ἢ τὸ κυλίον καὶ ἐπιφέρον ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀποκορυ-
φοῦσθαι κυλιόμενον. ἄλλως ὅπερ τινὲς κωφὸν καλοῦσι τὸ μὴ ἐπηχοῦν μηδὲ καχλάζον. Κολοκώνας, τὰς βαλβίδας τι-
νές. Κολόνδρυ, τὸ κολοβόν. ὅθεν καὶ παρὰ τοῖς ἴωσι κόλοι, οἱ κολοβοκέρατοι κριοί. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κολοβός, ἐπὶ κόλου
βοὸς κυριολεκτεῖται. ἐξ οὗ καὶ σύγκειται κεκολουσμένος ὤν, καὶ αὐτὸς τὰ κέρατα. Κόλον, κενόν. μάταιον. Κόλον,
τὸ μὴ τέλειον, ἀλλὰ κολοβόν. Κολοός, ὁ θόρυβος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον.
Κόλος, λέγεται ὁ τράγος ὁ μὴ ἔχων κέρατα. Κόλος, κολοβός. ἡ μάχη ἄκερος. θόρυβος νοσώδης. πηρός, κολοβός.
Κολοσσός, ὁ ἀνδριάς. καὶ κολοσσός, ἄγαλμα. Κολοσσός, σημαίνει καὶ τὸ εἴδωλον. Κολοσσία, ἀνδριάντος σκιά, καὶ
τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα. Κολοσταθμός, ἔπαυλις καταβατὸν ἔχουσα τὸν πυλῶνα. Κολοσυρτός, κυρίως οὐ καὶ παρὰ τῷ
κωμικῷ χρῆσις. κτύπος. ὁ ἀπὸ κάλων ἤγουν ξύλων συρομένων ἐν ὄρει. ἕτεροι δὲ τὴν ἐκ φρυγάνων συρομένων αἰρομένην κό-
νιν οὕτω καλοῦσι. κόλα γάρ φασι τὰ φρύγανα. καὶ ἄλλως. κολοσυρτός, ὁ μετὰ κολῳοῦ ὅ ἐστι θορύβου ἐπισυρμός, ἤγουν κυ-
ρίως ὡς καὶ προείρηται ἐν ὄρει κάλων, ὅ ἐστι ξύλων ἑλκυσμός. καὶ ὁ ἐξ αὐτῶν θόρυβος, ἢ κτύπος γινόμενος. ἐν τῷ κόλα
σύρεσθαι ξύλα. ἤγουν κολοβωθέντα, ὡς εἰκὸς τομαῖς, καὶ πελεκήμασι. τινὲς δὲ τὸν μέγαν θόρυβον, οὕτω νοοῦσι. κόλον
γὰρ παρ' αὐτοῖς τὸ μέγα. ἐξ οὗ καὶ κολόκυμα, τὸ μέγα κῦμα, καὶ ὁ μεγάλην δέ φασιν, ἀφὴν ἔχων κόλαφος καλεῖ-
ται. ἀφ' οὗ ῥῆμα κολαφίζειν καλεῖται. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κόλον, οὐ μόνον ἐπὶ μεγάλου τινὸς λαμβάνεται, ἀλλὰ καὶ τὸ κο-
λοβὸν δηλοῖ καὶ μὴ ἔχον ὁλότητα. ὅθεν καὶ κόλος βοῦς. καὶ ἵνα τις εἴπῃ τὸ αὐτὸ σύνθετως, ὁ κολοβός. καὶ κόλον δόρυ,
οὗ ἀποτέτμηται καὶ ἡ αἰχμὴ καὶ ὁ καυλός. καὶ κολόκυμα καθ' ἑτέρους, τὸ κωφὸν κῦμα, ὁ ἐκολούσθη, ὡς ἀνέμου δί-
χα κινούμενον. καὶ κολώνη καὶ κολώνεια καὶ κολωνός δέ, τὰ λήγοντα μὲν εἰς ὀξύ, μὴ ἀκριβῶς δὲ ἀποξυμμένα, ἀλλ'
ἔχοντά τι καὶ πλάτος ἐν τῇ κορυφῇ. Κολοσσαυτεῖ, θορυβεῖ τὰ θράση. Κολούει, ὅμηρος ἐν τῷ υ τῆς ἰλιάδος μεσσηγὺ κα-
λούει. ἀντὶ τοῦ κολοβοῖ, καὶ ἀτελὲς ἀφίησι. δῆλον δὲ ὡς ἀντίκειται ἀλλήλοις, τὸ τελεῖν, ὅ ἐστι τέλειοῦν. καὶ τὸ κολούειν.
Κολουᾶν, θορυβεῖν. Κολούει, χρεωκοπεῖ. ἐλαττοῖ. Ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους, τοὺς δὲ στρατιώτας, πολλὰ κα-
κὰ δρῶντας, ἀπῄρε τοὺς μέν, ἵνα ἐπιρρώσῃ. τοὺς δέ, κολούσηται. Κολούεται, ἐμποδίζεται. ὥστε καὶ παρεκάλει τὴν
πατρίδα σώζειν ὅμα λαβόντα πολλά, καὶ ὑβριστὴν δῆμον κολούειν. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζειν. Κόλουρα, τὰ μὴ ἔχοντα κέρ-
κον, ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα οὐράν, ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. καθόλου γὰρ εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιές, οὐκ ἔθυε
τοῖς θεοῖς. Κολουραία, πέτρα κοίλη κεκαμμένη ἢ στρογγύλη παρὰ καλλιμάχῳ. Κολουρέη, κολοβή. νεωτάτη.
Κολουρία, τῇ ἀπορμία. Κολούρια, τὰ κολοβὰς ἔχοντα οὐράς. τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων, καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν φαρμάκων
λέγεται. Κολουρίτης, γῆ. σικελοί. Κόλουρον, κολοβὸν μάστιγα. Κόλον, κώδιον. λάκωνες. Κολουμβᾷ, θορυβεῖ.
Κολοῦσθαι, κολοβοῦσθαι. Κολούσματα, κλάσματα. Κολούσας, ἀτελῆ καὶ ἄπρακτα ποιήσας. ἐκ τοῦ κολούω.
καὶ κολὸν κέρας. καὶ κόλος βοῦς, ὁ κεκολουσμένος τὰ κέρατα. ἐξ οὗ σύντίθεται ὁ κολοβός. καὶ κύκλοι τροπικώτεροι
μαθηματικοὶ κατ' οὐρανὸν καλούμενοι κόλουροι. καὶ ψωμοὶ δὲ ἄκουλοι οἱ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. Κολούων, μειῶν. ἐλαττῶν.
Κολόφωνα, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Κολοφώνια, ὑποδήματα κοῖλα,
καὶ μεταλλικόν τι. Κολοφωνία, εἶδός τι παρόμοιον πίσσῃ. Κολοφώνιοι, τῇ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς χρῶνται. οἷον τὴν κεφα-
λὴν τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ὅμηρος νηὶ παρὰ πρύμνῃ, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῇ πρύμνῃ τῆς νηός. καὶ αἴαντι δὲ δαΐφρονι
θυμὸν ὄρινεν. ἀλλ' οὐκ ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ. ἀντὶ τοῦ αἴαντος. καὶ ἀτρείδου. Κολούω, τὸ βλάπτω. Κολό-
χειρ, χείραργος. Κόλπος ἐπὶ θεοῦ, ὁ πάντων ἀγαθῶν θησαυρός. χεὶρ δέ, ἡ ἐνέργεια. ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέ-
σου τοῦ κόλπου σου. Κόλπος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἐν ἰλιάδι ἐν τῷ ζ, ἡ ἀγκάλη. σημαίνει δέ ποτε καὶ τὸ ἄνω τῆς ζώνης.
ὡς δηλοῖ καὶ ἡρόδοτος εἰπών, ἐνδὺς χιτῶνα μέγαν, καὶ κόλπον πολὺν καταλιπόμενος τοῦ χιτῶνος. εἴληπται δὲ ἐξ ὁμοιό-
τητός τινος ἀπὸ τοῦ θαλασσίου κόλπου, ὅς ἐστι θάλασσα δύο ἀκρωτηρίων. Κόλπος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς κυρίως θάλασ-
σα ὑπὸ ἀκρωτηρίων περιεχομένη. Κόλσασθαι, ἱκετεῦσαι. Κόλυβα, σῖτος ἑψητός. Κολυβιστής, τραπεζίτης. Κόλυ-
θρον, εἶδος συκῆς. Κόλυβος, ἔπαυλις. Κολυκρίζοντες, ἐκπλοῦντες. Κολυβάδες ἐλαῖαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ἀλ-
μάδες. Κολυμβᾶν, οἱ δωριεῖς κολυφᾶν λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ κόλοις ὅ ἐστι κολοβοὺς φαίνεσθαι, τοὺς ἐν ὕδατι, καὶ μὴ ὁλο-
τελεῖς. Κολυμβήθρα, ὁ κόλυμβος. κόλυμβος δέ, ὁ τοῦ λουτροῦ. Κόλυμβος, ἀργυραμοιβός. ἀργυρογνώμων. ὄνομα

τα κατιλλάκτου. λέγεται δὲ καὶ κολυμβιστής, καὶ κατ' ἀλλάκτης. ἀμφὰ ἀδόκιμα. Κολύμβων, εἶδος νομίσματος. Κολυμβητὰς, τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπέμποντας τοὺς κάδους. Κολυμβὶς, ὄρνις ποιός. Κόλυμβοι, αἱ κολυμβάδες τὰ ὄρνεα, ἢ ζωύφια ἐν κολυμβήθραις. Κολύμφατος, φλοιὸς λεπίδιον. Κολύοντες, ταράσσοντες. Κολυρίζοντες, ἐκκενοῦντες. Κολυττός, ὄνομα δήμου. Κολύφανον, φλοιὸς λεπύριον. Κολυφρόν, ἐλαφρόν. Κόλχοι, λέγονται καὶ σκύθαι, ἀσιανοί, καὶ λευκόσυροι οἰκοῦσι δὲ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς ἀσίας περὶ φᾶσιν ποταμόν. Κολχική, ἡ λαζική. Κολῶ, κολάσω. Κολῶναι, αἱ πόλεις τροίας. Κολωμένοις, κολώσαντας. Κολώνη, ὡς κύριον ὄνομα λαμβάνεται παρ' ὁμήρῳ. διὸ καὶ βαρύνεται ὡς τὸ καλλικολώνη. μᾶλλον δὲ ὡς μεθώνη. κορώνη. μηθώνη. μηκώνη. εἰ δὲ ἦν παρώνυμον ἐκ τοῦ κολωνὸς ὡς κοινόν, ὀξύνοιτο ἄν. ἡ δὲ κολώνη, καὶ λόφος ἂν λέγοιτο καὶ βουνὸς δέ, ὅπερ ἡρόδοτος μὲν λιβύων λέξιν εἶναί φησιν. αἴλιος δὲ διονύσιος λέγει, ὅτι φιλήμων ἐπισκώπτει τὸ ὄνομα, ὡς βάρβαρον. λόφον γὰρ καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ ὅτι βουνόν. φιλήμων ἐν νόθῳ ὡς σύνηθες τίθησιν. ἀλλαχόθι δὲ ὡς ξένον ἐπισκώπτει. ἐκ δὲ τοῦ κολωνοῦ, παράγωγον καὶ πόλις κολώνεια. κατά τι πάλλα, καὶ κατὰ τὸ θεσσαλονίκη, θεσσαλονίκεια. δηλοῦσι δὲ ὑψηλὸν τόπον αἱ λέξεις. διὸ καὶ αὐτὰ ἐρρέθη κολώνη. σημαίνει δὲ ὅτι αὕτη μὲν ἡ πολιτικὴ κολώνη τῶν πυλίων ἦν. καὶ ἑτέρα τις ἦν. Ἄλλως. Κολώνη, καὶ καλλικολώνη. τόπον ὑψηλὸν δηλοῖ. ὅθεν παράγωγον ἡ κολώνεια. ὡς ἀστυόχη, ἀστυόχεια. ἔχει δὲ τι ἀπορίας. διατί οὐκ ὀξύνεται ἡ κολώνη, εἴπερ ἀπὸ τοῦ κολωνὸς ὀξυτόνου ὃ δηλοῖ μέγα ὄρος κατὰ τοὺς παλαιούς; καὶ ἴσως ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι συνεξηκολούθησε καὶ αὐτὸ τοῖς διὰ τοῦ ωνη θηλυκοῖς ὀνόμασιν. οἷον, τῷ κορώνη, μεθώνη καὶ τοῖς τοιούτοις. οὐκ εἰς ὀξὺ παντελῶς ἡ κολώνη λήγει. ἔχει δέ τι ὡς εἰκὸς ἄνω κολόβωμα τῆς ὀξύτητος. διὸ καὶ κολώνη λέγεται ὡς ἀπὸ τοῦ κολούω, τὸ κολοβῶ. ταυτὸν δὲ πάντως κολωνὸν καὶ κολώνην εἰπεῖν. νικᾷ δὲ ὅμως τὸ ὁμηρικὸν ὧ καὶ σοφοκλῆς ἀκολουθῶν κολώνην ἄκραν τάφου ἔφη. Κολώνεια, κτητικὸς τύπος εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν διόνυσον τὸν ἐπὶ ταρσηνοὺς ἀπιόντα πόλεμον, τοὺς γεγηρακότας τῶν σειληνῶν μετὰ τῆς ἀχρήστου ἡλικίας, ἐν ἰταλίᾳ καταλιπεῖν. τοὺς δὲ τραπῆναι ἐπὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν, καὶ εὔοινον γενέσθαι τὴν ἰταλίαν. τοὺς δὲ γεωργοὺς οἱ ἰταλοὶ κολώνας ἐκάλουν. Κολωνία, τάφος. ἠλεῖοι. Κολωνός, ὀψὲ ἦλθες. ἀλλ' εἰς τὸν κολωνὸν ἴεσο. παροιμία δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων. Κολωνός, γῆς ἀνάστημα. τόπος ὑψηλός. Κολωνοῦ, τῇ ἐξεχούσῃ ἀκρωρείᾳ. Κολωός, ὁ θόρυβος κατὰ μὲν φιλόξενον. ἀπὸ τοῦ κλῶ γίνεται, ὠνοματοπεποιημένου ῥήματος, κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. διὸ οὐδὲ προσγέγραπταί φησι τὸ ι. ἀπὸ δὲ τοῦ τοιούτου κλῶ καὶ τὸ κλάζω γέγονε κατὰ παραγωγήν. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ τοῦ κολοιὸς κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω μείναντος δηλαδὴ τοῦ ι παραγεγραμμένου. κολοιὸς δέ, τὸ ὄρνεον. Κόλωψ, ἀμφιάτωρ. Κολωπία, δένδρον τι. Κολώτης, ἐπίκουρος λόγιος καὶ πάνυ δόκιμος. κατὰ τούτου πλούταρχος ὁ χερωνεὺς πολλὰ γέγραφε. καὶ ἀγαλματοποιὸς διονύσου ἄριστος γέγονεν. ἴσως δὲ ἀπὸ τούτου παράγεται κολώτιος, ἐπώνυμον τῆς οἰκίας ἀγγέλου τοῦ κολωτίου. ὃς εἷς ὢν τῶν τὰ ἀπόρρητα τοῦ μεγάλου ἀρχιερέως ἐπισταμένων, πάντων ὅσοι τὴν σήμερον ἡμέραν ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ῥώμῃ εἰσί, φιλοξενίᾳ, φιλανθρωπίᾳ τε καὶ ἐλευθεριότητι, καὶ ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν τὸ ἄνθος δρεψάμενος, ἀσυγκρίτως περιγίνεται. οὗτος δὲ ὁ ἄγγελος κολώτιος ἐν τῇ αἰσίῃ πόλει τῆς ἰταλίας ὑπὸ τῶν πελασγῶν οἱ πρῶτοι τὰ γράμματα ἐν ἰταλίᾳ ἐδίδαξαν κτισθείσῃ, παλαιᾷ τε καὶ εὐγενεστάτῃ οὔσῃ γεγονώς, ἐμοὶ παιδόθεν φίλτατος ὤν, τὰ ἑλληνικὰ ὅσον εἰς γνῶσιν τῶν παλαιῶν καὶ ποιητῶν καὶ πεζογράφων ἐσπουδακώς. τὰ δὲ λατινικὰ κατὰ πολὺ καὶ εἰς ἄκρον παιδευθείς, εἰς εὐεργεσίαν παντὸς ἀεὶ πρόθυμος, τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν πᾶσι τοῖς σπουδαίοις ξενοδοχεῖον κατέστησε. Κολοφών, πέρας ἔσχατον. τέλος.

Κομᾷ, γαυριᾷ. μέγα φρονεῖ. στεφανοῦται. χλοηφορεῖ. τριχῶν ὑπερβολῇ κοσμεῖται ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ. Μὴ φθονεῖθ' ὑμῖν κομῶσιν, ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι. πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν. καὶ γαυριοῦσθαι, καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν. Κομᾷ ἀνήρ, ἢ γυνή, ἀντὶ τοῦ κόμην τρέφει. κομᾷ ἀγαθοῖς, ἀντὶ τοῦ θάλλει. κομᾷ ἀνὴρ ταῖς θριξί. κομᾷ τὸ δένδρον τοῖς κλάδοις. κομᾷ καὶ ὁ πλούσιος τῷ πλούτῳ. καὶ κομᾷ τόπος, ἤγουν φυτὰ ἔχει. καὶ κομᾷ ἀντὶ τοῦ τρυφᾷ. καὶ ἐπαίρεται. ἀριστοφάνης. ὁ μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτο κομᾷ. Κόμαι, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ χωρίον. Κομαίθω, ἡ τυχοῦσα γυνή. Κομαίονται, κοιμηθήσονται. Κομάκτωρ, ἡ λέξις παρὰ ῥίνθωνι ἐν μηδείᾳ. Κόμανα, πόλις. ἔνθα ὁ χρυσόστομος ἐτάφη πρῶτον. Κομανίαν, πορνείαν. δαψίλειαν. ἄνοιαν. Κομανταρίστιος, ὁ χαρτουλάριος. Κόμαρος, εἶδος φυτοῦ. Κομάς, θεραπείας. καὶ τὰ συοφόρβια. Κομάσαι, παρὰ τῷ θεοκρίτῳ. ἀντὶ τοῦ βλαστησάτω. ἀνθησάτω. Κομᾶν ἐστί, τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων. καὶ τρέφειν τὴν κόμην, ἤγουν τὸ πλείονα τοῦ συμμέτρου ἔχειν τὴν κόμην. Κομάω κομῶ, τῆς δευτέρας συζυγίας, τὸ εὐφραίνομαι. καὶ ἀγάλλομαι. καὶ τὸ τὰς τρίχας τρέφω. μετοχὴ κομῶντες, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ο κομόωντες. κομῶ δὲ τῆς πρώτης συζυγίας σημαίνει τὸ ἐπιμελείας ἀξιῶ. ὅθεν καὶ τὸ κομείτην δυϊκόν, ἀντὶ τοῦ ἐκόμουν, ἐπιμελείας ἠξίουν. Σημείωσαι καὶ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ ἡροδότου ἱστορίαν. ποτὲ μὲν οἱ ἀργεῖοι διὰ τὸ πένθος κατεκείροντο τὰς κεφαλὰς πρότερον κομῶντες. λακεδαιμόνιοι δὲ οἱ νικήσαντες, ἔθεντο μὴ κομῶντες πρώην. ἀπὸ τούτου κομᾶν. ὡς δὲ καὶ συνήθως ἔχει ὁ καρηκομόων καὶ ἀκηροκόμης, καὶ ὁ ἀκερσοκόμης, αἱ χρήσεις δηλοῦσιν. Κομαροφάγα, κόμαρον ἐσθίοντα. Κομβακεύεται, κόμπως λέγει. Κόμβαλα, πήγματά τινα. Κόμβη, κουρήτων μήτηρ. Κομβεῖν, τὸ σῶμα ὡραΐσαι. Κομβῆσαι, ἀναλαβεῖν. Κόμβησαν, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν. Κομβολύτης, βαλαντοτόμος. Κομβίζων, φυσῶν. Κόμβος, κόσυμβος τὸ ἔκπωμα. Κόμβος, ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον. Κόμβοις, ὀδόντας γομφίους. Κομβύματα, τὰ καλλωπίσματα. Κόμβωμα, στόλισμα. σκείρωμα. Κομβώματα, τὰ ἐν τοῖς ῥάβδοις μικρὸν τόρνον ἔχοντα, ὑπὸ πεταλέων. Κομβώσασθαι, στολίσασθαι. Κομέειν, κομεῖν. ἐπιμελεῖσθαι. θεραπεύειν. ὅθεν καὶ κόμη, καὶ ἱππόκομος. Κομείτην, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἠξίουν. ἀπὸ τοῦ κομῶ, ὃ σημαίνει τὸ θεραπεύω. καὶ ἐπιμελοῦμαι. ὁ παρατατικὸς ἐκόμεον. τὸ τρίτον τῶν δυϊκῶν ἐκομεέτην ἐκομείτην. καὶ ἰακῶς κομείτην. Κομέεσκεν, ἤγουν ἐπιμελείας ἠξίου. ὅμηρος

ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ· ἐκ τούτου γηροκομεῖν ἐστὶ τὸ κομεῖν σκέπειν κατὰ γῆρας ἤγουν κομεῖν τοὺς γέροντας. Κομίζουσι παρ' ὁμήρῳ
καὶ ὅλως κομεῖν, καὶ ὅτι κομίζειν λέγεται δῆλον· ὅθεν κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια. Κόμη, σεμνύνει τοὺς καρηκομόωντας ἕλ-
ληνας εἰς ὕβριν δὲ τῷ ἀλεξάνδρῳ ἐπαυθεῖ· κομᾶν γὰρ οὐ γυναικεῖον· οὐδ' ἐξ ἀνάγκης ἐπαφρόδιτον· ὅτι μὴ δὲ λέων χαί-
την τρέφων, πρὸς μόνον κάλλος ἐνθετίζεται, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτῆς ἐπαύξει τὸ φοβερόν· κόμην ἔχειν δὲ καὶ εὔκομον εἶναι,
γυναικικώτερόν ἐστι· διὸ καὶ ὁ πάρις ὀνειδίζεται ὡς κόμην ἔχων. Κόμη δένδρων, τὰ φύλλα λέγεται· καὶ οἱ λεπτοὶ κλα-
δίσκοι, διὰ τὸ εἰς κόσμον ἀπαιωρεῖσθαι καὶ αὐτὰ τοῖς φυτοῖς ὁμοίως τῇ κυρίως κόμῃ· οἱ δὲ τραγικοί, καὶ φόβην αὐτὴν
εἶπον· οἷον πᾶσαν σκιάζων φόβην ὕλης πεδιάδος. Κόμην, τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λέγει καὶ τὴν εὐπρέπειαν.
Κόμη, ἡ θρὶξ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος· οἱ δέ, παρὰ τὸ κομᾶν καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. Κόμης, ἄρχων· ἡγεμών.
Κομῆται, αὐχηταί. Κομήσης· ἀριστοφάνης πλούτῳ· μηδὲν ταύτῃ γε κομήσης, ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς. Κομιστικὰ πλοῖα,
ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν τριήρων· ἔοικε καλεῖσθαι κομιστικὰ πλοῖα, ἐν οἷς ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέν-
τα λάφυρα· ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ὑποσημαίνει ἐν λ· λόγῳ. Κομηταμυνία, συντίθεται παρὰ τὸ κομᾶν, ὅ ἐστι φρονεῖν μέγα·
ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ ἀριστοφάνης τὸ λακωνίζειν παρ' ὅσον μέγα ἐφρόνουν οἱ λάκωνες εἰς ἀνδρίαν, καὶ παρὰ τὴν ἀμυνίαν,
ὃς διέβαλλε τοὺς μισοδήμους· ἀμφότερα οὖν τὰ τῆς συνθέσεως εἰς οὐδὲν τείνει· ἢ ὡς ἐναντίον ὄντα τῆς πόλεως καὶ τύραν-
νον. Κομήτης ἐστίν, ἀστεροειδὲς πυρὸς ἄθροισμα, ἐπί τινα συνιστάμενον χρόνον, καὶ πρός τινα ἄστρον τὴν σύστασιν ἔχον·
οἷον κόμην ἐκτείνων, ἢ ἐκχέων. Κόμητα, ἕνα τῶν ἑπτά. Κομία, εὐωχία. Κομιδή, ἡ ἐπιμέλεια· ἐκ τοῦ κομίζω, τὸ
ἐπιμελοῦμαι· καὶ εὐκόμιστος κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ἐπιμελείας τετυχώς· λέγεται καὶ κομεῖν· κομιδῇ δὲ ἐπίρρημα, τὸ
λίαν. Κομιδῇ, ἀντὶ τοῦ λίαν· ἢ παντελῶς· ὁλοσχερῶς· εἰλικρινῶς· πάντα πᾶσι· τελείως. Κομιδή, ὁ ἀνάσωσις· ἡ ῥόδο-
τος· λέγεται δὲ καὶ ἡ ἄφιξις. Κομιδὴν ἀποτείνειν, ὅ ἐστιν ἐπιμέλειαν, ὅμοιόν ἐστι τῷ θρεπτήρια ἀποδιδόναι ὅ ἐστι τροφεῖα.
Κομιδῇ, ἐπίρρημα ἀπὸ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς· καὶ τὰ ἐπιρρήματα γίνονται μὲν ἐκ πάντων τοῦ λόγου μερῶν· καὶ
ἀττικοὶ μὲν μάλιστα ἰδίως ταῦτα ποιοῦσιν ἀπὸ δοτικῆς ἑνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων· ἔστι μὲν οὖν προσηγορικῶν, ὡς τὸ κο-
μιδῇ παρρησίᾳ· ἔστι δὲ οὖν ἐπιθέτων ὡς τὸ ἰδίᾳ δημοσίᾳ· καὶ ἐπ' ἄρθρων τε καὶ ἀντωνυμιῶν, ὡς ἡ τὸ καθά· καὶ ταύτῃ, τὸ οὕ-
τω· καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἑνικῆς τῶν οὐδετέρων· καὶ πληθυντικῆς· πολὺ ἢ πολλόν, καὶ πολλά. Κομίδιον, τὸ τοῦ δένδρου δά-
κρυον. Κομιεῖ παρ' ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λήψῃ· κομίζω· μέλλων κομίσω· καὶ ἀττικῶς κομιῶ· ὁ μέσος μέλλων κομιοῦ-
μαι· κομιῇ· καὶ ἀττικῶς κομιεῖ. Κόμιζε, ἐπιμελοῦ. Κομίζεται, αἰτιατικῇ· ἀντὶ τοῦ ἔχει· αὐ ἡ θέλουσα, πᾶν τ' ἐμοῦ κο-
μίζεται. Κομιζόμενος, ἀντὶ τοῦ κομιδὴν ἔχων καὶ ἐπιμέλειαν. Κομίζω, ὁ μέλλων κομίσω κοινῶς· κομιῶ ἀττικῶς· ὡς
νομίζω, νομιῶ· κιθαρίζω, κιθαριῶ· ὁμοίως καὶ τὰ παθητικῶς ἐκφερόμενα, ἐνέργειαν δὲ δηλοῦντα· οἷον ἀγωνίζομαι ἀγωνι-
οῦμαι· οἱ ἀττικοὶ τῶν διὰ τοῦ ιζω ῥημάτων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τοὺς μέλλοντας κατὰ περιγραφὴν τοῦ ζω λέγουσι· πρόσ-
κειται δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβάς, διὰ τὸ πρίζω καὶ κτίζω· ταῦτα γὰρ ὁμοίως· κατὰ τὸν μέλλοντα βαρυτόνως προφέρονται· ἀπὸ
δὲ τοῦ δανείζω δανειῶ οὐκ ἔστιν· οὐδὲ δανειοῦμαι, ἀλλὰ δανείσω καὶ δανείσομαι· πλὴν τοῦ βαδίζω οὐ βαδιῶ, ἀλλὰ βαδιοῦ-
μαι ἀττικῶς. Κομίζω ἐνεργητικῶς φέρω, καὶ ἐπιμελοῦμαι ποιητικῶς· ὡς τὸ τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε· προσκομίζω σοι δῶ-
ρον, ἤγουν φέρω, κομίζομαι οὐ μόνον τὸ φέρομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνω· λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ ἔδοξέ μοι οὐ φαύλοις κεκο-
μίσθαι μισθοῖς. Κομιούμενος, ὠνησόμενος. Κόμισαι μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ εὔκλειαν ἔχον, κοινότερον πέφρασται·
τὸ γὰρ ἀττικὸν ἐκομισάμην· ἄλλο δὲ πάντως τοῦτο τὸ κομίζειν· παρὰ τὸ κόμισον δέ μοι ἵππους· ἐκεῖνο δὲ ἐπιμελείας ἐστὶ
δηλωτικόν· ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια. Κόμισαι, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελήθητι· ἐκ τοῦ κομίζω· ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια·
ἧς ἡ δοτικὴ ποιεῖ ἐπιρρηματικῶς τὸ κομιδῇ, ὅπερ ἐστὶ λίαν καὶ ὡς εἰπεῖν ἐν ἐπιμελείᾳ. Κομιστάς, ἐπιμελητάς. Κομι-
στή, τροφή. Κομιστέον, δεῖ κομίζειν. Κομίστρια, ἐπιμελήτρια· τροφός, ἐμπλέκτρια. Κομιῶ μέλλων δεύτερος ἀττι-
κὸς ἐκ τοῦ κομίζειν, ὅμοιος τῷ ἐγγιῶ καὶ βαδιοῦμαι, καὶ τοῖς τοιούτοις· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸ ἐπιμελείας ἀξιώσω· καὶ τὸ περιποι-
εῖσθαι. Κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἔοικε δὲ εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν
φαύλου συστήματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν· καὶ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν
χρυσὸν πλείονα δὲ χαλκόν. Κομμαγηνή, ὄνομα τόπου· καὶ κομμαγηνός, ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου. Κόμματα, καὶ κυρήβια· δεί-
ναρχος ἐν τῇ κατὰ καλλισθένους εἰσαγγελίᾳ· τὰ μὲν κυρήβιά εἰσι τὰ πίτυρα· τὰ δὲ κόμματα, ἔοικεν εἶναι μέρη τινά·
ἢ τῆς καλάμης ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον ἄλλον ἐν τῷ στάχυϊ γιγνομένων ἢ τῶν ἀθερίκων. Κομμάτιόν ἐστι δύο στίχων, ἢ τρι-
ῶν· οὐδέποτε δὲ ὑπερβάλλει εἰς τὸ τέταρτον· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὡς τὸ ἀλλ' ἤδη χρὴ τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν καὶ τὰ λοι-
πά. Κομμαρδίων, θυρίδων· μοχλῶν. Κομμεῖν τὸ σῶμα, ὡραΐζειν· ἐπεὶ καὶ κομμωτικὴν λέγουσι τὴν κοσμοῦσαν. Κομ-
μιάραι, ἢ κομάραι, καρίδες· μακεδόνες. Κόμμι, τὸ ψιμύθιον· κόμμι, καὶ ὁ λιβανωτός· καὶ τὸ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δά-
κρυον. Κόμμοι, ὀδόντες γόμφιοι, ἢ κόμποι, ἢ κοπτεροί. Κομμοῦν, ὡραΐζειν τὸ σῶμα. Κομμός, περίεργος κόσμησις· ἢ
γείτονι γυναικῶν μυρία πληθὺς μετὰ κομμοῦ, καὶ ὀλολυγῆς· τουτέστι γόου καὶ ὀδυρμοῦ. Κόμμωσις· ὁ τοῦ σώματος ὡραϊσμός,
καὶ ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν, ἡ τοῦ σμήνους διάχρισις. Κομμοῦσθαι, καλλωπίζεσθαι. Κομμωτής, καλλωπιστής. Κομ-
μωτικόν, ἐπίπλαστον. Κομμώτρια, ἐμπλέκτρια ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. Κομμωτίζω, ἐπιμελοῦμαι τὰς παρειὰς
τῷ ψιμυθίῳ· κόμμι γὰρ τὸ ψιμύθιον. Κομπάζω, καὶ κομπέω κομπῶ, καὶ κομποῦμαι λέγεται· ἤτοι κομπαστικῶς λέγω· σο-
φοκλῆς ἐν αἴαντι μέγ' ἀντικομπάσει. Κομπάζειν· τὸ ἐπὶ κενοῖς μεγαλαυχεῖν· καὶ ἐπὶ τούτοις μεγαφρονεῖν. Κόμπα-
ρος, ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινὶ ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἐκτελῶν χρείαν. Κομπάσης, ἢ κομήσης· παρ' ἀριστοφάνει ἐν
πλούτῳ ἀντὶ τοῦ ἐπαρθῇς ἐκ μεταφορᾶς τῶν κομώντων δένδρων ἃ τὴν κόμην ὑψοῦ ἔχουσιν· τοιοῦτοι δὲ οἱ ὑπέρφρονες, ὑψοῦ
τὴν γνώμην αἴροντες. Κομπαστής, ψεύστης. Κόμπαλος, παλαιστροφύλαξ. Κομπαλικεύσει, προσαλαζονεύσει.
Κόμποι, ὀδόντες γόμφιοι. Κόμποις, ὑπερηφανίοις. Κόμπον, κτύπον λέγει ὅμηρος· ὡς ὁ κάπρος ἀπὸ τὸ πλεῖ, θήγων ὀδόν-

πας· παύ

τας· πάνυ ἐπιτυχῶς ὄνομα ποιήσας· ἐντεῦθεν δὲ κατὰ μεταφορὰν, καὶ ἐπὶ φλυαρίας ἀλαζονικῆς ὁ κόμπος καὶ τὸ κομ
πάζειν, καὶ τὸ κομπεῖν λέγεται. Κομπολακύθω, ὁ ἀριστοφάνης· οὐκ ἐκομπολάκουν, κενοῖς οὐκ ἐπείχουν ψόφοις· οὐκ
ἔλεγον κομπώδη ὡς αἰσχύλος. Κομπορρήμων, ὁ κενόδοξα λέγων. Κόμπος, ἀλαζονεία· ἔπαρσις· καὶ κόμπος ὁ ψόφος.
Κόμπος, ἡ διὰ τοῦ λόγου ἔπαρσις, ὄγκος δὲ ἐπὶ σώματος. Κόμπος, ἡ κενοδοξία, παρὰ τὸ κενὴν ὄπα ἔχειν, ὅ ἐστι φωνήν.
Κομποφακελορρήμονα, βαρυρρήμονα σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἐπιλέγοντα· φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα, καὶ συνδεδεμένα
φορτία τῶν ξύλων. Κομπῶδες, ἀλαζονικόν. Κομψὰ, τὰ στρογγύλα. Κομψεία, ποικίλη λαλιὰ, καὶ πανουργία, ἢ
οἱ σκόλυμοι· ἔνιοι τὰ τῶν κοσσύφων κρέη· οἱ δὲ εἶδος λαχάνων, ὅπερ τινὲς ἱπποσέλινον ἢ σμυρνίον καλοῦσι. Κομψεία,
ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία· ἀλαζονεία· σοφιστεία. Κομψεύεται, σεμνύνεται· ἀλαζονεύεται. Κομψευριπιδι
κῶς, ἀντὶ τοῦ εὑρηπιδικῶς, καὶ δεινῶς· οἷον πανούργως· κομψοὶ δὲ, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο οἱ πανοῦργοι. Κομψὸν,
περίτρανον· περίλαλον· πανοῦργον· ἀπατητικόν· πιθανόν· τεχνικόν· λέγουσι καὶ κομψεία· ἐλαφρία· ἀστειότης· πιθα
νολογία· ἀλαζονεία. Κομψὸν, λέγεται τὸ χαρίεν· λέγεται καὶ τὸ σεμνόν· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ γλαφυρόν· καὶ ἀντὶ
τοῦ, κόμπου γέμον, καὶ μεγαλαυχίας. Κομψὸς, κομψεύω, καὶ κομψεύομαι· κομψεία κομψεύει παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ
περιλαλεῖ. Κομψὸς, εἴρηται μὲν ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ πανούργου, καὶ ἐπὶ τοῦ μετρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιεικοῦς· ἀμφότερα οὖν
παρὰ τὸ κάμπτω ῥῆμα· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ πανούργου παρὰ τὸ εὐκάμπυλον, καὶ διεστραμμένον τῇ διανοίᾳ. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιει
κοῦς, παρὰ τὸ εὐκαμπῆ αὐτὸν εἶναι· οἷον εὐπαθῆ καὶ προσηνῆ· οὕτως εἰρηναῖος ὁ ἀττικός· ἢ κομψὸς ὁ πιθανολόγος· ὁ μετὰ
ὑπερηφανίας καὶ κόμπου ῥητορεύων. Κομόωντας ὄπιθεν, τοὺς ἄβαντας λέγει ὁ ποιητὴς, κατά τι ἔθος ἴδιον. φασὶ γὰρ
οἱ παλαιοὶ ὅτι κουρῆτες ἐν χαλκίδι ᾤκησαν· συνεχοῦς δὲ πολέμου ὄντος αὐτοῖς περὶ τοῦ ληλαντίου πεδίου, ἐπεὶ τῆς κό
μης οἱ πολέμιοι δραττόμενοι κατέσπων αὐτοὺς, ὄπισθόκομοι γεγόνασι τὰ ἔμπροσθεν κειράμενοι, διὸ καὶ κουρῆτες, ἀπὸ
τῆς κουρᾶς ἐκλήθησαν· καὶ ἀγάλματά εἰσι παρ' αὐτοῖς οὕτως ἔχοντα· μετοικήσαντες δὲ εἰς αἰτωλίαν, φασὶν ἀκαρ
νᾶνας κληθῆναι· διὰ τὸ ἀκείρους φυλάσσειν τὰς κεφαλάς· οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν, ὅτι ἴδιον κουρᾶς εὐβοέων τὸ βαθείας
ἔχειν τὰς ὄπισθεν κόμας, ἀνδρείας χάριν· Κομῶσα, γέμουσα· Κομῶσι, τρυφῶσι· πλουτοῦσι· τὸ γὰρ κομᾶν, ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέ
γεται καὶ γαυροῦσθαι, καὶ μεγαλοφρονεῖν· ἄλλως τε καὶ ταῖς θριξὶ κομᾶν εἰς τιμὴν συγκεχώρηται αὐτοῖς. Κὸν, εἶδος.
Κονάβησαν, ἤχησαν. Κόναβος, ψόφος· ἦχος· παρὰ τὸ βοὴν κινεῖν. Κόναι, φόνοι. Κόναβος, καὶ τὸ κοναβίζειν, καὶ τὸ
κοναβεῖν· διαφορεῖται γὰρ καὶ αὐτό· ἦχός ἐστι ξύλων ξηρῶν πεπηγότων· ἢ μᾶλλον κοινότερον εἰπεῖν, ἦχος σωμάτων ξηρῶν.
Κοναρίχου, γλαφυρόν. Κοναρὸν, εὔτραφη· πίονα· δραστήριον. Κοναρώτερον, δραστικώτερον. Κονὰς, μέθυσος αὐλη
τής. Κονάσουσα, κονιορτὸν ἐγείρουσα. Κονδιλίζω, καὶ κονδιλισμὸς καὶ κόνδιλος· τὸ δὲ κολαφίζω, καὶ κολαφισμὸς,
καὶ κόλαφος, ἀττικά. Κόνδαξ, παρὰ τὸ κῶ τὸ κεῖμαι γίνεται κέαξ, καὶ πλεονασμῷ τῶν συμφώνων κόνδαξ. Κονδύ,
κεραῖαι, ἀστράγαλοι. Κονδυλίζει, κολαφίζει. Κονδυλοῦμαι, ἀνοιδοῦσαι, καθάπερ ἐπὶ τῶν βρασσομένων ὑπὸ τοῦ πυ
ρὸς ὑδάτων. Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν τῶν δακτύλων· οἱονεὶ καμίδυλοι ὄντες· περὶ αὐτοὺς γὰρ ἡ κάμψις τῶν δακτύ
λων ἐγγίνεται· ἢ κένδυλός τις ὤν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δυόμενος τῶν ῥαπιζομένων· κεναὶ σαρκῶν τὰ μέρη ταῦτα. Κόνδυ, εἶ
δος ποτηρίου. Κονδυλίσας, κονδύλοις πλήξας. Κόνει, σπεῦδε· τρέχε. Κόνειον, βοτάνη δηλητήριος. Κονεῖν, ἐπείγε
σθαι, ἀνατείνεσθαι, ἐνεργεῖν. Κονειδεὶς, εἶδος ἰθαγενῶν. Κονείδης, θησέως παιδαγωγός. Κονῆται, θεράποντες. Κον
θυλαὶ, αἱ ἀνοιδήσεις. Κονθυλεῦ, κονθύλη· δῆμος ἀττικῆς τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς, ἢ πανδιόνος. Κονία, καὶ κόνις, ἐκ τοῦ
καίνω καὶ κατὰ συγκοπὴν κνῶ, τὸ κόπτω γίνεσθαι λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ κνῆσις, ἡ διακοπτικὴ μάχαιρα. Κονία· ἡ ἄσβε
στος· ἀφ' οὗ κονιῶ τὸ ἀσβέστῳ χρίω· καὶ κεκονιαμένος τοῖχος, ὁ ἀσβέστῳ κεχρισμένος· κόνις δὲ, ἡ λεπτοτάτη γῆ· ὅμηρος
καὶ ἀμφότερα ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς κόνεως τίθησι· κονίσαλος δὲ τὸ αὐτὸ δύναται, παρ' αὐτῷ τῷ κονιορτῷ· παρὰ δὲ τοῖς
ἀττικοῖς, δαίμων τίς ἐστιν ὁ κονίσαλος· κονιορτὸς δέ ἐστι, κόνις αἰρομένη. Κονιᾶν λέγεται, τὸ διὰ τιτανέως χρίειν τινὰ τοῖ
χον· τίτανις δὲ λέγεται, ἡ κοινῶς ἄσβεστος. Κονιᾶται, οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες. Κόνις, ἡ κόνις· ἄμμος· μάχη· ἀ
καθαρσία. Κονίειν πεδίου, τὸ διὰ τῆς πεδιάδος κόνιν ἐγείρειν, ἐν τῷ σπουδαίως θέειν· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου νοήματος, καὶ
τὸ ἐγκονεῖν γίνεται, καὶ τὸ διακονεῖν. Κονίη ἀειρομένη, εὕρηται παρ' ὁμήρῳ· ἐξ οὗ ἐπενοήθη τοῖς ὕστερον, ἡ τοῦ κονιορ
τοῦ σύνθεσις· δῆλον γὰρ ὡς ταυτὸν κονιορτὸς καὶ κόνις καὶ κονίη ἀειρομένη· κονία καὶ κόνις παρὰ τῷ ποιητῇ ταυτὰ δύ
νανται, ὡς καὶ κονίσαλος· ἡ μὲν κονία ἄλλο σημαίνει· ὡς ἡ ἀπ' αὐτῆς σύνθετος ἐλαιοκονία δηλοῖ· ἡ δὲ κονίη καὶ τὸ
ζωύφιον μικροφυές ἐστι· κατὰ ἄρμον κόνιν, ἀφ' ἧς οἱ φθεῖρες γεννῶνται· ἧς ἡ κλίσις διὰ τοῦ δ· κόνις γὰρ κόνιδος·
Κονίησι, κονιορτὸν ποιήσει· καὶ κονίσουσιν ὁμοίως. Κονίζεσθαι, ἀγωνίζεσθαι· ἢ κονιορτοῦσθαι. Κονίζω, τὸ ἀγωνίζο
μαι, καὶ παρασκευάζομαι πρὸς τὸν πόλεμον· ἀπὸ τοῦ κόνις· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὅταν ἔμελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς
χεῖρας αὐτῶν πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον διὰ τὸ ἰσχυρῶς κρατεῖν. Κόνιν λέγει ὅμηρος, τὴν ἁπλῶς κόνιν· οἱ δὲ
μεθ' ὅμηρον τὴν τίτανον, ἐξ ἧς καὶ ἐλαιοκονία σύγκειται, καὶ ῥῆμα γίνεται συζυγίας δευτέρας κονιῶ, κονιάσω, ἐξ
οὗ καὶ τάφος καὶ τεῖχος κεκονιαμένον. Κόνιν, τὴν μάχην ἔλεγον οἱ παλαιοί. Κονίοντες, ἀνύοντες· λευκαί
νοντες. Κονίοπους, πολοχιδὲς ὑπόδυμα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον τὸν πόδα· γράφεται δὲ καὶ κονίποδα, τουτέστι
στενὸν σανδάλιον. Κονιορτόποδες, ἄγροικοι· ἐργάται. Κονιορτὸν, συντίθεται ἐκ τοῦ ὄρω τὸ κόνιν παρὰ τοῖς ὕστε
ρον. Κονιορτὸς, ὁ χοῦς παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων ὄρσω· ἔστιν ὄνομα ῥηματικὸν, ὀρτὸς· ὡς κείρω κορμός· καὶ ἐν συν
θέσει μετὰ κόνις κονιορτὸς ὁ τὴν κόνιν ὀρνὺς καὶ ὁρμῶν, καὶ διεγείρων. Κονιορτὸν, ἀσκοὺς πλέοντες ὅτι πληρώσας κο
νιορτοῦ, φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί· καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις.
Κονιορτωσάμενον, κόνιν ἐπιβαλλόμενον· κονιορτωσάμενον ἢ ἐκ τρυφείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενον ἐπιφαίνοντα. Κονιπο

δες, ἐπιδήματα μοιχικά. Κονισάλεος, κεκονιορτωμένος. Κονίσαλοι, ἀφροδίσια. Κονίσαλος, κονιορτὸς, ἢ δαίμων
πριαπώδης· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. καὶ κονισάλεος. Κονίσαλος, ἐκ τοῦ κονίω κονίσω· ὡς ἴξω ἴξαλος· ἢ
ἐκ τοῦ τὴν κόνιν σεσαλεῦσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ κονίσαλος, καὶ παρὰ τοῖς λέγεται, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπών, ὅτι ὁ ἱδρὼς τῶν γυμνα
ζομένων μιχθεὶς τῷ πάτῳ, συντελεῖ πρὸς διαφόρησιν ὄγκων τῶν παρὰ φύσιν. καὶ κονιῶ, τὸ ἀσβέστῳ χρίω. καὶ κονίομαι, τὸ
εἰς μάχην ἑτοιμάζομαι. Κονίοντες, ἤγουν τρέχοντες· ἐν γὰρ τῷ τρέχειν, κόνις ἤγουν χῶμα ἐγείρεται· ἢ ἀπὸ τοῦ κονιῶ
τὸ ἐνεργῶ. Κονίοντες πεδίοιο, ἀντὶ τοῦ κόνιν ἐγείροντες διὰ τοῦ πεδίου· ἢ μᾶλλον, ἐπὶ τοῦ πεδίου. καὶ τῆς πεδιάδος·
κατὰ τὸ ἵπποις εἰς πεδίον. ἐκ δὲ τοῦ κονίειν πεδίοιο, καὶ τὸ ἐγκονεῖν ἐπενοήθη· ὡς τὸ χωρούμενοι ἐγκονούμενοι. Κόνις καὶ κο
νία. ὅτι δὲ ἡ μὲν τοιαύτη κόνις διὰ καθαροῦ τοῦ ος κλίνεται, οἷον κόνις κόνιος ὡς τὸ, κόνιος δεδραγμένος. ἡ δὲ περὶ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς ἡ φθοροποιός, διὰ τοῦ δ· κόνις κόνιδος. δηλοῦσι τὸ μὲν, ἴωνες καὶ ἀττικοί. τὸ δὲ, ἀριστοτέλης. ἐκ
τῆς τῶν φθειρῶν ὀχείας γίνεσθαι τὰς κόνιδας λέγων, ἐν τῇ περὶ ζώων ἱστορίας. σημείωσαι δὲ καὶ παραβολικῶς ὁμίχλῃ
βαθείᾳ τὴν πολλὴν εἰκάσας κόνιν, θαρρῶν κονίης ὁμίχλην φησὶν ὅμηρος. καὶ κόνις ἐστὶ δ' ὅτι, ἐπὶ ταύτης λέγεται τῆς
σημασίας τοῦ κακοτρόπου. ἡ κόνις ὥσπερ καὶ κονία ἐφ' ὁμήρου μὲν, τῆς αὐτῆς ἦσαν σημασίας. ὕστερον δὲ, κονία μὲν ἐ
λέγετο καὶ ἡ χρίουσα τὰ ὥς φασιν οἱ ῥήτορες κεκονισμένα. κόνις δὲ ἰδία ἀθλητική, ἐξ ἧς καὶ τὸ ἀθλητικῶς κονίεσθαι.
καὶ κονίστρα ἡ παλαίστρα. χρῆσις δὲ τοιαύτης κόνεως, παρὰ ἀθηναίῳ ἐν τῷ σκήπτοντί τινι, τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν. ἐκ
δὲ τῆς κόνεως πολλὰ παρῆκται. ὧν ἐστι καὶ τὸ ἐγκονέω, ὃ καὶ διακονῶ. καὶ αὖ τὸ διάκονος, ὁ αὐτοχειρὶ δουλεύων. καὶ
διακόνιον δέ φασιν, εἶδος πλακοῦντος, ὅς ἐστι ῥωμαϊκὸς ἄρτος τις, ἢ πέμμα πλατὺ παρὰ τὴν πλάκα. ἴτα ἢ ὡς τυρόεις τυ
ροῦς, σησαμόεις σησαμοῦς· οὕτω καὶ πλακόεις πλακοῦς. ἐκαλεῖτο δὲ πλακοῦς φασι, καὶ κώμη θηβῶν. ὑπὸ πλακίῳ ἀπέ
χουσα σταδίοις ἕξ. Κόνισαι, γυμνάσθητι. Κονίσουσι, κόνιν ἐγείρουσιν. ἢ κονίσουσιν, ἀντὶ τοῦ φεύξονται. εὐρὺ κονίσουσι
πεδίον. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ φεύξονται. οἱ γὰρ φεύγοντες, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. Κονίστρα, ὁ ἀ
γών. ἡ παλαίστρα. ἢ ἡ κυλίστρα. Κόνιτρον, ῥύπος. ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ κονίας. ἀριστοφάνης. καὶ οὐδέ τί πως κόνιον καὶ κο
νιορτοῦται. καὶ κονιωμένοις, κόνεως πεπληρωμένοις. Κονίω, τὸ ἀγωνίζομαι. ὥσπερ ἀπὸ τῆς μῆτις μητίω, καὶ δῆρις δηρίω,
καὶ μῆνις μηνίω, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς κόνις κονίω. Κονιῶ, τὸ τοῖχον χρίω. Κόννα, σποδός. Κοννάβησαν, ἤχησαν. Κοννα
βίζει, ἦχον ἐπιτελεῖ. δισμάει. Κόνναρον, καρπὸς δένδρου ὅμοιος παλιούρῳ. Κοννᾶς, αὐλητὴς ἦν, καὶ μέθυσος. ὃς εἰς
συμπόσια παρήει συνεχῶς ἐστεμμένος. οὗτος ὀλυμπιονίκης γενόμενος, καὶ πολλάκις στεφανωθεὶς, πτωχὸς ἦν. μηδὲν ἔ
χων ἀλλ' ἢ κότινον. ἀφ' οὗ κρατῖνος εἶπεν, ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν. ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ. κοννᾶς δὲ, πολυστέ
φανος νικήσει. λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα, μηδέ ποτε τιμᾶσθαι. ἡ δὲ παροιμία στέφανοι μὲν ἔχων δίψῃ δ' ἀπο
λωλώς. καὶ πάλιν δελφὸς ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. πρὸς τὸν κρατῖνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυσός ἐστι.
Κοννεῖν, συνιέναι. ἐπίστασθαι. Κόννις, ἀλείπτης. πενίαν ἔχων. καί περ ὢν ἄριστος. Κόννος, ὁ πώγων. ἡ ὑπήνη, ἡ χάρις.
Κόννοις, πολύβιος. ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα. τοῖς μὲν πᾶσι, κόννοις καὶ ψέλλια. τοῖς δὲ νεανίσκοις, δράμβας
καὶ μαχαίρας. Κοννοῦσι, γινώσκουσι. Κοννοφόρων, σκολλυφόρων. Κοννόφρεσιν, ἄφροσιν. Κόννου ψῆφον, κιθαρῳ
δὸς ἦν νέος. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησὶ κόννου θρῖον, παρ' ἣν παίζει. εὐφρό
νιος δὲ, ὅτι ἐλέγχει διὰ τὸ ἡδύ τινα τὸν κόννον εἶναι. οἱ δὲ κόννον λέγουσι τὸν κιθαριστήν. μή ποτε δὲ οὐδέ ἐστι κόννος, ἀλ
λὰ κοννᾶς ὃν προσενεκτίον. ὡς μήδας. κόννου ψῆφος. οἷον τὸ μηδενὸς ἀξίως κόννος διοτελής. κόννος γὰρ τὰ πατρῷα κατέ
φαγε καὶ πένης ἦν. ψῆφον δὲ εἶπε, διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν. Κονόπιδα, τὸ στενὸν σανδάλιον λέγουσι. Κονοῖσα,
τὰ γάδδρα οὕτως ἐκαλεῖτο. Κόνος ἀρτοξύη. παροιμία ἐπὶ τῶν αὐτὰ προδιδόντων. Κονοσκογκόλορος, ὁ ἑλληνιστὶ ὀνο
μαζόμενος σαρδανάπαλος. ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν, καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος, κατελύθη ὑπὸ ἀρβάκου τοῦ ἰδίου
στρατηγοῦ. ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἑκούσιον θάνατον. καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις κατακαῦσαι ἑαυτόν. ὁ δὲ ἀρβάκης οὗτος,
καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς μήδους. Κονσουλάριος, ὑπατικός. Κονσιστόριον κατὰ λατίνους, θεῖον συνέδριον.
Κοντὸς μὲν, τὸ μακρὸν δόρυ. ἀκόντιον δὲ, τὸ βραχὺ καὶ ἐπιπέμενον. Κοντὸς, παρὰ τὸ κεντῶ κοντός. ὡς τρέφω τροφός.
Κόντιλος, εἶδος ὀρνέου, ἢ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις. Κοντιβερνάλιος, συστρατιώτης παρὰ λατίνοις. Κοντῷ πλεῖν, πα
ροιμία. ἤγουν προσηκόντως ζῆν. Κόνυζα, βοτάνη τις. Κονῶ, τὸ ἀγωνιῶ. Κονωεῖν. συνιέναι, ἐπίστασθαι. Κόνων, ὄνο
μα κύριον. καὶ κλίνεται κόνωνος. Κόξα, τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρους. Κόοι, τὰ χάσματα τῆς γῆς, καὶ τὰ κοιλώματα.
Κοπάδες, τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα. Κόπανον, ξύλον ἐστὶ τυπτικόν. Κόπασον, ἡσύχασον. Κόπελλα, αἰδοῖα, καὶ
τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος. Κοπετὸς, κόμμος, θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν. Κόπηθρον, φυτὸν λαχανῶδες ἄγριον. Κοπήσον
ται, φονευθήσονται. Κοπητὸς, ὁ θρῆνος ἀπὸ τοῦ κόπτεσθαι. Κόπρα, τὰ κόπρια. Κοπία, ἡσυχία. Κόπες, κέντρα
ὀρνίθια. Κοπίζειν, ψεύδεσθαι. Κοπιῆς, ὑψηλοῦ τόπου. Κοπιοδέστιον, τρύφος τι. Κοπὶς, σύντομος. ὀξὺς τῷ λόγῳ,
ἤγουν λάλος. ὁ ῥήτωρ. Κοπίς, ἡ μάχαιρα. οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα αἰδεσθεὶς ἔργον. περὶ βοὸς, ὁ λέγος. καὶ
αὖθις. ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλὴν, ὡς οὐ βιασόμενος εἶναι. Κόπις, μερίς. δεῖπνον. μᾶζα. ἄρτος. κρέα. λά
χανον ὠμόν. ζωμός, σῦκον, τράγημα, θερμός. Κοπιῶ, μοχθῶ, ἱδρῶ. Κοπάεν, ξίφος παρὰ ἀρχιλόχῳ. Κόπος,
κοπανισμός. Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακτο τὸ κ στοιχεῖον. ὡς σαμφόρας, τοῖς ἐγκεχαραγ
μένοις τὸ σ. τὸ γὰρ σ καὶ τὸ ν χαρασσόμενον, σὰν ἔλεγον. αἱ δὲ χαράξεις αὗται, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζονται ἐπὶ
τοῖς ἵπποις. Κοπρεῦσαι, φυτεῦσαι. Κοπρῆσαι, ὅ ἐστι κοπρεῦσαι. ἤτοι κόπρον ἐπιβαλεῖν. παρ' ὁμήρῳ ἐν ρ τῆς ὀ
δυσσείας. Κοπρία, ὁ πηλός. καὶ ἀριστοφάνης. κοπροφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις. ἀντὶ τοῦ εἰ λαλήσεις, κόπρον σου κατα
φορήσω. τουτέστι κόπρου πληρώσω. Κοπρίαν, τὴν ἀποπεπτεσμένην τοῦ κηροῦ κόνιν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.

Κόπρος, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, δίχα συῶν, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας ὑπέλεθρος, ὑὸς ἀπὸ πατρός. Κοπρόσυρα, τὰ συρόμενα κόπρια.
Κόπριον, βακχῶν σκύβαλον. Κόπρον λέγει ὅμηρος, καὶ τὴν τῶν βοῶν ἔπαυλιν, ὡς ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. κόπρος γὰρ
πολλὴ τοῖς βουστάθμοις ὡς εἰκὸς ἔγκειται. καὶ μάλιστα ὅπου πολλαὶ βόες. τινὲς δὲ γράφουσι κόπρου μετὰ περισπωμέ-
νης διαστολῆς χάριν. ὡς ἐν τύπῳ περιεκτικῶν. Κοπροφορήσω, κόπρου σε πληρώσω. ἀριστοφάνης. Κόπρῳ καθεσθεὶς, ζη-
μίας ἕξεις τρόπους. ἰλυῒ πεπηλωκὼς, τοῦ νοὸς νόει βλάβην. ἔκδηλος ὅτι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος. Κόπτει, πείθει. Κό-
πτη, θαλάσσιον πράσον. Κοπτομένου, ταλαιπωρουμένου. Κοπτὸς, ἡ πόλις. ἔστιν εἰς τὸ κωφὸς, ἀπὸ τοῦ καίνω τὸ κόπτω.
γίνεται καινόπτω, καὶ συγκοπῇ κόπτω. Κόπτω, καίνω. κείρω. τέμνω. σχίζω. καὶ τὸ κρούω. ὡς τὸ τίς ἔσθ᾽ ὁ κόψας τὴν θύ-
ραν; παρὰ ἀριστοφάνει. ὅθεν καὶ κόμμα, καὶ κομμάτιον. κόπτειν οὖν τὴν θύραν, ἐπὶ τῶν ἔξωθεν. τὸ δὲ ψοφεῖν, ἐπὶ τῶν ἔν-
δοθεν λέγομεν. καὶ κόπτω τὰ ῥήματα, ὥσπερ παρὰ τοῖς ῥωμαίοις, ἰνκίδεραι οὔερβα. παθητικῶς δὲ τὸ, τέμνομαι, καὶ τὸ θρη-
νῶ. ὅθεν κοπετὸς, ὁ θρῆνος. καὶ κόπτῃ ἐπὶ ἄλλου πράγματος. κόπτεται δὲ ἀντὶ τοῦ θρηνεῖ. καὶ κόπτεται τὸ στῆθος, ἀντὶ τοῦ
τύπτει. ὁμοίως καὶ κόπτεται τὴν κεφαλήν. Κοραγεῖν, τὸ ἀπάγειν τὴν κόρην. Κορακεὺς, εἶδος ἰχθύος. Κορακίας, ὁ
μέλας καὶ κολοιὸς, καὶ κορακῖνος ὁμοίως. Κορακόνιοι, εἶδος ὄρνιθος. Κορακοφοροκλείδης. ἔστι γὰρ καθάπερ ὁ ἱερο-
κλείδης. Κορακῖνος, εἶδος ἰχθύος. Κόρακος πέτρη, καὶ κρήνη ἀρεθούσῃ παρ᾽ ὁμήρῳ. κόραξ δὲ, οὗτος ἦν ἐγχώριος
ἀνήρ. υἱὸς ἀρεθούσης γυναικὸς, ἐκ τῶν ἐκεῖ. ὃς διώκων λαγὸν ἐν ἰθάκῃ, κατὰ τοῦ κρημνοῦ ἠνέχθη καὶ τέθνηκεν. ἡ δὲ μή-
τηρ διὰ τὴν λύπην ἐλθοῦσα ἐπί τινα κρήνην, ἀπήγξατο. ἐντεῦθεν ἀπὸ μὲν μητρὸς ἀρέθουσα κρήνη λέγεται. ἀπὸ δὲ
τοῦ υἱοῦ, κόρακος πέτρα. Κοράλλιον, λίθος θαλάσσιος ἐρυθραῖος. Κοράμβην, ἀντὶ τοῦ κράμβην λέγουσιν ἀττικοί.
τοῦτο δὲ εἰκότως. φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι. Κόραννος, βασιλεὺς μακεδονίας. Κόραξε, πόρθει. Κό-
ραξ, τὸ γινωσκόμενον ζῶον, καὶ ἕτερον στεγανόπουν. καὶ ἰχθὺς ποιὸς, καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἄκρα ῥύγχη. Κοράξαι, ἄγαν
προσλιπαρῆσαι. πεποίηται παρὰ τοὺς κόρακας. Κοραξοὶ, σκυθῶν ἔθνος. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κόραξ, εἶδος ὀρνέου.
ἔστι δὲ καὶ εἶδος μηχανήματος. Κόραξ ὑδρεύει, ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινὸς τυγχανόντων. Κόραξ, παρὰ τὸν κόρον, ὃ σημαί-
νει τὸ μέλαν. ἢ παρὰ τὸ κάραν μεγάλην ἔχειν. Κόρας, ὀφθαλμούς. Κορασεῖ, ὀρχεῖται. καὶ ἄκλητα ἐλήλυθε. Κοράτ-
τειν, κορακεύεσθαι. Κοράττειν, τὸ ἄγαν προσκαρτερεῖν καὶ λιπαρεῖν. Κοραύλη, ἀπόσημα. Κόραφος, ποιὸς ὄρνις.
Κορβὰ, οὐκ ἔστιν ἡ δωρεὰ καὶ ἡ προῖξ. ἀλλὰ κυρίως ἡ προσφορὰ λέγεται. Κορβωνᾶς, ὁ ἱερὸς θησαυρός. Κόρβους, τοὺς
κόρακάς φασιν οἱ ῥωμαῖοι. Κόρδαξ, εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνως κομώσης. Κορδακισμοὶ, τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παί-
γνια. Κορδαξίας, ὀρχήσεως. Κορδακίζεται, αἰσχρῶς ὀρχεῖται. Κορδακισμὸς, ἡ ὄρχησις. Κορδύνημαι, τὸ καρη-
βαρεῖν παρ᾽ ἴωσι. γράφεται δὲ καὶ κορδίομαι. Κορδύλη, πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ συνεστραμμένον. καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσ-
μός. καὶ παροιμία, κορδύλας οὐκ ἄξιος. Κορδυλισμὸς, ἡ περιβολή. Κορδύλημα, τὸ περίβλημα. Κόρδυλος, ἰχθὺς
ποιός. Κόρδις, πανοῦργος. Κορέει, πληρεῖ. χορτάζει. Κορεία, θεραπεία. καλλονή. ἡ θυσία τῇ κόρῃ τελουμένη.
Κορεῖον, περικράνειον. Κόρη, κορυφή. ἔπαλξις καινή. Κορέει κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ ἀντὶ μέλλοντος τοῦ κορέσει. οὐ κατ᾽
ἀνάγκην τινὰ μέτρου τεθὲν, ἀλλὰ κατ᾽ ἔθος ποιητικόν. Κορεῖν, τὸ κοσμεῖν. ἀφ᾽ οὗ νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν ἐπιμελούμενος
καὶ κοσμῶν. Κορέεις, μέλλοντι ἰσοδυναμεῖ τῷ κορέσεις παρ᾽ ὁμήρῳ. Κορεῖν, τὸ σαίρειν. καὶ φιλοκαλεῖν, καὶ κοσμεῖν.
Κορείας, παρθενίας. ἐν ἐπιγράμματι. Κορέννυνται, ἐκ τοῦ κορέννυμαι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, κορέννυνται. ἔστι κο-
ρέω, κορένω, κορεννύω, κορέννυμι. Κορέσασθαι μὲν, λέγει ὁ ποιητής. τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον οὐ λέγει ἀκόρεστος, ἀλλὰ
ἀκόρητος. ἐκ τοῦ κορῶ κορήσω. καὶ μὴν οὐδὲ τὸ ἀκόρεστος ἐς οὐδὲν τῷ μέτρῳ λυμαίνεται. φιλεῖ δὲ ὅμως ὅμηρος μὴ οὕτω
φράσαι. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ἀττικοὶ ἀκόρητόν φασι, τὸ ἀκαλλώπιστον. καὶ ἀφιλοκάλητον, ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ, βέ-
ος εἰκῆ κείμενος. τοῦ δὲ τοιούτου ἀκορήτου, θέμα τὸ κορῶ. ὅθεν καὶ ἐκκορεῖν ἑλλάδα ἡ κωμῳδία λέγει, τὸ ἐκκενοῦν καὶ
καθαίρειν. ὡς εἰ καὶ ἐσάρου τὸ κατὰ τὰς φιλοκαλουμένας οἰκίας. τὸ δὲ πάντων μὲν κόρος, καὶ ἑξῆς πεπόρισται τῷ ποιητῇ,
ἐκ τοῦ οὐ δύνανται φιλόπαιδες κορέσασθαι. Κορέσατο πόνου, οὐκοῦν ἐπὶ βρωμάτων μόνον ὁ κόρος, ἀλλὰ ἐπὶ ἄλλων πραγ-
μάτων. ἔστι γὰρ παρ᾽ ὁμήρῳ, κορεσσάμενος χεῖρας δρυτόμος. Κορεσθῆναι. ὅτι κουροτρόφον, τὴν γῆν καλοῦσι. καὶ τὸν ἐκ
ταύτης καρπὸν, κόρην. Κορέων, κορύσκων. ὀξυβρίζων. Κορεσθῆναι, τὸ πληρωθῆναι τῆς τροφῆς. Κορζία, καρδία. πά-
φιοι. Κόρη, ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ. οἱονεὶ χόρη τις οὖσα. ἀπὸ τοῦ δι᾽ αὐτῆς χεῖσθαι τὸ διορατικὸν πνεῦμα. κόρη δὲ, ἡ παρθέ-
νος, ἀπὸ τοῦ κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ εἴρηται. ἢ ἡ καθαρὰ καὶ ἄφθορον ἔχουσα τὴν ἡλικίαν. κορεῖν
γὰρ, τὸ καθαίρειν. ἔνθεν καὶ νεωκόρος. Κόρη, ἡ νέα. ἡ παρθένος. κόρη ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ, κόρη ἡ θυγάτηρ. Κόρημα, τὸ
κόσμητρον. μὴ ἐκκόρει τὴν ἑλλάδα, ἀντὶ τοῦ ἔρημον ποιῶν οἰκητόρων διὰ τῶν πολέμων. ἦν δὲ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀ-
χαιοῖς. ὥσπερ καὶ μένανδρός φησιν. ἐκκορηθείης σύ γε, ἀντὶ τοῦ ἄρδην ἀπολεσθείης. Κόρημα, τὸ σάρωμα. Κόρη, ἡ περ-
σεφόνη. δηὼ δὲ, ἡ δημήτηρ. Κόρημα χρὴ λέγειν, οὐχὶ σάρον. καὶ κορεῖν, καὶ παρακορεῖν, ἀλλὰ μὴ σαροῦν. Κόρη, κώλυ-
σις τοῦ ῥεῖν ἤτοι πρὸ τοῦ τόκου, ἤτοι πρὸ τῶν αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὡς ἐκ τοῦ κοίλου ῥέειν τὸ δάκρυον. λέγε-
ται ἐκ τούτου καὶ κολλούριον, τὸ κωλύον τὸ ῥέειν. Κορήσατε, σύρατε. ποιήσατε. κόρημα γὰρ τὸ σάρον. καὶ κορῶ τὸ σαρῶ. καὶ
περικόρημα, τὸ περισάρημα. Ἄλλως. Κορήσατε δῶμα, ἀντὶ τοῦ σαρώσατε. καλλύνατε. ὅθεν καὶ κόρημα τὸ σάρον. δι᾽ οὗ
φιλοκαλεῖται ἡ γῆ. καὶ κόρη, ἡ ἀπ᾽ ἀνδρὸς, καθαρὰ, καὶ τὸ τῆς ὄψεως διειδές. καὶ νεωκόρος. καὶ τὰ κατ᾽ αὐτόν. καὶ ἐκκορη-
θείης, ἀντὶ τοῦ ὡς κάθαρμα ἐκβληθείης. Ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ ῥηθὲν σάρον. ἤτοι σάρωτρον, καὶ ὄφελμα ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς πα-
λαιοὺς ἐν ἀντιφράσει. οὐ γὰρ ὀφέλλονται ἤτοι αὔξονται τὰ σαρούμενα. διὸ καὶ σάρον παραιρεῖ καὶ μειοῖ. τοιοῦτον δέ τι
καὶ τὸ σαροῦν. διὰ τὸ πρωτότυπον σαίρω. ὅθεν σεσηρέναι ῥῆμα. καὶ χείλη σεσηρότα. ἀφ᾽ ὧν πάντων χίσμα τι φαίνεται.
καὶ μείωσις ὁλότητος. ἐπεὶ οὐδέν τι τῶν σεσηρότων ἐστὶ συνεχές. Κορήσατε, ἐπιμελήθητε. Κορησὸς, ὄνομα τόπου ἢ πο-
ταμοῦ. καὶ κορησία, πόλις. Κορθίλας καὶ κόρθιν, τοὺς σωροὺς, καὶ τὴν συστροφήν. Κορθέλαι, συστροφαί. σωροί.

Κόρβιλος, ὄρνις· ὅν τινες βασιλικόν. Κορθύεται, ὑψοῦται· κορυφοῦται· αὔξεται· ἀπὸ τοῦ κορύσσω· ἢ κόρυς κόρυθος.
Κορθύεται, βραττόμενον μετὰ ἤχου καὶ ταραχῆς αἰρόμενον τὸ ὕδωρ διικνεῖται. Κορθύεται θάλαττα, ἀπὸ τοῦ κόρυθος
γίνεται· καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ κορύσσεται, ἤτοι κορυφοῦται· καὶ τὸ κορυσσομένης ἀμφιτρίτης. εἰ μικροπρεπὲς δοκεῖ,
ἀπὸ κόρυθος, καὶ ζωϊκῆς κορυφῆς λέγειν κορθύεσθαι, καὶ κορύσσεσθαι, καὶ κορυφοῦσθαι, τὴν οὕτω μεγάλα ὑψουμένην
θάλασσαν ἐνθυμητέον ὡς οὐκ ἐξ ἀνάγκης αἱ τροπαὶ ἀεὶ ποιότητος μεγαλεῖον ἔχουσι καὶ ποσότητος. Κορίαλαι, τρί
γλαι, ἰχθύες. Κορίαννον, τὸ κόριον, καὶ γυναικεῖον κοσμάριον· χιόνος. Κορίαννα, εἶδος βοτάνης· τὸ νῦν κολίανδρον.
Κορίζομαι, ὑποκορίζομαι. Κοριθαλής, ἡ δάφνη· καὶ κόρος, ὁ κλάδος· καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν. Κορίνθιοι
δοκοῦσι μάλιστα σέβεσθαι ποσειδῶνα, διὰ τὸν ἰσθμόν· ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ ἴσθμια ἐπιτελοῦσι τῷ παλαί
μονι καὶ τῷ ποσειδῶνι. Κορίνθιοι, τὸ ἵνα, καὶ τὸ ἂν, καὶ τὸ ὅπως, οὐχ ὑποτακτικοῖς ῥήμασι συντάττουσιν, ἀλλ᾽ ὁριστικοῖς·
ὡς τὸ ἵνα μήτ᾽ αὐτὸς ὀφθείην πονηρὸς μήτε φανῇς εὐδόκιμος. καὶ ὅμηρος, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, καὶ μὴ ἴομεν δαναοῖσι
μαχόμενοι· καὶ ἵνα εἴδετε ταύτης· ὁριστικοῖς γὰρ χρῶνται ἀντὶ ὑποτακτικῶν. Κόρινθος, πόλις πολυώνυμος, καὶ πολ
λοῖς αἰτία λόγων τοῖς παλαιοῖς σοφοῖς, ἐν οἷς ἐστι καὶ πίνδαρος, ἔσω τοῦ ἐν πελοποννήσῳ ἰσθμοῦ κειμένη· ἐκαλεῖτο δὲ φα
σί ποτε καὶ ἐφύρα, ἀπὸ ἐφύρης τινὸς ἡρωΐνης· καὶ ἡλίου πόλις δέ φασιν ἐκλήθη, διὰ τὸ ξηρὰ εἶναι· καὶ πάγος δέ, ἡ αὐ
τή. εὐθήνησε δέ ποτε τῇ τῶν ἑταιρίδων εὐφορίᾳ· ὅθεν καὶ κορινθιάζεσθαι, τὸ μαστροπεύειν· ἢ ἑταιρεῖν· ἀπὸ τῶν ἐν κορίν
θῳ ἑταιρῶν. ἦν δέ τι καὶ σχῆμα κιόνων, κορινθιουργὲς λεγόμενον. ἡ δὲ περὶ αὐτὴν ἀκροκόρινθος, ἐκαλεῖτο φασι, καὶ ἐπω
πή· διότι σίσυφος ἐκεῖθεν ἀφ᾽ ὑψηλοῦ ἐπώπευσεν, ὅπως ὑπὸ διὸς ἡ αἴγινα ἡρπάσθη. ἀφνειὸν δὲ κόρινθον ὁ ποιητής φη
σι, διὰ τὸ ἐκεῖ ἐμπόριον κείμενον ἐπὶ τῷ ἰσθμῷ, κατὰ τὸν γεωγράφον· ὃς καὶ δυοῖν λιμένων κύριον αὐτὴν φησι· δι᾽ ὧν αἱ
ἀμοιβαὶ τῶν φορτίων ῥᾴδιοι ἦσαν, ἔκ τε ἀσίας καὶ ἰταλίας. ὑπὸ δὲ τῇ κορυφῇ τοῦ ἀκροκορίνθου ὄρους, πειρήνη κρήνη. θου
κυδίδης ἐμπόριον τὴν κόρινθον τῆς ἑλλάδος φησί· γεωγράφος δέ φησιν, ἀφροδίτης ἐκεῖ ἱερὸν τοσοῦτον ὑπάρχει· πλείους
οὖν ἢ χιλίας ἱεροδούλους εἶχεν ἑταίρας, καὶ διὰ ταύτας πολυοχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλουτίζετο, ἐξαναλισκομένων τῶν
ναυτίλων· ὅθεν παροιμία φησίν, οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθόν ἐσθ᾽ ὁ πλοῦς. ἔχει δὲ ὄρος ὑψηλόν, ὅπερ εἰς ὀξεῖαν τελευ
τᾷ κορυφήν· καλεῖται δὲ ἀκροκόρινθος· καὶ ἡ μὲν κορυφὴ ναΐδιον ἔχει ἀφροδίτης. Κορίνθιος ξένος, ἐπὶ τῶν τὰς ἀγο
ρὰς ἐπιπολούντων. Κορικοῦς, γυναικοῦς ὡς κόραι. Κορινθιάζειν, μαστροπεύειν· ἑταιρεύειν. Κορίνθιαι, αἱ παῖδαι· καὶ αἱ ἀπὸ
κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες. Κόριννα· θεσπία λυρική· οἱ δέ, κορινθίαν εἰρήκασι. Κορίννουσι, κονιορτὸν ἐγείρουσιν,
ἀπὸ τῆς παρ᾽ εὐριπίδῃ σθενεβοίας τῷ βελλεροφόντῃ ἐπιχλευούσης· ὡς δὲ ἄτταλος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν, ἐπὶ τῶν διὰ κάλ
λος, ὡς ὁ βελλεροφόντης. Κοροειδές, κόρῳ ἢ κόρῃ ἐοικός. Κόριον, μικρὸν κοράσιον· ἢ κορίσιον, τὸ λάχανον. Κόριον,
τὸ κορίανδρον· ἢ μᾶλλον κορίαμβλον. Κορίς, ἰχθὺς ποιός· ἢ ζῷα, ἣν ἔνιοι χαμαιεύνην. Κορίσαι, ὑψῶσαι. Κόριψ, νεα
νίσκος. Κοριῶντα, γαυρούμενον. Κορκόδρυα, ὑδρόρυα. Κόρκορα, ὄρνις ἀγραῖος. Κορκοραῖα, μάστιξ· δοκεῖ ἐκεί
νη χαλεπωτάτη εἶναι καὶ παιδευομένων μάστιξ. Κορκορεύεται, ἀπονεῖται. Κόρκορος, λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτε
λὲς ἐν πελοποννήσῳ· ὡς καὶ ἡ παροιμία· καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις· καὶ εἶδος ἰχθύος. Κορκορυγαί, βοαί· ταραχαί· θο
ρύβοις. Κορκορύγημα, καὶ κορκορυγή, ὁ θόρυβος τῆς γαστρός· τοῦ ψελλοῦ κορκορυγή, ὁ θόρυβος· ὁ δούλιος δέ, κέρκωψ.
Κορκορυγμοί, ταραγμοί. Κορκούτης, αἰδοῖον ἀνδρῶν. Κόρμα, ἡ τοῦ κόρματος καὶ κορυβαντίας αἰτία. Κορμάζειν,
τέμνειν· περιδεῖν. Κορμῆται, κοσμῆται. Κορμός, τμῆμά τι· ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκορμῶσθαι. τμῆμά τι δέ, εἶδος πλοίου·
καὶ ἕδρα· καὶ κώπη· καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον. Κόρνος, κέντρον· μυρσίνη σικελοί. Κορνώπιδες, κώνω
πες. Κορωνίν, τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· ἢ κρικίον. Κόροιβος, ἠλίθιος· καὶ μωρός· ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος, ἔταττον τὸν κόροι
βον, ἀπὸ κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετάγοντες· οἷον οἴονται τὸν μύγδονος εἶναι παῖδα τοῦ φρυγός. Κορῶπις,
ἀλώπηξ. Κοροκοσμία, τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα. Κορωνιόεντα, διφορεῖται· καὶ γὰρ κορυνιόεντα γράφεται, ἤ
γουν μέλανα· καὶ γὰρ τῶν ἀσταχύων, οἱ μὲν λευκοί, οἱ δὲ πυῤῥοί, οἱ δὲ μέλανες, οἱ καὶ τῶν ἄλλων διαφορώτεροι· ἢ κορυνιόεν
τα, ἤγουν ῥαβδώδη, καὶ δι᾽ εὐκαρπίαν ὄγκα· κορύνη γάρ, ἡ ῥάβδος παρ᾽ ἡσιόδῳ. Κοροπλάθοι, οἱ τὰς κόρας πλάτ
τοντες κηροῦ, ἢ γύψου· τουτέστι τὰ ζῷα πάντα· οἱ κατασκευάζοντες εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπα
τᾶσθαι τὰ παιδάρια εἴωθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται· κοροπλάθοις λέγουσι, τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύ
της τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους. Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν περσῶν ὁ παλαιός· ἡλίου γὰρ ἔχειν τὸ ὄνομα· κοῦ
ρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον, ὦρος. Κόρις, ἡ ὑπερκεφαλαία· παρὰ τὸ κάρη, κάρις καὶ κόρις· ἢ παρὰ τὸ
κόρση γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν κεφαλήν. Κόρος, πλησμονή· χορτασία· τρυφή· παῖς· κάλλυντρον· καὶ μέτρον σιτι
κόν· καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον· καὶ πλῆθος ἀνθρώπων· καὶ τὰ νέα βλαστήματα· καὶ μέτρα. Κόρριον, μικρὸν κο
ράδιον. Κόρσακις, τράγος παρὰ κρατίνῳ· δίδυμος ἤκουεν ἀπὸ τῆς κόρσης· κόρσαι γάρ, τῆς κιλικίας. Κορσεύς, κου
ρεύς. Κόρση, ἡ κεφαλή· ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι· ἢ παρὰ τὸ κείρεσθαι· ὅθεν κορσωτὴρ λέγεται, ὁ τὰς τρίχας κουρεύων· καὶ
κόρσαι, αἱ τρίχες. Κορσίπτον· ῥίζα τις ἢ νόμισμα παρ᾽ αἰγυπτίοις, τὸ κερσαῖον λεγόμενον. Κορσίς, πυγή. Κόρσοιφος·
οἰφεῖν, τὸ συνουσιάζειν· ὅθεν καὶ θεόκριτός φησιν, εὖ γ᾽ ὤνθρωπε φιλοῖφα· τό τοι γένος ἢ σατυρίσκοις ἐγγύθεν, ἢ πανὶ τὰ κακα
κνάμοισιν ἐροῖς δ᾽· ἢ τὸ ὡς κόρην οἰφόμενον τοῦτο τισὶν ὀχλούμενον· ἢ παρὰ τὸ τὴν τρίχα ὑφειμένην καὶ ἡπλωμένην ἔχειν· οἷον
κέρουφός τις ὤν· κέρας γάρ, ἡ θρίξ· οἱ δὲ κέρας λέγουσι, τὸ αἰδοῖον· καὶ κέρουφον, τινὰ τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένον καὶ μαλα
κόν. Κορσόν, κορμόν. Κορσοῦν, κείρειν. Κορσωτήριον, κουρεῖον. Κόρταφος, παρὰ τὴν κόρσην εἶναι κόρσαφος, καὶ κόρταφος,
καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ κρόταφος· ἢ ὅτι τῆς κόρσης καὶ τῆς κεφαλῆς ἀφή ἐστι. Κορτεῖν, κροτεῖσθαι. Κορτερά, κρατερά· ἰσχυρά.
Κόρτην, παρθένοι ἐσθῆτα καλοῦσιν ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι. Κόρτος, ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότος. Κορτύνιοι
οἱ ἀρκάδες· ἡ γὰρ κόρτυς τῆς ἀρκαδίας. Κορύβαντες, ἔθνος βακχικὸν καὶ μανικόν· παρὰ τὸ κρύβειν τὸν δία, κρύβαντες, καὶ

πλεονασμῷ τοῦ ο κορύβαντες· ἢ οἱ τὴν κόρην κατὰ βαίνοντες ἀναγαγεῖν, καὶ μὴ ὑποστρέφειν. κορύβαντες δέ εἰσι, δαίμονες. Κορυβαντιᾷ, μαίνῃ. παρ' ὅσον οὗτοι οἱ δαίμονες μανίας καὶ ἐνθεασμοῦ ἐμποιητικοί. καὶ ἐκορυβάντιζεν, ὡς μαινόμενος καὶ κατεχόμενος ὑπὸ θείου, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν κορυβάντων ἐποίει αὐτῷ μυστήρια. ἀριστοφάνης. Κορυβαντισμῶν, καθαρισμῶν. Κορυβαντιῶν, μέγα κτυπῶν, ἢ ὀρχούμενος· ἢ μαινόμενος. Κορύβας, ἱερεύς. Κόρυβος, ὁ κτύπος, ἀπὸ κορύβου τινὸς μετροῦντος τὰ κύματα. Κορυγγεῖν, κερατίζειν. Κορύγης, κῆρυξ δωριεῖς. Κορυδαλὸς, εἶδος ὀρνέου. καὶ δῆμος τῆς ἀττικῆς. Κορυδεὺς, ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ. Κόρυδοι, ὀρτυξὶν ὅμοιοι ὄρνιθες. Κορυδὸν, ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. γῆς δὲ ἱερὸν ὄρνεον νομίζουσιν εἶναι. κορυδὸν δὲ ἀριστοφάνης εἴρηκε θηλυκῶς. πλάτων δὲ ὁ κωμικὸς ἀρσενικῶς. Κορυδὸς, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· κορύδων λέγεται, παρ' ἀριστοτέλει· εἰ μὴ ἔτι προσθετέον· ποικίλα γὰρ τὰ ὀνόματα. Κόρυδος, καὶ κορυδαλὸς, τὸ στρουθίον, τὸ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἀνεστηκότα πτερὰ, ὥσπερ λόφον. ὃν λόφον ὁ τῶν ἑλλήνων μῦθος τὸν τάφον εἶναι βούλεται τοῦ πατρὸς αὐτῶν. φασὶ γὰρ αὐτοὺς εἶναι πρὸ τῆς γῆν ὑποστῆναι. ἀποθανόντα δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ὅπου θάψουσιν, ἐπὶ ταῖς αὐτῶν ἔθαψαν κεφαλαῖς. τοῦτο βούλεται δηλοῦν καὶ παρὰ τῷ θεοκρίτῳ, τὸ ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες. ἤγουν αἱ ἐπὶ ταῖς ἑαυτῶν κεφαλαῖς τὸν τύμβον τοῦ πατρὸς φέρουσαι. Κόρυζα, κατάρρους. ἀρχὴ ἢ πλεονασμὸς μυξῶν. Κορύζει, ξαίνει. μωραίνει. Κορυθάϊκι, πολεμικῷ. ἀπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τοῦ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ, ἀΐξω, ἀῒξ γίνεται κορυθάϊξ. Κορυθαίολον, παροξύνεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. δηλοῖ δὲ τὸν ἔχοντα αἰόλην κόρυθα, ἤγουν ποικίλην περικεφαλαίαν. εἰκὸς γὰρ αὐτῷ παρηλλάχθαι τὸν ὁπλισμόν, ἢ τὸν εὐκίνητον ἐν πολέμοις, παρὰ τὸ αἰόλον τὸ ταχύ. ὅπερ ἀπὸ τοῦ αἰόλλω, τὸ κινῶ γίνεται. ἵνα ᾖ κορυθαίολος. ὡς αἰόλος εἰς μάχην μετὰ ὅπλων, ὡς ἀπὸ τῆς κόρυθος τὸ πᾶν εἰπεῖν. τοιούτου δὲ σημαινομένου ἐστὶ, καὶ ὁ κορυθάϊξ. Κορυθάλη, ἡ πρὸ τῶν θυρῶν δάφνη τιθεμένη. εἰσὶν οἱ κλάδοι, οὓς κόρους καλοῦσι. Κορυθαλία, δάφνη ἐστεμμένη. τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ, ὑπερόριον θεόν. Κορυθαλλίστριαι, αἱ χορεύουσαι τῇ κορυθαλλίᾳ θεᾷ. Κορυθία, αὐλήτρια. Κορύθων, ἀλεκτρυών. αἱ νεανίδες. Κόρυκος, θυλάκιον. ἢ πήρα. Κορυλλίων, ὄρνιθος εἶδος. Κόρυμβά εἰσι καθ' ὅμηρον, ἄκρα. κατὰ δὲ ἑτέρους ἀκροστόλεια. καὶ οἷον κορυφαὶ νεῶν. καὶ ἔοικεν οὕτω λέγεσθαι τὰ ἐξέχοντα, καὶ μάλιστα ἐν ὄρεσιν. ἡρόδοτος γοῦν τὸν τοῦ ὄρους φησί που κόρυβον, ὡς εἴ τις εἴποι κορυφὴν, ἀφ' οὗ κατά τινας μετὰ πλεονασμὸν, τὸ κόρυμβον. ὅθεν ἡ κορώνη, καὶ ἡ κόρυς, καὶ τὸ κορύσσεσθαι. Κόρυμβοι, κλῶνες. ἢ ἄκροι. ἐν ἐπιγράμματι. Κόρυμβος, ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου. Κορύμνια, κόσμος τις γυναικεῖος περιτραχήλιος. Κορύναι, μύξαι. Κορύνη, διὰ τῆς λέξεως κυριώτερον λέγεται ἁπλῶς μὲν, πᾶσα ῥάβδος κεφαλωτή, παρὰ τὴν κάραν λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ κόρυς. εἰ δὲ τὸ τοῦ ξύλου ἐξ ἄκρου παχὺ σιδηροῦν, εἴη τότε καὶ σιδηρείη κορύνη λέγεται, ἀπὸ τοῦ κεφαλαιώδους μέρους κληθεῖσα. ὥσπερ καὶ ῥόπαλόν τι λέγεται, ἀπὸ τοῦ ἄκρου μὴ ὀρθοῦ ὄντος, ἀλλὰ ῥέποντος. οὕτω καὶ ἡ πολεμικὴ κάμαξ ἀπὸ ξύλου συγκειμένη καὶ σιδήρου, δόρυ μὲν λέγεται, διὰ τὸ ξύλον. αἰχμὴ δὲ, διὰ τὸν σίδηρον. Κορύνη, ῥόπαλον. οἱ δὲ, ξίφος. οἱ δὲ, ξύλον ἐπικαμπές. Κορύνησις, βλάστησις. Κορυνηφόροι, οἱ ξύλων κορύνας ἔχοντες. Κορυνήτης, κορυνομάχος. ῥοπαλομάχος. Κορυνθεὺς, κόφινος. κάλαθος. ἀλεκτρυών. Κόρινθος, μάζης ψωμός. Κορυνώδης, ὀζώδης. Κόρυξ, νεανίσκος. Κορύομαι, τὸ κορυφοῦμαι. ὃ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ κορθύομαι λέγεται. οὗ μέλλων κορύσσομαι, κόρυς, κορύνη. ἀπὸ δὲ τοῦ κόρυς, κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀπὸ μέρους τῆς πάσης ὁπλίσεως νοουμένης λέγεται κορύσσομαι, καὶ τὸ ὑψοῦμαι. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἀπὸ τοῦ θώρακος, θωρήσσομαι, ταυτὸν τῷ κορύσσομαι, τῷ δηλοῦντι τὸ ὁπλίζομαι. εἰσὶ δὲ καὶ ἀμφότερα ποιητικά. ὁπλίζομαι δὲ κοινόν. ὃ γίνεται ἀπὸ τῶν ὅπλων. Κορυπτίλος, ὁ τοῖς κέρασι πλήττων. ἀπὸ τοῦ κορύπτω, τὸ κερατίζω. Κορυπτόλητον, κερατιστήν. Κορυπτόλης, κεραπιστής. Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. καὶ κλίνεται κόρυθος, παρὰ τὸ κάρης, κάρυς, καὶ κόρυς. ἢ παρὰ τὸ κόρση, γέγονε κόρυς. κόρση δὲ, ἡ κεφαλή. καὶ τὸ κορσοῦσθαι, ἐπὶ τοῦ κείρειν ἔλεγον οἱ ἴωνες. καὶ κορσωτῆρα, τὸν κουρέα. Κορύσσειν, ἤγουν ὁπλίζεσθαι. ἀπὸ τοῦ κόρυς, ἡ περικεφαλαία. ἤ τις ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα ῥύεσθαι. θωρήσσειν δὲ, μέγα καὶ η. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ θώρηξ, θώραξ θώρακος. θορίσσειν δὲ, ἤγουν μεθύσκειν, μικρὸν καὶ ι. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ θόριξ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Κορύσσεται κῦμα, μεταφορικῶς, ὅ τι ὑψόσε αἴρεται. καὶ κόρυσσε κῦμα, ἑρμηνεύει ὅμηρος, ἐν τῷ ὑψόσε ἀειρόμενος εὐθὺς ἄλλο ἐπάγων. Κορύσσεσθαι, ἐπαίρεσθαι. Κορυστὴν, ὁπλίτην. Κορυστὴς, ἀγαθὸς ὁπλίτης. Κορύστιοι. οἱ γορτύνιοι. ἢ ὁπλῖται. Κορύσσομαι, τὸ ὁπλίζομαι. ἀφ' οὗ κορυστὴς, ὁ ὁπλιτής. καὶ ἱπποκορυστὴς, ὁ ἐφ' ἵππου ὁπλιτής. ὁ μετὰ τοῦ θ ἐν ἑτέρᾳ συζυγίᾳ, κορθύεσθαι λέγεται. ἀφ' οὗ κεκορυθμένος. Κορύσσεται παρ' ὁμήρῳ, τὸ κορυφοῦται. οὐκ ἄρα ἐπὶ μόνων ὅπλων τὸ κορύσσεσθαι. Κορυσταὶ, καὶ ἱπποκορυσταὶ, ἀπὸ κόρυθος. καὶ ἀπὸ θώρακος, τὸ θωρήσσω. καὶ ἀπὸ ἀσπίδος, οἱ ἀσπισταί. καὶ ἀπὸ αἰχμῆς, τὸ αἰχμάζειν καὶ οἱ αἰχμηταί. καὶ ἀπὸ κνημίδος, εὐκνήμιδες. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν τῆς ὁπλίσεως. Κορύσσων πόλεμον ὀδυσσεὺς, ἐλλιπῶς ἔχει. ἤγουν εἰς τὸν πόλεμον. Κορυτὸν, τὸ ἐπίμεστον. Κορύτῃ, τῇ κεφαλῇ. Κορυφᾷ, κορυφῇ. ἀκρωρείᾳ. Κορύφαινα, ποιός ἰχθύς. Κορυφάδων, τῶν κορυφῶν τῆς πρὸς τῷ ὀμφαλῷ συναγωγῆς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κορυφαῖος, δῖος. καὶ τὸ ἀριδείκετος, διὰ τὴν φύσιν τῆς αὐτῶν σημασίας, γενικῇ συντάσσονται, ὡς οἷα ὑπερθετικά. φησὶ γοῦν χώων ἀριδείκετος ἀνδρῶν. ὥσπερ καὶ δῖα γυναικῶν. Κορυφαιότατον ἐνεκαλυψάμην. εὖρον παρὰ φαβωρίνῳ. λέγε οὖν κορυφαῖον. Κορυφαῖος, ἔνδοξος. μέγας. καὶ κορυφαιότατος, ὁ ἐξοχώτατος. Κορύφαλος, εἶδος ὄρνιθος. Κορυφὴ, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς. παρὰ τὸ τῆς κάρας κορυφὴν εἶναι. ἢ παρὰ τὸ κεκρύφθαι ὑπὸ τῶν τριχῶν. κρυφή τις οὖσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο κορυφή. κορυφὴ, καὶ τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους. Κορυφιστὴς, κόσμου γυναικείου τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσίον. καὶ κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα. Κορυφεῖ, κατάρρεει. Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος. Κορυφοῦται, ὑψοῦται. ἐπαίρεται. Κορυφώσασαι, ἐκτελέσασαι. Κορφὰς, ἐλαφρὰς. Κορύψῃ, θεόκριτος. μή τυ κορύψῃ, ἀντὶ τοῦ κερατίσῃ. τὸ γὰρ κορύπτειν, ἀντὶ τοῦ κερατίζειν ἀττικοί φασιν. ὡς συντρεχόντων ἀλλήλοις τῶν κριῶν, καὶ ταῖς κορυφαῖς πληττόντων, καὶ ῥήγνυμένων.

Κόρχορος, ἄγριον λάχανον· εὐτελές, καὶ στέαρ. Κορωναῖος, ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶδος. Κορώνεων, ὃς φιβάλεων· ἔστι δὲ εἶδος συκῆς· ταύτην δὲ κοράκειον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς, κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα. Κορώνη, διάφορα σημαίνει· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου· ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης τετριχῶσθαι. Κορώνη, τὸ τοῦ τόξου ἄκρον· ἔνθα τὸ καλὴ κορώνη, ὅμοιόν τι ἐστὶ τῷ χρυσέη κορώνη· ἐπεὶ πολλαχοῦ καλὸς, ὁ χρυσοῦς· καὶ καλὰ, τὰ ἐξ αὐτοῦ· σημαίνει καὶ τὸ τῆς θύρας ἐπίσπαστρον. Κορώνη, ἢ τὸ κοράκιον· ἢ μᾶλλον κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ κρῖκος, ᾧ ἐστι τὴν θύραν ἐφελκύσαι ἤγουν ἑλκύσαι, ἐπισπάσασθαι· ὅθεν καὶ ὁ ἐπισπαστήρ, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν τῷ ἐπιλαβόμενοι τῶν ἐπισπαστήρων, ὃς καὶ ῥόπτρον ἐλέγετο· εἰς δὲ τὸ κορώνη φασὶν οἱ παλαιοὶ καὶ ταῦτα· κορώνη, τοῦ τόξου τὸ ἄκρον· καὶ θύρας ἐπίσπαστρον· καὶ ὁ κόραξ· καὶ ἡ αἴθυια· καὶ ὁ λάρος· καὶ στεφάνου εἶδος· καὶ ζῷος ἐμπλοκῆς· καὶ πᾶν τὸ ἐπικεκαμμένον· ὅθεν καὶ κορωνίδες νῆες. Κορώνη τὸν σκορπίον· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων. Κορῶναι, ἅλιαι αἴθυιαι· κολυμβίδες. τὰ περιφερῆ σχήματα. Κορωνίδες, καμπυλόπρυμνοι ναῦς· καὶ οἱ ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμένοι στέφανοι· κυρίως δὲ, τὰ βλαστήματα. Κορωνιδεύς, ὁ τῆς κορώνης νεοττός. Κορωνίδι, χρώμεθα ἐν τοῖς δράμασι κατὰ τρόπους τρεῖς· ἤτοι ὅταν τῶν ὑποκριτῶν εἰσιόντων τινὰ, καὶ ἀπαλλαττομένων, καταλείπηται ὁ χορός· ἢ ἔμπαλιν· ἢ ὅταν μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκῇ τῆς σκηνῆς· τῇ δὲ παραγράφῳ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα· ἐν τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς· μεταξὺ τῆς στροφῆς, καὶ τῆς ἀντιστρόφου· ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ ἡ παράγραφος, ἐπιφερομένης ἄλλης στροφῆς· ἐπεὶ καὶ ἐφ' ἑκάστου κώλου οὐδὲν ἧττον τίθεται· ἀλλὰ κεῖται καὶ ἡ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ· τοῦτο δὲ, ἐὰν ἀντίστροφος ἐπιφέρηται· ὡς ἐάν γε μεταβολὴ μόνον ᾖ στροφῶν, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται ἐπὶ τέλει ἑκάστου συστήματος παράγραφος· ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνίς, καὶ ἑξῆς τὸ κομμάτιον τοῦ χοροῦ. Κορώνιος, μηνοειδῆ ἔχων κέρατα βοῦς. Κορωνίσι, σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, ἐπικαμπεῖς ἐχούσαις τὰς ἄκρας, ὅ ἐστι τὰς πρύμνας· τουτέστι καμπυλοπρύμνοις. Κορωνισταί, οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες· καὶ τὰ διδόμενα ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα. Κορωνίς, τὸ ἄκρον ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα· κυρίως ἡ ἀκρώρεια. Κορωνός, ὁ γαῦρος καὶ ὑψαύχην. Κορώνεια ἐκλήθη, ἀπὸ Κορώνου υἱοῦ Θερσάνδρου· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Κορώνειαι· ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ παράλογόν ἐστιν ἡ Κορώνεια, ἐκ τοῦ Κορώνη, ἀλλ' αὖ ἡ τρισυλλάβως λεγομένη Κορώνη, πόλις Μεσσήνης ἐστίν· ἐν δὲ τῷ γεωγράφῳ φέρεται, ὅτι Κορώνεια ἐγγὺς Ἑλικῶνος, ἐφ' ὕψους ἱδρυμένη· παραρρέει δὲ αὐτὴν ποταμὸς Κουάριος· ἔνθα Παμβοιώτια συνετέλουν· ταύτης τῆς Κορωνείας φασὶν οἱ πολῖται Κορώνειοι· οἱ δὲ ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ Κορωνεῖς· Παμβοιώτια, ἑορτὴ ἦν κοινὴ πάντων Βοιωτῶν· ὥσπερ καὶ ἡ τῶν Ἰώνων πάντων, Πανιώνια· ὅμοιον καὶ τὸ Παναθήναια. Κορωνᾷν, γαυριᾷν· καὶ ἐκορώνα, ἐγαυρία. Κόρωνος, πονηρός. Κορωνόπους, πόα τις· ἣν καὶ κορακόποδα λέγουσι. Κόρωνος, ὀρθόκερως ταῦρος. Κόρων, τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ. Κόσα ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ πόσα. Κόσαβος, σκεῦος συμποτικόν· ἐφ' οὗ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐρίζοντες. Κοσάλανον, τὸ βραχὺ καὶ τὸ δίκαιον. Κοσάλεφοι, κόλαφοι. Κόσβατοι, οἱ ἐπὶ βιοτὴν τεταγμένοι. Κόσια ἐστὶ μετάληψις τῶν μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμοῦ μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ ἑξῆς. Κόσκικοι, οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες. Κοσκιλματίοις, τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀπερριφεῖσι δέρμασι· βούλεται δὲ λέγειν Ἀριστοφάνης λογαρίοις αἱμύλοις· ἄλλως· κοσκίλματα καλοῦνται, τὰ περιττὰ τὰ ἀποτετμημένα ἀπὸ τῶν καττυματίων· καττυματίοις οὖν λέγει, εὐτελέσι ῥήμασιν ἢ πράγμασι. Κοσκινηδὸν, δίκην κοσκίνου· καὶ παροιμία κοσκίνῳ ὕδωρ ἐπιφέρει, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Κοσκινόρινος, εἰς κοσκίνου κατασκευὴν ῥινός. Κοσκιλμάτια, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα. Κοσκυλματίοις ἐθώπευεν, ἐξηπάτα. Κοσμᾶν, ἐρίζειν, ἀγνωμονεῖν. Κοσμεῖν, παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶ τὸ τάττειν· ὡς τὸ Τρῶας δ' ἑτέρωθεν ἐκόσμει Ἕκτωρ· ἄρχειν δὲ, ἀπὸ τοῦ προηγεῖσθαι παρὰ τάξεως· διὸ οἱ βασιλεῖς ἐκόσμεον· καὶ ὁ Ἕκτωρ ἐκόσμει· ἀλλὰ ὅρα ὅτι τὸ ἄρχειν, εἰς ταυτὸν δοκεῖ ἄγεσθαι τῷ κοσμεῖν· ὅθεν κοσμήτωρ, ὁ παιδεύων καὶ τάττων ἐν κόσμῳ, ἤτοι τάξει, ἤγουν ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ ἐγκωμιαστής· κοσμοῦ δὲ, ἐπιμελοῦ. Κοσμείτην, κοσμείτωσαν. Κόσμηθεν, διετάχθησαν· ἐκοσμήθησαν. Κοσμῆσαι, τὸ διατάξαι· ὡς τὸ τοὺς δ' αὖ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ· ἀπὸ τοῦ κοσμῶ, ἤσω, κεκόσμηκα, κεκόσμημαι· ὁ ἀόριστος ἐκοσμήθην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐκοσμήθησαν, εἶτα ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ συγκοπῇ γίνεται κόσμηθεν, ὁμοίως τῷ τράφεν δευτέρου ἀορίστου τρίτον τῶν πληθυντικῶν δωρικῶς, καὶ ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. Κοσμητής, κουρεύς· ἐνταφιαστής. Κοσμήτορες, διατάκται· ἡγεμόνες. Κοσμήτωρ βασιλεύς, ποιητικῶς. Κοσμήτορες λέγονται, ὅτι τάσσουσι τὸν στρατὸν εὐκόσμως· σημάντορες δὲ, ὡς κελεύοντες, εἴτ' οὖν σημαίνοντες. Κοσμήτορας λέγει Ὅμηρος, τοὺς ἡγεμόνας, ὡς κοσμοῦντας ἤτοι καὶ εὐτακτοῦντας τὸν λαόν· κόσμος γὰρ, ἡ τάξις· ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι· ἀφ' οὗ καὶ ὁ πάντων περιεκτικὸς κόσμος· ὃν εὐτάκτως ἡ πρόνοια ἔταξεν· ἀγαθὴ δὲ, καὶ ἄλλως, εἰς ἔπαινον ἡ λέξις· ἀπ' αὐτῆς γὰρ κόσμιος ἀνήρ· καὶ πρᾶγμα κατὰ κόσμον πραχθέν, τὸ εὔκοσμον· οὗ τὸ ἀνάπαλιν ἄκοσμος· καὶ μὰψ ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον γινόμενον. Κοσμιότης ἐστὶν, ὕπειξις ἑκουσία πρὸς τὸ φανὲν βέλτιστον· εὐταξία κινήσεως σώματος. Κοσμιότης, εὐταξία· κοσμιότης, καὶ σωφροσύνη. Κόσμιον, εὔτακτον. Κοσμίοις, ἀνεπιλήπτοις. Κοσμίως, σεμνῶς. Κοσμιωτάτη, εὐπρεπεστάτη· εὐκαλλώπιστος. Κοσμογένεια, ἡ κοσμοποιΐα. Κόσμος, τάξις. Κόσμος, καλλωπισμός· ἢ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τῷ μέσῳ. κόσμος, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῷ πάντα κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα· ἢ παρὰ τὸ κάζω, κάσω, κέκασμαι, κασμὸς ῥηματικὸν ὄνομα, καὶ μεταθέσει τοῦ α εἰς ο καὶ ἐναλλαγῇ τοῦ σ, κόσμος· οὕτω φίλων. Κόσμον, τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ καὶ ἐν ἁμαρτίᾳ ἀνθρώπους λέγει ὁ ἀπόστολος· ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Κοσμῶ, τὸ καλλωπίζω αἰτιατικῇ συντάσσεται καὶ δοτικῇ· Ἀριστοφάνης· πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει. Κοσσάβους, κοττάβοις. Κόσσος, ῥωμαϊστὶ, μάξιλλα· γραικιστὶ δὲ, ῥάπισμα. Κοσσύμβη καὶ κόσσυμβος, ἐγκόμβωμα· καὶ περίζωμα αἰγύπτιον· καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι. Κόσται, κριθαί. Κοστός, εἶδος ἀρώματος. Κοστίας, κοιλίας κέμορος. Κόσυμβος, κροσσός· ἢ ὁ ἀνάδεσμος. Κοσσώλυφος, βόθυνος, ἦχος, ἀνάστημα γῆς.

ἐπίσεμα. Κοσσυμβωτόν, κροσσωτόν. Κόσσυφος, ὄνομα ἰχθύος. Κοτεῖ, ὀργίζεται. καὶ ὑποπτεύει. Κοτεῖται, ζηλοῦται. ἐπιθυμεῖται. Κοτήεις στέφανος ἐξ ἐλαίας. ἢ ὀργίλως διακείμενος. Κοτεῖ, φθονεῖ. ζηλοῖ. Κοτεσσάμενος, ὀργισθείς. Κοτίω, κοτίσω, τοῦ ἐγκοτεῖν ἐστὶ τὸ ἄγνοον. Κοτίκας, ἀλέκτωρ. Κοτίλλουσα, τίλλουσα. Κοτίλλιον, αἰδοῖον ἀνδρός. Κότιξις, μέλους τι εἶδος. Κοτινοτράγον, κότινον ἐσθίοντα. τουτέστιν ἀγριέλαιον. Κότινος, οὐ μόνον ὁ ἀγριέλαιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαρπος ἐλαία. Κότος, κότος. ὀργή. ἔχθρα. χόλος. ἔρις ἔμμονος. καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακοποιΐαν. Κοτίδι, τῷ ἰνίῳ τῇ παρὰ κεφαλίδι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κότινος, ὁ ὀλυμπιακὸς στέφανος. Κότος, ὀργὴ ἐπιτηροῦσα καιρὸν εἰς τιμωρίαν. ἢ ἐν ᾧ τιθεμένη ὀργή. παρὰ τὸ κέω, ὃ σημαίνει τὸ κεῖμαι. κέημι. ὁ παθητικός, κέεμαι κεῖμαι. τὸ τρίτον, κεῖται. ῥηματικὸν ὄνομα, κότος. ἢ παρὰ τὸ κέεσθαι κεῖσθαι, κότος. Κοτταβίζει, ἠχεῖ. οἷον ποτηρίῳ ἀναρρίπτει. οἱ ἐπὶ τοῖς οἰωνιζόμενοι. καὶ κότταβος, ὁ ἦχος. Κοτταβίζειν, παίζειν. τρυφᾶν. εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας αἳ καλοῦνται λάταγες, ἐνέρριπτον ἐμβάλλοντες τὸ πόμα, καὶ εἰ ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐρασθέντων ἐρᾶσθαι. ἄλλως. κότταβος, παίγνιον ἦν παρ᾽ ἀθηναίοις τοιοῦτον. ῥάβδος ἦν μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγοῦ, ἔχει δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας καὶ κρατῆρας δύο, ὑπὸ κάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ἀνδριὰς ἦν χαλκοῦς κεχρυσωμένος. τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. καὶ πᾶς τῶν παιζόντων ἀνιστάμενος ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου. καὶ μακρὰν ἀφιστάμενος, ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ, καὶ κατέλθῃ καὶ κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος, ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου. καὶ ποιήσῃ ὕδωρ. καὶ εἰ μὲν χυθῇ τοῦ οἴνου, ἐνίκα, καὶ ᾔδει, ὅτι φιλεῖται ὑπὸ τῆς ἐρωμένης. εἰ δὲ μή, ἡττᾶτο. ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὑπὸ τὸ κλῦτον, μανής. Κοτταμία, πλινθεία. ἢ ληρωτηρία. ἄμεινον δὲ νοεῖν ἔπαθλον τῷ ἄριστα κοτταβίσαντι. ἔπεται γὰρ τι καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες, καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν, ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τῷ ψόφῳ, ἐνίκα. Κοτταβία, ὑλόθριξ. Κοττάβινος, ὑπόθεμα λάκωνες. ἐν ᾗ κότταβοι ἐγίνοντο. Κοτταβίζειν, ἀποσπογγίζειν. ἢ τὸ ἠχεῖν. Κοτταβίζειν, τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φασιν οἱ ἀττικοί. ὁ δὲ κότταβος ἦν τοιοῦτόν τι. λεκάνιον ἐν τῷ μέσῳ κείμενον τοῦ συμποσίου, ἔχοι ἐπὶ πλέον ἕτερον σμικρόν, ὃ ἔδει καταδῦσαι τὸν πέμψαντα τὸ περιττὸν τοῦ πόματος. ἦν δὲ τοῦτο σημεῖον τοῦ ἐρᾶσθαι ὑπὸ γυναικός, ἢ παίδων. καὶ ἆθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους πυραμοῦντας, ἢ σησαμοῦντας. ἅπερ κοττάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο, λάταξ. καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπολειπόμενον πόμα ἐξαίρειν. Κότταβος, ὁ ἦχος. Κότταβος. ἀθήναιος ἐν πέντε καὶ δεκάτῳ φησίν, ὅτι σικελική τις ἐστὶ παιδιά. πρώτων σικελῶν ὥς φησι κριτίας ἐν τοῖς ἐλεγείοις, κότταβος ἐκ σικελικῆς ἐστὶ χθονὸς ἐκπρεπὲς ἔργον. δικαίαρχος δὲ ὁ μεσσήνιος ἀριστοτέλους μαθητής, ἐν τῷ περὶ ἀλκαίου, καὶ τὴν λάταγα αὐτὴν εἶναι σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δὲ ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένῃ τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. κότταβος δὲ ἐκαλεῖτο καὶ τὸ τιθέμενον ἆθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ. καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἐνέβαλλον τοὺς λάταγας, ὡς κρατῖνος ἐν νεμέσει δείκνυσιν. ὅτι δὲ χαλκοῦν ἦν, εὔπολις βάπταις λέγει, χαλκῷ περὶ κοττάβῳ. πλάτων δὲ ἐν διῒ καλουμένῳ, παιδιᾶς εἶδος παροίνιον, κότταβον εἶναι ἀποδίδωσιν, ἐν ᾗ ἐστίξαντο καὶ τῶν σκολαρίων οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν δὲ ἀγκύλην τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν, διὰ τὸ ἐπεγκυκλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς. καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους. ἐλέγοντο δέ τινες κατακτοὶ κότταβοι. ἦν δὲ λύχνιον ἀγόμενον πάλιν τι συμπεπτον ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνην καλούμενον. ἐφ᾽ ᾧ τὴν κυβαλλομένην ἐπιπεσεῖν πλάστιγγα. ἐντεῦθεν δὲ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ. καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς. τοῦ δὲ μάνου πολλοὶ μέμνηνται. ἦν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται. ἐπέκειτο δὲ ἐπ᾽ αὐτῇ ὀξύβαφα κενά, ἐφ᾽ ἃ βάλλοντες τὰς λάταγας ἐκ καρχησίου, ἐπειρῶντο καταλούειν. ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια, ὁ πλείω καταδύσας. ὅτι δὲ τῶν ἐρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφιέντες ἐπ᾽ αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοττάβους. καὶ ἄλλα τῶν κοττάβων δύο ἦσαν εἴδη. ἓν μέν, τὸ κατακτοῦ λεγομένου ἦν, οἷον λύχνιον ὑψηλὸν ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὃ μάνην ἐκάλουν. ἐφ᾽ οὗ ἔδει πεσεῖν καταβαλλομένην τὴν πλάστιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖόν τι ἐοικὸς λουτηρίῳ πλῆρες ὕδατος, ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἦν ἐπιπλέον τι πλῆθος, ὅπερ καταλούειν τοῖς λάταξιν ἐπειρῶντο. Κόττανα, εἶδος σύκων μικρῶν. καὶ ἡ παρθένος παρὰ κρησὶ κόττανα. Κοττάρια, τὰ ἄκρα τῆς κέγχρου. Κοττεῖν, τύπτειν. δραττεῖν. Κόττικοι, αἱ περὶ κεφαλαίαι. Κοττίδικα, πλαταγή. κρόταλον. Κοττάναθρον, ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοιμῶνται. Κοττοβολεῖν, τὸ παρατηρεῖν τινα ὄρνιν. Κόττον, ὄρνις. καὶ ἵππον δέ τινες οὕτως ἔλεγον. Κοττύλιοι, κατοικίδιοι ὄρνεις. Κοττύβη, τὸ φυόμενον ἐμφερὲς μύκητι. Κοτεσσάμενος, μηνίσας. ὅρα ὅτι τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἐγκοτῆσαι, κοτέσσασθαι λέγει ὅμηρος. καὶ ὅτι ἐν τῷ κοτεσσάμενος καὶ μηνίσας, ταὐτὰ οἶδε κότον καὶ μῆνιν. Κοττυτώ, θεὰ παρ᾽ ἕλλησιν αἰσχρουργίας ποιητική. ἣν καὶ κότυν ὠνόμαζον. κοττυτώ, ὁ μὲν εὔπολις κατ᾽ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς κορινθίους, φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται. Κοτυάειον, τόπος. κοτυάειον, μητρόπολις. Κότυ, τὸ παχύ. Κοτύλαι, τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα. Κοτύλαιον, ὄρος τὸ ἐν εὐβοίᾳ. ἀπὸ κοτύλου καλουμένου τοῦ κατασχόντος αὐτό. Κοτύλη, ποτήριον. ἤτοι ἐκπώματος εἶδος. ἔστι δὲ ὅτι καὶ τὸ ἔσω αὐτοῦ ὑγρὸν ὁμωνύμως κοτύλη λέγεται, καθὰ καὶ μέδιμνον, καὶ χοῖνιξ, τό τι μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον. ὅτι δὲ κοτύλην καὶ τὸ κοῖλον ὀστοῦν, ᾧ ἐνστρέφεται, ὅμηρος. κοτύλαι δέ, καὶ τὰ περὶ τὰς πλεκτάνας τῶν πολυπόδων πυκνὰ κοῖλα σάρκια, δηλοῦται ἀλλαχοῦ. ἐκ δὲ τῆς κοτύλης καὶ κοτυλήρυτον ὕδωρ. ἢ αἷμα τὸ κοτύλῃ ἀρυόμενον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ κοιλότητος χειρός. ὅθεν μὲν παιδιά τις παίζεται καλουμένη ἐν κοτύλῃ. παράγεται δὲ οὕτω. περιαγαγών τις ὀπίσω τὼ χεῖρε συμπλέκει τοὺς δακτύλους. ἕτερος δέ τις εἰς τὰ κοιλώματα τῶν χειρῶν, ἅπερ εἰσὶ κοτύλαι, τὰ γόνατα ἐντιθείς, καὶ οὕτως ἀναβαλὼν ἑαυτόν, φέρεται ἐποχος. Κοτυληδόνας, τὰ στόματα τῶν εἰς τὰς μήτρας καθηκόντων ἀγγείων παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κοτυληδόνα, τὴν κοτύλην τοῦ ἰσχίου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κοτυληδόνες, κυρίως τὰ τοῖς πλοκάμοις τῶν πολυπόδων ἐπικείμενα κοιλώματα, δι᾽ ὧν τὰς πέτρας ἐπιλαμβάνονται.

Κοτυληδών, πόας εἶδος. Κοτύλη ἐστὶν εἶδος μέτρου, ὃ λέγομεν ἡμεῖς ἡμίξεστον. Κοτυλίσκος, κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται
αἱ μύσται· καὶ τὸ κύλωμα. τινὲς τὰ μόνωτα ποτήρια. καὶ πλακοῦντος εἶδος. ἢ βόθρος, εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τιθεμένων ἐνέβαλ
λον. Κότινα, σκύβαλα. Κοτώεις, ὀργίλος. Κοῦα, ἐνέχυρα. Κούασμα, χῆμα. Κούαμα, μέλαν λάκωνες. Κουάσαι,
ἐνεχειριάσαι. Κουβηζός, στιβεύς. Κουδὲν ἔλεξεν, ἀντὶ τοῦ καὶ οὐδὲν ἔλεξε. Κούθουρον, τὸν κολόουρον. εἴρηνται δὲ καὶ οἱ κηφῆ
νες, κούθουροι. παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν. ἢ ὅτι ἄκεντροι. Κουλεόν, ἰακῶς τὸ κολεόν. Κοῦκα, πᾶν ἄπαν. ἢ κυκεῶνα.
Κούλεον, μέγα. κατὰ τὸ κέλευθον, καὶ τὸ ζυγόν, καὶ τὸ δεσμόν, καὶ τὰ τοιαῦτα μεταπέπτωκας ὅμοιον καὶ τὰ δάκτυλα καὶ τὰ
χαλινά, καὶ τὰ ταρσά. Κουλεός, πρὸς κώλεον διαφορὰ ὑπάρχει. κουλεὸς μὲν γὰρ ξίφους θήκη, συνήθως καὶ κοινῶς. κωλεὸς δὲ
ζώου μέρος. διὸ οἱ δωριεῖς ἐκφεύγοντες τὴν τῆς φωνῆς συνέμπτωσιν, οὐκ ἠξίωσαν κατὰ τὸ δοῦλος δῶλος, καὶ κοῦρος κῶ
ρος εἰπεῖν, καὶ τὸν κουλεὸν κωλεόν. περὶ οὗ ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου φέρεται. τὰ δὲ οἱ τῶν ζώων κωλῆνες, λέγονται παρ' ἀθη
ναίοις μὲν θηλυκῶς κωλεοί, παρ' ἄλλοις δὲ ἀρσενικῶς. ἐπίχαρμος, χόρδαι τε ἁδύ, ναὶ μὰ δία χὠ κωλεός. λέγουσι δὲ
καὶ κωλῆν τὸν κωλῆνα οἱ ἀττικοί, συναιροῦντες ἐκ τοῦ κωλέα κωλῆ. ὡς δὲ ὁ στρατιωτικὸς κουλεός, συντίθησι τὰ κουλεό
πτερα ζωΰφια, πᾶσι δῆλόν ἐστιν. Κουλιβατίαι, κληπίαι. τὴν σιδηρίτιν πόαν. ἣν ἑλξίνην ἔνιοι. Κουλιβός, ἡ πίτυς.
Κουλλούριον, εἶδος μελιπήκτου τινός. Κουμάστιον, τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα. Κούνημα, κόκκων. ἢ ὁ κύων. Κουνοῦνες, κώνωπες.
Κουπεῖον, καμάρα ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη. Κουρέας καὶ κουροσωτῆρας ἐκάλουν, ὧν τὰ ἐργαλεῖα κτένες, ξυρός. ἡ δὲ
θήκη, ξυροθήκη. ἢ ξυροδόχη. Κουραῖα, ἐκ μελίνης ἄλφιτα. Κουράς, ἡ ἐν τοῖς ὀροφήμασι γραφή. ὀροφικὸς πίναξ.
παρὰ δὲ αἰσχύλῳ ἐν μυρμιδόσιν, ἀμφιβάλλει ἐν κουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς, ὀροφικὸς πίναξ. Κουράτωρ, τροφεύς. παι
δοκράτωρ. Κουράων, παρθένων. θυγατέρων. Κουρέην, τὸν ἀκοίτην. ἢ ἀκοιτιστήν. Κοῦραι, κατὰ τὸν ποιητὴν αἱ ἐρη
θεῖσαι νύμφαι, διὰ τὸ ἀεὶ νεάζειν κατὰ τὴν φύσιν, καὶ μὴ γηρᾶν. διὸ καὶ νύμφαι αἱ αὐταὶ καλοῦνται, διὰ τὸ ἀεὶ νέον ἢ
κατὰ τὸ νῦν φαίνεσθαι. ὃ συμβιβαστέον πρὸς τὸ ἀεὶ νέον ἐρχομενάων τὸ ἐν ἰλιάδι κείμενον. καὶ εἶπεν κόρας, οὐχ ὡς παρ
θένους. πῶς γὰρ τὰς ὑπὸ ἀνδράσιν οὔσας· ἀλλὰ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ νέας, ὡς ταυτὸν κούρας τε καὶ νέας ἀλόχους. κρατεῖ δὲ καὶ
μέχρι νῦν παρά τισι τῶν ἑῴων τὰς κόρας λέγεσθαι. καὶ μετὰ γάμον τὰς νέας ἐν ἡλικίᾳ. Κοῦραι διός, τουτέστιν ἀέρος. νύμ
φαι λέγονται, αἱ κατὰ ἀλληγορίαν, διὰ τὸ ἐξ ἀέρος ἐκδίδοσθαι τῇ γῇ τὸ θρεπτικὸν ἐν φυτοῖς καὶ γόνιμον, εἰς ὃ αἱ νύμφαι
ἀλληγοροῦνται. Κουρεῖα, καὶ κουρεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ κουροῦνται καὶ κουρεύονται τὰς τρίχας. Κουρεῖν, ἐπιθυμεῖν κουρεύ
θῆναι. Κουρεύς, ὄρνις ποιός. ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἤχῳ γναφικοῦ μαχαιρίου. Κουρεῶτις, μηνὸς τοῦ πυανεψιῶ
νος ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας, ἀρτέμιδι θύουσιν. Κουρεώτης, ὁ κουρεύς. καὶ
κουρεὺς πληθυντικῶς. κουρεῶτις δέ, ἑορτὴ τῶν ἀπατουρίων ἡ τρίτη. ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι, εἰς τοὺς φράτορας ἐγ
γράφονται. Κουρήσατε, ἐπιμελήθητε. Κουρῆτας, νέους. Κουρῆτες, οἱ τὴν πλευρῶνα οἰκοῦντες. δῆλον δὲ ὅτι πόλις αἰτω
λικὴ καὶ ἡ πλευρών, αὐβοέων ἦσαν ἄποικοι προφερόμενοι τῷ τε καὶ τῇ κλίσει, ὡς τὸ ἄβλης ἄβλητος. οὕτω γὰρ καὶ
κουρὴς κουρῆτος. ὠξύνθη μέντοι πρὸς διαστολὴν βαρυτόνου ὀνόματος τοῦ κουρῆτες ἀχαιῶν, ἀντὶ τοῦ νέοι. Κουρῆτες ἐκλή
θησαν, ἢ διὰ τὸ κούριον ὄρος ὑπερκείμενον πλευρῶνος, ἢ παρὰ τὴν κουράν. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸν γεωγράφον οἱ πολέμιοι τῆς κό
μης αὐτῶν δραττόμενοι τῆς ἔμπροσθεν, κατέσπων αὐτούς. ὄπισθεν. τοῦ λοιποῦ ἐκόμων κειρόμενοι τὰ ἔμπροσθεν. διὸ καὶ
κουρῆτες ἐλέγοντο. Κούρη, ἐπὶ γυναικῶν. ὁ κοῦρος δέ, ἐπὶ ἀνδρῶν. ἔστι δὲ ποιητικόν. ἀπὸ τούτου δὲ κατὰ μετάθεσιν ὁ κου
ροτρόφος, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς, ὥσπερ καὶ μῆλον, τὸ πρόβατον ποιητικόν. μηλωτὴ δέ, κοινόν. Κουρῆτας οἴσοντας ἀχιλ
λεῖ τὰ δῶρα, λέγει ὅμηρος τοὺς νέους, ὥσπερ ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκει, τῷ τόνῳ ὡς πένητας, κλίνων ὡς ἰαμβικὸν ἀπὸ τοῦ
κόρος ὁ νέος, κόρης κόρητος. τὸ μέντοι ἔθνος, κουρῆτας, ὡς ἀδμῆτας. εἰσὶ δὲ οὓς λέγει ὧδε κουρῆτας οἱ νεστορίδαι, καὶ ὁ μέ
γης, καὶ τινὲς ἄλλοι. ἔνθα ὅρα ὡς διὰ τὸ τοῦ ἀχιλλέως ἀξίωμα, ἐκκριθεῖς ἄνδρες, οἱ καὶ θεράποντες πρὸ τούτων ῥηθέντες,
ὑπουργοῦσι τῇ τῶν δώρων κομιδῇ. Κουρήτεσσι, κρησίν. Κουρῆτες, ἔθνος κρητῶν. Κουρήτων στόμα, ἐδόκουν εἶναι μάν
τεις. θεσπεσιῶδον στόμα. Κουριᾶν ἐστι, τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι, καὶ τὴν κόμην καθεικέναι. Κουρίας, ὁ ἔσωθεν κεκομμέ
νος τὰς τρίχας. καὶ κουριάω κουριῶ, τὸ κουρεύω. Κουρίας, ὀροφικὸς πίναξ. Κουρίδας, μαχαίρας. εἰ μὲν παρὰ τὴν κου
ρὰν παρῆχθη παρωνύμως κουρίς, οὐδὲν ζήτημα. Κουρίδες, καρίδες. ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώρους. τὰς δὲ ἐρυθράς, καμ
μάρους. Κουριδίη, λέγεται κυρίως ἡ ἐκ παρθενίας, οὐκ ἀφ' ἑτέρου γινομένη ἄλλῳ. Κουρίδιον, παρθένιον. καὶ τινὲς ἐκ παρ
θενίας ἄνδρα. λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι. παρὰ δὲ αὐτοῖς, τετράχειρον ἀπόλλωνα. Κουριδίη ἄλοχος, ἥν τις κόρην ἔτι
οὖσαν ἠγάγετο, οὐ μὴν ἑτέρῳ προσυζευχθεῖσαν εἰς γάμον. ἢ καὶ ἄλλως γραῦν. Κουριζομέναις, ὑμαινεουμέναις. γαμουμέ
ναις. διὰ τὸ λέγεσθαι κούροις τε καὶ κόραις. ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως, ἐκ κόρων λέγεται. Κουρίζουσα, νεάζουσα. καὶ
κουρίζων, νέος ὑπάρχων. Κουρίζουσιν, ἤγουν ἀνατρέφουσι παρὰ τῷ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ. ἐκ γὰρ τῆς ποιότητος τοῦ ὑγροῦ
ἐστιν ἡ τροφή. τῷ ἡλίῳ. καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ ποταμοῖς οἱ νέοι ἀποκείρουσι τὰς κόμας, διὰ τὸ αὐξήσεως ἀνατροφῆς αἰτί
ους εἶναι. Κουρίζων, ἀντὶ τοῦ νέος ὤν, κοῦρος. Κουρίζω, νέα φρονῶ. κοῦροι γάρ, οἱ νέοι. Κουρίξ, τῶν ἅπαξ παρ' ὁμήρῳ
ῥηθέντων ἐστὶν αὐτό. δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ νεανικῶς. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ κουρίζειν. οὗ μέλλων δωρικῶς κουρίξω. καὶ
ἐξ αὐτοῦ κουρίξ, τὸ ἀνδρείως. καὶ ὡς πρέπει κούροις. καὶ οὕτω μέν φησιν ὁ κράτης. ἀρίσταρχος δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπιλαβομέ
νους τῆς κόμης. ἵνα κατὰ αὐτὸν τὸ κουρίξ, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῆς κεφαλῆς, ὡς εἴ τις εἴποι ἐκ τῆς κουρᾶς. Κουρίξ, ἐκ πασῶν τριχῶν.
Κούριξαν, ἀπέκειραν. Κουριῶν, κουρᾶς δεόμενον, καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστιν ἐπιμε
λούμενον τρίχας ἔχειν. κουριᾶν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθιέναι κόμην. Κουροθάλεια δάφνη ἐλέχθη, διὰ τὸ κουροτρό
φον τοῦ ἑρασθέντος ἀπόλλωνος, ὃς λέγεται κουροτρόφος. εἰ δὲ καὶ ἄλλους πολλοὺς βέλεσι κατακτείνει, ἀλλ' ἔχει κουροτροφεῖν, ὡς ἥλι
ος δύναμιν τῶν ἐναντίων ἔχων καὶ αὐτός, καθὰ καὶ ὁ ποσειδῶν σεισίχθων τέ ἐστι, καὶ τὸ ἐναντίον γαιήοχος, καὶ ἀσφάλιος. καὶ ἄρτε
μις δέ, ὡς καὶ αὐτὴ ἀγανοῖς βελέεσσι κτείνουσα, καὶ αὖθις λοχεία, ὡς ἐπιστατοῦσα ταῖς λεχοῖς. ἔτι δὲ κουροτρόφοι οἱ ποταμοί.

Κουρόσυνα, κοῦρος λέγεται παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἡλικία τις, ἐν ᾗ προσίουσι τῆς τραπέζας, ἔπαθον ἑαυτοῖς μετὰ τῶν νεωτέρων· λέγεται δὲ καὶ ὀξυρῶν αὐτοῦ τὸ θηλυκόν κουρίξ, ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς· ὅθεν καὶ ἡ κουρὰ ἐν ὑπομνήματι τῆς ὀδυσσείας. ἁ λέξις δὲ κουρὶξ τῶν τριχῶν· ἢ νεανίσκος παρὰ τὸν κόρον· Κουρέσσιον, τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον· Κουρότεροι, ἤγουν νεώτεροι· τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπολελυμένου κεῖται τὸ κοῦροι καὶ ἡμεῖς πολλάκις λέγομεν, νεώτεροί εἰσιν, ἀντὶ τοῦ νέοι· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ δεξιτερὴν ἕλε χεῖρα, ἀντὶ τοῦ δεξιάν· Κουροτρόφοι ποταμοὶ ἐνομίζοντο, διὰ τὴν ὑγρότητα· καθὰ καὶ ὁ ἥλιος ἀπόλλων, διὰ θερμότητα· κουροτρόφους δὲ φαμέν, τοὺς τὴν νεότητα τρέφοντας· εἰ δὲ καὶ κούριμος θρὶξ παρὰ τῇ τραγωδία, καί τις εἰπεῖν τολμήσει τὴν λέξιν, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔσωσαν καὶ οὕτω κουροτρόφοι κατὰ θρασύτητα λέξεως· οἱ παλαιοὶ σεμνύνουσι τὸ ποτάμιον ὑγρόν. καὶ ταῦτα λέγοντες· τὸ λουτρὸν ἐκ ποταμοῦ τοῖς νυμφίοις ἐκομίζετο, οἰωνιζομένοις τὸ γόνιμον· διὸ καὶ ἔνορχα μῆλα ἱέρευον, ὡς περ τῷ ποσειδῶνι, οὕτω καὶ τοῖς ποταμοῖς εἰς τὰς πηγάς· γόνιμα γὰρ τὰ ἄρρενα· καὶ τοῖς πρὸ γάμου δὲ τελευτῶσιν ἡ λουτροφόρος φασὶν ἐπετίθετο κάλπις, εἰς ἔνδειξιν, ὅτι ἄλουτοι τὰ νυμφικὰ καὶ ἄγαμος ἄπεισι· κατὰ τοῦτο τὸ ἔθος κειράμενος ὁ ἀχιλλεὺς χαίτην, ἥν περ χειῷ ποταμῷ ἔτρεφε τηλεθόωσαν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον, ὡς οἷα πρὸς τὸν πατρῷον ποταμὸν ῥίπτων τὰς ὄψεις λέγει, ὦ σπερχεῖ' ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο πηλεύς, ὅτι δή ἐνεύξατο, κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην· πεντήκοντα δ' ἔνορχα παραυτόθι μῆλα ἱερεύσειν ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις· ὡς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ νόον οὐκ ἐτέλεσας· Κουροτρόφον, τὸ τρέφον καὶ νέοις καὶ γυναίοις ἴππους· Κουροτρόφος, παιδοτρόφος· κουροτρόφος γῆ, ὑφ' ἑτέρων ἡ δημήτηρ· Κούροις, νεωτέροις· Κουρούσυνα, ἡ ἐν χρῷ κουρεία τῆς γυναικὸς· Κούταρον, τῶν ὀπισθίων τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπὲρ τὰ ἄρθρα· Κουτίδες, συκαλλίδες· Κουτίδα, δίκτυα τὰ πρὸς τὰς συκαλλίδας· Κόρυθος φάλον, τὸ προμετώπιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας· ἔστι δὲ προκόσμημα· γίνονται γὰρ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρότατοί τινες ἧλοι, ἕνεκα προκοσμήματος· φάλιον δέ, τὸ λαμπρόν· ἐντεῦθεν δὲ καὶ φαλακρός, ὁ ἔχων φάλιον τὸ κάρα· καὶ φαληριῶσα πέτρα, καὶ φαληριόωντα κύματα· Κουφίζω, τὸ μετεωρίζω· κουφίζω σε τοῦ βάρους· Κούφη γῆ τοῦτον καλύπτοι, ἀντὶ τοῦ μετέωρος· λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη· καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον, οὐκ ὂν ἁπλῶς βαρύ· κοῦφον δέ ἐστι, τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον· λέγεται δὲ κούφη γῆ, τῷ δυσβαστακτοτέρα εἶναι καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι· καὶ τὸ πῦρ βαρύ, τὸ κάτω ῥᾷον ἐρχόμενον· καὶ λέγονται ταῦτα καθ' ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως· Κουφικὸν τρόπον, τὴν κωμικὴν ὄρχησιν· Κουφολογία, φλυαρία· Κοῦφον, κόπον μετέωρον· Κοῦφος, ἐλαφρός· ταχύς· γοργός· εὔκαιρος· Κουφόσκελος, ὁ βαστάζων τὴν πανοπλίαν· Κούφοις πνεύμασι βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων, τουτέστι κούφη καὶ ἁπαλῇ ζωῇ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, οὔτε καύσωνα, οὔτε ἄνεμον· Κόφινος, παρὰ τὸ κόπον ἀφεῖναι τοῖς βαστάζουσιν· ἢ παρὰ τὸ κοῦφον, ὃ σημαίνει τὸ βαθὺ καὶ κοῖλον χώρημα· Κόφινος, ἀγγεῖον πλεκτόν· Κουφότερος κονιορτοῦ, ἀντὶ ἀσθενέστερος· Κουχίον, καὶ οὐχί· Κοχλίαι, τὰ αἰσθητήρια χόα· καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ξύλινα· Κοχλιάριον· παρὰ τὸ κόχλος, κοχλάριον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι κοχλιάριον· Κοχλίδιον, ὥσπερ ἀπὸ τῆς κοιλίας, γίνεται κοιλίδιον· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κοχλίας, κοχλίδιον· Κοχλίας, ὁδὸς εἰς ἑκάτερον περιηγμένη· Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς, ἀντὶ σίαλον ἀναπτύων· Κοχλίδιον, εἶδος ζωυφίου· Κόχλος, τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως· καὶ ὁ στρόμβος· Κόχλω, τὸ γυρίζω· ἐξ οὗ καὶ κοχλίας· τὸ δὲ κοχλίας, παρὰ τὸ ὁλῶ, τὸ συστρέφω, γίνεται ὁλίας, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καὶ χ κοχλίας· Κοχύ, πολὺ πλῆθος· Κοχυδεῖν, ὑπερχέειν· Κοχώνη, τὴν σύζευξιν τὴν ἐν τοῖς ἰσχίοις παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Κόψα, ὑδρεία· Κόψενα, παραστάτης χαλκός· Κόψεν, ἐνίοτε ἐπὶ πληγῆς παρ' ὁμήρῳ· ἐκ τούτου δὲ καὶ κόπτεσθαι παθητικῶς ἐπὶ θρήνου· ὅθεν κοπετός· ἐκ τοῦ τιούπτω καὶ τὸ πληκτικὸν κόπανον· ἵνα ᾖ ὡς ξέω ξόανον, οὕτω καὶ κόπτω κόπανον· τὸ μέντοι κατακόπτειν ἐπὶ σφαγῆς, οἱ μεθ' ὅμηρον τεθέασιν ἐήτορες· οἷον κατεκόπησαν ἐν πολέμῳ· καὶ ὁ κωμικὸς δὲ ὄρνιθας κατακοπῆναί φησι· Κόψε χίξη, ἀντὶ τοῦ ἐπλήξεν· ἔκρουσεν· ὡς ἐπὶ συγχύσει τοῦ ἐγκεφάλου παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· Κόχωνα, ἀριστοφάνης· κοχώνη, τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον καὶ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων· μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσαις· ἀλλὰ συσπάσθαι δεῖ τὰς κοχώνας· αἱ ἄλλαι δὲ καὶ πύγαια, καὶ προχῶναι παρ' ἀρχίππῳ καλοῦνται· οὐδέτερως δὲ ἔφη ἀριστοφάνης τὰ κόχωνα· Κοψία, χύτρα· Κόψεσθε, προσοχεῖτε· Κόψιχος, εἶδος ὀρνέου, ὁ κόσσυφος παρ' ἐνίων λέγεται· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου· Κοῶ, αἰσθάνομαι· Κών, εἰρώς·

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄·

Κράανον, τέλεσον· Κραάρα, κόσκινον· ἢ ὄρυγμα· Κράβος, ὁ λάρος· Κράγιον, σύντριμμα ἐν κεφαλῇ· Κραγγών, κίσσα· Κράγον, βοήθημα· καὶ ὄρος· Κραγόν, κραυγήν· Κράασιν, κεφαλαῖς· καὶ κρατίσφιν· Κραγών, ἔνυδρον ζῷον· καὶ εἶδος καρίδος· Κράγον, τὸν δία ἐτίμων ἐν λυκίᾳ· Κραγὸν κεκράξεται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἀρίσταρχος ὀξυτόνως· ἀντὶ τοῦ κραυγαστικῶς· καὶ ἡρωδιανὸς ἐν ἀττικῇ προσωδίᾳ· Κραδάων, πρωτότυπον τοῦ κραδαίνειν ἐστὶ καὶ κραδάων· ἔχει θέμα πρωτότυπον, κραδαίνω, τὸ σείω· Κραδάων· καὶ κραδάων, κινῶν· σείων· δονῶν· σαλεύων· Κράδαι, τῆς συκῆς οἱ ἀκρέμονες παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Κράδαλοι, κλάδοι συκῆς· Κράδεμνον, κάλυμμα· στεφάνη· μίτρα· τὸ ἐπικράνιον στεφάνωμα· Κραδεύειν, κραδαίνειν· σείειν· τινάσσειν· Κράδη, συκῆ, κλάδος· καὶ ἀγγυρίς, ἐξ ἧς ἐνίσταντο οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι· Κράδη· εἶδος συκῆς· ἔστι δὲ καὶ μηχανή· Κραδησίτης, φαρμακός· ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος· Κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν· καὶ ἀτραπιτός, ἀντὶ τοῦ ἀταρπιτός, ἴωνες λέγουσιν· ἡ γὰρ μετάθεσις τῶν στοιχείων, αὐτῶν ἐστι· Κραδίης νόμος, νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς

ἐκ πεμπομένοις φαρμάκοις, κράδαις καὶ θρίοις ὑπεραβδιζομένοις. Κραδίης τυρός, ὁ ἀπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς κράδης πε-
σσόμενος. Κραδοφάγος, συκοφάγος· κράδη γὰρ ἡ συκῆ· διὰ τὸ εὐχερῶς κραδαίνεσθαι· σημαίνει δὲ καὶ τινὰ ἀγροῖκον.
Κράθις, ποταμὸς σικελίας. Κραίνει στρατοῦ, ἤγουν βασιλεύει. Κραίνουσι, παράγωγόν ἐστι τοῦ κρῶ· ἐξ οὗ καὶ ὁ κρείων,
καὶ ὁ ἀκρείων· ὡς γὰρ χῶ χαίνω, βῶ βαίνω, ῥῶ ῥαίνω, κῶ καίνω, σέω σῶ σαίνω, οὕτω καὶ κρῶ κραίνω. Κραίνουσι, λέγου-
σι· ἀντὶ τοῦ ἰσοκρατεῖ. Κραίνω, τελειῶ· ἀπὸ τοῦ κρῶ· παρὰ τὸ κάρα καραίνω· ὡς χεῖμα χειμαίνω· καὶ συγκοπῇ, κραί-
νω· κυρίως δὲ ἡ λέξις, ἐπὶ τοῦ τελειοῦσθαι· καὶ τὴν κεφαλὴν κάτω νεύειν τὸν ἐπερχόμενον. Κραιπαλάω, τὸ μεθύω·
ἀριστοφάνης· κραιπαλῶντα, ἤγουν μεθύοντα. Κραιπάλη καλεῖται, ἡ ἐξ ἑωθινοῦ μέθη· ἢ ἡ ἀπὸ χθιζῆς μέθης οἰνοποσία.
Κραιπαλᾷ, ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι· τὸν δὲ σέσωστριν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλῆσαι, ὥστε ἁρμάμαξαν συμπήξασθαι χρυσο-
κόλλητον λίθοις τιμίοις, ταύτῃ περιβαλεῖν· καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττημένους βασιλεῖς. Κραιπάλη, ὁ ἐκ πο-
λῆς οἰνώσεως παλμός· ἔστι κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα καὶ μεθύοντα, ἀπὸ τοῦ τὸ κάρα πάλλειν τοὺς
μεθύοντας· ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων. Κραιπαλόκωμος, κατὰ μετωνυμίαν λέγεται ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕ-
μνος· ἀριστοφάνης. Κραιπαλῶντα, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα· μεθύοντα· ἀπὸ τοῦ τῶν καιρίων σφάλλεσθαι. Κραι-
πνὸν τὸ ταχύ, παρὰ τὸ ἐφ' ὕψους καὶ εἰς κάρα πνέειν. Κραιπνός, ὀξύνεται λόγῳ τοιούτῳ· τὰ εἰς νος μετ' ἐπιπλοκῆς
συμφώνου τρισύλλαβα, ὀξύνεται· κραιπνός· συχνός· πυκνός· πρυμνός· τὸ δὲ ὕμνος, οὔτε τρισυλλαβές, οὔτε ἀ[illegible]· διὸ οὐ
δὲ ὀξύνεται· ὡσαύτως καὶ τὸ πράμνος, καὶ ἔτι τοιοῦτον· τὸ ἀμνὸς ὀξύνεται, διὰ τὸ μὴ ἀντιστρέφειν τὸν κανόνα· οὐ γὰρ ἐ-
πὶ ὀξύνεται, ἤδη καὶ τρισυλλαβές ἐστι καὶ ἀπλοῦν. Κραιπνὸς δέ φασιν ὁ ταχύς, καὶ οἷον ποδήνεμος· ἢ ἀνεμώκης· ἔστι γὰρ κάπω,
τὸ πνέω· ἐξ οὗ καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα· ὅθεν καπνός· ὡς εἰπεῖν φασὶν ἀνεμόεις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ καὶ ι, κραιπνός· δύναται
δὲ καὶ παρὰ τὸ κάρα, καὶ τὸ πνέειν, ἐν συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι εἶναι καραπνός· εἶτα κραπνός, καὶ κραιπνός.
Κραῖρα, κεφαλὴ κυρίως ἡ ὀρθία· καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, κάρα αἰρόμενον· ἵνα ᾖ κάραιρα, καὶ ἐν συγκοπῇ κραῖρα· ἐξ ἧς οἱ
ἀττικοὶ τὸ τῆς κεφαλῆς ἥμισυ, ἡμίκραιραν φασίν, ὡς εὕρηται παρὰ τῷ κωμικῷ· ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ νῆες μεταφορικῶς· καὶ
βόες ὀρθόκραιραι, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Κραῖραι, στόλοι νεῶν, μέτωπα, κεφαλαί. Κρακαλίδαι, τῶν κρίσεων βασιλεῖς,
ἢ διάφορον γένος. Κρᾶμα, μίγμα· κέρασμα. Κράμβατα, κεράσματα. Κραμβατίλος, ξηρός ἐστι καπυρός. Κράμ-
βαλα, [illegible]. Κραμβαλίζουσι, καπυρίζουσι καὶ σείουσι. Κράμβη, τὸ λάχανον· τινὲς κοράμβη· ἡ ἀμβλύνου-
σα τὰς κόρας βλέπειν δέ, ἡ τῷ κόρῳ ἀναβαίνουσα. Κραμβίον, τὸ κώνειον. Κράμβον, καπυρόν τινα γέλωτα· ἔστι ξηρὸν
φασί, ἢ τὴν κράμβην. Κραμβοτάρυστόμαρος, ἡδυτάρυ, ξηροτάρυ· ἀπὸ τῆς λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης·
παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς κεράμβη, διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν· φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ λυκούργου γεγονέ-
ναι· ἡνίκα γὰρ ὁ διόνυσος τοῦτον εὐλαβηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυον ἐπαφηκέ-
ναι, κἀκ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην· καὶ διὰ τοῦτο ἀλλοπαθῶς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον· πιστοῦνται
δὲ τὸν μῦθον γεωργῶν παῖδες· εἰ γάρ τις φασὶ τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἐξάψαι ἐν ἀμπέλῳ, οὐκ ἂν αὕτη καρπὸν ἐνέγκοι· ὅ-
θεν [illegible] ἐν συμποσίῳ δίδοται· καὶ οἱ αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων, ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύ-
σκεσθαι [illegible]· βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἄν, ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα· χαριέντως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου, κραμ-
βοταρύστου φησίν, ἵνα ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης καὶ τὸ ἀριστίζω ἀκόλουθον τῷ ἑξῆς λέγειν δοκῇ. Κράμβωρυν, ἴκτινος τὸ
ζῷον. Κρανα, κεφαλή. Κρῆναι, κρῆναι τέλειαι· καὶ αἱ τῶν ὑδάτων· ἔστι ἐπιτελέσαι. Κραναοίκορον, μοῖρά τις τοῦ ἱε-
ρείου. Κραναά, ἀριστοφάνης· ὦ κραναὰ πόλις· αἰσχύλος καὶ σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει· λέγει δὲ κραναὰς τὰς ἀθή-
νας, ἤτοι τὰς τραχείας· λεπτόγεως γὰρ ἡ ἀττική· ἢ ἀπὸ κραναοῦ τινος, ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς. Κραναὶ ἀθῆναι λέγον-
ται, διὰ τὸ τραχὺ ἢ τὸ λεπτόγειον· ἢ ἀπὸ κραναοῦ βασιλέως. Κραναή ἐν νήσῳ· ἄδηλον δέ φασιν εἴτε κύριον τῆς νήσου:
τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κρανθῆναι, ἤτοι τελεσθῆναι ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον, εἴτε τραχεῖα ἐπιθετικῶς εἴρηται. Κραναῶν, τῶν ἀ-
θηναίων· διὰ τὸ τραχὺ ἔστι λεπτόγειον· ἢ ἀπὸ κραναοῦ βασιλέως· καὶ κραναῶν πετρῶν, τῶν τραχέων. Κραναῆς, τρα-
χείας, σκληρὰ κάρηνα ἐχούσης· παρὰ τὸ κραναόν· τοῦτο παρὰ τὸ κρανίον, ὅπερ ἐστὶ τραχὺ καὶ ὀστῶδες. Κράνεια,
εἶδος φυτοῦ. Κράνειον, φυτὸν καὶ τὸ γυμνάσιον· καὶ κράνειος καρπός· κρανίον δέ, τὸ ὀστέον ἐστὶν ἡ κεφαλή. Κρανέα, χηλοπά-
[illegible] ἐκ χαλκοῦ ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης, μαλάκια. Κρανή, τὰ προσκεκολλημένα συρίγγια, εἰς ἃ τὰ πτερὰ ἐκβάλλε-
ται. Κρανία, λιθοκάρια. Κρανίσι, περικεφαλαίαις. Κρανέα, ξύλον· εἶδος δένδρου· περικεφαλαία. Κρανέεσθαι, τε-
λειοῦσθαι· κραίνω κραινῶ, κραινοῦμαι, κραινεῖται, κραινεῖσθαι, καὶ διαλύσει κραινέεσθαι. Κρανιάδων παρὰ ξενοκρά-
τει, αἱ κατὰ πλεονασμὸν ἔχει τὸ α· ἔστι γὰρ ἡ εὐθεῖα ἡ κρανιάς, ἀπὸ τοῦ κρῆνις κατὰ μετασχηματισμόν. Κρανίξαι, ἐπὶ κε-
φαλὴν [illegible]. Κράνια, τῆς κεφαλληνίας αὗται τέσσαρες κρανίοι. Κράνιον, πλατύ· ὑψηλόν· σεμνόν· ἰσχυρόν· ὅπερ
δὲ ἐστὶ κεφαλή· ἢ γυμνάσιον. Κρανίον, καὶ κεφαλὴ καὶ κορυφή, μόνοι λογογράφοι· ποιηταὶ δέ, ἡ κρᾶς, καὶ τὸ κά-
ρα· κεφαλὴ ἐπὶ τῶν [illegible]· κρανίον δέ, ἐπὶ τῶν ζώντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποθανόντων. Κράνον, ἀντὶ τοῦ κρανίον λέγουσι
δωριεῖς. Κράνος, καὶ κυνῆ καὶ πήληξ, ἡ περικεφαλαία γράφεται· τρυφάλεια δέ, ποιητικῶς τὸ αὐτό. Κρανοποιῶν, λέ-
γει ἀριστοφάνης, κράνη καὶ λόφους διηγούμενος. Κραντῆρες, ὀδόντες οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες· οἱ
δὲ, [illegible]. Κραντῆρες, οἱ κραίνοντες καὶ ἐπιτελοῦντες. Κραντῆρες, ἡγεμόνες βουχίλου· κραντῆρες ἀρκά-
δος· [illegible]. Κραός, ὃν ἢ τὴν γῆν σκάλουσι· καὶ ἡ σκαλευομένη ἄμπελος. Κράπαθον, ὁ ποιητὴς
[illegible], διὰ ἀχρηστίαν μέτρου, ὁμοίως τῷ καρδία κραδία, ὡς ἀπὸ τῆς καρπάθου· καρπάθιον πέλαγος,
τὸ [illegible] τοῦ ἰκαρίου, καὶ οἱ ἱστοριογράφοι· ἣν δέ φασι τετράπολις ἡ κάρπαθος, ἔστι ὄνομα εἶχεν ἀξιόλογον· μία δὲ
[illegible], ὁμώνυμος τῇ νήσῳ νισύρῳ· ἡ μία μὲν τῶν κυκλάδων λέγεται· πορφυρίς δέ ποτε, ἀπὸ
[illegible] δὲ καὶ παροιμία ἐκ καρπάθου, ἐπὶ τῶν πραγματευσαμένων ἑαυτοῖς τὰ δε-

βλάβην, τὸ ὁ καρπάθιος τὸν λαγωόν· ἐπειδὴ τῆς νήσου μὴ ἐχούσης τοιαῦτα ζῶα, κομίσαντές τινες ἄλλοθεν οἱ νησιῶται, εἰς
κακὸν ἐκείνων ἀπήλαυσαν, κειρόντων τὰ σπόριμα. Κραπαταλίας, αἱμώδης· καὶ ὁ ἀσθενής· καὶ ἀνίσχυρα λέγων·
ἄμεινον δὲ ληρώδης. Κραπάταλλοι, ἰχθύες τινές. Κραπάταλλος, παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός· ἢ νόμισμα. Κραπᾶ, πέ-
πονθε τὴν κεφαλήν· οἱ δὲ, βοῶν πυρετὸς· καὶ ἀκροσόλια νεῶν. Κρᾶς, κρέας· τινὲς δὲ, κεφαλή. Κράσβολα, κόλλα
βοιδερμάτινοι. Κράσπεα, ἀλευρῶτις. Κρᾶσίς ἐστι, δύο φωνηέντων ἀνομοίων συναλοιφή· οἷον, δημοσθένεα καὶ δημο-
σθένη· κἄλλοι, ἀντὶ τοῦ καὶ ἄλλοι· κἀγὼ, ἀντὶ τοῦ καὶ ἐγώ· ἢ τοῦ ἑνὸς, οἷον δημοσθένεος καὶ δημοσθένους· δημοσθενέων καὶ
δημοσθενῶν. Κρᾶσις, σωμάτων παράθεσις· ποιοτήτων ἀντίμβασις· ἢ σύζευξις σωμάτων, τῆς ἐν αὐτοῖς ἀλλήλας ἀντι-
κιρνώντων ποιότητας· ἢ κρᾶσίς ἐστιν οὐσιῶν ἀλλήλαις ἐπίροια συνδρομή, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς ποιοτήτων ἀντιμβολή. Κρᾶ-
σις, μίξις οἴνου καὶ ὕδατος· καὶ ἡ ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶντος. Κράσπεδα ὄρους, οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ καὶ ἐπίπεδα.
Κράσπεδον, τὸ κρεμάμενον· ἤτοι κεχαλασμένον εἰς τὸ πέδον, παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον, ἡ γῆ· κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α,
καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, κράσπεδον· οἱονεὶ τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον. Κράστις, ὁ ἡμίξηρος χόρτος· ὅθεν καὶ τὰ ζῶα
κραστίζεσθαι φασιν, οἷον ἐμφορεῖσθαι τοῦ τοιούτου χόρτου. Κραστῆναι, διάκονοι γυναῖκες. Κράστιν, ἀττικοὶ διὰ τοῦ γ·
[illegible] στιν φασίν· ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος. Κραταιγύαλοι, οἱ κραταιοῦντες τὰ γύα τῶν ὁπλιτῶν· ἢ κραταιὰ γύαλα
ἔχοντες, ἢ γοῦν κοιλώματα· ἐτυμολογία δὲ τῆς τοιαύτης συνθέσεως, κατὰ τὸ ἐν ὀδυσσεία κραταίπεδον. Κράτα, καὶ
κατὰ ὑπερβιβασμὸν κάρτα, ἐκ τοῦ κραταιά. Κράτα, τὴν κεφαλήν· ἀπὸ τοῦ κράτος, ὡς ἐνταῦθα τοῦ ἡγεμονικοῦ τυγ-
χάνοντος· ἢ παρὰ τὸ κραίνειν καὶ βασιλεύειν τοῦ ἄλλου σώματος· ὅθεν καὶ κρανίον, καὶ κέρατα τὰ ἐκ τοῦ κρανίου φυόμενα,
οὕτω σωρανός· ὁ δὲ χοιροβοσκὸς, παρὰ τὸ ὁ κρὰς τοῦ κρατὸς τῷ κρατὶ τὸν κράτα. Κραταίγονον, βοτάνη μεθ᾽ ἧς πλέκου-
σι. Κραταιγὸς, δένδρον. Κραταιὶς ἐπίρρημά ἐστιν, ἀντὶ τοῦ κραταιῶς, ὡς παραλικριφίς. γράφεται δὲ καὶ ἐν δυσὶ λέ-
ξεσι κραταῒ ἴς, ἤγουν κραταιὰ ἰσχύς. Κραταιὶς, προπαροξυτονεῖται τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς σκύλλης. τὸ δὲ
παρασεσημειωμένον ἐστὶν ἐπὶ τοῦ σισύφου προσηγορικόν. Κραταίλεον, ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός. Κραταίλεον, ἡ
νιόβη. Κραταίωμα, ἰσχὺς· ἀσφάλεια. Κραταιὸς, ἰσχυρός. Κραταίπεδον, τὸ στερεὸν πέδον· ὡς τὸ λιθόστρωτον· ἢ οὗ τὸ
στερρόν· ἐπεὶ καὶ κραταίποδες, οἱ στερροὶ, καὶ ἰσχυροί· καθ᾽ ὁμοιότητα, τοῦ χαλκόποδος. ὅτι δὲ κραταίπεδον τὸ κραται-
ὸν πέδον, συντιθέμενον πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κραταιγύαλον· οὐκ ἄδηλόν ἐστι· καὶ κραταίβιος, κραταίρινος. Κράτει,
δυνάμει, κεφαλῇ. Κράτεια, ὄνομα πόλεως. Κρατεῖν, νικᾶν· τὸν δὲ λαγωὸν κρατεῖν, τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων· κρα-
τεῖν περιγίνεσθαι· ὑπεραίρειν· ὑπερθεῖν· καταγωνίζεσθαι· κατακρατεῖν, ἐπικρατεῖν. Κρατερὰ ἄλγεα, οὐ τὰ κατὰ σῶμα
μόνον, ἀλλὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὰ εἰς ψυχήν. Κρατερόδοντες, καρτερούμενοι. Κρατερὸν μῦθον λέγει ὁ ποιητὴς
ἐν τῷ α τῆς ἰλιάδος, ἤγουν τὸ γενναῖον καὶ δυσπαραίτητον, οὐ μὴν ἀπειλητικὸν, ὡς ἐν ἄλλοις ἡ λέξις κεῖται. Κρατερὸν
μῦθον, τὸν μετὰ ἀπειλῆς λέγει ὅμηρος λόγον· ἀλλαχοῦ δὲ τὸν αὐτὸν, ἀπηνέα φησὶ, κρατερόν· οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρον, καὶ κρα-
τερὸν ἱστοροῦσι κύριον ὄνομα· ἀρριανὸς δὲ, ἐπὶ νίκης τοῦ τὴν λέξιν τίθησιν· οἷον ὁ δεῖνα κρατερὸς τοῦ δεῖνος γέγονεν· ἰστέ-
ον δὲ ὡς δοκεῖ ταὐτὸν ἐστὶ κρατερὸς εἰπεῖν καθ᾽ ὅμηρον, καὶ αὖ πάλιν κραταιός· γίνεται μὲν ὁ κρατερὸς παρὰ τὸ κρά-
τος, καθὰ καὶ ὁ καρτερὸς ἐκ τοῦ κάρτος, ὁ δὲ κραταιὸς, ἢ παρὰ τὸ κράτα, ὃ δηλοῖ τὴν κεφαλὴν, κραταὸς, καὶ πλεονα-
σμῷ τοῦ ι κραταιὸς, ὁ ἐν αὐτῷ κεφαλαιῶν τὸ πᾶν, ἢ παρὰ τὸ κρατὺς, οἷον κρατὺς ἀργειφόντης· οὗ ἡ γενικὴ κρατύος·
καὶ παραγωγὴ κρατύος· καὶ ὡς εἴθε αἴθε, οὕτω κρατειός κραταιός. Κρατερὸν, ἰσχυρόν. Κρατεροφόρος, γενναῖος. Κρα-
τερόφρονος, βουληφόρου. Κρατερώματα, μίξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου. Κρατερώνυχες, ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες.
Κρατευταὶ, φασί τινες τῶν παλαιῶν, τὰς τῶν ὀβελίσκων λαβάς· ὧν πρωτότυπον τὸ κρατέω· ἐξ οὗ τὸ κρατεύω, κα-
θὰ ἐκ τοῦ ζητῶ παρ᾽ ἡσιόδῳ τὸ ζητεύω· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τοὺς κρατευτὰς λίθους νοοῦσιν, ἐφ᾽ ὧν τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων
ἐτίθεντο ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι τὰ κρέα· παυσανίας δὲ λέγει, ὀβελοὶ ἢ λίθοι ἢ σιδήριά τινα, ἐφ᾽ ὧν οἱ ὀβελίσκοι ἐπιτίθενται.
Κρατὴρ, κοινόν· ἐκ τοῦ κερῶ κεράσω συγκοπείς· ἰωνικὸν δὲ κρητὴρ, ἐκ τοῦ κερῶ κρήσω. ἐξ οὗ καὶ ἐπικρῆσαι τὸ ἐπικερά-
σαι· καὶ ὅτι παρὰ τὸ κέρας αἱ τοιαῦται λέξεις γεγόνασι, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ κρατῆρος καὶ κρατηρίζειν τὸ συμπίνειν, δῆλον
ἐκ τῶν παλαιῶν· δόξοι δ᾽ ἂν καὶ ἡ κρήτη καὶ ὁ κρὴς, τῷ τοιούτῳ ῥήματι συστοιχεῖν. Κρατὴρ, σκεῦός τι, ἐν ᾧ τὸν οἶνον οἱ
παλαιοὶ κιρνῶντες ὕδατι, ἐξ αὐτοῦ ἔπινον λαμβάνοντες· ψυκτὴρ δὲ, ἐν ᾧ τὸν οἶνον ἔψυχον. ἰστέον ὅτι τρεῖς κρατῆρας
ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ· πρῶτον, ἑρμῇ· δεύτερον, χάρισι· τρίτον, διὶ σωτῆρι· καὶ παροιμία κρατὴρ δικῶν, ἀντὶ τοῦ δοχεῖ-
ον κακῶν· καὶ κρατὴρ, ἀναπνοὴ τοῦ ἐν γῇ πυρός. Κρατῆρα ἐλεύθερον, εἰώθασι τῷ διὶ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱστάναι, οἱ τοὺς
πολεμίους ἀπωσάμενοι. Κρατήρια, τῶν ἐλατῶν αἱ κεφαλαὶ, καὶ συμβολαὶ, καὶ τὰ ἄκρα. Κρατηρίζων, ἤτοι τὸν οἶνον
ἐν κρατῆρι κιρνῶν· ἢ ἀπὸ τῶν κρατήρων σπένδων. Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἳ καὶ μύκωνες λέγονται. Κρατὶ δ᾽
ἐπ᾽ ἰφθίμῳ, ἀττικῶς δοκεῖ λελέχθαι· κοινῶς γὰρ ἰφθίμη ὤφειλεν εἶναι· τοιοῦτον δὲ ἦν, καὶ τὸ ψυχὰς ἰφθίμους. Κρατὶ,
κεφαλῇ. Κράτιστα, ἀντὶ τοῦ αἱρετώτερον, ἢ βέλτιον. Κρατιστεύει, δυναστεύει, κυριεύει. Κράτιστον, ἰσχυρότατον. Κρά-
τιστοι, ἢ παρὰ τὸ κάρτα ὃ δηλοῖ τὸ λίαν, ἢ μάλιστα ἐκ τοῦ κράτος, κατὰ μετάθεσιν, ὡς βράδιστοι ἵπποι βάρδιστοι· κρά-
τιστοι, οἱ ἀνδρειότατοι καὶ νικηταί. Κράτος, ὅμηρος· φέρησι μέγα κράτος, ἀντὶ τοῦ νίκην· ὅ τὸν ὕστερον νικηφόρον συνέθε-
το· ἐπεὶ καὶ ταὐτόν ἐστι φέρειν κράτος καὶ νικηφορεῖν. Κράτος λιμένος, τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος. Κρατὸς, ἀπὸ τοῦ κρά-
ατος κατὰ κρᾶσιν, κρατός· διὸ μακρὸν ἔχει τὸ α· ὡς ἄτη, ἀπὸ τοῦ ἀάτη, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ υ, αὐάτη ἐστίν· ὀξύνε-
ται δὲ ὡς τὸ οἰός· διατί δὲ, τὸ μὲν λᾶος, τὸ ἦρος, τὸ κῆρος, οὐκ ὀξύνεται, ταῦτα δὲ ὀξύνεται; ἴσως μιᾶς ἀκολουθίας ἀπαι-
τούσης αὐτὰ προπερισπᾶσθαι, διὰ τὸ δυνάμει τρισύλλαβα εἶναι· ἑτέρας δὲ ὀξύνεσθαι, διὰ τὸ ἐνεργεία δισύλλαβα εἶ-
ναι, καὶ εἰς ος λήγοντα· ἐπὶ μὲν τῶν, ἐπεκράτησε τὸ τῆς ἑτέρας ἀκολουθίας· ἐπὶ δὲ τῶν, τὸ τῆς ἑτέρας. τὸ δὲ κρατὸς,
καὶ ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις ἔχει· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς γενικῆς τῶν ἑνικῶν, ὀξύνεται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ οἰός· ἐπὶ δὲ τῆς

γενικῆς τῶν ἐπὶ θηλυκῶν, παροξύνεται ὡς τὸ λάων. Κραταιωθεὶς, βεβαιωθεὶς· κρατηθείς. Κραταιοῖ, κρατεῖ. Κραταιοῦ-
σθαι, ὀχυροῦσθαι. Κραταιωσάμενος, ὀχυρωσάμενος. Κραταιοῦντα, κατισχύοντα. Κραταιὶς, δοκεῖ κλίνεσθαι ὡς ἡ δαΐς· καὶ
ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπικρατέως ἐπίρρημα. Κραταιὸς, κραταιότερος, κρατίων, κράσσων· ἄρχων, ἐξουσιάζων. Κρατῶ, τὸ ἀπο-
μαι αἰτιατικῇ· κρατῶ δὲ τὸ νικῶ, γενικῇ· οἷον, ἀμυμώνη ἡ τοῦ δαναοῦ κεκράτηκε τοῦ θεοῦ· ἤγουν εἰς ἔρωτα ἑαυτῆς ἐκί-
νησε τὸν θεὸν· καὶ ἐκράτησε ἐκεῖνον τῇ μούσῃ. Κρατῶ, ἔχω, ἀνέχω· ἴσχω. Κρατῶ τὸ φέρω, αἰτιατικῇ· κρατῶ δὲ τὸ ἐξου-
σιάζω, γενικῇ. Κρατὸς δέ τοι, σφενδόνην δεδεμένην, τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης καφαλὰς ἐκάλουν. Κράτων τυπτομένων,
ὅ ἐστι κεφαλῶν. σεσημείωται καθὰ καὶ τὸ παίδων, καὶ δᾴδων· καὶ τὰ τοιαῦτα ὡς βαρυνόμενόν φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκ
τῆς κρᾶς κρᾶατος ἀπὸ γενικῆς ἐκλίθη· ὅθεν τῷ σῷ κράατι πίσεις· ἀφ' οὗ γενικὴ πληθυντικὴ, κραάτων, καὶ κατὰ συναίρεσιν
κράτων. Κραυαλίδαι, ἡ κραυγαλίδαι, ἡ ἐν φωκεῦσι πλησίον κίρρας χώρα. Κραύγαρ, ὁ ἰσχυρός. Κραυγὴ, βοὴ, ἢ νό-
σημά τι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ κατὰ βλάπτει τοῖς παιδίοις· καὶ γὰρ ἡ κραυγὴ ἐριφιαρίς ἐστιν, ἡ λεγομένη βασκανία.
Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ. Κραυγίας ἵππος, ὁ ὑπὸ κραυγῆς, καὶ ψόφου ταρασσόμενος. Κραυγὸς, δρυοκολάπτου εἶδος.
Κραυγὸν, ποιὸς ὄρνις. Κραυγὴ σοδόμων, ἡ μυσαρωτάτη, καὶ δυσώδης· αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ σοδομιτῶν δια-
πραττομένη· ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας, εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαβαώθ. [illegible]
ἐπὶ τῶν αἰχμαλώτων, ἡ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία. Κραυγότερον, ξηρότερον. Κραυραγνόσος περὶ
τὰς ὗς γινομένη· τρία δέ ἐστι πάθη· βράγχη· κραύρα· διάρροια· καὶ ἔστιν ἐν τῷ διάρροια. Κραῦρον, ξηρόν· κάπυρον· εὔθραυ-
στον. Κραυροῦν, νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ ἀράχνας ποιήσῃ. Κραῦσον, τὸ πῦρ. Κράφα, ὦ οἱ κύπριοι τοὺς
βόλους ἀπάγουσιν. Κρεαγρενίθια, κατὰ χρηστικῶς εἶπεν ἀριστοφάνης ἐπὶ ὀρνέων· καὶ κρεάγρα, εἶδος ἐργαλείου μαγειρι-
κοῦ χειρὶ παρεικός, μόνον ἐγκεκαμμένον τοὺς δακτύλους· ἀνιμῶσα τὰ ζεστὰ διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι. κρεάγρα δὲ
εἴρηται, ἀπὸ τοῦ τὰ κρέατα ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν. Κρέας, τὰ εἰς ας οὐδέτερα εἰ μὲν ἔχουσι πρὸ τοῦ
ας φωνῆεν ἢ τὸ ρ, κλίνονται· εἰ δὲ ἔχουσιν ἄλλο σύμφωνον οὐ κλίνονται. Κρέας, παρὰ τὸ κραταιοῦν, καὶ ἰσχυροποιεῖν τὸ σῶμα.
Κρέας, κατὰ χρηστικῶς ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· κρεαγρενίθεια. Κρεανίας, ἐλπίδας. Κρέας καὶ
τὸ σῶμα, οἱ ἀττικοὶ ἔλεγον, καὶ τὸ διδόμενον τοῖς ἀρεοπαγίταις· ἡ γὰρ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ, κρέας ἐλάμβανε.
Κρεαπι, συμποσίας. Κρεββάτιον, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις. Κρεγμὸς, τῇ κρούσει, ἀπὸ τοῦ κρούματος. κρέκειν γὰρ
τὸ κρούειν. Κρεῖον, τὸ κρεοδόχον ἄγγειον, οἱ πλείους τῶν παλαιῶν φασίν· εὐφορίων δὲ, κρεῖον τὸ κρέας νοεῖ, ὥς φησιν ἀ-
πίων, καὶ ἡρόδωρος, διὰ τὸ τὸν ποιητὴν μηδαμοῦ μεμνῆσθαι κρεῶν ἑφθῶν ἐν ἀγγείῳ, ἀλλὰ μόνον ὀπτῶν· καὶ συντελεῖ πρὸς
τοῦτο καὶ τὸ ἐν πυρὸς αὐγῇ· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πυρὸς αὐγῇ καὶ αὐτὸ τὸ πῦρ περὶ ὃ αἱ χύτραι τίθενται τῶν ἑφθῶν, ἀλλὰ τὸ
ἐγγὺς τοῦ πυρὸς, ἔνθα ἐστὶν ὁ ἐπὶ ἀθάτι. παυσανίας δὲ κανοῦν παραδίδωσι τὸ κρεῖον, ἢ ἄλλο τι ἐφ' οὗ τὰ κρέα κόπτεται.
ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κρέας τὸ κρεῖον, οὕτω καὶ ἡ κρεάγρα, καὶ ὁ κρεανόμος· τὴν δὲ κρεάγραν, καὶ ἅρπαγα καὶ λύκον ὁ παυ-
σανίας καλεῖσθαί φησι. Κρείουσα, σημαίνει τὸ βασιλεύουσα, ἐκ τῆς κρατείουσα μετοχῆς κατὰ συγκοπὴν κρείουσα.
Κρείοντι γὰρ βασιλεῖ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος· καὶ κρείσσων τε γένηται, περίφρασις τοῦ νικήσῃ· ὁμοίως παρ'
ὁμήρῳ. Ἰστέον ὅτι, τὰ εἰς εἰς ὢν συγκριτικὰ τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεται οἷον χερείων· ἀρείων· μείζων· πλὴν τοῦ καλλί-
ων, βελτίων, αἰσχίων, ἡδίων, τῶν ι παραληγομένων· κλίνεται δὲ ἅπαντα διὰ τοῦ ο μικροῦ· οἷον, βελτίων βελτίονος.
Κρείσσων, ὁ βελτίων· ὡς ἀπὸ τοῦ ταχὺς γίνεται ταχείων, καὶ ὁ τρίτος τύπος θάσσων, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κραταιὸς, γίνεται
κρατίων· καὶ ὁ τρίτος τύπος κράσσων· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε, κρέσσων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κρείσσων· οὐδέποτε γὰρ πρὸ
τοῦ διπλοῦ, εὑρίσκεται δίφθογγον· οἷον φρίσσω· αἴσσω· πλὴν τοῦ κρείσσων· καὶ κρέων παρευρίσκεται δή· ὅθεν καὶ τὰ κύρια, ὁ
κρέων, ὁ ἀλκέων· παρ' ὁμήρῳ συνθετον εὐρυκρείων λέγεται· ὃ δηλοῖ πολλῶν ἄρχων. Κρείττονας, τοὺς ἥρωας οὕτω λέ-
γουσι· δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι, διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα, σιγὴν ἔχουσι μή τι βλάβωσι· καὶ οἱ θεοὶ
δὲ αἰσχύλος αὐτοῖς. Κρειττόνων, ἀρετῶν. Κρεῖττον ἡδονῆς, τὸ τὴν ἡδονὴν νικῶν, ἧττον δὲ ἡδονῆς, τὸ ὑπ' αὐτῆς ἡττώμε-
νον· οὕτω καὶ κρείττων τοῦ χρυσοῦ ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔρωτος· καὶ ἥττων χρυσοῦ καὶ ἔρωτος· καὶ κρείττων δὲ, ἀεὶ ἐπὶ σώματος λέ-
γεται, ἀντὶ τοῦ ἐπικρατέστερος· οἷον τὸ στράτευμα τῶν λακεδαιμονίων, κρεῖττον τοῦ τῶν ἀθηναίων ἐγένετο· ἀντὶ τοῦ ἐπικρα-
τέστερον καὶ ἰσχυρότερον. Κρειῶν, ἀντὶ τοῦ κρεῶν πλεονασμῷ τοῦ ι. Κρείων, ὁ βασιλεὺς, ἀπλοῦν εὕρηται. Κρέκα, τὴν
τρίχα· τρέφουσι ὑμεῖς κρέκα· ἀντὶ τοῦ ἔκοψε. Κρέκειν, καὶ κρεκόντων, κρουόντων τὴν κιθάραν ἐγγιζόντων. Κρέ-
κοντα, κηρύζοντα. Κρέκελος, θρῆνος. Κρέκουσα ὡς αὐλὸς, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρί-
ως δὲ, τὸ τὴν κιθάραν κρούειν· κρέκοντες, ἠχοῦντες. ἀριστοφάνης· πτεροῦσι κρέκοντες. Κρέκω, τὸ ἠχῶ. Κρέμ, ἄρχων
βουλγάρων· καὶ ἔστιν ἐν τῷ βουλγαρία. Κρεμάθρα λέγεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι αὐτὴν κρεμωμέ-
νην· ἔνθα δὲ σκεύη τὸ τὰ περιττεύοντα ὄψα εἰώθαμεν ἀποτίθεσθαι. ἄλλως· παρεγκύκλημα· δεῖ γὰρ κρεμᾶσθαι τὸν σωκρά-
την ἐπὶ κρεμαστοῦ καθήμενον· κρεμαστὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ οὕτως αὐτὴν ἀεὶ μετέωρον εἶναι κρεμαμένην. Κρεμάσω,
μέλλων οὐκ ἀπὸ τοῦ κρεμῶ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ κρεμάζω, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ κρεμάω καὶ κράσει κρεμῶ· καὶ μετάγεται εἰς
ἐνεστῶτα· οὕτως ἀγοράζω· μέλλων, ἀγοράσω· ἀγοράω ἀγορῶ· ταῦτα δὲ κλίνεται μέχρι παρατατικοῦ. Κρεμάω, κρεμά-
σω· κρεμάσω τὴν ἀσπίδα, ἀντὶ τοῦ εἰρηνεύσω· ἐν γὰρ εἰρήνῃ, κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Κρεμβαλιάζειν, κογχύλια καὶ
ὄστρακα συγκροτεῖν ἐμμελῶς ὀρχούμενα, ἃ ἔχουσί τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις. Κρέμβολα, ἐφ' οἷς τὰς κρόκας ὑπολλίοσσιοῖν
αἱ γυναῖκες. Κρέμμυον, τὸ κρόμμυον. Κρεμόω, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο τῆς παραληγούσης· εἴληπται δὲ, ἀντὶ μέλ-
λοντος τοῦ κρεμάσω. Κρεμῶ, αἰωρῶ, περιαπτῶ, ἐξάπτω· ἀρτῶ· ἀναδοῦμαι. Κρεμῶ σε τοῦ ποδὸς, καὶ κρεμόω, ἀπὸ τοῦ
κρεμῶ κρεμάσω ποιητικῷ πλεονασμῷ τοῦ ο. Κρέξ, ὀρνεόν ἐστι θαλάσσιον ἴβιδι ἐοικός· ἴβις δὲ ἐστὶ περὶ αἴγυπτον ἐν παροφά-
γοις. Κρέξ, ᾠδὸς ὄρνιον, ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πριονώδες ἔχον. Ἄλλως. Κρέξ, κορυφαία· καὶ ὀρνεόν τι, ὃ τοῖς γα-

μοῦσιν ἀγωνίζεται. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τροχοῦ. Κρεωδαισία, ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. Κρεωδόχον, τὸ δεχόμενον τὰ κρέα ἀγγεῖον. Κρεωδοσία· κρεωδαισία δὲ ἡ κρεωφαγία μέγα καὶ δίφθογγον. Κρεώδης ἱερουργία, ἡ διὰ κρεῶν θυσία. Κρέων, λέγεται καὶ κρείων· ὅθεν τὸν τοῦ κρέων, ὁ Ποσειδῶν παρ' Εὐριπίδῃ. καὶ κρέων δὲ κύριον· ὡς καὶ ὁ Ἀνακρέων δύναται ἐντεῦθεν τοῦ ὀνόματος. Κρεῶν ὤνησιν, ἀττικῶς ἐστι λεχθὲν παρ' Ὁμήρῳ. Κρέως, ἀττικοὶ οὐ κρέατος. Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίᾳ ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος· ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. τουτέστιν, ἔχει εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ· οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλίν φασι, Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν· διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποδηλῶν, ὅτι ὁ Κρεώφυλος Ὁμήρῳ ἐπονομάσας τὸ ποίημα, οὐκ αὐτὸν τὸν Ὅμηρον, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐσέμνυνεν ὡς δῆθεν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν ἐπιγράμματι οὕτως· τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον δεξαμένου· ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι γράμμα Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὁμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον· ἕτεροι Ἀριστέαν τὸν Προκοννήσιον, ὡς ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ. Κρήγυον, ἀληθές· θυμῆρες· ἀγαθόν, ὑγιές. οὐδέ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπες. παρὰ τὸ κῆρ καὶ τὸ ἡδὺ γέγονε κηρήδυον, καὶ κατὰ συγκοπὴν κρήδυον, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς γ κρήγυον, τὸ τὴν ψυχὴν ἥδυνον. Κρήδεμνα Τροίης, τὰ ἄνω τείχους· ὡς καὶ ἐπίθου κρήδεμνον ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ ἐπικείμενον πῶμα. ταύτης δέ τινος σημασίας καὶ τὸ κάρηνα, ἐν τῷ πολίων κατέλυσε κάρηνα. προσφυέστερον μέντοι κρηδέμνοις τροπικῶς λύεσθαι, καθότι καὶ ἀντίκειται τὸ λύειν, ὥσπερ τὸ δεσμεῖν οὕτω καὶ τῷ δέσματι· ἐξ οὗ σύγκειται τὸ κρήδεμνον. λύεται δὲ τεῖχος ἐκ τοῦ κατὰ τὴν οἰκοδομίαν, δηλαδὴ δεσμοῦ εἰπεῖν καὶ δέματος. ἐξ οὗ καὶ τὸ δέμειν, ὅθεν ὁ δόμος, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ. καὶ κρήδεμνα λιπαρὰ παρ' Ὁμήρῳ, λιπαρὰ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὰ ἔκδηλα καὶ λαμπρά. κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς καὶ τὰς τῶν πύργων στεφάνας, τὰς καὶ λοιπὰς ἐξοχάς. Κρήδεμνόν ἐστι, κεφαλῆς δεσμὸς, ἢ δέμνιον. λέγεται δέ που καὶ κεφαλῆς ἐπίκρανον τραγικώτερον· ὡς καὶ ἐπίθου κρήδεμνον, τὸ περὶ αὐτὸν πῶμα. ἡ δὲ τραγῳδία καὶ τειχέων λέγει κρήδεμνα, τὰς περὶ αὐτὰ στεφάνας· τροπικὰ δὲ ταῦτα. ἐπίθου τι γὰρ κεφαλὴν ἔς περ καὶ χείλη, τὰ ἐκείνου ἄνω καὶ ἄκρα. καὶ τείχους δὲ ὁμοίως, οὕτω δὲ καὶ γυναικός· διὸ προσαρμόττει τούτοις ἡ τοῦ κρηδέμνου λέξις· τῷ δέ γε τείχει, καὶ αἱ στεφάναι, ὡς οἱ στέφανοι τῇ γυναικί. Ἄλλως. Κρήδεμνον, κεφαλῆς ἦν φασιν κάλυμμα παρειμένον μέχρι τῶν ὤμων, κατὰ τὸ λεγόμενον πέτασον. παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέρμα πλεονασμῷ τοῦ ν. καὶ ὁ κεκρύφαλος δέ φασι, κεφαλῆς ἦν δετὸς κόσμος. Κρῆναι, ἤγουν ἀποτελέσαι. ἀπὸ τοῦ κραίνω κρανῶ ἔκρανα· τὸ ἀπαρέμφατον κρᾶναι καὶ κρῆναι καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρηῆναι. Κρήηνον· κραίνω κρανῶ ἔκρηνα· τὸ προστακτικὸν, κρῆνον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ η κρήηνον, ἀντὶ τοῦ τελείωσον. Κρῆθεν παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κάρηθεν καὶ ἐκ κεφαλῆς. νοοῦσιν ἐνταῦθα μονοσυλλάβως τὸ κρῆς, οἱονεὶ κατὰ κάρης ὡς ἐκεῖθεν συγκοπέν, ἤγουν κατὰ κεφαλῆς· κεφαλὴ δὲ πόλεως, ἡ ἀκρόπολις· τὸ ὕστερόν φασι κατ' ἄκρας. Κρηθεῖν, κακολογεῖν. Κρηθεύς, ὄνομα κύριον· καὶ Κρηθηΐς, νύμφη. Κρηθεὺς καὶ Ἀθάμας ἀδελφοί· Κρηθέως, Αἴσων· Αἴσονος, Ἰάσων· Ἀθάμαντος δὲ, Φρίξος· Φρίξου δὲ, Ἄργος. Κρηθμὸν, λάχανον. Κρήϊα, ζῴδια. Κρήϊνον, κρεοθήκη. Κρήϊον ἐπίκοπον, κρεοδόχον λέβητα. Κρημνάμεναι νεφέλαι, ἀντὶ τοῦ κρεμάμεναι ἐκ τοῦ ἀέρος, οἷον ἐπικρεμάμεναι ἀλλήλαις καὶ ἐπιβαρούμεναι. Κρημνιβάτης, νευροβάτης. Κρήμνησαι τὴν· ὡς ἀπὸ τοῦ ἵστημι, ὁ παρατατικὸς ἵστην ἵστης ἵστη, τὸ προστακτικὸν ἵστη, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρημνῶ γίνεται κρήμνημι· ὁ παρατατικὸς, ἐκρήμνην ἐκρήμνης ἐκρήμνη, τὸ προστακτικὸν, κρήμνη. Κρήμνη, ἐκρήμνα· ἐκ τοῦ κρήμνημι, κρημνίζω. Κρημνοὶ, τὰ χείλη τῶν ἑλκῶν, καὶ τὰ πτερύγια τοῦ γυναικείου αἰδοίου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· καὶ οἱ ἐξέχοντες τόποι. Κρημνίζω, τὸ κατὰ κρημνὸν ὠθῶ. Κρημνοκομπεῖν, κομπάζειν· ἀλαζονεύεσθαι· μεγάλας λέξεις ποιεῖν. Κρημνὸς, παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νεύω κάρανος καὶ κρημνὸς ὁ ἐπὶ κάρα νεύων. κριμνὸς δὲ, ἡ κριθὴ ἰδία· καὶ κρημνὸς, φάραγξ. Κρηνάγη, ἀρχὴ ἐπὶ τοῦ ἐπιμελείας ὕδατος. Κρηναῖον ὕδωρ, καὶ κρηναῖος τόπος. Κρήνη, πηγή· ἐκροὴ ὕδατος. Κρηνίας, τοὺς κεφαλῆτας τινές. Κρηνιδῶν, καρκινάδων. Κρηνοφύλαξ, ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων. Κρηπιδούμενος, ἀντὶ τοῦ ὑποδυόμενος τὰς κρηπῖδας. Κρηπὶς, θεμέλιον· ὑποβάθρα· καὶ εἶδος ὑποδήματος. Κρῆς, δωρικῶς τὸ κρέας. Κρῆσαι, κεράσαι, ἐπιχέαι. Κρησίαι, καλλίονες. Κρησέραν τὸ περιβόλαιον Ἀριστοφάνης λέγει· κατὰ δέ τινας δηλοῖ τὸ πῶμα· κυρίως δὲ ἐστὶν ἐπιβόλαιόν τι τῆς κεφαλῆς ποιόν· ἔνιοι δὲ, περιτραχήλιον ποιὸν εἶναί φασι, κακῶς· ἡ γὰρ λέξις ἀπὸ τοῦ κάρα ὠνόμασται. Ἄλλως. Κρησέραι, τὰ περιβόλαια τῶν κοφίνων· ἔστι δὲ διερρωγός. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν προσαιτούμεθα· τοῦτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν. Κρησίπαιδα, ἐν Σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται· δῆλον ὅτι μέρη ἱερείων λέγεται. Κρῆς, κρητικὸς, ἀπὸ Κρήτης. Κρησφύγετα, τὰ πρὸς τῆς χειρὸς στεγνὰ καὶ ὀχυρώματα· σπήλαια· οἱ διαλανθάνοντες τόποι. Κρησφύγετον, τὸ καταφύγιον. Κρήτηθεν, ἀπὸ Κρήτης. Κρῆτις, παρὰ τὸ ἐπὶ κρέασι βιοτεύειν· κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος παρὰ τὸ εὖ κεκρᾶσθαι τὸν ἐπὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Κρήτη, νῆσος. Κρητῆρα ἐλεύθερον λέγει, τὸν ἐν εἰρήνῃ, παυσαμένου πολέμου. Κρητὴρ, ὁ φάρυγξ, καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον. Κρατῆρας, τοὺς κρατοῦντας. Κρητήριον, ἐπίχυσις· κατὰ κρῆσαι γάρ, τὸ καταχέαι. Κρητίζει, ψεύδεται. Κρητικὸν, εἶδος χιτῶνος· ἦν δὲ ἱματίδιον λεπτὸν, καὶ βραχύ· τὰ γὰρ τοιαῦτα κρητικὰ ἔλεγον· καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Κρῖ ἡ ἀποκοπὴ τοῦ κριθὴ, ἢ ἀπὸ τοῦ κρίμνου τοῦ σημαίνοντος τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου δαριεῖς. Κρῖ εἰπὼν ὁ ποιητὴς ἐν τῷ υ τῆς Ἰλιάδος, πάντα ἐδήλωσε τὰ τιθέμενα ἐν ἀλωῇ ὥστε τρίβεσθαι, ἀπὸ μέρους τῆς κριθῆς καὶ τἄλλα δηλώσας· τίμιον γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἡ κριθὴ, ὡς πρώτη εὑρεθεῖσα· καὶ διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτῆς ὡς ἐκ μέρους καὶ τἄλλα δηλοῦται σπόριμα. ὅθεν καὶ κρίβανος ὁ ἰπνὸς, ἐν ᾧ ἄρτοι ἁπαλῶς ἕψονται, οὐ μὴν μόνον οἱ κρίθινοι· διὸ καὶ κριβανωτῶν ὁρμαθὸς, οὐ μόνον ἀπὸ κριθίνων ἀρτίσκων, ἀλλ' ὡς εἰκὸς καὶ ὁ ἐξ ἑτέρων· ὅτι δὲ τὸ κρῖ ἐκ τοῦ κρίμνου ἀποκέκοπται, οὐ μὴν ἀπὸ τῆς κριθῆς, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί, παρ' οἷς κεῖται, καὶ ὅτι κριθὴ σύνθετος ἄφλοιος ἡ πτισάνη· ἐφ' ἧ γρῖφος οὗτος

κριθῆς ἀφλοιοῦ, χυλὸν ὀργάσας ποιεῖ. τί δέ ἐστι τὸ ὀργάσαι, δηλοῦσιν οἱ τοῦ κωμικοῦ ὄρνιθες. Κρηφαγεῖν, κρέας ἐσθίειν.
Ἄλλως. Κριλευκοί, ἀπὸ κοινοῦ ἐστι πάθεν οὐχ ἐκ τῆς κριθῆς. ἦν γὰρ ἂν θηλυκὸν καὶ αὐτό, καθὰ καὶ κριθή, ἀλλ' ἐκ τοῦ
κρῖ μὴν οὐδέτερον. λευκὸν δὲ αὐτὸ εἶπεν ὡς μέν τινες οἴονται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν μελαίνης τινὸς τὴν ἐπιφάνειαν κριθῆς,
ὁποῖαι πολλαχοῦ γίνονται. μάλιστα δὲ πρὸς σύγκρισιν σίτου. ἐκεῖνος γὰρ οὐ τοιοῦτος. ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ οὕτω παρόμοι-
ρω φαίνεται οὐδέτερον εἶναι τὸ κρῖ ἐκ τοῦ λευκόν, ὡς ἐκ τοῦ εὐρυφυές, ὃ παρ' ἐν Ὀδυσσείᾳ κρῖ μὲν λευκὸν κατὰ τὸ ποιητι-
κόν ἐστι, καὶ ἐν θηλυκῷ γένει νοῆσαι ἀττικώτερον. οἷον κρῖ λευκήν, κατὰ τὸ ἀρχὴν δ' ὠρητὸν οὐκ αἰτητόν, καὶ κατὰ τὸ κλυ-
τὸς ἱπποδάμεια, καὶ ὅσα τοιαῦτα. κρῖ δὲ εὐρυφοιὲς θηλυκῶς εἰπεῖν ἐσχηματίσθαι, οὐκ ἂν ἐξεύροι τις. Κριβανίας, πλα-
κοῦντας τινάς. Κρίβανον οὐδέτερως, οἱ ἀττικοὶ λέγουσι κριθᾶν βαῦνον. τουτέστι καμίνον. ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης
τουτί τί ἐστιν ὥς ἂν ἕκαστος τὸ κρίβανον, οὕτω δὲ λέγεται οἱονεὶ κρίβανον. ἐν ᾧ αἱ κριθαὶ ὀπτῶνται. βαῦνους δὲ ἔλεγον τὰς
καμίνους. καὶ κριβανίτης, ἄρτος ἐν κριβάνῳ ὀπτημένος. τὴν δὲ τῶν ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὄπτησιν, ἄννος αἰγύπτιος ἐπενό-
ησεν. ὅθεν καὶ παροιμία. ἄννος κρίβανον. ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Κριβανωτῶν ὁρμαθός παρὰ τῷ ἀριστοφάνει.
ἀντὶ τοῦ ἄρτων δέσμη, ἐν κριβάνῳ ὠπτημένων, δέον εἰπεῖν στεφάνῳ. κρίβανος παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος. γράφεται δὲ
καὶ ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθός. Κρίγδανοι, πέλτη, ἀσπίς. Κρίγη, ἡ γλαύξ. οἱ δαίμονες, εἴδωλα. Κριγμός,
ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμός τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. Κρίδιον, ὁ μικρὸς κριός. Κρίες, ἡ χελιδών. Κρίζει, ὀξὺ ἀυ-
λεῖ. Κρίζειν, κεκραγέναι. Κριζόν, ἐπίλεκτον, διάφορον. Κρίζαος, ψώρα, κρίζα. Κριθαί, εἰ δέ που κατ' ἐξαίρετον
λέγονται, ἡρωϊκῆς ἐκεῖναι ἱπποτροφίας εἰσίν, ἡ δὲ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ. Κριθαὶ ἀχίλλειαι λέγονται, ὁποίας ἤσθι-
ον οἱ ἀχιλλέως ἵπποι. ὥσπερ δὴ καὶ σπόγγος ἀχίλλειος, λεπτότατός φασι, καὶ πυκνότατος καὶ ἰσχυρότατος. ὃν ὑπὸ τὰ
κράνη καὶ τὰς κνημῖδας τιθέασιν. ὃς καὶ ἧττον πληγεῖς ποιεῖ φασι ψόφον. σπανιώτατοι δὲ οἱ τοιοῦτοι γίνονται. λέγεται
δὲ καὶ ἐν μιλήτῳ κρήνην εἶναι, ἥ τις ἀχιλλείειος ἐκαλεῖτο. ἧς τὸ μὲν ῥεῦμα, γλυκύτατον. τὸ δὲ ἐφεστικός, ἁλμυρόν. ἀφ'
ἧς καὶ περιρράνασθαί φασι τὸν ἥρωα οἱ λήσιοι, ὅτι ἀπέκτεινε τράμβολον τῶν λελέγων βασιλέα. οὗ μνεία καὶ ἐν τοῖς
κατὰ τὸν λυκόφρονα. καὶ ἐν τῇ νήσῳ τήνῳ, κρήνη λέγεται εἶναι ἧς τῷ ὕδατι οἶνος οὐ μίσγεται. Κρίθα. κρίθινον, καὶ ἵπ-
που ἀρρώστημα. Κριθήσονται, ἀντὶ τοῦ κατακριθήσονται. Κριθή, παρὰ τὸ προκριθῆναι τῶν ἀκροδρύων. ἀκρόδρυα γὰρ
ἤσθιον πρὸ τῶν καρπῶν. ἢ παρὰ τὸ διακρίνεσθαι τῆς ἄχνης, ἤγουν διαχωρίζεσθαι. κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων. Κριθή,
τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον. τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον καὶ κριθίδιον ὑποκοριστικῶς. Κριθή, πυρόν, ἢ τὸ τοῦ ἀνδρὸς μόριον, ἢ
ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς. Κριθίασίς ἐστι, νόσημά τι ἵππων καὶ ὑπεραίμωσις ὑπὸ πλησμονῆς. Κριθόγυ-
ρον, ἀπόβριμα κριθῆς. Κριθόκανον, σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον. Κριθοφυλακία, ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς, ἢ
σίτου. Κρίθων, ἐπώνυμον ἀνδροκιδάλου. Κριθοτράγων. κριθοφάγων. Κρίκε, συνεχέθη. Κρίκε ζυγὸν παρὰ τῷ ποιη-
τῇ, ἀντὶ τοῦ τρίζε κατὰ ὀνοματοποιΐαν. διὸ καὶ τρίγε, τινὲς αὐτὸ ἔγραψαν ὡς δεύτερον ἀόριστον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα
θα οὐδέτερως ἔφη τὸ ζυγόν, κατὰ συνήθη γένους μεταπλασμόν. Κρίκα, κρίκον. Κριχαδιᾶν, τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύ-
λους, ὥσπερ κρυβοῖς. Κρίκεν, σημαίνει τὸ ἤχησεν. ἐψόφησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. ἀπὸ τοῦ κρίζω ἀόριστος ἡ μετα-
τιθέμενος. ὤφειλεν γὰρ εἶναι, κρίγεν. ἢ μιμητικῶς ἐστιν εἰρημένον. Κρίκος, τὸ κρικέλιον, παρὰ τὸ κλείω. ἀποβολῇ τοῦ ε κλέ-
κος, ὁ πάντοθεν περικεκλεισμένος. καὶ κρίκος τοῦ λ εἰς ρ τραπέντος. ἔστι δὲ κίρκος, καὶ ἐν ὑπερθέσει κρίκος, ὡς κραδία
καρδία. Κρίκος ἐξ ὀνοματοποιΐας παρῆκται καὶ αὐτός, καθὰ καὶ ὁ κίρκος ὄρνις. τουτέστιν, ἐκ τοῦ κρίζειν, οὗ χρῆσις
παρὰ μενάνδρῳ. οἷον, ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη κρίζει τις ὅ ἐστι ποιόν τινα ἦχον ἀποτελεῖ. ἐξ οὗ καὶ δεύτερος ἀόριστος κρίγε,
καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἤρυγε, καὶ τῶν ὁμοίων. Κρίμα, τὸ κατάκριμα, ἢ ἡ κατὰ δίκην. ὡς τὸ εἰς κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει.
κρίμα, τὸ δίκαιον. ὡς τὸ κρίμα δίκαιον κρίνετε. καὶ οἱ ἐξητασμένοι τοῦ θεοῦ λόγοι. Κρίματα, αἱ οἰκονομίαι, ψῆφοι, δὲ
καί. Κρίμα ἐστί, τὸ κριθέν. τουτέστιν, ἐκλεχθὲν ὑπὸ πολλῶν βεβαίως. Κριμισσός, ὄνομα ποταμοῦ. Κριμνῆσις, πλα-
κοῦντος εἶδος. Κριμνούς, λευκάς τινας βοτάνας. Κριμνός, ἡ κριθή. Κρίμνος, ἡ κριθή. Κρίμνον, τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύ-
ρου. Κριμνώδη, ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ παχεῖαν σύστασιν ἔχοντα παρὰ τοὺς κρίμνους. οὗτοι γὰρ παχύτεροι τῶν ἀλεύρων.
κρίμνος γὰρ εἶδος ἀλεύρου. Κρίνα, ἄνθη καλλίπνοα εὐωδιάζοντα, ἢ μᾶζα. ἄμεινον δὲ θυμιάματα, ἢ τὸ μελίφυρατον, ἢ
ἄνθος τὸ λευκόν. Κρῖναι, τάξαι, χωρίσαι, δοκιμάσαι, δικάσαι, ἐπιλέξασθαι. Κρῖναι, καὶ λέξασθαι, ταυτόν. ἀφ' ὧν τὸ μὲν
ὁ ἔκκριτος, τοῦ δὲ οἱ παρ' ὁμήρῳ λεκτοὶ νεανίαι, καὶ ὁ ἐπίλεκτος καὶ ὁ λογάς, καὶ ἐπιλογάδην ἐπίρρημα. Κρινάμε-
νος, ἐπιλεξάμενος. Κρίνει καρπὸν καὶ ἄχνας, ἀντὶ τοῦ διαχωρίζει. κατὰ τὸ κρῖνε ἄνδρας κατὰ φῦλα παρ' ὁμήρῳ.
Κρίνειν, τὸ ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ βασανίζειν. καὶ ἀνακρίνειν ἀττικῶς. ὡς τό, ἀνερωτᾶν καὶ ἀναπυνθάνεσθαι. προ-
σκειμένης τῆς ἀπό, ἢ τῆς ἐξ, ἢ τῆς διὰ προθέσεως, σημαίνει τὸ χωρίζειν, καὶ ἐκλέγειν. μετὰ δὲ τῆς ἐν, δηλοῖ τὸ ἐναριθμεῖν
καὶ ἐντάττειν, καὶ ἐγκαταλέγειν. μετὰ δὲ τῆς σύν, τὸ παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παραθεωρεῖν. μετὰ δὲ τῆς πρό,
τὸ προτιθέναι καὶ προτιμᾶν. Κρῖνε, ἀντὶ τοῦ χώριζε ἢ δίκαζε. Κρίνειν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δικάζειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς
χωρίζειν καὶ ἐπιλέγεσθαι. ὅθεν ἔκκριτοι. Κρῖνε, ἄνδρας κατὰ φῦλα. καὶ κατὰ φρήτρας. ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦ-
λα δὲ φύλοις. τουτέστι, μὴ συγκεχυμένως ἔα τοὺς ἕλληνας μάχεσθαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν κατὰ φῦλα τούτους δίελε, ὅ ἐστι
κατὰ ἔθνη. οἷον κρῆτας, ἰδίᾳ. ἐν μέρει, τοὺς ἀθηναίους. ἑτέρωθι τοὺς σαλαμινίους, καὶ τοὺς ἄλλους ὁμοίως. εἶτα δὴ αὖθις αὐ-
τὰ τὰ φῦλα κρῖνε, τουτέστι διαχώριζε κατὰ φρήτρας ἢ κατά τινα τμήματα φυλετικὰ καὶ συγγενικά. φρήτρη γάρ φασί
ἐστιν, ἡ τριττύς. ἤγουν τρίτον τῆς φυλῆς. ἵνα μὴ μόνον τὰ ἑτερόφυλα φῦλα ἀλλήλοις ἀρήγοι. Κρίνθη, διεκρίθη, ἐχωρίσθη.
Κρίνη, κνίδη. Κρίνις, ἱερεὺς ἀπόλλωνος. Κρινομένοις, ἀναιρουμένοις, ἀποθνήσκοντας. Κρίνεσθαι μένος ἄρηος ἐστιν, ὅ-
τι σύμμιξις πολέμου γίνεται. ὅτε γὰρ διακρίνεται, τὸ τῶν μερῶν μένος. καί πως διακεκριμένως οἱ τοιοῦτοι μίγνυνται. τὴν
ἀρχὴν μέν, συμπλεκόμενοι. τῷ δὲ τέλει τῆς μάχης, διακρινόμενοι, ὅτι νίκη ἑτεραλκὴς γίνεται. Κρίνεσιν, ὡς ἀπὸ

τοῦ κρίνου κατὰ μεταπλασμόν. Κρίνονται ἄρει, ἀντὶ τοῦ εἰς διάκρισιν παραδιδόασιν. ἵνα τοῦ μίγνυσθαι παύσωνται, καθὸ τὸ παύσαι τὸ φιλόπαιδος καρτερῆς. ἐκ τούτου δὲ κρίνειν, καὶ κριτής. δι' οὗ οἱ πρὸς ἄρην ἀναμεμιγμένοι διακρίνονται. καὶ ἄλλως δὲ κρίνονταί τινες ἄρει, ἀντὶ τοῦ μεμερισμένως, οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἐκεῖθεν μάχονται. ὅθεν φησὶν Ὅμηρος μέσος ἄρηος δατέονται, ἤγουν μερίζουσι. Κρίνον, τὸ ἄνθος ἀπὸ τῆς διακρίσεως. διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον ἀμάραντον, καὶ ταχὺ διαπῖπτον. διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα κρίνον λέγεται. καὶ τοὺς ἀποχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. ἄλλη δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικόν ἐστιν ὄνομα. Κρίνον, τὸ ξηρόν. τάσσεται καὶ ἐπὶ ἀποχοῦ, καὶ νεκροῦ, καὶ ἐκπεπτωκότος. καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως. Κρίνω, καὶ μετὰ τῆς ἀπό, ἀποκρίνομαι. ὡς τὸ ἀναστὰς ὑπεκρινάμην τὸ ὄναρ. ἤγουν ὑπελογισάμην καὶ ἔκρινα. Κρίνω, καὶ διακρίνω τὸ δέ. καὶ κρίνω μηδένα δεῖν ἐχθρὸν ἔχειν. Κρίνω καὶ ἔκρινα μακρῶς, κρινῶ δὲ καὶ κέκρικα κέκριμαι καὶ οἱ ἀπὸ τούτων χρόνοι βραχὺ ἔχουσι τὸ ι. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ὀνόματα, οἷον κρίσις κρίμα, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν διὰ τοῦ ινω, ἡ αὐτὴ ἀκολουθία. Κρίνω, κρινῶ, κέκρικα. ὅσα εἰσὶ ῥήματα ἐπὶ τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων σεσημειωμένα, τὰ καταβάλλοντα τὸ ἀμετάβολον ἐπὶ τοῦ παρακειμένου, τουτέστι τὸ κρίνω. κρινῶ. κέκρικα. κλίνω κλινῶ κέκλικα. πλύνω πλυνῶ πέπλυκα. τίνω τινῶ τέτικα. κερδαίνω κερδανῶ, κεκέρδακα. Κρινώμεθα ἄρει. παρ' Ὁμήρῳ τῷ δὲ συνερῶ. κρίνεσθαι ἄρει, ἀντὶ τοῦ συνεῖναι καὶ ὁμοῦ εἶναι τῷ ἄρει. καὶ ὡς ὑπ' αὐτοῦ κριτοῦ τὸ μάχιμον ἔργον μεταχειρίζεσθαι. ἢ καὶ ἄλλως τὸ κρινώμεθα, ἀντὶ τοῦ συγκρινώμεθα. ἀναμισγώμεθα. συγχεώμεθα. οὐ τὸ ἀνάπαλιν διακρίνεσθαί ἐστιν. ὡς καὶ τὸ ὅτι αἰπόλοις φησὶ τὰ αἰπόλια διακρίνειν. καὶ ὡς νὺξ ἐλθοῦσα, διακρινέει μένος ἀνδρῶν. Κρινωνιά, ὁ τῶν κρίνων λειμών. ὡς παρὰ ῥοδωνιά, ὁ τῶν ῥόδων. καὶ ἰωνιά, ὁ τῶν ἴων. Κρίξαι, ἠχῆσαι, φωνῆσαι. Κριοκοπεῖν, τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν. ὡς τό, οἱ δὲ τοὺς πύργους, κριοκοπεῖν ἐπεχείρησαν. Κρίον, ἀγγεῖον. Κριόντων, βασιλευόντων. Κριὸν Διονύσιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς, φησὶ γεγονέναι τροφέα Φρίξου. ὃν αἰσθόμενον τῆς ἐπιβουλῆς Ἰνοῦς, ὑποθέσθαι τῷ Φρίξῳ τὴν φυγὴν ποιήσασθαι. ὅθεν καὶ μεμυθεῦσθαι ὡς ὑπὸ κριοῦ διασωθείη. Ἡρόδωρος δέ φησιν Ἀθάμαντος καὶ Θεμιστοῦς γενέσθαι παῖδας, Χοινέα, Ἐρύθριον, Λεύκωνα, Πτοῖον, νεωτάτους δὲ Φρίξον καὶ Ἕλλην. οὓς διὰ τὴν Ἰνοῦς ἐπιβουλὴν ἐκχωρῆσαι. τελευτῆσαι δὲ τὴν Ἕλλην ἐν τῇ ἀποχωρήσει. Κριὸς ὅτι ἐκόμιζε τὸν Φρίξον, ὅτι ἐλάλησε, καὶ Ἑκαταῖός φησιν. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὸν ἐπὶ κριοπρώρου σκάφους πλεῦσαι. Διονύσιος δὲ ἐν δευτέρᾳ κριόν φησι Φρίξου τροφέα γενέσθαι, καὶ συμπεπλευκέναι αὐτῷ εἰς Κόλχους. διὸ καὶ μεμύθευται τὰ περὶ τῆς κριοῦ θυσίας αὐτόθι. Κριὸς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ Κριόθεν, ἐπίρρημα. ἢ Κριῆθεν. Κριὸς ἀσελγόκερως, τὸν μεγαλόκερων φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων. Κριὸς, ὁ τὸ κάρα ἱέμενος. ὡς ὁ κορύπτων ἤλαυν' ὀπίσω. καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι, κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον, ᾧ τὰ λοιπὰ ἐπιτηρεῖται. Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας, φασὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους, ὅ ἐστι πλήττειν. Κριὸς ἐστὶ μὲν καὶ τὸ ζῶον, ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ ζώδιον. ἔστι δὲ καὶ τὸ τειχομαχικὸν ὄργανον οὕτω καλούμενον. κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσι. Κριοφάγος, θεός τις. ᾧ κριοὶ θύονται. Κρῖσα, ὄνομα πόλεως, καὶ ἰχθύος. Κρισαῖος κόλπος, Κρισαία δὲ θάλασσα. Κρῖσαν ζαθέην λέγει Ὅμηρος, ἐπεὶ Δημήτριόν φασι περὶ αὐτὴν ἐπιφανές. ἢ ὡς ἀνακειμένην Ἀπόλλωνι, ἐξ ἧς καὶ πεδίον Κρισαῖον, ὡς κόλπος ἐκεῖ Κρισαῖος. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Κιρραῖος, διὰ τὸ καὶ τὴν Κρῖσαν διπλάζουσαν κατὰ τοὺς νεωτέρους τὸ ς, διὰ τὸ Κίρραν λέγεσθαι. ὡς γὰρ πυρσὸς πυρρός, τροπῇ τοῦ ἑνὸς σ εἰς ρ, καὶ πυρσηνὸς πυρρηνός, οὕτω καὶ Κρισαῖος κόλπος Κιρραῖος. Κρίσαμις, κόρος ἦν πολυθρέμματος, τοῦτο φασὶν ἔγχελυν ἐπιφαινομένην κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀνελεῖν. φαινομένην δὲ αὐτῷ ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν. τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, παγγενῆ ἀπολέσθαι. Κρίσεως, δοκιμασίας, ἀκολουθίας. Κρισίαι, τάξεις ἱππικαί. Κρίσιν, ἀκολουθίαν. Κρίσις, ὄρεξις διαγνωστικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. κρίσις καὶ ἡ κόλασις ὡς ἐν τῷ διᾶ, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται. τουτέστιν, οὐ κολάζεται. Κρίσις, ἐξέτασις. ψῆφος. βάσανος. Κρίσις ἐστὶν, ἀπόφασις ἢ πρόσταξις τοῦ δεσπότου, ἕκαστον κατ' ἀξίαν ἀπολύουσα. ἐν ῥιπῇ γὰρ ὀφθαλμοῦ κατ' ἀξίαν ἕκαστος ἀπολήψεται, καὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ πρὸς τὸ μαρτυρῆσαι ἑτοίμη ἐστὶν, ὅτι δικαίως ἀπέλαβεν. Κρισσὸς, ἡ ἐν ταῖς δρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἰξός. ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις, σκληρὰ καὶ ὀζώδης. Κρίσμιον, φυλακεῖον. Κρίταν, κριτήν. Κρίτανος, τέρμινθος. Κρίτας, ὀδύνας. Κριτήριον, δοκιμαστήριον, δικαστήριον. Κριτής, ἀπὸ τοῦ κρίνω τὸ χωρίζω, καὶ διακρίνω. ἔνθεν καὶ ἀκριτόμυθος, ὁ μὴ διακρίνων τὰ λεγόμενα. Κριτικὸν, τὸ κρίσιμον. Κριτικοί εἰσιν, οἱ κατὰ τὴν γραμματικὴν παράδοσιν εἰδότες κρίνειν τὰ ποιήματα. Κριτικὸς ἐνθυμήσεων, διακρίνων λογισμούς. Κριόθεν, ἀπὸ δήμου. ἔστι γὰρ ὁ Κριωθεὺς, δῆμος φυλῆς τῆς Ἀντιοχίδος. Κριτὸς, ὁ κατάκριτος ὁ κρινόμενος καὶ πάσχων. Κριωεὺς, δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος, Κριῶα. Κροαίνω, τοῖς ποσὶ κρούω. καὶ σκιρτῶ. καὶ κροτῶ. καὶ κτυπῶ. Κρόβυζοι, ὄνομα ἔθνους. Κροβαύπον, πολίον. Κρόβαλος, ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων. Κρόζει ὁ κόραξ, ἡ δὲ κορώνη, κράζει. Κροιὸς, νοσώδης, ἀσθενής. Κροκάλη, ὁ αἰγιαλός. Κρόκη, παρὰ τὴν κρούσω μέλλοντα ἀπὸ βολῆς τοῦ υ. κρόκη ἡ τὸ κρούεσθαι. διὸ παρακολουθεῖ. Κρόκαλα, λέγονται, αἱ ψῆφοι τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τοῦ κροτεῖν καὶ ψοφεῖν. Κρόκησι παρὰ Λυκόφρονι, κρόκοις αἰγιαλοῖς. κρόκη δὲ λέγεται ὁ αἰγιαλὸς, ἀπὸ τοῦ κέρω τὸ κόπτω. κερόκη, καὶ κρόκη. πρὸς ἣν θραύονται καὶ κλῶνται τὰ κύματα. κρόκαι καὶ αἱ ψάμμοι, καὶ οἱ αἰγιαλοὶ τῆς θαλάσσης. Κρόκας, παρὰ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν. ὅ ἐστι τὴν αὔξησιν. Κρόκη, σπέρματος εἶδος, ἢ ῥοδάνη. Κρόκαλον, τὸ πανοῦργον παιδίον. Κροκόδειλος, παρὰ τὸ δειλὸς καὶ τὸ κρόκος γίνεται κροκόδειλος. καὶ γὰρ ὁ χερσαῖος κροκόδειλος φοβεῖται τὴν κρόκον, ὅθεν οἱ μελιττουργοί, ἐπειδὰν ἀνέρχεται καὶ ἐσθίει τὸ μέλι, ἐπιτιθέασιν ἔξω κρόκον ὃν προορῶν φεύγει. ὁ δὲ θαλάσσιος παρὰ τὸ δειλαίνεσθαι τοὺς κρόκας. ὃ σημαίνει τοὺς αἰγιαλούς. οἱονεὶ ὁ περὶ τὴν γῆν δειλός. ὁ δὲ κροκόδειλος ζωΰφιόν ἐστι μικρόν. γράφεται καὶ κρεκόδειλος κατὰ ἐναλλαγὴν τῶν στοι-

χεῖον. Κροκόπεπλον ἠῶ, τὴν πρωΐαν λέγει ὁ ποιητής. διὰ τὸ τοῦ κρόκου, τὸ πολὺ μὲν τῆς νυκτὸς ὀλίγον δὲ τοῦ φωτὸς αὐ-
νίζεται. ἡ μέντοι ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, ἤγουν πρωΐα, τὸ πλεῖον μὲν τῆς ἡμέρας, ἔλαττον δὲ τῆς νυκτὸς ὑποδηλοῖ. ὥστε πάσης
ἠοῦς προηγεῖσθαι μὲν τὴν κροκόπεπλον, μετὰ αὐτὴν τὴν ῥοδοδάκτυλον. ἄλλως δὲ μυθικῶς καὶ κατὰ σῶμα κροκόπεπλον
μὲν ἡ κρόκεον, ἤτοι κιρρὸν πέπλον φοροῦσα. ῥοδοδάκτυλος δὲ, ἧς οἱ δάκτυλοι ῥόδεοι. ὡς ῥόδοις ἐοικότες αἵματος φοι-
νικοῦ χυμῷ καλῶς ἐρυθρόμενοι. καθὰ καὶ ἡ σαπφὼ τοὺς τῶν μυθικῶν χαρίτων πήχεις γυμνοῦσα, ῥόδοις εἰκάζει. ὡς εἶναι
αὐτὰς ῥοδοπήχεις. εἶεν δ' ἂν ἠοῦς δάκτυλοι κατὰ ἀλληγορίαν, αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. ὡς καὶ ἑκατόγχειρ ἀλληγορικῶς λέγεται
ὅπου δὲ χεῖρες, οὐκ ἀπεικὸς ἐκεῖ καὶ δακτύλοις τὴν ἀλληγορίαν προσφύειν. Κροκίδες, γνάφαλα. Κρόκος, τὸ κρόκι-
καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες κρόκοι. Κροκόττας, ζῶόν τι τετράπουν αἰθιοπικόν. Κροκυλεγμός,
τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκίδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. Κροκύλεια, καὶ ἑνικῶς εἴρηται τὸ κροκύλειον, νῆσος. ἐθνι-
κὸν αὐτῆς, κροκυλεύς. Κροκύλειον, κροκίδιον. Κροκὶς, ἡ ἐχίδνιος βοτάνη. Κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται.
οἱ δὲ ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρύπτει τὸν φαλὸν, ὅ ἐστιν ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς. Κροκώδης, τινὲς ὡς δια-
λύτων ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν. ἔνιοι δὲ, ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροσσῶν συνεστραμμένων.
Κροκώτιον, ὑποκοριστικῶς εἴρηται ἔνδυμα ἐστὶ διονυσιακὸν ὁ κροκωτός. κεῖται δὲ καὶ ἐπὶ γυναικείου ἐνδύματος.
Κροκωτὸς, εἶδος χιτῶνος. Κροκωτῷ, ἀριστοφάνης. ἐπὶ κροκωτῷ. διονυσιακὸν φόρεμα. κροκωτὸν ἐφόρει λεοντῆν. ἡρα-
κλέους γὰρ φόρεμα ἡ λεοντῆ, κροκωτὸν δὲ, ἵνα ᾖ φοβερός. ἢ κροκωτῷ γυναικείῳ ἐκ πτήνης ἐνδύματι. Κρολίαζε, πη-
σίαζε θᾶττον. Κρόμβος, ὁ κόνδυλος. καὶ ὁ κάπυρος. Κρομβότατον, καπυρώτατον, κατακεκονδυλωμένον. Κρομμύ-
αι, τὰ κρομμυοπώλια. Κρομμυοξυρεγμίας, ἀπεψίας. δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων
καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς, συνέθηκε τὴν λέξιν ἀριστοφάνης. Κρομμύων ὀσφραίνομαι παρὰ ἀριστοφάνει, σημαίνει
τὸ δακρύειν ἀκουσίως τοὺς ὀσφραινομένους κρομμύων. Κρόμμυον, παρὰ τὸ τὰς κόρας μύειν τῶν ἐσθιόντων αὐτό. δριμὺ
γάρ ἐστι. Κρόνια, παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἑορτή. τὰ παρὰ τοῖς ῥωμαίοις καλούμενα σατουρνάλια. ἢ ἀπατούρια. Κρονίδας,
πολίτης. Κρονίππαλα λέγουσι, τὸν ἀδρίαν. ἐνταῦθα γὰρ τὸν κρόνον κατῳκηκέναι φασί. Κρονικαῖς γνώμαις, ἤγουν
ἀρχαίαις μωρίαις. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις. παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ τῶν ἀμβλυοπούντων, ἥ τις εἴρηται καὶ ἐν
νεφέλαις. Κρονικαῖς λήμαις, παροιμία. ὡς παρὰ τὸ χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυοπούντων. Κρονικώ-
τερα, ἀρχαιότερα, μωρότερα. Κρόντον, τὸ ὄμμα τοῦ κρόνου. Κρόνιον, ἀκρωτήριον τῆς πίσης. περὶ γὰρ τὸν κρόνιον
λόφον ἄγεται τὰ ὀλύμπια. Κρόνιον ἑορτὴν, ἢ παλαιάν. Κρονίππος, ὑβριστὴς, τρυφητὴς, γέρων. Κρονίππος, ὁ μέ-
γας λῆρος, κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Κρονίων ὄζων, ἀριστοφάνης. καὶ πῶς ὦ μῶ-
ρε σὺ καὶ κρονίων ὄζων. τουτέστιν, ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. ἤτοι ὅτι ἑορτή τις παλαιὰ ἤγετο τῷ κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ πα-
λαιὰ καὶ εὐήθη κρόνια ἐκάλουν, καὶ κρόνους τοὺς λήρους. Κρονίων, ἐνίοτε μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ῑ, ἐνίοτε δὲ βραχύ. ὅταν
μὲν οὖν βραχὺ, διὰ τοῦ ω μεγάλου κλίνεται ὡς εὐρυτίωνος. ὅτι δὲ μακρὸν αὐτὸ ἔχει, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς μαχάονος.
Κρονίωνας, παλαιοὺς ἀνθρώπους. Κρόνον μέγαν καλεῖ ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ τοῦ ἀστέρος μέγεθος. Κρόνος, ὁ κρόνος τῆς νοε-
ρᾶς ζωῆς ἐστι δοτὴρ, κόρος ὢν τοῦ νοῦ. μᾶλλον δὲ κόρος νοῦς καὶ καθαρός. πάντες οὖν οἱ νοερῶς ζῶντες, κρονίαν ἔχωσι πολι-
τείαν. ὅθεν καὶ βασιλεὺς αὐτῶν ὁ κρόνος λέγεται. τὸν κρόνον φασὶν ἐκ τοῦ κραίνειν καὶ κιρνᾶν ἕκαστα τῶν γενεθλιωμάτων.
καὶ μίξαντα τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι. χρύσιππος δέ φησι, καθύγρων ὄντων τῶν ὅλων καὶ ὄμβρων καταφερομένων πολλῶν, τὴν ἔκ-
κρισιν τούτων, κρόνον ὀνομάσθαι. Κρόνοις, ἀρχαίοις λέγουσι, μωροῖς. λήροις. ἀναισθήτοις. Κρόνου πυγὴ, τὸ ἀρχαῖον
καὶ ἀναισθητότερον ἀπὸ τοῦ κρόνου. Κρουνᾷ, κατασήπεται. Κρουντίδαι, μάντεων γένος. Κρὸξ, κρόκος. Κρόπιον, ἀ-
ξίνη δίστομος, δρέπανον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β, κρόβιον. Κρόβας πύργων, τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν. Κρόσσαι, κατά
τινας αἱ ἄκραι τῶν πύργων καὶ οἷον κόρσαι καὶ κεφαλαί. διὸ καὶ ἐξοχὰς αὐτὰς καλοῦσι, καὶ κεφαλίδας. μέμνηται δὲ αὐτῶν
ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ κροσσάων ἐπέβαινον. ἀρίσταρχος δὲ πολεμικὰς κλίμακας ἐπιτρόχους τὰς κρόσσας νοεῖ, ἤτοι μη-
χανὰς κλιμακώδεις. τινὲς δέ φασιν, ὅτι κρόσσαι λίθοι ἐπὶ κορυφῆ τοῦ τείχους προύχοντες, ἐφ' ὧν καὶ ἐπάλξεις ἦσαν.
διὸ καὶ συγκαταπίπτουσιν αἱ ἐπάλξεις ταῖς κρόσσαις. οἱ δέ τινές φασιν, ὅτι κρόσσαι αἱ τῶν πύργων ἐξοχαὶ, ὡς καὶ κρος-
σοὶ ἱματίων λεγόμενοι. ἄλλοι δὲ οὕτω φασί. κρόσσαι ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτήδεια, ἔχοντα ἔνδον ἀνάβασιν, καλυ-
πτόμενον, ἕως ἂν εἰς τοὺς πύργους ἀνέλθῃ ὁ τειχομαχῶν. οἱ δὲ τοιοῦτοι καὶ τὸ κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, οὕτω νοοῦσιν, ὅ-
τι τὰς κρόσσας ὅ ἐστι τὰς τοιαύτας κλίμακας, κατὰ τῶν πύργων ἔρυον, ὃ παρ' οἱ μὴ ἀποδεχόμενοί φασι, μὴ εἰδέναι τὸν ποι-
ητὴν τὴν τοιαύτην μηχανήν. προκρόσσας λέγει ὅμηρος, τὰς ὡρμισμένας νῆας ὡς κλιμακηδὸν οἷον ἱσταμένας, διὰ τὸ ὑ-
ψηλὸν τοῦ τόπου. Ἄλλως. Κρόσσαι, τειχόμαχοι κλίμακες. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ οὕτω φασί. προκρόσσας τὰς ἑτέρας πρὸ
ἑτέρων ὥς τι θεατροειδὲς φαίνεσθαι τὸ νεώλκιον. ἔτι δὲ καὶ οὕτω. προκρόσσας, ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ἀντιπρώρους. ἡ δὲ λέξις
αὕτη καὶ παρὰ ἡροδότῳ. ὃς καὶ ἑρμηνεύων αὐτήν φησι. προκρόσσας ὥρμουν τὰς ναῦς. αἱ μὲν γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὥρμεον, αἱ
δ' ἐπ' ἀγκυρέων καὶ πάλιν, αἱ πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς γῆν, ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείναις ἐπ' ἀγκυρῶν. ἅτε γὰρ τοῦ αἰγια-
λοῦ ὄντος οὐ μεγάλου, πρόκροσσαι ὡρμοῦντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας. καὶ οὕτω μὲν ἡρόδοτος τὰς παρ' αὐτῷ φράζει
προκρόσσας. αἱ μέντοι τῶν ἑλλήνων ἐπὶ ξηρᾶς εἶχον τὸ πρόκροσσον, καὶ ὑψηλότερον ἵσταντο αἱ πρὸς τῷ τέλει. καὶ ἦν
ἴσως καὶ τοῦτο ἀποσιμοῦσθαι, ὅ ἐστιν ἀπὸ σιμοῦ καὶ κοίλου τόπου ἀνῆχθαι ὑψοῦ. κεῖται δὲ ἀποσιμοῦσθαι παρὰ τοῖς πα-
λαιοῖς, παρ' οἷς οὐ μόνον ἀπεσίμωσε τὸ ὕψωσε, καὶ πρὸς τὸ λαμπρότατον ἤγαγε κατὰ παυσανίαν, ἀλλὰ καὶ ἀποσιμῶ-
σαι, τὸ μεταποιῆσαι ναῦς παρὰ θουκυδίδῃ. Κροσσάων, ἐπιτρόχων κλιμάκων, πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτηδείων. Κρος-
σὸς, τὸ κράσπεδον. κρωσσὸς δὲ ἡ ὑδρία, ἢ τὸ ἄγγος ἄλλο εἰς τὸ ἐπιχέαι ὕδωρ, μέγα παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω. τοῦτο δὲ γέγο-
νε, παρὰ τὸ κιρῶ, κατὰ συγκοπὴν κρῶ. Κροσσὸς, ὁμαλός. Κροσσωτοῖς χιτῶσι, τοῖς διαφόροις χαρίσμασι τῶν τὴν ἐκ-
κλησίαν

κλησίαν κόσμου τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν· διήρηνται γὰρ οἱ κροσσοί, καὶ πάλιν ἑνοῦνται. Κρόσταλλος, εἶδος ὑέλλου. Κρόσιναι,
φυλακτήρια. Κρόσφος καλεῖται, τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐπιδορατίδος σιδήριον. Κροταλίζειν, ὄνομα πεποίηται, καθὰ
καὶ τὸ κροτεῖν, οὗ παράγωγον τὸ κροταλίζειν. ἔστι γὰρ κροτῶ· ἀφ' οὗ κροτίζω· καὶ πλεονασμῷ κροταλίζω, καθ' ὁμοιότη-
τα τοῦ ἐγγυαλίζω. ἐκ δὲ τοῦ κροταλίζω καὶ τὸ κρόταλον, οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ. σκεύη δέ τινα τὰ κρόταλα, ἐξ
ὀστράκου τυχὸν ἢ ξύλου, ἢ χαλκοῦ· ἃ ἐν χερσὶ κροτούμενα θορυβεῖ. ἀπ' αὐτῶν δὲ ὁ στωμύλος καὶ παρὰ τὸ δέον ἐν λα-
λιαῖς ὀχληρός, ὡς κρόταλον παροιμιάζεται. Κρόταλος, ἀριστοφάνης· εὔγλωττος, εὔστομος· ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ κροτά-
λου· κρόταλον κυρίως, ὁ σχιζόμενος κάλαμος· ὁ κατασκευαζόμενος ἐπιτηδείως ὥστε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν δονήσει ταῖς χερ-
σί, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν· τρανὸς οὖν ἐστι φησί, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος· καθάπερ κρόταλον. Κρόταφοι, κυρίως
ἐπὶ τῶν ζώων τῶν κερατοφόρων· διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ τῶν μερῶν φύεσθαι κέρατα· οἱονεὶ κερατοφυεῖς ὄντες, ἢ ὅτι κρούουσι τὴν ἀ-
φὴν παλλόμενοι. Κρόταφος, ἡ κόρση, Ἰακόν· κρόταφον δὲ ἐκ τῆς κόρσης ἐτυμολογοῦσί τινες, οἱ μεταθέντες τὸ ρ, ποι-
οῦσι κρόσην· εἶτα ἐξ αὐτῆς παράγουσι διὰ τοῦ α καὶ φ διεξοδικώτερον τὸ κρόταφον, ἵνα ᾖ κρόσαφος καὶ ἀττικῶς κρόταφος.
ὅτι ξυλάφιον, ἢ εἶδος ἐλάφιον. ἀπὸ δὲ τῆς κόρσης γίνεται καὶ ἡ κόῤῥη, τροπῇ τοῦ σ εἰς ρ, ὁμοίως τῷ πυρσὸς πυῤῥός· ταρσὸς
ταῤῥός· τὸ κατὰ κόῤῥης δὲ τύψαι τινά· τὸ κατὰ κόρσης ἤτοι κροτάφου ἐστί· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, κόῤῥη ἡ γνάθος· ἀρι-
στοτέλης κρόταφόν φησι τὸ μεταξὺ ὀφθαλμοῦ καὶ ὠτὸς καὶ κορυφῆς· ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ κορύσσειν τάφον ἐτυμολογεῖται, δη-
λοῦσιν οἱ παλαιοί. Κροτήσατε, ἀλαλάξατε· βοήσατε· ἐπαινέσατε ταῖς χερσί· νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος. Κροτοθορύβει,
παιὰν ἄναξ φίλον λεοντάριον, οἵου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας, ἀναγνόντας σου τὸ ἐπιστόλιον. Κρότημα, ἐπὶ δολίων
τάσσεται. Κρότηλα, ἐκπεπαυμένα, εὐτίνακτα, ἐπιτετριμμένα. Κρότοι, εὐφημίαι, ἔπαινοι. Κρότωνες, ὁμοίως.
Κρότωνοι, κρότωνες. Κροτωνία, σταφυλὴ αὐλίς. Κροτώνων· κυνείων φθειρῶν. Κρότων ὁ φθεὶρ ἀπὸ τοῦ κρατεῖν οἷς ἂν ἐμ-
φυῇ. ὁ δὲ ὧρος βοτάνης ὄνομα λέγεσθαι διὰ τὸ ὄζειν αὐτῆς τὸ σπέρμα διατριβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις· ὁμοίως τῷ ζώῳ, διὰ τοῦ-
το κρότων ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Κροτῶ, κρούω· προσκρούω δέ σοι δοτική, ἀνακρούομαι δὲ μέλος. ἀποκρούο-
μαι δέ σε. ἀριστοφάνης· ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρε ἀνεκρότησα ὑφ' ἡδονῆς. Κρότωνος τὰ ἐν τῷ πνεύμονι βραγχία παρὰ τῷ ἱππο-
κράτει. Κρότων· οὕτω καλεῖται, ὅ τινες κίκι αἰγύπτιον· οἱ δὲ σησαμίδα ἀγρίαν, καὶ τὸ ζῶον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινό-
μενον· ἄλλοι δὲ πυρσός. Κροτώνη, τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις, μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ. Κρότωνος, ὑιέστερος· τοῦτο δὲ ἐπὶ
τοῦ ζώου δέχεσθαι τὸ γὰρ εἶναι παντόθεν ὅμοιον, καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπήν· κρότων δέ ἐστι ζωΰφιον τὸ ἐν τοῖς κυσὶ
καὶ βουσὶ γινόμενον. Κρούζω, κροβύζω. Κρουνηδόν, δίκην κρουνοῦ. Κρουνοί, αἱ τῶν χειμάρρων ἀρχαί· ὥσπερ πηγαὶ αἱ
τῶν ἀενάων· καὶ οἱ τόποι ὅπου πηγάζουσι. Κρουνοχυτρολήραιον, ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ· κρουνὸς τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως, καὶ ἀθρό-
ως ῥέον· λῆρον τὸ μάταιον· συνέθηκεν οὖν ἀριστοφάνης ἐκ τοῦ κρουνοῦ· καὶ ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας ἀναισθήτου οὔσης· ἵνα τὸ ὅ-
λον δηλώσῃ τὸ ἀναίσθητον, τὸ ἀνόητον, καὶ πολύλογον. Κρουεροῖο, τοῦ φοβεροῦ. Κροῦμαι, μύξαι. Κοῦναι, τὰ ἄφορα δέν-
δρα. Κροῦναι, κρῆναι τέλειαι. Κρουνοφόρον, οὕτω καλεῖταί τι τῶν ἐν ταῖς ναυσί. Κρούπαλα, ξύλινα ὑποδήματα,
καὶ κλεῖς, καὶ κρουπέζια καὶ κρουπεζοφόρος, ὁμοίως. Κρουπαλίας, κλεῖδας. Κρουπεζούμενος, τὰ ξύλινα σανδάλια,
κρουπέζια λέγεται· καὶ ὑποδήματα ξύλινα, μεθ' ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι· θέλει οὖν δηλοῦν τοὺς τραχεῖς πόδας ἔχοντας.
Κρούπετα, ὑψηλά, ἢ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα. Κροῦσαι τὴν θύραν· ἴσως μέν τοι παραβεβίασται ἡ χρῆσις· ἄμεινον
δέ, τὸ κόπτειν τὴν θύραν. Κρούσασθαι πρύμναν φασί τινες λέγεσθαι ὅταν μετακαθίσαντες οἱ ἐρέται, ἐλαύνοιεν ὀπίσω ἐπὶ
τὴν πρύμναν, ὅταν εἰς λιμένα εἰσέρχωνται, ἵνα τὴν πρύμναν εἰς γῆν ἔχωσι νεύουσαν, καὶ τὴν πρῶραν ἔξω, ὅπως ἄ-
νευ τροπῆς εἴη εἰς ἔξοδον ἡ ναῦς. Κρουσιδημεῖν, ἀντὶ τοῦ κρούων τῇ βουλῇ, ἐλυμαίνου τὸν δῆμον ἅπαντα, καὶ παρακρουό-
μενος τῇ βουλῇ. ἔστι γὰρ παρακρουόμενον μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων. καὶ παρακρούσα-
σθαι, ἀνατρέψαι· καὶ παρὰ κροῦσιν, ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν. Κρουστής, ἐλλιπής. Κρουσίθυρος, μέρος τι οὕτως ἐ-
καλεῖτο. Κρουσιμετρεῖν, ἐλλειπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες, συνέκρουον τὰ μέτρα, ὡς τὸ ἀποπί-
πτειν τὰ μετρούμενα· ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι, παρακρούεσθαί φασι. Κροῦσιν, ἀπάτην· δοκιμασίαν· πα-
ραλογισμὸν λέγει ἀριστοφάνης· καὶ μουσικὸν ὄνομα· καὶ τὴν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑπόκρουσιν. Κρουστικὸς
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ἱππεῦσι, τὰ ὦτα τῶν ἀκροωμένων κρούων, τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων. Κρουστεῖται, κοκκίζει.
Κρούω, κυρίως ἐπὶ τῶν κερατοφόρων· κρούειν γάρ, τὸ τοῖς κέρασι παίειν. ὁ μέλλων κρούσω· ὁ παρακείμενος, κέκρου-
κα. Κρύβδην, καὶ κρύβδα, λαθραίως, κρυφίως. Κρύβεσθαι, καὶ κρύβεται, φεῦγε διὰ τοῦ β λέγειν· κρύπτεσθαι δέ,
καὶ κρύπτεται. Κρυβηλός, κρυπτὸς πύργος. Κρύβες, νεκροί. Κρυβησία, νεκυσία. Κρυβῆτας, τιπλωτη-
κόπας. Κρυεροῦ, φοβεροῦ· καὶ κρυόεντος, φοβεροῦ· ψυχροῦ· φρικτοῦ· συμβαίνει γὰρ τοῖς φοβουμένοις, συγκρούειν τοὺς ὀδόν-
τας. Κρύμα, εὔρημα. Κρυμυεῖ, ῥιγᾷ· πέφρικε. Κρυμός, ἢ κρυμνός, αὐτὸ τὸ πάγος· παρὰ τὸ κρύπτω, κρυμνός· καὶ
ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς μ, κρυμός· ἐν χειμερίῳ γὰρ καιρῷ ἐπικρυπτόμεθα. Κρυόεσσα, ψυχρά· φοβερά· ἀπὸ τοῦ κρύος κρυό-
εις, καὶ κρυόεσσα. Κρύος, ψύχος· παγετός. Κρύος, παρὰ τὴν γινομένην κροῦσιν τῶν ὀδόντων ἐν τῷ ψύχει, κρούος καὶ
κρύος. Κρυπτάδια, ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἀμφράδια, ὃ δηλοῖ τὰ φανερά. Κρυπτάδια, οἱονεὶ κρυφαῖα· ἐκ τοῦ κρύπτω,
κρυπτάδιον. Κρυπτεύομαι, ἐνεδρεύομαι. Κρυπτάδιος, ἀρχαῖος. Κρύπτω, κεύθω· κρύπτω σε τὴν ἐμὴν βουλήν, ἤγουν
καλύπτω· καὶ κρυπτόν, τὸ κεκρυμμένον· κρύφα, ἀντὶ τοῦ κρυφίως· καὶ κρυβείην, τὸ αὐτό. Κρύσταλλος, τὸ πε-
πηγμένον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους· ἢ ὁλοπαγὲς ὕδωρ ὑπὲρ γῆν. Κρύφα, ἤγουν λάθρα τῶν ἄλλων ποιεῖ. τὰ ἐπικρυπτικὰ ἐπιῤῥή-
ματα, μετὰ γενικῆς συντάσσεται· οἷον κρύφα τοῦ δεῖνος λέγομεν· καὶ σιγῇ τοῦ δεῖνος· ἡρόδοτος· σιγῇ τοῦ αἰθίοπος· τίθεται δὲ ἐν-
ταῦθα τὸ σιγῇ, ἀντὶ τοῦ ἀγνοίᾳ. καὶ κρυφᾶ δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρυφαίως, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Κρύφιοι, οἱ πονηροὶ λογισμοί.
Κρύφαλον, σαβάκανον. Κρυφιηδόν, κρυφίως. Κρυφῇ, λάθρα· ἀδήλως· κρυπτῶς. Κρυφίνοις, ὕπουλος. Κρύψαι καὶ

κλύσαι, ταυτὸν Ὅμηρος· οὐδέ τι κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω· οὐδὲν ἔφη διάφορον. Κρυψίνοις, πανοῦργος· δόλιος. Κρυώδεις, φρικώδεις. Κρωβίαλον, πόλις περὶ Παφλαγονίαν, ἧς μέμνηται Στράβων ἐν γεωγραφουμένοις. Κρώβυλος, πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον· ἐκαλεῖτο δὲ ἐπ' ἀνδρῶν οὕτω· κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. Θουκυδίδης· κρωβύλους ἀναδούμενοι, καὶ ἐν ἕρσει ποικίλων κρωβύλων. ἢ κρωβύλον παρὰ Ἀθηναίοις, τὸ περισσείλημα. Κρωβύλου ζώδιος, παροιμία τασσομένη ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ κεχρημένοις πονηρίᾳ· μετηνήνεκται δὲ, ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινός. Κρώβον, δρέπανον. Κρώβυλος, ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων· ἢ κατά τινας, τῶν αἰδοίων· ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐκπλοκῆς· ἢ ἔστιν ἀνανενεγμένη ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφήν· οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος ὃς καὶ δίγγος ἐκαλεῖτο. Κρωγμός, ἡ βοή. Κρωδετής, ὑδραυτρός. Κρώζει, κράζει ὡς κορώνη, ἢ κόραξ. Κρώζουσιν ἐπὶ ἀψύχων, βοῶσι. Κρωκαλέων, παιδίον πανοῦργον. Κρωμακόει, κρημνώδης. Κρώμαξ, σωρὸς λίθων. Κρῶμνα, χωρίον Κορίνθου· καὶ πόλις Παφλαγονίας· οὗ ἐτιμᾶτο Ποσειδῶν. Κρωπία, τόπος. Κρωπίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς· οὓς Ἀριστοφάνης παίζων ἐναλλαγῇ τοῦ ρ στοιχείου διὰ τοῦ λ, εἶπε Κλωπιδῶν. Κρωσσός, ἡ ὑδρία. Κρωσσαί, ὑδρίαι· στάμνοι· λήκυθοι· κροτάνεροι· βαίαυσοι, πολῖται· καὶ ὀξελαθεριᾶται. Κρωσσός, παρὰ Σοφοκλεῖ, ὅ ἐστι κρατήρ· γίνεταί φασι παρὰ τὸ κερῶ, καὶ συγκοπῇ κρῶ, τὸ στάλασσω καὶ ἐπιχέω· καὶ οἱ παρὰ Λυκόφρονι δὲ καὶ ἑτέροις κρωσσοί, ἀγγεῖα ἐκεῖνα δι' ἃ ὑδρεύεσθαι· λάγυνοι ἴσως, ἢ ξέσται· κρωσσοὶ καὶ αὐτά τινα τῷ ω μεγάλῳ παραλήγεται. Κρώτωνας, μαντίων υἱός. Κρῶφι, καὶ μῶφι, ὄνομα ὀρῶν.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

κ

τα, ἢ ἔκτα, ἔκτεινε. Κτάν, κτάναι· φονεύειν· ἀνελεῖν. Κτάω, ὡς κτῆμι· κτήσω· ἀόριστος δεύτερος, ἔκτην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἔκτασαν· συγκοπῇ, ἔκταν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, κτάν. Κτάνειν, κτείνειν. Κτανέεσθαι, κτείνω κτενῶ, ἔκτεινα· ἀόριστος δεύτερος, ἔκτανον· ὁ δεύτερος μέλλων, κτανῶ· ὁ μέσος, κτανοῦμαι, κτανῇ, κτανεῖται· τὸ ἀπαρέμφατον, κτανεῖσθαι· καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου εἰς δύο ε, κτανέεσθαι· ὡς εἴργω, ἐέργω. Κτάνθεν, ἀπώλοντο. Κτάρα, ἰχθὺς βραχύτερος πάντων. Κτάσθαι, ὅ ἐστι φονευθῆναι, παροξύνεται· ὅτι μὴ φυσικῶς ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, καθὰ τὸ κτᾶσθαι· ἀφ' οὗ τὰ κτήματα. Κτᾶσθαι, καρποῦσθαι· ἢ ἀγοράζειν· ἢ φυτεύειν. Κτᾶται, ὠνεῖται. Κτάτο, ἐκτήσατο· ἀπέθανεν. Κτέαρ, τὸ κτῆμα· δῶρον· σκεῦος· καὶ κλίνεται κτέατος. Κτέανον, κτῆμα. Κτεάτεσσι, ποιητικόν· κτήμασι, κοινόν. Κτεάτεσσι, πλεονασμὸν ἔπαθε τῆς τε συλλαβῆς, καθὰ καὶ τὸ στομάτεσσι, παρὰ τῷ Ὀππιανῷ· τὸ κοινὸν γὰρ στόμασι. Κτεατίσσαι δεῖ ἐν περιφράσει, καὶ τὸ αἰχμαλωτίσαι, ταυτόν. Κτεάτισε Λαέρτης ἀγρὸν, τουτέστιν, ἐκτήσατο· οὐ κατὰ λόγον ὠνῆς, ἀλλ' ἐπειδὴ μάλα πολλὰ ἐμόγησε κατὰ βίον, ἀντὶ τοῦ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ τοιοῦτον μόγημα, καὶ πολυδένδρεον κατέστησε τὸν τοιοῦτον ἀγρόν. Κτεατίσσασθαι, κτήσασθαι. Κτείνω, ἀναιρῶ· κτείνω, τὸ φονεύω μέλλων, κτενῶ· παρακείμενος, ἔκτακα. Κτεὶς κτενός, τὸ κτένιον· παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς χεῖρας, ἢ τὰς τρίχας· κτεὶς δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐκτείνεσθαι καὶ ἁπλοῦσθαι· ἢ παρὰ τὸ κτείνειν τοὺς φθεῖρας. Κτείς, τὸ ἐφήβαιον· τὸ μόριον· ἤγουν τὸ αἰδοῖον· καὶ τὸ τῶν τριχῶν κάλλυντρον. Κτένας, τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν· καὶ τὰ στήθη· μεταφέροντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν· λέγουσι δὲ καὶ τὰς νωτιαίας πλευράς. Κτένια, τῶν κιθαρῶν, οἱ ὑπερέχοντες ἀγκῶνες λέγονται. Κτενόμεθα, ἀναιρούμεθα. Κτενωτή, ὑφαντή. Κτενῶ τὴν τρίχα, τὴν ἐφαπλίδα. Κτένιον, ἐν ᾧ κτείνομεν τοὺς φθεῖρας, καὶ τὸ τοῦ ποδός. Κτέρας, κατὰ πολυωνυμίαν, ταυτόν ἐστι τῷ κτέαρ, καὶ κτῆμα. Κτέρεα, ἐντάφια. Κτέρεα κτερεΐξαι, οὐ μόνον ἐτυμολογικῶς ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἀττικόν ἐστι σχῆμα, συνεκφωνουμένου ῥήματός καὶ συστοίχου ὀνόματος· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λόγον λέγει· καὶ ὕπνον ὑπνοῖ. κτέρεα δὲ κτέατα, ἤτοι κτήματα νεκρικά· ἢ κυρίως, τὰ κτεινομένοις προσήκοντα· ἢ πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς ταριχευμένοις ἐπιφερόμενα. Κτερεΐξαι, ἐνταφιάσαι· Ὅμηρος· σῆμά τοι χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι. Κτερεΐξαι, τὸ τύμβον ποιῆσαι· καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τύμβῳ τελέσαι· τύμβῳ ἐνεκτερεΐξαι, τύμβον ἔστησαν· καὶ ταρχῦσαι, τὸ θάψαι. Κτέρες, νεκροί· καὶ ἀκτέριστοι, οἱ ἄταφοι. Κτερίζω, κτῶμαι· σκυλεύω· ἐνταφιάζω. Κτερίσαι, καὶ κτερίξαι, θάψαι, ἐνταφιάσαι. Κτεριοῦσι, θάψουσι. Κτέωμεν, ἀντὶ τοῦ φονεύσωμεν· ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀφέωμεν, καὶ φθέωμεν, καὶ εἰδέωμεν· ἀντὶ τοῦ κτῶμεν, ἀφῶμεν· φθῶμεν· καὶ εἰδῶμεν· ἐξ οὗ δῆλον ὡς πρωτότυπόν ἐστι ῥῆμα κτῶ, οὗ τὸ ἐντελὲς κτέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν κτένω· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι κτείνω· ὁμοίως τὸ ἕω, ἕνω, τὸ καλύπτω· οὗ παράγωγον τὸ ἐννύω. Κτηδόνες, τριώδοντες ἰχθύες, καὶ θηρίδια· καὶ αἱ ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις. Κτῆλος, κριός· ὁ ἡγεμὼν ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης. Κτῆμα, καὶ ἀπ' αὐτοῦ, πολυκτήμων, ἀκτήμων, εὐκτήμων. Κτήματα λέγει Ὅμηρος φανερῶς πολλαχοῦ, πάντα τὰ ἐν ἀγροῖς· ὥσπερ δὴ καὶ μῆλα, πάντα τὰ θρέμματα. Κτήματα, οὐ μόνον τὰ ἐν οἴκῳ, ἅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ χρήματα, παρὰ τὴν χρῆσιν καλοῦσιν, ἀλλὰ τὸν ἅπαντα βίοτον. Κτήματα, οἱ μεθ' Ὅμηρον ἰδίως, ἐπὶ ἀγρῶν καὶ οἴκων φασίν· Ὅμηρος δὲ, ἐπὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ὑπαρχόντων. Κτήνη τετράποδα κυρίως, ἐπὶ τῶν σφαζομένων εἰς βρῶσιν· κτᾶσθαι γὰρ, τὸ φονεύεσθαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· κυρίως δὲ τὰ θυόμενα, ὅσα νόμος σφάζειν καὶ κτείνειν· ἢ κτήνη κυρίως, τὰ ἥμερα· θηρία δὲ, τὰ ἄγρια. Κτήνεα, χρήματα. Κτηνωδέστερα, ἀλογώτερα· κτήνη γὰρ, τὰ ἄλογα. Κτηνώδης, ἀλογώτερος. Κτησάμενος, λαβὼν ἔχων. Κτησείδιον, ἡ μικρὰ κτῆσις· ἤγουν ὀλίγη περιουσία. Κτῆσιν καὶ κτήματα λέγει ἐνίοτε ὁ ποιητὴς τὰ ἀπόθετα, συνήθως ἑαυτῷ φράζων· περὶ δὲ τῆς λέξεως κτῆσίς ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐκ τοῦ κέω κῶ προάγεται· καὶ τὸ κέημι κέεμαι κεῖμαι, ὅθεν παράγεται κειμήλιον, ἀπόθετον πάντως ὄν, ὡς δηλοῖ καὶ τοὔνομα· καὶ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κέω κῶ, πλεονασμῷ τοῦ τ γίνεται κτῶ, κτήσω· ἀφ' οὗ κτῆσις, ἤτοι κτῆμα, κείμενον εἰς ἀπόθεσιν καὶ αὐτό. Κτήσιος, Ζεύς. Κτῆσις, ἡ περιουσία· ὁ πλοῦτος. Κτητήν, ἀγοραστήν· Ἡσίοδος· κτητὴν, οὐ γαμετήν. Κτητικόν, τὸ ὑπὸ τὴν κτῆσιν πεπτωκὸς, ἐμπεριειλημμένον τοῦ κεκτημένου.

Κτήτορες, οἰκοδεσπόται κτίσται. Κτιδέα, εἶδος περικεφαλαίας ἐκ ἰκτίδος δέρματος. ἴκτις δὲ ζῶον γαλῇ παραπλήσιον. καὶ κτιδέας τέχνη, ἡ τῆς περικεφαλαίας. τινὲς δέ φασι, δορὰ λύκου. Κτίζω, κτίστης. κτιστόν, τὸ ἐκτισμένον. κτίσις, ἡ πρᾶξις τῶν κτιζόντων. Κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός. Κτιλώσασθαι, ἢ κτιλώσασθαι, συλλῆναι. Κτίλος, ὁ χειροήθης καὶ ἥμερος. ἐκ τοῦ κίω τὸ πορεύομαι. ὁ τῶν ἄλλων προπορευόμενος. ἐξ οὗ καὶ ἐκτιλλώμενος παρὰ παυσανίᾳ, ὁ συνήθης τινί. καὶ κτιλῶσαι, ῥῆμα παρὰ ἡροδότῳ. εἰ τούτῃ, ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἀμαζόνων ἤγουν εἰς γυναῖκας ἔχοντα ῥαΰναντες. πορφύριος δέ, καὶ κύριον ὄνομα οἶδε κτίλον τινά, ὃν διὸς λέγει ἀπόγονον. Κτιμένη, κατῳκισμένη, καὶ πόλις θεσσαλίας. Κτίμενον, τὸ οἰκούμενον. Κτιμένη παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ὀδυσσέως ἦν ἀδελφή. ἧς ἀνήρ, εὐρύλοχος γεγονέναι ὑπονοεῖται. ἰφθίμην δὲ αὐτὴν λέγει, καθὰ καὶ τὴν ἄλοχον τοῦ λαέρτου, δαΐφρονα. καὶ πρὸ αὐτῆς τὴν πενελόπην. Κτίασιν, ἀπὸ τοῦ κτίαρ κτίατος. ἡ ἔστιν εἶδός τι μασαγμασμοῦ, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κυνέοσι, καὶ ἄνδρεσι. Κτιννύω, φονεύω. Κτιμένη, δολοπικὴ πόλις τῆς θεσσαλίας. δολοπίαν δέ, τὴν θεσσαλίαν εἶπεν ὁ ἀπολλώνιος. ἐπειδὴ δόλοπες, ἔθνος θεσσαλίας. Κτιννύω, τὸ φονεύω. Κτίσις, ὁ κόσμος. πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις, διαιρεῖται εἰς ἕξ. εἰς ἀόρατα λογικά. εἰς σύνθετα λογικά. εἰς σύνθετα ἄλογα. εἰς αὐξητικά, καὶ θρεπτικά. εἰς ἐκπορευτὰ καὶ κινητά. εἰς ἀναίσθητα καὶ ἀκίνητα. Κτίσμα, κτιστόν. Κτίσαι, ἱδρύσαι, οἰκῆσαι, ἄρξασθαι. Κτίσμα, ποίημα, οἰκοδόμημα. Κτίστης, ποιητής, πλάστης. Κτόνος, ὁ φόνος. ἐξ οὗ καὶ κτιννύω, τὸ φονεύω. Κτεριοῦσι, θάψουσι. Κτίτωρ, κτίστης. Κτίται, κτίστορες. Κτυπίων, κτυπῶν, βροντῶν. Κτυπία, ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος. Κτυπίων, τῶν ἐπικρουμάτων τοῦ θαλάμου. ἃ ἐπικτυποῦσιν ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γημαμένη. Κτύπος, παρὰ τὸ τύπτω τύπος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, κτύπος. τὰ γὰρ τυπτόμενα, ψοφεῖ. Κτυπεῖ, κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ, τῇ χειρὶ κρούει. Κτοῖναι, ἢ κτῖναι, χωρήσεις προγονικῶν ἱερείων, ἢ δῆμος μεμερισμένος. Κτωμένοις, κεκτημένοις. Κτώμενος, συνάγων. Κτῶ, τὸ κτῶμαι.

ΤΟ Κ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ΄.

κ

ύαθος, μέτρον ὑγροῦ, οὐγγίας δύο. ἢ κοχλιάριον. ὡς ἀριστοφάνης. Κυαίνων, ἔγγυος ὤν. Κυαμεῦσαι, κυάμῳ ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί. Κυαμοτρώξ, δικαστικός. κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταί, διὰ τὸ μὴ καθεύδειν. ἢ ἀντὶ ψήφου. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ σ κυαμοτρώς, ὁ κυάμοις δικάζων. ὁ πτρώσκων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο, ἀντὶ ψήφων. ἄλλως. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων, ἐπεὶ ἀντὶ ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων, καὶ χειροτονούντων τοὺς δεδωκότας πλέον, οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον, τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. Κυαμίτης, ὁ πάγκος καλούμενος. Κυαμεύειν, κληροῦσθαι. Κυάμου καρπός, τὸν ὑοσκύαμόν φησιν ὁ διοσκουρίδης. Κύαμος, ὄσπριον, ἢ ὁ κλῆρος. καὶ τὸ ὑπὸ τὴν θηλὴν τοῦ μαστοῦ πρώτως συνιστάμενον γάλα. καὶ τὸ αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ καλούμενον. Κυανέαις ἐπ' ὀφρύσιν, ἡ ὅλη νοεῖται κεφαλή, ἀπὸ μέρους συνεκδοχικῶς, ἢ κατὰ σύλληψιν, ὡς οἱ τεχνικοί φασι. διὰ τὸ συνεκδέχεσθαι, καὶ συλλαμβάνεσθαι, καὶ συννοεῖσθαι ταῖς ὀφρύσι, τὴν ὅλην κεφαλήν. ὅπερ ἐστὶν ἴδιον συνεκδοχῆς, ἤτοι συλλήψεως. Κυανέμβολοι τριήρεις, ἤτοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένας. ὡς μιλτοπάρῃοι, μεμιλτωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γάρ, τὸ ταύτης ὕδωρ. Κυανόν, εἶδος χρώματος οὐρανοειδές. Κυανόπεζα, μελανόπους. Κυανός, θαλάττιον ὕδωρ, καὶ ὄρνις. Κυάνεον, τὸ μέλαν. ἐνίοτε δὲ ἠεράνεον. χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι, τοῦ κυανοῦ ἐντελές, τὸ κυάνεον. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ κῦμα, κυμάλεον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ μ κυάνεον. τοιοῦτον γάρ τοι δοκεῖ τὸ κῦμα. ἢ ἐκ τοῦ κύαμος. χρῶμα τὸ μέλαν, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον μετουσιαστικῶς. ἀφ' οὗ κυάνεον, καὶ κυανοῦ. Κυανοῦ, ἐκ τῆς εὐθείας κυάνεον. ὁ παρὰ τοῖς ἴωσι λέγεται, ὡς τὸ χαλκοῦ χάλκεον, καὶ χρυσοῦ χρύσεον. Κυανοχαίτης, ὁ μελανόθριξ. κυανὸν γὰρ τὸ μέλαν. καὶ χαίτη ἡ θρίξ. Κυανώτατος, μελανώτατος. ποσειδῶν. Κύαρ, τὸ τῆς βελόνης τρῆμα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μήλου. Κυάρη, ἡ ἀθηνᾶ. Κυάρης, ἴβυκος. οὐδὲ κυάρης ὁ μηδῶν στρατηγός. Κύβαβδα, αἷμα. ἀμαθούσιοι. Κύβαμος, θεός. Κυβαίζοντα, λάκωνες, τὸν ἐνθουσιῶντα, ἢ τὸν ἑρμῆν. Κυβᾶσαι, καταστρέψαι. Κυβαρσία, κεφαλὴ ἀλέκτορος. ἄλλοι κυβαρσίας, φασὶ τὰς περικεφαλαίας. Κύβας, σορός. Κύββα, ποτήριον. Κυβεία, πανουργία, ἢ παίγνιον. Κύβειρος, αὐθάδης. Κυβείου, τόπος, εἰς ὃν συνίεσαν κυβεύοντες. ὁ νῦν τόπος δεξιός. Κύβδα, κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος, τὴν αἰσχύνην δεικνῦσιν αὐτοῦ, ἀριστοφάνης. Κύβεθρον, θήκην μελισσῶν. Κυβέλην φασὶ τὴν ῥέαν, παρὰ τὰ κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. Κύβελον, ὄρος ἐν φρυγίᾳ, ἔνθα τῆς μητρὸς τῆς κυβέλης ἱερόν, ἅγιόν ἐστι. Κυβέρνησις, φρόνησις. ἡ κυβέρνησίς ἐστι ψυχῆς ἐπιστήμη περὶ τὴν ἄστατον φύσιν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, παρὰ τὸ τὰ κύματα ἐρευνᾶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἰθύνειν τὴν ναῦν. τροπῇ τοῦ μ εἰς β. Κυβερνήτης, ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών. Κυβερνᾷ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον ὁ βασιλεὺς κυβερνᾷ τὴν πόλιν. κυβερνητικὸν τὴν γλῶτταν, τῇ σιωπῇ, καὶ τοῖς λόγοις. Κύβεσις, ἡ κίβυσις. πήρα. Κυβευτής, καὶ κυβιστὴς λέγεται. Κυβεύειν ἐστί, τὸ διὰ ψήφων παίζειν. καὶ τὸ κύβον ῥίπτειν, καὶ εἰς κίνδυνον προπηδᾶν. Κυβεύω τὸ κύβοις χρῶμαι. Κυβεύειν, δουλεύειν. κυβεύω κύβον ῥίπτω. εἰς κίνδυνον προπηδῶ μὴ παραβάλλεσθαι κυβεύειν τῷ βίῳ. Κυβευτήν, σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στενὸν τυχεῖν τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπιστήμην γάρ τινα ἐδόκουν τὸ δεξιῶς χρῆσθαι, ἐπιστημονικωτέραν τὴν πεττείαν, τῆς κυβείας ἐνόμιζον. Κύβηβις, γάλλος, κίναιδος. μανιώδης. Κυβήβη, ἡ θεῶν μήτηρ. Κυβηβεῖν κυρίως, τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. ὅθεν καὶ κύμβαχος. Κυβηλίσαι, πελεκίσαι. κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς, καὶ ἄλλοι κύβηλις ὁ θύτης. Κυβηκᾷ, θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Κυβήκη, ἡ καὶ θρηΐκη βενδή, καὶ ἄρτεμις. μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἀφροδίτη, καὶ ὀνόματα παρὰ ἀρκάσι, παρ' ὃ καὶ ἱππῶναξ φησί καὶ διὸ σκῦρος. Κυβηλιστὰς καὶ κυβάλους, τοὺς κακούργους λέγουσι. Κυβηλίς, μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τοὺς βοῦς καταβάλλου

ται· τινὲς δὲ τὴν τυροκνῆστιν. Κυβιστῆρας, ποδιλάς φασι· τινὲς δὲ ὀρχηστὰς ποικίλους. Κυβικὴ, πραγματεία, κύβαμα·
Κύβην, κυβευτήν. Κύβηα, σκήνωμα. Κυβήναις, γλαυξί. Κυβησίαι, πῆραι. Κυβησίνδα ἐπὶ κεφαλὴν, ἢ τὸ φορεῖν
ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου. Κυβητίσω, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω, ἢ τοῖς ἀγκῶσι πλήξω. Κύβικος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν
θεῶν, κυβηλικὸν τρόπον. Κυβίαις, κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς. Κυβιστᾶν, κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ῥιπτεῖν· καὶ κυβιστᾶν,
κολυμβᾶν. Κυβίστησις, συστροφὴ, ὄρχησις. Κυβιστητὴρ, καὶ ἀρνευτὴρ, τὰ αὐτά· εἰ καὶ σαφέστερον τὸ κυβιστητὴρ ἀρνευ-
τήρ τι γάρ ὁ ἐπὶ κεφαλὴν εἰς θάλασσαν δυόμενος· καθ' ὁμοιότητα τῆς τῶν ἀρνῶν πορείας· οἳ σκιρτῶντες, τοῖς μὲν ἐμπρο-
σθίοις ποσὶν ἅπτονται, τὴν δὲ κεφαλὴν τῇ γῇ πελάζουσι· διὸ καὶ τὸν ἵππουρον ἰχθὺν, τὸν καὶ ἱππουρέα διὰ τὸ συνεχὲς ἐξάλ-
λεσθαι, ἀρνευτήν τινες ἐκάλουν, κατὰ τὴν τοῦ δειπνοσοφιστοῦ ἱστορίαν· καὶ κυβιστητὴρ δὲ, ὁ ἐπὶ κύμβην, ὅ ἐστι κεφαλὴν
ἐπὶ τῷ ὕδατι γινόμενος· ἢ ὁ κατὰ κύβου ἄνωθεν κάτω βάλλων ἑαυτόν· ὅς δὴ κύβος, ἀπὸ τοῦ κύπτειν δοκεῖ παρῆχθαι· ὡς
ἂν κάτω κάρα κατὰ τοὺς ἐπικύπτοντας γινόμενος, ἐν τῷ κατὰ κυλίεσθαι, ἀνακύψαντος τοῦ β̄ ἐν ἄλλοις, καθὰ καὶ ἐν τῷ κα-
λύπτω καλύβη, βλάπτω βλάβη· κρύπτω ἀποκρυβή. Κυβιστῶ, τὸ κολυμβῶ· καὶ κυβιστής· κυβιστᾶν, καὶ τὸ ἀπηνῶς ἐν γῇ
κυλιόμενον, στρέφειν χεῖρας καὶ πόδας. Κυβιστὶς, κήλη. Κυβιστὴρ, ὁ ὀρχηστής. Κυβιστᾶν, εἰς κεφαλὴν πίπτειν. Κυ-
βιστᾶν, κολυμβᾶν καταχρηστικῶς. Κυβιστῶσι, πηδῶσι, σκιρτῶσι. Κύβος, πᾶν τετράγωνον· ὁ κύκλοθεν μάτην ἔχων ἢ-
σχῆμα γεωμετρικόν· καὶ ἀριθμός τις, ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται· ἐκαλεῖτο δὲ τοῦ βόλου σχῆμα καὶ παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς κύ-
βος· καὶ οἱ σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον, τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον· πάφιοι δὲ τὸ τριβλύον. Κύβιτον, τὸ ὠλέκρανον· ὅ περ καὶ
ἀγκών· διοσκουρίδης δὲ, τὸν κόνδυλον τοῦ βραχίονος εἶναι λέγει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύβλα, κοῖλα· ἡ ὀσφὺς, ἢ μεγά-
λα ὀστᾶ· καὶ ὠλέκρανα. Κυγχνίδα, τὴν μακρὰν κύλικα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κυγχρῆος, κυγχρεὺς· σαλαμῖνος καὶ
ποσειδῶνος υἱός· ἐβασίλευσε δὲ σαλαμινίων ὥς φησιν εὐφορίων· λέγεται δὲ ὥσπερ πηλεὺς πηλῆος, οὕτω κυγχρῆος· τοῦ-
τον δέ τινες τὸν διφυῆ κέκροπα φασίν· ἄλλοι δὲ καὶ ὅτι ὄφις ἐλυμαίνετο τὴν σαλαμῖνα, καὶ ἀοίκητον ἐποίει· ὃν ὁ κυγ-
χρεὺς ἀνεῖλεν· ὅθεν καὶ ἀνάξιφος ἐκλήθη. Κυδάζεται, λοιδορεῖ· ὑβρίζεται, ὑπὸ πάντων. Κυδάγχας, μάχας· λοιδορί-
ας· καὶ κυδαγχόμενα, λοιδορούμενα. Κυδαθηναῖος, ἔνδοξος ἀθηναῖος· καὶ δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς ἐν ἄστει. Κυδαί-
νει, τιμᾷ, ἀξιοῖ, θαυμάζει, ἐγκωμιάζει. Κυδαίνω, τὸ δοξάζω· ἀπὸ τοῦ κῦδος, κυδαίνω· λέγεται καὶ κυδαίω.
Κυδάλιμος, ἔνδοξος· ἔντιμος· ἐκ τοῦ κῦδος γίνεται κύδιμος· καὶ πλεονασμῷ τῆς ᾱλ συλλαβῆς, κυδάλιμος. Κυδά-
ναν, τὴν γλαῦκα. Κυδαντίδαι, δῆμος τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς. Κύδαρ, τάφος. Κύδαρος, νεὼς εἶδος. Κυδάπτειν,
ἐπιφωνεῖν. Κύδει γαίων, τῷ καθ' ἑαυτὸν ἀξιώματι. Κύδει, ἀρετῇ. Κύδιος· ἐστὶ παρ' ὁμήρῳ, τουτέστι φροντίδος
ἄξιος· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ κηδεύω, ἀποβολῇ τοῦ ῡ· ἀφ' οὗ καὶ κηδεμόνες οἱ τῆς κηδείας φροντισταί. ὀξύνεται δέ φασι τὸ κηδε-
ός, διότι τὰ εἰς ο̄ς καθαρεύοντα τῷ ε̄ παραληγόμενα, ὀξύνονται· ὀχεύω ὀχεός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ̄ ὀχεός· σωρεύω σωρε-
ός, καὶ συγκοπῇ σωρός· φωλεύω φωλεός· οὕτω καὶ κηδεύω κηδεός· τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, λέγοντες ὅτι ὡς καθαρεύω κα-
θάρειος, ἐπιτηδεύω ἐπιτήδειος, οὕτω κηδεύω κήδειος, ἐξ οὗ καὶ ἐπικήδειος· ἀποβληθέντος δὲ τοῦ ῑ, ἔμεινε κήδεος. Κύ-
δηνεν, ἐδόξασεν· ἐμετεώρησε κατὰ διάνοιαν. Κυδιάνειρα, ἡ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας· κῦδος γὰρ ἡ δόξα. Κυδίας, τὰ ἄνθη
τῶν ὀδόντων. Κύδιον, κρεῖττον· αἱρετώτερον. Κυδιόων, σεμνυνόμενος, γαυριῶν, χαίρων, δόξῃ ἐπαιρόμενος. Κυδιό-
ων, ὁ γαυριῶν καὶ ὑψαυχενῶν. Κυδιόων, σημείωσαι ὅτι τὰ διὰ τοῦ ο̄ων εἰ ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ο̄ μικροῦ συλλαβὴν βρα-
χεῖαν, συστέλλονται· εἰ δὲ μακρὰν, ἐκτείνονται. Κύδιστε, ἐνδοξότατε, σεμνὲ, τιμιώτατε. Κυδοιδοπᾶν, συνταράττειν·
τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου, τὸ πράττειν· τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ κυκᾶν· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Κυδοιμὸς, ὁ θόρυβος· ταραχή· ἢ πό-
λεμος· ἀπὸ τοῦ κύειν τὸ δέος, ἢ τὸ δεῖμα. Κυδοιδοπᾶν, συνταράττειν· γίνεται δὲ ἐξ ἑκατέρου ἐὰν μὲν διὰ τοῦ κ̄, παρὰ
τὸ κυκᾶν· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ δ̄, παρὰ τὸν κυδοιμόν. Κυδοιμὸς, ἀπὸ τοῦ κύειν αἵματα καὶ ταραχάς. Κύδνος, κύκνος. Κῦ-
δος, κύδιμος· ἢ κυδάλιμος· ἢ κύδιστος, ἐκ τοῦ κύω τὸ φιλῶ, τὸ κῦδος. Κῦδος, καὶ ἀγλαΐα ταυτὸν παρ' ὁμήρῳ· ὡς ἐν τῷ ἀμ-
φότερον, κῦδός τε καὶ ἀγλαΐη· καὶ ὄνειαρ· κῦδος, λοιδορία· καὶ κῦδος, ἡ δόξα· ἀρετή· νίκη, τιμή· ἀριστεία. Κυδρὸς, ὁ ἀγα-
θός· τίμιος, ἀπὸ τοῦ κῦδος κυδρός. Κύδωνες, κρῆτες ἔθνος· καὶ κυδωνὶς, πόλις αὐτόθι, ποταμὸν ἔχουσα ἰάρδανον. Κυδώ-
νιον, εἶδος ὀπώρας. Κυδώνιον, μέγα καὶ ἀξιόλογον ἢ ἀπατηλόν· δόλιον· λοίδορον· καὶ τὸ μῆλον. Κυδωνία πόλις ἐν κρή-
τῃ, ἀλέξανδρος ἐν πρώτῳ κρητικῶν, τῇ ἀκακαλίδι συνελθεῖν φησὶ τὸν ἑρμῆν καὶ τὸν ἀπόλλωνα· καὶ ἐκ μὲν ἀπόλ-
λωνος, γενέσθαι νάξον· ἐκ δὲ ἑρμοῦ, κύδωνα· ἀφ' οὗ ἡ πόλις κυδωνία, καλεῖται ἐν κρήτῃ, τὸν ἀκακαλίδος υἱὸν ἀμφίθε-
μιν, καὶ γαράμαντα κληθῆναί φησιν· ἄδηλον δὲ πότερον, ἀπὸ τοῦ γαράμαντος τοῦ τοὺς ἐν τῇ λιβύῃ γαράμαντας ὀνο-
μάσαντος οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ ἔθνους· ἔστι δὲ καὶ ναὸς παρ' ἄλλοις, καὶ γαράμας. Κύει ἡ γυνὴ ἡ κατὰ γαστρὸς ἔχουσα· καὶ κάλλι-
ον κύει, ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει. Κύειν, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ κυνεῖν, τὸ προσκυνεῖν· καὶ κύειν τὸ γυναῖ. Κυεῖν ἐστι, τὸ ἐγκύ-
ον εἶναι· τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τοῦ κυεῖν. Κυζηθμὸς, ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. Κυζικηνοὶ στατῆρες, διεβεβό-
ηντο ὡς εὖ κεχαραγμένοι· πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος. Κύζικος αἰνεὺς, θετταλὸς ὢν τὸ γένος, ᾤκησεν ἐν ἑλλησπόν-
τῳ· γήμας δὲ εὐσώρου βασιλέως τῶν θρακῶν αἰνήτην, γεννᾷ κύζικον· ἀφ' οὗ ἡ πόλις κύζικος· πάνορμος λιμὴν τῆς κυζί-
κου· οὗ ὁμώνυμος πόλις ἐν σικελίᾳ. Κύημα, τὸ κατὰ γαστρὸς, καὶ ἡ προβολὴ τῶν φυτῶν. Κυηθεὶς· κυέω, ὃ σημαίνει
τὸ ἐγκυμονῶ, καὶ συλλαμβάνω, καὶ οὐ τὸ τίκτω, παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὁ μέλλων κυήσω· ὁ παρακείμενος κεκύηκα, ὁ παθη-
τικὸς, κεκύημαι· ὁ ἀόριστος ἐκυήθην, ἡ μετοχὴ ὁ κυηθείς. Κύησεν, ἐν γαστρὶ ἔσχεν. Κῦθε, δεύτερος ἀόριστος, τοῦ κεύθω.
Κῦθεν, ἔκρυψεν· ἐκάλυψε. Κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη παρὰ τὸ κεύθειν τοὺς ἔρωτας· ἢ ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν ἔ-
ρωτα· ἢ ὅτι οἱ ἐρῶντες, ἐν ἄλλοις κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος. Κυθέρεια λέγεται, ἢ ἡ ἀναφανεῖσα περὶ νῆσον τὰ κύθηρα, ἢ
ἡ κεύθουσα ἔρωτας. Ἄλλως. Κυθέρεια, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὰς ἀρετὰς, καὶ λάθρα παραγίνεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν τὸν ἔρωτα.
Κυθηγενέσι, κρυφογενέσι. Κύθηρα ἐστὶ πόλις κύπρου μικρά· εἴρηται δὲ οὕτω, παρὰ τὸ κεύθειν, καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρόν.

ἢ παρὰ τὸ κύειν ἐνθίσι· παραθαλασσία γὰρ ἡ πόλις. Κύθηρα ἐν οὐδετέρῳ γένει, νῆσος πρὸς τῇ κρήτῃ, ὥς φησιν ὁ γράψας τὰ ἐθνικά, ἡ ποτὲ καὶ πορφυροῦσσα ἐῤῥέθη, διὰ τὸ κάλιστας φέρειν πορφύρας. ἐκ ταύτης καὶ ἡ ἀφροδίτη κυθέρεια, κατὰ τὸν ἡσιόδου μῦθον λέγεται. διὸ καὶ ζαθέα κύθηρα ἔφη ὁ ποιητής, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς μυθολογουμένην τῆς κυθερείας ἔκφασιν. Κυθήρηθεν, ἀπὸ κυθήρων. Κυθηροδίκη, ἀρχή τις τὰ ξενικὰ διοικοῦσα. Κύθηρος, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς. Κυθήρων, ἀφροδίτης ἡ πόλις. Κυθμώλης, ἐξώλης. ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασίν, ἀπὸ κύθμου τῆς νήσου. ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἀμφιτρύωνος. Κυθνόν, τὸ ἄχιον φάρμακον. καὶ πολύκεθνα, πολύσπερμα. κυθνὸν γὰρ τὸ σπέρμα. Κύθνος, μία τῶν κυκλάδων νήσων. Κυθνώδης συμφορά, οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη συμφορά. Κύθρα, γέλως σκωπτικός, ἀπὸ τοῦ κύτος, κῦθος καὶ κύθρα. Κυθρίσαι, ἀντὶ τοῦ σκῶψαι, καὶ γελάσαι. πανήγυρίς ἐστι παρὰ ἀθηναίοις οἱ κύθροι, ἐν οἷς ἀλλήλους ἔσκωπτον. Κυθώδιος, δυσόσμου. Κυθωνύμου, αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος, ἢ οὗ ἄν τις ἀποκρύψειε τὸ ὄνομα, διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις ἢ ἀξίου κεκρύφθαι. Κυΐσκει, συλλαμβάνει. Κυΐσκεται, ἔγκυος γίνεται. Κυΐσκω, τὸ γεννῶ. Κυκᾷ κυρίως, κυκεῶνα ποιεῖν. μέλλων κυκήσω. ἀόριστος ἐκύκησα. καὶ ὥσπερ κυκεῶ, ταυτὸν ἡ κυκᾷ, ἀντὶ τοῦ ταράττειν καὶ στρέφειν καὶ οὐ μόνον κατὰ τὴν κίρκην κυκεῶνι προσαρμόττον, ὃς ἀπὸ τοῦ χύειν κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρῆκται διὰ τὸ ὑγρὸς εἶναι καὶ πότιμος. εἰ δὲ καὶ πράγματα κυκᾷ τις λέγεται, καὶ διὰ τοῦ κυκεῶν σκώπτεται. Κύκαλα, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Κύκαρος, τὸ ἐλάχιστον. Κυκεῶ, ἀποκέκοπται ὁμοίως τῷ ἱδρῶ. τὸν ἱδρῶτα, καὶ ἱδρῶ. ἀντὶ τοῦ κυκεῶνα κατὰ ἀποκοπήν. ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων. γίνεται δὲ ἐξ οἴνου καὶ τυροῦ καὶ ἀλφίτων πόμα. Κυκέω κυκῶ, τὸ ἐγκυμονῶ, καὶ συλλαμβάνω. καὶ οὐ τὸ τίκτω παρὰ τοῖς ἑξῆς πρωσιν. ὅθεν καὶ κύησις, ἡ ἐγκυμόνησις, καὶ ἡ σύλληψις. κύω δὲ τὸ φιλῶ. Κυκεών, ἡ ταραχή, ἢ ποτὸν συγκείμενον ἐκ πολλῶν βοτανῶν, ἢ πόμα δηλητηριῶδες. ἀπὸ τοῦ κυχύσθαι κυχεών, καὶ κυκεών. ἔστι γὰρ πόμα κατασκευασθέν. Κυκηθῆναι, ταύτῃ ἐμφαντικῶς ἐπὶ ποταμοῦ καὶ συγχύσεως ἵππων εἴρηται, ἀπὸ τοῦ κυκῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔδεσμα ὁ κυκεών. λέγεται δέ ποτε καὶ ἐπὶ ἀταράχων πραγμάτων ἡ κύκησις. ἀπ᾽ αὐτῆς δὲ καὶ παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ κυρκανᾶ. αὐτὸ δὲ ἴσως καὶ ὠνοματοπεποίηται, ὡς καὶ ἡ κορκορυγή. Κυκήθρα, συμφορά, ταραχή. κυκῶ γὰρ τὸ ταράσσω. Κυκήθητην, ἐταράχθησαν, καὶ κυκηθρήτην. Κυκήσω, ταράξω. Κύκημα, τάραχος. Κύκλα παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῇ τῆς ἰλιάδος σ. χρύσεα δέ σφ᾽ ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν. ὅ ἐστι κατὰ τοὺς τροχίλους, οἱ ὡς εἰκὸς ἐνείροντο τοῖς τῶν λεβήτων ποσίν. ὡς ἂν εἴς τι τὴν τῶν θεῶν ἄθροισιν δύωνται, τοῦτο γὰρ ὁ θεῖος ἀγών, καὶ οἴκαδε αὖθις εἰς τὰ ἑαυτῶν ἀπονέωνται, δίκην ἐμψύχων. τοιαῦτα γὰρ ὑποτίθενται εἶναι τὰ ἡφαιστότευκτα. Κύκλα κατὰ μεταπλασμὸν γένους, οἱ τροχοί. ὅθεν καὶ κυκλῆσαί που ἔφη, τὸ ἐπὶ ἁμαξῶν ἀγαγεῖν. τοιοῦτοι δὲ μεταπλασμοῦ σὺν ἄλλοις πολλοῖς, καὶ ὁ θυμὸς καὶ τὸ θυμόν. καὶ ὁ γαῦρος παρ᾽ αἰσχύλῳ. φασὶ καὶ τὸ γαῦρον. οὕτω δὲ καὶ ὀρίγανον καὶ ὁ ὀρίγανος. Κυκλάζει, κύκλῳ περιέρχεται. Κυκλαίνει, στρογγυλοῖ. Κυκλάμινος, εἶδος βοτάνης. Κύκλειοι αὐλοί, οὕτω τινὲς ἐκαλοῦντο. εἶεν δ᾽ ἂν οἱ χωρικοί. Κύκλετε, ἢ κέκλυτε, ἀκούσατε. Κύκλιον, εἶδος πόματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον. Κυκλέω κυκλῶ, τὸ συστρέφω. κυκλόω δὲ τὸ περιλαμβάνω. καὶ κυκλοῦμαι, τὸ περιλαμβάνω καὶ τὸ περιλαμβάνομαι. Κυκλώσωμεν, ἀντὶ τοῦ τροχοῖς ἀγάγωμεν. ἢ μάλιστα ἐφ᾽ ἁμαξῶν κομίσωμεν. ὡς ἀπὸ μέρους. τὰ δὲ κύκλα ἤγουν οἱ τροχοί, μέρος ἁμάξης. Κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντας, ἀντὶ τοῦ ἐφ᾽ ἁμαξῶν ἄξομεν. ἀπὸ τοῦ κυκλῶ κυκλήσω, κύκλα οἱ τροχοί. Κυκλήσομεν, ἁμαξεύξομεν. Κυκλία τε πολλὰ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. παρθένεια δὲ ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. κύκλια δὲ καλοῦνται μέλη, τὰ ἐπεκτεταμένα. ἔστι δὲ διηγηματικόν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κατάτεχνα. ποικίλα. οἷον ὕμνους, παιᾶνας. προσῴδια. καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. Κυκλιοδιδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ διθυραμβοποιὸν λέγει ἀριστοφάνης. εἴρηται, ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν. ἀντίπατρος δὲ καὶ εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, φασὶ τοὺς κυκλίους χοροὺς στῆσαι πρῶτον λᾶσον, ἑρμιονέα. οἱ δὲ ἀρχαιότεροι, ἑλλάνικος καὶ δικαίαρχος, ἀρίονα τὸν μηθυμναῖον. δικαίαρχος μὲν ἐν τῷ περὶ διονυσιακῶν ἀγώνων. ἑλλάνικος δὲ, ἐν τοῖς κραναϊκοῖς. Κυκλογάλων, γλίσχρων. σμικρολόγων. Κυκλοβορεῖν, καὶ καταγλωττίζειν, χαριεντίσματα ἐστι κωμῳδίας. Κυκλοβόρος, ποταμὸς ἀθηναίων. ὃς οὐκ ἀεὶ οὐδὲ διαπαντὸς ῥέει, ἀλλὰ χειμάῤῥους. ἔνιοι τόπον κυκλοτερῆ, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπωλοῦντο, ἃ ἐσφετερίζετο ὁ κλέων. Κύκλοι, ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται, ἐν οἷς ἐπιπράσκοντο τὰ ἀνδράποδα. ἴσως καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια. ἐφ᾽ ὃ δὲ ἀναβαίνοντες οἱ δοῦλοι πιπράσκονται, τοῦτο τράπεζαν ἀριστοφάνης καλεῖ. μονοπώλιον ὑπερίδης. Κύκλοι εἰσὶ παράλληλοι, οἱ περὶ τοὺς αὐτοὺς πόλους στρεφόμενοι. Κύκλοι εἰσὶν ἀρκτικοί, οἱ τὸ φαινόμενον ἀεὶ μέρος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀφανές, διορίζοντες. Κύκλοι εἰσὶ μεσημβρινοί, οἱ διατέμνοντες τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον. κύκλοι εἰσὶν ὁρίζοντες, οἱ διορίζοντες τὸ φαινόμενον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς. Κλύκλον ποιητὴν λέγει ὅμηρος συνήθως, τὸν τοῦ ἅρματος τροχόν, ὡς καὶ αὐτὸν δεῖ πεποιημένον. ἢ καὶ πρὸς διαστολὴν τῶν παρὰ τοῖς σοφοῖς διανοητῶν κύκλων. Κύκλος, σφαῖρα. ἐνιαυτός, κόσμος. Κύκλος ἐστὶν ἰσημερινός, ὁ μέγιστος τῶν παραλλήλων, ἢ ἐφ᾽ οὗ τὰς ἰσημερίας ὁ ἥλιος ποιεῖται. Κύκλος ἐστὶ τροπικός, ἐφ᾽ οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς τροπὰς ποιεῖται. Κύκλος, περίβολος. καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται. καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις ὑπὸ τροχόν τι κατασκεύασμα. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα, ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, καὶ εἶδος ἱππασίας. Κυκλοτερές, περιφερές, ἐπικαμπές. Κύκλοις καὶ τροφοῖς, τὰ τείχη. τροχοὶ δὲ τὸ τεῖχος ὡς σοφοκλῆς ἡρακλεῖ. κυκλώπειον τροχόν. Κυκλοτερὲς τόξον λέγει ὅμηρος, οὐ τοιοῦτον φύσει, σκολιὸν γάρ ἐστι καὶ ἀγκύλον πρὸ τῆς τάσεως. ἀλλ᾽ ὅ ποτε ἑλκυσμὸς τοιοῦτον γίνεται. Κυκλοφορεῖται, κατὰ κύκλον φέρεται. ἢ κινεῖται. Κύκλωπες, κυκλόωπες καὶ κατὰ συγκοπήν, κύκλωπες. ὅτι κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνέκειτο τῷ μετώπῳ. Κύκλωπες, ἄγριοι ἄνθρωποι, καὶ κυκλώπειον κλέμμα. σημαίνει δὲ καὶ ὄρος. Κυκλώπων ἔδος, ἐπειδὴ κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς μυκήνας. καὶ κυκλώπων, χαλκέων. Κυκλῶ, κυκλώσω κοινῶς. κυκλῶ κυκλήσω παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ ἐφ᾽ ἁμάξης ἄξω. κύκλα γὰρ οἱ τροχοί. καὶ εἰσκυκλέω, καὶ ἐπικυκλέω, καὶ ἀνακυκλέω. Κυκλῶσαι, τὸ περιελθεῖν καὶ περιοδεῦσαί τινα

τόπον. κυκλῆσαι δὲ καὶ ἀνακυκλῆσαι, τὸ πολλάκις αὐτὸ μεταστρέψαι. Κυκλοστάθμοις, ὑψηλοῖς. Κύκλῳ, εἴτε ὄνομα, εἴτε ἐπίῤῥημα, σὺν τῷ ι γράφεται. ἔστι γὰρ, κύκλος, κύκλου, κύκλῳ. καὶ λοιπὸν αὗται αἱ δοτικαὶ μετερχόμεναι εἰς ἐπιῤῥήματα, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς δοτικῆς, τὴν γραφὴν φυλάττει. οἷον ἰδίᾳ, δημοσίᾳ. κύκλῳ. οἷον, κύκλῳ στέμμα. Κύκλωψ, ἐθνικόν ἐστι, τῷ τοῦ ποσειδῶνος υἱῷ. κύριον δὲ τὸ πολύφημος. εἰ μὴ ἄρα ὥσπερ τὸ αἰγύπτιος, ἐν τοῖς ἑξῆς κύριον εὕρηται ὄνομα, οὕτω καὶ τὸ κύκλωψ ἐξ ἐθνικοῦ, εἰς κύριον μετέπεσεν. ἐξ ἰδιωσαμένου τοῦ πολυφήμου τὸ κοινόν. Κύκλωψ ὅτι ποιμὴν ὢν, καὶ λύραν κατέχων ἤγειρε τοῖς αὐτοῦ θρέμμασι, καὶ ὅτι αὐτὸν ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσε, δηλοῖ ἡ ἱστορία. Κύκνειον, τὸ τοῦ κύκνου μέλος. Κύκνοι, δύο. ὁ μὲν ἄρεος, ὁ δὲ ποσειδῶνος. καὶ τὸν μὲν ἄρεος, κακῶς τὰ παρὰ θαλασσίαν διαθέντα, ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν. ὡς ἐν τῇ ἀσπίδι ἡσίοδος δηλοῖ. τὸν δὲ ποσειδῶνος, ἀχιλλεὺς στρατευσάμενον καὶ συμμαχοῦντα τοῖς τρωσὶν, ὡς καὶ πίνδαρος ἱστορεῖ. Κύκνος τῷ ἀπόλλωνι, οὐ μόνον διὰ τὸ ᾠδικὸν καὶ μαντικὸν ἀφιέρωται, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λευκόν, ὅπερ ἐκ τοῦ λεύσσειν ἤτοι βλέπειν παράγεται, οὗπερ ἀπόλλων ἐστὶ παραίτιος. ὅθεν καὶ δήλιος ἐπιθετικῶς ὀνομάζεται, ὡς δῆλα καὶ εὔορατα πάντα ποιῶν. Κύκνος, ζῶον ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ, γίνεται κλύω, κλύκος. καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν καὶ μετάθεσιν τοῦ λ, κύκνος. ἢ ὁ κυκλοτερῆ ἔχων τὸν τράχηλον παρὰ τὸ κύκλος. Κύκνος, ἄτρωτος ἦν τὸ λοιπὸν σῶμα, πλὴν κεφαλῆς. τοῦτο μῦθός ἐστιν, ὅτι κατὰ τὴν κεφαλὴν πληγεὶς ὁ κύκνος ἀνῃρέθη. ἀλλὰ περιδέξιος ὢν στρατιώτης ὁ κύκνος, καὶ κάλλιστα σκεπόμενος ἐν πολέμοις, ὡς μηδέποτε τρωθῆναι, ὑποπέπτωκε τοῖς μύθοις ὅτι ἄτρωτος ἦν, ἐπειδὴ πληγεὶς ὑπὸ ἀχιλλέως τὴν κεφαλὴν, ἀνῃρέθη. Κύκνος, ὁ σκαμανδροδίκης, καὶ ποσειδῶνος, λαθραίως τεχθεὶς, ἐῤῥίφη πλησίον θαλάσσης. κύκνων δὲ πέριξ αὐτοῦ καθιπταμένων, ἰδόντες ἁλιεῖς ἀνείλοντο τοῦτον, καὶ κύκνον ὠνόμασαν. ὃς ἀνδρωθεὶς, ἔγημε προκλείαν τὴν λαομέδοντος, καὶ γεννᾷ τέννην, καὶ ἡμιθέαν. ἀποθανούσης δὲ τῆς προκλείας, ἐπέγημεν ὁ κύκνος φιλονόμην τὴν τραγανάσου. ἥτις ἐρασθεῖσα τοῦ τέννου καὶ μὴ τυχοῦσα, κατηγόρησε πρὸς τὸν πατέρα, ἐκβιασθεῖσα ὑπὸ αὐτοῦ, συμφωνοῦντος αὐτοῦ καὶ αὐλητοῦ τινὸς μόλπου. ὁ δὲ ὀργισθεὶς, εἰς λάρνακα λαβὼν τέννην καὶ ἡμιθέαν ἀφῆκεν εἰς τὴν θάλασσαν. τῆς δὲ λάρνακος προσενεχθείσης τῇ τότε λευκοφρύϊ νήσῳ, νῦν δὲ ἀπὸ τοῦ τέννου τένεδος καλουμένῃ, ἰδόντες οἱ τῆς νήσου τὸ συμβὰν καὶ μαθόντες τὸ δρᾶμα, βασιλέα αὐτὸν τὸν τέννην ἐποίησαν. καὶ τὴν νῆσον ἀπ' ἐκείνου, τένεδον προσηγόρευσαν. γνοὺς δὲ ὁ κύκνος, τὸ ἀληθὲς, ἀνεῖλε μὲν φιλονόμην. αὐτὸς δὲ ἐλθὼν συνῴκησε τοῖς παισὶν ἐν τενέδῳ. ἀχιλλεὺς δὲ ἐπιστρατεύσας τῇ τροίᾳ, ἀνεῖλε τὸν κύκνον, καὶ τέννην τὸν υἱὸν κύκνου λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἀπόλλωνος. ἡ δὲ ἡμιθέα διωκομένη φεύγουσα τὴν μῖξιν, εἰς γῆν κατεπόθη. μετὰ δὲ τὸ ἀνελεῖν ἀχιλλεὺς κύκνον, καὶ τέννην, εἰς ἔννοιαν ἐλθὼν, ὕστερον ἀνεῖλε καὶ μνήμονα, ὅν τινα ἡ θέτις συνακόλουθον ἀχιλλεῖ δέδωκεν ὑπομιμνήσκειν αὐτὸν μὴ ἀνελεῖν ἀπόλλωνος παῖδα. ἡμαρμένον γὰρ ἦν ἀχιλλεῖ ἀποθανεῖν, εἰ ἀνέλῃ παῖδα ἀπόλλωνος. ὁ δὲ τέννης ὡς ἔφην, υἱὸς ἀπόλλωνος. Κύκνος, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν πλέον τῶν ἄλλων τὴν ἰλὺν χρήσει τροφῆς. Κυκοίας, προγόνοις. Κυκοῦντος, θρηνοῦντος. Κυκύϊζα, γλυκεῖα κολόκυντα. Κύκυον, τὸ σικύον. Κυκρὸν, ἔγκυον, ἁπαλόν. βλαστόν. Κυληβὶς, κολοβή. Κυκῶ, τὸ ταράσσω. καὶ κυκῶσαι. Κυμώμενος, ταραττόμενος. Κυλαίνων κάτω, σοφοκλῆς φαίδρᾳ. τὰ ὦτα καταβαλὼν ἅπερ οἱ σαίνοντες ποιοῦσιν, ἔσται ἐπ' οὐρὰν ὦτα κυλαίνων. καὶ τὸ οἷον οὐρὴ μὲν ῥ' οἱ, ἔσαινε, καὶ οὔατα κάβαλεν ἄμφω. Κυλιβήνη, ἡ ἄκαρπος κράμβη. Κύλα, τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μῆλα, τὰ ὑπώπια. Κυλίειν, λέγεται ἀπὸ τῶν ἄνω ἐπὶ τὰ κατώτερα. τὸ δὲ ὠθεῖν, ἀνάπαλιν. καὶ κυλίεται μὲν τὸ πρᾶον. ὠθεῖται δὲ, οὐκ εὐχερῶς. Κυλικεῖον, ἡ θήκη τῶν ποτηρίων. Κυλικίας, ἰδιώτης ἀπὸ τόπου. ἰόβας. Κυλικήρυτον, αἷμα. ὡς τὸ κοτυλήρυτον. οἷον πολύ. Κυλίκραιον, πολέμων φησὶν, ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι ἦσαν κύλικες. οἱ δὲ, τοὺς ὑπό τινος ἡρακλεώτας, ἀπό τινος ὠνομάσθαι. Κυλίνδει, κυλίει, ἐπιφέρει. καὶ κυλίνδεσθαι, ὁμοίως. Κυλίνδεσθαι, τῷ κυλίνδω. ἐξώρμηται βαρυτόνου θέματος. τὸ γὰρ κυλινδεῖσθαι, τῶν μεθ' ὁμικρόν ἐστιν, ὥσπερ καὶ τὸ καλινδεῖσθαι. οἷς ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀλινδεῖσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἀλινδήθρα, ὅπερ ἐστὶ κονίστρα. προϋπάρχει δὲ ἀμφοῖν τὸ ἀλίζειν. ὧν χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ ἀλινδήθρας ἐπῶν. ἤγουν κονίστρας, παλαίστρας. καὶ ἐν τῷ τὸν ἵππον ἐξαλίσας, ἤγουν κυλισθῆναι ποιήσας. Κιλίνδεται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ περιφέρεται. Κυλίνδετο πῆμα, πολλαχοῦ εἶπεν ὁ ποιητής, καὶ δηλοῖ τὸ ἄνωθεν ἐκ διὸς ἧκεν αὐτό. Κυλινδήθρα, κυλίστρα. ἀπὸ τοῦ κυλινδῶ. Κυλίνθιον, πρόσωπον ξύλινον. Κυλινδούμενος, κυλιόμενος. περιστρεφόμενος. Κυλινδοῦται, κυλίεται. καὶ καλινδοῦται, ἀντὶ τοῦ κυλίεται. Κύλινδροι, ὄφεις καὶ σφραγίδος εἶδος. καὶ πόλεμοι, καὶ λίθοι στρογγύλοι. Κύλινδρος, κιονίσκος λίθινος στρογγύλος, ἑκατέραν ἔχων βάσιν ἐπίπεδον. Κιλίνδω, ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ βαρύνεται. ὅθεν κυλινδόμενος μόνον οἶδεν ὁ ποιητής, εἰ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον περισπᾶται, οἱ κυλινδεῖσθαί φασι. Κύλιξ, τὸ ποτήριον. ἀπὸ τοῦ κύκλος. κύκλιξ καὶ κύλιξ φιάλη. λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον χεῖλος, ἀποκεκρουσμένον, κεκλασμένον. καὶ κυλίκιος, ἐξήγησις, οἷα δὴ ἐν στιβάσι. καὶ κύλικι ἐς τὸ ἁβρότερον ἀνακεκλιμένοις ἐπιπεσὼν ἔκλινε. καὶ αὖθις καὶ σταγόνα σπονδὴν τὴν ἀεὶ θύρασιν ὀπίσω τῆς κύλικος βαιὸν πυθμένι κευθομένην. Κύλιξ ῥοπαλωτή, τὸ παρὰ πολλοῖς διακλυστῆρον. Κύλιξ, τὸ ποτήριον. κύκλιξ τις ὤν, ἀπὸ τοῦ κυκλοειδὲς εἶναι, ἢ παρὰ τὸ χύω χύλιξ καὶ κύλιξ. Κυλίσαιος, πόλις ἰταλίας. πάριβαξ δὲ τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο. διὰ δὲ τὸ τὸν ἡρακλέα φονεῦσαι δράκοντά τινα ὑπερμεγέθη, καὶ κυλισθῆναι εἰς αὐτὸν, κυλίσαιος ἐκλήθη. Κυλίχναι, λεκανίδες. τρυβλία. ἢ φιάλαι. καὶ κυλικνίδες παρὰ ἀθηναίοις, αἱ πυξίδες, ἢ οἱ λιβανωτοὶ, ἢ ἀγγεῖα κεραμεᾶ. Κυλίχνιον, ἔκπωμα. ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα. Κύλλα, πολίχνιον ἦν τρωϊκὸν κείμενον περί που τὴν ἀδραμυττηνὴν χώραν. τὸ δὲ ὄνομα ἔσχεν ἀπό τινος ἡνιοχοῦντος τῷ πέλοπι, ὃς κύλλας ἐκαλεῖτο. αὐτόθι δὲ τεθνεὼς καὶ ταφεὶς ἐτιμήθη πρὸς τοῦ πέλοπος κτίσματι πόλεως. ἥτις δι' ἐκεῖνον κύλλα ἐκλήθη. καὶ ἀπ' αὐτοῦ κυλλαῖος ἀπόλλων αὐτόθι, ὁ καὶ ποταμός. ἔοικε δὲ ὁ κύλλας διὰ τοῦ ντ κλίνεσθαι, ὡς τὸ πάλλας τοῦ πάλλαντος. διὸ καὶ οἱ κατὰ τὴν κίλλαν αὐτὴν κίλλαντες ἐκαλοῦντο. Κυλλάδες, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέρη, ὅθεν καὶ τὸ ὑπωποιδεῖν, κυλοιδιᾶν καλοῦσι.

συνέσταλται δὲ τὸ ῡ. Κυλλαίνει, θυμαίνει. Κύλλαιος, βόστρυχος. Κυλλαραβὶς, δίσκος, ἢ γυμνάσιον ἐν ἄργει.
Κύλλαρος, ὁ ἵππος κάστορος, παρὰ τὸ κέλλειν· ὅ ἐστι ταχὺς· στησίχορος φησὶ τὸν ἑρμῆν δεδωκέναι τοῖς διοσκούροις· φλό
γεον καὶ ἅρπαγον ὠκέας τέκνον ποδάργας, καὶ κύλλαρον. Κύλλας. κύλλαξ. ἠλεῖοι. Κυλλᾶς τις ἄρτος ἐν αἰ
γύπτω, ἀπὸ ὀρίζων ὀξ ὀλύρας. Κυλλαροὺς, τοὺς ὀφθαλμούς. Κυλλήβην, κολοβοῦντα. οἱ δὲ, τὰ κέρατα κολόβια, παρ᾽
ἱππώνακτι. Κυλλήνη, οὐ μόνον ὄρος ἀρκαδίας, ἀλλὰ καὶ πόλις ὁμώνυμος. ἔνθα δοκεῖ τὸν ἑρμῆν τεκεῖν, ἡ τοῦ ἄτλαν
τος θυγάτηρ μαῖα. ὅθεν καὶ κυλλήνιος ἑρμῆς. ὃς οὐ καὶ κύλλιος κατὰ συγκοπὴν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἐκλήθη δὲ κυλ
λήνη, ἀπὸ τῆς κυλλήνης ναΐδος. ἐν τούτω φασὶ μόνω τῶ ὄρει, τοὺς κοσσύφους λευκοὺς γίνεσθαι, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐ
εσθαι. θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην. τῆς δὲ ἡμέρας δυσθηράτους εἶναι σφόδρα. ἔστι δέ φασι καὶ κύλλης κυλλήνη. ὁ δὲ
γεωγράφος, ὅτι κυλλήνη τὸ ἠλείων ἐπίνειον. ἀφ᾽ ἧς κυλλήνιον ἀρχὸν ἐπειῶν, φασί που ὅμηρος. ἔστι δὲ καὶ κώμη με
τρία, ἔχουσα τὸν κολωτοῦ ἀσκληπιὸν. ξόανον θαυμαστὸν ἰδεῖν ἐλεφάντινον. καὶ ὅπου χ᾽ ὁ διόνυσος κολώτης κατὰ τὴν
ἀσωτήριον παράδοσιν, ἀλλὰ τεχνίτης ἄγαλμα τοῦ διονύσου ὁ κολώτης. Κυλλήνη, πόλις ἐστὶ τῆς ἀρκαδίας. Κυλ
λήνιος, ὁ ἑρμῆς. μυθικῶς μὲν ἀπὸ κυλλήνης, ἥ τις ὄρος ἐστὶν ἀρκαδίας ὀνομασθὲν ἀπὸ κυλλήνης ἡρωΐδος τινός. περὶ δὲ ταῦ
τα διαφερόντως, ἐν τοῖς περὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος τιμᾶσθαι τὸν ἑρμῆν. κακεῖθεν ἔχειν τὸ λεχθὲν ἐπίθετον. κατὰ μέντοι ἀλληγορί
αν, κυλλήνιος τοῦ ὕπνου δοτήρ. ὁ τὰς ἡνίας τῶν κύλων ἢ κυλάδων ἔχων, ὃ δηλοῖ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς, ὅθεν καὶ κυλοι
διᾶν παρὰ ἀττικοῖς, τὸ τὰ κύλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν, ἐκ μακροῦ πινίας τυχὸν, ἢ ἀϋπνίας. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ
ὅτι κύλα κατὰ εὐθύδημον, τὰ ἐν τῶ κάτω βλεφάρω, μακρὰ ἀνατρέχοντα ἐν τῶ μύειν. τὰ δὲ ἐν τῶ ἄνω, ἐπὶ κύλιον.
Κύλλια, ὑπώπια μελανά. Κύλλοβος, ξηρὰ συκῆ. Κυλλοιδιῶ, τοὺς ὦπας ὀγκῶ. Κυλλοιδιῶ, θεόκριτος. κυλ
λοιδιῶντες. οἰδοῦντες, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκούμενοι. Κυλλὸν, ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔπασσον. ὄρσεο κυλλοπόδιον. τὸ δὲ
χωλὸν, ἐπὶ τῆς χειρὸς ὡς εὔπολις. ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρα οὐ λέγεις. καὶ σωφρόνιος μὲν χωλὸν εἶναι τὸν κινη
σίαν φησίν. ἢ τάχα ἐπεὶ πολλάκις ἐστὶ παρ᾽ ἄλλοις ποδὶ κούφω, ἢ ποδὶ λευκῶ. ἀριστοφάνης. Κυλλοπόδιον προ
παροξύτονον, ὡς τὸ ἀγάμεμνον. Κυλλοποδίων, ὁ ἥφαιστος. ὡς ἀπὸ τοῦ οἰδίπους οἰδίποδος. οἰδιποδίων, οὕτω καὶ παρὰ
τὸ κυλλόπους κυλλόποδος, κυλλοποδίων διὰ τοῦ ι δίφθογγον. Κύλλοις λέγει, κατὰ τροπὴν τοῦ χ εἰς κ. πρὸς τὴν ἐτυμο
λογίαν, ἀφαιρέσει δεδώκαμεν. Κυλλὸς, πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ, ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως,
καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Κυλλοῦ πήραν. ἡ πήρα χωρίον πρὸς τῶ ὑμηττῶ ἐν ὧ ἱερὸν ἀφροδίτης. Κυλώνειον
ἄγος, ἀπὸ κύλωνος ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποσπάσαντες ἄλλοι οἱ περὶ τὸν περικλέα ἀθηναῖοι, ἀπέκτει
ναν. Κύλων, ἀθηναῖος ἀνὴρ. μεγαρίδα γυναῖκα γήμας θεαγένους γυναῖκα θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῆ μεγά
λη ἑορτῆ τοῦ διὸς, ἐπιθέσθαι τῆ πόλει. ἐν ὀλυμπία δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν λα
βὼν παρὰ θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπελθὼν τῆ ἀκροπόλει, ἁλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συ
λῶν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν
ἀπατήσαντες, ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἁμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἱκέτας ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πό
λεως, ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν, τοὺς ἱκέτας φονεύσαντες. ἄλλως. κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν, ἐπὶ
τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς. καὶ ὑπὸ ἀθηναίων ἐκλήθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὑρὼν καιρὸν,
φυγῆ ἐχρήσατο. καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες, ἀπέκτειναν. ὅθεν ἀλιτήριοι ἐ
κλήθησαν. ἐκλήθησαν δὲ ἐν πυθοῖ οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβε ποτὲ τοὺς ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν πλουτούντων ἄ
λευρα διήρπαζον. ἀπὸ γοῦν ἐκείνων κατὰ χρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐπὶ
τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς στρατείας τῆς κατὰ τὸν αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγώγως ἀπὸ
τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ παρὰ τῶ ἀριστοφάνει τὸ ἀλιτηρίων, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστοχησάντων
καὶ ἀποτυχόντων. Κῦμα, παρὰ τὸ κύω τὸ γεννῶ, καὶ κύματα κωφὰ, τὰ ἄνευ ἀνέμου ἠρεμοῦντα. Κῦμα, ὕδατος ἐ
πιδρομὴ βιαία, καὶ τὸ ἔτι ὂν ἐν τῆ κοιλία. καὶ τὸ γεννώμενον κύημα. Κυμάδας, ἐγκύους. Κυμάγχη, ἡ εἱρκτή.
Κυμαίνει, ταράσσει. καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν, αὐτὰ δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην. αἰλιανός ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ
πόθου αὐτοῦ κυμαίνεται. καὶ φλέγεται ἄκρατως ἑαυτοῦ. Κυμαίνουσα. ταράσσουσα οἰδαίνουσα, ὑπερβλύζουσα. Κύμα
ρος, κόμαρος. βόστρυχος. Κύματα μακρὰ, τὰ ὑψηλὰ λέγει ὅμηρος, τουτέστι τὰ εἰς ὕψος κορυφούμενα. οὕτω γὰρ
καὶ μακρὸς ὄλυμπος ὁ ὑψηλός. ἔστι δὲ ὅτι ἡ λέξις καὶ τὸ βαθὺ σημαίνει. ὡς ὅτι φρέατα μακρὰ λέγονται ἤγουν βαθέα
καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πάνυ βαθέα. οὐ γὰρ πᾶν βαθὺ ἤδη καὶ μακρὸν λέγεται. Κυμάτια, τὰ χείλη διὰ τὸ κυμαίνειν.
ἢ αἱ ὑπεροχαὶ, παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. Κύματος ἐξαναδὺς, ἀπερεύγεται εἰς ἤπειρον, καὶ νῦν ἐσχηματίσαι. ἔχρῆν
γὰρ εἰπεῖν ὃ ἐρεύγεται. Κύματα μακρὰ παρ᾽ ὁμήρω ἀντὶ τοῦ βαθέα. τὸ φρέατα μακρὰ ἐν ἄλλοις λέγει, ἐπὶ τοῦ τοῦτο ση
μαινομένου. Κυμάτια, αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς. Κύματι κωφῶ, τῶ δίχα ἀνέμου ἐπαιρομένω τῶ
ἀψόφω, καὶ μηδένα ἦχον ἀποτελοῦντι. ἄνευ γὰρ ἀνέμου τὸ κῦμα ἠρεμεῖ. μηδέπω ἀνέμου διακρινοῦς ὄντος. Κύματος ἄ
κρον ἄωτον, ὁ ἀφρός. Κυματοφορτίδες, κόγχοι. Κυματωγὴ, ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή. Κῦμα θαλάσσης λέγε
ται πρὸς διαστολήν. κυμαίνονται γὰρ καὶ λίμναι, καὶ ποταμοί. ἀλλ᾽ οὐχ οὕτω. κῦμα δὲ παράγεται παρὰ τὸ κυκᾶ
σθαι, ὡς φαίνεται ἐν τῶ κυκώμενον ἴσα τῶ κύματι. ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς ἐγγὺς τοῦ κυκᾶσθαι τὸ κῦμα θέμενος πρὸ τοῦ ἐ
τυμολογικοῦ. ἐπεὶ τὸ κῦμα ἐκ τοῦ κυκᾶν λέγεται τινος ἐστὶ κῦμα ἤγουν κύημα. ὅτι δὲ κῦμα δριμέως καὶ τὸ κατὰ
γαστρὸς ἔμβρυον λέγεται συγκοπὲν ἐκ τοῦ κύημα, δηλοῖ εὐριπίδης ἐν τῶ γέμουσαν κύματος θεοσπόρου. ἤγουν ἐγκυμοῦ
σαν ἐκ ποσειδῶνος. Κῦμα, ἀντὶ τοῦ κύημα κεῖται, παρὰ τῶ ἀπολλωνίω κατὰ συγκοπήν. Κυμαίθα παρὰ θεοκρίτω,
ὄνομα βοός. καὶ αἰγός. παρὰ τὸ κῶμυθα. ἢ παρὰ τὸ αἴθη καὶ τὸ κόμη ἡ τὰς κόμας αἴθας ἔχουσα. τουτέστι ξανθάς. ἢ ἐγκύμονας

Κύμβαι, ὄρνιθες. Κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις. Κυμαίνει, ἡ θάλασσα. ὁ μετὰ βάσεως· μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ ταράσσει. Κυματοπλήγη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται ἀπὸ τοῦ πλήσσειν τὰ κύματα. Κυματωγή, ἀκτὴ ἔνθα κύματα ἄγνυνται. Κύμβαχον, ἀκρότατον. Κύμβαλα, ὄργανα ἔνηχα, παρὰ τὸ κῦφον, κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κύμβαλα, θυμελικὰ παίγνια. καὶ κύμβαλ' ὀξύδουπα κοιλιγχείλεα. Κύμβαλον, παρὰ τὸ κύπελον, κύπαλον. καὶ κύμβαλον· ἢ παρὰ τὸ πεποιημένην φωνὴν ἔχειν. κύμβαλον γάρ, ἐκ πεποιημένης φωνῆς εἴληπται. αἱ δὲ πεποιημέναι φωναὶ αὗται, κυμ. καρ. κεν. ρε. κρι. κε. τρι. χα. Κυμβαλικὸς τρόπος, τῷ πελέκει κακουργῆσαι. Κύμβαλον, βακύλλιον, βαβούλιον. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. Κύμβας, ὄρνιθας καὶ κοίλας, καὶ περιφερεῖς, καὶ εἴδη ποτηρίων. Κυμβαπυταί, ὀρνιθοῦται. Κύμβαχος, ἐστὶ κατὰ τὴν τῶν ἐπὶ κεφαλήν. ἔοικε γὰρ οὐ μόνον ἐπὶ ὀστρακοδέρμων κύπτειν ἡ κύμβη λέγεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, κατά τινα γλῶσσαν. ὅθεν καὶ κυβιστᾶν τὸ ἐπὶ κεφαλὴν καταβάλλεσθαι. ἔστι δὲ καὶ κυμβαῖον, εἶδός τι ποτηρίου, ὡς Παυσανίας φησί. παρὰ τὸ κυφὸν δὲ ἐτυμολογεῖται ἡ κύμβη, ὡς περιφερής. ὁ δέ γε κύμβαχος, ἢ ἔχει τὸ ὄνομα περισσείας, διὰ τὸ δεδοικότα ἐγκεῖσθαι ἀλλ' ἦχον, ἢ ἐκ παραγωγῆς ἔχει τὸ χ. ἵνα ᾖ, ὡς τιμή, τίμαχος. ὅθεν κύριον δωρικόν, ὁ Τιμαχίδας. οὕτω καὶ κύμβη, κύμβαχος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον, ἐν ᾧ ἐνίεται ὁ λόφος, ὡς τὸ κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει. τὸ δὲ ῥηθὲν κυμβαῖον ποτήριον, κυμβίον ἔτεροι γράφουσι. λέγοντες καὶ ὅτι ἔοικε κατὰ σχῆμα πλοίῳ, καλουμένῳ κύμβῃ. Κύμβαχος, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν πεσών, καὶ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Κύμβαχον κόρυθος. ὅρα πρὸς διαστολὴν τοῦ τῆς κεφαλῆς εἴρηται. Ὅμηρος· κύμβαχον ἀκρότατον νύξεν· εἶτα ἐπάγει· πρὸς συφήνδαν, δ' ἀφ' ἱππόδασυν λόφον· πᾶς δὲ ὁ λόφος δηλαδή, χαμᾶζε κάππεσεν. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως κύμβαχον, τὸ ὑπὲρ κεφαλῆς διάκενον τῆς περικεφαλαίας. εἰς ὃ καθίεται ὁ λόφος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸν ἦχον τῆς κύμβης. ὅ ἐστι τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ κυμβία, ποτήριά τινα κεφαλοειδῆ ὡς εἰκός. καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτὸν βάλλειν. συμβάλλεται δὲ εἰς τὸν τοιοῦτον νοῦν, καὶ ἡ παρὰ τῷ Ὀππιανῷ ὀστρακόδερμος κύμβη. Κύμβη, πλοίου εἶδος. ἢ ὁμώνυμον ποτήριον κύμβα, καὶ κυμβίον δὲ γένος τι ποτηρίων βαθέων ὀρθῶν, πυθμένα μὴ ἐχόντων μηδὲ ὦτα. Κύμβη, ἡ κεφαλή. Κυμβία, τὰ κύφα ἐκπώματα, διὰ τὸ περιφερῆ εἶναι καὶ κύφα. Κυμβία, τὰ μάζια τῶν χρυσίων. Κυμβίον, εἶδός τι ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενόν, καὶ τὸ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, ὃ καλεῖται κυμβίον. Κύμβαι, τὰ ἐμπολήματα. Κύμβος, κοῖλος μυχός· βυθός. καὶ κεραμίου πυθμήν. Κύμη, πόλις Ἰταλίας ἀπό τινος Κύμης βασιλίδος, ἥ τις ἐκράτει τὸν τόπον. οἱ δέ, ἀπὸ ἐγκύμονος γυναικὸς οὕτως ὠνομάσθαι τὸν τόπον. οἱ δέ, διὰ τὸ πολυκύματον αὐτὴν εἶναι. Κύμηχα, κύαμον. Κύμινδις, ἔοικε κρύμινδίς τις εἶναι. οἱονεὶ κρύψις τοῦ ἰδεῖν. ὅπερ ὕπνῳ οἰκεῖόν ἐστι. διὸ καὶ τοιούτῳ ζώῳ τὸν ὕπνον Ὅμηρος ἐμόρφωσεν, ὃ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους φασὶ κρύπτειν. ἔτι δὲ ὁ κύμινδις. ἢ ἡ κύμινδις. ἑκατέρως γὰρ λέγεται, οἰκεῖος ὕπνῳ ἐστί, καὶ ὡς εἰς ὕπνον φασὶν εὐεπίφορος, καὶ ὡς τὰ πλεῖω νυκτὸς φαινόμενα. καθὰ καὶ ὁ ὕπνος νυκτὶ πεφιλίωται μυθικῶς, καὶ ἀλληγορικῶς. καὶ δηλοῖ τοῦτο ἡ περὶ αὐτοῦ ἱστορία λέγουσα, ὅτι κύμινδις ὀλιγάκις φαίνεται. οἰκεῖ γὰρ ὄρη. μέγεθος, ὅσον φασσοφόνος ἱέραξ. τὴν δὲ ἰδέαν λεπτὸς καὶ μακρός. κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτόν. οὗτος ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται διὰ τὸ μὴ βλέπειν ὀξύ, τὰς δὲ νύκτας θηρεύει ὡς οἱ ἀετοί, καὶ μάχεται πρὸς ἀετόν, οὕτω σφοδρῶς ὥστε πολλάκις ἄμφω λαμβάνεσθαι ζῶντας, ὑπὸ τῶν νέων. νεοττεύει δ' ἐν πέτραις, ἢ σπηλαίοις. λέγει δὲ ἡ ἱστορία, καὶ ὡς μέλας ἐστὶ χαλκίζων τὴν χροιάν. ὅθεν καὶ χαλκὶς λέγεται. ζήτει χαλκίδα λέξιν. Κυμίνδαλα, κατὰ στροφὴν Ταραντῖνοι. Κύμινδος, ὁ ἀετός. καὶ κυμίνδιος. Κύμινον, εἶδος βοτάνης. Κυμινοπρίστας, τοὺς φειδωλοὺς καὶ σμικρολόγους ἐκάλουν. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν Ἀριστοφάνης. κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον. Κυμοδόκη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται αὐτὸ τὸ δεκτικόν, καὶ πραϋντικὸν τῶν κυμάτων. Κυμοθόη, ὄνομα νηρηΐδος. λέγεται, διὰ τὸ ταχὺ τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Κυμορρόον, τὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥέοντα. Κύνα, ὄνομα πόρνης. Κύνα δέρειν δεδαρμένην. τὸ Φερεκράτους. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο παθόντων, αὖθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία. Κυνάγχη, τέχνη μηχανική. ἔνιοι τὸν διὰ χειρῶν δεσμόν. οἱ δὲ τὸ κυνάγχη, ἀντὶ τοῦ κλέπτα, καὶ νόσημα κυνῶν καὶ ἀνθρώπων πνιγμός. καὶ εἱρκτή. Κύναδα, κυνόσβατον. ἢ φυτὸν ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαί φασι. Κυνάδας, ἀντὶ τοῦ τὰς κουρὰς λέγουσι Δωριεῖς. Κυνάδες, αἱ ἀπὸ Μαγδαλιᾶς. Κυνάδης, Ποσειδῶν, Ἀθήνησιν ἐτιμᾶτο. καὶ κυνάδης, ἀπελεύθερος. Κυνάδρα, κρήνη ἐξ ἧς ἔπινον οἱ ἐλευθερούμενοι. ὅθεν καὶ τὸ ἐν κυνάδρᾳ ἐλευθέριον ὕδωρ, παροιμιακῶς ἐπὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ζωῆς. Κυναῖος, ὁ ἀναιδής. Κυναιδός, λίαν ἀναιδής. Κυνακίας, ἱμάντας οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετραχέρῳ Ἀπόλλωνι, βοὸς ἔπαθλα διδομένου. Κυναλώπηξ, κυνοφθόρῳ. οἱ δὲ διελόντες, κύνα ἄδικον ἀπέδοσαν. Κυναρίου, ἢ κυνουρίου, ἀργολύκου. Κυναλώπηξ, Φιλόστρατον λέγουσιν οὕτω τὸν Ἀθηναῖον κωμῳδεῖν. ἢ τοὺς ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς Λακωνικοὺς κύνας, φασὶ λέγεσθαι. Κυνάμυια, ἡ ἀναιδὴς καὶ θρασεῖα, παρὰ τὴν κύνα, καὶ τὴν μυῖαν, ἀναιδῆ ζῶα καὶ ἄμφω. κοινότερον δὲ τοῦ κυνόμυια, καὶ ἐξ ἐκείνου δοκεῖ γενέσθαι τοῦτο, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μεσοπόλιος ὁ μεσαιπόλιος, καὶ ἐκ τοῦ τιθεβώσσειν, τιθαιβώσσειν. ἐξ ὧν καὶ τὸ τιθαιβώσσειν, καὶ ὁ μεσαιπόλιος. ἔτι δὲ καὶ καθὰ ἀκρόχολος, ἀκράχολος παρὰ Ἀττικοῖς, καὶ σταφὶς ἀσταφίς, καὶ ἀπομείρεται, ἀπαμείρεται, παρὰ Ἡσιόδῳ. τινὲς δὲ κυνάμυιαν φασι, τὴν τῶν κυνῶν μυῖαν. ἤτοι τὸν κρότωνα. ἔτεροι δὲ διὰ τοῦ ι γράφουσι τὴν ἀρχὴν τῆς λέξεως, καὶ νοοῦσι κινάμυιαν τὴν μὴ ἔχουσαν τὸ βλέμμα, ἀλλὰ κινοῦσαν συνεχῶς τοὺς μύας τῶν ὀφθαλμῶν. Κύναρος, φυτόν τι. καὶ μή ποτε ἡ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκανθῶδες. κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ Θεόφραστος λέγει. Κύνας ἀργούς, λευκούς. ἢ ταχεῖς. Κυνδάλη, παιδιά τις. καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταί, κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν. οἱ δέ, τὰ γεωμετρούμενα σχήματα, κακῶς. κυνδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους, καὶ κυνδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστήν. Κυνδός, ἄπαικτος. ἀπαράλλακτος. Κύνδων, ποταμὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ δέ, ἐν Πελοποννήσῳ. Κυνέας, τὰς περικεφαλαίας. ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων γινομένας, ἢ ἀπὸ κυνός τινος κατασκευάσαντος πρῶτον. μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως. οἱ κυνᾶς τὰς στιππὰς ἔχοντες. Κυνεάγας, κ' νόσων. Κυνεγκέφαλος, ὁ

τῆς ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος. Κυνέη παρ' Ὁμήρῳ, χρήσεως παλαιᾶς ἐστὶν ὄνομα. ὡς γὰρ ἐν τῷ παρδαλέη, λεοντῆ, λυκέη, ἐλλείποντος τὸ δορά, οὕτω καὶ ἐν τῷ κυνέη. δηλοῖ γὰρ κυνέην δορὰν, ἤγουν κυνός τε τὰ μὲν σκέπουσαι τὰς κεφαλὰς τοῖς παλαιοῖς, αἱ μὲν τοιαύτῃ ὕλῃ τοῦ σκεπάσματος, ἠμελήθη. τὸ δὲ ὄνομα οὐκ ἐξελελοίπει, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξ ἄλλης ὕλης ἔρυμα τῆς κεφαλῆς, κυνέη καλεῖται διὰ τὴν παλαιὰν χρῆσιν, καθ' ἣν καὶ ἡ τοῦ ἅδου περικεφαλαία, κυνέη λέγεται. Κυνέη ἄϊδος, ἣν Ἀθηνᾶ ἔλαβε τὸν Ἄρην ἐν τῷ τοῦ Διομήδους ἅρματι οὖσα. διότι δῦναι ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης. ἥτις μελανία τις ἦν. ἀπὸ τοῦ μύθου λέγεται εἶναι ὑπὲρ πᾶν ὃ ἂν εἴποι τις μέλαν. διὸ καὶ τὸ ἀφανὴς ὢν ἐν τῷ δολίως τι πράττειν, καὶ οἷον ἀπὸ ἅδου ὢν τῷ ἐκεῖ σκότῳ τοῦ ἅδου, λέγεται παροιμιωδῶς κυνέην φορεῖν. Κύνει, ἀντὶ τοῦ ἐφίλει ἢ προσεκύνει. Κυνεῖν, τὸ φιλεῖν. πρωτότυπόν ἐστι τὸ κύειν. ἐκ τούτων τὸ προσκυνεῖν. καὶ τὸ κύειν τὸ γυναικῶν. Κυνέαις, περικεφαλαίαις. πρὸς τὸν ὄμβρον ἔχοντες. καὶ ἐν Νεφέλαις ὁ πρεσβύτης τὸν ὄμβρον φοβούμενος λέγει. τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα; Κυνέη κατὰ τοὺς παλαιούς ἐστι νέφος τι πυκνότατον. ἡ τοῦ ἅδου κυνέη, δι' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἀφανεῖς ἀλλήλοις γίνονται. ὡς εἶναι ταὐτὸν κυνῆν ἅδου δῦναι, καὶ ὑπὸ παχυτάτῳ νέφει γενέσθαι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν ἅδου εἶναι σκότου. εἴρηται τὸ δῦναι ἄϊδος κυνέην. ἣν περιβαλλόμενός τις, οὐκ ἂν ὁραθείη. διὸ Ἀθηνᾶ ἔδυνεν αὐτήν. Κύνειον θάνατον, ἄγαν φοβερόν. Κύνειος, εὔζωνος, καὶ ἰσχυρός. Κυνεῖς, ἀναιδεῖς. κυνώπας. Κύνειος θάνατος, χαλεπός. ἔστι δὲ, ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος. δυσχερῶς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Κυνελφεῖ, κρύπτει. Κύνεον νόον λέγει ὁ Ἡσίοδος, τὸν κυνὸς ἀναίδειαν ἔχοντα. ἀπὸ κυνὸς, κύνεος. ὡς ἀπὸ τοῦ χρυσὸς χρύσεος, καὶ ἄργυρος ἀργύρεος μετουσιαστικῶς. Κυνέπασαν, ἐξέδυσαν. ἔνιοι κυνέπασαν, τὸ αἰδοῖον ἐπιλείναντες, οἷον ἐπέπασαν. Κύνες, τοῦ ἵππου τῆς ὁπλῆς μέρος καὶ ἧλοι. καὶ ἀναιδεῖς, καὶ οἱ δράκοντες. Κύνεσσι, τοῖς κυσί. Κυνέαν, ἤτοι Ἄρεως κόρην ἢ Ἀθηνᾶν, ἢ Πειθώ. Κυνέουν, ἐφίλουν. Κύνεσσι ποιητικῶς, κυσὶ κοινῶς. Κυνῆ, γυνή τις αὕτη. κυνῆ δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς Ἑρμῆς ἄγγελος ὤν. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνάχῳ ἐπὶ τῆς Ἴριδος. φασὶ δὲ καὶ κυνέαν τὸν πέτασον λέγεσθαι ἐν Πελοποννήσῳ. πέτασον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὁ Ἑρμῆς, πρὸς ὃν τὴν κυνῆν εἶπε. καὶ Πελοποννήσιοι δὲ τὸν πέτασον κυνῆν καλοῦσι. Κυνῆ Βοιωτία. ἐγίνοντο γὰρ διάφοροι ἄλλαι αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Κυνηγέτης λέγε, τετρασυλλάβως. Κυνηγέτης ἐμβοάτω ταῖς κυσίν. ἐγκελευέτω, ἐπανακραγέτω, ἐπικεκραγέτω, ἐνσημαινέσθω, ἐπισημαινέσθω, ἐξοτρυνέτω, τὰς κύνας προσκαλείτω, προτρεπέτω. ἐπεγειρέτω. ὁρμάτω. παρορμάτω καὶ τὰ ὅμοια. Κυνηγῶ, κυνηγετῶ, ἀγρεύω. θηρῶ, θηρεύομαι, θηρεύω. ἁλίσκω. Κυνηδὸν, δίκην κυνός. Κυνῆν, περικεφαλαίαν λέγουσιν. ἀγροικικὸν φόρημα. οὕτω δὲ ἐκλήθη, ἐπειδὴ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἦν. Κυνθαίνει, κρύπτει. Κύνθιον, προσωπεῖον ξύλινον. Κύνθος, ὄρος Δήλου. ὅθεν ὁ Ἀπόλλων, Κύνθιος καλεῖται. Κυνίας, πῖλος ἢ χείρ. Κυνίδαι, γένος ἱερὸν Ἀθήνησιν, ἀπὸ Κύνου ἢ Κυνίδου ἥρωος. Κυνίδιον, τὸ μικρὸν κυνάριον. Κυνίζει, μετὰ βλακείας περιπατεῖ. Κυνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ κινίζω, τὸ δὲ κίω, παρὰ τὸ ἴω τὸ πορεύομαι. Κυνικοὶ οἱ φιλόσοφοι, διὰ τὸ αὐθάδες καὶ θρασὺ καὶ ἀναιδές. τοιοῦτοι γὰρ καὶ οἱ κύνες. Κυνικός ἐστι νοῦς, ὁ θεωρητικὸς διὰ τῆς κινήσεως τοῦ θυμοῦ πάντας ἀποδιώκων τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμούς. Κυνικός ἐστι νοῦς, ὁ πρακτικὸς, ὁ πάντας τοὺς ἀδίκοις καθυλακτῶν λογισμοῖς. Κύννιος, Ἀπόλλωνος ἐπίθετον. Κυνίξεις, ἀκροβολισμοί. Κυνίσκας, τὰς κύνας, ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας λέγομεν. Κυνισμὸς, σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. καὶ κυνίζειν δεῖ τοὺς σπουδαίους. Κυνίσφηλον, ἀπατητικόν. Κυνοβάμων, ἵππος τις, οὕτω προσαγορεύεται. Κυνοβλῶπες, κυνῶν ὀρεύτης. Κυνόγλωσσον, πόα τις. Κυνοδέσμη, δεσμὸς ἀκροποσθίας. Κυνοθαρσὴς, ἀναιδής. Κυνόκεντρον, πόα τις. Κυνοκεφάλαιον, πόα τις, ἣν τινὲς ἀνεμώνην καλοῦσι. Κυνοκέφαλος. ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω καλεῖ. ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον. Κυνοκοπήσασε, τυπτήσω σε καθάπερ κύνα. Ἀριστοφάνης. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων, ἰχθύς ποιός. ἅμα δὲ καὶ κυνέω σε, δέρμα τι παίσω. ἔστι γὰρ παχύτατον. Κυνόλφη, σίλφη. Κυνόμαλα, τὰ κοκκύμηλα. Κυνόμυια, ἀναιδὴς ὡς μυῖα. ἐκ δύο ἀναιδῶν τι λεῖον. τοῦ τε κυνὸς, καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. Κυνοπρῖστις, ζῶόν τι. Κυνοραῖσται, οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα ἐκπιπίζοντες. Κυνοραιστής, δι' ἑνὸς μὲν γέγραπται ρ φυσικῶς, διὰ τὸ μέτρον. ὡς δίχα γε αὐτοῦ ἡ σύνθεσις διπλασιάζει τὸ ρ ἀττικῶς. δηλοῖ δὲ ἢ ψεκτικῶς τὸν τοῦ θυμοῦ ῥαιστήν, ὥσπερ καὶ κυνοραῖσται λέγονται τὰ τῶν κυνῶν φθαρτικὰ ζωΰφια. ἢ καὶ ἄλλως, δι' οὗ ῥαίως γίνεται ἡ ψυχὴ, λυθεῖσα τοῦ κατὰ σῶμα δεσμοῦ. Κυνοραιστέων κροτώνων. οἷον, φθειρῶν. ῥαίνουσι γὰρ τοὺς κύνας, πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. ἢ κυνοραιστέων, κακῶς ἐκπνέων. Κυνόροδον, κρίνον ὅμοιον ὑακίνθῳ. Κυνόρχιας, βόλου ὄνομα. κυνὸς τυφλοῦ, ἢ πόλεως. Κῦνος, ἄκρα τις, τερματίζουσα τὸν Ὀπούντιον κόλπον, ἐπίνειον Ὀπόεντος πόλεως Λοκρῶν ἐπὶ Κνημιδίων, τῶν πέραν Εὐβοίας, κατὰ τὸν ποιητήν. ἀφ' ἧς ἦν καὶ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως συγγενὴς καὶ ἑταῖρος Πάτροκλος. Κυνόσαργες, χωρίον οὕτω κληθὲν, ἀπὸ κυνὸς λευκοῦ θῦμά τι ἁρπάσαντος, καὶ ἐκδραμόντος ἐκεῖ. ὅθεν οὐδὲ αἴσιον πρόσρημα, τὸ ἐς Κυνόσαργες, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐς κόρακας. ὅτι δὲ εὐθεῖα τὸ Κυνόσαργες, δῆλον ἐκ τῆς δοτικῆς. ἐν Κυνοσάργει γὰρ εὕρηται. ἦν δὲ καὶ γυμνάσιον ἔξω τοῦ ἄστεος Ἀθήνησιν, ὅ τινες Κυνοσαργὲς ὀξυτόνως προφέρουσιν. ὁμοίως τῷ περικαλές. κρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ προπαροξυτόνου ἀνάγνωσις, ὡς δηλοῖ ἐν τῷ Κυνοσάργει.

Κυνόσβατον, ἢ κυνὸς βάτον ἐν παραθέσει. αἰνιττόμενος δέ τις εἶπεν αὐτήν, ὡς ὁ Ἀθήναιος. καὶ αὐτὸ ἱστορεῖ ξυλίνην κύνα διὰ τὸ ἀκανθῶδες τοῦ φυτοῦ καὶ τραχύ. ὁ δ' αὐτὸς προσιστορεῖ καὶ ὅτι χρησμὸν λαβών τις οἰκίζειν πόλιν ἔνθα ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῇ, καταδηχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνὸς, βάτου, ἔκτισεν ἐκεῖ πόλιν. Κυνόσβατος, φυτάριόν ἐστιν ὅμοιον ῥόδῳ ἔχον τὸν καρπόν. ἔστι δὲ μεταξὺ θάμνου καὶ δένδρου, παρόμοιον ταῖς ῥοιαῖς, ἢ ταῖς ῥοδέαις, ἀκανθῶδες. Κυνόσσημον, χωρίον τῆς Χερρονήσου. ἔνθα λόγος τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, ἀγομένην αἰχμάλωτον κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν, τελευτῆσαι τὸν βίον. Κυνοσσόοι, θηρευταί. Κυνόσουραι μὲν μικραὶ ἐκαλοῦντο, διὰ τὴν τῆς οὐρᾶς ὁμοιότητα. τὴν δὲ ἑτέραν ἑλίκην, διὰ τὸ ἑλίσσεσθαι καὶ ἑλικοειδῶς ἔχειν τὴν οὐράν. ἢ διὰ τὸ μείζονα ἕλιξιν ἔχειν τῆς

κυνοσούρας· ὡς τε μείζων οὖσα· ἡ μὲν γὰρ περὶ τὸν πόλον, ἡ δὲ ἑλίκη περὶ τὸν βορέαν ὅλον κύκλον φασί· καὶ ἑλικῶπας τοὺς ἕλληνας, ἀπ' αὐτῆς ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀεὶ πλέοντας, τοῦ δέον τὰς ναῦς ἀγαγεῖν. ἢ γὰρ εὐοφθάλμους εἶναι τούτους ὅμηρος λέγει, τοῦτο γὰρ παρθένων ἐστί. Κυνόσουρα, φυλὴ λακωνική, καὶ ἄκρα τοῦ μαραθῶνος, πρὸς τὴν εὔβοιαν τετραμμένη· καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος, καὶ πᾶς χερσοειδὴς τόπος, καὶ οἱ κυνηγεσταί, οὕτω καλοῦνται. Κυνοῦπις, ἄρκτος· μακεδόνες. Κυνοῦραι, ἀστράγαλοι. Κυνουρία, ὅπου μετὰ χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει. Κυνοῦχος, ὁ τὸν κύνα κρατῶν δεσμός. κόλπαν ἀστλέγγισον ἃ χαλκωτόν τι κυνοῦχον. Κυνοῦχος, θυλάκιον· βαλλάντιον· ἢ μαρσίππιον. Κυνοφθαλμίζεται, ἀναιδῶς ἐμβλέπει. Κυνόφαλοι, κορίνθιοι φυλή. Κύντατα, οἰκτρότατα. Κύντατος, ὁ χείριστος καὶ ἔσχατος, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Κύντερον, ἀναιδέστερον· χαλεπώτερον, παρὰ τὴν κυνὸς ψυχήν, κυνότερον καὶ συγκοπῇ, κύντερον, ὡς μελανὸν μελανότερον, καὶ μελάντερον. Κυνύπισμα, τὸ ἀπὸ στεμφύλων πότον κύπριοι. Κυνώ, ἀσφάλειά τις, καὶ οἷον ἀποκεκένωται. Κυνώνη, ἀναιδεστάτη. Κυνώλης, ὀξώλης. Κυνῶν ἐπίσημα γένη παραδίδονται, ἰνδοί, ὑρκανοί, μολοσσοί. πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ λακωνικοί, ὡς πίνδαρος εἶδεν εἰπών, λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν, πυκινώτατον ἑρπετόν. ὅμως ἡ φύσις, καὶ ἐν ἄλλοις καὶ ἅπασι τόποις, διασπείρει κύνας ἀγαθούς, ὁ ποῖός τις καὶ ὁ ἄργος. ὅτι δὲ φιλάνθρωπον φύσει ζῶον ὁ κύων, διὸ καὶ κλῆσιν ἔχει ἀπὸ τοῦ κύειν, ὅ ἐστι φιλεῖν, δῆλόν ἐστι. Κυνῶν ὑλαγμός, ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην. Κυνῶ, τὸ προσκυνῶ. Κυνῶπα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ κυνώπης· οὐ θηλυκόν, ὦ κυνῶπις ὡς δηλοῦσι, καὶ αἱ τραγῳδίαι· κυνώπιδες, παρὰ κατιὼν διαλύει τὸ σύνθετον, καὶ κυνὸς ὄμματα ἔχειν αὐτὸν λέγει. Κυνώπιδα, ἀναίσχυντον. Κυνώπιδος, ἀναιδοῦς ὄμμασι. Κυνώπιδος, ψόγος ὀφθαλμοῦ, ὥσπερ αὖ πάλιν ἔπαινος τὸ κυανώπιδος. Κύος, κύημα· ἔγκυον τὸ ἐν γαστρί. Κύουσαν, ἔμβρυον ἐντὸς ἔχουσαν. Κυοφοροῦσα, ἐγκυμονοῦσα. Κύπαι, εἶδός τι νεώς, καὶ αἱ ἐξ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις. Κύπαλον, μεμειρασμένον. Κυπάς, τὸ ἱμάτιον λέγεται· κυπάς τις καὶ ἱμάτιον ἐν ἐπομβρίᾳ, τῶν χειμάδων. ἢ γοῦν λιθωθεῖσα παρὰ λυκόφρονι. Κύπασσις, οἱ γλωσσογράφοι· οἱ δὲ χιτῶνος εἶδός φασιν αὐτὸν εἶναι τὸν κύπασσιν· οἱ μὲν γυναικείου, οἱ δὲ ἀνδρείου. Κύπασσις, κόσμος γυναικεῖος, ἐνδεδυμένος. Κύπαρα, ἡ ἐν σικελίᾳ κρήνη ἀρέθουσα. Κυπαρισσήεις, πόλις μεσσηνίας· ἐθνικὸν κυπαρισσήειος. κυπάρισσος μέντοι, πόλις ἐν παρνασσῷ· ἧς ὅμηρος ἐμνήσθη. ἐκείνης δὲ ὁ πολίτης, κυπαρισσεύς· ὁ δὲ γεωγράφος καὶ ποταμὸν λέγει κυπαρισσήεντα, καὶ ὅτι κυπαρισσία ἐστὶν ἄλλη παρὰ τὸν κυπαρισσήεντα, μεσσηνιακὴ καὶ αὐτή. Κυπαρισσία, εἶδος ἀλεκτρυόνων. Κυπάρισσον, ἀπὸ κυπαρίσσου φασὶ καλεῖσθαι υἱοῦ μινύου ὀρχομενοῦ· οἱ δέ, ἀπὸ πλήθους τῶν ἐκεῖ κυπαρίσσων. ἐκάλουν δὲ αὐτὴν καὶ κυπαρισσοῦντα, καὶ ἀπολλωνιάδα· πρότερον δὲ καὶ ἔρανον, ἐν δυσὶ ν πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐράνου ἐν ὀδυσσείᾳ· οὗ χρῆσις, τὸ ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστί. πρὸς ὃ παίζων τις παλαιός, συνείληφε καὶ εἶπε γέρανον, καὶ ἠπάτησέ τινα ἀκούσαντα, ὡς δῆθεν περὶ ζώου γεράνου λαλῶν· ἔκειτο δὲ ἐν παρνασσῷ, κατὰ τοὺς δελφούς. Κύπαρος, κυπάροις τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα· καὶ χωρητικά, διὰ τοῦτο· καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσιν· ὁ δὲ θεόφραστος, προανθήσιν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, κύπαρον προσαγορεύει. Κυπασσίς, περίζωμα καὶ χιτῶνος εἶδος. Κυπάται, κίναιδοι· μαλακοί. Κύπειρον, ἄνθος ἵπποις ἐδώδιμον. Κύπειρος, φυτόν, ὃ καὶ ἐρεισίσκηπτρον. Κύπειρος, καὶ κύπειρον· εἶδος βοτάνης. Κύπελλον, ποτηρίου εἶδος ἐπὶ τὰ ἔσω κυρτόν· οὕτω λεγόμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔκυφον δευτέρου ἀορίστου· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἀμφικύπελλον λέγεται οἱονεί, πανταχόθεν ἐπὶ τὰ ἔσω κεκυφός· πολλάκις γὰρ ἡ ἀμφὶ πρόθεσις, τὸ κύκλῳ σημαίνει, ὡς δηλοῖ· τὸ νῆσος ἀμφίαλος· ἄλλοι δέ, κύπελλον τὸ οἰνηρόν φασι ποτήριον, εἰς ὃ χύεται, τουτέστιν ἐγχέεται πολὺς εἴτουν οἶνος. Κύπρα, τὰ χοινία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα. Κύπη, τρώγλη. Κυπρίς, πόρνη. Κυπρία πάλη, ἣν ἔνιοι πάμμαχον καλοῦσιν· οἱ δέ, ἄγροικον, καὶ ἀπάλαιστον, διὰ τὸ τοὺς ἐν κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν. Κυπρίζουσαι, ἀνθοῦσαι, αὔξουσαι. Κύπριον, τὸ ἀρνόγλωσσον. Κύπρινος, ἰχθύς ποιός. Κύπριος βοῦς, ἐπὶ κοπροφάγου καὶ εἰκαίως τάσσεται τοῦτο. ἐπειδὴ οἱ κύπριοι βόες, κοπροφαγοῦσιν. Κύπρις, ἡ ἀφροδίτη ἢ τὸ κύειν παρέχουσα· ἢ ὅτι ἐν κύπρῳ τιμᾶται. Κύπρος, παρὰ τὸ κυοφόρον καὶ λιπαρὰν γῆν ἔχει. Κύπρος· μέτρον σιτήριον, ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ. Κυπτάζεις ἔχων, ἀριστοφάνης· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν· ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις στραγγεύῃ, διατρίβεις. Κύπτειν, τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι. Κυπτάζειν, τὸ στραγγεύεσθαι· ἀριστοφάνης, τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν, καὶ βραδέως διακείμενος εἰς τὸ εἰσιέναι. Κύπτει, κάμπτει· ἑαυτὸν κλίνει. Κυπτόν, ταπεινούμενον. Κυρβάδωμεν, κρύψωμεν. Κυρβασίκη, πῖλον δοκεῖ εἶναι ὀξύ, ὅπερ καὶ τιάρα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κυρβασίαν, κεφαλὴν ἀλέκτορος. Κύρβαντες, καὶ κρύβαντες, οἱ τὸν κόρον φυλάξαντες· βαίνειν γὰρ τὸ φυλάττειν· ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας, ἀντὶ τοῦ φυλάττεις· ἢ ὥς ἡρωδιανός, παρὰ τὸ κρύβειν κρύβαντες· καὶ κύρβαντες· ὅθεν καὶ κυρβασία καὶ κρυβασία· ἔνιοι δέ, τὸ τὴν κεφαλὴν καλύπτειν· ἄλλοι δέ, τὰς περικεφαλαίας, κυρβασίας φασί. Κύρβις, ἡ σανὶς ἔνθα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι· ἀπολλόδωρος δέ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφήν, καὶ νόμοις καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθοις ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀναγράφοντες, οὓς μὲν ἀπὸ τῆς στάσεως, στήλας· κύρβις δέ, ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως· ὕστερον δὲ τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν· κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη· ἢ ὥς ἐρατοσθένης φησίν, ἄξων ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. Ἄλλως. Κύρβεις χαλκαῖ σανίδες, ἔνθα τοὺς νόμους γράφουσι, κατὰ δὲ ἐνίους, ἄξονες τρίγωνοι ἐν οἷς ἦσαν, οἱ τῶν πόλεων νόμοι γεγραμμένοι, καὶ αἱ δημόσιαι ἱεροποιΐαι, καθάπερ καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί, καὶ ἀπολλόδωρος. κύρβεις δέ, ἤτοι παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένον· ἢ ἀπὸ τῶν κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὕρημα ὥς φησι θεόπομπος, ἐν τῷ περὶ τῆς εὐσεβείας. Κυρεῖ, τυγχάνει. Κυρεία, ἡ ἐξουσία. Κυρεῖον στράτευμα, τὸ μετὰ κύρου συναναβεβηκός, ὅτε ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἀρταξέρξην, οὗ μετεῖχε καὶ ξενοφῶν. Κύρειος θρόνος, ὁ τοῦ κύρου. Κύρεται, δηλοῖ τὸ ἐντυγχάνει, ἐξ αὐτοῦ δὲ γίνεται καὶ τὸ σύνεκυρ-

σε, καὶ ἡ συγκυρία. λέγεται δὲ καὶ περισπωμένως κυρεῖν, ἐξ οὗ τὸ ἔκυρσεν ὡς τὸ συντυχία, κρείσσων ἔκυρσε. Κυρεῦ
σαι, ἢ γυρεῦσαι, τὸ φυτεῦσαι. Κυρέω, δὲ τὸ ἐπιτυγχάνω ποιητικῶς. τὸ δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ περιτυγχάνω, καὶ ὑπάρχω. ὁ δὲ
μετὰ ὑπαρκτικοῦ πάλιν ῥήματος τίθεται. οἷον κυρεῖ ὤν, ὥσπερ τυγχάνει ὤν. Κυρηβάσει, μαχήσεται. λέγεται ἀπὸ τῶν
κριῶν. ἔλεγε γὰρ τὸ τοιοῦτο καὶ κορύπτειν, ἀντὶ τοῦ κερύπτειν, καὶ κυρηβάττειν. Κυρηβάσει, ἀριστοφάνης. κυρηβασία
λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη, ἣ περ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. κυρηβάσεις γὰρ λέγονται, αἱ πλήξεις τῶν τράγων.
καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Κυρήβια, πίτυρα μετὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα ἢ τῶν πυ
ρῶν, ἢ ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. κάγχρυς δέ εἰσιν, αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί. Κύρητα παρὰ κνιδίοις, ἡ δημήτηρ. παρὰ τὸ
κυρία εἶναι τοῦ ζῆν. ὧρος. Κύρηκος. ἔχει τὴν γενικὴν ἐκτείνουσαν τὴν παραλήγουσαν, κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ξ ἀρσενι
κὰ ἁπλᾶ δισύλλαβα, ὅταν τῷ υ παρεδρεύηται, ἔχει δὲ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἄρχον ἀμετάβολον, ἢ δι' ὧν ἡ πρώτη
συζυγία βαρυτόνως λέγεται, διὰ τοῦ κ κλίνεται. κύρηκος, πέλυκος. ἔρυκος. βέβρυκος. ὅσα δὲ τοῦτον μὴ ἔχει τὸν χα
ρακτῆρα, διὰ τοῦ γ κλίνεται. ὄρτυγος, κόκκυγος. σημειῶδες τὸ ὄνυξ, ὄνυχος. παραληγόμενον μὲν ἀμεταβόλω, μὴ κλι
νόμενον διὰ τοῦ κ. ζητητέον δ' ἔτι περὶ τοῦ ὄρτυγος, καὶ δοίδυκος, παρὰ τῷ κανονιστῇ ἀθηναίῳ. Κύρημα, ἐπίτευγμα,
συγκύρημα, ἕρμαιον. Κυρῆναι, κυρηναῖοι. λίβυες. Κυρήνη, ἑταίρα τις ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη, διὰ
τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ ὑψιπύλης εὐριπίδου ἀντὶ τὸ δωδεκαμήχανον ἄστρον. ἐκ
δὲ τοῦ λέγειν ἀντὶ τὸ δωδεκαμήχανον κυρήνης, ἤγουν, ἀντὶ τὰς δώδεκα ἐκείνης αἰσχρὰς μηχανάς, δείκνυσιν αὐτὸν πα
νυφαυλότατον ὁ ἀριστοφάνης. Κυρηβίων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. κάγχρυς δέ εἰσιν αἱ λελε
πισμέναι κριθαί, ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. Κυρία, σημαίνει τὴν προθεσμίαν. Κυρία, ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. καὶ
κυρία ἡ ὡρισμένη, καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα. Κυρία ἐκκλησία, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, οἳ δοκοῦσι μὴ κα
λῶς ἄρχειν. καὶ περὶ φυλακῆς τῆς χώρας. καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαι. Κυρια
κὸν δεῖπνον, τὸ τοῦ κυρίου. ἢ τὸ ἔγκληρον, ἐν ἐκκλησίᾳ ἄριστον. Κυριακὴ μεγάλη, περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως
τοῦ χριστοῦ. Κυριακή ἐστι, σύμβολον ἀρχῆς καὶ τελειώσεως τῆς τοῦ κυρίου προνοίας. διὸ καὶ πρώτη καὶ μονὰς καὶ ὀγ
δοάς, καὶ ἡ ἀπὸ ἕκτης τρίτη, ἥτις ἐστὶν ἀναστάσιμος τοῦ πρώτου φωτὸς καὶ λάμψις ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης
ἡμέρα κυρίου. κυριακὴ ἀρχὴν λαμβάνουσα καὶ τέλος μὴ ἔχουσα, διὰ τὸ ἐν αὐτῇ βασιλεῦον νοερόν. καὶ ἅγιον φῶς τοῦ
χριστοῦ, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ θετοὺς ἀστέρας τοὺς ἐν ἡμέρᾳ συμβασιλεύσαντας τῷ χριστῷ τῷ ἡλίῳ τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἀπεράν
τους αἰῶνας. Κυριάζεις, ἀποκαλεῖς. Κυρίβια, τὰ ὑπὸ τῶν κυάμων, σχίσματα. Κυρίβια, τὰ πίτυρα. Κυριβάτης,
καὶ κύριβος, ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν. Κυριβάζεσθαι, λοιδορεῖσθαι, διαμάχεσθαι. Κυρίβια, ἄχυρα καὶ πίτυρα, καὶ
τὰ τῶν κριθῶν, ἀποβράσματα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κυρίζεσθε, τρίβεσθε. κύριθρα πρόσωπεια. ξύλινα. Κυρίησιν
ἡμέρῃσι, ταῖς τὰ τοιαῦτα κρίνειν τεταγμέναις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύριθον, τὴν σφαῖραν. Κυρίζειν, ἢ κυρίττειν,
κέρασι μάχεσθαι. Κύριον, ἴδιον. αὐθεντικόν, γραμμάτιον. Κύριος, ὁ ἐξουσιαστής. ἢ ὁ ἐν ἀξιώματι ὑπάρχων καὶ κύ
ριος, ὄνομα δηλωτικὸν τῆς θεότητος. Κύριος κυρίως, ὁ κεκριμμένος καὶ βέβαιος. Κυριότητες, εἰσὶ δυνάμεις ἅγιαι λειτουρ
γικαὶ κυρίου. Κυριότης, ἡμέρα ἐν ᾗ τελειοῦται, τὰ συμφωνηθέντα, καὶ εἰσενεχθέντα. Κύριον, λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ κύ
ρου τοῦ ἀρταξέρξου, τοῦ περσῶν βασιλέως. Τὰ ἀπὸ τοῦ υ. Κύριος. κῦμα, κυμαίνει ἡ θάλαττα, ἀντὶ τοῦ κύματα ἐγείρει.
κυλίω, ἀφ' οὗ κύλινδρος. κύκλος. κυκλέω κυκλῶ, τὸ στρέφω. κυκλόω δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω. κύτος πᾶν τὸ ἔχον
κοιλότητα, καὶ χωροῦν τι. καὶ αὐτὴ ἡ κοιλότης καὶ διαχώρησις. κύβος, πᾶν τὸ τετράγωνον κατὰ πλάτος καὶ κατὰ βάθος,
ἰσάκις ἴσον. ἐπεκράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐστιγμένα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. κυβιστὴς καὶ κυβευ
τής, ὁ τοῖς χρώμενος. κυβεύω, κυβεία. κυλλήνη πόλις ἀρκαδίας, ἀφ' ἧς κυλλήνιος ὁ ἑρμῆς. κυλλός, ὁ βεβλαμμέ
νος τι μέλος. ἀφ' οὗ κυλλοποδίτης, καὶ κυλλοποδίων ὁ ἥφαιστος. κύπρος νῆσος. ἀφ' οὗ κυπρογένεια ἡ ἀφροδίτη. κύπρις
ἡ αὐτή. κύκνος, ζῶον πτηνόν. κύαμος εἶδος ὀσπρίου. κύει ἡ γυνή, ἤγουν ἐγκυμονεῖ. κύω τὸ φιλῶ. ὡς παρὰ ἀριστοφάνει. κῦ
σόν με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. κύμβαχος ποιητικῶς, ὁ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ ὤμοις κείμενος. κύμβαλα, ὄργανά τι
να κρουστά. κύθηρα πόλις. ἣ καὶ οὐδετέρως λέγεται πληθυντικῶς, τὰ κύθηρα. ἀφ' οὗ κυθέρεια ἡ ἀφροδίτη. κυνῶ ποιητι
κῶς, τὸ προσκυνῶ. κυρήνη, πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης, κυρηναῖος. κυάνεον, τὸ μέλαν. κύων, ζῶον χερσαῖον, καὶ θαλάττιον, καὶ
ἐν οὐρανῷ ἄστρον, ἀπὸ τοῦ κυνὸς τοῦ χερσαίου. κύνες γένος φιλοσόφων. καὶ κυνικοί, διὰ τὸ σκώπτειν, καὶ οἱονεὶ δάκνειν
ὥσπερ κύνες. κῦδος ἡ δόξα. κυδαίνω τὸ δοξάζω. κυρόω κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. κυρέω δὲ κυρῶ, τὸ περιτυγχάνω. καὶ κυρέω, δὲ τὸ ὑ
πάρχω, κατὰ τοὺς τραγικούς. κυδοιμὸς ὁ θόρυβος. κυβιστῶ τὸ κολυμβῶ. κυδώνιον, εἶδος ὀπώρας. κύνη ἡ περικεφαλαία.
κυνηδὸν τὸ δίκην κυνός. κυαμοτρὼξ, ὁ τοὺς κυάμους ἐσθίων. κυναίγειρος, κύριον. κύαθος, τὸ ἀντλητήριον. κύλιξ, τὸ ποτή
ριον. κυανοχαίτης ὁ ποσειδῶν, ἤγουν μελανόθριξ. κύζικος, πόλις. κύμινον, ἀφ' οὗ κυμινοπρίστης ὁ φειδωλός. κυψέ
λη, ἀγγεῖόν τι διαπεπλεγμένον ἐκ σπάρτου. ὃ καθιᾶσιν οἱ ἁλιεῖς εἰς τὴν θάλατταν δελεάσαντες. κυψελὶς, ὁ ῥύπος τῶν
ὤτων. κυνηγὸς ὃς παρὰ ἀττικοῖς λέγεται κυνηγέτης. κυφὸς ὁ κυρτός. κυρίττω τὸ κερατίζω. κυκεὼν, εἶδος πότου. κυ
λοιδιῶ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξογκοῦμαι. κύστις, τὸ ὑπογάστριον μέρος τοῦ σώματος. κύθνος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων. ὁ ἀπὸ
ταύτης κύθνιος. κυνόσαργες ἓν τῶν παρ' ἀθηναίοις γυμνασίων. κύρβεις ἀρσενικῶς ἐστιν. ὅπου καὶ θηλυκῶς. λίθοι οὕτω
ἐλέγοντο κυβοειδεῖς, ἑστῶτες ἐν ὕψει τοὺς νόμους ἔχοντες ἐγγεγραμμένους. καὶ ἕτερα. Κυρίττει, καὶ κυριάσει, κέρα
τι τύπτει. καὶ μάχεται. κυρίως δὲ ἐπὶ κριῶν. καὶ κυρίττοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλήσσοντες. Κύρις, ὁ ἄδωνις. ἢ μέτρημα
τι, χοινίον, ἢ κυρτίς. Κυριττοί, οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ ἰταλίαν, καὶ ἑορτάζοντες τῇ κορυθαλλίᾳ γελοιασταί.
Κυρίττολος, κορυπτὴς πλήκτης. Κυρίττον, ἐν γαστρὶ ἦν. Κυρίως, βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Κυρκανᾷ, ταράττειν,
κινεῖν. Κύρμα, ταυτόν ἐστι τῷ εὐτυχὲς εὕρημα. ἢ ἁπλῶς ἐντυχία, καθ' ὁμοιότητα τοῦ κατὰ συγκυρίαν. Κύρμα, ἐπὶ

τικὸν παρὰ τὸ κυρεῖν. ἄλλως. ἐν τισὶ γάρ παράσημα νοῦ. ἀριστοφάνης, σόφισμα. κῦρμα. ἢ κύρμα, τοῖς ἄλλοις ἐγκεκυφηκὼς
πράγμασι. Κύρνα, κρανία. Κύρνειον, πέλαγος. Κυρνίατα, ἃ ἐπὶ κύρον ὤκησαν τυρηνοί. Κυρνικὰ, κώδια.
Κύρνοι, αἱ νέβαι. Κύρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυρεῖν· οἷον ἀπόμενον καὶ συνερειδὸν, ὡς τὸ αἰὲν ἐπ' αὐχένι κύρει. τυπτεσιν, ἢ ἔ
γισεν ἐπέτυχε. Κῦρος, ἡ ἐξουσία, ἡ ἐπιτυχία. Κυροῖ, βεβαιοῖ, ποιεῖ. Κῦρος, ἀπὸ τοῦ κῦρος κυνὸς τεθράφθαι, ἢ ἀπὸ
τοῦ ἡλίου. τὸν γὰρ ἥλιον οἱ πέρσαι, κύρον λέγουσιν. ἄλλοι βόθυνον. ἔστι προσηκον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ, καὶ κύριον. Κυρῶ
κυρῶ, τὸ βεβαιῶ. ἐκύρωσεν ἡ ψῆφος τῷ ὀρέστῃ θάνατον, ἀντὶ τοῦ ἔταξε. Κυρράνη, ὄνομα γυναικείας θεοῦ. Κυρρασάν,
τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν κρούσαντα. Κύρρος, τόπος ἐν συρίᾳ. Κύρσαι ἅρματι, καὶ ἐν ὁδῷ συγκύρσαι, τὸ προσκροῦσαι
καθ' τινα συγκυρίαν, ὁμοῦ γινόμενοι. ἢ εἰς ἓν ἐλθόντα. Κυρσάνιε, νεανία. ἔφηβε. ἢ ἀπλέστατε. κυρσὸς γὰρ ἄπληστος λά
χανον. κυρσανίους δὲ καλοῦσιν οἱ λάκωνες, τὰ μειράκια. καὶ τοὺς ἀπλεῖς ἀνθρώπους. Κύρσας, κύρω κυρῶ κοινῶς. κύρ
σω αἰολικῶς. ἔκυρσα, καὶ κύρσας. Κύρσεον, πρωκτὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύρσας, προσκρούσας. ἐντυχών. Κύρ
σειν. ἢ κυρεῖν. τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν, εὑρεῖν. Κυρσερίδες, τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κιψελλίδες. Κύρσιον, μειρά
κιον. Κύρτα, οἰδοῦντα. μεμισημένα. ἔνιοι δὲ, οὐκ ἀγαθά. ἐπὶ δὲ τῶν ταραντίνων κόπρον, καὶ τὰ ἔντερα δικτικὰ κό
πρων, καὶ σκυβάλων τῶν βρωμάτων. Κύρτηρον, κυρίως μὲν αἰδοῖον δηλοῖ ὁποῖον ἔχοι αὐτὴ κύων ὡς ἄλλαχοῦ δηλοῦ
ται. Κυρτεύς, ἁλιεύς. Κυρτίας, κελτοὶ τὰς ἀσπίδας. Κυρτὶς, ὀρνιθοτροφεῖον. Κυρτὴ, καὶ κοίλη, παράταξις. Κυρ
τὸν, τὸ μετέωρον καὶ ὑψηλόν, ἀπὸ τοῦ κύειν εἰς ὕψος. ἢ τὸ ἐπαίρεσθαι. Κυρτονιφέλη, ἑταίρα. οὕτως ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ
μέλαν ἔχειν τὸ ἐφήβαιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀπεκαλύπτετο. Κυρτιάδαι, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς.
Κυρτὸν, λέγεται καὶ ἐπὶ κυμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων ἀψύχων. γινόμενον, παρὰ τὸ κύπτειν κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ καὶ παρὰ
τὸ κρύπτειν. Κύρτωμα, ἡ λεγομένη καμάρα. Κυρῶ, τὸ τρανοῦμαι, καὶ ἐξουσίαν δίδωμι, καὶ τυγχάνω. Κύρω, τὰ διὰ
τοῦ ρω ῥήματα, βαρυνόμενα μὲν, ἐκτείνει τὸ υ. περισπώμενα δὲ, συστέλλει. κύρω, κυρῶ. φύρω, φυρῶ. πύρω, πυρῶ. Κυ
ρῶδα, ὀλέκρανα. Κυρῶ, κρατύνω. βεβαιῶ. Κυρωτῆρες, ἄρχοντες. Κῦσα γούνατα, τουτέστιν ἐφίλησα. Κύσας, φιλή
σας. Κῦσαι, τῷ στόματι φιλῆσαι. Κυσαμένη, κυήσασα. ἄκυθον γὰρ τὸ ἀρχίον. Κυσανίζει, ὁμιλεῖ. Κῦσε γούνατα,
μέρος τοῦ γουνάζεσθαι. ὡς ἱκέτου μὴ μόνον χειρὶ ἁπτομένου γουνάτων, ἀλλά που καὶ φιλοῦντος αὐτά. Κυσέρη, πυ
θμὴν, χάσμα. Κυσήτη, ῥοιά. Κύαθος, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ γίνεσθαι τὴν ὕησιν, ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸ ἐντός. Κυαθοκο
ρώνη, νύμφη. Κυσίαι, παχῖται. Κῦσε δέ μιν κεφαλήν, σχῆμά ἐστι σύνηθές τοῦ ὁμήρου καὶ ἔχει αὐτὸ σύντα
ξεις τρεῖς. ἡ γὰρ ἔκυσεν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ φάεα, ἢ ἔκυσεν αὐτὸν, κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ φάεα. ἢ ἔκυσεν αὐτὸν
ἤγουν τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰ φάη. φιλεῖ δέ τινος ὀφθαλμούς. Κυσοδακνία, ψωρία. Κυσολάκων, ἀρίσταρχός
φησι τὸν κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι, τῷ κυσῷ λακωνίζοντα. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρήσασθαι, λακωνίζειν ἔλεγον.
Κυσολαμπὶς, ἡ περιλαμπομένη ταῖς νυξὶ κανθαρίς. Κυσονίπται, πόρνοι. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. Κῦσόν με, φί
λησόν με. ἀριστοφάνης νεφέλαις. κῦσόν με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. Κυσὸς, ἔστιν εἶδος βοτάνης ἀκανθώδης ἐοι
κυίας ῥόδοις. Κυσὸς, ἡ πυγή, ἡ γυναικεῖον αἰδοῖον. Κυσοχήνη, εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ, εὐρυπρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον ἐν, ἐν ᾧ
ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο. Κύστεροι, ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν, καὶ τυρίσκοι. Κύστη, ἄρτος σπογγίτης.
Κύστικα, κύστιν μικρὰν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κύστιον, τὸ ἁλικάκκαβον. Κύστις, ἡ κοιλία. ἢ τὰ ἐντεράστρια, ἢ ἡ φῦ
σα. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθειν ἢ κύειν τὸ οὖρον. σημαίνει ἔστι τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον. Κύστις, ἀπὸ τοῦ κεύθω γινομένη, ἐξ ἑ
ὡς τὸ ε. ὁμοίως πύστις, ἤγουν μάθησις ἐκ τοῦ πεύθω. Κύταια, πόλις κολχίδος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πόλις τῆς εὐρώπης κύ
ταια, ὁμώνυμος τῇ σκυθικῇ. ἀφ' ἧς φασὶ καὶ τὴν κολχικὴν ἐσχηκέναι τὴν ἀρχήν. Κυταῒς, πόλις κολχίδος. ὅθεν αὐ
τὴν μήδειαν κυταϊκὴν ἔφη λυκόφρων. οἱ δὲ ἰνδικοὶ κόλχοι, σκύθαι εἰσίν, οἱ ἔστι λεξαὶ καλούμενοι. πλησίον οἰκοῦντες ἀφ'
ὧν ὧν κόλχων τὰ φάρμακα, αὐθημερὸν ἀναιροῦσιν. εἰς δὲ κόλχους αὐτὴ τῆς ἀφίκετο, ὡς μὴ ἀρκεσθεὶς τῇ τῆς κορίν
θου βασιλείᾳ. αἰήτης γὰρ καὶ ἀλωεὺς, ἡλίου παῖδες ἔστι περσηῒς τῆς ὠκεανοῦ θυγατρός. διεῖλε δὲ ὁ ἥλιος τοῖς παισὶ τὴν
βασιλείαν. καὶ τὴν ἀρκαδίαν, ἀλωεῖ δέδωκε. τὴν δὲ κόρινθον, αἰήτῃ. αἰήτης δὲ μὴ ἀρκεσθεὶς τῇ κορίνθῳ, παρέθετο
ταύτην βούνῳ φυλάττειν. ἑρμοῦ μὲν καὶ νύμφης υἱῷ. αὐτὸς δὲ, εἰς κόλχους ἀφίκετο. ἐντειλάμενος φυλάττειν τὴν τῆς
κορίνθου βασιλείαν, ἕως οὗ ἢ αὐτὸς ἢ, τις τῶν ἐξ αὐτοῦ ἵκοιτο. ἐν κόλχοις δὲ ἄλλος γήμας εἰδυῖαν ὠκεανοῦ θυγατέρα, ἐν
κυταίᾳ πόλει μήδειαν, ἄψυρτον γεννᾷ. ἀδελφαὶ δὲ αἰήτου καὶ ἀλωέως. ἤτοι τοῦ ἡλίου θυγατέρες, κίρκη καὶ πασι
φάη. καθ' ἑτέρους καὶ καλυψώ. Κύταρον, ζωμήρυσις. Κύτη, μεγέθη. Κύτινοι, τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα.
Κυτίδας ἐκάλουν, τὰς κίστας. Κύτος, ὄγκος, χώρημα, βάθος. περάτος. σῶμα. Κυτάροις, καλοῦσι τὰς τῶν σφηκίων καθε
τρήσεις. μεταφορικῶς δὲ, τὸ κοιλαίτατον καὶ μυχαίτατον, κύτταρον εἶπε ἀριστοφάνης τοῦ οὐρανοῦ. Κύτταροι, αἱ τῶν κη
ρίων κοιλότητες. ἀριστοφάνης. ἔστι δὲ ὁ ποικίλος ὁ παρακείμενος τοῖς βαλάνοις. ἄλλως, καὶ τῶν σφηκιῶν τὰ κοῖλα. ἔστι
τὰ τῆς πεύκης, καὶ τὰ τῆς πίτυος προανθοῦντα στρόβιλια. καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ κατάτρησις. οἱ δὲ, καὶ τὰ ἐν τοῖς κη
ροῖς τρήματα, ἢ τὰ κοῖλα ἄγγη, καὶ τῶν αἰδοίων τοὺς βαλάνους. ἄλλως. κύτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται
ἡ βάλανος. ἡ τῆς βαλάνου πυελὶς, καὶ κατάτρησις. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν,
ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον, τὴν προάνθησιν τῆς
πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς, ἐκ μεγάλων πυρῶν. ξηραινόμενος δὲ, θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειώδης
φησὶ κύτταρον οὐρανοῦ ὁ ἀλλὸς ἀριστοφάνης, ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Κύτωρις, ὄνομα ποταμοῦ. Κυτωρὶς, τόπος παρὰ
θαλάσσης. Κύτωρον, πόλιν παφλαγονίας. Κυλώσαντες, τὸ κύτος περικαλύψαντες. Κυφάλεα. ἐπεὶ τάχ' ἂν ἡ πο
λυκαμπὴς ἰξὺς κεῖσ' αἰδοῖ ὤχετο κυφάλεα κεκυρτωμένος. Κυφαλέος, ὁ κεκυρτωμένος. Κύφελλα, τὰ νέφη. οἱονεὶ
κρύφελλα. τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. ἔτμηγη δὲ κρύφελλα. καλλίμαχος, τὰ κοῦφος ἐλαυνόμενα. Κυφαι

σμός, ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. Κύφερον, ἡ κυφὴ, τὴν κεφαλὴν κρύπτει. Κῦφον, τὸ περιαγές, τὸ περιφερές, τὸ κυρτοειδές, παρὰ τὸ κύπτω. Κυφὸν, κεκυμμένον· ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν αἱ γλῶσσαι, ἐπὶ τῶν κατὰ εἶδος εὖ κατὰ φρονήτων, χρησίμων δέ. Κυφὸς, κυρτός. Κυφὸς γήραϊ, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ γυρός. ἐκεῖνος γὰρ φύσει τοιοῦτος· ὡς τὸ γυρὸς ἐν ὤμοισιν. ἐκ τοῦ κυφὸς οὗ πρωτότυπον, ὁ κέκυφα παρακείμενος. λέγεται σκωπτικῶς κατὰ συγγένειαν, τοῦ φ πρὸς τὸ β. κυβάλλης, ὁ ὥσπερ εἰ κυφὸς, ἐκ τοῦ κατακύπτειν συχνῶς. ὃν καὶ ἡμίανδρον, καὶ ἡμιγύναικα, καὶ ἀποσδέρχην, ἐβλασφήμουν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ κυφοῦ καὶ κυβήβα διὰ τοῦ ᾱ, ἡ κυβήβη διὰ τοῦ η, ἡ ῥέα. ἥν φασιν ὁ κατεχόμενος, ἢ καὶ ἄλλῳ δαίμονι κατὰ χρηστικῶς, κύβηβος ἐλέγετο. ὁ καὶ σάβος, καὶ σαβάζιος, καὶ βάκχος· καὶ βαβάκτης· καὶ βάβαξ, καὶ ἐκμανὴς, καὶ φλεδών. ἐκ τοῦ κυφὸς, γίνεται καὶ ὁ κυβός. Κυφὼν ἡ κυνάγχη τοῦ ψέλλου· πηλὰς ἀλώπηξ πέφυκε, καὶ κυφὼν ἡ κυνάγχη. Κύφωνες, ξύλα εἰσὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν κακοδίκων, ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀνακύψαι. Κύφωνι, σημαίνει τῷ κυρτώματι. Κύφων, δεσμός ἐστι ξύλινος· ὃν οἱ μὲν, κλοιὸν ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ, καλαόν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. τάσσεται δὲ κατὰ πάντων τῶν δυσχερῶν, καὶ ὀλεθρίων. καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος εἴρηται κύφων, παρὰ τὸ τοὺς δεσμίους ἀναγκάζεσθαι κύφειν, δι' αὐτοὺς ἅμα κολαζομένους, τῇ τε τοῦ τραχήλου πιέσει, καὶ τῷ μηδαμῶς ἀνανεύειν δύνασθαι. ἢ ἄλλως ξύλα ἐστὶν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν κακοδίκων, ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀνακύψαι. καὶ γὰρ τὸν κρινόμενον ποιεῖ τοῦ κύφειν. Κύφων, ὁ ξύλινος δεσμὸς, ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, ὃν καὶ κυφῶνα προπερισπωμένως λέγουσι· τινὲς δὲ, κύριόν φασιν ὄνομα τὸν κύφωνα, πτωχοῦ τινος. οἱ δὲ, κρημνὸν οὕτω καλούμενον. Κυχραῖος, εἶδος ὀρνέου. Κύψαι, ἀπάγξασθαι. Κυψέλη, κυβέρτιον μελισσῶν. λέγεται δὲ καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός· αἱ δὲ μέλιτται ἐκπεφωλεύκεισαν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ. Κυψέλικες, μελισσοφάγαι. Κυψέλη, εἶδος μέτρου, ἓξ χωροῦσα μεδίμνους. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου, ἢ μέτρου, δεκτικὸν πυρῶν, ἢ κριθῶν. οὕτω δὲ εἴρηται, διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἕλην· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος. οὐ μόνον δὲ πλεκταὶ ἦσαν αἱ κυψέλαι, ἀλλὰ καὶ κεραμέαι. Κυψελιδῶν ἀνάθημα, ἐν Ὀλυμπίᾳ. Κυψέλη, ὁ τῶν ὠτίων ῥύπος· καὶ κυψελίς. Κυψελόβιστον, τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον. Κυψέλαι, καὶ κυψελίδες, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ὑφιστάμενος· καὶ τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα καὶ τὰ κενὰ σκεύη, καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἔγκυλον, καὶ τῆς καμίνου μέρος τι. Κύψελος, ὄρνις ποιὸς ὅμοιος χελιδόνι. Κύω, τὸ φιλῶ· ἤγουν τὸ φιλοφρόνως χείλη συμβάλλειν. δηλοῖ καὶ τὸ ἔγκυον εἶναι, ὃ διαφέρει τοῦ τίκτειν. καθότι αὐτὸ ἀπαλλάττει τοῦ κύειν, καὶ φέρεται εἰς τοῦτο χρῆσις ἐξ αὐτοῦ ὅτι ἡ κύουσα τίκτον, ἤγουν κατὰ γαστρὸς φέρουσα, εἶτα ἔτεκον. οἱ δὲ ὕστερον καὶ αὐτὸ τὸ τίκτειν, κύειν ἔλεγον. Κύειν τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάζεσθαι· φιλεῖν, ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν. Κύων, ὁ σκύλος· ἀπὸ τοῦ κυνεῖν καὶ σαίνειν. Κύων τὸ κάτω τῆς πόσθης συμπεφυκὸς τῷ δέρματι. παρὰ τὸ κεκυνῆσθαι, καὶ ἀναδίδοσθαι, ἢ συνδεδέσθαι. κύων λέγεται ἐπὶ μὲν τοῦ ἀλόγου ζώου, παρὰ τὸ κύειν, καὶ σαίνειν. ἢ παρὰ τὸ ὠκύ· τὸ γὰρ ζῶον ταχύ ἐστιν ὑπερβιβασμῷ καὶ ἀναδόσει τοῦ τόνου. ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ εἶναι τὸ ζῶον. Κύων, ἀπὸ τοῦ κύω τὸ φιλῶ παράγεται. ὤφειλε δὲ τρισυλλάβως κλίνεσθαι κύονος· ἔχει τὴν γενικὴν δισύλλαβον κατὰ πάθος διὰ δύο κανόνων ἐναντιότητα. εἷς μὲν γὰρ κανὼν συστέλλεσθαι θέλει τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ, διὰ τὴν τοῦ γένους κοινότητα. ὁ κύων γὰρ καὶ ἡ κύων φαμέν. ἕτερος δέ τις κανὼν, φυλάττεσθαι θέλει αὐτὸ, διὰ τὸ βραχὺ εἶναι τὸ δίχρονον τῆς παραληγούσης, ὁποῖόν τι καὶ ἀμφιτρύων, ἀμφιτρύωνος καὶ τὰ ὅμοια. ἡ γοῦν τῶν δύο κανόνων μάχη περὶ τὴν τοῦ κύονος παραλήγουσαν διέφθειρεν. οἷον καὶ ἐξώθησεν τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὴν τρισυλλαβίαν εἰς δισυλλαβίαν περιέστησε. Κύων, ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ· οἱ δὲ, τὴν ἐριννύν· οἱ δὲ, τὴν νόσον· τὴν οὕτω λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον· καὶ ὑλακτοῦν ζῶον· καὶ τὴν αἰδῶ, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον, καὶ ὑπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον τινά· ὃς χῖος καλεῖται. Κύων ἐπὶ δεσμά, παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά. Κύων, ἀστήρ. ἰστέον ὡς κύριον μὲν οἷον ὄνομα τὸ ἀστήρ. ἐπίκλησις δὲ τούτου ὥσπερ τὸ κύων ἀγλαῶς, οὕτω καὶ τὸ κύων ὠρίωνος. ἔστι δὲ ὠρίων, κυνηγέτης γενόμενος ἄριστος. κατηστέρισται μετὰ θάνατον. ἐνετίθη δὲ ἄστροις καὶ ὁ κύων, ὡς ὁ μῦθος αὐτοῦ πολλαχοῦ λέγειν τολμᾷ. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ τοιούτου κυνὸς ἐπιτέλλοντος, πολλοὶ γίνονται καύσωνες. διὸ καὶ κυνοκαύματα ἡ πολλὴ ὁμιλία τούτους φησί. καὶ διὰ τοῦτο κακὸν σῆμα τοῦτον εἶναί φησιν ὁ ποιητής. καὶ πυρετὸν φέρειν πολύν. ὃν οἱ μὲν ἀέρος νοσώδη ἔκκαυσιν, ὁ καὶ φλέγμα φθάσας εἶπεν ὁ ποιητὴς, ὁμωνύμως τῷ φυσικῷ χυμῷ. πυροῦται γὰρ καὶ οἷον φλέγεται ὁ ἀὴρ, κυνὸς ἐπιτέλλοντος.

ΤΟ Κ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Κῶ, καὶ τὴν ἅλω· καὶ τὸν λαγώ· καὶ τὴν τίω. οἱ ἀττικοὶ, δίχα τοῦ ν προφέρουσιν. Ἄλλως. Κῶ, καὶ τὴν ἅλω. δίχα

κ τοῦ ν προφέρουσιν ἀττικοί. οὐχ ἅπαντα δὲ εἰς τὸν λαγὼ καὶ τὸν ταώ. Κῶ νήσου, Κῷος τὸ ἐθνικόν, ὥσπερ δὴ καὶ τῆς ἐν αὐτῇ πόλεως ἣν πόλιν Εὐρυπύλου λέγει ὁ ποιητής, υἱοῦ Ἡρακλέους, καὶ Χαλκιόπης, εὐκλεῶς ἐκεῖ βασιλεύσαντος. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Κῶς αὕτη, Μερόπη καὶ Μεροπὶς ἐλέγετο, ἀπὸ Μερόπων ἔθνους· ἢ γένους, οἰκησάντων αὐτήν· ἢ ἀπὸ Μερόπης, ἧς ἡ θυγάτηρ, Κῶς· ἧς φασιν ἡ νῆσος ἐπώνυμος. καὶ ὅτι καὶ δισυλλάβως Κόως λέγεται διὰ δύο μεγάλων· καὶ Κόως διὰ μικροῦ καὶ μεγάλου, ἐξ οὗ τὸ Κόων δυναμένην παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ Κόος δὲ διὰ δύο ο ο μικρῶν. ὧν συναιρεθέντων ἔοικε γενέσθαι ἡ Κῶς. κατὰ δέ τινας καὶ ὡς πολυπρόβατος οὕτω καλεῖται. κόον γάρ φασι κατὰ γλῶσσαν τὸ πρόβατον λέγεσθαι. εὕρηται δὲ καὶ Κέως λεγομένη, ὡς ἡ Τίως. ἧς ἐθνικὸν Κεῖος. καὶ ἐκτάσει, Κήϊος· ὡς Τίιος, Τήϊος. καὶ ἐν συναιρέσει Κεῖος. τῆς Κῶ κτητικὸν εὕρηται παρὰ Πορφυρίῳ Κωακόν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ ἱστορίαν Κῶς ἐλέγετο καὶ ὄρυγμά τι ἐν Κορίνθῳ, οὗ καθείργνυον φασὶ φῶρας, καὶ δραπέτας. ἡ δὲ τοιαύτη λέξις, δοκεῖ καὶ ἐν τοῖς ὀρεσχώοις ἐγκεῖσθαι. Κῶαι, ἀστρα-

γαλοι. Κῶα, ἐνέχυρα. Κωάζειν, ἀστραγαλίζειν. ἐνεχυράζειν. Κωαθεὶς, ἐνεχυριασθείς. Κῶας, ἡ τοῦ προβάτου δο-
ρά. Κῶας, κώδιον. τὰ ὦτα. ὀφθαλμούς. Κώβαλα, πανουργήματα. Κώβαλοι, κύπνοι ξοιδῶν. Κώβαξ, ὁ μέγας πίτ-
πιξ. Κωβήλη, συνουσία. καὶ βελόνη. Κωβηλίνη, ἡ ὠήτρια. Κωβῖτις, ἡ λευκία φυλή. Κωβιὸς, ὁ ἰχθύς. Κωβίτης,
εἶδος ἀφύας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἀφύα. Κωδάλου χοῖνιξ, παροιμία ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγορανόμου. Κωδα-
λοῦχος, μέτρον γῆς. Κωδεία ἐστὶν, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. ὅ ἐστιν εἶδος βοτάνης. Κωδία, κωδίς. κεφαλὴ χωρὶς σώ-
ματος. Κωδίκελλος, δέρμα προβάτου, ὡς παρὰ ῥωμαίοις. Κώδιόν ἐστι, τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις δέρμα σχολαζόμενον. Κώδι-
ον, τὸ δέρμα. κώδιον γέγονε καὶ συναιρέσει κῶδιον. καὶ τὸ λαγώδιον ἐν τῷ ι, ὅτι ἀπὸ τοῦ λαγωὸς λαγωοῦ γέγονε κατὰ
συνδρομὴν τοῦ κώδιον. καὶ στώδιον. σημαίνει δὲ τὴν μικρὰν στοάν. συνεξέδραμε τούτοις καὶ τὸ καλώδιον, καὶ ἐν τῷ ι προσ-
γεγραμμένον. σημαίνει δὲ τὸ χοινίον. Κωδωνήσας, πειράσας. ἠχήσας. Κωδύης, γένος ἰθαγενῶν ἀθήνησι. Κώδων, κώδια
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κωδωνίσω παρ' ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω. ἐξετάσω. ἐκ μεταφορᾶς, ἢ ἀπὸ τῶν κεραμείων
ἀγγείων. ἃ δοκιμάζοντες, εἰ δύνανται καὶ ὑγιᾶ πέφυκε, τύπτουσι. καὶ εἴπερ ὑγιῆ εἰσιν, ἀπηχοῦσιν, ὡς κώδωνες. ἢ ἀπὸ
τινῶν ὀρνέων, ἢ ἵππων δοκιμαζομένων, ἤχῳ κωδώνων. τὰ μὲν γὰρ τούτων γενναῖα, γενναίως φέρει τοὺς ἤχους. τὰ δὲ δειλὰ,
πεφρίκασιν. ἢ καὶ ἀπὸ αὐτῶν τῶν κωδώνων δοκιμαζομένων ἐν τῷ κινεῖσθαι, εἰ εὔηχοί εἰσιν, εἴτε καὶ μή. Κωδωνῆσαι,
δοκιμάσαι. διαπειράσαι. Κώδων, παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν ᾄδειν. Κωδωνίσαι. ἀπὸ τῶν ἵππων μετενήνεγκται κωδωνίσαι,
καὶ κωδωνίζω, τὸ φιμίζω. Κωδωνοφαλαροπώλοις, κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένοις. οὐδ' ἐξέπτησεν αὐτὰς κύκνους
ποιῶν, καὶ μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλοις. ἀριστοφάνης. Κώδων, καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. Κωδωνο-
φορῶν. οἱ περίπολοι οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, καὶ περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας κώδωνας εἶχον, καὶ
τούτοις ἐψόφουν πειράζοντες τὸν καθεύδοντα. καὶ ἵνα φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. ἀριστοφάνης. κωδωνοφορῶν, πε-
ρίτρεχε. Κώδωνας ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων, οἱ στρατηγοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἶχον. ὥσπερ καὶ νῦν κω-
δωνοφαλαροπώλους λέγει ἀριστοφάνης, τοὺς χρωμένους κώδωσι. καὶ παρὰ ῥωμαίοις ὁμοίως. ὅπερ ἐγὼ Βαρῖνος, πολλάκις
ἑώρακα. Κωδωνοφορεῖται, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά. ἀριστοφάνης. Κώεα, δέρματα. εὐθετηθέν-
τα εἰς τὸ κεῖσθαι. οὗ ἡ εὐθεῖα οὐ μόνον κῶας, ἀλλὰ καὶ κῶος. ἐξ οὗ κώεα, ὡς τείχεα βέλεα. οὕτω καὶ ὕδας. καὶ ὕδος. καὶ
γῆρας καὶ γῆρος. ὅθεν γηροβοσκεῖν, καὶ γηροτροφεῖν. Κῶεν, κῶθος. εἶδος ἰχθύος. Κῶθυ, κωβιός. Κωθύλοις, ὄνοις.
Κώθωνας, εἴδη ποτηρίων. ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. Ἄλλως. Κώθων, εἶδος ἐκπώματος. ἢ εἶδος ποτηρίου λακωνικοῦ,
καὶ στρατηγικοῦ. ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι, τὸ μεθύσαι. ὡς τὸ ἐρῶν δὲ
καὶ κωθωνιζόμενος, ἀφ' ἡμέρας. ἀριστοφάνης. Κωθωνίζομαι, τὸ μεθύω διὰ κώθωνος. Κώϊον, ἐνέχυρον. καὶ ἱμάτιον.
Κώκαλον, παλαιὸν, καὶ εἶδος ἀλεκτρυῶνος. Κώκαλος, ὄνομα κύριον. Κωκκύω, τὸ θρηνῶ. Κωκκύειν ὀξὺ, γυναικῶν
ἐστι. τὸ δὲ κωκύειν καὶ τὸ οἰμώζειν, κύρια ἐπὶ θρήνων. ὥσπερ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν. ὁ κωκυτὸς, καὶ ἡ οἰμωγή. Κωκύσασα, θρη-
νήσασα. Κώκυσε, μετὰ θρήνων ἀνεβόησε. Κωκυτρεῖν, θρηνεῖν. Κωκυτὸς, ποταμὸς ἐν ᾅδῃ, μυθικῶς. ἀλληγορικώτερον
δὲ κωκυτὸς, ὁ θρῆνος. ὡς ἀχέρων ἡ χεῦσις καὶ ἡ χύσις τῶν ἀχέων, καὶ τῶν θλίψεων, τῶν διὰ τοὺς τεθνηκότας. Κῶλα,
κυρίως ἐπὶ τῶν μελοποιιῶν. μεταφορικῶς δὲ, ἐπὶ τῶν πεζῶν τῶν λόγου κώλοις μὴ χρωμένων. καὶ κῶλον τὸ ὀστοῦν. Κῶλα,
τὰ τῆς σφενδόνης ἑκάτερα μέρη. ὡς τὸ, ῥινοῦ χερμαστῆρος, εὔστροφα κῶλα τιταίνων ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργεν ἄπωθε
νέφος. Κῶλα, τὰ ὀστᾶ. Κῶλα, τοῦ ζεύγματος. συμβαίνει γὰρ τοὺς σελευκεῖς κρατεῖν, θατέρου τῶν κώλων τοῦ ζεύγμα-
τος. Κωλαβοῖλαι, ταῦροι. Κωλακρέται, οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. Κωλακρέ-
της. νόμος ἦν, τὰ περιλειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν. ἅ ἐστιν οἷον δέρματα καὶ κωλαῖ. Κωλακρέτου παρὰ
τῷ ἀριστοφάνει, περιφραστικῶς τὸν δικαστικὸν μισθόν. παρ' ὑπόνοιαν δέ. δέον εἰπεῖν ζώου τινός. Κωλαιζόμενοι, τάχει
χιώμενοι, ἀνέμοις ἴσα. Κωλαρίας, τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας. Κωλεὰ, μέρος κρέατος. ἀγκαλίς. δέσμη χέρτου. τι-
νὲς σκέλος ὑὸς ὄπισθιον. ἢ περιστικῆς τὸ ἐδώδιμον. Κωλῆον, τὸ κωλίκιον. Κωλῆπα, τὸ ὄπισθεν τοῦ γονατίου μέρος. ἡ κό-
ξα. καὶ κώληψ, ἡ ἰγνύη τὸ ὀστοῦν. κλίνεται δὲ κώληπος. Κώλεθρ, τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κωλετί-
ναις, ἀσκαλαβώταις. Κωλῆνες, ἀκροκώλια. Κωλῆς, ἀριστοφάνης. ὅμοιοι δὲ κωλῆς. τοῦ κώληκος λεγομένου. κῶλα
δὲ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων. ἔστι δὲ ἱερὸν ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. ἄλλως τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων.
τὰς ὀστώδεις ἀγκύλας διαβάλλει οὖν ἀριστοφάνης, ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς προσφέροντας. Κωλιάδος κεραμῆες. κωλιὰς
τόπος τῆς ἀττικῆς, ἔνθα σκεύη πλάττονται. λέγει οὖν ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοὺς φέρονται. τροχὸν δὲ τὸν σκευοπλαστικὸν λέ-
γει. τουτέστιν ὅσαι πρὸς σκευοπλαστίαν ἐπιτήδειαι, πασῶν ἡ κωλιὰς κρείσσων. ὥστε καὶ βάπτεσθαι ὑπὸ τῆς μίλτου. ἔστι
δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες κωλιεῖς. Κωλιάδος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ μὲν κωλιά-
δα τὴν θεὸν καλοῦσι. ν. ανίου ἀττικοῦ ἀποδράντος ἀπὸ λῃστῶν συμμαχίᾳ τῆς θεοῦ, καὶ οὕτως αὐτὴν ὀνομάσαντος, κα-
θάπερ αὐτὸς δεθεὶς τῶν κώλων ἀπελύθη ὑπὸ γυναικός. οἱ δὲ, θυγατρὸς τοῦ ἀρχιλῄστου δι' ἔρωτα. οἱ δὲ, τόπον ἐοικότα
κώλοις ἀνδρὸς, ἔνθα ἡ θεὸς τιμᾶται. ἔνιοι δὲ, ἴωνος θύοντος κόρακα ἁρπάσαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέ-
σθαι. ὅθεν αὐτὸ ὠνομάσθη. ἄλλως. κωλιὰς, ναός ἐστιν ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος, ἀπό τινος νεανίσκου ἀττικοῦ ἀλόν-
τος ὑπὸ τυράννων, καὶ δεθέντος τὰ κῶλα, εἶτα ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ τυράννου καὶ λυσάσης, ἐπανελθὼν
εἰς ἀθήνας, χαριστήριον τῇ ἀφροδίτῃ ναὸν ἱδρύσατο κωλιάδος. διὰ τὸ τὰ κῶλα λελύσθαι. Κωλίαν, ἰγνύαν. τὴν
γαστροκνημίαν. τὴν κνήμην. Κωλιὰς, ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα. καὶ ἴσως, διὰ τὸ κώλῳ ἐμφερὴς εἶναι. Κω-
λιεῖς, γένος ἰθαγενῶν. ὅπερ ἐκ τῆς κωλιάδος. Κωλική, σικελική. Κωλοβάθρου, τῆς λεγομένης κλάπας παρὰ πολ-
λαῖς. Κώλοισι, ποδίοισι. Κῶλον, μόριον λόγου, ἐκ δύο ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον. τὰς συλλαβὰς γὰρ
τέμνουσι καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων. κῶλον οὖν, ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος. ἢ κῶλον, παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι

ὅλον τὸ ὀστοῦν· ὅθεν καὶ κώληξ, κατ' ἀντίφρασιν. Κωλύματα, ἐμποδίσματα. ἐναντία. ἐναντιώματα. ἐμπόδια. φράγματα. ἔργματα. Κωλύμη, μεμφώδη ἢ κώλυμα. κώλυσις. ἐμπόδιον. ἔστι δὲ ἡ λέξις θουκυδίδου. Κωλλυτεὺς, δῆμος τῆς αἰγηΐδος φυλῆς. Κωλυσανέμας, ὁ ἐμπεδοκλῆς οὕτω καλεῖται, ὡς ὑπισχνούμενος ἐφέξειν τοὺς ἀνέμους. Κωλύσω, λυπήσω. Κωλυτὴρ, σημεῖόν τι ἐνθυπικὴ, καὶ θυσία τις κωλυτηρία. Κωλύφιον μὴ λέγε, κωλῆνα δέ. Κωλύω, καθείργω. ἀπείργω. ἐμποδίζω. ἴωνες τὸ σημαίνουσι. Κωλύω σε λέγοντα, καὶ λέγειν. καὶ κινδυνεύοντα, καὶ κινδυνεύειν. Κωλιάς, ἡ ἀφροδίτη. κωλιὰς δὲ ἐκλήθη, ὅτι νεανίας ὑπὸ λῃστῶν, ἢ ὑπὸ τυράννου κατασχεθεὶς ἐκ τῶν κώλων, ἤτοι τῶν ἀκρωτηρίων καὶ τῶν χειρῶν ἐδέθη. ἡ δὲ θυγάτηρ ἢ τοῦ ἀρχιλῃστοῦ, ἢ τοῦ τυράννου ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἀπέλυσεν αὐτὸν, μιγεῖσα τούτῳ. ὁ δὲ, ἀφροδίτης ἱερὸν κωλιάδος ἱδρύσατο εἰς εὐχαριστίαν αὐτῆς. ὅτι δεδεμένον ὄντα ἐκ τῶν κώλων, ἐρρύσατο. κωλὶς δὲ λέγεται ἡ ἄορνις καὶ ἀλεντία, ἡ ἐν ἀλεντι ποταμοῦ κολοφῶνος τιμωμένη· ἐκεῖ γὰρ ἱερὸν αὐτῆς ἐστι. Κωλώτης, ἀσκαλαβώτης· καὶ κωλώτης, ὁ διόνυσος. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ γαλεώτην. δοκεῖ δὲ αὐτὸς εὐστόχως ἀνίεσθαι περὶ τὰς μυῖας. Κῶμα, σημείωσαι ὅτι ὥσπερ ζῶ, ζῶμα. βρῶ, βρῶμα. τρῶ, τρῶμα ἰωνικῶς ἡ βλάβη, οὕτω καὶ κῶ, κῶμα ὁ ὕπνος· καὶ ὅτι καθὰ δισμὰ μὲν ἔφη ὁ ποιητής, οὐ μὴν δὲ καὶ δισμὸς εὕρηται παρ' αὐτῷ, οὕτω καὶ κῶμα μὲν οἶδεν, οὐ μὴν δὲ καὶ τὸν κῶμον, οὗ τῇ χρήσει πλεονάζουσιν οἱ ἀττικοί, λέγοντές τις κῶμον, τὸν ἐν συμποσίῳ καιρὸν, δι' οὗ καταφέρεταί τις, εἰς ὁμηρικὸν κῶμα. ὅπερ ἐστὶν ὕπνον· ὅθεν καὶ κωμάζειν. καὶ εἰσκωμάζειν, τὸ καταμεθύοντα ἐπέρχεσθαι αὐθαδέστερον, καὶ ἐλευθεριάζειν. Κωμαδεῖν, ὀρχεῖσθαι. Κῶμα, ἢ τὸ κοίμημα, καὶ ἐν συγκοπῇ κοῖμα καὶ κῶμα ὡς ἀγκώνη ἀγκάνη, ἢ τὸν ἐκ τοῦ ὕπνου καιρόν. ἵνα ἢ ἐκ τοῦ κωμαίνω κῶμα, ὡς καὶ ἐκ τοῦ δειμαίνω, δεῖμα. ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ χῶ χῶμα, βρῶ βρῶμα, τρῶ τρῶμα, ζῶ ζῶμα. οὕτω καὶ κεῖμαι κῶμα. ἐκ δὲ τοῦ κῶ καθ' ἑτέραν παραγωγὴν, καὶ κώμη γίνεται. ὡς γνῶ, γνώμη. τρῶ τρώμη ἡ τρῶσις. βρῶ βρώμη, ἡ βρῶσις. μαλθακὸν δὲ κῶμα. τὸ μαλθακοποιόν. Κωμάζουσιν, ἤγουν ἀτακτοῦσι. παίζουσιν. ἐλευθεριάζουσιν. ἀδόνισι κωμάζειν λέγεται τὸν ἐραστὴν νυκτὸς, τὸ ᾄδειν ἐρωμένην προσέρχεσθαι ἐστεφανωμένον καὶ αὐλοῦντα. ἢ ἕτερόν τι αὐτῷ ἁρμόδιον ποιοῦντα. καὶ ὁ κῶμος, ἡ ἐργασία τῶν τοιούτων. ἢ κῶμος θεὸς ἦν παρὰ τοῖς ἕλλησιν, ἔφορος τῆς μέθης. ἐξ οὗ κωμάζειν. κῶμος ἡ μέθη. καὶ κωμάζω, τὸ μεθύω. καὶ κώμη, ἡ ἀτείχιστος ἀνθρώπων συνοικία. Κωμάζειν τὸ ποιὸν ὀρχεῖσθαι. Κωμάζει, ὑβρίζει. Κῶμαι, ἀγυιαὶ, ῥύμαι. Κωμαίνειν, νυστάζειν. καλχαίνειν. ταράσσεσθαι. Κωμαίνεσθαι, κείρασθαι. Κωμακόν, ἀρωματικόν τι. Κωμάρχης, ὁ τῶν πόλεων ἄρχων. Κωμάσδω δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ κωμάζω. Κωμαστὰς παλαιοί φασι, τοὺς μετ' ᾠδῆς ἐστεφανωμένους, καὶ εἰς τὰς ἐρωμένας ἀπερχομένους. Κωμάσομαι, ἀσελγῶς διατιθήσομαι. Κωμαστὴς, μέθυσος. ἢ ἀσελγὴς ἐκ μέθης, ἢ ὁ ἐν περιφορᾷ ὄνου ᾄδων. Κωμᾶται, μαγεύει. Κώματι, ὕπνῳ. καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν, ἀπὸ τοῦ κοίμημα ὡς οἴκημα οἶμημα, καὶ δώμημα δῶμα. καὶ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω, κῶμα. Κώμη, ἄμφοδον χωρίον. Κώμη ἐστὶ, πλειόνων οἴκων σύστημα, ἔξω πόλεως κειμένων. Κώμη, τόπος, παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι. κώμη. ὡσανεὶ εἴποι τις, κωμητήρια, καὶ ἀναπαύσεις ζώων τε, καὶ ἀνθρώπων, ἀπὸ τῶν ἔργων. παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμῶμαι ἡ κώμη. Κωμηδόν, πᾶσα πόλις. Κώμην, οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν, καὶ τὴν οἷον γειτνίασιν. Κωμῆται, οἱ γείτονες. κώμη γὰρ ἡ γειτονία. Κωμική, ἀττική. Κώμιον, ὑποκοριστικῶς λεχθὲν καὶ προπαροξυτόνως, ὡς καὶ λύρα λύριον, καὶ θύρα, θύριον. Κωμίσας, ὄνομα γέροντος, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει καὶ ἴσως πεποίηται, παρὰ τὴν κώμην. Κωμωνία, κοροκοσμία. Κῶμοι, ἀσελγῆ ᾄσματα, πορνικά. συμποσιακαὶ ᾠδαὶ, ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Κῶμος, ἡ μετ' ὀρχήσεως ᾠδή. καὶ ἡ ἐκ μέθης ἀσέλγεια. καὶ κῶμος, ὁ ὕπνος. Κωμύδριον, ἡ μικρὰ καὶ εὐτελὴς πόα. Κώμυθα, δάφνη. ἣν ἱστᾶσι πρὸ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου. καὶ τὰ κατ' ὀλίγον τῶν δραγμάτων. Κώμυρος, ὁ ζεὺς ἐν ἁλικαρνασσῷ τιμᾶται. Κωμῳδεῖν, ἀτιμάζειν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ σκώπτειν. Κωμῳδίαι ὕβρις. διασυρμοὶ κατὰ γελαστικοί, ἐμπαίγματα. δραματικαὶ συνθέσεις πεπλασμέναι, μιμητικαὶ βίου. εἴρηται δὲ κωμῳδία. ὅτι ᾄδοντες αὐτὴν ἐν κώμαις, περιῄεσαν. κώμας δὲ λέγει, τὰς χώρας. Κωμῳδοποιὸς, ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων, κατά τινος. Κωμῳδοί. κωμικοί. τραγῳδοί. καὶ χορευταί, τραγῳδοί. οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι. Κωμῳδολειχεῖν. περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεὶ ἀριστοφάνης. Κωμῳδούμενοι, παιζόμενοι παρὰ τὴν τραγῳδίαν. Κωμῳδοῦντες, θριαμβεύοντες, πομπεύοντες. Κωμώδριον, τὸ μικρὸν χωρίον. Κωμῶν, τῶν χωρίων. ἡ εὐθεία, ἡ κώμη. Κώνα, βέμβιξ. Κωνᾶν, περιδινεῖν. Κωνεῖαι, νάρθηκα καὶ πόας εἶδος. Κωνειαζομέναις, θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. κώνειον γὰρ, θανάσιμον δηλητήριον. Κώνειον, τὸ φάρμακον. τὸ κώνειον, τὸ παραπλήσιον τῷ καυλῷ τῆς λαμπάδος. τὰ δὲ φύλλα σελίνῳ ἀγρίῳ ὅμοια, καὶ ὑπόπικρον. καλεῖται δὲ καὶ ἐφήμερον, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κώνειον δὲ αὐτὸ καλοῦσι, διὰ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν καὶ σκότον, τοῖς πίνουσι. τὸ γὰρ στέψαι, κωνῆσαι λέγουσιν οἱ παλαιοί. ἢ παρὰ τὸ καίνειν καὶ κόπτειν. ἢ παρὰ τὸ κοίμημα. Κωνῆσαι, ἀποκοπῆσαι, καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ ἀποκόνιτον μόρον λέγουσιν, ὅταν ἀπόσχῃ καταχρισθέντες τινὲς, ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. αἰσχύλος, καὶ κρατῖνος, κρήσσαις. ἀποκονία γὰρ ἡ νῦν ἀποσιδία, ἣ χρίουσι τὰ παρίθμια τῶν προβάτων. Κώνητες, θύρσοι. Κωνῆσαι, κυρίως τὸ κέραμον ἀποσδᾶσαι. κωνᾶν γὰρ τὸ στρέφειν. Κωνίαν οἶνον, τὸν ποιητὴν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Κωνὶς, ὑδρίσκη. Κωνοειδὲς, τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λῆγον. καὶ κωνοειδὲς, σχῆμα τοιοῦτον. οἷον στροβυλοειδές. Κῶνοι, οἱ θύρσοι, καὶ οἱ στρόβυλοι. καὶ οἱ στρόμβοι. καὶ τὸ ἀπόσκιμα τῆς γῆς. Κῶνον, καὶ οἶνον. ἀριστοφάνης βατράχοις κώνου ἀνεκεράννυ, γλυκύτατον. Κῶνος, περικεφαλαία, καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, σχῆμά τι στερεὸν. καὶ στρόβιλος. Κῶνος, τόπος ἐν κλαζομεναῖς. Κωνωποθήρας, ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων. Κωνοφόροι, θυρσοφόροι. κῶνος δὲ λέγεται ὁ βοτρυοειδὴς τοῦ στροβύλου καρπός. ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσαι ἐν ταῖς τοῦ διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον τὸ σχῆμα τοῦ κώνου, τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ. ὑποστάτην δέ φασιν ἕλληνες τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τὸν διόνυσον. οἰκείως οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίουν, καὶ θύρσου χλοερὸν κωνοφόρον χάμακα. Κωνώπη, ὄνομα πόλεως. Κῶνσος, ὄνομα κύριον. Κῶον, ἱμάτιον. ἢ ἐνέχυρον. Κῶος χῖος. ὁ κῷος ἀστράγαλος ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ χῖος ἐδύνατο ἕν. ὁ δὲ

κωπός ἐξ. Κωπαΐδας ἐγχέλεις. λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ Κωπαΐς, ἐν ᾗ ἐγχέλεις πλεῖσταί εἰσι. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. Κώπα, ἡ κώπεα, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. Κῶπαι, πόλις τῆς Βοιωτίας. Κώπεις, τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα. Κωπέτας, σφονδύλους μεγάλοις ἰχθύων. Κωπετός, θρῆνος. Κωπήεντα, μελαινόδετα, ἢ σιδηρόδετα, ἢ μελαίνας βαφὰς ἔχοντα. ἔστι δὲ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. Κωπηλάτας, ὥσπερ κώπους λέγοντες οἱ Ἀττικοί, ὥσπερ βάτας καλοῦσι τοὺς μαχητάς. Κώπη ξίφους, πρὸς διαστολὴν κώπης θαλασσίας· ἤγουν πλάτης. Κώπην ἐλέφαντος λέγει Ὅμηρος τὴν λαβήν, διὰ τὸ τιμιώτερον· αἱ γὰρ λοιπαὶ ξύλιναι. οὐκοῦν ἐπὶ ξίφους μόνου ἡ κώπη, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἐπὶ τῆς δρεπανοειδοῦς κλειδός, καὶ διὰ τοῦτο εὐκάμπτεος. Κῶπαι, ἀπὸ Κώπεως. ἢ Κωπέδωνος οὕτω καλοῦνται, υἱοῦ Ὀρχησοῦ. ταύτης ὁ πολίτης, Κωπαίων. περὶ αὐτὴν δὲ καὶ λίμνη μεγάλη Κωπαΐς. ἐν ᾗ ἐγχέλεις ἀγαθαί. τινὲς δέ φασιν ὅτι Κῶπαι καὶ Κωπαῒς ἐκλήθησαν, διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐχρῶντο οἱ ἐγχώριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναί φασι τὰ ἐκεῖ. ὅθεν καὶ ἡ ἐκεῖσέ που Πλάταια πόλις, παρὰ τὴν πλάτην, ὃ δηλοῖ τὴν κώπην, ὡς Φωκὴ Φωκαία, Νίκη Νικαία. Κωπῆρες πλοῖον, ὡς ἡμεῖς καὶ Θουκυδίδης ἐν τετάρτῳ καὶ ἡ Ἀττικὴ τῷ κωπῆρει. Κώπης, τὸ ἄνω κώπαιον· τὸ δὲ κάτω, πλάτη. Κωπητήρ, ὁ σκαλμὸς τῆς κώπης. Κώρα, ὕβρις. Κωράλλιον, παιδάριον, κόριον. Κωραλίσκον, μειράκιον. Κωρέα, ἄκρα. ἀρχὴ δέ σμη. Κωρία, κουρίς, κουρεύτρια. Κωριδάμνας, ἀκρίς. Κωριδέσπαες, ζῷον θαλάσσιον. Κωρίθιον, χόρτον. Κωρίς, ψαλλός. Κῶρος, κοῦρος, νέος. ἀπὸ τῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρης. Κωρυκίδιον, ὅπερ οἱ τοξεύοντες, δερμάτινον κοίλωμα τῷ εὐωνύμῳ τῇ χειρὶ περιτιθέασι. Κωρύκιον, κώρυκος, θυλάκιον, τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον. ἢ πλέγμα δικτυκὸν ἄρτου. καὶ Κωρύκιον σπήλαιον, ἐν Σικελίᾳ. Κωρύκιον, χωρίον τῆς Κιλικίας, ἐν ᾧ διάφορος γίνεται κρόκος. Κωρύκιον, ἄντρον ἐν Παρνασσῷ, ὅθεν Κωρύκιαι νύμφαι. κέκληται δὲ ἀπὸ νύμφης Κωρυκίας, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος παῖς Λυκωρεύς. ἀφ' οὗ Λυκωρεῖς, οἱ Δελφοί. Κώρυκον, τὸν θύλακον λέγει Ὅμηρος, ὃν καὶ δέρματα πυκινὰ ἔφη. καὶ εὐρεφέα δὲ ἐν τῷ εὐρέφεσι δοραῖσιν. οἱ δὲ παλαιοί, καὶ κωρυκίδα τὸ τοιοῦτον σκεῦος καλοῦσι, παράγοντες καὶ Ἀριστοφάνους χρῆσιν· ταύτην σπυρὶς οὐ μακρὰ καὶ κωρυκίς. Κῶς, ἡ νῆσος, ὅθεν Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός. ἥ τις καὶ Μεροπὶς λέγεται. καὶ δέρμα. εἱρκτή. δεσμωτή. Κωλιτάς, ἢ ὡς εἰπεῖν στωμύλη, ἢ καθ' Ἡσίοδον εἰπεῖν, αἱμύλη. Κωτίλλος, ὄρνεον οὕτω καλούμενον. ἀφ' οὗ καὶ οἱ πολλὰ λαλοῦντες καὶ κολακεύοντες, κωτίλλοι καλοῦνται. τὴν χελιδόνα. Κωτίλη, ἡ λόγοις ἀπατῶσα. καὶ κωτίλος, ὁ πανοῦργος, ἢ κόλαξ, ἢ ἀπατεών. Κωτίλλω, πανουργεύομαι, λαλῶ. Κωτίλλω, τὸ ὑβρίζω καὶ λυδορῶ. ἐξ οὗ κωτίλος ὁ φλύαρος. Κώτιλον, ἡδύ, τρανές, λάλον, εὔστομον. Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη, ψυχρὰ καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα. ψιθυριζόμενα. Κωφεῖ, κακουργεῖ, βλάπτει, κωλύει, πηροῖ. Κωφεύει, μετεωρίζει, φέρει, κουφίζει. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει. Κωφεῦσαι, ἀναισθητῆσαι, ἡσυχάσαι, σιωπῆσαι. Κωφήν, ποταμός, καὶ κλίνεται κωφῆνος. Κωφῆσαι, κωλῦσαι. Κωφητέος, βλαπτέος. Κωφίας, ὄφεως εἶδος, ὁ καὶ τυφλίας. Κωφοί, οἱ ἀμαυροί, καὶ ἀσθενεῖς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Κωφόν, ἄηχον, ἀσθενές, ἀμβλύ. Κωφὸν βέλος, τὸ μὴ ἔχον αἴσθησιν. ἢ οὗ οὐκ ἄν τις αἴσθησιν λάβῃ ἀπηχήν. γέγονε γὰρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ μεταφορά, ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀκοήν, εἰς τὴν ἀφήν. ἢ ἄλλως ὀρθῶς λέγοιτ' ἂν ὀξὺ εἶναί που βέλος κωφόν, τὸ ἀνεπαισθήτως ἐπελθόν, καὶ δίχα ῥοίζου, ὡς μὴ δὲ ἀκουσθῆναι, μὴ δὲ ἀέρα κινῆσαι πολύ. Κωφὸν κῦμα λέγει που Ὅμηρος. ἔνθα σημειοῦνται, ὅτι κωφὸν οὐδέ ποτε Ὅμηρος ἐπὶ ἐμψύχου τίθησι. Κωφὸν κῦμα, τὸ μή πω ὕπαφρον καὶ παφλάζον ὡς καὶ ἦχον ποιεῖν ἀκουστόν, καθά που καὶ κωφὸν βέλος τὸ ἄρροιζον. κωφὰ δὲ τὰ τοιαῦτα, ὡς μὴ ἐνεργοῦντα εἰς ἀκοήν. τὴν καὶ κωφεύειν ἂν δοκοῦσαν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν τῶν τοιούτων αἰσθάνεσθαι. ὥστε καὶ ἐνταῦθα τὸ κωφὸν μετενήνεκται, εἴτουν μετατίθεται ἀπὸ τῶν μὴ ἀκουόντων, ἀλλὰ κωφευόντων εἰς τὸ ἠρεμοῦν καὶ μὴ κτυποῦν, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀκουόμενον. ἵνα ἡ κωφὸν κῦμα ὥσπερ καὶ βέλος, ἐφ' ᾧ κωφεύοι ἄν τις οἷα μὴ ἀκούων. δῆλον δὲ ὅτι, Ὅμηρος μὲν κωφὸν οὐχ εὕρηται λέγων ἄνθρωπον. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, οἴδασι καὶ ἐπὶ ἀνθρώπου τὴν λέξιν. Κωφός, παρὰ τὸ κεκόφθαι τὴν ὦπα. ἢ κενωπός τις ὤν, ὁ μήτι φθεγγόμενος, μήτι ἀκούων. Κωφότερος κίχλης, παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγεται, ἀφωνότερος κίχλης. κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος. περὶ Τορώνην τῆς Θράκης, καλεῖταί τις λιμὴν κωφός. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρ' ὅσον ὁ ἐν Τορώνῃ τῆς Θράκης λιμὴν στενὰς ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάσσης ἦχον. καὶ παρὰ κωφοῦ πέρδεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Κῶχ, ὄνομα κύριον. Κωχεῖει, συνουσιάζει. Κωχεύειν, μετεωρίζειν. ἀνέχειν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Κʹ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Λʹ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Αʹ.

λ άμβδα τὸ στοιχεῖον, οἱονεὶ λάβατιον, παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέτροις, καὶ ἀσθενὲς εἶναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς. Λᾶαν παρ' Ὁμήρῳ, ὅ ἐστι λίθον, ἐκτείνει μὲν τὴν παραλήγουσαν, καὶ κλίνεται περιττοσυλλάβως, λάαος. κραθὲν δέ, γίνεται λᾶς. ὅθεν Λᾶ, πόλις τραχεῖα, ὡς τὸ Λᾶν ἀπὸ ῥήσεις παρὰ Λυκόφρονι. καὶ Λαπέρσαι, Διόσκουροι, οἱ τὴν αὐτὴν Λᾶν πέρσαντες. καὶ Λαξεύειν, τὸ λίθους ξέειν. καὶ Λατύπος, ὁ καὶ λατόμος. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ τύπτειν. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ τέμνειν. καὶ λατύπη θηλυκῶς, τὰ τῶν λίθων ἀποξέσματα. Λᾶ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν ἐπίτασις τοῦ. ὅθεν καὶ λεχαίνη, ἡ μεγάλως κεχηνυῖα. Λᾶαν, Ὅμηρος δισυλλάβως προάγει. οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι λᾶ μονοσυλλάβως ἐλέγετο ἀρσενικῶς τε καὶ θηλυκῶς. ἤγουν ἡ λᾶ. καὶ ὁ λᾶς. ὡς καὶ ὁ Λυ

κόφρων

κόφθεν δηλαδὴ, ἐν τῷ, καὶ λαὶ πρήσειε· ὁ δὲ ποιητὴς, διέλυσέ φασι. κεῖται δὲ ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς. διὸ λᾶ καλεῖται, ὡς
ἀπὸ τοῦ λᾶς ὁ λίθος. ταύτην φασὶ τὴν λᾶν οἱ διόσκουροι ἐκ πολυορκίας εἷλον. διὸ ἐκλήθησαν λαπέρσαι. οἱ δὲ οἰκοῦντες
ἄδηλον εἴτε λααὶ ὀξυτόνως, εἴτε λᾶαι προπερισπωμένως. Λάαγα, ἐπίσαγμα. Λάας, ὁ λίθος. καὶ κλίνεται λάα. ἔστι δὲ
καὶ λᾶας. ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, οἱ λᾶαι τῶν λᾶων, καὶ λάων καὶ λάας, ὄνομα κύριον. Λαβάβηρ, λακανίσκη. Λαβαὶ, ἀντι-
λήψεις. Λαβαῖς, ἐπαφαῖς. ἢ ἀφορμαῖς. ἢ μέμψεσι. λαβὰς δὲ ἀμφιστόμους, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος. ἤτοι τὰς ἀμφοτέ-
ρωθεν ἐστομωμένας. ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν, τοῦ στόματος ταύτας εἶναι, ἢ τὰς προσωπεῖά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας.
Λαβὲ, ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λάβε, ὥσπερ εὑρὲ, ἐλθὲ, εἰπέ. Λάβε γούνων, ὅ ἐστιν ἥψατο. καὶ τὸ ἕλε γούνων πολλαχοῦ τῆς
ποιήσεως κεῖται. ὅτε μέν τοι τὸ ἑλεῖν σημαίνει τὸ ἅψασθαι, τότε δὴ εἰς αἰτιατικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. οἷον καὶ [illegible] ὅτι μ' ἕ-
λες ἐν ἀλωῇ καὶ ζωοὺς ἕλον καὶ ἄλλα μυρία. Λαβεῖν, καὶ δέξασθαι, διαφέρει. λαβεῖν μέν ἐστι, τὸ κείμενόν τι ἀνελέσθαι. δέ-
ξασθαι δὲ, τὸ διδόμενον ἐκ χειρός. Λαβεῖν τιμωρίαν, ἐκδικηθῆναι. Λαβὴ, ἡ ἀφορμή. καὶ λαβὴ, δεσμός τις τοῦ ξίφους.
καὶ λαβὴ, μέμψις. καὶ λαβὴ, ἐπὶ σημασία τῆς ἐκπεριόδου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λαβήροις, ποτιστηρίοις. Λάβηρος, βόθυ-
νος. Λαβὶς, σκεῦος χυτροχοϊκόν. Λαβόμενος, δραξάμενος. Λαβοῦ, καὶ λυτοῦ. καὶ ταύτης οἱ μέσοι δεύτεροι ἀό-
ριστοι, περισπῶνται. σημαίνει τὸ τρόπου, καὶ ἐπιλάβου, καὶ ἀφίκου. Λαβραγόρην, σφοδρῶς δημηγοροῦντα. ἢ προπετῆ ἐν
τῷ λέγειν. οἷον λαῦρον καὶ θρασύν. τινὲς, ἄκαιρον ἐν τῷ δημηγορεῖν. Λαβράζει, λάβρος γίνεται. ἀκολασταίνει. προπε-
τεύεται. Λαβράζων παρὰ λυκόφρονι, ἤγουν ἰχθὺν τοῖς πτεροῖς. Λάβραξ, εἶδος ἰχθύος. ἀφ' οὗ ποιεῖται τὴν προσηγορίαν
κέχηνέ τε γὰρ αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐν μιλήτῳ δὲ τῆς
ἀσίας, μέγιστοι οἱ λάβρακες, διὰ τὴν ἐπεισρέουσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι,
εἰς τὴν λίμνην ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνατρέχουσι. καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ τοῖς μιλησίοις. Λαβρεία, ἡ τοῦ λόγου ἔκχυ-
σις. Λαβρεύεται, λάβρως καὶ ἀθρόως λαλεῖ, καὶ προσγλωττεύει. Λαβρεύεσθαι, κυρία λέξις ἐστί. δηλοῦσα τὸ λάβρως
καὶ οὐ μετὰ σκέψεως λαλεῖν, ἢ καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, στωμύλλεσθαι. καὶ τὸν ἀκούοντα λίαν βαρύνειν τῇ φράσει. ὅθεν καὶ λαβρογό-
ρας, ὁ ἐν τῷ ἀγορεύειν λάβρος. τὸ δέ τις παλαιὸν λαβρεύειν, τὸ προσγλωσσεύειν φησί. Λαβρεύονται, ῥέουσι. μεγάλα
βουλεύονται. θορυβοῦσι σφόδρα. Λαβρογορῶ, στομφάζω. μεγαλορρημονῶ. λαβραγορῶ, ἀμεταβάτως. Λάβρον, ἀθρόον.
προπετὲς, ταχὺ, μαινόμενον. Λάβρον, συνήθως διὰ τοῦ β, τὸ λίαν βαρύ. οὕτω καὶ λάβρος ἄνεμος διὰ τοῦ β, ὡς λίαν βα-
ρύων. εἰ καί τινες ἐπιθυμοῦσι γράφειν αὐτὸ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, παρὰ τὴν αὔραν, καὶ ὁ λαβραγόρας, διὰ τοῦ β. οὐχ
ἧττον δὲ τούτου ὁ λάβραξ, διὰ τὸ λίαν βορόν. ἡ μέντοι δημοσία ὁδὸς λαῦρα λεγομένη ἐν ὀδυσσεία, ἐστέρηται ἀναγκαί-
ως τοῦ β διὰ τὸ ἐπένθεσιν αἰολικὴν ἔχειν τοῦ υ. σύγκειται γὰρ ἐκ τοῦ λαὸν ῥέειν δι' αὐτῆς. τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ καὶ γυνὴ σκω-
πτικῶς λέγεται ἀποδυσιλαύρα, ἡ ἐν δημοσίαις λαύραις, ἀναφανδὸν ἀποδυομένη ὡς χαμαιτύπη. Λάβρον ἄνεμον, ἀρέ-
σκει τοῖς ἀκριβεστέροις διὰ τοῦ β γράφεσθαι, διὰ τὸ λίαν βαρύ. ἐπεὶ ζαχρηεῖς ἄνεμοι κατὰ τὸ τοιοῦτον σημαινόμενον λέ-
γονται. οὕτω καὶ ἐπαιγίζοντα ἄνεμον λεγόμενον. Λαβρόνιον, εἶδος ποτηρίου περσικοῦ. Λάβρος, πολύς. σφοδρός. Λα-
βροστάων. χορτασμῶν ἀκόσμων. Λαβροστομία, ἡ ἄχρηστος λαλιά. Λαβρότατος, σφοδρότατος. Λαβρύσσεται, λα-
βρεύει. δειλαίνει. Λαβύρινθος, σπήλαιόν τι φασὶν ἦν ἐν τῇ κρήτῃ, ποικίλον πάνυ. ἔνθα οἱ εἰσερχόμενοι ἐξιέναι οὐκ ἠδύ-
ναντο, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ σκολιότητας. Λαβύρινθος, κοχλιώδης, καὶ σκοτεινὸς τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυά-
ρων. παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι. Λάβωμεν, τὸ θέμα λήβω τὸ λαμβάνω. ὁ μέλλων, λήψω. ὁ ἀόριστος ἔλη-
ψα. ἄχρηστα πάντα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔλαβον. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν λάβω. τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν λάβωμεν, λά-
βητε, λάβωσι. λάβησι, τρίτον τῶν ἑνικῶν προσθήκῃ τοῦ σι. τὸ ἀπαρέμφατον, λαβεῖν. Λάβωρα, εἶδος ὀπώρας. Λα-
γαγεῖ, ἀφρίζει. Λάγανα, εἶδος πλακουνταρικοῦ ὡς πυρώδη, ἀπὸ σεμιδάλεως, ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἄρτι βρα-
χεῖ ἐλαίῳ. Λαγαριζόμενοι, σκαλεύοντες. δηλοῖ δὲ, τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν πυκνὰ διαπείροντα
τὴν χεῖρα. Λαγαρίζεται, μετριεύεται. Λαγαρὸν τὸ μὴ ναστόν. καὶ ὑπόκενον. Λαγαρὸν, ὡς λαγαρνόν. ἐκκεκένωται
γὰρ αὐτοῦ τὸ πάχος, εἰς πλάτος καὶ λιανθὲν ἀσθενέστερον. Λαγάσσαι, ἀφεῖναι. Λάγβατιν, ἀναγεγραμμένον. οἱ δὲ,
λάγανον ἐμβάλλοντα. Λάγγα, ἡ τῇ τροφῇ διδομένη μερίς. Λαγγάζει, ὀκνεῖ. οἱ δὲ, λαγγεῖ. Λαγγανώμενος, περι-
ιστάμενος. στραγγευόμενος. Λαγγάσαι, διαφυγεῖν. Λαγγαρεῖ, ἀποδιδράσκει. Λαγγεύει, φεύγει. Λαγγόβαρδος,
κύριον. γράφεται καὶ λαγγίβαρδος. Λαγγὼν, μετάβολος, ἔμπορος. Λαγεινά, δεινά. Λαγγερὸς, σμίλαξ. Λάγγεσις,
θεὸς σικελοί. Λάγειον αἷμα καὶ κρέας, τὸ τοῦ λαγωοῦ. Λαγὴς, δόρυ. Λαγὴς, ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφερής. Λα-
γέτας, ἡγεμόνας, καὶ ἡγουμένους τῶν λαῶν λέγουσι. Λαγίναρχος, ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου. Λάγκει, ἐώκει. Λά-
γνα, τὰ ἄκρεα τοῦ στομίου τῆς ὑστέρας, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ λάγνα, λάμπρα. κιβωτός. Λαγνεία ἐστὶν, ἐπιθυμία
ἀφροδισίων ἄμετρος, καὶ πορνεία. Λάγνος, ἐπὶ ἀνδρῶν. ἤγουν, λίαν γόνιμος. μαχλὰς, ἐπὶ γυναικῶν. Λάγνος, πόρνος.
αἰσχρός. καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια, ὅ ἐστι τὰς συνουσίας. Λάγνης, διὰ τοῦ η, ἀλλὰ μὴ λάγνος. Λαγοθήρας, αἱετοῦ εἶδος.
Λαγόνα, ἣν καὶ κενεῶνα καλοῦμεν, ἤγουν τὸν ὑπὸ τὰς πλευρὰς τόπον. λαπάραν ὅμηρος καλεῖ. εἰπὼν, οὖτα κατὰ λαπά-
ρην. καὶ γίνεται μὲν λαγὼν, παρὰ τὸ λήγειν ἔνθα λήγουσι τὰ ὀστώδη πλευρά. κενεὼν δὲ, ὡς κενὸς ὀστῶν. λαπάρα δὲ, παρὰ
τὸ λαπάττειν, ὅ ἐστι τὸ ἐκκενοῦν. ἀφ' οὗ καὶ λάφυρα τὰ ἐκ τῶν πολεμίων σκηνῶν καὶ πόλεων ἐκκενούμενα. ταῦτα δέ τι-
νες, καὶ ἀπὸ τοῦ τῷ λαῷ φύρεσθαι συντιθέασι. Λάγονες, χίσμα γῆς. Λαγορεῖς, ἐκκλησίαι. Λαγορία, ὄνομα πόλε-
ως. Λαγρονίτης, εἶδος πλακοῦντος. Λαγρὸν, ἢ λαγρὸς, κράββατον. Λάγυνος, ἡ πάνυ δεκτική, καὶ λίαν. παρὰ τὸ λα
καὶ τὸ γῶ τὸ χωρῶ. Λαγχάνω, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. καὶ ὅτι συντάσσεται γενικῇ, νοεῖται ἡ αἰτιατικὴ ἐλλειπτικῶς. οἷον, ἔλα-
χον οὐσίας. ἔλαχον ὕπνου. ἀντὶ τοῦ μέρος οὐσίας, καὶ μέρος ὕπνου. Λαγχάνω τὸ κληροῦμαι, αἰτιατικῇ. μετὰ λαγχάνω
δὲ, γενικῇ. λαγχάνω δίκην τῷ δεῖνι, ἤγουν κρίσιν ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἐπιφέρω. διὰ κλήρου γὰρ τὰς δίκας ἐποίουν. ἀρι-
στείδης. ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ λαγχάνει ποσειδῶν, ἄρει τὴν δίκην τοῦ παιδός. Λαγωβολεῖον, δι' οὗ τοὺς λαγωοὺς

ἀγρεύουσι. Λαγωΐνης, ὄρνις ποιός. Λαγών, ὁ κενεών, τὸ ἰσχίον. Λαγώνεια, λαγοῦ κρέα. Λαγωὸς τρέχων, λέγεται φεύγει. ἔλαφος δέ, θεῖ. σῦς δὲ μαχόμενος, συρρήγνυται. λέων, ἐφορμᾷ. πάρδαλις, πηδᾷ. ἄρκτος, συμπλέκεται. Ταῦρος ἐμπίπτει, ἐπὶ τοῦ πλήττειν. τοῖς μὲν ἔχουσι χηλὰς λέγεται παίειν. τοῖς δὲ κέρατα, κυρίττειν. τοῖς δὲ ποσὶ τὴν πλῆξιν ποιοῦσι, λακτίζειν. τοῖς δὲ ὄνυξι, σπαράττειν. τοῖς δὲ ὀδοῦσι, κατεσθίειν. Λαγῴοις. ἀριστοφάνης. ἐν πᾶσι λαγῴοις. ἐν κρέασι λαγῶν. ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν πᾶσι λαγῴοις, ταὐτὸ τῷ ἐν τρυφῇ. Λαγωός, εἰ μὲν ἐκ τοῦ λαγὼς ἐκτεταμένου, γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο μικροῦ. εἰ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου τοῦ συστέλλοντος τὴν λήγουσαν, ἐπεντιθῆναι δοκεῖ τὸ μέγα ω, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ κολωός, καὶ τῶν ὁμοίων. φασὶ δὲ ἰωνικὸν εἶναι τὸ λαγὼς δισύλλαβον μακροκατάληκτον. αἱ δὲ ἄλλαι λαγὸν δηλαδή, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ λάω τὸ βλέπω. καὶ εἰσὶ πληθυντικὰ τούτου, ὡς δηλοῖ ἀθήναιος. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου καὶ λάγος τὸ κύριον, ὁμοίως τὸ ἀργός. ἄργος. ὅμηρος δέ φησι λαγωὸν διὰ τὸ μέτρον. Λαγωός, οὐ μόνον ὁ πτώξ, καὶ δασύπους λέγεται κοινῶς, ἀλλὰ καὶ ταχίνας εὕρηται παρὰ λακεδαιμονίοις, παρ᾿ οἷς καὶ ὡς οἷον πατρωνυμικὸν ὁ λαγίδης, ὡς καὶ πελαργίδης, ὁ τοῦ πελαργοῦ γόνος, καὶ λυκίδης, ὁ τοῦ λύκου, οὕτω καὶ ἀλεκτορίδης φασί, καὶ χηνιδής, καὶ περδικιδής. Λαγώπυρος, ἡ οὕτω καλουμένη βοτάνη παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λαγώς, ὁ χερσαῖος. λαγὸς δὲ ὁ θαλάσσιος, καὶ ποτάμιος. λαγὼς καθεύδων, παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. Λαγώς, παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν καὶ τοῦ ὡς ὠτός, ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. γράφεται καὶ λαγωός. Λαγώς, τοῦ λαγὼ ἀττικόν. λαγωός τοῦ λαγωοῦ, κοινόν. λαγὼς τὴν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει. λείπει ὁδὸν ἀττικῶς. Λάδανον, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν πωγώνων τῶν αἰγῶν, καὶ τὸ κρέας. τὸ δέ, ἀπὸ τῆς βοτάνης ληδῶν. Λάδας, ἔλαφος, νεβρίας. Λάδη, πόλις. Λαδδίαρ, λαμβάνοιρ. Λάδεμαι, γνώμην τίθεμαι. Λαδρέοντι, παρὰ τὸ λᾶ καὶ τὸ ῥέω λαρέοντι μεγάλως ῥέοντι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Λαδωνὶς ἡ ἀφροδίτη, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμῷ λάδωνι ἐγεννήθη. Λάδων ὁ ἐν ἀρκαδίᾳ ποταμὸς τῇ γῇ συγγενόμενος, ἐγέννησε δάφνην πάνυ ὡραίαν τῷ εἴδει. ταύτης ἐρασθεὶς ὁ ἀπόλλων, ἐδίωκεν αὐτήν. ἡ δὲ συλλαμβάνεσθαι μέλλουσα, ηὔξατο τῇ μητρὶ αὐτῆς γῇ. ἡ δέ, χανοῦσα ὑπεδέξατο αὐτήν, ἡ γῆ δὲ ἀπόλλωνα παραμυθουμένη, ὁμώνυμον τῇ κόρῃ φυτὸν ἀνέδωκεν, ὃ καὶ δάφνη καλεῖται. ἔστι δὲ ἀειθαλές, καὶ μηδέποτε μαραινόμενον. ἐπεὶ καὶ ἡ κόρη ἄφθαρτος ἐκ τοῦ ἀπόλλωνος ἔμεινεν. ἀπόλλων δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ τῶν φύλλων στέφανον συνείρας, ἐστεφανώσατο διὰ τὸν τῆς ὁμωνύμου κόρης ἔρωτα. ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀπόλλωνος στέμματα, ἀπὸ δάφνης ἦσαν κατεσκευασμένα. ὅθεν ληροῦσιν ὅτι οἱ μάντεις δι᾿ εὐφροσύνην ἀπόλλωνος δάφνας ἤσθιον. καὶ ταῦτα μέν, τὰ ληρώδη καὶ μυθικά. τὸ δὲ ἀληθὲς οὕτως ἐστίν. οἱ χρησμολόγοι καὶ μάντεις δάφνης φοροῦντες στεφάνους, ὡς ἀειθαλοῦς ὄντος τοῦ φυτοῦ καὶ ἀλεξικάκου, καὶ οὕτω χρήζουσι τοὺς χρησμοὺς λέγοντες καὶ λαμβάνοντές τι δ᾿ ἐξ αὐτῶν. καὶ οὕτω διατρεφόμενοι, τὸν μῦθον ἐπέθηκαν, ὅτι δαφνηφάγοι εἰσίν. ἤτοι ἐκ τοῦ στεφανοῦσθαι δάφνη, καὶ λέγειν τοὺς χρησμοὺς ἔχουσι τὰς τροφάς. Ἱστορία, περὶ λάδωνος. Λάδων, ἀπολλώνιος. ὡς ἐν τῷ λάδων. τὸν δράκοντα λάδωνα ἐκάλουν. τοῦτον δὲ πείσανδρος ὑπείληφεν, ἀπὸ τῆς γῆς γεγενῆσθαι. ἡσίοδος δέ, ἐκ τυφῶνός φησιν. ἀγρέτας δέ, ἐν τρίτῳ λιβυκῶν φησί, μὴ μῆλα εἶναι, ἀλλὰ πρόβατα κάλλιστα, ἃ χρυσᾶ ὠνομάσθη. ἔχειν δὲ ταῦτα ποιμένα ἄγριον, ὃν διὰ τὸ ἀνήμερον δράκοντα ὀνομάσθαι. φερεκύδης ἐν δεκάτῳ τῆς ἥρας γαμουμένης φησί, τὴν γῆν ἀναδοῦναι ἐν τῷ ὠκεανῷ μῆλα χρυσᾶ, ἢ μηλέας χρυσοῦν καρπὸν φερούσας. φυλάττειν δὲ αὐτὰς δράκοντα τὸν τυφῶνος καὶ ἐχίδνης, ἔχοντα κεφαλὰς ἑκατόν, καὶ φωνὰς παντοίας. καὶ ὅτι αἱ νύμφαι αἱ διὸς καὶ θέμιδος οἰκοῦσαι ἐν σπηλαίῳ περὶ τὸν ἠριδανόν, ὑπέθεντο ἡρακλεῖ ἀποροῦντι, μαθεῖν παρὰ νηρέως ποῦ ἂν εἴη τὰ χρυσᾶ μῆλα, λαβεῖν δὲ αὐτὸν βίᾳ. πρότερον μὲν μεταμορφούμενον εἰς ὕδωρ καὶ πῦρ, εἶτα εἰς τὴν παλαιὰν ὄψιν καταστάντα, δηλῶσαι τὸν τόπον. καὶ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα. ἀφικόμενος δὲ εἰς ταρτησσόν, πορεύεται εἰς λιβύην ἔνθα ἀναιρεῖ ἀνταῖον, τὸν ποσειδῶνος ὑβριστὴν ὄντα. εἶτα ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν νεῖλον εἰς μέμφιν, παρὰ βούσιριν τὸν ποσειδῶνος, ὃν κτείνει καὶ τὸν παῖδα αὐτοῦ ἀφιδάμαντα, καὶ τὸν κήρυκα χάλβην, καὶ τοὺς ὀπάονας πρὸς τῷ βωμῷ τοῦ διός, ἔνθα ἐξενοκτόνουν. ἀφικόμενος δὲ εἰς θήβας, καὶ διὰ τῶν ὀρῶν εἰς τὴν ἔξω λιβύην ἣ ἐν τοῖς ἐρήμοις πολλὰ τῶν θηρίων τοξεύων, ἀναιρεῖ. καθήρας δὲ τὴν λιβύην, κάτεισιν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὴν ἔξω κειμένην. καὶ λαβὼν χρυσοῦν δέπας παρὰ ἡλίου, διαβαίνει ἐν αὐτῷ εἰς πέραν διά τι τῆς ἔξω τῆς γῆς θαλάσσης, καὶ διὰ τοῦ ὠκεανοῦ πλέων. ἐπελθὼν δὲ παρὰ προμηθέα, καὶ ὀφθεὶς ὑπ᾿ αὐτοῦ, οἰκτείρει αὐτὸν ἱκετεύοντα καὶ κτείνει τὸν αἰετόν, ὃς αὐτοῦ τὸ ἧπαρ ἤσθιε, τοξεύσας προπειλώμενον. ἀντὶ δὲ τούτου προμηθεύς, μὴ ἀπιέναι ἐπὶ τὰ μῆλα ὑποτίθεται, ἐλθόντα δὲ πρὸς ἄτλαντα κελεύειν ἐνέγκαι αὐτῷ, καὶ ἀντὶ ἄτλαντος αὐτὸν ἀνέχειν τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν ἐνέγκῃ τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων. ἡρακλῆς δὲ ἀκούσας, ἔρχεται πρὸς ἄτλαντα, καὶ κελεύει αὐτὸν ἐνεγκεῖν τὰ μῆλα παρὰ τῶν ἑσπερίδων. τρία λαβόντα διηγησάμενον τὸν ἆθλον. δοὺς δὲ ἄτλας ἐπὶ τῶν ὤμων ἡρακλεῖ τὸν οὐρανόν, καὶ ἐλθὼν πρὸς τὰς ἑσπερίδας, δεξάμενος παρ᾿ αὐτῶν τὰ μῆλα, ἐλθών τι πρὸς τὸν ἡρακλέα, τὰ μὲν μῆλα αὐτός φησιν ἀποίσειν εὐρυσθεῖ, τὸν δ᾿ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκεῖνον ἔχειν ἀντ᾿ αὐτοῦ. ὁ δὲ ἡρακλῆς, ὑποσχόμενος, δόλῳ ἀντεπέθηκε τῷ ἄτλαντι. ἦν γὰρ εἰπὼν αὐτῷ ὁ προμηθεὺς ὑποθέμενος κελεύει δέξασθαι τὸν οὐρανὸν ἕως οὗ σπεῖραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται. ὁ δὲ καταθεὶς τὰ μῆλα εἰς τὴν γῆν ὑποδέχεται τὸν οὐρανόν. ἡρακλῆς δὲ λαβὼν τὰ μῆλα χαίρειν εἰπὼν τῷ ἄτλαντι, ἀπέρχεται εἰς μυκήνας παρ᾿ εὐρυσθέα, καὶ δεικνύει αὐτῷ ταῦτα. Λάε. ἐψόφησεν. οἱ δέ, ἐφθέγξατο. ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων. Λάειν, βλέπειν. καὶ λαὸς ὁ τυφλός. Λάειος φόνος ὁ τοῦ λαΐου. Λαοπάριος, λιθοξόος. Λαερτιάδης, πατρωνυμικόν, ἐκ τοῦ λαέρτης. τὰ γὰρ εἰς ης ὀνόματα, εἰ μὲν καθαρά, διὰ τοῦ άδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν. οἷον νηλήϊος, νηληϊάδης. θυέστιος, θυεστιάδης. εἰ δὲ μὴ καθαρά, διὰ τοῦ ίδης. κρόνος, κρονίδης. λαγὸς λαγίδης. Ἰστέον ὅτι, οὐ ποιοῦσιν ἀπὸ προσηγορικοῦ πατρωνυμικά. τὰ γὰρ προσηγορικὰ κοινά ἐστι καὶ κατὰ πολλῶν λέγονται. εἰ οὖν αὐτὸς ἀνθρωπίδης εἴπωμεν, ἐδηλώσαμεν τινὰ ἐκ πολλῶν γεγενῆσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἄπορον. μόνον δὲ λέγουσι γεγενῆσθαι τὸν παῖδα, ἐκ τῶν τεκόντων. ὅθεν καὶ αὐτὴν εἴληφε τὴν ὀνομασίαν. Λαέρτιος. ὥσπερ δὲ λέγεται βούσιρις, οὕτω καὶ λαέρτης λαέρτιος, παρὰ τὸ δύνασθαι λάας ἀερτάζειν. ἤγουν κουφίζειν λίθους. Λάεσσιν, ἡ εὐθεῖα ὁ λᾶς. γενικὴ λᾶος. καὶ κατὰ κρᾶσιν λᾶος, ὡς τό, λᾶος ὑπ᾿ αἰγίπτης, ἤγουν ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου

ὁρμῆς· ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα, λᾶες, λάεσσιν· ὅθεν τὸ λάεσσιν, ὅ ἐστι λίθοις. Λάζειν, ἐξυβρίζειν. Λάζεσθαι, ἤγουν λαμβάνειν· ἡ ποίησις· οἱ δὲ λέγειν· ἀφ' οὗ τὸ λαζύω λάζυμι, ὡς ζεύγνυμι. Λάζεσθαι· οὐ μόνον αἰτιατικῇ συμβιβάζεται, οἷον ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν· καὶ λάζετο δ' ἔγχος, ἀλλὰ καὶ γενικῇ· οἷον, ἀλλ' ἀντιλάζου καὶ πόνων ἐν τῷ μέρει. παράγωγον δ' ἐστὶν αὐτοῦ, τὸ λαζύω λάζυμι· ἐξ οὗ παρ' Εὐριπίδῃ, τὸ γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι, ἤγουν λαμβάνουσαι. Λάζετο, ἐκ τοῦ λάζομαι παρατατικὸς, ἐλαζόμην· οὕτω. Λάζετο, ἐκράτησε· λήβω τὸ λαμβάνω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον· καὶ ἐξ αὐτοῦ λαβάζω· κατὰ συγκοπὴν, λάζω. Λαζίνης, χαραδριάς· καλαρίας ἰχθύς. Λαζοίατο, λάζυμαι τὸ λαμβάνω· καὶ λάζομαι· ἀφ' οὗ εὐκτικὸν, λαζοίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, λάζοιντο· καὶ ἰωνικῶς λαζοίατο, ἀντὶ τοῦ λάβοιεν· ἐνεστὼς ἀντὶ τοῦ ἀορίστου παρ' Ὁμήρῳ. Λαζύμεναι, λαμβάνουσαι. Λαζὼν, ἀλαζών. Λαήμεναι, φθέγγεσθαι. Λάηται, βούληται. Λαθάδην, λάθρα. Λάθαργοι, σκώληκες· ἢ τὰ ξυόμενα, ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβύλων, ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες. Λαθάργω, λαθραίω. Λαθασμὸς, λήθη, λησμοσύνη. Λάθει, ἀκηδία. Λαθεῖν, ἑκόντα παραπέμψαι, ἢ ὅλως εἰς νοῦν οὐκ ἔχειν, διὸ ἐβλήθη. Λαθεῖν, ἐκ τοῦ λήθω ἀορίστου· ὁμοίως ἔλαθον· λάθε· λάθοιμι· ἐὰν λάθω· καὶ μέλλων λάθοιμι· καὶ μέλλων λάθω· καὶ μέλλων λαθεῖν. Λαθίβας, γέροντας. Λαθικήδεα, λανθάνειν ποιοῦντα· λήθην τῶν κακῶν ἐμποιοῦντα τοῖς πᾶσι· κήδεα γὰρ τὰ κακά· καὶ αἱ θλίψεις καὶ αἱ λῦπαι. Λαθικηδὲς, λυσίκακον, παυσίλυπον· ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων· καὶ λαθικηδὴς μαζὸς, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Λαθινόστος, ὁ βραδύνων ἐπανελθεῖν. Λάθιος, κρήνη περὶ τὴν Οἴτην, ἥ τις οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα πιόντα ἐξ αὐτῆς, ἐπιλαθέσθαι τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν. Λαθίπονος, οὐ τιμωρούμενος. Λαθίφρων, ἄφρων· ἐπιλήσμων. Λάθρα, κρυφίως, ἠρέμα· ἡσύχως. Λαθραίως, καὶ λαθρηδὰ, καὶ λαθριδὸν, ἀντὶ τοῦ κρύφα. Λαθρακάζων, χαλιναγωγῶν· σικελοί. Λαθρέως, ἀγνώστως. Λάθρη, ἀντὶ τοῦ λάθρα δωρικῶς. Λάθρη, ταὐτόν ἐστι τῷ αἰωνιστί· τουτέστιν, ὡς οὐκ ἄν τις οἴσαιτο· ἀμφοτέρων δὲ διασαφητικὸν, τὸ, δόλῳ ἀλόχου· πᾶν γὰρ ὃ λάθρα καὶ αἰωνιστὶ γίνεται, δόλῳ γίνεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Λαθριδίως, λαιψηρῶς· ταχέως. Λαθροῦ, βλάπτει. Λάθυρος, εἶδος ὀσπρίου. Λαθὼν, ἀγνώστως πράξας τι.

Λαιὰ, ἀριστερὰ, ἢ κολοβὰ χείρ. Λαιαὶ, ἐκκλησίαι· κτῆσιν· δωριεῖς λαίαν, ἐπὶ τῆς λείας. Λαιαίαι, λεπτύναι. Λαίβας, ἀσπίδας· Κρῆτες. Λαῖγμα, περικεφαλαίας κόσμος. Λάιγγες, τὰ μικρὰ λιθάρια, τὰ πρὸ τῶν χειλέων τοῦ ποταμοῦ. Λαίγματα, πέμματα· ἃ δὲ, σπέρματα ἱερὰ· ἀπάργματα. Λαίγος, λάσταυρος. Λαίδιον, ἀριστερόν· εὐώνυμον. Λαῖδος, λῆδος· τριβώνιον. Λαιδρὸς, λαμυρός· ἀναιδής· λεῖνος, θρασὺς, ταχύς· ἀριστερός. Λαιὴν βλέπειν, [illegible] ἀλαὸς, ὁ τυφλός. Λαίεται, καταλύεται· καὶ λαιετὸν, τὸ ἀρχαῖον. Λαίθαργοι κύνες λέγονται, αἱ λάθρα προσιοῦσαι καὶ δάκνουσαι· ὅθεν παροιμία, σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. Λαίθαργος, ὁ κρυφοδάκτης καὶ ἀργός· ὁ λαθραίως δάκνων καὶ οἷόν τις κύων λαίθαργος. Λαιθαρύζειν, λαμυρῶσαι· διαπράξασθαι. Λαιθυράζω, χλευάζω. Λαικάζω, ἀπατῶ. Λαικάσεις, ἀντὶ τοῦ πορνεύσεις· ὅθεν καὶ λεκάστρια ἡ πόρνη· Ἀριστοφάνης· δέον εἰπεῖν σιτήσεις, ἢ ἐν πρυτανείῳ ἀριστήσεις, παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, λεκάσεις. Λαικασταὶ, τοὺς πόρνους λέγει Ἀριστοφάνης. Λαικάστρια, ἡ πόρνη· καὶ λαικαστὴς, ὁ πόρνος. Λαιλάξαι, τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν. Λαίλας, ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος. Λαιλάπετος, ὅ ἐστι συννεφὴς καὶ ἀνεμώδης, ὁ ἀήρ ἤ. Λαῖλαψ, σκότος μετὰ συστροφῆς ἀνέμου. Λαῖλαψ, ὁ μὲν ἐν τῇ διανοίᾳ ἐνδιάθετος λεγόμενος συμπλοκὴ ὀνομάτων ἢ παθημάτων· ἐν ψυχῇ δὲ ἐν τῇ προφορᾷ καὶ χύσει, λόγος ἐστὶ προφορικός· ῥεῦμα ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπόμενον μετὰ φωνῆς· ἢ ἔμφασις διανοίας, μετὰ ῥημάτων καὶ ὀνομάτων. Λαῖμα, τὸ αἷμα· καὶ λαῖμα τὸ ἱερὸν θῦμα. Λαιμὰ, λάμυρα. Λαιμάζουσιν, ἐσθίουσιν ἀμέτρως. Λαιμαλαιὸν, ῥυσόν. Λαίμαργος, φάγος· ἄπληστος ἐπὶ τὸ φαγεῖν· μανιώδης. Λαιμαργία, λαιμοῦ ἔφεσις οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐφ' ἡδύτητι βρωμάτων μαινομένη. Λαιμαργία, ἡ σύντονος ἐπιθυμία. Λαιμάσσω, ἀμέτρως ἐσθίω. Λαίμεται, εἰς βρῶσιν ὁρμᾶται. Λαιμοπέδης, δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων· ἐν ἐπιγράμματι· καὶ τὰν εὔρινον λαιμοπέδην σκυλάκων. Λαιμὸς, ὁ φάρυγξ· ὁ τράχηλος· ὁ λάρυγξ· ὁ βρόχθος. Λαιμὸς, δηλοῦται ἐν τῷ λαιμὸν ὑπ' αἰθερεῶνα παρ' Ὁμήρῳ, ὡς μετὰ τὸν αἰθερεῶνα εὐθὺς ὁ λαιμός· ἰστέον δὲ ὅτι λαιμὸς ὁμωνύμως τοῦ μέρους τοῦ σώματος, λέγεται καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἰδιωτικῶς φράσει ζωγραφικῇ, λαμίων λεγόμενον· λέγεται γὰρ ὅτι κατὰ τὴν ἐν μέσῃ Πελοποννήσῳ μεγάλην πόλιν, ἣν καὶ κρομυοφάρον ἡ ἱστορία οἶδε, κατὰ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος θρόνον ἦν ἀπομεμιμημένος διὰ γραφῆς λαιμὸς, ἔχων γυναικὸς μορφήν· δοκεῖ δὲ ἐκεῖνος ὁ λαιμὸς, ἐπίσημος γενέσθαι, εἴπερ ἱστορίας ἠξίωται. Λαιμωδῶ, δραπετεύω. Λαιμώρη, ἡ λαμυρίς. Λαίνιλα, ὄνομα πόλεως. Λάινον ἕσσο χιτῶνα, ἤγουν λίθοις ἂν ἐνεδέδυσο ἱμάτιον· λίθοις δηλονότι χωσθείς· ἢ τὸν λιθασθέντα λέγει, ὥσπερ τι ἱμάτιον ἀμπέχει ὁ τῶν λίθων σωρός. Λαῖνος, ἡ σιτοπόρος γῆ· καὶ ἀριστερός. Λαιόχειρ, σκληρόχειρ. Λαῖον παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ λήιον· ὡς λάιον, λήιον. Λαιὸν, τὸ ἀριστερὸν· καὶ λαιόν. Λαιοτομεῖς παρὰ Θεοκρίτῳ, τὸ λήιον θερίζεις, καὶ τέμνεις· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήιον τὸ χωράφιον, τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ συναιρέσει τοῦ ι λαῖον, καὶ τοῦ τέμνω· καὶ γίνεται λαιοτομῶ· δηλονότι, τὸ λήιον τέμνω. Λαῖπος, κίναιδος· λάσταυρος. Λαιπύηρον, ἀναπεπτασμένον· ἰσχυρόν. Λαίτον, τὸ ἀρχεῖον. Λαῖρος, ὄνομα νήσου. Λαΐς, Κυρήνη, λέαινα· Σινώπη· Πυρρήνη· Σικυώνη· ἐπίσημοι ἑταῖραι μνημονεύονται. Στράβων δὲ ἐν ὀγδόῳ τῶν γεωγραφουμένων, εἶναί φησιν ἐν Κορίνθῳ Ἀφροδίτης ἱερὸν [illegible] ὑπῆρχεν, ἢ χιλίας ἑταιρίδας ἀφοσιωμένας τῇ θεᾷ προκεῖσθαι τοῖς βουλομένοις, ἕκαστον τῶν ἀφικνουμένων ὑπαγούσας· μηδένα μέντοι τῶν μὴ βίῳ διαφερόντων προσιεμένας· ὅθεν τὸ λεγόμενον πεπαροιμιάσθαι, οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. Φωκίων δὲ ὁ περιπατητικὸς ἐν τῷ κέρατι τῆς Ἀμαλθείας, Δημοσθένην ἱστορεῖ Λαΐδος αὐτὸν μυρίας δραχμὰς αἰτησαμένης εἰς μισθὸν παννυχίδος, οὐκ ὠνοῦμαι φάναι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν. [illegible]σαινοφόρος, ὁ [illegible]φόρος. Λαισὰς, ἡ δασεῖα ἐξωμίς. Λαίσασθαι, κτήσασθαι. Λαίστα, μῆλα. Λαισήια, Ἡρωδιανός φησι, τὰ ὅπλα κατὰ μάχην σκεπαστήρια, λαισήια λέγεσθαι, διὰ τὸ ἐν τῇ λαιᾷ φέρεσθαι.

Λαισήϊα πτερόεντα, οὐ μόνον οἱ σοὶ πτερόεντες, ἀλλὰ καὶ λαισήϊα πτερόεντα. ταῦτα μὲν ὡς κοῦφα κατὰ τὰ πτερά.
ἐκεῖνα δὲ ὡς πτεροῖς διακονούμενα πρὸς ἐκπέτασμα. ἔστι δὲ λαισήϊον, ἀσπίδος εἶδος θυρεοειδές. οἱ παλαιοὶ ἀσπίδι
σκιον, καὶ μοβύρσινον φασὶ τὸ λαισήϊον. Λάϊστρος, κίναιδος. πόρνη. Λαιός, κάπρος. ὁ λάγνος. καὶ λαμυρός. παρὰ τὴν
λαῖ ἐπίτασιν. πλεονασμῷ τοῦ ι ὡς ἐν τῷ μαστροπός, μαϊστροπός. Λαίσθη, αἰσχύνη. Λαίσπαις, βούπαις. λευκάδιοι.
Λαισποδιάσθαι τὴν φύσιν, ἀντὶ τοῦ κνήμην ἔχειν σαθράν. λαισποδίας γὰρ καὶ δασέας, ὡς κακόκνημον διέβαλλον.
Λαισποδίας ἐστίν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὡς καὶ κ. τινυποδεῖν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον. ὃν καὶ στρατηγὸν καί φησι θου
κυδίδης. Λαίση, ἡ αἰσχύνη. Λαισόν, τὸ ἀχρεῖον. Λαιστρυγόνες, οἱ λεοντῖνοι. εἰσὶ δὲ ἐν σικελίᾳ ὡς ληροῦσιν ὑπάρχον
τες. Λαῖστρον, ξυστῆρα. πτύον. Λαῖτα, πέλτη. Λαῖτμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος. ἢ τὸ οἴδημα τῆς θαλάσσης.
Λαῖτμα, τὸ κῦτος τῆς θαλάσσης, ἢ διάστημα. οἱονεὶ λαίτμημα. ἢ παρὰ τὸ λαΐζεσθαι ὑπὸ κυμάτων, ὅ ἐστι τύπτεσθαι.
σιληνὸς δὲ ἐν γλώσσαις, πέλαγος εἶναι, καὶ εἰρηναῖος ἐν πρώτῳ ἀπολλωνίου ἀποδέδωκασι. Λαῖτος, ἀκήρατος. καὶ ὄνο
μα κύριον. Λαίτρυνα, πόλις ἤλιδος. Λαϊτῶν, τῶν δημοσίων τόπων. Λαῖφα, ἀσπίς. Λαιφαί, αὐθάδεις. θρασεῖς.
στυγναί. πλημμεραί. Λαιφάνεια, ὄνομα πόλεως. Λαιφάσσοντες, ψηλαφοῦντες. Λαίφη θηλυκῶς, ἡ χλαμύς. διεῤῥηγ
ἀπεσείσατο λαίφην. οὐδὲ τίνος δέ, τὰ ἄρμενα. ἡ ὀθόνια τὸ λαῖφος. ἤγουν τὸ ἄρμενον. ἢ ἱστίον. ἢ ἱμάτιον. Λαίφεα, πτω
χικὰ παχέα ἱμάτια. ὡς καὶ τὰ σπεῖρα. κυρίως δὲ λαίφεα, αἱ τῶν πλοίων φασὶν ὀθόναι. ὅθεν οἱ κοινότεροι συνθέντες ἐκ
τοῦ σάγος, καὶ τοῦ λαῖφος, σαγολαίφεα λέγουσι. Λαίφεσιν, ἀρμένοις. Λαίφια, ῥάκη. Λαῖφος, πτωχικόν τι ἱμάτι
ον, κατὰ τὸ σπεῖρον. διὸ καὶ καθὰ σπεῖρον λέγεται νηός, οὕτω καὶ λαῖφος. Λαῖφος, τὸ ἄρμενον, παρὰ τὸ λίαν φαίνεσθαι.
Λαίφυροι, τὰ ἀσθενές. Λαιφύς, δαπανωσιβόρος. Λαιψηρὰ κέλευθα ἀνέμων, τὰς ἀνεμώδεις νεφέλας, καὶ τὰς ἀελ
λοπόδας, καὶ ὅσα τοιαῦτα παρήγαγον. Λαιψηρός, ὁ ταχύς. ἐλαφρός. λάκωνες, τὸ ἡμίξηρον. Λακάζει, λέλακε.
βοᾷ. ἀπὸ τοῦ λακεῖν. Λάκαινα κύων, σοφοκλῆς. κυνὸς λακαίνης, ὥστις εὔρινος βάσις. Λάκαινον ὕδωρ, τὸ ἀπὸ λακαί
νης. Λάκαιναν μὲν γυναῖκα ἐρεῖς. λάκαιναν δὲ τὴν χώραν, οὐδαμῶς, ἀλλὰ λακωνικήν. εἰ καὶ εὐριπίδης παραλόγως
φησίν, ὡς ἡ λάκαινα τῶν φρυγῶν μείων πόλις. Λακαρτή, λακάρη. δένδρον τι. Λάκας, φάραγγας. Λακκατή
σας, πατήσας. Λάκε, ἰδίωμα ἤχου. ἐθλάσθη. συνετρίβη. ἤχησε. Λακεδᾶς, ἐν ἐπιγράμματι. ἀσπίδα, φρουρὸν ὄφιν,
καὶ λακεδᾶς, τρίφυγε. Λακεδάμα, ὕδωρ ἁλμυρὸν ἁλσὶ πεποιημένον. ὃ πίνουσιν οἱ τῶν μακεδόνων ἀγροῖκοι.
Λακέπτον, λαλίστατον. εὔπλωτον. εὔφωνον. Λακεδαίμων, ἀπὸ λακεδαίμονος ὠνόμασται. οὗ υἱὸς ἀμυκλᾶς. ἢ διότι
συνθέμενοι κλήρῳ διανείμασθαι τὴν χώραν ἡρακλεῖδαι, ἔκριναν. οὕτω καὶ ὁ λαχὼν πρῶτος λαβὼν ταύτην, ἐκάλε
σεν ἀπὸ τοῦ πράγματος ὅθεν λακεδαίμων. ἢ λακεδαίμων, διότι ἀγαθῷ δαίμονι, τουτέστι τύχῃ ταύτην ἔλαβεν ὁ λα
βών. ἢ ἔλαχεν ὁ λαχών, καὶ τροπῇ τοῦ β' ἢ τοῦ χ' εἰς κ' λακεδαίμων. λέγεται δὲ λακεδαίμων, καὶ ἡ χώρα. καὶ ἡ πόλις. καὶ
ὅτι τὶς ἀκούσει τὴν λακεδαίμονα ἑκατόμπολιν εἶναι, τὴν χώραν νοήσει. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ἡ λακωνικὴ τὸ πα
λαιὸν μέν, ἑκατόμπολις. καὶ τὰ ἑκατόμβαια, διὰ τοῦτο ἐθύετο ἐκεῖ κατ' ἔτος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἀχαϊκὸν ἄργος, οὐ μόνον
ἡ πελοπόννησος ὅλη, ἀλλὰ καὶ ἰδίως ἡ λακωνική. ὡς δηλοῖ τὸ ἦ μενέλαος οὐκ ἄργεος ἦεν ἀχαϊκοῦ, ἤγουν οὐκ ἦν ἐν τῇ λα
κωνικῇ. εἰ δὲ καὶ ἀτείχιστος κατὰ παλαιὰν ἱστορίαν ἔκειτο ἡ λακεδαίμων, πῶς ἂν πόλις λέγοιτο. κώμην μᾶλλον λέγε
σθαι ὤφειλεν. οἱ περὶ σπάρτης τοῦτό φασιν. ἱστορεῖται δὲ ὅτι λακεδαιμόνιοι λ' ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν αὐτῶν εἰς παράσημον ἔ
γραφον. ἐκ τοῦ καταρχοντος στοιχείου, χαρακτηρίζοντες ἑαυτούς, ὥσπερ οἱ μεσήνιοι. πλησιόχωροι ὄντες αὐτοῖς, καὶ πολέ
μιοι τὸ μ'. εὔπολις. ἐξεπλάγην γὰρ ἰδὼν στίλβοντα τὰ λ'. ἤτοι τὰς λακωνικὰς ἀσπίδας. ἔστι καὶ κυπρία λακεδαίμων. τὸ
ἐθνικόν, λακεδαιμόνιος. καὶ συγκοπῇ, λάκων. οὗ θηλυκὸν λάκαινα. κτητικὸν λακωνική. ἔστι δὲ καὶ κλεὶς λακωνικὴ
καινοτέρα τις. καὶ εἶδος δὲ ὑποδήματος. καὶ ὀρχήσεως εἶδος. καὶ μάστιγες λακωνικαί. Λακεῖν, οὐχ ἁπλῶς τὸ φωνεῖν, ἢ λα
λεῖν, ὡς οἱ τραγικοὶ διθυραμβικώτερον χρῶνται, καὶ ὁ κωμικὸς παίζει ἐν τῷ ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων, ἀλλὰ ποιόν
τινα ἦχον ἀψύχων σωμάτων ἡ λέξις δηλοῖ. ὅθεν καὶ ἐν ἱματίοις ἢ σαρκίοις λακίς, ὄνομα πεποίηται. καὶ ἐπὶ ὀστέων τὴν
λέξιν ὁ ποιητὴς ἔθηκε, καὶ ἐπὶ ξίφους αὐτὸ ἔθηκεν, ἐν τῷ λάκε περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρής. Λακεῖν, ψοφῆσαι. Λάκεν,
ἐψόφησεν. ἤχησεν. ἢ διεκόπη. ὡς καὶ ἐν τοῖς ἱματίοις λακίδες λέγονται αἱ διακοπαί. Λακαίρεια, ὄνομα πόλεως. παρὰ
τὸ λα, καὶ τὸ ῥέω. οἱονεὶ μεγάλα ἐπιῤῥεομένη. Λακερόν, εἰκαῖον. Λακέρυζαι, αἱ φλύαραι. Λακερύζεσθαι, λογο
ποιεῖσθαι. ἢ λοιδορεῖσθαι. Λακέρυζα, κορώνη μεγάλα κράζουσα. Λακερωτάν, σύνεσταλμένον. Λάκη, ῥάκη. κρῆ
τες. Λακηδῆξαι, διαῤῥῆξαι. Λακηθμόν, ὃν οἱ ἀττικοὶ γλωσσοκόμον καλοῦσι. Λακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς.
Λακίδας λέγει ἀριστοφάνης, τὰ διεῤῥωγότα ἱμάτια. Λακίδες, σπαδόνες. σπαράγματα ἱματίων. καὶ τὰ λεπτὰ τῶν
ἀρμένων σχίσματα. Λακῆσαι, πατάξαι. Λακίζει, θωπεύει. ῥηγνύει. ῥήσσει. Λακιναρίδιον ῥωμαῖοι, ὑπόδημα.
Λακίνιον, ἀκρωτήριον κρότωνος. περὶ οὗ φησι θεόκριτος, καὶ τὸ πεπαθὸν τὸ λακίνιον οὗπερ ὁ πύκτας αἴγων, ὀγδώκον
τα μόνος κατεδήσατο μάζας. λακίνιον δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ λακινίου κροτωνιάτου. Λακίς, ῥαχάς. ἐμβολή. ῥαφή. τραῦ
μα. Λακὶς χθονός, χάσμα γῆς. Λακισθῆναι, ῥαγῆναι. Λακίσματα, τὰ σχίσματα τὰ ἀποπίπτοντα τῶν σαρκῶν.
Λάκκαιον, ὕδωρ καὶ ὄμβρος. Λακκέμεναι, φαγέσθαι. Λακκίζω, λάκκον ποιῶ. Λακκόπλουτος, ὁ καλλίας ὑπὸ
τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ. Λακκόπρωκτος, ἀριστοφάνης. ὦ λακκόπρωκτε. πῶς
τι πολλαῖς τοῖς ῥόδοις. ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων κακά. Λάκκος, ὁ θάνατος. Λακκοπέδα, τοῦ σκελετοῦ
φησι διὰ χαλασθέντος ὀσχέου, καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων, καλεῖσθαι λακκοπέδα. τινὲς δὲ διὰ παντὸς καθει
μένον ἔχοντας αὐτό, λακκοσχέας. εὐφρόνιος. ἐπεὶ ὀσχέα λέγεται τὸ ἀγγεῖον ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβέβληνται. ἀπὸ μέρους
τὸ μόριον. οὐκ εὖ. φασὶ γὰρ τοῦ ὀσχέου παντόθεν καθειμένου, λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς τοιούτους.
Λακκοσκαπέδον, λακκόπρωκτον. Λάκκοις ἐμποιεῖν. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι τῶν ἑλλήνων, ὀρύ

ματα περὶ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο· καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. Λακοπεῖν, πυνθάνεσθαι καὶ λακόπιον, πύθιον. Λάκοσι, ἀρχή τις ἔνθα οἱ κλέπται κρίνονται. Λάκος, ἦχος· ψόφος. Λακπατῆσαι, λακτίσαι· καταπατῆσαι· ἀνατρέψαι. Λακρατίδης, ἀρχαῖος ἄρχων ἀθήνησιν ὡς καὶ φιλόχορος. ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων δαρείου· ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο, καὶ ἀπέπηξε πάντας ὥστε μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι· διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα, λακρατίδας ἐκάλουν. Λακρὶς, καὶ λάκτις, κώπη· τορύνη. Λακτίδες, αἱ τῆς δήμητρος ἱέρειαι, ἀπὸ τόπου. Λάκτιν, τὴν λεγομένην κώταλιν τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυσιν οὐ εὐεργέα λάκτιν. Λακτίζω, αἰτιατικῇ· ἀριστοφάνης· ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας. Λάκτημα, λάκτισμα. Λάκυρος, στεμφυλίας οἶνος. Λάκων, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὄπισθεν τόπον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τοῦ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. Λάκων, εἶδος παρὰ τακτικοῖς ἢ ὁ σπαρτιάτης, ὁ ἀντικρὺ τῶν ἀθηνῶν. Λάκωνες, οἱ σπαρτιᾶται· εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀνδρεῖοι· καὶ σπαρτιάτας ἡ λόγχη γνωρίζει. Λάκωνες ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι, δῆλον ἐκ τοῦ χρησμοῦ· ἁ φιλοχρηματία σπάρταν ὀλεῖ· ἄλλο δὲ οὐδέν· ἦσαν δὲ καὶ περὶ τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι, καὶ οὐκ ἐξῆν ξένῳ τινὶ ἀεὶ τῆς σπάρτης ἐπιβαίνειν, ἀλλὰ ὡρισμέναις ἡμέραις· διερωνόξενοι ἐξαπατῶντες τοὺς ξένους, καὶ ψευδόμενοι δι' εἰρωνείας καὶ ὑποκρίσεως. Λακωνίζειν, τὸ γράφειν περὶ πλείστων, ὀλίγας συλλαβάς. Λακωνίζει, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν λακώνων φρονεῖ. Λακωνικαὶ κλεῖδες· περιβόητοι δέ εἰσιν αὗται. ἀριστοφάνης· οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα, λακωνικὰ ἄττα. Λακωνικὴ τάξις, ἡ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους. Λακωνικὸν τρόπον, τὸ σωφρονεῖν καὶ παιδεραστεῖν· τὸ παρέχειν ἑαυτὸν τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ φυλάττουσι λάκωνες τὰς γυναῖκας. Λακωνικὸς, ὁ στερρὸς καὶ ἀνδρεῖος. Λακωνικῶς ταῦτα, καὶ συντόμως λέγω, ἀντὶ τοῦ ἀνδρείως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ λάκωνες. Λακωνικὸς χιτὼν, λεπτὴ ἐσθής. Λακωνισμὸς, ἡ πρὸς τοὺς λάκωνας οἰκειότης· ὥσπερ ἀττικισμὸς, ἡ πρὸς τοὺς ἀττικούς. Λακωνικὰς λέγει ἀριστοφάνης, εἶδος ὑποδημάτων. Λάλαγες, χλωροὶ βάτραχοι περὶ τὰς λίμνας· οὓς ἔνιοι κεμβέρους. οἱ δὲ, ὀρνέου εἶδός φασι. Λαλαγεῦσαι, λαλοῦσαι· ἀθροιοῦσαι. Λαλαγεῦσαν, ἐμμελῶς φωνοῦσαν. Λαλάγημα, τὸ ἀναφώνημα· ἤχημα· ἠρίννη σοι θαλάμην ζωάγρια, καὶ λαλάγημα ἀνάθεμα. Λαλαγὴ, καὶ λαλαγὴς, κρυμὸς κραυγή. Λαλαγήτης, ματαιολόγος. Λάλαζε, βόα. Λαλάκονις, ψηφώδης κόνις. Λαλαμὶς, λαίλαψ· ἀντὶ τοῦ λαλαμὶς λαιμάτμησις γράφουσι. Λαλάξαι, τὴν γλῶτταν ἐξελεῖν· καὶ λαλάξαντες, βοήσαντες. Λαλεῖν ἐστι, τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ῥήματα. Λαλεῖν ἄριστος, λέγειν ἀδυνατώτατος. ταύτην τὴν φράσιν παρὰ ῥωμαίοις σαλλούστιος μιμούμενος, λόκαξ μάγις, καμφακούντους. Λαλεῖν, λέγειν· βλέπειν· λαμβάνειν. Λαλέοντες, λαλοῦντες. Λάληθρον, λάλον. Λαλητέον, ποιητέον· καὶ πάντα τὰ θετικὰ ἐπιρρήματα, εἰ μὲν ὡς παθητικὰ λαμβάνονται, ὀνόματά εἰσιν· οἷον, λαλητέον τόδε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἄξιον λαληθῆναι καὶ ποιηθῆναι. εἰ δὲ ὡς ἐνεργητικὰ λαμβάνονται, ἐπιρρήματά εἰσιν· οἷον πρακτέον τὴν ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἄξιον πρᾶξαι. τὸ δὲ πορευτέον, εἰ καὶ ἐπίρρημά ἐστιν, ἀλλὰ παθητικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ἄξιον πορευθῆναι· ἐνεργητικὸν γὰρ οὐκ ἔστιν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ πάντα· οἷον λαλητέος, λαλητέα, λαλητέον· ποιητέος, ποιητέα, ποιητέον. Λαλιὰ, δημηγορία. Λαλίστατον, τὸ κατὰ λόγον σοφόν· λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος, καὶ εὐφωνότατος. Λαλίστερον, ἀδολεσχέστερον· φλυαρώτερον. Λαλίστερα, πολυλογώτερα. Λάλλαι· εἰσὶ δὲ αἱ ψῆφοι αἱ παραθαλάσσιαι αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κυλιόμεναι, καὶ ψόφον τινὰ ἀποτελοῦσαι. Λάλος, φλύαρος· κομπώδης· ὀχληρός· ἀπεραντολόγος· ἀδόλεσχος· κουφολόγος· ἀθυρόγλωττος. Λαλύει, πάσσει· παίει. Λαλῶν, φθεγγόμενος. Λαλῶ, φωνῶ· γηρύω· βοῶ· λαλῶ καὶ ἐκλαλῶ σοι τὰ ἀπόρρητα· καταλαλῶ δέ σου, γενικῇ. Λαμὰς, μῦς. Λάμαχος, ἥρως· ὁ λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά· ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων αἰσχύλου, καὶ ἀριστοφάνους, στρατηγὸς ἀθηναίων· μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν ἀχαρνεῦσι. Λάμβαι, τὰ χάσματα· ἢ οἱ μόνοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰχθύες. Λαμβανόμενος, προβαλλόμενος· ἀποστολικὴ ἡ λέξις· πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται. Λαμβάνω, λήψομαι· ἔλαβον· εἴληφα· λαβὲ, τὸ ἐνεργητικὸν αἰτιατικῇ· τὸ δὲ παθητικὸν, γενικῇ· τὸ λαβοῦ καὶ τυχοῦ καὶ πάντες οἱ μέσοι ἀόριστοι, περισπῶνται. σεσημείωται τὸ τράπου καὶ ἐπιλάθου, καὶ ἀφίκου. καὶ λαμβάνω δίκην, ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι. Λαμβάνω ἀπὸ σοῦ τόδε, ὅταν ἄκοντός σου λαμβάνω· καὶ λαμβάνω, ὅταν σύ μοι διδῷς. Λαμβάνω, δρέπομαι· κομίζομαι· πορίζομαι· ἐπισπῶμαι· φέρομαι. Λαμβάνω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνεται, ὥσπερ λαγχάνω, τυγχάνω· μανθάνω· τὰ γὰρ εἰς ανω λήγοντα ῥήματα, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. Λαμία, θηρίον· ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμὸν, λαιμία καὶ λαμία. δοῦρις δὲ ἐν δευτέρῳ λιβυκῶν ἱστορεῖ, γυναῖκα καλὴν γενέσθαι λαμίαν· μιχθέντος δὲ αὐτῇ διὸς, ὑφ' ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης, δύσμορφον, γεγονέναι καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν, διαφθείρειν. Λάμια· ὄρχεις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις· δίδυμος δὲ εἰδωλοποιεῖ τινὰς ὄρχεις λαμίας· θῆλυ γὰρ ἐν πυθοῖ. καὶ λάμος ἡ πόλις τῶν λαιστρυγόνων. λέγεται ἡ λαμία βήλου καὶ λιβύης θυγάτηρ· ταύτης ἐρασθῆναι τὸν δία φασί· μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ λιβύης εἰς ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν ἰταλίᾳ λαμία προσηγόρευται. ἔνθεν αὐτῇ συνελθὼν ὁ ζεὺς, οὐκ ἔλαθε τὴν ἥραν· ἥτις ζηλοτυποῦσα τὴν λαμίαν, τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνήρει. ἡ δὲ ἀποθνησκόντων ἀθλίως τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ὑποκλέπτουσα, ἀνήρει. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας ἐκφοβούσας τὰ βρέφη, καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς [illegible]. μυθεύεται δὲ ὡς ἄυπνος αὕτη διατελεῖ βουλήσει ἥρας, ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πένθει ἦ, ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ ζεὺς ἀφαιρετοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν, ὅπως ἐν αὐλῇ ἢ ἐξαιρεῖσθαι, καὶ πάλιν θεῖναι. λέγεται δὲ καὶ ἐσχηκέναι παρὰ διὸς καὶ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅτι οὖν βούλεται. Λάμμνον, λαλοῦντα. Λαμμοδεῖ, δραπετεύει. Λαμόπης, ὁ ἐπιπλείας. Λάμος, πόλις λαιστρυγόνων. Λαμπάδες, ὀφθαλμοί τινες ἀστέρες. Λαμπάδια, περὶ τὸ σφυρὸν· οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον· οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος· οἱ δὲ, τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν· τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν· οἱ δὲ, τὰ ἔμμοτα· ἀριστοφάνης· λαμπάδια περὶ τὸ σφυρὸν ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τά

φρον. Λαμπάδιον, καταδέσμου εἶδος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Λαμπάδιον, ἡ λαμπάς. Λαμπάδος, καὶ λαμπάσι· τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι λαμπάδος, Παναθηναίοις, Ἡφαιστείοις, καὶ Προμηθείοις. Λαμπάς· παρὰ τὸ λάμπω τὸ φαίνω, γίνεται λαμπάς. Λαμπαδισταὶ ἀγῶνες, ἤγουν λαμπαδοδρομίαι· γίνονται δὲ τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ· Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, καὶ Προμηθέως. Κεραμεικὸς δὲ τόπος Ἀθήνησιν, ὅπου συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτὸν, λαμπαδοῦχει ἀγῶνα· πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασὶν, ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα, θεωρεῖν τὴν λαμπάδα· καὶ ὅταν ἄρξωνται λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. ὅτι δὲ ἐν τῇ ἀφέσει τῆς λαμπάδος σημεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κατάρξασθαι, δῆλον. ἦν δὲ τοῦτο τὸ τοῦ ἀρεθῆναι παρὰ Τυρσηνοῖς τὴν σάλπιγγα. Λάμπεια, ὄρος Ἀρκαδίας· ἀφ' οὗ καὶ ποταμὸς ῥεῖ Ἐρύμανθος. Λαμπετίη, ἡλίου κόρη. Λαμπετόωντι, λάμπω· καὶ κατὰ παραγωγὴν, λαμπετάω λαμπετῶ· ἀφ' οὗ ἡ μετοχὴ, ὁ λαμπετῶν· δοτικὴ λαμπετῶντι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, λαμπετόωντι. Λάμπην, τὸν παχὺν ἀφρὸν τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν. Λαμπηδὼν, λαμπυρὶς, σπινθήρ. Λαμπήνη, ἅμαξα βασιλική· ἢ δίφρον περιφανές· ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν· ἢ ῥαβδίον περὶ κεφαλήν. Λαμπίας, ὁ ἥλιος· λαμπτεὺς, φῶς. Λάμποντα, καὶ Φαέθοντα, ἵπποις ἡμέρας φησὶν ὁ Ὅμηρος· ἵππος δὲ ἡμέρας ἐστὶν, ἡ περιφέρουσα αὐτὴν ὀξεῖα τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ὑφ' ἧς λάμπει καὶ φαίνει. Λάμπος, παρὰ τῷ Ὁμήρῳ· γίνεται ἐκ τοῦ λάμπω· ὡς ἐκ τοῦ φαίνω, ἡ Φαίδρα· καὶ ἡ Αἴθρα ἐκ τοῦ αἴθω. ἔοικε δέ πως διώνυμος εἶναι, Λάμπος τε γὰρ, καὶ Λάμπετος· τὸν γὰρ αὐτοῦ υἱὸν Λαμπετίδην ἐρεῖ ὁ ποιητής. ἐκ δὲ τοῦ λάμπω, λαμπετία γίνεται θυγάτηρ ἡλίου. Λαμπουρὶς, εἶδος ἀλώπεκος ἐχούσης λευκὴν τὴν οὐράν. Λαμπραὶ, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. δύο εἰσὶ Λαμπραί· αἱ μὲν, παράλιοι· αἱ δὲ, καθύπερθεν. Λαμπραὶ ἡμέραι λέγουσιν, οὐ καθαραί. Λαμπρείμον, λαμπροφορῶν, λαμπρὰ ἱμάτια ἔχων. Λαμπρειμονῶ, ὡς παρὰ καὶ τὸ λευχειμονῶ. Λαμπρὸν, λέγεται τὸ σφοδρὸν ὡς καὶ συνέστιος· ἔπειτα δὲ καὶ νότος συνεπιλαμβάνει λαμπρὸς, ἀντὶ τοῦ σφοδρός. Λαμπρόψυχος, ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος. Λαμπρυνομένων, ἀντὶ τοῦ καυχωμένων καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι. Λαμπρύνω, ἀγλαΐζω· φαιδρύνω· αὐγάζω· καταυγάζω· λάμπω· φαίνω· αἴθω. Λαμπρῶς, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ περιφανῶς· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς, καὶ ἐναργῶς· ἄλλο γὰρ τὸ περιφανῶς, καὶ ἄλλο τὸ λαμπρῶς· τίθεται δὲ τὸ λαμπρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς· ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ· καὶ λελυμένως λαμπρῶς τῶν σπονδῶν· λέγεται λαμπρῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιτηδείως· λαμπρὸς λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξαισίως· ὡς τὸ, λαμπρὰ μανία· ἀντὶ τοῦ ἐξαισία καὶ μεγάλη, καὶ ὡς Ἀριστείδης· καὶ κατέβαινεν Ἑλλησποντίας λαμπρὸς, ἀντὶ τοῦ ἐξαίσιος· καὶ μὴν εἴ τι οὐ περιφανὲς, τοῦτο λαμπρόν· οὐ μὴν πᾶν λαμπρὸν καὶ περιφανές. Λαμπτῆρα, τὰ ἀφρώδη· λάμπει γὰρ ὁ ἀφρὸς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λαμπτῆρας λέγει Ὅμηρος, ἃς νῦν οἱ ἀγροικικοὶ λυχνίας φασίν· ἐφ' ὧν δᾶδες κείμεναι κατὰ δόρπον ἢ ξύλα ξηρὰ, διὰ τὸ ἄκαπνον· ἢ καὶ ἄμφω ἀναμίξ. οἱ δὲ παλαιοὶ καὶ οὕτω φασί. Λαμπτῆρες, οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι. Λαμπτῆρες, ἐσχάραι μετέωροι· ἢ χυτρόποδες, ἐφ' ὧν ἔκαιον. Λαμπυρὶς, ζωΰφιον, ἐκ φρυγάνων γινόμενον· καὶ ἀλώπηξ. Λαμπυρὸν, εὔλαλον, εὐτράπελον, κατὰ μιμητικόν· καὶ λαμπυρὸς, ὁ φλύαρος. Λάμπω, καὶ ἐκλάμπω, ἀμεταβάτως, καταλάμπω δὲ ἔτι πρὸν μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λάμπων, χρησμολόγος γέγονεν ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει· ὁμοίως καὶ Διοπείθης. Λαμυρὸν, εὔλαλον· εὐτράπελον· κατὰ μιμητικόν· πρᾶον. Λάμυρος, ὁ λάλος ὁ στωμύλος· καὶ λαμυρία, ἡ στωμυλία, ἢ ἡ ἀλέγιος ἀνδρία· καὶ λαμυρὸν τὸ πολὺ καὶ ἄθροον· καὶ λαμυρὴν τὴν θάλασσαν, οἷον πολλήν. Λάμψακος, ὄνομα πόλεως· τοῖς Λαμψακηνοῖς ἐδόθη χρησμὸς ὅπου ἂν αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· ἀστραπῆς δὲ γενομένης, εἶδον τὸν τόπον καὶ ἔκτισαν πόλιν, ὀνομαζομένην Λάμψακον. Λαμώνιον, ὄνομα ὄρους. Λαῦ, ὁρᾷ· ἢ λίθον. Λανηθὰς, δευτηρῶος ἄνες. Λανθανόντως, κρυφίως. Λανίζει, λαγγάζει· βρέχει. Λανὸν κῆρ, σοφωτάτη ψυχή· καὶ λααὸν λίθον. Λὰξ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ τῷ ὑποκάτω μέρει τῶν τοῦ ποδὸς δακτύλων· καθ' ἑτέρους δὲ, τῷ μόνῳ τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδός. Λὰξ ἐνθορὼν ἰσχίον, ἀντὶ τοῦ, τῷ λήγοντι τοῦ ποδὸς μέρει τῷ πρὸς τοῖς δακτύλοις ἔκρουσε τὸ ἰσχίον, πρὸς τῷ γλουτῷ, ἵνα ἡ ποιητικὴ πλάσις. Λὰξ ποδὶ κινήσας, τῷ ἄκρῳ τοῦ ποδὸς κινήσας. Λαξευτήριον, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν· ἢ λιθοξοϊκόν. Λὰξ ἐντείνων, ἀντὶ τοῦ λακτίσμασι τύπτων. Λάξασθαι, κληρώσασθαι. Λάξις, μερὶς, μερισμόν· κλῆρον· πρόσοδος. Λάξις, ὅ ἐστιν οἰκοδόμημα αἱμασιᾶς· οἱ δὲ Ἀττικοὶ, λίθους ἐκλέγοντες ἀνοικοδόμουν. Λαόποτον, ἀνθρωποτρόφον. Λαόγονος, τὸ κύριον προπαροξύνεται, ἐν τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ἀντιγράφων, κατὰ τὸ ἀντίγονος. Δάρδανος δὲ καὶ Τρῶας αἱρεθέντες τὸ ἐθνικὸν, καὶ κοινὸν εἰς κυριωνυμίαν ἐστὶ διώσαντο, τοῖς βασιλεῦσιν ὁμωνυμόσαντες ἤγουν τὰ ἐθνικά, Τρῶες καὶ Δάρδανοι. Λαοδάμα, ὡς παρὰ Ἀκάμας, Ἀκάμαντος· καὶ ἡ κλητικὴ ὦ Ἀκάμα· δῆλον τοῦν, οὕτω καὶ Λαοδάμας Λαοδάμαντος, ὦ Λαοδάμα. Λαοδάμεια, ἡ ἑκάστου φίλανδρος πάνυ καὶ μὴ ἀναχομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον· περὶ ἧς λόγος φέρεται τοιοῦτος· Πρωτεσίλαος καὶ μετὰ θάνατον ἐρῶν τῆς γυναικὸς κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, ᾐτήσατο τοὺς κάτω θεοὺς ἀνελθεῖν· καὶ ἀνελθὼν, εὗρεν ἐκείνην ἄγαλμά τι αὐτοῦ περικειμένην· αἰτήσαντος δὲ αὐτή, μὴ ὑστερεῖν αὐτοῦ, ξίφει διεχρήσατο ἑαυτήν· ἕτεροι δὲ, ἄλλως φασὶ τὴν Λαοδάμειαν, καὶ τεθνεῶτος τοῦ Πρωτεσιλάου, [illegible], χόλῳ Ἀφροδίτης· ἀγγελθέντος γὰρ τοῦ πάθους, οὐ μόνον χαλεπῶς ἤνεγκέ φασι, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαζομένη ὑπὸ τοῦ πατρὸς γάμῳ δευτέρῳ ζευχθῆναι, οὐκ ἀπέστη τοῦ ἔρωτος, ἀλλὰ κατεχομένη ἐν νυκτὶ πρὸς εἴδωλον τοῦ ἀνδρὸς μᾶλλον αἱρεῖσθαι τὴν πρὸς τὸν τεθνεῶτα φασὶ συνουσίαν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς ζῶντας ὁμιλίαν· καὶ ἐξελίπετο ὑπὸ ἐπιθυμίας. μιμεῖται δὲ τοῦτο, διὰ τὸ ἐκείνης φίλανδρον ἀνδράλλοτριουμένης, ὡς εἰκὸς τὸν ἄνδρα καὶ συνεῖναι δοκούσης αὐτῷ καὶ θανόντι. Λαοδίκη, ὄνομα κύριον ἐκ τοῦ λαὸς καὶ τοῦ δίκη· τὰ δὲ εἰς ο ὀκταχῶς συντίθενται· Λαοδίκην δὲ οἱ νεώτεροι Ἠλέκτραν λέγουσι. Λαὸς, παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ αὔω τὸ φωνῶ ἐστὶ, λααυὸς καὶ κατὰ κρᾶσιν λαός, ἐκπεσόντος τοῦ υ διὰ δυσφωνίαν. πολύφωνος γὰρ ὁ λαός· καὶ ἀλαλητὸς, ὅ ἐστι θορύβου αἴτιος· καὶ οὕτω μὲν ἡ κοινὴ ἐτυμολογία· ἡ

δὲ ἱστορία, ἐκ τῶν λάων· ὅ ἐστι λίθων παράγει τοὺς λαούς· λέγουσα, ὅτι ὁ Κέκροψ πολυάνθρωπον οὖσαν ἰδὼν τὴν Ἀττικὴν,
συγκαλεῖται τὸν ὄχλον· καὶ παρασημαίνεται τὸν ἀριθμὸν λάεσσιν, ἤτοι λίθοις ἕκαστον ἕνα ῥίψαντος· κἀντεῦθεν ἐκεῖ-
ναι λαοὶ ἐκλήθησαν· καὶ ἀπ' ἐκείνων μένει τὸ ὄνομα. ὁ δὲ μῦθος μετὰ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸν, καὶ τὴν ἐκεῖθεν
λιπανθρωπίαν δῆλος πᾶσι, καὶ παρὰ Πινδάρῳ κεῖται· εἰ τὸν π, ἄτερ εὐνᾶς ἐκτήσαντο λίθινον γόνον· λαοὶ δ' ὠνόμασθεν.
ὁ δὲ τοιοῦτος μῦθος, ἀπὸ θαύματος πεπλάσθαι δοκεῖ· θαυμάζοντες γὰρ ὡς εἰκὸς οἱ τότε τὴν πάλιν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν
πολυανθρωπίαν, τοῦτο ἔπλασαν· οἱονεὶ λέγοντες, ὅτι ὁ κατακλυσμὸς πάντα παρέσυρε, πλὴν εἰ μὴ ἄρα λίθους ἐξ ὧν ἡ
τῶν ἀνθρώπων γέγονε πολυπληθεία· καὶ συγχωρητέον τῷ μύθῳ, ὥσπερ ἀπολιθοῦντι διὰ τῆς Γοργόνος τοὺς ἀνθρώπους· οὕτω
καὶ ἐκ λίθων ἀνθρώπους ποιοῦντι· ὃς καὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπους, ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν ἐφῦναι· καὶ ἐκ γῆς δὲ ἄλλους ἀνεβλά-
στανεν, ὡς τοὺς σπαρτούς, καὶ ἐκ μυρμήκων δὲ μετέβαλεν· ὁ δὲ ἄλλος μῦθος ὁ ἐκ λίθων ἀνθρώπους ποιήσας, ληφθήσεται
ποτὲ εἰς σκῶμμα σκληρῶν ἀνδρῶν, ὡς ἐοικέναι τοῖς τοιούτοις τὸν μῦθον τοῦτον ἐπαληθεύεσθαι· ὅτι δὲ ἡ σκληρότης εἰς λι-
θωδίαν λαμβάνεται, δηλοῖ ὁ ποιητής· λαοὺς δὲ λίθους θῆκε Κρονίων· τουτέστι, σκληρούς. Λαομεδοντιάδης, πατρωνυ-
μικῶς ὁ Πρίαμος· ἦν γὰρ παῖς Λαομέδοντος. Λαόπους, βούπους. Λαοπίζειν, ἢ λαπίζειν, τοὺς λαοὺς εἰς ὄπινα ἄγειν,
καὶ ἐπιστροφὴν, διὰ τῆς ἀλαζονείας. Λαοργὸς, ἀνόσιος· Σικελός. Λᾶος, ὑπαὶ ῥιπῆς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ λίθου ὁρμῆς· καὶ
ἔστι τὸ μὲν λᾶος κρᾶσις ἐκ τοῦ λάας λάαος, λᾶος· ὡς ἔαρ ἔαρος ἦρος, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἡ δὲ ῥιπὴ, παρὰ τὸ ῥίπτω. Λαός,
καὶ ναὸς, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν· Μενέλαος· Πρωτεσίλαος· καὶ ἁπλῶς πάντα τὰ διὰ τοῦ αος, διὰ τοῦ εως προφέρουσιν Ἀτ-
τικοί· οἷον Μενέλεως, Πρωτεσίλεως, νεὼς, λεώς. κλίνουσι πάντα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ· ὡς νεὼς, νεὼ, νεώ. Λαός ἐστι,
θεοῦ σύνταγμα, εἰς θεοῦ σέβας. Λαοσσόος, ἀπὸ τοῦ λαὸς, καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ, τροπῇ τοῦ ε εἰς ο. ἰστέον ὅτι τοῦ
τὸ σεύω τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ε εἰς α, σαύω γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ ὁ σάος, καὶ ὁ σαώτηρος· ἀπὸ τοῦ σάος δὲ, συναιρέσει τοῦ αο εἰς
ω μέγα σῶς γίνεται, καὶ σῶος· ἔπειτα διαλύσει τοῦ ω μεγάλου εἰς ω μέγα, καὶ ο μικρόν. Λαοσσόος ἄρης, οὐχὶ ὁ
τοῦ λαοῦ σωστικὸς, πῶς γὰρ τοιοῦτος ὁ βροτολοιγός· ἀλλὰ καθ' ἑτέραν ἔννοιαν λαοσσόον λέγει ἄρην, τὸν τοῦ λαοῦ παρορμητι-
κὸν, ἢ τὸν διωκτικὸν λαοῦ· ἀπὸ τοῦ σεύω, ἐξ οὗ σεύω. ἀθηνᾶ μέντοι λαοσσόος λέγοιτο μὲν ἂν οὕτω πως καὶ αὐτὴ, ὡς λα-
ὸν σεύουσα εἰς πόλεμον· καὶ ὡς ἐπεὶ ἀγελείη· ὅ ἐστιν ἄγουσα λαόν· καὶ ἄλλως δὲ λαοσσόος, ἡ αὐτὴ, ὡς λαὸν σόον τη-
ροῦσα· ἐπεὶ καὶ ἐρυσίπτολις ἡ αὐτή. καὶ λέγει τὴν ἔριν λαοσσόον Ὅμηρος, ἤγουν τὴν τοὺς λαοὺς σεύουσαν, ἤτοι κινοῦσαν,
καὶ παρορμῶσαν εἰς πόλεμον· φησὶ γὰρ, ὦρτο δ' ἔρις κρατερὴ λαοσσόος· καὶ ἄλλως· λαοσσόοι εἰσὶν, ἔρις καὶ ἄρης· καὶ
ὅμως· ἀπόλλων, καὶ ἀθηνᾶ. Λαοσσόος ἡ ἀθηνᾶ, ὅπερ ἐν μιᾷ λέξει δηλοῖ, ὅτι τε λαοὺς σόους τηρεῖ, καὶ ὅτι σεύει ἤτοι σοβεῖ
λαούς. Λαοσσόον ἀμφιάραον λέγει ὁ Ὅμηρος· ὅ ἐστι λαοὺς σεύοντα· ἤτοι διώκοντα, κατ' ἀνδρίαν· ἢ σώζοντα διὰ μαντι-
κῆς. Λαοτρόφος, ὁ λαὸν τρέφων· λαότροφος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ ὑπὸ τοῦ λαοῦ τρεφόμενος. Λαοφόνον, ἀνδρο-
κτόνον. Λαοφόρον, δημοσίαν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἣν καὶ παροδεύουσι λεωφόρον. Λαπάξαι, ἀφανίσαι, ἀπαλ-
λάξαι. Λάπαθον, ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον κενωτικὸν γαστρός· ὅθεν καὶ λαπάξαι τὸ κενῶσαι. Λάπα-
θος, εἶδος βοτάνης· ἀπὸ τοῦ λαπάσσειν· ἔστι γὰρ τὸ λάχανον εὔθετον εἰς γαστέρα· ἀπὸ [illegible]. Λαπάξαι, τὸ κενῶσαι καὶ
λαπάσσειν τὸ ἐκκενοῦν· κενωτικὴ γὰρ γαστρὸς ἡ λάπαθος βοτάνη. Λαπάρα, δι' ἧς ὁ κενεὼν δηλοῦται, παρὰ τὸ λαπάσσω
τὸ ἐκκενῶ· ὡς ὁ κενεὼν, ἐκ τοῦ κενῶ, ὁ λαπαχθεὶς τόπος καὶ κενὸς ὀστῶν. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ λαπάσσω γίνεται καὶ τὸ ἀλαπά-
ζω, εἴρηται. ἀπ' αὐτοῦ δὲ λάπαθος, φυτὸν εὔθετον εἰς γαστρὸς ἐπαγωγήν. Λαπάραι, τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκήνους·
Διοκλῆς δὲ, τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. Λαπάρην, τὴν λαγόνα· παρὰ τὸ λελάφθαι, ὅ ἐστιν ἐκκενῶσαι τὸν τόπον
πρὸς σύγκρισιν τῶν πλευρῶν· λαπάξαι γὰρ, τὸ κενῶσαι· ὅθεν καὶ λάφυρα ἀπὸ τῆς κενωτικῆς πράξεως. Λαπαρὰς, κατω-
φερεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια· καὶ λαπάρας, λαγόνας· καὶ λαπάρην ὡσαύτως, ἢ κοιλίας ἐκκεκενωμένας. Λαπαρὸς,
ἰσχνὸς, ὑπεσταλμένος. Λαπάσσειν, λαπάζειν κενοῦν. Λαπάττων, μαλάττων λαγαρὸν ποιῶν. Λαπέρσαι, λαμ-
πέρσας Δίδυμος, τοὺς Διοσκόρους· ἀπὸ Λαπέρσης πόλεως. Λαπῆναι, λαπαχθῆναι. Λαπήνη, ἡ ἅμαξα. Λαπιδόρ-
χας, ὁ μεγάλους ὄρχεις ἔχων. Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι, γαυροῦσθαι. Λαπίθαι, ἀπὸ Λαπίθου τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ
Στίλβης νύμφης ὠνομάσθησαν. Λαπίθαι, ἔθνος ἦν ἡρωϊκὸν ἐν Θεσσαλίᾳ, Κενταύροις πολέμιον· ἀπό τινος Λαπίθου υἱοῦ
Ἀπόλλωνος, καὶ Στίλβης νύμφης ἔχοντες τὴν τοῦ ἔθνους ἀρχήν· ἔοικεν ὁ Λαπίθης λέγεσθαι, παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ
τὸ ἔπαθον χρόνου δευτέρου ἀορίστου· εἰπεῖν γὰρ, ὦ λαοὶ πείθονται, οὐκ ἐᾷ τὸ μέτρον, οἷα συστέλλον τὴν λέξεως ἀρχου-
σαν. Λαπίθιον ὄρυγμα, τὸ κενωτικόν· καὶ λάχανον ἄγριον ἐδώδιμον. Λαπιστὴς, ψεύστης· προπετής· φλύαρος· τρυ-
φερὸς· μὴ ἔχων φροντίδα. Λαπιστρία, μετεωριζομένη· ῥεμβομένη, θέλουσα ὀρχεῖσθαι. Λαπιστὴν, καυχητὴν, καὶ
ἄλλα. Λάπος, θὴς, δοῦλος. Λάπτας, τοὺς ῥοφοῦντας. Λάπτειν, τὸ ἀναρροφεῖν· κυρίως ἐπὶ τοῦ κυνὸς, λάπτειν τὸ ῥο-
φεῖν· ὄνομα πεποιηθὲν καὶ κυριολεχθὲν, ἐπί τε κυνῶν, καὶ λύκων, καὶ τοιούτων ζώων. Λάπτει, ὀνοματοπεποίηται κα-
θὰ καὶ τὸ ἐρεύγεσθαι παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ἔχει τινὰ ἀστειότητα· οἱονεὶ λέγοντος τοῦ ποιητοῦ ὅτι οἱ λύκοι λάπτοντες ὕδωρ,
ἀπερεύγονται αἷμα ἐκεῖσε, ὑφ' οὗ τὸ ὕδωρ φοινίσσεται· δῆλον δὲ ὅτι ῥοφήσεως μὲν εἶδος καὶ τὸ λάπτειν· τραχυφωνό-
τερον δὲ τούτου, τὸ ῥοφεῖν· καὶ οὐδὲ κυριολεκτεῖται ἐπὶ κυνῶν. Λαπτής· λαπτὴν ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρὸν, τὸν ἐπὶ πολλά-
[illegible] ἄλλοι βόρβορον ὕλην· ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον ταῖς λίμναις· οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῦ γάλα-
κτος ὑμενώδη πελόν. Λαπτυήρ, σφοδρῶς πτύων. Λαρίεθος, φλοϊνὸν στεγάστριον. Λαριναῖον κύρτον οἱ ἁλιεῖς, τὸν ἐκ
λεχέας, ἢ μέγαν. Λαρινὸς, ὁ ἡδύς. Λάρινος, ἰχθὺς ποιός. Λάρδε, λάραβες, τοὺς κυρίτας ῥωμαῖοι. Λαρινεύειν, τὸ σιτεύειν.
Λαρνευτὴς, ἁλιεύς. Λαρινὸν, Ἀριστοφάνης μέγα καὶ λαρινὸν ὡς ἐπὶ βοός· τοῦτό φησιν, ὡς ἐν Λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γινομένων·
ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. ἄλλως· Λαρινὸν, λιπαρόν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν· λέγονται γάρ τινες λάρινοι βόες οἱ λιπαροὶ,
ἀπὸ Λαρινοῦ τινος νομέως διὰ μεγέθους· νέμονται δὲ τὴν ἤπειρον οὖσαι τῶν Γηρυόνου βοῶν ἀπόγονοι. Λάρος, ποταμὸς Ἰταλίας.

Λάρισσα, πόλις θεσσαλική, ἣν ἔκτισεν ἀκρίσιος· ἢ τις ὠνομάσθη, ἀπὸ λαρίσσης τῆς πελασγοῦ, ὥς φησιν ἑλλάνικος·
εἰσὶ δὲ λάρισσαι τρεῖς· ἀρχαιοτάτη μὲν, ἡ ἀργείου τις ἐστὶν αὐτὴ ἡ ἀκρόπολις· δευτέρα δὲ, ἡ ἐν τῷ πελασγικῷ τῆς
θεσσαλίας· ἣν ὅμηρος ἀργισσὸν φησὶ πλησίον τῆς γυρτώνης· ἔστι δὲ καὶ περὶ τροίαν, ἧς ὅμηρος μνημονεύει· φῦλα πελασ
γῶν· Λαρκαίη, ἡ θεσσαλία· Λάρκος δημότης καλεῖται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· πλέγμά τι κοφινῶδες· ἢ ψιαθῶδες·
ἐν ᾧ φέρουσι τοὺς ἄνθρακας· Λάρναξ, σορός· ἢ κιβωτός· πρίαμος ὁ κερεάλιος, ἐς τὴν ῥωμαίων ἐσέβαλε· πρῶτον μὲν
ἐς λάρνακας· μετὰ τῶν νεκρῶν δι᾽ ἀγγέλων τινῶν καὶ ἐς ἀρρίχους, ὀπώρας ἐχούσας ἢ καλάμους ὀρνιθο[illegible]ῶν, τὰ γράμ
ματα ἐμβαλόντες· Λάρναξ κυρίως, ἡ διὰ λάων ὅ ἐστι λίθων κατασκευασθεῖσα θήκη· ἢ παρὰ τὸ λίαν νάσσεσθαι τὸν ἐκ
πνεύμονον· Λαρὸν, τὸ ἄγαν ἀρηρὸς ψυχῇ· καὶ ὡς εἰπεῖν, θυμῆρες· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, κρά
σει τῶν δύο αα εἰς α μακρόν· ἢ λαρὸν, ἡδὺ ἢ ἀπολαυστικόν· παρὰ τὸ λῶ πεποίηται, ὃ σημαίνει τὸ θέλω· Λαρὸν· παρὰ
τὸ λίαν ἀρηρός, ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω πεποίηται· ἡσίοδος φησὶ λαροῖς ποσὶ κατ᾽ ὄψιν ἡδέσι· λαρυγγίζειν, τὸ πλατύνειν
τὴν φωνὴν, καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ᾽ ἐπιτηδεύειν, περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι· Λαρὸν, χλιαρόν· προ
σηνές· ἡδύ· καὶ μιν ἀεὶ τέγγος νοτερὴ δρόσος· ἧς ὁ γηραιὸς λαρώτερον μαλακὸν, ἔπεσον ἐκ στομάτων· Λάρος, κεχηνώς,
ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν, ἢ κλεπτῶν· ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος, ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν, καὶ ἀδδηφάγον· Λαρυγγιοῦ τοὺς ἐντέ
ρας, ἀριστοφάνης· καταβοήσομαί φησι τῶν ἄλλων ἐντέρων· ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ· τουτέστι κατασιγάσω τοὺς ἐντέρας, τμη
θείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε τὴν φωνὴν προΐεσθαι· Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν· Λάρυγξ, καὶ φάρυγξ τὸ αὐ
τό· Λαρύζει, βοᾷ· ἀπὸ τοῦ λάρυγγος· Λάρυμνα, πόλις βοιωτίας· Λαρώτερος, ἡδύτερος· Λάσαιον, ἐφ᾽ οὗ οἱ δα
σεῖς τόποι ὀζοῦσιν· λάσεα δὲ, τὰ περὶ τὸν φόρτον· Λᾶς, λᾶας λίθος· Λάσα, τράπεζα πλησιεστάτη· Λάσαγες, οἱ περὶ
τὰς λίμνας χλωροὶ βάτραχοι· Λάσαι, τὴν λάρισσαν· Λάσανα, οἱ χυτρόποδες καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ
σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα· Λασανίαι γραικιστὶ, αἱ πρασιαί· Λασάσθω, χλευαζέτω· Λάσδε, ἀντὶ τοῦ λά
ζου δωρικῶς· ἤγουν λάμβανε· Λάσθαι, παίζειν ὀλιγωρεῖν λοιδορεῖν· Λασθαίνειν, κακολογεῖν· Λάσθας, συμφο
ράς· Λάσθη, αἷμα λέγουσι· Λάσθη, χλεύη· λήθη· ὀλιγωρία· αἰσχρολογία· αἰσχύνη· Λάσθον, αἰσχρόν· Λάσια,
στήθη· ἤγουν πυκνὰ τοῖς θριξίν, ὁποῖοι πολλοὶ τῶν θερμοτέρων· ἢ τὰ συνετά, κατὰ μετάληψιν λέξεως· λάσιον μὲν τὸ πυ
κινὸν ἤτοι πυκνόν· πυκινὸν δὲ καὶ πυκνὸν τὸ φρόνιμον ἐν πολλοῖς· ὥστ᾽ εἴη ἄν, στῆθος λάσιον· ὅθεν τὸ ἀναδίδωσι βουλεύ
ματα λάσια, ἤτοι πυκινά· καὶ τὸ τοῦ αἰσχύλου εἰπεῖν, ἐξ οὗ τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλεύματα πατροκλῆος· καὶ τὸ πυ
λαιμένεος δὲ λάσιον κῆρ· κατὰ τοιοῦτον σημαινόμενον· οὐ δή που τετρίχωται τὸ κῆρ, ἐξ ἀνάγκης· Λάσια, δασέα· Λά
σιοι, πολύτριχοι· δασεῖς· ἡ γὰρ θέρμη, αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν· λάσιος δὲ, παρὰ τὸ λα· καὶ τὸ σεύω τὸ ὁρμῶ· Λα
σιόκωφος, ὁ λίαν κωφός· οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων· Λασῖνος, ἄφρων· ἐπιλήσμων· Λάσιον τὸ δασύτριχον· ὡς τό, ἐκ μὲν
γὰρ λασίοιο δασύτριχος εἶχε τράγοιο κνάκον δέρμα· Λασιόμαλον μῆλον, τὸ ἔχον χνοῦν· Λάσιον κῆρ· ἀνάλογον φη
σὶν ὁ ποιητὴς λάσια στήθη τοῦ ἀχιλλέως, καὶ πυλαιμένεος λάσιον κῆρ· οὕτω περιφραστικῶς πατροκλῆος λάσιον κῆρ,
ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ συνετὸς πάτροκλος· Λάσιος, ὁ δασύς· ἐκ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ· καὶ τοῦ σεύω τὸ ὁρμῶ· ὀρθῶς γὰρ ὁρμῶν
ται δι᾽ αὐτοῦ τὰ νοήματα· ἡ γὰρ θέρμη αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν· νῦν δὲ περὶ τοῦ θερμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησίν·
ἀφ᾽ ὧν λέγεται στήθεσι λασίοισι· τουτέστι θερμοῖς· ἡ γὰρ θέρμη, ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς τόποις· ὑπὸ γὰρ τὰ στέρνα κεῖ
ται ἡ καρδία, ἐν ᾗ ἐστι τὸ πυρῶδες ἢ ξηρῶδες, καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς· λάσιαι οὖν, οἱ πολύτριχες, ἢ συνετοί·
Λασιουργίας, ἰσουργίας, δημιουργίας· Λασιτὸς, κίναιδος· ἢ λεσιτὸς πόρνη· Λασιχνεύουσα, [illegible]μένη· σικελοί·
Λασίων, πόλις· ἢ χωρίον· οἱ δὲ, δρυλασίωνας· Λασκάζει, φλυαρεῖ· θωπεύει· ῥηγνύοι· Λασκαρεῖ, διαφεύγει· Λά
σκειν λέγειν, φθέγγεσθαι· Λάσκουσι κύνες, ὑλακτοῦσι· Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ· εὐριπίδης· τοιαῦτα λάσκεις
τοὺς ἀναγκαίους φίλους, ἐκ τοῦ λαῶ, λάσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ λάσκω· Λάσκων, φωνῶν· βοῶν· ἀριστοφάνης· Λαστα
γεῖ, ψοφεῖ· τύπτει· Λαστάρνη, μάστιγξ· Λάσταυρος, πόρνος· δασὺς τὸν ταῦρον· Λαστρυγυλίας, λίθος ἐπιτριμμένος·
Λάστος, ὁ ἀκράγας τὸ παλαιὸν, καὶ ἡ μῆλος· Λάσων, λίθων· Λαταγὴ, κροτάλῳ τῷ ἀπερριπισμένῳ, ἀπὸ τῶν ποτη
ρίων, καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι· Λάταξ, ἡ μεγάλη σταγών· Λάταυρος, τὸ ἱμάτιον· ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπίᾳ, τῷ δέρματι·
Λατάια, παραξιφὶς, καὶ ἡ περὶ ζώνην μάχαιρα· Λατμεία, δουλεία· Λάτμιον, λάτμον ὄρος καρίας, ἔνθα ἐστὶν
ἄντρον ἐν ᾧ διέτριβεν ἐνδυμίων· ἔστι δὲ καὶ πόλις ἡ λεχθεῖσα ἡράκλεια· τὸν δὲ ἐνδυμίωνα, ἡσίοδος μὲν ἀεθλίου τοῦ διὸς
καὶ καλύκης παῖδα λέγει· παρὰ διὸς εἰληφότα δῶρον αὐτὸν, ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε μέλλοι ὀλέσθαι· καὶ πείσανδρος
δὲ τὰ αὐτά φησι, καὶ ἀκουσίλαος, καὶ φερεκύδης, καὶ νίκανδρος, ἐν δευτέρῳ αἰτωλικῶν· καὶ θεόπομπος ἐν ἐποποιοῖς·
ἐν δὲ ταῖς μεγάλαις ἠοίαις, λέγεται τὸν ἐνδυμίωνα ἀνενεχθῆναι ὑπὸ διὸς εἰς οὐρανόν· ἐρασθέντα δὲ ἥρας, εἰδώλῳ παρα
λογισθῆναι τὸν ἔρωτα νεφέλης, καὶ ἐκβληθέντα κατελθεῖν εἰς ᾅδου· Λατομῶ, καὶ λίθον ξέω, καὶ λαξεύω, καὶ λαξευ
τής, λίθων ἐργάτης· Λατραβιάζειν, ἐσπουδασμένως καὶ ἀσήμως λαλεῖν· Λατραβὸς, λαμυρός· Λατραβῶν,
ἀλαζονευόμενος· Λατράζειν, βαρβαρίζειν· Λατραπία, λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως· Λάτραψ, ὑγρός· Λατρεία,
δουλεία, θεῷ μόνῳ πρέπουσα· καὶ λατρεία, θυσία· Λατρεία ψιλή ἐστι, θεοῦ δοξαστική τις προσκύνησις, ἀπὸ γνησί
ας διαθέσεως προσαγομένη αὐτῷ, παρὰ τῶν ὀρθῶς πιστευόντων· Λατρεία γνωστική ἐστι θεοῦ ἀ[illegible]
διὰ λόγου καὶ σοφίας ἐκπληρουμένη, παρὰ σοφοῦ καὶ γνωστικοῦ· Λατρεὺς, ποσειδῶν λέγεται· ὅτι τῷ λαομέδοντι ἐλά
τρευσεν ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος ὑψηλὸν ποίησε, ποσειδῶν καὶ ἀπόλλων μυθικῶς· Λατρεύω· τιμῶ·
αἰτιατικῇ· δοτικῇ δὲ ἐπὶ τοῦ θύω· ὡς τὸ λατρεύειν ζῶντι θεῷ· Λατρεύειν κυρίως, τὸ δουλεύειν, καὶ πάντα ποιεῖν, ἀπὸ δια
θέσεως καθὼς ὁ ἀράξας ἀφθόνως θοινησάμενος· Λάτρης, ὁ μισθῷ δουλεύων· λάτρον γὰρ ὁ μ[illegible] παρὰ τὸ λα ἐπι[illegible]
κὸν, καὶ τὸ τρεῖν ὅ ἐστι φοβεῖσθαι· Λάτρις, θεράπαινα· δούλη· Λάτρις τὸ ἁπλοῦν, διὰ τοῦ ι· εἰδωλολάτρης δὲ διὰ τοῦ η,

ἐν συνθέσει. Λάτυμνον, βαθύσκιον ὄρος κρότωνος τὸ ἄγαν σύνδενδρον παρὰ θεοκρίτῳ. Λατύπη, λιθουργική, ἡ τὸ λέπτον
τῆς λίθου. Λατύσσει, πτερύσσεται, ἠχεῖται. παράσσει. πλάσσει. τύπτει. λακτίζει. Λατῶος, ποταμὸς οὕτως ὠνόμασται
ἀπὸ τῆς τὴν λητὼ ἐκεῖ ἀποκυῆσαι. Λαυκανία, παράγεται ὅθεν καὶ λαιμός. ὡς γὰρ ἐκ τοῦ λάω λαμὸς καὶ λαιμὸς, οὕτως
ἐκ τοῦ λάω λάσω πλεονασμῷ τοῦ υ λαυκανία, ὁ ἀπολαυστικὸς φασὶ τόπος. Λαυκανία, ἡ ἀρτηρία, δι᾽ ἧς τὸ πνεῦμα ἐλ-
κόμενον φέρεται. Λαύχη, φοβερά. Λαῖξις, κλῆρος. μερίς. Λαύζει, κρατεῖ, δαίνυται. εὐφραίνει. Λαυξία, διαρή-
κτης. Λαύρα, πλατεῖα ῥύμη δι᾽ ἧς ὁ λαὸς παρέρχεται, παρὰ τὸ λείαν αὔραν ἔχειν. Λαύρα, στενὴ ὁδὸς, ἄμφοδος, δι᾽ ἧς
λαοὶ ῥέουσιν, ἤτοι φέρονται. ὅθεν φασὶ καὶ διάλαυρος, ὁ ἐν τῷ πέραν τῆς ἀμφόδου οἰκῶν. καὶ οἷον ἀντίθυρα. καὶ ὅτι λαύρα ἡ
ἁμαρᾶ, καὶ ὅτι λαῦραι, ῥῦμαι, κῶμαι, στενωποὶ, ὑπόνομοι, ἐν ῥητορικοῖς λεξικοῖς φέρεται. σύνθετον δὲ ἐκ τῆς λαύρας, καὶ
ἡ ἀποδυσιλαύρα. τουτέστιν, ἡ πόρνη. λεγομένη οὕτω, παρὰ τὸ διατρίβειν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἢ καὶ δημοσίᾳ συμμίσγεσ-
θαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. τὸ γὰρ ποδίζεσθαι, καὶ ἐπὶ μίξεως τίθεται. διὸ ἡ αὐτὴ καὶ χαμαιτύπη λέγεται, ὁμωνύμως τῷ
κατ᾽ αὐτὴν στρώματι. ἔτι δὲ καὶ λεωφόρος, ἀκολούθως καὶ πανδοσία. καὶ χαλκιδῖτις δὲ, διὰ τὸ εὐτελὲς φασὶ τοῦ διδομένου νο-
μίσματος. Λαύρας, ἴωνες λέγουσι τὰς στενὰς ῥύμας. τὰς ἀμφόδους. Λαύρειον, τόπος ἀττικὸς ἔχων μέταλλα χρυσᾶ.
Λαύρη, πόλις κρότωνος. ἀπὸ λαύρης θυγατρὸς λακινίου. ἀφ᾽ οὗ λακινίου, τὸ ἐν ἰταλίᾳ ἀκρωτήριον. αὕτη ἡ λαύρη γυνὴ
ἦν κρότωνος. ἀφ᾽ οὗ καὶ πόλις κρότωνη. Λαῦρον, τὸ μέγα. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν τριῶν στοιχείων. οἷον, λαῦρος ὑετός. λαυροανέ-
μος. καὶ λαῦρον πῦρ. ἤτοι μέγα καὶ πολύ. ἀπὸ τούτων δὲ, καὶ ἀλλαχοῦ εἰς σημασίαν τοιαύτην. Λαῦρον τὴν δάφνην, ἢ μέ-
ταλλον ἀργύρου παρὰ ἀθηναίοις. Λαυροστάται, οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοῖς ὄντες ἐν τοῖς στοιχείοις μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ,
χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ, ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι. Λαῦσαι, παριστῶσαι τοῖς δεσπόταις. Λαῦσος, ὁ
συνετὸς, καὶ κύριον ὄνομα. Λαύστρανον, τινὲς λύκον ἄλλοι, θεράποντα ἅρπαγα. Λαυστὴρ, μοχθηρός. Λαυφθάζει, σπεύ-
δει. Λαυφθάσσει, λάβρως ἐσθίει. Λαυφθία, ἡ ἀσπὶς, ὅπλον. Λαυφαίη, γλῶσσα. Λάφνη, δάφνη. περγαῖοι. Λα-
φὸς, ὁ ἀριστερᾷ χειρὶ χρώμενος. Λαφριάδα, φρατρία ἐν δελφοῖς. Λαφυγμοῦ, τῆς περὶ ἐδέσματα πολυτελείας.
τουτέστιν ἀσωτίας. λαφυγμὸν γὰρ λέγει, τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. εὔπολις ἐν κόλαξι. λαφύσσεται, λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.
ὅμηρος ἔγκατα πάντα λαφύσσει. ἔστι γὰρ, λάπτω καὶ λαφύσσω τὸ ῥοφῶ, κυρίως ἐπὶ κυνῶν, καὶ χοίρων. ὅθεν παράγεται
καὶ ὁ λαφυγμός. Λαφύειν, τὸ εἰς αὐτὸν ἀσχημονεῖν. Λαφύξαι, καταπιεῖν ἀναλῶσαι. Λαφύξας, διασπαράξας, ἀ-
φειδῶς θοινησάμενος. Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ γὰρ τῶν τεθνεώτων, σκῦλα λέγον-
ται. Λαφυραγωγῶ, ληΐζομαι. κατασύρω. Λαφυραγωγεῖν, καὶ λαφυραγωγία ποιητικά. ληΐζεσθαι καὶ κατασύρειν. καὶ
καταδρομὴ καὶ λεία, καὶ σκῦλα τῶν ἐχθρῶν. Λαφυραγωγήσας, πορθήσας. Λαφυραγωγία, αἰχμαλωσία. Λαφυρο-
πωλεῖ, αἰχμαλωτίζει. Λαφύρων, αἰχμαλωσιῶν. Λαφύσσει, ὄνομα ποιότητος τρόπῳ λέγεται, τὸ ῥαγδαίως κατεσθί-
ειν. γινόμενον ἐκ τοῦ λάπτω λάψω λέλαφα, ὅθεν καὶ λάφυρον. ὥσπερ ἐκ τοῦ λέλαπα μέσου παρακειμένου, ἢ τοῦ ἐ-
λαπον δευτέρου ἀορίστου, γίνεται λάπαρα. καὶ λάπαθον. καὶ λαπάζειν. ὁ διὰ τοῦ α, ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγεται ἀλαπάζειν.
οὕτω δὲ ἴσως καὶ ἀπὸ τοῦ λέλαμμαι, ἡ λάμψα. Λαφύσσειν αἷμα, καὶ ἀναρρῆξαι βοείην καίριαι λέξεις ἐπὶ λέοντος,
καὶ λύκου, καὶ τῶν ὁμοίων. Λαφύσσει, μετὰ σκιλμοῦ ἐσθίει. σπαράσσει. βλάπτει. σπεύδει. μετὰ θυμοῦ ἐσθίει.
Λαφύστιος, ὁ λαίμαργος. ἀπὸ τοῦ λαφύσσω λαφύξω. Λαφύστιος, ὁ διόνυσος, ἀπὸ τοῦ ἐν βοιωτίᾳ λαφυστίου ὄρους.
Λαφύττειν, καὶ λαπάζειν, ὥσπερ ἀλαπάζειν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α, τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν ἐστίν. ὅθεν
καὶ τὰ διαρπαζόμενα ἐν τῷ ἀλαπάζεσθαι ἤγουν πορθεῖσθαι πόλιν, λάφυρα λέγεται, παρὰ τὴν λάφυξιν. λα-
πτειν δέ φησι καὶ τὸ γίνεσθαι λαγαρόν τινα, ἐκ πεπτομένης καὶ κενουμένης τῆς τροφῆς. ὅπερ ἡ γαστὴρ πάσχει. καὶ
διὰ βοτάνης λαπάθου γινομένης καὶ αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ λάπτειν. ὅθεν καὶ ἡ λαπάρα, ὡς ἀπὸ τοῦ λαγαροῦ ἡ λαγών.
Λάφωνοι, λίαν ἄφωνοι. Λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν. ἤτοι παρὰ τὴν λάχειαν γίνεσθαι τὴν γῆν θρυπτομένην, ἢ παρὰ τὸ σφό-
δρα χαίνειν αὐτὴν, σκαπτομένην. Λάχανα, τὰ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπληγμένον, ἐν ᾧ καθέζονται. Λαχανηρὸν, τὸ τῶν
λαχάνων. Λαχανίζειν, ἢ λαχανίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν. Λαχεία, γῆ βραχεία. Λάχεια, παρὸ-
μοιον. τινὲς ὄνομα τῆς νήσου ὑποπτεύουσιν, ὡς γνωσθὲν διὰ κύρκης τῷ ὀδυσσεῖ ἐξ ἐρωτήσεως. ἕτεροι δὲ λάχειαν, τὴν εὔγε-
ων φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίνεσθαι, ἤτοι σκάπτεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ λάχανον. εἰ δὲ γράφεται τετρασυλλάβως ἐλαχεία,
εἴη ἂν ὥσπερ λιγὺς λίγεια, οὕτω καὶ ἐλαχὺς ἐλάχεια ἡ ἐλαχίστη. Λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένην γῆν.
παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, ὡς ἀπὸ τοῦ χαίρω χάρεια, καὶ αὔθω αὔθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, οὕτως ἀπὸ τοῦ λάχω λάχεια.
τὰ γὰρ ἀπὸ ἐνεστῶτος διὰ τοῦ εια γινόμενα θηλυκὰ προπαροξύτονα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφονται. οἷον, μήδω, μήδεια.
θέρω, θέρεια. Λαχεῖν, δίκην δικάσασθαι. Λαχεῖν, τοῦ κληρώσασθαι διαφέρει. λαχεῖν μὲν γάρ ἐστιν, ἐκ τῶν κλη-
ρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν. κληρώσασθαι δὲ, κλήρῳ χρήσασθαι. ἐκ τοῦ λαχεῖν, οὐ μόνον τὸ λάχος, ἀλλὰ καὶ τὸ λαχ-
μητήριον καὶ ὁ λαχμός. λαχμὸς δὲ οὗτος, ἕτερος τοῦ ἐν ὀδυσσείᾳ. ἐκεῖνος γὰρ δάσος ἐρίων δηλοῖ ὡς δασεῖ, ἀνάπαλιν
ἢ λάχνη ἔχει. Λαχεῖν, κυρίως τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν. σημαίνει ἐνίοτε, καὶ τὸ ἁπλῶς τυχεῖν. συντάσσεται δὲ τὸ μὲν
λαχεῖν, αἰτιατικῇ. τὸ δὲ τυχεῖν, γενικῇ. λαχὼν, ἤγουν κληρωθεὶς, ἀφ᾽ οὗ λαχμὸς ὁ κλῆρος ποιητικῶς. Λάχεσις, μία
τῶν μοιρῶν. ἡ δὲ κλωθὼ τε, λάχεσίς τε, καὶ ἄτροπος. ἔστι δὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πεποιημένα. καὶ ἡ μὲν λάχεσις, παρὰ
τὴν κλήρωσιν τὴν ποιὰν ἣν ἕκαστος γεγονὼς κεκλήρωται. ἡ δευτέρα κλωθώ. ἡ δὲ τρίτη. ἄτροπος, παρὰ τὸ ἀμετάτρεπτον
τῆς μοιριδίου ἀνάγκης. Λάχη, λῆξις ἀπὸ κληρώσεως. Λαχήνας, σκάψας. Λαχμία, ἐν ὕλῃ οὖσα. Λαχμὸν κου-
ρᾶς, βάρος, λακτισμός. Λαχμῷ, τῷ δασεῖ τῶν ἐρίων. παρὰ τὸ λίαν ἔχεσθαι. ἀντίμαχος δὲ, τὸν λακτισμὸν τοῦ ἵππου
λέγει λαχμόν. οἷον λαχμὸν δ᾽ οὐδ᾽ ἴδιον ἵππων. σέλευκος δὲ, διὰ τοῦ ν γράφει λαχνῷ, ἵνα σημαίνῃ τὴν λάχνην. Λαχ-
μῷ στεινόμενος, τῷ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος. Λαχμὸς λέγεται, ἡ τῆς λάχνης λασιότης καὶ τρίχωσις.

Λαχνήεις, ὁ δασὺς, καὶ λάχνος, ὁ αὐτός· Λάχνη, ἡ τρίχωσις· ἢ παρὰ τὸ λαχαίνω τὸ σκάπτω, καθ᾽ ὁμοιότητα τῆς ψι-
λῆς γῆς· καὶ μικρά τινα ἐχούσης φυτάρια λαχαινόμενα· ἐξ οὗ παράγεται καὶ τὸ λάχανον· καὶ παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χνοῦς, ὃ δηλοῖ βραχεῖάν τινα καὶ λεπτὴν τριχῶν ἀνάφυσιν, ὁποία καὶ ἡ τῶν βρεφῶν· δῆλον δὲ ὡς ἀπὸ τοιαύτης λάχνης καὶ θῆρες λαχνήεντες λέγονται. Λάχνην, λέγει ὅμηρος, καὶ τὴν τοῦ συὸς τρύχωσιν· ἀφ᾽ ἧς τὸ λαχνῆεν λεγόμενον· καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὡς δηλοῖ τὸ ψεδνὴ δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη· καὶ ἐπί τινων δὲ ἀλόγων ζώων· οἷον ἄρκτων, καὶ ἀλωπέκων, καὶ ἑτέρων τοιούτων· καὶ μὴν καὶ ἐπὶ δονάκων, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ λαχνῆεν τ᾽ ὄροφον· ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ καλάμων δι᾽ ὁμοιότητα· λαχνῆεν δὲ δέρμα, τὸ ἀκατέργαστον καὶ μή πω ψιλωθὲν, ἢ χρόνῳ ἢ τέχνῃ· γίνεται δὲ λάχνη, παρὰ τὸ λαχαίνω τὸ διαψαίρω τὸ διασκάπτω· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ φυτῶν· ὅμηρος οὖν καὶ τὸν ὄροφον· λεπτὸς δὲ ἐστι δόναξ, ἤτοι καλαμίσκος, δι᾽ οὗ τὰ δώματα ἐρέφονται. λαχνήεντα λέγει, διὰ τὴν ἐν ἄκρῳ τριχοειδῆ δασύτητα· Λαχόντα, κληρωσάμενον· τυχόντα· Λαχοίην· ἔστι λάχοιμι· λάχοις, λάχοι· ἐκ τούτου γίνεται λαχοίη, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η ἀττικῶς· εἶτα προσθήκῃ τοῦ σ, λαχοίης· καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς τὸ ν, τὸ τρίτον λαχοίην· ὥσπερ ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθη· καὶ λοιπὸν οἱ αἰολεῖς, ἀποβάλλουσι τὸ ι· καὶ γίνεται λαχόην· Λάχος, μέρος· κλῆρος· Λάχος, ἡ μοῖρα· ἐν οἷς ἦν καὶ συὸς ἀγρίου μέγα λάχος· λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος ἡ πρώτη μερίς· Λαχὼν, κληρωσάμενος· ἀριστοφάνης· πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις· τουτέστι πρὶν κληρωθῆναι· πρὶν χειροτονηθῆναι· πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις· ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς· Λάψα, γογγυλίς· ὑπόγαιον· Λάψαι, τῇ γλώττῃ πιεῖν, ἢ ῥοφῆσαι· Λαψάνη, τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένη· Λαψάρων, τῇ χειρὶ ποτίζων· ἢ ἀπτόμενος· Λάψοντες, πιόμενοι ἀναρροφήσοντες· πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν γλώττης ὅταν πίνωσι· καὶ ἔστιν ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος· Λάψοντες, ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν· Λάψων, ὑποκοιλαίνων τὴν γλῶσσαν· ἀναφέρων τὸ ὕδωρ, μετά τινος ἤχου· Λάωμεν, λάθωμεν· Λάων, ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀπολαύων· ἀφ᾽ οὗ καὶ λαιμὸς καὶ λαυκανίας, καὶ αὐτὸ τὸ ἀπολαύειν, πλεονασμῷ τοῦ υ· ὅθεν καὶ τὸ λάεν νεβρὸν ἄγχων, ἤγουν ἀπέλαυεν, ἐτρύφα· ἕτεροι δὲ ὧν καὶ κράτης, ἀντὶ τοῦ βλέπων· τοῦ κατὰ στέρησιν ὁ ἀλαός· ἄλλοι δὲ ὑλάων, ἤγουν ὑλακτῶν, ὡς ἐν σχήματι χάσκοντος ἀφαιρεθέντος τοῦ υ· ὅμηρος ἐν τῷ τ̄ τῆς ὀδυσσείας·

ΤΟ Λ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

λ ἕα, ὁ ἐν τοῖς ἱστίοις λίθος· λέαινα, ζῶον, θηρίον· Λέαδα, ἡ ἐξοχὴ τῶν πετρῶν· Λέαινα, ἐπὶ τυροκνήστιδος σχῆμα συνουσίας ἀκόλαστον· λεαίνεται, λειοῦται· ἐξαλείφεται· Λεαίνομαι, θερμαίνομαι· Λεαίνω, τὸ ὁμαλίζω· ἐκ τοῦ λειαίνω, τὸ οἱονεὶ ἀποσπογγίζω· καὶ ἐκμάσσω· ὁ μέλλων λεανῶ· ἐλέηνα· λεῆναι δὲ χῶρον· τοῦτο ἐκ τοῦ λεῖον, ὃ σημαίνει τὸ ὁμαλόν· Λεαντικῶς, λειῶσαι δυνάμενος· Λεανῶ, λεπτυνῶ· Λεὰς, τὰς ἀπὸ τῶν ἱστῶν κρεμαννυμένας ἄκρας· Λέβα, πόλις ἐπὶ θρακῶν· Λεβάδεια, πόλις τῆς βοιωτίας, ἔνθα καὶ μαντεῖον διὸς, τὸ ἱερὸν κατεσκεύαστο· Λεβηδὼν, τόπος ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν λιβανησίαν ἀραβίαν μωαβῖται· Λέβερνοι, πλοῖα πολεμικά· τριήρεις· νῆες· Λεβηναῖον, ἱερόν· Λεβηρὶς, τὸ δέρμα τοῦ ὄφεως· Λεβηρίδα, τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας· ἔνιοι δὲ τοῦτο λέγουσι κόγχην κενὴν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· τινὲς δὲ ἄνδρα λέβηριν λέγεσθαι πτωχόν· οἱ δὲ, τὸ λέπος τοῦ κυάμου· λεβηρῷ, ὑγρῷ παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Λέβης, ἐν ᾱ τῆς ὀδυσσείας λέγεται τὸ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενον χερνίβιον· καθ᾽ οὗ νιπτόμεθα· παρὰ τὴν λαβὴν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἢ μᾶλλον διότι λείβεται ὕδωρ εἰς αὐτὸν, τοῦτο σημαίνει ἐνταῦθα· ἐν γὰρ ἄλλοις τόποις, ἀλλοῖόν τι σκεῦος οἱ λέβητες λέγονται· Λέβης, σκεῦος μαγειρικὸν λέγεται δὲ καὶ κάδος· Λεβητωνάριον, χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν συντιθέμενος, κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν τῶν προυσαέων· Λέβια, τὰ λεπίδας ἔχοντα· τὰ ἔγχυ, καὶ ἰχθῦς λιμναῖοι· Λεβίνθιοι, ἐρέβινθοι· Λέγεται, τῇ τε ἄλλῃ καὶ τῇ θαυμαστῇ τῶν λόγων χάριτι· δοτικὴν πρὸς τὴν προλαβοῦσαν δοτικὴν ἐπαγόμενον· λέγεται καὶ τὰ τ᾽ ἄλλα καὶ τὸ κεῖσθαι· λέγεται ἀττικῶς καὶ τά τ᾽ ἄλλα καὶ τὴν δοτικὴν ἐπιφέρον, ὡς ἐνταῦθα· τά τ᾽ ἄλλα καὶ τῇ τοῦ καιροῦ ὀξύτητι σαμιεῖς· Λέγειν, καὶ φθέγγεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι, καὶ λαλεῖν, καὶ αὐδᾶν· ποιητικαί· τὸ ἐναρθρέως λέγειν, ἤγουν τῷ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι· λέγοντι, ἀντὶ τοῦ λέγουσι δωρικῶς· λέγω σοι, καὶ πρός σε, καὶ λέγω ἐκεῖνον ἀντὶ μεμνῆσθαι σοι· καὶ λέγω πρός σε τἀληθῆ· λέγω ἔχων καλῶς, πειστέος ἡ μετοχὴ ἀττικῶς· Λέγειν, εἰπεῖν· οἰκοδομεῖν· ἀριθμεῖν· καὶ ὀνομάζειν ἀττικοί· καὶ λέγειν οὐδενός· ἢ μανθάνειν· Λέγεσθαι, συνάγειν· ἀθροίζειν· ἐκλέγεσθαι· Λεγεὼν, τὸ στῖφος τὸ ἐκλεκτὸν, ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συλλέγω· τὸ δὲ λέγω, σημαίνει ἕξ· καὶ γίνεται παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, λέγω τὸ λαλῶ, ἐξ οὗ καὶ λόγος· λέγω τὸ μετρῶ, ἐξ οὗ καὶ ὡρολόγιον, τὸ τὰς ὥρας μετροῦν· λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἐξ οὗ καὶ λέχος ἡ κοίτη· λέγω τὸ φροντίζω, ἐξ οὗ καὶ ἀλέγω· λέγω τὸ συλλέγω, ὡς τὸ ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο· λέγω τὸ λαγχάνω, ἐξ οὗ ὁ μέσος παρακείμενος λέλογχα· ὡς τὸ τιμῆς δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι· Λέγμα, τὸ εἰπεῖν· Λέγνα, τὸ ἔσχατον· Λέγνη, τὸ παρυφαινόμενον τῇ παραστροφῇ· διόπερ ἦν παχὺ περὶ τὴν ᾤαν, ἐκ γράμματος· Λέγνος, ἀνάδρος σῖτος· ὁ μὴ ἁδρός· Λεγνώδεις, ποικίλας· Λέγξ, ποιητὴν ἀπέπλεσε· Λεγοίμεθα· εἰ γὰρ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα· οἷον εἴ τις τοὺς ἀρίστους εἰς μάχην διαλέγοι· συλλέγοι· Λέγοντες, ἐκλέγοντες· ἢ συνάγοντες, ἢ συναθροίζοντες· Λέγω, ἀγορεύω· ἐρεύγομαι· φημί· φθέγγομαι· [illegible] σαγγέλλω· μηνύω· ταυτοσήμαντα· Λέγω, ῥῆμα παροξύτονον καὶ βαρύτονον· διατί; πάντα τὰ εἰς ω λήγοντα, ῥήματα, ἀποστρέφονται τὴν ὀξεῖαν τάσιν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν εἰς ω θηλυκῶν ὀνομάτων· τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα, ὀξύνεται· οἷον κλειὼ, καλυψὼ, πειθὼ, διδώ· Λέγω σοι τὰ μέλλοντα· ὁμοίως προλέγω· καὶ καταλέγω· ἐκλέγω δὲ καὶ συλλέγω, αἰτιατικῇ μόνῃ συντάσσονται· ἀντιλέγω δοτικῇ μόνῃ συντάσσεται· Λεγώ[illegible] αἰολεῖς τὸ λεγόμεθα, καὶ φερόμεθα· εἰς ε̄ ποιοῦσι· λεγόμεθεν καὶ φερόμεθεν μετὰ τοῦ ν· ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς θεν λήγοντα ἐπιρρήματα, εἰς α ποιοῦ-

σιν· οἷον ὄπιθεν· ὄπιθα· ἄπρηθεν, ἄπρηθα· χωρὶς τοῦ ν· ὅτι γὰρ εἰ εἰς ε τὰ ἐπιρρήματα, τότε καὶ τὸ ν· οἷον ὄπιθεν· ὅτι δὲ εἰς α, ἀφίσταται τὸ ν· ὥσπερ καὶ τὸ λεγόμεθα, εἶτα τὸ λεγόμεθεν, ἐπλεόνασε τὸ ν· οὕτως ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Λεγώμεθα παρ' ὁμήρῳ· μηκέτι νῦν δηθὰ λεγώμεθα· ἤγουν καθήμεθα καὶ οἱονεὶ κείμεθα, ἐκ τοῦ λέγω, ἐξ οὗ καὶ λέκτρον ἡ κοίτη. Λέξεσθαι, κυρία λέξις ἐπὶ κοιμωμένων· ἀφ' ἧς καὶ τὸ λέκτρον, καὶ τὸ λέχος, καὶ ἀλέκτωρ τὸ ζῶον· καὶ ἠλέκτωρ ὁ ἥλιος. Λέγεσθαι, μετρεῖν· ἢ ἀπαριθμεῖσθαι· ὡς τὸ ἀλλ' ἄγε τὴν οἷος ἐὰν τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι· τὸ γὰρ λέγειν, ἐπὶ τοῦ λαλεῖν οὐ χρῆσθαί φασί τινες τὸν ποιητήν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τῷ μυθεῖσθαι καὶ τῷ εἰπεῖν· διό φησιν, οὐδὲ κεῖται λόγος παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ μῦθος· καὶ μὴν πολλαχοῦ ἐφάνη, καὶ ἐπὶ τοῦ διαλέγεσθαι ἡ λέξις κειμένη. Λέγω, τὸ κοιμῶμαι. Λεδδά, ἡ ὀξοχὴ τῶν στερνῶν. Λεδρεῖται, φροντίζει, θέλει, βούλεται. Λεηλατῶ, παρὰ τὸ λεὼς καὶ τὸ ἐλῶ τῷ βλάπτω, γίνεται λεωλατῶ· πλεονασμῷ τοῦ λ· εἶτα τρέπεται τὸ ω εἰς η· καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτω· καὶ ἐλεηλάτει, ἠχμαλώτιζεν· ἐλῄστευεν ἥρπαζεν, ἔπερθεν. Λειάδες, οἱ λειμῶνες καὶ κάθυγροι τόποι. Λείαν, κτῆσιν λαφύρων, ἢ πρόθεσιν. Λειανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. Λεῖα, παρὰ θουκυδίδῃ τὰ λιτά, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν, καὶ πεποικιλμένων. Λείας, πραίδας ἀπὸ πολεμίων· καὶ λείας τὰ ποίμνια τὰ βοσκήματα· παρὰ σοφοκλεῖ. Λεία λέγεται, καὶ τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας· καὶ ἡ ὁμαλὴ ὁδός. Λείας, ὁμαλάς· εὐθείας. Λείβω, τὸ στάζω καὶ τὸ σπένδω. Λείβειν, καὶ σπένδειν, ταυτά ἐστι· τοῦ λείβειν οἶνον καιρὸς οὐ μόνον ὁ κατὰ θυσίας, ἀλλὰ καὶ ὁ κατ' ἀρχὴν ὁδοιπορίας, καὶ ἀπὸ δείπνου, καὶ ὕπνου, καὶ ξενίας· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Λείβει δρόσον, ἤγουν στάζει· λείβει, σπένδει, βρέχει· χέει. Λείβει, ἀπαπικῇ βάλλει· στάζει. Λείβεται, τοῖς δακρύοις διάβροχος γίνεται. Λειβήθριοι, ἔθνος μωρὸν ἀπὸ τόπου, λειβήθρας καλουμένου· ἐν ᾧ κατῴκουν οἱ ἄνθρωποι ἀνόητοι· θουκυδίδης· λειβηθρίων ἀνοητότεροι. Λείβηθρον, ῥεῖθρον ὀχετὸν κρουνόν· καὶ τὸν ἑλικῶνα. Λειβήθριον, ὄρος μακεδονίας· καὶ λείβηθρα, πόλις μακεδονίας· ὅθεν ἦν ὀρφεύς, ὥς φησι· νῦν ἄγε μοι κούρη λειβηθρίαι ἔννεπε μοῦσα. Λείη, ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη, ἡ προσηνὴς καὶ καλή, καὶ πολέμου ὠφέλεια. Λείηναν δὲ χῶρον, τὸν τόπον ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν λεῖον ἐποίησαν. Λεῖναι, λειαίνω· λειανῶ· ἐλέηνα· ἐλέηναι· καὶ ἰωνικῶς λεῆναι. Λειήνας, ὁμαλίσας. Λεῖκνα, κανᾶ· ἐφ' οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθεσαν, οὕτω δὲ ἔλεγον, τοὺς πρωΐμους καρπούς. Λεῖκνον, κόσμος βακχικὸς· καὶ λεῖκνον τὸ πτύον. Λάκρικα, σειραί, χοινία· πλέγματα. Λειμάδες, νοτεροὶ καὶ πιώδεις τόποι· ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὅμοιον κοχλίᾳ, ὃ καλοῦσι λεῖμα. Λείμακος, λειμῶνος. Λεῖμαξ, χωρίον ἐν ᾧ λειμών· ἢ χωρίον ἐπίπεδον. Λεῖμμα, τὸ κατάλειμμα. Λεῖμαξ λείμακος, ὁ σύμφυτος τόπος· ὁ κῆπος· καὶ λείμακες τεροί, οἱ σύμφυτοι καὶ πιώδεις ἔνυδροι τόποι. Λειμών, τόπος δίυγρος, ἀνθηρὰν πόαν ἔχων· κῆπος ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων· παράδεισος, ὁ δένδρα ἥμερα ἔχων· ἄλσος δὲ καὶ δρυμὼν καὶ λόχμη, ἐπὶ ἀγρίων δένδρων ἱσταμένων ἐπὶ ξηρᾶς· ἕλος δέ, τόπος λιμνώδης καὶ καλαμώδης. Λειμωνίαι νύμφαι, ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσι διατρίβουσι. Λειμών, ὁ ὑγρὸς καὶ βοτανώδης τόπος· ἀπὸ τοῦ λείβω, λέλειμμαι· ὃν ἡ κοινὴ γλῶσσα λιβάδιον λέγει, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔλιβον δευτέρου ἀορίστου· ἔνθα ὕδωρ συλλείβεται. Λειμῶνες μαλακοί, ἐν οἷς ἔστι μαλακῶς ἐνεύδειν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τῆς γῆς, τὸ μέν ἐστι χαῦνον, καὶ λέγεται βῶλος θηλυκῶς καὶ ἀρρενικῶς· τὸ δὲ στερρόν, λίθος· ὀνομάζεται δὲ ἀρρενικῶς λίθος, ὁ ἁπλῶς λίθος· θηλυκῶς δέ, ἡ λίθος ἐπί τι τῶν τιμίων, καὶ λαξευομένων· καὶ τὰ μὲν σκληρά, καὶ πετρώδη αὐτῆς καὶ ὑψηλότερα, ὄρη λέγεται· τὰ δὲ χθαμαλά, πεδία· τὰ δὲ ἀνάντη, νάπαι· καὶ δρυμῶνες· τὰ δὲ κοῖλα, ὑδατώδη· πηγαί· καὶ ἄντρα· καὶ τὰ μὲν αὐτῆς, μεσόγεια καλεῖται· τὰ δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν, ἀκταὶ καὶ ἠϊόνες· καὶ κρημνοί· καὶ ἀπορρῶγες· τὰ δὲ ἐντὸς τῆς θαλάσσης, νῆσοι· πάλιν τῆς γῆς, τὸ μὲν ἀοίκητον, τὸ δέ, οἰκούμενον καλεῖται· καὶ τὸ μὲν ἔρημος καλεῖται, τῆς δ' οἰκουμένης, τὸ μὲν κῶμαι λέγονται, τὸ δὲ πόλεις· καὶ κώμη μέν ἐστιν ἀνθρώπων συνοικία ἀτείχιστος· πόλις δέ ἐστιν ἀνθρώπων συνοικία τετειχισμένη· διαιρεῖται δὲ ἡ πόλις, εἰς ναούς, καὶ εἰς οἴκους· καὶ οἱ τόποι μὲν ἐν οἷς κάθηνται οἱ βουλευταί, βουλευτήρια· ἀγορὰ δὲ ἐν ᾧ πωλεῖται τὰ ὤνια, καὶ ὁδοὶ καὶ τρίοδοι· ναὸς μὲν οὖν καὶ ἱερόν, καὶ τέμενος, ἐν ᾧ τιμῶνται τὰ θεῖα· οἰκία δέ, ἐπὶ ἀνθρώπων· καὶ οἴκημα· καὶ κελλίον· καὶ δῶμά που· καὶ θάλαμος· καὶ κοιτών, ὁ περιέχων πολλὰς κοίτας· καὶ ξενών, καὶ νοσοκομεῖα καὶ ἰατρεῖα καὶ μουσεῖα· καὶ σχολεῖα· τοῦ δὲ οἴκου τὸ μὲν ἐντός, καλεῖται παστάς· καὶ νυμφεῖον· τὸ μετὰ αὐτό, δόμος· τὸ μετὰ αὐτό, πρόδομος· τὸ μετὰ ταῦτα, αἴθουσαι· ἤγουν τὰ κοινῶς ἔξαιτα· εἶτα αὐλὴ καὶ ἑρκίον· αὐτῆς καὶ δίηρες οἶκος· καὶ ὑπερῷον· καὶ τὰ ἀνέχοντα ξύλα, δοκὸς ἀρρενικῶς· καὶ θηλυκῶς· τειχίον ἐπὶ οἰκιῶν, καὶ τοῖχος ἀρρενικῶς· οὐδετέρως μὲν τὸ τεῖχος, ἐπὶ πόλεως· καὶ ἐπάλξεις οἱ κοινῶς πύργοι· θύραι, ἐπὶ οἰκίας· πύλαι δέ, ἐπὶ ναοῦ καὶ πόλεως· ὀπὴ δὲ ἡ κοινῶς τρύπα· θυρίδιον δέ, ἡ μικρὰ θύρα· ὄροφος δέ, καὶ στέγος, τὸ σκέπασμα τῶν οἰκιῶν· ἡ δὲ ἀκρόπολις λέγεται, καὶ ἄκρα πόλις καὶ ἄκρα μόνον· καὶ τὰ πρὸ τῆς πόλεως, προάστεια· λέγεται γὰρ καὶ ἄστυ ἡ πόλις ὥσπερ καὶ τὰ πρὸ τῆς αὐλῆς προαύλεια, καὶ τὰ πρὸ τοῦ ναοῦ, πρόναος. Λεῖνα, ἔρια· κύπριοι. Λειξοῦρα, τὸ δῶρον, ἐκ τοῦ λείχω. Λειξουρία, ἡ λαιμαργία· ἡ πλεονεξία. Λειόβατος, εἶδος ἰχθύος παρὰ τὸ λεῖον. Λειόβατος, ὁ ὁμαλὸς τόπος. Λειοκόνιτος, ἡ τελείωσις· κόνις διαλελυμένη. Λειοκόρης, ὁ τελείως ἐκκεκαυμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων. Λεῖον ἱππόδρομον λέγουσι, τὸ περὶ τὸν καμπτῆρα χωρίον. Λειονόστος, ἢ ὁμαλόν. Λεῖον, τὸ ὁμαλόν· ἐξ οὗ καὶ λεαίνω τὸ ὁμαλίζω· λέγουσι δὲ λειῶσαι κατ' ἰατρούς, τὸ τῶν εἰδῶν τι, εἰς λεπτότατα τρῖψαι, καὶ λεῖον τὸ πρᾶον. Λειόμερος, ταχυδιάνοιος. Λειοπετρία, ἔνθα εἰσὶν ὁμαλοὶ λίθοι. Λεῖος πετράων, πρὸς διαστολὴν κεῖται τραχείας ἀκτῆς· ἐναντία γάρ, λειότης καὶ τραχύτης. Λείουρος, αἴλουρος. Λείους, ὁμαλούς. Λειούσματα, ἢ λεγούσματα, εἶδος κατὰ φράκτου· γάλατα. Λειόφυλλον, φυτὸν ὁμαλόδερμον. Λειπαρῶ, παρακαλῶ. Λείπετο, ἔθλα· ἀπετυγχάνετο. Λειπεφορῆναι, ἐλλιπεφορεῖν. Λειπογνώμων, ὁ μηκέτι βόλον ἔχων· ὁ δὲ τέλειος καὶ γεγηρακώς, μὴ ἔχων γνωρίσματα τῆς ἡλικίας. Λειποδρανέω, ἀσθενῶ· λειποθυμῶ. Λειποθυμῶ, καὶ λειποψυχῶ· καὶ λειφαιμῶ, τὸ αἷμα τὸ λείπομαι· καὶ λείπομαι παθητικῶς, τὸ δέομαι, καὶ ἐνδεής εἰμι. Λείποιτο, καταλείποι. Λειπόκρεως, ὁ ἰσχνότατος. Λειπόν, τὸ ἐλλειπὲς ὄν. Λειπο

μαι, δέ. Λειρομοφία, δένδρον, τὸ ἐκ τοῦ θώρακος χαλεπός, ἐκ δὲ τῆς ῥίζης φέρον βλαστούς. Λειπονέως, ὁ λιπὼν
τὴν ναῦν. Λειποστράτιον, τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. καὶ λειποστράτιος, ὁ τὴν στρατιὰν καταλιπών. Λειποτακτοῦ λέ
γονται, οἱ τὴν τάξιν λείψαντες. οἷς ἐπιτίμια ταῦτα ἐδίδοντο· ὥς τε ψιέσθαι κυνῶν μέλαθρα. καὶ ὅρα ὡς ὁ μὲν ποιητής, τὴν
κατὰ τῶν λειποτακτούντων ἀπειλήν, συντομώτατα ἔφρασεν εἰπών, ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θανάτου καὶ πότμον ἐπίσπῃ. ἐπὶ
ῥυθὲν δὲ σαφέστερον ἐν τῷ, οὔ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας, ἠδ' οἰωνούς. Λειποτακτεῖ, τὴν τάξιν καταλιμπάνει. ὅπερ
ἐστὶν ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν τῶν φυγοπολέμων. Λειποτάκτης, ὁ φεύγων καὶ καταλιμπάνων τὴν τάξιν. κυρίως δέ, ἐπὶ στρα
τιωτῶν φυγοπολέμων. Λειπόμεθα, ἡττώμεθα. Λείπουσα μοῦσα, ἀντὶ τοῦ λείπουσα μοῦσα αἰολεῖς, οἱ δωριεῖς τῷ ω στοι
χείῳ, ἀντὶ τοῦ [illegible]ἄνται. Λείρια, καθόλου τὰ ἄνθη λείρια λέγεται. ἔστι δὲ κυρίως ἄνθος λεγόμενον λείριον, ὅ φησιν
ὁ θεόφραστος ἐν τῷ περὶ φυτῶν τὸν νάρκισσον εἶναι. οἱ δέ, τὸ κρίνον. ἀφ' οὗ καὶ φωνὴ λειριόεσσα, ἡ ἀνθηρά. καὶ ποδαλείριος,
κύριον. οἱονεὶ ἀνθηρόπους, ἢ διατρίβων ἰατρικῶς περὶ τὰ λείρια. Λειριόεσσαν ὅπα λέγει ὅμηρος, τὴν ἀνθηρὰν φωνήν.
ἄνθους γὰρ εἶδος, τὸ λείριον. ὅθεν καὶ ποδαλείριος κύριον. οἱονεὶ ἀνθηρόπους. Λειρός, ὁ ἰσχνός, καὶ ὠχρός. καὶ λειρίας λέγου
σι κύνας, τὰς κατισχνωμένας καὶ ἀποβαλούσας τὰς τρίχας. ἢ τὸν μικρὸν λαγών. Λειρόφθαλμος. εἰ μὲν σημαίνει τὸν προ
σηνῆ, διὰ τῆς ει διφθόγγου. παρὰ τὸ λείριον, ὃ σημαίνει τὸ ἄνθος. εἰ δὲ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ λίρος. ὃ σημαίνει τὸν
ἀναιδῆ. τοῦτο δέ, παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν. λέγει δὲ ὦρος ὁ μιλήσιος, οὐ τῶν ἀνθῶν δεῖ λέγειν, ἀλλὰ τῶν ἀνθέων. διὰ τὴν συνέμ
πτωσιν τῶν ἀνθ' ὧν ἐπίρρημα, ὅπερ ἐκ τῆς ἀντὶ προθέσεως, καὶ τοῦ ὧν ὑποτακτικοῦ ἄρθρου γέγονε. Λείρως, ῥαδίως. οἱ δὲ
νῶς. σφόδρα. τελείως. καλῶς. Λείτειραι, ἱέρειαι. Λειτῖνος, πέμματος εἶδος. Λειτόν, βλάσφημον. Λειτουργεῖν, τὸ
κατὰ νόμους διδόναι. χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ. Λειτουργῶ, διακονῶ. ὑπηρετῶ ὁμοίως καὶ ὑπηρετοῦμαι. καὶ ὑπουργῶ παρὰ
τοῖς ἀττικοῖς. τὰ ἄλλα οὐδὲν διαφέροντα. καὶ δοτικῇ ἀττικῶς συντασσόμενα. ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ ὑπουργῶ, καὶ διακονῶ, καὶ ὑ
πηρετῶ, θηλυκὰ ὀνόματα παράγειν χρή, ὑπουργίαν, διακονίαν, καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ ἀριστείδης. λέγω συλλήβδην ἅπα
σαν πρᾶξιν. καὶ προστασίαν, ἢ διακονίαν καὶ ὑπηρεσίαν καὶ ὑπουργίαν χρὴ καλεῖν. ὑπούργημα δὲ καὶ ὑπηρέτημα καὶ διακόνη
μα οὐδέ, εἰ μὴ ἐν ποιηταῖς. ἀπὸ δὲ τοῦ λειτουργῶ καὶ λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ λειτούργημα. ὃ δὴ καὶ ἀττικώτερον δοκεῖ οὐδέτε
ρον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἶναι, καθ' ὅσον ἐν ἐκείνοις τὰ θηλυκά. Λειτουργική, κυρίως μὲν ἡ ἱερατική. καταχρηστικῶς δὲ
ἡ δουλική. Λειφαιμήσας, ἐπαλείψας τῷ αἵματι. Λείφητρα, λείψανα. Λειφαιμεῖ, αἱμορροεῖ. Λειχανός, φθόγ
γος τῆς κιθάρας ἀπὸ τοῦ φθόγγου. Λειχῆνες, τῆς σαρκὸς κακώσεις καὶ ἐπὶ τῶν πετρῶν φυκία τινά, καὶ τῶν χωρίων τὰ ψι
λά. Λειχὴν λειχῆνος, εἶδος ψώρας. Λείχω αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης. τὰ βλέφαρα περιέλειχον. λείχομαι, μύζω.
Λεῖψαι, καταπίνειν. Λείψανα, περισσεύματα. Λειψανδρία, λεῖψις ἀνδρῶν. Λειψύδριον, χωρίον τι ὑπὲρ πάρνη
θος, ὃ ἐτείχισεν ἀλκμαίων. Λειψυδρία, ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος. Λείψανον, τὸ κατάλειμμα. Λειώσας, διακόψας.
Λέκτιος, ὁ ἀποτετμημένος. Λεκανίδες, κεραμεαῖ λοπάδες. ἐν αἷς ἀναθρυπτὰ ἔφερον τοῖς νεογάμοις. Λεκάνιον,
τὸ κοινόν. παρὰ τὸ λᾶ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ χαίνω. τὸ δὲ ἀττικὸν λεκάνη. Λεκάνιον, κρατῆρα πεπληρωμένον τῶν λαγώων
κρεῶν λέγει ἀριστοφάνης. λεκάνια δὲ καὶ λεκανίδας, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων, καὶ ἐκπέταλα. Λεκεντία κατὰ
ῥωμαίους, ἀμνηστία. βασιλικὴ χάρις. Λεκιθόπωλις, ἀπὸ τοῦ χρυσίζοντος ὠοῦ, ὠόπωλις. λέκιθος δὲ κυρίως, τὸ ξανθὸν
τοῦ ὠοῦ, διὰ τὸ τῷ λέπει καλύπτεσθαι. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πίσον. ὅτι ἐν πίσῃ τῆς ἤλιδος κατὰ χώρας φύε
ται, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χροιὰν λεκίθῳ ὠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν, τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. Λέκιθον φακοῦ, τὸ εἶδος τοῦ λέγει
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λεκίς, παροψίς. λέκκη, χλαῖνα. Λέκκον, δῆμος ἀντιοχίδος φυλῆς. Λεκός, λύκιον λυ
κάριον. τρυβλίον. οἱ δὲ λυκάριον. Λεκραί, ὄζαι τῶν ἐλαφίων. Λέκρανα, ἢ ὠλέκρανα τοὺς ἀγκῶνας. Λέκρικα,
σειραί, χοινίον. Λέκτρας, κοίτας. καὶ λέκτρον ἑνικῶς, ἡ κοίτη. κράββατον. Λεκτή, χλαῖνα. Λεκτοί, ἀριστεῖς.
Λέκτο, ἐκοιμήθη. ἐπελέξατο. ἠρίθμει. Λέκτο ἀριθμόν, ἀντὶ τοῦ ἠρίθμησε. τὸ δὲ λέκτο καὶ αὐτός, ἀντὶ εὐνάσθη. ὡς ἐς
ὕπνον. Λεκτόν, ὡς σεμνόν. ἢ ἀκρωτήριον. Λεκτρίτῃ, θρόνῳ ἀνάκλισιν ἔχοντι. Λεκτὸν ἐστὶ πρᾶγμα, διάνοια πα
ρυφιστάμενον. ἢ πρᾶγμα τὸ τῇ λεκτικῇ φαντασίᾳ συναπογεννώμενον. Λέκτρον, ἐκ τοῦ λέγεσθαι παράγεται. Λελά
βησιν, ἀντὶ τοῦ λάβησι λέγουσιν ἴωνες. Λέλαθα, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ λήθω. παρὰ πινδάρῳ μὲν γλυκὺ μέλ
λος ὀφείλων ἐπιλέλαθα, ἤγουν ἐπιλαθόμην. παρ' ὁμήρῳ δὲ ἐν τῷ ο τῆς ἰλιάδος. κατὰ ἐνέργειαν ἐνταῦθα ἐλέχθη, ἐν τῷ λε
λάθῃ ὀδυνάων. ἤγουν ἐπιλαθῆναι ποιήσῃ. Λελάθῃ, λήθην ποιήσῃ. παύσῃ. Λελάθοντο, ἰωνικῶς ἀναδιπλασιάσαι
ἐκ τοῦ λήθω. λήσω μέλλων. ἔλησα, ἀόριστος. ὁ δεύτερος, ἔλαθον, ἐλαθόμην λελαθόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, λελά
θοντο, ἰωνικῶς ἀναδιπλασιάσαι. Λελάθω, ἐνεστώς. ἐκ τοῦ λέλαθα μέσου παρακειμένου. οἱ γὰρ σικελοὶ τὸ τέλος τοῦ
πρώτου τῶν παρακειμένων εἰς ω μετατιθέμενα, ἐνεστῶτα ποιοῦσιν. ὡς πεποίηκα πεποιήκω. Λέλακας, ἀντὶ τοῦ κέκρα
γας κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. λακεῖν ἐστὶ τὸ ψοφεῖν. καὶ ὁ ποιητὴς λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐλῆς. λάκε δ' ὀστέα, καὶ δεινὸν
λελακυῖα. τραγικὴ δὲ λέξις. Λελακυῖα, ἐκ τοῦ λεληκυῖα. συστολῇ τοῦ η εἰς α. ἔχει γὰρ ὁριστικὸν παρακείμενον διὰ
τοῦ η. λέληκε γάρ. δηλοῖ δὲ φωνὴν ἄναρθρον καθὰ καὶ τὸ λακεῖν. ὡς τό, ὀστέα λέλακεν, ἤτοι ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε θραυ
σθέντα. Λελακημένη, βεβοημένη. Λελάμπρυνται, τρίτον πρόσωπον τῶν ἐνικῶν ἐστίν. ὁμοφωνεῖ δὲ τῷ τρίτῳ τῶν
πληθυντικῶν, διὰ τὸ φυσικῶς ἔχειν ἐγκείμενον τὸ υ ἀμετάβολον. Λελανίσκη, τὸ ἐκ πετάλων [illegible].
Λελαπασμένον, εἰς πέψιν ἥκον. Λελάσθαι, λαθέσθαι. λαβέσθαι. Λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος δωρικῶς. ἢ
ἀφειμένος. Λέλασαι, ἀντὶ τοῦ λέλησαι, δωρικῶς. Λελάχασι, τετεύχασι. Λελαχήσωμεν, λαχεῖν ποιήσωμεν.
Λελάχνωσαι, δασύνει. Λελάχωσι, θάψωσιν, ἢ ἀντὶ τοῦ σκάψωσι. Λελάχωσιν. ὅμηρος. ὄφρα πυρός με λελάχω
σιν. ἤγουν ταφῆς ἀξιώσωσι. λάχος πυρὸς δόντες μοι. λαχεῖν τοὺς τρεῖς αὐτοπαθῶς ἐῤῥέθη [illegible]. δὲ ἄλλοις τὸν δεῖνα
τοῦ δὲ τινος, ἀπὸ πάθειαν ἔχει. Λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσι. κατὰ ἀναδίπλωσιν. ἢ πῃ ἰδία ἐστὶ τῶν ἰώνων. Λέλεγα

εἴρηκα. Λέλεγες, ἀπὸ τοῦ λέγω, τὸ συνάγω, παρῴχησαν συνειλεγμένοι· γάρ φασιν ἦσαν ἀπὸ πολλῶν ἐθνῶν. καὶ ὅτι
καρικὸν ἦσαν ἔθνος· ὅθεν καὶ λελέγων πόλις, ἡ τῶν καρῶν μητρόπολις ἐλέγετο. Λέλεγες, οἱ κάρες εἰσίν· ἐπεὶ καὶ
λελέγων πόλις κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ τῆς καρίας μητρόπολις καλοῦνται δὲ οὕτω, ἀπὸ τοῦ λέγω τὸ συνάγω, ὡς ἐκ πολλῶν
συλλεγέντες ἐθνῶν· ὁ ποιητὴς καὶ περὶ τῶν αἰολέων ἱστορεῖται. ὁ δὲ γεωγράφος, οὐκ αὐτόχρημα κᾶρας οἶδε τοὺς λέλεγας
λέγων, ὅτι λέλεγες, ἔτι πρὶν μὲν τῶν καρῶν ὑπῆρξαν· ᾤκουν δὲ περὶ τοὺς καλουμένους ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ κίλικας. ἐκπεσόν-
τες δ' ὑπὸ ἀχιλλέως, μετῴκησαν εἰς καρίαν καὶ κατέσχον τὰ περὶ ἁλικαρνασσόν· ἐπίρωθι δὲ ληστρικοὺς λέγει τοὺς
λέλεγας, ὧν τινές φασι πλανῆταί τινες καταμιχθῆναι κίλιξι· καὶ συνέμειναν δι' ὁμοιοτροπίαν. Λελεγκίς, ἡ λακεδαίμων
πάλαι. Λελεγίες, κόχλακες ἢ κοχλάδες τόποι. Περὶ τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου. Λέλεγμαι, τέτυμμαι
ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου γίνεται, τροπῇ τοῦ α εἰς μαι, καὶ τοῦ δασέος εἰς τὸ ἑαυτοῦ μέσον· οἷον, τύπτω τύ-
ψω τέτυφα· τέτυβμαι ὤφειλεν εἶναι· ἀλλὰ διά τινα συνταξίαν, τρέπεται τὸ β εἰς τὸ μ, καὶ γίνεται τέτυμμαι. λέγω
λέξω λέλεχα λέλεγμαι. οὕτως ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συζυγίᾳ. ἐν τῇ τρίτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ συζυγίᾳ, ὁμοίως γίνεται
ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς μαι, καὶ ἐπενθέσει τοῦ σ· οἷον πείθω πείσω πέπεικα πέ-
πεισμαι· φράζω φράσω πέφρακα πέφρασμαι. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι ὁ παρακείμενος τῶν βαρυτόνων ῥημάτων
εἰς κα λήγων, προσλαμβάνει τὸ σ ἐν τῷ παθητικῷ παρακειμένῳ· χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας, καὶ χω-
ρὶς ὀλίγων τῆς ἕκτης, ἅπερ οὐ προσλαμβάνουσι τὸ σ· ἀλλὰ σημείωσαι ὅτι, τὰ ἔχοντα τὸ ρ, ἢ λ, τηροῦσιν αὐτὸ καὶ ἐν τῷ
ἐνεργητικῷ καὶ παθητικῷ παρακειμένῳ· οἷον σπείρω σπερῶ ἔσπαρκα ἔσπαρμαι. ψάλλω ψαλῶ ἔψαλκα ἔψαλμαι.
τὰ δὲ ἔχοντα τὸ μ εἴτε μόνον, εἴτε μετὰ τοῦ ν, ὁμοίως τηροῦσιν αὐτὸ τὸ μ, ἐπενθέσει τοῦ η διὰ καλλιφωνίαν. ὥσπερ
ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ· οἷον, νέμω νεμῶ νενέμηκα, νενέμημαι· δέμω δεμῶ δεδέμηκα, δεδέμημαι καὶ συγκοπῇ
δέδμηκα, δέδμημαι· ὁμοίως βρέμω, τρέμω· τέμνω· κάμνω· γέμω. ποιοῦσι τὸν παρακείμενον. τὰ δὲ εἰς νω λήγοντα, ὥσ-
περ τὸ φαίνω, οὐ φυλάττουσι τὸ ν, ἀλλὰ τρέπουσιν αὐτὸ εἰς γ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ διὰ τὸ ἑπόμενον κ. ἐν τῷ
παθητικῷ δὲ τρέπεται εἰς μ· οἷον φαίνω πέφαγκα πέφαμμαι· καὶ τοῦτο ἐν τῷ πρώτῳ προσώπῳ. ἐν τῷ δευτέρῳ δὲ καὶ
τρίτῳ φυλάττεται· οἷον, πέφανσαι, πέφανται· ἀλλὰ μεμίασμαι καὶ μεμόλυσμαι ἔθει ἀττικῷ, τρέπουσι τὸ γ εἰς τὸ σ.
Λελειμμένος, λειφθείς, νικηθείς. Λελειουργημένα, κεκαλλωπισμένα. Λέλεκται, εἴρηται. Περὶ τοῦ δευτέρου
προσώπου. Λέλεξαι, τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου, ἀεὶ ἔχει τὸ σ ἐπὶ πάντων τῶν ῥημάτων,
ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ· δυνάμει, οἷον τέτυψαι λέλεξαι· ἐνεργείᾳ, οἷον πέπεισαι πέφρασαι, ἔσπαρσαι· ἤκουσαι· πεποίη-
σαι βεβόησαι· κεχώσωσαι· τέθεισαι· ἵστασαι· δέδοσαι. Λελεγμένος, ἐκτὸς προθέσεως, μετὰ δὲ τῶν προθέσεων διειλεγ-
μένος· καὶ κατειλεγμένος· καὶ οὐ διαλεγμένος. Λελέξεται, λεχθήσεται μετ' ὀλίγον μέλλων. Λελέχαται, αὐτὶ τοῦ λε-
λεγμένοι εἰσὶ λέγουσιν οἱ ἴωνες. οὕτω ποιοῦσι τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνι-
κῶν, τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλὸν τρέποντες τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ· καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α. νένιπται
νενίφαται. λέλεκται. λελέχαται. εἰ μὲν τοίνυν τὸ κοινὸν διὰ τοῦ σ ἦν βαρύτονον, τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ
χαρακτηριστικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου. πέφρασται, πεφράδαται. ὅτι πέφραδα. εἰ μὲν ἀπὸ περισπωμένων φύσει μα-
κρὰ παραλήγει, ταύτην συστέλλουσι πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συστολήν, πεποίηται πεποιέαται. Λελεπρίς,
ἰχθύς ποιός, ἡ καλουμένη φυκίς. Λεληθότως, λανθανόντως. Λελημμένοι, λεληϊμένοι· διανοούμενοι. ἐν τούτῳ τὸ λῆ-
μα ἔχοντες· λελημμα πάθαι γὰρ, τὸ τῇ διανοίᾳ πρὸς πᾶν ὁρμητικῶς ἔχειν. Λεληΐσθαι, θέλειν· ὁρμᾶν· σπεύδειν. Λε-
ληϊσμένη, μεμερισμένη, προθυμουμένη. Λελήϊσται, τεθέρμανται. Λέληκα, ἀπὸ τοῦ λαλῶ λαλήσω λελάληκα, καὶ συγ-
κοπῇ τοῦ λα, λέληκα. Λέληκας, βοᾷς· ἡσίοδος· τί λέληκας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀμείνων. ἐκ τοῦ λήκω μέσος παρα-
κείμενος. Λεληκώς, κεκραγὼς· φθεγγόμενος· κραυγάσας. Λελῆσθαι, ἐπιλελῆσθαι. Λελῆσθαι, εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ
λήθω τὸ λανθάνω ἐστίν, οὐκ ἔχει τὸ ι· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ληΐζω ληΐσω, λεληΐκα, λεληΐσμαι· λεληΐσαι λελήϊσται, τὸ ἀπαρέμ-
φατον λεληΐσθαι, καὶ κατὰ συναίρεσιν λελῆσθαι. Λελησμένη, ἀπὸ τοῦ ληΐζω ληΐσω λεληΐκα· ὁ παθητικὸς παρακεί-
μενος λεληΐσμαι, καὶ λέλησμαι· ἡ μετοχὴ ὁ λελησμένος. Λέλησται, ἐπελάθετο. Λελιημένος, καὶ πτοημένος ποιη-
τικὰ ἄμφω· οὐ μὴν πολὺ πεζά. Λελιπαρημένος, ἐκ τοῦ λιπαρέω λιπαρῶ, τὸ παρακαλῶ. Λελιημένος, προθυμούμε-
νος· ἢ ἐπιθυμῶν· παρὰ τὸ μένος, ἢ παρὰ τὸ λίαν τεθραμμένος· ἢ ἔστι ῥῆμα, λιῶ τὸ θέλω, καὶ προθυμοῦμαι. ἐκ τούτου γίνεται
λιλῶ· καὶ κατὰ παραγωγήν, λιλαίω· ἐξ οὗ καὶ τὸ λελίεται λελιημένος. Λελικκός, ἰχθύς ποιός. Λελικμένη, κοσκινευ-
θεῖσα· πτυαθεῖσα ἐπ' ἀνέμῳ. Λέλιξε, διέσεισε. Λέλογας, εἴρηκας. Λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λήχω· ὁ μέλλων λήξω· ὁ
παρακείμενος λέληχα· πλεονασμῷ τοῦ ν, λέληγχα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο λέλογχα· ἐκ τούτου λελογχὼς μετοχή. ἢ οὕ-
τω, λέλογχα· λέγω· ὁ μέλλων λέξω· ὁ παρακείμενος λέλογχα. ὁ μέσος λέλογα· λαμβάνει μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ ἐνεργητι-
κοῦ παρακειμένου τὸ χ· ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου τὸ ο καὶ γ καὶ γίνεται λέλογχα. οὕτω γίνεται πέπομφα, καὶ κέκλοφα, καὶ δέ-
δοικα. Λελόγχασιν, δηλοῖ τὸ ἔλαχον· μᾶλλον δὲ ἐξαιρέτως ἔχον ἀπὸ τοῦ λέγω· οὗ σὲ ἐπίλεκτος, καὶ τὸ ἐπιλέγδην
ἐπίρρημα· καὶ οἱ λογάδες· οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ λίθοι· ἔστι δὲ χρόνου ἢ παρακειμένου καθ' ὁμοιότητα τοῦ κέκλοφα·
κα[illegible]οχα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δι' εὐφωνίαν λέλογχα, ἢ μέσος παρακείμενος λέλογα προσλαβὼν καὶ
τὸ χ· ἢ καὶ ἀμφότερα· μίγμα καὶ τοῦ τε λέλογα καὶ τοῦ λέλοχα. οὕτω δὲ μικτόν τι καὶ τὸ ἐνήνοχα. καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ σύν-
θετα· τὸ μὲν γὰρ μικρὸν ο, μέσου παρακειμένου ἴδιον· ἐνεργητικοῦ δὲ τὸ σύμφωνον τῆς παραληγούσης· καὶ οὕτω μὲν κοινό-
τερον· ἡρωδιανὸς δὲ ἐκ τοῦ λήχω τὸ λαγχάνω, παράγει τὸ λέλοχα τροπῇ τοῦ η εἰς ο μικρόν, ὁμοίως τῷ πήθω πέπονθα·
λέ[illegible] πλεονάζει [illegible], ὥσπερ κέχανδα, καὶ οἶκον κεχανδότα. Λελόγχει, ἠξίωται. Λελογχυῖα, λεχθω-
θωμένη. Λελοιχώς, τυχών. Λελουμένος ὠκεανοῖο, ἐλλείπεται προθέσεως· ἵνα ᾖ, λελουμένος ἀπὸ ὠκεανοῦ· τὸ δὲ ἰσ-

κοινὸν καὶ συνήθες, λελουμένος ὠκεανοῦ· Λέλοχα, παρὰ τὸ λείω τὸ κληρῶ· ὁ μέλλων λέξω· ὁ παρακείμενος λέλεχα, καὶ
τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, λέλοχα ἀττικῶς· Λελοχώς, τυχών· Λελύθμωται, χωρίον ἀπερρωγός· Λελυκωμένα πρόβα
τα, τὰ λυκόσπαστα· Λελυμασμένος, λυμαίνω· μέλλων λυμανῶ παρακείμενος ἐνεργητικὸς, λελύμαγκα· παθητικὸς
λελύμαμμαι· τροπῇ τοῦ μ εἰς σ λελύμασμαι· ἡ μετοχὴ, λελυμασμένος· Λελυμασμένος, βεβλαμμένος· παρὰ τὸ λύ
μη· λυμαίνω λελύμαγκα· λελύμαμμαι καὶ λελυμαμμένος· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς σ, λελυμασμένος· Λέλυνται, λύω·
λύσω· λέλυκα· λέλυμαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, λέλυνται· Λέλυνται, ἀθῶοι εἰσί· Λέλυτο γυῖα ἑκάστου παρὸ
μήρῳ ἐν τῷ σ, ἰαστὶ ὀξύ τῷ λυθεῖεν· ὁριστικὸν μὲν ὂν τέθειν δὲ ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ· ἴσως δὲ, καὶ ἀπὸ τοῦ λελύοιτο συγκέ
κοπται· Λελύφηκεν, ἐπέχηκε· Λελώβηται, βέβλαπται· Λέμβαρχοι, λιπόδερμοι· Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον παρὰ
τὸ λίαν βαίνειν, ὃ ἐστι πορεύεσθαι διὰ σμικρότητα· καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολκίῳ πλέοντες· Λέμβος, τὸ μικρὸν πλοιά
ριον· Λέμμα, λέπισμα· φλοιός· Λεμός, λάρυξ· φάρυγξ· Λέμφαι, αἱ πεπηγμέναι μύξαι· Λέμφος, ὁ μυξώδης καὶ
μάταιος· δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον καὶ ἀπόπληκτον· Λέμφος οὐδετέρως, ἡ κόρυζα· καὶ ἀρσενικῶς λέμφος, ὁ κορυζώδης·
Λενλαστῶν, λενλατῶν· πορθῶν· Λέοπον, περίζωμα ἱερατικόν· Λέξαι, εἰπεῖν· ἐπιλέξαι· ἐπειπεῖν· Λέξας τύχη
τὰ βέλτιστα· σύνταξις ἀττική, ἀντὶ τοῦ λέξη· Λέξασθαι, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ ἄλλων· σημαίνει καὶ
τὸ ἐπιλέξασθαι, ὅ ἐστι λεχθῆναι, καταριθμηθῆναι· καὶ λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι· Λεξάσθων παρ᾽ ὁμήρῳ, δηλοῖ ἡ λέξις τὸ
ἀριθμηθήτωσαν· ἢ ἐπιλεγήτωσαν· εἰπεῖν γὰρ κοιμηθήτωσαν, ἀνάρμοστον τοῖς νυκτοφυλακοῦσιν· οἱ παλαιοὶ προφέρου
σι λέξεις τοιαύτας· τὴν σηπίαν ὀπισθοτίλαν· τὸν ἀλεκτρυόνα, ὀρτάλιχον· τὸν ἰατρὸν, σάκταν· βλέφυραν τὴν γέφυ
ραν· τῦκα τὰ σῦκα, κωτιλάδας δὲ, τὰς χελιδόνας· τὴν ἔνθεσιν δ᾽ ἄκολον· ἔστι δὲ ἐν τούτοις μὲν ἔνθεσις ἡ τροφή· Λεξεί
διον, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξεως γέγονεν, ἡ μετοχὴ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξιος ἰωνικῶς, διὰ τοῦ ι·
Λέξις, μέρος ἐλάχιστον τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου· κυρίως δὲ λέξις, ἡ ἔχουσα τι λεκτικὸν ἐν αὐτῇ· τουτέστι, σημαντικόν·
Λέξεο, προστακτικόν· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λείω λέξω· οὗ ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα, γίνεται λέξομαι παθητικόν· οὗ ὁ
παρατατικὸς, ἐλεξόμην· τὸ δεύτερον ἐλέξου· καὶ ἰωνικῶς ἐλέξεο· τὸ προστακτικὸν λέξεο· ἤγουν κοιμοῦ· Λεσβίδας, ἀπὸ
λέσβου τῆς νήσου· Λέοντας ἰδεῖν, δυσμενῶν δηλοῖ μάχας· περὶ λέοντος, ἐν τῷ φριξότριχα· λεοντῆς, καὶ λεόντειον
βρύχημα· λεοντῆ, ἡ δορὰ τοῦ λέοντος· Λεόντειος δορὰ, τὸ δέρμα αὐτοῦ· Λεοντίδιον, ὁ ἰσχυρὸς κατὰ τὸν λέοντα· Λεόν
τιος πόρος, ὁ ἀλφειός· καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυται· Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελού
μενος, ἐκ τοῦ κομῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι καὶ τοῦ λέων· τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ θεωρῶ, ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ θηρίον, ὥς φη
σιν ὁ μανεθὼν ἐν τῷ πρὸς ἡρόδοτον· Λεοντόκρανον, ἀμαζονικὸν ὅπλον· Λεοντοφόνον, θηρίδιόν τι, γινώμενον ἐν συ
ρίᾳ· Λεωφόροις, καὶ ἀμαξιτοῖς, καὶ ἀμαξηλάτοις, ἢ ἱππηλάτοις λεγομένοις, τὰς εὐθυτέρας ὁδούς· Λεπάδες, αἱ ταῖς
πέτραις προσεχόμεναι κόγχαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Λέπαδνα, κυρίως πλατεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τρά
χηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν· παρὰ τὸ λέπω τὸ λεπίζω λέπανον· ὡς ξέω ξόανον, κόπτω κόπανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
δ λέπαδνον· Λέπαδνα, συνήθως μὲν οἱ καθιέμενοι κατὰ τῶν ἱππείων τραχήλων στήθειοι ἱμάντες, ὥς φασιν οἱ πα
λαιοί· ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω· πλατεῖς γάρ εἰσι· τινὲς δὲ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ προείρηται, τοὺς τῶν ἵππων μασχαλιστῆρας οὕτω
καλεῖσθαί φασιν· ἄλλως· λέπαδνα οἱ στηθιαῖοι λῶροι· ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων· Λέπανος, ἡ λέπαδος· λιπόδερμος·
τεραυτῆνοι· Λέπαργος, ὁ λευκός, ἢ ὁ λευκοποίκιλος, ἢ ὁ λευκόπλευρος· Λεπάς, κογχύλιον ἐφιζάνον ταῖς πέτραις·
ὅ τ᾽ αὐταῖς προσπήγνυται, δυσαποσπάστως ἔχον· καὶ λεπαία, εἶδος ὀστρέου· Λεπαστή, εἶδος ποτηρίου μείζονος, ἢ κύλιξ·
ἢ ὁ πίθος· Λέπαστρον, σκεῦος τι ἀλιευτικόν· Λέπειν, ὅ ἐστι καὶ τὸ λέμμα, καὶ ἡ λεπάς· καὶ ἡ λεπράς· καὶ ὁ λεπηρός·
καὶ ἐν συγκοπῇ, λεπρός· καὶ ἡ λεπίς, καὶ ὁ ἀλέπιστος· καθάπερ εἶπεν ἰχθύς· καὶ ἡ τὸν καυλὸν ἀπολελεμμένη θρίδαξ·
λέπει, ἤγουν ἐκλεπίζει· εἰκὸς καὶ τὴν λοπάδα τοιαύτης εἶναι συστοιχίας, διὰ τὸ τῆς πλάσεως οὐ παχὺ, ἀλλ᾽ ὡς εἰπεῖν
λεπτόν, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ λέπω γίνεται· ἐπιστέον καὶ ὅτι, οὐδὲ τὸ λέπαδνον ἀπήλλακται τοιαύτης παραγωγῆς·
καὶ ὅτι τὸ λέπειν, οὐ μόνον ἀντικείμενον ὡς ἐρρέθη ἔχει τὸ ὃ ἐν τῷ κινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐφυλάσσει· ὡς ἐν τῷ λέπας ἡ
ὀρεινὴ τραχύτης, καὶ λέπος· οἷον οὐδενὸς γὰρ πώποτ᾽ ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος· καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὁμηρικοῦ λοποῦ, ἐκτέοσ
καὶ λώπιον τὸ ἱμάτιον· ὅθεν λωποδύτης, ὅς καὶ χλαινοθήρας· λοπός, κρομύου λέπυρον· παρὰ τὸ λέπω καὶ τοῦτο οὐ χλω
ροῦ· παχὺς γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἀλλ᾽ ἰσχαλέου· τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ αὐχμὸν ἐρρέθη τοῦ χιτῶνος, καὶ ἰσχνόν, ὁ χλωρὸς λοπός,
οὐκ εὐτόνως ἔχει· Λεπεῖν, τύπτειν· Λεπιδωτοὶ ἰχθύες, πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, πλὴν τῶν σελαχίων· Λεπίζω, ἐκ
δέρω· λεπιστής, ψεύστης· καὶ τὰ ὅμοια· Λέπος καὶ λέπυρον, τὸ λέπισμα· Λέπρα ἐστίν, ἀπιστία ψυχῆς· καθ᾽ ἣν ὁ νοῦ
πληροφορεῖται ψηλαφῶσα τοὺς λόγους τοῦ θεοῦ· λέπρα, σπίλος ἐγγινόμενος τῷ σώματι, κατά τι πάθος σβεννυμένου τοῦ
αἵματος· καὶ λευκαινομένου· οὐδὲν γὰρ ἕτερόν ἐστι σάρξ, ἢ πεπηγὸς αἷμα· Λεπράς τραχεῖα, ἢ λευκή, ἡ ὑπὸ τῶν κυμά
των λευκαινομένη· ἢ ὑψηλή· ἐπεὶ καὶ λέπας τοῦ ὄρους τὸ ἄκρον φασίν· Λεπρεᾶται, οἱ παλαικαύκωνες· Λέπρεον,
ἀριστοφάνης· τὸ οὖ τὸν ἠλεῖον λέπρεον· καθ᾽ ὕφεσιν τοῦ ι, τὸ λέπρειον εἶπεν· ἔστι δὲ τῆς τριφυλλίας πλησίον πολὺ τῆς
πελοποννήσου· δίδυμος δέ φησι λέπρεον ὠνομάσθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτὸ λείπειν, διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρει
νῆς πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι [illegible] ὠ
νομάσθαι ἐκ τοῦ πάθους· ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτως οἰκήσαντας τὴν πόλιν ταύτῃ τῇ νόσῳ κατεσχῆσθαι, τοὺς οὖν πλησιοχώρους
λεπρεάτας αὐτοὺς καλεῖν· τοὺς δὲ μὴ βουλομένους δοκεῖν ἄχθεσθαι τῷ ὀνόματι, λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι· οὐδέτερος
γὰρ λέγεται ἡ πόλις, τὸ λέπρεον· ὁ δὲ ἀριστοφάνης, ἀρσενικῶς εἶπε· Λεπρωθέντας, μιανθέντας· Λεπρός, παρὰ τὸ
λέπος λεπαρός, καὶ συγκοπῇ λεπρός· καὶ λέπρα, σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν, παρὰ τὸ λέπος ὃ σημαίνει τὸ δέρμα· γί
νεται λέπηρα καὶ συγκοπῇ λέπρα· εἰς γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος γίνεται ὁ ἐλεφαντιασμός· ἔστι δὲ ἐλεφαντια

σμός, ὁ δὲ κνὴν ἐλέφαντος τινὰ μὲν λευκά, τινὰ δὲ μελάντερα τοῦ σώματος ἔχων· ἢ παρὰ τὸ λέπος, καὶ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, ἢ διεφθαρμένη σάρξ. Λεπτὰ πλοῖα, τὰ μικρά· Θουκυδίδης ἐν τῷ ὀγδόῳ. Λεπταλέον, ἰσχνόν· λεπτόν. Λεπτὰς καὶ παχείας. Λεῦκος ἐν νόμοις, τὰς δραχμάς· λεπτὰς μέν, τὰς ἑξωβόλους· παχείας δέ, τὰς πλέον ἐχούσας. Λέπειν, πλέκειν· ἐπὶ τῶν στοιχείων τοῦτο λέγεται. Λεπτή, ἀσθενής· ἰσχνή· λεπτή. Λεπτὴ εἰσίθμη, τουτέστιν ἡ στενὴ δίοδος· παρὰ τὸ εἰσιέναι γινομένη, ἢ πλεονασμῷ τοῦ θ' ταυτὸν σημαίνει ἀραιὴ εἴσοδος. Λεπτήκεα, λεπτῆς ἐργασίας τυχόντα. Λεπτὴ λακάτα στρωφῶσα λεπτὰ μηρύματα· ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νήθουσα· τὸ γὰρ ἔτυμόν ἐστιν, οἷον ἠλακάτη, ἀπὸ τοῦ ἐνειλίσσειν συνεχῶς· τινὲς δὲ ἠλακάτην τὸν στήμονα. Λεπτόγεα, κακὸς ἀγρός· ἡ λεπτὴ γῆ καὶ μὴ λιπαρά· καὶ λεπτογέως. Λεπτόμητις, ἡ δασεῖα ψυχή. Λεπτόμιτον φάρος, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον. Λεπτομερῶς, μικρομερῶς. Λεπτός, παρὰ τὸ λείπω λεπτός, ὁ λείπων καὶ ἐνδέων· ἢ λέπω λεπτός, ὁ ἐξελεπισμένος· ἢ παρὰ τὸ λέπος· τοῦτο παρὰ τὸ λέπω λεπίζω· ὁ μέλλων λέψω. Λέπτυνιν παρὰ Λυκόφρονι, οἷον μὴ δεδοικυῖαν τὴν Περσεφόνην, παρόσον ἀπίθανα πάθη· ἄλλως λέπτυνιν οἱ μὲν τὸν ᾅδην· οἱ δέ, τὴν Περσεφόνην φασίν· ἤγουν τὴν λεπτύνουσαν τὰ σώματα τῶν ἀποθανόντων· ἢ λέπτυνιν τὴν ψυχήν· παρὰ τὸ λελεπτισμένην καὶ ἀερώδη οὖσαν· ἢ λέπτυνιν τὴν Περσεφόνην· ἤτοι τὴν κόρην καὶ τὸν θάνατον. Λεπυρόν, ὀξυτόνως· σημαίνει δὲ ἢ τὸ τοῦ ᾠοῦ, ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα. Λεπυριῶσαι, ἐξαχυριῶσαι. Λεπτύνω, ἰσχναίνω. Λεπτυσμός· λεπτυσμός ἐστιν ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ τῶν πεντεκαίδεκα ἀνδρῶν, ἐλάττοις γίνωνται. Λερναία, χολή. Λέρνη, κρήνη τοῦ Ἄργους, ἱερὰ Ποσειδῶνος. Λέρνη θεατῶν, ἀντὶ τοῦ κακῶν θέατρον. Λερόν, τὸ λεῖον. Λεσβιάζειν, πρὸς ἀνδρὸς στόμα πτύειν· λεσβιάδας γάρ, τὰς λαικαστρίας ἔλεγον. Λεσβίδας, ἀπὸ Λέσβου τῆς νήσου. Λεσβιεῖν, ἐπὶ αἰσχροῦ τάττεται· ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μολυνόμενοι, καθὰ τὸ ἱστορούμενον· ὅτι παρὰ Λεσβίοις τοῦτο πρῶτον ἡ γυνὴ ἔπαθε· καὶ παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ· ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ θρυλλούμενον δι' ἡμετέρων στομάτων εἴπω σόφισμα, ὅ, φασι παῖδες Λεσβίων εὑρεῖν. Λέσβος, ἡ νῦν Μιτυλήνη ἀπὸ μέρους· ἤτοι ἀπὸ Λέσβου μιᾶς τῶν ἐν τῇ νήσῳ πόλεων· ὥσπερ καὶ ὕστερον ἡ αὐτὴ ὅλη νῆσος, Μιτυλήνη καλεῖται, ὡσαύτως ἀπὸ ἑτέρας μιᾶς τινὸς τῶν ἐν αὐτῇ ποτὲ πέντε πόλεων· ἰστέον δὲ ὅτι, δοκεῖ οὐκ ἀγαθοὺς ἀνθρώπους ἡ Λέσβος ἐνεγκεῖν· ὅθεν καὶ λεσβιάσαι, τὸ αἰσχρῶς μολῦναι τὸ στόμα, καθὰ Αἴλιον Διονύσιον· ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν· ἢ Εὐαινετίδην, ἢ Ἀριστοκλείδην· καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, τὸ μετὰ Λέσβιον ᾠδόν, τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν· ἐκαλοῦντο δέ φασι καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμήν· πρῶτον μὲν ἀπόγονοι δι' αὐτοῦ· εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος· εἶθ' οὕτως ἀλοιποὶ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸ γὰρ ἁπλῶς Λέσβιον· χρῆσις τοῦ λεσβιάζειν, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. Λεσήϊα, τὰ πτερόεντα· ἀσπιδίσκια· τὰ κοῦφα. Λέσπιν, μεγάλην· ἱδρυλήν· Δίδυμος τὴν καταδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν· οἱ δέ, τὴν νοτεράν· ἄλλοι δὲ ἀσπίδα βαθεῖαν· οἱ δέ, λόχμην. Λέσχαι, τὰ κοινὰ δειπνητήρια· καὶ αἱ φλυαρολογίαι, καὶ αἱ πολυλογίαι, καὶ αἱ ὕβρεις· οἱ γὰρ καθεζόμενοι χάριν θέρμης ἐν ταῖς οἰκίαις, λόγους συνείρουσι. Λεσχαῖος, ἐξηγητής· ὁμιλητής. Λεσχέραι, αἱ σχολαί· ἀπὸ τοῦ λέξαι· ἐκεῖ γὰρ ὡμίλουν. Λέσχη, ὁμιλία· καὶ ἡ φλυαρία, καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις· σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνητήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους· καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσι. Λέσχη, δημόσιον ἀθύρωτον οἴκημα· ἔνθα οἱ ἐπαῖται συναγόμενοι, ὡς λέχος τι αὐτὸ εἶχον καὶ ἐλέσχαινον δέ, ὅ ἐστιν ὡμίλουν τὰ δοκοῦντα δηλαδὴ αὐτοῖς· ἢ καὶ παρὰ τὸ λέχος λέγεται, καὶ παρ' αὐτοῦ τὸ λεσχαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀδολεσχεῖν, καὶ ὁ ἀδόλεσχος. Λεσχηνεία, ὕβρις· καὶ λεσχηνίτης, ὁ ὑβριστής. Λεσχηρεῖ, κόπτει· ὁμιλεῖ. Λευγαλέον ἔπος, ἡ ἀπειλή. Λευγαλέαις, λυγραῖς, χαλεπαῖς διατριβαῖς. Λευγαλέοι εἰσίν, οἱ πρόχειροι εἰς λοιγόν· ἢ εἰς τὸ λέξασθαι, ὅ ἐστι κοιμᾶσθαι νήγρετον· τινὲς δέ, καὶ τοὺς φεύγειν ἑτοίμους ἐνόησαν. Λευγαλέον, ὀλέθριον· χαλεπόν· παρὰ τὸ λοιγόν, ὃ σημαίνει τὸν ὄλεθρον λοιγαλέον, καὶ μεταθέσει τῶν στοιχείων, λευγαλέον. Λεύγη, μέτρον τι γάλακτος. Λεύειν, λιθοβαλεῖν· λεύσετε, ἐκ τοῦ λεύω λεύσω τὸ λιθάσω· δι' ἑνὸς γράφεται σ' νόμῳ μέλλοντος· λεύσσω δὲ τὸ βλέπω, ἐν δυσὶ προφέρεται σσ. Λευϊθάν, ἢ λευϊαθὰν βασιλέα ὑδάτων ἑρμηνεύει. Λευΐ, ὄνομα κύριον· οὗ ἡ φυλή, ἱερατείας τάξιν ἐπλήρου· καὶ λευΐτης ὁ ἱερεύς. Λευΐτης, ὁ διάκονος· καὶ ὁ ἀπὸ φυλῆς τοῦ Λευΐ· ἢ λευΐτης ἐστίν, ὁ διακονῆσαι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον πρὸς ὠφέλειαν ἄλλοις δυνάμενος. Λευκάδα πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ τάττει· ἢ κατὰ ἀντίφρασιν· μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος, ἢ καὶ διὰ τοὺς ἐσχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, οὓς εἰκὸς τὸν ἥλιον ἔτι διαλευκαίνειν δυόμενον· ὅτι δὲ καθ' ἱστορίαν λευκὰς τόπος ἡ πετρωτικός, ἧς ἐγχώριοι λευκάδιοι, δῆλόν ἐστι. Λευκανία, ὁ λαιμός· ὁ στόμαχος· ὁ βρόγχος· ἢ τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος· παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι τῇ φύσει· ἢ παρὰ τὸ χεύω, χευνία, καὶ λευκανία. Λευκανίην, τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος ἀπέδακαι. Λευκαὶ φρένες, μαινόμεναι· ἢ λαμπραί· ἢ ἀγαθαὶ ἢ ἥμεροι. Λευκαίνω, παλύνω καὶ λευκὴ ἀκτή. Λεύκασπιδα, λευκῇ ἀσπίδι χρώμενον. Λευκὰ ἄλφιτα, τὸ ἐκ κέγχρων, καὶ ἡ λευκὴ κέγχρος. Λεύκεα, χοῖνος. Λευκερινεός, εἶδος συκῆς. Λευκή, ἡ διαφανὴς καὶ λαμπρά, παρὰ τὸ λεύσσω τὸ βλέπω. Λευκὴ ἡμέρα, ἡ ἀγαθή. Λεύκη, πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Λεύκῃ, ἐστεφανωμένῳ τῷ μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ· οἱ τὰ βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ στέφονται, ὑποχθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτόν· χθόνιον δὲ καὶ τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον· τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασί, πρὸς τῷ Ἀχέροντι· ὅθεν καὶ ἀχερωίδα καλεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ· ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωΐς, ἠὲ πίτυς βλωθρή. Λευκὴ στάθμη, ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Λευκὴ ψῆφος, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως, ἢ εὐστόχως ζώντων. Λευκή, νήσου ὄνομα ἐν Πόντῳ· λευκὴ δὲ λέγεται, διὰ τὸ ἐνδιαιτᾶσθαι ἐν αὐτῇ πλῆθος λευκῶν ὀρνέων. Λευκὴ ῥίζα, τὴν τοῦ δρακοντίου. Λευκὰς ἡμέρας διάγειν λέγουσιν, ἤγουν ἡδείας καὶ ἱλαράς. Λεύκιμμα, πίναξ γυψώδης εἰλημμένος, πρὸς γράμματα πολιτικὰ γραφόμενα, ἐπιτήδειος. Λευκίτης παρὰ Θεοκρίτῳ, ὁ λευκός. Λευκίνη, πέτρα. Λευκοδιφθεροι, λευκοδέρματοι. Λευκοθέα, ἡ Ἰνώ· ὅτι ἐμμανὴς γενομένη διὰ τοῦ λευκοῦ πεδίου θέουσα, ὅ ἐστι περὶ τὴν Μεγαρίδα, ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε· Μυρσίνος δὲ οὐ μόνον τὴν Λευκοθέαν Ἰνώ φησιν, ἀλλὰ καὶ τὰς

στηρίζας, λευκοθέας ὀνομάζει. Λευκόκρας, λευκοκέφαλος. Λευκόν, τὸ μετέχον λευκότητος. λευκὸν δέ ἐστι, χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως· ὅτι ἐξάπτει τὴν ὄψιν. μέλαν δὲ χρῶμα, συγκριτικὸν ὄψεως, ὅτι συστέλλει τὴν ὄψιν. Λευκόν, τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει· ὅπερ ἐστὶν ἐπὶ τὴν ποιότητα. τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς, τὸ εὐήκοον. λευκὴ γὰρ λέγεται φωνή, ἡ εὐήκοος. εὐήκοος δέ ἐστιν, ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀνοίγουσα. ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ δείκνυσι τὸ ὁμώνυμον. Λευκονιεύς, δῆμος τῆς λεοντίδος. Λευκόνιον, τόπος. Λευκοπύγοις, δειλοῖς· ὡς μελαμπύγοις τοῖς ἀνδρείοις. λευκοῖς λίνοις ἔχοντες αὐχοῦσι μέγα. Λευκὸς ὄνομα κύριον. βαρύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου. Λευκός, ὁ διαφανὴς καὶ λαμπρός, καὶ εὐσύνοπτος, καὶ εὐειδής. Λευκοστεφῆ, τὰ κεραυνόβλητα. Λευκόσυρος, βαβυλώνιος. λευκόχροος. Λευκόχρως, λευκὸν σῶμα ἔχων, ἐν ἐπιγράμματι. Λεῦκτρα, χωρίον βοιωτίου, περὶ θεσπίαν. Λευκώλενον ἥρην φησὶν ὁ ποιητής, ὁ κατὰ ἀλληγορίαν τὸ διαφανὲς τοῦ ἀέρος αἰνίττεται. ἰωνικὸν δὲ τὸ ἥρη. ὡς γὰρ θύρα θύρη, οὕτω πήρα πήρη, καὶ ἥρα ἥρη. ὡς δὲ ἡ ὠλένη ἀφ' ἧς ἡ λευκώλενος, ἐκ τοῦ ὀλέ τὸ πρᾶττω γίνεται ἐπενθέσει τοῦ υ κατὰ ἴωνας, ἵνα ἡ οὐλένη, καὶ δωρικῶς ὠλένη, δῆλον. Λευκώλενος, λευκοβραχίων. λευκόπηχυς. Λεύκωμα, τοῖχος γύψῳ ἀλειλιμμένος· πρὸς γραφὴν πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος. Λεύκων ἀγνός. γεγονὼς ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα. ὄνος. ἀσκοφόρες, φράτορες. Λευκωσία, μία τῶν σειρήνων. ἡ δὲ παρθενόπη. πρώτη ἦν ἐν αὐταῖς. παρθενόπην λέγουσι, διὰ τὸ ἔχειν παρθένου μικρᾶς φωνήν. ἢ διὰ τὸ ὅμοιον παρθένου μικρᾶ. λευκωσία πάλιν, ἡ λευκοτέρα ἔχουσα λευκὰ ὦτα. ἢ λευκοῦ τινὸς θυγάτηρ, ἢ τὰ τοῦ λευκοῦ ὦτα ἔχουσα. Λευμυρία, ἡ εὐτραπελία. ἡ κοινὸς διαχύσεις. καὶ ἡ κατὰ πλήξεις. καὶ ἡ ἡδύτης, καὶ ἡ καθαρότης. ἀφ' οὗ λαμυρὸν ὕδωρ, τὸ καθαρόν. καὶ λαμυρὰ γραφή, ἡ σαφὴς καὶ καθαρά. Λευρά, λεπτά, λεῖα. Λεύραι, εὑρίσκειν. Λευραί, λεῖαι εὐρεῖαι, καὶ πλατεῖαι. Λευρᾶς σωφροσύνης, τελείας καὶ πεδινῆς κοίλης. ὁμαλῆς. μὴ τραχείας. Λευρόν, τὸ λεῖον καὶ πλατύ. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρὺ ἢ λελιθευμένον. λεύειν γάρ, τὸ λίθοις βάλλειν. Λευρός, ὁμαλός. λεῖος. ἀπὸ τοῦ λίαν εὐρύς. Λεύσσουσι, ποιητικόν. ὁρῶσι. καὶ βλέπουσι κοινόν. λεύσσω τὸ βλέπω. λεύσσετε, ὁρᾶτε. Λευστά, ὁρατά. λιθοβόλητα. Λευστῆρα, λιθοβόλον. λυκόφρων. λευστῆρα οὕνεκε ῥίψε πέτρον. Λευχηνεύω, φλυαρῶ. Λεύχεται, κοιμᾶται. Λευχείμων, λευκὰ ἱμάτια φορῶν. Λευχοπατίας, δειλός. συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἧπαρ ἐπίπηγον, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται. Λεύω, λιθάζω. Λεχαίης φυλλάδα· τὴν πρὸς λέχη καὶ στιβάδας ἐπιτηδείαν, ἀπὸ τοῦ λέχους. Λέχαιον, ὄνομα ὄρους. καὶ λέχαιον, ἐπίνειον κορινθίων. ὃ παρέαλω, μνασιπάου ἄρχοντος. Λεχεποίης, καὶ βαθύσχοινος, ἀσωπὸς ποταμὸς ἱστορεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὡς πολλὴν ποίην τρέφων, ἤγουν βοτάνην. ἐν ᾗ λέξεταί τις ἤγουν κατακοιμηθείη διὰ τὸ δασύ. Λεχέρνα, παρ' ἀργείων θυσία ἐπιτελουμένη τῇ ἥρα. Λέχεσι, κοίταις. Λεχέων συγγερῶν, μισητῶν γάμων. Λέχη, ἐφ' οἷς τοὺς νεκροὺς κοσμοῦσι. Λεχήρια, ἐνήλατα. Λεχμάδα, ἤλεκτρον. Λέχνη, τόπος. Λέχος, δῆλον ὅτι τὴν κλίνην σημαίνει. ἣν οἱ ὕστερον καὶ ἀσκάντην καὶ σκίμποδα ἔλεγον, ὡς δηλοῖ ὁ γράψας οὕτως. ἀσκάντης ἀττικῶς, συνηθέστερον δὲ ὁ σκίμπους. ὁ δὲ κράββατος παρ' οὐδενί. λέχος δὲ ἀσκητόν, τὸ μὴ αὐτοσχέδιον καὶ εἰκαῖον, ἀλλὰ ἐπιμεμελημένον καὶ πολυδαίδαλον. Λέχος, καὶ εὐνή, δῆλον ὡς διαφέρει. καὶ ἔστι λέχος μὲν ἡ κλίνη πυκινὴ οὖσα ἵνα φέρειν ἔχῃ στερρῶς τὰ ἐπικείμενα. εὐνὴ δέ, τὸ παρὰ μὲν στρῶμα ἢν ἑρμηνεύων ὁ ποιητὴς ἐπάγει, κώεα καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα πολλάκις. Λέχος, ἡ κλίνη. εὐνὴ δὲ ἡ ἐπ' αὐτὴν στρωμνή. κατὰ τό, ἔμβαλε τ' εὐνῇ δέμνια καὶ χλαίνας, ἃ παρεξηγεῖται τὴν εὐνήν. ἀλλὰ τὸ ἐνεύναιον ἀμφότερα δηλοῖ. τήν τε εὐνὴν δηλαδή, καὶ τὸ ὑποκείμενον λέχος. Λέχος καὶ εὐνὴ καὶ δέμνια, ταῦτα κατὰ πολυωνυμίαν εἰσί. Λεχόοντο, συνεκάθηντο. Λέχος, μίξις. συνουσία, κοίτη. παρὰ τὸ λεχρίους ἡμᾶς ποιεῖν. ὅ ἐστι πλαγίους. ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέχος. Λέχριον, πλάγιον. λοξόν. Λέχρις, πλαγίως. ἢ ἐκ πλαγίου. Λεχώ, ἡ προσφάτως τετοκυῖα. Λεχῶδες, ὑλῶδες. βοτανῶδες. Λεχώϊα, τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ. ἀλλὰ κόραι τῷ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι, θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου. Λεψηρός, ταχύς. Λεὼς ἀττικῶς, ὄχλος. λαός, κοινός. Λεωβάτος, ὁδός. καὶ ἰχθὺς σελαχώδης. Λεωκόριον, τόπος. Λεωκόρειον εἶναί φησι φανόδημος ἐν τῇ ἐννάτῃ ἀτθίδος, ἐν μέσῳ τῷ κεραμεικῷ. Λεωφόρος, ἡ τὸν λαὸν φέρουσα ὁδός. Λεωκόριον, ἱερὸν ἀθήνησι τῶν λεὼ θυγατέρων. ὁ δὲ λεὼς υἱὸς ὀρφέως. Λεωκόντος, λεωλέθριος. ἢ λεωκόρητος, παντελῶς ἐξολοθρευόμενος. Λεώλης, τελείως ἐξώλης. Λεῷμι, θέλοιμι. Λέων, τὸ θηρίον, καὶ παρθένος, καὶ ἰχθύς. Λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω. ἐξ οὗ ἀλαός, ὁ ἐστερημένος τοῦ βλέπειν. ὀξυδερκέστατον γὰρ τὸ ζῷον ὥς φησιν ὁ μανέθων, ἐν τῷ πρὸς ἡρόδοτον. ὅτι οὐδέποτε, καθεύδει ὁ λέων. τοῦτο γὰρ ἀπίθανον. οὐκ ἐνδέχεται γὰρ ἐγρηγορέναι ἀεί. ἀλλ' ἴσως ὡς ἡ δορκὰς ἐν τῷ καθεύδειν, οὕτω καὶ ὁ λέων, ἀνεῳγμένους ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπειδὴ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν μεγάλων ὄντων, τὸ δέρμα τὸ ἐπικείμενον τοῖς ὀφθαλμοῖς, μικρότερόν ἐστι, καὶ οὐ δύναται σκεπάσαι αὐτούς. Λεωπέτρα, λίθος λεῖος. Λεωργόν, κακοῦργον. πανοῦργον. ἀνδροφόνον. Λέων, ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ. ἔστι μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀστέρων. δοκεῖ δ' ὑπὸ διὸς τιμηθῆναι τοῦτο τὸ ζῴδιον, διά τι τῶν τετραπόδων ἡγεῖσθαι. τινὲς δέ φασιν, ὅτι ἡρακλέους πρῶτος ἆθλος ἦν εἰς τὸ μνημονευθῆναι. φιλοδοξῶν γὰρ μόνον τοῦτον οὐχ ὅπλοις ἀνεῖλεν, ἀλλὰ συμπλακεὶς ἀπέπνιξε. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ πίνδαρος ὁ ῥόδιος, ὅθεν καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ ἔχειν ὡς ἔνδοξον ἔργον πεποιηκώς. οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ νεμέᾳ ὑπ' αὐτοῦ φονευθείς. Ἱστορία. Λέων, ἐν νεμέᾳ χώρᾳ τῆς ἄργους ἦν ἄτρωτος σιδήρῳ, καὶ βολαῖς παντοίαις. ὃν ἡρακλῆς συνθλάσας ταῖς οἰκείαις χερσὶ σκεπαστηρίῳ τῷ τούτου δέρματι ἐκέχρητο. φίλος δὲ ὢν τῷ τελαμῶνι ἄπαιδι ὄντι καὶ θύοντί ποτε τῷ διΐ, διαπορευόμενος ἐκλήθη ὑπὸ τούτου εἰσελθεῖν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν καὶ θῦσαι τῷ ἰδίῳ πατρὶ διΐ. οὕτως ἑστὼς μετὰ τῆς λεοντῆς, καὶ εὔξασθαι γενέσθαι παῖδα ἄρρενα αὐτῷ. ἡρακλῆς δὲ λαβὼν χρυσέαν οἰνοδόχον φιάλην, ἔθυσε καὶ ηὔξατο οὕτως. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν διέπτη ἀετός, καί φησι τελαμῶνι, ἔσται σοι παῖς. ὃν καλέσον αἰετόν, καὶ ἐκλήθη αἰετὸς κατὰ τὸ σημεῖον. καὶ συντεθέντα τὸ αἴαντα, αἰετὸν ἐκάλεσεν. εἶτα αἴαντα. αὐξηθέντα δέ, τῇ λεοντῇ τούτου ἡρακλῆς διεσκέπασε. καὶ ταύτην αὐτῷ ἐχαρίσατο. ὑφ' ἧς σκεπόμενος

τομένους ὡς ληροῦσιν ἀπρεπῶς· ἀλλ' ἦν μόνου τοῦ τόπου κατά τινας τοῦ σκεπομένου πρώην ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ, ὅτε ταύτην ἐφόρει ὁ Ἡρακλῆς· ἄλλοι δέ φασιν Ἡρακλείδην εἶναι τὸν Αἴαντα· ταῦτα δὲ λῆρος· οὔπω δὲ ἔχει τὸ ἀληθές· περὶ δὲ ζῆλος ὢν στρατιώτης ὁ Αἴας, καὶ πολλοῖς πολέμοις πολεμήσας, οὐδέποτε ἐτρώθη, τῷ ἄριστα τηρεῖν ἑαυτὸν καὶ σκέπεσθαι τῷ σάκει· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνεῖλε τὸ ξίφος κατὰ τῆς θυρᾶς ὤσας, ἢ τοῦ τραχήλου, εἰς μῦθον ἐτέθη ὅτι τούτοις τοῖς τόποις εἶχε μόνοις τρωτοῖς. Λεοντηδόν, φοβερῶς· δίκην λέοντος. Λέοντος ἰδιότης· φασὶ τὸν λέοντα διωκόμενον μὴ φεύγειν προτροπάδην, ἀλλ' ἐν ποσὶ παλίζεσθαι, ὅ ἐστι, συχνὰ μεταστρέφεσθαι· ὥστε τό, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβειν· ὁ μεταλαβὼν ποδὶ σκέλος χωρεῖν λέγει· οὐ φράσας κάλλιον τοῦ ποιητοῦ· ὡς τὸ γόνυ γουνὸς ὀλίγον ἀμείβων πρὸς τὸ μακρὰ βιβάζων, αὐτῇ λέξει. Λέοντα παρ' Ὁμήρῳ, ἐν τῷ ρ̄ τῆς Ἰλιάδος οἱ παλαιοὶ τὴν θήλειαν λέγεσθαί φασιν· οἷα τοῦ ποιητοῦ μὴ εἰδότος εἰπεῖν λέαιναν ὡς καὶ περὶ Ἀρτέμιδος εἶπέ που τό, ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶν ἔθηκε Ζεύς· ὅ ἐστι λέαιναν· οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, ἱστοροῦσι καὶ ὅτι λέων ἄρρην ἀσκυμναγωγεῖ· διὸ Ζηνόδοτος οὐ παρεδέχετο τοὺς ἐνταῦθα στίχους· λέοντα μὲν αὐτὸς τὸν ἄρρενα νοῶν, λέγων δὲ σκυμναγωγεῖν τὸν ἄρρενα· καὶ μὴν Ἀντίμαχος καὶ ἄλλοι σκυμναγωγεῖν ἱστοροῦσι τὸν ἄρρενα λέοντα. Λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς, ἀντὶ τοῦ κατεδηδώς· Ἴωνες διαλύουσι τὰ σύνθετα ῥήματα καὶ μεταξὺ τιθέασι τὰ ὀνόματα. Λεωπετρία, λεῖος λίθος· δυνατὸν ἐστιν ἀπό τινος λεωπετρίας ἀπόβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν Χερρόνησον, κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων. Λεωργός· Αἰσχύλος τόνδε πρὸς πέτραις ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι περὶ Προμηθέως· τουτέστι τὸν πάντολμον τὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἀποθνήσκοντα· ἢ τὸν λαοὺς ταράσσοντα. Λεώς, ὁ λαὸς Ἀττικόν· ἔστι δὲ ὄχλος. Λεώς, ἐὰν μὲν ὀξύνηται, Ἀττικόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ λαός· εἰ δὲ βαρύνεται ἀποβολή ἐστι τοῦ τελέως· ὃν γὰρ τρόπον προέρχεται ἡ τι ἐν τῷ τέτρομος ἀφαιρεῖται ἐν τῷ τελεὼς τελέως. Λεῶς, παντελῶς· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Λεωτροφίδου λεπτότερος, καὶ Θουμαντίδος, ἐπὶ τῶν χλωρῶν καὶ λεπτῶν. Λεωφόρος, ὁδὸς δημοσία.

ΤΟ Λ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η΄

λ Λήβω, ἄχρηστον· ἀφ' οὗ τὸ λαβεῖν· καὶ τὰ λήμματα· ἔστι δὲ λῆμμα, ὃ λαμβάνει τις ἑτέρου διδόντος· ὃ παρὰ ἀπὸ μὲν τοῦ διδόντος λέγεται δόσις, ἀπὸ δὲ τοῦ λαμβάνοντος, λῆμμα. Λῆ, θέλει. Ληβόλε, λιθοβόλε, ἄξιε λιθασθῆναι. Ληβολία, δημοσία κοπρία. Λητουργία, ληθαίη· ὄρος. Λήγω καὶ παύω, τῆς γραφῆς, καὶ παύομαι γράφειν· καὶ ἔτι παύομαι γράφων, ἐξ οὗ λῆξις καὶ κατάληξις καὶ ἄληκτον. Ληδάριον, θέριστρον· ἄλλως· εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν· Ἀριστοφάνης· καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι. Λήδας· ἡ εὐθεῖα ἡ λήδα· τὰ δὲ εἰς δᾱ ὀνόματα καὶ εἰς ρᾱ, καὶ εἰς θᾱ, ὁμοίως καὶ εἰς ᾱ καθαρὸν φυλάττει τὸ ᾱ ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς· τὰ μὲν εἰς δᾱ, οἷον βασιλίνδα, βασιλίνδας, ὀστρακίνδα, ὀστρακίνδας, διελκυστίνδα, διελκυστίνδας, μυΐνδα· μυΐνδας· χυτρίνδα, χυτρίνδας· φρυγίνδα, φρυγίνδας· κινητρίνδα, κινητρίδας· χινοφιλίνδα, χινοφιλίνδας· ἀποδιδρασκίνδα, δας· αὗται δὲ πᾶσαι παιδιῶν εἰσὶν εἴδη· τὰ δὲ εἰς ρᾱ, οἷον ἡμέρα, ἡμέρας· ἥρα, ἥρας· τὰ δὲ εἰς θᾱ, οἷον μάρθα, μάρθας· κισσαύθα, κισσαύθας· κυμαίθα· κυμαίθας· τὰ δὲ εἰς ᾱ καθαρόν, οἷον μαῖα, μαίας· φιλία, φιλίας· ἡ δὲ αἰτία, ὅτι τὸ ᾱ μακρὸν ἔχουσι, καὶ κανὼν ἂν ὑγιὴς λέγοιτο, τῶν εἰς ᾱ βαρυτόνων θηλυκῶν, ὅσα μὲν καθαρὸν ἔχει τὸ ᾱ, ἢ μετὰ τοῦ ρ̄ τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς· ὅσα δὲ πρὸ τοῦ ᾱ ἄλλο σύμφωνον ἔχει, εἰ μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ φυλάττει πάλιν αὐτὸ ἐπὶ τῆς γενικῆς, εἰ δὲ βραχὺ τρέπει αὐτὸ εἰς η̄. Ληδεῖν, κοπιᾶν· κεκμηκέναι. Λήδιον ἔσθημα, τοῦ Ψελλοῦ· λωρόν· λεῖον· καὶ παρὰ τὸ λήδιον ἔσθημα. Λήδιον τὸ τριβώνιον, ἢ χλανίδα παλαιάν. Λήνναι, ὡμάλισαν. Ληθαία, λαθραία. Λήθαιον ὕδωρ, ἐπιλησμικόν· καὶ λήθιον πόμα. Ληθάνει, λανθάνειν ποιεῖ. Λήθαργος, ἐπιλήσμων· ἐπίβουλος· καὶ κύων ὁ προσσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων καὶ τῶν ἵππων οἱ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί, καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ. Λήθαργος, ἡ ληθώδης νόσος, καὶ ὁ ταύτην νοσῶν· ὃς καὶ ἐπιλήσμων λέγεται. Λήθεται, ἐπιλανθάνεται. Ληθεδόνος, ὄνομα πηγῆς· καὶ ληθεδών, λύσις. Ληθεδανὸν φάρμακον, τὸ λήθην ἐμποιοῦν. Λήθη, ἡ λάθησις· καὶ ληθεδών· ληθεδόνος. Λήθη, μνήμης ἔξοδος καὶ ἐκβολή· καὶ ἀμέλεια. Ληθικές, εἰς λήθην ἄγον τὸ φάρμακον. Λήθην κιρνῶν, λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων· τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες, ἀντὶ τοῦ τολμηταὶ γενόμενοι. Ληθιμόνοισι, ληθάργοις. Λήθης πεδίον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Λήθιος, λαθραῖος. Λῆθον· βαλιόν. Λήθομαι, ποιητικόν· τὸ ἐπιλανθάνομαι, κοινόν· καὶ λήθω ἕτερον· καὶ λανθάνω· καὶ μετὰ μετοχῆς, λανθάνω ποιῶν τόδε· καὶ ἔλαθον κλαπείς, ἀντὶ τοῦ λανθάνω ἐμαυτόν· καὶ ἔλαθον ἐμαυτόν· τὰ γὰρ μεταβατικά, ὅτε μὴ ἔχει ὅπου μεταβήσεται, εἰς τὸ ἐνεργοῦν πρόσωπον ἐξ ἀνάγκης ἀναστρέφει· οἷον μεθῆκα εἰς τὴν θάλασσαν ἐμαυτόν δηλονότι. Ληθότης, ἡ ἐπιλησμοσύνη. Λήθω, λανθάνω· μήθω μανθάνω· λείπω λιμπάνω· τὰ διὰ τοῦ ανω πλεονασμῷ τοῦ ν̄ συστέλλει τὴν ἄρχουσαν τῶν ῥημάτων ἀφ' ὧν παράγονται. Λήια, τὰ σιτοφόρα χωρία· καὶ συναιρέσει λῆα· ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λᾱ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἰέναι· λάϊον καὶ λήιον, παρὰ τὸ λίαν ἰέναι, καὶ αὔξεσθαι τὸ σιτοφόρον πεδίον· ὅθεν καὶ λεία, ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις ἡ νεμομένη τὰ λήια. Ληιάδας, γυναῖκας ἠλιστάς, αἰχμαλώτους· ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας ἦγον· δι' οὗ δηλοῖ ὡς δύναταί τις ληιάδας γυναῖκας ἑρμηνεῦσαι τὰς δουλίδας· τοιαῦται γὰρ αἱ τὸ ἐλεύθερον ἦμαρ ἀφαιρεθεῖσαι. Ληιάνειρα, ἡ ποιοῦσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἐρᾶν. Ληιάς, αἰχμάλωτος· δορυάλωτος. Ληιβότειρα σῦς, ἡ διαβοσκομένη τὸ ... λήιον· ἣν ἐξωδύντιζον οἱ δεσπόται τοῦ χωρίου· ὁ νόμος δέ φασι παρὰ τοῖς Κυπρίοις ἀπειλεῖ δὲ τοῦτο· Ἶρος τῷ Ὀδυσσεῖ ὡς ὅμοια δῆθεν παίοντι καὶ τὸ αὐτοῦ θέρος καταβοσκομένῳ, τὴν εἰλαπίνην τῶν μνηστήρων. Ληιβοτείρης, ὄνομα ἐπίθετον γέγονε, παρὰ τὸ βοτήρ· βότειρα· ὡς πατὴρ πάτειρα, καὶ μήρ, μήτειρα. Ληιβοτής, ὁ ἄγριος χοῖρος. Ληίδα, μερίδα· ἢ λείαν· τὴν ψιλὴν κτῆσιν. Ληίδα καταχρηστικῶς, τὰ χρήματα· κυρίως δέ, τὰ ἐκ λαφυραγωγίας. Ληιδάριον, θερίστριον· ἢ εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ληίδιον, τριβώνιον εὐτελές· ἢ χλανίδιον παλαιόν. Ληιδιώδεις, τριβωνίδες. Ληιζόμενος, σφετεριζόμενος· αἰχμαλωτιζόμενος. Ληίζω, ληίσω ληιστής· καὶ λῃστής· γράφεται καὶ ληιστὴρ ποιητικῶς· καὶ ληιστώρ.

ἐκ τοῦ τοῦ ληστρικός. ληΐζομαι δὲ, τὸ λαφυραγωγῶ. ληΐζεται, αἰχμαλωτίζεται. ληΐσατο, ἐκτήσατο. ληΐσατο, ἐλαφυραγώγησεν. αἰχμαλώτισε. Λῆιν, προνομία. οἰκονομία. βοσκήματα. Λήϊμνος, εὔβατος. Λύϊνος ὕμνος, καὶ ληναῖος, διόνυσος. Λήϊοι, ἱεροί. καὶ ἄγγελοι. Λήϊον, τὸ χωράφιον. τὸ λαῖον δὲ ὁμοίως. λαῖον δὲ, τὸ δρέπανον. λαῖον καὶ λαῖνος. Λήϊον, εὐτελές. κολόβιον. Λήϊον, ἀπὸ τῆς γῆς ἐτυμολογοῦσιν οἱ παλαιοί. οἷον τραπέντος τοῦ γ εἰς λ. ὁ τριόντι καὶ ἐν τῷ μόγις καὶ μόλις γίνεται. τὸ δ' αὐτὸ καὶ λαῖον δωρικῶς λέγεται. διὸ συνελὼν ὁ θεόκριτος λαῖον αὐτὸ λέγει, ὥσπερ αὖθις τὰ λήϊα λῆα ποιεῖ ἡ συναίρεσις. καθὰ καὶ τὸ ληΐδιον, λήδιον. καὶ τὸν ληϊστὴν, ληστήν. καὶ τὸ λεληΐσθαι, λελῆσθαι, ἀπὸ τοῦ ληΐζω. Λῆις, κτῆσις ἡ ἐκ τῶν λαφύρων, καὶ βούλησις. Λῆις, ἡ λαφυραγωγία. λεία ἡ λαφυραγωγία, καὶ ἐν διαιρέσει, ληΐς. τὸ δὲ λεία, οἶμαι παρὰ τὸ λαύω τὸ ἀπολαύω. λέγονται καὶ ληΐδες, καὶ ληΐτιδες. ἀλλά ῥ ληϊάδεσι δορυκτήταις πελαύων, ἢ λαπίνῃσι μέλαθρον τὸ ληΐτιδες. Ληΐσατο, ἐκ λείας κατέλιπεν. ὅμηρος. οὓς μοι ληΐσατο δῖος ὀδυσσεύς. Ληϊσθεὶς, λῃσθείς. καὶ ληστικὸν πράγμα, καὶ πλῆθος ληστρικὸν δὲ κτῆμα. Ληϊσθέντος, κλαπέντος. ἀφαιρεθέντος. Ληϊσθεὶς, τρεπόμενος. Ληϊσμαδία, αἰχμάλωτος, λεληϊσμένη. Ληΐσατο, ἀπὸ λείας ἔλαβεν. ἐμερίσατο. ἐλαφυραγώγησε. Ληϊστοὶ, κλητοί. Ληϊστοὶ, ἀπὸ τοῦ ληΐζω γίνεται. ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ λεία κατὰ διάλυσιν λειστοί. καὶ ψυχὴ λειστὴ διὰ τοῦ ε. ὅπερ ἐκπαθὲν εἰς η ἐποίησε τὸ ληϊστόν. ἔστι δὲ παθητικῆς μὲν διαθέσεως ὁ ληϊστός. ληΐζεται μέν τις πολεμῶν. κτᾶται δὲ ἠπιώτερον. καὶ ἀπαλλαττόμενος, ἢ χάριν λαμβάνων, ἢ ἕρμαιον εὑρίσκων, ἢ ἄλλως ὁπωσοῦν. ἔστι δὲ λειστὴ, ἡ ἀκουσίως ἑλκομένη. ἑλετὴ δὲ, ἡ ἑκουσίως ἐπανερχομένη. καὶ ὡς ἂν εἴποι τις αἱρετὴ, διὰ τὸ κατὰ προαίρεσιν. Ληϊστὸς, ὁ ἐκ λείας ὅ ἐστι λαφύρων κτητός. Ληϊστοσάλπιγγες, οἱ τυῤῥηνοί, ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασι. Ληϊστόριον, σπύον, ἐφ' οὗ τὸ πῦρ φέρεται. Λήϊτα, κτήματα. Ληϊταὶ, ἡγεμονίαι. στρατιαί. λαφυραγωγίαι. Λήϊτη, ἱέρεια. οἱ δὲ λιτή. Ληΐτιδι. ἴσως μὲν ὅμοιόν ἐστι τῇ ἀγελείᾳ, εἴπερ ἐκείνη γίνεται παρὰ τὸ ἄγειν λείαν. ἧς μέρος καὶ τὰ λάφυρα, ἤτοι σκῦλα. ἐξ ὧν σκυλητρία παρὰ λυκόφρονι ἀθηνᾶ. εἰ δὲ ἀγελεία λέγεται ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ ἄγειν λεὼν, ἢ παρὰ τὸ ἄγην ἐλαύνειν, διαφέρει οὕτως ἡ ληΐτις καὶ ἡ ἀγέλεια. Λῆιτο, ἐπέθετο. Ληϊτάρχαι, οἱ καθηγούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων, καὶ ἀρχαί, καὶ ἱερεῖς. Λήϊτος, ἀριστέως ὄνομα. δηλοῦ τὸν ἐκ πολέμου κτώμενον. ἀπὸ τοῦ ληΐζω τὸ λαφυραγωγῶ. ἐξ οὗ λεληϊσμένος κατὰ συναίρεσιν παρ' εὐριπίδῃ, ὁ λεληϊσμένος. γράφεται δὲ διὰ μόνου τοῦ ἰῶτα διχρόνου κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ὁ λήϊτος. Ληϊτουργοί, ὑπουργοί. δημιουργοί. Ληΐων, σιτοφόρων ἀρουρῶν χωρίων. Ληκᾶν, τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι. Ληκᾶσθαι, περαίνεσθαι. καὶ τὰ αὐτά. Ληκεῖ, φοβεῖ. βοᾷ. κροτεῖ. φωνεῖ. Ληκῆσαι, πατάξαι. ὑλακτῆσαι. καὶ λακῆσαι ὁμοίως. Ληκτὸς, καταληπτός. Ληκυΐζειν, τὸ μεῖζον βοᾶν, καὶ ψοφεῖν. Ληκυθιάδες, ἐνώπια ποιά. Ληκυθιστὴς, ὁ μικρόφωνος. οὕτω σοφοκλῆς. καὶ ληκυθισμός. ὡς τὸ, περιενεγκεῖν εὐστρόφως, καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν, τῶν αἰσχρῶν καὶ γελοίων ἀσμάτων. τουτέστι, τὴν φωνήν. Λήκυθος, ἀγγεῖον ἐλαιοδόχον. παρὰ τὸ ἔλαιον κεύθειν. ἵνα ᾖ ἐλαιόκυθός τις. ὅτι ἡ λήκυθος καὶ ὄλπη λέγεται, φέρει χρῆσιν ἀθήναιος ἐξ ἀχαιοῦ λαφυροῦ φησι ποιητοῦ. λέγων καὶ ὅτι αἱ λήκυθοι καὶ ἐκ τιμίας ἦσαν τῆς ὕλης, οἷον στέφανοι. καὶ λήκυθον μύρου χρυσοῦ, ἢ ἀργυροῦ. καὶ ληκύθιον. θυλάκιον. Λήκυθος, θηλυκῶς παρὰ ἀριστοφάνει. ὃς τοῖς νεκροῖς ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους ὁ τῶν γραφέων ἄριστος. τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἔγραφε. Ληκώμεθα, κινώμεθα. ἀριστοφάνης. μάλισθ' ὅταν ἀπὸ τοῦ ληκώμεθα τὴν νύχθ' ὅλην. Λήκω, τὸ μόριον. Ληλάντιον, πεδίον τῆς εὐβοίας. ὠνομασμένον ἀπὸ ληλάντου βασιλέως. Λῆμα, ἀξία. ἀνδρεία. φρόνημα. κέρδος, θράσος. τόλμημα. Λημᾷν χύτραισι, κολοκύνταις. παροιμία. χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις, ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων πάνυ. Λημάτια, τὰ βουλεύματα. Λημᾶτε, μεγαλοφρονεῖς. καὶ κομπάζεις. ἀριστοφάνης. ἐπειδὴ λημᾶτε, καὶ ἀνδρεῖος εἶ. καὶ λῆμα τὸ φρόνημα. Λημάτων, ὀρθρινῶν θελημάτων. ταχινῶν. Λήμβων, ἐν σκαφίδι, ἢ ἐν πλοιαρίῳ. Λήμη, λευκὸν ὑγρὸν τὸ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον, παρὰ τὸ λεύω τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις οὕτως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω. Λήμη ἐστι, τὸ πεπηγὸς δάκρυον. ὅπερ καθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ τῶν γερόντων δάκρυον παχὺ ὂν, λήμας μεγάλας ποιεῖ. Λήμματα, προβλήματα. ἢ πορίσματα. καὶ τόποι καὶ ἀφορμαὶ τῶν ἐπιχειρημάτων, τῶν εἰς ἑτέραν κατασκευήν. Λημμάτιόν ἐστιν, ὅπερ εἰλήπται ὡς ὁμολογούμενον πρὸς κατασκευήν τινος. Λῆμμα, τὸ δῶρον. ἢ καὶ δύο μμ. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ λήψω τὸ λαμβάνω. λῆμα δὲ ἡ φρόνησις, ἢ καὶ ἐν μ. Λημμᾶς, καὶ ἀμβλυώττεις πρὸς τὰ γιγνόμενα, καὶ λημμᾶς κολοκύνταις, ἤγουν λήμας ἔχεις ὁμοίας κολοκύνταις. λημῶντε τὰς φρένας, ἤγουν τυφλώττοντες, καὶ βεβλαμμένοι τὰς φρένας. Λήμνια, φοβερά. μοχθηρά. Λημνία δίκη, ἡ κακίστη. Λήμνια κακά, ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ παροιμιάζεται. οἱ κοιμώμενοι ἀνῃρέθησαν ὑπὸ γυναικῶν, οἴνου ὡς εἰκὸς προεμφορηθέντες. καὶ οἱ ἀχαιοὶ δὲ ἐν λήμνῳ πίνοντες κρατῆρας ἐπιστεφέας οἴνου, κατεκαυχῶντο τρώων. συμπατριῶται γοῦν, οἷον οἶνος καὶ ὕπνος. ἄλλοι δέ φασι διὰ φιλοκτήτην, ἐκεῖ διατρίβειν τὸν ὕπνον. ὡς ἂν παύῃ τὰς ὀδύνας κατακλένων τὸν ἥρωα. καλεῖ δὲ αὐτὸν ὅμηρος, κασίγνητον θανάτου. Λήμνιον πῦρ, ἔστιν ἀναφορὰ ἐν λήμνῳ πυρὸς χαλεπή τις. Λημνίσκοις, τὰς στεφανὰς συρακούσιοι ταινίας. Λῆμνον, καὶ τὴν ἴμβρον, ἀπέχειν φασὶν ἀλλήλων, σταδίοις ἑκατὸν εἴκοσι. περὶ δὲ ἴμβρου ὅτι νῆσος θρακικὴ ἔχουσα καὶ πόλιν ὁμώνυμον, ὁμοίως τῇ λήμνῳ. καὶ ὅτι καβείρων ἱερὰ ἦν καὶ ἑρμοῦ. ὃν ἴμβρασον οἱ κᾶρες ἐκάλουν, ἱστοροῦσιν οἱ παλαιοί. Λῆμνος δὲ πόλις. ἔχει γὰρ ἡφαιστίαν, καὶ μυρίνην. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ μυρίνης τῆς θόαντος γυναικὸς, κρηθέως δὲ θυγατρός. Λῆμνος, ὄνομα νήσου τῆς θράκης πλησίον, ἱερὰ ἡφαίστου. Λημυκαί, εἶδός τι ἐπισήμων ἐν μεταποντίῳ. Λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω. λήμη γὰρ λέγεται τὸ συνιστάμενον ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς λευκὸν ὑγρὸν, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. παρὰ τὸ λάω τὸ βλέπω. Λήναια λεγόμενα, ἔνθα τὰ λήναια καὶ ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ διονύσῳ. λήναιον γάρ ἐστιν ἐν ἀγροῖς ἱερὸν τοῦ διονύσου, διὰ τὸ πλεκτοὺς ἐνταῦθα γεγονέναι, ἢ διὰ τὸ πρῶτον τῷ τόπῳ ληνὸν τεθῆναι. Λῆναι, βάκχαι. ἀρκάδες. λῆν, λίαν. Ληναῖος, ἐπίθετον τοῦ διονύσου. Λήναιον, ἑορτὴ διονυσιακή. Ληναΐτης, χορὸς ὁ τῶν ληναίων.

Ληναΐτην παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἑορτὴ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις τὰ λήναια· ἔστι δὲ εἰς διόνυσον· ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταί, συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ δημοσθένης εἶπεν ἐξ ἁμάξης· ἐπὶ ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄδοντες καθήμενοι, λέγουσι καὶ ᾄδουσι τὰ ποιήματα. Ληναιὼν μὴν, ὁ ἰανουάριος· ἐκλήθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ τῷ διονύσῳ τῷ τῶν ληνῶν ἐπιτελοῦσιν ἑορτὴν τῷ μηνὶ τούτῳ. κατὰ δέ τινας ληναιὼν, διὰ τὸ τοὺς οἴνους ἐν αὐτῷ κομίζειν. οὗτος δὲ ὁ μὴν, ἀρχὴ μηνῶν ἐστιν· οἱ δὲ ληναιῶνά φασιν, ἐπειδὴ διονύσου ἐποίουν ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ, ἣν ἀμβροσίαν ἐκάλουν. Ληνεῖ, ἐρίῳ. Ληνάζουσι, βακχεύουσι. Λήνεσι βεβρίθει, τοῖς ἐρίοις· ὅθεν καὶ λανάριοι καλοῦνται οἱ κτενισταί. Ληνὶς ληνίδος, ἡ βάκχη παρὰ τὴν ληνόν· καὶ ληνὶς ἡ μέθη. Ληνοβάται, οἱ ἱερεῖς. Ληνοὶ, σοροὶ, πύελοι· ἢ τῶν ἁρμάτων δίφρων αἱ κοιλότητες. Ληνὸς, ὅπου αἱ σταφυλαὶ πατοῦνται. Ληνὸς, παρὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτύνω, λεανῶ· λεανὸς καὶ ληνός. Ληνὸς καὶ προλήνιον, αἱ ἐκκλησίαι. Λῆξαί μοι χεῖρας φόνου, ἐντελὲς εἴρηται τουτέστι, παῦσαι φόνοιο. παρ' ὁμήρῳ ἐν χ΄ τῆς ὀδυσσείας. Λῆξαι, ἐπαύσατο. Λήξεως, κατὰ παύσεως· κληρονομίας. Ληξιαρχικὸν, γραμματεῖον εἰς ὃ ἐνέγραφον τοὺς τελειωθέντας τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν· παρ' ὃ τὸ ὄνομα γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν· λήξεις δέ εἰσιν, οἵ τε κλῆροι, καὶ αἱ οὐσίαι. Λῆξις, τὸ ἔγκλημα· καθ' ὃν λόγον φαμὲν, τὸ λαχεῖν δίκην. Λῆξις, παῦσις· ἡ μερίς· κληρονομία. ὡς τὸ, καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν, τοῖς χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τῆς ἐκείνων λήξεως ἤδη. καὶ αὖθις, παῦσίς ἐστι κληρονομία· λῆξις δὲ μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. Λῆον, ἔθνη καὶ ὄχλον. Ληπτὴς, ὁ λαμβάνων. Ληπτὸς, κρατητός. Ληπτέος, ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλώτων ἔλεγεν. Ληρεῖν, τοῦ φλυαρεῖν διαφέρει· ληρεῖν μὲν γὰρ λέγεται, ὅταν τις ὑπὸ μέθης λήροις λέγῃ, καί τινα ῥήματα ἀνάρμοστα· ὡς τὸ κοινῶς λεγόμενον παραλαλεῖν· ὅπερ λέγεται παραληρεῖν· φλυαρεῖν δὲ, τὸ περισσὰ καὶ μάταια φράζειν· ἤγουν τὸ ἀδολεσχεῖν. Ληρεῖς ἔχων, καὶ παίζεις ἔχων, ἀττικόν ἐστι· πλεονάζει δὲ τὸ ἔχων. Λῆροι, τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα. Ληροπειώδη, ληρώδη. Λῆρον ληρεῖς, ὕβριν ὑβρίζεις· φυγὴν φεύγεις, ἀττικὴ φράσις· καὶ μανίαν μαίνῃ· καὶ ζῶ ζωήν· καὶ δουλεύω δουλείαν· ταῦτα πάντα ἀττικῶς· ἐφ' ὧν τὸ πρᾶγμα ἐπάγεται, τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα· ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις. Λῆρος, ὁ διαρρέων κατὰ τὴν μνήμην λανθάνων ἢ φλύαρος· μάταιος· ματαιόφημος· ὡς τὸ, πολλὰ γάρ μοι ταῦτα, καὶ ἐκ μειρακίων ἐδόκει, λῆροί τε, καὶ φλήναφοι. καὶ αὖθις· ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς, οὐχ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, ἵνα καὶ φθαρτὸς, καὶ θνητὸς λογισθῇ. Ληρώδεις σανίδες, ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται. Ληρωδῶ, παρὰ τὸ ἀοιδῶ. τὰ εἰς δῶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, περισπᾶται. ἐξέφυγε τοῦτον τὸν κανόνα τὸ ἀείδω καὶ ἐρείδω. Λῆς, ἀντὶ τοῦ ἐθέλεις λέγουσι δωριεῖς· λῶ γὰρ τὸ θέλω· ὅθεν καὶ λῷον τὸ ἐπωφελὲς, ὃ πάντες θέλομεν. Λήσεις, ἀγνοήσεις· λήσεις σεαυτὸν, τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας· τέλεον ἀπολέσας. Λησθέων, στρεφόμενος. Λῆσις, βούλησις· αἵρεσις. Λησμένη, διαλελησμένη. Λήσομαι, ἐπιλάθομαι· λήθην ἕξω. Λῆσος, ὁ ἐν τῷ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ. Λησταὶ, οἱ πειραταί. καὶ ὅμηρος, οἷά τε ληϊστῆρες. Λήσταρχος, ἀρχηγὸς λῃστῶν. λῃστὴς· ἀπὸ τοῦ ληΐζω τὸ πραιδεύω, γέγονε ληϊστὴς καὶ κατὰ συναίρεσιν, λῃστής. Λῆστις, ἡ λήθη. Λῃστικὸν χρῆμα, ἢ κτῆμα· ὡς τὸ, κοσόβων τὸ λῃστικὸν, τὴν ἑλλάδα ἐπέδραμον· ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀθανέστατος ὢν, λῃστικὸν ἐν τῇ ἀγρουλίᾳ ἑξακοσίων ἀνδρῶν συνέστησε. Λῆται, ἄνεμοι. Λητὴ, ὄνομα πόλεως καὶ ἱέρεια. Λητῆρες, ἱεροὶ στεφανοφόροι ἀθάμαντες. Λήτειραι, ἱέρειαι· τῶν σεμνῶν θεῶν. Λῆτο, ἐπελάθετο. Λητῷος, κύριον. Λητοΐδης, ἀπόλλων· ὡς ἀπὸ τῆς λητοῦς. Λητὸν, δημόσιον. Λητὸς, λιμήν· ἢ θάλασσα. Λητοῖ, καὶ σαπφοῖ, ἀντὶ τοῦ λητὼ, καὶ σαπφὼ ἴωνες λέγουσι· τὰ γὰρ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ἐπὶ αἰτιατικῆς εἰς οῦν προάγουσιν ἴωνες. Λῃτουργεῖν, διὰ τοῦ η, καὶ λειτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει· λῃτουργεῖν τὸ τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν, λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον· τὸ δὲ λειτουργεῖν, κακὰ λέγειν. Λητὼ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀπόλλωνος· παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθάνω· ἐπιλησίκακος γὰρ ἡ θεὸς, ὡς ἕλληνες μυθολογοῦσι. Λητὼ ὅτι νὺξ, ζήτει τὸν ἀπόλλω. Λητὼ, οὐ μόνον εἰς λήθην ἀλληγορεῖται, ἀλλὰ καὶ εἰς νύκτα. τὴν περὶ ἀέρι δὴ προσήκουσαν, ὅτι μὴ φωτὶ καταλάμπεται οὐκ ἂν εἴη τις τῶν περὶ λόγοις ἀγνοῶν. Ληφθῆναι, κρατηθῆναι. Λῆχμον, λῆξιν. Ληχοῖον, κανοῦν· ἢ λοχοῖον. Λήψομαι, ἐπιληφθήσομαι.

ΤΟ Λ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι·

Λιάζει, ῥίπτει· παράσσει· ἢ λίαν σπουδάζει. Λιάζετο, ἡσσοῦτο. Λιαζόμενοι, σκιρτῶντες. Λιάζω, τὸ ἐκκλίνω· καὶ λιασθείς· τὸ θέμα, λιάζω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ ἐκκλίνω· ἀλοῦν, ἀλίζω· καὶ μεταθέσει τοῦ λ, λιάζω. Λιάζω, ποιητικῶς τὸ ἐκφεύγω. Λιάμαθοι, οἱ αἰγιαλοί· ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς.

Λιαμάθω, αἰγιαλῷ· λίαν ἀμαθώδει. Λίαν, σφόδρα· πολύ· πάνυ ἄγαν. Λίαν ἔλαβον, ἢ [illegible] ἔλαβον· ἢ πραΐδαν· διὰ διφθόγγου. Λίαν, κάρτα λέγουσιν ἴωνες. Λίαν· τίσον δὴ μὴ ἐπὶ [illegible] ρίου λίαν· πάνυ. καὶ τοῖς τοιούτοις. Λίαν σοφὸς, πάνυ τίμιος· καὶ λίαν σοφῶς· λίαν ποιεῖ· λίαν ἄγαμαι κτι· τὰ ἐπιτατικὰ ἐπιρρήματα τοῖς ἐπιθέτοις τῶν ὀνομάτων συντασσόμενα, ὑπερθετικῶν χρείαν ἀναπληροῦνται. Λίαν δύσθυμος, ἤγουν λελυπημένος· ἐναντίον, τὸ εὔθυμος. Λιανῶ, λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω. Λίαξ, παῖς ἀρχι[illegible]. Λιαροῖσι, ἐπὶ τῷ ἀπολλωνίῳ, λαμπροῖς· ἢ καθαροῖς· ὅμηρος δὲ, ἀντὶ τοῦ θερμοῖς. Λιαρὴ, ἡ ὁμαλὴ διὰ τοῦ ι· λέγεται δὲ [illegible] λείπει ὁ ἥλιος. Λιαρὸν, ἐκ τοῦ χλιαρόν· οὕτω καύχημα, αὔχημα· γαῖα, αἶα· σμικρὸν, μικρόν· σῦς ὗς· σκεδάζω, κεδάζω· φασὶ δὲ καὶ τὸ πήγανον οἱ παλαιοὶ τοιούτῳ λόγῳ, ἤγανον λέγεσθαι· αἱ πᾶσαι λέξεις ἐκπεσοῦσαι ἐκ τοῦ κατ' ἀρχὰς συμφώνου, μένουσι παλ[illegible] σημασίας. Λιαρὸς, ὁ θερμός· θερμαίνει γὰρ τὸ σῶμα, ἢ ὁ ἡδύς· παρὰ τὸ ἰαίνω πλεονασμῷ τοῦ λ· ἢ ὁ λαρὸς πλεονάσαντος ἰῶτα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ λίαν προσαρηρώς. Λιάσαι, χωρῆσαι· ἐκκλῖναι.

Λιασθεὶς, τὸ φυγὼν καὶ σὺν δρόμῳ ἀπελθὼν δηλοῖ· καὶ αὐτὶ τοῦ ἀπελθὼν ἀπήως κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ· καὶ νόσφι, λιασ
θῆναι τὸ χωρισθεὶς, λιασθεὶς, ἐκκλίνας. Λιασθεὶς, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ, αὐτὶ τοῦ πεσών· καὶ αὐτὶ τοῦ κυλίεσθαι
τὴν λέξιν τίθησιν εἰπών· λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ· ὥστε οὐκ ἀεὶ λίασθαι τὸ ἐκφεύγειν· ἢ ἄλλαχοῦ· ἀμφὶ δέ σφι λιάζετο
κῦμα θαλάσσης· ἤγουν ἀμφὶ τῇ ἔριδι ἐκινεῖτο, οἷά τι αἰσθητικὸν καὶ νοοῦν. Λίβα, ὁ ἀπολλώνιος λέγει τὴν σταγόνα·
ἡ εὐθεῖα λὶψ ἀρσενικῶς. Λιβάδα, σταγόνα· κρήνην· ἔνυδρον τόπον· ἐν ἐπιγράμματι· καὶ λιβάδες καὶ ταῦτα ὑστε
ρικὰ κύπελλα. Λιβάδιον, χωρίον βοτανῶδες. Λιβάδων, λιπαρῶν· πιόνων· εὐτραφῶν. Λιβάζω, ἀπὸ τοῦ ὑγρόν·
Λιβάζει, ἀπορρύνθει, ἀποφθείρει· ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς λιβάδος. Λίβανος, δένδρον· ἢ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον·
λίβανος δὲ εἴρηται, οἱονεὶ, ὁ λειβόμενος καὶ σπενδόμενος· δοκοῦσι γὰρ αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ὅλον εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν· ἀναφερὴς
γάρ ἐστι· καὶ αὐτὸν σέβονται λίβανον· καὶ στηλυκῶς εὐριπίδης· συρίας θ᾽ ὡς λιβάνου καρπός· καὶ πίνδαρος, αἵ τε
τὰν χλωρᾶν λίβανον, ξανθὰ δάκρυα θυμιᾶτε. Λιβανῶτις, πόα. Λιβανοπῶλαι, λιβανοπωλεῖν· χαλκοπῶλαι· σι
δηροπῶλαι, λαχανοπῶλαι· λαχανήπωλαι· τυροπῶλαι· ἐριοπῶλαι· ῥιζοπῶλαι· καυλοπῶλαι· σκυτοπῶλαι· χυτροπῶλαι,
φαρμακοπῶλαι, φαρμακοπωλεῖν· βελονοπῶλαι· βελονοπώλιδες· πινακοπῶλαι· βιβλιοπῶλαι· καὶ ἄλλα πολλά·
Λίβανος, καὶ λιβανωτὸς, διαφέρουσι· λίβανος μὲν γάρ, αὐτὸ τὸ δένδρον· λιβανωτὸς δὲ, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· ἔστι δὲ
καὶ ὄρος λίβανος καλούμενον· καὶ κατὰ νουμηνίαν ἔθος εἶχον λιβανωτοὺς ἐπιθεῖναι τοῖς ἀγάλμασι. Λιβὰς, ἡ σταγών·
ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν· ὅθεν λιβάζω ἀριστοφάνης· οὐκ ἀπολιβάξεις· ἀπείρως δὲ ἀπολινόπτας φησὶν ἀρι
στοτέλης, τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας· ὡς καὶ οἰνόπτας, τοὺς οἰνοφύλακας τῶν εἰς τὰ λίνα πιπτόντων ὀρνίθων· οἱ
δὲ περιεργότεροι, τὸ λίαν κατεπτηχέναι τὸ πῦρ, λινοπτᾶσθαι λέγουσι. Λιβάσεις, σβέσεις· φθαρεῖς. Λιβὰς, ὁ στα
λαγμὸς τῶν δακρύων καὶ λιβάδος. Λιβδύμεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος· οἱονεὶ ἐμβυθιζόμεθα. Λιβδύειν, ἀφορίζειν·
Λίβει, σπένδει· ἐκκενεῖ. Λίβελλος, ἡ αἰτία τῆς προθέσεως. Λίβερνα, εἶδος πλοίου ἐκ τοῦ λίβερνον, ὄνομα τόπου·
ὡς τὸ, καραβεῖα πηξάμενος, δρομάδας τριακοντήρεις, λιβερνίδων τῆς γῆς γέγονε. Λίβος, τὸ δάκρυον. Λίβος, τὸ
ἐπίσταγμα τῶν ὀμμάτων. Λιβρὸν, σκοτεινόν· μέλαν· δίυγρον· καὶ λιβρὸν σέλας. Λιβύα, ἡ χώρα λέγεται ἀπὸ λιβύ
ης τῆς ἐπάφου καὶ μέμφεως θυγατρός· καθὰ σχεδὸν οἱ πάντες ἱστορικοί φασιν· ἄνδρων ὁ ἁλικαρνασεὺς· ὠκεανόν φησι
γῆμαι δύο γυναῖκας· παμφολύγην, καὶ παρθενόπην· ἐξ ὧν τέσσαρας θυγατέρας γενναῖ· τῆς μὲν ἀσίαν καὶ λιβύην· τῆς δὲ,
εὐρώπην καὶ θρᾴκην, ἀφ᾽ ὧν λέγει κληθῆναι τὰς χώρας. Λίβυες, οἱ τὴν δύσιν οἰκοῦντες φράγγοι. Λιβρὴ, ἡ σκοτει
νὴ νύξ· ἀπὸ τοῦ λίαν ἐρεβεννὴ, ἢ παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. Λιβύη, καὶ ὁ ἀπ᾽ ἐκείνης, λίβυς· ὡς μαγνησία, καὶ ὁ μάγνης·
φρυγία, καὶ φρύξ· θρᾴκη, θρᾷξ· καρία· καὶ κάρ· κρήτη, καὶ κρής. Λιβύας, τὰς μέλαινας ὑδρίας τὰς ἐπὶ τοῖς τάφοις
τιθεμένας. Λιβύηθεν, ἀπὸ τῆς λιβύης. Λίβυες· τῶν ὄφεων τινὲς οὕτω καλοῦνται. Λιβυκοὶ λόγοι, χαμαιλέων φη
σὶ, λίβυν τὸν εὑρόντα τοὺς λόγους τούτους. Λιβυρνικαὶ, νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν τριηραρχικὸν σχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ
λῃστρικώτεραι· χαλκέμβολοί τε καὶ ἰσχυραί· καὶ κατάφρακτοι· καὶ τὸ τάχος αὐτῶν ἄπιστον. Λίβυσσα ὄρνις, ἡ στρου
θοκάμηλος ἐν μυθικοῖς· ὡς τὸ, ἀλλὰ λίβυσσα στρουθὸς ἀλισκομένη, πλάζε καὶ ἀμφοτέροις. Λιβυστίδες, τινὲς τῶν
νυμφῶν οὕτω καλοῦνται. Λίβυς λωτὸς, ὁ ἀπὸ λιβύης αὐλός. Λιγυστικὸν πέλαγος, καὶ λιγυστικὸς τόπος, ἐν ἰβηρίᾳ·
Λιβυστικὸν, καὶ λιγυστικόν· λιβυστικὸν λέγεται ἀπὸ λιβύης τῆς ἐπάφου θυγατρός· λιγυστικὸν δὲ, ἀπὸ λίγυος τοῦ ἀλο
βίωνος ἀδελφοῦ· ὃς ἡρακλέα κωλύων ἀπερχόμενον ἐπὶ τὰς γηρυόνου βοῦς, ἀνῃρέθη. Λιβυφοίνην, τὸν ἐπιγινόμενον λίβυ
σιν [illegible] Λίβυρνον, πλοῖον πολεμικόν. Λιβυκὸν θηρίον, οἷον ἐξηλλαγμένον· φασὶ γὰρ τὴν λιβύην θηρία μὲν πολ
λὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν· συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἕνα τόπον διὰ τὸ ὕδωρ, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐ
ξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ποιεῖν ζῶα· καὶ λιβυκὸν ὄρνεον, ἀντὶ τοῦ μέγα· ὡς ἐν λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων, καὶ ἐκτραπέ
λων ὄντων. Λίγα, λιγυρῶς· ἡδέως· λεπτῶς· ὀξέως· προσηνῶς, ταχέως. Λιγαίνει, τέρπει, ᾄδει, μαστιγοῖ· κηρύττει· κλαίει·
ἢ ὀξέως ἐφορμᾷ. Λιγαίνειν, ἐν τῷ λ΄ τῆς ἰλιάδος οὐ τὸ ὑμνεῖν, ἀλλὰ τὸ ὀξὺ βοᾶν· ὁ παρ᾽ ἀρετῇ κηρύκων ἐστί. Λιγαίνειν,
τὸ τύπτειν· ὥσπερ ἡμεῖς φαμὲν τὸ ξαίνειν· ἀφ᾽ οὗ κατ᾽ ἄλλον λεξικογράφον, ξαίνον τὸ κτένιον ἐστιν· καὶ λιγυρὰ μάστιξ, καὶ
τὸ κατὰ αὐτὴν λιγύ, ὅμοιά τινα πρὸς τὸ τοιοῦτον λιγαίνειν. Λιγαίνω, τὸ ὑμνῶ ποιητικῶς· λιγὺς ὁ ὀξεῖαν ἔχων φωνήν· ἐξ
οὗ λιγύφθογγος ἀηδών. Λιγαινούσης, πραϋνούσης. Λιγάων, μέλπων· ἡδέως ὑμνῶν. Λίγαυαρ, εἶδος τέττιγος· λάκω
νες. Λίγδα, ἡ ἀκόνη καὶ ἡ κονία. Λιγδαρεοχύται, οἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς σάρκας ἔχοντες· τουτέστι, χοανίας. Λιγ
δεύει, ἀπηχεῖ· ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς ἐπιφανείας. Λίγγις, ὄνομα κύριον· ἦν δὲ βίαιος. Λίγδην, οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ᾽ ἐκ
τῆς ἐπιφανείας. Λίγδην βαλεῖν, τὸ ἄκρον δέρμα δηλήσασθαι· ἵνα ἡ λίγδην, τὸ ξεστικῶς καὶ ἐπιπολῆς· κατὰ δὲ τοὺς
παλαιοὺς καὶ ἐπιψαύδην· ὁμηρικῶς δὲ εἰπεῖν, ἐπιγράβδην, ἐπιλίγδην πληγείς, ἐπιγράβδην ἐπλήγη· γίνεται δὲ τὸ λίγ
δην, ἀπὸ τοῦ λίζειν· ἡ λέξις ὠνοματοπεποιημένη· ὅθεν καὶ λίστρον ὁ ξυστὴρ ὡς ἐν τῷ, λίστροις δ᾽ ἄπεδον δόμον ἔξυον. Λίγδοι,
[illegible]προστετριμμένοι τῶν α[illegible]άλων. Λίγδος, παρὰ αἰλίῳ διονυσίῳ, ὁ χῶνος· γράφει, καὶ ὅ τι λίγδος, χοιρεία ἀλοιφή·
καὶ λίγδοι, χωνευτήρια, χόανα· νομισμάτων διατύπωσις· ἐν ἄλλῳ δὲ, ὅ τι λίγδος χῶνος τρήματα ἔχων συνεχῆ παρα
πλήσια τοῖς δι᾽ ὧν χαλκὸς ἠθεῖται. Λίγειαι, ἡδεῖαι. Λιγέες ἄνεμοι λέγοιντ᾽ ἂν, καὶ λιγόφωνοι, πρὸς ὁμοιότητα τῶν
λιγυφθόγγων κηρύκων· ἔτι δὲ καὶ λιγυροί. Λίγειρ, ὄνομα ποταμοῦ. Λιγέως, ὀξέως· ἡδέως· ταχέως. Λιγέως, ἐπὶ
κλαθμοῦ· καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ τέθειται, ὡς καὶ ἐν τῷ λίγα κωκύειν. Λιγνυόεντι, τῷ αἰθαλώδει. Λιγνυπελὲς, ἢ ὀλιγηπε
λὲς, ἀσθενὲς· ἀγεννές. Λιγνὺν, κελαινὴν τὴν αἰθάλην φησὶν ἀπολλώνιος. Λιγνὺς, ἡ κίσσα· ἢ ἡ ἀνάδοσις τοῦ πυρός·
λέγει δὲ τὸν ἀπὸ τῶν ξυλωδῶν καιομένων καπνόν· ἀπὸ τοῦ λίαν ἱκνεῖσθαι· αἰθάλη δὲ, ὁ τοῦ ἀσβέστου καπνός. Λιγνὺς,
ἡ καπνώδης ἀναφορά· ἢ τὸ τοῦ φωτὸς ἄκρον· ἄμεινον δὲ τὸ πρῶτον. Λίγξ, πλάγιος καμπτήρ, ἢ χιστήρ. Λίγξαντα, ἐπι
θυμήσαντα, ἢ ἠχήσαντα. Λίγξε βιὸς, ὄνομα τὸ πεποίηται μίμησίς ἐστι τοῦ ἤχου, ὃν ἀφιεμένου τοῦ βέλους ποιεῖ ἡ νευρά· τοῦ λίγξε

ἀορίστου ὄντος, μὴ ζήτει θέμα μήτε ἄλλο τι. σημαίνει δὲ, ἦχος. Λιγόκροτον, λιγύκροτον. Λιγότερος, ὀξύτερος.
Λιγρὸν, πικρόν. Λιγύμοχθος, ἀηδὼν οὕτω λέγεται. Λιγυρίζει, μελῳδεῖ. Λιγυρὸν, ὀξύ. ἡδύ. ὕπατον. Λιβύριον, ὄνο-
μα λίθου. Λιγυρῇ, ἀντὶ τοῦ λιγυφθόγγῳ. ὡς τὸ μάστιγι λιγυρῇ. καὶ λιγὺς ἀγορητὴς, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Λιγυρῶς,
ἡδέως. ὀξέως. λαμπρῶς. καλῶς. καὶ τὰ ὅμοια. Λιγὺς οὐ μόνον ἐπὶ ῥήτορος ὡς τὸ λιγὺς ἀγορητὴς, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ φω-
νῆς ὀξείας. ὅθεν καὶ λιγεῖς ἄνεμοι, καὶ μάστιξ λιγυρά. καὶ λιγαίνειν, οὐ μόνον ἐγκωμιαστικῶς ὑμνεῖν, ἀλλὰ τὸ ὀξέως φωνεῖν. ὥς που καὶ
πύλιοι κήρυκες ἐλίγαινον. Λιγὺς, ἡδύς. γλυκύς. ὀξύς. Λιγὺς οὖρος, ὀξὺς διὰ τὸν ἦχον. ὁ γὰρ ταχύς ἐστι τὸ ζέφυρον κε-
λάδοντα. Λιγυστίδες νῆσοι τρεῖς, καλούμεναι στοιχάδες, διὰ τὸ στοίχῳ τετάχθαι. αἵτινες οἰκοῦνται ὑπὸ τῶν λιγύων.
Λιγυστικὸν πέλαγος, καὶ λιγυστικὸς τόπος ἐν ἰβηρίᾳ. Λιγύφθογγον κήρυκα λέγει ὅμηρος, τὸν ὀξύφωνον. Λιγύ-
φθογγος ἀηδὼν λέγει ἀριστοφάνης, διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον, τὸν ἡδυπάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γενόμενον. γρά-
φεται λιγύμυθος, ἢ λιγύμοχθος. Λιγύφωνος, ἡδύφωνος. Λιδρίον, τρυβλίον. Λίζει, βιάζει. σπάζει. παίζει. Λιζὸν,
ἢ ὀλίζον, ἔλαττον. Λίζουσι, παίζουσι. Λίημος, ψάμαθος. Λίηνος, λιθοπυργία. Λίηφος, δεινός. Λιθάδεσι, λί-
θοις. Λίθακες, χάλικες. πέτραι. Λιθάκων, λίθων. Λίθαξ, ἡ λιθηρὰ πέτρα. ἢ τραχεῖα, ἢ ψώρα. Λιθάζω, αἰτια-
τικῇ, καὶ τὸ ὁπωσοῦν διά τινος εἴδους βάλλω. Λιθάριον, πάνυ φυλάττου λέγειν. λιθίδιον δὲ, καθὼς δόκιμον εἶναι τοὔνο-
μα. φρύνιχος. Λιθείας, πολυτελείας. τὰς λιθέας λεγομένας. Λίθειος, πύλη. λίθιος δὲ, θᾶκος. Λιθήσιος, ὁ ἀπόλλων.
Λίθιναι ὑδρίαι. διότι τὰ τριγενῆ προπαροξύνονται. λίθινος λιθίνη, καὶ λίθινον. Λιθοκοπία, ἡ ἐκ λίθων βολή. Λιθόλευ-
στος, ὁ λιθόβλητος. Λιθολόγοι, οἰκοδόμοι. Λιθομόται, δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες. Λίθον μέλανα, τὸν μυλα-
την ὀνομαζόμενον κόχλακα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λίθον ἕψεις. παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι. ὡς καὶ τὸ
πλίνθον πλύνεις. καὶ χύτραν ποικίλλεις. καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις. καὶ αἰθίοπα λευκαίνεις. καὶ κατὰ θαλάττης σπείρεις. καὶ τὰ
τοιαῦτα. Λίθος ἀρσενικῶς, τὸ ἁπλῶς. ἡ λίθος δὲ ἐπὶ τῶν τιμίων, καὶ λαξευομένων. οἷον, ἡ σμάραγδος. ἡ ἴασπις. τῶν δὲ
λαξευομένων. οἷον ἡ παρία. Λίθος, βῶλος. βωμὸς καὶ βάσις. τὸ ἐν τῇ θείᾳ ἐκκλησίᾳ βῆμα. Λιθουλκῆσαι, τὸ στῆσαι
ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα. Λιθουργὸς, ὁ λιθοκόπος. ἢ ὁ λιθοξύστης. Λίθῳ, τῷ βήματι. Λίθων χοαὶ, ἄργυρος καὶ
χρυσός. Λικερτίζειν, σκιρτᾷν. Λίκνον, ἀγγεῖον ὀστράκινον. Λικμάζειν, περιέχειν. Λικμᾶν, ἴσως παρὰ τὸ λίαν
καὶ τὸ καμεῖν. ὅ ἐστιν συγκεκόφθαι δοκεῖ. καματηρὸν γὰρ καὶ τὸ λικμᾶν. εἰ δὲ ἴκμενος οὖρος ἤγουν ἄνεμος παρὰ τὴν ἰκ-
μάδα γίνεται, εἴη ἂν καὶ τὸ λικμᾶν παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὴν οὐρίαν ἰκμάδα, ἧς πολλῆς ὁ λικμῶν δέεται.
ὡς ἀνέμοις ἀνύων τοῦ τοιούτου ἔργου τὸ πᾶν. Λικμᾶν, τὸν σῖτον καθαίρειν. Λικμηταὶ, διασκορπισταί. Λικμητὴρ,
ὁ ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα. Λικμητὴρ, ὁ τὸ πτύον κατέχων. Λικμήσονται, λήξουσι. Λικμίζει, ἀ-
λοᾷ. Λικμητήριον, πτύον. Λικμὸς, ἐπὶ τῶν καρπῶν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ πάντων τῶν εἰς ἀέρα χεομένων. ἀφ' οὗ λικ-
μητήριον. Λικμῶ, πτύω τὸ διασκορπίζω. καὶ λικμᾶν. καὶ λικμώντων, ὅ ἐστι διαπτυζόντων. παρὰ τὸ λίαν καμεῖν.
Λικμῶντες, ἀλοοῦντες. ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες. Λικνίτης, ἐπίθετον διονύσου. ἀπὸ τῶν λίκνων ἐν
οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται. Λικνοειδὴς, εὐπαρός. Λίκνον, τὸ πτύον ἢ τὸ κόσκινον, ἢ κανοῦν. Λικνοστεφεῖ, λίκνον στε-
φανούμενος θρησκεύει. Λικριφὶς, ἐκ πλαγίου καὶ κατὰ μεσότητα. ἐλαφρῶς. ὀλισθηρῶς. Λικριφὶς, ἅπαξ μὲν ἐν τῇ
ἰλιάδι φασί. καὶ ἅπαξ ἐν ὀδυσσείᾳ εἴρηται. δηλοῖ δὲ, τὸ πλαγίως. καὶ ὡς ἄν τις εἴποι λέχριος, ἢ λίαν κρίμψας καὶ πλησιά-
σας τῇ γῇ. Λικροὶ, οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων. Λίκυθον, βίασα ἐλαίου. Λικυμνίοις βολαῖς. τοῦ ἐν τῷ εὐριπίδη
λικυμνίου μνημονεύοι ἂν ἴσως. κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον, οὐχ ὡς ἄλλου τοῦ λικυμνίου τῆς φωκίδος κα-
τεσκεμμένος. Λίλαια, πόλις λέγεται φωκική, ὁμώνυμος λιλαίᾳ τῇ τοῦ κηφισσοῦ. ἔκειτο δὲ παρὰ τὸν παρνασσόν. εἰ
δὲ ἀπὸ τοῦ λιλαίω τὸ ἐπιθυμῶ γίνεται, οὐκ ἔστι διαβεβαιώσασθαι. περιρρέει δὲ ταύτην ὁμηρικῷ λόγῳ ὁ κηφισσός. μᾶλ-
λον δὲ τὰς πηγὰς ἐκεῖθεν ἔχει. λέγει καὶ ὁ γεωγράφος, ὅτι ὁ κηφισσὸς ἐκ λιλαίας φωκικῆς πόλεως τὴν ἀρχὴν λαμ-
βάνει. Λιλαίω, ἐκ τοῦ λῶ λαίω, οὕτω κεδῶ, κεδαίω τὸ σκεδάζω. καὶ κλῶ κλαίω, καὶ κῶ καίω, καὶ ἐρῶ ἐραίω, ἐκ τούτου
καὶ ἐραστής. ἐξ οὗ καὶ κυνοραιστής, καὶ θυμοραιστής. Λιλαίομαι, ποιητικῶς τὸ ἐπιθυμῶ. Λίλαιον, λίλαιτον. λιλύβαιον,
ὀνόματα τόπων. Λιλεῖ. φθονεῖ. ἐπιθυμεῖ. ὀρέγεται. σπεύδει. Λιλουργεταί, ἐν τῷ σώματι ἐξανθήματα. Λίλυτον,
ὕδωρ. λίβυες. Λιμαγχονῶ, πνίγω καὶ λιμάσσω. Λιμακώδεις, οἱ ὑγροὶ καὶ βοτανώδεις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λι-
μαλέον, ῥυσσόν. λεπτόν. Λιμβεύομαι, τὸ κοινῶς λιμβάζομαι. Λιμβὸν, λίχνον ἄπληστον. Λιμβρὸς, ἡ νὺξ ἡ σκοτει-
νή. Λιμβὸς, λαίμαργος. Λιμένα κλυτὸν, τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης. λιμένα ἐκβεβλημένου τοῦ
σ. οἷον λιμένα κλυστόν. καὶ μεγακλείδης, ἄκλυτον τὸν ἀνήκουστον. περὶ οὗ μηδεὶς ἤκουσεν. ἢ τὸν ἔνδοξον καὶ ὀνομαστὸν,
καὶ ἀκουστόν. Λιμενῖτιν. ἐν ἐπιγράμματι τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς. καὶ φυκίδα σοι λιμενῖτιν, ἄρτεμι δωροῦμαι. Λι-
μενιόχος, ὁ τὸν λιμένα ἔχων. Λιμενιόχον ἀκρὴν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐὰν μὲν τὴν συνεχομένην προπαροξυτόνως.
ἐὰν δὲ τὴν συνέχουσαν τὸν λιμένα, παροξυτόνως. Λιμένος εὐόρμου, ὡς τοῦ λιμένος ὅρμους περιέχοντος. καταχρηστικῶς
δὲ λέγεται ὅρμος ὁ λιμήν. λιμὴν γὰρ λέγεται τὸ ὅλον πλάτος, καὶ ὁ κόλπος ὅπου καταίρουσιν αἱ ὁλκάδες. ὅρμος δὲ, ἡ
σύστασις μιᾶς ἑκάστης ὁλκάδος. Λιμένες, νηῶν ὀχαί, βαρυτόνως. ἢ ὀχοὶ ὀξυτόνως. οἱ φυλακτικοὶ τῶν νηῶν, ὡς συνέχον-
τες αὐτάς. ἢ ἐφ' ὧν νῆες ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται. Λιμὸς, παρὰ λείπω. ὁ γὰρ λιμὸς λεῖψίς ἐστι τῶν ἐπιτηδείων.
ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. ὤφειλε δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεσθαι. καί φησιν ὁ τρύφων, ὅτι συνέπαθεν ἡ φωνὴ τῷ σημαινο-
μένῳ. ἐπειδὴ γὰρ ἔνδειάν τινα σημαίνει, φημὶ δὴ τὴν ἐπιτηδείων, τούτου χάριν καὶ ἔνδειαν φωνῆς αὐτὸς ἀνεδέξατο. ὁ δὲ ἀπολλώ-
νιος διὰ τοῦ ι ἐξ ἀφορμῆς τοῦ λιμπάνω. ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ ἀθηναίοις, ἀρσενικῶς λέγεται ὁ λιμός. παρὰ τοῖς δωριεῦσι δὲ,
θηλυκῶς ἡ λιμός φράσατε δὲ τῆς λιμοῦ κακῶς. Λιμὴν εὔορμος, ὅλον μὲν εἶναί τι δηλοῖ τὸν λιμένα. μέρος δὲ αὐτοῦ τὸν
ὅρμον. ἔνθα μέλλει τὸ ἐλλιμενισθῆναι ἡ ναῦς ὁρμεῖ. Λιμὴν, παρὰ τὸ λίαν μένειν γίνεται. Λιμὴν, ἀγορά. καὶ ἐν διατριβή. πα-

φια. Λιμήν, διαφέρει ὅρμου, τοῦ περιέχειν καὶ περιέχεσθαι. περιέχει μὲν γὰρ ὁ λιμήν. ἔστι δὲ λιμήν, κόλπος θαλάσσης.
ὅρμος δὲ, τὸ μέρος τοῦ λιμένος εἰς ὃ ἑλκόμεναι αἱ νῆες δέδενται. ὃ οἱ κοινοὶ σκάλαν λέγουσι. Λιμηρά, ἡ ἐπίδαυρος,
διὰ τὸ λιμένας ἔχειν εὐφυεῖς. οἷον λιμενηρά. Λιμήρη, πίνδαρος τοῦτο διστόν ἐστιν. ὅτε τε παρὰ τοῦ λιμένος λιμενή-
ρη, ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος, λειμωνήρη λιμήρη. οὕτως ἡρωδιανός. Λιμηταγέων, ἐθνικά. Λίμινθες, ἕλμινθες. Λιμναῖ-
νες, λίμναι ἐν ἀθήναις. τόπος ἀνειμένος διονύσῳ, ὅπου τὰ λήναια ἤγετο. Λιμναῖοι ἄνεμοι, οἱ ἀπὸ τῶν λιμνῶν πνέοντες.
Λίμναι, χωρίον τῆς ἀττικῆς, ἐν ᾧ διονύσου ἱερόν. καλλίμαχος. λιμναίῳ δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς. νύσιος δὲ ὁ διόνυσος
τοῖς ἰνδοῖς ὀνομάζεται, ἀπὸ τῆς ἐν ἰνδοῖς νύσης. οὐ μόνον δὲ ἰνδοῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν, ὥς φησι φι-
λόστρατος ἐν τῷ τοῦ ἀπολλωνίου τοῦ τυανέως βίῳ. Λίμνη, τὰ συνεστῶτα ὕδατα, παρὰ τὸ λίαν καὶ διόλου μένειν. Λί-
μνη, συνήθως παρὰ τῷ ποιητῇ ἡ θάλασσα, διὰ τὸ μὴ ἀπορρέειν κατὰ ποταμούς, ἀλλὰ λίαν μένειν. ὃ καὶ τὴν ἀπηθὲς λίμνην
καὶ τὸν λιμένα ποιεῖ. Λιμνήτης ἰχθύς, ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Λιμνομάχαι, παῖδες οἱ πυκτεύοντες ἐν τόπῳ, λίμναις
καλουμένῳ. Λίμνος, ὄνομα κύριον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θάλασσαν. Λιμοδωριεῖς. οὕτως ἐκλήθησαν, οἱ ἀπὸ πελοπον-
νήσου ἀφορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γινομένης ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ κατοικήσαντες περὶ ῥόδον, καὶ κνί-
δον. δίδυμος δὲ, τοὺς περὶ τὴν αἴτην κατοικοῦντας οὕτω λέγει, διὰ τὸ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην. Λιμοῦ πε-
δίον, τόπος τῆς ἀττικῆς. Λιμόψωρος. ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλειψίας καὶ τῆς ταλαιπωρίας, ἐπεγεγόνει σχεδὸν
τοῖς ἵπποις. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος ἅπασι λιμόψωρος, καὶ τοιαύτη καχεξία. Λιμός, ἐκ τοῦ λεί-
πω παράγουσιν οἱ παλαιοί. Λιμπάνω, ἀπὸ τοῦ λείπω λιμπάνω. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ανω, εἰ μὲν πλεονάζει τὸ ν, συ-
στέλλει τὴν ἀρχήν. οἷον λήθω, λανθάνω. πήθω πυνθάνω. οὕτως οὖν καὶ λείπω, λιμπάνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ ν, φυλάσ-
σει τὴν ἀρχήν. οἷον λήθω ληθάνω. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. ληθάνει ὅσσ' ἔπαθε. καὶ αὔξω αὐξάνω. Λιμφεύειν, ἀπατᾶν.
Λιμφός, συκοφάντης. φειδωλός. ἢ μηνυτὴς παρανόμων. Λιμῷ μηλίῳ, παροιμία. ἐπεὶ ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν μηλίους,
πολιορκοῦντες λιμῷ. ὡς θουκυδίδης. Λιμών, ἀνθοφόρον πεδίον. εὐανθὴς τόπος. ἀνθηρός. Λιμώττοντος, πάνυ πεινῶν-
τος. Λιμώττω, λιμώσσω. Λῖν, λέοντα. περισπᾶται κανόνι τοιούτῳ. πᾶσα αἰτιατικὴ μονοσύλλαβα εἰς ν λήγουσα,
περισπᾶται. ὡς μνᾶν. μῦν. δρῦν. κλεῖν. τινὲς δὲ ἐτόλμησαν τὸ λῖν δισυλλάβως εἰπεῖν, λέγοντες, ὅτι πλήρες λῖνα ἐστὶ δω-
ρικῶς, ὡς τὸ θῖνα. ὥστε κατ' αὐτοὺς δικατάληκτόν ἐστιν, ὁ λῖν καὶ ὁ λίς. Λῖνα, τὰ δίκτυα. ἢ ἱστία. Λιναγρευομέ-
νη, ἐνημμένη λινά. κακοείμων. λινεργοῦσα. Λίναμαι, τρέπομαι. Λίναια, ἔρια. Λιγνύς, καπνός. Λινδέσθαι, ἁ-
μιλλᾶσθαι. Λίνδιοι τὴν θυσίαν. παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων. Λίνδος, πόλις ἐν ῥόδῳ. ἐξ ἧς κλεόβου-
λος εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. αἱ δὲ λοιπαὶ δύο παραφωνοῦνται. ὁ δὲ γεωγράφος, κύρια ὀνόματα οἶδε τὸν λίνδον, τὸν ἰήλυσον,
καὶ τὸν κάμειρον. ὧν αἱ πόλεις ὁμώνυμοι. κατὰ δέ τινάς φησι, κτίσας ὁ τριπόλεμος τὰς πόλεις, ἔθετο αὐταῖς ὀνόματα
ὁμωνύμως ταῖς θυγατράσι τοῦ δαναοῦ. τὴν δὲ λίνδον, ἐπὶ ὄροις ἱδρῦσθαι λέγει, ἔχουσαν ἱερὸν ἐπιφανὲς λινδίας ἀθηνᾶς.
δαναΐδων ἵδρυμα. λίνδος, οὐ μόνον ῥοδία πόλις, ἀλλὰ καί τι ἀρωματικὸν εἶδος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ὀσμὴ λιβάνου. σμύρ-
νης, καλάμου, στύρακος. λίνδον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς, οὕτω γενεαλογοῦσιν οἱ παλαιοί. ἡλίου καὶ ῥόδου νύμφης υἱὸς
κέρκαφος, οὗ καὶ λυσίππης λίνδος, οὗ ἰήλυσος καὶ κάμειρος, ὃν καὶ χοιροβοσκὸς κατὰ κανόνα, διὰ διφθόγγου γρά-
φει ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ. ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κερκάφου, κερκαφίδες, αἱ ῥόδιαι γυναῖκας ἐκαλοῦντο. Λίνδος, ἰήλυσος, καὶ
κάμειρος, πόλεις εἰσὶ ῥόδου, ἀπὸ τῶν ἐγγόνων ἡλίου, καὶ ῥόδης, καὶ ποσειδῶνος. Λινέας ἀσπίδας, καὶ πλεκτὰς, καὶ
ἰτίας, αἱ δὲ ἡ ἱστορία. ἀριστοφάνης. ἰτέαν ἐνημμένος. Λίνεος, μίτος. Λίνεον, τὸ λινοῦν. Λινεύς, ὁ κεστρεὺς ἰχθύς. Λινο-
θώρηξ, λινῷ θώρακι χρώμενος. Λίνοι, ὅτε μὲν λεπτὸν ἄωτον. ὅτε δὲ, λεπτὸν λινοῦν ὕφασμα, διὰ τὸ λίαν κατανενῆσθαι.
Λινοκάρυκες, οἱ τὰ λινὰ πωλοῦντες. Λῖνον, ᾠδῆς ὄνομα. ἢ λύρας χορδὴν οἱ ἴωνες λέγουσι. Λίνος, τὴν χορδήν. ἐκ
τῶν ἀνέκαθεν εἰς τοὺς ὕστερον καθήκει. πάλαι γὰρ ποτὲ δοκεῖ λινέας εἶναι τὰς μουσικὰς χορδάς, ὡς καὶ αἴλινος ὑπὸ
δηλοῖ. Λῖνον, ἐπὶ τῶν τῆς νηὸς ἱστίων λέγεται, καὶ ἐπὶ δικτύων κυνηγετικῶν. ὅθεν καὶ τὸ διελινύσατο, ἤτοι διεξέφυγε τὰ
λίνα. καὶ φυλάττεται ἡ ἐντοπικὴ αὕτη λέξις, ἔτι καὶ νῦν παρὰ πολλοῖς τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ, οἳ καὶ τὰ τοιαῦτα λῖνα λινάρια φα-
σιν. ἔστι δ' εὑρεῖν ποτὲ καθὰ μέτρον, οὕτω καὶ λῖνον, καὶ ἐπὶ μουσικῆς χορδῆς λεγόμενον. Λινόν, τὸ ἔριον. ἀπὸ τῆς λειό-
τητος. ἢ τὸ λεπτὸν ὕφασμα λινὸν ἔλεγον, ἀπὸ τοῦ λίαν, νενῆσθαι. καὶ λίνειον. ἔσθημα. Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν,
ἢ ἀντὶ τοῦ τὸν καλὸν ἐκεῖνον ἥρωα λίνον ἄειδεν. ἢ καλόν, ἀντὶ τοῦ καλῶς λίνον ἄειδεν. λίνος δὲ, εἶδος ᾠδῆς κατὰ ἀρί-
σταρχον, ἢ ὕμνου, ὡς καὶ ὁ παιάν, καὶ ὁ διθύραμβος. ὠνόμασται δὲ λίνος, τὸ τοιοῦτον ᾠδικὸν εἶδος ἢ ὡς μετὰ λίνου, ἤτοι
χορδῆς ᾀδόμενος, ἢ ἀπό τινος λίνου ἀνδρὸς ἥρωος. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοί, ποίημά πού τι ἐπὶ τῷ λίνῳ εἶναι. ὡς σφαῖρα
μὲν καλεῖται, εἰς ὀρφέα δὲ ἀναφέρεται. φιλόχορος δὲ ὑπὸ ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν λίνον φησί, διότι πρῶτος τὸ
λίνον καταλύσας χορδῇ ἐχρήσατο εἰς μουσικὴν ὄργανον. ἐτάφη δὲ ἐν θήβαις, καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν ποιητῶν θρηνώδεσιν
ἀπαρχαῖς. εἰς ὃν καὶ ἐπίγραμμά ἐστι, τοιοῦτον. ὦ λίνε πάντα θεοῖς τετιμημένε. σοὶ γὰρ ἔδωκαν ἀθάνατοι πρώτῳ,
μέλος ἀνθρώποισιν ἀείδειν, ἐν ποδὶ δεξιτερῷ. μοῦσαι δέ σε θρήνεον αὐταί, μυρόμεναι μολπῇσιν, ἐπεὶ λίπες ἡλίου
αὐγάς. καὶ ἡσίοδος. οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτικτε λίνον πολυήρατον υἱόν, ὃν δή. ὅσοι βροτοί εἰσιν ἀοιδοί, καὶ κιθαρισταί, πάν-
τες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις, ἠδὲ χοροῖσιν. ἀρχόμενοι δὲ λίνον, καὶ λήγοντες καλέουσιν. ὁ μέντοι τὸν ἡρακλέα
διδάξας μουσικὸς λίνος, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, ἕτερος παρὰ τοῦτόν ἐστιν, οὗ θεόκριτος μέμνηται. ὁ καὶ ἱστορή-
σας, ὅτι τὸν ἡρακλέα γράμματα λίνος ἐξεδίδασκεν υἱὸς ἀπόλλωνος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, καὶ ὅτι λίνῳ ἀντὶ χορδῆς
τῶν παλαιῶν χρωμένων, πρὸς τὴν κιθάραν, ὕστερον μείναντος τοῦ ὀνόματος ἡ χορδὴ λίνον καλεῖται. ὥσπερ φασὶ
καὶ λίθος ἡ ἄγκυρα, ἐπεὶ παλαί ποτε λίθος εἰς ἄγκυραν ἐχρημάτισεν. ἄλλοι δὲ τὰ κατὰ τὸν [illegible]-
μώτερον φράζουσιν. ἄγροικος νεανίας ὁ λίνος, ᾠδῆς τινὸς εὑρετής, οὐρανίας υἱός, ὃν ἀνεῖλεν ἀπόλλων, περὶ τὸν λίνον

καταλύσασα, χορδαῖς ἐνέτεινεν ὄργανον· ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι παρὰ αἰγυπτίοις, λίνος τις ἀείδεται, καὶ θαυμάζειν ἔχει, ὅς φησι τὸν λίνον, ὁπόθεν ἔλαβε τὸ ὄνομα· λέγει δὲ καὶ ὅτι κατὰ αἰγυπτίους, βασιλέως παῖς ἐκεῖνος μονογενὴς [illegible] ἀποθανὼν δ' ἄωρος, θρήνοις ὑπ' αἰγυπτίων ἐτιμήθη· καὶ ἡ ἀοιδὴ αὕτη καὶ μόνη σφίσιν ἐγένετο· ἐντεῦθεν δὲ διαφαίνεται, ὅτι κυρίως αἴλινος ὁ ἐπὶ τοιούτῳ λίνῳ οἶαγμος, εἰ καὶ ἄλλως διαφορεῖται τῇ σημασίᾳ, κατὰ τὸν ἀθήναιον· ἱστόρηται, ὡς ἐν γά[illegible]μοις μὲν ᾠδή, ὑμέναιος· ἐν δὲ πένθεσιν, ἰάλεμος· λίνος δὲ καὶ αἴλινος ἔν τε πένθεσι, καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῇ κατ' εὐριπί[illegible] ... ὀξὺ ἐπὶ χάρμου χρῆσις ἐθέλουσα τὸν αἴλινον ᾠδὴν ἰσουργοῦν τῷ εἶναι, οὐ τὸν λίνον τὸ κύριον ἔχεσθαι τῷ αἰλίνῳ βούλεται, ἀλλὰ τὸ λίνον· ὡς δὲ αἱ παλαιαὶ ᾠδαὶ ἦσαν, οἷον ἴουλος ἡ τῶν ταλασιουργῶν, ἢ ἱερουργῶν· λιτυέρσης ἡ τῶν θεριστῶν, ὡς δηλαδὴ καὶ παρὰ θεοκρίτῳ εὑρεῖν· καὶ ὀλοφυρμὸς, ἡ ἐπὶ θανάτοις καὶ λύπαις· καὶ βουκολισμὸς, ἡ τῶν βοσκῶν· καὶ ἐπιμύλιος, ἡ περὶ τοὺς ἀλητούς, ἔστι σὺν καὶ ἄλλας ἐκ τῶν παλαιῶν ἀναλέξασθαι· ἄλλοι ἐπὶ λεπτοῦ τινὸς νήματος, ἢ χορδῆς ἐνταῦθα τὴν τοῦ λίνου τάττοντες, οὕτω νοοῦσι τὸ, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε λεπταλέῃ φωνῇ· ἀντὶ τοῦ μετὰ λίνου, λεπτόν τι ἄειδε· ἡ δὲ ἱστορία καὶ τρεῖς παραδίδωσι λίνους· τὸν τῆς καλλιόπης, καὶ τὸν τοῦ ἀπόλλωνος, καὶ χαλκιόπης· καὶ τὸν ναρκισσον· παρασημειοῦται δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ ὅτι χορδὰς ἐπιστάμενος ὅμηρος, ὅμως λίνου καλεῖ, καθὰ καὶ χαλκὰ ὅπλα, τὰ ἐκ σιδήρου· ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ κοινότερου λεγομένου, καὶ λινίσκος ὑποκοριστικῶς ὁ λεπτότατος λίνος· οἷον περιστεραὶ καὶ φάσσαι· καὶ τρυγόνες καθ' ὅλην ὁδὸν τῶν ὄρνεων τὴν ὁδὸν ἔν τινι τομῇ, λινίσκοις τοὺς πόδας δεδεμέναι, πρὸς τὸ ῥαδίως ὑπὸ τῶν θεωμένων ἁρπάζεσθαι. Λινοπήγος, φρενοπήγος· ἡ εὐθεῖα ὁ φρενοπήξ. Λινοπηγίας, τρίβεις. Λινοπτάζει, λινοπτᾷ· ἐπὶ λίνα περιβλέπει. Λινόπτης, ὁ ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις ἑστὼς, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα θηρία. Λινοπτωμένη, λῖνον ἀλιέως ἀναπτοῦσα ψυχόμενον. Λῖνος χαλκιδεὺς, ἀπόλλωνος καὶ τερψιχόρης· οἱ δὲ, ἀμφιμάρου καὶ οὐρανίας· οἱ δὲ, ἑρμοῦ καὶ οὐρανίας· λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ φοινίκης γράμματα εἰς ἕλληνας ἀγαγεῖν· λέγεσθαι δὲ καὶ ἡρακλέους διδάσκαλον γραμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών. Λίνος, εἶδος ὕμνου· ὅμηρος· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν· οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ὕμνου· ἤδον ὡς παιᾶνος· ἡ λύρας χορδή. Λῖνος, τὸ δίκτυον ποιητικῶς· καὶ λῖνος ὄνομα ποιητοῦ. Λινοτόμοι, οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες, καὶ ὑγιῆ δεικνύντες. Λινοχίτων, λινόπεπλος. Λίξ, πλάγιος· καὶ λίθος· πλαγίως. Λίξαντα, ὁρμήσαντα. Λιολεθρία, παντελεῖ ὀλέθρῳ. Λιοπέτριον, λίθος λεῖος. Λίπα, ἐκ τοῦ λιπαρὸν ἀποκέκοπται· ἐλαίῳ δὲ ἔχριον τοὶ λουσάμενοι, ἐμπλάττοντες τοὺς σωματικοὺς πόρους, ὡς ἂν μετὰ τὸ λουτρὸν, στέγοιεν τὴν ὑγρότητα. Λίπα, οὐ σαφῶς φράσαι, διὰ τὴν κατ' αὐτὸ ἀποκοπήν· ἄδηλον γὰρ εἴ τι λιπαρὸν ἔλαιον ἤλειψε, εἴτε λιπαρῷ ἐλαίῳ. Λιπαίνω, πιαίνω. Λιπαίνει, ἤγουν λιπαρὸν ποιεῖ· ζημιοῖ· ἢ κλαίειν ποιεῖ. Λιπανθεὶς, πιανθείς. Λιπαρὰ κρήδεμνα καθὰ τοὺς παλαιοὺς, τὰ ἔκδηλα καὶ λαμπρά· κρήδεμνα δὲ μεταφορικῶς, τὰς τῶν πύργων στεφάνας, καὶ τὰς λοιπὰς ἐξοχάς. Λιπαρὰ, ἡ ἀφύη. Λιπαρὰς θέμιστας, ὅ ἐστι λιπαροποιοὺς καὶ εὐδαιμονεῖν ποιούσας, διὰ τὴν θέμιν καὶ τὸ δίκαιον· ἢ καθ' ἡσίοδον, παρ' οἷς ἡ δίκη πρεσβεύεται· τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δὲ, ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. Λιπαρῇ χερὶ, ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς καὶ συνεχῶς. Λιπαρεῖν, παρακαλεῖν· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. Λιπαρεῖν, δεῖσθαι, κολακεύειν· προθυμεῖσθαι, φιλοτίμως δέεσθαι. Λιπαρέως, ἀφθόνως· λιπαρὰς αἰθήρας, ἀφθόνους. Λιπαρέως, τῆς ἐν σικελίᾳ νήσου. Λιπαρία, ἡ προσεδρεία. Λιπαροὶ κεφαλὰς, οἱ τρυφῶντες, ὅ ἐστι λιπῶντες· ὡς ἀπὸ μέρους εἰπεῖν, τὸ πᾶν σῶμα· ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ. Λιπαροῖσιν, εὐτραφεστέροις· πλουσιωτέροις. Λιπαρὸν, καλὸν· ἐλαφρὸν· λευκὸν· στίλβον· εὔοσμον. Λιπαροὺς πόδας λέγει ὁ ποιητὴς, οὐ τοὺς διὰ τρυφὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ γυμνάσιον τοιούτους· ἀπὸ μέρους δὲ νοητέον τὸ πᾶν· ὡς καὶ τοῦ ὅλου σώματος εὐσαρκοῦντος δι' εὐεξίαν τῷ βασιλεῖ· ὅτι δὲ τὸ γυμνάσιον τοιαῦτα ποιεῖ τὰ σώματα, ζητητέον καὶ εἰς τὸ κωμικόν. Λιπαρεῖν ἐστι, τὸ λίαν παρεῖναί τινι. Λιπαρὸς, αἰθηρός· παρὰ τὸ λίπα· στίλβει γὰρ καὶ τὸ ἔλαιον· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀληλειμμένος· ἀριστοφάνης πλούτῳ· λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. Λιπαρῶ, παρακαλῶ· δέομαι. Λιπαρῶς γηράσκειν, ἐξ οὗ καὶ γῆρας λιπαρὸν συμβάλλεταί τι καὶ τὸ λιπαροὺς πόδας καὶ τὸ λιπαρὸν κρήδεμνον· ἔστι δὲ λιπαρῶς γηράσκειν, τὸ εὐδαιμόνως καὶ ὥς ἄν τις εἴπῃ τρυφερῶς, ἀνενδεῶς· ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν λιπώντων ζώων· καὶ ἄλλως δὲ λιπαρῶς γηράσκει, ὁ ἐκ γένους ὄλβιος. Λιπαρῶ λέγεται, τὸ μετὰ πολλῆς λύπης καὶ δακρύων ἱκετεύω· λιπαρῶς δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἐπιμόνως. Λιπαρῶς, ἐπιμελῶς καὶ προσεδρευτικῶς. Λιπαυρεῖ αὔρα, ἐπιλέλοιπε. Λίπε, κατέλιπεν, ἐλείφθη. Λίπῃ, ἐπιλείπῃ. Λιπερνήτης, ἐνδεὴς, πτωχὸς, ἢ ὁ ἁλιεύς· ἡρωδιανὸς λέγει τὸν πρότερον πλούσιον, ὕστερον δὲ πένητα· παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ἤγουν φυτῶν. Λιπερνοῦντας, πενιχρούς. Λιπήμεροι, οἱ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ μὴ γεννώμενοι. Λιπόβιοι, νεκροί. Λιπογνώμων, ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ καὶ ἀπογεγηρακώς· ὡς ἂν οὐκ ἔχων γνώρισμα τῆς ἡλικίας τῶν ὀδόντων· οἷα ἀποβεβληκὼς αὐτούς. Λιποζύγων, μοναζόντων. Λίποιτο, καταλειφθείη. Λίποιμι· καταλείψαιμι. Λιπόμενος, ὁ ἀπολειφθεὶς, λειπόμενος δὲ ὁ ἀπολιμπανόμενος δίφθογγον· λιπώμενος δὲ ὁ λιπαρισθεὶς, ἰῶτα καὶ μέγα. Λιπόνεως, ὁ τὴν ναῦν ἀπολελειπώς. Λιπόνηρος, λίαν πονηρός. Λίποτος, βακτηρία. Λιποστατία, [illegible] λιποταξία. Λιποτάκτης, φυγάς· τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπὼν· καὶ λειποτακτήσας, καταλείψας, φυγών. [illegible], ἐπιθυμοῦντα. [illegible] μεν, παχυνώμεθα· λιπαινώμεθα. Λιπῶσι, λιπαριῶσι. Λιρὰ ἀναιδῆ. Λιραίνει, ἀναιδεύεται. Λιριόεντα, ἡδύοσμα. Λιριόεσσα, ἡδεῖα· λαμπρά. Λίριον, τὸ κρίνειον ἔλαιον, οἱ δὲ μετὰ τοῦ ν λίρινον λέγουσι, παρὰ τῷ [illegible]. κοινῶς δὲ λίριον τὸ ἄνθος· καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ ἀττικοί· λιρὸς ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς θρασύς. Λῖς· ὁ λέων· παρὰ τὸ λιαρόν· ἔνθερμον γὰρ τὸ ζῶον. Λῖς, ἐκ τοῦ λάω τὸ βλέπω γίνεται· ὡς παρ' ὁ λέων· οὕτω καὶ ὁ λῖς κατὰ τὸν γραμματικὸν ὧρον· καὶ ὀξυδερκής· καὶ ὅτι ὥς φησι μανέθων, ἐν τοῖς πρὸς ἡρόδοτον οὐ καθεύδει ὁ λέων, ὅπερ ἀπίθανον, οὐ γὰρ ἀεὶ ἐγρηγορεῖ, ἀλλὰ κατὰ δορκάδα τὴν ἐκ τοῦ δέρκω παρηγμένην καὶ κατὰ λαγὼν, τὸν ἐκ τοῦ λάω ἀνεῳγότας καθεύδων ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὡς παλαιοί [illegible] δὲ προσαναχαινομένου τοῦ α ἐν τῷ λάειν ὅθεν καὶ ἀλαὸς ὁ τυφλός· τὸ δὲ λῖς καινότερον, διὰ τοῦ ι γράφεται. Λίσφη, πτιχία παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· παρὰ τὸ λείπειν αὐτὰ σαρκῶν· δύναται δὲ καὶ λέσφη εἶναι, κατὰ τὴν ὄσφυν.

Λίς, κατὰ ἀρίσταρχον· ὥς φασιν οἱ περὶ ἀπίωνα καὶ ἡρόδωρον ὀξύνεται, συνεξομοιούμενον τῷ χαρακτῆρι τοῦ κίς κιός· ἔτι δὲ καὶ τῷ τίς καὶ θίς καὶ ῥίς, εἰ καὶ διαφόρως ταῦτα κλίνεται πρὸς τὸ λίς. ὁ αἰσχρίων δέ φασι περισπᾷ, διά τε καὶ τὴν αἰτιατικὴν περισπᾶσθαι· καὶ γὰρ μῦς μυῶν· δρῦς δρυῶν· οὕτω καὶ λῖς λῖν. εἰ δὲ μηδὲν τῶν εἰς ις περισπᾶται, ἀλλ' ὁ αἰσχρίων τοῦτο ἐποίει, ἐκφεύγων θηλυκὸν ἐπίθετον ὀξύτονον τὸ λίς πέτρη ἐν ὀδυσσείᾳ ἔνθεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκεῖνος τὸ λῖς ὁ λέων περιέσπα, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθετικοῦ. Λὶς πέτρη παρ' ὁμήρῳ, ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ λισσή· οἷον λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη. Λίσκος, δίσκος. Λίσσαι, οἱ ἀκρωτηριασμένοι τὰ κάτω μέρη. Λίσση τῷ τόνῳ, ὡς κίσση· ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή. λίσση δὲ ἡ ἐντετριμμένη καὶ λεία. οὕτω γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι· ἀφ' οὗ καὶ οἱ λίσσοι τὰ ἰσχία. καλλίστρατος δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα· ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἰσχία λεπτοί, λίσσοι λέγονται ἄλλως. παρὰ δὲ ἀριστοφάνει, λίαν ἐκτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ γλῶσσα. ἄλλως· λίσσους καλοῦσι τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρυφνοὺς ἀστραγάλους· οἱ τοιοῦτοι δὲ δυστροπικοί εἰσιν ἐν τῷ παίζειν. Λισσάδες πέτραι, ἐρρίζωνται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ὑψηλαί· καὶ ἀνάντεις, ἐν βάθει τεθεμελίωνται. Λίσσαι, λιάσσαι, ὁ καὶ μῆσαι· βρῖσαι. Λισσήιος, ἀγαθός· λάκωνες. Λίσσεσθαι, λιπαρεῖν· ἱκετεύειν· παρακαλεῖν. Λισσέσκετο γουνῶν, ἔλλειψιν ἔχει ἢ προθέσεως, ἵνα ᾖ λίσσετο ὑπὸ γουνῶν, ἢ μάλιστα μετοχῆς, ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐλίσσετο ἁπτομένη γουνάτων. Λισσή, ἡ ὁμαλὴ λεία. Λισσῇ νήσῳ, τῇ τραχείᾳ καὶ ὑψηλῇ· τίθεται δὲ καὶ αὐτὶ τῆς ὁμαλῆς· καὶ ἀμερίας δὲ ἐν γλώσσαις, λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσι. Λίσσομαι, τὸ παρακαλῶ καὶ ἱκετεύω διὰ δύο σσ. λίτομαι δὲ τὸ αὐτὸ δι' ἑνὸς τ. ἐνεστὼς λίσσομαι· παρατατικὸς ἐλισσόμην· λίσομαι μέλλων δι' ἑνός· ἐλισάμην ἀόριστος· ἀφ' οὗ μέσος ἀόριστος προστακτικός, λίσαι. Λίσσω, καὶ λίσσομαι, ὡς πλάσσω καὶ πλάσσομαι· μέλλων, λίσω καὶ πλάσσω πλάσω· λίσσομαι καὶ λιτάζομαι ποιητικῶς, τὸ ἱκετεύω. Λίσσομαι ζηνὸς ὀλυμπίου, ἡ δὲ θέμιστος· λείπει πρόθεσις ἡ ὑπὲρ, ἢ πρός· ἤγουν πρὸς ζηνὸς καὶ θέμιστος· λίσσετο ἀεὶ ἱκετείαν δηλοῖ παράμονον, ὃ δὴ καὶ λιπαρεῖν λέγεται, αὐτὶ τοῦ λίαν παρεῖναι. Λισσόν, ἀνάντες ἀπότομον· ὑψηλόν· ἢ λασσὸν ἄθλιον. Λισσοῖς, δεομένοις καὶ τοὺς ἡσυχῇ φαλακρούς. Λίστρα, ξύστρα ἐστί. Λίστρα, πτύα σεσιδηρωμένα· ἤγουν ξυστῆρες· καὶ λιστρῶσαι ἀπὸ αὐτοῦ, τὸ ξῦσαι καὶ ὁμαλίσαι. λίγδος δὲ οὐκ ἐντεῦθεν γίνεται, ἀλλὰ ἄλλοθεν· περὶ οὗ φασιν οἱ παλαιοί οὕτω. λίγδος, κονία, ἀλοιφή· καὶ λίγδος χωνευτήρια· χοάνη· ἡ τὸ νόμισμα τοῦ διατύπωσις· φασὶ δὲ καὶ τρήματα τὸ λίγδον ἔχειν συνεχῆ, δι' ὧν χαλκὸς ἠθεῖται. Λιστραίνω, τὸ σκάπτω. Λίστρον, τὸ ξύστρον· λίστροισιν ἐοικότα· ἀπὸ τοῦ λίαν στορεννύειν δι' αὐτοῦ τὴν προκειμένην ὕλην. Λιστρεύειν, τὸ περιξύειν, παρὰ τὸ λίστρον ὅ ἐστι ξύστρον· αὐτὸ τὸ λιστρεύειν φυτὸν ὅμοιόν ἐστι τῷ, φυτὸν ἀμφιλαχαίνειν· καὶ γὰρ ὁ λιστρεύων φυτὸν ὀρύττει· καὶ ὁ λαχαίνων φυτόν· ἐπεὶ λαχαίνειν ταυτὸν ἐστὶ τῷ διασκάπτειν· ἀφ' οὗ καὶ λάχανον· καὶ γίνεται ἡ λέξις, παρὰ τὸ ποιεῖν λίαν χαίνειν τὴν γῆν. Λιστρωτόν, λιθόστρωτον· ὁμαλόν. Λιστρῆρες, οἱ λιστρεύοντες καὶ οἱ πρὸς ταῖς ὑποκαιομέναις χύτραις ἱστάμενοι συνήθεις. Λίσφοιτα, τὰ ἰσχία. Λισφῶσθαι, ἐλαττῶσθαι. Λίσχροι, τὰ στροφικὰ τοῦ σπέρματος. Λίσχρος, φειδωλὸς σκνιφός. Λιτά, ἁπαλά· ποικίλα· λευκά· καθαρά. Λῖτα, κατὰ πετάσματα, ἢ λεπτὰ περιβόλαια· λῖτα πετάσαντες. Λῖτα, καὶ λιτί, κατὰ μεταπλασμὸν λεγόμενα γάρ, λιτὸν τοῦ λιτοῦ· τῷ λιτῷ· μεταπλασμὸς δὲ μεταβιβάζει τὰς κλίσεις ὡς ἐν τούτῳ ἐκ τῆς τρίτης κλίσεως μετεβίβασε πρὸς τὴν πέμπτην. Λιτάζομαι, παρακαλῶ· δέομαι· εὔχομαι· ἱκετεύω· ἀσπάζομαι· λιτανεύω. Λίταινον, ἐκήρυσσον. Λιτανεύω, ἔχει πρωτότυπον τὸ λίτω· παράγωγον δὲ ἐξ αὐτοῦ, τὸ λιτάνω· πρὸς ὁμοιότητα τοῦ μήθω μανθάνω, καὶ τῶν ὁμοίων. Λιταργίζειν, τροχάζειν. Λιταργιοῦμεν εἰκάδε, ἀριστοφάνης· σύντομος δραμούμεθα· παρὰ τὸ λίαν ἀργόν· τουτέστι ταχύ. Λιταργισμοῖς, τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν. Λίταργος, ὁ ἀργός· λίταργον κύνα· παρὰ τὸ λί[illegible] ταχὺν εἶναι. Λιτανεία, καὶ λιτή, ἡ παράκλησις. Λιταράς, τοὺς ἱερεῖς. Λιτὰς χωλὰς διαζωγραφεῖ ὁ ποιητής, πρὸς διαστολὴν τῆς ἀρτίποδος ἄτης διὰ τὸ χωλαίνω ποδί, καὶ ὡς οἷον συμπεποδισμένοις βαίνειν τοὺς λισσομένους. καὶ ῥυσσὰς δέ, διὰ τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου τῶν ἱκετευόντων· οἷς σκυθρωπάζον καὶ συναγόμενον ῥικνοῦται τὸ πρόσωπον· ἢ καὶ ἄλλως φράσαι ῥυσσάς, ἤγουν γραώδεις, συνεστραμμένας, ἐρρυτιδωμένας· ῥυτίδες αἱ ἐπὶ τοῦ προσώπου συστροφαὶ τοῦ δέρματος· ἔτι καὶ παραβλῶπας τῶν ὀφθαλμῶν, ἢ τῷ ὀφθαλμῷ διαγράφει τὰς λιτάς· τουτέστι, τὰς διεστραμμένας τὴν ὄψιν παραβαλλούσας τοὺς ὦπας καὶ παράγουσας τῆς κατὰ φύσιν ὄψεως· καὶ ὡς οἱ παλαιοί φασι στραβὰς καὶ παραγιομμάτους, διά τε τὴν τῆς ὄψεως τοῦ δυσωπουμένου παρατροπήν, καὶ οἷον διαστροφήν· καὶ διότι οὐχ ἱλαρὸν τὸ βλέμμα τοῖς λιταζομένοις, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν δυσβλέπτοι εἰσὶν ἐκεῖνοι, ὅθεν καὶ ἡ δυσωπία τὴν κλῆσιν ἔλαχεν· ἰστέον ὅτι τε παραβάλλειν ὦπας, οὐ μόνον ὁ λιταζόμενος· ἔτι δὲ καὶ ὁ στραβίζων, ὁ καὶ ἰλλὸς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀποσεμνυνόμενος ἐμβριθῶς· ὀφθαλμῷ γοῦν παραβάλλεσθαι ὁ κωμικὸς λέγει τὸν σωκράτην, ἐν τῷ δηλαδὴ σεμνοπρεπεῖν, καὶ ὅτι παραβλὼψ μὲν ἐκτείνει τὴν λήγουσαν, ὡς σύνθετον ἐκ τοῦ ὦπος. βλὼψ μέντοι, τὸ μονοσύλλαβον συνέσταλται ὅπερ ἐστὶν ὁ τῆς κλεψύδρας ἦχος μιμητικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς, ὥσπερ φασὶ καὶ κὺξ ἐπὶ τῆς ψήφου, κατὰ μίμησιν καὶ αὐτό· οἱ δ' ἄλλοι φασὶν ὁμοίως μιμητικῶς καὶ βῆ, οὐ μὴν βαί, μίμησιν προβάτου φωνῆς [illegible]τινος· ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων, βαδίζει. Λίτεσθαι, παροξυνόμενον ὁμοίως τῷ λα[illegible]· ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης [illegible] φασὶ προπαροξύνειν, ὡς ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀπὸ τοῦ λίτομαι. τῇ μέντοι παραδόσει ἀρέσκει παροξύνειν οὐκ ἀπιθάνως· ὃν γὰρ τρόπον φασὶ τὸ ἔρεσθαι παντὸς ἀξιοῦντος, ὁμοίως τῷ πυθέσθαι ἀναγινώσκειν, ἐπειδὴ μέσου δευτέρου ἀορίστου ἐστίν, ὅμως ἡ παράδοσις προπαροξύνει, χαρακτῆρι πεισθεῖσα φωνῆς. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἐνεστῶτος ὄντα, προπαροξύνεται. οἷον φέρεσθαι, δέρεσθαι. οὕτω μὲν καὶ τὸ λίτεσθαι ὤφειλε προπαροξύνεσθαι, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ λίτομαι. καταβιβάζει δὲ πρὸ μιᾶς τὸν τόνον, ἐπειδὴ τὰ εἰς σθαι τῷ ε παραληγόμενα οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ι συνεσταλμένον, μὴ δὲ ἐπιφερομένων ἄλλων, μήτε δύο συμφώνων, μήτε διπλοῦ, παροξύνεται· οἷον λυπέσθαι· πιθέσθαι, ἱκέσθαι· οὕτω καὶ λιτέσθαι οὐ λόγῳ ἐνεστῶτος, χαρακτῆρι δὲ καὶ ὁμοιότητι φωνῆς. Λιτή, λιτανευτή. Λιτή, ἡ παράκλησις· λιτανεύω· λιτανεία· καὶ λιτή πόλις τῆς μακεδονίας. Λιτῆρα θαλλόν, τὸν ἱκέσιον. Λιτήσων, [illegible] κινεῖσθαι καὶ λιτανεύεσθαι. Λιτί· φασὶν οἱ παλαιοί, ὅτι προπερισπῶσι τινὲς τὸ λιτί, καὶ ὡς μᾶλλον καλόν ἐστιν ὀξύνειν αὐτὸ διὰ

κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος ἐπὶ ὀνόματος ὀξύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ κράσεως ἔπαθε τὴν δισυλλαβίαν· ὡς τὸ κέαρι κῆρι τῇ ψυχῇ· καὶ ἔαρι ἦρι, τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῷ ἀέρι· ἰσοροῦσι καὶ τὸν ἀσκαλωνίτην γραμματικὸν οἴεσθαι μὴ καθ' ὑπεσπάσθαι τὸ λιτὶ ἀπὸ τοῦ λιτῷ ὡς κλάδῳ κλαδί, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς λὶς εὐθείας κεκλίσθαι· ὅ φασι περαιτητίον· τὰ γὰρ εἰς ις μονοσύλλαβα οὐ μελετῶσι διὰ τοῦ τος κλίνεσθαι· ἀλλ' ἢ διὰ καθαροῦ τοῦ ος ὡς τὸ λὶς λιός, ἢ διὰ τοῦ νος, ὡς τὶς τινός· ἢ διὰ τοῦ δος, ὡς κτὶς κτιδός· ἀφ' οὗ κτιδέη κυνέη παρὰ τῷ ποιητῇ· εἴληπται δὲ τῷ λιτὶ καθὰ τοὺς παλαιούς, ἀντὶ τοῦ ἁπαλῷ· ἢ ἀντὶ τοῦ λιτῷ, οὐ τῷ ἀντίον ποικίλῳ ἐστὶν ἀντιφράσεως· ὅπερ οἱ ἀττικοὶ λήδιόν φασι τετρασυλλάβως· περὶ οὗ τρύφων φησὶν ὡς ἔστι λεῖον λείου, ἐξ οὗ παράγωγον διὰ τοῦ διον, λείδιον διὰ διφθόγγου, ὡς γραφείδιον ἀγγείδιον· καὶ ἐκτάσει τοῦ ε εἰς η λήδιον σὺν τῷ προσγεγραμμένῳ καθὰ τὸ εἴκαζον ᾔκαζον, εἴδειν ᾔδειν· φιλήμων δὲ λήδιον ἑρμηνεύσας εὐτελὲς τριβώνιον, ἢ χλαμύδιον παλαιόν, παροξύνει αὐτό, ὡς τὸ σταμνίον· φησὶ γάρ, ὡς σταμνίον δὲ τὴν προσῳδίαν λέγω· δίδυμος δὲ καὶ αὐτὸς οὕτω δοξάζων φησίν, ὡς ἄλογόν ἐστιν ἡ προπαροξύτονος τάσις τοῦ λήδιον· ἐπεὶ αἱ διὰ τοῦ ιον παραγωγαί, εἰ μὲν ὦσιν ἐν τρισὶ βραχείαις προπαροξύνονται· θρόνος θρόνου, θρόνιον· πτὺξ πτυχός, πτύχιον· εἰ δὲ δακτυλικαί, πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον· οἷον ψωμίον ὠτίον· ἔτι δὲ καὶ κλειδίον, παιδίον· οὐ διὰ τὸ διον ὄντα οὐδὲ ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τοῦ ιον· τὸ γὰρ δ τοῦ πρωτοτύπου ἐστίν· εἰ οὖν φησιν ἐν τῷ λήδιον δακτυλικὴ ἡ λέξις, δῆλον ὡς πρὸ μιᾶς ὤφειλεν ἔχειν τὸν τόνον· καὶ οὕτω παροξύνεσθαι θελήσας τὸ λήδιον ὁ δίδυμος, ἀποστερεῖ αὐτὸ καὶ τοῦ καθὰ τὴν παράδοσιν προσγεγραμμένου ι· ἐπεί φησι τοῦ λῆδος πρωτότυπον, ὃ δωριεῖς λάδος φασὶν ὡς ἀλκμάν, λάδος εἱμένα καλόν· ὅ ἐστι λήδιον ἐνδεδυμένη εὐειδές· ἀπὸ γοῦν τοῦ λῆδος φησὶ μὴ ἔχοντος τὸ ι γεγονὸς τὸ λήδιον, οὐδὲ αὐτὸ ἔχει τὸ ι· καὶ οὕτω μὲν οὗτοι· δοκεῖ δὲ ἐκ τοῦ λῆδος καὶ ἡ ἐν ὀδυσσείᾳ ἡρωῒς λήδα καλεῖσθαι· τὸ δέ γε λήδανον παρὰ ἡροδότῳ, ὅ ἐστι λάδανον, ἐθνικόν ἐστιν ὡς ἐκεῖνος ἐπισημειοῦται. Λῖτι, λῖτα· λευκῷ ὑφάσματι· περιβολαίῳ, καὶ ὑποστρώματι, ᾧ καὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἐχρῶντο. Λιτοβόρος, εὐτελῶς τραφείς. Λιτόμην, παρακαλέσαιμι. Λιτοῖς, ὀλίγοις· ψιλοῖς· εὐτελέσι· πολύβιος. Λιτός, ὁ πένης καὶ δημότης, ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν, ἢ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς κοιμώμενος λιτός· σημαίνει καὶ τὸν εὐτελῆ χιτῶνα, καὶ ἀποίκιλον. Λιτότερος, λιτότης ἡ ἁπλότης. Λιτούργιον, κακοῦργον. Λίτρα, ὀβολός· οἱ δέ, νόμισμα παρὰ σικελοῖς· οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν· οἱ δὲ ῥωμαῖοι, διὰ τοῦ β· λίβρα. Λίτριον, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον· οἱ δὲ μέτρον τι μεθ' ὃ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον ἐπιχέουσι. Λίτρον, ἀντὶ τοῦ νίτρον λέγουσιν ἀττικοί. Λιτρὶς, πυξίς· σωματοδόχος. Λιτρόν, κακῶν ἀναιρετικόν. Λιτροσκόποις, ἀργυραμοιβοῖς· ἀπὸ σικελικοῦ ὀνόματος, ὃ καλεῖται λίτρα. Λίπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. Λιτυέρσης, ὄνομα ᾠδῆς. Λίτυον, ἡ βακτηρία. Λιτύρα, κυρίνη. Λιτῶς, ἀσθενῶς· ἁπλῶς· ἢ ἀσφαλῶς. Λιφαιμεῖ, αἱμορροεῖ· λείπει τῷ σώματι. Λιφερουῦτις, ἐν σιωδένδρῳ τόπῳ προσφιλῶς διάγουσα τις. Λιχάδες, ὄστρεα πάντα· οἱ δέ, λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ κογχύλια. Λιχάζει, ἐπιθυμεῖ. Λιχανός, ὁ δεύτερος δάκτυλος· παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἀπὸ τοῦ πρώτου. Λιχάξειν, ῥίψαι· βάλλειν· κρῆτες. Λίχας, ἀπότομος. Λιχνεία, πύκνωσις. Λιχνεύουσα, λίχνως ζητοῦσα. Λιχνεύειν, λιμβεύεσθαι. Λιχμάς, θρίναξ, καὶ ἀπαλὴ πόα, καὶ χαμαιπετής· ἣν τὰ ἑρπετὰ ἐπιλείχουσι. Λιχμώμενος, περιλείχων· ἀπὸ λείχων πλεονασμῷ τοῦ μ· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι. Λιχμώμενος, ἀντὶ τοῦ λείχων· καὶ λιχμάζων, περιλείχων· ἀποσπογγίζων. Λιχμήσονται, διὰ τοῦ χ, λείξουσιν· εἶτα περιλιχμησάμενοι τὰ τῶν ἁγίων σώματα· λικμῶ δὲ διὰ τοῦ κ ἐπὶ τῆς ἅλω. Λιχνία, λιμβία· ἀπληστία. Λίχνος, ὁ προαπτόμενος τῶν ὄψων, καὶ κατεπιθυμῶν. Λίχνος, ὁ λαίμαργος. Λιχνεύομαι, λιχνεία· παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. Λίχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀψοφάγοι· ἢ λαίμαργοι, παρὰ τὸ λίαν χαίνειν· ἢ ἰχαίνειν ὅ ἐστιν ἐπιθυμεῖν. Λιχριφὶς ἀΐξας, ὁ [illegible] ως· τοῦ συὸς ἴδιον· οὕτω γὰρ σχηματισθεὶς ἐπέρχεται πλήξων. Λὶψ, ἐπιθυμία, πέτρα, ἀφ' ἧς ὕδωρ στάζει. Λὶψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον· καὶ τὴν ἤπειρον· καὶ λιβάδα· ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται, καθὰ λείπει ὁ ἥλιος. Λιψοπροσγόνοις, τὰ ἄρμενα τοῖς σχοινίοις. Λιψύδριον, χωρίον παρνηθος, ἄνυδρον. Λιώδης, λιθόλευστος. Λιοργός, κακοῦργος.

ΤΟ Λ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

όβαι χεῖρες, καὶ λόβιον, τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος. Λοβοί, οὐ μόνον τὸ ἐλλούειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λούεσθαι παρὰ τῷ

λ ἰσοκράτει. Λοβοί, τὰ τοῦ ὠτὸς ἄκρα, ἔνθα ἐνείρεται τὸ ἐνώτιον· διὸ καὶ ἐλλόβια λέγονται ἀπὸ τοῦ λαβοῦ, ὡς ἀπὸ τοῦ ὠτὸς ἐνώτιον· γίνεται δὲ ὁ λοβός, παρὰ τὸ λαβὴν· εὐλαβῆ γάρ εἰσιν αὐτὰ δι' ἁπαλότητα· παρὰ δὲ τοῖς μεθ' ὅμηρον, καὶ μέρος ἥπατος ὁ λοβός, καὶ ἀγγεῖόν τι ὀστριοδόχον. Λοβός, ὁ μέσα τῆς ἐπιμελῆς νεφρός· ἢ τὰ ἄκρα τῶν ὤτων καὶ τοῦ ἥπατος καὶ τὰ ἄκρα πάντα· ἀλλὰ κυρίως τῶν ὤτων τὸ κάτω καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐρεβίνθου ἢ κυάμου· καὶ λωβός ὁ βεβλαμμένος, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Λογάδας, τοὺς ἐπιλέκτους· οἱ δέ, τὰς [illegible] λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ δέ, τοὺς κανθοὺς καὶ ψήφους λευκάς. Λογάδην, ἐπιλέκτως· παρὰ [illegible] σιδήρια λιθουργικὰ [illegible] ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους, συνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι συμβαίνῃ· καὶ λογάδες τοῖχοι, οἱ ἐκ λογάδων λίθων κατεσκευασμένοι· τουτέστι, τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν. Λογάρια, οἱ λόγοι· ἀριστοφάνης. Λογάς, ἐκλεκτή· φρόνιμος. Λογγάσαι, ἐνδιατρίψαι· στραγγεύεσθαι. Λογγασία, ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν. Λογγάζει, ὀκνεῖ· διατρίβει. Λογγασίη, νεὼς καὶ ἱστίου ἔρεισμα. Λογγεύειν, βάπτειν. Λόγγη, τάφος. Λογγῶνες, οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων ἐρηρεισμένοι λίθοι· ἐν οἷς ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία τῶν νεῶν· τοὺς δὲ τοιούτους λίθους, καὶ λογγάσια ἔλεγον. Λογγοῦρος, λίμνη σικελίας. Λογεῖον, τὸ μαντεῖον· ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεύς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ δώδεκα λίθοι· καὶ λογεῖον, τὸ δικαστήριον. Λογεῖον σημαίνει [illegible] ρος· καὶ τὸν τόπον τοῦ θεάτρου. Λογεύς, ὁ λογογράφος. Λόγια θέσφατα· μαντεύματα· φυτεύματα· φῆμαι· χρησμοί· καὶ λόγιαι ἐκλογαί· καρποφορίαι· ἐπιλογαί· καὶ λόγια, τὰ παρὰ θεοῦ λεγόμενα καθ' λογάδην· χρη

σμοὶ δὲ, οἵ τινες ἐμμέτρως λέγονται θεοφορουμένων τῶν λεγόντων. καὶ λόγια, ἡ συλλογὴ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ. καὶ τὸ ἐκ πολλῶν συνεισφερόμενον. λέγει δὲ, τὴν ἐλεημοσύνην. Λογίδιον ὑποκοριστικῶς, ἀπὸ τοῦ λόγου. Λογιεῖται, διαλογίζεται ἐνθυμεῖται. Λογίζομαι, τὸ νομίζω. καὶ ὑπολαμβάνω, τὸ ἀριθμῶ καὶ λογαριάζω. ἐξ οὗ λογιστὴς καὶ ὁ λογαριαστής. καὶ τὸ προσλογίζομαι. καὶ ἀνατίθημι. οἷον, τὰ τῶν παίδων ἁμαρτήματα, ὁ θεὸς τοῖς πατράσι λογίζεται, ἀντὶ τοῦ προσλογίζεται καὶ ἀνατίθησι. Λογίζομαι, τῇ χειρὶ ψηφίζω. ἐνθυμοῦμαι φημίζω. Λογικὴν τερθρείαν, ἐριστικὴν φλυαρίαν. Λογικὸς ὅς τι μετὰ λόγου πράττει. οἷον γραμματικὸς, ῥήτωρ. Λογικόν ἐστι μέρος, ψυχῆς κριτικὸν ἐν ᾧ καὶ μόναι ἐπιστῆμαι γίνονται. οἷον φρόνησις καὶ σύνεσις καὶ σοφία καὶ τὰ ἑξῆς. Λόγιον, εἶδος κρατηρίσκου καὶ ὁ τῆς σκηνῆς τόπος, ἐφ᾽ ὃν οἱ ὑποκριταὶ λέγουσι. Λόγιος ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος. πεπαιδευμένος, ἢ ὁ πολλὰ εἰδώς. καὶ λόγιος ὁ διαλεκτικός. καὶ λόγιος θεὸς, ὁ λόγου ἔφορος. ὡς καὶ φίλιος, ὁ φιλίας ἔφορος. καὶ ξένιος. Λογιούμενοι, ἀπαριθμούμενοι. Λογίσαι, σκέψαι. Λογισμὸς, ὥσπερ ἡγεμών ἐστιν. ὁ δὲ θυμὸς, καὶ ἐπιθυμία, ὡς ἄλογά τινα ζῶα. νικώμενος οὖν ὁ λογισμὸς ἀπὸ τούτων, ἐκφέρεται τοῦ προσήκοντος, ὥσπερ ὑπὸ τῶν ἵππων. καὶ λογισμὸς, ἡ λογικὴ τέχνη. Λογισμός ἐστιν ἀόρατος κίνησις καὶ ταραχὴ πράγματος, ἢ δαιμονιώδης εἰκὼν αἰσθητῶν πραγμάτων, συνισταμένη κατὰ διάνοιαν μεθ᾽ ἧς ὁ νοῦς κινούμενος, ἐμπαθῶς λέγει ἢ πράττει τι ἀνόμως ἐν τῷ κρυπτῷ, πρὸς τὸ μορφούμενον εἴδωλον ἐκ διαδοχῆς ὑπ᾽ αὐτοῦ. ἐπιλογισμὸς δέ ἐστιν, ἐναντίον λογισμοῦ. καὶ λογισμὸς ἡ ἔκτισις. οὐδενὶ κόσμῳ ἐλκίσατο. λογισμὸς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος. ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός. ὁ δὲ πολὺς λογισμὸς τοῦ πρόσω δυοῖν μηνοῖν ξυμβήσεσθαι εἰκασθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἀπαριθμήσει. λογισμὸς γὰρ ἡ ἀπαρίθμησις. οἱ δὲ, λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσαντο, καὶ εὐριπίδης. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν. τουτέστιν, οὐκ ἔχει πρόφασιν τοῦ φιλονεικεῖν. Λογισταὶ, καὶ λογιστήρια, ἀρχή τις παρ᾽ ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα. οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διοικουμένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις τριάκοντα. ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. λογιστήρια δέ ἐστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα. ὡς δείναρχος, ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους, καὶ ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων δηλοῦσι. Λογισταὶ, οἱ μεθοδικοὶ καὶ περίψηφοι. καὶ λογίσομαι, ἀναψηφίσομαι ἀναριθμήσω. Λογιστεῦσαι, ἀπαριθμήσασθαι. ἀναμετρῆσαι οὐ δυνάμενος, ἢ οὐ βουλόμενος λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα. Λογιστὴς κριτὴς, δοκιμαστής. ἐξεταστής. Λογίστρια, ὀλοθρεύτρια. Λογογράφος, ὁ λογοποιός. ὁ λόγους ποιῶν. καὶ γράφων. καὶ ὁ ψευδῆ συντιθεὶς καὶ γράφων. Λογοποιὸς, ὁ ὑφ᾽ ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. ἰσοκράτης. Λόγον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Λογοποιῶν, πλαττόντων ψευδεῖς λόγους. Λόγος ἦν ὅτι τὴν τῆς παρ᾽ ἡμῖν ψευδομυθίας τάξιν εἶχεν, ὡς ὅτι τὸν αἴσωπον λογοποιὸν ἀκούομεν, ἀντὶ τοῦ μυθοποιόν. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, ὁ μὲν μῦθος εἰς ψευδολογίαν ἐρρίπται. ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ τῆς ὁσημέραι ἀνθρωπίνης ὁμιλίας τίθεται. Λόγος ἐστὶν, ὁ ἐνδιάθετος ὁ ἐν ἀρκαδίᾳ λαλούμενος. τριχῶς δὲ εἴρηται λόγος. ἐνούσιος, ὁ θεὸς λόγος. ἐνδιάθετος. ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἡ μετέρα διανοίᾳ λαλῶν. λόγος καὶ ὁ προφορικὸς τῆς γλώττης. λόγος δὲ εἴρηται, ἐκ τοῦ λέγειν. λόγος ἐστὶν, ἄγγελος νοήματος, εἰς φῶς ἐκφέρων τὸ νοηθέν. ἔστι δὲ καὶ πεζῆς λέξεως σύνθεσις διανοίας ἀπηρτισμένης. ἔστι δὲ λόγος, φωνὴ σημαντικὴ, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. λόγος δὲ σημαίνει ἕξ. διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος. λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται. ὡς τὸ βλίτυρι. λόγος δὲ, οὐδαμῶς. διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν, τοῦ προφέρεσθαι. προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί. λέγεται δὲ τὰ πράγματα ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου πέντε. ἑλληνισμός. σαφήνεια. συντομία. πρέπον. κατασκευή. λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις. ἀριστοφάνης. εὐριπίδη λόγον παράσχες καὶ τραγῳδίᾳ νῦν. Λογορήτορας παρὰ φιλοσόφοις, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον. οἷον εἰ ζῇ πλάτων, ἀναπνεῖ πλάτων. ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον, ἄρα τὸ δεύτερον. Λόγου τυχεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπαίνου τυχεῖν. Λογούριον, ὕαλος. Λόγχαι, ἀπολαύσεις. Λογχάσθην. εἶδος ὅπλου καὶ λογχαῖος ὁ μετὰ τῆς λόγχης. Λογχάδες, τὰ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν λευκά. Λόγχας, λόγας τὰς μερίδας ἴωνες λέγουσι. Λόγχη ἑκατὸν σύστημα, ἑνικῶς λέγουσιν, ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν ἵππων εἴποι τὴν ἵππον. λόγχη οὖν σιδήρεον ἀκόντιον. Λόγχια, τὰ παιδία τῶν θεῶν. κέχρηται τῇ λέξει ἕρμιππος. Λόγχω, τὸν ἐν ἐπιγράμματι, καὶ τὸ δίθυρσον τουτο λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον. Λόγω παρθένοι, τὰ μὴ ὄντα μὲν, λεγόμενα δέ. Λοέσσαι, δοκεῖ μὴ ἐκ πλεονασμοῦ ἐνεστῶτος τοῦ λοῶ λοέσω γίνεσθαι, ὅσον κατὰ ἀνάλυσιν ἐκ τοῦ λοῦσαι. κιρναμένη γὰρ ἡ ου δίφθογγος εἰς τὸ ε ο, εἰς αὐτὴν καὶ ἀναλύεται. ἔστι δὲ ἡ πρωτότυπα τοῦ λοέσσαι, ἢ λούω καὶ ἐν διαλύσει λοέω, ἢ ἀνάπαλιν. καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ λοετρὸν, καὶ τὸ λουτρόν. καὶ τὸ λοέσθαι λοῦσθαι. Λοεσσάμεναι, λουσάμεναι. καὶ ἐν διαλύσει τῆς διφθόγγου, λοεσσάμεναι. ὁ δὲ πλεονασμὸς τῶν δωριέων, καὶ αἰολέων ἐστίν. ὁμοίως λοεσσάμενος. Λοετρὰ θερμὰ ἔφη ὅμηρος, πρὸς διαφορὰν τῶν ψυχρῶν. οἷς οἱ καλοὶ ἥρωες ἱδρῶτα ἀπεψύχοντο. τὰ δὲ τοιαῦτα, καὶ ἡράκλεια λουτρὰ ἡ παροιμία ἔλεγεν. ἦσαν δὲ ταῦτα πρώτως καὶ κυρίως, τὰ ἐκ γῆς αὐτοφυῶς ἀναδιδόμενα, ἐπὶ ἀναψυχῇ φασιν ἡρακλέος ἀθλοῦντος. Λοετροχόοι. ἰστέον ὅτι τὸ λούσειαν καὶ τὸ [illegible] λοετροχόον συντιθέασι τρίποδα. καὶ ἐμφαίνουσι τρόπον ἐτυμολογικόν. καὶ ἐπισημαντέον ὡς οὐ μόνον τρίποδες ἐκαλοῦντο λοετροχόοι, ὁποῖος ἐπὶ τῷ πατρόκλῳ. καὶ ὃς τῷ ἕκτορι εὐτρεπίζεται, ἀλλὰ καὶ ἀνδράσι τοιοῦτον ἐπετίθη ὄνομα. συβαρῖται γοῦν πρῶτοι ἱστοροῦνται λοετροχόους περιχύτας ἀγαγεῖν, πεπεδημένους τοῦ μὴ θᾶττον ἰέναι, ὡς φησὶν ὁ δειπνοσοφιστής, καὶ ἵνα μὴ προσθέοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους. Λοία, ἐκκλησία, ἢ ὀλεθρία. Λόιαξ, ὁ ξηρὸς χόρτος. Λοιβᾶται, σπένδει. θύει. Λοιβὴ, σπονδὴ, θυσία οἴνου. Λοιβεῖον, ἐν ᾧ αἱ θυσίαι γίνονται. καὶ λοιβεῖον τὸ θῦμα, ἐκ τοῦ λείβω. Λοιβαὶ ἐφέστιοι, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ τελούμεναι. Λοίγια, ὀλέθρια. Λοιγὸν, φθορὰν. ὄλεθρον. καὶ λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος. Λοιγὸς, ὁ ὄλεθρος ἢ ἀπὸ τοῦ λείπω κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅθεν καὶ ὁ λοιμός φασιν ὁ κατὰ νόσον καὶ φθορεὺς, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ λεῖπω ὀλίγων, ὅ ἐστι κοιμίζων εἰς θάνατον. μάλιστα δὲ παρὰ τὸ ὀλίγος μεταθέσει τοῦ ο ὁ ὀλιγῶν τοὺς ζῶντας. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι μεταθέσεις τοιαῦται, ἐν αἷς φανεῖται εἶναι καὶ ὁ λοῖσθος. ἐκ δὲ τοῦ λοιγὸς καὶ ὁ βροτολοιγός. καὶ ὁ ἀθηρηλοιγὸς, καὶ τὸ λοίγιον. Λοιδίας, ποταμὸς μακεδονίας. Λοιδορία ἐστὶν, ὅταν τις λόγοις ὑβριστικοῖς λέγῃ

κατά τινος. κατηγορία, μαρτυρία κακῶν. ἃ μαρτυρεῖ τις κατά τινος. ὀνειδισμὸς δὲ, ἀνάμνησις εὐεργετημάτων ὧν τις παρέσχετο· καὶ ὀνειδίζειν ῥῆμα. Λοιδορία, ἡ ἐν φανερῷ κακηγορία. ἡ λαθραία μέμψις. παρὰ τὸ λοιμὸς, λοιμορία, καὶ λοιδορία. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τοῖς λόγοις ὡς δόρατι. Λοιδορεῖσθαι τοῖς πονηροῖς, οὐδὲν ἐπίφθονον. ἀλλὰ τιμὴ τῷ ἐπιχειροῦντι, ὅστις εὐλογίζεται. τουτέστι τὸ τοῖς πονηροῖς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ τὰ [illegible] ἀκοῦσαι καὶ κακὰ, αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθη φίλου. νῦν δ᾽ Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς, ὅστις οὐκ ἐπίσταται. ὅτι, ἢ τὸ λευκὸν ᾄδει, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον παρὰ τὸ λεγόμενον, εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν ὄντα, ᾄδειν τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λευκόν. οἵτινες ἐθαύμαζον τὸ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον. τοῦ δὲ Ἀριφράδους, παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί. Λοιδορισμὸς, ἡ λοιδορία. Λοιδοροῦμαι, παθητικῶς δοτικῇ συντάσσεται. ἐνεργητικῶς δὲ, αἰτιατικῇ. ἡ λοιδοροῦμαι ὅταν παθητικῶς γράφεται, συντάσσεται δοτικῇ. λοιδορῶ δὲ ἐνεργητικῶς, αἰτιατικῇ. Λοιδορῶ, καὶ λοιδοροῦμαι, ἄμφω ἐπὶ ἐνεργείας λέγονται. καὶ συντάσσεται τὸ μὲν λοιδορῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αἰτιατικῇ. ἐνίοτε δὲ, καὶ δοτικῇ. τὸ δὲ λοιδοροῦμαι, ἀεὶ δοτικῇ. Λοιδοροῦμαί σοι, καὶ διαλοιδοροῦμαι. λοιδοροῦμαι μόνον ἀντὶ τοῦ λοιδορῶ, αἰτιατικῇ. ἔστι καὶ παθητικῆς σημασίας. Λοίθον, λιμόν. Λοίκορ, κέλυφος. Λοιμεύεται, φθοροποιεῖ. βλάπτει. καὶ λοιμὸς, ἡ φθοροποιὸς νόσος. δυσκρασία ἀέρος. Λοίμη, ἡ φθορά. λύμη δὲ ἡ βλάβη ψιλόν. Λοιμὸς, νόσος μεταδοτική. ἡ φθορά. κυρίως δὲ λοιμὸς, ὁ ἐπὶ κακίᾳ πολύς. καὶ λοιμὸς, ὁ φθορεύς. Λοιμώδης, ὁ ὀλέθρου παραίτιος. Λοιπὴ, τάφος. Λοιπὸν, ἐπίρρημα. Λοιπὸν, τὸ ἐπίλοιπον. καὶ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν. καὶ λοιπὸν, ἀντὶ τοῦ ἀκολούθως. γυμνὸν δὲ ἡμῖν τὸ δένδρον ἔδειξε. καὶ ἀπὸ τῆς ῥίζης αὐτῆς σαλευόμενον λοιπόν. Λοισθήϊον, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ λοισθεύς. ἐξ ἧς λοιστήϊον ἄεθλον. οἱονεὶ λοίσθειον, ὡς ἀπὸ τοῦ λοιστεύς, καὶ ἐν διαλύσει καὶ ἐκτάσει, λοισθήϊον. Λοίσθιος, ὁ ἔσχατος. καὶ λοῖσθος, καὶ λοίσθιον. οἱ μὲν παρὰ τὸ ὅλοισθος, καθ᾽ ὑπερβιβασμὸν τοῦ λ. λοῖθος, καὶ λοίθιος. οἷον ἐξολισθήσας καὶ ἐμποδισθείς. ἢ παρὰ τὴν λαίστην, ὃ σημαίνει τὴν λοιδορίαν καὶ αἰσχύνην, λαίσθος καὶ λοῖσθος. οἷον λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος, ἔχει μώνυχας ἵππους. Λοισθώνη, θρασεῖα. Λοίσθωνας, τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια. Λοίσθια ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. Λοίσθιον, τὸ ἔσχατον. Λοιτεύειν, θάπτειν. Λοιτὸς, λοιμός. Λόκμη, χλαμὺς ἐφαπτή. Λοκροὶ ἀμφικτύονος καὶ χθονοπάτρας ἀπόγονος, φύσκος. οὗ λοκρός. ὧν ἀπὸ μὲν φύσκου, φύσκοι πρώην. ἀπὸ δὲ, τοῦ λοκροῦ, λοκροὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν. λοκροῦ δὲ, ὃ τοὺς πρὸς ὃν διενεχθεὶς ὁ πατὴρ λοκρὸς, ἐᾷ μὲν ἄρχειν ἐκεῖνον. αὐτὸς δὲ εἰς τὰ πρὸς ἑσπέραν τοῦ παρνασοῦ, ἔχων ὑφ᾽ ἑαυτὸν τοὺς ἐκεῖ. οἱ ἑσπέριοι, καὶ ὀζόλαι ἐκαλοῦντο. περὶ αἰτωλίαν ἐπὶ τῆς ἑτέρας φασὶ παραλίας οἰκοῦντες, κατὰ κρισαῖον πεδίον. ἀφ᾽ ὧν ὕστερον καὶ ἀποικία εἰς ἰταλίαν ἐστάλη, ἔνθα λοκροὶ ἐπιζεφύριοι, οὓς πίνδαρος ἐπαινεῖ ὡς εὐνομουμένους καὶ λογίους, καὶ μαχίμους. Λοκρὸς αἴας, οὐχ ὁ σαλαμίνιος. καὶ λοκρὶς πόλις. Λόλλαι, τῶν λολλέων ὄνομα τόπου. Λομβοὺς, τοὺς ἀποσκολυμμένους. Λόμβαι, αἱ τῇ ἀρτέμιδι θυσιῶν ἄρχουσαι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παιδείαν σκευῆς, οἱ γὰρ φάλητες, οὕτω καλοῦνται. Λόνδις, βωμολόχος. Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας ὁπότερον ἂν προῄρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον, ἐν ἀποστάσει διὰ τῆς ὑποστολῆς ἔχουσα δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. δερκομένη λοξαῖς οἷα λάκαινα κόραις. Λοξὰ, σκολιά. καμπύλα. οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα. Λοξίας, ὁ ἀπόλλων. ἤγουν, ὁ λοξὴν ἰαχὴν πέμπων. λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ. Λοπὰς, ἡ χύτρα. Λοπὰς παρὰ συρακουσίοις, τὸ τήγανον. παρὰ δὲ θεοπόμπῳ, ἡ σορός. καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ ἑλλάδι γινόμενος λίθος. Λοπὰς, εἶδος ἀγγείου, πᾶν εἰς ὀξὺ λῆγον. Λοπᾶσι, κλέπταις. Λοξοβάμοσι, πλαγίως περιπατοῦσι. Λόπημα, κάστανα. οἱ δὲ, εὐβοϊκά. Λοπὸς, κρομμύου λέπυρον, παρὰ τὸ λέπω. καὶ τοῦ τυροῦ χλωροῦ, παχὺς γὰρ ὁ τοιοῦτος, ἀλλ᾽ ἰσχαλέου. τοῦτο δέ φασι πρὸς τὸ εὔτονον ἐρρέθη τοῦ χιτῶνος, καὶ ἰσχνόν. ὁ γὰρ χλωρὸς λοπὸς, οὐκ εὐτόνως ἔχει. ἰστέον δὲ ὅτι τι, τὸ ῥηθὲν λέπυρον καὶ λεπύχανον φασὶν εὑρῆσθαι παρὰ θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. τὸ δὲ αὐτὸ, καὶ λόπισμα εἴρηται. εἰ δὲ καὶ τὸ λόπιμον κάρυον παρ᾽ εὐβοεῦσιν, ὃ μετιζέτροι κάρυον καλέουσι κατὰ νίκανδρον, τῆς αὐτῆς σημασίας. Λοπῶντα, λεπιζόμενον. ἢ λοπιζόμενον. Λόρδωσις, ἐμπρόσθιον κύρτωμα. ὕβωσις, τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος. κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Λορδὸν, τὸ ὕπτιον κυρτόν. καὶ λορδότατον. τὸ ἀποσεσιμωμένον ἐναντίον τῷ κυρτῷ. ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται. Λορδὸς, ἀπεξυλωμένος. Λοῦ, λοῦσαι ἀττικοί. Λοῦκα, ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων ὡς καύκωνες. Λούειν, καὶ λοέειν, διαλελυμένως λέγεται. καθὰ καὶ λουτρὰ καὶ λοετρά. ὧν ὁ τόπος βαλανεῖον, καὶ λουτρὼν, οὗ γενική, λουτρῶνος λέγεται. Λούζα βαιθὴλ, ὅ ἐστιν οἶκος θεοῦ. Λουδιμαπιστὴς, ὁ ἄρχων τῶν παιγνίων. λοῦδοι γὰρ τὰ παιγνία παρὰ ῥωμαίοις. Λουκιλλιανὸς, ὄνομα κύριον. Λουκιλεία, τόπος. Λουκερία, πόλις. Λουκρητία, χώρα. Λοῦμαι, παύτης ἀττικοί. καὶ λούμενος. καὶ λελουμένος. καὶ λοῦσθαι. λοῦται ἀντὶ τοῦ λούεται, ἀττικόν ἐστιν. ἀττικοὶ γὰρ ἐξαιροῦσι τὰ βραχέα [illegible] νὸν, λαμπρόν. Λοῦσθαι, ἡ ἐλούμην ἐλοῦτο, λοῦμαι λοῦται, λούμεθα λοῦνται, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅ ἐστι ῥεέθροις, ἀπὸ τοῦ λόεσθαι γίνεται. ἀφ᾽ οὗ καὶ λόετρον. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, τῇ ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος. οὕτω γὰρ οἱ ἀττικοὶ, οὐ μὴν λουόμενος. καὶ προϊὼν δὲ λοέσσομαι λέγει ἐν ἀπότητι, καὶ ἀπολούσομαι κατὰ συναίρεσιν. ὅτι δὲ καθὰ λόεσθαι λοῦσθαι, οὕτω καὶ λόετρον καὶ λουτρὸν, δῆλόν ἐστι. λουτρὸν μέντοι μοναχῶς τὸ ἀπόλουμα βαρυτόνως, ὃ γλίττον ἄλλοι φασὶν, ὡς δηλοῖ ὁ ἐπιμερίσας. οὕτω γλίον τὸ εὔτονον. γλία ἡ κόλλα. γλιᾶσθαι, τὸ παίζειν. ἢ προθυμεῖσθαι. γλίττων ὁ ἐν ταῖς ἀμβάσεσι γινόμενος ῥύπος. καὶ σημαίνει τὰς ἐμβάσεις. Λοῦσον, παρὰ τοῖς κυπρίοις τὸ κολοβόν. Λουσιεὺς, δημός ἐστι τῆς οἰνηΐδος. λουσία, ἀφ᾽ ἧς ὁ δημότης λουσιεὺς, ὡς διόδωρός φησι. Λουτὴρ, παρὰ τὸ λούω λούσω, λέλουκα. λέλουμαι λέλουσαι λουστὴρ. καὶ λουτήρ. Λουτρὰ, τὰ εἰς λύσιν ἄγοντα τὰς ἀκαθαρσίας. καὶ ἡ λύμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Λουτρά. οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν χειρό

γματα ἐστὶ τετεχνασμένα· τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς ἀναβρύοντα· καὶ ὑπερχεόμενα μεθ' ἡδονῆς, πρὸς ὠφέλειάν τε καὶ
τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παρὰ δὲ τοῖς ἑαυτὸν καθ' ὃ ἢ φέρεσθαι, δοῦλος ἐστὶν ὑπὲρ τῆς ἡδονῆς. Λουτρίδες, αἱ περὶ τὸ ἔδα-
φος δύο παρθένοι, αἳ καὶ πλυντρίδες λέγονται. Λουτρὸν, τὸ ἀπόλουμα· τὸ ῥυπαρὸν, ἢ τὸ ἀπόλουτρον· ἐστὶ τῶν βα-
λανείων πίνεται τὸ λοῦτρον. Λοῦτρον, βαρύνεται ἐπειδὴ παρ' ὄνομα εἰς τρον λῆγον ἀπαρασχημάτιστον, βαρύνεται·
κέντρον· ἄνθρον· σεῖστρον· τὸ δὲ λουτρὸν πρὸς διαφορὰν σημαινομένου· ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ τόπου βαρύνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ ὕδα-
τος ᾧ λουόμεθα, ὀξύνεται. Λουτροφόρος, καὶ λουτροφορεῖν· ἔθος ἦν γαμοῦσι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ
τὴν τοῦ γάμου ἡμέραν· ἔπεμπον δ' ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγύτατα γένους παῖδα ἄρρενα, καὶ οὗτος ἐλουτροφόρει. ἔθος δὲ ἦν καὶ
τῶν ἀγάμων ἀποθανόντων, λουτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦ δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. λέγει περὶ τούτων
Δείναρχος, ἔν τε τῷ κατὰ Θεοδότου, καὶ ἐν τῇ κατὰ Καλλισθένους ἀγγελίᾳ. ὅτι δὲ τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν ἐν-
νεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρρόης, Πολύστεφανος ἐν τῷ περὶ κρηνῶν φησι· μέμνηνται δὲ τοῦ ἔθους οἱ
κωμικοί. Λοφαδία, αὐχήν· οἷον κατὰ τοῦ αὐχένος ἢ χωρίον, ὃ καλοῦσι λίβυσσαν. Λόφαλοι· τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαί-
ων λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. λόφοι δὲ αἱ τριχώσεις. Λοφαμίσκοις, τὸ ἐπίπισμα ἐστὶ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα. Λοφᾶς,
λόφους πολλοὺς ἔχεις· ὄνομα πεποίηκεν ὡς σήματος. Ἀριστοφάνης· ὡς λέγομέν τινα ὑδεριᾶν· σπληνιᾶν· χαλαζᾶν. σημαίνει
δὲ, τὸ πλῆθος ἔχειν λόφων. Λοφεῖον, στρογγύλον. Ἀριστοφάνης· τὴν τοῦ καρτέρου θήκην, ἢ τὴν θήκην τοῦ λόφου τῆς περι-
κεφαλαίας· περιφερὴς δὲ αὕτη ὥσπερ κάρτερον· λοφίον, ἐὰν μὲν ὑποκοριστικὸν δηλοῖ ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων· ἐὰν
δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται, καὶ δηλοῖ τὴν θήκην. Λοφίας, ὁ τράχηλος. Λοφιὰ, ἐπὶ συὸς κυριολεκτεῖ-
ται, καθάπερ ἡ χαίτη ἐπὶ ἵππων, καὶ λέοντος, ἴσως δὲ ἡ λοφιὰ, καὶ ἐπὶ τοιούτων λέγεται ὡς δηλοῖ ὁ γράφων, ζῶα λοφοῦ-
ρα· τὰ ὥς φασί τινες ἔχοντα λόφους, καὶ ὕδρας· πρὸς ὅ ἐστιν εἰπεῖν, ὡς λοφιὰ καὶ λόφος διαφέρει· λέγεται δὲ λοφιὰ ὡς ἐν
τῷ λόφῳ οὖσα ἢ τῷ περὶ τὸν αὐχένα τόπῳ. Λοφίαν, ἀκρώρειαν· καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ. Λοφία, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Λο-
φίζω, λόφοις, καὶ ὕψος ποιῶ· λοφῶ δὲ, τὸ παύω μέγα. Λοφίην, κότην· τείνοντα· αὐχένα. Λόφιον τρῆμα, τὸ ὑποζυγίων·
ἢ τὸ ἀχθώμιον, ἢ περικεφαλαία, ἔλυτρον· θήκη τοῦ λόφου, καὶ τὰ πρὸς ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα· οἷον, μύκαι. Λοφνίς,
ἡ μεγάλη λαμπάς· λιοφνὶς τίς οὖσα, ἡ λίαν μεγάλη· τουτέστι φαίνουσα, καὶ συγκοπῇ αἰολικῇ λοφνίς. Λόφος, τὸ περι-
κεφαλαίας ἄκρον, καὶ γῆς ἀνάστημα· σημαίνει καὶ αὐτὴν τὴν περικεφαλαίαν. Λοφοπωλεῖν, ἐπινεύειν. Λόφος,
τράχηλος· ἐστὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον. Λοφόρρωγα, τὸν ἀπερρωγότα τοὺς ὤμους. Λόφος, ὁ περὶ τράχηλον· ὅθεν
τὸ κατὰ λοφάδια ἐν Ὀδυσσείᾳ· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ ὑποζυγοῦ νῶτον· εὐλόφως φέρειν ὡς λόφου ἐν τοῖς ζώοις ὄντος, τοῦ κατὰ
τὸν τράχηλον μέρους ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός. Λόφοις, τοὺς ἱμάντας λέγει Ἀπολλώνιος. Λοφυδνόν, ἢ ὀλοφυδνόν· οἰ-
κτρόν. Λοφωδὲς, ἐπίσημον. Λοχαγοῖς, στρατηγοῖς· ταξιάρχαις. Λοχαῖοι δίφροι, οἷς πρὸς τὸ τικεῖν ὀψὲ χρῶνται
αἱ γυναῖκες. Λοχεία, ἡ ἐπὶ τῷ τόκῳ ὠδίν. Λοχεύει, ἐνεδρεύει· τίκτει· γεννᾷ. Λοχεύονται, γεννῶσι· καὶ αὐτολόχευ-
τος, αὐτογέννητος, ὁ θεὸς ὁ ἀγέννητος. Λοχεία, ἐπὶ γυναικὸς, ὅτι τέξεται· λοχία δὲ διὰ τοῦ ι ἡ ἐνέδρα. Λοχεῖ ἄρτε-
μις λέγεται, ὅτι δοκεῖ προΐστασθαι τοκετοῦ· τοῦτο δέ φασιν, ὅτι πανσελήνοις εὐτοκώτεραι αἱ γυναῖκες. Λοχαῖος, κλε-
νόμενος· εὔστιρος· ἀπὸ τοῦ εὐτροφεῖν. Λόχησις, ἡ ἐνέδρα. Λοχιᾶ, κρύφαια γεννᾷ· αὔξει· καὶ ἄρτος, τῇ Ἀρτέμιδι γενό-
μενος· καὶ ἁδροὺς ἀστάχυας ἔχουσι. Λοχιάδες, αἱ ὗλαι. Λοχία, μαῖα. Λοχίαν, τὴν εὐτραφῆ γῆν· καὶ ἁδροὺς στά-
χυας, ἢ καρποὺς φέρουσαν. Λοχίζει, ἐπιβουλεύεται. Λοχίζω, τάσσω εἰς λόχον ἄνδρας· λοχὸς γὰρ καὶ λόχησις, ἡ ἐνέ-
δρα· λοχῶ δὲ, [illegible]. Λοχιαθὲν, γεννηθὲν ἢ σφαγέν. Λοχίτης, ὁ ἐνεδρεύων· τὰ ἀπὸ τοῦ εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα,
διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον τόπος, τοπίτης· λόχος, λοχίτης. Λοχμαία μοῦσα, Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισι· Δίδυμος ὅτι ἐγκε-
κρυμμένοι ἐν ταῖς λόχμαις φωνεῖν εἰώθασιν· ὁ λόγος δὲ, ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ· μοῦσα λοχμαία μέλος ὡς ὀρνίθων· οἰκείως λο-
χμαίαν μοῦσαν καλοῦσι διὰ μέσου τὸ τῆς φωνῆς μίμημα. Λόχμας, συμφύτους τόπους. Ἀριστοφάνης· ἔχων τὰς μασχά-
λας λόχμης δασυτέρας, ὥσπερ ἦν συγκείμενον· ἔθρεφον αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν' ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι·
καὶ ἀλειψάμεναι τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας ἐχλιαίνοντο πρὸς τὸν ἥλιον· ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ. Λοχμὴ, δασὺς τόπος·
ἡ ἀγρία· σύμφυτος καὶ λοχμώδης· λοχμὴ, ἡ ξύλοχος, ταυτά ἐστι. Λόχμιος, ἐν ἐπιγράμματι· λόχμιον ὑλοβάταν· του-
τέστι, δασύν. Λόχοι, Λακεδαιμονίων φησὶν Ἀριστοφάνης τέτταρες· πέντε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Λόχον·
βούλεται Ξενοφῶν ἐξ ἑκατὸν συντετάχθαι· εἴσεται ὁ ἐκείνῳ ἐντυχὼν εἰπόντι· λόχος ἕκαστος εἰς ἑκατόν· ἡ δὲ τραγῳ-
δία, καὶ ἄλλοι, λόχον φασὶ τὸ ἁπλῶς στρατιωτικὸν σύνταγμα· καὶ λοχαγὸν, τὸν τούτου ἄρχοντα. Λόχος, διττῶς λέγε-
ται· αὐτό τε γὰρ τὸ ἔργον ἤγουν τὸ λοχᾶν, καὶ τὸ τάγμα τῶν ἀνδρῶν τὸ τόσον, ἐξ οὗ ὁ λόχος ἀπαρτίζεται· καὶ ὅτι τὸ λεγό-
μεθα πάντες ἄριστοι, ὅ ἐστιν ἐπιλεγόμεθα, ῥῆμά ἐστιν, ἐξ οὗ παράγεται ὁ λόχος· ἐν λόχῳ γὰρ ἔκκριτοι ἐπιλέγονται·
[illegible] πάντες· ἐκεῖ γὰρ οὐ τοσούτου ποσότητος χρεία· ἐτυμολογίας ἔχει τὸ λεγόμεθα ἐς λόχον. Λόχος,
ἡ ἐνέδρα· ἀπὸ τοῦ τοὺς [illegible] εἰς τοῦτο ἐνθετεῖν ἢ ἀπὸ τοῦ λέξασθαι· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἐπίλεκτοι, διεκρίνοντο ἐς τὰς
ἐνέδρας. Λόχος, παρὰ τὸ λέγω τὸ ἐπιλέγω ἐν ᾧ εἰσιν ἐπίλεκτοι· καὶ ὡς νῦν φησιν ὁ ποιητὴς, ἀριστῆες. σημειωτέον δὲ, ὅ-
πως ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς παρέφρασεν· ἢ ἑρμήνευσε τὸ, ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι· τὸ δὲ λόχον δ' ἰέ-
ναι, ταυτόν ἐστι, τὸ ὁδὸν ἐλθεῖν. Λόχον δ' ἰέναι, παρ' Ὁμήρῳ σὺν ἀριστεῦσι, τὴν ἐξ ἐπικρύψεως ἐπίθεσιν σημαίνει.
Λόχους, ἔνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα λέγουσιν· οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆ-
θος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον· καὶ λοχαγὸς, προστάτης· καὶ ἡγεμών· ὁ αὐτός ἐστι πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου·
παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον τέσσαρες λόχοι· οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεύς· ὡς εὕρηται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. γνωστέον
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι τέσσαρες μαχίμων ἀνδρῶν, ἔνδον ἐξωπλισμένων· καὶ καταλοχίσαι, τὸ [illegible] μερί-
σαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. Λοχῶ, λοχήσω, δοτικῇ· ἀπαιτοῦν· ἐστὶ ἐλόχησα. Λοχῶντες, ἐνεδρεύοντες.

ΤΟ Λ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ·

ύα, στάσις· διαφορά. Λυάζει, φλυαρεῖ· μωρολογεῖ· στασιάζει. Λυαῖος, ὁ κατὰ οἶνον διόνυσος. καλῶς λυαῖος ἐπωνομάσθη· ὅ ἐστι στασιαστὴς παρὰ τὴν λύην ἤγουν στάσιν· ἡ ἐναντίον ἡ εἰρήνη· αὕτη μὲν γὰρ παρὰ τὸ εἴρειν εἰς ἓν συνέγονεν· ἐκείνη δὲ παρὰ τὸ λύειν. ὀρθῶς δὲ καὶ ταύρῳ παρά τισι τοῖς ἄλλοις καὶ λυκόφρονι. ἔτι δὲ καὶ παρδάλει. Λυβάζειν, λοιδορεῖν. Λύβας, λύβαντος· λυβὴρ, ὀνόματα κύρια. Λυβρὸς, λυέμβος, ὁ ἐνιαυτός· ἐκ μεταφορᾶς τῶν λύκων τῶν βαινόντων κατὰ οὐράν. Λύγαια, τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια. Λυγαίας, σκοτεινῆς· λύγη γὰρ ἡ νύξ. Λυγαῖος, σκοτεινός· λυγαῖος δὲ ἦν ὁ τρόπος αὐτοῖς· καὶ λυγαῖον τὸ φοβερόν. Λυγαίοις, σκοτεινοῖς· κατὰ μετωνυμίαν λύγος γὰρ τὸ σκότος, ἀπὸ τοῦ λύγου τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶ πυκνὸν καὶ δασὺ, καὶ μέλαν· καὶ τὸν ἐνιαυτὸν λυκάβαντα· οἱονεὶ λυγάβαντα· ἐπεὶ μετὰ λυγῆς βαίνει· σοφοκλῆς ἀπ' αἰθέρος δὲ, κἀπὸ λυγαίου νέφους. Λυγγανόμενον, αὔξοντα ἐν τῷ κλαίειν. Λύγδαμις, ὄνομα· οὗτος ἔκαυσε τὸν ναὸν τῆς ἀρτέμιδος. Λύγδη, τὸ δένδρον ἢ λεύκη· καὶ οἱ ἄλλοι φησὶ τῶν νεκρῶν λύγδος. Λύγδην, λύζοντες· ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Λύγδινα, κένστερνες· ἔπι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια· ἔστι δὲ εἶδος λίθου ἡ λύγδος. Λυγίζεται, σώσδεδεται· στρέφεται. Λυγιζόμενος, στρεφόμενος· καλυπτόμενος. Λυγίζω, διασείω. Λυγιξεῖν, δωρικῶς· θεόκριτος καὶ τοὺ χεο δάφνι λυγιξεῖν· ἤγουν λυγίσειν· νικήσειν· κατὰ παλαίσειν· καὶ κάμψειν· κυρίως δὲ ἐστι, τὸ τοῖς λύγοις δεσμεῖν· σημαίνει καὶ τὸ θλᾶν· ἁπαλὸς γὰρ ὢν ὁ λύγος, εὔθλαστός ἐστι. Λύγισμα, αἰσχρὰ φωνή· βδελυρὸν ᾆσμα. Λυγίσμασιν, ἐπικάμψεσι· συγκλάσμασι. Λυγισμὸς, ἀνάκλασις τῶν μελῶν. Λυγισμῶν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει γράφεται· καὶ καμπῶν· τουτέστι, παρὰ λογισμῶν· τὸ δὲ κάμπτειν, ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ, πρὸς τὸ ὀξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι· ὅμηρος δίδει μόχοισι λύγοισι· δίδυμος δὲ λυγισμῶν, ἀπὸ τῶν σωδέσεων τοῦ λόγου. Λυγκαίη, πόλις μακεδονίας. Λυγκαίνουσα, ἀναβλύζουσα· στενάζουσα. Λυγκαστήσει, αὔξει παρὰ τησίως, ἢ λυγκάσαι, ῥεῦσαι. Λυγκεὺς, εἶδος θηρίου. Λυγκεὺς, ὀξυδερκέστατος ἐλέγετο, ὥστε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν· οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου, ἐπινενόηται ὅτι πρῶτος οὗτος εὗρε μέταλλα χρυσοῦ, καὶ σιδήρου, καὶ τῶν ἄλλων· ἐν δὲ τῇ μεταλλάσσει λύχνοις μεταφέρων ὑπὸ γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐκεῖσε, αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν, καὶ τὸν σίδηρον, καὶ τὰ λοιπά· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι ὅτι λυγκεὺς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾷ· καὶ καταδύων ἀργύριον περιφέρει. Λυγκήϊον ἄργος λέγεται, ἀπὸ λυγκέως τοῦ βασιλεύσαντος ἄργους. Λυγμὸς, ὀλολυγμός· θρῆνος· ἀνανυγμός. Λὺγξ, τὸ πάθος· ὁ λυγμὸς, καὶ ῥέζον· καὶ ζῶον. Λύγοισι, φυτῷ τινι ἱμαντώδει· ὃ ἡμεῖς κύπινον λέγομεν. Λύγος, τὸ σκότος· οὐδέτερον εὗρον τοῦτο· καὶ λυγὸς, ἀπὸ τοῦ λύειν τὴν αὐτήν· καὶ τὸ κατακρύπτεσθαι, ὑπολυγίζεσθαι λέγουσι· σημαίνει δὲ καὶ φυτόν. Λύγος τὸ ἱμαντῶδες φυτὸν, καὶ λυγὸς ὄργανον, ἐν ᾧ τὰ καλλώμενα ἐμβάλλεται· οἱ δὲ τὸ στρεβλωτήριον ὄργανον. Λύγος μὲν λέγεται ὁ ἁπαλὸς κλάδος· λιγὺς δὲ ὁ ὀξύφωνος· ἐξ οὗ καὶ λίγεια· καὶ λιγυρὸν μέλος· λοιγὸς ποιητικῶς, ὁ ὄλεθρος· ἐξ οὗ λύγοισι· καὶ βροτολοιγὸς ἄρης. Λυγρὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν ὑγρόν· λέγεται δὲ οὕτω τὰ κακὰ ὡς λύπην ἐμποιοῦντα· ἐκ γὰρ τῶν ὑγρῶν καὶ ψυχρῶν φασὶ τὰ λυπηρά· ἐκ δὲ τῶν θερμῶν τὰ ἡδέα. Λυγρὸς, χαλεπὸς· ἢ ἀσθενής· ὀλέθριος κακός· ἰσχυρός· πενθικός· ἐλεεινός. Λύδεια ἐσθὴς, τὰ λύδεια ὑφάσματα· καὶ λύδεια λίθος, ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν. Λυδείας μαχαίρας, τὰς μυεργεῖς. Λυδία χώρα, ἡ καὶ μεωνία· λυδία λίθος, ἡ καὶ βάσανος λεγομένη, ἡ τὸν χρυσὸν βασανίζουσα· καὶ λύδιον ἅρμα, τὸ ταχύ· ἐξ οὗ καὶ παροιμιωδῶς λέγομεν, ὡς πεζὸς θεῖ παρὰ λύδιον ἅρμα· καὶ λύδιος τόνος, ἐν μουσικῇ, ὁ νῦν λεγόμενος ἦχος· λυδὸς δὲ ἀνὴρ ὁ ἀπὸ τῆς λυδίας. Λυδίζων, χορεύων κατὰ τοὺς λυδούς· οἱ σώζονται μὲν, διεσκεδασμένοι δέ εἰσι. Λυδικὴ λίθος, σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου, αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται· ἡ δὲ μαγνῆτις, διασπᾶται τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖν ἀργύριον εἶναι. Λύδιον μέλος, ὥσπερ καὶ δώριον, καὶ φρύγιον. Λυδείῳ νόμῳ, ἀντὶ τοῦ μαντικῷ· οἱ γὰρ λυδοὶ, μάντεις ἐδόκουν εἶναι· ἢ λυδῷ, ἀντὶ τοῦ μυσῷ· εἰσὶ γὰρ λυδῶν ἄποικοι καὶ μαντικώτατοι· ἢ ἐπεὶ τὰς κεφαλὰς οἱ λυδοὶ, ἄμπυξιν ἐκόσμουν. Λυδοὶ, οὗτοι τὰς θέας εὑρεῖν λέγονται· ὅθεν καὶ ῥωμαῖοι, λούδους φασί. Λύει, ἀντὶ τοῦ λυσιτελεῖ· λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας, ἀντὶ τοῦ διακορεῖ. Λύη, στάσις· μάχη· διαφορά. Λύζει, ἐὰν μὲν μετὰ τοῦ ζ΄ ὀλολύζει· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ΄, ἀλύει, τουτέστιν ἀδημονεῖ· ἢ λύζει· ἀντὶ τοῦ τοιαύτην φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν· ἢ λυγμῷ συνέχεται, εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους· ὡς ἐν ἐπιγράμματι, καὶ γοερὸν λύζων, ἐστονάχιζεν ἔρως· καὶ λύγδην ἐπίρρημα ἐκ τοῦ λύζω. Λύζει, λυθάζει· κυλινδεῖ. Λύζω, τὸ τῷ κοινῶς λεγομένῳ κλώζω κατέχομαι. Λύη, ἐπὶ στάσεως, παρὰ τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν, καὶ λύμη ἡ φθορά· ἡ λύουσα τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ λυμαίνω. Λύθεν δὲ οἱ ἄψεα· ὅμηρος λυσιμελῆ δηλοῖ τὸν ὕπνον ἐξεῖναι λέγεσθαι, μὴ μόνον καθότι λύει μελεδήματα θυμοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ λύειν τὰ μέλη, ὅπερ ἐστὶν ἄψεα. Λύθη ψυχή τε μένος τε παρ' ὁμήρῳ· ἰστέον ὅτι ἐξ ὁμήρου λαβόντες οἱ ὕστερον, καὶ αὐτὸ δὴ μόνον τὸ λυθῆναι ἀντὶ τοῦ θανεῖν ἔφρασαν· ὡς δηλοῖ καὶ [illegible] ἐν τῷ, ἔθανες· ἀπελύθης· καὶ ἐν τῷ, τοίῳ ἀπελύσατο τρόπῳ. Λύθρον, μιασμὸν τὸν ἐξ αἵματος [illegible] γίνεται ἀπὸ τοῦ λύω· ἀφ' οὗ καὶ λῦμα τὸ κάθαρμα· καὶ ἄλλως δὲ φράσαι λύθρον ἐστὶν, ἀκαθαρσία αἵματος μετὰ κόνεως δεομένη λύματος, ἤγουν καθάρσεως· γράφεται δὲ διὰ τοῦ θ΄ πρὸς διαστολὴν τοῦ λύτρου, ὃ ἐπὶ αἰχμαλώτων τίθεται· ἄλλως· λύθρῳ, φόνῳ, ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος. Λύθρος, φόνος ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμὸς συνιστάμενος δι' ἱδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ αἵματος μετὰ ἰχῶρος· ὡς ἐν ἐπιγράμματι· ὁ πρὰ δὲ, λύθρῳ λειβόμενος βροτόεσσης ὡς ἄρης ἔχοι. Λύκαια ἆθλα, ἐν ἀρκαδίᾳ τελεῖται, ἀνακείμενα τῷ λυκαίῳ διΐ· δίδοται δὲ ἐν τούτοις τρίποδες χαλκοῖ· πολλαὶ δὲ ἄγονται ἀγῶνες ἐν ἀρκαδίᾳ· λύκαιοι· κόρεια· ἀλέαια· ἐν δὲ θήβαις, τὰ ἡράκλεια· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἰολάεια [illegible] ἐν μὲν θεσπιαῖς, ἐρώτια· ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τὰ καλούμενα βασίλεια. Ἄλλως· ἐν βοιωτίᾳ τελοῦνται διάφοροι ἀγῶνες· ἐν μὲν θεσπιαῖς, ἐρώτια· ἐν δὲ πλαταιαῖς, τὰ ἐλευθέρια· ἐν δὲ λεβαδείᾳ, τροφώνια· ἐν δὲ ὠρωπῷ, τὰ ἀμ

φικάτα· ἐν πελλήνῃ τῆς ἀχαΐας ἀγὼν, ὁ καλούμενος θεοξένια· τινὲς δὲ τὰ ἕρμαια· τὸ δὲ ἆθλόν ἐστιν χλαῖνα· ἐν δὲ αἰγί-
νῃ τὰ αἰάκια. Λύκαινα, εἶδος θηρίου. Λυκαιχλίας, ὁ λυκόβρωτος. Λυκάβας, ὁ ἐνιαυτός· οὐ μόνον διὰ τὸ λυγαίως
ὅ ἐστι λεληθότως, καὶ οἷον σκοτεινῶς παρέρχεσθαι, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ κατ᾽ αὐτὸν ἡμέραι, καθ᾽ ὁμοιότητα διαβάσεως λύ-
κων ἀλλήλων ἔχονται· πιστεύεται γάρ φασι τοὺς λύκους διαβαίνοντας βίαιον ποταμὸν, ἐνδακόντας τὴν κέρκον τῶν ἀεὶ
προηγουμένων, τοὺς ἑπομένους στιχηδὸν διανήχεσθαι· καὶ οὕτω μὴ παρασύρεσθαι τῷ ποταμῷ ἄλλον ἄλλου, ὡς αἰλιανὸς
ἱστορεῖ. Λυκαβηττοὺς, καὶ παρνασῶν μεγέθη, τουτέστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν· ἀντὶ τοῦ εἴς τι μεγαλαυχοῦντος· ἀριστοφάνης. Λυ-
καβηττός, ὄρος τῆς ἀττικῆς· εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ λύκοις πληθύειν. Λυκαμβίς, ἀρχὴ ὁ κρατῖνος ἐν νόμοις τὸν πολέ-
μαρχον δηλῶν, πρὸς ὃν ἀπεγράφοντο τὰς τῶν ἀπροστασίου δίκας· λυκαμβίδα δὲ εἶπε, τὴν ἀρχήν. Λυκαΐδες, παρθένοι
τινές. Λυκαονία, χώρα. Λυκαονίδαο σῆμα παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ λυκάονος· ἤγουν τοῦ μαινάλου· ἀφ᾽ οὗ τὸ ὄρος μαί-
ναλον σῶμα, ἀντὶ τοῦ σῆμα· τουτέστι μνῆμα. Λύκαστος, πόλις. Λυκάστιαι, χωρίον τῆς λευκοσυρίας· ἀφ᾽ οὗ λυκαστίας
εἶπε τὰς ἀμαζόνας. Λύκαστον ἀργινόεντα, τουτέστι λευκόγεων· ἀργιλώδης γάρ πού ἡ ἐκεῖ γῆ· ταυτὸν δὲ ἀργινόεν-
τα, καὶ ἀργιλώδη, διὰ τὴν τοῦ ν καὶ τοῦ λ συγγένειαν, τὴν δηλουμένην καὶ ἐν τῷ νεογιλὸς, ὅ οἷον νεογινός· καὶ ἐν συγκοπῇ
νεογνός· καὶ ἐν τῷ ἀθήνη· ἀθήλη γάρ φασιν ἐκείνη ὡς μὴ θηλάσασα· ὠνόμασται δὲ λύκαστος, ἀπὸ λυκάστου αὐτόχθονος, ἢ
παιδὸς μίνωος· ἔστι δὲ καὶ ποντικὴ λύκαστος, κατὰ τὸν γραφέα τῶν ἐθνικῶν. Λυκαονία, καὶ λυκαρνία χωρῶν, ὀνόματα.
Λυκάων, κοινῶς μὲν, κύριον ὄνομα πολλοῖς προσώποις τεθέν· ὧν ἔκ τινος καὶ χώρα λυκαονία· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον κατά
τι πάθος νυκτιπλανῶν ἀκολουθεῖ περὶ μνήματα, οὕτω καλεῖται. Λυκέα, ἀγὼν ἐν ῥώμῃ· συνήθεια δέ ἐστιν αὐτοῖς, δορὰς
ἔπαθλον διδόναι. Λυκέη, λύκου δορά. Λύκειον, φοβερόν. Λύκειον, διογένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους· ἓν τῶν παρ᾽
ἀθηναίοις γυμνασίων, ἔστι τὸ λύκειον. Λύκειος· λύκειον δὲ οὐδέτερος, γυμνάσιον ἐν ἀθήναις· λέγεται ἐπὶ λύκειος ἀπόλ-
λων, ἢ διὰ τὸ ἐν λυκίᾳ τῇ πόλει τιμᾶσθαι αὐτὸν, ἢ διὰ τὸ λύκον αὐτῷ ἱερὸν εἶναι· ἢ ὅ γε κρεῖττον, διὰ τὸ λυκόφως ποιεῖν
τῆς νυκτὸς ὑποχωρούσης· ἀπόλλων γὰρ ὁ ἥλιος. Λύκειον ποτὸν, ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ ἀπόλλωνος εὑρεθείσης, ὑπὸ λύκων
πινομένης ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. Λυκηγενὴς ἀπόλλων, κατὰ τὸν μῦθον· οἱονεὶ λυκιηγενὴς ὡς ἐν λυκίᾳ γεγονώς· ἢ τῇ με-
γάλῃ κατά τινας, ἢ τῇ μικρᾷ, ἧς πάνδαρος ἦρχεν· ἀφ᾽ ἧς καὶ ὁ πατὴρ λυκάων παρωνόμασται· ἐς ἣν φασὶ μετὰ τὸ γεννῆσαι
ἀπαλλαγῆναι λητώ, τὴν τῆς ἥρας ζηλοτυπίαν ἐκκλίνασα· καὶ ἄλλως· λυκηγενὴς λέγεται, ὅτι λύκος φασὶν ἐπεφάνη τῇ
λητοῖ, ἐν τῷ τοκετῷ· ὅθεν καὶ τεκοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀπόλλωνα ἐπωνόμασε καὶ λυκηγενῆ, διὸ καὶ ἀπόλλωνι κατὰ μῦθον
ὁ λύκος ἀνεῖται· καὶ νομίσματι ἐνεχαράττετο· ἢ λύκειος δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο αὐτῆς τι ὁ ἀπόλλων, καὶ ἀγορά τις ἐν
τῷ ἄργει· καὶ ἄλλως· ὥσπερ ὁ κύκνος ἱεροῦται τῷ ἀπόλλωνι ὡς ἡλίῳ διὰ τὴν λευκότητα, καὶ ὁ κόραξ διὰ τὴν νυκτερι-
νὴν μελανίαν ἧς οἷα καὶ μητρὸς ἀπογεννᾶται, οὕτω καὶ λύκος ἀνάκειται αὐτῷ, διὰ τὸ μέσον εἶναι ἀμφοῖν τὸ λύκειον
χρῶμα· τεφρῶδες γάρ ἐστι καὶ οὔτι φαεινὸν, οὔτι ἄκρως μέλαν, ἀλλ᾽ οἷόν τι τὸ πρὸ τῆς κροκοπέπλου ὑπονύκτερον χρῶμα· ὃ καὶ λυ-
κόφως, ἡ καθωμιλημένη γλῶσσα καλεῖ. Λυκηθμός, ἡ τῶν λύκων βοή. Λυκηγενὴς ἀπόλλων· δῆλον ὅτι ἐλέγετο ὑπὸ
διὰ τὴν μικρὰν λυκίαν, τὴν μικρὰν λεγομένην τροίαν· ὡς ἐν τοῖς περὶ πινδάρου δηλοῦται. Λύκις, κωμῳδίας ποιητής,
ὡς ψυχρὸς κωμῳδεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Λυκιάδες κόραι, τὸν ἀριθμὸν τριάκοντα, αἳ τὸ ὕδωρ κομίζουσιν εἰς τὸ
λύκειον. Λυκιοεργέας, τὸ τοῦ λύκου· λύκειον δὲ δέρμα, δίφθογγον. Λύκιος, κολοιοῦ εἶδος. Λυκίαν, τὴν τρωϊκὴν
ὅμηρος λυκίαν λέγει. Λύκειον, πόλις θετταλίας· ἔνθα λύκος ἐπιὼν τῆς πόλεως, ἀπελιθώθη· γράφεται δίφθογγον, τῷ
λητῷ πυλάγειον. Λυκηλάτοις, τὰς ἐγχέλεις. Λυκίσκος, ἡ μὴ ἔχουσα ἀξονίσκον τροχιλία· τρῆμα δὲ μόνον ἢ αἴο-
δος δώματος. Λυκοβατίας, δρυμὸς ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσι. Λυκοειδὲς, τὸ πρὸς τὴν ἕω. Λυκοειδής, διάλευ-
κος. Λυκοέρια, ἐκ λυκείου δέρματος πεποιημένα. Λυκόζῳοι, ἐθνικόν. Λύκοι, μάνδαλοι θυρῶν. Λυκοκτόνος, ἀ-
πόλλων λέγεται, ὅτι λύκοις αὐτῷ ἔθυον· λέγεται καὶ ἀγορὰ λύκειος, τόπος ἐν ἄργει· ἔνθα συνηθροίζοντο· οὕτως ὀνομαζό-
μενος· ἦν δὲ ἀφιερωμένος τῷ ἀπόλλωνι· λέγεται δὲ καὶ ὁ ἀπόλλων. Λυκομίδαι, γένος ἰθαγενῶν. Λυκόποδες, οὕτως ἐ-
κάλουν τοὺς τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔβαλλον· λυκόποδες
δὲ ἐκαλοῦντο, ὅτι διαπαντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους· ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι, ἐκ τοῦ περιέχον-
τος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον· καὶ ἀριστοφάνης, τοὺς ἀλκμαιωνίδας φησί. Λυκοραίστης, ὁ
τοὺς λύκους διαφθείρων. Λυκόοργος, ἐντελές ἐστι τὸ λυκοῦργος, οὐ μὴν τὸ λυκόεργος· λύκου γὰρ ὀργὴν, ἔστι μὲν εἰπεῖν,
ἔργον δὲ οὔ· ἐπὶ γὰρ ἀνθρώπων μόνων κυριολεκτεῖται τὸ ἔργον· ἰστέον ὅτι μέμνηται ὁ ποιητὴς ἔτι καὶ λυκούργου τινὸς ἠδω-
ναίου ἀνδρὸς, ὃν λέγει δρύαντος υἱόν. Λύκος, ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ· ῥεῖ δὲ διὰ τῆς τῶν μαριανδυνῶν χώρας.
Λυκόστρατος, ὁ μόναρχος παρὰ ἱπποχάρμῳ. Λύκος κεχηνὼς, φληνάφοις δηλοῖ τρόποις· λύκος ἐστὶν ἥρως μορφὴν ἔχων
τοῦ θηρίου. Λύκος, τὸ τοῦ ἱερέως αἰδοῖον, καὶ ποιὸς ἰχθύς· καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σιδήριον· καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα πε-
καδίσκων· καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος· καὶ ἀράχνιόν τι, καὶ εἷς τῶν τελχίνων ποταμός. Λυκοῦργος, εἷς τῶν δέκα ῥητό-
ρων· οὐ πάντως λυκοῦργος ὁ νομοθέτης. Λυκοφιλίαι εἰσὶν, αἱ διαλλαγαί· λυκοφιλίας, ἀντὶ τοῦ ὑπούλως· καὶ ὑπούλας.
Λυκόφρων, δεινόφρων· ὑψηλόφρων. Λυκόφανον, τὸ ἐχινόποδα. Λυκόφως, τινὲς τὸ σκοτεινὸν λέγουσιν· οἷον, λυγαῖ-
ον διαλελυμένον φάος· ἢ αὐγὴ διαλυθεῖσα· ἢ τὸ μετέχον σκότους καὶ φωτός· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων οἵτινες, τὸ μὲν
κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι, λευκὸν ἔχουσι· τὸ δὲ ἄνω, μέλαν. Λυκτά, οὐχ ἀνεκτά. Λύκτος, ἧς ἐπώνυμος ἡ λεγο-
μένη χερόννησος, ὠνόμασται ἀπὸ λύκτου υἱοῦ λυκάονος, ὡς ὁ γράψας τὰ ἐθνικὰ ἱστορεῖ· ἔνιοι δέ φασι λύττον αὐτὴν κα-
λεῖσθαι, ὡς ἐν μετεώρῳ τόπῳ κειμένην· τὸ γὰρ ἄνω καὶ ὑψηλὸν, λυττὸν φασί. Λύκων φεισόμεθα μᾶλλον, ἢ τῶν τούτων·
ἔστι καὶ παροιμιῶδες· ἐπεὶ τοὺς λύκους ἀπέκτεινον τὸ παλαιὸν ἐν τῇ ἀττικῇ· καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν· [illegible] φονεύων
λύκου τέκνον, τάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ τέλειον, δύο· ὅθεν καὶ τὸν ἀπόλλωνα, λύκειον καὶ λυκοκτόνον φασί. Λυκό-

πεος, αἰολικῶς προπαροξύνεται· ἐπεὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς ἀχίλλεις καὶ πήλεις λέγουσι βαρυτόνως· ὁμοίως καὶ λυκώπεις·
διὰ τοῦτο ἡ τῶν εἰς εις θηλυκὴ παρ' αὐτοῖς παροξύνεται. Λυκωρείοιο, ἀντὶ τοῦ δελφικοῦ κεῖται· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ·
οἱ γὰρ δελφοὶ τὸ πρότερον λυκωρεῖς ἐκαλοῦντο· ἀπό τινος κώμης λυκωρείας. Λυκωρεὺς ὑπὸ τοῦ ἀπολλωνίου πεποίηται·
οὐκ ἐξ ἱστορίας παρείληπται. Λυκώρεια, πόλις. Λύλλιος, ἢ μύλλος· οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. Λῦμα, κάθαρ
μα. Λυμαιών, ὁ βλαπτικός. Λυμαίνεσθαι, καθαίρειν· φθείρειν. Λυμαίνομαι, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ, ἐνίοτε δὲ δο
τικῇ. λυμαίνομαι λέγεται καὶ τὸ λυπῶ· καὶ τὸ διαφθείρω καὶ βλάπτω. ἀριστοφάνης· ἑκάστοτε λυμαινόμενον τοῖς μειρακί
οις. καὶ ἀριστείδης· ὥσπερ γὰρ οἱ γεωργοί, τὰ λυμαινόμενα τῇ χώρᾳ καὶ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐκκόπτοντες. λέγεται καὶ
ἐπὶ πάθους, ἀντὶ τοῦ φθείρομαι· ἀττικῶς δὲ ἀεὶ ἐνεργητικῶς τίθεται, ἀντὶ τοῦ φθείρει καὶ λωβᾶται. καὶ ἀριστείδης· τότε μὲν
δύναμιν συλλέγων τῷ στρατῷ, νυνὶ δ' ἅπασι λελυμασμένος· ἀντὶ τοῦ λελωβημένος, καὶ διαφθείρας. Λυμαίνεται,
ἤγουν βλάβην ἐπάγει· φθείρει· ἀπολύει· ἀφανίζει· λυμαίνεται τοῖς μειρακίοις. Λυμαίνεσθαι ἐπὶ βλάβης, ἐκ τοῦ ὁμη
ρικοῦ τοῖς ὕστερον εἴληπται, πλὴν ὅσον ἡ μὲν ὁμηρικὴ λέξις τὸ λυμαίνεσθαι, σεμνὴ καὶ οὐδέν τι ἐπισυρομένη ψόγου ἔμφα
σιν· ἡ δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον λύμη, καὶ τὸ λυμαίνεσθαι καὶ ὁ λυμεών, ἐπὶ ψόγου λαμβάνονται. ὥσπερ δὲ τὸ βρῶμα βρώμη
λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ παρὰ ἑτέροις τὸ τρῶμα τρώμη, οὕτω καὶ ὁμηρικὸν λῦμα, τὸ λύμη παρήγαγον. Λύμακες,
πέτραι. Λυμαντήρ, ὁ βλαπτικός. Λύματα, ἐνέχυρα· οἷον λύσιμα καὶ λυτρώσιμα. Λύματα, ἐλέγοντο τὰ κα
θάρματα· οἱονεὶ, λούματά τινα ὄντα· ἅπερ ἐν τῷ λούεσθαι ἀπέβαλλον τό· καὶ τὸ καθαίρεσθαι ἀπολυμαίνεσθαι. διὰ τὸ
εἰς ἅλα λύματα ἔβαλον· ἢ πάντως διὰ τὸ φύσει ῥυπτικὸν εἶναι τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ. εἰς τὴν ἀπείριτον οὖν φασι τὰ
περιττώματα ἔβαλον· διὸ καὶ παροιμία φησί, θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά. παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἡ λύμη,
ἐπὶ βλάβης· ἢ ἄξιόν ἐστιν ἀπολούσασθαι καὶ ὁ λυμεὼν οἱονεὶ κάθαρμά τις εἴποι ἂν καὶ πίνον, ἀπόσχημα. Λύματα πάν
τα κάθηρεν· ἔστι πάντα τὸν ῥύπον καὶ τὴν περὶ τὸ σῶμα ἀκαθαρσίαν, ἣν χρὴ ἀπολυμαίνεσθαι, ἤγουν ἀπολούεσθαι. τὸ γὰρ
λῦμα ἐντεῦθεν παράγεται· οἱονεὶ λοῦμά τι ὄν. Λῦμα, τῷ γήρᾳ στρέφη· ἀντὶ τοῦ ἀπαίδευτος εἶ μέχρι γήρως. Λυμα
χῇ, ἡ εἰς διαφορὰν λύπη· ὕβρις. Λύμη, βλάβη· φθορά· ὕβρις. Λυμηνάμενος, αἰσισάμενος. Λυμνός, γυμνός. Λῦντο·
ἐλύθησαν. Λῦτο γυῖα, ἤγουν τὰ μέλη· ἐκ τούτων δὲ σύγκειται τὸ λυσιμελής. ἐντεῦθεν δὲ λαβόντες οἱ μεθ' ὅμηρον, καὶ
τὸ θανεῖν καταλῦσαι τὸν βίον φασί. Λύξ, λύτρον. Λυόμενος, ἀντὶ τοῦ λυτρούμενος. Λύπεια, λυπηρά. Λυπέω,
αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον λυπήσειν ἔμελλον τὸν σοῦ γεγονηκότα. Λύπη ἐστὶ, δηγμὸς καρδίας καὶ σύγχυσις. τὴν λύ
πην διαιροῦσιν εἰς τέσσαρα· εἰς ἄχος· εἰς ἄχθος· εἰς φθόνον· καὶ εἰς ἔλεον. καὶ τὸ μὲν ἄχος εἶναί φασι λύπην ἀφωνίαν ἐμ
ποιοῦσαν, οἷς ἂν ἐγγένηται διὰ τὴν εἰς βάθος πάροδον τοῦ λογισμοῦ. τὸ δὲ ἄχθος, λύπην βαροῦσάν τε καὶ διοχλοῦσαν
ἐπ' ἀβουλήτοις συμβάμασιν. τὸ δὲ φθόνον, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. τὸ δὲ ἔλεον, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. ἡ
λύπη ἐστὶ, διάθεσις ἡδονῆς ἐστερημένη. Λυπηρότεροι σταλαγμοῦ, διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι ἐπήρειαν λέ
γεται. Λυπηρός, ἄθυμος. Λύπη ἐστὶ, πάθος ψυχῆς μηδενὸς τῶν ἀλόγων ζώων καθαπτόμενον. Λυπινάριον, εἶδος
ὀσπρίου· ἃ καὶ θέρμια λέγομεν. Λυπρά, μοχθηρά· λυπηρά. Λυπρόγεως· ἡ μοχθηρὰ καὶ λυπηρὰ γῆ. Λυποῦμαι, ἀδη
μονῶ· ἀλγῶ· ἀλύω· ἀνιῶμαι· ἀσχάλλω· ἄχθομαι· ὀδυνῶμαι· στυγνάζω· δυσχεραίνω· ἀθυμῶ. Λυπρὰν γῆν, τὴν λεπτήν.
Λυπρῶς, εὐτελῶς· λιπαρῶς. Λυστά, ἑταίρα· πόρνη. Λυπῶ, τὸ θλίβω. Λυπῶ, ἀνιῶ· ἀλγύνω· ἀποκναίω· δάκνω·
κνίζω. Λύρα, κιθάρα· βάρβιτον. Λύρα, κεῖται ἐν τοῖς ἄστροις· ἔστι δὲ μουσῶν. κατεσκευάσθη δὲ τὸ μὲν πρότερον, ὑπὸ
ἑρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης· καὶ τῶν ἀπόλλωνος βοῶν· εἶχε δὲ χορδὰς ἑπτὰ ἀπὸ τῶν ἀτλαντίδων· μετέβαλε δὲ ταύτην ἀ
πόλλων· καὶ συναρμοσάμενος ὠδὴν ὀρφεῖ δέδωκεν· ὃς καλλιόπης υἱὸς ὢν μιᾶς τῶν μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα,
ἀπὸ τοῦ τῶν μουσῶν ἀριθμοῦ· καὶ προήγαγεν ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος οὕτω καὶ ὑπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ
τοιαύτην· ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐκάλει διὰ τῆς ὠδῆς· ὃς τὸν μὲν διόνυσον οὐκ ἐτίμα· τὸν δὲ ἥλιον μέγιστον
τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι· ὃν καὶ ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· καὶ ἄλλα πολλὰ λέγονται περὶ αὐτοῦ. Λύραν, ἀντιμενίδας
δοθῆναι ἀμφίονι ὑπὸ μουσῶν φησι· διοσκορίδης δὲ, ὑπὸ ἀπόλλωνος· καὶ φερεκύδης δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ ἱστοριῶν ὑπὸ μουσῶν.
Λυρίτης, ζῶόν τι, ταῖς δρυσὶν ἐντίκτον. Λύρκιν, ὄρος τῆς ἀργείας. Λυροφοίνιξ, εἶδος κιθάρας. Λυρνησός, πόλις.
Λυρῳδία, ἡ τῆς λύρας ὠδή· ληρῳδία δὲ ἡ φλυαρία. ἡ. Λυρῳδός, ὁ μετὰ λύρας ᾄδων, καὶ ψάλλων· ληρῳδὸς δὲ ὁ φλύα
ρος ἡ. Λῦσαι, ἀπολῦσαι· λυτρῶσαι· καθελεῖν· ἀφελεῖν· τιμᾶν. Λύσσα, καὶ λύττα, ἡ μανία. Λῦσαί τε, ἀντὶ τοῦ
λύσατε· τὸ δυικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ παρ' ὁμήρῳ ἐν τῇ α ῥαψῳδίᾳ. Λύσαν, ἔλυσαν· ἐλυτρώσαντο. Λυσάν
δρια, πανήγυρις ἀπὸ λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα, ἤγοντο δὲ ἐν αὐτῇ, ἀγῶνες, καὶ θυσίαι. Λύσανδρος, ὄνομα κύριον· λα
κεδαιμονίων ναύαρχος. Λυσανίας, λύων τὰς ἀνίας· ὁμοίως τῷ παυσανίᾳ, ὁ παύων τὰς ἀνίας. Λύσε παρθενίην ζώ
νην, συνεκδοχὴ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον παριστῶσα· ἀκολουθεῖ γὰρ τούτῳ τὸ διεκόρησεν· [illegible] καὶ συνεκδο
χὴ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον· ὡς ὅταν λέγῃ ἐναρίζειν, τὸ φονεύειν, ἀντὶ τοῦ σκυλεύειν. Λύσειοι τελεταί·
οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταί, ἐπεὶ καὶ λύσιος ἐλέγετο διόνυσος. Λυθεὶς, κατενεχθείς. Λυσίαν, ὁρμήν· συνουσί
αν, μανίαν. Λυσίας, διαστάσεις ἀπ' ἀλλήλων τῶν ἄρθρων, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Λυσίζωνος γυνή, ἥτις ἐνυμφεύθη,
καὶ ἐπάθε τὸν ἀρτέμιδος. Λυσίμαχος, ἦν ἀριστείδου υἱός, τοῦ δικαίου ἐπικληθέντος. ἕτερος δ' ἐστὶ λυσίμαχος, οὗ μνη
μονεύει λυκοῦργος, ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως, ὡς εὐτελοῦς μελοποιοῦ. Λυσιμάχειος, βοτάνη εὑρεθεῖσα ὑπὸ λυσιμά
χου. Λυσιμελὴς ὕπνος, ὁ λύων τὰς μελεδῶνας· καὶ λυσιμελὴς συνθέτως καὶ διαλελυμένως, λύων μελεδήματα θυμοῦ·
καὶ ἄλλως· καλεῖται λυσιμελής, παρὰ τὸ λύειν τὰ μέλη· ὡς δηλοῦται καὶ ἐν τῷ λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα. εἴη δ' ἂν τοιοῦ
τος καὶ ὁ κάματος, εἴγε καὶ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυνται. Λύσιν, τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον λέγουσιν οἱ ἴωνες. Λύσις,
ἡ λύτρωσις. Λυσιπνεῖ, φοβεῖται. Λυσκάζει, περιφεύγει. Λυσιτελῶ, συμφέρω δοτικῇ· τοῦ τό σοι οὐ λυσιτελεῖ. ἀρι

σοφαῖς, οὔ φημι λυσιτελεῖν σοφίαν. λυσιτελὲς καὶ λυσιτελεῖν, ἀττικοί· οὐ λυσιτέλεια καὶ ὠφέλεια. Λυσόμενος, λυτρούμενος. Λυσσᾷ, ἴδιον τῶν κυνῶν. Λυσσαίνει, μαινόμενε. Λύσσα, ποδάγρα, κυνάγχη· νοσήματα τρία κυνῶν. ἀλλ' ἡ μὲν ποδάγρα, οὐ πάντη ἀνίατος· ἡ δὲ λύσσα δυσίατος· ἡ δὲ κυνάγχη, εἰς θάνατον φέρει. Λύσσα, ἡ μανία· παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν. Λυσσῆν, ἀντὶ τοῦ λυσσᾷν δωρικῶς. Λυσσώδης, μανικόν. Λυσσῶντες καὶ λυττῶντες, μαινόμενοι. Λυτταίη, θετταλή. Λυταρίς, μύκητος εἶδος. Λυταδῶς, σκοτεινῶς. Λυτήριον, τὸ καθάρσιον λέγεται ὁ ἀπολλώνιος. ἔστι χοιρίδιον μικρόν, ὅπερ οἱ ἁγνίζοντες θύσαντες τὰς χεῖρας τοῦ ἁγνιζομένου, τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσι. Λῦτο, ἐλύθη· ἐπαύθη. Λῦτο, ἀντὶ τοῦ ἐλύετο· τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν ἀττικῶν ἐστιν· ὡς τὸ οἶμαι, ἀντὶ τοῦ οἴομαι. καὶ τὸ λοῦται, ἀντὶ τοῦ λούεται. Λύτρα, ἐκ τοῦ λύεσθαι τὰ δῶρα λέγονται τὰ εἰς τοῦτο διδόμενα· τὰ δὲ αὐτὰ καὶ ἄποινα· ὡς ἄν τις εἴποι ἄφοινα· δι' ὧν τις φόνου λύεται. ὁ μέντοι μὴ ἐξωνησάμενος ἀλλὰ τρόπον ἄλλον ἐκ τῶν πολεμίων τινὰ ἐξαγαγὼν ῥύεσθαι λέγει· οὐ μὴν λύεσθαι. καὶ τὰ ὑπὲρ τούτου διδόμενα, οὐ λύτρα, ἀλλὰ σῶστρα. ποτὲ δὲ ζωάγρια. Λύτρα, καὶ σῶστρα, λογογράφοι· ἄποινα δέ, ποιηταί. Λύτρα, δῶρα τὰ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ αἰχμαλώτων διδόμενα. Λύτρον, παρὰ τὸ λύω λύσω· ὅθεν καὶ λύρα λύτρα τις οὖσα. ἐδόθη γὰρ τῷ ἀπόλλωνι παρὰ τοῦ ἑρμοῦ, ὑπὲρ ὧν ἔκλεψε βοῶν τοῦ ἀπόλλωνος ὁ ἑρμῆς. Λύτρον, τίμημα. Λυτρούμενον, ὡς τὸ ἐξ αἰχμαλωσίας ἀνθρώπων λυτρούμενον. Λυτρών, ὁ ἀφεδρών. Λυττεῖ, πολλὰ λαλεῖ. Λυτροί, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. Λυττῶντες, μαινόμενοι. Λύχνα, λύχνοι. Λυχναῖος, καὶ λιχνεύς, ὁ διαυγὴς λίθος. Λυχνίον, ὁ λύχνος· λυχνεῖον δὲ ὁ τόπος τοῦ λύχνου δίφθογγον. Λυχνίτης, λίθος. Λυχνοκαΐαν, λυχναψίαν. Λυχνοκαοῦσαν, λυχνοκαυστοῦσαν. Λύχνον, τράχηλον. Λυχνοῦχος, φανός· λαμπτήρ. Λύχνος, λέγεται παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχος· τουτέστι, τὸ σκότος· ἀφ' οὗ καὶ νὺξ καλεῖται. Λύω σε τοῦ δεσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ. καὶ ἀπολύω καὶ παραλύω σε τῆς ἀρχῆς, ἤγουν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Λύω, ὅταν ᾖ δεδεμένον τι. καὶ λύω ἀπαιρούμενον. καὶ λύει τις αἰχμάλωτον, ἀντὶ τοῦ λυτροῦται. καὶ λύω τὴν σύνοδον ὡς παρ' ὁμήρῳ· λῦσαν δ' ἀγορήν. μετὰ δὲ τῶν προθέσεων· ἀναλύω, τὸ τὰ συντεθειμένα εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν διαιρῶ, ἀφ' οὗ καὶ τὰ παρ' ἀριστοτέλει ἀναλυτικά. καταλύει τις τὴν τυραννίδα, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζει. καὶ καταλύει ἐν πανδοχείῳ· ἀφ' οὗ κατάλυμα ἡ καταγωγή. διαλύω, τὰ ἡνωμένα. παραλύω, τὸ χαυνῶ· καὶ παραλελυμένα μέλη τὰ χαυνωθέντα καὶ ἐνδόντα. ἀπολύω τινὰ τῆς κατηγορίας. καὶ ὑπολύω τὸν ὑποδεδεμένον.

ΤΟ Λ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω΄.

λ ῶ, σημαίνει τέσσαρα· τὸ λαλῶ. λῶ, τὸ ἀπολαύω. λῶ, τὸ βλέπω· ἐξ οὗ καὶ λέων. λῶ, τὸ ἐπιθυμῶ. Λώβας, βλάβας· ὕβρεις. Λωβᾶται, βλάπτει· λυμαίνεται· ὑβρίζει, ἐξαπατᾷ. Λωβάω λωβῶ, τὸ βλάπτω. Λωβεύειν, τούτου πρωτότυπον τὸ λωβῶ, ἐξ οὗ καὶ ὁ λωβητήρ. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῆς χλεύης, καὶ ὕβρεως ὡς τὰ πολλά. καὶ ἐπὶ τῆς ἀηδοῦς δὲ βλάβης. παράγεται δέ, παρὰ τὸ ἐπὶ λαοῦ συμβαίνειν, ἵνα λαόβη, καὶ ἐν συναιρέσει λώβη. Λωβεύω ἐκ τοῦ λωβῶ, καὶ λωβεύειν, ψεύδεσθαι καταισχύνειν. καὶ λωβὸς καὶ λωβεία ἡ νόσος. Λώβη, ἡ βλάβη, καὶ ἡ ὕβρις. παρὰ τὸ λυόβη. ἡ ἐπὶ τῷ κακῷ περιβόητος. ἢ ἀπὸ τοῦ λοβός· ὃ σημαίνει τὰ ἄκρα τῶν ὤτων. εὐτρήτοισι λοβοῖσιν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς ἐν ποσὶν ἁμαρτήμασιν ἁλόντας, ἐνυβρίζοντες τὰ ἄκρα τῶν ὤτων ἀπέτεμνον. ἢ ἀπὸ τοῦ λάβη· ὃ σημαίνει τὸ ξίφος, ἢ τὴν βλάβην, λώβη. Λώβη, εἶδος νόσου. καὶ λωβὸς ὁ ταύτης μετέχων. Λώβη· παρ' ὁμήρῳ λαμβάνεται ἔστι καὶ ἀντὶ τοῦ σκώμματος, ἐν σ τῆς ὀδυσσείας. Λώβη, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις καὶ ὡς εἰπεῖν ἐν μέσῳ λαοῦ βαίνουσα εἴς τινα· οἱονεί, λαόβη. καὶ κατὰ κρᾶσιν λώβη. τινὲς μέντοι παρὰ τὸ λώπιον ἐτυμολογοῦσι τὴν λώβην. ὅπερ ἐστὶν ἱμάτιον, ἀφ' οὗ καὶ λωποδύτης. καὶ ῥῆμα λωποδυτῶ. ἵνα ἡ λώβη, ἡ ἐν ἀπεκδύσει λωπίου ὕβρις, ἐπαγομένη διὰ μάστιγος. Λωβήεντα, βλαβερά. Λωβήσαιο παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐλωβήσω, ἤγουν ὕβρισας. οἱ ἀττικοὶ πολλάκις εὐκτικὰ λαλοῦσιν, ἀντὶ παρῳχημένων· οἷον, ἐπεὶ ἔλθοι ὁ δεῖνα. ἤγουν ἦλθε, καὶ ὡς δὲ λαλήσοι, ἀντὶ τοῦ ἐλάλησε. Λωβητῆρα, τὸν θερσίτην λέγει ὅμηρος· οὐκ ἐν ἔργοις, ἀλλὰ λόγοις. τί γὰρ εἶχε βλάπτειν ἐν ἔργοις, ὁ οὐτιδανός. διὸ ἑρμηνεύων ἐπεσβόλον αὐτὸν λέγει· τουτέστιν ἔπεσιν ὡς βέλεσι βάλλοντα. ὅ ταυτόν ἐστι τῷ βλάσφημον. βλάσφημος γὰρ ὁ βάλλων ταῖς φήμαις λέγεται. Λωβητῆρες, ἢ οἱ λώβας ποιοῦντες, ἢ λωβᾶσθαι ἄξιοι. αἰσχρὸν δὲ πάντως ἔπος τοῦτο, καθὰ καὶ τὸ ἐλεγχέες. τουτέστιν αἰσχυντηλόν, ὑβριστικόν. Λωβητός, λέγεται καὶ ἐφύβριστος καὶ ἄτιμος. οὐ ἑρμηνεία παρ' ὁμήρῳ, τὸ οὔτε θεοῖς τετιμημένος, οὔτε βροτοῖς. Λωβώμενος, χλευάζων. Λωγαῖος, ὄνομα κύριον· σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος. Λωγάλιοι, ἀστράγαλοι· ἢ πόρνοι. Λωγάλιον, τῶν βοῶν τὸ ὑπὸ τὸν τράχηλον χάλασμα. Λωγάνιον, μέρος τοῦ σώματος. Λωγάς, πόρνη. Λώγασος, ταυρεία μάστιξ. Λώγη, καλάμη· καὶ συναγωγὴ σίτου. Λωγήρυχος, κύριον. Λώεσσαν, τὴν ἅμαξαν. Λώϊον, κρεῖσσον· βέλτιον. τὰ εἰς ων καθαρὰ δισύλλαβα συγκριτικά, διφθόγγῳ παραλήγεται· οἷον, πλείων· μείων· ῥάων· λώων. καὶ τὰ μὲν ἐκφωνοῦσι τὸ ι· πλείων μείων. τὰ δὲ οὔ· οἷον ῥάων· λώων. οὐ γίνεται δὲ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω· ὃ γὰρ νοεῖ τις ἑαυτῷ συμφέρον, τοῦτο καὶ θέλει. Λωϊσμόν, χῶμα, ἢ κλωσμένον. Λώϊστα, συμφέροντα· ἄριστα. Λωΐτερον ἐξεφώνησεν, ἐκ τοῦ λῶον τοῦ σὺν τῷ προσγεγραμμένῳ ἰῶτα. ὡς τὸ ῥηΐτερον καὶ τὰ τοιαῦτα. ποιητικὸς δὲ ὁ τοιοῦτος σχηματισμός, ὡς καὶ τὸ χειρότερον. τὸ γὰρ κοινόν, λῶον καὶ ῥᾷον, καὶ χεῖρον. Λωϊτίνη, συμφορωτέρα. Λωλεύοντα, ἀνθοῦντα. Λωλιά, κύριον. Λῶλον, βρῶμα ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων ἡψημένον παιδίοις, πεφωσμένον. Λῶμα, τὸ γυναικεῖον· ὃ ὑπὸ ἀττικῶν, ὄχθοβος λέγεται. Λῶμα, τὸ κράσπεδον. Λῶμα, τὸ εἰς τὸ κατώτατον μέρος τοῦ ἱματίου ἐπίβλημα ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας· καὶ κοκκίνου. Λῶντι, ἀντὶ τοῦ θέλουσι δωρικῶς. Λῶνος, τοῦ κρείσσονος λόγου. Λῶος, ὄνομα μηνὸς παρὰ μακεδόσιν· ὁ αὔγουστος. Λωπεύει, ψεύδεται. Λώπη, χλανὶς ἱμάτιον. Λωπίζω, τὸ ἐκδύω. Λώπιον, τὸ εὐτελὲς ἱμάτιον. Λώπισος, ὁ παλαμήδης, ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἀπορράψεως. Λωποδύτης, ὁ νεκροὺς ἐκδύων· καὶ λωποδυτεῖν, τὸ ἱμάτια.

τὸ ἱμάτιον κλέπτειν. Λῶπος, ἱμάτιον· ἀνάλογον γὰρ τῇ λοπίᾳ τῷ δέρματι. Λωποδυτεῖ, ἀποδύει τοὺς παριόντας τὰς ἐσθῆτας. ἀριστοφάνης· κἀκβὰς, τινὰ λωποδυτῆσαι. Λώπω, τὸ ἐνδύω. Λωρὸν, πικρόν. Λωρυμνὸν, βαθύτατα, κατώτατα. Λῶσα, θέλουσα. Λῶστα, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. Λῶστοι, βέλτιστοι· ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τοῦ λῶος λῶστος. Λῶστος, ὁ φίλος. Λῶτα, αὖθι. Λώταξ, ὁ λῃστὴς, ἢ ὁ μύρα ἀλειφόμενος, ἢ ὁ καταδαπανῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ· ὡς ὁ πόρνος καὶ ὁ ἀνδρόγυνος. ἢ ὁ αὐλητής. Λωτεῦντα πεδία, τὰ ἔχοντα λωτόν· βοτάνην δηλαδὴ αὐτοφυῆ· ἢ μὴν δένδρον· κατὰ τὸ ἐν λωτοφάγοις· φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, ὡς ἀρίσταρχος μὲν πεδία γράφει λωτοῦντα, ὅ ἐστι λωτόεντα· κατὰ κρᾶσιν κοινὴν τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ου δίφθογγον· ἡ δὲ μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, λωτεῦντα γράφει, κραθέντος τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ευ δίφθογγον. ὅτι δὲ λωτὸς καὶ αὐλός τις λέγεται, δηλοῦται μὲν καὶ ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, δηλοῖ δὲ αὐτὸ καὶ ὁ γράψας λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει· τοῦτο δέ τινες διὰ τοῦ ο μικροῦ ἔγραψαν, ἔχοντες οἶμαι ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης γραφῆς· καὶ τὸ λόταξ λόταγος, ὅπερ αὐλητὴν δηλοῖ. Λωτία, ὁ στέφανος τῶν λωτῶν. Λωτίζειν, ἀπανθίζεσθαι· ἀπολλύειν. Λωτίνας, ἀηδόνας· τοὺς αὐλούς. Λώτισμα, οἱ πρῶτοι καὶ ἐπίλεκτοι. Λωτόβοσκον φῦλον, οἱ μὲν τὴν θρᾴκην· οἱ δὲ τὴν αἴγυπτον· ἄλλοι τὴν σκυθίαν. Λωτοδάμη, κύριον. Λωτὸς, λειμωνία βοτάνη ἐν τῇ ἰλιάδι. Λωτὸς, ὅτι καρπὸς δένδρου ἐστὶν ἐοικότος μεσπίλῳ, καὶ ὡς οἶνος αὐτοῦ ἐκθλίβεται, καθὰ καὶ τῶν φοινίκων, ἱστοροῦσιν ὡς πολλάκις οἱ παλαιοὶ, φυρκομοῦντες ἐπιμελῶς. Λωτὸς παρ' ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, οὐχ οἷος ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ γλυκὺς καὶ ἀνθρώπων ἐπαγωγός· βοτάνη λειμωνίας, ἵπποις εὐπρόσιτος· καὶ οὗτος μὲν ὁ λωτὸς, διὰ τοῦ ω μεγάλου ἔχει τὴν ἄρχουσαν· οὐ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ὁ τοῖος ὁ δηλούμενος ἐν τῷ λωτοῦ κατὰ πνεύματα μέλπει, συστέλλει τὴν ἄρχουσαν παρά τισι, καὶ δηλοῖ καλαμίσκον τινὰ, ἐξ οὗ ὁ λόταξ· λόταγος, ὁ περὶ τοιοῦτον λωτὸν πονούμενος. Λωτὸς, τὸ γλυκοκάλαμον· ἢ βοτάνη εὐώδης ἐστὶ, τὴν ἣν ἔνιοι μυρόλωτον κικλήσκουσι. Λωτοφάγοι, ἔθνος. Λωτρὸν, δειλινόν· ἄλειμμα· λάκωνες. Λωφᾷ τις κυρίως, ὅταν διαλίπῃ λυπούμενος· λωφᾷ τὸ πάθος· λέγεται δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ νόσου καὶ τῶν ἄλλων· λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων, ὅταν ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαγορεύσαντα, πέσωσιν ἀσθμαίνοντα, ἀπὸ τοῦ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων, ὅταν ἀπαγορεύσαντες, παύσωνται ἐνεργείας τινός. Λωφάξαλος, ἐμπηδήσας. Λώφαρ, λώφημα. Λωφεῖν, ἠρεμεῖν· πεπαῦσθαι. Λωφία, ἡ κατάπαυσις. Λωφήϊα ῥέξαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται ἡ τῆς νύμφης ὀργή· τουτέστι, καταπαυστικὰ τῆς ὀργῆς· λωφήϊα, ἐξιλαστήρια· ἐφ' οἷς λωφήσει καὶ παύσεται κακούμενος· λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι· καὶ λωφήσων, ἀντὶ τοῦ λήξων· ἀναπαύσων, ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον· τουτέστι, τὸν τράχηλον. Λωφήσαντες, λωφήσει, καὶ λωφῶ, τὸ παύω. Πειρώμενοι καμάτου, μετελώφεον· σημαίνει τὸ παύω· μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῶν τὰ φορτικὰ τιθεμένων. Λωφήσαντος, ἀναπαυσαμένου· ἡσυχάσαντος. Λωφήσειν κυρίως παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ ἀποθέσθαι ἄχθος τὸ ἐπὶ τῷ τραχήλῳ, ἔνθα ἐστὶν ὁ ὑποζυγὸν λόφος, ἐκταθέντος δηλαδὴ τοῦ ο· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ λοφὸς ὁ τοῦ κρομύου γίνεται· ἀφ' οὗ λώπιον τὸ ἱμάτιον κατὰ ὁμοίαν ἔκτασιν. Λώφησις, παῦσις· ἔνδοσις. Λωφήσομεν, ἀντὶ τοῦ παύσομεν· κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποβαλέσθαι· λόφος γὰρ ὁ τράχηλος. Λωφοῦσι, παύουσι. Λὼψ, χλαμύς.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Λ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ:

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Μ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ· ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

μ ῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις· μυγμὸς δέ ἐστιν ὁ τοῦ μυὸς ἦχος, ὡς διὰ τοῦ μυκτῆρος ἐξερχόμενος. Μὰ, πρόβατα· φρύγες. Μὰ, ἀπομωτικὸν ὄν, μετὰ τοῦ ναὶ καταμωτικὸν γίνεται· ὅμηρος· ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· καὶ συνέσιος· ναὶ μὰ τὸν ἐμόν τε κἀσόν. Μὰ, ἀποφατικόν ἐστιν· οἷον μὰ τὴν δίκην, οὐ ποιήσω τόδε· καταμοτικὸν τὸ νὴ, οἷον νὴ τοὺς λόγους ποιήσω· τὸ μέντοι ὁμηρικὸν τοῦτο ναὶ· βεβαιωτικόν ἐστιν ἐπίρρημα. Μὰ, ἡ προκειμένη ἔχει τὴν ἄρνησιν, ἡ νοουμένη· καὶ τοῦτο μὲν εὕρηται διόλου· λιβάνιος δὲ, ἅπαξ ἐχρήσατο ἐπὶ τῆς συγκαταθέσεως, ἐν τῇ περὶ τῆς λάλου γυναικὸς μελέτῃ λέγων, ὀνείρατα διηγουμένη, τὰ ἰδοῦσα κἀκεῖνα μὰ τοὺς θεούς· καὶ πάλιν τετράκις ὡρακίασα, μὰ τὸν ἀπόλλω· καὶ λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ ἀγνοίας· μὰ δι' ἐχλεύασάς σου. φιλόξενος· τὰ ἔτη ὅταν μέντοι προκείμενον ἔχῃ τὸ ναὶ, τὴν ἰσχὺν ἅπασαν ἔχει τὸ ναί· συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ναὶ μὰ τοὺς λόγους, καὶ τὰ σὰ παιδικά. Μὰ, ἔξωθεν λαμβάνουσι δωριεῖς· θεόκριτος· οὐ γάν· ἀντὶ τοῦ οὐ μὰ τὴν γῆν. Μὰ τὸν, τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, ἀττικόν ἐστιν· οἷον μὰ τὸν, μὴ προστιθέντες τὸν θεόν. Μὰ τὸν, ἐλλειπτικῶς ὀμνύει, καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις· ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν εὐλαβείας χάριν· εἰώθεσαν δὲ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι εὐφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. Μαατρὸν, μωρὸν λάκωνες. Μαγάδες, αὐλοὶ κιθαριστήριοι· ὄργανον ψαλτικόν· ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν, μαγάζειν λέγουσιν· οἷον ὀμφάλων· ἡ μαγάδης αὐλὸς, ἢ γινθιβοῆς· ἀντὶ τοῦ ὁ συνᾴδων τῇ μαγάδι. Μαγάδιον, ὡραῖον κιθάρισμα. Μαγαλίδες, ὄργανα ψαλτικά. Μαγαρὶς, ~~[illegible]~~ Μαγαρίσκος, πινακίσκος. Μαγαυρὸν, ὑπερῷον. Μαγὰς, σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρας νεύρας· καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον. Μάγγανα, τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον, ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον. Μάγγανα, φάρμακα δίκτυα· γοητεύματα· μηχανήματα. Μαγγανεία, ἡ γοητεία· καὶ μάγγανον, παράδοξόν τι. Μαγγανευτὴς, ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φαρμακισμόν. Μαγδαλιὰ, τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήματα· ἄλλως, ἡ τῶν κυνῶν τροφή· ἢ τὸ ἐν σταῖς· καὶ λῖπος· οὕτω καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ· μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον τὸ σταῖς ἀπεψῶντο, καὶ τὸ λῖπος κυσὶν ἀπερρίπτουν·

Μάγδωλος, οἰκοδόμημά τι. Μαγὲβ, νότου, ἢ μεσημβρίας. Μαγεία, ἐπίκλησις δαιμόνων. Μαγδαληνή, ἀπὸ
τόπου. Μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων· καὶ μαγειρεῖον. Μαγειρεῖον, τὸ μὲν μάγειρος δόκιμον· τὸ δὲ μαγειρεῖον, οὐκ
ἔτι· ἀντὶ δὲ τούτου, ὀπτανεῖον λέγουσι. Μαγέταν αὐλὸν, τὸν μαγεύοντα τοὺς ἀκροωμένους. Μαγεύειν, γοητεύειν· θε-
ραπεύειν θεούς. Μαγεύω, καὶ μαγγανεύω, ἀμεταβάτως· ὅθεν μάγος, καὶ μαγεία. Μὰ γῆν, μὰ παγίδας· μὰ νε-
φέλας· μὰ δίκτυα· οὕτω καὶ τὰ τυχόντα ὤμνυον· μὰ κρωβύλους· μὰ ποταμοὺς, ἀριστοφάνης. Μαγῆα, τὸν ἀπομάσσον-
τα· τὸν τιμαγῆα σπόγγον, ὑπὸ στιβαρᾶ κεκλιμένον κοτίδι. Μαγίδα, τὸ μάγμα καὶ φύραμα· καὶ τὴν χειρομακτικὴν
μαγδαλιὰν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μαγίδες, οἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι, καὶ μάζας καταφέρουσιν οἱ εἰς τρο-
φωνίου κατιόντες· ἄλλως· μαγὶς, ἡ τράπεζα ἔνθα τὰ μεμαγμένα τίθεται· παρὰ ἄραψι τὸ σκουτάριον. Μαγὶς ἄρτου,
οἷον μέρος ἄρτου· ἢ ψωμὸς, ἢ ἐγκρυφίας. Μαγὶς, μάχαιρα· καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων. Μαγίστερ, κατὰ
ῥωμαίους διδάσκαλε. Μάγιν, ἀσπίδα. Μαγμὸν, τὸ καθάρσιον· ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι
τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει. Μάγνης, κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία, καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα
βόλων. Μαγνῆτις, ἡ τὸν σίδηρον ἕλκουσα λίθος· ἣ καὶ σιδηρῖτις καλεῖται· καὶ ἡρακλεία, καὶ λυδία· ἐμφερὴς δέ ἐστι τὴν
χροιὰν ἀργῷ τε ἀκαθάρτῳ σιδήρῳ· ἡράκλεια, διὰ τὸ καρτερὸν καὶ ἰσχυρὸν τῆς ὁλκῆς· ἢ μᾶλλον διότι περὶ ἡράκλειαν
τὴν ἐν πόντῳ πρῶτον ἐφάνη· οἱ δὲ, περὶ τὴν ἐν θράκῃ· μαγνῆτις δὲ ὥς φασιν ἄνδρες λιθοφόροι μάγνητες εὗρον αὐτῆς τὴν
ἐνέργειαν. Μαγνησία, πόλις κατὰ θεσσαλίαν ἐστί· καὶ ἑτέρα μαγνησία περὶ ἔφεσον, ἐκτισμένη ὑπὸ λευκίππου τοῦ κα-
ρὸς· μετοικίσαντος ἐκεῖ, σὺν μάγνησι τοῖς ἐκ κρήτης. Μάγνητες, ἔθνος θεσσαλίας. Μαγνεύειν, τὸ μίσγειν. Μα-
γνῆτες, οἱ ἐπὶ μαιάνδρου ποταμοῦ· δελφῶν εἰσιν ἄποικοι· μαγνησία δὲ, πόλις ἐστὶν ἐκεῖσε. Μάγον, τὸν ἀπατεῶνα· φαρ-
μακευτήν· τὸν θεοσεβῆ· καὶ θεολόγον· καὶ ἱερέα λέγουσι. Μάγοι παρὰ πέρσαις, οἱ φιλόσοφοι· καὶ φιλόθεοι· ὧν ἦρχε
ζωροάστρης. Μαγυδαρὶς, ὀπὸς σιλφίου· οἱ δὲ, ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι λέγουσι. Μαγῳδὴ, ὄρχησις ἁπαλή· ἀπὸ χρυ-
σογόνου μάγου. Μάγος, παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω· ὁ διὰ τῶν μαγικῶν ἐμπειρίας ἄστρων, τὰ μέλλοντα προλέγων. Μα-
γών, ὁ πέρσης. Μαγωτέρα, θελκτικωτέρα· ἐν ἐπιγράμματι. Μαδάρεις, τὰ πλατύτερα λόγχα τῶν κρεάτων κελτοί.
Μαδαρός· ἀραιόθριξ· ψεδνός. Μάδευμα, δέλεαρ· πρόβλημα· οἱ δὲ μάδυμα. Μάδδαν, μάζαν· τροφήν· οὕτως οἱ με-
γαρεῖς διὰ δύο δδ λέγουσι. Μάδισος, δίκελλα· οἱ δὲ μαδισός. Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλών. Μαδὸν, τέα-
καὶ λεῖον. Μάδος, τὸ ψίλωθρον. Μαδρυνθήσομαι, κολασθήσομαι· ἐπιτριβήσομαι. Μαδὸν, καὶ μαθὸν διὰ τοῦ θ
εἰπεῖν, ταυτόν· εἰ καὶ ἄλλως ὁ αὐτὸς μαστὸς διὰ τοῦ τ λέγεται· ὡς μαστὴρ ὢν βρέφεσι. Μαδῶντα, παρὰ τῷ ἀριστοφά-
νει λέγουσι φαλακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα. Μαεῖται, μυρολογεῖ. Μάζα, κυρίως ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ γάλα-
κτος καὶ σίτου· παρὰ τὸ μάττεσθαι. Μάζα, πᾶσα ἀρτώδης βρῶσις· ὑγρῷ τινι μεμιγμένη· μάζα εἴρηται, παρὰ τὸ μάσσω·
μάζα τροπῇ τῶν δύο σσ, εἰς ζ δωρικῶς· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, γίνεται παράγωγον μάζα· ἐξ οὗ καὶ μαστός· ὃν ζητοῦσιν οἱ
παῖδες. Μάζα, καὶ ἄρτος διαφέρουσιν· ὅτι ὁ μὲν ἄρτος, πάλαι μεμάλακται· ἡ δὲ μάζα νῦν· καὶ ἀριστοφάνης μά-
ζαν μεμαχότες, τὰ πεφυρμένα ἄλευρα μαλάξαντες, καὶ ἀρτοποιήσαντες. Μαζαγόας, ἐπὶ μάζῃ μεμψίμοιρος.
Μαζάκις, δόρυ παρθικόν. Μάζεα, τὰ αἰδοῖα· ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς οὐρᾶς· σικελοὶ δὲ καὶ ταραντῖνοι μέσα αὐτὰ ἀπο-
καλοῦσι. Μαζεὺς, ὁ ζεὺς παρὰ φρυξί. Μάζης, ὤνιον· ἀρτοπρᾶσις. Μαζιναί, μαζοί. Μαζινὸς, βοῦς ὁ ἐξ ἀλφί-
των. Μαζίον, ὀλίγον. Μαζίσκην, ἄρτον πεφυραμένον λέγουσι. Μαζοπέπτης, ἀρτοκόπος. Μαζονομεῖον, ἐν ᾧ
ἡ μάζα φυρᾶται· ἢ ξύλινον πινάκιον καὶ κανοῦν· οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος. Μαζὸς, ἐπὶ ἀνδρῶν κεῖται· παρ' ὁμήρῳ· ὥστε
οὐκ ἐπὶ μόνων λέγεται γυναικῶν· δοκεῖ δὲ γίνεσθαι ἐκ τοῦ μαδὸς, κατὰ φανερὰν στοιχειακὴν τοῦ δ καὶ τοῦ ζ συγγένειαν·
μαδᾷ γὰρ φύσει ἀναγκαίως ἅπας μαζὸς, ὁ καὶ μασδὸς δωρικῶς, καὶ μαστὸς διὰ τοῦ τ· καὶ μασθὸς δὲ διὰ τοῦ θ λε-
γόμενος· χρῆσις δὲ τοῦ μασθοῦ, ἐν οἷς ἡρακλείδης εἰπὼν, ἐκ τοῦ ἔδω τὸ ἔθω γίνεσθαι, τροπῇ τοῦ δ εἰς θ· ὡς τὸ ἔθων οἶνος
ἀλωήν· λέγει ὅτι καὶ τὸν μαδὸν οὕτω μαθὸν λέγουσιν οἱ δωριεῖς· καὶ τὸ ψεῦδος δέ φησιν ἀμύντας τὸ ε, ψύθος φασί· τι-
νὲς δὲ ἀπὸ τοῦ μῶ μάζω τὸ ζητῶ παράγουσι τὸν μαζὸν, ὡς τοῖς βρέφεσι ζητούμενον. Μαζὸς, μαστός· ὄχθος· τιτθός. Μα-
ζουσία, οἱ μὲν ἄλλοι, ἡ μαζουσία λέγουσι μετὰ τοῦ ἄρθρου· καὶ φασὶν αὐτὴν ἀκρωτήριον εἶναι· ἐγὼ δὲ μαζουσία φημὶ
ἡ μαστοειδὴς ἤγουν ἡ εἰς μαζοῦ θέσιν ἐξεικασμένη. Μαζουρὼθ, τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια κα-
λοῦνται· ἑβραϊστὶ δέ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα. Μαζοφερὶς, ὅμοιον κανῷ.
Μαζῶντες, τρυφῶντες. Μαζῶντα, τὸν μάττοντα τὰς μάζας. Μαθαλίδες, ἐκπώματά τινα· οἱ δὲ, μέτρα ὡς κύαθοι.
Μάθας, μαθήσεως. Μάθημα, ἐπιτήδευμα· ἀχόλημα· δίαιτα· διαγωγή· πρόφασις. Μαθήματα, ἃ οἱ ὑποκριταὶ
ἀνελάμβανον. Μαθητὴς, ὁ τοῦ διδασκάλου τὰ μαθήματα ἐπιτελῶν, παρὰ τὸ μήθω τὸ μανθάνω· μαθητήν, καὶ φοιτη-
τὴν, λέγει ὁ σόλων· οὐ γνώριμον. Μαθητεύω, ἀντὶ τοῦ μαθητής εἰμι. Μαθητεία, ἡ μάθησις. Μαθητιᾷ λέγουσιν
ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται μαθητὴς γίνεσθαι· μαθητιῶ τὸ μαθητὴς γίνεσθαι ἐπιθυμῶ, καὶ ὀρέγομαι μαθεῖν. Μάθυαι,
γνάθοι. Μαθῶμαι, ζητῶ. Μαθών, ἰδών. Μαὶ, μέγα· ἰνδοί. Μαῖα, ἡ βοηθοῦσα γυναιξὶ ταῖς τικτούσαις. Μαῖα,
μαιεία· μαίευσις, μαιευτικὴ ἡ τέχνη καὶ ἡ γυνή· καὶ τὸ ῥῆμα μαιεύειν, μαιεύεσθαι· καὶ τὸ ἐπίρρημα, μαιευτικῶς.
Μαῖα, καὶ μήτηρ, ἐκ τοῦ μῶ τὸ ζητῶ παράγονται. Μαῖα μαίας μαίᾳ· ἡμέρα ἡμέρας ἡμέρᾳ· λήδα λήδας λήδᾳ·
μάρθα μάρθας μάρθᾳ· ἀθηνᾶ ἀθηνᾶς ἀθηνᾷ· ὅτι ἀθηνάα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀθηνᾶ· ὁμοίως ναυσικᾶ καὶ μνᾶ, ὅτι
ναυσικάα καὶ μνάα, καὶ κατὰ κρᾶσιν ναυσικᾶ, καὶ μνᾶ· σημείωσαι ὅτι τὰ ὀνόματα τῆς δευτέρας κλίσεως τὰ εἰς
ᾱ καθαρὸν, καὶ εἰς εἰς ρᾱ, δᾱ, θᾱ, καὶ εἰς ᾱ μακρὸν λήγοντα, κοινῶς τηροῦσι τὸ ᾱ ἐπὶ τῆς γενικῆς, καὶ δοτικῆς.
Μαίανδρος, ποταμὸς λυδίας· ἀλφειὸς, ποταμὸς πελοποννήσου ἐν ἤλιδι· ἠριδανὸς, ποταμὸς κελτῶν· στρυμὼν, ποτα-

μὸς θρᾳκίς· ἴστρος σκυθίας· φάσις κόλχων· ῥῆσος, τροίας· ἀχελῷος, ἀκαρνανίας ἢ αἰτωλίας· νέστος θρᾴκης· ῥόδιος, τρῳάδος· ἁλιάκμων, μακεδονίας· ἑπτάπορος, καὶ γρήνικος, καὶ αἴσηπος καὶ σιμόεις, τροίας· πηνειός, θετταλίας· ἕρμος, λυδίας· κάϊκος, μυσίας· σαγγάριος, τῆς ἄνω· λάδων, ἀρκαδίας· παρθένιος, παφλαγονίας· εὔηνος, αἰτωλίας· ἀρδησκος, σκυθίας· σκάμανδρος, τροίας· ὁ ἐν σάμῳ παρθένιος, καὶ ἴμβρος καλεῖται· ἴμβρασος δέ, ὑπὸ καρῶν ὁ ἑρμῆς καλεῖται· Μαΐπον, εἶδος φακῆς· Μαιεία, ἡ μαίευσις· Μαίεσθαι, ζητεῖν· ἐρευνᾶν· καὶ μαιεῦσαι, τὸ αὐτό· Μαιεύεται, οὐχὶ μαιοῦται· Μαιεύειν, τὸ βοηθεῖν ταῖς τικτούσαις· ἢ τὸ μαμμεύειν· Μαιευομένην, ἀντὶ τοῦ νεοττοτροφοῦσαν· εὗρον γυναῖκα ὄρνιθας μαιευομένην· Μαιευόμενοι, ζητοῦντες· ἐρευνῶντες· Μαιευτικῶς, ἰατρικῆς μαιεύτρια· Μαιθαῶ, οἴμοι· Μαίθη, καρδία· πρὸς τοῖς ἱεροῖς, καὶ ὄνομα· Μαιμᾷ, ἐνθουσιασμοί, καὶ ὀξέως ὁρμᾷ· ἢ ὀρέγεται, προθυμεῖται· Μαιμάκτης, μειλίχιος· καθάρσιος· Μαιμακτηριών, ὁ πέμπτος μὴν ὁ ἰαννουάριος παρ' ἀθηναίοις· δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς τιμόθεον· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ διὸς μαιμάκτου· μαιμάκτης δέ ἐστιν, ὁ ἐνθουσιώδης καὶ ταρακτικός· ὥς φησι λυσιμαχίδης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀθηναίων μηνῶν· ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνί, ὁ ἀὴρ ταράττεται, καὶ μεταβολὴν ἴσχει· Μαιμᾶν, ὀρέγεσθαι· ἐπιθυμεῖσθαι· Μαιμᾷ τὸ πῦρ ἀνὰ τὸ ὄρος, ὡς ἐπὶ ἐμψύχου τοῦ πυρὸς εἴρηται· οἷα καὶ θεσπιδαές, ὅ ἐστι θεόθεν· ταυτὸν δ' εἰπεῖν κριτικῶς διόθεν πεσόντος, καὶ δαίοντος· κυρίως γὰρ ἐπὶ ἐμψύχων τὸ μαιμᾶν· Μαίμαξ, ταραχώδης· Μαιμάσασα, οἰστρήσασα· Μαιμάσσει, σφίζει· προθυμεῖται· Μαιμάσσει, σφύζει· προθυμεῖται· καὶ μαιμῶ, τὸ προθυμοῦμαι· ἔστι μῶ τὸ προθυμοῦμαι· καὶ διπλασιασμῷ, μαμῶ καὶ μαιμῶ· ἐκ δὲ τοῦ μῶ, γίνεται μαίω τὸ ζητῶ· ὅθεν μαιομένη κευθμῶνα· Μαιματῶν, ὀρνίθων ἡ κοιλία· Μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ, μερμήριξε δὲ ἑξῆς· ταῦτα δὲ ἀνδρείῳ βουλευτῇ οἰκεῖά εἰσιν· ἐν οἷς τὸ μερμήριξε διασαφητικόν ἐστι, τοῦ μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· ἐνθυμητέον δ' ἐνταῦθα, κἀκεῖνο ὅτι τὸ ἔχειν καὶ τὸ τλῆναι, τὴν γεωργικὴν ἐχέτλην συνετίθησιν, ἣν δηλαδὴ ὁ ἔχων τάλας τὸν βίον· ἢ καὶ ἄλλως ἐστὶν ὢν τλήμων, διὰ τὸ ἐργατικόν· Μαίμησε, ἐπροεθυμήθη· καὶ ἐνεθουσίασε· Μαιμώωσα, καὶ μαιμῶσα, ἐνθουσιῶσα καὶ ὀξέως ὁρμῶσα· ἢ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα· Μαιμώμενος, ὁρμῶν· ζητῶν· Μαιμῶν· κυρίως αἱμῶν, αἵματος ἐπιθυμῶν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μ μαιμῶν· Μαιμῶντα, παρὰ λυκόφρονι αἵματος διψῶντα· Μαινάδαν, μαινομένας· ζητούσας βακχεύειν· παραφρόνους, καὶ μαινάδια ἔλαφος· Μαινάς, ἡ πόρνη· Μαινάς, βάκχη· Μαίναλον, ὄρος ἀρκαδίας, καὶ πόλις ἀπὸ μαινάλου τοῦ ἀρκάδος· οὗ πατήρ, λυκάων· Μαίνεται, ὀργίζεται· ὑλακτεῖ· Μαίνεται δόρυ ἐν παλάμῃσι παρ' ὁμήρῳ, ὡς οἷον ἔμψυχον τὸ δόρυ ἐκεῖ μαίνεσθαι λέγεται· Μαινίς, μαινίδος, εἶδος ἰχθύος· Μαίνοιο, ἀριστοφάνης· μὴ μαίνοιό γε· δίδυμος ἀντὶ τοῦ μὴ μανείης· πιθανώτερον δέ, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβέ σε μαίνεσθαι ὁ ἡρακλῆς· ἢ οὕτω, μὴ μανείης οὕτως ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν ἡρακλέα φοβηθῆναι· Μαινόλης, παράκοπος· ἔνθεος· Μαινόλης, μανικός· μαινόμενος· Μαίνομαι· βακχεύω κορυβαντιῶ, λυττῶ, παραπαίω, σοβῶ, φοιτῶ, παραφρονῶ, θύω, θυάζω, μελαγχολῶ· ταὐτὸ σημαίνοντα· Μαίνομαι ἐγώ, ἐκμαίνομαι δὲ ἕτερον· μεταβατικῶς αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ μανῆναι ποιῶ· ἤτοι ἐκταράττω καὶ παροξύνω, μαίνεται περὶ λόγοις κρεῖττον, καὶ βακχεύει ἢ ἐνθουσιᾷ· μαίνομαι, τὸ τὸν νοῦν βεβλαμμένον ἔχω, καὶ μὴ καθεστηκότα· καὶ μαίνομαι, τὸ ἐνθουσιῶ· καὶ ἀγαθῶς δίχα νόσου μωραίνω· καὶ μανιώδης ὁ μωρός· Μαίνεται ἐμὸν δόρυ ἐν παλάμῃσι· τὸ μαίνεσθαι οὐκ ἀεὶ ἐπὶ μόνου τοῦ συνήθοις τίθεται· ὡς τὸ μαινόμενε, φρένας ἠλὲ διέφθαρας· ἐξ οὗ καὶ ὁ μαινόλης, καὶ ἡ κυριολεκτουμένη μανία, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ σφοδρᾶς κινήσεως· καὶ ἐνεργείας· ὡς τὸ μαίνεται δ' ὡς ὅτ' ἄρης· ὁ ἕκτωρ δηλονότι· ὦ λόγῳ καὶ δόρυ μαίνεται ἐν παλάμαις· καὶ παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί· ὡς δὲ καὶ τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἐρᾶν μανίᾳ ἔοικε, καὶ ὁ πάσχων αὐτὸ μαίνεσθαι δοκεῖ· Μαινομένοιο, ἐνθουσιωδῶς κινουμένου· ἢ μανίας παρασκευαστικοῦ· μανιοποιοῦ· Μαίνουργος, εἶδος ἰχθύος· Μαίνομαι, οὐκ ἔχει ἐνεργητικὸν ἐνεστῶτα ἀσύνθετον ἐν χρήσει· ἀλλὰ μετὰ προθέσεως· ὡς γὰρ ὀχῶ ἄλλον καὶ πορεύω ἄλλον, ὀχοῦμαι δὲ καὶ πορεύομαι ἐγώ, οὕτω καὶ ἐκμαίνω ἄλλον· οὗ ἡ μετοχὴ τό, τίτρωρον ἐκμαίνων ὄχον γίνεται· ὁ μέντοι κατ' ἐνέργειαν παρακείμενος, εὕρηται ἐν ἀττικότητι· μέμηνα γάρ· ὁ δὲ ἐνεργητικὸς ἀόριστος μετὰ προθέσεως ἐξέμηνα· δῆλον δὲ καὶ ὅτι ἐν πολλαῖς αἱ καθ' ὑπερβολὴν ἐπιθυμίαι κλῆσιν ἔχουσιν ἐκ τοῦ μαίνεσθαι· καὶ μάλιστα, αἱ φαῦλαι· χρυσομανὴς γοῦν σκώπτεταί τις καὶ οἰνομανής· καὶ ἡ ἐρωμανία δὲ τοιοῦτόν τι ἐστί, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς ὁ γυναιμανής· κεκλήρωται δὲ καὶ δούλοις ἐντεῦθεν κλῆσις· μάνης γὰρ δουλικὸν ὄνομα παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἐξ οὗ καὶ μετῆκται, καὶ εἴς τι παικτικὸν χαλκοῦ πρόσωπον ὃ καὶ αὐτὸ μάνην ἐκάλουν· ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ μανίας πέπαικται καὶ ἡ μανιόκηπος γυνή, ἤγουν ἡ περὶ μίξεις μεμηνυῖα· κῆπος γὰρ νῦν τὸ ἐπίγειον· Μαιναῶν, ἐνθουσιῶν· Μαίνω, ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι· Μαιονία, ἡ λυδία· Μαιοτάλιμνος, ὄνομα τόπου· Μαιόταλμνος, ποταμός· Μαιούμενος, ἐκλοχίζων· Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον ἢ ἀκμαιότατον καῦμα· οἱ δὲ τὴν σελήνην· παρ' αὐτοῖς δὲ μαιριεῖν τὸ κακῶς ἔχειν· οἱ δέ, προίτου θυγατέρα αἰθέρας ἀδελφὴν εἶναι· Μαίσωλος, ζῶον τετράπουν γινόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ· ὅμοιον μόσχῳ· Μαίσων, μαγειρεῖον· ἄλλοι βορὸν ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι· Μαιωστᾷ, ἐρευνᾷ τῇ φύσει· Μαιωθήσονται, λοχευθήσονται· γονηθήσονται· θεραπευθήσονται· Μαιωτική, χώρα· Μαιώρεις, οἱ πρεσβῦται· Μαίωτρον, τὸ εὕρεμα· Μαιωτιστὶ παρὰ θεοκρίτῳ, ἤτοι σκυθιστί· μαιῶται γὰρ σκύθαι οἱ περιοικοῦντες τὴν μαιῶτιν λίμνην· ἔχει τὸ δὲ ἡρακλῆς τοῖς σκυθικοῖς τόξοις· Μαιῶτις, λίμνη σκυθίας· Μαίωτρα, μαιώτρων· τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα· Μάκαρ, ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ καὶ τοῦ κὴρ ἡ θανατηφόρος μοῖρα, ὁ μὴ κηρὶ ὑποκείμενος· Μάκαρ, πόσας εὐθείας ἔχει; τρεῖς· μακάριος· ἀποκοπῇ τῶν δύο συλλαβῶν γίνεται μάκαρ· καὶ μένοντος τοῦ σ γίνεται μάκαρος· μάκαρες οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κῆρα· οἱ δὲ μακαρῖται οἱ ἀποθανόντες· Μάκαιρα, τελεία· εὐτυχής· τιμία· Μάκαιραν, μακαρίαν ἀπὸ μάχης· ὁ δὲ ἴων καθ' ὁμοιότητα, ἀπὸ τοῦ εἴκειν καὶ ὑποχωρεῖν· Μακαρία, ἡ ἡρακλέους θυγάτηρ ἣν ἀθηναῖοι πολυτελῶς ἔθαψαν· ὅτε γὰρ ἀθηναίους εὐρυσθεὺς ἐπεστράτευσεν, ἑαυτὴν ἐπέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν πατρῴων· Μακαρία τῷ

βίον, καὶ μακάριε τὸν τρόπον. Μακαριστὸν, κυρίως ἡ θεότης. Μακάριος, ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθοῖς ὤν. τοῦτο δὲ, ὁ θεός. Μάκαρες, μακάριοι εὐδαίμονες. ἅγιοι. Μακαρίζειν, μακαρισμός ἐστιν ἡ κορυφὴ τῶν ἀγαθῶν. Μακαρίζω, ὀλβίζω. ζηλῶ. εὐδαιμονίζω, ταὐτά. Μακαρίζω, καὶ ὀλβιάζω. καὶ εὐδαιμονίζω σε τοῦ κάλλους. νοεῖται ἕνεκα, καὶ ἀντιστρόφως μακαρίζω καὶ ὀλβιάζω καὶ εὐδαιμονίζω σου τὸ κάλλος. Μακαρίνη, ἀνδράχνη. Μακάριον, αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν, πρὸς ὃ πάντα ἀφορᾷ. καὶ οὗ πάντα ἐφίεται. Μακάριος, ἀπὸ τοῦ κὴρ τοῦ σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν γίνεται κατὰ παραγωγὴν κήριος, ὁ τῇ φθορᾷ ὑποπεπτωκώς. καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀκήριος. ὁ ἐστερημένος τῆς φθορᾶς. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς α καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μακάριος. Μακαρῖται, οἱ ἀποθανόντες οἱ ἤδη τὸ μῆκος ὑπολαμβανόμενοι αἰ μήκιστοι. ὅθεν καὶ μακραίων ὁ τύμβος. ὁ ἐς μακρόν. Μακαριτὸν ἄποτμον, ὅ ἐστι τὸν δύσποτμον ἀντέθετο ὁ ποιητής. ἀμέλει τοι μεθ' ὅμηρον, μακάριον τὸν εὐδαίμονα καλοῦντες, τὸν ἄθλιόν φασι δυσδαίμονα. Μακάρτατος. ἰστέον ὅτι, τὰ συγκριτικὰ σχηματίζονται ἀπὸ τῶν ληγόντων εἰς ων. ἢ εἰς ας. ἢ εἰς υς. ἢ εἰς οις. καὶ ταῦτα ἐὰν φυλάττῃ τὴν τριγένειαν. διόπερ μεμπτέον σώφρονα λέγοντα φωροτάτοις ἀεὶ καπήλοις. οὐδὲ γὰρ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα παρασχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἔτι ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μακάρτατος. τὸ μέντοι φέρτερος, φέρτατος. βέλτερον, βέλτατος. ὕστερος, ὕστατος. οὐκ οἴονται εἶναι συγκριτικὰ, ἢ ὑπερθετικά. συμπεπτωκέναι δὲ τοῖς συγκριτικοῖς ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ πρῶτος, ὤφειλε διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεσθαι. Μακαριότης ἐστὶ, ψυχῆς νοερᾶς περὶ τὸ φύσει καλὸν ἀκόρεστος ὄρεξις καὶ ἄλλως. μακαριότης ἐστὶ, ψυχῆς λογικῆς ἕξις ἐφιεμένη τοῦ ὑπὲρ φύσει καλοῦ. Μακάρων νῆσοι, ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν βοιωτίᾳ θηβῶν. Μάκεδνα σκῦλα, τὰ οὐράνια καὶ μεγάλα. ἢ ὅτι τρόπαια μετέωρα ἵσταται. Μακεδανόν, ὑψηλόν. Μακεδνὴ αἴγειρος, ἤγουν ὑπομήκης. μακρά. παρὰ τὸ μάκος μακεδανή. καὶ μακεδνή. καὶ θρὶξ ψιδανή, ψεδνή. ὁμοίου δὲ τύπου, καὶ τὸ ἀλαπαδνόν καὶ ὀλοφυδνόν καὶ παιδνόν. δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ μάκος. καὶ ἡ μακρὰ γένεται, ἐν συγκοπῇ μακρά. Μακεδνῆς, ἴσως μακεδονικῆς. ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς. Μακεδονία, ἧς μητρόπολις ἡ θεσσαλονίκη. Μακέλα, φράγματα. δρύφακτα. Μάκελλα, ἡ σκαλλὶς ἡ μονόθεν κέλλουσα, ὅ ἐστι κινοῦσα ἢ τέμνουσα ὥσπερ αὖ πάλιν δίκελλα, ἡ διχόθεν κέλλουσα. ἀμάρα δὲ, ἡ ὑδρορρόη, παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὰ παραπεφυκότα μαραίνεσθαι, διὸ καὶ ψιλοῦται κατὰ τὴν ἄρχουσαν. παρά τισι δὲ δασύνεται ὡς ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν. σκοπητέον δὲ εἴπερ καὶ λω[illegible] ἡ ὁμηρικὴ ἀμάρα ἐλέγετο. φησὶ γάρ τις ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι λέϊβηθρον ὀχετὸς ὑδραγωγός. ἐν δὲ τοῖς αἰλίου διονυσίου γράφεται τὸ πολὺ τῆς ἀρχούσης διὰ μόνου διχρόνου. ὅτι λίβηθρα ἔνυδρα χωρία. καὶ διαχύσεις ὑδάτων. πλείων δὲ ἡ διὰ διφθόγγου γραφή, καὶ οὕτω γράφουσι καὶ τὰ μακεδονικὰ λείβηθρα τὸ ὄρος. οὗ τὸ τοπικὸν οἱ βάρβαροι, λειβήθριοι. ὡς ἐν διατρίψαι τι ὁ ὀρφεὺς λέγεται. Μακεσίκρανος, ἔποψ. διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον. καὶ κορυδαλὸν αὐτὸν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ λέγεται τὸ ζῶον. στήτην τινὲς γὰρ αὐτὸν, καὶ ἀλεκτρυόνα. καὶ γέλασον λέγουσι. Μακετία, ἡ μακεδονία. Μακίστηρ, βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Μάκιστος, περώτατος. Μακκοᾶν, τὸ [illegible] καὶ μωραίνειν. παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ κοῶ τὸ νοῶ, μηκοῶ. κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, ὅτι ἡ ἐπείσοδος τῶν συμφώνων τροπὴν ποιεῖ, ὡς ἡ δαΐδαλω ἐπεισῆλθε τὸ κ, καὶ ἐτράπη τὸ η εἰς α. Μάκκος, βασιλεύς. Μακκοῦρα, χειρὶ σιδηρᾶ ἣ χεῖται πρὸς τοὺς ἵππους. Μακκὼ, καὶ λαιμώ. γυναῖκες αἳ ἐλέγοντο ἐνεαί, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Μακκοᾶν, παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν. Μάκορ, ἐργαλεῖον γεωργικόν. ὡς δίκελλα. Μακούνιον, δίκτυον ἰχθυϊκὸν ὅπερ τινὲς νεφέλην λέγουσι. Μακρὰ βιβάς, ἀντὶ τοῦ πολλὰ. ὥσπερ καὶ τὸ πόρρω ἐπὶ τόπου λέγεται. ἀεὶ πότε δὲ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ ἔξω τοῦ προσήκοντος. σοφοκλῆς. μὴ πέρα λέγειν ἔα. Μακρὰ βιβάς, ἀντὶ τοῦ διαστὰς ἐς μῆκος πολὺ τὰ σκέλη διὰ τὸ βάρος. ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων. ὃ καὶ ἐπὶ σκέλος χωλοῦ λέγεται. Μακρὰ γραμμή, ἡ καταδικάζουσα. ὁ δ' ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο. Μακραὶ οὐσίαι. οὕτω λέγουσι τὰς πολλὰς ἀττικοί. Μακρὰ χαίρειν, οἰμώζειν, θρηνεῖν. στενάζειν. λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Μακρὰ συλλαβὴ, ἡ ἔχουσα μακρὸν φωνῆεν. ἢ μηκυνόμενον. ἢ μίαν τῶν διφθόγγων. κατὰ ὀκτὼ δὲ τρόπους γίνεται ἡ μακρὰ συλλαβή, ὡς παρὰ τοῖς γραμματικοῖς καλῶς διώρισται. Μακραίωνι χελῇ, πολυχρονίῳ. βραβεῖα γᾶν. σοφοκλῆς. Μακραίωνας, μακροβίους. Μακραίωνα, τὸν πολυχρόνιον λέγουσι. Μακρακὲς, τὸ εὔκυκλον. Μακρὰ λέγεται, ἐπὶ τόπου. οἷον μακρὰν ὁδὸν ἐστειλάμην. Μακρέτειος, ὁ πολυχρόνιος. Μακρηγορία, μακρὰ διάλεξις, ἢ ὑπαγορία. Μακρῆσι, μεγάλαις. Μακρινοὶ, τῶν καλουμένων μακρώνων, οἵ εἰσιν ἄποικοι εὐβοέων. ἀφ' οὗ καὶ μακρῶνες ἐκλήθησαν. μάκρις γὰρ ἡ εὔβοια ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ ἀστυγείτονες τῶν σολιόνων οἱ μάκρωνες. οἱ δὲ, ἔθνος βεχείρων φασὶ τοὺς μάκριας, οἵ τινες αἰεὶ πολεμοῦσι τοῖς κυζικηνοῖς. ἦσαν δὲ πολεμικὰ ἔργα ἠσκηκότες. ὡς ἱστοροῦσι φιλοστέφανός τε, καὶ ἡρόδωρος. οἱ τὰ περὶ ἀργοναυτῶν γεγραφότες. διονύσιος δὲ ὁ χαλκιδεὺς, εἰρῆσθαί φησιν αὐτοὺς μάκρωνας, ἐπειδὴ εὐβοέων εἰσὶ μέτοικοι. ἄποικοι. ἄλλοι δὲ μάκρωνας αὐτούς φασι λέγεσθαι, διὰ τὸ πλείστους εἶναι παρ' αὐτοῖς μακροκεφάλους. ὡς καὶ παρὰ τοῖς πέρσαις γρυπούς. μέμνηται δὲ τούτων ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ. Μάκρις, εὔβοια ἡ νῆσος. Μακρὶς, τὸ παλαιὸν ἡ νῦν κέρκυρα ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τῆς διονύσου τροφοῦ. ἔνθα φησὶ τὸν ἡρακλέα παραγενόμενον, τὸν τῶν παίδων φόνον καθαρθησόμενον, μελίτην τὴν αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα γεγαμηκέναι. ἐξ ἧς ἔσχε τὸν ὕλλον. ὃς ἀκμάσας, οὐκ ἐβούλετο ὑπὸ τῷ ναυσιθόῳ ὑποταγῆναι, ἀλλά τινας τῶν φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν κρονίαν θάλασσαν κατῴκησε. Μακρόβια, αἱ νύμφαι ῥόδια. Μακρόβιοι, οἱ βραχμᾶνες. ζῶσι γὰρ ἑκατὸν πεντήκοντα ἔτη, διὰ τὴν πολλὴν καθαρότητα, καὶ εὐκρασίαν τοῦ ἀέρος. Μακροκέφαλοι, ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Μακρὸν ἄσσον, ἐπὶ τοῦ εἰς πολὺ μῆκος καὶ διάστημα μετὰ ἀέρος. λέγεται γὰρ ὥσπερ τὸ σκῆνος σκαῖος δωρικῶς, οὕτω καὶ μῆκος μᾶκος. ἐξ οὗ μακρὸν καὶ ἐν συγκοπῇ μακρὸν ἐκ τοῦ τοιούτου δὲ μάκους, καὶ ἡ μακεδονικὴ αἴγειρος. Μα

κροθυμία, πέψις λύπης. Μακρὸν τείνω, ἀντὶ τοῦ μηκύνω· οὕτω Φιλιππίδης. Μακρονήχια, τὸν μακρὸν τὸν αὐχένα ἔχοντα. Μακρόπνοις, ὁ μακρὸς ἀναπνέων παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μακρύνασε τῆς πόλεως, παρὰ τὸ μακρός. Μακρῷ, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ. Μάκται, οἱ μάττοντες τὰς μάζας. Μάκτρα, θυεία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ μάττουσι τὰ ἄλευρα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μάσσω· ὅθεν καὶ μεμαγμένον γίνεται, καὶ ἡ μάζα. Μάκτραν λέγουσιν, ἐν ᾗ ἔμασσον· κάρδοπον δὲ, ἀττικῶς. Μάκτηρ, ἡ κάρδοπος· ἡ πυελὶς, καὶ διφθέρα· καὶ ὀρχήσεως σχῆμα. Μακτήριον, ἱλαστήριον· κάλυμμα ἱερόν· κρυφίον, ἢ κύκλος ξύλινος. Μακύνεται, μεγαλύνεται, ὀρθοῦται. Μακών, ἀντὶ τοῦ εἰς μῆκος ἐκταθείς· ἢ προὸν ἦχον ἀποτελέσας· ἐξ οὗ ἦχου καὶ τὸ μηκᾶσθαι. Μάλα πάγχυ, ἐκ παραλλήλου· δηλοῖ τὸ αὐτό, καὶ ἀττικόν ἐστιν· ὡς καὶ τὸ λίαν πάνυ· καὶ τὸ τυχὸν ἴσως· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, τὸ νόσφιν ἄτερ κακῶν. Μάλα εἰκότως, πάνυ δικαίως. Μάλα, ἄθροισμα· βούνισμα. Μαλάγας, ἄδηους· θύλαξ· ἀσκός. Μάλαγμα, ἴαμα. Μαλαθώδια, μαλακτικά· ἢ κηρώδη· μάλθη γὰρ ὁ κηρὸς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μάλαι, μασχάλαι. Μαλάκα, πόλις Ἰταλίας. Μαλακία, ῥαθυμία· νόσος· βλακεία. Μαλακίζεσθαι, ἐν ταῖς νόσοις φασὶν οἱ ἀττικοὶ τὰς μὲν γυναῖκας, μαλακίζεσθαι· τοὺς δὲ ἄνδρας, ἀσθενεῖν. Μαλακίας, ὁ μαλακός. Μαλακίζεσθαι, ἀσθενῶς διακεῖσθαι· νοσηλεύεσθαι. Μαλακίννης, παρθένος. Μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον. Μαλακίοισιν, ὅσα τῶν ἐν θαλάσσῃ ἄναιμα, καὶ μὴ ἔχοντα ἀκάνθας· ἅπερ ἐστὶν, ἤτοι σηπία, καὶ ὁ πολύπους· καὶ ὅσα τοιαῦτα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μαλακιεῖς, τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας λέγουσι, καὶ συνεσπασμένοις. Μαλακόν, ἐπὶ κηρῶν καὶ τῶν τοιούτων· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ ἤθοις καὶ λόγων· μαλάσσεται καὶ κηρός· καὶ ἦθος· καὶ λόγος· καὶ ἐπὶ σίδηρος ὑπὸ πυρός· ἤγουν χαυνοῦται καὶ ἐνδίδωσι. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, καὶ λόγοι ἁπαλύνονται, ὥσπερ ἔλαιον. Μαλακὸν θάνατον, ὥσπερ λέγει ὁ ποιητὴς εἶναι τὸν αὐτίκα νῦν· οὕπερ αἴτια γυναιξὶ, παρὰ τῷ ποιητῇ Ἄρτεμις· οὕτω καὶ μαλακὸν κῶμα, ὁ αὐτίκα νῦν ὕπνος· ὅτι δὲ τὸ μαλακῶς θανεῖν συγγενές τι τῷ μαλακῶς ὑπνῶσαι, δηλοῖ Ἡσίοδος, ἐν τῷ, θνῆσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι. Μαλακὸν ἱμάτιον, τετριμμένον· κῶοι δὲ εὐμετακόμιστον, ἢ πολυτελές· ἢ ἁπαλόν· ἢ ἀσελγές. Μαλακὸν ὕπνον λέγει ὁ ποιητὴς, τὸν μαλάσσοντα ἤτοι μαλακοποιοῦντα, ὥσπερ καὶ ἔγχος ἄλκιμον, τὸ ἀλκιμοποιόν· καὶ κῶμα δὲ μαλακὸν ὁμοίως, δι' οὗ μαλάσσεταί τις· ὡς τὸ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν· ἐντεῦθεν δὲ λαβὼν εἴρηκεν, ὁ εἰπὼν τὰ ἔπη τὰς ὕπνου μαλακώτερε· δῆλον δ' ὡς οἱ ῥήτορες τὸ μαλακὸν, καὶ ἐπὶ βλακείας τιθέασι. Μαλακὸς ὕπνος, ὁ γλυκὺς καὶ ἀμβρόσιος, διὰ τὴν ἀμβροσίαν νύκτα· παρ' Ὁμήρῳ λέγεται καὶ ἡδὺς ὕπνος. Μαλακός, ὁ ἀναπεπτωκώς, ὁ νοσερός, καὶ ὁ ἀσελγής. Μαλακόστρακοι ἰχθύες, ὅσοι ἐκδύονται· οἷον, ἀστακοί· καρίδες· πάγουροι· καρκίνοι. ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται. Μαλακῶς ἐνεύδειν, ἕτερόν ἐστι τοῦ ἐπὶ στιβάδος εὕδειν· ἐκείνη γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οὐ μαλακή. Μᾶλλον ἑκουσιώτερος οὐ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἑκούσιος· ὁμοίως καὶ τῶν ὑπερθετικῶν, μάλιστα δὲ ὅλως ἢ οὕτως· δὲ ὅλως ἐστ' αὐτὸς· ἑκουσιώτατος· χωρὶς τοῦ μᾶλλον, καὶ μάλιστα. Μᾶλλον σοφός· ἀντὶ τοῦ σοφώτερος· καὶ μάλιστα σοφὸς, ἀντὶ τοῦ σοφώτατος. Μᾶλλον τῶν ἄλλων φιλοσοφεῖ· καὶ μάλιστα πάντων. τὰ συγκριτικὰ ἐπιρρήματα καὶ ὑπερθετικὰ, μετὰ γενικῆς συντάσσονται· τὰ συγκριτικὰ, μετὰ εὐθείας μεσοσυλλαβοῦντος τοῦ ἢ συνδέσμου· οἷον, μᾶλλον, ἢ ἄλλοι. Μαλάνιον, σάκκος. Μαλαύτερον, μαλανώτερον. Μαλάξαι, πραῦναι. Μάλα σαφῶς, πάνυ φανερῶς. Μάλασσος, τράχηλος. Μαλάσσω, ἀλάσσω καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ, μαλάσσω· πᾶν γὰρ τὸ μαλασσόμενον ἀλλάσσεται. Μαλακτῆρες, ναῦται. Μαλατθᾶ, αἱμωδία. Μαλαφεῦ, ζητῶν. Μαλάχη, μολόχη. Μαλάχια, ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει· οἷον σηπία, πολύπους. ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστι, καὶ ἄσπλαγχνα. Μαλάχιος, ἰχθύς ποιός. Μαλαδῦ, λίαν· πάνυ. Μαλέας, ἡ αἰτιατικὴ τὸν Μαλέαν· ἀκρωτήριον καὶ ὄρος. Μάλεοι, ὄριοι. Μαλερόν, λαμπρόν· ὑποδέον· ἰσχυρόν· ὀξύ· ἀσθενές· ξηρόν· δριμύ· τὸ δὲ μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ ἢ μαραντικόν· σφοδρόν· καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς καὶ ξηράς. Μαλερόν, ἀλεῦρον· στέαρ. Μαλερός, οἱ νεώτεροι λαμπρός· οἱ δὲ μαραντικός. Μάλη, χλαῖνα. Μασχάλη, μαλάχη. Μαλητίον, ζητητέον. Μάλθη, ὁ μεμαλαγμένος κηρός· Διογένης ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· καὶ Ἱππῶναξ· ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας. Μαλθακός, τρυφερός· νεογνός. Μάλθη, ῥύπος ξηρός. Μαλθακόν, ἔκλυτον· μαλακόν· ἀγαθόν· μαλθακώτερον, πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου καὶ εὖ ἔχον. Μαλθάξαι, ἀγαθῦναι· καταπραῦναι· καὶ Μάλθων ὁ γύνανδρος, καὶ Μάλθων τύραννος· ἀντὶ τοῦ ἔκλυτος. Μαλιασμός, νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη· ὅς ἐστι κατάρροια διὰ μυκτήρων καὶ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς· οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος. Μαλία, ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς. Μαλικὰ πέδα· χοιριδίῳ δεσμοῦ τροχήλια, καὶ παγίς· μαλικὰ καλοῦνται. Μαλίη· τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτι βήττει. Μαλιεῖς, ζητεῖς. μάλιον, μᾶλλον· καὶ ὄρος. Μάλικα, τὸν Ἡρακλέα Ἀμαθούσιοι. Μαλιργή, κοιμωλία. Μαλὶς, Ἀθηνᾶ. λοι παρὰ ἄφθα φλεγμονή. Μάλιστα, λίαν· πάνυ· πλεῖον· σφόδρα· μᾶλλον. Μαλιωτέρα, προσφιλεστέρα. Μαλκενὶς, ἡ παρθένος· Κρῆτες. Μάλκην, τὸ ἐπικόπανον· Πάριοι. Μαλκιεῖν, τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας. Μάλκιον, ἀσθενές· ψυχρότατον· καὶ μαλκιστότατον, ψυχρότατον· τὸ δέ μοι μαλκιστότατον, ἢ μακρ. Μαλκιώτατον, μαλακώτατον. Μαλλαθόντες, ἐσθίοντες. Μαλλόεις, Ἀπόλλωνος ἐπίθετον, ἢ ἐπώνυμον. Μᾶλλον, μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ καὶ μᾶλλον ἡ λέξις. Μᾶλλον σοφὸς γέγονεν ὁ Πλάτων τοῦ Ἀριστοτέλους· μάλιστα σοφὸς ἁπάντων γέγονεν ὁ Πλάτων· τοῦτο τῶν ἀττικῶν ἐστι. Μᾶλλον· τὰ τῆς συγκρίσεως ἐπιρρήματα πρὸς γενικὴν πτῶσιν συντάσσεται· καὶ ῥηματικὴν σύνταξιν ἀπαρτίζουσιν· οἷον ὁ Αἴας μᾶλλον τοῦ Ἰδομενέως ἔδραμεν, ὁ Σαρπηδὼν, ἧττον τοῦ Τληπολέμου τέτρωται. καὶ μετὰ εὐθείας τάσσεται, μεσολαβουμένου τοῦ ἢ συνδέσμου· οἷον οὗτος μᾶλλον, ἢ ἐκεῖνος τρέχει· οὗτός με στέργει μᾶλλον, ἢ ὁ πατήρ· οὗτος ἧττον ἢ ἐκεῖνος φιλοσοφεῖ· τηρεῖται δὲ ἡ σύνταξις καὶ ἐν τοῖς συγκριτικοῖς ὀνόμασιν· οἷον Διομήδης κρείσσων ὑπάρχει, ἤπερ ὁ Σθένελος. Ἄλλως· Τῶν ἀττικῶν ἐστιν ἴδιον μετὰ τοῦ ἁπλοῦ ὀνόματος, καὶ συγκριτικοῦ ἐπιρρήματος, ἐκπληροῦν ὄνομα συγκριτικόν, καὶ ὑπερθετικόν. Μᾶλλον, καὶ θᾶττον, καὶ ῥᾶστον, περισπᾶται· ὅτι τὰ

εἰς ὸν συγκριτικὰ δισύλλαβα μακρᾷ παραληγόμενα περισπᾶται· μᾶλα, μᾶλλον· μάλιστα· εἰκότως· πάνυ ἁρμοδίως· πρεπόντως· καὶ καλῶς· Μαλλοπάραγος, λευκοπάρειος· Μαλλὸς, τὸ ἔριον· καὶ ἡ καθειμένη κόμη ἢ κίκριξ, καὶ σκόλλυς· καλεῖται δὲ καὶ τὰ πηνία· ὅθεν καὶ μαλλώτην καλεῖσθαι τὴν ἴδην, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι· καὶ λευκός· Μάλλυκες, τρίχες· Μαλόσα ὁδὸς, ἣν τὰ πρόβατα βαδίζει· Μάλουρις, λευκοκέρως· καὶ ἥτις τὴν θύραν ἔχει λευκήν· Μάλουρος, λεύκουρος· Μαλόχιον, σαθρόν· Μαλ᾽ ὦκα, πάνυ ταχέως· Μάλωνος, ὄνομα ἐθνικόν· Μαλώτης, διονυσιάδης· φιλαρχίδου τραγικός· Μαμαγκία, ἐγκλαζομέναις τρόπος· Μαμμάκουθοι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἀρίσταρχος μέν φησιν ὄνομα τὸ πεπλάσθαι· πῶς οὖν δημήτριός φησιν εἰ μὴ σύνηθες αὐτοῖς τὸ ὄνομα, οὐ καὶ δρᾶμα ὅλον οὕτως ἐπιγέγραπται μαμμάκουθοι, ὅ τινες πλάτωνος λέγουσιν· ἄλλως· ἀντὶ τοῦ μαμμόθρεπτοι· δίδυμος· ὅτι μαμμάκουθος καὶ μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβάλλοντο· καθάπερ καὶ ὁ βουταλίων, καὶ ὁ κόροιβος· μή ποτε δὲ γραπτέον εἴη μαμμάκουθοι, διὰ τὸν στίχον· μελιτίδην δὲ τὸν εὐήθη· παρὰ τὸ μέλι· ἢ καὶ γέγονέ τις οὕτω μωρός· τοῦ δὲ μελιτίδου καὶ κοροίβου λουκιανὸς, ἔρωσι μέμνηται· Μάμερτος, ἄρης· Μαμικὸν, μικρόν· Μαμμαῖ, ἄσημος φωνὴ τῶν παιδίων λαλούντων· Μάματα, ποιήματα· βρώματα· Μαματίδες, ἀνδραδες· δόλωπες· Μαμάτραι, οἱ στρατηγοὶ παρ᾽ ἰνδοῖς· Μαμβρὴ, ἀπὸ ὁράσεως· Μάμμην, τὴν τῆς μητρὸς ἢ πατρὸς μητέρα οὐ λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι, ἀλλὰ τίθην· μάμμην δὲ καὶ μάμμιον, τὴν μητέρα· ἀμαθὲς οὖν τὸ τὴν μάμμην ἐπὶ τῆς τήθης λέγειν· Μαμμίαν, ἀττικοὶ τὴν μητέρα· ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν· Μάμμος, οἰκέτης· Μαμῶ, τὸ προθυμοῦμαι· Μαμωνᾶς, τὰ χρήματα ἑρμηνεύεται, ἢ ὁ ἄδικος καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν πλοῦτος· Μανᾶς, ἀπὸ τοῦ μανῆς· πρὸς δὲ τὰ ἀνδράποδα καὶ ὄνομα εἶπεν ἀριστοφάνης, δουλικὸν ὡσεὶ ἔλεγε, τοῖς δούλοις μανᾶς· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς οἰκέτας πολλάκις· Μανάκις, ὀλιγάκις· σπανίως· ἢ πυκνά· Μανασσῆς, ἐπιλανθανόμενος· Μανασσῆς, κύριον· οὗτος ἅπαντα τὸν λαὸν εἰδωλολατρεῖν ἠνάγκασε· καὶ τὸν μέγαν ἡσαΐαν, ξυλίνῳ διεῖλε πρίονι· ἑρμηνεύεται δὲ, λήθη ἢ ἀπομάθησις· Μανασσεύεται, πανέλκεται· Μανδαλωτὸν, εἶδος φιλήματος ποικίλον· καὶ ἡδὺ θηλυδριῶδες· καὶ κατάγλωττισμένον· Μανδῶτα, σημεῖα· Μανδραγόρα, βοτάνη ὑπνωτική, εἶδος ἔχουσα ἀνθρώπου· λέγεται δὲ καὶ ὀξεῖς· Μανδραγορίτης, ἀφροδίτη· Μάνδραι· ἕρκη, φραγμοί· ὗλαι· σηκοὶ βοῶν, καὶ ἵππων· Μάνδριον, πεδίον· καὶ ὕδωρ· Μανδύας, εἶδος ἱματίου περσῶν πολεμικὸν ἢ μαντείας, ἅπερ καλεῖται λωρίκιον· Μανδύη, δόρυ ὡς δρέπανον· Μανέρως· καὶ περιμανὼς, ὄνομα ᾠδῆς· Μανήσδες, τὰς λαπάγας· Μάνης, κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα· καὶ βαρβαρικόν· καθάπερ εὔβουλος ἐν κυβευταῖς παρίστησι· καὶ ἄλλων κατὰ λέξιν ὀνόματα βόλων· Μανέρως, τοῦτόν φασιν αἰγύπτιον· ὁμολογῆσαι πρῶτον παρὰ μαγῶν διδαχθέντα, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσιν ἀνὰ στόμα ᾄδεσθαι· ὡς κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ παιδείας ἱστορεῖ· Μανθάνω, ἔμαθον, μεμάθηκα· μαθήσομαι· μανθάνετε, σκόπει τι· μανθάνω· ῥήματα βαρύτονα διὰ τοῦ ανω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται· Μανθάνω τὴν γεωργίαν, καὶ μανθάνω γεωργεῖν· μανθάνω τέκτων, καὶ μανθάνω τεχνικήν· ὡσαύτως μανθάνω ἰατρὸς, καὶ μανθάνω ἰατρικήν· καὶ μανθάνω ἰατρεύειν· Μανία, μέθη· ὕπνος· ταῦτα τρία εἰσίν· ἐν οἷς λογισμοῦ καὶ αἰσθήσεως ἐστέρηται ἄνθρωπος ζῶν· μανία ἀντίκειται σωφροσύνη, μέθη δὲ τὸ νήφειν· ὕπνῳ δὲ, τὸ ἐγρηγορέναι, καὶ ἀγρυπνεῖν· Μανιάκιον, τὸ τοῦ ἱματίου περιστόμιον· Μανία, χολή· μανία καὶ ἡ ἀραίωσις, καὶ ἡ χαυνότης τῶν φρενῶν· μανὸν γὰρ ἔλεγον, τὸ ἀραιὸν, αἰσχύλος· ἐν μανοστήμοις πέπλοις· τουτέστιν, ἀραιοῖς· ἀραιὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές· κατὰ τοὐναντίον δὲ αἰσχίνους καλεῖται, παρὰ τὸ συνεχές, καὶ πεπυκνωμένας ἔχειν τὰς φρένας· Μανιάκης, ὁ περιαυχένιος κόσμος· Μανικὸς, παρὰ τὸ μαίνω, μανὸς· καὶ τὸ κτητικὸν, μανικός· Μανίφυλλον, ἀραιόφυλλον· μανὸν γὰρ, τὸ ἀραιόν· οὕτως ὦρος ὁ θηβαῖος· Μάννα, θυσία· σπονδή· καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή· σημαίνει δέ τι τοῦτο· ἑσπέρα τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο· καὶ χριστὸς ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς· Μανὴ, μανία· καὶ μανία ἐστὶν, ἕξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως· Μανὸν, ἀραιόν· βραχέως λέγουσι· τηλεκλείδης, ἀντὶ τοῦ ἀκριβὲς, ἢ ὀρθὸν· ἢ ἀσφαλές· ἢ πυκνόν· πλάτων· καὶ ταῦτα μανάκις τῆς ἡμέρας· ἀντὶ τοῦ μυριάκις· Μανοστήμοις, ἀραιοστήμοις· Μανότης, ἀραιότης· Μανοῦμαι κάλλιον, ἢ μανήσομαι· ἐκ τοῦ μαίνομαι· Μανσούρ, κύων· Μαντευόμενος, χρησμοδοτῶν· Μαντεύει, ἀντὶ τοῦ μαντείαν δίδωσι· μαντεύεται, ἀντὶ τοῦ μαντείαν λαμβάνει· Μαντεύομαι, θεσπίζω· οἰωνίζομαι· Μαντία ἐστὶν, ἐπιστήμη προδηλωτικὴ τοῦ ὄντος, καὶ μέλλοντος, ζώῳ θνητῷ· Μάντιν παρ᾽ ὁμήρῳ· οἱ μὲν γενικῶς καὶ ἀδιορίστως εἶπον τὸν ἁπλῶς εἰδότα τὸ μέλλον· καθ᾽ οἱονοῦν τρόπον μαντικῆς· ἕτεροι κατ᾽ ἐξοχὴν μάντιν τὸν οἰωνοσκόπον ἐνόησαν, διὸ, ὁ τοιοῦτος ἀνίσταται ὁ κάλχας, οὐχ ἱερεύς· ταυτὸν δ᾽ εἰπεῖν θυοσκόος, οὐδὲ ὀνειροπόλος· ἀλλὰ οἰωνοπόλων, ὅ ἐστι τῶν περὶ τοὺς αἰσίοις ἀνωνοὶς πολουμένων, ἤτοι ἀναστρεφομένων· ὁ ἀρίσταρχος· ἔδει δὲ ἕνα τῶν ὀνομασθέντων τριῶν ἀναστῆναι ἢ μάντιν· ἢ ἱερέα· ἢ ὀνειροπόλον· οὐκ ἦν δὲ οὔτε ἱερεὺς, οὔτε ὀνειροπόλος ἀνίσταται· μάντις ἄρα ἤτοι οἰωνοπόλος κατὰ τὸν ποιητήν· σοφοκλῆς δ᾽ ἂν εἴποι, οἰωνοθέτης· ὅμηρος δὲ, ἐν ἄλλοις, ἕτερον ὁμολογουμένως ἔχει τὸν μάντιν παρὰ τὸν οἰωνοπόλον· λέγων, οὔτι τι οὔτ᾽ οἰωνῶν σάφα εἰδώς· καὶ ἔοικε τάχα εἶναί τι μέρος· ἢ εἶδος μαντικῆς· καὶ τὸ τοιοῦτον ὄνομα τὸ μάντις ἐξιδιασθέντος ἐν αὐτῷ τοῦ γενικοῦ ὀνόματος, καὶ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἐνθουσιαστὴς, ἤτοι ἔνθεος· οἱονεὶ μαινόμενος, καὶ ἐξεστηκὼς· ἐν τῷ προλέγειν τὰ μέλλοντα· ὅθεν καὶ μάντις παρὰ τὸ μαίνεσθαι εἴρηται· μανίαν γάρ τινα ἔνθεον ἐκστατικὴν οἱ μάντεις ἐν τῷ προλέγειν ἔπασχον· ὥστε γενικῶς μὲν ὁ μάντις· εἴδη δὲ αὐτοῦ ὁ ἐνταῦθα μάντις, ἤγουν ἐνθουσιαστὴς, καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ ὀνειροπόλος· Μαντινέη, πόλις ἀρκαδίας· Μάντις, παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ· μάτις, καὶ παρώνυμον· μάντις πλεονασμῷ τοῦ ν· ζητητικὸς γάρ· οὐ γὰρ παρὰ τὸ μανίαν ὥς τινες ὑπέλαβον· διὸ καὶ ὅμηρος τὸν μάντιν, εὔφρονα λέγει, ὅς σφιν ἐὺ φρονέων· Μαντινεία, μαντινέη μὲν παρ᾽ ὁμήρῳ ἰωνικῶς· εὕρηται δέ φασι καὶ μαντίνη κατὰ συναλοιφὴν, ὡς ζέλεια ζέλη, ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μαντίνου υἱοῦ λυκάονος· ἐρατεινὴν δὲ αὐτὴν λέγει ὁ ποιητὴς, διότι πεδιάς ἐστι· καὶ πολυάμπελος· συνῴκισται δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον, ὑπὸ ἀργείων ἐκ πέντε δήμων, πεποίηκε δὲ τὴν μαντινείαν ἔνδοξον ἐπαμινώνδας, νικήσας ἀνταῦθι λακεδαιμονίους· Μάντις, ὁ ἐν τοῖς

κύρις βάτραχος, καὶ εἶδος ἀκρίδος. Μαντουνεῖν, μαντεύειν· καὶ μαντοσύνη, μαντεία. Μαύυ, πικρόν· ἀθαμβεῖς. Μαύυζα, μονοκέφαλον, σκόροδον· ὅπερ ἔνιοι μὲν λύζαν. Μαύυσον, τὰ μήκιστα δήλωσον. Μαυδῶν, ἀρχιδῶν. Μαπέειν, καταλαβεῖν. Μάραγοι, οἱ ἀπὸ κρημνοῦ τόποι. Μάραγνα, γῆ ταυρεία. Μαραθών, τόπος ἀττικῆς· εἰς ὃν ἀφώρμησαν, Δᾶτις καὶ Ἀρτάβαζος, μηδικοὶ σατράπαι, πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα· ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσιν, ὡς ἐξισωθῆναι τὴν τῶν ἀθηναίων δύναμιν τῇ περσῶν, τοῖς ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἴτιοι κατέστησαν, μόνοι ἐξ ἁπάντων τῶν ἑλλήνων, τὸν πρῶτον τῶν περσῶν διαφθείραντες. Μαραθωνομάχοις, λέγει ἀριστοφάνης, τοὺς ἐν μαραθῶνι προσπεσομένους τὴν Δαρείου στρατιὰν ἣν Δᾶτις ὁ τούτου στρατηγὸς ἤγαγεν, οὖσαν περὶ πεντήκοντα μυριάδας. Μάραγνα, μάστιγξ· ῥάβδος· ταυρία. Μαραίνεται πυρκαϊά, παυσαμένης φλογός· ὅμηρος· παύσατο δὲ φλόξ, καὶ τότε ἐμαραίνετο πυρκαϊά. Μαραίνομαι, ἀπανθῶ· ταβεφίω λαπινιστί. Μαρασμός, τάβο, λαπινιστί. Μαραίνω, παρὰ τὸ ἄρης· ὃ σημαίνει τὸν σίδηρον, ἀραίνω καὶ μαραίνω. Μαραίτοις, μεμαρασμένος τοὺς πόδας. Μαραναθά· τοῦτο, οὐ τοῖς ἑβραίων τινὲς ὑπέλαβον, ἀλλὰ τῆς σύρων εἶναι φωνῆς, ἑρμηνεύεται δὲ ὁ κύριος ἦλθε· τέθεικε δὲ τὴν λέξιν ὁ ἀπόστολος, καταστέλλων τὴν ὀφρὺν τῶν κορινθίων, καὶ διδάσκων ὡς οὐ παιδεύσεως, ἀλλὰ πίστεως αὐτοῖς χρεία. Μαραναθά, ὁ κύριος ἥκει, ἢ ἦλθεν, ἢ ἥξει· ἢ ἔρχεται. Μαραναθὰ ἑβραϊστί, ἀντὶ τοῦ εἶδον τὸν χριστόν. Μαραξᾶς, μὴν ὁ ἀπηλλαῖος. Μαράσσαι, κύνες· ὄρνιθες. Μαργᾶ· μαργαίνει, ὑβρίζει· ἐνθουσιᾷ· μαίνεται· ὕβρεις γὰρ αἱ μάργαι. Μαργαίνει, μαίνεται. Μαργαίνων, μαινόμενος· δεσμῶν, ὑβρίζων· δεσμὸς γὰρ ἡ μαργάς. Μαργαρίσκον, πινακίσκον. Μαργαρῖται, δηλοῦσι δακρύων ῥόον. Μάργη, ἡ μαινομένη· καὶ μάργος, ὁ τοιοῦτος· ὅθεν καὶ μαργαίνειν ῥῆμα· καὶ λαίμαργος, καὶ γαστρίμαργος. Μαργηέντων, λυσσώντων. Μάργης, καὶ μάργος· μαινόμενος· καὶ ὑπερμαργότερος ὁ ὑπερμαινόμενος, καὶ γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς. Μαργίτης, ὁ ἀνόητος· ἀπὸ τοῦ μάργος. Μαργίτης, ὡς μεσομεσίτης· λέγεται δὲ μωρός τις ἢ μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικός, καὶ γυνὴ προτρέπεται αὐτόν. Μάργος ἔρως, κατὰ μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν· ὡς καὶ μαινομένου διονύσου· καὶ ἀνακρέων· τακερὸς δ᾽ ἔρως· καὶ ὅμηρος, χλωρὸν δέος. Μάργος, ὁ ἄφρων καὶ ἀνόητος· καὶ μαινόμενος· παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ ἀργός· ἢ ὁ λίαν ἀμύντος, καὶ μὴ ἐνεργός. Μαργοπάτην, ἐπιμανεστάτην. Μαργῶσαν χεῖρα, μαινομένην χεῖρα. Μάρδοι, ἔθνος πολυάνθρωπον τραχεῖαν γῆν ἐποικοῦντες· καὶ μόλις ἀφ᾽ ὧν γεωργοῦσι, τρεφόμενοι ἅπαντες· καὶ πένητες· ὡς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην. Μαρέλη, ἣν οἱ πολλοὶ θερμοσποδιὰν ὀνομάζουσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μαρεώτης, εἶδος ἀμπέλου. Μαρήγει, λαμβάνει. Μαρίγγλα, ἀμφιπονεῖ· στρατεύεται. Μαριανδυνοί, ὅμοροι τοῖς παφλαγόσι· προσηγορεύθησαν δὲ ἀπὸ μαριανδυνοῦ τοῦ κιμμερίου παιδός. Μαριανδυνὸς θρῆνος· δαιμονίως γὰρ περὶ τοὺς θρήνους σπουδάζουσι· ἄλλοι, εἶδος ᾠδῆς· τῷ θαστικῶς τὸν μαριανδυνὸν ὡς λιτυέρσαν. Μαριδρουνίζεις, εἰρωνεύεις. Μαριζεύς, λίθος τις, ὃς ἐπισταζομένου ὕδατος καίεται. Μαρίειν, ὀχλεῖσθαι· πυρέττειν. Μαρικᾶν, κίναιδον· οἱ δέ, ὑποκόρισμα παιδίου ἄρρενος βαρβαρικοῦ. Μαρίλη, ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων. Μαρίλη ἡ ἐξ ἀνθράκων τέφρα καὶ σποδιά. Μαριλάδης, ὄνομα· τούτῳ τι γέρων ἀχαρνικός. Μαρίν· τὴν σῦν κρῆτες. Μαρῖνος, καθαρὸς ἰχθὺς θαλάσσιος, καὶ ὄνομα κύριον. Μαριόθ, αὐπλογία. Μαριστόν, ἐξ κοτύλας· καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ τὸ μακρὸν πέπερι. Μαριταῖον, τὸν δία. Μαρκᾶς, μακάριος· εὔμοιρος. Μαρκίων μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης. Μάρκος, ἐντολή. Μαρμάραι, αἱ τῷ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι. Μαρμαίρει, λάμπει· καταυγάζει· ὅθεν μαρμαρόεσσαν λαμπράν· ποιητικῶς μέρδει. Μαρμάριον, λευκὸν λαμπρὸν ἄνθος. Μαρμαίρουσι, κυρίως καίουσι· μετενήνοχε δὲ τὴν φωνὴν ὁ ἀπολλώνιος, ἀπὸ τῆς σφοδροτάτης φυσήσεως ἐνεργούσης ἔσωθεν. Μάρμαρ, στερεόν. Μαρμαρέην θάλασσαν κατὰ τοὺς παλαιούς, ἢ τὴν διαφανῆ· τοιοῦτον γὰρ τὸ ὕδωρ, ἢ τὴν θρεπτικὴν τοῦ μαρμαίροντος ἡλίου, ἢ λαμπροῦ· κτητικὴ δὲ λέξις τὸ μαρμαρέη, ἀπὸ τοῦ μάρμαρος λίθος· ὅθεν μαρμάρεος κτητικόν· ἐξ οὗ μαρμάρεος ἀποβολῇ τοῦ ἰῶτα· οὗ θηλυκὸν μαρμαρέη. Μάρμαρος, λευκὴ λίθος. Μαρμαρυγὰς καλοῦσι, τὰς γινομένας ἀκαταλήπτους διὰ τὴν ὀξύτητα ἀποστίλψεις. Μαρμαρυγαὶ ποδῶν, αἱ σύντονοι κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις φασὶ κινήσεσιν, ἀπόστιλψις γίνεταί τις ποδῶν. Μαρμαρυγή, φῶς· ἀστραπή· βῆμα· πήδημα· λαμπηδών, κίνησις ποδῶν συνεχής· αὐγὴ ὀφθαλμῶν. Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν παρ᾽ ὁμήρῳ, συνεκδοχὴ παριστῶσα, ἀπὸ τοῦ εἴδους γένος, εἶδος γὰρ λίθου ὁ μάρμαρος. Μάρναμαι, μέλλων μαχήσομαι, ἑτεροκλίτως· καὶ μαχέσομαι· καὶ μαχοῦμαι· ἀόριστος ἐμαχεσάμην. Μαρνάσθην, ἀπὸ τοῦ μάρνημι· τὸ μάχομαι ἀπὸ τοῦ μὴ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀρνῶ, τὸ διαλλάσσω· ἐν ταῖς διαλλαγαῖς γὰρ οἱ παλαιοὶ ἄρνας ἔθυον. Μαρνάμενος, γίνεται ἐκ τοῦ μάρνημι· ὁ παθητικὸς ἐνεστώς, μάρναμαι· μετοχὴ μαρνάμενος· μάρναμαι ἤγουν μάχομαι ἐν πολέμῳ. Μαρναμένοιιν, μάρναμαι ἐνεστώς, ἀφ᾽ οὗ μετοχή, ὁ μαρνάμενος· γενικὴ καὶ δοτικὴ τῶν δυϊκῶν μαρναμένοιν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα μαρναμένοιιν· μέλλων μαχήσομαι ἑτεροκλίτως, καὶ μαχέσομαι· καὶ μαχοῦμαι· ἀόριστος ἐμαχεσάμην. Μάρναο, μάρναμαι, παρατατικὸς ἐμαρνάμην, ἐμάρνασο καὶ ἐμάρναο, ἀντὶ τοῦ μάρνασο. Μάρναντο δέμας πυρός, ἀντὶ τοῦ πῦρ· οὕτω καὶ στίλβων κάλλει· τῷ λάμπεσθαι τὴν ὄψιν. Μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, ἀντὶ τοῦ κατὰ πῦρ ἐμάχοντο· ἤγουν ὡς πῦρ ἐπολέμουν τὸ ἅπαντα· καὶ παρὰ ἀριστοφάνει γνώμην ἐμήν, λείπουσιν αἱ προθέσεις παρ᾽ ἀττικοῖς· καὶ ἄλλως αἱ ἐλλείψεις τῶν ἀττικῶν εἰσι. Μάρον, ὄρος· καὶ πόα. Μαρπτέειν, τὸ καταλαβεῖν, καὶ μάρψαι· ἐκ τοῦ μάρπτω. Μάρπτειν οἱ παλαιοὶ χολιασταὶ κυριολεκτεῖσθαί φασιν ἐπὶ τοῦ ἐν χερσὶ συλλαμβάνειν· μάραι γάρ φασιν, αἱ χεῖρες· ὅθεν καὶ εὐμαρὲς τὸ εὐχερές· καὶ μάρνασθαι τὸ διὰ χειρὸς μάχεσθαι· οἱ δὲ τοιοῦτοι ἐν τῷ οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν, εἴποιεν ἂν ἴσως καταχρηστικῶς εἰρῆσθαι τὸ μάρπτειν. Μαρπήσσα· ἰστέον ὅτι καὶ διὰ τὰ τῶν πατέρων καὶ προγόνων ἔργα ἐτίθετό ποτε ὀνόματα τοῖς ἐπιγόνοις· τὴν γοῦν μάρπησσαν, ἀλκυόνην καλεῖσθαί φησι

τοῦ ὅμηρος ἐπώνυμον, διὰ τὸ τὴν μητέρα αὐτῆς ποτὲ πολλὰ πενθῆσαι δίκην ἀλκυόνος· καὶ τῷ ὀδυσσεῖ δὲ ὁ πάππος αὐτόλυκος τὸ τοιοῦτον ὄνομα ἔθετο διότι πολλά φησιν ἐμοὶ ὀδύσαντο, τουτέστιν ὠργίσθησαν κατὰ γῆν, ὡς κλέπτοντα τὰ ἐκείνων· οὕτω γὰρ βούλεται ὁ ποιητὴς ἐτυμολογεῖσθαι τὸν ὀδυσσέα· ὡς ἡ ὀδύσσεια δηλοῖ. Μάρπτε, κατέλαμβανε· συνελάμβανε· καὶ μάρπτει, ὁμοίως. Μαρπτήσῃ, καταλάβῃ. Μάρπτοντα, κρατοῦντα. Μάρπτις, ὑβριστής. Μαῤῥὸν, ἐργαλεῖον σιδηροῦν. Μάρσεται, κτήσεται. Μαρσίππιον, τὸ σακούλιον, ἢ βαλάντιον. Μάρσιππος, ὁ ἐν αὐτῷ πάντα μάρπτων, καὶ συνέχων· ἤγουν, σάκκος· θυλάκιον· σακέλλιον. Μάρτυς, μάρτις. Μαρτυρεῖν, ἐπὶ καλοῦ λέγεται κατηγορεῖν δὲ, ἐπὶ κακοῦ· ὁμοίως μάρτυς, καὶ μάρτυρος ὄνομα ἐπὶ καλοῦ· καὶ κακοῦ· ἔλεγχος ἐπὶ κακοῦ μόνον. Μαρτυρῶ περὶ παρόντος τινός· ἐκμαρτυρῶ περὶ ἀπόντος, καὶ ἀποδήμου ὡσαύτως καὶ μαρτυρία· καὶ ἐκμαρτυρία. Μαρτυρίας νόμος, μή τι ἐθελοντὰς πρὸς τοὺς ἀγῶνας χωρεῖν φειδοῖ τῶν διωκόντων, καὶ τῶν ἀσθενεστέρων, μήτε παρόντας ἀναδύεσθαι· τὸ μὲν γὰρ θράσους ἐστὶ, τὸ δὲ ἀνανδρίας. Μαρτυρία, διαφέρει τῆς ἐκμαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν, παρόντων παρουσίαν δηλοῖ· ἡ δὲ ἐκμαρτυρία, ἀπόντων. Μαρτυρίησι, βουλήσεσιν ἐντολαῖς. Μαρτύριον, ὁ ἔλεγχος ἡ κατηγορία· ἡ κατάκρισις· ὡς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· οἱ γὰρ πιστεύσαντες, κατὰ μαρτυροῦσι τῶν μὴ πιστευσάντων· σημαίνει καὶ ἕτερον. Μαρτύριον, σκηνὴ ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ νόμου· τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν καὶ μαρτύρια, καὶ δικαιώματα. Μαρτύρομαι, τὸ μάρτυρας καλῶ· οἷον μαρτύρομαι θεὸν, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα καλῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται· κατὰ μαρτύρομαι δέ σου γενικῇ. Μάρτυρος, τοῦ μαρτύρου· ὁ φύλακος τοῦ φυλάκου· αἰολεῖς μετάγουσι τὰς γενικὰς εἰς εὐθείας· κοινῶς γὰρ κλίνεται μάρτυρ, τοῦ μάρτυρος· φύλαξ, τοῦ φύλακος. Μάρτυροι, ἡ εὐθεία ὁ μάρτυρος ἀπὸ τῆς μάρτυρος γενικῆς· ὡς ὁ φύλακος, ἀπὸ τῆς φύλακος, καὶ ὁ ἑκατόγχειρος, ἀπὸ τῆς ἑκατόγχειρος· τῶν ἰώνων δὲ τοῦτο ἐστίν· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς γενικῆς ἀερσιπότητος, ἡ ἀερσιπότητος εὐθεία. Μαρτύρονται, ἀντὶ τοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐπάγονται, ἢ παρέχονται. Μαρύεται, ἀντὶ τοῦ πέπηγεν καὶ θεόκριτος· οὐ περὶ μὲν τὰ χείλη ὑψοῦ κισσὸς μαρύεται. Μαρυκᾶσθαι, ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν, καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι. Μάρψαι κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ συλλαβεῖν· μάρην γὰρ ἔλεγον τὰς χεῖρας· ὅθεν τὸ εὐχερὲς, εὐμαρές. Μάρψῃ· συλλάβῃ διαχρήσηται· ἀλλ᾽ ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης. Μάρψω, καταλάβω. Μαρώνεια, τόπος τῆς ἀττικῆς, καὶ πόλις ἐν τῇ θράκῃ· ἥν φασιν εἶναι τὴν ὑφ᾽ ὁμήρου ἴσμαρον καλουμένην· μαρώνειος δὲ οἶνος, οὐχ ἀπὸ τῆς μαρωνείας, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μάρωνος λέγεται. Μαρωνεῖτις, φυλή· καὶ γυνή· καὶ μαρώνιος οἶνος. Μασαισίλιον ἔθνος. Μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι· καθάραι. Μάσῃ, μεγάλως. Μάσης, τὴν μὲν πολίτην παράγει μασήτιον· λέγεται δέ φασι καὶ τρισυλλάβως, ἡ μασητός· ἔστι δὲ κώμη μασητὸς, καὶ λίμνη· φασὶ καὶ νῆσος· τὸ δὲ μάσιον τρισυλλάβως, ὡς πάριον ὄρος φησὶ μεσοποταμίας· περί που τὴν ἔδαν νισίβιν. Μάσθλης ὁ μεμαλαγμένος λῶρος· παρὰ τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω· ἢ καὶ ὡς ἡρωδιανὸς, ἀπὸ τοῦ ἱμάσσω. Μάσθλη, καὶ μάσθλης, δέρμα· καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν, καὶ ἡνία· διφθέρα. Μάσθλης, θέρμης παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μάσθλης, κυρίως ἱμὰς μεμαλαγμένος· καὶ ἁπαλὸς καὶ τρυφερός. Μάσθλης, ἰδίως καλεῖται, ὁ ἱμὰς, ὁ κατειργασμένος· καὶ ἔκλυτος· μάσθλης οὖν ὁ πολυγνώμων, καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν γινώσκων, ἀλλ᾽, ἄλλα μὲν νοῶν· ἄλλο δὲ ποιῶν· ἀσονεὶ τοὺς τρόπους ἔκλυτος· μάσθλης οὖν ὁ μεμαλαγμένος λῶρος· λέγει οὖν τὸν ὀλισθηρὸν καὶ διαβατικόν. Μασίγδυπον, βασιλέα μεγαλόηχον τὸν μέγαν, ἐν ἤχῳ. Μασιμάνας, τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον. Μάσκη, δίκελλα. Μάσπετα, τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα· ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὄπιον. Μᾶσαι, ζητῆσαι, καθαρίσαι, φυράσαι. Μάσσασθαι, μάχεσθαι· λαβέσθαι, ἀναγκάζεσθαι, ἐφάψασθαι. Μάσσει, φυρᾷ, μαλάσσει· ζυμοῖ· καὶ μάσσω τὸ σπογγίζω, ἀπὸ τοῦ μᾶ, καὶ ἆσσον τὸ ἐγγύς· οἱ γὰρ ἐφαπτόμενοι σπογγίζειν, ἆσσον καὶ ἐγγὺς γίνονται· ἐκ τούτου τοῦ μάσσω, πλεονασμῷ τῆς α συλλαβῆς, μαλάσσω· ὡς κύδιμος, κυδάλιμος. Μάσσει, φυρᾷ· ζυμοῖ. Μᾶσσον, μεῖζον μακρότερον· ὡς τὸ, ἐπὶ πρὸ δὲ μᾶσσον ἐπ᾽ ἄκρου αἰγαλέω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔστη. Μᾶσσον, πλέον· ὡς ἐν τῷ μέζον προῤῥητικῶν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μασσόμενος, ἀπὸ θέματος τοῦ μασσῶ· δευτέρας συζυγίας· ὡς κλώμενος. Μάσσων, μακρότερος. Μάστα, ἡγεμὼν· ἢ μεγάλως. Μαστάζει, μασᾶται. Μάσταξ, μάσημα· τροφὸν λέγεται, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ μάσημα, ὁμωνύμως· ὡς καὶ χοίνικα λέγομεν, καὶ τὸ μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον. Μασταλίδες, χάρακες· κάμακες. Μάσταξ, οὐ μόνον ἡ τροφὴ· ἀλλὰ καὶ τὸ στόμα· παρὰ τὸ μασᾶσθαι δὲ γίνεται. Μάσταξ, τὸ μάσημα· ἤγουν ἡ μεμασημένη τροφὴ· ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ, καὶ τὸ στόμα οὕτω λέγεται, ὡς αἴτιον μασήσεως· φησὶ γὰρ μάστακα χερσὶ πιέζειν· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μασῶ μαρῆμα, καὶ τὸν μαστὸν παράγει, τὸν διὰ τοῦ σ καὶ τ γραφόμενον· ὁ μέντοι διὰ τοῦ θ μασθὸς, ἢ συνήθει τροπῇ ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου τ ἔπαθεν· ἢ ἐκ τοῦ μαζός· εἶτα αἰολικῶς μασδὸς προήχθη. Μαστρύζει, συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παίδων· ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη· ἀριστοφάνης· ὁ δ᾽ ὑπὸ γήρως μαστρύζει. Μαστεύω, ζητῶ· ἐξ οὗ καὶ μαστὺς, ἡ ζήτησις· καλλίμαχος· μαστῦος ἄλλοτ᾽ ἔκαμνον ἀλητύι· ὅθεν καὶ μαστοὶ καλοῦνται· διὰ τὸ ἀναγκαίως ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων. Μαστεύοντες, ζητοῦντες. Μαστῆρες, ζητηταί. Μαστὴρ, ἐρευνητής. Μάστιγα διὸς λέγει ὅμηρος, τὴν θεομηνίαν· ὅθεν ἴσως σοφοκλῆς λαβὼν, τὸν παρ᾽ αὐτῷ μαστιγοφόρον αἴαντα ἐπέγραψε. Μάστιγι, παρ᾽ ὁμήρῳ· μάστι τινὲς γράφουσι δισυλλάβως, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν ὁμοίως τῷ, μήτι τοιδρυτόμος μέγ᾽ ἀμείνων· καὶ ἔστιν ὥσπερ μῆτις μήτιος· μήτι καὶ κατὰ κρᾶσιν μήτι· οὕτω καὶ μάστις μάστιος μάστιι μάστι· τὸ δὲ μάστις· ἀρχὴ τοῦ μαστίω, μαστίσω· ὥσπερ τοῦ μῆτις, τὸ μητίω μητίσω. Μάστιγας, δαρμούς. Μάστι, τῇ μάστιγι· κατὰ ἀποκοπήν· ἔστι δὲ, δοτική· μάστιν δὲ, αἰτιατική· μάστι δ᾽ αἰὲν ἔλαυνεν· ἢ καὶ ἐφ᾽ ἵππειην μάστιν βάλε. Μαστιγίας, δοῦλος διὰ ἁμαρτήματα μαστιγούμενος. Μαστιγώσιμος, μαστίγων ἄξιος. Μαστίδες, ἀχίδες ἢ ἀγκύλαι. Μαστίζει, πληγαῖς τύπτει. Μαστίζω, κοινῶς· μαστίω δὲ ποιητικῶς· ἐξ οὗ τὸ μάστιε νῦν· ἤγουν μάστιζε· ἐκ δὲ τοῦ μαστίω, μαστίσω, καὶ μάστιν ἔστιν εὑρεῖν τὴν μάστιγα· τὸ δὲ μαστίζειν, καὶ ἱμάσσειν λέγεται· ὡς δηλοῖ τὸ ἱμάσσε καλλίτρι

χας ἵπποις. Μάστιξ, φραγέλλιον. Μάστιξεν δ' ἐλάαν, λεῖπε τοὺς ἵππους. Μαστιγοτέος ἐστὶν, ἤγουν ἄξιος μαστιγωθῆναι.
Μάστις, ὅμηρος. ἐφ' ἵπποιιν μάστιν βάλεν. ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἐπέβαλεν ἱμάσθλην. γίνεται δὲ ἡ μάστις, ἀπὸ τοῦ μαστίω μα-
στίσω. ὡς παρὰ ἡ μάστιξ ἀπὸ τοῦ μαστίζω μαστίξω. Μαστίσδοιεν, ἀντὶ τοῦ μαστίζοιεν. ἤγουν τύπτοιεν. Μαστίχη, εἶδος μυρε-
ψικὸν, καὶ μαστίχιον ὁμοίως. Μαστοὶ, ἐπὶ γυναικῶν οἱονεὶ μαστηροί. θηλὴ, τὸ ἄκρον αὐτῶν. μαζοὶ δὲ ἐπὶ ἀνδρῶν. οἱονεὶ
μὴ ἐσθιόμενοι. τὸ μετὰ τὰ στέρνα, ὑποθωρὰ καλεῖται. τὸ δ' ὑπὸ αὐτὰς, ζώνη καλεῖται, παρὰ τὸ ζώννυσθαι κατὰ τοῦτο τὸ μέ-
ρος. τὸ μετὰ τοῦτο γαστὴρ. καὶ κοιλία, ὀμφαλὸς. καὶ ἀκροφάλιον. εἶτα ἦτρον, καὶ ὑπογάστριον. τὸ μέντοι μετὰ ταῦτα, αἰδοῖ-
ον ἐπὶ ἄῤῥενος. τὸ δὲ μακρὸν, καυλὸς. τὸ δ' ἐκκρεμὲς, ὑπόστημα. βάλανος δὲ, τὸ τοῦ καυλοῦ ἄκρον. τὸ δὲ τούτου τρύ-
πημα, οὐρήθρα. πόσθη δὲ, τὸ ἐπ' αὐτῇ δέρμα. κρεμαστῆρες δὲ λέγονται, τὰ τοὺς ὄρχεις ἀνέχοντα νεῦρα. τὸ δὲ θῆλυ αἰδοῖ-
ον, κτεὶς ὀνομάζεται. οὗ ἡ τομὴ σχίσμα. τὸ δ' ἐν μέσῳ περισκαῖρον σάρκιον, νύμφη, καὶ κλητορὶς ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἑκα-
τέρωθεν σαρκώδη, μυρτοχειλίδες, καὶ κρημνοί. καὶ κλητορίζειν, τὸ διαψαῦ, καὶ μαλάσσειν τὴν κλητορίδα. νῶτα, τὰ
ἐπὶ τῷ αὐχένι πλάγια κείμενα. τὸ δὲ μέσον τούτων μετάφρενον. τὰ δ' ὑπ' αὐτὸ ῥαχίν. ὀσφὺς δὲ, τὸ ἀπὸ τούτου μέχρι γλου-
τῶν. γλουτοὶ δὲ ἡ ἕφεδρανα, τὰ μετὰ αὐτὸ. πυγὴ, τὸ μετὰ αὐτὸ ἡ πρωκτὸς. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου μέχρι γονάτων μηροί. τὰ μετὰ
αὐτὸ, γόνυ. τὸ δὲ ὄπισθεν, ἰγνύη. εἶτα κνήμη τὸ ὀστῶδες. γαστροκνήμια δὲ, τὸ σαρκῶδες. εἶτα ἀστράγαλοι. τὸ δὲ ἐγγὺς τῶν
δακτύλων ὀστῶδες, ὄρος καὶ πεδίον. ταρσὸς δὲ, τὸ ἔμπροσθεν, καὶ πτέρνα, καὶ δάκτυλοι. Μαστὸς, ἀκρώρεια. ἐξοχὴ
ὄρους. ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστὸς. τοῦτον εἰ καταληφθείη, πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρῳ χρήσιμον ἔσεσθαι, μα-
στὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν. παρὸν ἦν ἡ στενὴ ὁδὸς. ἢ μαστὸς διὰ τοῦ τ λέγεται, ὡς μαστηροῖς ὢν βρέφεσι. Μαστεύειν, ἀντὶ ζητεῖν.
Μαχαλαῖ, τοῖς λευκίνοις σχοινίοις τὰς ἀγκύρας χαλάσαντας περὶ τὸ ἀγκύριον τὴν λίθον περιθεῖναι. Μαχάλιον, καύεον,
φοινίκιον. μαχάλη γὰρ, ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος. ἢ σχοινίον. Μαχαλιστὴρ, ὁ διὰ τῶν μαχαλίων δεσμὸς τοῦ ὑποζυγίου.
τὸ αὐτὸ καὶ μαχαλίς. Μαχαλίτει, ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει. Μαχαλὸν, τὸν χιτῶνα. Μαστρίαι, αἱ τῶν ἀρ-
χόντων εὐθύναι. Μαστρωπὸς, ὁ πορνοβοσκός. ἢ ὁ μαυλιστὴς ἐπὶ θηλυκοῦ. ἔστι δὲ παρὰ τὸ μα καὶ τοὺς τρόπους. οἱονεὶ,
ἡ δοκοῦσα μὴ πρὸς τρόποις ἔχειν καὶ μαστροφὸς, τὸ αὐτό. Μαστρίλλιον, τόπος ἔνθα οἱ μαστρωποὶ διέτριβον. Μαστρω-
πεύω, καὶ μαστροπεία. μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ τῷ ζήνωνος υἱῷ τοὺς ἐνήβοις πρὸς τοὺς τῶν ἀῤῥένων ἔρωτας, λυσσᾶν
ἐξεπαίδευσαν ἐκ τόπως. Μάστροι παρὰ ῥοδίοις, βουλευτῆρες. Μαχάλην αἰρεῖς, ἀντὶ τοῦ κωθωνισθήσῃ. οἱ γὰρ μεθύοντες,
ἦρον τὰς μασχάλας καταμυκώμενοι. ἢ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχοντες, γέλῳ ἔκθανον. Μαχάλη, μέρος τι τῆς πρώρας. ὅπου
καὶ τὸ τέρθρον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα, ἢ τοῦ τῆς ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος. Μασώμενος, ἐσθίων. Μασιώτης, παρά-
σιτος. Μασὼβ, τὸ θυσιαστήριον. Ματαιᾷ, διατρίβει. χρονίζει. Ματαιάζω, μακροθυμῶ ἀμεταβάτως. Ματαιο-
λοιχὸς, ἤτοι ὁ κρουσιμέτρης. μάτων γὰρ εἶδος μέτρου. ἢ ὁ φειδωλὸς. καὶ σμικρολόγος. ἢ ὁ μυκτηριστής. ὀξύνε δὲ ὁ ἡρω-
διανός. ἢ μάταιον τὸ ἐλάχιστον, ἤτοι τὸν μάταια βουλευόμενον, καὶ λοχῶντα. Ματαιότης, ἡ φθορά. ὡς ὁ ἀπόστολος. τῇ
γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἑκοῦσα. Ματαιότης, πρᾶγμα ἀνόητον. ἢ ἀδιανόητον. ἢ βουλὴ ἀνυπόστατος.
ἢ σπουδὴ πέρας οὐκ ἔχουσα. ἢ καθόλου, τὸ ἐπὶ παντὶ λυσιτελοῦντι ἀνύπαρκτον. Μάταιος, ἠλίθιος. τάλας. Μα-
ταιότητι, ταῖς ματαιότησι. Ματαιώσει, μωραίνει. Ματαΐζων, ματαίως ζῶν. ματαίως φρονῶν. ματαΐσαι ὁμοίως. εὕρηται
παρὰ τῷ λουκιανῷ ματαΐζω. Μὰ τὰ λάχανα, σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου. ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ πρὸς λά-
χανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. ἐπιχωριάζει δ' εἰσέτι καὶ τοῖς ἐλλογίμοις ἀρμενιακοῖς. τὸ μὰ τὰ καλά. Μα-
ταῖν ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, ἐπὶ ἵππων λέγεται, τὸ ματαιοπραγεῖν, καὶ ἀργοὺς ἵστασθαι. ἐξ οὗ καὶ ματίη ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπὶ ἀν-
θρώπων, ἡ ματαιοπραγία. ταυτὸν τὸ ματᾶν καὶ τὸ ἀκινητίζειν. ἰστέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ματίη θηλυκὸν ὄνομα, ἀλλὰ καὶ μά-
τιον οὐδέτερως παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, εἶδος μέντοι μέτρου ἐκεῖνο. ὅθεν καὶ ματιολοιχὸς ὁ ἐκ τοῦ παραμετρεῖν λεί-
χων. ἤτοι κερδαίνων. οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι μάτιον τὸ ὀλίγον κλάσμα. ἕτεροι δὲ ὅτι μάτιον τὸ ἁπλῶς μικρόν. ἔστι δὲ
ὅτε καὶ ἐπὶ πολλοῦ. ὅθεν καὶ τὸ πλεῖον ἢ δεῖ λείχοντα, ματιολοιχόν φασι. τινὲς δὲ τὸν τοιοῦτον ἄλλως ἑρμηνεύοντές φα-
σιν, ὅτι ματιολοιχὸς ὁ περὶ τὰ μικρὰ σινάμωρος καὶ πανοῦργος. τὸ μέντοι ματᾶν οἱ παλαιοὶ καὶ ἄλλως διασαφοῦντες, μα-
τῆσαί φασι, τὸ ἁμαρτεῖν. ὥστε κατὰ τούτους οὐ μόνον ἵππος ματᾷ ὡς μάτην εἰς χρείαν ἐλθὼν, ἀλλὰ καὶ τοξότης εἰ ἀπα-
φεὶς βέλος οὐκ εὐστοχήσει. οὕτω δὲ καὶ αἰχμητὴς καὶ ἕτεροι. παράγωγον δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος τὸ ματάζειν παρὰ σοφο-
κλεῖ. ποιητικὰ δὲ ἄμφω. κοινὸν δὲ, τὸ ματαιάζειν. Μάταρος, στέφανος μεμαρασμένος. Ματεῖ. πατεῖ, ζητεῖ.
Ματεύσομεν, ἔλλειψιν ἔχει τοῦ σ. μαστεύειν γάρ ἐστι τὸ ζητεῖν. εἰ μή τις ἐρεῖ τοῦτο μᾶλλον εἶναι πρωτότυπον. ἐξ αὐτοῦ
δὲ κατὰ πλεονασμὸν γίνεσθαι τὸ μαστεύειν. ὡς ἀπὸ τοῦ μῶ μάσω, ἐξ οὗ καὶ τὸ, αὐτόματος δέ οἱ ἦλθεν. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔ-
χει, καὶ ἔστι ματεύειν, ὅρα ὡς πάνυ ἑτεροιοῦται τὸ ματεύειν, τοῦ ἐν ἄλλοις εἰρημένου ματᾶν. Μάτην λέγε. μὴ ματαί-
ως. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. Μάτην ἄλλως, ὁμοῦ τίθενται. δίων ὅτι μάτην ἄλλως, οὐδὲ περὶ ἀ-
χρηστα πλανώμενον. Μάτην, καὶ εἰκῇ, καὶ εἰκέως, καὶ ἐπωσίως, τὸ αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ματαίως. Μάτην, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μα-
ταίως. ἤγουν ἐπὶ κενοῦ. καὶ μάτην. ἀντὶ τοῦ ψευδῶς. ὡς παρὰ σοφοκλεῖ, ἵνα μὴ σπείρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν. ἤ-
γουν ψευδῆ φήμην. μάτην οὖν ἐρεῖς οὐ ματαίως. μάταιον δὲ, τῷ λόγῳ μόνῳ πεπλασμένον καὶ ἀνυπόστατον. οἷον τὰ τοῦ κό-
σμου πράγματα μάταια. μάταιον καὶ τὸ μωρόν. Ματὴρ, ἐπίσκοπος. ἐπιζητῶν. ἐρευνητής. Ματηρεύειν, ματεύειν.
ζητεῖν. Μάτησεν. ἀπέτυχε. ματαιόν τι ἔπραξεν. ἠμέλησεν. ἀπέσχεν. Ματήσετον, ἀμελήσοιτον. Ματία, μαρ-
τυρία. Ματίη, ματαιότητι. μάτιον τῷ τόνῳ. ὡς βέλτιον τὸ μικρὸν καὶ ὀλίγον. καὶ μάταιον. οἱ δὲ, δερμάτιον. Ματιο-
λοιχὸς, ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος καὶ λίχνος. Μάτιος, ὁ μικροφάγος. ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. ἢ ὁ μάταια
βουλευόμενος, καὶ λοχῶν. ἢ κρουσιμέτρης. μάτιον γὰρ, εἶδος μέτρου. Ματὶς, μέγας. τινὲς ἐπὶ τοῦ βασιλέως. Ματίσαι,
ματεῦσαι, ζητῆσαι. Μάτος. ἡ ζήτησις. ὅθεν ματεῖσθαι τὸ ζητεῖν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ματρίοις, τοῖς ἀβελτέροις.

Ματροξένοις, τοὺς νόθους παῖδας. Ματρύλλιον, τόπος τοῦ πορνείου· τουτέστι πορνεῖον· ὅπου αἱ μαστροποὶ ἤτοι μαυλίστριαι διέτριβον. Ματταβεῖ, περιβλέπει, ἀδημονεῖ. Μάτταβος, ὁ μωρός. Ματταβόμενος, μέλλων καὶ ἀποκνῶν. Μάττειν, τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἐν συνάγειν. καὶ ἁρμάττω, τὸ ἁρμόζω. Μάττοντας, ἐσθίοντας πολλά, ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. Μάττω, τὸ ζυμῶ· μάζω· μέμαχα· μέμαγμαι, καὶ μεμαγμένος ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν. Μάττων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ σκεπτόμενος καὶ σκευάζων, καὶ ἐφευρίσκων κεῖται. Ματύαι, γνάθοι. μὰ τὼ θεὼ οὐ μόνον γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον. Ματῶν, ματαιοπραγῶν. ἢ ματεύων ζητῶν. Μαῦδιν, λαοτομίον. Μαυκυρόν, τὸ χλιαρόν. Μαυλίας, τὰς μαχαίρας ἐκάλουν διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι· οἷον ὁμαυλίας. Μαυρίς, ἡ μάχαιρα, καὶ ἡ μισθὸν τι ποιοῦσα. Μαυλιστήριον παρ᾽ ἱππώνακτι, λύδιον λέμισμα, λεπτόν τι. Μαῦρον, τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενές. καὶ μαῦρος, μωρός. Μαυσωλός, ὄνομα· ἄρχων καρῶν· φησὶ δὲ αὐτὸν θεόπομπος, μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος χρημάτων ἕνεκα. Μαυροῦσιν, ἀφανίζουσι· παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω μαυρῶ· τουτέστι, κατ᾽ ἀντίφρασιν· ἢ παρὰ τὸ ἀμαυρῶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ α. Μαφρήν, διάνοιαν. Μαφόριον, τὸ τῆς κεφαλῆς περίβλημα. Μάχαιρα, ξίφος, καὶ παραζώνη· καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα καὶ ζῷα· ἑρπετὰ πολύποδα· ἴουλος, καὶ ἐργαλεῖον τεχνικόν. Μαχαιρίδες· αἱ τῶν κουρέων μάχαιραι· ἀλλ᾽ οὐ τῶν μαγείρων. Μαχαιρίδι, ὀξυβελεῖ· τῷ φλεβοτόμῳ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μαχαιροδέτης, ὁ ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταληπτήρ. Μαχαιροδαίνιον. Μάχαρ, ὀχύρωμα. Μαχᾶν, ἀντὶ τοῦ θέλειν μάχεσθαι. Μαχάταρ, ἀντὶ πάλος. Μαχάων, ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν· διὸ καὶ συστέλλει ἐν ταῖς πλαγίαις τὸ ο· καθόλου γάρ φασι τὰ εἰς ων βαρύτονα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς διχρόνῳ παραληγόμενα, εἰ μὲν βραχὺ τὸ δίχρονον ἔχουσι, φυλάττουσι τὸ ω καὶ ἐπὶ γενικῆς· οἷον, ἀμφιτρύωνος, δευκαλίωνος· εἰ δὲ μακρῷ διχρόνῳ παραλήγονται, συστέλλουσι τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ· οἷον ἰξίονος, ἰάσονος. Μαχειόμενος, ποιητικὴ λέξις, ἐκ τοῦ μαχῶ μαχέω. Μαχέοιτο, μάχομαι καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μαχέομαι· ἀφ᾽ οὗ τὸ εὐκτικὸν μαχέοι· τὸ τρίτον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ μαχεοίμην. Μαχεσαίμην, κεῖται παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὀνειδιστικῶς λαλήσω, ἢ μέμψομαι· καὶ οὐ κυριολεκτεῖται ἡ λέξις ἐκεῖ ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. Μάχη, καὶ ἡ χάρμη κατά τινας, παρὰ τὸ μὴ ἄχνυσθαι· πάντων γὰρ ἐλπίδι τῆς κατὰ τὴν νίκην χαρᾶς, ἡ μάχη συνίσταται. Μάχη, πόλεμός τε· ἢ ὡς διαφορὰ καὶ νῦν τεθέντα, ἢ ὡς ταυτοδύναμα. Μάχη ἐστίν, ἀντίθεσις ὄντων· ἣν κατὰ μηδένα τρόπον ἐνδέχεσθαι συναληθεῦσαι, ἢ συμψεύδεσθαι· ὡς τὸ ἡμέρα ἐστί, καὶ νύξ. Μάχην, μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατούμενη· συνθλᾶν δὲ μαχαίρας, δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν. Μαχητός, στρατηγός. Μάχιμος· ὁ γενναῖος· εἰδὼς μεμάχιμον ὄντα, καὶ φιλοτιμούμενον. Μαχλάς, ἡ πόρνη. Μάχλος, ἀσεβής· ἄσωτος· παρὰ τὸ κλῶ κλός, καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς μάκλος· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, μάχλος. Μαχλοσύνη κοινῶς ἐστίν, ἡ ἐν γυναιξὶ μανία· ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ οὐ τίθεται ὅμηρος· τὴν δὲ ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. Μάχλος, ἀκρατής, καταφερής πόρνος. Μαχλῶντες, πορνεύοντες. Μαχλίς, ἑταίρα· πόρνη. Μαχλοίων, κρομμύων. Μαχλοίονας· τοὺς αὐτομόλους αἰθίοπες οὕτω καλοῦσι. Μάχομαι, πολεμῶ· διαφέρομαι· ἐναντιοῦμαι· ἀνθίσταμαι· διατείνομαι· ταυτοδύναμα. Μάχομαι αἰτιατικῇ· συμμάχω δέ, δοτικῇ· προμάχομαι δέ, καὶ ὑπερμάχομαι, γενικῇ. Μαχοῦμαι, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· μαχέσομαι, παρὰ τῷ πλήθει· μάχομαι· μαχοῦμαι, καὶ μαχέσομαι· μεμάχημαι, καὶ ἐμαχεσάμην· μάχην ἐμάχοντο, βοῦς βουκολέεσκεν· ἀττικῶς· ἀείδω, ἀειδός. Μὰψ αὔτως, ἐκ παραλλήλου ταυτὸν νοοῦσι· δηλοῦντα ἐπίτασίν τινα, τοῦ μάτην· διὰ τοῦ διπλωθῆναι ὁμοῦ κείμενα. Μὰψ ὀμόσαι, ταυτὸν τῷ ἐπιορκῆσαι ἐστί. Μάψ, ματαίως. Μαψαῦραι, οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί. Μαψίδιον, μάταιον· δαψιλές· χαλεπόν· πολυδάπανον· ἑκούσιον· καὶ μαψιδίως, ὁμοίως. Μαψιδίως, ματαίως· καὶ μά, ἀντὶ τοῦ ματαίως. Μαψίφωνον, ματαιόφωνον. Μάψωρος, μάταιος.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

μ

έγα, κλίνεται ἑτεροκλίτως τοῦ μεγάλου· ἡ αἰτιατική, τὸ μέγα· καὶ ἐκ τούτου ἐπίρρημα μέγα· ἀντὶ τοῦ μεγάλως· ὡς παρ᾽ ἡσιόδῳ, μέγα νήπιε πέρσα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Μέγα τεῖχος ἀχαιῶν, τὰς τρεῖς διαστάσεις δηλοῖ· τὴν μηκικήν, τὴν κατὰ εὖρος, καὶ τὴν εἰς ὕψος· καθ᾽ ἃς τὸ μέγα τεῖχος. Μέγα, σημαίνει τρία· τὸ πολύ· ὡς τὸ νῦν δ᾽ ἐμεῖο μέγ᾽ ἐπείγετο· σημαίνει καὶ τὸ μεγάλως, ὡς τὸ ἦ κε μέγ᾽ οἰμώξειε γέρων· σημαίνει καὶ τὸ ἐπίμηκες· ὡς τὸ, μέγα τόξον ἔτεινε. Μέγα δικαστήριον, ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἔκρινον δίκας. Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐναντίου, οἷον, πολλὴ παρρησία πάντων εὐφορίας γινομένης. Μέγ᾽ ἀάσθη, σκληρὸν μέν, λόγῳ πεζῷ· χρηστὸν δὲ εἰς ποίησιν· ἔστι δὲ καὶ ἄασθη δισυλλάβως εἶναι· διὰ τὸ ἆσε με δαίμονος αἶσα· καὶ ἀάσθη τρισυλλάβως, διὰ τὸ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται. Μεγαβύζιοι λόγοι, μεγάλοι· ἀπὸ τοῦ περσῶν βασιλέως· οἱ δέ, βάρβαροι· καὶ οἱ τῆς ἀρτέμιδος ἱερεῖς, καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ περσῶν βασιλέως, μεγάβυζοι ἐλέγοντο. Μεγάβυζος, στρατηλάτης πορθήσας μέμφιδα· οὗτος σατράπης δαρείου τὴν αἴγυπτον εἷλεν, οὗ μνημονεύει θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ. Μέγαθος, ἀντὶ τοῦ μέγεθος λέγουσιν ἴωνες. Μεγάθυμος, μεγαλόψυχος· γενναῖος· θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή. Μεγαίνετος ὁ μανής, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὃν λέγει οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ᾽ ἀναίσθητον καὶ μανικόν. Μέγα ἴαχον, μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον. Μεγαίρω ποιητικῶς, τὸ φθονῶ· καὶ μέμφομαι· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· ὃν οὐδ᾽ αὐτὸς ἀείδοντι φοῖβος σὺν φόρμιγγι, παρὰ τρίποδι ἂν μεγαίροι. Μεγαίρειν, τὸ φθονεῖν· ἀπὸ τοῦ μέγα καὶ τοῦ αἴρειν· ὁ γὰρ μεγαίρων ἤτοι φθονῶν, τὸ μεγαλεῖον αἴρει, πῶς τοῦ φθονουμένου. Μεγακήτεα πόντον, τὸν μεγάλα κήτη ἔχοντα· ἢ ἀπλῶς μέγαν παρὰ τὸ κῆτος. Μεγακήτει νηί, μεγάλῃ· παρὰ τὸ κῆτος· ἢ μέγα κύτος ἐχούσης, ὅ ἐστι κοιλότητα. Μεγακήτης, ὁ μέγας. Μεγακήτης ναῦς, ἀσφαλῶς ἐρρέθη παρ᾽ ὁμήρῳ, οὐ διὰ μόνον μέγεθος, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ περὶ θάλασσαν ποιεῖται. Μεγακλῆς, κοισύρας υἱός· ἥ τις ἦν ὑπερβαίνουσα πᾶσι

καὶ πλούτῳ ἦν δὲ ἐξ ἐρετρίας. διὸ καὶ κοισυρεῖσθαι τὸ μέγα φρονεῖν παρ' ἐρετριεῦσι. Μεγάλα αὐδῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπερηφανεύσασθαι. ταυτὸν δέ ἐστι, τῷ ὑπέρφιαλον ἔπος ἐκβαλεῖν. Μεγαλαλκής, μεγαλοσθενής. Μεγαλαυχεῖ, σεμνύνεται, καυχᾶται. Μεγάλαυχος, μεγαλόφρων. μεγαλόψυχος. Μεγαλαυχούμενοι, κατεπαιρόμενοι. Μεγαλαυχῶ, μεγαλαυχοῦμαι. λιβάνιος· μεγαλαυχούμεθα ὦ σύριοι, ῥωμαίοις διδόντες ἄνδρα. Μεγαλαυχῶ, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων, ἀλλὰ μεγαλαυχοῦμαι. Μεγάλανδροι, μεγάλοι ἄνδρες. ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρίαν. ἢ πολυανδροῦντες. Μεγαλεῖα, ὑψηλά. καὶ μεγαλεῖον, μεγαλοπρεπές. Μεγαλεπήβολος, ὁ μεγάλων πραγμάτων κατερχόμενος. Μεγαλήγορος, μεγάλως λέγων. Μεγαληγορῶ, ἀμεταβάτως. Μεγάλην κληῖδα θυράων, ὅλον τὸ θύραμα. τινὲς δὲ μοχλόν. Μεγάλη νόσος, ἡ ἐπιληψία. Μεγαλήτορα, μεγαλόψυχον. Μεγαλίζεο, ἐπαίρου. ὅμηρος· μὴ μεγαλίζεο θυμῷ. Μεγαλίζεσθαι, τὸ ἐπαίρεσθαι. ὡς τὸ μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ. καὶ σημαίνει παρ' ὁμήρῳ ἐν ψ τῆς ὀδυσσείας, οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι οὔτ' ἀθερίζω. ὅτι τρεῖς αἰτίας ἐμφαίνει ἀποστροφῆς. ἐνταῦθα τῆς πρός τινα οἰκειοῦσθαι θέλοντα. τὸ μεγαλίζεσθαι, τὸ ἀθερίζειν καὶ τὸ ἄγασθαι. ἢ γὰρ ἐξαθερίζει τις τὸν οἰκειούμενον, τουτέστιν ἐξουθενεῖ ὡς μὴ ἄξιον οἰκειώσεως, ἢ μεγαλίζεται ὡς μείζων ὢν ἐκείνου. ἢ ἄγαται, τὴν αἰτίαν ἐννοούμενος τῆς ζητουμένης οἰκειώσεως. Μεγαλίζεο, μεγαλύνου. καυχοῦ. Μεγαλίον, μύρον. μέγεθος, ὕψος. Μεγάλ' ἴαχε, μεγάλως ἤχησε. Μεγάλοιτος, ἤγουν κατὰ πολὺ οἰκτρά. παρὰ θεοκρίτῳ. Μεγαλομήτηρ, ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ. Μεγαλόνοια, μεγαλοφυΐα. ὑπερηφανία. μεγαλοπρέπεια. Μεγαλοπρέπεια, φιλανθρωπία ψυχῆς μετὰ λόγου, καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρότης. κατὰ δέ τινας μεγαλοπρέπεια θεοῦ ἐστιν, ἡ γινομένη ἐν μεγάλοις παρ' αὐτοῦ ἐκφάνεια. ἢ ἡ ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ προνοίᾳ καὶ δημιουργίᾳ τὰ εἰς πολὺ τὸ πρέπον ἐμφαίνουσα. ἡ μεγαλοπρέπεια, ἀρετή ἐστιν ἀποδιδοῦσα ἐνεργείας μεγάλων πράξεων. καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ μεγαλοφανής. ἢ ὁ ἐπὶ μεγέθει ἀναλωμάτων πονούμενος. Μεγαλουργίας, μεγάλας ἐργασίας. Μεγαλουχία, μεγαλαυχία. ὑψηλοφροσύνη. Μεγαλοφρονῶ, τὸ γενναίως καρτερῶ. μέγα δὲ φρονῶ. καὶ ὑψηλὰ φρονῶ, ἐπὶ ἀλαζονείας, καὶ ἐπάρσεως. Μεγαλόφρων, ὁ μεγαλόψυχος. Μεγαλοφυοῦς, μεγαλόφρονος. Μεγαλορρήμονος, καὶ μεγαλορρημοσύνη, μεγαληγορία. Μεγαλοψυχία, ἕξις ψυχῆς τοῖς συμβαίνουσι λυπηροῖς, μὴ καταλιγωροῦσα. Μεγαλοψυχία, ἐλευθεριότης, μεγαλοδωρία. ὦ τῆς μεγαλοψυχίας. Μεγαλόψυχός ἐστιν, ὁ πάντα εὐπετῶς φέρων. μικρόψυχος δέ, ὁ μὴ δὲ τὰ μικρά. Μεγαλώνυμον, μεγαλόδοξον. περίφημον. ὀνομαστόν. Μεγαλωστί, ἀπὸ τοῦ μεγάλως γέγονε πλεονάσαντος τοῦ τι ἐπεκτατικῶς. ὡς καὶ ἐν τῷ οὔτι καὶ οὔτω τι καὶ τοῖς ὁμοίοις. καθ' ὅμοιον δὲ τρόπον γίνεται καὶ τὸ νεωστί, ἤγουν μεγαλοπρεπῶς. Μεγαλωστί, ὁμοιότητα συνθέσεως ἔχει οὐ μόνον πρὸς τὸ νεωστί, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ δημιωστί, καὶ ἱερωστί, ἐκ τοῦ δημίως καὶ ἱερῶς, ὡς παραδιδόασιν οἱ παλαιοί. Μεγαλοσύνη, καὶ μεγαλορρημοσύνη, μεγαλοψυχία ἐστὶν ἀρετὴ ψυχῆς καθ' ἣν δύναταί τις φέρειν εὐτυχίαν τε καὶ δυστυχίαν, τιμὴν καὶ ἀτιμίαν. ἡ μεγαλοψυχία ἐστὶν, ἀρετὴ ἐπάνω τῶν μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, καὶ μάλιστα ζωῆς καὶ θανάτου. Μεγαμάζα, οἱ σύροι τὴν ἐπὶ βασιλέα δύναμιν οὕτω καλοῦσι. Μεγάμυκος, μεγαλομυκήτης. ἢ ὄνομα, καὶ ὄνος. Μεγάνορα πλοῦτον, ἔνιοι λέγουσι διὰ τὸ κατασκευάζειν τοῖς κεκτημένοις αὐτὸν αὐχητικούς, καὶ ὑπερόπτας. καὶ ὅτι αὐτὸς γίνεται μεγαλήνωρ. διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάζεσθαι. νεῦρα γὰρ πολέμου χρυσός. ἄλλως. μεγάνωρ ἤτοι ὁ αὐξάνων τὰς τύχας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ποιῶν μείζονα φρονεῖν τῶν καθηκόντων. ἢ ὅτι αὐτὸς μεγάνωρ ἐστί, διὰ τὸ πολλὰ δύνασθαι κατεργάσασθαι. Μεγαρικαὶ σφίγγες, αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. ἢ καὶ ἀπὸ μαίας οὕτω λεγομένης ἐν μεγάροις. Μεγαρεῖς, ἐθνικόν. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος, ἀντὶ τοῦ ἄτιμοι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μεγαρεῖς. ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δῆλον. καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες. οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ τῆς μεγαρέων μερίδος ἀλλὰ τῶν ἐπενεγκαμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα. Μεγαρίζοντες, λιμώττοντες. ἢ μέγα λέγοντες. Μεγαρίσαι, τὰ μεγαρέως δέξασθαι. Μέγαρον, οὐ μόνον τὸ κοινῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδικῶς. μέγαρα κατάγεια οἰκήματά φησι ταῖν θεαῖν. ἤγουν δήμητρος καὶ περσεφόνης. αἴλιος δὲ διονύσιός φησι, καὶ ὅτι μάγαρον οὐχὶ μέγαρον εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. Μέγαρον, τὸ ὑπερῷον οἴκημα. παρὰ τὸ μέγα. μεγαίρω, μέγαρον. ἐγκώμιον γὰρ οἴκου, τὸ μέγα, καὶ ἄξιον φθόνου. Μεγαρόθεν, ἀπὸ τῶν μεγάρων. Μεγαρσῆς, φθόνος. Μέγαρτος. ἀγνώμων καὶ φθονερός. ἀμέγαρτος δέ, ὁ ἄφθονος. Μέγας, παρὰ τὸ μήγας. ὁ μὴ ὢν ἐν τῇ γῇ. ἀλλ' ὑπερέχων αὐτῆς. Μέγας κόσμος, ὁ ἄνθρωπος. Μέγας, σύγκειται ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ, καὶ τῆς γῆ. ἵνα ἢ μέγας, ὁ μὴ πρὸς γῆν ὤν, ἀλλ' ὑπεραναβὰς τὴν γῆν. Μέγας κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ μεγάλος. τὸ δὲ οὐδέτερον μέγα κατὰ ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ μεγάλου. Μέγας βασιλεύς, μέγα βασιλέα λέγει ἀριστοφάνης τὸν τῶν περσῶν. οὕτω γὰρ ἔλεγον αὐτόν, διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι περσικῇ. κομᾷ δὲ εἶπε, τουτέστι σεμνύνεται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τῶν μέγα φρονούντων τῇ κόμῃ. Μέγας οὐρανός, οὔλυμπός τε. ἢ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ λέγουσι κατ' ἀλληγορικὴν ἀλήθειαν, ἢ ὄλυμπον νοητέον, τὸ μακεδονικὸν ὄρος. οὐρανὸν δέ, τὸν ὑπὲρ τὰ νέφη τόπον. ὃς ποτὲ μὲν κλείεται, ὅσα καὶ πύλαι τοῖς νέφεσι. ποτὲ δὲ ὡς οἷον ἀνοιγόμενος διεκφαίνεται. Μεγασθενής, τὰ παρὰ τὸ σθένος, καὶ τὸ γένος σύνθετα ὀνόματα κύρια μὲν ὄντα, παροξύνεται. οἷον δημοσθένης, αὐτοσθένης. διογένης. θεαγένης. ἐπίθετα δὲ ὀνόματα, ὀξύνεται. οἷον, μεγασθενής. μονογενής. εὐγενής. κατὰ ταῦτα καὶ ἀριστοφάνης καὶ μητροφάνης, παροξύνεται κύρια ὄντα. ἀφανὴς δὲ καὶ διαφανής, καὶ προφανής, ὀξύνεται ἐπιθετικῶς λεγόμενα. ὧν τὰ μὲν κύρια, ἀπὸ τοῦ φαίνειν γίνεται. τὰ δὲ ἐπίθετα, ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι. τὰ δὲ εἰς ος ἀπὸ τοῦ φαίνεσθαι, πάντα προπαροξύνονται εἴτε κύριά εἰσιν εἴτε ἐπίθετα. οἷον, ἄφαντος, πρόφαντος, διόφαντος. Μεγάσυριος, εἶδος σταφυλῆς ἐν κνίδῳ. Μεγαχιδεῖ, μέγα χίσμα ἔχουσι. Μεγαπάγγελος, ἐσθλός, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων. Μεγάφρονες, μεγαλόφρονες. ἢ μεγάλως ἄφρονες. Μεγαφρονῶ ἐπὶ τῷ κάλλει, καὶ ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ ἐπὶ τῇ εὐγενείᾳ. μεγαφρονῶ, τὸ ὑπερηφανῶ, δοτικῇ συντάσσεται. οἷον ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς μεγαφρονοῦσι. Μεγαχήσεται, μέγα βοήσει. Μέγεθος, μεγαλεῖον. Μέγεθος. διττὸν τὸ μέγεθος. κοινὴ αἴσθησις. δύναται δὲ κατὰ ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι,

καὶ ἐπὶ γεύσεως. εἰσὶ γὰρ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους αὐπληκτικαί. ἡ μὲν τοῦ ἐν ὀσμαῖς, ἡ δὲ τοῦ ἐν χυμοῖς. Μέγ' ἔξοχον, μεγάλως ὑπερέχον. Μεγῆραι, φθονῆσαι. ζηλῶσαι. Μεγήρατα, μεγάλως ἐπέραστα, ἢ ὑπερήφανα. διὰ τὸ κάλλος ἢ μεγάλως ἐρίζοντα περὶ κάλλους. ἢ πρὸς οὓς οὐδεὶς δύναται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζειν. ἡσίοδος. μεγήρατα τέκνα θεάων, τούτων ἐν ἀτρυγέτω. Μέγηρον, τὸ ἐπέραστον. Μεγήρη, τὰ τίμια. καὶ μεγαλόχαρτα. Μέγης, ὁ μέγας. Μέγης, ὄνομα κύριον. ἀρίσταρχος μὲν βαρύνει τὸ μέγην, ὦ καὶ πείθεται ἡ παράδοσις. οἱ δὲ περὶ πτολεμαῖον καὶ τὸν ἀσκαλωνίτην, περισπῶσι τὸ ὡς ἑρμῆν. φασὶ γὰρ ὡς τὰ εἰς ης βαρύτονα δισύλλαβα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα, περιττοσυλλάβως κλίνονται. λέβητος, λάχητος, οὕτω γοῦν καὶ μέγης ἔδει κλίνεσθαι· καὶ μέγητα εἶναι τὴν αἰτιατικήν. ὅτε δὲ μὴ οὕτως ἡ κλίσις ἔχει, περισπασθήσεται τὰ τοιαῦτα ἰαμβικά. ὡς θαλῆς θαλῆν, φαλῆς φαλῆν. ἕτεροι δέ φασι διφορεῖται μέγης καὶ μεγῆς, ὡς θάλης καὶ θαλῆς. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως. οἱ δὲ περὶ ἀρίσταρχόν φασιν, ὡς πολλὰ τοιαῦτα διχῶς κλιθέντα, οὐ μετέβαλε τὸν τόνον. τὸ γοῦν μύκης ὅμηρος μὲν μύκητος κλίνει. σοφοκλῆς δὲ ἰσοσυλλάβως. ἔστι δὲ καὶ μύκης μύκητος, καὶ μύκου. ὁ τοῖος αὖ καὶ εἴη αὐτὸς, εἴτε ὁ τοῦ λύχνου, ὃς καὶ μύξα λέγεται, εἴτε ὁ τῆς σπάθης. ἀφ' οὗ καὶ ἡ μυκήνη. καὶ τὰ λοιπά. Μεγήριτα τέκνα, παρ' ἡσιόδῳ μεγάλως ἐρίζοντα. ἢ μεγήριτα, πρὸς ἃ οὐδεὶς ἐρίσει. πρὸς ἄλληλα γὰρ ἐρίζουσιν, ἢ τίμια καὶ ἔνδοξα. Μεγιστᾶνες, οἱ τοῦ βασιλέως περίβλεπτοι. ὑπερέχουσι. Μέγιστον, οὗ μεῖζον οὐδέν. Μέγ' ἴαχε, μεγάλως ἴαχεν. ἤγουν ἤχησε. Μεγίστην, μεγάλην. Μέγιστος ποταμὸς, ὁ ἐν αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων. Μεδαίη, ὄνομα πόλεως. Μεδέεσθαι, μεμελῆσθαι. φροντίζειν. βασιλεύειν. Μέδει, ἄρχει. Μέδοντα, βασιλεύοντα. Μέδεα, τὰ αἰδοῖα. ἡσίοδος δὲ καὶ ἄλλοι μέζεα ταῦτά φασι. συστολῇ τῆς ἀρχούσης, καὶ τροπῇ συνήθει τοῦ δ εἰς ζ. Μεδέσθω, φροντιζέτω. ἀπὸ τοῦ μήδομαι, κατὰ συστολὴν τοῦ η, εἰς ε. Μεδεὼν, ἀπὸ μέδοντος υἱοῦ πυλάδου καὶ ἠλέκτρας. ἔστι δέ φασι φωκικὴ μεδεὼν, καὶ ἡ ἠπειρωτική. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶ μεδεὼν ὁ φωκικὸς ἐν τῷ κρισσαίῳ κόλπῳ, διέχων βοιωτίας στάδια ρκ'. ὁ δὲ βοιωτικὸς ἀπ' ἐκείνου κέκληται. Μεδήσωμαι, ὡς ἀπὸ περισπωμένου ἐνεστῶτος κεκίνηται τοῦ μεδῶ μεδήσω. ὡς αἰδῶ αἰδήσω. ἐπὶ ἐν τροπῆς. ὅθεν ὁ αἰδήμων. καὶ ἐδῶ, ἐδήσω. ἐξ οὗ ἐδητὺς ἡ βρῶσις. καὶ μειδῶ μειδήσω τὸ γελῶ. ὁ γὰρ μέδω βαρύτονος ἐνεστὼς, ἐξ οὗ καὶ ὁ κατά ἀρχήν τινα μέδων γίνεται, ὡς φροντιστὴς ὢν τῶν ἀρχομένων, καὶ βουλευτικὸς, οὐ δύναται οἰκεῖον ἔχειν μέλλοντα. οἷον ὡς ᾄδω ᾄσω, οὕτω καὶ μέδω μέσω, διὰ συνέμπτωσιν τὴν πρὸς τὴν δοτικὴν τοῦ μέσου, ὡς παρ' οὐδὲ τοῦ ἔδω, ἔσω μέλλων ἐστίν. ὡς ἂν μὴ συνεμπέσῃ τῷ ἔσω ἐπιρρήματι. μεδέω ποιητικῶς, τὸ βασιλεύω. καὶ μέδων. ὁ βασιλεύς. Μέδιμνον. τὸ μόδιον. ἢ μέτρον ἀττικὸν, γινόμενον μόδιοι ἑπτά. ἢ τεσσαράκοντα ὀκτὼ χοίνικες. Μέδιμνος, μέτρον ὑγρῶν ξηρῶν. οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν. ἔχει δὲ χοίνικας ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Μέδιμνος, καὶ χοῖνιξ. καὶ πῆχυς. καὶ ἕτερα τό τε ὄργανον δηλοῦσι τοῦ μετρουμένου, καὶ αὐτὸ τὸ μετρούμενον. ὥσπερ καὶ ἡ λέξις τοῦ σταθμοῦ. Μέδιμνος, παροξυτόνως κυρίως οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ μέδιμνος. Μεδίμω, ἥρωϊ. Μέδοντες, οἱ βασιλεῖς. ὅθεν καὶ μέδω τὸ βασιλεύω, παρὰ τὸ μήδω τὸ βουλεύω, μέδω. οἷς δὴ βουλίας δεῖ. ὅθεν καὶ βουληφόροι λέγονται. Μεδόιατο, φροντίζοιεν. Μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς, ἤγουν φροντίσωμεν τοῦ εἶναι ἄλκιμοι. Μέδων, βασιλεύων. βασιλεύς. Μέζεα, ἀντὶ τοῦ τὰ αἰδοῖα λέγουσιν ἴωνες. Μαζὸς, αἰδοῖον. Μέζων, ἀντὶ τοῦ μείζων. καὶ τοῦτο ἴδιον τῶν ἰώνων ἐστὶ, τὸ ἀποβάλλειν τὸ ι τῆς ει διφθόγγου. Μέθαις, τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς. κιθάρα, ἢ κύμβαλον. Μεθαρμοζόμενος, ἀντιδιορθούμενος. μετερχόμενος. Μεθάρμοσον, ἀντὶ τοῦ ἐπανόρθωσον. σοφοκλῆς. μεθαρμόζειν κυρίως λέγεται, ἐπὶ μουσικῆς. ἤγουν τὸ μετατίθεσθαι τὴν ἁρμονίαν. Μεθέηκεν, ἀντὶ τοῦ ἠμέλησεν. ἐκ τοῦ μεθίημι. ἐξ οὗ μεθήμων ὁ ἀμελητής. καὶ μεθημοσύνη, ἡ ἀμέλεια. καὶ ἡ μέθη, καὶ τὸ μέθυ, ὡς ἀλλαχοῦ εἴρηται. ἐναντίον δὲ τὸ μεθεῖναι, πρὸς τὸ ἐφεῖναι. ὃ δηλοῖ τὸ ἐντέλλεσθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἐφήσεσθαι τὸ ἐντελεῖσθαι, ἀλλαχοῦ ὁ ποιητής. Μεθεὶς, ἐάσας. ἀφείς. Μεθεκτὸς, ἐκ τοῦ μετέχειν. Μεθέμεν, μεθεῖσαι. συγχωρῆσαι. ἀπαρέμφατον. ἐνεστὼς ἵημι, τὸ ἀπαρέμφατον ἕναι. ἕμεν, καὶ μεθέμεν. Μεθείη, ἀντὶ τοῦ ἐστάλη. ὁ δὲ μεθείη εἰς παρθυαίους. Μεθεῖναι, ἀφεῖναι. ἀμελῆσαι. μεθείω, ἀφ' οὗ ἐάσω. καὶ μεθείη, ἐξ αὐτοῦ. Μεθέω, συγχωρῶ. ἀπὸ τοῦ μεθῶ μεθείω, ὡς τελῶ τελέω. Μεθείων, καταλείψας. ἐάσας. καὶ μέθες. Μεθέμεν, παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, μεθίημι. ὁ παρατατικὸς μεθίην. τὸ πληθυντικὸν, μεθίεμεν. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μεθιέμεναι, καὶ κατὰ συγκοπὴν μεθέμεν. Μεθέντες, ἐάσαντες. ἐκ τοῦ μεθίημι τὸ ἀφίημι. ἀριστοφάνης. νῦν μεθίεμεν, καὶ μέθεσθαι νῦν μοῦ πρῶτον. Μέθεξις, κοινωνία. Μεθέπω, τὸ διώκω. ἕπομαι. τὸ ἀκολουθῶ. μεθέπουσιν αὐτὸν κατὰ ἴχνος, ἤγουν διώκουσι κατὰ πόδα. Μεθέπεις, ἤγουν εἰς ἡμᾶς ἥκεις. παρ' ὁμήρῳ ἐν α τῆς ὀδυσσείας. Μέθεπε ἵππους, ἤγουν ἤλαυνε. Μεθέπειν, τὸ ζητεῖν. καὶ ἐρευνᾶν. φησὶ γὰρ ὅμηρος, ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν. ὃν καὶ σημαίνειν φησίν. ὡς ἀπὸ τοῦ σημαίνειν ὃ δηλοῖ τὸ ἐπιτάσσειν. Μεθέπων, ἐπιδιώκων. Μέθες, ἄφες. βάλε. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὁ δεύτερος ἀόριστος [illegible] μετοχὴ εἷς ἑνὸς. τὸ προστακτικὸν ἕς, καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μέθες. ἔθει ὤφειλεν εἶναι, ἀλλὰ σεσημείωται. Μεθέσθαι, καταλιπεῖν. Μέθεσθε, ἵημι. μέλλων ἥσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἧν. ὁ μέσος ἕμην ἕσο ἕτο. καὶ τὸ προστακτικὸν, ἕσο. καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς ου δίφθογγον. οὗ, καὶ μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως, μεθοῦ. τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν μέθεσθε. Μεθεστάναι, μεταβεβλῆσθαι. Μεθέστηκε, μεταβέβληται. ἀριστοφάνης. πολὺ μεθέστηκε. Μέθετε, ἐάσατέ με. Μεθέψομεν, μετίσομεν. Μεθῆκεν, ἀντὶ τοῦ ἔρριψεν. ἐκ τοῦ ἵημι πρῶτος ἀόριστος ἧκα, καὶ μεθῆκα. ας. ε. Μεθῆκε βίη, παρ' ὁμήρῳ ἐν φ τῆς ὀδυσσείας καθ' ὑπερβατὸν ἡ λέξις. λέγει ὅτι μενεαίνων ἦν ὁ νέος ἐρύσεσθαι βίῃ τὸ τόξον. ὡς δηλοῖ τὸ ἐπαχθέν, καὶ τὸ ἐπαύσεν αὖ βίη, τὸ τέταρτον ἀνέλκειν. ἐν οἷς νοητέον τὸν παῖδα ἠσκημένον εἶναι τοξεύειν. οὐ γὰρ ἄλλως, τοιαῦτα εἶχε ποιεῖν. Μέθη ἐστὶν, οἴνου ἄμετρος χρῆσις. μέθη ἐστὶ, λήρησις πάροινος. ἢ οἴνωσις ἐπὶ πλέον μέθη μὲν οὖν ἐστὶν, ἀκράτου χρῆσις σφοδροτέρα. παροινία δὲ, ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία. κραιπάλη δὲ, ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ δυσαρέστησις, καὶ ἀηδία ἀπὸ τοῦ κραιπαλᾶν ὀνομασμένη. Μέθη ἐστὶν, ἡ τῶν κατὰ φύσιν ἀποβολὴ λογισμῶν, δι' ὧν ἡ ἀληθὴς γίνεσθαι πέφυκε τῶν ὄντων διάγνωσις. Μεθήκειν, τὸ μεταγαγεῖν ἢ μετελθεῖν. Μεθ' ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ, κα

τὰ τὴν ἡμέραν, μάξιμος· ὡς τὸ, μεθ' ἡμέραν τὸν ἐρώμενον περιέπει· μεθ' ἡμέραν· ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρα· ἀττικὸν τὸ σχῆμα· μεθ'
ἡμέραν γάρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρα. Μεθημοσύνη, ἀμέλεια· ῥαθυμία. Μεθήμων, δύστοχος· σαθρός· προδότης, ἔμπει
ρος. Μεθήμων, τὸν πέπονα καὶ ἀμελῆ τήν τε ἔκλυσιν σημαίνει· ἀπὸ τοῦ μεθιέναι, ἀφ' οὗ καὶ ἡ μέθη γίνεται. Μεθῆπαι
ἱστία, ἤγουν μετέωρά εἰσι. Μεθῇς, ἐάσῃς· ἀμελήσῃς. Μεθήσει τὸν χόλον, οἱ μεθ' ὅμηρον ἀφήσει φασὶ πρόθεσιν θέν
τες ἀντὶ προθέσεως· ἔστι δὲ μεθήσειν τὸ χαυνώσειν, ἀμελήσειν· ὅθεν καὶ ὁ μεθήμων καὶ μέθη, ἡ χαυνοῦσα τὸν νοῦν· καὶ μέ
θυ, τὸ ταύτης αἴτιον. Μεθήσειν, ἐᾶσθαι. Μεθησέμεν, καὶ μεθήσειν· ἤγουν ἀμελήσειν. Μεθησταί, ἀμεληταί. Μεθιᾶ
σι, τὸ ἀφιᾶσι καὶ συγχωροῦσιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μεθίει, ἀμελεῖ· ἀφίει· καὶ μεθιείς, ἀντὶ τοῦ καταλιμπάνων.
Μεθίης κοινῶς μὲν διὰ τοῦ η· ὡς γὰρ τίθημι τίθης, οὕτω μεθίημι· ης· ἄλλως τε κατ' ἐναλλαγὴν χρόνου γράφεται καὶ διὰ δι
φθόγγου· ὡς γὰρ τίθημι ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει, οὕτω μεθίημι μεθίην μεθίεις μεθίει, ὡς καὶ ἵημι ἵην ἵεις ἵει. Μεθιέμεναι,
ὅτι γενικὴν φιλεῖ παρὰ τῷ ποιητῇ σύνταξιν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν· οὐδ' ὅτι δὲ αὐτοῦ ἡ μεθημοσύνη λέξεις αὗται καίριαι
ποιηταῖς· οὗτοι χὰ δὲ ταῦτα· μεθήσετε, μεθιέμεναι, μεθείετε· καὶ μεθείη καὶ μεθιείη τις. Μεθιεμένους, ἐῶντας, προδιδόντας.
Μεθίεν χόλοιο, δηλοῖ μὲν τὸ μεθίεσαν καὶ ἠμέλουν· γίνεται δὲ συνήθως ἐκ τοῦ μεθιείς μεθιέντος καὶ ἀποβολῇ τοῦ τος ὁ
μοίως τῷ τράφεν καὶ κόσμηθεν καὶ ἑτέροις μυρίοις. Μεθιέναι καὶ τὸ ἀφιέναι ἀπὸ τοῦ ἵημι τοῦ δασυνομένου, ὃ σημαί
νει τὸ πέμπω· ἅπερ κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν μεθεῖναι καὶ ἀφεῖναι γράφονται· οἷον δὲ καὶ τὸ εἶναι παρὰ τῷ ἀρι
στοφάνει. Μεθίεται, μετέρχεται. Μεθίετο, προΐετο· ἠφίετο· καὶ μεθιεμένα, ἀντὶ τοῦ βαλλόμενα· πεμπόμενα. Με
θίημι, ἀφίημι· ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ· παθητικῶς δὲ γενικῇ. Μεθ' ἵππων, ἐφ' ἵππων. Μεθίστασθαι, τὸ μεταβαίνειν
καὶ ἀμείβειν στάσιν ἐκ στάσεως, καὶ τὸ μεταβαίνειν τόπον ἐκ τόπου· καὶ μεθίσταται ἀντὶ τοῦ μετατίθεται. Μεθίσταται, με
ταίρει· μεταίρεται. Μεθίστατο, ἤγουν φίλῳ ἀνακομισθέντι ἔκ τινος κακοῦ εἴποις ἂν τὸ ὁ δεῖνα ἑταίροισι μεθίστατο· ἀντὶ
τοῦ συνίστατο· ὡς τὸ ὑπερφιάλοισι μετελθὼν, ἀντὶ τοῦ συνελθών. Μεθιστῶ τινὰ τῆς καθέδρας, ἤγουν ἐν ἑτέρῳ τῆς καθέ
δρας τόπῳ μετάγω· καὶ μεθίσταμαι ἐγὼ τοῦ θρόνου, οὐχ ὑπό τινος. Μέθλην, τὴν ἄρνα. Μεθοδίας, ἤγουν βουλάς· ἐνέ
δρας δόλοις· ὡς ὁ ἀπόστολος πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου. Μεθοδεύει, μετέρχεται· τεχνάζεται· ὅθεν μέθοδος· καὶ με
θοδεία. Μεθοδευσάτωσαν, διελθέτωσαν. Μεθόδιον, ὃ ἡμεῖς ἐφόδιον. Μέθοδός ἐστι, λόγος σύντομος πολλῶν καὶ κα
τὰ μέρος περιεκτικός· μέθοδός ἐστι λόγος εὑρετικὸς ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων μετά τινος ὁδοῦ καὶ τάξεως ἤγουν τὰ ζητού
μενα προϊών. Μεθοδίτας, τέχνας· ἐφόδια. Μέθοδος· ἕξις ὁδοποιητικὴ μετὰ λόγου. Μεθ' ὁμήλικας, παρ' ὁμήρῳ, ἤ
γουν ἐν ὁμήλιξι. Μεθόπιον, μέρος τι τῆς καλουμένης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλυφίου. Μεθόπωρον, ἡ μετὰ τὴν
ὀπώραν τροπή· μετὰ θέρος. Μεθορίζει, μετέχει. Μεθορμηθῆναι, ἐφορμηθῆναι. Μεθορμιζόμενος, μετερχόμενος.
Μεθορμίζεται, μετάγεται. Μεθόριον, μεταξὺ τῶν ὅρων. Μεθύει, πεπλήρωται. Μεθύει, ὁ προπεπωκώς, μεθύσκεται
ὁ ἤδη πίνων· μεθύσκει δὲ ἄλλος ἄλλον. Μεθυμναῖος, ὁ διόνυσος. Μεθύουσαν, διύγρον οὖσαν. Μεθύση γυνή, ἀριστοφά
νης ἐν νεφέλαις· γραῦν μεθύσην. Μέθυσος, ἤγουν ἀρσενικοῦ οὐδεὶς δόκιμον εἶπεν· ἤγουν θηλυκοῦ λέγεται ἡ γυνὴ μέθυσος·
ἤγουν ἀρσενικοῦ λέγε μεθύων, καὶ μεθυστικός· μεθύει, ἀμεταβάτως· καὶ μεταβατικῶς λέγεται. Μεθυσοκότταβοι, λά
ταξ χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες οἶνον εἰς
ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἤγουν τὸν ψόφον ἐκπλέσαι· ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐπῄνειτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· ἐκ
τούτου οὖν μεθυσοκότταβος. Μεθυδρίδες, εἶδος μικρῶν ὀρνίθων. Μεθύσιον, εἶδος ἀμπέλου. Μεθύσκομαι, πληροῦ
μαι. Μεθυστάδες, ὡς οἰνόπληγες μεθυστάδες γάμων. Μεθύω, κραιπαλῶ· οἰνοφλυγῶ. Μεθύω, γίνεται ἐκ τοῦ μέθυ
ὃ σημαίνει τὸν οἶνον· μέθυ δὲ ὁ οἶνος, ἀπὸ τοῦ μεθύειν καὶ ἀμελεῖν τοὺς πίνοντας αὐτόν· μεθύω παρὰ τὸ μέθυ τοῦτο παρὰ τὸ
μὴ θεῖν, ἤγουν τρέχειν· οἱ γὰρ μεθύοντες ἀκίνητοί εἰσι μέχρις ἂν ἀπομεθυσθῶσι. Μεθωναῖος, καὶ μεθυμναῖος· τοπικά.
Μεθώνη, πόλις θεσσαλίας· καὶ γαστήρ. Μεθέμενος, ἀφέμενος, ἀμελησάμενος. Μειαγωγέω, τὸ ζυγοστατῶ· ἀριστοφά
νης· μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν· καὶ κανόνας ὀξίσουσιν· ἤγουν τεχνικὰ ἐργαλεῖα. Μειαγωγός, οὕτως ἔλεγον τὸ
εἰσαγαγεῖν τὸ ἱερεῖον τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τοὺς φράτορας. Μείδησεν, ἐμειδίασεν· ἐγέλασε.
Μειδίαμα ἥρας, τὴν ἐν τῷ ἀέρι βούλεται νοεῖν ἡσυχίαν, καὶ ἱλαρότητα τὴν ἐκ τοῦ γαληνιᾶν· καθά που καὶ εἰρήνη γλυ
κὺ μειδιᾷ· καὶ ἡμέρα διαγελᾷ· καὶ ἡ χθὼν γελᾶν λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ αἰγιαλὸς ὁμοίως· παρ' ἑτέρῳ ποιητῇ γε
λᾷ κύμασιν ἐαρινοῖς ἠρέμα κλυζόμενος· ἡ γῆ μειδιᾷ ἡδύ τι καὶ χρυσαυγές· τὸ δὲ τοιοῦτον τῆς ἥρας μειδίαμα, ἥφαιστος
περιποιεῖται· δηλαδὴ θερμότης καθυπερτήσασα καὶ σκυθρωπότητα χειμερινὴν ἀπελάσασα, ὅθεν οὐ μόνον μειδιᾶν ἡ ἥ
ρα λέγεται, ἀλλὰ καὶ χρυσόθρονος εἶναι καθάπερ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ φησί, διὰ τὴν ἐκ τοῦ πυρσοειδοῦς καὶ χρυσοφα
οῦς ἡλίου ἐν ἀέρι λαμπρότητα. Μειδιᾷ, γελᾷ· ὅθεν μειδίασμα, γέλως· ἀλλὰ τὸ μειδιᾷ, πολλῷ τοῦ γελᾶν σεμνότερον.
Μειδίας, κύριον· καὶ πονηρὸς μειδίας. Μειδιῶ, τὸ ἠρέμα γελῶ· ἐξ οὗ φιλομειδὴς ἡ ἀφροδίτη παρ' ὁμήρῳ. Μειδιῶ·
προσμειδιῶ δέ σοι μεταβατικῶς, δοτικῇ· ἐκ τοῦ μειδῶ μειδήσω· μειδιόω ἐνεστὼς ποιητικός· μειδιῶ κοινῶς. μέλλων κοι
νὸς μὲν, μειδιάσω, ποιητικὸς δὲ, μειδήσω· ἀόριστος ἐμειδίασα κοινός· ἐμείδησα ποιητικός. Μείδυλος· οὕτως ἐλέγετο
ὁ πατὴρ βακχυλίδου· καὶ γίνεται παρὰ τὸ μειδιῶ, ὡς παρὰ τὸ φειδῶ φείδυλος. Μείζονα πάντων, οἱ οὕτω λέγον
τες, ἁμαρτάνουσι· μέγιστον γὰρ χρὴ λέγειν πάντων· μείζονα δὲ, τούτου τινός. Μεῖζον, τόδε τοῦδε· μεῖζον τόδε ἢ τόδε,
καὶ μεῖζον τόδε ὥστε χαίρειν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὴν χαράν, οὕτω καὶ μεῖζον ὥστε κλαίειν· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ κλαίειν. μεί
ζων, μέγας μέγιστος· καὶ αἰολικῶς μέζων· πλεονασμῷ τοῦ ι μείζων. Μεῖζον φόβου πρόσωπον, τὸ ἄφοβον, καὶ μὴ ὑποπε
πτον φόβῳ· μεῖζον δὲ φόβου πρᾶγμα, τὸ ὑπερβολικὸν φόβον ἐμποιοῦν. Μείζους· ἀττικοὶ τὰς εἰς ες εὐθείας καὶ εἰς ας
αἰτιατικὰς λήγουσας τῶν πληθυντικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους ποιοῦσιν· οἷον μείζους, χείρους, καλλίους· ἀντὶ
τοῦ μείζονες καὶ μείζονας· χείρονες, καὶ χείρονας· καλλίονες καὶ καλλίονας. Μεῖζον, παραδιδόασιν οὕτω· μέγας ἐστὶ οὗ

πρῶτον· τύπος συγκριτικὸς μειζότερος, δεύτερος μεγίων, τρίτος μέσσων· καὶ βοιωτικῶς μέζων. βοιωτοὶ γὰρ τὰ δύο σσ εἰς
ζ καὶ ἄλλα τρέπουσι· καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι, μείζων. ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὸ μὴ ἔζειν δοκεῖ γίνεσθαι ὁ μείζων, ὡς καὶ παρὰ
τὸ μὴ γῇ ἐγγίζειν ὁ μέγας, ἵνα γοῦν δηλοῦται. Μείζων· λέγεται καὶ ταχύς. Μειζῶντες, μύοντες· λαλοῦντες. Μειλαί-
νει, μελανεῖ. Μείλανι, ἐπενθέσει τοῦ ι γέγονεν, ἐκ τοῦ μέλας μέλανος· ὃν τρόπον καὶ μελανίων τὸ κύριον, μειλανίων
λέγεται· καὶ ἐκ τοῦ ἐμέλιον, θεμέλιον· καὶ τὸ μελίσσειν, καὶ ὁ μέλιχος, μειλίσσειν καὶ μείλιχος. Μειλεῖν, ἀρέσκειν.
Μείλια, τὰ ἐκμειλίξασθαι δυνάμενα δῶρα· τὰ ἱλαστήρια. Μείλια, σημαίνει τὰ προικῷα πράγματα· τὰ ἔξω προι-
κα· παρὰ τὸ μειλήσω γίνεται ἰλιάδος ι. πολλὰ δ' ἐπὶ μείλια δώσω· τὸ ἑξῆς, ἐπιδώσω μείλια οἷς μειλίσσονται τοὺς ἄν-
δρας· τὴν προῖκα δὲ λέγει, τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὴν ψυχήν. Μειλίγματα, χαρίσματα· σπαράγματα· δῶρα· καὶ
ἡ προίξ. Μειλιγός ἐστιν, ὁ πρὸς τοὺς ἡμαρτηκότας προσφιλής. Μειλικτήριος, εὐμενητικός. Μείλινον, μείλιγμα·
λέγει δὲ τὴν προῖκα τὰ χαρίσματα. Μείλινον, τὸ ἀπὸ μελέας, γέγονε μελέϊνος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, μέλινος, καὶ
πλεονασμῷ τοῦ ι μείλινος· καὶ μείλινον, ἐκ ξύλου τῆς μελίας δόρυ. Μειλίσσειν νεκρὸν παρ' ὁμήρῳ, ἀστείως εἴρηται· ὡς
γὰρ παίδων μειλίγματα τὰ ἐκείνων θελήματα, οὕτω νεκροῦ μείλιγμα μὲν ἡ ὠκεῖα ταφὴ, μειλισσομένη διὰ πυρός·
μήνιμα δὲ, τὸ μὴ ταχὺ θάπτεσθαι· διὸ καὶ ὁ πάτροκλος που ὀνειδίζει τῷ ἀχιλλεῖ. Μειλίσσεο, φιλοφρονοῦ· προσαίνου.
Μειλίσσεο, λέγει ὁ εὐστάθιος, ὅπου δηλοῖ συνήθως τὸ κατὰ πράϋνε· ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ λέγειν τὰ μείλιχα εἴληπται. Μειλίσ-
σω, μειλίσσομαι καὶ ἐκμειλίσσομαι, τὸ κατὰ πραΰνω. Μείλιχα, ἡδέα· γλυκέα· προσηνῆ· ἐπιεικῆ. Μειλίχιος, ὁ
πρᾶος. Μειλίξατο παρὰ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ παρεκάλεσε καὶ ἔπεισε. Μείλιχος, καὶ μειλίχιος, ὁ πρᾶος καὶ πρα-
ϋντικός· παρὰ τὸ μέλι, ὥς τινές φασιν· ἢ ἀπὸ τοῦ μέλος, μέλικος· καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ· καὶ ἀναβιβασμῷ τοῦ τόνου, μέ-
λιχος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείλιχος. Μείλινος, σημαίνει τὸν ἀπὸ μελίας γεγονημένον. Μειονεκτεῖ, τὸ ἧττον φέρει.
Μεῖον, σημαίνει τὸ μικρὸν καὶ ἔλασσον, καὶ ἔλαττον. Μειονεξία, ἡ μικρὰ δόσις. Μειόφρων· ἐλαφρός· καὶ ἐλάττων φρε-
νῶν· παράμωρος. Μειρακιεύομαι, τὰ τοῦ μειρακίου φρονῶ· λουκιανός· μειρακιεύῃ καὶ παραπαίεις. Μείρακα, τὴν νέ-
αν γυναῖκα. Μεῖραξ, καὶ μειρακίσκη, ἐπὶ θηλείας· μειράκιον δὲ καὶ μειρακίσκος, ἐπὶ ἄρρενος· λέγεται δὲ ἀπὸ ἐτῶν
πεντεκαίδεκα, ἕως τῶν εἰκοσιδύο· παρὰ τὸ εἴρω ὃ σημαίνει τὸ λέγω, εἶραξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μεῖραξ· ἡ δυναμένη ἤ-
δη λέγειν· κρεῖττον δὲ λέγειν αὐτὸ, παρὰ τὸ ἱμείρω ἱμεῖραξ· καὶ μεῖραξ ἡ τοιούτου χρόνου οὖσα, ὥστε καὶ ἐπιθυμεῖσθαι.
Μείρεται, εἰ μὲν σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τοῦ μέρος· μέρω μέρομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι μείρομαι· εἰ δὲ ση-
μαίνει τὸ ἐπιθυμεῖ, γίνεται ἀπὸ τοῦ ἵμερος ἱμέρω καὶ ἱμείρω· τὸ παθητικὸν ἱμείρομαι· ἱμείρῃ ἱμείρεται· καὶ κατὰ ἀφαί-
ρεσιν μείρεται· ὡς ἔβη βῆ· ἔστη στῆ. Μείρω μερῶ, καὶ ἀμείρω πλεονασμῷ τοῦ α· ὥσπερ ἐν τῷ ἄσταχυς καὶ ἀσταφίς. Μεῖστος,
ὁ ἐλάττων· ἀπὸ τοῦ μείων, μεῖστος· ὡς πλείων, πλεῖστος, τῷ λόγῳ τῶν συγκριτικῶν. Μείων, ὁ ἐλάττων· ἀπὸ τοῦ μικρός· ἢ
ἀπὸ τῆς μιᾶς· τῆς γὰρ μιᾶς, οὐδέν ἐστιν ἐλαττότερον· ἢ ἀπὸ τοῦ μέρους μερίων· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ συναιρέσει τοῦ ε καὶ
ι εἰς τὴν ει δίφθογγον, μείων. Μειῶ, τὸ ἐλαττῶ· μειονεκτῶ, τὸ ἔλαττον προτιμήσας ἔχω. Μεὶς ὁ μήν· μὴν γὰρ ἦν, καὶ
ἐτράπη τὸ η δωρικῶς εἰς τὴν ει δίφθογγον· καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ν λήγοντα ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ οὐ θέλει ἔχειν πρὸ τοῦ ν
δίφθογγον, οἷον σπλὴν πλάτων, ἔτρεψε τὸ ν εἰς σ, καὶ γέγονε μείς· πρόσκειται ἀρσενικὰ ἢ θηλυκὰ, διὰ τὰ οὐδέτερα· οἷ-
ον τὸ διπλοῦν· τὸ χρυσοῦν· ἔστι δὲ ἄκλιτον· εἰ γὰρ ἐκλίνετο, μηνὸς εἶχεν εἶναι ἡ γενική· ὡς δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγμὶς, οὕτω καὶ
παρὰ τὸ μειῶ· μείς· μακρὸς τῷ ἅμα καὶ ὀξυτόνως· παρὰ τὸ μειῶ δὲ εἴρηται, ὅτι μειουμένης εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληροῦται
ὁ μήν. Μελαγκόρυφοι, οἱ ἀποκεκρυμμένοι· ἄμεινον δὲ νοεῖν, οἱ ἄνθρωποι· καὶ μελαγκορύφοις, μοιχοῖς τοῖς φονητικοῖς
ἀνθρώποις λέγουσι. Μελάγκρασις, ὀξύσχοινος, ἡ τὰ ἄκρα μελανίζουσα. Μελαγρία, εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.
Μελαγχαίτης, ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων. Μελαγχολᾷ, παρὰ παίειν· παραφρονεῖν· ἐξεστηκέναι· μαίνεσθαι, ταυτό·
ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρακινεῖν ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ μαίνεσθαι· παρακινεῖν δὲ μεταβατικῶς, δηλοῖ τὸ προτρέπειν. Με-
λαγχολᾷ, μαίνεσθαι· ἀριστοφάνης· μελαγχολᾷ οὕτως με οἴει· καὶ μελαγχολῶντα λέγει, ἤγουν μαινόμενον. Μελαγ-
χροιὴς, μελαγχρὴς λέγουσιν οἱ ἀττικοί· ὅθεν μένανδρος μελαγχρὲς εἶπε μειράκιον. Μελαγχροιὴς δὲ ἱστορεῖται φύσει
εἶναι ὀδυσσεύς· διὸ καὶ τλήμων ἦν· στερεώτερα γάρ φασι τὰ μέλανα τῶν σωμάτων, ὡς τὰ λευκὰ εὐπαθέστερα· ἀττικὸς δὲ
ἀνὴρ συγκόψας τὸ μελαγχροιὴς μελαγχρὴς λέγει. Μελάγχλαινος, ἡ διαυγής. Μέλαθρον, οἶκον τὸν ἀπὸ τοῦ κα-
πνοῦ μελαίνεσθαι· ἀπὸ δὲ τούτου φησὶ τὸ βασίλειον. Μέλαθρον, λέγεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἡ ὄροφος, ἢ τὸ μέσον τῆς
στέγης ξύλον, ὅ φασι κεῖσθαι ὑπέρτερον· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι αἰθομένου πυρὸς καπνῷ· ἐκ δὲ τούτου καὶ ὅλος
ὁ οἶκος μέλαθρον· ὥσπερ καὶ ἀπὸ ἑστίας τῆς τοῦ πυρός· ὡς ἐκ μέρους, ἑστία τὸ ὅλον οἴκημα· ὥσπερ καὶ στέγη καὶ τέγος
ὁ αὐτὸς ἀπὸ τοῦ σκέποντος ὀροφώματος, μέρους καὶ αὐτοῦ ὄντος. Μέλαθρον, τὴν ὀροφὴν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· κράτης
δὲ τὴν δοκὸν ἐδέξατο· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Μελάθρων λῶβαι, τῶν οἴκων αἱ βλάβαι. Μελαιαὶ, ἀστράγαλοι ἢ νωθροί.
Μέλαιναι ὀδύναι, αἱ θανατηραί, ὡς εἰς ᾅδην μέλαινα, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν εἰς σκότον κατάγουσαι. Μέλαιναι νῆες, αἱ
βαθεῖαι καὶ πισσόχριστοι. Μελαίνη, βαθεῖα· μέλαιναι δὲ αἱ φρένες αἱ ἐν βάθει κείμεναι· τὸ γὰρ βαθὺ μέλαν. Μέλαι-
ος, ἄθλιος· μάταιος. Μέλακες, νεώτεροι. Μελαμβαφὲς, μέλαν ἐκβαφῆς. Μελάμβιος, σκοτεινὸς τὸν βίον· ἢ με-
λανός. Μελάμβωλος, μελανόγειος· αἰγύπτου μεδέουσα· μελάμβωλε λινόπεπλε δαῖμον. Μελάμπελος, πενθή-
ρης· ἢ κλῆμα μέγα. Μελαμπέραμον, σκοτεινήν. Μελάμπους, πρὶν μὲν ποτ' ἔναιε πύλῳ ἔνι μητέρι μήλων, ἀφνειὸς
πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων· δὴ τότε ἄλλων δῆμον ἀφίκετο πατρίδα φεύγων· τουτέστιν, εἰς ἄργος ἦλθε τὴν πύ-
λον φεύγων· νηλέα τε μεγάθυμον ἀγαυότατον ζωόντων· ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν εἶχε βίῃ·
διὰ τὸν ἀδελφὸν δηλαδὴ βίαντα· ὑπὲρ οὗ ἑαυτὸν κινδύνῳ ἐκδοὺς ὁ μελάμπους, παρὰ τῷ θεστάλου φυλάκῳ, δεσμοῦ ἐν ἀρ-
γαλέῳ δέδετο· κρατερὰ ἄλγεα πάσχων, ἕνεκα τῆς πηροῦς τῆς νηλέως θυγατρός· ἄτης τε βαρείης, τήν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε

θεὰ δασπλῆτις ἐριννὺς κακωθεῖσα διὰ τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ βίαντος. ἀλλ' ὁ μὲν μελάμπους μαντευσάμενος τῷ φυλάκῳ ἅπερ ἐκεῖνος ἤθελεν· ἤθελε δὲ περὶ παιδοποιίας μαθεῖν, ἔφυγε κῆρα μετ' ἐνιαυτὸν καὶ ἤλασε βοῦς τὰς τῆς πηροῦς, ἐς πύλον ἐκ φυλάκης· καὶ ἐτίσατ' ἔργον ἀεικὲς ἀντίθεον νηλῆα, τὸ καὶ τὴν πηρὼ δηλαδὴ κατεγγυῆσαι τῷ ἀδελφῷ βίαντι, ἄκοντος νηλέως. Μελάμπους ὥς φησι δηριχίδας· ἐκλήθη οὕτω, διὰ τὸ τεκοῦσαν τὴν μητέρα ἐκθεῖναι αὐτὸν εἰς σύνδενδρον τόπον· τοὺς δὲ πόδας μελανθῆναι τῷ ἡλίῳ ἀσκίους ὄντας. ἐν δὲ ταῖς καλουμέναις μεγάλαις ἠοίαις λέγεται, ὡς ἄρα μελάμπους ἀποδημῶν κατέλυσε παρὰ πολυφάτῃ· θύοντος δὲ ἐκείνου, δράκων ἀναρπύσας, κατέφαγε τὸν θεράποντα· ἀναιρεθεὶς δὲ, ἐτάφη ὑπὸ μελάμποδος· τὰ δὲ ἔκγονα αὐτοῦ ἐκτραφέντα καὶ περιλείχοντα τὰ ὦτα τοῦ μελάμποδος, ἐνέπνευσαν αὐτῷ τὴν μαντικήν· φωραθέντα δ' ἐπὶ κλωπείᾳ τῶν βοῶν ἰφίκλου τοῦ φυλάκου, καὶ συλληφθέντα ὑπ' αὐτοῦ τὸν μελάμπουν, ἐπειδὴ τὸ στέγος ἔμελλεν ὅσον οὔπω πεσεῖσθαι τῆς οἰκίας, καταγνωκότα ὑπὸ μαντικῆς ἐν δεσμωτηρίῳ κατεχόμενον, εἰπεῖν τῇ θεραπαίνῃ· ὁ δὲ ἴφικλος μαθὼν τὸ πρόσρημα, αὐτός τε ἀπαλλάττεται τοῦ δεινοῦ, καὶ μελάμποδα αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν ἐπιδοὺς αὐτῷ καὶ τὰς βοῦς, ἃς ἀφίκετο κλέψαι. Μελάμπυγος, ἀνδρεῖος· τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγὰς, ἀνδρείους ἐνόμιζον. Μελαμπύγου, μελανοκώλου. Μελάμφυλλος, ἡ σάμος. Μέλανα βροτὸν, ἄνομον· ἔρημον, ἀπάνθρωπον. Μέλανα ῥίζαν, τὴν τοῦ ἀσπαλάθρου, τοῦ ἀρωματικοῦ ἀπὸ μελαίνης τινὸς πόσεως, νομὰς ἀγαθὰς ἐχούσης κατὰ τὸ κρισαῖον πεδίον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μελαναίθηρ, τῶν πυρέθρων τις οὕτω καλεῖται. Μελαναὶ, βαθεῖαι. Μελαναύγῃ, τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. Μέλαν χρῶμα, συγκριτικὸν ὄψεως· ἤγουν χρώματος, συνάγον τὴν ὄψιν. Μελανδανέως, ἀμπέλου εἶδος. Μελαίδετα φάσγανα, ἢ τὰ σιδηρόδετα· μέλας γὰρ κατ' ἐπικράτειαν ἐπιθετικὸν ὁ σίδηρος· ἢ τὰ ἐνδεδεμένα ἐπιμελῶς κατὰ τὴν λαβὴν, ἢ τὰ ἔχοντα μελαίνας λαβάς. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν κώπας, ὡς ἐκ μὲν τῆς κώπης κωπῆεν ξίφος· ἐκ δὲ τῆς λαβῆς, χρυσολαβὲς ξιφίδιον ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ, τὸ ἔχον χρυσῆν λαβήν. Μελάνδειρος, ὀρνιθάριον ποιόν. Μελάνδετον, πυκνὸν· καὶ μακρὸν, τὸ μέλαιναν ἔχον λαβὴν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον· τουτέστι, κερατίνῃ. Μελανδρυὸς, ἡ ἐν τοῖς δένδροις δασύτης, καὶ ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη. Μελανεῖ παρ' ὁμήρῳ, παθητικὴν ἑρμηνείαν ἔχει· δηλοῖ γὰρ τὸ μελαίνεται. πέπονθε δὲ ἀπέλευσιν τοῦ ἰῶτα, ὡς τὸ οἰδανεῖ, ἀντὶ τοῦ οἰδαίνει. Μελανειμονῶ, τὸ μέλαινα ἐνδύομαι. Μελάνθει, ἠρυθρία· τὰ μελάνθρια. Μελανθὲς, μέλαν. Μελάνθιός τις ἱστορεῖται ἀνὴρ ὀψοφάγος ἐπὶ ῥήτορος, οὗ μέμνηται ἀθήναιος· εἰπὼν ὅτι τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνω ἀπήγχετο ἐκ τῶν ἀπολαύσεων κνισσότερος ὢν τοῦ ὀδυσσέως μελανθίου· ἔνθα ὅρα τὸ κνισσότερος, δοκοῦν ἐκ τοῦ κνισσὸς παρῆχθαι, ὃν ἡ κοινὴ φράσις οἶδεν· εἰ δέ τις αἱροῖτο ἐκ τοῦ κνίσσος οὐδετέρου εἶναι αὐτὸ, ἔξω ἀναλογίας ἔσται· οὕτω δόξοι δ' ἂν καὶ ὡς προηγεῖται ὁ κάπρος τοῦ κάπριος· οὕτω καὶ ὁ μέλανθος τοῦ μελάνθιος· ἐπίθετον δὲ τοῦ ποσειδῶνος ὁ μέλανθος· ὅπερ σύμβολον ἴσως ἦν τῶν κατὰ θάλατταν ἐπιθέτων ἀνατυχθέν· ἵνα ᾖ τὸ μὲν μέλαν, διὰ τὸν μέλανα πόντον· τὸ δὲ ἄνθος, διὰ τὴν πολιὰν θάλατταν. Μέλανθος, προηγεῖται τοῦ μελάνθιος, ὡς κάπρος κάπριος. Μέλανθος ὁ ποσειδῶν παρ' ἀθηναίοις· ἱππαγέτης ὁ αὐτὸς παρὰ δηλίοις. Μελανίωνος, σωφρονέστερος. Μελανοκάρδιον πέτραν λέγει ἀριστοφάνης, διὰ τῆς λέξεως τὸ φοβερόν· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα, μελανοκαρδίους φασί. Μέλανος τοῦ θηρητῆρος· παρ' ὁμήρῳ λόγους ἔχει πολλοὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς· ἀρίσταρχος μέν φασι μέλανός του ἀναγινώσκει· τουτέστι, μέλανός τινος· ὧ ἀντιλέγοντές τινες ἕτεροι, φασὶν οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ του, ἐγκλιτικὸν· ἀλλὰ ἢ τευ λέγει ἢ τίο, διαλελυμένως· ἄλλοι δὲ, μελανόσσου γράφουσιν· ἤγουν μέλανας ἔχοντος ὀφθαλμούς· οἱ δὲ γράφοντες μελανόστου, ἤτοι μέλανα ἔχοντος ὀστᾶ, εὐθύνας πολλὰς διδόασι τοῖς τεχνικοῖς· ἤρεσεν οὖν ἐν ἄρθρῳ γράφειν αἰετοῦ μέλανος τοῦ θηρητῆρος ὃν καὶ μελαναετὸν τινὲς συνθέτως φασὶ, τὸν καὶ φασσοφόνον· μικρὸν μέν φασιν ὄντα, τῶν ἄλλων δὲ ἰσχυρότερον. Μελανοσυρμαῖον λέοντα, μέλανα καὶ συρμαΐζόμενον, συρμαία δὲ κρίθινόν ἐστι πόμα· λέγει δὲ τοὺς αἰγυπτίους. Μελανόφρυς, λασιόφρυς, βαθεῖα. Μελανοχροιὴς, ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων. Μελάντατον, μελανὸν καθ' ἐπίτασιν. Μελάντιοι εἰσὶ, δύο σκόπελοι οὕτως ὀνομαζόμενοι, ἀπὸ μέλαντος τοῦ κατασχόντος τὴν χώραν, τὴν προσηγορίαν ἔχοντες, ἀπολλώνιος. Μελαντοκύπριον, τὴν κυπρίαν σποδὸν· ᾗ καὶ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς χρώμεθα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μελαντημίθιος· οἶνός τις οὕτω καλεῖται. Μελάντιος χοιρὰς, ἡ χοιράδες, ἤγουν σκόπελοι πρὸς νάξου τοῦ πάρου μελάντιος. Μελάνυδρος κρήνη, οὐ μόνον διότι καθόλου τὸ ὕδωρ μέλαν εἶναι δοκεῖ μὴ φωτιζόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ βάθους ἀνάγουσα τὸ ὕδωρ. Μελάνυδρος κρήνη, ἡ βαθύυδρος καὶ διὰ τοῦτο δυσόρατος, ἢ ὅτι εἰ καὶ διαφανὲς, ἀλλὰ μέλαν ἄλλως τὸ ὕδωρ. Μέλας πόντος, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ οὕτω λεγόμενος ὡς ἱστορεῖ εὔδοξος ἐν δ' τῆς περιόδου· ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ εἶναι τὴν σαρπηδονίαν πέτραν φασίν· ὅτι δὲ οὕτω λέγεται, καὶ ὅμηρος λέγει· ὦρορε μείλανι πόντῳ· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ μέλανος τοῦ φρίξου υἱοῦ ἐμπεσόντος· ἢ ἀπὸ ποταμοῦ μέλανος καλουμένου κα[illegible]μέλας, ὁ μὴ βλεπόμενος παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ λάω τὸ βλέπω. Μέλδει, τήκει· ἕψει· φθίνει· ἐπιθυμεῖ. Μέλδειν κυρίως ἐστὶ τὸ τὰ μέλη ἔδειν· οἷον μελέδειν καὶ μετοχὴ μελδόμενος. Μελδόμενος κνίσσῃ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τήκων τὸ λίπος τοῦ κρέατος· γίνεται δὲ τὸ μέλδειν, ἀπὸ τοῦ μέλη δαίειν ἤτοι καίειν· καὶ ἔστιν ἡ φράσις καινή, ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν κνίσσην μετὰ [illegible] ἐν πλώσει αἰτιατικῇ· ἵνα ἔλεγεν ὅτι τήκων ὁ λέβης τὴν κνίσσην· ὅμηρος δὲ ἀντὶ παθητικοῦ δεξάμενος τὸ μελδόμενος, λέγει ὅτι τηκόμενος τῇ κνίσσῃ· τουτέστιν οὕτω χαλκῷ πάσχων ὁ λέβης τὴν τῆξιν τῷ στερεῷ καὶ ἀτειρεῖ καὶ ἀτήκτῳ, ἀλλὰ τῇ ἐντὸς αὐτοῦ κνίσσῃ· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ὅμοιον τῷ, ἔφριξε μάχη ἐγχείῃσι· καὶ λήιον ἀσταχύεσσιν· ὡς γὰρ ἐκεῖ τῶν ἀσταχύων καὶ τῶν ἐγχέων φρισσόντων ἡ μάχη καὶ τὸ λήιον φρίσσειν αὐτοῖς λέγονται, οὕτω κἀνταῦθα τῆς κνίσσης μελδομένης, ὅ ἐστι τηκομένης, ὁ λέβης τῇ κνίσσῃ λέγεται μέλδεσθαι· τινὲς δὲ τὰ κνίσσῃ φασὶν οὐδετέρως· λέγοντες τὸν λέβητα τήκειν τὰ κνίσση· τουτέστι, τὰ λίπη ἐν τῷ ζέειν. Μελδόμενος, καιόμενος. Μέλδοντες, τήκοντες· ἕψοντες· ἤγουν βοῶν μέλδοντες· τουτέστιν ἕψοντες καὶ κνίσσῃ μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ μέλδων τὰ κνίσση. Μελεάγρια, ῥίζαις αὐταῖς μελεαγρίων.

καὶ καρδίαις καλάμων ἐδεξιοῦτο. λέγονται δὲ καὶ μελεάγρα. Μελεαγρίδες, ὄρνεα ἃ γὰρ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. λέγουσι δὲ οἱ μὲν, τὰς ἀδελφὰς τοῦ μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας. οἱ δὲ, τὰς συνήθεις ἰοκάλλιδος τῆς ἐν λέρνῃ παρθένου ἣν τιμῶσι δαιμονίως. Μελέαγρος, κυνηγετικὸν ὄνομα, ὧ δηλαδὴ μέλει ἄγρας. Μελέαγρόν φασι περιγενόμενον τοῦ συὸς καὶ ἀποδείραντα δοῦναι τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ τὸ δέρμα τῇ ἐρωμένῃ ἀταλάντῃ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ συνεκυνήγησεν. οἱ δὲ θεστίου παῖδες πλευρώνιοι μὲν ὄντες, μήτρωες δὲ μελεάγρου, ὅ ἐστι θεῖοι τὰ πρὸς μητρὸς, ἀγανακτήσαντες, αὐτὰ τῆς ἀταλάντης ἀφείλοντο βίᾳ. καὶ μελεάγρῳ ἐπεβούλευον. ὁ δὲ μαθὼν, τούτους ἀπέκτεινεν. ἐφ᾽ οἷς καὶ τὴν μητέρα λελύπηκε. τῶν δὲ πλευρωνίων διὰ ταῦτα καλυδωνίοις πολεμούντων, ὁ μελέαγρος ἐξ αὐτῆς μὲν οὐ συνεμάχει τοῖς ἐν καλυδῶνι συμπολίταις, ἀγανακτῶν πρὸς μητέρα καταρωμένην. πεισθεὶς δὲ ὕστερον τῇ γυναικὶ κλεοπάτρᾳ, ἀπεσόβησεν ἐκ τῆς πόλεως τοὺς κουρῆτας. οἱ δὲ αὖ νεώτεροι προσιστοροῦσι καὶ ὡς ἡ μήτηρ ἐπιμηνίσασα τῷ υἱῷ μελεάγρῳ, διὰ τοὺς ἀδελφοὺς τὸν παρὰ μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν ὅρον ὄντα τῆς τοῦ υἱοῦ ζωῆς κατέφλεξε. τελευτήσαντος δὲ παραχρῆμα αὐτοῦ, μεταμεληθεῖσα ἑαυτὴν κατέκαυσεν ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς πυρᾷ. αἱ δὲ τοῦ μελεάγρου ἀδελφαὶ ἀπαύστως θρηνοῦσαι, εἰς ὄρνις τὰς λεγομένας μελεαγρίδας μετεβλήθησαν. εἴη δ᾽ αὖ ἐνταῦθα δαλὸς ἀγαθῆς διαθέσεως ζώπυρον πεφυλαγμένον δίκην φίλτρου. ὃ γὰρ ἀφανισθὲν, ἀβίωτον ποιεῖ τῷ προτιφιλουμένῳ τὸν βίον. ὡς καὶ δοκεῖν τοῦ λοιποῦ θνήσκειν αὐτόν. εἰς δὲ τὸ ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ, σημαίνει ὅτι μέχρι καὶ νῦν πολλαχοῦ καὶ μάλιστα περὶ λυκίαν, γέρας κυνηγέτῃ πρώτῳ βαλόντι ἔλαφον, ἢ αἶγα, ἢ σῦν, ἡ κεφαλὴ, κἂν ἀχρεῖον εἴη τὸ τῆς βολῆς. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι ὡς τὸ εἰκὸς περὶ μέρους τῆς χώρας ἐμάχοντο κουρῆτες, καὶ αἰτωλοί. καὶ ὅτι θέστιος ἀλθαίας πατὴρ κουρήτων ἄρχων, πενθερὸς οἰνέως κρατῶν πλευρῶνος, καὶ ὡς πόλεμος τοῖς θεστιάδαις πρὸς οἰνέα καὶ μελέαγρον. τὸ δὲ κουρῆτες κακῶς ἦν. Μελεδαίνειν, ἐπιμελεῖσθαι. Μελεδαίνω, φροντίδα ἔχω. Μελεδανθέων, ἀντὶ τοῦ μεριμνῶν θεραπειῶν. μελαυδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν. Μελεδένων, ἐπιμελουμένων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μελεδήματα, αἱ φροντίδες, καὶ αἱ λῦπαι παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὅθεν καὶ μελεδῶνες. Μελεδήματα ψυχῆς λύων, ἃ καὶ μελεδῶνες λέγονται ὡς τὰ μέλη ἔδουσαι καὶ τήκουσαι. ὅθεν καὶ ὕπνος ἐτυμολογεῖται κατά τινας. ὡς οἱονεὶ ὁ ἀλύων πόνοις ὢν ἀνεπαίσθητος ὁ ὑπνώδης. ὥσπερ καὶ ὁ θανών. διὸ καὶ ἀδελφοὶ ἀλλήλοις μυθεύονται ὕπνος καὶ θάνατος. καὶ λυσιμελεῖς ἄμφω λέγονται. Μελεδήματα, μεριμνήματα. μελέτη ἐστι, πνευματικὴ ἐμμελὴς ἀδολεσχία πνευματικοῦ λόγου πρὸς ἀποστροφὴν τῶν ἐναντίων. Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδουσαι φροντίδες. ὅθεν ἡσίοδος γυιοκόρους αὐτάς λέγει, τὰς ἕως κόρου τὰ γυῖα ἀναλυούσας. καὶ οἱ αἰολεῖς σταλαγμὸν τὴν ὀδύνην λέγουσιν. ἀποστάζουσι γὰρ καὶ ῥέουσι. Μελεδῶναι, οὗ εὐθεῖα ἡ μελεδώνη. ὅτι ἐστὶ καὶ ἡ μελεδὼν, οὐκ ἔστιν ἀμφιβαλεῖν. γίνεται δὲ ἀμφότερα παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὃ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἔδειν γίνεται, τροπῇ τοῦ θ εἰς δ. Μελεδωνὸς, ὁ φροντιστής. ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω. καὶ μελεδωνοὶ, ἐπίτροποι. φροντισταί. Μέλει, ἐπὶ φροντίδος διὰ ἑνὸς λ. συντάσσεται δὲ διχῶς. ἰωνικῶς μὲν ἀπὸ δοτικῆς εἰς εὐθεῖαν. οἷον μέλει μοι ὁ αὐτός. ἀττικῶς δὲ, ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν. οἷον μέλει μοι τοῦ ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ φροντίς ἐστι. καὶ ἔστιν ἀπρόσωπον. μεταμέλομαι δὲ παθητικῶς, ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. οἷον μεταμέλομαι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων. ἔχει δὲ πρόσωπον. καὶ μεταμέλει μοι τοῦ πταίσματος. καὶ μεταμέλει μοι ἐπὶ τῷ πταίσματι. μέλλει δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται καὶ βραδύνει, διὰ δύο λλ. καὶ ἔστιν ἀμετάβατον. καὶ μέλλει ὡσαύτως. ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου ἤτοι ἐνεστῶτος. οἷον μέλλει ποιεῖν. τὸ δέ τι ἢ μέλλοντος πρώτου. οἷον μέλλει ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου. οἷον μέλλει ποιῆσαι. μέλλει δὲ ἀντὶ τοῦ ὀφείλει, μετὰ ἀορίστου. Μελεϊστὶ, κατὰ μέλος τι κόπτειν. Μελείρηνες, τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι. Μέλεον, μάταιον. ἄθλιον. Μέλεος, ἄθλιος. μάταιος. μελέη δέ τοι ἔπλετο αὐτή. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. καὶ ἰωνικῶς, λέος. καὶ μήλεος. ὁ μὴ θελόμενος. οὐδεὶς γὰρ θέλει τὸν μάταιον. εἶτα συστολῇ τοῦ η εἰς ε. μέλεος. ὦ μέλεοι. μὴ τλῆτε ἐμὰ παρὲξ θέσφατα βῆναι ῥηβαῖον κυρόνη ποταμόν. ἀκτήν τε μέλαιναν. ποταμός ἐστιν ὁ ῥῆβας πλησίον τῆς βιθυνίας, παρ᾽ ᾧ ἀκτή ἐστι μέλαινα. Μελερὸν, μαραντικόν. καυστικόν. Μελετᾷ, γυμνάζεται. ἀσκεῖ. καὶ μελετῶ, παρὰ τὸ μελέτη. τοῦτο παρὰ τὸ μέλι. καὶ τὸ ἐτεὸν τὸ ἀληθές. ὅ ἐστιν ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης, ἢ παρὰ τὸ μέλειν τὸ φροντίζειν. τὰ γὰρ μαθήματα, φροντίδων πολλῶν εἰσὶν ἄξια. Μέλεται αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ μέλει. ἤγουν φροντίς ἐστι. Μελετάω, ὡς τὸ ἀσκῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἀριστοφάνης. οὔτε τέχνην οὔτε σοφίαν μελετῴη οὐδεὶς, μελετῴη δὲ ἀττικῶς ἐκ τοῦ μελετῶμι εὐκτικοῦ μελετῴην ης η. μελετᾷ, ἀσκεῖ γυμνάζεται. Μελέτη, ἄσκησις. ἐπιμέλεια. καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν ῥωμαίων τὰς χωρὶς αἵματος παρατάξεις, τὰς δὲ παρατάξεις τὰς μεθ᾽ αἵματος, μελέτας. Μελετητήριον, οἶκος ἢ ὄργανον ἐν ᾧ τις μελετᾷ, ἢ σχολεῖον. Μελετώμενοι, διδασκόμενοι. ἐκμανθάνοντες. ὥσπερ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλοὶ μὲν τῷ πτερῷ παρὰ [illegible] γεγενημένοις αὐτοὺς μελετώμενοι, ὑπ᾽ αὐτῶν τὴν πτῆσιν. ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας. ἀλῶσί τε, κἂν λίχνοις αἴθωνται καὶ κνίσσης ἕνεκα, πρὸς τῇ γῇ πετομένοις. Μελέτωρ, ὁ ἐπιμελούμενος. ὅτι μόρος τοῦ πατρὸς ἐφάνη γὰρ μελέτωρ, ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει. Μελετὼν, οἶκος ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Μελέων, κ[illegible]ῶν. Μέλη, τὰ γυῖα. καὶ ᾠδή, καὶ σκεύη. ἢ συνωνύμως ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι μέρη. καὶ μέλη. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μουσικῶν μελῶν. ἐπειδὴ παρὰ ἐνίοις ἐδόκουν οἱ ἄνθρωποι μετὰ ἁρμονίας συνεστάναι. οὕτω καὶ τὰ σώματα. οὕτω σωρανός. Μεληδὼν, κατὰ μέλος. καὶ ἐπίρρημα εἰς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κοπτόμενον. Μεληδὼν, τηκεδών. φροντίς. ᾠδή. Μέλημα, φρόντισμα. Μέλην, διαστοματίδα. τὸν διαστολέα δηλοῖ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μέλην, πλατεῖαν τὴν σπαθομήλην. μέλης τῷ πλατεῖ τῷ κυαθίσκῳ. τῆς ὀφθαλμικῆς μέλης παρὰ τῷ ἱπποκράτει. καὶ μέλη ἰσχυρὴν τὴν τραυματικὴν μέλην. Μελήσας, ὑπερθέμενος. βραδύνας. καὶ ἐπισπουδάσας. Μέλης, μέλητος. ὁ τοῦ ὁμήρου πατήρ. Μελήσεται παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ καταγνώσομαι, ἀττικά ἐστι τὰ κοινὰ, μελήσει καὶ καταγνώσω. Μελησία, ὄνομα κύριον. ὁ δὲ ἐρᾷ τὴν μελησίαν καὶ ἐρᾷ αὐτῆς. Μελησμὸς, ἡ βραδύτης. Μελήσω, σπουδάσω. φροντίσω. Μέλι ἐστι, δρόσος ἄγαν πεφθεῖσα, ἢ ἔργον μελίττης.

μελίτης. Μελία καὶ μείλινον ἔγχος, τὸ αὐτό· μελίας τοῦ δένδρου· οὐχ ὥς τινες λέγουσι τὸ μακρόν. καὶ ἔγχεα ὀξυόεν-
τα παρὰ ὁμήρῳ τὰ ἐξ ὀξείας τοῦ δένδρου αὐτὰ ὀξέα. Μελίαν, τὸ ἔγχος λέγει ὅμηρος, ὃν τρόπον καὶ δόρυ. ἀλλ' ἐκεῖνο
μὲν καθολικῶς, τοῦτο δὲ ἀπὸ εἴδους δένδρου μελίας· διὸ καὶ μείλινον τὸ τοιοῦτον, μετουσιαστικῶς. καὶ ἄλλως δὲ τὸ μελία ὁμω-
νύμως νῦν ἐρρέθη τῷ ὅλῳ· ὡς γὰρ τοῦ ἐλέφας τὸ ἐξ ἐλέφαντος ὁτιοῦν, οὕτω καὶ μελία τὸ ἐκ μελίας δόρυ. Μελίας καρ-
πός, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος. Μελίβδεσθαι, μέλλειν. Μέλι, τοῦτο γλυκὺ μέν ἐστι τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνά-
δοσιν· χολῆς δὲ ποιητικὸν αὐτό φασιν εἶναι καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύ-
σεως αὐτοῦ πικρότητα κατηγορεῖ τὴν φύσιν. Μελίβοια, πόλις θεσσαλίας. Μέλι, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. Με-
λίβοιον· τὴν ὀλυζῶνα πόλιν. Μέλιγγας, ὁ λαὸς τοὺς θαλάσσας· παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον· ἀκούει δὲ ἐκ τούτου τὴν ναῦν·
τινὲς δὲ τὸν αὐλόν, ἢ τὸν διαύλου μελισμόν. Μελίγγα, ἀκρόδρυα. Μελίγηρυς· εὔφωνος ἡδύφωνος. Μελίγληνος,
ἡδυόφθαλμος. Μελιγουνίς, οὕτως ἡ λιπαρὰ ἐκαλεῖτο νῆσος, καὶ μία τῶν ἀφροδίτης θυγατέρων. Μελίγουνον· πόμα
τι σκυθικόν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ' ὕδατος βοτάνης ἐμβαλλομένης. Μελιέοικε, μέλιτι ὅμοιε. Μελίζωρος,
γλυκεῖα. Μελίη, δόρυ. Μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα· ἐπειδὴ φίλον ἢ τὸ ὁμοίως ἔχει. καὶ ὅρα, ὡς οὐ μόνον οἶνος μελιηδής, καὶ πυρὸς
μελιηδής, ἀλλὰ ἰδοὺ παρ' ὁμήρῳ θυμὸς μελιηδής, ἤγουν ἡ ψυχὴ λέγεται. Μελιηδές, μελιτῶδες ἥδιστον, διὸ καὶ ἐψιλοῦ-
το· παρήχηται γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνιοι δὲ ὡς μέλι ἡδύ· διὸ καὶ ἐδάσυνον. Μελιηδέος, ἡδυτάτου γλυκυτάτου. Μελίην· τὴν
ἐκ μελίας, ὅπερ ἐστὶ δένδρου. Μελίκακι, σκευάσματι βρωτῷ διὰ τυροῦ. Μελίκηρα, τὰ ὑπὸ τῶν πορφυρῶν συνειλού-
μενα ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ. Μελικηρίς, εἶδος ἀμπέλου. καὶ φῦμά τι, καὶ πάθος ἔνικμον, μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον.
Μελίκρατον, οἱ παλαιοὶ μίγμα φασὶ μέλιτος καὶ γάλακτος· οἱ μέντοι μεθ' ὅμηρον, μέχρι καὶ ἐς ἄρτι κρᾶμα μέλιτος καὶ ὕδα-
τος τὸ μελίκρατον οἴδασι. νηφάλιον δὲ πόμα, καθὰ τὸ ἐξ ὕδατος, οὕτω καὶ τὸ ἐκ μέλιτος ψυχαῖς πρέπον, καὶ ὅλως τοῖς ἐν
ᾅδου. Μελίλωτος· πόα τις καὶ λωτοῦ εἶδος. Μελίνεως, εἶδος ἀμπέλου. Μελίνη, εἶδος σπορίου, καὶ μέρος τι τοῦ πολύποδος.
ἡ δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. ἔνιοι δὲ, εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην· ὅπερ τινὲς καλεῖν ἔλυμον θέλουσι. θεόφρα-
στος δὲ ἐν ἑβδόμῳ περὶ φυτῶν, ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει· κέγχρον· ἢ μελίνην· ἢ ἔλυμον. Μελιοῦσι, κολακεύουσι.
Μελίσδεται δωρικῶς, ἤγουν μελίζει· ᾄδει· ἢ χείλη γυροῖ· μέλη γὰρ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. Μελίσματα, ᾄσματα. Μελι-
σμός, τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις· ἐκ τοῦ μελίζω. Μέλισσα, ὀβολός· ὅ ἐστι μέρος δραχμῆς. Μελισσαῖος, ὁ ζεύς. Μέλισσαι,
αἱ τῆς δήμητρος μύστιδες. Μέλισσαι, παρὰ τὸ μήλοις ἐφιζάνειν, ἤγουν ἄνθεσι γίνεται. Μέλισσα κατὰ τοὺς παλαιοὺς
λέγεται, ὡς μήλοις ἐφιζάνουσα καὶ τὸ χρήσιμον ἐκ τῶν καρπῶν ἀπανθίζουσα. παρὰ τὸ μῆλον δηλαδὴ καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι.
τοῦ η συσταλέντος εἰς ε. ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ μῆλα πάντα τὰ θρέμματα ὡς ἀπὸ ἑνὸς εἴδους τοῦ τῶν προβάτων κατὰ τὸ ἐξαίρετον,
οὕτω καὶ τὰ ἀκρόδρυα μῆλα ἐνταῦθα· ὡς ἐκ τῆς τῶν μήλων ὀπώρας, διὰ τὸ κατὰ ἀγλαΐαν ἐξαίρετον. Μελισσῶν, μελισ-
σῶν. Μελιστέμεν, πραΰνειν· παρειπεῖν· παρηγορεῖν· πρὸς ἡδονὴν λέγειν. Μελίσσιον, τὸ σμῆνος. Μέλισσα, ὄνομα
πόλεως, καὶ ζωΰφιον· ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι. μελίσσειον, κηρίον· ἀπὸ μελισσείου κηρίου. Μελισσοκόμοι, οἱ τῶν μελισσῶν
ἐπιμελούμενοι. Μελισσόκρας, ἡ γλυκεῖα δέλτος, ἢ μέλιτι κεκραμμένη. Μελισταγέας, γλυκέας. Μελιστί, κατὰ
μέλη. Μελιταῖον κυνίδιον· τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχνευτικοί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτη-
μάτων οἰκουροί· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει· ὡς τὰ μελιταῖα κυνίδια, καὶ μελιταῖοι κύνες, οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι. Μελίταινα, πόα
τις· ἣν ἔνιοι μελικτίναν· ἄλλοι μελισσόφυλλον. μελιταῖον· κυνίδιον μικρόν. Μελίτεα, ὀθόνιά τινα διάφορα, ἐκ μελίτης
τῆς νήσου. Μελιτία· εἶδος βοτάνης· τὸ κοινῶς λεγόμενον μελισσοβότανον· τὸ δὲ φύλλον ἔχει πλατύ. Μελίτια, εἶδος
βοτάνης γλυκυζούσης. Μελίτιον, ὄρος κερκύρας. Μελιτεύς, κάπρος· τὸν γὰρ δῆμον μελιτεύς ἐστι· καὶ σὺν ἄλλοις αὔτικρυς
ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα· ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτόν φασι πολλαχοῦ. ἴσως δὲ καὶ ὅτι μύλωνας ἐκέκτητο· ἐν οἷς σῦς ἔ-
τρεφε. Μελιτέων οἶκος, ἐν τῷ τῶν μελιτέων δήμῳ, οἶκός τις ἦν παμμεγέθης εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ ἐμελέτων. Μελιτίτροπα,
τὴν χλαμύδα οὕτω καλοῦσιν. Μελίτη, ὄνομα νηρηΐδος, λέγεται διὰ τὴν τοῦ κέρδους ἡδύτητα. ἡδὺ γὰρ τοῖς πᾶσι τὸ
πλεῖν. Μελίτη, δῆμος τῆς ἀττικῆς· ἐν ᾗ ἐμυήθη ἡρακλῆς τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ ἡρακλέους ἱερόν. ἐκλήθη
δὲ ἀπὸ μελίτης νύμφης, ᾗ ἐμίγη ὁ ἡρακλῆς· ἐν μελίτῃ δέ ἐστιν ἐπιφανέστατον ἡρακλέους ἱερὸν ἀλεξικάκου. Μελίτη
νῆσος, ἐρθρωνοῦ πέλας· ὀρθρωνὸς νῆσος μεταξὺ ἠπείρου καὶ ἰταλίας· ταύτῃ νῆσος παράκειται μελίτη· ἥ τις προβέβληται
τοῦ παχύνου ἀκρωτηρίου τῆς σικελίας· ἡ δὲ ὀρθρωνὸς πρὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀδρίου. Μελιτήμερον, ἡδὺ γλυκύ. Μελίττα,
τὰ βίττα. Μελιτίδης, μωρός τις ἦν. Μελίτιον, πόμα τι σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι καὶ πόᾳ τινί. Μελιτω-
δῶν, ἐδεσμάτων. Μελιτοῦν, κηρίον· ἢ τὸ ἑφθὸν γλεῦκος. Μελιτόπολιν, ἐπὶ τοῦ κρούειν καὶ ψοφεῖν ἐπάστειν πρὸς τὸ προσιέ-
ναι μελίσσαις. Μέλιττα, ἡ μέλισσα. Μελιττοπηχεῖν, τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν ἵνα μὴ αἱ [illegible]
ται. Μελιττοῦταν, μάζαν λέγουσι τῷ μέλιτι δεδευμένην· ἔφερον δὲ ὡς ἐδέκευν τοὺς ὄφεις, ἀριστοφάνης νεφέλαις· δός
μελιττοῦταν· δέδοικα γάρ, ὡς περ ἐς τροφωνίου. Μελιττούτας, πλακοῦντας. Μελίφρονα, προσηνῆ καὶ ἡδέα· διὰ τὸ
γλυκαίνειν τὰς φρένας, καὶ μελίφρων τὸ αὐτό. Μελίφρων, ὁ κατὰ τὴν τοῦ μέλιτος γλυκύτητα ἡδύς, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ εὐ-
φραίνειν, ἐλλείπει δὲ κἀνταῦθα τῷ ευ διφθόγγῳ, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς· ἐν ἑτέροις δὲ τίθησιν αὐτήν· πειθίδες ὡς ἐν τῷ ἐ-
πευφήμησαν· δηλοῖ γὰρ τὸ ἐπεβόησαν ἀθρόως. Μελίφυλλον, βοτάνη τις ὃ καὶ μελισσόφυλλον, καὶ πράσιον. Μελίχλωρος,
ὁ χλωρός. Μέλχιον, κρήνη· νύμφαι· παίγνιον. Μέλλασις· μελλησμός· βραδυτής· ὄκνος, στροφή· ὑποστροφή· ἀναβολή· ὑ-
περβολὴ διαγωγὴ διατριβή· τριβή· ἀνάθεσις· ὕπερπος ἐς αὔτιλαδαν· ἡ δὲ στραγγία παμπόνηρος· νωθρεία δὲ καὶ νωθρότης καὶ
ἀμβλύτης. Μελλέβιος, ὁ μιθανὴς καὶ μὴ συνιείς· ἢ ὁ μὴ δεδιδαγμένος. Μέλλειν, ἀντὶ τοῦ βραδύνειν διὰ δύο λλ γράφεται.
καὶ ἔστι καὶ μέλλειν ὡσαύτως ἐπὶ μέλλοντος χρόνου· καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου ἤτοι ἐνεστῶτος· οἷον μέλλει μοι ποιεῖν
τὸ δὲ τι· ἢ μετὰ μέλλοντος πρώτου· οἷον μέλλω ποιήσειν. οὐδέποτε δὲ μετὰ ἀορίστου· οἷον μέλλω ποιῆσαι. μέλλω δὲ ἀντὶ τοῦ ὀφεί-
λω μετὰ ἀορίστου καὶ ὅμηρος· καὶ μέν δή ποῦ τις μέλλει ἀνδρὶ τελέσσαι. Μέλλειν, ἀναβάλλεσθαι· ὀκνεῖν· στρέφεσθαι· διάγειν.

ἀναβάλλεσθαι· ὑπερβάλλεσθαι· βραδύνειν· διατρίβειν· ὑπερτίθεσθαι· στραγγεύεσθαι. Μελλέπορτις, ὁ μέλλων ἀνὴρ γαμεῖ-
σθαι. Μέλλω ποιεῖν καὶ μέλλω ποιήσειν· οὐ μέλλω ποιῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἂν μέλλω ποιῆσαι ἄν· προστιθέασι τὸ ἄν, ἵνα
τὸν παρωχημένον διὰ τούτου ὡς μέλλοντα δεξώμεθα. οἱ δὲ μὴ οὕτω γράφοντες, ἁμαρτάνουσι. Μέλλω διὰ δύο λλ, ἀν-
τὶ τοῦ εἵμαρται, καὶ πεπρωμένον ἐστί, καὶ μέλλει, ἀντὶ τοῦ ἀπόκειται. ἀεὶ πρὸς ἐνεστῶτα ὁριστικὸν, ἢ πρὸς μέλλοντα
ἀποδίδοται. οἷον μέλλω ἐρεῖν σοι χρηστά. καὶ μέλλω διηγεῖσθαί σοι ἃ ἤκουσα. Μέλλειν, οἴεσθαι· ἐλπίζειν· προσδοκᾶν· φοβεῖ-
σθαι· ὑπισχνεῖσθαι· συντάσσονται ἢ μέλλοντι, ἢ ἐνεστῶτι. οἷον μέλλω ποιήσειν τι, ἢ ποιεῖν· ὁμοίως καὶ τὰ ἄλλα. Μέλ-
λεις δέχεσθαι, ἤγουν ἔοικας δέχεσθαι· δύναται εἶναι καὶ ἀντὶ τοῦ ὀφείλεις. Μέλλησις, ὑπέρθεσις. Μελλήσω, ἀπου-
δάσω· ἢ ὑπερθῶμαι. Μελλητιᾶν, τὸ μέλλειν. Μελλίρην, μελλέφηβος. Μελλογαμβρὸς, μελλονύμφιος. Μέλ-
λον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι, ἐπιεικῶς εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἔοικα. ὀκνεῖ γὰρ εἰπεῖν ὄλβιος ἦν, παρὰ ὁμήρῳ. Μελλονικιᾶν,
τὸ βραδύνειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Μέλλονται, ἀντὶ τοῦ φροντίδα ποιοῦνται παρὰ ἀπολλωνίῳ. μελόντων, ἀντὶ τοῦ με-
λετώσαν κεῖται παρ' ὁμήρῳ, ἐν π τῆς ὀδυσσείας. Μελλόπαις, ὁ ἀπὸ δέκα ἐτῶν, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ. Μέλ-
λω, ἐπὶ τοῦ βραδύνω καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου, παρὰ θουκυδίδῃ. Μέλλων ἐστὶν, ὅταν περὶ μέλλοντος χρόνου τι ποιήσω
κατ' αὐτὸν λέγω. ὡς ὅταν ἐρωτηθεὶς, τί ἄρα ποιήσω αὔριον, εἴπω ὅτι γράψω. μετ' ὀλίγον δὲ μέλλων ἐστὶν, ὅταν περὶ
τοῦ ὅσον οὔπω μέλλοντος χρόνου τι κατ' αὐτὸν, ἢ τί ποιήσω ἢ τί πείσομαι. ποιήσω μὲν ὡς ὅταν περὶ τοῦ ὅσον οὐκ ἤδη μέλ-
λοντος χρόνου ἐρωτηθεὶς τί ποιήσω, εἴπω ὅτι πορεύσομαι. πείσομαι δὲ, ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου ἐρωτηθεὶς τί πείσο-
μαι, εἴπω ὅτι γεγράψομαι. Μέλλων πρῶτος ἐνεργητικὸς γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος· καὶ ἀεὶ ἔχει πρὸ τοῦ ω μεγάλου
σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. δυνάμει, οἷον τύπτω τύψω. λέγω λέξω. ἐνεργείᾳ, πείθω πείσω. φράζω φράσω. ἀκούω ἀκούσω.
ποιέω ποιήσω. βοάω βοήσω. χρυσόω χρυσώσω. τίθημι ἢ θέω θήσω. ἵστημι ἢ στάω στήσω. δίδωμι ἢ δόω δώσω. ἀλλὰ δόω ἄχρηστόν
ἐστι. χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας. ὧν ὁ μέλλων εἰς ω λήγων περισπώμενος διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμεταβόλου ἐκ-
φέρεται. οἷον ψάλλω ψαλῶ. νέμω νεμῶ. φαίνω φανῶ. κρίνω κρινῶ. σπείρω σπερῶ. αἰολεῖς δὲ μετὰ τοῦ σ καὶ παροξυτόνως
τούτων τῶν ῥημάτων τοὺς μέλλοντας λέγουσιν. οἷον ψαλῶ, ψάλσω. μενῶ μένσω. φανῶ φάνσω. κρινῶ κρίνσω. καὶ τὴν αὐ-
τὴν τῷ ἐνεστῶτι ἔχει ἀρχὴν, χωρὶς τοῦ θρέψω καὶ θρέξω. ὧν ὁ ἐνεστὼς διὰ τοῦ τ γράφεται. οἷον τρέφω τρέχω. καὶ χωρὶς
τοῦ ἕξω· οὗ ὁ ἐνεστὼς ψιλοῦται. οἷον ἔχω. ἔχει δὲ ὁ μέλλων παραλήγουσαν ἴσην τῷ ἐνεστῶτι, ἢ μείζονα. οὐδέποτε δὲ ἐλάτ-
τονα. χωρὶς τοῦ πνίγω πνίξω. ἐρύκω ἐρύξω. καὶ ψύχω ψύξω. ὧν ἡ παραλήγουσα τοῦ ἐνεστῶτος, τῇ φύσει ἐστὶ μακρά. ἡ δὲ τοῦ
μέλλοντος θέσει. καὶ χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας. ὧν ὁ μέλλων συστέλλει τὴν παραλήγουσαν. οἷον ψάλ-
λω ψαλῶ. κάμνω καμῶ. φαίνω φανῶ. σπείρω σπερῶ. εἰσὶ καὶ ἐναντίον τούτοις πάσχουσιν. οἷον πλέω πλεύσω. ῥέω ῥεύσω.
πνέω πνεύσω. ὧν ὁ μέλλων προσλαμβάνει τὸ υ. Σημείωσαι καὶ τὸ καίω καύσω καὶ κλαίω κλαύσω. ὧν ἡ παραλήγουσα
τοῦ ἐνεστῶτος διὰ τῆς αι διφθόγγου· ἡ δὲ τοῦ μέλλοντος, διὰ τῆς αυ γράφεται. Σημειωτέον δὲ ἔτι, ὅτι οἱ μέλλοντες
τοῖς ἐνεστῶσιν ἰσοσύλλαβοί εἰσιν. οἷον τύπτω τύψω. ἀκούω ἀκούσω. χωρὶς τοῦ θελήσω· μελήσω· ὠφελήσω· βουλήσω· ὧν οἱ ἐνε-
στῶτες οὐκ εἰσὶ θέλω μέλω ὀφείλω βούλω, ἀλλὰ θελέω, μελέω, ὠφελέω, βουλέω. Σημείωσαι ἔτι, τὸ θήσω στήσω· δώ-
σω· ὧν οἱ ἐνεστῶτες οὐκ εἰσὶ τίθημι· ἵστημι, δίδωμι· ἀλλὰ θέω στάω δόω· τὰ γὰρ εἰς μι ῥήματα οὐκ ἔχουσι τὸν μέλλοντα,
ἀλλὰ μόνον τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρατατικὸν, καὶ δεύτερον ἀόριστον. αὔξω ἀλέξω· καὶ ἕψω βαρύτονοι οὐκ εἰσὶ μέλλοντες, ἀλλὰ
ἐνεστῶτες ἀττικοί. κεινοὶ γὰρ περισπῶσι καὶ λέγουσιν αὐξῶ, ἀλεξῶ, ἑψῶ· τὰ γὰρ εἰς ψω· καὶ ξω λήγοντα ῥήματα, περι-
σπῶνται. οἷον διψῶ, κενοδοξῶ, φιλοδοξῶ, ἀδοξῶ, αὐξῶ, ἀλεξῶ, ἑψῶ, αὔξω δὲ καὶ ἀλέξω καὶ ἕψω ἔθει ἀττικῶν ἐκ τῶν περι-
σπωμένων γεγόνηνται βαρύτονα, ἀλλὰ αὐτῶν οἱ μέλλοντες οὐκ ἐκ τῶν βαρυτόνων ἀττικῶν, ἀλλὰ ἐκ τῶν περισπωμένων
γίνονται. οἷον αὐξέω, αὐξήσω. ἑψέω, ἑψήσω. ἀλεξέω, ἀλεξήσω. Μέλλων δεύτερος τὴν τοῦ πρώτου μέλλοντος ἔχων
ἀρχὴν γίνεται ἐκ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ἢ φωνῆεν, ὅπερ πρὸ τοῦ ον ἐν τῷ δευτέρῳ ἀορίστῳ
τίθεται προσλαμβάνων. οἷον τύπτω τύψω ἀόριστος δεύτερος ἔτυπον. τυπῶ μέλλων δεύτερος. παύω παύσω ἔπαον παῶ.
Τυφθήσομαι μέλλων πρῶτος παθητικὸς, γίνεται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ πρώτου ἀορίστου παθητικοῦ, ἐκβολῇ
τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ προσθήκῃ τοῦ ομαι. οἷον ἐτύφθην ἐτύφθης, τυφθήσομαι. Τυπήσομαι, μέλλων δεύτερος παθη-
τικὸς· ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ δευτέρου ἀορίστου παθητικοῦ γίνεται· ἀποβολῇ τοῦ ε τοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν,
καὶ προσλήψει τοῦ ομαι. οἷον ἐτύπην ἐτύπης· τυπήσομαι· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μέλλων μέσος γίνεται, ἀπὸ τοῦ ἐνεργητι-
κοῦ μέλλοντος· τροπῇ τοῦ ω μεγάλου εἰς ο μικρὸν, καὶ προσθήκῃ τοῦ μαι. οἷον τύψω τύψομαι. λέξω λέξομαι. Μέλλων
μέσος δεύτερος γίνεται, ἀπὸ τοῦ δευτέρου μέλλοντος ἐνεργητικοῦ, τροπῇ τοῦ ω μεγάλου περισπωμένου εἰς τὴν ου δίφθογ-
γον, καὶ προσθήκῃ τοῦ μαι. οἷον τυπῶ τυποῦμαι. λεγῶ λεγοῦμαι. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Μέλος, μέλημα. ἢ μέρος τοῦ
σώματος. ἦχος ἡδὺς ᾠδῆς. ῥυθμός. καὶ ἀλαλαγμός. Μέλος, ἡ σύγκρισις τοῦ ἔπους. τὸ μεμελισμένον, ἢ ἀπὸ τῆς
τοῦ μέλιτος γλυκύτητος. Μέλου, ἐπιμελοῦ· καὶ τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τὸ δ' ἡμέρας. Μέλπεσθαι
παρ' ὁμήρῳ· ἐν σταδίῃ, δηΐῳ μέλπεσθαι ἄρει. δηλοῖ τὸ εὐχερῶς κινεῖσθαι. καὶ οἷον παίζειν καὶ ᾄδειν ἐν τῇ κατὰ συστάδην καὶ
πεζῇ μάχῃ, διὰ τὸ πολλὴν ἐν τοῖς δεινοῖς ἔχειν εὐχέρειαν. καὶ τὸ μὲν σταδίῃ λείπεται τοῦ ὑσμίνῃ. ἢ μάχῃ, ἢ τοιούτου
τινός. τὸ δὲ μέλπεσθαι, εἴληπται ἀπὸ τῶν καθ' ἡσυχίαν μελπόντων παιανικῶς τῷ ἄρει λόγῳ ἑορτῆς. ἢ καὶ πρὸ μάχης
καταυλουμένων, ὡς μὴ δειλιᾶν. Μέλπηθρον, τὸ παίγνιον παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω. σημαίνει καὶ τὸ ὑμνῶ. Μέλπον-
τες, ᾄδοντες· ἀνυμνοῦντες. Μελπώδιοι, παίγνια μέλποντες· ὑμνοῦντες. ᾄδοντες. Μέλπω, τὸ ὑμνῶ. ἐξ οὗ μολ-
πὴ, ἡ ᾠδή. παρὰ τὸ μέλει ἕπεσθαι. καὶ ὅτι τὸ μολπὴ ἀττικόν ἦν, εἴπερ εὐθὺς παρέκειτο τὸ μέλπεσθαι ἵνα ἡ μολπὴ
μέλποντες. Μελύγειον, πομάτιον σκυθικὸν, γινόμενον ἐκ μόνου μέλιτος μεθ' ὕδατος, βοτάνης τινὸς ἐμβαλλομένης.
Μελύδριον, ἰωνικὸν ἀντὶ τοῦ τρυφηλόν· τοιοῦτοι γὰρ ἴωνες. ἀριστοφάνης. δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τὸ μὲν στέμμα, μελίδριον εὔρου

σαί τι τῶν ἰωνικῶν. Μελχισεδὲκ, ἑρμηνεύεται ἱερεὺς τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Μελχισεδὲκ, τὸ χι ι ἀπὸ παραδόσεως μελχὶ λέγεται βασιλεύς. τὸ σεδὲκ, εἰρήνη. λέγεται οὖν βασιλεὺς εἰρήνης καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν χριστόν. Μελχὸμ, προσόχθισμά τι. εἴδωλον καὶ τὸ ῥῦπος. προσοχθίσματα γὰρ καὶ βδελύγματα, τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ γραφή. ὅπερ δηλοῖ τὸ μῖσος καὶ ἀπόβλητον. Μελωθεσία, ἡ τῶν μελῶν θέσις. Μέλω, ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί. Μελωδία, ἡ εὐφωνία. Μελωδιῶσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσι. Μέλων, ἀρέσκων. Μεμάασι, προθυμοῦνται. Μεμαγμένη μᾶζα, ἐπὶ τῶν ἐπιτρίμωνα ἀγαθῶν. Μεμαγμένη λέγει ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ παρασκευασμένην, καὶ ἐν ἑτοίμῳ γινομένην. Μεμάθεται, φυλάσσεται. Μεμακκοακότα, τὰ μακκοῦ φρονοῦντα. ἀνοηταίνοντα. μακκὼ γὰρ καὶ λαμὼ ἐκεῖνοι ἐνεαί. τουτέστι, βαρέως νοοῦσαι. ἢ παραφρονοῦντα, ληροῦντα. γέγονε παρὰ τὸ μάταια κοεῖν, ὅπερ ἐστὶ νοεῖν. ὅθεν θυοσκόος παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ κοῶ, ὃ σημαίνει τὸ νοῶ. Μεμακυῖαι, μηκώμεναι. μήκη γὰρ, ἡ τῶν αἰγῶν φωνή. βληχὴ δὲ, ἡ τῶν προβάτων. ὅθεν καὶ μηκάδες αἶγες. Μεμακυῖα, ἐκ τοῦ μεμηκυῖα, συστολῇ τοῦ η εἰς α. Μεμακυῖαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ μηκῶ μηκήσω. δοκεῖ δὲ συγκεκόφθαι ἀπὸ τοῦ ἐκεῖθεν γινομένου δυσεκφωνήτου παρακειμένου. ἰστέον δὲ ὡς ὁμήρου ἐπὶ οἴων τιθέντος τὴν τοιαύτην λέξιν, οἱ μεθ' ὅμηρον ἐπὶ αἰγῶν μὲν εἵλοντο λέγειν τὸ μηκᾶσθαι. ταῖς οἴεσι δὲ ἀπεκλήρωσαν τὸ βληχᾶσθαι. Μεμαλισμένοις, μεμαλαγμένοις. ἢ παραφρονοῦντας. μαινομένοις. Μέμαμεν, ἐκ τοῦ μῶ μάσω μέμακα. μεμάκαμεν, συγκέκοπται. Μεμάμεν, προθυμεῖσθαι. ἐπιθυμεῖν. βούλεσθαι. σπεύδειν. πεποιθέναι. Μέμαρπον. μάρπω τὸ καταλαμβάνω. ὁ μέλλων μάρψω. ὁ ἀόριστος ἔμαρψα. ὁ δεύτερος ἔμαρπον. καὶ ἰωνικῷ ἀναδιπλασιασμῷ ἐμέμαρπον. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐμέμαρπον καὶ ἀφαιρέσει, μέμαρπον. Μεμαρπώς, εἰληφώς. ἡρπακώς. Μέμασαν, οὐχ ἐκ τοῦ μαιμῶ οὗ μέλλων ὁ μεμήσω, ἀλλὰ τὸ μῶ πρωτότυπον τοῦ μεμῶ. τοῦ δὲ τοιούτου μῶ παράγωγα καὶ ἡ μαῖα, καὶ ἡ μήτηρ ἤδη δὲ καὶ ἡ μοῦσα. οὐ γὰρ ἀξύμβατα τὸ μῶ, ἤγουν ζητῶ. καὶ τὸ μῶ, ὅπερ ἐστὶ προθυμοῦμαι. Μέμασαν, ἐκ τοῦ μῶ τὸ προθυμοῦμαι καὶ μεμαώς, ὁμοίως ἐκ τοῦ μῶ μάσω μέμακα. μετοχὴ μεμακώς, καὶ συγκοπῇ μεμαώς. μέμακα ἐκ τοῦ μέμηκα τοῦ η εἰς α βραχὺ τραπέντος. Μεμάσομαι, ἐκπιάζομαι. Μεμάσων, τὸ ὁρμῆς ἐξερχόμενος προθύμως. Μεμαστιλημένος, κατειργασμένος. Μεμαυῖα, προθυμουμένη. γλιχομένη. Μεμαχημένη, ἀπωσμένη. Μεμαώς, καὶ μεμαυῖα. ἀπὸ τοῦ μεμῶ μεμάσω. Μεμαώς, προθυμούμενος. Μεμαώς, ὀρεγόμενος. θέλων. σπεύδων. προθυμούμενος, πεποιθώς. Μεμαὼς μεμαότος, βεβαώς, τος. τεθνεὼς τεθνεῶτος. ἑστὼς ἑστῶτος, μετοχαὶ ἀπαθεῖς τὰς εἰς ως διὰ τοῦ ο μικροῦ αἱ πᾶσαι διάλεκτοι κλίνουσι. ποιηταὶ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου. Μεμαώς, ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμενος κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ ἐν τῷ τρίτῳ. Μεμβλάσαι, σπουδάσαι. Μέμβλεται, μεμέληται. μέμβληται. Μέμβλετο, ποιητικὴ λέξις ἐκ τοῦ μεμήλητο γίνεται. ὅπερ ἐστὶ διὰ μελήσεως ἦν κατά τε συγκοπήν, καὶ ἐπένθεσιν τοῦ β, δι' εὐφωνίαν καὶ συστολὴν τοῦ παραλήγοντος η εἰς ε. Μέμβλεται, ἐν φροντίδι ἐστίν. ἀπὸ τοῦ μέλω. καὶ μέμβλεσθαι καὶ ἐπιμέλεσθαι. μεμέληται μέμβληται. Μεμβλὶς, μῆλος ἡ νῆσος. Μεμβλοκαμιάζω, οἴχομαι. ἔξω τοῦ βίου εἰμί. Μεμβλώκατον, ἀντὶ τοῦ παραβαίνουσι καὶ μέμβλετό μοι, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐπιμελείας ἐλθέ μοι. Μέμβλωκα, ἐκ τοῦ μολῶ μολήσω μεμόληκα συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, μέμβλωκα καὶ παρέμβλωκα. μέμβλωκεν, ἀντὶ τοῦ μεμόληκε. παρῆλθε. Μέμβλωκε, παραμένει. Μεμβλώντων, τυχόντων. Μεμβρὰς, εἶδος ἀφύας. Μεμελημένως, πεπονημένως. Μεμένηνται, μεμέτρηνται. Μενετοὶ θεοὶ, ἀνεξίκακοι. καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι ἀλλ' ὡς. μενετοὶ θεοὶ, οὐκ ἀπατηλοί. Μεμεστωμένοι, πεπληρωμένοι. Μεμετρέαται. μετρῶ. μετρήσω. μεμέτρηκα. μεμέτρημαι. καὶ ἰωνικῶς, μεμετρέαται. Μέμηκε, βοᾷ. μέμυκε, κραυγάζει. Μέμηκεν ἡ γῆ, καὶ δένδρεα παρ' ἡσιόδῳ. ἢ ἀντὶ τοῦ ἠχεῖ, ἢ ἀντὶ τοῦ συμμέμυκεν, ἤγουν συμπέπωκε. συγκέκλεισται διὰ τὴν πυκνότητα τοῦ κρύους. ἐν τῷ ἀέρι γὰρ ἡ γῆ καὶ τὰ δένδρεα, ἀνοίγεται. Μεμηκώς, κεκραγώς. Μέμηλε, μέσου παρακειμένου. καὶ γίνεται κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ μεμέληκα. ὡς ἐκ τοῦ λελάληκα τὸ λέληκα. καὶ τοῦ βεβούληκα, τὸ βέβουλα. Μέμηλε, διὰ φροντίδος ἐστί. μέλω ἐνεστώς. μελήσω μέλλων. μεμέληκα παρακείμενος. καὶ μέσος μέμηλα. ὡς βέβουλα. Μεμήλει, μέσος παρακείμενος ὑπερσυντέλικος, ἐκ τοῦ μέμηλα. ὁμοίως τῷ ὄλωλα, ὀλώλει. Μεμηλώς, φροντίζων. ἐπιμελούμενος. Μέμηνε, μαίνεται. Μεμιασμένα, μεμολυσμένα. μεμιγμένα. Μεμιγμένοι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ συγκεχυμένοι. καὶ ἀναμὶξ κείμενοι. ὁ ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς τὸ κεκριμένοι. Μέμμιος, ὕπατος ἦν ῥωμαίων. ἔστιν ἐν τῇ ἀχαΐᾳ. Μεμιαρηκώς, ὁ μιαρὸς καμών. Μεμίχθων, μεμιγμένοι ἦσαν. Μεμνέατο, ἢ ἐκ τοῦ μεμνέοιτο γίνεται κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ἢ ἀπὸ τοῦ μεμνῶτο, ἐπενθέσει τοῦ ε. ὁ τοιαῦτα καὶ ἄλλα εὐκτικὰ καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῴμεθα. Μέμνω, ἀπὸ τοῦ μένω κατὰ συγκοπὴν, μνῶ. καὶ μέμνηκα. ὁ μέλλων, μνήσω. ὁ παρακείμενος, μέμνηκα. μέμνω δὲ, τὸ καρτερῶ. Μέμνη, ἀντὶ τοῦ μέμνησαι παράλογον. ὅτι πᾶς παρακείμενος πεισσόμενος, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ ποιεῖ τὸ δεύτερον. οἷον πεποίηται πεποίησαι. μέμνηται μέμνησαι. καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ μέμνηαι ἰωνικῶς καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ε μέμνεαι καὶ κράσει μέμνη. Μέμνημαι, αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται παρ' ὁμήρῳ. ὡς τὸ τυδέα οὐ μέμνημαι, καὶ ὀδυσσῆος μέμνηται. ὁπότε κείνων μνήσομαι. Μεμνήμην, ἀνάλογον εὐκτικὸν κατὰ τὸ κέκλημαι κεκλήμην, καὶ τὰ ὅμοια. ὡς οἱ τεχνικοὶ κανονικῶς παραδιδόασι. Μεμνῆτο. μένω κατὰ συγκοπὴν μνῶ. μνήσω. μέμνηκα. μέμνημαι. τὸ εὐκτικὸν μεμνήμην, μεμνῇο μεμνῇτο. παρὰ ἀριστοφάνει. Μεμνῆτο, ἐκ τοῦ μνάω μνήσω. Μέμνον, ὁ ὄνος. Μεμνόνια, τὰ ὄνεια κρέα. Μεμογημένος, μετὰ καμάτου κεκοπιακώς. Μεμοιραμένων, λαχόντων. κληρωσαμένων. Μεμοίραται, μετέχει. εἴληφε. Μεμολυσμένα, τεθρασμένα. ἢ πεφυραμένα. Μεμολυσμένοις, τοῖς κατεψυγμένοις. ἔνιοι δὲ τοῖς ἐσκιρρωμένοις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μέμονας, προθυμῇ. ἀπὸ τοῦ μένω μενεαίνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μενεαίνω. Μέμονε, θέλει. ὁρμᾷ. καρτερεῖ. προθυμεῖται. ἢ προεθυμήθη. Μεμονωμένος, ἐγκαταλελειμμένος. Μεμονώς, ὁρμηκώς. ἐπιθυμῶν. προθυμούμενος. Μεμορημένον, ἠσκημένον. πεποιημένον. Μεμόρηται, κατὰ ἔκθλιψιν τοῦ ἰῶτα. ἔστι γὰρ μεμοίραται,

ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται. καὶ μεμόρηται, μεμοιραμένως εἶχεν αὐτ. Μεμορμένον, πεπρωμένον. Μέμορται, μεμοίραται. Μεμορυγμένα, τὰ μεμολυσμένα. καὶ πεφυρμένα, κατὰ τοὺς παλαιούς. κρεῖττον δὲ ἠφανισμένα εἰπεῖν, παρὰ τὸ μόρον, ἐξ οὗ τὸ μορύσσω. Μεμόσει, μολύνει. Μεμπτέος, μέμψεως ἄξιος. Μεμυαλωμένα, εὔτραφῆ καὶ πίονα. οὕτω γὰρ καὶ ὁ νόμος ἐκέλευσε. καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν, ἄμωμά τε καὶ ἄρτια. ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, χείρονα δὲ προσφέρουσι. Μεμυδότος, ῥέοντος. Μεμυήμεθα, μυέω, μυήσω. μεμύηκα, μεμύημαι. Ἀριστοφάνης. ὅσοι μεμυήμεθα, ἤγουν τὰ μυστήρια ἐδιδάχθημεν. μυστήριον δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ μύειν. καὶ κλείειν τὸ στόμα τοὺς μεμυημένους. καὶ μηδενὶ λέγειν τῶν ἀμυήτων αὐτά. Μεμυημένος, πεπειραμένος. δεδιδαγμένος. Μεμυημένος, ἐκ τοῦ μυέω. λόγος ἐπεκράτησε παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς ὁ μυστήρια διδαχθείς, μετὰ τὴν ἐνθένδε τελευτὴν θείας ἠξιοῦτο τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν μύησιν ἔσπευδον. Μεμυθῆσθαι, εἰρῆσθαι. Μέμυκεν, οἷον μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἦχον ἀποτελεῖν, ἀπὸ τοῦ μυκῶ πεποιημένου ἐστίν. εἰ δὲ τὸ πεπλῆσθαι καὶ συνεσφίχθαι, ἀπὸ τοῦ κρύους. δηλονότι ἀπὸ τοῦ μύω ἐστί. καὶ Ὅμηρος Ἰλιάδος ε. αὐτόματοι δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ. ἀντὶ τοῦ ἤχησαν. ἀνεῴχθησαν. ἀπὸ τοῦ περικολλοῦντος. Μεμυκότα, κρύψαντα. καμμύσαντα. ἢ κεκολλημένα, ἢ φωνοῦντα. ἄνοικτον ἔχοντα στόμα βοῶντα. καὶ μεμυκήκασιν, ἐφώνησαν. Μέμυκεν, οὐ τὸ ἐναντίον ἀνέῳγεν. οἷον μεμυκότα χείλη. ἢ ἀνεῳγότα. Μέμυκεν, ἐκ τοῦ μυκῶ τὸ ἦχον ἀποτελῶ. Μεμυκὼς μακρά, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. καὶ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτι πρὸς μῆκος πολὺ ὁ μυκηθμὸς ἱκνεῖτο. ἐξ οὗ μήκους παρωνόμασται τὸ μακρόν. μέσος δὲ παρακείμενος τοῦ μεμυκηκὼς ἐστὶ τὸ μεμυκώς. Μεμύλληκε, διέστραπται. συνέστραπται. Μεμύρικεν, πεπείληκεν, ἀπὸ τῶν μυριομένων ἐρίων παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Μεμυστιλημένοι, εὐωχημένοι. ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις. καὶ μυστήρια μιμουμένοις. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστηρίοις. οἷον μυστίλιόν τι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον, καὶ τὴν ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. μυστίλη δὲ καλεῖται, κοῖλος ἄρτος. ἤγουν ἀθάρα. Μέμφιδες, αἱ τῶν τεθνηώτων ψυχαί. Μέμφις, ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται μέμφεως, ἡ δοτικὴ τῷ μέμφει. καὶ θηλυκὸν ἡ μέμφις. ἅπις θεὸς Αἰγύπτου. τοῦτον Αἰγύπτιοι τιμῶσι καὶ ἱερὸς ἦν. ὁ δὲ ὁ βοῦς τῆς σελήνης ὥσπερ ὁ μέμφις τοῦ ἡλίου. Μέμφομαι, βασκαίνω, νεμεσῶ. ἐπιτιμῶ. ἐπιλαμβάνομαι, αἰτιῶμαι. Μέμφομαι, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ. ἐνίοτε δὲ δοτικῇ. κατὰ μέμφομαι δέ σου, γενικῇ. καὶ ἀεὶ παθητικῶς. Μέμφεαι, ἀπὸ τῶν παθητικῶν τρίτων προσώπων Ἴωνες ἀποβολῇ τοῦ τ ποιοῦσι τὰ δεύτερα πρόσωπα. οἷον κέλεται, κέλεαι. μέμφεται, μέμφεαι. ἵκηται ἵκηαι. ὄλληται ὄλληαι. Μεμφωλή, μέμψις. Μεμψιβολεῖν, μέμφεσθαι. Μεμψίμοιρος, ὁ μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν. ὁ φιλέγκλημων, ἢ φιλαίτιος. Μέμψις, κατάγνωσις. Μεμωκημένος, καταπεφρονημένος. Μενέα πνείων, μεγάλα δυνάμενος. Μενέαινε, ἐλειποψύχει. ἀλλαχοῦ δέ φησι νήποιοι Ζηνὶ μενεαίνομεν. ἀντὶ τοῦ ὀργιζόμεθα. καὶ μενέαινε κῦδος ἀρέσθαι, ἀντὶ τοῦ προεθυμεῖτο. Μενεαίνων, ὁ προθυμούμενος ἐκ τοῦ μενεαίνω μέντοι, ἀντὶ τοῦ ὁμῶς λαμβάνεται. ὡς τὸ πᾶσα μέντοι παρὰ Σοφοκλεῖ. Μενάσει, μολύνει. Μενεδάϊος ἵππος, ὁ πολεμιστήριος. Μενεδήϊόν τινα εἰπεῖν, καὶ μενεχάρμην, καὶ μενεπτόλεμον, δῆλον ὡς ταυτόν. οἷς ἐναντίον ὁ φυζακινός, καὶ μάλιστα ὁ φύζηλις. Μενεδήϊος, ἴσον τῷ μενεπτόλεμος. Μενεδήϊον, λέγουσιν ὡς μενετικὸν ἐν τῷ πολέμῳ. δηΐς γὰρ ὁ πόλεμος, καὶ ἡ μάχη.

Μένδην, οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτιοι, ὡς τραγοπρόσωπον. τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ, οὕτω καλεῖν.

Μενδήσιον κέρας, τὸ τοῦ Νείλου στόμα. Μενέηνα, ὀργίσθην. ὑπεράλγησα. Μενέλαος, παρὰ τὸ μένος, ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν προθυμίαν, καὶ τὸ λαός γίνεται μενέσλαος. καὶ Μενέλαος. Μενεκτύπος, ὁ μὴ ψοφοδεής. Μένειν παρ' Ὁμήρῳ, καὶ θάρσος ἔχειν. οὐ μακρὰν ἐστὶ τοῦ μένος, καὶ τοῦ θάρσος ἔχειν. Μένεος, θυμοῦ. δυνάμεως ἢ ὀργῆς.

Μενεπτόλεμος, ἀπὸ τοῦ μένειν καὶ καρτερεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. Μενεπτολέμοις εἶπεν ὁ ποιητὴς τοὺς ὑπερβίους, ὡς καὶ τὸν Πολυποίτην μενεπτόλεμον. οἱονεὶ σταδιαῖον, ἢ σταθερὸν πολεμιστήν. Μενέτην, ἔμμονον δυικῶς. Μενεχάρμης ἐπίθετον. ἰστέον δὲ ὡς προϋποκειμένων χάρμης καὶ πολέμου καὶ δηΐδος, γίνεται ἀπ' αὐτῶν ὁ μενεχάρμης, ὁ μενεπτόλεμος, ὁ δήϊος. οἱ αὐτοὶ ὄντες τῷ σταδαίῳ μαχητῇ. ᾧ ἐναντίος ὁ φύζηλις. ὁ δὲ μενεχάρμης, εὑρίσκεται καὶ μενέχαρμος κατὰ τὸ πύλη εὐρύπυλος καὶ εὐρυπυλίς. οὗ τὴν ὀξυτόνησιν δηλοῖ τὸ εὐρυπυλὲς δῶμα. Μενέχαρμος, καὶ μενεχάρμης. καρτερικός, πολεμικός. ὑπομονητικὸς ἐν τῇ μάχῃ. χάρμη γάρ, ἡ μάχη. Μενέχαρμος, ὅμοιον μὲν τῷ μενεπτόλεμος. καὶ μενεδήϊος. ἐναντίον δέ, πρὸς τὸ φύζηλις καὶ πρὸς τὸ δειλός. Μενέω καὶ τλήσομαι, ἢ ἐκ παραλλήλου ταυτὸ νοοῦσιν, ἢ διαφοράν τινα ἔχουσιν. ἔστι γὰρ μεῖναι μέν τινα. μὴ τλῆναι δέ. πολλοὶ γὰρ μένουσι μὲν πρό κακοῦ τινός, ἐπελθὸν δὲ τλῆναι οὐ δύνανται. Μενέων, δυνάμεων, προθυμιῶν. Μενθῆρες, αἱ φροντίδες. Μενθηρίσω, μεριμνήσω, διατάξω.

Μενὶ, Ἀριστοφάνης. νῦν μενί, ἀντὶ τοῦ νῦν μέν. Μένης, μένε. κύριε. Μενξίτον, ὄνομα τόπου. Μενοεικέα δαῖτα λέγει Ὅμηρος. ἤ τινι τὸ μένος εἴκει, διὰ τὸ αὐτάρκες, ἢ τὴν ἐπαρκοῦσαν τῷ κατὰ φύσιν μένει. ἢ δ' αὐτή, καὶ ἐπήρατος εἴη αὐ. Μενοεικέα δῶρα φησὶν Ὅμηρος ἐν τῇ σ τῆς Ἰλιάδος, οἷς δηλαδὴ τὸ μένος εἴξει τὸ τοῦ Ἀχιλλέως. καὶ ἀλλαχοῦ λέγει ὕλην μενοεικέα. καὶ ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦτο τοῦ ἄπειρον ὕλην. μᾶλλον δὲ διορθωτικόν. τὸ μὲν γὰρ ἄπειρον ἔχει τι καὶ ὑπερβολῆς. τὸ δὲ μενοεικές, εἰ καὶ ἀορίστως φράζεται, ὅμως συμμετρίαν δηλοῖ τινὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρκοῦν. Μενοεικέα, πολλὴν. προσηνῆ. δαψιλῆ. Μενοεικές, ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ καὶ θυμῆρες, καὶ προσηνές. παρὰ μένει γὰρ ὃ ἐστιν εἰκὸς καὶ ἀρεστὸν τῇ ψυχῇ. Μενοινᾷ, φροντίζει. μεριμνᾷ. προθυμεῖται, ὀρέγεται. Μενοινή, ἀντὶ τοῦ βουλή, κεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Μενοινήν, ἀντὶ τοῦ γνώμην καὶ διάνοιαν. ἢ μέριμναν. Μενοινῶ, τὸ προθυμοῦμαι. μενῶ. μενωνῶ. καὶ τροπῇ τοῦ ω εἰς τὴν οι δίφθογγον, μενοινῶ. ὡς παρὰ τὴν ἀγκῶνος γενικὴν ἀγκώνη, καὶ ἀγκοίνη, οὕτω μενωνή, καὶ μενοινή, καὶ μενοινῶ ῥῆμα. Μενοιτιάδης, ἀπὸ τοῦ Μενοίτιος. Μενοιτίδης, ὡς ἀπὸ τοῦ Πρίαμος Πριαμίδης. εἶτα κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α Μενοιτιάδης. ὡς Νημιάδης, καὶ Ἀμφιτρυωνιάδης. Μένος, τὸ ἔμμονον ἔργον. καὶ ἀπὸ τοῦ τούτου τὸ σθένος. μένος καὶ ἡ μῆνις, ἤγουν ἡ μνησικακία. γίνεται δὲ πάντα ἀπὸ τοῦ μένειν. μένος, δύναμις ὁρμή. διαφέρει δὲ τὸ μένος

τοῦ θάρσους· τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος· τὸ δὲ θάρσος, τῆς ψυχῆς. Μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ
ἐμάχοντο ἀντικρύ· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπῆγον. ἔνθεν καταχρηστικῶς. ἐκ δὲ τοῦ φέρω, φορὰ ἡ κίνησις.
Μενοῦν γε, ἀττικῶς σύνδεσμοι τρεῖς. μὲν οὖν γε. μενοῦν διὰ τοῦ υ τριγαροῦν. Μενοῦν γε, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, ἢ τὸ ἀλη
θὲς λέγω ὑμῖν. Μεντοπόρον, χλανίδα. Μέντοι γε, σημαίνει διὰ τοῦτο· ἢ ὅμως, ἢ ἕνεκεν τούτου. Μενυσάνιος, πόλεμος.
Μένω ἀμετάβατον, καὶ μένω τινὰ ἀντὶ τοῦ περιμένω αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὁμοίως ἀναμένω. ταυτὸν γάρ. παρὰ ἀττι
κοῖς περιμένω, καὶ ἀναμένω. Μένω καὶ συμμένω, τὸ διαρκῶ. μένω δὲ τὸ ὑπομένω καὶ περιμένω αἰτιατικῇ συντάσσεται.
σημαίνει καὶ τὸ προσκαρτερῶ. Μένω, ὥσπερ θέω ἀντὶ μελλόντων τοῦ μενῶ καὶ τοῦ θεύσω. τουτέστι δραμοῦμαι παρ' Ὁμή
ρῳ εὕρηται. Μενωνίδαι, τῶν εὐφήμων ἐκ Μένωνος ἰδίων. τινὲς δέ φασι τὸν Μένωνα ἐξωστρακισθῆναι. Μέρα, ὄμματα.
Μεραί, ποταμός. Μεραρχίαι, αἱ δύο χιλιαρχίαι ἀνδρῶν δισχιλίων τεσσαράκοντα ὀκτώ. τὸ τέλος ὀνομάζουσι καὶ τὸν ἡγού
μενον μεράρχην καὶ τελεσιάρχην. Μέργιζε, ἀθρόως ἔσθιε. Μέρδει, κωλύει βλάπτει. Μέρεια, φυλῆς μέρος. ἐκ
δέκα τριάδων συνεστώς. Μέρη, ἀπὸ τοῦ μεμερίσθαι καὶ ἄλλο ἄλλου διαφέρειν. συστατικὰ δὲ τοῦ ὅλου σώματός ἐστι.
Μερθεῖσα, στερηθεῖσα. ἀμερθεῖσα. Μεριδαρχίας, μεριτίας καὶ δεκαρχίας. Μερίζομαι, τὸ εἰς μοῖραν λαμβάνω, καὶ
ὡς οἰκεῖον δέχομαι. ὡς τὸ μίσθωμα πόρνης ἁγνὸς οὐ μερίζεται. ἤγουν εἰς μοῖραν λαμβάνει. Μερίζω, δαίω. νέμω διανέ
μω. χωρίζω. ταυτὸ σημαίνει. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ μέρδω τὸ μερίζω ποιητικῶς, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς μαρμαίρω. καὶ ἐκ βολῇ
τοῦ ι καὶ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ μερίζει, καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμερδῶ
τὸ ἀμαυρῶ, καὶ τῆς λαμπρότητος ἀποστερῶ, ἤμερδον παρατατικός, ἀμέρσω μέλλων. ἤμερσα ἀόριστος. Μερικὴ οὐσία, λό
γος μὴ γνωρίζων ἐν ἑαυτῷ τὴν διὰ τοῦ ὄντος ὕπαρξιν. ἢ πρᾶγμα ἀνύπαρκτον, ἢ λόγος ἄναρθρος, καὶ ἀσήμαντος. Μερι
μνηταί, οἱ φιλόσοφοι. Μεριμνῶ θρέψαι τοὺς παῖδας. μεριμνῶ περὶ τῆς τροφῆς. Μερίς, ἡ κληρονομία. Μερίτην,
συμμεριστήν. πολύβιος. καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο τῶν ἀλόν
των. Μέρμερα, τὰ μερίμνης ἄξια. Μέρμερα, πολλὴν ἔννοιαν, δηλοῖ μὲν ἐν μιᾷ λέξει. ἐκφέρεται δὲ διὰ τῶν δύο ε
ὡς εὐθετούμενον εἰς δάκτυλον. Μερμέρων, φροντίζων. Μέρμηρα, φροντίς. καὶ ἐπίρρημα τὸ ἀμερμηρεί, ὅπερ ἐστὶ δίχα
μερίμνης. ἡ καὶ αὕτη, ἐκ τοῦ μερίζειν γίνεται. ὅθεν καὶ τὸ μερμερίζειν. Μερμήρω, τὸ φροντίζω. μεριμνῶ καὶ μερμηρί
ζειν. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, γίνεται μέρος μερίζω. καὶ διπλασιασμῷ, μερμερίζω. καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, μερμηρίζω. ὁ γὰρ
φροντίζων μερίζεται τὴν γνώμην. Μέρμερα, τὰ μερίμνης ἄξια. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. Μερμηρίζω, καὶ μερμερίζω.
κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου. ὁρμαίνει δὲ λέων. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐναλλαγμένως αὐτὰ λέγεται, καὶ μάλιστα ἐν παραβολαῖς.
Μερμερίζειν, τὸ μερίζεσθαι εἰς διαφόρους βουλάς. ἐξ οὗ καὶ ἡ μέριμνα. ἐτράπη δὲ τὸ ε εἰς η, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς μέτρον
σπονδαϊκόν. καὶ Ὅμηρος δέ, ἀπὸ τοῦ μερίζω γίνεται τροπῇ τοῦ ε εἰς η. ἡ δὲ ἄρχουσα τοῦ μερμηρίζειν, ἐξ ἀναδιπλασι
ασμοῦ ἐστι καὶ προσθήκης τοῦ ρ. τοῦ ρ δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλων γίνεται, καὶ ἐν τῷ μαρμαίρω γάρ, καὶ ἐν τῷ δαρδάπτω, καὶ ἐν τῷ
καρκαίρω διπλασιασμός ἐστι, καὶ πλεονασμὸς τοῦ ρ. ἐκ δὲ τοῦ μερμηρίζειν, καὶ μέρμηραι παρὰ τοῖς παλαιοῖς αἱ βουλαί.
μερμηρίζειν ἀεὶ διὰ τοῦ η λέγεται, χάριν σπονδείου. τὸ μὲν γὰρ μερμερίζειν, διὰ τὸν ἀμφίμακρον ἀσυντελές ἐστι τοῖς
ἡρῴζουσι. Μερμήριξε, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, ἀφ' οὗ τὸ φροντίζω. ἀλλ' ἄγε μερμήριξεν. εἰς μέρη ἐμερίζετο, ἐμερίμνα.
Μερμήρικοι, οἱ πειραταί. Μερμερίδης, μερμέρου υἱός. Μέρμιθι, φαεινῇ, ὅ ἐστι μίτῳ λαμπρῷ. ἔστι δὲ μέρμις μέρ
μιθος, ὡς ὄρνις ὄρνιθος ἢ μίρινθος, μίτος λεπτὴ γινομένη παρὰ τὸ εἴρω ἕρμις, καὶ μέρμις. ἡ δυναμένη διείρεσθαι διὰ λεπτότη
τα. τῶν ἅπαξ δὲ εἰρημένων παρὰ τῷ ποιητῇ ἡ λέξις ἐστί. Μέρμις, μέρμιθος, τὸ σπάρτινον σχοινίον, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμ
πλέκω, ἕρμις, καὶ μέρμις. Μέρμνης, τριόρχος. Μερόεν, μεριστικόν. Μέροπες, οἱ ἄνθρωποι. παρὰ τὸ φύσει μεμερισ
μένην ἔχειν ὄπα, εἴς τε λέξεις καὶ εἰς συλλαβάς, καὶ εἰς στοιχεῖα, ὃ μηδεμία τις ἄλλη ἔχει φωνὴ παρὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων
αὐδήν. αἱ γὰρ ἄλλαι, οὔ ποτε ὄπες λέγονται, ὥσπερ οὐδὲ αὐδή. Μέροπες ἄνδρες, ἐντελῶς ἐρρέθη. τὸ δὲ μέροπες μόνον
ἔνθεν ἐλλείπεται οὕτω καὶ βροτοὶ μὲν ἄνδρες, τὸ τέλειον. βροτοὶ δὲ μόνον ἀτελές. καὶ τὸ παλαιόν, οἱ κωφοί. καὶ εἶδος
ὀρνέου. οἱ καὶ φλαῦροι λέγονται. Μέροψ, ὄνομα ὀρνέου. καὶ μέροψ ὁ ἄνθρωπος ποιητικῶς. ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεμερισ
μένην ἔχειν τὴν ὄπα. ἢ μέροψ, συνώνυμον παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω. ὁ μεμερισμένην τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνὴν ἔχων καὶ ἔν
αρθρον, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ἐπειδὴ ἐὰν εἴπω ἄνθρωπος, μερίζεται εἰς συλλαβάς. ἢ ὅτι οὐ πάντες τὴν
αὐτὴν φωνὴν ἔχουσι. Μερύομαι, τὸ τὸ σχοινίον συνάγω. Μερύτης, ἀναιδής. Μερῶν, ἐλάσσων. Μέρωσον, πωλίον.
Μές, ἀντὶ τοῦ μὲν λέγουσι Δωριεῖς. Μεμεσαβοῦν, ἐν σ γράφεται. λέγεται δὲ τὸ ζευγνύειν κυρίως βόας. καταχρηστικῶς
δέ, καὶ ἕτερα ζῷα. μέσαβα δὲ λέγονται αἱ τοῦ ζυγοῦ γλυφαί, ἔνθα αἱ αὐχένες τῶν ζώων δέδενται. Μεσάγκυλα. ἀκόντια.
Μεσαιπόλιός ἐστιν, ὁ μὴ πάντα πολιός, ἀλλὰ ὑπερβὰς μὲν τὸν ἀκμαῖον, παραγγείλας δὲ καὶ εἰς ὑπέρακμον, ἢ καὶ ὠμα
γέροντα, καὶ μέσως πως ἔχων τῶν πολιῶν. ὡς οἷα μιξόθριξ κατὰ τὸ πόλιον. παραγωγὴ δὲ [illegible] κατὰ τὸ ὑπολαμπής, καὶ
πιθαβώσσειν, καὶ ἰθαμένης, καὶ κλυταιμνήστρα, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Μεσαιπόλιος, ὁ μεσῆλιξ καὶ οὐ σφόδρα πεπολιω
μένος, ἀλλὰ μέσος. οὔπω γέρων. Μεσαίκμιον, μέσον αἰχμῆς. ἤγουν μέσον δόρατος. ἢ δύο στρατευμάτων. καὶ μεσαίχ
μιος γῆ, ἡ διὰ πόλεμον ἀργή. καὶ μεσαίχμιον, πᾶν τὸ μέσον τινός. κυρίως τῆς αἰχμῆς μέσακμον. κανὼν τοῦ ἱστοῦ. οἱ δέ,
ἀντίον. οἱ δὲ τὸ μεσάκτων ἢ μεσάκρων. ἢ μεσάτων τριχῶν, ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Μεσάταν ὁδὸν παρὰ Θεοκρίτῳ ἀνύμες,
ἤγουν τὴν μέσην. ἀντὶ τοῦ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ. μέση γὰρ κοινόν. μεσάτη παρὰ ποιηταῖς. Μέσατος, ὡς τρίτος τρίτατος. πρω
τότυπον μέσος. Μέσαυλον, κατοικία ἀγροτική. τουτέστιν, ἔπαυλις. ἐπιμερίζονται δέ. Μέσαυλος, ἡ αὐλή. καὶ ἔπαυ
λος. καὶ αὖλις. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρωπίνης οἰκήσεως. ὡς δηλοῖ τό, ὅτι οἱ μέσαυλον ἵκοντο. οἱ δὲ παλαιοί, σημειοῦνται ὡς
ἀττικοὶ μὲν τὴν μέσην θύραν μέσαυλόν φασι. μάλιστα μὲν οὖν τὴν μέσην δυοῖν αὐλαῖν, ὥς φησιν Αἴλιος Διονύσιος.
ἣν καὶ μέταυλον αὐτὸς λέγει, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ μεθόριον, καὶ μεταίχμιον. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ μέσαυλος, ἐπὶ ἀγρικῆς

λέγεται κατοικίας· ἤτοι ἐπαύλεως ἢ μάνδρας· ἐπὶ δὲ μνηστηρίου τοῦ κατάλυμα τὸ τῆς τάξις αὕτη· ἕρκιον, αὐλή· αἴθουσα· πρόδρομος· δρόμος· καὶ τὸ ἐν δώματι θάλαμος· ἣν δέ φασι καὶ μεσαύλιον καλούμενόν τι, μεταξὺ τῆς αὐλῆς αὐλούμενον. Μέσαυλος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς· ὅπου τῶν βοῶν αἱ στάσεις· μέσαυλον δὲ οἱ ἀττικοὶ τὴν φέρουσαν εἴς τε τὴν ἀνδρωνῖτιν, καὶ γυναικωνῖτιν. Μέσαυλον, ποιμενικὴ κατοικία· ἤτοι ἔπαυλις· ἀγροτικὸς σταθμός· πολλαχοῦ δὲ κεῖται ἡ λέξις· παραγομένη ἐκ τῆς αὐλῆς· ἤ τις ἐκ τοῦ ἄω τὸ πνέω ἐπενθέσει τοῦ ῡ γίνεται· ὅθεν καὶ αὐλὸς καὶ ὁ αὐλών· ἀπὸ δὲ τῆς αὐλῆς, καὶ τὸ αὔλιον ὑποκοριστικῶς· ἢ κατὰ παραγωγὴν ὡς τὸ ἴχνιον, καὶ ἡ αὔλειος θύρα· καὶ ἐπαύλια τὰ μετὰ τὸν γάμον, ὡς δηλοῖ παυσανίας ἐν οἷς λέγει ἐπαυλίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐν τῇ τοῦ νυμφίου οἰκίᾳ ἡ νύμφη πρῶτον ἐπηύλισται· καὶ ἐπαύλια, τὰ μετὰ τὴν ἐχομένην ἡμέραν τοῦ γάμου δῶρα παρὰ τοῦ τῆς νύμφης πατρὸς φερόμενα τοῖς νυμφίοις ἐν σχήματι πομπῆς· παῖς γὰρ ἡγεῖτο χλαμίδα λευκὴν ἔχων καὶ λαμπάδα καιομένην· ἔπειτα παῖς ἑτέρα κανηφόρος· εἶτα αἱ λοιπαὶ φέρουσαι λεκανίδας, σμήγματα· φορεῖα κτένας, κοίτας· ἀλαβάστροις· σανδάλια· θήκας· μύρα· νίτρα, ἐνίοτε φησὶ καὶ τὴν προῖκα. Μεσαύχενες, οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. Μεσεγγύημα, τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως· καὶ μεσεγγυήσασθαι, τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται, ὡς ὑποσημαίνει αἰσχίνης, ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. Μεσέγγυον, μεσίτην. Μεσέρκιον, διὸς ἐπίθετον. Μεσῆλιξ ἐστὶ, ζυγὸς ἀρετῆς· νοῦς τέλειος· ἀρχὴ σώματος λήξεως. Μεσημβρινὸν, ἐκ τοῦ μεσημερινοῦ ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ προσθέσει τοῦ β. Μεσημβρία ἐστὶ, χρόνος ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσι. Μεσημβρίη, μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας· μεσαώριον, μεσάτιον· μέσον καὶ μέρος τοῦ ἅρματος. Μεσηγὺ, κατὰ μέσον. Μεσήεις, μέσος τῇ ἡλικίᾳ. Μεσῆλιξ, ἀπὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα. Μεσηρεύειν, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν, φίλιστος. Μεσηρέοπῶν, μέσην ὀδύνων. Μεσήποισι, μέσοις. Μεσίας, ὁ κεχρισμένος, καὶ ἀλειμμένος· λέγει δὲ τὸν χριστόν· μεσσὰ γὰρ τὸ ἔλαιον ἤτοι τὸ χρίσμα ἑρμηνεύεται. Μεσιδιωθῆναι, τὸ τριτῶσαι καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις· ἀλλὰ σὺ μεσεγγυηθῆναι λέγε. Μεσίτης, ὁ μεσάζων· τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ιτης γινόμενα διὰ τοῦ ῑ γράφεται· οἷον τὸ πος· πότης· μέσος, μεσίτης. Μέσκος, κώδιον· δέρμα· νίκανδρος. Μέσμα, μέσωμα. Μέσμα, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ λοκρῶν ὁμωνύμως τῷ ποταμῷ· ὅρος. Μεσογάστορα ναύταν, τὸν ἐν τῇ μέσῃ νηΐ· βέλτιον δὲ, τὸν διεζωσμένον μέσην τὴν γαστέρα, ζωνογάστορα. Μεσόγειος, γῆ ἀνέλιμενος. Μεσοδάκτυλα, ἐναυπάσαι τοῦτο ἀκούσας τοὔνομα· λέγομεν οὖν τὰ μέσα τῶν δακτύλων. Μεσόδμαι, οὐ μόνον ἐπὶ νηῶν· ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ οἴκου μεσόδμαι, τὰ μεσόστυλα κατὰ ἀρίσταρχον· καθ' ἑτέρους δὲ τὰ μεταξὺ τῶν δοκῶν· ἔνιοι δὲ διαφράγματα, μεταξὺ τῶν κιόνων· οἵ φασι, περὶ τοῖς τοίχοις ἦσαν. Μεσόδμαι λέγονται, τὰ μέσα ξύλα τῆς σχεδίας καὶ τοῦ πλοίου· ἰκρία δὲ, τὰ ὀρθὰ καὶ καταστρώματα. Μεσόδμη, ἡ ἱστοδόκη· ὅπου τίθεται ὁ ἱστὸς, καὶ κλίνεται. Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται· λεχθεὶς οὕτω παρὰ τὸ μέσον τῆς νηὸς δεδομῆσθαι· μέση γὰρ τοῦ τοιούτου πλοίου ἐστί· λέγονται καὶ ἐπὶ οἴκου αἱ μεσόδμαι, τὰ μεσόστυλα κατὰ ἀρίσταρχον· ἡ μεσόδμη, κατὰ τὸ μέσον. Μεσοδόμα, γυνή· λάκωνες. Μεσοικέται, μέτοικοι ἢ οἱ τὰς λαγόνας οἰκοῦντες. Μεσόκοποι αὐλοὶ, οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων· μέσοι. Μεσοκουράδες, οὕτω καλοῦσι δένδρα τὰ ὑπὸ ἀνέμων κατεαγότα, ἢ κουράς. Μεσολάβιον, μεσόδμιον. Μεσομφαλία, ἡ μέση τῶν δελφῶν πόλις. Μεσόμφαλοι, φιάλαι· ἰωνόμφαλοι. Μέσον ἔχωσε, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, λαμβανομένων εἰς τὸ μέσον καὶ ἡττωμένων· δηλοῖ τὸ ἔχω σε ἄφυκτον. Μέσον ἡμέρας καὶ μεσημβρία, καὶ μεσοῦσα ἡμέρα· μέση δὲ ἡμέρα κοινόν. Μέσον αἰόλοι, ἐπὶ τῶν σφηκῶν οἱ μέσοι στρεφόμενοι. Μέσον ἕρκος, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς. Μεσονύκτιον, ποιητικὸν οὐ πολιτικόν. Μεσοπαγῆ καλοῦσι, τὸ μεσηγὺ ἐν γαίῃ ἱστάμενα δοῦρα· ἤγουν εἰς ἥμισυ καὶ μέχρι μέσου ἐμπεπηγότα τῇ διὰ τὸ σφοδρὸν τῆς βουλῆς, ὁποῖον μεσοπαγὲς τὸ τοῦ ἀχιλλέως δόρυ παρ' ὁμήρῳ εὕρηται· γράφεται καὶ μεσοπαλὲς δόρυ, διὰ τοῦ λ· καὶ δηλοῖ τὸ ἕως μέσου παλλόμενον, καὶ κραδαινόμενον· ἕτεροι δὲ συντόμως οὕτω συνελόντες ἀμφοτέρας τὰς γραφάς φασιν· ὃ ἀπὸ ἕως μέσου πεπηγὸς, ἔπαλλε τὸ κατὰ τὸν οὐρίαχον. Μήσοπα, ἱμάντα τὸν περὶ τὸν ζυγὸν, ᾧ τὸ ἄροτρον δεδεμένον. Μεσοπαλὲς, κραδαινόμενον· ἐκ μέσου δόρυ. Μεσόπερα ἢν· μεσόφερα ἢν· τὸν μέσον· τὸν φερόμενον· τὸ γὰρ παλαιὸν τῷ π ἀντὶ τοῦ φ ἐχρῶντο, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον. Μεσοπόρσικα, ὑποδήματα γυναικεῖα. Μεσόπορον, μέσην ὀδύνων. Μεσόρομβος, δεσμὸς παρὰ τοῖς ἰατροῖς. Μεσοστροφωνίαι ἡμέραι, ἐν αἷς λέσβιοι κοινὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσι. Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν ἰσότητος· ἢ τοῦ ἴσου. Μεσότοιχον, τὸ διάφραγμα· ὡς ὁ ἀπόστολος· τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν τε καὶ ἰουδαίων λέγει· ποῖον δὲ μεσότοιχον ἔλυσε, τὴν ἔχθραν, ἡ σὰρξ τοῦ χριστοῦ. Μεσοτύλαρον, αἰδοῖον. Μέσου, δουρὸς ἐλαύνει ἄτρατα ἔνθμος· ἐ ποιουν δὲ τοῦτο ἐν τοιούτοις καιροῖς οἱ παλαιοί· ὡς μὴ ἔχοντες βοὰν ἐξάκουστον διὰ τοῦ ἀκμάζειν ἔτι τὸν πόλεμον· καὶ ἐδείκνυον τῇ μεσολαβήσει τοῦ δόρατος πολέμου σχολὴν, οἷα μὴ πρὸς σχῆμα μάχιμον αὐτοχειριζόμενοι. Μεσοφερεῖν, μεσολαβεῖν. Μέσπιλα, φυτόν τι. Μεσόξηρον, ἡμίξηρον. Μέσπλη, ἡ σελήνη παρὰ σκύθαις. Μέσσαβον, ἐξ ὠμοβοείων ἱμάντων· ἢ τὸν ἱστοβοέα πρὸς μέσον τὸν ζυγὸν προσδέουσιν· ὃν τινες ἔχεβοιον. Μεσσαῖον, τὸ ὑπὸ τοῖς τραχήλοις ὑποτιθέμενον. Μεσσάτῳ παρ' ὁμήρῳ, οὗ πρωτότυπον ὁ μέσος· ὡς ὁ τρίτος τοῦ τρίτατος· μεσσαίτατῳ λέγουσιν οἱ μεθ' ὅμηρον ἀττικῶς. Μεσσάτῳ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μεσσαιτάτῳ· ἐλλειπτικῶς ἐρρέθη· λείπει τὸ τόπῳ. Μεσσηγὺ, μεταξύ· μέσον· μέση δὲ χίμαιρα τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον. Μέσση, αὕτη τοῦ μεσσήνη· ἄλλως δέ φασι μέσση οὐδαμοῦ δείκνυται· παραδέδοται δὲ καὶ αὕτη ἐν ταῖς ἱστορίαις· ἐν αἷς φέρεται καὶ ὅτι ἡ σικελικὴ μεσσήνη ἰαότης ἀττικός· γράφεται δὲ καὶ αὕτη καὶ ἐκείνη ἐν δυσὶ σ· παραδίδοται δ' ἔτι καὶ ἑτέρα μεσήνη δι' ἑνὸς σ γραφομένη· ἀποκοπὴν οὖν ἡ ὁμηρικὴ ἔχει μέσση, ἀπὸ τοῦ μεσσήνη· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ κρίμνον τὸ κρῖ· καὶ ἀλκιμέδων, ἄλκιμος· ἡσίοδος δὲ, τὸ βριθὺ καὶ βριαρὸν βρῖ, καὶ σοφοκλῆς ῥάδιον ῥᾶ. Μεσσηγὺς γαίης τε, καὶ οὐρανοῦ,

μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς τὸ πρὸς ἀέρος ἐστὶ, περὶ ὃν ἐλαύνει ἥρα τὸ ἅρμα. Μεσσηγὺς, ἀντὶ τοῦ μεταξύ· ἢ ἀντὶ τοῦ μέσον. Μεσσηΐς καὶ ὑπέρεια, κρῆναί εἰσιν, ὧν Ἕκτωρ μέμνηται παραμυθούμενος ἴσως τὴν γυναῖκα, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ περιποιούμενος δεσποινευομένην· οὐ γὰρ ὑποστώτης αὐτὴν ἀπαλλάξεταί τις· ἢ ἕτερος τῶν τυχόντων, ἀλλ' εἰς βασιλικὸν γέρας ἐν ἀρίστοις ἐξαιρεθήσεται. Μέσση, πόλις Λακωνικῆς. Μεσσήνη, ἡ Ἀρήνη. Μεσσίδιος, μέσος· ἴσος. Μεσσοφυεῖς, οἱ ἐν μέσῃ τῇ ἡλικίᾳ γεγονότες. Μεσσόκουρον, πρόσχημα τὸ σκώληκα ποιῆσαι. Μεσσόρης, ὁ μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τόπος. Μεσωτὴρ, ὁ μεσιτεύων κατὰ τὸν ἀγῶνα. Μέστακα, ἢ μάστακα, τὴν μεμασημένην τροφήν. Μεστὴ, γέμουσα. Μεστὸς, ὁ πλήρης· ἔστιν ἐκ τοῦ πληρῶ ὄνομα ῥηματικὸν, ἐστὸς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ μεστός. Μεστόω, τὸ πληρῶ. Ἀριστοφάνης· ἡ πόλις ἡμῶν ὑπογραμματέων καὶ βωμολόχων ἀνεμεστώθη. Μέσυι, ἐν μέσῳ Αἰολεῖς. Μέσφα, ἀντὶ τοῦ μέχρι· μέσφα ἠοῦς, ἤγουν μέχρι· ποιητικὴ λέξις. Μέσφα τοι ἐχθὲς, ἀντὶ τοῦ μέχρι ἐχθές. Μέσωρον, μέσον. Μέσωξ, μέσος. Μεσώρα, ἡ ἐν τῇ δεκαετῶν ἡλικίᾳ, καὶ παρήλια καὶ ἀγγεῖα, καὶ παίγνια οἷς ἔχαιρον· καὶ τὰ ὅπλα οἷς ἐχρῶντο· καὶ παῖδες ὄντες καὶ ἔφηβοι, καὶ τελειωθέντες. Μετὰ πρόθεσις, μετὰ γενικῆς καὶ αἰτιατικῆς συντάσσεται. καὶ ὅτε μὲν μετὰ γενικῆς, δηλοῖ ἕνωσιν καὶ ὁμοιότητα πράξεως· ἕνωσιν μὲν, ὅταν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν μετά τινος πράττω· οἷον μετὰ σοῦ μανθάνω· ὁμοιότητα δὲ, ὅταν κατὰ ἄλλον καιρὸν ὅμοιόν τι ποιήσω· ὡς ὁ θεολόγος φησί· μετὰ τῶν μάγων, δωροφορήσωμεν· μετὰ δὲ αἰτιατικῆς, δηλοῖ ὑστεροχρονίαν καὶ μετάβασιν, ἀπὸ ἑνὸς πρὸς ἄλλο, καὶ τάξιν καὶ ἐλάττονα τάξιν· οἷον μετὰ τὸν Γεώργιον ὁ δεῖνα ἤγουν ἐλάττων κατὰ τάξιν· σημαίνει δὲ ἐν τῇ συνθέσει μετάβασιν ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα· οἷον μεθίσταμαι ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε· καὶ μετουσίαν, οἷον μέτεστί μοι τοῦδε· ἄλλως· μετὰ καὶ ὀργανικῶς λαμβάνεται. Λιβάνιος· μετὰ τούτων καὶ τοὺς γνωρίμους ὠφελοῦμεν, ἤγουν μετὰ τῶν χρημάτων. Μετὰ συναπτομένη ῥήματι ἕτερον δηλοῖ, ἢ ἔστι. καὶ ἕτερον συναπτομένη τῇ γενικῇ· καὶ ἕτερον συναπτομένη τῇ αἰτιατικῇ. Μετὰ παρ' Ὁμήρῳ ἐν φ τῆς Ὀδυσσείας, ἔστι μὲν ταυτὸν τῇ ἐν προθέσει· νοηθὲν δὲ ὑπερβατῶς μετὰ τοῦ, ἐν τοῖς δὲ πᾶσιν, ἐκ παραλλήλου κεῖται μετὰ ἰσοδυνάμου προθέσεως. Μέτα πρόθεσις, ὅτε μὲν μόνη ἀντὶ καθ' αὐτὴν, τίθεται ἀντὶ τοῦ ῥήματος μέτεστιν· ὡς καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ. καὶ τὸ πάρα, τοῦτο δὲ καὶ ἀντὶ ἑνικοῦ λαμβάνεται ῥήματος τοῦ πάρεστι. καὶ ἀντὶ πληθυντικοῦ, οἷον πάρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ἔνι. ὅπερ ἐστὶν ἡ ἐν πρόθεσις· καὶ αὐτὴ γὰρ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ ἔνεστι νοεῖται· ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔνεισιν, ὡς τὸ ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί. Μετὰ πλεονάσει παρ' Ὁμήρῳ, ἡ μετὰ πρόθεσις συνήθως ἀντὶ τῆς ἐν προθέσεως κεῖται.

Μεταβαίνει, τὸ μεθίσταται καὶ μεταβαίνει τὸ μετατίθεται. Μεταβαίνει, στρέφει· παρέρχεται· ἀναχωρεῖ. Μεταβαλὼν, θαυμάζει τὸν ἄνδρα· ἀντὶ τοῦ μεταβληθείς· ὁμοίως καὶ τὸ ἄριστα Ἑλλήνων. Μεταβαλλόμενος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις, ἀντὶ τοῦ μεταφέρων ἀποτιθεὶς, ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον. Μεταβάλλω, τὸ ἀλλοιῶ καὶ μεταποιῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. μεταβάλλομαι ἐγὼ, ἐπὶ πάθους· μεταβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ μετατιθέμενος. Ἀριστοφάνης· μεταβαλλόμενος τἀνάφορον· ἤγουν τὸ ἐπὶ ὤμων φορτίον· μεταβάλλει τίς τι, ἤγουν ἐξ ἑτέρου, ἕτερον ποιεῖ· μεταβάλλεσθαι ἐστὶ πάθος κοινόν· καὶ γὰρ καιρῶν, πράξεων, καὶ ἀφροδισίων, γίνονται μεταβολαί· ὡς ἐκεῖνο, μεταβολὴ πάντων γλυκύ. λέξις ἐμπορική ἐστιν· ὅθεν μεταβολεῖς ὀβολῶν, καὶ ἀλφίτων, καὶ τῶν τοιούτων, οἱ αὐτὰ καταλλάσσοντες. Μεταβαλὼν, μεταποιήσας μεταστρέψας. Μεταβεβληκὼς, εἰς λίθον μέλανα· ἤγουν μεταβληθείς. Μεταβοθρεύοντες, μεταφυτεύοντες· μετασκάπτοντες. Μεταβολεὺς, πραγματευτικὴ λέξις· δηλοῖ ὁ τῶν ἀλφίτων μεταβολεὺς, καὶ τὸ ὀβολῶν· καὶ τοῦ χρυσίου. ἐκ τῆς βαλῆς ἡ τοῦ σίτου ἐκβολή· ὅ ἐστιν ἡ πρώτη ἐκ τῆς κάλυκος τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. Μεταβολή ἐστιν, ὅταν τὸ αὐτὸ νόημα διαφόρως ἐξαγγελθῇ· ὡς τό τινος διώκοντος ἢ συναναγκάζοντος, οὐδενός· τινῶν ἱππέων· τινὸς ὑλακῆς, ἢ κραυγῆς. Μετάβολοι· οἱ μεταπράται. Μέταβος, υἱὸς Ἀλίβαντος· Ἡρακλέα λέγεται ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα, ξενισθῆναι παρὰ Ἀλύβαντι. καὶ τότε γεννηθῆναι τὸ παιδίον καὶ διὰ τοῦτο Μέταβον προσαγορευθῆναι, ἐπεὶ μετὰ τὰς βοῦς τοῦ Γηρυόνου ᾔει. Μετάβρασκος, μέτριος ἑρμηνεύς. Μεταγγέλλομαι, παθητικῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετάγγελος, περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν· καθὰ καὶ ἐπίουρος καὶ ἐπίμηνις. καὶ ἐπιβουκόλος ἀνήρ· καὶ τις αὖ καταθνητῶν ἀνθρώπων. καὶ ἀνδρῶν κατατεθνειώτων. Μεταγειτνιών· ὁ δεύτερος μὴν παρὰ Ἀθηναίοις, οὕτω καλεῖται. ἐν δὲ τούτῳ, Ἀπόλλωνι Μεταγειτνίῳ θύουσιν ὡς Λυσιμαχίδης, ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι μηνῶν. Μεταγενὴς, μεταγενέστερος. Μετεγνώσθη, μετανεπείσθη. Μετάγνωσις, ἡ μεταμέλεια. Μετάγω, τὸ μετατίθημι. μετάγει, μεθιστᾷ. καὶ μεταβιβάζει. καὶ μετακινεῖ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον μετάγει τὸ δεξιὸν κέρας ἐπὶ θάτερα, ἀντὶ τοῦ μεθιστᾷ. μετάγω σε τῆς γνώμης ἢ τῆς ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ ἀναπείθω. Μεταγωγὴ, καὶ διάβασις, ἀπὸ τῶν διαιτητῶν εἰς τοὺς δικαστάς. Μεταδαίσεται, ἤγουν συνδαπανήσει· ὅπερ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ σ τῆς Ὀδυσσείας σαφέστερον φράζων φησίν· οὐδέ τιν' ἄλλον πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτίζοντα. ὃ καὶ αὐτὸ προσφυὲς ἔπαθλον [illegible] μαχομένῳ. Μεταδαίσομαι, μεταλαβὼν εὐωχηθήσομαι. Μετὰ δὲ, ἐν αὐτοῖς δέ. Μετὰ δ' ἔτι τὰ περ, ἐπίρραφη δέ. Μεταδεῦσαι, μεταδοῦναι. Μεταδήα, μεταμελέτη. Μεταδήμιος, ἐνίοτε ὁ ἐνδήμιος· ὡς μεταδόρπιος, ὁ ἐν τῷ δόρπῳ. Μεταδίδωμι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικὴν Ἀττικῶς, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Ἰουλιανός· μετέδωκε γάρ μοι πρὸς Καππαδοκίαν ὄντι, πρὸς μεταγραφήν τινα. καὶ Ἡρόδοτος· μεταδιδοὺς πέντε τάλαντα, ὡς παρὰ ἑκόντος τοῦ δῆθεν διδούς. μεταδίδωμί σοι τοῦ πλούτου. Μεταδόρπιος, δείπνου ὥρα ἤγε δείπνῳ. Μεταδρομάδην, ἐπιδραμών· ἢ ἐν τῷ τρέχειν ὁμοῦ. Μεταδῶ, ὅπερ τις ἔλαβεν ἀπ' ἄλλου, ὡς καὶ ὁ ἀπόστολος· ἵνα τι μεταδῶ ὑμῖν χάρισμα πνευματικόν. τοῦτο δὲ λέγει, οὐκ ἐμόν τι δώσω, ἀλλ' ὅπερ ἐγὼ ἔλαβον. Μετάειμι, μετὰ σὲ ἐλεύσομαι. Μεταθεὶς, ἤτοι μεταστήσας· μεταγαγών· ὅταν ἵστηται. Μετάθεσις τῶν στοιχείων, γίνεται οὕτως· καρδία κραδία· ἀταρπὸς ἀτραπός· σφάγανον, φάσγανον· ὀλίγος, λοιγός· κάρτος ἀντὶ τοῦ κράτος· καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαξις· καὶ ὑπέρθεσις. τῇ δὲ μεταθέσει χρῶνται οἱ Ἴωνες. Μεταΐγδην, ὁρμητικῶς. Μεταΐζειν, τὸ συνίζειν. Μεταΐξας, μεταδιώξας. Μεταΐσεσθαι, μετελθεῖν, μεταγνῶναι.

Μεταίρω, ἀμεταβάτως τίθεται τὸ μετοικῶ, καὶ ἀποδημῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται· μεταίρω τὴν οὐσίαν, ἀντὶ τοῦ μετατίθεμαι μετατίθεμαι, καὶ μετακομίζω· καὶ μεταίρω, ἐπὶ μεταθέσεως. Μεταίσιον, μεταχθόνιον. Μεταίτου, ἑταίρου. Μεταίφριος, ἐξαπίνης. Μεταιχμεῖ, μοχθεῖ. Μεταίχμιον, τὸ στενὸν δηλοῖ· τὸ μεταξὺ τῶν δύο στρατευμάτων· οἱονεὶ μεσαίχμιόν τι ὄν· ἀττικὴ τροπὴ τοῦ σ εἰς τ, ὡς καὶ μεσόριον καὶ μεθόριον· ἀπ' αὐτοῦ δὲ καταχρηστικῶς μεταίχμιον, καὶ τὸ ἀνὰ μέσον δύο τινῶν· τὸ δὲ τοιοῦτο στενόν, ἤτοι μεταίχμιον φράζει ὁ ποιητής· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· βαρβαρικὸν δὲ εἶναί φασιν οἱ παλαιοί, τὸ μονομαχεῖν. Μετακαλοῦμαι, ἑαυτὸν τῷ μεταπέμπομαι, ἀντὶ τοῦ διά τινος εἰς ἐμαυτόν τινα ἄγω· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετακαλῶ, μεταπέμπομαι· μεταστέλλομαι. Μετακάρπιον, τῆς χειρὸς μέρος τὸ μετὰ τὸν καρπόν. Μετακέρας, τὸ εὔκρατον ὕδωρ ἢ χλιαρόν. Μετακλιθέντες, μετατραπέντες· ἢ μεταβαλλόμενοι. Μετακλίσεις, αἱ ῥοπαί· αἱ μεταθέσεις. Μετακοίνωνον, κοινωνόν. Μετακοκκώ· ἡμέραι μεθεόρτων, ἢ ἑορτὴ οὐκ ἔστι. Μετακόνδυλοι, τῶν κονδύλων· τῶν μεταξὺ τῶν κονδύλων. Μετακύμιον, τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων. Μετακύριον, φοινικόν. Μετακύρας, τὸ γαλακτῶδες σύγκραμα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μεταλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ μετασχεῖν γενικῇ· καὶ μεταλαβεῖν, ὕστερον λαβεῖν αἰτιατικῇ. Μεταλαγχάνω τοῦδε, ἀντὶ τοῦ, τοῦδε μεταλαμβάνω· γενικῇ μόνῃ συντάσσεται. Μεταλαμβάνω, γενικῇ συντάσσεται· ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὅτε στέρησίν τινα δηλοῖ ἡ μετά· οἷον μετὰ τὸ ποιῆσαι· ἢ παθεῖν· λαμβάνω τὸ δέ· οἷον τὸν προσόντα μοι πλοῦτον ἀφαιρεθείς, τὴν τῆς πενίας κακότητα μετελάμβανον· οὕτω νοήσεις καὶ τὸ μεταμανθάνω, καὶ τὸ μετονομάζομαι. Μεταλαμβάνω, τὸ κοινωνῶ καὶ μετέχω γενικῇ· οἷον μεταλαμβάνω τῶν ἐδεσμάτων, καὶ μετέλαβε τῆς εἰκόνος παρὰ τῷ θεολόγῳ· καὶ αἰτιατικῇ, ὅταν λαμβάνω καὶ αὐτὸς τὸ πρᾶγμα μετὰ τὸ πρῶτον. Μετάλειον, οὕτω μύρον ἔλεγον ἀπό τινος Μεταλλου Σικελιώτου, εὑρόντος αὐτοῦ τὴν κατασκευήν· ὁ καὶ διὰ τοῦ γ γράφει Ἀριστοφάνης. Μεταληπτικόν, τὸ μεταδοτικόν. Μετάληψις, ἡ κλίσις ἐστίν, ὅταν προτεθεῖσα πτῶσις οὐ φυλάξῃ τὴν ἑαυτῆς ἀκολουθίαν, ἀλλ' εἰς ἑτέραν πτῶσιν μετακλιθείη, ἢ μεταληφθείη· οἷον καὶ τό, τοὺς ὅσσοι τὸ πελαγισκὸν Ἄργος ἔναιον· καὶ τοίνυν ἀοιδὴν ἐπικλείουσιν, ἀοιδὴ ἥ κεν ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἐστί· τοιοῦτον καὶ μῆνιν ἄειδε θεὰ οὐλομένην ἣ μυρία ἔθηκεν ἄλγεα· ἐν τούτοις γὰρ αἱ αἰτιατικαὶ εἰς εὐθείας μετεκλίθησαν, ἢ μετελήφθησαν· ὅμοιον καὶ τὸ ἄνδρα μοι ἔννεπε, ὃς μάλα πολλὰ ἐπλάγχθη. Μεταληπτικός ἐστι, κατὰ συνωνυμίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον· οἷον, ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῇσι· βούλεται σημῆναι τὰς κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους· ἐπεὶ συνωνυμεῖ τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ· ὀξὺ δὲ οὐ μόνον τὸ κατὰ κίνησιν ταχύ, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα προηγούμενον εἰς λεπτότητα. Μεταλλᾷ, ἐρευνᾷ· ζητεῖ· ἐρωτᾷ. Μεταλλᾶν, τὸ πολυπραγμονεῖν, ἀεὶ παρομοίῳ· ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρυγῶν τὸ μεταλλεύειν εἴρηται· καὶ τὰ ἐκεῖθεν ἀνορυττόμενα, μέταλλα λέγονται· κληθέντα φασὶν οὕτω, διὰ τὸ μετὰ τὰ ἄλλα πάντα ἐπινοηθῆναι· καὶ γὰρ ἔοικε τῇ περὶ γῆν πάντων τῶν ἄλλων ἀθετηθέντων, τό τε δὴ μετὰ τὰ ἄλλα ἐκεῖνα ἐπιχειρῆσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ ταῖς γεωργίαις· καὶ ἀφεῖναι μὲν τὰ νῶτα τῆς γῆς, ἐπιχειρῆσαι δὲ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς, ὥστ' ἂν ἔχοιέν τι κερδαίνειν καὶ ἀπ' αὐτῶν. Μεταλλάξαντες, ἀντὶ τοῦ μεταχωρήσαντες. Μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπό τινος εἴς τι· καθὸ λέγεται τὸ μετήλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε. Μεταλλεῖς, τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτω καλοῦνται. Μεταλλεῖς, οἱ μέταλλα ἐργαζόμενοι ὀνομάζονται· ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα Φερεκράτους Μεταλλεῖς. Μεταλλεύει, ζητεῖ· ὀρύσσει· ἀνασκάπτει. Μεταλλήξαντι, μεταβληθέντι· παυσαμένῳ. Μεταλλῆτις, γῆ τις. Μετάλλησαν, ἐπεζήτησαν. Μέταλλος, λίθος· θάλασσα· προμνήστρια. Μετάλμενος, ἐφαλλόμενος. Μεταλώφεον, ἀντὶ τοῦ ἐπαύσαντο. Μεταμάζιον, τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν· ἢ τὸ ὑπὲρ τῶν μαζῶν· ἢ τὸ μετὰ μαζῶν. Μεταμαθεῖν, μεταγνῶναι· Ἀριστοφάνης· οὐδ' αὖ μεταμάθῃς τοῦτο· μεταμαθεῖν ἔλεγον κυρίως, τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν ἀφιεμένου τοῦ πρώτου. Μεταμείβων, μεταλλάσσων. Μεταμέλεια ἐστί, δυσαρέστησις ἐπὶ πεπραγμένοις· καὶ μεταμέλεια ἡ μετάνοια. Μεταμέλειν, σχῆμα παρὰ σύνθετον ἐκ τοῦ μεταμέλομαι, καὶ μετανοῶ καὶ μεταγινώσκω. Μεταμελος ἄνθρωπος, καὶ μετάμελος ἡ μεταμέλεια· Λιβάνιος ἤ μὴν παρὰ χρῆμα μετάμελος εἰσῆλθεν, αὐτοῦ, κατάγνω τῶν πεπραγμένων. Μεταμελοῦμαι, παθητικῶς ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις· οἷον μεταμελοῦμαι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων· ἔχει δὲ πρόσωπον· καὶ μεταμελεῖ μοι τοῦ πταίσματος· καὶ μεταμέλει μοι ἐπὶ τῷ πταίσματι. Μεταμέμβλεται, μεταμελήσεται. Μεταμήθεια, μετάνοια. Μεταμίξ, ἀναμίξ· μετὰ μίαν. Μετάμιξις, μεταπνοή. Μεταμόρφωσίς ἐστι, μόρφωσις· μεταχαρακτηρισμὸς καὶ μετατύπωσις σώματος, εἰς ἕτερον χαρακτῆρα· καὶ μεταμορφοῦται. Μετ' ἀμύμονας, πρὸς τοὺς ἀγαθούς. Μεταμφιάσκεσθαι, ἐνδύσασθαι ἐσθῆτα. Μεταμφιέσθαι, μετενδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα. Μεταμώλιον, μεταμελείας ἄξιον· γράφεται δὲ καὶ μεταμώνιον ὅ ἐστι μάταιον μετὰ ἀνέμων φερόμενον· ἀπὸ γενικῆς πληθυντικῆς γίνεται κτητικὸς τύπος εἰς ος τῷ ι παραληγόμενος· οἷον ἀμμῶν ἀμμώνιος· ἀνέμων, ἀνεμώνιος. Μεταμώνια, ἢ μεταμώλια γράφεται· γίνεται τὸ μεταμώνια παρὰ τὸ μηονεῖν μηόνια· καὶ κατὰ κρᾶσιν καὶ σύνθεσιν μεταμώνια· ὁμοίως τῷ ἐπιβοήσομαι, ἐπιβώσομαι· καὶ ἀττικῶς μεταμώλια· ὡς καὶ νίτρον λίτρον· καὶ ἄλλα πολλά. Μεταμώνια, τὰ μάταια καὶ μὴ ὀνοῦντα ὅ ἐστιν ὠφελοῦντα· ἵνα ἐκ τοῦ μὴ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ὀνῶ ἔχῃ κρᾶσιν ἡ λέξις τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δῶμα γίνεται καὶ τοῦ σιωπῇ· εἰ δὲ καὶ μεταμώλια γράφεται, εἴη ἂν ὁ σχηματισμὸς ἀττικός· Ἀθηναῖοι ἀντὶ τοῦ ν ἔστιν ὅτε τὸ λ τιθέασιν· ὁποῖον καὶ τὸ νίτρον καὶ ὁ πνεύμων, ἃ ἐκεῖνοι λίτρον καὶ πλεύμονα φασί. Μετανάστην, φυγάδα· μέτοικον· ἀπὸ τοῦ ναίω, ὁ μέλλων νάσω· νένασμαι· νάστης· καὶ μετανάστης. Μετανεγνώσθη, μετανεπείσθη· τὸ ἀναπεῖσαι ἀναγνῶναί φασι. Μετ' ἀνέρας, μετὰ τοὺς ἄνδρας. Μετανθεῖ τὴν ἶριν, ἤγουν μεταλλάσσει τὸ χρῶμα. Μετανιπτρον, ἢ μετανιπτρίς, ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπαμψᾶσθαι διδομένη κύλιξ· οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν. Μετάνοια, Συνεσίας ἀπὸ πταισμάτων ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἀγαθόν, ἐπιστροφή. Μετάνοια, καὶ μεταμέλειαν λέγομεν καὶ μετάγνωσιν· καὶ τὰ ἀπαρέμφατα, μεταμελῆσαι, μετανοῆσαι, μεταγνῶναι. Μετάνοιά ἐστι, συναίσθησις ψυχῆς ἐφ' οἷς ἔπραξεν ἀτόποις· ἢ πρὸς τὸ κρεῖσσον ἐπιστροφή. Μετανοῶ, ἐπὶ τοῖς

πεπραγμένοις καὶ προνοοῦμαί σου, καὶ μετανοῶ σοι γράφεται. Μεταξύ, ἀντὶ τοῦ διὰ μέσου. καὶ μεταξύ, ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ. Λιβάνιος ἐν τῷ, ἦλθες Τηλέμαχε καὶ σοῦ δέομαι μὴ μεταξὺ λέγοντος ἀπαντᾶν. Μεταξὺ ἐν τῷ μέσῳ. μεταξύ, τοῦ ὄρους καὶ τῆς θαλάσσης. μεταξὺ τυφλούμενος λέγεται Ἀλέξανδρον δόξαντα συνεῖναι περὶ τὰ ὄμματα. μεταξὺ ἀναγινώσκων τοῦ τετρίνισα. Μεταπαιφάσσουσαι, καὶ μεταπαιφάσσεσθαι, τὸ διαλάμπον σημαίνει. Μετὰ πᾶσιν, ἐν πᾶσι. Μεταπαυόμενοι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀμείβοντες ἀλλήλους ὥστε παύεσθαι μὲν τούτους, ἑτέρους δὲ μάχης ἄρχεσθαι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀναπαυόμενοι. Μεταπαυσωλή, συνθέτως ἡ παῦσις ἣν ἔφη Ὅμηρος καὶ ἀνάπαυσιν. Μεταπείσασθαι, μεταπεισθῆναι. Μεταπέμπεσθαι, παθητικῶς χρὴ ἐκφέρειν. ἤτοι διά τινος προσκαλεῖσθαί τινα. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης. ἔστι δέ μοι τοῦτ' ἄλλο θαυμαστόν, ὅπως χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται. κἀκεῖνο. ὑμεῖς ἔτι με ἐνταυθοῖ μεταπέμψεσθον. μετακαλέσασθε. Μεταπεσεῖσθαι, μεταβληθῆναι. Μεταπεσεῖν, τὸ ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν. ἢ τὸ ἐναντίον. Μεταπλασμός ἐστιν, ἐναλλαγὴ λέξεως εἰς ἑτέραν λέξιν τῆς αὐτῆς πτώσεως, ἢ τοῦ αὐτοῦ χρόνου. οἷον, τῷ κλάδῳ, τῷ κλάδι. ἰὼ ὄσσω, ἰὼ ὄσσε. τῇ ὑσμίνῃ, τῇ ὑσμῖνι. τῇ ἀλκῇ, τῇ ἀλκί. τῷ ἀΐδῃ, τῷ ἀΐδι. ἴε, ἴθι. δίδε, δίδοθι. περὶ παρί, περὶ παρίη. γνοῖμι, γνοίην. δοῖμι, δοίην. εἰδοῖμι, εἰδοίην. κλῦε, κλῦθι. ταῦτα μετεπλάσθη ἀπὸ τελικοῦ δηλαδή, εἰς τελικόν. ὅμοιον πάθος καὶ ἐν ἐπιρρήμασιν. ὥσπερ ὅτε τὸ διχῆ, δίχα φαμέν. καὶ τριχῆ, τρίχα. καὶ τὸ σαφῆ, σάφα. καὶ ἐν τούτοις γάρ, τελικῶν γέγονεν ἐναλλαγή. Καινός τίς ἐστι μεταπλασμὸς τῶν εὐθειῶν τῶν εἰς ης ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ὅτε εἰς α μεταπλασθῶσι κατὰ τὴν λήγουσαν. οἷον ὅτε ὁ τοξότης, τοξότα λέγεται. καὶ ὁ ἱππότης, ἱππότα. καὶ αἰχμητής αἰχμητά. καὶ κυανοχαίτης, κυανοχαῖτα. καὶ ἠπύτης ἠπύτα ὁ κῆρυξ. ἤγουν φωνητικός. παρὰ τὸ ἀπύω τὸ φωνῶ. οἱ μὲν γὰρ μεταπλασμοὶ ὡς προεγράφη, ἀπὸ τελικοῦ γίνονται εἰς ὁμοιόπτωτον τελικόν. οἷον, τὸ ἀλκῇ ἀπὸ τοῦ η εἰς ι. μεταπλασθὲν ἐν τῷ ἀλκὶ πεποιθώς, ἅπερ εἰσὶ καὶ ἀμφότερα τελικὰ δοτικῆς. ὡσαύτως καὶ τὸ ὄσσω δυϊκόν, ὃ δηλοῖ τοὺς ὀφθαλμούς μεταπλασθὲν ἐν τῷ ὄσσε, εἰ καὶ συγγενὲς μετέπεσε τελικόν. καὶ γὰρ καὶ τὸ μεταπλασθὲν ω εἰς ε, εἰ καὶ μεταπέπλασται τελικά εἰσι τῶν δυϊκῶν. ὁμοίως ἔπαθε καὶ τὸ ἐρυσάρματοι ἵπποι, ἐν τῷ ἐρυσάρματες. καὶ ἡ οι γὰρ δίφθογγος καὶ ἡ ες συλλαβή, εὐθείας πληθυντικῆς εἰσι τελικά. τὸ μέντοι ἱππότης ἱππότα καὶ τὰ ὅμοια, ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν εἰς α μεταπεσόντα, μεταπλασμὸν παράδοξον ἔπαθον. καὶ ἴσως οὐδὲ μεταπλασμὸν τὸ τοιοῦτον κλητέον. τὸ γὰρ α τοῦτο, οὐκ εὐθείας ἑνικῆς ἀρσενικῆς ἐστι τελικὸν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ κλητικῆς τῆς, ὦ ἱππότα. καὶ ὦ τοξότα. ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Βοιωτῶν καὶ Αἰολέων ὁ τοιοῦτος τύπος τοῦ σχηματισμοῦ. διὸ καί τινα ἐκ τῶν τοιούτων προπαροξύνονται. ὡς τό, μητίετα Ζεύς. Μετὰ πληθύν, ἐν τῷ πλήθει. Μεταπλομένοισι, τοῖς ἐξ ἀνθρώπων γενομένοις θεοῖς. Μεταποιεῖται, μετασκευάζεται. φροντίζει. ἀντιποιεῖται. γενικῇ. Μεταποιοῦμαι, φροντίζω. Μεταπόντιος, πόλις Ἰταλίας ἀπὸ Μεταπόντου τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ. καὶ Μεταπόντιος, διαπόντιος. Μεταπορεύδην, ἐπελθών. μετελθών. Μεταπρέπειν, καὶ ἐκπρέπειν ταυτόν. εἰ δὲ μὴ αὐτὸ ἐν χρήσει κεῖται, ἀλλ' ὁ ἐκπρεπὴς πολλαχοῦ εὕρηται ὥσπερ καὶ ὁ ἀριπρεπὴς καὶ ὁ εὐπρεπής, καὶ ὁ διαπρεπής. Μεταπρέπειν γαστέρι μάργῃ, ἀστείως ἐρρέθη, ἀντὶ τοῦ ἐκπρεπὴς ἦν περὶ γαστριμαργίαν. εἴρῃ ἀπληστία. τοῦτο γὰρ ἡ μάργη γαστὴρ διαλελυμένως ἐρρηθεῖσα. ὁμοίως τῷ πόλις ἄκρη, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Μεταπρέπειν, καὶ ἀρίγνωτον εἶναι, ταυτόν. Μετ' ἄπρηκτος, ἄπρακτος. Μεταπροπάλιζαι, ἐπιστρέφουσαι. Μεταπύργιον, τὸ ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν περὶ τοῦ τείχους πύργων μεταπύργιον ἐλέγετο. οὕτω καὶ Θουκυδίδης πολλάκις. ὥσπερ ἐν τῷ τρίτῳ. Μετάρσιος, ὑψηλός. μετέωρος. Μεταρσιολεσχεῖν, τὸ στενολεσχεῖν περὶ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων, οἷον περὶ τοῦ καπνοῦ λεπτολογεῖν. ὡς ἔστιν εὑρεῖν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Μετασκευάζω, τὸ τὰ δεδημιουργημένα μεταποιῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς ὁ θεολόγος. πάντα ποιῶν καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ βέλτιον. μετασκευάσασθε, ἀντὶ τοῦ τὴν σκευὴν ἀλλάξετε. σκευὴ δὲ λέγεται, τὸ ἔνδυμα. ὅθεν καὶ σκευάζομαι τὸ ἐνδύομαι. καὶ μεταίρω, ὃ γέγονεν ἀπὸ τῶν σκευῶν. σκευὴ δὲ οἷς χρώμεθα κατ' οἴκους πρὸς ὑπηρεσίαν, ἃ καὶ ἔπιπλά φασι. δηλονότι τὰ κοῦφα καὶ πρὸς περιαγωγὴν ἕτοιμα. τὸ γοῦν ἐξ οἰκίας εἰς ἑτέραν οἰκίαν τὰ τοιαῦτα δὲ σκεύη μετατιθέναι μετασκευάσασθαί φασιν οἱ Ἀττικοί. ὁ Θουκυδίδης λέγει. οἱ Ἀθηναῖοι διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευασάμενοι ἐς τὰς ναῦς ἐμβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο. ἀντὶ τοῦ ἐνέθηκαν ἀναβιβάσαντες περὶ νεῶν τὰ αὐτῶν σκεύη. ἤγουν τὰ πρὸς χρείαν ζωῆς ὄντα. ἐκ τούτου καὶ συσκευάζω τὸ κοινῶς συμβάλλω. ὃ καὶ ἐπὶ πανουργίας χρῶνται. οἷον συσκευασάμενοι δόλον. καὶ ἀποσκευάζομαι τὸ ἀποσείομαι καὶ ἀπορρίπτω. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων ἅ τινα κλύδωνι συνεχόμενα, καὶ τῆς θαλάττης ἔργον γενέσθαι κινδυνεύοντα. τὰ σκεύη ἀπορρίπτουσιν ὅπως ἐκ τοῦ κλύδωνος διασώζωνται. Μετασπῶν, σύστοιχόν ἐστι τῷ ἐπισπῶν. καὶ ἐπισπώμενος. καὶ ἐπισπεῖν. καὶ τοῖς ὁμοίοις. δηλοῖ δὲ τὸ καταλαβών. γενόμενον ἐκ τοῦ μετέσπον. ἔστι δὲ μετοχὴ ἀορίστου δευτέρου, καθὰ καὶ τὸ ἔπεσπον ἐπισπῶν ἐπισπεῖν ἐπισπέσθαι ἐπισπόμενος. Μεταστήσω, ἀντὶ τοῦ μεταλλάξω. μετασταθμήσω. ἢ ἀνταλλάξω, [illegible] ἐκ μεταφορᾶς τῶν διὰ σταθμοῦ ἀντικαταλλασσόντων. Μεταστοιχεῖ, λέγεται τὸ περὶ στίχον. στοῖχος δὲ ἡ περὶ βάθος στάσις τῶν χορευτῶν. καὶ ἔστιν μεταστοιχεῖ, τουτέστιν περὶ στίχον, καὶ τάξιν τινά. Μετασχεῖ, κοινωνεῖ. Μετασχηματίσει, μεταλλάξει. μεταμορφώσει. μεταβαλεῖ. Μετασχηματισμός, τῆς τοῦ θεωροῦντος θεωρίας, μεταποίησις, πρόσκαιρος οὖσα, ἡ ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἐν ἀληθείᾳ μεταποίησις. Μετατρέπῃ, ἐπιστροφὴν ποιῇ. καὶ φροντίζεις παρ' Ὁμήρῳ. οἷον, οὔτε μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις. ὅ ἐστι λόγον ἔχεις. τὸ ἀλεγίζειν ἑρμηνεία τοῦ μετατρέπῃ. τὸ δὲ ἀλεγίζειν, ἐκ τοῦ ἀλέγειν. Μετατίθεσθαι, ἀλλοιοῦσθαι. Μετατρέπομαι, ἤγουν ἐπιστρέφομαι. Μετατάττω, τὸ ἐν ἑτέρᾳ τινὰ τάξει μεθιστῶ. μετέταξεν ὁ διδάσκαλος τὸν παῖδα ἐν ἑτέρᾳ τάξει. καὶ χορῷ φοιτητῶν. μετατάττεται δὲ ὁ παῖς, ἐπὶ πάθους. Μετατίθημι, τὸ μεθίστημι. οἷον τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου ἐφ' ἕτερον ἄγω. μετατίθεμαι, τὸ μεταβάλλομαι καὶ μετανοῶ, καὶ μεταμέλομαι τὴν πρώτην πεῖραν, καὶ ἐπιχείρησιν, καὶ οἷον μεταβουλεύομαι. Μετατύπωσίς ἐστι, λέξις ἐνηλλαγμένα στοιχεῖα ἔχουσα. οἷον κατὰ παῖδα ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα. καὶ τὸ Βορέης, ἢ σβορές. καὶ τὸ ἕως, ὥες. Μέταυλός ἐστιν, ἡ ἐν τῷ παρὰ λεγομένῃ

σολά· οὐ ὄρνιθες ἦσαν. ἀριστοφάνης λημνίαις· καὶ μένανδρος θαΐδι. Μεταφορά ἐστι, λέξις μεταφερομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου
ἐπὶ τὸ μὴ κύριον, ἐμφάσεως ἢ ὁμοιώσεως ἕνεκα· ἐμφάσεως μὲν, οἷον αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μεμαῶσα· ἡ γὰρ μεμαῶσα λέ
ξις, ἥ τις ἐστὶ προθυμουμένη, ἰδίως ἐπὶ ἐμψύχου τασσομένη· νῦν μὲν ἐπὶ ἀψύχου τοῦ δόρατος τέτακται· ὁμοιώσεως δὲ,
οἷον πάντες δ᾽ ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακου ἴδης· καὶ οὔρεος ἐκ κορυφῆς· πόδες γὰρ καὶ κορυφαὶ ἐπ᾽ ἀνθρώπου ῥηθεῖσαι
κυρίως· ἐπὶ δὲ ὄρους ὑπώρεια· καὶ ἀκρώρεια· γίνεται ἡ μεταφορὰ τετραχῶς· ἀπὸ ἐμψύχου ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν τις τὴν ἀ
κρώρειαν τοῦ ὄρους κορυφὴν ἢ κεφαλὴν εἶναι λέγῃ· τὰ δὲ κάτω καὶ παρὰ τὴν πεδιάδα, πρόποδας, ἢ πόδας· κορυφὴ γὰρ
καὶ κεφαλὴ καὶ πόδες κυρίως, ἐπὶ ἐμψύχων λέγονται· ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, ὡς ὅταν εἴπῃ, κριὸς ἐλεπίσθη· δέ
ον εἰπεῖν ἐξεδάρθη· ἀπὸ δὲ ἐμψύχου ἐπὶ ἔμψυχα· ὡς ὅταν τις τὸν βασιλέα ποιμένα λέγῃ λαοῦ· ποιμὴν γὰρ ὁ τῶν προβά
των κυρίως, καὶ νομεὺς λέγεται· καὶ ἀμφότεροι ἔμψυχοι ὅτι βασιλεὺς καὶ ὁ νομεύς· ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, ὡς ὅταν
τις ἄνθρακα πυρὸς ἐν σποδῷ κρύψας λέγῃ, σπέρμα πυρὸς διασώσασθαι τοῖς ὑγροῖς συμβέβηκεν· ὡς ἐπὶ δὲ ὀνομάτων,
οὕτω καὶ ῥημάτων εἰσὶ παρὰ τῷ ποιητῇ μεταφοραί· οἷον ἠϊόνες βοάουσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω· ἀντὶ τοῦ ἠχοῦσι. Μεταφο
ρά ἐστιν ἀπὸ κυρίως δηλουμένου πράγματος, ἐφ᾽ ἕτερον μετενηνεγμένη, μετὰ τῆς ἀμφοῖν ἀναλόγου ὁμοιότητος· καὶ πολ
λή ἐστι καὶ ποικίλη παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷόν ἐστιν ἧκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο· καὶ νῆσος τὴν πέρι πόντος ἐστεφάνω
ται· ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἄνθρωπον, τοῦτον καὶ ἡ ἀκρώρεια πρὸς τὸ ὄρος· καὶ ὃν στέφανος πρὸς τοῦτον ὃν περίκει
ται, τοῦτον θάλασσα πρὸς νῆσον. Μεταφράζεσθαι ὅμηρός φησι, τὸ μεταβουλεύεσθαι· ὡς ἐν τῷ μεταφραζόμεθα· καὶ αὖ
θις ὑστεροβουλίας ἐστὶ σκοπός· ὅθεν καὶ ἐπιφράζεσθαι καὶ ἐπιμυθεύεσθαι λέγεται. Μετάφρασις, ἑρμηνείας ἀλλοίωσις τὴν
αὐτὴν φυλάττουσα διάνοιαν. Μετάφρενον λέγεται, τὸ ἀπὸ αὐχένος ἕως ὀσφύος· μᾶλλον δὲ τὸ ἀντικρὺ ὄπισθεν τῶν
φρενῶν· μετὰ φρενόν ἐστι τὸ μεσηγὺ ὤμων. Μετάφρενα, τὰ νῶτα ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν κεῖται· φρένες δὲ ὑμένες
εἰσὶ μεταξὺ τῆς καρδίας καὶ τοῦ ἥπατος. Μεταχειρίζω, καὶ μεταχειρίζομαι, ταυτὸν συντασσόμενα αἰτιατικῇ· τὸ μὲν τὸ
μεταχειρίζομαι, ἐνεργητικόν ἐστι καὶ συντάσσεται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δοτικῇ, ὅτε δηλαδὴ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἐπιχει
ρῶ· ἔστι δὲ καὶ τὸ μεταχειρίζω, ἀττικώτερον ἐνεργητικόν. Μεταχειρίζομαι τὸ ἕτερον ἀφεὶς, ἕτερον εἰς χεῖρας λαμβά
νω· μεταχειρίζομαι τὸ φονεύω καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ· μεταχειρίζομαι καὶ μεταχειρίζω, τὸ οἰκονομῶ· μεταχειρίζω
τὸ τόξον, ἢ τὸ δόρυ. Μεταχωρῶ, τὸ μεταβαίνω καὶ μεθίσταμαι· ὡς ἀριστείδης· καὶ οὕτω φανήσεται, μεταχωρήσει τὰ ὀ
νόματα ταῦτα ἀντὶ τοῦ μεταβήσεται. Μεταχρωνύντης, ἀντὶ τοῦ, μετασχηματίζοντες. Μεταψαίρων, μεταφέρων.
Μεταψαλάσσειν, μετατιθέναι. Μεταψέφειν, μεταμελεῖσθαι. Μεταψέφω, μεταβουλεύομαι. Μετέβαλεν ἕτε
ρον· καὶ μετέβαλεν ἀντὶ τοῦ μετεβλήθη, συνέσιος· μετέβαλεν ἡ γλυκύτης τοῦ βίου. Μετεδίωξαν, διῆλθον· αἱ δὲ νῆες
πολλοὺς μετεδίωξαν τόπους. Μετέθηκε τὸ σκεῦος, καὶ μετεσκεύασε τὴν περιουσίαν· ὥς τι τὸ μεταστῆσαι, ἐπὶ ἐμψύ
χων· τὸ δὲ μεθεῖναι καὶ μετασκευάσαι ἐπὶ πραγμάτων. Μέτει, καὶ ἔξει, ἴωνες· ἴω· ὁ παρατατικὸς, ἴον· ἴες· ἴε·
καὶ κατὰ μετάθεσιν· εἶ καὶ μετὰ τῶν προθέσεων μέτει καὶ ἔξει. Μέτειμι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀντὶ τοῦ μετελεύσομαι
λαμβάνεται· μέτειμι ἐκεῖσε, ὅθεν ἀπέσχισας με τοῦ λόγου· ἤγουν μετελεύσομαι· ὅθεν ἀπέκοψάς με. Μετεῖναι,
προσήκειν· διαφέρειν. Μέτεισι, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύει· καὶ ἐρευνᾷ ὡς τὸ μέτεισι τὰ θηρία ὁ κυνηγέτης·
ἀντὶ τοῦ μεταθεῖ καὶ διώκει· λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα ἔρχεται· τῆς μετὰ ἐπὶ τῆς δευτέρας σχέσεως λαμβανομέ
νης. Μέτεισιν ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐπὶ ἀσκήσεως· καὶ γυμνασίας· καὶ παιδεύσεως οὕτινος οὖν· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τιμω
ρίας καὶ κολάσεως. Μέτεισιν ὁ θεός· καὶ μετέρχεται διὰ τὰς ἁμαρτίας τοὺς ἐπαΐοντας· μέτεισιν ἀντὶ τοῦ μετελεύσε
ται καὶ κολάσει. Μετεισάμενος, πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος. Μετεισάμενος, ἤγουν μετελθών· οὗ τὸ θέμα εἴω ποιητι
κῶς. Μετείω, ἀντὶ τοῦ σύνειμι· πρωτότυπον δὲ ἄλλου μετίω· ἐξ οὗ μετίησι· τὸ σύνυπαρχε· παρὰ τῷ ποιητῇ. Μετ᾽ ἐκεῖ
νον, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας· ἤγουν δι᾽ ἐκεῖνον τὸν λαέρτην. Μετεκίαθεν, μετ᾽ αὐτοὺς ἦλθε· κίω κιάθω· ὡς διώ
κω, διωκάθω. Μετεκίαθον, μετήρχοντο· περιήρχοντο· μετῆλθον· ἐπεδίωξαν. Μετελεύσομαι, ὅμηρος πάριν μετελεύ
σομαι· ταυτόν ἐστι τῷ μετὰ σὲ εἰς τὸν πάριν ἐλεύσομαι· οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρον ἐπὶ ἀμύνης καὶ ἐκδικήσεως τὴν λέξιν τεθείκασιν· ἤδη
μετῆλθεν ἡ δίκη τὸν κακόν· δύναται δὲ τὸν πάριν μετελεύσομαι, καὶ ἁπλῶς νοηθῆναι ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν πάριν ἐλεύσομαι·
ἐν τῷ πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί· φανερῶς δὲ ἡ μετὰ πρόθεσις, ὑστεροχρονίαν δηλοῖ· ἵνα λέγῃ, ὅτι μετὰ τὴν ἑκάβην
ὥρμων ἀκολουθοῦσαι αὐτῇ. Μετελθεῖν, τὸ μετέρχεσθαι. Μέτελθε, ἄπελθε. Μεταλύειν, μεταγινώσκειν· μετα
νοεῖν. Μετ᾽ ἐμὲ, πρὸς ἐμέ· ὡς ἐμέ. Μετέμελλε πᾶσι, τῶν πεπλημμεληκότων. Μετεμόχλευσε, μετεφύτευσε. Μετ᾽
ἐμφάσεως, μετὰ φανερώσεως. Μετένδημος, μετὰ δῆμος. Μετενεγκεῖν, τὸ μετακομίσαι. Μετενίσσετο, σημαίνει
τὸ μετῆλθε· νίσσω γὰρ τὸ πορεύομαι. Μετενείσσετο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη· μετῆλθε· διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ παλαιοί·
ὡς ἀπὸ τοῦ νέω νείω νείσω [illegible] κείω κείσω· καὶ χείω· χείσω· τὸ χωρῶ· οἱ ὕστερον διὰ τοῦ ι γράφουσιν· ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νίσ
σω· μετὰ τῶν δύο σσ. Μετεξέτεροι, ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ λέγουσιν ἴωνες· καὶ μετεξέτεροι ἔνιοι. Μετέπειτα, μετὰ ταῦτα.
Μετεποίησε, μετεσκεύασε. Μετέπρεπεν, διέπρεπεν. Μέτερρα· τοῦτο τὸ πάθος τῆς αἰολικῆς ἐστι διαλέκτου·
οἷον αἰτιατικῇ τὰ μέτερρα· ὁ γὰρ μέτριος μέτερρος παρ᾽ αὐτοῖς εἴρηται. Μετερρυθμισμένα, μετεσχηματισμένα. Μετέρχο
μαι, τὸ τιμωροῦμαι· καὶ ἀπέρχομαι τὸ αὐτὸ καὶ κολάζω· ἀλλὰ καὶ ἀσκοῦμαι καὶ παιδεύομαι, καὶ κολακεύω. Μετέρχεται,
ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖ· καὶ ἁπλῶς ἐργάζεται· λιβάνιος· οὕτω πάντα μετέρχονται· μετέρχεται τὸ βιβλίον, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ ὅλε
σον διέρχεται· καὶ μετέρχεται, ἀντὶ τοῦ κολάζει· ἀφθόνιος· καὶ τὰ μὲν ἁμαρτήματα τῶν παίδων μετέρχονται. Με
τεσσεύοντο, μετεδίωκον· ἐφώρμων, ἐπορεύοντο. Μετεστειλάμην, μετεπεμψάμην. Μετέστησε τὸν ἄνθρωπον, ἀντὶ τοῦ
ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μετεβίβασε τόπον. Μέτεστιν, ἀντὶ μετουσία ἐστὶν, ἢ μετοχή· καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς εἰς
γενικήν· οἷον μέτεστί μοι τούτου· ἤγουν μετουσία ἐστί μοι τούτου· ἤγουν μετοχή. Μέτεστί μοι τοῦδε· καὶ μέτεστί μοι τόδε·

ὥσπερ μέλει μοι τοῦδε, καὶ μέλει μοι τὸ δὲ φαμέν. Μετέσχεν, ἐκοινώνησε. Μετέσχον, μετέλαβον. Μετέστραπτεν, ὁ παρὰ μυθικῶς μὲν δηλοῖ τὸ ἐστράφη· ὡς αἴδη τις ὁ τῆς κόμης ἀψάμενος· ἀλληγορικῶς δὲ, τὸ μετεβλήθη τοῦ θυμοῦ, ἢ ἐπεστράφη τοῦ φρονῆσαι· καθὰ τὸ, οὔτι μεταστρέπτῃ οὐδ' ἀλεγίζεις. Μετέχω, κοινωνῶ· μεταλαμβάνω. Μετέφη, προεῖπεν· ἐδημηγόρησε. Μετέχω, καὶ συμμετέχω σοι τοῦ πάθους· καὶ μετέχω σοι τὸ ἴσον πάθος ὡς ἀριστοφάνης· οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί. Μετέχω, τοῦδε καὶ μετέχω τὸ δὲ φαμέν· καὶ εὕροις ἂν τοῦτο οὐ μόνον παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογογράφοις. Μετέχων, μεταλαμβάνων. Μετεωρίζει, ὑψοῖ. Μετεωρίζω σε τῆς γῆς· μετεωροπολεῖ, οὐράνια σκοπεῖ. Μετεωροκοπεῖν ἐστι κυρίως, τῷ ἀνάτει τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλασσαν συγκόπτειν. Μετεωρολέσχης, ὁ τὰ μετέωρα καὶ ὑπὲρ ἑαυτὸν φλυαρῶν. Μετεωρολόγοι, μεγαλορρήμονες. Μετέωρον, ὑψηλὸν καὶ μέγα· μετήωρον δὲ, τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· μετέωρα, ὑψηλὰ καὶ οὐράνια· περὶ ὧν τοῖς φιλοσόφοις τὰ ζητήματα. Μετεωροπόλων, τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων. Μετέωρος, ὁ κοῦφος· καὶ εἰς ὕψος αἰρόμενος· καὶ μετεωρίζω, ἐκ τοῦ ἀείρω, τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὀείρω· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ι, ἐόρω· καὶ ἐκτάσει τοῦ ο, εἰς ω, ἑωρῶ· καὶ μετεωρῶ· καὶ μετεωρίζω· καὶ μετέωρον. Μετεωροφένακας, τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας ὡς ἀριστοφάνης· φενακίζειν γάρ ἐστι, τὸ ἀπατᾶν· περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγει. Μετῆ, ἔξη. Μετήει παρὰ πόδας τὸν παρανομοῦντα ἡ θεία δίκη· τουτέστιν ἐκόλασεν αὐτίκα. Μετήεισαν, ἱκέτευσαν. Μετήεται, μεταποίηται, ἢ μεταποιεῖται. Μετῆκε, μετεμελήθη· ἱκέτευσε. Μετῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐκόλασε· καὶ ἀντὶ τοῦ μετέπεσεν· ἀφθόνιος· τὸ ῥόδον τὴν ἀρχὴν λευκὸν γεγονὸς, εἰς ὃ νῦν ὁρᾶται μετῆλθε. Μετῆλθεν, ἐτιμωρήσατο, μετεμελήθη. Μετήλλαξαν, μετήμειψαν. Μέτην, μέσην· μετουσίαν. Μετήορα, τὰ κοινῶς μετέωρα· ὡς γὰρ ἐκ τοῦ ἀείρω τὸ συζυγῶ παρήορος ἵππος ὁ παρεζευγμένος, οὕτως ἐκ τοῦ ἀείρω τὸ κουφίζω, καὶ ἄνω φορῶ τὸ μετήορον· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ μετέωρον, καθὰ περίεργον σκευωρίαν· ἐκ τοῦ ἀείρω γάρ φασιν ἄορος· ὁ εἰς ἀέρα ἐλαφρωθείς· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε καὶ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω ἐν συνθέσει μετέωρον. Μετ' ἤχου, μετὰ κραυγῆς. Μετίασι, τὸ μετέρχονται, καὶ ἐπιτηδεύουσιν οἱ νέοι μετίασι τὰ βιβλία· μετίασι τὸ τιμωροῦνται καὶ κολάζουσιν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μετιόδοιτο, ὑπερέδοιτο, ἀτιμάσειεν· μεταφορήσειε. Μετιέτα, ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ὅ ἐστι βουλευτικός· βοιωτῶν δὲ καὶ αἰολέων ὁ τοιοῦτος τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός· οἷον αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέστα· ἀντὶ τοῦ ὁ θυέστης· καὶ ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης· καὶ νεφεληγερέτα, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης· καὶ κυανοχαῖτα, ἀντὶ τοῦ κυανοχαίτης· παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α λήγει. Μετιώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀνιχνεύσωμεν· μάξιμος· ἀλλὰ τὸν διογένην μὲν ἐῶμεν· μετιώμεθα δὲ τοὺς νομοθέτας. Μετιτῆλαι, αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι. Μετ' ὄγμους, τὰς ἐπιστίχων φυτείας. Μετοικεσίαν, αἰχμαλωσίαν· μετοικεσίαν βαβυλῶνος. Μέτοικον, φυγάδα· μέτοικοι δὲ λέγονται, οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἄλλην οἰκοῦντες. Μετοίκιον, ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ ἀρισταγόρου· μέτοικος μέν ἐστιν ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον, ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι καταστησάμενος· ἐδίδουν δὲ ὑπὲρ αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος, δραχμὰς δώδεκα· ὅπερ ὠνόμαστο μετοίκιον, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ δώδεκα δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον· ἡ δὲ γυνὴ, ἕξ· ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δ' ἐκείνου, αὐτὴ τελεῖ· ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον, ἄλλοι τέ τῶν κωμικῶν δεδηλώκασι, καὶ ἀριστομένης· ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς, τὰς σκάφας ἐκόμιζον. Μετοικῶ καὶ μεταναστεύω, ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως εἰς ἑτέραν· ὅθεν μέτοικός ἐστιν, ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν εἰς ἑτέραν, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ὡς ξένος ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἴκησιν αὐτόθι καταστησάμενος. Μετοίχεσθαι, τὸ εἴς τινα ἐλθεῖν· οἷον κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν. Μετοίχεσθαι καὶ μετέρχεσθαι εἰπεῖν, ταυτὸν ὡς δηλοῖ τὸ ἄταρ σὺ πόλινδε μετοίχεο. Μετοιωνίσασθαι, ἀντὶ τοῦ μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν. Μετοκλάζει, γονατίζει· ἢ μεταχωρεῖ· παρὰ τὸ ἐγκλᾶν καὶ κάμπτειν τὰ γόνατα. Μετοκωχή, μετοχή· ἐποχή· ἢ ὀχεία. Μετὸν οὐδὲν αὐτῷ, ἤγουν οὐδεμίας μετουσίας οὔσης αὐτῷ. Μετὸν, ἐξὸν προϋπάρχον. Μετόπιν, κατόπισθεν. Μετόπισθεν, ὕστερον· μετὰ ταῦτα· ὕστερον· ἢ ὄπισθεν. Μέτοποι, ἄνδρες. Μετόπωρον· ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. Μετόρχιον, τὸ μεταξὺ τῶν ὄρχων· ὄρχοι δὲ καλοῦνται τὰ μέσα τῶν ἐλαιῶν, καὶ τῶν ἀμπέλων· ἄλλως· μετόρχιόν ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων πεδίον· ἐν ᾧ, ἢ σῖτος, ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. Μετ' οὐ πολὺ, μετ' ὀλίγον. Μετουσιαστικὰ ὀνόματα, οἷον χρύσειον ἔκπωμα· καὶ ἀργύρειον· σιδήρειον ὅπλον, ἃ ποιητικῶς οὕτω λέγεται, ἐνίοτε δὲ χωρὶς τοῦ ι, οἷον χρύσεον· ἀργύρεον· σιδήρεον· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς συνῃρημένως ταῦτα πάντα λέγεται· οἷον χρυσοῦν· ἀργυροῦν· σιδηροῦν· καὶ πρὸς τὰ κύρια καὶ προσηγορικά, σύνταξιν ἔχει ὡς τὰ ἐπίθετα. Μετουσῶ, περιβλέπω· ἀφορῶ· ἀποβλέπω. Μετοχαὶ, ἀντὶ ὀνόματος· ὡς ὅτε τὴν τοῦ δεῖνος φαμὲν ἐρωμένην· ἀντὶ τοῦ γυναῖκα· καὶ νοῦσον οὐλομένην, τὴν ὀλεθρίαν· καὶ ὀνόματα, ἀντὶ ἐπιρρημάτων· ὡς τὸ ἀναλὺ χαίνειν, ἀντὶ τοῦ ἀναλέως· καὶ ὠκὺ βαδίζειν, ἀντὶ τοῦ ταχέως· καὶ ἀντωνυμίαι ἀντὶ ἐπιρρημάτων· ὡς τὸ ἄλλῃ, ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ· καὶ ταύτῃ, ἀντὶ τοῦ οὕτως· καὶ σύνδεσμος ἀντὶ προθέσεως· οἷον ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς, ἐν τῷ πυθῶδε· ἤγουν εἰς πυθώ· καὶ ἀγορήνδε· καὶ οἴκαδε, καὶ φύγαδε, ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγορὰν καὶ εἰς οἶκον καὶ εἰς φυγήν· ἔστι δὲ καὶ ἐξ ἀντιστρόφου καὶ πρόθεσιν εὑρεῖν ποτὲ λαμβανομένην ἀντὶ συνδέσμου· ὡς ὅτε τις εἴπῃ, ὅτι ἐκ τῶνδε τάδε γενήσεται· τουτέστιν, ἕνεκα τούτων. Μετοχετεύσας, μεταγαγών. Μετοχαῖς χρῆσθαι ἀντὶ τῶν ὀνομάτων, τῶν ἀττικῶν ἐστιν· οἷον ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα· καὶ ὅμηρος· πεπνυμένον λέγει, ἀντὶ τοῦ πινυτόν. Μέτοχος, κοινός. Μετοχὴ, ἐνίοτε ἔξωθεν λαμβάνεται, ὡς τὸ πρὸς τὴν ἄρκτον πλεόμεν· τὸ γὰρ ἐντελὲς ἦν πρὸς τὴν ἄρκτον ἀφορῶντες· πολλάκις καὶ μετοχὴ ἀντὶ ὀνόματος λαμβάνεται, ὡς τὸ χαλεπὸν γὰρ καὶ ἐπιστάμενοί περ ἐόντα, ἀντὶ τοῦ ἐπιστήμονα. Μετοχὴ, διὰ τοῦτο λέγεται μετοχὴ, διότι μετέχει ὀνόματος καὶ ῥήματος· εἰ δὲ οὐ μεθέξει τινὸς τούτων, οὐκ ἔστι μετοχή· τὸ γοῦν ἐρωμένη, καὶ τὸ εἱμαρμένη, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ εἰσὶ μετοχαὶ, ἐπειδὴ οὐκ ἔχουσι τὸ ἰδίωμα τοῦ ῥήματος· τὰ γὰρ παθητικὰ τῶν ῥημάτων δοτικῇ συντάσσονται· οἷον τύπτομαί σοι· τὸ δὲ ἐρωμένη οὐ λέγεται τινὶ, ἀλλά

τινός· οἷον ἐρωμένη τοῦ δεῖνος· μετοχή, ὅταν μὲν σὺν ἄρθρῳ προφέρηται μᾶλλον πλησιάζει τῷ ὀνόματι· τὸ γὰρ ἄρθρον τοῦ ὀνόματος ἴδιον· ὅταν δὲ ἀνάρθρως, μᾶλλον τῷ ῥήματι· τὸ γὰρ ῥῆμα οὐ χρῆται ἄρθροις· διὰ τοῦτο καὶ πρὸς μὲν τῷ ἄρθρῳ ῥήματος ἐπιφερομένου τέλειον ἡ μετοχὴ λόγον ποιεῖ· οἷον ὁ ἀναγινώσκων προκόπτει· ὥσπερ ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος τέλειος λόγος γίνεται· δίχα δὲ τοῦ ἄρθρου οὐ δύναται ποιῆσαι λόγον τέλειον· οἷον ἀναγινώσκων προκόπτει· δοκεῖ γὰρ δύο ῥήματα εἶναι· καὶ ὥσπερ οὐδὲ ἐκ δύο ῥημάτων οὐ δύναται λόγος γενέσθαι τέλειος, οὕτως οὐδὲ ἐκ τούτων· ἀλλ' εἰ δεῖ χωρὶς ἄρθρου λόγον γενέσθαι τέλειον, ἀνάγκη ὄνομα προστεθῆναι· οἷον ἀναγινώσκων τίς, προκόπτει· μὴ τοίνυν ἄρα καὶ ἔνθα τὸ ἄρθρον πρόσκειται καὶ ὀνόματος ἔξωθέν ἐστι χρεία· οἷον ὁ ἀναγινώσκων ἄνθρωπος, προκόπτει. Μετοχαὶ εἰς ως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται· ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς διὰ τοῦ ο μικροῦ· πλὴν τοῦ γεγὼς τεθνεὼς ἑστώς· γεγηκὼς γὰρ ἦν· ἐκβολῇ τοῦ κ ἐβραχύνθη ἡ παραλήγουσα. Μετοκλάζω· ἔχει πρωτότυπον τὸ κλῶ· ἐξ οὗ πλεονασμῷ καὶ παραγωγῇ τὸ ὀκλάζειν· ὅθεν καὶ δίφρος ὀκλαδίας παρὰ τῷ κωμικῷ. Μετοκλάζει, μετακαθίζει ἐπ' ἀμφοτέροις πόδας· ὀκλὰξ γάρ ἐστι, τὸ ἐπὶ γόνυ· ὅ ἐστιν ἐγκλίνει τὰ γόνατα, διὰ δειλίαν μετακαθίζων. Μέτρα πάντα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, κατὰ διποδίαν μετρεῖται· καὶ ἀνέρχεται μέχρι τοῦ πενταμέτρου· ἔστι δὲ μονόμετρον μὲν, τὸ ἔχον πόδας δύο· δίμετρον δὲ, τὸ ἔχον πόδας τέσσαρας· τρίμετρον, τὸ ἔχον ἕξ· τετράμετρον, ὀκτώ· πεντάμετρον, τὸ ἔχον δέκα· περαιτέρω δὲ οὐ πρόεισιν· εἴρηται δὲ πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ἐπειδὴ τοῦτο οὐ κατὰ διποδίαν μετρεῖται· διὰ τὸ εἶναι τοὺς πόδας τρισυλλάβους. Μετρεῖν, ἐπὶ μεδίμνου λέγεται. Μετρεῖσθαι ἔλεγον οἱ παλαιοί, μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἤ τι τοιοῦτον ἐν δανείῳ, ἵνα ἀποδῷ· ἡσίοδος, εὖ μὲν μετρεῖσθαι, εὖ δ' ἀποδοῦναι. Μετριάζειν, τοῦτο οἱ μὲν ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν τιθέασι· μένανδρος δὲ, ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν παρὰ τὴν τῶν δοκίμων χρῆσιν. Μετριάζω, ἀμεταβάτως, τὸ μέτρια φρονῶ. Μέτριοι, ἐπιεικεῖς· μικροὶ δὲ τελεῖς· καὶ οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες. Μέτριον, καὶ καλῶς ἔχον· ἐπιεικέστατον λέγουσιν Ἴωνες. Μέτριον, τὸ σύμμετρον· τὸ ταπεινόν· καὶ τὸ ὀλίγον· μέτριον γὰρ φαμὲν ἦθος, τὸ ἔχον μετριότητα· τοῦ δὲ συμμέτρου παράδειγμα, ἀριστοφάνης· μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε; ἀντὶ τοῦ μετριότητα ἤγουν [redacted] ἀγαπῶντος· μήτε φειδωλοῦ ὄντος, μήτε ἀσώτου. Μετριοπαθεῖν, συγγινώσκειν· ἢ ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι. Μέτριος ἀνὴρ λέγεται, ὁ διαμετρῶν ἑαυτὸν τῷ ζῆν. Μέτριος, ταπεινός· ἐπιεικής. Μέτρον, τινὲς τὸ κοῖλον· παρὰ τὸ μέσον εἶναι· τὰ δὲ ἄλλα ἀπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς λέγει, παρὰ τὸ ἀρῶ, γίνεται μέτρον. Μετρονόμοι, ἀρχή τις ἀθήνησιν ἐστὶν ἡ τῶν μετρονόμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν δεκαπέντε· εἰς μὲν τὸν πειραιᾶ δέκα· πέντε δ' εἰς ἄστυ· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια εἴη τὰ μέτρα τῶν πωλούντων. Μέτιον, μεῖζον. Μέτων, ἄριστος ἀστρονόμος, καὶ γεωμέτρης γέγονε· τούτου ἐστὶν ὁ ἐνιαυτὸς ὁ λεγόμενος μέτωνος· φησὶ δὲ καλλίστρατος, ἐν κολωνῷ ἀνάθεμά τι εἶναι αὐτοῦ ἀστρολογικόν· καὶ ἄλλοι ἄλλα περὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ἀριστοφάνης· σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν; ὅστις εἴμ' ἐγώ, μέτων. Μετωνυμία ἐστὶ, λέξις ἐπ' ἄλλου κυρίως κειμένη· ἄλλο δὲ κατὰ ἀναφορὰν σημαίνουσα· οἷόν ἐστι παρὰ τῷ ποιητῇ ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ δημήτερα βωλοτομοῦσι· τὸν γὰρ πύρινον καρπὸν δηλοῖ ἀπὸ τῆς εὑρούσης δήμητρος ὀνομάσας· καὶ ὅταν εἴπῃ σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον ἡφαίστοιο· ἐν γὰρ τοῦ ἡφαίστου ὀνόματος τὸ πῦρ λέγει· ὅμοιον τοῖς εἰρημένοις καὶ τοῦτο· ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἅπτηται· λέγει γὰρ, τὰ ἐμπεριεχόμενα τῇ χοίνικι. Μετώπιον, ἢ τὸ μέτωπον καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐνώπιον, ἢ μεσόφρυον ὡς καὶ μεσομάζιον τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν· καὶ μεταίχμιον τὸ μεταξὺ δύο στρατῶν· φησὶ γὰρ ὅμηρος· μετώπιον ὀξέϊ δουρὶ ἔνυξε· καθὰ δὲ τὸ ἴχνος ἴχνιον οὐκ ἔστι παρ' ὁμήρῳ ὑποκοριστικὸν, οὕτως, οὐδὲ τὸ μετώπιον· σημειοῦνται γὰρ οἱ παλαιοί, ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ εἴρηται, μὴ εἶναι παρ' ὁμήρῳ ὑποκορισμόν· διὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς κατ' αὐτὸν ποιήσεως, εἰ μὴ ἄρα φησὶν ἐν τῷ μάλα μέγα θηρίον, ὅπερ ἐκ τῆς ὑποκοριστικῆς χθαμαλότητος ἐγήγερται, διά τε τοῦ μάλα καὶ διὰ τοῦ μέγα. Μετωπίς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος. Μετώχετο, ἐπορεύετο. Μεύει, κοιμᾶται. Μέχρι, καὶ ἄχρι, καὶ ἕως· συντάσσονται μὲν καὶ μετὰ ὀνόματος· οἷον μέχρι τοῦ τέλους· καὶ ἕως τινός· συντάσσονται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτων, ἄρθρων προηγουμένων· ὡς τὸ μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον κυρίου· συντάσσεται καὶ μετὰ ῥήματος ὑποτακτικοῦ· οὐκ αὐτοῦ τοῦ μέχρι ὑποτάσσοντος, ἀλλὰ συνυπακουομένου ἔξωθεν τοῦ ἄν, τὸ γὰρ μέχρι ἔλθῃ, οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ὅτι μὴ μέχρις ἂν ἔλθῃ· μέχρι τοῦ ζῆν, ἄξιον· μέχρις ἦν ἄπειρος τῶν τοῦ βίου κακῶν. Μέχρι, συντάσσεται μετὰ γενικῆς· εὕρηται παρὰ ἀττικοῖς καὶ μετὰ αἰτιατικῆς, μέσον τῆς πρὸς, ἢ τῆς εἰς κειμένης· οἷον ἐξικνοῦνται τὰ βέλη ἄχρις ἢ μέχρι πρὸς τὸν σκοπόν. Μέχρι τούτου, ἀττικῶς· μέχρι εἰς τοῦτο· καὶ ἱμέριος· θύμβρις δὲ ἄνωθεν ἐξ ἰταλίας πολὺ φερόμενος, μέχρι πρὸς τὴν πόλιν πελαγίζει.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Μὴ, ἐπὶ μὲν ἀορίστου συντάσσεται μετὰ ὑποτακτικοῦ· ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος, μετὰ προστακτικοῦ. Μὴ ἄν, ἀντὶ τοῦ οὐ. Μὴ γράφε, μηδὲ τὰ λέγε· μηδαμῶς ποίει· μή τι τύπτε· τὰ ἀπαγορευτικὰ προστακτικοῖς συντάσσονται· εἰ δέ που εὑρεθῇ τὸ μὴ ἀπαγορευτικὸν τοῖς ὁριστικοῖς συνταττόμενον, ἀντὶ τοῦ ἀποφατικοῦ οὐ προσείληπται· οἷον μὴ δὲ μῆνιν ὅτι τὰ ποιμαίνει, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μήν. Μὴ θαυμάσῃς, μὴ τύψῃς, μὴ τύπτε· μὴ δὲ ἀπέχου· μὴ τύψῃς δὲ, ἐπὶ ἀορίστου τοῦ ὑποτακτικοῦ, ὡς τὸ μὴ δοκοῦμεν πράττοντες παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν αἴαντι· καὶ παρὰ λιβανίῳ, ἐν τῇ εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ· μήτε καλὴν μήτε μεγάλην καλουμένην ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, ἀλλὰ τούτου χάριν γέγονε τοῦτο· ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀπαγορεύων, ἐπὶ ἐνεστῶτος προστακτικῷ ἐξ ἀνάγκης χρῆται· ἑτέρῳ γὰρ ἀπαγορεύει· ὁ δὲ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἀπαγόρευσιν ποιούμενος, ἀδυνάτως ἔχει προστακτικῷ χρῆσθαι· οὗτοι τοίνυν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν ποιούμενοι· καὶ κατὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι προστακτικοῖς χρῆσθαι, διὰ τὸ ἐν τοῖς προστακτικοῖς ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ πρώτου προσώπου μὴ εὑρίσκεσθαι, οὐδεὶς γὰρ ἑαυτῷ προστάσσει, ἐξ ἀνάγκης ὑποτακτικοῖς ἐνεστῶσιν ἐχρήσαντο· λέγοντες

μὴ δοκῶμεν, καὶ μὴ καλῶμεν. γίνωσκε δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι ἐπὶ τῶν ἑνικῶν πρώτων προσώπων τοῦ ὑποτακτικοῦ ἀορίστου καὶ παρακειμένου, καὶ τῶν καθεξῆς χρόνων, οὐ χρώμεθα μόνῳ τῷ μή· οἷον μὴ τύψω. καὶ μὴ τύπτω καὶ μὴ τετύφω, ἀλλὰ μετὰ τῆς προσθήκης τοῦ οὐ. οἷον, οὐ μὴ τύπτω. ἰστέον ὅτι καὶ τὸ μή, καὶ τὸ οὐ μή, οὐ μόνον ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τίθενται, ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ ἐπὶ μελλόντων ἀπαδάς· οἷον παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ· ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Βατράχοις, ἀλλ' ἐννοεῖν ὅπως μὴ ἐρεῖς. καὶ παρὰ Συνεσίῳ. οὐ μὴ ἐρεῖς. ὡς ἔλαθεν ἡμᾶς. τὸ τοιοῦτον δὲ μή, οὐ μόνον ἐπὶ ὑποτακτικοῦ τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εὐκτικοῦ παρὰ Λουκιανῷ, ἅπαξ καὶ ἐπὶ ὁριστικοῦ ἐνεστῶτος, ἐν τοῖς νεκρικοῖς. ὅρα γοῦν μὴ τὸ ἐναντίον ἐστί. μὴ καὶ τὸ οὐ ἐκ παραλλήλου πολλάκις τίθενται. μὴ ὅτι, κεῖται μετὰ τοῦ ὅρα ὑποτακτικῷ συντάσσεται, νοουμένου τοῦ ἵνα ἔξωθεν. καὶ ὅτι κεῖται μετὰ τοῦ τί ἐρωτηματικοῦ, καὶ τὸ τι μετὰ ὑποτακτικοῦ. οἷον μή τι γένηται. μή τι πάθω. καὶ ἐπὶ παρατάσεως νοούμενον, μετὰ προστακτικοῦ τάττεται οἷον μὴ ἐνόχλει με. μὴ πεποίθατε. εἰ δὲ μετὰ ἀορίστου ἐστί, μετὰ ὑποτακτικοῦ συντάσσεται. οἷον μὴ ποιήσῃς, τὸ μὴ δέον. μὴ κλέψῃς. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. μὴ ἀποδιώξῃς με. μὴ ἀποδοκιμάσῃς με. Μή, ἀπαγορευτικὸν σύνδεσμον, ἀντὶ τοῦ μὴν παραπληρωματικοῦ λαμβάνουσιν Ἴωνες. Μὴ ἀντὶ τοῦ ἄρα λαμβάνεται. Μὴ οὐκέτ' ἐκεῖνον ἐλθεῖν, οὐδεὶς ἄν με πείσειεν ἀνθρώπων. αἱ δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς λαμβάνονται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τῆς ἀπαγορεύσεως ἐπιρρήματα, τοῖς δευτέροις προσώποις τῶν ἀορίστων προστακτικῶν ἐνεργητικῶν τε καὶ παθητικῶν καὶ μέσων οὐ συντάσσονται. οἷον φαμὲν μὴ τύψον. μὴ τύπε, οὐ δὲ μὴ τύφθητι. μὴ τύπηθι. οὔτε μὴ τύψαι. μὴ τυποῦ, ἀλλὰ καθὼς τοῖς ἀπολογικοῖς· ἵνα ὅπως ἐὰν συνδέσμοις ὑποτάσσονται οἱ ἀόριστοι, οὕτω καὶ μόνον τὸ δεύτερον ἑαυτῶν πρόσωπον ἔν τε τοῖς ἑνικοῖς καὶ δυϊκοῖς, καὶ πληθυντικοῖς ὑποτάσσονται τοῖς ἀπαγορευτικοῖς ἐπιρρήμασιν. οἷον ἑνικῶς μὲν μὴ τύψῃς, μὴ τύπῃς. μὴ τυφθῇς, μὴ τύψῃ, μὴ τύπῃ. δυϊκῶς δέ, μὴ τύπητον, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. πληθυντικῶς δέ, μὴ τύψητε, μὴ τύπητε, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. μὴ τυφθῆτε. μὴ τυπῆτε. μὴ τύψησθε, μὴ τύπησθε. τοῖς μέντοι τρίτοις προσώποις προστακτικοῖς, τούτων φημὶ δὴ πάντων τῶν ἀορίστων συντάσσονται. οἷον μή με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος. μηδὲ καταπιέτω με βυθός. μὴ δὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ φρέαρ, τὸ στόμα αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν. οἷον μὴ δὲ γενηθήτωσαν. εἰ δέ που εὑρεθῇ τοιούτων ῥηματικὴν ὑπόταξιν, ὡς ἐν τοῖς δευτέροις προσώποις, καταχρηστικῶς τοιοῦτοι καὶ οὐ κυρίως. οἷον καὶ χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσει με, ἀντὶ τοῦ μὴ σαλευσάτω με. τοῦτο δὲ δεῖ εἰδέναι, ὅτι κατὰ τοὺς Ἀττικούς, τὸ μὴ παρατίθεσθαι, μηδὲν πλέον δηλοῦν τῆς ἀποφάσεως. οἷον τοῖς μὴ οὐχὶ τὸν θεὸν εἰδόσιν, οὐδεὶ πιστεύειν. καὶ ὅτι τὸ οὐ ἀρνητικὸν προτασσόμενον τοῦ μὴ ἐν τοῖς ἀορίστοις ὑποτακτικήν τι ἅμα καὶ ἀποφατικὴν ἀποτελεῖ σύνταξιν. οἷον οὐ μὴ ἐκβάλω. οὐ μὴ διψήσῃ. ὅταν δὲ τῷ οὐ συνδέσμῳ συνταγῇ, τὴν αὐτὴν βαρεῖαν ἐγείρει. καὶ ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκεται. οὐκοῦν ἀτιμαστέον τὴν παίδευσιν, ὅτι τοῦτο δοκεῖ τισίν, ἀλλὰ σκαιούς, καὶ ἀπαιδεύτους, ὑποληπτέον τοὺς οὐχ οὕτως ἔχοντας. εἰ δὲ πεπεισμένως λέγοιτο τὸ οὐ κοινῇ, ἰσοδύναμόν ἐστι τοῖς συλλογιστικοῖς, τοίνυν τοιγαροῦν. συνδέσμοις. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ ἀποφατικὰ καὶ ἀπαγορευτικὰ καὶ συγκαταθετικὰ προτάσσεσθαι τῶν ῥημάτων θέλουσιν. οἷον οὐ λέγω. καὶ λέγε. μὴ λέγε. εἰ δέ που εὑρεθῶσιν ὑποτεταγμένα ῥήμασιν, οἷον ἅπαντες μὲν οὐ κοιμηθήσονται, οὐκ ἀναστροφῆς τρόπῳ εἰσὶν ὑποτεταγμένα· ἀντὶ τοῦ ἅπαντες μὲν οὐ κοιμηθήσονται. Μὴ ἀπαγόρευσις, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως παραλαμβάνεται. Μή μοι τὸ τέλος, παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις. ἡ γὰρ παροιμία μή μοι τὸ τέλος, ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς. Μηδαμοί, καὶ οὐδαμοί, Ἡρόδοτος ὡς Ἰωνικά, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ. ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσιν ἄλλοισιν Ἰώνων, οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ μετασχεῖν. Μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα, μὴ δὲ ἐντρέπου τὸν πολεμικὸν Ἄρη. Μηδ' ἅλα δίδους, οὐ μόνον φειδωλός. καὶ κίμβιξ. καὶ γλίσχρος. καὶ τὸ κύμινον πρίων. καὶ συνθέτως κυμινοπρίστης. ἔτι δὲ καὶ λιμός, καὶ ἔτι τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ Μυκόνιος ἀνὴρ παροιμιακός. δοκοῦσι γὰρ οἱ Μυκόνιοι διὰ τὸ πένεσθαι, καὶ λυπρὰν ἔχειν νῆσον τὴν Μύκονον, γλίσχροι καὶ πλεονέκται εἶναι. Κρατῖνος οὖν, ὥς φησιν Ἀθήναιος τὸν γλίσχρον, Μυκόνιον εἶπεν, ἐνταῦθα χρήσιμα ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ κίμβιξ ὀξύτονος, ἀπὸ κιβδήλου φασὶ χρυσίου. καὶ ἀργυρίου. καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτός, καὶ κυμινοκίμβιξ, διὰ σμικρότητα, καὶ ῥυποκόνδυλος. καὶ συκοτραγίδης, παρὰ Ἱππώνακτι, καὶ Ἀρχιλόχῳ, διὰ τὸ ἀτελές φασι τοῦ βρώματος, καὶ γλίσχρον διὰ τὸ γλίχεσθαι πολλῶν. καὶ φειδὸς ἤγουν φειδωλός, διὰ τὸ φείδεσθαι πολλῶν. καὶ τρυσίβιος παρὰ τῷ κωμικῷ καὶ θυμβρεπίδειπνος. ὧν ὁ μὲν δηλοῖ τὸν τρύοντα ἤτοι κακοπαθοῦντα περὶ τὸν βίον. ὁ δέ, τὸν εὐτελῶς δειπνοῦντα. ὡς θύμβροις ἀρκεῖσθαι, ἅπερ ἴσως ἡ χυδαία γλῶσσα θρύμβους λέγει. τοιούτου δὲ σκώμματος καὶ ὁ μυσάλμης. γινόμενός φασιν ἐκ τοῦ μυσιλᾶσθαι ἅλμην, ἤγουν ἐκ τῶν εὐτελεστάτων ζῆν. ἦν γάρ φασι σκεύασμά τι εὐτελές, ὃ θαλασσίαν ἅλμην ἐκάλουν. αὐτὸ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς δύναται καὶ τὸ ἐπιπόνως βιοῦν. Μηδαμινός, ἀπὸ τοῦ μηδαμῶς ἐπιρρήματος. τοῦ ὄντος ἀπὸ τοῦ μηδαμός, ὄνομα, συγκείμενον ἀπὸ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ δαμός, τοῦ ἰσοδυναμοῦντος τῷ τίς. Μηδαμινός, ἄτιμος. Μηδαμῶς, μηδῆτα. Μηδ' ἀπαυδῶμεν, μηδ' εἰς ἀπήνην ἐμβαλλώμεθα. Μηδαπή, γῆ ἰδία. Μήδεα ἀνδρῶν παρ' Ὁμήρῳ, βούλεται μὲν εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἡμῶν αἱ βουλαί ἢ ὑμῶν. ἰστέον δὲ ὅτι μήδεα παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ οἱ ὄρχεις. παρὰ τὸ μέδειν, ὅ ἐστιν ἄρχειν. ἀρχὴ γάρ τις ἐν ζώοις καὶ αὐτοί, ὡς δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. διατρανοῦντες αὐτὸ ἐκ τῆς πολλῆς ἐν ἀναγῆς τῶν γάλλων. ἤτοι ἀποκόπων. σαφέστερον δὲ εἰπεῖν εὐνούχων. Ἡσίοδος δέ φησιν αὐτοὺς μήδεα ἐν Θεογονίᾳ. ἔπρωθι δὲ μέζεα, φυλάξας μὲν τὸ ε τοῦ μέδειν, τρέψας δὲ τὸ δ εἰς ζ κατὰ ἀκολουθίαν καθ' ἣν καὶ τὸ ἐριουνόμενον ἀπὸ τοῦ ἐρίζειν. δῆλον ὅτι ὁμώνυμος λέξις, καὶ τὰ μήδεα δηλοῦσα. νῦν μὲν βουλεύματα. ἐν ἄλλοις δέ, [illegible] τὰ παρ' Ἡσιόδῳ μέζεα. ὧν προκατάρχον τὸ μέδω, ἤγουν ἄρχω. ἐξ οὗ μέδεα ἀρχή τις ὄντα καὶ αὐτὰ ἐν τοῖς ζώοις, καὶ κατὰ τροπὴν συνήθη μέζεα. Μήδεα, τὰ αἰδοῖα. παρὰ τὸ μέδειν καὶ ἄρχειν τῆς φύσεως. Μηδὲ λόγον ἔχειν, μὴ φροντίζειν. Μηδένες, καὶ οὐδένες, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων τῶν πληθυντικῶν Ἀττικοὶ λέγουσι. Μηδία, κύριον. Μηδία δὲ χώρα. Μηδεῖν, μὴ ἐσθίειν. Μήδεο, βουλεύου. Μήδεσθαι, τεχνήσασθαι. βουλεύσασθαι. Μὴ δὲ παρωγοῦντες, μὴ δὲ

βινθοῦντες. Μηδ᾽ ἕτερος, μὴ δὲ εἷς. Μή δή μοι τελέσειε θεὸς κακὰ κήδεα· παρὰ τῷ ποιητῇ, κατ᾽ ἔλλειψιν εἴρηται. λεί-
πει γὰρ συνήθως τὸ δέδια. ἢ φροντίζω τι· ἵνα λέγῃ ὅτι δέδοικα μὴ τόδε μοι ποιήσῃ ὁ θεός. Μήδετο, ἐφρόντιζεν· ἐτεχνάζετο·
ἐβουλεύετο. Μὴ δὴ οὖν, μηδαμῶς οὖν. Μηδῆτα, μηδαμῶς. μηδόμενος ποιῶν, βουλευόμενος. Μηδιᾷ, γελᾷ. καὶ ὄνο-
μα ἡρωΐδος, μήδεια. Μηδικοί, ὄρνεις μῆδοι, ἀλεκτρυόνες. Μηδικὴ πόα, ἡ τρίφυλλος. οἱ δὲ λωτὸν κτήνεσιν ἁρμό-
ζοντα. Μηδινείς, μηδείς· παρὰ μὲν δωριεῦσι μηδόποιῦ μηδαμῶς· παρὰ δὲ λυδοῖς ὁ ζεύς, ζεῦσις. Μήδιος, μαλακός·
καὶ βοτάνης εἶδος. καὶ λίθος τις μηδιάτης. Μηδισμός, ὁ τὰ τῶν μήδων φρονῶν. Μήδομαι, τὸ βουλεύομαι ποιητικόν·
Μήδετο, κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε. ἤγουν ἐβουλεύετο· ἔστι δὲ χρόνου παρατατικοῦ. Μὴ δόξῃ σοι, μὴ νομίσῃς σοι. Μηδόποιῦ,
μηδέ τι πώποτε. Μῆδος καὶ μῆδοι ἐθνικά. Μηείειν, μασᾶσθαι. ἐσθίειν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μὴ ἑταίρου, μὴ ὑπε-
ριφάνου. Μὴ ἐφικνούμενοι, μὴ καταλαμβάνοντες. Μήθομαι, παρὰ τὸ μήθω· δηλοῖ τὸ μανθάνω. ὃ γίνεται κατὰ τροπὴν
τοῦ δ εἰς θ. Μήθυμνα, ἐρρέθη ὥσπερ μηθώνη παρὰ τὸ μέθυ, μέθυμνα γὰρ διὰ τὸν διόνυσον· καὶ ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης
μηθύμνα. ὁμοίως τῷ μεθώνη μηθώνη. ἔστι δὲ μήθυμνα, πόλις λέσβου. Μηθυμναῖος, ὁ διόνυσος. Μήθω, ἄχρηστον τὸ μαν-
θάνω. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἔμαθον. Μηθών, πόλις. Μηθώνη, ἔκτασιν ἔπαθε κατὰ τοὺς παλαιοὺς τῆς ἀρχούσης, ἤγουν τῆς μετὰ συλ-
λαβῆς. μεθώνη γὰρ ὤφειλε ῥηθῆναι. τρεῖς δέ φασι μεθώνας. ἡ ἐν μακεδονίᾳ, ἄποικος ἐρετριέων. καὶ ἡ ὑπὸ τὸν φιλοκτήτου,
καὶ ἡ περὶ τροιζῆνα. καὶ τοῦτο μὲν οἱ σχολιασταί. οἱ λέγοντες καὶ ὅτι τοὺς τοιούτους μεθωναίους, οἱ μὲν αἰολεῖς φασίν, οἱ δὲ
ἀχαιούς. οἱ δὲ αἰνιᾶνας. ἕτεροι δὲ περὶ τροιζῆνα μὲν καὶ μακεδονίαν μεθώνης οὐ μέμνηνται. ἄλλως δὲ ἀριθμοῦσι τρεῖς με-
θώνας. λέγοντες ὅτι, μεθώνη φιλοκτήτου. ἑτέρα τῆς θρακίας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα πελοποννήσιος μεθώνη, κληθεῖσα οὕτω
παρὰ τὸ μέθυ· πολύοινος γάρ. ταύτης δὲ ὁ πολίτης μεθωνεύς, ὡς κορωνεύς. Μῆκα, κέρατα. Μηκᾶσθαι, ἐπὶ αἰγῶν.
διὰ τοῦ η. ἀφ᾽ οὗ μηκάδες αἶγαι παρωνόμηται. καὶ φριμάττεσθαι ἐπὶ τῶν αὐτῶν διὰ τοῦ ι. καὶ φριγμός. Μηκεδανός,
ποιητικῶς ὁ μακρός. μήκιστος. ὁ μακρότατος. Μὴ κεῦθε, μὴ κρύπτου. Μηκή ἐστιν ἡ τῶν αἰγῶν βοή· ὅθεν καὶ τὸ μη-
κάδας αἶγας. βληχὴ δέ, ἡ τῶν προβάτων. Μήκιστα, μέγιστα. ὑπερμεγέθη ἔσχατα. Μηκιστῆ, αἰτιατικ[illegible] μη-
κιστεύς μηκιστῆος, ἀποκεκομμένη· φησὶ γὰρ ὅμηρος μηκιστῆ δ᾽ ἕλε πουλυδάμας. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ ἀγγελίην ἐπὶ τυδῆ
στεῖλαν ἀχαιοί. Μὴ κοίνου, μὴ ἀφάνιζε. μὴ μίαινε. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε. Μῆκος, καὶ μήκιστον· εὐμηκέστερον, τὸ
μακρότερον. Μὴ κοτέσῃ, μὴ ὀργισθῇ. Μηκύβερνα, πόλις ἐστὶν ἐν θρᾴκῃ σταδίοις εἴκοσιν ἀπέχουσα τῆς ὀλύνθου. Μη-
κυνθῆ, μακρυνθῇ. καὶ ἰωνικῶς μηκρυνθῇ. καὶ ἐκθλίψει τοῦ ρ αἰολικῶς, μηκυνθῇ. Μήκυνον, αὔξανον. μάκρυνον. Μηκύ-
νω τὸν λόγον κάλλιον, ἢ ἐκτείνω. ἐκτείνω δὲ τὴν χεῖρα. ἀριστείδης· τὴν χεῖρα ἐκτετακώς. Μηκύνω, εἰς μῆκος ἄγω.
Μήκων, ὄνομα φυτοῦ ἧ σπέρματος οὐκ ἄδηλον. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος τοῦ ἰχθύος. ὃς κεῖται
ἐπάνω τῆς κοιλίας. οἱονεὶ κύστις ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα τὸν θολόν· ὥς φησιν αἰλιανὸς ἐν τοῖς περὶ ζώων. Μήκων, εἶδος βοτάνης·
παρὰ τὸ μῆκος, μήκων. λέγει δὲ τὴν καρδίαν. Μηκώνιον, τὸν πέπλην καλούμενον, ὃν καὶ μηκωνίτην ὀνομάζει· παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Μήκωνες, πόα τις λήθην ἐμποιοῦσα, καὶ τὰ τῆς πίνης περιττώματα. καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ μέρος. καὶ ὕφα-
σμα βύσσινον. καὶ οἱ ἄγριοι, καὶ ἡ μεροπῖτις. Μηλάνθη, καὶ μηλολόνθη, ἤδη βοτανῶν. Μῆλα ὁ ποιητὴς καλεῖ, καὶ
τὰς αἶγας. οἷον μῆλα ὄϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον. καὶ ἡμεῖς δὲ δή που μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν. τὴν
δὲ τῶν προβάτων ἔνιοι οἰέην. τῶν δὲ ἀρχαίων ἀττικῶν τινὲς συναλοιφὴν ποιούμενοι ὤαν ἐκάλουν. καὶ φέρει καὶ χρῆσιν
ἑρμίππου ταύτην, ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς, καὶ τὴν ὤαν περιδεῖσθαι περὶ τὴν ὀσφύν. Μῆλα, τὰ ἀκρόδρυα λέγει ὅμη-
ρος, ἐκ μέρους, ἤτοι ἐξ ἑνὸς καρποῦ τοῦ μήλου τοῦ καλοῦ καὶ κατὰ τὸν ποιητὴν ἀγλαοῦ. καθὰ καὶ ἀκρόδρυα καὶ δρύκαρ-
πα ἐξ ἑνὸς δένδρου τῆς παλαιγόνου τροφοφόρου δρυός. Μῆλα, πάντα ὅμηρος ἐν ρ τῆς ὀδυσσείας λέγει τὰ τετρά-
ποδα. ὡς ἀπὸ μέρους. οὐ γὰρ πρόβατα μόνον οἱ μνηστῆρες ἱέρευον, ἀλλὰ σύας σιάλους. καὶ αἶγας. καὶ βοῦς ἀγελαίας, καὶ
ἄλλα. Μηλάτης, ὁ ποιμήν. Μηλάτων ἀπάργματα, ἀπαρχὰς καὶ θυσίας προβάτων. μῆλον δὲ τὸ πρόβατον αἰο-
λικῶς, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω λεγόμενον· ποιμενικὸν γὰρ καὶ γεωργικὸν βίον ἔζων οἱ παλαιοί. Μηλαφῆσαι, ψηλαφῆ-
σαι. Μηλέα, οὐ συναιρεῖται εἰς μῆλον κατὰ τὴν συκῆν· καὶ ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῆς τὰ μῆλα καὶ ἦλα λέγεται, δῆλον παρὰ
σελεύκῳ ἐν γλώσσαις. φέρεται καὶ ταῦτα βράβηλα ἦλα κοκκύμηλα. μάδρυα τὰ αὐτά ἐστι μάδρυα μὲν λεγόμενα ὡς
οἷον μαλόδρυα, ἤγουν δωρικῶς μηλόδρυα, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἀκρόδρυα. βράβηλα δὲ κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν φασί,
καὶ αὐτό, δημητρίου τοῦ ἰξίονος ὡς εὐκοίλια καὶ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἦλα δέ, ὡς οἷον μῆλα ἔτι ἐκ τῆς μηλέας. καὶ μη-
λίδες, αἱ κατὰ δωριεῖς μαλίδες νύμφαι, αἱ τετρασυλλάβως μαλιάδες κατὰ τὸ φιττά μαλιάδες. φιττά ῥοιαί. φιττά
μελίαι ἐν αἷς νύμφαι μέν εἰσιν ὀνόματα τὰ θηλυκά. Μήλεια, προβάτεια· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μηλιαρρεῖ, δη-
μηγορεῖ. Μήκην ἐστὶ σπάθην, τὴν μηλωτίδα. μήτρη ἡ ἐπιδυμὶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μήλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. δι᾽
ἧς ψηλαφᾶται τὰ ποιούμενα. μηλοῦν γάρ, τὸ ψηλαφᾶν λέγεται. καὶ μήλωθρα, τὰ πορφυρᾶ βάμματα. οὕτω σέλευκος.
ὁ δὲ ὧρος ὁ μιλήσιος, παρὰ τὸ μήδω. ἢ πολλῶν κατὰ τὴν ἰατρικὴν ἐργάτις. Μηλιάδος, ὠμῆς τῆς ἀπὸ μήλου χαλκί-
τεως. ἢ στυπτηρίας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μηλιαθμῶν, μανδρῶν τῶν προβάτων. Μηλιάδες, νύμφαι. Μήλιαι, ἀστρά-
γαλα. Μήλιος σωκράτης, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. παρ᾽ ἱστορίαν· ἀθηναῖος γὰρ ὁ σωκράτης. ἀλλ᾽ ἐπεὶ διαγόρας μήλιος ὢν
διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν σωκράτην δὲ ὡς ἄθεον διαβάλλει. διὰ τοῦτο μήλιον αὐτὸν ἔφη. ἄλλως. ὁ μήλιος αὐτὸ
τοῦ ὁ ἀσεβής. ἀρισταγόρου γὰρ τοῦ μηλίου μαθητὴς ὁ σωκράτης. διεβέβληντο δὲ ἐπὶ ἀθεΐᾳ οἱ μήλιοι. ἀπὸ διαγόρου ὃς χρή-
ματα παραθέμενός τινι καὶ ἀποστερηθείς, εἰς ἀθεΐαν ἐτράπη. ἢ διότι μῆλον ἐπολέμησαν ἀττικοί. οἱ δέ, ἐπειδή τις ἀ-
στα γέρας διθυραμβοποιὸς ἐξορχήσατο τὰ ἐλευσίνια. οἱ δὲ μήλιον, τὸν καταπραΰνοντα τῇ διδαχῇ τὰς ψυχὰς τῶν μηλίων·
οἱ δέ, τὸν κομῶντα, τὸν δασύν. καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τούτου λέγουσι τοῦ μηλίου. ἄλλως. ὁ μήλιος. τινὲς ἐξεδέξαντο τὸν τὰς τῶν
ἀπιόντων ψυχὰς ὀξύνοντα πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα γὰρ τὰ θρέμματα. οἱ δέ,

εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ παρέλαβον οὕτω· Διαγόρας ὁ Μήλιος ὃς πρότερον ἦν θεοσεβὴς παρακαταθήκην ἀπό τινος ἀποστερηθείς, ἐπὶ τὸ ἄθεον ἐξέδραμεν· ἐφ᾽ ᾧ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἄλλως· Διαγόρας γέγονέ τις βλάσφημος εἰς τὸ θεῖον Μήλιος· καί ποτέ φασιν ἐν πανδοχείῳ εὑρεθεὶς καὶ μὴ εὑρὼν ξύλα, ἀλλ᾽ ἄγαλμα Ἡρακλέους, ἄγε φησὶ τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἄεθλον, καὶ ἕψησον τὸν φακόν. Μηλοβολεῖν, ποιῆσαί τινα καὶ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι. Μηλόβοτον, τὸ καλῶς τρέφον τὰ πρόβατα. μηλόβοτον πεδίον διήλθομεν. Μηλοβότης, ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Μηλόβοτος, τόπος ἀνειμένος προβάτων εἰς βρῶσιν. Μήλοθρα, βάμματα. οἱ δέ, τὸ τῶν δερμάτων βάμμα. ἄλλοι τὸ πρόστυμμα τῆς πορφύρας. οἱ δέ, καλλωπίσματα. Μῆλον, πᾶς καρπός. Μῆλον, ποιητικῶς τὸ πρόβατον. μηλωτή, ἡ τοῦ προβάτου δορά. καὶ ἔστιν ἐν χρήσει. Μηλολόνθη, οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ζωΰφιόν ἐστι χρυσίζον κανθάρῳ ὅμοιον· ὃ λαμβάνοντες οἱ παῖδες, ἀποδεσμοῦσι λίνῳ καὶ ἐκπετάννύουσιν. Ἀριστοφάνης. Μηλόν, ἀργὸν νωθρόν. Μηλονομεῖς, ποιμένες. Μηλονομιαῖον, ἐννόμιον. Μηλόπα καρπόν, τὸν σιτηρὸν ὃς μηλοειδὴ τὴν χρόαν, ὅ ἐστι κιρρὸν καὶ ξανθόχρουν· ὅθεν καὶ Δημήτηρ ξανθὴ λέγεται. Μῆλος, πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ Μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων, λιμῷ ἐπείσθησαν. καὶ προδεδώκασιν ἑαυτούς, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ. καὶ Ἀριστοφάνης λιμῷ μηλίῳ, ἀντὶ τοῦ μεγίστῳ. Μῆλος, νῆσος. Μηλοσσόη ὁδός, δι᾽ ἧς τὰ πρόβατα ἐλαύνεται. Ῥόδιοι. Μηλοσφαγεῖ παρὰ ποιηταῖς, ἀντὶ τοῦ θύει. Μηλοφόρη, θεραπεία περσικὴ τοῦ βασιλέως. Μηλυρίς, ἡ αὔρα. Μήλῳ βληθεὶς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἔρωτι. μηλοβολεῖν γὰρ ἔλεγον, τὸ εἰς ἀφροδίσια δελεάζειν. ἐπεὶ τὸ μῆλον Ἀφροδίτης ἐστὶν ἱερόν. Μήλωθρα, τὰ πορφυρᾶ βάμματα. Μήλων, Ἡρακλῆς ὀνομασθῆναί φασι τὸν θεὸν οὕτω, διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς Μελιτεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα. Μηλῶσαι, τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που καὶ ἐν τῷ ἑλεῖν, καθιέντες τι εἰς τὸ στόμα καθ᾽ ὃ μηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια, πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον. Μηλῶται, ποιμένες. Μηλωτή, τὸ τῶν προβάτων δέρμα. Μηλωτή, διφθέρα. Μή με, μηδαμῶς με. Μημωτά, ψεκτά. Μή μ᾽ ἐρέθι[redacted] παρόξυνε. Μὴν τριχῶς ἀλλοιοῦται, κατὰ φύσιν τοῦ η στοιχείου. λέγεται δὲ καὶ μὴν κοινότερον. καὶ μὰν δωρικῶς. καὶ μὲν ἰωνικῶς. οὕτω καὶ πρίηπος, οὐ μόνον ἐν τῷ η λέγεται, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ α πρίαπος, καὶ διὰ τοῦ ε πρίεπος παρὰ Ἀρριανῷ ἐν Βιθυνιακοῖς. Μήν, παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς ἀργόν. παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ τοῦ δέ. καὶ ἰδίᾳ τιθέμενον, μετὰ τοῦ γε, ἢ προηγουμένου ἢ ἑπομένου. οἷον τὸ γέ μην εἰς πατέρας ἧκον. καὶ οὐ μήν γε τὸ δὲ ἐλέγετο. Μήν, χρόνος ἀπὸ συνόδου ἡλίου καὶ σελήνης, ἐπὶ τὴν ἑξῆς σύνοδον. ὡς παρὰ τὸ κέφαλος κεφαλήν, οὕτω καὶ παρὰ τὸ μεῖος, μειήν. καὶ κατὰ συγκοπήν, μήν. ἀφ᾽ οὗ καὶ μήνη ἡ σελήνη. Μήν, κλίνεται μηνός, ὡς χὴν χηνός. τὰ γὰρ εἰς ην ὀνόματα διὰ τοῦ ος κλίνεται καὶ φυλάττουσι τὸ η ἐπὶ θηλυκῆς, πλὴν τοῦ φρὴν φρενός· ἐπὶ τῶν μονοσυλλάβων, καὶ αὐχὴν αὐχένος, ἐπὶ τῶν δισυλλάβων. Μῆνα λέγομεν, τὴν τῆς σελήνης ἀποκατάστασιν. Μῆνα, τὸ μέσον τοῦ ξύλου· ὅπερ καρδία, καὶ ἐντεριώνη. Μήνατο, ἐμήνατο· ἐμαίνη· ἤρατο. Μηναγύρτης, ὁ καθημέραν ὀχλαγωγίας ἀγείρων, καὶ συναθροίζων καὶ ψευδῆ συρράπτων. Μήνη, ἡ σελήνη. ἀπὸ τοῦ μὴ ἐν ἑνὶ σχήματι μένειν. ἢ ἀπὸ τούτου αἱ ἡμέραι διῶν αὕτη τὰ δώδεκα διέρχεται ζώδια. Μηνιάσας, ὀργισθείς. Μήνιγμα, μήνιν. Μήνιγγα, ἐγκέφαλον. Μῆνιγξ, ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἰνηροῖς πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ, πρὸ τοῦ ἀνθεῖν. ἐπίπαγος, καὶ δῆμος. Μήνιε, ὀργίζου. Μηνιθμός, ὀργή. Μήνιγγες λέγονται, οἱ σκέποντες ὑμένες τὸν ἐγκέφαλον· διὰ τὸ μένειν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον. Μῆνις κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ ἐπιμένουσα ὀργή· ἐκ τοῦ μένειν, οὐκ ἐκ τοῦ μαίνεσθαι. Μῆνις, χόλος· θυμός· κότος. τέσσαρα ταῦτα λέγονται ὀνόματα παρὰ τῷ ποιητῇ· ὧν θυμὸς μὲν καὶ χόλος ταὐτά ἐστιν· ὥσπερ καὶ ἡ κοινότερον μεθ᾽ Ὅμηρον λεγομένη ὀργή. καὶ εἰσὶ τρία ταῦτα ὁ θυμός· ὁ χόλος· καὶ ἡ ὀργή· συνώνυμα κατὰ τοὺς γραμματικούς. κατὰ δὲ ἄλλους πολυώνυμα. καθὰ τὸ βροτός, μέροψ ἄνθρωπος. καὶ τὸ ξίφος ἄορ· σπάθη· φάσγανον. παρῆκται δὲ ὁ μὲν θυμός, παρὰ τὸ θύειν τὸ ὁρμᾶν καὶ τὸ αἷμα. οἱονεὶ θύαιμός τις ὤν. κίνησις γὰρ αἵματος ἐν καρδίᾳ ἐστὶν ὁ θυμός. ὁ δὲ χόλος, παρὰ τὴν χολήν. ἡ δὲ ὀργή, παρὰ τὸ ὀρέγω. Μῆνιν, ἀττικόν ἐστι, καὶ ἰωνικόν. μήνιδα δέ, τὸ κοινόν. οὐκ οἶμαι εἴ τις ἐν χρήσει εὑρήσει· ὥσπερ ἐν τῇ γ ῥαψωδίᾳ τὸ ἔρεδα. Δωριεῖς δὲ τὴν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς μῆνιν εἴποιεν. κανὼν δὲ τοῦ βραχυκαταληκτεῖν τὴν μῆνιν κατὰ Ἡρωδιανὸν τοιοῦτος. τὰ εἰς ν λήγοντα ἐν τῇ αἰτιατικῇ πάντα βραχέα ἐστίν. οἷον οὖν πόλιν, ἄλεξιν, ἔχιν, θέτιν. οὕτω γοῦν καὶ μῆνιν. Μῆνιξ, μήνιγγος, ὁ καὶ κρόταφος. ἀπὸ τῶν κερατοφυῶν ζώων, ἀπὸ τοῦ μανὸν εἶναι ἤτοι ἀραιόν. Μηνίσκοι, τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθέζηται. καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν πηδαλίων ὑμένες. πέταλα περιτραχήλια. μανιάκια. περιδέραια. Μηνίσω, τὸ ὀργίσομαι. παρὰ τὸ μῆνις, μηνίω· μηνίσω. ὡς κόνις, κονίω κονίσω. Μηνίειν· ἰστέον ὡς ὁ μὲν ποιητής, οἶδε βαρυτόνως. οὕτω καὶ ἡ κοινὴ χρῆσις. τινὲς δὲ τῶν ὕστερον ἀττικιστῶν μηνιᾶν εἶπον, ὡς βοᾶν· καὶ μηνιῶντες, ὡς βοῶντες. ποιοῦσι δέ τινες τὸ συνιέναι, εἰς τὸ συνιεῖν ἐκαινοτόμησαν ἐκ τοῦ συνιῶ. Μηνίω, τὸ μνησικακῶ. μηνιθμός, ὁ τῆς μνησικακίας χρόνος. Μηνοειδές, σεληνοειδές. Μῆνος, κότος καὶ ἔμμονος ὀργή. Μηνύειν, λέγεται μὲν καὶ τὸ ἀγγέλλειν ἁπλῶς. ὡς τὸ μηνύω σοι ταῦτα, ἤτοι δηλῶ σοι. ὡς καὶ Λιβάνιος· μηνύσας τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν. λέγεται δὲ καὶ τὸ τὰ κεκρυμμένα καὶ ἀπόρρητα ἐξαγγέλλειν. ὧν τὰ ὀνόματα ἀπὸ τοῦ μηνύειν, ὃ δηλοῖ τὸ ἀγγέλλειν. λέγεται ἀγγελιαφόρος, καὶ μηνυτής, ὡς καὶ Λιβάνιος· τά τε ἄλλα καὶ μηνυτὴν ἔχων τῆς στοᾶς ἀκριβῆ. ἀπὸ τοῦ μηνύειν ὃ δηλοῖ τὸ ἐξαγγέλλειν καὶ ἐκφέρειν. λέγεται ὁ προσαγωγεὺς καὶ προσαγγελεύς. Μηνύειν ἐστί, τὸ κλέπτοντά τινα δεικνύειν. ἢ φεύγοντα ἢ τοιοῦτό τι ποιοῦντα. καὶ μηνυτὴς ἐπὶ τούτων. μηνύειν καὶ τὸ σημαίνειν ἁπλῶς καὶ δηλοῦν, οἷον [illegible]ης κρωγμὸς χειμῶνα μηνύει· σημαίνει. καὶ τὸ ἀγγέλλω, καὶ ἀπόρρητόν τι δηλῶ. Μηνύεσθαι, μηνυτρίζεσθαι, μήνυτρα δίδοσθαι. Μηνυθῆναι, βούλεσθαι. Μηνύριζε, θρηνώδης ὁ φθόγγος. Μή νύ τι, οὐδαμῶς σοι. Μήνυμα, παρὰ τὸ μηνύω· τοῦτο παρὰ τὸ ἀνύω· ὃ σημαίνει τὸ διέρχομαι. Μηνυτής, Ἡρακλῆς ἐν Ἀθήναις. Μηνύω, παρὰ τὸ ἀνύω, τροπῇ τοῦ α εἰς η· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ. μηνύω. οὕτω Θεόγνωστος. Μηονέκτης, ὁ ἐλαττῶν. Μηονὶς γυνὴ παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἡ λυδή.

μαίονες γὰρ καὶ μῄονες· οἱ λυδοὶ, παρ' οἷς καὶ ἀγαθαὶ λέγονται εἶναι βαφαί. Μῄονες, οἱ καὶ μαίονες· καὶ λυδοὶ ἐπρώ-
τευον κατὰ τὸ ἱππεύειν· ὅθεν καὶ παροιμία, τὸ παρὰ λύδιον ἅρμα, ἐπὶ τῶν πολὺ ὀπίσω λειπομένων. Μὴ ὅτι, ἀντὶ τοῦ
μὴ μόνον· ὡς ὁ θεολόγος· μὴ ὅτι τοῖς δι' ἀγάπην τι πεποιηκόσιν, ἢ πεπονθόσι. Μηοχαίη, χάσκουσα, παρὰ τῷ ἱπποκρά-
τει. Μὴ πάγχυ, μὴ παντελῶς. Μὴ παραζήλου, μὴ ὁμοιοπαθής. Μὴ παραρυῇς, μὴ ἐκπέσῃς· ἐκ μεταφορᾶς τῶν
ὑδάτων. Μὴ πάχνην τρέπειν, μὴ αἴτιον τὴν πενίαν, ὅτι δεῖται. Μή ποτε πᾶσαν ὀλέσῃς ἀγλαΐαν, καὶ τὸ
μήπως τοι διάφοινα χαλεπήνῃ, συνήθη ἔλλειψιν ἔχουσι τοῦ ὅρα· ἢ δέδιθι· ἢ τοιούτου τινός. Μὴ πωγε μὴ πω γε, παρὰ
τῷ ἀριστοφάνει, ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ τοιοῦτον σχῆμα· τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι ἐμφανῶς. Μή πω-
τι, παρ' ὁμήρῳ, ἀργὴν ἔχει τὴν παρασιώπησιν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ μήτι πλεῖστον κείμενον τοῦ πω· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον χρονικὴν
σημασίαν ἔχει τὸ μήπω· καθὰ καὶ τὸ οὔπω· παρέλκει δὲ ὁμοίως καὶ τὸ τι· καθὰ καὶ ἐν τῷ οὔτι ὅλον γὰρ τὸ μήπωτι μεθίε-
τε, ταυτόν ἐστι τῷ μὴ ἀμελεῖτε. Μήρεσθαι, συνάγεσθαι· κλώθεσθαι. Μηρία, τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Μηρία τὰ μῆρα πάντα,
ἀντὶ τοῦ ὅλα, ὅ ἐστιν ὁλόκληρα· ἄλλως γὰρ πλεῖστον τὸ πάντα, ἐπὶ δύο μηρῶν μόνων κείμενα. Μήριγξ, ἄκανθα, γινομέ-
νη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων. Μήριθμος, δέλτος· ἢ μήρινθος. Μήρικες, ἰχθύες. Μήρινθος, ἡ σπάρτος παρὰ τὸ μύρε-
σθαι καὶ καταρρέειν ἐν τῷ κλώθεσθαι αὐτήν· ἢ τὸ ἰνήθεσθαι. Μήρινθος, λεπτὴ σχοῖνος· ἰστέον δὲ ὅτι, ὅμηρος μὲν μήρινθον
οἶδε· παυσανίας δὲ, καὶ μετὰ τοῦ σ σμηρίνθοις τινάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ κατ' αὐτὸν λεξικῷ, ὅτι σμήρινθοι δεσμαὶ, ἢ σπα-
σμαί· παρὰ τῶν νόμων πρώτω· ταῦτα δὲ πάθη νεῦρα· ἢ σμήρινθοί τινες ἑνοῦσαι σῶσί τι ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλοις ἀνθέλκουσιν·
ἐκ τοῦ μερίζεσθαι δὲ ἡ λεπτὴ μήρινθος· τροπὴν ἐποίησαν πάχει καὶ τὸ μερμερίζεσθαι καὶ ὅμηρος· καὶ μέρμηραι αἱ φρον-
τίδες· δοκοίη γὰρ ἂν συντιθεῖσθαι μὲν καὶ ἐπιμᾶσθαι τὸ παχύ· μεμερίσθαι δὲ, τὸ λεπτόν· λεπτὴ δὲ ἡ μήρινθος καὶ τὰ
λοιπά. Μηριόνου θεῖος κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὁ ἰδομενεύς· διὸς γὰρ μίνως· οὗ καὶ πασιφάης, δευκαλίων, οὗ μόλος, καὶ
ἰδομενεύς· μόλου δὲ μηριόνης. Μηριόνης, ὁ διὰ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν φέρων· καὶ ἑαυτῷ ἐμποιῶν· ταχὺς γάρ· καὶ μό-
λος δὲ ὁ τούτου πατὴρ, ἀπὸ τοῦ μολίσιον. Μήρισμα, κάταγμα· ἢ σπάσμα ἐρίου. Μηρός, παρὰ τὸ μείρω [redacted],
μερός, καὶ μηρός. Μηρός· τόπος ἀμπέλου, καὶ ξύλον· καὶ τὸ τῆς καλάμης κῶλον· καὶ ὄρος. Μηροψυχία ἐστὶ, κακία·
ψυχῆς, καθ' ἣν ἀδυνατοῦσι φέρειν δυστυχίαν, τιμὴν καὶ ἀτιμίαν. Μηρυκίζω, εἰς μικρὰ κόπτω· ἀπὸ τοῦ μηρίω.
Μήρυμα, σπείραμα, νῆμα· κάταγμα τοῦ ψελλοῦ· μήρυμα, νῆμα, κάταγμα φωλεός, μυωξία. Μήρυμα, ἕλκυσμα·
κυρίως δὲ, τὸ ξαινόμενον· ἀπὸ δὲ τούτου, σημαίνεται καὶ τὸ κλέος· ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπάρξεως· εἰς μεῖον καὶ ἔλαττον ἕλκε-
σθαι· οἱ δὲ μόρυμα, ἐπεὶ διὰ τούτου ἐργάζονται· μερεῖν γὰρ τὸ πονεῖν, καὶ μηρύσασθαι, ἀντὶ τοῦ ὑφᾶναι καὶ κλῶσαι· ἡσίοδος·
σήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι· καὶ μήρυμα, τὸ νῆμα. Μηρυομένη, ἐκτεινομένη. Μηρύσαντο, συνέστει-
λαν. Μηρύω, ὅ ἐστι τὰ ἀθροισμένα συνάγω· ἀπὸ τοῦ μέρος, μερύω, καὶ μηρύω· ὡς πλῆθος, πληθύω· καὶ μήρυμα· τὸ νῆμα· καὶ
μηρύσασθαι, ἀντὶ τοῦ ὑφᾶναι καὶ κλῶσαι. Μησαμένη, βουλευσαμένη. Μήσατο, εἰργάσατο· ἐτεχνάσατο. Μή σε,
μηδαμῶς σε. Μή σε γέρων, οὐδαμῶς σε πρεσβῦτα. Μήσομαι ποιητικῶς· βουλεύσομαι, κοινῶς· καὶ μήδεα τὰ βου-
λεύματα, καὶ τὰ αἰδοῖα· ἀφ' οὗ φιλομμηδὴς ἡ ἀφροδίτη παρ' ἡσιόδῳ, ὅτι φησὶ τῶν μηδέων ἐξεφαάνθη. Μῆστιν, ἀντὶ
τοῦ μή ἐστι λέγουσι δωριεῖς. Μήστο, ἐβουλεύσατο. Μήστορα, σημείωσαι μήστορα τὸ κύριον συνεσταλμένην παραλήγουσαν·
ἐπὶ δέ γε τοῦ βουλευτοῦ, ἐκτείνεται· οἷον μήστορα φόβοιο. Μήστωρας αὐτῆς, τοὺς ἀθηναίους λέγει βουλευτικοὺς ἐν μά-
χῃ· καὶ δὴ πανηκοώτατος ἱστορεῖται εἶναι ὁ ἀττικός. Μήστωρες αὐτῆς, ἐργάται μάχης· κραυγῆς· βοῆς. Μήστωρ, ὁ
ἐπιστήμων· παρὰ τὸ μήδω, μήσω· ὁ δυνάμενος μήσασθαι· μήδω δὲ λέγω, τὸ βουλεύομαι. Μεταύχμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ
δύο τινῶν πραγμάτων ὑπάρχον· κυρίως δὲ, ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν τόπος. Μήτειρα, φρονίμη· καὶ ἡ μήτηρ. Μήτια,
μητίματα. Μητιάεις, μήτι σὺ οἴοιο παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ σ τῆς ὀδυσσείας, ἢ ἀντὶ τοῦ μήτι νῦν εἴης· μήτι ἔλπου· ἔθος γὰρ
τοῖς θυμουμένοις μέμφεσθαι καὶ τὸ ἤδη γεγονὸς, καὶ ἐπαρᾶσθαι μὴ ἂν γενέσθαι, εἰ καὶ ἀδύνατον ἦν ἄρα, ἢ μήτι εἶπε σάφ-
τι, ἀλλὰ τεθναίης, μήτι μὲν πάλιν ὕστερον οἴοιο, ἵνα καὶ πυθαγόρας ἐξ ὁμήρου λαβὼν δοξάζῃ τοὺς ψυχικοὺς ὕστερον
μεταγγισμούς, ἃ διὰ τὸ ὡς εἰρέθη πάλιν γίνεσθαι κατὰ τὸν πυθαγόραν λῆρον· καὶ παλιγγενεσίαι λέγονται, ὅθεν ἐλα-
βεὶς ὁ φυσικὸς ἐμπεδοκλῆς, καὶ τὸ συνδοξάσας καταψεύδεται ἑαυτοῦ τὸ ἤδη ποτ' ἐγὼ γενόμην, κούρη τε, κόρος τε, θά-
μνος τ' οἰωνός τε, καὶ ἐξ ἁλὸς ἔμπυρος ἰχθύς· ὁ δὲ παραφράσας, δημοσθένης ταῦτά τε, καὶ τὸν βουγάϊον ἑρμηνεύων φησί·
μή τι νέος εἴπῃ, μή τι ὀνομάζοιο βόσκημα αἰσίωθητον. Μὴ τίκταινε, μὴ ἐργάζου, μὴ κατασκεύαζε. Μίτρα, εἶδος
ζωνικὸς, καὶ τῶν ξύλων τὸ ἐντὸς, ὃ καρδίαν τινὲς ἢ ἐντεριώνην καλοῦσι· καὶ ὁ κλῆρος τῶν πόλεων, ὡς κλείταρχος· καὶ ἡ
τῆς γυναικὸς, καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν. Μητέρα δὲ εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται, γαμέεσθαι ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον
πατρός· τὸ ἀκόλουθον καὶ ἀσόλοικον ἦν οὕτως εἰπεῖν κατὰ ὀρθὴν καὶ εὐθεῖαν· μήτηρ δὲ ἂψ ἴτω· ἢ ἄλλως· μητέρα δὲ ἣν
ὁ θυμὸς ἐφορμᾶται ἀπόπεμψον. Μητέρα θηρῶν, πολλὰ θηρία ἔχουσαν. Μητέρα μήλων, πολυθρέμμονα. Μητέρι,
μητρί. Μὴ τ' ἂν μελαμπύγου τύχοις, μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις. Μήτηρ, παρὰ τὸ μὴ τηρεῖσθαι· αἱ γὰρ
γυναῖκες πρὶν γένωνται μητέρες φυλάττονται πρὸς τὸ μὴ λυμανθῆναι τὴν αὐτῶν παρθενίαν· ἡνίκα δὲ γένωνται μητέ-
ρες, οὐ τηροῦνται· ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ἡ ὑπὸ τῶν τέκνων ζητουμένη· ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς τροφὴν τοῖς κυηθεῖσιν· ἢ ὅτι
φυσικῶς αὐτὰ μαστεύει τὰ κυηθέντα ἡ μήτηρ, ἢ ἐκ τοῦ ματῶ μάτηρ καὶ μήτηρ, ὡς μάτις μῆτις, ἡ τῶν ἀδήλων ζητητι-
κή. Μήτι, ἀπὸ τοῦ μῆτις μήτιδος μήτιδι μήτιι μήτι· ἀποβολῇ τοῦ δ καὶ κράσει τῶν δύο ι. μῆτις ποιητικῶς, βουλὴ
κοινῶς. Μήτι κλέομαι, ἀντὶ τοῦ τῇ βουλῇ εὐκλεής εἰμι· παραγωγὰς δὲ εἰπεῖν κλείζομαι. Μήτι γε, πόσῳ γε μᾶλλον.
Μητίετα, ἀντὶ τοῦ μητιέτης· ἡ κλητικὴ ἀντὶ τῆς εὐθείας· ἔστι δὲ πάθος δρυόπων καὶ αἰολέων. Μητίετα ζεύς, ἐκ τοῦ
μητιέτης γενόμενον, ὃ δηλοῖ τὸν βουλευτικόν· μῆτις γὰρ ἡ βουλή· καὶ ἐκ τοῦ ἀκακήτης ὁ ἀκάκητα, ὁ εἰρηνικὸς καὶ μὴ
κακοποιῶν· προπαροξυτονικοὶ γάρ εἰσιν οἱ αἰολεῖς ἐν πολλοῖς. σημείωσαι ὅτι, ὁ μητίετα ζεύς, καὶ μητιόεις λέγεται.

Μήτις

Μῆτις, ἡ βουλή· καὶ μῆτις, σύνεσις, τέχνη· ὅθεν καὶ μητιώσασθαι, τὸ κατεργάσασθαι, καὶ βουλεύσασθαι. Μήτις, ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ· μήτι, ἐπὶ οὐδετέρου παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Μητραλοίας, ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτοῦ. Μίτρην λῦσαι λέγεται φυσικῶς· λύσις γάρ ἐστιν ἡ κύησις· λέγεται δὲ καὶ καθ' ἱστορίαν, αἱ γὰρ πρῶτον τίκτουσαι λύουσαι τὰς ζώνας ἀνετίθεσαν τῇ ἀρτέμιδι· ὅθεν καὶ λυσιζώνου ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἀθήναις. Μητροπάτρως, ὁ πάππος. Μητροπόλοις, ταῖς πάλαι μελίσσαις. Μητρός, μέθυ, ὅ ἐστι τῆς ἀμπέλου. Μητρὸς ἐριννύες, αἱ διὰ τὴν μητέρα εὔξαμένην ἐπὶ κακοῖ γενόμεναι. Μήτρωες, καὶ μήτρωες, μητρὸς ἀδελφοί. Μήτρως λέγεται, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος. Μήτρως εἴρηται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ πάτρως· ὡς γὰρ παρήχθη ὁ πάτρως, καὶ ἀπὸ τοῦ πατρικοῦ ἀδελφοῦ θεῖος· οὕτω νῦν ἀπὸ τοῦ μητρικοῦ μήτρως. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον καὶ τοὺς ἄνωθεν κατὰ πατέρα προγόνοις οὕτω καλοῦσι. Μηῦρω ἀντὶ τοῦ μὴ εὕρω· ἀριστοφάνης· ἐὰν δὲ μὴ εὕρω; Μὴ φέρειν, ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν· διὸ καὶ μισθοφόροις λέγουσι, τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας· καὶ μισθοὺς φερομένους. Μὴ φωραθῇς, μὴ ἐλεγχθῇς. Μηχαναί, τέχναι, ἐπίνοιαι, βουλεύματα· ἅμαξαι, συμπεράσματα· καὶ ὄργανά τινα μηχανικά, ἐν οἷς προσδεσμούμενα τὰ κτήνη ἀλήθουσι. Μηχανᾶται, τεχνάζεται, ἐπινοεῖται. Μηχανεύω, τυρεύω, σκευωροῦμαι, συσκευάζω, σοφίζομαι, τεχνάζομαι, τεχνῶμαι, τριωνεύομαι, παλαμῶμαι, ταὐτὸ σημαίνοντα. Μηχανή, κατασκευή· οἶμαι παρὰ τὸ μήδω, μήσω, μηχανή· ἐξ οὗ καὶ τὸ μηχανόωντο, ἀντὶ τοῦ ἐμηχανήσαντο καὶ κατεσκεύασαν. Μηχανορράφος, ὁ κακὰ συρράπτων, καὶ τεχναζόμενος. Μηχανορραφία, ἐπίνοια ἢ κατασκευὴ κακῶν. Μηχανώματος, διαζώσματος. Μῆχαρ, μηχάνημα, ὄφελος. Μῆχος, μηχανή. Μῆχος παρ' ὁμήρῳ, οὐδέ τι μῆχος· τὴν ἀμηχανίαν παραλαλεῖ· ὥσπερ δὲ ἦδος, εἶδος αἰολικῶς· οὕτω καὶ μηχανὴ μῆχος· τὸ δ' αὐτὸ καὶ μῆχαρ, κατὰ τὸ δέλος, δέλεαρ· ἄκλιτον δὲ κατὰ τὸ μῆχος καθὰ καὶ τὸ ἦδος τὸ ὄφελος.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ιαιμαχαίρα· τὴν λεγομένην κητοκουραί, μιαιμαχαίρα, ἐχείρουν. Μιαίνειν παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ βάπτειν· ὅπερ ἄλλοι φαρμάσσειν φασίν· ἐντεῦθεν καὶ μιαιφόνος οὐκ ἐπὶ ψόγου, ἀλλ' ὡς αἱμοβαφὴς καὶ μιαρὸς αἵματι. οὐχ ὡς μιαραὶ ἡμέραι παρὰ τοῖς ὕστερον αἱ τῶν κατοιχομένων, ἀλλ' ὁ αἱμοβαφὴς κατὰ τὸ οὐδέ τεθεὶ μιαρός· ὅπερ ἐν τῷ τέλει τῆς ἰλιάδος κεῖται. Μιαίνω, τὸ μολύνω καὶ τὸ μιγνύω καὶ τὸ βάπτω· ὡς παρ' ὁμήρῳ· ὡς δ' ὅτε τίς ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ· ἀφ' οὗ μίασμα μιαρὸς καὶ μιαιφόνος, καὶ μιῆναι. οὕτω δὲ καθ' ἡρωδιανὸν καὶ τὸ κυδῆναι ἀπὸ τοῦ κυδαίνω. Μιαίνομαι· ἀριστοφάνης· κακμιαίνομαι. οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν, ὡς οἱ ὀνειρώττοντες· τοῦτο οὖν φησὶν ὅτι ἥδομαι ὡσανεὶ ἀποσπερματίζων. Μιαιφόνον αἷμα, μιαιφονικόν. Μιαιφόνος, ὁ φονεὺς ἀπὸ τοῦ μιαίνεσθαι, τῷ φόνῳ· καὶ μαινόμενος τοῖς φόνοις, καὶ μεμιασμένος φόνῳ καὶ μεμολυσμένος, φόνῳ. Μίαν σαββάτων, τὴν κυριακὴν καλεῖ ὁ ἀπόστολος· μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων· προτρέπει ἐπὶ ἐλεημοσύνην τοὺς κορινθίους ἀπὸ τῆς ἡμέρας. Μιανθῆν μηροί, δυϊκὸν ῥῆμα· ἀπὸ τοῦ μιανθήτην· γέγονος κατὰ συγκοπήν, ἐκ τοῦ μιαίνω. Μιαρά, μεμιασμένα· ἀκάθαρτα. Μιαραὶ ἡμέραι τοῦ ἀνθεστηριῶνος μηνός, ἐν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν κατοιχομένων ἀνιέναι ἐδόκουν. Μιαρία, ἀδόκιμον· τὸ δὲ μιαρὸς ἀρχαῖον. Μιαρός, παρὰ τὸ μιαίνω· ἢ παρὰ τὸ μία γέγονε, παρώνυμον, μιαρόν· ὡς σκιὰ σκιαρόν, οἱονεί, ὁ μεμονωμένος· ᾧ οὐκ ἄν τις συνέλθῃ ἐπὶ τὸ αὐτό· διὰ τὸ μύσος. Μιαρός, καὶ παμμίαρος, καὶ μιαρώτατος, οὐ μιαρία, ἀλλὰ βδελυρία. Μιασμός, ἢ μιασμός, μῶμος· ῥύπος· μολυσμός· ἀκαθαρσία· μιαρότης. Μιάστωρ, μύσερος· λυμεών. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, παροιμιῶδες τοῦτο· βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα, τὸν σοφὸν οὐκ ἐᾷ εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν ἢ εἰς ἀμαθίαν. Μιαχρόν, καθαρόν. Μίαχος, μίασμα· ἀσέβημα, τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐπὶ τοῦ δυσώδους. Μιγάδας, τὰς μεμιγμένας· ἢ τὰς συμμιγεῖς. Μιγαζομένοις, μισγομένοις. Μιγάδες, τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων. Μιγάδες, αἱ ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς κοινοβίοις. Μιγάς, μεμιγμένος. Μίγδα, ἐκ τοῦ μίγδην μετὰ πέμπτας αἰτίας, ὡς ἐκ τοῦ κρύβδην κρύβδα, καὶ κύβδα· παρὰ τῷ κωμικῷ. Μίγδην, ἀναμεμιγμένως. Μίγδ' ἄλλοις, ἀναμεμιγμένως τοῖς ἄλλοις· ἀπὸ τοῦ σμίγω, ἢ μίγω, μίγδα. Μιγδηράζειν, ὑβρίζειν. Μιγεῖσα, μίγω ὁ μέλλων μίξω· ὁ ἀόριστος ἔμιξα· ὁ δεύτερος ἔμιγον· ὁ παθητικὸς ἐμίγην· ἡ μετοχὴ ὁ μιγείς· ἡ μιγεῖσα. Μιγέωσι, μίσγομαι ἐνεστώς· ἐμισγόμην παρατατικός· μιγήσομαι μέλλων· μέμιγμαι παρακείμενος· ἐμίγην ἀόριστος· ἀφ' οὗ ὑποτακτικὸν μιγῶ· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν μιγῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, μιγέωσι. Μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ, διαστολὴν ποιεῖ πρὸς τὰς λοιπὰς μίξεις· ὅ ἐστι συνουσίας· ἃς οἱ σοφοὶ ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ὁμιλιῶν τιθέασι. Μιγῆναι ἐνδαΐ, ὅ ἐστι ψαῦσαι, ἢ πελάσαι κατὰ τὴν μάχην· πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ καθ' ἕτερον καιρὸν γενῆσαι τοῦτο· οἷον ἐν γυμνασίᾳ· ἢ ἐν πείρᾳ τινί. Μίγνυσθαι· ἐπὶ μὲν τῶν ἀλόγων ζώων, κυρίως βαίνειν καὶ ἐπιβαίνειν καὶ ὀχεύειν λέγεται. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὁμιλῆσαι, μιχθῆναι, διαλεχθῆναι, ἐντυχεῖν, πλησιάσαι· καὶ ἕτερα. Μίγνυται, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί· οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Μίγω, γράφεται καὶ μίσγω. Μίδας μίδου· καὶ γέτας γέτου κοινῶς· μίδα δὲ καὶ γέτα δωρικῶς. Ἱστορία. Μίδας. Βασιλεὺς ὢν φρυγίας πλουσιώτατος ὁ μίδας· ὦτα ὄνου ἔχει· τοῦτο οὖν παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπὶ τούτου· ἤτοι ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν, ἢ ὅτι κώμην φρυγίας κατεῖχεν, ἥ τις ὦτα ὄνου ἐλέγετο· λέγεται δὲ τούτῳ τὸν πακτωλὸν χρυσὸν ῥεῦσαι· λέγεται δὲ αὐτὸν πάλιν εὔξασθαι, ὥστε πάντα γίνεσθαι χρυσὸν ὧν ἂν ἅψαιτο· ἢ ἐπεὶ ὄνος μᾶλλον ἀκούει τῶν ἄλλων ζώων, πλὴν μυός· καὶ μίδας δὲ πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν· οἱ δέ φασιν ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν διόνυσον ὁ μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον· ἢ ὅτι τοὺς τοῦ διονύσου παριόντας ἠδίκησε· διὸ ὀργισθεὶς ὁ θεός, ὦτα ὄνου αὐτῷ περιέθηκε· οἱ δέ, ὅτι ὦτα μεγάλα φύσει εἶχεν· λέγεται οὖν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων. ἄλλως· οὗτος ὁ μίδας σφόδρα πλούσιος ἦν· ᾔτησε γὰρ ὥς φασι τοὺς θεούς, ὅτι ἂν εἰς χεῖρας λάβῃ χρυσὸν γίνεσθαι· καὶ τυχὼν τῆς εὐχῆς, λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν· ὅσα γὰρ ἔλαβεν εἰς χρυσὸν μετέβαλλε. τὸ μυθεύονται δὲ αὐτὸν καὶ ὦτα ὄνου ἔχειν, ὅτι τὰ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια μέγιστα εἶχεν οἷα περ ὄνος· τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ὠτακουστάς, ὡς πάντα ἔχειν γινώσκειν τὰ ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ χώρᾳ λεγόμενά τι, καὶ πραττόμενα. Μιδέα παροξυτόνως, πέτρα τῆς βοιωτικῆς· ἐκείνη δὲ καὶ προπαροξύνεται, ὡς πρόνοια. Μίδεα, πόλις. Μίδειν, ἐσθίειν. Μιῆναι, μιαίναι ἐπὶ ἔβαψαι. Μιῆς, χθονός· τῆς ἄλλης γῆς. Μίθρης, ὁ πρῶτος ἐν πέρσαις θεός. Μίθρος, ὁ ἥλιος. Μίθρας, ἡ μίθρησις

συζεύγνυμεν. Μίκκη, λάχανα· ὄμβρια. Μίκας, μικρολόγος. Μικκόν, ἀντὶ τοῦ μικρὸν δωρικῶς. Μίκλας, αἶγας. Μικρολογοῦμαι, περὶ φαύλων καὶ μικροψύχων διαλέγομαι. Μικρολόγος, ὁ φειδωλός. Μικρορρώξ, μικροβότρυς. Μικρός, παρὰ τὸ μεῖον· μεῖον, καὶ μήϊον· μηϊρός, καὶ συγκοπῇ μικρός. Μικροῦ, ἀντὶ ἐπιρρήματος γράφεται. λιβανωτοῦ κατὰ μικροῦ τὸ σῶμα λαβὼν, ἐκόμισεν οἴκαδε. Μικροῦ δέω, παρὰ μικρὸν λείπω. Μικρὸν ὕστερον, μετὰ μικρόν. Μικροῦ δεῖν, ἀντὶ τοῦ σχεδόν. μικροῦ δεῖν ὑπὸ τοῦ δίοις, εὕρομεν κεῖνον τεθνεῶτα· μικροῦ παρῆλθον· μικροῦ δὴ ἔφυγε ταύτην. ἡ φράσις δηλοῖ τὸ ἐγγὺς τοῦ γενέσθαι καὶ παρὰ μικρὸν συμβεβηκέναι τι. Μικροῦ δὲ ἐλέγετο τόδε, ἤγουν μικροῦ δεήσαντος. Μικρόψυχος, δειλός. Μικύθιον, τὸ μικρὸν καὶ νήπιον. Μίλαξ, εἶδος βοτάνης· καὶ κλίνεται μίλακος. Ἀριστοφάνης· μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης· ἀντὶ τοῦ πάσης εὐωδίας ὄζων, καὶ ἀσφαλείας. Μιλήσια στρώματα· ἐν Μιλήτῳ καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία· καὶ τὰ Μιλήσια στρώματα ποικίλα καὶ ἁπαλὰ γίνεται, καὶ διάφορα· εἰς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται. καὶ εἰς τὸ τῆς στολῆς πολυτελές. ἐσθῆτες ἔνθα κατεσκεύαζοντο ποικίλαι καὶ τάπητες, ὡς καὶ Θεόκριτος· πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου. Μιλήσιοι ἄλκιμοι· τινές φασιν ὅτι ἐν τοῖς παλαιοῖς χρόνοις ἰσχυρότατοι ἦσαν οἱ Μιλήσιοι. καὶ ὅπου προσετίθεντο, πάντως ἐνίκων. Πολυκράτης οὖν ὁ Σάμιος συγκροτῶν πρός τινα πόλεμον, ἠθέλησε λαβεῖν αὐτοὺς εἰς συμμαχίαν. καὶ εἰς τὸ μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτήσων περὶ τούτου· ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε· πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἄλλως. περὶ τῆς παροιμίας ταύτης, Δάμων οὕτω φησί· τῶν Καρῶν περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς Ἀμβρακιώτας βουλευσαμένων, ἀλκιμωτάτους ὄντας ἐν πολέμῳ γειτόνων τινὰς χρὴ ποιεῖσθαι συμμάχους. οἱ μὲν τοὺς Μιλησίους ἡγοῦντο δεῖν παρακαλεῖν. καὶ γὰρ εὐημέρουν τότε μάλιστα τῶν περιοίκων. καὶ διὰ τὸ γειτνιᾶν τῇ Καρίᾳ τὴν τούτων χώραν. οἱ δὲ διαλύσασθαι πρὸς τοὺς Πέρσας συνεβούλευον τὴν τούτων ἀρχὴν μεγίστην γεγονέναι φάσκοντες, καὶ πάντων ἀλκιμωτάτους εἶναι, κρατοῦντας τῆς Ἀσίας. ἔδοξεν οὖν τοῖς Καρσὶν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν δὲ θεὸν ἀποκρίνασθαι, πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. τοῦ δὲ χρησμοῦ διαδοθέντος εἰς τὰς Ἀσιατίδας πόλεις, οἱ μὲν Μιλήσιοι τὴν προφῆτιν αἰτιασάμενοι διεφθάρθαι χρήμασιν ὑπὸ τῶν μηδιζόντων, πανδημεὶ τοῖς Καρσὶν βοηθήσαντες, καὶ τοῖς Πέρσαις μετ' ἐκείνων συμβαλόντες σχεδὸν πάντες ἀπώλοντο· τὸν δὲ χρησμὸν διὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. Ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγουσι. Μίλητος ἡ Κρητικὴ αὕτη προϋπῆρχε τῆς Ἀσιανῆς Μιλήτου, ἣν ἔκτισεν ὁ παλαιὸς Σαρπηδὼν ἀγαγὼν οἰκήτορας. καὶ καλέσας αὐτὴν, κατὰ τὸν γεωγράφον ἐκ τῆς Κρητικῆς Μιλήτου. ὅτι δὲ πολλαὶ Μίλητοι, καὶ ὡς πολλὰς ἀποικίας ἀπέστειλαν, δῆλον ἐκ τῶν ἱστοριῶν. ἡ δὲ Ἰωνικὴ προυτίζεται τοῖς κατ' αὐτὴν σεμνώμασι· τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῷ περὶ αὐτὴν μεγίστῳ ναῷ ποτὲ, ὃς διέμεινέ φασι χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος. καὶ τοῖς σοφοῖς δὲ ὧν εὐφόρησε Θαλῇ τε, καὶ τῷ Φωκυλίδῃ, καὶ τῷ παρρησιαστικῷ ῥήτορι Αἰσχίνῃ, ὃς οὐκ εἰς καλὸν τῆς παρρησίας ἀπώνατο, καὶ τῷ κιθαρῳδῷ Τιμοθέῳ, εἰς ὃν ἐπίγραμμα τοιοῦτον· πάτρα Μίλητος τίκτει Μούσαισι ποθεινὸν Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον. Μίλητος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις Μίλητος. Εὐξαντίου τοῦ Μίνωος ἦν· οἱ δέ φασιν αὐτὸν Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρείας τῆς Κλεούχου. ἐκλήθη δὲ Μίλητος, ὅτι ἐκρύβη ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν μίλακι. οἱ δέ φασιν ὑπὸ Σαρπηδόνος τοῦ Διὸς Μίλητον κτισθῆναι, ὀνομασθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Κρήτῃ. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὴν πρότερον λέγουσι Πιτυοῦσαν. οἱ δὲ, Ἀστερίαν, εἶτα Ἀνακτόριον, εἶτα Μίλητον. καὶ Ἀριστόκριτός φησιν, ὅτι Ἀρεία θυγάτηρ ἐγένετο Κλεόχου, ἧς καὶ Ἀπόλλωνος γενέσθαι βρέφος· καὶ τοῦτο ἐκτεθεῖναι εἰς μίλακα, τὸν Κλεόχον ἀνελέσθαι· καὶ ὀνομάσαι ἀπὸ τῆς μίλακος Μίλητον. τοῦτον δὲ ἀνδρωθέντα, καὶ φθονούμενον ὑπὸ τοῦ Μίνωος, ἀναχωρῆσαι εἰς τὴν Σάμον· ἀφ' οὗ καὶ τόπος ἐστὶ Μίλητος. καὶ ἀπὸ τῆς Σάμου μεταβὰς εἰς τὴν Καρίαν, ἔκτισε πόλιν, Μίλητον ἀφ' ἑαυτοῦ καλέσας. Μιλιαρήσιον, μιμηλὸν τὸ μιμητικόν. Μίλιγματα δαιτὸς, τὰ λείψανα. οἱ δὲ τὸ σταῖς ᾧ κατέμασσον τὰς χεῖρας· καὶ τὸ λίπος ἀπείψων· ὅπερ ἀπομαγδαλίαν οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσι. Μιλίζω, μετρῶ. Μίλιον, μέτρον γῆς χιλίων βημάτων. ἔστι δὲ καὶ δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ· ᾧ τοὺς νέους στεφανοῦσιν ἐν ταῖς πομπαῖς. ἢ μέτρον ὁδοῦ σταδίων ἑπτά. οἱ δὲ ἑπτὰ, ὑποδῶν τέσσαρα. Μιλίσεο, κεχαρισμένα καὶ ἡδέα λέγε. Μιλήτης, Ἀφροδίτης. Μιλλὸς, βραδύς. χαῦνος. Μίλτος, χρῶμά ἐστιν ἐρυθρόν. δι' οὗ τὰ τῶν νηῶν ἔμπροσθεν βάπτονται εἰς ὡραϊσμόν. αἱ πρῷραι λέγονται. ὡς ἐκ τοῦ προορᾶν κράθεν τοῦ τῶν δύσσου εἰς τὸ μέγα. ἐντεῦθεν δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ ὁρμώμενοι, τολμῶσι καὶ παρειὰς λέγειν τὰ τοιαῦτα μέρη τῶν νηῶν, καὶ πρόσωπα. Λυκόφρων δὲ εἰς πλέον ἐξαχθεὶς, καὶ κόρας τὰς νῆας φησι, λαβὼν τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ μιλτοπάρῃοι. κόραις γὰρ οἰκεῖον τὸ μιλτοπάρῃοι. Ἰστέον ὅτι τὸ μὲν μιλτοπάρῃος, ἐπίθετόν ἐστι νηὸς εὐπρῴρου, ἐληλυθὸς πρός τινα ὁμοιότητα παρθένου καλλιπαρήου. καθότι καὶ κόραι ποιητικῶς αἱ τοιαῦται νῆες εἴρηνται. ὡς καὶ παρθένοι που τριήρεις, αἱ πρωτόπλοοι. ἔχει δὲ ὁμοίως μιλτοπαρήῳ καὶ καλλίπρωρος, διὰ τὸ ἐν ταῖς τριήρεσιν, ἔστιν οὗ ὡς οἷον εἰπεῖν εὐπρόσωπον. διὸ καὶ εὐῶπες αἱ αὐταὶ παρὰ Λυκόφρονι. αἱ δέ γε πελαργοχρῶτες, οὐ τοιαῦται μὲν, ἔχουσι δέ τι, καὶ αὐταὶ κάλλους χρωζόμεναι δι' ὅλου κατὰ πελαργούς. ἐν αἷς τὸ μὲν πελλὸν, μελανίαν δηλοῖ· λευκότητα δὲ τὸ ἀργόν. ἡ δὲ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ποικιλλόστομος ναῦς, δαίδαλόν τι χρῆμά ἐστιν ἐν πολλοῖς χρώμασι ποικιλλόμενον. ἡ δὲ εὔπρυμνος καὶ ὀρθόκραιρα, καὶ μέλαινα εἴτουν κελαινὴ, καὶ ἡ κορωνὶς, καὶ ἡ κοίλη, καὶ ἡ εὔσελμος καὶ εὐκλήϊς, καὶ εὔζυγος, ἰδίας ἐννοίας καὶ αὐτὰ ταῖς ναυσὶν οἰκειοῦσι. Μίλτος, χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. καὶ Ὅμηρος· νῆες μιλτοπάρῃοι. Μιλτοπαρήους τὰς Ὀδυσσέως νῆας καλεῖ ὁ ποιητὴς, οὐκ ἀργῶς, ἀλλ' ἐπιτηδές· ὅτι ἐξηλλαγμέναι ἦσαν, ὅπως εἰ καὶ ὀλίγαι, ἀλλ' οὖν διὰ τῆς χρώσεως εἶεν ἐπίσημοι· καὶ ὅτι δέοι ἄγειν μὴ σκορπίζοιντο. ἀμέλει καὶ μέσας αὐτὰς ἐν τῷ ναυστάθμῳ ἔταξαν οἱ Ἕλληνες, καὶ τὴν κοινὴν ἀγορὰν ἐκεῖ ἐποίησαν. τὸ μιλτοπάρῃοι, διὰ διφθόγγου γράφεσθαι ὤφειλεν· ὡς ἀπὸ τοῦ παρειά. ἐξενίκησεν ὅμως πρωτοτυπῆσαι τοῦτο τὸ παρήϊον τετρασύλλαβον. ὅθεν μιλτοπαρήϊος ναῦς. καὶ ἐν συναιρέσει μιλτοπάρῃος, ἣν καλλίπρῳρον σκάφος ἡ τραγῳδία φησίν. Ὁμήρου δὲ τὸ μιλτοπάρῃον ἀντὶ νηὸς θεμένου, ὁ παρῳδὸς μέτρων, μιλτοπάρῃον Τληπτόλην ἔφη. καθὰ καί τις τῶν νεωτέρων παρῳδήσας, τὸ Κίλλαν τε ζαθέην, Τληπτόλαν δὲ ζαθέην εἶπε, τὴν καὶ μεγάλην καὶ καλήν. εὕρηται μίλτῳ μεμιγμένον, τὸ κιννάβαρι· φασὶ γὰρ τιγάβαρι τὸ κιννάβαρι Ἀττικοί. Διοκλῆς. ἡ μίλτος οἶμαι καὶ τὸ κιννάβαρι. καὶ πάλιν τιγάβαρι καὶ μίλτος, ἀναμεμιγμένη. ὧν τὴν ἐργασίαν φασὶ πρῶτον εὑρεῖν Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον. Μιλτωρυχία δὲ ἐλέγετο τόπος, ἐν ᾧ μίλτος ὀρύσσεται· μίλτος ἐλέγετο καὶ ἡ ἐρυσίβη. δρόσος δὲ αὕτη καταληφθεῖσα ὑπὸ ἡλίου

σανος, ὑφ' ἧς διαφθείρεται πᾶς ὁ πόριμος καρπός. Μιλτωρυχία, ὁ τόπος οὗ μίλτος ὀρύττεται. Μιλτῶσαι, βάψαι. Μίλων τὸν κροτωνιάτην μίλωνά φησιν ὁ θεόκριτος, ὃν καὶ ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί. λέγει δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων, ἤγουν κυνῶν. ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρὼν τινὰς δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βάλοντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα, ἐκρατήθη ἐκεῖ καὶ οὕτως ἐτελεύτησε. Μιμαίκυλον, τὸ σῶρβον. Μιμάκυλον, ὁ καρπὸς τῆς κομάρου. ἔστι δὲ ὡς μέσπιλον μικρόν, πυρρόν. Μιμαλλόνες ἐκλήθησαν κυρίως γυναῖκές τινες πολεμικαί. γάρ· παρὰ τὸ μιμεῖσθαι τοὺς ἄνδρας ἤτοι διὰ μακεδονικὴν ἱστορίαν, ἥ τις κεῖται ἐν τοῖς καλλιμάχου. ἢ μιμαλλόνες, αἱ βάκχαι τοῦ διονύσου ἀπὸ τῆς μιμήσεως. αἵ τινες πρότερον κλάδωνες ἐκαλοῦντο καὶ βοηδρόμοι, ἤτοι αἱ μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι προϊοῦσαι δρόμῳ. ἃς καλοῦσι καὶ γειτονοκώμας ἔνιοι, τῷ γειτονίσκειν, ἤτοι θορυβεῖν τὰς κώμας. Μίμαλις, ἡ νυμῦλος. Μιμάξα, χρεμετίσασα, φωνήσασα. Μίμαρ, ἀναιδές. Μίμαρκυς κυρίως μὲν, ἡ λαγῶα χορδὴ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. ἄλλως· μίμαρκυς, σκευασία τις τῆς κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῴου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην. Μίμας, ὄρος κατέναντι χίου μεταξὺ ἐρυθρῶν καὶ τοῦ ὑποκρήμνου, ἀπὸ μίμαντος, γίγαντος ἐν αὐτῷ κειμένου. Μίμας, τὸ κύριον τοῦ γίγαντος. καὶ μίμας ὄρος θρᾴκης, ἀεὶ νιφόμενον. καὶ ὅμηρος παρ' ἠνεμόεντα μίμαντα. Μίμασα, ἄγρια λάχανα. Μιμαυλεῖν, μιμεῖσθαι, ὑποκρίνεσθαι. Μιμέρα, ἡ μιμητικὴ τέχνη. καὶ ἡ μίμησις. Μιμηλάζειν, μιμεῖσθαι. Μίμησις, παρὰ τὸ μῖμος ἢ μνήμη τις οὖσα. Μιμηλόν, ὅμοιον ἐξομοιοῦ, παρὰ τὸ μιμήσασθαι. Μιμιχμός, τοῦ ἵππου φωνή. Μιμνάζειν, μένω, μίμνω, καὶ κατὰ παραγωγὴν μιμνάζω. Μίμνησιν, ἀνάμνησιν ποιῆσαι. Μιμνήσκεται, μνημονεύεται. Μιμνήσκομαι, καὶ ἀναμιμνήσκομαι, γενικῇ. ἐνίοτε δὲ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Μιμνόντεσσιν, ἀντὶ τοῦ μένουσιν ἰωνικῶς. Μίμνουσιν, ἐκδέχονται, μένουσι, καρτεροῦσι. καὶ μίμνω, παρὰ τὸ μένω. Μιμορτοβία, ναῦς ἣ ἄνθρωποι βεβήκασιν. Μιμοῦμαι τὸν δεῖνα, ἀντὶ τοῦ μιμητής εἰμι τούτου. καὶ μιμοῦμαι ὑπὸ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ μιμητὴν ἐμοῦ τοῦτον ἔχω. παρὰ τῷ ἐν Γοργίᾳ· οὐκ οἶσθα ὅτι οὗτος ὁ μιμούμενος τὸν μιμούμενον ἐκεῖνον ἀποκτ[illegible]βούληται. Μίν, ἀντωνυμία. σημαίνει τρία· αὐτόν, αὐτήν, αὐτό. καὶ ἔστιν ἄκλιτος. Μίνα, μύρια. καὶ τὰ μικρὰ σῦκα. Μίναρ, χορδή. Μινδαλόεσσα, ἀριθμοὶ καὶ ἡ περὶ τὰ χρήματα σύνταξις. βαβυλώνιοι. Μίνδαξ, θυμίαμα ποιόν. Μίνθη, ἡ ἡδύοσμος. καὶ καλάμινθος ἀγριοηδύοσμον. καὶ ἀνθρωπεία κόπρος. Μινθόω, τὸ κόπρῳ χρίω. ἀριστοφάνης. καὶ μινθῶσαι τὸν ξύστην. ἤγουν κόπρῳ χρῖσαι. Μινθῶσαι, διοσφραίναι, δυσοσμίας ἀναπλῆσαι. μιᾶναι. μίνθη δὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὸν θύμον, ἢ κόπρον αἰγῶν. Μινθώσομεν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. μίνθον οἱ μὲν τὸν ἡδύοσμον, οἱ δὲ τὴν [illegible]γα. ὡς κεῖται ἐν τῇ κωμικῇ λέξει. οἱ δὲ εἶδος ἄνθους ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου. ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. ἢ καὶ ἄλλως· μίνθος λέγεται κόπρος τῶν αἰγῶν. ἐπειδὰν δὲ οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας. καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος. ὁ γὰρ πταρμός, θεραπεύει τὸ πάθος. ἄλλως· κοπρώσομεν. μίνθος γὰρ ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ φυόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. οἱ δὲ μίνθον φασὶ τὴν ἀνθρωπίνην κόπρον. ᾧ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες, τῷ δυσριγεῖ τῶν τράγων πταρμῷ. Μίνιον, εἶδος ἀλείμματος. Μινύαι, οἱ ὀρχομένιοι καὶ μάγνητες. Μινυανθές, πόα ἄσφαλος καὶ τρίφυλλον. Μινύζωον, ὀλιγόβιον. Μινυήιος ποταμός, ὃς γεωγράφοις ἄνυγρος καλεῖται, βαρὺς καὶ ὕπτιος, ἀβρώτους ἔχων ἰχθύας. τὸ δ' ἐντεῦθεν λουτρόν, ἀλφούς, καὶ λεύκας καὶ λειχῆνας ἰᾶται. ὠνόμασται δὲ μινυήιος τετρασυλλάβως, τύπῳ κτητικῷ. καὶ διαλύσει καὶ ἐκτάσει μινυήιος ἀπὸ μινυῶν τῶν μετὰ χλώριδος τῆς μητρὸς νέστορος ἀπό ποθι ἐλθόντων, ἐκ τοῦ μινυείου ὀρχομενοῦ. οἱ τῶν ἀργοναυτῶν ὄντες ἀπόγονοι οὓς μινύας ὁ λυκόφρων λέγει. ἐκ λήμνου μὲν εἰς λακεδαίμονα ἐξέπεσον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τριφυλείαν. καὶ ᾤκησαν περὶ ἀρήνην τὴν ἐν τῷ ὁμηρικῷ καταλόγῳ. διττὴ δὲ ἀρήνη παρὰ τῷ ἐθνογράφῳ. ἡ μὲν μεσσήνης, ἡ δὲ τριφυλείας. ὁ πολίτης αὐτῶν ἀρηναῖος. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ῥηθεὶς ποταμός, καὶ μινύας τρισυλλάβως λέγεται. Μινύθω, σμικρύνομαι. καὶ ἐλαττοῦμαι. ἡσίοδος· μινύθουσι δὲ οἶκοι, ἤγουν σμικρύνονται. φθείρονται. ποιητικὴ δὲ ἡ λέξις. Μινύκιος, ποταμὸς πύλου. Μίνυνθα, καὶ μινυνθάδιος, ἐπ' ὀλίγον χρόνον. καὶ οὔτι μάλα δήν. ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ μίνυνθα παρ' ὁμήρῳ. Μινυνθαδία, ἡ σελήνη. ἀπὸ τοῦ μινύθειν. Μινυνθάδιος, ὁ ὀλίγος ἐκ τοῦ μίνυνθα, ὃ δηλοῖ τὸ ὀλιγάκις. Μινυνθάδιος, τουτέστιν ὀλίγος τῷ χρόνῳ δηλαδὴ τῆς ζωῆς. ἤγουν μίνυνθα καὶ ἐπ' ὀλίγον ζῆσαι μέλλων. ὥσπερ δὲ ἀμφαδὸν ἀμφάδιος, οὕτω μίνυνθα, μινυνθάδιος. προϋπάρχει δὲ ἀμφοῖν τὸ μινυόν. ὃ καθὰ τὸ ἰωνοῦ τον, οὕτω καὶ αὐτὸ δηλοῖ παρὰ ἀττικοῖς τὸ μικρόν. ἐξ οὗ καὶ μινύθω, τὸ ἐλαττῶ. καὶ σμικρύνω. καὶ μινύρω. καὶ μινυρίζω, τὸ ὑποκλαίω, τοῦτο δὲ καὶ κινύρεσθαι λέγεται. Μινυνθάδιος αἰών, ἐξ οὗ δῆλον ὡς οὐ μόνον μινυνθάδιος ἀνήρ, ἀλλὰ καὶ ζωὴ ἡ κατὰ αἰῶνα. καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ μινύθω τὸ σμικρύνω μίνυνθα. ἐπίρρημα χρονικόν, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ὀλίγον, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν. ᾧ ἐναντίον τὸ δηθύν, καὶ τὸ δήν. μίνυνθα γάρ, οὔτι μάλα δήν. Μινύθουσι δέ, φθείρουσι δέ, ἀφανίζονται δέ. Μινύον, τὸ βλῆτον. λάχανον. ἢ κιννάβαρ. Μινύον, ἀρωματικόν τι. Μινυρίζειν ἐστί, τὸ μινυὸν ἤτοι μικρὸν καὶ ἠρέμα κλαίειν. παλαιὸς δέ τις γραφεὺς οὕτω ῥητῶς. μινυρίζειν τὸ ἠρέμα καὶ λεπτὸν ᾄδειν. οἱ δέ τινες τὸ θρηνεῖν καὶ ὀδύρεσθαι. ἡ δὲ χρῆσις τοῦ μινυοῦ φυλάττεσθαι δοκεῖ, καὶ εἰς ἔτι νῦν ἐν ἀθήναις. ἔστι δὲ ἐκ τοῦ μινυός, ὁ μινύας τὸ κύριον. καθάπερ ἐκ τοῦ πηθός, ὁ Ἰνδικ[illegible]. Μινυρίζειν, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρηνεῖν. Μινυρίζειν, τὸ ἠρέμα προσᾴδειν, μινύρεσθαι δέ, τὸ θρηνεῖν. Μινυρομένη, θρηνοῦσα. καὶ τὰ ὅμοια. Μινύρονται, προφωνοῦσι. προλέγουσι. Μινυώριος, βραχύϋπνος. ἄχρηστος. ἀδύνατος. ὀλιγοχρόνιος. ὀλίγης ὥρας ἄξιος. Μινῶα, εἶδος ἀμπέλου. Μινωΐδας λέγουσι τὰς κυκλάδας, ἐπεὶ μίνως κρὴς ὤν, ἐβασίλευσε τῶν νήσων. θαλασσοκρατῶν, τοὺς κᾶρας ἐξελάσας. Μινωΐδης, ὡς ἥρως. ἥρωος, ἡρωΐδης. Μινώϊον πέλαγος, πρὸ τῆς κρήτης. αὕτη γὰρ μίνωος ἦν βασιλεία. ἢ ἐπεὶ θαλασσοκρατῶν ὑφ' αὐτὸν τὰς νήσους ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸ κρητικόν, τὸ αἰγύπτιον. Μινῶκα, αὐτὸν ταχέως. Μινῶο, μίνως μίνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μινῶο. οὕτως ἀνδρογέωο. Μίνως μίνω. ἄλλοι ἄλλως ἔφασαν καινότερον, ὅτι ὥσπερ ἀττικῶς πετεὼς πετεῶ, καὶ πλεονασμῷ πετεῶο. καὶ ἀνδρόγεως ἀνδρόγεω καὶ ἀνδρογέωο, οὕτω καὶ μίνως μίνω καὶ μίνωο, ἣν δέ φασι καὶ ἄθως ἄθωο. εἰ μὴ ἐκώλυε τὸ μέτρον ἐν τῷ ἐξ ἀθόω, ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔδυσα τὸ κυμαίνοντα.

Μίνως, ὄνομα κύριον· καὶ κλίνεται μίνωα ἀττικῶς· μίνως καὶ ῥαδάμανθυς, κριταὶ τῶν ἐν ᾅδου κατὰ τὴν μυθολογίαν· παρὰ τὸ
μίμνω δὲ, γέγονε μίμνως, καὶ μίνως· ἢ παρὰ τὸ ἴς, ἰνός· ἶνως· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μίνως· τὸ δὲ μίμνω, ὃ σημαίνει τὸ καρτερῶ
παρὰ τὸ μένω· Μινώταυρος, πασιφάης υἱός. Μῖξαι, σπεῖραι· κέρσαι· συμβαλεῖν· Μιξίας, κύριον· παρὰ τὸ μίσγω μιξί-
ας· ὡς σώζω σωσίας· λέξω, λοξίας· Μιξίαμβος, λοίδορος· μεμιγμένος· λοιδορία ποιηματοκόπος· Μίξις, κοίτη· συνου-
σία· Μιξοδίη, τρίοδος· Μίξοδος, ὁδὸς ἡ εἰς ἑτέραν συμβάλλεται· Μιξοιφία, μίξις· πλησιασμός· Μιξοδίη στεναλός,
παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· μιξοδίαν καλεῖ τὸν τόπον καθ' ὃν ἦν ἡ σκύλλα καὶ ἡ χάρυβδις, διὰ τὸ ἀντικρὺ εἶναι ἀλλήλων· Μιό-
νες, κύπριοι· Μιργάβωρ, ὁ λυκόφως· Μιργῶσαι, πηλῶσαι· Μίρεα, λάχανα· Μίρχα, ἀνθής· ποικίλη ἄνθεσι·
Μίρμα, ἐπὶ τοῦ κακοπινοῦς καὶ ῥυπαροῦ καὶ πονηροῦ· Μίρον, ὅταν ἀπονυστάζῃ τις, λέγουσι· παραπῖναι· Μίρτυλον, μῖ-
σος· μίασμα· Μιρύκεον· χοῖνον· Μίσαθαι, μιτώσασθαι· Μισατίς· μίσα τῶν περὶ τὴν μητέρα τις ἣν καὶ ὀμνύουσι·
Μισγάγγεια, τόπος κοῖλος εἰς ὃν τὰ κατὰ φερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα· ξυνάγκεια δὲ λέγεται, ὡσαύ-
τως ὁ κοῖλος τόπος· Μισγάγκεια, ὅμηρος· ὕδωρ συμβάλλετον εἰς μισγάγκειαν· ἐπάγων ἐφερμηνευτικῶς τὸ κοίλης ἔντο-
σθι χαράδρης· ἔστι γὰρ ἡ μισγάγκεια, κοίλη χαράδρα· Μίσγεσθαι, ἤγουν μίγνυσθαι· Μίσγεσθαι, κυρίως λέγεται
ἐπὶ ὑγρῶν· χείμαρροι γοῦν μίσγεσθαι λέγονται· ὅθεν καὶ ἡ μισβάγκεια, καὶ κήρυκες οἶνον ἔμισγον ἐν κρατῆρσι καὶ ὕδωρ· ἐνί-
οτε δὲ ἀλλήλοις μίσγεσθαι λέγονται φίλοι· συνανακίρναται γάρ πως ἡ φιλία τοῖς ἤθεσι· λέγεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ μά-
χης καὶ ἔριδος· ὅθεν καὶ ἐπιμὶξ μάχεσθαι· Μισγοδίη, ὅπου αἱ ὁδοὶ μίγνυνται· Μισγόλας, θόρυβος· Μισγονόμος,
ὅπου πάντες νέμουσι γῆ· Μίσησεν, ἐφθόνησε· Μισητία, πορνεία· οἱονεὶ μισγητία παρὰ τὸ μίσγεσθαι· καὶ ἀριστοφάνης
φησὶ μισητίαν, τὴν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον· Μισητίαν, οἱ μὲν παρὰ ἀριστοφάνει, τὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασίαν·
ὅθεν μισητὴ γυνή· Μισήτιζε, μίσει στύγει· Μισητὸς, ὥσπερ στυγητὸς ὁ τοῦ μίσους ἄξιος· μισητὴ γυνὴ, ἡ μίσους ἀξία· μι-
σῆτη δὲ βαρυτόνως, ἡ καταφερής· καὶ ἀττικοὶ λέγουσι μισητὸν, τὸν ἀναίκαιον, ἢ ἄπληστον, τῇ τροφῇ· Μίσητρον, τὸ μίσους
ἐμποιοῦν· φίλτρον δὲ, τὸ φιλίαν ἐμποιοῦν· καθὰ ταῦτα λέγεται, καὶ θέλγητρον, τὸ ἐμποιοῦν τέρψιν· καὶ φόβητρον, τὸ [illegible] ποιοῦν
φόβον· Μισθαρνεῖν, τὸ μισθὸν δηλαδὴ ἄρνυσθαι, ἐκ τοῦ ἄρνυμι· Μισθαρνία, ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία· Μισθαρ-
χίδης, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων· ὀψωνίζοντο γὰρ οἱ ἄρχοντες· Μισθὸς κυρίως, ὁ εἰς μῆνα κατατιθέμενος· Μισθὸς
κατὰ τοὺς παλαιοὺς, μίσους ἀπόθεσις· φιλεῖται γὰρ ὁ μισθαποδότης, ὡς φύσει δίκαιος· ἐθέλουσι δὲ οἱ μεθ' ὅμηρον μισθὸν
λέγειν τὸ δῶρον, ὃ περ στοιχεῖ ὁ στρατευόμενος· διὸ καὶ μισθοφορὰ παρ' ἀττικοῖς ἡ ὑπὸ τοῦ τῶν δώρων δημοσίᾳ συνεισφορά· και-
νότερον μέν τοι· ὥσπερ μισθωτοὶ οἱ μὴ προῖκα διδόντες, ἀλλὰ διὰ δώρων λῆψιν· οὕτω καὶ ὁ μισθὸς ὁ νοούμενος ἄλλοις, ἐπὶ
ἐλευθερίας ἀπεμπολήσει· Μισθοφορὰν οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν, τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων· Μισθοφόροι τριήρεις, αἱ τοὺς
ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι· Μισθοφορῶ, τὸ μισθὸν φέρω· καταμισθοφορῶ δὲ τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ εἰς μισθὸν στρατιωτῶν καταδα-
πανῶ· αἰσχίνης, ἐπειδὴ κατεμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα· Μισθοφορεῖν ἀριστοφάνης, τοὺς μισθοφορεῖν, ἤγουν τοὺς μι-
σθοὺς βουλομένους λαβεῖν· Μίσθωμα, μισθὸς ὁ ἑταιρικός· Μίσκαλος, κῆπος· Μίσκει, ἄρχεται· Μίσκελος, εὐτε-
λὴς καὶ μέλας οἶνος· Μισογύνης, μισογύναιος· Μισόκαλος, ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν· Μισσύνη, ἡ ὀξύτης παρὰ χαλδαίοις·
Μιστύλλειν παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστι, τὸ διαιρεῖν εἰς μερίδας μικράς· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, μιστυλᾶσθαι, τῆς δευτέρας συζυ-
γίας· παρὰ τὸ διὰ μιστύλλης, ὅ ἐστι διὰ κοίλου ἄρτου ζωμὸν ἀρύεσθαι· Μίστυλλον, εἰς μικρὰ διέκοπτον· μιστύλλοντες,
τουτέστιν, εἰς μικρὰ, ὅ ἐστιν εἰς μικρότατα κόπτοντες· τὸ δὲ μιστύλλειν, τὸ εἰς μικρὰς μερίδας κόπτειν, καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ ἑνὸς δ'
πεῖν, δηλαδὴ σμικρύνειν· καὶ τὸ εἰς μικρὰ, ἤγουν βραχύτατα μόρια τέμνειν· καὶ ὡς εἰπεῖν εἰς μερίδας· Μισθωτὸς, ὁ ἐπὶ μι-
σθῷ δουλεύων· καὶ μίσθιος· μισθῶ μισθοῦ ἕτερον ἑτέρῳ ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· ταῦτά τοι καὶ ἀπομισθεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκεί-
ναις· ἤγουν τὴν ἐνέργειαν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ μισθοῦ δίδωσι· μισθοῦμαι δὲ ἐγώ τινα, ἤγουν ἐπὶ μισθῷ λαμβάνω· Μισθόομαι,
μισθοῦμαι· αἰτιατικῇ· ἐμισθώσατο τὸν νεανίσκον ἐπὶ τῷ γαμεῖν αὐτόν· καὶ μισθῶσαί τινα τῶν ἐκφερομένων· Μισολάμαχος, ἡ με-
ρα μισοπόλεμος· ὁ γὰρ λάμαχος πολεμικώτατος ἦν, καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός· Μισοπορπακιστά, ἀντὶ τοῦ μισοπόλεμε·
παρὰ τὸν πόρπακα· πόρπαξ δὲ κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ δίηκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον,
ὃ κρατῶν τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης· Μῖσος, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ μισῶ διὰ τοῦ ι, ἐκτείνεται, καὶ περισπᾶται· μίσος δὲ τὸ μίασμα,
ὀξύνεται καὶ βραχὺ ἔχει τὸ ι· Μῖσος, ἐκ τοῦ μύειν παρῆκται· ἀφ' οὗ καὶ τὸ μῖσος· μύει γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ὁ μισῶν, τροπῇ τοῦ δι-
χρόνου· Μῖσος, ἡ πρὸς τὸ ἀηδὲς ἀλλοτρίωσις καὶ ἡ τοῦ λυποῦντος ἀποστροφή· παρὰ τὸ μὴ ἴσος εἶναι· Μισυοί, οἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ
λευκὸν τοῦ σώματος· τὸ δὲ ἥμισυ, μέλαν, οὓς μίσγους ἔνιοι ἔλεγον· Μίχη, πλήματα· ταινίαι· μαλλοὶ, οἱ τῶν ἐρίων· Μί-
χος, ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος· Μισῶ, ἀπεχθάνομαι, βδελύσσομαι, ἐχθαίρω· ἀποτροπιάζομαι· ζηλοτυπῶ· ἀποστρέφο-
μαι· μυσάττομαι· καὶ συγγ. ταυτά· Μισῶ σε, τῆς ἀναιδείας· συγγ. καὶ βδελύττομαι καὶ ἀποστρέφομαι, καὶ μέμφομαι· ταλα-
νίζω· καὶ κακίζω· νοεῖται ἐν ἅπασι τούτοις τὸ ἕνεκα· καὶ πάντα ταῦτα ἀντιστρόφως ἀπὸ ψυχικῆς εἰς αἰτιατικὴν συντάσσον-
ται· ἀεὶ μισῶ σου τὴν ἀναίδειαν καὶ μέμφομαί σε τῆς ὠμότητος· Μισέω τὰς δασυκέρκως ἀλώπεκας θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ
μισῶ τὰς δασυκέρκους ἀλώπεκας· Μίτρα παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον, καὶ ἐπὶ τῆς περὶ κεφαλὴν ταινίας λέγεται· ἤτοι κοινότερον
εἰπεῖν ἐπὶ φασκίας, ὡς δηλοῖ παρθένοι παῖδες· μίτραις ἀναδέτοις ῥυθμίζεσθαι πλόκαμον· καὶ τὸ παρὰ ἡροδότῳ, μίτραις κα-
τειλήχατο· καὶ αἱ περὶ κεφαλῆς μιτροφόροι· ἐξ ὧν ὁρμώμεναι τινὲς, ταινίαν, ἡρμήνευσαν ἀττικῶς οὕτω στέφανον· φασὶ
δέ τινες, καὶ αὐτὸ τοῦτο στεφάνοις εἶναί ποτε τὰς μίτρας φάμενοι· ὅτι μίτραι κυρίως, οἱ ἀπὸ φασκιῶν καὶ ὠαρίων γινόμενοι
στέφανοι· γυναικεῖοι δὲ ἴσως καὶ ἀττικοὶ τοιοῦτοι· παρὰ τὸν μίτον δὲ ἡ λέξις ἐτυμολογεῖται, ὡς οἷον μίτηρά τις οὖσα· Ἄλλως· Μί-
τρα λέγεται, ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος· μίτρα, ζώνη ἡ διὰ τοῦ μίτου ὑφαινομένη· ἐφορεῖτο δὲ ἐσωτέρα τῆς λα-
γόνος· ἢ χαλκῆ λεπὶς, ἣν ζώννυνται περὶ τὸν κενεῶνα χάριν πλείονος ἀσφαλείας· ἔστι δὲ προγαστρίδιος πτὸ (?) πλησίστης ἐλύσει-
δωτη, τὸ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακτική· Μιτάτωρ, ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος παρὰ τοῦ ἄρχοντος· Μίτος, τὸ κεκλωσμένον

νῆμα· Μίτραι κυρίως, αἱ ἀπὸ φασκιῶν καὶ ὠαρίων γινόμεναι στέφανοι, ἐν καταχρήσει δὲ πᾶς στέφανος μίτρα λέγεται· Μίτρα λέγεται, ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος· Μιτράγχουσα, ὡς λέγεται τοῖς χρυσῆ ἡ τῷ μετώπῳ φορεῖται· Μίτραν ζωνύσκετο, διασαφητικόν ἐστι καὶ ἄλλο τῆς πολεμικῆς ζώνης· καὶ τὸ ἐπεριοῦσθαι ἄλλην πρὸς τὴν μίτραν· ἄλλως γὰρ ἐστὶ ζώνη ἡ μίτρα, παῖς ἂν ζωνύσκοιτο· Μίτρεον, ποικίλον· Μίτρη, θώρακι· μίτρην χαλκὴν λεπίδα· Μίτρην πρῶτον ἔλυσα, παρὰ ἀπολλωνίῳ· λύουσι γὰρ τὰς ζώνας αἱ πρώτως τίκτουσαι καὶ ἀνατιθέασιν ἀρτέμιδι· ὅθεν καὶ λυσιζώνης ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν ἀθήναις· Μίτος, τάξις· σειρά· τόνος· Μίτυλαν λέγουσιν αἶγα, τὴν μὴ ἔχουσαν κέρατα· Μιτυλήνη, νῆσος· Μίτυλλον, ἔσχατον· νήπιον· λακεδαιμόνες· Μιχαίας, ἑρμηνείας ταπείνωσις· ἢ ταπεινούμενος· Μιχῆναι, ἢ μιγῆναι, ἀπαντῆσαι· συμμίξαι· ὁμιλῆσαι· Μιχοχεῖ, ἠχεῖ·

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

νάα, δεύτερον πρόσωπον παθητικοῦ ἐνεστῶτος κατὰ ἴωνας· Μναᾶ, μνηστεύεται· Μνααίδας, τὰς ἀμελγομένας
μ νας αἶγας· Μνᾶ· ἑκατὸν δραχμαί, ποιοῦσι μνᾶν μίαν· Μναμόνες, μοῦσαι· μνηστῆρες· Μναμονεύθημεν, διεκλήθημεν· Μναμοσύρειν, τὸ παρατηρεῖν· ἢ μεμνῆσθαί τινι· Μνάμων, ἱερομνήμων, ἢ μνήμονες οἱ τὰς θυσίας ἀπομνημονεύοντες· Μνάριον, τὸ κάλυπτρον βοιωτοί· Μναρόν, ἡδύ· μαλακόν· κόρημα· θυμῆρες· Μνάσιον, μέτρον τι διμέδιμνον· Μναστήρ, τῶν μνηστῶν οὔπω καλεῖταί τις· Μνᾶται, ἐπὶ ἀνδρός· οἷον μνᾶται ἀνὴρ γυναῖκα· ἐπὶ δὲ γυναικός, τὸ μνηστεύεται· ἤγουν ἡ γυνὴ μνηστεύεται ἀνδρί· γράφεται καὶ ἄνδρα· Μνείαν, τὴν μνήμην σοφοκλῆς· Μνεία ἐστίν, ἀνάμνασις ἐννοίας ἐναποκειμένης· Μνημεῖον, ὁ τάφος· Μνημεῖα, τὰ οἴκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις· Μνῆμα, μνημεῖον· μνημόσυνον· ἀνάθημα· τάφος· Μνήμη ἐστί, κάθεξις τῶν νοὸς τυπωμάτων· ἢ λήθης ἀποβολή· Μνήμη ἐστί, διάθεσις ψυχῆς φυλακτική, τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας· Μνήμη φυσικῶς, τύπωσις ψυχῆς· μνεία δὲ, λόγος φασὶ κατὰ ἀνανέωσιν λεγόμενος· καὶ μνήμη μὲν, ἡ τῷ μνημονικῷ συνοικοῦσα· μνεία δὲ προγεγονότος τινὸς ὑπόμνησις εἰς ἴσον ἥκουσα τῇ ἀναμνήσει· Μνήμη· ὅθεν μνηστεία ἡ περὶ γάμου συμφωνία· καὶ μνηστὴρ ὁ μνηστευόμενος· καὶ μνηστή, ἡ μεμνηστευμένη· μνηστεύω ἐπὶ συμφωνίας γάμου· μνῆμα μνημεῖον· ὁ τόπος ὅλος τῆς ταφῆς· ὁ διὰ τὴν μνήμην φαινόμενος· τάφος δὲ, ὁ τὸ σῶμα τοῦ τεθνηκότος μόνον περιέχων· μνημόσυνον· μνήμων, μνήμονος· μνῆστις· ἡ μνεία· καὶ κλίνεται μνήστεως· μνήστωρ καὶ ἕτερα· μνεία δὲ μόνον διὰ διφθόγγου· Μνῆμα ξείνου, ἀντὶ τοῦ μνήμη καὶ ἐνθύμησις· καὶ ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσι, μνημόσυνον· ὁ τινός τινος χάριν καὶ ὀδυσσεὺς τὸ τοῦ ἰφίτου τόξον ἀφεὶς ἐν τῷ οἴκῳ, ἢ ὃ ἕνεκα εἰς τροίαν ἔπλεε· Μνῆμ' ἑλένης χειρῶν παρ' ὁμήρῳ· νῦν ἀπλῶς τὴν μνήμην λέγει· ἐξ οὗ δῆλον ὅτι καὶ τὸ νεκρικὸν μνῆμα οὕτω καλεῖται, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ μνήμην τοῦ ποτὲ ζῶντος· δῆλον δὲ ὅτι ταυτόν, ὡς παρὰ τρῶμα τρώμη, βρῶμα βρώμη· οὕτω μνῆμα μνήμη· Μνήμονες, ἀρχὴ γυναικῶν ἐπιτελουμένη τῶν ἱερείων· Μνημονεύω, γενικῇ ἀεί· εὕρηται δὲ παρ' ὁμήρῳ, καὶ αἰτιατικῇ· οἷον τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· Μνημονευόμενοι, ἀρραβωνιζόμενοι· Μνημοσύνη, ὑπόμνησις· Μνημύει, σκυθρωπάζει· Μνήμυκεν, ὑποπτήσσει· δυσχεραίνει· Μνήμων, ὁ προεστώς, καὶ ἐπιμελείαν ποιούμενος φόρτου· ὃν ἡμεῖς ἐπίπλουν καλοῦμεν· Μνήμων φόρτου, ὁ γραμματεύς, ἤτοι ἀποσημαινόμενος διὰ γραμμάτων, ἢ καὶ ἄλλως λογιστής, ἐπιμελητής, ἐπίσκοπος δὲ, ἢ ἐπίστροφος ὁδαίων, ὅ ἐστιν ἐφοδίων· Μνησαίατο, ταυτόν πως ὂν τῷ διδάξαιεν· ὡς δοκεῖν τοὺς εἰπόντας τὰς μαθήσεις, ἀναμνήσεις· Μνήσαντο, ἀνεμνήσθη· Μνησάσκετο, ἐμνηστεύετο· Μνήσεσθαι, ἀλλαχοῦ παραφράζων· μνήμην ἐγγενέσθαι λέγει· φησὶ γὰρ μνημοσύνη πυρὸς γενέσθαι, τουτέστι, μνήσθητε πυρός· Μνησιχάρη, ἡ ὀδύνη· Μνησικακία ἐστί, μνήμη τῆς παρακολουθησάσης ὀξυχολίας, ἐπὶ τῷ ἀνταποδοῦναι τῷ μαχησαμένῳ· Μνησικακία ἐστί, θυμὸς εἰς κακὸν, ἐνεδρεύων· Μνησικακῶ, μνηματίζω· Μνησιστράτειος, ὁ τοῦ μνησιστράτου οἶκος· Μνηστεύω ἐπὶ συμφωνίας γάμου· ὅθεν μνηστεία ἡ περὶ γάμου συμφωνία καὶ μνηστήρ, ὁ μεμνηστευμένος· καὶ μνηστή, ἡ μεμνηστευμένη· Μνῆστις, μνήμη· Μνηστή, ἡ μνηστευθεῖσα γαμετή· μνηστῆς ἀλόχοιο· Μνηστήρ μνηστῆρος, καλεῖται πρὸ τοῦ γάμου ὁ νυμφίος· καὶ μνήστωρ ὁ αὐτός· ποιητικὰ δέ εἰσι· μνηστεία δὲ γράφεται· καὶ μνᾶται ὁ ἀνὴρ γυναῖκα· μνηστεύεται δὲ ἡ γυνή· Μνηστῆρες, οἱ ἐπιβάλλοντες γῆμαί τινα, καὶ οἱ μεμνημένοι· Μνῆστις, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ σ· οὐ γὰρ ὡς ἐκ τοῦ λέλησται ἡ λῆστις, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ μέμνησται ἡ μνῆστις, ἀλλὰ ἐκ τοῦ μέμνηται· Μνήστορα, ἐπιστήμονα· ὁ δὲ, τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα· Μνήστωρ, ὁ δοὺς τοῦ γάμου ἀρραβῶνα· Μνήστορι, βασιλεῖ φρονίμῳ· Μνήσω, ἤγουν εἰς μνήμην ἀγάγω· ἐν τῷ, τῶν σ' αὖτις μνήσω· γενικὴν ἔχει σύνταξιν· οὐ πρὸς ὁμοιότητα, καὶ τὸ ἀναμνήσω· Μνήτεια, γάμου δῶρα· Μνῆτοι, δοῦλοι· Μνία· τὰ τῆς θαλάσσης ἀνθήματα ἢ βρύα· καὶ τὸ φῦκος· Μνίει, ἐσθίει· Μνιόεντα, σύμφυτα· Μνίον, τὸ κεκολλημένον ἐν θαλασσίαις πέτραις· ἢ ἐριώδες· ἢ βοτανῶδες παρὰ λυκόφρονι· Μνοία, ἡ ἱκετεία· Μνοῖον, μαλακόν· Μνοῦνες, οἱ μηροί· Μνοῦς· ἔριον ἁπαλώτατον, καὶ ἡ πρώτη τῶν ἀμνῶν καὶ πώλων ἐξάνθησις· καὶ τὸ λεπτότατον πτερόν· κυρίως δὲ τὸ τῶν χηνῶν, καὶ ἡ ἁπαλὴ θρίξ· Μνῶα, δουλεία· Μνώεο· μέμνησο· Μνωομένη, μνηστευομένη· Μνώομαι, ἐνεστὼς ποιητικὸς ὡς χώομαι, μιμνήσκομαι κοινός· μέλλων κοινός, μνησθήσομαι· ἢ μεμνήσομαι· ποιητικὸς δὲ, μνήσομαι· ἀπὸ τοῦ μνάομαι μνῶμαι ὃ ἐφ' ἑτέρας ἐτάχθη σημασίας· ἀόριστος μὲν, κοινὸς μὲν ἐμνήσθην, ἀπὸ τοῦ μέμνημαι· δοκεῖ δὲ τὸ σ διὰ καλλιφωνίαν προστεθεῖναι αὐτῷ· ποιητικὸς δὲ ἐμνησάμην· παρακείμενος μὲν κοινὸς μέμνημαι· ποιητικὸς δὲ μέμνομαι· ὡς τίτρωμαι· ἀφ' οὗ τὸ μεμνέωτο, πλεονασμῷ τοῦ ε καὶ ἐνεργητικῶς ταῦτα λέγεται ἀναμιμνήσκω· ἀναμνήσω· ἀνέμνησα· καὶ ὑπομιμνήσκω ὑπομιμνήσω· ὑπέμνησα· ἃ οἱ ποιηταὶ χωρὶς προθέσεως λέγουσιν, ἐπὶ τῶν τῶν σημαινομένων· μνήσω γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀναμνήσω, ἢ ὑπομνήσω· καὶ ἔμνησα, ἀντὶ τοῦ ἀνέμνησα, ἢ ὑπέμνησα· Μνώοντο, ἐμνηστεύοντο· Μνώσχει, μίσγεται, ἔρχεται·

ογγιλάλος, ὁ ἰσχνόφωνος, καὶ μόλις τὸ φθέγμα διαρθροῦν δυνάμενος. Μογέουσι, μογοῦσι· πυρέσσουσι· δυ-
μ ρεῖς. Μογερᾶς, ἀθλίας· πονηρᾶς· λυπηρᾶς· ἐπιπόνους. Μογερῶν, μοχθηρῶν. Μογήσας, κακοπαθήσας.
Μόγις, καὶ μόλις, τὸ αὐτό· ἀλλὰ τὸ μόλις μόνον τοῖς ῥήτορσι χρήσιμον· ἀναλογώτερον δὲ τὸ μόγις· ἀπὸ τοῦ μο-
γῶ· τὸ κακοπαθῶ. Μόγος, ταλαιπωρία καὶ κάματος· παρὰ τὸ οἰμωγή, μόγος· ἢ παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν τὴν ψυχὴν
γαίνυσθαι. καὶ μογοστόκοι, αἱ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσαι. Μόγος, πόνος· ὄχλησις· μόχθος· κακοπάθεια. Μογοστό-
κος, ἡ ἐν τῷ τίκτειν κακοπαθοῦσα· ἢ, ἡ μόγον ταῖς τικτούσαις ποιοῦσα· μογοστόκος, εἰλείθυια. Μογοστόκοι εἰλείθυιαι, πα-
ρονομάζονται ὁμοίως τῷ πρωτοτόκοι γυναῖκες· ὡς ἐνέργειαν δηλοῦν τὴν κατὰ τῶν τικτουσῶν, τὰ γὰρ τοιαῦτα τῶν συνθέτων,
ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἐνέργειαν ὑπισχνούμενα παροξύνονται· εἰ μὴ κανὼν ἄλλος κωλύει· χωρὶς τοῦ ἱππόδαμοι· αὐτὸ γὰρ
ἄντικρυς τῷ κανόνι μάχεται· ἐνεργητικὸν γὰρ ὂν καὶ κανόνα μὴ ἔχον κωλύοντα, προπαροξύνεται· πλεονασμὸν τοῦ σ τὸ
μογοστόκος ἔχει· ὡς ἂν οὕτως εὐχρηστηθείη πρὸς μέτρον· οὕτω καὶ ἐν τῷ θέσφατον· καὶ θεσπέσιον· καὶ θεόσδοτον, καὶ τοῖς
ὁμοίοις. διὸ μόγον αὐτὰ ἐπλεόνασε. θυγατέρες δὲ Ἥρας γαμηλίου μυθικῶς, αἱ μογοστόκοι εἰλείθυιαι, ὡς ἐπιστατοῦσαι
τόκοις· καὶ ἐν τῷ ποιεῖν τὰ ἔμβρυα εἰς φῶς ἐλεύθειν· μόγους ταῖς τικτούσαις ἐκ τῶν ὠδίνων ἐπάγουσαι· ὡς εἰ καὶ βέλη
ἔπεμπον. καὶ ἴσως τοιούτῳ λόγῳ τοξικὴ ἡ Ἄρτεμις, ὡς τοῖς τόκοις οὕτως ἐπιστατοῦσα καὶ αὐτή· διὸ καὶ λοχεία ἐπο-
νομάζεται. λέγονται παρὰ τὸ ἐλεύθειν ὡς εἴρηται. διὸ καὶ γράφεται ἡ μὲν ἄρχουσα, διὰ διφθόγγου· ὡς ἐπιτεθέντος
τοῦ ι εἰς τὸ ἐλεύθω κατ᾽ ἀρχήν· εἰ δὲ μετὰ τὴν ἄρχουσαν ἔχει τοιοῦτον δίφθογγον, καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ ἐλεύθω μεταθέσει
τοῦ διχρόνου υ συνήθως εἰς τὸ ι δίχρονον· ἡ δὲ παραλήγουσα τὴν διὰ τοῦ υ δίφθογγον ἔχει, διότι τὰ εἰς α θηλυκὰ ἐθέλου-
σιν ὡς τὰ πολλὰ τῷ ι παραλήγεσθαι. ἢ μόνῳ ἢ μετὰ καὶ ἄλλου φωνήεντος, καθ᾽ ὃ λόγον διφθόγγου· μόνῳ μέν, ὡς κοιλία
καρδία καὶ ἄλλα μυρία. μετὰ δὲ ἄλλου φωνήεντος ἢ τοῦ α ὡς μαῖα γαῖα, ἢ τοῦ ε οἷον εὐσέβεια ἀδράστεια· ἢ τοῦ μικροῦ ο,
οἷον εὔροια σύρροια· ἢ μετὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁποῖον ἡ ὦα τοῦ ἐνδύματος· ἢ μετὰ τοῦ υ, ὡς ἐν τῷ μυῖα καὶ ἅρπυια, οἷς συντρέχει
καὶ τὸ εἰλείθυια, ὡς μὴ δυνατὸν ὂν μετὰ τοῦ ο ἐνταῦθα συγκροτηθῆναι τὴν δίφθογγον· οὐ γὰρ προϋπόκειται τῆς εἰλειθυίας ὄ-
νομα ὡς ἔγκειται ο μικρόν· ἵνα ἐκεῖθεν ἡ οι δίφθογγος γεννηθῇ, ὥσπερ ἡ σύρροια ἔχει τὸ ῥόος προϋποκείμενον· καὶ τὸ νό-
ος ἡ ἔννοια· καὶ τὸ βόα ἡ εὔβοια· καὶ τὸ χρόα, ἡ εὔχροια· ἐξ ἀνάγκης οὖν τὸ εἰλείθυια συνεξηκολούθησε τῷ κυνάμυια, ὠ-
ρείθυια· ἅρπυια· διαστατικὸν δὲ τοῦ εἰρημένου κανόνος τὸ μέδα καὶ τὸ πάα· οὐ σημασία, μοῦσα πᾶσα· ἡ δὲ φιλοσοφία ἐκ-
δεξαμένη, τελεσφορεῖ πρὸς ἀλήθειαν, λέγουσα θυγατέρας Ἥρας τὰς εἰλειθυίας· ἐπειδὴ τηνικαῦτα τὸ βρέφος εἰς φῶς ἐ-
λεύθει, ὅταν τὰ ἐκ τῆς Ἥρας αὐτὸ προσκαλέσηται, τότε γὰρ τὸ ἔμβρυον ἐκκύπτει πρὸς γέννησιν, ἱκανῶς ἔνδον θαμαλευ-
θέν· ὅταν καὶ ὁλκῆς ἀέρος καὶ τῆς ἔξω ζωῆς ἐξ ἀνάγκης προσδέηται· εἰσὶν οὖν εἰλείθυιαι, ὡς μὲν ἐν αὐθ᾽ ἑνὸς φράσαι,
ἐλεύσεις· σαφέστερον δὲ εἰπεῖν, αἱ εἰς φῶς ἐλεύσεις καὶ παραγωγαὶ τῶν κυοφορουμένων· οὐ μόνον πληθυντικῶς εἰλεί-
θυιαι παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἀλλὰ καὶ ἑνικῶς. Μογεραί, ἐπίπονοι. Μογῆσαι, κακοπαθῆσαι· παρὰ τὸ μὴ ἐᾶν γαίνυσθαι. Μο-
γῶ, τὸ κοπιῶ· ἀφ᾽ οὗ μόγις ἐπίρρημα· ὅπερ Ἀττικοὶ μόλις λέγουσι· καὶ μογγιλάλος ὁ ἰσχνόφωνος, ποιητικῶς· μοχθίζω
μόλις, ἀντὶ τοῦ βραδέως· μόγις δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. Μόδα, στρώματα. Μοδηνός, τοπικόν. Μόδιον, μέτρον τι. Μό-
δυχνον, δυσπάλεον. Μοδῶν, ψέγων. Μόθακες, οἱ ἀνατρεφόμενοι τοῖς υἱοῖς, δοῦλοι παῖδες. Μόθον, τὴν μάχην φα-
σί· παρὰ τὸ ὁμοῦ θέειν τοὺς μαχομένους· καὶ πόλεμον, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειοῦν· καὶ δηϊοτῆτα, παρὰ τὸ δαΐειν ἤτοι καίειν.
ὅθεν καὶ Πλούταρχος λαβὼν ἐξάψαι πόλεμον λέγει, τὸ ἐξεγεῖραι μάχην· διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ πρὸς σύμβολον τοῦ κατὰ
τὴν μάχην πυρώδους οὐ σάλπιγγι μόνον ἐν πολέμοις ἐχρῶντο, ἀλλὰ καὶ δαλῷ ἀφιεμένῳ, συνίστων μάχην· ὡς καὶ Εὐριπί-
δης δηλοῖ ἐν τῷ ἐπεὶ δ᾽ ἀφείθη πυρσός, ἤτοι λαμπάς, ὡς Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή. Μόθος, ἀπὸ τοῦ μὴ ὄθεσθαι ἤγουν
ἐπιστρέφεσθαι καὶ φροντίζειν ἄλλου τινὸς πράγματος τὸν μαχόμενον, ἀλλὰ μόνου τοῦ πολέμου γίνεσθαι. Μουθούρας,
τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν. Μόθων ὁ ἀνόητος· ἢ φλύαρος· καὶ φορτικός· μόθος ὁ πόλεμος. Μόθων, ὁ εὐτελής· μόθωνας
γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως. Μόθων, εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δου-
λοπρεποῦς ὀρχήσεως· οἱ δὲ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας, μόθωνας καλοῦσιν· ἄλλως· μόθων, φλύ-
αρος· φορτικός· ἄτιμος· αἰσχρός· λέγουσι γὰρ τοὺς Ἀθηναίους χειρωσαμένους τοὺς μόθωνας, δουλικῇ ἀγεράστῳ παραστῆ-
σαι τύχῃ· ὅθεν καὶ Ἀττικοὶ μόθωνες, ἢ ἀπὸ μόθωνός τινος αἰσχροποιοῦντος καὶ ἀεὶ ἐν τοῖς τόποις ὀρχουμένου, ἢ ἀντὶ τοῦ αὐθόν-
τος· ἄλλοι λέγουσι δουλοπρεπεῖς· σπερμολόγους· καὶ ἄλλως· μόθωνα τὸν εἰρωνικὸν καὶ δόλιον καὶ πανουργίᾳ προσφερόμενόν τι-
νι ἔλεγον, καὶ τοὺς φορτικούς, μόθωνας. Μοθωνία, ἡ ἀλαζονεία παρὰ τὸ μόθος, ἔστι δὲ καὶ χώρα. Μοιμυᾶν, τὸ τὰ χεί-
λη πρὸς ἄλληλα προσάγειν· καὶ μοιμύλλειν, θηλάζειν· ἐσθίειν. Μοῖος, σκυθρωπός. Μοῖρα, ὡς ἀπὸ τοῦ σπείρω γίνεται σπο-
ρά, καὶ ἀπὸ τοῦ κείρω κουρά, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ μείρω τὸ μερίζω, ὤφειλε λέγεσθαι μορά· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἡ μόρα τάγμα ἐστὶ
παρὰ Λακεδαιμονίοις, τούτου χάριν πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐκείνου, ἐβαρύνθη καὶ ἐγένετο μόρα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, μοῖρα· ἡ δὲ
μοῖρα, σημαίνει τρία· τὸ καθῆκον· οἷον κατὰ μοῖραν ἔειπες· τὴν εἱμαρμένην, οἷον μοῖραν οὔτινα φημί· καὶ τὴν μερίδα, μοίρας
δασσάμενοι. Μοῖρα, ἡ μερίς· καὶ τὸ πρέπον· ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ ναὶ δὴ ταῦτα πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπας· ἤγουν κατὰ τὸ πρέ-
πον· μοῖρα καὶ ἡ παρ᾽ Ἕλλησι τύχη· ἀφ᾽ οὗ μοιρηγενὴς καὶ μοιραῖος· καὶ εὔμοιρος, καὶ ἄμοιρος· ἀπὸ τοῦ μοῖρα τὸ μοιρᾶσθαι ῥῆμα. Μοῖ-
ρα ὀλοή, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τῆς εὐμοιρίας· ὅθεν μοιρηγενὴς δηλοῖ τὸν ἐν εὐμοιρίᾳ γεννηθέντα. Μοῖρα, Ὅμηρος οὐ κατὰ
μοῖραν πέραον, πάλιν οἱ Τρῶες· ἤγουν ἀτάκτως, καὶ δυσδαιμόνως· καὶ ἀκόσμως διεπέρων τὴν τάφρον, ὡς φεύγοντες· ὅπερ
ἐκεῖνος ἔφη, οὐ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι· ταυτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ οὐ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ οὐ κατὰ κόσμον.
Μοίραις, μερίσι· φυλακαῖς. Μοῖραι χωλαί, παρὰ Λυκόφρονι· διὰ τὸ ἀνόμοιον τοῦ μοιριδίου, καὶ ἄνισον· καὶ ἄτακτα

ζον. καὶ ὡς ἀεὶ ὀκλάζον καὶ μὴ ἀεὶ ὡσαύτως βαῖνον λέγονται. Μοῖραι αἱ ἀπηρώσεις βιότοιο· ὅ ἐστιν ἐκπηρώσεις, περί
φρασίς ἐστι τοῦ θανῆς, καὶ ἡ μοῖρα δὲ τοῦ βιότου ἀντὶ τὸν βίον δηλοῖ περιφραστικῶς. ὅμηρος. Μοῖραν τ' ἀμμορίην τε. ὅμη
ρος ἐν ὀδυσσεία. ζεὺς οἶδεν ἅπαντα μοῖράν τ' ἀμμορίην τε. μοῖραν φανερῶς τὴν εὐδαιμονίαν καὶ εὐτυχίαν φασίν. ἧς αὐ
τὸς ζεὺς εἶναι δοκεῖ. ὁ δὲ τοιοῦτος ὁμηρικὸς τύπος, δοκεῖ ἀρχὴν ἐνδοῦναι τοῦ εἰς εἱμαρμένην ἀνηγορεῖσθαι τὸν δία.
Μοίρας λέγει ἡσίοδος, τὰς ἐπιμεριζούσας. κῆρας δὲ, τὰς ἐπιψηφιζομένας τὸν θάνατον. Μοιρηγενὲς, ἀγαθῇ μοίρᾳ γε
γεννημένε. Μοιρῆσαι, μερίσαι. ἢ διελεῖν. Μοιρήσασθαι, λαχεῖν. καὶ τὰ ὅμοια. Μοιρίχος, μοῖρις. μοιραγένης. μοιρο
κλεὺς, ὀνόματα κύρια. Μοιρίλογχοι, οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες. Μοιροδικῆσαι, ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν. Μοιρο
λαχεῖν, τὸ μερίδι λαγχάνειν, τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι. Μῶσα, ἡ μοῦσα ποιητικῶς. Μοιτοὶ, ἔντιμοι. Μοιχάγρια, τὰ ὑπὲρ
ἀγρεύσεως, ὅ ἐστι συλλήψεως μοιχῶν ἐκτιννύμενα. ἡ δὲ σύνθεσις αὐτοῦ, ὁμοία τῷ ζωάγρια, βοάγρια, ἀνδράγρια.
Μοιχαλὶς, ἡ πόρνη. ἡ μοιχευομένη. Μοιχάζω. ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε. Μοιχεία, καὶ φαρμακεία ταυτόν
ἐστιν ἀμφότερα. λάθρα γὰρ γίνεται. λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί. καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν
ἄνδρα. Μοιχεία ἐστὶ, διττή. ἡ μὲν σωμάτων ξένων κλοπή τις. ἡ δέ τις καὶ δαιμόνων, ὅταν θεοῦ τὸ φίλτρον εἰς ἐχθροὺς
πέσῃ. Μοιχίδιον, τὸ ἐκ μοιχοῦ γεννώμενον. οὐχ ὅτι ἑκαταῖος, ἀλλὰ καὶ ὑπερίδης. Μοιχεύει, καὶ μοιχᾶται ὁ ἀνήρ.
μοιχεύεται δὲ γυνὴ ὅτε ἄνδρα ἔχουσα ἑτέρῳ ἀνδρὶ μίγνυται. Μοιχὸς, ὁ εἰς ἄλλων γυναῖκα ἀσελγαίνων. μοιχεύω μοι
χία μοιχαλὶς, ἡ μοιχευομένη γυνή. Μοιχὸς, εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς ἀπρεποῦς κιναιδώδους. Μοιχὸς, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀ
σελγοῦς, δίφθογγον παρὰ τὸ εἴκω τὸ πρέπω. ῥηματικὸν ὄνομα, εἰκός. καὶ μετὰ τοῦ ῡ στερητικοῦ ὑοικός. καὶ τροπῇ τοῦ ῡ εἰς
μ̄. καὶ τοῦ κ̄ εἰς τὸ χ̄, μοιχός. οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος καὶ ἐκτὸς ὢν τοῦ εἰκότος. μυχὸς δὲ ὁ ἐνδότατος τόπος ψιλὸν, παρὰ
τὸ νύξ. νυχός. καὶ μυχός. Μοιχοτύπης, ἡ ἀπὸ μυχῶν τυπτομένη. Μοκκωνώσεις, περιφρονεῖς. παραβλαύσεις. Μό
κρωνα, τὸ ὀξύ. ἐρυθραῖοι. Μολβὶς, σταθμίον τι ἑπταμναῖον. Μολγοῦ νέφος περιβλέψω, ἢ ἀκόλουθος. ἀριστοφάνης.
τάχα ἂν εἴη ἐκ πήροις ὁ μολγός. ὁ δὲ ἀμέλγων τὰ χρήματα, ἀμολγός. ἔνιοι δὲ μολγοὺς ἀκούουσι τοὺς μοχθηροὺς, τοὺς
ἀμέλγοντας τὰ κοινά. κλέπτας. καὶ τὸ ἀμολγός. ἄλλοι δὲ μολγὸν, τὸν βόειον ἀσκόν. τίθεται δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν.
Μολγὸν γενέσθαι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. μολγὸν ἀντὶ τοῦ τυφλόν. παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. ἐρατοσθένης. μόλ
γον καὶ ἀμολγὸν τὸν αὐτόν. ἀμολγοὺς δὲ παρὰ τούτοις φησὶ λέγεσθαι τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά. ἡσίοδος δὲ μάζα τ' ἀ
μολγαίη. οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς, μόλγης ὁ μοχθηρός. ὡς παρ' ὅμηρος. οὕτω σωκράτης. ἄλλως. μολγὸν
τινὲς μὲν γλαυκόν. οἱ δὲ τὸν βραδύν. οἷον ἀμολγὸν καὶ κλέπτην τῶν δημοσίων. Μολεῖν, ἐλθεῖν. τρέχειν. δραμεῖν. Μό
λιβος, καὶ μόλυβδος, εἰ μὲν ῑ ἐστί. τὸ δ̄ οὐκ ἔστιν. οἷον, μόλιβος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ
βάρει κάτω παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος. εἰ δὲ ῡ, τὸ δ̄ ἔχει. οἷον, μόλυβδος ὥστε δίκτυον κατῆγε. Μόλις, ἀντὶ τοῦ βρα
δέως. Μολίονες, μαχηταί. καὶ μολιονίδες, γυναικός τινος υἱοί. Μολιώμενα, καθ' βραχὺ ἀπομαραινόμενα, παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Μολοβόβαρ, ὁ τοῦ διὸς ἀστὴρ παρὰ χαλδαίοις. Μολοβρὸς, ὁ ἀγύρτης. καὶ μολὼν αὐτὸς εἰς βορὰν ὁ ποῖ
ος καὶ ὁ γαστρὶ μάργῃ διαπρέπων. Μολοβρὸς, ὁ ἀρτοζήτης ἀπὸ τοῦ μολεῖν. καὶ παραγενέσθαι πρὸς βορὰν. καὶ τρο
φήν. Μολόβρια, τῶν ἀγρίων θηρίων τινὰ οὕτω καλεῖται. Μολοβρὶς, καὶ μολοβρὸς, ὁ πτωχὸς, ἢ ὁ γαστρίμαργος,
ἢ ὁ προσαίτης. Μολοθοῦρος, ἀσφόδελος. ἢ ὄσπριόν τι. καὶ ἡ ὁλόσχοινος. Μολερὸς, κυπηρός. ἀηδής. Μόλος, τὸ κύρι
ον. ἐκ τοῦ μολεῖν γίνεται. ὅθεν καὶ μούλιος καὶ δηλοῖ τὸ ὁρμητικόν. Μόλος, πόνος. μάχη φρύαγμα. Μολοσσὸς, καὶ
μολοττὸς, κύων ὁ ποιμενικός. καὶ μέγας. Μολοττοὶ ἔθνος, καὶ μολοττὸς πούς, μετρικός. Μολούειν, ἐγκόπτειν τὰς πα
ραφυάδας. Μολουρὶς, ἀκίδιον κολοβὴ λόγχη ἢ μόλις οὐρῶν. Μολουρίδαι, βατραχίδαι, καὶ τῶν σταχύων τὰ γόνα
τα. Μολοῦσα, πορευομένη. ἢ πορευθεῖσα. Μολούχιον, κόσμος γυναικεῖος. Μόλοφθος, ἐγκρυφίας ἄρτος. Μολὸχ,
ὄνομα εἰδώλου. Μολπάζω, τὸ ὑμνῶ. ἀριστοφάνης. τῇ φωνῇ μολπάζων. Μολπαστὴς, συμπαίκτης. μολπάστρια δὲ συμ
παίκτρια. Μολπὴ, ᾠδή. παρ' ὁμήρῳ δὲ τὸ παίγνιον. μολπή τ' ὀρχηθμός τε. τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. καὶ αὖθις,
μολπῆς δ' οὐλῆγε μελιτερπέος. Μολπὴ, ἰυγμοῦ διαφέρει, ὡς καὶ λόγος ἐμμελὴς βοῆς ἀμελοῦς. μολπὴ μὲν γὰρ καὶ
μέλπειν μεμελισμένον ἔπος. ἰυγμὸς δὲ καὶ ἰύζειν, φωνή τις ἄσημος ὁ ποῖος καὶ ὁ συριγμός. Μόλπιδος πέτραι, τὴν
ἦλιν. μόλπις γάρ τις ἠλεῖος εὐγενὴς αὐχμοῦ κατέχοντος τὴν ἦλιν, ἐκ χρησμοῦ ἀκηκοὼς παυθῆναι τὸν αὐχμὸν εἰ γένοιτο
σφαγεὺς τῷ διῒ, αὐτὸς ἑαυτὸν ἑκουσίως ἔδωκεν ἐς σφαγήν. καὶ εὐθέως σφαγιασθέντος ἔβρυεν ὑετὸς, ἠλεῖοι δὲ ἱερὸν ὀμβρίου
διὸς ἐποίησαν. ἐν ᾧ ἵστατο ἀνδρίας μόλπιδος. ἢ πέτραι τὴν ἦλιν λέγουσιν, ἔνθα ὁ οἰνόμαος ἀναιρῶν τοὺς μνηστῆρας ἐκ
τῶν κρανέων ἐκείνων ναὸν ἔμελλε κατασκευάσειν, ὡς παρ' καὶ ἀνταῖος καὶ εὔηνος φόρμας καὶ διονύσιος ὁ θρᾷξ καὶ κύκνος ὑφ' ἡρα
κλέους ἀναιρεθείς. Μόλσον, σελίνου καυλὸς, καὶ ἄνθος. οἱ δὲ τὴν παραφυάδα. Μόλσος. ὁ δῆμος. αἰολεῖς. Μολύαις,
τὰ κοκύμηλα. Μολύβδαινα, καὶ τὸ εἶδος τῆς μεταλλικῆς, καὶ τὰ λεῖα. Μολύβδαινα, ὁ πρὸς τῇ ὁρμιᾷ καὶ τῷ ἀγκίστρῳ
παρατιθέμενος μόλυβδος, διὰ τὸ θᾶττον καθικνεῖσθαι, ὅ ἐστι καθίεσθαι τὸ ἄγκιστρον. Μολυβδαίνη, μολυβίδι. Μο
λυβδὶς, σταθμίον τι ἑπταμναῖον, οἱ δὲ μολίς. Μολυβρὸν, τὸ μολυβδοειδές. Μολύνει, μιαίνει. ἀναφύρει. πιμπλησι.
Μολυνὴ, ἡ πυγή. Μολύνω, ῥυπῶ. ῥυπαίνω. πηλῶ χραίνω, κηλιδῶ. Μολύνω, μολυσμός. παρὰ τὸ ὀλύω ὀλύνω, καὶ
μολύνω. ἢ παρὰ τὸν μῶλον ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου. Μολυρὸν, νωθρόν. βραδύ. ἀνιαρόν. ἀηδές. ἄχαρι
στον. λυπηρόν. Μολυρίδας, τὰς ἀκρίδας φασί. Μολυρὶς, μολυρίδος, κεφάλαιον. Μολυσμὸς, ἀκαθαρσία. μία
σμα. ἁμαρτία δυσέκπλυτος. ἢ μολυσμός ἐστιν, ἡ ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τῶν κακῶν τύπωσις. ῥυποῦσα τὸν νοῦν. καὶ μολύνου
σα. μολυσμὸς δὲ σαρκός ἐστι, τὸ ἀναμίγνυσθαι τοῖς αὐτουργοῖς. ἢ τὰ ἀπηγορευμένα. πνεύματος δὲ τὸ ἀδιαφορεῖν
πρὸς τοὺς φρονοῦντας, ἢ ποιοῦντας τὰ τοιαῦτα. Μόλυχνον, δυσαλέον. Μολῶ, πορεύομαι. παραγίνομαι.
Μόλων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, μεγαλόσωμος. δίδυμός φησιν, ὅτι δύο μόλωνές εἰσιν. ὁ ὑποκριτὴς, καὶ ὁ λωποδύ

της. καὶ μολών, χωρῶν, ἐλθών. Μολόχ, εἴδωλον τῶν μωαβιτῶν. Μομβρώ, ἡ μορμώ, καὶ φόβητρον τοῖς παιδίοις. Μομφή, μέμψις κατάγνωσις. Μόμψις, δύσκλεια. ἢ μόμφος. Μοναδικοῖς, ἀναχωρηταῖς, ἢ ἀγὰς μονάζοντας. Μοναλκὲς ὀξέχουσα, ἀνδρωδεστάτη. Μοναμπυγία, μονοχαλίνω παρὰ πινδάρω. νοητέον δὲ ἐν ἵππω τῷ λεγομένω κέλητι. ἄμπυξ μὲν γὰρ κυρίως ἀνάδημα τῆς κεφαλῆς τι. καὶ λέβος χρυσοῖς λίθοις πεποικιλμένος. ὃν παρὰ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσι. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυκες λέγονται. ὅμηρος. χρυσάμπυκας ἵππους. Μονανδρεῖν, οὐκ ᾔδεισαν αἱ γυθίων αἱ γυναῖκες τὸ παλαιὸν μονανδρεῖν. Μοναχός, ὁ μόνω ζῶν θεῷ. Μοναρχία, μονοκρατορία. μονάρχου, τυράννου. Μονάς, ἀριθμός. αἱ ἓξ μοῖραι τῆς ἑπτάδος. καὶ κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον. Μονή, παραμονή, καὶ καρτερία. μοναχός ἐστι. βία φύσεως διηνεκής, ἡγνισμένον σῶμα. κεκαθαρμένον στόμα, καὶ πεφωτισμένος νοῦς. Μονήρη βίον, μοναχικὸν βίον. Μονῆτα, ἡ ἥρα παρὰ ῥωμαίοις. Μονητάριος, ὁ κέρμα ἐργαζόμενος. Μονηφορῶ, ἐν φορᾷ. μονειμοφορῶ δὲ δίφθογγον, ἀπὸ τοῦ μόνον, καὶ τοῦ εἷμα τὸ ἱμάτιον. Μονίας, νήφων. τοὺς γὰρ μεθύοντας, δευτέροις εἶναι φασὶν. Μόνιμον, στάσιμον. βέβαιον. ἐρρωμένον καὶ ἐχυρόν, πάγιον. ἀσφαλές. ἀμετάβλητον. καὶ ἀμετάγνωστον. ἄλυτον. ἀμετάστατον. ἀνεξάλειπτον, ἄτρεπτον. ἀραρός. ἑστώς, ἀκίνητον. ἀτρεμές. ἰσχυρόν. ἀρραγές, καὶ τὰ ὅμοια. Μονιός, ὁ ἄγριος, ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος, ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. ὁ δὲ ἅγιος κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ ὠσηὲ τοῦ προφήτου, ὄνον λέγει σημαίνειν. τινὲς δὲ μέγα θηρίον. κατὰ ἀπόνοιαν κατὰ μόνας νεμόμενον. Μονίπποις, τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον. Μονητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. οἳ ἐπὶ αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα. καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα φιλικήσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον. οὓς μόλις αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεως ὠμότητι κατειργάσατο. Μουνυχία, τόπος παραθαλάσσιος ἐν τῇ ἀττικῇ. Μονοχλῶ, τὴν μονότητα. Μονοβαίας, κλέπτης. Μονοδαβιουργοί, οἱ τὰς δίκας δικάζοντες. Μονογενής, οὗ ἄλλος οὐ προετάχθη, καὶ μεθ' ὃν ἕτερος οὐ γέγονε. Μονοειδής, οἷον μονοειδὴς οὐσία ἡ ἐν μόνω τῷ εἴδει αὐτῆς καὶ οὐκ ἐν μετασχηματισμῷ ὁρωμένη οὐσίας. ἢ ἡ μονότροπος ὁραθῆναι δυναμένη. ἢ ἡ πάσης τροπῆς καὶ μετασχηματισμοῦ οὐσία χωρίς. Μονοείμονα, μονοχίτωνα. Μονόζωνοι, ἔφοδοι βάρβαροι. ἢ ἀπελάται. μάχιμοι, καὶ οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν. οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες, ἢ ἀσύντακτοι καὶ ὡσανεὶ λησταί. Μονόκερως, ζῶον τὴν δύναμιν ἄμαχον. καὶ ἀνυπότακτον τοῖς ἀνθρώποις. οὐ γὰρ δήσεις αὐτὸν φησὶν ἱμάντι, οὐδὲ κοιμηθήσεται ἐπὶ φάτνης. Μονοκρήπιδι, τῷ ἑρμῇ. φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι, τὸ ἕτερον τοῦ ὑποδήματος δοῦναι, τὸ ἓν ἔχει μόνον. Μονολόγιστος, μονόκλονος. Μονόλωπα, μονόδερμα. Μονοχίτωνα, λώπη γὰρ τὸ ἱμάτιον. Μόνον καὶ ἕν, διαφέρει. Μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα, ἓν δέ, τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. καὶ ἡ μὲν μονάς, κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται. ἡ δὲ δυάς, καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. Μονονουχί, σχεδόν, ἐγγύς. καὶ μονονοὺ τμήτει τὸν ἀέρα. καὶ ὀξὺ πάσε τὴν παρθένων μονονουχί, ἐρχόμενος ὄρη χρυσοῦ. παρὰ τοῖς λατίνοις λέγεται, ταύρυμ, νόν, βελ μόδο νόν. Μονόμματον, μονοφθάλμου. ἀπήρου. Μονονομοιτῶν, εἱλώτων ἄρχοντας. Μονοξύλοις, πλοίοις. Μονοούσιον, τὸ μὴ ἔχον ἕτερόν τι τῆς αὐτῆς οὐσίας ὅμοιον. οἷον ἥλιος. οὐρανός. σελήνη. καὶ τὰ ὅμοια. Μονοπείρας, τοὺς μὴ ἀθρόους ἀλλὰ καθ' ἕνα πειράζοντας. Μονόρρηξ, ἀπερρηγμένος, ἀπεσπασμένος. Μόνος πάντων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ πάντων, καὶ οἷος ἀπ' ἄλλων. μονώτατος παρὰ ποιηταῖς. μονώτερος δὲ οὐκ ἔτι. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος. Μόνος, ὄνομα ὑπερθετικὸν κατὰ τὸ ἰδιάζον τὴν ὑπέρθεσιν ἔχον. ἀναιρεῖ γὰρ τὴν κοινωνίαν ἁπάντων. διὸ ἑτέραν ὑπέρθεσιν οὐ δέχεται κατὰ ἀκριβῆ λόγον. τὸ δὲ παρὰ ἀριστοφάνει πέπαικται. Μονοστίλβη, ὁ ἐν τοῖς ὕασι λαμπρὸς ἀστήρ. Μονοσταλής, ὁ κατὰ μόνας στελλόμενος. Μονοστόλω, τῷ κατὰ μόνας ἐλθόντι. Μονοστόλω, μίαν στολὴν ἔχοντι. Μονόστολον ὀδυσσέα, τὸν ἓν πλοῖον ἔχοντα. Μονοστραβὴς ὄχος ἡμίονος. Μονότονος, μόνος ὤν. ὑπάρχων μονομάχος. Μονότροπος, μόνος τραφείς. ἀγαθός. ἀγύναιος. Μονότροπός ἐστιν, ὁ ἀμετάθετος ἐν ταῖς κρίσεσι τῶν πρὸς εὐαρέστησιν τοῦ θεοῦ σπουδαζομένων. Μονοτρόπους, τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ τοὺς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους. καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους. Μόνουα, τὰ λεπτὰ λέπαδνα. Μονούαλον, τὸν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί. Μονουχία, ὁ μόνος βίος χωρὶς γάμου. Μονουχιών, ὄνομα μηνός. Μονόφθαλμον, οὐ ῥητέον. ἑτερόφθαλμον δέ. κρατῖνος δὲ μονόφθαλμον εἶπε τὸν κύκλωπα. Μονόφαντος, μόνη ἐν φανερῷ μόνη φαινομένη. Μονοφθόροις, μονοφόροις ὄνοις. Μονόφορβος, ὁ μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος. Μονόχειρος, ἐπίμονος. πονηρός. Μονοψάδης, μονιός. ἀτιμαγέλως. Μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. ἐπεικῶς γὰρ πᾶσαι αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαί, ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσι. μονῳδεῖν δὲ λέγεται, ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδήν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός. Μονώτατος, μόνος, ὢν ὑπάρχων. Μονωτί, κρύφα. καὶ μόνως. Μόζοντι, πυρέσσοντι. πονοῦντι. Μόξος, λυδός. ὃς πολλὰ ἐργασάμενος καὶ τὴν μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν τοῖς λυδοῖς, παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ηὔξατο τοῖς θεοῖς. οἱ δ' ἐπείθοντο. καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην ἐκ πάντων καὶ κατέθυον. ἐκ τούτου μέγιστος ἀγὼν καταλαμβάνει λυδίαν καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. καὶ ἦν αὐτοῦ μέγιστον κλέος ἐν λυδοῖς. ἐπί τε ἀνδρίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν κράμβον ἐστάλη καὶ ταύτην εἷλε καὶ ἐπόρθησε. τοὺς δὲ ἀνθρώπους, εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγών, κατεπόντωσε. Μόρα, τάγμα ἐστὶ παρὰ λακεδαιμονίοις στρατιωτικὸν οὕτω λεγόμενον, ἢ μέρη τοῦ στρατοῦ. παρὰ γὰρ λακεδαιμονίοις οἱ πατρίλοχοι, μόρα αὖθις ὀνομασθέντες. ἔστι δὲ ἡ μόρα, τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων. ἢ ἑπτακοσίων ἢ τριάκοντα. Μόρα, τὰ συκάμινα. Μοργᾶται, παρῶπται. Μοργίας, γαστριμαργίας καὶ ἀκρασίας. Μόργιον, μέτρον γῆς. ὅ ἐστι πλέθρον καὶ εἶδος ἀμπέλου. Μόργος, φραγμός. καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι. καὶ σκύπινον τεῦχος. ἄλλοι, τευχοβόειος. Μοργούς, οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργούς, τὸ α ἀφαιροῦντες ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρόν. καὶ σφόδελον, τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι. Μοργυλλεῖ, χιονουλκεῖ. Μοργύων, σπαργανῶν. Μορῆσαι, μερίσαι, διελεῖν. ἐλθεῖν. Μορθῆναι, πεφραθῆναι. φυλέσθαι.

Μόρια, τὰ τοῦ σώματος μέλη. καὶ μόριον, ἐπὶ τοῦ αἰδοίου, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων μορίων τοῦ σώματος. παρὰ τὸ μείρω με-
ρίζω, ὅτι καὶ μέρος. ἐγὼ δέ φημι. παρὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι διὰ τὴν αἰδῶ. ἀλλὰ κρυφῆ κατέχειν. Μορίαι. αἱ ἱεραὶ ἐλαῖαι
τῆς ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει, μορίαι ἐκαλοῦντο. λέγουσι γὰρ ὅτι ἁλιρρόθιος ὁ παῖς ποσειδῶνος, ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτὰς
διὰ τὸ τῆς ἐλαίας εὑρεθείσης κριθῆναι τῆς ἀθηνᾶς τὴν πόλιν. ὁ δὲ ἀνατείνας τὸν πέλεκυν καὶ ταύτης ἀποτυχὼν, ἔπληξεν
ἑαυτὸν καὶ ἀπέθανε. καὶ διὰ τοῦτο μορίαι ἐλαῖαι ἐκλήθησαν. ἢ διὰ τὸ πάντα ἄνθρωπον κεκτημένον ἐλαίας ἀναγκάζε-
σθαι μέρος τι παρέχειν εἰς τὰ παναθήναια. κέραμον γὰρ ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες. ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνα-
σίῳ δένδρον. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀσκουμένοις, ἀλειφομένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. Μορίδες, μάντεις. Μορίες, μερῖται.
κοινωνοί. Μόριμον, ἤγουν μόρσιμον δίχα τοῦ σ λεχθὲν, ἀπὸ τῆς μοίρας, ἐξ ἧς καὶ τὸ ὑπέρμορον ἀπελεύσει τοῦ ι. καὶ
ἀμορία ἡ δυστυχία, καὶ αὐτὸς ὁ μόρος. Μοριφὸν, σκοτεινόν. μέλαν. Μόριος, ἄπληστος. Μόρμη, χαλεπή. ἐκπληκτι-
κή. Μόρμοι, φόβοι κοινοί. Μορμολύξασθαι, ἐκφοβῆσαι. Μορμολύττει, ἐκφοβεῖ τοὺς παῖδας πάνυ τι μορμολύτ-
τοντες. Μορμολύττει, φοβερίζει. Μορμόνας, πλανήτας δαίμονας. Μορμόνος, ἀριστοφάνης. τῆς σῆς μορμόνος. παρὰ
τὴν μορμὼ καὶ τὴν γοργόνα. ἣν εἶχεν ὁ λάμαχος ἐπίσημον. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφόβητρον, καὶ τὰ προσωπεῖα, αἰσχρὰ
μορμολύκεια. ἀφ' οὗ τραγικὰ καὶ κωμικά. καὶ ἐν ἀμφιαράῳ. ἀφ' οὗ κωμῳδικὸν μορμολύκειον ἔγνων. Μόρμυρος, ἰχθὺς
θαλάσσιος. Μορμορωπὰ, καταπληκτικά. φοβερὰ, ἐκ μεταφορᾶς τῆς μορμοῦς τῆς τὰ βρέφη φοβούσης. Μορμύρειν,
ὀνοματοποιΐα ἐστὶν ἤχου ῥέοντος ὕδατος καὶ τραχυνομένου ἠρέμα, ὡς καὶ ὑπαφρίζειν. καὶ ἔστι τραχύτερον τοῦ μύρειν. ἐξ
οὗ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται ἁλιμυρήεντες ποταμοί, καὶ τὸ μύρεσθαι, ἤγουν κλαίειν. καὶ τὸ κλαυθμυρίζεσθαι. οὐ δια-
σαφητικὸν ἡ κατὰ μελανύδρου κρήνην μορμύρουσα, ἡ μύρουσα ζῶν, δακρύων ῥοή. Μορμύνει, δεινοποιεῖ. Μορμύρεσκεν,
ἀνέκυκε. Μορμυρίζει, κατὰ παράτασιν ἠχεῖ. ὡς ἐπὶ ὑδάτων. Μορμύροντα, πλημμυροῦντα. Μορμύρουσα θάλασσα,
δεινῶς ταρασσομένη καὶ κινουμένη φοβερῶς. Μορμύρων, τρέχων. ταράσσων. κυρίως δὲ, ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται, ῥεῦμα
ἔχοντος. ὀνοματοπεποίηται δὲ, ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ψόφου τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου. Μορμύρων, ὁ ἀναβράττων κατὰ
ὀνοματοποιΐαν, ὥς οἱ παλαιοί φασιν. ἢ θηριούμενος παρὰ τὴν μορμώ. μυθικῶς δὲ αὐτὴ δαιμόνιον ἄγριον, ἀφ' ἧς καὶ τὸ μορ-
μολύκειον σύγκειται. καὶ ὁ κωμικὸς δὲ τὸ θηριῶδες ἐκδεικνύμενος μορμὼ τοῦ θράσους φησὶν, ὡς εἴπερ εἴπῃ, ὢ τοῦ θρά-
σους. Μορμυρωπὸς ἥλιος, ἀμαυρός. ἢ ὕφαιμος. ἢ μορμυρωπός. ὁ πᾶσιν ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός. Μορμύσσεσθαι,
ἐμβριμᾶσθαι. Μορμὼ τοῦ θράσους, τὸ μορμολύκειον. ἣν λέγουσι λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερά. ἢ ἐπιρρη-
ματικῶς ἐξενήνεκται. Μορόεις, ὁ μετὰ κόπου ἐργασθεὶς τόπος. Μορόεντα, παρὰ τὸν μόρον τὴν κακοπάθειαν. τὰ δὲ ἐκ-
πεπονημένα φασὶ τῇ κατασκευῇ, καὶ μεμεριμνημένα τῇ τέχνῃ. Μόραιο, θανάτιοι. Μοροπονοῦ, κακοπαθοῦ. Μόρος,
ὀδύνη. πόνος. θάνατος. Μόρος, καὶ πότμος. καὶ οἶτος. μέσαι λέξεις εἰσί. καὶ γὰρ ἐπὶ εὐτυχίας, καὶ δυστυχίας λαμβά-
νονται. Μόρος, ἤγουν μοῖρα. ὅμηρος. οἶδα ὅτι μὴ μόρος ἤγουν μοῖρά ἐστιν ἐνθάδε ὀλέσθαι, νόσφι φίλου πατρὸς, καὶ μη-
τρός. Μόρος, ὁ θάνατος. μορία, εἶδος δένδρου. μόρσων ὄνομα κύριον. μόρσιμον, τὸ μεμοιραμένον. Μορόττιον, ἐκφλοιοῦ-
πλέγμα τι. ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους ἐν τοῖς δημητρίοις. Μορσική, ἡ ἰνδική. Μόρσιμον, καὶ μελάνθιον. ἄμφω διαβάλλει
ἀριστοφάνης. λέγων οὕτω. γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι. ἅρπυιαι. γραοσόβαι μιαροί. τραγομάσχαλοι. ἰχθυολῦμαι.
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν. Μόρσιμον, εἱμαρμένον. πεπρω-
μένον. μεμοιραμένον. παρὰ τὴν μοῖραν. μοιράμενον συγκοπῇ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, μόρσιμον. Μόρσιμος, τραγῳδίας
ποιητής. ψυχρός. ἔστι δὲ φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός. ἦν ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθὸς, ἦν δὲ καὶ σμικρός. υἱὸν δὲ ἔσχεν, ἀμφι-
δάμαντα. Μόρσιμον, τὸ μελάνθιον. Μορτὴν, τὴν γινομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν. Μορτὸς, ἄνθρωπος θνητός.
μέλας. φαιός. οἱ δὲ, μορτὸν φασι. Μορτοβάτην, ἀνθρωποβάτην ναῶν. Μόρυχος, ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ κωμῳδεῖται. ἦν δὲ
καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος. Μόρυχος, ὅσπερ ἔοικε μορύχου υἱὸς καὶ σάγμα. σάγμα δὲ, ἡ θή-
κη τοῦ ὅπλου. Μορφάζειν, νεύειν. Μορφάδες, μωμητός. Μορφὴ, τὸ καθ' ἑαυτὸ ὄν. καὶ κοινωνίας ἑτέρου εἰς τὸ εἶναι οὐ
δεόμενον, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μορή. καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, μορφή. μορφὴ κυρίως ἡ οὐσία ἐπὶ τῶν ὁσίων πατέρων
ἐλήφθη. ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων. ὅ ἐστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ γινωσκόμενος. Μορφὴ, εἶδος. ἰδέα. πρόσοψις. Μορφνὸν, σκο-
τεινὸν, μέλαν. Μόρφνος, τῷ μὲν τόνῳ βαρυτόνως. ὡς ἄϋπνος. ἔστι δὲ οἷον μοροφόνος. ὡς φόνιος καὶ μόρου αἴτιος τοῖς ἄλ-
λοις ὀρνέοις, ἢ μεμορημένος περὶ φόνον, ἢ μόρον φέρων. οἱ δὲ εὔμορφος. κατὰ δὲ ἑτέρους μέλας παρὰ τὴν ὄρφνην. πλεονασμῷ
τοῦ μ, ὡς καὶ ἐν τῷ μοχλὸς καὶ συλλεκτικὸς τῶν διωκομένων παρὰ τὸ μάρπτω τὸ συλλαμβάνω, μέμαρφα. τροπῇ τοῦ
α εἰς ο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι. ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ τόνου τοιοῦτος κατὰ τοὺς παλαιούς. τὰ εἰς ος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέ-
λους τὴν ορ συλλαβὴν, ἀπαράσχηματα θηλυκῷ γένει, βαρύνονται. χόρτος, φόρτος, ὅρκος, πόρνος, ὄρθος τὸ μονογενές. ἦν
δὲ κύων γηρυόνου. τὸ ὄρθος. παρὰ φυλάκτιον ἐν τῷ κανόνι τὰ εἰς μος. οἷον κορμός. φορμός. τὸ δὲ περκνὸς ὀξύνεται, ὡς τὸ
πυκνός. Σημείωσαι δὲ τὸν μέλανα ὡς ἀπὸ τῆς περκαζούσης μελαίνης σταφυλῆς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μέλας οἶνος. ὁ μέντοι ἀρί-
σταρχος ὥς φασιν ἐβάρυνε τὸ περκνός. ἀλλὰ ἡ παράδοσις ἐπείσθη τοῖς ὀξύνουσιν. ὅρα δὲ ἐνταῦθα καὶ τὴν τοῦ ὕπνου διω-
νυμίαν ὃς καὶ μόρφνος καὶ πέρκνος λέγεται. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸν ῥηθέντα περκνὸν θηρητῆρα λογίως ἐπισκεπτόμενοί φα-
σι, καὶ ὅτι μέλας μὲν ὤν, τὸ τῆς εἰσόδου τῷ γέροντι ἐδήλου λαθρίδιον. ὁ δὲ θηρητὴρ, τὸ ἐπιτευκτικόν. οὐδὲν δὲ κτείνων
ἢ κατέχων ἐπιφέρεται, ἀλλὰ ἡ μέρος. δηλοῦν τοιοῦτον, τὸν ἀχιλλέα ἔσεσθαι. καὶ ὡς οὐδὲ συλληφθήσεται ὑπὸ τῶν φυλά-
κων. καὶ τὰ λοιπά. Μόρφνος, εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὴν ὄρφνην. οἷον νύκτα δι' ὀρφναίην. πλεονασμῷ τοῦ μ, μόρφνος. ἵνα ση-
μαίνῃ ὁ μόρφος. ἢ παρὰ τὸν μόρον, καὶ τὸ φόνος. κατὰ συγκοπὴν τῶν δύο ο, μόρφνος. οἱονεὶ ὁ ἐπιφέρων τοῖς ὄρνισι φόνον.
Μόρφωμα, μορφή. Μορφωνέα, ἡ συκάμινος. Μορφὼ, ἡ ἀφροδίτη. Μορφνεῖ, καλλωπίζει. κοσμεῖ. Μορφὼ, παρὰ
λυκόφρονι. τοῦτο τὸ ξόανόν φησι πεποιῆσθαι τῇ ἀφροδίτῃ ὑπὸ λακεδαιμονίου τινὸς νομοθέτου, αἰνιττομένου τὸ μὴ ἀσελ-

γαίρειν τὰς παρθένους, ἢ πείθεσθαι αὐτῇ τῇ θεῷ· οἱ δὲ Τυνδάρεῳ φασὶ διὰ τὸ ἁμάρτημα τῆς ἑλένης· Μόρφωμα,
τὸ ἐπίπλαστον, εἰκόνα καὶ σχῆμα ἔχον ἀληθείας· οὐκ ὂν δέ· καὶ ὁ ἀπόστολος· ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς ἀλη
θείας ἐν τῷ νόμῳ· Μόρφωσις, σχηματισμός· εἰκών· Μοσσυνεῦσαι, ῥινηλατῆσαι· Μόσσυν, πύργος· Μοσσυνεῖν, μα
στεύεσθαι βραδέως· Μόσσυνοι, ἔθνος ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός· μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται· οἷς
καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο· Μόσσυν, ξυλίνην οἰκίαν· ἢ τὸ ξυλόκαστρον· ὁ μόσσυν· καὶ κλίνεται τοῦ μόσσυνος· ὡς φόρκυν, φόρκυνος·
Μόσυνες κυρίως, τὰ ξύλινα τείχη· καταχρηστικῶς δὲ παρὰ τῷ λυκόφρονι, τὰ τείχη τῶν ἐκτήνων, ἤγουν τῶν θηβαίων εὕρηται·
οὐκ οἶδα δὲ ὅθεν καλεῖ τοὺς θηβαίους ἐκτήνας, εἰ μή πω φησὶ τοὺς ἐκ τηνῶν ποτε· διέβαλλον γὰρ οἱ θηβαῖοι ὡς κτηνώ
δεις καὶ ἀμαθεῖς· ὡς καὶ πίνδαρος πρὸς τὸν χοιροδιδάσκαλον αἰνέαν φησίν· ἄγε δὴ ποίησον τὸ δὲ ἐφθεγγόμεθα ἀρχαῖον ὄνει
δος βοιωτίαν ὗν· Μοσσυνοίκια, μαζονόμια ποντικά· ὁ δίδυμος ἤκουεν· οἱ γὰρ μοσσύνοικοι ἐν πόντῳ εἰσί· λέγει δὲ τοὺς ξυ
λίνους πίνακας· Μόσυχλον, ὄρος λήμνου· Μοχεύει παρὰ γεωργοῖς, τὸ ἐντιθέναι ἀναστρεμμένως τὰ κλήματα ἐν ὀρύ
γματι γῆς, ἐπὶ τῷ ἐκφῦσαι ῥίζας· εἶθ' οὕτως ἐμφυτευθῆναι· Μοχεύματα, τὰ νεόφυτα· Μοχεύσας, φυτεύσας·
Μόσχια, ἁπαλὰ φυτά· ἢ κρέα μοσχαρίου· ἢ κρομμύου τὸ σπέρμα· Μοσχίδια σύκων, οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ· μο
σχίδια τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λυγός· Μοσχίδια, μοσχεύματα· Μοσχίνδα, τὸ ἑξῆς καὶ ἀνελλιπῶς·
Μοσχιναῖοι, σκιρτητικοί· Μόσχοι, οἱ νέοι βλαστοί· Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν· ἁπαλοῖς κλαδίσκοις·
Μόσχος, τὸ τῆς βοὸς ἔκγονον· Μόσχος, νέος λυγός· κλάδος· πόρθος· καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς· λύγα δέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά·
Μόσχοις, λύγοις τοῖς ἁπαλοῖς δηλοῖ ὅμηρος καὶ τρυφεροῖς· καὶ φασὶν οἱ περὶ ἀπίωνα καὶ ἡρόδωρον, ἀπὸ τῶν ἔτι ἁπαλῶν
βοῶν ὃ ἐστι μόσχων μετενηνέχθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τὰ τρυφερὰ καὶ λυγώδη φυτά· δῆλον δέ, ὅτι ἐκ τούτου καὶ τὸ μοσχεύειν ἡ γεωρ
γικὴ λέξις ἐστίν· οἱ δ' αὐτοὶ καὶ λύγον φασίν, οὐχ ἁπλῶς τὸν τοῦ τυχόντος δένδρου ἁπαλὸν κλάδον, ἀλλὰ φυτὸν ἱμαντῶ
δες καὶ ἁπαλόν, ὃ καὶ ἴσον καλοῦσιν· ἐξ οὗ οἰσόκαρπον ἀγνόκοκκον· ἐπεὶ ὁ λύγος καὶ ἄγνος καλεῖται· οἱονεὶ ἄγονος· ὁ γὰρ
τούτου καρπὸς φασὶν ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστι τῆς γονῆς· διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς κόμας τοῦ φυτοῦ τούτου ὑπετίθεντο τῇ στρω
μνῇ, ὡς φυσικήν τινα δύναμιν εἰς τὸ ἁγνεύειν ἐχούσας· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου λύγου, καὶ τὸ λυγίζειν, καὶ οἱ κωμῳδούμενοι ἐν
φαύλαις ὀρχήσεσι λυσμοί· λέγεται δὲ λυγέα ἰδιωτικῶς, ἧς οἱ ἁπαλοὶ ἀκρέμονες καὶ μᾶλλον αἱ παραφυάδες, καὶ εἰς
πλέγμα συστρέφονται καὶ εἰς δεσμούς· κατά τινας σχοίνους τε καὶ ἱμάντας· ὅρα δὲ ὅπως ἀγνοῶν τοὺς πριαμίδας ὁ ἀστεῖος
ἀχιλλεὺς ἐδέσμησεν· οὐ γὰρ ἱμᾶσιν, ἀλλὰ λύγοις· ὑφ' ὧν καὶ βόες συνδούμενοι ἕλκονται ἱμᾶσιν, ὥς πού φησιν ὁ ποιητής·
ἤγουν συνεστραμμένοις· ὡς ἀπὸ τοῦ ἴλλω ῥήματος, ἐξ οὗ ἰλλὸς ὁ στραβός· ἢ ἀπὸ τοῦ εἰλῶ ἀφ' οὗ καὶ ἴλη ἡ τάξις· καὶ τὰ παρ'
αὐτήν· Μότα, τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός· Μοτάριον ᾧ χρῶνται
οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς· Μοτήσας, κακοπαθήσας· Μοτόν, τὸ εἰς ἀνα
πλήρωσιν σαρκὸς τιθέμενον· ἔνθεν καὶ ὁ μολύτειον, οἷον πεπληρωμένον σαρκός· Μοτροφῶδον, στανοπώγωνα· Μοττίας,
ᾧ στρέφουσι τῶν ῥυτήρων τὸν ἄξονα· Μοττοῖ, πτώσκει, παράττει· Μοττοφαγία, θυσία τις ἐν σαλαμῖνι τῆς κύπρου
τελουμένη· Μότυες, οἱ ἔκλυτοι καὶ παρειμένοι· Μοττωνῆσαι, τῇ πτέρνῃ τύψαι· Μοττῶσαι, πληρῶσαι· Μοτώ
σειεν, ἰάσεται δι' ὀθονίων· Μουδόκει· τὸ πλῆρες, μοὶ ἐδόκει· ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις· Μουΐαι, σκώληκες οἱ φυόμενοι ἐν
τοῖς κρέασι· Μουκερῖναι, πόλις ἐν αἰγύπτῳ ἡσαΐς· Μουκηρόβας, καρυοκατάκτης· Μουκίζει, σιγῇ μέμφεται τοῖς
χείλεσι· Μουκτυριᾶ, σκαρδαμύττει· Μοῦ, μοί, μέ, ἀντωνυμίαι τοῦ πρώτου προσώπου ἀποβάλλουσαι τὸ κατ' ἀρ
χὴν ε ἐγκλίνονται· οἷον ἤκουσάς μου· ἔδωκάς μοι· ὕβρισάς με· Μουνάξ μάχη, ἡ μονομαχία· Μούνας, κατὰ μόνας·
Μουνόκερα, τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκήν, ὡς ἀρχίλοχος· Μουνομήτορι, ᾧ τῶν ἀδελφῶν μόνων μήτηρ ὑπάρχει· Μου
νοπάλαι, οἱ μόνοι πάλῃ νικῶντες· Μοῦνος, μόνος· Μουνοσταλής, κατὰ μόνας στελλόμενος· Μούνου, μόνου· Μουνυ
χιών, ὁ δέκατος μὴν παρ' ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται· ἐν δὲ τούτῳ τῷ μηνὶ ἀρτέμιδι θύεται· μουνιχία δὲ τόπος θαλάσ
σιος· Μοῦρκος, μυχός· Μούσταρ, πῖλος· μουστὴ ἔπτα μορίων· Μούρτιβοι, θυσίαι· Μοῦσα, ἡ γνῶσις· ἀπὸ τοῦ μῶ τὸ
ζητῶ· λέγεται δὲ καὶ ἡ τέχνη· καὶ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοὺς τεχνίτας ἔλεγον· Μοῦσαι ἐκλήθησαν, ὡς ὁμοῦ ἀεὶ οὖσαι· μίαν
γὰρ ἁρμονίαν ἐντεινάμεναι, συνᾴδουσι καὶ συγχορεύουσιν ἀλλήλαις, μηδέποτε ἀπ' ἀλλήλων χωριζόμεναι· Μουσᾶν, ἀντὶ τοῦ
μουσῶν λέγουσι δωριεῖς· ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων θηλυκῶν πληθυντικῶν τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κλίσεως· Μούσαξ, ὁ ὑπὸ
τοῦ βοὸς τρεφόμενος· Μουσεῖον, στόλισμα· Μουσηγετῶν, κιθαρίζων· Μουσιαδδεῖ, λαλεῖ, ὁμιλεῖ· Μουσικά,
τερπνά· τὰ δι' αὐλῶν· καὶ κινύρας καὶ τὰ ὅμοια· Μουσικός, ψάλτης· τεχνίτης· καὶ μουσικτάς, ὁμοίως· Μουσικὴ γυνή,
ἡ μετέχουσα τῆς μουσικῆς· μουσικὴ δὲ ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ ὄργανον· ὥσπερ καὶ γραμματική, ἡ τέχνη καὶ ἡ μετέχουσα αὐτῆς,
καὶ ῥητορική· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως· Μουσοπόλος, ποιητής· Μουσουργοί, ψάλτριαι· αἱ δὲ μουσουργοὶ βάρβαροι ἦσαν
γυναῖκες· ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον ζάρβα· καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πεντάχορδα· αἱ δέ, ἑπτάχορ
δα ψαλτήρια· αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ· Μουσόμαντις, κωμῳδός· Μουσοκεραπίδας, τοὺς τὰ μουσικὰ
ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας· ἦν δὲ ταῦτα θρηνώδη· Μουστίν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ ἐστιν· ἀριστοφάνης· μεγάλων γὰρ μοὔστιν
ἀγαθῶν αἴτιος· Μούσχανον, τὸν βλαστόν· Μουσωθῆναι, παρὰ μουσῶν διδαχθῆναι· Μούσωνες, οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγεί
ρων· καὶ οἱ τεχνῖται· Μοχθεῖ, κακοπαθεῖ· Μοχθηρία, ἡ κακία· ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία· ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου·
Μοχθηρῶν, ἐπίπονον· κακοπαθητικήν· ἀπὸ τοῦ μογῶ τὸ κακοπαθῶ· Μοχθηρός, οὐ μόνον ὁ πονηρὸς ἀλλὰ καὶ φαύλοις
ἔχων τρόποις· ἀριστοφάνης· οὐ μοχθηρὸς ἦν τοὺς τρόπους· Μοχθίζειν, ὅμοιόν ἐστι τῷ πολεμίζειν, καὶ τὸ νεμεσίζεσθαι· καὶ
τοῖς ὁμοίοις, ἐν οἷς καὶ τὸ ὀχθίζειν· Μοχθίζοντι ἐπάσια, ἀντὶ τοῦ ματαίως μοχθίζουσι· κοπιῶσι· δωρικῶς· μοχθίζω ποιητι
κόν· μοχθῶ, κοινόν· Μόχθος, ὁ κόπος· καὶ μοχθηρός, ὁ κοπηρός· μόνος τὸ κοινὸς μοτάριον, καὶ ἕτερα· Μοχθῶ, αἴτιατι
κῇ συντάσσεται· πάντα ἡμῖν οἱ θεράποντες μοχθήσουσι· Μοχλεύει, κινεῖ· Μοχλία, οἱ μοχλοί· μοχλεία δὲ ἡ μό

χλώσις δίφθογγον. Μοχλοί, κλεῖθρα. Μόχλος, τὰ μόχλα· ὁ κύκλος, τὰ κύκλα· ὁ χαλινός, τὰ χαλινά· ὁ δεσμός, τὰ δεσμά· ὁ ζυγός, τὰ ζυγά· ὁ σταθμός, τὰ σταθμά· πολλὰ ὀνόματά εἰσιν, ἃ ἐν τοῖς ἑνικοῖς ἀρσενικῶς, καὶ ἐν τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέρως κλίνονται. Μοχλός, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἔχειν τὴν κλεῖν· ὃς ἅμα αὐτῷ τὴν κλεῖν ἔχει. Μοχλός ἐστι, νοητὴ αὐτῇ ξουστότης, ἀκαμπὴς διὰ τὸ καλόν. Μόψος, κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις· κύπριοι. Μόψος, εἷς τῶν ἀργοναυτῶν· ἦν υἱὸς ἀμπύκου καὶ χλωρίδος τῆς ὀρχομενοῦ· ὁ δὲ ἄμπυκος, υἱὸς ἦν τιταιρῶνος· ἀφ' οὗ καὶ πόλις, ὡς καὶ ἡσίοδος· μόψον τ' ἀμπυκίδην τιταρήσιον ὄζον ἄρηος· οὗτος ὁ μόψος τοῖς ἀργοναύταις συμπλέων, ἀνῃρέθη ὑπὸ ὄφεως ἐν λιβύῃ· ἔνθα θάψαντες αὐτὸν οἱ ἀργοναῦται, ἔπηξαν ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ κώπην· καὶ σανίδα ἐκ τῆς ἀργοῦς. καὶ ὁ μόψος υἱὸς τοῦ ἀπόλλωνος καὶ μαντοῦς τῆς θυγατρὸς τειρεσίου· ἐν κολοφῶνι τῆς ἀσίας κεῖται· τινὲς δέ φασιν ἐν κιλικίᾳ. Μόροι, μόθων.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ῦ, μῦ, παρ' ἀριστοφάνει· τίθεται δὲ ὡς θρηνητικόν· ἔστι δὲ ἴαμβος ἔχων τὸ μὲν πρῶτον βραχύ, τὸ δὲ δεύτερον
μ
μακρόν. Μύαττι· μυᾶν ἐστι, τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. τινὲς δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγειν δυσαρεστοῦσαι, ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύσσεσθε· ἢ μύλλετε· ἢ μυκτηρίζετε. Μυγαλῆ, εἶδος ζώου. Μύγης, γέροντος ἀδυναμία. Μύγματα, ξύσματα· τὰ ἐκκνίσματα. Μυγμός, στεναγμός, καὶ ὁ τοῦ μυὸς ἦχος. Μυδαίνει, στάζει· σήπει. Μυδαλέαι, αἱ δίυγροι ὡς ἀπὸ τοῦ ὕδατος· ὅθεν καὶ τὸ μυδᾶν. Μυδαλέην ὀδμήν, τὴν μισαράν. Μυδαλέοι, οἱ κάθυγροι. Μυδαλέον, δίυγρον. Μυδαλέος, σεσημμένος· δίυγρος· ὀζώδης· ἀπὸ τοῦ μύω· ἢ ἀπὸ τοῦ μύζειν καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὑγρόν. κυρίως δὲ, ὁ ὀζώδης καὶ σεσηπώς· παρὰ τὸ μυδῶ, καὶ μυδόω· καὶ μυδόωσα, ἡ διυγραινομένη· μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη· ἀπὸ τοῦ ὕδωρ, ὑδῶ, ὑδόω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, μυδῶ, μυδόω, μυδόωσα· καὶ μυδᾶν· ἔστι δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· σημαίνει δὲ, τὸ οἰδαίνειν καὶ ὀγκοῦσθαι καὶ φυσᾶσθαι, οἰδαίνουσι γὰρ οἱ τάφοι κατὰ τὰ ἔνδον. Μύδης, γέροντος, ἀδυναμία. Μυδᾶν, σημαίνει τὸ οἰδαίνειν· ἢ τὸ φυσᾶσθαι· καὶ ὀγκοῦσθαι· σημαίνει καὶ τὸ ὄζειν· μυδῶντα, τὸν ὄζοντα· μυδόωσα δ' ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη ἀντὶ τοῦ διυγραινομένη. Μυδᾶν, νοτιᾶν· δίυγρον εἶναι καὶ σήπεσθαι· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων· σημαίνει δὲ τὸ φυσᾶσθαι καὶ οἰδαίνειν, καὶ ὀγκοῦσθαι. Μυδῆσαι, βραχῆναι· παραρυῆναι, σαπῆναι. Μύδος, ἄφωνος. Μυδρίασις, πάθος τι περὶ τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ γιγνόμενον. Μυδροκτύπος, χαλκεύς. Μυδόωσαι, ὄζουσαι. Μυδῶντες, διυγραίνοντες· σηπόμενοι. Μύει, πίπτει· κλίνεται. Μύειν, ἐπὶ ὕπνου ἢ τοιούτου τινός· καταμύειν κυρίως ἐπὶ θανάτου. ἔστι δὲ καὶ τὸ τὰ βλέφαρα συγκλείειν. Μυεῖν, ἀριστοφάνης· μῶν οὐκ ἐμυήθης; παίζει ὁ ποιητὴς παρὰ τὸν ἐλευσίνιον νόμον· ἔθος γὰρ ἦν ἐν οἷς τις ἱματίοις μυηθείη εἰς θεοῦ τινὸς, ταῦτα ἀνατιθέναι· ὥσπερ δηλοῖ καὶ μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων· πάτριόν ἐστι ταῖς θεαῖς ἀνιεροῦν, καὶ τὰς στολὰς τοῖς μύσταις ἐν αἷς τύχοιεν μυηθέντες. μυστήρια δὲ δύο τελεῖται τοῦ ἐνιαυτοῦ δήμητρι, καὶ κόρῃ· τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα. καὶ ἔστι τὰ μικρὰ, ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων· ἄλλως· μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐτελοῦντο ἐν ἐλευσῖνι τῆς ἀττικῆς· μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος ἡρακλέους καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυεῖν, αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ ὅτι φίλος τε ἦν τῆς πόλεως, καὶ υἱὸς τοῦ διὸς, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια, ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν. ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα, τῆς δήμητρος· τὰ δὲ μικρὰ, περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρός. ὁ δὲ μυούμενος τὸ ἱμάτιον ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις ἂν τελέως ἀφανισθῇ διαρρυέν· ὅπερ δὲ πρὸς ἡρακλέα, τοῦτο καὶ πρὸς διοσκούρους ἐποίησαν. Μυελαύξη, τροφὴ τὴν τὸν μυελὸν τρεφοῦσα. Μυελός ἐστι μέρος σώματος, τοὺς δεσμοὺς τῆς ζωῆς ἐν ἑαυτῷ περιέχων. Μυεῖται, διδάσκεται. μυήσομαι, ἀντὶ τοῦ τὰ μυστήρια διδάξω· ἀφ' οὗ μεμύημαι· καὶ ἐμυήθην· καὶ ὀνόματα, μύστης ὁ μαθητής· καὶ μυσταγωγὸς ὁ διδάσκαλος· καὶ μύησις ἡ τῶν μυστηρίων μάθησις. Μυελὸν ἀνδρῶν, τὰ ἄλφιτα λέγει· ἀντὶ τοῦ μυελοποιά· θρεπτικά· τοῦτο δὲ ὅμηρος εἶπε, διὰ τοὺς οἰομένους μὴ μετέχειν καὶ τὰ ὀστᾶ, δυνάμεώς τινος ψυχικῆς καὶ ζωτικῆς· διὸ ἔφη που, καὶ τὸ λίπε δ' ὀστέα θυμός, καὶ ἔοικεν ὥσπερ χροΐ καὶ χρῶτα τὸ πᾶν σῶμα λέγειν ἀπὸ μέρους τῆς ἐπιφανείας δηλαδή, οὕτω καὶ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ἐνδομυχοῦντος μυελοῦ, τὴν ὅλην παραδηλοῖ τοῦ θρεπτικοῦ ἐνέργειαν. Μύες, ὀστρέου τι εἶδος· καὶ οἱ καρικίδιοι καὶ ἐνάλιοι καὶ αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες. Μύζη, ἀπόπληκτος. Μύζοντος, μυκτηριζομένου. Μυζεῖ, καὶ μύζει, θηλάζει· λείχει· ἔδει δὲ εἴ τις διψῶν λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους· πάνυ γὰρ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. Μυζῶντες, ἐκπιέζοντες. Μύζω, τὸ ῥοφῶ· καὶ μυζεῖς, ἀντὶ τοῦ θρηνεῖς. Μυήσεται κάλλιον, ἢ μυηθήσεται. Μύησις, μάθησις· κατήχησις· ἐπιστήμη· γνῶσις· μυσταγωγία· ἢ τὸ μυστήριον, παρὰ τὸ μεμυκέναι. Μυῆλα, σάρξ τις ἐπαίρουσα τὴν γαστέρα. Μύθα, φωνή· κύπριοι· Μύθαρ, μῦσος. Μύθαρχοι, οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων. Μύθεαι, λέγεις. Μυηθῆναι, ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι· καὶ ἀριστοφάνης· δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι. Μυθήσας, εἰπών. Μυθητῆρες, στασιασταί. Μῦθοι καὶ μήδεα, διαφορὰν ἔχουσι· καθότι μῦθοι μὲν οἱ ἁπλῶς οὕτω λόγοι· μήδεα δὲ, οἱ κατὰ συμβουλὴν λόγοι. Μύθοισιν, ἔπεσι παρὰ ὁμήρῳ· οὐ δοκεῖ διαφορά τις εἶναι ὡς τὸ δὲ ἐν τῷ κέλομαι, καὶ ἄνωγα. Μυθολογῶν, ληρῶν· φλυαρῶν. Μῦθον, ἀντὶ τοῦ λόγον λέγουσιν ἴωνες· ἀεὶ ὁ ποιητὴς μῦθον ἁπλῶς, τὸν λόγον φησί· τὸ δὲ ἐπὶ ψευδοῦς λόγου τεθεῖναι αὐτὸν, τῶν ὑστέρων ἐστί. Μῦθον μὲν ἐπισχεσίην, ἐν τῇ φ τῆς ὀδυσσείας· οἱ παλαιοὶ μῦθον μὲν ἐνταῦθα ἰδίως, τὴν στάσιν λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ ἀνακρέων τοὺς ἐν σάμῳ θέλων εἰπεῖν στασιαστάς, μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ φησὶ διέπουσιν ἱερὸν ἄστυ, ἀντὶ τοῦ στασιασταὶ ἐπίρρητοι· ἐπισχεσίαν δὲ τὴν πρόφασιν· ἐπεὶ περ οἱ προφασιζόμενοι ἐπέχουσιν· ὅ ἐστι μέλλουσιν ἐννοούμενοί τι ἀντιποιεῖν· ὅθεν διὰ τὸ οὕτως ἐπιμένειν, καὶ μνήμην τὴν τοιαύτην ἐπισχέσιν μετ' ὀλίγα ἐρεῖ· ἐν τῷ, ἀλλ' ἄγε μὴ μνῆστι παρέλ

κεται, ἤγουν πρόφασιν· ἵνα ᾖ τις μονή· μόνοις γάρ τινος χρεία τοῖς προφασιζομένοις καὶ ἐπέχουσιν. ἤτοι ἐπέχουσιν. ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἐφεκτικοὶ σοφοί, κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστι σκεπτικοί. ἐκ δέ γε τοῦ μονή, γίνεται αἰολικῶς μύνη. τροπῇ τοῦ ο εἰς υ βαρυτόνως. Μῦθος, αἴνου διαφέρει. τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι, καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος, παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν. ὅπερ καὶ ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. Μῦθος ἐστιν, ὁ τὰ πεπλασμένα καὶ ψευδῆ ἔχων λόγος. Μῦθος, ἤτοι μυθολογία ἐστι, σύστημα λόγων πεπλασμένων εἰς τὸ μετὰ ψυχαγωγίας γίνεσθαί τινα δι' αὐτοῦ ὠφέλειαν, τοῖς μηδέπω τελείοις τὴν φρόνησιν. λόγος ψευδὴς, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. Μύθων ἡμετέρων, παρ' ὁμήρῳ καὶ ἡσίοδος ταῦτα δηλοῦσιν. ὥσπερ καὶ τὸ ὅς ἂν τὸν οἶνον χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. τουτέστι, κατὰ τὸ αἴσιον καὶ καθῆκον. Μύαγρος, ὁ μαλλοθύρας. Μῦαι, καδδῦσαι· μῦαι καταδύσασαι. Μυάκινα, ἀναιδῆ. Μυῖα· χαλκῆ δὲ παιδιά τις ἦν, οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσιν. ἀποτείνοντές τε τὰς χεῖρας ἄχρις ἄν τινος λάβωνται, καλεῖται δὲ καὶ τὸ ἐπινοοῦν οὕτω. Μυάων, μυῶν. Μύνδα, παιδιά τις οὕτω καλουμένη, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων, ἕως ἂν ἐπιτύχῃ. ἐὰν δὲ ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει. Μυών, ὁ μῦς τῆς χειρός. τοῦ βραχίονος. Μυῶνες, μύες· φλέβες· καὶ αἱ συνεστραμμέναι σάρκες καὶ πεπυκνωμέναι. ἢ βραχίονες. Μύκα, μύκησις. Μυκάλη, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς γοργόνας διωκούσας τὸν περσέα. καὶ μυκάλη, ὄρος καρίας. Μυκαλυσσός, μεσογεία πόλις βοιωτίας. καλεῖται δὲ οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ γεγονυίας τὰς γοργόνας μυκήσασθαι, ἢ ἀπὸ τῆς βοὸς ἥ τις τὸν σύριον κάδμον τοὺς σὺν αὐτῷ ποδηγήσασα εἰς θήβας, ἐνταῦθα ἐμυκήσατο. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα μυκαλυσσὸς καρική, ἔνθα μυκαλέως διὸς ἱερόν, καὶ ὄρος δὲ μυκαλυσσὸς ἐναντίον σάμου. τῆς δὲ μυκαλυσσοῦ ὁ πολίτης μυκαλύσιος. Μυκαρίς, νυκτερίς. Μύκας μὴ λέγε, ἀλλὰ μύκητας· τὰ μανιτάρια. Μυκᾶσθαι, ἐπὶ βοὸς διὰ τοῦ υ ψιλοῦ, καὶ μωκᾶσθαι. Μύκε μέγα σάκος, ἐκ βοὸς καὶ αὐτὸ ἔχει τὴν μεταφοράν. ἔχει δέ τι καὶ ἀστεϊσμοῦ. βοῦς γὰρ λέγεταί ποτε καὶ ἡ ἀσπίς. βοὸς δὲ τὸ μυκᾶσθαι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δώματος ἠχήεντος ἡ λέξις. καὶ πύλαι δέ που ἔμυκον ἀνοιγόμεναι, καὶ ἔμυκε σάκος. Μυκερίνα, ἡ μέμφις. δίδυμος τῆς σάϊν. ταύτης γὰρ λέγει ἡρόδοτος βασιλεῦσαι μυκερῖνον. Μύκη, ἡ θήκη τοῦ ξίφους. παρὰ τὸ μύω τὸ κατακλάω. Μύκη, μύσις. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μυκηθμός, βοὴ βοῶν. Μύκημα, μυκηθμός. μυκᾶσθαι μυκώμενοι. τῶν βοῶν ἐστι. Μυκήνη πόλις καλεῖται, ἢ ἀπὸ γυναικὸς ἡρωΐδος, ἢ διὰ τὸν μύκητα τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους τοῦ βελλεροφόντου, πάλαι ποτὲ λαμπρὰ οὖσα. ἧς βασιλεὺς γέγονεν ἀγαμέμνων, ὡς ἄργους ὁ διομήδης. καὶ νέστωρ πύλου. καὶ σπάρτης, μενέλαος. Μυκήνη κατά τινας, ἀπὸ τοῦ μυκήσασθαι τὴν ἰὼ βοῦν, ἐκεῖ γεγενημένην. λέγεται δὲ καὶ ἑνικῶς καὶ πληθυντικῶς. ὁ δὲ πολίτης αὐτῆς, οὐ μόνον μυκηναῖος, ἀλλὰ καὶ μυκηνεὺς κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα. ἐταπεινώθησαν δέ φησι μετὰ τὰ τρωϊκὰ αἱ μυκῆναι, καὶ οἱ τὸ ἄργος ἔχοντες, εἶχον καὶ μυκήνας συντελούσας. χρόνῳ δὲ ὕστερον κατεσκάφησαν ὑπὸ ἀργείων, ὡς μηδὲ ἴχνος εὑρίσκεσθαι τῆς μυκηναίων πόλεως. καί πως ἔοικεν, ἡ ποιητικὴ μαντικὴ τοῦτο προειπεῖν διὰ τῆς ἥρας, ἐν τῇ τετάρτῃ ῥαψῳδίᾳ. Μυκήνη, ἀπό τινος νύμφης φασὶ λακωνικῆς ὠνομάσθη. ἢ ἀπὸ μυκηνέως υἱοῦ σπάρτωνος ἀδελφοῦ φορωνέως. ἢ ἀπὸ μύκητος τοῦ ξίφους, ὃ ἐφόρει περσεύς. οὗ πεσόντος φασὶ κατὰ κέλευσιν ἑρμοῦ, τὴν πόλιν ἐκεῖ ἔκτισε. μύκης δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. Μύκηρος, ἀμυγδαλῆ. τινὲς δὲ, μῆλα κάρυα. Μύκης, τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβήν. ὁ κρατητὴς καλούμενος, καὶ ὁ περὶ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου ἐφιστάμενος. ἢ πῖλος καὶ δερμάτινον ὑπηρέσιον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον, καὶ ὁ ἐν ταῖς ἐλαίαις ἐκφυόμενος ἧλος. Μύκης, πολυσήμαντος λέξις λεγομένη, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἐκ γῆς φυομένου ἐδωδίμου περιττώματος, ὃ δὴ ἀμανίτην φαμὲν κοινότερον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μύξης, ἥτις ἀνθρακοειδὴς τῶν ἀναπτομένων ἐλλυχνίων προβέβληται. Μυκητάτῃ, μωροτάτῃ. Μύκητες οὗτοι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. φασὶν ὅτι μέλλοντος ὑετοῦ γίνεσθαι, οἱ περὶ τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου σπινθῆρες ἀποπηδῶσιν, οὓς μύκητας λέγει ἄρατος. ἢ λύχνοις μύκητες ἐγείρονται περὶ μύξαν, νύκτα κατὰ νοτίην. τινὲς δέ φασι τὸν μύκητα ζωΰφιόν τι εἶναι λεπτότατον πάνυ, σκνιπὶ ἐοικός, ὃ δι' ὑπερβολὴν λεπτότητος τῆς ψύξεως τῆς περὶ τὸν ἀέρα θᾶττον ἀντιλαμβανόμενον, περὶ τὸν λύχνον ἵπταται, θέρμης ἐπιθυμοῦν καὶ περικροῦον ἐν τῷ λύχνῳ ποιεῖ σπινθῆρας. ὅθεν τεκμαίρονται τὸν ὑετόν. καὶ καλλίμαχος. ἄδδην ἐζῶντο μύκητες. Μυκητίας, σεισμὸς ὁ ἠχητικός. Μύκινον, εἶδος ἀγγείου. Μύκλαι, αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι τοῖς τραχήλοις καὶ ποσὶν ἐγγινόμεναι. Μυκληρόν, συνεχές. ἀχανές. Μύκλος καλεῖται, ἡ ἐν τῷ τραχήλῳ τῶν ὄνων καὶ βοῶν ὑποδίπλωσις. καὶ μύκλος παρὰ λυκόφρονι, σημαίνει τοὺς μνηστῆρας, διὰ τὸ ἀδδηφαγὲς καὶ καταφερές, ὡς καλλίμαχος. Μύκον, ἐψόφησαν. ἐποίησαν. ἐπετάθησαν. Μῦκον ἤχησαν, δεύτερος ἀόριστος τοῦ μυκῶ ῥήματός ἐστι, κατὰ τὸ χραισμῶ ἔχραισμον. δουπῶ ἔδουπον. κτυπῶ ἔκτυπον. λακῶ ἔλακον.
Μυκός, ἄφωνος. ὡς εἴ τις εἴποι, μυσαττόμενος. καὶ οἱ μὲν, τὸν κακοήθη καὶ σκολιὸν ἄνθρωπον· οἱ δὲ, τὸν ἀλαζόνα. Μῦκος, μιαρός. Μυκτήρ, τῆς ῥινὸς τὸ τρῆμα. Μυκτηρίζει, χλευάζει. ὅθεν μυκτῆρες, ῥῖνες. καὶ μυκτηρισμὸς καὶ μύξα, καὶ ἀπομύττεσθαι. Μυκτηρίζω, ἐξουθενῶ. Μυκωμένου, βοῶντος. Μυκώνειον, τόπος. Μυκώνιος γείτων. αὕτη τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων ἐπὶ γλισχρότητι. εἴρηται δὲ, ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.
Μύκω, τὸ ἀνοίγω. Μυκῶν, ἠχήσας. Μύκων, σωρός· θυμών. Μυλαβρίδες. μυλαβρὶς ἡ μαλακὴ σίλφη. γίνεται δὲ τῇ χροιᾷ ἔλλευκος, ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων. ἔνιοι δὲ, τὰς τριξαλλίδας ἐν τοῖς ἀλεύροις εὑρίσκεσθαί φασιν. ἢ αβρὶς τ[illegible]ρος. Μύλαι, αἱ ἐπιγονατίδες ἢ σιαγόνες. Μύλαι, οἱ ἔνδον ὀδόντες. οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν. Μύλαι εἴατο, ἐκάθηντο ἔκειντο. ταυτὰ γάρ πως τῷ γίνεσθαι ἀμφω ταῦτα. οἱ δὲ παλαιοὶ γράφουσι καὶ ὅτι ψιλοῦσι τὸ εἴατο. ἵνα ᾖ ἀντὶ τοῦ ἦσαν. ὡς ἀπὸ τοῦ εἰμί. καὶ ἔστι κρεῖττον τοῦτο. κυριολεξία δὲ τοῦ εἴατο, ἀντὶ τοῦ ἐκάθηντο ὅμηρος ἐν υ τῆς ὀδυσσείας. Μυλαῖος. ἀπὸ τόπου. καὶ ὁ μολυσμός. Μύλακες, λίθοι μυλοειδεῖς. ὅ ἐστι στρογγύλοι. ἴσως δὲ καὶ μυλίαι, οἱ αὐτοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυλακρίδαι αἱ βολακρίαι, τὰ ζωΰφια. ἤγουν οἱ ἀλεκτρεῖς. ἢ τὸ ἄκρον τῆς μύ

λης. Μύλακροι, γόμφιοι ὀδόντες. Μυλάντειοι θεοὶ, ἐπιμύλιοι. Μύλας λεόντων, ὀδόντας. Μύλας, ἡ πόρνη. καὶ
εἷς τῶν Τελχίνων, ὃς τὰ ἐν Καμείρῳ ἱερὰ Μυλάντεια ἱδρύσατο. Μυλάσασθαι τὸ σῶμα, ἢ τὴν κεφαλὴν, σμήξασθαι.
Κύπριοι. Μυλεία, λίθος. Μυλεὺς, δι' οὗ τὰς μύλας, καὶ τοὺς ὀδόντας κινοῦσιν ἡ Ἀφροδίτης ἀπὸ τῆς μύλης. Μύλη,
τὸ κάτω τοῦ μύλου. ὁ γὰρ ἄνω, ὄνος λέγεται. Προκόπιος. τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκ ἔτι τὸ ὕδωρ τὰς
μύλας ἐνήργει. Μύλη λέγεται καὶ μύλων καὶ μύλος παρὰ τοῖς ὕστερον, ἀφ' ἧς καὶ μυλίας λίθος, ὁ εἰς ἀλετὸν χρήσι-
μος. ἐξ αὐτῆς καὶ μυλλὸς ὡς εἰκὸς ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν διαστελλόμενος τῷ ὀξεῖ τόνῳ τοῦ μυλλὸς ὅπερ ἐστὶ κύριον
ὑποκριτοῦ παλαιοῦ. ὃς μιλωτοῖς φασὶ προσώποις ἐχρήσατο. ἴσως δὲ ἐκ μύλης, ἡ ὁμώνυμος καὶ ἡ κατὰ τοὺς ὀδόντας. καὶ τὸ
μύλλειν παρὰ Θεοκρίτῳ ἐλέχθη, ἐπὶ μίξεως οὐ σεμνῆς. ὁμολογουμένως δὲ καὶ ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, ἣν περὶ τοὺς ἀλετοὺς ἦ-
δον. αὐτὴ δὲ καὶ μυλωθρὸς ἐλέγετο ὁμωνύμως ἀνδρὶ ἢ γυναικὶ ἀθρούσῃ τὴν μύλην. Μυλήκερον, κόρημα τὸ σαροῦ
λέγεται, ἔνθα μυλύκορον. Μυλήταν, τὴν οὐρανίαν Ἀσσύριοι. Μυληφάτου, μυλοκλάστου. ἀληλεσμένου. ὑπὸ μύλου
ἠφανισμένου. ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα. Μυλίζειν, τὸ κατιυπλίζειν τοῦ ψελ-
λοῦ. τὸ δέ γε ἀπεμύλιζε, τὸ κατηυπλιζέ πως. Μύλιον, ξύλινόν τι ἐργαλεῖον ἢ σκεῦος. Μυλιόοντες, θρηνοῦντες.
Μυλιόων, θρήνων. καὶ μυλιόωντες, τὰ χείλη κινοῦντες ἀπὸ τοῦ ψύχους, ἢ συγκρούοντες τὰς μύλας. ἢ σιωπῶντες. Μυ-
λιόωντες παρ' Ἡσιόδῳ, οἱ τοὺς ὀδόντας συγκρούοντες. μύλαι γὰρ αἱ ἀλήθουσαι τὴν τροφὴν ὀδόντες. Μύλλει, πλησιά-
ζει. συνουσιάζει. ἀλήθει. ἐλαύνει. Μύλλη, λεία. Μύλλον, καμπύλον. σκολιόν. κυλλόν. στρεβλόν. καὶ εἶδος ἰχθύος.
Μύλλος παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ προσποιουμένων μὴ ἀκούειν. ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς οὕτω καλούμε-
νος. Μυλόεις, ποταμὸς Ἀρκαδίας. Μύλοι, οἱ ὀδόντες οὓς γομφίους καλοῦσι. Μυλοειδὲς, στρογγύλον. τραχύ. Μύ-
λος πάντα ἀκούει, ἐπὶ τῶν κωφότητα προσποιουμένων καὶ πάντα ἀκουόντων. Μυλόσαρξ, ἣν αἱ κυοφοροῦσαι αὐτὴν ἐμ-
βρύων φέρουσι. Μυλωθρὸς, ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος αὐτῷ. ἔστι καὶ τοὔνομα παρὰ Καλλιμάχῳ καὶ παρὰ
τοῖς Ἀττικοῖς πολλάκις. Μυλώπατον, προσηνές. Μυμαθριδάκιον, τρίμμα καὶ ὑπόχυμά τι. Μύμαρ, αἶσχος. φό-
βος. ψόγος. Μυμαρίζει, γελοιάζει. Μῦ, μύζει. ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. μύζειν δέ ἐστι τὸ
τοῖς μυκτῆρσιν ἦχον ἀποτελεῖν. Ἀριστοφάνης. τί μύζεις, πάντα πεποίηται καλῶς. Μυνάμενος, προφασιζόμενος.
Μυνακωθεὶς, μυονάιων τὸν σκυρρόμον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑποδύσασθαι. Μυναρὸς, σιωπηλός. Μυνδ' ἀλδύσας, περιφα-
γὼν ἢ συλήσας. Μύνδας, ἄφωνος καὶ πόλις Ἀσίας. ἢ ἔθνος. Μύνδος, ἰχθύς. Σοφοκλῆς. ὁ μὴ αὐδῶν. ὅθεν καὶ ἔλλοψ
ἀπὸ τοῦ ἐλλείπειν τὴν ὄπα ἔχειν. Μύνη, ἡ πρόφασις. ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῷ προφασιζομένῳ, εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ μὴ
εἰπεῖν τὸ ἀληθές. ὥστε ἀπὸ τοῦ μονὴ, μύνη. ὡς γονὴ γυνή. καὶ μυνάμενος, ἀντὶ τοῦ προφασιζόμενος, παρὰ τὸ μεμυκέναι
τῷ στόματι. Μύνῃσι παρέλκετε. παρ' Ὁμήρῳ ἐν φ τῆς Ὀδυσσείας, εἰς ἀπροφάσιστον ἐρεθίζει σπουδήν. Μυπιζόμε-
νος, μυσπάζων. παρακαμμύων. Μύξα, ἡ παρ' Ἀττικοῖς κόρυζα. καὶ τὸ ταύτην ἀφαιρεῖν, ἀπομύττειν. καὶ αἱ ῥῖνες καὶ
οἱ μυκτῆρες αὐτοὶ καὶ οἱ ῥώθωνες. Μύξα, τὸ περίπτωμα τῆς κεφαλῆς, ἔνθεν καὶ μυξωτὴρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. λέγε-
ται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. Μύξεις, θρηνήσεις. Μυξίαι, οἱ τῶν μυῶν χειραμοί. Μύξος, ὁ λαγόνηρως παρ' ἡμῖν ἐπω-
δή. ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ. μύξος οὐ πίνει καὶ οὐρεῖ. λέγεται δὲ καὶ εἰς δυσουρίαν ὄνου. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κομ-
παζόντων καὶ μεγαλαυχούντων. μύξος γὰρ ἐγένετο, τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀστεῖός τις καὶ μεγάλαυχος. Μυόδοχον,
οὐδενὸς ἄξιον. Μυοδρέπανον, εἶδος λίθου δύπλοις. Μυόμενος, τελούμενος. Μυοπάρωνος, εἶδος πλοίου. Μυούμε-
νος, τελούμενος. μυσταγωγούμενος. Μύουρον, τὸ ἐπὶ τέλους ἀπολεπτυνόμενον. Μυόφωνον, κρατιστὴ καὶ ἀκόνιτον.
Μύραινα, ὄνομα ἰχθύος. Μύραινα, ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα. ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὸν καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄρρην.
Μύραν, τὴν σμύρναν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Μύργμα, ψῆγμα. Μυρεῖν, ῥεῖν ὕδωρ. κλαίειν. θρηνεῖν. ἠχεῖν. ὀλοφύρε-
σθαι. καὶ ἁλιμυρηέντων, πρὸς τῇ θαλάσσῃ ῥεόντων. Μυρέλαιον, τόπος. Μύρεσθαι, ὅτι πρωτότυπόν ἐστι τοῦ μορμύρειν,
καὶ ὅτι ποιὸν ἦχον κατὰ φορὰς δακρύων ἡ λέξις δηλοῖ, ἀλλαχοῦ σαφέστερον. Μύρετο, ὠδύρετο. μύρεσθαι δὲ τὸ κλαίειν
παρὰ τὸ ῥεῖν τὰ δάκρυα, ἀπὸ τοῦ μύρω τὸ ῥέω. Μύρεται διαστημένως, ἀντὶ τοῦ ἐκρεῖ διαφερόμενος μεθ' ὁρμῆς ῥέων παρὰ
τῷ Ἀπολλωνίῳ. Μυρεψὸς ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων. Μυρῆεν, λυπρόν. θρηνῶδες. Μυρία, πολλά.
ἀπὸ τοῦ μεμυκέναι τοὺς δακτύλους ἐν τῇ ψήφῳ. Μυρία. ἡ ἀορίστως τὰ πολλὰ λέγει. καὶ παροξύνεται ἡ λέξις, πρὸς δια-
στολὴν ὡρισμένου ἀριθμοῦ τοῦ μυρία. ἢ κατά τινας τὰ θρήνων ἄξια ὡς ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι, ὃ δηλοῖ ποιὸν ἦχον γοερόν. ἐξ οὗ
καὶ τὸ μορμύρειν ἐπὶ ὑδάτων γίνεται καὶ ὁ κλαυθμυρισμός. Ἰστέον δὲ ὅτι τῶν πλειόνων παροξυνόντων τὸ ὡρισμένον,
ἤγουν τὰς δέκα χιλιάδας, Ἡρωδιανὸς ἑκάτερα ὀφείλειν φησὶν ὀξυτονεῖσθαι, κατὰ τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους, ὅ ἐστι κατὰ τὴν
παραλήγουσαν. Μυριάμφορον, μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. Μυριάκις, μυριοντάκις. Μυριέλικτος, ὁ πολλαῖς ἑλίξε-
σι στρεφόμενος. Δυνάπιος. ὁ βαρὺς καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος ὄφις. ὁ πολυέλικτος. καθάπερ ὑπὸ τῆς Μηδείας ὑποψιθυρι-
ζόμενος, καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, κεκαρωμένον παρέδωκεν αὐτόν. Μυρίκαι, χωρίον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Κύπρῳ.
Μυρικᾶς, ἄφωνος ἐν ἑαυτῷ ἔχων, ὃ μέλλει πράττειν. Μυρίκη, βοτάνη ἄχνηστος δυσώδης. κυπαρισσοειδής, παρὰ πε-
φυκυῖα ἐν ποταμοῖς, ἢ κατά τινας φυτόν ἐστιν αὐτομάτως ἐν πεδίῳ φυόμενον. Μύρινα, πολύχνιον Τροίας ἐστὶν, ὅπου
παρετάξαντο οἱ Τρῶες ἀκούσαντες τὴν τῶν Ἑλλήνων πλοίων ἐπέλευσιν, παρὰ πολίτου τοῦ υἱοῦ Πριάμου, ὅς τις σκοπὸς
τῶν Τρώων ὑπῆρχε, θαῤῥῶν ποδῶν ταχύτητι, ὥς φησιν Ὅμηρος. ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη ἐν πε-
δίῳ, ἀπάνευθεν περίδρομος. ἔνθα καὶ ἔνθα. τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν. ἀθάνατοι δὲ, σῆμα πολυσκάρθμοιο
Μυρίνης, ἔνθα τότε Τρῶες διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. Μύρινα δὲ ἡ πολύχνη ἐκλήθη, ὅτι μία τῶν Ἀμαζόνων Μύρινα καλου-
μένη, ἐκεῖ τελευτᾷ, ὅτι κατὰ Τροίαν ἐστράτευσαν. αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν Ἀμαζόνων, εἰς τιμὴν πόλιν ἀνήγειραν. Μυρινί-
της, ὁ ἐκ τῆς Μυῤῥίνης, τινὲς τὸ Μυῤῥίνη διὰ δύο ρρ γράφουσι. Μυρίοι, ἐν Μεγάλῃ πόλει. Διογένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

συνέδριόν ἐστι κοινὸν ἀρκάδων ἁπάντων· οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί· διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ ἀριστοτέλης, ἐν τῇ κοινῇ ἀρκάδων πολιτείᾳ· ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου. Μυριοστραγόπερον, καὶ μυριοστρατόπερον· Μύρις, ὄνομα κύριον· καὶ μυρίτης οἶνος. Μυρίσαι μύροισι στακτοῖς, ἤγουν ὑγροῖς· ἀττικῶς λέγεται. Μύρκος, ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν· συρακούσιοι· ἐνεός· ἄφωνος. Μυρλέανος, ὄνομα πόλεως βιθυνίας· ἡ νῦν ἀπάμεια καλουμένη. Μυρμιδόνες πόθεν μυθικῶς λέγονται, πᾶσι δῆλον· οἱ δὲ τὸν μῦθον θεραπεύοντες ἱστορικῶς γεωρύχοις τοὺς αἰγινήτας φασί· κοιλαίνονται τὴν γῆν δίκην σπηλαίων· καὶ ὑπὸ μὲν τὰς κατὰ δύσεις οἰκοῦντας· τὸ δὲ ἀναβαλλόμενον χῶμα εἰς εὔχρηστον καρποῖς γῆν διαπεταννύοντας, διὰ τὸ τὴν νῆσον τὰ μὲν ἄνω τραχεῖαν εἶναι ἀγαθὴν δέ, τὰ ἔνερθεν· διὰ τοῦτο τοίνυν τοὺς ταῦτα ποιοῦντας μύρμηξιν εἰκάζοντες οἱ ἰδόντες· διὰ τὸ τῆς διαίτης ὡς εἰπεῖν μυρμηκόβιον μυρμιδόνας ἐπεκάλουν αὐτούς· ἐκεῖθεν δὲ ὕστερον τῷ αἰακῷ συμμετοικισθέντες τινὲς ἐς φθίαν συναπήγαγον ἑαυτοῖς καὶ τὴν κλῆσιν· καὶ τοὺς μὲν πατρίδας νησιώτας αἰγινήτας ἀφῆκαν καλεῖσθαι· τοὺς δὲ φθιώτας ἐξ αὐτῶν εἰς μυρμιδόνας μετέθεντο· καὶ οὕτω μὲν ταῦτα· ἕτεροι δὲ ἀγαθὸν εἶναι τὸν αἰακὸν ἱστοροῦντες, τὰ ἐς τὸ ἄρχειν φασὶν ἀπὸ πολλῆς ὅτι μάλιστα λειπανδρίας τὴν ὑπ' αὐτῶν γῆν εἰς πολυανθρωπίαν ἐπαυξηθῆναι, κἀντεῦθεν διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ὅτι ὥσπερ οἱ κατὰ χέραν μύρμηκες ἄνδρες τῷ αἰακῷ ἐγένοντο κατ' εὐχήν· εἴωθε δὲ ἡ παροιμία καὶ ἐν ἄλλοις τὸ πολὺ τῆς εὐτυχίας ἀπὸ μυρμήκων λαλεῖν ὡς ὅτι μυρμηκίαν φησὶν ἀγαθόν· σαντιλεῖ δέ τι ἐνταῦθα καὶ θεόκριτος εἰπών, μύρμηκες ἀριθμοὶ ἐπὶ πολυπληθείας λαοῦ. Μύρμηκας ἀτραπούς, ἀθήνησιν ἐν σκαμβωνιδῶν, ἐστὶ μύρμηκος ἀτραπός, ἀπὸ ἥρωος μύρμηκος ὀνομαζομένη. Μύρμηκας, ἔξω τοῦ ζώου καὶ οἱ πυκτικοὶ ἱμάντες, καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος· καὶ ζῶα ὑπόπτερα ὡς κύνας τὸ μέγεθος. Μυρμηκιά, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείου καὶ συμφοιτήσεως· ἦν δὲ καὶ λόγος ὡς ὁ πτύσας εἰς μυρμηκιὰν ἀλγεῖ τὰ χείλη· ὡς ὁ δεινολόχος. Μυρμηκιᾶν, ὁ ἥλους ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις· ἄλλα δέ ἐστι τὰ ἐξανθήματα, καὶ τὰ οἰδήματα, τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμενα. Μύρμηξ, παρὰ τὸ μερμηρίζω τὸ φροντίζω· ὁ μέλλων, μηρίξω ἀποβολῇ τοῦ ω, μερμέρηξ· καὶ συγκοπῇ, μέρμηξ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς υ μύρμηξ. Μυρμιδόνος, ἢ ἀπὸ μυρμήκων κατὰ μῦθον ἐκλήθησαν, ὡς καὶ ὁ λυκόφρων παραλαλεῖ· ἢ ἀπὸ μυρμιδόνος ἥρωος υἱοῦ διός· τρισὶ τούτοις ὀνόμασιν ἐκαλοῦντο οἱ τῷ ἀχιλλεῖ ὑποτεταγμένοι δηλονότι, μυρμιδόνες· καὶ ἕλληνες· καὶ ἀχαιοί. Μύρμοι, μύρμηκες. Μύρμος, φόβος. Μύρμηξ ἐστίν, ἄνθρωπος πρακτικός τὴν ἑαυτοῦ τροφὴν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ παρασκευάζων. Μυρμύρων, ἢ μορμύρων· ταράσσων· τάσσεται δὲ ἐπὶ ποταμῶν ἐχόντων ῥεύματα. Μύροισι, μυρίσαι στακτοῖς τοῖς ὑγροῖς καὶ χρησίμοις πρὸς ἀναδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Μυρομένη, ὀδυρομένη· θρηνοῦσα. Μύρον, ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον· ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο· ἀλλ' οὐδὲν ἐκεῖνο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφίει· ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις περιεῖχεν ὅσην τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο· τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν· ἡ γὰρ τῶν ἡδόνων κατορθωμάτων συνεισφορά, τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν εὐοσμίαν ἐργάζεται. Μύρον διατριπτικόν, παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι· ἀντὶ τοῦ διατριβῆς γέμον καὶ βραδυτῆτος· ἢ ὅτι ἐπιτριβόμενα ἔνια τῶν μύρων, ἡδίω γίνεται· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν. Μύρον, ἀπὸ τοῦ ἐκπιέζεσθαι καὶ ἀποστάζειν· μύρω γὰρ τὸ ῥέω· ὅσον τ' ἐπιμύρεται ἰσθμός. Μυρονίτης, ἀπὸ πόλεως· καὶ μύρτος, ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. Μύροντο, ἤγουν ἐθρήνουν· ἐξέχεον· ἐκ δὲ τούτου τοῦ μύρειν τὸ μορμύρειν ἐπὶ ὕδατος· καὶ ποταμὸς ἁλιμυρήεις· καὶ μύρον τὸ πρότερον ἐκχυθὲν δάκρυον ἀπὸ μύρρας τῆς τοῦ θείαντος. Μῦρος ἰχθύς ποιός· καὶ ἡ ἄρρενα, μύραινα. Μύρρα θείαντος θυγάτηρ ἐβούλετο αὐτῇ ἐρασθεῖσα τοῦ πατρός· καὶ λάθρα, μιγεῖσα αὐτῷ καὶ ἔγκυος γενομένη αἰσθομένου τούτου τοῦ πατρὸς ηὔξατο τοῖς θεοῖς εἰς ἑτέραν φύσιν μεταλλαγῆναι· ὅθεν καὶ εἰς δένδρον αὐτὴν μετέβαλλον τὸ ἀπ' αὐτῆς λεγόμενον μύρραν, ἤτοι σμύρναν αἰολικῶς μὴ γὰρ οἱ μωροὶ καὶ σὺ τὴν μύρραν μυρίνην ἤτοι μυρσίνην νοήσῃς· οὕτω δὲ μεταβληθείσης αὐτῆς εἰς μύρραν, ἐφεστῶτος τοῦ χρόνου τοῦ τοκετοῦ διαρραγέντος τοῦ φλοιοῦ, ἀπεκύησε τὸν ἄδωνιν· ὃν ἰδοῦσα ἡ ἀφροδίτη, ἐφίλησε καὶ ἀνδρωθέντος ἐραστὴν ἔσχηκε. Μυρρίνη, χώρα· καὶ εἶδος φυτοῦ· καὶ μυρρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν· μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες· τὸ δὲ δένδρον μυρίκη· μυρρίνην λαβόντα τῶν αἰσχύλου λέξαι τί μοι· οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης λαμβάνοντες, ᾖδον. Μυρρίνην ἔνιοι μὲν οἶνον μυρρίνην καλοῦσιν· οἱ δέ, τὸν ἐσκευασμένον· οἱ δὲ πόσιν φασὶν ἣ ἐπεχεῖτο μύρον. Μυρρίνη, ἡ μυρσίνη· ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα. Μυρρινοῦς, δῆμος ἐν ἀττικῇ μυρρίνας ἔχων· ὅθεν αὐτοὺς μυρρινόεις καὶ κατὰ συναίρεσιν μυρρινοῦς, ὥσπερ ἐπὶ ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ φυομένων ῥάμνων· ὧν οἱ δημόται μυρρινούσιος καὶ ῥαμνούσιος· καὶ ἡ ἐρικοῦσα λέγεται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρίκας· καὶ ἡ ποντικὴ δὲ κερασοῦς, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ πιτυοῦσα, ἡ μίλητός ποτε, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυας ἐκλήθη· οὕτω καί τις πιτυούσιος, ἀπὸ τοῦ ἑτέρου πολλὰς ἔχοντος πίτυας. Μυρσίνας, ἀντὶ τοῦ μυρρίνας λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Μυρσίνης στεφάνῳ ἐστεφανοῦνται μεμυημένοι, οὐχ ὥς τινες νομίζοντες κισσίνῳ· ὁ δὲ ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ τῆς μυρσίνης στέφεσθαι· ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεός· καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνιέρωτο, μυρρίναις ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες· καὶ μυρρινῶν ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν. Μύρσινος, καὶ μύρσιον, πόλις· ἐκλήθη δέ φασιν, ὕστερον μυρτούντων· ἐθνικὸν δὲ αὐτῆς εὕρηται μυρτούσιος. Μύρσος, κόφινος ὦτα ἔχων· ὃς καὶ ἄρριχος· λέγεται δὲ καὶ ἀγγεῖον πλεκτὸν ἐξ ἄγνου· ὅ ἐστι λύγου πλακείς. Μύρτα, ὁ τῆς μυρσίνης καλεῖται καρπός· ὅς ἐστιν οἰκεῖος ὄρνισιν εἰς τὸ ἐσθίειν. Μυρταλίς, ἡ ὀξυμυρρίνη· ὡς λάκωνες. Μύρταιον, φρούριον ἦν ἐν θράκῃ. Μύρτις, δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ κτησιφῶντος, καθὰ λέγων τοὺς προδεδωκότας ἑκάστην πόλιν φησίν, ἀργείων μύρτις· τελέδαμος· μνασέας· θεόπομπος δέ, πασέαν καὶ ἀμύρτωον ὀνομάζει τῶν ἀργείων τοὺς μακεδονίζοντας· ἴσως οὖν εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα. Μυρτία, μυρσίνη καὶ μυρτίς. Μυρτίδανον, πέπερι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Μυρτίνη, εἶδος ἐλαίας. Μυρτίλωψ, ζῶόν τι. Μύρτον πετριχιλωμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οἱ δέ, τὸ σχῆμα τῆς γυναικός. Μυρτώσιον, τόπος ἢ ἄκρα περὶ κυρήνην. Μύρω, τὸ ῥέω· ὅσον

τὸ ἐπιμύρεται ἰσθμός. Μυρὼ, ῥοδία φιλόσοφος, χρείας γυναικῶν βασιλίδων, καὶ μύθους. Μυρωνεία, κρήνη ἐν τῇ ἀτ-
τικῇ. Μυρῶν, νύσσων. Μῦς, ὄνομα κύριον. ἦν δὲ πύκτης. σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωϋφίου. καὶ κλίνεται μυός. Μῦς δ᾽
ἀφανεὶς, ἐνδόδλος ἐν τρόποις πέλει. Μῦς λευκὸς ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν περὶ τὰ ἀφροδίσια καὶ θηλυδρίων. Μῦς ἄρτι
πίττης γευόμενος. παροιμία ἐπὶ τῶν πρώην μὲν τὸ λαμπρὸν καὶ αὐθαδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων. οἱ γὰρ καρχη-
κίδιοι μύες, ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. Μυσὰ, μιαρά. μεμιασμένα. Μῦσαι, καμ-
μῦσαι. ἢ τὸ ἐπὶ μήκους ἀττικοί, ἢ μιᾶναι. Μυσάλμαι, οἱ πολὺ πεινῶντες καὶ ἐσθίοντες. Μυσαραὶ, ῥυπαραί. ἀκά-
θαρτον. Μυσάττεται, δυσχεραίνει. Μυσαττόμενος, σικχαινόμενος, βδελυττόμενος. ἀποστρεφόμενος. ὅθεν μύσος τὸ
μίασμα. Μυσάχνη, ἡ πόρνη παρὰ ἀρχιλόχῳ. μισαχνὴ δὲ, ἡ μισητὴ, καὶ ἀκάθαρτος. Μυσαχνὸν, μεμολυσμένον.
καὶ τὰ ὅμοια. Μύσειεν, ἐκπορθηθείη. Μύση, μιάσματα. ὑπάσματα. Μύσηλοι, σκολιοὶ καὶ οἱ πυθμένες τῶν ξη-
ρῶν σύκων. Μύσης, κώμη ἀργείας. Μυσιᾶν, ἀναπνεῖν, ἢ συνουσιάζοντα πνευστιᾶν. οἱ δὲ εὐτροφιᾶν. Μυσημίεκτον,
τοῦ ἡμιέκτου τὸ ἥμισυ. οὐ καλῶς δὲ νόμισμά που μικρόν. Μυσίκαρφι, κρατῖνος ἐν ὥραις. οἱ μὲν ἀνέγνωσαν ὡς ἀκονι-
τί, καὶ φασὶν ὅτι τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς ποιεῖν οὕτω λέγουσιν. ἢ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω τοῦ μηδὲν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὰ
φυρὸν σκώπτοντος, ἀλλ᾽ ἐπιγελῶντος ἡδέως. ὄνομα γάρ ἐστι μυσίκαρφος. οὗ μνημονεύει καὶ ἀπολλοφάνης ὁ κωμικός. ὥς
τινες δὲ τὸν ἀρχιμάχον. Μυσίνη, ὁ καρικίδιος πυλών. Μυσίων, θρακικῶν χωρίων. μέρη γὰρ τῆς θράκης πολλὰ
περὶ τὴν μυσίαν. Μυσιδυσιλλαίνων. Μυσίων, ὀλυμπίων. ἐπεὶ πλείους εἰσὶν ὄλυμποι μακεδονίας καὶ θετταλίας.
ἔνιοι δὲ δεκατέσσαρας ἠρίθμησαν. Μυσκέλενδρα, ἃ ἡμεῖς μυόχοδα. Μυσκελὸς, ὁ στραβόπους. Μύσκος, μία-
σμα. κῆδος. Μυσοὶ, ἔθνος βαρβαρικόν. Μύσον, τὴν ἀξίνην μυσοί. Μῦσος, μίασμα. βδελυγμός. ἀποστροφή. Μύ-
σπαλα, μυάγρα. παγίς. Μυσπαλοίματα, τὰ καπέλοιπα τῶν ἀλουμένων. Μύσσαν, μύξαν. οἱ δὲ τὸ μυὸς τρόπον ἀ-
ναστρέφεσθαι. Μυσσίνην, μυχοισμὸν, μύσαγμα. Μυσσολεῖ, καταδύεται. ὡς μῦς φυτᾶ. οὕτως ἀττικοὶ ὑπὸ μίαν λέξιν.
σημαίνει καὶ τὸ διερευνᾶσθαι κρύφα. Μύσσαν, ἐκλείσθησαν. Μυσσάσει, μιανεῖ. Μύσσει, κάρφεται. Μυσσο-
τεύματα, ἀρτύματα. Μυσσότριβον, ἀλετρίβανον. Μυσσωτὰ, γέλοια καὶ μυσσωτὸν, πάθος περὶ τὴν ὄψιν. Μυστα-
γωγῶ, τὸ τὰ μυστήρια διδάσκω. Μυσταγωγὸς, ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων. Μυστάδης, εἶδός τι καὶ φατρία μάντεων.
Μυστὰς, ὁ μυστηρίων μεταλαβών. Μῦσαι. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες μῦσται καλοῦνται. Μύστακα, τὸ χεῖ-
λος. ἰωάννης τὸν μύστακα παρεστήσατο, καὶ χειροτονεῖ τὸν λογγίβαρδον. Μύσταξ, αἱ ἐπὶ τὰ ἄνω χείλη τρίχες.
Μύσταξ, ἐν ᾧ οἱ μυκτῆρες στάζουσι. Μύστα, παιδιά τις ἐπιτελουμένη κατὰ λυόντας τοὺς ἐξάρχοντας. Μυστήρια ἐκλή-
θη, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι, μύειν δὲ ἐστὶ τὸ κλείειν, τὸ στόμα. νύκτωρ δὲ ἐπι-
λεῖτο τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ μόνον χορευτὴς, ἀλλὰ καὶ ἔξαρχος ἦν ὁ διόνυσος. ἐν ἐλευσῖνι ἱερόν ἐστι καὶ ἐν διο-
νυσίοις ἐπιτελεῖτο τὰ μυστήρια. Μυστήρια, θεωρία πνευματικὴ τὴν τῶν πολλῶν κατάληψιν διαφεύγουσα. παρὰ τὸ ἅ τι-
να μύσαντα, δεῖ τηρεῖν ἔνδον. Μυστήριόν ἐστιν, ἄρρητον σέβας. καὶ τὸ ἀπόρρητον. ὡς τὸ, ἰδοὺ μυστήριον. ὑμῖν λέγω πάν-
τες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα. τὸ τὰ ἀπόρρητα λέγειν. Μυστιπόλος, ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος. Μύστης, ὁ τὰ
μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων. Μυστικὸν, λεπτὸν, ἢ λεπτόν. Μυστικὸς λόγος ὁ περὶ τὰ ἀπόρρητα μυστήρια.
λίαν γὰρ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπούδαστο. Μυστικὸς, ὑπνιακός. Μυστίλαι, ὧν ἡ μὲν ἄρχουσα διὰ
τοῦ ῡ. ἡ δὲ παραλήγουσα διὰ τοῦ ῑ, ψωμοί εἰσι κοῖλοι. οἷον μύστρα κατὰ αἴλιον διονύσιον. τουτέστι, μυστρία εἰπεῖν ἰδιωτι-
κῶς. καὶ μυστιλᾶσθαί φησι, τὸ οὕτως ἐσθίειν. κατὰ δὲ ἄλλους, τὸ κοιλαίνειν ψωμούς. Μυστιλᾶται, κατατρώγει παρὰ
τῷ ἀριστοφάνει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς μύστιλλον ἐκάλουν τὸν ἄρτον, τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. καὶ ἀλλαχοῦ
μεμυστιλημένας αὐτὴ τοῦ κατειργασμένας, ἤδη καὶ ἐρίμοις. τουτέστι μεμασημένας. ἄλλως. μυστύλη, ὁ κοῖλος ἄρτος.
ᾧ δύναταί τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι. Μυστίλλει, τέμνει. Μύστιλον, τὸ κοῖλον. παρὰ τὸ ἐοικέναι τῷ θαλασσίῳ μυΐ.
καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μύεται καὶ συγκλείεται ὅτι θέλει. Μυστιλῶμαι, κατατρώγω. ἰδίως δὲ μυστίλη λέγεται,
ἄρτος ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. Μύστιξ, ἅμα τῷ σκότει. Μυστὶς, μεμυημένη. Μυστοδόκος δόμος, τὴν ἐλευσῖνα
λέγει ὁ ἀριστοφάνης μυστικὸς καὶ ἱερὸς τοὺς μύστας ἐπιδεχόμενος, ἔνθα τὰ τῆς δήμητρος καὶ κόρης ἐπιτελεῖται μυστή-
ρια. Μύστρον, ἀπὸ τοῦ μυστίλλεσθαι. καὶ μικρὰ ἐπαίρειν. Μύσφονον, παγίς. Μύχαι, αἱ ἀμυχαί. Μύχλης, μύ-
λος. ὄνος. ὡς ἀμφίλοχος. Μύχον, τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον μόριον. Μυσῶν λείαν. παροιμία τίς ἐστιν οὕτω λεγο-
μένη. ἥν φησι δημοφῶν ἐν πρώτῳ περὶ παροιμιῶν, τὴν ἀρχὴν λαβεῖν ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τι, καὶ λῃ-
στῶν τὴν μυσίαν, κατὰ τὴν τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν. Μύσωνα, τὴν χηνέαν. Μυτικίζειν, κολάζειν. Μύ-
της, ἰχθὺς θήλεια. ἥ τις ἄνευ ἄρρενος οὐ νέμεται. καὶ ὁ ἐνεὸς, καὶ ὁ μὴ λαλῶν, καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος.
Μυτιλὸν, ἔσχατον. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ νεώτατον. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀποβαῖνον, καὶ ὁ νήπιος, καὶ ὁ νέος. Μυττάλυτα, μεγάλα.
Μύττακες, μύκαι σικελοὶ. ἴωνες, πώγωνα. Μυττάξασα, στενάξασα. Μύττηξ, ὄρνις ποιός. Μυττηκάζων, στένων.
Μυττιλανὸς, ἀπὸ πηλικος. Μυττὶς, τὸ μέλαν τῆς σηπίας. ὅπερ ἐν τῷ στόματι ἔχουσα ἐκκρίνει. Μυττωτῷ εἶπεν ἀ-
ριστοφάνης, παίζων ἴσως πρὸς τὸν ὁμηρικὸν κυκεῶνα. ἔστι δὲ ὑπότριμμα διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ
καὶ σκορόδου, καὶ ᾠοῦ, καὶ ἐλαίου. καὶ πράσου. κεῖται δὲ ποτὲ ἀντὶ τοῦ σκόροδα ὁ μυττωτός. ὡς ἀριστοφάνης. οἴμοι τά-
λας. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. καὶ μυττωτεύσομεν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συντρίψομεν. δριμύσομεν. ἐκ πορα-
νοῦμεν. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν σκορόδων. μυττωτὸν γάρ ἐστι κυρίως, τὸ ἐκ σκορόδων καὶ τυροῦ καὶ ὄξους τρίμμα. καὶ
οὕτως ὠνομάσθη, ἀντὶ τοῦ μυσσωτόν τι παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμήν. καὶ τροπῇ ἀττικῇ τοῦ σ̄ εἰς τ̄ καὶ πλεο-
νασμῷ, μυττωτός. εἴγε καὶ ὁ καλλίμαχός φησιν ἢν ἐντρίψαιτο μυσσωτόν. ὅθεν ἀπομύττομαι ἴσως. Μυχαίτατον, ἐσώ-
τατον. καὶ μυχοίτατον. καὶ μυχεία ἡ ἀφροδίτη. Μυχοῖ παρὰ προδότῳ, κατὰ δύσεις. τὰ ἔνδον. Μυχίζεις, χλευάζεις.

Μυχθισμὸς, στεναγμός. Μύχιος, σῆραγξ. Μυχλὸς, χηλίος ὁ χυτής. λάγνος. μοιχός. ἀκρατής. φωκεῖς δὲ καὶ ὄνους τοὺς ἐπὶ ὀχείαν πεμπομένους. Μυχμὸν λέγει ὅμηρος, τὸ διὰ τῶν μυκτήρων ἆσθμα. καὶ τὸν ἐν τῇ ὕθει ἦχον. παρὰ τὸ μύζειν. ὅθεν καὶ ὁ μυκτήρ. καὶ μυχθίζειν παρ' αἰσχύλῳ. Μυχοὶ, αἱ καταδύσεις. οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες. κοιλότητες. ἔσχατα. καὶ τὰ ποιήματα, ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη. Μυχοίτατος, ὃν μυχαίτατόν φησιν ἡ μεθ' ὅμηρον ἀττίς. ἤγουν ἐνδότατος. γίνεται ἐκ τοῦ μύχος προσλήψει τοῦ ι. ὡς ἀδιάφορον ὄν. εἴτε μυχοίτατός ἐστί τις, εἴτε μυχώτατος. καὶ ἔστιν ὅμοιον, τῷ πάρος παροίτατος. οὗ καὶ συγκριτικὸν ἐν ἰλιάδι παροίτεροι ἵπποι. ὁ γάρ ἐστιν ἔμπροσθεν ὄντος προτρέχοντος. σημείωσαι δὲ ὅτι καθὰ τὸ μυχοίτατος τροπῇ τοῦ ο εἰς α μυχαίτατος γίνεται ἀττικῶς, οὕτως ἐκ τοῦ πρωΐ πρώϊος, παράγεται πρωϊαίτερος. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔργον προυργιαίτερος πλεονάσαντος αὐτόθι τοῦ ι. ὡς ἐν τῷ κάμενος καμιναῖος καὶ μνᾶ μναιαῖος λίθος. κατὰ πλεονασμόν. Μυχὸς, ὁ ἐνδότατος τόπος ἢ καὶ ἀπόκρυφος. Μυχὸς, παρὰ τὸ μύω τὸ κρύπτω. Μυχὸν ἄργεος ἱπποβότου, καὶ μυκήνας λέγει, ὧν ἀγαμέμνων ἦρχε. Μυχότατος, ἀντὶ τοῦ ἐσώτατος. Μύχωνας, ἀντὶ τοῦ σωροὺς τῶν ἀχύρων λέγουσι δωριεῖς. Μύω, συμμύω. ἐπὶ στόματος. ἢ ἀπὸ πασῶν τῶν αἰσθήσεων. Μυῶ, τελῶ σε τὰ ἀπόρρητα. μυῶ κοινὸν, καμμύω ποιητικόν. ὡς τὸ καββαλών. κατὰ μύω γὰρ ἦν, καὶ συγκοπῇ καμμύω. παρατατικὸς ἐκάμμυον. ὡς ἔτυπτον. Μύω, τὸ καμμύω. Μυὼν, ἡ γαστροκνημία ἐστίν. ἢ ἡ τῶν πολλῶν [illegible] φησί. συγκειμένην ἐκ νεύρων πολλῶν καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν. ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, περιεκτικὸν μυῶν τί ἐστιν ὁ μυὼν, ὡς περιέχων μύας. μύες δὲ, σάρκες συνεστραμμέναι καὶ νευρώδεις, ἃς οἱ κοινολεκτοῦντες ποντικούς φασι. μεταληπτικῷ τινι τρόπῳ. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ ὅτι ἡ ἀθρόα κατὰ μυώνων πληγὴ, θανατοῖ. συμπάθειαν γὰρ καὶ αὐτοὶ ἔχουσι πρὸς τὰ καίρια, εἴπερ ἐκ νεύρων εἰσίν. Μυώνων, τῶν νευρωδῶν τόπων. προκόπος. Μυωξία, ὑβριστικὸς λόγος. σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς. Μυωξὶς, ὁ τῶν ποντικῶν φωλεὸς, ἀγωγὴ καὶ κατάληψις δηλαδὴ θείας. Μυωπίαι, τρώγλαι. Μυωπάζω, τὸ φυλάττω. Μυωπάζω, ὀφθαλμιῶ. Μυώπη, ἐάμνος. Μυωπίζω, πτερνίζω. ἀπὸ μύωπος ἥ τις ἐστὶ μυῖα ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. ὡς δ' ὅτε μύωπι τετυμμένος. Μυωπίζω, τὸ διεγείρω, ἐκ τοῦ μύωπος. Μυωπιζόμενος, ἀτενὴς τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων. Μύωψ, εἶδος μυίας κατὰ τὸ ἔαρ γινόμενον ἥ τις ταῖς λαγόσι τῶν βοῶν ἐπικαθεζομένη, διακνεῖ αὐτὰς καὶ εἰς μανίαν ἄγει. ἀφ' οὗ καὶ οἶστρος λέγεται. σώστρατος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ ζώων, διαστέλλει τὸν μύωπα τοῦ οἴστρου. ὁ μὲν γὰρ μύωψ, ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται. ὁ δὲ οἶστρος, ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζωαρίων.

ΤΟ Μ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

ῶ, τὸ ὑπὲρ τὸ δέον προθυμοῦμαι. Μωὰ, ὠδὴ ποιά. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἢ λέβης ἀμεριμνίας. τουτέστιν, ὁ ἀπρόβλητος ἄνθρωπος ὁ ἀπειλὴν ἔχων, μὴ εἰσελεύσεται εἰς ἐκκλησίαν κυρίου. οὐκ εἰσελεύσεται γὰρ μωαβίτης ἕως τρίτης καὶ δεκάτης γενεᾶς εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ μωὰμ. ἐκ τοῦ πατρὸς γὰρ ἑρμηνεύεται. νοεῖται δὲ, καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα. Μῶδα, ἄλφιτα σίτου. Μῶδιξ, φλόξ. φλυκτίς. Μωδεῖ, λαλεῖ. ᾄδει. Μώδιον, εἶδός τι ἀσπιρίδος. Μωδύει, θάλπει. μωραίνει ἐκλύει. Μῶδυξ, ἀπαίδευτος. Μωκᾶται βοῦς, καὶ μυκᾶται. καὶ ἀπὸ τούτου τὸ διὰ γαύτης τῆς φωνῆς τὸ χλευάζειν, καὶ κατὰ μωκᾶσθαι τὸ καταγελᾶν. Μωκησὸς, πόλις. Μωκύειν, μέμφεσθαι. Μωκία, κύριον. μωκία καὶ ἡ λοιδορία, καὶ ὁ ἐμπαιγμὸς μετὰ τῆς συνηθείας. Μωκίας καὶ μωκία, καὶ μωκεσία, κινστέρνα. Μωκίζω, τὸ ἐμπαίζω. Μῶκος, μωρός. χλευαστής. σκώπτης. Μωκῶ, τὸ λοιδορῶ. Μωκώμενος, μωλωπίζω. τραυματίζω. κατατρώγω. Μωκωμένης, χλευαζομένης. καὶ τὰ ὅμοια. Μῶλαξ, εἶδος οἴνου. οἱ δὲ, τὸ ἐν τοῖς ὁρκίοις σπενδόμενον. ἀπὸ τοῦ μώλου ὥς τινες. λυδοὶ, τὸν οἶνον. Μωλεία, ἑορτὴ παρὰ ἀρκάσιν. ἐπειδὴ λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην, εἷλεν ἐρευθαλίωνα. μῶλος δὲ ἡ μάχη. Μωλεῖ, μάχεται καὶ ἀντιμωλία δίκη, εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι παραγίνονται. Μωλήσεται, μαχήσεται, πικρανθήσεται. Μῶλον ἄγριον λέγει ὅμηρος, καὶ κακὸν πόνον ὡς γαυρὸν οὕτω καὶ οὕτως εἰπεῖν. Μῶλος, καὶ μῶλα, ὀνόματα πόλεων. Μῶλος, ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μὴ ὅλος καὶ ὁλόκληρος εἶναι. πολλοὶ γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ ἀναιροῦνται, καὶ ὁ μὴ ὅλους ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἀλλὰ κολοβούς. μῶλος καὶ ὁ πολυχρόνιος. Μῶλος ἄρεος, ἡ κακοπάθεια. ἐκ τοῦ μόλις ἐκταθέντος τοῦ ο, ἢ παρὰ τὸ μὴ καὶ τὸ ὅλος. ὁ μὴ τὴν ὁλότητα φυλάττων τοῦ στρατοῦ. καὶ κατὰ κρᾶσιν μῶλος. ὡς δόημα, δῶμα. σιγνωπή. σωπή. βοήσομαι, βώσομαι. ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα. τὸ ἥμισυ, τώμισυ. μάλιστα δὲ ὡς μὴ ὅρος μῶρος παρ' ἀττικοῖς ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ὀξυτόνως μωρός. Μῶλος ὁ πόλεμος. μῶλον ἄρηος ἤγουν πόλεμον. Μωλόχιον, εἶδος βοτάνης. Μῶλυ, φυτοῦ εἶδος ἀλεξιφάρμακον, ἢ βοτάνης ἀντιπάθιον. οἱ δὲ τὸν λόγον, δι' οὗ τὰ πάντα μωλύεται, ὅ ἐστι προσγίνεται. μῶλυ γὰρ, τὰ ἄνοζα ξύλα. Μῶλυ, εἶδος βοτάνης. ὅπερ δέδωκεν ὁ ὀδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς κίρκης. παρὰ τὸ μωλύειν, τουτέστι πραΰνειν καὶ καταστέλλειν τὰς φθοροποιοὺς νόσους. Μωλύειν, παύειν. καταστέλλειν, ἢ τὸ ἀμβλῦναι καὶ κωλῦσαι. ἀπὸ τοῦ μὴ ὀλλύειν, ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ ἀντὶ τοῦ φάρμακον. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἤτοι πήγανον ἄγριον. Μωλύεται, γηράσκει. Μώλυζαι, αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαὶ τοῦ ψελλοῦ. αἱ τῶν σκορόδων κεφαλαὶ, μώλυζαι, γέλγιθές τε γράφεται καὶ γέλγιθες. Μωλύκνον, μεμολυσμένον. Μώλυκα, τὰ νάπαια [illegible] κύθιοι. Μῶλυξ, μωλυτική. φοβερά. Μωλυρὸν, νωθρὸν, βαρύ. Μῶλις, ὁ ἀμαθής. σοφοκλῆς ἐν φαίδρα. μεμολυσμένη, παρειμένη. Μωλύτερον, ἀμβλύτερον. Μώλωψ, τραῦμα συνουλωθέν. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων γινομένη πληγή. ἀπὸ τοῦ βοὸς καὶ τοῦ λέπους. ὅ ἐστι δέρματος ᾧ αἱ ἱμάντες σκευάζονται. Ἄλλως. Μώλωψ, εἶδος πληγῆς ὕφαιμον. θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος. κυρίως δὲ ἡ ἐκ βοείων λώρων πληγὴ γινομένη. παρὰ τὸ βοῦς βοὸς καὶ τὸ λέπω, τὸ λεπίζω γίνεται βώλωψ. καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, μώλωψ. Μῶμαρ, μέμψις, ὄνειδος,

...ος. καὶ

αἶσχος· καὶ μῶμαρ. ὁ ψόγος ὁ μῶμος, ἢ μῶμαρ ὁ μωρὸς καὶ ἡ μάχη. Μωμᾶται, ψέγει, μέμφεται. ὅθεν μωμητὰ τὰ ψεκτά. Μώμιθα, ζητοῦμεν. Μωμήσεται, μέμψεται, ψέξει. Μῶμος, ὁ ψόγος· μωμηρὸν καὶ ἐπιμωμητὸν τὸ ἐπίψογον· καὶ μῶμαρ ὁ μῶμος, ὡς εἶδαρ ἄλκαρ. Μωμοσκόπος, ὁ φιλόψογος. Μομφαί, μέμψεις. Μῶν, ἆρα. Μῶν, ποιητικὸν λαμβανόμενος ἐπὶ ἐρωτήσεως· γίνεται οὖν ἀπὸ τοῦ μὴ οὖν κατὰ κρᾶσιν μῶν. Μωνεστή, ἀρετή. Μωνιή, ὀλιγωρία. Μωνιόν, μάταιον ἀχρεῖον. Μῶνυξ, ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων μονώνυχον. Μώνυχες ἵπποι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἄλλων ζώων πολυωνύχων καὶ διχήλων. Μώνυχα, ἀπηνῆ καὶ διεστῶσαν. Μωπεύειν, μέμφεσθαι. Μῶρα μαι δοκεῖς φρονεῖν, ἀντὶ τοῦ εὐήθης εἶναι νῦν βουλόμενος μαλάσσειν δοξακμάσαντος τοῦ καιροῦ ὁ αἴας φησὶ πρὸς τέκμησσαν. καὶ αὖθις ὦ μῶρε μῶρε μὴ θεὸν κίνει φρένας δεινάς. Μῶρα, ἀνόητα παράλογα, λόγος γέ τοι τις ἐστι τῶν γεραιτέρων ὡς ἀνόητ' ἄχη μῶρα βουλευσόμεθα ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. λέγεται ὅτι ποσειδῶν καὶ ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς ἀττικῆς· νικῆσαι δὲ τὴν ἀθηνᾶν. καὶ ἡττηθέντα τὸν ποσειδῶνα καταρᾶσθαι τῇ πόλει κακῶς ἀεὶ τοὺς ἀθηναίους βουλεύεσθαι. ἀκούσασαν δὲ τὴν ἀθηνᾶν προσθεῖναι κακῶς βουλεύεσθαι, καὶ ἐπιτυγχάνειν. Μῶρα, συκάμινα. Μωραίνω, ἀμεταβάτως, ἤγουν ἀνόητός εἰμι. Μωραίνω, ἀνοηταίνω· ἀναισθητῶ· ἀφραίνω· παραφρονῶ· εὐηθίζω. Μωρίαι, ἁμαρτίαι· καὶ ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ ἀρκάδων. Μωριεῖς, οἱ τῶν ἰνδῶν βασιλεῖς. Μώριον, βοτάνη τις ᾗ πρὸς φίλτρα χρῶνται. Μωροκακοήθης· ἦν δὲ κακοῦργός τις καὶ εὐπαράγωγος· ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι. Μωροὶ καὶ ἀβέλτεροι, καὶ κεχηνότες μαμμάκουθοι· μελιτίδαι· βουταλίων, κόροιβος. Μωρός, ὁ ἄφρων. εἴρηται, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθέου· καὶ ἀπίστου· ὡς τὸ οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός. Μῶρος, πάλαι μὲν τὴν ὀρθὴν εἶχε τοῦ προπερισπᾶσθαι· ὡς τὸ ὦ πλεῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι. ὕστερον δὲ συνεξέδραμε τῷ πυλωρὸς θυρωρὸς καὶ τοῖς ὁμοίοις· ὡς καὶ τὸ αἴσαυρος, καὶ ἁβρός, καὶ ἀμυδρός, τῷ ἀφαυρός· ἀμαυρός· ἀγρός· ἁδρός. Μωρός, ὁ ἄνους. Μῶρος· μωραίνω· μωρία· μώσης καὶ μωϋσῆς, κύρια καὶ ἕτερα. τοὺς γὰρ μωροὺς ἀρχαίους ἐκάλουν, ἀπὸ τῆς ἱστορίας. Ἱστορία· τοὺς ἀρκάδας κατὰ τοὺς πρὸ σελήνης χρόνους ἐν ταῖς ἐρήμοις διάγειν, καὶ ὑπὸ ταῖς ὕλαις καὶ ἐκ τῶν ἀποπιπτόντων καρπῶν διαζῆν. φιλονεικησάντων δέ ποτε ἀρκάδων καὶ τῶν φρυγῶν καὶ τοσῶν περὶ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ εἰς κρίσιν ἐλθόντων, ψαμμήτιχος ὁ βασιλεὺς αἰγύπτου λαβὼν δύο ἀρτίτοκα παιδία ἔν τινι ἀπέκλεισε τόπῳ, καὶ αἶγα ἐποίησε θηλάζειν. ἄλλοι δέ φασιν οὐκ αἶγας, ἀλλὰ τὰς ἑαυτῶν μητέρας ἐκτεμνομένας τὰς ἑαυτῶν γλώττας, ἵνα μὴ δυνῶνται διδάσκεσθαι ὁμιλουσῶν ἀλλήλων τὰ παιδία. ἔπειτα μετὰ τριετῆ χρόνον ἐκέλευσε σιωπῶντα ἄνδρα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτά. εἰσελθόντος δὲ αὐτοῦ, προσεπήδησαν τὰ παιδία λέγοντα βέκος. ἔστι δὲ τοῦτο φρυγιστὶ ἄρτος. ἐκ τούτου φρύγες ἐφάνησαν ἀρχαιότεροι. Μωροὺς, τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς. Μῶρυ, τὸ ὄξος. Μ' ἐπά, σῖτος. Μωρυσός, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπηγώς. Μῶσα, μοῦσα· δωρικῶς. Μῶσθαι, τὸ λανθάνειν. μῶσθαι καὶ κλύπτρα γμονεῖν, ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ λάκωσι. Μωσοῖ, ζητεῖ· τι χνάζει. Μῶυ, τὸ ὕδωρ παρ' αἰγυπτίοις· ἐξ οὗ καὶ μωυσῆς. Μῶυς, ἡ γῆ· λύδιοι. Μῶφις, μώφιδος· ὄνομα κύριον. Μώχεται, φθονεῖ. Μώψ, ὁ μὴ ὀξυδερκῶν· καθαροὺς δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Μ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ν΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

ν, τὸ στοιχεῖον ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἡ τούτου ἐκφώνησις. καὶ νῦ ἀντὶ τοῦ δή. δῆλον. Νάασαρ, κατῴκησε. Νάασων, ὄνομα κύριον. Νάβα παρὰ ῥωμαίοις, τὸ πορθμεῖον. φαίνεται δὲ ἐν ἄλλοις μὴ διεστῶσα τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἡ ῥωμαϊκή. ναῦς γὰρ καὶ νάβα, ἐγγύς. Ναβαὶ, ἐγκαθισμός. Ναβάται, ἔθνος ἀράβων· ὃ δὲ πέμπει πρὸς ἄραβας τοὺς λεγομένους ναβάτας, καὶ ναβαταῖοι ἐθνικόν. Νάβις, νάβιδος· λακεδαιμονίων τύραννος. Νάβλα, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ, ἢ ψαλτήριον ἢ κιθάρα. καὶ ναβλᾶς κιθαριστής. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ δυσήχου. καὶ ὁ ὀνειρῶν· καὶ νάβλον τι αὐτὸ ὄργανον. Ναβουζαρδὰν, ἑρμηνεύεται γαστριμαργίας. Ναίει, ῥέει· στάζει. ναίω τὸ ῥέω. ὅθεν καὶ νάαμα, καὶ κατὰ κρᾶσιν νᾶμα. Ναίει πρωτότυπόν ἐστι τῶν νηΐδων, καὶ τοῦ νάματος· καὶ τοῦ νηρέως· καὶ τῶν τοιούτων. Ναειδαμῶς, ἐναντίον τὸ οὐδαμῶς. Ναίειν ὅρῳ, παρ' ὁμήρῳ τὸ πεπληρῶσθαι· ὡς καὶ ἐξορέειν. ὅθεν καὶ τὸ νᾶμα γίνεται. καὶ τὸ ναρὸν ἐξ οὗ ὁ νηρεύς καὶ τὸ ἀεὶ νάον. ὅπερ ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀεὶ νῶν παρὰ τῷ κωμικῷ. Νάερρα, δέσποινα. Ναέται, οἱ οἰκήτορες· καὶ ναετῆρες. Ναέτωρ, ῥέων· πολυρρόοις. Ναζηραῖος, μοναχὸς ἡγιασμένος· καὶ ἀφιερωμένος τῷ θεῷ. Ναζίς, ἐθνικόν. Ναζωραῖος, ἅγιος ἑρμηνεύεται. ἢ κατά τινας, ἄνθος. εὑρίσκεται παρὰ πολλοῖς τὸ ὄνομα. Ναζώρειον, ὄρος. Ναηλεῖς, πρόσφατοι· θεσσαλοί. Νάθμους, τὰς χοιράδας. τάσσεται καὶ ἐπὶ τῶν στημόνων. Νάθραξ, νάρθηξ. Ναϊάδες, ἢ ναΐδες· νύμφαι ὑδατιαῖαι πηγαί. Ναί, ἀληθὲς ἐπίρρημα συγκαταθέσεως· ναίχι τὸ αὐτό. Ναὶ μοίρας παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ νὴ τὰς μοίρας. Ναί, ναίχι ἐπιρρήματα συγκαταθέσεως προηγουμένης ἐρωτήσεως ἀποδίδονται μετὰ τοῦ ῥήματος, δι' οὗ γέγονεν ἐρώτησις. πολλάκις δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῥήματος πάντως ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου τοῦ ἐρωτηθέντος. ἡ γὰρ ἐρώτησις, δι' ὁριστικοῦ ῥήματος προβάλλεται. οἷον ἔρχῃ· ἀποκρινόμενος δέ φημι· ναὶ ἔρχομαι, μετὰ τοῦ ῥήματος τῆς ἐρωτήσεως. εἰ δὲ καὶ εἴπω μόνως ναί, ἐλλειπές ἐστιν ἡ ἀπόφασις ἀπὸ κοινοῦ νοουμένου τοῦ ἔρχομαι ῥήματος. Ναὶ μήν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ ἔστι βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, παρ' ὁμήρῳ πλεονάζει τὸ μά, κατὰ ἀττικὸν ἔθος. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. Ἰστέον δὲ ὅτι δύο τούτων ὄντων ἐπιρρημάτων ὁρκωμοτικῶν, τοῦ μὰ καὶ τοῦ νή, ἀπωμοτικὸν μὲν ἤτοι ἀποφατικόν ἐστι τὸ μά· οἷον μὰ τὴν δίκην οὐ ποιήσω τόδε. κατωμοτικὸν δὲ τὸ νή· οἷον νὴ τοὺς λόγους ποιήσω τόδε. ὁ μέντοι ποιητὴς ἐνταῦθα καὶ κατωμοτικὸν ἔχων ὅρκον καὶ ἀπωμοτικόν, τὴν δὲ τοῦ νὴ χρῆσιν μὴ ἔχων τό τε ἐγνωσμένην, τῷ ναὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐχρήσατο ἐπιρρήματι. καὶ δίδωσιν ἀφορμὴν ἡμῖν ὑπονοεῖν, ὡς ἐντεῦθεν ὕστερον τὸ νὴ ἐπίρρημα γέγονεν. εἰπὼν ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, καὶ ἐμφήνας ὅτι καὶ καταφατικῶς ὀμόσει, καὶ κατὰ ἀπόφασιν, ἤγουν κατωμοτικῶς καὶ ἀπωμοτικῶς· διὰ μὲν τὸ ναί, κατωμοτικῶς· ἀπωμοτικῶς δὲ διὰ τὸ μά. καὶ ἔστιν ὅρκος ἐνταῦθα ἐν καταφάσει μὲν τὸ ὄντως Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται Ἀχαιούς· ἐν δὲ ἀποφάσει, τὸ σὺ δὲ οὐ δυνήσεαι ἀχνύμενός περ χραισμεῖν. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εὕρηται ἐξ ὀρθοῦ ὁρκωμοτικὸν ἐπίρρημα τὸ ναί· ἤγουν ναὶ τὼ σιώ· ἤγουν νὴ τοὺς θεούς. καὶ τάχα ἐκ τούτου μάλιστα γέγονε. τὸ μέντοι μερικὸν τοῦ ναὶ βεβαιωτικόν ἐστιν ἐπίρρημα. Ναὶ μήν, ἀντὶ τοῦ ἀληθές. καὶ ἔστι βεβαιωτικὸν ἐπίρρημα. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀλλά. Ναΐδες, νηΐδες· ζεφυρίδες· νύμφαι ἀπὸ τῶν ναμάτων. Ναίεθος, καὶ ναῖσος, ποταμοί· νέσος δὲ κύριον ψιλόν. Ναίειν, οἰκεῖν· ῥέειν. Ναῖε παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, οὐκ εὖ. ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ι νᾶεν· ἵνα ᾖ ἔρρει· ὡς παρ' Ὁμήρῳ· νᾶον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα. Ναίεσθαι, πορεύεσθαι. Ναιετάουσιν, οἰκοῦνται· ναίω ναιέτης, ὡς κυνηγέτης κυνηγετῶ· ναιετῶ· ναιετάω· καὶ ναιετάουσιν, ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ οἰκοῦνται. καὶ εὖ ναιετάουσαν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ναιομένην. Ναίσαντο, ᾤκησαν. Ναιβραί, νεβραί· αἱ νέαι ἔλαφοι. Ναικιστορεύοντας, ἐπὶ τινῶν διασύροντας, καὶ ἐξευτελίζοντας· τινὲς δέ φασι ναικιστῆρες λέγεσθαι, παρὰ τὸ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος· τῶν κατεψευσμένων ἡ λέξις. Ναΐς, ἡ καὶ Λαΐς· ἑταίρα τις ἧς μέμνηται Λυσίας καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἐρᾷ δὲ Λαΐς. ἄμεινον οὖν Ναΐς γράφειν, ἢ Λαΐς· ὡς καὶ Ἀθήναιος παρασημαίνεται. Ναίμας, ὁμολόγησις· δηλοῖ δὲ νή. Ναὶ νούρη, νὴ τὴν ἀφήν· ἀττικὰ δὲ ποδοκάκη. Ναῖον, ᾤκουν· ἔρρεον. Ναός, οἶκος· ναός, καὶ νεώς. Ναίουσιν, οἰκοῦσι. Ναίουσι νῆσοι, σχηματισμόν τινα ἔχει οὐ πάνυ σύνηθη. κεῖται γὰρ τὸ ναίουσιν αἱ νῆσοι, ἀντὶ τοῦ ναίονται. οὕτω καὶ Σοφοκλῆς· σὺ μέν που ναίεις ἁλίπλακτος· ἀντὶ τοῦ ναιομένη τυγχάνεις. καὶ μετάγεται οὕτω τὸ ἔργον τῶν κατοικούντων εἰς τὰ κατοικούμενα. ναίουσι μὲν ἄνθρωποι· ναίονται δὲ τόποι· ὥστε τὸ εἰπεῖν ναίουσι τόποι, ἀντίστραπται τῇ φύσει τοῦ πράγματος. Ναὶ πρὸς θεῶν· ναὶ ἐν θεῷ. Ναυρᾶς, ὑβριστικῆς. Ναυσιελία, ἡ ἀπορηξία καὶ ἡ ἐμβροντησία. τινὲς δὲ ναυσήματα. Ναὶ τάν, οὕτως οἱ ἀρχαῖοι θεῶν ὀνόματα μὴ προστιθέντες. Ναίτειρα, οἰκοδέσποινα. Ναίχι, ἀντὶ τοῦ ναὶ ἀττικῶς. Ναίω τὸ οἰκῶ· ναιετάουσιν ἀπὸ τοῦ ναίω ναιετῶ. ἄλλα μὲν εἶναι ναιετάουσιν, ὡς βοάουσιν· ἀλλ' ἔστιν ὅμοιον τῷ ἱδροῦσαι ἱδρῶσαι, καὶ βοῶσι ἐδὼν δωρικῇ διαλέκτῳ· ὥσπερ μοῦσα μῶσα, οὕτω καὶ ναιετάωσι λέγεται. λέγεται καὶ ναιέτης, ὁ μέτοικος. Νάκεσι, δέρμασιν αἰγείοις. καὶ νάκος παρὰ θηλυκοῦ. κῴδια δὲ καὶ κώδιον, τὸ τοῦ προβάτου. Νάκη, καὶ νάκος, ἔντριχον δέρμα. λέγεται ὁμοίως τῷ νάπη, καὶ νάπος· καὶ βλάβη, βλάβος· καὶ δίψα, δίψος· καὶ νείκη, νεῖκος· ἡ φιλονεικία. ἐκ τοῦ νάκος καὶ νακοτίλλαι· οἱ τίλλοντες τὰ κώδια, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. λέγεται δὲ νάκη, ὡς οἱονεὶ ἀνάγκη ἐφ' οἷς ἀνέκειντο ὑπνοῦντες. Νάκλις, πόλις περὶ Ἡλιούπολιν. ἐν ᾗ τὰ καλούμενα ἔφακα. Νάκολον, τὸ ἀκάθαρτον. Νακοτίλαι, οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς. Νάκτα, τοὺς πίλους καὶ τὰ ἐμπίλια. Νάκυρον, νακύριον δέρμα. Νακώλεια, ὄνομα τόπου. Ἰστέον ὅτι κοινῶς μέν τι θηλύνεται ἡ Φρυγιακὴ αὕτη πόλις· ἀπὸ Νακώλης νύμφης· ἐξ ἧς καὶ Νακώχαιον. τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς, Νακωλεύς· ὡς Σελευκεύς. εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Νακώλεια. Νακώλη, πόλις Σικελίας, κατὰ τὸν ἐθνικογράφον. Νάματα, ὕδατα· χεύματα· ῥεύματα· πηγή· προβολαί. Ναμέρτεια, ἀλήθεια. Νᾶμα, ποτόν· ὕδωρ· ἀπὸ τοῦ νάω τὸ ῥέω. Ναννάζον, παιζόμενον. Νάννας, τὸν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν· οἱ δὲ, τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννακος, παλαιὸς ἀνὴρ πρὸ Δευκαλίωνος· τοῦτόν φασι βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμόν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερόν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. καὶ παροιμία ἀπὸ Ναννάκου ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάννιον, Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, αἶγα λέγεσθαί φησι ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν. χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη, καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Ναννίον φησὶ προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι, διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι. Ναννάριον, οὕτω καλούμενον εἶδός τι ἀσώτων· ἄμεινον δὲ τὸ τρυφερὸν καὶ καλὸν ἀκούειν. Ναννάρις, κίναιδος. Νάννη, μητρὸς ἀδελφή. Νάννος, ἐπὶ τῶν μικρῶν. δοκεῖ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω εἰρῆσθαι ἡ λέξις. κατακύπτει γὰρ τὰ κυρίως νάνα, καθὰ καὶ τὰ βρέφη· ὡς καὶ μείζω τὰ ἄνω παρὰ Νεοκλείδῃ, καὶ Ἀριστοτέλει καὶ Θεοφράστῳ· ὡς νάννον αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γὰρ νάννοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. νάννοι δὲ λέγονται, οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ναννοφυεῖς· οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ἶνοι. οἱ πλείους τῶν ὑστέρων γάννους τούτους γράφουσι. Ναΐας, τὰς ῥυτὰς ἀπὸ τοῦ νάειν. Ναῆσαι, ἵπτασθαι. Νήιον, ἀμνίον· σφάγιον. Νανοκάκα, ἡ διὰ ῥινῶν λαλοῦσα. Νάξαι, σάξαι· βύσαι. Νάξει, ἐρίσει· λιθάσει. Ναξιάλιθος, ἡ ἀκόνη ἀπὸ Νάξου πόλεως. Νάξος, ἱερὰ Διονύσου. Νάξος ἐστί, μία τῶν Κυκλάδων νῆσος. Ναξιουργὴς κάνθαρος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. πλοιάρια ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. καὶ Κνιδιουργεῖς δὲ ἄλλας ναῦς, ἀπὸ Κνίδου. καὶ τὴν Κέρκουρον, ἀπὸ Κερκύρας. καὶ τὴν Παρῶνα ἀπὸ Πάρου. Νάξος πόλις· καὶ Ναξία, ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. Νάξος γὰρ πόλις Κρήτης, ὁ γράψας ὅτι Ναξία πόλις Καρίας. ὁ πολίτης Ναξιεὺς καὶ Ναξιώτης, λέγει καὶ ὅτι πόλις Σικελίας Νάξος· καὶ Κρητικὴ δὲ, ἀφ' ἧς ἡ Ναξία λίθος. ἢ ναὶ διὰ τοῦ ι γράφεις Κρητική· εἰλῆφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διακρίνουσα καὶ φανεροῦσα. καὶ Κυκλὰς δὲ νῆσος, ἐπίσημος ἡ Νάξος. ἢ ἀπό τινος Νάξου. ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θύσαι. φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ Ναξίας γυναῖκας, μόνας ὀκταμῆνα τίκτειν παρὰ δωρεὰν Ἥρας. ὁ Διόνυσος δέ φασιν οὕτως ἔτυχε. καὶ κρήνη δὲ καθ' Ἡρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς. Ναοκόρος, νᾶμα· ῥεῦμα· πηγαῖον ὕδωρ· ἢ ξύλινος ὀχετός. Ναός, ἐπὶ θεῶν, σηκὸς ἐπὶ

ἡρώων. οὕτω γὰρ ἡ πολυσύλλαβος λέξις. Ναός, τὸ ἱερὸν ἔνθα τιμῶνται τὰ θεῖα. οἰκία ἢ οἴκημα ἔνθα κατοικοῦσιν οἱ ἄνθρωποι
ὅθεν ἢ ἀκουρεῖν τὸ ἐν οἴκῳ διατρίβειν. Ναός, ἑτέρα οὐσία τοῦ κατοικοῦντος παρὰ τὸ κατοικεῖν. Ναός ἐστι, νοητὸς ἰοῦς
καθαρός, τὴν πολυποίκιλον τίως σοφίαν τοῦ θεοῦ καθιδρυμένην ἔχων ἐν ἑαυτῷ. ναὸς δὲ θεοῦ, ὁ τῆς ἁγίας μονάδος θεα-
τής. Νάουσι, ῥέουσι. Νάπα, σύμφυτος τόπος. Νάπαι, δρυμοί. φάραγγες. κοιλάδες παρὰ τὸ πιῶ ῥῆμα γίνεται
μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἄπη. καὶ μετὰ τοῦ ν ἑτέρας στερήσεως, γίνεται νηάπη. καὶ συγκοπῇ, νάπη οἱονεὶ ἡ ἄβατος πίνουσα.
Νάπαι, οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι. οἱ σύμφυτοι. Νάπαι, ὑπόκεινται τῇ σκοπιᾷ καὶ τῷ πρῶνι. ὅθεν καὶ
δυσφώτιστοί εἰσι. καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ φωτὸς ἐτυμολογοῦνται. οἱονεὶ νάφαι ἤγουν ἐστερημέ-
ναι φωτός. ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἐκ τοῦ νη στερητικοῦ κατὰ συστολήν, καὶ ἐκ τοῦ φῶς κατὰ ἐναλλαγὴν δασέος εἰς ψιλὸν γί-
νεται νάπη. ὡς ἀφώτιστος ἡλίῳ διὰ τὸ πολὺ δάσος αὐτῆς, ἢ βάθος, οὕτω γίνεται ἢ νάπυ, τὸ σινάπι καὶ δρωσίνηπι παρὰ
τὴν νη στέρησιν, καὶ τὸ φύω. ἵνα ἢ νάφυ τὸ ἀφυὲς ἤγουν μικροφυὲς. ὧ λόγῳ καὶ ἡ ἀφύη παρῆκται, ἡ μικροπρεπεστά-
τη ἐν ἰχθύσι. χρῆσις δὲ νάπυος, παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ κάβλεψε νάπυ. ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. Νάπας ἡ κρήτη, ἀπὸ
τῶν ὀρῶν τῆς προσόδου ἱστορεῖται. ἡ φέρουσα τὰ ἄφοδα. Ναπάται, πόλις λιβύης πρὸς τῇ αἰθιοπίᾳ. ὁ πολίτης, ναπα-
ταῖος. Νάπη, τὸ ἔδαφος. ἡ ὕλη. ὁ ὀρεινὸς τόπος. Νάποινος, μάταιος. Νάπος, γυναικὸς αἰδοῖον. Νάπος, παρὰ
τοῖς ποιηταῖς. νάπη δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς. ἡ κοιλότης τοῦ ὄρους. Νάπυ, λαχάνου εἶδος. ἔστι δὲ δριμὺ τὴν φύσιν. ἀφ' οὗ
σπέρματος τὸ νῦν λεγόμενον σίνηπι λέγεται. νάπυ γὰρ τὸ σίνηπι λέγεται. Νάρβων, ἡ ναρβωνησία. ἐμπόριον καὶ
πόλις κελτική. ἔστι δὲ καὶ λίμνη ναρβωνῖτις, καὶ νάρβις πόλις ἰλλυριῶν. Νάρδον, μυρεψικὸν ἔλαιον θηλυκῶς. καὶ ἐς
κυανότριχα χαίτην, νάρδον ἀπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου. Ναρεῖν, κύειν. κρύπτειν, ζητεῖν. κυΐσκεσθαι. ἀμέλ-
γεσθαι. Ναρεῖ, τηρεῖ. Νάρη, ἡ ἄφρων καὶ μωρά. Νάρθηξ, ᾧ κέχρηται τῷ μεθύσῳ, καὶ οὕτως ἐλαφρῶς διονύσῳ.
καὶ τό, πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τι βάκχοι. καὶ ὅτι νάρθηξ νησίδιον ἐγγύς φασι σάμου ἐν δεξιᾷ τοῖς προσ-
πλέουσιν. οὗ ἐθνικόν, ναρθηκουσαῖος. ἢ ναρθηκούσιος. καὶ παράκειται νάρθηκα προτάφων, παράγκτρα ν παιάχων.
Νάρθηξ, σημαίνει δύο. τὸν τῆς ἐκκλησίας νάρθηκα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ, σημαίνει καὶ τὸν ἐν τῇ
κοινῇ συνηθείᾳ λεγόμενον νάρθηκα. ἔστι δὲ καὶ ἰατρικόν τι τεῦχος. Νάρθηξ, παρὰ τὸ νέρθεν. ἤγουν κάτωθεν τοῦ ἄμ-
βωνος κεῖσθαι. σημαίνει δέ, καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον ναρθήκιον. καὶ γίνεται, παρὰ τὸ νέαρον, ὃ σημαίνει τὸ ὑγρόν.
Νάρκη, ἔκλυσις μελῶν, καὶ εἶδος ἰχθύος. Νάρκη, μυρμηκίασις. ὀκνηρία. Νάρκη. μαλθακή. μόνη παράθεσις.
ναρκᾶν δέ τὸ πελάσαι ποιεῖ. ὁ δὴ ῥῆμα τοῦτό ἐστι τὸ ναρκᾶν, παρὰ γωγὸν ἐστὶν ἐξ αὐτῆς. οἷον νάρκησε δὲ χεὶρ ἀπὸ καρ-
ποῦ. παράγωγον μὲν ἐν μέμονι, διὰ τοῦτο ἔφη εἰπών. ὡς ἡ νάρκη τὸν πλησιάζοντα ναρκᾶν. μένανδρος δέ φασι διὰ τοῦ α ἔφη.
ὁμοίως τῷ τολμῶ τόλμα. οἷον ὑπελήλυθέ μου νάρκα τις ὅλον τὸ σῶμα. μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρημένου. λέγε-
ται δέ φασιν ἡ νάρκη τὸ ζῷον, τὴν ἀπ' αὐτῆς δύναμιν καὶ διὰ ξύλων διαπέμπεσθαι ποιοῦσα ναρκᾶν τοὺς ἐν χερσὶν
αὐτὴν ἔχοντας. ὡς δὲ σύμβολόν ἐστι τοῦ ναρκᾶν, καὶ ὁ ναρκισσὸς, προδεδήλωται. Νάρκιον, ἀσκόν. Νάρμαλις, πό-
λις πισιδίας ὡς κάβαλις. Νάρναξ, κιβωτός. Ναροὺς, τοὺς φύλακας. Ναρκώσης, ἐκλύτου ἐκλυομένης. Ναρ-
σῆς, στρατηγὸς ῥωμαίων. Νάρυξ, πόλις ἱστορεῖται θηλυκῶς λεγομένη ἡ καὶ ναρύκιον. καὶ ναρύκη. ἐξ ἧς ἦν ὁ λοκρὸς
αἴας. Νάρφη, σκευαστὸς ἄρτος. ὁ καὶ μαστιτρίς. Νάρωνος, ὄνομα κύριον. Νάσαι, προβαλεῖν. ἐπιπεπανὸν γάλα.
νάσαι. ῥέειν. Νάσθαι, σκευάσαι. οἰκῆσαι. κτίσαι. Νάσθη, ναίω τὸ θέμα. ἐξ οὗ ἐν ναέτης. καὶ νάσασθαι τὸ οἰκῆσαι.
ὡς κλαίω κλάω, οὕτω καὶ ναίω νάω, ἢ νάσσω μέλλων νάσω ἔνασα. νένασμαι ἐκ τούτου νάστης. καὶ μετανάστης, ὁ με-
τοικος φυγάς. Νασμός, ὁ ὄμβρος. ἀπὸ τοῦ νάω τὸ ῥέω, ὅθεν νᾶμα καὶ ναύτης. Νασμούς, τὰς ἀπορροίας. οἱ δὲ πηγ-
ρώσεις. ῥύσεις. Νασμώδης γῆ, δίυγρος παρὰ γεωργοῖς. Νάσσα, ἔκτισα. ὅμηρος. καί κέ οἱ ἄργει νάσσα πόλιν καὶ δώ-
ματ' ἔτευξα. Νάσσα, αἰτία τοῦ κατῴκισα. οὐ γὰρ ναίω μόνον, ἀλλὰ νάω. ὅθεν καὶ ναέτης ὁ ἐγκάτοικος. καὶ τοιοῦτον
μὲν τὸ νάω νάσω, ἔνασα, νάσα, καὶ νάσσα. διπλασιασμὸς τοῦ σ. Νάστα, ῥάστα. ῥόδιοι καὶ ἀττικοὶ ἄρτους καὶ ἱερὰ
πέμματα. Ναστραῖοι, οὔτε θυσίας μὲν οὐ θύουσιν, οὐ δὲ ἔμψυχον μετέχουσιν. ἀρνοῦνται δὲ τὴν πεντάτευχον,
τὸν μωσῆν δὲ χρόνιοι. καὶ λέγοντες ὡς οὐ τοιαύτην τὴν νομοθεσίαν, ἀλλ' ἑτέραν ὁ μωϋσῆς ἐδέξατο. Ναστῆρας, οἰκη-
ρας καὶ ναατῆρας. Ναστόν, πυκνόν. πληρές. μέσον μὴ ἔχον ὑποκουφόν τι. διαφέρει δὲ τοῦ μανοῦ. τὸ γὰρ μανὸν ἀραι-
όν. χαῦνον. ἢ ἀνωφερὲς ὡς φλόξ. ναστὸς δὲ ἀρσενικῶς, πλακοῦς. ἡ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. ἀριστοφάνης πλούτῳ. ἥ-
κει γάρ σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος. καὶ τοιοῦτον μὲν ἐν ὀξείᾳ τάσει ναστός. οὗ θέμα, τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ νάσσασθαι. νάστος
μέντοι βαρυτόνως, πόλις θρᾴκης. ἣ ἐλέγετο καὶ νέστος. Ναστός, συνεχὴς ὁ διάπορος. ὁλοσφύρητος. μὴ ἔχων ὑποκουφά-
τινα. Ναστὸς κυρίως, ἄρτος ζυμωτὸς. μετὰ μέλιτος καὶ σταφίδων καὶ ἄλλων εἰδῶν. λυκόφρων δὲ ἁπλῶς τὸν ἄρτον εἶπε.
Ναστὸς μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ ἀσκληπιάδης φησίν, εὐτελῆ πλακοῦντα. Ναστῆρες, ὑπηρέται, ἢ κεραμεῖ-
δες. Ναταρέον, πολύρρουν. Ναυαγῶ, ναυπηγῶ, ναυτιῶ, ναυτίλλομαι ἀμεταβάτως. Ναυαγία, κλυδωνισμός.
ὡς δυσπραγία. Ναυαρχῶ δοτικῇ συντάσσεται. Ναύαρχος, ὁ τῆς νηὸς ἄρχων. κυβερνήτης, ὁ ἰατήν καπθυνων
ναύτης, ἐρέτης. πρωρεύς. ἔμπορος δέ, ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενος. Ναυάγιον παρὰ θουκυδίδῃ
οὐδέτερως μὲν ὅταν τι τῆς νεὼς ἀποκλασθῇ. οἷον πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον. ναυαγία δὲ θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆς νεὼς ἀπώ-
λεια. Ναύαιθος, ποταμὸς ἰταλίας. τῆς ἐξ ἰλίου πλεόντων ἑλλήνων, κατηχθῆσαν εἰς τὸν ποταμὸν τοῦτον. αἱ δὲ αἰχμα-
λωτίδες ἀλλαβούμεναι τὴν ἐν τῇ ἑλλάδι δουλείαν καὶ τὴν ἐσομένην ζηλοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέπρησαν τὰς ναῦς.
καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνομάσθαι ναύαιθος, ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω. αἱ δὲ γυναῖκες, ναυπρήστιδες. αἱ δὲ νῆες, πρήστιδες.
Ναυαλής, ὁ ἐνάλιος. Ναυαπανοί, αἱρεσιῶται τὰ ναυάτου φρονοῦντες. Ναυάτης, νεὼς ἐπιβάτης. καὶ ὄνομα

κύριον. Νάει, ῥέει, βλύζει. Ναυηγὸς ὁ καταγνὺς τὴν ναῦν. καὶ ναυηγία ἡ θραῦσις τῆς νεώς. ναυάγια δὲ τὰ ἰμώματα τὰ ἀπὸ τῆς ναυαγίας. Ναυτιλία ἡ μετὰ νεῶν ἐργασία. Ναύκληροι, οἱ τῶν νεῶν. ναύκραροι παρὰ Ἀττικοῖς οἱ εἰσπραττόμενοι τὰ δημόσια χρήματα. καὶ ναυκραρεῖα οἱ τόποι ἐν οἷς ἀπέκειντο τὰ τοιαῦτα χρήματα, ἢ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ ὁμοίως ναύκραροι καὶ μισθωταί. Ναυκλήρια σημαίνει, στέγεται πανδοκεῖα. ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν. ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκόν φησι. Ναυκρατίτης στέφανος, ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Ναυκράτεως ὁ βύβλινος, ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σαμψύχινος. Ναυκράτορες, οἱ τῶν νεῶν ἡγούμενοι. Ναῦλα, τὰ ἐφόδια. Ναῦλον ἀπόδος, καὶ ἱστορεῖ ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, ἀλλ' οὐχὶ τὸ ναῦλον, εἰώθασι λέγειν. διασώζεται δὲ καὶ ἐνίοις ἡ γραφή, ἔστι παρὰ τοῖς νεωτέροις, ἡ ναῦλος ἡμῖν, τῆς νεὼς ὀφείλεται. οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς δυσὶ λέγεται λλ. ναῦλλος καὶ ναῦλον. Ναύλοχον σκέπας λέγει Λυκόφρων, τὸν Γαλήνιον τόπον τοῦ λιμένος τῆς Ἰθάκης. ὃ Ῥεῖθρος καλεῖται. ναύλοχον δὲ ἐν ᾧ αἱ νῆες λοχῶσι καὶ ἵστανται. Ναῦλον τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νόμισμά ποι. Ναύλοχοι λιμένες δοκοῦσι λέγεσθαι, ἐκ τοῦ νηῶν ὄχοι συνθέτως πλεονασμῷ τοῦ λ. τί σημαίνει ὁ ὄχος, βλέπε· λιμένες, ὄχοι. Ναύλοχοι λιμένες, ἢ παρὰ τὸ λέχος, ἐν αἷς δηλαδὴ εὐνάζονται νῆες. ὧν καὶ αἱ ἄγκυραι εὐναὶ λέγονται. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ λ, ἵνα εἶεν ναύλοχοι, ἐν οἷς ὀχοῦνται νῆες καθὸ καὶ λιμένες νηῶν ὄχοι βαρυτόνως, ἢ ὀχοὶ ὀξυτόνως. Ναυλοχῶ, τὸ τὰς ναῦς ἐν ὅρμῳ ἢ ἀναπαύῳ καθιστῶν. Ναυλοχῶ, τὸ ἐλλιμενίζω. Ναῦμα, πόα τις παρὰ Πέρσαις ἣν τινες πολύγονον λέγουσι. Ναύμαχα, ὡς τὸ θαύματα προπαροξυτόνως. ἐξαιρέτως γὰρ τὰ παρὰ ῥῆμα οὐδέτερα σύνθετα μονογενῆ εἰς ον λήγοντα, προπαροξύνονται. οἷον χειρόγραφον. ἀκρατοφόρον. χαρτότομον. οὕτω φασὶ καὶ ναύμαχον. καὶ ναυμάχος μὲν ἀνὴρ, παροξυτόνως ὡς πάμφαγος, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μονομάχος, ναύμαχον δὲ δόρυ, παρὰ τὴν μάχην ὡς ἱππόκομος κόρυς, παρὰ τὴν κόμην. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν τοιούτων ὀνομάτων ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς, ὅσα μὲν ἐκ τοῦ μάχη σύγκειται προπαροξύνειν τὸ τέλος. οἷον φιλόμαχον γένος. σύμμαχος. πρωτόμαχος. αὐτίμαχος. ἐπίμαχος. οὕτω γοῦν καὶ ναύμαχος αἰχμὴ καὶ ἀκολούθως δόρυ ναύμαχον. ὅσα δὲ ἐκ τοῦ μάχεσθαι σύγκειται, παροξύνεται· πυγμάχος, ὁπλομάχος. τειχομάχος. πυργομάχος. μονομάχος. Ναύμαχα, μακρὰ δόρατα, ὥστε καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι. οὕτω καὶ Ὅμηρος παροξυτόνως. ὁ μέντοι ναυμάχος ἀνὴρ, πρὸ μιᾶς τονοῦται. Ναυμαχία, ἡ διὰ πλοίων μάχη. Ναυμάχιον, ὡς τοῦ μὴ στρατεύεσθαι καὶ τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τοῦ νόμου, οὕτω καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. τοῦτο τὸ ὄφλημα, ναυμάχιον ἐκαλεῖτο. Ναυμαχῶ, δοτικῇ συντάσσεται, τὸ διὰ νηὸς μάχομαι. Ναυμαχησείοντες, πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως ἔχοντες. ἢ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχῆσαι. ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας. Ναὸν, πηγαῖον ὕδωρ, καὶ ἔριον. οἱ δὲ, νάρδον. Ναύπακτος, ἣν Φίλιππος Αἰτωλοῖς προσένειμεν. ἀπὸ ναυπηγίας Ἡρακλειδῶν ἢ Λοκρῶν ἐκλήθη, στόλον ἐκεῖ ναυπηγησαμένων. Ναυπηγοὶ, οἱ τέκτονες οἱ τὰς ναῦς ἐργαζόμενοι λέγονται. φιλοτιμότερον δὲ, οἱ νεουργοὶ νεώτεροι. Ναυπήγιος, ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος. καὶ ναυπήγιον. Ναύποδα, μακρόποδα. Ναῦρα, ἢ ναορὸν, οἶκος. Ναυρίζειν, καταμωκᾶσθαι. Ναῦς μακρὰς, τὰς τριήρεις φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι. τὰ δὲ στρογγύλα πλοῖα, φορτηγά εἰσι. Ναῦς, τρεῖς εὐθείας ἔχει. ναῦς ναός. νηῦς, νηός. νεῦς, νεώς. ναῦς, ναός. ὁ κανών. δύο μόνα εἰσὶν εἰς αυς θηλυκά. ναῦς καὶ γραῦς. κλίνονται δὲ ἀμφότερα διὰ καθαροῦ τοῦ ος. ναὸς ἡ κοινή. καὶ ἀττικῶς νεώς. γίνεται δὲ, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ. ἢ νέω, παράγωγον νεύω. ὁ μέλλων, νεύσω. νεῦς. καὶ ναῦς. Ὅμηρος παρετυμολογεῖ ἀπὸ τοῦ νῆσαι, ὅ ἐστι σωρεῦσαι. Ναυσθλώσασθαι, κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι. νῦν δὲ τὸ νεὼς ἐπιβήσεσθαι. Ναυσθλώσομαι, νηὸς ἐπιβήσομαι, κυρίως δὲ τὸ ναῦς μισθώσασθαι. Ἀριστοφάνης. οὐ ναυσθλώσομαι. Ναυσίασις, βδελυγμός. Ναυσικάα, σημειῶδες. ἐπεὶ τὸ μὲν ἁπλοῦν νηυσὶ διὰ τοῦ η παρὰ τῷ ποιητῇ. τὰ δὲ σύνθετα διὰ τοῦ α. ναυσικάα. ναυσίθοος. ναυσικλυτός. καὶ τὰ ὅμοια. Ναυσικάα κεκασμένη, ὅ ἐστι κεκοσμημένη ταῖς ναυσί. Ναυσιπόρος, ὁ διὰ τῶν νηῶν περῶν. Ναυσιπόρος, πλεόμενος. Ναυσίποδες, αἱ νησιῶται. καὶ ναυσθειδεῖς. Ναύσταθμος, ὁ λιμήν. ναυστῆρες, οἱ οἰκέται. Ναυστῆρα, μεγάλην. φοβεράν. Ναυστολέαν, πλοῦν. Ναυστολοῦ, καὶ ναυτιλλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. Ναύσων, Κρατῖνος ὄνομα ἐποίησε τὸ ναύσων. παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα. ἢ Ἀγάθων. λάκοτιρος λεύκαρπος. Ναύτης, ὁ ἄγων τὴν ναῦν. ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τέμνειν. ἢ διὰ τὸ τὰ νάματα τείνειν, ἤγουν ἐλαύνειν. Ναυτιᾷ, ἐκ τοῦ ναύτης κοινότερον. ναυσιᾷ δὲ ἀπὸ τοῦ ναῦς κοινότερον. ὅθεν ἡ ἀναυσία, ἡ στέρησις τοῦ μὴ ναυσιᾶν. ἤγουν ναυτιᾶν. Ναυτία νάφθα, τὸ θεῖον. ἢ πίσσα ὑδατώδης. Ναυτιάσαι, ἐμέσαι. ἀποκινῆσαι. πλανῆσαι. Ναυτιᾶσθαι, πλεῖν. Ναυτιλία, ἡ ναυτική. Ναυτίλος, ὁ ἰχθὺς καὶ ὁ ναύτης. Ναυτιώσεις, αἱ παρεκχυμώσεις τοῦ αἵματος. μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυτίαις ἐμούντων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ναυτίλος, τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶον. ὃ τῷ ἑαυτοῦ σώματι πλοῖον ἀπομιμεῖται. Ναυτιλλόμενοι, οἱ πλέοντες ναῦται. Ναυτιῶντι, κλύδωνι περιφερομένῳ. Ναυτοδίκαι, ἄρχοντες οἱ ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις. ὡς καὶ ναυφύλακες, ἄρχοντές τινες ἐπὶ τῆς νεῶν φυλακῆς. ἦν δὲ καὶ ἀρχή τις Ἀθήνησιν οἱ ναυτοδίκαι. Ναῦφιν ἐλευσόμεθα, κατὰ προσχηματισμόν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νεῶν. Ὅμηρος, Ἰλιάδος μ. οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα. Ναῦφιν, ἤτοι ταῖς ναυσί. κρᾶσίς ἐστι τοῦ α καὶ ο εἰς τὴν αυ δίφθογγον ἀπὸ τοῦ ναόφι. ναὸς γίνεται ναόφι. καὶ ναῦφιν. οἷον νάφον ἀμυνόμεναι, ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν νεῶν ἀποσοβοῦντες. σημαίνει δὲ τὸν σύροντα τὸν πόδα. Ναύφαρκτον, ἤτοι ναύσταθμον. τινὲς δὲ ναύφαρκτον τὴν διὰ ναυσὶ στρατείαν λέγουσιν. ἄλλως. ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφαρκτος καλεῖται. Ναωλίσομαι, ἱκετεύω. Νάων, νεωρίων. Νάφθα, θεάφιον θεῖον. Νάφθα, ἀπὸ τοῦ ἀνάπτω, ἀνάψω, ἀνῆφα, ἀνῆμμαι, ἀνῆψαι, ἀνῆπται νάπτα καὶ νάφθα. παρεσκεύασται γὰρ ἐξάπτειν. Ναφρὸν, λινοῦν ῥάμμα. Ναχαδὸν, σαθρόν. ὁμοίως καὶ ναχελὲς, τὸ αὐτὸ σημαίνει. Ναχιάστεως, τόπος.

ἕα, νεώματα καὶ χωρίον λήμνου, ὅπου δοκεῖ φιλοκτήτης δηχθῆναι. Νεάζομεν, ἀφικνούμεθα· ἢ νεωστὶ ἥ-
κομεν. Νεάζω, καὶ νεανιεύεται ἀμεταβάτως. Νεάζων, μειρακιευόμενος. Νέαι, ἢ δὲ παλαιαί· ὅρα ὡς
τὸ νέον καὶ παλαιὸν καὶ ἐπὶ νῦν τίθεται· ὅθεν ὁ κωμικὸς λαβὼν ἀρχὴν, παίζει τὰς μὲν μή πω γηράσασας
παρθένους λέγων· καὶ μή πω ἀνδρῶν ἀωον ἐλθούσας· τὰς δὲ παρ' ὁμήρῳ παλαιάς, γραίας ἀποκαλεῖ·
Νέαι, νῆσος πλησίον λήμνου, παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ· ἢ προσενέξατο φασὶν ἡρακλῆς· περὶ ἣν καθ' τινας φιλοκτήτης
ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου· νέα δὲ, φρούριον μυσίας· τὸ ἐθνικὸν, νεαῖος. Νέαιρα, τὸ ἔσχατον μέρος τῆς κοιλίας· παρὰ τὸ νέω, γέ-
γονε νέαιρα· καὶ νέατον τὸ ἔσχατον· ὅθεν καὶ λαγὼν, τὸ αὐτὸ εἴρηται παρὰ τὸ λήγειν· τὸ δὲ νέω, σημαίνει τὸ πορεύομαι· εἰς
αὐτὴν γὰρ πορεύονται τὰ ἐσθιόμενα. Νεαιρῆσιν ἵπποις, ταῖς ἀπὸ νεαίρας· καὶ σιμωνίδης νεαίραν γνάθον· νέαιρα δὲ
χωρίον ἐν λήμνῳ. Νεακὲς, νεωστὶ ἠκονημένον. Νεαλὲς, τὸ ἁλσὶ νεωστὶ πεπασμένον· οἱ δέ γε περὶ πρόσφατον καὶ νεα-
ροῦ καὶ νεαλοῦς γράφοντες, καὶ ἐπὶ ποιόν τι τὸ νεαλὲς οἴδασι· πρόσφατον μὲν κρέας φαμὲν παρὰ τὸ φάσαι, ἤγουν φα-
νεῦσαι· ὅθεν καὶ φάσγανον· νεαρὸν δὲ ὕδωρ τοῦ ἀρύειν ἐγκείμενον τῇ λέξει· νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἑαλωκός. Νέαιν, νεω-
τέραν, ἢ τὸν μηνίαν. Νέανδρος, κύριον ὄνομα ἐπεὶ νέος ἡνδρώσατο, ἢ νέος ὢν ἀνδρεῖος ἦν. Νεανθὴς, ὀρέστης. Νεα-
νεία, ἢ ἔπαρσις. Νεανίας, τολμηρὸς, παρὰ τὸ νέος· γέγονε νεαν, ὡς μέγιστος μεγιστάν· καὶ παράγωγον ἐξ αὐτοῦ νεανί-
ας καὶ νεανίσκος. Νεανιεύεται, ἀλαζονεύεται· κομπάζεται. Νεανιεύεται, νέου ἔργα πράττει· ἢ καυχᾶται, ἢ
μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ ἀνδρεία· ἢ τολμᾷ. Νεανικώτερον, τολμηρότερον. Νεανιεύων, μειρακιευόμενος. Νεᾶνις, ἡ παρ-
θένος· καὶ τὸ τῆς νεανιότητος ὄνομα, ἐπὶ τῆς παρθενίας εἴωθεν ἡ γραφὴ τιθέναι. Νεανίσκος, ἀπὸ ἐτῶν εἰκοσιτριῶν
ἕως ἐτῶν τριακοντατεσσάρων· ἢ τεσσαράκοντα νέος. Νέαον, ἀγκυροβόλιον. Νεάπολις, ἡ σαμάρεια. Νεαρὰ,
τὰ νεοαυθῆ καὶ πρόσφατα. Νεαροὶ, νεογνοί· νήπιοι· νέοι, ἀνόητοι καὶ εὐανθεῖς. Νεάσαι, μεταβαλεῖν τὴν προτρι-
μένην γῆν. Νεάσεται, νέος λόγος πορεύσεται. Νέαται, συγκοπὴν ἔχει ἐκ τοῦ νενέαται· ὃ δηλοῖ τὸ οἰκοῦνται. Νέα-
ται ἐστὶ νῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ σωρεύω· οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι· ἐξ οὗ γίνεται ἰωνικῶς νενέαται· τὸ νέαται δὲ ὅμοι-
ον τῷ δεδέχαται, δέχαται· σημαίνει νῶ καὶ τὸ οἰκῶ. Νέαται, κατοικισμέναι εἰσίν· ἀπὸ τοῦ νῶ οὗ παράγωγον νέω·
ὡς τὸ κέαται· καὶ νέαται ἰλιάδος ι· πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς, νέαται πύλου ἠμαθόεντος, ἤτοι ἔσχαται· ἢ κατῳκισμέναι
εἰσί· συγκοπὴ δὲ ἐστὶ τοῦ νενέαται· ἔστι δὲ, νῶ ῥῆμα· δηλοῖ τὸ σωρεύω· οὗ ὁ παρακείμενος, νένηκα, νένημαι· ἐξ οὗ γίνε-
ται ἰωνικῶς, νενέαται· φρυγάνων φάκελοι συννενέαται, νῶ σημαίνει τὸ οἰκῶ· ὁ παρακείμενος, νένηκα· ὁ παθητικὸς, νέ-
νημαι· νενήμεθα, νένησθε· νένηνται· καὶ ἰωνικῶς, νενέαται· τὸ νέαται οὖν, ὅμοιον τῷ δεδέχαται, δέχαται. Νεάτας ἀρού-
ρας τῶν αἰγυπτίων λέγει ὁ ἀπολλώνιος, τὰς ἐσχάτας ὡς ὑποκειμένας τὴν οἰκουμένην. Νέατος, ὁ ἔσχατος· καὶ νεάτη, ἡ ἐσχά-
τη· ἀφ' οὗ νήτη κατὰ κρᾶσιν, ἡ τελευταία χορδὴ τῆς μουσικῆς. Νέβελ, κεράμιον. Νέβελ, ὄνομα κύριον· καὶ εἶδος μέτρου
ἑβραϊκοῦ. Νέβεσα, πετάλματα τῶν ἱερῶν καὶ τῶν σικελῶν. Νεβλάραι, ποραίνειν. Νέβρακες, οἱ ἄρρενες νεοττοὶ τῶν
ἀλεκτρυόνων. Νεβρίδων, δορῶν ἐλέφων. Νεβρίζων, δημοσθένης ὑπὲρ κτησιφῶντος· τινὲς ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα
ἐνημμένου· καὶ τοὺς τελουμένους διαζωννῦντος. Νεβρίσιν, ἐπὶ τῶν νεβροὺς διασπᾶν καθ' τινα ἀρρητὸν λόγον. Νεβροὶ,
τὰ νεογνὰ τῆς ἐλάφου· ἰωνικὴ δὲ καὶ ἀττικὴ ἡ καθ' θηλυκὸν γένος προφορὰ τῆς νεβροῦ. Νεβρὸς, οὐ τελεία ἔλαφος,
ἀλλ' ὁ νεωστὶ βορᾷ δεχόμενος· ἕτερος δέ τις γράφει οὕτω· ἐλάφων τὰ μὲν νέα, νεβροί· οἱ δὲ ἄρτι ἐκ νεβρῶν εἰς ἐλά-
φους μεταβάλλουσαι, καλοῦνται κεμάδες· τὰ δὲ τέλεια οὐκ ἄλλο τι, ἢ ἔλαφοι. Νεβρὸς, ἐλάφου γέννημα· οἱονεὶ, νέ-
ον ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὸν, καὶ νεμόμενον· ἐτυμολογεῖται δὲ, ὡς καὶ νεοπόρος τις ὤν· καὶ νεβρεία καρδία· πεινῶσα κερδεῖ,
κραδίην δὲ, νεβρείην λέγει· πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως. Νέγυη, πολίχνιον ἀρραβίας. Νεδάλλει, νηστεύει.
Νέδη, πόλις ἀρκαδίας· ἀπὸ νύμφης νέδης· γράφεται καὶ νεδέη· ὅθεν ὁ πολίτης νεδήσιος. Νεδίας τὰς αἰθυίας.
Νέδων, ποταμὸς καὶ τόπος λακωνικός· κλίνεται νέδωνος· ὅθεν νεδουσία ἀθηνᾶ. Νέεργε, μεῖε· χώριζε. Νέεσθαι, πο-
ρεύεσθαι. Νεετάζουσιν, οἰκοῦσι. Νέηαι, πορευθῇ ἐπανέλθῃς· νέω τὸ πορεύομαι· τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν νέωμαι· τὸ τρί-
τον ἐὰν νέηται, καὶ ἰωνικῶς νέηαι, ἐκβολῇ τοῦ τ· λέγεται δὲ καὶ νέηαι παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπέλθῃς· ἀνεστὼς ἀντὶ ἀ-
ρίστου. Νεηγενέας, ταυτὸν ἐστὶ τῷ νεογνοῖς· ἔτι δὲ καὶ τῷ νεογίλοις, οἱ νεογινοὶ ὄντες· τροπὴν ἔπαθον τοῦ ν εἰς λ· ὁμοί-
ως τῷ νίτρον λίτρον· καὶ πνεύμων, πλεύμων. Νεηγενὲς, νεωστὶ γεννηθέν. Νεήκεσιν, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ νεωστὶ ἠκονημένοις·
οἱ δὲ τοῖς ἔχουσι νέαν ἀκὴν, ὅ ἐστιν ἀκωκὴν καὶ ὀξύτητα· διό φασι καὶ ὤφειλεν ὀξύνεσθαι κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ης λή-
γοντα θηλυκὰ τοιοῦτα ἐκ συνθέσεως ἀρσενικὰ εἰς ης συνθετικὰ, ὀξύνονται· ὅταν ἔχωσιν οὐδέτερον παρεσχηματισμέ-
νον, καὶ τὴν γενικὴν παρατεταμένην εἰς ους· οἷον τύχη εὐτυχής· διότι τὸ μὲν οὐδέτερον εἰς ες· ἡ δὲ γενικὴ εἰς ους· πύλη, εὐ-
ρυπυλής· διότι εὐρυπυλὲς, τὸ οὐδέτερον ἐν ὀδυσσεία· καὶ ἡ γενικὴ εὐρυπυλοῦς· ἔχειν οὖν φασιν ὀξύνεσθαι καὶ τὸ νεήκης·
ἔχει γὰρ θηλυκὸν τὴν ἀκμὴν, προϋπάρχον, καὶ οὐδέτερον εἰς ες· καὶ γενικὴν εἰς ους· ἀλλ' ἡ παράδοσις βαρύνει αὐτὸ
καθ' συνεκδρομὴν τοῦ εὐμήκης, καὶ μεγακήτης, καὶ τῶν τοιούτων· βαρύνεται δὲ ὁμοίως καὶ ξυρήκης, ὁ ξυρέσιμος· καὶ
κουριῶν, ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος. Νεηκλᾶ, λικνά. Νεήλατα ἄλφιτα, τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα· ἃ δὴ μέλιτι ἀνα-
δεύοντες, ἀσταφίδας τε, καὶ χλωροὺς ἐρεβίνθους ἐπεμβαλόντες, τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον· ἐκάλουν δὲ ἄλλα οἱ μὲν
ἀμβροσίαν, οἱ δὲ μακαρίαν· κατ' ἔλλειψιν δὲ προφέρουσιν οἱ ἀττικοὶ νεήλατα, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα. Νεηλά-
της, ὁ ἰθυνῶν ἢ ἐλαύνων τὸ πλοῖον. Νεήλατον, νεοτευχές. Νέηλυς, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς· τὰ εἰς υς σύνθετα εἰ μὲν ὦ-
σιν ἀπὸ τῶν εἰς υς ἁπλῶν συντεθειμένα· τὴν τῶν ἁπλῶν φυλάττουσι κλίσιν· οἷον βραχὺς, βραχέος· τρίβραχυς, τριβράχε-
ος· ὀφρὺς, ὀφρύος· λευκόφρυς, λευκόφρυος· εἰ δὲ ἀπὸ ἄλλων τινῶν εἰσὶ συντεθειμένα, διὰ τοῦ δος κλίνονται· οἷον, ἔπηλυς·

ἐπήλυδος· νέηλυς, νεήλυδος· ταῦτα γὰρ οὐκ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀπηδῶν εἰσὶ συντεθειμένα, ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω, γίνεται ἦλυς καὶ νέηλυς. Νέην, νέαν, καινήν. Νεῖ, πλέει. Νεῖαι, πορευθῆσῃ. Νεῖα, ξύλα τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια. Νείαιραν γαστέρα λέγει ὁ ποιητής, ἢ τὴν ἐσχάτην κατὰ βάθος, ἢ δι᾽ ἧς νέονται τὰ σιτία· ἵνα ἡ νέαιρα καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι ὥσπερ πρὸς διαστολὴν τοῦ κυρίου, νείαιρα. Νειὰ, ἐπὶ δράκοντος· φωλεὰ ἐπὶ θηρίων, ὀπὴ ἐπὶ μυρμήκων, καὶ μυῶν. Νείατα, πέρατα γῆς, ἤγουν ἔνθα καὶ ἡ ἄπειρος γῆ τελειοῦται. Νειᾶνται, οἰκοῦνται. Νείατον πόδα ὅμηρος καλεῖ, τὰ κατώτατα τῶν ὀρθῶν μέρη. Νείατος, ὁ ἔσχατος· κατώτατος. Νεικέα, φιλονεικία· ἔχθρα. Νεικείειν χολωτοῖς ἐπέεσσι, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ ἄλλως νεικεῖν, οἷον μαχίμως· δῆλον γὰρ ὡς νεῖκος καὶ ὁ πόλεμος λέγεται. χολωτὸν δὲ ἔπος τὸ ὀργίλον· ἀστείως οὕτως ὀνομασθὲν, ἵνα ὥσπερ ὁρατὸν τὸ ὑποκείμενον τῇ ὁράσει, καὶ ὀσφραντὸν τὸ τῇ ὀσφρήσει, οὕτως εἴη καὶ τὸ χολωτὸν ἔπος, ὃ ὑπόκειται τῷ χόλῳ, οἷα μὴ νόος ἐπινοῶντος αὐτὸ, ἀλλὰ χόλου. Νεικείεσκε, ἐνείκεε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι νεικείω· ἀφ᾽ οὗ τὸ νεικειέσκον· ὡς ἀπὸ τοῦ ζώω ζωέσκον. Νεικείησιν, ἐκ τοῦ νεικείω ἐὰν νεικείω νεικείῃς νεικείῃ· προσχηματισμῷ τῆς σι νεικείῃσιν· ἢ ἐκ τοῦ νεῖκος, καὶ πλεονασμῷ τῆς ει διφθόγγου νεικείω· ἀφ᾽ οὗ ὑποτακτικὸν ἐὰν νεικείω, τὸ τρίτον νεικείῃ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σι νεικείῃσι. Νεικεῖν καὶ ὀνειδίζειν, ταυτόν· ὅμηρος ἑρμηνεύων τοῦ τὸ νείκεσσεν, ἔπαγεν ὀνείδειον φάτο μῦθον. Νεικέσαι, παρ᾽ ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι. Νεικῆσαι, ἐρίσαι. Νείκησεν, ὕβρισεν· ἐφιλονείκησε· καὶ νεικείῃσιν· ἀπὸ τοῦ νεῖκος, νεικείω· νεικείῃ· καὶ ἐκτάσει τῆς σι συλλαβῆς, νεικείῃσι. Νείκεσσεν, ἐνείκησεν· ὑμνεῖ· ᾄδει. Νείκεσσεν, εὕρηται παρ᾽ ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ κατεδίκασε φιλονεικῶς, ἢ ὀνειδιστικῶς· ἢ ὕβρισε. Νεικέσιος, πολέμιος. Νεικίων, ὀνειδίζων. Νεῖκλον, τὸ λίκνον. Νεῖκος, διαφορά· μάχη· φιλονεικία. Νεῖκος, τῆς παλαιᾶς ἐστὶ χρήσεως· ὡς γὰρ βλάβος καὶ δίψος, οὕτω καὶ νεῖκος· ἐξ οὗ καὶ ἡ φιλονεικία. τὰ μέντοι κοινὰ βλάβη, καὶ δίψα, καὶ νίκη· οὕτω δὲ καὶ ἡ νάπη, νάπος· παρὰ τῷ εὐριπίδῃ, καὶ ἑτέροις· καὶ ἡ κνίσση δὲ κνίσσος, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ γράψας, ἀντὶ τοῦ κνίσσην μελδόμενος, κνίσση δίχα τοῦ ν· εὕρηται δὲ καὶ νίκη νῖκος λεγομένη, ὡς καὶ ἡ σκάφη σκάφος· καὶ ἡ πάθη πάθος. Νειλόεν νᾶμα, τὸ τοῦ νείλου· νεῖλος δὲ, ποταμός ἐστιν ἐν αἰγύπτῳ, παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἔχειν ἐν τῇ ἀναβάσει νεΐλος, καὶ νεῖλος· ἢ παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω, νεΐλος· ὁ ῥέων ἰλύν· ὁ γὰρ νεῖλος, ἰλυώδης ἐστίν· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πένθος· πενθίλος· οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέος, νεΐλος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος· καὶ γὰρ νέος κατ᾽ ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ᾽ ἔτος καὶ ποτίζει τὴν αἴγυπτον. Νεῖλος, ἀπὸ νειλέως· ὃς μετὰ μάχην ἔκτισεν εὔκρατιν, ἢ ἀπὸ τοῦ ναίειν ναίως, ὅ ἐστι κατὰ συστροφήν, ἢ παρ᾽ ὅσον νέαν ἰλὺν φέρει, ἢ κατ᾽ ἔτος πλημμυρεῖν, ὡρισμένον χρόνον νεάζειν δοκεῖ. Ἄλλως. Νεῖλος ὁ ποταμὸς, παρὰ τὸ νέω τὸ ῥέω καὶ τὸ ἰλὺς, νεΐλος καὶ κατὰ συναίρεσιν, νεῖλος· οἱονεὶ ὁ ῥέων ἰλύν· ὁ γὰρ νεῖλος, ἰλυώδης ἐστίν· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ πένθος γίνεται πένθιλος, καὶ τρωὸς τρωΐλος· καὶ ζωὴ ζωΐλος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω νεΐλος, καὶ νεῖλος· καὶ γὰρ νέος κατ᾽ ἔτος γίνεται· πλημμυρεῖ γὰρ κατ᾽ ἔτος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν αἴγυπτον· ἢ παρὰ τὸ νέαν ἰλὺν ἄγειν ἐν τῇ ἀναβάσει· καὶ πῶς ἔχει νέαν ἰλὺν, ἐπειδὴ ἐναντίως φέρεται πρὸς τοὺς λοιποὺς ποταμούς· οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ, τῷ χειμῶνι πλημμυροῦσι, τῷ δὲ θέρει ἀνεκτότεροι προϊοῦσι τὸν ῥοῦν· οὗτος δὲ τοὐναντίον· τῷ μὲν γὰρ χειμῶνι, ἀνεκτότερον ῥεῖ, τῷ δὲ θέρει πλημμυρεῖ· καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶσαν τὴν γῆν ἐκείνην. Νεῖμεν ἀχιλλεὺς, ἀντὶ τοῦ ἐμέρισε κατὰ μοίρας· ὅθεν καὶ κρεανόμος· τοιοῦτον τὸ ἀπένειμε. Νεῖν τὸ κολυμβᾶν, κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπων. Νεῖμεν, διέδωκεν. Νεῖμον, ὄρχησαι. Νεῖν, καὶ νήχεσθαι· οὐ κολυμβᾶν· νεῖσθαι κολυμβᾶν. Νείοθεν, κάτωθεν· ἐσχάτως. Νείοθεν, συγκέκοπται ἐκ προτοῦ τοῦ νείατόθεν. Νειόθι, συγκέκοπται πάντως· ἐκ τοῦ νείατον γάρ ἐστιν, εἰ μή τι ἄρα πρότου παρῆκε αὐτοῦ τὸ νεῖον· ἐξ οὗ παρῆκται τὸ νείατον, ὁμοίως τῷ τρίτατον, καὶ τοῖς κατὰ ἄλλο. Νειοῖς, νηχίοις· λέγει δὲ τὸν πυθμένα· ὥσπερ τῆς νεὼς τὸ προτιθέμενον. Νειὸν βαθεῖαν λέγει ὅμηρος, τὴν ὀφείλουσαν ἢ δυναμένην εἰς βάθος σχίζεσθαι· πρωτότυπον δὲ αὐτῆς τὸ νεάν, οὗ χρῆσις παρ᾽ ἡσιόδῳ, ἐν τῷ θέρεος δὲ νεωμένη οὔσε ἀπατήσει· ἐξ οὗ παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ ἀνανεώσασα λόγοις, τὸ ἀνακινῆσαι· εἰπεῖν δὲ καιριώτερον, ἀναπολῆσαι. Νεῖον, τὸ νέον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Νειὸς, ἡ ἄρτι νεαζομένη γῆ· κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, ἀνανεουμένη. Νειὸς, κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, τουτέστιν ἡ ἀροτριωμένη· νέα γὰρ λέγεται ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι· νέω ἐνὶ τριπόλῳ· λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πεδινὴ χώρα, ἡ θάλασσα. Νειότατον, κατώτατον. Νειόφατον, νεόκρατον. Νείατα, ἔσχατα. Νειρεὺς, ὁ κόχλος· νηρεὺς δὲ ὁ θαλάσσιος, ἢ· νιρεὺς δὲ ὁ εὔμορφος ι. Νειρὴ, κοίλη· κοιλία ἐσχάτη. Νειρὸν, σφοδρόν· ἔσχατον. Νείσσονται, ἀντὶ τοῦ πορεύονται διὰ διφθόγγου καὶ δύο σσ· τὸ μὲν ὅτι ἀπὸ τοῦ νέομαι· τὸ δὲ, ὅτι τῆς τετάρτης ἐστὶ συζυγίας· ὡς τὸ βδελύσσομαι, καὶ φοινίσσομαι. Νεῖται, ἀφίξεται· ἐλεύσεται. Νείφει, βρέχει· ἀπὸ τοῦ νέφος· ἐξ οὗ νόφος· καὶ γνόφος, γίνεται νέφω καὶ νείφω. Νεκάδεσσιν ἐν αἰνῇσιν, ὅ ἐστι δειναῖς ἢ αἰαναῖς νεκάδεσσι· λέγει δὲ νεκάδας τὰς τάξεις τῶν νεκρῶν ὅμηρος. Νέκες, νεκροί· αἰτίαι· ἀρχαῖοι· νέοι. Νεκρὸς, ἀπὸ τοῦ νε στερητικοῦ καὶ τοῦ κὴρ ἡ ψυχή· καὶ ἀκήριος ὁ μὴ ἔχων κῆρ· οἷς καὶ ὁ νέκταρ συστοιχεῖ· παρὰ τὴν νε στέρησιν καὶ τὸ κάρ, ὅ ἐστι κῆρ, ἡ ψυχή. Νέκταρ ἐτυμολογεῖται, ἀπὸ τοῦ κτῶ τὸ κτῶμαι καὶ τοῦ νε στερητικοῦ· οἱονεὶ τὸ ἄκτητον, ὃ οὐδενὸς θνητοῦ γίνεται κτέαρ, ἤτοι κτῆμα· ἡ δὲ ἀμβροσία, ἢ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ καὶ τοῦ βροτὸς, ἣ οὐδεὶς ἔχει βροτὸς, πλεονάζοντος τοῦ μ πρὸ τοῦ β, διὰ ὄγκον φωνῆς, ὡς ἐν πολλοῖς γίνεται· ἢ μάλιστα ἐκ τοῦ ὑπερβαίνειν ῥοὴν ἤγουν ὑπὲρ ἄνω εἶναι φθορᾶς· νέκταρ παρὰ τοῖς ποιηταῖς λέγεται, ἡ ξηρὰ ἐν θεοῖς τροφή· ἀμβροσία δὲ, ἡ ὑγρά· ἢ νέκταρ παρὰ τὸ ἀεὶ κτέαρ νέον εἶναι· ἢ νέκταρ, θεῖον πόμα· καὶ νεκτάρεον πόμα· τὸ θαυμαστόν· καὶ ἀκήρατον· ἢ νέκταρ, τὸ τῶν θεῶν πόμα· οἱονεὶ τὸ συνέχον τοὺς πίνοντας ἀλλ᾽ ἐν νεότητι· παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ νέον, γέγονε νεκτάρεον· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νέκταρ· διὸ καὶ ἡ ἥβη ἄλλο κιρνᾷ· τινὲς ἐπὶ τοῦ θείου νάματος· παρὰ τὸ νε στερητικὸν καὶ τὸ κτῶ, γέγονε νέκταρ· οἱονεὶ τὸ στέρησιν ποιοῦν τοῦ κτάσθαι καὶ φονεύεσθαι τοὺς πίνοντας ἀλλ᾽· ἀφ᾽ οὗ δηλοῦται τὸ ἀθάνατον· οἷον τὸ μὴ κτεῖνον διδόμενον· κατὰ δέ τινας, τὸ νέκταρ πίνεται κατὰ μῦθον, ὥσπερ αὖ πάλιν ἀμβροσία ἐσθίεται· καὶ ἔστιν αὕτη μὲν ἀναβαίνουσα ῥοὴ κάτωθεν δηλαδὴ· ἐκεῖ

νο δὲ μὴ καταῤῥέουσα ὑγρότης, ἀλλὰ διαπαντὸς μένουσα αἰών· ὑφ' ἧς οἱ ἀστέρες τρεφόμενοι δια γίνονται. ἢ καὶ ἄλλως νέκταρ, καὶ ἀμβροσία, αἱ ἐκ γῆς ἀναβαίνουσαι ῥοαὶ ὑγραὶ, καὶ αὖθις νέον καταῤῥέουσαι· ἀφ' ὧν καὶ οἱ ἀστέρες δοκοῦσι τρέφεσθαι. ὁ δὲ ὠκεανὸς κύκλῳ ῥέων, ὑπὸ τῶν παλαιῶν νενόηται. καὶ ὑφ' ὁμήρου ὠκεανὸς θεῶν γένεσις λέγεται. Νεκτάρας, μάστιγξ. Νεκτάρεος ἑανός, ἤγουν θεῖος· ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς δηλουμένου νέκταρος· ὡς ἀπὸ ἀμβροσίας ὁ ἀμβρόσιος· καὶ ἀπελεύσει τοῦ ι, νεκτάρεος. Νεκταροῦσιν, ἐλαφρίζουσιν. Νεκύας ἄγειν, τὸ νεκραγωγεῖν παρ' ἡγαθῷ. οὕτω καὶ δάκρυα χέειν συντίθησι, δακρυχέειν. τὸ δὲ ἄγειν ἰσοδυναμεῖ καὶ νῦν τῷ φέρειν. Νεκυδάλαος, τὸ ἐκ τοῦ βόμβυκος ζῶον, ἢ ὁ σκώληξ τῆς κάμπης. Νέκυι κατατεθνειῶτι παρὰ τῷ ποιητῇ, λέγεται κατὰ τὸ παρέλκον ὡς ἐν ἄλλοις ἀπηδὰς οὕτω τίθεται, τὸ τεθνειῶτι. Νέκυν, νεκρόν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ νήκυρος ὁ μὴ ἔχων κέαρ ὅ ἐστι ψυχήν. Νεκυομαντία, ἡ νεκρομαντία. Νέκυς, ὁ νεκρός. ἔστι κίκυς ἡ δύναμις· καὶ μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ, νεκίκυς· ὁ ἐστερημένος τῆς κίκυος· καὶ κατὰ συγκοπὴν, νέκυς· ἢ ὥσπερ παρὰ τὸ ἴαπος γίνεται ἰαπύς, καὶ κόπος κοπύς, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νεκρός, νεκρύς· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ρ, καὶ μεταθέσει τοῦ τόνου, νέκυς. Νεκύων κατατεθνηώτων, ὅτι θατέρα λέξις περιττῶς κεῖται, πολλαχοῦ δεδήλωται. Νεκύων ἐν ἀγύρει, καθ' ὁμοιότητα εἴρηται τοῦ νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα, ἵνα ᾖ ταυτὸν ἀγὼν καὶ ἄγυρις. ἔστι δὲ ταυτὸν νεκύων ἀγύρει εἰπεῖν, καὶ νεκάδι· ὃ ἀλλαχοῦ κεῖται ὡς περιεκτικόν. Νεκυώτατον, νεώτατον, προσφατώτατον. Νεμέα, ὄρος ἐν ἄργει ἔνθα ἦν ὁ λέων· ὃς ὃν πρῶτον ἆθλον ἡρακλῆς ἐποιήσατο φονεύσας αὐτόν, ὡς νεμόμενον καὶ ἀφανίζοντα τοὺς ἐν ἄργει τόπους. Νέμεα, καὶ ἴσθμια, τόποι ἐν οἷς ἐπιτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες· ὅθεν καὶ λέων νεμεαῖος, ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν ἡρακλῆς. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, νεμέα, ὁ τόπος. Νεμεάδες πύλαι, ἔνιοι τὰς ἐν τῇ κορινθίᾳ κακῶς. τοῦ γὰρ ἄργους εἰσὶ, τοὔνομα λαβοῦσαι διὰ τὸ πρὸς τὴν νεμέαν τετράφθαι. καὶ νεμεάδες ἰχθύες· βλαστοί· ὄρη ἀνειμένα· ἀπόγονοι λειμῶνες. Νεμέθοντο, ἐνέμοντο· ἀπὸ τῆς νεμήσεως. Νεμέας χαράδρας, τόπος τις ἐκαλεῖτο ἐν πελοποννήσῳ πλησίον τῆς νεμέας χαράδρας. Νέμεια, ἑορτὴ καὶ πόλις. Νεμεαῖον, ὄρος πελοποννήσου, καὶ πόλις νέμεια· ἔνθα ἦν ὁ νεμεαῖος λέων. Νέμειν, διαιρεῖν· μερίζειν· βόσκειν· νομίζειν· ἀναγινώσκειν· καὶ χειρονομεῖν, ἴωνες. Νέμεις, ἀναγινώσκεις. Νεμεσίαι, νουθεσίαι. Νεμεσᾶν, καὶ νεμεσίζεσθαι, ὡς ἐπὶ πολὺ μὲν λέγεται τὸ δικαίως μέμφεσθαι· οἷον ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὁρῶν τάδε ἔργα. καὶ νεμεσίσαι τό κεν ἀνὴρ αἴσχεα πόλλ' ὁρόων· καὶ νεμεσίζεσθαι θεούς τις λέγεται, ἀντὶ τοῦ δεδιέναι, καὶ δι' ἐπιστροφῆς ἔχειν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πρωτότυπον καὶ τοῦ νεμεσῶ, καὶ τοῦ νεμεσίζω, τὸ νεμῶ περισπώμενον· οὐ διχῶς ὁ μέλλων νεμήσω· ἐξ οὗ τὸ ἐνέμησα, καὶ διανεμῆσθαι. ἔτι δὲ νεμέσω· οὗ ἀναχθέντος εἰς ἐνεστῶτα, προάγεται τὸ νεμεσίζω νεμεσίσω· ἐξ οὗ ἡ νέμεσις· ἀποβολῇ τοῦ ω, κατὰ τὸ ὑβρίζω, ὑβρίσω· καὶ τὰ ὅμοια. Νεμεσᾶν, τὸ ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἀγανακτεῖν καὶ μέμφεσθαι. Νεμέσεις θέας, ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ καθέδρας, ψηφίσματι νενεμημένας προεδρίας ἱερεῦσι. Νεμεσηθεὶς, κεῖται παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Νεμεσήθητι, αἰσχύνθητι. Νεμεσήσομαι, φθονήσω. καὶ νεμεσῆσαι, μέμψεσθαι. Νεμεσητός, ποινητός· μεμπτός· καὶ τὰ ὅμοια, πάθους ἐστὶ δηλωτικά· ἴσως δὲ καὶ ὥσπερ λαλητὸν ζῶον ὁ ἄνθρωπος ὡς λαλοῦν, οὕτω καὶ νεμεσητὸς ἀχιλλεὺς, ὁ νεμεσῶν. δύναται δὲ καὶ κατὰ πάθος νεμεσητὸς νοηθῆναι· ὡς νεμέσεως ἄξιος. Νεμεσητὸς δέ ἐστι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἢ ὁ ἑκάστῳ τὸ δέον ἀπονέμων· ὅθεν καὶ νέμεσις ἥ τε τοῦ μύθου καὶ ἡ ἀλληγορουμένη, ἢ ὁ ἐριμομεμφὴς, καὶ μεμψίμοιρος. Νεμεσήσεται, μέμψεται. καὶ νεμεσᾷ, καὶ νεμεσήσεαι· ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ δευτέρας συζυγίας, περὶ πάθους ἐνεστῶτος ἰωνικοῦ. Νεμεσητικὸς, ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς, λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις· νεμεσητικὸς δὲ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις. Νεμεσίζει, μέμφεται. Νεμέσια, δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ σπουδίου. μή ποτε ἑορτή τις νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. νεμέσια οὖν, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς γινομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται. Νεμεσίζομαι, δηλοῖ τὸ δικαίως μέμφομαι· εὕρηται δὲ καὶ νεμεσῶμαι. ὥστε διαφορεῖται καὶ αὐτὸ καθὰ καὶ τὸ προκαλῶ προκαλίζω, καὶ ἕτερα μυρία, ἐν οἷς σέβω σεβίζω. Νεμεσίζομαι, ἀπὸ τοῦ νεμεσῶ νεμεσίζομαι κατὰ παραγωγήν, ὡς ἀπὸ τοῦ προκαλοῦμαι προκαλίζομαι· ὧν τὰ μὲν εἰσὶ κοινά· τὸ δὲ νεμεσίζομαι, καὶ προκαλίζομαι, ποιητικά. Νέμεσις, μέμψις· μομφή· οἶμαι ἀπὸ τοῦ νεμῶ γίνεται ἡ δοτική, νεμέσει· ἐκ τούτου νεμέσσι· τροπῇ τοῦ ε εἰς σ· ἢ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ. ἰλιάδος ζ'. οὔ τοι ἐγὼ τρώων τόσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσι ἥμην. Νέμεσις, κυρίως ἡ ἐξ ἑτέρων μέμψις, πρὸς τὸν κακόν τι πράσσοντα, εἴτε διορθοῖτο ἐκεῖνος, εἴτε μή· αἰδὼς δὲ ἡ διὰ νέμεσιν γινομένη πρός τινα, εἴτε καὶ ἐλπιζομένην, ἐπιστροφὴ καὶ διόρθωσις τοῦ κακοῦ· καὶ εἴ τις δὲ ἑαυτῷ νεμεσῶν διορθοῖτο· καὶ ἡ τοιαύτη νέμεσις τῆς ἐλπιζομένης ἐξ ἑτέρων νεμέσεως ἤρτηται· καὶ εἰς αἰδῶ ἀποτελευτᾷ· καὶ ταῦτα δηλοῖ ὅμηρος εἰπών, νεμεσσηθεῖτε καὶ αὐτοί, ἄλλοις τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώποις. εἶτα ἑρμηνεύων τίνες οἱ περικτίονες, ἐπάγει· οἳ περιναιετάουσι. Νέμεσις, δίκη, καὶ ἀδράστεια, ταυτόν. οὐ νέμεσις παρ' ὁμήρῳ. ἤτοι οὐ νεμεσητὸν καὶ δικαίως μεμπτόν. Νέμεται, οὐκ ἐπὶ πυρὸς μόνον λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βοσκημάτων καὶ ἐπ' ἀνθρώπων· καὶ νέμεται, ἀντὶ τοῦ δίδοται. Νέμεται ἡ νόσος τοὺς ἀχαιούς· νέμω· μέλλων νεμῶ· καὶ νέμω νεμήσω, ὡς ἐθέλω ἐθελήσω, ἀπὸ τοῦ νέμω νεμῶ τὸ ἔνειμα καὶ ἐνειμάμην· ἀπὸ δὲ τοῦ νεμῶ νεμήσω τὸ νεμηθέν· νέμομαι δὲ, τὸ βόσκομαι· καὶ νέμομαι τὸ πορεύομαι ποιητικῶς· νέμω καὶ διανέμω τοῖς πτωχοῖς τὰ προσόντα. Νεμήσασθαι, διαμερίσασθαι. Νέμομαι, τὸ βόσκω· ὅθεν νομὴ ἡ βοσκή· καὶ εὐνομία ὅταν νομῆς εὖ ἔχωσι τὰ ζῶα· ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω τὸ μερίζω, νόμος καὶ διανομὴ, ἡ πρὸς πολλοὺς δόσις, καὶ ἕνα· ὅθεν καὶ ἀνομία ὅταν κακῶς ὑπὸ νόμων διοικῆται. Νέμομαι, τὸ διάγω· πίνδαρος· ἀδάκρυν νέμονται αἰῶνα. Νέμοιτο, ὅμηρος· ὄφρα νέμοιτο. καὶ ὅρα τὸ νέμοιτο ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεσθαι, καὶ λαβὼν ἐξ ὁμήρου ἀρχήν· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ νέμος παρήχθη, οὐδέτερον ὄνομα. Νέμος ἐπάκτιον, τὸ ἄλσος· τὸ ὄρος τὸ παράλιον· σοφοκλῆς. παράλα τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον. Νέμος, σύνδενδρος τόπος καὶ νομὴν ἔχων, καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, καὶ νάπος, καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον.

Νέμος σύλλεξον, πρὸς διαστολὴν λαμβάνεται· αὐτὸς γὰρ ἡλίῳ ἐκκέκλεισται ὥσπερ πολύ. τὸ πρὸς δὲ ἐστὶ δασὺς τὸ νέμος ὑπὸ τὸ δεῖν εἰς νομήν. Νέμω, σημαίνει τέσσαρα· τὸ μερίζω, ἐξ οὗ καὶ νόμος ὄνομα· τὸ βόσκω, ἐξ οὗ καὶ νομεὺς ὁ βοσκός· καὶ σύννομοι, οἱ ὁμοῦ βοσκόμενοι ἵπποι· καὶ νομὴ ἡ βοσκή· τὸ πορεύομαι· τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι· ἐξ οὗ καὶ νέμεσις ἡ μέμψις· νέμειν, διαιρεῖν, μερίζειν, βόσκειν. Νέμω τὸ βόσκω, καὶ τὸ δίδωμι καὶ τὸ διοικῶ ποιητικῶς· νέμομαι δὲ τὸ βόσκομαι, καὶ νέμεται τὴν ὕλην τὸ ἀπὸ τούτου πῦρ· καὶ νέμομαι τὸ πορεύομαι ποιητικῶς· ἀπονενέμηται, ἀντὶ τοῦ κεκλήρωται· διανενέμηται δέ, ἀντὶ τοῦ διαμεμέρισται τὰ ῥήματα, ἀπονέμω καὶ διανέμω· καὶ ἔστιν ἀπονέμω οἷον εἰς τὸ τάσσω καὶ ὁρίζω ἀμετάθετον, ὡς ἔφαμεν, ἀπένειμεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἥλιον, καὶ τῇ νυκτὶ τὴν σελήνην· καὶ οὕτω τῇ καθ' ἡμᾶς φύσει τὸ ἄνωθεν ἀγαθὸν ἀπονενέμηται· διανέμω δέ, ὅπερ ἐστὶ τὸ ὑφ' ἑνὶ τεταγμένον διῃρημένως πρὸς διάφορα πρόσωπα δίδομεν· ὥσπερ διένειμε τὸν χρυσόν· ἀντὶ τοῦ πρὸς πολλοὺς τοῦτον ἐξέχεε· καὶ διένειμα τὸν κλῆρον, καὶ τὸν πλοῦτον τοῖς πτωχοῖς, ἀντὶ τοῦ διασκορπίσας ἔδωκε. Νενασμένην, ἠροτριωμένην· νενασμένας, πεπηγμένας, καὶ νενασμένως, ἐπιεικῶς. Νένασται, ἀπὸ τοῦ νάζω ἢ τοῦ νάω τὸ σωρεύω· ἤγουν ὑπέστρωται, σεσώρευται. Νεναυμαχηκώς, ἐν πλοίῳ πολεμήσας. Νένασται, σεσώρευται ἀπὸ τοῦ νάω νῶ, τὸ σωρεύω. Νενέαται· ἔστι νῶ τὸ σωρεύω· ὁ παρακείμενος νένηκα· ὁ παθητικὸς νένημαι· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν νένηνται, καὶ ἰακῶς νενέαται· καὶ ἰωνικῇ ἀφαιρέσει τοῦ ἀναδιπλασιασμοῦ, νέαται. Νενευχεῖαι, τεθνηκυῖαι. Νενευκότι, συγκύψαντι, βλέψαντι. Νενημένων, συγκειμένων. Νένηται, πεπλήρωται, σωρεύεται. Νενηφότως, καὶ ἐγρηγορότως, οὐκ ἐγρηγόρως. Νενόται, ἢ κατὰ συγκοπὴν τοῦ η ἀπὸ τοῦ νενόηνται, ὅπερ καὶ νενοέαται ἰωνικῶς γίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ νενώται κατὰ συστολήν· ἔστι γὰρ νῶ ῥῆμα, τρίτης συζυγίας· σοφοκλῆς· νενῶται εἴπερ καὶ νενωμένως. Νενίηλος, τυφλός· ἀπὸ τοῦ νήκτου ἀόντος. Νεννός, ἀδελφός. Νενός, εὐήθης. Νεννάζει, κακολογεῖ. Νένοπται, νενέφωται· συνώφεται· νενόηται. Νεύμεθα, διανοούμεθα. Νενώνηται, τεταπείνωται καὶ πέπηκται. Νέξας, τὰ στρώματα. Νεοαρδέα, νεωστὶ πεποτισμένην, καὶ ἀρδευθεῖσαν. Νεοβρέχον, νεωστὶ βεβρεγμένον. Νεόβδαλτον, τὸ νεοάμελκτον γάλα. Νεόβροχοι, ἔγκυοι. Νεογιλός, ὁ οἷον νεογινός, καὶ ἐν συγκοπῇ νεογνός. Νεογνός, ὁ νεωστὶ γεγεννημένος, ἢ νεογονός τις ὤν. Νεογιλός, ὁ νέος καὶ μικρός. Νεοδαμώδης, ὁ ἐλεύθερος, παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις· ἤτοι ἐκ τῶν εἱλώτων. Νεόδμητον, νεοδάμαστον, νεωτέραν. Νεοδαρτής, ἔδεσμά τι ἀβυρτακῶδες. Νεοεργές, προσφάτως, ἐργασμένον. Νεοηνία, ἑορτὴ διονύσου. Νεοθάλαμος, καινός. Νεοθαλής, νεωστὶ βλαστήσασα. Νεοθανής, νεωστὶ τεθνεώς. Νεοθηγῆ, νεωστὶ ἀκονηθέντι. Νεόθρεπτον, τὸν νεωστὶ πεπηγότα τυρόν. Νεοθρόοις, νεοαυξέσιν· νεωστὶ ὁρμῶσιν· αὐξανομένοις. Νέοιαι, ἀφροσύναι· νεοίη κυρίως, ἡ νεωτερικὴ κατάστασις· ἀπὸ τοῦ νέως νέοιος· οὗ θηλυκὸν ἡ νεοίη· ὥσπερ καὶ ἄλλος ἀλλοῖος, ἀλλοίη· καὶ ἕτερα πολλά· ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ἠὼς ἠόος· ἠῷος· καὶ θηλυκόν, ἠοίη· ὃ δηλοῖ πρωϊνὴν ἢ ἀνατολικήν· ἔστι δὲ νεοίη, ἡ αὐτὴ τῇ πολλαχοῦ ῥηθείσῃ νηπιέῃ· ἵνα ᾖ ὥσπερ ἠοῖος οὐχ ἡ πρωΐα· ἢ ἡ ἀνατολή· ἀλλ' ὁ πρωϊνὸς καὶ ἀνατολικός, οὕτω κτητικὸς καὶ νέοιος· καὶ νεοίη ὁ νεωτερικὸς νοῦς, καὶ ἡ νεάζουσα φρήν· νεοίη, ἡ νεότης. Νεοκαισάρεια, πόλις. Νεοκαταστάτοις ἀνθρώποις φησὶ θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ κατῳκισμένοις. Νεοκηδεῖ· νεωστὶ πενθήσαντι. Νεοκλείδης ὁ γλάμων· ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς μεστοὺς ἀκαθαρσίας· ὁ λημῶν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Νεοκλῆς, ἀθηναῖος φιλόσοφος, ἀδελφὸς ἐπικούρου. Νεοκμήτῳ, νεωστὶ κατεσκευασμένῳ. Νεοκόρος, ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαροῦν. Νεόκρατοι, τινὲς κρατῆρες ἐλέγοντο· ὧν ἡ χρῆσις διὰ τῆς καθεστήκει, ἐν τισὶ γὰρ τοῖς περιδείπνοις, καὶ ἐν ταῖς ἐξιάσεσιν ἤγουν σπονδαῖς. Νεόκτιστον, νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεολαία, τὸ ἄθροισμα τῶν νέων. Νέηλυς, ὁ νεωστὶ ἐλθών. Νεόλεκτος, νεοστράτευτος. Νεολιγοῦς, νεογνόν. Νεολώφητοι, νεωστὶ λελωφηκυῖαι τῆς μανίας. Νέομαι, πορεύομαι· ἀπέρχομαι. Νεόμενον, τὸ νηχόμενον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Νεομηνία, νεοσσία· ἢ φωλεά, καὶ νεομηνία μὴ λέγε, τῶν ἰώνων γάρ· ἀλλὰ νουμηνία. Νεομηνία, ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα. Νέον δ' ἐσαγείρατο θυμόν, ἀντὶ τοῦ νεωστί· ἐναλλαγὴ ἐπιρρήματος· καὶ νέον ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ νέῳ καιρῷ· τουτέστι, τῷ ἔαρι παρ' ὁμήρῳ ἐν β ῥαψωδίᾳ. Νέον ἐρχομενάων παρ' ὁμήρῳ, λέγει τὰς μελίσσας νέον ἔρχεσθαι διὰ τὸ πλῆθος· ἵνα λέγῃ ὅτι οὔπω πολλαὶ ἦσαν, ὥστε συνεχῶς προσιοῦσαι νεωστὶ ἐδόκουν ἐξέρχεσθαι· οἱ δὲ νέον, τὸ ἔαρ νοοῦσι, εἰ καὶ ἄλλως πολιὸν λέγεται διὰ τὰ ἄνθη· καὶ λέγουσιν ὅτι κατὰ νέον ἤτοι κατὰ τὸ ἔαρ ἔρχονται· τότε γὰρ μάλιστα τῶν σίμβλων ἐκπέτονται εἰς τὰ ἄνθη. Νέονται, πορεύονται. Νέοντας, νηχομένους. Νέον τεῖχος, τῆς αἰολίδος ἐστὶ τόπος· ὁ ἐκεῖθεν, νεοτειχίτης· ὡς καὶ τὸ χωλὸν τεῖχος, τὸ περὶ καρίαν· καὶ χωλοτειχίτης, ὁ ἀπὸ τούτου. Νέον ἡβώοντα, ἀρτίως ἡβῶντα· ἀρτι ἀκμάζοντα. Νεοπαθῆ, τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα, ἀλλ' ἀρτιμαθῆ. Νεοπαγῆ· νεωστὶ πεπηγμένον. Νεοπηθής, αἰχμάλωτος. Νεόπλουτος, ὁ νεωστὶ πλουτῶν. Νεοπτόλεμος ἐπεκλήθη ὁ τοῦ ἀχιλλέως υἱός· διότι νέος ὤν, ἐπολέμησε· τὸ δ' ἄλλως κύριον αὐτοῦ, πύρρος ἐστίν, ὡς ὑποδηλοῖ ὁ σοφοκλῆς· ὥσπερ ὁ ὁμώνυμος καὶ ὕστερον ἠπειρώτης διαστελλόμενος τῇ βαρυτονήσει τοῦ πυρροῦ, ὅπερ ἐστὶ πυρσοῦ· μυρία γάρ ἐστι πρὸς διάφορον σημασίαν διαφόρως τονούμενα· ὧν ἐστὶ καὶ ὁ τιλέστης βαρυτόνως, τὸ κύριον ὡς ὀρέστης· καὶ ὀξυτόνως τιλεστής, τὸ ἐπίθετον. Νεοπτόλεμος, κατά τινας ἐξ ἰφιγενείας καὶ ἀχιλλέως ἐγεννήθη· μετὰ δὲ τὴν εὐρίπου ἰφιγενείας θυσίαν, ὥς φησι πίνδαρος· ἰφιγένεια δὲ ἐπ' εὐρίπῳ σφαγεῖσα, παρέθετο ὥς τινές φασιν ἀχιλλεὺς τὸν παῖδα δηιδάμειαν ἐν σκύρῳ τῇ νήσῳ· τρυφιόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες δηιδάμειαν τῆς λυκομήδους θυγατέρα καὶ ἀχιλλέως παῖδα τὸν νεοπτόλεμον ἴσασι· φησὶ γὰρ ὁ τρυφιόδωρος οὕτος, υἱὸς ἀχιλλέως καὶ ἐπαινῆς δηιδαμείας· τὴν δὲ ἰφιγένειαν κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς τῶν ἱστορικῶν, οὐ γυναῖκα ἔσχεν ἀχιλλεύς· ἀλλὰ κατασχεθέντων τῶν ἀνέμων ἐν τῷ διάγειν τοὺς ἕλληνας ἐν αὐλίδι, πέμπουσιν εἰς μυκήνην ἀφελέσθαι πρὸς θυσίαν τὴν ἰφιγένειαν· ἐρομένης δὲ τῆς κλυταιμνήστρας τίς ἡ χρεία αὐτῆς, ἔφησαν ἀχιλλεῖ μέλλουσι συνάψαι αὐτήν· οἱ δὲ τῷ ὀνόματι λέγουσι δι' ἀχιλλέως ταύτην κομισθῆναι ἐν αὐλίδι διὰ τὸ σύμφωνον τὸ συμβαὶν περὶ τοὺς ἀνέμους, ἔμελλεν αὐτὴν θύειν· ἡ δὲ ἄρτεμις αὐτὴν ἐλεήσασα κατὰ φανόδημον τὸν ἱστορικόν, εἰς ἄρκτον μετέβαλε· κατὰ δὲ νίκανδρον, εἰς ταῦρον· καθ'

ἑτέροις, εἰς γραῦν· καὶ κατ' ἄλλους, εἰς ἔλαφον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος καὶ μῦθοί εἰσι. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· παραστάσης τῆς ἰφιγενείας τῇ θυσίᾳ, καὶ μελλούσης θύεσθαι, ἄρκτος, ἢ ταῦρος, ἢ γραῦς, ἢ ἔλαφος διέδραμε μέσου τοῦ τῶν ἑλλήνων στρατοῦ· καὶ προστάττει τοῦ μάντεως τὸ διελθὸν ἐκεῖνο, ἀναιρεῖται· ἡ δὲ ἰφιγένεια σωθεῖσα, φεύγει περὶ σκυθίαν, ἐν ᾗ πόλις ἀρτέμιδος λέγεται· καὶ ἀναιρεῖ πάντας τοὺς ἑλλήνων ἀφικνουμένους. τινὲς δὲ τὴν ἰφιγένειαν ταύτην ὡς παρὰ καὶ δοῦρις, οὐκ ἀγαμέμνονος θυγατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ θησέως ἐξ ἑλένης γεννηθεῖσαν. ἄλλοι δὲ οὐκ ἐκ κλυταιμνήστρας λέγουσι τὴν ἰφιγένειαν, ἀλλὰ ἐκ τῆς χρυσηΐδος· καὶ ἀγαμέμνονος παῖδες γίνονται, χρύσης καὶ ἡ ἐκτεθεῖσα ἰφιγένεια. μετὰ δὲ τὴν πόρθησιν ἰλίου, ἐν τῷ τῶν ἑλλήνων ἀπόλλωνι, χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένῃ χρύσου πόλει τοῦ εὐξείνου τελευτᾷ. τὴν δὲ ἰφιγένειαν τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν ἀρτέμιδος ἢ τῆς σελήνης ἐποίησαν. οὐκ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς ἰφιγενείας διαδραμεῖν ἔλαφον, καὶ ταύτην τοὺς ἕλληνας ἀνελεῖν, καὶ τὴν κόρην ἐᾶσαι. καὶ γὰρ ἴουλος πὸρ καὶ ῥώμης ἀετὸς, οὕτως ἔσωσε· σφαγιαζομένης γὰρ αὐτῆς, καθ' ἃς ἀπὸ τοῦ δημίου ἢ ἱερέως, ἁρπάζει δὴ τὸ ξίφος καὶ πρὸς δάμαλιν παραρρίπτει πλησίον τοῦ ναοῦ νεμομένην, ἣν καὶ ἐθυσίασαν ἀντ' αὐτῆς. οὐκ ἀγνοεῖς ἀντὶ ἰσαὰκ κριὸν ἐν φυτῷ σαβὲκ δεδεμένον. Νεόπτεραι, υἱοὶ ἢ θυγατέρες. Νεοργής, νεωστὶ εἰργασμένος. Νεοῤῥάντῳ, νεαρῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος· σοφοκλῆς· πεδία πηδῶντα σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει. Νεοῤῥύτοις, νεωστὶ ῥέουσι. Νέορτον, νέον· τὶ δ' ἐστὶν ὦ παλαιοῦ νέορτον. Νέος, νεώτερος, ἔφηβος· νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς· ἀμαθής· προπετής· ἀπὸ τοῦ νέεσθαι, ὅ ἐστι πορεύεσθαι εἰς αὔξησιν· ἢ παρὰ τὸ ὁρμᾶσθαι· ὁρμῆς γὰρ καὶ ἡλικίας ἀνάπλεως. Νεόσμηκτον, νεόθηκτον· νεοκάθαρτον. Νέος, ἡ νεωστὶ ἀροτριασμένη γῆ· καί τις γεωργὸς πυρὴν εἰς νέον σπείρας, φύλασσεν ἑστώς. Νεοσπαδῆ, νεωστὶ τὰ σπάδη περικείμενον· ἅ ἐστι σπάργανα. Νεοσσοί, τὰ νεογνὰ δηλοῖ· ὡς ἀπὸ τοῦ νέον· ἤγουν νεωστὶ ὄσσεσθαι· ὅ ἐστι βλέπειν· ἢ βλέπεσθαι· ἢ παρὰ τὸ νέον σεύεσθαι, ἤτοι κινεῖσθαι· τραπείσης τοῦ ῡ εἰς σ· ὡς ἐν τῷ σύσσιτος· καὶ ἐν τῷ πασσυδὶ, καὶ σύσσωμος, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Νεοσσός, ὁ νέον ἤγουν νεωστὶ σευόμενος καὶ κινούμενος· ἢ ὁ νέον ὀσσόμενος· ἤτοι φῶς βλέπων· ἀλλὰ οὔπω μὲν εὔλογος ἡ τῶν δύο σσ γραφή· εἰ δὲ παρὰ τὸ νέον σεύεσθαι γίνεται τροπῇ τοῦ σ ἐκ τοῦ ἀμεταβόλου πιτράσκεται· ὡς ἐν τῷ πασσυδὶ καὶ ἐν τῷ σύσσιτος. νεοττός, νεόττιον· νεοττία· οὐ νεοσσὸς οὐδὲ νεοσσίον. Νεοσάλυγες, κεκλαυθμυρισμένοι παῖδες· προσφάτως νεοδάκρυτοι. Νεοστασίη, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ στάσει ἤγουν νέων μύθων, ἢ μύθων ἐπίστασις, εἶλεν αὐτήν· καὶ νεωστὶ προσπεπτωκότος λόγου σύννοια. Νεοστεφέος, νεοκράτου. Νεοστισίη, ἐπαροίωσις. Νεοσύλλεκτον, τὸ νεοστράτευτον. Νεόστροφοι, νεωστὶ ἐστραμμένον καὶ κενόν. Νεοτελής, νεωστὶ τετελειωμένος. Νεοτύκτου, νεοποιήτου. Νεοτευχές, νεωστὶ κατεσκευασμένον. Νεότης, ἀκμὴ σώματος· ἢ ἄστατος πρακτικῶν γνώμη· ἢ πρόφασις ἀκολασίας τοῖς ἀκρατεστέροις· ἢ τῶν νέων ἡλικία. Νεοττεία, ἡ ἐκλέπισις. Νεοττιά, καλιά· ἐπὶ τῶν μικρῶν ὀρνίθων· ἰλεώς, ἐπὶ ὄφεως· σταῦλος, ἐν ᾧ ἵστανται ἵπποι, καὶ ὄνοι καὶ ἕτερα κτήνη· καὶ ἔστι καθολικὸν ὄνομα. ἰδικῶς δὲ λέγονται, ἱππῶνες· καὶ ἱπποστάσεις, ἐπὶ τῶν ἵππων· ὀνοστάσεις καὶ σταθμά, ἐπὶ πάντων· καὶ κτηνοστάσια· σηκός, ἔνθα ἐγκλείουσι τὰ νεογνὰ ὅταν τὰς μητέρας ἀμέλγωσιν, ἢ εἰς νομὴν ἐκπέμπωσιν. αἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων οἰκίαι ὀνομάζονται οὕτως· ἐν ᾧ κοιμῶνται, τοῦτο κάλλιον λέγεται κοιτὼν καὶ ἀττικῶς δωμάτιον· παρ' ὁμήρῳ θάλαμος· καὶ καταχρηστικῶς κοιτών· ὁ γὰρ κοιτὼν πολλῶν κοιτῶν ὀφείλει εἶναι περιεκτικός· τὸ γὰρ μετὰ τοῦτο, πρόδομος λέγεται· καὶ παστάς· τὰ μετὰ τὸν πρόδομον, δόμος· εἶτα αἴθουσαι, τὰ κοινῶς ἐξαίπα· εἶτα αὐλή· καὶ ἕρκιον αὐλῆς. Νεόττιον, νεμεαῖον ὄρος πελοποννήσου, καὶ πόλις λεγομένη νέμεα. Νεοττοί, νεοσσοί. Νεουμένη, δευτερουμένη. Νοιῶ, τὸ ἀροτριᾶν· ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς ἀροτριάσεως νέαν ἀναλαμβάνειν τὴν γῆν. Νούτατος, νεότρωτος. Νεόφατος, νεωστὶ τεθνηκώς. Νεόφθορος κόρη, ἄρτι φθαρεῖσα· ἢ τελευτήσασα· νεόφθορος. Νεόφυτον, τὸ νεωστὶ φυτευθέν. Νεόφρων, ἢ νεοφῶν, σικυώνιος τραγικός. Νεόφυτος, ὁ νεοκατήχητος. Νεοχάρακτα, νεωστὶ κεχαραγμένα. Νεοχμοῦντες, μετακοσμοῦντες, καὶ νεόχμωσιν, τὴν νεοκίνησιν· καὶ νεοχμός, ἄκοπος, ἄπορος ἢ ἄπειρος· νεωστὶ εἰργασμένος. Νεοχμίη· κίνησις πρόσφατος. Νεοχμιζομένου, καινουργουμένου. Νεοχμούμενοι, μετακοσμούμενοι, νεωτεριζόμενοι. Νεόχμωσεν· ἠλλοίωσεν· ἢ ἐκαινοποίησεν· ἀπὸ τοῦ νέος καὶ τοῦ ἔχω γίνεται νεοέχω, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν τοῦ μ, νεοχμῶ. Νέπιτα, ἡ καλαμίνθη. Νέποδες, νηξίποδες· τὸ γὰρ ἄποδες ἀποδιδόναι, ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες. Νέποδες δὲ οἱ ἰχθύες· οἱ ἐστερημένοι ποδῶν. Νέπως, παρὰ τὸ πέμι τὸ πίνω· ὁ μέλλων πώσω, ἀποβολῇ τοῦ ω μετὰ τοῦ νε στερητικοῦ νέπως· ἄνυδρον γὰρ τὸ ὄρος ἐκεῖνο· κλίνεται δὲ νέποτος. Νέρθεν, ὑποκάτωθεν· παρὰ τὸ ἔνερθεν νέρθεν· κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε· τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, γέγονεν ἔρος, καὶ ἔνερος· ἐνέροθεν· καὶ συγκοπῇ, ἔνερθεν. Νέρτατα, ἔσχατα. Νέρτερον, ἐκ τοῦ ἐνέρτερον κατὰ ἀφαίρεσιν λέγεται· ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἐνέρων· ὃ ἔνερθεν εἰσί. Νέρτερος, ὑποκάτωθεν· ἢ νεκρὸς ὑπὸ γῆν κατώτερος· καταχθόνιος. Νέρτεροι καὶ νερτέριοι οἱ τιτᾶνες, διὰ τὸ καταταρταρῶσθαι· καὶ χθόνιοι νεκροί. Νέρτος, ἱέραξ· οἱ δὲ, εἶδος ὀρνέου. Νεσθώπτραι υἱῶν, καὶ θυγατέρων. Νέσσος, ποταμός. Νεσταῖοι, τοὺς νεσταίους σκύλαξ φησὶν ἔθνος ἰλλυρικόν· ἀπὸ τοῦ ἐστὶ παρὰ νήσους εἰς τὸν κόλπον· καὶ ἐρατοσθένης ἐν γ' γεωγραφουμένων φησὶ, μετὰ ἰλλυριοὺς νεσταῖοι· καθ' οὓς νῆσος φάρος παρίων ἄποικος. Νεστοριανοί, ὧν ἡ αἵρεσις αὕτη· ἄλλον μὲν τὸν χριστὸν, ἄλλον δὲ τὸν υἱὸν ἔλεγον. Νέστωρ, εἷς παρ' ὁμήρῳ· μελίγηρυς ῥήτωρ· οἱ δὲ λοιποὶ κατ' ἄλλους ἄλλον τρόπον παραβάλλονται. Νέστωρ, παρὰ τὸ νέα ἱστορεῖν· ἢ παρὰ τὸ στερεὸν ἔχειν τὸν νοῦν. Νεύει, ἐπανέρχεται, ἢ μᾶλλον φεύγει. Νεύειν ὀφρύσι καὶ κεφαλῇ λέγεται· τὸ μὲν τοῖς ἑτέρῳ ἐπιλλίζουσιν οἱ μνηστῆρες, ἤγουν ὀφθαλμοῖς νεύουσι· καὶ ἔστι κεφαλῇ κατανεύειν κατὰ τὸ ὅλον. ἐπιλλίζειν δὲ καὶ ὀφρύσι νεύειν, ἀπὸ μερῶν· μέρη γὰρ πάντως κεφαλῆς ὀφρύες, καὶ ἴλλαι, ἐν οἷς φαίνεται κατάνευσις. ὥσπερ ἀνάνευσις στόματι μέν ἐστιν ἐννεύειν δὲ οὐκ ἔστι. Νεῦμαι, ἤγουν νέομαι, ὑπονοστῶ, παλιννοστῶ· ἥξω· ἐπανήξω. Νευρά, καὶ χορδὴ διαφέρει· νευρὰ μὲν, ἡ ἐκ τῶν νεύρων· ᾗ τινι χρῶνται εἰς τὰ τόξα· χορδὴ δὲ, ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων εἰς τὰ ὄργανα. Νευρομήτρα, μέρος τι τοῦ σώματος, οἱ δὲ ψυχήν. Νεῦρον λέγει ὅμηρος, τὸ κύκλῳ σφίγγον τὴν τοῦ σιδήρου τοῦ βέλους ἐμβολὴν καὶ νῦν

μὲν φυσικῶς ἡ λέξις ἔχει. ὅτι δέ τις ἀκολουθῶν παλαιᾷ χρήσει, νεῦρα πραγμάτων ἐρεῖ, χρήματα τροπικῶς ἔφρασεν. ὥσπερ καὶ ὁ εἰπὼν ἐκνευρίζεσθαι τοὺς ἀσθενεῖς ἢ ἀμελῶς περὶ τὰ πρακτέα ἔχοντας. Νεῦρον, παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ὅλου τοῦ σώματος. Νευρῆφιν, ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου. Νευροσπαδὴς ἄτρακτος, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φιλοκτήτῃ, ὃν ἀφίησί τις τῇ νευρᾷ ἐπισπώμενος αὐτόν. Νεῦσεν ἑταίροις, καλέσας, ἀντὶ τοῦ προσεκάλεσε τῷ νεύματι. Νεύειν, ὀφρύσι κεφαλῇ λέγεται. τῷ μέντοι ἱερῷ ἐπιλλίζουσιν οἱ μνηστῆρες, ἤγουν ὀφθαλμοῖς νεύουσι. καὶ ἔστι κεφαλῇ κατανεύειν καθὰ τὸ ὅλον. ἐπιλλίζειν δὲ καὶ ὀφρύσι νεύειν, ἀπὸ μερῶν. μέρη γὰρ πάντως κεφαλῆς, ὀφρύες καὶ ἴλλοι ἐν οἷς φαίνεται κατάνευσις. ὥσπερ ἀνάνευσις στόματι μέν ἐστιν. ἐν νεύειν δὲ οὐκ ἔστι. Νεῦσεν, ἐπένευσεν, ἐπέκλινε, συνεχώρησε. Νεῦσις, πλεῦσις. Νευσόμεθα, νηξόμεθα. Νεῦσον, βλέψον, κλῖνον. Νευσούμενοι, κολυμβήσοντες. Ξενοφῶν. ἐκδύντες ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι, ἐπειρῶντο διαβαίνειν. Νευστάζων, κινῶν. ἐν νεύων. καὶ νευστάζων κάρα Ἰούδας. Νεύσταθμος, λιμὴν ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα. Νευτήρ, κολυμβητής. Νεύω σοι πρᾶξαι τόδε, νεύω νεύσω νένευκα νένευμαι, καὶ ἐκ τούτου νεῦμα. Νέφεα Ὅμηρος ἐν χ τῆς Ὀδυσσείας, ἢ λέγει τὸν τῶν νεφῶν τόπον καὶ νῦν οὗπερ ἀπογνόντες αἱ ὄρνιθες κάτω ἵενται. καὶ ἀγρευόμεναι ἀγάλλουσι τοὺς θεατάς. ἢ μάλιστα κατὰ τοὺς παλαιοὺς δικτύων εἶδος. Νεφεληγερέτης, ὁ τῶν νεφῶν ἀθροιστικὸς Ζεύς. Νεφέλη, οὐ μόνον ἡ καπνώδης τῆς γῆς ἀναθυμίασις, ἀλλὰ καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. μὰ γῆν. μὰ παγίδας. μὰ νεφέλας. μὰ δίκτυα. οὕτω δὲ τὰ προστυχόντα ὤμνυον. μὰ κρήνας, μὰ γῆν. μὰ ποταμούς. Νεφέλη, ἀὴρ παχὺς ἐκ τῆς ὑγρᾶς κατὰ γῆν ἀναθυμιάσεως συνιστάμενος. εἶτα μετεωρισθεὶς τοῖς ἀνέμοις ὅταν λάβῃ παρ' αὐτῶν ἀξιόλογον ἄθροισμα, καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐναποσπαρμένης αὐτῷ νοτίδος βάρος ἱκανὸν γένηται, τότε σταγόνας εἰς τὴν γῆν ἀφίησι. καὶ αὕτη τῶν ὄμβρων ἡ φύσις, ἀπὸ γῆς τὴν ἀρχὴν ἐχόντων, καὶ δι' ἀέρος πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν φερομένων. Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε λήγει. καὶ Θουκυδίδης. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Λῆμνον. καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. οἱ Ἀττικοὶ εἰώθασί τι θηλυκῶς λέγειν. εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον. οὐ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ οὔποτε λήγει οὐ πρὸς νεφέλην, ἀλλὰ πρὸς τὸ νέφος ἀπήντησε. τὸ δὲ λεγόμενον πρὸς τὸ νόσημα, οὐ πρὸς νόσον. Νεφελοκοκκυγία, παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου. Νεφθαλείμ, ἑρμηνεύεται στέλεχος, αὐξανόμενος. εἴπουν φυτὸν πλατυνόμενον. Νέφος, σκότος. ἀχλύς. ἄθροισμα. πλῆθος. ἀὴρ πεπυκνωμένος. Νέφος, οἷον νέφας. τὸ ἐστερημένον φάους ὅ ἐστι φωτός. ἢ παρὰ τὸ νείφω τὸ βρέχω. τὸ δὲ νείφειν κυρίως, ἐπὶ τὰς ἐκ νέφους καταφορὰς τῶν ὑδάτων εἴρηται τοῦ νιφετοῦ. ἀπὸ τοῦ νέφος, νέφω, καὶ νείφω. σημαίνει τὸ χιονίζω. Νεφρίδιος δημός, ὁ ἐπὶ τοῖς νεφροῖς. Νεφρῖτις, νόσος περὶ τοὺς νεφρούς. Νεφρός, παρὰ τὸ νείφεσθαι τὸ οὖρον. τὸ δὲ νείφειν, κυρίως ἐπὶ τῆς ἐκ νέφους καταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Νεχμᾶσαι, τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι, λέγουσιν Ἴωνες. Νέω, τὸ κολυμβῶ, καὶ πορεύομαι. νέω τὸ τὴν γῆν ἐργάζομαι, καὶ ἀπανέω. Νέω, τὸ νήχομαι. Νεωλέα, ὁ τοῦ νεὼ λαός. νεωλαία δέ, ὁ νεήλεκτος. Νεωλκῆσαι, ἔξω τὴν ναῦν ἑλκύσαι. Νεωλκῶ, ἐκ τῆς ναῦς νεὼς καὶ ἕλκω, τρίτης συζυγίας. Νεωκόρος, ὁ τοῦ ναοῦ ἐπιμελούμενος. κορεῖν γὰρ παρὰ Ἀττικοῖς, τὸ σαίρειν καὶ τὸ κοσμεῖν, καὶ τὸ ἐπιμελεῖσθαι. Νεώμεθα οἴκαδε, ἀντὶ τοῦ νοστήσωμεν. ἀπὸ τούτου τοῦ νέω ῥήματος, ὁ νόστος γίνεται πλεονάσαντος τοῦ σ, πρὸς διαστολὴν τοῦ νότος ὁ ἄνεμος. Νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερα, περίφρασίς ἐστι τοῦ νοστήσομεν οἴκονδε, ἔστι δὲ τὸ ἡμέτερα ταὐτὸν τῷ ἢ οἴκονδε, φρασθὲν ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ ἡμέτερα δώματα. Νεῶν οἴκοις, τὰ νεώρια. Νεῶν ὕπερ, ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν. ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας, ὡς τὸ τεῖχος ἐπικτήναντο νεῶν ὕπερ. Νεῶν ἴκρια, τὰ σανιδώματα τῶν πλοίων. Νεώνητον λεγόμενον, τὸ νεωστὶ ἠγορασμένον. Νεωνία, οὕτω τις τῶν Ἑλλήνων ὠνομάζετο. Νεῶνες, πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι, ἣν Ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ Νέωνα ὀνομάζει. Νεωπούς, ἀντὶ τοῦ νεοβλέπτους, ἢ νέας. Νεωρεῖν, νεοφυλακτεῖν. Νεώριον, λιμήν. ἤγουν, ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἡνίκα ἀνελκυσθῶσι. Νεώς, Ἀττικῶς. ναός, κοινῶς. Νεώς, ὁ ναὸς Ἀττικῶς. τὸν νεών, ἡ αἰτιατικὴ σὺν τῷ ν. καὶ λαγών, καὶ κῶς. ἡ δὲ γενικὴ, καὶ δοτικὴ, ἄνευ τοῦ ν. τοῦ νεὼ καὶ λαγώ. Νεώσοικοι, καταγώγια εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένα, πρὸς ὑποδοχὴν τῶν νεῶν. Νεώσαντις, ἀρόσαντις. Νεωσεῖ, καινίζει. Νεωστὶ, ἀρτίως. προσφάτως. οἱ νέοι τῶν νέων. ἐπίρρημα, νέως, νεωστί. Νέωτα, καὶ εἰς νέωτα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐπιὸν ἔτος. ἀπὸ τούτου δὲ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς αὔριον, καὶ ἁπλῶς εἰς τὸ ἑξῆς. Νεωτερίζει, καινὰ πράττει. ὅθεν νεωτερισμός. ἀνταρσία. Νεωτάτη, ἀντὶ τοῦ ἐχομένη τῇ ἐπιγινομένῃ ἐσχάτη. Νεώτερον, οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον Ἀττικοί. Νεωτεροποιός, ἀντάρτης, τύραννος. Νεώχερμος, γῆ νεωστὶ εἰργασμένη.

ΤΟ Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ὴ τὼ θεώ, ὅρκος γυναικός. οὐ μὴν ἀνὴρ ὀμεῖται, εἰ μὴ γυναικίζοιτο. Νή, στερητικὸν μόριον. ὡς τὸ νήνεμος ἀπὸ τοῦ νὴ καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ ταραχή. Νὴ τὸν θεόν, μὰ τὸν θεόν. νὴ Δία οὐχ ἕτερον, μὰ Δία οὐχ ἕτερον. τὰ ὀμοτικὰ ἐπιρρήματα αἰτιατικῇ συντάσσονται. Νῆα, ἐεικόσορον, ἐμφαίνων ἅμα καὶ ἔτυμα λογῶν. νῆα ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν. ὅθεν δηλονότι ναῦς εἰκόσορος. Νήαιθος, ποταμὸς Κρότωνος. ὠνόμασται, παρόσον ἐν αὐτῷ νῆάς ποτε κατακαῆναι Ἑλληνικάς φασι. Νηαίρη, ἐσχάτη. ἡ νεάτη. Νήδυμος, ὁ γλυκύς, ὁ ἡδύς. νήδυμος ὕπνος, οἱ δὲ ἥδυμος χωρὶς τοῦ ν. καὶ ἴσως ἐνόμισαν ἀπὸ τοῦ ἡδὺς εἶναι παράγωγον. λέξεως δὲ διασωζομένης, οὐ συντίθεται τὸ νη κατ' ἀρχάς. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ δύω δύσω. ἐξ οὗ ῥηματικὸν ὄνομα, δύμος. καὶ μετὰ τοῦ νη ἐπιτατικοῦ, νήδυμος. Νηδύς, ἡ γαστήρ. ἀπὸ τοῦ διανενῆσθαι ὅ ἐστι σεσωρεῦσθαι. καὶ πεπληρῶσθαι. Νῆες, πλοῖα. ἀπὸ τοῦ νῆσαι τὸ σωρεῦσαι. ἡ ναῦς, τῆς νηός, καὶ πληθυντικῶς, αἱ νῆες. Νῆα ἔλσας, ἀντὶ τοῦ ἐλάσας. κρούσας, πλήσας. Νηγάτεον, ἢ τὸ νεωστὶ γινόμενον, οἷον εἰ νεηγάτεον. ἢ παρὰ τὸ νη στερητικόν, καὶ τὸ γατὸν τὸ γεγονημένον, ἵνα δηλοῖ τὸ ἀγε-

νητον, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀχειρότευκτον. ὥσπερ γάρ φασιν ἀπὸ τοῦ πίνω πατός, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ γείνω γατός, καὶ νηγάτεος. Νήγρετος ὕπνος, οὐχ ὡς ἀνέγερτος, ἀλλ' ὡς δυσέγερτος, τὸ δὲ ἥδιστος παρ' Ὁμήρῳ πρὸς διαστολὴν τοῦ καρωτικοῦ καὶ καρηβαρικοῦ ὕπνου πρόσκειται. Νηδύϊα, τὰ ἐντόσθια. ὅ ἐστι τὰ κατὰ νηδὺν σπλάγχνα ἅπαξ ἐν τῷ ρ΄ τῆς Ἰλιάδος εἶπεν ὁ ποιητής. αἱ τρισυλλάβως ἕτεροι νήδυα γράφουσι. ταῦτα δὲ καὶ ἔνδινά φησιν ὁ ποιητής. Νήδυμον, δυσέκδυτον. ἐγερτον. ἡδύ. βαθύ. καὶ ἄδυμον μὲν ὃ οὐκ ἔστιν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. οἱ δὲ ἀναγινώσκουσιν ἥδυμος ὕπνος. Νηδύτοις. ἀνυπόδετος. Νηδύς, γαστήρ. μήτρα. Νῆες, πλοῖα. ναῦς. Νήει, σωρεύει, καὶ ἐσώρευον. Νηεξίς, ἐν καππαδοκίᾳ γινόμενος μῦς, ὃν σκίουρόν τινες λέγουσι. Νήεον, ᾠκοδόμουν. κατεσκεύαζον. ἀπὸ τῆς τῶν λίθων συνθέσεως. ἢ ἔστι νήησις, ἢ ἐσώρευον. ἔνθα καὶ νηδύς. καὶ ναῦς, ἐν ᾗ σωρεύεται ὁ φόρτος. Νηέρη, νόσος. Νήεσσι, ταῖς ναυσί. Νήησαι πῦρ, τὸ ἐκ σπινθήρων σωρεῦσαι. καὶ οὕτως ἄναμμα πυρὸς διὰ ξύλων ποιήσασθαι. τινὲς δὲ πῦρ δυνῆσαι γράφουσιν ἤτοι φυλάξαι καὶ δυνάσαι ζωπυρῆσαι ἐν σποδιᾷ. Νήησαν αἱ δμωαί, ὅ ἐστιν ἐσώρευσαν ἐν τῷ τ΄ τῆς Ὀδυσσείας. Νήησας, καὶ νήσας, ἀντὶ τοῦ σωρεύσας. καὶ νήει. ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσε. Νηησάσθω, Ὅμηρος νῆα ἅλις νηησάσθω. ἤτοι σωρευσάτω. κοινῶς δὲ νησάσθω ὤφειλεν. ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήσω τὸ σωρεύω. ἐξ οὗ ἐπενήνεον κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. Νήθω, τὸ κλώθω. Νήθων, ὕλην, σωρεύων ὕλην. Νήϊδα, ἄπειρον καὶ δειλόν. καὶ ἀμαθῆ, καὶ ἀσθενῆ. Νηΐδες, αἱ νύμφαι αἱ ἐν νάμασιν οὖσαι παρὰ τὸ νάω τὸ ῥέω. Νηΐθη, ἀθηνᾶ παρ' αἰγυπτίοις. Νήϊον τάμνεσθαι, δηλονότι ξύλον ἐπιτήδειον εἰς νῆα. Νήϊον, μέρος λέγει τῆς νεὼς ὁ Ἀπολλώνιος, ὅπερ σύρεται κατὰ τὸ ὕδωρ. Νήϊον, ὄρος Ἰθάκης. ἀφ' οὗ κατὰ κράτιστα αἱ νηϊάδες. οἱ δὲ τὰς διατριβούσας ἐπὶ τὰ νάματα. τὸ δὲ ὑπονήϊον σύνθετον. ὥσπερ τὸ ἐπικνημίδιον. αἱ δὲ νηϊάδες ἀπὸ τοῦ νήϊος, ἢ ἀπὸ τοῦ νηϊεύς. Νῆϊς, νήϊδος, ταὐτόν ἐστι τῷ ἀνεπιστήμων. καὶ γίνεται παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ εἴδω εἴσω τὸ γινώσκω. νῆϊς στέρησιν τοῦ εἰδέναι δηλοῖ. ἵνα ᾖ νῆϊς, ἄπειρος. ὁ ἄτεχνος. ὁ μὴ εἰδώς, ὥσπερ καὶ τῷ ἄϊς ἄϊδος, στέρησις ἔγκειται τοῦ ἰδεῖν. Ἄλλως. Νῆϊς ἀέθλων, ἀντὶ τοῦ ἄπειρος. ἀνεπιστήμων. ἄϊδρις δὲ μᾶλλον εἰπεῖν οἰκειότερον. ὡς γὰρ ἄϊδρις, οὕτω καὶ ὁ νῆϊς παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ εἰδέναι ἐτυμολογεῖται. Νηίσι, ταῖς πύλαις ταῖς πρώταις καὶ τελευταίαις. Νήϊστα, ἔσχατα, κατώτατα. Νηίστην στρατόν, τὸν ἐν ταῖς ναυσί. Νηίτης στόλος, ὁ διὰ τῶν νηῶν. Νηκερδέα βουλὴν θεὸς ἐνέθετο, ὅ ἐστιν ἀσύνετον. κατὰ τοὺς παλαιούς. κέρδος γάρ φασι καὶ ἡ σύνεσις. Νηκερδέα, ἀνωφελῆ. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ κέρδους. Νήκεροι, οἱ μὴ κέρατα ἔχοντες. κεραοὶ δέ, οἱ κέρατα ἔχοντες, καὶ κερασφόροι. Νήκεστον, καὶ ἀνώνυμον, οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. οἱ δὲ κοινοί, ἀνήκεστον καὶ ἀνώνυμον. Νήκεστον, ἀθεράπευτον. Ἡσίοδος. ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη. ὅ ἐστιν ἐβλάβη. Νίκη ἐπαμείβεται ἄνδρας, γνωμικόν ἐστιν. ἐν ᾧ ἄνδρας ὁ ποιητὴς λέγει, ἢ τοὺς ἀνδρείους ἢ ἀγαθοὺς τοὺς πολεμιστάς. Νηκούστησε, παρήκουσεν, ἠμέλησεν οὐκ ἤκουσε. Νηκτά, κολυμβητὰ ἔνυδρα. Νηλεγές, οἰκτρόν, ἀθρήνητον. Νηλεγής, φροντιστής. θρηνητής. Νηλεγέως, ἀνοίκτως. Νηλεγέω, θρηνῶ ἢ δεινῶ. Νηλεῖ χαλκῷ, τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ. Νηλεὲς ἦμαρ, σκληρὰ ἡμέρα. Νηλεής, ὁ σκληρός. ὁ ἀπηνής. ὁ ἀνηλεής. ἀπὸ τοῦ ἔλεος γέγονε. καὶ τοῦ νη στερητικοῦ ἐπιρρήματος. οἱονεὶ ὁ ἐστερημένος τοῦ ἐλεεῖν. τὸ δὲ νηλής, ἀπὸ τοῦ νηλεής γέγονε κατὰ κρᾶσιν, ἀπὸ τοῦ λῶ τὸ θέλω, καὶ τοῦ νη στερητικοῦ. οἱονεί, ὁ μὴ θέλων εἶναι ἐλεήμων ἀλλὰ ἀκαμπὴς καὶ σκληρός. Νηλεῶς, ἀντὶ τοῦ ἀνηλεῶς, καὶ νηλεῶς. Νηλιίω, νηλείω. καὶ κατὰ διάλυσιν καὶ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, νηλιίω, ἀντὶ τοῦ νηλέϊ. τὸ κτητικὸν ἀντὶ γενικῆς ἁπλῶς παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἐν τῷ Τελαμώνιε παῖ. Νηλεῖ, τῷ νηλεεῖ ποιητικῶς. Νηλής, ὁ ἀνηλεής. σκληρός. Νηλιτεῖς, τοὺς ἁμαρτωλούς. ὡς ἀπὸ τοῦ δυσεβής γίνεται δυσεβέες δυσεβεῖς. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νηλήτης, γίνεται νηλιτέες, νηλιτεῖς. παρὰ τὸ νη ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἀλιτεῖν. ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτάνειν τὸ ἀλιτεῖν, διὰ τοῦ ι γράφεται. τὸ δὲ νηλήτης, διὰ τοῦ η, ὅτι αἰολικῶς ἐτράπη τὸ ι, εἰς τὸ η. ἕτεροι δέ, τοὺς ἀναμαρτήτους λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ, καὶ τοῦ ἀλιτεῖν. Νηλιτεῖς εἰσίν, ἢ νηλίτιδες, ἀπὸ εὐθείας βαρυτόνου καθ' ἑτέραν γραφήν. Νηλός, ἔρεον. ἄμνιον λινός. Νήλιπος, ἀνυπόδετος. ἢ μονοχίτων. κατὰ στέρησιν τοῦ νη. ὥσπερ νηνεμία. τὸ δὲ νήλιποι. οἱ ἀνυπόδετοι. συνήρηται ἀπὸ τοῦ νηλίποδες. Νήλωπος, ὁ μὴ ἔχων ἱμάτιον. Νῆμα ἀσκητόν, τὸ ἐπιμεμελημένον. ἔστι δὲ καὶ ἔριον εἰπεῖν ἄσκητον, ὡς ἐκ τοῦ ἤσκειν ἔρια καλὰ καὶ χιτῶνα δὲ διὰ τὸ πλύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα. καὶ λέχος δέ που ἀσκητὸν λέγει Ὅμηρος. νῆμα δὲ γίνεται, παρὰ τὸ νήθω. ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ νῶ. ἐξ οὗ καὶ τὸ νήθω παρῆκται. ὡς ἐκ τοῦ κνῶ τὸ κνήθω. καὶ ἐκ τοῦ μῶ ἤτοι ζητῶ, τὸ μήθω. ὅθεν καὶ ὁ Προμηθεύς. παρ' Ἡσιόδῳ δὲ χρῆσις τοῦ νῶ. Νῆμα, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ νήθω νῆσμα, καὶ νῆμα, ἀλλ' ἔστι νῶ ῥῆμα. ὅπερ σημαίνει, τὸ νήθω. τῇ γάρ τοι νεῖ, νήματ' ἀέρσιπότης ἀράχνης. Νῆμα, ὕδωρ. ὕφασμα. Νημερτές ἐστι, τὸ μὴ ἡμαρτημένον διὰ τὸ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ ἀληθές. Νημερτέστατε, ἤτοι ἀληθέστατε. Νημερτής, ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἁμαρτῶ ἁμαρτής. καὶ μετὰ τοῦ νη στερητικοῦ, νημαρτής, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ε. νημερτής. ὁ ἐστερημένος, τοῦ ἁμαρτεῖν ἢ ὁ μὴ ἁμαρτάνων τοῦ ἀληθοῦς. Νηνεμία, ἡσυχία. γαλήνη. Νηνεμίας παρ' Ὁμήρῳ, σχῆμά ἐστιν ἀττικὸν ἐλλειπτικόν. τὸ γὰρ πλῆρές ἐστι νηνεμίας οὔσης. ἢ ἐν καιρῷ νηνεμίας, ὁποῖά εἰσι καὶ τὸ θέρους καὶ χειμῶνος, καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας. καὶ αὐτὰ γὰρ ὁμοίως ἐλλειπτικῶς προάγεται. Νηνεμούμενον, καθεστάμενον ἐκ ταραχῆς. εὔδιον ἥσυχον. Νήνεμος, ἄνεμον οὐκ ἔχων. Νηνίται, σύγκειται. ἢ νέοι. Νηνιρίζοντα, θρηνοῦντα. λαλοῦντα. Νηὸς ἰούσης, χρήσιμον εἰς νόησιν, τοῦ νηὸς ἰούσης. Νηὸς ὅπλα, πείσματα καὶ σπεῖρα, ἤγουν ὑφάσματα ἐξ ὧν τὰ ἱστία. ἢ σπεῖραι, δι' ὧν καὶ νῆες ἕλκονται. ἢ δι' ὧν οἱ τροχίλοι δεσμοῦνται. ἐρετμὰ καὶ πρότονοι, καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Νηὸς μέρη, ἡ τρόπις. εἶτα φάλκος, τὸ δὲ καθόλου ἐπὶ τὴν πρῶραν προέμβολος. τὸ ἔδαφος τῆς νεώς, κύτος καὶ γαστήρ. καὶ πλευραί. τὸ ἐπάνω δέ, κατάστρωμα. καὶ θρανίος. κῶπαι μέντοι καὶ ἱστοί, καὶ ἱστία. καὶ λέφη τὰ κινοῦντα τὴν ναῦν. τὸ δὲ ἰθῦνον τὴν ναῦν, οἴαξ. καὶ πηδάλιον. ἡ δὲ κεφαλὴ πυκνά, καὶ τὰ ἄκρα αὐτῆς ἄφλαστα λέγεται. τὸ δὲ ἕτερον, πρῶρα. τὰ δὲ ἄκρα τῆς κώπης, τὸ μὲν ἐγχειρίδιον, τὸ δ' ἐμβαπτόμενον τῇ θαλάσσῃ, ταρσοὶ κώπεων καὶ πτερά. τὰ δέ, χοινία, κάλωες, πρότονοι. πείσματα ἀπόγαια. πρυμνήσια. ἄγκυραι. καὶ ἀποβάθρα δέ, καὶ διαβάθρα, ἡ κοινῶς σκάλα. Νηουνόχος,

φύλαξ πλοίου. Νηπεκτίας, ἀκλινίστοις. Νηπέλει, ἀδυνατεῖ. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Νηπενθὲς, οὐ μόνον τὸ ἐστερημένον πένθους, ἀλλὰ καὶ τὸ στερίσκον πένθους, ὅ ἐστιν ἄλυπον. Νηπήιον πεδίον, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ· τὴν δὲ Νήπειαν, Διονύσιος ὁ Μιλήσιος πεδίον τῆς Μυσίας λέγει εἶναι· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν Μυσῶν θυγατέρα Ἰάσου ἔγημεν Ὄλυμπος, Νήπειαν ὄνομα· καὶ κατῴκησεν ἐν τῷ πεδίῳ τούτῳ ὃ νῦν καλεῖται Νηπείας πεδίον· Ἀπολλόδωρος δέ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ. ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν, ἐν ὑπομνήμασι, Νέμεσιν εἶναι τὴν τὸ πεδίον κατέχουσαν· ἔστι δὲ καὶ πόλις καλουμένη Ἀδρήστεια, ἀπὸ τοῦ ἱδρυσαμένου. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, ἑκατέρου μέμνηται τῆς τε πόλεως καὶ τοῦ πεδίου· φησὶ γάρ· ἄστυ τε, καὶ πεδίον Νηπήιον Ἀδρηστείης. Νηπιάζεται, μωραίνεται. Νηπιάζειν, τὸ μὴ εἰδέναι κακοποιεῖν ἢ ἁμαρτάνειν, καὶ ὁ ἀπόστολος· ἀλλὰ τῇ κακίᾳ νηπιάζετε. Νηπιάας ὀχέειν, ἀντὶ τοῦ νηπιοφροσύνας φέρειν· ὀχεῖν μὲν γὰρ τὸ φέρειν τι καὶ βαστάζειν· ὀχεῖσθαι δὲ, τὸ φέρεσθαι καὶ βαστάζεσθαι. Ἄλλως. Νηπιάας ὀχέειν, ἀφροσύνην δηλοῖ· νηπιέη, παιδικὴ ἡλικία ἢ ἀνατροφὴ κατ' ἔλλειψιν· καὶ ἔστι κτητικὸν ἀπὸ τοῦ νήπιος νηπίειος· οὗ θηλυκὸν νηπιείη· καὶ ἀφελώσει τοῦ ι, νηπιέη Ἰωνικῶς. ἰστέον ὅτι οὐ ταὐτὸν νηπιάας ὡς τὸ νηπιάας ὀχέειν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἀφροσύνην δηλοῖ· ἡ δὲ νηπιέη βρέφους ἡλικίαν. Νηπιάζει, μωραίνει. Νηπιάχειν, τὸ νηπιάζειν· μηδὲν νήπιον εἴπῃς, μηδὲν εὔηθες, μηδὲ μειρακιῶδες, μηδὲ ἀνόητον εἴπῃς· ἀπὸ τοῦ μηδὲν, τὰ νήπια παιδία εἰδέναι τι. Νηπιέας λέγει Ὅμηρος, τὰς ἀφροσύνας· φησὶ γὰρ εὐπειθὴς ἡ γνῶσα το νηπιέῃσιν· ἤτοι νηπιέαις φρεσίν· νηπιέη, βρέφους ἡλικίαν δηλοῖ. Νηπιέαις, ἀντὶ τοῦ νηπιότησιν· ἀφροσύναις· ἀσυνεσίαις. ἄλλως δὲ, κατ' ἔλλειψιν λέγεται παρ' Ὁμήρῳ· ἵνα ᾖ τὸ τέλειον νηπιέαις φρεσί. Νηπιέη, ἀλεγεινῇ, Ἰλιάδος ι, ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. Νηπιέῃσι, νεότησι. Νηπία, ἀσθενὴς νεογνή. Νήπιος, ἄφρων· ἀνόητος· παρὰ τὸ ἤπιος· πλεονασμῷ τοῦ ν νήπιος· ὁ παῖς· καὶ προσηνής· καὶ νήπια ποιεῖν· ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν· καὶ τοῦ εἰπεῖν, γέγονε νηέπιος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, νήπιος· ὁ μὴ δυνάμενος λέγειν· καὶ νήβιος, ὁ ἐστερημένος τοῦ βίου. Νήπιος, δηλοῖ ὅτι μὲν ἡλικίαν, ὅτι δὲ ἦθος· νηπίαχος δὲ συνεμφαίνει τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν βρεφικὴν ἰσχὺν, ἥτις ἐστὶ κλαυθμυρισμός. Νήπιος, ὁ ἐν βρεφικῇ ὢν ἡλικίᾳ· καὶ ὁ ἔχων γνῶσιν βρέφους, κἂν ᾖ γέρων· ἀεὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐπὶ τοῖς μὴ κατὰ βαθεῖαν σύνεσιν γινομένοις· καὶ ἐπὶ προσώπου, οὐκ εὖ τοῦ φρονεῖν ἔχοντος. Νήπιχοι, νήπιοι· ἀνόητοι· μάταιοι· νεογνοί. Νήποδες, ἰχθύες. Νηποινὶ, ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. Νήποις, ἢ νήποδας αὐτοπόδετοις. Νηπικοπάτην, νήφειν ποιοῦσαν. Νηπαυθὲς, ἄπαυστον. Νηπύτια, βοητά· κῆρυξ μικρόφωνος. Νηπύτιος οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὁ μὴ φρονῶν, ἀλλ' ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι καὶ πυκνότητος, ἤγουν φρονήσεως· τολμήσει δ' ἄν τις εἰπεῖν ἐνταῦθα συγκεκόφθαι καὶ τὸ νήπιον, ὅτε ἐπὶ ἄφρονος λέγεται. ἀντιτίθησι δὲ ὁ κωμικὸς τῷ νηπυτίῳ, τὸν τρίβωνα· ὅ ἐστιν ἐντριβὴς περὶ πράγματα· ὃν ἄλλοι φασὶ καὶ τριβακόν. Νηπύτιος κατ' ἔλλειψιν τοῦ νη, ὁ ἐστερημένος τοῦ πεπνῦσθαι· νηπύτιος ἀντὶ τοῦ νήπιος. Νηρέα, μαράθου θάμνος. Νηρεὺς, μυθικῶς μέν ἐστι δαίμων θαλάσσιος· οὗ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς αἱ Νηρηΐδες· ἀλληγορικῶς δὲ, Νηρεὺς ὁ θαλάσσιος, παρὰ τὸ νήχω. Νηρῆς, κατὰ συναίρεσιν, ἐκ τοῦ νηρηῒς ὥσπερ καὶ τὸ χρυσηῒς χρυσῆς· καὶ βρυσηῒς, βρυσῆς. Νηρῇδες, θαλάσσιαι δαίμονες, ἔχει τὸ ι· ἀπὸ γὰρ τοῦ νηρηΐδες, ὡς βρυσηΐδες, καὶ χρυσηΐδες· νηρῇδες, καδμῇδες. Νηρηΐδες, πᾶσαι αἱ τοῦ Νηρέως θυγατέρες· παραδέδοται δὲ ἄλλως, ὅτι ἐν ὑπομνήματι Βακχυλίδου τοῦ λυρικοῦ, διαφορὰ Νηρεΐδων φέρεται· καὶ Νηρέως θυγατέρων, οὕτως· εἰσὶν οἵ φασι διαφέρειν τὰς Νηρεΐδας, τῶν τοῦ Νηρέως θυγατέρων· καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτοῦ θυγατέρας νομίζεσθαι· τὰς δὲ, ἐξ ἄλλων· κοινότερον Νηρεΐδας καλεῖσθαι· πιθανὸν οὖν τὰς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς Δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, Νηρέως θυγατέρας λέγεσθαι· Νηρεΐδας δὲ τὰς συνεισάκτους· καὶ ὅρα ἐν τούτοις τὸ Νηρεΐδας κοινὸν ὂν, ἢ καὶ ἀττικόν· τὸ γὰρ νηρηΐδας, ἰωνικώτερον· ἐκ τῆς νηρῆος γενικῆς. Νηρίδας, τὰς κοίλας πέτρας. Νηρίθμοις, ἀναριθμήτοις. Νήρικον, φασί τινες λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ὕστερον Λευκάδα· ἣν καὶ ὁ γεωγράφος ἀκτὴν ἠπείρου λέγει τῶν Καρναίων οὖσαν, ὡς καὶ Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος καὶ χερρόνησόν φησι ποτὲ εἶναι, ἧς μέρος καὶ ὁ Νήρικος· διορυξάντων δὲ ὕστερον τοῦ κατὰ τὴν χερρόνησον ταύτην ἰσθμοῦ Κορινθίων διακοψάντων, ἐγένετο φησὶ ποτὲ νῆσος ἡ Λευκὰς, ἀπὸ Λευκαδίου κληθεῖσα υἱοῦ, Ἰκαρίου πατρὸς Πηνελόπης· ὅτι δὲ Νήρικόν φασί τινες λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ὕστερον Λευκάδα ἣ καὶ ἤπειρος ἐλέγετο ἡ περαία τῆς Ἰθάκης καὶ τῆς ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεῖ Κεφαλληνίας, ὡμολόγηται. Νήρικος, πόλις ἠπείρου. Νηρίτη, σεμνή. Νηρὶς, πόλις Μεσσήνης. Νηρίτοι, μεγάλοι. Νηρίτης, ὁ θαλάσσιος κοχλίας· οὐκ ἔστι δὲ παρὰ τὸ Νηρεύς· ὤφειλε γὰρ γράφεσθαι διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπαρνεὺς, ἀπαρνείτης· ὁ δὲ Τεχνικὸς λέγει, ἀπὸ τοῦ νηρηῒς ἐστι. Νήριτον, ὄρος Ἰθάκης· ἐπιφανές· ᾧ τινι παράκειται Νήϊον ὄρος· οὗ τὰ τῶν νεῶν ἐξέδιον πείσματα, ὡς εἶναι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον, μέρος τοῦ Νηρίτου τὸ Νήϊον. Νήριτον, τὸ πολὺ καὶ ἀνάριθμον· Ἀπολλώνιος· νήριτος ὀδμὴ, ἤγουν πολλή. Νηριτόμυθα, ὑπὸ τῷ γήρᾳ πεπτωκώς· ᾧ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μύθοις. Νήριτος, ὁ νηρίτης· ὅ ἐστι κογχύλιον κοχλιῶδες ποικίλον. Νήριτος ὕλη, Ἡσίοδος· μεγάλη πρὸς ἣν οὐδεὶς φιλονεικήσειε διὰ τὸ πλῆθος. Νηρὸν ὕδωρ, μηδαμῶς ἀλλὰ πρόσφατον· ἀκραιφνές. Νηρὸς, Λυκόφρων· ἐν χθονὸς νηροῖς μυχοῖς· τοῖς κοίλοις, ἢ τοῖς καθύγροις. Νηρὸν, τὸ ταπεινόν. Νῆς, τὸ ἐνῆς ὅπερ ἐστὶν εἰς τρίτην· Δωριεῖς δὲ νῆς λέγουσι. Νῆσαι πυρὰν λέγουσιν, οὐ συναγαγεῖν· οὐδὲ σωρεῦσαι. Νησαίη λίθος· ἔνιοι τὴν σάρδιον, διὰ τὸ ἐν Σάρδεσι γίνεσθαι· οἱ δὲ, σμάραγδον. Νησαίας ἵπποις· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς, καὶ τῆς Βακτριανῆς, τόπος ἐστὶ κατὰ στηγδνα· ὅπερ Ἑλλάδι γλώσσῃ νῆσος· ἐνταῦθα, ἵπποι διάφοροι γίνονται νησίγδαι ἐν νυκτὶ ἀποδιδόασι μάστισμά τι ποιόν. Νήσαντες, ἀντὶ τοῦ κλώσαντες· καὶ νήσαντες, ἀντὶ τοῦ συνάξαντες. Νήσαντο λίνῳ μοῖραι, ἤγουν ἐπέκλωσαν· λίνον δὲ μοιρῶν συμβολικῶς, τὰς τῶν πραγμάτων στροφὰς καὶ τὰ ἐν βίῳ ὑφαινόμενα λέγει ὁ ποιητής. Νῆσις, ἡ κλῶσις· καὶ ἡ σώρευσις. Νῆσοι, τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης. Νησόμεθα, κορεσθησόμεθα. Νῆσον δράκοντος, τὴν Σαλαμῖνα λέγει ὁ Λυκόφρων· τὴν γὰρ Σαλαμῖνα, πρώην δράκων κατεῖχεν· ἢ θηρίον, ἢ κύριον ὄνομα βασιλέως· ἢ ἀστὸς· κατά τινας ἐκ Θηβῶν ἐλθών· Κυχρεὺς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος υἱὸς ὥς ἔφη Εὐφορίων, ἀνεῖλε τὸν δράκοντα· καὶ

τὴν τῆς σαλαμῖνος βασιλείαν κατέχει· οὕτω γοῦν τὴν σαλαμῖνα δράκοντος εἴρηκε νῆσον· Νῆσος, νεοττός· Νῆσος, γῆ περιτειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης πανταχόθεν· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, ἥτις καὶ αὐτὴ διαπαντὸς ἐπὶ τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται· Νῆσος γιγάντων, ὁ μὲν καισαρεὺς προκόπιος, τὴν δαμασκόν φησι διὸς τρόπαιον κατὰ γιγάντων· ἕτεροι δὲ τὴν σικελίαν· ὅπου καὶ τὸν τυφῶνα κεραυνοῖ, ὡς ἡσίοδος· φλὸξ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος, οὔρεος ἐν βήσσῃσιν αἰτνῆς παιπαλοέσσης· ἕτεροι δὲ γιγάντων νήσους, τοὺς πιθήκους ἤκουσαν, οἵ εἰσι περὶ τὴν ἰταλίαν· μέμνηται δὲ αὐτῶν αἰσχίων ἐν ἑβδόμῳ ἐφεσιδος· ταύτας τὰς νήσους ᾤκουν πρότερον οἱ γίγαντες· ὕστερον δὲ ὁ ζεὺς χειρωσάμενος αὐτοὺς, ἐπέθηκεν αὐτοῖς τὰς νήσους· καὶ ἐκεῖ κατῴκισε πιθήκοις ὅτι μίμοις, τοὺς καὶ σατύροις καὶ ἀρκοβιζανοὺς, πρὸς ἀτιμίαν καὶ αἰσχύνην τῶν γιγάντων· Νῆσος, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ· ὁ μέλλων νήσω· ἐξ αὐτοῦ γέγονε νῆσος· Νῆσσα, ᾠκείωται τῷ ποσειδῶνι· οὕτω καὶ ἄλλα τῶν ὀρνέων ἄλλοις θεοῖς, διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους συγγένειαν· ἢ καθὸ τὴν τῆς κλήσεως ταυτότητα· ἢ καθὸ ἐνεργείας ταυτότητα· οἷον νῆσσα ποσειδῶνι· ὑγρὰ μὲν οὐσία ὁ ποσειδῶν· καὶ ἡ νῆσσα δὲ παρὰ τὸ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ ἐτυμολογεῖται· ἐξ οὗ καὶ τὸ νήχω καὶ ἡ ναῦς, καὶ ὁ νηρεύς· Νῆσσα, τὸ νησσάριον· ὡς παρὰ τὸ δόξω, δόξα, καὶ ἅγω ἄξω· ἅμαξα, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νέω τὸ κολυμβῶ, νῆσα· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου, νῆσσα· νίσσα δὲ, πόλις καὶ τόπος· Νηστεία ἐστὶ, ψυχῆς ἀγαθὸν φυλακτήριον· σώματος σύνοικος ἀσφαλής· Νηστεία ἐστὶν, οἴκου αὔξησις· ὑγείας μήτηρ· νεότητος παιδαγωγός· κόσμος πρεσβύταις· ἀκμαζόντων χαλινός· συζυγίας φυλακτήριον· παρθενίας τροφή· Νηστεία ἐστὶ, τοῦ κακοῦ ἀλλοτρίωσις· ἐγκράτεια γλώσσης· θυμοῦ ἀποχή· ἐπιθυμιῶν χωρισμός· καταλαλιᾶς ψεύδους· ἐπιορκίας· Νηστείρα, ἡ μή ποτε στερομένη τροφῆς· Νήστης, βάρβαρον· τὸ δὲ ἀρχαῖον, διὰ τοῦ ι· Νῆστις, οὐ μόνον ὁ ἄγευστος σίτου, ἀλλὰ καὶ ἔντερον, μεταξὺ κοιλίας καὶ στομάχου καθωμίληται· Νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ παρ' ὁμήρω ἐν α τῆς ὀδυσσείας, ἐπάγει ἀκατάλληλον εὐθεῖαν· νῆσος δενδρήεσσα· καὶ ὤφειλε μὲν εἰπεῖν νήσω δενδρηέσσῃ· Νήσῳ δ' ἐν κραναῇ· ἄδηλον δέ φασιν εἴτε κύριον τῆς νήσου τὸ ὄνομα, διὰ τὸ κρανθῆναι, ἤτοι τελεσθῆναι ἐπ' αὐτῆς τὸν γάμον· εἴτε τραχεῖα ἐπιθετικῶς εἴρηται· τινὲς δὲ νοοῦσι τὰ κύθηρα νῆσον ἀφροδίτης ἱεράν· οἱ δὲ τὴν λεγομένην νῆσον ἑλένην, πρὸς τῇ ἀττικῇ οὖσαν ἐγγυτάτω τῆς κέω κατὰ τὸν γεωγράφον· Νήτεα, ἀνήνυτα· Νήτην, μάτην· Νήτη, ἡ τῆς λύρας χορδή· Νητρία, χώρα· γράφεται διὰ τοῦ ι· Νητὸς χυτὸς, ὁ σεσωρευμένος· παρὰ τὸ νῶ νήσω ἐξ οὗ ἐπενήνεον· καὶ παρὰ ἡσιόδῳ λέγεται νήθω· Νητὸς, ἔχαρος· ἢ πολὺς· σεσωρευμένος· Νητρεκῶς, ἀληθῶς, παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον καὶ τοῦ τρέμω τὸ φοβοῦμαι· οἱ γὰρ τἀληθῆ λέγοντες, οὐ δεδοίκασι κατὰ γνῶσιν ὡς οἱ ψευδόμενοι· Νήτια, παρὰ τὸ νήχεσθαι, ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῶον· Νήτιον, πλήρες· μεστόν· Ναῦς, ἀντὶ τοῦ ναῦν λέγουσι δωριεῖς· νῆας οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ τὰς ναῦς· Νήϋγμον, τὸ ἄφωνον· τὸ ἐστερημένον αὐτμῆς· ὅ ἐστι φωνῆς· Νηῦς, ἡ ναῦς διὰ τοῦ η· παρὰ τὸ νέω τὸ νήχω· νηῦς· διὰ τοῦ α ναῦς, παρὰ δωριεῦσι· χρῆται οὖν ὁ ποιητὴς, ταύταις ταῖς φωναῖς· νηυσὶ, ναυσὶ, νέεσσι· νήεσσιν· οἱ αἰολεῖς, νάεσσι· τί οὖν ὅμηρος οὐκ οἶδε τὴν ναυσὶ φωνὴν, ναί· ἀλλ' ἐν συνθέσει, ναυσίθοος· ναυσίκλυτος· Νηφάλια ξύλα, τὰ μὴ ἀμπέλινα· ἢ συκάμινα· ἢ σύκινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνίσσοι λέγονται· Νηφάλια, νήφοντες· μὴ πεπωκότες ἢ θύματα καὶ βωμοὶ, ἐφ' ὧν οἶνος οὐ σπένδεται· ἢ σοφοί· Νηφάλεος, ἄγρυπνος· διορατικός· ζέων τῷ πνεύματι· ὁ ἀπόστολος· νηφάλεον· σώφρονα· κόσμιον· Νηφαλισμὸς, ἡ προσοχή· Νηφαλισμένον, ὕδατι οὐκ οἴνῳ ἡγνισμένον· Νηφάλιός ἐστιν, ὁ ἀεὶ νήφων καὶ σύνεσιν ἔχων τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον· Νήφει τις, ὅταν ἐκτὸς μέθης ᾖ· σωφρονεῖ, ὅταν ἐκτὸς μανίας ᾖ· γρηγορεῖ, ὅταν ἐκτὸς ὕπνου ᾖ· ἀφ' οὗ νηφάλιος καὶ νηφάλεος τὸ αὐτό· ἀνανήφειν, τὸ ἀπὸ μέθης ἀναλαμβάνειν τινὰ τὴν ἑαυτοῦ αἴσθησιν· Νήφει, γρηγορεῖ· νήφει δὲ ἀντὶ τοῦ βρέχει, δίφθογγον· νίφει δὲ ἀντὶ τοῦ χιονίζει, ι· ἐξ οὗ καὶ νιφάς· καὶ νιφετὸς, ἡ χιών· Νήχεσθαι, νεῖν· κολυμβᾶν· δύεσθαι· περὶ κολυμβητοῦ καὶ κυβερνητοῦ ἐρεῖς· εἶτα νήκτης· δύτης· βύθιος· κολυμβητής· ὕφαλος· ὕφυδρος· ἐπιπελαζόμενος· ἐπινηχόμενος· Νήχεσθαι, παρὰ τὴν νῆσσαν γίνεται, ὡς παρ' ἡμῖν καὶ τὸ κολυμβᾶν παρὰ τὴν κολυμβίδα· ὀρνέων δὲ ὀνόματα· καὶ ἄμφω ἐν τοῖς ἀθηναίου δηλοῦται· Νήχυτος, πολύχυτος· Νήχυτον ὕδωρ, τὸ πολύχυτον· τὸ γὰρ νη καὶ στέρησιν σημαίνει καὶ ἐπίτασιν· καὶ ἀχύετον ὕδωρ, τὸ πολὺ κατὰ ἴωνας καὶ σικελιώτας· διονύσιος· ἀγαζομέναις ἵνα λύσαιμ' ἀχύετον ἧκα βαλοῦσα· Νήχομαι, τὸ κολυμβῶ· νήχεται δὲ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἐγκυβιστῇ τοῖς ὕδασι· νήχεται ὁ ἰχθὺς καὶ ἡ ἐπινήχεται ἐπιπολάζων εἰς ἐπιφάνειαν·

Ν ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι·

Ἴβα χιόνα· καὶ κρήνην· Νιβάδες, αἱ τοὺς λόφους ἔχουσαι αἶγες· Νιβατισμὸς, εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς· Νιγλαρεύων, τερετίζων· Νίζω, σημαίνει τὸ νίπτω· καὶ καθαίρω· νίπτω· νίζω· οἱ αἰολεῖς τὰ εἰς πτω ῥήματα, εἰς δύο σσ μεταβάλλουσιν· οἷον νίπτω· νίσσω· παραυτίνων δὲ φωνή, γίνεται νίζω· Νιίδες, παίδων αἰδοῖα·

Νίκαθρον, ἔπαθλον, ἐπινίκιον· Νικᾷ, κρατεῖ· λικμᾷ· Νίκαια, πόλις ἐστὶ τῆς λοκρίδος τῆς ἐπιθαλαττίδος· Νικάνωρ, ἥρως, ὃν καὶ τιμῶσί τινες· Νικατῆρες, οἱ ἀκμαιότατοι ἐν ταῖς τάξεσι· Νικέστρον, νικητήριον· Νίκη, παρὰ τὸ ἐνδοτικὴ, καὶ τοῦ εἴκω τὸ ὑποχωρῶ, γέγονεν ἐνείκη· καὶ ἀποβολῇ τῶν δύο εε· τοῦ τε ἐν ἀρχῇ καὶ τοῦ μέσου· καὶ κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι εἰς ἓν δηλονότι μακρὸν, νίκη· οἷον ἡ ἐνὶ ὑποχωροῦσα· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει· ἑτεραλκέα νίκην· ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τοῦ εἴκω· γέγονε νίκη κατ' ἔκθλιψιν τοῦ ε· ἡ μηδενὶ ὑποχωροῦσα· ἀλλ' ἀντίκειται αὐτοῖς, καὶ ἡ ἀποβολὴ, καὶ ἡ γραφή· ἡ γραφὴ μὲν· ὅτι νίκη διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ ὤφειλε γράφεσθαι διὰ τῆς ει διφθόγγου· ἡ ἀποβολὴ δὲ, ὅτι οὐδέ ποτε τὸ νη ἐπίρρημα, ἀποβάλλει τὸ η· οἷον νήδυμος· Νίκη, παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνίκα· Νίκη ἐστὶ, δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν· Νικήρατος· νικίας· νικήτης, νικήτας ὀνόματα κύρια· Νίκης πείρατα, ἀντὶ τοῦ νίκη· τὸ τέλος δηλαδὴ τῶν ἀγωνιζομένων· Νικήσει, καὶ τὸ κρείσσων δείκνυται ἐκ παραλλήλου ταυτὸν νοοῦσι, κεῖνται πολλαχοῦ παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἐν ἰλιάδι· τὸ κρείσσων γὰρ βασιλεὺς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηι, ἀντὶ τοῦ νικητὴς ἐκείνου δείκνυται·

Νικᾶσθαι, ἐπέχεσθαι. Νικητήριον, ἔπαθλον. Νικόδημος, κυρίως ἑρμηνεύεται, ὁ κατὰ διάνοιαν ἐῤῥωμένος εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ χριστοῦ. τὴν δὲ τῆς πράξεως τῆς ἐντελοῦς φιλοτιμίαν, φειδοῖ τῆς σαρκὸς ὡς δειλὸς παραιτούμενος. καὶ ὁ θεολόγος. καὶ νικόδημος ἦν, ὁ νυκτέρινος θεοσεβὴς, μύροις αὐτὸν ἀλείφων. Νίκος, διαφθορά. Νικόστρατος, εἶδος ἀμπέλου. Νικόλαος, κύριον. Νικύρτας, δουλέκδουλος. Νικῶ, τὸ περιγίνομαι, ἀφ' οὗ νίκη. Νικῷεν, εὐκτικόν. ὡς ἀπὸ τοῦ στίγη, στιγῶ, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ νίκη, νικῶ. καὶ τὸ εὐκτικὸν, νικῷεν. καὶ νικῴη. νικῶ νικᾶς. ἡ μετοχὴ, ὁ νικῶν, τοῦ νικῶντος. τὸ εὐκτικὸν, νικῷμι. τὸ τρίτον, νικῷ, πλεονασμῷ τοῦ ι ἀττικῶς. νικώη. καὶ ἐξ αὐτοῦ, νικῷ. καὶ νικώης. Νικώλαος, ὁ σκώληξ. ὁ μὴ ἔχων ὀστοῦν. Νικωνία, πόλις ἐν τῷ πόντῳ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ἴστρου. Νικῶ, προτιμῶμαι, ἀνταγωνίζομαι, περιγίνομαι, ὑπερβάλλω, ὑπερβαίνω, ὑπερακοντίζω, ἐξαίρω, αἱρῶ, κρατῶ, παρευδοκιμῶ, κλίνω, καταγωνίζομαι. Νικωχις, πόλις. Νιμμθρὸς, ἡ κάθαρσις. Νίμμα, κάθαρμα. Νίμμα, ὁ πολὺς λέγει, ἡμεῖς δὲ ἀπόνιπτρον λεγόμενον, ὡς ἀριστοφάνης καὶ οἱ ἀμφ' αὐτόν. Νίμματα, λουτρὰ, πλύμματα. Νὶν, ἀντὶ τοῦ αὐτὰ παρὰ σοφοκλεῖ. δωριεῖς αὐτὶ τοῦ αὐτὸν λέγουσι. Νιόβην, οἱ μὲν ταντάλου, οἱ δὲ πέλοπος καταλέγουσι. καὶ γυναῖκα μὲν τινὲς ζήθου φασὶν, οἱ δὲ ἀμφίονος. ἕτεροι δὲ ἀλαλκομενέως. καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐτῆς, κατὰ μὲν τινας ἐν λυδίᾳ, κατὰ δέ τινας ἐν θήβαις γενέσθαι φασί. σοφοκλῆς δὲ τοὺς μὲν παῖδας αὐτῆς ἐν θήβαις ἀπολέσθαι φησίν. αὐτὴν δὲ εἰς λυδίαν ἐλθεῖν. ὁ δὲ τῶν παίδων αὐτῆς ἀριθμὸς ὁμήρῳ μὲν κατὰ ἑξάδα μετρεῖται θυγατέρων. καὶ ἑξάδα υἱῶν προστεθεισῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν θηλειῶν, ἢ ἀποικῶς ὡς ὁμήρῳ ἔδοξεν. ἢ καὶ σπουδαία τιθεμένης τῆς ποιήσεως. ἐπεὶ προπαθέστερον ἡ μήτηρ εἶχεν αὐταῖς. εὐριπίδης δὲ θυγατέρας ἑπτὰ νιόβης ἱστορεῖ. τῶν δὲ ἔτι νεωτέρων οἱ μὲν τεσσαρεσκαίδεκα τοὺς παῖδας εἶπον. οἱ δὲ εἴκοσι. δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς νιόβης θάνατος ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι. ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. ὅθεν ἀπόλλωνι καὶ ἀρτέμιδι ἀνατίθεται, οἳ τοῦ τοιούτου θανάτου εἰσὶν αἴτιοι τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκοντας. Νίναια, πόλις αἰνητρῶν. ἐν τῇ μετογαίᾳ. ὁ πολίτης νιναῖος. ἢ νιναιεύς. Νινδὶ, πόλις. Νινόη, ἡ ἐν καρίᾳ ἀφροδισιάς. Νίνητος, ἀνόητος. οἱ δὲ, νίνηκλος. ἢ νινιαστὴς, καὶ νινίατος, νόμος παιδαριώδης, καὶ φρύγιον μέλος. Νίννον, τὸν καβάλλην ἵππον. Νίζω, τὸ δὲ ὑγροῦ καθαίρω. Νιρεὺς τρεῖς νῆας ἡγεσάμενος. ἤγουν ἀπὸ τῆς νήσου σύμης. γέγονε δὲ υἱὸς τῆς ἀγλαΐας καὶ χαρόπου. ὅρα δὲ ὅπως καὶ οἱ γονεῖς ὁμώνυμοι τὸν νιρέα πρὸς ὡραϊσμὸν ὀνομάζονται. μήτηρ μὲν γὰρ ἡ ἀγλαΐα. χάροπος δὲ βαρυτόνως, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου ὁ πατήρ. ἡ μὲν ἀγλαΐζουσα, ὁ δὲ χαρίεις, ὡς ἡ κλῆσις ὑπεμφαίνει. Νίρνος, φθείρ. ἀχαιοί. ἢ νίρμος. Νίρον, μέγα. Νίσα, ἔστι μὲν καὶ μεγαρική. ἡ δὲ ἐν βοιωτίᾳ διονύσου ἱερὸν εἶχεν ἐπιφανές. ἔστι δὲ καὶ παρώνυμος νίσῳ τινὶ ἥρωϊ. ἡ δὲ μεγαρικὴ καὶ νισαία ἐλέγετο τῆς μεγαρίδος οὖσα ἐπίνειον, ἀπὸ νίσου κληθεῖσα υἱοῦ πανδίονος. οἱ δὲ μεθ' ὅμηρόν φασιν, ὅτι νίσα οὐδαμοῦ φαίνεται βοιωτίας. διὸ καὶ γράφουσί τινες, ἴσου δὲ ζαθέην ἀνθηδόνα τε. ἄλλοι νῦσαν δὲ ζαθέην. κώμη δὲ ἐστιν ἑλικῶνος ἡ τοιαύτη νῦσα. Νίσα, ὄρος καὶ πόλις, ἐν ἐρυθρᾷ κειμένη. Νισαῖοι ἵπποι, ἀπὸ τῆς νισαίας. ἄριστοι καὶ μέγιστοι ἦσαν. οἷς ἐχρῶντο οἱ βασιλεῖς, καὶ ἐξ ἀρμενίας ἦσαν. οἱ δέ φασιν, ἀπὸ μηδείας. Νίσαιον, τόπος περσίδος. ἔνθα ἵπποι ὤκιστοι γίνονται. νισαῖοι λεγόμενοι. Νισαῖος ἵππος, ὁ ἐστι ξανθός. ἡ γὰρ νίσα, πάσας τὰς ἵππους ξανθὰς ἔχει. Νισυὶ, ὁ ἀρτεμίσιος μὴν, καὶ ἰλίου πόλις. Νίσεται, ἤγουν πορεύεται. ἐκ τοῦ νίω νίσω μέλλοντος γίνεται νίσομαι ἐνεστώς. παραγωγικὸς, ἐνισσόμην. ἐνίσσου ἐτ. Νίσιβις, νισίβεως, ὄνομα πόλεως. ὁ πολίτης νισιβηνός. Νίσσομαι, εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράφεται, τῆς ἀναλογίας ἐστὶ τῶν δὲ διὰ σσ καὶ τῶν τριῶν. εἰ δὲ ἐν ἑνὶ σ, ἔστι μὲν χρόνου μέλλοντος. ἄδηλος δὲ ὁ ἐνεστὼς αὐτοῦ. εἴτε ὁ γνώριμος νίσσω εἴτε καὶ ὁ μὴ γνωστός. νίω, ὡς τίω. ὅπως δ' ἂν ἔχοι, οὐχ ὁ κατάλογος διὰ γράφων αὐτοῦ δέ· ὅτι δὲ τοῦ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται ἡ τῆς νίσσεσθαι ἄρχουσα, ἐν διαφόροις κατά τινας. ὡς ἀπὸ τοῦ νέω τὸ πορεύομαι κατὰ τὸ θέω θείω. βέω βείω. ὡς τὸ, ἐς ὀρχομενὸν πωλήσεσθαι. Νίσυρος, νῆσος μία τῶν κυκλάδων ἡ καὶ πορφυρίς. ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. Νισσόμενος, στρεφόμενος. Νίσσεσθαι, προπαροξύτονον δοκεῖ. καθὰ καὶ τὸ λίσσεσθαι. ἦν γὰρ κατά τινας ἀπὸ τοῦ νέω νῶ, εἶχεν ἂν διὰ διφθόγγου τὴν ἄρχουσαν. εἰ μὴ ἄρα ὁ ῥηματικὸς χαρακτὴρ εἰς τοῦ το ἐκώλυεν. ὁ τῶν λίσσω, πτίσσω. καὶ τῶν ὁμοίων. Νιτάριον καὶ βάτιον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, σύμμαχός φησι νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ἐνδιαζόμενος. ἄλλως ἀπαχοῦ καὶ βάτιος. καὶ τὰς μικρὰς δὲ θηλείας, βατύλους ἔλεγον. καὶ θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι βατύλη. τινὲς δὲ νιτάριον καὶ βάτιον, εἴδη φυτῶν. βέλτιον οὖν εἰπεῖν ἀριστοφάνης, ὅτι ὡς αὐτὴ μετεῖχε. δίδυμος δέ φησιν, ὑποκορίσματα πρὸς γυναῖκας. νιτάριον δὲ νεόττιον, οἱονεὶ κοράσιον. ἄλλως. φιλοφρονητικὴ ἡ προσφώνησις. βάταλον δὲ τὴν ἕδραν παρὸ καὶ τὸ βάτιον. ἢ δύναται βάτιν, αὐτὶ τοῦ τρυφερὸν καὶ μαλακὸν οἷος ὁ βάτος τὸ ἰχθύδιον. Νιτήριον, ἀκρωτήριον. Νετρία τόπος. Νίτρον, σαπώνιον ἢ εἶδος ἰατρικὸν παρὰ τὸ νίζω, νίτρον. ὡς μάσσω μάκτρον. πλήσσω πλῆκτρον, φέρω φέρετρον. Νίτρον, τοῦτο αἰολεῖς μὲν ἂν εἴποιεν. ὡς παρ' οὖν καὶ ἡ σαπφὼ διὰ τοῦ ν. ἀθηναῖοι δὲ διὰ τοῦ λ, λίτρον. Νιφάδες χιόνος ἐντελῶς ἔχει. Νίφαργον, νιφάδι λελευκασμένον. Νιφὰς, ἡ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόῤῥοια. νιφάδες δὲ ὡς ἐπίπαν ἔραζε. τὰς γὰρ ψεκάδας ψιάδας φησί. γὰρ αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε. Νιφάτης, ὄρος ἀρμενίας. Νίφει, ἀντὶ τοῦ νιφετῷ, χιονίζει. ἀφ' οὗ νιφετὸς, ὅταν χιὼν σφοδρὰ καὶ ἀθρόα καταφέρηται. Νιφετὸς, λέγεται ὁ καθόλου χειμών. νιφὰς δὲ τὸ μέρος, καὶ ὄμβρος. καὶ ὑετός. καὶ ψεκάς. καὶ ὄρος νιφοστιβὲς, καὶ χιονόβλητον. Νιφοβόλα, μέλη τινὰ ὡς μελέχησα τὸ ἀριστοφάνους ἐν ὄρνισιν, ὡς ἀπὸ τῆς νιφοβόλας ἀοιδείας. Νιφοβόλον, ὑψηλόν. Νιφοβόλοις, ξενίοις. Νίψα, πόλις θράκης. παρὰ ἡροδότῳ. Νίψαι, ἤγουν ἔπλυναι.

ΤΟ Ν, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο

Νόαι, πόλις σικελίας. ὁ πολίτης νοαῖος. Νόα, πηγή. λάκωνες. Νοαμας, ἀντὶ τοῦ νόημα. αἰολεῖς λέγουσι. τρέπουσι γὰρ τὸ η εἰς α. οἷον ἔκαβην, ἑκάβαν. πύλην πύλαν. ἠὼς, αὼς. Νοαρέως, νουνεχόντως. Νόει, συλλογίζου. σκόπει. Νοερὸν, ἀσωματικόν. ἄϋλον. ἢ τὸ τὰ νοητὰ ὁρῶν. ἢ πᾶν διὰ τοῦ νοῦ νοούμενον. ἢ τὸ διαφυλάττον τὰς περιγενομένας αἰσθήσεις

σας. ἢ τὸ μὴ ὁρώμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἐν ἄλλα ξ καθ' χρηστικῶς. Νόες, οἱ ἄγγελοι. καὶ οἱ λογισμοί.
ἔτι κακῶς λέγουσι καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ φιλόσοφοι τὸν νόα, αἰτιατικὴν τῶν ἑνικῶν. καὶ οἱ νόες εὐθεῖαι τῶν πληθυντι
κῶν, καὶ αἰτιατικὴν τοὺς νόας. δέον γὰρ τὸν νοῦν λέγειν. καὶ οἱ νοῖ. ἀπὸ γὰρ συναιρέσεώς ἐστι, καὶ δεῖ πρὸς τὸ ἐντελὲς κλίνε
ται καὶ τὸ συνῃρημένον. ἔστι γὰρ νόος νοῦς, νόον, νοῦν. Νοεῦσας, νοήσας. Νόημα, σύνεσις. Νοεῦντες, νοοῦντες αἰολι
κῶς. Νόημι. τὸ νῶ. καὶ φίλημι, τὸ φιλῶ. τὰ εἰς ω λήγοντα περισπώμενον τῆς πρώτης συζυγίας ῥήματα, εἰς μι προφέρου
σιν αἰολεῖς. Νοήμων, συνετός. ἔμπειρος γνωστικός. Νοήσει, ἐνθυμεῖται. Νόησεν, ἐφράσθη. Νόησις, ἡ πρώτη τοῦ
νοῦ κίνησις. παρὰ τὸ νέω, τὸ πορεύομαι. οὐδὲν γὰρ ταχύτερον τοῦ νόος. Νόησίς ἐστιν, ἐνέργεια ψυχῆς περὶ τὰ νοητά.
Νοητά εἰσι, τὰ μὴ σωματικῶς ἀλλὰ καθ' νοῦν γνωριζόμενα χωρὶς σωματικῶν ὀφθαλμῶν. καὶ τὰ μὴ ὁρώμενα. Νοητὸν
ἐστι, τὸ ἐν τῷ νοερῷ ὑπεισελθὸν, καὶ νοούμενον. Νοθεία, ἡ λαθραία γυνὴ. ἡ πορνεία. καὶ τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρώων
διδόμενα, οὕτω καλεῖται. ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. οὕτω λυσίας καὶ ἰσαῖος καὶ ἀριστοφάνης, καὶ ὑπερίδης, καὶ δη
μοσθένης, ἐν τῷ καθ' ἀριστοκράτους. Νοθεύω, τὸ κιβδηλεύω. Νοθογενῆ τα, πορνογενῆ τα. οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ' ἀπὸ
πόρνης, ἢ φίλης, ἢ δούλης, ἢ παλακῆς ἀλλότριοι. ἢ δυσγενεῖς. ἢ ψευδεῖς. Νοθεύει, ἀπαλλοτριοῖ. ἀπατᾷ, κολακεύει.
Νοθοῖ, φοβεῖται. ἀγριαίνει. νουθετεῖ. Νόθος, ὁ μὴ γνήσιος υἱός. παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω γίνεται νότος.
καὶ καθ' ἀποβολὴν τοῦ ο καὶ τροπὴν τοῦ τ εἰς θ νόθος. ὁ μὴ ὢν γνήσιος υἱὸς, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος. αἱ γὰρ παιδοποιΐαι πα
ρὰ τῷ ποιητῇ τετραχῶς λέγονται. γνήσιος, νόθος. σκότιος. καὶ παρθένιος. γνήσιος ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόθος, ὁ ἐκ παλ
λακίδος. σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως. παρθένιος, ὁ ἐκ τῆς παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. Νόθως, ψευδῶς.
Νοΐδιον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, λεπτῶν καὶ μεμερισμένων. οὐ γὰρ ὑποκορισμὸν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς διανόημα τοῦ παρὰ γαστὴν. ἀπὸ
τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ αἱ ναὶ τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ ὀνειδισμὸν. καὶ λοιδορίαν, ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης κακῶς.
Ναΐδιον, καὶ βοΐδιον, ἀρχαῖα καὶ δόκιμα. οὐχὶ νούδιον καὶ βούδιον διὰ τοῦ υ. Νομάδες, βοσκόμεναι ἀγέλαι, καὶ τὰ
ἔθνη σκυθικά. ἄγριοι. βάρβαροι. οἱ λεγόμενοι ἀμαξοφόρητοι. ἢ ἁμαξόβιοι. Νομάδες ἡμέραι, αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός.
Νομαδόστοιχοι, ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ στοῖχον ἐρχόμενοι. Νομαὶ, βοσκήματα, βοσκαί. Νομαντία, πόλις ἰβηρίας
παρὰ ἴβηρα, ἡ καὶ νουμαντία λεγομένη. Νομάριον, σκεῦος τραγικόν. Νομάρχης, ὁ νόμων ἄρχων. νόμοις δὲ λέγου
σι τὰ μεγάλα χωρία. Νόμβα, πόλις ἰουδαίας. Νομέας, ξύλα περιφερῆ. Νομεῖς, βασιλεῖς. ἡγεμόνες. καὶ τῶν πλοί
ων τὰ ἐγκύλια καὶ σχοῖνοι ἁρμένων. Νομεὺς, κυρίως λέγεται ὁ κοινῶς βοσκὸς, καὶ διαιρεῖται εἰς αἰπόλον, ποιμένα. βου
κόλον. συβώτην ἱπποφορβόν. καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔστιν ὁ αἰπόλος νομεὺς αἰγῶν. ὁ ποιμὴν δὲ, προβάτων. ὁ βουκόλος, βοῶν. ὁ συ
βώτης, χοίρων. ὁ ἱπποφορβὸς, ἵππων. Νομὴ, ἀπὸ τοῦ νέμεσθαι τὸ βόσκεσθαι ἀφ' οὗ εὐνομία λέγεται μελισσῶν, ἤγουν
καλὴ βοσκή. ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω, τὸ δίδωμι γίνεται νόμος. καὶ διανομὴ, ἡ πρὸς πολλοὺς δόσις καθ' ἕνα. καὶ εὐνομία ὅταν ὦσι
καλοὶ νόμοι. ἢ ὅταν ἐνεργῶσι καλῶς κείμενοι νόμοι. Νομὴ, διαίρεσις, μερισμός. νέμησις. τροφή. Νομῆες, ποιμένες.
Νομήστωρ, ὁ νομομαθής. Νομήματα, δικαιώματα. Νομίζειν, οἴεσθαι λέγειν. Νομιζόμεθα, νόμημα οἰόμεθα.
Νομίζοντες, ἀντὶ τοῦ νόμον ἔχοντες. ἡρόδοτος. γυναῖκας δὲ νομίζοντες πολλὰς ἔχειν ἕκαστος. Νομίζω, τὸ ὑπολαμβάνω,
καὶ τὸ νόμιμον ἡγοῦμαι καὶ νομίζομαι παθητικῶς. ἔστι δὲ νομίζεται, ἀντὶ τοῦ νομίμως πράττεται. καὶ νενομισμένα, τὰ νόμι
μα. οἱονεὶ τὰ τῷ νόμῳ δοκοῦντα. Νομίζεται, νόμιμόν ἐστι. καὶ νενομοθετημένον ἐστί. νομίζεσθαι νενομοθετημένον εἶναι.
νομίζω καὶ τὸ δοκῶ, οἴομαι, ἐν τοῖς χρόνοις συντάσσονται. νομίζω. μέλλων, νομήσω. κοινῶς, καὶ ἀττικῶς νομιῶ. Νομικὸς, ὁ τῷ
νόμῳ ἀκολουθῶν. ἢ ὁ τοῦ νόμου ἐξηγητής. Νόμιμόν ἐστι, δίκαιον τεταγμένον. Νόμιος ἀπόλλων λέγεται κατὰ τοὺς πα
λαιοὺς, ἐπεὶ οἱ λοιμοὶ ἀπὸ τετραπόδων ἄρχονται. αὐτοῖς δὲ ἐπέστησαν αὐτόν. καὶ ἄλλως δὲ νόμιος ὁ ἀπόλλων, ἐπεὶ θερ
μαίνων ὡς ἥλιος τὴν πόαν τοῖς θρέμμασιν ἀναδίδοσθαι ποιεῖ. Νόμιον μέλος, ποιμενικὸν παρὰ τοὺς νομέας. ἢ νόμιον,
μέλος. ὕμνος. παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οὕτω λεγόμενος. Νομίσας, ἀντὶ τοῦ ὑπολαβὼν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποληφθεὶς, καὶ ἀντὶ τοῦ νό
μον θέμενος. θουκυδίδης ἐπεψήφιζε καὶ γνώμας προτίθει. αὖθις, ἀθηναίοις νομίσας. Νόμισμα, τὸ νομιζόμενον μηδὲν εἶναι.
Νόμισμα, δύο σημαίνει. τό τι νόμιμον ἔθος, καὶ τὸ τύμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. ἢ χρυσοῦ. Νομιστευομένη, νομίμως δια
κειμένη. Νομίτωρ, ὄνομα κύριον. Νομοδιδάσκαλοι, οἱ γραμματεῖς ἑρμηνεύονται. συνῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ οἱ λεγόμενοι
νομικοί. Νομοθέτης ἐστὶν, ὁ τιθεικὼς τὸν νόμον. Νομοθεσία, θέσις νόμων. Νομοθετικός ἐστιν, ὁ ἐπιστήμων τῶν νόμων.
Νομοΐστορες, νομομαθεῖς. Νομὸς, πάνυ κυρίως ἔχει ῥηθεὶς ἐπὶ λειμῶνος. ὅ ἐν ἡδέως ἐπινέμονται τὰ ἐκεῖθεν τρεφόμε
να. ὅτι δὲ καὶ τόποι λυβικοὶ νομοὶ ἐγχωρίως ἐλέγοντο, καθά πις ἂν εἴποι γερρῶνες, ἢ πόρμαι, ἢ μᾶλλον ἐνορίαι. ἢ πετίτα, δη
λοῦται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Νόμος ἦν ἐν τῷ ᾅδῃ, τὸν βελτίονα ἄνδρα τοῦ ἑαυτοῦ συντεχνῶν ἐγγὺς τοῦ πλούτωνος καθέζε
σθαι. Νόμος, ὃν ἔχομεν γραπτὸν νόμον. τὸ νόμισμα. ὁ τὴν γῆν μερίζων. παρ' αἰγυπτίοις, ἡ χώρα. ἡ συνήθεια. μέτρον γῆς.
τὸ εὐαγγέλιον. Νόμος, λόγος προστακτικὸς τῶν πρακτέων τι, καὶ ποιητέων. καὶ μὴ παρὰ τὸ νέμω τὸ μερίζω. Νόμος, ὁ κι
θαρωδικὸς τρόπος τῆς μελωδίας. ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ τερπάνδρου. ὧν εἷς,
ὄρθιος. τετράδιος ἔξις. δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει. καὶ ῥωμαῖοι παρατρέψαντες νοῦμμον λέγουσιν. ἀττι
κοὶ δὲ, τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς. ὡς καὶ ἐν αἰγύπτῳ. καὶ τὸ ἔγγραφον δίκαιον. δαρεῖος εἶχε νόμον τόν τι φρύγιον, καὶ λύ
διον. καὶ ἰωνικόν. νομὸς δὲ καὶ ἡ βοσκὴ καὶ ὁ τόπος. Νόμος. θεσμός. συνήθεια. Νόμος ἐστὶ βασιλικὴ διάταξις. ἢ πρόστα
γμα βασιλέως διορθωτικὴ ποιστὸς ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου πλημμελήματος. λόγος προστάσσων ἃ δεῖ, καὶ ἀπαγορεύων ἃ
μὴ δεῖ. Νόμοις οἱ παλαιοὶ, τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. εὐριπίδης. αἱ αἱ κατάρχομαι νόμων βακχείων. Νόμος ἐστὶ σώματος,
ἡ τῶν κακίστων ἕξις ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων. Νόον χέθεν, ἀντὶ τοῦ ἔκρυψε τὸν μυστηριώδη λόγον καθ' νοῦν.
ἐν ὀδυσσείᾳ. Νοοῦμεν, νοοῦμαι. ὁ ἐνεστὼς παθητικός, καθόλου θέλει ἔχειν τὴν παραλήγουσαν τοῦ πληθυντικοῦ ἐνερ
γητικοῦ ἐνεστῶτος. οἷον τύπτομεν, τύπτομαι. ποιοῦμεν, ποιοῦμαι. βοῶμεν, βοῶμαι. χρυσοῦμεν, χρυσοῦμαι. τίθεμεν, τίθε

μαι. ἵσαμεν, ἵσαμαι. δίδομεν, δίδομαι. ζεύγνυμεν, ζεύγνυμαι. Νοοῦσι· καταλαμβάνουσι, ἐννοοῦσι, φθονοῦσιν. ἢ νοσοῦσι. Νορβά, καλή. Νορβεῖ, ἐνταμεῖται. Νορβακινοί, ἀσθενεῖς. Νόροπα, λαμπρά. Νόῤῥος, αἶθος μήλινη λωτοῦ. γίνεται δέ τι καὶ δένδρον ἐν παραλίᾳ, ὅπερ ἔνιοι νορειαὶ καλοῦσι. Νορύειν, γῆν ὀρύττειν. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου. Νοσακέρος, νοσώδης· τρυφερός· μαλακός. Νοσηλεία, ἀσθένεια. νοσήλεια δὲ φάρμακα τὰ θεραπευτικά. Νοσηλεύεσθαι, νοσεῖν. οὐχ ἔπαχθές. καὶ νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω. Νόσος, ἡ ἀσυμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων ἡ κατακυριεύσασα ἤδη τοῦ ζῴου, καὶ ἐπικρατὴς γινομένη. Νοσοκομεῖον, ὁ ξενών. καὶ νοσοκόμος, ὁ ἐπιμελούμενος τῶν νοσούντων. Νοσοποιεῖν, νόσους ποιεῖν. Νόσος, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ω, εἰς ο. Νόσος ἐστι, διάθεσις παρὰ φύσιν, ἐνεργείας ἐμποδιστική. Νόσος μεγάλη, ἐπιληψία. Νοσοῦν, στασιάζειν. Νοσοῦσαι, λυποῦσαι. Νοσσίδες, ὑπόδημα γυναικεῖον. Νοσσόν, νοσσίον· ἀμφοῖν λείπει τὸ ε. διὰ τοῦτο ἀδόκιμα. λέγε οὖν νεοσσός, νεόσσιον ἵνα ἀρχαῖος ἀττικὸς φαίνῃ. Νοστῆσαι, ἐπὶ τοῦ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἴρηται. κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπαθῶς ἐλθεῖν. καὶ νόστος λέγεται κυρίως, ἡ εἰς οἶκον ἐπιστροφή. Νοστήσας, ἐπανελθών. Νοστία, κώμη ἀρκαδίας. ἔφορος δὲ τὸ ἐθνικὸν νεστανίους εἰπών, δοκεῖ νεστανίαν αὐτὴν εἰδέναι. Νόστιμον ἦμαρ, τὸ τῆς οἴκαδε ἐπιστροφῆς λέγει. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον καὶ βρῶμα φασὶ νόστιμον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται. καὶ νόστον δὲ τὴν ἡδύτητα διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ ὁμηρικοῦ νόστου. ὅθεν καὶ εὔνοστος, φαῦλον φασὶν ἀγαλμάτιον παρὰ τοῖς μυλῶσιν. ἡ εὔνοστος θεός, ἐπιμύλιος δοκοῦσα ἐφορᾶν τὸ μέτρον τῶν ἀλεύρων. Νόστιμος, ὥριμος. καὶ τὰ ὅμοια. Νόστοις, βίβλοις οὕτω καλουμένοις. Νόστον ὅπως ἔλθῃσιν, ἤγουν ἐπανέλθῃ. εἴπε γὰρ ἐν αὐθ' ἑνὸς νόστος ἐστίν, ἐπανέλευσις εἴτ' οὖν ἐπάνοδος εἰς τὰ οἰκεῖα δηλαδή. Νόστος, ἡ ἐπιστροφή. νόστιμον, τὸ καθ' ἐπιστροφήν. καὶ νόστιμον τὸ γλυκύ. νοστῆσαι, ἐνίοτε σημαίνει τὸ ἀπαθῶς ἐλθεῖν. Νοσφίσεται, ἀφαιρήσεται. ἀπολλώνιος. Νόσφι, σημαίνει τὸ χωρίς, ἢ πόρρω. Νόσφι κατίσχεαι, παρ' Ὁμήρῳ δοκεῖ ἑρμηνεία τις εἶναι γυναικὸς ἐξαιρέτου. ταυτὸν δ' ἐστὶ τῷ νοσφίζῃ, καὶ ἴδια κατίσχεις, καὶ χωρίζεις, ἢ ἀποστερεῖς. Νοσφίδιον, κλωπιμαῖον, λαθραῖον. Νοσφίζεαι, ἀντὶ τοῦ νόσφι γίνῃ. χωρίζῃ. Νοσφίζεται, ἀφαιρεῖται, ἀποκλέπτει, ἀποκρύπτει. Νοσφίζομαι, τὸ ἰδιοποιοῦμαι. Νοσφίζεσθαι παρὰ μὲν τῷ ποιητῇ, τὸ νόσφι καὶ χωρὶς γίνεσθαι καὶ ἀφίστασθαι. ἢ ἐνεργητικῶς τὸ χωρίζειν. καὶ νόσφι τὸ πόρρω ποιεῖν. παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον τὸ ἰδιοποιεῖσθαι, νοσφίζεσθαι λέγεται. τὸ δ' αὐτὸ καὶ σφετερίζεσθαι καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, πάλαι μὲν νοσφίζεσθαί τινας ἦν, τὸ νόσφι τινὸς ἑαυτὸν ἀπαγαγεῖν. καὶ οὕτω χωρίζειν. εἴ τι λόγος ἦν ἐκεῖνος εἴτε πρᾶγμα. νῦν δὲ νοσφίζεταί τις, εἰς ἑαυτὸν ἐπισπώμενος τὸ ἀλλότριον, καὶ νόσφι τοῦ ἔχοντος ποιῶν αὐτό. ὅτι δὲ νόσφι ἐκ τοῦ ἐς ἰνὸς γίνεται ἴνοσφι. καὶ ἀφερέσει καὶ συγκοπῇ νόσφι. Νοσφιζόμεθα μᾶλλον παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπεστραφόμεθα, καὶ ἀφιστάμεθα μᾶλλον, ἢ ἐδεχόμεθα. Νοσφίζω, τὸ στερίσκω καὶ χωρίζω. νόσφιν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ νοσφισμὸς ὁ χωρισμός. Νόσφιν, ἀντὶ τοῦ χωρίς. καὶ ἀντὶ τοῦ πόρρω. παρὰ τὸ ν στερητικόν, καὶ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ γίνεται νόεπι ἐπίρρημα. καὶ κατὰ συγκοπήν, καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς φ, καὶ πλεονασμὸν τοῦ σ, νόσφι. τὸ μὴ ἀκολουθοῦν. ἀλλὰ πόρρω ὄν. ἢ παρὰ τὸ νόστος. ὃ σημαίνει τὴν ἐπάνοδον. καὶ ἐπεκτάσει, γίνεται νοστόφι. τὸ δὲ νόστος, παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι. καὶ νοσφιδὸν ἐπίρρημα. Νοσφισμός, χωρισμός. Νόσφιν ἄπαρ, ἀντὶ τοῦ χωρὶς ἐκ παραλλήλου. νόσφι, σημαίνει χωρίς. πόρρω. νόσφι μάχης καὶ αὖθι φησὶν Ὅμηρος. Νοσφισαμένη παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν ἀφεῖσα. Νοσφισάμην, ἀντὶ τοῦ ἀφῆκα. νόσφιν ἐποιησάμην. Νοσφισθείς, ἀντὶ τοῦ νόσφι γενόμενος. χωρισθείς, ἀποχωρήσας. Νοσῶ τὸ σῶμα, ἢ καὶ τῷ σώματι. καὶ νεοσσὸν νόττον ἀττικῶς. Νότα, τὰ γράμματα. ἐξ οὗ καὶ νοτάριος. Νοτίῃσι, παρ' Ὁμήρῳ. ἔπεσε μὲν δὴ καὶ εἰς κοινολεξίαν παρὰ τοῖς ὕστερον, διὰ τὸ σαφῶς πεφράσθαι. ἐλλιπῶς δὲ ἔχει. τὸ γὰρ ἐντελὲς νοτίαις πνοαῖς, ἢ ὑγρότησι ταῖς ἐκ νότου δηλαδή, αἷς κατὰ τὴν ἐκ μέρους δήλωσιν τοῦ ὅλου ὑπονοοῦνται καὶ αἱ βόρειοι, καὶ αἱ κατὰ ζέφυρον, καὶ αἱ λοιπαὶ πνοαί. Νότος, ὁ ἄνεμος. καὶ νοτόθεν, ἀπὸ νότου. καὶ νότον, καύσωνα. Νότιος ἱδρώς, δηλοῖ τὸν ὑγρόν. καὶ νότιον χωρίον, προκείμενον τῆς κολοφωνίων πόλεως. Νοτίζω, τὸ ὑγραίνω. ἀπὸ τοῦ νότου ἀνέμου ὅς τις ἐστὶν ὑγρότατος. καὶ νοτίς, ἡ ὑγρότης. Νοτίου, θαλαττίου. νοτίου θηρός. λέγει δὲ τὸ κῆτος. Νοῦβαι, ἔθνος λιβύης παρὰ νεῖλῳ. Νουβυστικόν, νοῦ πεπληρωμένον. Νουβυστικῶς, ἀντὶ τοῦ συνετῶς. νοῦ πεπληρωμένως. παρὰ τὸ νοῦς, καὶ τὸ βύσαι, ὅ ἐστι πληρῶσαι. νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον. κεῖται καὶ ἐν ἐκκλησιαζούσαις. Νουθέτησις, λόγος ἐπιτιμητικός, ἕνεκα ἀποτροπῆς ἁμαρτίας. Νουθετῶ, τὸ παραινῶ δοτικῇ. καὶ ὑφηγοῦμαι, εἰσηγοῦμαι, συμβουλεύω. ὑποτίθεμαι. Νουκερία, πόλις ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν νουκερῖνος. πολύβιος μέμνηται ταύτης. Νουμηνία, ἀρχὴ τοῦ μηνός. ἀθηναῖοι οὕτω τὰς ἡμέρας ἠρίθμουν. ἀπὸ νουμηνίας λέγοντες πρώτη ἱσταμένου, δευτέρα ἱσταμένου. τρίτη ἱσταμένου. μέχρι τῶν δέκα. μεθ' ἣν πρώτη ἐπὶ δέκα. εἶτα, δευτέρα ἐπὶ δέκα. καὶ ἑξῆς, ἄχρι εἰκοστῆς. ἡ αὐτὴ καὶ εἰκάς. μεθ' ἣν ἐνδεκάτη φθίνοντος. ἡ δεκάτη. ἡ ἐνάτη. ὀγδόη ὡς ἔτυχεν ἔχων ὁ μήν. Νουμήνιος, ὄρνεον ὅμοιον ἀτταγᾷ. ὁ καὶ τρύχιλος. Νοῦμμος, τὸ νουμμίον. Νουνέχοντα, νουνέχω ὑφ' ἕν. ἀπὸ τοῦ νοῦν ἔχω σύνθετον ῥῆμα. Νουνεχῶς, πεφροντισμένως. Νοῦς, τριχῶς λέγεται. νοῦς θεοῦ. νοῦς καὶ ὁ ἄγγελος. νοῦς καὶ ὁ ἡμέτερος. νοῦς ὅρασις ψυχῆς ἀσωμάτου. πρὸς πάντα ἐκτείνουσα νοῦς, πρᾶγμα [illegible]. ἀδήλως ἄδηλα περιλαθρῶν. τοῦτο γάρ ἐστι νοῦς ἐν ψυχῇ, ὅπερ ἐστὶν ὀφθαλμὸς ἐν σώματι. νοῦς, ἐστὶ ψυχῆς τὸ καθαρώτατον καὶ λογικόν, εἰς θεωρίαν τῶν ὄντων. Νοῦς, θύραθέν ἐστιν, ἡ ἔξωθεν ἐπιγινομένη γνῶσις. Νοῦς, φύσις ἐπινοητικὴ παντὸς πράγματος. Νοῦς ἐστι δύναμις ἀσώματος πρὸς πάντα ἐκτεινομένη. Νοῦς, παρὰ τὸ νέεσθαι τὸ πορεύεσθαι. ὁ πάντοτε ἐν ἡμῖν κινούμενος. καὶ ἐπὶ παντὸς ἰών. τί γὰρ ὁρμητικώτερον τοῦ νοῦ. καὶ Ὅμηρος. ὡς δ' ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος. Νοῦς ἐστιν, ὥσπερ ὄψις τις ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ ἐν τῇ ψυχῇ ἀποκειμένη, ἤγουν ὀφθαλμός. νοῦς τέλειός ἐστιν ὁ τὴν οὐσιώδη γνῶσιν ῥᾳδίως δυνάμενος ὑποδέξασθαι. Νοῦ πέρα παντός, ὑπεράνω παντὸς νοῦ. Νοῦς, τὸν νοῦν καὶ τὸ νοούμενον σημαίνει. ὥσπερ αἴσθησις καὶ ἡ αἰσθητικὴ δύναμις. καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν, ὡς ὁ θεολόγος. ἐν τῷ νοῦς μὲν οὖν ἤδη καὶ αἴσθησις οὕτως ἀπ' ἀλλήλων διακριθέντα, τῶν ἰδίων ὅρων ἐντὸς εἱστήκεισαν. ἤγουν τὰ νοητὰ καὶ αἰσθητά. οὐ μόνον δὲ τὸ καθολικὸν ἡ αἴσθησις, οὕτω διττῶς λέ-

ται, ἀλλὰ καὶ ἑκάστη τῶν πέντε αἰσθήσεων· οἷον ὅρασις, καὶ ἡ ὁρατικὴ δύναμις· καὶ τὸ ὁραθέν· ὡς ἐν τῷ ὅρασις ἣν οἶδεν οὐσίας· καὶ ὄσφρησις, ἡ ὀσφραντικὴ δύναμις· καὶ ἐπὶ τοῦ ὀσφρισμένου· οἷον ἡ ὄσφρησις τοῦ ῥόδου εὐώδης· καὶ γεῦσις, ἡ γευστικὴ δύναμις καὶ ἐπὶ τοῦ γευστοῦ· οἷον ἡ γεῦσις τοῦ μέλιτος, γλυκεῖα· καὶ ἀκοή, ἡ ἀκουστικὴ δύναμις· καὶ τὸ ἀκουόμενον· ὡς ἐν τῷ τὰς ἀγγελίας θείας μὲν φωνὰς οὐκ ἴσας ἡγοῦμαι, πάσης δ᾽ ἄλλης ἀκοῆς ἀνθρωπίνης νομίζω κρείττους· καὶ ἁφὴ τῶν πτερῶν μαλακή, ἡ δὲ τῆς πέτρας σκληρά, καὶ ἁφὴ τὸ ἁπτόμενον· Νοῦσος ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ νόσος· οὐκ ἐπὶ πάντων οἱ Ἴωνες τῶν τῷ ο τῷ μικρῷ παραληγομένων ὀνομάτων τὸ υ προστιθέασιν, ἀλλὰ ἐπὶ μετρίων τινῶν· ἅτινά ἐστι ταῦτα· νοῦσος, μοῦνος, οὔρεα, οὔρειον, πουλύ, κούρη, οὔλυμπος, οὐλόμενος· οὐδός· Νοχαλὸς, ῥάθυμος χαῦνος· Νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ, διαστολή ἐστι πρὸς τοὺς ἀφρόνως καὶ ἀβούλως ὁμοψυχοῦντας· Νοῶ, καὶ μετανοῶ σοι δοτικῇ· καὶ μετανοῶ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις· προνοοῦμαι δέ σου γενικῇ· Νοῶ καὶ μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως, προνοοῦμαι, ἀντὶ τοῦ πρόνοιαν ποιοῦμαι τινός· τοῦτο γὰρ ἡ πρὸ δηλοῖ· ὡς τὸ προΐσταμαι, καὶ προμάχομαι· Νοῶ τὸ πρᾶγμα, αἰσθάνομαι, γινώσκω, γνωρίζω·

ΤΟ Ν', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ', ΚΑΙ Ω'·

ῦ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ· Νύγμη, κέντρον· Νυχθήμερόν ἐστι, κόσμου περιστροφή· Νυθόν, ἄφωνον· σκοτεινόν· Νυκταίετος ὄρνις, ἱερὸς ἥρας, ὁ καὶ ἐρωδιός· Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλᾶσθαι· ὅ ἐστι πλανᾶσθαι· Νυκταλός, ὁ νύκτα φιλῶν· περὶ διογένους τοῦ κυνός φασιν· οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός· Νύκτας τε καὶ ἦμαρ παρόμενος, δηλοῖ μὲν καὶ αὐτὸ τὸ μὴ μόνον ἐν ἡμέρᾳ δεῖν ἐνεργὸν εἶναι τὸν ἀρχηγὸν καὶ ἐπιμελῆ, ἀλλὰ καὶ ἐν νυκτί, καὶ μὴ παννύχιον εὕδειν ὡς εἴρηταί που· ἔχει δὲ τὸ ἦμαρ, ἀντὶ ἐπιρρήματος· οἷον καὶ τὸ αὐτῆμαρ, καὶ ἐννῆμαρ· Νυκτελεῖν, ἐν νυκτὶ τελεῖν· Νυκτερεύειν, ἀγρυπνεῖν· ἀττικοί· Νυκτερινοί, κύνες, οἱ λύκοι· τινὲς δὲ εἶδος ἀρτύματος γυναικείου· Νυκτερίς, πετεινὸν νυκτερινόν· Νυκτὶ ἐοικώς· ἡ μὲν ἀλληγορία ἐπὶ ἀπόλλωνος· ἤγουν ἡλίου λέγει· ὡς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ λοιμοῦ μὴ καθαρῶς ἀκτινοβολοῦντος, μὴ δὲ φοίβου ὄντος ταῖς ἀκτῖσι κατὰ τὸ τοῦ ἡλίου φοίβῃ φλογί, ὅ δή φησιν αἰσχύλος, ἀλλὰ διὰ τὴν παχύτητα τοῦ ἀέρος ἀμυδρὰν καὶ ἀμαυρὰν καὶ ζοφώδη κατάστασιν ἔχοντος· ὅτι γὰρ λοιμώδης νόσος ἦν ἡ τοῦ ἀπόλλωνος τοξεία κατὰ τῶν ἀχαιῶν, καὶ ὅτι τοιούτου κακοῦ αὐτὸς αἴτιος, πάντες οἱ παλαιοί φασι· καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀλληγορία· ἡ δὲ ῥητορικὴ ἐπιβολὴ νυκτὶ ἐοικέναι φησί, τὸν βλοσυρὸν καὶ ἄγριον τὴν ἰδέαν, ὡς παρ᾽ ἥμερον τὸν μὴ τοιοῦτον· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς ἡμέρας· πρᾶόν γάρ τι καὶ εὐπρόσωπον ἡ ἡμέρα· ἐκεῖνο δὲ ἀπὸ τῆς νυκτός, δυσπροσώπου οὔσης, καὶ διὰ τοῦτο φοβερᾶς· ὅθεν καὶ δείδια λέγεται παρὰ τὸ δεδιέναι· Νυκτὶ θοῇ, τῇ ταχείᾳ· διὰ τὴν ἀνάπαυσιν δηλονότι· ἡ γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα, μακρὰ ἡμῖν φαίνεται· Νυκτίδαι, γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων· Νυκτίβιος, ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων· Νυκτικόραξ, εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ· Νυκτιλόχοι, λῃσταί· Νυκτιπόλος, ὁ λῃστής· Νυκτίλιος, ὁ διόνυσος· Νυκτιπετόμενος, ὁ νυκτικόραξ· Νυκτίμαντις, μάντεως εἶδος· Νυκτομαχία, ἡ ἐν νυκτὶ τοῦ πολέμου μάχη· Νυκτός, ἢ ἑσπέρας, ἢ μεσημβρίας, ἦλθεν ἐκεῖνος, ἐλλειπτικῶς λέγουσιν ἀττικοί· ἤγουν εἰς τὸν καιρὸν τῆς νυκτός· ἑσπέρας καὶ μεσημβρίας· κοινοὶ δὲ λέγουσι κατὰ τὴν νύκτα, καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως· ἄλλως· Νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἀττικοί, ἤγουν ἐπὶ τῆς νυκτὸς καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας, ἐλλειπτικῶς ἔξωθεν· ἡ νύκτα καὶ ἡμέραν, ἤγουν κατὰ τὴν νύκτα, καὶ ἡμέραν· τὸ δὲ νύκτωρ, καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἅπαντες ἕλληνες· Νυκτῶν μέσων ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ νυκτὸς μέσης· Νύκτωρ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν νύκτα· Νυκχάσας, νύξας· γράφεται δὲ καὶ νυξάσας· ὅ παρ᾽ ἐστι νεανιευσάμενος· Νυμφαγωγεῖ, νύμφην ἄγει· Νυμφαγωγός, ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην καὶ ἄγων ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν· διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς· διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου· καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις, ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος· οἷον, παράνυμφος· Νύμφαι λέγονται, διὰ τὸ κατὰ τὸ νέον, ὅ ἐστι κατὰ τὸ ἔαρ μάλιστα ἐκφαίνεσθαι· διὸς δὲ θυγατέρες, ὅ ἐστιν ἀέρος καὶ αἰθέρος, διὰ τὴν ἄνωθεν ἐπιπεμπομένην αὐταῖς ὑγρότητα καὶ θερμότητα· ἰστέον ὅτι καθάπερ ὁμώνυμος γυναικὶ κόρη τουτέστι παρθένῳ ἡ μυθολογουμένη τῆς δήμητρος κόρη, οὕτω καὶ αἱ μυθικαὶ νύμφαι ὁμωνυμοῦσι ταῖς παρ᾽ ἀνθρώποις· ἔτι καθάπερ παρθένοι κόραι, καὶ μετὰ γάμον κόραι, καὶ κοῦραι λέγονται διὰ τὸ νεάζειν ὡς καὶ ὅμηρος οἶδε, καὶ αἱ τοῦ μύθου νύμφαι, ὧν πολὺ πλῆθος ἐν τῇ ποιήσει καὶ γάμῳ περιπεσοῦσαι καὶ τεκοῦσαι νύμφαι καλοῦνται, κατά τινα κυριωνυμίαν· ὅτι δὲ καὶ συγγενικόν ἐστιν ὄνομα ἡ νύμφη, καὶ ὅτι καὶ προβεβηκυῖαν τινὰ τῇ ἡλικίᾳ νύμφην ὁ ποιητὴς καλεῖ, οἷον δεῦρ᾽ ἴθι νύμφα φίλη, καὶ ὅτι παρώνυμος τοῦ νύμφη ὁ νυμφίος, καὶ ὅτι ὁ παράνυμφος εἰκαιότερον οὕτω λέγεται, ὀρθότερον γάρ ἐστι παρανυμφίον καλεῖσθαι, τὸν συμπαραγόντα τῷ νυμφίῳ τὴν νύμφην· ἢ πεζῇ ἢ ἐφ᾽ ἁμάξης, ὃς παρὰ ἀθηναίοις ὑφ᾽ ὧν καὶ πάροχος καλεῖται, διὰ τὸ μόνος αὐτὸς συναναβαίνειν καὶ ὀχούμενος τῷ νυμφίῳ παροχεῖσθαι, καὶ ὅτι νυμφὼν περιεκτικῷ λόγῳ ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ νυμφίοι, καὶ ὅτι νυμφαγωγός, ὁ τὴν νύμφην ἄγων ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας τῷ νυμφίῳ, καὶ ὁ μάλιστα τὴν κατὰ δεύτερον γάμον, καθ᾽ ὃν οὐ θέμις τὸν νυμφίον μετιέναι, ἀλλὰ ἀποστέλλεσθαι φίλον ὃς οὕτω προσονομάζεται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· Νύμφαι, εἰσὶ τὰ ἐν γυναικείῳ σχήματι ἐν τοῖς ὄρεσι φαινόμενα δαιμόνια· Νύμφαι, οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες· καὶ οἱ σκώληκες· οἱ πτεροφυοῦντες, ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις· οἱ δὲ καὶ αἱ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικῶν νύμφαι· καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες· καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, καὶ μοῦσαι, καὶ θεαί· Νυμφαῖον ὄχθον, ὃν ὁ ἀλφειὸς τὴν ἀρκαδίαν παραμειβόμενος, τὰς λεγομένας γλυφὰς διέρχεται· Νύμφαι, αἱ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· αἱ ἀδριάδες, καὶ ἀμαδρυάδες, καὶ ὀρεστιάδες καλοῦνται· νηρηΐδες, αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ· ναΐδες, αἱ ἐν ταῖς λίμναις· καὶ ἄλλως· τῶν νυμφῶν αἱ μέν εἰσιν οὐράνιαι· αἱ δέ, ἐπίγειοι· αἱ δὲ ποτάμιοι· αἱ δὲ λιμναῖαι· αἱ δέ, θαλάσσιαι· καὶ καθόλου τὸ τῶν νυμφῶν γένος εἰς πολλὰ διῄρηται, ὥς φησι μνησίμαχος· Νύμφη, ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα, καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἴξ· ἡ ἀμάλθεια καὶ μοῦσα· καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ γένους καὶ τοῦ κάτω χείλους κοῖλον· καὶ ἡ τοῦ διός, μήτηρ·

Νυμφεύτρια, ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος. Νυμφεῶν, νυμφῶν ἱερόν. Νυμφιδιώτην, ἣ ἐστὶ νενυμφευμένη. Νυμφικὰ λουτρά, τὰ μήλια λουτρά· ἦν δὲ ἀπὸ κρήνης ἀποδεδειγμένης. Νυμφίος, ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, καὶ νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη. ἢ τις ποιητικῶς, νυὸς λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα, καὶ αἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' Ἕλλησι. καὶ νυμφίον ἡ παστάς. Νυμφίος, ὁ νυμφικὸς οἶκος. νυμφίος δέ, ὁ γαμέτης καὶ ὁ γαμβρός. ὡς τύχιος, ὁ τυχηρός. τύχιος δὲ κύριον. νυμφεῖος δέ, ὁ παστός, δίφθογγον. Νυμφίων βίον λέγουσιν, ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται, ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας. Νυμφόβας, Ἀχαιός. ὃς ἦν δεινὸς ἐπιβαίνων ταῖς νύμφαις, καὶ ἐν Μύραις. βαβαὶ βαβαί, βίσομαι γυναῖκες ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης. Νυμφοκόμος, ἡ νυμφεύτρια. ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην. Νυμφόληπτοι, οἱ κατεχόμενοι νύμφαις. μάντεις δέ εἰσι καὶ ἐπιθειαστικοί. Νυμφοπόνος, ἡ περὶ τὴν νύμφην πονουμένη. Νυμφοστόλος, ὁ τὸν νυμφίον κοσμῶν. νυκτιπόλος δὲ ὁ ἐν τῇ νυκτὶ ἀναστρεφόμενος. νυκτιλόχος, ὁ κατὰ τὴν νύκτα ἐνεδρεύων. Νυμφοστόλος, ὁ νυμφαγωγός. Νυμφοστολῆσαι, νύμφην κοσμῆσαι. Νυμφοϊερεῖς, ἄρχοντές τινες. Νῦν, ἐπίρρημα χρονικόν· συντάσσεται πᾶσι τοῖς χρόνοις, χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου. ἐνεστῶτι· νῦν γὰρ δὴ ἥλιος ἐστί. νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν. μέλλοντι δέ, οἷον νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴκεν τύχοιμι. νῦν δ' Αἰνείας βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. νῦν ποιήσω. παρακειμένῳ δέ, οἷον νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά. ἀορίστῳ δέ, οἷον νῦν Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ. νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρας. παρατατικῷ δὲ συντάσσεται, οἷον, νῦν ἐποίουν. νῦν ἔγραφον. ἔστι δὲ καὶ νῦν ἀντὶ τοῦ ποτέ. οἷον νῦν μὲν ἀγαθὸς δοκεῖ. νῦν δὲ πᾶν τοὐναντίον. χρῶνται οἱ τραγικοί τε καὶ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τοῦ νῦν· λαμβανομένῳ μὲν ἀντὶ τοῦ δή, ἔχοντι δὲ ἔμφασιν χρόνου τινά. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Αἴαντι· σίγα νυν ἔσω καὶ μένε ὡς κυρεῖς. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ· σῶσόν νυν αὐτόν. Νῦν ἡνίκα μὲν δηλοῖ τὸ ἀρτίως, ἐπίρρημα ὄν, μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται. ἡνίκα δὲ ἀντὶ τοῦ νῦ παραπληρωματικοῦ συνδέσμου, σύνδεσμος τηνικαῦτα γινόμενον βραχύνεται, καὶ ἐγκλίνεται. Σοφοκλῆς· σίγα νυν ἔσω. καὶ Εὐριπίδης· σῶσόν νυν αὐτόν. διαφέρει μέντοι τὸ νῦ τοῦ νῦν. ὅτι τῷ νῦ μέν, Ὅμηρος χρῆται. τῷ δὲ νῦν οἱ τραγικοὶ καὶ κωμικοί. εἴωθεν καὶ τὸ τοίνυν πράττεται, συνεσταλμένον ὂν καὶ αὐτό. Νῦν καθ' Ἡρακλείδην, ἐνεστῶτί τε ἁρμόττεται. οἷον νῦν ἔρχεται ὁ ἀγών. καὶ παρῳχημένῳ, οἷον νῦν παρῆλθεν ὁ ἀγών. καὶ μέλλοντι, οἷον νῦν ἔσται ὁ ἀγών. τὸ δὲ νυνί, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος. τῶν Ἀττικῶν δὲ ταῦτα. καὶ νῦν μὲν εἰς σπουδήν, νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν ἀποκλίναντες. ἀντὶ τοῦ ποτὲ μέν, ποτὲ δέ. Νῦν δὲ ἐν τῇ φράσει, ἀντὶ τοῦ ἀλλὰ λαμβάνεται. Νῦν, ὅτε δηλοῖ τὸ ἐνεστηκός, ἐνεστῶτι μόνῳ συντάσσεται, καὶ ἐν ἀρχῇ λόγου δύναται τίθεσθαι. τὸ δὲ νῦν ὅτε ἀκολουθίαν σώζει προηγουμένου λόγου, οὔτε ἐν ἀρχῇ λόγου τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ τῷ δὲ συνδέσμῳ συνάπτεται καὶ τρισὶ χρόνοις συντάσσεται. οἷον ἐγὼ μὲν ᾤμην τάχα ποιήσειν τὸν δεῖνα, νῦν δέ, οὐδὲν τούτων ἐποίησεν, ἢ ποιεῖ, ἢ ποιήσει. Νῦν, σήμερον, εἰς τὸ νῦν ἡμέρη ἥδε, ἡ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται, ἀφ' ἧς καὶ γίνεται τὸ σήμερον. Νῦν, ἀντὶ τοῦ οὖν κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἐν τῷ δευτέρῳ. Νυνί, ἐπὶ μόνου ἐνεστῶτος ἀεὶ τίθεται καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέσῃ καὶ ἐν τῷ τέλει τοῦ κώλου, ὅπως ἂν ὁ ἀριθμὸς διδῷ. τότε δὲ μετὰ παρῳχημένου καὶ μέλλοντος τὸ νῦν συντάσσεται, ὅταν συνδρομίαν ἔχωσιν ἄμφω οἱ χρόνοι, καὶ ὡς πρὸς ἔμφασιν ἐνεστῶτος. ὡς τὸ νῦν ἔτυψα, νῦν ἐλθὼν ὄψομαι. Νύνιον, ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαὶ καλουμένοις φασὶ λέγεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ νύνιος. Νυνμενί, ἀντὶ τοῦ νῦν μέν. πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης. Νὺξ ἀβρότη, ἀμβροσεία. θεία. οἱονεὶ ἀβρότη. ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νύξ, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐκ ἀναστρέφονται. ἢ βρότος βαρυτόνως, τουτέστι μολυσμὸς καὶ φόνος οὐ γίνεται. Νύξ, γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκ τοῦ νύσσω νύξω ἀποβολῇ τοῦ ω, ἀντιφραστικῶς φασὶν ἡ μὴ νύσσουσα εἰς ἔργον, ἀλλὰ μᾶλλον κατατιθεῖσα. ὅθεν καὶ θοὴ νὺξ ἡ καταθετικὴ κατά τινας. ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ φασὶ νύξω νύξ. καὶ τὸ κατὰ τοὺς δακτύλους ἔξω σκληρόν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, πρὸς διαστολὴν ταυτοφωνίας, ὄνυξ. οὕτω καὶ κλῶ κλάζω, ἐξ οὗ ἡ κλαγγή. καὶ αὖ πάλιν, κλῶ κλάζω, καὶ ὁμοίῳ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκλάζω. ἐξ οὗ καὶ δίφρος ὀκλασίας. καὶ ἐπίρρημα δὲ ὀκλάξ, ὅθεν ὀκλὰξ καθῆσθαι τὸ ἐπὶ γόνυ. Νύξ, ἐν τῷ τὸν ἥλιον ὑπὸ γῆν εἶναι. νυκτὸς δὲ διάστημα, ὁ ἀπὸ δύσεως μέχρις ἀνατολῆς ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου δρόμος. παρὰ τὸ νύσσω νύξω, νύξ. δι' ἧς καμμυόμεθα. ὁ δὲ Βυζάντινος, παρὰ τὸν νύξω μέλλοντα τὸν δηλοῦντα τὸ πλήξω· διὰ τὸ νύσσεσθαι καὶ περισπᾶσθαι τοῖς ἐνεργουμένοις τι ἐν σκότει. ἢ προσκόπτειν καὶ πλήττεσθαι τοὺς βαδίζοντας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Νὺξ ὀλοή, πρὸς διαστολὴν ἐρρέθη παρὰ Ὁμήρῳ τῆς κατὰ φύσιν νυκτός. ἐκείνη γὰρ ἀμβροσίη νὺξ λέγεται. καὶ πείθειν ἔχει ὡς ἀγαθὴ κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πείθεσθαι. Νύξαι, βαλεῖν. τὸ πέμψαι πόρρωθεν· οὐτάσαι δέ, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι. Νύξας, διεγείρας. Νύξεν, ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν. νύξε δ' ἐμὴν χεῖρα μέσην. Νυός, ὄνομα συγγενικόν. ὅ ἐστι νύμφη. Νυρίζει, ξύει. νύσσει. Νύρων, νύττων. Νύσει, παίει, ῥήσσει. Νύσια, ὀρχήματος εἶδος. τῶν γὰρ ὀρχήσεων, ἡ μὲν βερεκυνθιακὴ λέγεται. ἡ δέ, κρητική. ἡ δὲ καρική. νύσια οὖν τὰ βερεκύνθια. νύσιας γάρ ἐστιν ἡ βερεκυνθιακή. κνώσια δέ, κρητικά. ἐν Μυσίᾳ γὰρ καὶ Κνωσσῷ ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. νύσια δὲ καὶ τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. καὶ τὰ κνώσια ὡσαύτως. ἄλλως. τῶν ὀρχήσεων αἱ μέν εἰσι διονυσιακαί, αἱ δὲ κορυβαντικαί, αἱ δὲ ἐνόπλιοι. νύσιαι δὲ αἱ διονυσιακαί. κνώσιαι δέ, αἱ κορυβαντικαί. Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων ἐτράφη ὁ Ζεύς. Νύσσαι, ἐκ χειρὸς πατάξαι. Νύσσαν, ὄρος λέγουσι τῆς Θράκης. νῦν ἐν ἄλλοις Νυσήιον ἡ Διονύσου διατριβή. ἡ δὲ Νύσσα ἐν μέν τισι χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδικῇ καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ. ὅπου δὲ πόλις, ὡς ἐν Καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει. ὅπου δὲ νῆσος, ὡς ἐν Νείλῳ τῷ ποταμῷ. οὐ δεδήλωκε δὲ ὁ ποιητής, ἐν ποίᾳ Νύσσῃ τὰ περὶ τὴν Λυκούργου δίωξιν ἐγένετο. Νύσσα λέγεται ἡ ἀφετηρία τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. τοὺς μὲν ἵππους κεντοῦσιν οἱ παρεστῶτες σιδηροῖς κέντροις, ὡς ἂν ὀξυτέρως ἐκπηδῶσι τῇ πληγῇ. τοὺς δὲ πεζούς, λόγοις. Νυσήιον, ὄρος Θράκης ἡ Νύσσα λέγεται. ἀφ' ἧς ὁ Διόνυσος ὠνομάσθαι δοκεῖ. περὶ ἣν ὁ Λυκοῦργος ἔσευε τὰς βάκχας. δηλοῖ δὲ Νυσήιον περιεκτικῷ λόγῳ διατριβήν τινα οὐ Νύσσης, ἀλλὰ Διονύσου κατὰ τὸ νύσια, κνώσια, ὅπερ ἐστὶ Διονυσιακά. καὶ ὧδε ἔοικε πρὸς τὸ Ποσειδήιον ὃ σημαίνει Ποσειδῶνος διατριβήν. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Νύσσαι κατὰ τὰς ἱστορίας. αἱ μὲν ὄρη ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ. ἡ δέ τις καὶ

τος ἐν τῷ καυκασίῳ ὄρει, καὶ ποταμὸς νείλῳ. Νύσσω, τὸ τιτρώσκω. Νυστάζω, ἀμετάβατως. Νυσταγμός, ὕπνος. νυστάζω, ἀπὸ τοῦ νεύω καὶ τὸ στάζω, οἷον νυστάζων κόρυθα βριαρήν. ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι. ἔνθεν καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, νύσταλος. νυσταλογέροντιον. ἢ παρὰ τὸ νυστάζειν ἀποβολῇ τοῦ ε. τὸ δὲ νευστάζειν, παρὰ τὸ νεύειν τὴν κάραν. Νύστυχον, ὀλίγον ὑπνῶσαι. Νύττεται, ἤτοι κεντεῖται. Νύττουσιν, εἰς δρόμον. καὶ οὕτω μὲν ἡ ἀφετηρία νύσσα καλεῖται. ὁ δὲ καμπτὴρ νύσσα καλεῖται, παρὰ τὸ νεύειν δύω, νεῦσα καὶ νύσσα. νεύουσι γὰρ περὶ τὸν καμπτῆρα καὶ κάμπτουσι. Νύχα, νύκτωρ. νυκτί. Νυχεύει, κρείττει. νυκτερεύει. Νύχιος, νυκτερινός. Νύχμα, ὄνειδος. λυδοὶ, ψωλός. Νυχὲς, νύξ. σκότος.

Νῶ, αὐτὶ τοῦ νῶϊ, ἀποβολῇ τοῦ ι καὶ ὀξύνεται. Νῶ, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. βλέψαι ποιῆσαι νῶ. ὅτι τὸ νῶ αὐτὶ τοῦ αὐτόν. ἢ αὐτὶ τοῦ δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι ἄλλον βλέψαι. Νοῦ, νήσαντες, στρέψαντες, ἐκ τοῦ νῶ νήσω τὸ στρέφω. καὶ νοῦ νήσω τὸ κολυμβῶ καὶ νῶ τὸ ῥέω. νοῦ τὸ νήθω, καὶ νῆσος καὶ ναῦς. ἡ πανμέρος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔχουσα. Νῶβαι, πυγμαῖοι. Νωβαιλεύματα, ἢ νωγαλίσματα, τὰ καθὰ λεπτὸν ἐδέσματα. οἱ δὲ, τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφερὰ ἄρματα. Νωγαλέον, λαμπρόν. Νωδὸν λέγουσι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τὸν ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας. οὐ γὰρ δὴ ἄφωνον. αὐδὰ γὰρ ὁ πλοῦτος. καὶ νωδὸς ὁ ἐστερημένος ὀδόντων. λέγεται δὲ καὶ τὸ βρέφος ἐστερημένον ὀδόντων, οὐ μὴν δὲ καὶ νωδὸν φαμὲν αὐτό, ἀλλ' ἐκεῖνον φαμὲν νωδὸν, τὸν ὀδόντας κτησάμενον, εἶτα ἀσθενείᾳ τινὶ ἢ γήρας ἀποβεβληκότα. Νώδυνον, τὸ ἀνώδυνον. Νοῦς, ὄνομα κύριον. ἑρμηνεύεται δὲ πρόσωπον ἀκτημοσύνης. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀνάπαυσις. Νωθεία, νωθρία. ὀκνηρία. Νωθεῖς, ῥάθυμοι βραδεῖς, οἱ ἐστερημένοι τοῦ τρέχειν. Νωθὴς, ὁ νωθρὸς κατὰ στέρησιν τοῦ θεῖν, βραδὺς ἀμβλύς. Νωθὴς ὁδὸς, ἡ μακρὰ ὁδός. Νώθητι, ἐνθυμήθητι. γνῶθι. Νωθὴ τὸν ἐργάτην, τὸν μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενον. Νωθουργὸς, ὁ δυνατὸς συγγίνεσθαι, ἢ ὄνος. Νωθρεία καὶ νωθεία. ῥαθυμία. Νωθροκάρδιος, ὁ κατὰ λογισμὸν βαρὺς, καὶ ῥάθυμος. Νωθρὸν, βραδὺ. νωχελὲς, ἀσθενές. Νῶϊ, ἡμᾶς. ἡμεῖς. ἡμῶν. Νωΐτερος, ἡμέτερος. Νῶκαρ, νύσταξις. νωθεία. κακόχολος ἔννοια. Νῶκαρ, ὁ δυσκίνητος, ὁ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐρρωμένος, παρὰ τὸ νῦ στερητικὸν καὶ τοῦ σκαίρω τὸ σκιρτῶ, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ. Νῶλα, πόλις. Νωλανοὶ, ἔθνος. Νωλεμὲς, συνεχές. σημαίνει καὶ βιαίως. ἀπολλώνιος. νωλεμὲς ἐμπλήξασαι ἐνανηταί. Νωλεμέως, ἀδιαλείπτως. συνεχῶς. παρὰ τὸ νῦ στερητικὸν καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νωλεπέως, καὶ τροπῇ τοῦ π εἰς μ νωλεμέως. οἱονεὶ τὸ μὴ λειπόμενον, ἀλλ' ἀδιαλείπτως ὄν. Νῶμα, νόημα. ἐνθύμημα. Νωμᾶς, διοικεῖς. Νωμᾶν, καὶ νέμειν ταυτόν ἐστι, καὶ ἔστι παρ' ὁμήρῳ. ἐνώμων, ὅ ἐστι παρεῖχον. Νωμᾶν ἔνθα καὶ ἔνθα, ταυτόν ἐστι τῷ ἀναστρέφειν. ὅμηρος. τηλέμαχος κέρδεα νωμᾷ, ἤτοι κινεῖ, στρέφει εἰς νοῦν. καὶ κέρδεα ἐν φρεσὶν ἐνώμα. Νωμᾶται, κινεῖται. Νώματα, ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γνωρίσματα, οἱ δὲ τὰ θρέμματα. Νωμεῦται, χῶρα. νομαῖτα δὲ μικρόν. Νώμησαι βοῦν, διενεγκεῖν. βαστάζαι. ἢ κινῆσαι παρ' ὁμήρῳ. Νώμησαν, τουτέστι, διεμέρισαν διέδωκαν. ἐκ τοῦ νωμῶ νωμήσω, ἐνώμησα καὶ ἰωνικῶς νώμησαν. Νωμῶ, κινῶ καὶ τὸ σκοπῶ. Νωμῶν, ἔχων. διανέμων. κρίνων. διαιρῶν. Νώνακρις, τόπος ἐπώνυμος ἀρκαδίας. τινὲς δὲ νώνακρις. Νῶν, καὶ σφῶν σὺν τῷ ι̅ ἔστω. ἀπὸ γὰρ τοῦ νῶϊν καὶ σφῶϊν γέγονε κατὰ συναίρεσιν τοῦ ω καὶ ι εἰς τὴν ω δίφθογγον. ἄλλως τε δὲ, πᾶσα δοτικὴ ἐπὶ παντὸς ἀριθμοῦ τὸ ι ἔχει. ὅμηρος δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀξιοῖ γράφεσθαι. λέγων, ὅτι τρία πρόσωπα ἐστὶ τῶν παθητικῶν. ἡμῶν ὑμῶν, σφῶν. αὐτὶ τοῦ δυϊκοῦ. αὐτὶ γὰρ τοῦ σφῶϊν κεῖται. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν. χωρὶς τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ οὐδέποτε τῇ γενικῇ καὶ δοτικῇ τῶν δυϊκῶν κέχρηται ὁ ποιητὴς εἰ μὴ κατὰ διάλυσιν. οἷον τοῖν, τοῖϊν ὤμοιν, ὤμοιϊν. ἀλλοίλοιν, ἀλλοίλοιϊν. εἰ οὖν ἐνταῦθα τὸ ι ἔχει, ἤμελλε κατὰ διάλυσιν εἶναι. Νῶντα, νήθοντα. ῥέοντα. Νωνυμία, ἀκλεία. ἀσφάλεια. Νώνυμοι, εἴτε νώνυμοι οἱ ἐστερημένοι τοῦ ὀνομάζεσθαι, ἢ ὑμνεῖσθαι, ὅ ἐστιν οἱ ἀνώνυμοι, ἢ οἱ ἀκλεεῖς. Νώνυμος, ἀνώνυμος. δύσφημος. οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι ἀλλὰ δυστυχῆ. Νωρεῖ, ἐνεργεῖ. Νώρεμνος, μέγας. πολὺς. καὶ τὸ ταρὸς, ἔσχατος. ἀσθενής, παλιός. Νώρμα, καὶ νώρα, ὀνόματα πόλεων. Νώροπα χαλκὸν λέγει ὅμηρος, τὸν λαμπρὸν καὶ στερίσκοντα τοῦ ὁρᾶν. οἷα δυσωπουμένης τῆς ὄψεως, πρὸς τὴν λαμπρότητα. ἔστι γὰρ στερητικὸν μὲν τὸ νῦ. ὁρᾶν δὲ τὸ βλέπειν. ὅθεν καὶ ὁ νώροψ. καὶ ἄλλως. ἰστέον δὲ ὡς εἰ καὶ νώροπα κοινότερον χαλκὸν λέγουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν λαμπρότητα, διὰ τὸ στερεῖν τοῦ ὁρᾶν τὴν ὄψιν τῇ ὀξύτητι αὐτοῦ ὡς οἷον ἀστραπαία στιλπνότητι, ἀλλ' ἡ σκωπτικὴ παράχρησις δύναται καὶ αὐτὸν ἐμφῆναι τὸν παρ' ἄλλοις ἰλλὸν εἴτουν παραβλῶπα. καὶ γραβὸν διὰ τὸ στερῆσθαι τοῦ κατὰ ὅρασιν ὀπτικοῦ, ἵνα ἡ νώροψ μὲν χαλκὸς ὁ ἀποστερῶν τοῦ ὁρᾶν. νώροψ δὲ ἄλλως ἀνὴρ, ὁ ἐστερημένος τοῦ ὁρᾶν. Νώροψ λαμπρὸς, ὀξύφωνος. εὔηχος. ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ. Νῶσαι, εἰς νοῦν λαβεῖν. Νωσάμενος, νοήσας νοῦς. Νωτίσαι, τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν, καὶ παραμεῖψασθαι φυγόντα. Νώσασθαι, αἰσθέσθαι. ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι. Νώσατο, ἐπέγνω. ἐνόησατο. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα νώσατο, γνώσω, ἐκ τοῦ νοήσω κράσει τοῦ ο καὶ η νώσω. Νῶσιν, αὐτὶ τοῦ νήθουσι. νήθω δὲ, τὸ κλώθω. ὡς τὸ, ταῖς χερσὶ νῶσι λίνον. Νῶσις, κέμβος. πτωχός. Νωσίχολος, ἀμελής. ῥάθυμος. Νῶτα, ὑπ' αὐχένι κεῖται. ὧν τὸ μὲν ἔγκυρτον, χελώνιον ὀνομάζεται. τὰ δὲ ἑκατέρωθεν ὠμοπλάται, πτερύγια, ὧν τὰ μὲν πλάγια μεταυχένια. τὸ δὲ μέσον τούτων καὶ τοῦ νώτου μετάφρενον, περιέχουσαν ἀπὸ τῶν ὠμοπλατῶν. ὧν τὰ ὀπίνωτα πλατυνόμενα, τράπεζα καλοῦνται. τὸ δὲ ὑπ' αὐταῖς, ῥάχις. ἧς τὸ μέσον κατὰ μῆκος ἄχρις ὀσφύος ἐν τῷ νώτῳ κοιλαινόμενον, κρίσις καὶ ταύτης τὸ καταλῆγον αὐτὶ στέρνον. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ῥάχεως, ὀσφύς, τὸ ἄχρι ἱεροῦ. τὴν δὲ ῥάχιν, ἔνιοι τῶν ποιητῶν, ὠνόμαζον κλόνιν. ὡς παρ' ἀντιμάχος. ὡς εἴτε κλόνιός τε θουρίης. καὶ τὰ λοιπά. ἀπὸ δὲ νώτου ὀνόματα, κατὰ νώτου ἐπιβάλλεσθαι ἐν πολέμῳ. καὶ νῶτα δοῦναι καὶ νωτίσαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ κατὰ νώτου τι ἀπολιπεῖν. καὶ νωτοφόρος ἡμίονος παρὰ ξενοφῶντι. καὶ ὄνος. καὶ νωτεῖς δὲ τούτους ἐκάλουν, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ ζυγοῦ ζυγίους. καὶ νωτοπλῆγα τὸν μαστιγίαν ἀριστοφάνης ἐκάλεσε. Νῶτα θαλάσσης, ὅ ἐστιν ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης. Νωτεῖς, οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι. οἱ δὲ ἕλκοντες, ζύγιοι. Νωτίζω ποιητικῶς, τὸ κατὰ νώτου τι παραλείπω, καὶ τὰ νῶτα μεταστρέφω. καὶ νωτίζειν, διώκειν τρέπειν. Νῶτος, ἡ ῥάχις. ἐπειδὴ τῶν ἄλλων μερῶν νοτίζεται μᾶλλον καὶ εἰς τοῦτον ὁ ἱδρὼς καταρρεῖ. ὡς ὁ ποιητής. κατὰ δὲ νότος ῥέεν ἱδρώς. ὥστε τροπὴν εἶναι τοῦ ο εἰς ω. ἢ παρὰ τὸ ω τὸ ἁρπακτικὸν, ὦτος. καὶ νῶτος. Νωτοφόρος, ὁ ἐπὶ τοῦ νώτου τὰ ἄχθη καὶ τὰ βαρέα ἢ τὰ φορτία βαστάζων καὶ φέρων. Νώτῳ δ' ἐπέβαλεν ἱμάσθλην:

περίφρασις τοῦ ἐμάστιξε· τὸ δὲ τραγικὸν περιφραστικώτερον, ἐν τῷ κέντρα πώλοις μεταφέρων ἰθύνει. Νωφαιὸν, ἀφανές. Νωφαλὴ, νωθρός. Νωχελία, καὶ βραδύτης, ταυτολογοῦνται· ἴσον δὲ αὐταῖς δύναται καὶ ἡ ματίη· γινομένη ἐκ τοῦ ματάω ἐξ οὗ τὸ ματῆσαι· περὶ οὗ προδεδήλωται. Νωχελὴς, ὁ νωθρὸς καὶ ἀσθενὴς καὶ δυσκίνητος. Νῶχμα, ὄνειδος. Νὼψ, ἀσθενὴς τῇ ὄψει.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ν΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ· ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄, ΚΑΙ ΤΟΥ Ε΄·

ῦ, τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ξέεσθαι ἐν τῷ γράφεσθαι τῶν ἄλλων πλέον· καὶ ἄλλως, ὅτι ὡσεὶ ξύσμα ἐστὶν ἀπὸ σιδήρου, ὁ τύπου ἦχος. Ξαίνω, τὸ διαλύω· ὡς τὸ ξαίνει ἔρια· καὶ ξαίνω, τὸ μαστίζω καὶ τὸ τύπτω· Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ξαίνει κατὰ νώτου πολλάς· ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. Ξαίνειν, ἔλεγον τὸ τύπτειν· καὶ ξαίνεσθαι, τὸ πάσχειν. Ξαναὶ, πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας τοὺς τῶν χειρῶν, διὰ τὴν συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν. Ξαίνοντες, διαλύοντες· ξέοντες δὲ, διακόπτοντες, ψιλόν. Ξαναὶ, κοπιᾷ τὴν χεῖρα. Ξάνδαρος, ζῶον ὅμοιον βοΐ, γενόμενον κατὰ τὸ ἀτλαντικὸν πέλαγος. Ξανῆσαι, κοπιάσαι. Ξανθὴ κόμη, πυῤῥὰ λέγοιτ' ἂν ἧς παρώνυμον πυῤῥίχος· ἔτι δὲ καὶ πυρσή· ἡ δ' αὐτὴ ἐρυθείη ἂν καὶ αἰθή· ὡς ἐκ τοῦ αἴθος· οὗ χρῆσις ἐν τῷ αἴθος γεγένημαι· ἡ δὲ τοιαύτη αἰθὴ κόμη παρὰ λυκόφρονι, κομαιθὰ παρήγαγεν· ὃ καὶ ἴσον ἐστὶ τῷ πυῤῥοτρίχῳ. Ξανθὴν δήμητραν λέγει ὅμηρος ἀλληγορικῶς, διὰ τὸ τὸν στάχυν τοιούτου χρώματος γεγονότα, εἶτα ἐπιτήδειον εἶναι θερίζεσθαι· τὸ δὲ αὐτὸ χρῶμα, καὶ πολλοῖς τῶν σπορίμων ἐπιγίνεται, ὅτε πεπανθῶσι· ξανθίζονται γὰρ αὐτὰ ἐκ πρασοειδοῦς τοῦ πρότερον χρώματος. Ξανθῆς ἕλε πηλείωνα, ἡ αἰτιατικὴ πτῶσις ἐστὶν ἀντὶ τοῦ εἷλε τὴν ξανθὴν κόμην τοῦ πηλείωνος· ἢ ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως· εἷλε γὰρ τὸν ἀχιλλέα ἐκ τῆς ξανθῆς κόμης. ὁ δὲ ξανθὸς, ὅτι ἐκ τοῦ αἴθος γίνεται πλεονασμῷ τοῦ ξ, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· ἵνα ἡ ξανθὴ κόμη, ἡ αἰθηρά· δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξανθεῖν εἶναι, ἀποβολῇ τοῦ κατ' ἀρχὴν ε· ὃ καὶ ἐν τῷ ἐξάδιος γέγονεν, ὅν τινες τρισυλλάβως ξάδιον γράφουσιν· οὕτω δὲ καὶ τῆς ἐς προθέσεως, καὶ τῆς ἐν, ἔστιν οὗ ἀφαιρεῖται, τὸ κατάρχον ε· ὡς δῆλον ἐν τῷ ἔνερθεν νέρθεν, ἐνέρτερος, νέρτερος· προσώπιον, προνώπιον· καὶ κτεὶς κτενὸς, ὡς οἱονεὶ ἐκτεὶς παρὰ τὸ ἐκτείνειν τὰς κτενιζομένας τρίχας· ὅτι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ξαίνειν ἀφ' οὗ καὶ ξάνιον τὸ κτένιον γίνεται, ὡς αἶον ξανθὸς διὰ τὸ εἶναι ἀξίαν τὴν τοιαύτην κτενίζεσθαι τρίχα, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· πακτέον δὲ εἰς τοιαύτην ἀντιστοιχίαν τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ καὶ τὸ πιθωνὸς, ἐκ τοῦ πιθαίνω· καὶ τὸ αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ, ὡς δηλοῖ ψιλούμενον τὸ ἀνάντειπα, καὶ μέλαν αἷμα· ὅμοιον καὶ τὸ ἐλεφαίρω· ἐκ τοῦ ἔλπω, τὸ ἐλπίζω· καὶ τὸ σφενδόνη, ἐκ τοῦ σπένδω· καὶ ἐπὶ ζώων λόφος, ἐκ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω· καὶ ἡ φιάλη, ἐκ τοῦ πιεῖν· καὶ ἐκ τοῦ κάμπτω, ὁ κεκαφηώς· καὶ μοιχὸς παρὰ τὸ μὴ οἰκός· ἤγουν καθ' ὃ πρόσφορον ἐοικὸς, δι' ὃν οὐκ ἔοικε τὰ γένη· ἀνάπαλιν δὲ ἀντιστοιχεῖ ψιλὰ πρὸς δασέα, ἐν τῷ ἀμπέχονη, ἐκ τῆς ἀμφὶ προθέσεως· καὶ ἐκεχειρία, τὸ ἐπέχειν χεῖρας· καὶ τὸ πέφραδα, καὶ οἱ ὅμοιοι ἀναδιπλασιασμοὶ σὺν ἄλλοις μυρίοις. Ξανθίζεσθαι, κομεῖσθαι τὰς τρίχας· ἢ βλάπτεσθαι αὐτάς· ξανθίζετε παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· οἷον τῷ μέλιτι χρίετε, ἢ πυῤῥὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε· ἡ δὲ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν, ἔστιν ὅταν πυῤῥὰ ᾖ. Ξανθιμίας, βόλου ὄνομα. Ξανθίωνος, ξανθίκομος· ὁ ξανθόθριξ. Ξανθὸν, πυῤῥόν· καλόν· εὐηργασμένον· λωρόν. Ξανθὸς μενέλαος παρ' ὁμήρῳ, ἔπαινος κόμης παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ξανθόν· διὸ καὶ ἡλιώδης κόμη, καὶ ἡλιῶσα ἡ τοιαύτη· καὶ χρυσέα δέ· καὶ ὁ ταύτην ἔχων, χρυσεοκόμας. ἡ δέ γε κωμῳδία ἔστρεψεν ἄλλως τοῦτο· πυῤῥίαι γοῦν ἐξ ὀρθοῦ οἱ δοῦλοι παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὡς τοιοῦτοι μάλιστα ὄντες· οὕτω καὶ ξανθίαι οἱ αὐτοί· κοσμεῖ δὲ ποσειδῶνα τὸ τῆς χαίτης κυάνεον καί που καὶ τὸν δία. Ξάνθος ποταμὸς λέγεται, ἐπεί φασι διαφερόντως τοὺς λουομένους ξανθίζει, ὡς καὶ ὁ λύκιος ξάνθος· ἢ καὶ τοὺς παραπεφυκότας πλάνων καρποὺς λευκαίνει, καὶ οὕτω ξανθὴν, οἷον ποιεῖ τὴν δήμητρα· ἣν ἕτεροι διὰ τὸ φύσει ἐγγινόμενον ὑπόλευκον ξάνθισμα τοῖς ληΐοις, καὶ ἐλήγηριν λέγουσι. Ξάνθος καὶ βαλίος παροξυτόνως, ἵπποι ἀχιλλέως· οἵ φησιν ἅμα πνοιῇσι πετέσθην, ὅ ἐστιν ὁμοίως πνοαῖς ἀνέμου ἐπέτοντο· οὓς ἔτεκεν ἅρπυια· ποδάργη βοσκομένη ἐν λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο. ὥς τε ἱπποφυές τι δαιμόνιον ἡ ποδάργη ἡ κατὰ τὸν μῦθον, καὶ βόσκεται καὶ ἵπποις γονᾷ· παραλαλεῖ δὲ ὁ τοιοῦτος μῦθος καὶ ἄτοπόν τι χρῆμα καὶ θεῖον τὴν παρωκεάνιον ταύτην ποδάργην εἶναι· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς ἵππους· καὶ μὴ δὲ ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς ἀπελθεῖν τῷ ἀχιλλεῖ, ἀλλὰ θεόθεν· οὐ γὰρ ἄλλως αὐτῷ ἐξ ὠκεανοῦ κτῆμα ἦλθον ἵπποι τοιοῦτοι· ὄνομα δὲ κύριον ἅρπυιας ἡ ποδάργη· ἧς παρώνυμος ὁ τοῦ ἕκτορος πόδαργος. Ἰστέον δὲ ὅτι ταῦτα μυθικῶς μὲν διὰ τὸ ὑπερβάλλειν τάχος τῶν τοιούτων ἵππων λέγεται, ὡς οἷα ποδηνέμων ἢ ἀελλοπόδων ὄντων· τὸ δὲ φυσικὸν, ὅθεν ὁ μῦθος ἐλήφθη, τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς αἱ ἵπποι κατὰ τὴν ζωικὴν ἱστορίαν ἐξανεμοῦνται πρὸς βορέαν, ὦ συγγενές τι καὶ ὁ ζέφυρος εὐγενέστερον κύουσιν· ὁ τοιοῦτος ἀρχὸς καὶ οἱ τοῦ ἀχιλλέως ἵπποι τετυχήκασιν εἶναι· ἡ δὲ ἅρπυια, εἶδος μὲν τι ἄλλως ἀνέμου ἐστί· πέπλασται δὲ τῷ μύθῳ εἰς δαιμόνιον πτερωτὸν, ἱπποφυὲς ὡς εἴρηται, ὁποῖα ὁ μῦθος παραφύειν τολμᾷ· οὗ καὶ ὁ πήγασος ἐπίνοια· ἐπεὶ δὲ ἄνεμοί τινες βίαιοι κουφίζουσι κάτωθεν καὶ βαρέα σώματα, ἐμυθεύθησαν ἐντεῦθεν ἅρπυιαι σωματοειδῆ τινα πνεύματα· τραγῳδῆς πλάσεις· ὑφ' ὧν καὶ λέγονται ἁρπάζεσθαι ὅσα γίνονται ἀφανῆ· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο, ὧν μιᾶς τινος ἐκ ζεφύρου καὶ ἡ ποδάργη, τρέπουσα κατὰ τὸν μῦθον εἰς γένεσιν πόδας ἀρίου ἵππου· εἴρηται ποδώκεως· δῆλον δὲ ὡς ταῖς λοιπαῖς ἁρπυίαις ὁ μῦθος χεῖρας προσπλάττει καὶ ἁρπάζειν. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ξάνθος καὶ ὁ βαλίος παροξύνονται, πρὸς διαστολὴν τοῦ κατὰ χρῶμα ξανθοῦ, οὕτω καὶ ὁ βαλίος ἵππος παροξύνεται ὡς ἅτε κύριον ὄνομα ἵππου· βαλιὸς δὲ ὁ ξυπόνας, τὸν ταχὺν ἢ στικτὸν δηλοῖ· ὅθεν καὶ βαλιὰ ἔλαφος· ἧς θέμα τὸ βάλλειν· ὅθεν καὶ τὸ βαλλίζειν ἤγουν κωμάζειν ἢ χορεύειν, καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ βαλλισμὸς, οὗ παρὰ φθοράς τις, ἐκ τοῦ βάλλειν ἀφῆκται καὶ αὐτό, οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο στερεῶς. Ξάνθιππος, περικλέους ἐγένετο πατήρ. Ξαν

πν, ὀρνέαις. Ξάνιον, κτένιον· ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες ἐν τοῖς ἀναδήμασιν· οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Ξαντὴρ, διακονήθη. Ξανθικὰ, ἑορτὴ Μακεδόνων· ξανθικοῦ μηνὸς, ἢ ξανθικοῦ ἀγομένη· ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων. Ξαῖνε, κόπτε. Ξέεσθαι, σπανίζεσθαι. Ξεινήϊον δωτίνης διαφέρειν δοκεῖ· καθὸ τὸ κειμηλιοῦσθαι καὶ μή· τοῖον δ' αἰεὶ κειμήλιον τῷ λαβόντι ἔστι τὸ ξεινήϊον, ἔστι ἡ δωτίνη, τουτέστι τὸ δῶρον· ξείνιον μὲν γὰρ δίδοται καὶ τῷ τυχόντι, δῶρον δὲ τῷ ἀξίῳ λόγου πλείονος. Ξείνια, τὰ ξένια· δῶρα χαριστήρια ξενίας. Ξεινοδόκος, ὁ ὑποδεχόμενος ξένους καὶ μάρτυς. Ξεῖνοι, θεσσαλοί. Ξεῖνος, ὁ ἀπὸ ξενίας φίλος· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ κενὸς γίνεται κεῖνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ξένος ξεῖνος. ξεῖνος ἅμ' αὐτῇ θεᾷ πολυνείκη. Ξεινοσύνη, ἡ ξενία· Ὅμηρος ἐν φ' τῆς Ὀδυσσείας· ἀρχὴν ξεινοσύνης, τουτέστι ξενίας· δηλαδὴ καὶ τέλος εἶναι αὐτῆς· ὃ καὶ παραδεικνὺς ἐπάγει τὸ, οὐδὲ τραπέζῃ γνώτην ἀλλήλω, ἤγουν ἀλλήλοις· τελεία γὰρ τότε ἡ ξενία, διὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα τὴν ἅλα, καὶ τὸ ὁμοτράπεζον καὶ ὁμοέστιον καὶ ὁμορόφιον. Ξείνοις, τοῖς μισθωτοῖς λέγει Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ξῖρις, ἀρωματικόν τι φυτόν. Ξεναγεῖ, δέχεται ξένους· ἢ τῆς ὁδοῦ ἡγεμονεύει· ἢ ξενοδοχεῖ. Ξενάγησον, ἀντὶ τοῦ ὁδήγησον ἐμὲ τὸν ξένον. ξεναγῶ, τὸ τὸν ξένον ἄγω· ὅθεν ξεναγὸς ὁ τῶν ξένων ἡγεμών. Ξεναγία, δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν χιλίων εἰκοσιτεσσάρων· οἱ δὲ πλεῖστοι, τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον. Ξεναλίζω, τὸ συναθροίζω. Ξεναλόγος, ξένους συλλέγων. Ξενία, καταγώγιον· κατάλυμα· ἢ ἡ ξεναγωγία. Ξενεοί, στρατιῶται. Ξενίας δίκη, ἐπὶ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῶν δημοσίων. Ξενίζομαι, τὸ εἰς ξενίαν δέχομαι. ξενίζω Ὅμηρος, ὅπερ οἱ ὕστερον προξενῆσαι λέγουσι μετὰ γενικῆς τὸ ῥῆμα συντάσσοντες· οἷον πειράσομαί σου προξενεῖν· ὥσπερ καὶ τὸ ξεναγεῖν· ὅπερ ταυτὸν ὂν τῷ προξενεῖν, γενικῇ συντάσσει ὁ Ἀρριανός· τοὺς δὲ ταῦτα ποιοῦντας, προξένους ἐκάλουν οἱ μεθ' Ὅμηρον. Ξενίζω, τὸ ξένῃ διαλέκτῳ χρῶμαι· ἢ μᾶλλον τὸ ἐν ξένῃ διατρίβω, καὶ τοὺς ξένους δέχομαι. Ξενίζω, οὐ μόνον τὸ ξένον ἀποδέχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐκπλήττω· ξενίζομαί τινι, τὸ εἰς ξενίαν ἀπό τινος δέχομαι· σὺ δὲ ἐπιξενοῦμαι λέγε, ἐπὶ τῆς συζυγίας τῶν περισπωμένων, σημαίνει ξενίζειν, καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ, τὸ μισθοφορικὸν στράτευμα· ὃ συνεστήσατο πρῶτον Κόνων. Ξένικος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, πένης τις ἦν καὶ κωμῳδεῖται ὡς τὰ ὄψα ἁρπάζων· τινὲς δὲ καὶ στρατηγόν φασιν αὐτόν. Ξένιος Ζεύς, ὁ φιλόξενος. Ξενιτεύω, ξενόω ξενῶ. Ξενιτευομένοις, ἀντὶ τοῦ μισθοφοροῦντας· ξένοι δὲ οἱ μισθοφόροι. Ξενοδόκος, ὁ ξενοδόχος. Ξενοδόκος, παροξύνεται διὰ τὴν ἐν αὐτῷ νοουμένην ἐνέργειαν· τὰ γὰρ παρὰ ῥῆμα σύνθετα ὀνόματα, παροξύνονται μέν, ὅτε ἐνέργειαν ὑπισχνεῖται· προπαροξύνονται δέ, ὅτε πάθος, εἰ μὴ κανόνες κωλύοιεν, οὓς παρατίθεται Ἡρωδιανός· λιθοβόλος μὲν οὖν παροξυτόνως, ὁ λίθον βάλλων· προπαροξυτόνως δέ, ὁ λίθῳ βεβλημένος· καὶ πρωτοτόκος μὲν ἡ πρώτως τεκοῦσα· πρωτότοκος δὲ ὁ πρῶτος τεχθείς· οὕτω καὶ ξεινοδόκος, ὁ ξένους δεχόμενος· φιλὴ δὲ λέξις ὁ ξένος παρὰ τῷ ποιητῇ. Ξενοδοχοῦμαι, μαρτύρομαι. Ξεναδοχῶ, προξενῶ. ξενοδοχεῖον, οἴκημα ὑποδεχόμενον τοὺς ξένους. Ξένοι, οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ τοὺς πέρσας· οἱ δέ, τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους· ἢ ξένους. Ξενολόγιον, καὶ ξενολόγος, ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας. Ξένος καλεῖται, ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ὁ ὑποδεχθείς· ἰδίως δέ, ὁ ὑποδεχόμενος ξενοδόχος· ἄλλως δὲ ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας στεγανόμος· παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι καὶ Αἰολεῦσιν, ὁ ἐπιπάμμων ὀνομάζεται· ἔνιοι δὲ αὐτὸν καὶ ναύκληρον ἐκάλεσαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς καταγωγῆς μισθόν, ναῦλον· ὥσπερ ἐνοίκιον, ὃ οὐ παρὰ τοῖς πολλοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς καλεῖται· παρὰ δὲ ἐνίοις στεγανόμιον· εἴποις δ' ἂν μισθώσασθαι, καὶ μισθῶσαι οἶκον· ὅπερ Ἡρόδοτος ἐνδιδόναι καλεῖ· ἐμισθοῦντο παρ' οὐκ ἐνδιδόντος τὴν αὐλήν. Ξένος ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος, ὃν ξεῖνον ποιηταί φασι· ξένοις ἐκ πατέρων φιλότητος, ταυτὸν εἰπεῖν καὶ ξένοις πατρῴοις· ξένος φασίν, οὐ μόνον ὁ καταγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποδεχόμενος. Ξένος, παρὰ τὸ ἔξω εἶναι τῆς πατρίδος. Ξένος, ὁ ἀλλότριος· καὶ ξένος, ὁ εἰς φιλίαν συνημμένος ἐξ ἀλλοδαπῆς· ὅθεν καὶ ξενίζω τὸ φιλοφρονοῦμαι· ὡς τὸ χρηστός γε ὁ ἥρως ξενίζων τουτοισὶ τοῖς θάκοις· ἐκ τούτου καὶ ξενία τράπεζα, ἡ τοῖς ξένοις προσκειμένη ἐπὶ φιλίᾳ· καὶ ἐπιξενοῦμαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὡς φίλος διακυβερνῶμαι ξένος ὤν· ἔστι ξενίζω, καὶ τὸ ξένα τινὰ φθέγγομαι· ὡς τὸ ὁ βάρβαρος προσσὼν ξενίζει τῇ γλώττῃ, καὶ τοῖς λόγοις. Ξένον τὸ ἀλλότριον, καὶ τὸ παρηλλαγμένον· ὥσπερ καὶ ξενίζω, τὸ ξένον ὑποδέχομαι καὶ τὸ ἐκπλήττω· καὶ ξενίζομαι ὑπό τινος, οὐ κρεῖττον ἐπιξενοῦμαι· οὗ τὸ θέμα ξενόω· καὶ ξένισις, ἡ ξενοδοχία· καὶ ξενία τὸ αὐτό· καὶ ἔτι ξενία ὄνομα δίκης κατὰ ξένων τῶν ἐγγραφόντων ἑαυτοὺς εἰς πολίτας, ὡς ἔτυχε· ξενία δὲ ἡ ξενιτεία· καὶ ἔτι ξένος, ὁ ὑπ' ἀλλοδαπῆς καὶ ἀλλόκοτος· καὶ παράδοξος, καὶ ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς φίλος· ὡς ποιητικῶς, ξεῖνος· τῷ ξένῳ οὖν ἀντίκειται ὁ ἀστός· τῷ δ' ἐν δήμῳ, ὁ ἀπόδημος. Ξενοφῶν, παρὰ τὸ ξένος καὶ τὸ φαίνω· ὁ ἐν τοῖς ξένοις τοῖς φαίδιμος. Ξενύει, λήγει. Ξενών, τὸ νοσοκομεῖον. Ξενὼν, οἶκος ὑποδεχόμενος τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας. Ξενῶνες, οἱ ἀνδρῶνες, ἀπὸ Φρυγῶν. Ξενώσεται, ὑποδέξεται. Ξερόν, τὸ ξηρὸν τῆς γῆς χέρσον. Ξέρξειος στρατός, ὁ τοῦ Ξέρξου. Ξέσαι, τεμεῖν κόψαι· ποιῆσαι τεκτήνασθαι· κατασκευάσαι. Ξέσμα, ξόανον. Ξεστή, ἐξεσμένη· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐπένησε τράπεζαν· λέγει δὲ καὶ συνθέτως διέξεστησεν, ἐλάτησε. Ξέστης, ῥωμαϊκὸν ἐστὶ τὸ ὄνομα· τὸν γὰρ παρ' ἡμῖν ἓξ ἀριθμόν, οὗτοι λέγουσι σέξ· καὶ μέτρον τινὸς παρ' αὐτοῖς τὸ ἕκτον, λέγουσι σέξτον· διὰ δὲ εὐφωνίαν, τὸ σέξτης ξέστης λέγεται κατὰ μετάθεσιν τοῦ στοιχείου· οὕτω Φίλων. Ξεστίον, μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν. Ξεστόν, ὡμαλισμένον. Ξεστόν, γλυπτόν· λεῖον· ποιητόν. Ξέστριξ, κριθὴ ἡ ἑξάστιχος κνίδιοι. Ξέσω, ξύσω. Ξέω, ἐπὶ ξύλου· ξύω δὲ ἐπὶ σαρκός· καὶ ἡ παροιμία· τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. Ξέω, κέπω· ξαίνω δὲ τὸ διαλύω, δίφθογγον.

ΤΟ Ξ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η, ΣΥΝ ΤΕ Ι, Ο, Υ ΚΑΙ Ω.

ηνός, ὁ κορμός. Ξηραλοιφεῖν, καὶ ξηραλοιφία, τὸ ἄνευ λουτροῦ ἀλείφεσθαι· ἐπεὶ καὶ ξηρὸς ἱδρὼς, ὁ μὴ ὑπὸ
ξ λουτροῦ, ἀλλὰ ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος· δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸ τρίχας χρίειν, ἀλείφειν λέγεται· καὶ ἀ-
λοιφή· διὸ καὶ φέρεται ἐν ῥητορικοῖς λεξικοῖς, ὅτι ἄλοιμος τὸ αὐτό, καὶ ἀλοιφὴ τὸ τῶν τριχῶν χρῖσμα· καὶ ὅτι

ἀλοιφεῖον ᾧ οἱ ἀλεῖπται χρῶνται. πάντως δὲ ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ ἀλείφω ἀλοιφή, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴληφα, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἤλειμμαι ὁ ἄλοιμος. καθὰ καὶ ἀπὸ τοῦ λείπω λέλειμμαι, λοιμός. Ξηραίνω, τὸ ψυχραίνω. αἰτιατικῇ. Ξηροῖ σηπεδόνι, ἢ γαγγραίνῃ παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ξήριγγοι, ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες. Ξηρίον, φυτόν. ἢ εἶδος βοτάνης ἰατρικόν. Ξηρόλοφος, ὅπερ τὸν ξηρόλοφον πρώην μὲν θέμα τινὲς ἐκάλουν· ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ἑκκαίδεκα, καὶ ἀρτίμιδος σύνθετος στήλη· καὶ σεβήρου τοῦ κτίσαντος καὶ θέμα τὸν τρίπουν. ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τύπῳ γεγόνασι· καθ' ὃν καιρὸν καὶ κόρη παρθένος ἐτύθη. καὶ θέσις ἣν ἀστρονομική, ἐξ ἣ τριάκοντα χρόνοις διαρκέσασα. Ξηροκόλλα, σύνθεσίς τις παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς. Ξηρόν, παρὰ τὸ ξῶ ῥῆμα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὕλης τῶν ξύλων· ἐπεὶ γὰρ ἔξυσται, ξυρὸν γίνεται. καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ υ εἰς η, ξηρόν, οὕτω φίλων. Ξηρὸς ἱδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος. Ξηρός, ἀντιδιαστέλλεται πρὸς ὑγρόν· ὡς αὖον πρὸς χλωρόν· καὶ κραῦρον πρὸς γλίσχρον.

Ξίμβραι, ῥαιαί. Αἰολεῖς. Ξίρις, φυτόν. Ξίφαι, τὰ ἐν ταῖς ῥυκάναις δρέπανα, ἢ σιδήρια. Ξιφὴν, ὁ φέρων ξίφος. Ξιφήρεις, ξίφη κατέχοντες. ξιφοφόροι. Ξιφήρης καὶ ξιφοφόρος, ὁ κατέχων ξίφος. Ξιφίας, ἰχθύος ὄνομα. Ξιφίδρια, κοχλία. Ξιφίζειν, ἀνατείνειν τὴν χεῖρα καὶ ὀρχεῖσθαι. Ξιφιλῖνος, ὁ ξιφῖνος. Ξίφισμα ἐστί, ὄρχημα ἐστί. Ξιφισμός, σχῆμα ὀρχιστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως. Ξιφοκτόνος, ὁ ὑπὸ ξίφους φονευθείς. ξιφοκτόνος δέ, ὁ ξίφει φονεύσας. Ξιφοθήκη, βελοθήκη. Ξίφος, μάχαιρα ἢ παραζώνιον. ὁμώνυμον, φάσγανον. ξιφίδιον, καὶ τὰ τῆς. Ξιφιστύς, μαχαιρομαχία. μάχη ἐν χερσίν. Ξυγγενέσθαι, συνελθεῖν. Ἀριστοφάνης· Βούλει ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν ἐς λόγους; Ξυγγέωργος, προπαροξυτόνως. σύνθετον γάρ. ὡς πάγγελος. πάνσοφος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. Ἀριστοφάνης πλούτῳ· τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον. Ξύγκλυδες, σύμμαχοι. παρείσακτοι. Ξύειν, γράφειν. ὅθεν καὶ τὰ γράμματα ξύσματα λέγονται. Ξυήλη, ξυέλη. ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὅ τινες δρέπανον λέγουσι. Ξύλα δανὰ κεάσαι, τουτέστι ξηρὰ καὶ ἐπιτήδεια εἰς τὸ δαίεσθαι. Ξύλα κάγκανα, τὰ ξηρὰ τὰ καιόμενα εἰς τὸ καίεσθαι. ταῦτα δὲ καὶ δανὰ ἐλέγετο. περὶ δὲ τοῦ αὖα, πάλαι περὶ κήλα γέγραπται. ξύλα λέγεσθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν συνάγειν. Ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων σωρεία. ἀξυλία δέ, ι. Ξυλεία, ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων, συλλογή. Ξυλεύεσθαι, ξυλίζεσθαι. Ξυληβόρος, ξυλοφάγος. Ξυλιζομένην, ξύλα συλλέγουσαν. Ξύλινον καρπόν, τῶν δένδρων. Ξυλίτης, ἰχθὺς ποιός. Ξυλλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐχθρωδῶς κρατῆσαι αἰτιατικῇ. Ξυλλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ συμμαχῆσαι δοτικῇ. Ἰσοκράτης· ὁρῶ δὲ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. Ξυλεκτόν, συνειλεγμένον. παρεστώς. Ξυλοδονίη, τεκτοσύνη ναυπήγησις. κωπηλασία. κυβέρνησις. Ξύλον ἐστίν, οὐσία φυτικὴ φυλλοβόλος σπερματική. Ξύλον, εἶδος δεσμωτηρίου. ἣν ποδοκάκην λέγουσι. καὶ ποδοστράβην. Ἀριστοφάνης· ἀφ' οὗ σε δήσω τῷ ξύλῳ. Ξύλον, παρὰ τὸ ξύω. οὐδεμία γὰρ ὕλη πρὸς ξύσιν ἐπιτηδειοτέρα ξύλου. Ξυλοφόρος, ζῶόν τι ἱστορεῖται. σκωλήκιον. Ξυλοχίζεται, ξυλεύεται. ξύλα τέμνων συνάγει. ἔστι δὲ καὶ παροιμία· δρυὸς παρούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται. Ξύλοχος κατ' ἔλλειψιν, τόπος ὀρεινὸς πυκνὸς ξύλοις. κεῖται κατὰ γένος ὡς ἐπὶ πολὺ θηλυκόν, ὅτε καὶ λείπει τὸ ὕλη. ἵνα ἡ ξύλοχος ὕλη. ἀφ' ἧς καὶ θῆρες ὑλήκοιται. Ξύλοχος, θηλυκῶς. εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. δηλοῖ τὸν ὑλώδη καὶ δασὺν τόπον, ὡς ξύλα ἔχοντα. Ξυλύφιον, τὸ μικρὸν ξύλον. καὶ ξυλύφιον ὑποκοριστικῶς. δοκιμώτερον δέ, τὸ ξυλήριον καὶ ξυλάριον. Ξυμβαίη, ἀντὶ τοῦ συμβαίη. Συμβαίνει ὁ λόγος τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖ καὶ συνᾴδει. καὶ συνομολογεῖ. συμβαίνει κοινῶς. ξυμβαίνει ἀττικῶς. Ξυμβάλλειν, νοεῖν. ξυμβαλεῖν, ἀντὶ τοῦ νοῆσαι. καὶ ξυμβαλεῖν, ἀντὶ τοῦ κοινώσασθαι. Εὐριπίδης· ὡς οἰκεῖα καὶ κοινὰ χρόνος ἔχων ξυμβαλεῖν πρὸς αὐτὴν βουλεύματα. καὶ ξυμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ ἁρμόσαι. Ξυμβῇ, συμπέσῃ. Ξυμβῆναι, συμφωνῆσαι. Ἀριστοφάνης· ἐὰν συμβῶ τί σοι. Ξύμβληντο, συνεβάλλοντο, νέστορι. Ξύμβλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ξυναντῆσαι ἐν συμβολῇ πολέμου. τοῦτο δὲ καὶ ἀντιβολεῖν λέγεται. Ξυμβλήτην ἀλλήλοιιν, ἤγουν συνήντησαν. Ξυμβῶ τί σοι, συμφωνήσω σοι. Ξυμφέρω, συμβαστάζω. Ξυμβόλους, τοὺς τῶν ἀπαρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον, ἀνετίθετο δὲ οὗτοι Δήμητρι. τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένας μαντείας, ὡς Φιλόχορός φησι Δήμητρα εὑρεῖν. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ. Ξυμβολιμαίας δίκας ἀττικοί, τὰς κατὰ συμβόλαια. Ξύμη, ὃ καλεῖται κνυσμὸς παρὰ τῷ Ἰσοκράτει. Ξυμμίξασα, ξυντυχοῦσα. Ξυμπονῆσαι, συνεργάσασθαι, συμβοηθῆσαι. Ξυμφέρω, ξυμβαστάζω. φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω. Ξυμφορά, συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. Ξύν, ἀττικοί· σὺν κοινά. Ξυνάγκεια, ὁ κοῖλος τόπος. Ξυνά, κοινά. Ξυνάγειραι, συναθροῖσαι. Ξυνάγον κρατερὴν ὑσμίνην, ἀντὶ τοῦ συνέβαλον εἰς πόλεμον. τοιοῦτον καὶ τὸ συνάγωμεν ἄρηα. Ξυνάγωμεν ἄρηα παρ' Ὁμήρῳ. ξυνάγειν ἄρηα διὰ τὸ δύο στρατεύματα τὰ ἐναντία εἴρηται. ὧν συναγομένων, ἡ μάχη ἀρτύνεται. ἄλλως γὰρ ῥήγνυσθαι ὁ πόλεμος λέγεται. οὐ μόνον γὰρ ἐξ ἤνορος τινός, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς συμβολαῖς. τῶν μὲν ἐνταῦθα, τῶν δὲ ἐκεῖ καὶ ἄλλων ἀλλαχοῦ μαχομένων. ἐρράγη γοῦν μάχη καὶ συρρῆξαι, καὶ ῥαγῆναι πόλεμόν φασιν οἱ ῥήτορες, ἐναντίον τὸ συνάγειν καὶ τὸ διακρίνειν. Ξυνάθρον, τὴν συμβιοῦσαν γυναῖκα γαμετήν. Ξύναιμος, ξυγγενής. Ξυναίρεται, συνάπτεται. Ξυναλιζόμενοι, συναθροιζόμενοι. ἢ συνεσθίοντες. Ξυναλλαγή, ἀμοιβή. παραμυθία. συνάντησις. λέγει δ' Ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσώπου τοῦ ἀνδρῶν γερόντων, ἐν ξυναλλαγῇ λόγου. Σοφοκλῆς. ἢ ξυναλλαγῇ τῇ ὁμιλίᾳ. Ξυναλλάξαντες, κοινωνήσαντες. Ξυνάορον, γαμετήν. Ξυνάρασθαι, ξυναρμόσασθαι. καταθέσθαι. ἀπὸ τοῦ ἄρω τὸ ἁρμόζω. ξυνάρασθαι τῷ δεῖνι κατὰ τὸν κίνδυνον. καὶ ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον αἰτιατικῇ μόνῃ. Θουκυδίδης· μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. Ξυναυλία καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ὁ δὲ Ὄλυμπος μουσικὸς ἦν, Μαρσύου μαθητής. ἔγραψε δὲ αὐλητικοὺς καὶ θρηνητικοὺς νόμους. ἄλλως. συναυλία λέγεται, ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Ὄλυμπος δὲ μαθητὴς γέγονε Μαρσύου περὶ τὴν αὐλητικὴν ἄριστος, καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν. Ξυναμοργός, δεξαμένη. Ξυνάγεσθαι, συνανύεσθαι. Ξυνάορροι, ἀδελφοί. ἀδελφαί. Ξυναρμόσας, συνάψας, συνθείς. Ξυνάωρ, εὐναία. δάμαρ. γυνή. ἄλοχος. Ξυνάορον, ἄνδρα. Ξυνέβημεν, ὁμονοήσαμεν. συνεφωνήσαμεν. Ξυ

ἐβλήθη συνέτυχεν. Ξυνεδεδέατο, συνδεδεμένοι ἦσαν. δέω ὁ παθητικὸς ὑπερσυντέλικος ἐδεδέμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐδέδεντο. καὶ ἰωνικῶς τροπῇ τοῦ ν εἰς α, ἐδεδέατο. μετὰ τῆς ξὺν προθέσεως, ξυνεδεδέατο. Ξυνδιενεγκεῖν, συμπρᾶξαι, συναγωνίσασθαι, συνδιήνεγκαν, συνέκαμον, συνέπραξαν. Ξυνειργάσθην, ἀλλὰ πάλιν ἔχει τὸ ἀπειργάσθην. Ξυνειργάσθον ἄκραι παρῳχημένῳ, ἤγουν περιεῖχον καὶ συνέκλειον αἱ δύο ἄκραι, ἤτοι τὰ ῥηθέντα ἀλλαχοῦ ἀκρωτήρια ἤγουν τὰ τοῦ ναυστάθμου κέρατα. Ξυνέηκα, πλεονάζει ἐν τούτῳ τὸ ε ποιητικῶς ὡς ἐν τῷ ἔειπεν. οὐχ οἱ ποιηταὶ δὲ μόνον χρῶνται τῇ τοιαύτῃ προσθήκῃ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου, ἀλλὰ ἤδη καὶ οἱ ἀττικοί. καὶ ἑώρακα ἀντὶ τοῦ ὥρακα. καὶ ἑωσάμην, καὶ ἑωνησάμην καὶ ἄλλα. ξυνέηκα ἀόριστος πρῶτος. ἵημι. μέλλων ἥσω. ἀόριστος ἧκα. συνῆκα. πλεονασμῷ τοῦ ε ἀττικῶς, ξυνέηκα. Ξυνέηκε, συνέβαλεν. Ξυνειλέχθαι, ἀττικῶς ἐκ τοῦ λέγω. λέξω λέλεχα καὶ ἀττικῶς εἴλεχα. καὶ παθητικῶς εἴλεγμαι. τὸ ἀπαρέμφατον εἰλέχθαι. καὶ μετὰ τῆς σὺν προθέσεως, ξυνειλέχθαι. Ξύνειμι, συνδιάγω. Ξυνελάσομεν, παρῳχημένῳ ἐκ μεταφορᾶς ἔοικε ῥηθῆναι ζώων, ἃ καθ' ἀλλήλων ὡς εἰς μάχην ἐρεθίζουσί τινες, ἢ πληγαῖς, ἢ ὠθισμοῖς. ἐπὶ τοιούτων γὰρ κυριολεκτεῖται τὸ ἐλάσαι. Ξυνελαύνεις, συμβαλεῖς. Ξυνεμπόροις, κοινωνοῖς. Ξυνέπεται, συνέπεται. Ξυνερέται, συνερέται, συνέται, συμπολῖται. Ξυνερρώγει, ξυνερράγη. διελύθη. ῥήσσω, ῥήξω ἔρρηχα. ὁ μέσος παρακείμενος, ἔρρηγα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐρρήγειν. καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω ξυνερρώγει. Ξύνες, σύνες, ἄκουσον. Ξύνεσιν, συνέφεσιν. συμβολήν. Ξύνεστιν ὁ δεῖνα πενίᾳ, ἀντὶ τοῦ πένεται, καὶ σύνεστι φιλοσοφίᾳ, ἤτοι φιλοσοφεῖ. καὶ σύνεστι πλούτῳ, ἤτοι πλουτεῖ. Ξύνετο, ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. συνήθης δὲ ἡ τοῦ ξυνιέναι σύνταξις μετὰ γενικῆς. γράφεται δὲ καὶ ξύνθετο. ἴσως δὲ τοῦ τοῦ καλῶς. καὶ τοῖσι δὲ ξυνέηκε δηλοῖ ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φαίνεται μὴ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ πτώσει ἀεὶ συντάσσεσθαι τὸ συνιέναι. Ξυνεχὲς, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. διαπαντός. Ξυνέχεται, συμφέρεται. Ξυνέχοιτο, συνείη. Ξυνήβιος, συμπότης συνῆλιξ. Ξυνθήματος, συνθήματος. ἔστι δὲ σημεῖον ἢ πρόσφθεγμα διδόμενον ἐπὶ γνώρισμα τῶν οἰκείων ἐν πολέμῳ, ἢ ἑτέρᾳ τινὶ ἐπιβουλῇ. Ξύνθακος, συγκάθεδρος. Ξυνθήματα, σημεῖα. Ξυνήια, δηλοῖ μὲν τὰ κοινά. καὶ διὰ τοῦτο ἄλλως μὲν εἴπειν ἄδαστα. δριμέως δὲ κατά τινα παλαιὸν ἄληκτα. ἤγουν μή πω εἰς λάχος ἐλθόντα. ὥστε λαχεῖν τίς ἐστιν εἰς κλῆρον. γίνεται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ ξυνὸς ὁ κοινός. οἷον ξυνὸς ἐνυάλιος. οὗ κτητικὸν ξυνήιον ὡς ἡμετέρειος. καὶ διαλύσει καὶ ἐκτάσει οὐδέτερον ἀπὸ τοῦ ξυνήιον. ἢ καὶ ἄλλως ὡς ξεῖνος ξείνιον καὶ πλεονασμῷ ξεινήιον, οὕτω καὶ ξυνὸς ξύνιον καὶ ξυνήιον. Νυνήια, ἀπὸ τῆς σὺν προθέσεως ὁ συναγωγός ἐστι δύο τοῦ λαχίστου, ὄνομα ποιεῖ τὸ ξυνὸν, ταυτὸ δυνάμενον τῷ κοινόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦ κτητικοῦ δύναμιν ἔχει καὶ εἰς κτητικοῦ ἤδη τύπον ἀπὸ σχηματίζει καὶ ξυνήιον ἀπὸ τοῦ ποιεῖν καθὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ πρεσβήιον. Ξυνήλυσις, σύνοδος. Ξυνηρετήσεις, συνέσῃ. συζυγήσεις. Ξυνίασι, συνέρχονται. ἵημι ὃ σημαίνει τὸ ἀπολύω. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἱεῖσι. καὶ ἰωνικῶς, ἱέασι. καὶ κατὰ κρᾶσιν, ἵασι. καὶ ἐν συνθέσει, ξυνίασι. Ξυνιὰς λίμνη, τῆς θεσσαλίας. τινὲς δὲ πόλιν παρακειμένην τῇ βοιβηίδι λίμνῃ. ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως εἴρηκε ξυνιάδα, ἐπειδὴ πλησίον αὐτῆς ἐστιν ἡ πόλις. οἱ δέ φασι ξυνιάδα εἰρῆσθαι, διὰ τὸ ξυνὸν εἶναι τὸ κοινόν. ταύτην δὲ εἶναι θεσσαλίας καὶ βοιωτίας. Ξυνίασι συνέρχονται. ξυνίει νοεῖ ἀκούει. ξυνιέναι, συνιέναι νοῆσαι. Ξυνιέναι, ἐκ τοῦ ξυνίημι καταλαμβάνειν. ἀριστοφάνης νοεῖν, ὁρᾶν, ξυνιέναι. καὶ συνιέναι. Ξυνιέντες, συνιέντες. Ξυνίζειν, τὸ ξενικῇ χρῆσθαι φωνῇ καὶ μὴ ἐπιχωρίῳ, ἢ τὸ ξενικοῖς χρῆσθαι ἐπιτηδεύμασι. Ξυνίημι, πέπεισμαι. Ξυνίημι αἰτιατικῇ. ἀριστοφάνης. οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ. Ξύνιον, ἤκουον συνῆκαν. Ξύνιον ἀντὶ τοῦ ξυνίεσαν, ὡς τὸ ἤλθοσαν καὶ ἐμάθοσαν. ἔστι μὲν χαλκιδικῆς διαλέκτου. Ξύνιον παρῳχημένῳ, δηλοῖ τὸ ξυνίεσαν καὶ ᾐσθάνοντο. καὶ ὡς ὁ ποιητὴς εὐθὺς ἑρμηνεύει ἐπύθοντο δὲ μύθῳ. ἐνεστὼς δὲ ἄχρηστος τοῦ ξύνιον, τὸ ξυνίω. οὗ παράγωγον τὸ ξυνίημι. ὃ πρὸς γενικὴν συντάσσεται. ὅμηρος ἐμέθεν ξύνες ὦκα. σημαίνει τὸ ἐπείθοντο καὶ ὑπήκουον ἐκ τοῦ ἀχρήστου ῥήματος ξυνίω. ἀφ' οὗ τὸ ξυνίεις παρὰ σοφοκλεῖ διὰ διφθόγγου. εἰ δὲ ξυνίεις μηδέν. καθὸ καὶ μεθίει λέγεται ἀντὶ τοῦ μεθίησιν. ἤτοι ἀμελεῖ. ξυνίεις, συννοεῖς παρὰ ἀριστοφάνει. Ξυνιόντας, συμπορευομένους. Ξυνίσαν, συνήρχοντο. Ξυνίστρον, νόμισμα. Ξυνίστωρ, συμπράκτωρ. σύμβουλος. συγγνώστης. Ξυννενοφυῖαν, σκυθρωπήν. Ξύνοδος, σύνοδος. σύμπτωσις. Ξυνοδόκος, ξενοδόχος. ξυνάορος, ἡ γαμετή. Ξυνοὶ, κοινοὶ καὶ ὅροι. Ξυνοίσεις, μεθέξῃ. ἀριστοφάνης, ἐπεὶ ξυνοίσεις. Ξυνὸς ἐνυάλιος, ἀντὶ τοῦ κοινὴ ἡ τοῦ πολέμου τύχη. καὶ ὁ καθ' αὐτὸν κίνδυνος καὶ οὐ μᾶλλον τούτου ἢ ἐκείνου. Ξυνοικίαι λέγονται, αἱ μικραὶ οἰκίαι καὶ ἀποστάσεις. ἢ οὓς νῦν φασὶ ὀσπίτας φαμέν. Ξυνομαρτεῖ, ἀκολουθεῖ. συνομαρτεῖ. Ξυνὸν, τὸ κοινόν. Ξυνουσία, ἡ συνουσία. συνήθεια. Ξυνοχὴ, συνοχή. Ξυνοχῇ ἁλὸς λέγει ὁ ἀπολλώνιος, ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ πόντου. Ξυνοχῆσι, συνέχοντι τόπῳ τοῦ καμπτῆρος. καὶ στενῶπι ἀμφοτέρων τοῖς δρόμοις. Ξυντάσσεται, συσκευάζεται. Ξυντυχεῖν, συντυχεῖν. Ξυνῳδὰ, ὅμοια. Ξυνώμνυτο, ξυνωμοσίαν ἐποιήσατο. τοῦτ' ἔστιν ὅρκοις καὶ πίστεις ἀλλήλοις δεδώκατε. ἀριστοφάνης. Ξυνωμότας, ἔλεγον τοὺς ἐπὶ καταλύσει δήμου συνερχομένους. καὶ ξυνωμότης, προδότης. Ξυνωμοτῶν, ξυνωμοσίας ποιουμένων. τουτέστι πίστεις δι' ὅρκων διδόντων. Ξυνὼν, συνυπάρχων. συνών. Ξυνωρίδα ζυγὴν, κυρίως ἐπὶ τῶν ἡμιόνων. ἢ ἐκ δύο ἵππων λέγουσι. Ξυνωρικεύεται, ἐπὶ ξυνωρίδος ἅρματος ὀχεῖται. ἀριστοφάνης. ἱππάζεται καὶ ξυνωρικεύεται. Ξυνωρὶς, ἡ δυὰς ἀρῶ, τὸ ἁρμόζω. ξυνάορος τις ὤν. ὁ μετά τινος συναρμοζόμενος. καὶ τὸ θηλυκὸν ξυνωρὶς κατὰ κρᾶσιν τοῦ α ο εἰς ω. Ξύομαι, δέρομαι. Ξυόεσσαν, ἐξεσμένην. Ξυπετία, δῆμος τῆς κεκροπίδος φυλῆς. Ξυρᾶν τὸν λέοντα, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτοις ἐπιχειρούντων. καὶ τοῦτο μὲν διὰ τὴν γενναιότητα τοῦ λέοντος, ὃν οὐκ ἂν ξυρᾶν τολμήσειέ τις. τὸ μέντοι πόκους ὄνου ἄλλον τρόπον ἀδύνατόν ἐστι, διὰ τὸ μὴ εἶναι πέκεσθαι τὸν ὄνον. ὅμοιον δέ πως καὶ τὸ ἀσκὸν δέρειν. οὐ γὰρ ἂν ἐξ ἀσκοῦ δέρμα ἕτερον ἀποσυρήσεται. Ξυρεῖ, ἀκονᾷ. Ξυρεῖν, καὶ ξυρᾶν, οἱ ἀττικοὶ ἐπὶ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας λέγουσι. ξυρᾶν τὰς τρίχας. ξυρῶ τὴν κεφαλὴν ἢ τὸν πώγωνα. ξυρέω ξυρῶ, ἀττικοὶ, οὐ ξυράω ξυρῶ. Ξυρεῖσθαι, ἀδιακρίτως λαλεῖν, καὶ καυχᾶσθαι ἀττικοί. Ξυρὸν, τομὸν, ἰσχνόν. ὀξύ. Ξυρὸς, παρὰ τὸ ξύειν ῥάοι. Ξύσαι, χαράξαι. ἐπιγράψαι. Ξύσμα, κνηφὴ, λέπρα. Ξυσταθεῦσα, σύνσοι ὁπλίσω τῷ ἔρωτι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

κρεῶν. Ξυσμός, κνυσμός. Ξυστά, τὰ δόρατα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὰ δευτέρου πόνου. τμηθέντα γὰρ, τὸ μὲν πρῶτον ἐκδέρονται. ὅθεν καὶ δόρατα λέγονται. τὸ δεύτερον, ξύονται διέλαφρότητα καὶ ὀρθότητα. ἴσως καὶ ξυστὰ λέγονται, καὶ οὐκ αὐτὰ μόνα τῶν πολεμικῶν πλείονος δεόμενα ξέσεως. ἢ καὶ ὡς δὴ ξεστά. πρωτότυπον δὲ τοῦ ξυστοῦ τὸ ξύειν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ξύλον. καὶ ὁ ξυσμὸς. τοῦ δὲ τοιούτου ἔχεται καὶ παροιμία, τὸ ξύειν τὸν αὐτὴν ξύοντα. ἐκ δὲ τοῦ ξύω ξύσω ξίς. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀξίς, ὁ θυμικός. οὐ σώφρων παρόξυς. οἷον οὐ μάχιμος. οὐ παρόξυς, οὐδὲ βάσκανος. Ξυστάδες, αἱ πυκναὶ ἄμπελοι. ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν. Ξυστέομαι, συστρέφομαι. ξύομαι. Ξυστίδα, τὸ λεπτὸν ὕφασμα, ἢ εἶδος ἐνδύματος. Ξυστίδα, προπαροξύνουσιν. ἤγουν πορφυρίδα. καὶ γὰρ μέχρι νῦν οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταὶ τοιούτῳ κοσμηθέντες σχήματι καὶ ἅρματος ἐπιβάντες, διὰ μέσης πομπεύουσι τῆς πόλεως. ᾧ καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται. ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ ἡνίοχοι φοροῦσι μέχρι νῦν πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοί, καὶ οἱ βασιλεῖς, καὶ οἱ ἱππεύοντες. Ξυστὶς, γυναικεῖόν τι ἔνδυμα πεποικιλμένον. ὡς δῆλον ποιοῦσιν ἄλλοι τε πολλοὶ τῶν κωμικῶν, καὶ Ἀριστοφάνης. ἔστι μὲν καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον. ἔτι δὲ καὶ ἱππικόν. Ξυστοῖς, ἀκοντίοις. Ξυστὸν τῷ δόρατι ἐπικείμενον. λαμβάνεται ποτὲ αὐτὸ μόνον ἀντὶ ὅλου ἐπὶ δόρατος. ὁμοίως καὶ ἑανός, ἀντὶ τοῦ πέπλου. καὶ βροτὸς, τὸ ἐπίθετον ἀντὶ ἀνθρώπου, οὐκ ἔστιν ἐπίθετον. Ξυστὸς, τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν. ξυστὸς, καὶ ὁ κοντὸς, ὅ ἐστι τὸ κοντάριον. Ξυστὸς, κατὰ παράληψιν τοῦ τῶν ποδῶν δρόμου, ὁ ἐξεσμένος καὶ ὁμαλὸς τόπος. Ξύστρα ξύστρης, γέφυρα γεφύρης. αἱ κλίνοντες ἁμαρτάνουσι. δέον διὰ τοῦ α, τῆς ξύστρας, καὶ τῆς γεφύρας, λόγῳ τοιούτῳ. πάντα ὅσα τῷ ρ παραλήγεται ὀνόματα, φυλάττει τὸ α ἐπὶ πασῶν τῶν πτώσεων. οἷον σφαῖρα σφαίρας. ἑταίρα ἑταίρας. οὕτω ἄρα ξύστρα ξύστρας. καὶ γέφυρα γεφύρας. ὁμοίως κλίνονται τὰ διὰ καθαροῦ τοῦ α ἐκφερόμενα. οἷον μήδεια μηδείας. ἀθηνέβοια ἀθηνεβοίας. τὰ δὲ μήτε διὰ τοῦ α ἐκφερόμενα καθαροῦ, μήτε τῷ ρ παραληγόμενα, ἀλλ' ἄλλῳ τινὶ συμφώνῳ, πάντως τρέπεται εἰς τὸ η. οἷον μέλισσα, μελίσσης. θάλασσα, θαλάσσης. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων, ζητεῖται πῶς ἡ λήδα διὰ τοῦ α κλίνεται, καίτοι οὔτε διὰ καθαροῦ τοῦ α ἐκφέρεται, οὔτε τῷ ρ παραλήγεται, ἀλλὰ τῷ δ. πῶς οὖν ἐφύλαξε τὸ α τῆς λήδας. λέγομεν οὖν ὅτι ἐκλείπεται ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς λήδας. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἐκλειπόμενα, φυλάττει τὸ α. ὁποίῳ συμφώνῳ ἂν παραλήγηται. οἷον φιλομήλα, φιλομήλας. Ξυστρολήκυθον, κάδη. καὶ βίσσα, ἐλαίου λουτρικά. Ξώθεν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν. Ξώλων, ἔθνος βαρβάρων. Ξώστρα, ψυκτρίς. ψυκτρία.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ξ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ο΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄. Β. Γ, ΚΑΙ Δ΄.

τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφερὲς εἶναι τῷ χαρακτῆρι τὴν ἐκφώνησιν. κατὰ γὰρ περίκλασιν φωνῆς, ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου. Ο, ὅτι ἐν πολλοῖς πλεονάζει, οὐκ ἄδηλον. ὥσπερ ἐκ τοῦ νύσσω, νύξω, ὄνυξ. καὶ ἐκ τοῦ τλῶ ὄτλος, ἡ κακοπάθεια. καὶ ὀδύνη, παρὰ τὸ δύω. εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι, δύρεσθαι. εὕρηται γὰρ καὶ ὄβριμος ἄρεως, καθ' ὅμοιον πλεονασμόν. δοκεῖ δέ τισι τοιοῦτον εἶναι, καὶ τὸ ἰλεὺς ὀϊλεύς. καὶ τὸ ὀδάξ, ὅ ἐστι δηκτικῶς. Ο, σημαίνει ἕξ. ἄρθρον προτακτικόν. καὶ ὑποτακτικόν. καὶ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου. ἀντὶ τοῦ οὗτος. ὡς τό, ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο. ὡς τὸ ὁ μὲν οὔτι τόσον τι λέγει κακὸν ἔνδοθι μίμνον. καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι. ὡς τό, λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ. καὶ ἀντὶ τοῦ διότι. τοίου γὰρ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις. Ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται. λήτοα καὶ λητώ. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων περισπωμένων τῆς δευτέρας συζυγίας. οἷον ἐβόαον ἐβόων. Ὀαγελαῖος, ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων. Ὄα, δένδρον κάρπιμον. καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ οὕτω καλεῖται ἡ ὄα, ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές. καὶ ὀπώρα. Ὄα, ἡ ἐκ τῶν οἰῶν κατὰ αὔλιοι διονύσιοι ἐπὶ ἱματίου διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐν δὲ τῷ ω μεγάλῳ φησὶν ὁ αὐτός, ὤα, μηλωτή, διφθέρα. οἷς γὰρ τὸ πρόβατον. ἐν ἑτέρῳ λεξικῷ γράφεται, ὅτι ὦαι ἔσχαται ἄκραι. ἐν ἄλλῳ δέ, ὅτι ὤα ἡ μηλωτὴ κατὰ ἔκτασιν. καὶ δῆλον ἐκ τῶν ῥηθέντων, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον, ἤγουν τὸ διὰ ο μικροῦ, φυτικόν ἐστιν ἐκ τοῦ οἷς. τὸ δὲ δεύτερον, ἐξεπάθη. ἐνθένδε προσεκτέον καὶ τῷ γράψαντι, ὅτι οἶαι διφθέραι μηλωταί. οὐ ἐκτάσει καὶ συναιρέσει, ὦαι. ἐν δὲ τοῖς τοῦ γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους φέρεται ταῦτα. μῆλα ὁ ποιητὴς καλεῖ καὶ τὰς αἶγας. οἷον μῆλ' ὄϊές τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον. καὶ ἡμεῖς δὲ τοῦ μηλωτὴν καλοῦμεν καὶ τὴν αἰγείαν δοράν. τὴν δὲ τῶν προβάτων ἔνιοι αἰεὶ τῶν ἀρχαίων Ἀττικῶν. τινὲς συναλοιφὴν ποιούμενοι, ὦαν ἐκάλουν. καὶ φέρει καὶ χρῆσιν Ἑρμίππου ταύτην. ὥρα μάττειν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς καὶ τὴν ὦαν περιδέσθαι περὶ τὴν ὀσφύν. Ὀάνες, ἐνέδραι. Ὄαοι, μόνοι. Ὄαρας, γάμοις. αἱ δὲ, γυναῖκας. Ὀαρίζειν, τὸ φιλικῶς ὁμιλεῖν. καὶ διὸς ὀαριστής, ὁ ὁμιλητής, ὅ ἐστι φοιτητής. καθότι καὶ συνουσίαι φιλοσόφων αἱ τοιαῦται ὀαριστύες λέγονται. καὶ ὄαρ ἐκ τοῦ ἀείρω τὸ συζευγνύω, μεταθέσει ἐκ τοῦ ἄορ. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ πρὸς τὸ ἄορ τὸ ξίφος. ἡ γυνὴ ὄαρος καὶ ὄαρες πληθυντικῶς. ὅθεν ὦρες κατὰ κρᾶσιν. Ὀαρίζειν, τὸ ὁμιλεῖν ἐν λόγοις. Ὅμηρος. Ἕκτωρ ἢ ὀάριζε γυναικί. τουτέστι, διὰ λόγων ὡμίλει. παράγωγον ἐκ τούτου ὀαριστύς. καὶ ὀαριστὴς ὁ ὁμιλητής. προϋπάρχει δὲ τούτων, τὸ ἀείρειν καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ ἄορ. καὶ ἡ συνάορος, καὶ ὁ ξυνάορος. ὅθεν ἐν μεταθέσει τὸ ὀαρίζειν. Ὀαρίζουσιν, εἰρηνεύουσιν. Ὀαρίζω, τὸ γυναικὶ διαλέγομαι, καὶ ὁμιλῶ. οἱονεί, ὁμοαρίζω, παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι τῷ γάμῳ, καὶ συνηρμόσθαι. Ὀαρισμοί, διάλογοι. Ὀαριστὴν μάχην. Ὀαριστύς, τουτέστιν ὁμιλία. διὸ καὶ τὴν μάθησιν μετιόντες ὀαρισταὶ λέγονται. ὡς ὁ Μίνως ἐν Ὀδυσσείᾳ ὁ

ριστὺς διός· ἔτι καὶ ὁμιλοῦσιν αἱ ἀστέρι· καθὰ δὴ καὶ αἱ διδασκαλίαι· ὁμιλίαι. Ὀαριστὺς, ἡ ἀγαθὴ ὁμιλία· ἰαστὶ δὲ εἰπεῖν, συνουσία· δῆλον δὲ ἐκ παρασημειώσεως παλαιᾶς, καὶ ὅτι ὄαρος λόγος ὁμιλία παιδιὰ καὶ παιδεία παροξυτόνως. καὶ ἄλλως δὲ προμάχων ὀαριστὺς, ὅ ἐστιν ὁμιλία καθ' ἣν καὶ ὅμιλος αὖ ἐνθεὶν προμάχων, τῶν ἑκατέρωθεν. καὶ ὁμιλαδὸν, τὸ ἐπίρρημα. γίνεται δὲ ἡ ὀαριστὺς, καὶ ὁ ἐν ὀδυσσείᾳ ὀαριστὴς ἤγουν ὁμιλητής. καὶ πρὸ βραχέων ὄαρος. καὶ ὁ παρὰ πινδάρῳ δὲ ὀαρίων, καὶ καθ' ἡσύχιον ὡρίων· ὅθεν καὶ ἡ ξυνωρὶς, καὶ τὸ πίτρωρον. καὶ ὦρες αἱ γυναῖκες. δῆλον γὰρ ὅτι προϋφέρεται τούτων καὶ τῶν τοιούτων τὸ ἀείρω. Ὄαροι, αἱ γυναῖκες. Ὄασεις, δῆμος τῆς πανδιονίδος φυλῆς. Ὄασις, ὀάσεως. ἡ αἰγυπτία. Ὀβάκχιος, ὁ διόνυσος. Ὄβδην, ἐπίρρημά ἐστι μεσότητος, ἀπὸ τοῦ ὦμμαι, ὄβδην. Ὀβελίζω, μετρῶ. Ὀβελίζω, τὸ διαγράφω. Ὀβελίας ἄρτος, ὁ ἐπὶ ὀβελοῖς ὀπτώμενος. καὶ ἀκρωβελίας, ἄκρον ὀβελιαίου ἄρτου. καὶ ἐπωβελία, τὸ ἐπιδέκατον καθ' τοὺς παλαιούς. καὶ ἡμιωβολαῖον, τὸ τιμώμενον ἡμίσεως ὀβολοῦ. καὶ τριόβολον, μισθὸς δικαστικός. καὶ αἱ ἀγαθαὶ τρεῖς ὀβολαί. ἐξ ὧν τριωβολιμαῖος, ὁ εὐτελής. καὶ τετρωβολεῖν τὸ λαμβάνειν δικαστικὸν τετρώβολον. ἐλέγετο γάρ φασι καὶ τοσοῦτόν ποτε. καὶ τετρωβόλου βίος παρὰ παυσανίᾳ, ἀντὶ τοῦ στρατιώτου μισθός. καὶ ἀμφώβολα φασὶ παρὰ σοφοκλεῖ, αἱ διὰ σπλάγχνων μαντεῖαι. Ὀβολαὶ, νούμια, καὶ τόκοι. καὶ εἴδη νομισμάτων, καὶ ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί. Ὀβολαὶ δύο, μισθάριον δικαστικὸν ἦσαν. καὶ τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς. Ὀβελισμὸς, ἡ μέτρησις. Ὀβελὸς, καὶ ὀβελίσκος. αἱ σοῦβλαι. οἱονεὶ, ὀφελίσκος τις ὤν. ὃ ἐς μῆκος ὀφελλόμενος. τουτέστιν, αὐξόμενος καὶ ἐλαυνόμενος. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βέλος. ἢ παρὰ τὸ βέλλω. τὸ μὲν οὐδέτερον, βέλος. τὸ δὲ ἀρσενικὸν, βελὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀβελός. ὁ ἐοικὼς βέλει. οὕτως ἡρωδιανός. Ὀβελὸς, ἀθετήσεως σύμβολον. Ὀβολὸς, ἡ φόλις. Ὀβολὸς καὶ ὀβελὸς σκεῦός τι μαγείρου, ἐν τῷ ἄκρῳ ὀξὺ, καὶ βάλλειν δυνάμενον. καὶ βολὴν ὡς βέλος ποιεῖν. παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον μεγάλην ἔχον τὴν διαφοράν, εἴπερ ὀβελὸν μὲν διὰ τοῦ ε τὸν ἀπὸ ὃν λέγουσι τῷ ποιητῇ τὸν μαγειρικόν. ὀβολὸν δὲ σιδήρου τι ἔλασμα ἔλεγον. σχῆμα μέν πως ἔχον ὀβελοῦ, οὐ μὴν καὶ εἰς πάντη ὀξὺ λῆγον. οὕτω δὲ ἀδρὸν ἦν παχύτητι, ἐκεῖνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀβολοῦ. ὥστε οἱ ὀβολοὶ ἐξ τὴν δραχμὰ ἐπληροῦν. καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμή. Ὀβολοστατεῖ, ἀντὶ τοῦ δανίζει. ὅθεν ὀβολοστάτης ὁ δανειστής. Ὄβριζον, χρυσίον τὸ πολλάκις ἑψηθὲν, τὸ καθαρώτατον. Ὀβριμοεργὸς, ἰσχυρὰ ἢ μεγάλα ἐργαζόμενος ἔργα. μεγαλοπράγμων. Ὄβριμον, ἰσχυρὸν. γενναῖον. παρὰ τὸ βρι ἐπιτατικὸν μόριον, τὸ δηλοῦν τὸ ἄγαν. γέγονε παρὰ γοῦν βριμὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄβριμον. ὡς ἐν τῷ τρύγη ὀτρύγη. Ὀβριμοπάτρη, μυθικῶς μὲν τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἐμφαίνει ἐξαίρετον, ὅτι δηλαδὴ πατέρα μόνον ἔχει ὄβριμον. οὐ μὴν καί τινα μητέρα. διὸ οὐκ ἂν καὶ ἡ ἀφροδίτη ὀβριμοπάτρη οὕτω λεχθείη. Ὀβρισαύχην, ὁ τὸν αὐχένα βαρύν. Ὄβυζος, παρὰ τὸ ἁβρὸν, ὃ σημαίνει τὸ τρυφερόν. Ὄγαλα, τόπος. Ὄγαρ, οὗτός γε. Ὀγάστωρ, ὁμογάστωρ. Ὄγγα ἀθηνᾶ, ἐν θήβαις. ἐπὶ χώριον ἐπώνυμον ἔχουσα. Ὀγδὰ, ἡμιχοίνικον. Ὀγδάτον, παρὰ ἰωσὶν ἔπαθεν ὥσπερ καὶ τὸ τρίτατος τέτατος ἑβδόματος. Ὀγδόδιον, θυσία παρὰ ἀθηναίοις, πλουμένη θυσεῖ. Ὀγδοηκοντούτης, τὸν ὀγδοηκοντοῦτιν. Ὄγδοος, παρὰ τὸ ὀκτὼ ὄκτοος καὶ ὄγδοος. τὰ διὰ τοῦ οος ὀνόματα προπαροξύνεται. οἷον σίγδοος, πέμπτος, τὸ ὄγδοος, ψιλοῦται. πᾶν γὰρ φωνῆεν τῶν ἀριθμῶν, δασύνεται. πλὴν τοῦ ὀκτὼ, ἐννέα, καὶ εἴκοσιν. Ὀγδώκοντα, κρᾶσιν ἔπαθε τοῦ ο καὶ η, οἷαν καὶ τὸ δῶμα καὶ ἡ σιωπὴ, καὶ τὸ ἐπιβώσομαι, ἀντὶ τοῦ βοήσω. καὶ τὸ βοσρεῖν. καὶ τῶμου παρὰ ἡσιόδῳ. καὶ παρὰ ἡροδότῳ τὸ ἐκ τοῦ θρόνου πηδήσας, ἀνέβωσε. καὶ βωθήσαντες εἰς τὸν ἰσθμόν. Ὄγε, δύο μέρη λόγου εἰσὶν ὁ ἄρθρον. γε σύνδεσμος. Ὄγκαι, κώμη τῆς βοιωτίας. ὅθεν ὀγκαία ἡ ἀθηνᾶ. τιμᾶται γὰρ ἐν ὄγκαις. Ὀγκαία ἀθηνᾶ λέγεται, ὅτι ἄγαλμα ἐν ὄγκαις ἔχει, κώμη τῆς βοιωτίας. ὁ τὸν κάδμον ἱδρύσασθαι αὐτὴν φασίν. Ὄγκαι, πόλις ἐν ἀρκαδίᾳ. Ὀγκᾶσθαι, ἐπὶ ὄνου, καὶ βρωμᾶσθαι. Ὀγκᾶται, βοᾷ. Ὄγκειον, ἢ ὀγκίον, ἐν ᾧ τὰ σιδηρᾶ βέλη ἀποτιθέασιν. ὄγκους γὰρ, τὰς ἀγκίδας λέγουσιν. ὡς εἶδε νεῦρόν τε καὶ ὄγκους. Ὀγκηθμὸς, κραυγὴ ὄνου. Ὀγκίαι, θημῶνες. χώματα. σιδηροθήκη. Ὄγκινοι, αἱ ἀκίδες. Ὀγκίον δέ φασιν, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔχειν τὸ ὄγκοι. λέγονταί φασιν ὄγκοι αἱ γωνίες τῶν ἀκίδων. καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ ὡς εἶδε νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας. ἔστι δέ φασι καὶ ἡ λέξις αὕτη, τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρὰ τῷ ποιητῇ. καὶ εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ὄγκώδες εἶναι. ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ σιδηροθήκην τινὰ, ἢ βελονοθήκην ὄγκιον καλεῖ. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ οὕτως. ὄγκοι. γωνίαι. καὶ ὄγκαιον ἀγγεῖον, τὸ καὶ ὄγκιον ἐν ᾧ ἀκίδες ὑπῆρχον. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ὄγκου, καὶ ἐπὶ ἀλαζονικῆς ὀξύτητος ἡ μεταφορὰ γίνεται. Ὀγκὶς, ἡ γωνία. ἡ ἀγκίς. καὶ μέγεθος. Ὄγκοι. αἱ ἐξοχαὶ καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων. καὶ γωνίες τοξικῶν βελῶν. Ὀγκολογῆσαι, γογγύσαι. Ὀγκοπελεθίαι, πελεθονοῦσαι. Ὄγκος, τὸ βάρος. σοφοκλῆς. μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει. περὶ τῶν ὀρέστου λειψάνων. καὶ ὄγκον, τὸ ἀξίωμα. Ὄγκος, φύσημα. ὑπερηφανία. ἔπαρσις. μέγεθος. Ὀγκύλλεσθαι, ὑψαυχενεῖν. καὶ ἐπαίρεσθαι. καὶ ὄγκον περιβεβλῆσθαι. Ὀγκύλον, σεμνόν. γαῦρον. Ὀγμεύω, κατὰ τάξιν θερίζω. Ὄγμιος, ὁ ἡρακλῆς. Ὄγμοι, φασὶ τρεῖς αἱ τοῦ ἀρότρου τομαὶ, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ σ τῆς ἰλιάδος. εἰ καὶ ἐν ἄλλοις ἐπίστιχον φυτείαν ἡ λέξις δηλοῖ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ οἴγειν, ἀποβολῇ τοῦ ι. οἴγεται γὰρ τῷ ἀρότρῳ ἡ γῆ. ἢ παρὰ τὸ ἑλκῶ ὅλγμος, καὶ ὄγμος. οἱ δὲ παλαιοὶ, εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὄγμου φασὶν οὕτω. ὄγμος, ἀρχή. τέρμα. διέξοδος. θεριστῶν τάξις. ἔφοδος. θεριστῶν στίχη. ἐπίστιχος φυτεία. ὄγμου δέ φασι παρὰ γογὸν ἐπὶ ὄγμιος ἐπίθετον. Ἄλλως. Ὄγμος, ἡ τάξις. ἢ ἡ ἐπίστιχος φυτουργία τῶν δένδρων καὶ κατὰ τάξιν ἀγωγή. ὥσπερ γὰρ παρὰ τὸ δαΐζω γίνεται δαϊγμὸς, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμὸς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἄγμὸς, ὄγμος. μεταθέσει τοῦ α, εἰς ο αἰολικῶς. καὶ παροξυτόνως. ἢ παρὰ τὸ ἔχω, ἐχμὸς. καὶ ὀχμός. παρὰ τὸ ἔχεσθαι ἄλλο ἐπ' ἄλλου καὶ πρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν σχέσιν. κυρίως δὲ ὄγμος, ἡ τομὴ τοῦ ἀρότρου. παρὰ τὸ οἴγεσθαι τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος. ὅμηρος δὲ, ἐπὶ τῆς εὐθείας τάξεως τοῦ θερισμοῦ φησιν. οἱ δ' ὄγμον ἐλαύνωσιν. Ὄγμος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ ἐκ τοῦ ἑλκῶ ὅλγμος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ λ ὄγμος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄγω ἀγμὸς καὶ ὄγμος. ἡ ἐπίστιχος ἀγωγή. σημαίνει γὰρ ἐπίστιχον καὶ αὐλακώδη φυτείαν. βαρύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ ἀρχόμενα

ἀπὸ τοῦ ο, καὶ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βαρύνεται· ὄκνος, ὄμβρος, ὄασος, ὄρθρος, ὄρφνος, ὄλβος· ὄλμος· οὕτω γοῦν καὶ ὄγμος.
Ὄγχηστός, ἄλσος ἱερὸν ποσειδῶνος· ὥς φησιν ὅμηρος· ὄγχηστόν θ' ἱερὸν ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος. Ὄγχηστός, ἄλσος ἐν τῇ ἁλιαρτίων χώρᾳ, ἱδρυθὲν ὑπὸ ὀγχηστοῦ παιδὸς βοιωτοῦ, ὅς φασιν ἐν τῷ τόπῳ πρῶτος ποσειδῶνος ἱδρύσατο ἱερόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις μεγάλη· καὶ ποταμὸς δὲ ὁμώνυμος γαῦτη θετταλικός· ἱερῶται δὲ ποσειδῶνι τὸ ἐκεῖθεν ἄλσος, διὸ καὶ ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλσος ὁ ποιητὴς καλεῖ. ὁ δὲ στράβων φησὶν ὁ ὄγχηστός ἐν ὕψει κείμενος ψιλός, ἔχων ποσειδῶνος ἱερὸν ψιλὸν καὶ αὐτό. οἱ δὲ ποιηταὶ κοσμοῦντες ἄλση καλοῦσι τὰ ἱερὰ πάντα κἂν ᾖ ψιλά. Ὄγχηστός, ὄνομα λιμένος. Ὄγχναι, κυρίως αἱ ἀχράδες· ἤγουν δένδρα συνόντα τοῖς ἀγρίοις ἀπίοις· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἄγχειν· ἄγχουσι γάρ πως οἱ ἐκεῖθεν καρποὶ διὰ τὸ ἄγαν στυφοί. Ὀγυγία, μέλη. Ὄγυρον, ἱμάτιον· οἱ δὲ, μάταιον. Ὄδα, φορτία· ὤνια. οἱ δὲ, ὀδάβα. Ὄδαγμα, βρῶμα· ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὁδόν· ἐνεκάθητο γάρ φησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Ὀδαῖον, πράσιμον· καὶ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον. Ὀδαίων, ὠνίων· ὀδῆσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι. Ὀδακτάζοντι, δάκνοντι. Ὀδακτάσαι, δακεῖν τὴν καρδίαν· ἢ ἀκύρως τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρορύξαι. Ὀδανός, ὀδηγός. Ὀδάξ, δηκτικῶς· καὶ μετὰ δηγμοῦ· ὡς γὰρ λήγω λήξ, καὶ ἐν συστολῇ λάξ, οὕτω δήκω τὸ δάκνω δήξω δήξ, καὶ δάξ· καὶ κατὰ πλεονασμὸν ὀδάξ· ὥσπερ τὸ ὀδάξ ἐκ τοῦ δῆξαι, ὅ ἐστι δακεῖν, οὕτω καὶ αὐτὸ δάξ τὸ πρᾶγμα· ἔοικε δὲ κωμικωτέρα ἡ τοιαύτη λέξις εἶναι. Ὀδάξ, κυρίως τοῖς ὀδοῦσι· λυκόφρων δὲ τὸ στόμα λέγει. Ὀδαξήσας, καὶ ὀδακτήσας, ὀδοντατήσας· ὠδυνημένος δὲ, μέγα. Ὀδὰξ λάζεσθαι τὴν γῆν, ἤγουν λαμβάνεσθαι τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ δάκω δάξω, δάξ· ἢ ὡς λήγω λήξω λήξ, καὶ λάξ· οὕτω καὶ δήκω δήξω, δήξ, καὶ δάξ· καὶ κατὰ πλεονασμόν, ὀδάξ. δηλοῖ δὲ τὸ δάκνειν τὴν γῆν τοὺς πεφονευμένους ἐν τῷ σφαδάζειν· τινὲς δὲ ὀδάξ, ἀντὶ τοῦ μετὰ ὀδόντων. Ὀδαξυσμός, κνησμός· καὶ ὀδόντων τρισμός. Ὀδαρός, ὀκνηρός. Ὀδασμένος, ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος. Ὄδαχα, κατὰ τοῦ γῶν, παρά τινα. Ὅδε, ἀντὶ τοῦ οὗτος· ἥδε, ἀντὶ τοῦ αὕτη· τόδε, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. Ὅδε αὐτὸς ἐγώ, παρ' ὁμήρῳ ἐν φ τῆς ὀδυσσείας, ἐκ παραλλήλου πρὸς ἔνδειξιν σαφοῦς ἀναγνωρισμοῦ. αἱ τρεῖς κεῖνται ἀντωνυμίαι· τὸ ὅδε· τὸ αὐτὸς· καὶ τὸ ἐγώ. Ὀδεῖα, τὰ ἐφόδια. Ὀδέγμαν, προσεδόκων. Ὁδ' ἐγώ, αὐτὸς ἐγώ. Ὁδεία, ἡ ὁδοιπορία. Ὀδειμάλεος, εὐλαβής. Ὁ δεῖνα, ὥσπερ τὸ νεάπολις δύο ὀνόματά εἰσι καθ' ἑνὸς ὑποκείμενα· οὕτω καὶ τὸ, ὁ δεῖνα δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ καθ' ἑνὸς ὑποκειμένου· τινὲς δὲ λέγουσιν· ὅτι μία λέξις ἐστὶ καὶ οὐ δύο· οἵτινες κακῶς λέγουσιν· εἰ γὰρ ἦν μία λέξις, οὐκ ὤφειλε κατὰ τὴν δόσιν μεταλλάττεσθαι ἡ ἀρχή· οἷον, ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνατος τῷ δεῖνατι· τῆς γὰρ μιᾶς λέξεως φυλάττεται ἐν κλίσει ἡ ἀρχή· οἷον φιλάνθρωπος· φιλανθρώπου· φιλανθρώπῳ· τοῦτο δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, οὕτως ἐχούσης τῆς παραδόσεως· καὶ ἴσως πλανηθέντες ἐκ τούτου τινὲς λέγειν ὅτι μία λέξις ἐστίν· οἱ γὰρ λέγοντες· ὅτι μία λέξις ἐστὶ, λέγουσιν ὅτι παρὰ τὴν ὅδε ἀντωνυμίαν γίγονεν ὁ δεῖνα, καὶ ὁ δεῖνα. Ὁ δεῖνα, ἐπὶ τριῶν προσώπων λαμβάνεται· καὶ ἐπὶ τριῶν γενῶν· δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ στεφάνου· ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, τὸν δεῖνα· εἰσήγγειλε· καὶ ὁ θεολόγος· ἐγώ τοῦ δεῖνος καὶ ἡ δεῖνά μοι μήτηρ. Ὁ δεῖνα καλός, ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις· ἢ φλοιοῖς δένδρων οὕτως· ὁ δεῖνα καλός· τοῦ δεῖνος· τῷ δεῖνι· τὸν δεῖνα. Ὀδεῖν, πωλεῖν. Ὀδελόν· βοιωτοὶ τὸν ὀβελόν, ὀδελὸν λέγουσι. Ὀδεόν, πράσιμον· ἢ καὶ ἐκδημίαν ἐφόδιον. Ὄδερος, γαστήρ. Ὅδε τις, ἀντὶ τοῦ ἄλλος δέ τις. Ὀδεύειν, οὐδὲ παρ' ἑνὶ τῶν ἐλλογίμων εὑρίσκεται. Ὁδεύω, καὶ ὁδεύσω· εἰς τὸ δὲ τὴν τάξιν μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὁδεύειν ἐπὶ ξηρᾶς· πλεῖν καὶ στέλλεσθαι, ἐπὶ θαλάσσης· πορεύεσθαι ἐπ' ἀμφοτέρων· ἀφ' ὧν ὀνόματα ὁδός, ἐπὶ ξηρᾶς πλοῦς καὶ στόλος, ἐπὶ θαλάσσης· τὸ μὲν κοινόν, τὸ δὲ στόλος ποιητικόν· πορεία δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων· ὁδεύω τὸ τὴν ὁδὸν διέρχομαι· διοδεύω, τὸ διὰ τῆς ὁδοῦ ἔρχομαι· παροδεύω, τὸ παρατρέχω· ὡς ἂν παροδεύσῃ τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἐάσας τὴν πόλιν· παρέρχεται. Ὁδηγηθήσεται, ὁδηγῶ· μέλλων, ὁδηγήσω· παρακείμενος, ὡδήγηκα· ὁ παθητικός, ὡδήγημαι· ὁ ἀόριστος, ὡδηγήθην· ὁ μέλλων ὁδηγηθήσομαι ὁδηγηθήσῃ ὁδηγηθήσεται. Ὁδηγός, ὁ προπομπός. Ὀδηγμός, κνησμός. Ὀδηθείης, ληφθείης· πραθείης. Ὄδθος, ὄνομα κύριον. Ὁδηγία, ἡ προπομπή. Ὀδήμαντες, ἔθνος θρακικόν· ἀριστοφάνης· τίς τῶν ὀδημάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν· ἀντὶ τοῦ ἔτιλεν. Ὀδῆσαι, πρίασθαι· ἀποδόσθαι· ὠνήσασθαι. Ὀδησον, πώλησον. Ὄδια, τὰ κέρδη· βίος. Ὀδινοῦσα, ἀποφορά· ὀσμή. Ὅδιος, κῆρυξ ἐρμῆς. Ὅδιος οἰωνός, αἴσιος καὶ ἐπίθετον τοῦ ἑρμοῦ. Ὀδῖος, πρὸ τέλους ἐζήτει· ἐπεὶ κύριόν ἐστι· τὸ δὲ προσηγορικόν, ὅδιος ὡς σκόπος. Ὁδίτης, ὁ ὁδοιπόρος. Ὀδμήν, ἀντὶ τοῦ ὀσμὴν λέγουσιν αἰολεῖς. Ὄδμηνος, πολύοσμος· εὔοσμος. Ὁδιοδόκος, ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος· κλώψ λῃστής· παρὰ τὸ ὁδιοδοκῶ, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ. Ὁδιοδοκεῖ, ὁδοσκοπεῖ. Ὁδοιπόριον ὅμηρος λέγει μισθόν, ἵνα μοι βῆν ὑπὸ τοῦ συμπλεύσαντος ἰστέον ὅτι ὁ παιδεύρετος ὑπὸ συνοδεύσεως καλῶς ἂν λέγοιτο ὁδοιπόριον. Ὁδοιπορία, ὁδοιπλανία. Ὁδοιπόρος, ὁδίτης. Ὀδολάμ, ὄνομα σπηλαίου. Ὀδολκοί, ὀβολοὶ ἀργῆτες. Ὀδόλυνθοι, ἐρέβινθοι. Ὁδὸν ἐλθεῖν, σημαίνει τὸ τοὺς ἀριστεῖς εἰς λόχον ἐλθεῖν· ὡς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς· οἱ καὶ ἀπὸ δημοσθένους φέρουσι χρῆσιν εἰπόντος, ἐν τῷ κατ' ἀριστοκράτους τὸ ἐν τῇ ὁδῷ καθελών, ἀντὶ τοῦ ἐν λόχῳ· καὶ ἐν ἐνέδρᾳ. Ὀδόντες, οἱ ἐπὶ ἐδάφει ὄντες· ἐδόντες τινὲς παρὰ τὸ ἐσθίειν, γίνεται ὀδούς· καὶ κλίνεται ὀδόντος· ὀξύνεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ντ κλίνεται. Ὀδοντισμός, εἶδος αὐλήσεως· ὅτι ὁ αὐλητὴς προσβάλλεται πρὸς τοὺς ὀδόντας. Ὀδοντομάχαι, σύες ἐλέγοντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· τῶν δὲ ὀδόντων κατὰ μὲν ἀττικοὺς ὀδούς· λέγεται καὶ ὀδών. Ὀδοντοφυΐα, ὀδοντικῇ συντάσσεται. Ὁδός ἐστι, νοητὴ κατάστασις ἀρετῆς λογικῆς ψυχῆς· ἐφ' ἧς ὁ νοῦς τὴν πορείαν ποιούμενος ἀπταιστεῖ τε τοῖς πράγμασι, καὶ τοὺς λόγους τούτων ἐπιγινώσκει· ὁδός, καὶ ἡ διδασκαλία· ὁδὸς καὶ ἡ οἰκονομία· ὡς ὁ ἀπόστολος· καὶ ἀνεξιχνίασται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ. Ὁδοῦ ἐπέβην, καὶ ὁδὸν ἐπιβαίνομεν καὶ ὁδοῦ ἐπέβημεν ταυτόν· σύνοδος· ἡ συνέλευσις ἀπὸ διαφόρων πόλεων λαοῦ· πρόσοδος, ἡ προσφορά καὶ ἡ προσέλευσις· πρόοδος, ἡ προχώρησις καὶ προέλευσις· καὶ ἡ ἐπίδοσις· ἔξοδος, ἡ ἐξαγωγή· οὗ τὸ ἐναντίον, εἴσοδος ἡ εἰσφορά, καὶ τὸ κέρδος· καὶ ἡ εἰσέλευσις· οὗ τὸ ἐναντίον, ἔξοδος ἡ ἐξέλευσις· καὶ εἴσοδος ἐστιν ὅπου ἐπὶ συγκομιδῆς καὶ διαφορᾶς· κάθοδος ἰδίως, ἡ ἐπάνοδος τῶν φυγάδων· περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ κίνησις. Ὀδυρεῖς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακούργους

ρίπαι. Ὀδοῦρος, ἐνέδρα τις καθ᾽ ὁδὸν ὁδοῦ κατάρχων προοδοιπόρος, κακοῦργος. Ὀδούς, ὡς παρὰ τὸ λέγω γίνεται λόγος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἔδω, ὀδούς. ὀξύνεται ὡς μετοχή. αἱ γὰρ εἰς ους μετοχαί, ὀξύνονται. Ὀδοῦται, καθ᾽ ὁδὸν πορεύεται. Ὄδρυσα, πόλις. Ὀδύνας, λύπας. παρὰ τὸ ἔδειν τὴν ψυχήν. Ὀδυνᾶσαι, ὀδυνάω, ὀδυνάομαι, ῶμαι. ὀδυνᾶται. τὸ τρίτον, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ ἰωνικῶς ὀδυνᾶσαι. Ὀδύνη, οὐκ ἀεὶ ἐπὶ πόνου σωματικῶς κεῖται, ἀλλὰ εὑρίσκεται καὶ ἐπὶ λύπης μεγάλης μέντοι. Ὀδύνησιν ἔδωκεν, ἀντὶ τοῦ ὠδύνησεν ἐρρέθη κατὰ ἀστείαν περίφρασιν. Ὀδυνήφατος, πρὸς ὁμοιότητα πεποίηται τοῦ πρόσφατος νεκροῦ. φῶ γὰρ φάζω τὸ φονεύω. ἐξ οὗ ὀδυνήφατον φάρμακον, καὶ πρόσφατος νεκρός. καὶ ἀρηΐφατος. εἰσὶ δὲ αὖ ὁμοιοδύναμα, τὸ φᾶσθαι, ὅ ἐστι φονεῦσαι ὀδύνην, καὶ τὸ ἀκέσασθαι ὀδύνην. διὸ καὶ ἰατρὸν ἔστιν ὀδυνήφατον εἰπεῖν καὶ ἀκεσώδυνον. Ὀδυνηρόν, λυπηρόν. ἐπίπονον. Ὀδυνήφατα, τὰ ὡς εἰπεῖν ἀκεσώδυνα. ἰατρὸν γὰρ οὕτως ἢ οὕτως εἰπεῖν. ὡς τοῦ ἀκέσασθαι ὀδύνην, καὶ τοῦ ὀδύνην φάσαι. ἤτοι φονεῦσαι. ὡς ἀνά τινα πολεμίαν ἰατρῶν δηλούντων. ἐνέργειαν δὲ σημαίνει τὸ ὀδυνήφατον. ἀνάπαλιν δὲ τούτου πάθος, τὸ μυλήφατον, καὶ τὸ πρόσφατον ἐν τῷ πρόσφατος νεκρὸς ὁ ἐγγὺς καὶ πρὸ ὀλίγου φονευθείς. Ὀδυνῶμαι, τὸ ἀληθῶς ὀδύνη. ἀφ᾽ οὗ περιωδυνία διὰ τοῦ ω μεγάλου ἡ ἄμετρος λύπη. Ὀδυρμός, κλαυθμός. Ὀδύρομαι, ὀδυροῦμαι, ὠδυράμην. τὸ θρηνῶ, αἰτιατικῇ, τί σαυτὸν ὀδύρῃ. ὀδύρεσθαι ἔνδοθι θυμῷ, οὐ στεναγμὸν δηλοῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπηνῶς λύπην βαθεῖαν ἐνδιάθετον. Ὀδυρομένοις, κλαίουσας. ὀδύρομαι. ἐπὶ ἐνεστῶτος. παρὰ τὸ ὀδύνω. ὃ σημαίνει τὸ τήκομαι. καὶ κατατρυχοῦμαι τοῦτο, παρὰ τὸ ἔδω τὸ ἐσθίω. ἐξ οὗ γίνεται ὀδούς, ὀδύρω, καὶ ὀδύρομαι. ὀδυροῦμαι δὲ ἐπὶ μέλλοντος μέγα. Ὀδύρση, τουτέστι θρακική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα. καὶ ὀδυρμόν. ἀριστοφάνης. λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι᾽ ὀστέων ὀδυρτική. Ὀδυρτὰ κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ σ ὀδύρσα. τουτέστι θρακική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα. καὶ ὀδυρμόν. ἀριστοφάνης. Ὀδύσασθαι, χολωθῆναι. Ὀδυσσάμενος, μισηθείς. καὶ δι᾽ ὀργῆς ἐλθὼν παθητικῶς. οὐ μὴν κατ᾽ ἐνέργειαν ὁποῖον τό, τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο. Ὀδύσσεια ποίησις, ἡ τοῦ ὀδυσσέως. Ὀδύσσεια, καὶ ὀδύσσειος μηχανή, ἐπὶ τῶν πανούργων. ὁ δὲ κατὰ δὶς εἰς πᾶσαν ὀδύσσειον καὶ πολύτροπον μηχανήν, τὸν βίον ἦγε. καὶ αὖθις. ὀδύσσειόν τινα καὶ θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς πανουργίαν. Ὀδυσσεύς. ποτὲ μὲν διὰ δύο σσ. παρὰ τὸ ποιητῇ, ποτὲ δὲ δι᾽ ἑνός, ὥσπερ ἀχιλλεύς, ποτὲ μὲν διὰ δύο λλ, ποτὲ δὲ δι᾽ ἑνός. Ὀδυσσέα δῖον, καὶ διογενῆ. καὶ διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἢ θεοῖς ἐναλίγκια μήδεα ἔχοντα λέγων ὅμηρος, οὐ μόνον διὰ τὸ ἀρχικὸν τοιαύτας κλήσεις αὐτῷ ἐπιτίθησιν, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὴν σύνεσιν. διὶ μῆτιν ἀτάλαντον, ἤτοι ἴσον τῷ διΐ, κατὰ τὴν βουλήν. Ὀδυσσέα, σιληνὸς μέντοι ὁ χῖος κατὰ τὴν ἱστορίαν ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν αὐτῶν μυθικῶν δασύνει, παρὰ τὴν ὁδὸν λέγων, ὡς ἀντικλείας ὁδευούσης παρὰ τὸν νήριτον ὗσεν ὁ ζεύς. τὴν δὲ ὑπὸ ἀγωνίας ἐκεῖ πεσοῦσαν τεκεῖν. καὶ τὸ γεννηθὲν κληθῆναι ὀδυσσεύς παρὰ τὸ ἐν τῇ ὁδῷ ὗσαι. αὐτόλυκος δὲ παρ᾽ ὁμήρῳ, τῇ δούλῃ μὴ προσεχικῶς ἐξ ἐκείνων οἷς ἕκαστος ἐθέλει ὀνομάσαι τὸν παῖδα. ἐκ τοῦ μίσους δηλαδὴ ὃ εἶχεν ἐκ πολλῶν διὰ τὴν κλεπτοσύνην. δῆλον γὰρ ὡς ὠδύσαντο αὐτῷ ἐκεῖνοι, ὃ δὴ τίθησιν ὄνομα τῷ ἐγγόνῳ.

Ὀδῷ γήρως, ἐπὶ γήραος οὐδῷ. ἔσω ἐξόδου τοῦ γήρως. ὅτι ἤδη πεπλήρωται ὁ βίος καὶ διεξελήλυθε δι᾽ αὐτοῦ. Ὀδώδα. ἔστιν ὄζω. μέλλων ὄσω. ὁ παρακείμενος ὦκα. ὁ μέσος ὦδα. καὶ ἀττικῶς, ὄδωδα. ἢ ἐκ τοῦ ὀδῶ ὀδώσω, ὤδηκα. ὁ μέσος ὦδα. Ὀδώδη ὑπερσυντέλικος, ἀντὶ τοῦ ὀδώδει. συστολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τῆς ει εἰς η ἀττικῶς. Ὀδώδει, μέσου ὑπερσυντελίκου. τὸ κανόνισμα τοιοῦτον. ὄζω, ὀζήσω παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν σφηξίν. οὐ καὶ ἄλλως ὀζέσω χρῆσις κοινὴ πρὸς ὁμοιότητα τοῦ αἰνῶ αἰνήσω καὶ αἰνέσω. καὶ τῶν ὁμοίων. ὄζω οὖν ὀζήσω. ὁ ἐνεργητικὸς παρακείμενος, ὤζηκα. ὁ μέσος ὦζα. δισυλλάβως. ἐν γὰρ τοῖς περισπωμένοις ῥήμασι μιᾷ συλλαβῇ ἐνδεῖ τοῦ ἐνεργητικοῦ παρακειμένου ὁ μέσος. οἷον ὀλῶ ὀλέσω ὤλεσα, ὦλα. ὅθεν ἀττικὸν ὄλωλα, ὤζηκα τοίνυν ὁ μέσος ὦζα καὶ ἀττικῶς ὄζωζα καὶ τροπῇ δωρικῇ τῶν δύο ζ εἰς δ. ὡς ἐτίρωθι δηλοῦται, ὄδωδα. ὁ ὑπερσυντέλικος ὠζώζει, καὶ ὠδώδει μετὰ δευτέρας ἀττικῶς αὐξήσεως. καὶ ἰωνικῶς ὀδώδη συστολῇ τῆς ἀρχούσης. Ὀδωδέναι, μέσος παρακείμενος ἀττικός. ἐκ τοῦ ὄζω, ὄσω, ὦκα, ὦσμαι. μέσος, ὦδα. καὶ ἀττικῶς ὄδωδα. τὸ ἀπαρέμφατον ὀδωδέναι. Ὀδώδη ὑπερσυντέλικος, ἀντὶ τοῦ ὠδώδει. συστολῇ τῆς ἀρχούσης καὶ τροπῇ τῆς ει εἰς η ἀττικῶς. Ὀδωδή, ὀσμή. Ὀδών, ὀδούς. Ὀδωνίς, ἡ θάσος τὸ πάλαι.

ΤΟ Ο, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε. Ζ. Η. Θ, ΚΑΙ Ι.

Ὀε, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται. οἷον βόες καὶ βοῦς. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ῥήμασιν. οἷον ἐχρύσοες ἐχρύσους. ἐχρύσοε ἐχρύσου. ἐχρυσόετον ἐχρυσοῦτον. Ὀεά, μηλωτή. Ὄες, κώδεια. Ὄεχαι, μηλωταί. βαῖται. ἤγουν δερμάτιναι.

Ὀέτας, παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὁ καλλίθριξ. Ὁ ἕτερος ἡ εὐθεῖα. καὶ ἀττικῶς λέγεται ἅτερος καὶ κλίνεται, τοῦ ἀτέρου. ἀττικῶς δὲ θατέρου. ἡ δοτικὴ θατέρῳ, ἡ αἰτιατικὴ θάτερον. ἡ μὲν οὖν εὐθεῖα ἐν τοῖς ἀρσενικοῖς ὁ θάτερος καὶ ἡ θάτερος οὐ λέγεται βάρβαρον γάρ. ὁμοίως οὐδὲ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν ἡ θατέρα. ἐπὶ δὲ τῶν οὐδετέρων, ἡ εὐθεῖα κατὰ συναλοιφὴν ἐκφέρεται. οἷον ἡ εὐθεῖα τὸ ἕτερον καὶ ἀττικῶς θάτερον. καὶ κλίνεται θατέρου. θατέρῳ. θάτερον. Ὄζαι, τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων. Ὀζείας, ἰσχύς. ἰαὼ, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν βασιλειῶν ἀζαρίας. Ὀζεία, θεραπεία. Ὄζει μύρου ἀττικοί, οὐ μύρον. Ὀζόλαι εἰσὶ, κείμενοι παρὰ τὰ δυτικὰ τῆς φωκίδος. κληθέντες ἢ διὰ τὴν ἐν τοῖς τοῦ πελινγίτου ἐριθεῖσαν αὐτῶν, ἢ διότι φασὶν αἰγονόμοι εἰσὶ καὶ τραγέας ἀβυρσοδέψους, καὶ δυσώδεις ἀμφιέννυνται. τραγαῖ δὲ εἰσὶ περισπωμένως, αἱ τῶν τράγων δοραὶ ὡς λεονταῖ καὶ παρδαλαῖ, αἱ τῶν λεόντων καὶ τῶν παρδάλεων. Ὄζολα, ἔθνος. ὀζύλη πόλις. ὅθεν ὀθνεῖον. ξένον. ὡς παρὰ τὸ ἄριστος ἀριστεῖον, οὕτω καὶ παρὰ τὸ νόθος, νοθεῖον καὶ ὀθνεῖον μεταθέσει τοῦ ν. Ὄζος, ὁ κλάδος. καὶ ἡ ῥίζα. ὅθεν φύονται. οὐ λέγεται δὲ ὄζος, ὁ ἐστηριγμένος καὶ ἔχων τὴν ῥίζαν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ᾽ ὁ ἐν τῷ δένδρῳ. ὀζόλης, ἐθνικόν. Ὀζοφύδιον, θρηνητικόν. Ὄζυγες, ὁμόζυγες. Ὄζω μύρου. τρυγός. ἀττικοί. κοινὰ μύρον, καὶ τρύγα λέγουσι

σιν· ὄζαισι, ἀπὸ δίας τῇ ἑρέσει εἰσίν. Ὀζωτά, Ἀριστοφάνης περὶ δυσφημιῶν φησίν· ὀζωτά, καὶ στιλφωτά. ἅπερ ὡς αὐτός φησι, κατὰ συγκοπὴν ταῦτα ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα. Ὀζώδης τρόπος, ὁ ὄζων. Ὄη, δένδρον· καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ὀθαρσαλέως, ἀθαρσῶς· θαρσῶν. Ὄθεν, ἔνθεν. Ὤθεσαν, ἐπεστράφησαν. Ὀθέσθαι, φροντίζειν· ἐντρέπεσθαι· μέμφεσθαι· δεδοικέναι. Ὀθέτη, ἅμαξα ἡμιονική. Ὀθέει, ἄγει· φροντίζει. Ὄθη, φροντίς· ὥρα· φέρος· λόγος. Ὀθηλυδρίας, ὁ γυναικεῖος. Ὄθι, ὅπου· ἔνθα. Ὄθιζα, ἅμαξα. Ὄθματα, ὄμματα· νιολεῖς. Ὀθνεῖα, μάταια· ἀλλότρια· ἀλλοεθνῆ· ξένα· ἀλλόφυλα. Ὀθοῖ, ὄνομα κύριον. Ὄθομαι παρ' Ὁμήρῳ· ἤγουν ἐπιστρέφομαι· καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι ἢ παράπτομαι. Ὀθόναι, τὰ περιβόλαια πάντα, παρὰ τὸ ἕσασθαι· τινὲς δὲ ζώνας ἀποδεδώκασιν. Ὀθόνη λέγεται, ἧς ὀθόμεθα τουτέστιν ἐπιστρεφόμεθα, διὰ τὴν ἄγαν λαμπρότητα· ἢ ἡ εὐκίνητος, παρὰ τὸ ὄθεσθαι τὸ κινεῖσθαι. Ὀθόνη, σινδών· ζώνη· τελαμών· γυναικεῖον ὀθόνιον λεπτόν· καὶ πᾶν τρίχινον· καὶ μὴ λινοῦν ἤ. Ὀθόνοισι, λεπτοῖς ἱματίοις. Ὀθόνια, λινὰ ἱμάτια· ὀθόσια· ὑφάσματα. Ὀθόνια, τὰ λεγόμενα παρὰ ἰατροῖς λυχνώματα. Ὄθ' οὕνεκα, ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἐκ παραλλήλου. Ὀθρεῖν, ἄγειν. Ὄθριζε, διελέγετο. Ὄθροον, ὁμόφωνον· σύμφωνον. Ὀθρυόεν, τραχύ· ὑλῶδες· δασύ· κρημνῶδες. Ὄθρυν, κρῆτες τὸ ὄρος. Ὄθρυς, ὄρος Θεσσαλίας ὑψηλόν. Ὀθρόνος, ἡ πρὸ Κερκύρας νῆσος. Ὀθῶς, ταχέως. Οἱ, σημαίνει ἕξ. ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικόν· ὡς τό, οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι. καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ ἄγχου Κυκλώπων, οἱ πρόσθεσι συνέσχοντο. καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι· ὡς τὸ οἱ μὲν παρ' νηυσὶ κορωνίσιν ἐμάχοντο. ἀντὶ τοῦ αὐτῷ, ὡς τὸ ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή. καὶ ἐγκλίνεται. ὀρθοτονούμενον δέ, σημαίνει ἑαυτῷ· ὡς τό, ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. ὥσπερ δὲ λέγεται σφεῖς αὐτοί, καὶ ἑξῆς σφῶν αὐτῶν· σφᾶς αὐτούς· οὕτω καὶ ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ οἱ αὐτῷ. Οἶ, εἴη· φύοιτο. Οἷα, ἡ ὁποία. Οἷα, ὥσπερ· καθάπερ· οἷα δή, ἅτε δή· ὥσπερ δή, ἐνέχυρα. Οἴαγρες, γυναῖκες. Οἴαγρος, τραγικὸς ὑποκριτής. Οἴαγρα, πόλις. Οἰαί, διφθέραι, μηλωταί. Οἴακες, πηδάλια· ἤτοι αὐχένια· καὶ αἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες, κανόνες· καὶ κρίκοι, δι' ὧν οἱ ἱμάντες διήρηνται. Οἴακες, τὰ ἐν χερσὶ τῶν ἰθυντηρίων ἠρτημένα ξυλάρια τοῖς πηδαλίοις, δι' ὧν περιάγεται τὰ πηδάλια· παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω. Οἰακίζει, ἐλαύνει· διοικεῖ· κυβερνᾷ. Οἰακιστής, ὁ οἰακοστρόφος, κυβερνήτης. Οἴαξ, πηδάλιον· ὁ ἡγός. Οἴαξιν, αὐχενίοις· πηδαλίοις. Οἴαξις, χωρίον κρητικόν, ὑψηλόν. τινὲς δὲ ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ι· ὄαξις γὰρ ἦν. δραξάμενος γαίης οἰαξίδος. Οἰατάν, κωμήτην· οἶαι γὰρ αἱ κῶμαι· οἱ, αὐτοί, οἵ γε, οὗτοι. Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ, Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ· τῆς προβαλλομένης ἐκ νεμήσεως· οἱ δὲ ἀοιτοῦ δήμου, κακῶς· οὐ γὰρ ἐγγὺς κεῖται. Οἷά τις, ἀντὶ τοῦ καθὰ καὶ οἷά τινα· ὁμοίως Ἀττικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ τις· οἷα γελῶντι, ἀντὶ ὅπως γελῶσιν· ἐπιρρηματικῶς παρὰ Θεοκρίτῳ, οἷα, ὥσπερ· καθάπερ. Οἰάτειον κρέας τὸ προβάτειον. Οἰβάδης, οἰβάδου ὄνομα κύριον. Οἰβώνιον, ὄνομα τόπου. Οἰγνύει, ἀνοίγει. Οἰγόμενος, ἀνοιγόμενος. Οἴγω ποιητικῶς τὸ ἀνοίγω· καὶ οἰδῶ τὸ ὀγκοῦμαι καὶ οἰδαίνω· καὶ οἶδμα ποιητικῶς τὸ κῦμα· καὶ Οἰδίπους κύριον· καὶ Οἴη δῆμος ἐν Ἀθήναις· καὶ ἀπὸ τούτου Οἴηθεν ἐπίρρημα· καὶ Οἴη, ὄνομα κύριον· καὶ οἶκος καὶ οἰκία τὸ οἴκημα καὶ οἰκεία ἡ πατρὶς διὰ διφθόγγου· καὶ οἰκεύς, ὁ δοῦλος καὶ οἰκέτης· καὶ οἰκίσκος, ὁ μικρὸς οἶκος· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς οἰκίσκος τὸ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀρνιθοτροφεῖον· καὶ οἴνη ἡ ἄμπελος καὶ οἶνος· καὶ ὅσα ἀπ' αὐτοῦ· καὶ Οἰνεύς, καὶ Οἰνόμαος κύρια· καὶ οἴαξ τὸ ἄκρον τοῦ πηδαλίου· καὶ ἀπὸ τούτου ὅλον τὸ πηδάλιον· καὶ Οἰνηΐς, μία τῶν δέκα φυλῶν ἐν Ἀθήναις· καὶ οἰῶ τὸ μονῶ, καὶ οἶος ὁ μόνος· καὶ οἷός τε εἶ, μετὰ τοῦ τε ἀντὶ τοῦ δυνατὸς εἶ· ὁ χωρὶς τοῦ τε οὐδέποτε ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ λαμβάνεται· καὶ Οἰσύμη, πόλις τῆς Θράκης· καὶ οἶς τὸ πρόβατον· καὶ κλίνεται οἰός· ὃ παρὰ τοῖς ποιηταῖς εἰς λέγεται διαλελυμένως· καὶ κλίνεται ὄϊος· οὗτοι δὲ καὶ τὸ ι ἐνίοτε προσλαμβάνουσιν ἐν αὐτῷ ὅτε καὶ διὰ τοῦ δος κλίνουσιν· οἷον, οἶς οἶδος· καὶ οἴχομαι τὸ πορεύομαι ἢ φθείρομαι· καὶ οἰωνίζομαι, τὸ δι' οἰωνῶν μαντεύομαι· ἢ τὸ ἁπλῶς στοχάζομαι καὶ μαντεύομαι· καὶ ἕτερα διὰ τῆς οι διφθόγγου. Οἶδα, αἰολικῶς· πεποιῆσθαι ὁ Ἡρακλείδης φησὶν ὡς καὶ τὸ δέδοικα· λέλοιπα· πέποιθα· τὰ γὰρ κοινὰ τῇ διὰ τοῦ ε καὶ ι διφθόγγῳ παραλήγεσθαι βούλονται. Οἶδα, ἀντὶ τοῦ γινώσκω· καὶ σύνοιδά σοι τόδε. Οἶδα, ᾔδειν· εἴσομαι· καὶ ἔγνων· ἐπίσταμαι· προστακτικόν, γνῶθι· καὶ ἴσθι, εἰδείην, εὐκτικόν· καὶ εἰσοίμην, ἐὰν εἰδῶ ὑποτακτικόν· καὶ ἐὰν γνῶ· εἰδὼς μετοχή. Οἰδαλέον, τὸ ὑγρόν. Οἰδανεῖ, αὐξάνει. Οἰδέ νυν, οἱ δὲ δή· ἢ οὗτοι δέ. Οἶδε, καὶ δεδάηκε· πρεσβυτέρως ἔγραψεν Ὅμηρος· χρὴ γὰρ πρῶτον δαῆναι, εἶτα εἰδέναι. ἴσως δὲ καὶ ἐκ περισσοῦ κεῖται τὸ αἶδε. Οἶδεν ἔχων, Ἀττικόν· τὰ γὰρ γνωστικὰ ῥήματα μετὰ μετοχῆς δεῖ συντάσσειν, οἶδά σε αἴτιον ὄντα τῶν κακῶν· εἶδόν σε περιπατοῦντα. ὁμοίως καὶ τὰ ἀντὶ ὄψεως ἀεὶ συντάσσεται μετὰ μετοχῆς. τὰ τροχαϊκὰ περισσώμενα ῥήματα ἐν τῇ συνθέσει οὐκ ἀναβιβάζει τοὺς τόνους· οἷον, εἶχε κατεῖχεν· εἶχον κατεῖχον· πλὴν τοῦ οἶδα σύνοιδα· καὶ οἶσθα σύνοισθα. τὰ δὲ ὀνόματα τὰ τροχαϊκά, καὶ περισσώμενα τὸ ἐναντίον πάσχουσιν ἐν τῇ συνθέσει· οἷον δοῦλος ἄδουλος· ὁμοίως καὶ τὰ παροξύτονα, οἷον πλησίος παρὰ πλήσιος. Οἰδαίνει, οἰδεῖν ποιεῖ. Οἰδαίνων, αὐταπτικῇ· φλεγμαίνων. Οἰδαίνει, παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἤγουν ἐπαίρει· μετεωρεῖ, θρασύνει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὅταν ἄρχηται μετεωρίζεσθαι. Οἰδαίνειν, θυμοῦσθαι· καὶ ἐπαίρεσθαι· φυσᾶσθαι· οἰδαίνω· ὁ παρατατικός, ᾤδαινον· τρέπεται τὸ ο ἀντὶ τοῦ παρατατικοῦ εἰς ω· οἷον οἰκῶ, ᾤκουν· πλὴν ἕνδεκα· οἰῶ, οἴουν· τὸ μονῶ· οἰμῶ, οἴμουν· οἰστρῶ, οἴστρουν· οἰωνίζομαι, οἰωνιζόμην· οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκόπουν· οἰωνοπολῶ, οἰωνοπόλουν· οἰκονομῶ, οἰκονόμουν· οἰακοστροφῶ, οἰακοστρόφουν· οἰκουρῶ, οἰκούρουν· οἰδαίνω, οἴδαινον· οἰμάζω, οἴμωζον· ταῦτα οὐ τρέπονται διὰ δυσφωνίαν ἔθει ἰωνικῷ. Οἴδ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον· ὅ ἐστιν ἔπεμπον ἢ ἔβαλλον· καὶ ἔστι τὸ ὅλον περίφρασις τοῦ ἤσθιον. γίνεται δὲ τὸ ὄνειαρ, ἐκ τοῦ ὀνέω τὸ ὠφελῶ πλεονασμῷ τοῦ ι· ὡς ἔδω ἔδαρ, εἶδαρ· καὶ ἔαρ εἶαρ· ὅτι δὲ ὀνήσιμον ἡ τροφή, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἔνθα λέγει, ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσεαι πιών. Οἴδημα, οἴκωμα, ἀπὸ τοῦ οἰδαίνω· καὶ αἵματα, τὰ ἐπάρματα· τὰ φυσήματα· ἀπὸ τοῦ οἰδήματος κατὰ συγκοπήν. Οἰδήματα, φλυκτίδες· καὶ τὰ ὅμοια. Οἰδημός, ψεκτός. Οἰδίπους οὐκ οἰδίποδα· ὡσαύτως καὶ ὀξύπους καὶ ταχύπους, καὶ ὠκύπους. Οἰδίπους ὁ Λαΐου παῖς, ἀνεῖλε τὸν πατέρα ἀγνοίᾳ· οἰδήσας ἀφλεγμοναί· ὁμοίως δὲ καὶ τὴν μητέρα Ἰοκάστην γήμας, ἔχει δόξαν

ς, ἐτεοκλέα, καὶ πολυνείκην, καὶ ἰσμήνην καὶ ἀντιγόνην· ὅθεν ἐτεοκλῆς καὶ πολυνείκης, καὶ ἀδελφοὶ καὶ υἱοὶ ἦσαν οἰδίποδος·
ἀναγνωρίσας δὲ τὴν μητέρα, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν· αὐτὴ δὲ ἡ μήτηρ ἀγχόνῃ διώλετο· ἐτεοκλῆς δὲ καὶ πολυνείκης περὶ τῆς
βασιλείας μαχόμενοι, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον· ὁ μὲν ἐτεοκλῆς θηβαίων ὑπερμαχῶν· ὁ δὲ πολυνείκης, μετὰ τῶν ἀργείων πορθῶν
αὐτούς· μεθ' ὧν καὶ ὁ κεραυνωθεὶς καπανεύς. Οἰδίπους, οἰδῶ· οἰδήσω οἰδησίπους, καὶ οἰδίπους διὰ τοῦ ι. τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυ-
τόνων μελλόντων γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ· ἐνίοτε δὲ, καὶ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ· οἷον στήσω, στησίχα-
ρος· πράξω, πραξιφάνης· οὕτως οὖν καὶ οἰδήσω, οἰδησίπους· καὶ ἐν συγκοπῇ, οἰδίπους· οὕτω θεόγνωστος. Οἰδίπους, ἀποβα-
λὼν ἰοκάστην, ἐπεὶ γῆμεν ἀστυμέδουσαν· ἥτις διέβαλε τοὺς προγόνους ὡς πειράσαντας αὐτήν· ἀγανακτήσας δὲ ἐκεῖνος,
ἐπηράσατο αὐτοῖς δι' αἵματος περιλαβεῖν τὴν χώραν· καὶ παρέδωκε τὴν βασιλείαν τῷ ἐτεοκλεῖ· ὃς ἐξέβαλε πολυ-
νείκην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς πρεσβύτερος· παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς ἄργος, εὗρε τυδέα φυγάδα· βοηθῶν γὰρ κἀκεῖ-
νος τῷ πατρὶ καὶ τὸν ἐναντιούμενον ἀποκτείνας ἀνεψιὸν, ἔφυγεν· ἄδραστος δὲ θεασάμενος αὐτοὺς ἠμφιεσμένους θηρῶν δο-
ράς· τυδέα μὲν συὸς, πολυνείκην δὲ λέοντος, συνέβαλε τὸν χρησμόν· ἦν γὰρ αὐτῷ δεδομένος, κάπρῳ καὶ λέοντι ζεῦξαι
τὰς θυγατέρας· καὶ δίδωσι τυδεῖ μὲν δηιπύλην· ἀργείαν δὲ, πολυνείκει· πέμψας δὲ εἰς μυκήνας συμμαχίαν ᾔτει αὐτοὺς
θηβαίοις· θυέστης μὲν οὖν ἑτοίμως ἐδίδου· σημεῖα δὲ αὐτὸν ἐκώλυσε φαῦλα· ἐπελθόντες οὖν ἐς τὰς θήβας ἀργεῖοι πέμ-
πουσι πρεσβευτὴν τυδέα· ὃς καταλαβὼν γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ συμμαχούσης ἀθηνᾶς, νικᾷ τὰ πάντα, ὑποστρέφων δὲ πεν-
τήκοντα νεανίας ἐνεδρεύοντας συλλαβεῖν αὐτὸν, ἀναιρεῖ. Οἶδμα, τὸ κῦμα· ἐκ τοῦ οἰδῶ τὸ ἐξογκοῦμαι οἰδήσω οἴδημα,
καὶ συγκοπῇ, οἶδμα· καὶ οἴδματα τὰ ἐπάρματα, φυσήματα, καὶ οἴδημα, ὄγκωμα. Οἶδνα, οἰδήματά τινα τῆς γῆς.
Οἴδοσις, αὐτόδοσις. Οἰδῶ, τὸ ἐξογκοῦμαι καὶ ἐξοιδῶ τὸν πόδα· καὶ οἰδαίνω, καὶ οἶδμα ποιητικῶς, τὸ κῦμα. Οἳ,
ἐ· οἵ τινες αὐτόν· τὸ ο γὰρ σημαίνει τὸ ε. Οἴεαι, περιεργάζῃ· ὡς παρ' ὁμήρῳ· δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι. Οἴεαι, νομίζεις·
ὑπολαμβάνεις. Οἴεσθαι, ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν· καὶ ἀεί. Οἴεις, τὸ γόνυ· ἢ συνθήματος στρατιωτικοῦ ἐπώνυμον.
Οἴεται ἄφρων παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ φαίνεται· νομίζεται· τὸ μὲν ῥά τ' ἀπ' αὖ οἴοιτο καὶ ἄλλος, ἐνεργητικῶς κεῖται κατὰ καὶ
τὴν συνήθειαν, ἀντὶ τοῦ νομίζοι. Οἰετέας παρ' ὁμήρῳ διαφέρουσιν ἵπποι· ἡλικίᾳ· χροιᾷ· μεγέθει· γένει· δυνάμει· ὧν ἡ-
λικίαν μὲν δηλοῖ, τὸ οἰετέας· χροιὰν δὲ, τὸ ὄτριχας· μέγεθος, τὸ σταφύλῃ ἐΐσας· ὅπερ τινὲς οὐ διαβήτην τὸν αὐτῷ τίρῳ ἐμ-
θέντα ἐνόησαν, ἀλλὰ σταθμήν· ἥ τις φασὶν ἐστὶ χοινίον λεπτὸν χριόμενον μίλτῳ ἢ μέλανι· ᾧ συνηγμένῳ ἀπευθύνουσι τὰ ξύ-
λα, καὶ οὕτω μὲν ἡ σταφύλη ἡλικίαν δηλοῖ· γένος δὲ, τὸ ἄμφω θηλείας, δύναμιν δὲ, τὸ φόβον ἄρηος φορεούσας· λέγει δὲ
δεινὰς αὐτὰς εἶναι πονεῖσθαι περὶ πόλεμον· ἀλλαχοῦ μὲν γὰρ ἀρετὴν ἵππων ἐκτιθέμενος, δεξιοὺς εἶπεν εἶναι διώκειν·
καὶ αὖθις ἐν καιρῷ φέβεσθαι ἤγουν φεύγειν ἀταράχως δηλαδή. Οἰζύει, μογεῖ πάσχει. Οἰζύειν, τὸ κακοπαθεῖν
σημαίνει. Οἰζυρὸς, ἐπίπονος· ἄθλιος· ταλαίπωρος, χαλεπός· ἄψυχος· καὶ οἰζὺς ἡ ταλαιπωρία, παρὰ τὸ ἵζω τὸ καθέ-
ζομαι, γίνεται οἰζύς· ὡς ἥδω, ἡδύς· καὶ μετὰ τοῦ α τοῦ δηλοῦντος κακόν· γίνεται αἰζύς· ἡ κακῶς καὶ δυστυχῶς ἱζάνουσα
τοῖς ἀνθρώποις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οἰζύς, ὡς ἀρχῶ ὄρχαμος· ἐκ δὲ τοῦ οἰζὺς γίνεται οἰζύω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, οἰζυρός. ὁ δὲ
ἀπολλώνιος λέγει ὅτι ἐστὶν οἲ, ἐπίρρημα σχετλιαστικόν· ἢ θρηνητικόν· ἐκ τούτου γίνεται οἴζω· ὡς λίαν, λιάζω· καὶ αἲ, αἲ,
αἰάζω· ἐκ δὲ τοῦ οἴζω γίνεται οἰζύω κατὰ διάλυσιν· καὶ οἰζυρός. Οἰζυρὸς, τοιαύτην ἔχει παραγωγήν, ὥσπερ παρὰ τὸ αἲ ἐπίρ-
ῥημα γίνεται αἰάζω, καὶ παρὰ τὸ ὢ, ὤζω ἐν αἰσχύλῳ· ἐξ οὗ τὸ οἰμώζω, οὕτω παρὰ τὸ οἲ, οἴζω· ἐξ οὗ παράγωγον οἰζύω, καὶ κατὰ
διάλυσιν ὀϊζύω, ὡς τὸ ἐκεῖνο· ἀλλ' ἄγε δὴ περὶ ἐκεῖνον ὀΐζυε· ἐξ οὗ οἰζὺς ἡ ἀξία θρήνων κακοπάθεια· καὶ οἰζυρὸς, ὁ θρήνων
ἐπάξιος. Οἰζυρότερος, ταλαιπωρότερος· παρ' ὁμήρῳ δὲ, μετὰ τοῦ ω. Οἰζὺς, πτωχεία· κακοπάθεια· ταλαιπωρία·
κακουχία. Οἰζύω, κακοπαθῶ· ἔστιν οἲ ἐπίρρημα σχετλιαστικόν· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, οἴζω καὶ κατὰ διάλυσιν, ὀΐζω·
καὶ ἐξ αὐτοῦ οἰζύω· καὶ οἰζύς. Οἴη, καὶ μία, ἰσοδύναμα· καὶ πολλαχοῦ ταυτὸν δύνανται. Οἰήϊα, τὰ πηδάλια· οἷον,
οἰήσια· ἐπειδὴ οἰήσεως χρεία τῷ κυβερνήτῃ· οἱ δὲ γλωσσογράφοι, τοὺς οἴακας. Οἰηθῆναι, δόξαι· ὑπονοηθῆναι. Οἰήϊον
ποιητικώτερον τὸ οἰάκιον, ὅ ἐστι πηδάλιον. Οἴηκες, κεῖνται παρ' ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυ-
γόν· ἢ δι' ὧν ἐνείρονται αἱ τοῖς ἡμιόνοις οἰακίζουσαι ἡνίαι· ὁμώνυμον ἄρα καὶ ὁ οἴαξ· οὐ μόνον κύριον, καὶ αὐτὸ νηὸς λε-
γόμενον, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ αὐτὸ ἀπήνης. Οἰηματίας, ἐπηρμένος. Οἴησις, ἔπαρμα· ὑπόνοια· καὶ οἴημα, ὁμοίως. Οἰήϊον,
τὸ πηδάλιον τῆς νηός· ἀφ' οὗ φέρεται ἡ ναῦς· παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω καὶ φέρω· ὁ μέλλων, οἴσω· καὶ ἐξ αὐτοῦ, οἴϊον· καὶ πλεο-
νασμῷ τοῦ η, οἰήϊον· ἢ παρὰ τὸ οἴαξ, οἴακος, γέγονεν οἰήκιον· καὶ κατ' ἔλλειψιν τοῦ κ, οἰήϊον· οἴαξ δέ ἐστιν, ὁ κανών· δι' οὗ
τὸ πηδάλιον φέρεται· παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω. Οἴηρος οὐ λέγουσιν, ἀλλ' οἱ ἥρωες τρισυλλάβως· ἀντὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς δι-
συλλάβως τοὺς ἥρως. ἅπαξ βιασθεὶς ἀριστοφάνης ὑπὸ τοῦ μέτρου οἱ ἥρως εἶπε· τῷ ἠναγκασμένῳ δὲ οὐ χρηστέον. Οἴης,
μόνης· καὶ οἴης, [illegible]. Οἰήσεως, δοκήσεως· ἐπάρσεως· ὑπονοίας· νομίσεως. Οἴησίς ἐστι, προκοπῆς ἐγκοπή. Οἴη-
σις, ἔπαρσις κενοδοξία. Οἴησίς ἐστι, δόκησις εἰδήσεως, ἢ καὶ εἰς τὸ εἰδέναι ἐμποδίζει ἀεί. Οἰήσονται, νομίσουσι.
Οἰκτῶν, κοπετῶν. Οἰΐας, τῶν προβάτων τὰ σκεπαστήρια δέρματα. Οἱ καθ' ἡμᾶς, οἱ πρὸς ἡμᾶς. Οἴκαδε
ἵεσθαι, ὅμοιον τῷ νοστῆσαι· ὅθεν οἴκαδε ἱέμενοι. Οἴκαδε, εἰς τὸν οἶκον· οἴκονδε· ποιητικῶς· τὸ αὐτὸ κίνησιν ἀεὶ δηλεῖ εἰς
τὸν οἶκον· οἴκοθεν, ἐκ τῆς οἰκίας· οἴκοι, ἐν τῷ οἴκῳ· οἴκοι εἰμί· ἤγουν ἐν τῷ οἴκῳ· οἴκοθεν ἔρχομαι, ἤγουν ἐκ τῆς οἰκίας· οἴκαδε·
ἢ οἴκονδε πορεύομαι, ἤγουν εἰς τὸν οἶκον· οἴκονδε· ἤγουν εἰς τὸν οἶκον ἐπιρρηματικῶς· ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ εἰς δε, τὰ μὲν ἀπὸ
αἰτιατικῆς τῶν ἑνικῶν γίνεται, παρὰ μόνοις τοῖς ποιηταῖς εἰσιν ἐν χρήσει· οἷον οἴκονδε κόνδε ἅλαδε. εἰ δὲ ἀπὸ αἰτιατικῆς
τῶν πληθυντικῶν, εἰ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει, καὶ ταῦτα πάντα ἐν χρήσει· οἷον ἀθήναζε· μυκήναζε· θύραζε·
ἐφ' οἷς, καὶ τὸ σ καὶ δ εἰς ζ κιρνάμενα λανθάνειν ποιεῖ τὴν ἀκολουθίαν· εἰ δὲ τὸ ὄνομα εὕρηται ἐν χρήσει, ἔστι καὶ ταῦ-
τα πάντα ἐν χρήσει διὰ τὸ ἔραζε· ἐπεὶ γὰρ τὸ ἔρα οὐκ ἦν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς, οὐδὲ τὸ ἔραζε ἐν χρήσει. Οἴκαδε
ἴμεν, δύναται καὶ πληθυντικὸν εἶναι ῥῆμα, δηλοῦν τὸ ἐρχόμεθα· καὶ ἀπαρέμφατον δὲ, κατὰ σχῆμα ἐλλείψεως παρ' ὁμή-

ρῳ ἐν τῷ ε΄ τῆς Ἰλιάδος· οἷον ἵνα λέγῃ· ὡς εἴ τίς μοι πείσεται ἀπελθεῖν οὐ ποιήσει. Οἴκαδις, ἀντὶ τοῦ οἴκαδε. Οἰκ-
νόν, τὸ οἰκεῖον. Οἰκάριον, τὸ ὄπισθεν γυναικωνίτιδος. Οἴκε με, ἅ τινες δῆ με. Οἰκεία, ἰδία. Οἰκεῖ, μένει.
Οἰκειακός, ὁ οἰκεῖος. οἰκιακὸς δὲ ὁ ἐν τῷ οἴκῳ, ἰδιώτης. Οἰκεῖοι, οἱ κατὰ τὸ γένος ἀλλήλοις προσήκοντες. ἢ ἴδιοι καὶ κα-
τὰ τὴν οἰκείαν πάντες. Οἰκεύς, οἰκέτης τοῦ ἄλλου οἴκου. Οἰκεῖος, καὶ οἰκιακός. Οἰκείως, ὁμοίως. Οἰκεῖλαι,
ἐκβληθῆναι. Οἰκειότης ἐστί, ταυτοῦ τοῦ βίου κοινωνία. Οἰκειώσαντο, ἰδιοποιήσαντο. Οἰκέατο, ᾤκοῦντο. Οἰκέ-
ται, οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες. Οἰκετεύεται, συνοικεῖ. Οἰκέτης, δοῦλος ὑπουργός. Οἰκέτης, κατοικίδιος. Οἰκῆ-
ας, ὅμηρος ἐνίοτε λέγει πάντας τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ, ὁποίας ἂν καὶ εἶεν τύχης, ὡς ἐν τῷ ρ΄ τῆς Ὀδυσσείας. οὐ γὰρ δή που τὰ τῶν
μνηστήρων δοῦλοι μόνοι ἔδυσιν· ἀλλὰ πάντες οἱ ἄλλοι οἰκειακοί. Οἴκημα, τὸ δεσμωτήριον Ἀττικοί. δὲ τὸ πορνεῖον. Οἰκῆ-
σαι, ἐνοικῆσαι· κατάγεσθαι· ἐγκατάγεσθαι, ἐνδιαιτηθῆναι· καταλῦσαι, ἐναυλίσαι· ἐναυλίσασθαι· καταλύσασθαι· κα-
ταυλίσασθαι· σκηνῶσαι· κατασκηνῶσαι· καὶ τὰ ἄλλα. Οἰκητήρια, σκεύη τὰ κατὰ οἶκον. Οἰκία ναίων, ὅ ἐστιν οἴκους. ὅμη-
ρος· ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων· ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ λεωφόρῳ οἰκῶν. τοῦ δὲ οἰκία, εὐθεῖα μὲν τὸ οἰκίον. ὥσπερ δὲ οὔτι θηρὸς θηρίον, οὔτε
τὸ ἴχνος ἴχνιον ὑποκοριστικῶς ἔχει παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ παρώνυμά εἰσι κατὰ τοὺς παλαιούς, οὕτως οὐδὲ τὸ οἶκος οἰκίον.
ὅθεν παρὰ τοῖς ὕστερον ὑποκοριστικῶς οἰκίδιον, κατὰ τὸ ἄργυρος ἀργύριον, ἀργυρίδιον. χρῆσις δὲ τοῦ οἰκία, καὶ παρὰ τῷ
πεζογράφῳ Ἀρριανῷ. Οἰκία παρ᾽ Ὁμήρῳ, οὐχ ὑποκοριστικῶς ἐξεφράσθη· ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. ἔγνωσται γὰρ ὅτι σπάνια
τὰ ὑποκοριστικὰ παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἱ μέντοι μεθ᾽ Ὅμηρον, ἀφειδῶς ὑποκορίζουσι σχήμασι κατασμικρύνοντες μυρίοις τὰ πρωτό-
τυπα. οἵπερ οὐ μόνον οἰκίον φασὶ τὸν οἶκον καθ᾽ ὑποκόρισιν, ἀλλὰ καὶ οἰκίδιον. καὶ χαλκίον δέ φασιν ἐκ τοῦ χαλκός. καὶ
τὸ χρυσὸς δὲ χρυσίον. καὶ ἐκ τοῦ κῶνος κώνειον εἶπον. οὕτω δὲ ἐκ τοῦ ποδὸς πόδιον. οἷον ἀστακοὶ τὰ πόδια ἔχουσι μικρά·
τὰς χεῖρας δὲ μακράς. διὸ καὶ μακρόχειρες λέγονται. καὶ γαμψώνυχες δὲ κατὰ Ἐπίχαρμον. Οἰκία ἔθεντο, περιφρα-
στικῶς ἀντὶ τοῦ ᾤκουν. ὥσπερ καὶ τὰ ἔργα ἐνέμοντο, ἀντὶ τοῦ εἰργάζοντο. Οἰκιάδης, Σιμωνίδου καὶ Ἱππονόου πατήρ.
Οἰκιδεῖν, καθῆσθαι. Οἰκίζουσιν, οἰκοῦσιν. Οἰκίζω τόνδε τὸν τόπον, τὸ οἰκεῖσθαι ποιῶ. καὶ οἰκίζω τινὰ ἐν αὐτῷ. καὶ
οἰκεῖται τόπος, ἤγουν κατοικεῖται. οἰκίζεται δέ, ἤγουν εἰς κατοίκησιν ἐνεργεῖται καὶ κατασκευάζεται. οἰκίζεται πόλις
ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν συνοικητόρων ἀθροίσεως. συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη, ὑπὲρ τοῦ
πλείονα δύναμιν ἔχειν. διοικίζεται δέ, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυούσης εἰς πολλὰ κατὰ διαιρουμένη. ὡς οἱ Λακεδαιμό-
νιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν. Οἰκινητής, ὠνητὸς δοῦλος. Οἰκιμβάζειν, στραγγεύεσθαι, διατρίβειν.
Οἰκίσκος, ὁ τῶν ὀρνίθων ἢ ἐλεεινός. Οἰκιστής, ὁ οἰκίζων τὴν πόλιν. οἰκήτωρ δὲ ὁ τὴν πόλιν οἰκῶν. Οἴκιστον, οἴκτιστον.
ἐλεεινὸν ἢ οἶκον. Οἰκογενής, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς. καὶ ὁ δοῦλος ἢ συγγενής. Οἰκοδομεῖ, καὶ οἰκοδομεῖται. ὥσπερ κατα-
σκευάζει, καὶ κατασκευάζεται. Δημοσθένης περὶ Φιλίππου λέγει. ὁ δ᾽ οὐδὲν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται καὶ νεω-
σοίκους οἰκοδομεῖται. Οἰκοδομή, οὐ λέγεται. ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ οἰκοδόμημα. Οἰκοδομῶ, ἤσω. ᾠκοδόμηκα. ἐδειμάμην.
καὶ δειμάμενος μόνον. Οἴκοθεν ὁ μάρτυς, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν φανερῶς ψευδομένων. ὅταν γάρ τις ἅπα τῶν
δοκῇ κἄπειτ᾽ αὐτοῖς ἐξελέγχεται τούτοις δι᾽ ὧν παράγειν καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀκούοντας νομίζοι, οἴκοθεν ὁ μάρτυς λέ-
γεται. καὶ τὰ φώρια ἐν χερσὶν ὁμοίως. καὶ οἴκοθεν κακουργεῖν. λέγεται παροιμία, καὶ ἀφ᾽ ἑστίας ἀδικεῖν, ὅταν πένης
ὤν τις εἶτ᾽ ἐν ἀρχῇ καταστὰς πρῶτον τοὺς οἰκείους ἄρξηται πλεονεκτεῖν. καὶ ἱππέας εἰς πεδίον προσκαλοῦνται, ἐπὶ τῶν
ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστήμονας ἑτέροις ἄλλων, εἰς ἔριν προσκαλουμένων. λέγεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδίον προσκαλεῖ-
σθαι, ἐπὶ τῶν παρακινούντων τινὰ εἰς ἃ βούλεται καὶ ἃ δύναται κατορθῶσαι. Οἰκόθυρος, οἰκουρὸς κύων. Οἴκοθι,
ἐν οἴκῳ. ἢ ἐξ οἴκου. Οἴκοι, ἐν οἴκῳ. οἴκοθεν ἐξ οἴκου. Οἴκοι λέοντες, παροιμία παρὰ τοὺς ἐν ἀσίᾳ Λάκωνας ἀτυχήσαν-
τας. οἴκοι λέοντες, ἐν Ἐφέσῳ δὲ λάκωνες. Οἰκονομία, βράβευσις, διοίκησις. Οἰκονομίαν χρηστήν, καὶ ἐπωφελῆ διοί-
κησιν. οὕτως ὁ ἀπόστολος. εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν. οἰκονομία καὶ ἡ πρόρρησις, καὶ ἡ ἀποκάλυψις.
Οἰκονομικὸν πρᾶγμα, οὐ πάντως ὀφεῖλον γίνεσθαι. γινόμενον δέ, διὰ σωτηρίαν. ὡς ὁ Παῦλος περιέτεμε Τιμόθεον.
Οἰκονομῶ, τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ. Οἰκόπεδον, ἔρημον καταπτῶμα οἴκου. Οἶκος καὶ οἰκία, τὸ οἴκημα. οἰκεία δὲ ἡ πα-
τρὶς διὰ διφθόγγου. Οἶκός ἐστι, κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων, ἐκ λίθων καὶ ξύλων συνιστάμενον. Οἰκόσιτος,
μισθωτὸς ἑαυτὸν τρέφων. Οἰκοτρίβης, οἰκογενὴς δοῦλος. Οἰκότριψ, ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκοτρίβου. ὁ
μὲν γὰρ οἰκότριψ, γονέων δοῦλος. ὁ δὲ οἰκέτης οὐ πάντως. ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν. Οἰκοτρύβλιον,
τὸ ἐκ δούλου δοῦλον. Οἴκου ἀποχίσει, ἀντὶ τοῦ πόρρω ἕξει. ἐκβαλεῖ. ἀφέξει. οὐ ἐναντίον παρέξειν. καὶ παρέχειν.
Οἰκουρεῖν, τὸ ἐν τῷ οἴκῳ διατρίβειν. ἐνίοτε δέ, μόνον διατρίβειν δηλοῖ. καὶ οἰκεῖον εἶναι γυναιξὶ τὴν οἰκουρίαν, γνωμα-
τεύει ὁ ποιητής. ταυτὸν γὰρ τὸ ἐν οἴκῳ ἔργα κομίζειν, καὶ τὸ οἰκουρεῖν. ἔστι δὲ κομίζειν, τὸ ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ἐξ οὗ καὶ ἡ κομι-
δή. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ κομῶ ὡς ἐκ τοῦ νεμεσῶ, τὸ νεμεσίζω. καὶ τὸ πολεμίζω ἐκ τοῦ πολεμῶ. Οἰκούρια κυρίως, τὰ ὑπὸ
τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νηπίοις παίγνια. ἢ ἡ κατ᾽ οἶκον φυλακή. οἰκουρία. Οἰκουρὸν ὄφιν, τὸν τῆς Πολιάδος
φύλακα δράκοντα. καὶ οἱ μέν, ἕνα φασίν. οἱ δὲ δύο. ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἐρεχθέως. τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεως φασίν,
ᾧ καὶ μελιτοῦτταν παρατίθεσθαι. Οἰκουρός, ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου, καὶ φυλάττων. οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ λέγεται.
Οἰκοφθόροις, μοιχοῖς. Οἰκτείρημα, ἔλεος. Οἰκτείρειν κυρίως, τὸ λαλεῖν λόγους, οἳ κινοῦσιν εἰς οἶκτον ἤτοι ἔλεον.
οἰκτείρω σε τῆς ταλαιπωρίας. Οἰκτείρω, ἐλεῶ. ἐκ τούτων ὀνόματα. οἰκτίρμων καὶ οἰκτιρμὸς καὶ ἐλεήμων καὶ ἔλεος
καὶ ἐλεημοσύνη. Οἰκτίζει, θρηνεῖ. Οἰκτίρμων, ἐλεήμων. Οἴκτιστον, ἐλεεινόν. Οἰκῶ, τὸν δὲ τὸν τόπον. ἤγουν κατοι-
κῶ ἐν αὐτῷ. καὶ ἐνοικῶ τῷ τόπῳ, οἰκῶ ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ οἰκῶ τὸν οἶκον. οἰκίζω δὲ τὸ οἰκεῖσθαι ποιῶ. καὶ οἰκίζω ἕτερον. καὶ οἰ-
κεῖται τόπος, ἤγουν κατοικεῖται. οἰκίζεται δέ, ἤγουν εἰς κατοίκησιν ἐνεργεῖται καὶ κατασκευάζεται. Οἰκῶ, τοῦ ῥή-
ματος ζητεῖται ὁ παρατατικὸς καὶ ὁ ἀόριστος, πότερον φυλάξει τὴν οι δίφθογγον ἢ τραπήσεται εἰς τὸ ω. οἷον ᾤκουν καὶ

ὤικησα. καὶ τὸ σύνθετον κατῴκησα. οὐχὶ κατοίκησα. ὡς καὶ ὁ μένανδρος, ἀπὸ τοῦ οἶδα τὸν παρατατικὸν μεταβάλλει εἰς τὸ ᾠ λέγων, ᾤδουν τ' ἐν ἐμαυτῷ. Οἰκῶ, κατοικῶ. ναίω. οἰκῶ ἐν τῷ ἀγρῷ καὶ οἰκῶ τηλοῦ τῶν ἀγρῶν. Οἰκῶ ἐν τῷ οἴκῳ. καὶ τὸν οἶκον οἰκῶ. οἰκῶ οὐ μόνον τὸ κατοικῶ. οἷον οἰκῶ τήνδε τὸν τόπον ἢ τήνδε τὴν οἰκίαν ἤγουν ἐν αὐτοῖς κατοικῶ, ἀλλὰ καὶ ὡσπερεὶ διοικῶ. αἰσχίνης. τὸν γὰρ τὴν ἰδίαν οἰκίαν κακῶς οἰκήσαντα καὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως παραπλησίως ἡγήσατο διαθήσειν. Οἰκωφελίαν, οὐ μόνον τὴν οἰκουρικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπορίαν. τὴν οἰκοδομίαν γὰρ ὡς καὶ προεῤῥέθη νοῆσαι ἀποδεδοκίμασται. Οἰλάωμα, τὸ προστιθέμενον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ ἐὰν μὴ ἰσοῤῥέπῃ. Οἰλεύς, ὀϊλῆος. καὶ ὀϊλεύς, ἰλεύς. εὕρηται παρὰ ἡσιόδῳ καὶ ἄλλοις, ἀφαιρέσει τῆς ἀρχούσης. οὕτω καὶ παρ' ὁμήρῳ, ἐξάδιος παρά τισι τῶν νεωτέρων. ζάδιος. εὕρηται δίχα τοῦ κατάρχοντος ε καθὰ τοὺς παλαιούς. τὸ δὲ ὀϊλεύς, ψιλωτέον κατὰ τὴν ἀρχούσαν. ὡς ἓν μέρος λόγου, κατὰ τὸν ὅμηρον. ἡσίοδος δὲ καὶ στησίχορός φασι διχῶς αὐτὸ προάγουσιν. οὐ γὰρ μόνον τρισυλλάβως ὀϊλεύς, ἀλλὰ καὶ δισυλλάβως ἰλεύς. τοῦτο δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν νεωτέρων, οἳ καὶ δασύνουσι. Οἶμα, ἀντὶ τοῦ οἴμημα. κατὰ συγκοπὴν τὸ ὅρμημα. Οἶμαι, τὸ ὑπολαμβάνω, ἐπὶ ὁμολογουμένου τίθεται. τὸ δὲ οἴομαι, ἐπὶ ἀμφιβόλου. Οἶμαι ἀντὶ τοῦ οἴομαι ἀττικῶς ἐστιν. αὐτοὶ γὰρ ἐξαιροῦσι τὰ βραχέα τῶν τοιούτων. Οἶμαι, καὶ βούλομαι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, οἷον οἶμαί σου τὴν θεσπεσίαν ψυχὴν καὶ πρὸ εὐχῆς εὖ πράττειν. καὶ λιβάνιος. τίνος γὰρ οἴομαι γενέσθαι πυθόμενον. ποτὲ δὲ λέγεται ἀπολύτως. καὶ συνέσιος. οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφευτρίας βαδίζειν ἐπ' ἐκφοράν. καὶ δημοσθένης. ἀλλ' οἶμαι καθήμεθα, οὐδὲν ποιοῦντες. τοῦτο δεῖ φυλάττειν, ὅτι ἀεὶ παρατατικοῖς προσρῆμα ὁριστικὸν ἀποδίδοται. Οἶμαι, καὶ τὸ ἐλπίζω συντάσσεται μετὰ παρῳχημένου, ὅταν ἐλπίζῃς ἢ ὑπολαμβάνῃς τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐγένετο. οἷον, οἶμαι πεποιηκέναι σε τόδε. Οἶμαι ἀττικόν. τὸ δεύτερον καὶ τρίτον ἀττικοῦ, οἴει. καὶ οἴεται ἀπὸ τοῦ οἴομαι. παρατατικὸς ἀττικὸς μὲν ᾤμην. κοινῶς δέ, ᾠόμην. μέλλων οἰήσομαι. ἀόριστος ᾠήθην. Οἶμας τυλίσσων, παρὰ λυκόφρονι, ὁ ὁδοὺς ἐρευνῶν, καὶ τιθεὶς ἐν τροπικῶς, οἴμοις καὶ ᾠδὰς λέγων τὴν ὁρμὴν τῶν λόγων τῆς κασάνδρας. ἢ οἴμας τὰς ᾠδάς. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. οἴμη δὲ ἡ ᾠδή. Οἱ μὲν ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι. οἱ μὲν ἀγαθοί, οἱ δὲ κακοὶ τούτων. Οἴμη, ἡ ᾠδή. παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἴμαις τουτέστι ταῖς ᾠδαῖς ψάλλεσθαι. οἴμη καὶ ἡ ῥάβδος ἡ ὁρμῶσα εἰς εὐθὺ ἐν τῷ φύεσθαι. Οἴμη, ἡ διήγησις. ἀφ' ἧς καὶ τὸ προοίμιον σύγκειται. καὶ τὸ φροίμιον. ἀφ' οὗ καὶ ἡ φόρμιγξ, καὶ τὸ φορμίζειν παρ' ἤχῳ δοκεῖ. καὶ οἴμη, ἡ ἐπῳδή. Οἴμηλα, οἰμίηλα. ἀκρόδρυα. Οἴμησεν, ὥρμησε. καὶ οἴματα. ὡς τό, αἰετοῦ οἴματ' ἔχων. Οἴμοι, οὐ δύο μέρη λόγου ὑπάρχει, ἀλλ' ἕν. ὃ καὶ ὅμηρος δεικνύει λέγων, ὤμοι ἐγώ. σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. Οἶμοι δέκα μέλανος κυάνοιο, ὅμηρος ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος. τουτέστι, δέκα ζῶναι. ὁδοί. ῥάβδοι ὀρθαί. ἔσαν μέλανος κυάνοιο. τὸ δὲ οἶμος βαρύνεται κανόνι τοιούτῳ. τὰ ος δισύλλαβα μονογενῆ ἀπὸ τῆς οι ἀρχόμενα, φιλεῖ βαρύνεσθαι ὅτι πρὸ τοῦ ος σύμφωνον, ἢ σύμφωνα ὑπάρχει. οἷον οἶκος. οἶκτος. οἶμος. οἶτος. τὸ δὲ οἰός, δῆμος δὲ ἐστιν ἀττικῆς, ὀξυτόνως οὐκ ἔχει σύμφωνον πρὸ τοῦ ος. ὁ δὲ ῥηθεὶς οἰός, ἔοικε καὶ οἴη λέγεσθαι θηλυκῶς. διὸ ὁ ἐκ τοῦ τοιούτου δήμου οἴηθεν ἐλέγετο. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀθήνηθεν, καὶ θήβηθεν. Οἶμοι, στίχοι ὁδοί. Οἶμον, οἶμος. ὁδός. κύκλος. τρίβος. ὅθεν καὶ τοὺς τῆς ἀοιδῆς κύκλους, οἴμους ἐκάλεσαν. Οἶμος, ἡ ὁδός ποιητικόν. ἀπὸ τοῦ οἴμω τὸ ὁρμῶ. γράφεται καὶ ὁ οἶμος, καὶ ἡ οἶμος. ἀρσενικῶς δηλονότι, καὶ θηλυκῶς. Οἰμωγὴ δήιε. τὸν ἐκ πολέμου δηλοῖ θρῆνον. ἀπὸ τοῦ δαίω γὰρ τὸ δήιον. ὅθεν καὶ δαὴς καὶ δήϊος, ὁ καυστηρὸς πόλεμος εἴρηται πυρόεις, ἤδη δὲ καὶ πύρινος, κατὰ τὸ πύρινος πόλεμος σφοδρὸς ῥωμαίων. Οἰμωγή, ἐκ τοῦ οἰμώζω. αὐτὸ δὲ ἐκ τοῦ οἴμοι καὶ τὸ ὤζειν. ὅπερ ἐκ τοῦ ᾠδὴ γίνεται. τούτου δὲ ἡ χρῆσις παρ' αἰσχύλῳ. λέγει δὲ περὶ τοῦ τοιούτου ῥήματος αἴλιος διονύσιος οὕτω. ὤζειν τὸ θαυμάζειν. ὡς ὦ λέγειν καθὰ καὶ οἰμώζειν, τὸ οἴμοι λέγειν. καὶ φεύζειν, τὸ φεῦ λέγειν. Οἰμώζω, καὶ οἰμώττω. θρηνῶ. λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. οἰμώττουσι δὴ τοῖς ὧδε πεπραγμένοις. ἀριστοφάνης. ὁ κατάρατος οὐκ οἰμώξεται. Οἰμώζω, στενάζω. ἀμεταβάτως. καὶ οἰμώζω τὸν τεθνηκότα. Οἰμωκτί, μετὰ θρήνου. Οἶν, σύνειρον τὸ οἶνα ἀῤῥενικῶς ἀττικοί. Οἶνα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. Οἰνάδας ἀκτάς, ἀντὶ τοῦ οἰνομαπίδας. καὶ οἰνάδες, ἀμπελώδεις τόποι. Οἶναι, οἱ μὲν τῆς ἰταλίας, οἱ δὲ τῆς πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι. Οἰναίουσιν, οἵ τινες οἰκοῦσιν. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. παροιμία τιθεμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων. φησὶ δὲ δῆμον ὅτι τῆς ἀττικῆς ἐστι πρὸς οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν φερομένην χαράδραν ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν. ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου, συνέβη καταῤῥαγῆναι τὸν ποταμόν, τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι. καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι. Οἰνάνθα, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου λέγεται. ἀριστοφάνης. οἰνάνθα φέρει τὸν ἱερὸν βότρυν. Οἰνάνθη, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς σταφυλῆς. καὶ εὐριπίδης οἰνάνθ' ἃ καθαμέριον στάζει καὶ τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν. Οἴναρα, τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα, Οἰναρίζειν, τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρέων καὶ τρυγᾶν. κυρίως δὲ οἴναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα. καὶ ἐκεῖνο φανερῶς δηλοῖ τί σημαίνει τὸ οἰναρίζειν. δεῖ γὰρ καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἐπειδὰν πεπαίνωσιν οἱ βότρυες. Οἰναρίς, κληματίς. Οἰνάς, γένος κόρακος. οἱ δέ, ἀγρίαν περιστεράν. Οἰναχθής, μέθυσος. μεθύων. Οἴνη, ἡ ἄμπελος. καὶ κυβευτικὸς βόλος ὁ κενός ἢ αὐτὴ κείμενος. τὴν ἔξω ἀχαιός. οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν. Οἰνηίς, μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' ἀθηναίοις. Οἰνήρυσις, ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ἣ ἀρύονται. ἀριστοφάνης. φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγχέω. Οἰνία, πηδάλια. Οἰνίαι, οἴακες. Οἰνίαξ, εἶδος κόρακος. Οἰνιεῖς, ταχεῖς. ὀξεῖς. Οἰνίζειν, τὸ μονάζειν, κατὰ γλῶσσαν. Οἰνίζεσθαι, σημαίνει τὸ οἶνον ἀγοράζειν. Οἰνιστήρια. ἀθήνησιν οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου. καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσιν, ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδή, ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια. Οἰνοβαρείων, βαρύτονον ἔχει ἐνεστῶτα κατὰ τὸ κιχείω. Οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ' ἔχων κραδίην δ' ἐλάφοιο. τρεῖς ὕβρεις ὁ ἀχιλλεὺς ὑπερρίπτει τῷ βασιλεῖ. καὶ παρακαπὼν τι πάρτην, λέγων αὐτὸν δημοβόρον. ἀντίκειται δὲ τὸ κυνὸς ὄμματα ἔχων πρὸς τὸ κραδίην δ' ἐλάφοιο. καὶ ἔστιν ἀντίθετον σχῆμα ῥητορικόν. ἵνα λέγῃ αὐτὸν θρασὺν μὲν ὡς κύνα. δειλὸν δὲ ὡς ἔλαφον.

Οἰνοβαρὴς, οἴνῳ βεβαρημένος· μέθυσος. Οἰνοκάγχλαινον γύαιον, τὸ φίλοινον καὶ προσφυὲς καὶ κατάλληλον καὶ ἁρμόζον. Οἰνόμαος ἄρεως ὢν παῖς, καὶ ἀρπίνης τῆς ἀσωποῦ, ἢ τοι εὐρυθόης τῆς δαναοῦ, θυγατέρα ἔχων ἱπποδάμειαν. καὶ χρησμὸν λαβὼν ἀναιρεθήσεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰδίου γαμβροῦ, οὐκ ἐβούλετο ἐκδοῦναι αὐτὴν, εἰ μὴ τῷ νικήσαντι αὐτὸν δι' ἱπποδρόμου. ἦν δὲ αὐτοῖς κλάδεος ποταμὸς ἀφετηρία. ἰσθμὸς δὲ, τὸ τέρμα. καὶ ἀνεῖλε τρεῖς καὶ δέκα μνηστῆρας· ὡς πίνδαρος ἱστορεῖ. οἳ καὶ εἰσὶν οὗτοι. μέρμης. ἱππόθοος πέλοψ. ὁ πόντιος. ἀκαρνὰν, εὐρύμαχος, εὐρύλοχος, αὐτομέδων, λάσιος, χάλκων. τρικόρωνος. ἀλκάθους ὁ πορθάονος. ἀριστόμαχος. κρόκαλος. τούτῳ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀπολλυμένων μνηστήρων καὶ ἡσίοδος καὶ ἐπιμενίδης συμμαρτυρεῖ. τινὲς δέ φασι πεντεκαίδεκα προστιθέντες ἱππόστρατον, καὶ λυκοῦργον. ἐλθόντος δὲ τοῦ πέλοπος ἐπὶ τὸν ἆθλον μετὰ ἵππων δεδομένων αὐτῷ ὑπὸ ποσειδῶνος, ἐρασθεῖσα ἡ ἱπποδάμεια πέλοπος, ἔπεισε μυρτίλον τὸν ἑρμοῦ μὲν παῖδα, ἁρματοπηγὸν δὲ καὶ ἡνίοχον οἰνομάου, ἐμβαλόντα κήρινον ἔμβολον ἐπὶ τοῦ ἀκραξονίου, ἢ οὐδ' ὅλως ἐμβαλόντα τὸν ἔμβολον, ὡς φερεκύδης ἱστορεῖ. οὗ γενομένου, οἰνόμαος περικυλισθεὶς τοῦ τροχοῦ ἀπέθανε. καὶ ἱπποδάμειαν πέλοψ ἔλαβεν. αἱ δὲ τοῦ οἰνομάου ἵπποι ψίλλα καὶ ἅρπιννα. ὁ δὲ μυρτίλος, ἑρμοῦ υἱὸς ἐκ μιᾶς τῶν δαναοῦ θυγατέρων φαεθούσης. οἱ δὲ, ἐκ μυρτοῦς μιᾶς τῶν ἀμαζόνων. Οἰνομάου χάλκεον ἔγχος. ἤγουν τὸ ἅρμα παρὰ τῷ πινδάρῳ. Οἴνοπα πόντον λέγει ὅμηρος τὸν μέλανα, ὡς ἔχοντα οἴνου ὄψιν μέλανος. ὁ γὰρ οἶνος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τὸ μέλαν ῥέπει. σπάνιοι γὰρ οἱ λευκοὶ οἶνοι. Οἰνόπεδον, ὅμοιον μὲν τὴν σύνθεσιν πρὸς τὸ θηλόπεδον καὶ στρατόπεδον. σημαίνει δὲ ἀμπέλων γῆν πεδεινήν. Οἰνοπέπτερον, οἰνόδεσμον. μέλαν. οἰνωπόν. ἀμαυρόν. οἰνοειδές. Οἴνοπες βόες, οἱ οἰνώδεις ἰδεῖν. καὶ διὰ τοῦτο μέλανες· καθότι καὶ πόντον οἴνοπα φαμὲν, τὸν μέλανα. Οἰνοποτάζων, οἶνον πίνων. εὐωχῶν. Οἰνόπτα. ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν. Οἰνοπώλιον, ἔνθα ὁ οἶνος πιπράσκεται. Οἶνος, οἰνός ἐστιν ὕδωρ ὑπ' ἀμπέλου πεπονημένον. οἴνοις πιστῶν ὁ οἰήσεως καὶ μανίας αἴτιος τοῦ νοῦ γινόμενος. Οἶνος, μέλας εἶναι τὴν χρόαν ἔοικε τὸ παλαιὸν μὴ πω περιειργασμένης τῆς τροφῆς. τοὺς τε λευκοὺς καὶ τοὺς κιρροὺς καὶ τοὺς αἴθοσμίας. καὶ βότρυες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, μέλανες ἦσαν. ὅθεν καὶ οἴνοπα πόντον. τουτέστιν οἴνου ὄψιν ἔχοντα. καθ' ὁμοιότητα τοῦ αἴθοπος οἶνος, ἀντὶ τοῦ μέλας. Οἶνός σε ἔχει, περίφρασίς ἐστι τοῦ μεθύεις. οὕτω δὲ ὁ θυμούμενος θυμῷ ἔχεσθαι λέγεται. τὸ δὲ ὅμοιον, ἐπὶ μανίας, καὶ ἔρωτος, καὶ ἑτέρων παθῶν. Οἶνον ἐπιχὼν, παρ' ὁμήρῳ πάνυ κυρίως εἴρηται καὶ δυσερμηνεύτως. δηλοῖ γὰρ τὸ λίαν εὐτελὲς τοῦ βρέφους. ὡς μὴ δὲ κρατῆσαι δύνασθαι τὸ δέπας. ὅθεν ἀνάγκην εἶναι τῷ παιδαγωγῷ αὐτὸν κατέχειν, καὶ ποτίζειν τὸν τιθήμενον. Οἶνον οἰνίζοντο, ἀττικῶς εἴρηται. καθὰ καὶ τὸ δαῖτα δαινυμένοις. καὶ λέγω λόγον ἄρρητον παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ τὰ ὅμοια. ἔθος γὰρ εἶναι ἀττικοῖς πέφανται, συνεκλαλεῖν ποτὲ τῷ ῥήματι περιττὸς καὶ τῷ ἐκεῖθεν ὄνομα. Οἰνόσπονδοι, θυσίαι, ἐν αἷς οἶνος σπένδεται. Οἰνοτρόποι, αἱ οἰνέως θυγατέρες. Οἰνοῦττα, μάζα οἴνῳ πεφυραμένη. ἡ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις. Οἰνούσιος, εἶδος ἀμπέλου. Οἰνοῦτταν, τὴν ἐν οἴνῳ πεφυραμένην μάζαν λέγουσι. τινὲς δὲ οἰνοῦτταν, εἶδος πλακοῦντος μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον. Οἰνοφερὴς, πάροινος. Οἰνοφλυγία, ἡ μέθη. ἔστι δὲ οἰνοφλυγία, ἐπιθυμία οἴνου ἄμετρος. Οἰνόφλυξ, μέθυσος. ὁ εἰς τὸν οἶνον ὁρμῶν. φλόειν γὰρ, τὸ ὁρμὴν ἔχειν πρός τι. Οἰνοχοεῖν, οὐ μόνον κιρνᾶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐγκανάσσειν, ὅ ἐστιν ἐγχέειν. ὡς τὸ ἄκρατον ἐγκάναζόν μοι πολύν. ὅθεν καὶ κάναστρον τρύβλιον. Οἰνοχόην, τὴν κατάχυσιν. τὸ ἀγγεῖον. Οἰνοχίτωνας, ἐλάτας. Οἰνοχοεῖν, τὸ κιρνᾶν οἶνον. καὶ ἀπὸ τούτου οἰνοχοεῖται νέκταρ, καὶ πᾶν ὅτι πίνεται. Οἰνοχοεῖν φασὶν οἱ παλαιοὶ εἶναι, ἔργον παρθένων καὶ ἀνδρῶν νέων. ὧν καὶ τὸ ὑπηρετεῖν. ὅθεν καὶ παῖδες οἱ δοῦλοι καὶ παιδίσκαι, διὰ τὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ὑπηρετικόν. Οἰνοχόοι, τὰ ἐκπώματα ἐκπλυνόντων τε καὶ διανιπτόντων καὶ κλυζόντων, καὶ καθαιρόντων. καὶ τὰς φιάλας ἐπὶ τῶν δακτύλων ἄκρων ἐχέτωσαν προσφέροντες τοῖς συμπόταις εὐλαβῶς. τὰ δὲ ἐκπώματα καὶ ποτήρια αὐτῆς εἴποι. τὸ γὰρ δέπας, καὶ κύπελλον, ποιητικά. Οἰνοχόος, ἐπεγκέρνης. Οἶνοψ, μέλαν. Οἰνῶναι, αἱ ἀποθῆκαι. Οἰνῶπιν ἄρτεμιν, τὴν ἐν οἴνῃ τῆς ἀργείας. Οἰνώνη, θυγάτηρ σκεβρῆνος. ταύτην πρὸ ἑλένης εἶχεν ἀλέξανδρος. ἐξ ἧς αὐτῷ κόρυθος. ὃν κόρυθον ὀνειδιζομένη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, διὰ τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ διὰ τοὺς ἐπεισάκτους γάμους τῆς ἑλένης, ἀγριωθεῖσα ἔπεμψεν, ἡγησάμενον τοῖς ἕλλησι τοῦ ἐπὶ τροίαν πλοῦ. φασὶ δὲ ὅτι ἡ οἰνώνη φαρμακουργὸς οὖσα, βουλομένη θεραπεῦσαι ἀλέξανδρον, ἐκωλύθη παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς. τελευτήσαντος δὲ ἐκείνου, ἑαυτὴν συναναιρεῖ. ἢ κατὰ κοῖντον ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν ἀλεξάνδρου πυράν. ἢ ἀπαχθεῖσα. ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα καταπεσοῦσα τοῦ πύργου. οὐκ ἰάσιμον δὲ τὸ ἕλκος. ἢ ὅτι τεθνηκὼς ἦν ὁ ἀλέξανδρος. καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο. ἢ ὅτι κεχρισμένα ἦν τὰ βέλη φιλοκτήτου, οἷς ἀλέξανδρος ἐτοξεύθη τῷ ἰῷ τῆς ὕδρας. ἡ γὰρ οἰνώνη, ἰατρικὴν καὶ μουσικὴν ἤσκει. Οἰνῶντα, μονήρη. Οἰνωποὺς, ποταμὸς δήλου. ὃς πληροῦται ὅταν ὁ νεῖλος ἀρδεύῃ τὴν αἴγυπτον. ὅθεν ἔφασαν καὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν τοῦ νείλου ὑδάτων πληροῦσθαι, διά τινων ἀδήλων πόρων. Οἰνωροὶ, οἱ ἱερεῖς γωγοὶ διονύσου. Οἰνωτρία γῆ. ἔνθα νῦν ῥώμη ἐστὶ, χωρίον ἦν πρότερον λεγόμενον οἴνωτρον. καθὰ διονύσιος καὶ δίων. καὶ κοκκειανὸς, οἱ τὰ ῥωμαίων γράψαντες ἱστοροῦσιν. Οἴνωτρον, χάρακα. ἢ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι δωριεῖς. Οἴξας, ἀνοίξας. Οἴξασα, ἀνοίξασα. Οἰοβίοισι, μονοβίοις. Οἰόζωνον, μονόστολον. Οἰόθεν, οἷος. ἐκ μόνου. μόνος. τουτέστιν εἷς. ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους. νυνὶ δὲ μόνος πρὸ μόνου. οἷο, τοῦ ἰδίου. ὅς, οὗ. οἷο ἰωνικῶς. οἱ γὰρ ἴωνες καὶ οἱ θετταλοὶ τὰς τῆς εἰς ος εὐθείας γενικὰς, διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. Οἰόθεν, οἷος ἑταίρων, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. οὐχ ἁρμόζει νῦν τὸ οἰόθεν, οἷος. μόνος γὰρ ἀπὸ πολλῶν. ἦν δὲ εἰπεῖν οἷος ἀπ' ἄλλων. Οἰοθόρ, ὁ προμηθεύς. Οἷοι, ὁποῖοι. ἢ οἱ. οἵτινες. Οἴοιτο καὶ ἄλλος. ἐνεργητικῶς κεῖται κατὰ κοινὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ νομίζοι. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἀλλ' οἴοιτο καὶ ἄλλος. Οἰόκασι γνήτοιο, τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. ἡ εὐθεῖα ὅς. οὗ. καὶ ἰωνικῶς οἷο ὁ κανών, οἱ ἴωνες καὶ οἱ θετταλοί, τὰς εἰς ος εὐθείας διὰ τοῦ οιο προφέρουσιν. Οἰόμεθα, νομίζομεν, ὑπολαμβάνομεν. Οἰόμενον θανέεσθαι. ἢ ἐνεργητικῶς κεῖται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ νομίζοντα, ἢ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ νομιζόμενον. ἐν τῷ δ' τῆς ἰλιάδος. Οἷον, ἅπαξ ἕνα. Οἷον, τὸ ὁποῖον. καὶ ὡσανεί. ὃ λέγεται καὶ οἱονεί.

καὶ οἷον,

οἷον θαυμαστικόν· καὶ οἷον, σχετλιαστικόν· ὡς τὸ οἷον ἔπαθον· καὶ οἷον, αὐτὶ τοῦ πῶς· καὶ αὐτὶ τοῦ καθά· λαμβάνεται καὶ ἐπὶ πληθυντικοῦ· χρυσόστομος· οἷον εἰσὶν ἐν πόλει οἱ στρατιῶται. Οἷον ἔτυχεν, ὁ ποῖον ἔτυχεν. Οἱονεί, εἰς τὸ ἔνθα διεστῶτι. Οἰονεῖς, οἰήσεις· δοκήσεις. Οἰονίζῃ, μαντεύῃ. Οἷόν τι δύναται τὸν λέγουσιν. Οἰοπόλα ὄρη, οὐ μόνον τὰ ἐρήμαια ὅπου δηλαδὴ παρατυχών τις οἷος τουτέστι μόνος πολεῖ, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεται· ἢ καὶ ἄλλως τὰ μεμονωμένα τοῦ πολοῦντος διὰ τὸ ἐρημάζειν, ἀλλὰ καὶ τὰ εὔθετα εἰς νομὰς ἀγαθά· οἷς ἤγουν θρέμματα πολεῖν ἐν τοῖς ἐκεῖ. Οἰοπόλοι αἱ περὶ τὰς οἶς πολοῦσαι. Οἰοπόλος χῶρος, ὁ ἔρημος ἐν ᾧ οἷός τις, ὅ ἐστι μόνος πολεῖ· ἢ ἔνθα οἰῶν πώεα πολεῖται βοσκόμενα. Ἔνθα σημείωσαι ὡς εἰ καὶ τὸ πολεῖν καὶ πολεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι ὁ ποιητὴς ἐκτείνει, ἀλλὰ τὰ ἐκεῖθεν οἷον οἰωνοπόλος ὀνειροπόλος οἰοπόλος, ἱπποπόλος· οἷον ἱπποπόλων θρᾳκῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐν τῷ μικρῷ γράφεται· τὸ μέντοι εὔπωλον γίνεται διότι παρὰ τὰ ῥηθέντα ἔχει σύνθεσιν. Οἷος, ὁ ὁποῖος δασύνεται· οἶος ὁ μόνος ψιλοῦται. τὰ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ π γινόμενα, καὶ τὰ ἀναφορικὰ δασύνεται· οἷον, οἷος ὅσος, ὁποῖος· ὁπόσος· ὁπηλίκος· ὁπόταν· ὁπηνίκα. Οἷος ὁ μόνος, καὶ οἷός τε εἶ μετὰ τοῦ τε, αὐτὶ τοῦ δυνατὸς εἶ, ὁ χωρὶς τοῦ τε, οὐδέποτε ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ λαμβάνεται. Οἷος ἐκεῖνος, ἔην βουλευέμεν ἠδὲ μάχεσθαι· ἔπαινός ἐστι πρακτικοῦ τινος καὶ δαΐφρονος ἀνδρός· ὅμοιόν ἐστιν οἷος ἐκεῖνος ἦν τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε. Οἰοταζομένης, φιλοτιμουμένης. Οἴουλος, ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστη. Οἴου ἀνδρός, οἴου φωτός. Οἰοφάγῳ σιδήρῳ· οἷον μηλοκτόνῳ. Οἰοχίτων εἰμί, τουτέστι μόνον ἔχω χιτῶνα. Οἷ παῖδα ἐοικότα· ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον. Οἵ περ αὖ ὅσσοι περ αὖ· οἵ περ δή, οἵτινες. Οἰπορεῖν· κιρνᾶν· οἰνοχοεῖν. Οἱ προσκείμενοι, οἱ κολλούμενοι. Οἷρά, οὗ τοι δή. Οἷρά μινῶκα· οἵτινες δὴ αὐτὸν ταχέως. Οἰρώνη, ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῆς γῆς εὐθυωρία. Ὄϊς τὸ πρόβατον· οἶς μονοσυλλάβως ἐπὶ θηλυκοῦ· αἰτιατική, οἶν κοινῶς· ὄϊδα ποιητικῶς· ὄϊς ὄϊδος προσλήψει τοῦ ι. Ὄϊς ὄϊος διαλελυμένως παρὰ τοῖς ποιηταῖς, οἷς, οἰὸς κοινόν· πληθυντικῶς ὄϊες οἷς ὄϊας οἷς. Ὄϊς οἰὸς σῴζει τὴν ὑπό, ἵνα μὴ συνεκδράμῃ τῷ οἷος ὁ μόνος· οἷς μονοσυλλάβως, οὐδέποτε εἶπεν ὁ ποιητής, ἀλλὰ διαλελυμένως, ὄϊς· ἀλλὰ καὶ τοὺς τραγικοὺς δὲ διαλύει εἰ μὴ μέτρον κωλύει ὡς ἐν τῷ, οἷς ἀώτῳ· καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον τὸ δισύλλαβον· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλο τοιοῦτον, εἰ μὴ παρὰ ἀττικοῖς αὐτό τι καὶ τὸ φθοῖς. Οἴσατο, ἀπὸ τοῦ οἴω γέγονε ῥῆμα τὸ κατὰ διαίρεσιν, ὀΐω· μήποτε καὶ τὸ διὰ στατοῦ ἅμα τῇ τροπῇ τοῦ διχρόνου καὶ πλειστοῦ κέχρηται τῷ δ· ὡς καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ, παρὰ τὸ νέφος πεποίηται καὶ παρὰ τὸ ἴψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι· δίψιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον· καὶ Ὅμηρος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην· πολλάκις βεβλαμμένον. Οἶσε δέ μοι πῦρ ἐκ τοῦ οἴσω ἐνεστῶτος. Οἴσει, ἐνέγκει· προσφέρει· κομίσει. Οἴσετε, φέρετε· παρὰ τὸ οἴσω τὸ ὁρμῶ· τὸ δὲ οἴσω, οὐκ ἔστι μέλλων· ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ φέρω, μέλλων οὐκ ἔστι· τοῦ δὲ οἴσω, ἐνεστὼς οὐκ ἔστι· πλὴν ἔθος τῷ ποιητῇ, μετάγειν ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα· οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἄξετε· διαφέρει δὲ τὸ οἴσω καὶ οἰσόμενος· οἴσομεν γὰρ καὶ ἑτέρῳ· οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον· οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ. Οἴσετε ποιητικῶς, κανονίζεται ὡς παρατατικὸς ἀπὸ μέλλοντος ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα· οἴσω γάρ· οὐ παρατατικός, οἶσον· τὸ τρίτον οἶσε· τὸ προστακτικὸν ὁμοφώνως οἶσα· οὐ πληθυντικόν, οἴσετε· εἰς πεζολογίαν ἄχρηστον. Οἶσθα, γινώσκεις· ἔστιν οἶδα ῥῆμα περισπώμενον· καὶ ἄλλο εἴδω βαρύτονον, τούτου βαρύνεται ὁ μέσος παρακείμενος· οἶδα, κατ' Αἰολεῖς· ὡς λέγει Ἡρωδιανός· τοῦ δὲ παρακειμένου ὁ μέλλων, εἰδήσω, παράγωγον· οἶδμι· τὸ δεύτερον εἴδης· καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς θα συλλαβῆς, εἴδησθα· καὶ κατὰ συγκοπὴν τοῦ δη, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ ο, οἶσθα· ἢ ἔστιν, εἴδω βαρύτονον· ὁ μέσος παρακείμενος, οἶδα· αἰολικῶς τὸ οἶδα, οἴδησθα λέγουσι· τὸ δεύτερον ἤδη καὶ κατ' ἔκτασιν τῆς θα, συλλαβῆς οἴδησθα καὶ οἶσθα. Οἶσθα καὶ ἄλλοι, ἢ οἶδας· γινώσκεις, ἐπίστασαι. Οἶσθα καὶ οἶσθας· Αἴλιος Διονύσιος γράφει ὅτι ἄμφω ἑλληνικά εἰσι, καθὰ καὶ ἦσθα καὶ ἦσθας· ἅπαξ δὲ φασὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ οἶδας· ἐν τῷ πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας. Οἰσθεὶς, αἰσθόμενος· εἰκασθεὶς, δόξας. Οἰσθλά, ἀγαθά. Οἰσία, εἶδος δένδρου· καὶ οἰσίναις ῥάβδοις· ὅ ἐστι συκομοραίαις. Οἰσθεὶς, ὑπονοήσας· ἐκ τοῦ οἴω. Οἶσμα, ἡ ἔπαρσις. Οἰσόμενος, κομίσων· οἴσων· διαφέρει δὲ τὸ οἴσων καὶ τὸ οἰσόμενος· οἴσων μὲν γὰρ ἑτέρῳ· οἴσετε θεῖον γρηΐ κακῶν ἄκος· οἴσετε δ' ἅρμα λευκόν· οἰσόμενος δὲ ἑαυτῷ. Οἰσοφάγος, ὁ λαιμός. Οἴσπη, ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια· Ἡρόδοτος· καὶ οἰσπώτη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἴσπη αἰγός, ὁ ἐπὶ ταῖς θριξὶ τῆς αἰγὸς ἐγγινόμενος ἐν τῇ ἕδρᾳ ῥύπος, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Οἰσπώτη, ὁ ἐπὶ προβάτου ἐκ τοῦ οἶς καὶ τοῦ πατῶ· οἰσπάτη, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω. Οἰστά, φορητά· ἐλαφρά· κοῦφα. Οἰστεύσας, τοξεύσας. Οἰστέον, ἢ οἰστίον, κομιστέον. Ὀϊστός, τὸ βέλος· παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, γέγονεν ὀϊστός· πλεονασμῷ τοῦ σ· ἢ παρὰ τὸ οἴσω τὸ φέρω· γέγονεν οἰστός, καὶ ὀϊστός· ἐξ οὗ καὶ τὸ, ὀϊστεύων. Οἰστός, φορητός· εὐκόμιστος· ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ κομίζω. Οἰστρεῖ, παρὰ Θεοκρίτῳ· διαστέλλει τὸν οἶστρον ἀπὸ τοῦ μύωπος· οἶστροι δέ εἰσι πολέμιοι τοῖς βουσίν· ὅταν γὰρ δάκνωσιν αὐτοὺς, οἰστρεῖν ποιοῦσι καὶ τρέχειν ὁδὸν πολλὴν μετὰ βοῆς· καὶ τὴν Γαλάτειαν οὖν οἰστρεῖν φησιν ὁ Θεόκριτος, κατὰ μεταφοράν· ὑπὸ γὰρ τοῦ οἴστρου πεπληγμένη παθαίνει, καὶ στοχάζεται. Οἰστρολατούμενοι, πυρούμενοι. Οἴστροις, μανίαις. Οἰστροπλῆγα, τῇ μανίᾳ πεπληγότα. Οἶστρος θηρίδιον, ὃ καὶ μύωψ λεγόμενος· μυίας μὲν μεῖζον· τὰ δὲ ἄλλα ἐμφερές· τὸ ἐγχρίμπτον βουσὶ καὶ δάκνον· κατὰ δέ τινας καὶ εἰς τὰ ὦτα εἰστρέχον αὐτῶν, ὅπῃ τύχοι κομίζειν, ἀνάγκη φέρεσθαι· διὸ καὶ οἶστρος καλεῖται, παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω· ἐντεῦθεν δὲ πᾶσα ὁρμὴ ἐνθουσιαστικὴ κατὰ ἔρωτα τυχὸν, ἢ μανίαν, ἢ θυμὸν· οἶστρος λέγεται· καὶ τὸ ἔχον αὐτὸν, οἰστρηλατεῖσθαι φαμέν· καὶ οἰστρεῖν καὶ παροιστρεῖν. Οἴσυα, ἰτέα· καὶ οἰσύιναι αἱ ἀσπίδες. Οἰσοφάγος, βρόγχος· ἢ βρόχος. Οἰσύινα γέρρα· οἰσύινα οἴσυα, εἶδός τι ἰτέας ἀφ' ἧς ἔπλεκον τὰ κανᾶ· ἐκ τούτου δὲ καὶ τὰ γέρρα· σκεπαστήρια ταῦτα πολεμικά· οὐ κυκλοτερῆ δὲ ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τετράγωνα· καὶ οὐδὲ ταῖς παρατάξεσιν ὑφ' ἑκάστου στρατιώτου φερόμενα ὡς αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τοῖς σταθμοῖς καταπηγνύμενα· εἶτα ἄρα ἐξόπισθεν τῆς παρατάξεως ὡς σκέπη ἐσόμενα τῷ στρατοπέδῳ ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς παρατάξεως φερομένων βελῶν. Οἴσυλος, πρόϊουλος· προύνικος. Οἰσύμη, πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης. Οἰσύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. Οἰσυπηρός, ῥυπαρός· ἔρια οἰσυπηρά, ῥύπου πεπληρωμένα· ῥυπάσματα· ἀπὸ τῆς κόπρου· οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων. Οἴχεα, δίδυμοι· ὀρχιπέδων. Οἴχη, ἡ ἄμπελος.

Οἰχὸς, κλῆμα βότρυας φέρον ὀργῶντας καὶ γυναίοις· καὶ ὀσχοφορία, τὰ τῆς ἀμπέλου κλήματα περιέχοντα βότρυας. παρὰ ἀριστοφάνει. Οἴσω, μέλλων ὢν ὁριστικὸς, οὐ λέγεται ἀπὸ τοῦ οἴω τὸ ὑπομένω, οὐδὲ γὰρ εὕρηται τὸ θέμα παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· εἰ οὖν ὁ ἐνεστὼς οὐχ εὕρηται, δῆλον οὐδὲ ὁ παρατατικός· ὧν γάρ τινων ῥημάτων τὰ θέματα οὐχ εὑρίσκονται, τούτων οὐδὲ οἱ παρατατικοί· ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ φέρω θέματος εὑρίσκεται τὸ οἴσω καὶ οὐ φέρω· ἀπὸ δὲ τοῦ οἴσω μέλλοντος οὐ λέγεται οἶσα, δεῖ γὰρ τοὺς παρωχημένους τὴν ἀρχουσαν τοῦ μέλλοντος μετατρέπειν, καὶ προστιθέναι τὸν ἐπαναδιπλασιασμόν. Οἴσω, ἀντὶ τοῦ κομίσω καὶ ὑπομενῶ· θεολόγος· πάντα φιλία ἀσφαλῶς κομίσει. Οἴσων καὶ οἰσόμενος, διαφορὰν ἔχουσί φασιν οἱ παλαιοί· ὅτι τὸ μὲν οἴσων, ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο κινεῖ τὴν ἐνέργειαν τοῦ χρησίμου· τὸ δὲ οἰσόμενος, ἑνὶ προσώπῳ ἐμπεριγράφει· οἷον ἄπεισί τις δόρυ οἰσόμενος ἑαυτῷ· οἴσων δὲ, ἑτέρῳ τινί. Οἴτη, ὄνομα ὄρους. Οἶτος, θρῆνος· μόρος· θάνατος· παρὰ τὸ αἶ καὶ μαῖ, στεναγμοῦ ἐπιρρήματα· ἢ παρὰ τὸ οἴσω, οἰστὸς, καὶ οἶτος. Οἶτον ὁ ποιητὴς, οὐ μόνον τὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὴν συμφορὰν λέγει· οὕτω καὶ πότμον καὶ μόρον οὐκ ἀεὶ ἐπὶ θανάτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τύχης βαρυσυμφόρου τίθησιν. Οἴτυλον τρισυλλάβως, ὡς δάκτυλον ἀπὸ οἰτύλου ἥρωος· ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησίν. ἕτεροι δὲ τὸ οἴτυλον ἀμφενέμοντο, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκουσιν· ἄρθρον μὲν τιθέντες τὸ οἱ, πόλιν δὲ τὴν τύλον· ἵνα λέγῃ καὶ οἱ τὴν Τύλον ἀμφενέμοντο· οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῦτο τοῖς ἀκριβέσιν· οἱ Τύλιν μὲν πόλιν θρᾴκης οἴδασι κλινομένην Τύλεως· Τύλον δὲ οὐ πόλιν λακωνικήν· καὶ Τυλησσὸν δὲ ὄρος ἐκεῖνοι λέγουσιν ἰταλίας. Οἴφαλλοι, τὰ δερμάτινα μόρια, καὶ τὰ αἰδοῖα. Οἰφεῖν, τὸ συνουσιάζειν· οὕτω καὶ παρὰ ἀλεξανδρεῦσι κόροιφος λέγεται, ὁ κόρην οἰφώμενος· ἢ οἰφεῖν τὸ συνουσιάζειν ἀπὸ τοῦ ὀπύειν· ἔνθα καὶ οἰφωλὴς γυνή· ὅθεν καὶ παροιμία, ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ· ἥν φασι διαδοθῆναι, ἐπεὶ οἱ χωλοὶ ἐν οἴκῳ καθεζόμενοι συνεχῶς ἀφροδισιάζουσιν· ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγουσι· καὶ ἀπὸ τοῦ οἰφεῖν φιλοίφης· ἤγουν ὁ φιλῶν τὸ συνουσιάζειν. Οἴφιον, μέτρον τι τετραχοίνικον αἰγύπτιον. Οἰφόλης, ὁ καὶ φιλοίφας, λέγεται ἀπὸ τοῦ οἰφεῖν· ἢ οἴφεσθαι· ὅπερ ἐστὶ περαίνειν· ἢ περαίνεσθαι. Οἰφολὴς, ὁ μὴ καταφερὴς πρὸς γυναῖκα· ἀλλ' ἐγκρατής. Οἰφολὶς γυνὴ, καταφερής· μάχλος· παχυπέδσα. Οἰχαλία, πόλις ἐστὶν ἧς ποτε ἦρχεν ὁ τοξοφόρος εὔρυτος· οὗ θυγάτηρ ἰόλη τὸ τοῦ ἡρακλέους τελευταῖον εἴτ' ἆθλον εἰπεῖν τις βούλοιτο, εἴτε κακόν· αὐτὴν γὰρ αἰχμαλωτίσας ἡρακλῆς ἐξ οἰχαλίας, εἶτα δι' αὐτὴν οὐκ εὐκλεῶς μετήλλαξε· σημείωσαι δὲ, ὅτι οἰχαλία οὐ μία κατὰ τὸν γεωγράφον· παρ' ᾧ καὶ ἀρκαδική τις οἰχαλία πόλις εὐρύτου· ὁ πολίτης δὲ οἰχαλίας, οἰχαλιεὺς καὶ οἰχαλιώτης, καὶ οἰχάλιος. Οἴχεται, καὶ ἔρρει, ἀντὶ παρεληλυθότος, οἷον οἴχεται ἀντὶ τοῦ ἔφθαρται· καὶ ἔρρει ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη. Οἴχεται, παθητικῶς γράφεται· τὸ γὰρ ἐνεργητικὸν ἄχρηστον· ἔχει δὲ σημασίαν τριπλῆν· ἢ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀφανίζεται νοεῖται, ἢ ἐπὶ τοῦ πορεύεται· ἢ ἐπὶ τοῦ ἔφθαρται· ἐπὶ τοῦ ἔφθαρται δὲ καὶ ἐνεστώς ἐστιν, ἀλλὰ παρεληλυθότος σημασίαν δηλοῖ· οἴχεται γὰρ αὐτὸς φαμὲν, ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη· καὶ τέθνηκεν· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, εἰς ἐνεστῶτα λαμβάνεται τῇ προφορᾷ καὶ τῇ σημασίᾳ· ὡς παρ' ὁμήρῳ· πῇ δή τοι μένος οἴχεται ὃ πρὶν ἔχεσκες· ἤγουν εἶχες· καὶ ὅρα τὸ ἀστεῖον τοῦ οἴχεται· οἱονεὶ γὰρ πρώην ἐνοικοῦν σοι, νῦν ἀπεδήμησεν. Οἴχεσθαι, πολλαχοῦ καὶ τὸ θνήσκειν λέγεται· καὶ σαφῶς διαστέλλεται, λεγομένου ἐπὶ θανάτου. Οἰχετηγὸς, ὑδραγωγός. Οἰχήσονται, πορεύσονται· ἀπελαθήσονται· ἢ ἔρχονται· ὁμοίως καὶ οἴχῃ, ἢ ἠφανίσθη. Οἰχμὴ, βουλή· οἱ δὲ οἰχμαί. Οἰχνεῖν, πορεύεσθαι ἀμφίβολον· ἢ παρὰ τὸ ἴχνος, ἰχνῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, οἰχνῶ· ἢ παρὰ τὸ οἴχω, οἰχνῶ· ὡς ὀρέγω ὀριγνῶ· σκέδω, σκεδνῶ. Οἰχνῶ, ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφομαι περιέρχομαι παρὰ σοφοκλεῖ· ἀφ' οὗ ἴχνος διὰ τοῦ ι. Οἰχοῦρος, οἰκουρός. Οἴω καὶ οἴω διὰ μακροῦ τὸ ι, καὶ οἴομαι, καὶ ὀΐομαι ποιητικά· σημαίνει δὲ ταὐτό· οἶμαι δὲ ἀττικόν· τὸ δεύτερον δὲ καὶ τρίτον ἀντὶ τοῦ οἴει· καὶ οἴεται ἀπὸ τούτου παρατατικὸς ᾤμην· ποιητικῶς δὲ ὠΐμην· μέλλων, οἰήσομαι· ἀόριστος ᾠήθην. Οἴω τὸ κομίζω ἄχρηστον· οἴσω εὔχρηστον. Οἴω ποιητικῶς, καὶ οἴω· καὶ οἶμαι τὸ αὐτὸ κοινῶς· καὶ οἴομαι· ᾤμην παρατατικός· ᾠόμην, καὶ ὠϊόμην ποιητικῶς· ᾠήθην ἀόριστος· οἰήσομαι μέλλων· οἰόμενος μετοχή. Οἴω σημαίνει δύο· τὸ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ προσδέχομαι· οἷον κεῖνον ὀϊόμενον τὸν κάμμορον. Οἴων· ὅς τ' οἴων μέγα πῶϋ· ἰλιάδος γ. ἀρίσταρχος καὶ πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης δισυλλάβως ὡς αἰγῶν. λέγει γὰρ ὅτι ἡ εὐθεῖα μόνη ἐστὶν, οἶς· διαμαρτάνει δὲ, οὐδέποτε γὰρ ὁ ποιητὴς μονοσύλλαβον εἶπε τὴν εὐθεῖαν, ἀλλὰ δισύλλαβον· ὡς τό, Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος· καὶ τὰς πλαγίας κατὰ διάστασιν λύει, εἰ μὴ κωλύει μέτρον· ὡς τό, νῶτον ἔθηκ' ὄϊος. εἰ δὲ κωλύει μέτρον, οὐ κατὰ διάστασιν λέγει· οἷον, οἰὸς ἀώτῳ. Οἰωνὸς, ὄρνις ὁ γύψ, παρὰ τὸ οἴω τὸ μονῶ γίνεται· φασὶ γάρ τινες ὅτι καὶ χωρὶς μίξεως πέφυκε πολλάκις τίκτειν ἐξ ἀνέμου καὶ θερμασίας, καὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνος. Οἰωνοπόλος, ὀρνεοσκόπος· μάντις· ὁ περὶ οἰωνοὺς ἤγουν γῦπας καὶ κόρακας· καὶ ἄλλους ὄρνιθας περιπολῶν, ἤγουν ἀναστρεφόμενος· καὶ μαντευόμενος· ὅθεν καὶ οἰωνιστὴς ὁ μάντις. Οἴω τὸ ὑπολαμβάνω ποιητικῶς· ὁ παθητικῶς ἀεὶ γράφεται παρὰ τοῖς κοινοῖς· οἴω τὸ κομίζω ἄχρηστον ἐν τῷ ἐνεστῶτι καὶ τοῖς ἄλλοις χρόνοις, πλὴν τοῦ μέλλοντος. Οἰῶ, τὸ μονῶ· καὶ οἶος ὁ μόνος· καὶ οἶός τε εἶ μετὰ τοῦ τε ἀντὶ τοῦ δυνατός εἶ· ὁ χωρὶς τοῦ τε οὐδέποτε ἐν ταύτῃ τῇ σημασίᾳ λαμβάνεται. Οἰώθη, ἐμονώθη. Οἰώθη δὲ μάχη, ἤγουν μόνη αὕτη γέγονεν οὐδενὸς ἄλλου τῶν κατ' αὐτὴν δαιμόνων παρόντος. Οἰωνίζομαι, τὸ δι' οἰωνῶν μαντεύομαι· οἰωνίζομαι δὲ τόδε τὸ πρᾶγμα, ἀντὶ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ στοχάζομαι· καὶ μαντεύομαι μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Οἰωνισάμην, παρατηρησάμην· ἢ ἐμαντευσάμην. Οἰωνιστικὴν, ταύτην εὗρον πρῶτοι φρύγες, ταύτης δὲ τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικὸν, περὶ οὗ ἔγραψε τηλέγονος· τὸ δὲ οἰκοσκοπικόν· ὃ συνέγραψε ξενοκράτης· τὸ δὲ ἐνόδιον· ὃ συνέγραψε πόλις· τὸ δὲ χειροσκοπικόν· ὃ συνέγραψεν ἕλενος· τὸ δὲ παλμικὸν, ὃ συνέγραψε ποσειδώνιος. Οἰώνιχον, μουσεῖον· τοῦτο δὲ οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι. Οἰωνόβρωτος, ὀρνεόβρωτος. Οἰωνοὶ, σαρκοφάγα ὄρνεα· καὶ πάντα· γῦπες· κόρακες. Οἰωνὸν ἐόντα ἔγνων· τουτέστι, σημαντικὸν καὶ μαντευτικόν· ὅθεν καὶ οἰωνίζεσθαι τὸ μαντεύεσθαι· δῆλον δ' ὅτι τοιοῦτόν τι πολλάκις καὶ ὄρνις δηλοῖ ὡς καὶ ἐν τῷ δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ. Οἰωνοπόλος, ποιητικόν· οἰωνιστὴς κοινόν· ἔστι δὲ οἰωνιστὴς ὁ τοῖς ὀρνέοις προσέχων· καὶ διὰ τούτων μαντευόμενος. Οἰωνοσκόπος, ὁ δι' ὀρνέων μαντευόμενος. Οἰωνὸς, ὄφις· ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τοὺς ὄφεις ἔχειν· οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον. Οἰῶντα, μονάζοντα. Οἰωτὸς, χιτὼν ἀπὸ ἐρίων.

καθείς, ὁ χαλάσας· καὶ ὀκεθεὶς ἡμῶν, ἐκτὸς ἡμῶν. Ὀκαυλός, ὁ κλάδος. Ὀκέιλει, προσπελάζει. Ὀκείλουσαι, τὴν ἐποκείλασαν ναῦν. Ὀκέλλειν, ἐμβάλλειν· προσορμεῖν. Ὀκέλλειν, τὸ ζυγοῦν· προσκέλλειν, τὸ μετὰ ἡσυχίας καταίρειν· ἐξοκέλλειν, τὸ ἀπὸ βίας τοῦ κύματος. Ὀχή, ὅπη. Ὀκιμβάζειν, διατρίβειν· καὶ στραπτύεσθαι. Ὄκκα, ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα· καὶ ὁπότε, καὶ ὅπου λέγουσι Δωριεῖς. Ὄκκαβος, τὰ περὶ τὸν βραχίονα ψέλλια. Ὄκκα δὲ, Ἰωνικὴ εἴη· παρὰ Ἀλκμᾶνι· τὸ ὅτι ὄκα λέγει ἡ διάλεκτος· εἶτα διπλασιάσασα ὄκκα· περὶ παθῶν. Ὄκκα σάζει, ὅταν τύχῃ. Ὄκκον, ὀφθαλμόν. Ὀκκύλαι, τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτερῶν καθέζεσθαι. Ὀκλαδιάζειν ἐστὶ, τὸ κάμπτειν τὰ γόνατα ἐν τῷ καθέζεσθαι. Ὀκλαδίας, συγκεκλασμένος δίφρος· καὶ ποτὶ μὲν ἐκτεινόμενος· ποτὶ δὲ συστελλόμενος· Ἀριστοφάνης. Ὀκλαδίας, τὸ σελλίον. Ὀκλαδὸν, ἀντὶ τοῦ ὀκλάσας· παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· ὀκλὰξ, ἐπὶ τὰ γόνατα· καὶ ὀκλάζειν ῥῆμα. Ὀκλάζει, χωλεύει· εἰς γόνυ κάμπτεται. Ὄκλασις, ἡ ὀκνία· ἡ λύπη· ἀπὸ τοῦ ὀκλάζω. Ὀκλὰξ, ἐπικαμπτόμενος. Ὀκνείω, ἐστὶ κατὰ παραγωγὴν, ὡς βρώσω βρωσείω, οὕτως ὀκνῶ ὀκνείω· σημαίνει τὸ ῥαθυμῶ καὶ ἀμελῶ καὶ τὸ δειλιῶ· ὅθεν ὁ Θεολόγος· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ δέδοικα. Ὀκνεῖν· ἰστέον ὅτι καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ ὀκνηρῶς ἔχειν ἔταξεν, ἵνα ἡ ὀκνεῖν τὸ οὐ κονεῖν, ἤγουν μὴ ἐνεργεῖν, ἀλλὰ ἡ πλείων χρῆσις τῶν μεθ' Ὅμηρον ἐπὶ φόβου τὸν ὄκνον τίθησι· καὶ ἔστι πολλὴ ἡ χρῆσις παρὰ Σοφοκλεῖ. Ὄκνος, ῥαθυμία· οἱονεὶ ἀκινός τις ὤν, καὶ συγκοπῇ ἄκνος· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, ὄκνος. Ὄκνος ἐστὶ, φυγὴ πόνων. Ὄκνος ἐστὶ φόβος, μελλούσης ἐνεργείας. Ὀκνῶ, τὸ φοβοῦμαι· καὶ τὸ ῥαθυμῶ· ὀκνεῖν ποτὶ μὲν τὸ μετ' αἰτίας τινός ἐστιν ἀναβάλλεσθαι· οἷον τὸ ἀρχόμενοι δυσηλεγέος πολέμοιο ὤκνεον ἀμφότεροι· ὅτι δὲ τῷ ἀλόγῳ καὶ ἀναιτίῳ ῥαθυμίᾳ κατέχεσθαι· ὅθεν καὶ ὀκνηρός· ὀκνῶ, ἔχει ἐναντίον τὸ προθυμῶ. Ὀκοῖον, ὁποῖον Ἀττικῶς. Ὀκορνοὶ, ταῖς ἀπελάβοις καὶ τὰ ἀκριώδη, οὕτω λέγουσιν. Ὀκόσα, ἀντὶ τοῦ ὁπόσα Ἰωνικῶς. Ὄκρα, τόπος. Ὀκριάζων, τραχυνόμενος. Ὀκρίβαντις, ἐφ' ὧν ἄκρων ἑστᾶσιν οἱ ὑποκριταί· οἱονεὶ ἀκρίβαντίς τινες ὄντες παρὰ τὸ ἄκρον· γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι ὡς ἀργὸν ἀργικέραυνον. Ὀκρίβας, σχῆμα ἡνιόχου. Ὀκρίβας, σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων τὰ πλαστικὰ πήγματα· ἐν οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων· βέλτιον φάναι τὸ λογεῖον· ἐφ' οὗ ἵστανται οἱ τραγῳδοί· ἢ οἱ ὑποκριταί, ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον· οἱ δὲ ὄνον φασὶν εἶναι· οἱ δὲ ἄγριον κριόν· ἄλλοι κλίμακα· πλὰ τῷ ἐν συμποσίῳ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρίαν καὶ μεγαλοφροσύνην, ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ βλέψαντος ἐναντία. Ὀκρυόεις, χαλεπός· μισητός· ἢ κρύους καὶ φόβου ποιητικός· παρὰ τὸ ἄκρον ἀκριόεις· καὶ ὁ ἀκρότατος φόβος· ἢ παρὰ τὸ κρύος, κρυόεις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀκρυόεις. Ὀκριόεις, ὁ τραχὺς λίθος· ὀκρίας δὲ, τὰς πέτρας φησὶν Ὅμηρος· ὀκρίας ἠνεμοέσσας, παρὰ τὸ ἄκρος· καὶ τὴν ἐξοχὴν, ἔστιν ἄκρος· κατὰ πλεονασμὸν ἢ κατὰ παραγωγὴν, γίνεται ἄκριος· ὡς αἰπολὸς, αἰπόλιος· καὶ βοιωτὸς, βοιώτιος· ἐκ δὲ τοῦ ἄκριος, γίνεται ὀκριόεις· ὡς βροτὸς, βροτόεις· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο· τὸ θηλυκὸν, ὀκριόεσσα. Ὀκρυόεις λᾶας, ὁ ἔχων ἄκρας ἤγουν ὀξύτητας· διὸ ἑρμηνεύων Ὅμηρος, ἐπάγει· ὀξεῖα λᾶϊ· ὥσπερ καὶ ἡνιοχῆα εἰπὼν ἐπιφέρει ἵππων ἡνία ἔχοντα, τρόπῳ ἐτυμολογικῷ. Ὀκρυόεσσα νειὸς, τραχεῖα. Ὄκρις, ἐξοχὴ μεγίστη παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀκτάβλωμον, ἤγουν ἕκαστον τῶν κλασμάτων ἔχοντα ὀκτὼ δήκματα ποιεῖν δυνάμενον. Ὀκτάβλωμος, εἰς ὀκτὼ δήγματα τρωγόμενος ὀκτάβλωμος ἄρτος. Ὀκτάδιον, καλάθιον πρὸς ὀρνιθάρια. Ὀκτάκνημον, ὀκτάραβδον· ὀκτάμετρον· ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής· ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου. Ὀκτάποδα πολύποδα, καὶ τὴν τρίαιναν, πολυγλώχινα σίδηρον, καὶ πολύζυγον γοννῆα, λέγουσιν οἱ ποιηταί· τιθέντες ἀριθμὸν ὡρισμένον, ἀντὶ τοῦ ἀορίστου· ὡς ἐν τῷ ἑκατόμβην καὶ ἑκατόμπολιν. Ὀκτὼ, ὁ ἀριθμός. Ὀκτώβριος, ὄνομα μηνός. Ὀκτώπουν, κρατῖνος Θρᾴτταις· ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίον· καὶ παροιμία· σκορπίον γὰρ ὀκτώπουν ἀνεγείρεις. Ὀκτήσεις, οἴσεις· οἰκήσεις. Ὀκτώπας, ποταμός. Ὀκτώπηχυ, τὸ ὀκτάπηχυ. Ὀκχὴ, στήριγμα· βάσταγμα· τῷ τοδ' εἰρήνης σκηπάνιον· ὁ δὴ πέλε γήραος ὀκχή· καὶ ὀκχήσασθαι ἐπικαθεσθῆναι. Ὀκχὴ στήριγμα· βακτηρία· ἔρεισμα· σκῆπτρον. Ὄκως, ἀντὶ τοῦ ὅπως Ἰωνικῶς. Ὀκωχεύειν, ἔχειν· συνέχειν. Ὄλα, τὰ ἐντὸς τῆς σηπίας στρογγύλα. Ὀλαὶ, αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι· Ἀριστοφάνης· ἐκ τῶν ὀλῶν. Ὀλαεῖ, ἐνοχλεῖ· καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως. Ὀλαμεῖν, τὸ τὰς ὀλὰς βάλλειν. Ὀλαιτοὶ, σπερμολόγοι· καὶ ὀλατοί. Ὀλβίζειν, μακαρίζειν· εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. Ὀλβιοδαίμων, εὐτυχέστατος· ἡ κλητικὴ ὦ ὀλβιόδαιμον· προπαροξύνεται δὲ κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ων βαρύτονα μακρᾷ παραληγόμενα, ἔχοντα τὴν κλητικὴν εἰς ον, προπαροξύνονται ἁπλᾶ ὄντα· οἷον ὦ Μαχάον· ὦ Ἀρετάον· σύνθετα δὲ ὄντα, ἀναδιδόασι τὸν τόνον· Κυλλιπόδιον· Ποσείδαον· ὀλβιόδαιμον. Ὀλβάχιον, κανοῦ δεινολόχος. Ὀλβιοδότης, πλουσιοδότης. Ὄλβιος, ὁ μακάριος· καὶ ὀλβίζω, τὸ μακαρίζω· καὶ ὄλβος, ὁ πλοῦτος. Ὄλβιός ἐστιν, ὁ τὸν ὅλον βίον ἤτοι τὸν τῆς ζωῆς πάντα χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγων· τινὲς δὲ ὄλβιόν φασι κυρίως, τὸν ἀπὸ γεωργίας πλούσιον· οὗ ἐν ὀλαῖς ἤτοι κριθαῖς ὁ βίος· ἃς καὶ οὐλὰς ἡ ποίησις λέγει· ἐξ ὧν ὡς ἀπὸ μέρους, τὰ ἐκ γῆς δηλοῦται ἀγαθά· αἱ δὲ ῥηθεῖσαι ὀλαὶ, καὶ τὸν ὄλμον ἴσως παραλέγουσιν· ἐν ᾧ δηλαδὴ αἱ τοιαῦται ὀλαὶ μειοῦνται· εἰς τὴν συναινῆς σκευήν. Ὄλβος κατά τινας, ἡ εὐδαιμονία· ἢ ἡ φρόνησις· ὅθεν ὄλβιος μὲν Πρίαμος· ἄολβος παρὰ μὲν Σοφοκλεῖ, ὁ ἄπαις λέγεται· ὡς τὸ, ἄνολβον ἄνδρα ἐνουθέτει παρών· ἴσως δὲ καὶ Ἰαυτὸν ὄλβος καὶ πλοῦτος· ἕτεροι δὲ ὄλβον φασὶ τὴν τῶν ἀγρῶν κτῆσιν παρὰ τὰς ὀλὰς, ὅ ἐστι τὰς κριθάς· ἵνα ἡ ὄλβος ὁ περὶ ὀλὰς βίος· τουτέστιν ἐκ μέρους, ὁ ἐκ γεωργίας. Ὀλέεσκον, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε ἐν τῇ παραληγούσῃ. Ὀλέθριον, μέχρι θανάτου Σοφοκλῆς· ὀλέθριον αἰκίζει. Ὄλεθρος, βαθύς· ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου· ἀπώλεια. Ὀλέθριος, ἐξολοθρευτής. Ὀλέθρου πεῖρατ' ἐφῆπται· εἴληπται δὲ ὡς ἀπὸ χοινίκου ἀπολλυμένου τεθεν κατὰ τὰ πέρατα· καὶ δηλοῖ συμβολικῶς ὅτι πλῆθος καὶ πεπερασμένος ὄλεθρος τῶν μνηστήρων ἧπται· καὶ οὗ ἐπέκεινα οὐκ ἔστιν εὑρεῖν ἕτερον ὄλεθρον. Ὀλεῖ, ἐνοχλεῖ· ἐξολοθρεύει. Ὀλείρ, ἑλιοσμιῶ. Ὀλέκει, φονεύει· καὶ ὀλέκεσθαι, τὸ ἐπιστρόφως καὶ ἐρρωμένως ἐπ' αὐτοὺς ἐπιστρέφεσθαι. Ὀλέκοντο, ἀπὸ τοῦ ὤλεκα· ἐνεστὼς ὀλέκω, ὡς ἀπὸ τοῦ δέδοικα, δεδοίκω· ὀλέκοντο δὲ λαοὶ, ἀπὸ τοῦ ὀλώλεκα. Ὀλέ

κρανον τινὲς τὸν ἀγκῶνα, ἢ τὸ ἐπὶ τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. ἐπώδυνος δὲ ὁ τόπος οὗτος τοῖς τρωθεῖσιν. ἄλλως. ὀλέκρανα
λέγονται, τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία. τουτέστι τῶν χειρῶν. δῆλον δὲ ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει. ἀριστοφάνης,
ὃν ἀγκῶνα φαμέν. Ὀλερόν, βορβορῶδες τεταραγμένον. Ὀλερόν, δυσῶδες. ἢ μέλαν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὀλέ
σαι, ἀπολέσαι. Ὄλεσαι καὶ τὸ θῆκαι ἀόριστοι, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχουσι παρ' ὁμήρῳ. Ὀλεσίκρανον, ὀλύμ
πια, ἑορτὴ παρ' ἕλλησι, μείζων τῶν ἄλλων παρ' αὐτοῖς ἑορτῶν. καὶ ὁ νικήσας ἐν αὐτοῖς, τοῖς λεγομένοις ὀλυμπιακοῖς ἀγῶ
νας, ἐπίσημος ἦν ἐντεῦθεν. καὶ πανταχοῦ ἐφημίζετο. Ὀλετήρ, φονεὺς ἢ φθορεύς. Ὀλετῆρες, φονεῖς. ἀφανισταί. παρὰ
τὸ ὄλλω τὸ φθείρω. Ὄλετο νόστιμον ἦμαρ, ἀπώλωλε κακὸν μόρον, τὸ ἐν τῇ αὐτῇ τινὰ θανεῖν οὕτω φράζει. Ὄλεχον,
τὸν μαζονόμον. Ὦλησαι, ἀπόλῃ. ἀποθάνῃς. Ὀληθείς, ὀδυνηθείς. ὀλήτη καὶ τὰ ὅμοια. Ὀλιβάζαι, ὀλισθεῖν.
Ὀλιβρόν, ὀλισθηρόν. λεῖον. ἐπισφαλές. Ὀλιγαρκία, τὸ ἐν τοῖς ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὀλιγαρτία δέ, ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.
Ὀλίγ' ἄττα, ὀλίγα τινά. Ὀλιγαρχούμενοι, ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς εἰσὶ πολιτεῖαι. βασιλεία, ὀλιγαρχία,
καὶ δημοκρατία. Ὀλίγαιμος, ὁ ὀλίγον ἔχων αἷμα. Ὀλιγαῦλαξ, ἡ μικρὰ χώρα. ἢ τὸ ὀλιγαύλαξ σπείρεσθαι. Ὀλιγη
πελέειν, παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ ὀλιγοθυμεῖν. καὶ λιγοψυχεῖν. Ὀλιγηροσία, πενιχιά. ὀξ ὀλιγηροσίης, μοίρα ναλοεῖται
στάχυος. Ὀλίγγος, ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων. Ὀλίγινθα, ὀλίγον. Ολίγιοι, εἶδος ἀκρίδων. τινὲς ῥίζιον ὅμοιον βολβῷ.
Ὀλίγιστος, ὀλιγοχρόνιος. ἐλάχιστος. Ὀλιγογνώμων, ὀλίγωρος. Ὀλιγοδεής, ὀλίγων χρήζων. καὶ ὀλιγοδεΐα, καὶ ὀλιγο
δεΐα, τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. Ὀλιγοδρανέων. καὶ ὀλιγοδρανής, ὀλίγα ἰσχύων. ἢ ὀλιγοδρανέων, ὀλίγον δυνάμενος. Ὀλίγον,
ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως. ὅμηρος. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. καὶ ὀλίγον ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον. ὁ δὲ ὀλίγον φθέγ
γεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν ὀλίγον. καὶ τὸ μικρόν. σπονδὴν ὀλίγην κιρναμένην κύλικι. Ὀλίγον, ὀλίζον καθ' ἡρα
κλείδην ἴωνές φασιν. οἱ νεώτεροι τῷ ζ ἀντὶ τοῦ γ χρώμενοι, καὶ τὸ μὲν φύγω φύζω λέγοντες, τὸ δὲ πέφυγα καὶ πεφυ
γώς, πέφυζα, καὶ πεφυζώς. ἐρεῖ δέ φησιν οὕτω. καὶ ἐκ τοῦ φυγῶ φυγήσω πεφυγηκότες γενέσθαι τὸ πεφυζότες, ἐξαιρε
θείσης τῆς μέσης συλλαβῆς, καὶ τοῦ γ τραπέντος εἰς ζ. ὃ γίνεται ἐν τῷ φυγή, φύζα. ὅθεν φυζινὸς φησὶν ὁ δειλός.
Ὀλίγος καὶ πολύς. δυοῖν ἐναντίων ὀνομάτων ὄντων, ὁ ποτέρῳ ἂν αὐτῶν προσέλθῃ τὸ οὐ ἀποφατικὸν ἐπίρρημα ταυτὸν
τῷ ἑτέρῳ γίνεται. τό τε γὰρ οὐ πολὺς ταυτόν ἐστι, τῷ ὀλίγος. καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος τῷ πολύς. Ὀλιγοπελέων ἐστὶ καὶ ὄνο
μα ἡ ὀλιγοπελία, ὅ ἐστιν ὀλιγοψυχία. ἐστὶ γὰρ ὀλιγοπελέειν, τὸ ὀλίγον τινὰ πέλειν. ἢ ὀλιγοῦσθαι τοῦ εἶναι διά τι πάθος
φθοροποιόν. ὁποῖόν ἐστιν ὁ αἰνὸς κάματος. Ὀλίγου δεῖν, σχεδόν. Ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο. ἐλλειπτικῶς ἔγραφε
ἀντὶ τοῦ δι' ὀλίγου καιροῦ. ὅπερ οἱ μεθ' ὅμηρον, καὶ μικροῦ λέγουσι, καὶ μικροῦ δεῖν. Ὀλιγόφρων, μικρόψυχος.
Ὀλιγοψύχησα, ἐμικροψύχησα. Ὀλιγωρεῖν τὸ ἀμελεῖν, ἤγουν ὀλίγην ὤραν καὶ φροντίδα ἔχειν. καὶ ὀλίγον, οὐδαμῶς
ὡς παρ' ὁμήρῳ. ἢ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. Ὀλιγωρηκότες, ἠφροντικότες. ἠμεληκότες. Ὀλιγωρία,
ὀλιγαρτία. ἡ τῆς σιτοδείας. Ὀλίγωρος, ἀμελής. μικρόψυχος. παρὰ τὴν ὤραν, ὃ σημαίνει, τὴν φροντίδα. τὸ δὲ ὀλί
γον, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ὡς τὸ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυδεύς. Ὀλίζονες, οἱ ὀλίγοι. καὶ ὀλίζονος, ἀντὶ τῆς μικρᾶς καὶ ὀλί
γης καὶ εὐτελοῦς. παρὰ τὸ ὀλίγον, ὀλίζον. Ὀλίζον, λέγουσιν οἱ θεσσαλοί, τὸ μικρόν, ὡς δημοσθένης ἱστορεῖ ἐν κτίσεσιν. Ὀλι
ζοῦται, μειοῦται. ὀλιγοῦται. Ὀλιζών, πόλις πρὸς τὸ αἰγαῖον. ἐκλήθη δὲ ἡ ῥηθεῖσα πόλις μελίβοια ὁμωνύμως ἡρωΐδι γυ
ναικί. ἡ δὲ ὀλιζὼν καὶ ὀξύνεται καὶ φυλάσσει τὸ ω ἐν ὅλῃ τῇ κλίσει. φασὶν οὖν ἄπιων καὶ ἡρόδωρος ὀλιζῶνα ὡς μεδεῶ
να. δηλοῦντες ὅτι, ὥσπερ ἡ μεδεών, οὕτω καὶ ἡ ὀλιζὼν ὀξύνεταί φασι πρὸς διαστολὴν τοῦ ὀλίζων, ἤτοι ὀλίγος. ὡς τό, λαοὶ
δ' ἀπολίζονες ἦσαν. θετταλοὶ γάρ φασι τὸ μικρόν, ὀλίζον καλοῦσιν. ὅθεν καὶ ἡ πόλις ἐκλήθη, διὰ τὸ μικρὰ εἶναι. ὁ πο
λίτης ταύτης, ὀλιζόνιος. Ὀλίος τὸ ὀλίγος. λέγουσιν αἰολεῖς τοῦ γ. Ὀλίκοι, ἐκκομίδαι. Ὄλινοι, κριθῆς δεσμοί,
καὶ λίνος παρὰ κυπρίοις. Ὀλικῶς, ἀεί, δι' ὅλου. Ὄλισβος, αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ μιλήσιαι γυναῖκες, ὡς
τριβάδες καὶ αἱ χρουργοί. ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. ἀριστοφάνης. οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυ
λον. ὃς ἂν σκυτίνη ἐπικουρία. παρὰ τὴν παροιμίαν συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. Ὀλισθαίνοντα, ὀλισθαίνον
τα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὄλισθε, παρατετηρημένως ἐπὶ τοῦ ἥπατος εἶπεν ὁ ποιητής. ὀλισθηρὰ γὰρ ἡ φύσις τοῦ ἥ
πατος. καὶ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἔφη κόλπον τὴν παρὰ τὸ ἧπαρ τοῦ ἱματίου πᾶσαν κοιλότητα. Ὀλισθεῖν, δραμεῖν. πε
σεῖν. ἐλθεῖν. Ὀλισθηρός, εὐόλισθος. εὐχερῶς μεταγιγνώσκων. Ὀλισθηρὸς εἶ, καὶ ἐκδιδράσκεις ἐκ τῶν χειρῶν.
Ὄλισθος, παρὰ τὸ ὅλος θέειν. ἢ παρὰ τὸ ὅλος καὶ τὸ ἵζω τὸ κάθημαι, ὅλος κατόπισθεν. καὶ ῥῆμα, ὀλισθαίνω τὸ κατόπισθεν.
Ὄλισθος, ἐπίδοσις. ὅλιος σκίουρος ἕλιος. Ὁλκάδας, τὰς ναῦς λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ ἕλκειν. Ὁλκαῖον, λεκάνη. νιπτὴρ
κρατήρ. Ὁλκάζει, ἕλκει. χαλιναγωγεῖ. Ὁλκάς, τὸ μέγα πλοῖον. ἐφόλκιον δέ, ὅπερ ἐπισύρεται ἡ ὁλκάς. τουτέστι,
τὸ μικρὸν πλοιάριον. Ὁλκεῖς, οἱ τὰ ἀμφίβληστρα ἐπισπῶνται. Ὁλκή, δύναμις, ἢ βάρος. ἢ σταθμός. Ὁλκήν, ἐπαγω
γὴν. προσπήν. Ὁλκήιον ἀργοῦς, τὸ κάτω τοῦ πλοίου ξύλον. τὸ πρὸς τῇ πρόπιδι, δι' οὗ ἡ ναῦς ἕλκεται. ὃ πήγνυται πρῶτον ἐπὶ
γῆς κατασκευαζομένου πλοίου. Ὅλκιον, μέγας κρατήρ, λουτήρ. Ὁλκός, ὁδός. ἡ αὐλακός ῥύματος. ἡ οὐρά. ἢ ὁλκὸς κυ
ρίως, τὸ τῶν δρακόντων σύρμα. καταχρηστικῶς δέ, καὶ τὸ τῆς πρόποδος ἔκταμα. δρακοντοειδὲς γὰρ διὰ πάσης τῆς νεὼς διή
κον. Ὁλκός, ἰσχυρὰ φορά. παρὰ τὸ ἕλκω, ὁλκός. καὶ φέρω, φορβός. ὅθεν καὶ ὁλκάδες αἱ νῆες. καὶ ὁλκοὶ οἱ τόποι, δι'
ὧν ἑλκύονται αἱ νῆες. ὁλκός, καὶ ἡ τοῦ ὄφεως οὐρά. ὁλκός, καὶ τὸ βάρος φέρον. ὡς τὸ ὁλκὸν χρυσοῦ βαρυτάλαντον.
Ὁλκός, ἡ διαδρομὴ τοῦ ἀστέρος παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ὁλκοὺς παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ τὰς φυσήσεις, καὶ οἷον ἐπάρσεις
καὶ μετεωρισμοὺς τῶν κυμάτων. Ὁλκός, ὁδός. ἢ αὐλακὸς ῥύματος παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. σημαίνει ἔτι καὶ τὴν διαδρομὴν τοῦ
ἀστέρος. Ὁλκοῖσι, ταῖς ἐγχαράξεσιν. ἑλκομένου γὰρ τοῦ ἀρότρου ἡ γῆ διαρρήγνυται. καὶ ὁλκὸν τὴν αὔλακα λέγει ὁ ἀπολ
λώνιος. Ὀλλάρια, τὰ χυτροπώλια. ἔνθα πιπράσκονται αἱ χύτραι. Ὀλλεῖ, φθείρει. Ὀλλύει, ἀπολλύει. φονεύει.
Ὄλλυμι, ἐνεστώς. καὶ ὀλλύω τὸ φθείρω. ὤλλυον παρατατικός. ὀλέσω μέλλων. ὤλεσα ἀόριστος. ὤλεκα παρακείμενος.
ὄλλυμαι ἐνεστώς. ὠλλύμην παρατατικός. ὀλοῦμαι μέλλων. ἀπωλόμην ἀόριστος. ὄλωλα παρακείμενος μέσος. ἰστέον ὅτι

τὸ ἀπόλλυμι τέσσαρα ἔχει θέματα· οἷον ὄλλω, ἄχρηστον· ὀλῶ μέλλων· ἐξ οὗ καὶ ὄλωλα καὶ ἀπόλωλα καὶ ἀπωλόμην· ὀλέω ὀλῶ ἄχρηστον καὶ αὐτό· ἐξ οὗ καὶ ἀπολέω καὶ ἀπολώλεκα καὶ ἀπόλεσα· ὀλλύω ὤλλυον· καὶ ἀπώλλυον· καὶ ὄλλυμι ἐξ οὗ καὶ ὄλλυμαι καὶ ὀλλύμην· Ὄλλυσθαι, ἀπόλλυσθαι· Ὀλμειός, ποταμός ἐστι τῆς Βοιωτίας ἀπὸ Ὀλμειοῦ τοῦ Σισύφου παιδός· Ὅλμος, οὗ πολλαχοῦ χρῆσις, παρὰ τὸ ὄλλειν γίνεται καὶ μειοῦν τὰ ἐν αὐτῷ πτισσόμενα· περὶ τοῦ Πυθικοῦ ὅλμου λόγος ἦν ὡς οἱ κοιμώμενοι ἐν αὐτῷ μαντικοὶ ἐγίνοντο· Παυσανίας οὖν φησι παροιμιακῶς ἐν ὅλμῳ ἐκοιμήσω· ἤγουν μαντικὸς ἐγένου· διατί δὲ βαρύνεται ἐν τοῖς περὶ τοῦ ὄγμου δηλοῦται· Ὅλμον λέγουσι τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος· καὶ ὁ λμειὸς στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά· Ὅλμος· ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν ἡμετέρων σωμάτων· διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ἀποκεκλιμένων τῶν χειρῶν, ὅλμῳ ἐοικώς· ὅλμος δ' ὣς ἔσσευε βαλὼν κυλινδόμενος· ὅλμος δέ ἐστι, κοῖλος λίθος· εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια· καὶ ἄλλα τινά· ἢ ἐν ᾧ πτίσσουσι τὰς κριθὰς καὶ τὰ παχύτερα τῶν μυρεψικῶν καταλεαίνουσι· τὸ δὲ πτίσσον τὰς κριθάς, ὕπερον λέγεται ὅ ἐστιν ἰγδοκόπανον· Ὀλοβολάδες, θῖνες· Ὀλόγιον, ὀζῶνες συμπεφυκός· Ὀλοῖται, ὑγιαίνει· Ὀλοεργός, κακοῦργος· Ὀλοεχίνοις· Θεόφραστός φησι, τοῦ ἐχίνου τρία εἴδη εἶναι· ὧν ὁ τρίτος, τῷ μεγέθει καὶ δυσαρκίᾳ διαφέρων ὀλοέχινος καλεῖται· Ὀλοή, καὶ ὀλοιή ἡ ὀλεθρία· παρὰ τὸ ὀλῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀλλύω, γίνεται ὀλοός· ὀλοή ὡς θοός, θοή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὀλοιή· Ὀλοῇσι φρεσί· παρ' Ὁμήρῳ ὀλοόν, τὸ ὀλέθρου ποιητικόν· ἐνταῦθα δὲ ὀλοῇσι φρεσίν, ἀντὶ τοῦ βεβλαμμέναις· Ὀλοῇσι φρεσὶ θύει· τὸν θυμὸν παρετυμολογεῖ· ἐκ τοῦ θύειν γὰρ ὅ ἐστιν ὁρμᾶν παράγεται ὁ θυμός· ἐκ δὲ τοῦ ὀλοὴ φρήν, σύγκειται τὸ ὀλοόφρων· ἐκ τοῦ ῥηθέντος θύειν, καὶ θυάδες αἱ βάκχαι· αἱ δὲ αὐταί, θύσαι παρὰ Λυκόφρονι· Ὀλοθούριον, εἶδος θαλάττιον· Ὀλοθρευτοῦ, δύναμίν τινα λέγει ὁ ἀπόστολος τιμωρόν· καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ· Ὀλοιός· ὁ ἀπολλύς· Ὁλοκαρπούμενον, ὅλον προσφερόμενον· Ὁλοκαύτωμα, ὅλον πυρὶ καθαγιαζόμενον· ὁλόκληρον· Ὄλοκες, αὔλακες· Ὁλοκληρία, ἕνωσις· Ὁλόκληρός ἐστιν, ὁ καὶ τὴν πρᾶξιν μετὰ τῆς γνώσεως, καὶ τὴν θεωρίαν οὐκ ἄπρακτον διασώζων· Ὁλόκνημοι, ὁλομελεῖς· Ὀλοκωνίτην, βοτάνη τις ἀγρία λαχανώδης παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· Ὀλολυγήν, τὴν τῶν γυναικῶν εὐχὴν καλεῖ ὁ ποιητής· καὶ τὸ σὺν οἴκτῳ αὐτὰς εὔχεσθαι, ὀλολύζειν φησίν· οἱ δὲ νεώτεροι, ἐπὶ τοῦ κλαίειν τὸ ὀλολύζειν ἔθεντο· κατὰ τὸ αἰῶ ὀλόλυξε τὸν νεανίαν· ἐξ οὗ καὶ ὄρνεον ἡ ὀλολυγών· ὡς ἐκ τοῦ τρύζειν ἡ τρυγών, ἣν λαλιστάτην, καθὰ καὶ τὴν κερκώπην ἡ παροιμία οἶδεν· Ὀλολυγμός, θρῆνος μετὰ κραυγῆς καὶ ἤχου· Ὀλολυγόν, ζωΰφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν· ὅμοιον ἐντέρῳ· καὶ τοὺς ἐνύθεις δὲ οὕτως ἔλεγον· Ὀλολυγών, ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν· κατὰ γὰρ Ἀριστοτέλην, πάνυ ὀλολύζει τὸ ζῷον ἐν τοῖς ἑλώδεσι τόποις κατὰ τὴν νύκτα· ὥσπερ οὖν ἀπὸ τοῦ ὀλολύζω ὀλολυγών, καὶ στάζω σταγών, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ τρύζω τρυγών· ἀηδῶ, ἀηδών· πλήσσω, πληγών· καὶ κοκκύζω, κόκκυξ· Ὀλολύζειν, τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι· Ὀλολύζω, θρηνῶ· μετὰ κλαυθμοῦ καὶ κραυγῆς, τὴν φωνὴν ὑψῶ· Ὀλόμενον, δεινόν· Ὀλόν, τὸ μέλαν τῆς σηπίας· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· Ὄλονθον, τὸν γνάθον ἔπαιξέ τις εἰπών· τὴν ὀλινόνθον ἤτοι γέμουσαν πικρίας· τοῦτο δὲ κατὰ λόγον δριμύτητος· ἄλλως γὰρ κοινότερον ὄλονθος, μετὰ πνεύματος ψιλοῦ ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς· Ὀλοίτροχος, ἔχει μὲν πλεονασμὸν τοῦ ι· ὅμοιον πρὸς τὸ ὁδοιδόκος καὶ ὁδοιπόρος· οὐ διὰ μέτρον, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀλλεπαλλήλων ο· χάριν εὐφωνίας μόνης· καὶ εἰ μὲν ψιλοῦται κατά τινας, δηλοῖ τὸ ὀλοὸν ἐν τῷ τρέχειν· εἰ δὲ καθ' ἑτέρους δασυνόμενόν ἐστι, σημαίνει τὸν ὅλον τροχοειδῆ καὶ πάντοθεν ἀστήρικτον· Δημόκριτος δέ φασι τὸ κυλινδροειδὲς σχῆμα οὕτω καλεῖ· Ἡρόδοτος δὲ τετρασυλλάβως ὀλοίτροχον πέτρον λέγει· ἐλλιπῶς οὖν εἴρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὀλοοίτροχος· λείπει δὲ λίθος ἢ πέτρος· Ὀλοοῖο, δεινοῦ ἢ ἀγαθοῦ· Ὀλοοίτροπα, παρὰ Ῥοδίοις ἔπια πλάσματα, εἰς θυσίαν· Ὀλοόν, κακόν· χαλεπόν· ὀλέθριον· ἢ ἀγαθόν· Ὀλοός, δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, δηλοῖ τὸν φρόνιμον· καὶ ὑγιῆ· ψιλουμένης δέ, τὸν ὀλέθριον· καὶ τὸν ὀλέθρια φρονοῦντα· Ὀλοοσσών, ἡ καὶ λευκὴ προσαγορευθῆναι διὰ τὸ λευκάργιλος κατὰ τὸν γεωγράφον εἶναι· Περραιβική φησι πόλις· Ὀλοόφρονα, Ἄτλαντα λέγει Ὅμηρος, ὡς ὑπὲρ ὅλων φρονοῦντα· ἤγουν τῶν ὅλων φροντιστικόν· Ὀλοόφρων, ὁ ὀλέθρια φρονῶν· Ὀλόπτειν, λεπίζειν· τίλλειν· κολάπτειν· Ὀλόπτοον, συμπεφυκότα· Ὀλός, θολός· Ὅλος, ἅπας· εἰ μὲν εἴη ἐπὶ ψυχῆς καὶ διανοίας, μεγάλα· ἐπὶ δὲ σώματος, μικρά· ὅλος ἀνάπηρος· Ὅλος παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ πληρῶ· Ὀλοσπαδεῖς, ὅλαι κατασπώμεναι, καὶ κατατεινόμεναι· Ὁλόσφυρα, ὅλα σφύρατι· Ὀλοσχερής, δι' ὅλου· διαμπάξ· τέλεος· ὁλόκληρος· δυσχερής· ἐξ ὁλοκλήρου· Ὁλόσχοινος, ὀξύσχοινος· Ὁλότροχος, περιφερὴς λίθος· Ὁλότης, ἡ ὁλοκληρία· ἡ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐστί, δι' ἑαυτῆς γνωρίζουσα· Ὀλουρίδας, εἶδος κόγχης· Ὀλουφεῖν, τίλλειν· Ὀλοφλυκτίδες, φλύκταιναι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει· Ὀλοφυγγόνα, φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης· Ὀλοφυγών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ ὀλοφυγδών· ἡ παρὰ τῷ Θεοκρίτῳ ἐκ τοῦ ὀλοφύζειν· εἰ μὴ ἄρα ὡς παρὰ ὀλοφύζω ὀλοφυδνόν, οὕτω καὶ ὀλοφυδών, καὶ προσθήκη ὀλοφυγδὼν κατὰ τὸ ἐδούπησαν, ἐγδούπησαν· ἰστέον δὲ ὅτι καθ' Ἡρόδοτον ἐκ Λιβύων ἦλθεν εἰς Ἕλληνας τὸ ὀλολύζειν ἐπὶ ἱεροῦ· ἐν Λιβύῃ γὰρ πρῶτον ἐγένετο ἡ ὀλολυγὴ ἐπὶ τῶν ἱερῶν· Ὀλοφυδνόν, τὸ ὀλολυ[illegible]ον, ἔχει πρωτότυπον κατὰ Ἡρωδιανόν· ὅμοιον ὀλολύζω· ἵνα ᾖ ὡς παίζω παιδνόν, οὕτω καὶ ὀλοφύζω ὀλοφυδνόν· καὶ ὥσπερ ὀλολύζω ὀλολυγών, τρύζω τρυγών, οὕτω καὶ ὀλοφύζω ὀλοφυγδών· ὡς τὸ ὀλοφυγδόνα φύσεις· εἰ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ Ὀλοφύξιοι ἐκ τοῦ τοιούτου παράγονται ῥήματος, ἀφ' ὧν παίζει τοὺς Ὀτυζίους ὁ κωμικός, οὐκ ἔστι στερεῶς εἰπεῖν· πόλις δέ φασι Θρακικὴ περὶ Ἄθων Ὀλόφυξος, ἀφ' ἧς ἱστορεῖταί τις Ἡρόδοτος· γράψαι περὶ νυμφῶν· Ὀλοφύρατο, ἐλεῆσαι· καὶ ἀντὶ τοῦ ἠλέησεν· καὶ ὀλοφυράμενος, συμπαθῶν· πάσχων· ὀλοφυρόμενος· κλαίων· θρηνῶν· κυρίως δὲ μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν· Ὀλόφυλος, ὁ ὁλόκληρος· Ὀλόφυξις, Θρακία πόλις περὶ Ἄθω· Ὀλοφύρεσθαι, τὸ ὀλοῶς ἢ μετὰ ὀλολυγῆς φύρεσθαι δάκρυσι· Ὀλοφύρεσθαι κυρίως ἐστί, τὸ ἐπί τινι ὀλοῶς φύρεσθαι δακρύοισιν· ἐκ τούτου δὲ ὀλοφυρμός· ὡς ἐκ τοῦ ὀδύρεσθαι καὶ ἐπύρεσθαι ὀδυρμός, καὶ ἐπυρμός· Ὀλοφυρόμενος, κλαίων· κυρίως μετὰ τιλμοῦ τῶν τριχῶν κλαίειν· Ὀλοφώϊα, κυρίως τὰ ὀλοθρευτικὰ φῶτα· ἤτοι ἀνδρῶν, ἢ ἃ παρὰ ὄλλουσιν ἐν τῷ φαίνεσθαι· νῦν δὲ ἄλλως καὶ ἀντὶ τοῦ δεινὰ καὶ ἐκφοβητικά· ἢ γὰρ οὐκ αὖ·

ἐξεφόβει ὁ πρῶτις ὅτι πῦρ καὶ λέοντα ἐφάνταζε, καὶ δράκοντα καὶ ἕτερά τινα φοβερά. Ὀλέφωνος, ὁ ἀλεκτρυὼν· οὐ
τω κρατῖνος. Ὀλοφώϊον, τὸ ὀλέθριον· τὸ δόλιον· τὸ χαλεπόν. παρὰ τὸ τοὺς φῶτας ὀλλύειν· ἤγουν τοὺς ἄνδρας φθείρειν.
Ὀλοώτερον, καὶ δικαιότερον· συγκριτικὰ ὄντα τύπου, αἵτινα παραλαμβάνονται παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷον οὔτι σεῖο θεῶν ὀλο
ώτερος ἄλλος, ἀντὶ τοῦ ὀλοὸς ἐν θεοῖς. Ὄλπα, ἡ ἔλπις· καὶ χόνδρου τις ἕψεσις· λήκυθος· ἔδεσμά τι, ἢ ὄλβος. Ὄλ
πια ὄρη, τὰ διείργοντα ἰταλίαν καὶ κελτικήν. Ὄλπις παρὰ θεοκρίτῳ, ἀπὸ τοῦ λέπω λόπις· καὶ ἐν ὑπερθέσει τοῦ ο,
ὄλπις· ὁ τοὺς λεπιδωτοὺς ἰχθύας ἀγρεύων· ἢ τοὺς ἔλλοπας· ἔστι δὲ πεποιημένον ὄνομα· ἢ κύριον τοῦ ἁλιέως. Ἄλλως· Ὄλ
πις τὸ ὄνομα τοῦ ἁλιέως· παρὰ τὴν λεπίδα τῶν ἰχθύων, ἢ παρὰ τὴν τοῦ σώματος χέσιν· ὄλπιν γὰρ φασὶ τὴν λήκυθον· ὡς
εἶναι παρὰ τὴν σμικρότητα τοὔνομα, ἢ ὄλπις, ὁ τοὺς ἔλλοπας ἀγρεύων, καθὸ διαφοραὶ τῶν ἄλλων ἁλιέων· εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτε
ροι οἱ περὶ τὰ ὄστρεα ἀσχολούμενοι. Ὄλπις· καλλίμαχος καὶ ῥέα παρὰ σκαιοῖο βραχίονος ἔμπλεον ὄλπιν· σημαίνει δὲ ἡ
λέξις τὴν λήκυθον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἱονεὶ ἐλαιόλπιν τινὰ, διὰ τὸ δι' αὐτῆς ὀπιπεύεσθαι τὸ ἔλαιον. Ὀλύκειν, ἀπολ
λύναι· πολιορκεῖν· φονεύειν. Ὀλύμπια κάρηνα, οἰκειότερον ἐπὶ ὄρους νοεῖν, ἤπερ ἐπὶ οὐρανοῦ· ὄλυμπος μὲν γὰρ τὸ ὄρος
ἔχει κάρηνα ἤτοι ἐξοχάς· ὁ μέντοι οὐρανὸς σφαιροειδὴς ὢν, οὐκ ἂν κυρίως λέγοιτο κάρηνα ἔχειν· ὅλως γὰρ ὁ ὅμηρος περὶ
ὀλύμπου ὡς μὲν ὄρους λέγειν ἔργον ἔχει καθὰ ποιητὴς, ὡς δὲ περὶ οὐρανοῦ ἀλληγορικῶς, πάρεργον. Ὀλύμπια, πέντε
ἡμέρας ἐπλεῖτο· ἀπὸ ἐνδεκάτης τῆς σελήνης, μέχρι τῆς ὅλης πεντεκαιδεκάτης· προεγυμνάζοντο δὲ πρώην ἡμέρας τριά
κοντα. Ὀλυμπιάσι προπαροξυνόμενον λέγεται περὶ τοῦ που· ἐὰν περὶ πράγματος ἡ δηλοῦσα ἡ λέξις, οἷον ὡς εἰ λέγοι τις
δεκαολυμπιάσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀλυμπίω ὀλυμπιάσι· τὸ δὲ ἀπὸ
τοῦ ὀλυμπιὰς, ὀλυμπιᾶσι· ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὸν πρῶτον τοῦ ὀνόματος τόνον· οἷον ὀλυμπι
ὰς ὀλυμπιᾶσι· πλὴν τῶν διὰ τοῦ θεν· ἐκεῖνα γὰρ ἐνήλλαξεν· οἷον ἵππος, ἱππόθεν· σεσημείωται τὸ οἴκοθεν. Ὀλυμπιο
νίκης, ὁ ἐν παλαίστρᾳ γενναιότατος· ἢ ὁ νενικηκὼς κατὰ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐκαλεῖτο. Ὀλύμπιος, ὁ οὐράνι
ος· θαυμαστός· ὀλύμπιος δὲ αὐλησμὸς, ὁ τοῦ ὀλύμπου δίφθογγον. Ὄλυμπος παρὰ τῷ ποιητῇ, ὄρος μακεδονίας· ἢ
καθ' ὑπόδοτον θετταλίας ὑψηλότατον θεῶν οἰκητήριον· κατὰ μύθου ἀδεῖαν θελήσαντος, ὡς ἄνθρωποπαθέσιν αὐτοῖς καὶ τό
πον τινὰ ἐξαίρετον δοῦναι εἰς ἀνθρωπικωτέραν διαγωγήν· ὅθεν καὶ ὀλύμπιοι λέγονται· ἡ δὲ ἀλληγορία, ὄλυμπον τὸν οὐρα
νὸν λέγει· ὡς οἷον ὁλόλαμπον· καὶ τάχα διὰ τοῦτο ὁ μύθος οὐκ ἄλλο τι ὄρος αὐτοῖς ἔδωκεν, ἀλλὰ τὸν ὄλυμπον· διὰ τὸ ἔχειν
δηλαδὴ συμβιβάζεσθαι εἰς τὸν λαμπρὸν οὐρανὸν, τῇ ἀναπτύξει τοῦ ὀνόματος· ἔοικεν ἐκ τοῦ ὁλόλαμπος συγκοπῆναι μὲν
ἡ λα συλλαβὴ, τραπῆναι δὲ τὸ δεύτερον ο, εἰς υ αἰολικῶς· ὡς τὸ ὄνομα ὄνυμα· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀνυμαίνω, καὶ τὸ νώνυμος·
διὸ καὶ ψιλοῦται τὸ ὄλυμπος· ψιλωτικοὶ γὰρ οἱ αἰολεῖς. Ὄλυμποί εἰσιν ἐξ· μακεδονίας· θετταλίας, ἐν ᾧ καὶ ὀλύμπια
φησὶν ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι· μυσίας· κιλικίας· ἤλιδος, καὶ ἀρκαδίας. Ὄλυνθοι λέγονται, τὰ ἄωρα σῦκα· ὄμφακες
δὲ αἱ ἄωροι σταφυλαί· καὶ οἱ ἄλλοι καρποί· ὅθεν καὶ ὀμφάκιον λέγομεν ἔλαιον, τὸ ἐκ μὴ πεπείρων ἐλαιῶν γεγονός.
Ὄλυνος, τὸ ἀπότριμμα, καὶ ἀποκάθαρμα. Ὄλυρα, ἡ κριθή. Ὀλύραι, σπόριμον μέλαν μικρότερον τοῦ λεγομένου
βίκου καὶ τοῦ ὀρόβου· ὃ φυλάσσει μέχρι καὶ νῦν τὴν κλῆσιν παρά τισι τῶν παραθαλασσίων ἐποίκων τῆς μεγάλης λυκίας.
Ὄλχοι, ἐν ἴδραι. Ὀλώδια, θολερὰ ἢ μέλαινα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὄλωλα, καὶ ἀπόλωλα· καὶ ὀλώλεκα, καὶ ἀπο
λώλεκα, ἐπὶ παρακειμένου λαμβανόμενα, οὐ ταὐτὸ δηλοῦσιν· ὄλωλα καὶ ὀλώλεκα, ὃ σύνηθες, εἰ μή που σπάνιον καὶ παρὰ
ποιηταῖς· μετὰ προθέσεως ἀεὶ γράφεται ἀττικῶς. Ὀλώλαμεν, ἀπολόμεθα. Ὀλώλη, ὑποτακτικὸν τοῦ ὄλωλα.
Ὄλως, παντελῶς. Ὅλος ὁ ψαμαθής· ὅλως σοφιστής, μέγα· ὀλοσσώτερος, μικρόν. Ὁμαδεύειν, ἀθροίζειν.
Ὅμαδος, ἡ ὁμοῦ αὐδή· ὁ κοινὸς θόρυβος· ὅπερ καὶ ἀλαλητὸς λέγεται· οἱονεὶ ὁμολάλητος. Ὅμαδος καὶ βοητὺς, ταὐ
τόν· ὥσπερ αὖ πάλιν ὅμαδος καὶ ἀλαλητός. Ὅμαδος, βοὴ σύμμικτος, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν· ὅτι δὲ τοῦτο τοὔνομα
δηλοῖ, ὅμηρος ἐν δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ· ἐπάγεται γὰρ, εἴποτ' αὐτῆς χοίατο. Ὅμαδος, ὁ θόρυβος καὶ ὁ λαὸς καὶ ἡ συνάθροι
σις· κυρίως ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁμόαυδός τις ὤν. Ὁμαίμονας κατὰ τὸν σοφοκλῆ, ὁμογενεῖς. Ὁμαίμων, ὁ γνήσιος ἀδελφός.
Ὁμαιχμία, ὁμομαχία· συμμαχία· φιλία· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. Ὁμαίχμιος, ὁ μέσος. Ὁμαλῆ, ὁμοῦ.
Ὁμαλίζω, λεαίνω. Ὁμαλὸν ἐποίησαν, ἀντὶ τοῦ ἀπέζωσαν· κατὰ τὸ ἀπεζώσαντο δ' ἐκέλευσα· καὶ ἔστι μὲν καὶ τὸ ἐθόωσα
ταὐτὸν τῷ ἀπέζωσα. Ὁμαλὸν, λεῖον· ἴσον· ἰσόπεδον· εὐχερές. Ὁμάξασθαι, ἐκμάξασθαι· ὁμοιωθῆναι. Ὁμαρὲς,
ὁμοῦ· σύμφωνος. Ὅμαρζον, ἀπόμαξον. Ὁμαρτεῖν καὶ ἁμαρτεῖν, ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν καὶ ἀκολουθεῖν· τὸ δὲ
δεύτερον καὶ ἐπὶ τοῦ συμπράξαι λαμβάνεται. Ὁμαρτεῖν, τὸ ἀκολουθεῖν, καὶ τὸ ὁμοῦ τυχεῖν σημαίνει. Ὁμαρτῆ, τουτέ
στιν ὁμοῦ· ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἁμαρτεῖ, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ ἄρτεω, ἡ μὲν συνήθεια περισπᾷ· ὡς τὸ εἰκῆ· πολλαχῆ· καὶ
ὅσα τοιαῦτα ἐν οἷς καὶ τὸ ἡσυχῆ καὶ βῆ, ὄνομα φωνῆς προβάτου ὄνομα πεποιηκὲν, ὡς καὶ ἄλλαχοῦ δηλοῦται· ἀρίσταρχος δὲ ὀξύ
νει, ὡς ἐν τοῖς ἀπίωνος ἢ ἡροδώρου φέρεται λέγων ἐκ τοῦ ἁμαρτήδην συγκοπῆναι αὐτό· ἰστέον δὲ, ὡς εἰ καὶ ὁμαρτῆ τὸ ἐμ
θίνετι ῥῆμα γράφεται, κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων ἔχεται λόγου, διὰ τὸ καὶ τοῦ ἀκολουθεῖν· ἁμαρτεῖν δὲ λέγεσθαι διὰ
τοῦ α ἢ ὁμαρτεῖν διὰ τοῦ ο· ἐκ τῆς αὐτῆς ἐτυμολογίας τῷ ἐπιρρήματι, ὡς ἔστι γνῶναι καὶ αὐτὸ ἐκ τῶν παλαιῶν. Ὁμαρτή
σαντες ἄμφω, ἀντὶ τοῦ ἅμα ὁρμήσαντες· καὶ ὡς εἰπεῖν ὁμοῦ ἀρηρότες ἀλλήλοις. Ὁμαρτήτην, παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ν τῆς
ἰλιάδος, οἱ μὲν ἐπίρρημα νοοῦσιν ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ· ἕτεροι δὲ, ῥῆμα· κρειττόνως φασὶν, ἀντὶ τοῦ ἠκολούθησαν κατὰ τὴν βολήν·
ἀλλά φασι τρισυλλάβως ἐνταῦθα εἶναι γραφὴν ἁμαρτήσαι, καὶ ὁμαρτήδην, καὶ διὰ τοῦ τ ὁμαρτήτην· ἐν πᾶσι δὲ δηλοῦ
σθαι τὸ ὁμοῦ· εἰ δὲ καὶ ἔστι ῥῆμα τὸ ὁμαρτήτην, παραλήγόμενον τῷ η· ἐκ τοῦ ὁμαρτησάτην συγκέκοπται. Ὁμαυ
λεῖ, ὁμόκαπος· ὁμοῦ αὐλιζόμενος. Ὀμβρεῖ, ἀτιμάζει· ἀκολουθεῖ· ὑπερχέει· αὔξει· παίνει· πλήθει. Ὀμβρίζω,
καὶ σταθμίζω εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· μέλλοντες δὲ αὐτῶν ἢ ὅλως αἱ ἐξ αὐτῶν κινήσεις οὐχ εὕρηνται, ἀλλὰ καὶ
τὸ ὄμβρισι, καὶ τὸ ἐστάθμισι, διὰ τοῦ ι γράφονται, ὡς ἀπὸ θεμάτων τοῦ ὀμβρῶ καὶ σταθμῶ. Ὀμβριμοεργὸς, ὁ μεγά

λαῖς ἔργοις· ἐπὶ τιθέμενος· καὶ ἰσχυρὰ διαπραττόμενος· ἰσχυροπράγμων· ἰσχυρὸς ἐν τῷ ἐργάζεσθαι· ἰσχυρὰ ἐργαζόμενος·
Ὄμβριμον, καὶ ἐπὶ ὕδατος τίθεται ὡς καὶ ἐπὶ ἔγχους· Ὀμβροβλυτῶν, ὑετὸν καταχέων· Ὀμβρήσας, ὑετίσας· κατα-
χέας· ὀμβρίζω δὲ ἐπὶ ἐνεστῶτι· Ὄμβρος, χοιρίδιον· ἢ ὑετός· Ὄμβρος, παρὰ τὸ ὁμοῦ ῥεῖν ὁ μόρσος ὄμορος, καὶ συγκο-
πῇ ὄμρος· καὶ ἐπεὶ τὸ μ πρὸ τοῦ ρ οὐ δύναται εἶναι, πλεονάζει τὸ β καὶ γίνεται ὄμβρος, ὁ ὁμοῦ ῥέων καὶ κατερχόμενος·
ἢ ἀπὸ τοῦ φέρω κατὰ συγκοπὴν φρὸς καὶ βρός, καὶ προσθήκῃ τοῦ ο, ὄβρος· ὡς ἀπὸ στοῦ ὀστοῦ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ ὄμβρος·
ἢ ἀπὸ τοῦ βάρος βρός, καὶ ὄμβρος ὁ βαρέως φερόμενος· Ὄμβρος διός, τουτέστιν ἀέρος· Ὀμειρόμενοι, ὁμείρονται ἐπι-
θυμοῦσιν· Ὀμεῖται, ὀμνύει· Ὀμέστιοι, σύνοικοι· Ὀμέστικος, ὁμόοικος· Ὀμεύνητου, συγκοίτου· ὁμολέκτρου·
Ὁμή, ὁμοία· ἢ ὀμνύεις· καὶ ὁ μὴ νοῶν, ἡ αὐτὴ ἡ μὰς τοῖς δύο· Ὁμηγερέες, ὁμοῦ ἀθροισθέντες· Ὁμηγερέεσιν, ὁμοῦ
πᾶσιν· Ὁμήγοροι, ἰσήγοροι· ἐν ἴσῳ τῷ συνήγοροι· Ὁμηγύρειν, τὸ συνάξαι· Ὁμηγύρεως, συνόδου, συναθροισμοῦ·
Ὁμηγυρίζειν, ὅμοιον τῷ σωφρονίζειν· ὁμηγυρέονται μὲν γάρ τινες ἄλλοι· ὁμηγυρίζονται δὲ ὑπ᾽ ἄλλων· Ὁμήγυρις, πλῆ-
θος· ὄχλος· ἀναγωγή· σύνελευσις· Ὁμηγυρίσασθαι, ὁμοῦ συναγαγεῖν πολλούς· Ὁμήθεα, συνήθη· ὁμηλαδὸν μάχε-
σθαι δέ ἐστι, τὸ κατὰ πλῆθος καὶ ἀναμίξ, καὶ ὅ φασι κατὰ ἴλας· οὐ μὴν μονομαχικῶς καὶ ὡς ἂν ὁ ποιητὴς εἴποι μόναξ· Ὁμη-
λικίη, τῆς αὐτῆς ἡλικίας συνῆλιξ· Ὁμῆλιξ, ὁ συνηλικιώτης· Ὁμήν, ὁμοίαν· τὴν αὐτήν· Ὁμήνιεν, ὠργίζετο·
Ὁμηνήν, τροφήν· Ὅμηρα, τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα· Ὁμηρεία, ἡ τοῦ ὁμήρου· καὶ ἡ συναλλαγή, καὶ ἀν-
τιπρόσοψις· Ὁμηρεῖν, ὁμοῦ εἰρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν· Ὁμηρεῖ, ἐγγυᾶται· ἀκολουθεῖ· Ὁμηρεῖδαι, αἱ ῥαψῳδίαι·
Ὁμήρειον ἔπος, τὸ τοῦ ὁμήρου· Ὁμηρέτοις, ὁμοψόροις ὁμογνώμοσιν· Ὁμηρεῦσαι, τὸ συμβολῆσαι· Ὁμηρία, ἡ
συναίτησις· Ὁμηριάδειν, ψάλλεσθαι· Ὁμηρίδαι, οἱ τοῖς ὁμήρου ὑποκρινόμενοι· Ὁμηρίζω, τοῖς ὁμήρου χρῶμαι·
Ὅμηρος, ὁ τυφλὸς καὶ ὁ ἐνεχυραζόμενος· Ὁμητῆρες, ἀκολουθοσυνήγοροι· Ὅμηρος, κύριον· καὶ ὅμορος ὁ πλησιόχω-
ρος· παρὰ τὸ συνεῖναι τοῖς λαμβάνουσιν· οἷον, ὁμοῦ συνόντων· Ὁμηρίδαι, γένος ἐν χίῳ· ὁμηρίδας δὲ ἀπὸ γένους εἶναι τοῦ
ποιητοῦ, ὀνομασθῆναι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων, ἐπεὶ αἱ γυναῖκές ποτε τῶν χίων ἐν διονυσίοις παραφρονήσασαι, εἰς μάχην
ἦλθον τοῖς ἀνδράσι· καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους καὶ νύμφας ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους ὁμηρίδας λέγουσιν·
Ὁμηρῖται, ἐθνικόν· Ὁμηρῶ, περὶ διαλλαγῆς λαλῶ· Ὁμηρῆσαι, τὸ συμβαλεῖν· ὅμηρος· ὡμήρησε δέ μοι παρ᾽ ἑτά-
ρων ἄγγελος ἐλθών· θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ᾽ ἀκολουθίᾳ τῶν
ὁμολογουμένων διδομένους, ἐντεῦθεν ὁμήρους φησὶ λέγεσθαι· Ὁμίδας, βασιλεὺς φρυγῶν πλούσιος· Ὁμιλαδόν,
τὸ ἐν συστροφῇ καὶ τάξει μάχεσθαι κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα· Ὁμιλεῖν, δηλοῖ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας γενέσθαι· Ὁμιλεῖ
τίς τινι, ἀντὶ τοῦ διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ εἰς λόγους ἔρχεται· ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ, ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται· καὶ ὁμι-
λεῖ συμφοραῖς, ἀντὶ τοῦ ἑνοῦται καὶ συγκυρνᾶται· ὁμιλεῖ· ἀντὶ τοῦ συναναστρέφεται· ὁμιλῶ σοι ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ἐπὶ λόγοις·
Ὁμιλεόμεθα, διαλεγόμεθα· Ὁμιλήσει, πολεμικὴ λέξις· παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς πολεμικὰς στρατιωτικὰς ἴλας εἶναι μαχο-
μένας· ἐν α ὀδυσσείας· καὶ ὡς ἐν τῷ ὁμιλεόμεθα δαναοῖσιν· οὐ περίφρασις τὸ δυνάμεθα ὁμιλεῖν· καὶ τὸ ὀξὺ οὗ παρὰ ναυσὶ μάχην
ἤγειρας· ἐκ δὲ τοῦ ὁμιλεόμεν δαναοῖς, ἤγουν ὁμόσε κατὰ πολεμικὰς ἴλας ἀλλήλοις γινόμεθα· Ὁμιλία ἐπὶ τῶν ἑνουμένων
κοινωνία, ἐπὶ τῶν συμμετεχόντων τινός· ἐπεὶ δὲ ἡ ἕνωσις καὶ διὰ λόγων, καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων, καὶ δι᾽ ἑτέρων λέ-
γεται· ὁμιλία καὶ ἐπὶ συνουσίας καὶ διαλέξεως· ὁμιλεῖ γάρ τις τινί, ἀντὶ τοῦ διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ
διέρχεται· λόγους γὰρ τὸ βιβλίον ἐμπεριέχει· παρὰ σοφοκλεῖ τὸ ὁμιλεῖν, κεῖται ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον ἔρχεται· Ὁμα-
λίαι χρονός, ἀντὶ τοῦ φιλίαι· ἔρωτι τῆς πατρίδος· καὶ ἀντὶ τοῦ πάλη· περὶ γὰρ τὴν πάλην, ἐσπούδασαν οἱ θηβαῖοι· Ὅμα-
λον πρῶτον, ἤγουν τὸ πρόμαχον πρῶτον· ὁμαδὸν καὶ πρώτην ὑσμίνην τοῦ λέγει ὅμηρος· Ὅμιλος τετρομένοι, ἀττικῶς
ἐσχημάτισται· ἄλλως γὰρ εἶχεν εἰπεῖν ὅμιλος τετρομένος· Ὅμιλος, ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς ἴλας ἐμβάλ-
λειν· ὅ ἐστι, τὰς συστροφάς· ἐπὶ δὲ τῆς ἀναστροφῆς τοῦ πλήθους, ἤγουν τοῦ ὄχλου, παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· Ὁμιλῶ, τὸ ἐν-
τυγχάνω· οἷον, ὁμιλῶ συμφοραῖς· ὁμιλία καὶ οἱ κείμενοι λόγοι, εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ἀλλήλοις τινάς· Ὅμιν, ὅτι ἄλλου· Ὁμί-
χησις, ἡ οὔρησις· Ὀμιχεῖν, σημαίνει τὸ οὐρεῖν· ἔστι δὲ βαρύτονον ῥῆμα· οἷον ὀμίχω· ὁ μέλλων, ὀμίξω· ὁ ἀόριστος, ὤμιξα·
οἷον ὤμιξεν αἷμα· Ὁμίχλη· διὰ τοῦ η· ἰστέον δὲ ὅτι καθάπερ ὁμίχλη οὕτω καὶ κίχλη, καὶ ζεύγλη, καὶ τρίγλη· ὡς ἀρέ-
σκον ἐστὶν ἡρωδιανῷ· τὰ μέντοι εἰς α φησὶ τοιαῦτα ὀνόματα ὑπὲρ τὸ λ καὶ ἕτερον λ ἔχει· ἤγουν διὰ δύο λλ ἐκφέρονται·
οἷον σίβιλλα· ἀνθύλλα· ἀδελφὴ μέμνονος· ἀφ᾽ ἧς ἐν τῷ νείλῳ πόλις ὁμώνυμος· ὅθεν φησὶ τὸ στρέβλα παραλόγως γρά-
φεσθαι ὑπό τινων διορθωτέον· ἀναλογώτερον γὰρ τὸ στρέβλη· Ὁμίχλη, σκότος· ἀορασία· ἢ παχὺς καὶ ὑγρὸς ἀήρ· οἱονεὶ, ὁμοῦ εἰ-
λητίζουσα παρὰ τὸ ὁμοῦ· καὶ τὴν εἴλησιν τῶν νεφῶν, ὁμίλη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, ὁμίχλη· Ὀμίχματα, οὐρήματα·
Ὄμμα· ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος· ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται· ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐ-
τὸν ὀφθαλμόν· Ὄμματα, οἱονεὶ ἕματα καὶ οἴματα ὄντα· ἐπεὶ δι᾽ αὐτῶν ἀφίεται καὶ ὁρμᾶται τὸ ὁρατικόν· αἰολικῶς,
ὄπα τὰ περὶ τοὺς ὦπας· Ὀμμάτειος πόθος, διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι· ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνεται ἀνθρώ-
ποις ἐρᾶν· καὶ ἐν ἀχιλλέως ἐρασταῖς· ὄμμα τὸ παλογχά φησιν· Ὄμνυμι, τὸ ὀμνύω· ὀμόσω· ἐπὶ μέλλοντος· ἀπὸ θέμα-
τος ἀ[illegible]ίστου ὁ παρ᾽ ἀττικοῖς ὁμοῦμαι λέγεται· καὶ ὀμόσαι ἐπὶ ἀορίστου α φωνῶν, ἀντομνύειν, καὶ συνομνύειν, καὶ ἀπόμνυ-
σθαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ· καὶ ἀντωμοσία, καὶ συνωμοσία, καὶ ὑπωμοσία, διὰ τοῦ ω μεγάλου· καὶ ἀντωμοσία μέν ἐστιν, ὅταν
οἱ κατηγοροῦντες καὶ κατηγορούμενοι ἀντομνύωσιν· οἱ μὲν ἀληθῆ κατηγορήσειν, οἱ δὲ ἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι· συνωμο-
σία δέ, ὅταν τινὲς ἐπί τινι συμφωνήσαντες ὀμνύωσιν· ἡ δὲ ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαί τινα δίκην μεθ᾽ ὅρκου προφάσει
χρώμενον ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων· Ὄμνυμι τὸν θεόν, καὶ ὄμνυμί σοι εἰς τὸν θεόν· ἢ κατὰ τοῦ θεοῦ· ἢ
κατόμνυμι τοῦ θεοῦ· καὶ ἀριστοφάνης· τῷ ὄμνυτε, ἢ σιδαρέαισιν· Ὄμνυμι, ὀμνύναι· ἀριστοφάνης ὄρνισιν· οὐκ ὄμνυσι γάρ,
ἀλλ᾽ ἄρχεται, συντάσσεται αἰτιατικῇ· καὶ γενικῇ δέ, ὅτι μετὰ τῆς κατὰ προθέσεως· ἢ ὄμνυμι κατὰ θεοῦ, ἢ κατόμνυμι τοῦ θεοῦ·

Ὀμνύω, ὀμῶ· ὀμονύω, καὶ συγκοπῇ, ὀμνύω περισπασθέν· ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ καὶ τὸ νεύειν, ἢ παρὰ τὸ ὄμμα καὶ τὸ νεύειν· οἱ γὰρ ὀμνύοντες, κατανεύουσιν. Ὁμοαιχμία, ὁμομαχία. Ὁμόβωμοι θεοί, ἐν ἐλευσῖνι δήμητρος καὶ κόρης εἰσίν. Ὁμογάλακτες, οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί. Ὁμογενῶν, συγγενῶν. Ὁμογάστριος, ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός. Ὁμόγνια, ὁμογενῆ· γνήσια· ἢ φίλα. Ὁμόγνιος, ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια· ἢ ὁμογενής, ἢ γνήσιος φίλος· ὁμόγνιε ζεῦ· τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει· οἷον, ὦ ὁμοιότατι. Ὁμογνώμονος, ὁμοφώνου. Ὁμοδάλιοι, ἰσοτελεῖς. Ὁμοδίαιτος, ὁμοτράπεζος. Ὁμόδουλος, ἀττικόν· οὐ σύνδουλος. Ὁμοδίαιτος, ὁμότροφος· ὁμοτράπεζος· σύνοικος. Ὁμόδοξος, μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δόξης. Ὁμοερκής, ὁμότοιχος. Ὁμόζυγος, γαμετή. Ὁμοίγοξον, ὅμοιον. Ὁμοιή, ἔνθεος τιμή. Ὁμόθεν, ἀπὸ αὐτῆς τῆς ῥίζης· ἤγουν γένους· ἡσίοδος· ὡς ὁμόθεν γεγάασιν· ἤγουν ἐγεννήθησαν. Ὁμοθυμαδόν, ἐξ ἑνὸς στόματος, καὶ μιᾷ φωνῇ. Ὁμόθυμος, ὁμόψυχος· ὁμόφρων, ὁμολόγος. Ὅ, μοι, ὅτι μοι. Ὁμοιογενῆ, ὁμόφυλον· συγγενικόν. Ὁμοίϊον, τὸν ποιητὴν ἐπὶ φαύλου λαμβάνειν ἀπίων καὶ ἡρόδωρός φασιν, ὅτι οἱ γλωσσογράφοι, ὁμοίϊον κατὰ διαίρεσίν φασι τὸ κακόν· οἷον γῆρας τείρει ὁμοίϊον· καὶ νεῖκος ὁμοίϊον ἔμβαλε μέσον· καὶ θάνατον μὲν ὁμοίϊον, καὶ τέλος ὁμοιΐου πολέμου, ἵνα ᾖ ὁμοίϊον περὶ ὃ πάντες ὁμοίως διάκεινται ὡς χαλεπόν. Ὁμοίϊος, ὁ ὅμοιος· πλεονασμῷ τοῦ ι, ὡς γελοῖος, γελοίϊος. Ὅμοιον, τὸ κατά τι παραλλάττον· ταυτὸν δὲ τὸ δι' ὅλου ὅμοιον. Ὅμοιος τῷ δεῖνι, καὶ ὅμοιος τοῦ δεῖνος· ὡσαύτως ἴσον τῷ δεῖνι, καὶ ἴσον τοῦ δεῖνος. Ὁμοιομερές, οὗ τὸ μέρος τῷ ὅλῳ ὁμοιοῦται, ἤγουν τό, ἄλλοις καὶ τῷ ὅλῳ ὁμωνύμως λεγόμενον. Ὁμοιότεροι, ὁμοιότιμοι. Ὁμοῖος, προπερισπωμένως ἐκφέρουσιν οἱ ἀττικοί· ὡς παρ' ὁμήρῳ· ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον· καὶ ἔστιν ἀνάλογον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ οιος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μὴ ὄντα προσηγορικά, ἅπαντα προπερισπᾶται· οἷον, γελοῖος, ἀλλοῖος· ἑταιροῖος· παντοῖος· οὕτω καὶ ὁμοῖος· κατὰ δὲ τὴν κοινὴν συνήθειαν προπαροξύνεται, οἷον ὅμοιος. Ὁμοῖος, ἀναλόγως προπερισπᾶται· ἐκ τοῦ ὁμός· κατὰ τὸ παντός παντοῖος, ἄλλος ἀλλοῖος, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια· τὸ μέντοι ὅμοιος ὕστερον οἱ ἀττικοὶ προπαρόξυναν. Ὁμοιόπτωτόν ἐστι σχῆμα ἰδίως, ὅταν εἰς ὀνόματα ὁμοίως κλινόμενα λήγουσιν αἱ περίοδοι· ἢ τὰ κῶλα καὶ ταῦτα πτώσεις ὁμοίας ἔχωσιν· οἷόν ἐστι, τὸ ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων πέτρης ἐκ γλαφυρῆς· αἰεὶ νέον ἐρχομενάων. Ὁμοιοτέλευτον σχῆμά ἐστιν, ὅταν τὰ κῶλα εἰς ὁμοίας τῶν ἤχων λέξεις τελευτᾷ· τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα· οἷόν ἐστι, τὸ χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν· ἐθέλοντα δὲ πέμπειν· καὶ ἐν ἐκείνῳ· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταται ἀνέφελος· ἐν τούτῳ δὲ τῷ κώλῳ εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δέ τις ἀσπίδα θέσθω· εὖ δέ τις ἵπποισι δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσι· δυσὶ σχήμασι τῇ τε ἐπαναφορᾷ, καὶ ὁμοιοτελεύτῳ ὁ ποιητὴς χρῆται. Ὁμοιοῦσθαι, δοτικῇ συντάσσεται· οἷον, ὁμοιῶ σε τῷ ἀχιλλεῖ. Ὁμοιωθήμεναι, ἐξισωθῆναι· συμμιγῆναι. Ὁμοιώματα, ὑφεστώτων μιμήματα· οἷον ἡλίου· σελήνης· ἀνθρώπων· θηρίων. Ὁμοίωσίς ἐστι, ῥῆσις καθ' ἣν ἕτερον ἑτέρῳ παραβάλλομεν· εἴδη δὲ αὐτῆς τρία· εἰκών· παράδειγμα· καὶ παραβολή· εἰκών ἐστι, λόγος πειρώμενος ἐξομοιοῦν διὰ τοῦ παραλαμβανομένου, πρὸς ὃ παραλαμβάνεται· οἷον, ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων· παρέπεται δὲ τῇ εἰκόνι, μέγεθος· σχῆμα· χρῶμα· εἰκονίζεται δὲ ἤτοι ὅλα πρὸς ὅλα, οἷον περίφρων πηνελόπη ἀρτέμιδι εἰκέλη· ἢ μέρη πρὸς μέρη· οἷον, ἄρει δὲ ζώνην· στέρνον δὲ ποσειδάωνι· μέγεθος δὲ πρὸς μέγεθος· οἷον, κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ· ὡς ἱστὸν νηὸς ἐοικὸς ὄρους· σχῆμα δὲ πρὸς σχῆμα· οἷον ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων· χρῶμα δὲ πρὸς χρῶμα· οἷον, ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι καὶ τὰ λοιπά. Ὁμοκλή, ἡ ἀπειλή· ἐστὶ ῥῆμα κλῶ, τὸ φωνῶ καὶ λέγω· τὸ δὲ κλῶ, ἀπὸ τοῦ καλῶ γίνεται κατὰ συγκοπήν· ἐκ τοῦ οὖν κλῶ, καὶ τὸ ὁμοῦ, γέγονεν ὁμοκλῶ· καὶ ὁμοκλή, οἱονεὶ ἡ ὁμοῦ πᾶσι λεγομένη· οἷον μετὰ δὲ τρώεσσιν ὁμόκλα, ἀντὶ τοῦ, πᾶσιν ἐφώνει καὶ ἔλεγεν· ὅθεν καὶ τὸ ἐγκλαῦ, ἀντὶ τοῦ ἀντιλέγειν· τὴν γὰρ ἐν πρόθεσιν, ἀντὶ τῆς ἀντί, εὑρίσκομεν· ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· ἐγὼ δ' ὀδυσσέα τὸν ἐνστάτην λέγω· ἀντὶ τοῦ, ἀντιστάτην. Ὁμοκλῆσαι, σημαίνει τὸ ἀπειλήσασθαι· ὅμοιον δὲ τὸ ὁμοκλᾶν πρὸς τὸ κέκλεσθαι, ὅ ἐστιν ἐγκελεύεσθαι· καὶ ἡ ὁμοκλὴ γάρ, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ κέλεσθαι γίνεται· ὃ ταυτόν ἐστι τῷ κέκλεσθαι· πρωτότυπον οὖν τὸ κέλω· καὶ ἐν διπλασιασμῷ, κεκέλω· καὶ ἐν συγκοπῇ κέκλω, ἐξ οὗ τὸ κέκλεσθαι. Ὁμοκλήσασκεν, ἐκ τοῦ ὁμοκλῶ, ἀόριστος ὡμόκλησα· τὸ τρίτον ὡμόκλησε· καὶ ὁμοκλήσασκεν· ἤγουν ἠπείλησεν. Ὁμοκλῶ ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ· ὡς παρ' ὁμήρῳ. Ὁμόλεκτρος, σύγκοιτος. Ὁμόλη ὄρος θεσσαλίας· οὕτω καλούμενον· ἢ πόλις θράκης. Ὁμολιζῶν, ἰσάζων· καταλεαίνων. Ὁμολοβρός, αἰσχρὸς ἀναιδής, περίτριμμα. Ὁμολογεῖν, λέγεται τὸ ὁμοφρονεῖν, καὶ συνᾴδειν· καὶ τὰ μέρη ὁμολογοῦντα ἀλλήλοις ἐστίν, ὅταν ἀνάλογα πρὸς ἄλληλα ᾖ· ὡς καὶ ἀριστοφάνης· ὁμολογῶ σοι, ἀντὶ τοῦ συμφωνῶ σοι, καὶ συγκατατίθεμαι· καθὸ καὶ πλάτων· ὅρα μὴ οὐχ ὁμολογεῖ ταῦτα ἀλλήλοις ὦ ἑταῖρε· ἀντὶ τοῦ συνᾴδει καὶ συμμαρτυρεῖ. Ὁμολογῶ, γράφω· συντίθεμαι· σύμφημι· δοτικῇ συντάσσεται· οἷον ὁμολογῶ σοι, ἤγουν συμφωνῶ σοι. Ὁμολωΐδες πύλαι, ἐν θήβαις. Ὁμόλος παρὰ θεοκρίτῳ θετταλίας ὄρος ὡς ἔφορος καὶ ἀριστόδημος ὁ θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ὁμολῴων· καὶ πίνδαρος ἐν τοῖς ὑπορχήμασιν· ἢ ὅμολος ὄρος θετταλίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ πάν. Ὁμολώϊος ζεύς, ἐν θήβαις· καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι βοιωτικαῖς· καὶ ἐν θεσσαλίᾳ· ἀπὸ ὁμολωΐας προφήτιδος τῆς ἐνυέως ἣν προφῆτιν εἰς δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς ἀριστόδημος ἐν δευτέρῳ τῶν θηβαϊκῶν· ἴστρος δὲ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῆς συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' αἰολεῦσι, τὸ ὁμονοητικόν, καὶ εἰρηνικόν, ὅμολον λέγεσθαι· ἔστι δὲ καὶ ὁμολωΐα ἐν θήβαις. Ὁμομαστιγίας ζεύς, ὥσπερ φαμὲν ἑταιρεῖος ζεύς, καὶ ὁμόγνιος, καὶ ἱκέσιος· καὶ ξένιος· καὶ φίλιος· οὕτω καὶ δούλιος, ὁ τῶν δούλων ἔφορος· ἐπεὶ δὲ οἱ δοῦλοι μάστιξιν ὑπόκεινται καὶ πληγαῖς, διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας εἴρηται. Ὁμόν, ἐν τῷ αὐτῷ· ὅμοιον ἡμῖν· ἀμφοτέροισιν ὁμόν. Ὁμονήδιος, ἀδελφὸς γνήσιος. Ὁμὸν νεῖκος, τὸ ὁμοῦ ποιοῦν εἶναι τοὺς μαχητάς, ἤγουν ὁμοῦ συνέρχεσθαι, καὶ ἀναμὶξ γίνεσθαι τὰ τοῦ πολέμου· ἰστέον δὲ ὅτι δύναται ἄλλον τρόπον τὸ ὁμὸν νεῖκος, ὅμοιον εἶναι τῷ ἴσῃ μάχῃ. Ὁμόνοιά ἐστι, κοινωνία τῶν ὄντων ἁπάντων· συμφωνία νοημάτων· καὶ προλημμάτων· ἢ ἐπιστήμη, κοινῶν ἀγαθῶν. Ὁμόνομον, τὸ ἔχον τὴν αὐτὴν νομήν.

Ὁμοούσιον, τὸ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ ἐνεργείας· ἴσον ἀπαραλλάκτως ὑπάρχον, ὡς ὁ ἄνθρωπος, ἀνθρώπου· καὶ ἄγγελος ἀγγέλου· καὶ ζῶον, ζώου· καὶ φλὸξ, φλογός· ἐν διαφόροις μὲν ὑποστάσεσιν, ἐν μιᾷ δὲ οὐσίᾳ ὄντα. Ὁμοούσιον δὲ λέγεται, ὅτι μίαν οὐσίαν καὶ δύναμιν κέκτηται. πενταχῶς δὲ εἴρηται τὸ ὁμοούσιον· ὁμοούσιον συγγενές· ὁμογενές, ὁμοφυές, καὶ ὁμόφυλον· ἢ ὁμοούσιόν ἐστι, τὸ τῇ δυνάμει ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ ἔλαττον· οἷον λίθος σαθρὸς, καὶ λίθος ἀκρότομος· ξύλον φοίνικος, καὶ ξύλον ἐβέλινον· σὰρξ ἰχθύος, καὶ σὰρξ καμήλου· ἑτεροούσιον δέ ἐστι, τὸ κατὰ πάντα τρόπον, τοῦ ἑτέρου ἀνόμοιον· ὡς πῦρ, καὶ ὕδωρ· ἄνθρωπος, καὶ ἄγγελος· καὶ πηλὸς, καὶ ἥλιος πρὸς χλόην. Ὁμοπαιδακάσιν, κασαύδας ὁμοῦ παιδευθέντα· ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα, ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν. Ὁμόπτεροι, ὅμοιοι· ὁμότριχοι ὁμόχρονοι· ἀδελφοί, ἥλικες· ὁμοῦ ηὐξημένοι. Ὁμορβεῖν, ἀκολουθεῖν· ὁδοιπορεῖν. Ὅμοργμα, ἀποπίασμα. Ὀμόργνυ, ἀποπίαζεν· ἀπέμασσεν· ἐκ τοῦ ὀμόργνυμι· ὀμόργνυμι δὲ ἐκ τοῦ ὀμοργνύω, παρατατικὸς ἀναύξητος ἰωνικῶς ὀμόργνυ. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀμόργω· ὡς ἄγω ἀγνύω· δηλοῖ δὲ ἀποπιέζει· τὸ δὲ ὀμόργω ἔχει τὴν παραγωγὴν ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω· ὃ καὶ ἀμέργω λέγεται. Ὁμορίτας ἄρτος, ἐκ πυροῦ διηρημένου γεγονώς. Ὀμορξάμενος, θέμα ἔχει τὸ ὀμόργω· ἐξ οὗ κατὰ παραγωγὴν καὶ τὸ ἀπομόργνυσθαι· καθ' ὁμοιότητα παραχθὲν τοῦ ἄγνυσθαι καὶ ἄχνυσθαι· καὶ τῶν ὁμοίων. Ὀμόρξασθαι, ἐκμάξασθαι· καὶ ὀμόργνυσιν, ἀντὶ τοῦ ἀπομάττει, καὶ ἀποπιέζει· ἀπὸ τοῦ ἀμέλγω· τροπῇ τοῦ α καὶ τοῦ ε, εἰς τὸ ο· καὶ τοῦ λ, εἰς τὸ ρ· πλεονασμῷ δὲ τοῦ ν, γίνεται ὀμόργνω· καὶ ὀμοργνύω. Ὅμορος, πλησιόχωρος· γειτνιῶν. Ὁμορόφιον, ὁμόσκηνον. Ὁμορροθεῖν κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέσσειν· παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει κεῖται, ἀντὶ τοῦ συνεργεῖν τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ. Ὁμόρροια, ἄθροια· Ὁμορῶ, γειτνιῶ· πλησιάζω. Ὀμόσαι ἐστὶ, τὸ εἰπεῖν τι θεῖον ὄνομα· οἷον νὴ τοὺς λόγους, ἢ μὰ τὴν σὴν ἱερὰν κεφαλήν· ἢ ἄλλο τι. τελευτῆσαι δὲ ὅρκον τὸ πληρῶσαι καὶ ἀποδοῦναι τὸν ἔνορκον λόγον· ἢ ἐπωμοτικῶς ὡς προείρηται· οἷον ποιήσω τόδε· ἢ ἀπωμοτικῶς· οὐ ποιήσω. Ὁμόσε, ὁμοῦ· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον· ἢ ἐξ ἐναντίας σφοδρᾶς θρασέως. Ὁμόσιτον, ὁμοῦ τρεφόμενον. Ὀμόσσον· ὀμνύω ἐνεστώς· καὶ ὄμνυμι· ὤμνυον παρατατικός· ὀμοῦμαι, μέλλων· ὀμώμοκα, παρακείμενος· ὤμοσα, ἀόριστος ἀφ' οὗ προστακτικὸν, ὄμοσον· πλεονασμῷ τοῦ σ αἰολικῶς. Ὁμόστεγοι καὶ ὁμώροφοι, ταυτόν· φάλαγγες δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον ὑπωρόφιοι τὰ ὑπ' αὐτοῖς ὀρόφοις ἰσουργοῦντα φαλάγγια· ὅ ἐστιν ἀράχνιά τινα. Ὁμοστιχάει, τουτίσι συνοδεύει· ἐκ τοῦ στιχῶ· οὗ τὸ θέμα στείχω· ὡς ὅμοιον καὶ στείβω στιβῶ· ἐξ οὗ στίβητος καὶ ἀστίβητος. Ὁμοστιχεῖ, ὁμοῦ περιπατεῖ. Ὁμόστολον, τὸ σύμμορφον τῇ ψυχῇ. Ὁμόστολος, τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, καὶ αὖθις τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἀπαιλον σῶμα. Ὁμόσφυρος, ὁ ἀδελφός· διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα. Ὁμόσφυροι, συνοδοιπόροι. Ὁμοταγεῖς, οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι. Ὁμοτελεῖς, οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων. Ὁμοτέρμων, ὅμορος· γείτων. Ὁμότροφα, τὴν αὐτὴν ἡμῖν κατανομὴν νεμόμενα. Ὁμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἅμα· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὁμόσε, ἀντὶ τοῦ ὀρθά· καὶ εἰς τὸ αὐτό· ὁμόθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. ὁμοῦ παρ' Ὁμήρῳ, τὸ ἐν αὐτῷ τόπῳ σημαίνει· οἷον ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους. τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως· ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες. Ὁμοῦ, ἐπὶ συνάψει δύο κώλων λεγόμενον καὶ ἐπὶ τοῦ προτέρου κώλου δύναται λέγεσθαι· καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου· ὡς τὸ καὶ τὸ ἅμα, καὶ ὁ σύνδεσμος καὶ τὰ ἄλλα. Ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὡς τὸ καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη· ὀμοῦμαί σοι τοὺς θεοὺς, οὐκ ὀμόσω· καὶ ποίους θεοὺς ὀμεῖ, σύ· Ἀριστοφάνης· ἤγουν ὀμόσῃ. Ὁμουπόστατον, τὸ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν ἄλλῳ συντεθειμένον· τὸ αὐτὸ δὲ κατ' οὐσίαν τυγχάνον· ὡς ἐπὶ ψυχῆς ἔχει καὶ σώματος, καὶ τῶν ἄλλων ὅσα φύσεως ἑτερότητι διαφέροντα, καθ' ὑπόστασιν ἥνωται. Ὀμοῦμαι· Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὃν σωθῶμαι μισθόν σοι τελεῖν, ὄμνυμι τοὺς θεοὺς τοῦτόν σοι δοῦναι. Ὁμοῦρα, σεμίδαλις ἑφθὴ, μέλι ἔχουσα καὶ σησάμην. Ὁμούρησιν, τὴν ὁμήρησιν Ἀττικοί. Ὁμοροῦσι, γειτνιῶσιν· ἐν τοῖς ὅροις. Ὁμόφρονας κούρας λέγουσι, τὰς ὅμοια σαυταῖς φρονούσας· καὶ μὴ ἐναντιουμένας ἀλλήλαις. Ὁμοφροσύνη, ἡ ὁμόνοια καὶ πραότης. Ὁμοφυὴς, ὁ ὁμογενής. Ὄμπαι, θύματα· πυροὶ μέλιτι δεδευμένοι. Ὀμπάται, ὑβρίζει· προπηλακίζει. Ὄμπια, παντοδαπὰ τρωγάλια. Ὄμπναι κυρίως, πυροὶ μέλιτι βεβρεγμένοι· Λυκόφρων δὲ ἁπλῶς, δημητριακὸν σῖτον εἶπεν. Ὄμπνιος λειμὼν, ὁ τῶν πυρίνων καὶ δημητρίων καρπός. Ὀμπνειόχειρ, πλουσιόχειρ· πλούσιος. Ὀμπνέου νέφους, μεγάλου, πολλοῦ· ηὐξημένου. Ὄμπνη, τροφή· εὐδαιμονία. Ὄμπνια, τὰ ζωδικά. Ὀμπνία, καρποφόρος τροφὴ, ἄφθονος· ἀγαθή· νόσιμος· ἢ τὸ ἀναπνεῖν ἡμῖν διδοῦσα. Ὄμπνιον στάχυν, πολὺν, δαψιλῆ· Ἀπολλώνιος λέγει· Φιλητᾶς ἐν ἀτάκτοις γλώσσαις ἀπέδωκεν ὄμπνιον στάχυν, τὸν εὔχυλον καὶ τρόφιμον· Κυρηναίων δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν· ἄμεινον δὲ φερέσβιον εἰπεῖν· οἱονεὶ ἔμπνοόν τινα ὄντα, καὶ ὄμπνιον. Ὀμπνηρὸν ὕδωρ, τρόφιμον. Ὄμπνη, ἡ ὁμόπνοια· ἡ ἀναπνοή. Ὄμπνιος, ἡ Δημήτηρ· αἰτία οὖσα τοῦ ἀναπνεῖν. Ὀμφά, ὀσμή· Λάκωνες. Ὄμφακες, πάντα τὰ αὐστηρὰ καὶ ὀξέα· ἤγουν ὄξινα. Ὀμφακίας λέγεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὠμός· σκληρός· μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων· οὔπω δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πέπανον, τὸ ἥμερον καὶ ἡδύ· θηλυκῶς δὲ τὰς ὄμφακας λέγει. Ὀμφακίζω, καὶ ὀμφακισμός· ὁμαλίζω· ὀμφακίζω, ὀμβρίζω, καὶ σταθμίζω· καὶ δελινίζω· ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον, καὶ μέλλοντος· ἐπὶ δὲ παρεληλυθότος· ης. Ὀμφαλητομία, ὅταν τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι· καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται· καὶ ὀμφάλιον, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος. Ὀμφαλητόμος, μαῖα. Ὀμφαλίδαι, πατριαί. Ὀμφαλόεντα, ὀμφαλοὺς ἔχοντα· ζυγόν· ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι, τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρώτλας· ἐφ' ὧν αἱ ἡνίαι δέδενται. Ὀμφαλόεσσα ἀσπὶς, ἡ ἔχουσα μέσον αὐτῆς ὀμφαλόν· ὅς ἐστι κάλλος ὑπερανεστηκὸς ἐπίθετον, συγκεκροτημένον. Ὀμφαλοὶ ἀσπίδος, βοῦλλαί τινες λαπτισί, εἰς κόσμον ἐπικείμεναι· καὶ μάλιστα περὶ τὸ μέσον, ὅθεν καὶ εἴρηται καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ ζωϊκοῦ ὀμφαλοῦ. Ὀμφαλοὶ, ἐν ἀσπίσιν ἧσαν βοῦλαι. Ὀμφαλὸν θαλάσσης, τὸ μέσον νοεῖ· ὁμοίως καὶ γῆς ὀμφαλὸν καὶ μεσομφαλόν τις εἰπὼν οὐκ ἂν ἁμάρτοι. Ὀμφαλὸς, πολυσήμαντος λέξις· καὶ δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ κατὰ ἄνθρωπον ὀμφαλοῦ· ὀμφαλητόμοι τε λέγονται μαῖαι· καὶ ὀμφαλητομία, ὅτε αὗται ὀμφαλὸν βρέφους ἀποτέμνουσιν. Ὀμφα-

λὸς κυρίως, ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου σώματος καθὰ τὸ μέσον εἴρηται· παρὰ τὸ ὀμπνεῖν ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν, γίνεται ὀμπναλός· καὶ ὀμ-
φαλός· κατὰ τροπὴν τοῦ π εἰς φ· καὶ ἀποβολὴν τοῦ ν· ὀμφαλὸς δέ, δι' οὗ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ· τὸ γὰρ βρέφος κατὰ γαστρὸς
ὂν ἐπεὶ ἐπ' αὐτὴν εἰλεῖται καὶ ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται· ἢ παρὰ τὸ φαλὸς ἐοικέναι· ἐκκρεμὴς γάρ ἐστιν ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆς ἀποτο-
μῆς· εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, καὶ ἐπὶ ζυγοῦ καὶ ἀσπίδος, καὶ ἄλλων τινῶν. Ὄμφαξ, σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα καὶ οὔπω πέπειρος·
θηλυκῶς δὲ λέγει τὰς ὄμφακας, πλάτων ὁ κωμικός. Ὀμφὴ κυρίως, ἡ ἀληθὴς φήμη· ἡ τὸ ὂν φαίνουσα· ὡς καὶ ὄνειρος κα-
τὰ κυριολεξίαν τὸ ἀληθὲς ἐνύπνιον, δι' οὗ τὸ ὂν εἴρηται· ἡ δὲ αὐτὴ ὀμφὴ, καὶ κληδὼν λέγεται· ὥστε τὸν ὀμφαῖον, εἶναι παν-
τὸς καὶ κληδόνιον. Ὀμφὴ καὶ κληδὼν, τὸ αὐτὸ δηλοῦσι· ναὶ μὴν τί καὶ ἡ ὄσσα· οἱ δὲ νεώτεροι, ἐπὶ ἀγαθοῦ λόγου τιθέασι,
καὶ τὴν ὄσσαν καὶ τὴν ὀμφήν· θείη δέ μιν ἀμφέχυτο ὀμφὴ, ἀντὶ τοῦ περιῆλθεν. Ὀμφὴ, θεία φήμη· θεία φωνή· ἢ θεῖος ὄ-
νειρος· παρὰ τὸ φῶ φαίνω· καὶ τὸ ὄν, γέγονεν ὀμφή· τροπῇ τοῦ ν εἰς φ· ἡ τὸ ὂν φαίνουσα. Ὄμφορα, ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκ-
φέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει. Ὀμφύνειν, αὔξειν· σεμνύνειν· ἐντιμότερον ποιεῖν. Ὀμῶ, ὀμνύω· ὄμνυμι· τοῦ δὲ ὀμῶ ὀμόσω·
πολλῶν ὄντων συνθέτων, ἐνθυμητέον ἐνταῦθα τὸν συνωμότην, περὶ οὗ φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι συνωμότης μὲν, ὁ κατὰ τοῦ
δήμου ἀνιστάμενος· ξυναγωγεὺς δὲ, ὁ τοὺς τοιούτους ὑποδεχόμενος· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀντωμοσίαν, καὶ τὴν ὑπωμοσίαν, καὶ τὴν
ἐξωμοσίαν· ὧν κατὰ τοὺς αὐτούς, ἀντωμοσία μὲν ἦν δίκη ἀντωμοσμένη· προώμνυε μὲν γὰρ ὁ διώκων δικαίως κατηγορεῖν·
καὶ ἦν φασὶ τὸ αὐτὸ καὶ κατωμοσία· ἀντώμνυε δὲ ὁ φεύγων ἀδίκως ἐγκαλεῖσθαι· καὶ ἐλέγετο οὐκ ἀντωμοσία μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ διωμοσία, ὁ ἀμφοῖν ὅρκος· τὴν δὲ ὡς ἐῤῥέθη διωμοσίαν, κατωμοσίαν ἡρόδοτος εἶπεν ἐν τῷ, μετὰ δὲ τὴν κατωμο-
σίην ἐδίωκε· καὶ τοιοῦτον μὲν ἡ ἀντωμοσία· ὑπωμοσία δέ φασιν ἐστιν, ἀπόδοσις αἰτίας δι' ἣν οὐκ ἀπήντησέ τις πρὸς
τὴν δίκην· ἐξωμοσία δέ φασιν, ἣν ὀμνύει τις ἀδύνατος εἶναι ποιεῖν τὸ προσταττόμενον. Ὁμωθῆναι, ἀντὶ τοῦ ὁμοιωθῆναι·
ἀκειωθῆναι, εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. Ὁμώλακες, ὅμοροι· ὦλακα γὰρ τὴν αὔλακα δωρικῶς· καὶ ὅμηρος, ἱέμενοι κατὰ ὦλ-
κα. Ὀμῶ μὲν ὀμόσω, καὶ ὅμοτος, καὶ ὁμοτῶ· ἐπώμοτος δὲ καὶ ἀπώμοτος· καὶ ὁρκωμοτῶ, ὅτι συντίθενται. Ὁμωμοσμένος,
ὁμωμοκώς· ὁμωμοκέναι· ὀμόσας δὲ τὰ δύο μικρά. Ὁμόνοια ἐστιν, ὁμοδοξία ἀρχόντων· καὶ ἀρχομένων, ὧν δεῖ ἄρ-
χειν, καὶ ἄρχεσθαι. Ὁμώνυμά ἐστι, τὰ τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρώμενα· λόγον δὲ οὐ τὸν αὐτὸν ἔχοντα· οἷον ὁ ἄνθρωπος τό τε
ζῶν καὶ ὁ γεγραμμένος. Ὁμώνυμον ὄνομά ἐστι, τὸ κατὰ πολλῶν ὁμωνύμως τιθέμενον· οἷον ἐπὶ μὲν κυρίων, ὡς θωμᾶς, ὁ
λεσβαῖος· καὶ θωμᾶς ὁ δίδυμος. Ὁμώνυμος, ὁ τὸ ὄνομα μόνον ἔχων τινὶ κοινόν· οὐ μὴν δὲ τὸν ὁρισμὸν τὸν κατὰ τὸ ὄνο-
μα. Ὁμορόφιος, ὁ ὁμόστεγος. Ὁμῶς, ἀντὶ τοῦ ὁμοίως περισπᾶται. Ὅν, ἄρθρον ἀρσενικὸν ἐνικὸν ὑποτακτι-
κόν· ὡς τὸ, ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον· καὶ ἀντωνυμία ἀρσενικὴ τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ· ὡς τὸ, ζεὺς
δὲ, πρὸς ὃν λέχος ἤει ὀλύμπιος· καὶ αὐτὰρ ὁ γ' ὃν φίλον υἱόν· ἢ ὂν ὑπάρχον ἢ ὂν ἀντὶ τοῦ αὐτόν. Ὄναγρος, εἶδος ζώου·
Ὄναγροι, μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες· οἵ τε ἁρπάζειν τοὺς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον. Ὀναίμην, τύ-
χοιμι· ἀπολαύσαιμι· ὠφεληθείην, ὀναίμην· ἢ ὄναιο· ὠφεληθείης. Ὄναιον, ἄρειον. Ὄναρ, ἢ ὕπαρ εἶδον τὸν δεῖνα, οὐ-
κ ἔτ' ὄναρ· οὐδὲ καθ' ὕπαρ, χρὴ λέγειν· ὄναρ, ἡ καθ' ὕπνον φαντασία. Ὀνασεῖ, ἀντὶ τοῦ ὀνήσει δωρικῶς· θεόκριτος·
τάχ' ὥτερος ἄλλον ὀνασεῖ. Ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι. Ὀνδός, δοῦλον, ἀνόητον· ἀχρεῖον. Ὀνγόνον, τοὺς ἑαυτοῦ προγό-
νους, ἢ τὴν ἑαυτοῦ γένεσιν. Ὀνεία, ἡ τοῦ ὄνου δορά. Ὀνείατος, στρατηγός. Ὀνειατῶν, ὀνησιφόρων. Ὄνειαρ, ὠφέ-
λημα. Ὀνήσιμον, ἀγαθόν. Ὀνεία, ἡ ἰδία τοῦ ὄνου. Ὄνεια κρέα, ὄνων κρέα. Ὀνείατα, σημαίνει ἔτι παρ' ὁμήρῳ
καὶ τὰ δῶρα, ὡς ἂν ὠφέλημα· οὐκ ἄρα τὰ βρώματα μόνον ὀνείατα. Ὀνείατά φησιν ὁ ἀπολλώνιος, τὰ σιτία· καὶ βρώ-
ματα ποιεῖ τε καὶ πράττει. Ὀνείατα· μυρία ἔχοντες, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ τὰ βρώματα δηλοῖ· ἐξ ὧν ἐστί τις ὄνη-
σις. Ὀνείδεα, φανερῶς τὰς ὕβρεις φησὶν ὅμηρος· καὶ ἔριδας καὶ νείκεα· τὰς ἄλλας λέγει. Ὀνείδη ὕβρεις, χλευάσμα-
τα· κατηγορίαι· αἰσχύναι. Ὀνείδειος λόγος· ὁ ὀνειδιστικός. Ὀνειδίζω, προφέρω. Ὀνειδίζω σε, καὶ ὀνειδίζω σοι· τὸ
δὲ πρᾶγμα· λουκιανός, ὀνειδίζω σοι τὴν συμφοράν. Ὀνειδίζειν· οὐ μόνον τὸ εὐεργεσίας ἀναφέρειν καὶ προφέρειν τοῖς
εὐεργετημένοις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς ὀνοστά τινα καὶ ἐπίμομφα λέγειν. Ὀνειδιῶ, ἀττικὸς μέλλων. Ὀνειδίοις, τίθε-
ται ἐνίοτε ἐλλειπτικῶς τοῦ ἔπεσιν. Ὄνειδος παρ' ἡσιόδῳ τὸ αἶσχος· ὥσπερ ἔγκλημα, τὸ ἁμάρτημα· ἀκολουθεῖ γὰρ
ὥσπερ τῷ ἁμαρτήματι τὸ ἐγκαλεῖσθαι, οὕτω τῷ αἴσχει τὸ ὀνειδίζεσθαι· παρ' ἡσιόδῳ δὲ ὄνειδος οὐ τὸ αἶσχος, ἀλλὰ τὸ αἰ-
σχρὸν ἤγουν τὸ μετέχον αἴσχους. Ὄνειδος, μέμψις κατήφεια, καὶ κλέος· καὶ εἶδος πόματος. Ὀνείλεον, θυσία ποσειδῶ-
νος. Ὄνειον, ὄρος ἐν κορίνθῳ· καὶ ὄνειον· ἐν ᾧ οἱ ὄνοι ἵστανται. Ὀνειρείῃσι πύλῃσι, ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις· ἃς ὑφίστα-
ται μυθικῶς· ὧν τὴν μὲν μίαν κερατίνην· τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην· διὰ γὰρ τούτων ὄνειροι ἀεὶ πέμπονται. Ὀνειρόπλη-
κτος, ὀνείρῳ πεπληγώς· ἢ ὀνειροκρίτης. Ὀνειροπόλος, τοῦ ὀνειροπόλου· τὸ ῥῆμα οὐ κρίσιν ὀνείρων δηλοῖ παρὰ τοῖς μεθ'
ὅμηρον, ἀλλ' ἢ σκῶμμα ἔχει· ὀνειροπολεῖν γὰρ, τὸ ὡς ἐν φαντασίᾳ μάτην ἐλπιδοκοπεῖσθαι· ἢ τὸ βλέπειν ὄνειρον σημαίνει·
ὡς τὸ ὀνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν· λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ὀνείρους καὶ τὰ ὀνείρατα· ἀναλογία δὲ τοῦ ὀνειροπόλος, κα-
τὰ τὸ αὐτοπόλος· ὃν καὶ οἰωνοθέτην εἰπὼν ὁ σοφοκλῆς οὐκ ἂν ἀναλόγως ἕξει· καὶ ὀνειροπόλον εἰπεῖν· δῆλον δὲ ὅτι ὁ ὄνειρος
καὶ οὐδετέρως τὸ ὄνειρον λέγεται· ὡς δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς, ἐν τῷ τοὐμὸν ὄνειρον φρενῶν. Ὀνειροπολῶ, τὸ φαντάζομαι καὶ
ἀναπλάττω καθ' ὕπνον ἀμεταβάτως· λαμβάνεται καὶ μεταβατικῶς συντασσόμενον· λιβάνιος· ἐγὼ δὲ ὀνειροπολῶ τὰ τῆς
φοινίκης ἀγαθά· καὶ ἀριστοφάνης· ὀνειροπολεῖ ἵπποις, καὶ καθεύδων ἱππικήν. Ὀνειροπολεῖν, καὶ ὀνειρώττειν ταύτῃ
διενήνοχεν· ὅτι τὸ μὲν ὀνειροπολεῖν, ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων· τὸ δὲ ὀνειρώττειν, ἐπὶ τῶν νυκτὸς αὐτομάτως ἀφιέντων
γονήν· ὅπερ τοῖς ἐρῶσιν εἰκότως συμβαίνει, δόξασι τοῖς παιδικοῖς συνεῖναι. Ὄνειρος, παρὰ τὸ ὄνω τὸ ὠφελῶ, ὄνειρος·
ὡς πείσω, πέπειρος· ἀίσσω, ἄγειρος· μάσσω, μάγειρος· ὄνοιρος δὲ δωρικῶς, ὁ καὶ ι. Ὄνειρος λέγεται, παρὰ τὸ ὀνείρειν,
ὅ ἐστιν ἀγγέλλειν τὸ ἀληθές· ἐξ οὗ καὶ ἡ ἶρις παράγεται ἡ τῶν θεῶν, κατὰ τὸν μῦθον ἄγγελος· ὡς δηλοῖ τὸ ἶρις ἀγγελέουσα·
Ὄνειρα, πρὸς τὴν ἕω μᾶλλον ἀληθεῖς, ὡς ἤδη πεπεμμένων τῶν σιτίων· καὶ τοῦ λογιστικοῦ νήφοντος, καὶ μὴ ἐπιπροσθουμένου

παῖς ἐκ τῶν βρωμάτων ἀτμίσιν· ὄνειροι περὶ ἐνταῦθα ἀνεπλάσθησαν, ὅτι ὅμηρος εἶπεν ὄνειρος ὤχετο ἀποπτάμενος· διὸ καὶ εὐριπίδης τὴν γῆν μελανοπτερύγων ὀνείρων μητέρα καλεῖ. Ὀνείρωξις, ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις· καὶ ὀνειρώσσω, τὸ ἐνυπνιάζομαι. Ὀνειρώττει, ὀνείρους βλέπει. Ὀνεύεσθαι, τὸ ἐξ ὄνων ἐπιστροφῆς, τείνειν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὀνηγήσιος, ὁ ὀνηλάτης. Ὀνηθῆναι, ὠφεληθῆναι. Ὀνήϊστον πονέεσθαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ὠφελιμώτερον. Ὀνηλάτης, ὁ ὄνοις ἐλαύνων. Ὀνήμενος, κοινότερον μὲν ἐκ τοῦ ὀνῶ, ὄνημι παρῆκται· ὁμοίως τῷ διζῶ, δίζημι· ὅθεν τὸ ἴστωρ διζήμενος, καὶ τὸ φιλῶ, φίλημι· ὅθεν τὸ φίλατο παρ᾽ ὁμήρῳ· καὶ τὸ αἰνῶ αἴνημι· καὶ ἐν ἄλλοις μυρίοις. λέγει δὲ ὁ ἡρακλείδης, τοῦ ὀνήμενος αἰολέων διάλεκτον ἀρχὴν εἶναι τὸ ὀνούμενος. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ ὡς ἐῤῥέθη ὄνημι, καὶ τὸ ὤνητο διὰ τοῦ η παρῆκται καὶ τὸ ὤνατο, καὶ τὸ ὤνασθαι καὶ ὠνάμην· καὶ ὀνάμενος καὶ ἔτι ἄλλο τοιοῦτο. Ὀνήσασθαι, ὠφελεῖσθαι· ἀπολαβεῖν· ὀνητήν, ἐναπόλαυστον. Ὀνήμενος εἴη παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν β̄ ὀδυσσείας, τουτέστιν ὄναιτο ταύτης· καὶ εἰς ἀγαθὸν τελεσθείη ὅπερ ἐθέλει. Ὀνήσεαι οἶνον πιών· φαίνεται ἐνταῦθα παρετυμολογῶν τὸν οἶνον ὁ ποιητής, κατ᾽ ἐξοχήν τινα ἐκ τοῦ ὀνεῖν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν· ἐξ οὗ, καὶ τὰ βρώματα ὀνείατα λέγεται. τινὲς μέντοι παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω καὶ τὸν νοῦν ἐτυμολογοῦσι τὸν οἶνον· ἀκολούθως τῷ τε δειπνοσοφιστῇ, καὶ τῷ κωμικῷ· εἰπόντι, αἴρεσθαι τῷ οἴνῳ τὸν νοῦν· ὡς λέγειν τὸ δεξιόν· ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ αἴτιον εἶναι ὀνήσεως τὸν οἶνον τοῖς πίνουσι· φρονηματίζει γὰρ ἀλαζονικῶς ὁ οἶνος τοὺς ἀμέτρως φιλοῦντας αὐτόν· ὅμηρος μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα· μή μ᾽ ἀπογυιώσῃς καὶ τὰ λοιπά. Ὀνήσεσθαι, τὸ ὠφεληθῆναι· ἀπὸ τοῦ ὀνεῖν· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὄνειαρ τὸ βρῶμα. Ὀνησιφόρος, κύριον· καὶ ὁ ὠφέλειαν φέρων. Ὀνήσιμος, κύριον· καὶ ὁ ὠφέλιμος. Ὄνησις, ὠφέλεια, ἰσχύς· ὤνησις δὲ ἡ ἀγορασία, μέγα. Ὀνησιδώρα, κύριον· καὶ ἡ γῆ ἡ παρέχουσα καὶ δωρουμένη ὠφέλειαν. Ὀνήσιος, τοσοῦτον αὐτῆς ἔχει, ὃ περιφραστικῶς δηλοῖ τὸ ὄναιτο παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ̄. Ὀνήσομαι, τοῖς δὲ καὶ τοῖς ἀττικῶς. Ὀνησο, σύστοιχον τῷ ὀνήμενος· καὶ ὄνηται, καὶ ὄνητο· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ἄλφα, οἷον ὀνάμενος ὄνατο οἱ μεθ᾽ ὅμηρον λέγουσιν. Ὀνητά, μεμπτά. Ὀνήτωρ, ὄνησιν φέρων. Ὄνθος, τὸ τῶν βοῶν κοπρίδιον. Ὄνθος, βόλβιτον· τουτέστιν ἡ τῶν βοῶν κόπρος· ὅμηρος ἐν δ᾽ ὄνθου βοέης πλῆτο στόμα. Ὀνίας, σκάρου εἶδος. Ὀνίας, ὄνομα κύριον. Ὀνιδία, τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα· καὶ ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα. Ὀνίδιον, ὑποκοριστικῶς· τὸ ὀνάριον· ὄνειον· ὠφέλιμον. Ὀνιαῖα, τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. Ὀνίτλη, εἶδος οἴνου. Ὀνῖναι, ἀπὸ τοῦ ὀνίνημι· ἡ μετοχὴ ὁ ὀνινεὶς τοῦ ὀνινέντος· ὡς τιθεὶς τιθέντος· ἢ ὀνινὰς ὀνινάντος, ὡς ἱστὰς ἱστάντος· τὸ ἀπαρέμφατον ὀνινέναι, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὀνῖναι. Ὀνίνημι ἐνεστώς, ὠφελῶ· παρατατικός· ὀνήσομαι μέλλων· ὠνάμην ἀόριστος· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὀναίμην· ἤγουν ἀπολαυσαίμην· ὄναιτο· ὠφεληθείη, ὄνασθαι τὸ ἀπολαύειν· ὀνίνησιν, ἀντὶ τοῦ ὠφελεῖ· οὐ γὰρ ἵκηται, ἀντὶ τοῦ εἰς ὃν ἂν παραγένηται παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· ἀπὸ πληθυντικοῦ τοῦ ἄνδρες εἰς ἑνικὸν κατέβη συνήθως· αἴτιον δὲ τούτου, ὅτι οὐ πάντες βλάπτονται διὰ τῆς γαστρός, ἀλλ᾽ ὃν ἂν ἵκηται ἡ μανία· ἐκεῖνος γὰρ μάλιστα διὰ τὴν γαστέρα μυρία πάσχει κακά. Ὀνίσκος, τεκτονικὸς πρίων. Ὀνίστειοι, νεοσσοί. Ὀνῖτις, ὀρίγανον. Ὀνοβύστιδες, ὄνομα τόπου· αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες· καὶ ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνων. Ὀνόγυρος, φυτὸν ἀλεξίκακον· ὃ παρατριβόμενον ὄζει· οἱ δέ, ἀνάγυρον αὐτό φασιν· ὅθεν μετενήνεκται καὶ τὴν παροιμίαν· κινεῖς τὸν ἀνάγυρον· ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Ὀνόγυροι, σειροὶ καὶ τέρατα τινὰ. Ὀνοδέστεροι, ἄγνωστοι. Ὄνοι καὶ ὀνίσκοι λέγονται, οἱ ἄξονες· οἱ αὐτοὶ καὶ κάλοι ἀπὸ στυππείου· ἢ λίνου· ἢ καννάβεως παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὀνοκένταυροι, παρὰ ἀκύλᾳ τριχίωνες, δαιμόνων τι γένος· κάθυλον καὶ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ· ὅπερ σεειν ὠνόμασαν οἱ τὴν ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες. Ὀνοκίνδιος, ὀνηλάτης ἀστραβηλάτης. Ὄνομά ἐστιν, ἀπείρων φωνῶν περιοχή. Ὄνομά ἐστι, φωνὴ σημαντικὴ θέσει νοήματος ἁπλοῦ· χωρὶς χρόνου. Ὄνομά ἐστι, τὸ ἑκάστου τῶν ὑποκειμένων σωμάτων ἢ πραγμάτων, κοινὴν οὐσίαν ἢ ἰδίαν σημαῖνον· ἢ ὄνομά ἐστι, μέρος λόγου πτωτικόν, σῶμα ἢ πρᾶγμα σημαῖνον· σῶμα μέν, οἷον λίθος· πρᾶγμα δέ, οἷον παιδεία. παρέπεται δὲ τῷ ὀνόματι, πέντε· γένη· εἴδη· σχήματα· ἀριθμοί· πτώσεις· καὶ τελικὰ ἀρσενικῶν ὀνομάτων στοιχεῖά εἰσι πέντε· ν· ξ· ρ· σ· ψ. Ὄνομα, ἀντὶ ἐπιῤῥήματος λαμβάνεται, οἷον ὀξὺς ἔδραμεν, ἀντὶ τοῦ ὀξέως· μετέωρος, ἀντὶ τοῦ ὑψηλῶς. Ὄνομά ἐστι διάλεκτος ἀσύνθετος, ἑρμηνευτικὴ τοῦ κατὰ τῆς οὐσίας κατηγορουμένου, καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ᾽ ἑαυτὸ λεγομένου. ὄνομά ἐστι πᾶν, ὃ μὴ σημαίνει χρόνον· οἷον ἄνθρωπος· ἵππος· λίθος· καὶ τὰ ἑξῆς. Ὀνομάζειν, καὶ ὀνομαίνειν, ἀδιάφορον· σημαίνει δὲ τὸ πρὸς ὄνομα καλεῖν τὸ ὀνομαίνειν. Ὀνομάζων, ἀντὶ τοῦ φράζων· ἑρμηνεία χρώμενος. Ὀνομαίνειν δηλοῖ, τὸ ἐξ ὀνόματος καλεῖν. Ὀνομαίνειν παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐν τῷ ῑ, τὸ πρὸς ὄνομα καταλέγειν, ὃ δὴ ποιεῖ βασιλεὺς ἐξαριθμούμενος ἃ δώσει τῷ ἀχιλλεῖ. Ὀνομαστί, ἐξ ὀνόματος· ὀνομαστός, ὁ πολύς. Ὀνομαστός, περιβόητος· ἔνδοξος. Ὀνοματοποιΐα ἐστι, μίμησις λεκτικὴ ποιότητος ἤχου· καλεῖται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ποιεῖσθαι ἀπ᾽ αὐτῆς ὄνομα· ἢ λέξιν, ἥτις ὀνοματοπεποιημένη λέγεται· οἷον φλοῖσβος, θαλάσσης· σίζω· καὶ ἔκλαγξαν οἰστοί. Ὀνοματοποιΐα ἐστι, λέξις κατὰ μίμησιν καὶ ὁμοιότητά τινα τοῦ σημαινομένου γεγονυῖα· ἤγουν κατὰ παραγωγὴν τοῦ κατωμιλημένου ἐξενηνεγμένη· ὡς ὅταν τις τοῖς ἀσήμοις κτύποις φωνὰς ὀνομάζῃ· καὶ ὡς ἡ γραφὴ λέγει φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, τὴν βροντὴν λέγων· διὰ τὸ περιηχεῖν ἡμᾶς φωνὴν ὀνομάζουσα· φωνὴ γὰρ κυρίως ἡ ἐκ τοῦ νοῦ προερχομένη λέγεται, ἐπεὶ καὶ φῶς νοῦ ἡ φωνὴ ἐτυμολογεῖται· λέγεται δὲ ἡ ὀνοματοποιΐα ἐπταχῶς· κατὰ ἐτυμολογίαν· ὡς ὅταν εὐλαβῆ, λίθον εὐλιπῆ λέγῃ· καὶ οὐ σύνηθες κατὰ ἀναλογίαν ὡς παρὰ σοφοκλεῖ γεροντάγωγῶ· καὶ ἀναπαιδεύω· ἀναλόγως γὰρ τὸ γεροντάγωγεῖν συνήθως ἀντὶ τοῦ παιδαγωγεῖν εἴληπται· κατὰ παρωνομασίαν· ὡς χρυσοῖς ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ, ὡς καὶ παρ᾽ αἰσχύλῳ ὠνόμασται· ὡς τὸ χρονίζομεν ὧδε τῆς μέλλοις χάριν· κατὰ σύνθεσιν, ὡς τὸ πρὸδ᾽ ἀρκῆς δῖος ἀχιλλεύς· καὶ νεφεληγερέτα ζεύς· κατὰ ἐναλλαγήν, ὡς ὅταν ἐπὶ συνθέτων ὀνομάτων ἐναλλάξῃ τις τὸ καθωμιλημένον ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· οἱ γὰρ γύνανδροι, καὶ λέγειν ἠσκηκότες οἱ ἀνδρόγυνοι· κατὰ διαίρεσιν, ὡς εἴ τις τὸ σύνθετον διέλῃ· ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἀκρόπολιν, καὶ διέλη λέγων πόλιν ἄκρην· καὶ πεποιημένην, ὡς τὸ τετριγότας· καὶ κελαρίζει, καὶ λαμφανίες γλώσσησιν. Ὀνομῆναι, ὀνομάσαι, ἐπαγγείλασθαι. Ὀνομόκλυτος, ἀλήτης.

κατὰ μὲν τοὺς ἐνακούοντας, ἔσται ὁ ἔνδοξος κατὰ τὸ ὄνομα· κατὰ δὲ τοὺς διαιροῦντας, ὁ τῷ ὀνόματι κλυτός. Ὀνόμορδος,
τὴν ἐλξίνην. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον καὶ εἶδος κογχυλίου. Ὄνονται· φανερῶς βαρύτονον ὄν, ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὄνω ὄ-
νομαι. ὅθεν καὶ τὸ ὀνοῦ ὀνόσσω παραγωγὸν ῥῆμα, καινότροπον καὶ οὐ φύσει ὂν τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. καὶ κεῖ-
ται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ· μνηστῆρες ἀτιμάζοντες ὄνονται· τουτέστι, μέμφονται, ἐκφαυλίζουσιν. Ὀνόπη, ἀμπέλου
εἶδος· καὶ μελαίνης εἶδος, Ὄνος, ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου· καὶ τὸ ὑποζύγιον, καὶ τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα το-
λύτρου ζῷον· καὶ συστρεφόμενον ὡς κύαμος. Ὄνος, κοινῶς μὲν τὸ ζῷον· τό, τε χερσαῖον καὶ ὁ ἰχθύς, ὁ καὶ ὀνίσκος καὶ βάκ-
χος. ἡ δὲ ὁμωνυμία καί τι σκεῦος αὐτὸ οἶδε παρὰ τοῖς Ἀριστοτελικοῖς. καὶ ἔστιν ἀπὸ ἄλλου ὀνεύειν ῥῆμα. περὶ οὗ Αἴλιος Διο-
νύσιος, ὤνευον παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ ἐκίνουν καὶ περιῆγον. ὄνος, τοῦ μύλου τὸ κινούμενον καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ ὄνος· τὸ δὲ νω-
θὴς ὥσπερ τὸ ταχὺς ἐπὶ ἵππου οὕτως αὐτὸ ἐπίθετον οἰκεῖον ὄνῳ. ὡς ἀργοῦ φύσει καὶ ἐστερημένου τοῦ θέειν. ἐξ οὗ ὥσπερ
ὁ νωθὴς οὕτω πῶς καὶ ὁ νωθρὸς γίνεται, ὡς ἐστερημένος τοῦ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδᾶν καὶ ἕτερα. ἐν δὲ τοῖς, καὶ κωμικὴ λέξις
ὁ νώθουρος. ἤγουν ὁ νουθὴν ἔχων τὴν οὐρὰν φασὶν ἐν τῷ συγγίνεσθαι. οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ κατὰ ἄνδρας αἰδοῖον. ὁ δὲ τοιοῦ-
τος ἀνήρ, ἄστυτος ἐλέγετο, καθὰ καὶ οἶκος ἄστυτος ὁ μὴ ἔχων ἄνδρα. ὃς ἔχοι ἂν λέγειν τὸ στυόμενον τρυέμβολον, ἀλλὰ μᾶλ-
λον τὸ ἀστυάναξ γέγονα. ἡ δὲ εἰρημένη οὐρά, καὶ ἀπομύζουριν παρήγαγε γυναῖκα, τὴν αἰσχροποιόν· παρὰ τὸ μυζοῦν, ἤγουν
θηλάζειν οὐράν. εἰ δὲ καὶ πανδοσία ἡ τοιαύτη ἐλέγετο πρὸς παίγνιον τῆς Πανδώρας, καὶ βορβορόπη δὲ ὡς ἀκάθαρτος,
παρὰ τὸν βόρβορον καὶ τὴν ὀπήν, ἄλλου λόγου ταῦτα. Ὄνος βρωμώμενος, βρῶμον ἐσθίων· ἔστι δὲ εἶδος σπέρματος. Ὄνος,
παρὰ τὴν ὄνησιν τὴν ἐξ αὐτῆς γινομένην, ἐν τοῖς ἔργοις. Ὄνος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, εἶδος ἀγγείου. ἴσως δὲ διὰ τὸ διά-
γλασμα ἔχειν ὄνου μορφήν. Ὄνος διατί τιμᾶται ἐν τῷ οὐρανῷ; ὅτε ἐπὶ γίγαντας ἐστρατεύοντο οἱ θεοί. λέγεται Διόνυ-
σον καὶ Ἥφαιστον καὶ Σατύρους ἐπὶ ὄνων πορεύεσθαι. οὔπω δὲ ὁρωμένων αὐτοῖς τῶν γιγάντων πλησίον ὄντες, ὠγκήθησαν οἱ ὄ-
νοι. οἱ δὲ γίγαντες ἀκούσαντες τῆς φωνῆς ἔφυγον. διὸ ἐτιμήθησαν ἐν τῷ καρκίνῳ εἶναι ἐπὶ δυσμάς. Ὄνος ἄγων μυστή-
ρια· τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρείαν. ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν
μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. Ὄνοσαι παρ' Ὁμήρῳ, ἀστείως ἔφη ἀντὶ τοῦ ἢ μέμφῃ ἡμῖν δηλαδὴ ἢ τοῖς ἀλήταις, ὡς μὴ
βορὰς οὖσι, μὴ δὲ δαπανῶσι δυναμένοις τὰ τοῦ οἴκου τῶν σῶν δεσποτῶν. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἑτέρους ἀγείρεις τοὺς ἀξιολογωτέρους
κα[illegible]ομένοις ἐκεῖνα. Ὀνόσαιτο, ἐκφαυλίσοι, μέμψαιτο. Ὄνοσις, ὄστριον· ἔστι δὲ ζῷον πολύπουν ὀστρείῳ ὅμοιον·
ὃ καὶ ἴουλόν τινές φασιν. Ὀνοστά, εὑρίσκεται ποτὲ καὶ δίχα τοῦ σ, ὁμοίως τῷ γνωστὸς καὶ γνωτός. καὶ ἐκ τοῦ ὀνοτά, γίνε-
ται ὀνοτάζειν τὸ μέμφεσθαι, ὡς τὸ σκολιὸς ὀνοτάζων. Ὀνοστύπαξ, ὀνοστύπια· διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μύλωνα ὀνειδίζων·
διὰ δὲ τοῦ στύπακος, ὅτι στυππειοπώλης ἦν. Ὀνοταζομένη, ποθουμένη. Ἴων Μεγάλῳ δράματι. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυ-
λίζεσθαι. Ὀνοτάζων παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ πανοῦργος εὐτελίζων. Ὀνοτήν, μεμπτήν. Ὀνοτός, μεμψίμοιρος· πτω-
χός· ἐπονείδιστος. Ὄντα, λέγεται Ἀττικῶς, τὰ ἀληθῆ· καὶ τὰ μὴ μαρτυρίας εἰς παράστασιν δεόμενα. ὄντα καὶ τὰ ὑπάρ-
χοντα κοινῶς· ἤτοι, τὰ ἐν περιουσίᾳ κτήματα. Ὄντως, ἀληθῶς· μέγα, ὄντος δὲ τοῦ ὑπάρχοντος, καὶ ὄντος τοῦ θεοῦ, μικρόν.
καὶ ὀντότης, ἀπὸ τοῦ ὄντος. Ὄντωσις, ἡ αὔξησις. Ὃν τρόπον ἐπιρρήματα τοῖς ῥήμασι, τὸν αὐτὸν εἰσὶ τὰ ἐπίθετα κυρί-
οις· ἄμφω γὰρ ἐπιτίθενται. προφέρονται δὲ τὰ τοιαῦτα λέγω ἐπίθετα ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως τοῖς προσηγορικοῖς, ἢ κυρί-
οις. ὁμοιογενῶς μέν, ὁ καλὸς ἄνθρωπος, ἡ καλὴ οἰκία, τὸ καλὸν παιδίον. ὁμοιοπτώτως δέ, ὡς τὸ σοφοῦ ἀνθρώπου. ὁ γὰρ
ἡ πτῶσις τοῦ κυρίου, ἢ προσηγορικοῦ, τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ἐπιθέτου. Ὄνου γνάθος, Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ
τόπος οὕτω καλούμενος. Ὄνου πόκαι, χωρίον ἐν ᾅδου διατετύπωκεν Ἀριστοφάνης οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστι δὲ καὶ
παροιμία τὸ ὄνου πόκαι, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ εὐτελῶν. οὐδὲ γὰρ αἱ πλέξεις τῶν ὄνων καὶ κράσεις δύναταί τι, ὥσπερ ἂν λέ-
γοι τις ὄνον κείρεις. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτα ἐστι καὶ τὸ μηδέν, παρὰ τοῦτο τὰς τοῦ ὄνου πόκας ἔπλασεν. Ὄνου σκιᾶς.
Ἀριστοφάνης σφηξί· περὶ τοῦ νῦν διαμάχη; περὶ ὄνου σκιᾶς. ἐπὶ τῶν μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. Ὄνυμα, ἀντὶ
τοῦ ὄνομα λέγουσιν Αἰολεῖς. Ὀνυμαίνω, τὸ ὀνομάζω ἐκ τοῦ ὄνυμα. ὄνυμα δὲ ἐκ τοῦ ὄνομα τροπῇ Αἰολικῇ τοῦ ο εἰς υ.
Ὄνυξ, παρὰ τὸ νύσσω· νύξω, νύξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὄνυξ. ἢ παρὰ τὸ ἀνοίγω ἀνοίξω, ἄνυξ καὶ ὄνυξ. δι' ἧς ἀνοίγεται ἡ σὰρξ καὶ ἀ-
ραιοῦται. Ὀνυρίζεται, ὀδύρεται. Ὀνυχίζεται, ἀκριβολογεῖται. οὕτως Ἀριστοφάνης. ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, τὸ ἐπὶ βλά-
βῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι. καὶ ἀπονυχιῶ σου τὰ ἐν πρυτανείῳ σιτία, ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων.
ἀφαιρήσομαι γάρ φησι τὴν σίτησιν. ἀπονυχίσαι μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχίσαι. Ὀνύχινος, εἶδος λίθου. καὶ ὀνυχί-
της. Ὀνυχίζειν καὶ ἐξονυχίζειν, ἑκάτερα ταὐτὸ σημαίνει. καὶ τίθεται ἐπὶ τοῦ ἀκροβολεῖσθαι. τὸ δ' ἀπονυχίζειν, τὸ τὰς
αὐξήσεις τῶν ὀνύχων ἀφαιρεῖν σημαίνει. ἐπειδὴ δὲ ὁ πολὺς συρφετὸς λέγουσιν ὀνύχισόν με καὶ ὀνυχισάμην, διὰ τοῦτο ση-
μαινόμεθα τὰ ὀνόματα. καὶ φαμὲν ὅτι ἂν μὲν ἐπὶ τοῦ τοὺς ὄνυχας ἀφαιρεῖν τίθησί τις, χρήσαιτο ἂν τῷ ἀπονυχίζειν. ἂν δὲ ἐπὶ
τοῦ ἀκριβολογεῖσθαι, καὶ ἐξετάζειν ἀκριβῶς, τῷ ὀνυχίζειν χρήσαιτο ἄν. Ὀνῶ, σημαίνει δύο· τὸ ὠφελῶ, ἐξ οὗ ὄνησις ἡ
ὠφέλεια. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης. τὸ δὲ ὀνῶ τὸ ἀγοράζω, ἐστὶ δευτέρας. Ὀνῶ, τὸ μέμφομαι καὶ ὀνοτάζω, τὸ ὑβρίζω.
Ὀνῖτις, παρὰ τὸ ὀνῶ τὸ ὠφελῶ, καὶ τὸ οἶος· ἡ τοὺς ὄνους ὠφελοῦσα. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν. Ὁ νῶτος ἀρσενικῶς λεγό-
μενος, ἁμαρτάνεται· οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον. Ὄξαλοι, εἶδος σύκων. Ὀξαλίς, ἡ ὀξεῖα τρύξ· ἢ ὀξίνης οἶνος.
Ὀξέα, μεγάλα· ἀνατετραμμένα. Ὄξει, δοτική. ἡ εὐθεῖα τὸ ὄξος. καὶ ὀξείδιον, τὸ ὄξος· καὶ ἄλιβας λέγεται ἀπὸ τοῦ μὴ
λείβεσθαι. ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. καὶ ἄλιβας ὁ νεκρός. Ὀξηρίας, τυρὸς ἀχρεῖος. Ὀξέως, ταχέως, σφοδρῶς. Ὀξί-
δας, τὰ τῶν ἡδυσμάτων ἀγγεῖα. ὀξίδας μὲν εἰς ἃ καὶ τὸ ὄξος ἔνεστιν. ἐμβάφια δέ, καὶ κελάρια, καὶ λεκάνια καὶ τρύ-
βλια. καὶ ὀξύβαφα, ἐν αἷς τὰ ἡδύσματα· ἢ ἐμβρώματα. ὀξύβαφα δὲ ἐκάλουν πάλαι, καὶ τὰ ὑποδεχόμενα τὰς λοπάδας·
τὰς δὲ καλουμένας πατέλλας· λεκανίδας ὀνομαστέον. εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου εἶεν. Θεόπομπος μὲν γὰρ ὁ κωμικὸς εἴρηκεν ὀμ-
νίθυν λεκάνην. Ἀριστοφάνης δὲ λεκανίσκην. ἀλλαχοῦ δὲ λεκάνην. καὶ ἄλλοθι, καί μοι λεκάνιον τῶν λαγῴων κρεῶν. Ὀξίνα,

ἐργαλεῖόν τι γεωργικὸν, σιδηροῖς γόμφοις ἔχον· ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν. Ὀξίνην· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ὀξίδες· ἃ καλοῦμεν ὀξυβάφια. Ὀξίνην, ἀριστοφάνης· ἐμαχόμεθ᾽ αὐτοῖσι θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες· ὀξὶς δὲ, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικὸν, ὡς ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· ὀξὶς δὲ πᾶσα ἢ λοπάδιον. Ὀξὶς, ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν· ὀξίδες κεράμεα μικρά ἐστιν· ἢ εἶδος λοπάδος· ὀξὶς ἢ φάλαγξ, εἶδος ἀγγείου ὀξηροῦ ἡ ὀξίς. Ὀξόγαρος, βάρβαρον· ὀξύγαρος γάρ· ὀξύγαρον αἰνηρόν ἔτι κεκτήσεται. Ὄξοις, χόνδροις· εἶδος ἐλαίας. Ὄξος, τὸ παρ᾽ ἡμῖν· ὦξος δὲ ὄνομα ποταμοῦ μέγα· ὄξος· ὡς παρὰ τὸ παχὺς γίνεται πάχος, καὶ ταχὺς τάχος, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ὀξὺ, ὄξος· τουτέστιν ὁ εἰς ὀξὺ καταβεβληκὼς οἶνος· ἐπειδὴ τέμνει καὶ κεντρίζει τὴν γεῦσιν· οἱ δὲ κυρηναῖοι τὸ ὄξος, εἶδός φασι· καὶ ἄλλοι, γλυκάδιον. Ὀξὺ, ἐπὶ μαχαίρας· καὶ ὀφθαλμὸν λεγόμενον, ἐναντίον ἔχει τὸ ἀμβλύ· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μετεχόντων ὀξώδους ποιότητος· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ γλυκύ· λέγεται καὶ ἐπὶ φωνῆς· καὶ ἔχει ἐναντίον τὸ βαρύ· ὅθεν ὀξυδερκὴς, ἤγουν ὀξέως βλέπων. Ὀξυάκανθοι, οἱ ἐν καρίᾳ καὶ φρυγίᾳ. Ὀξυβάφος, οὐχὶ ὀξοβάφος. Ὀξύβαφον, τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος· μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου· ἀριστοφάνης ὄρνισιν· ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρυβλίον· φασὶ διοκλέα τὸν ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, ὀστρακίνοις ἀγγείοις· ἃ περιέκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. Ὀξυβελὴς, ὀξέως βάλλων· ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων. Ὀξυβελὴς, φανερὸς δηλοῖ ὅτι βέλος κυρίως τὸ τοῦ οἰστοῦ σιδήριον· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὅλον βέλος λέγεται· ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ σιδήρου τῆς αἰχμῆς, τὸ ὅλον δόρυ αἰχμὴν φαμέν. Ὀξυβολεῖ, τὸ ταχέως ἀκούω. Ὀξυδέρκεια, τὸ ὀξέως βλέπειν· ὀξυδερκία δὲ, ἰ. Ὀξυωπεῖν, ὀξέως βλέπειν. Ὀξυήκοος, ὀξέως ἀκούων. Ὀξύθηκτος, ὀξύτατος. Ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα, ἀφ᾽ ὧν ἀπάγχονταί τινες· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· ταῦτα δ᾽ ἐκκόπτοντες, ἐξορίζουσι, καὶ καίουσι· καὶ ὀξυθύμια, τὰ καθάρματα λέγεται· καὶ ἀπολύματα· ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσι· καὶ τὰ ἐν ταῖς τριόδοις φησὶν ἑκαταῖος· ποῦ τὰ καθάρσια ἔφερόν τινες· ἃ ὀξυθύμια καλεῖται. Ὀξυλαβῆσαι, ὀξέως λαβέσθαι τοῦ πράγματος. Ὄξυλον, ὅμοιον· ἰσόξυλον. Ὀξύμαλα, τὰ κοκκύμηλα. Ὀξυμερίμνοις, τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀσαφέσιν· ἀριστοφάνης. Ὀξὺν ἄρηα, ὀξὺν πόλεμον. Ὀξύνω, ἔχει ἐναντίον τὸ ἀμβλῶ. Ὀξυόεντι, ὀξεῖ ἢ ὀξυΐνῳ· ὀξεία δὲ, εἶδος δένδρου. Ὀξυπαθῶς, λίαν περιπαθῶς. Ὀξυπευκὲς, ὀξύπικρον. Ὀξύπετρος, γῆς ποιὸν εἶδος, ὥς οἱ γεωργοί φασιν. Ὀξύπρωρον, ὀξυκέρατον· ἢ τὸ ὀξεῖαν ἔχον τὴν πρῷραν. Ὀξυρεγμία· ἡ δὲ περιπάτοις ἐμποιεῖ τοῦ σιχνοῖς ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη· ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ. Ὀξύρροπος, ταχέως μεταστρεπόμενος. Ὀξὺς ἄρης παρ᾽ ὁμήρῳ, ὁ τῶν ἤδη συμβεβηκότων εἰς μάχην· ὁ γὰρ πρὸ τῆς συμβολῆς τῆς μεθ᾽ ὅπλων οὐκ ὀξύς ἐστιν, ἀλλ᾽ ὡς εἰπεῖν ἀμβλὺς διὰ τὸ ἀνούτατοις ἔτι καὶ ἀτρώτοις μένειν τοῖς ἀντιμάχοις· καὶ ἄλλως δὲ καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται, ὀξὺς ἄρης, διὰ τὸν ὀξὺν σίδηρον· ὃς καὶ αὐτὸς ἄρης κατ᾽ ἀλληγορίαν λέγεται· ἵνα ἢ ἐγείρειν ὀξὺν ἄρην, τὸ μὴ κατακοιμίζειν ὑπὸ ἡσυχίᾳ τὰ ὄργανα τῆς μάχης, ἀλλ᾽ ἐγείρειν καὶ ἐπανιστᾶν τοῖς ἐχθροῖς. Ὀξὺς ἄρης, ἢ ὁ ταχὺς ἢ ὁ τμητικός· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὀξέων βελῶν· ἢ ὁ ἐνθουσιώδης· ὀξεῖς γὰρ λέγονται οἱ θυμικώτεροι. Ὀξὺ ἐπεῤῥάγη λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ὀξέως ἐπεῤῥάγη· ἢ βλαπτικῶς ἐκινήθη. Ὀξυστόμους ἐμπίδας, τὰς ὀξὺ ἀδύσας. Ὀξύτης, ὅτι τρία μέρη εὐμαθίας· ἀγχίνοια· μνήμη· ὀξύτης· καὶ μνήμη μέν ἐστι, τήρησις ὧν ἔμαθέ τις· ὀξύτης δὲ, ταχύτης τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθεν εὑρεῖν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν. Ὀξύτης, πονηρία αὐστηρία. Ὀξυτονὴς, ἡ ὀξεῖα τρίβος. Ὀξυχολία, ἐξάψις καρδίας· παραυτίκα ὀργιζομένη, κακῶσαι τὸν κακώσαντα.

ΤΟ Ο, ΜΕΘ᾽ ΕΑΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ, ΚΑΙ Ρ·

καὶ ō, εἰς τὴν ου δίφθογγον κιρνᾶται· οἷον λητόος καὶ λητοῦς, παιθόος καὶ παιθοῦς· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ῥημάτων·
ō οἷον ἐχρύσοον, ἐχρύσουν· χρυσόομεν χρυσοῦμεν· ὁμοίως ō καὶ ε εἰς ου οἷον χρυσόετον χρυσοῦτον· χρυσοέτην, χρυσούτην. Ὄιγα, φαρέτρα. Ὄου, κλέος· οὐ δόξα. Ὄου, ἀντὶ τοῦ οὗ τινος πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ο, ἵνα ἢ ὡς παρὰ τοῦ ὅτου καὶ τῷ ὅτῳ· ἢ ἄρθρον ὑποτακτικόν· τὸ δὲ ō, οὐκ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις· τὰ γὰρ ἄρθρα εἰώθασι διαιρεῖσθαι, οὐ πλεονάζειν· οἷον ἧς ἑῆς· οὗ ὅου· διαίρεσις οὖν, οὐ πλεονασμός ἐστιν· ἡ γὰρ διαίρεσις διαλλάσσει τὸν τόνον· ἧς· ἑῆς· οὗ ὅου· δασύνεται δέ· τὰ γὰρ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν λέξεσι ταῖς ἀπὸ δασυνομένου φωνήεντος ἀρχομέναις, μεταληπτικὰ γίνονται τοῦ δασέος πνεύματος· οἷον ὥρα ἑώρα· ἥνδανεν ἑήνδανεν· εἷς, ἕεις· ὃς, ἑός· ἧ, ἑή· ἧκεν, ἕηκε· καὶ ἀφέηκε καὶ ἀφῆκε· τὰ δὲ πλεονάζοντα ἐν λέξεσι ψιλουμέναις, ψιλοῦνται καὶ αὐταί· οἷον, εἴκοσιν ἐείκοσιν, οἶκα, ἔοικα· καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. Ὄπα, φωνήν. Ὄπα, γηρύοντες, φωνὴν φθεγγόμενοι. Ὀπαδὸς, ἀκόλουθος· συνεργὸς· δοῦλος. Ὀπάζω, σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ περιποιεῖν καὶ διδόναι· ὡς τὸ, τρωσί τε καὶ ἕκτορι κῦδος ὀπάζει· ποτὲ δὲ τὸ καταφέρεσθαι· οἷον χειμάῤῥους κατ᾽ ὄρεσφιν ὀπαζόμενος διὸς ὄμβρῳ· ποτὲ δὲ, τὸ ἐπιλέγεσθαι· οἷον ἢ καὶ νεώτερον ἠὲ ὁπάοσα τὸ κῦδος· ποτὲ δὲ τὸ διώκειν· ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐκίχανε πόλιν καθ᾽ ὅμιλον ὀπάζων. Ὀπάζει παρέχει, ὀπάσω χαρίσομαι. Ὀπάζειν, οὐ μόνον τὸ παρέχειν, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατόπιν διώκειν· καὶ ὀπάζων κατόπιν διώκων. Ὀπαζόμενος, ἀντὶ τοῦ ἐπειγόμενος· ὅ ἐστι κατόπιν ἐλαυνόμενος παρ᾽ ὁμήρῳ. Ὀπαία, ἡ ὀπή· καὶ θυρὶς, ἡ ἐκ τοῦ κεραμίου ἢ τὴν κάπνην ἔχουσα. Ὁ πάλαι, τοῦ πάλαι· τῷ πάλαι· τὸν πάλαι· εἰδέναι δεῖ, ὅτι τὰ προτακτικὰ τῶν τριῶν γενῶν ἄρθρα, πολλάκις ἐπιῤῥημάτων προτασσόμενα δι᾽ ὅλων τῶν πτώσεων καὶ ἀριθμῶν, ἐπιθέτων ἀναπληροῦσιν ὀνομάτων χώραν· φυλαττομένης δηλαδὴ ἀκλιτοφυσικῆς ἐπιῤῥηματικῆς ἰδιότητος· οἷον, ὁ πάλαι· τοῦ πάλαι· τῷ πάλαι· τὸν πάλαι, καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν· οἷον ἡ πάλαι, ἡ πάλαι· τὸ πάλαι· ὁ πλησίον, τοῦ πλησίον, καὶ ἡ πλησίον τῆς πλησίον· ὁ πέλας τοῦ πέλας, καὶ ἡ πέλας τῆς πέλας· τὸ πέλας, τοῦ πέλας· καὶ τὰ πληθυντικὰ ὁμοίως· οἱ πλησίον· αἱ πλησίον· τὰ πλησίον· οἱ πέλας· αἱ πέλας· ὁ ἔγγυστα· ἡ ἔγγυστα· οἱ ἔγγυστα· αἱ ἔγγυστα· ὁ πάνυ, τοῦ πάνυ, καὶ

ἡ παλύ, τῆς παλύ· ὁ ἄπαξ καὶ ἡ ἄπαξ· ὁ αὔπατάτω, ἡ αὔπατάτω· παραπλήσιοι δὲ τούτων εἰσὶν αἱ μετὰ προθέσεως καὶ αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς πτώσεως ὀνομαστικῆς ἢ ἀντωνυμικῆς διὰ τῶν προτακτικῶν ἄρθρων γίνονται συντάξεις· οἷον, ἡ ὑφήλιον· τῆς ὑφήλιον· τῇ ὑφήλιον, καὶ ἡ ὑπουράνιον, τῆς ὑπουράνιον· ἡ ὑπουρανῷ, τῆς ὑπουρανῷ· καὶ μέχρι τῶν πληθυντικῶν, μεσούσης τῆς προθέσεως μετὰ αἰτιατικῆς ἢ δοτικῆς ἀκινήτου, σημαίνομεν δὲ ἐν τῷ λέγειν ἡ ὑφήλιον· καὶ ἡ ὑπουράνιον· καὶ ἡ ὑπουρανῷ τὴν ὑπὸ κάτω τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ οὐρανοῦ κτίσιν· λέγοντες δὲ οἱ ὑπουράνιοι καὶ οἱ ὑπὸ γῆν, δηλοῦμεν τοὺς ὑπὸ κάτω τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὑπὸ κάτω τοῦ ἡλίου ἀνθρώπους· εἰ μὴ καὶ τὸ ἄνθρωποι συντάσσοιντο· καὶ πολλὴ ἡ τοιαύτη ἐν τοῖς ποιήμασί τε καὶ συγγράμμασι χρῆσις· Ὀπάονας, δούλους, ἀκολούθους. Ὀπάσαι, δοῦναι. Ὀπάσας, χαρισάμενος. Ὤπασεν, ἔδωκεν. Ὀπασθεὶς, ἐκ τῶν ὀπίσω δεθεὶς, καὶ ἐξαγκωνισθείς. Ὄπασσον, ἀπόδος, παρέχε. Ὀπάσσατο, προσελάβετο. Ὀπάσω, χαρίσομαι. Ὀπαστὸν, τὸ ἐφόδιον πέρσαι. Ὄπατρον, τὸ ἐπέτειον. Ὄπατρος, κασίγνητος· ψιλοῦται τὸ ο πρὸ τοῦ π μὴ κατὰ ἀναφορικὴν ἔννοιαν, ψιλοῦται ὀπώρα· οὕτω καὶ ὄπατρος παρὰ τὸ ὁμὸς καὶ τὸ πατρός· τὸ δὲ ὁμὸς σημαίνει τὸ ὅμοιος. Ὀπάτριον, τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἀδελφόν. Ὀπάων, ἀκόλουθον, παρὰ τὸ ὀπάζω. Ὀπέραν, ὁ ἐπέκεινα. Ὀπεύει, περισκοπεῖ· βλέπει. Ὀπὴ, θυρίς. Ὀπὴ, ἡ νυκτερὶς, καὶ ἡ τρύπα. Ὀπὴ, κυρίως τὸ πρὸς τετρημένος, ἀφ' οὗ τις δύναται ὀπτήσασθαι καὶ περιβλέψασθαι· οὕτως ἀριστόνικος. Ὅπῃ, ὅπως· ἀριστοφάνης· σὸν ἔργον φροντίζειν, ὅπῃ τὸν ἄνδρα κρατήσῃς· καὶ ὅπῃ, καὶ ὅπως· αἰολικῶς· ὅπου καὶ ὅπῃ διὰ τοῦ η ἀντὶ στάσεως τίθεται· οἷον ὅπῃ εὑρίσκομαι, καὶ ὅπου οἰκῶ· ὅποι διὰ τοῦ ο καὶ ι ἐπὶ κινήσεως· οἷον ὅποι ἔρχομαι. Ὀπηδεῖ, τουτέστιν ἠκολούθει. Ὀπηδὸς, παρὰ ἀττικοῖς· κοινῶς δὲ ὀπαδὸς, ὃ δηλοῖ τὸν ἀκόλουθον· ἐκ τοῦ ὀπηδῶ γίνεται. Ὅπῃ κεν, ὅπῃ ἄν. Ὁπηνίκα, ἡνίκα· ὁπόταν· ὅτε. Ὁπηνίκα, ὁπότε· ὅταν· ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας τὴν πορείαν ποιοῖντο. Ὀπὴ, ἡ διάτρησις. Ὀπήσασθαι, θεωρῆσαι. Ὀπήτιον, τὸ σουβλίον· τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Ὀπὶ καλῇ, ἐν ὀδυσσείᾳ· ἤγουν ἀοιδῇ. Ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, παρὰ τὴν ὀπὴν τὸ ὄνομα. καὶ τυρὸν δὲ λέγουσιν ὀπίαν, τὸν τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πυκνούμενον. Ὀπικοὶ, ἔθνος. Ὄπις, σημαίνει τὴν μῆνιν· ἐκ τοῦ ἕπω παρὰ τὸ ἕπεσθαι καὶ ἀκολουθεῖν τοῖς ἁμαρτάνουσιν, ἐξ οὗ καὶ φιλόπις, ἡ θεῶν ὄπιν. Ὀπίδα, τὴν εἰς τὸ μέλλον θείαν ἐπιστροφήν· ἔλεον τὴν δὲ, τὸν ἔλεον αἰολικῶς φασὶν οἱ παλαιοί. Ὀπιδνὴ, φοβερά· πονηρά. Ὀπίζεο, πονηρεύου· ἀπόφευγε. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐντρέπεσθαι· οἷον θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν, ἀντὶ τοῦ πρόορα τὴν τῶν θεῶν μῆνιν, καὶ ἐπιστροφὴν ποιοῦ. Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐπιστρέφεσθαι, καὶ φροντίζειν· ὅθεν καὶ ὄπις ἡ ἐπιστροφή. Ὄπιθεν, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν πολλάκις παρὰ ποιηταῖς κατ' ἔλλειψιν τοῦ σ ἔστιν εὑρεῖν, διὰ χρείαν μέτρου· φύσει γὰρ τῷ σ ἐστὶν ὡς ἐκ τοῦ ὀπίσω συγκοπέν· ὁ παρ' αἰολεῖς ὄπισθα λέγουσιν. Ὀπικία, χώρα. Ὀπίμια, τὰ λάφυρα. Ὄπιον, βοτάνη· τὸν ὀπόντα αὐτὸ κοιμίζον. Ὀπιπὰς, ἀπατεὼν ἢ ἀπατῶν. Ὀπίπτρα, ὀφθαλμιῶσα. Ὀπιπτεύειν, τὸ περιέργως βλέπειν· ὅθεν καὶ ὁ παρθενοπίπης καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ πυρρόπιπης, καὶ γυναικοπίπης· παρὰ τὸ βλέπω παράγωγον ὀπιπτεύω. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ὀπιπτεύω τὸ περιβλέπομαι. Ὀπιπτεύοντα παρ' ἡσιόδῳ, τοῦτο παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ προθέσεως ἐν χρήσει ἐστίν· οἷον ὑποπτεύω, ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμαι καὶ μεθ' ἑτέρας ἴσως προθέσεως· χωρὶς δὲ προθέσεως, οὔ ποτ' ἂν εὑρεθείη αὐτοῖς· οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ τούτῳ χωρὶς προθέσεως οὐκ ὀκνοῦσι χρῆσθαι. Ὀπιπτεύοντα νείκεα παρὰ ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ἔχοντα τετραμμένην εἰς φιλονεικίαν τὴν γνώμην. Ὄπις, ἡ ἐξόπισθεν ἑπομένη ποινή· ἢ ἐπιστροφὴ, ἢ φωνή. Ὄπισθεν, γράφεται καὶ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος· πρόσθεν αὐτοῖς γε οὔπω τυγχάνω ἐπιστάμενος, καὶ ἐν τοῖς ὄπισθεν λόγοις ἀποδείξω. Ὄπισθεν ὀνομάζει, εἰς ταυτὸν ἔθετο τῷ ὄπισθεν ὑπέστη· ἤγουν εἰς τὸ μέλλον ὑπέσχετο. Ὄπισθεν· μετὰ τοῦ σ γραπτέον συγκέκοπται γὰρ ἀπὸ τοῦ ὀπίσωθεν. Ὄπισσον, λάχανον ἄγριον· ἢ τρωκτόν· ἢ ἄπιστον. Ὀπίσθια, τὰ παρεληλυθότα· ἄλλοι, τὰ τῶν ζῴων οὐραῖα. Ὀπίσσεται, ὄψεται. Ὄπισσος, εἰς τοὐπίσω ἐπανω φέρεσθαι. Ὀπισσώτρον, ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ. Ὀπισθοβάμων, ὁ πάγουρος, ὀπισθοβάμονα τρίχηλον ὀκτάπουν, νικῆται. Ὀπισθόπους δίκη, ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν. Ὀπισθόδομος, ὁ οἶκος· ὁ ὄπισθεν τοῦ νεὼ τῆς ἀθηνᾶς οὕτω καλεῖται· ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. Ὀπισθοφυτὶς, εἶδος ὑποδήματος. Ὀπισθορμήσας, εἰς τοὐπίσω χωρήσας. Ὀπισθόπλα, σηπία. Ὀπίστατος, ἐκ τοῦ ὄπισθεν, ὀπισθόστατος ὤφειλεν εἶναι· ἀλλ' ὅτι οὐχ εὕρηται ἡ τοιαύτη γραφὴ, δύναται ἀπὸ τοῦ ὀπίσω ὀπισώτατος εἶναι, καὶ ἐν συγκοπῇ ὀπίστατος· ὁ τελευταῖος καὶ ἔσχατος. Ὀπισθότονος, ἐναντίον κύρτωμα. Ὀπισθότονός ἐστι, κακία φύσεως λογικῆς καθ' ἣν δυσκαμπὴς γίνεται πρὸς ἀρετὴν καὶ γνῶσιν τὴν τοῦ θεοῦ. Ὀπισθοφανὲς, εἰς τοὐπίσω προσέχον. Ὀπίσω ἐπὶ μέλλοντος χρόνου τίθεται, ὅσα μὲν γὰρ οὔπω ἐθεάθησαν ἢ ἐγνώσθησαν, ὀπίσω ἡμῶν εἶναι δοκοῦσιν· ὡς μὴ ἐλθόντα ὅλως εἰς ὄψιν· τὰ δὲ παρῳχημένα, ὡς ἤδη τεθεαμένα, ἔμπροσθεν γίνεσθαι λογίζονται. Ὀπίσωρ, δυσάρεστος. Ὀπίττομαι, ὃ πείθομαι· βοιωτοί. Ὅπλα, ποτὲ μὲν τὰ πολεμικὰ σκεύη· ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς σχοινία· καὶ τὰ χαλκευτικά. Ὅπλα κυρίως, τὰ φυλακτήρια· οἷον, θώραξ· κράνος· κνημῖδες· ἀμυντήρια δὲ, δι' ὧν μαχόμενός τις ἀμύνεται τοὺς ἐχθρούς· οἷον, σπάθη· μάχαιρα· ἔγχος. Ὅπλα, παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὔξω, ὄφλα καὶ ὅπλα· τὰ κατὰ μῆκος ἐξελαυνόμενα ἐπὶ τοῦ ἄκμονος. Ὁπλαί· αἱ πυξίδες· ἢ ὄνυχες ἵππων· καὶ ἑτέρων κτηνῶν. Ὅπλεσθαι πρωτοτυχεῖν, τὸ ὁπλίζεσθαί ἐστιν. Ὁπλὴ, ὁ τῶν κτηνῶν ὄνυξ· οἱονεὶ ἁπλῆ τις οὖσα· τροπῇ τοῦ α εἰς ο. Ὁπλίας, λοκροὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς συνελαύνοντες ἀριθμοῦσι τὰ πρόβατα, καὶ τὰ βοσκήματα. Ὁπλίζεσθαι, ἑτοιμάζεσθαι. Ὁπλίζω, καθοπλίζω· θωρύσσω· ὁπλίζομαι, παρασκευάζομαι ἐν σκευάζομαι. Ὁπλίσαι, παρασκευάζεσθαι. Ὁπλίσαι, συνήθως τὸ ἑτοιμάσαι· ὡς καὶ ναῦς ὁπλίζεται ἤτοι σκευάζεται εἰς κέλευθον. Ὁπλῖται, πελτασταί· ψιλοί· τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. Ὅπλισμα, βῦμα· καὶ τὸ τοῦ πλοίου σχοινίον. Ὅπλον, ἔνδυμα πολεμικόν· καὶ τὸ αἰδοῖον. Ὁπλοσμία ἐπίθετον ἥρας τιμωμένης ἐν ἤλιδι πελοποννήσου. Ὅπλισις, καὶ ὁπλισμὸς, τὸ αὐτό· καὶ βάδισις ὁμοίως καὶ βαδισμός· ὧν τὸ μὲν βάδισις καὶ ὅπλισις, παρ' ἀττικοῖς γράφεται βαδισμὸς καὶ ὁπλισμός· κοινῶς ἀπὸ μὲν τοῦ βαδίζω παράγεται καὶ ὄνομα τὸ βάδισμα· ὅ περ δηλαδὴ

τὴν τὴν βάσιν· ὡς καὶ παρὰ λουκιανῷ, τὸ πρόσωπον ἐντεταμένον καὶ βάδισμα τοιούτῳ προσώπῳ πρέπον· ἀπὸ δὲ τοῦ ὁ-
πλίζω, ἢ ὁπλίζομαι, ὅπλισμα οὐ λέγεται, ἀλλὰ ὅπλισις· Ὁπλότεροι, ἁπλῶς μὲν οἱ νέοι· ἀλλὰ μάλιστα οἱ μάχιμοι, καὶ
ὅπλα αἴρειν δυνάμενοι· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἐπὶ ψόγου ὑπερόπλιος· καὶ ὑπεροπλίζεσθαι, τὸ καταθρασύνεσθαι· ἔτι δὲ καὶ οἱ ἁ-
πλῶς ἐργατικοὶ καὶ ἐνεργεῖς· ὅπλα γὰρ πάσης τέχνης τὰ ἐργαλεῖα· καὶ ὁπλίζεσθαι, τὸ εἰς ἔργον ἑτοιμάζεσθαι· διὸ
καὶ λέγει ὅμηρος, δαῖτα ἐφοπλιζόμην· Ὁπλότερον, ἡ ποίησις τὸν νέον λέγει· ὡς ὅπλοις προσήκοντα· Ὀπνιδοτά-
τη, τιμία καὶ ἐπιστροφῆς ἀξία· παρὰ τὴν ὄπιδα καὶ ἐπιστροφήν· Ὀπόεις, πόλις λοκρίδος· Ὅποι καὶ ὅπου ἀναφορικὰ ἀεὶ
πρὸς τὸ ποῖ καὶ ποῦ, τὴν ἀπόδοσιν ἔχουσιν· ὧν τὸ μὲν ποῖ καὶ ὅποι, ἀεὶ ἐπὶ κινήσεως λαμβάνεται· οἷον ποῖ πορεύῃ ὦ σώκρα-
τες· καὶ ἴσθι ἂν ὅποι πορεύομαι· τὸ δὲ ὅπου καὶ ποῦ, ἀεὶ ἐπὶ στάσεως· οἷον ποῦ καθήμενος διδάσκεις· καὶ ὅπου τῆς ἀγορᾶς
ἵστατο δημοσθένης δημηγορῶν· Ὁποῖος, ὁ πότερος· ὅστις, τὶς ἐγκλινόμενον μὴ δηλοῦντα ὡρισμένως μηθὲν, καὶ διὰ τοῦτο ἀό-
ριστα προσαγορευόμενα οὐ συντάσσεται ἄρθροις· τὸ δὲ ἐν τούτοις ἀρκτικὸν ὁ, οὐκ ἄρθρον, ἀλλὰ λέξεως μέρος· Ὀπὸς, ὁ τοῦ
σιλφίου κατ' ἐξοχὴν, ὥσπερ καὶ καυλός· καλεῖ δὲ σίλφιον καὶ τὴν ῥίζαν μόνην παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Ὀπός ἐστιν, ἡ πι-
τύα· ὀρρὸς δὲ τὸ λεγόμενον τυρόγαλα· ὀπὸν τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος τῆς συκῆς· Ὁπόσον,
ὁποῖον· Ὁπόταν, ὅτε· ὅταν· ἡνίκα· Ὁποτέρωθεν, ἀπὸ ποίου μέρους· Ὁπότερος, τὸ ἐρωτηματικὸν πότερος· καὶ τὸ ἀνα-
φορικὸν πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁπότερος· Ὁπότι, μετὰ εὐκτικοῦ συντάσσεται· καὶ εἴρηται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ποτὶ, ἐν τῷ β τῆς
ἰλιάδος· Ὀπούντια ἄστεα, τὰ ὑπὸ τοῦ ὀποῦντος ποτὲ ἐχόμενα τοῦ διός υἱοῦ· καὶ πρωτογενείας· οὗ καὶ ἡ πόλις ἐπώνυμος·
ὀποῦς δὲ, καὶ ποταμὸς λοκρίδος· Ὀποῦς, πόλις λοκρῶν· οὕτω κληθεῖσα ἀπὸ ὀπόεντος ἄρξαντος ἐν αὐτῇ· ἐθνικὸν τοῦ ὀ-
πόεις, ὁ ποείσιος· ὡς σιμόεις σιμοείσιος· ὥσπερ πλακόεις, καὶ ἐν συναιρέσει πλακοῦς· καὶ σιμόεις σιμοῦς· οὕτω καὶ ὀπό-
εις ὀποῦς· καὶ κλίνεται ὀποῦντος· καὶ τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ ὀπούντιος· Ὅππῃ, καὶ ὅππως ἀντὶ τοῦ ὅπῃ, καὶ ὅπως αἰολικῶς·
Ὄππατα, ἀντὶ τοῦ ὄμματα, αἰολεῖς λέγουσι· καὶ πετ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ· τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρώμενοι· Ὀπρος
πρόπαιος, ὁ ἀποστρέφων, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων· Ὀπταλέα, ὀπτὰ παρὰ τὸ ὀπτῶ· τοῦτο παρὰ τὸ πέπτω πτῶ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ
ο ὀπτῶ· Ὀπτάνειον, τὸ μαγειρεῖον, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα· Ὀπτανία, ἡ ἀπόβλεψις·
Ὀπτανία, ὀπωπή· ἡ ὅρασις· ἡ πρόσοψις· παρὰ τὸ ὄπτω, γίνεται ὀπτή· ὡς κόπτω, κοπή· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ
ἔκτασιν, ὀπωπή· δρύψε δὲ οἱ βλέφαρον· γυμνὴ δ' ἀπέλειπετ' ὀπωπή· Ὀπτανόμενος, ὁρώμενος· ἐμφανιζόμενος·
Ὀπτασία, θεωρία· φαντασία· θέαμα· Ὀπτὴ, ὀπτική· ὀπτικὸν καὶ ὀπτὸν ταυτὰ σημαίνει· ὁρατὰ, φανερὰ προορατικά·
Ὀπτήλιθος, τὸ τοῦβλον· γράφεται δὲ καὶ χοῦς ὀστράκων τὸ αὐτό· ὀπτὴ δὲ πλίνθος ἕτερόν τι· Ὀπτὴρ καὶ ἐπίσκοπος,
ταυτόν· Ὀπτήρια, τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ· Ὀπτιλέτην, ἱερὸν ἀθηνᾶς· Ὀπτοὶ ἀρτι-
πυρί, ὅθεν γίνεται τὸ ὀπταλέοι, πλεονασμῷ τῆς α λ συλλαβῆς· αὐτὸ δὲ κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ὄπτω ὀπτήσω· τὸ γὰρ ἀπα-
θὲς ὀπτηρὸν, τὸ θεατὸν δηλοῖ, ὡς καὶ ἀθήναιος λέγει· ἔνθα σοφίζεται εἶναι ἰχθὺν ὠμὸν ὀπτόν· ἔοικε δὲ ὁμοίως ἕψω ἑψήσω
ἑψητὸν γενέσθαι τὸ ἑφθόν· κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπήν· τάχα δὲ καὶ καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὀπτηρὸν, ὀπτὸν εἴρηται παρὰ ἀρι-
στοφάνει· καὶ ἑρπτὸν τὸ ἑρπετόν· Ὀπτοιαλοὶ, ὀφθαλμοί· Ὀπτοιαλίασις, ὀφθαλμίασις· Ὀπτὸν, παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέ-
πω· οἱονεὶ τὸ συνεχῶς ἐποπτευόμενον· Ὀπτὸν, ἐκ τοῦ ὀπτηρὸν συγκέκοπται· Ὀπτὸς, φαινόμενος· ἢ ἑψημένος πυρί·
Ὄπτω τὸ βλέπω, ὅπερ ἐστὶν ἄχρηστον· εὑρίσκεται δὲ ἐν χρήσει ἐν τῷ μέσῳ μέλλοντι· οἷον ὄψομαι· καὶ ἐν τῷ παθητικῷ
παρακειμένῳ, ὦπται· Ὀπυίει, γαμεῖ· Ὀπυίειν, οἱ μὲν παλαιοὶ παρὰ τὸ διὰ ὀπῆς ὕειν γίνεσθαί φασιν· ἔστι δὲ εἰ-
πεῖν καὶ ὅτι ὀπυίειν παρὰ τὴν ὄπιν, ὃ δηλοῖ τὴν ἐπιστροφὴν γίνεται καὶ τὸ υἱὸς, ἐπειδὴ γάμος ὀπίζεται ὅ ἐστιν ἐπιστρέ-
φεται τεκνοποιΐας τῷ τοῦ υἱοῦ ὀνόματι· ὡς ἐκ μέρους συνεπινοουμένης καὶ θυγατρός· διὸ καὶ οὐδὲ εἶχε μέλλοντα τὸ
ὀπυίειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, διὰ τὸ μηδέποτε μετὰ τὴν υι δίφθογγον εὑρίσκεσθαι σύμφωνον· Ὀπυίειν, ὅθεν ἡ ὀπυιο-
μένη, οὐ διὰ μόνου τοῦ υ διχρόνου, ἀλλὰ σὺν τῷ ι ἔχει τὴν παραλήγουσαν κατὰ τὴν παράδοσιν· διὸ οὐδὲ κινεῖται ὁ τοιοῦτος
ἐνεστὼς εἰς μέλλοντα· καὶ τοὺς ἐφεξῆς χρόνους εἰ καὶ ἡ χεδιακὴ τόλμη ἐθρασύνετο, ἐν τῷ ὤπυθη νεωτερισαμένη κατὰ τῶν
παλαιῶν· Ὀπυομένη, γεγαμημένη· ἀπὸ τοῦ ὀπυίω· Ὀπωπα· ὄπτω ὄψω· ὁ παρακείμενος, ὦφα· ὁ μέσος ὦπα, καὶ ὄπω-
πα ἀττικῶς· καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἀττικός· Ὀπωπή, ἡ πρόσοψις· Ὀπώρα, τὸ θέρος· καὶ τὸ μετόπωρον·
κυρίως δὲ, ἡ σταφυλή, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων· Ὀπωρίζομαι, τὸ ὀπώρας συλλέγω· ἢ ὀνοῦμαι·
Ὀπωρίζω γράφεται καὶ παθητικῶς, καὶ ἐνεργητικῶς· οἷον ὀπωρίζω καὶ ὀπωρίζομαι· οὕτω καὶ ἀπανθίζομαι, καὶ ἀπανθί-
ζω τὸ τὰ ἄνθη συλλέγω· Ὀπωρίη, ἀντὶ τοῦ ὀπώρας λήψεται· ἐκ τοῦ ὀπωριοῦμαι ἀττικῶς· Ὀπωρινὸς βορέης, ὁ
ἐτησίας κατὰ τοὺς παλαιούς· Ὀπωρινὸν ἀστέρα, λέγει ὅμηρος τὸν κύνα, ὃν ἡ κοινὴ λαλιὰ, διὰ τὸ σαφέστερον κυνά-
στρον λέγει· οὗ ἐπιτέλλοντος ἡλίῳ, ἤτοι μικρόν τι πρὸ ἀνατέλλοντος, οἱ πολλοὶ γίνονται καύσονες· διὸ καὶ οὔλιον αὐτὸν
λέγει ἀλλαχοῦ· Ὀπωρίωνας, τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους· ὀπωροφυλάκιον δὲ, ἡ σκηνὴ, ἢ καλύβη τοῦ φυλάσσοντος·
Ὀπωροφυλάκιον, τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον· Ὀπωρώνης, ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν ἢ ἀγοράζων· Ὀπωροπώλης, τοῦ-
το οἱ ἀγοραῖοι λέγουσιν· οἱ δὲ πεπαιδευμένοι, ὀπωρώνης, ὡς καὶ δημοσθένης· Ὅπως, ὅτι λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἵνα, εἰς
ὑποτακτικὸν ἀποδίδοται, ὅταν ᾖ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον· ὅταν ᾖ ἐπαμφοτερίζον, εἰς εὐκτικὸν ἀποδίδοται· ὅτι
δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῶς, ἐπὶ παραγγελίας, πρὸς μέλλοντα ὁριστικόν· οἷον, ὅρα ὅπως ποιήσεις τὸ προσταχθέν σοι· κα-
τὰ τὸ παράγγελμα· καὶ ὅπως ἔχει σοι τὸ σῶμα· ἤγουν πῶς· ὡς καὶ παρὰ δημοσθένει· σκοπεῖτε δὲ τοῦτο, ὅπως τοὺς λό-
γους ἐροῦσιν, ἀντὶ τοῦ πῶς ἐροῦσι· λαμβάνεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεί· οἷον ὅπως δ' εἰς ταυτὸν ἥκομεν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς παρ-
όσον, ὅπως ὀξεῖα· καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως· εὐριπίδης ἐν ἑκάβῃ· ὁποῖα κισσὸς δρυός· ὅπως τῆσδ' ἕξομαι· ὅπως ἀντὶ τοῦ ὅτι·
ἡρόδοτος, ὅπως μὲν εἴη ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρός τηνικαῦτα ἐπέβαλε τὴν στρατιάν· καὶ ὅπως ἀντὶ τοῦ καθά· ὅπως ἀντὶ
τοῦ λίαν· Ὅπως ἄν τις σαῷ ὀπωπῆς, περίφρασις τοῦ τί εἶδες· ἔστι δὲ ἀντήσαι μὲν τὸ τυχεῖν· ὀπωπὴ δὲ, ἡ θέα· Ὅπως

δή ποτε, ἀντὶ τοῦ καθ' ὅν δή τινα τρόπον· ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς δή. Ὀπωπεῦ, ἕλληνες ἀττικῶς· ὀπωπεῦ δὲ, ὁ ὡς ποῦ· καὶ
ὀπατριοῦ ἀττικοί. Ὀπωράται, πέπηρται· οἴδηται. Ὄρα, ἀντὶ τοῦ ὥρα. Ὀτέλη, ἀντὶ τοῦ ὠτέλη· αἰολεῖς ἀντὶ
τοῦ ω μεγάλου τῷ ο μικρῷ χρῶνται. Ὀρακίσιον, τόπος. Ὀράγδαιναι, ὁρμητικήν. Ὀράδα, οἱ μὲν τὴν ὄρειον, οἱ
δὲ τὴν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρρόν. Ὀράδες, ὑλώδεις τόποι. Ὄραες, ἀναγκαῖοι· προσήκοντες. Ὄραε, ἔγειρε·
ἐλθέ. Ὀράζειν, δεύειν, μαλάσσειν. Ὁράματα εἰσὶ προφητῶν, ὅσα ἐγρηγορότες βλέπουσιν οἱ προφῆται· εἴτε ἐν
νυκτὶ, εἴτε ἐν ἡμέρᾳ· ἐνύπνια δὲ, ὅσα καθεύδοντες φαντάζονται· ἐὰν γένηταί φησι προφήτης ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὅρα
σις, διὰ τὸ τρισὶ πόροις τουτέστι τὰ πέρατα τῶν σωμάτων καταλαμβάνειν. Ὁρατικὸν, γνωστικόν. Ὁρατὸν, αἰσθητόν· θεω
ρητικόν· καὶ θεωρητόν. Ὁράω ὁρῶ, τὸ βλέπω· ὁ μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως, γράφεται παθητικῶς ὑφορῶμαι· καὶ δηλοῖ τὸ
ὑποπτεύω. Ὀργάδ' ἀθηναῖοι, ὀργᾶν λέγουσι τὸ ἑτοίμως τι παρασκευάζεσθαι, καὶ ὁρμᾶν. Ὀργάδες, γεωργούμενοι τόποι.
Ὀργάνη, ἡ ἀθηνᾶ, ἣν καὶ ἐργάνην, ἀπὸ τῶν ἔργων λέγουσιν. Ὀργανείας, παράξειας· εἰς ὀργὴν ἐμβάλοις. Ὀργάσας,
μαλάξας. Ὄργανον, τὸ εἰργασμένον· καὶ ἐργαλεῖον. Ὄργανον, παρὰ τὸ ὀρέγω, ὀρέγανον, καὶ ὄργανον. Ὄργα
νον, δοῦλος ἄψυχος. Ὀργάδα γῆν, παρὰ τὸ ἀργὴν τις εἶναι καὶ ἀνέργαστος· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὔξησιν ὀργᾶν.
Ὀργάς, λοχμώδης· καὶ ὀρεινὸν χωρίον· καὶ ἀνέργαστον· καὶ πᾶν τὸ ὀργιζόμενον· ἢ ἐντρεπόμενον· ἢ ἐπιθυμοῦν, ἢ ἀκμάζον.
Ὀργάς, ἡ εὔγειος καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ καὶ ἀκμαία γῆ. Ὀργάσασθαι, ἀναμίξαι, συγκεράσαι, παρὰ τῷ ἱππο
κράτει. Ὄργασον, κυρίως τὸ πίασσον, ὀργὴ γὰρ παρ' ἴωσιν ἡ πίσσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν καὶ ὀργιάζεσθαι·
καὶ τὸ μάλαξον. ἀριστοφάνης· πηλὸν ἀπόδυς, ὄργασον· ἀντὶ τοῦ φύρασον· μάλαξον. Ὀργεῶν, ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων· λυ
σίας· ὀργεῶνες· οἱ θύται. Ὀργεῶνες, οἱ τοῖς ἰδίᾳ ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες· ὀργιάζειν δὲ ἐστὶ τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια
τουτέστι μυστήρια, καὶ νόμιμα τελεῖν. Ὀργὴ, ἀπὸ τοῦ ῥέζω τὸ πράττω· ὅθεν τὸ ἔοργα γίνεται· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυ
μῶ, ὀρεγὴ καὶ συγκοπῇ ὀργή· ἢ παρὰ τὸ ἔργω εἰργή, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, ὀργὴ ἡ κωλύουσα ἡμᾶς
τὰ δέοντα βουλεύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρὴ καὶ ὀργή· σημαίνει δὲ δύο· αὐτὴν τὴν ὀργὴν, ὡς τὸ κύριε μὴ τῷ θυ
μῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με· καὶ τὴν κρυφίαν. Ὀργήτις, ὀργή· κατάπαυσις· διάλυσις. Ὀργή ἐστιν
ἔμμονος λύπη, καὶ ὁρμὴ διαρκὴς πρὸς τὴν τοῦ ἠδικηκότος ἀντίδοσιν. Ὀργή ἐστιν, ἐπιθυμία πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τὸν
δοκοῦντα ἠδικηκέναι παρὰ τὸ προσῆκον. Ὀργή ἐστι, παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι. Ὀργεῶνες, οἱ ἐπὶ
τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες· ὀργιάζειν γάρ ἐστι τὸ θύειν· καὶ τὰ νομιζόμενα δρᾶν· ἤτοι παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε· ἢ παρὰ τὰ
ἄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι τὰ ἱερὰ δρᾶν· ὁμοίως καὶ τὸ ἐπὶ τιμῇ τινας τῶν ἀποθανόντων συνιέναι·
καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὥς ἐστι συνιδεῖν, ἐκ τῶν θεοφράστου διαθηκῶν. Ὄργια τὰ μυστήρια, παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς ἀμυή
τους αὐτῶν· ἢ τὰ ἐν ὀργάσι γινόμενα· ὀργάδες δὲ οἱ σύμφυτοι τόποι καὶ ὑγροί. Ὀργιάζειν, τὸ θύειν καὶ τελεῖν. Ὀργιά
σθης, ἐμυήθης· ἐχόρευσας θείως. Ὀργίζομαι, σκύζομαι· ὀδύσσομαι· χολοῦμαι. Ὀργίζομαι τοῖς ἐχθροῖς· ὀργίζεσθαι,
θυμοῦσθαι· καὶ χολοῦσθαι ταυτόν· πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἐν χρήσει· τὸ δὲ χολοῦσθαι ποιητικόν· ὀνόματα
δὲ αὐτῶν, ὀργή· θυμός· καὶ χόλος· τὸ μὲν ἀπὸ τῆς χολῆς· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ θύειν τὸ ὁρμᾶν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγείρεσθαι καὶ οἰ
δαίνειν· οἰδαίνει γὰρ ὁ ὀργιζόμενος τὴν ψυχήν· λέγεται θυμὸς καὶ ἡ ψυχὴ, ποιητικῶς· κινηθεῖσα δὲ ὀργὴ εἶτα μὴ ἀφε
θεῖσα ἀλλὰ παραμένουσα, μῆνις λέγεται· καὶ μένος, παρὰ τὸ μένειν· ὧν τὸ μὲν ἐστὶ κοινὸν μῆνις· τὸ δὲ ποιητικόν, τὸ μένος·
ῥῆμα δὲ αὐτῶν· τὸ μηνίειν λέγεται μένος, καὶ τὸ ἔμμενον ἐν πολεμίῳ ἔργῳ· ἀπὸ τούτου καὶ ἡ ἰσχύς· τὸ ὀργίζεσθαι δὲ, εἰ
ἐπιτεθείη καὶ ἀγανάκτησιν προσλάβοι ἀμυντικήν, χώεσθαι λέγεται· καὶ σκύζεσθαι· καὶ ἔτι ἐπισκύζεσθαι μετὰ τῆς
ἐπὶ ἐντελέστερον· δηλοῖ δὲ ταῦτα οὐχ ἁπλῶς τὸ ὀργίζεσθαι, ἀλλὰ μετὰ τούτου καὶ τὸ ζητεῖν ἀμύνεσθαι καὶ κακοποιεῖν·
γίνεται δὲ τὸ μὲν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ χωννύω, καὶ τῶν χωμάτων· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς κατεχομένους τούτῳ τῷ πάθει, συνά
γειν τὸ ἐπισκύνιον· ἐπισκύνιον δέ ἐστι, τὸ μεταξὺ τῶν ὀφρύων· ταῦτα δὲ ἐναποτιθέντα τῇ ψυχῇ, καὶ παραμείναντα, τὸ κο
τεῖν ποιεῖ καὶ τὸν κότον· ἔστι γὰρ κότος, ὀργὴ ἐναποτιθεμένη τῇ ψυχῇ, μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς. Ὀργίλοις, μυ
στηρίοις. Ὀργίλος λέγοιτ' ἂν καὶ ὑπέρθυμος· βαρύθυμος, ἄμετρος ὀργήν· ταχὺς ὀργήν· ἔκμετρος· χολώδης· ἐπίχο
λος· ἀκρόχολος· μελάγχολος· ὀξύθυμος· ὀξυθυμίας· πικρός· δύσκολος καὶ μεμψίμοιρος. Ὀργιλώτατος, ὀργιφιλώτατος.
Ὀργίων, ἱερῶν, ἢ ἱερέων. Ὀργιῶνες, οἱ θύται· παρὰ τὰ ὄργια, ὅ ἐστι τὰ θεῖα μυστήρια. Ὀργμὴ, ῥύμη, ῥώμη. Ὀργυαῖος,
ὁ μέγας. Ὀργυιά, τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν· ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει στήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν
καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα· ὅ ἐστι τὰς χεῖρας. Ὄργυιαν προπαροξυτόνως· ἡ παλαιὰ ἀτθὶς λέγει· ὥσπερ καὶ ἄγυιαν· οἱ δὲ ὕστερον
παροξυτόνως. Ὀργῶ, ἐπιθυμητικῶς ἔχω· ἀριστοφάνης· καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν δία· καὶ ὄργασον ὁμοίως παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, πί
σσαι· ὀργὴ παρ' ἴωσιν ἡ πίσσα· σημαίνει δὲ τὸ σπαργᾶν, καὶ τὸ ὀργίζεσθαι· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ μάλαξον. Ὀργῶ τὸ ὁρμῶ· ὀρθεά
ζω, καὶ ὀργῶντας, ἐπείγοντας ἐπιθυμοῦντας. Ὀργῶσι παρὰ φιλοστράτῳ, ἤγουν ἐξογκώθησαν, ὡς καὶ τρυγητοῦ δεῖσθαι.
Ὀρδίκον, τὸν χιτωνίσκον, παρὰ ἠλείοις. Ὄρδημα, ἡ τολύπη τῶν ἐρίων. Ὀρέγει, παρέχει. Ὀρέγεται, ἐπιθυμεῖ.
Ὄρεγμα, βῆμα· ὅρμημα· αἷμα. Ὀρέγω ἐνεργητικῶς τὸ δίδωμι· καὶ τὸ ἐκτείνω· ὀρέγομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ἐπιθυμῶ·
καὶ τὸ λαμβάνω· καὶ τὸ κομίζομαι. Ὀρέγει τις τινὶ χεῖρα· ὀρέγεται δὲ τινὸς ὁ ἐφιέμενος. Ὀρεγνὺς χεῖρας, ταυ
τόν ἐστι τῷ ὑψώσαι ἀνασχόμενος. Ὀρεγνὺς, ἀπὸ τοῦ ὀρέγω τὸ ἐκτείνω· ὀρεγνύω καὶ ὀρέγνυμαι· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἄγνυ
μαι· παρὰ ταττικὸς ὠρέγνυον· οὐ γὰρ τὸ ὠρέγνυν ἐν χρήσει ὥσπερ οὐ δὲ τὸ ἐζεύγνυν· οὐ δὲ τὸ ἐτίθην· μετοχὴ ὀρεγνύς· ἀπὸ
τοῦ ὠρέγνυν ἀχρήστου, ὡς ζευγνὺς, καὶ τιθείς· ἀπὸ τοῦ ἐζεύγνυν, καὶ ἐτίθην. Ὀρέδην, ἐκτενῶς καὶ προθύμως. Ὀρέεσιν,
οἰκουροῖς γυναιξίν. Ὀρεία, ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη. Ὀρεία, τραχεῖα· σύνδενδρος. Ὀρείαυλος, ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐ
λῶν. Ὀρειβάτης, ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. Ὀρεικὸν ζεῦγος, τὸ τῶν ἡμιόνων. Ὄρειον πρέμνον, καὶ ὄρειος ὁ μίχλη.
Ὄρειον κάστανον, τὸ ἐν ὄρει. Ὄρειον, ἱμάτιον, ἄγναφον. Ὀρεοκόμος, ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων. Ὀρείοις ποσὶ, κα
ποὺς· ἐπεὶ

κορυφαῖς· ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὄρειος. Ὀρείνες, ἄνδρες. Ὀρείχαλκον, εἶδος ὕλης οὕτω καλούμενης· ἥτις νῦν οὐχ εὑρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι χείμαρσίς ἐστι χαλκοῦ τῆς νῦν εὑρισκομένου λευκοῦ χαλκοῦ. ἡσίοδος· ὀρειπών, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ. Ὀρεῖται, κινηθήσεται· ὀρῶ· ὀρῶ μέσος μέλλων ὀροῦμαι· ὀρῇ· ὀρεῖται. Ὀρείχαλκος, ὁ διαυγὴς χαλκός. Ὀρείτρεες, ἄγριοι. Ὀρεκτεῖν, ἐπιθυμεῖν. Ὀρεκτῇσι, μακραῖς. Ὀρεκτῇσι μελίῃσιν· εἰσὶ μελίαι τὰ δόρατα· διό τι ἀπὸ ξύλου μελίας ἐσκευάζοντο· ὀρεκταὶ δὲ, ἐκτεινόμεναι κατὰ τῶν πολεμίων· ἵνα εἴη οἱ μὴ ἀφιέντες τὰς αἰχμὰς ἢ μελίας, ἀλλὰ ὀρέγοντες ταῖς χερσὶ καὶ οὕτω πλήσσοντες· ὀρέξαι γὰρ, τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι· ὅθεν καὶ ὀρεκτὴ μελία. ἡ δὲ σοφωτέρα περὶ τῶν τοιούτων ὁμιλία, ἡ παλαιὰ τοιαύτη· διττὴ ἡ τῶν δοράτων φησὶ χρῆσις· ἡ μὲν ἐκ χειρός· ὅτε καὶ αἰχμάχοι καὶ ὀρεκταὶ λέγονται· ἡ δὲ ὡς ἐν παλτοῖς, καθὰ καὶ ὁ κοντός, ἀμφοτέρας τὰς χρείας ἀποδίδωσι· συστάδην τε γὰρ, καὶ κοντοβολοῦντων· ὅπερ καὶ ἡ σάρισσα δύναται καὶ ὑσσός· ἔνθα σημείωσαι κοινωνίαν καὶ διαφορὰν δόρατος καὶ παλτοῦ, καὶ κοντοῦ, καὶ σαρίσης καὶ ὑσσοῦ. λέγει δὲ ἡ αὐτὴ παλαιὰ γραφή, καὶ ὅτι ἀγαθοὶ οἱ εὐβοεῖς πρὸς μάχην συσταδίην, ἣ καὶ συστάδην λέγεται καὶ ἐκ χειρός, ὁ δὲ εἰπὼν δουρὶ δ᾽ ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ, τῷ παλτῷ λέγει δόρατι. καὶ οἱ μονομαχοῦντες δὲ, παλτοῖς χρῶνται δόρασι πρότερον, εἶτα ἐπὶ τὰ ξίφη βαδίζουσιν. αἰχμάχοι, οὐ μόνον οἱ χρώμενοι ξίφει, ἀλλὰ καὶ δόρατι ἐκ χειρός. Ὀρεκτὸν ἐστιν, ἤτοι τὸ ἀγαθόν· ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν· ἐφ᾽ ὃ ἡ ὁρμή· ὁρμὴ δὲ ἐστι φορὰ διανοίας ἐπί τι. Ὀρεκτίς, ἐκτείνων. Ὀρεκτῶν, ὀρέξεων. Ὀρέξαι, δοῦναι· ὅμηρος· ὁπποτέροισι πατὴρ ζεὺς κῦδος ὀρέξει· ἤγουν ἐκτείνας τὴν χεῖρα δώσει· κυρίως γὰρ ὀρέγειν, τὸ ἐκτείνειν· ὅθεν καὶ ὀρεκτὸν δόρυ· καὶ ὀργυία ἡ εἰς πλάτος ἔκτασις ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν· τὸ μέν τοι ὀρέξασθαι παθητικῶς οὐ δόσιν, ἀλλὰ μόνην ἔκτασιν δηλοῖ. Ὀρεξαμένη, αὐτὶ ἁρπάσασα· ἀνατεθεῖσα· ἐξ οὗ καὶ ὀργυία καὶ ὀργυιοῦσθαι παρὰ λυκόφρονι. Ὀρεξάμενος χρόα καλόν, ἁπλῶς μὲν αὐτὶ τοῦ ἐκταθεὶς τὸ σῶμα· σαφέστεροι δὲ εἰπεῖν, τὸ ἀλλαχοῦ ῥηθὲν ὀρεκτὸν δόρυ τείνας, εἰς τὴν τοῦ σώματος τοῦ αὐθοπλίτου ἐπιφάνειαν· καὶ ὀρέξαντο, αὐτὶ τοῦ ἔλαβον τό. Ὀρέξασθαι, οὐ μόνον ἐπὶ χειρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ποδῶν σύντονου τάσεως καὶ διαστάσεως, ἢ ἐκτάσεως· διὸ ἐκ τοῦ τοιούτου ὀρέγω καὶ ἡ ὀργυία κατὰ συγκοπήν. Ὀρέξατο παρ᾽ ὁμήρῳ, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος ἕκτωρ· ἤγουν ἐκταθεὶς ἥψατο· σύνταττει δὲ αὐτὸ ὅμηρος καὶ δοτικῇ καὶ γενικῇ· ὡς τὸ ἔγχει ὀρέξατο. Ὀρεξάσθω χειρί, αὐτὶ τοῦ ἐντεινάτω τὴν χεῖρα· οὕτω καὶ ἔγχει ὀρεξάσθω, αὐτὶ τοῦ ἔγχος ἐκτεινάτω· ὥσπερ γὰρ ὁ προτείνων ἡ χεῖρα, ποδὶ ὀρέγεται καὶ χειρί, οὕτω καὶ δόρυ ἐκτείνων δόρατι ὀρέγεται, τὴν τάσιν τῷ ἔγχει ποιούμενος διὰ μέσης χειρός. Ὀρέξειν, παρασχεῖν· δοῦναι. Ὀρέξιν, ἐπιθυμίας διακρίνουσιν οἱ περιπατητικοί· καὶ τὴν μὲν ἐπὶ ἡδοναῖς καὶ ἀσχολίαις τάττουσιν, ἄλογον οὖσαν· τὴν δὲ ὄρεξιν, ἐπὶ τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαίων. Ὄρεξις, ἐπιθυμία· ἢ, ἡ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς κίνησις. Ὄρεξίς ἐστιν, ἔφεξις τοῦ οἰκείου, ἢ ἔφεσις ὀρεκτοῦ. Ὀρεοκόμος, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων· ἢ τῶν ἀστράβων. Ὀρέοντι, ὥσπερ δοκέοντι· ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι τρισὶν ὑπέπεσε συζυγίαις τὸ ὁρῶ· καὶ τὸ μὲν ὁράω ὡς βοάω, τέτριπται κοινότερον· ἔστι δὲ καὶ ὁρέω πολλαχοῦ· ἰδοὺ καὶ ὁρέω παρὰ ἀλκμᾶνι· οὗ μετοχή, ὁρέων ὁρέοντος. Ὀρέοντο ξώρμον· ἐπορεύοντο. Ὀρέω, αὐτὶ τοῦ ὁράω· καὶ τὸ ἐχέοντο, αὐτὶ τοῦ ἐχέαντο ἴωνες λέγουσιν. Ὀρέοντο, ὄρομαι ἐνεστώς· παρατατικὸς ὀρόμην, ἀναυξήτως κατὰ ἴωνας· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ὄροντο· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ὀρέοντο. Ὄρεσι, προβάτοις. Ὀρεσκεύειν, τὸ διατρίβειν. Ὀρεσκῷοι· ἐπίθετον ἐστι πᾶσι τοῖς ὀρεινόμοις τῶν ζώων ἁρμόζον. Ὀρεσκεῶος, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος· κείω, ὃ σημαίνει τὸ κοιμῶμαι· ἀπὸ τοῦ κείω, ὀρεσίκοιος· καὶ συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω· ὀρεσκῷος· καὶ μένει τὸ ι προσγεγραμμένον τὰ διὰ τοῦ ωος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν παραλήγουσαν· καὶ προπερισπᾶται· οἷον ἀχελῷος· μινῷος· πατρῷος· ἡρῷος· ὀρεσκῷος· οἷς συνεξηκολούθησε, καὶ τὸ ἄθῳος, χωρὶς τοῦ κολῳός· ὃ σημαίνει τὸν θόρυβον. Ὀρέστερος, ἄγριος. Ὀρέστης, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὁ προσποιούμενος μωρίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· ἦν γὰρ λωποδύτης· ἢ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν, αὐτὶ τοῦ ὁ μαινόμενος. Ὀρέστη, χωρίον εὐβοίας. Ὀρεστιάδες, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσαι. Ὀρεύς, ὁ ἀείδαρος· ἢ ὁ ἡμίονος· παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μᾶλλον δύνασθαι ἐργάζεσθαι. Ὄρεσφι, κατὰ προσχηματισμόν, αὐτὶ τοῦ ὀρῶν· ὅμηρος ὀδυσσείας τ· ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ᾽ ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσφιν. Ὀρέχα, τὸ σὺν τοῖς βότρυσιν ἀφαιρεθὲν κλῆμα. Ὀρεύειν, φυλάσσειν. Ὀρεταί, ὁρμαί· λαβαί· ἐγέρσεις. Ὀρεχθεῖν, ὀρεχθεῖ ἦν· τίθεται καὶ αὐτὶ τοῦ ἐφώρμα καὶ ἐπεθύμει· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἐστέναζε· ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ. Ὀρέχθεον, μίμημά ἐστι τραχέος ἤχου γινομένου ἐν τῷ σφάζεσθαι βοῦν· θεόκριτος δὲ, ἐπὶ θαλάσσης τὴν λέξιν τίθησι· καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα· δῆλον δὲ ὅτι, καὶ ἐπὶ παταγοῦ καρδίας ἡ λέξις τίθεται· ὡς τὸ κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὀρέχθει· οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ὅτι τὸ ὀρεχθεῖν, αὐτὶ τοῦ ἀναιρούμενοι ὠρέγοντο· καὶ κατὰ τὸν τριτην εἰπεῖν, σπαίροντο ἀναιρούμενοι· ἢ καὶ ἄλλως ὀρέχθεον, ἤτοι διεκόπτοντο· ὅθεν καὶ ὀρεγμός φασιν, ὁ διακεκομμένος κύαμος. Ὄρηαι, προπαροξυτόνως· ὡς ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὄρημι, οὗ χρῆσις παρὰ θεοκρίτῳ· κατὰ δέ τινας ὀρῆαι προπερισπωμένως, ἐκ τοῦ ὁρᾶται, ἐνδείᾳ τοῦ τ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ· ὄρηαι, ὡς ἵκηαι καὶ ὄληαι· τὸ θέμα ὄρω τὸ διεγείρω· μέλλων ὀρῶ· αἰολικῶς ὄρσω· ὦρκα· ὦρμαι. Ὀρηθανής, ταῦτα τὸν πρίαπον ἐστι θεόν, καὶ αὐτός, ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον. Ὄρηκα, ἐκ τοῦ ὁρῶ· ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ὀρώρηκα παρὰ δωριεῦσι· δωριεῖς γὰρ φυλάττουσι τὴν φύσει μακράν. Ὄρημαι, ὁρῶ. Ὁρῇς, δωρικῶς· παρὰ γὰρ τοῖς δωριεῦσι, τὸ α καὶ εἰς η κιρνᾶται· οἷον ὁράεις ὁρῇς· πεινάεις· πεινῇς· διψάεις· διψῇς· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς καὶ ἀθηναίοις εἰς α· ὁρᾷς· πεινᾷς· διψᾷς. Ὁρῆτι, αὐτὶ τοῦ ὁρᾶτι δωρικῶς. Ὀρθάγην, παρὰ λυκόφρονι τὸ ξένον κατὰ διάλεκτον. Ὀρθαγόρικος, χοιρίδιον μικρόν. Ὄρθαι, διεγερθῆναι. Ὀρθαῖς ἀκοαῖς, προθύμοις. Ὀρθέσιον, ὄρθιον· μακρόν· ὀξύ· μέγα. Ὀρθεύειν, ἀνορθοῦν. Ὄρθη, βοιωτίας ὡς ἡ ἄρπη κατὰ τοὺς παλαιούς, πρὸς διαστολὴν τοῦ ἐπιθέτου· πόλις δέ φασι καὶ αὕτη περραιβίας, ἢ θεσσαλίας, καλουμένη φασὶ καὶ κορσέα παρὰ τὴν κόρσην· ἴσως ὡς οἷα κεφαλή τις ἀκρόπολις· φασὶ γὰρ ἦν φαλανναίων κατὰ τὸν γεωγράφον· περραιβικὴ δὲ πόλις ἡ φάλαννος φησὶ πρὸς τῷ πηνειῷ. Ὄρθια, παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν τῷ λ τῆς ἰλιάδος, εἴρηται ἀττικῶς αὐτὶ τοῦ ὄρθιον· ὄρθιος νόμος παρὰ τοῖς μουσικοῖς· ὁ τρόπος ἐκεῖνος ᾠδῆς εἰς πόλεμον ἐρεθισμός· τιμόθεος οὖν, ὄρθιον ἄσας τοῦτον ἀλέξανδρον ἄρεος ἔπλησεν· ὡς εἰς τὰ ὅπλα

ἀθῆς ἀναπηδῆσαι· σαφέστερον δὲ Ὅμηρος ὑπερδηλῶν ὅτι ὁ ὄρθιος νόμος ἐπιφέρει· φησὶ δὲ ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετο, καὶ τὰ λοιπά. Ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους· καθόλου μὲν παράμηκες λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους· ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους. Ὄρθια, ἀνατεταμένα· ἐξάκουστα· μεγάλα. Ὀρθία Ἄρτεμις· οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἵδρυται. Ὀρθιάζειν, μαντεύεσθαι. Ὀρθίας, ἰσὸς νεώς· τίθεται καὶ ἐπὶ κακεμφάτου. Ὀρθιασμάτων, ἀνατάσεως ῥημάτων· ἢ τῆς μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὄρθιος νόμος ὁ κιθαρῳδικός. Ὀρθιοκωπεῖς, οἱ ἐπιπόνως ἐλαύνοντες, καὶ ἀκλινεῖς. Ὄρθιον, ὄρος· καὶ ὄρθιον, πρόσαντες· ἀνατεταμένον· ὑψηλόν. Ὄρθιος, αὐλητικὸς νόμος· οὕτω καλούμενος, διὰ τὸ εἶναι σύντονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν. Ὀρθογόη, ἡ μεγάλως θρηνοῦσα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦσα· Ἡσίοδος· λέγεται δὲ ἡ χελιδών. Ὀρθογραφίας, τέσσαρες εἰσὶν ἀγῶνες· ἀναλογία· διάλεκτος· ἐτυμολογία· καὶ ἱστορία. καὶ ἀναλογία μέν ἐστιν, ὅταν τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον παρατιθῶμεν· καὶ ὅταν κανόνα ἀποδῶμεν. διάλεκτος, ὅταν τὸ ὄφεως διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφων, εἴπω οὕτω παρὰ τῇ συνηθείᾳ τῶν Ἀττικῶν γράφεσθαι. ἐτυμολογία, ὅταν τὸ ἤπειρος διὰ τοῦ η καὶ τῆς ει διφθόγγου γράφων, εἴπω ἄπειρός τις οὖσα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἤπειρος. ἱστορία, ὅταν τὸ χίλια διὰ τοῦ ι γράφων εἴπω, οὕτως αὐτὸ γράφεσθαι βούλεται ἡ παράδοσις, ὅτι τὰ ἑβραϊκὰ καὶ ἐθνικὰ ὀνόματα παραγωγὰς οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ κατὰ παράδοσιν γράφονται. Ὀρθόδοξος, καὶ ὀρθοδοξία. ὀρθοδοξία ἐστὶν, ἀψευδὴς περὶ θεοῦ καὶ κτίσεως ὑπόληψις· ἢ ἔννοια περὶ πάντων ἀληθής· ἢ δόξα τῶν ὄντων, καθάπερ εἰσίν. Ὀρθόδωρον, μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρός· ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ μέχρι τῶν δακτύλων· οἱ δὲ, σπιθαμήν. Ὄρθρος· παρὰ τὸ ὄρειν, καὶ ὀρθίους ἡμᾶς ποιεῖν λεχήρεις ὄντας. Ὀρθοκέρων, ὀρθότριξ. Ὀρθοκόρυς, ὀρθὸν πίλον ἔχων. Ὀρθόκραιραι βόες· αἱ ὀρθίαι τὰς κεφαλάς· κραῖρα γὰρ ἡ κεφαλὴ Ἀττικῶς· ἐντεῦθεν δὲ τροπικῶς καὶ νῆες ὀρθόκραιραι, ὧν τὰ ἄκρα εἰς ὀρθὸν ἀνίσταται· ὅθεν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐψίλωταί τις τὴν ἑτέραν ἡμίκραιραν· ἤτοι τὸ ἡμίκρανον. Ὀρθὸν, τὸ ἱστάμενον καὶ ἄνω βλέπον· καὶ μὴ συγκεκυφός· καὶ σκολιόν· ἀφ' οὗ ὄρθιον τὸ ὀρθίαν ἔχον θέσιν· καὶ ὄρθιον ἐπὶ φωνῆς τὸ ὑψηλόν· καὶ ὀρθῶς ἐπίρρημα, οὗ ἐναντίον τὸ σκολιῶς· καὶ ὀρθῶ ὀρθῶ τινὰ, ἀντὶ τοῦ ὀρθὸν ἵστημι· καὶ ἀνορθῶ τὸν πεσόντα ἀνιστῶ, καὶ εἰς ἣν εἶχε στάσιν καὶ ὀρθότητα ἀποκαθιστῶ. Ὀρθοπυγιᾶν, ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ, πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι. Ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήττων· Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ, ὡς δὲ ὀρθοπλὴξ πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις. Ὀρθόπολιν λέγει Πίνδαρος, τὸν τῇ ἑαυτοῦ δικαιοσύνῃ ὀρθοῦντα καὶ σώζοντα τὰς πόλεις· ὡς ἐρυσίπολιν καὶ σωζόπολιν. Ὀρθοπρίονι, τῇ χοινικίδι· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὀρθόπτερος, μεγάλοις ὤμοις ἔχουσα πτερὰ· γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα· ἢ μεγάλας ἔχουσα περιστόους οἰκοδομάς. Ὀρθὸς, ὁ διεγειρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων. Ὀρθοστάδιον, τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιεῖς. Ὀρθοστάδη, εἶδος πέμματος. Ὀρθοστατῶν, παραστατῶν. Ὀρθοστάδιοι, οἱ στατοὶ χιτῶνες· οἱ δὲ συρόμενοι σύρτοι. Ὀρθοτίτθιος, ἡ παρθένος· ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα· ὅθεν καὶ ἐπιτίτθιον, τὸ ὑπομάζιον. Ὀθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ ὀρθεύειν καὶ φοιτᾶν καὶ συκοφαντεῖν, καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Ὀρθόφρων, ἀνατεταμένας φρένας ἔχων· μετέωρος· ἢ ὀρθάς. Ὀρθρεύω, καὶ ὀρθρεύομαι· Λουκιανὸς· ὡς ἔχοις ὀρθρευόμενος προανύειν τὰ πολλὰ τῶν ἔργων· ἔστι δὲ ὄρθρος, ὁ πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς καιρός· ἐν ᾧ ἐπὶ λύχνῳ δύναταί τις χρῆσθαι· οὐκ ὀρθρίζω, ὀρθριοῦμαι, οὐκ ὀρθρεύσομαι, ἀλλ' οὐδ' ὀρθριασθήσομαι. Ὄρθριον, τὸ ὀρθὸν, καὶ ὄρθριον μέλος τὸ ὑψηλόν· ὡς τὸ ὅτ' ᾖσθα ἀνδρὸς ὀρθίων κνευσμάτων. Ὄρθρος λέγεται, ὅτι εἰς ἔργα ἡμᾶς ὀρθροῖ· ὄρθρος καὶ ἡ τῆς ἡμέρας ἀρχὴ, διὰ τὸ ὀρθοῦν καὶ ἀγείρειν εἰς ἔργον. Ὀρθῶ ἕτερον· ὀρθοῦμαι ἐγὼ ἀφ' ἑτέρου· ὧν τὰ ἐναντία σφάλλω καὶ σφάλλομαι. ἐπανορθῶ δὲ καὶ ἐπανορθοῦμαι· διορθῶ καὶ διορθοῦμαι, ταυτόν. Ὀρθοῖ οἰκίαν καὶ τεῖχος· καὶ ὀρθοῖ τὸ πνεῦμα τὴν ναῦν· ἀντὶ τοῦ κατευθύνει. Ὀρθωθεὶς, ἐξαναστάς. Ὀρθωσία, ἡ ὄρθωσις· καὶ ὀρθωσία, ἡ Ἄρτεμις. Ὄρια, τὰ νεώρια· ἔνιοι ἀποθήκας· καὶ Ῥωμαῖοι ὅρρεα καλοῦσιν. Ὀριαχές, ὁρίκοιτον. Ὀριβρεμέτης, ὁ ἐν τῷ ὄρει ἠχῶν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ὄρος συγκείμενα εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ρι συλλαβὴν διὰ δύο συμφώνων, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον ὀρίδρομος, ὀριβρεμέτης· καὶ τὰ ὅμοια· εἰ δὲ δι' ἑνὸς συμφώνου εἴτε διὰ δύο φωνηέντων· εἴτε δι' ἑνὸς, διὰ τῆς ει διφθόγγου· οἷον ὀρειβάσιος· ὀρείχαλκος· ὀρείαυλος· καὶ τὰ ὅμοια. Ὀρίγανον, θηλυκῶς Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ὀρίγανον, βοτάνη· ὤφειλε διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· καὶ γὰρ παρὰ τὴν ὄρει δοτικὴν καὶ τὸ γάνος ὃ σημαίνει χαρὰν, γέγονεν ὀρίγανον· τὸ γὰρ ὀρίγανον ἐν τῷ ὄρει χαίρει· ἢ ἐκ τοῦ ὁρᾶν καὶ τοῦ γανῶ τὸ λαμπρύνω· ὁρᾶν γὰρ καλῶς ποιεῖ τὸ ὀρίγανον. ὁ δὲ γραμματικὸς Θεοδόσιος λέγει, διὰ τοῦ ι γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥιγῶ γέγονε ῥίγανον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀρίγανον· οἷον, τὸ ψῦχον τινά· κατὰ ἀντίφρασιν· θερμαίνει γάρ. Ὀριγνώμενοι, ἐπιθυμοῦντες. Ὀρίδρομος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τρέχων. Ὁρίζει, ἵστησιν· ὅρον δίδωσι· κρίνει· θεματίζει· διαιρεῖ· ἀφορίζει. Ὁρίζω, προστάσσω· ἐπιτέλλω· ἐντέλλομαι· κελεύω· ἐφίεμαι, διορίζομαι, παρακελεύομαι· ἐπιτάττω· ἐπισκήπτω· σημαίνω. Ὀρικὰ ζεύγη, τὰ τῶν ὀρέων· τουτέστι τὰ τῶν ἡμιόνων· ὀρέας γὰρ ἐκάλουν τὰς ἡμιόνους. Ὀρικάνην, δεσμωτήριον· οἱ δὲ φραγμόν· οἱ δὲ σαργάνην, ἢ σκίμπον. Ὀρικυττεῖν, τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ' ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι. Ὀριμαλίδες, ἀντὶ τοῦ τὰ ὄρεια μῆλα λέγουσι Δωριεῖς. Ὀρινάδες, τὰ ἀνώπρα. Ὄριναν, ἐτάραξαν. Ὀρίνδην, ἄρτον παρὰ Αἰθίοψι, καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῃ, ὃ περιέψοντες σιτοῦνται· τινὲς δὲ ὄρυζαν. Ὄρινε, διήγειρε· τὴν ψυχὴν ἐκίνησεν· οὐ κατὰ ἀπειλήν· ὡς φατὸ· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐπὶ στήθεσιν ὄρινεν. Ὀρινέτην, ὥρμων· ἐτάρασσον· ἐκίνουν· δυϊκῶς· ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα. Ὀρινίαι, ἀναδενδράδες. Ὀρίνθη, ἐταράχθη· ὑψώθη. Ὀρινόμενοι· ταραττόμενοι· διωκόμενοι· ὑψούμενοι. Ὀρινομένη θάλασσα, ἡ ταρασσομένη· ὥς τις καὶ τὸ θυμὸς ὀρίνεται, ἢ ἦτορ. Ὀρίνω τὸ διεγείρω, καὶ ταράσσω· ἐνεστὼς καὶ ὀρνύω· ὤρνυον παρατατικός· ὄρσω, μέλλων· ἑτεροκλίτως· ὦρσα, ἀόριστος· κοινὰ ταυτὸ δυνάμενα τούτοις· ὁρμῶ, ὥρμων· ὁρμήσω· ὥρμησα· ὥρμημαι· παρορμῶ, ἢ διεγείρω· παρώρμων· παρορμήσω· παρώρμησα· ὁρμῶ πλεῦσαι. Ὄριον, τείχισμα· φραγμός· ὅριόν ἐστιν ἀνυπόστατος ἢ ἀνυπέρβατος στάσις. ἀόριστον ἐστὶ τὸ μόνον ἄκτιστον, ὁ θεός· δυσόριστον δὲ, τὸ κτιστὸν καὶ ἀόρατον. Ὀρισθέντος, ἀποδειχθέντος· ἀποφανθέντος· καὶ ὁ

ἀπόστολος τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει. Ὁρισμὸς, δήλωσις πράγματος διὰ λόγου· οὐ χωρὶς, οὐδὲ τί ἐστιν, οὐδ᾽ ὅ τι ἐστὶ γνωρίζεται. Ὁριστὰς, ὁρίζοντας. Ὁριστὸν, τὸ ἐπιδεχόμενον ὅρον· ὡς ἔχον ὕπαρξιν, καὶ ἰδίως περιειλημμένον· οἷον ἄνθρωπος, ἵππος· ὡσαύτως δὲ, καὶ τὸ ἀγαθόν. Ὀριτρόφος, ὁ ἐν τῷ ὄρει τρεφόμενος ι· γράφεται διὰ τοῦ τ καὶ τοῦ ρ. Ὀριχᾶται, γλίχεται· ἐπιθυμεῖ. Ὄριψα, ἐριννύς. Ὀρκάθοις, ἐφ᾽ ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν. Ὁρκάνη, μήποτε ὁ φραγμός· φυτίσι τὸ περίφραγμα, καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτω καλεῖται. Ὀρκαπάτην, χλευαστὴν διὰ ὅρκων. Ὄρκη, ὄψις. Ὅρκια τάμνειν, τὸ διὰ θυσιῶν ὀμνύειν. Ὅρκια πημήνειαν, περίφρασίς ἐστι τοῦ ἐπιορκήσειαν· δῆλον δὲ ὅτι, πήμανσις ὅρκων ἐστὶν ἡ τούτων παράβασις· ὥσπερ καὶ τὸ ὅρκια δηλήσαντο. Ὅρκια πιστὰ, τὰ πιστοποιά· ὅθεν καὶ πιστωθῆναι ὅρκῳ, τὸ πίστιν δοῦναι δι᾽ ὅρκου. Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί· ἡμεῖς δὲ ποιησώμεθα τὸ δε· καὶ ἔστι πῶς ὅμοιον κοινὸν σχῆμα καὶ αὐτὸ τῷ, οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν τοιόσδε, ὁ δὲ τοιόσδε· καὶ ἔστι μὲν τοιαῦτα πολλὰ παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὀρκίλλει, ὅρκον ποιεῖ· ὀμνύει. Ὅρκιον, παρωνόμασται ἐκ τοῦ ὅρκου· οὕτω καὶ ἐκ λόγου τὰ λόγια, οἱ χρησμοί· γίνεται δὲ ὅρκος· ὅθεν καὶ ἕρκος· ἐκ τοῦ εἴργω γὰρ τὸ ἐγκλείω· καθείργνυται γάρ πως ὁ ὀμνύων οἷς ὁμολογεῖ· κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς, παρὰ τὸ ὅρος ἀρσενικόν· ὁρίζονται γάρ τι ὁμολογητικῶς οἱ ὀμνύοντες· συντελεῖ δὲ εἰς ταύτην ἐτυμολογίαν, καὶ ἡ ὁρκάνη· ἕρκος τις οὖσα ὡς ἀκανθῶδες περίφραγμα. προπαροξύνεται δὲ τὸ ὅρκιον, ὡς οἷα κτητικὸν γαυρόσημον, κατὰ τὸ κάπριος, αἴξιος, καὶ τὰ ὅμοια· ἄλλως μέντοι ὤφειλε παροξύνεσθαι, κανόνι φασὶ τοιούτῳ· τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα προσηγορικὰ, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα, παροξύνονται· οἷον κυμβίον· ἱστίον· ἰσχίον· ἑρκίον· εἰ μὴ ἄρα πρὸ τοῦ ι κεῖται ἀμετάβολον, ὁποῖον ἴχνιον, καὶ ἴκριον, ὅρκιον οὐχ ὑποκοριστικὸν, ἀλλὰ παράγωγον, ὡς τὸ ἴχνιον. Ὅρκιος Ζεὺς, καὶ φίλιος· καὶ ἑταιρεῖος· ὁμόγνιος· πατρῷος, πρὸς τούτοις, ἑρκεῖος· ἐφέστιος· ὁ καὶ ἐπίστιος ἰωνικῶς· ἐν οἷς καὶ ξένιος καὶ ὁ φράτριος· κοινὰ ἐπίθετα τοῦ διός. Ὁρκμὸν, φράγμα. Ὅρκοι, δεσμοί· σφραγίδες. Ὅρκον κόλχων λέγει ὁ ἀπολλώνιος, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὅρκος, τύπος· οὕτω παισὶ χήσαιο κληρονόμοις· οὕτω τὰ, καὶ τὰ, θεός σοι δοίη. Ὅρκος, παράληψις τοῦ θείου, ἐπὶ πίστιν τοῦ λεγομένου ἢ πραττομένου· παρὰ τὸ εἴργειν τοὺς παραβαίνοντας· ὄργος, καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, ὅρκος. Ὅρκον δεινοῦ στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπόρροια· τοῦτο δὲ, ἢ καθά τινες εἶπον ἁπλοϊκῶς ἐρρέθη, διό τι ὀμνύουσιν εἰς αὐτὸν οἱ ἐγχώριοι, ὥσπερ κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀρριανοῦ καὶ βιθυνίας ποταμὸς, ὅρκος ὄνομα, ὃς φρικωδέστατος ὅρκων τοῖς ἐκεῖ ἐνομίζετο· πρὸς βίαν εἰς τὰς δίνας ἕλκων τὸν ἐπίορκον, εἰ μὴ δρόμῳ ἐξεπήδησεν· ἤγουν οὕτω νοητέον ἁπλοϊκῶς τὸ ἔνθεν ὁμηρικὸν ῥητὸν, ἢ μᾶλλον ὅτι ἀπορρέει τοῦ ἐν ἅδου τῆς στυγὸς ὕδατος· ἡ δὲ στὺξ, δεινὸς ὅρκος ἐστί· κατ᾽ αὐτῆς γὰρ ὁ μῦθος ὀμνύειν φησὶ τοὺς θεούς. Ὄρκυνος, ἰχθύς ποιός. Ὀρκύπτειν, τὸ ὑποκύπτοντας ἰδεῖν τι· τὸ ἐκκλίνειν ἑαυτὸν, καὶ ἐπ᾽ ὀνύχων ἵστασθαι. Ὁρκῶ, τῆς τρίτης συζυγίας τῶν περισπωμένων· εὐορκῶ δὲ, τῆς πρώτης. Ὁρκωμοσία, καὶ ὁρκωμότης· καὶ ὁρκωμοτῶ. Ὁρκωτής, ὁ ὁρκίζων. Ὁρμαθὸς, τὸ πλῆθος· ἡ τάξις· καὶ ὁρμαθὸς, στίχος· ἤγουν τὸ σύστημα· ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτοῖς ἁρμόζεσθαι. Ὁρμαθοῦ, ἐκ πέτρης τὸ ποιεῖ ἐπαλλήλου πετρώδους συνθέσεως· ἢ τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος. Ὁρμαίνεν, ὁρμᾷ. Ὁρμαίνειν, κεῖται ἐπὶ τοῦ διαλογίζεσθαι καὶ μήπω καταστῆναι, ἢ στῆσαι τὸ βούλευμα, ἀλλὰ καὶ ἐν ὁρμῇ εἶναι. Ὁρμαίνοντα, διανοούμενον. Ὁρμαίνων, φροντίζων, ἐν διανοίᾳ ἔχων. Ὁρμαίη, εἱρκτή· δεσμωτήριον· ἔνιοι κρεμάθραν· ἄλλοι σαργάνην· οἱ δὲ φραγμόν. Ὁρμανὸν, ἀνεστηκός· χαλεπόν. Ὁρμὰς, κινήσεις. Ὁρμᾶται, οἱ ἀνδροκτόνοι σκύθαι. Ὁρμάω ὦ, τὸ προθυμοῦμαι ἐγώ· ἐξορμῶ δὲ, ἕτερον. Ὁρμειαί, ὁρμαί. Ὁρμεῖται τὸ πλοῖον, δευτέρας· καὶ ἐπὶ ἀψύχων μόνων λέγεται· ὁρμᾷ τῆς πρώτης· ἔρχεται· ὁρμᾷ ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ κεκίνηται ἀμετάβατον· καὶ ὁρμᾷ μεταβατικόν· ἡρόδοτος· ὡς δὲ τὸ στράτευμα τὸ περσικὸν ὥρμα βασιλεύς. Ὅρμενα, ὁρμῶντα· κεκολλημένα. Ὅρμενα, παρὰ τὸ ὀρῶ ὀρσῶ αἰολικῶς ὦρκα, ὦρμαι ὠρμένος· καὶ συστολῇ καὶ ἀναδρομῇ τοῦ τόνου ὅρμενος· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀρώμενος κατὰ συγκοπήν. Ὅρμενος, ὄνομα κύριον· καὶ πόλις θετταλίας· καὶ οἱ μὲν τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον· ἄλλοι, πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον. Ὅρμενον παρ᾽ ὁμήρῳ, μετοχὴ καθαρῶς δηλοῦσα τὸ ἐγειρόμενον· παρὰ δὲ τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον, δηλοῖ μετοχικῶς ἡ λέξις καὶ κράμβης καυλόν· ὅθεν καὶ ἐξορμενίζειν τὸ ἐκκαυλεῖν· φησὶ γοῦν τις τῶν παλαιῶν, ὅτι ἀσφάραγος ἐν τῷ φ, τὸ ἐκ τῶν ἀκανθῶν ἀναφυόμενον· τὸ δὲ ἐκ τῆς κράμβης ὅρμενον· ὁ δ᾽ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι, ἀσφοδέλου τὴν ῥίζαν θεόφραστος καλεῖσθαί φησιν ἐπιμενίδιον· ὡς δὲ καὶ τὸ ἐθνικὸν ὄνομα τὸ ὅρμενον ἀπό τινος ὀρμένου κληθὲν ἀλλαχοῦ εἴρηται. Ὁρμεύτης, ἁλιεύς. Ὁρμέω ὦ, ἐν τῷ λιμένι ἵσταμαι· ὁρμίζω δὲ, τὸ εἰς τὸν λιμένα εἰσάγομαι· καὶ ὁρμίζω ἕτερον· ὁρμέω ὦ, ἐλλιμενίζω· καὶ ὁρμεῖ ἡ ναῦς, εἰς τὸν λιμένα ἵσταται· ὁρμίζω δὲ τὴν ναῦν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν λιμένα ἄγω, ὁρμίζομαι δὲ, τὸ τῇ νηῒ εἰς τὸν λιμένα κατάγομαι. Ὁρμεῖ ἡ ναῦς, ὁρμίζει δὲ ἄλλος νῆα· καὶ ἄλλως· ὁρμεῖ μὲν αὐτὴ, ὁρμίζεται δὲ ὑπ᾽ ἄλλου· ὁρμίσειεν, ἀντὶ τοῦ κινήσειε· καὶ κατὰ τοὺς ὕστερον εἰπεῖν παρορμήσειε· διχῶς οὖν τὸ ὁρμίσειν· ἰδιοπαθῶς τε, κατὰ τοὺς μεθ᾽ ὅμηρον ἀντὶ τοῦ κινηθῆναι, καὶ ἀντὶ τοῦ κινήσειν. Ὁρμὴ, βουλή· ἐπιθυμία· τιμή. Ὁρμὴ, ὄρεξις ἐνεργητικὴ τῶν ἐφ᾽ ἡμῖν πρακτέων· ἡ ὁρμή ἐστιν, ἔμμονος λύπη πρὸς τὴν τοῦ ἠδικηκότος ἀντίδοσιν· ὁρμὴ, καὶ ἡ κίνησις. Ὁρμήματα, ἐνθυμήματα· φροντίδας· μερίμνας. Ὁρμητήριον· πολύβιος· ἔστι δὲ ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς πόλεμον ἐξαρτύοντες, ἐξίασι μαχησόμενοι. Ὅρμησον, δῆσον· ἀνάπαυσον· εἰς ὅρμον κατάπλευσε. Ὁρμιὰ, σχοινίον λεπτόν. Ὁρμίζειν, τὸ ἐπὶ ὅρμου ἱστᾶν· οὐ διαφορὰ πρὸς τὸ ὁρμεῖν, ὡς τοῦ πλουτίζειν καὶ σωφρονίζειν, πρὸς τὸ πλουτεῖν καὶ σωφρονεῖν· ὁρμεῖ μὲν ναῦς, ὁρμίζει δὲ ἄλλος νῆα. Ὅρμικας, μύρμηξ. Ὅρμινοι, ὄσπριόν τι. Ὁρμίσκος, καὶ ὅρμοι· περιτραχήλιος κόσμος· ἐνώτια, χαλαστήρια. Ὁρμοὶ, ἱμάντες ὑποδημάτων. Ὅρμος, ὁ λιμήν· τὴν δ᾽ εἰς ὅρμον προσέρυσαν· παρὰ τὸ ἕρμα τὸ ἀσφάλισμα, γίνεται ὅρμος· ὅθεν τὸ ὁρμίσαι, τὸ ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι τὴν ναῦν· ἐπὶ δὲ τοῦ κοσμίου, παρὰ τὸ εἴρω τὸ συμπλέκω· ἐξ οὗ καὶ ὁρμιὰ καλεῖται ἡ σειρὰ, πρὸς ἣν τὸ ἄγκιστρον ἐπησφάλισται δεδεμένον. Ὅρμος, κόσμος γυναικεῖός ἐστιν· ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὑφόρμιον χρυσοῦν κοσμάριον· ὀξύνεται δὲ παρά τισι τῶν ἐς ὕστερον ὁ τοιοῦτος ὅρμος, πρὸς διαστολὴν τοῦ κατὰ τὸν λιμένα. Ὅρμος καὶ ἕρμα, ἀπὸ τοῦ εἴρω· οὕτω καὶ κορμὸς καὶ κέρμα, ἀπὸ τοῦ κείρω

χ δὲ τῆς εἴρω· γίνεται παραγωγὴ ὁ εἱρμός, ἐξ οὗ καὶ εἱμαρμένη παρέχειν δοκεῖ. εἱρμαμένη τις οὖσα, διὰ τὸ κατ' αὐτὴν εἱρμόν. ὡς δὲ ὁμώνυμος λέξις τὸ ἕρμα, δηλοῖ καὶ τὰ ἐν ἰλιάδι ἕρματα τῶν νηῶν· καὶ ἡ ἀνερμάτιστος ναῦς. Ὁρμούμενος, προθυμούμενος, ἢ φερόμενος. Ὁρμῶ, ἐπὶ τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως. εἰ προσλάβοι τὴν ἐξ πρόθεσιν, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ ἐξέρχομαι. δηλοῖ καὶ τὸ παρακινῶ, καὶ ἐκπέμπω. ὁρμῶ· ὀργῶ· ὀρούω. Ὄρνα· ἐπεὶ τοῖσιν ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὀρνέοις. Ὄρνεα, ὀρνεόπωμα καὶ πετεινά, καὶ τό τος. Ὀρνεαί, ἢ δίχα τοῦ ι ὀρνεαί, κώμη ἐστὶν ἀργείας κατὰ τὸν γεωγράφον. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος. ταύτην δὲ ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας, πόλιν λέγει οὐ κώμην. πληθυντικῶς δὲ καὶ αὗται λέγονται ὡς καὶ αἱ κλεωναί. γράφονται δὲ διὰ διφθόγγου αἱ ὀρνειαὶ ὡς βρυσειαί. καὶ αὐγειαί. καλεῖται δὲ οὕτως, ἢ ἀπὸ ὄρνεως υἱοῦ ἐρεχθέως, ἢ ἀπὸ ὀρνέας νύμφης. ἢ ὅτι ἐφ' ὕψοις κεῖνται. ἢ ὁμωνύμως ὀρνέα τῷ ποταμῷ. τοῦτο δέ φησιν ὁ γεωγράφος λέγων, ὅτι ὀρνεαὶ ἐπώνυμοι τῷ παραρρέοντι ποταμῷ· νῦν μὲν ἔρημοι, πρότερον δ' οἰκούμεναι καλῶς. ἐτιμᾶτο δὲ ἐκεῖ πρίαπος. ὅθεν ὀρνεάτης ἐκαλεῖτο. Ὄρνεον, παρὰ τὸ ὀρούειν. ἢ παρὰ τὸ αἱρεῖσθαι. Ὄρνη, ἡ νὺξ βαρυτόνως. ὀρνὴ νὺξ ἀντὶ τοῦ σκοτεινὴ ἐπιθετικῶς ὀξύνεται. Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι παρ' ὁμήρῳ, συνεκδοχὴ ἀπὸ γένους τὸ εἶδος παριστῶσα. καὶ γὰρ οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς μαντικοὺς ὄρνιθας εἰπεῖν βούλεται. Ὄρνιθες ἁπλῶς, πάντα τὰ πετόμενα. ἰδίως δέ, οἱ εἰς μαντείαν συντελοῦντες ὄρνιθες. ἀφ' οὗ καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντείαν συντεῖνον, ὄρνιν ἔλεγον. οἷον πταρμόν, ἢ παλμόν. ἢ, τι τοιοῦτον. καὶ τὴν ἁπλῶς δὲ μαντείαν ὄρνιν ἐκάλουν. καὶ πᾶν κατὰ τύχην συμβαῖνον. Ὀρνιθευτής, ὀρνιθοθήρας. Ὀρνιθεύομαι, μαντεύομαι δι' ὄρνιθος. Ὀρνιθίας παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁ σφοδρὸς χειμών. ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὃς ὑπὸ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορέννυσιν ὑπὸ τῆς τοῦ ψύχους πνοῆς. ὁ δὲ σύμμαχος, χειμῶνα ὀρνιθίαν ἀποδίδωσι, διὰ τὸ χειμῶνος ταῦτα τὰ ὄρνεα ἐπιφαίνεσθαι, ὡς παρὰ ἀράτῳ. Ὀρνίθειον κρέας, τὸ τῶν ὀρνίθων. ὀρνίθιον, διὰ τοῦ ι. Ὀρνιθοκάπηλοι, ὀρνιθοπῶλαι. Ὀρνιθοχλόος ἀπὸ τοῦ κοεῖν τὸ συνιέναι, γίνεται ὀρνιθοκόος. εἶτα ὀρνιθοχλόος. Ὀρνιθονομεῖον, τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα. Ὀρνιθόπαις, καὶ καλλίπαις, καὶ ἀνδρόπαις, διπλῶς νοοῦνται. ἡ δὲ ἔννοια ἡ παρὰ τῷ λυκόφρονι ἐξελέγξει τὴν ἀλήθειαν. ὀρνιθόπαις γάρ, ἡ ὄρνιθος παῖς. καὶ ὀρνιθοφυὴς παῖς. καλλίπαις ἡ καλῆς μητρὸς παῖς. καὶ ἡ καλὴ παῖς. ἀνδρόπαις, ἡ ἀνδρὸς παῖς. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως. Ὀρνίθων γάλα, παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων. Ὄρνις ἀττικόν, ὄρνιξ δὲ δωρικόν. Ὄρνις, ἡ κληδών. τὸ μάντευμα. Ὄρνις, ἐπὶ εὐθείας βραχὺ τὸ ι κεκλήρωται. ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς μακρόν. καὶ μάρτυρες οἱ ποιηταί. οἷς ἐμέλησε κατὰ τὸ μέτρον. καὶ ὡσαύτως πᾶσαι αἱ εἰς θος γενικαὶ μακρὰ παραλήγονται, πλὴν τοῦ κόρυς κόρυθος. τοῦτο γὰρ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξε καὶ ἐν τῇ γενικῇ. Ὄρνις δεξιός, ἀετὸς παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ο τῆς ὀδυσσείας. τὸ μὲν ὄρνις γενικόν. εἶδος δὲ ὁ ἀετός. ἢ καὶ ἄλλως ὄρνις συνήθως, ὁ σημαντικὸς τοῦ μέλλοντος οἰωνός. ὃς δεξιὸς ἐνταῦθα ἐπιπτάσθεις ἀγαθὰ οἰωνίζεται. Ὄρνιχα, ἀντὶ τοῦ ὄρνιθα δωριεῖς λέγουσι. πίνδαρος, διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Ὀρνύμεν, ὄρνυμι ὀρνύω. ὀρνύς, ὀρνύντος, ὀρνύναι ὀρνύμεν. Ὀρνύμενος, διεγειρόμενος, ἐκ τοῦ ὄρνυμαι. Ὀρνυμένου, ὁρμῶντος. διεγειρομένου. Ὀρνύω, ὄρω τὸ διεγείρω, καὶ ὀρύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν δωρικῶς, ὀρνύω. καὶ ὑπερβιβασμῷ, ὀρνύω. ἐξ οὗ ὄρνυμι, καὶ ὄρνυτο καὶ ὄρνυθι. Ὀροάνδης, ὄνομα κύριον. Ὀροβάκχη, βοτάνη τις. οἱ δὲ τῆς ῥοιᾶς τοὺς καρπούς, οὓς ἔνιοι κυτίνους. Ὀροβάδιον, νεβρῶν. Ὀρόβιον, χρυσοκόλλης εἶδος. Ὄροβος, εἶδος κριθῆς. οἱονεί, ὁ ἐρεπτόμενος ὑπὸ τῶν βοῶν. Ὄροβος, εἶδος σπέρματος. Ὀρόγυια, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω. ὤρεγα. ὠρεγυῖα συστολῇ καὶ τροπῇ ὀρόγυια. Ὀροβία, πόλις. Ὀροδάμνοι, κλῶνες, κλάδοι βλαστήματα. ὄρπηκες. καὶ ὀρόδαμνος ποταμός. Ὀρόδαμνος, ἡ παραφυάς. Ὀροδεμνιάδες, νύμφαι. καὶ αἱ μέλιτται ἀπὸ τοῦ ὄρος τῶν δεμνίων. ἐπεὶ κοπάζονται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι. Ὀρόδαμνος. καὶ ὄρπηξ. ἐπὶ τοῦ κλάδου. παρὰ τὸ ὀρούειν, κατὰ τὴν αὔξησιν. Ὀρόδιος, φόβος. Ὀροθέσια, τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν. Ὀροθύνειν, ἐρεθίζειν. ταράσσειν. θαρρύνειν. Ὀροθύνω, ἐκ τοῦ ὄρω καὶ τοῦ θύνω συνέθηκαν. ὃ δηλοῖ τὸ διεγείρω. καὶ τὸ στρέφειν. καὶ δινεῖν. τὸ στρεφεδίνηθεν, καὶ τὸ καίειν καὶ πυροῦν, τὸ καπυρόν. καὶ ἡ ἔρα καὶ γῆ, τὸ ἔργον τὸ ἐπὶ γεωργίας. καὶ τὸ ἠλεόν, καὶ μάζεον παρὰ ὀπτανοῦ, τὸ ἠλέματον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐκ τοῦ φιλεῖν, καὶ τοῦ ἥδεσθαι, τὸ φιληδεῖν γίνεται. καὶ ἐκ τοῦ κάσις καὶ γνωτός, ὁ κασίγνητος. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. Ὀροθύνειν, σύγκειται ἐκ τοῦ θύειν δηλαδή, καὶ τοῦ ὀρνύειν. Ὅροι, οἱ ἀριθμοί. Ὀροικλάδοι, ὀξύσχοινοι. Ὀροίτυπος, ὁ ἐν ὄρει τὰ στύπη ὅ ἐστι στελέχη κόπτων. ἀρχίλοχος. οὐρέων ἀπειλύπαζον. σημαίνει δὲ τὸν ξυλουργόν. Ὀροκονίτιδος, ἑτέρα γραφὴ περιέχει τῆς ὀλοκονίτιδος περὶ ἧς ἔμπροσθεν εἴρηται. φησὶ δὲ διοσκουρίδης τὴν ἐν ὄρει γινωμένην ὀροκονίτην ὀνομάζεσθαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὄρομαι, ὥρετο παρατατικός. Ὀρόμενος, διεγειρόμενος. ὀρώμενος δέ, ὁ βλεπόμενος, μέγα. Ὀρομηλίς, τὸ ἀγριόμηλον. Ὀρομαλίδας, τὰ ὄρεια μῆλα. ἢ τὰ ἐν ὄρει μῆλα. ἀσκληπιάδης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει. ἔστι δὲ τὰ συνακμάζοντα τοῖς σύκοις μῆλα. Ὀρόντας, ὄνομα κύριον. Ὀρόντης, ὄνομα ποταμοῦ. Ὀρός, ἡ ὑδατώδης τοῦ γάλακτος ὑπόστασις. ἢ τὸ διεφθορὸς γάλα. ἢ ἡ τοῦ γάλακτος ὑπόσταθμη. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ῥέω, καὶ δηλοῖ τοῦ γάλακτος τὸ μὴ πηγνύμενον εἰς τυρόν, ἀλλὰ ἀπορυισκόμενον. ἵνα ᾖ, ἐκ τοῦ ῥέω ῥόος, καὶ κατὰ μετάθεσιν πρὸς ἀποφυγὴν συνεμπτώσεως τῆς πρὸς τὸν ῥόον ὀρός. ὁ μέντοι ἐπὶ ζώων ὄρρος ἐξ οὗ τὸ ὀρρωδεῖν διπλασιάσας τὸ ρ, ἐκπέφευγε τὴν κατὰ τὸ ὀρὸς φωνήν. ἄλλως. Ὀρὸς τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες ἐν τῇ πήξει τοῦ γάλακτος. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν κατὰ τοὺς παλαιούς, ὑδατώδης καὶ ἐφθαρμένη ὑπόσταθμη γάλακτος, δι' ἑνὸς ρ γράφεται. ὀροῦ δὲ ἀξιοῖ τὸν ὀδυσσέα ὁ μελάνθιος, ὡς μὴ δικαιῶν αὐτὸν πίνειν γάλακτος. Ὅρος, νόμος. θεσμός, ἢ στήλη. ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ, ἢ οἰκίᾳ.

Ὅρος, λόγος σύντομος δηλωτικὸς τῆς ὑποκειμένης οὐσίας τῷ πράγματι. ἢ δηλωτικὸς τῆς φύσεως τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὅροι δὲ λέγονται. ὡς ὁράσεις καὶ ὀφθαλμοὶ τῶν πραγμάτων τυγχάνοντες. καὶ ὡς ὁρίζοντες ἤτοι περικλείοντες συντόμως τὴν τοῦ ὀνόματος δύναμιν. οἷον ἀνθ' οὗ λέγομεν, ὅτι ἄνθρωπός ἐστιν, οὐσία ἐκ σαρκὸς καὶ ψυχῆς, καὶ λόγου καὶ αἵματος. καὶ στοιχείων καὶ ἑτέρων πλειόνων. περιορίζομεν οὖν ταῦτα διὰ τοῦ ὅρου λέγοντες, ὅτι ἄνθρωπός ἐστι,

ζῶον λογικὸν θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Ὅρος τῶν ὅρων ἐστὶν, ὁ πάντα μὲν ὁρίζων, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ὁριζόμενος· ὅ ἐστι μόνος ὅρος τῶν ὅρων θεός. Ὅρος· σκεῦός τι γεωργικὸν σημαίνει· ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Ὅρος κατειμένον ὕλῃ· τὸ δασύ· καὶ οἷον ἐνδεδυμένον φυτῶν πυκνότητι· καὶ κεκαλυμμένον· ὅθεν καὶ εἴνω τὸ καλύπτω· οὗ παράγωγον, τὸ εἰνύω· ὡς τὸ θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον. Ὀροτύπου δίκην· ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον. Ὀροῦα, χορδὴ καὶ σύντριμμα πολιτικόν· εἰς ὃ ἐπιχάρμου δρᾶμα. Ὀρούσε, παρώρμησεν. Ὀρούματα, ὁρμήματα· πηδήματα. Ὄρουσεν, ἐκ τοῦ ὀρούω τὸ ὁρμῶ, ὀρούσω, ὤρουσα, ὤρουσεν· ἰωνικῶς ὄρουσα, καὶ ἀνόρουσα. Ὀροφή, ἡ στέγη. Ὀροφηφόρον, ζῶον πᾶν ὀστρακόδερμον. Ὀροφίας, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μῦς ὀροφίας· λέγονται μύες ὀροφίαι, καὶ ὄφεις οἱ περὶ τὰς ὀροφὰς, οἱ ταύτας κατατρώγοντες. Ὀροφοιτῶντα, εἰς ὄρη περιερχόμενον. Ὄροφος, ἀρσενικῶς· καὶ ὀροφή, θηλυκῶς λέγεται. Ὄροφος, καλαμίσκου εἶδος, ὑδροχαροῦς ἐπιτηδείου εἰς ὀροφήν· ὃς ἐν λειμῶνι πεπαυθεὶς, δασεῖαν ἐπανθοῦσαν ἔχει λάχνην· ὅτι καὶ ἔστιν ἀγαθὸς ἐρέφειν· ἀπ' αὐτοῦ δὲ διὰ τὴν παλαιὰν ταύτην χρῆσιν, καὶ ἁπλῶς αἱ τῶν οἰκιῶν στέγαι πᾶσαι ὄροφοι λέγονται· ἀφ' οὗ καὶ φάλαγγες, ἤτοι ἀράχναι ὑπωρόφιοι, οἱ φωλοῦντες ὑπὸ τῶν ὀρόφοις. Ὄροχθον, ὄρειον ὄχθον. Ὀρόων, πολλάκις ἐν δευτέρᾳ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων μετὰ τὴν συναίρεσιν, πλεονάζει ποτὲ μὲν τὸ ο τὸ μικρόν· ποτὲ δὲ τὸ α τὸ βραχύ· οἷον μετὰ τὴν συναίρεσιν τοῦ ὁρῶν πλεονάσαντος τοῦ ο, γίνεται ὀρόων ὁ βλέπων· ἄλλοτε δὲ ἐν τῷ ὁρᾷ πλεονάσαν τὸ βραχὺ α πρὸ τῆς ληγούσης, τὸ ὁράα πεποίηκεν· οὕτω καὶ ἠιόνες βοόωσι καὶ κῦμα βοάα ποτὶ χέρσον. Ὀρόωντες, διά τι· ἐν ταῖς τῶν ἐνεστώτων συνῃρημέναις μετοχαῖς τῆς δευτέρας τῶν περισπωμένων συζυγίας, τῆς μὲν πρὸ τοῦ ω τῆς συνῃρημένης συλλαβῆς βραχείας οὔσης μικρὸν ο μεταξὺ τῶν δύο συλλαβῶν τιθέασι· καὶ τό, τε ὁρῶντες ὀρόωντες λέγουσι· καὶ τὸ βοῶντες βοόωντες· μακρᾶς δὲ οὔσης καὶ μακρὸν ἐντιθέασι· καὶ τό, τε μαιμῶντες μαιμώωντες λέγουσι· καὶ τὸ ἡβῶντες ἡβώωντες· καὶ ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν ὑπὸ τοῦ μέτρου· εἰς ταῦτα δὴ συνωθούμενοι· ἔχουσι δὲ δὴ τὴν παραλήγουσαν ἐν ταῖς πλαγίαις αἱ τοιαῦται μετοχαὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου· τὸ γε μὴν ἱδρώοντες, καὶ ὑπνώοντες, οὐκ ἀπὸ περισπωμένων θεμάτων, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἱδρώω καὶ ὑπνώω βαρυτόνων ποιητικῶς καὶ αὐτῶν διὰ τοῦ ο μικροῦ ταύτην τηροῦσιν ὡς ἀπαθῆ· καὶ μὴν κἀκεῖνο ποιοῦσι τοῖς εἰρημένοις ὁμόλογον, ἐν τοῖς ὁριστικοῖς ἐνεστῶσι τῶν τοιούτων ῥημάτων· τῆς μὲν συναιρουμένης συλλαβῆς διὰ τοῦ ω προφερομένης, ο πρὸ αὐτῆς τιθέασιν, εἰ μὲν ἡ πρὸ τοῦ συνῃρημένου ω συλλαβὴ βραχεῖα ἦν, μικρόν· ὡς ὁρῶ ὀρόω· βοῶσι βοόωσι· εἰ δὲ μακρά, μέγα· ὡς μαιμῶ, μαιμώω· ἡβῶσι, ἡβώωσι· διὰ δὲ τοῦ α ἐκφερομένης, α πρὸ αὐτῆς τιθέασιν· εἰ μὲν ἡ πρὸ τοῦ συνῃρημένου α πάλιν βραχεῖα βραχύ· οἷον βοᾷ, βοάα· γελᾶται, γελάαται· εἰ δὲ μακρά μακρόν· οἷον μαιμᾷ, μαιμάα· ἡβᾶτε, ἡβάατε· τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ἐκτείνοντες μὲν καὶ συστέλλοντες τοῦ μέτρου εἵνεκεν ὡς προείρηται· ἐντιθέντες δὲ πῆ μὲν α, πῆ δὲ ο, διὰ τὸ δυσέκφορον ἴσως τὴν λέξιν γίνεσθαι· τοῦ μὲν γὰρ α τῷ α συντιθεμένου τοῦ ω, πάλιν τῷ ω, δυσχερεστέραν σημαίνει τὴν προφορὰν ἔσεσθαι. Ὀρόωτι· ὁράω, ὁρῶ· ὁράοιμι ὁρῷμι· ὁράοι τὸ ὁρῷτε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο ὀρόωτι· ὅπερ οἱ μεθ' ὅμηρον ὁρώκτί φασιν· ἐκ τοῦ ὁράοιτι ὁρῷτι γίνεται, πλεονασμῷ ἰωνικῷ τοῦ παραλήγοντος ο· πρῶτον δὲ αὐτοῦ πρόσωπον τὸ ὀρόωμι· οὐ τὸ κοινόν, τὸ ὁράοιμι ὁρῷμι· ἔστι δὲ τὸ φίλως ὀρόωτι, ταυτὸν τῷ ἡδέως ἂν βλέποιτι. Ὄρπα, ἐριννύς. Ὄρπαξ, θρασὺς ἄνεμος. Ὄρπας· τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος· ἔνθεν γὰρ ὀπύουσιν. Ὄρπηξ γίνεται, ἐκ τοῦ ὄρω τὸ πηδῶ· καὶ τοῦ πήσσω πήξω· ὁ ἀναπηδήσας εἰς αὔξησιν διὰ τῆς γῆς· ἢ ὄρπηξ, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἕρπειν καὶ ὀρούειν εἰς ὕψος πεποίηται· κλίνεται δέ, ὄρπηξ ὄρπηκος. Ὀρπησίδηρος, ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν. Ὀρριδιαῖ, τὸ ἐπὶ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς γλουτοὺς πεσεῖν. Ὄρριον, ὀρίγανον. Ὀρρόβηλος, ὁδὸς ἰταλιῶται. Ὄρρον, λέγουσι τὸν λεγόμενον ταῦρον, τὸν μεταξὺ τῶν διδύμων· καλλίστρατος τὴν ὀσφύν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν· δίδυμος τὴν τράμιν, οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον· ἔνθεν καὶ τὸ ὀρρωδεῖν τὸν ὄρρον ἱδροῦν· ὅμηρος, ἴδιον ὡς ἐνόησα· τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ φοβούμενοι. Ὀρροπύγιον, ὀρθοπύγιον. Ὄρρος, ἡ τράμις· οὐχ ὥς τινες στοιχεῖον· ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀρρωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἱδροῦσι τὸν ὄρρον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν ἢ τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὲρ τὴν ῥάχιν. Ὀρρούει, ὁρμᾷ· πηδᾷ. Ὀρροδίων, τῶν ἄχρι τοῦ ὄρρου ἐκτεινομένων· ὄρρος δὲ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου τὸ πέρας· ὅπερ καὶ ὀρροπύγιον καλεῖται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὀρρωδῶ, τὸ φοβοῦμαι λέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων διὰ τῆς οὐρᾶς δεικνυούντων τὸ δέος· εἰώθει γὰρ ταῦτα φοβηθέντα, συνάγειν τὴν οὐρὰν ἐντὸς τῶν μηρῶν· ἀρρωδῶ δὲ κατὰ στέρησιν· τουτέστιν, οὐκ εὐλαβοῦμαι, ἀλλὰ καταφρονῶ καὶ τεθάρρηκα. Ὀρρωδῶ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τὸ πάνυ φοβοῦμαι· ἀπὸ τοῦ ὄρρου ὅ ἐστι μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς· ἔστι γὰρ τρομερόν· καὶ κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους· πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τούτῳ τῷ μέρει τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν· ἢ ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος πρῶτον ἱδροῦν. Ὀρσάγγης, σωματοφύλαξ· ἢ ὁ τὸν βασιλέως οἶκον ποτὲ εὐεργετήσας. Ὄρσαι, ὁρμῆσαι· ἐγεῖραι· ἐρεθίσαι. Ὄρσεο, ῥῆμα προστακτικόν· ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων ὀρῶ· καὶ αἰολικῶς ὄρσω· καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ κλίνεται ἄχρι παρατατικοῦ· τὸ παθητικόν, ὄρσομαι ὠρσόμην· ὤρσου· τὸ προστακτικὸν ὄρσου· καὶ διαλύσει τοῦ ου εἰς εο ἰωνικῶς, ὄρσεο. Ὀρσιπέτης, ὑψοῦ πετόμενος. Ὀρσίπους, βοὴ ἐριστικοὺς παρασκευάζουσα, πρὸς τὸν τῶν παίδων δρόμον. Ὀρσοδάκνη, ζωΰφιόν τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον. Ὀρσοθύρη, παρὰ τῷ ποιητῇ, θύρα τις ἐπίσημος ὑψηλοτέραν ἔχουσα πρόσβασιν· δι' ἧς οὐχ οἷόν τε ἦν ἀνελθεῖν τινὰ μὴ διὰ κλίμακος· ἴσως, ἢ ἄλλως πῶς ἀναρούσαντα· καὶ ἀναθορόντα δι' αὐτῆς· ὅθεν καὶ ὀρθοθύρη ἐκαλεῖτο· ἤγουν θύρα δι' ἧς ὄρνυταί τις, θέλων ἰδεῖν ἐκεῖθεν· ἢ τοιαύτη σύνθεσις καὶ τὴν ὀρσύδραν παρήγαγεν· ἔστω ἐκείνην δι' ἧς ὄρνυται ὕδωρ ὑψοῦ δηλονότι. Ὀρσοί, τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι. Ὀρσολέπος, ὀρστοπός. Ὀρσολοπεῖται, διαπολεμεῖται· ταράσσεται· αἰσχύλος. Ὀρσομένη, διεγειρομένη. Ὀρταλίζειν, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ὦρμαι· τὸ τρίτον, ὦρται· ῥηματικὸν ὄνομα, ὀρτός· ἀφ' οὗ καὶ περισπώμενον, ὀρτῶ· καὶ παράγωγον ὀρτίζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ὀρταλίζω· δηλοῖ δὲ κυρίως ἡ λέξις, τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ νήπια τῶν παίδων· οἱονεὶ ὀρούειν εἰς ὕψος· καταχρῶνται δὲ τῇ λέξει, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλην ἥντινα οὖν ποιεῖσθαι κίνησιν· ὡς ἀριστοφάνης· οἷον ἀνορτάλιζες· κα

κερατίαι· αὐτὶ τοῦ ἀναῤῥιπτεῖν ἑαυτοὺς ἐποίεις. Ὀρτάλιχοι, οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί· καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες· καὶ κρεμάστραι. Ὀρταλίχων, τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν τῶν βοιωτῶν διάλεκτον. Ὀρτή, ἀπὸ τοῦ ἑορτὴ κατὰ συγκοπήν. Ὀρτηγομήτρα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω. Ὀρτές, βωμός· κύπριοι. Ὀρτυγία, ἡ νῦν δῆλος καλουμένη νῆσος. Ὀρτυξίς, πόα τις ὀρυα χέρσῳ ἐφθή. Ὀρυβάδες, αἱ αἶγες. Ὀρυγάνει, ἐρεύγεται. Ὀρυμαγδὸς κεῖται, οὐ μόνον ἐπὶ πολέμου κατὰ ὀνοματοποιΐαν, καὶ ἐπὶ ἤχου τομῆς ξύλων κυρίως ἐν ὄρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ θορύβου μεγάλου. λέγεται δὲ ὀρυγμαδός, οὐ μόνον συνήθως ὁ κατὰ τὸ ὄρος κτύπος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἁπλῶς θόρυβος· μετατεθεὶς τὸ γ ἐκ τῆς προπαραληγούσης εἰς τὴν παραλήγουσαν· οὐ μόνον διὰ τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τραχυφωνότερον. Ὀρυγμένος, βρυχώμενος. Ὀρύεται, ὑλακτεῖ. Ὀρυγξ, λαοξοϊκὸν σκεῦος· ἢ σκαφίου εἶδος· καὶ ἰχθύς, καὶ ζῶόν τι τετράπουν δορκάδι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον. Ὀρυκτήν, σκαπτήν. Ὄρυμος, βωμός· οἱ δὲ ὄρυμβος. Ὀρυθεῖ, γρυλλίζει. Ὀρύξομαι, σκάψομαι. Ὀρῦπος ἐρεῖς, οὐ τὸ ῥῦπος. Ὀρύσσω, ἐνεστώς· ὤρυσσον παρατατικός· ὀρύξω, μέλλων· ὤρυξα ἀόριστος· ὀρυγήσομαι, μέλλων δεύτερος παθητικός· ὀρύγην, ἀόριστος δεύτερος παθητικός· ὀρώρυγμαι παρακείμενος· αἰορύττω, τὸ κρυπτόμενον· κατορύττω, τὸ φανερόν. Ὀρύττω, τὸ ἁπλῶς σαλεύω τὴν γῆν· διορύττω δέ, τὸ λαθραίως ὑπὸ τοὺς θεμελίους ὑποσκάπτω. Ὀρφακίνης, ἰχθύς ποιός. Ὀρφανικός, λαμβάνεται ἐνίοτε αὐτὶ τοῦ αὐτὸς ὁ ὀρφανὸς παῖς· λαμβανομένου τοῦ κτητικοῦ αὐτὶ τοῦ πρωτοτύπου· ὥσπερ παρθενικὴ ἡ παρθένος. Ὀρφανισταί, οἱ ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν· καὶ χηρωσταὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν χηρῶν. Ὀρφανή, ἐπὶ γονέων. Ὀρφανός, ὁ μή τινα ἔχων βοηθόν· παρὰ τὸ ὄροφος, ὀροφανός, καὶ ὀρφανός. Ὀρφεία λύρα, ἡ τοῦ ὀρφέως. Ὀρφίνη, καλάμη μελίνης. Ὀρφναία νύξ, κυρίως ἡ μετὰ δύσιν ἡλίου μεθ' ἣν ἡ ὄρφνη παῤῥησιάζεται. Ὀρφνή, σκοτεινὴ νύξ· ἢ μέλαινα· νύκτα δι' ὀρφναίην· παρὰ τὸ ἐρέφω· τὸ σκέπω, ὀροφή καὶ ὀρφνή, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, καὶ συγκοπήν. Ὀρφοβόται, ἐπίτροποι ὀρφανῶν. Ὀρφώς, ἰχθύς ποιός. Ὀρφῶς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν τοῖς πλείστοις ὀρφῶς· ἐν τισὶ δὲ ὀρφούς· μήποτε δὲ καὶ τὸ ἑνικὸν τοῦ ἰχθύος οὕτως ἔλεγον ὀρφὼς ὡς λαγὼς καὶ ταὼς. Ὀρχάδες νῆσοι, περὶ τὸν ὠκεανόν. Ὄρχαμος, ἡγεμών· βασιλεύς. Ὀρχάς, περίβολος αἱμασιά· καὶ εἶδος ἐλαίας. Ὄρχατοι, ἢ παρὰ τὸ ὀρύσσω, οἷον ὀρύχατοι, ἢ παρὰ τὸ ἔρκει ἠσφαλίσθαι, ἢ παρὰ τὸ ἔρχω ἵνα ἡ ὄρχος, ἡ κατὰ τάξιν φυτεία· ὅθεν ὄρχατος, προπαροξυτόνως· ὡς μέσος μέσατος· τὰ γὰρ ἀπὸ ὀνομάτων διὰ τοῦ τος παραγόμενα, προπαροξύνονται· τρίτος, τρίτατος· ἕβδομος, ἑβδόματος· μυχός μύχατος μέσατος ὄρχατος· ἢ ὄρχατος, δένδρα ἐπίστιχα, κατὰ φυτείαν ἀμπέλου· καὶ ὄρχατος ὁ παράδεισος. Ὄρχεα, ὄσχεα· ὀσχίω, τῷ περὶ τὸ στόμα τῆς μήτρας ἑλκοειδεῖ ἐπαναστάσει· ὄσχος γὰρ καὶ μόσχος τὰ κλήματα· καὶ ἕλικες τὸ αὐτό· καὶ ἀφίδαιον ὀνομάζεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὄρχεις, πληθυντικῶς· καὶ ὀρχείδιον ὑποκοριστικόν. Ὀρχεδόνως, αὐτὶ τοῦ ἡβηδόν· ἠρόδοτος. Ὀρχείδιον, τὸ μόριον. Ὀρχεῖται, διασείεται· βακχεύει. Ὀρχηδόν, ἡβηδόν. Ὀρχηθμοῖς, ὀρχήσεσιν. Ὀρχήσασθαι, τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὄρχους γὰρ βασιλεῖς οἱ ποιηταί· καὶ οἱ ὀρχησταὶ ἐντεῦθεν· ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτρύων συγκομιδήν, ἐν τοῖς ὄρχοις τοῖς τρυγῶσιν ἔτυχον τρυγῶντες, ἀπήρχοντο τῷ θεῷ χορεύοντες· καθάπερ κωμῳδεῖ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρχῶ· ὀρχήσω· ὀρχήσασθαι. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὀρέγειν, ὅ ἐστιν ἐκτείνειν τὰς χεῖρας· κατὰ τροπὴν τοῦ γ, εἰς χ. Ὄρχησις γίνεται, ἐκ τοῦ ὀρέγω ὀρέξω ὤρεχα κατὰ συγκοπήν· ὃ δὴ καὶ δηλοῖ κίνησίν τινα χειρῶν, καὶ ποδῶν μυριαχοῦ· ὡς δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον διάφορα εἴδη ὀρχήσεων εὕρηται, δῆλόν ἐστιν· ἣν γοῦν καὶ τραγικὴ ὄρχησις· ἡ καὶ ἐμμέλεια καθ' ἣν βάθυλλός φασιν ἀλεξανδρεὺς, νομίμως ὠρχήσατο· καὶ κωμικὴ δὲ ἡ καὶ κόρδαξ καὶ σίκιννις· ἧς εὑρετὴς σίκιννός τις βάρβαρος· ἢ κρής· ἡ καὶ σατυρική· ἐπεὶ καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί· ὀρχηθμός, ὁ ἐν γάμοις καὶ ὁ ἐν ἑορταῖς καὶ ὁ ἐνόπλιος. Ὀρχήσεως, τρία εἴδη· ἐμμέλεια μὲν τραγική· σίκιννις, σατυρική· κόρδαξ, κωμική· ἥτις αἰσχρῶς κινεῖ τὴν ὀσφύν. Ὀρχηστὴς ἄρης, ὁ εὐκίνητος πόλεμος· ἢ ὁ μετὰ πυῤῥίχης καὶ ἐνόπλου ὀρχήσεως γινόμενος· ὥσπερ ἐγίνετο τοῖς λάκωσιν ἔν τινι καθεστῶτι ῥυθμῷ, καὶ γυναίων καὶ κινοῦντι πρὸς πόλεμον. Ὀρχήστρια, αὔρα. Ὀρχία, ζῶον τῶν τετραπόδων, καὶ πόα. Ὀρχιπαιδίζειν, τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισίν. Ὀρχιπέδων, σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσας τῶν ὀρχιπέδων· οὐδ' ἐγὼ τῶν τρυγῶν. Ὀρχίλος ὄρνις, διὰ τὰς μοιχείας τοῦ διὸς τὸν ὄρνιν παρέλαβεν· ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος ἀριστοφάνης, ἐπεὶ καταφερὴς ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὀρχιλόχον παρέλαβε διὰ τοὺς ὄρχεις. Ὀρχμαί, φραγμοί· καλαμῶνες· φάραγγες· σπήλυγξ. Ὄρχοι, στίχοι ἀμπέλων. Ὀρχομενός· ἰστέον ὅτι ὁ βοιώτιος ὀρχομενός, καὶ ἀρκαδικὸς τοῖς ἐπιθέτοις διαστέλλονται· ὁ μὲν γὰρ ἀρκαδικὸς πολύμηλος· ὁ δὲ βοιώτιος μινύειος· ἐπειδὴ μινύας ποταμὸς αὐτὸν παραῤῥέει· ἢ ὅτι γένος λαμπρὸν οἱ μινύαι ἀπό τινος μινύου βασιλέως κληθέν, ἐν αὐτῷ κατῴκησαν· γεωγράφος δὲ οὐ μόνον πλουσίους, ἀλλὰ καὶ μάλα δυνατοὺς τοὺς βοιωτίους ὀρχομενίους δείκνυσι· λέγων καὶ ὅτι ἐτεοκλῆς ὀρχομενοῦ βασιλεὺς χαρίτων ἱερὸν πρῶτος ἱδρύσατο· καὶ ὅτι τινὲς μινύαι ὀρχομένιοι, ἀπῴκισαν εἰς ἰωλκόν· ὅθεν καὶ οἱ ἀργοναῦται μινύαι παρὰ λυκόφρονι· δόξοι δ' ἂν ὁ μινύας παρὰ τὸ μινυόν, ὅ ἐστι μικρὸν λεχθῆναι· καθὰ καὶ ὁ τυδεὺς ἀπὸ τοῦ τυτθόν· ὅτι δὲ ἀττικὸν τὸ μινυόν, καὶ ὡς μέχρι νῦν ἐγχώριος ἀθήνησιν ἡ λέξις, δῆλόν ἐστι· καὶ ὡς ἐξ αὐτοῦ καὶ μινυρίζειν γίνεται. Ὀρχομενοὶ δύο· ὅ, τε ἐν βοιωτίᾳ οὗτος ὁ μινύειος· καὶ ὁ πολύμηλος ἐν ἀρκαδίᾳ· ὁ δὲ πρῶτος ὀρχομενὸς μινύειος οὕτως ἐκλήθη ἀπὸ μινυοῦ τοῦ ποσειδῶνος παιδὸς καὶ καλλιρόης τῆς ὠκεανοῦ θυγατρός· οὗπερ μινύου καὶ τριτογενείας τῆς αἰόλου οἱ πλείους τῶν ἀργοναυτῶν. Ὀρχομενός, καὶ ὄρος καὶ πόλις θεσσαλίας καὶ βοιωτίας· καὶ ἀρκαδίας, καὶ πόντου. Ὄρφος καὶ ὄρχατος, στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φοιτῶν. Ὄρω τὸ διεγείρω· ὄρω ἐστί, ῥῆμα βαρύτονον ὅθεν, ὅ, τε τὸ ὦρετο μηπέταζεις· ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ὄρτος, καὶ ὀρτῶ ῥῆμα· τὸ δὲ ὀρτῶ ῥῆμα, ποιεῖ τὸ ὀρτίζω· καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὀρταλίζω· δηλοῖ δὲ ὀρταλίζειν, τὸ ἀναῤῥιπτεῖν τὰ νήπια τῶν παιδίων· οἷον ὀρούειν ποιεῖν εἰς ὕψος· καταχρῶνται δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλης κινήσεως, ἤν τινα ἐάσει κινεῖσθαι. Ὀρῶ, κανονικῶς περισπᾶται· ἡρακλείδης δηλοῖ γράψας οὕτω· τὰ θέματα τὰ ἔχοντα μετὰ τοῦ προηγουμένου ἓν σύμφωνον ἀπλοῦ ἑπόμενον περισπᾶται· νομῶ· σοβῶ· ῥοφῶ· τὸ κόπτω βαρύνεται, ἐπεὶ δύο σύμφωνα ἔπεισιν αὐτῷ· τὸ δὲ ὄζω καὶ δεσπόζω, ἐπεὶ διπλοῦ· ὅθεν τὸ ὁρῶ εὐλόγως περισπᾶται· συμφώνου ἑνὸς ἑπομένου ἁπλοῦ. Ὀρώγκη, τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη· ἃ καὶ ὀρόγχοις καλοῦσιν ἢ ὀρῶν λόφοις· τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα.

Ὀρῶ καὶ ὀρῶμαι, καὶ τὸ ἴδον καὶ ἰδόμην Ὅμηρος. Ὀρῶν, ὁρῶ· μετοχὴ ὁ ὁράων τοῦ ὁράοντος. καὶ τὸ εὐκτικὸν ὁράοιμι ὁρῷμι· καὶ τροπῇ τοῦ μι εἰς ην, ὁρῴην ὁρῴης ὁρῴη. ὁμοίως ἀγαπῷμι· ἀγαπῴην ης η. βοῴην ης η. Ὀρῶν, ἰδών· θεωρῶν. Ὀρῶνται, ἐφορμῶσιν, ἐπακολουθοῦσιν. Ὄρωρα· μέσος παρακείμενος, καὶ κατὰ μετάθεσίν ἐστιν. ὅτε διὰ μέτρου ἀνάγκην ὤρορα· ἀπὸ τοῦ ὄρομαι· ἀφ' οὗ καὶ ὄρμενος ὁ παρακειμένου· προπαροξύνεται δὲ ὄρμενος, διὰ τὸ ἀναύξητον μεῖναι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων συνήθειαν· ὡς καὶ τὸ βλήμενος καὶ τὸ φθίμενος. Ὀρώρεται, ἔχει ἀναδρομὴν παρακειμένου εἰς ἐνεστῶτα· ἐκ τοῦ ὄρωρα γὰρ τὸ ὀρώρω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὀρώρεται. οὕτω δὲ καὶ τὸ προσαρήρεται παρ' Ἡσιόδῳ ἐκ τοῦ ἄρηρα ἀρήρω γίνεται· ὁμοίως καὶ ἐκ τοῦ ὄλωλα τὸ ὀλώλω· ὅθεν τὸ ὄφρ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος. Ὀρωρέχαται, παρὰ τὸ ὀρέγω ὀρέξω· ὦρεχα· ὄρεγμαι· ὤρεγμαι ὠρέξω ὤρεκται· ὠρέχαται ἰωνικῶς, καὶ ἀττικῶς ὠρωρέχαται· καὶ συστολῇ ὀρωρέχαται· καὶ ὀρωρέχαται ἰωνικῶς φρασθέν· οὐκ ἄλλως, ἢ διὰ τοῦ ἐπανύσθησαν ἑρμηνεύεται. Ὀρωρέχαται, ἐκτίνανται· καὶ ὀρωρεχότης. Ὀρώρει· ποιητικῶς· ὀρῶ τὸ διεγείρω· μέλλων ὀρήσω· ἐξ οὗ ὤρηκα· μέσος ὦρα καὶ ἀττικῶς ὄρωρα· ὃς ὑπερθέσει χρονικῇ γίνεται ὤρορα· ὑπερσυντέλικος κοινῶς ὠρώρειν, καὶ ἰωνικῶς ὀρώρειν· οὗ τρίτον ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. Ἄλλως. Ὀρώρει, συστολὴν ἔχει τοῦ ω μεγάλου· εἰς ο μικρόν· ὀρῶ γὰρ τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων ὀρῶ· ὁ μέσος παρακείμενος ὦρα· καὶ ἀττικῶς ὄρωρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὤφειλεν εἶναι ὠρώρειν· τὰ γὰρ ἀττικὰ τὰ ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα ἐν τῷ παρακειμένῳ, μεγεθύνονται ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ· ὥστε συστολὴν ἔχει τὸ ὀρώρει διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. Ὀρώρῃ ὅμοιόν ἐστι, τῷ ὀλώλῃ· ὡς γὰρ ἐκεῖνο παρακείμενός ἐστιν ὑποτακτικὸς ἐκ τοῦ ὄλωλα, οὕτω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ ὄρωρα. Ὀρώρηκα, ἐκ τοῦ ὀρῶ ὀρήσω ὤρηκα ὀρώρηκα ἀττικῶς. Ὀρώρηται, ἐκ τοῦ ὄρωρα παρακειμένου ἤρτηται, ἀναχθὲν τοῦτο εἰς ἐνεστῶτα τοῦ ὀρώρω. Ὀρώρυχα, ὠρωρύχειν· ἀκήκοα ἠκηκόειν· οἱ ἀττικοὶ παρακείμενοι ἀρχόμενοι ἀπὸ βραχέος, ἐν τῷ ὑπερσυντελικῷ χρονικῶς μεγεθύνονται· ἀλλὰ τὸ ἐλήλυθα· ἐληλύθειν· καὶ ἔοικα ἐῴκειν παρέβη τὸν κανόνα. Ὁρᾶσε, δίχα τῆς προθέσεως· καὶ ὁρᾶ εἰς σε μετὰ τῆς προθέσεως, καὶ ἐν ὁρᾶσε ὁμοίως, ταῦτα αἰτιατική.

ΤΟ Ο, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Σ·Τ·ΚΑΙ Υ·

Ὅς, ἄρθρον ὑποτακτικόν· σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυμίαν κτητικὴν τρίτου προσώπου· ἐμός· σός· ὅς· σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ οὗτος· οἷον ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν· δύναται σημαίνειν καὶ αὐτός· οἷον ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν· ἔστι καὶ ἀόριστον μόριον ἰσοδυναμοῦν τῷ ὅστις ὑποτακτικῷ ἄρθρῳ ὁμόφωνον· οἷον ὃς ἂν ἔλθῃ μενέτω· καὶ ἄλλος ὃς ἦλθεν. Ὅς, ἀντὶ τοῦ οὗτος παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ψ. Ὅς, ἥ, ὅ· ἄρθρα ὑποτακτικὰ μετὰ τοῦ τὶς ὀνόματος ἀορίστου συντεθειμένα, ἀναφορικὰ γίνονται· οἷον ὅστις· οὗτινος· ᾧτινι· ὅντινα· πληθυντικά, οἵτινες· ὧντινων· οἷστισιν· οὕστινας· θηλυκά, ἥτις· ἧστινος· ᾗτινι· ἥντινα· πληθυντικά, αἵτινες ὧντινων αἷστισιν· ἅστινας· οὐδέτερα· ὅτι, οὗτινος, ᾧτινι, ὅτι· πληθυντικά, ἅτινα· ὧντινων· οἷστισιν· ἅτινα· καὶ μετὰ τοῦ περ συνδέσμου ταὐτὸν σημαίνει· οἷον, ὅσπερ ἀντὶ τοῦ ὅστις· ἥπερ ἀντὶ τοῦ ἥτις, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ὅτι· καὶ κλίνεται οὕτως· ὅσπερ, οὗπερ· ᾧπερ· ὅνπερ· ἥπερ ἧσπερ ᾗπερ ἥνπερ· ὅπερ· οὗπερ· ᾧπερ· ὅπερ. Ὃς δ' ἂν ἀνὴρ ἀπὸ ὧν, ἤγουν ἰδίων ὀχέων ἕτερα ἅρματα ἵκηται παρ' Ὁμήρῳ ἔγχει ὀρεξάσθω· τουτέστιν, εἴ τις ἅρματος πολεμίου κρατήσει, μὴ ἀρκεσθήτω· ἵνα τυχὸν καὶ εἰς τὰς νῆας καταστήσει τὸ κρατηθέν· ἀλλὰ ἔγχει πάλιν πολεμείτω· ἵνα καὶ τὸ πλέον κατορθώσῃ· ἢ καὶ ἄλλως· εἴ τις ἅρμα τοῦ πλησίον Ἕλληνος ἀναβῇ, ὡς ἢ ἐκπεσὼν τοῦ οἰκείου· ἢ καὶ ἄλλως κατά τινα χρείαν, ἔγχει ὀρεξάσθω· τουτέστιν, ἔγχος ἐκτεινάτω· ὀρέγω γὰρ τὸ ἐκτείνω· ἐξ οὗ καὶ ὀρεκτῆς ἔφη ἐν τῇ Βοιωτίᾳ μελίας, ἀπὸ χειρῶν πληττούσας. Ὅστις, καὶ ἥτις· καὶ ὅτι μετὰ τοῦ ἂν τιθέμενα, καὶ ἐπὶ εὐκτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ τίθενται. Ἀριστείδης· οἶμαι ἅπαντας ἂν ὑμᾶς συμφῆσαι ὥσπερ τῶν ἐν δικαστηρίοις λόγων τούτοις ἀληθεστάτοις ἡγεῖσθαι ὧν ἂν γνωριμώτατοι μάρτυρες εἶεν, οὕτω καὶ τῶν εἰς συμβολὴν ἡκόντων οἷς ἂν πλεῖστοι καὶ σπουδαιότατοι μάρτυρες ὦσι, τούτοις χρῆναι πιστεύειν· ὡσαύτως ἔχει καὶ τὸ τίς ἄν. Ὅστις, ἀεὶ πρὸς γενικὴν συντάσσεται· οἷον ὅστις τῶν ἀνδρῶν. Ὅστις ἀόριστόν ἐστι, τὸ δὲ ὅστις ποτε, ἀμφίβολος λόγος· οἷον, ὅστις ποτ' ἦν ὁ παράδοξος· ἤγουν εἴτε νοητὸς εἴτε αἰσθητός. Ὁστισοῦν, οὑτινοσοῦν· ᾡτινιοῦν· ὁντιναοῦν· καὶ ὁντινοῦν· τὸ θηλυκόν, ἡτισοῦν· ἡστινοσοῦν· ᾑτινιοῦν· ἡντιναοῦν, καὶ ἡντινοῦν· τὸ δὲ οὐδέτερον, ὁτιοῦν· οὑτινοσοῦν· ᾡτινιοῦν· ὁτιοῦν· ἐπειδὴ τοίνυν λαμβάνεται τὸ ὅτου ἀντὶ τοῦ οὗτινος, καὶ ὅτῳ ἀντὶ τοῦ ᾧτινι λέγε, ὁτουοῦν καὶ ὁτῳοῦν, ἀντὶ τοῦ οὑτινοσοῦν καὶ ᾡτινιοῦν. Ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην· ὃς οὐκ ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ τοὐναντίον λαμπρὸς σπονδοφόρος ὁ φιλοτιός. Ὅσα, τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὄν, ἄπειρον πλῆθος δηλοῖ ἀριθμοῦ· Ἀριστοφάνης· ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Ὅσα, ἀττικῶς λέγεται ἀντὶ τοῦ ὅσον· φιλοῦσι γὰρ οἱ ἀττικοὶ πληθυντικοῖς ἀντὶ ἑνικῶν χρῆσθαι· οἷον ὅσα κἀμὲ εἰδέναι, ἀντὶ τοῦ ὅσον λαμβάνεται. Ὁσάκις, ποσάκις. Ὁσημέραι λέγε, ὅσαι δὲ ὧραι· λέγεται καὶ ὅσαι ἡμέραι. Ὁσημέραι, ἐπίρρημα καὶ σημαίνει τὸ πάντοτε· δοκεῖ δὲ συντεθεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ ὅσαι ἡμέραι· πλὴν γράφεται ἀεὶ συντεθειμένως· τὸ δὲ ὅσαι ὧραι, ταὐτὸν ὂν τῇ σημασίᾳ διαλελυμένως γράφεται. Ὁσία γνώμη, γνησία. Ὁσία, ἡ ἐπιθανάτω τιμή, ἢ ἡμέρα. Ὅσια ἄλφιτα, δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ, καὶ ἡ καρδία. Ὁσίαν, κηδείαν. Ὁσίη παρ' Ὁμήρῳ, ἐν Ὀδυσσείας π· οὐδ' ὁσίη, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅσιον ἐλλείφθαι δοκεῖ· λείπει γὰρ τὸ βουλή· ἢ τοιόνδε τι· ἵνα λέγῃ, ὡς οὐκ ἔστιν ὁσία δίκη ἢ βουλὴ ἢ πρᾶξις τὸ τοὺς ἱκέτας ῥάπτειν ἀλλήλοις κακά· ὁμοίως ἐν χ· οὐχ ὁσίη· λείπει τὸ, δίκη ἢ εὐχή. Ὅσιον, χωρίον, τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερόν· εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι· καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. Ὅσιόν ἐστι θεράπευμα θεοῦ· ἀρεστὸν θεῷ· τὸ ὅσιον λέγουσί τινες ὅτι ἐπίτασίς ἐστι, τοῦ δικαίου· κρεῖττον δὲ εἰπεῖν, ὅτι διαφέρει ὅσιον· καὶ γὰρ δίκαιος μὲν λέγεται, ὁ τὴν ἰσότητα τοῖς ὁμοειδέσιν φυλάττων· ὅσιος δέ, ὁ περὶ τὰ θεῖα ἐσπουδακώς. Ὅσιος· ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος· παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι, γίνεται ἅσιος· καὶ ὅσιος· διὸ καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται· οἷον ἀσπάσω, ἀσπάσιος· ἀλέξω, ἀλέξιος· κτήσω, κτήσιος· μνήσω, μνήσιος· τὸ δεξιός· καὶ ἀνεψιός, κατὰ τὸν τόνον μόνον διήλλαξεν. Ὁσιότης, παρὰ τὸ ὅσιος· τὸ δὲ ὅσιος, παρὰ τὸ ἅζω τὸ σέβομαι· τὸ γὰρ ὅσιον, πάντες σεβόμεθα. Ὁσιουργῆσαι, ἀποκαρδιουργῆσαι· καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν. Ὁσίοις θαλάμοις, τοῖς μὴ θείοις, ἀλλ' ἀνθρωπείοις.

Ὄσιρις, ὁ καὶ Διόνυσος βασιλεὺς ὑπάρχων Αἰγύπτου ὑπὸ Τυφῶνος καὶ τῶν συνόντων μεληδὸν κατετμήθη, καὶ [illegible] τὰ [illegible] πολλαχοῦ. ἡ Ὄσιρις δὲ καὶ ἡ Δήμητρα γυνὴ Διονύσου μετὰ Ὡραίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸν Τυφῶνα καὶ πάντας τοὺς ἐκείνου φονεῖς ἀναιρεῖ. τὰ δὲ τοῦ Διονύσου μέλη, καὶ μόρια συλλέξασα ἑκάστῳ ναὸν, καὶ ἱεροὺς ᾠκοδόμησεν ἐν Φιγάλαις. Φιγάλη δὲ πόλις Αἰγύπτου. τὸ μέγιστον ἦν τῶν ἱερῶν. ὅς καὶ μέγας ὅρκος τοῖς Αἰγυπτίοις ἐτύγχανεν, μία τῶν ἐν Φιγάλῃ ἡ Ὄσιρις. πάντα γοῦν εὑροῦσα τὰ μόρια ὡς ἔφην, καὶ δειμαμένη πάντας ναοὺς, τὰ δὲ παιδογόνα μόρια μὴ εὑροῦσα, τοὺς δερματίνους φαλλοὺς ἐπενόησε κρεμμανύειν ἕκαστον ἑαυτῷ, καὶ σὺν τούτοις ὀρχεῖσθαι, καὶ περὶ μὲν, τῆς Ὀσίριδος, οὕτως ἔχει. Ὀσιοθῆναι ἡμέρας λέγουσιν, ἐπὶ θανάτῳ τινός. οἷον μὴ ἱερὰς, ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι. Ὀσιώτερος τὸ σι, ἰῶτα. τὰ ἀπὸ μελλόντων διὰ τοῦ ιος γινόμενα, διὰ τοῦ ι γράφεται. οἷον, ἄζω ἄσω, ὅσιος ὁσιώτερος, καὶ ὁσιώτατος. Ὀσκάπτω, ἀνασκάπτω. Ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος γράφεται. ἀλλ' ἦν παρὰ μὲν τοῖς Ἀττικοῖς, ἀεὶ ἀρσενικῶς. ὁ σκότος γράφεται. παρὰ δὲ τοῖς κοιναῖς, τὸ σκότος οὐδετέρως. Ὀσμὴ λέγε διὰ τοῦ σ. διὰ γὰρ τοῦ δ ὀδμὴ, ἰώνων. παρανομεῖ οὖν Ξενοφῶν. Ὀσμύλια, τῶν πολυπόδων αἱ ὄζαιναι λεγόμεναι. καὶ ἰχθύδια ποιὰ ἀλλ' εὐτελῆ. Ὀσμύλαι, βολβιτῖναι θαλάσσιοι. Ὅσον οὐ πάρεστι λεγόμενον. καὶ ὅσον οὐ πάρεστι. Θουκυδίδης ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἐκ Πελοποννήσου ναῦς, ὅσον οὐ παρεῖναι.

Ὅσον οὐκ ἤδη, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Εὐριπίδης. ἥξει δ' Ὀδυσσεὺς ὅσον οὐκ ἤδη. καὶ μιαρὸν ὅσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγον λίαν. Θεόκριτος μικρὸν ὅσον ἄπωθεν, ἀλιτρύπιο γέροντος. Ὅσον τάχιστα, ἀντὶ τοῦ συντόμως. Σοφοκλῆς. ξίφος μεθῆς ἐκ τῆσδε ὅσον τάχιστα. Ὅσον ἐστὶν, ἀναφορικὸν, λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πολύ. ὡς ὁ θεολόγος. καὶ τὸ τάχος, ὅσον ἐκεῖθεν, τὸ γράμμα τῆς ἐξορίας. Ὅσον αὐτίκα, ἀντὶ τοῦ συντομώτατα. Λουκιανός. ὅσον αὐτίκα. Ὅσον σθένος μοχθῶ, ἤγουν ὅση δύναμις. ὁ σχηματισμὸς οὗτος καὶ τοῖς κοινοῖς ἐστι συνήθης. οἷον. συλλαβοῦ ὅση δύναμις. ἐκκλίνω τόδε, ὅση μοι ἰσχύς. ἐλλειπτικῶς δὲ ταῦτα λέγεται. τὰ γὰρ ἐντελῆ, συλλαβοῦ κατὰ τὴν δύναμιν, ὅση σοί ἐστι. καὶ ἐκκλίνω τόδε. κατὰ τὴν ἰσχὺν ὅση μοί ἐστιν.

Ὅσον. ὅσσον, ὀλίγον ὀλίγον. ὅσον ἀντὶ τοῦ ὀλίγον εὕρηται κείμενον. Ὅσον, ὅτι, καὶ ὡς, λαμβάνονται ἀντὶ τοῦ λίαν. ἀλλ' ἦν τὸ μὲν ὅτι καὶ τὸ ὡς, ὑπερθετικοῖς μόνοις συντάσσονται. τὸ δὲ ὅσον, καὶ ἄλλοις ὀνόμασιν. ὑπεροχὴν δὲ δηλοῦσιν, ὅτε μετὰ τοῦ ὀνόματος κεῖνται. Ὅς περ ἔστησεν, ὅς περ καὶ φανερὰ ἐποίησεν. Ὀστήιον, ὀστέον. παρὰ τὸ στῶ στέον, καὶ ὀστέον τὸ αἴτιον τῆς στάσεως. παρὰ τὸ ἵστημι, καὶ ὀστεῖνον καὶ ὀστοῦν. Ὄσπρα, ποικίλα. Ὄσπρια, καὶ θηλυκῶς καὶ ἰδικῶς λέγεται. Ὄσπριον, παρὰ τὸ ἀσπέρω ἀσπόριον, καὶ καθ' ὑπερβιβασμὸν, ὄσπριον. Ὄσπρος, ἰδίως τις λέγεται ὡς πισός. καὶ ἐρέβινθος. Ὅστε, ὅς τις δή. Ὀστρεινὴ, γόνος. Ὄσσα ἐόργας, ὅσα εἰργάσω. Ὄσσα, θεία φήμη καὶ κληδὼν ἢ μαντεία. οἶμαι ὅτι παρὰ τὸ ὄπτω. Ὄσσα, ὄρος πρὸς τῷ τέλει τῆς Θεσσαλίας. μεθ' ὃ διαδέχεται ἡ Μακεδονία. Ὄσσαν εἶναι ἐκ Διὸς λέγει Ὅμηρος, διότι οἱ παλαιοὶ πᾶσαν ὄσσαν καὶ ὀμφὴν εἰς τὸν Δία ἀνάγουσι. διὸ καὶ πανομφαῖος ἐλέγετο. Διὸς δὲ ὄσσα, ἢ ἡ τῆς προμαντίδος εἱμαρμένη. δηλωτικὴ γάρ ἐστι τοῦ μέλλοντος. ἢ καὶ ἀληθὲς, ἢ τοῦ ἀέρος, ὡς αἴτιος ἐστι φωνῶν, διηχὴς τυγχάνων. Ἰστέον δὲ ὅτι παρ' Ὁμήρῳ οὐχ ἁπλῶς ἡ φωνὴ λέγεται ὄσσα, καθὰ παρὰ τοῖς ὕστερον, ἀλλὰ καὶ ὄσσα ἡ κληδὼν, καὶ ἡ ὀμφή. καὶ ἡ φήμη, θεῖόν τι, καὶ σημαντικὸν τοῦ μέλλοντος σημαίνει παρὰ αὐτῷ. Ὄσσα διοσκούουρα, ὅσα διοσκουούρια. Ὀσσάτιον, δύο ἔχει παραγωγάς. ἐκ τοῦ ὄσσος. ὄσσατος γάρ. εἶτα ὀσσάτιος. Ὄσσε αἱματόεντα, ἢ αἱματόεντι γράφεται γὰρ ἀμφοτέρως. εἰ μὲν αἱματόεντα ἐρεῖ τις, ἀπροσδήλως οὐδετέρου γένους εἶναι παρίστα τὸ ὄσσα. εἰ δὲ διὰ τοῦ ι αἱματόεντι, ἀμφίβολον αὖθις μένει τὸ γένος. Ὄσσε, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμοὺς παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω. Ὀσσεία, ἡ μαντεία. ὁσία δὲ ἡ κηδεία, καὶ ταφὴ ι. Ὄσσε πάλιν κλίνειν παρ' Ὁμήρῳ, ἔστι τὸ ἀποστρέφειν, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν στραβίζειν. ἐπεὶ καὶ ἐκ τοῦ στρέφειν γίνεται καὶ ὁ στρεβλὸς, καὶ ὁ στραβὸς. κατὰ τὴν συγγένειαν τοῦ β καὶ τοῦ φ. Ὄσσε ὅτι διφορεῖται κατὰ γένος, δεδήλωται. νικὰ δὲ ἀρσενικοῦ εἶναι, ἀπό τε τῆς πληθυντικῆς γενικῆς, ἣ παρ' Εὐριπίδῃ κεῖται ἐν τῷ, δι' ὄσσων ὄμμ' ἔχω δακρυοῦν. ἔνθα ζήτει διαφορὰν ὄσσων καὶ ὄμματος. καὶ ἀπὸ τῆς δοτικῆς τῶν πληθυντικῶν. οὔτε γὰρ ἐκείνων ἐστὶν ὄσσων. ὡς βελέων βελῶν. οὔτε τοῦ τὸ ὄσσεσιν. ὡς βέλεσιν, ἀλλὰ ὄσσοις. καὶ ὄσσοισιν, ὡς ὄζοις καὶ ὄζοισιν. οὕτω διφορεῖται σὺν ἄλλοις τὸ ὄνειδος. ἔστι γὰρ καὶ ὁ ὄνειδος τοιοῦτον. καὶ ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος. καὶ ὁ ὄχος. ἐξ οὗ παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ βαρβάροις ὄχοις. καὶ παρ' Ὁμήρῳ, τὰ ὄχεα ἐκ τοῦ ὄχος ὁμοίως. καὶ ὁ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος. κατὰ δέ τινας ὁ θρῆνος καὶ τὸ θρῆνος. Ὄσσε, ἡ εὐθεῖα τὸ ὄσσος. ὡς ἕρκος. βέλος. τεῖχος. τὰ δυϊκὰ ὄσσεε. κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε ὄσσε ἀπὸ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ κακοσσόμενος, ἀντὶ τοῦ κακῶς περιβλεπόμενος. Ὄσσε, δυϊκόν. δηλοῖ δὲ τοὺς ὀφθαλμούς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. ἐξ οὗ καὶ τὸ κακοσσόμενος, ἀντὶ τοῦ κακῶς περιβλεπόμενος. κλίνεται μὲν κατά τινας ἀπὸ τοῦ ὄσσος οὐδετέρου ὀνόματος. ὡς βέλος. οὗ δοτικὴ ἑνικὴ εὕρηται ἐν χρήσει, τῷ ὄσσει, ὡς τῷ βέλει. καὶ ἀκολούθως εὐθεῖα δυϊκῶν ὄσσεε. καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἀποκοπὴν, ὄσσε. ἕτεροι δέ φασιν οὕτως. ἀπὸ τοῦ ὄσσος ἀρσενικοῦ ὡς πλόος. εὐθεῖα δυϊκῶν ὄσσω. ὡς πλόω. καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ὄσσε. ἤγουν κατὰ μεταποίησιν τοῦ ω τελικοῦ τῆς εὐθείας τῶν δυϊκῶν, εἰς τὸ ε. ὅ περ καὶ αὐτὸ τελικόν ἐστι τῆς τῶν δυϊκῶν εὐθείας.

Ὄσσεσθαι, λέξις ποιητική, ἀπὸ τῆς ὄσσης, ἣν ἀεὶ ἐπὶ μαντείας ὁ ποιητὴς τίθησιν. Ὀσσεύεσθαι, διακληδονίζεσθαι. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. ὀσσευόμενος κάθηται. Ὀσσῆξαι, ὑποδεῖξαι. Ὀσσητῆρα, βοηθόν. Ὄσσιχον, ἀντὶ τοῦ ὅσον Δωριεῖς λέγουσι. Θεόκριτος. ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα, καὶ ἁλίκον ἄνδρα δαμάσδει. Ὄσσοι, βλέψει. ἴδοι. Ὀσσόμενος, προσβλέπων. αἰολικῶς τροπῇ τοῦ π εἰς δύο σσ. ὄπτομαι ὄσσομαι. Ὄσσεις, βλέπεις. καὶ ὄσσετο, ἔβλεπε. Ὀσσόμενος, ὁ βλέπων. ὀσσόμενος δὲ φρεσὶν, ὁ φανταζόμενος τὸ μὴ παρὸν, καὶ κατὰ νοῦν ἀποβλέπων. καὶ ἀνειδωλοποιούμενος. ὡς ὁ Τηλέμαχος κάθηται ὀσσόμενος φρεσὶ πατέρ' ἐσθλόν. ἤγουν ὀνειροπολῶν, ἢ προορῶν, ἢ προμαντευόμενος. Ὄσσοντο, προέβλεπον, προεώρων. Ὄσσος ὁ ὀφθαλμὸς ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ, ὅτι ἀρσενικῶς φέρεται, ἐν τῇ τραγῳδίᾳ. παρ' Ὁμήρῳ δὲ οὐδετέρως. Ὀσσυπηρὸν, ῥυπαρόν. Ὄσσω αἰολικῶς, τὸ ὄπτω. ὡς βλέπω βλέσσω. ὁ ἀποβολῇ τοῦ β καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ λεύσσω. ὁμοίως ἀπὸ τοῦ πέπτω πέσσω. Ὀσταθεὶς, ἐξαγκωνισθείς. Ὀστακὸς, εἶδος καράβου. οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν. Ὀστολόγος, ὁ συλλέγων τὰ ὀστᾶ. Ὀστάλαιξ, πλόκαμος. ἕλιξ. βόστρυχος. ἢ τὸ ἐν τοῖς βότρυσι γινόμενον.

Ὀσταλίοχος, τρέδυμα. Ὀστάναι, οὗτοι πρώην παρὰ πέρσαις μάγοι ἐλέγοντο. Ὄστασαν, ἀνέστησαν. Ὀσταφὶς, καὶ ἡ σταφὶς, πλεονασμῷ τοῦ ο καὶ τοῦ α· ἀττικὸν δὲ τὸ σταφίς· σχεδὸν γὰρ ἡ χρῆσις, ἀσταφὶς ἔχει. Ὀστέον, ἔσω· ἕως τοῦ ὀστοῦ. Ὀστεόφιν, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς ὅμηρος ὀδυσσείας μ· φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστεόφιν χρώς. ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ ὀστᾶ. Ὀστίνοις αὐλοῖς· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. ἀριστοφάνης τοῖς ὀστίναις φυσῶντι τὸν πρωκτὸν κυνός. Ὀστιάριος, ἀξίωμά τι, σημαίνει δὲ τὸν θυρωρόν. Ὄστλιγγες, αἱ λαμπηδόνες παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τοὺς βοστρύχους· ὥς τὸ ἀπ' ὀστλίγγων δ' αἰὲν ἄλειφα ῥέει. Ὀστοῦ, οὐκ ὀστέου· καὶ ὀστοῦ ὀστῷ ὁμοίως οὐκ ὀστέου καὶ ὀστέῳ· ὁμοίως πληθυντικῶς. Ὀστοφαγεῖν, ὀστέα ἐσθίειν· καὶ ὀσταφαγεῖν. Ὀστρακίζομαι, καὶ ἐξοστρακίζομαι, καὶ ὀστρακισμός. Ὀστρακίνδα, ὄνομα παιδιᾶς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· θέλω δὲ εἰπεῖν θελήσεις ἄλλον ἐξοστρακισθῆναι· ὁ δὲ τρόπος τοιοῦτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ· προεχειροτόνει ὁ δῆμος ὄστρακον εἰσφέρειν· καὶ ὅταν δόξῃ, ἐφράττετο σανίσιν ἡ ἀγορά· καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα, δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὄστρακον ἐντιθέντες τὴν ἐπιγραφήν· ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε θ' ἄρχοντες, καὶ ἡ βουλή· ἀριθμηθέντων δὲ ὧν πλεῖστα γένοιτο καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἑξακισχίλια, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ οἱ ἀθηναῖοι ὠστρακοφόρουν, ἀλλὰ καὶ ἀργεῖοι, καὶ μιλήσιοι, καὶ μεγαρεῖς· σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὠστρακίσθησαν· ἀριστείδης, τῇ ἀδελφῇ ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς, καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας· θεμιστοκλῆς· θουκυδίδης· ἀλκιβιάδης· μέχρι δὲ ὑπερβόλου ὁ ὀστρακισμὸς προελθὼν, ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη μὴ ὑπακούσαντος τῷ νόμῳ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν γεγενημένην τοῖς ἀθηναίων πράγμασιν ὕστερον. παροξύνεσθαι δὲ δεῖ τὸ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τασσόμενα. διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρακισμός· ὅτι τῶν μὲν φυγῇ ἁλόντων, αἱ οὐσίαι δημεύονται· τῶν δὲ ὀστρακισθέντων ἀποστάντων, οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνοις ἐνδείκνυται καὶ τόπος· οἱ δὲ φεύγοντες, οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. Ὀστρακισμὸς, διαφέρει τῆς φυγῆς, καθὸ τῶν μὲν φευγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται· τῶν δὲ ὀστρακισθέντων μεθισταμένων οὐκέτι κύριος ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν καὶ τόπος ἀπεδίδοτο καὶ χρόνος· τοῖς δὲ, οὐδέτερον τούτων. Ὀστρακὶς, ἄγαλμά πού τι ἀφροδίτης. Ὀστρακισμὸς, οἱ κακονοῦσαν τῷ δήμῳ δοκοῦντες ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο· ὀστράκοις γὰρ ἐνεγράφετο τὸ ὄνομα, τοῦ φευξομένου. Ὀστρακόδερμοι, οἱ καρκίνοι καθάπερ καὶ οἱ στρόβυλοι· τουτέστιν οἱ κοχλίαι· ἢ θαλάττιοι κήρυκες· ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει στροβεῖσθαι· ἐπειδὴ καὶ οἱ στρόβυλοι κώνου ἐπέχουσι δίκην· στρόβιλος δὲ ἐστὶν ἡ συστροφή· ἀριστοφάνης. Ὄστρακον· ὁπότε τις ἀποθάνοι, γάστραν πρὸς τῶν θυρῶν ἐτίθεσαν ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες καὶ πληροῦντες ὕδατος. Ὀστράκου περιστροφὴ, παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη· δύναται ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε ῥωμαίοις. Ὀστράκων ἄπην· ἄτυφον, ἄρτι γυμνόν· ὀστράκων ἀντὶ τοῦ ὠῶν· τινὲς δὲ κελυφῶν. Ὄστρεα, τὰ κογχύλια· λάκωνες ἄνθος. Ὄστρεον, μυάκιον θαλάσσιον. Ὄστριμον, ἐν ᾧ αἴθριναι μοναί· τόπος· οἱ δὲ, ἔπαυλις. Ὄσφιν, ἀντὶ τοῦ ὅς ἐν ἄλλοις παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὄσφρομαι, κάλλιον ἢ ὀσφραίνομαι· λιβάνιος, ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ φθονεροῦ· ὄσφρονται τῆς εὐδαιμονίας οἱ λάκωνες· ὀσφρόμενος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος ἀντὶ τοῦ ὀσφραινόμενος καὶ ἐπὶ μέσου ἀντὶ τοῦ ὀσφρησάμενος· ἔστι γὰρ οὐ μόνον ὄσφρω, ἀλλὰ καὶ ὀσφραίνω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ὄσφρον· ὁ μέσος ὀσφρόμην καὶ ὀσφρόμενος· τὸ δὲ ὀσφρησάμενος ἀττικόν. Ὀσφραινόμενον, τὸ δεχόμενον τὴν ὀσμήν· ὀσφρόμενον δὲ τὸ πέμπον τὰς ὀσμάς. Ὀσφρέσθαι, τὸ εὐφρανθῆναι. Ὀσφρώμενον, τὸ πέμπον τὰς ὀσμάς· τὸ μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀδόκιμον παρὰ τοῖς ῥήτορσι· τὸ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, καὶ τοῦτο τοῦ δεχομένου τὴν ὀσμήν. Ὄσφρησις, ἀέρος μετάληψις· ἢ διάκρισις ἀτμῶν· καὶ ὀσφράδιον, ἐπὶ οὐδετέρου. Ὀσφύος, ψόας· ῥάχις καὶ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν. Ὀσφὺς, τὰ μετὰ τὴν ζώνην ἑκατέρωθεν ἰσχία· αἱ μετὰ τὰς ὀσφῦς σαρκώδεις προβολαὶ γλουτοὶ καὶ κιχῶναι τὰ μετὰ τὰ ἰσχία, ἤγουν τὰ περὶ τὴν πυγὴν ὑπερέχοντα. Ὀσφὺν, οὐδαμοῦ ὁ ποιητὴς τιτρώσκει· ἐπειδὴ θεοῖς ἱερῶνται ὡς ζωογονίας αἴτια· ἔστι δὲ ἡ λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων τῷ ποιητῇ. Ὄσχαι, κλήματα βοτρύων γέμοντα. Ὄσχεα, βαλλάντια μαρσύππια, ἢ τὸ τῶν διδύμων ἀγγεῖον· καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη. Ὄσχεος, ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος. Ὄσχεσφιν, ὀχήμασιν. Ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δὲ ὀρεσχάδα ἔνιοι καλοῦσιν. Ὀσχοφόροι, δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. Ὅσω, πλέον ἥμισυ· δηλονότι ἀπὸ τοῦ δικαίου τοῦ ὁλοκλήρου τοῦ ἐξ ἀδικίας παρ' ἡσιόδῳ· ὅσα περ αὖ, ὅσον αὖ. Ὅταν· οἱ μὲν παλαιοὶ διαιροῦσιν· ὅθεν καὶ πνεῦμα καὶ τόνον τιθέασιν· οἱ δὲ νεώτεροι συνημμένως ἐκφέρουσιν· ὥσπερ καὶ τὸ διό καὶ ἐφ' ᾧ καὶ τἄλλα· ἔστιν ὅτε μετὰ εὐκτικοῦ συντάσσεται· λιβάνιος· ὅταν εἰδείη. Ὅταν, παιδεύω, ἢ τύπτω. Ὅταν στε καιρὸς εἰσάγῃ· ὅταν καιρὸς καλῇ. Ὅταν, ἐπίρρημα· οὐ δύναται εἶναι· τὰ γὰρ εἰς αν ἐπιρρήματα, ἐκτείνεται· οἷον ἄγαν· λίαν· τὸ πάμπαν· τὸ δὲ ὅτ' ἂν, δύο μέρη λόγου εἰσίν· ὅτι ἂν· ὁμοίως καὶ ὁπότ' ἄν. Ὅτ' ἄριστον, ὅτι τὸ κράτιστον. Ὅτι καὶ ὁπότε μετὰ ἀορίστου συντακτικοῦ· ὁπότε ἢ ὅτε ἐγένετο, οἱ ἀττικοὶ ἀεί ποτε μετὰ εὐκτικοῦ ὁπότε γένοιτό φασι καὶ ὅτε ἔλθοι καὶ ὁπότε ὅδοι καὶ τάς γε χεῖρας παγκάλους ἔχειν μ' ἔφη ὁπότε προτείνοιμι δραχμὰς εἴκοσιν· ἀριστοφάνης. Ὅτε, καὶ τότε, ἐπιρρήματα χρονικὰ πᾶσι παρὲξ τοῦ παρακειμένου συντάσσονται· οἷον, ὅτε νοῶ, ὅτε ἐνόουν, ὅτε ἐνόησα, ὅτε ἐνενοήκειν, ὅτε νοήσω. Ὅτε, ἀντὶ τοῦ ποτὲ οἱ ἀρχαῖοι παροξυτόνως φασίν. Ὅτε, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή· δημοσθένης, ἀντὶ πολλῶν ἂν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω· εἰ φανερὸν γένοιτο, τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει· περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει· οὕτω καὶ ὁπότε καὶ ὅπου καὶ ὁπόταν· καὶ σοφοκλῆς· ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκάσαμεν, ἀντὶ τοῦ ἐπειδή. Ὅτε, ἔφησθα· ὅτε ἔλεγες. Ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς, ὅμοιόν ἐστι τῷ εἰ μὴ θεὸς ἄλλος· καὶ ὅτι μὴ θεός· τριχῶς γὰρ τὸ τοιοῦτον οἱ ῥήτορες φράζουσιν· ἔστι δὲ κοινότερον μὲν τὸ, εἰ μὴ δὲ τόδε γίνεται· ἀττικώτερον τὸ ὅτι μὴ τόδε· καὶ ὅτε μὴ τόδε. Ὅτε κεῖ σε, ὅτε αὖ σε. Ὅτε κρατεῖ προβεβήκει παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ πολλῶν κρατῶν ὑπερέχει· οὐ γὰρ χρονικόν ἐστιν ἐπίρρημα τὸ ὅτε, ἀλλὰ δύο μέρη λόγου· τὸ μὲν ὃ, ἀντὶ τοῦ διότι· τὸ δὲ ἐφεξῆς παραπλήρωσις, καὶ παρὰ ἀριστοφάνει τὸ ὅτε.

ποτὲ μὲν μόνον χρόνον δηλοῖ, ποτὲ δὲ καὶ χρόνον καὶ αἰτίαν. Ὅτε μὴ ὄναρ, ὅτε κατημέμψατο καὶ ἐξεφαύλισεν.
Ὅτεο, ἐκ τοῦ ὅτου γέγονεν· ὁμοίως τῷ ὁτέοισιν. Ὅτεασι, καὶ ὅτινας, οὐκ ἀντὶ τῆς λογογράφων διαλέξηται· πλεονάζει
τὸ κατ᾽ ἀρχὴν ο, ὡς καὶ ἐν τῷ ὅτῳ καὶ ὅτων ἀντὶ τοῦ ὧντινων καὶ ὅτισι καὶ ἀντὶ τοῦ οἷς· ὁ πλεονασμὸς τοῦ ε γίνεται ὁτέ-
οισιν· ὡς τουτέοισι, καὶ ὡς τὸ ὁτεύζουσιν, ἀντὶ τοῦ ᾧτινι. Ὅτεων, δύο ἔχει πλεονασμούς· τὸ γὰρ κοινὸν, τῶν, ἀντὶ τοῦ ὧν-
τινων· τοῦτο καὶ τὸ ὁτέοισι, καὶ ὅτεω. Ὅτι, ἀντὶ τοῦ λίαν· οἷον, ὅτι μάλα. τὸ μὲν γὰρ ὅτι ταχὺ δύναταί ποτε τῷ ὡς·
τὸ δὲ ὡς ἐστὶν, ὅτε ἀντὶ τοῦ λίαν· τὸ τοίνυν ὅτι, σημαίνει ἀντὶ λίαν· ὥσπερ ποτὲ καὶ τὸ ὡς, τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ἐν οἰδίποδι
τῷ τυράννῳ σοφοκλῆς ἔφη· τὸ ὅπως τάχιστα, ἀντὶ τοῦ λίαν ταχέως μεταλαβὼν τὸ ὅπως εἰς τὸ ὡς, ἄλλο δὲ εἰς τὸ λίαν.
Ὅτι, καὶ οὔπω, ἐπιρρήματα βεβαιωτικὰ, ὁριστικοῖς συντάσσονται· οἷον λέγει ὅτι ἥξει, οὔπω δὴ κρίνει. τό γε μὴν ὅτι καὶ
πρὸς εὐκτικὸν εἰ περὶ παρῳχημένου· τουτέστι διηγηματικῶς· οἷον ἤγγελλεν ὅτι ἔλθοι, καὶ εἴη, καὶ ἔσοιτο. Ὀτίδος,
τῆς ὄρνεως· ὁ δὲ ἀριστοτέλης, ὠτίδα διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφει· ξενοφῶν δὲ ἐν τῷ πρώτῳ κύρου ἀναβάσεως· ὀτίδα διὰ τοῦ
ο μικροῦ. Ὅτι μάλιστα, λίαν· πάνυ· πλέον· σφόδρα· ἄγαν. Ὅτι μάλιστα λέγουσιν ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λίαν.
Ὅτι μὴ, ὅτι οὐχί. Ὅτινας, οὕς τινας. Ὅ, τι οἶσθα, ὅπερ οἶδας. Ὅτι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει· ἀριστοφάνης· του-
τέστιν εὐφυεῖς. Ὅτι, ταχύ· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν τῷ ὅτι περιπλεῖ, τὸ ο ἀττικῶς· τὸ γὰρ σημαινόμενον, ἀντὶ τοῦ τί,
ταχὺ τὸν ἐν γῇ, ἐν ἐρωτήσει ἐν σφηξίν. Ὅτινα ἔργα, ποιητική ἐστι καὶ αὕτη ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ τινά· πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁμοίως
τῷ ὅτῳ, καὶ ὅτοισι· καὶ ὁτέοισι· καὶ ὅτιο ἀντὶ τοῦ οὗτινος· οὗ κοινότερον· τὸ ὅτου· ὦ ἰσοδύναμον καὶ τὸ ὅου, ἀντὶ τοῦ οὗ· οἷον,
ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον. Ὅτις, ἀντὶ τοῦ ὅστις κεῖται ἐνίοτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Ὀτλεύει, πονεῖ· κακοπαθεῖ. Ὀτλεύου-
σιν, ὑπομένουσιν· ὀτλήσεμεν, ὑποφέρειν. Ὀτλήμων, ὁ ἄθλιος. Ὄτλοι, οἱ μόχθοι. Ὄτλος, ἡ κακοπάθεια· καὶ
ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ. Ὄτλος, ὁ καρτερικός· ἢ καὶ ὁ μόχθος. Ὀτοβεῖς, θορυβεῖς. Ὄτοβος, ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφὲς
τῆς λέξεως· ἤγουν τοῦ λέγειν ἡ διὰ τῶν ὤτων βοή. Ὄτοβος, ἅλιμος θάλασσα· θορυβώδης. Ὅτι γένει πατρώϊόν ἐστι·
ψόγος ἐστὶ τηλεμάχου ὡς μηδὲν ἀλλοδόθεν ἔχοντος ἀγαθὸν πρέπον εἰς βασιλείαν, ἀλλὰ μόνον τὸ εἶναι γένους βασιλικοῦ.
Ὀτοτύζειν, λέγειν· θρηνεῖν· βοᾶν. Ὅτου καὶ ὅτῳ, ἀντὶ τοῦ οὗτινος καὶ ᾧτινι. Ὅτου, οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ ἄρ-
θρου τῆς γενικῆς τοῦ οὗ· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τῆς δοτικῆς τοῦ ᾧ, τὸ ὅτου καὶ τὸ ὅτῳ λέγουσι· συντιθέντες τὰ προτακτι-
κὰ ἄρθρα τῷ του, καὶ τῷ τῳ, μετὰ τοῦ ο· τούτοις ἀκολουθήσαντες οἱ ποιηταὶ, καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦτο ποιοῦσι· λέγου-
σι γὰρ ὅτων, ἀντὶ τοῦ ὧντινων· καὶ ὅτοις, ἀντὶ τοῦ οἷστισιν· ἐπὶ δὲ τῶν αἰτιατικῶν οὐδέποτε τὸ τοιοῦτον γίνεται, οὔτε παρὰ
τοῖς ἀττικοῖς, οὔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς· καὶ ὅτων ἀντὶ τοῦ ὧντινων· παρὰ ἡσιόδῳ μόνῳ εὕρηται ἐν χρήσει. Ὅτου χάριν, καὶ
τῷ ἦλθες δεῦρο· ἀττικὴ σύνταξις. Ὄτρα, ἡ τῆς ἀλέκτορος οὐρά. Ὀτραλέως, καὶ αἶψα παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐκ παραλλήλου
τὸ αὐτὸ λαλοῦσι, καὶ ἑρμηνεύουσιν· ὀτραλέον καὶ ὀτρηρὸν θεράποντα. Ὄτρεα, ἡμίονος. Ὀτρεῖα, πόλις. Ὀτρεὺς,
καὶ μύγδων, βασιλεῖς φρυγίας. Ὀτρηρὴ ταμίη, ἡ τηροῦσα τὸν οἶκον. Ὀτρῆος, ὄνομα κύριον· οὗ ἡ εὐθεῖα ὁ ὀτρεύς.
Ὄτριχας, συγκέκοπται ἐκ τοῦ ὁμότριχας· ψιλοῦται δὲ διὰ τὸ ἐπαγόμενον τ· ὡς καὶ τὸ ὀτρύνω καὶ ὀτρεὺς καὶ ὄτοβος
καὶ τὰ ὅμοια. Ὀτρηρὸς, ταχύ· δραστικός· σπουδαῖος· παρὰ τὸ ὀτρύνω, ὀτρυρὸς· καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς η, ὀτρηρός· ὁ δι᾽ ἑαυ-
τοῦ παρωξυμμένος πρὸς τὸ ἐνεργεῖν· ἢ δι᾽ ἑτέρων· ὁ δὲ φίλων λέγει, ὅτι παρὰ τὸ τρῶ τὸ φοβοῦμαι, τρέω· ῥηματικὸν ὄνομα,
τρηρὸς, ὡς φαίνω, φανερός· σφάλω, σφαλερός· καὶ τήκω, τηκερός· καὶ κρᾶσει τῶν δύο εε εἰς η, γέγονε τρηρὸς, ὁ δει-
λός· ἀφ᾽ οὗ καὶ παρώνυμον τρήρων· καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρηρὸς ὁ μὴ δειλὸς· ἀλλὰ δραστικὸς καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώ-
μην· καὶ κατὰ μετάθεσιν τοῦ α εἰς ο, ὀτρηρός. παρὰ δὲ τὸ τρῶ, γίνεται τρεὺς, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀτρεύς. Ὀτρυγη-
φάγος· τρύγη, ὁ δημητριακὸς καρπός· ἐξ οὗ τρυγηφάγος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀτρυγηφάγος. Ὀτρυντὴρ, κῆρυξ· κε-
λευστής· σαλπιγκτήρ. Ὀτρυντὺς, παρακέλευσις· προτροπή. Ὀτρῦναι, παροξῦναι, κελεύειν· σπεύδειν· παρορμᾶν.
Ὀτρύχη, χόρτος καλάμη. Ὀτρύνω· ὄρω τὸ διεγείρω· ὀρύω· ὀρύνω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ὀτρύνω· σημαίνει τὸ ἐπισπεύδω,
καὶ παρορμῶ, καὶ διεγείρω· καὶ ὀτρῦναι, παροξῦναι. Ὅττεό με χρὴ, ἤγουν οὗ ἐμοὶ χρεία κατὰ ἀντίθεσιν· ἢ καὶ ἄλλως
οὗ περ εἰς ἐμὲ χρεία· τουτέστιν, ἐμὲ χρή. Ὄττεια, ἡ μαντεία. Ὄττεσθαι, κληδονίζεσθαι. Ὅττι, ἀντὶ τοῦ ὅτι κατὰ δι-
πλασιασμόν· ἔστι δὲ διπλασιασμὸς ὅταν ἐν τινι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον διπλασιάζεται· οἷον ὅσος, ὅσσος· τόσος,
τόσσος· ἔστι δὲ τοῦτο τῶν δωριέων καὶ τῶν ἰώνων. Ὅττι τάχιστα, ἐπίτασιν ἔχει τὸ ὅτι· καὶ οὕτω δὲ ἔχων μετὰ ὑποθετικοῦ
τίθεται· καὶ παρὰ τῇ κοινῇ συνηθείᾳ· ὅτι πλεῖστον δύνασαι, ἀττικὴ σύνταξις, ὁμοίως παρὰ τοῖς λατίνοις ὡς τερέντιος· ὅτι
δυνήσῃ, τὸ δῶρον ἡμέτερον, ῥήμασι κοσμήσεις. Ὄττοβος, ὅμαδος· ἦχος· ψόφος· διὰ τὸ ἀσαφὲς τῆς λέξεως· ἤγουν τοῦ
λέγειν· ἢ ἡ διὰ τῶν ὤτων βοή· ὄτοβος ἄπληστα ὀρώρει. Ὀττοτοῖ, θρηνῶδες ἐπίφθεγμα, καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ου δίφθογγον
εἰς ω τρέπουσι δωριεῖς· οἷον τὰς μούσας, μῶσας· τὸν οὐρανὸν, ὠρανόν· καὶ τὸν κοῦρον, κῶρον λέγοντες. Οὗ, ἀντὶ τοῦ ὅπου·
θεόκριτος· οὗ λέγεται τὰν κύπριν ὁ βουκόλος δηλονότι γνῶναι, καὶ αἰσχῦναι. Οὗ ἕθεν, ἑαυτοῦ. Οὐαί, φυλαί. Οὐ,
ἀπόφασιν πολλάκις περιττὴν οἱ ἀττικοὶ λαμβάνουσιν· ὅμηρος· οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διΐ φίλον, μή νύ τι οὐ χραίσμῃ σκῆ-
πτρον· καὶ τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα· ὡς τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν, ἀντὶ ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν.
Οὔαρα, ἡμεῖς· κύπριοι. Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει· οὗ κατάρας πλήρης ἐστίν· οὔαρον δὲ ἔλαιον, κύπριοι. Οὔας,
σημαίνει τὸ οὖς· παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ γίνεται αὔας, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ο, οὔας· τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητήρι-
ον· καὶ κλίνεται οὔατος. Οὔατα, ὦτα. Οὐ βατὸν, οὐ πορεύσιμον. Οὐ βρῶσις, λιμός· ἢ οὐ βρώτης. Οὐ γάρ πώ ποτ᾽
ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους· ἐνταῦθα δηλοῖ ὁ ποιητὴς ὅτι πολέμου ἀφορμὴ τοῖς παλαιοῖς ὡς ἐπίπολυ τὸ βοῦς
ἢ ἵππους ἀπελαῦσαι ποθέν· ἢ καρπὸν γῆς ἐπιδραμόντας δηλήσασθαι· ἤγουν βλάψαι. Ου, ἀντὶ τοῦ οε χρῶνται ἀττικοί,
ὡς ὅταν λέγωσι τοὔγκλημα ἀντὶ τοῦ τὸ ἔγκλημα· τοὔμπαλιν, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔμπαλιν. Οὔατα, ἰωνικὴν ἐπένθεσιν ἔχει
τοῦ υ· εὐθεῖα γὰρ αὐτοῦ ἑνικὴ ὄας κατὰ ἡρωδιανὸν, ὡς φόας· διὸ καὶ συναιρεθέντα εἰς φῶς· καὶ ὦς· ἃ δὴ μόνα ἐν οὐδετέροις εἰς

ὅς λύγα· διὰ τοῦ τ κλίνεται. Οὔατε, ῥῖνάς τε ἀμήσαντες, ἀντὶ τοῦ ἐκτεμόντες, καὶ ἔπειτα ἀποκόψαντες. ὡς δὲ καί τι
φυτὸν ἀμώμενον. Οὐ γὰρ ὀΐω σε θεοῦ ἀέκητι γενέσθαι, τετραφέμεν τε. φασί τινες λέγειν τὸν ποιητήν, ὡς οὐκ οἴομαι νό-
θον σε εἶναι τῆς Πηνελόπης, οἷα τῶν νόθων μὴ θείως γινομένων, διὰ τὸ τῆς μίξεως οὐκ ἔνθεσμον. ὅθεν φασὶ τεθεῖσθαι καὶ τὸ
νόθος ὄνομα, παρὰ τὴν τοῦ νοῦ στέρησιν καὶ τὸ θεῖον. ἵνα ᾖ νόθος, ὁ τοῦ θειοτέρου ἐστερημένος. ὅ ἐστι τῆς ἐξ ἐννόμου γάμου γεννήσε-
ως. Οὐ γάρ μου 'στίν, ἀλλ' ἀκουστέα. τὸ τέλεον· οὐ γάρ, ἀλλά μοι ἐστὶν ἀκουστέα, ἀντὶ τοῦ παῦε γάρ. Ἀριστοφάνης βατράχοις,
καὶ ἐν ἱππεῦσιν· ἄπιθ' οὐ γάρ. ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ, τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. Οὐ γὰρ δή, ἴσον τὸ οὐ γὰρ δή· οὐ
γὰρ δὴ ὑγιαίνει· οὐδ' οὐδέ. Οὐδ' ἀεσίφρων, οὐδὲ ἀνόητος. Οὐδ' ἅλα δοίης παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ἅλας. τὸ ἐπὶ ξενία
διδόμενον. ἵνα λέγῃ παροιμιωδῶς, ὅτι οὐδὲ τὸ εὐτελέστατον δοίης. ὅτι δὲ τὸν ξένιον ἅλα θεῖον ὁ ποιητὴς οἶδεν, ἐδήλω-
σεν ἐν ταῖς Λιταῖς. ἔνθα ἔγραψε καί τινα συντεθειμένα ἐκ τοῦ ἁλός. νῦν δὲ μνηστέον καὶ ὅτι καθὰ κρέας ἁλίπαστον καὶ
ἰχθύς, οὕτω καὶ χωρίον ἁλίπαστον, αὐτὸ μέν τοι ἐξ ἐπιβολῆς ποιεῖ πρὸς τὸ μὴ φύειν καρπόν. ὅθεν φασὶ καὶ οἱ δ' ἄνδρες δι-
θεραπεύοντι τὰ σώματα, ἁλίπαστοι κωμικώτερον ἐκαλοῦντο. λέγουσι δέ τινες παρὰ τὸν ἅλα καὶ νεαλές, τὰ ἄλσι νεω-
στὶ πεπασμένον. οἱ δέ γε περὶ προσφάτου καὶ νεαροῦ καὶ νεαλοῦς γράφοντες καὶ ἔτι προϊόντι τὸ νεαλὲς οἴδασι. πρόσφατον
μὲν κρέας φάμενοι παρὰ τὸ φάσαι, ἤγουν φονεῦσαι. ὅθεν καὶ φάσγανον. νεαρὸν δὲ ὕδωρ, τοῦ ἀρύειν ἐγκειμένου τῇ λέξει.
νεαλὲς δὲ τὸ νεωστὶ ἑαλωκός. μνηστέον ἐνταῦθα καὶ ἀνδραπόδων ἁλωνήτων, ἃ παρ' ἁλὸς ὠνοῦντό τινες, οἳ ὡς ἐοικὸς κατὰ τὸν
ποιητήν, οὐκ εἰδότες θάλασσαν. καὶ διὰ τοῦτο πολλοῦ ἠξίουν τὸ ἅλας, ὡς καὶ τὸ τιμιώτατον τὸν ἄνθρωπον ἅλμης οὕτω πε-
πηγυίας ἀντιδιδόναι. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ οὐδ' ἅλα δοίης. ὡς γράφει Ἀρίσταρχος. Οὐδαῖοι, χθόνιοι ἐπίγειοι. Οὐδαμι-
νός, οὐδενὸς λόγου ἄξιός ἐστι. βραχύς. εὐτελής. Οὐδαμῶς, οὐδέποτε οὐδέν. Οὐδ' αὖ εἷς, καὶ μηδ' αὖ εἷς. δοκιμώτε-
ρον λέγειν, ἢ οὐδεὶς αὖ καὶ μηδεὶς αὖ. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. οὐδ' αὖ εἷς ἐπιβουλεύσειεν. ὡσαύτως καὶ μὴ αὖ ἕνα, μηδένα
τῶν πάντων. καὶ εἷς αὖ οὐδεὶς τῶν πάντων, ἢ μηδένα τῶν πάντων. καὶ μηδεὶς τῶν πάντων. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου.
Οὐδ' αὖ, μὰ τὴν γῆν. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυός. τῆς πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς
δὲ γράφουσι παλαιφάτου, ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς. Οὐδ' ἀπόνητο, οὐδὲ ὄνησιν ἔλαβεν. Οὗ, δασυνόμενον
μὲν δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικόν, καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν. καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου ἐμοῦ, οὗ. Οὖδας,
τὸ αὐτὸ μὲν λέγεται κατὰ τὴν εὐθεῖαν ἄκλιτον ὄν. τοῦ δὲ οὖδος εὐθεῖα μὲν οὐχ εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. δοτικὴ δὲ αὐτοῦ πολλα-
χοῦ ὡς ἀμφοτέρω ἐν τῷ οὔδει ἐνισκίμψαντε καρήατα. ὥστε τὸ μὲν οὖδας, οὐκ ἔχει πλαγίας. τὸ δὲ οὔδει, ὀρφανίζεται. οἷον
μητρὸς εὐθείας, καθ' ὁμοιότητα τοῦ γυνή. ὥσπερ οὐδ' αὐτὸ διοδεύει ταῖς πτώσεσι καὶ τὸ γυναικός. οὕτω εὐθεία οὐ προσκεῖ-
ται. Οὐδὲ ἕ, φημὶ οὐδὲ αὐτὸν λέγω. Οὐδ' ἐλεαίρει, οὐδὲ ἐλεεῖ. Οὐδ' ἐμάτησεν, οὐδ' ἐλήρησεν. Οὐδὲ μέν, οὐδὲ μήν.
Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός. Οὐδ' ἐν δέρματι, ἀντὶ τοῦ γυμνὸς ὑπερβολικῶς. Οὐδένεια, ἡ ἀπανθρω-
πεία. Οὐδένες, οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. Οὐδενείας, εὐτελείας. Οὐδ' ἣν ἔνθ' ἀφίκεαι οὐ σὺ δ' ἔγωγε ἀλέγω.
περιττὴ συνήθως καὶ Ὁμήρῳ κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς ἡ οὐ ἄρνησις. Οὐδὲ ἕν, ἀντὶ τοῦ οὐδένα Ἀττικῶς ἐστιν. Οὐδείς, οὐδενός τι-
σιν· μηδείς, μηδενός τισιν· οὐδέν, οὐδενὸς τισίν· καὶ μηδέν, μηδενὸς τισίν· οὐθέν, οὐθενὸς τισίν· καὶ μηθέν, μηθενὸς τισί, παρὰ τοῖς λογογρά-
φοις. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, οὔτις καὶ μήτις ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. καὶ οὔτι καὶ μήτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδείς, οὐδεμία,
οὐδέν. καὶ μηδεὶς μηδεμία μηδέν. παρὰ τοῖς κοινοῖς. παρὰ τοῖς ποιηταῖς δὲ οὔτις, καὶ οὔτι ἐπὶ οὐδετέρου. Οὐδενὸς ἄξιος ὁ δεῖ-
να λέγουσιν Ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ἄτιμος ὁ δεῖνα. Οὐδεὶς λέγει τοῦτο, λέγεται τοῦτο οὐδείς. ταὐτὸ σημαίνει. Ἀττικοὶ γὰρ διπλα-
σιάζουσι τὴν ἀπόφασιν. Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτε φρένας, οὔτε τι ἔργα. ἐπαινεῖται ὁ ποιητὴς ἐν ἑνὶ στίχῳ πᾶσαν
γυναικὸς ἀρετὴν ἐμπεριβαλών. τὴν τοῦ σώματος εὐσταθεσίαν. τὸ εὐφυές. τὸ σῶφρον, καὶ τὸ ἐργατικόν. εὐφυὲς δὲ φαμὲν τὸ
δεξιὸν τοῦ ἤθους καὶ ἐπαγωγόν. οὐ στερούμενοι τὸ κάλλος δέλεάρ ἐστι, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον.
Οὐδέν, καὶ οὐθέν. τὴν μετάθεσιν τοῦ δ καὶ τοῦ θ, τῶν Αἰολέων εἶναί φασιν. ὅθεν ἐξ οὐδενὸς ἐξ οὐθενός. μήδω μήθω. δάσος θάσος.
Οὐδὲν μᾶλλον, ἀντὶ τοῦ οὐ, τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου χαρακτήρ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἐκ τοῦ μηδενός.
Οὐδὲν ἱερόν, παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πλέον ἀχρήστων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν καὶ ἑαυτοῖς τοῖς γνωρί-
μοις. φασὶ δὲ Ἡρακλέα πρῶτον θεασάμενον τὸν Ἄδωνιν εἰπεῖν, οὐδὲν ἱερόν. ἴσως ἦν ἀνίδρυτον διὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρή-
σιμον. Οὐδενόσωρα, προπαροξύτονον μὲν ὡς τὸ κυνόσουρα δηλοῖ τὰ οὐδεμιᾶς ὥρας, ὅ ἐστι φροντίδος ἄξια. ὠρεῖν γὰρ
τὸ φροντίζειν, καὶ φυλάσσειν. ἔνθεν τὸ ὀλιγωρεῖν, καὶ πολυωρεῖν. ἀπὸ δέ, οὐδενὸς φυλακτικά. Οὐδ' ἐν σελίνοις. παροι-
μία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τοὐλάχιστον διηνυκότων οἷς ἐπέθεντο. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις παρὰ κήποις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγα-
να κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία οὕτως, οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους
εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. Οὐδένυ τόν, οὐδὲ τοῦτον. Οὐδένυ πως, οὐδαμῶς. Οὐδ' ὄντως, παραιόμως.
Οὖδας, ἐδάφος. Οὐδέ τι ἐστίν, ἐλλειπτικῶς ἔχει καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν, μυστικῶς. ἵνα λέγῃ οὐδέ τι ἐστὶ δέον. ἢ πρέ-
πον. ἢ ὅσιον. ἢ θεοφιλές. ἢ τι τοιοῦτον. Οὐδέποτε καὶ οὐκέτι καὶ οὔπω. καὶ οὐδεπώποτε, διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὐκέτι καὶ
οὐδέποτε πρὸς μέλλοντα ὁριστικὸν ἀποδίδοται. οἷον οὐκέτι καὶ οὐδέποτε ποιήσω. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. οὐδὲ πρὸ ἡμέρα γενή-
σεται, καὶ παρὰ Δημοσθένει. οὐκέτι γὰρ φανεῖταί τις χρηστός. καὶ τὰ δίκαια λέγων. τὸ δὲ οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, ἐπὶ παρῳ-
χημένου τάττεται. οἷον οὔπω ἦλθε. καὶ οὐδεπώποτε ἐποίησα. ὡς καὶ Ἀριστοφάνης. οὐκέτ' ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.
καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. τοσαῦτα μὲν εἶπεν, οὔπω δ' ἐφαίνετο χρηστὸς εἶναι. καὶ παρὰ Συνεσίῳ. ἕως ἡμέρα τις ἦν, καὶ τὰ δεινὰ
οὔπω παρῆν. τὸ δὲ οὔτι, καὶ ἐπὶ παρῳχημένου καὶ ἐπὶ μέλλοντος. καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος τάττεται. Οὐδέποτε ἴσα ἔσσεται,
ἀστείως εἴρηται, ἀντὶ τοῦ ἀεὶ ἐλαττωθήσεται. εἰ γὰρ μὴ ἴσα, πολλῷ μᾶλλον οὐ μείζονα ἔσται, ἄρα ἐλάττονα. Ὁ δέ πο-
τ' ἴσχει ἡ θύρα, παροιμία ἐπὶ τοῦ πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένου. μέμνηται Ἀριστοφάνης, καὶ Εὔπολις, καὶ Καλλίμαχος. ἴσχει
δέ, ἀντὶ τοῦ κωλύει. ἢ ἀποκλύει. Οὐδεπώποτε, μόνον ἐπὶ παρῳχημένου. ὥσπερ τοὐναντίον τὸ εἰσαεί, καὶ αὖθις ἐπὶ μέλ-

λοντος. εἰ σαεὶ ἔσται κίνησις. αὖθις διδάξω. Οὔπω, μετὰ παρασχηματισμοῦ καὶ ἐνεστῶτος συντάσσεται· οἷον οὔπω γίνεται, οὔπω γέγονε. καὶ ἀναιρεῖ τὸ παρεληλυθός. εἰσάγει δὲ τὸ μέλλον· οἷον οὔπω ἐστὶ καιρός, ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμὴν οὐκ ἔστι καιρός. ἀλλὰ ἔσται δηλονότι. τὸ δὲ οὐκέτι, τὸ μέλλον ἀναιρεῖ· οἷον οὐκέτι ἐστὶ καιρός, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔστι καιρός, ἀλλὰ παρῆλθε δηλονότι. συντάσσεται οὖν τὸ οὔπω μετὰ τοῦ παρασχηματισμοῦ. τὸ δὲ οὐκέτι μετὰ μέλλοντος. Οὐδ' ἐπὶ νυκτός, οὐδὲ ἐπὶ μιᾶς νυκτός. οὐδὲ πρὸς μίαν νύκτα. Οὐδ' ἐπηρώτων, οὐδ' ἠρώτων. Οὐδ' ἐρίοντο, οὐδ' ἀνεπυνθάνοντο. Οὐδέτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο. Οὐδὲ τὰ τρία στησιχόρου γινώσκεις· ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων. Οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης· ἀνοίκειον ἐλευθέροις μέχρι κόρου ἐσθίειν καὶ ὥς οἱ παλαιοί φασι δουλοπρεπές. τὰ γοῦν σεμνὰ πρόσωπα ὁ ποιητής, ἐσθίειν φησὶν ἕως οὐκέτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης. καὶ ἕως πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο, ἤγουν ἐπλήρωσαν τὴν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν ἔφεσιν. ἐξέντο γὰρ τὸ ἐπλήρωσαν. Οὐδέ τι πάμπαν, ἴσον ἐστὶ τῷ οὐδαμῶς, οὐδ' ὅλως. Οὐδέ τις ἡμῶν, ἴσον τὸ ἐστὶ τῷ ἡμῶν οὐδείς. Οὐδ' ἐτρύπησε κρόκην, οὐδ' εἰργάσατο. Οὐδὲ φυήν, οὐδὲ τὴν φύσιν. Οὐδ' ἠβαιόν, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἧττον. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, καὶ τοῦ ἠβαιόν, οὕτω παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ τοῦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. Οὐδ' ἥμαρτεν, οὐκ ἀπέτυχεν. Οὐδηναιός, οὐ χρόνιος. Οὐδ' ἥντινα οὖν, οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν. Οὐδ' ὁτιοῦν, μὴ λέγε. ἀλλὰ δοκίμως οὐτιοῦν. Οὐδηρόν, ἀντὶ τοῦ τάχιστα. ὁ τρόπος ἀντίφρασις. Οὐδῆσαι, πρίασθαι. ἀποδόσθαι. Οὐδῆτα, οὐδαμῶς. Οὐ διεκρίθη, οὐκ ἀμφέβαλεν, οὐκ ἐδίστασεν. Οὐδίκαιον, οὐ δίκαιον. Οὐδ' ἴκταρ βαλεῖ· εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν. ὥσπερ τὸ διωλύγιον, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μικρὸν πλησιάζει. Οὐδιτανοῦ, ἢ οὐτιδανοῦ, εὐτελοῦς. οὐδενὸς λόγου ἀξίου. Οὐ δωσόμεθα, οὐκ ἀποβαλούμεθα. οὐκ ἀπορρίψομεν. Οὐδ' ὅγε πρίν, οὐδὲ οὗτος καὶ πρίν. Οὐ δοκέουσιν, οὐ προσδοκῶσιν. οὐ νομίζουσιν. Οὐδ' ὅλως, οὐδὲ τοῦ τυχόντος. Οὐδ' ὀνομήνω, οὐδ' ὀνομάσω. Οὐδός, βαθμός. βατήρ. ὁ πρὸ τῆς θύρας βαθμός. καὶ ὀδὸς ἐπένθεσιν ἔχει τοῦ υ. Οὐδ' οἴοιτο, οὐδ' ἂν ἐνοήθην. Οὐδ' ὁσίη, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅσιον. ἐλελεῖφθαι δοκεῖ. λείπει γὰρ τὸ βουλή. ἢ τοιόνδε τι. ἵνα λέγῃ ὡς οὐκ ἔστιν ὁσία δίκη, ἢ βουλή. ἢ πρᾶξις παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὐδ' ὁποσοῦν, οὐδὲ τὸ σύνολον. Οὐδραία, ὑδρεία. μέτρον ἐστὶ ἀττικοῦ μετρητοῦ ἥμισυ. Οὐ δραίνει, παρὰ καθαίρει λάκωνες. Οὐδ' ὕεται, ἐρίζει. Οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν. ἴσον τὸ ἐστὶ τῷ κατ' αἶσαν. Οὐ εἵνεκεν, διότι ἕνεκεν. Οὐ ἕθεν, οὐδαμῶς αὐτῆς. Οὖθα, ποδός. ὁδός. Οὖθαρ ἀρούρης, τὸ πιότατον καὶ τροφιμώτατον· ὡς εἰπεῖν ὁ μαστὸς τῆς γῆς. Οὔθαρα, ἐπὶ ἀσκοῦ, ὁ κατὰ τὸ οὖθαρ τόπος. οἱ δὲ περὶ ὃν τρέφεται ὁ χορὸς ἢ ὁ τροχός. Οὔθατα, οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων. Οὔθατα βόσκει, αἶγας. Οὐθείς, οὐδείς. Οὐθείς, διὰ τοῦ θ εἰ καὶ χρύσιππος καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν οὕτω λέγουσι, σὺ δὲ ἀποτρέπου λέγειν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι διὰ τοῦ δ λέγουσιν. Οὐ θέμις, οὐ δίκαιον. Οὐ θέμις, ἢ ἀντὶ τοῦ οὐ δυνατόν, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἡρμήνευται, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀθέμιτον. Οὐθέν, οὐδὲ ἕν. ἔστι καὶ ὄνομα οὐδείς. Οὐθένεια, μηδαμινή. εὐτελής. Οὐθενείας, ἀσθενείας. Οὐθήν, οὐ μήν. οὐ διαπαντός. Οὐθήν μιν, τόσοι τόνοι δύο. διατί; ἡνίκα εὑρεθῶσιν ἐγκλιτικὰ ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, πολλαὶ ἔσονται καὶ παράλληλοι αἱ ὀξεῖαι. Οὐθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται, ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων. Οὐῖτον, τὸ ὑπ' ἐνίων αἶτον. Οὐκ ἀθεεί, οὐκ ἄνευ θεοῦ. ἢ οὐ χωρὶς θαύματος. Οὐκ ἀθέστηκεν, οὐ νήφει. μαίνεται. Οὐκ ἀγλυνῆ, οὐκ ἀνίσχυρα. ἀπαλαίπωρα. Οὐκ αἰδεσθείς, οὐκ αἰσχυνθείς. Οὐκ ἀΐεις, οὐκ ἀκούεις. Οὐκ ἄκοντις, οὐχ ἑκόντις. Οὐκ ἄκιστος, ἀλλ' ἄριστος. ἐν τῷ πλάσει ἐλήφθη σαφηνείας χάριν. οὐ γὰρ οὐ δῆλον, ὅτι καὶ ἐν τῷ οὐ γάρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν ἀχαιῶν, χρὴ προσεννοεῖν τὸ ἀλλ' ὁ ἀνδρειότατος. ἄλλως γὰρ καὶ ὁ οὐκ ἀφαυρότατος καὶ ὁ οὐκ ἄκιστος, οὐκ ἄλλοθεν ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν νοοῦσι τὸν ἄριστον, καὶ τὸν ἀνδρειότατον. Οὐκ ἀλαπαδνόν, οὐκ ἀσθενές. Οὐκ ἀλεγίζω, οὐ λόγον ἔχω. Οὐκ ἀλέγοντες, οὐ φροντίζοντες. Οὐκ ἀλέγων παρ' ὁμήρῳ, ὄνομα κύριον ὡς εἴ τις εἴποι ὁ μηδενὸς ἀλέγων. οὕτω καὶ ὀδυσσεύς που ἐξ ἀποφάσεως τὸν ἀλαστὸν οὔτι παρήγαγον. Οὐκ ἄλκαρ, οὐ βοήθεια. Οὐκ ἄλλως ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ οὐ μάτην. Οὐκ ἀλώσιμα, οὐκ εὐάλωτα. Οὐκ ἄμοιρος ἦν, οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν. Οὐκ ἀμώμητος. οὐκ ἄψεκτος. οὐχ ὑγιής. Οὐκ ἂν δή, οὐδαμῶς ἄν. Οὐκ ἀναλίσκεται, οὐκ ἐκλείπει. Οὐκ ἀνεύθυνον, οὐ κατάκριτον. Οὐκ ἀνέχομαι, οὐ καταδέχομαι. Οὐκ ἀνίει, οὐκ ἀφίει. οὐκ ἐπιτρέπει. καὶ οὐκ ἀνήσει τὰ ἄλλα. Οὐκ ἄν τι, οὐδαμῶς ἄν. Οὐκ ἀνύσει, οὐκ ἀφήσει. Οὐκ ἀξιόχρεως, οὐχ ἱκανός. Οὐκ ἀξιῶ, οὐχ ὑπολαμβάνω. οὐκ ἄξιον νομίζω. Οὐκ ἀπᾴδοντα, οὐκ ἀλλότριον. Οὐκ ἀπαδοῦμεν, οὐκ ἀπαρνούμεθα. Οὐκ ἀπαναίνεται, οὐκ ἀποστρέφεται. Οὐκ ἀπεικός. οὐκ ἄτοπον. ἄξιον. ὀφειλόμενον. πρέπον. Οὐκ ἀπέχρη, οὐκ ἤρκει. Οὐκ ἀπηξίωσεν, ἠξίωσεν. Οὐκ ἀπολείπεται, οὐκ ἀποστερεῖται. Οὐκ ἀπολιβάξεις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐς κόρακας καὶ λιβύην ἀποφθερῇ. ἀπὸ τοῦ λιβάς, ὅ ἐστιν ἡ σταγών. ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. ἀριστοφάνης. οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε. Οὐκ ἀπορηθήσεται, οὐ χρήζει. Οὐκ ἀπορρυήσεται, οὐ καταχυθήσεται. Οὐκ ἀποφώλια, οὐκ ἀδίδακτα. οὐ μάταια. Οὐκ ἀπόχρη, οὐκ ἀρκεῖ. Οὐκ ἀπρακτήσεις, οὐκ ἀποτεύξῃ. Οὐκ ἀπόναντο, οὐκ ὠφελήθησαν. Οὐκ ἄσημοι, ἐπιφανεῖς. οὐκ ἀφανεῖς. οὐκ ἄδοξοι. Οὐκ ἀσκίῳ, οὐκ ἀσκίῳ μέν τ' ἄρ' ἐμοῦ μολύνετε τ' ἄλλους, εἰ τά δ' ἐστ' ἀληθῆ. παροιμία ἐπὶ τῶν καὶ τὰ κενὰ δεδοικότων. ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός. Οὐκ ἄστεκτος, οὐ φορητός. οὐκ ἀβάστακτος. Οὐκ ἀσύντελές, οὐκ ἀχρήσιμον. Οὐ κατὰ κόσμον, οὐ κατὰ τρόπον. Οὐ καταναρκήσω, οὐ καταρκήσω. οὐ κατασυμφανές. δῆλον. Οὐ κατασθενεῖς, οὐ καταβιάσῃ, οὐ καταβαρήσει. Οὐ κατενάρκησα, οὐ κατεβάρησα. Οὐκ ἄωρον, οὐ κατὰ καιρόν, παρὰ καιρόν. Οὐκ ἐᾷ, οὐ συγχωρεῖ. Οὐκ ἔασαν, οὐκ ἀφῆκαν. Οὐκ ἔασκεν, οὐκ εἴα. Οὐκ ἔγρυξεν, οὐκ ἐφθέγξατο. Οὐκ ἐδέξατο, οὐ προσήκατο. Οὐκ ἔην, οὐ δυνατὸν ἦν. Οὐκ ἐθέλεσκον παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐδύναντο. σύνηθες τῷ ὁμήρῳ οὕτω λαμβάνειν τὴν τοιαύτην λέξιν. τὸ δὲ ἀμνημονῶν οὐκ ἐθέλουσιν, ἄλλως εἴρηται ἐν ὀδυσσείᾳ. Οὐκ ἐθέλω παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσομαι, καὶ πολλαχοῦ ἐπὶ τοιαύτης σημασίας ἡ λέξις κεῖται. Οὐκ εἴασκεν, οὐκ ἠφίειν, ἐκώλυσεν. Οὐκ εἴκουσαν, οὐχ ὑποχωροῦσαν. Οὐκ εἰσῄεις, οὐκ εἰσήρχου. Οὐκ εἰσεμήνυσαν, οὐκ ἐχάρισαν. Οὐκ εἰῶ, οὐκ ἐῶ. Οὐκ ἐκάθισεν. οὐκ ἐνέμεινεν. Οὐχ ἑκών, οὐ βουλό-

μενος. Οὐκ ἐκνενομισμένως, οὐ προσηκόντως. Οὐκ ἔλαθες· οὐκ ἐλάνθανες. Οὐκ ἐλελήθεις, οὐκ ἔλαθες. Οὐκ ἐμβαρεῖ, οὐ φρονεῖ· ἀπὸ τῆς ἐμβάρου φρονήσεως. Οὐκ ἐμφορούμενοι, οὐ πληρούμενοι. Οὐκ ἐνναιμος, οὐ δίκαιος· οὐκ ἐναποσπάσομαι, οὐ καθοπλισθήσομαι. Οὐκ ἐνδέχεται, οὐ δυνατόν ἐστιν. Οὐκ ἐνδώσει, οὐ χαυνώσει. Οὐκ ἐνήν, οὐκ ἠδύνατο. Οὐκ ἐνήνοχά σοι, οὐκ ἀγήοχα· οὐκ ἤνεγκά σοι. Οὐκ ἐνόν, οὐ δυνατόν. Οὐκ ἐξήρκεσεν, οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοῖς τρόποις ἡμῶν. Οὐκ ἐξόν, οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον. Οὐκ ἔξωροι, οὐκ ἄκαιροι· οὐκ ἄκληροι. Οὐκ ἐπέοικεν, οὐ πρέπον ἐστίν. Οὐχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ. Οὐκ ἐπέπυστο, οὐκ ἀκηκόει. Οὐκ ἐπιεικτόν, οὐ μέτριον. Οὐκ ἐπιγλωττίσομαι, οὐ βλασφημήσω. Οὐκ ἐπιλήσομαι, οὐκ ἐπιλαθήσομαι. Οὐκ ἐπιτεύξεται, οὐκ ἐπιτυχὴς ἔσται. Οὐκ ἐρηρισμένος, οὐκ ἐστηριγμένος. Οὐκ ἔσθενον, οὐκ ἴσχυον. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπου· ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ· τουτέστι, τρόπος ὅπως. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅτι, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε· τουτέστιν, οὐκ ἔστι χρόνος ὅτι. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀττικῶς. Οὐκ ἐστάλασεν, οὐκ ἐτόλμησεν. Οὐκ ἔστερξεν, οὐχ ὑπέμεινεν. Οὐκ ἔστιν ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔστι τρόπος, ὅπως. Οὐκ ἔσφαλεν, οὐκ ἐκινδύνευσεν. Οὐκ ἔτι, τὸ μέλλον ἀναιρεῖ· οἷον οὐκ ἔτι ἐστὶ καιρός· ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔστι καιρός· ἀλλὰ παρῆλθε δηλονότι. συντάσσεται οὖν τὸ οὔπω μετὰ παρῳχημένου· τὸ δὲ οὐκ ἔτι μετὰ μέλλοντος. Οὐκ ἔστι καὶ οὐδέποτε, πρὸς μέλλοντα ὁριστικὸν ἀποδίδονται· οἷον, οὐκ ἔτι καὶ οὐδέποτε ποιήσω· ὡς καὶ ἀριστοφάνης· οὐδὲ πώποθ᾽ ἡμέρα γενήσεται, καὶ παρὰ δημοσθένει· οὐκ ἔτι γὰρ τῇ πόλει φανεῖταί τις χρηστὸς καὶ τὰ δίκαια λέγων. Οὐκ ἐτὸς, οὐκ ἀλόγως· ἀλλὰ δικαίως παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἢ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶς· ἐπιρρηματικὸν γάρ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἐτῶς ἀπὸ τοῦ ἐτεὸς συνηρημένον. Οὐκ ἐτυρώθη, οὐκ ἐπαχύνθη. Οὐκ ἐτῶς, οὐκ εἰκότως· οὐ μάτην. Οὐκ εὐδιάθετος· οὐ δυνάμενοι εὐχερῶς γνῶναι αὐτοῦ ἢ ἀμαυρῶς γίνεσθαι· οὐκ εὐθυσκόπου, οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέποντος. Οὐκ ἐφέξεις, οὐ παύσῃ. Οὐκ ἐφέσπετο, οὐκ ἠκολούθει. Οὐκ ἐφίενται, οὐκ ἐπιθυμοῦσιν. Οὐκ ἐφικνεῖται, οὐ φθάνει. Οὐκ ἔχαδεν, οὐκ ἐχώρησεν. Οὐχ ἥκιστα, οὐ μάλιστα. Οὐκ ἤμειψεν, οὐκ ἤλλαξεν. Οὐκ ἠσμένισαν, οὐκ ἐχάρησαν. Οὐκί, οὐχί. Οὐκ ἰσχάνει, οὐχ εὑρίσκει. Οὐκ ἐκνενομισμένως, ἀντὶ τοῦ προσηκόντως· οὐ καθηκόντως λαμβάνεται παρ᾽ ἴωσιν. Οὐκ ὄθεται, οὐκ ἐπιστρέφεται. Οὐκ οἰστά, οὐ φορητά. Οὐκ ὀλεῖσθαι, οὐ φθαρήσεσθαι. Οὐκ ὀμεῖ, οὐ μεγαλοφρονεῖ. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ᾽ ὕπαρ· ἐσθλὸν καὶ παροιμιῶδές ἐστιν, ἐπὶ τῶν ἐμφανῶν ἀγαθῶν· ἀντίκειται δὲ, τὸ ὄναρ καὶ τὸ ὕπαρ· καὶ γίνεται ὄναρ μὲν παρὰ τὸ ὂν καὶ τὸ αἴρειν· ὕπαρ δὲ, παρὰ τὸ ὕπνον καὶ τὸ αἴρειν· ἵνα εἴη ὕπαρ μὲν ὕπνου ἄρσις διὰ τὴν ἐγρήγορσιν· ὡς οἱονεὶ ὕπαρ· ὄναρ δὲ, παρὰ τὴν τοῦ ὄντος ἄρσιν· φαντασία γὰρ καθ᾽ ὕπνους καὶ οὐκ ἐν ὄντι τινί. Οὐκ ὀνησιφόρον, οὐκ ὠφέλιμον. Οὐκ ὀρθῶς τὸ κολλυβιστής· πάλιν οὐδὲν ἡμᾶς πολλῶν, διαπαύεται ὁ μένανδρος, τὸ ἀργυραμοιβὸν, κολλυβιστὴν λέγων· ὁ μὲν γὰρ νόμισμα κόλλυβος, δόκιμον· ὁ δὲ κολλυβιστής, παράσεσημασμένον. Οὐκοῦν, παροξυτόνως μὲν ἀποφαντικὸν, ἴσον τῷ οὐχί οὖν· οἷον οὐκοῦν ἀπιστεῖν δεῖ. περισπωμένως δὲ, συλλογιστικός ἐστι σύνδεσμος, καὶ σημαίνει ἀπόφασιν. Οὐκοῦν, ἤκιστα· οὐ μὲν οὖν· οὐδαμῶς, οὐδόπου· οὐδόλως, ταυτά· οὐκοῦν δὲ περισπωμένως, τίθεται ὡς αἰτία, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Οὐκ ᾤετο, οὐκ ἐνόμιζεν. Οὐκ ὤν, οὐχ ὑπάρχων. Οὐκ ὤπται, οὐκ ἐφάνη· οὐκ ἐγένετο. Οὐκ ὠφελεῖ, οὐ βλάπτει· οὐ πηροῖ. Οὐλάδες, πῆραι θύλακοι. Οὐλαίνει, οὐ χαλάζει. Οὐλαμηφόρος, ὁ ὀλεθρίαν, ἢ οὐλαμὸν καὶ τάξιν στρατιωτικὴν ἐμποιῶν. Οὐλαμὸς ἀνδρῶν, ἤγουν τὸ πύκνωμα καὶ σύστρεμα τοῦ λαοῦ· ὅμηρος, ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν· ἀπὸ τῆς σαρκικῆς οὐλώσεως ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἢ ἀπὸ τῆς οὐλότητος τῶν συνεστραμμένων τριχῶν· οὐλαμὸς δὲ τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν· ἡ δὲ φάλαγξ, τάξις ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν· καὶ οὐλαμὸς ἡ μάχη. Οὐλαφορεῖ, νεκροφορεῖ. Οὔλαφος, νεκρός. Οὐλάς, κριθάς· ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μαλακόν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν· ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων· πάνυ μαλακὰ ὄντα, οὖλα καλεῖται· καὶ ἡ γαστήρ. Οὖλε, ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας· ἀντὶ τοῦ ὑγίαινε· τουτέστιν, ὅλος καὶ ὑγιὴς ἔσο· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥήματος, καὶ ἡ τοῦ τραύματος οὐλή· ὁλότης οὖσα καὶ αὐτὴ σώματος· ἅπαξ δὲ εἴρηται καὶ τὸ οὖλε. Οὖλε ἐν ἴωνες, ὑγιαίνειν κοινοί· ὅθεν καὶ τὰ ὑγιῆ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγουσιν. Οὖλη βαρύνεται, ἀπὸ τοῦ οὖλος· λόγῳ τοιῷδε· καθὰ ἀπόφησιν (?) καὶ ἡρόδωρον· τὰ εἰς λος δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ λ ἄλλο σύμφωνον τῷ ο δὲ παραληγόμενα, ἢ μόνῳ ἢ ἐν διφθόγγῳ, βαρύνεται· οἷον πόλος· στόλος· κοῖλος· οὕτω καὶ οὖλος· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὔλη δ᾽ ἐπενήνοθε λάχνη· καὶ οὐχ ὡς ἡ κοινὴ συνήθεια· οὖλος ἄνθρωπος καὶ οὐλὴ κόμη· τὸ θολὸς ἐπὶ σηπίας, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐπὶ κτίσματος ὀξύνεται. Οὐλή, τὸ ὑγιανθὲν τραῦμα, παρὰ τὸ οὐλῶ τὸ ὑγιαίνω· οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε· οἱονεὶ ἡ τὴν ὅλην ἀναλαβοῦσα σάρκα. Οὐλίζουσαν, οὐ παυομένην. Οὔλη μὲν χλαῖνα βαρύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ μονογενοῦς ὀξυτόνου· ἤγουν τοῦ οὐλὴ ἡ κριθή· καὶ οὐλή, τὸ ὑγιασθὲν τραῦμα. Οὔλην χλαῖναν, ἢ τὴν συνεστραμμένην λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας τ, καὶ εὔκλωστον, ἢ τὴν ὅλην καὶ ὑγιῆ, ἢ τὴν ἁπαλήν· τινὲς δὲ τὸ οὔλην συνάπτοντες μετὰ τῆς πορφυρέην φασὶν ἄμφω δηλοῦν τὴν ὁλοπόρφυρον· οὖλον γὰρ πάντως τοῦτο καὶ τὸ ὅλον. Οὐλιᾶσθε, ὄνησίν τινα ἔχετε. Οὐλίοιεν, ἐν ὑγείᾳ φυλάσσοιεν· οὔλιος ἀστὴρ κατά τινας, ὁ τοῦ κυνὸς ὡς φθοροποιὸς διὰ τὰ ὑπὸ κύνα ὀλέθρια καύματα· οἱ δὲ κομήτην ἀστέρα τοῦτον νοοῦσιν· ὃς φθορὰν προσημαίνει φανείς· οἱ δὲ τὸ οὔλιον αὔλιον γράφουσιν, ὅ ἐστιν ἑσπέριος δηλαδὴ εἰς αὖλιν ἄγει τὰ ζῷα· τουτέστιν, αὐλίζεσθαι ποιεῖ. Οὔλιος, ὁ ἀπόλλων· ἰατρὸς γὰρ ἦν· σημαίνει δὲ, καὶ ὀλέθριος. Οὐλοβάται, οἱ κολοβοί. Οὐλόθυμος, χέλιος (?)· ἀνόθυμος. Οὐλοθεσία, τελεία θυσία. Οὖλοι, οὖλα δράγματα. Οὖλοι τάπητες, ἢ οἱ δασεῖς καὶ τρίχωροι, ὁποῖα τὰ κοινῶς νῦν λεγόμενα ἐπεύχια, ἢ εὐείλητοι καὶ εὔκλωστοι· ὅθεν καὶ οὔλη θρίξ· ἢ καὶ ἄλλως εὐείλητοι, ὅ ἐστιν εὐδίστρωτοι. Οὐλοκάρηνος, ὁ παρὰ ἡροδότῳ οὐλόθριξ· καὶ ἔστιν ἐκεῖνο τοῦ παρ᾽ ὁμήρῳ σαφέστερον· τοῦτο γὰρ διὰ τοῦ ὅλου τὸ μέρος ἔφρασεν· οὐ γὰρ τὸ κάρηνον οὖλον, ἀλλ᾽ αἱ περὶ τὸ κάρηνον τρίχες. Οὐλομελίη, καθόλου· συλλήβδην· ἄλλοι ἐπὶ τῆς ἀθρόας τῆς ὅλης φύσεως· τὸ γὰρ ὅλον οὖλον λέγει. Οὐλομενές, οὐλοστελές, ὑγιές· ὁλόκληρον. Οὐλόμενε, ὀλέσθαι ἄξιε ἢ ὀλέθρου αἴτιε. Οὐλομένη μῆνις, παρὰ τὸ μένος καὶ τὸ ὀλοὸν συντίθησιν ὁ πορφύριος τὸ οὐλομένην καὶ τὴν οὐλομένην μῆνιν· ἔστι γάρ φησιν οὐλόμενος μὲν, καὶ ὁ ὀλοὸν ἔχων μένος ἤγουν σθένος· τουτέστιν, ὁ φθαρτικὴν ἀρετὴν κεκτημένος·

ἀρετὴ γὰρ τὸ ἀθεῖος· οὐλομένην δὲ μῆνιν, ἡ ἐξ ὀλοοῦ μένους γεγενημένη· οὐ γὰρ αὐτὴ εἶχεν ὀλοὸν μένος, ἀλλ' ὁ ἀχιλλεὺς ὁ χρησάμενος αὐτῇ· οὐ δοκεῖ δὲ ἀκριβῶς ἔχειν ἡ ἀπόδοσις αὕτη· λέγεται γὰρ καὶ οὐλόμενον γῆρας· καὶ οὐλομένη πενία· καὶ οὐλόμενον παρ' ἰνοῖ Εὐριπίδης φησίν· ἐφ' ὧν οὐκ ἔχει χώραν οὐδεμίαν ταῦτα τὰ σημαινόμενα· τῷ μὲν γὰρ πάριδος ἀθεΐας οὐδεὶς μαρτυρεῖ· πενία δὲ καὶ γῆρας πῶς ἂν εἶεν καθὸ ταῦτα οὐλόμενα· εἰ δὲ ὑπὸ τούτου βιάσαιτό τις τὸν λόγον μεταφέρων τὸ σημαινόμενον ἐπὶ τῆς βλαπτικῆς ἀγαθῆς ὁρμῆς καὶ δραστηριότητος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πάριδος κατ' οὐδεμίαν ἁρμόσειεν ἂν μηχανήν· ἔστι δὲ ταῦτα μᾶλλον ὡς ἔοικεν ὀνόματα μετοχικά, ἀπὸ τοῦ ὀλόμην, καὶ δηλοῖ τὸν ἀπωλείας ἄξιον, καὶ τὴν ἀπωλείας ἀξίαν· ὀνόματα δὲ εἴρηται μετοχικά, ἀλλ' οὐ μετοχαί· ἐπεὶ εἰ ἦσαν μετοχαί, ἔμελλον ἐπὶ τοῦ σημαινομένου τῆς μετοχῆς· καὶ ἦν ἂν οὐλόμενος μὲν ὁ φθαρείς· οὐλομένη δὲ, ἡ φθαρεῖσα· νῦν δὲ ἐπεὶ μετέπεσον ἐφ' ἕτερον σημαινόμενον, ἀπέστησαν καὶ τοῦ μετοχαὶ εἶναι. Οὐλομένην παρ' Ὁμήρῳ, Πορφύριος ὄνομα σύνθετον λέγει ἐκ τοῦ ὀλεὸν, καὶ τοῦ μένος· οἱονεὶ τὴν ἔχουσαν οὖλον ἤτοι ὀλέθριον μένος· ἕτεροι δὲ, μετοχὴν μέσου ἀορίστου δευτέρου· ἵνα λέγῃ παθητικῶς οὐλομένην, ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ, τὴν ὀλομένην καὶ ἀξίαν ὀλέσθαι· ὃ γὰρ καὶ οὐλομένη καὶ ἀπολουμένη λέγεται κατὰ χρόνον μέσου ἀορίστου δευτέρου· ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐνέργειαν σημαίνει ἐπαγωγὸν ὁ ποιητής· ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε, λέγων μῆνιν οὐλομένην, οὐχ ὅτι αὐτὴ ἔπαθέ τι, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἐνήργησεν. Οὖλον ἄρτον ἑλών, παρ' Ὁμήρῳ ἐκάλεσαν φασὶν ἄρτον οὕτω, διὰ τὸ κατὰ στρογγύλον· ἐπειδὴ τοῦ σχήματος ὁ κύκλος ἀπήρτισται, καὶ ἔστι πλῆθος· οὕτω γὰρ ἴσως ἐμφαντικὸν τὸ οὖλον ἄρτον ἑλών· ὅ γάρ ἐστιν ὅλον, ἤγουν τέλειον. Οὖλον ὄνειρον λέγει Ὅμηρος, τὸν ὀλέθριον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν προσηνῆ· καὶ τὸν ὁλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν, οὖλον ἄρτον ἑλών· δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν· οὖλον δὲ ὄνειρον οὐχ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον· ἢ οὖλον τὸν ὑγιῆ· ὡς γὰρ λέγεται οὐλὴ τραύματος· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ὑγιαίνειν· ὡς ἐν ἐκείνῳ· οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε· θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν. Οὐλὸς, ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας. Οὖλος, σημαίνει τέσσαρα· τὸν ὁλόκληρον· τὸν προσηνῆ· τὸν μαλακόν, καὶ τὸν ὀλέθριον. Οὖλος ἄρης, ἀντὶ τοῦ ὀλετήρ· δεινός· καὶ ταραχώδης. Οὐλοχόϊον, ἀγγεῖον εἰς ὃ αἱ οὐλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν. Οὐλοχύται, ὡς μὲν ἐν αὐθ' ἑνὸς εἰπεῖν, τὰ προθύματα· οὐλοχύτας γὰρ πρὸ τῆς θυσίας κατεχρίζοντο· καὶ ὥς φησιν ὁ ποιητής, προβάλλοντο, ἤγουν προέθεντο· προέρριψαν· εἰ δὲ χρὴ καὶ παλαιότερον λέγειν, οἱ οὐλοχύται οὐλαὶ ἦσαν· τουτέστι κριθαὶ μετὰ ἁλῶν, ἃς ἐπέχεον τοῖς βωμοῖς πρὸ τῆς ἱερουργίας· ἐποίουν δὲ τοῦτο, ἢ πολυπληθείαν καρπῶν οἰωνιζόμενοι ὧν ἀπαρχαί, οἷον οὐλαὶ αὗται προσήγοντο· ἢ ἄλλως, διὰ τὸ πρὸς θεοὺς εὐχάριστον ὑπὲρ τῆς εἰς τὸ ζῆν εὐεργεσίας· ἐπεὶ τοῦ βαλανηφαγεῖν καὶ τῆς τῶν δρυκάρπων ἀπαλλαγέντες τροφῆς εἰς ἥμερον βίον τὸν ἐκ σπορίμων μετέπεσον· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ κριθὰς προεβάλλοντο σπέρμα ἥμερον· ἃς πρώτας κρατεῖ λόγος εἰς χρῆσιν ἐλθεῖν, τοῖς παλαιοῖς ποτε ἀπαλλαγεῖσι τοῦ βαλανηφαγεῖν· διὸ καὶ κριθαὶ ἐκλήθησαν· διότι αὐτῶν εὑρεθεισῶν, διεκρίθησαν τῶν ἀλόγων ζώων οἱ ἄνθρωποι· ἐντεῦθεν δὲ καὶ ὁ κρίβανος, οἱονεὶ κριθῆς βαῦνος· καλοῦσι δὲ βαῦνον μέχρι καὶ ἐς ἄρτι Πελοποννήσιοι τὸν τοῦ πυρὸς τόπον, ὃν καὶ παριστίαν λέγομεν ἰδιωτικῶς· ἐκεῖθεν δὲ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ κριβανωτοὶ ἄρτοι, δηλαδὴ ὀπτηθέντες κριβάνῳ· ὃν καὶ διὰ τοῦ λ κλίβανόν φασιν· ὡς εὐχάριστον οὖν μνήμην τῆς παλαιᾶς βρώσεως καὶ οὐλαὶ προυβάλλοντο· τὴν ἀρχὴν ὅλαι ἤτοι σῶαι ἠσθίοντο, πρὶν ἢ ἀλέσθαι τὰ τοῦ ἀλεύρου· διὸ οὐλαὶ λέγονται κατὰ πρόσληψιν τοῦ υ ὅλαι ἄλλως ὀφείλουσαι λέγεσθαι· ὅθεν καὶ ὁπηνίκα μὴ παρῆσαν οὐλαὶ τουτέστι κριθαί, ἀντὶ κριθῶν δρυὸς φύλλα προεβάλλοντο· ἀνατρέχοντες καὶ οὕτω πρὸς παλαιοτάτην μνήμην διαίτης, καὶ ἀναμιμνησκόμενοι τῆς ἐκ τῶν δρυκάρπων παλαιφάτου διαίτης· τινὲς δὲ τὸ ὕστερον, οὐ συνθέτως οὐλοχύτας, οὐλὰς δὲ μόνον φασίν· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως συντόμως ταῦτα φράσαι περὶ τῶν οὐλοχυτῶν, καὶ τῆς δι' οἴνου σπονδῆς, ὅτι διττῆς οὔσης ἐν ἡμῖν τροφῆς, ἀναγκαιοτάτης ξηρᾶς τε, ἥτις ἐν σπέρμασι θεωρεῖται, καὶ καρποῖς· ἔτι δὲ καὶ τῆς ὑγρᾶς τε θεωρουμένης, πρώτως μὲν ἐν ὕδατι, δευτέρως δὲ ἐν οἴνῳ, ἀπαρχὰς οἱονεὶ τῆς ὅλης ζωογόνου τροφῆς· μετὰ δὲ τοὺς οὐλοχύτας αἱ θυσίαι καὶ ἡ ἐν αὐταῖς κρεωφαγία· διότι καὶ μετὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων τροφῶν εὕρεσιν, ἡ τῆς κρεωδαισίας πολυτέλεια, καὶ τὸ τῆς τρυφῆς ἐπεισακτὸν εὕρηται. Οὐλοχύτας, οἱ μὲν τὰ κανᾶ, ἐπεὶ δι' αὐτῶν φέρεται τὰ πρὸς θυσίαν· οἱ δὲ, τὰς κριθάς, ἐπειδὴ οὐλὰς τοῖς βωμοῖς ἐνέβαλλον. Οὑμαί, ὑμέτεραι. Οὐμὰ τὸν, μὰ τόν. Οὐμάλα ἐγγὺς, δηλοῖ πολλὰ μακράν. Οὐμαί, οὐ μήν. Οὐμάτην, οὐκ ἀληθῶς· Μένανδρος ἐν ὀργῇ. Οὐμεθεὶς, οὐκ ἐῶν. Οὐμ' εἴας, οὐ συγχωρεῖς με. Οὐ μέλλον αὐτῷ, οὐ φροντιστέον. Οὐ μὲν δή, ἀντὶ τοῦ ὅμως δή· ἥκιστα δή. Οὐ μὲν οὖν, οὐδαμῶς· οὐ μὴν δὲ οὐδαμῶς. Οὐ μέν πως, νῦν ἐστιν ἀπὸ δρυὸς· οὐδ' ἀπὸ πέτρης· ὑπόληψιν εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν, τῶν ἀνθρώπων γεγονότων. Οὐ μετὰ δὴν, οὐ μετὰ πολὺν χρόνον. Οὐ μεταμελῆ, οὐ μετανοεῖς. Οὐ μετρίως, μεγάλως. Οὐ μὴ προσδέομαι, οὐ μὴ παραχωρίσω· οὐ μή σε ἀνῶ, ἀντὶ τοῦ ἐάσω. Οὐ μὴν, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· καὶ οὐ μὴν, ἀντὶ τοῦ ἀλλά· καὶ ἀντὶ τοῦ ἔτι· οἷον ὕβρισεν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτυψε· καὶ ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον τοῦτο ὁ ἐπαγόμενός ἐστιν ὁ ἀλλὰ σύνδεσμος. Οὑμός, ὁ ἐμός· οὑμοί, οἱ ἐμοί· τἀδελφῷ, τῷ ἀδελφῷ· ταμά, τὰ ἐμά· ἅτερος, ὁ ἕτερος· τοῦ ἑτέρου, θατέρου· ἅτεροι, οἱ ἕτεροι· οὐ μόνον τὸ ε ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῖς φωνήεντα μετὰ τοῦ ε ἐν τούτῳ τῷ ὀνόματι εἰς α κιρνῶσιν, ἀποβάλλοντες καὶ τὰ ὑπὸ τέλους σύμφωνα· οἷον ἐν τῷ ἑτέρῳ, θατέρῳ· τῶν ἑτέρων, θατέρων· οἱ ἀττικοὶ συναιροῦσι τὰ ἄρθρα· καὶ οὐκ ἀποβάλλουσι τὰ φωνήεντα· συναιροῦσι δὲ, ἢ εἰς τὸ ἐπαγόμενον φωνῆεν, εἰ ἐκτεινόμενόν ἐστιν· εἰ δὲ μὴ ἐκτεινόμενον τοῦτο ἐστι, συναιροῦσι τὸ ἐπαγόμενον εἰς τὸ παρ' αὐτοῖς· ἢ ἐκτεινόμενον αὐτό ἐστιν, ἢ μακρόν. Οὖν, σύνδεσμος παραπληρωματικός, μετὰ τῆς οὐκ ἀρνήσεως, ὃ ἀποφαντικῶς παραλαμβάνονται ἐγκλίνουσιν· οἷον οὐκοῦν ἐάσω τήνδε γῆν οἰκεῖν· ἔτι περισπώμενος γὰρ κατάφασιν σημαίνει συλλογιστικὸς ὢν ἐπιφορικός· οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι. Οὖν κεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς πολλαχοῦ ἀργόν, κατά τινα παραπλήρωσιν. Οὖν, καὶ τὸ δή, καὶ μόνα καθ' ἑαυτὰ τίθενται, καὶ ὁμοῦ θατέρου τούτων ἢ ἡγουμένου, ἢ ἑπομένου· οἷον ὅσα οὖν γέγονε· καὶ ὅσα δὴ γέγονε· καὶ πάλιν, ὅσα οὖν δὴ γέγονε καὶ ὅσα δὴ οὖν γέγονε. Οὖν, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἀντὶ τοῦ δή· ἵνα εἴη τὸ ἐπεὶ οὖν, ταὐτὸν τῷ ἐπειδή· δύναται δὲ καὶ αἰτιολογικῶς κεῖσθαι, ὡς ἂν ἐκ παραλλήλου ταυτίζηται,

τὸ ἐπεὶ καὶ τὸ οὖν. Οὕνει δὲ ὗρο, δράμε ἀρκάδες. Οὕνεκα, σημαίνει τὸ ὅτι. εἵνεκα. χάριν. σύνδεσμός ἐστιν αἰτιολογικός. γέγονε δέ, ἀπὸ τοῦ οὗ ἕνεκα. διὸ καὶ δασύνεται παθὸν ἔκθλιψιν τοῦ μετὰ τὴν κατ' ἀρχὴν β' φωνήεντος. ὡς καὶ μή ἐστι, μήστι καὶ τὰ ὅμοια. Οὐ νέμεσις, οὐ μέμψις. Οὐ νέομαι, οὐκ ἔρχομαι. Οὔνεσθε, ἰωνικόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ὀνόνημι. οὐ παθητικόν, ὄνομαι. ὄνησίν τινα ἔχετε. κατ' εἰρωνείαν. Οὐ νηκερδέ' ἔειπες παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. κερδαλεόφρονα τὸν ξένον ὑποδείκνυσι. τοιοῦτος γὰρ ὁ μὴ ἀκερδῆ λαλῶν. κερδαίνει δὴ καὶ αὐτὸς τὸ χλαῖναν ἐπὶ σκέπην λαβεῖν. Οὖνις, κλέπτης, κλεπτῶν συνηφαρεία. Οὔνιος, οὖνις. δρομεύς. κλέπτης. Οὖνοι, ἔθνος. Οὔομα, ὄνομα. Οὖνοι, ὑγιές. κύπριοι. δρόμον. Οὐολοῦσκοι, ἔθνος. Οὐού, σχεδόν. Οὐ παρεξενεῖκαι, οὐ παρῆλθεν. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς. Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις, χαλεπή τις ἡ πόλις εἶναι, διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν γοητείαν. ἐσπούδαζον γὰρ ἐπὶ τούτῳ αἱ Κορίνθιαι, καὶ ῥαθύμως διὰ τοῦτο διῆγον. Οὐ παρελεύσεται, οὐ παρέλθῃ. οὐ παραλείψει. Οὐ παρέργως, οὐχ ὡς ἔτυχεν. Οὐ περίεσται, οὐ περιγενήσεται. Οὐ παρομαρτεῖ, οὐ παρακολουθεῖ. Οὐ πεπλασμένον, ἄπλαστον. Οὐ περ, ὅπου. Οὐ προπροθέεται, οὐ προπέλεται. Οὐ περαίνουσιν, οὐ τελοῦσιν. Οὖπις, ἐπίθετον ἀρτέμιδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας αὐτήν, ἢ παρὰ τὴν θρέψασαν αὐτὴν Οὖπιν. Οὐπόθι, οὐδαμοῦ. Οὐ ποιῶ, οὐ τρέχω οὐ δὴ τὰ φθονῶ. τὰ ἀρνητικὰ ἤγουν ἀποφατικὰ ἐπιρρήματα, τοῖς ὁριστικοῖς μόνον συντάσσονται ῥήμασιν, ὡς τὰ ἄνω. εἰδέναι χρή, ὡς ἡνίκα δέῃ συντάσσειν τὸ ἀρνητικὸν ἐπίρρημα, λέξεσιν ἀρχομέναις ἀπὸ φωνήεντος, εἰ μὲν ψιλουμένον ἦ, πλεονάζει τὸ κ μεσογραφόμενον. οἷον οὐκ εὔχομαι, οὐκ ἐπορεύθην, οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ τὸ κατὰ ἀρχὴν φωνῆεν δασυνόμενον ἦ, τὸ χ πλεονάζει. οἷον οὐχ εὕρηται, οὐχ ὁρᾶς, οὐχ ἕλκεται, οὐχ ἡμεῖς. ὅθεν οὐκ ἐπιτίθεται ἀπόστροφος. Οὐ πολιᾷ, οὐ γηράσκει. Οὐ πολλὰ χαιρήσεις, τὸ πολλὰ λυπηθήσῃ δηλοῖ. Οὔ ποτε, οὐκ ἄν ποτε. οὐδέποτε. Οὐ πρὸ πολλοῦ. λατῖνοι μιμούμενοι λέγουσιν, οὐ πολλοῦ πρό. Οὐ προσαμύνει, οὐ βοηθεῖ. Οὐ πρὸς σέ, οὐ κατὰ σέ. οὐκ ἄξιόν σου. Οὐ προσείλετο, οὐκ ἠθέλησεν. Οὐ προσεποιήσαντο, οὐκ ἠγάπησαν. Οὐ προσήκατο, οὐ προσεποιήσαντο. Οὐ προσίεται, οὐ προσδέχεται. οὐκ ἀρέσκονται. Οὐ προσώχησαν, οὐκ ἀπεγράφησαν. Οὐ προτιμᾷ, οὐκ ἔχει λόγον. Οὔπω καὶ οὐδεπώποτε, ἐπὶ παρῳχημένου τάττεται. οἷον οὔπω ἦλθε. καὶ οὐδεπώποτε ἐποίησεν. ὡς Ἀριστοφάνης. οὐκ ἄρα ὡς ἐμὲ ἦλθεν οὐδεπώποτε. καὶ παρὰ Ξενοφῶντι. τοσαῦτα μὲν εἶπεν. οὔπω δὲ ἐφαίνετο χρηστὸς εἶναι. καὶ παρὰ Παυσανίᾳ. ἕως ἡμέρα ἦν καὶ τὰ δεινὰ οὔπω παρῆν. Οὔπω πᾶν εἴρηται, καὶ ὧδε λεχθέν. λείπει γὰρ ἢ τὸ ἔπος, ἢ τὸ νόημα, ἢ ἴσως τὸ ῥῆμα ληφθὲν ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ τοῦ εἴρηται. Οὔπως, οὐδένα τρόπον. Ὅμηρος. ὦ γέρον, οὔπως ἐγώγε τοῦτο τελέεσθαι οἴω. Οὖρα. ἢ παροξυτόνως ἐπίουρα. εἰσὶ τὰ ὁρμήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρούειν, ἢ τὰ μεταξὺ διαστήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ οὖρος ὁ περιορισμός κατὰ γένος μεταπλασμόν, ὁποίου τρόπου ἐστὶ καὶ τὰ δάκτυλα. καὶ τὰ ταρσά. καὶ τὰ λύχνα. καὶ τὰ πεσσά. ὡς τὸ καὶ πεσσὰ πεντάγραμμα. καὶ κύβων βολαί. ἔστι δὲ ὁ μὲν πρὸς ἡμιόνοις ἀκασμοῖς, τοῦ δόλωνος. ὁ δὲ πρὸς βόας τῶν διωκόντων ἑλληνικῶν ἡρώων. εὐγενέστερος οὗτος πάνυ ἐκείνου. προφερέστεραι δέ, αἱ ταχύτεραι καὶ ἔμπροσθεν φερόμεναι. Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰλιάδι. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται ἡμιόνων. αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμεναι. Οὖρα δίσκου, οἱ παλαιοὶ τὰ ὁρμήματά φασι. παρὰ τὸ ὀρούω τὸ ὁρμῶ. ἃ καὶ δισκοῦρα λέγονται ἀλλαχοῦ. τινὰ μέντοι τῶν ἀντιγράφων δίσκ' οὖρα ἔχουσιν ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου κατὰ συναλοιφήν. μετάπεπλασται δὲ οὖρος, καὶ λέγεται οὖρον ὡς ἐρρέθη ὅρμημα. καθὰ καὶ εἰς τὸ λύθρον, ὁ λύθρος. Οὐρά, τὸ ὄπισθεν τῶν ζώων. καὶ ἀπὸ τούτου οὐρὰ καὶ ἡ πρύμνη τῆς νεώς. ὅθεν οὖρος ποιητικῶς, ὁ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς φορός, καὶ ἐπὶ τινὸς ἄνεμος. ὃς κοινῶς λέγεται οὔριος. ὅθεν καὶ τὸ ἐξ οὐρίας πλεῖν. καὶ οὐρὰ ἡ κέρκος. ἢ τὸ αἰδοῖον. Οὐραγεῖν. ὑστερίζειν. Οὐραγέω, μέλλων οὐραγήσω. παρακείμενος, οὐράγηκα, τὰ ἀρχόμενα ῥήματα ἀπὸ τῆς ου διφθόγγου, οὐ τρέπουσι τὴν ου δίφθογγον. ἐπειδὴ γνήσια μεγέθη ἔχουσιν ἐν τοῖς παρῳχημένοις. Οὐραγία, στρατηγίας οὐρά. τουτέστι, τὸ τέλος τῆς στρατιᾶς, καὶ τῆς τάξεως. Οὐράγιον, ἔσχατον. Οὐραγός, τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμών. καὶ τοῦ εὐωνύμου κέρατος φύλαξ. ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ, δεξιοφύλαξ. Οὐ ῥάδιον. οὐκ εὐχερές. Οὐ ῥαδίως, χαλεπῶς. Θουκυδίδης. Οὐρανίαν, ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλωσιν, καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιάν, οὐρανίαν καλοῦσι. καὶ οὐρανιάζειν. παρὰ τοῦτο οὗ ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης. Οὐρανία φῖ φίλη, κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι, ἀντὶ τοῦ ὦ οὐρανία φίλη. Οὐρανίη δ' αἴξ, ὡσεὶ λέγοι τις, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας. ὅτι γὰρ τις εὔξαιτο ἐλάμβανεν ἔχων τοῦτο. ἐπίκοος δέ ἐστιν αὕτη ἴσως ὅτι κατ' ἐνίους ἡ σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. ταύτῃ δὲ τὰ γύναια ηὔχετο διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν. ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἔνιοι. Οὐρανίδης, ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Οὐρανίου αἵματος, παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ἀκουσίλαος ἐν τῇ τρίτῃ, φησὶν ὅτι ἐκ τῆς ἐκτομῆς τοῦ οὐρανοῦ ῥανίδας ἐνεχθῆναι συνέπεσε. τουτέστι σταγόνας κατὰ τῆς γῆς, ἐξ ὧν γεννηθῆναι τοὺς Φαίακας. οἱ δὲ τοὺς γίγαντας. καὶ Ἀλκαῖος δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ Ἀκουσιλάῳ λέγει τοὺς Φαίακας ἔχειν τὸ γένος ἐκ τῶν σταγόνων τοῦ οὐρανοῦ. Ὅμηρος δέ, οἰκείους τοὺς Φαίακας τοῖς θεοῖς φησί, διὰ τὴν ἀπὸ Ποσειδῶνος γένεσιν. Οὐρανίσκος, ἡ ὅρασις ἄνω, ἢ ὁ ὁρώμενος ἄνω. ἢ ὅτι οὐρούς ἄνω. ὑποκοριστικὸν ἐπὶ τοῦ σωματικοῦ μέρους. οἱονεὶ ὁ μικρὸς οὐρανός. ὅτι μετεωρότατός ἐστι τῆς εὐρυχωρίας οὗτος ὁ τόπος. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ οὐρανοῦ. Οὐρανίζετο, πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνεῖτο. Οὐράνιον ἄχος, τὸν κανιορτόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα καὶ ὑψηλόν. Οὐράνιοι. οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες. Οὐρανίωνας. τοὺς ὑπὸ τὴν οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους. Οὐρανίωνες. οἱ Τιτᾶνες οὕτω λέγονται. Οὐρανοβάμονος. οὐρανοφοίτου. Οὐρανόθεν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. οὐρανόθι, ἐν τῷ οὐρανῷ. οὐρανόσε, εἰς τὸν οὐρανόν. τὰ διὰ τοῦ θεν ἐπιρρήματα εἰ μὲν ἀπὸ ὀνομάτων γίνονται, μικρογραφοῦνται καὶ τὴν ἐκ τόπου κίνησιν σημαίνει. οἷον οὐρανόθεν. πυρόθεν. κυκλόθεν. τὸ δὲ κύκλωθεν ὡς ἀπὸ τοῦ κύκλῳ γινόμενον, μεγαλογραφεῖται. πλὴν τοῦ ἑτέρωθεν. ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν. εἰ δὲ ἀπὸ ἐπιρρημάτων, ἄμφω. καὶ κίνησιν, καὶ στάσιν οἷον ἔξωθεν λαμβάνει. ἤγουν, ἐκ τῶν ἐκτός. ταῦτα τοίνυν τὰ εἰς θεν ἐπιρρήματα ἔχουσι τὴν ἀπὸ πρόθεσιν ἐν ἑαυτοῖς, καὶ οὐ δύναται αὖθις ληφθῆναι. οἷον ἀπ' οὐρανόθεν Ὅμηρος. ὁ ποιητικῇ ἀδείᾳ τοῦτο λέγει. Οὐρανόθι πρό. ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ. Οὐρανομήκη. ὑψηλὸν λίαν. Οὐρανὸς ὁ κατηστερισμένος τόπος. πέρσαι δὲ τὰς βασιλείους σκηνὰς καὶ

αὔλαις, ὧν τὰ καλύμματα κυκλοτερῆ, οὐρανοὺς λέγουσιν. Οὐρανός ἐστιν ὁ περιέχων τὰ ἄστρα πάντα περὶ ἑαυτόν. Οὐρανοσκόπος, ἰχθύς ποιός. Οὐρανοφαίτωρ, οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται. Οὐρανοφοιτῶν, ἐν οὐρανῷ διατρίβων. Οὔρεα, δοῦρίς φησι τοὺς ὑπὸ γιγάντων κατενεχθέντας λίθους, τοὺς μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πεσόντας, γενέσθαι νήσους· τοὺς δὲ εἰς τὴν γῆν, ὄρη. Οὐρέας, ἡμιόνους. Οὔρεος ἐν βήσσῃσιν· ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τῶν ὀρέων. Οὐρεσίφοιτος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος. Οὐρεύς· ὅμηρος ἐν τῷ κ· ἤ τινα οὐρήων διζήμενος, ἤ τινα ἑταίρων· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι οὐρῆας νῦν τοὺς φύλακας νοητέον· ὡς γὰρ ἡνίοχος ἡνιοχεύς, υἱὸς υἱεύς, ὑδροχόος ὑδροχοεύς παρὰ τῷ ἀράτῳ, πατροφόνος πατροφονεύς, οὕτως οὖρος οὐρεύς· οὐρῆας γὰρ ὧδε νοῆσαι τοὺς ἡμιόνους οὐ θέλουσιν. Οὐρεὺς ἀπὸ τοῦ ὄρους παρωνομάσθη· ὅτι δὲ ταυτὸν οὐρέα εἰπεῖν καὶ ἡμίονον δηλοῖ τὸ, ἐκ δ' ἕλον ἡμιόνους, αἳ καὶ θηλυκῶς προφέρονται. Οὐρηνιὸν, ἀγγεῖον. Οὔρησας, ἔστησας· ἔσωσας. Οὐρηπάτης, οὐρῆσαι οὐ λήσῃ ἢ στραγγουρίας περιπεσῇς νοσήματι. Οὐριάθεῖτε, ὀρχεῖσθε. Οὐρίας, φωτισμὸς θεοῦ. Οὐρίαχον, τὸν σαυρωτῆρα· ἔστι δὲ σιδήριον ἐγκεκαμμένον εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δόρατος. Οὐρίαχος, τὸ ἀντικείμενον τῇ αἰχμῇ, καὶ οἷον οὐρὰ δόρατος· ὃ καὶ στύραξ λέγεται καὶ σαυρωτήρ· τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος· ὃ καὶ γρόσφον καὶ στόρθυγκα φασίν. Οὐρίζειν ῥῆμα τὸ ἐξ οὐρίων πλέειν ἐκ τοῦ οὔρου· δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς ἐν τῷ κατ' ὀρθὸν οὐρίσας· δῆλον δὲ καὶ ὅτι διαφέρει παρ' ὁμήρῳ τὸ οὖρος καὶ οὐρός. Οὐρίη, ὁ ὄπισθια. Οὐρίθρεπτα, ἐν ὄρεσι τραφέντα. Οὐριοδρομήσαντες, ἀντὶ τοῦ φορῷ ἀνέμῳ πλεύσαντες. Οὐριομβικὸν, τὴν ἀμίδα· ἢ οὐροδόχην. Ὄριον ἄνεμον, ἢ ὀξέως πνέοντα ἢ ἄγριον. Οὔριον, σωρίον ἢ ὄπισθεν πλοῖον· καὶ οὔριον φυλακή, σημεῖον. Οὐρίσαι, παρασκευάσαι. Οὐροδόχην, τὴν ἀμίδα. Οὖρον κατέλειπον αὐτῇ τὸν φύλακα ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν καὶ ἔστι τοῦ ἄπρουν· ὅθεν καὶ ἐπίουρος· ὡς τὸ οὖρος ἀχαιῶν, ὅ ἐστι φύλαξ· ἔφορος ὁ ἄλλοις ἐπίουρος. Οὖρος, ὁ ἔφορος ἄνεμος παρὰ τὸ ὀρούειν, ὅ ἐστι παρορμᾶν καὶ προπέμπειν τὴν ναῦν. Οὐροὺς ἐξεκάθαιρον· οὐροὶ λέγονται οἱ τόποι ὅθεν ἡ ναῦς ὀρούει· τουτέστιν ὁρμᾷ καθελκομένη εἰς θάλασσαν· σημειώδης δέ φασιν ἡ λέξις ὀξυνομένη πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ οὔρου τοῦ δηλοῦντος τὸν ἄνεμον. ἄλλως γὰρ τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἄρχοντα τὴν ου δίφθογγον, βαρύνονται· κοῦρος νέος· θοῦρος ὁ ὁρμητικός· οὖρος ὁ ἄνεμος. δῆλον ὅτι ἐν τῷ μοῦνος νοῦσος οὐδὸς ἐστὶν ὁ πλεονασμὸς τοῦ υ χῆμα ποιεῖ ὅ φασιν οἱ γραμματικοὶ ἐπένθεσιν ἤ τις ψιλοῖ τὰ δασέα. Οὖρος, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁρῶ τὸ βλέπω· προορῶνται γὰρ τὰ ἰόντα οἱ φύλακες· ὅθεν καὶ φρουροὶ λέγονται· ἢ παρὰ τὸν ὅρον τὸν ἐν τοῖς γηδίοις· ὁρίζειν γὰρ ὥσπερ καὶ ὁ φύλαξ τίθεσθαι τὰ φυλασσόμενα καὶ ἀποδιίστασθαι τῶν ἰόντων τῶν βλαβερῶν. Οὖρος ἄνεμος ὅτι ὁ φερόμενος, ἐκδηλότατόν ἐστιν. Οὖς ὁ κλίνεται ὠτός ἑτεροκλίτως, παρὰ τοῖς ποιηταῖς λέγεται, οὔας οὔατος οὔατι. Οὐατικοί, οὐκ ὤτιον. Οὖσα, τὰ χοινία· παρὰ τὸ οἴω τὸ κομίζω· οἶσα καὶ ἰωνικῶς οὖσα· ἢ τὰ ἀπὸ τῆς οἰσίας φυτοῦ ἤτοι λύγου· πρότερον γὰρ ἀπὸ λύγου χοίνους ἐποίουν πρὸ τῆς εὑρέσεως τῆς καννάβεως. Οὖς ἀφροδίτης, οἱ ἁλιεῖς ὄστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν. Οὔ σε ἔοικε, τί διαφέρουσιν αἱ ἐγκλινόμεναι αὗται ἀντωνυμίαι τῶν ὀρθοτονουμένων; διαφέρουσιν· ὅτι αἱ μὲν ὀρθοτονούμεναι, διαστολὴν ἔχουσιν ἑτέρου προσώπου· οἷον ἐμοὶ ἔδωκε καὶ οὐκ ἄλλῳ· ἐμοῦ ἤκουσας καὶ οὐκ ἄλλου· αἱ δὲ ἐγκλινόμεναι, ἀπόλυτα πρόσωπα δηλοῦσιν· ὡς σέο νῦν ἔραμαι. Οὐσθενέως, οὐκ ἰσχυρῶς. Οὐσία πρώτη ἐστὶ, πᾶν τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστώς· οἷον λίθος· οὐσία δὲ λέγεται δευτέρα αὐξητικὴ καθὸ αὔξει καὶ φθίνει τὸ φυτόν· τρίτη δ' οὐσία ἔμψυχος αἰσθητικὴ τὸ ζῷον· οἷον ἵππος· δύο δ' οὐσίαι ἔμψυχοι αἰσθητικὴ καὶ λογική, ὁ ἄνθρωπος. διὸ καὶ ἔσχατος γέγονεν· ὡς ὢν ἐκ πάντων τὴν ψυχὴν ἔχων ἄϋλον καὶ τὸν νοῦν θεοῦ εἰκόνα. Οὐσία, ἐξουσία· ὁ στότης· πλοῦτος ὕπαρξις· εἶδος ὑφεστώς· βίος· κτῆσις. Οὐσίας ἴδιον τὸ ἐν πᾶσι καὶ πάντων, φυσικῶς κατηγορεῖσθαί τε καὶ προφαίνεσθαι. Οὐσία καὶ φύσις καὶ μορφὴ ταυτόν ἐστιν· ἄτομον ὑπόστασις καὶ πρόσωπον, ταυτόν ἐστιν. Οὐσιῶδες δέ ἐστιν, ὃ οὔτε παρὸν σώζει· οὔτε ἀπὸν φθείρει· ὡς ἐπὶ τοῦ λευκοῦ. Οὐ συγγινωσκόμενοι, οὐ συγκαταθέμενοι. Οὐ συμβαίνει, οὐ συμφωνεῖ. Οὐσώεχει ὀργήν, οὐ κατεκράτησεν ὀργῆς. Οὐ σῷ ἱδρῶτι, οὐ σῷ καμάτῳ. Οὐ σχολαίτερον, ταχέως. Οὖτα ἀντὶ τοῦ οὔτασε κατὰ ἀποκοπήν· ἔπληξεν. Οὖτα κεῖται παρ' ὁμήρῳ προπερισπώμενον, διὰ τὴν ἀποκοπὴν τὴν ἐκ τοῦ οὔτασεν, ὃ σημαίνει τὴν ἐγγύθεν πληγήν· φησὶ γοῦν οὖτα δαμαστορίδην αὐτοσχεδὸν ἥλους ἔγχει· ἔνθα εἰ καὶ μὴ προσέκειτο αὐτοσχεδὸν, καὶ ἄλλως τὸ οὖτα τὴν αὐτὴν σημασίαν εἶχεν ἄν. Οὔταε χαλκῷ, τὸ ἐντελές ἐστι τοῦ προγραφέντος οὖτα. Οὐτάμενος, παρὰ τὸ οὔτημι οὔταμαι μετοχὴ οὐτάμενος· ἢ ἐκ τοῦ οὐτασμένος· καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ οὐτάμενος καὶ παροξύνεται, ἐπειδὴ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύνονται· οἷον ἐληλασμένος, ἐληλάμενος. Οὐτάσαι καὶ οὐτάναι, ἀπαρέμφατον· τὸ μὲν οὐτάσαι ἀπὸ τοῦ οὐτάζω· τὸ δὲ οὐτάναι ἀπὸ τοῦ οὔτημι. Ὅτε, ἐπὶ παρῳχημένου, καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος· καὶ ἐπὶ μέλλοντος τάττεται· οὔτε ποιῶ· οὔτε ποιήσω. Οὔτε προσδιαλέγεται, οὐδὲν· δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς· ὃ παρ' ἀττικοῖς ἐστιν. Οὔτε παρεξελθεῖν, οὔτε ἀλιῶσαι· ἔστι δὲ παρεξελθεῖν μὲν, τὸ μερικῶς παραβῆναι· καὶ ὁμηρικώτερον εἰπεῖν, παρὲκ διὸς ἐλθεῖν· ἀλιῶσαι δὲ, τὸ παντελῶς ματαιῶσαι, καὶ ἀφεῖναι διεκπεσεῖν ἄπρακτον. Οὐτηθείς, τρωθείς. Οὐτήτειρα, πληκτική· οὐτήτειρα, δίψας ἔχιδνα. Οὐτιδανὸς ποιητικῶς, ὁ οὐδενὸς ἄξιος· ἀπὸ τοῦ οὔτις κατὰ παραγωγήν, οὐτιανός· εἶτα προστιθεμένου τοῦ δ διὰ εὐφωνίαν· ὡς καὶ ἐν τῷ ἐχθοδοπός· σημαίνει τὸ ἀσθενής, ἄψυχος· οὐδενὸς ἄξιος λόγου. Οὐτιδανὸς πλεονασμός ἐστι τοῦ δ, ἴσως δὲ καὶ ἡ ὅλη δα συλλαβὴ πλεονάζει, ὡς παρ' ἐν τῷ πολυδίψιον ἄργος· ἐχθοδοπὸς μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ἔχθω καὶ τοῦ ὄπω· ἢ τοῦ ὄψ ὀπὸς ἵνα ἢ ἐχθρωπός, ὃν μισοῦμεν βλέποντες, ἢ προσφωνοῦντες· οὕτω δὲ καὶ τὸ κνώδαλον, εἴτε ὑπὸ κυνῶν ἁλίσκεται, εἴτε κνώσσει, ἐν τῇ ἁλὶ πλεονασμὸν ἔχει τοῦ δ· ὡς καὶ ἡ ἀχερδος, ἧς οὐκ ἔστι χειρὶ ἅψασθαι διὰ τὸ ἀκανθῶδες, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὕω γινόμενον ὕδωρ. Οὔτι κάκιστος ἀργείων, ἀντὶ τοῦ ἀνδρειότατος ἐλῆσθαι. Οὔτι κρατερό γε, οὔτι δυνάμει. Οὔτι μάλα δὴν, οὐκ ἐπὶ πολύ. Οὔτι μέλει, οὐ μέλει. Οὔτι μοι ὔμμες, οὐκ ἐστὲ μοι ὑμεῖς. Οὔτι νοσοῦν, οἷον οὐδέποτε. Οὔτι που, οὐδαμῶς. Οὔτοι ἀπόβλητον, οὐκ ἀποβληθῆναι ἄξιον. Οὑτοΐ, δεικτικῶς κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, καὶ τοῖς ἄλλοις. Οὗτος, αὕτη, τοῦτο· δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι· δέχονται δὲ τὸν προσχηματισμὸν τοῦ ι, διὰ πλείονα δεῖξιν· οἷον οὑτοσί, αὑτηί, καὶ τουτί· ὁμοίως καὶ ἐν τῇ κλίσει αὐτῶν πάσῃ. Οὗτος· τὸ θηλυκὸν, αὕτη· κλητικὰς ἔχουσιν· οἷον ὦ οὗτος· καὶ ὦ αὕτη· καὶ ἐπὶ πληθυντικῶν, ὦ οὗτοι· ὦ αὗται· ὅπερ οὐδεμιᾷ ἑτέρᾳ ἀντωνυμίᾳ συμβαίνει· ἔστι δὲ δεικτική· καὶ ἔχει πλείονα δεῖξιν, ὅταν τὸ ι προσλάβῃ· οἷον, οὑτοσί· καὶ αὑτηί· ἔστι δὲ ὁ προσχηματισμὸς οὗτος ἀττικός· διαφέρει

δὲ τῶν

δὲ τῶν ποιητικῶν προσχηματισμῶν τῷ μὲν ἐνταῦθα εἶναι τὸ ῑ μακρόν, ἐν ἐκείνοις δὲ βραχύ· οἷον ἴωσιν, ἀνθρώποισι· καὶ τὰ ἀττικῶν προσχηματισμένα ὀξύτονα εἶναι· οἷον οὑτοσί, αὐτηΐ· τὰ δὲ ποιητικῶν ἀεὶ βαρύτονα. καὶ ὅτι τὸ οὑτοσὶ μόνον ἐν τῇ εὐθείᾳ προσλαμβάνει τὸ ν̄, φωνήεντος ἐπιφερομένου· τὸ δὲ αὐτηῒ καὶ τουτὶ οὐδαμῶς· τὰ δὲ ποιητικὰ πάντα τὸ ν̄ προσλαμβάνουσιν εἰ φωνῆεν ἐπιφέρεται. ἐν τῇ δοτικῇ γὰρ ταῦτα ὁρίζεται καὶ ἴδιον προσλαμβάνειν τὸ ν̄. Οὐτρηρώ, δραστικοὶ σπουδαῖοι. Οὔ τω που διὶ μέλλε φίλον εἶναι. ἤγουν οὕτως ἴσως ἔοικε φίλον εἶναι τῷ διΐ. Οὕτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὗτος γίνεται τὸ οὕτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς, καὶ δηλοῖ δύο· λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς· οἷον οὕτω ποιῶ ὡς ἐκέλευσας. καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, οὕτως ἀπὸ τοῦ αὕτη, τὸ αὕτως παρὰ ποιηταῖς· κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημαινόμενα λέγεται τὸ αὕτως· καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον· ἐφ' ᾧ σημαινομένῳ, τὸ ὡσαύτως λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ οὕτως ὅταν ἔχῃ ἔμπροσθεν φωνῆεν μετὰ τοῦ σ̄ γράφεται. ὅταν δὲ ἔχῃ σύμφωνον δίχα τοῦ σ̄. Οὐφατῶς, ἀφάτως. Οὐ φαυλότατα ἁμαρτάνεις, τὸ μέγιστα ἁμαρτάνεις δηλοῖ· καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔχουσιν ἀπόφασιν, κατάφασιν δηλοῦσι· κατὰ τὴν ἐναντίαν ὑπέρθεσιν. Οὕφεκα, οὐκ ἀρεστῶς· οὐ κούφως. Οὐφέλλαι γῆν, τὴν εἰς τὰ ἱμάτια. Οὐφίδρωμα, τοῦ αἵματος ἡ πρὸς τῇ θύρᾳ διφθέρα. Οὐ φοιβήσεται· φοιβᾶν ἐστὶ τὸ ἀπὸ νεκρῶν ἢ δαιμονικῶν μαντεύεσθαι. Οὐ φορητόν, μέγα· βαρύ. Οὐχ οὕτως, οὐχὶ οὕτως. Οὐ χάζομαι, οὐ σέβομαι· οὐκ ἐντρέπομαι. Οὐχ ἅλις, οὐχ ἱκανός. Οὐχ ἁπλῶς, οὐχ ὡς ἔτυχεν· οὐκ ἀκαίρως. Οὐχ ἥκιστα· μάλιστα. Οὐ χάζεις, οὐκ ἄγχεις· οὐ πιέζεις συνεχῶς. Οὐχ ἕδος, οὐ καιρὸς τοῦ καθέζεσθαι· οὐ καθέδρας φροντίς. Οὐχ εἴκων, οὐχ ὑποχωρῶν. Οὐχ ἑκών· οὐ βουλόμενος· οὐ θέλων. Οὐχειαί, φωλεοί. Οὐχ ἕπεται, οὐκ ἀκολουθεῖ. Οὐχ ἧττον, ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ μᾶλλον λαμβάνουσιν· οἷον οὐδεὶς σωκράτους ἧττον ἀμαθὴς ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον φρόνιμος. Οὐχί, οὐδαμῶς· οὐ δῆτα. Οὐχ οἷόν τε, οὐ δυνατόν. Οὐχ ὅπως, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον τὸ οὐχὶ λαμβάνεται· οἷον πενταετὴς χρόνος οὐχ ὅπως φιλοσοφοῦσιν ἀπαρκεῖν ἐμοί γε φαίνεται· ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον οὐχὶ τοῖς φιλοσοφοῦσιν. Οὐχ ὁράας. παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̄, ἢ ἀντὶ τοῦ νοεῖς, ἐπεὶ νοῦς ὁρᾷ καὶ νοῦς ἀκούει, ἢ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκούεις· ὡς ἂν εἴη αἴσθησις, ἀντὶ αἰσθήσεως. Οὐχ ὁρέοντα, οὐ ζῶντα. Οὐ χραισμεῖ, οὐ βοηθεῖ. Οὐ χρή, οὐ δεῖ. Οὐχ ὑπέλειπες, οὐχ ὑστέρησας· οὐ κατέλιπες. Οὐχ ὑποίσω· οὐχ ὑπενέγξω· οὐ βαστάξω. Οὐχ ὑφίεται, οὐκ ἐνδίδωσιν. Οὐχ ὑφίσταται, οὐχ ὑποφέρει· οὐχ ὑπομένει. Ὀφάρυγξ, ἀρσενικῶς μὲν ἐπίχαρμος λέγει· ὁ δὲ ἀττικός, ἡ φάρυγξ. Ὄφατα, δεσμοὶ ἀρότρων· ἀκαρναῖες. Ὀφειλή, τὸ χρέος· καὶ ὀφείλημα. Ὀφειλέτης, χρεώστης. Ὀφείλω, τὸ χρεωστῶ· καὶ ὀφλισκάνω δίκην· ὀφείλω δὲ ὀφειλήσω ὃ ἐδανεισάμην· ὀφείλω δάνειον, καὶ ὀφείλω λέγειν τἀληθές. Ὄφλει τις ἐπὶ κατὰ δίκη· ὀφείλει δέ τις ὡς ἡμεῖς ἐκδεχόμεθα· καὶ ὀφείλω τοῦτό σοι διὰ τοῦτο. Ὀφείλω σοι χρήματα, καὶ ὀφείλω πολὺ χρυσίον καὶ ὀφείλω τὰ δίκαια ποιεῖν. Ὄφελε θάνατός μοι ἁδεῖν, ταυτὸν δὲ εἰπεῖν κοινῶς ὤφειλες· καὶ ἰωνικῶς ὄφελες· ἐκτείνεται δὲ ἡ λήγουσα τοῦ ὄφελες λόγῳ κοινῆς συλλαβῆς πρὸς θεραπείαν τῆς τοῦ στίχου λαγαρότητος. Ὀφέλλειν, ἀόριστος πρῶτος ἐστὶν εὐκτικοῦ τοῦ ὤφελε· καθ' ὁμοιότητα τοῦ τύψειε· καὶ ποιήσειεν. Ὄφελες, ῥῆμα ἐστὶ κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον· γράφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν· καλλίμαχος δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν· ὡς τὸ ὄφελε μὴ δ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες. Ὀφέλλοις παρὰ τῷ ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ὀφέλλε τὸ εὐκτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ· νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις, ἀντὶ τοῦ ὄφελλες. Ὀφέλλω, σημαίνει τὸ αὐξάνω, καὶ διαβάλλω· ἐξ οὗ πλεονασμῷ τοῦ ῑ γίνεται ὀφείλω· ὅθεν καὶ τὸ ὀφείλημα τὸ αὐξανόμενον ἐν τῷ τόκῳ δάνειον. Ὄφελμα, αὔξημα· κάλυμμα· κάλυπτρον. Ὀφέλμασι, σαρώμασιν. Ὄφελον, ταυτὸ ὂν τῷ ὤφελον· ἀναξίαν δὲ ἰωνικὴν ἔχει, καὶ ἀπέλευσιν τοῦ ῑ. Ὄφελον, εἰ μὲν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ εἴθε, εὐκτικῷ συντάσσεται, ὡς ἐν τῷ ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου· καὶ μετὰ παρεληλυθότος χρόνου· οἷον ὄφελον ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ εἴθε ἐγένετο· καὶ γράφεται διὰ τοῦ ο̄ μικροῦ· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστουν, διὰ τοῦ ω̄ μεγάλου, καὶ κανονίζεται ἀπὸ τοῦ ὀφείλω εἰς παρατατικόν· οἷον ὀφείλω· καὶ ὁ παρατατικός, ὤφελον· ες· ε· καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου· οἷον ὤφελον γενέσθαι τόδε. μετὰ τοῦ ὡς γράφεται ἀντὶ τοῦ εἴθε· ὡς ἐν τῷ, ὡς ὤφελόν γε μηδὲ ἣν προεδρίας· μετὰ δὲ τοῦ ὡς, καὶ τοῦ μὴ καὶ τοῦ οὐκ, καὶ ἔτι τοῦ ποτὶ ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστουν· οἷον ἐπεὶ παρεγενόμην ἐνταῦθα· ὡς μὴ ὤφελον· καὶ ἐπὶ τὸ δὲ· ὡς οὐκ ὤφελον· σημείωσαι δὲ ὅτι ταῦτα συνυπακουόμενον ἔχει τὸ ἀπαρέμφατον ἅπαξ ῥηθὲν τὸ πεποίηκα· ἢ παρεγενόμην· ἢ τοιοῦτόν τι· οἷον ἐπεὶ τόδε πεποίηκα, ὡς μή ποτ' ὤφελον ποιῆσαι δηλονότι. Ὄφελος, ὠφέλεια· ὠφέλημα· κέρδος· κερδαλέον· ἐπικερδὲς ἐμπόλημα· ἕρμαιον· εὕρημα· εὐέρμια· τάχα δὲ θησαυρός, ἐρεῖς ὠφελίμως· ἐπωφελῶς· κερδαλέως, ἐπικερδῶς· ὠφελεῖσθαι, κερδαίνειν ἐμπολᾶν· εὐερμεῖν· ἐπὶ τῆς δὲ χρείας, ὠφέλιμον· χρειῶδες· χρηστόν, πάγχρηστον· χρήσιμον· ἀναγκαῖον· ἐπιτήδειον· ἐπωφελές· λυσιτελές· συμφέρον· σύμφορον· προὔργου ὀνήσιμον· τὸ γὰρ ὀνησιφόρον μοχθηρόν· ἀπὸ δὲ τούτων, ἡ ὄνησις καὶ τὸ συνοῖσον ἡ χρεία· ἡ ὠφέλεια· τὸ κέρδος· φαῦλον ἡ λυσιτέλεια· τὰ δὲ ἐναντία, ἀχρεῖον· ἄχρηστον· βλαβερόν· ἀσύμφορον· ἀλυσιτελές· ἀνωφελές· ἀνόνητον, ἀνεπιτήδειον. Ὀφελοῦσα, θρασύνουσα· σώζουσα· παρασκευάζουσα. Ὀφέλτης καὶ ζάραξ· ὄρη εὐβοίας· ὁ μὲν ὀφέλτης, ἀπὸ ὀφέλτου τοῦ καὶ ἀρχιμόρου κληθείς· ὃς υἱὸς ἦν λυκούργου ἱερέως τοῦ νεμείου διός· ζάραξ δέ, ἀπὸ ζάρακος τοῦ υἱοῦ καρίστου· ὁ δὲ αὐλός, ζάραξ κατὰ φίλωριν καὶ ἑτέρους, καφηρεὺς λέγεται· νῦν δὲ ὁ καφηρεύς, ἰδιωτικώτερον ξυλοφάγος καλεῖται, τρυχάτα καὶ νέδων· διερφωστός· ὄρη εὐβοίας· ὅτι δὲ ἐκεῖ διεκρίθησαν ὁ ἥφαιστος καὶ ἡ ἀθηνᾶ, καὶ ὁ προμηθεύς· ἥφαιστος λέγων μὲν ὅτι καλὸν ὁ ἄνθρωπος· ἑρμῆς· προμηθεὺς δέ, ὅτι καλὸν ἡ οἰκία· ἀθηνᾶ ὅτι καλὸν ὁ βοῦς· τοῦτό φασιν οἱ μῦθοι. Ὀφελτρεύω, ὀφελτρεύουσι· κοσμοῦσαι πέδον· λυκόφρων· σημαίνει τὸ καλλύνουσιν. Ὄφελτρον, κάλυπτρον. Ὀφθαλμίαι, ἰδίως τὴν πήρωσιν φασιν. Ὀφθαλμιάσαι, φθονέσαι· ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν. Ὀφθαλμιῶ, ἀμεταβάτως τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς νοσῶ· ἀριστοφάνης. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσε. περιττεύει τὸ ὀφθαλμοῦ, κείμενον ἁπλῶς οὕτω διὰ σαφήνειαν· ἄλλως γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ὀφθαλμοῦ νοεῖται τὸ ἀλάωσεν, ἐπὶ τυφλότητος. Ὀφθῇ, εὑρεθῇ· φανῇ. Ὀφθαλμὸς βασιλέως, ὁ πεμπόμενος κατάσκοπος. Ὀφιοί, οἱ νῦν ὀπτικοί. Ὀφιδεύειν, χολάζειν· διατρίβειν· οἰκεῖν.

Ὀφιομάχης, εἶδος ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερά. Ὀφιόδηκτος, ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς· ὄφις· ἀπὸ τοῦ ἰός, ὅτις ἐν ὑπερθέσει καὶ
πλεονασμῷ τοῦ φ, ὄφις. Ὀφιόπους, γυνὴ ἕρπουσα. Ὀφίουρος, ὄρνις ποιὸς ἐν αἰθιοπίᾳ. Ὀφίοις· ἠερόδορος διὰ τὸ πλῆθος
τῶν ὀφέων. Ὄφις παρὰ τὸ ὄπω τὸ βλέπω· ὀπτικὸν γάρ, ὅτι κοιμώμενον ἀνεῳγμένοις ἔχει τοὺς ὦπας. Ὄφις, ποιὸς ἰχθύς·
καὶ τὸ χρυσοῦν περιβραχιόνιον, καὶ ὁ δράκων, ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα· ὃν ἀπέκτεινεν ἡρακλῆς. Ὄφλα, ὄνομα χω
ρίου ὅπου ἦν τεῖχος ἱερουσαλήμ. Ὀφλαίνειν, ὀφλισκάνειν· ὀφείλειν. Ὄφλημα, τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλό
μενον· κυρίως ὀφείλημα τὸ ἐκ δανείου, καὶ τὸ ἁπλῶς χρέος· χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν δάνειον. Ὀφλίσκουσι, καὶ ὀφλοῦσι
χρεωστοῦσιν. Ὀφλισκάνοντες, χρεωστοῦντες, ὑπομένοντες. Ὀφνίς, ὕνις· ἄροτρον. Ὄφρα, ὅτε μὲν ὑποτακτικὸν ἐπι
φέρεται, σύνδεσμός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὅπως· εἰ δὲ ὁριστικὸν ἐπιφέρεται, ἔστιν ἐπίρρημα· ὡς τὸ ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕως·
Ὄφρα εἰδῇ τι, ὅπως εἰδῇ τι· ἵνα θεάσησθε. Ὄφρ' ἄν, ἕως ἄν. Ὄφρ' εὖ ἴδω, ὅπως καλῶς ἴδω. Ὄφρυα, τὰ ὑψηλά·
καὶ ὑπερκείμενα χωρία· τινές, αἱμασιάς. Ὀφρυαγμὸς σεμνακευσίνοις, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀπὸ τῆς ὀφρύος ἢ φρύαγμα
καὶ σεμνόν· ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. Ὀφρυάζειν λέγεται, τὸ ταῖς ὀφρύσι νεύειν. Ὀφρυϊνᾶ, ὅλως βοιωτοί· οἱ δὲ μέσον καὶ
ὑψηλόν. Ὀφρυγή, χῶμα· λόφος· αἱμασιαί. Ὀφρύες, παρὰ τὸ ὄπω γίνονται καὶ τὸ ἐρύω τὸ φυλάσσω τροπῇ συνήθει· ὡς ἐν
πολλοῖς τοῦ π εἰς φ· φυλάσσουσι γὰρ τὴν ὄψιν ἐκ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦ μὴ κακουργεῖσθαι ὑπὸ ἱδρώτων. Ὀφρύκνηστον, ἐρυ
θριῶντα· οἱ γὰρ ἐρυθριῶντες, κνῶνται τὰς ὀφρῦς. Ὀφρύν, λέγει ἐνίοτε ὁ ποιητὴς τὴν τοπικὴν ἐξοχήν· ὡς ἐν τῷ ἐπ' ὀφρύσι
καλλικολώνης· ὥσπερ φησὶ κρᾶτα ὀλύμπου, καὶ ὀρέων κάρηνα· καὶ ὀφρῦς, τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τῶν ὀρῶν καὶ ἐπάρ
σεις ἢ ὑπερηφάνεια. Ὀφρύνειον, πόλις ἐστὶ τρῳάδος· ὡς δηλοῖ ἀνδροτίων, ἐν τρίτῃ ἀτθίδος. Ὀφρυόεν, μετέωρον·
Ὀφρυόεσσα τροία, ἡ ἐπὶ ὀφρυώδους τόπου κειμένη· καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἠνεμόεσσα· ὀφρύες γὰρ αἱ ὀρθιναὶ ἐξοχαί. Ὀφρυόεν
τα, λοφώδη· ὑψηλόν· καὶ ὀφρυόεντες, ὑπερήφανοι. Ὄχα, ἐξόχως· ἀπὸ τοῦ ἐξέχω ἔξοχος· τὸ ἔξοχον· τὰ ἔξοχα· ἐπίρρη
μα· ἔξοχα καὶ ἀποβολῇ τῆς ἐξ προθέσεως ὄχα· ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγίς, αἰγίς·
Ὄχανον, τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος· καὶ ὄχανον, ὁ δεσμὸς καὶ ὁ λῶρος· ἐξ οὗ ἀποκρέμαται ἡ ἀσπίς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἔχω
ὃ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχανον, καὶ ὄχανον. Ὄχ' ἄριστος, ἀντὶ τοῦ μέγ' ἄριστος· καὶ ἐξόχως ἄριστος· ὑπέρθεσις ἐπὶ ὑπερ
θέσει· κατὰ συνήθειαν ποιητικήν. Ὀχᾶσθαι, ἀνέχεσθαι· ὁ λόγος ἐπὶ ἀχιλλέως· οὐ βαρυσκελεῖς ποιεῖ, ὁ τῆς νεβρώδους μυελός·
Ὀχέειν οἰζύν, τὸ ὀχεῖν· φέρειν· βαστάζειν· τοιοῦτον καὶ τὸ οὐκέτι σε χρὴ νηπιάας ὀχέειν· ἰστέον δὲ ὅτι ὀχέοντας οἰζύν, περί
φρασίς ἐστι τοῦ οἰζυροὺς εἶναι· καὶ εἴρηται ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀχθοφορικῆς· καὶ λέγεται ὀχεῖν καὶ ὀκχεῖν. Ὀχέεσκον, ἀν
τὶ τοῦ ὤχουν· ἤτοι ἔφερον, ἐβάσταζον. Ὀχέεσθαι, ἄλλοθι μὲν ἐνεργητικῶς νοεῖται· οὕτω γὰρ φαμὲν ὡς θέλει τις ἐφ' ἵπ
που ὀχεῖσθαι· ἄλλοθι δὲ ὀχέεσθαι λέγει τοὺς ἀχιλλέως ἵππους παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ἡνιόχῳ γίνεσθαι. Ὀχεία, τοὺ
πία· ἡ ἄγκυρα· παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ πόντῳ τὰς ναῦς. Ὀχεία, ἡ μίξις καὶ ἡ συνουσία. Ὄχειον, ἅρμα· δίφρος· ἅμαξα·
ὄχημα, ἢ καὶ τόπος εἰς ὀχείαν ἐπιτήδειος. Ὀχεῖσθαι· ἄλλως μὲν κοινότερον ἐνέργειαν δηλοῖ, λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ ἡνια
χεῖν· καὶ ἐπιβαίνειν· λαμβάνεται καὶ παθητικῶς παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἡνιοχηθῆναι. Ὀχεῖται, μετέωρος φαίνεται·
Ὀχέοντες, ἐν ἄλλοις ἔχοντες. Ὄχεσκον, ὑπέμενον· ἔφερον. Ὄχεσφιν, κατὰ παρασχηματισμὸν ὅμηρος ἰλιάδος ε· εὗ
ρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὄχεσφι· τοῖς ὀχήμασιν, ἢ τοῖς ἅρμασιν. Ὀχετεύειν ἐστὶ κυρίως, τὸ τὸ ὕδωρ διὰ
αὔλακος ἄγειν· ἀφ' οὗ μετοχετεύειν, τὸ μετάγειν ὕδωρ ἐφ' ἑτέραν αὔλακα. Ὀχετεύει, ἐπιχέει· σαλεύει· μεταφέρει·
Ὄχετλα, τὰ ὀχλήματα· οἱ δὲ τὰ συντεθραυσμένα. Ὀχετός, σωλήν· ἀγωγός· ῥύαξ· ὕδωρ· ὑδραγωγεῖον. Ὀχετοκρά
νια, τὰ κηλώνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι ἢ κεραμεαῖ· οἱ δέ φασι τοὺς ὑπο
νόμους, καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν γῆν ὀχετούς. Ὀχεῦνται, ἠρέμα κινοῦνται. Ὀχεύς, ὁ μοχλός· ἡ νῦν λεγομένη σέρα· ἤγουν σερά·
ὁμοίως τῷ ζειά ζεά, καὶ δειρή δέρα· καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἔχω ὁ τὰς θύρας συνέχων· διὸ ὁ ποιητὴς πρὸ τῆς ἐτυμολογίας
ἔφη, ἔντοσθεν ὀχῆες εἶχον· καὶ οὐδ' ἄρ' ὀχῆες ἐχέθετην. Ὀχεύς, ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς. Ὀχὴ ὀξυτόνως, ἡ τρο
φή· ἀφ' ἧς καὶ τὸ δυσωχεῖν κατά τινας παρ' ἡσιόδῳ· καὶ ἡ δυσωχία δὲ κατ' ἔκτασιν· ὅμοιον δὲ πρὸς τὰ ῥηθέντα, καὶ τὸ πλείων
πλείονος τὸ συγκριτικόν· καὶ τὸ πλειὼν ὀξυτόνως κατ' ὑπεροχὴν ὁ ἐνιαυτός· ὁ καὶ ῥίκα πλείω ἐμπεριειληφώς· ἔτι δὲ τύρος πό
λις βαρυτόνως καὶ τυρὸς ὀξυτόνως, ὁ ἀπὸ τοῦ γάλακτος· καὶ νόμος μὲν ὁ τὸ δίκαιον διδούς, νομὸς δὲ ἐν ὀξείᾳ τάσει, ὁ τῆς νο
μῆς τόπος· καὶ ὁ κατ' αἰγυπτίοις ἐν ἐνορίαις· καὶ καιρὸς μὲν κατὰ τόνον ὀξύν, ὁ χρόνος· καῖρος δὲ προπερισπωμένως τὸ μίτωμα·
καὶ ἄνεκτος μὲν προπαροξυτόνως κύριον, ἀνεκτὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ φορητός. Ὀχῆας, τοῦ ζωστῆρος φασί τινες κρίκους εἶναι· οἷς
διόλου συνείχετο ὁ ζωστήρ. Ὀχῆες, οἱ μοχλοί, ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας. Ὀχής, ὁμίχλη, καὶ φωνή. Ὄχημα, ἅμα
ξα· ἅρμα· δίφρος. Ὄχησις, ἱππασία· φόρησις. Ὀχήσομαι, βασταχθήσομαι. Ὄχθας οὐ μόνον ποταμοὶ ἔχουσιν, ἀλ
λὰ καὶ τάφροις· αἱ δέ εἰσι χείλη καὶ ἀνασκαφαὶ κοίλης τάφρου· διὸ καὶ κατεπτερνεῖτο ἐν ὅμηρος ἐν τῷ ω τῆς ἰλιάδος, ἵνα
ἐμφήνῃ τὰς ἐκ τοῦ σκάπτειν ὄχθας. Ὄχθη ἐπὶ ποταμοῦ λέγεται· ἀκτὴ δὲ ἐπὶ θαλάσσης· ἀπὸ τούτου γίνεται ὀχθῶ ὀχθή
σω ποιητικῶς τὸ βαρύνεσθαι· καὶ ὀχθίζω τὸ αὐτὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς· καὶ προσοχθίζω· καὶ προσοχθίσματα. Ὄχθη ὁ ἀνεστηκὼς
τόπος καὶ κρημνώδης ἐν ποταμῷ· ὁ τοιοῦτος ἐν θαλάσσῃ λέγεται ἀκτή· ἀκτῆς δὲ ἀκτοῦ, τὸ δῶρον· ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ
δημήτηρος ἱερὸν ἀκτήν· οἷον τὸ ἐξαίρετον τοῦ σίτου καὶ προέχον· ὁ ἐπίπεδος τόπος ἐπὶ μὲν τοῦ ποταμοῦ λέγεται ποταμών·
ἐπὶ δὲ θαλάσσης, αἰγιαλός· καὶ ἠϊών· καὶ θίν, ποιητικῶς. Ὀχθῆσαι, τὸ δεινοπαθῆσαι· ἢ πονῆσαι· ὅθεν καὶ ἡσίοδος δυσοχθεῖν λέγει
τὸ ἐπὶ κακοῖς κοπιᾶν· ἢ καὶ ἄλλως ὀχθῆσαι, τὸ εἰς ὕψος ἐπᾶραι τὸν θυμόν· ὄχθος γὰρ τοπικὴ ἐπανάστασις· τὸ γοῦν μέγ' ὀχθή
σας, ἀντὶ τοῦ λυπηθείς· καὶ τὸ ὤχθησαν θεοί, ἀντὶ τοῦ ἐδεινοπάθησαν, ἢ ἠχθέσθησαν, ἢ ὕψωσαν τὸν θυμόν· ἢ τὸν φόβον· ἐκ δὲ
τοῦ ὁμηρικοῦ ὀχθεῖν καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον προσοχθίζειν παρῆκται· καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ προσόχθισμα. Ὄχθησις, θόρυβος ταρα
χος. Ὄχθοι, αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι, καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν. Ὀχθοιβοι· περιάπτειν τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας,
ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβοις· εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα. Ὄχθος, κρόνου ἡ ὀλυμπία· πρώην γὰρ κρόνου λόφος ἐκαλεῖτο·

Ὄχθος, κρημνός· πέτρα· τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ· ἢ τῆς γῆς, ἢ ἀπόκρημνον στόμα τῆς θαλάσσης· κυρίως δὲ, ποταμῶν ἄκρα. Ὀχλαγωγῆσαι, θορυβῆσαι· ἢ συναγαγεῖν ὄχλον, ἢ ταράξαι. Ὀχλεῖ, στένει· λυπεῖ· κωλύει μετὰ ὄχλου. Ὀχλεῦνται, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται τοῦ ὀχλέω· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ὀχλίζω· ὡς ἐκ τοῦ ὀπτέω τὸ ὀπτίζω· καὶ τοῦ ἀφρέω τὸ ἀφρίζω, ὠνοματοποιεῖται τὸ ὀχλεῖν· καὶ μιμεῖται ἡ λέξις καχλασμὸν ἠρεμαιότερον τοῦ κελαρίζειν. καὶ τοῦτο μὲν σωφρόνως πέφρασται τῷ ποιητῇ ἐπὶ ψηφίδων· θεόκριτος δὲ θρασέως ἔφη τὸ πᾶσα λίθος ἀείδει. δῆλον δ' ὅτι ἐκ τοῦ ὀχλεῖν καὶ τοῦ ὄχλου πλεονασμῷ τοῦ μ γίνεται ὁ μοχλὸς, καὶ ἐκ τοῦ ὄχθος ὁ μόχθος. Ὀχλεῦντι, ἀπὸ ἐνεστῶτος γίνεται τοῦ ὀχλέω. Ὀχλεύς, μοχλός· στρόφιγξ· δεσμός· ἅρμα· τομή. Ὄχλησις, χολή· ὀχλημένων· μοχλῶν. Ὀχλίσειαν, κινήσειαν. Ὀχλιζομένων, συναγομένων. Ὀχλίζω, τὸ κινῶ. Ὄχλογος, κατάλογος· λαός. Ὀχλοισίαν, ἱκεσίαν· ἐκκλησίαν. Ὄχλος, πλῆθος· σύνοδος· σύλλογος· δῆμος· ἄθροισμα· συναγερμός· σύστασις· τάχα καὶ συναγωγή· καὶ συλλογή· καὶ θίασος, καὶ χορός· ὡς εἰ λέγει τις ἀνδρῶν ὄχλος, καὶ γυναικῶν πλῆθος· καὶ παίδων σύνοδος· καὶ ξένων σύλλογος· καὶ μετοίκων δῆμος· καὶ δούλων ἄθροισμα, καὶ ἐμπόρων ἀγερμός· καὶ καπήλων, σύστασις· καὶ ναυτῶν συναγωγή· καὶ κυβερνητῶν, συνδρομή· καὶ παιδευόντων, θίασος· καὶ παιδευομένων χορός. Ὄχλος, ἡ ὄχλησις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· παρὰ δὲ τῇ θεία γραφῇ καὶ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. Ὀχλῶ, καὶ ἐνοχλῶ, ἐνίοτε μὲν αἰτιατικῇ· ἐνίοτε δὲ δοτικῇ συντάσσεται. ἐπηρεάζω, σοβῶ. Ὀχλώδης, ὁ ταραχώδης. Ὄχμα, πόρπημα. Ὀχμάζουσα, κατέχουσα· βαστάζουσα· κυρίως δέ ἐστιν ὀχμάσαι, τὸ ἵππον ὑπὸ χαλινὸν ἀγαγεῖν· ἢ ὑπὸ ὄχημα· σημαίνει καὶ τὸ ἐν μάχῃ κρατῆσαι· ἀπὸ τῆς αἰχμῆς. Ὀχμοί, σταχύων συλγεῖαι. Ὄχναι, κυρίως αἱ ἀχράδες· ἤγουν δένδρα φυόντα τοῖς ἀγρίοις ἀπίοις· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ἄγχειν· ἄγχουσι γάρ πως οἱ ἐκεῖθεν καρποὶ διὰ τὸ ἄγαν στύφον. Ὄχνη, εἶδος κύστου, ἢ κουστουμίνου. Ὀχοί, οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. καὶ διακρατοῦντες. Ὄχος, ποιητικόν· ὄχημα δὲ, κοινόν· ὄχημα ἐφ' ᾧ ὀχεῖταί τις. Ὄχος ποιητικῶς τὸ ἅρμα, τὸ ἐκ τῆς ἁμάξης κατεσκευασμένον, καὶ ὑπὸ τῶν ἵππων κινούμενον, καὶ ὀχούμενον· καὶ ὀχοῦμαι τὸ ἐπὶ ἅρματος τοιούτου φέρομαι· καὶ ἅρμα κροτητὸν, τὸ ποιοῦν κρότον. Ὀχοῦμαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιβάτης εἰμί· καὶ τὸ ἐφ' ἵππου κάθημαι· ὅθεν καὶ ὄχημα τὸ ἅρμα· καὶ ὀχῶ καὶ ὀχεύω τὸ ἀφροδισιάζω· καὶ ὀχεία τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐχὶ ὄχημα. παρὰ τοῖς ἀττικοῖς δὲ λέγεται καὶ ὀχεῖσθαι ποιῶ· καὶ ἐπιβάτην καθίστημι ἕτερον, ὡς ἀριστοφάνης· αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ, ἀντὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ποιῶ. Ὀχρός, ὀχούμενος· φερόμενος. Ὀχρώνει, ῥαίνει. Ὀχυρός, ἰσχυρός· ἀσφαλός. Ὀχύρωμα, στερέωμα. Ὀχύρωσεν, ἠσφαλίσατο, ἐφυλάκισεν. Ὀχεῦ, ὀχευτικῶς ἔχων, ἢ τροχεῦ, ἢ ἅρματος. Ὄψ, ὄψις· ὀφθαλμός· ἢ φωνή. Ὄψα, λέγονται τὰ τοῦ σίτου ἡδύσματα· παρὰ τὸ ὀψέ· καὶ τοῦτο διχῶς· ἢ γὰρ ὅτι ὀψὲ ὥρας εἰς δόρπον προσεφέροντο αὐτὰ παυσάμενοι ἤδη τῶν ἔργων, ἢ ὅτι ὀψὲ χρόνου ἐξευρέθησαν, κατὰ τὰς ἀναγκαίας ἐξ ἀκροδρύων καὶ πορίμων τροφάς. Ὀψαλίδαι, οἱ ἀρχηγέται τῶν αἰτωλῶν. Ὄψανον, ὄψις· φωνή. Ὀψάριον, τὸ ἰχθύδιον. Ὀψαρτύτης, μάγειρος. Ὀψαρτυτική, μαγειρική. Ὄψεαι, θεωρήσεις. Ὄψεως, θέας. Ὀψὲ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ μόλις, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὑστέρῳ, μετὰ προσθήκης ὀνόματος χρονικοῦ· οἷον ὀψὲ τῆς ἡμέρας· χωρὶς δὲ τῆς προσθήκης, ἀντὶ τοῦ ἑσπέρας καθαρῶς· παρὰ θουκυδίδῃ· οἷον καὶ ἡ μὲν μάχη ἐτελεύτα ἕως ὀψέ. Ὀψὲ δύων, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου δεῖ γράφειν κατὰ τοὺς παλαιούς· οὐ συνθέτως ὑφ' ἓν ὀψεδύων· διὰ τοῦ ι γὰρ ἂν ἐγράφετο· ὡς τὸ ὀψιμαθὰς, ὀψίτεκτος· ὀψιτέλεστος. Ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο, ἀντὶ τοῦ ὀπτικῶς ἔχοντες· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ, ὡς τὰ τοιαῦτα ῥήματα ἔφεσίν τινα δηλοῦσι, καὶ τὸ ἐπιθυμητικῶς τινὸς ἔχειν· ὅθεν καὶ βρωσείω τὸ βρωτικῶς φασιν ἔχω· καὶ κακείοντες, οἱ κοιμητικῶς ἔχοντες· σημειοῦται δὲ, ὡς οἱ τοιοῦτοι ἐνεστῶτες, οὐ προχωροῦσιν εἰς μέλλοντας. Ὄψεις, ὄνειροι· ὀφθαλμοί· ὁράσεις. Ὀψέ ποτε, μόλις ποτέ. Ὄψεσθε, ἐνεστῶτα φησιν εἶναι ἡρωδιανός· ἀπὸ τοῦ ὄψομαι. Ὀψία, ἡ βραδεία. Ὀψιγενής, ὁ βραδέως γεννηθείς. Ὀψίας, ἑσπέρας. Ὀψίγονοι, οἱ ὀψὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον γενησόμενοι· τούτοις δὲ καὶ ἐπιγόνοις φαμέν. Ὀψιμαθής, ὁ ὀψὲ ἀρξάμενος μανθάνειν. Ὄψιμον, χρόνιον· ὕστερον. Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον· ἐκ παραλλήλου· τῆς αὐτῆς εἰσὶν ἐννοίας δηλωτικά, διὰ σαφήνειαν. Ὀψινός, ὁμοίως τῷ ὀρθρινός, καὶ τοῦτο ἁμάρτημα· χρὴ οὖν ἀντὶ τοῦ ὄψιος. Ὀψιπαίδανας, τοὺς ἕως ἐστὶν ἄξοντας παῖδας βράδιον. Ὄψις ἐστὶν, ἕξις διακριτικὴ σωμάτων· ἢ διάκρισις αἰσθητῶν· καὶ ἡ πρόσοψις, ἤτοι τὸ πρόσωπον· ἡ ὁρατικὴ δύναμις, καὶ τὸ ὁραθέν. Ὀψιτελέστων, μετὰ πολὺν χρόνον τελεσθησομένων. Ὀψοδεία, ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. Ὄψομαι, καὶ ὦπται μόνα ἐν χρήσει· τὰ ἄλλα τούτων ἄχρηστα. Ὄψον ἁπλῶς φασιν οἱ παλαιοὶ, πᾶν τὸ συνάμα σιτίοις ἐσθιόμενον· καὶ γίνεταί φασιν ἡ λέξις, παρὰ τὸ ὀψέ· διότι οὐχὶ ἕωθεν ἀλλ' ὀψὲ τοιαύτας τροφὰς προσεφέροντο· ἢ μᾶλλον ὅτι ὀψὲ καιροῦ εἰς χρῆσιν ἦλθεν ἀνθρώποις ἡδονῆς χάριν τὸ ὄψον· τὰ πρὸ τούτου γὰρ, ἀγροίκως ἔζων· τὸ δὲ εἰπεῖν ὡς ἐκ τοῦ ἕψειν γίνεται τὸ ὄψον, οὐ πάνυ εὐοδοῦται· τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι τὸ μὲν ἕψω δασύνεται· τὸ δὲ ὄψον ψιλοῦται· γίνεται δὲ, ἐκ τοῦ ἕψειν μᾶλλον ἑψιτὸς ἔδεσμά τι λεπτῶν ἰχθύων· ἀφύης τυχὸν, ἢ ἀθερίνης· ἢ τριγλίδων ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ἢ σηπιδίων, ἢ καρκινιδίων· ὃς δὴ ἑψητός, πληθυντικῶς φασι λέγεται ὡς ἐπὶ πολύ· ἑψητοὶ γάρ φασιν ἰχθύδια ὑπολειπόμενα ἐν διώρυξιν, ὅταν ὁ νεῖλος ὑποπαύηται τῆς πληρώσεως. Ἰστέον δὲ, καὶ ὡς οἱ ὕστερον ἐπὶ μόνου ἰχθύος τὴν λέξιν ὥρισαν, ὡς καὶ ἀθήναιος παρασημαίνεται· ὅθεν καὶ ὀψάριον, καθάπερ καὶ τίμαχος· ὡς καὶ ὁ κωμικὸς δηλοῖ, ἐπὶ μόνων τμημάτων ἰχθυηρῶν, παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἰδιάζεται· ὀψορίου δὲ πολλαὶ χρήσεις ἐπὶ ἰχθύος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὄψος, μοχθηρός. Ὄψου, παντὸς προσεψήματος. Ὀψοφαγία, καὶ ὀψοφάγος, λαίμαργος· ὄψα ἐσθίων. Ὀψώνα, τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίδα. Ὀψώνια, κέρδη· χαρίσματα. Ὀψωφαγία, εὐωχία. Ὠγύγιος, ὁ ἀρχαῖος. Ὠκύμορος, ὁ ταχυθάνατος. Ὠκύπλοος, ὁ ταχέως πλέων. Ὠκυπτέρος, ὁ ταχέως πετόμενος. Ὠκύτατος, ὁ ταχύτατος· ὀξύτατος. Ὠμητής, ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων. Ὁ ὤν, θεὸς ὁ ἀεὶ ζῶν, καὶ ὑπάρχων. Ὠνούμενος, ὁ ἀγοράζων. Ὤρων, γυναικῶν· παρὰ τὸ ὀαρίζειν.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ο' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Π, τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ παίω· ὁ γὰρ τούτου φθόγγος ὥσπερ παίοντος καὶ κρούοντος ἦχός ἐστι. Πᾶ, ἀντὶ τοῦ πῆ δωρικῶς, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ· πᾶ μοι ταὶ δάφναι. Παάπης· οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. Λαύκων φράτερσιν· ἀπὸ Μεγακλέους ὑστάτου Παάπιδος, Ὑπέρβολος τὰ ἐκπώματα κατεδίδοκε. Παγαίη, ἡ κύων Σκυθιστί. Πάγανα, σφύρα· καὶ ἡ ἀργὼ, ἐπάγη. Παγανοί, ἀστράτευτοι. Παγανός, ἰδιώτης· ἄφρων. Παγάς, γῆ τις ἐπὶ τῶν γεωργικῶν· καὶ πάγας, δίκτυα· παγίδας. Παγάσα, θύρα· καὶ Παγάσαι. Παγασαῖος ὁ Ἀπόλλων, ὁ ἐν Παγασαῖς τόπῳ τιμώμενος. Παγασαί, πόλις καὶ ἀκρωτήριον Μαγνησίας· ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ πηγαῖς περιρρέεσθαι τοὺς τόπους. ἔστι δὲ καὶ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Παγαστικός, κόλπος. Πάγγαιον, ὄνομα ὄρους. Παγίας, παγαῖος. Παγγονῆ, ἐπίρρημα μεσότητος. Παγελός, ὁ ἐν τῷ ποδὶ ἀστράγαλος. Παγετός, κρύσταλλος· ψύχος· κρημνός· σκόπελος. Πάγη, παγίς· ποδάγρα· βρόχος. Πάγην, παγίδα, ἢ ὑψηλὸν τόπον. Παγῆναι, στερεωθῆναι· πηγῆναι. Παγνός, ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διωγμοῦ κονιορτός. Πάγιον, στερεόν· πιστόν· κάτοχον· βέβαιον· ἀσφαλές. Παγίς, ἐνέδρα· παρὰ τὸ πήσσω πηγίς· καὶ παγίς. λέγεται καὶ πάγη δίκτυον ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετράγωνον. Παγκάλης, πάνυ καλῆς. Παγκαρπία, πανσπερμία. Πάγκοινος, ἡ λίμνη ἡ τοῦ Ἅιδου. Παγκράδη, ἀπὸ τῆς κράδης τῶν σύκων. Παγκρατὴς Ζεύς, Ἀθηναῖοι. Παγκρατιάζειν καὶ παγκράτιον, τὸ ἆθλον· τὸ τρὶς γυμνάζειν· καὶ τὸ χωρίον ὅ ἐστι πόα. Παγκρατιασταῖς, ἀθληταῖς, πύκταις, ταῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσι. Παγκράτιον, πυγμή· ἀγών· πάλη· ἄθλησις. Πάγκυφος, ἐλαίας εἶδος τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν, ἐν τῇ ἀκροπόλει. Παγλαδία, ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις, ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ. Πάγοι, πετρώδεις ἐξοχαί· ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι ὀξεῖαι πέτραι. Πάγου ἐντειχῆ, ἐν ὄρει τετειχισμένον. Πάγον λέγουσι, διὰ τὸ ἐξ ὕδατος πεπῆχθαι. πάγος, ὕδωρ τὸ πεπηγμένον ἀπὸ ψύχους, καὶ τὸ σκληρὸν καὶ πετρῶδες ὄρος. Πάγος, ὄχθος· βουνός· ψύχος. Παγούαιε, μάρμαρος ἡ μικακίς. Πάγουροι, οἱ καρκίνοι, παρὰ τὸ οὐρεῖν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δέ εἰσιν οἱ κρημνώδεις τόποι, παρὰ τὸ πεπῆχθαι εἰς ὕψος. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ διατρίβειν ἐν τοῖς πάγοις, ὡς τὸ δυσκηδῆς νύκτα φυλάξω, ἀντὶ τοῦ διατρίψω. Πάγχαρος, Ζεύς. Παγερνίτης, ὄνομα χώρας καὶ τόπος. Πάγχυ, παντελῶς· πάνυ· ἀσφαλές· βέβαιον. Παγχυρισμός, πολυσύγκριτος. Παγῶν, πηγῶν. Παδηχέαι, χίζαι. Πάδος, ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου. Πάζειον ἢ τοπάζιον, λίθος πολύτιμος. Παθαίνεσθαι, ἀπὸ τοῦ ἀγανακτεῖν· καὶ παθαίνεσθαι, ἀντὶ τοῦ πάθος μεταλαμβάνειν· ἢ δεινοπαθεῖν. Πάθας, πάθη· ξυμφοράς. Πάθη, δύο σημαίνει· πόνον καὶ ἡδονήν. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, λεία κίνησις· ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, εὐδοκητὴ πᾶσι ζῴοις· ὁ δὲ πόνος, ἀποκρουστικός. Πάθη, ἡ κάκωσις· ἀκόλουθον σφίσι· πάθη δὲ θηλυκὸν, τὸ πάθος. Παθητικὴ ποιότης ἐστὶν, ἢ ὡς εἶδος συνωμένη τῷ πράγματι ἢ διὰ βάθους χωροῦσα· ἢ ἐπιπολαία. Παθιώταο, συγγνοίας πλουταίου. Πάθος, λέξεως ὁμωνυμία, ὡς κύων· μεταφορά, ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ· κατάχρησις· ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀσάφεια. Πάθος μεταποίησις τοῦ δέ τινος, οὐ ἦν εἴ τι ἐπ' ἀγαθῷ εἴτε καὶ ἄλλως· ἢ τὸ μεταποιηθῆναι δυνάμενον εἰς τοῦτο, ὃ οὐκ ἦν πρότερον. ἢ πάθος ἐστὶ, δύναμις καθ' ἣν παθητικοὶ γινόμεθα. πάθος ἐστὶ ψυχῆς κίνησις ἄλογος, δι' ὑπόληψιν κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ. πάθος κίνησις ἐξ ἐνεργείας ἑτέρου εἰς ἕτερον, τὴν μὲν ἀρχὴν ἔχον ἐν τῷ ποιοῦντι, τὸ δὲ τέλος ἐν τῷ πάσχοντι. Πάθω, Ἀριστοφάνης· ἤν τι πάθω, ἀντὶ τοῦ ἐὰν συμβῇ με πεσόντα ἀποθανεῖν. Πάθωμεν, αὐθυπότακτον. Παῖ, Ἀριστοφάνης· τί δ' ἐστὶν ὦ παῖ; παῖδα γὰρ καὶ ἢ γέρων καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ. Παιάν, εἶδος ᾠδῆς· ὁ δ' εἶπε κλαύσας φρενὸς οὐχὶ παιᾶνος, τοῦτ' ἐστιν ἡμῖν· φροντίδος δὲ, λύπης. Παιᾶνας, κώμους· εὐφημίας. παιᾶνες δύο ἦσαν· Ἐνυάλιος, ὅτι ἦρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίνετο· καὶ ἕτερος ὅτε ἐνίκων. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί· πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ, ὡς ἐπὶ σημεῖον λέγει Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον. Παιανίζω, τὸ παιᾶνα ᾄδω καὶ παιωνίζω, παιὰν γὰρ καὶ παιὼν, Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ἐκ θεῶν ἀρξάμενοι καὶ τοῦ φίλου παιᾶνος. Παιὰν δὲ ἐπὶ ὕμνου τῶν θεῶν ἀεὶ τιθέασι καὶ μάλιστα τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τοῦ λοιμοῦ. τὸ δὲ παιὼν καὶ παιωνίζω, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ παιανίζω, ἐπὶ νίκης πολέμου κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἁπάσης εὐφροσύνης. Παιανισμός, ᾠδὴ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν. Παιγνημονέστατος, τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων. Παιγνία, ἑορτὴ ὥστε τῇ ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν. Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἀχθεῖσαν καὶ παιδαγωγηθεῖσαν, αἰτιατική. Παιδαγωγία, παιδεία· διδασκαλία. Παιδαγωγός, παιδευτὴς καὶ τὰ ὅμοια. Παιδάκια, μειράκια. Παῖδαι, ἡμέραι τινές. Παῖδα δέ μοι, τὴν θυγατέρα δέ μοι. Παιδαλήθριον, παιδασκάριον. Παιδάρια, τὰ μείζονα καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα. Παιδαρίματα, παιδάρια. Παιδάριον, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. Παιδαριώδη, ἀσύνετα. Παιδεία ἐστὶ, παίδευσις τῆς κατὰ τὸν βίον εὐταξίας ἐπιστήμη, καὶ σωφρονισμὸς ἀμαθίας ἀπαλλακτική. παιδεία δὲ ἀγωγή τις ὠφέλιμος τῆς ψυχῆς, ἐπιπόνως πολλάκις τῶν ἀπὸ κακίας κηλίδων ἑαυτὴν ἐκκαθαίρουσα· ἥτις πρὸς μὲν τὸ παρὸν, οὐ δοκεῖ χαρᾶς εἶναι ἀλλὰ λύπης· ὕστερον δὲ, καρπὸν εἰρηνικὸν τοῖς δι' αὐτοῦ γεγυμνασμένοις, ἀποδίδωσιν εἰς σωτηρίαν. καὶ παιδεία, ἡ θεῶν κατόρθωσις ἐπὶ τὸ κρεῖττον φέρουσα. παιδεία γάρ ἐστιν ἁπλῶς μὲν ἡ ἀρετή· συνέσεως δὲ, ἢ φρονήσεως ἢ σοφίας ἢ ἐπιστήμης ἡ γνῶσις, ἡ τοῦ Χριστοῦ παιδεία, καὶ ἡ τῶν μαθητῶν ἀνάληψις, κατὰ τὸ γεγραμμένον περὶ τοῦ Μωϋσέως· ὅτι ἐπαιδεύθη Μωϋσῆς πάσῃ σοφίᾳ Αἰγυπτίων. Παιδερασταὶ σφοδροί, ὅτι Κηδωνίδης, καὶ ὁ Αὐτοκλείδης. Παιδέρως, οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείματα· οἱ δὲ μύρου εἶδος. Παῖδες, τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά· μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως νῦν, καὶ οἱ δοῦλοι. Παιδεύειν, παιδοτροφεῖν. Παιδεύειν, ἀντὶ τοῦ κολάζειν, οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπεν· ἀλλὰ παρὰ μόνῃ τῇ θείᾳ γραφῇ τοῦτο εὑρίσκεται.

Παιδεύω, καὶ παιδοτριβῶ, καὶ νουθετῶ σε τὰ καλά. Παιδιώτης, παιδοκτόνος. Παιδιά, παίγνιον. ἐδόκει δὲ τὸ βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ τιμάσιος. Παιδικὰ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων, τάττεται ἡ λέξις. λέγεται δὲ παιδικὸν, καὶ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπὶ τοῦ ἀσελγῶς ἐρωμένου. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος. τινὲς δὲ, ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. Παιδικώτερον, ἱλαρώτερον. Παιδικέορ. ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης. Παιδίον, παρὰ τὸ παιδείας δεῖσθαι. Παιδίνορ, παιδίσκη. Παιδισκάριον, τὸ κοράσιον ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας. καὶ λίθος ᾧ πρὸς ταλασιουργίαν χρῶνται. Παιδίσκοι, οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες. Παιδίσκη, ἡ ἐλευθέρα. καὶ ἡ δούλη. καὶ παιδισκάριον. παιδάριον δὲ ἀττικῶς μὲν, τὸ θυγάτριον. ἑλληνικῶς δὲ, τὸ ἄρρεν. Παίδνες, ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ. Παιδνὸς, ὁ παυνέος, παρὰ τὸ παίζειν καὶ ὁ εὐήθης. ἢ ὁ νεώτατος παῖς. Παιδοβάτιον, εἶδος ἀμπέλου. Παιδόθεν, ἀρχῆθεν. ἐκ ῥίζης. ἀπὸ γενέσεως. ἐκ παιδικῆς ἡλικίας. Παιδοκομοῦντα, παῖδα τρέφοντα. Παιδοκόρος ἑρμῆς, τιμᾶται ἐν μεταποντίοις. Παιδολέτειρα, παιδοφθόρον. Παιδομαθὴς, ἐκ παιδὸς ἠσκημένον ὄντα. νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλήρη, καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά. Παιδονόμος, ἀρχή τις παρὰ λάκωσι. Παιδονίκαι, οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας. Παιδοπίπην, τὸν φαράγοντα καὶ παρακρουόμενον, καὶ ἀναπείθοντα τὰ μειράκια λέγουσι. τοῦτον δὲ κρατῖνος παιδοπίπην λέγει. Παιδοποιΐα, παρ' ὁμήρῳ τετραχῶς. οἱ μὲν γὰρ γνήσιοι ἐκ νομίμων γάμων. οἱ δὲ νόθοι, οἱ ἐκ παλλακῶν, οἷον υἱὸν πριάμου νόθον. καὶ εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, νόθον καὶ γνήσιον ἄμφω. οἱ δέ τινες σκότιοι, οἱ ἐκ λαθραίας μίξεως. οἷον σκότιον δ' ἐγείνατο μήτηρ. καὶ ἄλλοι παρθένιοι, οἱ ἐκ τῆς ἔτι νομιζομένης παρθένου γεννώμενοι. ὡς τὸ παρθένιος τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ πολυμήλη. ἡ δὲ τοιαύτη λέξις, διαφορεῖ τὴν παραλήγουσαν. ὁ μὲν γὰρ παρθένιος υἱὸς τὸ ι ἔχει. ἡ δὲ παρθένειος ἡδονὴ, ἐν ἱππολύτῃ τὴν ει δίφθογγον φιλεῖν λέγεται.

Παιδοτρίβας, ἀλείπτας. γυμναστάς. Παιδοτριβικῶς, ἀθλητικῶς. Παιδοτριβοῦσι, παιδεύουσι. Παιδουργία, παιδοποιΐα. Παίδουσα, ἡ παιδοῦσα. ἐγγύμων. Παιδολέτρια, παιδοφόνος. Παιδῶνας, τοὺς μισθοῦ ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι. Παίει, αἰτιατικῇ. τύπτει. γενικῇ. κρούει. δέρει, ἢ ἐσθίει. Παίει μὲν ὁ τύπτων, παρὰ παίει δὲ ὁ παραφρονῶν. τῆς παρὰ προθέσεως τοῦτο δηλούσης. Παίειν ἐφ' ἁλὶ τὴν μάζαν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον, διὰ τὸ ἀπορεῖν προσφαγίου. Παίζω, τὰ πράγματα. προσπαίζω σοι. παίζω, ᾧ ἐναντίον τὸ σπουδάζω. παῖσαι παρ' ἀττικοῖς, ἀντὶ τοῦ παῖξαι. παιδιὰ τὸ ἐναντίον τῇ σπουδῇ. παίγνιον. δοῦλοι παίζουσι τοὺς ἑαυτῶν δεσπότας. Παίζω, ἀθύρω. Παίζω, σεσημείωται ὡς μὴ ἀναλογοῦν. λέγεται γὰρ ὅτι τὰ εἰς ζω εἰ παραλήγεται τῇ αι διφθόγγῳ ἀνεκφώνητον ἔχουσι τὸ ι. οἷον σφαδάζω. βοράζω. τὸ ἐσθίω. ματάζω τὸ μάταια φρονῶ. τὸ παίζω δέ φασιν ἐκ τοῦ παῖς παιδὸς. παιδίζω συγκέκοπται. Παιηοσύνη, ἰατρεία. Παιήτιον, πηκτίον. Παιήων, ὕμνος τίς φασιν εἰς ἀπόλλωνα ᾄδεται. οὐ μόνον ἐπὶ παύσει λοιμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου. καὶ ὁ μὲν ποιητὴς, παιήονα τοῦτον καλεῖ. οἱ δὲ μετ' αὐτὸν παιᾶνα. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα παιονίζειν. ἔτι καὶ παιανία. ἐξ οὗ καὶ οἱ παιανιεῖς. καὶ τὸ τούτου ῥῆμα, παιανίζειν. γίνονται δὲ αἱ τοιαῦται λέξεις, ἐκ τοῦ παίω τὸ θεραπεύω. ἄλλο δὲ ἐκ τοῦ παύω, τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον. ἐπεὶ ἐπὶ καταπαύσει κακοῦ τινος ὁ τοιοῦτος ὕμνος εἴρηται. ἔστι δὲ καὶ παιήων ὄνομα ἰατροῦ τοῦ παρὰ θεοῖς. ἐτυμολογεῖται δὲ αὐτὸ ὁμοίως, ἐπεὶ θεραπευτικὸν καὶ καταπαυστικὸν κακοῦ, τὸ τῶν ἀσκληπιαδῶν φῦλον. τὸν δὲ ῥηθέντα παιήονα, ἰατρόν τινες τὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσι τῷ ἀπόλλωνι. διὸ καὶ παρ' ὁμήρῳ στίζοντες εἰς τὸ καλὸν ἀείδοντες, ἐπάγουσι παιήονα μέλποντες ἑκάεργον, ἀντὶ τοῦ ὕμνον ᾄδοντες εἰς τὸν παιήονα ἀπόλλωνα. ἀλλ' οὐκ ἀρέσκει τοῦτο τοῖς ἀκριβεστέροις. ὥσπερ δὲ παίω παιήσω, ἐπὶ τοῦ τύπτω, κατὰ τὸ τοιοῖσδε σφενδόναις παιήσομεν, οὕτως ἴσως καὶ παίω παιήσω ἐπὶ θεραπείας. ἐξ οὗ ὁ παιήων. ὅθεν κατὰ συστολὴν παιάων. εἶτα ὥσπερ ἀλκμάωνα ἀλκμᾶν παρὰ πινδάρῳ, οὕτω παιάων παιάν. ὁ δὲ παιήων συγκοπεὶς γίνεται παιών. ὡς τὸ ἰὴ παιὼν, καὶ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών. σημείωσαι ὅτι, εὕρηται παιωνία θεραπευτικὴ βοτάνη. καὶ παιωνία χεὶρ, ὅ ἐστι θεραπευτική. καὶ παιονία χώρα. ἐκ τοῦ παίων παίονος ὄνομα κύριον. Παλαγρέται, ἀρχή τις ἐπὶ ἱππέων. Παλλὸς, ἄῤῥην, νήπιος. Παιμνημονέστατος, ὁ τῶν παιγνίων ἐπιστήμων. Παίμματα, διακούματα. Παῖξαι, δωριεῖς διὰ τοῦ ξ. ὁ δὲ ἀττικὸς, παῖσαι καὶ παίσατε. καὶ συμπαίστης διὰ τοῦ σ ἐρεῖ. Παιόλημα, κίνημα. ἀποπλάνημα. καὶ τὴν ἀπάτην, πανούργημα λέγουσι. Παίονες, ἔθνος βαρβαρικὸν, δοῦλοι, καὶ ἰατροί. καὶ παιονία χώρα. Παῖον, ἀσφαλές. βέβαιον. Παιπάλας καλοῦμεν, τὰ δύσβατα. καὶ πεπάλη λέγεται τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. ἀφ' οὗ παλύνειν τὸ λευκαίνειν. ὡς τὸ, πολλὰς δὲ χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας. Παιπαλᾶν, περισκοπεῖν ἐρευνᾶν. Παιπάλλειν, σείειν. Παιπάλη κυρίως τὸ λεπτομερὲς τοῦ ἀλεύρου, καὶ παιπάλημα. πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διαδοχὰς ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Παιπάλημα, τὸν πανοῦργον. καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ. καὶ παμπόνηρον. συναγχίνοια. πεπάλημα, ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Παιπαλόεις, ὁ τραχύς. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ π. παρὰ τὸ αἶπος, ὃ σημαίνει τὸ μέγα καὶ τραχύ. Παιπαλόεσσαν, ὑψηλήν. ἔστη δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών. Παιπανεία, ἡ κενοδοξία. Παιρεὺς, παιρέτης. Παῖς, δαῖς. ἀπὸ τοῦ παῦς. δαῦς. αἰολεῖς διαιροῦσι τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα τὰ εἰς αυς λήγοντα. Παιδικὰ, τὰ ἐρωτικά. Παῖς παιδὸς, παιδεύω παιδεία. ἡ παίδευσις. παιδιὰ ὀξυτόνως τὸ παίγνιον. παῖς παιδίον παρ' ἀττικοῖς τὸ θυγάτριον. πολὺς δὲ ἔπαινος τοῦ ὀδυσσέως τὸ ἐν παιδικῇ ἡλικίᾳ διὰ ὑπερβολὴν συνέσεως πρέσβυν δημοσίᾳ πεμφθῆναι. οὐ παραμένου πατρὸς, ἀλλὰ καὶ τοῦ γέροντος, ὡς ἐν ὀδυσσείας φ. Παισὶ, καὶ χήραις. ἐν β' ὅμηρος ἀπεικάζει τοὺς ἕλληνας, ὀνειδίζων αὐτοὺς καὶ κωμῳδῶν. διὰ μὲν τῶν γυναικῶν, εἰς μικροψυχίαν, διὰ δὲ τῶν παίδων, εἰς ἀφεροπονίαν, καὶ εἰς μαλακότητα. καὶ οὐχ ἁπλῶς παισὶν, ἀλλὰ νεαροῖς οἳ μικρόν τι τοῦ οἴκου ἀπολειφθέντες, νοστοῦ μέμνηνται. καὶ οὐδὲ γυναιξὶν ἁπλῶς, ἀλλὰ χήραις. αἵ τινες κηδεμόνα τοῦ οἴκου μὴ ἔχουσαι, τάχιον ἐπαναλύειν θέλουσιν, ἐπειδὰν βραχύ τι ἀποδημήσωσι. καὶ ἔστι τοῦτο οἷον περίφρασις τοῦ ἀχαιΐδες οὐκ ἔτ' ἀχαιοί. Παῖς ὁ τὴν τοῦ παιδίου παραδραμὼν ἡλικίαν, οὔπω δὲ ἀφιγμένος ἐπὶ τὴν τῶν μειρακίων. εἰσὶ δὲ ἡλικίαι ἑπτὰ, ὥς φησιν ἱπποκράτης. ἑπτὰ εἰσὶν ὧραι. ἃς ἡλικίας καλέομεν. παιδίον. παῖς. μειράκιον. νεανίσκος. ἀνήρ. πρεσβύτης. γέρων. καὶ παιδίον μὲν, ἄχρι ἑπτὰ ἐτῶν ὀδόντων ἐκβολῆς. παῖς δ' ἄχρι ἐκφύσιος ἐπτὰ

δὶς ἑπτά· μειράκιον δ' ἄχρι γενείου λαχνώσεως ἐς τὰ τρὶς ἑπτά· νεανίσκος δ' εἰς τὰ τῆς αὐξήσεως ὅλου τοῦ σώματος, εἰς τὰ τετράκις ἑπτά· ἀνὴρ δ' ἄχρι ἑνὸς δέοντος ἐς τὰ ἑπτάκις ἑπτά· πρεσβύτης δ' ἄχρις ἔτη πεντήκοντα καὶ ἕξ, εἰς τὰ ἑπτάκις ὀκτώ· τὸ δ' ἐντεῦθεν, γέρων λέγεται. Παῖς ὁ ἐν παιδικῇ ὢν ἡλικίᾳ· ἀρτίπαις, ὁ ἐκβεβηκὼς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· βούπαις, μέγας παῖς. καὶ παρ' Ὁμήρῳ παίδων παῖδες οἱ μετόπισθε γένωνται. ταῦτα περὶ Αἰνείου παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ υ τῆς Ἰλιάδος, καὶ παρὰ Οὐιργιλίῳ ἐν τῷ τρίτῳ τῆς Αἰνεΐδος. τοῦτο δὲ λέγεται διὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχήν, ἥν φασιν εἰκὸς εἰδέναι τὸν ποιητὴν ἐκ τῶν Σιβύλλης χρησμῶν, ἢ αὐτὸν οἴκοθεν εἰδότα· ποιητοῦ γὰρ ἀρετή, τὸ μαντικὴν ἐπιστήμην ἔχειν, ὥς φασιν ἄλλοι ματύπρον. καὶ ὅρα ὅπως ὁ ποιητὴς οὐ μόνον τὰ Τρωϊκὰ ἱστορεῖ· πολλὰ δὲ καὶ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, ἀλλὰ καὶ ὑστέρας τινὰς ἱστορίας παραδίδωσιν, ὧν ἐστι καὶ ἡ τοῦ Αἰνείου ἀρχή· ἣν φημιζομένην ὡς εἰκός, Ἀχιλλεὺς μὲν ὀνειδίζων ἀπεῖπε, τὸ δὲ μορίδιον ἐξετέλεσεν εἰς αὐτόν, καὶ παίδων παῖδας ὡς εἶπεν ὁ ποιητής. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι τὸν Αἰνείαν τινὲς μέν φασι μετὰ τοῦ Ἀγχίσου πατρὸς καὶ Ἀσκανίου τοῦ παιδός, λαὸν ἀθροῖσαι καὶ πλεῦσαι εἰς Σικελίαν· ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Λατίνην χώραν ἐλθεῖν κατὰ πλοῖον. ἕτεροι δὲ οἰκῆσαι αὐτόν φασι περὶ τὸν Μακεδονικὸν Ὄλυμπον· ἄλλοι δὲ εἰς Σικελίαν κατᾶραι. Ὅμηρος δὲ ἐμφαίνει φησὶν ἐν Τροίᾳ μεῖναι αὐτόν· καὶ διαδεξάμενον τὴν ἀρχὴν παραδεδωκέναι τοῖς παισίν, ἠφανισμένων τῶν Πριαμιδῶν· ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων, καὶ τὰ ἑξῆς. τινὲς δέ φασι γράφουσι· νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει, καὶ παίδων παῖδες, τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες. παρ' οἷς τὸν Αἰνείαν καὶ καταστρέψαι τὸν βίον φασί τινες. ὅρα δὲ καὶ ὅτι τοῦ μὴ ἔχοντος τοὺς διαδόχους ἄσπερμος ἡ γενεὰ λέγεται· καὶ ἄφαντος ὀλέσθαι. καὶ ὅτι ἐπὶ διαδόχου κράτους καλὸν εἰπεῖν τὸ νῦν γὰρ δὴ ὁ δεῖνα ἀνάξει καὶ παίδων παῖδες οἱ μετόπισθε γένωνται. Παῖσαι ἀττικοί, οὐχὶ παῖξαι. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι· ὅπερ ἡμεῖς παῖξαι. ταινιοῦσθαι· στεφανοῦσθαι. ταινία γὰρ ῥάμμα τοῦ στεφάνου. Παισαρώματα, περικόμματα. Παίσατε, ἀντὶ τοῦ παίξατε. ὡς ἀπὸ τοῦ παίζω παίσω· ὅθεν καὶ ἡ συμπαίστρια, καὶ ὁ συμπαίστωρ ἀττικῶς· ὡς τοῦ παίζω παίζω δωρικοῦ ὄντος. ὅθεν καὶ τὸ παίγνιον καὶ ὁ συμπαιγμός. ἡ χρῆσις τοῦ τοιούτου παῖσαι, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. Ἡρόδοτος λέγει, οὗτος μὲν ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπὸ Ἑλλήνων. τινὲς δὲ τὸ παίσατε, ἀντὶ τοῦ τύψατε, ὅ ἐστιν ὀρχηστικῶς κρούσατε τὴν γῆν. καὶ τοῦτο παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Παῖσδη, παιδαρίδιον. Παισός, πόλις μεταξὺ Παρίου καὶ Λαμψάκου. ἥτις καὶ μετὰ τοῦ α λέγεται Ἄπαισος. λέγεται δέ φασι Παισὸς διότι ἐκεῖ που ἡ Ἀργὼ ὑπὸ πνεύματος τῶν ἀντιπνόων ἀνεπαίσθη· ἤτοι ἀντεκρούσθη, ὅτι καὶ τῷ κριῷ προσωρμίσθη. Παισώμεθα, συγχορεύσωμεν. Παιτοί, ἔθνος Θρακικόν. ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης, παιτὸν παίειν. Παιφάσσειν, τὸ ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπιφανῶς ὁρμᾶν. ὅθεν ἐκπαιφάσσειν, τὸ ἐμφανῆ ὁρμὴν ἔχειν. καὶ παίφασσεν ἐψηλάφα, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐφέρετο. Παιφάσσουσα, ἀπὸ τοῦ φῶ ἀχρήστου· φαίνω κοινῶς· ποιητικῶς δὲ φάσσω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν παφάσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι παιφάσσω· ἀφ' οὗ τὸ παιφάσσουσα· ἤτοι διαπρέπουσα· περιφανὴς οὖσα. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐνθουσιωδῶς ἔχουσα, καὶ ὁρμῶσα ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Παιφάσσω, φανεροποιῶ ἢ ὁρμῶ. Παίω, τὸ τύπτω. εἰσπαίω τὸ εἰσέρχομαι. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· εἰσπέπαικεν εἰς τὴν οἰκίαν. ἐκπαίω τὸ ἐξέρχομαι. παραπαίω, τὸ παρακρούω. συμπαίω τὸ συγκρούω. ὑπερπαίω μέντοι, τὸ ὑπερβάλλω. Παίων πρῶτος, ἐκ μακρᾶς καὶ τριῶν βραχειῶν πεντάχρονος, οἷον στησίχορος. Παίων δεύτερος, ἐκ βραχείας καὶ μακρᾶς, καὶ δύο βραχειῶν· πεντάχρονος, οἷον ὀνήσιμος. Παίων τρίτος, ἐκ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς καὶ βραχείας πεντάχρονος, οἷον Κλεόβουλος. Παίων τέταρτος, ἐκ τριῶν βραχειῶν, καὶ μακρᾶς πεντάχρονος· οἷον ἐπιγενής. Παιῶνας, ἰατροὺς καὶ ἀπαλλαγμούς. καὶ παιωνίζειν, τὸ ἀπαλλάξειν. Παιώνειον, ῥίζης φάρμακον, παιώνειον, ἰατρεῖον θεραπευτήριον· ἢ σωτήριον φάρμακον. Παιωνία, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἔστι δὲ παιωνία ἑορτὴ Ἀθήνησιν, Ἀπόλλωνι ἴσως ἀνακειμένη. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις σωτηρίοις ἰατρικοῖς θεραπευτικοῖς. καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, παιωνίαισι χερσί. Παιωνίσαντες, εὐφημήσαντες. ἀπαλλάξαντες. τὸν παιᾶνα ἐπικαλεσάμενοι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργου ἀρχομένοις καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦτο λέγειν. Παιωνίσας, εὐξάμενος. τοῖς θεοῖς ὁμολογήσας χάριν. παιὼν γάρ ἐστιν, ὕμνος εὐχαριστήριος. Παιώνιος, Διόνυσος. Παιῶνος, τοῦ ὕμνου. παιῶνος δὲ κυρίως ἰατροῦ. Πακόρεια, πόλις. Πακοτή, ἀποσκοπή. Πακτά, ἡρμοσμένα. πεπορπημένα. Πακτοῦν, κλείειν. ἀσφαλίζεσθαι. μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ. Πακτυή, ὄνομα πόλεως, καὶ Πακτυηνή. Πακτωλός, ποταμὸς Λυδίας· ὁ νῦν Χρυσορρόας λεγόμενος. Πάλα, ζώνη. Παλαιγενὲς πρεσβῦτα, Ἀριστοφάνης· χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές. Παλάθαι, μάζαι σύκων. καὶ παλαθίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης. παλάθαι καὶ τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα. ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων. Παλαία, ἀλφιτισμός. οἱ δέ, κόστιν σίτου. Παλαιθέου, παλαιᾶς θεοῦ. Πάλαι, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Παλαιβίσκα, πόλις. Παλαίμων, ἐκ τοῦ πάλη ὃ σημαίνει τὴν παλαίστραν γίνεται, καὶ τὸ αἵμων· τουτέστιν, ὁ ἔμπειρος τῆς παλαιστικῆς. καὶ Παλαίμων, ὁ Ἡρακλῆς. Πάλαι, παρά τε τῷ κωμικῷ καὶ ἑτέροις δείκνυται οὐκ ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαῖνον· ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ πρόσφατον ἀττικῶς, ὡς μάλιστα δῆλον καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀλλαχοῦ τι καὶ ἐν τῷ, νῦν τι καὶ πάλαι λέγω. νῦν μὲν γὰρ ἔφη τὸ προσεχὲς ἄρτι· πάλαι δέ, τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἐκεῖ προσεχεῖ στίχῳ. Παλαιοθέτης, παλαιοπράγμων. δραστήριος. Παλαιόν, ἀρχαῖον. σαθρόν. Παλαιός, ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος. ἤδη ἄφρων. ὁ καὶ ἠλίθιος. Παλαιότερος, ἐπὶ ἀψύχων· πρεσβύτερος μέν, ἐπὶ ἐμψύχων. Παλαιόν, ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον· ὡς παλαιὰ Ῥώμη, πρὸς τὴν νέαν. ἐνίοτε δὲ οὐ τὸ πρός τι ἐστίν, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονός. παλαιὰ πράξεις ἢ πάλαι γεγονυῖα. καὶ ἁπλῶς τὸ παρωχηκός. ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφός, οὐ μὴν δὲ παυσάμενον. Παλαιός, ῥάπισμα· καὶ παλαιά. Πάλαι ποιῶ, ἤγουν ἐκ μακροῦ. καὶ πάλαι ἐποίησα· ἤγουν πρὸ μακροῦ. καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐκ πλείονος οὐ κεῖται, καὶ οὐ κατὰ κυρίαν σημασίαν ἐν τῷ μοῖραν ὁ ξεῖνος ἔχει πάλαι· οὐ γὰρ κυρίως πάλαι μοῖραν εἶχεν, ὃ νῦν αὐτίκα λαβὼν αὐτήν. ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα παρ' οἷς καὶ τὸ ἔτι καὶ τὸ παλαιά. πλὴν ὡς οὔπω κεῖται· δίχα τοῦ σημαίνειν πολυχρονίαν τινά. Παλαίπολις, τὸ παλαιὸν Ἄργος. Παλαιρον, ὄρος. Παλαίστρα, ὁ τόπος ἔνθα παλαίουσι. καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. Παλαίσμασιν, ἀντὶ τοῦ στρατηγήμασι. Παλαιστής, ἀνταγωνιστής. σοφὸς παλαιστής. Παλαιστίνη, ὄνομα χώρας.

παλαιστὴ, σημαίνει τὴν τῶν τεσσάρων δακτύλων ὀρδινιαίαν σύνθεσιν· πελαστή τις οὖσα· ὅτι πέλας συνάγει τὰ ὀστᾶ·
φυτισι πλησίον ποιεῖ τοὺς δακτύλους· παρὰ τὸ πελάζειν οὖν τὰ ὀστᾶ, παλαιστή· ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον· λέγε
ται καὶ δοχμὴ ὅτι πλατεῖα τῇ χειρὶ μετρουμένη· ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῶν μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸ λιχανὸν ἄκρον, δακτύ
λους δέκα· ἡ δὲ σπιθαμὴ, ἔχει δοχμὰς τρεῖς· οἷον παλαιστὰς τρεῖς· δακτύλους δὲ δώδεκα· ὡς ἐχούσης τῆς δοχμῆς δα
κτύλους τρεῖς· ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς· ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου διϊσταμένων τῶν δακτύλων ἕως τοῦ ἀντίχειρος,
λέγεται σπιθαμὴ παρὰ τὸ ἀποσπασμὸν ποιεῖν, διὰ τὸν ἀποσπασμὸν τὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τοῦ ἀντίχειρος, πρὸς τὸ τοῦ μι
κροῦ ἄκρον· ὡς δὲ χρύσιππος· διὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τὴν ὅλην χεῖρα. Παλαιστρικὸς, ἀλεξῖνφασιν εἰρηκέναι· ὁ δὲ ἀρχαῖ
ος, παλαιστικὸν λέγει. Παλαίτατος, ὁ παλαιός. Παλαίτεροι, λέγονται παλαιοί· ἢ οἷον εἰπεῖν ἄνδρα προδιστήριαι πρεσβύ
τεραί. Παλαίφατα, ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα· ὅ ἐστι μεμαντευμένα· οἱ δὲ, πάλαι τέλος ἔχοντα. Παλαίφα
τον, τὸ πάλαι ῥηθέν. Παλαίω, προσπαλαίω σοι, καὶ κατὰ παλαίω σε, μεταβατικόν. Παλακῖνος, πολεμιστήριος.
Παλάμαι, αἱ τέχναι, αἱ χεῖρες· ὦ παλάμαι θνητῶν· ὦ δύστηνα φῦλα βροτῶν, οἷσι μὴ μέτριος αἰών. Παλαμᾶσθαι, τε
χνάζεσθαι· καὶ παλαμάσθω, πρὸς ταῦθ᾽ ὅτι χρή· καὶ παλαμάσθω, καὶ πᾶν ἐπ᾽ ἐμοὶ τεκταινέσθω· τὸ γὰρ εὖ μετ᾽ ἐμοῦ
καὶ τὸ δίκαιον ξύμμαχον ἔσται, καὶ οὐ μή ποτ᾽ ἄλλο κακὰ πράσσων· καὶ αὖθις· ὁ ποῖα παλαμᾶται, ἀντὶ τοῦ τεχνάζεται·
ἢ ἀπάλαμος παρ᾽ ὁμήρῳ, ὁ ἄτεχνος. Παλαμήδης, ὁ ναυπλίου ἢ κλυμίτης, σοφώτατος ὢν τῶν κατ᾽ αὐτὸν ἀνθρώπων,
συνέπλευσεν ἐπὶ τροίαν τοῖς ἕλλησι· φθόνῳ δὲ ὀδυσσέως, καὶ πεπλασμέναις τούτου γραφαῖς κατηγορηθεὶς, ὡς προδιδό
σων τῷ πριάμῳ τοὺς ἕλληνας, λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται· γέγονε δὲ ἐν λεπετύμνῳ ὄρει μεθύμνης, ἱερὸν τοῦ ἀνδρός· τό τε
μαθὼν τὴν τούτου ἀναίρεσιν ὁ τούτου πατὴρ ναύπλιος, ἔπλευσε πρὸς τοὺς ἕλληνας, καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀπῄτει ποινήν·
ἄπρακτος δὲ ὑποστρέψας πάντων χαριζομένων τῷ βασιλεῖ ἀγαμέμνονι, μεθ᾽ οὗ παλαμήδην ἀνεῖλεν ὀδυσσεύς· παρα
πλέων λοιπὸν τὰς ἑλληνικὰς χώρας, παρεσκεύασε τὰς τῶν ἑλλήνων γυναῖκας μοιχευθῆναι· κλυταιμνήστραν, αἰγισθῷ· αἰγιά
λειαν, τῷ υἱῷ σθενελάου· μήδαν δὲ τοῦ ἰδομενέως ὑπὸ λεύκου· ἣν καὶ ἀνεῖλε λεῦκος· καὶ κλεισιθήραν τὴν θυγατέρα αὐ
τῆς ἐν τῷ ναῷ καταφυγούσας· καὶ δέκα πόλεις τῆς κρήτης ἀποσπάσας ἐτυράννησε· καὶ μετὰ τὸν τρωϊκὸν πόλεμον, καὶ
τὸν ἰδομενέα τῇ κρήτῃ καταίροντα ἐξήλασε· ταῦτα πάντα ταῖς τοῦ ναυπλίου γέγονε σκευαῖς· ὕστερον δὲ ἀκούσας
τὴν τῶν ἑλλήνων ἐπάνοδον, ἐπὶ τὴν πατρίδα, ἧψε φρυκτὸν ἐπὶ τὰ κοῖλα τῆς εὐβοίας· καὶ ὃν εἶπε μὲν καφηρέα, νῦν δὲ
ξυλοφάγον καλούμενον· ὅπου πλεύσαντες οἱ ἕλληνες, αὐτοῦ δοκεῖν λιμένα εἶναι, διεφθάρησαν· τὰ δὲ περὶ τὸν παλαμή
δην καὶ εὐριπίδης ἐν τῷ δράματι παλαμήδης φησί. Παλάμη, ἐκ τοῦ πάλλω τὸ κινῶ καὶ σείω· ὁ παθητικὸς παρα
κείμενος, πέπαλμαι· καὶ ἐξ αὐτοῦ παλάμη, δι᾽ ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται· εἰς τὸ παλιμπετές. Παλαμησάμενος, μηχανησά
μενος· καὶ ἐγχειρήσας· ἀπὸ τῆς παλάμης ἣ τὰ πολλὰ κατασκευάζομεν. Παλάμηφι, ἀντὶ τοῦ παλάμῃ κατὰ προσχη
ματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. Παλαμναῖος λέγεται, ὁ φόνον
εἰργασμένος· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ δὲ παλαμναίας ἱκεσίας λέγουσι, τὰς ὑπὲρ φόνου γινομένας· ὧν τὸν δία τιμήορον ἤ
γουν τιμητήν φασι. Παλαμωμένων, χερσὶν ἐργαζομένων· τὴν ἐκ τῶν ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν. Παλαμῶν,
τεχνῶν· ἢ χειρῶν. Παλαξέμεν, παλάξειν τὸ ἀναδεύσειν ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ φύραι καὶ μολῦναι. Παλάσσεσθαι
λέγει ὅμηρος, τὸ μολύνεσθαι· ἢ πλεονασμῷ τῆς λα συλλαβῆς ἀπὸ τοῦ πάσσεσθαι· ἀφ᾽ οὗ ἡ παιπάλη, ὡς ὁ κωμικός·
κατὰ παιπαλόμενος παιπάλη γενήσομαι· καὶ νῦν ὁ τοῦ διομήδους θώραξ παλάσσεται αἵματι, ἤγουν μολύνεται· ἰστέον δὲ
ὅτι, αἴλιος διονύσιος μέμνηται τοῦ θουκυδίδου εἰπόντος, τὸ ἐμπασσόμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐμπλεκόμενοι περιπειρόμενοι· δόρα
τι φυρόμενοι. Παλάσσετο, ἐμολύνετο· ἐβρέχετο· ἀπὸ τοῦ παλάσσω, τὸ μολύνω. Παλαστεῦσαι, χειροτονῆσαι. Παλάτ
τω, μολύνω. Παλάχη, ἀρχή· λῆξις· μοῖρα· γενεά. Παλαχῆθεν, ἐκ γενεᾶς, ἐκ παλαιοῦ. Παλεός, ὁ σκώπης· τίθεται
καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος. Παλεύειν, θηρεύειν· προκαλεῖσθαι· εἰώθασιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῶν ὀρνέων ἱστάναι ἐν δικτύῳ, ὅ
πως τῇ φωνῇ προσκαλοῖτο τὰ ὁμόφυλα· ἀριστοφάνης· καὶ τοῦτο πλεοσημαντικὸν παλεύειν ἔλεγον. Παλεῦσαι, ἐξαπα
τῆσαι· ὑπαγαγέσθαι· καὶ παροιμία παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα, καὶ παλεύτρια περιστερά, πλάνος. Πάλη, ἡ πα
λαίστρα, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὸ σῶμα. Πάλη καὶ παλαιστὴς, καὶ ἀγωνιστὴς, καὶ ὁ παλαιστικός· διαπαλαίειν παλαί
σματα παλαίειν, προσπαλαίειν παλαιστικός· ἰσόπαλος ἀντίπαλος συγκεκληρωμένος, συλλαχὼν, ἔφεδρος σφοδρῶς·
κατὰ παλαίειν προσπαλαίειν. Παληγόνες, οἱ γίγαντες· καλλίμαχος· πηλαγόνων ἐλατῆρα· εἴρηνται παρὰ τὸ ἐκ πη
λοῦ γεγονέναι τουτέστιν ἐκ γῆς. Παλημάτιον, τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Πάληξ, κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν· ἔστι δὲ ἡ λέξις
περισημένη· ὥσπερ καὶ τὸ παροινία· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν παλήκων ὕβρεως, πάληξ· πάληκος παληκίζω· οἱονεὶ πα
ληκισμός, καὶ ἐν ὑπερθέσει, πηλακισμός, προπηλακισμός· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ὅτε ἤθελον ὑβρίσαι
τινὰ καὶ ἐμπαῖξαι, πηλὸν ἔχριον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ πηλὸς πήλαξ πήλακος πηλακίζω. Παλήσειε, διαφθεί
ρειε. Πάλθοις, τόξοις· σφενδόναις. Παλιγγενεσία, τὸ ἐκ δευτέρου γεννηθῆναι ἢ ἀναπλασθῆναι· ἢ τὸ ἅγιον βάπτισμα λέ
γεται. Παλιγκάπηλοι λέγονται, οἱ τὰ ἀλλὰ πωλοῦντες, καὶ ἀγοράζοντες· πέντε δὲ εἰσιν αἱ διαφοραὶ τῶν πωλούντων,
αὐτοπώλης· κάπηλος· ἔμπορος· παλιγκάπηλος· μεταβολεύς· καὶ ἔστιν αὐτοπώλης μὲν, ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ πωλῶν τὴν
αὐτοῦ πρόσοδον· κάπηλος δὲ, ὁ ἀγοράζων ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ἠγόρασεν· ἔμπορος δὲ, ὁ ἀγορά
ζων καὶ ἐπὶ ξένης πωλῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, ἢ ἀπὸ τοῦ καπήλου· παλιγκάπηλος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν·
μεταβολεὺς, ὁ κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν· ὥσπερ οἱ νῦν λεγόμενοι κάπηλοι· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ συνεχὲς μεταβάλλειν· καὶ
αὗται μὲν εἰσὶν αἱ σημασίαι κυρίως τῶν πωλούντων· καταχρηστικῶς δὲ πᾶς ὁ πωλῶν, κάπηλος λέγεται. Παλίγκλαστον,
σκολιὸν αὐστηρὸν· δύστροπον. Παλικοὶ, ἀδελφοὶ δύο γεννῶνται υἱοί· παλικοὶ οἱ νῦν τῆς συρακουσίας ἐστὶ κρατῆρες, οἱ κα
λούμενοι παλικοὶ, οἱ καὶ κατοικήσαντες αὐτῇ. Παλίγκοτος, ὀργίλος· στυγνός· φοβερός· ἐναντίος· ἀριστοφάνης· μὴ γένη πα

λίτωρες ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν ἤγουν μὴ ἐξ ἀποστροφῆς ὀργισθῆς· καὶ πάλιν μετανοήσῃς ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως· πάλιγκοτος ἀντιβολοῦσιν· ... ἐν ἐπιγράμματι· κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος, ἐν δέ τι καλὸν ἔλαχεν· ἐχθαίρειν τὰς φοβεροὺς ὁμιλίας. Παλίγκοτος, ἀντὶ τοῦ ἐναντίος κεῖται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Παλίσκυρτος, ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. Παλίσκιος, σκιά. Παλιγκότως, ἀντὶ τοῦ ἐναντίως, βλασφήμως. Παλίζεσθαι, σφαιρίζειν. Παλίλλογα, παλισύλλεκτα. Παλιλογία ἐστὶ λέξις ἢ φράσις, τοῦ μὲν προηγουμένου κώλου κατάληξις, τοῦ δὲ ἑπομένου ἀρχή· οἷον παλιν ἥκοσι ὁ ἐμός, καὶ πάλιν μυστήριον, μυστήριον οὐκ ἀπεπλανοῦ, οὐδὲ ἄκοσμον, οὐδὲ τῆς ἑλληνικῆς μανίας καὶ μέθης. Παλιλογία, ταυτολογία. Παλιμβάκχειος, ἐκ δύο μακρῶν καὶ βραχείας, πεντάχρονος· οἷον, ἥφαιστος. Παλιμβαλὴς, ὁ ἀνάπαυστα πεσὼν ὁ ὕπτιος. Παλίμβιος, ὁ ἐξ ἀναβιώσεως. Παλιμβολία, ἡ εὐμετάβλητος γνώμη ἀγαθίας. Παλίμβολον, ἀβέβαιον, ἄπιστον· τὸ γὰρ σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον. Παλίμβολος, ἀδόκιμος· εὐμετάβλητος ἀνελεύθερος· κλήμης· δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ παλίμβολος ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων· ὡς καὶ παλίνδης, ὄνομα. Παλίμβολον κήρυκα τινὲς, τὰ ἐναντία βουλόμενον· οὐκ αἰτιώμενα γὰρ δηλοῖ. Παλίμβολος, οὐ μόνον οὕτω λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ δούλου ἐν τῷ παλίμβολος τρίπρατος· καὶ πολλάκις ἀπεμπολημένος· ἴσως δὲ καὶ ὁ τοιοῦτος ἐκεῖθεν γέγονεν· ὅθεν καὶ ὁ μεταβολεὺς, ἵνα ἡ παλίμβολος δοῦλος ὃν πάλιν καὶ πάλιν, οἱ τῶν ἀνδραπόδων μεταβολεῖς ἤλλαξαν οἷα τρίπρατον. Παλιμπαγηδόν, τὸ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν. Παλιμπετὴς ἀκούεται, ἀντὶ τοῦ παλιμπετεῖς· ἤγουν πεσόντες ἀνάπαλιν τοῦ σκοποῦ· καὶ ἔστιν ἐκ πεσὼν, ἡ μεταφορὰ, ἐπειδὴ ὅταν ὅπως ἂν τύχη· δύναται δὲ καὶ ἐπίρρημα τοῦ εἶναι καλῶς ὀξυνόμενον· τὰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ πέτασθαι γινόμενα, βαρύνονται· οἷον, ἀετός, ὑψιπέτης καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δὲ ἐκ τοῦ πεσεῖν, ὀξύνονται· οἷον παλλαδὴ σύν ὑψιπετής. Παλιμπετὴς, παλιγκινὴς, εἰς τοὐπίσω παλίγκαμπτες. Παλιμπετὴς, παρά τινι τοῖς μεθ' ὅμηρον, ὁ ἑαυτῷ μαχόμενος, καὶ ἐναντιούμενος οἷς εἶπεν ἢ ἔπραξεν· ὃς καὶ περιπετὴς λέγεται· οἷον ὁ δεῖνα παλιμπετής· ἤτοι περιπετὴς ἑαυτῷ ἐγένετο· ἀνάπαλιν ἑαυτῷ καὶ οἷς εἶπε πάθων· καὶ τὰ ἐπιρρήματα παλιμπετής· ὅμηρος δὲ ἐν τῷ ἐπὶ ναυσὶν ἔργῳ πατρόκλος παλιμπετὴς, τὰς τῶν ἀχαιῶν δηλαδὴ φάλαγγας ἐπὶ τὸ ὀπίσω, καὶ ἀνάπαλιν τὴν λέξιν τιθέντες· ἕτεροι δὲ εἶπον παλιμπετὲς ἐπιρρηματικῶς, τὸ δὲ ἐς τὸ ὀπίσω πίπτειν· δύναται δὲ καὶ αἰτιατικὴ εἶναι θηλυκὴ ἀπὸ θηλυκοῦ κατ' ἀποβολὴν τοῦ ι, ἐκ τοῦ παλιμπετεῖς· ἢ συγκοπὴ τοῦ ἀπὸ τοῦ παλιμπετίας· ὁμοίως τῷ ἐρέτας ἐπὶ τινὸς δὲ καὶ ἀκλεεῖς οὔσας, ἤγουν ἀκλεεῖς. Παλιμπαγχθέντας, οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐκ δευτέρου παγχθέντας χώμενοι, τῇ τῶν νεωτέρων ἱστορίᾳ τῇ λεγούσῃ· ὅτι τὰ πρῶτα ἐπιστρατεύσαντες τῇ τροίᾳ οἱ ἕλληνες, ἥμαρτον τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν μηδὲν ἄλλοις ὡς τρωΐαν προσίκουσαν γῆν ἐλήϊζον· τὸ δὲ ἦν ἡ ὑπὸ τῷ τηλέφῳ μυσία· ὁ δὲ τήλεφος ἀντικαταστὰς ἐποίησέ τι κακὸν καὶ ἔπαθε· τὸ τρωθῆ μὲν τραῦμα δεινὸν ὑπ' ἀχιλλέως ἀμπέλου ἕλικι συμποδισθέντος ἀντὶ τοῦ ἵππου· κατὰ διονύσου προνοίαν καὶ πεσόντος εἰς γῆν· ἐποίησε δὲ τὸ ἄπρακτον ἀποχωρῆσαι τοὺς ἕλληνας· ὡς δὲ τὸ τραῦμα εἶχεν ἀθεράπευτον, χρᾶται· καὶ ὁ χρησμὸς ἀεὶ περὶ τὸ θρυλλούμενον· ὡς ἄρα ὁ τρώσας ἰάσεται· παρέει ἤγουν τὴν ταχίστην ἐπ' ἀχιλλέα, καὶ πείθουσι τὸ μὲν ἰάσασθαι τὸν ὠτειλήν, τὸ δὲ δοῦναι μισθὸν τῆς ὑγείας τὴν εἰς τροίαν ὁδηγίαν· ὡς οὐκ ἄπαξ πρότερον τὴν ἀρχὴν ἐπαγαγόντες, οὕτω φασὶ δὲ διὸ καὶ νῦν ἀχιλλεὺς μὴ πάλιν παγχθέντες, ἤτοι τὸ δεύτερον· καὶ οὕτω μὲν τινές, ἀκολουθοῦντες καὶ τῷ ἱστοριογράφῳ εἰπόντι, ὅτι ὁ τοῦ ἀγαμέμνονος στόλος μυσίαν ὡς τρωάδα πορθῶν ἐπαλινδρόμησεν αἰσχρῶς· ἄλλοι δὲ, οὐκ ἀρεσκόμενοι φασὶν ὅτι οὔτε τὸ πάλιν ὅλως ἐπὶ τοῦ ἐκ δευτέρου κεῖταί που παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ οὐδὲ φαίνεταί που ὁ ποιητὴς τηλέφῳ ἢ ἑτέρῳ τινὶ ἀνατιθεὶς τὴν ὁδηγίαν τὴν εἰς τὴν ἴλιον, ἀλλ' ἢ τῷ μάντει κάλχαντι· ἐρεῖ γὰρ ὅτι ὁ κάλχας διὰ τὴν αὐτοῦ μαντοσύνην, ἡγήσατο ταῖς τῶν ἀχαιῶν νηυσὶν εἰς τὴν ἴλιον. Παλιμπρυμνηδὸν, οἷον παλιμπρυμνοι χώρησιν προσελθεῖν εἰς τοὐμπροσθεν ἀνακάμπτουσα· ὡς ἐπὶ πρύμνας κρούσαι. Παλιμπώροις, βάκχοις. Παλίμφημα, κακά, ἐναντία, κακόφημα, δύσφημα. Παλίμφημον, βλάσφημον· τὸ παλίμφημον δόγμα. Πάλιν, ἐν τῇ παραθέσει καὶ ἐν τῇ συνθέσει δύο σημαινόμενα ἔχει· σημαίνει γὰρ καὶ ἐν τῇ παραθέσει, καὶ τὸ ἐκ δευτέρου· καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐν τῇ συνθέσει, ὡσαύτως· σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ εἰς τὰ ὀπίσω. Πάλιν, σημαίνει τρία· τὸ εἰς τοὐπίσω· ὡς τὸ χειρὶ πάλιν ἐρύσατο· τὸ ἐκ δευτέρου, ὡς τὸ οὐθήν μιν πάλιν ὀνήσεται θυμός· σημαίνει καὶ τὸ ἐξ ἐναντίας· ὡς τὸ οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, οὐδὲ πάλιν ἐρέει. Πάλιν παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀπίσω. Πάλιν ἐλθεῖν, τὸ ἐπανελθεῖν· ὁ παλινῳδία καὶ παλιντροπία λέγεται. Παλινάγγελος, ὁ ἐξ ἀποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ, ἀπὸ τούτου ἑτέρῳ ἀναφέρῃ. Παλινάγρετα, εὐμετάβλητα· τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα· καὶ παλινάγρετον, παλιλλογητόν, μεταμελητόν. Παλινάγρετον, ἀπατηλόν, ἀπελεύθερον· παρ' ὁμήρῳ· οὕτω φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι διὰ τοῦ οὐ παλινάγρετον δηλοῖ ὡς βέβαιός ἐστι· διὰ δὲ τοῦ οὐδ' ἀπατηλόν· ἐμφαίνει ὅτι καὶ φιλαλήθης ἐστί· διὰ δὲ τοῦ οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι τελεσιουργός ἐστιν· ἐν τῷ οὐ γὰρ ἐμὸν, λείπει τὸ ἔπος. Παλιναίρετα, τὰ ἐπεσκευασμένα καὶ οἷον ἐπίγναφα· οὐ καινὰ δὲ, ἀλλ' ὑγιῆ. Πάλιν, αὖθις αἰολεῖς· οἱ δὲ ἴωνες καὶ αὖθις. Πάλιν ἀφίκετο πρὸς οἶκον, ἀντὶ τοῦ ἐπέστρεψε πρὸς οἶκον. Παλινδινία, ἡ ἐξ ἀποστροφῆς ὑδάτων. Παλινδὶς, παλίγγνωστον. Παλινδικεῖν, ἐπισυνάπτει δίκην, καὶ παλινδικίαν δικάσαι, τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι. Παλινδικία, ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη. Παλινδίνητον, συνεχές. Παλινδρία, τὸ σκύτος παρὰ τοῖς ... παλινδρίαν παίσας ἄλλου κατασχήσω. Παλινδρομεῖν, εἰς τοὐπίσω ἀποστρέφειν. Παλίνδρομος ὁ παιδόφματος· πέμψας ἀντὶ μιᾶς εἴκοσι, παλινδρόμοις ἀπέλαβε. Παλινερεῖ, ἐναντιωθήσεται· ἢ ἀντιρρεῖ. Παλινῳδία, ἐναντία ὁδός· παλινῳδία δὲ, ἐναντία ᾠδὴ, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις· καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου. Παλίνσεια, τὰ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀπεστραμμένα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παλίνορον, παλινόρμητον· διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον· ποιεῖ ἀριστοφάνης τὸ σφῦρον παλίνορον ἐξεκόμισε. Παλίνορσος ἀπέστη, καὶ ἀνεχώρησε, ταυτὸν ὡς καὶ τὸ παλίνορσος, καὶ ἄψορρος, ἄψ· ταυτὸν δὲ αὖθις ἤγουν ὀπίσω. Παλινορμένων, ἀντὶ τοῦ ὄπισθεν ὁρμώντος παλιμπαγχέντες· ἡ ἀργυρεφέως· σημαίνει δὲ τὸ ἀποστρέψαντες καὶ παλινδρομήσαντες. Παλινοστήσας, ἐπανελθών.

Παλινόστου, καὶ νόστου. ποιητικά. Παλίντιτα, ἄντιτα λέγεται. ἀντὶ τοῦ ἀντίτιτα. ἤγουν ἀντίποινα. ἔστι δὲ παλίντιτον, οὗ ἡ τίσις πάλιν, ἤγουν ὕστερον ἐν τῷ μέλλοντι γίνεται. Παλίνπιτα, ἰφθὴ πίτα. Παλινσάγης, χήρα γυνή. Παλινσκία, σκοτεινά. τὸ γὰρ πάλιν, ἐπὶ πᾶσι δηλοῖ ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος, ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία. Παλίνσκιος, ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ σύσκιον. ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ σοφοκλῆς χειμῶνι παλινσκίῳ ἀντὶ τοῦ ζοφερῷ. Παλίντρα, εἰς τοὐπίσω τεινόμενα. Παλίντονα, ὀπισθότονα. ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα τρεπόμενα. Παλιντράπελον, ἀντιστραμμένον. ἐναντίον. Παλιντριβεῖ, κακεντρεχεῖ. Παλιντρέπειν ἵππους, ἀντὶ τοῦ στραφῆναι ὀπίσω καὶ ἀνακάμψαι τῆς ὁδοῦ ποιήσουσιν. ὅμοιον τούτῳ καὶ πάλιν τρέπειν ὄσσε φαεινώ. καὶ πάλιν τραπῆναι, ἀντὶ ἱκέσθαι φησὶν ὁ ποιητής. δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ πάλιν τρέπειν, ὁ παλίντροπος σύγκειται. καὶ τὸ παλιντροπάασθαι. ὁ καινότερον διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, ἀνὰ πάλιν τοῦ τροπᾶσθαι. ἴσως διὰ τὴν σύνθεσιν. Παλιντροπίῃσι, ταῖς παρεπιστροφαῖς. ἢ διὰ τὸ ἔμπαλιν τετράφθαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Παλίντροπος, ὀπισθόρμητος. γυμνὸν ἰδοῦσα λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο παῖδ', ἑόν, ἐς πάτραν ὠκὺν ἱεῖσα πόδα. Παλιντροπάασθαι, ἡ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ παλίντροπος. ἀφ' οὗ τῷ ο μικρῷ παραληγομένου γίνεται πάλιν τροπάασθαι γραφὴν ὁμοίαν ἔχον καὶ αὐτό. καὶ οὐ μεγεθυνόμενον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ τρωπᾶσθαι. ὅπερ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται ἀναλόγως τῷ στρωφῶ. νωμῶ τρωχῶ. καὶ τοῖς ὁμοίοις. Παλινῳδία, ἡ προτέρα ᾠδὴ ἢ ἡ ἐναντία. ἢ δόγμα τοῖς προτέροις ἀνόμοιον. Παλίνωξις, ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις. Παλίνωρον, εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασε, καὶ ἐξέβαλεν. ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν. Παλινώροις, ἄκοντας. Παλίουρος, κάδος ἀντλητήρ, καὶ τὸ θαμνῶδες δένδρον. Παλίουρος, εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες. Παλιπάλιμα. σημαίνει τὸν πανοῦργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ. λέγεται δὲ καὶ ὁ τραχὺς ἄνθρωπος καὶ ἀνώμαλος. Παλιρρόθιον, ἤγουν παλίρροον. ὃ ὁ ποιητὴς ἑρμηνεύων λέγει, πόντον δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα, αὖθις ἐς ἤπειρον. ἔστι γὰρ αὖτις ἐς ἤπειρον ἤγαγε, ταυτὸν τῷ παλιρρόθιον ἔφερε. Παλίρροια, ἡ ἄμπωτις. Παλίρροον, εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον. Παλίσκιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου. Παλισσυτῶ, εἰς τοὐπίσω ὁρμῶ. Παλίσσυτοι, ὀπισθόρμητοι, ἀναχωρήσαντες. Παλισύλλεκτον, ἐξ οὗ ψαλίδες. ἢ μεταμελητόν. Παλίφημα, δύσφημα. κακά. ἐναντία. Παλίωξις, ἡ ἀνάπαλιν δίωξις τοῦ διωκομένου, στραφέντων εἰς τοὺς διώκοντας. Πάλκος, πηλός. Πάλλα, λαπιστί. σφαῖρα ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη. Παλλάδιον, τὸ ἐν τροίᾳ, φασὶ διοπετὲς μὲν εἶναι. ἤγουν ἐξ ἀέρος ἄνωθεν οὐρανόθεν πεσόν, ἀνδρὸς δὲ δορὰν ἀμφιέσθαι. στέμματε ἔχειν καὶ ἠλακάτην. ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ πῖλον καὶ δόρυ ἐν τῇ δεξιᾷ. Παλλάδιον, τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλινον. ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς τροίας. Παλλαδίων χρυσουμένων, ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ ἀθηνᾷ καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Παλλάδος πρόσωπον, στατήρ. ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους, ἀθηνᾶς πρόσωπον. ἐπὶ δὲ θατέρου, τὴν γλαῦκα. Παλλακίς, ἡ παῖς. κατὰ δωριεῖς πάλλαξ λέγεται. Παλλὰς ἡ ἀθηνᾶ, παρὰ τὸ πάλλειν τὰ ὅπλα. πολεμικὴ γὰρ καὶ ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ διὸς κεφαλῆς ἐξέθορε τὰ ὅπλα κινοῦσα. ἢ παρὰ τὸ παλλομένην τὴν τοῦ διονύσου καρδίαν ἀνενεγκεῖν τῷ διΐ. διόνυσον γὰρ τὸν ζαγρέα καλούμενον υἱὸν διὸς καὶ περσεφόνης ὑπάρχοντα, μεληδὸν οἱ τιτᾶνες ἐσπάραξαν. οὗ τὴν καρδίαν ἔτι παλλομένην ἀνήνεγκεν. ἢ ὅτι ἐν ταῖς συμβολαῖς τῆς μάχης τῶν γιγάντων καὶ τῶν θεῶν, πάλλαντα ἕνα τῶν γιγάντων ἀνεῖλεν. ἢ πάλλαντα τὸν ἴδιον πατέρα πτερωτὸν ὑπάρχοντα. καὶ βιάζοντα ταύτην ὡς θέλοντα συγγενέσθαι, ἡ τὴν παρθενίαν τιμῶσα, τοῦτον ἀνεῖλε. καὶ τὸ δέρμα αὐτοῦ ὡς αἰγίδα περιεβάλετο. καὶ τὰ πτερὰ τούτου τοῖς ποσὶ ταύτης προσήρμοσεν. ὅθεν αὐτὴν ἐθεοποίησαν οἱ ἕλληνες καθάπερ καὶ τὴν πολεμικωτάτην ἀθηνᾶν. ἰτωνίδου μὲν ὑπάρχουσαν θυγατέρα, ἰοδάμου δὲ ἀδελφήν. ἣν ἰοδάμας αὐτῇ πολεμοῦσαν ἀνεῖλεν ὥς φησι σιμωνίδης ὁ γενεαλόγος. πηλιάδης. ἐθάμβεον, εἰσορόωντες ἔργον ἀθηναίης ἰτωνίδος, ἡ δὲ καὶ αὐτοὺς ἥρωας χείρεσσιν ἐπίκρα δέοντας ἐρετάων. φερεκύδης δὲ παλλάδια λέγει τὰ χειροποίητα μορφώματα. καὶ πᾶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν βαλλόμενον. καὶ τὸ παλλάδιον δὲ τῆς ἀθηνᾶς, τοιοῦτον ἦν τρίπηχυ ξύλινον ἐξ οὐρανοῦ κατὰ πεσὸν ἐν πεσσινοῦντι τῆς φρυγίας. ὅθεν ὁ διόσκορος καὶ δίων τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ πολλοὺς ἐκεῖ πεσεῖν ἐν τῇ συμβολῇ τοῦ πολέμου ὁπότε διὰ τὴν ἁρπαγὴν γανυμήδους ἐμάχοντο τάνταλος ὁ ἐραστὴς γανυμήδους, καὶ ἶλος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. ἰωάννης δὲ ὁ ἀντιοχεὺς ἐξ οὐρανοῦ λέγει πεσεῖν τὸ παλλάδιον. ἄσιον δέ τινα φιλόσοφον μαθηματικὸν ποιῆσαι ὡροσκόπον κάλλιστον ἀπόρθητον εἶναι τὴν πόλιν ἐκείνην ἔνθα ἂν τοῦτο μένῃ πεφυλαγμένον καὶ ἄσυλον. χαρίσασθαι δὲ τὸ τοιοῦτον παλλάδιον τῷ τρωΐ. ἀπολλόδωρος δὲ λέγει μετὰ τὸ κτίσαι ἶλον τὴν ἴλιον, τῇ βοΐ ἀκολουθήσαντα εὔξασθαι, ἰδεῖν σημεῖον καὶ τότε ἰδεῖν τὸ παλλάδιον. ὃ τρίπηχυ ἦν τῷ μεγέθει τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς τῇ δεξιᾷ δόρυ ἔχον. τῇ λαιᾷ ἠλακάτην καὶ ἄτρακτον. φασὶ γὰρ ἀθηνᾶν περὶ τῷ τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν παλλάς, ἀμφοτέροις διδασκάλοις τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. μελλούσης δὲ πλήσσειν τῆς παλλάδος, φοβηθεὶς ὁ ζεύς, ἀνέτεινε τὴν αἰγίδα. τρωθεῖσα ὑπὸ τῆς ἀθηνᾶς ἔπεσε. ἀθηνᾶ δὲ περίλυπος γενομένη ξόανον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασα, περιέθετο τοῖς στέρνοις, ὃ λέγουσιν αἰγίδα. καὶ ἐτίμα ἱδρυσαμένη περὶ τῷ διΐ. ὕστερον δὲ ἡ ἠλέκτρα τοῦτο προσεγγίσασα ἔρριψεν εἰς τὴν ἴλιον τῆς μισονύμφου. τοῦτο δῆλον ὅτι ἡ τιμῶσα παρθενίαν τὰς νυμφευθείσας μισεῖ. διαφέρει δὲ παρθένος καὶ κόρη καὶ νεᾶνις, πρὸς νύμφην. γυναῖκα, γραῦν. παρθένος μὲν γάρ ἐστιν ἡ μὴ γευσαμένη συνουσίας ἀνδρός. νύμφη δὲ, ἡ νεωστὶ ζευχθεῖσα μήπω δὲ τετοκυῖα. γυνὴ δὲ, ἡ γονῆς δεκτικὴ καὶ τίκτουσα. γραῦς δὲ ἡ διαφθεῖσα τῷ τίκτειν. Παλλάδα τὴν ἀθηνᾶν λέγει κατὰ ἀλληγορίαν, διὰ τὸ τῆς προνοίας ἢ φρονήσεως, εἰς ἣν ἡ ἀθηνᾶ λαμβάνεται ὀξυκίνητον. ὡς ἀπὸ τοῦ πάλλω τοῦ δηλοῦντος τὸ κινῶ. ἐξ οὗ καὶ πάλος ὁ κλῆρος λέγεται καὶ κραιπάλη ὁ ἐκ μέθης παλμός, ὅ ἐστι κίνησις καὶ δίνησις τοῦ κάρα, ἤγουν τῆς κεφαλῆς. ἡ δὲ ἱστορία, εἰς ταὐτὸν ἄγει νεάνιδι τὴν παλλάδα, οὕτω παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὰς μείρακας ὀνομάζεσθαι λέγουσα. ὅθεν καὶ παλλακὶς παρωνόμασθαι, καὶ πάλλαντες παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ νέοι. ὥς φησι φερεκύδης. τὸ δὲ λέγειν οὕτω καλεῖσθαι

αὐτήν, ἐπειδὴ ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ Πάλλαντά τινα πεφόνευκε γίγαντα. ἢ ὅτι ἐκ τῆς τοῦ Διὸς αὐτὴ πάλλεται κεφαλῆς. ἢ ὅτι κεραυνοῦ τῆς σελήνης βληθείσης, καὶ τοῦ Διονύσου διεκπεσόντος ἐμβρύου, παλλομένην τὴν τοῦ ἀμβλώματος καρδίαν ἤνεγκε τῷ Διΐ, εἶτα δὲ τοιοῦτον ἀπολέγεται, μύθου ἐστὶ παρατήρημα καὶ ἐκεῖνο μέντοι ἱστέον ὅτι τὰ τῆς Παλλάδος εἴδωλα παλλάδια τοῖς παλαιοῖς ὀνομάζονται. καὶ ὅτι φρόνησις ἠθικῶς ἐστιν ἀθηνᾶ, ὡς ἐρρέθη. Παλάθη, ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις. Παλλάκιον, μειράκιον. Παλλακός, ἐρώμενος. Παλλαύτιος Ζεύς, ἐν τραπεζοῦντι. Παλλαντίς, ἡ τριτωνὶς λίμνη. Παλλασίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. τινὲς δὲ τῶν παλάθων. παλάθη δὲ εἶδος βοτάνης. ἀριστοφάνης. Παλλάσσειν, ταράσσειν. βρέχειν. μολύνειν. Παλλάχανον, κρόμμυον ἀσκαλώνιον. Πάλλει, κινεῖ. σείεται. ἅλλεται. καὶ ἐπὶ τῷ δὲ τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τῷ παλλέσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε. Πάλλεν, ἔλαβεν. ἐκέρδαινε. Πάλλεσθαι, κληροῦσθαι. ἅλλεσθαι. Παλλάδικον, αὐθήμερον. Παλληνεῖς, δῆμός ἐστι τῆς ἀττικῆς. ἔνθα πεισιστράτῳ τῷ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ ἀθηναίοις ἀμυνομένοις αὐτὸν πόλεμος συνέστη. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται παλληνᾶ. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις. τὸ γὰρ ὁλόκληρόν ἐστι παλληνέα. Παλληνία, ἡ ἀθηνᾶ ἐν χαλκίδι. Παλλήνη, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος. τὸ δὲ ἐκ τούτου ἐπίρρημα. ἔστι δὲ καὶ ἐν θρᾴκῃ παλλήνη γνώριμον. Παλληνικὸν βλέπειν, ἀντὶ τοῦ ἀθηναῖον. Πάλληξ, βούπαις. Παλλία, ἀγών. οἱ δὲ τὸ παλεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ πᾶν. Παλλίλογα, γέγονε τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς λ̄, ὁποῖον καὶ τὸ παλλάδικον κάρα. Παλλιχίαρ, πέμμα ποιόν τι παρὰ λάκωσι. Παλλόμενον, ἀπόμενον. πηρούμενον. Πάλλονται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ σάρκες, ὑπὸ πνεύματος ἐντὸς ἀποληφθέντος. ἀφ' οὗ παλμὸς καὶ παλμοσκόπος, ὁ τῶν παλμῶν ἑρμηνεύς. καὶ πάλλεταί τις καρδίαν, ὑπὸ φόβου. Παλλύτας, ὄργανον βασανιστήριον. Πάλλω, παλῶ, ἔπηλα, ὅθεν πάλος ὁ κλῆρος. Παλλωία, τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα. Πάλμη, γέρρον. Παλμικός, οἰώνισμα. ὃ ὥσπερ ποσειδώνιος, συνεγράψατο, οἷον ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει. Παλμισός, πόλις. Παλμός, τρόμος. σεισμός. Παλμυός, βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμις. Παλμύτης, αἰγύπτιος θεός. Πάλνης, μανῆς. ἀπάτη. Πάλος, κλῆρος. ὁ δὲ δαρεῖος τοὺς κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων βαγαῖος. Παλτά, τὰ δόρατα. ὁ δὲ κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. ξενοφῶν. καὶ ἀρριανός. ἐξηκόντιζον, εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτά, οἱ δὲ τοξεύματα. ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχοντες παλτόν, ὡς τὸ ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Παλτάρια, σεμίδαλις. Πάλτο, ἥλατο. ἀπέβη. Πάλτον, κληρωτήν. Παλῦναι, ἐπιπάσαι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παλύνας ἄλφιτα ἀκτῇ, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, τουτέστι λευκάνας καταπάσας ἀλφίτου ἀκτῇ. τουτέστι δώρῳ ἢ κλάσματι. Παλύνειν, δηλοῖ τὸ λευκαίνειν. κυρίως δὲ ἐπὶ ἀλεύρου λέγεται. ὅθεν καὶ ἡ παιπάλη. ὁ δὲ κωμικός, δοκεῖ καὶ ἀντὶ τοῦ καταπάσσειν νοεῖν τὴν λέξιν. ἐν τῷ καταπτόμενος, παιπάλη γενήσομαι. καὶ ἔστι φασὶ πάλα, τὸ ἀποπαλλόμενον λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. ἐξ οὗ καὶ τὸ παλύνειν, καὶ ἡ παιπάλη κατὰ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ ἐπενθέσει τοῦ ῑ. εἰ δὲ λέγεται παλύνειν καὶ τὸ μολύνειν κατὰ ἀπίωνα, λυσιτελεῖ τοῦτο εἰς τὸ ξανθὸν κρᾶτα διεπάλυνε παρ' εὐριπίδη. Παλύνων, ἀντὶ τοῦ ἐπιπάσσων ἴωνές φασι. Παλύνω, ὡς ἀππίων τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. ἄμεινον δὲ τὸ λευκαίνειν. Πάμβαξ, καὶ παμβακίς, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον. καὶ τὴν τρετρόχην κοιτίδα παμβακίδων. Παμβωτάδης, τῆς ἐρεχθηΐδος δῆμος. Παμβῶτις, τύχη ἐλπίς. παντοτρόφος. Παμισός, ποταμός. Παμμάκαρ, κατὰ πάντα μακαριστός. Πάμματα καλεῖται παρὰ δωριεῦσι, τὰ κτήματα. καὶ πάσασθαι τὸ κτήσασθαι. ἐκτεινομένου τοῦ ᾱ. Παμμάχιον, παγκράτιον. Παμμέγεθες, λίαν μέγα. Παμμελέσιν, μέλεσι γλυκεροῖς. Παμμήστορα, πάντων τεχνίτην. Παμμήτωρ, ἡ γῆ. ἀπὸ τοῦ τρέφειν πάντας. Πάμπαν, παντελῶς. ὁλοτελῶς. Πάμπανον, ἡ δημήτηρ ἐν ἡρακλείᾳ. Παμπήδην, παντελῶς. ὁλοσχερῶς. Παμπησίαν, τὴν πᾶσαν κτῆσιν λέγει ἀριστοφάνης. Παμπληθεῖ, καὶ πάμπληθες ἀντὶ τοῦ πολύ. καὶ παμπληθεῖς, πάνυ πολλαί. Παμποίκιλος, πολύτροπος. Πάμπρωτον, πάντων πρῶτον. Παμπόλη, ὄνομα πόλεως. παμπόλλη δέ, ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη. Παμφάγον καλοῦσι τὸ πῦρ. οὐχ ὡς φάγου καὶ τὸ δάπτειν ἐστί. Παμφάγος, ὁ πάντα δαπανῶν. Παμφαής, ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης. Παμφαίνειν, λάμπειν. στίλβειν. ἀστράπτειν. Παμφαίνησιν, κατὰ ἐπέκτασιν, ἀπὸ τοῦ ἐὰν παμφαίνω, παμφαίνῃς, παμφαίνῃ. παμφαίνησιν. ὡς τὸ ἔχησι. Παμφαλᾶν, τὸ μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιβλέπειν πάντῃ. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ ἱππῶναξ καὶ ἀνακρέων. ἀπολλώνιος. πολλ' ἐπιπαμφαλόωντες. πολλὰ ἐπιβλέποντες. σημαίνει καὶ τὸ ἐπιφέρεσθαι. Παμφαλύζει, τρέμει. Παμφανόωσα, σφόδρα λάμπουσα. παμφαίνω. καὶ ἀπὸ τούτου παμφανάω. ῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, παμφανόω. Παμφασίῃ, λαμπρᾷ. Παμφθόγγῳ, παμφθόνῳ. Πάμφι, πάντα πᾶσι. Παμφίδες, γυναῖκες ἀθήνησιν. ἀπὸ πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι. Παμφίδων, κεράτων. Πάμφιλον, ὄρος. Πάμφιλος καὶ βελονοπώλης παρὰ ἀριστοφάνει. ἀμφότεροι πλούσιοι. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πλουτοῦσιν, εἶπεν οὐχὶ κλαύσονται. ὁ πάμφιλος δὲ δημαγωγὸς ἦν. οἱονεὶ πολιτευόμενος καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου. τινὲς δὲ τὸν βελονοπώλην παράσιτόν φασι τοῦ παμφίλου. δυστυχοῦντος οὖν τοῦ παμφίλου, ἀνάγκη καὶ αὐτὸν συνδυστυχεῖν αὐτῷ. Πάμφιλος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ζωγράφος ἦν. ὅς τις τοὺς ἡρακλείδας ἔγραψεν ἱκετεύοντας τὸν τῶν ἀθηναίων δῆμον. μετὰ γὰρ θάνατον τοῦ ἡρακλέους εὐρυσθεὺς διώκει τοὺς ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὸν ἡρακλέα τὸν ἐκείνων πατέρα ἐμφύλιον μῖσος. ταύτην τὴν ἱστορίαν ἔγραψε πάμφιλος τραγικός. κατὰ δέ τινας ζωγράφος ἦν, ὃς τὴν ἡρακλειδῶν τύχην χαρακτῆρι ὑφηγήσατο. καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τούτου ἄλλοι λέγουσι. Πάμφορον, πολύκαρπον. Πάμφορος, παντοῖα φέρων. Πάμψυχος, ὁ ἀμφιάραος. ὅτι πασῶν ἀνάσσει ψυχῶν ἐν ἅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων. ὅ ἐστιν ἀθάνατος. Πάμωχος, ὁ κύριος. ἰταλοὶ καὶ ἡ δεκάς, καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι τὰ παιδία καὶ τὸν πατέρα. Παναγές, καθαρόν. ἄγος γὰρ καὶ ἁγνεία καὶ μῦσος κατ' ἀντίφρασιν. Παναγιστίας, παναγίας. Πάναγρα, τὰ δίκτυα. ἀπὸ τοῦ τὰ πάντα ἀγρεύειν. Παναθήναια, ἑορτὴν παρ' ἀθηναίοις εἶναι μεγίστην παρὰ πάντων ᾄδεται. ἐν οἷς ὠρχοῦντο οἱ παῖδες ἐν ὅπλοις.

ἐπειδὴ οὖν ἐν τοῖς παναθηναίοις πᾶσαι αἱ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν ἀποικισθεῖσαι πόλεις βοῦν τυθησόμενον ἔπεμπον, συνέβαινεν ἄδειαν εἶναι τῶν κρεῶν, ὥστε πληροῦσθαι πάντας καὶ παρὰ τὸ δέον ἐσθίοντας, διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν. Παναίθη κόρυς, βαρύνεται· ἢ ὡς σύνθετον· ὡς γὰρ καλὸς πάγκαλος· κακὸς πάγκακος, οὕτως αἰθὸς πάναιθος· οὗ θηλυκὸν ἡ παναίθη· ὡς ἡ παγκάλη· ἢ καὶ ἄλλως, κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς α λήγοντα θηλυκὰ, δισύλλαβα ὀξυνόμενα, ἢ μὴ γινόμενα ἐν τῇ συνθέσει κύρια, διὰ προθέσεως μὲν φυλάσσει τὸν τόνον· οἷον ἐπιτομὴ, ἀνατομή· ἐπιπλή· ἀναπλή· ἐπιῤῥοή· τὸ ἀναῤῥοὴ σημειωτέον βαρυνόμενον μετὰ ἄλλου τινὸς ἀνάγει τὴν στάσιν· ἰσοδόκη καπνοδόκη· ὑδροῤῥόη, καλλιῤῥόη· οἰνοχόη· παναίθη κόρυς, ἡ λαμπρά· οὕτω δὲ εὐφραῖος· οἱ πλείους δὲ ὀξύνουσι τὴν τοιαύτην λέξιν· ὡς ἐν τοῖς ἀπίωνος καὶ ἡροδώρου δηλοῦται· φυλάσσοντες τὸν τοῦ ἁπλοῦ τόνον· οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ, ἐν τῷ αἰθὸς γεγένημαι. Πᾶνα, οἱ μὲν λέγουσιν υἱὸν πηνελόπης, καὶ πάντων τῶν μνηστήρων· καὶ διὰ τοῦτο λέγεσθαι καὶ πᾶνα· ἐπιμενίδης δὲ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ, διὸς καὶ καλλιστοῦς πᾶνα, καὶ ἀρκάδα διδύμους· ἀρίστιππος δὲ ἐν τῷ ἀρκαδικῷ, διὸς καὶ νύμφης οἰνηΐδος· οἱ δὲ λέγουσι διὰ τοῦτο πᾶνα, ὅτι τῆς ὥρας ἐστὶ σημεῖον· τουτέστι τοῦ παντός· ὅθεν κυρίως προσαγορεύεται πάν· συνοικειοῦται γὰρ ἡ μορφὴ τοῦ θεοῦ τῷ περιέχοντι· καὶ τὸ μὲν τῶν κεράτων ἀπομίμημα, ἡλίου· καὶ σελήνης, καὶ μηνίσκοις φασὶν εἶναι· τὸ δὲ πάρδαλιν εἰλῆφθαι, τῆς γῆς φαντασίας ἕνεκα· τὰ δὲ κάτω λάσια τῶν τῆς γῆς μερῶν καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πεφυκότων· τὴν δὲ σύριγγα, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πνευμάτων μίμησιν εἶναι· τὸ δὲ αἰγωπὸν, τῶν καταιγίδων τὰς αἰφνιδίους ταραχὰς, καὶ τῶν ἀπὸ νεφῶν γινομένων περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν· καὶ τὰ κάτω· τουτέστι τοὺς μηροὺς δασεῖς σημαίνοντας, τοὺς ὑλώδεις τόπους· καὶ τὰ κάτω βραχέα σημαίνοντα τῶν ὀρῶν τὰ τραχέα· ἔχει καὶ τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ δρέπανον, σημαῖνον τὴν ἐργασίαν· τῇ δὲ ἄλλῃ τὴν σύριγγα, σημαίνουσαν τοὺς ἀνέμους. Παναίγυλος, πάγκακουργος. Παναιεῖς, ἀθήνησιν ἱερεῖαι. Παναίθησιν, ὅλαις λαμπραῖς· παναίθησι κορύθεσσι. Παναίθετος, πάντα ἀπαραίτητος. Παναΐα, ἱερεία, ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί. Παναῖοι, ἔθνος θρᾴκης. Παναίολος, πάμποικιλος. Πανακεί, θεραπεία. Πάνακες, βοτάνη τις ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται. Πάνακτος, ἡ ὀρίγανος· καὶ τόπος ἐν τῇ ἀττικῇ. Παναλκές, ἰσχυρότατον. Παναλκοῦς, ἰσχυρᾶς· γενναίας· παντοδυνάμου· ἐκ τῆς παναλκοῦς χερός. Πανάμερος, δι' ὅλης ἡμέρας. Πανάμωμος, ἀρεστός. Πανάνυτον, πάντη δυνατόν. Παναπότμος ἥρα, ἰασὸν τῶν δυσάμμορος· περὶ οὗ ἀλλαχοῦ εἴρηται. Πανάποτμος, ἄθλιος δυστυχής. Πανάπυστος, ἀνήκοος. Πανάργυρον, ὅλον ἀργυροῦν. Παναριστίδης, ὄνομα κύριον. Παναρκέος, τοῦ μεγάλου καὶ δυνατοῦ· ἡλίου δὲ παναρκέος, τοῦ πανταχῆ λάμποντος. Παναρμόνιον, πάντοθεν ἡρμοσμένον· ἢ παναρμόνιον, ἐξ ὅλου τεταγμένον· ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία· καὶ παναρμόνιον, ἐμμελέστατον. Πανασκηθέα, πάντα ὑγιῆ. Πανασθενέστατον, ἰσχυρότατον. Παναυγές, πάνυ λαμπρόν. Πανάφηλιξ παῖς, ὁ τῶν ἡλικιωτῶν ἀπηλασμένος, ἢ πάντη ἀφῆλιξ· οἷα τῇ ἀφηλικιότητι προστεθέντων τῶν τῆς ὀρφανίας κακῶν· καὶ πανάφηλικα λέγει ὅμηρος, τὸν πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ' αὐτῶν διατριβῆς. Παναχαΐδα, τὴν θεσσαλίαν λέγει ἀπολλώνιος, ὅτι αὕτη πρώτη ἐκλήθη ἀχαΐα, ἀπὸ ἀχαιοῦ τοῦ ξούθου. Παναχαιῶν, πάντων ἑλλήνων. Πανάωριον, ἢ τὸ πάντη ἄωρον λέγει ὅμηρος, παρὰ τὴν ὥραν τὸν καιρὸν, διὸ καὶ ἐδάσυνε τὸ παρά τισι κατὰ τὴν παραλήγουσαν, ἢ παρὰ τὸ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ πεφροντισμένον· ἢ ἀνάπαλιν· ὡς ἐν ἤθει τὸν πάνυ δίχα φροντίδος· ὅθεν τινὲς καὶ ἐψίλωσαν αὐτό. Πανδαισίας, πολυτελοῦς τραπέζης· εὐωχίας. Πανδαισία, ἀριστοφάνης· ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία· πανδαισία, ἡ δαψιλὴς καὶ παντοία εὐωχία· μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος· ἄλλως· ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον· πυκνὰ πάντα φαίνεται· τῶν μὲν τὰ προσφάγια φερόντων· τῶν δὲ αὐτῶν ἐσθιομένων· ἄλλως· φασὶ γὰρ τὸ δεῖπνον ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς κοινὸν κατατίθεται, καὶ πάντες πάντων μετέχουσι· τὸ δὲ στῖφος αὐτῶν, εἰκάζει ἀλφίτοις καὶ μάζῃ διὰ τὸ πυκνόν· καὶ ἐπειδὴ πυκνοῦται ὅπου μὲν τὰ ἄλφιτα· ὅπου δὲ οἱ ἐσθιόμενοι· πανδαισίαν δὲ τὴν ποικίλην καὶ ἐκ διαφόρων ὄψων εὐωχίαν· ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνενέγκῃ, καὶ καθῆται εἰς τὸ κοινόν· ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων, λάβῃ τις ὃ θέλει· οἱ δὲ πανδαισίαν, λάχανόν τι ἔχον παντοῖον ἔδεσμα· τὸ δὲ ὅλον πυκνοῦν· ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. Πανδαμάτωρ, τὸν ὕπνον ἔφη ὅμηρος· σιμωνίδης δὲ σμικροπρεπῶς φησὶ δαμασίφωτα, δέει τοῦ μὴ καὶ τὸ θεῖον κοιμᾶσθαι παραποιήσας τὴν ὁμηρικὴν ἀκρίβειαν· ὃς οὐ πάντας, ἀλλὰ πάντα δαμάζεσθαί φησιν ὕπνῳ, τὰ πεφυκότα ὑπνοῦν· ὡς οἷα τῶν τοιούτων πάντων ἰσχυρότερος, ἢ πάντων ἄνακτι, καθὸ τὸ ὕπνε ἄναξ· δαμᾶν γὰρ καὶ δαμάζειν τὸ ταπεινοῦν καὶ ὑποτάσσειν· ὅθεν καὶ δμῶες καὶ δμωΐδες παρὰ τὸ δεδμῆσθαι· τοῦτο δὲ ἀπὸ κτηνῶν φασὶν ὑποζυγίων· ἃ δαμαζόμενα εὐπειθέστερον ὑπεισι τὸν ζυγὸν, καὶ ἡσυχέστερον σφαδάζουσι· καὶ ἡ δάμαρ δὲ ἐντεῦθεν κέκληται· φασὶν ἀνδρὶ συνεζευγμένη, καὶ δεδαμασμένη· τοιαύτην δὲ ὑποβάλλει ἔννοιαν καὶ λαοδάμας· καὶ ὁ λαγέτας· ὡς δηλαδὴ δαμάζει καὶ ὑφ' ἑαυτῷ ἄγει λαὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀνδρῶν τὸν εὐλόφως φέροντα· καὶ οὕτω μὲν πανδαμάτωρ ὁ ὕπνος· εἰ δὲ καὶ λυσίπονος καὶ λυσιμελής ἐστιν, ὡς λύων μελεδήματα θυμοῦ, ἐῤῥέθη ἀλλαχοῦ. Πανδαμικοὶ, πανδικοὶ χιτῶνες, ἐν ταῖς πομπαῖς. Πανδαρέου, δύο κούρας τοκέας λειφθείσας, ἐκόμισαν ἀφροδίτη· ὡραίας δὲ γάμου γενομένας ἀνηρείψαντο ἅρπυιαι, καὶ παρεδόθησαν ἐριννύσιν ἀμφιπολεύειν· ἴσως γὰρ περικαλεῖς μὲν οὖν οὖσαι· δι' ὀρφανίαν δὲ δυσπραγοῦσαι καὶ εἰς τὸ δύσκολον καὶ οἷον εἰπεῖν ἐριννυῶδες ἦθος μεταβληθεῖσαι τῇ λύπῃ, ᾤχοντο ἀνώνυμοι· καὶ διὰ τοῦτο ἀνέμοις ἐπαχθῆναι, καὶ ἐριννύσι παραδοθῆναι μυθεύονται· ἡ δὲ πηνελόπη παρ' ὁμήρῳ ἐν υ, εὔχεται ταῖς τοῦ πανδαρέου θυγατράσιν ὁμοιωθῆναι· κατά γε τὸ ἁρπαγῆναι θυέλλαις προφερούσαις εἰς ἠερόεντα κέλευθα· περὶ δὲ τοῦ ῥηθέντος πανδαρέου φέρεται λόγος, ὅτι κύνα κλέψας χρυσοῦν ἐν κρήτῃ ἡφαίστου ἔργον ἔμψυχον ἐκ τοῦ διὸς τεμένους, παρέθετο ταντάλῳ· διὸς δὲ ἀπαιτοῦντος τὸ κλέμμα δι' ἑρμοῦ, ὤμοσεν ὁ τάνταλος μὴ ἔχειν· καὶ ζεὺς μὲν τὸν κύνα ἑρμοῦ ὑφελομένου ἀπολαβὼν κατέστρεψε τῷ ταντάλῳ τὸ σίπυλον· ὁ δὲ πανδάρης ἢ πανδάρεος φυγὼν εἰς ἀθήνας, ἐκεῖθεν εἰς σικελίαν διέβη· ἔνθα διεφθάρη φασὶ μετὰ τῆς γυναικὸς ἁρμοθόης. Πανδάρεως, κυρίως ὁ πάντα δράσας· ἕνεκα

κέρδους, καὶ πλεοναξίας ὅρος. Πάνδαρον λέγει ὁ ποιητής. ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος λαβεῖν τὸ τόξον. εἴσοιν τὴν τοξείαν· ὅ ἐστι τὴν τοξικὴν ἐπιστήμην. καὶ ἔστι φασὶν ὁ τρόπος, μετωνυμία. ἔθος δὲ ποιηταῖς ἱστορεῖν τοὺς περί τινα τέχνην δεξιούς. θεόθεν ἔχειν τὰ ὄργανα. οὕτω καὶ ἄλλος τις, αὐλῶπιν ἔχει τρίπτυχον τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων. καὶ κίθαριν δέ τις. καὶ ἕτερος λύραν. καὶ ἄλλος, ἀσπίδα, ἢ παραπλήσιον ὅπλον, ἐκ θεῶν λαβεῖν μεμύθευται. τὰς γὰρ εἰς ἄκρον φασὶν εὐεξίας, θεοῖς ἀνατιθέασιν οἱ ποιηταί. Πάνδεια, ἑορτή τις Ἀθήνησι μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη. Πανδαλετίους γνώμας, τουτέστι δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδάλετος συκοφάντης ἦν. φιλόδικος καὶ γράφων ψηφίσματα, καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. Πανδάλετος, ἐπὶ πανουργίᾳ διεβεβόητο. συκοφάντης δὲ ἦν καὶ φιλόδικος γράφων ψήφων ψηφίσματα. πανδαλετίους εἶπεν Ἀριστοφάνης γνώμας, ἀντὶ ἄκρων πανουργίαν στρυμένος. μέμνηται τοῦ Πανδαλέτου καὶ Κρατῖνος. οὗτος καὶ ψηφίσματα ἔγραψε. Πανδερκεῖς, πάντα ὁρῶντες. Πανδῆμαρ, δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας. Πανδήμιος, παράγεται ἐκ τοῦ πανδήμου. καὶ δύναταί τις ἐγκαίρως πανδήμιον ἀντιτίθεσθαί ποτε τὸν κοινὸν ζημιώτην. ὡς ἀπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον κολαστικοῦ δημίου. ὅτι ἐξ οὗ σκῶμμα πονηροῖς ἐπέκειτο τὸ δημόκοινος. ὃς καὶ ἀνδράχνος, ἢ ἀνδράγχος ἐπεκαλεῖτο. καὶ ὅτε παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον πτωχὸς μὲν, ὁ δι' ἔνδειαν ἐπαιτῶν. ἀκολούθως Ὁμήρῳ, καὶ οὕτω τὴν γαστέρα βόσκων. πένης δὲ, ὁ χερσὶ πονούμενος καὶ οὕτω ζῶν. τοὺς δὲ τοιούτους χειρομάχας πληθυντικῶς ἔστιν ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου εὑρεῖν. καὶ ὅτι τὸν πτωχὸν ἀστέως νεκρῷ εἴκασεν ὁ Μένανδρος εἰπών, ἄνθρωπε πέρυσι πτωχὸς ἦσθα, καὶ νεκρός, νῦν δὲ πλουτεῖς. Πάνδημος Ἀφροδίτη, οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγοράν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιόν, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, παγνώσιμον. Πανδήμου, παντὸς τοῦ πλήθους. ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. Πανδοκεῖς, καὶ πανδοκεύτριαι καλοῦνται, οἱ τὰ πάντα πιπράσκοντες. καὶ τὸ χωρίον πανδοκεῖον. καὶ τὸ πρᾶγμα, πανδοκεύειν, καὶ πανδοκεία. οἱ δὲ εἰς τὰ πανδοκεῖα καταγόμενοι, καταλύται ἂν λέγοιντο. μᾶλλον δὲ οἱ τὰ πάντα πωλοῦντες, παντοπῶλαι. καὶ ὁ τόπος παντοπωλεῖον. τὴν δὲ παντοπῶλιν, καὶ τὴν παντοπωλίαν, εἶπεν Ἄρχιππος ἐν Ἰχθύσι. Πανδοκεύς, πανδοχεὺς ὁ πάντας δεχόμενος. Πανδοκεύτρια, ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλίς, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος. οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν. Πάνδοξ, ὁ ἐν πανδοκείῳ οἰκῶν. Πανδοῦρα, ἡ πανδουρίς, ὄργανον μουσικόν. πάνδουρος δὲ, ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον. Πανδοσία, πόλις τῆς ἠπείρου, καὶ Ἰταλίας. Πανδοῦρα, μάχαιρα κρεωκόπος ἢ πηκτίς. Πανδοχεῖον, οἱ διὰ τοῦ χ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. διὰ γὰρ τοῦ κ χρὴ λέγειν πανδοκεῖον, καὶ πανδοκεὺς καὶ πανδοκεύτρια. Πάνδοχοι, αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον. καὶ πάνδοχοι γρᾶες. καὶ πανδοχεῖον τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα. Πάνδροσος, ὄνομα γυναικός. Πανδώρα, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἀντὶ τῆς γῆς. ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος, καὶ ἀνησίδωρος λέγεται. Πανδώρη, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβεν. ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῶν θεῶν ὥς φησιν Ἡσίοδος. Πανεία, κεχορτασμένη. Πανείπας, ἀναιδής. Πανέλληνας, οὐ κατὰ Ζηνόδοτον, ἀλλ' Ὁμηρικῶς ἑρμηνευτέον καθὰ τοὺς παλαιοὺς λέγοντας τὸ πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς, ἀντὶ τοῦ Θεσσαλοὺς, καὶ Ἀργείους. ἵνα ἀντιδιαιρῇ τοῖς ὅλοις Ἀργείοις τοὺς ὑπὸ τῷ Ἀχιλλεῖ λεγομένους ἰδίως Ἕλληνας κατά τινα ἐξοχήν. Ἑλλάδα γὰρ οὐ τὴν οἰκουμένην χώραν ὑπὸ Ἑλλήνων λέγει, ἀλλὰ μίαν τινὰ πόλιν Θετταλικήν, καὶ τοὺς ἐκεῖθεν Ἕλληνας. Πάνεμος, ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰούλιος. Πανέξαλλον, ἐν πᾶσιν ἀλλότριον. Πανές, τοὺς ἐσπουδακότας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας Πᾶνας ἔλεγον. Πανέφθου, ἑψητοῦ καὶ διαλελυμένου. καὶ ὑγροῦ τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου, Ἡσίοδος δὲ, πανέφθου. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἕψω. ἑψήσω. ἑψητός. ὡς ἀγαπάζω ἀγαπήσω, ἀγαπητός. καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς φ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ ἐφθητός. καὶ συγκοπῇ ἑφθός, καὶ ἐν συνθέσει πάνεφθος, πανέφθου. Πανέψιον, πᾶσι συναπτόν. Πανήγυρις, θέατρον. ἑορτή, συνάθροισις, ἀγείρω, ἄγορις καὶ ἄγυρις. καὶ πανήγυρις, εἰς ἣν πάντες ἀγείρονται. Πανήδαμον, διὰ βίου. Πανημέριος, καὶ ἐφημέριος, ὁμοίως παρῆκται. Πανημέριος. σημείωσαι ὅτι πανῆμαρ μὲν λέγει καὶ ἠμάτιον, τὸ ἡμερινόν. πανημάτιον δὲ, οὐ λέγει. ἀλλὰ πανημέριον. οἷον πανημέριος κακὸς ἔσσομαι. καὶ τοῖς πανημερίοις νεῖκος ἦν. Πανημέριοι. παρ' ἑτέροις ποιηταῖς εἴρηται πανήμεροι ὁμοίως τῷ ἐφήμεροι, ἐκβληθέντος τοῦ Ὁμηρικοῦ ι. Πανήμερον, τὸ δι' ὅλης ἡμέρας πραττόμενον. ἢ καὶ πανημέριον. ὡς καὶ τὸ δι' ὅλης τῆς νυκτός, πάννυχον, καὶ παννύχιον. τὸ δὲ διὰ μιᾶς ἡμέρας πραχθὲν, αὐθήμερον. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ὁδὸν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἀντιπαρελθεῖν, αὐθημερίσαι. καὶ τὸ δι' ὅλης τὸ πρᾶξαι ἡμέρας, ἡμερεῦσαι, καὶ διημερεῦσαι. οἷον ἐπὶ τῶν βαναύσων ὁ Πλάτων εἴρηκε πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας. λέγοιτο ἂν καὶ παρημερεῦσαί τινι ἔργῳ ἢ ἀνθρώπῳ. καὶ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας θέων, ἡμεροδρόμος. τὸ δὲ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν μὴ μένον, ἐφήμερον. τὸ δὲ παρὰ μίαν, παρήμερον, ἑτερήμερον. φαίης δ' ἂν τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ. καὶ τῇ παρελθούσῃ. καὶ τῇ ἐξηκούσῃ, καὶ τῇ προτεραίᾳ. καὶ τῇ προτέρᾳ. καὶ τῇ χθές. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν αὐτῇ πραχθέντος. χθιζὸν ἕωλον. ἐπὶ δὲ τῆς παρούσης ἡμέρας, τήμερον καὶ σήμερον. καὶ ἡ ἐνεστῶσα. καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα. ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡμέρα, καλεῖται αὔριον. καὶ ὑστεραία, καὶ προσιοῦσα. τὴν δὲ μετὰ αὐτὴν εἰκάσαις ἂν ὡς ἔνηφι Ἡσίοδος καλεῖ. εἰ μὴ τὴν τριακάδα οὕτω λέγει. ἰδίως παρὰ Ἀθηναίοις καλοῦνται τριακάδες, ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων. φιλοτιμότερον δὲ προστιθέναι τὴν εἰς πρόθεσιν ταῖς ἐπιούσαις ἡμέραις. οἷον εἰς αὔριον. καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν. καὶ εἰς ἡμέραν τρίτην. καὶ εἰς ἡμέραν τετάρτην. λέγεται δὲ, καὶ εἰς ἡμέραν ῥητήν, εἰς ἣν ἂν ὁρισώμεθα. καὶ εἰς ἡμέραν ὡρισμένην. καὶ εἰς ἡμέραν διωμολογημένην. καὶ ἡμέρα κυρία, ἡ ἐπί τινι τεταγμένη. καὶ χωρὶς δὲ τῆς ἡμέρας εἴπωσιν ἂν οἱ ῥήτορες, παρούσης τῆς κυρίας, καὶ ἐνεστώσης τῆς κυρίας. προσυπακούεται γὰρ, τὸ τῆς ἡμέρας. ἐπὶ δὲ τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν. ἡμέρα τρίτη, καὶ τρίτην ταύτην ἡμέραν, καὶ τὰς ἄλλας ὁμοίως. Πανήπορος, πανάπορος. ἐνδεής. Πανήρεα, πᾶσιν ἀρέσκοντα. Πανηρίασι, καθὰ πάντα ἡρμοσμέναις. Πανῆρες, πᾶσιν ἀρέσκον. ποικίλον παμμήχανον. Πάνθειον, τόπος ἀνὰ τὸ πεδίον τῆς Ῥωμαίων. νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. πάνθειον ἐκάλουν αὐτόν, οἱ ἐπιχώριοι. Πανθοΐδης, ἐκ τοῦ Πάνθοος γίνεται ὡς ἐκ τοῦ Βοηθόος Βοηθοΐδης ἐπιωνεικῶς. Πανθοΐδης, καὶ ἐν συναιρέσει Πανθοίδης.

κατὰ πατρωνυμίαν λέγεται, ὁμοίως τῷ βοηθοΐδης ἐτεωνεὺς ἐν ὀδυσσείᾳ ὁ τοῦ βοηθόου υἱός. Πανθοινίαν ἔλεγον ὥς φησιν
διονύσιος, ὅτε εἰς κοινὸν καταθέντες τὰ κομισθέντα δεῖπνα, πάντες ἀπήλαυον. Πανθοινεί, ἐπίρρημα· καὶ πανθοινεῖν·
τὸ καλῶς εὐωχεῖσθαι. Πάνθοος, κύριον ὄνομα· ἐξ οὗ πανθοΐδης πατρωνυμικόν, καὶ ἐν συναιρέσει πανθοίδης ὁ πολυδά-
μας· οὕτω καὶ βοηθοΐδης βοηθοίδης ὁ βοηθόου υἱός. Πάνθοος, πολυδάμαντος ἦν πατήρ· ἀνὴρ μαντικός. Πάνθοις, παν-
θέατος. Πανθρωδίμω, παρρησίαν ἄγοντι δήμῳ· πάντα θρυλοῦντι· ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι. Πανθρύλλιον, τὸ πάντα
θρυλλοῦν. Πανθύλην, μονογενῆ τοῖς τόξοις, ἢ σφενδόναις. Πανθυμαδὸν ὀχλεῖσθαι, τὸ ὡς εἰκὸς ὅλον ψύχως τραχύνεσθαι·
ἀφ' οὗ λίθος ὀκριόεις, ὁ τραχύς. Πανθ' ὑπὸ μηνιθμόν· περὶ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον. Πάνθυτα, πανσέβαστα. Πα-
νία, ἡ πελοπόννησος. Πανίας, βήστας· ὡς ἀπὸ τοῦ πανός· αἰσχύλος καλλιστοῖ· καὶ ὁ λευκὸς παίτη· ἢ ὁ λευκὸς παίτη,
καὶ καθαρός, καὶ ὁ μέλας καθαρός. Πάνικτον, ἕρμιππος στρατιώταις· ὥρα τοι νῦν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κοθῆρα λαβόν-
τα, καὶ προσκεφάλαιον· ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάξῃς· ἀλλ' οὐ δέομαι πάνικον ἔχων τὸν πρωκτόν. Πάνιον, αὐτό-
χρουν, ὁμόχρουν· λευκόν· καθαρόν· καὶ πάνιον, ὄνομα τόπου· ἔνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλῷ· ὃ λέγεται πάνιον πρὸς τοῖς ἡ-
ρακλείας μέρεσι. Πανιώνιος, κρατήρ. Πανίῳ δαίμονι, μανιώδει δαίμονι. Πανιώνιος, ἱερὸν ἀπόλλωνος ἐν ἰωνίᾳ.
Πανκαρπία, πανσπερμία. Πανκρατής, πάντων κρατῶν, καὶ ἄρχων καὶ βασιλεύων. Παννόας, ὁ ἀπὸ τῆς ἡλικίας καὶ ἀ-
δολέσχης. Παννυχίζει, ἀντὶ τοῦ διανυκτερεύει λιβάνιος· ἐπαννύχιζον. Παννύχιοι· ἀπαθὲς δὲ πάντως ἐκ φυσικῆς
κλίσεως τὸ παννύχιοι. Πανοικεί, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ. Πανόλβιος, παμμακάριστος. Πανομφαῖος ζεύς, κατὰ μὲν ἀλλη-
γορίαν εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἤγουν ἀνθρώπων φωνὴ ἀνάγεται· τουτέστιν, ὁ πάσης φωνῆς αἴτιος ἀήρ· φωνὴ γάρ, ἀὴρ ἐστὶ πεπλη-
γμένος· κατὰ δὲ μῦθον πανομφαῖός ἐστιν ὁ πάσης μαντείας αἴτιος· οἱ γὰρ ἄλλοι πάντες ὑποφῆται διός εἰσιν· εἴτε δαίμονες ἐκεῖ-
νοι· εἴτε ἄνθρωποι. Πανομφαίῳ, παμφήμῳ, ἀπὸ τῆς ὀμφῆς. Πανόπαια, ὄρνις οὕτω καλουμένη. Πανόπη, ὄνομα νη-
ρηΐδος λέγεται, ἡ πᾶσιν ὁρωμένη. Πανόπη, πόλις φωκίδος κληθεῖσα ἀπὸ πανοπέως υἱοῦ φώκου· ταύτης δέ φησιν ὁ πο-
λίτης πανοπεὺς ὁμοφώνως τῷ προκτίστῃ κυρίῳ. Πανόπη οὖν, πᾶν τὸ τυχόν. Πανοπεύς, ἀπὸ πανοπέως ὠνόμασται,
υἱοῦ φώκου· ἕτεροι δὲ πανόπην μὲν γράφουσι τὴν πόλιν· πανοπέα δὲ τὸν αὐτῆς πολίτην, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς γράφε-
ται· ζητεῖ δὲ καὶ τὸν σοφοκλῆν εἰπόντα φανοτεύς, ὁ φωκεύς· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐκεῖ τινὰ χρήσιμα τοῖς ἐνταῦθα· φαμένοι
δὲ οἱ ἀρχαῖοι ὅτι ὁ ζηνόδοτος ἐν τῷ καὶ δαυλίδα καὶ πανοπῆα γράφεται καὶ πανοπέων ὡς μηλέων· αἰτιᾶνται τὴν
γραφὴν διότι ἄμετρον ποιεῖ τὸν στίχον· καὶ οὐδὲ σχηματίζει καθ' ὅμηρον τὸ ὄνομα· ἔστι γὰρ πανοπέως ὡς ἀχιλλέως· ἐν δὲ
τῷ γεωγράφῳ κεῖται πανοπεύς, ὃ νῦν φανοτεὺς ὅμορος τοῖς περὶ λεβάδειαν τόποις· καὶ ὅτι ἐνταῦθα ἡ τοῦ ἐπειοῦ πατρίς,
καὶ ὅτι ἐκεῖ μυθεύονται τὰ περὶ τὸν τιτυόν, ἤγουν ἡ τῆς λητοῦς βία ὑπ' αὐτοῦ, δι' ἣν οἱ μυθικοὶ γῦπες αὐτῷ κατὰ τοῦ ἥπα-
τος ἐμφύονται, καὶ κείρουσι τροφὴν εὑρηκότες ταύτην καλὴν καὶ διηνεκῆ, καὶ ἀδάπανον, ὡς ὁ μῦθος βούλεται. Πα-
νόπτης, πολυόφθαλμος· καὶ ὁ πανταχόθεν φαινόμενος. Πανορμίης, ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Πάνορμοι λιμένες, οἱ ἀγχι-
βαθεῖς εἰς οὓς διὰ τοῦτο πᾶσα ναῦς καὶ ἐν παντὶ ἀνέμῳ ὁρμίζεται. Πανὸς σκότος, οἷον νυκτεριναὶ φαντασίαι. Πανο-
σκῶλον, ὄνομα σχήματος· ὅταν οἱ ἀπὸ σκώλου ἤτε πηγῆς, αὐτὸν τι, λέγεται σχῆμα. Πανοσπνία, ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων
μίξις. Πανόσπρια, σύνοδος συμμιγής, πληθύς. Πᾶν ὅπου, οἷον δή ποτ' οὖν· πᾶν τὸ τυχόν. Πανουλεύς, ἐξώλης. Πα-
νουργία ἐστίν, ἐπιστήμη τοῦ καλοῦ, καὶ τοῦ κακοῦ· δι' ἣν οὐκ ἐκπεσεῖταί τις εἰς κακόν. Πανουργία ἐστίν, ἐνέργειά τις
κατ' ἐπιτήδευσιν τεχνικήν· ἡ τοῦ πανούργου προσηγορία δύο σημαίνει· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων τῇ ἐπινοίᾳ τῶν ἔργων
χρώμενος, πονηρός· ὁ δὲ ἐπαινετὸς πανοῦργος, ὁ ὀξέως καὶ συνετῶς τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν ἐξευρίσκων· καὶ τὰς δολίως καὶ ἐπι-
βούλως παρ' ἑτέρων αὐτῷ βλάβας σκευωρουμένας, ἀποδιδράσκων. Πανοῦργος κυρίως, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων· καὶ
ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργής· κατὰ χρηστικῶς δέ, καὶ ὁ ἐπὶ κακοῖς νοήμασιν εὐεπίβολον ἔχων γνώμην· ὡς καὶ παντουργός, ὁ
πάντα ἐργαζόμενος, καὶ ὁ μηχανικός. Πανούριος, πάντα οὔριος. Πανόψ, ἥρως ἀττικός· ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεὼς καὶ ἄγαλ-
μα καὶ κρήνη. Πανόψιον ἔγχος, ἢ τὸ πᾶσιν ὁρατόν· ἢ τὸ πάντων τελευταῖον καὶ ἔσχατον, καὶ μεῖζον· ἀπὸ τοῦ ὀψέ, ἢ ἀπὸ τῆς
ὀψίας ἥτις ἐστὶν ἔσχατός τις καιρός· ἀντίμαχος δὲ ὑπονόσφιον γράφει· καὶ τί μὲν σημαίνει οὐχ ἑρμηνεύουσιν οἱ παλαιοί·
φασὶ δὲ ὡς καὶ τί θέλει δηλοῦσθαι, δῆλον· ἴσως δὲ δηλοῖ τὸ ἐκ τοῦ διομήδους ὑπ' αὐτῆς νοσφισθέν· ἤτοι χωρισθὲν καὶ ἁρπα-
σθέν. Πανσαγία, ἡ πανοπλία· ἴσως ἀπὸ τοῦ σάκου εἴρηται. Πανσελήνου, πεντεκαιδεκάτης περιηγημένης σελήνης.
Πανσθενεστάτῳ, ἰσχυροτάτῳ. Πανσπερμία, παγκαρπία. Πανστρατί, σὺν ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ. Πανσυδί, καὶ διὰ τοῦ
δύο σσ γράφουσιν οἱ παλαιοί· ὡς τὸ σύσσιτος σύσσωμος· καὶ τὰ ὅμοια· δηλοῖ δὲ κατά τινας, τὸ παμπληθεί· ἕτεροι δέ φα-
σι πασσυδί, ἀντὶ τοῦ πανστρατιᾷ· μηδενὸς ἀπομάχου μένοντος· ἄλλοι δὲ πανσυδί, ἀντὶ τοῦ πανορμεί· αἴλιος δὲ διονύσιος
ἀντὶ τοῦ παντελῶς· ὅθεν παρὰ θουκυδίδῃ τὸ πανσυδεὶ διεφθάρθαι. Πάντα κάλων σείει, παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προ-
θυμίᾳ χρωμένων. Πάντα δ' ἀπὸ τῶν δεινῶν χρόα ἔργαθεν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν μελῶν
τὸ δόρυ. Πάντα γυναῖκες ἴσαν, καὶ ὡς ζεὺς ἠγάγεθ' ἥρην· παρὰ θεοκρίτῳ· φησὶν ὅτι τὰ πάντα αἱ γυναῖκες γινώσκουσι, καὶ
ὅτι ζεὺς λάθρᾳ τῇ ἥρᾳ συνῆλθε· καὶ ὅμηρος εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας· ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ
ἑρμιόνης ἱερῷ, ἰδιώτερον περὶ τοῦ διὸς καὶ τῆς ἥρας γάμου. Ἱστορία. Τὸν γὰρ δία μυθολογεῖ ἐπιβουλεύειν τῇ ἥρᾳ μιγῆ-
ναι, ὅτε αὐτὴν ἴδοι χωρισθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἄλλων θεῶν· βουλόμενος δὲ ἀφανὴς γενέσθαι· καὶ μὴ ὀφθῆναι ὑπ' αὐτῆς, τὴν ὄ-
ψιν μεταβάλλει εἰς κόκκυγα· καὶ καθέζεται εἰς ὄρος, ὃ πρῶτον μὲν θρόναξ ἐκαλεῖτο· νῦν δὲ κόκκυξ· τὸν δὲ δία χειμῶνα
ποιῆσαι δεινὸν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τὴν δὲ ἥραν πορευομένην μόνην, ἀφικέσθαι πρὸς τὸ ὄρος· καὶ καθέζεσθαι ἐπ' αὐτό· ὅπου
νῦν ἐστὶν ἱερὸν ἥρας τελείας· τὸν δὲ κόκκυγα ῥιγῶντα, καὶ πεφρικότα διὰ τὸν χειμῶνα, καταπετασθῆναι καὶ καθεσθῆ-
ναι ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῆς· τὴν δὲ ἥραν ἰδοῦσαν αὐτόν, οἰκτεῖραι καὶ περιβαλεῖν τῇ ἀμπεχόνῃ· τὸν δὲ δία εὐθέως μεταβα-
λεῖν τὴν ὄψιν· καὶ ἐπιλαβέσθαι τῆς ἥρας· τῆς δὲ τὴν μίξιν παραιτουμένης διὰ τὴν μητέρα, αὐτὸν ὑποσχέσθαι γυναῖ-

καλχούτην ἱερώσασθαι· καὶ παρ' ἀργείοις δὲ οἱ μέγιστοι τῶν ἑλλήνων, τιμῶσι τὴν θεόν· τὸ δὲ ἄγαλμα τῆς ἥρας ἐν τῷ ναῷ καθήμενον ἐν θρόνῳ, τῇ χειρὶ ἔχει σκῆπτρον· καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκήπτρῳ, κόκκυξ. Παντάνα, τρυβλίον. Παντὶ πᾶσιν, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ τελέως· καὶ καθάπαξ· τὸ παρὰ πᾶν διόλου, ταυτὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλοῦ λαμβανόμενα. Πανταρκέα, πᾶσι βοηθόν. Πανταρκής, ὁ πᾶσιν ἐπαρκῶν. Πάνταρος, ᾧ καὶ τόξον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκε, σαυ ἐκδοχὴ ἀπὸ τῶν προειρημένων τὴν πρᾶξιν παριστῶσα· ἀπὸ γὰρ τοῦ τόξου, τὴν περὶ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ· καὶ οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν· ἤγουν ἔτρεχον. Παντάσκιος, ὁ πάντοθεν σκιὰν ἔχων. Πανταχῆ, πανταχοῦ· πάντα τρόπον· ἐν παντὶ τρόπῳ· καὶ πανταχόθι· πανταχοῦ δὲ καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. Πανταχῆ τῶν τόπων περιεσκεψάμενοι, καὶ πανταχοῦ γῆς. Πανταχόθεν, καὶ πάντοθεν, δημοσθένης· οὕτω πάντοθεν καθυπερφρονηκότως ἐκεῖνοι χρῶνται· πάντοθεν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ παντὸς μέρους· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τὰ μέρη. Πανταχοῦ, καὶ τὸ ὅπου, μετὰ γενικῆς· οἷον πανταχοῦ τῆς πόλεως· καὶ ὅπου γῆς ἐσμέν. Παντελῶς· κοινῶς· καθόλου δὲ, ἀττικῶς. Παντελές, παντελῶς· ὁλοτελῶς· καὶ παντεπόπτης· ὁ πάντα καθορῶν. Πάντες, ἀντὶ τοῦ οἱ πλείους. Πάντεσσιν, ὑπὸ πάντων. Πάντ' ἔχεις, πάντ' ἔγνωκας. Παντέλεον, ὁλόκληρον. Παντευχία, πανοπλία. Πάντη, πάντως· πανταχοῦ· πάντοθεν. Παντᾷ, περισπώμενον δωριεῖς λέγουσι· πίνδαρος· πρόφαντος σοφία καθ' ἕλλανας ἐοῦντα παντᾷ. Παντικάπαιον, ὄνομα πόλεως. Παντὶ σθένει, ὅλῃ δυνάμει. Παντί τῳ, παντί τινι. Παντοδαπά, παντοῖα. Παντοδαποῖς, διαφόροις. Πάντοθεν, προπαροξύνεται κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς θεν τῷ ο παραληγόμενα ἐν τούτοις μόνοις προπαροξύνονται· οἴκοθεν· ἔνδοθεν· ἄλλοθεν· ἑκάστοθεν, ἀπόπροθεν, ἔκτοθεν· πάντοθεν· τὰ δὲ ἄλλα πάντα παροξύνονται οἷον ποντόθεν, τὸ ἐκ πόντου· αἰνόθεν, τὸ ἐξ αἴνου πόλεως· καὶ τὸ ἐξ αἰνοῦ πράγματος· οἷον αἰνόθεν, αἰνῶς· θεόθεν· ἀβυδόθεν· οἰόθεν, ἐκ τοῦ οἶος ὁ μόνος· πατρόθεν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παντοίων, πάντων πολυτρόπων. Πανδοκεύτρια, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ κάπηλις· ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι πάντας· εἴρηται δὲ κάπηλις παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος· οἱονεὶ ἔμπηλος οὖσα ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν· ἡ πανδοκεύτρια, ἡ πάντα δεχομένη καὶ καταπίνουσα, ἢ πάντα ἐπιτηροῦσα. Παντοκράτωρ, ὁ θεὸς ὁ πάντων κρατῶν. Παντοκρατορία, παναρχία. Παντολιγοχρόνιος, παντελῶς ὀλιγοχρόνιος. Παντομαντεῖραι, μοῖραι. Παντομιγές, πολυειδές. Παντοῖα, παντοδαπά. Πάντοσε, εἰς πάντα μέρη· πάντοθι, παντὶ μέρει· πάντοσε ἐΐσας ἀσπίδας λέγει ὅμηρος, περιφερεῖς. Πάντοτε μὴ λέγε, ἀλλ' ἑκάστοτε καὶ διὰ παντός. Πανουργός, πάλαι μὲν ὁ πανοῦργος· νῦν δὲ θεία ἐστὶν ἡ λέξις· καὶ ἡ συμφορὰ μέση οὖσα λέξις· καὶ τίθεμεν ἤ ποτε καὶ ἐπὶ συμφερόντων· νῦν κακὸν μόνον δηλοῖ· ὁ τύραννος τὸ βασιλικὸν ποτε ὄνομα, βλασφημεῖται νῦν· ἐλέγετο ἐξαίσιόν ποτε καὶ ἔκδικον, τὸ ἔξω τοῦ αἰσίου καὶ δικαίου· νῦν δὲ ἀγαθολογοῦνται χυδαῖοι, οἱ πεπληθυσμένοι· νῦν οἱ οὐδαμινοί· πολλοστός, οὐχ ὡς οἱ πάλαι, ὁ πολὺς καὶ ἔνδοξος, ἀλλὰ ὁ τὸ μηδὲν ὠμός· οὐχ ὡς στερρὸς καὶ ἀνένδοτος, ἀλλὰ ἐπὶ φαυλότητος· νῦν δὲ ὁ ἀνόσιος. Πανουργεῖ, πάντα πράττοντι. Πάντων, ἐκπαγλότατε· ὑπὸ πάντων ἐκπληκτικώτατε. Πάντως, παντελῶς· ἴσως δυνάμει· ἀληθείᾳ κυρίως. Πανυσφόδρα, ἐκ παραλλήλου· τὸ αὐτὸ καὶ πανυλίαν. Πανυπέρτατη, πασῶν ὑποκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων. Πανυπέροχον, πάντων μέγιστον. Πάνυστα, τροφός· ἀναδέσμη· οἱ δὲ κεχρίαν, ἢ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι. Πανύστατον, πάντων ἔσχατον. Παὶ, φαὶ τισὶν διὰ τὸ ἐπιφαίνεσθαι ἀκαίρως τοῖς ἐνθουσιῶσι. Πανωλεθρία, καὶ πανώλης, ὁ πανώλεθρος. Πάξ, ὑπόδημα εὐπόδητον ἢ πῖλος ἔχειν. Παξαμᾶς, ὁ δίπυρος ἄρτος· ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Πάππα, προσφώνησις τιμητικὴ υἱῶν πρὸς πατέρα· οὕτω δὲ λέγεσθαι παρὰ συρακουσίοις ὁ πατὴρ πᾶς· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμὸν τοῦ π πάππας. Παππάζουσι, παρωνόμηται τὸ παππάζειν· ὡς καὶ τὸ ποππύζειν, ὠνοματοπεποίηται· καὶ δηλοῖ τὸ βρεφικῶς προσφθέγγεσθαι τὸν πατέρα· καθά φασιν οἱ παλαιοί· ὥσπερ καὶ μᾶ, ἡ μήτηρ· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, πάππας καὶ παππίας, ὡς μαμία ἡ ῥηθεῖσα μᾶ. ἐνταῦθα δὲ χρήσιμον καὶ τὸ τοῦ ἀρριανοῦ· εἰπόντος ἐν βιθυνικοῖς, ὅτι βιθυνοὶ ἀνιόντες εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὀρῶν· ἐκάλουν πάππαν τὸν δία· καὶ ἄττιν τὸν αὐτόν· ὁμοίως καὶ τὸ ἡροδότου καλεῖται ζεὺς ὑπὸ σκυθῶν ὀρθότατα παππαῖος· ἐξ ὧν συνάγεται θεῖαν εἶναί τινα λέξιν τὸ πάππας καὶ πάππος καὶ τὰ τοιαῦτα. Παππάζοιεν, παρακαλοῖεν. Παππαίδην, παντελῶς. Παππαῖ, σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Παππάξ, παππάξ, ἦχος πορδῆς· ἀριστοφάνης νεφέλαις. Παππασμός, προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη. Παππῶ, ψηλαφῶ, παππῶ παππᾷς δευτέρας συζυγίας· τινὰ πάλῃ τε χειρὶ παππήσαντα· ἀπὸ τοῦ ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ἀφῶ οὖν, φαφῶ· καὶ τροπῇ τῶν στοιχείων παππῶ. Παππίας, παρὰ τὸ πάππα· ὃ σημαίνει τῇ τῶν ῥωμαίων φωνῇ, τὸν πατέρα. Πάππος, ἀπὸ τῆς τῶν μικρῶν παίδων προσφωνήσεως· ὅμηρος οὐδέ τι μὴν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. Πάπποι, αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες· μύσταξ δὲ, αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω. Πάππος, ὁ πατρὸς πατὴρ· καὶ πάτρως ὁ τοῦ πατρὸς ἀδελφός· ὡσαύτως καὶ μήτρως, ὁ μητρὸς πατὴρ· καὶ ὁ ταύτης ἀδελφός. Παπποφόνος, ὁ περσεύς, καθὼς ἱστορεῖ καὶ λυκόφρων· τὸν γὰρ πάππον ἀκρίσιον μετὰ τὸν κατὰ γοργόνης ἆθλον, ἀπέκτεινε καὶ ἀφείλετο. Παπταίνω, σημαίνει τὸ περιβλέπω· καὶ περισκοπῶ, τῇδε κἀκεῖσε· πίνδαρος· μηκέτι πάπταινε πόρσιον· ἤγουν περισκόπει περαιτέρω· παπταίνειν τὸ πάντῃ διαπεταννύειν ἤγουν ὦδε καὶ ἐκεῖ τὴν θέαν. Παπυλαιῶνος, σκηνῆς ἤτοι, τέντας. Πάπυρος· θηλυκῶς ἡ πάπυρος· λαμπάδα κηροχίτωνα, κρόνου τυφήρη· λύχνον χοίνῳ, καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ. Παρά· ἰστέον ὅτι οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πάρεισι· καὶ πάρεστι λαμβάνεται, ἀλλὰ καινότερον, καὶ ἀντὶ τοῦ πάρειμι πρώτου ἑνικοῦ προσώπου· ὡς ἐν παλαιᾷ περὶ παθῶν σκέμματι φέρεται· ὅπου καὶ χρῆσις κεῖται, τίς ἐσθ' ὁ πωλῶν τἀνδράποδα; ἐγὼ πάρα. Παρά πρόθεσις, ὅτε πλησιότητα δηλοῖ· ἐπὶ μὲν ἐμψύχου δοτικῇ συντάσσεται· οἷον παρὰ βασιλεῖ κάθηται· ἐπὶ δὲ ἀψύχου, αἰτιατικῇ· λουκιανὸς δὲ ὁμηρικῷ ζήλῳ, ἐπὶ μὴ ἀψύχου εἰς αἰτιατικὴν εἶπε· καὶ θρόνος αὐτῷ ἐτέθη παρὰ κῦρον τὸν πέρσην τὸν πρότερον· ὅμηρός φησιν ἐν α ἰλιάδος· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν· ὡσαύτως καὶ πλάτων ἐν φαίδωνι· καὶ στὰς παρ' αὐτὸν ὦ σώκρατες ἔφη· ὅτε δὲ ἐστιν ἀντὶ τῆς εἰς, ἐπὶ κινήσεως ἀεὶ τίθεται.

ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ χωρὶς κινήσεως· ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· καὶ παρὰ ταῦτά μοι τὸν χρόνον πρόσεισι, καὶ διελέγετο· ἐνίοτε ἡ παρὰ, γενικῇ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. μετὰ γενικῆς σημαίνει τὸ λαμβάνειν τι ἀπό τινος· μετὰ δοτικῆς, σημαίνει πλησιότητα· οἷον παρὰ βασιλεῖ κάθηται· ἢ ὕπαρξιν τινὸς ἔν τινι· ἔχει ἐν τῇ τοιαύτῃ σημασίᾳ, τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα ἀεὶ ἢ προσκείμενον ἢ νοούμενον· οἷον παρὰ τῷ θεῷ τὸ κλέος· ἤγουν ἐν τῷ κυρίῳ. μετὰ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, δηλοῖ κίνησιν· οἷον παρὰ σὲ ἦλθον· καὶ αἰτίαν· οἷον οὐ παρὰ τοῦτο ἐγὼ κακὸς, ὅτι σε ἔτυπτον ἀμελῆ ὄντα· ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· καὶ ἔξω· οἷον παρὰ τὴν ἀλήθειαν λέγεις· καὶ παρὰ τὸ δίκαιον πράττεις· ἀντὶ τοῦ ἔξω τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ δικαίου· κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον λέγεται καὶ τὸ παρό· οἷον σπείρει μὲν ὁ λαγωὸς κατὰ φύσιν, ἀποκυΐσκει δὲ ὁ αὐτὸς, παρὸ πέφυκεν· οἷον ἔξω οὗ πέφυκε· καὶ παραγωγήν τινος ἀπό τινος, καὶ ἐξέλευσιν· οἷον παρὰ τὸ πορίζεσθαι ἔμπορος· καὶ παρὰ τὸ δῆμος καὶ σθένος δημοσθένης· σημαίνει ἐν τῇ συνθέσει παραδραμεῖν, τὶ ἢ καταφρονεῖν· οἷον παρεώρακα· ἢ σπουδῇ χρήσασθαι· οἷον τρέχων μετά τινος παρέδραμον τοῦτον, καὶ παρῆλθον αὐτόν. Παρὰ, συναπτομένη ῥήματι, ἕτερον δηλοῖ ἢ ἔστιν· οἷον μετὰ τοῦ πρεσβεύω, τὸ ἔξω τῆς πρεσβείας τι πράττω· ὡσαύτως καὶ πάρειμι, ἀντὶ πλησίον εἰμί. Παρὰ, ὡς ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πλησίον. Παρὰ πρόθεσις, σημαίνει τρία· τὴν ἐκτὸς σχέσιν, ὡς ἄνομος παράνομος· λαλῶ παραλαλῶ· εἴπω παρείπω· τὴν πλησιότητα, ὡς τρέχω, παρατρέχω· ἕζετο, παρέζετο· καὶ τὴν πλείονα σχέσιν, ὡς τὸ ὁρμῶ παρορμῶ· καὶ τὸ ἔξω δηλοῖ, ὡς παραπλεῖν, τὸ ἔξω πλεῖν. Παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἥρη· ἔλλειψιν ἔχει· ὡς γὰρ τὸ μετὰ δὲ ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα δέ· καὶ ἐπὶ δὲ, καὶ πρὸς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτοις καὶ πρὸς τούτοις, οὕτω καὶ παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἥρη· ἤγουν, παρὰ δὲ αὐτῷ, ἡ χρυσόθρονος ἥρη. ἐν δὲ τῷ χρυσόθρονος φασὶν οἱ παλαιοὶ, τὸν χρυσὸν, ἀντὶ τοῦ πυρὸς εἰλῆφθαι ἀλληγορικῶς· πυρώδης γάρ φασι πρὸς τῷ αἰθέρι καὶ τῷ ἡλίῳ. Παρὰ ἐλπίδα τοῦτο ἐμοὶ συνέβη, ἤγουν ἔξω. Παρ' ἄσσον, παραχρῆμα· εὐθέως. ἀπολλώνιος· ὡς φάτο· τὴν δὲ παρ' ἄσσον ἀθηναίη προσέειπε. Παρὰ πόδα βαίνει, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἀκολουθεῖ· παρὰ πόδας, ἀντὶ τοῦ ἐγγύτατα· συνέσιος· ἀλλὰ καὶ παρὰ πόδας ἀποδίδως τὴν χάριν. Παρὰ τόπον, ἀντὶ τοῦ εἰς κακὸν τόπον· οἱονεὶ ἔξω τοῦ καλοῦ τόπου· συνέσιος· παρὰ τόπον ὁρμήσαντο, διὰ τὴν ἀπορίαν. Παρὰ, τὴν εἰς τὸ μέσον ἄφιξιν δηλοῖ· ὡς τὸ κἀγὼ παραστὰς εἶπον ἐν μέσοις, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθών. Παραβαίνειν, τὸ ἐγγὺς βαίνειν· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἄγχιστα ἑστάναι· ἐξ οὗ καὶ ὁ ἐφ' ἅρματος παραβάτης γίνεται. Παραβαίνει τοὺς νόμους, καὶ τὰς σπονδάς· καὶ τὰ συντιθέμενα· ὡς ξενοφῶν· καὶ παραβαίνει μὲν ἀριαῖος τὰς μεθ' ἡμῶν σπονδάς· παραβαίνει δὲ καὶ τισσαφέρνης ὁ βασιλεύς· παραβαίνει, καὶ τὸ μεταβαίνει. Παραβαλέσθαι, τὸ ἐξαπατῆσαι· ὅθεν καὶ παραβλήδην, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς. Παραβαλεῖς, παραθήσεις· ἢ πλησιάσεις. Παραβάλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπάζεσθαι φησὶ λιβάνιος. Παραβάλλομαι, τὸ μάχομαι· δοτικῇ συντάσσεται. Παραβαλλόμενον, ἀντὶ τοῦ διαμαχόμενον. Παραβάλλω, τὸ συγκρίνω καὶ παρατίθημι, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Παραβάλλω, τὸ πλησιάζω· καὶ τὸ παρακάζω· τὸ ἔρχομαι καὶ τὸ παρεξετάζω· παραβάλλω, τὸ ὁρμῶ, καὶ πρὸς δεῖνα πορεύομαι. Παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ παραγίνεται· καὶ παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ συγκρίνει· καὶ παραβάλλει, ἀντὶ τοῦ ἐμβάλλει καὶ ἀντὶ τοῦ τρέφει ἄλογον ζῶον· ὅθεν καὶ παράβλημα ὡς παρ' ὁμήρῳ· παραβλήματα αἱ τροφαὶ τῶν ἵππων. Παραβάλλομαι, παθητικῶς τὸ παρεξετάζομαι, καὶ συγκρίνομαι· καὶ τὸ ῥιψοκινδύνως τι ποιῶ· πρὸς κῦμα παραβαλλόμενος· καὶ ὅμηρος παραβαλλόμενος ἐμὴν ψυχὴν, κινδύνοις παραρίπτων. Παραβαλοῦ, ἀντὶ τοῦ ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν τῇ νηῒ ὢν ὁ χάρων, λέγει. Παράβασις παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ὦ θεώμενοι· δοκεῖ λέγεσθαι ἐκ τοῦ χοροῦ· εἰσάγει δὲ τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής· παράβασις δέ ἐστιν, ὅταν ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ὁ χορὸς μεταβὰς, ἀπαγγέλλῃ πρὸς τὸν δῆμον ἀφορῶν· εἴδη δὲ παραβάσεως ἑπτά· ἁπλᾶ μὲν τρία, κατὰ δὲ σχέσιν τέσσαρα· ἃ παρὰ τῷ βουλομένῳ, ἔξεστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς εἰς τὰς ἀριστοφάνους κωμῳδίας σχολίοις. Παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων, ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν· παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν· ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι, ἔξω τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον, διὰ τοῦ χοροῦ· ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στίχοι τέσσαρες· εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἔστρεφον πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν· δῆλον δὲ αὐτὸ ποιοῦσιν οἱ ποιηταὶ τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν. Παραβάται λέγονται, οἱ μαχόμενοι ἐν τοῖς ἅρμασι παρ' ὁμήρῳ. Παραβάτης, ἐνίοτε ὁ ἡνίοχος εὑρίσκεται λεγόμενος, ὡς ὅτε τὸν ἕκτορα θρασὺν ἡνίοχον ὁ ποιητὴς λέγει· εὑρίσκεται δὲ ποὺ καὶ ἡνίοχος, διὰ τὰ ἡνία λαβεῖν καὶ ὅλως ἐπαλλάσσειν· αἱ λέξεις αὗται ἀλλήλαις φέρονται· εἰ δὲ καὶ ἡ νυμφικὴ πάροχος εὖ λέγεται παραβάτης, φανεῖται ἀλλαχοῦ. Παραβεβαῶτες, παραβεβηκότες. Παραβέβλησαι, παραβόλως κέχησαι. Παραβεβάζεσθαι, παραβαίνεσθαι. Παραβλέπουσα παρ' ἀριστοφάνει· οὐκ ἀτενίζουσα φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα. Παραβλέψας παρ' ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ πλησίον βλέψας· καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης, νυνὶ κατεῖδον· σημαίνει καὶ τὸ πλαγίως βλέψας. Παραβλήδην παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς· παραλογιστικῶς· παραβάλλεσθαι γάρ φησι καὶ τὸ ἐξαπατᾶν· ἐξ οὗ καὶ παραβαλέταιρος, ὁ ἀπατῶν τοὺς φίλους· ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς παρατιθέναι, ἀφ' οὗ καὶ παράβλημα κοινῶς, τὸ ζώοις τροφὴν παρατιθέμενον· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ παράβολος ἄνθρωπος, ὁ κινδύνοις ἑαυτὸν παραβάλλων· ὅ ἐστι παρατιθεὶς· καὶ πρᾶγμα ὃ παρ' ὅ τι οὗτος ποιεῖ· παραβλήδην γίνεται, ἐκ τοῦ βάλλειν μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως· καὶ μετὰ τῆς ἀνὰ προθέσεως, τὸ ἀμβλήδην γοόωσα· ὡς ἐκ τοῦ μουσικῶς ἀναβάλλεσθαι· κατὰ τὸ ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν· οὕτω καὶ τὸ παραβλήδην, ὃ δηλοῖ τὸ ἐκ παραβολῆς καὶ συγκριτικῶς. Παραβλήδην παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τῆς παραβάλλουσα τοῖς εἰρημένοις· οὐ γὰρ ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἀπατῶν· παλαμήδης δὲ, ἐξ ἀντιβολῆς, ἢ παραλογιστικῶς καὶ ἐξ ἀποκρίσεως. Παραβληθησόμενος, συγκριθησόμενος· ὁμοιωθησόμενος. Παραβλῶπες, παρορῶντες διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις. Παραβλύσας, παραβαλὼν ἀποπτύσας.

Περὶ παραβολῆς.

Παραβολὴ, παράθεσίς ἐστιν ὁμοιωματικὴ, ἀντὶ σαφηνεία τῶν ὑποκειμένων· ἢ παραβολή ἐστι, παρὰ πλησίων πραγ

μάτων παραθέσεις, ἔχουσα ἀνταπόδοσιν τὴν ἀπὸ τοῦ προκειμένου διηγήματος. καὶ ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ ποικίλα τὰ εἴδη
τῶν παραβολῶν. συνεχῶς γὰρ καὶ πολυτρόπως παρατίθησι ταῖς τῶν ἀνθρώπων πράξεσι καὶ σχέσεσι, ζώων ἄλλων ἐνεργείας
καὶ φύσεις. καὶ ἔστι μὲν ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιεῖται τὴν ὁμοίωσιν. οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν
φύσιν ἑκάστου ἀφορῶν. ὅθεν τὴν μὲν ἰταμότητα, ἀπείκασε μυίᾳ. οἷον καὶ οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε. καὶ τὴν συ
νέχειαν αὐτῷ τῷ ζώῳ, ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά. τὸν δὲ ἀθροισμὸν καὶ τὴν πολυπλήθειαν, μετὰ εὐταξίας με
λίσσαις. ἠΰτ' ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων. οὕτω δὲ καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν δίωξιν εἰπὼν σφήκεσσιν ἐοικότες εἰνοδίοισι.
καὶ ἔτι προσθείς, οὓς παῖδες ἐριδαίνουσιν ἔθοντες, ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμοειδές, τῷ ἀπὸ τῶν παίδων ἐ
ρεθισμῷ ἐπιτείνῃ. ἐπὶ δὲ συνεχοῦς φωνῆς φησίν, ἐσθλοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες. λαλίστατον γὰρ ζῷον καὶ ἄπαυστον ἐν τού
τω. τῶν δὲ ἀσυντάκτως φερομένων φωναῖς παμμιγέσιν, οὕτως εἴκασεν. ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι
πρό. τὰ δὲ εἰς τάξιν καθιστάμενα πλήθη τοῖς, καθημένοις ὀρνέοις ὅμοιοι, κλαγγηδὸν προκαθιζόντων. τὴν δὲ ὀξύτητα
τῆς ὄψεως καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν ἱέρακι παραβάλλει ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν. ποτὲ δὲ ἀετῷ, ὅν τε
καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ. παρίστησι γὰρ τὴν ὀξυδερκείαν ἐν τῷ πόρρωθεν ἰδεῖν. τὸ δὲ τάχος, ἐν τῷ πο
δωκέστατον ζῷον ἑλεῖν. τὸν δὲ ἐκπλαγέντα πρὸς ὄψιν πολεμίου, δράκοντος ὁράματι προσείκασεν. οὐκ ὀκνήσας οὐδὲ ἀπὸ
τῶν ἑρπετῶν παραδείγματα λαβεῖν. ὡς δ' ὅτε τις δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ζῴων, δειλίας
μὲν ἀπὸ τοῦ λαγωοῦ λαμβάνει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφου ὁμοίως. τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἠΰτε νεβροί. κυνῶν δέ, ὅτε μὲν
ἀλκήν, ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύο κύνε οἵτ' ἐπὶ θύρης. ὅτι δὲ φιλοτεκνίαν, ὡς δὲ κύων ἀπαλοῖσι περὶ σκυλάκεσσι βε
βῶσα. ὅτε δὲ προμυθίαν πρὸς τὸ φυλάσσειν, ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ. ἁρπαγὴν δὲ ἅμα μυθικῶς
καὶ ἰταμῶς πρασσομένην, λύκοις εἴκασεν. ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι. τὸ δὲ ἄλκιμον καὶ ἄτρεπτον, διά
τε συῶν ἀγρίων καὶ παρδάλεων καὶ λεόντων ἔδειξε, μερίζων ἑκάστῳ τὸ πρὸς τὴν φύσιν οἰκεῖον. τῶν μὲν συῶν, τὴν ὁρμὴν
ἣν ἔχει πρὸς μάχην ἀνυπόστατον ποιῶν. ἰδομενεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκήν. τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἀπτόη
τον τῆς τόλμης. ἀλλά τε, καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει. λεόντων δὲ τὸ μέλλον μέν, εἰς τέλος δὲ γενναῖον, οὐρῇ
δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν μαστίεται. πάλιν δὲ παραβάλλει δρόμον ἀνδρὸς γενναίου ἵππῳ τροφῆς κεκορε
σμένῳ. ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ. καὶ τοὐναντίον βραδεῖαν πορείαν ἀντιτύπου ἐν τῷ καρτερεῖν,
οὕτως ἔδειξεν. ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας. σχῆμα δὲ βασίλειον καὶ ὑπερέχον ἐτύπωσε, διὰ τού
των. ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. οὐκ ἀπέλιπε δὲ οὐδὲ τῶν θαλασσίων ζῴων ὁμοιότητας. πολύποδος
μὲν τὸ παράμονον καὶ δυσαπόσπαστον τῶν πετρῶν. ὡς δ' ὅτε πολύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο. δελφῖνος δὲ τὸ ἡγε
μονικὸν καὶ κρατιστεῦον τῶν ἄλλων. ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι. πολλάκις δὲ ὑπὲρ ἀνθρώπων πρασσό
μενα ἄλλαις ὁμοίως πράξεσι παραβάλλει. ὥσπερ ἐν τούτῳ. οἱ δ' ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι. τὴν ἔνστασιν καὶ καρ
τερίαν δεικνύων τῶν ἀνδρῶν. τῷ δ' ἀχιλλεὺς δακρύοντι, ὀνειδίζει μετὰ ἐναργοῦς ὁμοιώσεως. τίπτε δεδάκρυσαι πατρόκλεις
ἠΰτε κούρη νηπίη. ἐτόλμησε δὲ καὶ τοῖς στοιχείοις παραβαλεῖν πράξεις ἀνθρωπίνας, ὡς ἐν τούτῳ. ὡς ἔφατ'. ἀργεῖοι δὲ
μέγ' ἴαχον. ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν προβλῆτι σκοπέλῳ, τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων. ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται. ἐν οἷς δῆλός ἐστι καὶ ὑπερβολῇ καὶ αὐξήσει κεχρημένος. οὐ γὰρ ἤρκεσε κύμα
τος ἤχῳ τὴν κραυγὴν ἀπεικάσαι, ἀλλὰ τῷ προφερομένῳ ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅπου μετεωριζόμενον τὸ κῦμα, μείζονα ἦ
χον ἀποτελεῖ. καὶ οὐχ ἁπλῶς κῦμα, ἀλλὰ τὸ κινηθὲν ἀπὸ νότου τοῦ μάλιστα ὑγρὰ κινοῦντος. καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλῆ
τι, τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ περικλυζομένῳ ὑπ' αὐτοῦ, ὃς καὶ ἀδιάλειπτον ἔχει τὸν κλύδωνα, ὁπόθεν ἂν
προσπίπτωσιν οἱ ἄνεμοι πνέοντες. Ἄλλως. Παραβολή ἐστι λόγος διὰ παραθέσεως ὁμοίου πράγματος, τὸ ὑποκείμενον
μετ' ἐνεργείας παριστῶσα. ἢ δι' ὁμοίων καὶ γινωσκομένων εἰς ὄψιν ἄγουσα τὸ νοούμενον. ὡς ἡ τοῦ κυρίου περὶ τοῦ ἀσώτου πα
ραβολή. ἐν ᾗ δείκνυσι τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ θεοῦ καὶ πατρός, καὶ τὴν ἄφατον ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν. γί
νονται δὲ αἱ παραβολαί, τετραχῶς, ἢ πάθους πάθει. ὡς δ' ὅταν ἀσπασίως, ἢ διαθέσεως διαθέσει. ὡς δ' ὅτ' ἄν τις δρά
κοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη. καί, ὡς αὖ τις καθ' ὅμιλον ἔδυ τρώων ἀγερώχων. ἢ φύσεως φύσει. οἵη περ φύλλων γενεή,
τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν. ἢ πράξεως πράξει. οἱ δ' ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισι. γίνονται δὲ αἱ παραβολαί, τριῶν ἕνεκεν.
αὐξήσεως, ἐνεργείας, καὶ σαφηνείας. Παραβουλευσάμενος, εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς. Παραβόλιον, ἀδόκιμον τοῦ
το. τῷ μὲν οὖν ὀνόματι οὐ κέχρηνται οἱ παλαιοί. τῷ δὲ πράγματι. φασὶ γοῦν οὕτω. παραβάλλομαι τῇ ἐμαυτοῦ κεφα
λῇ, χρὴν κατὰ τούτων λέγειν. παραβάλλομαι ἀργυρίῳ. Παραβόλως, ἀντοφθαλμίσας. Παραβολώτερος, ἀνόητος.
Παράβολος, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Παραβραβευθείς, καταρραγείς. παραμεληθείς. Παραβραβεύοντα, δια
κρίνοντα, διορίζοντα. ἀποκλίνοντα τὸ περσικόν. Παραβύουσα, παρακαλύπτουσα. Παράβυστον, ἐκαλεῖτο τι τῶν παρ'
ἀθηναίοις δικαστηρίων. ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δώμασι καὶ κλίνη παράβυστος,
ἧς μέμνηται ὑπερίδης. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφοράν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι, παρα
πληρωμάτων. Παράβυστον, παρακεκαλυμμένον. λάθρα γινόμενον. Παραγάγῃς, παρηγορήσῃς. Παρ' ἀγαυοῦ τιθωνοῖο,
παρὰ τοῦ λαμπροῦ τιθωνοῦ. Παραγγείλας, ὁ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τοῦ σημήνας. καὶ
αὖθις, πολίσματα ἐκτὸς ἅπαντα τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων. Παραγγέλλει, πα
ραινεῖ. παρακατατίθεται. Παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν, ἀντὶ τοῦ, διωκόμενον τὴν ἀρχήν. ὁ δὲ φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν
τὸ πλεῖον ἀποδείκνυσιν ὕπατον. οὐδ' αὐτὸν παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν. Παραγγέλλω, τὸ ἐντέλλομαι. καὶ προστά
σσω. συντάσσεται μετὰ δοτικῆς, καὶ ἀπαρεμφάτου. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. ἐμοὶ δὲ παρήγγελλε καθεύδειν τοῦ θεοῦ ὁ πρόσπο
λος. Παραγγέλλω εἰς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν ἀνδρῶν τάττομαι, καὶ εἰς ἀνδρικὴν ἡλικίαν ἀφικνοῦμαι. οἷον ἐπεὶ εἰς
ἄνδρας

ἄνδρας παρήγγελλε, τὰ τῶν γερόντων διέπραττεν. Παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ συνδιερχόμενος· συνδιατρίβων· συναναστρεφόμενος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος. Παράγγελμα, προτροπή· προκατάρξις· παράγγελσις. αἱ γὰρ παραγγέλσεις, οὐ καθ' ἑνὸς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγίνοντο. Παράγε, ἐγγὺς δέ· ἢ κόψον. Παράγει, παρέρχεται· παραπέμπεται· φυλάσσεται· εἰσπορεύεται. Παράγει ὁ θεὸς πάντα, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται καὶ ποιεῖ. καὶ παράγει τις τινά, ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷ καὶ φενακίζει. ὅθεν δὲ παράγωγος, ὁ δ' ἐξαπάτηρος. Παράγειν, τὸ εἰς φῶς ἄγειν, καὶ εἰς μέσον. Ἀριστοφάνης τὸν ποιητὴν μὴ παράγειν. Παράγεσθαι, μεταπείθεσθαι. Παραγινώσκω, τόδε. οἱ Ἀττικοὶ δὲ πολλάκις καὶ ψιλικῇ τούτῳ συντάσσουσιν, ὡς φιλόστρατος· παραγινώσκοντες τοῦ δικαίου. ἤγουν παρὰ τὴν γνῶσιν τοῦ δικαίου πολιτευόμενοι. Παραγκωνίσας, ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας. Παραγνοιοῖς, παραγνοήσας. Παραγόρευσιν, ἄρνησιν. Παραγραμματίζων, ὅταν παρήχημα λέγεται. Παραγραμματισμός, ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ μυρσίνη, βυρσίνη. β ἀντὶ τοῦ μ. ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ, τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. ἢ ὡς ὅταν λέγῃ ἐν Κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ Κεκροπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ. Παραγράπτοις, καὶ παρεγγράπτοις, νόθοις· ξένοις. Παραγράφει τις, ὡς ἐν βιβλίῳ παρὰ τὴν σελίδα γράφει. παραγράφεται δὲ τὸν μάρτυρα, ἀντὶ τοῦ διακρούεται. Παραγράφεται, ἐξουθενεῖ· παραιτεῖται· ἀποβάλλεται. Παραγραφή, ζημία. Παραγραφῆς, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου· καὶ παραγεγραμμένον, ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον. Παραγράψεται, οὐ παραδέξεται. Παραγράψαι, ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι. καὶ τὸ ἐκ τραπέζης λαβόντα διὰ γράμματος τοῦ τραπεζίτου πιστώσασθαι. Παραγυμνῶσαι, φανεροποιῆσαι. Παράγω, τὸ παριὼν φαίνομαι. καὶ παράγωσε εἰς τὸ δικαστήριον. παράγωσε ἀντὶ τοῦ ἀπατᾷ. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην. παράγει μὲν ὁ παριών, παράγεται δέ, κατὰ γραμματικοῦ λέξις, ἐκ λέξεως. καὶ παράγεται, τὸ ἀπατᾶται. Παραγωγαῖς, ἐξαπάταις· σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς, ἀεί τε καθ' ἡμέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγόνασι. Παραγωγάς, χιτῶν παρὰ παρθένοις. Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. καὶ μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ ἢ τριπλεύρῳ ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μέν, ὅταν μονόθεν φοβῇ· διπλεύρῳ δέ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δέ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δέ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται. Παρὰ δέ, ἐγγὺς δέ. Παρὰ δ' ἔδραμε, παρεμνήσθην. Παράδειγμα, ἐπὶ ἐμψύχου· παραβολὴ δέ, ἐπὶ ἀψύχου. Παράδειγμά ἐστι, πράγματος προγεγονότος παράθεσις, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ζητουμένου πρὸς παραίνεσιν προτροπῆς, ἢ ἀποτροπῆς ἕνεκεν. προτροπῆς μέν, οὐκ ἀίεις οἷον κλέος ἔλαβε δῖος Ὀρέστης ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα Αἴγισθον δολομήτην. ἀποτροπῆς δέ. οἷον οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόεργος δὴν ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἔριζε. Παράδειγμα, εἰκών. ἢ χαρακτὴρ ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ ὅτι, ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ. οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δέ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ. οἷον ἀλόγῳ, λογικὸν ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου. ἢ παράδειγμα, ὑπόδειγμα. ἢ παρασκευασθὲν ἔλαττον εἰς μείζονα. Παραδειγματίσαι, φανερῶσαι· θριαμβεῦσαι. Παράδεισος, ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον ἐν ᾧ διαιτώμενος, μακαρίαν καὶ πανόλβιαν ἕξει ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος θεοῦ χερσὶ πεφυτευμένος. ἐδὲμ δὲ τροφὴ ἑρμηνεύεται, ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερον κείμενος· εὐκραεῖ δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν· εὐωδίας πλήρης· φωτὸς ἔμπλεως· ὥρας ἁπάσης, αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τούτου. Παράδεισος. τίθεται ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου, οἷός ἐστιν ἐν περιπάτοις. ἢ τόπος ἔνυδρος. ἢ τὸ ἔνυδρος. ἐν ᾧ περιπατεῖ, καὶ ἡ βασιλέως καταλύσις. Παραδείκνυμαι, οὐ φαίνομαι. Πάρα δέ σοι, πάρεστι δέ σοι. Παραδέχω, ἐξακούσω. Παραδιαιτᾶσθαι, τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι. Παραδίκη, παρὰ τὸ δίκαιον. Παραδοκιμῶ, εἰς δόξαν ὑπερβαίνω. Παρὰ δόξαν, παρ' ἐλπίδα· παρὰ προσδοκίαν. Παράδοξον, θαυμαστὸν· ἀπροσδόκητον. Παράδοξος, ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος. Παράδοσις, ἄγραφος διδασκαλία. Παραδόσεων, διδασκαλιῶν. Παραδραθεῖν, παρακοιμηθῆναι. Παραδρώωσιν, ἤγουν παραδιακονοῦσι παρ' Ὁμήρῳ. δῆλον δὲ ὅτι ποιητικωτέρα λέξις τὸ τοιοῦτον δρᾶν. καὶ ἀπ' αὐτοῦ κινήσεως καθὰ καὶ τὸ περᾶν. ἤγουν περᾶν πιπράσκειν, καὶ τὸ περᾶσαι. Παραδύομαι, παροιμία. ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται. Παραδῶσι, πληθυντικὸν συντρέχει. Παραείδειν, ὕφεσίν τινα ἔχει πρὸς τὸ ἀείδειν. καὶ δηλοῖ τὸ ἐγγὺς. ἢ τὸ σχεδὸν. ἐν Ὀδυσσείᾳ χ. ἰστέον δὲ τὸ ἔοικα δέ τοι παραείδειν, ὥστε θεῷ ἤρτηται τοῦ θεοῖς αὐτοῖς ἀείδω. ἵνα λέγῃ ὅτι νῦν οὐχ ὡς ἀνθρώπῳ σοι παραείδω, ἀλλ' ὡς θεῷ. ἄλλο δὲ τὸ θεοῖς καὶ αὐτοῖς ἀείδειν, πρός τινα ὁμοιότητά ἐστι, τοῦ κήρυκες Διὸς ἄγγελοι καὶ ἀνδρῶν. Παραζήλου, παρερέθιζε· παρόξυνε. Παραζηλῶν, αἰτιατικῇ· παροξύνων· ζηλοτυπῶν· παροτρύνων. Παραζωστρίς, μικρὰ μάχαιρα. Παραθαλπόμενος, παραθερμαινόμενος. Παράθεμα, ἐπίθεμα. Παραθέντες, ἐκβληθέντες. Παραθέει, ἀντὶ τοῦ ἐγγύτατα τρέχειν· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερτρέχειν. Παραθήγειν, παροξύνειν τὴν ἀκονάν. Παραθήξονται, παρακονήσονται. Παραθήκη λέγε, καὶ παρακαταθήκη. καὶ παρατίθεται. καὶ παρακατατίθεται. οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Παρὰ θῖνα, παρὰ τὸν αἰγιαλόν. Παρὰ θῖνα παρ' Ὁμήρῳ, ἢ παρὰ τὸ πλησίον δηλοῖ. Παράθερμος, παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος. Παράθεσις, σύγκρισις. παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς ἀστράσι. φασὶ γὰρ ἔλαβον παράθεσιν. Παραθεωρήσω, παρεξέλθω εἰς ἑτέραν θεωρίαν. Παραθραξίας, παραδραμείας. Παράθρανος, κώπη τις ἐν ταῖς παραθρόνοις. Παραθραύοντες, ταλαιπωροῦντες· ἀδυνατοῦντες. Παραθρήσης, παρίδης. Παραθύξας, παρακινήσας· τουτέστι, κινηθῆναι ποιήσας τῇ βίᾳ τῶν πτερύγων. Ἀπολλώνιος. Παρ' αἰγείρου θέα, Ἐρατοσθένης φησίν, ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα. αἴγειρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος ἐγγὺς τῶν ἰκρίων. ἕως οὖν τοῦ

του τοῦ φυτοῦ ὀξύτερον· καὶ τὸ σκιάζειν τὰ ἴκρια, ἅ ἐστιν ὀρθὰ ξύλα ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς· ἐφ'
αἷς ἐκαθέζοντο πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον. Παραιβέματα, τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ. ἤγουν ἐπὶ
τὸν καρπόν. Παραικάπια, αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὅπλων τάξεις. Παραίλεως, ὄρος ἐγγὺς Μαραθῶνος. Παραίνεσις,
συμβουλή· νουθεσία· σωφρονισμός. Παραίνυται, ὀλίγα ἀφαιρεῖται. Παραινῶ τὸ συμβουλεύω, Ἀριστοφάνης· Αἰσχύλε
παραινῶ σοι σιωπᾶν. Παραίπαιμα, παρακοπή. Παραίποσι, παρὰ τοῖς ποσί. Παραιρήμματα, παραρράμματα ἱματί-
ων. Παραίρημα, ἀφαίρημα. Παραιρήσεται, Θουκυδίδης· διέφθειρον σφᾶς αὐτούς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτας, οἱ δὲ ἐκ
τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, τουτέστιν ἀφαιρήματα, ἀπήγχοντο. Παραιροῦμαι, τὸ παρασύρω καὶ ἀφαιρῶ. Λιβάνι-
ος· τὰ μέγιστα καὶ τιμιώτατα τοῦ ἔργου, τὰ μὲν ἤδη παραιρούμενος. Παραιροῦμαι, καὶ ἀφαιροῦμαι. ἀφαίρεσις δὲ μόνον, οὐ
παραίρεσις. Παραιρεῖται, ἀντὶ τοῦ ἐλαττοῖ. Παραιροῦνται, ἀφαιροῦνται. καὶ παραιρούμενος, ἀφαιρούμενος. Παραισο-
βάζειν, παραγενομηκέναι ἀπὸ τοῦ σοῦβου. Παραίσιμα, ἀηδία τοῦ προσήκοντος. Παραίσια, ἀπαίσια· χαλεπά. Παρα-
ιτεῖτο, παρεκάλει· ἐλιπάρει. Παραιτηθείς, παρακληθείς. παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας. Πα-
ραιτησάμενος, ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον. Παραιτητής, παρακλήτωρ. ὁ ἀπο-
λογούμενος. Παραιτοῖτο, παρακαλοῖ· ἀπαγορεύοι. Παραιτόνιον, τόπος. Παραιτοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἀφίημι, καὶ ἀπορρίπτω. ὡς
τὸ παρῃτήσατο τὴν ἀρχήν. παραιτοῦμαι τὸ ἀπολύω καὶ ἐλευθερῶ. ὡς τό, παραιτοῦμαί σε μέμψεως. παραιτοῦμαι τὸ ἀπο-
πέμπω· ὡς τό, παραιτοῦμαί σε τῆς οἰκίας. παραιτοῦμαι τὸ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι. Ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ
τῶν τεσσάρων· παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδα ὅτι δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν πολλάκις. καὶ παραίτησις, ἡ συγγνώμης αἴτησις. καὶ ἡ ἀπολο-
γία. παραιτοῦμαι τὸ ἀποστρέφομαι καὶ ἀθετῶ. ὅθεν καὶ ἀπαραίτητον τὸ ἀμετάθετον. παραιτοῦμαι τὸ ἐκβάλλω. παραιτοῦ-
μαι ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ τυχεῖν συγγνώμης. παραιτοῦμαι, ἀξιῶ. Ἡρόδοτος· παραιτησάμενος βασιλέα, ἐς Σικελίαν ἀπίκε-
το. καὶ παραιτοῦμαι τὸ αἰτίας ἀπολύω. Παραιφάμενοι, παραινέσαντες. παραιφάμενος, παραινούμενος, πλεονασμῷ τοῦ ι.
Παραίφασις, παραίνεσις· συμβουλή· παραλογισμός· ἀπολογία. Παραιφασίῃσι, παραινέσεσιν Ὁμηρικῶς. Παραιφάσ-
σει, τινάσσει· σείει· παρακινεῖ καὶ τὰ ὅμοια. Παραφηλούμεθα, παραγόμεθα. Παρακαίρια ῥέζων, παρ' Ἡσιόδῳ, ἤγουν
ἀπρεπῆ καὶ ἀνάρμοστα πράττων. Παρακαλοῦμαι παθητικῶς, παρακινοῦμαι καὶ ὑπ' ἄλλου ἱκετεύομαι. παρακαλοῦμαί
σε ἐς μάχην, ἀντὶ τοῦ παρακινῶ σε. παρακαλοῦμαι κυρίως, ἐπὶ πολέμου καὶ μονομαχίας. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἐπ' ἄλλων, αἰτιατι-
κῇ συντάσσεται. Λιβάνιος· παρακαλούμενος οὖν με φίλον εἶναι. προκαλῶ· ὃ καὶ προκαλῶ ποιητικῶς λέγεται. οἷον αὐτὸς δὲ
προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος. Παρακαλῶ, τὸ προτρέπομαι. ὅθεν καὶ παράκλησις, ἡ προτροπή. καὶ ἡ παρακίνησις.
σπανίως δέ, καὶ τὸ δέομαι. Παρακαλῶ, ἐνεργητικῶς μὲν λαμβάνεται, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω καὶ δέομαι. καὶ αἰτιατικῇ συντάσσε-
ται ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ παρακινῶ καὶ διεγείρω. ὁμοίως συντάσσεται αἰτιατικῇ μετὰ προθέσεως. Λιβάνιος· σὺ μὲν παρακαλεῖς
με πρὸς παρρησίαν. Παρακαλῶ, ἀντὶ τοῦ καθικετεύω. καὶ ἀντὶ τοῦ καθέλκω. Λουκιανός· παρακαλοῦμαί σε τραύματος
ἐς Ἄρειον πάγον. καὶ παρακαλῶ, τὸ παραμυθοῦμαι. Παρακαρησός, ὄνομα ποταμοῦ. Παρακαταβολή, πρόσθεσις δεκάτου
μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δ' αὐτὸς πρὸς Στρεψιάδην. παρακαταβολή. καὶ παρακατέβαλλεν, οἱ ἀμφισβητοῦντες χρήματα τοῦ
τινος δεδημευμένου, πρὸς τὴν πόλιν. καὶ οἱ περὶ κλήρων, ἢ ἐπὶ κλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες. Παρακαταθήκης, ἐνέχυ-
ρον. Παρακαταθήκην, τὴν χάριν τοῦ πνεύματος λέγει ὁ ἀπόστολος ἣν διὰ τῆς χειροτονίας ἐδέξατο ὁ Τιμόθεος. ὦ Τιμόθεε
τὴν παρακαταθήκην φύλαξον ἤγουν, τὴν ἐντολήν, ἣν σοι δι' ἐμοῦ ὁ θεὸς παρέθετο. Παρακατεῖχον, ἐχρονοτρίβουν. Παρα-
κατάστασις, ἀργυρίδιόν ἐστι, παρακαταβαλλόμενον ἐν τοῖς διαιτηταῖς ὑπὲρ τοῦ δικαζομένου. ἡ παρακατάστασις, λέγεται καὶ
παρακαταβολή, καὶ παρακαταβαλεῖν τὸ πρᾶγμα. Παρακατέλεκτο, παρακατέκειτο. Παρακείμενα, τὰ νῦν ἱκανὰ κα-
κά· τὰ παρακείμενα. Παρακείμενος, συμπεπληρωμένος ἤδη, διὰ τὸ παρακεῖσθαι αὐτῷ τὴν συμπλήρωσιν. Παρακείμενός
ἐστιν ὅταν περὶ τοῦ ἄρτι παρεληλυθότος χρόνου λέγω τι πεποίηκα κατ' αὐτόν. ὡς ὅταν ἄρτι πεπαυμένος τοῦ γράφειν, καὶ
ἐρωτηθεὶς τί πεποίηκα, εἴπω ὅτι γέγραφα. καλῶς ἄρα καὶ παρακείμενος λέγεται. ὁ γὰρ ἄρτι παρεληλυθὼς χρόνος, πα-
ράκειται πάντως τῷ ἐνεστῶτι. καὶ ἐγγύς ἐστι τούτου. Παρακείμενοι, οἰκείως ἔχουσιν ἀντὶ ἐνεστῶτος λαμβάνεσθαι. οὐ μέν-
τοι πάντες οἱ παρακείμενοι οὕτω λαμβάνονται, ἀλλ' εἰσὶ μὲν οἳ ἐπὶ σημασίας ἐνεστῶτος παραλαμβάνονται ἀεί. ὡς ὁ δέδορ-
κα· δέδοικα· πέφρικα, καὶ ἕτεροι. εἰσὶ δὲ οἳ οὐδέποτε ἐπὶ ἐνεστῶτος λαμβάνονται, ἀλλ' ἀεὶ ἐπὶ παρεληλυθότος. ὡς ὁ πέπου-
θα, καὶ πεποίηκα, καὶ ἕτεροι. εἰσὶ δὲ οἳ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ παρεληλυθότος λαμβάνονται. ὡς ὁ πεποίη-
μαι. Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ αὐτοῦ. Παρακείμενος ἐνεργητικός, ἀπὸ τοῦ μέλλοντος γίνεται, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς φᾶ·
ἢ χᾶ· ἢ κᾶ. οἷον τύψω τέτυφα. λέξω λέλεχα. πείσω πέπεικα. καὶ ἐκ τοῦ παρατατικοῦ. καὶ γὰρ εἰ ὁ παρατατικὸς ἄρχεται ἀπὸ μα-
κρᾶς φύσει ἢ θέσει, ἀπ' αὐτῆς καὶ ὁ παρακείμενος ἄρχεται. οἷον, ἦχον ἦχα. ἔσπειρον ἔσπαρκα. εἰ δὲ ἀπὸ βραχείας, ἢ κοι-
νῆς, τότε ὁ παρακείμενος διπλασιάζει τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον μετὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ε, τοῦ προσληφθέντος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ
παρατατικοῦ. οἷον τύπτω, ἔτυπτον· τέτυφα. κρίνω ἔκρινον, κέκρικα. γράφω ἔγραφον· γέγραφα. χωρὶς τῶν ἀρχομέ-
νων ἀπὸ τοῦ γνῶ, καὶ γρῆ. ταῦτα γὰρ οὐκ ἀναδιπλασιάζουσι τὸ τοῦ ἐνεστῶτος σύμφωνον διὰ τὴν κακοφωνίαν. οἷον γνωρίζω
ἐγνώριζον, ἐγνώρικα. γρηγορέω, ἐγρηγόρεον· ἐγρηγόρουν· ἐγρηγόρηκα. καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ρ, οὐκ ἀναδιπλασιά-
ζουσιν, οἷον ῥίπτω ἔρριφα, οὐ ῥέριφα. ἀλλὰ ῥερυπωμένα καὶ τὰ ἄλλα ποιητικά εἰσι. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν δασέ-
ων ἤτοι θ, φ, χ· ἀναδιπλασιάζουσι τὸν παρακείμενον, τροπῇ τῶν δασέων εἰς ψιλά. οἷον θείνω θενῶ, τέθακα. φρά-
ζω φράσω πέφρακα. χαίρω χαρῶ κέχαρκα. Τὰ δέ, τῆς πέμπτης συζυγίας ῥήματα, οὐ ποιοῦσι τὸν παρακεί-
μενον ἀπὸ τοῦ κοινοῦ μέλλοντος. ἀλλὰ ἀπὸ αἰολικοῦ. οἷον ψάλλω ψαλῶ, καὶ ψάλσω αἰολικῶς, ἔψαλκα. σπεί-
ρω σπερῶ σπέρσω, ἔσπερκα. τὰ δὲ ἔχοντα τὸ μ, φυλάττουσι τὸ μ ἐν τῷ παρακειμένῳ, καὶ προσλαμβάνουσι τὸ η μεταξὺ τοῦ
μ καὶ κ διὰ τὴν καλλιφωνίαν. οἷον νέμω νεμῶ, νενέμηκα, οὐ νένεμκα. ὁμοίως τὸ βρέμω. δέμω. τρέμω. τέμνω. κάμνω.
καὶ γέμω. τὰ δὲ εἰς νω ῥήματα οὐ φυλάττουσιν ἐν τῷ ἐνεργητικῷ παρακειμένῳ τὸ ν, ἀλλὰ τρέπουσιν εἰς τὸ γ. καὶ τοῦτο ὅτι, ἐπ

μένον γ κ ξ χ, ἀεὶ τρέπεται εἰς τὸ γ· οἷον φαίνω φανῶ πέφαγκα· μολύνω μολυνῶ μεμόλυγκα. δισύλλαβα δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ ν ἢ ι, ἢ εἰ δίφθογγον ἢ υ ἀποβάλλουσι τὸ ν ἐν τῷ παρακειμένῳ· οἷον κρίνω κρινῶ κέκρικα· κτείνω κτενῶ, ἔκτακα· θύνω θυνῶ, τέθυκα· τὴν αὐτὴν παραλήγουσαν ἔχει ὁ παρακείμενος καὶ ὁ μέλλων· οἷον, τύψω, τέτυφα· λέξω, λέλεχα· πέσω, πέπεικα. χωρὶς τῶν δισυλλάβων ῥήματα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ ε ἐν τῇ παραληγούσῃ τοῦ ἐνεστῶτος ἔχοντα, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον, τρέποντες τὸ ε εἰς ο· οἷον κλέπτω κέκλεφα κοινῶς· καὶ κέκλοφα ἀττικῶς· πέμπω, πέπεμφα κοινῶς· καὶ πέπομφα ἀττικῶς· καὶ χωρὶς τῶν ῥημάτων τῆς πέμπτης συζυγίας· ἃ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἔχουσι τὸ ε· οὗ τραπέντος εἰς α, ποιοῦσι τὸν παρακείμενον· οἷον, σπείρω σπερῶ, ἔσπαρκα· φθείρω φθερῶ, ἔφθαρκα. Σημειωτέον καὶ τοῦτο, ὅτι πᾶς παρακείμενος εἰς κα μακρὰν ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἐὰν ἀποβάλλῃ τὸ κ συστέλλει αὐτὴν ἔθει ἰωνικῷ· οἷον, βέβηκα βέβαα· ἕστηκα ἕσταα· δέδοικα δέδια· γέγηκα· γέγαα. Παρακείμενοι δισύλλαβοι ἔχοντες δύο σύμφωνα, φυλάττουσι καὶ ἐν τῇ συνθέσει τὸν τόνον· οἷον εἶργμαι, καθεῖργμαι· ἧγμαι· κατῆγμαι· ἧσμαι καθῆσμαι. Οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν ἴδιον παρακείμενον ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ῥημάτων ἀπὸ μεταβολικῶν φωνηέντων· ἤτοι, τοῦ α ε ο, ἑπομένου συμφώνου ὃ ἀρχή ἐστι τῆς δευτέρας συλλαβῆς· οἷον ἀκούω, ἐρείδω, ὀρύσσω· καὶ μή τε ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἄρχηται τὸ ῥῆμα ὡς ᾄδω, προστιθέντες τῷ κοινῷ παρακειμένῳ τὰ δύο ἀρχικὰ γράμματα τοῦ ἐνεστῶτος, καὶ τὴν τρίτην συλλαβὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς συστέλλοντες· οἷον ἀγείρω ἀγερῶ, ἤγερκα κοινῶς, καὶ ἀγήγερκα ἀττικῶς· καὶ ἀγήγερμαι παθητικῶς· ἀκούω ἤκουκα, ἤκουα μέσος παρακείμενος, καὶ ἀκήκοα ἀττικῶς· ἀλείφω ἤλειφα, καὶ ἀλήλιφα ἀττικῶς· ἄγω ἦχα, καὶ ἀττικῶς ἄγηχα· καὶ ἐπεκτάσει τῆς γ συλλαβῆς, ἀγήοχα καὶ ἐκβολῇ τοῦ γ, διὰ καλλιφωνίαν, ἀγήοχα· ἐλεύθω ἤλευθα, ἐλήλυθα· ὀρύσσω ὄρυχα, καὶ ὀρώρυχα· ὁ μέσος ὤρυγα, καὶ ὀρώρυγα. Παράκειται, καὶ τὸ πλησίον ἐστίν· οἷον ἀριστείδης παράκειται δὲ ταύτῃ τῇ χώρᾳ· καὶ δοτικῇ συντάσσεται· ἔστι δὲ καὶ αὐτὶ τοῦ δεόντος ἔξω τιθέναι· οἷον ὁ τοῦ τιμοκράτους νόμος παράκειται τοῖς τῆς πόλεως· αὐτὶ τοῦ ἔξω τοῦ προσήκοντος ἐστίν. Παρακεκινδυνευμένον, ὑψηλόν· βλάσφημον· παράδοξον· ἀσύνηθες. Παρακεκλημένος, παρατεταμένος. Παρακεκλημένοι, παραμυθηθέντες, καὶ παρακληθέντες. Παρακεκομμένος, μαινόμενος· ἐξεστηκώς· παράφρων, ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα· ἄτιμα· καὶ παράσημα· καὶ παράξενα. Παρακέκοπται, παρανοεῖ. Παρακεκρόαται, τὰς φρένας ἠλαττῶνται. Παρακέκρουσται σὺν τῷ σ, ἐνεργητικόν ἐστι καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηκε· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξηπάτηται. Παρακελεύεται, προτρέπεται· διεγείρει· παρακελεύομαί σοι τοῦτο ποιεῖν. Παρακεχόρδηκεν, οἷον παρημάρτηκε· λέγουσιν ἀττικοί, καὶ παράχορδον. Παρακεώμεθα, ἐγκείμενοι ὦμεν. Παρακινῶ, παρακαλῶ· διεγείρω· παρατρέπομαι· ἐπαίρω· ἐπιθήγω· ταράττω· θέλγω· ἐρεθίζω· διερεθίζω· μυωπίζω· ἐξορμῶ· ὀρῶ· ὀρίνω· ὀτρύνω· παροτρύνω· παρακινῶ, τὸ μεθιστῶ καὶ διεγείρω, τὸ μὲν ἐπὶ ἀψύχων, τὸ δὲ διεγείρω, ἐπὶ ἐμψύχων. Παρακληῖδος, ἱμάντα· παρὰ τοῦ τρυπήματος παραγόμενον κλεῖθρον, δι᾽ οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾶσι. Παράκλησις, αὐτὶ τοῦ παρατροπή· ἰσοκράτης· παραίνεσις· δι᾽ ὃ περ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. τίθεται μέντοι σπανίως, καὶ αὐτὶ τῆς δεήσεως. Παράκλησίς ἐστιν, ἀνάκλησις ψυχῆς ἀπὸ νου διὰ λόγου πνευματικοῦ. Παράκλητον πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον. Παρακλήτορες, παραμυθηταί. Παρακλιδόν, τὸ παρατεταμένως καὶ κατ᾽ ἔκκλισιν, ἐκ τοῦ παρακλίνω· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ διακρίνειν καὶ νοσφίζειν τὸ διακριδὸν γίνεται, καὶ νοσφιδόν· καὶ ἔστι ταῦτα τὸ παρεξελθεῖν καὶ τὸ παρακλιδὸν εἰπεῖν, καὶ τὸ ἀπατῆσαι. Παρακλιδόν, παρακεκλιμένως. Παρακλίνασαι, παρανοίξασαι. Παρακλίνω ἕτερον, αὐτὶ τοῦ παρατρέπω· καὶ παρακλίνω ἀμεταβάτως, ὡς ἐκκλίνω. Παρακμάζων, παραμυθούμενος. Παρακοᾶν, παρανοεῖν· καὶ παραφρονεῖν· κοᾶν γὰρ καὶ κονᾶν τὸ φρονεῖν· παρακονᾶν δὲ τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν τὸν χρόνον. Παρακομίζομαι, τὸ παραγίνομαι· καὶ παρακομιδή, ἡ προσέλευσις· θουκυδίδης· ἐν δὲ τῇ παρακομιδῇ τῆς εἰς τὴν σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει. Παρακοίτης, ὁ ἀνὴρ παρακοιτις δέ, ἡ γυνή. Παρακοπὴ φρενῶν, ἡ φρενῖτις. Παρακόπτει, μαίνεται. Παρακόρησον, παρακάλλυνον. Παρακοπτεῖ, παραφρονεῖ. Παρακούω, τὸ παρανοῶ. ὅ περ τις εἰς ἑτέραν ἔννοιαν εἶπεν· ἐγὼ ἑτέρως ἐνόησα καὶ παρακούω, τὸ παρέργως ἀκούω· καὶ μὴ μετὰ σπουδῆς· καὶ παρακούω, λάθρα ἀκούω· ἀριστοφάνης· παρακούων δὲ ποτ᾽, ἤγουν λάθρα ἀκροώμενος λεγόντων. Παρακόψας τὸν νοῦν, παρατραπείς. Παρακορυφῶντες, παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες. Παρακροτεῖ, παροξύνων. Παρακρούει, πλανᾷ· ἐξαπατᾷ. Παρακρούεται, ἀπατᾷ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν τῶν καταβαλλόντων· ἀλλ᾽ ἐν ὥρᾳ παρακρουόντων· ἢ ποδὶ ἢ χειρὶ καὶ οὐ ῥιπτούντων· καὶ παρακρουσάμενος, ἐξαπατήσας, παραπείσας, καὶ παρακρούσασθαι ἀνατρέψαι. Παρακρουσθέντες, παραλογισθέντες. Παράκρουσιν, ἐξαπάτην. Παράκρουσιν χοίνικος, παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ· εἴρηται δὲ οὕτω, διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν. Παράκρουστος, μωρός. Παράκτης, ὁ τοὺς κυνηγοὺς τοῖς κυσὶν ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων. Παράκτιοι ἠϊόνες, ἤτοι παραιγίαλοι ἠϊόνες· καὶ ἠόνες ὡς ἀνθέλης γράφει· εἴτε τρισυλλάβως, εἴτε τετρασυλλάβως. Παρὰ κωφὸν ἀπὸ παρᾴδειν, παροιμία· πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία, παραλαλοῦντος. Παρακωχή, παρὰ θουκυδίδῃ παροχή· ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διακωχή. Παραλαλεῖ, φλυαρεῖ· μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ. Παραλαμβάνω, κοινῶς λέγεται, τὸ διαδέχομαι· ὡς παρὰ λιβανίῳ· παραλαβὼν τὴν βασίλειον ἀρχήν, αὐτὶ τοῦ διαδεξάμενος. Παράλαμψις, ἡ ἐν τῷ μέλανι τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπιλάμπουσα οὐλὴ διὰ τὸ ἡσυχῇ καὶ βαθυτέρα εἶναι τῆς αἰγίδος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παρὰ λαπάρην, παρὰ τὴν λαγόνα. Παραλία, πάραλος· καὶ παράλιος· παραθαλάσσιος. Παραληροῦντα, διαπτοοῦντα· καὶ ἀσχημονοῦντα λέγει ἀριστοφάνης τὸν κρατῖνον· καὶ παραληρούντων, μωρὰ λαλούντων. Παράλιον, εἶδος τιθυμάλου· καλεῖται δὲ καί τι κράμβιον παράλιον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Παράλιος καὶ πάραλος χώρα· ἦν δὲ ἀθήνησι καὶ ἱερὰ ναῦς πάραλος καλουμένη· ὅθεν καὶ πάραλοι οἱ ἐν τῇ νηὶ τῇ παράλῳ πλέοντες· καὶ οἱ τὴν πάραλον χώραν οἰκοῦντες. Παραλλαγής, ἐναλλαγῆς· ἀλλοιώσεως. Παραλλάξας, ἐναλλαγμένως παρελθών. Παράλλαξον, πάρελθε. Παραλλάττειν, παρέρχεσθαι· καὶ τὸ κατά τι μὲν ὁμοιοῦσθαι, κατά τι δὲ διαφέρειν, καὶ τῇ παραθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι· ἀφ᾽ οὗ παράλλαξ ἐπίρρημα, αὐτὶ τοῦ παρηλλαγμένως· ὅταν

ἐφεξῆς ἑτέρῳ ἕτερον ἀλλήλοιν κέηται. καὶ ἄλλως, τὸ ἐφεξῆς ἑτέρῳ ἕτερον κεῖσθαι. Παρ' ἀλλήλοισι τετάσθων, καὶ παρ' ἀλλήλοισι τέταντο. ἤγουν ἐγγὺς ἀλλήλων. ὅθεν καὶ παραλληλίζειν, ἀντὶ παραθέσεως ἤτοι συγκρίσεως. καὶ λόγοι παράλληλοι. τὸ δέ γε ἐν ἀλλήλοις, σημεῖόν τι δηλοῖ τοῦ ἐγγὺς ἀλλήλων. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν τὸ οὐ παρ' ἀλλήλοις, ἀλλ' ἐν ἀλλήλοις. Παράλληλον σχῆμά ἐστιν, ὅτε δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παράλληλοι. προφορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι. σημαίνουσαι δὲ τὸ αὐτό. οἷον θεράποντες μόροντε, ταῦρον γάρ. αἱ λέξεις ἄμφω δηλοῦσι. καὶ βάσκ' ἴθι, ἀντὶ τοῦ πορεύθητι. ἄπελθε. καὶ πεθέεσκε δ' αὖ τινε πόλεμόνδε, καὶ ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητάων. ῥινὸς γὰρ ἐνταῦθα καὶ βόες, ταὐτὸν νοοῦσιν, ὅμοιον τῷ πρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι. καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τυχὸν ἴσως, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Παραλλήλων, ὁμοίων. ἀκολούθων. ἐγγὺς ἀλλήλων. Παραλογίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ. οἷον παραλογίζομαί τινα. ἀντὶ τοῦ λαθὼν παρασύρω αὐτὸν εἰς ψευδῆ λογισμόν. καθὸ λέγεται καὶ τὸ παράγειν τὰ παλαιά. Παράλος, ἡ Σαλαμινία. Παραλογισμός, ἀπάτη λογισμοῦ. Παραλογισμός ἐστι, λόγος σοφιστικὸς πιθανὸς συγκρύπτων καὶ συσκιάζων τὴν ἀλήθειαν. Παραλογιστής, ἀπατεών. Παραλόγως, ἀνελπίστως. Παράλογον, ἀλόγιστον. Πάραλος, μία τῶν παρὰ Ἀθηναίων πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριηρῶν. ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα Παράλου. αἱ δὲ ἀντιβεβηκότες αὐτῆς ἐκαλοῦντο πάραλοι. οἳ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέτταρας ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι ἔμενον. Παραλουργεῖς, οἱ ἥττονες ἔνδοξοι. καὶ ἔντιμοι. ὡσεὶ λέγει τις παραβαφῆς. ἁλουργὲς γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος. Παράλοις λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς κωπηλάτας. πάραλος γὰρ καὶ ἡ Σαλαμινία τριήρης. κοινῶς δὲ παράλους τοὺς ἐκ τῶν τριήρων ναύτας. Παραλούς, παρακρατηθείς. συγχεθείς. Παραλύσας, ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς. Παραλῦσαι, ἀφελέσθαι, βουλόμενος ἀναπαῦσαι καὶ κόπου παραλῦσαι, τοὺς ἰδίους στρατιώτας. Παράλυσίς ἐστι, δυσκινησία ψυχῆς λογικῆς, πρὸς τὰς πρακτικὰς ἀρετάς. Παραλυθῆναι, ἀπολυθῆναι. Παραλύομαι, παροιμιωδῶς. ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελύοντο. Παραλύω, ἀντὶ νοσοῦντος. ἐξ οὗ παρέλυσεν ἡ νόσος τὰ μέλη. Παραλύει, ἀντὶ τοῦ διαλύει. καὶ παραλύει τὸν δεῖνα τῆς ἀρχῆς, ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει. Παραλώματα, τὰ ἔξωθεν τῶν μητέρων σκεπάσματα. Παραμαρτών, ἀποτυχών. Παραμέμβλωκε, παραμεμένηκε. πάρεστι, προθυμεῖται. ἐκ τοῦ μέλω μεμέληκα, καὶ μεμέλωκα. καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβλωκα. Παραμένειν λέγεταί τινα, ὅταν βουλόμενον ἀπέρχεσθαι κρατῇς εἶναι παρὰ σαυτόν. Παραμείψεται, γειτνιάσει. Παραμέτρεον παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, παρέπλεον. Παραμεῦσαι, παραλλάξαι. ἐκτραπῆναι. Παραμήνας, παραναΐγοις. Παραμήξας, παραλλάξας. Παραμήνη, ἡ τῶν θεῶν μοῖρα. Λυδοί. Παραμνείσω, παραμυθοῦντι. καὶ καταπραΰνοντι τὸ πλῆθος. ἤγουν δύναμιν. Παρὰ μοῖραν, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ καθῆκον. Παράμονος, καρτερός. Παραμπυκίζεται, παραπλέκεται τὰς τρίχας. Παραμυθῆσαι, αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως. Παραμυθήσασθαι, τὸ παρηγορῆσαι. καὶ παραινέσαι. ἰστέον ὅτι μῦθος, αἶνος. φάσκειν. ἀγορεύειν. εἰπεῖν. εἰρηκέναι. ὁμοίων εἰσὶ νοημάτων δηλωτικά. διὸ καὶ προσλαβόντα τὴν παρὰ πρόθεσιν ὁμοιότητά τινα ἔχουσιν ἐν νοήσει. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μύθου μὲν, τὸ παραμυθεῖσθαι. τοῦ αἴνου δὲ, τὸ παραινεῖν. τοῦ δὲ φάσκειν, τὸ παραφάσκειν. καὶ πάρφασις καὶ ἡ παραίφασις. τοῦ δὲ ἀγορεύειν, τὸ παρηγόρημα. τοῦ δὲ εἰπεῖν, τὸ παρειπεῖν. τοῦ εἰρηκέναι τὸ παραρρῆσαι. ἐτόλμησε δέ τις ἐντεῦθεν ἐκδοῦναι καὶ πάρρησιν τὴν παράρρησιν. δῆλον δὲ ὅτι μυθέεσθαι μὲν καὶ μυθεῖσθαι καὶ παραμυθεῖσθαι, ὁμηρικά. μυθέεσθαι δὲ τὸ ψευδῶς λέγειν. τῆς μεθ' ὅμηρόν ἐστι χρήσεως. Παραμυθία, ἐπί τινι ἐνδόξως τεθνεῶτι ἐν πολέμῳ. τὸ τοιοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ κεῖσθαι. ἐπειδὴ πρῶτα θεοῦ ἰότητι δαμάσθη. Παρανάλωμα, τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνοις οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων. τουτέστι, προσόψημα. Παρὰ ναῦφιν, παρὰ τῶν νεῶν. Παρὰ νῆας, παρὰ τὰς ναῦς. Παρὰ νηυσί, παρὰ τοῖς πλοίοις. Παράνοια, ὑπερηφανία. Παρανομία ἐστὶν, ἡ παρὰ τὴν τοῦ νόμου διάταξιν ἔχθιστος πρᾶξις. Παράνομος, ὁ πεπιστευκὼς μὲν εἰς θεὸν καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ δεξάμενος μετὰ φαύλης δὲ διανοίας καὶ διεστραμμένης τοῦτον κατέχων. καὶ θεῷ μὲν πιστεύειν νομίζων, μετὰ κρίσεως δὲ καὶ βουλήσεως τῇ πρὸς θεὸν αὐτοῦ πίστει ἐναντίος. Παρανόμων, τὸν δεῖνα γράφομαι λέγουσιν Ἀττικοί. Παρανομῶ, παρακούω. Παράντα, τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ. οἷον πλάγια τὰ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Παράνυμφος, νυμφεύτρια. Παραξιφὶς, καὶ ἐγχειρίδιον λέγεται. φησὶ γοῦν ἡρόδοτος. καὶ ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τῆς παρὰ καὶ τοῦ ξίφεος. ἡ παραξιφὶς συντίθεται. ὁμήρου καὶ εἰς τοῦτο ἐνδόντος ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ ἐγχειρίδιον. καὶ αὐτὸ γὰρ δοκεῖ λεχθῆναι τοῖς ὕστερον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρύσατο χείρεσσι μάχαιραν. Παραξόνια, κινδυνώδη καὶ παράβουλα. παρὰ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα. καὶ ἄλλως παραξόνια, κινδυνώδη. ἀπὸ τοῦ ἄξονος. ἀεὶ γὰρ τὸ μέρος τοῦτο κινδυνεύει. Παράορος, σειραφόρος. Παραός, ἀετός. ὑπὸ Μακεδόνων. Παράουροι, χαῦνοι ἢ παραφύλακες. Παράπαγος, μάνδαλος θύρας. Παραπαίει, ὁ παραφρονῶν. παίει ὁ τύπτων. Παραπαίει, παρακόπτει. μαίνεται. ληρεῖ. παραφρονεῖ. Παράπαισος, παραπλήξ. ἢ παρειμένος. Παράπαν, καθόλου. παντελῶς. Παράπαν, τίθεται ἀντὶ τοῦ παντελῶς. κατὰ πάντα τρόπον. Παραπασσόμενος, ἐπιβαλλόμενος. Παραπείσει, παραπαίζει. Παραπέμπειν, τὸ παρακολουθεῖν δούλῳ τινί, καὶ δορυφορεῖν. οἷον παραπέμπει τίς τινα, ὅταν μεθ' ἑαυτοῦ ἔρχεται θεραπεύων, καὶ οἷον δορυφορῶν. καὶ παραπέμπει ἡ ὕελος τὴν ἀκτῖνα. ἤγουν παραχωρεῖ καὶ δίδωσιν, ἵνα δι' ἑαυτῆς ἔλθῃ. Παραπεπληγμένα, μανικά. ὅσ' ἂν πράξωσιν ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα. Παραπεπήγασιν, ἐγγίζουσι. παρομοιοῦνται. Παραπέμπειν, ἀντὶ χρόνου. οἷον μακρὸς χρόνος ὡς ἡμᾶς παραπέμπει διὰ τῆς ἱστορίας τὰ πρόσθεν γενόμενα. παραπέμπειν καὶ τὸ ἀποπέμπειν. καὶ ἀπωθεῖσθαι, αἰτιατικῇ. Παραπενθείς, ἀπολειφθεὶς ἀντὶ πλέον παρελκύσας. Παραπεπτωκώς, ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς. Παραπέταλοι, πετάλοις ἐσκεπασμέναι. αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς. ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα, καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι. Παραπέτασμα, παρακάλυμμα. παράπηγμα. τὸ λεγόμενον βῆλον. Παραπετάσμασι, ταῖς σκηναῖς. τοῖς περσικοῖς βήλοις. ἢ βηλοθύροις. Παραπέφυκε τῇ πηγῇ, ἤγουν πλησίον τῆς πηγῆς ἐβλάστησε. Παράπηγμα, κανών. καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. Παραπῆχυ, ἱμάτιον τὸ παρ' ἑκάτερον μέρος ἔχον πορφύραν. Παραπικραίνειν, παροξύνειν. παροργίζειν. Παρα

πλαγιάσας, πλάσας, πλασάμενος. Παραπλάσματα, τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασι τοῖς βιβλίοις. Παρα
πλασμός, ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος. Παραπλεῖν, τὸ τρόπον τινὰ διέρχεσθαι πλέοντα, καὶ τὸ ἔσω τινὸς πλεῖν. Ἀρι
στείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ὥστε καὶ παραπλεῖν, καὶ περιπλεῖν καὶ πεζεύειν. καὶ παραπεσεῖν, τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος πεσεῖν.
Παραπλέξασα, παρακρουσθῆναι ποιήσασα. Παραπλῆγα, ἄφρονα· μωρόν· ἀπὸ τοῦ κρούματος τοῦ διαπεπτωκότος ἐναρμονίου
λυρισμοῦ. ἀληθῶς ἡ ἀσωτία, παραπεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. Παραπλῆγας πέτρας, παραλίας πληττομένας ὑπὸ τῆς θα
λάσσης. Παραπλῆγες ἠιόνες κατὰ τοὺς παλαιούς, παράλιοι πληττόμεναι ὑπὸ ἁλός· μάλιστα δὲ αἱ μὴ ἀπεναντίας, ἀλ
λὰ ἐκ πλαγίων πληττόμεναι κύμασι. Παραπλῆγος, μανιώδης. Παραπλήγων, μαινομένων. Παραπλήξ, μαινόμενος·
παράφρων. καὶ παραπλῆγες, οἱ πεπληγμένοι τὸν νοῦν. καὶ μὴ προσαύτεις. Παραπληξία, μανία. Παραπλήσιον, παρόμοιον· προ
σόμοιον· ἀκόλουθον. ταῦτα, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλοῦ σημαινομένου λαμβάνονται καὶ δοτικῇ συντάσσονται· ὥσπερ δὴ καὶ τὸ ἐμφερὲς
λέγεται· ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· κατ' ἄλλον ἰδὼν τὶς ἐμφερὴς ἐμοί, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος. Παραπλόκαμος, ἡ παραπεπλεγμένη τὰς
τρίχας. Παραπλομένοισι, παροῦσι. Πειράπλοις, καὶ περίπλοις, καὶ ἔκπλοις· ὡς τὸ καὶ παράπλοι, καὶ περίπλοι καὶ ἔκπλοι ναυτῶν
ἁπάντων, οὐ ποτιλείποιοι. Παραπλώζειν, τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι ἢ ἰέναι. Παραπόδας, ἐπίρρημα· σημαῖνον τὸ εὐ
θέως ἢ ἐγγὺς ἢ πλησίον· παραυτίκα. Παραποδίζειν, ἐμποδὼν γίνεσθαι. οὕτω Πολύβιος. Παρὰ ποδί, παρὰ τοῖς ποσί.
Παραποιεῖν, παραπράττειν. Παραποιήσασθαι, παρασφραγίσαι. Παραπολύ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐπ' ἔλαττον· οἱονεὶ ἐκτὸς τοῦ πολλοῦ. Φιλόστρατος· θέατρον παρὰ πολὺ τῆς ἀξίας. Παραπολύ, ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ πάνυ,
καὶ παντελῶς. Παραπολύ, κατὰ πολύ· σφόδρα· ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν πρώτῳ· Κερκυραῖοι παρὰ πολὺ ἐνίκησαν. Παρα
πομπή, μετακομιδή. Παραπρονοῆσαι, ἐνθυμηθῆναι· νοῆσαι. Παραπτῆναι λέγεται, ὅταν πετῶσι δύο πτηνά, καὶ δια
βαίνει τὸ ἓν τὸ ἕτερον. παρατρέχειν δὲ ἐπὶ δύο ἀνθρώπων ὅταν τρέχωσι, καὶ παρατρέχει ὁ εἷς. τὸ παρέρχεσθαι δὲ ὅταν περιπα
τῶσιν οὕτως ἁπλῶς καὶ διαβαίνει ὁ εἷς τὸν ἕτερον. Παράπτωμά ἐστιν, ἡ κατὰ ἄγνοιαν τῆς τοῦ νοῦ συνέσεως διεσφαλμένη
πρᾶξις. Παραρρητοῖς, παρηγορικοῖς λόγοις· παραμυθήμασιν· ὑποθήκαις. οἱ δέ, συμβούλοις. Παράορος, ὁ παρηρτημέ
νος τὴν γνώμην· ὁ ἀνάρμοστος· ὁ ἄχρηστος, καὶ μάταιος· ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρηόρων ἵππων οἵ τινες τῷ ζυγῷ οὐ χρησιμεύου
σι. Παραρρήματα, δέρρεις· σκεπάσματα. Παραρρυῶμεν, παραπέσωμεν· ἐξολισθῶμεν. Παραρτίζεσθαι, παρασκευά
ζεσθαι. Παραρυείς, ἀντὶ τοῦ παρασυρείς. Παράρρυμα· Σοφοκλῆς Πολυξένῃ· παράρρυμα ποδός· ὡς κρεμάμενον ἐνδύφα
σμα τοῦ ἐκ τοῦ ἅρματος, πρὸς κάλλος· τινὲς δὲ χοινίον ἐν ταῖς ναυσίν· οἱ δέ, ὑπόδημα. Παραρρυμίς, τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν. Πα
ραρύττειν, παρέχειν. Παρασαγγιλόγω, οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι. Παρασάγγης, εἶδος μέτρου περ
σικοῦ, ὅπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια. Παρασαρῶσαι, ἐροῦ δὲ καὶ κάλλυθρον, ἢ κάλλυντρον τὸ σάρον, καὶ κόριθρον καλεῖ
ται. Παρασεσυρμένοι, παρελκυσμένοι· ὑποσκελισμένοι. Παρασημαίνει, δηλοῖ· χαράττει. Παρασημαίνομαι, καὶ
ἐπισφραγίζομαι, τὸ σφραγῖδα ἐπιτίθημι καὶ ἀσφαλίζομαι· ἔστι δὲ κάλλιον τὸ ἐπισημαίνομαι, τοῦ ἐπισφραγίζομαι. Παρά
σημα, τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων λέγονται· τὰ φαῦλα καὶ ἀδόκιμα· παρὰ τὸ κακῶς σεσημάνθαι, ὅ ἐστιν ἐσφραγίσθαι.
Παράσημος ῥήτωρ, Διογένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ νομίσματος· ἃ καλοῦσι παράσημα· ἤτοι ὅτι
ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινί, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπεὶ δὲ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρα
κται· ὅτι γὰρ ἐπὶ νομίσματος λέγεται τὸ παράσημον, δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Παράσειρος, ὁ ἀκό
λουθος ἵππος. Παράσημος, ἀδόκιμος· καὶ παράσημον τὸ σεσημασμένον, καὶ ὕποπτον· καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ
φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν. Παράσιος, Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἀντιδόσεως· ὅτι μὲν ζωγράφος ὁ Παρράσιος, παντί τῳ δῆλον· Ἰό
βας δὲ ἐν ὀγδόῳ περὶ ζωγράφων διεξέρχεται τὰ περὶ τὸν ἄνδρα· φησὶ δ' αὐτὸν εἶναι υἱὸν καὶ μαθητὴν Εὐήνορος· Ἐφέσιον δὲ τὸ
γένος. Παράσιτοι, οἱ κόλακες. Παράσιτος, κοσσοτράπεζος. Παράσιτος, ἐν τοῖς τοῦ Δειπνοσοφιστοῦ ἑαυτὸν σεμνύ
νων, ἀλλά τι τινα γλυκέως λέγει περὶ ἑαυτοῦ κατὰ δικασμὸν ἀστεῖον, καὶ ὅτι ἀναβῆναι πρὸς κλιμάκιον· Καπανεύς εἰμι· ὑπομέ
νειν πληγὰς ἄκμων· ὕδωρ δὲ πίνειν βάτραχος· ἀπολαῦσαι θύμων, λαχάνων τε, κάμπη· πρὸς τὸ μὴ λούεσθαι ἤγουν μὴ
λούεσθαι, ῥύπος· ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος· πνῖγος ὑπομεῖναι· καὶ μεσημβρίας λαλεῖν,
τέττιξ· ἐλαίῳ μὴ χρῆσθαι, κονιορτός· ἀνυπόδητος ὄρθρου περιπατεῖν, γέρανος· καθεύδειν μὴ δὲ μικρόν, νυκτερίς· εἰς τοῦτο
δὲ χρήσιμον καὶ λαγωός· τούτοις προσθετέον ἐκεῖθεν, καὶ τὸ τύπτεσθαι μύδρος εἰμί· τύπτειν κεραυνός· τυφλοῦν τινὰ ἀστρα
πή· φέρειν τιν' ἄραντα, ἄνεμος· ἀποπνῖξαι, βρόχος· θύρας μοχλεύειν, σεισμός· ἐπιπηδᾶν, ἀκρίς· δειπνεῖν ἀκλήτως, μυῖα·
μὴ ἐξελθεῖν φρέαρ· προσφυᾶς ἐτόλμησεν ὁ ποιητικὸς λῆρος νυκτερίσι παραβαλεῖν, καὶ ὅτι τῆς νυκτερίδος ἄγρυπνον παρά
σιτον ἐπεσκώπτει ἐγρηγορότι, κολακικῶς. Παράσιτος, ὁ ταῖς τῶν πλουσίων τρεφόμενος τραπέζαις· κόλαξ· καὶ παρασιτι
κή, ἡ τοιαύτη τέχνη. καὶ Ἀττικῶς παράσιτος, ὁ δημοσίᾳ σιτούμενος ἐν τῷ κοινῷ πρυτανείῳ. Παρασιώπησις λέγεται, ἐν
καιρῷ καὶ αὐτὴ καὶ εὐλόγως γινομένη παρὰ τῷ ποιητῇ· διαφέρει δὲ σιγῆς· ὅτι αὐτὴ μέν, εἰς τὸ παντελὲς σιωπᾷ τὰ τοῦ
πράγματος· ἡ δὲ ἔλλειψις, τὸ μὲν λέγει, τὸ δ' οὔ. Παρασιώπησίς ἐστι, λόγος ἐν ᾧ δύο ὀφειλόντων πραγμάτων, κατὰ τὸ
πλῆρες λέγεσθαι· καὶ τοῦ μὲν ἑτέρου ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, τὸ δὲ ἕτερον κατὰ τὸ ἀνάλογον νοεῖται· οἷον αὐτὰρ ὁ Διομήδης δόρυ
μὲν ἔθηκεν· ὡς μὲν ἔθηκεν εἶπεν, ὡς δὲ ἀνέβαλεν οὔ. Παρασιωπᾶν, μακροθυμεῖν. Παρασκευάζω, τὸ εὐτρεπίζω·
καὶ οἰκονομῶ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· συνέστιος ἀπὸ τούτου οὖν παρασκευάζουσιν ἄλλου δόξαν, ὡς ἀνδρὶ γυναίῳ.
Παρασκευάζομαι ἀντὶ τοῦ ἑτοιμάζομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται· κυρίως ἐπὶ πολέμου ταττόμενον. Δημοσθένης· ἔστι δὲ τὰ
τ' ἐμοὶ δοκοῦντα ψηφίσασθαι μὲν ἤδη τὴν βοήθειαν καὶ παρασκευάσασθαι τὴν ταχίστην. Παρασκήνια, Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Μειδίου· ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι, ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ εἰκοστῷ νόμων ὑποσημαίνει, ὁ παρὰ τὴν σκη
νὴν ἀποδεδειγμένος τόπος, ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος, τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕ
τω φησὶ καλεῖσθαι. Παρασπάς, φυτὸν ἀπεσπασμένον. Παρασπάσασθαι, ἀφελέσθαι. Παρασπίζουσα, σώοις

συνοικοῦσα. Παρασπιστής, παρεστὼς ὁ ἀσπίστης. Παρασπονδήσας, παραβὰς τὰς σπονδάς. Παρασπονδοῦμαι, παραβαίνο-
μαι. Παραστάδες, αἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετραμμέναι κίονες. Παρασταδόν, παραστατικῶς κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον. Παραστα-
μίδες, τῆς θύρας τὰ πρὸς τῷ στρόφιγγι. Παράστανον, λόγχη. Παράστασις, φυγή. καὶ τὸ φυγαδεῦσαι, παραστήσασθαι.
Παράστασις, Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τοῦ πύρρου κλήρου. τοὔνομα παρὰ πολλοῖς ἐστὶν Ἀττικοῖς. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ
τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοῖς διαιτηταῖς φησι λαμβάνειν τὰς δρα-
χμάς. μίαν μὲν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν. ἑτέραν δὲ, κατὰ ὑπωμοσίαν ἑκάστην. Παράστασις, στάσις παρά
τινος ἄτιμος. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν. Παράστασις, ὁρμή. προθυμία. καὶ παράστασις, ψυχῆς. Παραστάται, τὰ ἀπὸ
τῶν νεφρῶν ἀγγεῖα, καὶ οἱ πρὸς ταῖς ὤαις στήμονες. Παραστατήσειν πέλας, ἐκ παραλλήλου. τὸ γὰρ παραστατήσειν, τὸ πέλας
στήσεσθαι δηλοῖ. Παραστάτησον, παραστάτης γενοῦ. νίκησον. Παραστάται, οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων. πρωτοστάται, καὶ ἐπιστά-
ται διὰ τὸ παραλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παραστατεῖν, τὸ συμμαχεῖν. Παραστάται, ὑπ' ἐνίων καλοῦνται, αἱ γόνιμοι φλέβες αἱ
τῇ κύστει παρεστῶσαι λέγονται καὶ οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες βασανισταί. Παραστατὶς, ἀγγεῖον θερμαντικόν. Παρασταυροῦν-
τες, ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. Παραστέλλεται, ἀναστέλλεται. Παραστήσασθαι, ἀντὶ τοῦ εἰς δίκην προσκαλέσασθαι. Πα-
ραστήσομαι ἐναντίον σου, ἐνώπιόν σου στήσομαι. τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς κατὰ ἡλικίαν βε-
βιωκόσι, καὶ πάθει ὑπανεστηκόσι. Παραστησάμενος, ἑλὼν, παραλαβών. κατεστρεψάμενος. παρεστήσαντό με, ἐνίκησαν.
ἐπεὶ οἱ ἡττώμενοι, παρίστανται νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις. Παραστόρνυται, καὶ τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος, καὶ τὸ πα-
ράστρωτον. Παραστορῶ, ἐκτείνω. ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ἐγώ σε νὴ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ. Παρασύρει, χαυνοῖ. παρατρέπει. Παρασύ-
ρω τὸν χιτῶνα, ἀντὶ τοῦ ἀνέλκω. Παράσφιν, ἢ παρὰ σφίσιν. παρ' ἑαυτοῖς. Παράσχασον, ἀναχώρισον. Παρασχεδιαζομένη,
παραχαραττομένη. Παρασχεδὸν, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς λαμβάνεται, καὶ ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. Παρασχήσομαι κάλλιον, ἢ παρέ-
ξομαι. παρέξομαι δὲ, ἢ παρέξω. Παράταξις, πόλεμος ἐμπαράσκευος. ἢ φάλαγξ, καὶ ὄνομα. Παρατάσσεται, ἐν πο-
λέμῳ ἀνθίσταται. Παρατατικὸς ἐστὶν, ὅταν παρεληλυθότος χρόνου, τι κατ' ἐκεῖνον ἐποίουν. ὡς ὅταν ἐρωτηθεὶς. τί χθὲς
ἀνατέλλοντος ἡλίου ἐποίουν, λέγω ὅτι ἔγραφον. τοῦτο γὰρ ὃ νῦν λέγω ὅτι ἔγραφον. νῦν μὲν ὅταν τοῦτο λέγω παρελήλυθε
χθὲς τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος, ἐνεστηκὸς ἦν. καὶ εἰ μέντοι τις ἤρετο τηνικαῦτα, τί ποιεῖς εἶπον ἄν, ὅτι γράφω. Παρατατικὸς, γί-
νεται ἀπὸ τοῦ πρώτου προσώπου τοῦ ἐνεστῶτος, τροπῇ τῆς τελευταίας εἰς ον, καὶ προσθήκῃ τοῦ ε κατὰ τὴν ἀρχήν. ὅπερ κοινόν
ἐστι πᾶσι παρῳχημένοις ῥημάτων, τῶν ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου. οἷον τύπτω ἔτυπτον. λέγω ἔλεγον. ἀλλ' ὅτε ὁ ἐνεστὼς ἄρχε-
ται ἀπὸ τοῦ ρ, τότε ὁ παρατατικὸς διπλασιάζει τὸ ρ. οἷον ῥίπτω ἔρριπτον. ὅτε δὲ ὁ ἐνεστὼς ἄρχεται ἀπὸ φωνηέντων, ἢ δι-
φθόγγων μεταβολικῶν, τροπῇ τοῦ βραχέος φωνήεντος εἰς μακρόν, γίνεται ἡ αὔξησις χρονική. οἷον ἀκούω, ἤκουον. ἐρίζω
ἤριζον. ὁράω ὥρων. αἱρέω ᾕρουν. αὐδάω ηὔδων. οἴμαι ᾤμην. παρὰ ποιηταῖς δὲ ταῦτα ἀναύξητα εὑρίσκονται, ἔθει ἰωνικῷ. ὅ-
τε δὲ τὸ ῥῆμα ἄρχεται ἀπὸ φωνηέντων ἀμεταβόλων. ἤτοι η ι υ ω, ὁμοίως καὶ ἀπὸ διφθόγγων, οὐ γίνεται τροπὴ ἐν τῷ παρατα-
τικῷ αὐτῶν. ὁ παθητικὸς παρατατικὸς γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἐπενθέσει τοῦ μ μεταξὺ τοῦ ο καὶ τοῦ ν. οἷον ἔτυπτον ἐτυπτό-
μην. ἔλεγον ἐλεγόμην. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων. Παρατάσσεται, πολεμεῖ. ὁπλίζεται. Παρατάττω τοῖς θηβαίοις τῷ πολε-
μίῳ φιλίππῳ. παρατάσσομαι δὲ ἐγὼ τῷ δεῖνι κυρίως ἐπὶ πολέμου, ἀντὶ τοῦ παρασκευάζομαι πολεμήσων, ὥσπερ καὶ ἀντιτάτ-
τω δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. ὁμοίως καὶ τὸ ἀντιτάττομαι, ταυτὸ δηλοῦν τῷ παρατάττομαι. πλὴν τὸ μὲν παρατάττω, καὶ παρατάτ-
τομαι εἴποις ἂν κυρίως ἐπὶ πολέμου καὶ πλήθους ἀντιτάττομαι. καὶ ἀντιτάττομαι ἐφ' ἑνός. ἐπιτάττω δὲ καὶ προστάττω ταὐτόν,
καὶ ἐπίταγμα καὶ πρόσταγμα, πλὴν ἀκριβέστερον τὸ ἐπιτάττω, καὶ ἐπίταγμα. Παραταχέως, παρ' αὐτὸν ταχέως. Πα-
ρατέθηγμαι, παρηκόνημαι. παρωξύνθην. Παρατεῖναι, τὸ ἐπιτρῖψαι καὶ ἀπολέσαι. Παρατείνει, τὸ παρέλκει. καὶ
μέχρι πόρρω προάγει. οἷον παρατείνει τὴν ὁμιλίαν. παρατείνειν, ἤτοι ἐπί τινος ἐξαπλοῖ. ἤγουν ἐπανω τινάς. ἤγουν παρατείνει
τὸ σκῦτος ὁ σκυτοτόμος τῷ ξύλῳ, παρὰ λουκιανῷ. Παράτεινον, ἐξάπλωσον, ἅπλωσον. Παρατεκτῆναι τὸ, ἤγουν παρα-
ποιῆσαι. δηλοῖ δὲ διὰ τούτου φιλοσόφως μὴ ἂν εἶναι δυνατὸν τὸ γεγονὸς μὴ γεγονέναι. τέτρακται δὲ τὸ παρατεκτῆναι
τὸ, ἐκ τῶν τεκτονικῶν τεχνῶν, παραποιεῖν τὰ κατ' αὐτοὺς ἔργα, ἐκ τοῦ τεκταίνω ῥήματος. Παρατέτακται, ἠτοίμασται.
Παρατέταμαι, ἐξώγκωμαι. ἀριστοφάνης. παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων. λέγεται καὶ ἑνικῶς ἡ ἀφύη. Παρατέταται, παρά-
κειμένος ἐκ τοῦ τείνω. ὁμοίως παρετάθη. Παρατετολμηκότες, ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. πολύβιος. παρατετολμηκότες καὶ
τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν. Παρατηρήματα, ἐπιτηρήσεων. κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων καὶ οἰωνοσκο-
πιῶν, καὶ μαντειῶν. Παρατιθέναι, καὶ παραβάλλειν, τὸ συγκρίνειν καὶ παρεικάζειν. ἀφ' ὧν παράθεσις, καὶ παραβολή.
Παρατίθημι, οἷον εὐωχίαν ἢ τράπεζαν τινὰ παρατίθημι. καὶ τὸ συγκρίνω, καὶ παραβάλλω. παρατίθεμαι οὐκ ἔστιν.
Παρατίλλεσθαι, καὶ ἀποτίλλεσθαι, ἀρχαῖον. τὸ δὲ δρωπακίζειν, ἀδόκιμον. παρατίλλεται παρ' ἀριστοφάνει, τὸ ἀνασπᾶ-
ται τὰς ὑπογαστρίους τρίχας. Παρατίλλεται, ἔθος ἦν τὸν ἁλόντα μοιχείας, παρατίλλεσθαι ἵνα δοὺς ἀργύριον ποινῆς
λυθῇ. παρατίλλεται οὖν διασείεται. τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν. ἀπο-
ραφανίδωσις. καὶ παρατιλμός. οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. Παρὰ τὸ δέον, παρὰ τὸ προσῆκον.
Παρὰ τὸ καθεστηκὸς, οἷον παρὰ τὸ πρέπον. Παρὰ τόπον, εἰς κακὸν τόπον. παρὰ τόπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν.
ἔστι δ' ὅτε, καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης. Παρὰ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦ-
τον. οὕτω πανταχοῦ ἀρριανός. Παρατούριον, ἀντὶ παίον κράσπεδον. Παρατρέπει, παράγορει. Παρατρέχειν λέ-
γεται, ἐπὶ δύο ἀνθρώπων ὅταν τρέχωσι. καὶ παρατρέχει ὁ εἷς. παρέρχεσθαι δὲ ὅταν περιπατῶσιν οὕτως ἁπλῶς, καὶ
διαβαίνει ὁ εἷς τὸν ἕτερον. Παρατρέψαι, παρενέγκαι. πορθῆσαι. Παρατρέψας, παρελάσας. Παρατριβὴ, λογομα-
χία. ἔρις. τὴν γινομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν. πατρόπατρον, προϋπάρχον. καὶ πατρότης, ἐπὶ θηλυκοῦ.
πατρότης καθ' ἀπάτορα, προϋπάρξις ἡ ὁ πατήρ. ἡ δὲ ἐκκλησία συνυπάρκτου καὶ συναΐδιον ἔχουσα λέγει τὸν υἱὸν τῷ πατρί.

πρὸ τῶν αἰώνων ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα καλῶς ὁ θεοφόρος Βασίλειος ἐπιστάμενος φησὶ πρὸς Ἀμφιλόχιον· φύσις δὲ καὶ οὐσία, ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δόγμασι. Παρατροπὴ, τὸ ἔξω τοῦ δέοντος ἢ μεταβολή. Παρατροπέων, παρατρέπων· παραπείθων. Παρατροχάσαι, ἀντὶ τοῦ παραδραμεῖν. Παρατρύζει, παραφωνεῖ· γογγύζει. Παρατρωπῶσι, παρατρέπουσι· παραπείθουσιν· ἀπὸ τοῦ τρέπω τρωπῶ, ὡς στρέφω στρωφῶ. Παρατυχὸν, ἀντὶ τοῦ παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξὸν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος. Παραυδᾶν, τὸ παραμυθεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ· παραυδήσας, ἤγουν παραμυθησάμενος. Παραυδᾶται, ὅ ἐστι παρηγορεῖται. Παραυδᾶν, τὸ παραμυθεῖσθαι· ὡς γὰρ ἐκ τοῦ μυθεῖσθαι καὶ φάσκειν καὶ ἀγορεύειν καὶ αἰνεῖν γίνεται τὸ παραμυθεῖσθαι καὶ τὸ παραφάσκειν, καὶ τὸ παρηγορεῖσθαι, καὶ τὸ παραινεῖν, οὕτω καὶ ἐκ τοῦ αὐδᾶν ἰσοδυναμοῦ ἐκείνοις ῥήματος, τὸ παραυδᾶν. Παραυλος, ὁ ἐν ἀγροῖς· ἢ πάραυλος, παρατεταμένη· ἢ ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν· ἢ θρηνητική, παρὰ τοὺς αὐλούς· Σοφοκλῆς τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάους; Παραυτόθεν, αὐτίκα· ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Παραυτόφι, ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτόθι· Ὅμηρος Ἰλιάδος μ· εἴπερ γὰρ χώρησι παραυτόφι, βάντας ἄνδρας. Παραυχενίζων, παρακλίνων.

Παραφαίνω, τὸ ἀμυδρῶς δεικνύω· καθὸ λέγεται τὸ παραψαύειν, τὸ μετρίως ψαύειν· παραφαίνω καὶ τὸ πλησίον ἄλλων φαίνω· καθὸ λέγεται παρατιθέναι καὶ παραβάλλειν, τὸ συγκρίνειν καὶ παρεικάζειν· ἀφ' ὧν παραβολὴ καὶ παράθεσις. Παραφάσθαι, παραψαύεσθαι μετὰ καταθέσεως· ὥσπερ τὸ ἐσάφασα, εἰσβαλόντα τὴν χεῖρα ἅψασθαι. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοὺς κρυπτοὺς τόπους τοὺς κατὰ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον παραφάστιας ὀνομάζουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Παράφασις, παραφρόνησις· ὥς καί τινές φασι, χωλὴ δὲ ἀναγνωστέον· ἀλλ' οὐχ ὥσπερ τὸ πρὸ αὐτοῦ παραφάσθαι· εἴρηται γὰρ ἐκεῖνο τὸ τῆς ἁφῆς ὄνομα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Παράφημι, δοτικῇ παρ' Ὁμήρῳ συντάσσεται· ἤγουν παραινῶ καὶ συμβουλεύω· ἐξ ὁμοίας δὲ ἀγωγῆς καὶ τὸ πεῖσαι λόγοις, παρειπεῖν ὁ ποιητὴς λέγει· ὡς τὸ δὲ δίκαια μή σε ἡ Θέτις παρείπῃ· ταυτὸν γὰρ τὸ φάναι· ἀφ' οὗ τὸ παράφημι καὶ τὸ εἰπεῖν· ἐξ οὗ τὸ παρειπεῖν· οὕτω δὲ λέγει ὁ ποιητὴς καὶ παρρητοὺς, τοὺς λόγοις πειθομένους· ὁ καὶ οἷον ἐτυμολογῶν φησὶ, παρρητοί τ' ἐπέεσσιν· ἐκ τοῦ παράφημι καὶ παράφασις. Παραφάσθαι ἐπέεσσι μαλακοῖς, ἤτοι παραφαθεῖς, παραλογίσαι. Ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ ἐν ἄλλοις ταυτὸν τὸ παραυδᾶν καὶ τὸ παραφάσθαι, ἀλλὰ τὸ παραυδᾶν, ἀγαθὸν ἐνίοτε· τὸ δὲ παραφάσθαι, ὃ σύστοιχόν ἐστι τῷ παραφάσκειν, καὶ τῷ παραιφάσθαι, ἔχει τι ψόγου διὰ τὸ δηλοῦν ἀπάτην καὶ παραλογισμόν. Παραφθαίη ποσίν, ἀντὶ τοῦ παραδράμῃ· νικήσῃ· παρέλθῃ· χωρὶς δὲ προθέσεως, τὸ ἁπλῶς φθάσαι ἡ λέξις δηλοῖ· ὅ ἐστι προλαβεῖν. Παραφθάμενος, καὶ τὸ φθὰς, καὶ τὸ ἔφθη, ἐκ τοῦ φθῆμι· καὶ παραφθαίη ἐν Ἰλιάδος κ, ἀντὶ τοῦ φθάσοι· παρέλθοι· παραδράμοι· προλάβοι. Παράφορα, παραγεγραμμένα. Παράφορμα, ἀρχή τις τοῦ συνεξίου τοῦ βασιλέως.

Παράφορος, ὁ μωρὸς, ἢ ὁ μανικός· κατάφορος δὲ, ὁ φανερὸς, μέγα. Παράφορος, ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος· ὡς τὸ, συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ κακίστῃ δαιμόνων ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασι. Παράφρασις, ἡ ἐναλλαγὴ τῶν λέξεων κατὰ τὸ ἴσον τοῦ αὐτῶν· εἰς τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ, τὴν ὀργὴν εἰπὲ ὦ μοῦσα. Παραφρόνιμον, παράφρονα· ἀνόητον καὶ ἄκρον περὶ τὰ φρονήματα· ἴσθι δὲ παραφρόνιμον ἄκρον ὑπὲρ φρόνημα πεφάνθαι μ' ἂν εἴσε νοσφίζομαι. Παραφρονῶ, καὶ τὸ μαίνομαι, καὶ τὸ ἀνοηταίνω, ἁπλῶς ταυτό. Παραφρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον κεχρῆσθαι. Παραφρυκτωρούμενοι, οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντία τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεῖσθαι λέγονται, ὥς φησι Λυσίας. Παραφρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων· ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο. Παραφυλάσσω, προσδοκῶ. Παρὰ φύσιν, ὃ ὁ θεὸς οὐκ ἐποίησεν· οἷόν ἐστιν, ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος. Παραφυλακτωρούμενοι, περὶ τὰς φυλακὰς καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες· ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολεμίων. Παραχαράκτης, διαστροφεύς. Παρὰ χεῖρα, μετὰ χεῖρα· ἐν χερσί. Παραχορδίεις, παράσημον ποιήσεις· ὡς τὸ, μηδὲν προσφθέγξῃ, ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν εἴπῃς σαυτῷ προσέχων, ὅπως μηδὲν παραχορδίεις, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι. Παραχορδίζειν, διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν. Παραχρᾶται, κακῶς λέγει. Παραχρῆμα, ἀντὶ τοῦ αὐτίκα· αὐτόχρημα· ἀντὶ τοῦ αὔτικρυς· παραχρῆμα· κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἰπεῖν παραυτίκα, οὐ μὴν πρὸ τοῦ πράγματος. Παραχρῆται πολὺ, σφοδρῶς συνουσιάζει· ἀκολάστως μίγνυται. Παραχωρεῖν ἄκοντι, συγχωρεῖν ἑκόντι· τὸ δὲ παραχωρῶ, τὸ ἐξίσταμαι· οἷον παραχωρῶ σοι τοῦ θρόνου· καὶ παραχωρῶ σοι τῆς ἀρχῆς· δοτικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται. Παραψίδες, ἢ παροψίδες, τὰ μεγάλα τρυβλία. Παραψυχή, ἡ παραμυθία. Παρδακὸν, διύγρον. Παρδαλέη, ἡ δορὰ παρδάλεως· ὥσπερ καὶ λεοντῆ, ἡ τοῦ λέοντος κατ' ἔλλειψιν τοῦ δορά· καὶ λυκέη, ἡ τοῦ λύκου· καὶ τραγέη, ἡ τοῦ τράγου. Ἰστέον δὲ ὅτι, παρ' Ἡροδότῳ κεῖται καὶ ἀνθρωπέη, ἡ τοῦ ἀνθρώπου δορά· ἐν τῷ σφάξας ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπέην· ἐντελῶς δὲ εἶπεν Ἡρόδοτος ἀνθρωπείην δοράν· τούτων δὲ καὶ ἡ ταυρείη, καὶ ἡ ἐν Ὀδυσσείᾳ αἰγείη κυνέη, καὶ ὅσα τοιαῦτα. ἐν οἷς καὶ ἡ ἀπαθὴς παρδαλείη, καὶ λεοντείη καὶ λυκείη, καὶ τραγείη· ἃ ἐξωθήσαντα τὸ τῆς διφθόγγου ι, παρδαλέη γίνεται· καὶ λεοντέη, καὶ λυκέη, καὶ τραγέη, καὶ τὰ ὅμοια, κατὰ τὸ κυνέη, καὶ κτιδέη· κραθέντα δὲ κατὰ τὸ συκέα, συκῆ· γαλέα, γαλῆ, καὶ μυγαλῆ· νέα νῆ· σελήνη· ἀμυγδαλέα· ἀμυγδαλῆ, ἀναγκαίως περισπῶνται· κατὰ τὸ χαλκέα χαλκῆ, χρυσέα χρυσῆ· καὶ ὅσα τοιάδε· διὸ καὶ τὰς τραγὰς ἀναλόγως περισπωμένας. Ἰστέον δὲ ὅτι παροιμιωδῶς παρὰ τοῖς ὕστερον παρδαλέην ἐνεῖσθαι λέγεται ὁ ποικίλος τὸν τρόπον· καὶ οἷον πολύστικτος τὸ ἦθος, κατὰ τὴν παρδαλέην· ὥσπερ ἀλωπεκῆν ὁ κερδαλέος, καὶ δόλιος· κατὰ τὴν κερδώ· καὶ λυκέην ὁ ὕπουλος ἅρπαξ· φορεῖν δὲ καὶ νεβρίδα ῥηθείη ἂν διονυσιακῶς ὁ δειλὸς· καὶ μέθυσος ἤδη καὶ ποικίλος· καὶ παλίμβολος· ἐπεὶ καὶ στικτὸν ἡ νεβρίς. Παρδαλέη δορὰ, παρδάλεως ἀπὸ ἀρσενικοῦ τοῦ παρδάλιος· ἐκ δὲ αὐτῆς κατὰ συναίρεσιν παρδαλῆ ὡς λεοντέη λεοντῆ· γράφεται δὲ αὕτη μὲν ἀεὶ διὰ τοῦ α κατὰ τὴν ἀρχήν· τὸ δὲ ζῶον καὶ διὰ τοῦ ο πόρδαλις παρὰ τὸ προάλλεσθαι μεταθέσει τοῦ ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. Πάρδαλις τὸ ζῶον, παρδαλῆ δὲ, τὸ δέρμα αὐτοῦ, περισπᾶται· παρδαλέα παρδαλῆ· ὥσπερ λεοντῆ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα· καὶ κυνῆ, τὸ τοῦ κυνός. Πάρδηκος, ἡ οἰκοδομὴ τῆς καθέδρας. Παρεάσαι, παραλιάσαι. Παρεβάθην, βίβημι· βήσω· βέβηκα· ὁ παθητικὸς βέβαμαι· καὶ ὁ ἀόριστος ἐβάθην· καὶ παρεβάθην.

Παρέβαλεν, ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο. ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις. ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας, ἀναχθῆναι δεδεμένους. σημαίνει δὲ καὶ παρέβαλεν, ὥρμησεν, εἰσήλασε. Παρέβασκε, παρεβάτει. Παρέβλαψε· κατὰ φρένας νοεῖται ἐνίοτε. ὅθεν τὸ βλασίφρον σύγκειται. Παραβλήδην, ἐρεθιστικῶς. Παρεγγεγραμμένος, ὁ μὴ ἀστός. Παρέγγραπτον, νόθον καὶ παρεγγράπτοις ξένοις, νόθοις. Παρεγγραφέντων, ῥᾳδιουργηθέντων. Παρεγγυᾷ, δοτική. παραδίδωσι. Παρεγγυᾶται, διδάσκει, ἐντέλλεται. Παρεγγυήσει, καὶ παρεγγυηθέντος. παρεγγυήσει μὲν ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ἰσαῖος. παρηγγυηθέντος δὲ, ἀντὶ τοῦ παραλαβόντος. ὁ αὐτός. Παρεγγυήσαντος, παρασχόντος. καὶ παρεγγύα, παρήγγειλεν. ὁ δὲ, παρενεγύα αὐτῷ τοῖς ὅπλοις μὴ συμπλέκεσθαι. Παρενεγύησε, παρῄνεσε, συνεβούλευσε. Ταύτῃ τοι παρεγγυήσει δηλητηρίῳ φαρμάκῳ, διαφθεῖραι αὐτούς. Παρεγχέειν τοῦ νέκταρος, ἤτοι μετρίως καὶ ὀλίγον ὡς παρὰ καὶ τὸ παρακινδυνεύειν, καὶ τὸ παραπολαύειν. Παρεγχρίψειν, ἐγγίσει, προσπελάσει. Πάρεδρος, παρακαθήμενος. Πάρεδρος, Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. πολύ ἐστι τοὔνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι, καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί. λαμβάνουσι δὲ παρέδρους ὅ,τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος δύο ἕκαστος, οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν. καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπεὶ παρεδρεύουσι. Παρέδωκεν, ὡς ὁ ἀπόστολος λέγει. παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι, συνεχώρησε. Παρεζόμενος, παρακαθήμενος. Παρεθέντος, ἐκλυθέντος. καὶ παρεθείς, παραλυθείς. καὶ παρείθη, ἐξελύθη, ἐχαυνώθη. καὶ παρείθησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Παρεθεωροῦντο, κατεφρονοῦντο. Παρεθήγοντο, παρωξύνοντο. Παρέθην, καὶ ἀφέθην. ἐκ τοῦ παρίημι παρήσω. ὁ παρακείμενος, παρεῖκα. ὁ παθητικὸς παρεῖμαι. ὁ ἀόριστος παρείθην. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, παρέθην. καὶ ἀφέθην. ἢ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀπολύω. εἵσω εἷκα εἷμαι εἵθην. καὶ ἕθην. Παρέθρισαν, σημαίνει τὸ ἔκοψαν. Παρέθρισαν, ἀντὶ τοῦ παρεθέρισαν. κατὰ συγκοπήν. σημαίνει δὲ τὸ ἀπέκοψαν παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Παρῇδ', ἀντὶ τοῦ παρειῶν. καὶ ἦλθες. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι. Παρειά, ἡ γνάθος διὰ διφθόγγου. παρεῖαι ὄφεις. οὕτως ὠνομασμένοι διὰ τὸ παρειὰς μείζους ἔχειν. καὶ Καλλίμαχος ποιητικῶς διὰ τοῦ η. Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτω παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησίν, εἶναι τοὺς ῥήτορας ὁμοίως τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας. τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν. τοὺς δὲ παρείας, αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν. Παρείατο δακρυχέουσα, ἀντὶ τοῦ παρῆν. εἴω τὸ κάθημαι ἢ τὸ ὑπάρχω. παράγωγον εἶμι. ὁ μέσος ἀόριστος εἵμην εἷσο εἷτο καὶ εἶτο. καὶ πλεονασμῷ τοῦ α, εἵατο καὶ παρείατο. οἱ δὲ πληθυντικόν, ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ. τὰ γὰρ εἰς το λήγοντα, πληθυντικά εἰσιν, εἰ ἔχει τὸ α, ὡς πυθοίατο. Παρεῖδεν, ἀντὶ τοῦ παρέβλεψεν. ὅπερ αἰτιατικῇ συντάσσεται. παρεῖδε καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεῖδεν. ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Παρείθη, ἐάθη, παρελύθη. εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη. Παρείκαμεν, παρεπέμψαμεν. Παρείκῃ, κανονίζεται οὕτως. ἵημι. ὁ μέλλων ἥσω. ὁ παρακείμενος εἷκα. καὶ τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν εἵκω, ῃς, ῃ. καὶ μετὰ τῆς παραθέσεως, παρείκῃ. τάττεται δὲ ἐπί τε ὑποτακτικοῦ καὶ εὐκτικοῦ, ἀντὶ τοῦ συγχωροίη καὶ ἐνδιδοίη. ὧν τὸ μὲν ὑποτακτικὸν εἴρηται. τὸ δὲ εὐκτικόν, οὕτω. παρίημι τὸ ἐνδίδωμι. ὁ μέλλων, παρήσω. ἄχρηστος ὁ παρακείμενος, παρεῖκα. ἡ μετοχή, ὁ παρεικώς διὰ διφθόγγου. καὶ τὸ εὐκτικὸν παρείκοιμι, οις, οι. ἀντὶ τοῦ ἐνδιδοίη. Παρείκοι, ὑποχωροίη. πέμποντες ἱππέας ἐκδρόμους, ὅτι παρείκοι τροφὰς ἐλάμβανον, ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις. σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκομεν, ὅτι παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν. ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις. ὁ δὲ Τραϊανός, ἔγνω μάλιστα εἰ παρείκοι ἐξελεῖν τὸ ἔθνος. εἰ δὲ μή, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας. Παρείκοι, ἁρμόζει. ἐκ τοῦ παρεικότος. Παρεικότος, παραλελυμένου. Παρεικώς, μετοχὴ καὶ παρεικέναι, ἀπαρέμφατον. ἐκ τοῦ εἷκα παρακειμένου. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ἵημι. Παρειμένας, παραλελυμένας. Παρειμένον, κεχαυνωμένον. Παρειμένος, παρεωραμένος. Παρείμην, συγχωρήσαιμι. Παρείμην, ἀφέθην ὑπῆρχον. Πάρειμι, ὑπάρχω. Παρεῖναι, τὸ παρόντα εἶναι. καὶ παρεῖναι, τὸ παραλιπεῖν. Παρεῖναι, τὸ παραγίνεσθαι καὶ ὑπάρχειν. παρῆναι δὲ, κεντηθῆναι. Παρεῖξαι, παραχωρῆσαι. Παρεισρέων, παρεισερχόμενος. Παρείπῃ, παρ' Ὁμήρῳ, ἀπατήσῃ. παραλογίσηται. παραπείσῃ. Παρείποι, παραπείσοι. Παρειποῦσα, ταυτόν ἐστι τῷ παραπείσασα. Παρειπών, παραινέσας. Παρειπών. Ὅμηρος. παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας αἴσιμα παρειπών. ὁ δ' ἐπείθετο. ἐνταῦθα φανερῶς ὁ ποιητὴς διπλολογεῖ. ἤρκει γὰρ ἓν μόνον εἰπεῖν. καὶ τὸ μὲν εἰπὼν καὶ παρειπὼν ἔχουσι πολλὴν διαφοράν. ὡς τοῦ παρειπεῖν λαμβανομένου, ἐπὶ παραινέσεως. τὸ δὲ παρέπεισε καὶ τὸ δ' ἐπείθετο, κατὰ μόνην διαφέρουσι τὴν σχέσιν τοῦ πείθοντος καὶ τοῦ πειθομένου. ὁ γὰρ πείθων, πειθόμενον πείθει. καὶ οὐδεὶς ἂν ἐρεῖ πεῖσαι, τῶν μὴ αὐτῷ πεισθέντα. ἵνα μὴ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ῥηθῇ τὸ τοῦ κωμικοῦ, τὸ οὐ πείσεις οὐδ' ἢν πείσῃς. ἔστι δὲ εἰπεῖν τὸ παρέπεισεν. ὁ δ' ἐπείθετο ὅτι ἐν ταυτολογίᾳ εἶπεν ὁ ποιητής. διὰ τοὺς τῷ δοκεῖν μὲν πείθοντας, οὐ μὴν καὶ τῇ ἀληθείᾳ πείθοντας. ἵνα εἴπῃ, ὅτι ὁ βασιλεὺς οὐ μόνον ἔδοξε πεῖσαι, ἀλλὰ καὶ ἀληθῶς ἔπεισε τὸν ἀδελφόν. Παρείραντα, παρεισβαλόντα. Παρεῖρξαι, ἐκωλῦσαι. Παρείρπυσεν, εἰσῆλθεν. Παρείς, ἐάσας ἀφείς. Παρείς, ἀμελήσας. ἐπὶ κατακλίνας. ὀλιγωρήσας. καὶ παρεὶς, ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης, ἔκειτο. παρῆς δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Παρείσακτον, ἀλλότριον, ξένον. Παρεῖσαι, ἐάσαι, ἀφῆκαι. Παρείσανον, κράσπεδον. ἀκρωτήριον. Παρεισελθεῖν, τὸ μετ' ἄλλου παραγιάσαντος συνεισελθεῖν. ἐλθεῖν δὲ τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτό φησιν ὁ ἀπόστολος, παρεισῆλθεν ὁ νόμος. Παρείσθωσαν, παραλυέσθωσαν. Παρείσθω, συγχωρείσθω. Πάρεισι, παρίστανται. καὶ παραγεγόνασι. καὶ πάρεισιν, ἀντὶ τοῦ παρόντες εἰσί. Πάρεισιν, αὐτῶν τέκνα, ἀντὶ τοῦ παρόντα εἰσίν. Παρεισκρίνει, παρεισέρχεται, παρεισβάλλει. Παρεισκυκλεῖν λόγους, τὸ ὡς ἐκ περιόδου τινὸς κυκλικῶς παρεισάγειν, καὶ στρογγύλον τὸ φραζόμενον. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως τὸ πολλάκις περὶ τὸ αὐτὸ στρέφεσθαι, καὶ οἷον τροχοειδῶς εἰλεῖσθαι. Παρεῖτι, παραγίνεσθαι. Παρεῖτο, ἠμέλειτο. παρῆτο. καὶ παρεῖτο, διελύετο. Παρέκ, καὶ παρέξ. σημειῶσαι ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις, ποτὲ μὲν ἡ ἐκ πρόθεσις, ἐπικρατοῦσα νικᾷ. οἷον παρὲκ νόον. ἤγουν [illegible] νόος ἤγαγω. ποτὲ δὲ ἡ παρά. Παρὲκ νόον, παρὰ τὴν βουλήν. παρὲκ νόον ἤγαγε. δηλοῖ δὲ καὶ νῦν τὸ παρὲξ ἐγγύτητα [illegible] διὰ τῆς

παρὰ προθέσεως. διάστασιν δὲ, διὰ τοῦ ξ. καὶ ἔστι παρὲξ μὲν τὸ εἰπεῖν, τὸ ἔξω μὲν ἀληθείας, ἐγγὺς δὲ ὅμως αὐτῆς. Παρεκαττύετο, ἀντὶ τοῦ ἐκ συλλογῆς ὑπέπλεξε καὶ συνετίθει. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται τὰ μικρὰ τμήματα τοῦ σκύτους. Παρεκβαίνω, ἰωνική. ἡσίοδος. μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου. Παρέκβασίς ἐστι, λόγος χάριν ἱστορίας ἢ γενεαλογίας παραλαμβανόμενος. ὥσπερ ἅ φησι φοίνιξ περὶ κουρήτων παρ' ὁμήρῳ. Παρεκβατικῶς, οὕτως. Παρεκίρνα, παρέμισγε. Παρεκλήθη, παρεμυθήθη. Παρέκλινε, παρῆλθε. Παρὲκ νόον ἤγαγεν ἕκτωρ, ἀντὶ τοῦ παρηπάτησεν. ἐξηπάτησε τοῦ νοῦ. Παρεκνόον, ἀντὶ τοῦ παρέλπιδα. παρεκνόον ἐλήλυθας. Παρεκρότει, παρώξυνε. Παρεκόπτου, παρῄρου. ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων. Παρεκότει, ὠργίζετο. Παρεκρότουν, παρώρμων. κρότοις ἀθροίζοντες, ἀλλήλοις παρεκρότουν. Παρεκρούσατο, ἐπῄνησεν. ἐχλεύασε. Παρεκστῆναι, παρεκτραπῆναι. ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχαιοὺς γενέσθαι καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. Παρεκτικός, παρὰ τὸ παρέχω παρέξω. ὁ παρακείμενος παρεῖχα. ὁ παθητικὸς παρεῖγμαι παρεῖκται. καὶ ἐξ αὐτοῦ παρεκτὸς καὶ παρεκτικὸς κτητικόν. Παρεκτικόν, χορηγητικόν. Παρέλαβες, ἐπαιδεύθης. Παρελάσας, παραδραμών. Παρελαύνω, τὸ νικῶ. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὁμοίως καὶ ἐξελαύνω. Παρελέγετο, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν. Παρελέξατο, ἐκοιμήθη. παρεκλήθη. ἢ παρεπλέξατο. τὸ γὰρ παραπλέξαι τινὰς, παραλέξασθαι καὶ λέξασθαι λέγουσι. Παρελεύσεαι παρ' ὁμήρῳ, ἔχει τι λεληθότως καὶ σκωπτικόν. οἱονεὶ λέγει γὰρ ὅτι εἰ καὶ τῇ ποδωκείᾳ παρελθεῖν με δύνασαι, ἀλλ' ἀπατῶν καὶ δολιευόμενος οὐκ ἄν με νικήσας παρέλθῃς. Παρεληλυθὼς, παρελθών. παροδεύσας. Παρελθεῖν, ἀντὶ τοῦ φθάσαι, εἰς τὸ πρὶν παρελθεῖν. καὶ τὸ παραδραμεῖν. ὅπερ τίθεται ἐπὶ καιροῦ καὶ αἰῶνος, καὶ ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. παρελθεῖν καὶ εἰς τὸ μέσον ἐλθεῖν. ἐκ τοῦ ἐλεύθω ἐλεύσω, ἤλευσα. ὁ δεύτερος, ἤλυθον, καὶ ἦλθον. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐλθεῖν. καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, παρελθεῖν. Παρέλθῃ ποσὶ, πρὸς διαβολὴν ἐρρέθη. ἔστι γὰρ τραγικῶς, καὶ νόῳ καὶ δόλοις παρελθεῖν. Παρελθὼν, ἀντὶ τοῦ εἰσελθών. Παρέλκει τι, ἀντὶ τοῦ ἐξωτείνει τοῦ κειμένου. καὶ παρὰ πολυσί τις τι, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ πρέποντος ἀναλίσκει. Παρέλκεται, διατρίβει. Παρέλκου, περίσπου. ἢ παράτεινον, καὶ σύρον. Παρέλκοντες, παρατείνοντες. καὶ σύροντες. Παρέλκυσις, ὑπέρθεσις. βράδος. Παρέλλειψίς ἐστιν, ὅταν ἓν τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπηται. οἷον κάλιον, ἀντὶ τοῦ κάλλιον. θᾶτον, ἀντὶ τοῦ θᾶττον. Παρελογίσασθε, ἠπατήσατε. ἢ ἐσφατίσετε. ἢ ἐψεύσασθε. ἢ ἐχλευάσατε. Παρελπίδας, ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως. εὐριπίδης. λεύσσεθ' ὡς παρελπίδας μοῖρα βαίνει. καὶ παρελπίδα, ἐπίρρημα. Παρελύθησαν, ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. Παρελύθησαν, ἠσθένησαν. Παρέλυσαν, ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. Παρέλυσεν, καθεῖλεν. ἐξέβαλεν. Παρεμβαλεῖ, ἐπισκέπει. παρεντίθησι. Παρεμβαλόντων, κυκλωσάντων. Παρεμβολὴ καλεῖται, ὅταν ἔξωθέν τινα μηδὲν προσήκοντα τοῖς προκειμένοις ἐμβάληται. ἃ κἂν ἐξέλῃ τις, οὐδὲν τῆς συντάξεως ἀφαιρεῖ. οἷόν ἐστι παρ' ὁμήρῳ, τὸ ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει. μέχρι τοῦ, ἦ ποτ' ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν. Παρεμβολὴ, σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. Παρεμβολὴ, παρεντάξεως διαφέρει. παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις. οἷον, ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας ἢ ψιλῶν, πρὸς ψιλούς. παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων. οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς. ἢ ψιλῶν πρὸς ὁπλίτας. πάλιν παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων, καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας. Παρεμβολὴ, παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν, παρατάττεσθαι. Παρ' ἐμοί ἐστι τόδε. ἤγουν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ ἐμῇ. ἢ τῇ γνώμῃ. Παρεμπίνειν, τὸ ἐκ τοῦ λόγου πίνειν. Παρέμπτωσις, προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον ξένος, ξεῖνος. ἔνατος, εἴνατος. Παρεμφῆναι, παραδεῖξαι. παρασημᾶναι. Παρεμφάρακτος, ἀσελγής. Παρεμφαίνεσθαι, παραδηλοῦσθαι. Παρέν, κατὰ τὸ ἑξῆς. Παρενεγκεῖν, τὸ παραγαγεῖν. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀπαγαγεῖν. Παρενείρει, παρεμβάλλει. ἤγουν, λέγει. Παρενδατεῖ, παρατίθη. Παρενθέμενος, παραλογισάμενος. Παρενήνεον, λέξις ποιητική. δηλοῖ τὸ σωρεύειν. καὶ ἐμφαίνει τὸν πληθυσμὸν τοῦ σίτου, ἀπὸ τοῦ νῶ τὸ σωρεύω. κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, νηνῶ, καὶ ἐκτάσει νηνῶ. παρατατικὸς ἐνήνεον. ὅμοιον τῷ τιτῶ, ἤτοι στερίσκω. τοιοῦτον καὶ τὸ ἀνακηκίειν. ὅμοιον καὶ τὸ κικάζειν, ὅθεν καὶ ἐπὶ κήκασον τὸ ἐπονείδιστον. ὅτι δὲ καὶ τὸ κακκίζειν ἐν χρήσει ἐστὶ, δῆλον ἐπὶ ὀρνίθων ὄνομα πεποιηθέν. Παρένθετος, παρείσακτος. Παρενθήκη, μετενήνεκται ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια λεπτὰ, ἢ ἀπὸ τῶν πλωϊζομένων. παρεντιθέασι γὰρ τοῖς φορτικοῖς κοῦφα ἀπὸ τῶν καμίνων. τοῖς γὰρ πίθοις πινακίσκοι παρεντίθενται καὶ λεπτά. Παρενοχλεῖν, παροξύνειν. Παρέντες, παραλυθέντες. ἀμελήσαντες. ἐάσαντες. Πάρεξ, καὶ τὸ παρὲξ, διαφέρουσι. τὸ μὲν γὰρ πάρεξ, σημαίνει τὸ ἐκτός. καὶ βαρύνεται. καὶ συντάσσεται μετὰ γενικῆς. ἔστι δὲ κοινόν. τὸ δὲ παρὲξ, οὐ τὸ ἐκτὸς μόνον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸ πλησίον, ὡς τὸ παρὲξ ἅλα, ἤγουν πλησίον τῆς θαλάσσης. καὶ ὀξύνεται. καὶ συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς. ἔστι δὲ ποιητικόν. Παρεξειρεσία, τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. καὶ παρεξειρεσίας, παρὰ θουκυδίδῃ, τὸ κατὰ πρῷραν πρὸ τῶν κωπῶν, ὡς ἂν εἴποι τις, τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας. Παρὲξ ἀγορεύειν, δηλοῖ τὸ παρὰ τὸ δέον. ἢ τὸ παρακελευόμενον ἀγορεύειν. παρὲξ παρ' ὁμήρῳ, εὕρηται συντασσόμενον αἰτιατικῇ καὶ διὰ τοῦ κ γραφέν. ἐν τῷ παρὲκ μέγα τείχιον αὐλῆς. Παρὲξ ἅλα, ἐπίρρημά ἐστι τοπικὸν, συγκείμενον ἀπὸ τῆς παρὰ καὶ ἐξ προθέσεως. δηλοῖ δὲ τὸ παρὰ τὴν ἅλα. ἢ μᾶλλον τὸ ἔξω μὲν ἁλός. παρ' αὐτὴν δὲ, ἤτοι ἐγγὺς αὐτῆς. ἰστέον δὲ ὡς ἡμεῖς μὲν οἱ ὕστερον πάρεξ ἀεὶ φαμὲν βαρυτόνως κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, καὶ ἀντὶ τοῦ χωρὶς τὴν λέξιν νοοῦμεν, καὶ διὰ τοῦ ξ γράφομεν αὐτὴν, καὶ μόνῃ γενικῇ συντάσσομεν. ὅμηρος δὲ λέγει ὀξυτόνως παρὲξ, ἀκολουθῶν τῷ κανόνι τῶν προθέσεων, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔξω μὲν, ἐγγὺς δὲ τὴν λέξιν λαμβάνει. καὶ φωνήεντος μὲν ἐπιφερομένου, φυλάσσει τὸ διπλοῦν. συμφώνου δὲ ἐπαγομένου, τρέπει συνήθως τὸ ξ εἰς ἄφωνον τὸ κ. οἷον παρὲκ νόον ἤγαγεν. ἔστι δὲ ὅτι καὶ οὕτω φυλάσσει τὸ ξ. ὡς ἐν τῷ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνομεν. καὶ τὴν σύνταξιν δὲ διαφέρει, ἀπίων καὶ ἡρόδωρος. φασὶν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρὲξ ἔστι μὲν ὅτι τὸ νοητὸν ἐπικρατεῖ τῆς ἐξ, ἔσθ' ὅτι δὲ τῆς παρὰ, ἤγουν ἐπεὶ τὸ παρὲξ ἐκ δύο σύγκειται προθέσεων τῆς παρὰ καὶ τῆς ἐξ, ποτὲ μὲν ἡ τῆς ἐξ προθέσεως νόησις ἐπικρατεῖ, καὶ προκα

λεῖται ἡ οἰκεία σύνταξις· ὡς τὸ παρὲξ ὁδοῦ, ἤγουν ἔξω τῆς ὁδοῦ. ποτὲ δὲ ἡ παρὰ πρόθεσις νικῶσα προάγεται εἰς αἰτιατικήν· ὡς τὸ παρὲξ τὴν νῆσον. ἤτοι παρὰ τὴν νῆσον. λαμβάνει δὲ τὴν λέξιν Ὅμηρος ὡς φαίνεται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν μάλιστα ἐπὶ τῶν μή τι πάνυ ἀπεχόντων, μή τι ἐγγύτατα ὄντων, ἀλλὰ ἔξω μέν, ὅπερ ἡ ἐξ πρόθεσις δηλοῖ. ὅμως δὲ ἐγγύς. ὅπερ διὰ τῆς παρὰ δηλοῦται προθέσεως, σημαινούσης ἐγγύτητα. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ πάρεδρος, καὶ παρακαθίζω, καὶ τῶν ὁμοίων. Παρεξελθεῖν, τὸ μερικῶς παραβῆναι. καὶ Ὁμηρικῷ τρόπῳ εἰπεῖν, παρὲκ Διὸς νόον ἐλθεῖν. Παρεξελθεῖν, ἀντὶ τοῦ παραδραμεῖν. ἡ πρόοδος. στιγμὴ δὲ παρεξελθεῖν τὸν κάμνοντα. Παρεξηυλημένον νοῦν, οἷον διεφθαρμένον, καὶ ἀμυδρόν. Παρέξω πράγματα, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἤγουν ὀχλήσεις. Παρεοικώς, παρόμοιος. Παρεόντα, παρόντα. Παρέπαφε, παρέπεισε. Παρέπεισεν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐστὶν εὑρεῖν ἐνίοτε πλεῖόν τι δηλοῖ τοῦ ἔπεισε. πειθοῦς γὰρ τάχος ἡ παρὰ πρόθεσις ἐμφαίνει, σημαντικὴ οὖσα ἐγγύτητος. τὴν δὲ τοιαύτην παρασημασίαν ἑλκυστέον καὶ εἰς τὸ παραιφάσκειν, καὶ εἰς τὸ παρειπεῖν. καὶ εἰς τὰ ὅμοια. Παρεπίδημος, πάροικος. Παρεπίδημος, καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία καὶ παρεπίδημος διαβάτης. παροδίτης. Παρεπιπνείειν, τὸ ἐπ' ὀλίγον πνεῖν σημαίνει. Παρεπλάγχθη ἰός. ἀστοχίαν δηλοῖ σκοποῦ. Ὅμηρος. Παρεπλέγχθη, παρεκρούσθη. Παρεσπάμενον, περισπόν. Παρέστη, παρῆλθε. Πάρεργον, νόθον. ὡς μικρόν τι τῶν ἀναγκαίων. Παρέργως, ὀλιγώρως. ὑμῖν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. Παρεργώτατα, κατερρωγότατα. παρέργως, ἀκαίρως, ῥαθύμως. Παρερέωσαν, παρετάξαντο ἐν πολέμῳ. ἀντέστησαν. Παρερινεόν, ἐρινεὸς κατὰ μέν τινας καὶ ἡ ἀγρία συκῆ. καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς. ὥσπερ ἡ ἐλαία τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπός. Παρερπύσασα, ἠρέμα εἰσελθοῦσα. Παρερρυπωμένα, βιβλία ἀσκηροῖς, προσπταίομεν πρὸς τὸ ζητῆσαί τινα. Παρερρωγότα, κατερρωγότα. παρεσταμένη γῆ, ἐφ' ἣ τις ὀφείλει δάνειον, καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ γεωργίᾳ. Παρέρχομαι, τὸ νικῶ. καὶ ὑπεραίρω ἢ κάτω τοῦ τῶν ἐμαυτοῦ καλῶν πάντας ἐῶ. Παρέρχομαι, καὶ παρῆλθον, ἐπὶ δικαστηρίου καὶ ἀγῶνος κυρίως λεγόμενα, ἀντὶ τοῦ εἰς μέσον ἦλθον. ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου, οὐδὲ πώποτε παρῆλθες οὐδὲ ἀπέδωκας. αἷς συνάπτεται καὶ τὸ εἰς μέσον. περιττὸν δοκεῖ παρά τισιν. οἷον παρέρχομαι, παρῆλθον εἰς τὸ μέσον, πλὴν εὑρίσκεται καὶ οὕτω παρὰ τοῖς ῥήτορσι, καὶ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς καὶ παρὰ Λουκιανῷ. ἐγὼ δὲ θαρρήσας παρῆλθον εἰς τὸ μέσον, οὐ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος ὁ λογισμός. καὶ ἔτι παρέρχομαι καὶ παραβλέπω τάδε. καὶ παρορῶ. καὶ παρῆλθον. καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παρέρχομαι. καὶ διαβαίνω. καὶ παρῆλθε μὲν τὸ θέρος, ἐλήλυθε δὲ τὸ φθινόπωρον. καὶ παρῆλθεν, ἀντὶ τοῦ διέβη. Παρέρχεται, ἀντὶ τοῦ νικᾷ, καὶ ἀντὶ τοῦ φθείρεται καὶ παρέρχεται, ἀντὶ τοῦ ἀπέρχεται. Παρέρχομαι, παραμείβω. παραλλάττω. παρατρέχω. Πάρες, ἔνδος. παραχώρησον. Σοφοκλῆς. ἀλλά με πάρες, καὶ σμικρὸν εἰπεῖν. ἐκ τοῦ παρίημι. Πάρεσθ' ὁ δὴ λοιπόν. ἤγουν τὸ ὑπόλοιπον πάρεστι. Παρεσθίεται, παραβιβρώσκεται. Πάρεσιν, ἄφεσιν. συγχώρησιν. Πάρεσις, νέκρωσις. ἔκλυσις. Παρεσόμεθα, ἤλθομεν. Παρέσομαι, ἐκ τοῦ ἔω ἔσω, ἔσομαι. καὶ παρέσομαι. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τοῦ εἰμὶ χρηματίζεται. Παρεσπονδημένοι, ἔκθεσμοι παρηνομημένοι. Παρεσσύα, παρώρμησα. καὶ παρεσσυμένη παραγινομένη. Παρεστέλλετο, παρεγίνετο. Πάρεστι, λέγεται ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθεν. οἷον πάρεστί μοι λογίσασθαι. πάρεστι. καὶ τὸ πλησίον ἐστίν, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. τῷ δ' ὧ παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς. παρέστη, καὶ ἀντὶ τοῦ ἑάλω. παρεστήσατο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐλεηλάτησε καὶ ᾐχμαλώτισε τὸ κοινῶς λεγόμενον παρέλαβεν, ἀντὶ τοῦ ἐπολιόρκησεν. ὡς καὶ Ἀριστείδης. Αἰγύπτου δ' ἀποστάσης, βασιλεὺς οὐδὲν σπουδάσας ἦν ἐν τοῖς ἄλλοις. οὕτω ῥᾳδίως ἐκείνην παρεστήσατο. ἀντὶ τοῦ ἐπολιόρκησε, καὶ ἠφάνισε. Παρεστηκότες, συνημμένοι. τεθαρρηκότες, καὶ παρεστηκότες, προϋπάρχοντες, παριστάμενοι, ἐνεστῶτες. Παρέστης χερσίν, ἀντὶ τοῦ συνεμάχησας ἔργῳ, οὐ λόγῳ. τοῦτο δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ἐργαζομένων. Πάρεστι, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐστί. δοτικῇ. οἷον πάρεστι τῷ δεῖνι. Παρεστησάμην, ἀντὶ τοῦ ἐδουλωσάμην. Παρέστησαν, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἔστησαν. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἔστησαν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησαν. ὥστε, πολιορκούμενοι χρόνῳ παρέστησαν. Παρεστήσαντο δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπόρθησαν. καὶ παρέστησαν, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησαν. Δημοσθένης. Παρεστήσατο φρούριον, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησεν. ἐτροπώσατο. Πάρεστιν, ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐστίν. καὶ παρών, ἡ παροῦσα ἐστίν. τὸ παρόν ἐστιν, ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου. Παρεσυνεβλήθη, ὡμοιώθη. Παρέσφηλε, παρεμφαίνεται ἐσφάλη, ἀπερρύη. Παρέσχεν, ἔδωκεν. Παρετάξατο, ἐν πολέμῳ τέθνηκε. Παρέτιον, σιωπητήριον. αἴτιον. Παρέτμηξεν, ἐξηφάνισε. Πάρετος, παραλελυμένος. Παρέτρεψε Ζεύς, παραίσια σήματα φαίνων. παρ' Ὁμήρῳ ἐν γ' τῆς Ἰλιάδος. ἤγουν ἐκώλυσε. πολλάκις ἡ παρὰ πρόθεσις ταυτὸν τῇ ἀπὸ προθέσει δύναται. ὡς ἐν τῷ παραίσια, τὰ παρὰ τοῖς ὕστερον ἀπαίσια. Παρετρώπασκε, παρετρέπετο. Παρευδοκιμησάσης, νικησάσης, ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. καὶ παρευδοκιμῶ, αἰτιατικῇ. Παρευημερεῖσθαι, νικᾶσθαι. Παρευημερηθείς, παροραθείς. Παρευθύνει, παραφέρει. βιάζεται. Παρευνάζων, παρακοιτάζων. Παρευνηθείς, παρακοιμηθείς. Παρευρημένως, δικαιότατα. καὶ παρευρημένως κρινόντων. Παρεφέρετο, ἐδαιμονίζετο. Παρέφησε, παρεγράψατο. ἠπάτησε. Παρεχάζετο, παρεχώρησε. Παρέχει ἰχθύς, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἔχει. καὶ πολλαχοῦ φαίνεται. τοῦτ' ἔστιν, ἄγει ἐγγὺς χάριν ἄγρας, οὐκ ἀπάγει παρὰ ἄβυσσον. ἢ καὶ ἄλλως τοῦ μακράν, Ὅμηρος ἐν τῷ τ'. Παρέχειν τι, τὸ ἐγγύς τινος ἔχειν. ἀπέχειν δέ, τὸ πόρρω ἔχειν. Ὅμηρος. ἐγὼ δ' οὐ πάντη σοι παρέξω. οὐ τὸ ἀνάπαλιν, ἀφέξω. καὶ ἀπέχε φάσγανον ὀξύ. Παρεχέμεν, καὶ ἐχέμεν, Ἰωνικά. καὶ σημείωσαι ὅτι ἔχειν μέν, τὸ ἐν αὐτῷ κεκτῆσθαι. παρέχειν δέ, τὸ πλησίον τοῦ ληψομένου ἔχειν. ὁ γὰρ δωρούμενός τινι οὐκ ἔτι μὲν αὐτὸς ἔχει. ὡς οἷον ἐν τοῖς αὐτοῦ. πλησίον δὲ ἄλλου ἔχει. ἤδη δὲ καὶ ἑαυτοῦ κατὰ ἐγγύτητα τῆς παρὰ προθέσεως, τῇ σχέσει τῇ φιλικῇ. εἰ γὰρ παρ' αὐτῷ ἐστι τῇ ἑταιρείᾳ ὁ τὸ δῶρον λαβών, καὶ τὸ δῶρον παρ' αὐτῷ ἐστι. Παρέχομαι ἐμαυτὸν τῷ δεῖνι, καὶ παρέχεται τὰ ὄρη δένδρα τοιάδε. παρέχεταί τις τινὶ νόμισμα ἤ τι ἕτερον. παρέχεσθαι ταυτὸν τῷ παρέχειν. παρέχω ἐνεργητικῶς, τὸ δίδωμι. οἷον ἀργύριον ἡ δημήτηρ παρεῖχε. καὶ παθητικῶς γράφεται, παρεχόμενος ἡμῖν τἀγαθά. καὶ παρέχω πράγματά τινι, ἤγουν ὀχλήσεις. Παρεωραμένος, ἢ παρεωρημένος. καταφρονηθείς. Παρῆ, ἔλθῃ. Παρηβηκώς, ὁ ἔξωρος καὶ γηράσας. Παρηβῆσαι, παρακμάσαι. Παρῆβον,

παρὰ κρηστῇ ξύλου τι. Παρήγαγε, παρήνεγκεν ἐν τῷ δείπνῳ. Παρήγγελλον, ἐπέτασσον τὸ συνηρίθμουν το. Παρηγοναῖς,
παρὰ γωναῖς ἀπάταις. Παρηγορία, ἡ προτροπὴ καὶ ἡ συμβουλή. Παρηγόρεσκε, παρεκάλει, ἐφιλοφρονεῖτο. Πα
ρηγορῶ, τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ, καὶ παραμυθικῶς λέγω. Παρηγορέεις, ἀντὶ τοῦ παραμυθικῶς λέγεις. ἀπολλώνιος.
Παρῆλθεν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον τοῦ τόπου τοῦ δέ ἐστι· σημαίνει γὰρ παρὰ μεσότητα· ὥσπερ καὶ παρῆλθέ τις εἰς τὸ στάδιον· ση
μαίνει δὲ καὶ ταῦτα τὸ παρελθεῖν, τῆς παρὰ δηλούσης τὸ ἔξω· οἷον παριέναι τὸ στάδιον, ἀντὶ τοῦ ἔξω ἐλθόμην. παρῆκε, ἀν
τὶ τοῦ ἐνίκησεν· οἷον παρῆκε πολλοὺς ἐν τῷ φιλεῖν· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἴω τὸ πορεύομαι· ὁ μέσος παρακείμενος, εἶα· καὶ ἐν
διαλύσει καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἧα· ὁ ὑπερσυντέλικος ἤειν· ἐξ οὗ παρήειν. Παρήεισαν, παρῆλθον. Παρηέρθη, παρη
νέχθη, παρεκρεμάσθη· ἀείρω, ἀερῶ· ἤερκα· ἤερμαι ἠέρθην· καὶ μετὰ τῆς παρὰ προθέσεως, παρηέρθη· ἐξ οὗ τὸ παρήορος γίνε
ται. Παρήθη, εἰάθη. Παρήϊον ἔμμεναι ἵππων παρ' ὁμήρῳ, τὸ τοῦ χαλινοῦ παραγναθίδιον, καὶ ἵππου κόσμος· λέγεται
δὲ ποτὶ οὕτω, καὶ αὐτὴ ἡ παρειά· ὅρα δ' ἐντεῦθεν, καὶ ὅτι παρειὰ καὶ ἐπὶ ἀλόγων ζῴων φαίνεται λέγεσθαι. Παρῆ
ξαν, ἐκώλυον. Παρήκαμεν, ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν. Παρήκασι, παρῆλθον· παρείκασι δέ, ἀντὶ τοῦ παρέπεμψαν·
δίφθογγον. Παρῆκεν, εἴασεν· ἀφῆκε· κατέλειψε. Παρηκόνηνται, παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ὀξύνταί εἰσι ξιφῶν εἰ
λήφασιν· ἅπερ ἀκονῶσιν οἱ πρὸς μάχην ἀπερχόμενοι ἄνθρωποι· ἐκ τοῦ ἀκονάω· ἠκόνηκα· ἠκόνημαι· σαι· τὸ τρίτον τοῦ πληθυν
τικοῦ, ἠκόνηνται· καὶ μετὰ τῆς παρά, παρηκόνηνται. Παρῆκον, μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ
παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως. Παρήκοντα, παρατείνοντα· ὡς διήκοντα ἐπιτεινόμενα· ἐκ τοῦ πα
ρήκοντος δέ, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος. Παρῆκται, ἐκ τοῦ ἄγω παράγεται· μέλλων ἄξω· παρακείμενος ἦχα· παθητικὸς ἦγμαι·
ἦξαι· ἦκται· καὶ μετὰ τῆς παρά, παρῆκται. Παρήκτης, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ. Παρήλασεν, ἀντὶ τοῦ παρέδραμεν·
ἢ ἐνίκησε· λέγεται καὶ ἐπὶ νηὸς καὶ ἐπὶ ἁρματηλατῶν. Παρήλατοι, παραμύθιοι. Παρῆλθον καὶ παρήνεγκα, καὶ παρέ
δραμον, καὶ παρήλασα ταυτά· λαμβάνονται δὲ ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ νενίκηκα. Παρῆλθεν ὁ καιρός, παρῆλθεν ὁ δρα
μεύς, τὸν δρομέα· παρῆλθεν ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα τῇ μάχῃ· ἤγουν ἐνίκησε. Παρήλθοσαν ὡς τό, κύπριος μῆνες παρήλθο
σαν τρεῖς. Παρήλιος, νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολήν, καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Παρήλλαξεν· ἐπειδὴ πα
ρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω αὖτις ἐπεφάνησαν· ἀντὶ τοῦ παρῆλθον. Παρήλλαξα, οὐ μόνον ἐνήλλαξά τι, ἀλλὰ καὶ τὸ
παρῆλθον. Παρημμένων, παρενηνεγμένων. Παρήμενος, παρακαθήμενος· καὶ παρειμένος ἔκλυτος. Παρημοσύνη, θερα
πεία. Παρῆν, παρῆμεν ἑνικῶς, κατὰ ἀττικούς. Παρηνέχθη, ἐπὶ μεθυόντος ὅταν παρατραπῇ, ἔπειτα ἄλλο ἕτερον φθέγ
γηται· ἡ γὰρ παρὰ τὸ ἔξω σημαίνει· ὁμοίως τὸ παραπαίει, ὅταν ἐκστῇ τις τοῦ καθεστηκότος ἐστί· καὶ τὸ παρηνέχθη, ἐπὶ τοῦ θέ
οντος ἵππου, ἀντὶ τοῦ ἔξω γέγονε τῆς προκειμένης ὁδοῦ. Παρῆξαν, ἐκώλυσαν. Παρηορίαι, αἱ παρηρτημέναι τῷ ζυγῷ
σειραί, εἰς δὲ σμὸν περισσοῦ ἵππου· ὅ ἐστι παρήορος· καθὰ προδέδεικται· οὗ παρώνυμοι αἱ παρηορίαι· παρηορίην, μετέω
ρον λέγουσιν αὐτήν. Παρηορίας ἀπέταμεν, ἤγουν τὰς τοῦ παρηόρου ἡνίας. Παρήορος· ὅμηρος· πολλὸς γάρ τις ἔκειτο πα
ρήορος, ἔνθα καὶ ἔνθα· ἐπὶ μεγάλων σωμάτων καὶ ἐκλύτων λέγεται· δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα, τὸ εἰς μῆκος καὶ εἰς πλά
τος· τὸ δὲ παρήορος, ἀντὶ τοῦ παρηρτημένος, ὅ ἐστι κεχυμένος, ὁ δὲ καὶ ἐκεῖ ἔκλυτος· χαῦνος· καὶ οὕτω πολὺ ἐπέχων τό
πον τῷ σώματι· εἴληπται δὲ ἡ λέξις, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ παρηόρου ἵππου. Παρήορος, ὁ παραζευγμένος, ἤγουν ὁ ἐγγὺς ὢν τῶν
ζευγιτῶν, ἢ τῶν ζυγίων κατὰ τὸν κωμικόν· ὁ δὲ τοιοῦτος καὶ παράσειρος λέγεται παρὰ τοῖς ὕστερον· ἔτι δὲ καὶ σειραῖος ὃ
δηλοῖ σοφοκλῆς ἀπὸ τῆς σειρᾶς· ὅθεν καὶ ἀνασειράζειν ἵππους, τὸ ἀναχαιτίζειν. Παρήπαφεν, ἠπάτησεν· ἐξέστησεν.
Παρηρηκώς, λαβών. Παρηρημένην, ἐκβεβλημένην· ἀποκεχωρισμένην ἀπὸ τοῦ αἱρῶ. Παρήρηντο, ἀφήρπαζον· ἀφῃ
ροῦντο. Παρηρῆσθαι, ἀφῃρῆσθαι. Παρήρηται, παρατέτμηται. Παρήρτητο, καὶ παρηρτημένος τῷ ξίφει, ὃ ἔτυχε πα
ρηρτημένος· ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων· ἑαυτὸν διέφθειρε. Παρῆς, ὑπῆρχες· καὶ παρῆσαν, ὑπῆρχον. Παρῆσθαι, καὶ παρῆ
στο· παρεκαθέζετο. Παρήσω, παράξω. Παρήσω ἀριστοφάνης, οὐ παρήσω· οὐ συγχωρήσω. Παρῆτε, παρέλθετε. Πα
ρῃτεῖτο, ἀντὶ τοῦ ἐμπαρεῖ· παρεκάλει παρ' ἡροδότῳ· ὁ δὲ ἐλθών, παρῃτεῖτο τὴν ἄφεσιν. Παρῃτεῖτο, ἀπὸ πείθειν τὰς
βοῦς· ὁμολογεῖ καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα· καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει· οἱ δὲ παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μι
κρὸν ἀνασχεῖν. Παρήτασεν, ἐξήτασε. Παρῃτήσαντο, παρεμυθήσαντο· ἢ ἐρρύσαντο τῆς δίκης· καὶ ἀπέλυσαν τῆς
αἰτίας· ἀριστοφάνης. Παρηυμάρησαν, κατεφρόνησαν. Παρθέμενοι κεφαλάς, ἀντὶ τοῦ προτείναντες, ἢ ὡς ἐν ἐπιδείξ
ει τοῦ ἐπικόπτω· ἤτοι ἐπικρημνισθέντες, ὥστε κοπῆναι. Παρθένεια προπερισπωμένως, ὄνομα· ἔστι δὲ τὰ εἰς παρθένους
ᾄσματα. Παρθένειος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννηθείς· καὶ παρθένειον λέχος. Παρθενία, ὁ καθαρὸς βίος·
καὶ παρθένειον πέλαγος. Παρθενία ἐστίν, ἡ τοῦ σώματος ὑπερφυὴς ἑκούσιος πρᾶξις, δώρου λόγον ἐπέχουσα. Παρ
θενική, ἀντὶ τοῦ παρθένος· τὸ λαμβάνειν τὰ κτητικὰ ἀντὶ πρωτοτύπων, ἀττικόν ἐστι· καὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα
ἀντὶ κτητικῶν· ὡς τὸ γυναῖκα τιθήσατο μαζόν, ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν. Παρθενική ὀξυτόνως, ἡ παρθένος·
παρθενίκη δὲ βαρυτόνως, κύριον· ἣ συγγινομένη φασὶν ὠκεανῷ, γεννᾷ εὐρώπην καὶ θρᾷκα· καὶ ῥίπη μὲν πόλις καὶ ὄρος
ῥίπαι· ῥιπὴ δὲ ἡ πνοὴ ὀξυτόνως· καὶ ῥύμος μὲν ποταμὸς σκυθίας· ῥυμὸς δὲ ὀξυτόνως ἅρματος. Παρθενικαί τε καὶ ἠΐθεοι,
ἀταλὰ φρονέοντες· ὅταν κοινῷ ἀρρενικῷ καὶ θηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρηται ῥῆμα, ἢ μετοχή, τὸ ἀρρενικὸν ἐπικρατεῖ ὡς
ἐν τῷ αὐτῷ. Παρθένιοι λέγονται παῖδες, οἱ κρύφα τικτόμενοι παρὰ τῶν ἔτι νομιζομένων εἶναι παρθένων. Παρθένιον, τὸ
μικρόφυλλον· καλεῖται δὲ παρθένιον, καὶ ἡ ἀνθεμίς, καὶ ἡ ἐλξίνη, καὶ ἡ λινόζωστις· καὶ τὸ ἀμάρακον· ἀλλὰ καὶ διοσκου
ρίδης μή ποτέ φησιν ἀκουστέον ἤτοι τῆς ἐλξίνης, ἢ τῆς λινοζώστεως τὸ εἶδος ἔχειν τὸ μικρόφυλλον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Παρθένιος, ποταμὸς παφλαγονίας. Παρθένιος, ὁ διδάσκων καὶ ἀποδεχόμενος τὴν παρθενίαν, ὑπὲρ τὸν γάμον. Παρ
θένος ὄνομα ἐστί, ὁ ἑκουσίως ἑαυτὸν προσαγαγὼν τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποταξάμενος τῷ γάμῳ καὶ τὸν ἐν ἁγιασμῷ βίον προ
τιμήσας. Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαθθέειν τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· ἢ παρὰ τὸ παραθέειν τῇ μητρί· ὡς ὁ ποιητής. Παρ

θενοπίπης, ὁ τὰς παρθένους ὀπιπεύων, ὅ ἐστιν ἐπιτηρῶν· ἀντὶ γυναιμανής, ὡς προέσκωψαν ὡς γυναικοπίπης, ὁ τὰς γυναῖκας. πρὸς ὃ παίζων ὁ κωμικὸς πυρροπίπην σκώπτει τινὰ ὡς ὀπιπεύοντα τοὺς πυρρούς. τινὲς δέ φασι καὶ ὅτι παρθενοπίπην τὸν πάριν εἶπε, πικρῶς κατηγορήσας· εἴπερ μὴ μόνον γυναιμανής ἐστιν, ἀλλὰ καὶ μέχρι τῆς κατακλείστων παρθένων τὴν ἀπάτην φθάνει. ἕτεροι δὲ παρθενοπιπά γράφουσιν, ὅ ἐστι παρθένοις ἐοικὼς τὴν ὄψιν· ἐπαφρόδιτος γὰρ ὁ πάρις. Παρθένος ἀλέκτωρ, ἡ μὴ πειραθεῖσα λέκτρου, ἢ ἀλέκτωρ δύναται λέγεσθαι ἡ ἀθηνᾶ. Παρθενῶνες, τὰ μοναστήρια. τὰ ἀσκητήρια. Παρθενῶνος, τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ. Πάρθις, ὁ παρθένιος. Παρθηνή, πόλις. Παρία λίθος, θηλυκῶς ἡ λίθος αἰλιανός· καὶ μέντοι καὶ παρίας λίθου ἅρμα ἀνακείμενον διονύσῳ, ποίημα θαυμαστόν, ἀνείλετο θεοσυλήσας. Παριαμβίδες· ἀπολλόδωρος παρὰ τοῖς ἰάμβοις αὐτά φησι πεποιῆσθαι· ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν. Παριανός, ἐξ ἐπιθέτου πρίαπος. Παρίασι καὶ παριᾶσι, μετὰ τῆς περισπωμένης λέγομεν παριᾶσι τὸ ἀπολλύουσι καὶ ἐῶσιν, ἀττικῶς σημαίνεται ἐκ τοῦ παρίημι. παρίασι, τὸ πλησίον γίνονται, διὰ τὸ ὁδοιπορεῖν· δοτική. παρίασι, καὶ εἰς τὸ μέσον ἔρχονται· καὶ παρίασι πρὸς τὸ δικαστήριον οἱ ἀντίδικοι. Παριαύων, παρακοιμώμενος. Παριδόντες, καταμελήσαντες. Παριδρύσαντες, παρακαθίσαντες. Παρίεμαι, παραιτοῦμαι. Παρίεμαι, ἀντὶ τοῦ ἐφίεμαι, ἰωνικῇ συντάσσεται μετὰ τῶν· πάνυ ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τοῦτο ὑμῶν δέομαι, καὶ παρίεμαι. Παριεμένοις, περιερχομένοις. Παριέναι, συγχωρεῖν, ἀφιέναι. Παρίεσθαι, τοῦτο δοκεῖ τοῦ παραιτεῖσθαι δύναμιν ἔχειν· τοῦτο ὑμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι. Παρίημι, ἐῶ, καταλιμπάνω. Παρίεται, παραλύεται, ἐᾶ, παραπέμπεται. Παρίημι, συγχωρῶ· εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα. Παρίημι, καταλιμπάνω. Πάριθεν ὄμφακες, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀφθαλμῶν· οἷα βλεπόμεναι καὶ μὴ εἰς τὸ ὕστερον ἐλπιζόμεναι τὸ ἄνθος ἀφιεῖσαι· ἑρμηνευτικόν ἐστι τοῦ ὄμφακες. ὄμφακες γάρ εἰσι κατὰ τοὺς παλαιούς, αἱ τὸ ἄνθος καὶ τὴν κύπριν μεταβάλλουσαι εἰς σταφυλάς· ἐπετήσιον δέ πως σταφυλὴν ἐκεῖ βούλεται εἶναι ὁ ποιητής, εἴπερ τὸ μὲν αὐτῆς εἰληθέρεται, τὸ δὲ τρυγᾶται, τὸ δὲ πατεῖται. ἄλλος δέ, ἄνθος ἀφιᾶσι· τὸ δὲ περκάζει, ὅ ἐστι μελαίνεται. Παρικτόν, περιερχόμενον. Παρίλια, ἑορτή. Παριλλαίνουσα, παρεμβλέπουσα· ἰλλοὶ γὰρ οἱ ὀφθαλμοί. Πάριον, ὄνομα ἀγροῦ. Παριόντων, περιερχομένων. Πάριον, πιστόν, κάτοχον. Παριππεύει, ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτούς, καὶ ἄλλῃ ἀπέρχεται ἢ ὁδεύει. Παριππεύσαντες, παραδραμόντες. Πάριππον, καὶ κόρη, τόπος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενος. Παρ' ἵππων, παρὰ τῶν ἵππων. Ἱστορία. Πάρις, ὁ ἀλέξανδρος· κατὰ γαστρὸς ἔχουσα ἡ ἑκάβη, ὄναρ ἐθεάσατο, ὅτι ἔτεκε δαλόν, ἀφ' οὗ κατεφλέχθη πᾶσα ἡ πόλις. τὸ οὖν τεχθέν, οὐ γνώμῃ τῶν μάντεων ἐξετέθη, ἀλλὰ γνώμῃ θεῶν· ὃς ὑπὸ τοῦ δρόντος ἐτράφη βουκόλου· ἄρκτον γὰρ αὐτῷ γάλα ἐπέχουσαν θεασάμενος, ἀνέθρεψεν· ἐκλήθη οὖν πάρις, οὐχ ὅτι ὥς τινές φασιν ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν· ὕστερον δὲ ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν ἐβοήθησε, πολέμου ἐπελθόντος. Πάρις, παρὰ τὸ παριέναι τὸν μόρον, τουτέστιν ἐκφυγεῖν τὸν θάνατον· ἢ παρὰ τὴν πήραν, ὃ σημαίνει τὸ μαρσίππιον· ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ποιμαντικῇ πήρᾳ ἀνατραφῆναι. Πάρισα, καὶ ὁμοιοτέλευτα, ἢ ἰσοκατάληκτα, τὸ αὐτό ἐστιν· οἷον, στέλε, πέλε, ἔγραψεν, ἔτυψε. Παρίσθμια, τὰ περὶ τὴν φάρυγγα, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῷ ἰσθμῷ· ἰσθμὸς δέ ἐστι στενὸς τόπος δι' οὗ ἵενται τὰ ἐσθιόμενα, καὶ πινόμενα· ἢ παρὰ τὸ ἱέναι τὴν πνοήν· οὕτως ἡρωδιανός. λέγονται δὲ καὶ ἀντιάδες, ἀπὸ τοῦ ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις. Πάρισόν ἐστι, τὸ ἐν τῷ τέλει τῆς λέξεως ὁμοιοτέλευτον· οἷον παρ' ὁμήρῳ τό, θηξάσθω, θέσθω, μεδέσθω. Πάρισον σχῆμα γίνεται, ἐκ δυοῖν ἢ πλειόνων κώλων ἴσας ἀλλήλαις τὰς λέξεις ἐχόντων· καὶ τοῦτο δὲ πρῶτος ὅμηρος ἐποίησεν εἰπών· αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι· καὶ πάλιν· μηνιθμὸν μὲν ἀπορρῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι. Παριστάνει τι, ποιεῖ τι, ἀποδεικνύει τι, παρασκευάζει τι. Παρίσταται, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεται. δημοσθένης· ἀλλὰ παρίσταταί μοι τῶν ἀναγνόντων τὸν δὲ τὸν λόγον. Παρίσταται δοῦλος δεσπότῃ· καὶ παρίσταταί τις τινί, ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖ· ἀφ' οὗ παραστάτης. προΐσταται δὲ ὁ ἔμπροσθεν ἱστάμενος, καὶ βοηθῶν τοῖς ὄπισθεν· ἀφ' οὗ προστάτης. παρίσταται καὶ ἀντὶ τοῦ συμβαίνει· καὶ ἐπέρχεται· ὡς τὸ παρίσταταί μοι θαρρεῖν τι καὶ δεδιέναι. παρίσταται ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ πλησίον ἵσταται. Παρίστησί τις, ὁ ἀποδείκνυσι. παρίσταται δέ τινι τόδε, ἀντὶ τοῦ δοκεῖ. καὶ παρίσταται ὁ πλησίον τινὶ ἱστάμενος. ἀριστοφάνης· παρίστατο, ἤγουν πλησιάζει τι. καὶ ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖ· ἀφ' οὗ παραστάτης. καὶ παρίσταται, ἀντὶ τοῦ ὡς δοῦλος ἵσταται. καὶ ἐπὶ ἀορίστου ὡσαύτως· παρέστη, ἀντὶ τοῦ ἐβοήθησε. καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον ἔστη. παρεστήσατο δὲ φρούριον, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησεν, ἐτροπώσατο. Παριστῶ, τὸ εἰς φανερὸν ἄγων ἱστῶ· καθὸ λέγεται καὶ παράγειν τὸ εἰς φῶς ἄγειν. Παρισώματα, ὁμοιοειδῆ. Παρίτω, ἐλθέτω. Παρκατέλεκτο, παρεκοιμᾶτο. Παρμέμβλωκε, τρία σημαίνει· ἓν μὲν τὸ μεμέληκε· καὶ φροντίδα ἔχει· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μέλω μελήσω, καὶ συγκοπῇ μέμληκα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ β διὰ καλλιφωνίαν, καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω μέμβλωκα. ἕτερον δὲ παραμεμόληκεν, ἤγουν παρῆλθεν· ὥς τις εἴποι, ὅτι παρμέμβλωκεν ἡ ἡμέρα, ἤγουν παρῴχετο· καὶ γίνεται ἐκ τοῦ μολῶ μολήσω, κατὰ τὸ αὐτὸ κανόνισμα. τρίτον δὲ παραμεμόληκε, τουτέστιν ἐγγύς ἐστι, πάρεστιν· ὡς λέγει ὅμηρος ἐν δ' τῆς ἰλιάδος, ἀντιθετικῷ σχήματι· ὡς ὑμεῖς μὲν νόσφι κάθησθε· ἡ δὲ ἀεὶ τῷ ἀλεξάνδρῳ παρμέμβλωκε· ἤτοι παρακολουθεῖ ἐγγὺς οὖσα· οὐ νόσφι καθημένη. Παρμέμβλωκε, πάρεστι· προθυμεῖται· ἐκ τοῦ μέλω μεμέληκα καὶ μεμέλωκα· ὡς ᾤχηκα, παρῴχωκα· εἶτα συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β μέμβλωκα. Παρνάσιοι, ἀντὶ τοῦ μεγάλοι· τὸν γὰρ παρνασὸν, ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐτίθεσαν. οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς ἀττικῆς ἄνθρακας· ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἄνθρακες παρνάσιοι, ἀντὶ τοῦ μεγάλαι. Παρνασός, ὠνομάσθη ἀπὸ παρνασοῦ τοῦ ἐγχωρίου ἥρωος· ἑλλάνικος· ἄνδρων δὲ ἐπεὶ προσωρμίσθη, ἡ λάρναξ τοῦ δευκαλίωνος, καὶ τὸ πρότερον λαρνασὸς ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ κατὰ φθορὰν τοῦ στοιχείου, παρνασός. Πάρνης, ὄρος τῆς ἀττικῆς· τοῦτο καὶ ἀρσενικῶς λέγεται· καὶ παρνήθιον ὄρος. Παρνησός, πόλις. Πάρνοπες, εἶδος ἀκρίδων· οἱ δὲ κώνωπας· εὕρηται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Πάρνοψ, ἀκρίδος εἶδος· οἱ δὲ [illegible] ἀγρέας· καὶ κλίνεται πάρνοπος· οἱ δέ, κώνωπας. ἀριστοφάνης. Πάρος, ὥσπερ λέγεται παρὰ τὸ δίκαιον πράττεις, ἀντὶ τοῦ ἔξω.

τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον, λέγεται τὸ παρά· οἷον φύεται μὲν ὁ λαγὼς κατὰ φύσιν, ἀπὸ κυνὸς δὲ ὁ ἄλλος, παρὰ πέφυκεν· ἤγουν ἔξω οὗ πέφυκε. Παροδεία, ἡ παρέλευσις. Παροδεύω, τὸ παρατρέχω· οἷον παροδεύει τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ ἐάσας τὴν πόλιν παρέρχεται. Παροδικός, ὁ παρόδῳ χρώμενος. Πάροδος, εἴσοδος· ἢ ἄφιξις· καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Παροδυόμενον, παροιμιαζόμενον· ᾀδόμενον. Παρόδους, διαβάσεις. Πάροιθεν, ἔξωθεν· ἔμπροσθεν· ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου. Παροικία ἐστί, βίος πρόσκαιρος· οὐχ ἱδρυμένη ζωή, ἀλλὰ παροδική, ἐπ' ἐλπίδι τῆς ἐπὶ τὰ κρείττονα μεταστάσεως ὑποφέρουσα. καὶ παροικία, ἡ παροῦσα ζωή. Πάροικοι, ξένοι· παρεπίδημοι. Παροιμία ἐστί, λόγος ὠφέλιμος· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν παροδικὸν διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός· ἢ παροιμία ἐστί, λόγος ἀπόκρυφος δι' ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος. καὶ παροιμία βοῦς ἐπὶ γλώσσης, ὅ ἐστι νόμισμα· ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη, ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ κατασυνηγορῆσαί τινι, ἀλλὰ σιωπῆσαι. Παρ' οἶμον, παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ πάροιμος, ὁ γείτων. Παροιμώσαντες, ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ. Παροινίας, ὕβρεις. Παροινικώτατος· καὶ γὰρ ἦν τὸ ξύμπαν πολὺ παροινικώτατος· καί τι παρῆν Ἱππόλυτος αὐτίποδιν· Λύκων· Λυσίστρατος· Θεόφραστος· οἱ περὶ Φρύνιχον· τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος καὶ μακρῷ παροίνιος. εὐθὺς γὰρ ὡς ἐπέπλησο πολλῶν ἀγαθῶν, ἐνήλατ' ἐσκίρτα· ἀπεπόρδει· κατεγέλα. Πάροινος, μέθυσος· ἁμαρτωλός· μεθυστής· ὑβριστής· λοίδορος· ἔκλυτος. Παροίξας, διανοίξας. Ἀριστοφάνης· τί δὴ παροίξας τῆς θύρας. Πάροιος, πρᾶος. Παροῖραι, ἡγούμεναι· πρότεραι. Παροισθέντι, παρενεχθέντι. Παροισόμενοι, παρενεγκόμενοι· παρακομισόμενοι. Παροιστρήσαντες, ἁμαρτήσαντες. Παροιστρήσουσι, μαίνονται. Παροιστρῶσα, ὀξέως κινοῦσα· ἐρεθίζουσα. καὶ παροιστρῶσι, παρακαθίσωσι θυμῷ. παροιστρῶσα δέ, οἴστρῳ μαινομένη. Παροίτατος, ἀντὶ τοῦ πρότερος. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ πάρος. καὶ Ὅμηρος· ἄλλοι με δοκέουσι παροίτερον ἔμμεναι ἵππον. Παροιτέρη, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθε· κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· ὄνομα, ἀντὶ ἐπιρρήματος. Παροίτεροι, ἀντὶ τοῦ ποιητικοῦ· πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον. καὶ παροιτέρας, παλαιότερος· ἀρχαιότερος. Παροκλάζων, γονατίζων. Παρολίγον, τῷ βίῳ ἐκινδύνευσε σύνταξις. Παρολκή, ὑπέρθεσις· διατριβή· βραδύτης. Παρομαρτεῖ, παρακολουθεῖ. Παρόν, καὶ ἐνόν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικά, οὐδέποτε πλαγιάζονται κατὰ γενικὴν κατὰ τοὺς Ἀττικούς, εἰ καὶ πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ· οἷον οὐκ ἐρεῖς δέοντος γενέσθαι τόδε, ἐγένετο τοὐναντίον· ἀλλὰ δέον ὄν, ἢ δέον χωρὶς τοῦ ὄν, ὡς καὶ Λιβάνιος· καὶ δέον τὴν εὐθύνην πού ζηλῶσαι προαίρεσιν, ἐμισούμην· καὶ δέον πρὸς τῷ Πειραιεῖ ποιήσασθαι τὴν συμβολὴν τοῦ πολέμου, ἔπεισα ὑμᾶς. ὁμοίως καὶ τὸ δέῆσαν, καὶ τὸ οὐδ' ὁτιοῦν συμβαῖνον δυσχερές. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχόν, τὸ γράμμα σου· ἀντὶ τοῦ λαχόντος τοῦ γράμματός σου. Παρόν, ἐξόν· δυνατόν· δέον. Παρ' ὁντινοῦν, παρὰ πάντα. Παρόντα, προκείμενα. Παροξύνται, αἱ τρεφόμεναι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν, ὡς αὐτοί, ἐρασταί. Παροξύνω, τὸ διεγείρω καὶ ἐκπολεμῶ, ἕτερον κατά τινος· οἷον, παρόξυναν οἱ Ὀλύνθιοι Ἀθηναίους κατὰ Φιλίππου. καὶ Δημοσθένης· φημὶ δεῖν θελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι, καὶ τῷ πολέμῳ προσέχειν. Παροπαυδία, εἶδός τι πήρας. Παροπαίδιον, ἡ μικρὰ μάχαιρα. Παροράσθαι, εἰκότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παροράσθαι, τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑποπτεύεσθαι· ὑφορᾶσθαι. Παρόρειον, τὸ πλησίον τοῦ ὄρους. Παρορμᾷ, διεγείρει· παροξύνει· προτρέπεται. Παρ' ὅρμον, παρὰ τὸν λιμένα. Παρορῶ, περιορῶ καὶ ὑπερορῶ τὸ αὐτό. πλὴν τὸ μὲν παρορῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ περιορῶ ὁμοίως αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λιβάνιος· συμβουλεύω τοῖς ἐμαυτοῦ πολίταις, μὴ ταῦτα περιορᾶν ἀλλὰ ἀνακτῆσαι, καὶ κωλῦσαι. Παροσχιονικῶς, καὶ ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. Παρ' ὅσον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολύ. Παρ' ὅ, τὸ ὅσον δή τι μικρόν. καὶ ὁ ἀπόστολος· παρ' ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Παροτρύνει, διεγείρει. Παρ' οὐδέν, εὐκόλως· εἰς οὐδὲν πλέον. Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο, ἀντὶ τοῦ καταφρονήσας· παραλογισάμενος· τὰς σπονδὰς πατήσας καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος. Παρουσία, ἀντὶ τοῦ περιουσία· ἡ αἰτία πλούτου οὐσία. Διογένης ἐν τῷ περὶ τῆς συντάξεως, καὶ Δείναρχος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς νεώς· θηρίοις ἔχοντες εὐπαθῆ, βίου παρουσία τις χρημάτων. Παρ' ὄχθας, παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κατ' ὄχθας· οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, παρ' ὄχθας φασί. Παροχετεύει, παραπλαγιάζει ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ, εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει· ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες. Παροχλίζουσι, μετακινοῦσι. Πάροχος, ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα τὸ ζεῦγος· πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις ἐπ' ὀχήματος· γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Παροχή, δώρημα τῶν χαρισμάτων. Παροψίς, τὸ τρυβλίον λέγεται παρὰ μὲν τῷ Πλάτωνι, ποικίλον ὄψον ἡ παροψίς· ὥστε καὶ σκεῦος ἡ παροψίς, καὶ ποιὸν ὄψον. ἐκεῖθεν δὲ καὶ ῥῆμα ὀψιᾶσθαι ὡς βοᾶσθαι. καὶ εὐοψία, ἡ τῶν ὄψων εὐπορία· καὶ ἀνάπαλιν ἀοψία· κατὰ τὸ δεινὸς παύειν τὴν ἀοψίαν φέροντας. φαύλη δὲ σύνθεσις ὄψου, οὐ μόνον τὸ ἀσυμμέτρως ὀψωνεῖν, κατὰ τὸν κωμῳδούμενον ὀψωνεῖν τὰς νηρίτιδας, διὰ τὸ πολυτελὲς τῆς τῶν ἰχθύων ἐξωνήσεως, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀψοφαγεῖν, ὅπερ ἐστὶ παρὰ τὸ δέον ὄψοις χρῆσθαι. οὗ ἕνεκεν ἤρεσεν ὀψονόμους Ἀθήνησιν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύο ἢ τρεῖς. δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ὀψοφάγου ἐπίτασις ὁ ὀψοφαγίστατος· οἷον ὀψοφαγίστατος, καὶ βλακίστατος. ἃ δὴ λέγεται κεῖσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ. Παροψίς, ἐμβάφιον ὀξυβάφιον. Παροψωνοῦσι, λάθρα ὀψωνοῦσι. Πάρπαγος, ὁ ἄνω τῆς θύρας μύνδαλος. Πάρπαρος, ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο. Παρπεπιθόντες, παραπείσαντες· παραλογισάμενοι. Παρπυλεῶνα, παρὰ τὸν πυλεῶνα. Παρπυμάτην, παρὰ τὴν ἐσχάτην. Παρρασία πόλις, ἀπὸ Παρρασοῦ ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων. Νικάνωρ δέ τις φησίν, ὡς ὁ τὰ ἐθνικὰ γράψας λέγει Παρβασίαν αὐτὴν κεκλῆσθαι, διὰ τὴν τοῦ Λυκάονος εἰς τὸν Δία παρανομίαν. καὶ κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ β Παρρασίαν. Παρράσιον λαόν, τὸν Ἀρκαδικόν· ἀπὸ μιᾶς Ἀρκαδικῆς πόλεως καλουμένης Παρρασίας. Παρρήκης, πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ. Παρρησία, ἐξουσία· ἄδεια. Παρρησίας, ἀντὶ τοῦ βλασφημίας καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι. Παρρησιάζομαι, ἐλευθεροστομῶ. παρρησία δὲ λέγεται κυρίως, ἡ ἐς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας οὗτινος οὖν ἐπὶ δημηγορίαν πάροδος· ἀπὸ τῆς παρὰ προθέσεως τῆς [..]ηλούσης τὴν εἰς τὸ μέσον ἄφιξιν, καὶ τοῦ ῥῶ, ῥῆσαι, ἀχρήστου τὸ λέγω. καὶ μάρτυς Εὐριπίδης ταύτῃ τῇ παραχρώμενος, [.]έγων· καὶ παριστὰς εἶπον ἐν μέσοις τάδε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μέσον ἐλθών. ἔστι γοῦν παρρησία, ἡ κατὰ συγκοπὴν

παρρησία· ὅθεν διὰ δύο ρρ γράφεται. ἐκ τούτου δὲ καταχρηστικῶς ἐρρέθη παρρησία, καὶ τὸ θάρρος, καὶ ἡ ἐξουσία. Παρ-
πάδαι, ἄμπελοι. Πάρταζον, ὕγρανον λάκωνες. Παρτίλλεται, παραινεῖται. Πάρτι, πάρεστί σοι. Παρτμὶς, μι-
κρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον. Παρύσατις, εἶδος παροιμίας, καὶ ὄνομα κύριον ἡ μήτηρ τοῦ κύρου. Παρυστρίδες, αἱ τὸ ἔλαι-
ον ἔχουσαι. Παρυφὴ, ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία. Παρυφὴ, κατὰ τὸν ἀθηναῖόν ἐστι κόσμου εἶδος ἐν ἱματίῳ οὐχ ὡς διάρθρω-
τος πάνυ σαφῶς. ἔοικε δὲ εἶναί τι κάλλος συνυφασμένον περί τινα μέρη, οὐ μὴν κατὰ διηνεκὲς ποίκιλμα. ὁποία ἡ τῆς
ἑλένης δίπλαξ. χρῆσις δὲ ἐν τῷ ἐφόρου· παρυφὴν διαφανῆ πάντες οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἁβρύνεται βίος. φανερὸν ὅτι
ἐκ τῆς παρυφῆς, ὁ πάρυφος στολή. Παρφάμεν, παραβῆναι ἅπαντα. Παρφάμενος, οὐχ οὕτω παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πα-
ραινέσας, ἢ παραπείσας, ὡς ἀντὶ τοῦ παραλογισάμενος. Παρφάμενος, ἀντὶ τοῦ παραπείσας. ἐξ οὗ καὶ ἡ παραίφασις
γίνεται. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις οὐ τὴν ἁπλῶς πειθὼ ἐκ παραινέσεως, ἀλλὰ τὸ παράγειν λόγοις, ὅ ἐστι παραλογίζεσθαι. Πάρ-
φασις, παραίνεσις· συμβουλία· παρηγορία· ἢ ἀπάτη. Παρφυσίδες, βάτραχοι. Παρῶ, ἀφῶ· παραλείπω· συνῶ· συγχωρῶ.
Παρωαὶ, παρωαὶ λέγονται, ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυρροί. Παρῳδούμενος, λεγόμενος. καὶ παρῳδία. Παρῳδοῦντες,
παρατραγῳδοῦντες· χλευάζοντες· ἢ λέγοντες· ἢ ἐκβάλλοντες. Παρωθοῦντες, ἐκβάλλοντες. Παρῴκισμαι, ἀττικοὶ
οὐ παρῳκίσθην. Παρώκλασεν, ἐγονάτισεν. Παρωλένια, τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν. Παρωλίσθεν, ὠλίσθησεν· ἐξέπε-
σε. Παρώλοφα, τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη. Παρώμφημα, παρωνυμίασμα. Παρὼν ἀποδημεῖ, ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑ-
αυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. ἀριστοφάνης· ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ. Παρῶναι, εἴδη πλοίων. ὁ δὲ ἔπλει παρὼ πλοῖς
πληρωσάμενος, τρεῖς· οἱ δὲ τῶν παρῶνας ἧκον γὰρ ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν. Παρώνεια, τόπος. Παρώνησεν, ἀτάκτως ἐξύβρι-
σε. Παρωνομασία, σχῆμά ἐστιν ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερὲς τεθῇ εὐθὺς, κατὰ τὸ σύμμετρον διάστη-
μα. οἷόν ἐστιν, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δρύαντος παῖς κρατερὸς λυκοεργός. καὶ ἐν ἄλλῳ. τῶν ἤτοι πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε. Παρωνο-
μασία ἐστὶν, ὅταν τῶν ληφθέντων εἰς διάνοιαν ὀνομάτων ἢ ῥημάτων βραχὺ μεταποιήσαντες, ἕτερον κινήσωμεν ἐννόημα.
οἷον, οὐ τὴν ὑλακὴν, ἀλλὰ τὴν φυλακήν. καὶ τῆς ἐμῆς, εἴτε ἀνοίας, εἴτε μωρίας. ὃ καὶ παρήχησις ὀνομάζεται. Παρώνυ-
μον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον. Παρώνυμον, τὸ ἀπό τινος ἔχον τὴν προσηγορίαν. ὡς ἐκ τῆς δικαιοσύνης, δίκαιος.
Παρωνυχία, πάθος. ὠνόμασται δὲ, ἐκ τοῦ τὴν παρωνυχίδα ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερής τις καὶ ξηραντική, καὶ ἀδή-
κτος. Πάρωος, εἶδός τι πυρροῦ χρώματος ἵππου. Παρώπαλα, τὰ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡς ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας. Πα-
ρώπανος, ἐμβρόντητος. Παρώπια, καὶ αὐτήλια, τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια. Παρῶπτο, παρεώρατο.
Πάρωρον, παρὰ καιρόν. Παρωσάμενος, ἀπειθήσας ἢ ἀποδιώξας. Παρώσας, παρεκβαλών. Παρώτρυναν, παρώξυναν.
Παρῴχετο, παρήρχετο. Παρῴχηκε, παρῆλθε. Παρῳχηκότων, παρεληλυθότων. Παροχετεύων, ὅταν ἀπὸ τούτου
τοῦ μέρους στρέφῃ, τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδραγωγόν. Παρῴχωκα, ἐκ τοῦ παρῴχηκα. τροπῇ τοῦ η εἰς ω. Πᾶς, καθόλου τι
δηλοῖ καὶ διωρισμένον ποσόν. τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ συνεχοῦς τινὸς ὁλότητος τίθεται. λαμβάνεται μέντοι καὶ ἄλλο ποτὲ ἀντὶ τοῦ
πᾶς. ὡς ὅτι τις εἴποι ὅλον τὸ πλῆθος καὶ ὅλος ὁ στρατός. τὸ δὲ αὐτὸ ποιεῖ ὅμηρος, καὶ ἐν τῷ πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵμα-
τι. καὶ πᾶν ἐξηράνθη πεδίον. καὶ ἐγκέφαλος ἔνδον ἅπας πεπάλακτο. καὶ ἔγχος ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο. καὶ ἐν ἄλλοις
πολλοῖς. ἐν οἷς καὶ τὸ πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι. Πᾶσα ἡ τοῦ θεοῦ κτίσις, διαιρεῖται εἰς ἕξ. εἰς ἀόρατα λογικά. εἰς σύν-
θετα λογικά. εἰς σύνθετα ἄλογα. εἰς αὐξητικὰ καὶ φυτικά. εἰς ἐκπορευτικὰ καὶ κινητικά. καὶ εἰς ἀναίσθητα καὶ ἀκί-
νητα. Πᾶσα γῆ πατρίς. παροιμιακόν. Πᾶσαι. ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμῖν συνήθους, φησὶν αἱ δ' ἐν χοάνοις ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύ-
σων. ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου, πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι. οὐ γὰρ πολλαὶ ὑπὲκ τοῦ πύλαι κατὰ τὸν ἀρίσταρχον. καὶ πᾶσαι γὰρ ἐπώ-
χατο, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναι ἦσαν. Πάσακα, ἀντὶ τοῦ πάσσαλον λέγουσι δωριεῖς. Πασάμενοι, γευσάμενοι. καὶ πάσα-
σθαι, γεύσασθαι. καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος. Πασάμην, ἐδεξάμην. Πάσασθαι, βραχέος μὲν ὄντος τοῦ α, τὸ γεύσασθαι ση-
μαίνει. ἐν ἐκτάσει δὲ τούτου, τὸ κτήσασθαι. Πάσασθαι, τὸ γεύσασθαι. ἀφ' οὗ καὶ ἄπαστος ἐδητύος, ὁ ἄγευστος ὢν. προ-
υπάρχει τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ὅθεν καὶ τὸ πῶυ, καὶ πηὸς ὁ ἐξ ἀγχιστείας ἐπίκτητος συγγενής. καὶ πολυπάμων ὁ πολυθρέμ-
μων. εἴρηται πολύκτητος. ταυτὸν δὲ φασὶ πολυκτήμων. Πάσασθαι, γεύσασθαι, παρὰ τὸ πατῶ ὃ σημαίνει τὸ ἐσθίω.
Πάσασθαι, τοῦ πάσσειν διαφέρει. τοῦτο μὲν ἀντὶ τοῦ γεύσασθαι. ὅθεν καὶ ἄπαστος ὁ ἄγευστος. πάσσειν δὲ, τὸ, τι ποικίλ-
λειν ὅθεν καὶ ἡ παστάς, καὶ τὸ τιθέναι ἅλας πρὸς ταριχείαν. ἀφ' οὗ καὶ τὰ παστὰ καὶ ἐπίπαστα. Πάσῃ μηχανῇ, ἀν-
τὶ τοῦ κατὰ παντὸς τρόπου. Πάσῃ τέχνῃ, ἐκ παντὸς τρόπου. Πασιδέκεν, περὶ πάντων δέ: Πασιθέη, ὄνομα νηρηΐδος.
λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ παρὰ πάντων θαυμαζομένη, ἢ εἰς ἣν πάντες θέουσι. Πασιμέλουσα ἀργὼ λέγεται, διά τι τὸ πολυ-
ιστόρητος εἶναι, καὶ διὰ τὸ πᾶσι τοῖς ἐξ ἑλλάδος διὰ μελήσεως τεθῆναι. οἷα τοὺς ἀργοναύτας ἐκεῖθεν φέρουσα. Πᾶσις,
κτῆσις. Πάσκος, πηλός. Πάσμα, ὃ συνήρτηται πρὸς τὸ τοῦ φυτοῦ φύλλον. ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου. Πάσον, πάθος. λά-
κωνες. Πασπαλέτης, ὁ κεγχαλέτης παρὰ τῷ ἱπποκράτει. πασπάλη γὰρ ὁ κέγχρος. Πασπάλη, ἡ ἀλευρότησις. τὸ
λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. πασπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται. Πασπάριος, ὁ ἀπόλλων παρὰ παρίοις καὶ περγαμηνοῖς. Πασ-
σαγίην, πανοπλίαν. εἷλε δὲ πασσαγίην. τὸ δὲ δ' ἔνεπε. Πασσακίζουσα, πασσαλεύουσα. Πάσσακον, πάσσαλον.
Πασσαλίσκῳ, τῇ μικρᾷ πασσάλῃ. ὑποκοριστικῶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πάσσαλε, σφῆκας. Πασσάλιον, τοῦ ζυ-
γοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον. Πάσσαλος, ὑποκοριστικῶς. πάσσαξ λέγεται παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πάσσαλος, παρὰ τὸν
πήσσω μέλλοντα. ἔστι δὲ ξύλον ἐπίμηκες, πρὸς τὸ κρεμᾶσθαι. Πάσσαλος, ἥλοις κρατῶν. τὰ κέντρα τ' ἐγχέλυν βλέπε.
Πασσάριος, σταυρός. Πάσσεν, ἐπὶ μὲν τῆς ἡμῖν νοουμένου. πάσσε δ' ἅλος θείοιο. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐποίκιλλε, πολέας δ' ἐνέπασσεν
ἀέθλους. ἔνθεν καὶ παστὸς τὸ γαμικὸν ποίκιλμα. Πάσσεται, ἐσθίει. Πάσσειν φάρμακα παρ' ὁμήρῳ, δηλοῖ οὐκ ἀλείμ-
ματα. πάσματα δὲ, ἀπὸ ῥιζῶν ἢ ὅλως φυτῶν τρίψεως. Πάσσονα, τὴν παχυτέραν ἀπὸ τοῦ πίονος. ἢ ἀλυπότερον καὶ
πάσσοις εἶναι. Πάσσοντες, εἰς ἀέρα χέοντες. ἢ σκορπίζοντες. ἢ ῥίπτοντες. Παστυδεῖ, παντελῶς. καὶ πα... ἰδὴ, μετὰ

πάντες ὁρμῆς· πάντα στρατιὰ ὁμοθυμαδόν. Πασσυδίῃ, ἀπὸ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ σεύομαι· τρέπεται δὲ τὸ υ εἰς ι, ὡς ἐν τῷ σύσ
συτος. Πασσύριον, ἀντὶ τοῦ πασσυδὶ αἰολεῖς· τὸ πασσύριον ἡμῖν ἁπάντων ἦος. Πασσύρως, ἀθρόως. Πάσσω, τὸ σύα
μαι ποικίλη. Πάσσων, ὄνομα συγκριτικόν· γίνεται ἀπὸ τοῦ παχὺς παχίων, πάσσων πάσσονος ὁ παχύτερος· πάσσος
δὲ πάσσου, οἶνός τις ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου. Πάστα, βρῶμα ἐκ τυροῦ ἁπαλοῦ μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμε-
νον· οἱ δὲ, ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον. Παστάδαι, παστοὶ στοαὶ, καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδαι καὶ τόποι ἔνθα ἐδείπνουν·
ἀπὸ τοῦ πάσσεσθαι· ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι· πάσσαι γὰρ τὸ ποικίλαι ἢ ἔτι τινὸς ὅμοιον. Παστάξ, πάσσαλος.
Παστὰς, ὁ παστὸς ὁ νυμφών. Παστὰς ὁ θάλαμος, κυρίως ἐπὶ νυμφικῶν οἴκων· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ οἴκων ἁπλῶς
εἰς ὑποδοχὴν ηὐτρεπισμένων· τὸ δὲ κοινῶς κελλίον, δωμάτιον ἀττικῶς λέγεται. Παστὰς γαμικὴ, ἐκ τοῦ πάσσω·
αὐτὸ δὲ γίνεται παρὰ γῶγως ἐκ τοῦ πῶ τὸ κτῶμαι· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου πάσσειν, καὶ ὁ τοῖς ἄνθεσι κατάπαστος νικητής· ἔοι-
κε δὲ ἡ λέξις καθ' ὁμοιότητα εἰρῆσθαι τοῦ ἑτέρου πάσσειν· οἷον πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἁλίπαστον. Παστέ-
λη, ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ· παστίλη δὲ, τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος. Παστήρια, σπλάγχνα· τὰ ἐντοσθίδια· κοιλία.
Παστὸς, παρὰ τὸ πάσσειν τὸ ποικίλλειν· ἢ διὰ τὸ ἐν αὐτῷ ἡμᾶς σιτεῖσθαι, παρὰ τὸ πάσασθαι· ὅ ἐστι φαγεῖν ἢ γεύσασθαι.
Παστὸς, ἡ ἐκ παραπετασμάτων ποικίλων κατεσκευασμένη σκηνή· ἤ τις ἐστὶ πεποικιλμένη· καὶ νυμφικὸς οἶκος παρὰ
τὸ πάσσειν· ἐξ οὗ καὶ τὸ, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους· ἀντὶ τοῦ ἐνεποίκιλλεν. Παστοφόριον, τὸ τὸν παστὸν φέρον· ἢ οἰκο-
νομία· ἢ συναγωγή· ἢ ναὸς εὐανθής. Πάσχα, διάβασις ἑρμηνεύεται πάσχα, καὶ ἡ πρὸς τὸν ἀνθρώπινον τοῦ νοῦ λόγον διά-
βασις. Πασχαλκεὺς, πολύτεχνος. Πάσχειν, πράττειν· θεωρεῖν· διαφέρει πάσχειν τὸ ἐν ἑαυτῷ καὶ οὐκ ἐν ἑτέρῳ ἔχειν
τὴν αἰτίαν τοῦ πάσχειν· πράττειν δὲ, ἐφ' ὧν οὐ διαμένει τὸ τέλος, ἤγουν τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς ἐπὶ τῆς αὐλητικῆς καὶ ὀρχη-
στικῆς· τὸ δὲ θεωρεῖν, ἐπὶ τοῦ ἀστρονομεῖν γεωμετρεῖν, νοεῖν καὶ τῶν τοιούτων λέγεται. Πάσχειν, ὅτι ἡ ἀλλοίωσις καὶ ὅλως
τὸ πάσχειν διττόν· τὸ μὲν ἐπὶ φθορὰν ἄγον· τὸ δὲ εἰς τελείωσιν· πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς, ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. Πασχη-
τιᾷ, πάσχειν ἐθέλει. Πασχητιᾷ, ἐπὶ κιναίδου λέγεται, ὅταν τι αἰσχρὸν πάσχῃ. Πάσχω ἐνεστώς· ἔπασχον παρατατικός·
πείσομαι μέλλων· ἔπαθον ἀόριστος δεύτερος· πέπονθα παρακείμενος. Πατάγημα, ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος.
Πάταγος, κυρίως ἐπὶ ἀνέμου καὶ βροντῆς ἦχος, ἐπὶ μέλους καὶ βροντῆς πάταγος λέγεται, ὁ κτύπος ἐκ τοῦ πατάσσω.
Παταγοῦσιν, ἦχον ποιοῦσιν, ὥς ἐστιν ἡ βροντή· ὅθεν πάταγος. Πατάζω, τὸ πλήττω· ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν ἐπάταξε.
Παταικίων, ὄνομα· κλέπτης καὶ τοιχωρύχος. Πάταικοι, θεοὶ φοίνικες· οὓς ἐνιστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν. Πάτα-
να, τρυβλία. Πατάνια, τὰ ἐκπέταλα λοπάδια· καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια· ἃ παυδάχαια καλοῦσι·
τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσι. Παταπῶ, πάλαι ποτέ. Παταρὶς, πόλις καὶ ὄρος λυκίας. Πατάσσει, πλήττει·
ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάσσει τοῦ στέρνου. Πατάσσει, πλήσσει· κρούει· τρέμει· πηδᾷ· φοβεῖται· ἀλγεῖται· ἢ πατάξαι.
Πατάσσειν ἐν στήθεσσι θυμὸν, ὅ ἐστι τὰ κατὰ τὴν καρδίαν· ὄνομα πεποίηται, κατὰ μίμησιν ἤχου· ἀφ' οὗ καὶ τὸ πατεῖν,
καὶ ὁ περίπατος ἡ ὁδός· καὶ πάταγος· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν ποιὸν ἦχον τὴν καρδίαν ἀποτελεῖν, ἐν τῷ κραδαίνεσθαι· ἀφ'
οὗ παράγεσθαι ἄλλη δοκεῖ. Πατάσσω, ἐκ τοῦ πτῶ τὸ φοβοῦμαι· ὁ μέλλων πτήσω· συστολῇ τοῦ η πατάσω· καὶ πλεονασμῷ
τοῦ σ, πατάσσω μεταγομένου τοῦ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα· ἢ παρὰ τὸ πατῶ πατάσσω. Πάταχνον, σκεῦος λοπαδίῳ ἐμφε-
ρές. Πατεῖν, πορεύεσθαι. Πατίοντο, ἐγεύοντο. Πατιοῦσι, καταπατοῦσι· καταφρονήσουσι. Πατέρα, οὐ πάτρα· ὡς πα-
τέρι πατρί· ἦν γὰρ πάτρα ἡ πατρὶς, οὔτε μητέρα μήτρα· ὡς μητέρι μητρί· ἦν γὰρ μήτρα ἡ νηδύς· τὴν μέντοι θυγατέρα
θύγατρα λέγομεν· ὡς θυγατέρι θυγατρί· τὸ γὰρ κωλῦον οὐκ ἦν. Πατέρες, πλούσιοι ἢ πρόγονοι. Πατερίζε, πατέρα κά-
λει· ἀριστοφάνης. Πατευτικὸν, θηρευτικόν. Πατηνὸν, πεπατημένον· κοινόν. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, ζεὺς λέγεται
ὡς ἄλλον τρόπον τινὰ, βασιλέα τε καὶ πατέρα εἰπεῖν· διὰ τὸ χρῆναι τὸν ἄρχοντα πατρὸς δίκην, τῶν ὑπηκόων
κήδεσθαι· ὃ καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ φανερῶς δηλοῦται· ὅπου λέγει, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν· διὸ καὶ παρ' ἡροδότῳ, καμβύσης μὲν
δεσπότης· κῦρος δὲ πατὴρ τοῖς πέρσαις ἦν· ὁ μὲν ἀγρίως ἦρχεν· ὁ δὲ ἠπίως· ἢ λέγεται πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, οἷον ἁ-
πάντων αἴτιος· ὡς γὰρ βωτιάνειρα μὲν γῆ, πρὸς μέρος ἡ ἄνδρας τρέφουσα· καθόλου δὲ ἡ παμβῶτις γῆ, οὕτω καὶ πα-
τὴρ μὲν ἀνδρῶν καὶ θεῶν κατά τι μέρος. Πατήρια, ἐγκύλια, καὶ τῆς λήμνου μέρη τινά. Πατῆσαι, ἐνδιατρῖψαι· ἀφι-
κέσθαι. Πάτησαν, κατεπάτησαν. Πατήσας, καταφρονήσας. Πατηταὶ, οἱ τρυπηταί. Πατίαι, χῶραι. Πατνὴ,
καλὴ ὑπὸ παρθένων. Πατνώματα, στεγάσματα οἴκου. Πάτος, ἡ ἀναστροφή· ἤτοι ὁδός· ἔνθεν ἀπόπατος ἡ ἄφοδος· ἤτοι
κόπρος· καὶ ἀποπατεῖν, τὸ ἀφοδεύειν· καὶ παροιμία τοῦ ἐκ πάτου, ἀντὶ τοῦ ἐκποδών· ὄνομα ποιεῖται δὲ καὶ αὐτὸ καθὰ
καὶ ὁ κτύπος· καὶ ὁ δοῦπος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Πάτος ἀνθρώπων, ὃ δηλοῖ κατὰ ὄνομα τὴν ποιὰν ὁδόν· ὅ ἐστι τρίβον· βαρύνε-
ται κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ος δισύλλαβα βραχυπαράληκτα μονογενῆ, βαρύνονται· κρότος· κότος· μίτος· ὅ, τι τῶν ὑφαι-
νόντων, καὶ ὄνομα ποταμοῦ· νότος· πότος· οὕτω καὶ πάτος· ἀντίκειται τὸ στατὸς, βροτός· δίχα δέ φασιν ἐκπίπτειν τοῦ κανό-
νος, ὅτι τι κοινόν ἐστι καὶ οὐ μονογενές, καὶ ὅτι ἀντίφασιν ἔχει πρὸς τὸ βρότος, ὃ δηλοῖ τὸν μολυσμόν· ἰστέον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ
πάτος γίνεται τὸ ἀναπατεῖν, ἤγουν ἄνω τοῦ οἰκήματος ἀργοῦντα κινεῖσθαι· καὶ τὸ ἀποπατεῖν δὲ καὶ ὁ ἀπόπατος· ἐπεὶ
γὰρ ταυτὸν πάτος καὶ ὁδὸς, ὡς ἀπὸ τῆς ἀπὸ καὶ τῆς ὁδοῦ τὸ ἀφοδεύειν, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πάτου τὸ ἀποπατεῖν· ὅθεν
ἐκ τοῦ ὁδοῦ εἶπεν ἡσίοδος· ἐκ δὲ τοῦ πάτου καὶ τὸ περιπατεῖν καὶ ὁ περίπατος· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ἀπάτη καὶ ἀπατῶ· σημαί-
νει τὸ μὴ εὐθείας ὁδοῦ ἔχεσθαι, καὶ ὥσπερ ἄτραπου βαδίζειν, ἀλλὰ καμπὰς ἑλίττειν, καὶ παράγειν ὧδε κἀκεῖσε· εἴη δ'
ἂν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία ἡ ἀπάτη καὶ ἡ ὁδηγία· ἀπατᾶν μὲν γὰρ, τὸ ἀπάγειν τοῦ πάτου· ὁδηγεῖν δὲ, τὸ ἄγειν εἰς
ὁδόν· ἐκ τοῦ πάτου δὲ καὶ τὸ πατάσσειν· καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ὁμηρικὸς πάτος· ὁ δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ βάδος, οἷον διὰ σὲ τὸν
δὲ τὸν βάδον βαδίζομεν, ἴσως πέπαικται· καὶ ἔστιν ὡς ἐκ τοῦ κινῶ ἀπὸ κίνος παρὰ τῷ αὐτῷ, οὕτω καὶ ὁ βάδος ἐκ τοῦ βαδῶ·
οὗ τὸ παραγωγὸν, βαδίζω. Πατούμενοι, ὑβριζόμενοι. Πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρός. Πάτραι, πόλις τῆς ἑλλάδος.

Πάτρα λέγεται, ἡ πατρίς. Πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. εὔχονται δὲ οἱ ἥρωες τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς, ἄνω τὰς χεῖρας ἀνίσχοντες· μεγάλ' εὐχετόωντ' ἕκαστος· τοῖς δὲ θαλασσίοις, πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρᾶτο χεῖρας ὀρεγνύς· εἰς θάλασσαν δηλονότι· τοῖς καταχθονίοις δὲ, κόπτονται τὴν γῆν, ὡς ἐνθάδε φησὶν ὅμηρος· χερσὶν ἀλοία ταῖς χερσὶν ἔτυπτεν· ὅθεν καὶ πατραλοίας. Πατραλοίας, πατροτύπτης· καὶ πατραλώας ὁ αὐτός. Πατρεύς, ὁ ἀπὸ πατρῶν· ἡ δοτικὴ πατρεῖ. Πατρέμβαροι, ὑψηλοί. Πάτρην, πόλιν ἐπαρχίας φυλὴν, πατρίδα. Πάτρης, πατρίδος· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν. Πατριά, ἀπὸ τοῦ πατὴρ πατέρος γίνεται· διαφέρει δὲ πόλεως. Πατριαί, αἱ φυλαί. Πατρίδα γαῖαν· πατρίδα μόνον εἰπεῖν ἐλλειπῶς ἔχει· ὥσπερ, τὸ πατρίς· πατρὶς γὰρ γῆ, δηλαδὴ ἡ ἐκ πατέρων· ἡ πατρίδα δὲ εἰπὼν γῆν συνάγει, πρωτότυπον δὲ πατρίδος ἡ πάτρα· ἧς χρῆσις πολλαχοῦ. Πατρίκιος, οἱονεὶ πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Πάτριον, τὴν πομπήν. Πάτριος, θεός. Πατριώτης, πατριώτου ἀττικόν ἐστιν· ὡς γὰρ φαμὲν πολίτην τὸν συμπολίτην· καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην, καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, ἡ πατριῶτις στολή, ἡ κατὰ τὰ πάτρια ἔθη γινομένη· ἐκ τούτου γὰρ καὶ παράγεται. πάτρια δὲ, ἀπὸ τοῦ πατὴρ καὶ παράγονται ἐκ τούτου διάφορα· οἷον πάτρια ἐπὶ τῶν ἐθῶν, πατρικὸς φίλος· καὶ πατρῷος κλῆρος καὶ πάτρως πάτρω, ποιητικῶς, ὡς μήτρως μήτρω, ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἀδελφός· καὶ πάτρων πάτρωνος παρὰ τοῖς νομικοῖς, ὁ πατρὸς τάξιν ἐπέχων. Πατρόθεν προδικάσαι, ὅτι πατέρων εἰσὶν ὁμωνύμιοι. Πατροκασίγνητος, ὁ θεῖος λέγεται καὶ πάτρως, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μήτρως. Πατροκλῆς, καὶ πάτροκλος λέγεται, ὡς ἐτιοκλος καὶ ἐτιοκλῆς· διὸ καὶ ἡ κλητικὴ πάτροκλες ἐστίν· ὡς ἡράκλεις. τὸν πάτροκλον ἡ παλαιὰ ἱστορία καὶ συγγενῆ τῷ ἀχιλλεῖ παραδίδωσι λέγουσα, ὅτι ἡσίοδός φησι μενοίτιον τὸν πατρόκλου πατέρα πηλέως εἶναι ἀδελφὸν, ὡς εἶναι αὐτοὺς ἀνεψιοὺς οὕτως ἀμφοτέρους ἀλλήλοις· ἄλλοι δὲ φασιν, ὅτι διὸς μυρμιδὼν· οὗ ἄκτωρ· ὃς αἴγιναν γήμας, μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν ἐκ διὸς αἰακὸν ποιεῖται μενοίτιον· οὗ πάτροκλος· τούτῳ τείνει τῷ λόγῳ· αἰγίνης παῖδες ἀμφιπάτερες, αἰακὸς καὶ μενοίτιος· καὶ οὕτω πάλιν γνησία συγγένεια τῷ πατρόκλῳ καὶ τῷ ἀχιλλεῖ· τὸ δὲ μενοίτιος πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ι· ὡς ἐκ τοῦ μένος. Πατρονομούμενος, οἱ τοὺς παρὰ τῶν πατρῴων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες. Πατρόπολις, ἡ πατρῴα οἰκία. Πατροπροβλήτως· ἐκ τοῦ πατρὸς προβαλλόμενον. Πατροραίστης, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Πατρὸς ἐμοῖο, ὁ πατὴρ, περιπέφρασται διὰ σαφήνειαν καὶ δηλοῖ τὸν πρὸς πατρὸς πάππον· ὃς καὶ γεροντίας ἐλέγετο λακωνικῶς· οὗ γὰρ ὁ ἐπάνω τῷ χρόνῳ ἐπίπαππος· οὐχὶ πρόπαππος λέγεται, ὥς φησί τις ἀποσημειωσάμενος, ὀνόματα ἰωνικά. Πατρούχου, παρθένου τῆς ὀρφανῆς· καὶ ἐπικλήρου ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν. Πατροφονεύς, οὐ μόνον ὁ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀνελὼν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀλλότριον. Πατρῷα, τὰ πατρικά. Πατρώζοντα, τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα. Πατρώϊα, ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας χ̄, οὐδ' ἐμοὶ πατρώϊα πάντα ἀποδοίτε. ἵνα λέγῃ πατρώϊα μὴ τὰ περιελθόντα ἐκ πατέρων τῷ ὀδυσσεῖ, ἀλλὰ τὰ τοῖς μνηστῆρσι πάλαι ποτὲ πατρώϊα. καὶ οὕτω παραλλάττοιντο, οἱ τρεῖς χρόνοι· ὁ πρῴην, ὁ νῦν, καὶ ὁ εἰσέπειτα· ὡς φαμὲν οὖν ὀδυσσέως, μὴ ἂν καταλλαγήσεσθαι τοῖς μνηστῆρσιν, οὐδ' εἴπερ τὰ ἐκ πατέρων αὐτοῖς προσόντα δοῖεν, μήτε ἃ νῦν ἔχουσι, μήτε ἅπερ εἰσέπειτα κτήσονται. Πατρῶν παρ' ὁμήρῳ ποιητικόν ἐστιν· ὥσπερ καὶ θυγατρῶν· εἰ δέ που καὶ μητρῶν, ἀλλ' οὐ προυφανὴς ἡ χρῆσις. Πατρωνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον· πατρώων· πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ἢ περὶ χρημάτων, ἢ τόπων. Πατρῷος, κτητικὸν μέν ἐστι, γίνεται μὲν ἐκ τῆς πατρὸς γενικῆς πάτριος, ὁ τοῦ πατρός, ὡς παντὸς πάντιος ἡ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω πατρῷος, μένοντος τοῦ ι ἐν προσγραφῇ· οὕτω δὲ μητρῷος γίνεται, καὶ τὸ παππῷος· σιγηθέντος δὲ τοῦ προσγεγραμμένου ι, καὶ αὖθις ἐκφωνηθέντος, γίνεται πατρώϊος μητρώϊος παππώϊος· οὕτω καὶ ὁ μινῷος, μινώϊος ἐκφωνεῖται. καὶ τὸ λῷον, λώϊον· καὶ τὸ ὑπερῷον, ὑπερώϊον· ὅθεν τὸ ὑπερώϊόθεν παρὰ τῷ ποιητῇ. Πατρῷος ζεύς, καὶ πατρῷος ἀπόλλων, ἐν ἀθήναις τιμῶνται· ὁ ζεὺς μὲν μετὰ τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ, ἢ ὥς ἕτεροι μετὰ τὴν ἐν κρήτῃ ἀνατροφὴν, ὅτι πρῶτον ταῖς ἀθήναις ἐπέστη, καὶ ἐφάνη τοῖς πατράσιν αὐτῶν· οἵτινες ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ τετιμήκασιν αὐτόν· ἀπόλλων δὲ, ὅτι ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τὴν κρέουσαν, ἐξ ἧς γίνεται ὁ ἴων· ὡς πρόγονον δὲ αὐτὸν ἐτίμα. καὶ οἱ ἄρχοντες ὅτε χειροτονοῦντο· ἐκ γὰρ τοῦ μὴ εἰδέναι ξένοις αὐτοὺς ἐνόμιζον· ἄλλως· οὕτω τιμᾶται παρ' ἀθηναίοις ζεὺς πατρῷος, καὶ ἀπόλλων διὰ τὸ πρώτους ὑποδέξασθαι τῷ θεῷ εἰς τὴν χώραν καὶ θυσίας συντελέσαι, κατὰ φρήτρας, καὶ δήμους, καὶ συγγενείας, μόνους ἀλλήλων. Πατρωνυμικὸν ὄνομα τέσσαρας ἔχει παραλήξεις, τὴν ει δίφθογγον, εἰ τὸ πρωτότυπον εἰς ευς λήγει· καὶ διὰ τοῦ εως κλίνεται οἷον πηλεύς πηλέως τὸ πρωτότυπον, καὶ τὸ πατρωνυμικὸν πηλείδης· τὸ ι, εἰ τὸ πρωτότυπον λήγει εἰς ος μὴ καθαρεῦον· ὁμοίως καὶ εἰ ἐκ γενικῆς τῆς πέμπτης κλίσεως, τῆς ος ληγούσης, οἷον αἰακὸς αἰακίδης· τάνταλος ταντάλίδης· πρίαμος πριαμίδης· ἀγαμέμνων ἀγαμέμνονος, ἀγαμεμνονίδης· ἕκτωρ ἕκτορος, ἑκτορίδης· νέστωρ νέστορος, νεστορίδης· πέλοψ πέλοπος, πελοπίδης· κέκροψ κέκροπος, κεκροπίδης· καὶ τὸ α, εἰ λήγει τὸ πρωτότυπον εἰς ος καθαρεῦον· οἷον, ἥλιος ἡλίου, ἡλιάδης· μενοίτιος μενοιτίου, μενοιτιάδης· καὶ τὴν οι δίφθογγον, εἰ ἔχει τὸ πρωτότυπον τὴν λήγουσαν καὶ τὴν παραλήγουσαν διὰ δύο ο ο καθαρευόντων, οἷον πάνθοος τοῦ πανθόου, πανθοΐδης, καὶ κατὰ συναίρεσιν πανθοίδης· λητὼ λητοῦς λητοΐδης, καὶ λητοίδης, καὶ τὰ ὅμοια· χωρὶς τοῦ κυθνείδης· ὃ μόνον ἀπὸ τοῦ εἰς ος διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. τὸ δὲ παλαμήδης καὶ γανυμήδης, καὶ θρασυμήδης, οὐ πατρωνυμικά εἰσιν, ἀλλ' ὀνόματα κύρια ἀπὸ τοῦ μήδομαι συγκείμενα τὸ βουλεύομαι· ὅθεν διὰ τοῦ η τὴν γραφὴν ἔχουσιν· ἰστέον ὅτι τοῖς πατρωνυμικοῖς συντάσσεται τὰ τῶν παίδων ὀνόματα, ὅταν δύο ἀδελφοὶ ὦσιν, ἢ πλείους· οἷον ἀτρείδης ἀγαμέμνων· ὅταν μονογενὴς υἱὸς ᾖ, οὐκέτι χρεία τῆς τοῦ κυρίου προσθήκης· πῶς κλίνεται πηλείδης, διὰ τῆς ου· κανὼν γάρ ἐστιν, ὅτι πάντα τὰ ἐς δης λήγοντα πατρωνυμικά, διὰ τῆς ου κλίνεται· οἷον πηλείδης πηλείδου· κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν. Πάτρως πάτρω ἀττικῶς· λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος· ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρός, μήτρως· καὶ μήτρων, καὶ πάτρων. Παττάλευσαι, προσπῆξαι. Πά[ττα]λος, παττάλῳ ἐκκρούεται· καὶ τὸ δεινὸν ὑφ' ἑτέρου καλύπτεται. Παττάλοις, πασσάλοις. Πάτησε, πολλαῖς τοῖς ὁδοῖς. Πατῆ-

τῆσαι

πατήσω, ἐκ τοῦ πάτος· πῦρ ἐκ τοῦ πυρός. Πατοῦσας, διατριβούσας. Παυγάζει, ἤγουν ἐπιλάμπει. Παῦε, παῦσαι. ὦ δὲ ποθ' Ἑρμῆ· νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει· ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν. Παύεται, ἡσύχως γίνεται. Παῦλα, ἀνάπαυσις· καὶ τὸ δὴ λεγόμενον παῦσις κακοῦ, μεῖζον κακόν· διό περ ἐν κακῶν αἱρέσει, τὸ ἐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι. Παῦλος, θαυμαστός· ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος. Παῦνον, μικρόν· οἱ δὲ, μέγα ἢ ἀγαθόν. Παῦνις, ἀπὸ χρέως· παῦνον, μέγα. Παύομαι, παθητικῶς, μετὰ μετοχῆς· οἷον παύομαι ποιῶν τὰ ἀπεοικότα· παύομαι τοῦ ἔργου· Ἀριστοφάνης παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας· ὡσαύτως παύω σε ποιοῦντα τόδε, καὶ παύω σε τῆς ἀρχῆς τοῦ πράγματος· καὶ παύω τοῦ ποιεῖν χωρὶς τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου· παρὰ ποιηταῖς εὑρίσκεται διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου. Παύομαι ἀναβάδην, ἤγουν ἄνω ἐπάνω τῶν ποδῶν ἔχων. Παῦρα, ὀλίγα· βραχέα· εὐαρίθμητα. Παυράκις, ὀλιγάκις· ἢ οὐδὲ ὅλως. Παυρακίς, τὴν πέμπτην Σαμοθρᾶκες καλοῦσιν. Παῦροι, ὀλίγοι· ἐλάττους, ὀλιγώτεροι. Παύσασθαι χόλου, διχῶς φράζει Ὅμηρος· Ἀτρεΐδη σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· καὶ πάλιν λίσσομαι μεθέμεν χόλον· ταυτὸν δὲ τὸ παῦε μένος καὶ μεθέμεν εἰπεῖν, καὶ μεθεῖναι καὶ ἀφεῖναι, πεζὸν αὐτὴ διαστέλλον τῷ ἱππότῃ, φησὶν Ὅμηρος· ὡς τὸ λίπον τοὺς ἵππους δηλαδή· ἅ παρ πεζὸς ἐς Ἴλιον ἦλθον· καὶ ἀνὰ μάχην οὖ πεζοί θ' ἱππῆές τε. Παυσιβάκτρων, ἰσχυρῶν βακτηριῶν χιῶν. Παυσικάπη, μηχάνημα τροχοῖς ἐμφερὲς δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον τῶν ὑποζυγίων· ὥστε μὴ ἐσθίειν· καὶ τῶν ἀνθρώπων ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν. Παῦσις ἐστὶ, κληρονομία· λῆξις δὲ, μερίς· ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν· ἀποκληρῶσαι θεοπρόπου φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε. Παυστήρια, ὄρη τῆς Ἀχαΐας, ἐν οἷς ὁ Ὠρίων ἀπέθανε· καὶ προβλήματα ἢ φράγματα. Παυσωλή, κατάπαυσις· τελευτή· κατάληξις. Παύω, ἀντὶ τοῦ ἀφίσταμαι· καὶ λήγω. Παύω, ἐνεργητικῶς αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται· οἷον παύσω σε τοῦ γέλωτος· καὶ παύω σε ποιοῦντα τόδε· Ἀριστοφάνης ἵν' ἐπομνύμενον παύσωσι τῆς ἐκκλησίας. Παφία, ἡ Ἀφροδίτη. Παφλαγόνες, ἔθνος. Παφλάζειν, τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. Παφλάζουσιν, ὠνόμασται περὶ τοὺς πταίοντας καὶ ἐπαναλαβόντας ἐν τῷ διαλέγεσθαι δηλῶσαι βουλόμενος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Παφλάζοντα, ἠχοῦντα· ἀναζέοντα· ἢ τὸ ταράσσοντα· παφλάζειν δὲ, κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλατταν, παφλάζω, ἀναζέω. Πάφων, κλίνας. Παχεῖα χειρὶ, τῇ ἰσχυΐ. Παχείη δραχμή, τὸ δίδραχμον Ἀχαιοί. Παχεῖς, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. Παχέτον, παχύτερον· κατὰ συγκοπὴν, τοῦ υ καὶ τοῦ ρ. Παχήμερον, τὸ μεσιδήσιον λεγόμενον. Πάχνη, ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀνενεχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δὲ, πάχνη καλεῖται. Παχνοῦται, πήσσεται· πήγνυται· λυπεῖται. Παχνουμένης, ἀνιωμένης. Παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ φθείρεται· λυπεῖται· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρούσης· Ἡσίοδος· ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ· ἤτοι ἐλύπησεν ἔφθειρε. Παχνοῦται ἦτορ, κεῖται μὲν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ· δηλοῖ δὲ τὸ πυκνοῦται καὶ οἷον πήγνυται τῇ λύπῃ· ἐπεὶ καὶ ἡ πάχνη δρόσος ἐστὶ πεπυκνωμένη· καὶ πεπηγμένη· ἢ καὶ ἄλλως παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ ψύχεται· εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ ψυχρὰ λέγειν τὰ ἀηδῆ· ὥσπερ οὖν πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου θερμὰ τὰ προσηνῆ· διὸ καὶ θαλπωρὴ, ἡ ἐλπίς. Παχνώθη, ἀντὶ τοῦ ἐπάγη, ἐλυπήθη· ὁ τρόπος εἴληπται ἀπὸ τῆς πάχνης· Ἀπολλώνιος. Παχύνοοι, παχύνοες ἀνόητοι· τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν. Παχυμερῶς, ἀδρῶς παχέως. Παχύποδα, τὸν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας οἰδήσαντα. Παχύτερον, ἀμβλύτερον οὐκ ἀκριβές. Πᾶται, συγγενεῖς· οἰκεῖοι Λάκωνες.

ΤΟ Π ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε·

π έαρ, γλαυκέας· λιπαρόν. Πεδάασκεν ἐμὲ θεὸς ἄλγεσιν· ἤτοι ἐδέσμει· καὶ αἰγὼ ἀλήτης ἐκ θεοῦ πεδούμενος. Πεδάγρετον, μεταμέλητον· μεταλληπτόν, ποικίλον. Πέδαι, δεσμά· παρὰ τὸ ποὺς καὶ τὸ δέω τὸ δεσμεύω· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας. Πέδαλα, ποικίλα. Πεδαλλόμενος, μεταμελόμενος, μεταδιωκόμενος. Πεδανῶ, ὕπνῳ· ἢ πεδανῶ, κούφῳ· ἴων ἐς Ἀγαμέμνονι· τινὲς δὲ οὐδὲ βεβαίῳ. Πεδανός, ταπεινός, πεδεινός· ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός. Πεδαρσίου, μετεώρου· πεπωμένου· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πέδου αἴρεσθαι. Πεδαυνά, τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια. Πεδαχνοῦται, ὀξυπλίωται καὶ τρυφᾷ. Πεδαωριστής, ἵππος φρυαγματίας καὶ μετεωριστής. Πέδελθε, ἱκέτευσον· μέτελθε. Πέδευρα, ὕστερα· Λάκωνες. Πέδη, ὁ δεσμός· παρὰ τὸ δέω ἔδη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέδη· ἔστι δὲ εἶδος ἱππασίας. Πέδη, κυρίως ἐπὶ ποδῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ χειρός· ὅθεν συνηθέως χειροπέδη. Πέδηται, πεπεδημένος συνδεδεμένος, καὶ πεδήτης ὁ δεσμευθείς. Πέδησεν, ὑποχείριον ἐποίησε. Πεδιακὰ πρόβατα, πρόβατα ἀπὸ πεδιάδος· καὶ οὐ λειμῶνος. Πέδιλα δησάμενος ὑπὸ ποσί, τὰ ὑποδήματα ἐτυμολογεῖ ταυτὰ δηλαδὴ τοῖς πεδίλοις ὄντα. Πεδιάλαι, μεταπέμψασθαι, μεταλαβεῖν. Πεδιάτινες πύλαι· τὰς πλησίον τοῦ Θυμβραίου ἐν Ἰλίῳ φησὶν ἅς τινες ἐπὶ χηλὰς καλοῦσι. Πεδινός, ὁ ὁμαλὸς τόπος. Πεδιόθεν, ἐκ γῆς· παιδόθεν δὲ δίφθογγον· ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. Πεδίον, κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ μακρὸς καὶ ἀναπεπταμένος τόπος· ὃς καὶ πεδιὰς λέγεται· πέδιον δὲ προπαροξυτόνως καθ' ὑποκορισμὸν ἡ μικρὰ πέδη πρὸς ὁμοιότητα τοῦ λύριον, θύριον. Πεδόθεν, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἐκ γενετῆς· καὶ ὡς οἷον ἐκ πέδου, τουτέστιν ἐκ γῆς· καὶ ὡς εἰπεῖν ἐκ ῥίζης αὐτῆς· ἡ δὲ μεταφορά φασιν ἐκ τῶν φυτῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ βρεφόθεν καὶ ἐξ αὐτοῦ πέδου, εἰς ὃ καὶ πίπτουσι καὶ ἕρπουσιν οἱ ἀρτιγενεῖς. Πέδοι, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γῆν. Πεδοίκοις, μετοίκοις. Πεδοίκου, χελιδόνιος συνοίκου· Αἰσχύλος Τροφοῖς. Πέδον, γῆ· ἔδαφος· ἐφ' οὗ βεβήκαμεν τοῖς ποσὶ τὸ πεζεύειν· καὶ πεζοὺς φασὶ τοὺς διὰ τῶν οἰκείων ποιουμένους τὴν πορείαν. Πεδότριψ, ὁ ἐκθλίβων. Πέδουρος, μετέωρος. Πέδοτα, ἡμέρα· ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή. Πεδῶ, πεδήσω κυρίως, τὸ τοὺς πόδας δεσμῆσαι. Πεδῶ, δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων εὕρηται ὡς δῆλον ἐκ τοῦ πεδάα ὅμοιον ὂν τῷ βοάα καὶ ὁράα. Πεδῶ, ἡ νῦν καλουμένη Κλεψύδρα, κρήνη ἐν ἄστει. Πέζα, ὁ πούς· ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν· τὸ γὰρ πρότερον ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προσερράπτον· καὶ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Πέζαι, μόσχοι· ἑταῖραι, αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσαι. Πεζέτεροι, πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις· οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν λέγουσιν, ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγο

μένου. οἱ δέ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὑποδεδεμένον. διό φασι
καὶ πεζετήρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ τὰ κάτω τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ
χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι, τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν. οὓς εἶχε ξένους ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῷ. οἱονεί τινας
ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφή, πρὸς διάφορον ἐξήγησιν. Πεζεύειν, ἐπὶ ξηρᾶς λέγε-
ται· καὶ ἐπὶ θαλάττης, ὅταν ἐπάνω τοῦ κύματος περιπατεῖ τις. Πεζεύω, τὸ πεζῇ περιπατῶ. ἀμεταβάτως. Πεζεῦσαι, τοῦ
ἅρματος ἵππων ἀποβῆναι λέγει ὅμηρος. Πεζὴ στρατιά. λέγε ὡς δημοσθένης καὶ πάντες, καὶ μὴ πεζική. ποιητικώτερον γὰρ
τοῦτο. Πεζῇ βαδίζειν, καὶ παροιμία πεζῇ βαδίζων. νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι, ἀντὶ τοῦ οὐ δύναμαι. Πεζὴ λέξις, κοινὴ λέξις.
Πεζήν, τὴν συνήθη. ἢ κοινήν. Πεζίτης, ὁ πεζός. Πεζίτα, στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη· ζώνη ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κύ-
ματα. Πεζολόγος, συγγραφεύς. Πεζός, ἐκ τοῦ πέδον γίνεται, κατὰ συγγένειαν τῶν συμφώνων. ἔστι γὰρ πεζός, ὁ ἐν τῷ πέ-
δῳ βαίνων. ἢ ἀπὸ τοῦ πέζα ὁ πούς. καὶ δηλοῦσιν αὐτοὺς ποσὶν ἀμέσως βαίνοντας πεδοῖ, ὅ ἐστι παρὰ τὸ πέδον. ἐξ οὗ τροπῇ συνήθει
τοῦ δ' εἰς ζ', γίνεται καὶ ἡ πέζα, καὶ ὁ πεζός. Πεζός, κοινός· ταπεινός. πεζοῖς δέ, τοῖς ἐκ ποδῶν πεζεύουσι. Πεζοφόροις,
ζώμασιν αἰσχύλος. χιτῶσιν, ὥσπερ πέζαν ἔχουσι τῶν χιτώνων. τινὲς δὲ ποδήρεσι. ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα. Πεζῶν, τῶν ὁδευόντων.
Πειδαίρουσα, δέρουσα. Πειθανάγκη, ἡ μετὰ βίας πειθώ. παραλαμβάνων διὰ τοῦτο πειθανάγκην προσάξειν τοῖς λευκαδί-
οις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιτασσομένοις. πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατῄσχυνεν. οὕτω γὰρ ἡ λάγνος. καὶ εἶ-
ξα τῇ θετταλικῇ πειθανάγκῃ, κλείνας αὐτὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην. Πειθαρχήσαντες, πεισθέντες. Πείθεο, πείθου.
Πειθήνιος, ὑπείκων. πειθόμενος. Πειθοῖ, τῇ πεισμονῇ. Πείθονται, πειθήνιοί εἰσι. Πειθώ, ἡ ὀδόδας. Πείθωνος, ὄνομα
ζώου. Πείθω, σημαίνει τρία. τὸ ἐλπίζω. ἐξ οὗ καὶ πίστις. τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πεῖσμα. σημαίνει καὶ διὰ τοῦ η τὸ πάσχω.
ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔπαθον β' ἀόριστος. ἐκ δὲ τοῦ πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέσος παρακείμενος πέποιθα. πείθει δέ τις ἢ λόγοις,
ἢ χρυσῷ, ἢ διὰ δακρύων, ἢ διὰ τοῦ κάλλους. ὁ παρακείμενος πέπεικα. ὁ παθητικός, πέπεισμαι. ὁ ἀόριστος, ἐπείσθην.
Πείθω σε τόδε τὸ πρᾶγμα. πείθομαί σοι κελεύοντι πάντα. ἤγουν κατὰ πάντα. Πεικαμμαῖς, ὀξείαις καὶ λεπταῖς. Πεί-
κειν, κτενίζειν. ξαίνειν. Πευκόν, πικρόν. πευκεδανόν. Πεικός, ἔριον. ξάμμα. Πειλός, πᾶν τὸ πεπιλωμένον. Πεῖνα,
ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία, διὰ διφθόγγου. πίνα δὲ ὁ ἰχθύς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ. οὐ δίψα
δὲ ψυχροῦ. συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα, τρέφεται δι' ἄλλων, ὅταν ἰσχύῃ κατεργάζεσθαι, καὶ πέττειν καὶ ἐξομοι-
οῦν τὰ προσαγόμενα. Πεινάκιον, τὸ τῆς πείνης ἄκος. πινάκιον δέ, ἐν ᾧ ἐσθίομεν, ι. Πειναρόν, ῥυπαρόν. Πεινεῖν, πει-
νᾶν. Πεινέων, πεινῶν. Πείνη, ἡ πεῖνα. Πεινήμεναι· τοῦ ῥήματος οὔτε ἡ προφορὰ ζηλωτή, οὔτε ἡ τοῦ θέματος εὕρεσις. τὸ
μὲν γὰρ πεινήμεναι, προϋπάρχει πεινῆναι. ἄλλου δὲ τὸ θέμα τὸ πείνημι, ἢ τὸ πειναίνω ἐκ τοῦ πεινῶ, ἀπόθετα καὶ αὐτὰ
τῇ ποιήσει, καθὰ καὶ τὸ πένθημι. ἢ πενθαίνω. ἐξ οὗ τὸ πενθήμεναι ἄκριτον. καὶ τὸ θαυμαίνω ἀφ' οὗ τὸ ἄεθλια θαυμανέον-
τες. εἰκὸς δὲ ἄλλως τὸ πεινήμεναι, ἀκολούθως ἔχειν τῷ φιλήμεναι καὶ νοήμεναι. Πεινῆς, δίψης καὶ ζῆς. χρῶνται ἀθηναῖοι.
Πεινῆν, οὐ πεινᾶν λέγομεν ἀττικῶς. Πεινῶ, λιμώττω. βουλιμιῶ. Πεῖρα, ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πει-
ραταί, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. πεῖρα δέ, καὶ ἡ βλάβη. Πειρᾶ ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει, αἰτιατικῇ. οἷον πειρᾷ ἀ-
νὴρ γυναῖκα. πειρᾶται δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν ποιεῖ, γενικῇ. πειρῶμαί σου καλοῦ. ἀντὶ τοῦ διὰ πείρας σε καταλαμβάνω
καλόν. καὶ πειρῶμαι τῆς γνώμης σου εἰ μὴ μεταβέβληκεν, ἀντὶ τοῦ θέλω διὰ πείρας καταλαβεῖν αὐτήν. πειρῶμαι βλά-
πτειν σε. ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῶ. πειρῶμαι οὖν πειράσομαι πεπείραμαι. καὶ ἐπειράθην. Πειραιεύς, λιμένας ἔχει τρεῖς, πάν-
τας κλειστούς. εἷς μὲν ὁ κανθάρου λιμὴν οὕτω καλούμενος, ἀπό τινος ἥρωος κανθάρου. ἐν ᾧ τὰ νεώρια. εἶτα τὸ ἀφροδίσι-
ον. εἶτα κύκλῳ τοῦ λιμένος στοαὶ πέντε. Πειράζειν, κατάρχεσθαι. Πειράζειν ἔμεθεν, γενικῇ συντακτέον. κατὰ τὸ πει-
ρᾷ ἐμεῖο γεραιέ. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπολύτως κεῖται, χωρὶς οἱασοῦν συντάξεως. Πειράζειν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ κεῖται. ἀντὶ τοῦ
ἡρμόττεν. Πειράζων, ἐνεδρεύων. λῃστεύων. Πειράζων, παρ' ὁμήρῳ κοινῶς ἐρρηθέν, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζων. πρόσκειται δὲ αὐ-
τοῦ, τὸ πειρῶ ὡς δηλοῖ τὸ πειρᾷ ἐμεῖο γεραιέ. Πεῖραι, πειρατεῖαι. δόλος. Πειραΐδαο, πειραίου παῖδα. Πειραιεύς, λι-
μὴν οὕτω καλούμενος. Πειραιεύς, ἐμπόριον τῶν ἀθηναίων παρὰ τῇ θαλάττῃ κείμενος. ὅσα ἀπεῖχε τῆς πόλεως σταδίους πέν-
τε καὶ τριάκοντα. Πειραίνουσιν, ἀντὶ τοῦ περατοῦσι. Πειραιᾶς, ἀττικόν. πειραιέως κοινόν. Πειρᾶν, πειράζειν. Πεῖ-
ραν, πορείαν. ὁδόν. Πειρᾶν, τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. Πειράνα-
τε, ἀντὶ τοῦ περαιώσαντες. ἐκδήσαντες. καὶ ἔστι τὸ ἐξ ἄλλου πειρήναντες, σύστοιχον, τῷ ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆφθαι. πρω-
τότυπον τοῦ πειράναντες, τὸ περαίνω. Πεῖραρ, πέρας. τέλος. τὸ μὲν πέρας τοῦ χοινίου, πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμ-
φότερα, τάνυον. ἐπὶ δὲ τὴν πέρατος, πεῖραρ, ὀϊζύος, καὶ πείρατα. ἐπὶ μὲν τῶν δεσμῶν, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆφθαι. ἐπὶ δὲ
τοῦ πέρατα, ἐς ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης. Πεῖραρ ἑλέσθαι, ἀντὶ τοῦ δηλοῖ καὶ μάρτυρος, καὶ κριτοῦ ἀγαθοῦ οἱ πέ-
ρας εἴδασι τιθέναι τοῖς πράγμασι. Πειραστής, ὁ πειράζων δαίμων. Πειρατεία, ἡ λῃστεία. Πειρατίον, δεῖ πειρᾶν.
Πειρατήριον, ἀπὸ τοῦ πεῖρα, ὃ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν. τοῦτο δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείθω τὸ κατὰ πεῖθω. ἢ παρὰ τὸ περῶ τὸ
πλεῶ. Πειρατῶν, κατὰ ποντιστῶν, κατὰ θάλασσαν. λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος. καὶ ἡ ἀπάτη καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταί,
οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. Πείρειν, παρ' ἀπολλωνίῳ, τὸ διαπερᾶν. καὶ διαπορεῖν. ὡς τὸ ἀλγεινὰ τὰ κύματα πείρων. ἀλλα-
χοῦ δέ, καὶ τὸ διατρυπᾶν, ὡς τὸ σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες. Πειρεσιαί, πόλις μαγνησίας. μάγνησσα δέ, πόλις τῇ χώρᾳ
ὁμώνυμος. Πειρηθείμεν, ἤτοι πειρηθείημεν. Πειρηθῆναι ἐκτρι, δοτικῇ συντέτακται παρ' ὁμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον αἰτιατι-
κῶς, δακτύλου χάριν. Πείρηθοι, νύμφαι ἐν κύπρῳ. Πειρήνη, ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου. λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἐϋζώνοιο
κορίνθου. πειρήνης λευκῶν φαιδροτέραν λιβάδων. Πείρησαι, ἀντὶ τοῦ ἀπόπειραν λάβε. παρὰ τὸ πειράζω [illegible] τὸ περῶ πέ-
ρας, ἐπείρασα. καὶ τὸ προστακτικὸν πείρασαι. καὶ τροπῇ πείρησαι. προπαροξύτονον προστακτικόν. Πείρη[illegible], δοκιμὴν
ἢ ἀπόπειραν ἔλαβον. Πειρῆσθαι, ἔσθ' ὅτε πληστεῦσαι. Πειρήσω, ἔχει καὶ παθητικὴν κίνησιν ἐν ἄλλοις παρὰ [illegible] [illegible].
Πειρητίζειν, ἴσον τῷ πειρᾶσθαι. γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ πεῖραρ πείρατος, κατὰ τροπὴν φωνηέντος ἔθιμον. Πειρητίζειν,

ἐκ τοῦ πειρῶ πειρήσω πειρητός· ὅθεν πειρητῶ· ὡς ἀπάκτως ἀπακτῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν, πειρητίζω· ὁμοίως τῷ πολεμῶ, πολεμίζω. Πειριεὺς, νῆσος ἡ καὶ ἀστερία. Πειρίθους, φασί τινες ὅτι ἀθηναῖος ἦν ἀνὴρ, ἰξίονος υἱός, ἐν θετταλίᾳ βασιλεύσαντος. ἀπὸ δὲ τοῦ περιθέειν οὕτως ὠνόμασται· οἱονεὶ ὁ περισσὸς εἰς τὸ θέειν· ὁ δὲ μῦθός φησι, τὸν Δία ὁμοιωθέντα ἵππῳ περιθέειν τὴν αὐτοῦ μητέρα πειρῶντα· κἀντεῦθεν κληθῆναι περίθοον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, πειρίθοον. ὅτι Δῖα ἐκαλεῖτο ἡ τοῦ πειριθόου μήτηρ, καὶ ὅτι ὡς πάνθοος πάνθους, οὕτω καὶ πειρίθοος πειρίθους, καὶ δωρικῶς πηρίθοος διὰ τοῦ η, ὡς πλείων πλήων· μείων μήων. Πείρινθα εἶπεν ὁ ποιητὴς, τὸ τῆς ἁμάξης ἄνω τοῦ ἄξονος φορτοφόρον πλινθίον, ἐς πείρινθα δίφρου, ἔνθα ὁ δὴ φυλάττης ἐκάθητο· ὡς καὶ ἐκεῖ ὁ ἁμαξηλάτης, τὰ βασιλικὰ δῶρα τίθησιν. παράγεται δὲ ἀπὸ τῆς περὶ προθέσεως καὶ τοῦ θῶ τὸ τίθημι· λέγεται καὶ ὑποπτερία, ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν ναυσικάαν ἁμάξης, ὅπερ οἱ ὕστερον ἐσχάραν καλοῦσι. ζητητέον δὲ εἰ πείρινς πείρινθος, ἡ εὐθεῖα τῆς λέξεως ταύτης· ἐπὶ τὸ πείρινθον. Πειρῶ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσω, αἰτιατικῇ συντασσόμενον. εὕρηται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δοκιμάζω, αἰτιατικῇ καὶ αὐτό· καὶ πρὸς γενικὴν παρὰ θουκυδίδῃ· ὡς τὸ πειράσαντες τοῦ χωρίου. καὶ ἀντὶ τοῦ δοκιμάζω δὲ παρ' αὐτῷ, πολλάκις εὑρίσκεται. Πείρω, τὸ συμβλίζω, καὶ κεντῶ. Πειρῶμαι, ἀντὶ τοῦ πεῖραν λαμβάνω. Πειρῶν, προσβάλλων, συνουσιάζων, τὰς κορινθίας φησί· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πέραν· ἀριστοφάνης πλούτῳ. ὅταν μὲν τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ, οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. Πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμητέον· τοῖς δέ γε πολέμοις ἀπολογιστέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μετοχήν· συνήθη δὲ τῷ ποιητῇ ταῦτα. ὁποῖον οὖν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ σῖτον καὶ οἶνον ἔδοντες. πάμφιλος δέ φασι περισπᾷ τὸ πειρῶν· παράγων εἰς ὁμοιότητα τοῦ πρόωσι, καὶ τὸ, περᾷ μέγα λαῖτμα· ἀφ' ὧν φησιν εἶναι τὸ πειρῶν· τὴν γὰρ τοῦ ι πρόσθεσιν μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον. ἀρίσταρχος δὲ βαρύνει· ὡς τὸ χείρων. ἐν ὀδυσσείᾳ λέγεται παννυχίη πεῖρε κέλευθον· ὡς οὖν ἔκειρε κείρων, οὕτως ἔπειρε πείρων. διαιτῶσιν οὖν οἱ παλαιοὶ ὅτι τὸ μὲν σὺν τῷ ι, βαρυνθήσεται· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ι, περισπασθήσεται. Πειρῶντα, πειράζοντα διὰ λόγων. Πειρῶν τύχῃ, ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ πειρᾷ. Πείρεσα, πόλις. Πείσαντες, ποτίσαντες, ὑγράναντες. Πείσεα, τὰ ὕδρηλα χωρία· τοὺς καθύγρους τόπους· ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς πίσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι. Πείσεσθαι, παθεῖν. Πείσεται, ὑπομενεῖ. Πείσῃ. ὅμηρος· τῷ δὲ μάλα ἐν πείσῃ κραδίη μένε· ἤγουν τὸ ῥηθὲν ἦτορ τετληυῖα. ἔστι δὲ τὸ πείσῃ, ἀντὶ τοῦ πειθοῖ· ἀπὸ εὐθείας τῆς ἡ πεῖσα· ἅπαξ δὲ τοῦτο ἐν ὀδυσσείας υ κεῖται. Πείσῃ, πεισματικῇ χώρᾳ. Πεισιανάκτειος στοά, ἡ ἀπὸ πολυγνώτου ζωγράφου, ποικίλη κληθεῖσα. Πεισθέταιρος, ὁ ἡγησίας ἐλέγετο. Πεῖσιν, τὴν πειθώ· ἡ εὐθεῖα ἡ πεῖσις. Πείσματα, τὰ ἀγκύρεια σχοινία· παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν. Πεισμονὴ, τὸ πεισθῆναι τοῖς λέγουσι περιτέμνεσθαι. Πεισόμενον, παθεῖν μέλλοντα. Πείσεα, λειμῶνες· ἕλη· πεδία· ποταμοὶ ποώδεις· ὑδατώδεις τόποι. Πειστέον, δεῖ πείθεσθαι· ἢ πιστεύειν. Πειστήρ, ὁ ὑπήκοος. Πειστικῶς, πειθηνίως. Πείχισον, δοκίμασον. Πειώλης, ὁ πόρνος. Πέκειν, τὸ κείρειν ἢ ξαίνειν λέγεται· ὅθεν καὶ ὁ πόκος καὶ τὸ πέσκος, ὃ δηλοῖ τὸ πεκόμενον δέρμα· ἐξ οὗ καὶ τὸ τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη· ὃ κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ πόκον πεξῶ εἰς χλαῖναν, ἀντὶ τοῦ κερῶ ἔρια ἵνα ποιήσω χλαῖναν· καὶ πέκειν κυρίως, τὸ ξαίνειν. Πέκειν ἔρια χερσί, τὸ ἐπιμελεῖσθαι· καὶ ὡς ἄν τις εἴποι, κτενίζειν· κατὰ τὸ, ἐκτενιζόμην τρίχας· τοῦτο δὲ καὶ ἀσκεῖν λέγεται, ὡς τὸ ἤσκειν εἴρια καλά. ἐκ τοῦ πέκειν ὁ πόκος εἴρηται· καὶ αἶγες δὲ ὧν [illegible] τὸ ἔριον ἐργαλείῳ τινὶ ἐπιρροίῳ πέκονται. Πέκος, δέρμα· κώδιον· ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες· τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος. Πέκτειν, πυκάζειν· κείρειν· τὰ θρέμματα. Πεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες. Πεκτούμενον, τιλλόμενον· ξεόμενον. Πέκω, τὸ ὄις κείρω· ὅθεν καὶ πόκος. Πελάγια, τὰ κρόταλα· οἱ δὲ ῥίνη πελαγία. Πελαγίζει, εἰς πέλαγος καθιστᾷ μεταβατικῶς· καὶ πελαγίζει ἀντὶ τοῦ πλατύνεται ἀμεταβάτως· ὡς ὁ θεολόγος· πελαγίζει δὲ ὁ λόγος, οὐχ ὁρῶν ὅρμον φαινόμενον. Πελαγίζειν, τοὺς ὀδόντας συγκρούειν· καὶ ἀλαζονεύεσθαι καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα. Πελαγιζούσαις, εἰς πέλαγος πλεούσαις· πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ, συνέβη τὰς πλείους καταδῦναι. Πελαγῖτις, λίμνη. Πέλαγος, τὸ μὴ πέλας γῆς· ἢ παρὰ τὸ τῆλε, ὃ σημαίνει τὸ πόρρω καὶ τὸ γῆ, τηλεγόν τι ὄν, τὸ πόρρωθεν τῆς γῆς. Πέλαγος μέγα μετρήσαντες, ἀντὶ τοῦ διαπεραιωσάμενοι. Πελάζει, πλησιάζει· πελάσαι, πλησιάσαι· ἐγγίσαι. Πελαία, τοπικόν. Πέλανα, πόπανα· μειλίγματα. Πέλωρον, τὸ ἔφικτον· μέγιστον. Πέλαν, τὴν πορφυρᾶν οἶν φασὶν οἱ δωριεῖς· τὴν μέλαιναν· γὰρ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν ἡνίκα ἂν διεκδρομὴν ὕδατος μελαίνηται, πελίαν καλοῦσι. Πέλανοι, πέμματα ποιά· ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ πεπτόν, οὕτω λέγουσι. Πέλανος ὁ διαπεπηγμένος καὶ εὐπαγὴς κατὰ ἀττικούς· ὡς καὶ εὐριπίδης· στόματος ἀφρώδη ἔτι πέλανον. φησὶ δὲ τοὺς ἀκαθάρτους καὶ ἀπλεῖς ἄρτους· οὓς ὁ θεόκριτος δωρικοὺς φησί. Πέλανος· ἰστέον ὅτι τὸν πέλανον ἐν τῷ πυρὶ ἔρριπτον· τὰ δὲ πόπανα καὶ τοὺς πλακοῦντας καὶ τὰ ἄλλα, ἐν μέρει τοῦ βωμοῦ ἐτίθεσαν. ὁ πέλανος, ἑρμηνεία ἐστὶ τοῦ προθύματα· καὶ τῶν ἄλλων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ. Πέλανον, ἀφρόν· τὸν περὶ τὴν γῆν ἀφρὸν ἢ πέμμα τι πλακουντῶδες. Πελανόρ, τὸ πιτρὰ χαλκὸν λάκωνες. Πελαργᾶν, τὸ νουθετεῖν, ἐκάλει ὁ πυθαγόρας. Πελαργικὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πελασγικέ. ἅμα δὲ ἴσως καὶ παρὰ τὸν πελαργὸν, καὶ ὅτι ὁ ποσειδῶν πελασγοῖς ἔφορος. Πελαργικοὶ νόμοι, διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς· οὕτως ἀριστοφάνης. Πελαργικὸν, τὸ ὑπὸ τυρρηνῶν κατασκαφὲν τεῖχος· οὓς καὶ θεασάμενοί τινες, πελαργοὺς ὠνόμασαν, διὰ τὰς σινδόνας ἃς ἐφόρουν. Πελαργοὶ, δικαιοπραγεῖς ὄντες, ἐπὶ πτερῶν βαδίζουσι τοὺς πατέρας γεγηρακότας βαστάζοντες. περὶ μὲν οὖν τοῦ τοὺς πελαργοὺς ἀντιτρέφειν τὸν πατέρα, ἀριστοτέλης ἱστορεῖ· προστιθεὶς αὐτοῖς καὶ τοὺς ἀέροπας· λέγων οὕτω, περὶ μὲν οὖν πελαργῶν ὅτι ἀντιτρέφονται, θρυλλεῖται παρὰ πολλοῖς· φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἀέροπας τοῦτο ποιεῖν· ὅθεν καὶ τὸ ἀντιπελαργεῖν. Πελαργὸς κυρίως, διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα ἢ λευκά· πελὸν γὰρ τὸ μέλαν· καὶ ἀργὸν, τὸ λευκόν· οὕτω καλεῖται τὸ ζῷον. Πελαργὸς, ἄγγος τι κεράμεον. Πέλας, καὶ τοπικὸν, καὶ χρονικὸν, καὶ ἐπὶ συγγενείας· καὶ γενικῇ, καὶ ἐγγὺς, καὶ πλησίον. Πελάσαι, ἐγγίσαι· πλησιάσαι. Πελασγία, ἡ θετταλία· ἀπὸ πελασγοῦ τοῦ βασιλεύσαντος ἐκαλεῖτο. Πελασγίδ' ἤπειρον ὁμηρικῶς εἶπεν ὁ ἀπολλώνιος, ἐκ τῆς θετταλικῆς χώρας· πελασγοὶ γὰρ ἐλέγοντο, οἱ τὴν φθιωτικὴν κατῴκουν· ὥς φησιν ὅμηρος· καὶ ὅσσοι τὸ πελασγικὸν ἄργος ἔναιον. Πελασγικὸν ἄργος, τὸ θετταλικὸν λέγει ἀπὸ πελασγῶν.

αἱ πολυπημονίη τι ὄντες, ὡς πολλαχοῦ δηλοῦται, ᾤκησαν καὶ ἐκεῖ. ὅτι δὲ Ἄργος οὐχ ἓν, ἀλλὰ πολλά, δηλοῦται ἀλλαχοῦ. ὅτι δὲ Πελασγικὸν ἦν καὶ τὸ Πελοποννήσιον Ἄργος, καὶ Εὐριπίδης δηλοῖ. παρ᾽ ᾧ ἱστορεῖται, καὶ ὡς ἔφθασαν οἱ ἐκεῖ πάλαι μὲν Πελασγοί, Δαναοὶ κληθῆναι ὕστερον. Πελασγοί· οἱ Θεσσαλοί, ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἰνάχου. ἢ ἀπὸ Πελασγῶν ἔθνους βαρβαρικοῦ οἰκήσαντος τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὸ Ἄργος. ἢ ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ καὶ Λαρίσσης. Στάφυλος δὲ ὁ Ναυκρατίτης Πελασγόν φησιν Ἀργεῖον τὸ γένος· μετοικῆσαι δὲ εἰς Θεσσαλίαν· καὶ ἀπὸ τούτου Πελασγίαν τὴν Θεσσαλίαν κληθῆναι. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι οἱ Ἀργεῖοι ἐκαλοῦντο Πελασγοί, Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ φησί. καὶ οἱ Τυρσηνοὶ Πελασγοί. Πέλας σου, ἤγουν πλησίον σου. τοῦτο κοινόν· ἐκεῖνο ποιητικόν. Πελάτης, ὁ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθοῦ δουλεύων. ὁ ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρετῶν. ὡς τὸ συναγανακτῶν τοῖς πελάταις, καθ᾽ ὃ πλῆθος ἐληλυθόσιν. ὑπηρέτην τε, καὶ θεράποντα δηλοῖ. Πελάχνην, τρυβλίον ἐκπέταλον. Πελδαστοί, ἢ πελτασταί· οἱ τὰ ἀσπιδίσκια ἔχοντες. Πελεθόν, βόλον λέγει Ἀριστοφάνης. Πελεθόβαψ, Θεόδωρος ὁ κωμικὸς ὑποκριτής, οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν ἄλλον φασὶ γεγονέναι. Πελέθρισμα, τὸ δρόμημα. Πέλεθρον, μέτρον γῆς· ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν· τινὲς δὲ σταδίους ἑκατόν. Πελεθρόνιον, τι εἶδος φαρμάκου. καὶ Πελεθρόνιος ὁ Χείρων, ἀπὸ τοῦ Πελεθρόνου, ἐν ᾧ ἐτράφη. Πέλεια, περιστερᾶς εἶδος, ὅμοιον φάττῃ ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Πέλεια οὐχ ἁπλῶς περιστερά· εἶδος δέ τι περιστερᾶς, μελανόπτερος ὡς ἡ λέξις ὑποδηλοῖ. πελὸν γὰρ τὸ μελανίζον· ἐξ οὗ ὁ πελαργός. Πέλει, ὑπάρχει, ἐστί. Πελειάδες, περιστεραί. καὶ πέλειαι, περιστεραί. παρὰ τὸ πελὸν ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ πελειάς, καὶ πελειάδα χεῖρι μεμαρπώς. ὥσπερ παρὰ τὸ μαίω γίνεται μαιάς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ πέλω, πελειάς. οὕτως ὁ Χοιροβοσκός. Πελειοθρέμμονα νῆσον. Ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστεράς, καὶ πελειάς. Πελεκᾶντι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· μήποτε πελέκας προσεικέτηον ὡς Ἀλίβας· ὁ δὲ πελεκῖνος τῷ πελεκᾶντι προσέοικεν. πελεκᾶν μέν τοι, πελεκᾶνος κοινῶς· πελεκᾶς δὲ πελεκᾶντος, ἀττικῶς· πελεκᾶς πελεκᾶ, δωρικῶς· ὄνομα ὀρνέου τρυπῶντος τὰ δένδρα. ἀφ᾽ οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται. Πελέκεα, πέλεκυν δίστομον. Πελέκεων, οὐ μία σημασία. δηλοῖ γὰρ ἡ λέξις ὁμωνυμίας λόγῳ καθ᾽ ἃ τοὺς παλαιούς, καὶ σταθμὸν ἐν κρήτῃ ἑξάμνουν, ἢ δεκάμνουν. ὅρα δὲ τὸ ἑξάμνουν καὶ δεκάμνουν καινῶς παρεσχηματισθέν, ἐκ τῆς μνᾶς. ἐκείνης γὰρ ἡ ἀνάλογος παραγωγὴ μναῖος καὶ μναῖον εἶναι ὤφειλεν. Ἀριστοτέλης δέ, μναϊαῖος ἔφη φυλάξας τὴν τριγράμματον εὐθεῖαν, ἥπερ ἦν μνᾶ. Πελέκκησε, διὰ τὸ μέτρον διπλάζει τὸ κ. ὡς καὶ ἡμιπέλεκκα. ὅτι δὲ πελεκῶ μὲν ἐπὶ ξύλων, πελεκίζω δὲ ἐπὶ προβάτων καὶ βοῶν, καὶ ὅλως ζώων, καθωμίληται τοῖς γραμματικοῖς. Πέλεκκον, ὁ δὲ τίρως ὁ στειλειός· τουτέστιν ἡ λαβὴ τοῦ πελέκεως ἤτοι τῆς ἀξίνης. ὡς καὶ ἐν τῷ ἡμιπέλεκκα. ἐκεῖνα γε μὴν στειλειοὺς δηλοῖ, ἀλλὰ μικρούς τινας πελέκεας. Πέλεκυς, παρὰ τοῖς ὕστερον πέλυξ. Πέλεκυς, παρὰ τὸ πέλειν ὠκύς. τὸ γὰρ πέλω σημαίνει καὶ τὸ γίνεσθαι, καὶ εἶναι. σημαίνει καὶ τὸ ἀναστρέφεσθαι. ὅθεν ὁ μέλλων πελήσω. ἐξ οὗ καὶ πόλος, ὁ οὐρανός. Πέλεκυς, ἀξίνη δίστομος. ἢ σταθμίον ἑξαμνιαῖον ἀρχαῖον. οἱ δὲ, δωδεκαμνιαῖον. Πέλεκυς πελέκεως, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. Πελεκύστερον, τὸ στελεόν. Πελεκῶ, πελεκήσω ξύλα. πελεκίζω δέ, τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω. Πελεμίζειν κυρίως τὸ παλάμῃ κινεῖν. ὅθεν ἴσως καὶ πόλεμος ὁ καὶ παλαμναῖος καὶ παλαμναίων δεόμενος. προσφυὴς δὲ ἡ λέξις τοιάδε ἠρεμαία κίνησις ὀλύμπου ὡς τὸ ἐλελίζειν, οὕτω καὶ πελεμίζειν. Πελεμίζω παρὰ τῷ ποιητῇ, τὸ κινεῖν καὶ μετακινεῖν. ἐντεῦθεν ἴσως γίνεται καὶ ὁ πόλεμος, ὡς οἱονεὶ πέλεμος. οἷα κινδύνους καὶ πολλοῖς τοῦ βίου μετακινῶν. Πελεμίχθη, ἐκινήθη ἐσείσθη. ἐκ τοῦ πελεμίζω τὸ κινῶ ἀχρήστου ῥήματος. Πέλει, ἦν. ὑπῆρχε. Πελένα, ζεῦγος βοῶν. Πελεός, Ἀχαιός. Φρίξῳ. καὶ μή ποτε τὴν παρ᾽ Ὁμήρῳ πελεόν. δύναται δὲ καὶ τὰ πέλη τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγόμενα δηλοῦν. Πελεστέθρην, νῆσον τὴν Σαλαμινίαν. Πελεσύδραι, συστρέμματα ὑδάτων. Πέλεται, ὑπάρχει. γίνεται. Πελήνη, ὄρος Θρᾴκης, καὶ πόλις, ὅθεν ἦν Πρωτεύς. Πέληρ, περιστερᾶς καὶ περσικῆς τὸ ἥμισυ. Λάκωνες. Πέληται, γίνηται. Πελητός, γέρων. Πελιανόν, μολυβδῷ ἐοικός, κατὰ τὴν χρόαν. Πελιγᾶνες, οἱ ἔνδοξοι παρὰ δὲ Σύροις, οἱ βουλευταί. Πελίγξαι, ὑποδραμεῖν. Πελιδνόν, μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ πελιδνωθεῖσα, ὠχριάσασα καὶ πελιδνουμένη, αὐτὶ τοῦ μελαινομένη. πελιδνὸν δέ, τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας. οἱονεὶ μολιβδόχρουν παρὰ Θουκυδίδῃ. Πελιχαί, εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκίσθαι. ἄλλοι, ξυλίνη λεκάνη. Πελινναῖος Ζεύς, ἐν Χίῳ. Πελιοί, μέλανες. ὠχροί. Πελιώματα, τὰ ἴχνη τῶν πληγῶν. Πέλλα τὸ σκυφοειδὲς ἀγγεῖον. ὃ πυθμένα ἔχει πλατύτερον. εἰς ὃ ἤμελγον γάλα. ἐκ τοῦ πελεκῶ γίνεται ὡς ξύλινον, οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι. χρῆσις δὲ αὐτῆς, καὶ ἐν τῷ περὶ τὰ λεγέας κατὰ πέλλας. ὅθεν πελλὶς καθ᾽ ὑποκορισμόν. ποσῶναξ ἐκ πελίδος πίνοντες. Πέλλα, λίθος. Πέλλαι ἀγγεῖα ποιμενικά, ὡς ἀπὸ τοῦ πελεκῆσθαι τοὺς παλαιούς. Πελλαῖον ὄρος, καὶ Πελλαῖος, ὁ ἐκ Πέλλης πόλεως Μακεδονίας. ὅθεν Πελλαῖος Ἀλέξανδρος. Πελλασταί, ὑποδήματα. ἃ περιετίθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται. Πελλαιχρόν, ἢ πελλαιχνόν, πυρρόν. Πελλαῖος, Ποσειδῶν ἐν Κυρήνῃ. Πέλλας, πέλλητος. πρεσβύτης. Πελλαντῆρα, ἀμολγέα. Πελληναῖος χιτών, ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ, διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. Πελλήν, κούφην καὶ φαιάν, τῷ χρώματι. Πελλήνη πόλις Ἀχαΐας. ταύτης τὸ ἐθνικόν, Πελληνεὺς καὶ Πελλήνιος. Παλλήνη δὲ διὰ τοῦ α, πόλις ἐστὶ τῆς Θρᾴκης καὶ χερρόνησος τρίγωνος, ἡ καὶ Φλέγρα λεγομένη· περὶ ἣν Ἡρακλῆς τοὺς γίγαντας κατεπολέμησεν. ὁ δὲ γεωγράφος φησίν, ὅτι μετὰ Σικυῶνα Πελλήνη κεῖται. εἶτα Αἴγειρα δευτέρα· τρίτη Αἰγαί. ἃς καὶ Αἰγὰς λέγουσι Ποσειδῶνος ἱερόν, ἔχουσα τέταρτα Βοῦρα, μεθ᾽ ἣν Ἑλίκη. μετὰ δὲ αὐτὴν Αἴγιον καὶ Πατρεῖς. εἶτα Ὤλενος. παρ᾽ ᾧ ποταμὸς μέγας Μέλας. εἶτα Δύμη. κληθεῖσα διὰ τὸ δυσμικωτάτη κεῖσθαι. πρότερον γάρ φασι Στρατὸς ἐκαλεῖτο. ἔστι δὲ κώμη Πελλήνη. ὅθεν καὶ Πελληνικαὶ χλαῖναι, ἃς ἔπαθλα ἐτίθεσαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν. ὡς ὁ κωμικὸς δηλοῖ ἐν Ὄρνισι. Πέλλινον, σέλινον. Πέλλις, πολυφάγος. ἀμολγός. καὶ πελλητῆρες ὁμοίως. Πέλλιξ, κρανός. Πελλίς, ἡ πελλάς, λεκάνη. Πελλός, ἔνθα τυρὸν κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλγοντες. σκάφη τις. Πελλόν, φαιὸν χρῶμα ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ. Πελλοπλαστοῦ, ὀξύθυμον ἢ ἔκλυτον. Πελλύρον, μετέωρον. Πελλῦται, οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ σφυρά, καὶ τοῖς ἀστραγάλοις τῶν δρομέων περιελιττόμενοι, εἰς τὸ μὴ ἐκστραφῆναι.

Πέλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι μᾶλλον τοῦ λοιποῦ σώματος· ἢ παρὰ τὸ πέλας ἀεὶ καθεστάναι τοῦ ποδός. Πελοπίδαι, ἀγαμέμνονος υἱός. Πελοποννασοί, ἀντὶ τοῦ πελοποννήσιοι δωριεῖς. Πελοπόννησος, τὸ ἀρχαῖον αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο· ἀπὸ αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ ἰνάχου τοῦ ἐν ἄργει ποταμοῦ, καὶ μελίας τοῦ ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ πάλιν ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ ἄπιδος τοῦ φορωνέως παιδός· εἶθ' οὕτως ἄργος, ἀπὸ ἄργου τοῦ πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων πελοπόννησος· ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν ταντάλου υἱὸν πέλοπα. Πελτασταί, τοξόται οἱ τοῖς ξυστοῖς κατέχοντες. Πέλται, λόγχαι καὶ ἀσπίδια τετράγωνα, καὶ καθ' ἃ πέλται. Πέλτον, θωρακικὸν ὅπλον· καὶ εἶδος περίχου· ἢ ἀσπὶς, ἴτυν μὴ ἔχουσα. Πέλτη, ἀσπίς ἐστιν, δέρματι κεκαλυμμένη αἰγός· ἢ οἰός. Πέλω, εἰμί· δίδωμι· γίνομαι. Πελωρδεῖ, φανερῶς ποιεῖ. Πέλωρ πέλωρος, πελώριον, καὶ ἔλωρ ἔλωρος ἐλώριον, ἀλλὰ πέλωρ μὲν κοινόν ἐστι τῷ γένει· ἔλωρ δὲ, μόνως οὐδέτερον· οἷον πατρόκλοιο δ' ἔλωρα γένοιτ' ἀΐδαο· δύο γάρ φασι μόνα οὐδέτερα εἰς ωρ, ὕδωρ καὶ ἔλωρ· ὧν τὸ μὲν, διὰ τοῦ ρ̄ κλίνεται· τὸ δὲ, διὰ τοῦ τ̄. Πέλω, βαρυνόμενον μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω· περισπώμενον δὲ, τὸ προσεγγίζω. Πέλωρ, σημαίνει τὸ ἐξαίσιον καὶ φοβερόν. Πελωρὶς, νῆσος, ἢ τόπος· ὡς διονύσιος ὁ περιηγητής· λέγεται δὲ πελωρὶς, καὶ εἶδος ὀρνέου παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ σημαίνει τὸ μέγα. Πέλωρον, τρεῖς πολλαχοῦ ἔχει κινήσεις· λέγεται γὰρ πελώριον καὶ πέλωρ καὶ πέλωρον· ἤγουν μέγα καὶ τεράστιον. Πέλωρος πρωτότυπον τοῦ πελώριος· καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης λέξεως καὶ πελωρὶς, οὐ μόνον σικελικὸν ἀκρωτήριον, ἀλλὰ καὶ κόγχης εἶδος ἐκδηλότατον ἐκ τῶν παλαιῶν· παρ' οἷς καὶ διὸς ἐπίθετον ὁ πέλωρος· καὶ πελώρια, ἑορτὴ παρώνυμος αὐτοῦ. Πέμματα, πλακοῦντα· ἀρριανός· οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θύννοις ἐν κριβάνοις ὠπτημένοις· καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλάνοις φοινίκων. Πεμπάδας, πεντάδας· πεμπαζόμενοι, ἀντιστρεφόμενοι ἐκλογιζόμενοι· μεριμνῶντες. Πεμπάζειν, τὸ καθ' πέμπε, ἤγουν πέντε ἀριθμεῖν, αἰολικὴ ἡ λέξις τὸ πέμπε· ὅθεν καὶ πεμπάδαρχον οἱ παλαιοὶ καὶ πεμπάδα φασίν· ὅτι ταὐτὸν τὸ πεμπάζειν καὶ ἀριθμεῖν, δηλοῖ ὁ ποιητής εἰπὼν, ἀριθμήσει· εἶτα ἐπάγει τὸ πεμπάσεται. Πεμπάς, τριακάς. Πέμπας, οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν· ὅθεν καὶ πεμπάζειν κυρίως τὸ καθ' πεντάδας ἀριθμεῖν· ἐξ οὗ ἀναπεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν καὶ ἀναλογίζεσθαι. Πεμπάσσασα, ἐξαριθμήσασα. Πεμπάσεσθαι, σημαίνει τὸ διελθεῖν, ἐρανᾶν· τὸ θέμα πεμπάζω. Πεμπεῖν, τὸ πομπεύειν. Πέμπελος, γέρων καὶ γραῦς· παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην. Πέμπελον, στωμύλον· λάλον· οἱ δὲ λίαν γηραλέον. Πέμπελον, τὸν ὑπέργηρων, παρὰ τὸ ἤδη πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην· λυκόφρων δὲ τὸν τειρεσίαν λέγει· ἐπειδή φασιν αὐτὸν ἑπτὰ γενεὰς ζῆσαι, ἀπὸ κάδμου· ἦν καὶ κατὰ τοὺς χρόνους ἐτεοκλέους καὶ πολυνείκους. Πεμπωβόλοις, πέντε ὀβελίσκοις ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένοις, τριαινοειδέσι. Πεμπταῖον, τὸ μετὰ τὴν πέμπτην. Πεμπταμέροις ἁμίλλαις, παρὰ τῷ πινδάρῳ, ἐπειδὴ ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἤγετο τὰ ὀλύμπια· ἀπὸ ἑνδεκάτης μέχρις ἑκκαιδεκάτης. Πέμπω, ἀφίημι· ἐφίεμαι· περιέρχομαι· περισοβῶ· περιπολῶ. Πέμπω καὶ ἔρχομαι, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος συντάσσονται· οἷον ἔρχομαι ποιήσων τόδε· πρωτότυπον δέ ἐστι τῆς θριαμβικῆς πομπῆς τὸ πέμπω· ὅθεν ἡ πομπή. Πέμπω, τὸ ἀναστέλλω καὶ τὸ ἀφίημι ἐπὶ βέλους. Πέμπω σοι γράμματα· μέσος πέμπομαι δὲ καὶ ἀποπέμπομαι αἰτιατικῇ μόνῃ. Πεμπώβολά φασιν οἱ παλαιοί, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι τρισὶν ἔπειρον ὀβελοῖς, οἳ λέγονται τριώβολα· μόνοι δὲ οἱ κυμαῖοι· αἰολικὸν δὲ οὗτοι ἔθνος, πεμπωβόλοις ἐχρῶντο· ἔστι δὲ ἡ τῶν πεμπωβόλων λέξις αἰολική· καθὰ ἡ χρῆσις· πέμπε γὰρ οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε φασίν· ὅθεν καὶ πεμπάζειν κυρίως, τὸ καθ' πεντάδας ἀριθμεῖν· ἐξ οὗ ἀναπεμπάζειν μεταφορικῶς τὸ ἀναμετρεῖν καὶ ἀναλογίζεσθαι· ἔοικε δὲ τῷ παρὰ τοῖς κυμαίοις τούτῳ. Πεμπώβολον δακτύλοις πολυλιχμητικοῦ· ἢ ὀδοῦσι τριαίνης· οἷς ἐνέπειρετο τὸ ὀπτώμενον· ὅρα δὲ ὅπως τὸ μὲν ἁπλοῦν ὀβελὸς διὰ τοῦ ε̄· τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ σύνθετον διὰ τοῦ ο̄· ἀπὸ τῆς βολῆς· πεμπώβολον γὰρ καὶ δηλοῖ ἐργαλεῖόν τι μαγειρικὸν πενταδάκτυλον. Πέμφελα, δύσκολα· τραχέα· βαθέα. Πεμφιγώδεις, ἤτοι νοτιώδεις μεστοὶ καὶ ὑγρότητος· ἢ καὶ πνευματώδεις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πεμφίδες, πομφόλυγες· καὶ σπινθῶν ψυχαί. Πεμφιδώδεις πυρετοί, φλυκταινώδεις· πνευματίαι. Πεμφὶξ, πνοή· ψυχή· καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες. Πέμψις, ἐνεχυρασμός. Πενεῖν, πενητεύειν. Πενεαδεῖν, καταπατεῖν. Πηνελόπη, πηνελόπεια· ὥσπερ ὑψιπύλη ὑψιπύλεια, καὶ περσεφόνη, περσεφόνεια· καὶ βερονίκη, βερονίκεια· παράγονται δὲ ὁμοίως καὶ ἄλλα πολλά· λέγεται δὲ πηνελόπη ἢ παρὰ τὸ πένεσθαι περὶ τὸν λόπον· λόπος δέ ἐστιν ὕφασμα λεπτὸν καθὰ κρομμύου λοπὸν, ὅ φησιν ὁ ποιητής· ἐξ οὗ καθ' ἔκτασιν λώπιον, καὶ ὁ ἐπιβαλλόμενος αὐτὸ λωποδύτης· ἢ παρὰ τὸ πήνιον ἑλεῖν, πήνιον δέ ἐστιν ὁ μίτος· ἐξ οὗ καὶ χρυσεοπήνιτον ἄμφιον· καὶ ἐκπηνίζω ῥῆμα παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ ἐκπηνιεῖται, ὅ ἐστι μηρύσεται· καὶ καθ' παυσανίαν ἐξειλήσει εἰς πήνιον· καὶ ἔστι καθ' τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην, καὶ πηνελόπη· κλῆσις ἱστουργῷ γυναικὶ πρέπουσα. Πηνελόπην, δοῦρις ὁ σάμιος λέγει συγγενέσθαι πᾶσι τοῖς μνηστῆρσι, καὶ γεννῆσαι τὸν πᾶνα. Πενέσται, οἱ δοῦλοι τῶν θετταλῶν, ὡς οἱ τῶν λακεδαιμονίων εἵλωτες, καὶ τῶν κρητῶν, κλαρῶται. Πενέστας, φασὶ λέγεσθαι τὸ θητικὸν παρὰ τοῖς θετταλοῖς· ἔθνος δὲ ἦν πάλαι ἀπὸ πενέστου τὴν ἐπωνυμίαν ἔχον, ὃς ἀνέφερε τὸ γένος εἰς θεσσαλὸν τὸν ἡρακλέους. Πένεται, πονεῖ· ἐνεργεῖ· ἀχρηματεῖ· κάμνει. Πένης, ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ὤν· καὶ πένης σημαίνει τὸν ἐκ πόνου καὶ ἐνεργείας τὸ ζῆν ἔχοντα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ πράττω. Πένης ἐστὶν, ὁ πολλῶν ἐνδεής· ἢ ὁ μετὰ πόνων τὰ ἀναγκαῖα περιποιούμενος· πένης δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ πονεῖν καὶ ἐργάζεσθαι πορίζόμενος τὸν βίον· καὶ πένης ὁ αὐτοδιάκονος. Πένης, πενητεύω, πενητεία· πενία δὲ διὰ τοῦ ῑ. Πένησσα, πτωχή. Πενθεῖν, ἐπὶ τοῦ λυπεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ μελανειμονεῖν· πενθῶ τὸ τὸν καιρὸν τοῦ πένθους διανύω· πενθῶ δὲ ποιητικῶς τὸν πατέρα, αἰτιατικῇ. Πενθέριον, τὴν προῖκα θάσιοι. Πενθερός, ὁ τῆς γυναικὸς πατὴρ τῷ νυμφίῳ· καὶ πενθερὰ ἡ μήτηρ· ἑκυρὸς δὲ, ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατὴρ τῇ νύμφῃ· καὶ ἑκυρὰ ἡ μήτηρ. Πενθήμεναι, τὸ κοινὸν πενθῆναι· ὡς ἀπὸ τοῦ πένθημι, ὡς κίχημι κιχῆναι· ἢ ἀπὸ τοῦ πενθῶ, πενθαίνω· ὁποῖον καὶ τὸ ὀνομαίνειν καὶ φοραίνειν· ἐξ ὧν, ὀνομῆναι καὶ φορῆναι. Πενθημιμερὴς μέν ἐστιν, ὅταν μετὰ δύο πόδας εὑρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· ὡς τὸ μῆνιν ἄειδε θεά· καὶ ἀτρεΐδη ποῖόν σε ἔπος· ἔχει γὰρ τῶν πέντε, τὸ ἥμισυ. ἑφθημιμερὶς δὲ, ὅταν μετὰ τρεῖς πόδας εὑρεθῇ συλλαβὴ ἀπαρτίζουσα εἰς μέρος λόγου· οἷον τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη· καὶ

τό, ἐπειδὴ τρία ὄντα ἔχει τῶν ἑπτὰ τὸ ἥμισυ· τροχαϊκή, ὅταν μετὰ δύο πόδας τὸ μέρος λόγου τροχαῖος ἀπαρτίζῃ·
οἷον οἰωνοῖσί τε πᾶσι· τετάρτη βουκολική, ὅταν μετὰ τέσσαρας πόδας ἀπαρτίζηται ὁ στίχος εἰς μίαν συλλαβήν· οἷον
ζώς μὲν τό γε οἶδε, καὶ ἀθανάτοισι. Πένθος, τὸ μελανειμονεῖν· θρηνεῖν δὲ, τὸ κλαίειν. Πένθος, διάθεσις ψυχῆς σκυθρω-
πή, ἐπὶ στερήσει τινὸς τῶν καταθυμίων συνισταμένη· ὅπερ ἐπὶ τῶν ἐν εὐθυμίᾳ βιούντων χώραν οὐκ ἔχει· ἡ αἴσθησις ἀλγεινή,
τῆς τῶν εὐφραινόντων στερήσεως. εἴρηται πένθος, παρὰ τὸ βάθος κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν, βένθος· καὶ πένθος· τροπῇ τοῦ στοιχείου·
κυρίως δὲ, ἐπὶ τῶν κατοιχομένων ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τὴν ἑαυτῶν λύπην, ὁ δὲ ἡρωδιανός, παρὰ τὸ πάθος πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ
τροπῇ, πένθος. Πένθος, ἐκ τοῦ πάθος μεταλλαγῇ· καθὰ καὶ τὸ βάθος, ἐκ τοῦ βένθος. Πενία, στέρησις χρημάτων, καὶ
κτημάτων. Πενία καὶ πτωχεία διαφέρουσι· πενία μὲν ἐστι μεμετρημένη ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα· παρὰ δὲ τὸ πέ-
νεσθαι, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν εἴρηται· καὶ ἐκ τοῦ πορίζειν τὰ χρειώδη· ὁ δὲ πτωχός, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. Πενιχραλέον, εὐ-
τελές· πενιχρόν· καὶ ψαιστῷ, ὀλίγον δρᾶμα πενιχραλέον. Πέονα, πτέρνα. Πένομαι, πένης εἰμί· ἀριστοφάνης· ὁ ζεὺς δήπου
πένεται. Πενόν, μεμελανωμένον. Πένοντο, καὶ ἀμφιπένοντο, ἀντὶ τοῦ ἐνήργουν, καὶ ἠσχολοῦντο· ἀπὸ τοῦ πένω τὸ κάμνω.
Πενταετηρικὸς ἀγών, καὶ πενταετηρὶς μὴ λέγε, ἀλλ' ἀφαιρῶν τὸ α, πεντετηρὶς καὶ πεντετηρικὸς ἀγών. Πενταέτηρον,
πεντέτων. Πένταθλος ἦν, πυγμή· δρόμος· δίαλμα· δίσκος, καὶ πάλη. Πένταθλον, οἱ μέν τοι τὰ περὶ ἱερῶν ἀγώνων ἐπι-
σκεψάμενοι, οὕτως ἐμμέτρως τοὺς ἄθλους μετροῦσιν· ἅλμα ποδός, δίσκου τε βολή, καὶ ἄκοντος ἐρωή, καὶ δρόμος· ἠδὲ
πάλη· μία δὲ ἐπὶ πᾶσι τελευτή. καὶ τοῦτό ἐστι φασὶ πένταθλον· ἕτεροι δὲ οὕτως· ἅλμα, πάλη· δίσκευμα· κοντός·
καὶ δρόμος· εἴδη δὲ δρόμου, δίαυλος· δόλιχος, τέθριππον, κέλης· ἀπήνη. Πενταλέκτρου θυάδα, ἤτοι βάκχου τὴν ἑ-
λένην καλεῖ ὁ λυκόφρων· πέντε γὰρ ταύτην ἔγημαν ἄνδρες· πρῶτος θησεύς· ἐπεὶ ταύτην ἁρπάσας· καθά φησι δοῦ-
ρις ὁ σάμιος ἀφαιρεθεὶς αὐτὴν ἐν τῷ ἡττηθῆναι ὑπὸ πολυδεύκους καὶ κάστορος τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐν ἀφίδναις πολύχνι-
ον τῶν ἀθηνῶν, γεννήσασαν ἰφιγένειαν· καὶ θετὴν παῖδα τὴν κλυταιμνήστρα ποιεῖται. εἷς μὲν οὖν ἑλένης νυμφίος, ὡς ἔφημεν
ὁ θησεύς· δεύτερος ὁ μενέλαος, νομίμως ἐκ κλήρου ταύτην λαχών· τρίτος, ἀλέξανδρος ἁρπάσας αὐτήν· τέταρτος μετὰ
θάνατον ἀλεξάνδρου δηΐφοβος ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, ἀριστεύσας κατὰ πόλεμον, καὶ ταύτην ὡς ἀριστεῖον λαβών, ἢ βίᾳ κατὰ
εὐριπίδην· πέμπτος ἀχιλλεύς, πρὸ δηϊφόβου ὀνείρῳ ταύτῃ μιγεὶς ὥς ληροῦσιν. Πεντάμηνον, πεντάπηχυ· ἑξάπηχυ,
καὶ ἑξαέτης, ἐνταῦθα ἀφαιρήσεις τὸ α· ἑξάπηχυ, καὶ ἑξέτης, καὶ ἑξάπεδρον, καὶ ἑξάπλεθρον λέγε, οὐχ ἑξαπλεθρον. Πέν-
ταχα, εἰς πέντε μέρη, καὶ πεντάχα, ἡ χείρ. Πεντάχοινον, στάδιον. Πένταχον, τὸν τάλαρον βοιωτοί. Πεντεκοῖται, το-
σοῦτοι τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον· οὐ μόνον ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν σικελίᾳ. Πεντεκτενῆ, ἐνδύματα· οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμ-
φερῆ, πεποικιλμένα. Πεντέκτενοι, περιπόρφυροι· διὰ τὸ ἐνυφαίνεσθαι περὶ τὰς ὤας· πεντεκτένας πορφυροῖς. Πεντελεία,
ὄρος ἀρκαδίας· ἐξ οὗ λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται. Πέντε πτύχας, παρ' ὁμήρῳ δηλοῖ τὴν ἀσπίδα πεντάπτυχον· ὧν
πρώτη, χρυσῆ ὡς τιμία· δευτέρα δὲ χαλκῆ, ὡς ἰσχυρά· ὁμοίως χαλκῆ ἡ πέμπτη ἡ ἐνδοτάτω· αἱ δύο τοῦ κασσιτέρου, ὡς
συνάπτειν δυνάμεναι τὰς ἑκατέρωθεν πτύχας. διὸ ὁ ποιητὴς πέντε πτύχας τὰς δύο χαλκέας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέ-
ροιο· ἤτοι ἔνδον τῶν δύο χαλκέων· τὴν δὲ μίαν χρυσῆν, τὴν ἐξωτάτην δηλαδή. Πεντεστατήριον, πενταέτη. Πεντεσύριγ-
γον ξύλον, πέντε ὀπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον, τέσσαρας μὲν εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διείροντο· μίαν δὲ δι' ἧς ὁ
τράχηλος. Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπταί μοι· τὸ πέντε, ἄτρεπτον τηρεῖται, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Πεντετηρίς, πεν-
ταετηρίς. Πεντηκόνταρχος ναῦς, ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων· ὡς δηλοῖ δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ τοῦ τριηραρχήματος. ὅτι
δὲ πεντηκόντορος ἐκαλεῖτο ἡ ναῦς ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη, πρόδηλον. Πεντηκοντόγυον, τὸ ὂν πεντήκοντα ζευ-
γῶν, ἢ ἀροτήρων. γύης γὰρ μέρος ἀρότρου. ἢ τὸ πεντηκοντάπλεθρον· γύη γὰρ μέτρον τῆς γῆς. Πεντηκοντομέσδμον,
πολύστεγον, ἄγριαι μεσόδμαι, στέγαι. Πεντηκοντόστολον· ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται. Πεντηκοστή, καὶ πεντηκοστεύ-
εσθαι, καὶ πεντηκοστολόγος· πεντηκοστὴ μέν, τέλος τι· πεντηκοστεύεσθαι δέ, ἀντὶ τοῦ πράττεσθαι τὴν πεντηκο-
στήν· καὶ πεντηκοστολόγοι, οἱ τοῦτο τὸ τέλος ἐκλέγοντες. ταῦτα δ' ἔστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ μειδίου· καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν λακρί-
του παραγραφὴν δημοσθένους, καὶ ὑπερίδου ἐν τῷ περὶ τῶν εὐβούλου δωρεῶν. Πέντοζος, ἡ χείρ· παρὰ τὸ πέντε ὄζους ἔχειν.
Πεντόροβον, ἡ γλυκυσίδη. Πεντώβολος, ὁ πέντε ὀβολοὺς ἔχων. Πεξάμενος, κτενίσας· ξάνας. Πέξις, ψίλωσις· κουρά·
ξύρησις. Πέξω, ἐκ τοῦ πείκω· πείκειν κυρίως τὸ ξαίνειν· παρὰ δὲ θεοκρίτῳ τὸ κείρειν, ὡς καὶ παρὰ ἡσιόδῳ· ἡ μὲν ὄϊς πείκειν,
ἠδ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι. Πέος, τὸ αἰδοῖον· καὶ πέος τὸ σπήλαιον. Πεπάγουσα, ἁπαλή. Πεπαθυῖα, ἀσύνηθες εἰς
χρῆσιν· διὸ οὐδὲ παραλαληθήσεται, εἰ μὴ μόνον ἐκ τοῦ πάθω ἀχρήστου ἐνεστῶτος γίνεται, ὡς τὸ παθεῖν δηλοῖ· ὅθεν καὶ τὸ
πάθω ἐξ οὗ τὸ παθήσω, ὡς τυχήσω· οὗ παρακείμενος, πεπαθηκώς, καὶ κατὰ πάθος πεπαθώς· ὅθεν ἡ πεπαθυῖα ὡς ἡρα-
κλείδης λέγει. Πεπαθώς, καὶ πεπαθυῖα, ἐκ τοῦ πεπαθηκώς, ἰωνικὴ συγκοπή. Πεπαιδεῦσθαι, πεπαιδοτριβῆσθαι.
Πεπαίνει, πραΰνει. Πεπαίνεται, μελανοῦται· ὀπτᾶται· μαλάσσεται· πέπειρον γίνεται· πραΰνεται. Πέπαιξεν, ἔπα-
ιξε. Πεπαισμένος, ἀπὸ τοῦ πεπαίνω· καὶ πεπαισμένος τὰς φρένας. Πεπαλαγμένος, παλάσσω· μέλλων παλάξω·
πεπάλαχα, πεπάλαγμαι πεπαλαγμένος, ἤγουν μεμολυσμένος. Πεπάλακτο· ὅτι μόνον κεῖται, ἐλλείπει πῶς ἔχει· τὸ
γὰρ πλῆρες, πεπάλακτο λύθρῳ· ἢ αἵματι, ἢ ἀμφοτέροις. Πεπάλασθε, κληρώσασθε· λάχετε· πάλος γὰρ ὁ κλῆρος, παρὰ
τὸ πάλλω ῥῆμα τὸ κινῶ, καὶ σείω· πάλω παλάσσω· ἐπειδὴ ἡνίκα αἱ κληθῶσιν οἱ κλῆροι, πάλλονται. Πεπαλάχθαι
κλήρῳ, ἀντὶ τοῦ κλήρῳ λαχεῖν· ἢ κληρώσασθαι· παλάσσειν γάρ, οὐ μόνον τὸ μολύνειν, ἀλλὰ τὸ κληροῦσθαι. παρὰ τὸ πά-
λον ὃ κλῆρον δηλοῖ· ἐξ οὗ καὶ ἀντίπαλος. ἢ παρὰ τὸ πάλλω τὸ κινῶ· ἀντίπαλος δὲ ὁ κατὰ πάλον ἐναντίος, ἢ καὶ ἰσοπαλής,
ὡς προδεδήλωται, καὶ κατὰ πάλον ἴσος· καὶ παλτόν, εἶδός τι ὅπλου· ἐξ οὗ καὶ ὁ παρὰ σοφοκλεῖ δίπαλτος φονεύς·
καὶ παλτὸν πῦρ, τὸ κεραύνιον ἐκ τοῦ πάλλω δὲ καὶ παρὰ πινδάρῳ δυσπαλεῖς. Πεπάλασθε, τουτέστι κληρώσασθε,
ὅ ἐστι κλήρους βάλλετε· ἐκ τοῦ παλάσσειν παράγεται· οὐ μόνον τὸ μολύνειν, ἀλλὰ καὶ τὸ κληροῦσθαι κατὰ [illegible] δηλοῖ.

Πεπάλη, τὸ τοῦ ἀλεύρου λεπτὸν ὅπερ οἱ ἀττικοὶ, παιπάλην λέγουσι πλεονασμῷ τοῦ ι. ὅπερ ἐπὶ πάσσεσθαι δύναται διὰ τὴν λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσω μέλλοντα πάλη, ὡς δαμάσω δαμάλη. τινὲς διφθογγογραφοῦσι τὸ παιπάλη, ἐγὼ δὲ λέγω, ὅτι πάλη ἐστί. Πεπαληκέναι, ἐκπεσεῖν. Πεπαλημμέναι, βεβλαμμέναι. Πεπαλόεντος, τραχέος. Πεπαλόεσσα, ἡ ξηρά. καὶ ἀποπλοῦσα πάλην. πάλη δὲ κυρίως κατὰ αἴλιον διονύσιον, ἄλευρον καὶ τέφρα. ἡ δὲ τοιαύτη ἀναδιπλασιασθεῖσα κατὰ τὴν λαίλαπα, καὶ κατὰ τὸ παιφάσσειν. ἀποτελεῖ τὴν παιπάλην. Πεπαλὼν, ἀντὶ τοῦ ἀνατείνας, σείσας. πάλλω παλῶ, ἔπηλα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπαλον. ἡ μετοχὴ ὁ παλὼν, καὶ ἀναδιπλώσει, πεπαλὼν ἰωνικῶς. Πεπαμμένος, κεκτημένος. Πέπανα, πεπανκυῖα. Πεπᾶναι, πραῦναι. Πεπᾶναι, μαλάξαι. καὶ χαλάσαι ἀριστοφάνης. Πεπανθέντες, σικυοὶ ἢ ἄπιοι. ἰστέον δὲ ὅτι ὡς οὐ μόνον τοὺς σικυοὺς φαμὲν πέπονας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπίους καὶ ἄλλους πλείονας καρποὺς. Πεπανὸς, ὁ πολὺν χρόνον ἔχων. παρὰ τὸ ὀπηθῆναι. Πεπαρεῖν, ἐνδεῖξαι. σημῆναι. Πεπαρεύσιμον, εὔφραστον σαφές. Πεπαρθενεῦσθαι, διαπεπλῆσθαι τῇ μίξει. Πεπάρθαι, παρακεῖσθαι. Πεπαρμένον, πεπορνημένον. καθηλωμένον. τετρυπημένον. Πεπαρμένη, ἐκ τοῦ πείρω τὸ κεντῶ. ὁ παρακείμενος πέπαρκα πέπαρμαι. ἡ μετοχὴ πεπαρμένος ἡ ον. Πεπαρωνήκασιν, ἡμαρτήκασιν, ἀτάκτως ὕβρισαν. Πεπᾶσθαι, κεκτῆσθαι. Πεπάσονται, ποιότητος γέμει. Πέπασο, ἐγεύσω. ἐπεπλήρωτο. Πεπαταγμένος φρένας, ὁ ἐκπεπληγμένος, καὶ ἐμβρόντητος ὁποῖοι πολλοὶ ἀπὸ παταγῶν, ὅ ἐστι κτύπων. δῆλον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ πάταγος καὶ τοῦ παταγεῖν, τὸ πατάσσειν γίνεται, ἀφ᾽ οὗ ὄνομα ῥηματικὸν, ὁ πάταγος. Πεπάτηκας, ἀντὶ τοῦ ἀφέλκεις. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. οὐδ᾽ αἴσθησιν πεπάτηκας. Πέπατο, ἐκέκτητο. πῶ γὰρ τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμων, ὁ πολλὰ κεκτημένος. Πέπαυται, πεπραΰνται. Πεπεδημένος, δεδεμένος. Πεπείθαται, πείθω μέσος παρακείμενος πέπειθα. παθητικὸς πέπεισμαι. σαι. ται. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν πεπεισμένοι εἰσί. καὶ ἰωνικῶς πεπείθαται. Πεπειθεῖν, πείθω. πείσω. ὁ β΄ ἀόριστος ἔπιθον, καὶ ἀναδιπλώσει, ἐπέπιθον. ὁ μέλλων β΄ πεπιθῶ. τὸ ἀπαρέμφατον πεπιθεῖν. Πεπειρῆσθαι, γεγυμνάσθαι. πεπαρθενεῦσθαι. Πέπειρον, πεπανθὲν. ὥριμον. Πέπειρον, ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. γραῦς. φησὶν ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς πεπείροις. οὐδέ τι στέργειν μᾶλλον ἂν ἐθέλοι, ἢ ἐγὼ τὸν φίλον. Πεπείροις, ἐψημένοις ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν ἤτοι σταφυλῆς. Πέπειρος, ὁ ὥριμος καρπός. Πέπεισμαι, ἐλπίζω. θαρρῶ. Πεπελτωμένα, πεπιναρωμένα. Πεπεμμένην, ζυμωθεῖσαν, ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην. Πεπεμμένου πλακοῦντος, ἀντὶ τοῦ ποιηθέντος. Πεπεραγκέναι, ἠνεγκέναι. Πεπερασμένον, πεπληρωμένον. Πέπει, παρὰ τὸ πέπτω, πέσσω τὸ εἰς πέψιν ἄγον, τῇ θερμότητι τοῦ πνεύματος. Πεπερόνημαι, καθήλωμαι. Πέπευται, πέπεικται. Πεπιασμένοις, μεμιασμένοις. πεπιασμένοις, καὶ κακόσμοις. Πεπιθήσω, πείθω καὶ ἐξ ἄλλου πιθῶ πιθήσω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν πεπιθήσω κατὰ ἴωνας. μέλλων ἐστὶ διπλασιασθεὶς ἐκ τοῦ πιθῶ πιθήσω. Πεπιθημένος, πεπιθήσας. θαρρήσας καὶ πεποιθὼς, θαρρῶν. Πεπίθοιμεν, πείσοιμεν. Πεπιλημένη, συνεστραμμένη. Πεπιαδηκὸς, ὑγρανθὲν. σεσηπὸς. ἢ ξηρανθέν. Πεπλασμένῳ, κακούργῳ. Πέπλαται, ἤπλωται. Πεπλαχομέναις, πεπυκνωμέναις. Πεπλεγμένον, μεμολυσμένον. μὴ ἀληθές. ψεῦδος. Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις ἀποτείνουσα τοῖς ποιοῖς ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι. Πεπληγέμεν, ἐκ τοῦ πέπληγα. ἐνεστὼς πεπλήγω. τὸ ἀπαρέμφατον πεπλήγειν, πέπληγε, καὶ πεπλήγεμεν, καὶ πεπληγέμεναι. Πεπληγμένον, κεκοσμημένον. ἐκπενισμένον. πεπλεγμένον. Πέπληγον, ἰώνων καὶ συρακουσίων λέξις. οὗ ἐνεστὼς πεπλήγω, ἐκ τοῦ πέπληγα, ὥσπερ ἐκλέλαθον, ἐκ τοῦ λέλαθα λελάθω. σικελοὶ γὰρ καθ᾽ ἡρακλείδην τὰ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου, εἰς ω μετατιθέασιν. οἷον πεποίηκα πεποιήκω, οὕτω καὶ πέφυγα πεφύγω. καὶ κατὰ ἀλκαῖον, πεφύγω. ἀριστόνικος δὲ οὐ σικελικὰ ταῦτα λέγει, ἀλλὰ ἀναδιπλώσεις ἰακὰς βούλεται εἶναι, κατὰ τὸ κέκαμω, καὶ λελάθω. Πεπληγὼς, καὶ ἀντὶ τοῦ πλήξας καὶ ἀντὶ τοῦ πληγείς. ἔστι δὲ ποιητικόν. Πέπλιον, ὅπερ δὴ καὶ πέπλις. καὶ ἀνδράχνη ἀγρία παρὰ τῷ ἱπποκράτει. πέπλος τὸ αὐτὸ, καὶ χαμαισύκη. καὶ μήκων. καὶ ἀφρώδης, καὶ μηκώνιον. Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς ἀθηναίοις, πέπλος τὸ ἄρμενον, τῆς παναθηναϊκῆς νεώς. Πέπλος, γίνεται παρὰ τὸ πρέπω. πρέπαλος ὁ ἐκπρεπὴς καὶ λαμπρός. καὶ ἀφαιρέσει πέπαλος, καὶ συγκοπῇ πέπλος. ὅτι δὲ ποτὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρείου ἱματίου ὁ πέπλος τίθεται, δηλοῖ που εὐριπίδης. καὶ σοφοκλῆς δὲ ἐν τραχινίαις ὃς ἡρακλέους χιτῶνα ὃν ἐκάλυψε δηιάνειρα τῷ ἐκ νέσσου φαρμάκῳ καὶ ὑφῇ πέπλον λέγει καὶ καινὸν πέπλωμα καὶ ἐνδυτῆρα πέπλον καὶ θανάσιμον πέπλον. Πέπλον, φασί τινες τὸν μέγαν, καὶ περικαλλέα. καὶ ποικίλον. περιβόλαιον εἶναι σκέπον τὸν ἀριστερὸν ὦμον. καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν συνάγων τὰς δύο πτέρυγας εἰς τὴν δεξιὰν πλευρὰν γυμνὴν ἐῶν τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ τὸν ὦμον. εἰ δὲ τοῦθ᾽ οὕτως ἔχει, τί δή ποτε δώδεκα περόνας ἔχειν ἔχειν αὐτό. δοκεῖ δὴ μάλιστα γυναικεῖον ἱμάτιον εἶναι ὁ πέπλος, κατὰ τὰ δωρικὰ σχιστὸν ἐπὶ μόνα τὰ ἔμπροσθεν, καὶ διὰ τοῦτο ἔθελον πολλὰς περόνας. κληῖδες δὲ, ὅπου λεγόμεναι κατὰ κλεῖδες, εἰς ἃς αἱ περόναι καθίενται. Πεπνυμένος, ὁ φρόνιμος καὶ συνετὸς ἀπὸ τοῦ πνύω ἐνεστῶτος γίνεται. αὐτὸ δὲ, ἢ ἀπὸ τοῦ νοῶ νονύω κατὰ συγκοπὴν, ὃ δηλοῖ ἐνεργῶ. ἐνεργὴς γὰρ ὁ φρόνιμος. ἢ ἀπὸ τοῦ πινύσσω τὸ φρονῶ, ἐξ οὗ καὶ ἀπινύσσειν, τὸ ἀφραίνειν καὶ πινυτὸς ὁ φρόνιμος. Πεποιθὼν, ἐνεργῶν. θεραπεύων. Πέπνυσαι, συνετὸς εἶ. Πεποδήγημαι, δεδίδαγμαι. ὡδήγημαι. Πεποδισμένοι, τοὺς πόδας δεδεμένοι. πεποδισμένοι δὲ, τοὺς πόδας κατισχημένοι. Πεποιέαται, ἀντὶ τοῦ πεποίηνται ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου ἑνικοῦ γίνεται τὸ τρίτον πληθυντικὸν, συστολῇ τοῦ η εἰς ε καὶ προσθέσει τοῦ α. Πεποιημένον, ποιότητα ἔχον. Πεποίηται, κεῖται ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ πέπρακται. ποιεῖν γὰρ λέγεται τὸ ποιητικῶς γράφειν. Πεποίηκαντι δωρικῶς, κοινῶς πεποιήκασι. δωριεῖς γὰρ τρέπουσι τὸ σ εἰς τ. ἐπεισόδῳ δὲ πλεονασμῷ τοῦ ν. Πεποιήμην, ἧο ἧτο. ποιέω ποιήσω. πεποίηκα πεποίημαι. τὸ εὐκτικὸν πεποιήμην. πεποιῇο. ἧτο. Πέποιθα, ἐπὶ σοί. καὶ ἐπὶ σέ. Πέποιθας, ἀντὶ τοῦ λογίζῃ. πέποιθας σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν. Πεποίθεα, χερσί τ᾽ ἐμῇσιν. ἤγουν ἐθάρρουν. ἰωνικὰ ὑπερσυντέλικα τὸ πεποίθεα καὶ τὸ ᾔδεα. Πέποιθεν, ἐλπίζει. θαρρεῖ. Πεποίθομεν, ὥσπερ ἐκ τοῦ πέπληγα γίνεται τὸ πεπλήγω, καὶ ἐκ τοῦ πέφυκα τὸ πεφύκω, οὕτως ἐκ τοῦ πέποιθα ἐνεστὼς ἀσυνήθης, πεποίθω. ἐξ οὗ πεποίθομεν κατὰ τοὺς συρακουσίους. Πεποιθότατε, προσφιλέστατε φίλε.

Πεποιθότες, αἰολικόν ἐστι καθ' ἡρακλείδην· ὅς λέγει ὅτι τὰ ἄιδα πέποιθα, λέλογπα, δέδοικα· αἰολικά εἰσι παρακείμενα· τὰ δὲ κοινὰ ἄλλα, εἶδα· πέποιθα· λέλειπα· δέδεικα. Πεποιωμένον, ποιότητα ἔχον· ποιότης δέ ἐστιν ἐνούσιος δύναμις· ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης· καὶ τοῦ πυρὸς ἡ θερμότης· καὶ τοῦ λίθου, ἡ σκληρότης· καὶ τῆς γῆς, ἡ ξηρότης. ποιότης δὲ καὶ ἰδιότης καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ σημαίνει. Πεποίσεται, ὅ που τις ῥέπει. Πεπολέμωται, ἀντὶ τοῦ εἰς ἔχθραν προσαχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος· ὁμοίως ἐκ πεπολέμωται, εἰς ἔχθραν προήχθη. Πεπόλισο πόλις, ἐτυμολογικός ἐστι τρόπος· ὡς τῆς πόλεως ἐκ τοῦ πολίζω λεγομένης. τὸ μέντοι πολίζω παράγωγόν ἐστι τοῦ πολῶ· ἤτοι περιστρέφω· ὡς νεμεσῶ νεμεσίζω, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Πέπομφα, καὶ κέκλοφα καὶ ἀνατέτροφα· ἐκ τοῦ ἀνατρέφω· παρακείμενος ὢν καὶ ὁ μέσος, παρέβη τὸν κανόνα· ὁ κανὼν γάρ φησιν ὅτι, τῶν δισυλλάβων μελλόντων τῶν ε παραληγομένων, μόνος ὁ μέσος παρακείμενος ἔχει ἐπ' ἀδείας τρέπειν τὸ ε εἰς ο ἀντὶ τῆς παραληγούσης αὐτοῦ· οἷον πλέκω πλέξω πέπλοκα· λέγω λέξω λέλογα. Πέπομφα, ἔπεμψα. Πέπον, προσφιλέστατε· προσηνέστατε. Πέπονες, ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς, πέπονας δὲ καρποὺς ἀπὸ σταχύων, ἀντὶ τοῦ ὡρίμων. Πέπονθα, ἐκ τοῦ πονῶ πονήσω πεπόνηκα, πέπονα, ὁ μέσος παρακείμενος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ πέπονθα. Πεπορασμένος, φανερός. Πέπορδα, ἀριστοφάνης· ἤδομαι γάρ, γέγηθα καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ μᾶλλον, ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἀντὶ τοῦ ξέσας· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας· ἤδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα· τουτέστι τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας. Πεποῤῥεῖν, ὀδύναι. Πεπορθῆσθαι, ἀπολωλέναι· συντετελέσθαι. Πεπορπημένος, ἱμάτιον διὰ πόρπης περικείμενον, πόρπη συνεχόμενον· ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. Πεποροποιημένος, ἐκ τοῦ πόρος. Πέποσθε, ἐκ τοῦ πεπόνησθε κατὰ συγκοπήν· ἢ ἐκ τοῦ πάθω πήσω πέπηκα, πέπησμαι· σαι· τὸ δεύτερον τῶν πληθυντικῶν, πέπασθε καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ο, πέποσθε· ἀντὶ τοῦ πεπόνθατε. Πέποχε· πάσχω, πάσξω· πέπαχα· τὸ τρίτον πέπαχε· καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς ο, πέποχε, ἀλλ' οὐκ ἐμοὶ ἀρέσκει. Πεποτίαται, ἐκ τοῦ πεπότηνται, ἀλλὰ κρεῖττον κατὰ διάλυσιν τοῦ παραλήγοντος η εἰς ε καὶ α· ὡς ἥλων ἑάλων· ἤγνε ἀγν. Πεποτήαται, ποτάομαι ποτῶμαι ἐνεστώς· ἐποτώμην ἐποτῶμην παρατατικός· ποτήσομαι μέλλων· πεπότημαι παρακείμενος· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν πεπότηνται· καὶ ἰωνικῶς πεποτήαται παρ' ὁμήρῳ μέλισσαι· ἀντὶ τοῦ πέτονται, ἰωνικόν ἐστιν· ἡρόδοτος δὲ καὶ στρατεύεσθαι, ὁρμέαται· ἀντὶ τοῦ ὥρμηνται. Πεπότηται, ἀνέπτη· καὶ ἀνεκουφίσθη· καὶ μετέωρα φρονεῖ. ἀριστοφάνης· πέπρακα, ἐκ τοῦ περῶ περάσω πεπέρακα· καὶ κατὰ συγκοπήν, πέπρακα. Πεπραδίλαι, εἶδος ἰχθύων. Πέπρακται, πράσσω· ὁ παρ' ἴωσι πρήσσω ὁ μέλλων πράξω, καὶ πρήξω· ὁ παρακείμενος πέπραχα ἄχρηστος· ὁ μέσος πέπραγα· ὃς ἀντὶ τοῦ ἔπαθον λαμβάνεται, καὶ οὐκ ἀντὶ τοῦ ἔπραξα· ὁ παθητικός, πέπραγμαι· ξαι· κται· ἔστι δὲ τὸ πρα, φύσει μακρόν, καὶ οὐ θέσει· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸ πρᾶγμα προπερισπᾶται· καὶ πρᾶξις· καὶ πρᾶσσε· καὶ πρῆξις. Πεπράξεται, μετ' ὀλίγον μέλλων· ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ παρακειμένου πέπραγμαι· ξαι· ξομαι. Πεπραξικοπηκότα, ἀντὶ τοῦ προδώσοντα. Πεπρᾶσθαι, καὶ πωλεῖσθαι, διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντη καὶ πάντως ἀπέβη· τὸ δὲ πωλεῖσθαι· ἔστιν ὅτι καὶ οὐκ ἀποβαίνει· ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι. Πεπράσομαι, ἀττικώτερον· ἢ πραθήσομαι. Πεπράτρεα, θαυμασία. Πεπράχαμεν, ἐπράξαμεν. Πεπρημένος, πεφυσημένος. Πεπρίλος, ἰχθύς ποιός. Πέπρισται, κέκοπται. Πεπρυμένοι, σαυροί. Πεπρυτανευκώς, ἐπιμεμηνιευκὼς, καὶ προανηλωκώς. Πέπρωται, εἱμαρμένον ἐστι, καὶ πεπεράτωται. Πεπρωμένη, εἱμαρμένη· τύχη· γένεσις. πεπρωμένον· εἱμαρμένον· ὡρισμένον· πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας. Πεπρωμένον· ὅμηρος πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ· τουτέστι, πεπερατωμένον, καὶ εἰς τέλος ἐλθόντα τοῦ ζῆν. Πέπρωται, ἐκ τοῦ παρακειμένου πεπεράτωμαι· σαι· ται· πέπρωται συγκοπῇ. Πέπρωται, τέτυπωται· ὥρισται τὸ εἱμαρμένον ζητεῖν. Πέπταμαι, ἐκ τοῦ ἵπτημι· ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἔπταμαι· σαι· ται· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π, πέπταμαι αἰολικῶς· οἱ γὰρ αἰολεῖς εἰώθασι προστιθέναι σύμφωνον. Πέπτασθαι, ἀνεῳχθῆναι· περιέχειν. Πέπταται, ἥπλωται. Πέπταται, πετῶ, πτῆμι· ὁ μέλλων πτήσω· ὁ παρακείμενος πέπτηκα· ὁ παθητικὸς πέπταμαι· σαι· ται· ἀπὸ τοῦ ἔπταμαι. Πέπταμαι παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐξήπλωμαι· ἀπὸ μικροπρεποῦς λέξεως εἰς μέγα πρᾶγμα τέτραπται· κυρίως γὰρ ἐπὶ πτηνῶν ἡ λέξις. Πεπταμένον, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· ἡρωδιανὸς παροξύνει. Πεπταμένας πύλας, ὅ ἐστιν ἀνεῳγμένας· εἴληπται δὲ ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐξηπλωμένων πτερύγων τοῖς πετομένοις· χαίρων δὲ τῇ λέξει ὁ ποιητής, λέγει καὶ πεπτάσθαι τὰς πύλας, ὅ ἐστιν ἀνοιγῆναι. Πέπτει, πραΰνεται τὴν τροφήν. Πεπτέον, φυλακτέον· δρυπτέον. Πεπτερύγωμαι, ἐκ τοῦ ἐπτερύγωμαι· προσθέσει τοῦ π αἰολικῶς. Πεπτεῶτα, τὸ ἁπλοῦν πεπτωκώς· ότος· καὶ ἐν συγκοπῇ πεπτῶτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, πεπτεῶτος· τι, πεπτεῶτα. Πεπτεῶτα, ἔχει τὸ ἁπλοῦν πεπτωκὼς πεπτωκότος· καὶ ἐν συγκοπῇ, πεπτῶτος· ὡς βεβρωκὼς βεβρωκότος, βεβρῶτος· οὗ χρῆσις παρὰ τῷ σοφοκλεῖ· εἰ δὲ πλεονασμὸν ἔχει τὸ ε καὶ διφορεῖται κατὰ τὴν γραφήν, οὐ καινοπαθεῖ· κοινὰ γὰρ ταῦτα πάθη λέξεων, καὶ μάλιστα ποιητικῶν. Πεπτήνας, περιβλεψάμενος. Πεπτηῶτα, πτήσσω· ξω· ἔπτηχα· ἐπτηχώς· καὶ πεπτηχὼς καὶ ἀποβολῇ τοῦ χ, πεπτηώς· ἢ ἐκ τοῦ πεπτηκώς, ἀποβολῇ τοῦ κ. Πεπτηῶτα, ἀντὶ τοῦ ἐκτεταμένον· σημαίνει δὲ καὶ τὸν πεπτωκότα. Πεπτηὼς ὁ καταπτηχώς, ὁ διὰ δειλίαν συνεσταλμένος· ὃς καὶ πεπτεὼς κατὰ συστολὴν τῆς παραληγούσης λέγεται. Πέπτωκα, ἐκ τοῦ πέπτηκα τροπῇ τοῦ η εἰς ω μέγα. Πέπτωκα, ἐκ τοῦ ἔπτωκα προσθέσει τοῦ π αἰολικῶς· πτῶ πτώσω, ἔπτωκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ π πέπτωκα. Πέπτωκε, τὸ θέμα αὐτοῦ ἄχρηστον· ἀντ' αὐτοῦ λέγεται τὸ πίπτω· ὁ μέλλων πεσοῦμαι· ἀφ' ἑτέρου καὶ οὗτος θέματος· ὁ παρακείμενος πέπτωκα. Πεπτῶτα, ἀπὸ τοῦ πεπτωκότα γίνεται κατὰ συγκοπὴν πεπτῶτα. Πεπύθονται, ἀκούουσιν, ἀττικῶς. Πεπυκασμένα ἅρματα, τὰ ἐσκεπασμένα· ἵνα μὴ καπνιδαεικίζωνται, ἢ ἀναπίμπλωνται κόνεως. Πεπυρακτωμένα, πεπυρωμένα. Πέπυσται, ἤκηκοεν. Πεπύσθην, ἤγουν ἐπύθοντο· δυϊκὴ συνήθως συντάσσεται παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ρ' τῆς ἰλιάδος. Πέπυσμαι, ἀπὸ τοῦ πεύθω πεύσω, πέπευκα· ὁ παθητικὸς πέπευσμαι· ἆρον τὸ ε, πέπυσμαι. Πέπυσμαι, ἀκήκοα, ἔμαθον· ἴσθι. Πεπυγμένον, κεκλασμένον. Πέπωκα, ἔπιον. Πέπων, ποτὲ μὲν ἐπὶ φιλίας λαμβάνεται· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ χαύνου

καὶ ἁπαλοῦ. ἀμφότερα δὲ εἴληπται ἀπὸ τοῦ πέπονος καρποῦ. πᾶς γὰρ πέπων ὑγρὸς καρπὸς, φίλος μέν ἐστι, διὰ τὸ ὡραῖον, ἔκλυτος δὲ διὰ τὸ ἤδη πεπανθῆναι καὶ μὴ πολὺ ἀνάλωμα τῆς δὲ καὶ φύσεως ἔχειν. ὅπερ εἶχεν ἐν καιρῷ ὠμότητος. καὶ τὸ ὠμὸν δὲ ὁμοίως ἐπαμφοτερίζει. καθότι μὲν γὰρ ἄβροτον οὐκ ἐν ἐπαίνῳ κεῖται οὔτε αὐτὸ, οὔτε τὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ λεγόμενα. οἷον ὁ ὠμηστὴς καὶ ἡ ὠμότης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἄλλως. πέπονες παρ᾽ ὁμήρῳ κυρίως ἐπὶ τῶν πεπανθέντων σικύων λέγεται τοὔνομα ἐπιθετικῶς. κατὰ μεταφορὰν δὲ καὶ ἐπὶ νοσημάτων καὶ ἑλκῶν πεπανθέντων. ὡς παρ᾽ ἱπποκράτει. πέπονα θεραπεύειν καὶ κινέειν μὴ ὠμά. ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ φίλων αὐτὸ τάττει, διὰ τὸ ἔγκαρπον τῆς ἀληθοῦς φιλίας καὶ ἀπηλλαγμένον πάσης σκληρότητος. καὶ ἔτι ἐπὶ τῶν ἐκλελυμένων καὶ ἀνανδρῶν, διὰ τὸ χαῦνον τῶν πεπανθέντων. ἢ πέπονες οἱ ἔκλυτοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πεπόνων. οἱ ἔκλυτοι γίνονται πεπανθέντες. ὥσπερ αὖ πάλιν οἱ ὠμοὶ τῶν καρπῶν σκληροὶ ὄντες ἐπίθετον γεγόνασι τοῖς ἀνενδότοις ἀνθρώποις. καὶ ἀνυπείκτοις. δῆλον οὖν ὅτι πέπων κυρίως πᾶς καρπός φασιν ὡραῖος τοῦ φαγεῖν. οὕτω δὲ καὶ μῆλα καὶ μόρα πέπονα. καὶ ὅτι ἐντεῦθεν καὶ τὸ πεπαίνειν οὐ μόνον τὸ κοινὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ παρὰ θεοκρίτῳ λεχθὲν, ὡς ἐν λόγῳ σεμνῷ. τὸ ἐπὶ χρωτὶ, χρῶς ἐπεπαίνετο. Πέπων, ἡ ὀπώρα καὶ ὁ προσηνὴς φίλος. ἀπὸ τοῦ πεπείρου καὶ ἁπαλοῦ. ἢ ἀπὸ τοῦ πεπαίνω. Πεπωρωμένα, ἐσκληρωμένα. τετυφλωμένα. Πεπώρωται, τετύφλωται. Πέπωται, ἐκ τοῦ πῶ ἀχρήστου. πώσω. πέπωκα. πέπωμαι. πέπωσαι. πέπωται. Περάαν, διεκπερᾶν. Πέρα, πλέον. καὶ πέρα, πλέον. ἐπέκεινα. ὑπεράνω. καὶ συντάσσεται γενικῇ. οἷον, πέρα τοῦ μετρίου φιλάνθρωποι. Περαιβοὶ, ἔθνος θεσσαλικόν. Περαίην φησὶν ἄρατος ἀνατολήν. ὅμηρος νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν χέθεν. λέγεται δὲ περαία καὶ ἡ δύσις. πέρατα γάρ εἰσι τῆς γῆς. Περαίην γῆν λέγουσι, τὴν κατὰ τὸ ἐναντίον κειμένην. Περαίνει, ἐπὶ πέρας ἄγει. πληροῖ. ἀνύει. Περαίνειν, τὸ τελειοῦν. καὶ τὸ συνουσιάζειν. καὶ τὸ ὀξύνειν, καὶ ἀποπληροῦν. Περαίνω, τὸ τελειῶ. περαιῶ μεταβατικῶς. περῶ δὲ ἀμεταβάτως. Πέραινον, οἱ πυθαγορικοὶ τὰ περὶ τοὺς ἀριθμούς. Περαιόθεν, γέγονεν ἀπὸ τοῦ περαία. καὶ πέρας καὶ τὸ περαιόθεν. ὅθεν καὶ ἤπειρος λέγεται, πᾶσα γῆ καταχρηστικῶς. κυρίως δὲ ἡ εἰς ἄπειρον ἐκβάλλουσα. ὡς φανερὸν εὐριπίδης πεποίηκεν. ἤπειρον ὡς ἄπειρον ἐκβάλλων χθόνα. Περαιτέρω, παρέμπροσθεν. ἢ προσωτέρω πλέον πάνυ. Περαΐτης, ἀλαζών. ψευδόπλουτος. ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος, οὐδὲν ἐτέλει. Περαιωθέντες, περάσαντες. Περαιωθῆναι, τελειωθῆναι παρὰ λόγου. ὑπὲρ λόγον. Περᾶν, σημαίνει ἐνίοτε καὶ τὸ πωλῆσαι. οἷον ἐν νήσοις τηλεδαπαῖς. Περαιῶσαι, πλειῶσαι. καὶ περαίνη. ἀνθυποτακτικὸν αὐτὶ τοῦ πληρώσῃ. Πέρας, τὸ τέλος. καὶ ἡ λύσις καὶ τὸ τῆς γῆς πέρας. Πέρασε, καὶ ἐπέρασε. δηλοῖ μὲν τὸ περᾶν ἀπέδοτο. καὶ διὰ θαλάσσης πωλήσας διεπώλησε. κυρία εἰς πρᾶσιν λέξις. διὸ καὶ πολλάκις χρῆται αὐτῇ ὁ ποιητής. οἷον εἰς λῆμνον ἐπέρασε. καὶ εἰς λῆμνον πεπερημένος. καί μ᾽ ἐπέρασας. ἐντεῦθεν καὶ ἡ ἀγαθὴ πρᾶσις, παρὰ τοῖς ὕστερον κατὰ συγκοπήν. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου περᾶν καὶ ὁ πεπερημένος, καὶ τὸ πέρνημι παράγωγον. ἐξ οὗ καὶ τὸ περνάμενος, καὶ τὸ πέρνας νήσων ἀπ᾽ ἀνδραπόδων. Περάσηται, ὁμήρῳ σίντης. ὅς περάσαι οἶδε τὸ πέρνημι ἀλὸς διαπωλῆσαι. καὶ ἔστιν αὐτὸ πρωτότυπον τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον πιπράσκειν. καὶ τῆς πράσεως. περῶ γὰρ περάσω πεπέρακα. πέρασις. ἐξ ὧν κατὰ συγκοπὴν πράσω πέπρακα, πρᾶσις. Περαιτεύει, ὀργίζεται. στέλλει. λέγει. Περάτη, σημαίνει κατά τινας καὶ τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον. λέγεται δὲ κυρίως ἡ ἀνατολή. πέρας γὰρ αὕτη τῆς οὐρανοῦ κινήσεως. ἐκεῖθεν γὰρ ἔρχεται καὶ εἰς αὐτὴν τελευτᾷ. Περάτην ἅπαξ φησὶν ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ψ΄ τῆς ὀδυσσείας, κατὰ γένος θηλυκόν. καὶ δηλοῖ ἡ λέξις τὸ πέρας τοῦ ὠκεανοῦ. νῦν οὐ τὸ ἀνατολικόν. ἀλλὰ μᾶλλον τὸ δυτικὸν δι᾽ οὗ ἔμελλεν ἡ νὺξ δῆθεν σωματικῶς κατελθεῖν, ὡς αὖ ἑτέρωθεν ἀνέλθῃ ἡ ἠώς. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς εἶπε, νύκτα μὲν ἐν περάτῃ χέθε. τῇ κατὰ δύσιν δηλαδή. καὶ ἔστι πρὸς τὴν ἔννοιαν ταυτὸν ἡ περάτη. καὶ τὸ πέρας τοῦ ὠκεανοῦ. κατά τε δύσιν κατά τε ἀνατολήν. εἰ καὶ νῦν ὁ ποιητὴς δυτικὴν περάτην φησί. παρασημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν ἐξ ἰδίου προσώπου λέγειν ἀεὶ, ἀπ᾽ ὠκεανοῦ τὴν ἠῶ ἀνατέλλειν δίχα γε τοῦ ἑνός. Περατουμένην, ἐκπληρουμένην. Περάτρια, ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν, ταῖς κεκτημέναις. Περγαμηναὶ, αἱ μεμβράναι λατινιστὶ αἱ δέρρεις. Περγάμιον, δήμιον. Πέργαμον, ὅμηρος τὴν τῆς ἰλίου ἀκρόπολιν μόνην ὀνομάζει θηλυκῶς. οἱ δὲ νεώτεροι, πάσας τὰς ἀκροπόλεις οὕτω καλοῦσιν. οἱ καὶ οὐδετέρως τὰ πέργαμά φασι. δῆλον ὡς πέργαμος καὶ πόλις λέγεται. ἡ δ᾽ αὕτη καὶ ἀκρόπολις. καὶ ἄκρα πόλις. κατὰ διαλεκτὸν. ἐν ἧ καὶ ναὸς ἀπόλλωνος. Πέργαμον, τὴν πόλιν ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ πάντα τὰ ὑψηλά. Περγασῆσιν, ὄνομα δήμου. ἀριστοφάνης. Περγάση, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος. Περγέα θεὸς, ἡ ἄρτεμις. Πέργεις, πρέσβεις. οἱ αὐτοί. Περγοῦλον, ὀρνιθάριον. ἄργει. λευκόν. Περδίκκα. ἀγρίππα. σίττα. ψίττα. ποιμενικά. αἰπολικά. καὶ βουκολικὰ ἐπιφθέγματα. εἰσὶ δὲ ἐπιρρήματα. ἔλεγον δὲ ταῦτα διώκοντες. Περδίκειος χάρα, καὶ περδίκειος πούς. Πέρδιξ, ὄρνεον πανοῦργον. ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. Πέρδιξ, ὄνομα κύριον. ἀφ᾽ οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν λεπτοπόδων. ἄλλως. ὁ πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. τούτου πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου φασὶ καὶ ἡ παροιμία. ἧς καὶ ἀριστοφάνης ἐν ταῖς ἀμέτροις παροιμίαις μνημονεύει. Πέρδιξ, παρὰ τὸ περισσῶς ᾄδειν. ἢ παρὰ τὸ πηδᾷν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. ἢ πέρδιξ ὁ περισσῶς διωκόμενος, καὶ φεύγων. ἢ παρὰ τὸ πέδον. ὃ σημαίνει τὸ χαμαὶ τὴν γῆν. χαμαιπετὲς γὰρ τὸ ζῶον καὶ μὴ σφόδρα εἰς ὕψος αἰρόμενον. μὴ δὲ περιδινεῖσθαι ἐν ἀέρι δυνάμενον. Πέρδω, τὸ βδέω. ἀριστοφάνης. προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ ἀπέπαρδον. Πέρην, δηλοῖ τὸ πέραν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα. μεταληφθὲν ἀπὸ θηλυκῆς αἰτιατικῆς. πέρα γὰρ ἡ γῆ καθ᾽ ἣν πλεῦσαι. ὅθεν ἡ περαία παράγεται. ἧς αἰτιατικὴ πέραν, καὶ μεταβολῇ τοῦ α εἰς η πέρην. ἐξ οὗ τὸ ἐπίρρημα. δηλοῦν τὸ ἀπὸ τοῦ ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐκεῖθεν ἀντιπέρου γῆν. Περήσειν. ὅμηρος πύλας ἀΐδαο περήσεις, ἤγουν εἰς ᾅδην ἀπελθεῖς. Περήτρια, ἡ περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν. Πέρθαι, πέρθω, πέρσω. πέπερκα. πέπερμαι, σαι, ται. τὸ ἀπαρέμφατον, πεπέρθαι. καὶ ἀφαιρέσει ἰωνικῇ, πέρθαι. πέρθαι ὅμοιόν ἐστι τῷ δέχθαι καὶ τοῖς τοιούτοις. Πέρθω, τὸ πορθῶ. τὸ πολιορκῶ. Πέρι, περισσῶς. Περὶ, ὅταν σημαίνει τὸ ἕνεκεν, γενικῇ συντάσσεται. οἷον μάχομαι περὶ τῶν λελειμμένων μοι κλήρων, ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν. ὅτι δὲ πρόσκειται τὸ δίδοικα καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα τούτῳ, δοτικῇ. ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. δίδοικα περὶ ξανθῷ

μενελάῳ, ὅτε περιπτικὸν ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς κοινοῖς. ὅτε δὲ τὴν κύκλῳ σχέσιν δηλοῖ, μετὰ αἰτιατικῆς συντάσσεται· οἷον ἔα περὶ ἄστυ σωματοφύλακον, καὶ ἕνα περὶ ἀντίγονον. καὶ ὅτε πλησιότητα δηλοῖ. οἷον, περὶ τὴν ἀλεξανδρίαν. καὶ ὅτε ἐνεργείαν εἴς τι δηλοῖ. οἷον, τί τὸ περὶ ἐμὲ τοῦτο γέγονε μυστήριον. καὶ ὅτε τὴν περὶ τόπου διατριβὴν δηλοῖ. οἷον περὶ τὸν τῆς σεμνῆς τόπον διῆγε. δηλοῖ δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι τὴν κύκλῳ σχέσιν· ὡς ἐν τῷ περιδινεῖν, τὸ περιστρέφειν. καὶ τὸ κρεῖττον. οἷον, περιεγένετο ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος. δηλοῖ καὶ πλῆθος. οἷον, περίεστί μοι πλοῦτος. ἤγουν περιουσία ἐστὶ, καὶ πλοῦτος. Περὶ, ὅταν ἀντὶ τοῦ ἕνεκα λαμβανομένη ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οὐ μόνον ἐγγὺς ἐστὶ τοῦ ὀνόματος ᾧ ἕπεται, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἕτερά τινα τίθεται. πλάτων ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ. ὧν ἐγὼ οὐδὲν, οὔτε μέγα οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω. Περὶ, πρόθεσις κοινῶς μετὰ δοτικῆς λέγεται ἐν τῷ περὶ κτήμασι, καὶ βουσὶ παρομένῳ, ἐν ὀδυσσείας ρ. Περιαγγέλλειν, τὸ μὴ συναγαγεῖν ὄχλον περὶ τὰς ἐκφορὰς τελευτήσαντος. Περιάγει καὶ τὸν ἕτερον, ἤγουν ἐν κύκλῳ ἄγει αἰτιατικῇ. Περιάγει τὸ περιέρχεται καὶ περινοστεῖ, ἀμεταβάτως. περιῆγε πλανώμενος ἐν ἀθήναις. Περιάγνυται, περικλᾶται. οἱονεὶ περιέχεται. καὶ περιαγνυμένου, περικλωμένου. Περιάγξαι, περιστρέψαι συντρῖψαι. Περιαγοραῖος, λάλος. περιαγορευτής. Περιάγω, τὸ πᾶσι καταφανῆ ποιῶ τινά. καὶ περιενέγκατε παρὰ τῷ συνεσίῳ, εἰς τὴν τοιαύτην σημασίαν. Περιάγω τὴν πομπὴν, ἀντὶ τοῦ καταφανῆ ποιῶ. Περιάγω τὼ χεῖρε, ἤτοι εἰς τοὐπίσω δεσμῶ. Περιαγωγὰς, τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. Περιαδεῖς, περίρρυτοι. περίπνοοι. Περιαθρεῖν, περισκοπεῖν. περιβλέπειν. Περιάνυτο, περιελάμβανε. περιεῖχε. Περιαιρεῖν, ἀφαιρεῖσθαι. ὑποκόπτειν, καθυφεῖσθαι. συγχωρηθῆναι. Περιαιρῶ. τὸ μετρίως στερίσκω. περιαιρεῖν τὸ ἐξαρτᾶν, καὶ κρεμᾶν, αἰτιατικῇ συντάσσεται. περιαιρεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ καθαιρεῖσθαι. Περίακτος, ὁδός. Περιαλγῶν, ἀχθόμενος. κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γράμματος ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον. Περίαλος, τὸ ἰσχίον ὃ πανεῖλεν. Περιαλουργός, ὁ καλοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς καλοῖς. μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς θαλάσσης. ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρακον εὑρίσκεται. ἁλουργὶς εὐθὺς ἡ πορφυρᾶ. Περιαμησάμενος, θερίσας. Περιάμματα, τὰ κατὰ τοὺς τραχήλους καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας βεβαμμένα κλώσματα ἅτινα αἱ γυναῖκες περιάπτουσι. Περιαμύξας, ἐν κύκλῳ περιξύσας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περιαυθίζω, αὖθι συλλέγω. Περιαοιδός, ἐγκύκλιος ᾠδή. Περίαπτον, περίαμμα τοῦ. Περίασι, τὸ περίεισι. οἷον καὶ περιέρχονται. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Περιαυθαδίζεται, ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ μεγαφρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ. Περιαυθίζεται, περὶ αὑτοῦ μεγαλοφρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει διατρίβει, ἢ περὶ τοῦ αὐτοῦ πάλιν λέγει. Περιαυτολογεῖν, περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφανίας. Περὶ αὐτὸν, πρὸς ἄλλον. Περιάψαι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν πλούτῳ ἴσον ἐστὶ τῷ προσάψαι. λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνάψαι ὡς παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ, ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι. ἔστι δέ τι καὶ ἄλλο σημαινόμενον τοῦ περιάπτω, ἐξ οὗ τὰ γοητευτικὰ περίαπτα. δηλοῖ δὲ ἀπαιώρησίν τινα ἡ λέξις. ὅθεν καὶ τὰ ἔνθεντα περίαπτα οὕτως αἰωρούμενα τοῦ σώματος δοκοῦσιν οἱ φαῦλοι δύο ἔχειν τοῦ ζῆν δίαιταν, ὡς εἶναι μᾶλλον αὐτοὺς ἀπαιωρουμένους τοῦ βίου τοῦ ἀσελγαίζουσιν ἐπ' αὐτά. Περιβάδην, ἀμφιπλήξ. παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. πλὴξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα. τὰ πεδήματα. Περιβαίνειν, καὶ ἀμφιβαίνειν. σημαίνει ὅτι ἐνίοτε σημαίνουσι τὸ σκέπειν καὶ βοηθεῖν κειμένῳ τινὶ, καὶ ὅτε τὸ ἀμφιβαίνειν αἰτιατικῇ συντασσόμενον. οἷον ὃς χρύσην ἀμφιβέβηκας. δοκεῖ μὲν ἐνίοτε ἡ διάλυσις ἀλλοιοῦν τὴν σύνταξιν. ὅμηρος. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε. καὶ περὶ κέρτακι. καὶ περὶ πατρόκλῳ βαῖνε. πλὴν καὶ δίχα τῆς διαλύσεως μετ' ὀλίγα φησὶ πατρόκλῳ περιβάς. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι οὐ μόνον μετὰ τοῦ βαίνειν ἡ ἀμφὶ καὶ περὶ δοτικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ ἵστασθαι. ὅσσ' ἀμφὶ μενοινᾶ τὰ δὴ ἑστήκει. καὶ ἑσταότες περὶ πατρόκλῳ. Περίβαλα, ὑποδήματα καὶ περιβαρίδες, ὑποδήματα γυναικῶν. Περιβάλλειν, τὸ ἐνδύειν, ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. οἷον περιβάλλω σοι τὰ ἱμάτια. ἢ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικήν. οἷον περιβάλλω σε τοῖς ἱματίοις. Περιβάλλειν τὸ περιττὰ τιθέναι, ἤτοι περισσὰ ἐμβάλλειν. Περιβάλλει ἅπαντας, ἀντὶ τοῦ ὑπερβάλλει καθὰ καὶ ἀχιλλεὺς ἐν ἰλιάδι, περιβάλλειν λέγει τοὺς αὐτοῦ ἵππους, ὅ ἐστι τῶν ἄλλων ὑπερφέρειν. ὡς τῆς περὶ προθέσεως δηλούσης τὴν περιττότητα. ὅθεν ἡ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐκλήθη περιβολή, μέγεθος ποιοῦσα λόγου. καὶ περιττότητα. Περιβαλλόμενος, προσπορισάμενος. περιβαλλόμενος, πολλὴν λείαν. Περιβαλλομένοις, προσλαμβανομένοις. Περιβάλλω, τὸ ἐνδύω καὶ περιτίθημι. συντάσσεται δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ. οἷον περιβάλλων τοῖς τείχεσιν ἄνδρας ὡπλισμένους. καὶ περιβάλλω τινά, ἴσον περιπλέκομαι. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Περιβάλλω τί τινι, ἤγουν περιτίθημι. καὶ περιβάλλω τινὰ ἤγουν περιλύω. καὶ περιπλέκομαι. καὶ περιβάλλει ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἤγουν ἐνδύει. περιβάλλομαι τὸ ἐνδύομαι, αἰτιατικῇ. Περίβαρα, ὑποδήματα. Περιβὰς, ὀρχησάμενος. περιβὰς δὲ, τὸν ἵππον ἐλαύνει ὡς περὶ τὸ θορυβούμενον. Περιβασὼ, ἡ ἀφροδίτη. Περιβεβλημένον. εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ ξυνῆλθεν ἠμφιεσμένη τι, καὶ κατὰ πεπυκασμένη οὐκ ἄλλοις ἢ ἱματίοις σηρικοῖς. Περιβεβυσμένος, περιπεφραγμένος. Περιβῆναι, ὅμηρος οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο. ἔστι δὲ καὶ περιβῆναι, τὸ ἐπάνω τοῦ νεκροῦ στάντα ὑπερμαχῆσαι, ὃ καὶ ἀμφιβῆναι λέγεται. κυριολεκτεῖται δὲ μάλιστα ἡ λέξις, ἐπὶ κυνῶν καὶ λεόντων καὶ τίγρεων. ἃ τῶν σκύμνων ὑπερμάχονται ἀμφιβαίνοντα. καὶ εἰσὶν ἄμφω λέξεις συμμαχικαί. Περίβησαν, ὑπερήσπισαν καὶ τὰ ὅμοια. Περιβλέπεται, περισκοπεῖ. Περίβλεπτος, ἔξοχος. μέγιστος. περιβόητος. Περιβλύει, περικλύζει κατὰ μίμησιν ἤχου. Περιβόητος, ὁ περὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων. Περιβόλαιον, περιβολὴ ἔνδυμα. ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται μεγάλαις καὶ μεγίσταις πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ δαβίδ. Περιβολὴ, λόγος. ἰδέα. καὶ λόγος ἐμπερίβολος. Περίβολοι, τὰ χυτὰ πόλεων ἢ περίδρομοι. Περίβολος, ὁ τοῦ ναοῦ. Περιβομβεῖσθαι, περιηχεῖσθαι. Περιβρομέεσκον ἀχυαί, ἀπολλώνιος. ἐνήχουν αἱ ἀχυαί. Περίγδος, πρὸς τὴν γῆν. Περίγειον, πέπειρον. παρὰ τὸ πέττω, τὸ εἰς πέψιν ἄγω. Περιγηθὴς, περιχαρής. Περιγίνεται τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ νικᾷ τὸν δεῖνα. περιγίνεταί μοι τόδε, ἐκ περισσοῦ γίνεταί μοι. περιγίνεται, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περίεισι. καὶ περιγίνεται, ἀντὶ τοῦ περιττὸν δοκεῖ, καθὸ καὶ ἀριστοφάνης, περιγενέσθαι αὐτοῦ μηδέν. Περιγλαγέας πέλλας, ἀντὶ τοῦ περισσῶς πληθούσας γάλακτος, ὅ ἐστι γάλακτος. Περιγλωττὶς, σκευαστήριον τῆς

λώπης· Θεόδυλλον φασὶ τὸν Ἰχθὺν καλούμενον, περιλωπίδα ὑμενίνην φορεῖν, καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς
τὰς ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. Περιγουνατί-
σασθαι, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ γουνάσεσθαι. Περίγρα, ἡ ἐκ τοῦ γράειν καὶ γράφειν γίνεται, ἡ πέριξ δηλαδὴ γράου-
σα, ἤγουν ἐσθίουσα· ἢ γράφουσα, ὅ ἐστι ξέουσα· καὶ οὕτως ἀπορθοῦσα τὰ ξύλα, οἷς ἐπισύρεται περιαγομένη· καὶ οὕτως ὅ ἐστι ξέα-
ει ... ὑπὸ σχῆμα τοῦ ἰσότητα· καθὸ τὸ καὶ ἐκ περίγρας τετραγώνου. ἤγουν, ἴσος πάντῃ καὶ στερεός, ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τετραγωνίζεσθαι διά-
π..., περίγρας. ἔστι δὲ περίγρα, ὁ διαβήτης. Περιγραπτόν, ὃ περὶ διάνοιαν καὶ γνῶσιν καταλαμβάνεσθαι δυνατόν· καθὰ καὶ
ἄγγελοι ἀλλήλων τὴν φύσιν. Περιγράφειν, τὸ περιορίζειν. περιγράψαι, τὸ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες, περιγρά-
φονται. διαγράφειν, τὸ διαχωρίζειν. ἐπιγράφειν, τὸ τάττειν καὶ ἐπιτιθέναι. Περιγραφή, ἡ περιέχουσα αὐτὸ τὸ ὅλον σῶ-
μα. Περίγραφον, οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον, περιέγραφον καὶ οὐχ ὑπερέβαινον. Περιγράψαι, οἷον
ἀποκτεῖναι, ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες, περιγράφονται. Περιγυρίδα, περιφέρειαν. Περὶ δ' ἄλλων, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους φησὶ ψεύ-
σθαι ταυρὸν δ' εἰπὼν, περιττότερον ψεύδεσθαι τῶν ἄλλων· οὕτω δὲ καὶ περιεῖναι τινῶν τὸ περιττότερον ἐκείνων εἶναι· οἷον, περὶ
μὲν βουλῇ Δαναῶν ἐστέ· ὡς νοεῖσθαι τὴν περὶ πρόθεσιν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἀντὶ τοῦ περιττότερον, ὃ γινόμενον ἐκ τῆς περὶ προ-
θέσεως καὶ τοῦ σῶ τὸ ὁρμῶ, δηλοῖ τὸ ἄγαν ταχὺ καὶ σωστικὸν καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν μέγα καὶ πολὺ κατά τινα ἀρετήν· ὡς δηλοῖ
τὸ περιττὸς Ἀριστείδης, καὶ περιττὸς τὴν σοφίαν ὅμοιον ὄν, τὰ θεῖα καὶ τοῖς τοιούτοις. λέγει δέ που καὶ Εὐριπίδης ἐπὶ ἐπαίνῳ
τὸ περισσὸς ὢν ἀνήρ, ἀντὶ τοῦ μέγας πολύς. καὶ οὕτω μὲν ὡς ἐπὶ πολὺ λαμβάνεται δέ ποτε τὸ περιττὸν καὶ οὐκ ἐπὶ ἐπαίνῳ,
ὡς καὶ ἐν τῷ, τὸ γὰρ περισσὰ πράττειν, οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα. καὶ ἐν τῷ, τὰ γὰρ περισσὰ καὶ ἀνόνητα σώματα. καὶ εἴη ἂν πρός γε τὸ
τοιοῦτον περιττὸν ἐπαινετὸν μάλιστα τὸ ἀπέριττον. Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι. Περιδεδρύφθη, περιεξέσθη.
Περιδέδετο, οἰκεῖον ἐπὶ κνημίδων· ὡς ἐπὶ πεδίλων τὸ ὑποδέδεσθαι. Περιδείδια Δαναοῖσιν, ἦν μὲν εἰπεῖν Δαναοῖς περιδέ-
δια· ἐφράσθη δὲ ἄλλως, διὰ σύγχυσιν τῆς δοτικῆς καὶ τῆς ψυχικῆς. Περιδεία, περιττὸς φόβος· καὶ περιδεής, περίφοβος,
καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινά, τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον. Περιδεής, ὁ περίφοβος. Περιδεῖν, ἀντὶ
τοῦ περιδεσμεῖν. Περίδεινος, περιπαθής. Περιδινοῦσι, περιστρέφουσι. Περίδειπνον, καὶ περίδειπνον, τῶν νεκρῶν.
Περίδειρον, τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου. Περιδείσασα, περιωδῶς δείσασα, περιωδῶς εὐλαβηθεῖσα.
Περιδεῖσθαι, συντείνεσθαι. Περὶ δὲ κλίσιον, θέε πάντῃ. περιετετείχιστο δὲ κλίσιον κύκλῳ. περιεβέβλητο καὶ παρέ-
κειτο κλίσιον, διὰ τὸ ἐν κύκλῳ κρηπίδωμα βαθροειδὲς ἔχειν. Περιδέξιος, ὁ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος, περιδέξιον
ἐστι πᾶν δίλημμα τοῦτο· ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. περιδέξιος, καὶ ὁ σοφός. Περιδέραιον, περιτραχήλιος κόσμος·
ἀπὸ τοῦ δέρη αἰολικῶς, ὃ σημαίνει τὸν τράχηλον. Περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι, συγκροτεῖν ὁ ποιητὴς δοκεῖ, τοὺς λέγοντας
τὰ ἀπαρέμφατα ῥήματα τοῦ εἶναι ὀνόματα. τὸ γὰρ μάχεσθαι δίχα ἄρθρου ληφθέν, ταυτόν ἐστι τῇ μάχῃ. λέγει γὰρ ὅτι περί-
εστε βουλῇ καὶ μάχεσθαι· ἤγουν τῇ μάχῃ. Περὶ δ' ἐστέ· ὑπερέχετε δέ, ἢ ὑπάρχετε ἢ κρατεῖτε. Περιδευκές, περιωδῶς
πεποικιλμένον. Περιδεῶν, ἐμφόβων. Περιδήλιον, πειρατήν. Περιδίδομαι, συνθήκην τίθημι. Ἀριστοφάνης· ἐθέλω περὶ
τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. περίδου καὶ ταχέως ἀνὴρ ψεύδου. ᾗ βούλει περίδου μοι. Περιδινεῖσθαι, περικινεῖσθαι. περιδεῖσθαι.
Περιδινηθήτην, δυϊκῶς ἀντὶ τοῦ περιεστρέφοντο. Περιδινήσεως, περιόδου. Περιδινοῦνται, περιοδεύονται. περιστρέφονται. Πε-
ριδόσθαι, συνθήκην θεῖναι. καὶ περίδου μοι, τουτέστι συνθήκας ποιησώμεθα. καὶ Ὅμηρος· δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.
Περίδου, περίθες. Περίδοσιν, συνθήκην. Περίδου νῦν ἐμοὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποίησον. παρὰ τὸ Ὁμη-
ρικόν· δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα. γίνεται δὲ οὕτω· δίδημι τὸ δεσμεύω· ὁ μέλλων, διδήσω· δεύτερος ἀόριστος, ἔδην·
μέσος ἐδέμην· ἔδεσο, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ ἔδεο· καὶ τὸ προστακτικὸν δοῦ καὶ περίδου. Περιδουρί, περὶ τῷ δόρατι. Περι-
δράττεσθαι, περιέχεσθαι. Περίδρομοι, τοῦ δικτύου τὸ διειρόμενον σχοινίον· διὰ τὸ κάτω βρόχοις καὶ πάντῃ περιέ-
χεσθαι τοι περιφερεῖς· στρογγύλοι. Περίδρομοι κύνες, οἱ πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι. λέγει δὲ Ἀριστοφάνης
τὰς Ἐριννῦς. Περιδρόμοις τείχοις, τοῖς περιβεβλημένοις τοίχοις κύκλῳ. Περιδρύφη, περιξέει. Περιδύεται, κρύπτε-
ται· εἰσδύεται καὶ περιδυθῆναι, ἐκδυθῆναι. Περιδύσας, ἐκδύσας· ἀφελόμενος. περιδύσας οὖν τὸν ναόν, ὡς καὶ τὰ σκῦλα
τοῦ θεοῦ βαστάσαι. Περίδυσο, ἀπόδυσο· περιδύω· ὅμοιον. Περιδύω, ἀντὶ τοῦ ἐκδύω ἐπὶ λῃστείας· ἀποδύω καὶ ἐκδύω,
ἐπὶ ἀγῶνος· καὶ περιδύω, καὶ ἀποδύω σε τὰ ἱμάτια. Περιδώμεθα, ἀντὶ τοῦ συνθώμεθα· συμφωνήσωμεν· καὶ ὡς οἱ παλαιοὶ
φασί, θῶμεν στοίχημα. ἢ σαφέστερον καὶ κοινότερον εἰπεῖν, δώμεθα, ὅ ἐστι δεσμηθῶμεν συνθήκαις· ὧν ὁ διαιτητὴς καὶ κρι-
τὴς ἢ μάρτυς ἵστωρ ἐλέγετο, παρὰ τὸ εἰδέναι· ὁ ποῖός τις κεῖται καὶ ἐν τῷ, ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι. Περι-
δώσομαι αὐτῆς παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ψ', ἀντὶ τοῦ συνθήσομαι· βεβαιώσομαι καὶ τὸ δημοκοπούμενον στοίχημα θήσω ὑπὲρ
ἐμοῦ αὐτῆς· οὐ διασαφητικόν, τὸ ἐκτεῖναί με, οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ. ἔστι δὲ περιδώσεσθαι καὶ ἑτέρου τινός, ὡς ἡ Ἰλιὰς δηλοῖ ἐν
τῷ, τρίποδος περιδώμεθον, ἢ λέβητος· ἐλλειπτικῶς ἡ τοιαύτη φράσις ἔχει· τὸ γὰρ ἐντελές, περί τινος δώσειν λόγον ἢ
συνθήκην. Περὶ δὲ κλυτὸς ἦλθε ποδῶν, παρ' Ὁμήρῳ· ἔστι δὲ τὸ περιῆλθε, ταυτὸν τῷ ἠκούσθη· περὶ αὐτὸν ἦλθε· παρὰ δὲ τοῖς
ὕστερον· περιελθεῖν λέγεται, καὶ τὸ ὑπούλως μετελθεῖν· καὶ τὸ κατεργάσασθαι δέ· οἷον περιῆλθε τὸν δεῖνα τὸ φάρμακον·
δῆλον δὲ καὶ ὅτι, ταυτὸν τῷ περὶ δὲ κλυτὸς ἦλθε ποδοῖιν, καὶ ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἄκουσε. Περιεβάλοντο, ἐπεκτήσαντο.
Περιεγένετο, ἀντὶ τοῦ ἐνίκησε, ψυχικῇ· ὡς καὶ περιγέγονεν. εὕρηται περιεγένετο, καὶ ἀντὶ τοῦ προσεγένετο· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπερίσ-
σευσε. Ἀριστείδης περιεγένοντο τῇ πόλει χρήματα, ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρείων. περιεγένετο καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσώθη, καὶ ἔζησε. Πε-
ριέδινε, περιεκύκλου. Περιεδρύφθη, περιεξέσθη. Περιέδυσεν, ἀφείλετο τὰ ἱμάτια· ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἅ-
πασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν περὶ ὀστέων λέγων. Περιεζόμενον, περιεχόμενον. Περιεζώσατο, ἀντὶ
τοῦ περιεβάλετο. Περιέθει, περιέτρεχε. Περιειλάμενος, περιειλησάμενος. Περιείλημμαι, πανταχόθεν κεκράτη-
μαι. Ἀριστοφάνης· οἴμοι περιείλημμαι μόνος. ἐκ τοῦ λήβω ἀχρήστου ῥήματος· λήψω· λέληφα· καὶ ἀττικῶς εἴληφα· ὁ παθη-

τικός παρακείμενος εἴλημμαι. μετοχὴ εἰλημμένος. καὶ περιειλημμένος. καὶ περιείλημμαι. Περιειλήφθω, περιγεγράφθω.
ἢ ἐχέτω τὰ τῆς ἐκκεντράτητος, ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι. Περιειλόμενος, συστραφείς. ἢ περιληφθείς. ἴλλειν γὰρ τὸ συνέχειν. Περιειλοῦ-
μαι, τὸ περιστρέφομαι. καὶ περιειλόμενος, περικαλυπτόμενος. Περίειμι, ζῶ. ἔτι σώζομαι. Περίειμι, τὸ κύκλῳ βαδίζω.
καὶ περίειμι, τὸ νικῶ. γενικῇ συντάσσεται. Περίειμι νόον, καὶ ἐχέφρονα μῆτιν παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ τ' τῆς ὀδυσσείας. μαρτυ-
ρεῖ καλῶς περίφρονα τὴν πηνελόπην λέγεσθαι. Περιεῖναι, ποτὲ μὲν τὸ ὑπερέχειν δηλοῖ. καὶ περιττότερον ὡς ὅταν τις
εἴποι, ὅτι ὁ δεῖνα περίεστι τοῦ δεῖνος ὡς παρ' ἀχιλλεὺς καὶ ἀγαμέμνων, περιεῖναι λέγονται πάντων· ἔν τε βουλῇ καὶ μάχῃ. πο-
τὲ τὸ περιεῖναι λέγεται ἐπὶ περιουσιασμοῦ τοῦ ἐν τῷ βίῳ. ὡς ὅτε τις εἴποι, ὡς πολλὰ κεκοπίακα· οὐδὲν δέ μοι περίεστιν.
ἀντὶ τοῦ ἐκ περιττοῦ κεῖται. ὅθεν ἡ περιουσία λαμβάνεται. δηλοῖ δὲ πολλάκις τὸ περιεῖναι, καὶ τὸ ἁπλῶς ζῆν. Περιεῖναι,
περιγενέσθαι. Περιεῖναι, ἐν βίῳ διάγειν. ζῆν. τό τε μὲν οὕτως ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶ. Περιεῖναι. δύνα-
ται αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντασσόμενον. ὡς δηλοῖ παρ' ὁμήρῳ τό, νόον καὶ βουλῇ καὶ τὸ μάχεσθαι. ὡς τό, πε-
ρὶ μὲν νόον ἐστὲ βροτῶν. περὶ βουλῇ δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι. Περιεῖπον, περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς. Περιείρ-
γασμαι, τοιηρὸν ἐποίησα. Περίεισι, τὸ ἐν τοῖς ζῶσιν εἰσίν. ὡς συνέσιος. ἕως ἔτι περιῆν ὁ μακαρίτης θεόδωρος. ἀντὶ τοῦ ἐν
τοῖς ζῶσιν ἦν. περίεισι καὶ ἀντὶ τοῦ κρείττονές εἰσι, συντασσόμενον γενικῇ. καθὰ καὶ τὸ περιγενέσθαι τῶν πολεμίων. περίεισι καὶ ἀντὶ τοῦ
περιττοί εἰσι καὶ ὑπὲρ τὸ ἀναγκαῖον. καθὸ λέγεται καὶ τὸ περιγίνεται, ἀντὶ τοῦ περιττόν ἐστιν. ὡς καὶ ἀριστοφάνης. περιγίνεσθαι
αὐτῷ μηδέν. Περιεῖχεν, ὑπερεῖχε. Περιεκέχυτο, πανταχόθεν περιέρρει. Περιεκόκκυσα, περιεκορδάκισα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρ-
χήσεως. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυδάρισα, ἀπεπάρδον. ἄλλοι δὲ ἀπεσκίρτησα, καὶ ὠρχησάμην. τὸ δὲ περιεκόκκυσα περιε-
ρόγχασα, καὶ ὑπερεῖδον, καὶ κατεφρόνησα. Περιεκονάβησαν, περιήχησαν. κοναβέω, ἐν πρώτῃ συζυγίᾳ τῶν περισπωμένων.
λέγεται καὶ κοναβίζω, ἐν τετάρτῃ τῶν βαρυτόνων. ποιὰ δ' ἐστὶ φωνὴ ἀπὸ τοῦ ἤχου πεποιημένη. ἣν ποιεῖ τὰ ξηρὰ σώματα συγ-
κρουόμενα. Περιεκτικὰ ὀνόματα, μουσεῖον. σχολεῖον. κουρεῖον. ἰατρεῖον. μαγειρεῖον. πανδοχεῖον. διδασκαλεῖον. πα-
τριαρχεῖον. ὡρεῖον, τὸ σιτοδοχεῖον. ἀρχεῖον, τὸ παλάτιον. Περιεκτικὰ ῥήματά ἐστιν, ὅσα δρᾶσιν καὶ πάθος ἐμφαίνου-
σιν, οἷον βιάζομαι. δωροῦμαι. σφαγιάζομαι. καὶ ἄρχομαι. Περιεκτικόν, τὸ περιέχον ἤτοι γενικὸν ἢ περιληπτικόν. ἐκ τοῦ
περιβάλλειν, ἢ ὑπερέχον. Περιεκτικόν, τὸ καθόλου. ἢ τὸ ἐν ἑαυτῷ τὰ μερικὰ συνάγον, καὶ ἀναπληροῦν. Περιελάσωσε,
ἀποτεμοῦμαι ὡς βυρσοδέψης δὲ τοῦτο λέγει. ἀποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα. Περίελαι, κόψον.
ἕτερον. ἀφελοῦ. Περιέλεψε παρ' ὁμήρῳ, ταυρὶν τῶν τοῦ φλοιοῦ ἐγύμνωσε. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς περιῄρηκε. περιέλεψεν ἑ χαλ-
κὸς τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιόν. ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. Περιελόμενος, ἐπάρας. Περιελιχμήσατο, τῇ γλώττῃ ὡς σ-
πόγγῳ περιεκάθηρε. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, οἷον ἀποδύσω σε καὶ παύσω τοῦ ἀλαζονεύματος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐρέσσοντος.
παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω. νικήσω. ἀριστοφάνης. Περὶ ἐμέ, πρός με. Περιεμέκτησας. ὁ δὲ πε-
ριεμέκτησας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ δυσπαθήσας. ὁ δὲ θεμίσων αὐτὸ-
τοῖς φρονίμοις περιεμέκτησεν ἀλλ' ἢν ἐν τῷ πελάγει. Περιενεγκεῖν, τὸ κύκλῳ ἀγαγεῖν. Περιέπει, περιέρχεται. πε-
ριεργάζεται. Περιέπειν, αἰτιατικῇ. φυλάσσειν. ἢ ἐνεργεῖν. Περιέπειραν. περιπείρω ἐνεστώς. περιέπειρον παρατατικός.
περιπερῶ, μέλλων. περιέπειρα, ἀόριστος. παθητικὰ περιπείρομαι ἐνεστώς. περιεπειρόμην παρατατικός. περιπαρήσομαι
μέλλων. περιεπάρην, ἀόριστος. περιπέπαρμαι, παρακείμενος. Περιέπειραν, ἔπηξαν, πείρω γὰρ τὸ συμβλίζω. Περιέ-
πεσον ἀτυχίαις, ἀντὶ τοῦ ἠτύχησαν. καὶ συντάσσεται δοτικῇ. Περιεπτισμένον, λελεπτυσμένον. περιεξεσμένον. κεκα-
θαρμένον. Περιεπτισμένοι. οἷον ξενῶν ἀπηλλαγμένοι, καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ λεπίζειν καὶ κα-
θαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη, ἡ λελεπτυσμένη κριθή. Περιέπτυξαν, ἐκύκλωσαν. Περιέπω, τὸ φιλῶ τινὰ κυβερνῶ
καὶ θάλπω, καὶ φυλάσσω. περιέπουσιν, ἀντὶ τοῦ περιφυλάσσουσιν. ἀντὶ τοῦ φιλοῦσι. οἷον οἱ γονεῖς τὰ τέκνα. ἢ τὰ στρατόπεδα,
τὸν ἄλλον λαόν. καὶ περιέπουσιν, ἀντὶ τοῦ προβλέπουσι. Περιεργαζόμενος, πονηρευόμενος. Περιεργάσασθαι, περιγενήσεσθαι.
ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέχωκε. Περιεργάσῃ, πράξῃ περισσά.
Περίεργον, περιττόν. ἢ στρεβλόν. Περιερεία, καθαρσία. Περιετίμονο, περιήλασαν. Περιερέπτων, κατεπήλατο. Περι-
ερρῶν, ζητῶν. περιερρῶν ἄλλον ὅθεν ἑωθινοῦ κρατῆσαι τάλοις φερεκράτης. ἀπὸ τοῦ ἐρρῶν ὃ σημαίνει τὸ φθειρόμενος. Περιερρύη,
ὅθεν ἐξεχύθη. ὅθεν ἔπεσε. Περιέρχομαι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐνεδρεύω. ὅθεν ἀπατῶ. ἢ σοφίζομαι καὶ ὑπέρχομαι. Περιέσα,
καθαρά. Περιέσεσθαι, περιγενήσεσθαι. Περιεσκεμμένος, ἠκριβωμένος. Περιεσόμεθα, περιγενησόμεθα. Περιέσπα-
σαν, ἀτίμως περιεῖλον. Περιεσπάθην λέγουσί τινες, ἀντὶ τοῦ ἐν ἀσχολίᾳ γενέσθαι. τιθέντες παλινκίβδηλως. τὸ γὰρ περι-
σπᾶν καὶ περισπᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ παραιρεῖν καὶ παραιρεῖσθαι τάττουσιν οἱ ἀρχαῖοι. δέον οὖν ἄσχολος ἦν λέγειν. Περιεσπάσθη,
ἐσείσθη. περιδέδεται. Περιέσσατο, περιεβάλετο. Περιέσσευσεν, ἀμοκότως. ἔχει γὰρ ἐπερίσσευσε λέγειν. Περιέσται,
νικήσει. ἢ περιγενήσεται. ὑπάρξει. Περιεστέλλετο, τοῖς περιβολαίοις ἑαυτὸν ἔσκεπε, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περιέ-
στη, ἀντὶ τοῦ ἐν κύκλῳ ἔστη. καὶ ὅμηρος. περιστάδον ἄλλος ἐπ' ἄλλος φησί. καὶ περιέστη, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐναντίον ἦλθε. καὶ περιέστη, ἀντὶ
τοῦ κατήντησεν ὁμοίως. καὶ περιγίνεται. ἀντὶ τοῦ κύκλῳ περίεισι. καὶ περιγίνεται ἀντὶ τοῦ περιττὸν δοκεῖ. καθὸ καὶ ἀριστοφάνης,
περιγενέσθαι δ' αὐτῷ μηδέν. καὶ περιγίνεται, ἀντὶ τοῦ ὑπεραίρει καὶ νικᾷ. καὶ περιγίνεται, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐναντίον συμβαίνει. Πε-
ρίεστι, ἀντὶ τοῦ περιουσία ἐστίν. ἤγουν πλῆθος. καὶ συντάσσεται ἀπὸ δοτικῆς πρὸς γενικήν. οἷον περίεστί μοι σοφίας. περίεστιν,
ἀντὶ τοῦ κρείττον ἐστι. καὶ ὅμηρος. οἳ περὶ μὲν βουλῇ δαναῶν περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι, ἤγουν περίεστε μὲν καὶ κρείττους ἐστὲ ἐν τῇ
βουλῇ τῶν δαναῶν. περίεστε δὲ καὶ ἐν τῷ μάχεσθαι. ἤτοι, ἐν τῇ μάχῃ. περίεστιν. ἀντὶ τοῦ ζῇ. ὡς τὸ ἔτι γὰρ περίεστιν. ἤγουν ζῇ.
Περίεστιν ὁ δεῖνα, ἀντὶ τοῦ ζῇ. καὶ περιῆν, ἀντὶ ἔζη. περιῆν μοι σπουδῆς τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ καθ' τοσοῦτον περιττότης καὶ περιουσία
σπουδῆς ἦν μοι. περίεστί μοι τούτου, ἀντὶ τοῦ ὑπερβολή ἐστί μοι τούτου. περίεστι καὶ τὸ περιττόν ἐστί μοι, καὶ γίνεται. καὶ περίε-
στιν, ἀντὶ τοῦ ἐναντίον συμβαίνει καὶ ἐμποδών ἐστι. Περιεστοιχισμένοι, οἱ περιέχοντες, καὶ περιεχόμενοι. Περιεστίξει, περιστα-

βύσεται περιφράξει, ἢ περικυκλώσει. Περιεπίθουν, ἐκρέμουν. Περιεπέτυκτο τῶν ἄλλων, ἤγουν ἐπέκεινα καὶ περισσότερον τῶν ἄλλων ἐπέτυκτο· καὶ κυρίως μέντοι ἐπὶ τῶν κατὰ τέχνην ἡ λέξις κεῖται. Περιέπτησαν, ἐτίμησαν. Περιέτυχον, συνέτυχον. Περιετρέφετο παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ περιεπήγνυτο· ἐπάγετο, συνίστατο· ἐστερεοῦτο· ὅθεν καὶ τροφὴ ἡ συμπηγνῦσα καὶ στερεοῦσα τὸ σῶμα· οὕτω καὶ γάλα θρέψας κύκλωψ τυροποιεῖται. Περιέτριζεν, ἔκλαιεν, ἢ ὑποβόλει· περιτρίζεται ἡ φωνή, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων τῶν περιιπταμένων, καὶ θρηνούντων τοὺς κινδυνεύοντας ἑαυτῶν νεοττούς. Περιδυτίζεσθαι, ἀποδῦναι αὐτῷ. Περιέφραξαν, ἐσκέπασαν· ἐφύλαξαν. Περιέχεσθαι, τὸ σφόδρα καὶ συντεταμένως ἔχεσθαί τινος καὶ ἀντιποιεῖσθαι γενικῇ. Περιέχεσθαι, γενικῇ· ἀντὶ ἔχεσθαι· φροντίζειν. Περιεχόμενον, ἀντιποιούμενον. Περιέχοντες, περιλαβόντες καὶ τὰ ὅμοια. Περίζυξ, ὁ ὁμόζυγος· σύζυγος. Περίζυγα, ξενοφῶν· ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας· τούτων γὰρ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα. Περίζωμα, τὸ ὑπὲρ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα· γυμναζόμενοι μαχομένων τῶν ῥωμαίων, ἐν τοῖς περιζώμασι. Περίζωμα, περιβόλαιον. Περιηγέα, περιφερῆ. Περιήγγελλεν, ἐκέλευε. Περιήγει, ἐξέγραφε. Περιηγεῖται, ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Περιηγεῖτο, πανταχόσε περιήρχετο. Περιηγές, κυκλοτερές· περιφερές. Περιήγητος, ὁ περιπόρφυρος χιτών. Περιηγημένα, περιφερόμενα. Περιηγοῦμαι, τὸ εἰς λεπτὸν διηγοῦμαι· ἐξ οὗ καὶ περιηγητὴς ὁ κατὰ λεπτὸν διηγούμενος· καὶ παρὰ λουκιανῷ, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου. Περιήεσαν, περιήρχοντο. Περιήθελεν, ἠγάπα. Περιήκασε, περιώρυξε· περιέγραψε. Περιηκὴς μοχλός, ὁ ἠκονημένος· εἰ δὲ βαρυτόνως γράφεται περιήκης, συνηγορεῖται ὑπὸ τοῦ τανυήκες ξίφος, καὶ τῶν ὁμοίων· δύναται δὲ περιήκης εἶναι, καὶ ὁ πυρίνην ἔχων ἀκήν, ἀφ' ἧς ἡ ἀκωκή. Περιῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐν κύκλῳ ἦλθε· καὶ περιῆλθέ μοι τόδε, ἀντὶ τοῦ περιττὸν ἐγένετο· καὶ περιῆλθεν, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἐναντίον συμβέβηκεν· ὥσπερ δὲ λέγεται καὶ τὸ περίεστι καὶ περιγίνεται· καὶ περιῆλθεν, ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησε. Περιημεκτεῖ, ἀγανακτεῖ, ἀνιᾶται· δυσκολαίνει. Περιημάκτουν, ἐδυσφόρουν. Περιῆν, ἀντὶ τοῦ ἔζη· συνέσιος· ἕως ὅτι περιῆν ὁ μακαρίτης θεόδωρος· καὶ περιῆν ἀντὶ τοῦ ἐνίκα· οὔτι πρότερον ἐγὼ περιῆν. Περιῆν, ὑπῆρχεν· ἐπλεόναζε. Περιήρης, ἐκ τοῦ περιήρης ἄρου τὸ ἡ περίηρες· ταύτῃ ἐάν σοι προτιθῇ παράδειγμα ὅτι κλίνουσιν ἄλλο, μὴ κλίνῃς· οὐ γὰρ ἀκολουθεῖ ἡ κατάληξις, εἰ μόνον τὸ περιήροις πρὸς τὴν περιήρης εὐθεῖαν, περιπαθῶν. Περιηχήθην, περιεψιθυρίσθην. Περιῃρημένον, κεκομμένον. Περιήσω, περιδώσω. Περιθείης, μάθοις· φρασθείς. Περιθειῶσαι, περικαθᾶραι· κυρίως, θείως. Περιθέσθαι, περιποιήσασθαι· προσλαβέσθαι· κυκλωθῆναι. Περιθέσθαι ὅπλα, καὶ ἀμφιβαλέσθαι καὶ περιβαλέσθαι, ταυτά εἰσι. Περίθετος, προσωπεῖον· ἀριστοφάνης· ἡδίον μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ· διαβάλλεται δὲ ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτός, καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ. Περιθοῖδαι, δῆμος φυλῆς τῆς οἰνηΐδος. Περίθου, ὃ παρ' ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγει ἀριστοφάνης. Περιθραυσθέντα, περιπεσόντα· ἐαγέντα. Περιθρεκτέον, περιδραμητέον. Περιθυρεῖν, τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι. Περίθριξ, ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος. Περιθυροῦσιν αἱ μέλισσαι, ἤγουν αἱ περὶ τὴν ὀπὴν ἑαυτῶν. Περιειδέναι, περισσῶς εἰδέναι. Περιιδεῖν, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ καταφρονῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῆσαι. Περιιόντα, περιερχόμενον. Περιιππεύων, περιτρέχων. Περιίσσεται ὥρας, περιέρχεται τὰς ὥρας. Περιίσταμαι τὸν δεῖνα, μὴ εἴπῃς· ὥσπερ οὐδὲ τινὰ περισταίη, ἀλλὰ περιιστάμεθα· λιβάνιος· περιιστάμεθα τὰς ἐπιστολάς. Περιίστασο, ἀντιλαβοῦ· περισκέπασον, κύκλωσον· σκόπησον· περίφευγε, ἀνάτρεπε· περιστοιχεῖσθαι. Περιίσταται, ἀντὶ τοῦ κύκλῳ ἵσταται. Περιίσταται, ἀντὶ τοῦ κρύπτεται· ἰώσηπος· καὶ τὴν αἰτίαν ἐπυνθάνετο, δι' ἣν πρότερον ἡδόμενος τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ, νῦν φεύγει ταύτην· καὶ περιίσταται, ἀντὶ τοῦ τρέπεται· συνέσιος· εἰς τοὐναντίον μοι περιίσταται· καὶ ἀντὶ τοῦ καθίσταται. Περικαθαίρων, ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον· ἢ τὸν γεγοητευμένον. Περικαθάρματα, ἀντὶ τοῦ ἀποψήγματα, καὶ ὥσπερ ἀποσαρώματα. Περικάθηνται, οἱ πολέμιοι τὰ φρούρια· ἤγουν πολιορκοῦσιν· ἡ γὰρ περί, τὸ κύκλῳ σημαίνει. Περικακῶ, ἐκκακῶ. Περικαλλές, λίαν καλόν· λαμπρόν. Περικαλλὲς καὶ ἐὸν εἶπεν ὅμηρος, σιγᾷ τὴν ὕλην ὡς μὴ ἀναγκαῖον ὂν δηλωθῆναι καὶ αὐτήν. Περικαλλέα λίμνην, τὸν ὠκεανὸν λέγει ὅμηρος, ἀφ' οὗ δοκεῖ ἀνατέλλειν ὁ ἥλιος. Περικάμπτεται, περικινεῖται. Περικαπνῶ, περὶ τὸν καπνόν. Περικάρπιος, τὸ λέπυρον· σκέπασμα. Περικαῶς, ἐρωτικῶς· περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων. Περίκειται, τὸ περιειλεῖται, καὶ ἐν κύκλῳ κεῖται· δοτικῇ συντάσσεται. Περικεῖσθαι, κεῖται παρ' ὁμήρῳ συνταχθὲν δοτικῇ, λαβὼν αὐτὸ ἀντὶ τοῦ συγκεῖσθαι καὶ περιπλέκεσθαι· ἡ μέντοι συνήθεια, ἐπὶ τοῦ βαστάζειν, καὶ φορεῖν τὴν λέξιν τίθησι· καὶ αἰτιατικῇ συντάσσει· ὡς ἐν τῷ, περίκειται τῦφον ἢ πλοῦτον ἢ δυναστείαν· λέγεται δὲ τό τι περικεῖσθαι καὶ τὸ περιττὰ κεῖσθαι καὶ εἰς ἃ εἰπεῖν περιττεύεσθαι· περιουσιάζεσθαι· κειμηλιοῦσθαι· ὥστε τὸ οὐδέν τι μοι περίκειται, ἀντὶ τοῦ οὐδέν τι περιττὸν ἔχω ἀποκείμενον. Περικεκλασμένοι, περικεκαμμένοι γρυποί· καὶ ἐπικαμπεῖς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περικεκλασμένοις, ἐν ἕδραν εἶχεν ἐν τοῖς περικεκλασμένοις, καὶ δυσθεωρήτοις. Περικεφαλαία φασὶν ἐλέγετο, καθὰ καὶ περιπροσωπίς, ἡ περὶ τῷ προσώπῳ τιθεμένη· ἧς καθ' ὁμοιότητα τὰ παρωπία, τὰ ὀφθαλμοῖς ἵππων περιτιθέμενα δέρματα· καὶ τὰ χάριν σκιᾶς ἀντήλια τὰ προβεβλημένα δηλαδὴ τῶν προσώπων τοῖς ἡλιαζομένοις. Περικεφαλαιῶν, αἱ μὲν ἄφαλοι· ὡς ὁ αὐτός που λέγει ποιητής· αἱ δὲ φαλωταί, ἤτοι ἔχουσαι φάλον, ὡς καὶ ἡ τοῦ πάριδος· ἔφη γοῦν, ὅτι ἔπληξε μενελάου κόρυθος φάλον· τὴν δὲ ἄλλην καὶ τρυφάλειαν λέγει· ὡς τρεῖς φάλους ἔχουσαν· ἐρεῖ δέ που τινὰ καὶ ἀμφίφαλον· καὶ τετράφαλον· σκοπητέον δὲ καὶ ὅτι ἐν μὲν τῷ δίφρος τροπῇ τοῦ υ διχρόνου γέγονεν εἰς τὸ ι· ἐν δὲ τῷ τρυφάλεια ἔμπαλιν ἔχει ἡ τοῦ διχρόνου τροπή. Περικεφαλαιῶν εἴδη εἰσὶ διάφορα παρὰ τῷ ποιητῇ· οἷον ἡ τρυφάλεια· ἡ ἀμφίφαλος· ἡ τετράφαλος· ἡ στεφάνη· ἡ νῦν λεχθεῖσα καταῖτυξ· ἔτι δὲ καὶ ἡ ὡς ἂν εἴποι τις ὁδοιπορική· ἥτις τὴν τοῦ ὀδυσσέως ἐπύκασε κεφαλήν· ναὶ μὴν καὶ ἡ τὸν δόλωνα σκεπάσασα κτιδέη κυνέη, καὶ ἡ κυρίως λεγομένη κυνέη· καὶ ταυρείη· καὶ ἡ αἰγείη· καὶ ἡ ἀπὸ δέρματος τινὸς ποιητή· τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥηθεῖσαν σκαύδειαν, περικεφαλαίας εἶδος ἐνόησαν. Περικέχυται, περιείληφε. Περικήδεο, φείδου· φρόντιζε. Περίκηλα, περισσῶς ξηρά· τὰ περικεκαυμένα, περιεχόμενα. Περὶ κῆρι μακάρτατος, ἐξόχως ἄλλων· τρεῖς ἐπιτάσεις ἔχει τὸ περί· τὸ μακάρτατος, καὶ

τὸ ἔξοχον, πρὸς ἔνδειξιν πάνυ πολλῆς μακαριότητος. Περικλῆς, Περικλέους, Περικλεῖ, Περικλέα, καὶ περίκλεις, καὶ πάντα τὰ εἰς κλῆς, οὕτω κλίνεται. Περικλῆς πολλῶν ὄντων χρημάτων ἐν τῇ ἀκροπόλει, εἰς τὸν πόλεμον τὰ πλεῖστα ἀνάλωσεν. ἦν δὲ ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ πελοποννησιακὸς πόλεμος. Περικλυζόμενος, δραζόμενος λίαν. Περίκλυμος, ὁ πλούτων. καὶ πόα ἡ κυκλάμινος. Περικλύτω, σφόδρα ἐνδόξω. Περικνημὶς, σκεπαστήριον τῆς κνήμης. Περεκαῖται, κλωπαί. λῃστεῖαι. Περικόμματα, ἐκ τῶν ἀριστοφάνους. περικόμματα τὰ ἐκ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. τοῦτο βούλεται λέγων κατὰ μέρος σου κόψω τὸ σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει. Περικοπὴ, μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. ὁ δὲ προῆγε ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν, καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας. Περίκουροι, οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις. Περικτίονες, περίοικοι. γείτονες. πέριξ οἰκοῦντες. Περικτίονος, τοῦ πέριξ οἰκοῦντος. Περικτῖται, οἱ περίοικοι. Περικτύονες, οἱ ἄλλως ἀγχῶς περίοικοι. Περικυλίσας, περιειλήσας. καὶ περισυρίσας. ἀριστοφάνης. περικυλίσας τὴν ποδῖν. περὶ τοῦ κανθάρου τοῦτο λέγει. ἔθος δὲ τοῖς κανθάροις τὰς ὀνίδας περικυλίειν. λέγεται δὲ ὁ κάνθαρος εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν. καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν, ὡς ἂν τὸ σπέρμα ἐγγυμνασθῇ, ἀποδοθείη καὶ ἐγγεννήσῃ. θῆλυς γὰρ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες. Περικυκλῶ, περιβάλλω. περιτειχίζω. περιστέφω. Περικροδῆσαι, περιρομβῆσαι. Περίκομμα, κοίμημα. Περικονῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ πισσῶσαι τὰ κεράμια. Περιλαβεῖν, περιβαλεῖν. καὶ τὰ ὅμοια. Περιλακιζόμενον, ἀντὶ τοῦ διασχιζόμενον. καὶ διακοπτόμενον. Περιλαλοῦσιν, αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ περιττολογοῦσι. φλυαροῦσι. Περιλάμπεσθαι, τὴν μερικὴν λάμψιν δηλοῖ. καταλάμπεσθαι δὲ, τὴν τελείαν. Περίλαος, ὄνομα κύριον. Περιλέγειν, τὰ περισσὰ φράζειν. Περιλεγνὲς, περιποίκιλον. Περιλείπεταί μοι, ἀντὶ τοῦ ἐκ περισσοῦ λείπεταί μοι. ἤτοι ὑπόλοιπόν ἐστί μοι. Περίλεξις, περιττολογία. περίφρασις. καὶ περιττῶς, καὶ περιέργως περιλέγεσθαι διὰ λόγων, καὶ δύνασθαι ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν. ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. δείκνυσι δὲ ἐξ ὅσων συνέστηκε ῥητορική. δεῖ γὰρ νοεῖν, εἶθ' ἑρμηνεύειν. ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. ἢ τὸν παραλογισμὸν, καὶ τὴν ἀπάτην τὸ συναρπάσαι τὸν ἀκούοντα. ἢ δοκιμασίαν. ἐπεὶ τὰ σαθρὰ κρουόμενα, δοκιμάζεται. Περιλέποντες, τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. ἡρόδοτος. τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες, καὶ ἐσθίοντες. Περιλεχνευτός, περιποιητός. περιλάλητος. Περιληπτικὰ ὀνόματα, οἷον τὰ δι' ἑνικοῦ ἀριθμοῦ πλῆθος σημαίνοντα, ἑνικοῖς καὶ πληθυντικοῖς συντάσσεται ῥήμασιν. οἷον ὁ δῆμος εἶπε, καὶ ὁ δῆμος εἶπον. καὶ τοιαῦτα πάντα τὰ ὀνόματα ἑνικῶς μὲν προφερόμενα, ἑνικοῖς συντάσσεται ῥήμασι. δυϊκῶς δὲ, δυϊκοῖς. πληθυντικῶς δὲ, πληθυντικοῖς. πλὴν τῶν ἀττικῶν συντασσομένων ἑνικοῖς οὐδετέρων. ἀττικοὶ τὰς πληθυντικὰς τῶν οὐδετέρων ὀνομάτων εὐθείας, ἑνικοῖς συντάσσουσιν. οἷον παίζει τὰ παιδία. Περιληπτικὸν, ἐφαπτόμενον. Περίληψις, ἡ περισσοτέρα νόησις. ἐκ τοῦ λήψω τὸ λαμβάνω. Περιλιχμήσασα, περιλήξασα. Περιλιχμώμενος, κατασπαζόμενος. ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι. Πέριλος, τὸ αἰδοῖον δι' ἑνὸς λ. Περιλογίζεσθαι, περιστέφεσθαι. Περὶ λύχνων ἀφάς, ὀψιαίτερον. μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφὰς ἀφρόντι ἐς θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι τῶν πολεμίων, πολλοὺς κτείνουσι. Περίμανως, καὶ μάνερως, ὀνόματα ᾠδῆς. δι βυλος, καμπυλίωνι. Περιμάχητον, ὑψηλὸν, μέγα. ἰσχυρόν. Περὶ μὲν, περισσῶς μέν. καὶ περὶ μὲν φάσθαι, διαφερόντως λέγειν. Περίμετρον, ὑπέρμετρον. μέγα. τινὲς δὲ εὔκυκλον. Περιμήκεος, μακροτάτου. Περίμηκες, ὑπερμέγεθες. Περιμήκετος, ὑψηλός. ὑπέρμηκος. ἢ περισσῶς μακρὰ καὶ ὑψηλὴν ἐλάτην ἀναβάς, περιμήκεται. Περιμήκει ῥάβδῳ, ἁλιευτικῷ καλάμῳ. Περιμήκης, βαρύνεται κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς ης σύνθετα γινόμενα παρὰ οὐδέτερα εἰς ος, τὰ μὴ παραληγόμενα βαρύνεται. κῆτος, μεγακήτης. μῆκος, περιμήκης. ἦθος, κακοήθης. τὸ λαθικηδὴς καὶ οἰνοπληθὴς, οὐκ ἀπὸ τοῦ κῆδος καὶ πλῆθος, ἀλλὰ παρὰ ῥῆμα τὸ κηδῶ καὶ πληθῶ γεγόνασι. Περίναιος, τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ τὸν καυλόν. ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα. ἤγουν ὁ ταῦρος. Περιναί, μελαίνουσαι. πελιδναὶ οὖσαι. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περιναίεται, καὶ περιναίεται, οἱ περίοικοι λέγονται. καὶ οἱ πέριξ ὅ ἐστιν ἀμφὶς ναίοντες. Περινάμενα, πιπρασκόμενα. Περινεήματος, περικλύσματος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περίνεως, τοὺς περιττοὺς τῇ νηὶ ἐπιβάτας. οἷον δούλους. Περινήσαντες, περισωρεύσαντες. Περινήσματα, περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται. Περινῆσον, ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ. Περινεῖ, περικλύζει. περινήχεται. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περίνοια, ὑπερηφάνεια. ἡ μηχανή. ἡ τέχνη. περίνοια δὲ, μερικὴ γνῶσις τοῦ θεολόγου, ἐν περινοίᾳ θεοῦ. Περινοεῖ, περισσῶς νοεῖ. Περινομαία, περιφορά. Περινοστεῖν ἔα. ἀριστοφάνης. κυρίως μὲν ἡ ἀπ' ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις. καταχρηστικῶς δὲ, ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετάβασις καὶ πορεία. Περινοστεῖ, περιέρχεται. ἀναστρέφεται. Περινοστῶ, τὸ πολλάκις περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἐπαναστρέφω καὶ κυκλεύω καὶ περιφέρομαι. παλινοστῶ δὲ καὶ νοστῶ, ποιητικά. Πέριξ, κύκλῳ. ἐπίρρημα. πέριξ ἑλίξειν τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ περιελίξειν, ἤγουν κυκλώσειν. Περιοδεία, ἡ περιόδευσις. Περίοδος, περιέλευσις. κύκλος. Περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ. περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ, τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα, καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα. οἷον τριταίους, καὶ τεταρταίους. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτοις οἱ κάμνοντες, δοκοῦσιν ἐν ταῖς ἀνέσεως ἡμέραις, μηδὲν νοσεῖν ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι. Περίοδος μὲν λέγεται καὶ ἡ περιδρομὴ τοῦ ἡλίου, λέγεται καὶ ἀττικῶς περίοδος ἡ πομπή. Περίοιδε νοῆσαι, ἤγουν περιττῶς οἶδε νοῆσαι. Περιοίκιον. ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς μενεκράτην. καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν. μή ποτε, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον. Περίοικος, ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. Περιοκωχὴ, περιωπή. Περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι καὶ ἀνθέξειν. θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου. Περιοιστικὸς, φορητός. Περιὸν, ὑπερβάλλον. τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλὰ χρῶ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι προῖκας πεπορισμένας ἔχοντες, ἐκ τοῦ περιόντος καρποῦνται. Περὶ ὄνου σκιᾶς, παροιμία ἐστὶν, ἴσον τῷ, περὶ μηδενός. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόνητα φιλονεικούντων. ἔστι δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. φασί ποτε ἐν ἀθήναις τινὰ δεηθέντα ὀνηλάτου μισθώσασθαι ὄνον, ἐπὶ τῷ τὰ φορτία βαστάσαι μόνον ἐπὶ τὰ μέγαρα. καὶ δὴ οὕτω δόξαν αὐτοῖς, ἐπιθέντες τὰ φορτία ὥδευον. μεσημβρίας δὲ γινομένης, καὶ τῶν ὑπὸ κύνα καυμάτων σφοδρῶς αὐτοῖς ἐπικειμένων, οὐχ

εὑρίσκοντες σκέπην καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τοῦ ὄνου ὁ μισθωτὸς αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἑαυτῷ σκιὰν ἐποίησε. πρὸς ὃν μαχόμενος ὁ ὀνηλάτης, ἔλεγεν ὄνον μεμισθωκέναι ἐπὶ τῷ φορτία φέρειν, οὐ σκιὰν παρέξειν. ὁ δὲ ἔλεγε μεμισθῶσθαι, ὅπως αὐτῷ ὡς βούλοιτο χρῷτο. ἐκ δὲ ταύτης τῆς φιλονεικίας μηδὲν οὔσης, ἡ παροιμία. Περιωπή, τὸ ὕψος ἢ ἀκρώρεια. Περιόντας, ζῶντας. Περίοπτον, περιθέατρον· μέγα· ὑψηλόν· περίβλεπτον. Περιορᾶσθαι, καραδοκεῖν· ἀποθεωρεῖν· περισκέπτεσθαι· φροντίζειν. Περιοργής· ὠργισμένος. Περιοργῶς, ὑπεροργιζόντως, καὶ παρορμημένως. Περιορία, ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ. Περιοριζόμενον, περιγραφόμενον· ὅ ἐστι περιεχόμενον. Περιορίσαι, περινοῆσαι. Περιορισθῆναι, γνωρισθῆναι ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι καὶ περιληφθῆναι. Περιορισμός, ἐξορισμός. Περιορῶ, τὸ καταφρονῶ. περιορῶμαι δὲ, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ καταφρονοῦμαι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μὲν ἀντὶ τοῦ καταφρονῶ Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ· μὴ περιορᾶσθαι τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους. ἐπὶ δὲ ἀντὶ τοῦ περισκοπῶ· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ τετάρτῃ· καὶ τοὺς Μεγαρέας ἐφεστάμενοι περιορωμένους ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται. ἐπὶ καὶ ἀντὶ τοῦ φροντίζω, γενικῇ συντασσόμενον. Περιουσία, περίσσεια· πλεονασμός· ὑπεροχή· ἀσύγκριτος οὐσία. Περιούσιος, ἐξηλλαγμένος. Περιούσιος λαὸς, ὁ ἔγκτητος· ὡς τὸ, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ· ἀντὶ τοῦ εἰς κτῆμα καὶ εἰς κτῆσιν· οὐσίαν γὰρ τὴν ὕπαρξιν. Περιουσιασμός, πλῆθος· ὕπαρξις φυσική. Περιουσίας, πλήθους· πλούτου. Περιοχὴ, περιπέτεια καὶ ὑπόθεσις· θλῖψις· συνοχή· καὶ ὁ Δαβὶδ, ἐν πόλει περιοχῆς· τουτέστι περιβόλῳ. περιοχὴ δὲ καὶ ὁ κλῆρος. Περιόψεται, καταφρονήσει· περιίδοι. Περιπαθὴς διαπονηθεὶς, συμπαθητικῶς· λυπηρῶς. Περιπαλαχθῆναι, περιπλακῆναι. Περὶ παντὸς ποιοῦμαι τὰ σά, ἀντὶ τοῦ κρείττονα πάντων ἔχω. ἡ γὰρ περὶ πρόθεσις, σημαίνει τὸ πλέον. Περὶ πάντων ἤδει μαντοσύνας, ἤγουν μαντικώτατος ἦν. τὸ δὲ περὶ πάντων, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας καὶ περισσότερον πάντων μάντεων. καὶ περὶ γάρ μ' ἐφίλει, καὶ περίφρων Πηνελόπη, ἡ περισσῶς φρονοῦσα. Περιπαρῆναι, περικεντηθῆναι. Περίπατοι, αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι, ἢ τόποι διὰ κινήσεων. Περιπατῶ, στείβω· στέλλομαι· βαδίζω· περιστρέφω, ταὐτά. Περίπατος, ἡ περὶ σχέσιν κυκλοτερῆ δηλοῖ· ὡς τὸ, περιέχεσθαι, περικάμπτειν· οὕτως ἔχει καὶ ὁ περίπατος· πάτος γὰρ τὸ πατούμενον· ἐξ οὗ τὸ κατὰ κυκλοτερίαν, περίπατος λέγεται. Περιπεζία, ταπείνωσις. Περιπεζίας, προδύτης· ἐπιβάτης· καταληπτής. Περιπέζια, τὰ παρὰ τὴν γῆν προσπελάζοντα· πέζα γὰρ οὐ μόνον ὁ πούς, ἀλλὰ καὶ ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἔζω. Περιπείρει, περικεντεῖ. Περιπέμπειν, τὸ ἐν κύκλῳ καὶ πανταχῆ καὶ ἑκασταχοῦ πέμπειν· αἰτιατικῇ συντάσσεται. Περιπέπληκα, περιπεπώληκα· περιπέπληγμαι. Περιπεπλεγμένα, περιπεπλεγμένα τοῖς μέλεσιν· οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα· πλέγμα λέγουσι. Περιπεπλῆχθαι, διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως. Περιπέπταται παρὰ Θεοκρίτῳ, τὸ περικέχυται σημαίνει. Περιπέττουσι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἢ ἀντὶ τοῦ περικαλύπτουσι τὴν ἀσέλγειαν, ἢ διὰ τὸ τῷ προσθέτῳ κοσμεῖσθαι κόσμῳ, καλύπτουσι τὴν μοχθηρίαν· ἤγουν τὴν τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμίαν, ἢ τὴν τῆς αἰτήσεως. τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ παραπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τοῦ ζύμῃ τὰ ἄλφιτα περιλαμβανόντων, καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά· εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου, μιγνύντες ποιεῖν ἄρτον. Περιπετάσθαι, πετάσαι περιαπλῶσαι. Περιπέτασαι, ἀπὸ τοῦ πετάζω· μέλλων πετάσω· ἐπέτασα ἀόριστος. Περιπετασόν, κάπιμαι δαλωτόν· εἶδος φιλήματος τῶν ἐρωτικῶν· ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν. Περιπέτεια, προπέτεια· ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις. Περιπετεῖς, περιπίπτοντες. περιπετεῖς δὲ γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ, ἀντὶ τοῦ ἀκουσίως περιπίπτοντες. Περιπετεῖς, περιερχόμενοι· ἐναντίοι, ἢ προπετεῖς, ἢ περιπεσόντες. Περιπετής, περιπεπηγὸς αὐτῷ· πικρὸν τὸ δ' ἔγχος περιπετὴς κατηγορεῖ· ἤγουν ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας. Περιπέτεσθε παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἑνὸς τὸ συνέχετε. Περίπετον, πανταχόθεν ἐξέχον. Περίπετος, διακινητήριον· ἢ αὐτὸ τὸ βάδισμα. Περιπετρίζεσθαι, περικρούεσθαι. Περιπευκὲς, περισσῶς πικρόν· διὰ τὸ χρίεσθαι· πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη. Περιπεφθεὶς, ἀπατηθείς· Ἀριστοφάνης· τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπεφθείς. Περιπηγεῖς, περιπαγεῖς· ἐμπαγεῖς. Περιπηχύναντες· περιπλεξάμενοι· παρὰ Καλλιμάχῳ. Περίπλας, περίοδος. Περιπλεγνύμενος, καὶ φιλῶν· ἀντὶ τοῦ περιπλεκόμενος. Περιπλέες, ἐκ τοῦ πλέονες ἄρσει τοῦ ο, πλέες καὶ περιπλέες. Περιπλεές, λίαν· πλεονάκις. Περιπλεῖν, τὸ περὶ σκάφος ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. Περιπλεῖν, τὸ κύκλῳ τινὸς πλεῖν· καὶ παράπλοις καὶ περίπλοις καὶ εἴσπλοις. Περίπλεων, πλήρη. Περίπλεως, ἔμπλεως. Περιπληθής, δηλοῖ τὸ πολυάνθρωπος· παρισοῦται δὲ κατὰ καλῶς πρὸς τὸ οἰνοπληθής. Περιπλήξ, περιπλέγδην· περιβάδην περιειληφώς. Περιπλομένων δηΐων, ἤγουν περιπολούντων· κυκλούντων· ὡς χρησιμεῦον, εἰς τὸ περιπλομένων ἐνιαυτῶν ληφθὲν καὶ αὐτό, ἀντὶ τοῦ περιπλομένων, περιστρεφομένων. Περιπλομένων ἐνιαυτῶν· ἐκ τοῦ περιπελομένων λέγεται· ὅ ἐστι γινομένων· ἢ περιπολούντων κατὰ συγκοπήν· ὅτι δὲ τὸ πέλεσθαι καὶ ἐπὶ τοιούτου λέγεται, δηλοῖ τὸ ἤματα μακρὰ πέλονται. Περιπλομένου ἐνιαυτοῦ, πολεῖν τὸ στρέφειν· καὶ ἀναπολεῖν, τὸ ἀναστρέφειν· καὶ περιπολεῖ ὁ οὐρανός, ἤγουν περὶ τοὺς πόλους στρέφεται· ἀφ' οὗ περιπολοῦμαι, καὶ περιπολούμενος· εἶτα κατὰ συγκοπὴν περιπλόμενος. Περιπνευμονία, πάθος τι. Περιπνέω, λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτοις. Περίποδα, οἷον ἁρμόττον σφόδρα ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Περιποδίην, τὴν κύκλῳ ὑπὸ πόδας οὖσαν καὶ κάτω, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Περιποιήσαντες, ἀντὶ τοῦ διασώσαντες· Ἡρόδοτος· Κροίσῳ μέν τοι συνήδεσθαι περιιόντι ἐκείνοις μέν τοι περιποιήσαντες οὐ καταπροΐξεσθαι. Περιποιήσει, κτήσεται· καὶ περιποιουμένοις τῆς σωτηρίας τῶν παίδων, ἀντὶ τοῦ φροντίζοντας κηδομένοις. Περιποίησις, κτῆσις· πλεονασμός. Περιποιεῖται, προξενεῖ· ζωοποιεῖ. Περιποιητικός, διοικητής. Περιπολεύειν, ἀναστρέφεσθαι. Περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τόδε· περὶ πλείονος τόδε τοῦδε καὶ περὶ πλείστου ποιοῦμαι· ἀντὶ τοῦ εἰς πολλὴν φροντίδα ἔχω· οἷον περὶ πλείστου ποιοῦμαι τὸ μανθάνειν τῶν χρημάτων· ὧν τὸ ἐναντίον περὶ ἐλάττονος ποιοῦμαι τόδε τοῦδε· ἀντὶ τοῦ ἐλάττονα φροντίδα ἔχω. Περίπολος, φρουρός· ἔφορος. Περιπόλοις, τοὺς φύλακας λέγομεν, ἢ ζητητάς· ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. Περιπολῶν, περιτρέχων. Περιπόνηρος Ἀρτέμων, παρὰ τὴν παροιμίαν· τὴν περιφόρητος Ἀρτέμων. εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο. Περιπαύει, ὅταν ἀφῇ ἄλλοις, καὶ ἀλλὴ ὁ δεύη. Περὶ πρὸ γὰρ ἐγχεῖ θῦεν, ἀντὶ τοῦ περισσῶς προὥρμα

τῶν ἄλλων δόρατι προμαχόμενος· ἢ ἐν ἔγχει προμαχόμενος. Περιπρωκτιῶσα, τρυφερευομένη περὶ τὴν πυγήν. Περίπτερα, ἀπὸ πινθηρισμοί. Περίπτερον, πανταχόθεν ἐξέχον ἢ ὑψηλόν. Περιπτύσαντες, περιδραμόντες. Περιπτύξαι, περιλαβεῖν. περιπτύσσομαι τὸ περιλαμβάνω· ὅθεν περιπτυχαί, περιβλήματα. Περιπτυξώμεθα, ἀσπασώμεθα. Περιπτύσσει, καταφιλεῖ. Περιπτύσσεσθαι, προσφύεσθαι, περιπλέκεσθαι. Περιπτύσσεται, αἰτιατικῇ· περιβάλλεται. Περιπτυχαί, περίβολοι. Περιπτυχής, περικεκυλισμένος. Περιπτώσεις, συμφοράς. Περίπυστος, ὁ περιβόητος. Περίπυστον, διάκουστον. Περιρέζειν, τὸ ἐπὶ τοῖς καθαρσίοις θύειν. Περιρεμβῶσαι, περιφθαρῆναι. Περὶ ῥέεθεσι, περὶ ταῖς παρειαῖς. Περιρηδεῖς, οἱ ἐπὶ ὀχημάτων ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐρειμένοι. Περιρρίον, περὶ τὸ ἀκρωτήριον. Περιρραίνεσθαι, Περιρραντίζεσθαι. Περιρραντήρια, σκεύη. κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ ἐν διαστήματος, κάλπεις τε χρυσαῖ καὶ περιρραντήρια. ἐπιπεπᾶσθαι χρυσοῖ. Περιρρέουσα, ἡ λεπτὴ καὶ ἀραχνιώδης, καὶ μαλακή. Περιρρεδής, περικεκλασμένος ἐφ' ἑκάτερα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περιρρήδην, τὸ κατὰ περιφέρειαν δηλοῖ. Περιρρηδής, ἐπὶ πρόσωπον, μεθ' ὁρμῆς καταενεχθείς· ὑπερραγείς, εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπισυνεχθείς· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ· περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν ὁ Εὐρύμαχος· ἀντὶ τοῦ περιφερόμενος· τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν, οὕτω λέγεται. Περιρρηδής, ὁ ἐρραντισμένος αἵματι ἢ ὕδατι. ἀπὸ τοῦ ῥαίζω. οὗ δεύτερος ἀόριστος, ἔρραδον. ὅθεν περιρρηδής. εὕρηται δὲ καὶ ἀμφιρρηδὴς λεχθεὶς καθ' ὁμοιότητα. Περίρρυτος κρήτη, κοινὸν πάσης νήσου ἐπίθετον· ἐπεὶ καὶ πᾶσαι ἀμφίαλοι. ἴσως δὲ καὶ τὸ περίρρυτος, πολύυδρον τῆς νήσου δηλοῖ. οὗ χάριν, καὶ καλή ἐστι καὶ πίειρα. Περιρρέδγος, ἐπὶ ὄχου τινὸς ἀπὸ τόμου, καὶ περιρρέδγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ. Περισαίνοντες, κολακεύοντες. παρὰ τὸ σαίνειν ὡς τῶν κυνῶν τὴν οὐρὰν κινούντων. Περὶ σέ, περὶ σοῦ ἐγγύς σου, γνησίως διάκειμαι. Περισείρια, τὰ πλάγια τῆς γλώττης. Περισεύομεν, φυτίσιν εὐδοκοῦμεν. Περίσημα, διαβόητα. Περισθενής, περιττῶς τῷ σθένει χρώμενος· καὶ οὐ δυνάμενος αὐτὸν κατέχειν ἐν οἴῳ τρόπῳ λέγεται τὸ περιώδυνος καὶ περιαλγής. Περισκαίρουσι, περισκαρίζουσι. Περισκελές, σκληρόν· δυσχερές. Περισκελῆ, βρακία· φημινάλια λέγουσι λατῖνοι. Περισκέλια, ἃ ἐφόρουν οἱ ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη· ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. Περισκέλιον ἐστὶ νοητόν, νέκρωσις τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως ἕνεκεν. Περισκεπές, περικεκαλυμμένον. Περισκύπτειν, περιθλίβειν. Περίσκεπτος χῶρος, καὶ περιωπὴ ἔνθεν αὖ καὶ σκοπιά. καὶ τὸ προσάγορος. Περισκέπτω, περισκέπτω ἐνὶ χώρῳ· τῷ ὑψηλῷ· ὅθεν ἐστὶ περισκέψασθαι διὰ τὸ ὕψος καὶ ἀπιδεῖν· ἢ ὅθεν ἐστὶ τὸ περιξιδεῖν ἢ περίσκεπτον ὃ τις ἂν κατανοῶν θαυμάσειε. Περίσκεψις, βάσανος. Περισκοπεῖ, ἁρμοδία λέξις· ἔστι δέ, τὸ βλέπειν ἔνθα κἀκεῖσε. Περισκυθίσαι, κυρίως τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί. καὶ περισκυθίσαντες ἀπαράξαντες ἐκδερματίσαντες. Περισοβῶ, τὸ περιέρχομαι καὶ ἀνασοβῶ, τὸ ἀναταράσσω. σοβῶ δέ, καὶ τὸ πεπαρρησιασμένως χωρῶ. συνέστιος ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν γερνότριβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς. καὶ τὸ ἀναταράσσω, καὶ διεγείρω. Περισοβεῖν, παρὰ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ περιέπεσθαι, καὶ εἰς δικαστήριον καλεῖν. Περίσονται, περιτεινήσονται. Περισπᾶν, ἐστὶ ταράττειν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. Περισπάσασθαι, περιποιήσασθαι. Περισπασμός, ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν, τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὄπισθεν τόπον. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν, τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Περισπερχής, περιώδυνος. Περισπειραθείς, περιπλακείς· περιελιχθείς. Περισπερχές, βαρύ· ὡς τό, περισπερχὲς πάθος. Περὶ σπονδῶν, περὶ εἰρήνης. Περισπῶ, τὸ περιαρθρῶ· ὡς τὸ περισπάσας τὴν ἀσπίδα. Περισπωμένη, ποιότης συλλαβῆς ἐκ τοῦ περικεκλάσθαι. καὶ οἱονεὶ τις συνηρημένη εἶναι. ποιότης δὲ ἐστί, φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποσότητα τῆς σημασίας. Περισσεία, ἡ δαψίλεια. καὶ ὁ ἀπόστολος· πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος. Περισσεπῆσαι, περισσολογῆσαι. Περισσούμενον, κορθούμενον. Περισταδόν, ἀνάλογόν ἐστι κατὰ παραγωγὴν τῷ παρασταδόν. καὶ ἀποσταδόν. Περίστασις, ἡ συμφορά, κατὰ τοὺς στωϊκούς. κατὰ δὲ τοὺς ἀρχαίους, ἡ διά τινα ταραχὴν πλήθους παρουσία, καὶ ἡ αἰτία. καὶ περιστατικὰ παρὰ ῥήτορσι κεφάλαια, τὰ σημαίνοντα. δηλονότι, τὰ περὶ αἰτίαν ἀφ' ἧς ὡς μείζονος καὶ ἀναγκαιοτέρας, καὶ ταύτῃ ὑπήχει τῇ αὐτῆς ὀνομασίᾳ. Περισταδὸν παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ περιέστησαν κεῖται· ἢ περιεστῶτας, καὶ ἐναντιουμένοις· ἢ ἐξισοῦντας. Περισταλείς, κοσμηθείς· ἢ τιταφείς. Περιστάραδον, περισταζόμενον· περιρρεόμενον τῷ χόλῳ. Περίστασίς ἐστι, θλῖψις· ἀνάγκη· μέριμνα· ἢ συνέχεια πραγμάτων πανταχόθεν εἰς ἀδημονίαν τοὺς ὑπαθῶους εἰσάγουσα. Περιστατήρια, σπλάγχνα. Περισταρόν, τὸ ἀνασταρόν. Περίστατοι, περίβλεπτοι. ἐφ' οἷς ἄν τις σταίη βουλόμενος θεάσασθαι. Περιστεγανόν, περιοδὲς στεγανόν. Περιστεῖλαι, περικαλύψαι. Περιστείλας, διαχειρισάμενος. Περιστείλασα, ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας εὐκοσμίαν δηλοῦσα, νῦν μὲν ἐπὶ νεκροῦ. παρ' ἄλλοις δὲ καὶ ἐπὶ ζώντων. τοιαύτης δὲ δυνάμεως καὶ ἡ περιστολή. Περιστοιχίζεται, διονύσιος φιλιππικῷ φησί· μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα περιϊστᾶσιν ἃ καλοῦσι τοίχους· ἢ στοίχους. καταπετανῦντες αὐτῶν δίκτυα· ἵν' ἐὰν ἀλλοῖα ἐκ φυγῆς τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ὡς ὑποσημαίνει ξενοφῶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ. ἐν ἐνίοις μέντοι γράφεται περιστοιχίζεται. ἐν ἄλλοις δέ, καὶ περισχοινίζεται. Περιστέλλει, καλύπτει· συστέλλει· κοσμεῖ· σκέπει· φυλάττει· περιβάλλει. Περιστέλλοντες, περικοσμοῦντες· περιστέλλω τὰ ὀστᾶ καὶ τὸν τάφον παρὰ σοφοκλεῖ. τάφον περιστέλλοντες δυστήνου νεκροῦ. Περιστένεται, περιτείνεται· στενοχωρεῖται. Περιστένειν, στενοχωρεῖν· ἢ καὶ τὸ στενάζειν καὶ ἔκθυμον εἶναι. Περίστεος, οὕτως δράκων καλεῖται. Περιστερά, παρὰ τὸ πέτεσθαι στερρῶς· ἢ παρὰ τὸ περισσῶς ἐρᾶν· θερμόταται γὰρ κατὰ συνουσίαν εἰσί. διὸ καὶ τῇ ἀφροδίτῃ ἀνάκεινται. καὶ πολλάκις τίκτουσιν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ· τῶν ἄλλων ὀρνέων μὴ ποιούντων τοῦτο. Περιστέρια, κοσμάρια ποιά. Περιστεφανωσάντων, κυκλωσάντων περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος. Περιστήθιον, ἱερατικὸν ἔνδυμα. Περίστησαν ἑταῖροι, ταῦτ' ἦν τῷ περιέθησαν· ὃ ἐστιν ὑπεμάχησαν· ὡς μυριαχοῦ λέγεται παρ' ὁμήρῳ. Περιστιτόν, ἐπειδὰν τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ἀποστρέψωσι, καὶ

τὸ καθάρσιον

τὸ καθάρσιον ποιήσαντι. Περιστίαρχος, ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς ἑστίας, ἢ τοῦ περιστείχειν. ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἀττικοῖς, περίστια φησὶ προσαγορεύεσθαι, τὰ καθάρσια. καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέχονται μαχαιροφοροῦντος ἑκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίας περιειλημμένοι δημοσίας, περίδρομον ἔχοντες. Περιστίαρχος ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, περιστίαρχος ἐκαλεῖτο. περίστια γὰρ τὰ καθάρσια. Περιστίλβει, ἤγουν στιλβὸν καὶ λαμπρὸν ποιεῖ. Περιστίσαι, περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελάσαι· ἀπὸ τοῦ στίχου. Περιστίξας, ἀντὶ τοῦ περιήλθες παρ' ὁμήρῳ. Περιστλεγγίσαι, περιξύσαι. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα. Περίστοιχα, ἀνδράποδον φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασε. φιλόχορος. στοιχάδας προσηγόρευσε. μήποτε δὲ περιστοίχους κέκληκεν ὁ ῥήτωρ τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων. Περιστοιχίσαντες, περικυκλώσαντες, περιστάντες. περιλαβόντες. Περιστολή, περιβολή, ἐπαγωγή. ἔνδυμα. Περιστόμιον, ὁ τῆς περιγλωττίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ. Περιστοναχίζεται δῶμα, ἀντὶ τοῦ περιηχεῖται. ὡς καὶ τοῦ τοιούτου δώματος ἠχήεντος ὄντος. Περίστροφος, ὁ τῆς ὑποστροφαγίδος τόπος. Περίστῳον, τὸ περιστὰς στοὰς ἔχον, σὺν τῷ ι γράφεται. χαρακτῆρι τῶν διὰ τοῦ ῳον. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ στοιὰ γίνεται τοῦ σημαίνοντος τὸ στοά, περίστοιον, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, περιστῷον, εὐλόγως προπαροξύνεται. τὸ δὲ προστῷον, προπερισπᾶται. καὶ ὤφειλεν ἢ τὰ δύο προπερισπᾶσθαι, ἢ τὰ δύο προπαροξύνεσθαι. ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ στοιὰ ἀμφότερα γέγονεν. ἀλλ' ἡ παράδοσις τὸ μὲν ἓν, οἶδε προπαροξύτονον, τὸ δὲ ἕτερον, προπερισπώμενον. Περισυλᾷ, ἀφαιρεῖται. ὁ δὲ ἀποκλείνει αὐτοὺς καὶ περισυλᾷ ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα. Περισύρει, σύρει. Περίσφακτα, τὰ ἀποθρήνητα καὶ ἐπονείδιστα, καὶ μοχθηρᾶς ἀποφωνήσεως ἄξια. Περισφάτως, περιωδύνως, περιβοήτως. Περιχελές, δυσχερές. Περίσχεο παιδὸς ἑῆος, ἤγουν βοήθησον. περιστὰς ἀντίσχου, τοῦ δὲ ὁ κοινὸς ἐνεστὼς ἀντίσχου ἐστίν. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ ἀντίσχεο παιδὸς ἑῆος, ἀπὸ τοῦ ἑὸς ὁ ἴδιος γίνεται ἑῆος. καὶ ἐκτάσει τοῦ ε, ἑῆος, ἡ γενική, ἑῆος καὶ μεταθέσει, ἑῆος. ἢ καὶ ἄλλως, ἀπὸ τοῦ εὖ, ἐΰς. ὁ ἀγαθὸς καὶ τὰ λοιπά, καθ' ὁμοίαν ἀγωγήν, ἢ καὶ παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνω, ἡδύς. καὶ ἀποβολῇ ἠΰς. ἢ παρὰ τὸ ἕω τὸ ἀπολαύω, καὶ τροπῇ τοῦ ε κατὰ τὴν εἰρημένην ὁμοιότητα, τὰ ἑξῆς. ἢ καὶ ὡς πνίχω πνιγεύς, οὕτω καὶ ἕω ἑεύς. ὅθεν ἰωνικῶς ἑῆος. Περισφίγξας, περιστείλας. σοφοκλῆς. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ. Περισφύρεον, καὶ τὸ δισφύριον, τοῦτο λογχωτόν, καὶ τὸ περισφύρεον. Περίσχεο, ἀντίσχου. ἐνεστὼς ἀντίχομαι ἢ ἀντιλαμβάνομαι. ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀναδεχομένων τοὺς δεομένους. λαμβάνεται μὲν γὰρ καὶ ἔχεται ὁ δεόμενος οὗ δεῖται. ἀντιλαμβάνεται καὶ ἀντέχεται οὗτος ἀντεισφέρων τὴν ἀναδοχήν. παρατατικὸς ἀντειχόμην, καὶ ἀντελαμβανόμην ἢ μέλλων ἀνθέξομαι. Περισχέσθαι, τὸ βοηθῆσαι, καὶ περιποιήσασθαι. κυριώτερον δὲ εἰπεῖν, τὸ οἱονεὶ περιλαβεῖν. καὶ ἄλλως δὲ τὸ περισχεῖν ἐνταῦθα, ὅμοιόν ἐστι τῷ ὑπερσχεῖν. ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπέρεχε τοῦ δεῖνος χεῖρα θεάς. ὅπερ ὅμηρός φησιν ὑπέρεχε θεέ. δῆλον γὰρ ὅτι ἐν πολλοῖς καθάπερ ἡ πρὸ, οὕτω καὶ ἡ περὶ πρόθεσις λαμβάνεται ἀντὶ τῆς ὑπὲρ, κατὰ λόγον ὑπερθέσεως καὶ περιττότητος, ὡς καὶ ἡ περίφρων δηλοῖ, καὶ τὸ περίσχεο παιδὸς ἑῆος. Περισχίσθαι, ἀγαπῆσαι. Περισχιδής, εἶδος ὑποδήματος εὐτελές. Περισχόμεθα, περιστάντες ἐρχόμεθα, ἀντιλαμβανόμεθα. Περισχών, κατασχών. περιλαβών. Περιταμνέσθαι, περιορίσαι τι διὰ τῆς αὔλακος. Περίτανος, ὁ περιττῶς αἰνούμενος εἰς κάλλος. Περιτετμῆσθαι, ἤγουν ἰουδαΐζειν χρηματίζειν, ἰουδαίων γὰρ ἡ περιτομή. Περιταμνόμενον, περιελαύνοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γηπέδων. Περίτ' ἀμφί, κύκλῳ πέριξ. Περίτ' εἰμί, ὑπερέχω. ὑπερφρονῶ. Περιτελλόμενοι ἐνιαυτοί, ἢ ἄλλαχοῦ περιτελλόμενοι, ὅ ἐστι συντελούμενοι. ἀφ' οὗ ῥήματος καὶ τὸ τέλος γίνεται. ἢ μᾶλλον οἱ ἀπαρτιζόμενοι διὰ τῶν περιξ οἷα πολεῖν τοῦ ἡλίου. Περιτέρμα λαβούσας, περιελάσας τὸν καμπτῆρα. Περιτετάσθαι, ἢ πλάσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη. Περιτελλομένων, περιερχομένων. Περιτεύξεται, συντύχοι περιπεσεῖται. Περιτεχνᾶσθαι, δολιεύεσθαι. κακὰ μηχανᾶσθαι. Περιτηρίῳ, τῷ τρυπάνῳ. τῷ εὐγιεῖ καὶ ὀξεῖ. ὅτι γὰρ καὶ ἔτει ἡ χοινικὶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Περὶ τὴν λέξιν, ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. Περιτίθημι, τὸ περιάπτω. οἷον περιτίθημί σοι δόξαν καλλίστην. ἢ στέφανον. ἤγουν περιποιοῦμαί σοι. περιτίθημι δὲ τὸ περιστέλλω, καὶ ἐνδιδύσκω. καὶ περιβάλλω. καὶ περιτίθεμαι, τὸ ἐνδύομαι. Περίτιος μὴν ὁ φεβρουάριος. κατὰ μακεδόνας. Περιτομεύς. ἡ σμίλη. Περιτομή ἐστι περιαίρεσις ἀκροβυστίας. αὕτη δὲ τοῖς ἰουδαίοις, διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη. ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ ἀβραμιαίου γένους δηλωτικόν. καὶ σύμβολον πολιτείας σώφρονος. ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως καὶ δικαιοσύνης τοῦ ἀβραάμ. Περιτομίς, μέρος τι τῆς νεώς. Περιτόνεον, μέρος τι τῆς νεώς. καὶ τὸ δένδρον. Περιτραγῇ, περικοπῇ. περιφαγῇ. ἀντὶ τοῦ κλέψῃ. Περιτρέπεται, ἰλιγγιᾷ. Περιτρέπει, ἕτερος ἕτερον, καὶ περιτρέπει ἀντὶ τοῦ περιτρέπεται. ὡς ὁ θεολόγος. καὶ τηνικαῦτα τὸ πάθος γνωρίζεται. περιτρέπει γάρ. Περιτρέπειν, περιάγειν. Περιτρέφετο, περιεπήγνυτο. ὅθεν καὶ τροφαλὶς τὸ πεπηγμένον. Περιτριβόμενοι, παρεσόμενοι. Περιτριβέας χεῖρας, τὰς πολὺ πονησάσας ὑπὸ τοῦ κόπου. Περιτροπάδην, περιτρέποντες. Περιτροπέων ἐνιαυτός, ὁ ἤδη ταῖς τροπαῖς ταῖς κατ' αὐτὸν συμπληρούμενος, καὶ ὡς εἰπεῖν μέλλων τελειοῦσθαι. ὅρα δὲ ὡς τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ τρωπῶ, μεγεθύνεται. τὸ δὲ περιτροπέω, συστέλλει τὴν τρο συλλαβήν, ὡς σύνθετον. καθὰ καὶ τὸ παλιντροπᾶσθαι. Περιτροπῇ, ἐν περιόδῳ τῆς νυκτός, τὸν καιρὸν δι' ὃν τοῖς σταύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων. ἐνέβαλε. Περιτρόπιος ἐβεβάδιστα, ἀντὶ τοῦ περιβάδην ἐπορευόμενον τῇ τροπῇ, δίκην κέλητος. καὶ περιοδεύσας. Περιτροχῶντες, περιχοροῦντες. Περίτροχον, ὅ ἐστι περιφερές. τὴν αὐτὴν ἐτυμολογίαν ἔχει τῷ τροχῷ. Περιττά, τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα. οἷον ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. ἄρτια δὲ τὰ ζυγά. οἷον, δύο. τέσσαρα. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων, ἄφες. Περιττεύοντες, συλῶντες. Περιττοεπής, ὁ περισσολόγος. Περιττοί, καὶ πεσσοί, τὰ βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι. Περιττός, ἀντὶ τοῦ πολύς. Περιττὸν λέγεται, τὸ μὲν πρὸς τὸ χρήσιμον καὶ ἐπίκαιρον, ἤτοι τὸ ἔγκαιρον καὶ δηλοῖ τὸ ἀργὸν καὶ κενὸν ἐκ προσθήκης. καὶ παρὰ κυπρίῳ. ὁ μὲν οὖν μὴ ἔξωρός τις ἔμελλε δόξειν, καὶ πάντα πᾶσι

περιττὸς ἄνθρωπος, ἀντὶ τοῦ κενός. τὸ δὲ πρὸς τὸ ἀναγκαῖον ὃ παρ' ἐμφαίνει φιλοτιμίαν καὶ δηλοῖ τὸ ποικίλον καὶ δύσπορον. ὡς καὶ τοὺς αἰγυπτίους περιττούς φασιν εἶναι τὴν σοφίαν, ἀντὶ τοῦ δυσπόρους, καὶ ποικίλους ὡς καὶ συνέσιος. ὁ μῦθος αἰγύπτιος, περιττοὶ σοφίαν αἰγύπτιοι. Περιττότερα, μείζονα. τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ὄντα ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων. Περίττωμα, τὸ περὶ τὸ σῶμα καθάρσιον, οἱονεὶ τὸ περισσὸν ἀπὸ τῶν τρεφόντων τὸ σῶμα, καὶ εἰς οὐδὲν ἡμῖν ὠφέλιμον. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὸ σῶμα εἶναι καὶ οὐκ ἐν τῷ σώματι μένειν. Περιτυγχάνω λέγεται, τὸ ἔν τινι γίνομαι. καὶ τὸ ἐντυγχάνω ταυτόν. Περιυβρισμένος λέγεται, ὁ προπηλακισμένος. ὁ διεπτυσμένος. ὁ καταπεφρονημένος. Περιφαλλία, πομπὴ διονύσου τελουμένη τῶν φαλλῶν. Περιφάνεια, οἷον λαμπρότης. Περίφασις, πολύβιος. ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν, ἐπὶ τὸ πίσαιον. ἔστι δὲ τῆς θετταλίας ὄρος εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις. Περιφανέστερον, ἐμφανέστερον. Περιφέρειν, καὶ περιφορά, ἐπὶ τῆς κύκλῳ φορᾶς. Περιφέρεται, πλανᾶται. Περιφερόμενα, λαλούμενα. Περίφημος, ὀνομαστός. Περιφήτης, ὁ κορυνήτης. Περιφθάς, ἐκ τοῦ ἀχρήστου θέματος φθῆμι, ὡς ἵστημι. ἐξ οὗ φθάμενος. Περιφθειρίζεται, τοὺς φθεῖρας συλλέγει, ἢ μειοῦται. ἐλαττοῦται. Περιφλεύει, ἐπὶ πολὺ καίει. ἀριστοφάνης. τοὺς δὲ ζῶντας περιφλεύει. Περιφοιτῶντα, περιερχόμενον. περιγινόμενον. Περιφορᾶς, περισπασμοῦ. πλάνης. Περιφραστικῶς, δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν, ὄνομα. Περιφορά, κίνησις κατὰ κύκλον. Περιφόρητα, ἀκτά. ἡρόδοτος. Περιφοριᾶσθαι, λυσίας ἢ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφοριᾶσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου. εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν τετραχύνθαι. ἀπὸ τῆς φορίνης. τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην. Περιφραδέως, ἀντὶ τοῦ πάνυ ἐπιστημόνως. καὶ ἐντρεχῶς. ἐμπειρίας δὲ προσδεῖ τοῖς ὀπτῶσι, διὰ τὸ συχνοτέρως ἐποπτεύειν. παρὰ τὸ φράζω. φράδμων. φράδης. καὶ φραδέως ἐπὶ τῶν μετὰ λόγου καὶ ἐπιστήμης τι πραττόντων, καὶ ποιούντων. ὡς παρ' ὁμήρῳ τὸ, ὀπτῆσαί τε περιφραδέως. Περίφρασίς ἐστιν, ὅτε διὰ πλειόνων λέξεων τὸ σημαινόμενον ἀποδίδωσιν. ὡς ὅταν λέγῃ ὅμηρος, υἷας ἀχαιῶν, τοὺς ἀχαιούς. καὶ βίην ἡρακλείην, τὸν ἡρακλέα. ἢ ὅταν διὰ μιᾶς λέξεως ῥηθῆναι δυνάμενον, διὰ πλειόνων ἐκφέρηται. οἷον μένος ἀλκινόοιο. ποσειδάονος σθένος. πριάμοιο βίη. καὶ μένος ἀτρείδαο. καὶ ἲς τηλεμάχοιο. καὶ πατρόκλῆος λάσιον κῆρ. Περίφρασις, ἡ περισσὴ φράσις. ὡς τὸ κάλεσόν μοι τὴν βίην τοῦ ἡρακλέους. ἀντὶ τοῦ τὸν ἡρακλῆν. καὶ ἄλλως. περίφρασίς ἐστι, περισσὴ φράσις διὰ πλειόνων λέξεων ἕν τι σημαίνουσα. ὡς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μὰ τὸν θεὸν, εἴποι μὰ τὴν ἰσχὺν καὶ δυναστείαν, τουτέστι τὸ πᾶν τι κτεινάμενον. οὐδὲ γὰρ πλέον τι ἐσήμανε διὰ τῶν πολλῶν τούτων λέξεων εἰ μὴ τὸν θεόν. Περιφρονεῖν, ὑπερφρονεῖν. Περιφρονῶ, διπλοσήμαντόν ἐστι. καὶ ἀντὶ τοῦ περισκοπῶ. καὶ ἀντὶ τοῦ περιφρονῶ. ἀμφότερα εἰς σωκράτην νοεῖ ὁ ἀριστοφάνης. Περιφρῦναι, περιλαβεῖν, περιπλακεῖν. Περίφρων, περισσόφρων. Περιφὺς, ἀντὶ τοῦ περιπλακείς. καὶ ἔστιν ἕτερον τοῦ ἐμφὺς χειρὶ, ἢ ἐμφὺς χείλεσι. καὶ ὅλως μέρει τινί. Περιφώσαντες, σκεπάσαντες. πωμάσαντες. πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν, ἐς χύτρας καιναῖς ἐνέβαλον. καὶ περιφώσαντες αὐτὰς, εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν. Περιχαίρω, δοτικῇ. περιχαρήθι τῷ ἀγαθῷ. Περιχάρεια, ἡ χαρά. καὶ περιχαρίαν περιττὴν χαράν. Περιχαρής, χαιρόμενος. γελωτοποιός. Περιχάσκειν, ἀνοῖξαι τὸ στόμα. Περιχειλοῦντες, ἀνπάδην κορεσθέντες. Περιχεύας χρυσῷ, περιπάσας χρυσίῳ. Περιχλανίζεται, περιβάλλεται, περικαλύπτεται, καλλωπίζεται. παραστρατεύεται. Περιχορείαι, περιχορεῖαι. Περιχορίζειν, ἐνόπλως ἢ συντόνως ὀρχεῖσθαι. Περὶ χροΐ νώροπα χαλκὸν ἕσσατο, δῆλον ὅτι ἀντὶ τοῦ ἐπὶ χροΐ. ἡ γὰρ περὶ, ἀντὶ τῆς ἐπὶ εἴληπται. Περιχωρεῖ, συμμίσγεται. Περιχώρησον, μέτρησον, περίστησον. Περίψημα, βδέλυγμα. Περίψημα, τὸ σάβανον. ὃ τοὺς ἱδρῶτας τοῦ κάμνοντος ἀποψύχει. ἢ τὸ ἀπορριπτούμενον σκύβαλον, ὡς περιττόν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς τραπέζας ἀποψώντων μετὰ τὸ φαγεῖν. Περιψῆν, ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν. ἀποσπογγίζειν. Περιψύκτης, περιπόθητος. ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος. Περὶ ψυχέων ἐμάχοντο, παροιμιῶδές ἐστιν. οἱ γὰρ ἐπικινδύνως ἀγωνιζόμενοι, τὸν περὶ ψυχῆς θέειν λέγονται. ἢ τὸν περὶ ψυχῆς μάχεσθαι. ἢ ἀγωνίζεσθαι. Περιώγανα, ἐπίσωτρα. οἱ δὲ τὰς κνημίδας αἳ περιπήγνυνται ταῖς ἁμάξαις. Περιωδυνίαν, ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην. Περιώκαλα, ὑπέρσεμνα, ὑπερβάλλοντος καλά. Περιωπὴ, ἀκρώρεια. ὑψηλὸς τόπος. Περιωπὴ, καὶ πίσυνοι, καὶ πύσαι, πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ θουκυδίδῃ. καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα. καὶ τὴν περίσκεψιν. οὐ τὸν τόπον. ὡς ὅμηρος. καὶ ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. ὁ δὲ ναρσῆς, ἦστο ἐς ὑπερῷόν τι δωμάτιον, ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν ἐν περισκέψει καὶ σιμόνατος. καὶ οὐκ ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλὰ καὶ περισκοπεῖ τινες ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς. καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές. Περιώσας, ὠθήσας. ζώσας. Περιώσιον, ἤτοι μέγα. καὶ γίνεται καθ' ὁμοιότητα τοῦ θαυμάσιον. ὡς γὰρ ἐκεῖνο ἰωνικῶς ἐκ τοῦ θαυμάζω θαυμάσω κεκίνηται, οὕτω καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ περιαόω περιαώσω, τὸ φωνῶ. ἵνα ἡ περιώσιον, τὸ ἐξάκουστον τῇ ἐκφωνήσει. καὶ ἀπελεύσει τοῦ υ, περιώσιον. Περκάζει, ὅ ἐστι μελαίνεται καὶ πεπαίνει. δηλοῖ δὲ τὴν τοῦ περκάζειν σημασίαν καὶ ὁ περκνός. εἴτε ἀετός. εἴτε ἄλλο τι. Περκάζουσι, παρὰ φιλοστράτῳ, ἤγουν ἄρχονται πεπαίνεσθαι. Περκαίνειν, διαποικίλλεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια. Πέρκανα, τὰ τοῦ ἴσου περιπλέγματα. Περκνός, μέλαν κατάστικτος. Περκώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα. Περκώτη, πόλις τροίας. ἧς καὶ ὅμηρος μέμνηται. Περκώσιον, τόπος. καὶ περκώτη, ὄνομα τόπου. Περμησσός, ποταμὸς τῆς βοιωτίας. ἐμβάλλει δὲ εἰς τὴν κωπαΐδα λίμνην. τὰς δὲ πηγὰς ἔχει ἐν τῇ θεσπιακῇ χώρᾳ. καὶ ἀπ' αὐτῆς ῥεῖ, εἰς τὴν κωπαΐδα λίμνην. Περνᾷ, καὶ περνᾶσθαι, ὡς ἵστασθαι ἐπὶ τοῦ περᾶν τοῦ διαπωλεῖν κυριολεκτεῖται. ὅθεν καὶ ἡ πρᾶσις καὶ τὸ πιπράσκειν. Πέρναξ, θρίδαξ. Πέρνας, ὅθεν νεκροπέρνας παρὰ λυκόφρονι ὁ ἀχιλλεύς. ὁ πιπράσκων τοὺς νεκρούς. ὅτι τὸν ἕκτορα νεκρὸν ὄντα, πέπρακεν. ἐκ τοῦ πέρνημι, ἡ μετοχὴ ὁ πέρνας. Πέρνασθαι, ἤτοι πωλεῖσθαι εἰς κέρδος. σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ περᾶν, μετὰ τοῦ ν μὲν προσκείμενον καὶ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν λαμβάνεται. δίχα.

δὲ τοῦ ν καὶ ἑτέρας σημασίας προβάλλεται. Πέρναται, πιπράσκεται· ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν. ἢ παρὰ
τὸ πεπορευμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Πέρνη, ἔνιοι μετὰ τοῦ τ πτέρνη· εἶναι γὰρ τὸ ἀκρωτήριον τῆς αἰγίνης, οὕτω προσαγορευό-
μενον. Πέρνησον, πώλησον. Περνὸς, κυνηγετικὸς ἀετὸς, ὁ πελιωδὴς καίνων καὶ κόπτων. Περόζης, ὁ περσῶν βασιλεύς.
Περόνη, κόσμος τις· καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι· καὶ σφαγῖσι χρυσοδέτοις, διεσφιγμένοι. Περόνη, παρὰ τὸ
πείρειν· ὅ ἐστι κεντᾶν καὶ διαπερᾶν. γίνεται ἐμπερονᾶσθαι· πόρπη δὲ ἡ φίβλα. Περόνη, πόρπη· καὶ δίβολον περόνην· καὶ στε-
γίδα· ταινυσθεὶ τόξον· αὐλός· ὁ εἰς ἰθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. ὁ δὲ περόνης, μέτρον καὶ μουσικῆς ὄργανον. Περό-
νην, ποτὲ μὲν ὀστοῦ ὅλον κώλου· ποτὲ δὲ ἐπίφυσιν ὀστοῦ, ποτὲ δὲ ἐπὶ φύσεως ἐπανάστασιν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Περονήσατο χλαῖναν, ὅ ἐστι περόνες ἤγουν κομβίοις συνέδησε διηνεκτάδην, ἤτοι ὡς εἰπεῖν ποδηνεκῆ· ὁ τοῖος ὁ
παρὰ ἡσιόδῳ τερμιόεις χιτών. Περόχια, τὰ ῥάκη. Περπερᾶ, προπετεύει. Περπερεία, ἡ κολακεία· ἡ ἀγάπη οὐ
περπερεύεται ὁ ἀπόστολός φησι· τουτέστιν, οὐ προπετεύει. Περπερεία, ὁ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παρα-
λαμβάνεται· ἢ καὶ ἡ βλακεία· καὶ ἡ προπέτεια. Πέρπερος, ὁ μάταια βλακείας ἐπηρμένος· οἷον, λάλος, προπετής·
μηδὲν λογισμῷ ποιῶν· καὶ περπερός, ὁ φλύαρος. Πέρραμος, πρίαμος αἰολικῶς· τότε δύο ρρ καὶ τότε ει· καὶ ἔστιν
εἰπεῖν· ὅτι ἐὰν σύμφωνον ἐπιφέρηται ει· οἷον τρίτος τέταρτος οὐκέτι δύο ρρ· οὐ γὰρ ἠδύνατο δύο ρρ· καὶ ἐὰν μὲν ἦ κα-
θαρὸν, δύο· ἐὰν δὲ σύμφωνον, ει. Περρέθηκαν, πεπείθηκαν. Περρέξις, ἀθήνησι τιμᾶται. Περρέχειν, ὑπερέχειν.
Περρηστιππίαν, τὴν ἀνατρέπουσαν ἵππον. Περρίδαι, τῆς ἀττικῆς δῆμος ἐν ἀφνίδαις. Πέρσα, ὅμηρος αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
πέρσαι· ἤγουν αὐτὴν πορθήσας, εἷλον. Πέρσαι, οὐ δὲ μίαν ὁδὸν ἤνυον πεζῇ, ἀλλ' ἐφ' ἵππων. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ ἱερὸν ἡλίῳ τὸν
ἵππον νομίσαντες, ἔθυον ἵππον ἐκείνῳ· τῷ ταχυτάτῳ φασὶ τὸ ἐν ζώοις τάχιστον. ἡ δὲ ποίησις οὐκ ὤκνησε τὸν ποσειδῶ-
να τῷ ἐκεῖθεν ἐπιθέτῳ σεμνύναι· ἵππιος γὰρ· καὶ κυριωνυμίαι δὲ μυρίαι, φιλοῦσιν ἐκεῖθεν ἐλλάμπεσθαι· οἷον ἡ πελιάδα-
μένη ἱπποδάμεια, ὁ ἱππικόων· ὁ μακεδὼν φίλιππος· ὁ σοφὸς ἵππαρχος· ὁ ἱππίας· οὗ ὁ πεισίστρατος· καὶ λοιπαὶ στίχες
ὀνομάτων σεμνῶν ἵπποις· ὡς ἂν εἴποι τις ἔξοχοι· καὶ τὸ πολεμικὸν δὲ τάγμα τῶν τὸ ἔξοχον, οἱ ἱππόται ἦσαν. Πέρσαι·
τὰ εἰς αι λήγοντα, ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς πληθυντικῆς, ταῦτα ἐπὶ τῆς γενικῆς περισπᾶται. οἷον πέρσαι περσῶν. καὶ τὰ παρα-
πλήσια πληθυντικῶν τριγενῶν· ξέναι ξένων· φίλαι φίλων· ἔστι γὰρ τριγενὴ ὁ ξένος, ἡ ξένη, καὶ τὸ ξένον· ὁ φίλος, ἡ φίλη, καὶ
τὸ φίλον· πῶς οὖν πόρναι πορνῶν περισπώμενον· καίτοι καὶ αὐτὸ τριγενές ἐστιν· ὁ πόρνος, ἡ πόρνη, καὶ τὸ πόρνον μειράκιον λέ-
γομεν οὖν τοῦτο περισπῶμεν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἄρρενος, καὶ πρὸς τὸ νοεῖσθαι ὅτι περὶ θηλυκῶν ὁ λόγος, οὐκ ἀρρένων
τῶν πόρνων. Πέρσαντες, ὀλέσαντες· πορθήσαντες, ἀνελόντες. Περσέα, ῥοδακινέα. Περσεῖδαι, ἀπὸ περσέως. Περ-
σεὺς ἐτέθη ἐν τοῖς ἄστροις, διὰ τὴν δόξαν τῆς γῆς δανάην ὡς χρυσὸς λιγεὶς ὁ ζεὺς, ἐγέννησεν αὐτόν· ὑπὸ δὲ πολυδέκτου ἐπέμ-
φθη εἰς γοργόνας· τήν τε κυνῆν ἔλαβε παρ' ἑρμοῦ καὶ τὰ πέδιλα· ἐν οἷς διὰ τοῦ ἀέρος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν. δοκεῖ δὲ καὶ
ἅρπην παρ' ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος· ὡς αἰσχύλος ἐν φόρκυσι φησὶν, ὁ τῶν τραγῳδῶν ποιητής. Περσεύς ἐστιν
ὁ ἥλιος· καὶ ἡ ὀξυκίνητος τοῦ οὐρανοῦ κίνησις· ἀθηνᾶ δὲ, ὁ ἀὴρ καὶ ἡ ἀναθυμίασις ἡ κινοῦσα τὸν οὐρανόν· ἐξ ἀναθυμιάσεως
γὰρ κινεῖται. περσεὺς δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πελιωδῶς σεύεσθαι καὶ ὁρμᾶν τοῦτον. ἡ ἀερώδης ἀναθυμίασις αὐτῇ πέμπει ἐπὶ
τὰς γοργόνας. ἤτοι τὴν θάλασσαν καὶ τὸ σύστημα τῶν ὑγρῶν γοργόνη λεγομένη διὰ τὴν ταύτης κατάπληξιν· γοργὸν
γὰρ τὸ καταπληκτικόν· πέμπει δὲ τοῦτον ἀνελεῖν τὴν μέδουσαν τὴν λεπτομερεστέραν οὐσίαν· ὡς ἐξισουμένην αὐτῇ· καὶ
γὰρ ἡ πᾶσα θάλασσα, ἀερώδης ἐστί· τὸ γὰρ λεπτότερον αὐτῆς εἰς ἀέρα μεταβάλλει. ὁ γοῦν περσεὺς ὁ ἥλιος οὕτω καλού-
μενος κινούμενος τῇ οὐρανίῳ φορᾷ, τὴν μὲν σθενὼ καὶ τὴν εὐρυάλειαν ἤτοι τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ μῆκος πέλαγος τῆς θα-
λάσσης ἐκτεταμένον, οὐκ ἀναιρεῖται· ἢ οὐ μετατρέπει· οὐ δὲ ἀνιμᾶται ὡς ἀθάνατος· ὡς μὴ μεταστραπῆναι δυνάμενον.
τὴν δὲ μέδουσαν μόνην ὡς θνητὴν ἀναιρεῖ πλήττων τῷ ξίφει, βασιλικώτατον· καὶ λεπτὸν τῇ ὀξείᾳ κινήσει μεταποιεῖ καὶ
ἀνιμᾶται. τῇ δὲ καρατομήσει ἐκ τοῦ τραχήλου ὁρμᾷ χρυσάωρ, καὶ πήγασος. ἀνιμωμένων γὰρ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ ἀέ-
ρος, τὸ κεφαλαιωδέστερον ὡς ἔφην καὶ λεπτότερον καὶ ἀτμῶδες, συμβαίνει τὸ βαρύτερον καὶ ἀναφερόμενον κάτω πηγά-
ζειν καὶ χέεσθαι. ὃ καὶ πήγασον ὠνομάκασι διὰ τὸ κατωφερὲς, κατωφερῆ τὰ ἄλογα. τὸ δὲ λεπτομερέστερον καὶ ἔ-
τι εἰς τὸ πυρῶδες μεταβάλλει. ὅ περ καὶ χρυσάορα κεκλήκασι. τούτῳ γοῦν τῷ ἐξ ὕδατος ἀναφερομένῳ πηγάσῳ, τῇ
κινήσει τοῦ οὐρανοῦ τῇ ἡλιακῇ ἀνιμήσει ἐποχουμένη συναναφέρεται ἡ ἡμέρα. σφαιροειδὴς γάρ ἐστιν ὁ οὐρανός· καὶ κι-
νεῖται ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμάς· συμπεριφέρων αὐτῷ καὶ τὸν ἥλιον. οὗ περ ἡλίου δύναντος εἰς τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον,
ἔνθεν τοῖς πηγάσου ἀτμοῖς ἀνασσᾶ, καὶ ἡμέραν ἐργάζεται. οὕτως ἡμῖν δοκεῖ ταῦτα μυθουργήματα. οὐ γάρ που τις
ἐπτερωμένον ἵππον εὑρήσει. ἀλλὰ πλοίῳ ἐμβὰς οὗ πτερὰ τυγχάνει τὰ λαίφη. πήγασος ἡ κλῆσις, ὡς διὰ τῶν πηγα-
ζόντων ὑδάτων ὀχουμένων, τὴν χίμαιραν ἀναιρεῖ τὴν τρικέφαλον, καὶ πυρόπνουν, ὅ περ ἀλληγορεῖται ἐντροπικῶς. Πέρ-
σηΐδα, τὴν ἑκάτην λέγει ἀπολλώνιος· ὡς τοῦ περσέως θυγατέρα. τινὲς δὲ αὐτὴν φασὶ διὸς εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τοῖς ὀρφι-
κοῖς, δήμητρος γενεαλογεῖται· καὶ τό τε δὴ ἑκάτην δηὼ τέκεν εὐπατέρειαν· βακχυλίδης δὲ, νυκτός φησιν αὐτὴν θυγατέ-
ρα· ἑκάτα δᾳδοφόρε νυκτὸς μεγαλοκόλπου θύγατερ· μουσαῖος δὲ, ἀστερίας καὶ διός· φερεκύδης δὲ τοῦ παίονος. Περσίδα
πόλιν, περσικήν. περσιθέα, ἡ ἀφροδίτη. Περσικαὶ, εἶδος ὑποδήματος αἱ περσικαὶ, ὡς καὶ ἡρόδοτος. ἐπεὶ δὲ καὶ δένδρου ὄνο-
μά ἐστι περσικαὶ, διὸ καὶ περιέφυσαν εἶπεν ἀριστοφάνης· ὡς ἐπὶ δένδρου. ἔστι μὲν γὰρ καὶ δένδρον· ἔστι δὲ καὶ ὑπόδημα τὸ εἶδος
γυναικείων· διὸ ἐπιφέρει ὑπολύσας, διὰ τὸ δένδρον παίζων, περιέφυσαν εἶπεν. Περσικὸς ὄρνις, ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λα-
φιάν· ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο περσικά· καὶ μὴν παρὰ ἀριστοφάνει, οὐκ ἰδίως ὄρνις περσι-
κός. Πέρσιμα, εἴδη καρύων. ἢ εὐτελῆ ὑποδήματα· καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι, καὶ ὄρχησις περσική. Πέρσος, ἰχθὺς ποιὸς ἐν ἐρυθρᾷ
γινόμενος. Περσινὸν, ἔφηβον τὸν ἐξ ἐφήβων. Περσούας, ὁ περυσινός· οἷον περυσίας τις ὤν· καὶ ἀντὶ τῆν ὀνομάζει· οἷον τὸν ἄλλοτε τῇ
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πέρυσι, ὁ παρεληλυθὼς χρόνος. Περέφρες, θεωροί. Περφίλα, κύριον ὄνομα. Περῶ, περάσω· ἐπέρασα.

πέπρακα. πεπραιοῦμαι, πεπραιώσομαι, ἐπεπραιώθην ὑφ᾽ ἑτέρου. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ περάσαι καὶ τὸ ἐᾶσαι, καὶ ὅσα δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ὄντα πρὸ τοῦ ᾱ φωνῆεν ἢ τὸ ρ̄ ἔχουσι, μακρὸν ἔχουσιν αὐτὸ ἐξ ἀνάγκης· οἷον ἐάω ἐῶ, ἐάσω· περάω περῶ, περάσω· ὅσα δὲ ἕτερον σύμφωνον ἔχουσι, βραχὺ τὸ ᾱ ἔχουσιν· οἷον γελάσαι. Περώσιον, μέγα. Πεσέεσθαι, πεσεῖσθαι. Πεσεῖν, ἐπὶ τῆς ἁπλῶς πτώσεως· καὶ ἀπὸ τούτου ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν πολέμῳ φονευομένων· καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἡττᾶσθαι· ἀφ᾽ οὗ λέγει διιπετέας ποταμούς, ἤγουν ἀπὸ τοῦ Διὸς γεγεννημένους· ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐμπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐπιθέσθαι ἐν πολέμῳ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνὸς πεσεῖν, καὶ ἀπολειφθῆναι ὥσπερ ἐν ἄρκυσι· καθὸ λέγεται συμφοραῖς ἐμπεσεῖν· καὶ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεοῦ ζῶντος· καὶ εἰσπεσεῖν ἀντὶ τοῦ εἰσελθεῖν· ὃ λέγεται ἐπὶ οἰκίας, ἢ τοιούτου τινός· τὸ δὲ ἐμπεσεῖν, ἐπὶ παιδός· καὶ τὸ ἐκπεσεῖν τοῦ πλούτου ἢ τῆς πατρίδος, ἀντὶ τοῦ στερηθῆναι· καὶ ἁπλῶς τὸ ἐκφυγεῖν, καὶ παρελθεῖν· ἢ ἔξω τοῦ πρέποντος πεσεῖν· καὶ συμπεσεῖν, ἀντὶ συμβῆναι ἢ συγκροτῆσαι μάχην· καὶ προσπεσεῖν, τὸ ἐξαίφνης ἀποκτεῖναί τινα μὴ εἰδότα· καὶ ἀντὶ τοῦ προσελθεῖν καὶ ὑποταγῆναι· καὶ προπεσεῖν, τὸ ἐνώπιόν τινος πεσεῖν· οἷον προπεσοῦνται αἰθίοπες· καὶ ἀναπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι· καὶ καταπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ κατακλιθῆναι· καὶ μεταπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ μεταβληθῆναι· καὶ παραπεσεῖν, τὸ ἔξω τοῦ πρέποντος πεσεῖν· καὶ ἀντιπεσεῖν, τὸ ἐναντιωθῆναι· καὶ ἐπιπεσεῖν, τὸ ἐπιθέσθαι· καὶ τὸ περιπεσεῖν θλίψεσιν, ἢ τοιούτοις τισί· καὶ ὑποπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω πεσεῖν τινός, ἢ ὑποταγῆναι. Πέσησι, κοινῶς· καὶ ἁπλοϊκῶς λέγεται παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας χ̄, ἀντὶ τοῦ ἀποθάνῃ· τὸ δὲ ἐν τοίχῳ πέσῃ, ἀντὶ τοῦ ἐνέπεσε. Πέσημα, πτῶμα· πρὸς τοῦ δ᾽ ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι· περὶ Αἴαντός φησιν ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο. Πέσκος, τὸ πέκος· ὡς προεγράφη· δέρμα· κώδιον· καὶ πεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες. Πέσμα, πίεσμα· ἢ μόχος· ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται. Πέσον, ὄρος· χωρίον Κύπριοι· πεδίον Αἰολεῖς· τινὲς ὁμαλές. Πεσσοὶ παρὰ Ἀττικοῖς, οἱ παρ᾽ ἄλλοις Ἕλλησι κύβοι. Πέσσει, καθέξει ἢ καταπραΰνει· καὶ πεσσόμενον· ἀπὸ ἐνεστῶτος τὸ θέμα ἐστὶ πέσσω· ὅθεν καταπέψῃ, ἀντὶ τοῦ κατάσχῃ καταδαπανήσῃ, ὅ ἐστι καταπραΰνει. Πέσσειν βέλος, τὸ θεραπεύειν· τὰ γὰρ πρὸς θεραπείαν φασὶ πεσσόμενα ἕλκη, πέττεσθαι λέγεται· νοεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ παρακατέχειν· ὁμοίως τῷ, χόλον καταπέψῃ. Πέσσεται, ὁ πέπαται ἀρκάδες ὁ πέπησο. Πεσσεύου, μετατίθεσο τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖσσον. Πεσσήματος, πτώσεως· πτώματος. Πεσσονοῦντος, πόλεως. Πεσσοί, βόλια κυβιστῶν· πεσσὰ ὁμωνύμως, ἡ γραμμή, καὶ ὁ ψῆφος· πέντε δὲ ἦσαν οἷς ἐχρῶντο, καὶ πεσσά, πεντάγραμμα· καὶ τάχα ἡ πεττεία, οἱονεὶ πεντεία τις οὖσα· εὗρε δὲ αὐτὴν Παλαμήδης· καὶ δηλοῖ τὸ ἑπτάγραμμα τῶν τριακονταέξ, πρὸς τοὺς τόπους οὓς ἔχει τὸ παλαμήδειον ἀβάκιον· ἔστι πέσσω, ὃ σημαίνει τὸ καταπέσσω. Πεσσόμενα παρὰ Ἡροδότῳ, κοπτόμενα. Πεσσούς, κύβους· καὶ πεσσοὶ ψῆφοι παρὰ Ἡροδότῳ· ἐν οἷς ἔπαιζον. Πέσσειν γέρα, τὸ κατέχειν καὶ ταμειουχεῖν· ὅμοιον τῷ, χόλον καταπέψῃ· τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ κατακυβεύσειν· ἀπὸ τοῦ πεσσοῦ, ὡς δῆθεν τοῦ Ἀγαμέμνονος πλεονάζοντος τῇ τοιαύτῃ παιδιᾷ. Πεσσύμπτον, σκύπιον. Πεσσύπτη, σκυταλίρια. Πέσσυρα, πίσυρα, τέσσαρα· καὶ πέσσυρες, πίσσαρες· Αἰολεῖς. Πεσσοὺς εὕρεσιν, Πλάτων ἐν Φαίδρῳ Αἰγυπτίοις ἀνατίθησι· λέγων αὐτοὺς πρῶτον ἀριθμόν· καὶ λογισμὸν εὑρεῖν· καὶ γεωμετρίαν· καὶ ἀστρονομίαν· ἔτι δὲ καὶ πεττείαν τε, καὶ κυβείαν· καὶ δὴ καὶ γράμματα. Πέσσων· κατὰ Ἡρακλείδην τοῦ πέσσω, τὸ πέπτω προϋπέστιν· ὡς καὶ τοῦ ὄσσω, τὸ ὄπτω· διὰ τῶν Αἰολέων, ἐν τοῖς εἰς πω λήγουσι ῥήμασι, τὸ π εἰς δύο σσ τρεπόντων· διό φησιν ὁ ποιητὴς ἀμφοῖν εἰδώς, τά τε προϋποκείμενα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν Αἰολικά, ἐκ μὲν τοῦ πέπτω, τὸ αὐτῆμαρ καταπέψῃ ἔφη· ἐκ δὲ τοῦ αἰολικοῦ πέσσω, τὴν μετοχὴν πέσσων· καὶ τὸ γέρα πεσσέμεν· οὕτω δὲ καὶ ἐκ μὲν τοῦ πρωτοτύπου ὄπτω τὸν ὀπτῆρα λέγει· καὶ τὸ ὀπτεύειν παρ᾽ αὐτοῦ παράγει· ἢ τὸ ὄψεαι ἢν ἐθέλῃσθα, ἐξ ἐκείνου κλίνει· καὶ τὸ ὀπτόν, ἐκεῖθεν σκελωρεῖ· ἐκ δὲ τοῦ κατὰ Αἰολέας ὄσσω, τὸ ὄσσεσθαι λέγει, καὶ τὸ ὀσσόμενος πατέρα ἐσθλόν· καὶ οὕτω μὲν τὰ τοῦ Ὁμήρου· οἱ δὲ ὕστερον, ἐκ τοῦ πέπτω πέψω πεπέμμεναι παράγουσι τὸ πέμμα· καὶ τὸν πέπονα δέ τινες, ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐνεστῶτος ποιοῦσιν· ἐκ δέ γε τοῦ ὡς εἰκὸς μέσου παρακειμένου, πέπονα· τὸ πόπανον πέμμα, τι ὂν καὶ αὐτό· καὶ μὴν τοῦτο, καὶ ἄλλως δοκεῖ οὕτω κληθῆναι, παρὰ τὸ πόπος, ὅ ἐστι θεὸς ἢ τὸ ἄναξ· ἵνα ἢ πόπανον ὡς καὶ προερρέθη, τὸ τῷ πόπῳ ἀνακτὶ ὁσιούμενον· ὡς δὲ τοιοῦτον ἦν τὸ πόπανον, ἐμφαίνει ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Πλούτῳ. Πεσῶ ἢ πεσοῦμαι· κατὰ μίμησιν Δωριέων περισπώμενον. Πεσών, πάσχων. Πέσω, μέλλων ἐκ τοῦ πέτω ῥήματος ἀρρήτου βαρυτόνου· ἔστι καὶ εὔχρηστος· οἱ Δωριεῖς ἢ Αἰολεῖς πεσῶ λέγουσιν· ὡς ἐσῶ κλαυσῶ· ἐξ ὧν τὸ πεσεῖται· ἐσεῖται· κλαυσεῖται καὶ τὰ ὅμοια· ἐκ δὲ τοῦ πεσῶ, ἀνελθόντος εἰς ἐνεστῶτα, καὶ τὸ πέσημα· ὅ ἐστι πτῶμα· κεῖται παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Πέτα, πτῶσις· στάχυς. Πέταβρα, σύγγα· Βάβριος· ὁ δ᾽ ἐκ πετάβρου κλαγγὸν εἶπε βοήσας· πόθεν μαθήσῃ πόσον εἰς ἓν λείπει τὸν ὠρονόμον θύσας με. Πετάζει, ἁπλοῖ· σκεπάζει. Πεταυτά, μετέωρα· ἀμπελουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες. Πετάκιον, ποτήριον· ἐκ πέταλον δὲ αὐτό, καὶ πέταχνον. Πέταλα, τὰ ἀναπεπταμένα· καὶ πλατέα φύλλα· ὅτι καὶ πέτηλα λέγεται, δῆλόν ἐστιν· οἱ γοῦν περὶ Λυκίαν πετήλια μέχρι καὶ ἐς ἄρτι καλοῦσι, τὰ τοιαῦτά φασιν· ἐκ δὲ τῶν ὁμηρικῶν πετάλων, καὶ ποτήρια ἐκ πέταλα τὰ πλατέα. Πετάλα, ὀνόματα θήλεια, καὶ βοῦς. Πεταλίζειν, βλαστεῖν· φυλλολογεῖν. Πεταλισμός, ὁ διὰ φύλλων ὀστρακισμὸς γινόμενος. Πεταλίδων, ἤδη μετέχει ἀπὸ τῶν μόσχων· πέτηλαι γὰρ οὗτοι λέγονται. Πεταλοῦνται, ἐξυπτοῦνται· τρυφῶσιν. Πεταλωτόν, ἀκμαιότατον· εὐειδέστατον. Πετάσαι τὰς χεῖρας, δηλοῖ μὲν τὸ ἁπλῶσαι οἷα πτέρυγας· χεῖρε πετάσσας, ἤγουν ἐξαπλώσας· ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τῆς τῶν ζῳϊκῶν πτερύγων ἐκ πετάσεως. Πετάσαι, πετάζω· πετάσω· ἐπέτασα· ἱστία λευκὰ πέτασαν. Πετάσας χεῖρας, μετήνεγκται τροπικῶς ἐκ τῶν ἐν τῷ πέτεσθαι οὕτως ἁπλουμένων τὰς πτέρυγας. Πετάσειε θυμὸν μνηστήρων· παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ διαχέοι· ἐκ μεταφορᾶς ἐρρέθη τοῦ διαπεταννυμένου σώματος· ὅθεν, καὶ ἕτερον διαπέτεια παρὰ τοῖς σοφοῖς· ἵνα λέγῃ, ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν αἱ ψυχαὶ συγκεχυμέναι καὶ οἷον πεπαλημέναι, διὰ τὸ δύσελπι· ὅμως διαπετάννυνται ἡνίκα τὴν ἐρωμένην ἔβλεπον· καὶ ἄλλως δὲ τὸ πετάσειεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν πετομένων· ἀντὶ τοῦ κούφοις, καὶ μετεώροις ταῖς ἐλπίσι ποιήσειε. Πετάσειεν, ἀναπτώσειεν, κουφίσειεν· ἀπὸ ἐνεστῶτος.

τοῦ πετάζω. Πετᾶσθαι, κεκτῆσθαι. Πέτασος, εἶδος ὑφάσματος· αὐτῷ ῥιψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων, πετάσους πλείονας, καὶ χιτῶνας, ὡς ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ. Πέτασος, τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα, πέταυρα, τύγγα. Πέταυρον, παγίς, βάθος, σανίς· οἷον πέταυδον· παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά, πέταυρόν ἐστι τὰ σανίδια ἐν οἷς ἐργαζόμεθα τὰ ὀπτήματα· ἀπὸ τοῦ ταῖς αὔραις ὅ ἐστι ταῖς πνοαῖς, πέτασθαι· κοῦφα γάρ εἰσι, καὶ ὑπηνέμια. Πετάω, πετῶ· τὸ ὑψῶ· οἷον διεπέτασας τὰς χεῖρας· καὶ ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. πέτεται ὅσα ἔχουσι πτερά· ὃ παρ' οὐκ ἔχει ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει· πέτομαι οὖν, πτήσομαι, ἔπτην· πέτομαι ὃ καὶ πέταμαι, καὶ πετῶμαι γράφεται· πέταμαι οὐδεὶς ἐμμέτρων, ἀλλὰ πέτομαι. Πετεινόν, οἱ μὲν διὰ διφθόγγου γράφουσιν· ἐκ τοῦ τὴν πτέρυγα τείνειν ἐτυμολογοῦντες· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, ἐκ τοῦ πετῶ, πετάσω· πτῶ πτήσω πτηνόν· καὶ πετηνόν· τὸ δὲ πετεηνόν, ὡς ῥηματικόν, διὰ τοῦ η ἐκ τοῦ πετῶ, πετήσω, πετηνόν· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε ποιητικῶς, πετεηνόν· ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Ἰωνικόν. Πετελκές, καμπύλον. Πετεινά, τὰ πτῆναι δυνάμενα· καὶ ὡς εἰπεῖν, ἐκ πετήσιμα· πετεηνὸν ποιητικῶς, κοινῶς πτηνόν· καὶ πετεινόν. Πέτεσθαι, ἐπὶ τῆς πτήσεως παρὰ τὸ πίπτω· ἐκ τούτου πέτομαι· ἢ πέτεσθαι, ἐπὶ τῆς πτήσεως, παρὰ τὸ πίπτω τὸ πίπτω· ἐπαντὶ γὰρ τῷ τοῦ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν τὰ πετόμενα ἐπὶ τοῦ ἀέρος· ὁ ἐνεστὼς παθητικός, πέτομαι· ὅθεν πέτονται. Πέτεσθαι, τοὺς τοῦ Διὸς ἵππους μεσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος, σύμβολόν ἐστι τοῦ ἀλληγορεῖσθαι αὐτόν, εἰς τὸν ἀέρα, καὶ εἰς αἰθέρα στοιχεῖα ταῦτα, πληροῦντα τὸ μεταξὺ γῆς τε καὶ οὐρανοῦ. Πετέσθην, λεγόμεναι οἱ ἵπποι καὶ ἀελλόποδες ἂν εἰκότως ἐρρήθεισαν, καὶ ποδήνεμοι· καὶ ἐν ἄλλαις ἅρπυιαις ἴσοι κατὰ Λυκόφρονα· τὸ δὲ τοιοῦτον πέτεσθαι, οὐ μόνον ἐτυμολογίαν παραλαλεῖ· ἐκ τοῦ ἵπτασθαι γὰρ οἱ ἵπποι συντίθενται, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ τῷ μύθῳ γέγονε τῆς τοῦ δήπου πτερωτοῦ Πηγάσου πλάσεως, διὰ τὸ ὡς εἰκὸς ἀπαράμιλλον τάχος ἐκείνου· οὐκ ἀέκοντε δέ, ἀφετὴν ἵππων δηλοῖ. Πέτευρον, σανίδιον λεπτὸν καὶ τεταμένον, ὃ καὶ εἰς τοὺς ὀρόφους ἀντὶ κεραμίων χρῶνται. οἱ δὲ αἰθαλόεν πέτευρον, τὴν δοκὸν λέγουσιν· ὡς καὶ Ὅμηρος· αὐτὸ δὲ αἰθαλόεντα ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο· τινὲς δέ φασιν αἰθαλόεν εἰπεῖν τὸ πέτευρον, διὰ τὸ αἴτιον εἶναι αἰθάλης· ἢ ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι λίαν. Πετεών, κώμη αὕτη Θηβαΐδος κατὰ τὸν Στράβωνα, πρὸς τῇ ἐπ' Ἀνθηδόνος ὁδῷ κειμένη· οὐκ ἠξίωται λόγου πολλοῦ τοῖς παλαιοῖς· ἢ μόνον εἰς τοσοῦτον, ὅτι ἀπὸ Πετεῶνος ἐκλήθη τινός. Πετεών, πόλις. Πετεῶ, ἀπὸ τοῦ Πετεὼς Πετεῶ γίνεται Ἀττικῶς, ὡς λαγὼς λαγώ· ταὼς ταώ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο μικροῦ, Πετεῶο κατὰ τὸν Ἡρωδιανόν· ἡ εὐθεῖα ἐστὶ κοινή· κατὰ Ἀρίσταρχον Πετεός, ὡς καλός· οὗ ἡ Ἰωνικὴ Πετεοῖο, ὡς καλοῖο· καὶ ἐκτάσει Πετεῶο. Πέταλα, φύλλα δένδρων, ἀπὸ τοῦ πέτεσθαι. Πετάλας, τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας. Πεταλίς, ἀκρίς. Πετῶρον, πειρατικὴ σκάφη. Πετόμενος, φερόμενος. Πέτομαι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· πέταμαι παρὰ τοῖς κοινοῖς. Πέτρα στερεά ἐστιν, ἡ πίστις ἀρραγὴς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς οἰκοδομὴν ψυχῆς ἐν τῷ ἡγεμονικῷ θεμελίῳ προτεθεμελιωμένη. Πέτρα, ἐνίοτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ὄρος· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ κεῖται ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος· καὶ πέτρα μὲν κοινῶς· πέτρος δὲ Ἀττικῶς. Πετραδεῖλαι, οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμούς· οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων. Πέτραι ἠλίβατοι, ὑψηλοὶ κρημνοί· ἀκρώρειαι. Πετρηδόν, δίκην πετρῶν. Πέτρην αἱμονίην λέγει Ἀπολλώνιος, τὴν Θεσσαλίαν Πέτραν· χωρίον δέ ἐστιν, ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἄγεται ἀγών, ὡς ἀπὸ τοῦ τόπου Πετραῖον καλεῖσθαι. Πίνδαρος· παῖ Ποσειδῶνος Πετραίου. Πετρήεσσα, πετρώδης· βαθεῖα. Πετρήν τ' Ὠλενίην πόλις. Πετρεφράμη, θρασεῖα· θερμή. Πετρόβολον, ἡ λίθου βολή· δισκόβολον δέ, μέγα. Πετροπομπήν, μηχάνημα δι' οὗ πέμπεται ἡ πέτρα. Πέτρον, λίθον. Πέτρος, Ἰωνικὴ λέξις, καθὰ καὶ ὁ λᾶας· εἰδικὴ δέ, ὁ μάρμαρος· ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν λεχθείς. ὃν ἡ κοινὴ γλῶσσα κατὰ θῆλυ προφέρει οὐδέτερον. Πεττεύει, μεταφέρει· ἀπὸ τῶν πεττῶν· κυβιστὴς τῶν κύβων, καὶ ὁ δραπέτης· ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας· ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων· ὅ ἐστι φεύγων. Πεττεύουσι, παίζουσι καὶ πεττείαις παιδιαῖς· αὐλοῖς· καὶ πεττοῖς ὁμοίως. Πέττομαι, ἵπταμαι· πετῶμαι. Πέττουσα, ἀρτοποιοῦσα· καὶ πέσσουσιν, ἀρτοποιοῦσι· καὶ πέττουσιν, ἕψουσι. Πεττοί, βόλια ἐν οἷς παίζουσι. Πέττω, τὸ χωνεύω· ἐξ οὗ καὶ πέψις, τριττὴ δέ ἐστιν ἡ πέψις ἐπὶ τοῖς ἐναίμοις ζῴοις· καὶ πρώτη μέν, ἡ ἀπὸ τῆς οἱασοῦν τροφῆς, εἰς χυλοποίησιν μεταβαλλομένη· δευτέρα, ἡ διὰ τῆς κοίλης φλεβὸς τῆς κυρτῆς ὀνομαζομένης, ἐκ τῆς κοιλίας εἰς τὸ ἧπαρ ἑλκομένη· κἀκεῖσε εἰς αἷμα μετασκευαζομένη· τρίτη, ἡ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἥπατος, εἰς ἓν ἕκαστον μόριον τοῦ ὅλου σώματος ἀναδιδομένη, καὶ τροφὴν τὴν αὐτοῖς ἁρμόζουσαν παρεχομένη· ἐν ἡ δηλαδὴ τρίτη πέψει ἐστίν, ἡ αἱματοποίησις· ἡ αὐτὴν τὴν σάρκα γεννῶσα· διὸ καὶ ὁρίζεται τί ἐστι σάρξ· αἷμα πεπηγὸς ὑπὸ φύσεως. Πετώνιον, τὸ τοῦ ὕδατος. Πευδρία, ἀποθήκη. Πεύθεται, πυνθάνεται. Πευθὴν πευθῆνος, ὁ μανδάτωρ Λατινιστί, καὶ κλίνεται πευθῆνος, ἀπὸ τοῦ πεῦσις ἡ ἐρώτησις· ἢ ἀπόκρισις· οἱ γὰρ μανδάτορες, ποιοῦσι τὰ μηνύματα, ἔν τε τοῖς δικαστηρίοις, καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς δικαζομένοις. Πευθῆνες, πιστοί, περίεργοι. Πεύθω, σημαίνει τὸ ἀκούω, σημαίνει καὶ τὸ ἐρωτῶ. Πευκίδας, λαμπάδας. Πεῦκαι, λαμπάδες· δᾷδες· αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν. περὶ παστὰ πεῦκαι, καὶ φθιμένοις νέρθεν ἔφαινον ὁδόν. καὶ παροιμία πεύκης τρόπον, ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων· ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστόν. Πευκαλεῖται, ξηραίνεται, ἢ αὐτὴ τοῦ ζητεῖται, ἀριστέας. Πευκαλέον, ξηρὸν ἀγγεῖον. Πευκαλίμαις, συνεταῖς· ὀξείαις· πικραῖς· ἢ ἀγαθαῖς. Πευκαλίμη, θερμή· θρασεῖα· καὶ φλεγμαίνουσα. Πευκαίνα, πευκονία· ἰσοῦ παρὰ πλέγμα· τροχίαι. Πευκεδανόν, πικρόν. Πευκεδανός, καυστικός, θερμός· λέγει δὲ τοιοῦτον τὸν πόλεμον, παρὰ τὴν πεύκην τὴν πρὸς καῦσιν ἐπιτηδείαν· σύνηθες δὲ Ὁμήρῳ τὸν πόλεμον πυρὶ παραβάλλειν, διὰ τὸ τῶν μαχομένων πυροῦσθαι τὸ περικάρδιον αἷμα. Πευκελαώτης, ὄνομα πόλεως. Πευκέτιοι, οἱ περὶ τὸ Βρεντήσιον οἰκοῦντες. Πεύκη ἐστὶ ξύλον, πρὸς πλοίων κατασκευὴν ἐπιτήδειον. Πεύκης φυτόν, ἡ Ἡφαίστῳ ἀνάκειται. οὐ μόνον ὅτι εὐέξαπτον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δᾷδα, ἥτις ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ καίω παράγεται. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ αἴθειν, ὁ Ἥφαιστος. ἡ τρίγλα· κατὰ τοὺς παλαιούς, Ἀρτέμιδος ἄγαλμα· παρόσον ἡ τρίγλα μέν, κατὰ τὸν Κίλικα ποιητήν, τριγόνοις γοναῖς ἐπωνόμασται· τρὶς γεννῶσα τοῦ ἔτους· καὶ Ἄρτεμις· τοῦτο δὲ εἰπεῖν σελήνη τριταία· μετὰ τὴν γέννησιν σαφῶς διεκφαίνεται τῇ δ' αὖ

τῇ Ἀρτέμιδι, Ἰάσων δὲ εἶπεν Ἑκάτῃ, μαινίδα θύεσθαί φασι, διὰ τὸ δοκεῖν μανιῶν αἰτίαν εἶναί τισιν, ὡς οἷον εἰπεῖν τοῖς σεληνιαζομένοις· καὶ ἄλλοι δὲ ἰχθύες ἀνάκεινταί τισι, καθ' οἰκειότητα· οἷον Ἀπόλλωνι μὲν κίθαρος, ἤτοι κιθάρα· ἐπεὶ κιθαριστὴς ἐκεῖνος πέπλασται· Ἑρμῇ δὲ βόαξ, ὡς κήρυκι διὰ τὴν βοὴν, παρ' ἣν καὶ βοώτης, κήρυκος ὄνομα· Ἀφροδίτῃ δὲ, ἀφύη, ἥτις καὶ ἀφρίτης διὰ τὸ ἄμφω ἐξ ἀφροῦ φῦναι, τήν τε ἀφύην φυσικῶς, καὶ τὴν δαίμονα φυσικῶς· οὕτω καὶ λύκος Ἀπόλλωνος ἄθυρμα, διὰ τὴν ἀμφιλύκην νύκτα, μεθ' ἣν ἐκφαίνεται ὁ ἥλιος· καὶ λαγὼς ἐρώτων ἀνάθημα, διὰ τὸ ταυτὸν τῆς κατὰ κλῆσιν θέσεως· λαγώς τε γὰρ ἀπὸ τοῦ λάειν· καὶ ἔρως ἐκ τοῦ ὁρᾶν· ἃ παρὰ τὸ βλέπειν μηνύουσι. Πευκινόδακρυν, πίσσαν. Πεύκλα, ἁματροχίαι. Πεύσει, γνώσει· Ἀττικοὶ τὰ τῶν παθητικῶν χρόνων δεύτερα πρόσωπα ἀεὶ διὰ διφθόγγου γράφουσιν· ὡς παρὰ τὸ βούλει, καὶ ὄψει, καὶ οἴει. Πεύσῃ, ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσεις· μαθήσῃ, ἀκούσεις· καὶ πεύσομαι ἐρωτήσω. Πεῦσις, ἡ ἐρώτησις· ἡ ἀπόκρισις· ἀπὸ τοῦ πεύθω τὸ μανθάνω. Πευσόμενος, ἐρωτήσων· πεύθομαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Πευστὸς, ὑπήκοος. Πέφαμαι, σημαίνει δύο· τὸ λέλεγμαι καὶ τὸ πεφόνευμαι· ἐκ τοῦ φῶ ὃ σημαίνει τὸ λέγω· καὶ τὸ φονεύω· παράγωγον φημὶ φήσω πέφαμαι παρακείμενος παθητικός. Πεφάναται, φαίνω· φανῶ· πέφαγκα· πέφηνα μέσος· πέφαμμαι παθητικός· πέφανσαι, πέφανται, ἰωνικῶς πεφάναται· ὡς σπείρω σπερῶ, ἔσπαρκα ἔσπαρμαι ἔσπαρσαι, ἔσπαρται· καὶ ἰωνικῶς τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐσπάραται· ὁμοίως τῷ ἔφθαρται ἐφθάραται. Πεφαργμένος, ἀντὶ τοῦ πεφραγμένος. Πεφασμένος, ἐκ τοῦ φάζω· πεφασμένον οὐχ ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἰρημένον κεῖται παρ' Ὁμήρῳ· περιττὸν γὰρ τοῦτό γε, ἀλλὰ ἀποφαντικῶς καὶ μὴ ἐνδοιαστικῶς· ἀλλὰ ἀξιωματικῶς ῥηθησόμενον· ὥς ἐστι πρέπον τῷ βουλευτῇ καὶ μῦθον πεπασμένον, δὲ λέγει ἀλλαχοῦ ὁ ποιητής. Πεφασμένον, εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον. Πεφασμένος, ἀντὶ τοῦ γεγωνημένος. Πεφασμένου, φανεροῦ γενομένου. Πέφαται, φημὶ φήσω πέφηκα, πέφαμαι· πέφασαι· πέφαται, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν πέφανται· ἤγουν πεφονευμένοι εἰσίν. Πέφαται, λέγεται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· Κυρήνη πέφαταί τις. πέφαται ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ο τῆς Ἰλιάδος· τουτέστιν, ἢ τέθνηκεν ἢ τεθνήξεται. Πέφανται, παρ' Ὁμήρῳ· τέλος οὔπω τι πέφανται, ἀντὶ τοῦ πέφηνεν· ἀπὸ τοῦ φαίνω φανῶ πέφαγκα, πέφαμμαι πέφανσαι, πέφανται· ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ ξηραίνω ἐξήρανται· πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐν οἷς καὶ τὸ κατέξανται δέμας παρ' Εὐριπίδῃ· καὶ πέφανται λιμὴν παρὰ Σοφοκλεῖ· καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται. Πέφανται, ὁμοφωνεῖ μὲν τρίτῳ πληθυντικῷ· ἔστι δὲ ἑνικὸν ἀπὸ τοῦ φαίνω, φυλάσσον τὸ ν· ὡς καὶ τὸ ἐξήρανται χεὶρ καὶ κατῄσχυνται ὁ δεῖνα, ἢ μεμίανται καὶ ὅσα τοιαῦτα· οἷς πᾶσι συμβέβηκεν ὁμοφωνεῖν τοῖς αὐτῶν πληθυντικοῖς τρίτοις προσώποις, διὰ τὸ φυσικῶς ἔχειν ἐγκείμενον τὸ ν ἀμετάβολον. Πεφάσσουσα, ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα. Πεφαύλακεν, ἤμβλυκε. Πεφαυλισμένον, ἀποδεδοκιμασμένον. Πεφᾶσθαι, φονεύεσθαι καὶ ἀναιρεῖσθαι· ὅθεν καὶ φάσγανον. Πεφείδεσθαι, φείσασθαι. Πεφενάκικεν, ἠπάτησεν. Πεφεισμένοι, φειδόμενοι. Πέφηνα, ἐκ τοῦ φαίνω φανῶ ἔφηνα· μέσος παρακείμενος, πέφηνα· ὡς χαίνω χανῶ κέχηνα, ἔχηνα· μαίνω μανῶ μέμηνα, ἔμηνα· δαίω τὸ καίω δέδηα καὶ ἔδηα· καίω κέκηα, ἔκηα· ἰστέον ὅτι ἐὰν ὁ ἐνεστὼς τῇ αι διφθόγγῳ παραλήγεται, τρέπεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ καὶ ἐν τῷ ἐνεργητικῷ ἀορίστῳ τὸ α τοῦ μέλλοντος εἰς η· ἢ πέφηνα, ἀπὸ τοῦ φαίνω τὸ δεικνύω· μέλλων, φανῶ· ἀντὶ τοῦ δείξω· πέφαγκα· ἄχρηστος παρακείμενος· ὁ μέσος πέφανα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η πέφηνα· καὶ λαμβάνεται εἰς μόνην παθητικὴν σημασίαν, ἀντὶ τοῦ ἐδείχθη, καὶ ἐφανερώθη. Πέφηνεν, ἐφανερώθη. Πεφηνὸς, ἕτοιμος φανερός. Πεφθήσεαι, ὁ χρόνου μὲν ἐστὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντος· δηλοῖ δὲ τὸ φονευθήσῃ· ἀπὸ τοῦ φῶ φήσω γίνεται· ἀφ' οὗ καὶ τὸ φαύζειν· ὅθεν καὶ τὸ πεφασμένος· καὶ τὸ σφάζειν. φῶ δὲ λέγεται καὶ τὸ φαίνω· ἐξ οὗ καὶ τὸ φῶς· σημαίνει δὲ καὶ τὸ καίω· ἐξ οὗ φαύζειν, τὸ φρύγειν Ἀττικῶς κατὰ τοὺς παλαιούς· καὶ φωΐδες, αἱ ἀπὸ φλογὸς φλυκταίναι· ὧν καὶ ὁ κωμικὸς μέμνηται· καὶ φωγνύναι, τὸ φρύγειν· ὅθεν καὶ ἰσχάδες πεφωγμέναι· τὸ μὲν τοίνυν φαύζειν, ἀπὸ τοῦ φρύγειν τινὲς παράγουσι. Πεφήσεται, ἀναιρεθήσεται· πεφειδήσεται δὲ, φείσεται. Πεφιδήσεται, φιδῶ φιδήσω· πεφίδηκα· πεφίδημαι· σαι· ται· ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, πεφιδήσομαι· σῃ· ται· ἀντὶ τοῦ φείσεται· ἀπὸ τοῦ φείδω φιδῶ, ὡς πείθω πιθῶ· ἢ μέσος μέλλων κατὰ διπλασιασμὸν ἰωνικόν. Πεφιδοίμην· πεφίδοιο, πεφίδοιτο· ἰωνικός ἐστι μέσος ἀόριστος· μέσος δεύτερος τοῦ φείδω ῥήματος ὁμοίως τῷ πεφιδέσθαι, ἐκ τοῦ φείδω. Πεφίληκα, καὶ πεφίλεα, καὶ πεφίλεα χωρὶς τοῦ ι, παρακείμενοι ἐκ τοῦ φιλῶ. Πεφίμωσο, παῦσον· φιμώθητι. Πεφλάζει, βράζει. Πέφλοιδος, ὁ τὸν φλοιὸν ἀποβαλών. Πεφλοιδέναι, φλυκταινοῦσθαι. Πέφνεν, κτείνεν. Πέφνεν, ἀνεῖλεν· ἐφόνευσε. Πέφνω, τριπαθής· ἔπαθε γὰρ διπλασιασμὸν γενόμενος ἐκ δισυλλάβου τοῦ φενῶ, κατὰ ἀντιστοιχίαν δασέος πεφενῶ· καὶ συγκοπὴν ἐν τῷ πέφνω. Πεφοβήατο, φοβῶ φοβήσω, πεφόβηκα· πεφόβημαι· ἐπεφοβοίμην, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐπεφόβηντο καὶ ἰωνικῶς πεφοβήατο. Πεφοβημένοι, εἰς φυγὴν τετραμμένοι. Πεφοβῆσθαι, κεκοσμῆσθαι· κομᾶν· δεδοικέναι. Πεφοινιγμένη, ἡμαγμένη· ἡματωμένη· πεπυρωμένη· ἀπὸ φόνου ἢ φοίνικος. Πεφοιτηκότες, παραγενόμενοι. Πεφόνευκεν, ἐφόνευσε. Πεφορημένα, ἐνηνεγμένα· πεπληρωμένα· κεχορτασμένα. Πεφορύνθαι, μεμιάνθαι μεμολύνθαι. Πεφορυγμένον, κεκαλυμμένον· δισσάκι τετρόγυον, πολλῷ πεφορυγμένον ἀφρῷ. Πεφράδαται, ἐκ τοῦ φράζω· μέλλων, φράσω· παρακείμενος, πέφρακα· μέσος πέφραδα· διὰ τοῦ δ· ὁ παθητικὸς πέφρασμαι· σαι· ται· ἰωνικῶς, πεφράδαται. Πέφραδε, ἀντὶ τοῦ εἶπε· ἢ μέσος παρακείμενός ἐστι τοῦ φράζω, ἢ δεύτερος ἀόριστος φράδε· καὶ κατὰ διπλασιασμὸν, πέφραδε· οἷον μῦθον πέφραδε πᾶσι. Πεφρασμένος, παρεσκευασμένος· ὡς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν. Πέφρικα, φρίζω φρίξω· πέφριχα, ὁ μέσος πέφρικα. Πέφρικαν, ἀντὶ τοῦ πεφρίκασι· καὶ τὰ ὅμοια· Χαλδαϊκῆς διαλέκτου· ὡς τὸ ἔγνωσαν καὶ εἴρησαν καὶ τὰ ὅμοια. Πεφρικυῖαι, ἀντὶ τοῦ ὀρθούμεναι· πᾶν δὲ τὸ φρίσσον, τινὶ φρίσσει τῷ λόγῳ τῶν πρός τι, κατὰ τὴν ὁμηρικὴν συνήθειαν· τὸ λήϊον, ἀστάχυσιν· ὁ κάπρος, τῇ λοφιᾷ· ὁ ἄνθρωπος, ταῖς θριξίν· ἡ μάχη, ταῖς ἐγχείαις· ἡ θάλασσα, κύμασιν· οὕτω καὶ αἱ φάλαγγες φρίσσουσι σάκεσί τε, καὶ ἔγχεσι. Πεφρονηματισμένος, οἰήσεως πληρωθείς· ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ.

Πεφρυγμένα, τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς. Πεφυγμένον, ἐκ τοῦ πεφευγμένον γέγονεν, ἀπελθόντος τοῦ ε, διὰ τὸ λειότερον τῆς φωνῆς. Πεφυγμένος, ἀντὶ τοῦ πεφευγμένος· ἐκ τοῦ φεύγω. Πεφυγμένον ὄλεθρον, ἔχρην εἰπεῖν πεφυγμένοι εἶναι ὄλεθρον κατὰ τὸ, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων. Πεφυγμένον ἄμμε παρ' ὁμήρῳ, ἤγουν φυγόντας ἡμᾶς, ἑτεροίως ἔχοι συντάξεως, ἢ παρ' ἐν ὀδυσσείᾳ, τὸ πεφυγμένον ἦεν ἀέθλων· ὥς τε διφορεῖται ἡ σύνταξις τοῦ πεφυγμένος. Πεφυζότες, ἀπὸ τοῦ φύζα φύζω· φυζήσω· πεφύζηκα· πεφυζηκότες, καὶ συγκοπῇ, πεφυζώς, πεφυζότος· καὶ πεφυζότες· ἢ ἐκ τοῦ φύγω· καὶ ἰωνικῶς ἐτράπη τὸ γ εἰς ζ, καὶ γέγονε φύζω· ὁ μέσος πέφυγα· καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διάλεκτον τροπῇ τοῦ γ εἰς ζ, πέφυζα· ἡ μετοχὴ πεφυζώς, ότος. Πεφυζότες, δειλιῶντες· λέξις ἀπεστραμμένη τὴν πεζολογίαν· δοκεῖ δὲ ἀπὸ ῥήματος συγκεκόφθαι τοῦ φύζω· φυζήσω· πεφύζηκα· πεφυζηκότες. Πέφυκα, τὸ ἐγεννήθην· ἐκ τοῦ φύω· μέλλων φύσω· πέφυκα· πέφυκεν, ἀντὶ τοῦ φύσιν ἔχει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει· παρὰ πεφύκασι ταῖς ὄχθαις φυτά· πέφυκεν ἐσθλός, ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει. Πεφύκαμεν, ἐσμέν, ὑπάρχομεν. Πεφυκὼς, ἐνεστώς· ἐκ τοῦ πέφυκα παρακειμένου· οὗ παρατατικὸς παρ' ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ, τὸ ἐπέφυκον. Πεφυραμένοις, μεμιγμένοις. Πεφύρθαι, συγκεχύσθαι· ἐκ τοῦ φύρω. Πεφυρμένον, ἀντὶ τοῦ μεμιασμένον· ἐκ τοῦ φύρω· καὶ πεφυρμένος, μεμολυσμένος. Πεφυσιγγωμένοι, πεφυσημένοι· φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. Πεφώραται, πεφανέρωται· εὕρηται. Πεφωραμένας, ἐληλεγμένας· κατειλημμένας· φωρᾶσαι γὰρ τὸ θεάσασθαι. Πεφωσμένος, κεκαυμένος· ἀπὸ τοῦ φώζω. Πέχαρις, ἔλαφος ἀμερίας. Πέψαι, ἑψῆσαι· ἡδῦναι· κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι. Πέψις, ἡ ἀρτυσία.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ῆ ἐπίρρημα, ἐγκλίνεται· οἷον πῆ ἦλθες· ἦλθές πη. Ἄλλως. Πῆ διὰ τοῦ η γραφόμενον παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ποῦ ἐπεκράτησεν ἐπιρρήματος· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς ἔστιν ὅπου καὶ αὐτὸ ἐπὶ κινήσεως λαμβανόμενον· ὡς καὶ παρὰ σοφοκλεῖ· πᾶ πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ· ὁμοίως καὶ παρ' εὐριπίδῃ· πᾶ βῶ, πᾶ στῶ, πᾶ κέλσω· σὺν τούτοις λέγεται, καὶ τὸ οἷ, καὶ τὸ οὗ· ὧν τὸ μὲν οἷ, ἐπὶ κινήσεως ἀεὶ λαμβάνεται· τὸ δὲ οὗ, ἐπὶ στάσεως· παραπλησίως τῷ ποῖ, καὶ ποῦ, καὶ ὅποι, καὶ ὅπου. Πῆ, ποῦ· εἰς τίνα τὸ τόπον· πῆ δὴ τὸν δὲ μολοβρὸν ἄγεις· ὅμηρος. Πῆ, εἰς τίνα τόπον· πῆ γῆς, εἰς ποῖον τόπον. Πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν· καὶ τὰ λοιπὰ παρ' ὁμήρῳ· ἔστι δὲ ὁ λόγος βαρὺς ἅμα καὶ εἰρωνικός, ἵνα λέγῃ ὅτι ἐοίκασιν αἱ βουλαὶ ἡμῶν καὶ αἱ σπονδαὶ, καὶ τὰ τοιαῦτα συγκατακαυθῆναι, τό γε ταῖς τῶν ὅρκων θυσίαις, καὶ ἀπολέσθαι. Σημείωσαι, τὸ γνοίατο ἀντὶ τοῦ ἔγνωντο· σημείωσαι καὶ ὅτι τὸ γνοίατο καὶ τὸ φθίατο ἰωνικά εἰσι, πλεονασμὸν ἔχοντα τοῦ α μετὰ τὴν τοῦ ν ἀπέλευσιν· ὅλως γὰρ τὰ διὰ τοῦ αται καὶ ατο τρίτα παθητικὰ τῶν πληθυντικῶν, ἰωνικοῦ εἰσι σχηματισμοῦ· ὁποῖον καὶ τὸ λελέχαται καὶ τὸ γεγύψαται καὶ ἐσπάραται· καὶ παρ' ἡροδότῳ, τὸ ἐσεσάχαται, ἀντὶ τοῦ ὡπλισμένοι ἦσαν· ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ πλεονασμὸν τῆς δα συλλαβῆς· οἷον τὸ ὠνομάδαται, καὶ ἐρηρέδαται, καὶ ἐσταλάδατο, καὶ ἀγωνίδαται, παρὰ σκεδάδατο, καὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν καὶ διάλυσιν τοῦ παραλήγοντος η, εἰς ε καὶ α· οὕτω γοῦν ἡρόδοτος δίχα πολλῶν ἑτέρων καὶ ἀποκαθέαται φησί, καὶ εἰρέαται, ἀντὶ τοῦ εἴρηνται· καὶ ὑμνέαται· καὶ ἐκτέατο, ἀντὶ τοῦ ἐκέκτηντο· καὶ ἐτιμέατο· οἷς ὅμοια καὶ ἐν ὀνόμασι παρ' αὐτῷ, τὸ ἀρισταγόρην, ἀρισταγόρεα· καὶ καμβύσεα, καὶ μιλτιάδεα· ἐν τούτοις γὰρ τὸ η μὲν διαλύεται, ἀπέρχεται δὲ τὸ ἐπαγόμενον ν. Πηγάδας, κρυώδεις ἡμέρας· παγετούς· ἡσίοδος, τοῦ τ' ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας. Πηγάζει, ἀντλύζει. Πηγαὶ λέγονται πληθυντικῶς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ποταμῶν, οὐ πηγή· οἷον αἱ πηγαὶ τοῦ ἀχελώου· καὶ αἱ πηγαὶ τοῦ νείλου· καὶ ἐκβολαί, αἱ εἰσελεύσεις αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν. Πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί. Πηγαί, τόπος ἐν μεγάροις· ὡς ἐν τετάρτῳ τῆς ἀτθίδος φησὶν ἑλλάνικος. Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον· ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ προκαθαῖρον τὰ πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀποπεμπομένου, ὅ τε ἐξεκόμιζον. Πήγανον, εἶδος βοτάνης. Πηγὰς γάλακτος, πολὺ γάλα· ὡς πηγὰς δακρύων, πολλὰ δάκρυα. Πήγασος ἵππος ὁ μυθολογούμενος, λέγεται γεννηθῆναι τοιῶσδε· σταλεὶς ὁ περσεὺς εἰς τὰς γοργόνας προστάξει τῆς ἀθηνᾶς, τὴν μὲν σθενὼ καὶ εὐρυάλην ἀθανάτους οὔσας, παρέδραμε· καρατομεῖ δὲ τὴν μέδουσαν· ἐκ τοῦ τραχήλου δὲ ταύτης ὁ πήγασος ἵππος ἀνέθορεν· ὑπόπτερος ὢν χρυσάορ, ἄνθρωπος χρυσοῦν ἄορ κρατῶν. Πηγεσίμαλλος, ὁ δασύμαλλος. Πηγεσιμάλλῳ ἀρνειῷ, εὐπαγεῖ καὶ εὐτραφεῖ· ἢ μελανομάλλῳ· ὁ γὰρ τοιοῦτος ἀρνειός, ἐν μεγάλῳ λευκῷ ποιμνίῳ διάδηλος· καὶ κῦμα γὰρ πηγόν, τὸ μέλαν· οἱ δὲ πηγεσίμαλλον, τὸ λευκόμαλλον φασίν· ὡς καὶ τοῦ λυκόφρονος πηγόκαμον πηγὸν ἔχοντος· σκοπητέον δὲ μή ποτε ἐστὶ ῥῆμα πηγῶ πηγέσω, ἐξ οὗ πηγεσίμαλλος, ἢ τὸ πῆγος· ἐξ οὗ ἂν πηγεσίμαλλος γένοιτο. Πηγὴ διαυγής, τὰς νηὸς λύει λύπας. Πηγίδιον, ἡ μικρὰ πηγή. Πηγή, ἀνάβλυσις τῆς ὑπὸ γῆν ἀτμίδος· ἤ τις ὑπὸ τῆς ἐντὸς ψυχρότητος κατὰ μικρὸν ἐλαθεῖσα, ὁμοῦ τι συνήχθη καὶ ἐξεδόθη. Πηγνύω, πήγνυμι· ὀμνύω ὄμνυμι· ῥηγνύω ῥήγνυμι· τὰ διὰ τοῦ υω ῥήματα, ἔχοντα παραγωγὰ εἰς μι, ἄχρι παρατατικοῦ κλίνονται. Πηγὸν κῦμα· ἢ τὸ εὐτραφές, ἢ τροφόεν, ἢ τροφέον· ἢ τὸ εὐπαγές· καθ' ὁμοιότητα ὀρεινοῦ πάγου, ὥς που καὶ ἵπποι πηγοί, οἱ στερεοί· ἢ τὸ εὐπαγὲς κῦμα, τὸ κατηρεφές, ἢ κῦμα πηγόν, τὸ μέλαν κατά τινα γλῶσσαν· ὅθεν καὶ κριὸς πηγεσίμαλλος. Πηγός, ὁ εὐτραφὴς καὶ εὐπαγής· σημαίνει καὶ τὸ μέλαν, ἢ τὸ ηὐξημένον. Πηγοὺς ἵππους, τοὺς εὐπαγεῖς λέγει καὶ στερεούς· οἱ δὲ παλαιοὶ θέλουσι νοεῖν μέλανας· ὡς τούτους ὄντας ἀρίστους· τῆς δὲ τοῦ πηγοῦ λέξεως, μνεία κεῖται πηγεσιμάλλῳ. Πηγυλίς, ἤγουν παγετός, κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ παγετώδης. Πηγυλὶς ἀϋτμή, ἡ παγετώδης καὶ ψυχρά. Πηγῷ, τῷ μέλανι· καὶ εὐτραφεῖ ἀγχοῦ· παρὰ δὲ λυκόφρονι, τῷ λευκῷ. Πήδαιον τόπος οὐκ ἐπίσημος περί που τὰ κατὰ τροίαν· ἔνθα ἔναιεν ὁ καθ' ὅμηρον ἴμβριος. Πήδαιος, πόλις· καὶ ὄνομα κύριον. Πηδάλια, οἴακες· αὐχένες. Πηδάλιον, τὸ τῆς μεγάλης νεώς· πηδήριον δὲ, ἢ πηδάριον, τὸ τῆς σχεδίας. Πηδάλιον· ὅτι καὶ ἐφέλκιον λέγεται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· τὸ αὐτὸ δὲ παρά τισι καὶ αὐχήν· ἔτι δὲ καὶ οἴαξ καὶ πηδάλιον λέγεται. Πηδαλιουχεῖν, κυβερνᾶν.

Πηδάλιον, πηδὸς δέ ἐστιν εἶδος δένδρου. οἷον μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων. λέγεται οὖν πηδὸς ἡ πλάτη, διὰ τὸ ἐκ πηδοῦ
κατασκευάζεσθαι ξύλου. Πηδᾷ, ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανεῖν. ἀλλ' αἱ μαίγε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδῶσιν ὅτι λέξει. Πήδα-
σος, τόπος. ἡ πόλις καὶ ὄρος, καὶ ἔθνος βαρβαρικόν. καὶ κύριον ὄνομα. καὶ ἵππου. Πηδάω, θρώσκω. ἅλλομαι. πηδῶ ἐπὶ τοῦ
ἀγῶνος. πηδῶ δὲ τὴν τάφρον. καὶ ὑπερπηδῶ τὴν δίκην, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ. προσπηδῶ δέ σοι, δοτικῇ μεταβατικῶς.
πηδῶ. παρὰ τὸ ἥδω τὸ εὐφραίνομαι. οἱ γὰρ πηδῶντες εὐφραίνονται. Πήδινος, ἀντὶ τοῦ φήγινος. οἱ παλαιοὶ γράφουσιν. εἰ-
πόντες, ὅτι πηδὸς εἶδος ξύλου, ὅθεν καὶ πηδὸς ἡ πλάτη, ὡς ἐκ τοιούτου ξύλου σκευασθεῖσα. Πηδόν, οὗ πηδάλιον λέ-
γει ὅμηρος. ἐν η τῆς ὀδυσσείας. οὐ γὰρ ἔχειν δοκοῦσι πηδάλιον αἱ τῶν φαιάκων νῆες. οἷα κατὰ τὸ ποιητικὸν τέρας αὐτο-
νοοῦσιν, ὅποι πλεύσονται. κώπη δέ ἐστιν, ἀρτὶ τὸ πηδόν. ἐν δὲ σχολίοις παλαιοῖς εἴρηται, καὶ ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. πηδά-
λιον δὲ ὡς ἐκ τοῦ πηδὸν γίνεται πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, τὸ πηδάλιον. Πηδόν, τὴν κώπην. Πηδύειν, ναίειν.
βλύζειν. βρύειν. Πηδυλίς, πέτρα ἐξ ἧς ὕδωρ ῥεῖ. Πηδώνη, ἡ κώπη. ἢ πηδόν. Πήθων, πίθηκος. Πῆ, πόκα. Πηκαλίζειν,
ἐμπαίζειν. Πηκαλισμὸς, ὁ ἐμπαιγμός. Πήκειν, κυρίως τὸ ξαίνειν. ὅθεν καὶ τὸ πεξάμενοι χερσίν. ἐνίοτε δέ, ἀντὶ τοῦ κεί-
ρειν. ὥστε ἡ μετὰ ὄϊς πήκειν. Πηκίνη, ἡ κυρία. Πῆκος ὁ καὶ Ζεύς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱεῖ ἑρμῇ, τελευ-
τᾷ ζήσας εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἔτη. καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα, ἐν κρήτῃ τῇ νήσῳ. ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται,
ἐνθάδε κεῖται θανὼν, πῆκος ὁ Ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι. Πηκτὰ δάκρυα,
παρὰ τὸ πεπῆχθαι. ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα. Πηκτὰ δωμάτων, τὰς θύρας λέγει ἀριστοφάνης. ὅμηρος θύρας πυκινῶς ἀρα-
ρυίας. Πηκτή, ἐν ἐπιγράμματι. πειθοῖ καὶ παφίᾳ πακτάν. καὶ κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολά-
στου σχήματος. καὶ πήγνυται, θηρευτικὸν ὄργανον παρ' ἀριστοφάνει. Πηκτίς, πηκτίδος, πᾶσα δουρομάχαιρα κρεωκό-
πος. παρὰ δὲ ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις, εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ. τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φέρε τὰς πηκτίδας. ἢ
εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν ἐπιγράμματι. ἀδυμελὲς νὴ πᾶνα τὸν ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις. Πηκτὸν ἄροτρον,
ἢ τὸ εὐπαγὲς, ἢ στερεὸν, ἢ ἄλλως τὸ καθ' ἡσίοδον αὐτὸ διαστέλλεται πρὸς τὸ αὐτόγυον. Ἄλλως. Πηκτὸν ἄροτρον,
τὸ εὐπαγές. ἢ τὸ προσπαγὲς, ἢ αὐτόγυον ὡς παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος. ἢ πηκτὸν ἄροτρον, τὸ ἐκ συμβολῆς ἔ-
χον τὸ ἔλυμα. ἔστι δὲ τὸ ἔλυμα, ἐν ᾧ ὁ ὕνις ἐντίθεται. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τοῦ ἐλύματος τεῖνον ἐπὶ τοὺς βόας, γύης καλεῖ-
ται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ γύου, ἱστοβοεύς. τοῦ δὲ ζυγοῦ τὰ ἐπὶ τοὺς αὐχένας τῶν βοῶν ἐπιτιθέμενα, οἱ μὲν ζεύγλας, οἱ δὲ μέσα-
βα λέγουσι. τοιοῦτον μὲν τὸ πηκτόν. αὐτόγυον δέ ἐστιν, οὗ τινος τὸ ἔλυμα οὐκ ἔστιν ἐκ συμβολῆς. τὴν δὲ κατασκευὴν τῶν
ἀρότρων, ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ καταγράφει. Πηκτὸς θάνατος, ὁ τοῦ σαλαμινίου αἴαντος τοῦ μανέντος. ὃς τῷ
ξίφει ἐπιπεσὼν, ἀπέθανε. Πηλάγονες, γέροντες παλαιοί, γηγενεῖς. Πηλαγονία, μοῖρα μακεδονίας. τὸ ἐθνικὸν πηλαγών.
καὶ ὄνομα γίγαντος. Πῆλαι, κραδαίνειν. σεῖσαι. Πηλακισμὸς, ὁ ἐμπαιγμός. Πηλαμὺς, ἰχθὺς ἐν πόντῳ. παρὰ τὸ ἐν τῷ πη-
λῷ μύειν. Πήλαξ, ῥάγας. Πηλεγὼν, ὀξύνεται. ὡς λεστρυγών. κατὰ τοὺς παλαιοὺς, λέγοντας ὅτι τὰ εἰς γων ὀξυνόμενα, τρέ-
πει τὸ ω εἰς ο ἐπὶ γενικῆς. οἷον πηλεγόνες, λεστρυγόνες. καὶ ἀνάπαλιν. τὰ μὴ φυλάσσοντα ἐπὶ γενικῆς τὸ ω, δῆλον ὅτι ἐπ'
εὐθείας ὀξύνονται. τὰ δὲ μὴ ὀξυνόμενα ἢ φυλάσσει τὸ ω, ὡς τὸ φαλάγωνος ἀγῶνος. ἢ διὰ ν κλίνεται. ὡς τὸ οὐκαλέγον-
τος. τὸ καταπύγων βαρυνόμενόν φασι. καὶ διὰ τοῦ ο κλινόμενον. ἔχει ἀφορμὴν τὴν ἐκ τοῦ ο κατάπυγος παρωνυμίαν,
ὡς καὶ τὸ ἀπείρων τὴν ἐκ τοῦ ὁ ἄπειρος. Πῆλεν, ἔπαλε. Πηλεὺς, φῶκον τὸν ἀδελφὸν κατὰ τὴν πατρίδα σὺν τε-
λαμῶνι δολοφονήσας, φεύγει εἰς φθίαν πρὸς εὐρυτίωνα τὸν ἄκτορος. ἀφ' οὗ καὶ καθαίρεται. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ κα-
λυδωνίου κάπρου ἐλθὼν, εὐρυτίωνι ἐντυγχάνει. καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων. πάλιν οὖν ὁ πηλεὺς ἐκ φθίας φυγὼν, ἐς ἰωλκὸν
πρὸς ἄκαστον ἀφικνεῖται, καὶ καθαίρεται ὑπ' αὐτοῦ. ἀστυδάμεια δὲ ἡ γυνὴ ἐρασθεῖσα πηλέως, καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν
διὰ σωφροσύνην συνελθεῖν αὐτῇ, καταψεύδεται αὐτοῦ πρὸς ἄκαστον ὡς ἀποπειραθέντος αὐτῆς. ὁ δὲ κτεῖναι μὲν ὃν καθή-
ρεν οὐκ ἐβουλήθη. ἄγει δὲ αὐτὸν εἰς θήραν εἰς τὸ πήλιον. ἀποκοιμηθέντα δὲ αὐτὸν, ἄκαστος καταλιπὼν καὶ τὴν μάχαι-
ραν ὑπὸ τὴν κόπρον τῶν βοῶν κρύψας, ἐπανέρχεται. ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ μὴ εὑρὼν τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἀπολλύσθαι
καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν κενταύρων. σώζεται δὲ ὑπὸ χείρωνος. ὃς καὶ τὴν μάχαιραν ἐκζητήσας, δίδωσιν αὐτῷ. Πηλεὺς ὥς
φασιν οἱ παλαιοί. παρὰ χείρωνος ἔμαθε πάλλειν τὸ δόρυ. ἀχιλλεὺς δὲ αὖθις παρὰ τοῦ πατρός, αὐτὸς δὲ οὐδένα ἐδίδαξε.
διὸ αὐτὸς μόνος οἶδε πάλλειν, καὶ οὐδεὶς ὀψίγονος ἀπώνατο. οὐδὲ τῆς τοιαύτης τοῦ ἀχιλλέως ἀρετῆς ὅμηρος λήθην
ποιεῖν δύναται. λέγων, οὐκ ἄλλος ἀχαιῶν πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι ἀχιλλεὺς πηλιάδα μελίην. πῆλαι, ὅ ἐστι
κραδαίνειν. Πηλεὺς ἐν κυνηγεσίῳ ἄκων ἀνεῖλεν ἄκτορα τὸν ἀκάστου υἱόν. ἔπεμψε δὲ ἀκάστῳ ἄποινα τοῦ φόνου τοῦ παι-
δὸς, βόας καὶ πρόβατα. ἃ λύκος διέφθειρεν ὃν θέτις ἀπελίθωσεν. ἄλλοι δέ φασι τελαμὼν καὶ πηλεὺς τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
φὸν φῶκον υἱὸν δὲ ψαμάθης τῆς νηρηίδος ὄντα, φθονοῦντες ἀνεῖλον. ἡ γοῦν ψαμάθη, ἔπεμψε τοῖς βουσὶ τοῦ πηλέως καὶ
τοῖς ποιμνίοις λύκον, ὃς ἐκεῖνα ἐλυμαίνετο. θέτιδος δὲ δεηθείσης, ἀπελίθωσε τοῦτον πάλιν ἡ ψαμάθη. Πηλεὺς, ἐγέ-
νετο σωφρονέστατος. καί ποτε ἱππολύτης τῆς γυναικὸς ἀκάστου ἐρασθείσης αὐτοῦ, καὶ μὴ δυνηθείσης πεῖσαι ἀλλὰ διαβο-
λῇ χρησαμένης ὡς ἄρα ἐπεχείρησε βιάσασθαι αὐτὴν, ὁ ἄκαστος μαθὼν καὶ λαβὼν αὐτὸν, εἰς ἐρημίαν τῶν ὀρῶν γυ-
μνώσας ἀφῆκεν αὐτὸν, καὶ ἀνεχώρησεν εἰπὼν, εἰ δίκαιος εἶ, σωθήσῃ. ὡς δὲ ἔμελλεν ὑπὸ θηρίων διαφθείρεσθαι, οἱ θεοὶ μά-
χαιραν αὐτῷ ἐχαρίσαντο ἡφαιστότευκτον δι' ἑρμοῦ. καὶ οὕτως ἔφυγε τὸν κίνδυνον. Πῆλε χερσὶν, ἤγουν διεκίνησεν εἰς
ἀέρα, ὧδε κἀκεῖ. ἔχει δὲ ἀπαρέμφατον πῆλαι. καθ' ὁμοιότητα τοῦ φῆλαι. καὶ τοῦ ἴηλαι. καὶ τοῦ ἀγῆλαι. ἀντὶ τοῦ τιμῆ-
σαι. παρ' εὐριπίδῃ. ὡς γὰρ δὲ πάλλω ἔπηλα, οὕτω καὶ ψάλλω ἔψηλα. Πηλέως μάχαιραν, τὴν παροιμίαν ταύτην ἀνα-
γράφει καὶ ἀριστοφάνης, οὕτω μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ ἣ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἡφαιστότευ-
κτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ πηλεύς. Πηληιάδεω, ἐκ τοῦ πηλείδου. καὶ διαλύσει τῆς διφθόγγου πηλεΐδου, καὶ τροπῇ
τοῦ ε εἰς η πηληΐδου. καὶ προσθήκῃ τοῦ α πηληιάδου, καὶ ἰωνικῶς, πηληιάδεω. καὶ ἔστι παρατήρησις τοιαύτη παλαιά. τὰ

εἰς ας καὶ εἰς ης ἰσοσυλλάβως κλινόμενα κοινῶς μὲν καὶ ἀττικῶς εἰς ου τὴν γενικὴν ποιοῦσιν· οἷον ὁ αἰνείας· τοῦ αἰνείου· ὁ πηλείδης τοῦ πηλείδου· ὁ ἀτρείδης τοῦ ἀτρείδου· δωρικῶς εἰς ᾱ μακρὸν περαίνει τὴν γενικήν· οἷον τοῦ αἰνεία, τοῦ πηλείδα, τοῦ ἀτρείδα· ἰωνικῶς δὲ διὰ τοῦ εω· οἷον αἰνείεω, πηλείδεω, ἀτρείδεω· βοιωτικῶς δὲ διὰ τοῦ αο· οἷον αἰνείαο, πηλείδαο, ἀτρείδαο· μακρᾶς δ' ἐστὶν ἁπάντως οὔσης τῆς παραληγούσης· καὶ ἰστέον ὅτι αἱ οὕτω χασμώμεναι, ἐν διαλύσει γενικαί, οὐδέ ποτε τὴν παραλήγουσαν ἰσόχρονον ἔχουσι τῇ ληγούσῃ, ἀλλὰ ἀνομοίαν ἀεί· καὶ ἐὰν μὲν ἡ λήγουσα μακρὰ ᾖ, βραχεῖά ἐστιν ἡ παραλήγουσα· ὡς ἐπὶ τοῦ αἰνείεω πηλείδεω ἑρμείεω· ἐὰν δὲ τὸ λῆγον βραχύνηται, μακρὸν ἔσται τὸ παραλῆγον· ὡς ἐν τῷ αἰνείαο, ἑρμείαο, πηλείδαο· οὕτω καὶ τὸ πριάμοιο, δενδροιο· καὶ τὰ τοιαῦτα θετταλικὰ ὄντα κατά τινας ἀνομοιόχρονον τῇ παραληγούσῃ τὴν λήγουσαν· διὸ καὶ τὸ ἐμέο, καὶ σέο, καὶ ἕο, ἀναλογώτερον ἔχει προσλαβόντα τὸ ι ἐν τῇ παραληγούσῃ, καὶ γινόμενα ἐμεῖο καὶ σεῖο καὶ εἷο· καὶ ἀνομοίαν ποιήσαντα τῇ ληγούσῃ τὴν παραλήγουσαν· ἰστέον ὅτι καὶ τὸ ᾱ οὐκ ἀεὶ ποιητικῶς πλεονάζει ἐν τοῖς διὰ τοῦ ιδης πατρωνυμικοῖς, ἀλλὰ μόνον ἐξ ἀνάγκης, ὅτε πρὸ τοῦ ι μακρά ἐστι συλλαβή· οἷον τελαμωνίδης τελαμωνιάδης· πηληίδης πηληιάδης, οὕτω καὶ πηλιάδης· ἐὰν γὰρ μὴ πλεονάσῃ ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ ᾱ, καὶ οὕτως ἀπαρτισθῇ δάκτυλος, οὐ συντελοῦσιν εἰς μέτρον ἡρωικόν, διὰ τὸ καθυπαραιοῦν εἰς πόδα ἀμφίμακρον· ἀμέλει ἐν τῷ ἀτρείδης καὶ πηλείδης οὐ πλεονάζει τὸ ᾱ· οὐ χρεία γάρ· καὶ οὕτω μὲν ἐν τούτοις φανερῶς πλεονάζει τὸ ᾱ· δῆλος δέ ἐστι καθὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ πλεονασμὸς, ἀπὸ τοῦ μέτρου τῶν συλλαβῶν· τὰ γὰρ ἀπαθῆ πατρωνυμικὰ μήτε συγκοπὴν παθόντα, ἢ συναίρεσιν, μήτε πλεονασμόν, μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει τῆς γενικῆς πρωτοτύπου γενικῆς· ἀφ' ἧς ἡ πατρωνυμία γίνεται· οἷον ἡ πριάμου γενική, ἐν τρισὶ συλλαβαῖς ἐστι· πριαμίδης δέ, ἐν τέτρασιν· ὁμοίως καὶ νέστορος νεστορίδης· λητοῦς λητοΐδης· ἕκτορος ἑκτορίδης· ἀτρέως ἀτρείδης· παρὰ πινδάρῳ. Πήληξ, δῆμός ἐστι τῆς λεοντίδος· πήληκες, ὥς φησι διόδωρος ὁ περιηγητής. Πήληξ πήληκος, ἡ περικεφαλαία. Πηληκίσματα, φενακίσματα. Πηλιάς, τὸ δόρυ· πηλιάδα μελίην, ἀπὸ μελίας δένδρου. Πηλιδνόν, πελιδνόν. Πηλίκον, ποταπόν· διάφορον. Πηλίκον τὸ μεγέθους δηλωτικόν· καὶ τὸ ἐν ἀμορφίᾳ ὄν· ἴδετε πηλίκοις γράμμασιν ὑμῖν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· καὶ ταῦτα μὴ εἰδὼς γράφειν καλῶς. Πηλίκος ἐστί, δίπηχυς· παχύς· λεπτός· ἰσχνός. Πηλίναις, χοϊκαῖς. Πήλινος, ἐκ πηλοῦ· χοϊκός. Πήλιον ὄρος, ὑψηλόν· εἰνοσίφυλλον. Πήλιον, ἀντίκειται τῇ ὄσσῃ· ὄρη δὲ ἄμφω· δυτικώτερα ὀλύμπου, δι' ὧν ἐκρέει ὁ πηνειός· ἔστι δὲ καὶ πόλις θεσσαλίας· ἧς τὸ ἐθνικόν, πηλιεύς, καὶ πηλιώτης· πήλιον ὄρος· ὅθεν ἐτμήθη τὸ ξύλον. Πηλός· ἐκ τοῦ πάλλω, ἢ πλάσσω τὸ βρέχω· καὶ μολύνω· γίνεται πηλός· ἡ βεβρεγμένη γῆ· πηλὸς λέγεται καὶ ὁ οἶνος· παρὰ τὸ πάλλειν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρένας· οἱ γὰρ πίνοντες αὐτόν, σείονται· ὅθεν κρεπάλη. Πηλούσιον, ὄνομα τόπου· κλεὶς τῆς αἰγύπτου· καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου· καὶ πηλουσιώτης, ὁ πολίτης. Πηλοφοροῦντες παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὡς χειροτέχναι καὶ μισθωτοί. Πήλυξ, ἑταίρας. Πῆμα, κακόν· βλάβη· δυστυχία· πῆμα καὶ ὁ κακὸς γείτων. Πημαίνει, κακοῖ· βλάπτει. Πημανεῖται, βλάψει· λυπήσει. Πημαντή, βλαβερά. Πῆ μέν, ὅπου μέν. Πημῆναι, βλάψειαν. Πημονή, ἡ βλάβη. Πῆμος, τηνίκα. Πήναις, ἀτράκτοις, νήμασι· παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ· πίννα δὲ τὸ ζῷον, παρὰ τὸ πῖνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. Πηνέλεως, στρατηγικὸν ὄνομα· παρὰ τὸ πένεσθαι καὶ ἐνεργεῖν περὶ λαόν· ἵνα εἴη πένω πενέλεως· καθὰ παρὰ τὸ μένω μενέλεως· καὶ πάλιν ὡς παρὰ μεθώνη, μηθώνη, φέρης φέρητος φηρητιάδης· ἄδμητος καὶ εὔμητος, οὕτω καὶ πενέλεως πηνέλεως ἀττικῶς· οὐ τὸ κοινὸν ἄχρηστον ἡρωικῷ μέτρῳ ἤγουν τὸ πηνέλαος· τοιοῦτον δὲ καὶ ἀρχέλεως. Πηνέλοψ, ὄρνεου εἶδος· νήσσῃ μὲν ὅμοιον· περιστερᾶς δὲ μέγεθος· μέμνηται δὲ αὐτοῦ στησίχορος. Πηνειός, ὄνομα ποταμοῦ. Πηνίκα, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου· ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικόν· οἷον εἰπόντος τινὸς πηνίκα ἀποδημήσεις, ἐὰν εἴπῃς μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς· ἐὰν δὲ εἴπῃς ἕωθεν, ἢ περὶ μεσημβρίαν, ὀρθῶς ἐρεῖς· οὕτω γὰρ εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις· ὡσαύτως καὶ τὸ τηνικαῦτα, καὶ τηνικάδε, καὶ ἡνίκα· λέγε· περὶ τὸ ἐν κρίτωνι· τὸ τηνικάδε ἀφίξαι ὦ κρίτων. Πηνίκη, τὸ κεφαλοδέσμιον· πηνίκη δὲ ἡ οὐρά, τὸ νῦν ψιλόν. Πηνίκη, περικεφαλαία τριχωτή· καὶ περίθετος κόμη· ὅθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾶν· τῆς δὲ περιθέτης κόμης, τὸ μὲν ἔντριχον· τὸ δὲ προκόμιον· τὸ δὲ πηνίκην ἐκάλουν. Πήνια, ἐντίθεταί τινα τοῖς μακροῖς λεγόμενα πηνία· ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως. Πηνικίζειν, ἀπατᾶν. Πηνικισμάτων, φενακισμάτων. Πηνίον, τὸ μέτρον. Πηνίον, ὁ ἄτρακτος ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη, καὶ τὰ τροχαῖα πανία· ὡς τὸ, κερτασοὺς τοὺς δὲ ποτιρογέας, καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς πολυαργυρα· καὶ ὅμηρος· πηνίον ἐξέλκουσα· ὅθεν καὶ τὸ ἐκπηνιεῖται. Πηνίον, ζῷον ὅμοιον κώνωπι· ἀριστοφάνης νεφέλαις· κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινουμένω· αὐτὴ τῆς ξηρᾶς· σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ χαιρεφῶντα, ἐς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν· ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, ἀνούσιος ὡς ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῆς ὁμοιότητος φησὶν οὕτως· πηνίον ἐμπίς, κώνωψ. Πηνίον καθὰ τὴν πάλαι, ὅς ἐστί φασιν, εὑρετὴς ὑφαντικῆς· ἀφ' οὗ καὶ τὸ πανίον ἡ ἀγοραία λέξις· ἐκ δὲ πηνίου καὶ τὸ ἐκπηνίζειν παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ ἡ πηνελόπη δὲ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸ χρυσεοπήνητον· ἑρμηνεία δὲ τοῦ πηνίου τὸ μίτον· πηνίον γὰρ τὸ εἰς μίτον χρήσιμον· ὃς δὴ μίτος, ὁ αὐτὸς τῷ πηνίῳ. Πηνίσματα, ὑφάσματα. Πηνόμενον, πηνιζόμενον· τριβόμενον. Πῆνος, ὕφασμα. Πῆξαι, ἐπὶ τῆς τῶν ξύλων ἁρμογῆς λέγεται κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ κατασκευάσαι. Πήξας ὄμματα κατὰ χθονὸς, ὅ ἐστιν ἐρείσας· στηρίσας· τὸ τοῦ βλέμματος ἐμφαίνει καθεστηκός. Πῆξε θυμόν, ἔπηξε τὴν ψυχήν. Πῆξις, ἡ ἑδραίωσις. Πῆξον, ἑδραίωσον. Πηοὶ παρ' ὁμήρῳ, ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τι πόσιν· πηούς τι, φίλους τι· πηοὺς μὲν δοκεῖ λέγειν, τοὺς ἐξ ἀγχιστείας οἰκείους· φίλους δέ, τοὺς ἀφ' αἵματος. Πηός, ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής· καὶ πηοσύνη, ἡ συγγαμβρία· καὶ πηῶν, τῶν συγγενῶν. Πήρα λέγεται, παρὰ τὸ τηρεῖν τὰ βαλλόμενα εἰς αὐτήν· διχῶς δέ φασιν ἡ πήρα· λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὃ φέρουσιν οἱ ποιμένες ἐπ' ὤμων· καὶ ἰατρικόν τι ἐγχειρίδιον· καὶ πηρίδιον. Πήρα, ἡ θήκη τῶν ἄρτων· καὶ παροιμία· πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται· ἐπὶ τῶν ἀπλήστων. Πήραζον, ἀφόδευσον. Πήρεια, χωρίον θετταλικόν· ὅπου τυχὸν ἐλάδες ἦν, καὶ ἀγαθὸν τρέφειν ἵππους· ἀπόλλων δὲ τὰς εὐμήλους ἔθρεψεν ἵππους ὡς νομεύς· καὶ θητεύσας φασὶ τῷ ἀδμήτῳ, ἢ ἐξ ἀνάγκης τοῦ διὸς διὰ τὸ πεφονευκέναι τοὺς κύκλωπας· οὐ τοὺς ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀλλ' ἑτέρους. Πηρεφονεία, παρὰ τὸ

φονεία. λάκωνες. Πηρῖν, δίχα παλινκτὸν δεῖ. σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν, ἀπὸ τοῦ πεῖρα πειρῖν, καὶ πηρῖν παρὰ τὸ ἀπείργεσθαι δι' αὐτοῦ τίκνα. Πηρὶν πηρῖνος, τὸ αἰδοῖον. Πήρινα, τὸν περίνεον. ἐν δὲ τῷ περὶ αἱμορροΐδων καὶ συρίγγων καὶ τὴν ἕδραν λέγειν δοκεῖ, ὡς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πήριξ, πόρδιξ. κρῆτες. Πηρόν, ἐστερημένον τῆς φωνῆς. ἢ τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα. Πηρός, ὁ παθὼν τὴν ὅρασιν. καὶ ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν, ὁ βεβλαμμένος ὀξυτόνως. ἀττικοὶ δέ φασι προπερισπωμένως, ὁμοίως τῷ λῆρος. οὕτω δὲ αὐτοὶ καὶ τὸ μωρὸς μῶρός φασι. Πηροῖς, βλάπταις. Πηρόω πηρῶ. ὁ μέλλων πηρώσω. ὁ παρακείμενος πεπήρωκα. ὁ παθητικὸς πεπήρωμαι. ἡ μετοχή, ὁ πεπηρωμένος. γίνεται τὸ πηρῶ, ἀπὸ τοῦ πηρὸς ὁ βεβλαμμένος τὶ μέλος. Πήρωσις, τύφλωσις. βλάβη. λύπη. Πήσασθαι, μέμψασθαι. Πήσσω, τὸ πηγνύω. Πήτεα, πίτυρα. Πητεῖται, πιτύριοι ἄρτοι. λάκωνες. Πητύα ὁ ὀπὸς ὁ τυρῶν τὸ γάλα. καὶ παροιμία. αὐτὸς γὰρ εὗρες τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν. ἤγουν τὰ ἑαυτοῖς κακὰ ὤθισαν. Πήχει παρ' ὁμήρῳ, ὀϊστὸν ἤγουν πήχει ἑλών. ἔστι μὲν τὸ ἤγουν πήχει ἑλών, αὐτὴ τοῦ κρατήσας καὶ θεὶς τὸν ὀϊστὸν ἤγουν τῷ πήχει τοῦ τόξου. ἤγουν τῷ κέρατι. ἔνθα ἡ τοῦ τόξου λαβή. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν ἰλιάδι. οἷον, ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνεῖλκε. Πηχέων, οὐ πηχῶν. Πηχίσκοις, ξυλάρια πηχυαῖα. τῶν δὲ τὸν χοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο. Πήχυον προὔχοντα, ἀπολλώνιος. αἱ μὲν μικρὸν ἱμάντιον τὸ συνέχον τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμόν. ὅπερ ἀττικοὶ πηχυαλέα καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς κώπης. Πῆχυς, πήχεως, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας δύο. ὁ δὲ πούς, δακτύλους ἑκκαίδεκα. Πηῶν, φίλων. συγγενῶν.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

ιαίνω λέγε, μὴ σιάλω. οὐ γὰρ ἐκ ῥητορικὸν πιαίνω τὸ σιάλω. πῖον τὸ λιπαρόν. Πιαίνων, θεραπεύων. ἀνατρέφων. Πιαλέον, πόσιμον. ἢ λιπαρόν. Πιαλέαις ὄφεσιν, ὡς διψαλέαις. ἰδίως τοῖς καθ' ἡμᾶς τὴν ἱεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις. ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσι. Πιαλόν, παράλευκον. Πιανάτω, πίονα ποιείτω. Πιαίν, αὐθυπότακτον. Πιανῶ, λιπαρὸν ποιήσω. Πίαρι, τῷ λιπαρῷ. Πίαρ, παρὰ τὸ πῖον. ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἀπὸ τοῦ πιεῖν δὲ ὃ δηλοῖ ὑγραίνεσθαι γίνεται πῖον ἐξ ἀναδόσεως τῶν σιτίων. παρὰ τὸ πίω, ὃ σημαίνει τὸ ποτίζω. ὁ μέλλων πίσω. ἡ πισαλία ἡ κάθυγρον λιβάδα ἔχουσα, ἐκ τοῦ πίω. Πίγαλος, σταυρός. ὁ καλούμενος χαλκίς. Πιγγανεόεσσιν, ἀμείρας γλαυκόν. Πιγγύη, κνίκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Πίγρης, πίγρητος. ὄνομα ποταμοῦ, καὶ πίγρητα ὄνομα τόπου. Πίδακες, σταγόνες. πηγαί. καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πηγαί, ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι. Πιδακίων, πίδαξ. πηγή, ἢ σταγών. ἡ δὲ πίδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων. πορφυρίαν τὶ βότρυν μέθυ πίδακα πυκνορραγία, ἐν ἐπιγράμματι. Πιδακόεντος, καθύγρου. Πίδαξ, λιβάς. κρήνη. ἀναβολὴ ὕδατος. πηγή. ἄκρα ὕδατος. Πιδήεσσης, καθύγρου. πηγὰς ἐχούσης, πίδαξ γὰρ ἡ πηγή. ὅθεν καὶ πολυπίδακα τὴν πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν. Πίδνος, ποταμός. Πιδύειν, ἀναδιδόναι. Πιδώ, δῆμος ἐν ἰθάκῃ. Πίει, πίθι. Πιεζόμενος, βαρυνόμενος, δαμαζόμενος. ἡ πιέζω, αὐτὴ τοῦ λυπεῖ. Πιέζω παρὰ τῷ ποιητῇ διφορεῖται. οὐ μόνον βαρυτονούμενον, ἀλλὰ καὶ περισπώμενον. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ περισπωμένου χρῆσις, καὶ παρὰ πλουτάρχῳ, καὶ ἑτέροις, ὃ καὶ πιεζεῖν λέγεται. Πιέειν, πιεῖν. Πιέζω πιάζω ὤφειλεν εἶναι. τρία μόνα εἰσὶν εἰς ζω δισύλλαβα τῷ ε παραληγόμενα. ῥέζω, ἕζω, χέζω. οὐδὲν δὲ ὑπερδισύλλαβον τῷ ε παραλήγεται. κατὰ τροπὴν οὖν γίνεται πιέζω. ἴωνες μὲν οὖν καὶ ἀττικοί, πιέζω λέγουσιν. οἱ δὲ δωριεῖς, πιάζω. Πίειρα, λιπαρά. εὐδαίμονα. πλούσια. καὶ πιείρη. Πιερία, ὄρος θράκης ἐν ᾧ διέτριβεν ὀρφεύς. Πιερία, ὄρος βοιωτίας. ἐν ᾧ αἱ μοῦσαι ἐγεννήθησαν. Πιερίδες, αἱ ἐν μακεδονίᾳ μοῦσαι. Πιέσαι, πιάσαι. Πιεσθείς, δαμασθείς. Πιεστήριον, τὸ ἐκθλῖβον. Πιεστρῳ, τῷ ἐμβρυοθλάστῃ καλουμένῳ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πιήναντα, λιπαροὺς ἐργασάμενον. Πιῆλαι, ὠφελῆσαι. αὐξῆσαι. Πίοντα, λιπαρὰ αἰθέρα. ψαῦσαί τε πίοντα, καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον. Πίη, αὐθυπότακτον. Πιθάκνη, ὑποκοριστικῶς ὁ μικρὸς πίθος. ὡς πολίχνιον. παρὰ δὲ ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον σπηλαίοις ᾤκουν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοί, φιδάκνην λέγουσι. Πιθανόν. πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον εἴ τίς τι ἔτικτεν, ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο, οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι μήτηρ. Πιθαρχία, τὸ πι, ἰῶτα. ὡς ἴκελον μὲν ἀπὸ τοῦ εἴκω. ἴκελον δὲ χρυσῇ ἀφροδίτῃ. ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν ῥημάτων βραχύτερα. Πιθανούς, τοὺς εὐπειθεῖς. Πιθανολογία, διάλεξις ἀληθής. Πιθηκισμοῖς, ἀπάταις. καὶ κολακεύμασιν. ἄλλως μιμήμασι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. καὶ πιθήκειον βλέμμα, τὸ τοῦ πιθήκου. Πίθηκος, ἡ μιμώ. πίθηξ δὲ παρά τισιν, ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖξαι. ἀπὸ τοῦ πιθήκου. φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῷον. Πιθήνη, πόλις. Πιθήσας, πιστεύσας. Πίθι, ἐκ τοῦ πίε κατὰ μεταπλασμὸν ὡς ἐκ τοῦ ἴε ἴθι, ἢ αὐτὴ τοῦ πίε πίθι, κατ' ἔκτασιν τῆς θι συλλαβῆς πίεθι. καὶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ι εἰς ι μακρόν, πῖθι. Πῖθι ἐλλέβορον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἤγουν σημειοῦνται τὴν λέξιν. ὅτι τὸ μὲν πῖθι ἤγουν φαρμακοῦ λέγουσι. καὶ λαγὼν πράξας, πῖθι τὴν θαλάσσιον. τὸ δὲ πίε ἤγουν τοῦ ποτοῦ. ἐκ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου καὶ ἐλλεβοριᾶν τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι. ὡς καλλίας φησί. καὶ ἐλλεβορίζειν. Πιθοίατο, ἤγουν τῶν τρίτων προσώπων τῶν πληθυντικῶν εὐκτικῶν, εἰώθασιν οἱ αἰολεῖς τὰ ἀμετάβολα τρέπειν εἰς α. πίθοιντο πιθοίατο. δύοιντο, δυοίατο. Πιθοίατο, πεισθεῖεν. Πιθοιγία, ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή. Πιθοίγια, ἑορτὴ ἀθήνησι. Πίθομαι κοινῶς διὰ διφθόγγου ἀεί. ποιητικῶς δέ, διὰ τοῦ ι. Πίθος, τὸ ἄντρον, ἀγγεῖον. Πιθοῦ, πεισθήσεται. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. τούτοις ἀττικοὶ περισπῶσι. καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει. πιθοῦ τί μοι πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ φράσω. Πιθραύσκεται, φανεροῦται. Πιθών, ὀξυτόνως διὰ τοῦ ι. δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος. Πίκειν, ξαίνειν. Πικεντίνη, ὄνομα τόπου. Πίκεται, κτενίζεται. Πικέριον, τὸ βούτυρον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πικαίριον, ῥίζαν τοῦ ψελλοῦ. σίραιον τὸ ἕψημα. πικαίριον τὴν ῥίζαν. Πικνοί,

ὄνομα ἔθνους. Πικὸν, πικρὸν· χαλδαῖοι. Πικρᾶσι, πικροῖς. Πικρὸν, οἱ μὲν ἀπὸ τῆς πεύκης παράγουσιν, ἀποβολῇ τοῦ ε, καὶ τροπῇ τοῦ δίχρονου εἰς δίχρονον. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ πίκου ἡρωικοῦ παλαιοῦ ὀνόματος· ὡς ἀπλοϊκοῦ ὄντος. ἵνα ᾖ πικηρὸν καὶ ἐν συγκοπῇ πικρόν. Πικρὸν κυρίως, ἐπὶ γεύσεως λέγεται· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ἄλγους τῆς ψυχῆς. ὁ γὰρ ἐπὶ γεύσεως, τοῦτο ἀλγεινὸν ἐπὶ ψυχῆς λέγεται. καὶ πικρόν τι ὡς πρόξενον πικρίας· οὐχ ὡς πικρὸν αὐτὸ ὄν. Πικρὸν ὀδμὴν λέγει ὅμηρος· καὶ φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀδμὴ, ἀττικῶς. καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρεσημειώθη πολλαχοῦ. Πικρὸν ὀϊστὸν λέγει ὅμηρος, τὸν πικροποιόν· ἔστι δὲ αὐτὸ καὶ ὀδύνης ἐπίθετον· ἢ θανάσιμον. ὁποῖον ἀλλαχοῦ τὸ τοῦ ἀπόλλωνος βέλος ἐχεπευκές. Πικρῶς, καθαρῶς, ἀκρατῶς. Πιλάτος, ἀπὸ τοῦ σπίλος ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον, γίνεται σπιλάτος, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ πιλάτος. Πιλθέντα, πυκνωθέντα. Πίλημα, περίτροχον, περιφερὲς σκέπασμα, ζώνη, καὶ μίτρα. Πιλήσεσι, πυκνώσεσι· τῶν ἀχθοφόρων ζώων. διὰ τὰς πιλήσεις οὐ σθενόντων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν. καὶ αὖθις, εἰνοδίη σοι τὸν δὲ φίλη ἀνέθηκα τὸ κόρσης πῖλον. Πιλίδιον, τοῦ τηλέφου παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τὸ νῦν καμελαύκιον καλούμενον. Πιλιπαγμὸς, ποιά τις φωνή. Πιλνᾶ, παρήσσοντο, πελάζει ἐμπίπτων. Πίλναντι οὐδεί, ἤτοι πλησιάζουσιν. ὁ γίνεται ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ πελάζω καὶ ἐγγίζω. ὡς γὰρ ἔχω, ἴσχω, ὀρέγω ὀριγνῶ, μένω μίμνω, γένω γίγνω, πέτω πίτνω, καὶ πίπτω. ῥέπω ῥίπτω, οὕτω καὶ πέλω πιλνῶ καὶ πίλνημι. ὅθεν ὁ παθητικὸν τὸ πίλναται ὡς ἵσταται· καὶ πίλναντο, ὡς ἵσταντο. Πιλνὸν, φαιὸν· κύπριοι. Πίλοις, πιλητοῖς. ὃ καὶ πίλημα λέγεται· φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητοὺς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερεὰ, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων. Πῖλος, οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ποσίν. ὡς δηλοῖ κρατῖνος ἐν μαλακοῖς λέγων· λευκοὺς ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ πλάτων ἐν συμποσίῳ, καὶ ἀρνακίδας τοῖς πίλοις προστίθησιν, ἐνειλιγμένων τοὺς εἰς πίλους τε, καὶ ἀρνακίδας. Πῖλος, ὁ εἰς ὀξὺ ἀπολήγων. οἱ δὲ, σκιάδιον. Πῖλος, ὑετοῦ ἕνεκα· ἤγουν ἐπὶ κωλύσει ὑετοῦ εὕρηται. Πιλῶ, τὸ ὁμαλίζω. καὶ πιλωτός. Πιμελὴ, πάχος, λιπαρότης. πιμελὴ δὲ, καὶ στέαρ διαφέρει. τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην, ἄπηκτον διαμένειν. τὸ δὲ στέαρ, διαπήγνυσθαι, ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελὴ ἄθραυστος· διὸ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν πιμελωδῶν, οὐ πήγνυνται· καθὰ τοῦ ὑὸς, καὶ ἄρκτου, καὶ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήγνυνται, ὡς βοὸς, αἰγὸς, προβάτου. Πιμπλητήριοι, οἱ βοτανολόγοι. Πίμπλαμαι, πίμπλημι τὸ πληρῶ, ἐκ τοῦ πιμπλῶ. καὶ πιμπλάω καὶ πιμπλάνεται τὸ πληροῦται. Πιμπλάνεται, ὅμοιον τῷ οἰδάνεται. ἄμφω γὰρ παρῆκται. τὸ μὲν ἐκ τοῦ οἰδῶ. τὸ δὲ, ἐκ τοῦ πιμπλῶ. ὡς πρῶ, καὶ πλῶ. καὶ διπλασιασμῷ πιπρῶ, ὡς πιπλῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν καὶ παραγωγῇ πίμπρημι. καθὰ καὶ πίμπλημι. Πιμπλάμενος παρ' ὁμήρῳ, τὸ πολὺ δηλοῖ τοῦ θυμοῦ. οὐ γὰρ ἁπλῶς ἔχει μένος, ἀλλὰ πίμπλαται μένεος· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδροδόχων ἀγγείων, ἃ πίμπλανται ὑγροῦ. Πίμπλαντο, πλῆμι. ἐκ τοῦ πλῶ. καὶ κατὰ διπλασιασμὸν. καὶ πλεονασμὸν τοῦ μ διὰ τὸ ὄγκον φωνῆς, πίμπλημι τὸ καίω. Πιμπλεία, πόλις καὶ κρήνη, καὶ ὄρος μακεδονίας, ἧς μέμνηται καλλίμαχος, ἐν ὕμνοις. Πίμπλημι, προστακτικὸν, ἀντὶ τοῦ πίμπλα δωρικῶς. Πίμπλημι, ποιητικῶς· πιμπλῶ κοινῶς. ἐμπιπλῶ χωρὶς τοῦ μ διὰ τὸ κακόφωνον. ἐνεπίμπλων παρατατικός. μετὰ τοῦ μ. ἐμπλήσω μέλλων ἐπὶ ἱεροκλίτως. ἐνέπλησα, ἀόριστος. παθητικὸς ἐνεστὼς, πίμπλαμαι. καὶ ἐμπίμπλαμαι. ἀπὸ τοῦ πίμπλημι ἀχρήστου. ἀφ' οὗ πίμπλαται ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ. ἐμπλησθήσομαι μέλλων. ἢ ἐμπεπλήσομαι. ἐνεπλήσθην. ἀόριστος. ἐμπέπλησμαι, παρακείμενος. καὶ ἐμπιπρῶ ὁμοίως κατὰ πάντα τούτῳ ἔχει. ἐμπιπρῶ ἐνεστώς. ἐνεπίμπρων, παρατατικός. ἐμπρήσω, μέλλων. ἐνέπρησα, ἀόριστος. παθητικὸς ἐνεστὼς, ἐμπίπραμαι. ἐνεπιμπράμην παρατατικός. ἐμπρησθήσομαι, μέλλων. ἢ ἐμπεπρήσομαι. ἐνεπρήσθην, ἀόριστος. ἐμπέπρησμαι, παρακείμενος. Πιμπλιὰς, χωρίον κατὰ πιερίαν. οἱ δὲ, ὄρος θράκης. οἱ δὲ, κρήνην καὶ κώμην τῆς πιερίας. Πίμπρασθαι, πίμπραται πεμφθοὶ ὀφθοί· ὀφθαλμῶν τὰ μέλανα ἠλεῖοι. Πίμπραται, καίεται, ἐμπυρίζεται. Πίνα, εἶδος ἰχθύος καὶ ὀστρεώδες κογχύλιον. Πίνακες, ἐν α τῆς ὀδυσσείας, τὰ ἐπὶ τραπέζης ξύλινα σκεύη. ἀλλαχοῦ δὲ, καὶ αἱ σανίδες οὕτω λέγονται. ἀλλ' ἤτοι νεῶν πίνακας ὁ ποιητὴς ἐρεῖ. λέγει δέ που καὶ ὁ κωμικὸς πινακηδὸν ἀποπατῶν, ὃ ἔστι δίκην σανίδων. ἰστέον δὲ ὅτι, ὅμηρος μὲν πίνακας οἶδε λέγειν καὶ κάνεα. οἱ δὲ ὕστερον, καὶ τρύβλια. ἕτεροι δὲ, καὶ ὀξύβαφα. Πίνακες, τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς ἐσθιόμενα. καὶ αἱ διὰ σανίδων εἰκόνες. πινάκια, καὶ οἷς ἐνεγράφετο, κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων ἐγκλήματα, καὶ ἐν οἷς τὰ δικαστήρια ἐγράφοντο καὶ αἱ ἀρχαί. ἃ καὶ ἐλάμβανον οἱ λαχόντες δικάζειν. ἢ ἄρχειν. κρεῶν πίνακας, πρὸς διαστολὴν κεῖται τοῦ πίνακας σίτου, καὶ τῶν τοιούτων. ἐν οἷς καὶ οἴνου πίνακες λέγοιντο ἄν, καὶ μᾶλλον τοῦτο κυρίως. δοκεῖ γὰρ ἐκ τοῦ πίνειν παρῆχθαι ὁ πίναξ. Πινακηδὸν, πινακηδὸν ἀποπατῶν. ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πίνακες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. Πινακίδες, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. δίκην σανίδων τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ. Πινάκιον, πυξίον. οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας, ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον. Πινακίοις, ἔθος ἦν τοῖς ταξιάρχοις διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις, τὰ δεδογμένα. οἷον ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. ἀριστοφάνης ὄρνισι. Πινάκια. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ ὡς ὑποσημαίνει δημοσθένης, ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς φιλιππικοῖς ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ, μικρὸν ὦ ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον. τυχὸν πινάκιον λέγει, ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὰ ἐγκλήματα, τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων. Πινακίδιον, δέλτος. πιττάκιον. χεδάριον. Πινακοπώλης, ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι πάλαι παρὰ τῶν ὀρνέων, ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου. Πίναξ, σανὶς ἐζωγραφημένη. Πιναρὰ, εὐτελῆ, ῥυπαρά. ταπεινά. Πιναρὸς, καὶ πινώδης, ὁ ῥυπαρός. παρὰ τὸ πίνος, ὃ σημαίνει τὸν ῥύπον. τοῦτο, παρὰ τὸ σπίνος, ἀποβολῇ τοῦ σ. τοῦτο παρὰ τὸ σπίλος, τροπῇ τοῦ λ εἰς ν. Πίνια, τὰ κόσκυλα. Πιννοτήρης, ὁ πιννοφύλαξ λεγόμενος. πίννα δὲ εἶδος ὀστρέου. Πίνος, ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανὸς. οὐ τοῖς νεωτέροις ἐκμιμησάμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος δαμάσκιός φησι. Πινύεσσα, ἔμπνοος. αὐχμῶσα. ὡς τὸ θυμοβαρὴς ἀρετὰ, μύρομαι ἑζομένα ἀπλόκαμος, πινύεσσα διὰ κρίσιν· ὅτι παλασγνοὺς οὐκ ἀρετὰ νικᾷ ἀλλὰ χεὶρ

ἀπατὰ δόλος. Πινύσκω, πινυτὸν ποιῶ, σωφρονῶ. Πινυτὴ φρένας ἧκε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ φρόνησις. καὶ ὅρα ὡς λέγεται
πινυτὴ πηνελόπη, τουτέστι μετέχουσα φρονήσεως· νῦν δὲ πινυτὴ, αὐτὴ ἡ φρόνησις. Πινυτὸς, ὁ φρόνιμος· καὶ πινυτό-
φρονος, ἐμμελοῦς· συνετῆς· εἶναι καὶ εὐμαθῆς, πινυτόφρονος, ἣν ὁ μειλιχὸς ἤσκησε μουσῶν ἄμμιγα καὶ χαρίτων. Πίνω
τοῦ ὕδατος, ἢ ἀρύσασθαι, ὅταν αὐτοῦ μέρος πίνω· ὅταν δὲ ὅλον πίῃ τις τὸ ὕδωρ, συντάσσεται αἰτιατικῇ· πίνει τις, ὅταν
ἔτι πίνῃ. ἐκπίνει δὲ, ὅταν ἐκ μεταφορᾶς τὸ ἔκπωμα· ὡς τὸ ἐξέπιε τὴν κύλικα. πίω πίομαι ἔπιον. Πινῶ, τὸ ῥυπῶ. Πῖε
οἴνοιο, ἀττικῶς ἐρρέθη· ἁπλῶς γὰρ πίνειν αἰτιατικῇ συντάσσεται· ἴσως δὲ καὶ οὐδὲ ἔμελλε τὸ ὅλον ἐκπιεῖν οἶνον, ἀλλά τι
μέρος αὐτοῦ ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ προπίνοντες. Πίομαι, καὶ πιόμενος, ἢ πίθι ἢ πιοῦμαι καὶ πιούμενος, ἢ πίε λέγεται.
Πιόμενα, ποτιζόμενα. Πίονα, ὄργανα τὰ γεωργικὰ κατ' ἐξοχὴν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα. Πίονα νηὸν λέγει ὁ ὅμηρος,
τὸν πιαινόμενον λιπαραῖς θύμασι. Πίονα χῶρον λέγει ἡσίοδος, λιπαρὰν γῆν· εὐδαίμονα, καὶ εὔτραφῆ. Πίονες, στεα-
τῖται πλακοῦντες. Πίονι δημῷ, τουτέστι λίπει· οὗ παρόμοιον ἔχει νοῦν τῷ κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψε. δημῷ δὲ ἀρνῶν, ἢ
ἐρίφων· τοιαῦτα γὰρ νύμφαις ἔθυον τοῖς θαλεροῖς, νεαρά. παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ· εἴποτ' ὀδυσσεὺς ὕμμιν ἐπὶ μηρία
ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ. Πῖον καὶ πῖαρ, τὸ λιπαρόν. Πίονος, λιπαροῦ· ἀγρίου· εὐτραφοῦς· πλουσίου· μεγάλου.
Πίος, εὐσεβής. Πιότατον, συγκοπὴν ἔπαθεν, ἐκ πεντασυλλάβου, τοῦ πίον, πίονος, πιονώτατος. καὶ πιότατος ἀνέ-
μος, θρεπτικός, αὐξητικός· ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Πιοῦμαι σὺν τῷ υ λέγων, οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς· πίομαι γάρ ἐστι τὸ ἀρχαῖον.
καὶ πιόμενος ἄνευ τοῦ υ· δίων δὲ ὁ φιλόσοφος σὺν τῷ υ λέγων, ἁμαρτάνει. Πιπαλίς, ἡ παρά τισι χαλκίς· παρὰ δὲ ἐνίοις,
σαύρα. Πιπάλων, κραδαίνων· πάλλων. Πίπαν, τὸν ἀκριβῆ ζότην. Πιππίζουσι, κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πε-
ποίηται ἡ λέξις· λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν πιππίζειν. Πιπράσαι, φυσῆσαι. ἀπολλώνιος. Πιπράσκω, ἐνεστώς· ἐπί-
πρασκον παρατατικός· πράσω μέλλων· πέπρακα παρακείμενος· πιπράσκομαι, ἐνεστώς· ἐπιπρασκόμην, παρατατι-
κός· πέπρασμαι, παρακείμενος· πέπρασαι· πέπραται· πεπρᾶσθαι· πεπράσομαι, μέλλων· καὶ πραθήσομαι· ἐπρά-
θην ἀόριστος. Πίπτω, πεσοῦμαι· ἔπεσον· πέπτωκα· πίπτω ἀμεταβάτως· καὶ πίπτω εἰς γῆν· ἐκ πίπτω δὲ τῆς ἀρχῆς γε-
νική· καὶ ἀναπίπτω τὸ ἀναπίπτειν ποιῶ. πιτνῶ, τὸ πίπτω· εὐριπίδης· αὐτὸς δὲ βωμοῦ πρὸς θεοδμήτου πίτνει· ἤγουν ἔπε-
σεν· ἐφονεύθη. Πίπτωσι, φονεύωνται. Πιπώ, ὄρνεον θαλάσσιον εὐπρεπές. Πιρεσία, χώρα ἢ πόλις· ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ
φυλλεῖον ὄρος. Πιρίασας, ἐλέφας. Πίσαι, ποτίσαι. Πισάκιον, περιστόμιον. Πισάκνα, πιθάκνη. Πίσεα λέγει ὁ
ποιητὴς, τοὺς ὑγροὺς τόπους καὶ δυναμένους πίσαι, τουτέστι ποτίσαι· οὗ ἡ χρῆσις παρὰ πινδάρῳ· οἱ δὲ παλαιοὶ ἑρμηνεύου-
σιν οὕτω· πίσεα, ἕλη· πεδία· λειμῶνες, ποτίστραι· οἱ δὲ αὐτοὶ λέγουσιν, ὅτι καὶ εὖ πόλιν ἐν δήμοις πίσει φησὶν ἀντὶ τοῦ
ποτιεῖ· ἐξ οὗ καὶ πίστρα ἡ ποτίστρα· καὶ πιστὸν τὸ πινόμενον· οὗ χρῆσις παρ' αἰσχύλῳ· εἰπόντι φάρμακα τὰ μὲν χριστὰ,
τὰ δὲ πιστά. ἢ πίσεα, τοὺς συμφύτους ἢ ἑλώδεις καὶ πηλώδεις τόπους σημαίνει. ἢ πίσεα, τόπος δυνάμενος πίσαι ὅ ἐστι
ποτίσαι· καὶ διὰ τοῦτο ποιήεις, ἤτοι βοτανώδης· ὡς γὰρ μύω μύσω μῦσος· εἰς ὃ μυόμεθα μὴ ἐμβλέπειν ἀπεχόμενοι· ἢ πρὸς ὃ
τὰ χείλη λυόμεθα, οὐ προσφωνοῦντες, οὕτω πίω πίσω πῖσος· τὸ δὲ πίω, χρῆσις παρὰ πινδάρῳ· ἐξ αὐτοῦ καὶ πῖσα πόλις· καὶ
πῖσα πηγή· ὡς ἂν εἴποι τις, ποτίστρα· καὶ πιστὰ παρ' αἰσχύλῳ φάρμακα, τὰ πινόμενα. Πισῆσαι, πιλυγνοὶ ἄρτοι.
Πισμός, πιστήρ· ποτίστρα· ληνός. Πίσον, εἶδος ὀσπρίου. Πίσορ, πίθον· λάκωνες. Πισός, παρὰ τὸ πίσαι τὸ καθαίρειν,
πισὸς καὶ πισσός. Πίσα, ὄνομα πόλεως· καὶ ἡ ἄσφαλτος· οἱ μὲν ἀπὸ πίσου τινὸς ὠνομάσθαι· ἢ ὅτι κάθυγρός ἐστιν ὁ τό-
πος καὶ πολὺ ὕδωρ ἔχουσα· πίση δὲ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί· ὡς ὅμηρος, καὶ πίσεα ποιήεντα, ἀντὶ τοῦ τοὺς κα-
θύγρους τόπους. Πίσα ὠνόμασται, ἀπὸ τῆς πίσης τῆς ἐνδυμίωνος θυγατρός· ἔνιοι δὲ ταύτην συγχέουσι τὴν πίσαν, καὶ
ἦλιν οὐκ ὀρθῶς· διέστηκε γὰρ ἀπ' ἀλλήλων τὰ χωρία σταδίων πεντήκοντα. Πισᾶται, οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν.
Πισσοκωνίας, ἡρόδοτος πισσοκωνίαν εἶπε, διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι. Πίσταν, πιστήρια πόλις οὕτως εἶπε. Πι-
στεύω τῷ δε, καὶ ἀπιστῶ ὁμοίως τῷ δε· πιστεύω τῷ θεῷ, καὶ εἰς τὸν θεόν· καὶ πιστεύω τινὶ, ὅταν ὡς ἀληθῆ λέγοντα αὐτὸν
δέχομαι, καὶ πιστεύω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ θαρρῶ σοι· ἀφ' οὗ τὸ θάρρος ἡ πίστις. πιστεύω καὶ πέποιθα, καὶ θαρρῶ καὶ θαρσῶ.
καὶ θάρρος· καὶ θάρσος· πεποίθησις δὲ οὐκέτι, ἀλλὰ πίστις· καὶ πεποιθέναι. Πιστὴν γνώμην, βεβαίαν. Πιστήρ, ληνός.
Πιστήριον, ποτιστήριον· πίσαι τὸ γὰρ ποτίσαι· ἢ πίστραι, αἱ ποτίστραι. Πίστις ἐστὶν, ἀδήλων ἀβασάνιστος συγκατάθεσις, ὡς
ἔλεγχος βλεπομένων· γνῶσις δὲ κατειλημμάτων ἀπερίεργος συγκατάθεσις, ὡς ὁρωμένων ἔλεγχος· πίστις ἐστὶν ἀπραγμόνων
σύνθεσις, ὁμολογία ψυχῆς εὐσεβοῦς, ἀπερίεργος λόγος εὐσεβείας· κατὰ τῆς ἀσεβείας φερόμενος πάθος· ἀπερίεργος τοῦ
πιστεύοντος περὶ τὸ πιστευόμενον ἀποδείξεως κρεῖττον, ἢ ὁ τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν εἰς ὄνομα πατρὸς, καὶ υἱοῦ, καὶ
ἁγίου πνεύματος εἰληφώς. Πίστις, ἀπὸ λογισμῶν, καὶ ἀπερίεργος συγκατάθεσις· ἢ ἐν διαθέσει ὕπαρξις. πίστις δὲ
εἴρηται, κατὰ τὸ πείθεσθαι εἴς τι. διττῶς δὲ νοεῖται ἡ ὀρθὴ πίστις· ἔστι γὰρ πίστις ἐξ ἀκοῆς τοῦ κηρύγματος· καὶ ἔστι βε-
βαιοτέρα πίστις, ἡ τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν· καὶ τὴν μὲν ἐξ ἀκοῆς, πάντες ἄνθρωποι ἔχειν δύνανται· τὴν δὲ δευτέραν,
οἱ δίκαιοι μόνοι. Πίστις ἐστὶ, πρόληψις ἑκούσιος· θεοσεβείας συγκατάθεσις, ἢ ὑπόληψις ἑκούσιος, ἢ ὑπόληψις εὐγνώμων
προκαταλήψεως· ἄλλοι δὲ ἀφανοῦς πράγματος ἑνωτικὴν συγκατάθεσιν ἀπέδωκαν εἶναι τὴν πίστιν· ὥσπερ ἀμέλει τὴν
ἀπόδειξιν ἀγνοουμένου πράγματος, φανερὰν συγκατάθεσιν. Πιστὸς, ὁ εὐσεβής. Πιστὸς, ἀντὶ τοῦ ἀληθής. Πίστρα ση-
μαίνει τὴν ποτίστραν· καὶ γίνεται παρὰ τὸ πίσω μέλλοντα. Πιστωθῆτον παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ πίστιν λάβον-
τε· πιστεύσαντε. Πιστώσαντο, ἤγουν πίστιν ἐποιήσαντο. ὅμηρος χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο. πιστώσεως
γὰρ δηλωτικὸν, τῶν δεξιῶν χειρῶν ἡ συμβολή. Πιστωσάμενος, πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. τὸν δὲ ὁ σωσίβιος διὰ
πιθανῶν λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ. Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις· ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐξ αὐ-
τοῦ λαβόντες· ὅταν γὰρ λέγωμεν πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω· καὶ πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ ὅρκον
σοι δίδωμι. Πιστώσαντο, ἀντὶ τοῦ πιστὰ ἐποίησαν παρ' ὁμήρῳ. Πίσυα, πίτυρα ἀχαιοί. Πισύγγιον, σκυτεῖον. Πίσυνος,

οὐκ ἔχει θηλυκὸν ἡ πισσῦνος, οὐδὲ ἡ θαρσοῦν τοῦ θαρσοῦντος. φασὶ δὲ καὶ ὅτι τὰ διὰ τοῦ σοῦνη θηλυκὰ, οὐκ ἐπίθετα εἰσὶ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ οἷον κυρίων σημαντικὰ πραγμάτων, καὶ ἐνεργημάτων τινῶν. ὁποῖον, τὸ κερδοσύνη. δρυστοσύνη. παλαισμοσύνη. καὶ μαγκροσύνη. τροζοσύνη. ἐροτοσύνη. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ ταρβοσύνη. πράγματος κατηγορικὰ, καὶ πάθηματος δηλωτικά. Πισσῦνος, Συρακουσίων γλώσσης ἐστί. ἀπὸ τοῦ πείθω πείσω γίνεται, ἐκβολῇ τοῦ ε τῆς διφθόγγου. καὶ τὸν θαρσοῦντα καὶ πεποιθότα δηλοῖ. Πίσσυνος, πεπιστευκὼς, τεθαρρηκώς. Πίσυρα, ἀγγεῖα. Πίσυρες, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες κατὰ τὴν κοινωνίαν τοῦ τ πρὸς τὸ π, καὶ τοῦ ε πρὸς τὸ ι. καὶ τῆς α εἰς τὸ υ. οἷον τέσσαρες, καὶ πίσυρες. Πιτθεὺς, Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς. Πιτανάτης στρατὸς ὁ τῶν Ἑλλήνων. ἤτοι ἀπὸ μέρους. ἢ διὰ τὸν Μενέλαον. ὃς ἦν Πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσαν. ἔστι δὲ ἡ Πιτανάτη φυλή. Πιτίμια, τὰς ἀξίας τιμωρίας, ἐπιτίμιά φασι. Πιτνάς, ἐκτείνων τίμια φασί. Πίτνα, ἐκ τοῦ πέτω γίνεται. ὑφ' οὗ καὶ τὸ πίπτειν σημαίνεται, καὶ τὸ πέτεσθαι. ἰστέον γὰρ ὅτι τὸ πέτω προσλήψει τοῦ π πρὸ τοῦ τ, τὸ πίπτειν ποιεῖ. παραλαβὼν δὲ τὸ ν μετὰ τοῦ τ, τὸ πιτνῶ ἀποτελεῖ. Πιτνῶ, πρὸς πελάζω. διαρρήσσω. Πίττα, τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παραπλητρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τι καθεσταμένοις πάντα. ὅθεν παλαῖστραι τε ἀνήβησαν, καὶ σπουδαὶ καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία. Πιττάκειον, μετρυστιαστικὸν τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ Σιμωνίδης φησὶν ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀλαθέα γενέσθαι, χαλεπὸν τὸ Πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ Πιττακός. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Πιττάλακος, καλύψω δὲ νέοις, ἄφρονι Πιτταλάκῳ. Πιττοῦν κυρίως, τὸ τὰς ναῦς πίσσῃ χρίειν. ἢ τὰ διερρωγότα τῶν ἀγγείων, ἵνα μὴ τὸ ἐντὸς ὑγρὸν ἐκρέῃ. ἐκ καταφορᾶς οὖν τούτου μετήνεγκεν ὁ Ἀριστοφάνης τὴν λέξιν, ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν. ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ἐπίττουν χρόνον. Πίτνα, ἐξέτεινε. καὶ πιτνῶν τὰ σκέλη, ἀλειφομένων. Πιτυάνη ἀσκὸς μικρός, Πιτυάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων, ἅμα καὶ εὐπραξίαις. παρόσον καὶ τῇ Πιτυάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα. ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι. καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρετριέων ἐλευθερωθῆναι. Πιτύα. Λάμψακος τὸ πρότερον Πιτύα προσηγορεύετο. ἣν τινες Πιτύαν ὀνομάζουσι. τινὲς δέ φασιν, ὅτι Φρίξος γενόμενος ἐνταῦθα, θησαυρὸν ἔθηκε. καὶ ἀπὸ τούτου ἡ πόλις ὠνομάσθη. Θρᾷκες γὰρ τὸν θησαυρὸν, πιτύην λέγουσι. μνημονεύει δὲ αὐτῆς Ὅμηρος. Πιτύινα, ὁ καρπὸς τῆς πίτυος. Πιτυλίαις, ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων. Πιτύλοις, ψόφοις ὑδάτων. Πίτυλος, κτυπητὴς φαντασιοσκόπος. Πιτυλεύσας, πίτυλος καλεῖται, ἡ καταβολὴ τῆς κώπης, καὶ κτυπητὴς φαντασιοσκόπος. καὶ πιτυλίζω ῥῆμα. ὡς τὸ οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν, ἐν κολύμβαις πιτυλίζουσαν. τοῖς ἐψηροῖσι δὲ, τοῖς ἰχθυδίοις. Ἀριστοφάνης. Πίτυλος, ὀρνιθάριόν τι ἄγριον. ἢ συστροφὴ τῆς χειρὸς ὅταν πικρῶς ἐπιφέρηται. Πιτύλοις, οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν. οἱ δὲ ναυτικοὶ τὸ προσκέλευμα ἐλάσαι. Πιτύνη, κυνῆκος. ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Πίτυρα, τὰ τῶν σίτων, ἢ κριθῶν φλοιά. Πιτυρίς, ἡ θλαστὴ ἐλαία. Πίτυς, δένδρον ἐμφερὲς πεύκῃ. Πιφαλλίς, πίφιγξ. Πιφάσκεσθαι, τὸ φαίνειν καὶ ἐνδείκνυσθαι. οἷον πιφάσκεο φλόγα πολλήν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ φάω τὸ λάμπω φάσκω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, πιφαύσκω. σημαίνει καὶ τὸ λέγειν. Πιφάσκεο, ὅ ἐστιν ὡς καὶ προεδηλώθη, ἐπιδείκνυσο, καὶ φαῖνε. Πιφάσκομαι, τὸ φάσκω. Πιφάσκεται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ λέγειν κεῖται. οὕτω καὶ ἐν τῷ πιφάσκομαι ἢ δ' ἀγορεύω. δηλοῖ καὶ τὸ δεικνύειν. ὡς τὸ πιφασκόμενος τὰ ἃ μῆλα. Πιφασκόμενος, πεζολογοῦντι ἄχρηστον. δηλοῖ δὲ οὐ μόνον τὸ λέγων, ὡς ἀπὸ τοῦ φῶ τὸ λέγω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπιδεικνύμενος ἐκ τοῦ φῶ τοῦ φαίνω. ἐξ οὗ φάσκω καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ ἐπενθέσει τοῦ υ πιφαύσκω. Πιφάσκω, ἐμφανίζω. φανεροποιῶ. Πιφάσκων Διομήδει ἴδιῳ, τουτέστι δηλῶν. Πιφασκόμενος, μαντευόμενος. Ὅμηρος. μνηστῆρσι δὲ μάλιστα πιφασκόμενος τάδε εἴρω. Πίφιξ, εἶδος ὀρνέου. παρὰ τὸ πίω. χαίρει γὰρ τὸ ὄρνεον τοῦτο τοῖς ὕδασι. Πίχειρον, ἀνταπόδοσις. Πίχνος, βραχεῖον μέτρον. Πίω, καὶ πίνω. λέγομεν. Πίων, σημαίνει τὸν λιπαρόν. ἔστι πίω. ἐξ οὗ καὶ πιθῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπιον. λοιπὸν ἐκ τοῦ πίω γίνεται ὄνομα πίων. ὁ γὰρ λιπαρὸς πιότητα ἔχοι αὐτοῦ. πιότης διὰ τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τῶν σιτίων. οἱ δὲ παρὰ τὴν πόαν. τὸ πι μακρόν. κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ων δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα, μὴ ὄντα κύρια, ἐκτείνει αὐτό. οἷον κίων.

ΤΟ Π', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ'.

λαγαί, πληγαί. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ. πολλὰς δ' ἀντήρεις. ᾔσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων. θρηνοῦσα γὰρ ἡ Ἠλέκτρα, ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον. Πλάγας, τὰς συμπληγάδας πέτρας. Πλαγγόνιον, μύρον τι παρὰ Ἀθηναίοις. Πλαγγόνων, τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις, στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν, περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων, ἐάσωμεν. Πλαγγὼν, κήρινόν τι κοροκόσμιον, σφαῖρα. καλαθίς. καὶ πλαγγόνες, κεκρύφαλοι. Πλαγία, φάλαγξ, ἥ τις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. Πλαγιάσαι, παραλογίσασθαι. πλανῆσαι. Πλαγίως, δολίως. βεβαίως. ἀσφαλῶς. Πλαγκὸν, ἀνόητον τὰς φρένας. βεβλαμμένον. πλανώμενον. Πλαίσιον, τετράγωνος στάσις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα. ὅ τινες, πλινθίον καλοῦσιν, ὅ ποτ' ἂν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις, ἑτερομήκει σχήματι. Πλαγκταὶ πέτραι, ἐν τῷ πορθμῷ εἰσιν. ὡς Τίμαιος καὶ Πεισίστρατος ὁ Λιπαραῖος λέγουσιν. Ἀπολλώνιος τὰς Κυανέας λέγει. Πλάγκτη, ἀντὶ τοῦ ἐμπλήκτε. παρὰ πλήξ, ἢ πλαζόμενε τὴν διάνοιαν. οὐ μὴν σταθηρέ. Πλαγχθέντες, πληγέντες. πλανηθέντες. Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός. ἀπεκρούσθη δὲ ἀπὸ τοῦ σιδήρου. παρὰ τὸ πλάζω πλάζομαι πλάγχθη. Πλάγχθη, ἀπὸ τοῦ πλάζω, πλάξω. πέπλαχα. πέπλασμαι, ἐπλάχθην. πλεονασμῷ τοῦ γ. ἐπλάγχθη. τὸ δὲ πλάζω ἐκ τοῦ πλανῶ πλανάζω. καὶ συγκοπῇ, πλάζω. Πλάγχθη, ἀπὸ τοῦ πλάζω γενόμενον, πλεονασμὸν ἔπαθε τοῦ ν, διὰ καλλιφωνίαν καὶ ὄγκον ἔχου. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμφασία ἐγένετο, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄμβρατος, καὶ τερσίμβροτος. καὶ τύμπανον, καὶ πίμπλημι, καὶ χρίμπτω, καὶ φαεσίμβροτος. λίγξε βιός. καὶ ἐπὶ τοῦ λαγχάνω, καὶ λέλογχε

καὶ φυγγάνω, θιγγάνω, ἐρυγγάνω, τυγχάνω. ἑρμηνεία δὲ τοῦ πλάζειν κοινὴ διάλεκτος τὸ πλανῶ. ὁ καθὼς τοῖς παλαι
οῖς, ἀπὸ τοῦ ἄλη γίνεται, προσθέσει στοιχείων τοῦ π καὶ λ. Πλαδαρὸν, τὸ δίυγρον. Πλαδαρώτερος, ἐκλυτώτερος.
καὶ τὰ ὄμματα. Πλαδῶσα, σεσηπυῖα. Πλαδιεῖν, παραφρονεῖν. πολεμεῖν. πλησιάζειν. Πλαδιῇ, ματαΐζει. σοβαρεύε
ται. Πλαδῶσαν ἄρουραν, ἔνυγρον οὖσαν καὶ πλαδαρὸν, τὸ χαῦνον. Πλαδῶ, τὸ σήπομαι τοῦ ψελλοῦ. Πλά
ζομαι, βαρέως εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι. ὡς παρ' ὁμήρῳ πρὸς τὸ, τίς οὗτος ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται. ἄλλως γὰρ οὐ πλανᾶται ὁ
βασιλεὺς, εἰδὼς ὅποι ἔρχεται οὗτος. ὁ δυσσεὺς λέγει τῷ νέστορι, τίποτε ἀνὰ στρατὸν ἀλᾶσθε. ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ πλάζε
σθαι, πρωτότυπόν ἐστι τὸ πλῶ. καθὰ τοῦ χάζω τὸ χῶ. καὶ τοῦ βάζω, τὸ βῶ. αὐτὸ τὸ πλῶ συγκέκοπται ἀπὸ τοῦ πολῶ τὸ ἀνα
στρέφομαι. ὅθεν τοῖς πλαζομένοις παρέπεται. Πλάζοντος, ἀποπλανῶντος τοῦ δέοις τὰς ὄψεις. Πλάζω, ἐνίοτε κεῖται
ἀντὶ τοῦ πλανῶ, τοῦ ἐγρηγορέναι ἢ τοῦ φρονεῖν. ἢ τῆς καθὰ φύσιν ἐνεργείας. καὶ πλάζουσι παρ' ὁμήρῳ, ἀποπλανῶσι τοῦ σκο
ποῦ. Πλαθάναι, ἐν αἷς διαπλάττουσι τοὺς ἄρτους. Πλάθανον, εἶδος ἀγγείου τινὸς, ἐν ᾧ σκευάζουσι τὰ πόπανα δαρι
είς. Πλάθειν, πελάζειν. πλάθειν παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πελάζω γίνεται. ἐξ οὗ ἴσως ἡ πλαθάνη, ἡ παρὰ τῷ
κωμικῷ. Πλάθειν, πλησιάζειν. Πλάθεται, παραγίνεται, προσπελάζει. Πλάθοις, πλήθοις. Πλαίσια, τὰ τῶν ξύλων
τετράγωνα. πλαίσιον γὰρ πλινθίον τετράγωνον. ἀφθόνιος. καὶ τὸ σχῆμα πλαίσιον τυγχάνει τοῦ μηχανήματος. Πλαῖτερ,
πέτραι. οἱ δὲ πάτερ. Πλάκα ἠλιακὴν, τὴν ἀναπλιχὴν γῆν, ἢ τὴν ἠλιακήν. πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν καὶ τὴν κοι
νὴν, ἢ τὴν γῆν. Πλάκας, δέλτοις. Πλακάτην, ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον. Πλακερῶ ζωστῆρι, ἀντὶ τοῦ πλατεῖ. πλακοῦν
τὸ πλατὺ παρὰ θεοκρίτῳ. Πλακιάδαι, δῆμος τῆς ἀττικῆς. ἔνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται. Πλακία, χώρα παρὰ
τὴν θράκην, εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν ἀθηναῖοι. Πλακίνσιν, ἁμαρτίαις. Πλακὶς, κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ
ἀνθῶν, τῇ ἑορτῇ τῶν παναθηναίων. Πλακόεις πλακοῦς, πλακόεντος πλακοῦντος, πλακόεντι πλακοῦντι, πλακόεντα
πλακοῦντα, ὦ πλακόεν πλακοῦ. ὁμοίως κλίνεται, σιμόεις σιμοῦς. σιμόεντος σιμοῦντος. σιμόεντι σιμοῦντι. σιμόεντα σι
μοῦντα. ὦ σιμόεν, σιμοῦ. Πλάκος. ὄρος τῆς λικίας. τινὲς δὲ, πλακούσιον λέγουσι. Πλακοῦς, πλάκας ἐκάλουν πάντα τὰ
εἰς πλάτος ἐκτεταμένα. ὅθεν πλακόεις, καὶ ἀττικῇ συναιρέσει πλακοῦς. Πλακοῦς, ἐκ τοῦ τοῦ πέμματος καὶ ὁ σπερμα
τικὸς τύπος τῆς ἡμέρας μαλάχης. Πλακτὴρ, τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον. Πλάκτρον, πλήκτρον. πλῆθος. ἢ τὸ
πλῆκτρον. Πλακτὸς, παράφρων πεπλανημένος. Πλαν, ἀντὶ τοῦ πλὴν λέγουσι δωριεῖς. Πλανα, τριακάς. Πλανᾶ
σθαι λέγεται, τὰ μὴ τεταγμένην ὁδὸν ἐρχόμενα, ἀλλὰ ἐνίοτε μὲν ταύτην, ἐνίοτε δὲ ταύτην. Πανεται, καθαίρεται, ἢ
ὑβρίζεται. Πλάνη, ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις. Πλανῆτες, ὄνομα τῶν ἀστέρων παρὰ φιλοσόφοις πλανῆται. γράφεται ἡ εὐ
θεῖα, ὁ πλανήτης. Πλανήτης, ξένος. καὶ πλανῆται, οἱ τῇ δὲ κἀκεῖσε περινοστοῦντες. Πλανὶς, τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διά
δημα. Πλάντων, ἄφρων. ἀνοίας. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. Πλανύττομεν, πλανώμεθα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. ἀττικῶς δὲ
παρῆκται. Πλανῶ, ἀποπλανῶ. ἀποβουκολῶ. πλανάομαι ὠμμαι. Πλὰξ, ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ μέρος. καὶ τὰ μεμαζωμένα.
καὶ τὸ διπλοῦν. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ἢ πλάκας, τῆς κοιλίας. καὶ ἡ γαστήρ. Πλαριᾶν, μίγνυσθαι. Πλάσμα, τὸ ψεῦ
δος. σημαίνει καὶ ἔργον τύπου καὶ εἴδους καὶ διαμορφώσεως. Πλάσις, ἀνάμιξις. ἐκτύπωμα. μάλθαξις. Πλησίστιος
ἄνεμος, ὁ πληρῶν καὶ γεμίζων τὰ ἱστία καὶ τὰ ἄρμενα. Πλαστὰ, προσπελαστά. Πλαστεύοντες, πλάσσοντες.
Πλάστης καὶ πλάσις, καὶ πλάσμα, ἐκ τοῦ πλάττω παράγεται. Πλάστιγξ, τὸ κατηρτισμένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπι
τίθεται τὰ ζυγά. Πλαταγὴ, εἶδος ὀργάνου ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. ὁ δὲ πλατάγην χαλκευσάμενος, ἐπλατά
γει. Πλαταγὴν ὀξυτόνως, ὥς φησιν ἡρωδιανὸς ἐν τῷ ἕκτῳ τῆς καθόλου. σημαίνει δὲ τὸν κρόταλον. φασὶν αὐτὴν ἡφαι
στότεχνον οὖσαν, ἡρακλεῖ παρὰ τῆς ἀθηνᾶς δοθῆναι. ὁ δὲ ἑλλάνικός φησιν αὐτὸν κατασκευάσαι. Πλάστιγξ, τὸ κοῖλον
τοῦ κοττάβου καὶ τοῦ ζυγοῦ. Πλαστὶς, ὄνομα μελίσσης. Πλαστοῖς, ψευδέσι. Πλαστουργὸς, ποιητὴς πλάστης. Πλά
στρα, ἐνώπια καὶ θεῶν τόποι. Πλαταγώνιον, τὸ μηδέν. κυρίως δὲ, τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης, ἀπὸ τοῦ
πλαταγεῖν ἤγουν ἠχεῖν. τιθέντες γὰρ αὐτὰ κατὰ τὸν ἀντίχειρα, καὶ τὸν λιχανὸν δάκτυλον τύπτουσι τῇ ἑτέρᾳ χειρί. καὶ
οὕτω σημειοῦνται εἰ ἀγαπῶνται ἀπὸ τῶν ἐρωμένων. ὡς παρὰ ἀπὸ τοῦ τῆς πλαταγῶνος ψόφου, εἰ ἀψοφὼς ἐπικρουσθείς.
Πλαταγὴ, κρόταλον χαλκοῦν. ἀλλ' ὅτε πλατεῖαν πλαταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων. Πλαταγήσας, ἀπολικυθίσας.
καὶ ψοφήσας. Πλαταγώνιον, τὸ τῆς μήκωνος καὶ τῆς ἀνεμώνης φύλλον. Πλάταια, καὶ πληθυντικῶς δὲ αἱ πλαταιαί.
πόλις ὁ τῆς πόλεως ταύτης λόγος· τά τε ἄλλα, καὶ τάφοις φασὶ καὶ τρόπαια εἶχεν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, τῶν τὴν ἑλλάδα
ἐλευθερωσάντων. καὶ τὸ βασίλειον στράτευμα δουλωσάντων. ὁ δὲ πολίτης αὐτῆς, πλαταιεύς. οὗ ἀττικὴ ἑνικὴ τὸν πλα
ταιᾶ. ὡς πειραιᾶ. πληθυντικὴ εὐθεῖα, οἱ πλαταιεῖς, αἰτιατικὴ, τοὺς πλαταιεῖς. καὶ πλαταιᾶς. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶ πλά
ταια, ἀπὸ τῆς πλάτης τῶν κωπῶν. καὶ πλαταιεῖς, οἱ ἀπὸ κωπηλασίας ζῶντες. πλαταιαὶ μεταξὺ κιθαιρῶνος καὶ θηβῶν
ἐν ὁδῷ τῇ εἰς ἀθήνας καὶ μέγαρα. παραρρεῖ δ' αὐτὰς ἀσωπὸς, ἔνθα μαρδόνιον καὶ τὰς τριάκοντα μυριάδας περσῶν ἕλλη
νες ῥίψαντες, ἱδρύσαντο ἐλευθερίου διὸς ἱερόν. καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες, ἀγῶνα γυμνικὸν
στεφανίτην ἀπέδειξαν, τὰ ἐλευθέρια. Πλαταιεὺς, καὶ πλαταιέα ναῦς. ἢ πλαταιεὶς ἐθνικόν. Πλάταιον, τὸ ἔκπωμα.
Πλαταμὼν, ἔφαλος πέτρα λεία παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πλαταμῶνος, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ὁ αἰγιαλὸς καὶ λέγεται
μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους, πλαταμὼν. κυρίως δὲ, ἐπὶ θαλάσσης ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. Πλάται, πλάτυ.
Πλατάνιστος, ὄνομα παρώνυμον. τὸ γὰρ πλατάνιστος, καὶ πρώτιστος, τῇ μὲν φωνῇ εἰσιν ὑπερθετικά. τῷ δὲ σημαινομένῳ
καὶ τῷ χαρακτῆρι, ἀντὶ ἁπλῶν εἰσι, καὶ εἰσὶ παρώνυμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πλάτος. λέγεται γὰρ εἶναι αὐτὴν πλατύφυλ
λον. Πλάτανον, ἤτοι κατὰ παραγωγὴν πλατάνιστον καλὴν λέγει ὅμηρος, ὡς ἂν εἴποι τὶς, εὐειδῆ. τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτὸν
ἄκαρπον μὲν, καλὸν δὲ τοῖς σκιατραφουμένοις. διὸ καὶ τὸν ξέρξην πλατάνου σχεῖν ἐραστήν. ἣν καὶ κοσμήσας νυμφι
κῶς, ἐνηπλαίξετο ὑπὸ ταύτης σκιατραφούμενος, ὅτε ἦν ἐκεχειρίαν. χαίρει δὲ ὕδασι τὸ φυτὸν ὡς οἱ παλαιοὶ δηλοῦσι.

ζεσθαι θέλει. διὸ καὶ μεγεθυνομένη διὰ τὸ πλατὺ καὶ αὐῶ φοβερὸν αὐτῆς, πλάταμος λέγεται. Πλατέα, τὰ ἐν πλάτει ἐμόλυμα μεγάλα. Πλατεῖα, κόσμος τίς. Πλατειάζοντες, οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις. Πλατεῖαι, οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν. Πλατείαις, ῥύμαις· ἀγοραῖς. Πλατεινή, ἔνθα πλατύνεται τὰ κύματα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πλάτη, κώπη· πλάτη. καὶ εἶδος πλοίου. καὶ ἡ θάλασσα. Πλατήαρ, τὸ πλατεία τῇ χειρὶ παταξαι. Πλάτιγξ, τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ᾗ πλήσσεται τὸ ὕδωρ. Πλατιγγαικῶν, τὴν ἄθροισιν· πλατὶς ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος. κλώψ. σύνοδος. ἄθροισμα. Πλάτιδι, τῇ γυναικί· παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην· ἀριστοφάνης. καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι. Πλατίζειν, ἀλαζονεύεσθαι. Πλατίστακος, οἰκεῖον αἰδοίων. καὶ ἰχθύς ποιός. Πλατορόα, θυσία. λίνδιοι. Πλάτος, παρὰ τῷ πλῶ τὸ πληρῶ, ἢ παρὰ τὸ πολύ τεταῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ πολὺ καὶ τὸ ἄτος, ὃ σημαίνει τὸ εὖρος. Πλάττειν λέγεται τὸ κατασκευάζειν ἀγάλματα. ἢ σκεύη τινά. ὅθεν καὶ πλάσται, οἱ τοιοῦτοι χειροτέχναι. ὡς ἀνδριαντοποιοί, οἱ διὰ χαλκοῦ καὶ σιδήρου δημιουργοῦντες. ὁμοίως ἱερογλύπται, οἱ τὰ ἱερὰ γλύφειν ἐπιστάμενοι. πλάττειν δὲ καὶ πλάττεσθαι ἐπὶ ἐνεργείας, διαφόρων μὲν τῶν σημαινομένων. πλάττειν μὲν γὰρ λαμβάνεται παρὰ τοῖς κοινοῖς τετραχῶς. πλάττειν λέγεται καὶ τὸ διαπλάττειν, καὶ ῥυθμίζειν. ἀφ᾽ οὗ καὶ πλάσις παρὰ τῷ θεολόγῳ. τὴν καλὴν πλάσιν. ὃ καὶ διαπλάττεσθαι παρ᾽ αὐτῷ λέγεται. καὶ πλάττουσιν αἱ μαῖαι τὰ βρέφη. πλάττειν τὸ ποιεῖν καὶ δημιουργεῖν, καὶ συντιθέναι. οἷον πλάττει τις λόγους, ἢ ἐπιστολάς, ἀντὶ τοῦ δημιουργεῖ. πλάττειν καὶ τὸ συμπλάττειν. ἤτοι σοφίζεσθαι καὶ ψεύδεσθαι. καὶ τὰ μὴ ὄντα συντιθέναι. καθ᾽ ὃ δὴ καὶ τὸ συμπλάττειν λέγεται, ἀντὶ τοῦ τὰ ψευδῆ συντιθέναι καὶ τεχνάζεσθαι. πλάττεσθαι δὲ δηλοῖ, τὸ ὑποκρίνεσθαι, καὶ σχηματίζεσθαι. οἷον πλάττεταί τις δικαιοσύνην, ἀντὶ τοῦ πλάττεταί τις δίκαιος εἶναι. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνεται. ὡς καὶ δημοσθένης. καὶ πλασσόμενος σχῆμα τραγικόν. πλάσσει κεράμιον κεραμεύς, καὶ λόγους ψευδόμενος. Πλάττω καὶ πλάσσω, μέλλων πλάσω. παρακείμενος, πέπλακα. παθητικός, πέπλασμαι. μετοχὴ πεπλασμένος. Πλάττω, δημιουργῶ, δρῶ, πράττω, ἐργάζομαι, ἐνεργῶ, ποιῶ, ταῦτα πάντα δραστικά. Πλατυγίζει, τοῖς πτεροῖς κρούει, πλατυγίζει καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα, ἀντὶ τοῦ πλατύνει. καὶ ἀλαζονεύει. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ, τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται. ἡ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστί, τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρί, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν. Πλατύ, μέγα. εὐρύ. ἁλμυρόν. Πλατυάδδισαι ἅπαντα παρὰ θεοκρίτῳ, ἤγουν δωριάζουσαι πάντα. οἱ γὰρ δωριεῖς, πλατυστομοῦσι τὸ α πλεονάζοντες. Πλατύνειν, μηρύειν. Πλατὺ ἑλλήσποντον, τὸ κατὰ τὴν τροίαν μέρος τοῦ ἑλλησπόντου. ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος, ποιητικῶς λέγων. Πλατύνω, εὐρύνω. Πλατύπυλος κυνῆ, θεσσαλίς. περὶ πίλου λέγει. Πλατύς, δοῦλος. ἢ δῆμος. Πλατύς, γέλως ἐρεῖς, οὐχὶ πολὺς γέλως. Πλάτων, χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ὀρρὸν ἀντλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσσωσι. Πλέας, ἀπὸ τοῦ πλέονας κατὰ συγκοπήν. ὁμοίως καὶ πλέες κατὰ συγκοπὴν τοῦ ο καὶ τοῦ ν ἐκ τοῦ πλέονες. Πλεγματεύεσθαι, ἐμπλέκεσθαι. Πλέες καὶ περιπλέες ἰωνικῇ συγκοπῇ τοῦ ο καὶ τοῦ ν, ἐκ τοῦ πλέονες. τὸ μέντοι κοινόν, τὸ πλείους τὸ ν μόνον ἐξέθλιψεν, εἶτα συνεῖλε τὸ λειφθέν, ὡς καὶ μείζους καὶ κρείττους. καὶ τὰ λοιπά. Πλέθρα, μέτρα γῆς. ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι. ἢ τοῖς δύγροις τόποις καὶ βοτανώδεις φασίν. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ἑξηκονταοκτὼ δίμοιρον. πλέθρον τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος. ὃ περ ἐστὶ πηχῶν ἑξηκονταοκτώ. ὅλον γὰρ τὸ στάδιον ἐστὶ τετρακοσίων. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας τριακονταοκτὼ καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ἑκατόν. ξενοφῶν φησὶ πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν βαβυλῶνι. ἢ καὶ μείζονας, σταδίου πηχῶν τετρακοσίων. ἐξέδωκεν ἡ πόλις ἀθηναίων τὰς θυγατέρας ἀριστείδου καὶ λυσιμάχῳ τῷ παιδί, δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου. καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο ὀκτὼ πλέθρα ἀροσίμης, ἑκατόν. ἀφ᾽ οὗ ἀπέλεθρον, τὸ πάνυ μακρὸν ὃ οὐκ ἐστὶ πελέθρῳ μετρῆσαι. ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ. Πλεῖ, τὸ προστακτικόν. οὐχὶ πλεῖθι. οὐδὲ πλέε. τοῦτο γὰρ ἰακόν. καὶ πνεῖ, οὐχὶ πνέε. καὶ δεῖ, καὶ ῥεῖ. καὶ θεῖ τὰ προστακτικὰ λέγω. εὐριπίδης πλεῖ κατὰ πορθμὸν ἑρμιππος. ἀλλ᾽ ἐκεῖσε δεῖ θεῖν τοῦτον. Πλεῖαι χαλκοῦ κλισίαι, τοῦ πλεῖαι ἡ ἑνικὴ ὀρθή, καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ κεῖται ἐν τῷ πλείη μὲν γαῖα κακῶν. καὶ ὅτι προϋπάρχει αὐτῶν ἀρσενικὸν ὁ πλέος κοινῶς, ὃ ἐκταθὲν ἀττικῶς ποιεῖ τὸ ἔμπλεως, καὶ ἀνάπλεως. καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ὁ πλεῖος καὶ ἡ πλείη παράγεται συγκριτικὸν ὁ πλείων, ἢ πλείων. Πλειάδες, θυγατέρες ἐγένοντο δώδεκα, καὶ υἱὸς ὑάς. ὃν ἐν λιβύῃ κυνηγετοῦντα, ὄφις κτείνει. τῶν δὲ ἀδελφῶν αἱ μὲν πέντε διὰ τὸ ἐπὶ τῷ θανόντι πένθος, οὐκ ἔτι ἦσαν. οὐδὲ αὗται, ἀλλὰ καταστεριθεῖσαι, ἐπωνομάσθησαν τῷ ἀδελφῷ ὑάδες, ἐξ αὐτοῦ παρονομασθεῖσαι. ἔπαθον δὲ τὰ αὐτὰ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ ἑπτά, διὸ καὶ πλειάδες εἴρηνται, διὰ τὸ πλείους εἶναι τῶν πέντε. κατὰ δέ τινας πληιάδες λέγονται, ἀπὸ τῆς μητρὸς πληιόνης. ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κεῖνται βότρυν γοῦν τινες αὐτάς φασιν. ἢ καὶ ὅτι πλησίον ἀλλήλαις εἰσίν. ἢ ὅτι πλεῖω τινὰ δι᾽ αὐτῶν ἐπισημαίνονται. ἢ ὅτι πλεόνα σημαίνουσι, τὸν ἐνιαυτόν. ὡς καὶ ἡσίοδος. πληιάδων ἀτλαγενέων. καὶ τὰ ἑξῆς. φασὶ δέ τινες καταστερίσθαι αὐτάς, ἐπὶ τῇ ἄτλαντος δυστυχίᾳ. ὅς ἀχθοφορεῖ, τοῖς μυθολογουμένοις κίονας, ἑπτὰ δὲ οὐσῶν ἀμαυρός ἐστιν ὁ ἕβδομος ἀστήρ. μυθολογοῦνται δὲ συνελθεῖν μὲν ἐξ αὐτῶν ταϋγέτην μὲν καὶ μαῖαν, καὶ ἠλέκτραν, διί. ἐξ ὧν ταϋγέτης μὲν λακεδαίμων, μαίας δὲ ἑρμῆς, ἠλέκτρας δέ, δάρδανος. τὴν ἀλκυόνην δὲ μιγῆναι τῷ ποσειδῶνι. τὴν στερόπην δέ, τῷ ἄρει. ὧν οἰνόμαος. τὴν δὲ μερόπην σισύφῳ, ἐξ ὧν γλαῦκος. οἱ δὲ παρθένους φασὶν εἶναι τὰς ἑπτά, καὶ συγκυνηγετεῖν τῇ ἀρτέμιδι. ὠρίωνος δὲ διώκοντος κατ᾽ ἔρωτα, παρακαλῆ τοῖς θεοῖς γενομένας μεταβαλεῖν δι᾽ εὐχῆς εἰς πελειάδας. εἶτα καὶ καταστερισθῆναι, ὅθεν καὶ πελειάδας κληθῆναι. οἱονεὶ πελειάδας κατὰ συγκοπήν. διὸ καὶ πολλοὶ τῶν ποιητῶν, ὡς καὶ προδεδήλωται, πελειάδα τὸ ἄστρον τοῦτο καλοῦσι. κεῖνται δὲ κατὰ τὴν οὐρὰν τοῦ ταύρου. τὴν δὲ ἑβδόμην ἠλέκτραν τὴν ὡς ἐρρέθη ἀμαυράν φασιν, οὐκ ἀνεχομένην ἰλίου ἅλωσιν ἰδεῖν. μεταστῆναι τῆς ἀδελφικῆς ἀλληλουχίας, καὶ ἀμαυρωθῆναι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ πλειάδων. Πλειας, ὡς ἐκ πλειόνων ἀστέρων οὖσα. πλειάς, ἀπὸ τῆς πληιόνης θυγατρὸς μὲν ὠκεανοῦ, γυναικὸς δὲ ἄτλαντος. λέγει δὲ πίνδαρος, περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν. ὅτι τῆς πληιόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατέρων κατὰ τὴν βοιωτίαν, συναντῆσαι αὐτῇ ὠρίωνα. εἶτα ἐρα-

θεῖς, ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι· τὴν δὲ φυγοῦσαν μετὰ τῆς θυγατρὸς, ὠρίων ἐδίωκε· γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον, πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν, οἱονεὶ μνήματα καταστερίσαι τὰς πλειάδας φυγούσας τὸν ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός. σημαντικαὶ δὲ, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος αὗται. ἢ παρὰ τὸ πλεῖον, ὃ σημαίνει τὸ πλήρες γίνεται. καὶ πλειὼν ἐξ αὐτῆς ὁ ἐνιαυτός. οἷον, ὁ πλήρης χρόνος. ἢ ἀπὸ τοῦ πλείονας χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ. ἢ παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἀναστρέφεσθαι πολειὼν, καὶ συγκοπῇ πλειών. ἢ παρὰ τὸ πλειάς γίνεται. καὶ γὰρ αἱ πλειάδες, σημαντικαί εἰσι τοῦ ἐνιαυτοῦ. δύνουσαι μὲν γὰρ, τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν. ἀνατέλλουσαι δὲ, τὸ τέλος. ὀξύνεται δὲ τὸ πλειὼν, ἐπειδὴ δοκεῖ περιεκτικὸν εἶναι. Πλεῖθι, πλεῦσον. ἰακόν ἐστι. Πλεῖθι, καὶ ζῆθι, τὸ προστακτικὸν οἱ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι, δέον λέγειν, σὺ ζῆ. καὶ σὺ πλεῖ. εἰ καὶ δοκεῖ συνεμπίπτειν τῷ τρίτῳ προσώπῳ τοῦ ὁριστικοῦ. ἐκεῖνος ζῆ, καὶ ἐκεῖνος πλεῖ. ὁμοίως καὶ τὸ προστακτικὸν τοῦ ῥήματος, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου γίνεται, ἀφαιρουμένης μόνης μιᾶς συλλαβῆς. εἰ οὖν ἐστι πεμπέτω τὸ δεύτερον πρόσωπον, ἔστι τὸ πέμπε. ὁμοίως καὶ κρατείτω ἐκεῖνος, κράτει σύ, ἀφαιρεθείσης μόνης τῆς συλλαβῆς, οὕτως ἄρα εἰ πλείτω λεγόμενον τὸ τρίτον πρόσωπον καὶ ζήτω. καὶ δράτω, ἀφελόντες τὴν τελευταίαν συλλαβὴν, καὶ ἐροῦμεν τὸ δεύτερον πρόσωπον. σὺ πλεῖ. καὶ σὺ ζῆ, καὶ σὺ δρᾶ. Πλείνη, τὴν ἔγκυον. Πλείμην, ἀντὶ τοῦ πλευσαίμην. Πλεῖ, τὸ κατ' εὐθὺ πλέειν. καὶ πλεῖν θάλασσαν, ἀττικῶς. καὶ πλεῖ, αἰγαίου χύματα. Πλεῖν, τὸ μετὰ νεὼς πλεῖν. ἐπεὶ μὴ πλεῖ τὰ πτερὰ, τῷ ὕδατι. καὶ ὅσα κοῦφα καὶ φύσιν ἔχοντα μὴ καταδύεσθαι ἐν τῷ ὕδατι, πλεῖν λέγεται. ὅθεν καὶ τὸ ἐπιπολάζειν. νεῖν δὲ τὸ κολυμβᾶν μετὰ τέχνης. ὥστε τὸ πλεῖν ἐστὶ φύσει. τὸ δὲ νεῖν, τέχνῃ. ἀπὸ τοῦ κολυμβᾶν δὲ γίνεται ὄνομα, ὁ κολυμβητής. καὶ τὸ στέλλεσθαι, ἐπὶ θαλάττης λέγεται. οἷον ἔστειλά τις τόν δε τὸν πλοῦν. τὸ δὲ ὁδεύειν, ἐπὶ ξηρᾶς. ἀφ' ὧν ὀνόματα, ὁδὸς ἐπὶ ξηρᾶς. πλοῦς καὶ στόλος ἐπὶ θαλάττης· λέγεται οἷον ἔστειλά τις τὸν δὲ τὸν πλοῦν. τὸ δὲ ὁδεύειν, ἐπὶ ξηρᾶς, ἀφ' ὧν ὀνόματα τὸ μὲν πλοῦς, κοινόν. τὸ δὲ στόλος ποιητικόν. πορεία δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων. Πλεῖν, ἀντὶ τοῦ πλέον λέγουσιν ἀττικοί. ἀριστοφάνης. πλεῖν σταδίου λαλίστερα. καὶ γίνεται κατὰ κρᾶσιν ἀττικὴν ἐκ τοῦ πλέον. Πλεῖν ἢ μύριοι, ἀττικώτερον ἀντὶ τοῦ πλείους ἢ μύριοι. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, ἀποπατησόμενοι, πλεῖν ἢ μύριοι. Πλεῖν ἢ μαίνομαι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀττικόν. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον ἢ μαίνομαι. ἀλλ' ὡς ἀλλὰ πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.

Πλεῖον, τὸ πεπληθυσμένον, καὶ γέμον. καθὸ λέγεται παρὰ ἡσιόδῳ, ἤματος ἐκ πλείου. καὶ κλίνεται πλείου. ἔστι δὲ τριγενές. ὁ πλεῖος γὰρ, ἡ πλεία, καὶ τὸ πλεῖον. ὡς ὁ χρεῖος, ἡ χρεία, τὸ χρεῖον. πλεῖον δὲ ἐπὶ συγκριτικοῦ, τὸ περισσότερον. καὶ πλέον χωρὶς τοῦ ῑ. καὶ κλίνεται πλείονος καὶ πλέονος. καὶ ταῦτα τριγενῆ. ὁ πλείων, ἡ πλείων, τὸ πλεῖον. καὶ ἔτι πλέον. ὧν ἁπλᾶ ὁ πολὺς, ἡ πολλή. καὶ τὸ πολύ. ὑπερθετικὰ δὲ, ὁ πλεῖστος. ἡ πλείστη. καὶ τὸ πλεῖστον. Πλεῖον δὲ πᾶς, τὸ γέμον. δηλοῖ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἔμπλεων. ὃ παρ' ἐκείνοις μὲν ἐκτείνεται ἀττικῶς, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς συστέλλεται κοινότερον. Πλείοις δὲ πάτεσιν, εὐθεῖαν ἔχει τὸ πλεῖον, ὅ ἐστι πλήρες. οὗ ἀρσενικὸν μὲν, ὁ πλεῖος. θηλυκὸν δὲ, ἡ πλείη. ὡς τὸ πλείη μὲν γαῖα κακῶν. ἀλλὰ δὲ τούτων ὁ πλέος. ἤτοι ὁ γέμων. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ πλέον. κοινὰ δὲ ταῦτα καὶ παλαιά. Πλειόνει, σπείρει. Πλείονες, οἱ τετελευτηκότες. Πλειότερος, οὕτω κατεσκεύασται. ὅτι οὐ πάντα τὰ εἰς ων ὀνόματα ποιοῦσι συγκριτικά. ἀλλὰ μόνα τὰ παραλήγόμενα θηλυκῷ καὶ οὐδετέρῳ γένει τῶν γε τοι ὀξυτονουμένων οὐδὲν εἰς σύγκρισιν κλίνεται. οὐ δὲ γὰρ τοῖς γένεσι παρασχηματίζεται. οἷον σωφρονέστατος. τλημονέστατος. ἀπὸ τοῦ σώφρων καὶ τοῦ τλήμων. ἀλλ' εἶμι γὰρ ἤδη τλημονεστάτην ὁδόν. τὸ οὖν παρὰ καλλιμάχῳ πλειοτέρη, οὐ παρὰ τὸ πλεῖον πεποίηται. πλειονέστερον γὰρ ἂν λέγοιτο. ἀλλὰ παρὰ τὸ πλεῖος. ἀφ' οὗ καὶ ὅμηρος, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο. καὶ πλεῖαι οἴνου κλισίαι. πλεῖος οὖν καὶ πλειότερος. ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως, τὸ πολὺ χερειότερον παρὰ ἡσιόδῳ. καὶ γὰρ συγκριτικὸν ὂν τὸ χεῖρον, ἐξ αὐτοῦ συγκριτικὸν ἐποίησεν, ὅπερ ἀδύνατον. καὶ εἰ ὅλως ὤφειλεν εἰπεῖν, χειρονέστερον ὤφειλεν. ἴσως οὖν ὁ ἡσίοδος παρὰ τὸ χεῖρος τοῦτο ἐποίησεν, ὡς ἀπὸ τοῦ πλεῖος, τὸ πλειότερος. οὕτω φιλόξενος. Πλείους, οἱ πλείονες, πλείους αἱ πλείονες. πλείους τοὺς πλείονας. πλείους, τὰς πλείονας. πλείω, τὰ πλείονα ἀττικῶς. Πλείους, πλήρεις. ἀπὸ δὲ κρητῆρος ἀθήνη. πλεῖος καὶ ἀνδράσι δυσμενέων. πλεῖος δόμος. ἢ πλείους, οἱ πλείονες. πλείους αἱ πλείονες. πλείους τοὺς πλείονας. πλείους, τὰς πλείονας. πλείω, τὰ πλείονα ἀττικῶς. Πλεισθένης, ἀπὸ τοῦ πλέον καὶ τοῦ σθένος, πλεοσθένης, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἀττικὴν πλεισθένης. Πλειστηριάζειν, τὸ ὑπερβάλλειν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. Πλείστη, ἡ θάλασσα. Πλειστηριάσαντες, πλείονος πωλήσαντες, οὐκ ὠνήσαντο. Πλειστηριασμός, ὑπερθεματισμός. Πλειστοβολεῖν, παίζειν ἀστραγάλοις. Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς ἀττικοί. Πλειστοῖο, ἀπολλώνιος. πολλὰ δὲ κωρύκιαι νύμφαι, πλειστοῖο θύγατρες. τινὲς ἀναγινώσκουσι προπερισπωμένως. ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται πλειστός ὀξυτόνως. ἔστι δὲ ἄντρον ἐν παρνασῷ, ἀπὸ νύμφης κωρυκίας καὶ ἀπόλλωνος. Πλεῖστον, ὅσον πολύ. Πλειστός, ποταμὸς δελφίδος. Πλειών, ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ πλείονας χρόνους περιέχειν ἐν ἑαυτῷ. ἢ παρὰ τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι κατὰ τοὺς τεταγμένους χρόνους. καὶ κλίνεται πλειῶνος. Πλεονεκτῶ, τὸ πλέον ἔχω, γενικῇ. πλεονεκτῶ δὲ τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ διάβολος. Πλέκει, μηχανᾶται. Πλέκεται, μαστιγοῦται. συκοφαντεῖται. Πλέκος, τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον σπυρίδιον. Πλεκοῦν, τὸ συνουσιάζειν παρὰ τὸ πλέκεσθαι. καὶ σεκλοῦν τὸ αὐτό. Πλεκτάναι, οἱ πλόκαμοι. Πλεκτανέων, πλεγμάτων. ἀπαρτημάτων περιπλεκτῶν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πλεκτή, σειρὰ ἡ ἐξ ἱμάντων. Πλέμνιον, ἀρχαῖον πλήρες. Πλενεραί, μυξώδεις. ἐξ οὗ καὶ πλένα ἡ μύξα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πλέον, τὸ περισσότερον. ἀφ' οὗ τὸ πλεῖν, κατὰ κρᾶσιν ἀττικήν. ὡς παρὰ δεῖν, τὸ δέον παρ' αὐτοῖς. δοκέον δοκεῖν. καὶ πλέα ἡ πεπληρωμένη. ἀφ' οὗ τὸ πλείη κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Πλεονασμός ἐστιν, ὅταν πλεονάσῃ συλλαβὴ λέξεως. καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ σημαίνῃ. ὡς ἔχει τὸ, ἀντίον καὶ τὸ ἐναντίον. ταυτὸν γάρ ἐστιν. καὶ τὸ ἔναντι, κατέναντι. καὶ τὸ πανταχοῦ ἁπανταχοῦ. καὶ τὸ θέλω, ἐθέλω καὶ ἕτερα. εἴδη δὲ τοῦ πλεονασμοῦ εἰσι τρία. παραγωγή. ἔκτασις, καὶ παραπλήρωμα. παραγωγή ἐστι, λέξις ἔχουσα ἐν αὐτῇ τὸ πλεονάζον. οἷον κελαινεφὲς αἷμα. καὶ τὸ χθονὸς εὐρυοδείης. ἔκτασις δέ ἐστι λέξις ἐκτεινομένη παρὰ τὸ σύνηθες. οἷον καλῆσι. θέλῃσιν. ὀρέεσσι. παραπλήρωμα δέ ἐστι, λέξις ὅλη ἐκ περισσοῦ παραλαμβανομένη.

παραλαμβανόμενον· παρὰ τὸ σύνηθες· οἷον ὦ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν· ὁ γὰρ καὶ σύνδεσμος πλεονάζει. καὶ ἀρχοὺς οἳ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας· πλεονάζει ἡ πρὸ πρόθεσις. Ἄλλως· Πλεονασμός ἐστιν, ὅταν λόγου μόριον προστεθῇ περιττὸν, κόσμου χάριν ἢ ἐμφάσεως· οὗ ἀφαιρεθέντος, ἡ διάνοια οὐδὲν βλάπτεται. Πλεονασμὸς στοιχείου, οἷον στάχυς, ἄσταχυς· πνοὴ, πνοιή· τυτθὸν, τυτθόν. Πλεονασμὸς συλλαβῆς· οἷον λοιπὸν, προλοιπόν· ἔτυμος, ἐτήτυμος· ἔφη, ἔφησθα. Πλεονασμὸς ἐπὶ λέξεως, οἷον βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ· χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα· ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός· ἔνθα μὲν τὸ πάντα, ἔνθα δὲ τὸ μάλα πλεονάζει. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ ὀφθαλμοῖσιν ἰδόμην· τὸ γὰρ μάλα, καὶ ὀφθαλμοῖσι, πλεονάζει κατὰ συνήθειαν Ἀττικήν. Πλεονέκτης ἐστὶν, ὁ τῇ κτήσει τὴν χρείαν ὑπερβαίνων· καὶ τῷ ἀμεταδότῳ τρόπῳ, ἀδικῶν τοὺς ἐνδεεῖς. Πλεονεκτῶ σύνθετον ὂν, ἀεὶ μετὰ γενικῆς πρὸς τὸ πρόσωπον· πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα δοτικῇ· ὡσαύτως καὶ τὸ μειονεκτῶ· μειονεκτεῖ τῶν ἄλλων τοῖς πόνοις· πλεονεκτεῖ δὲ τοῖς λόγοις, ἤγουν πλέον ἔχει τῶν ἄλλων ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τοῖς πόνοις. Πλεονεξία, ἐναντίον τῇ μειονεξίᾳ. Πλεονεξία, ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη, παρὰ τῷ ἀποστόλῳ· παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ, πλεονεξία ἡ νίκη· πλεονεξία παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν καὶ τὸ πλεονεκτεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκατέρου ἀλλ' ὧν ἔταξεν ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων· Σοφοκλῆς· ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. Πλέχος, πλέγμα σκευοφόρον στρατιωτικόν· ἔστι δὲ καὶ ζῷον, ὃ καλεῖται ὑπό τινων χειρογρύλλιος. Πλεύμονα, ἀντὶ τοῦ πνεύμονα, λέγουσιν Ἀττικοί. Πλευμονία, νόσος ἡ ἐρωτική. Πλεύμος, φθόη· ἢ πλευμῶδες πάθος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλεύμαι, πλευμώδεις· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πλεῦνος, ἀντὶ τοῦ πλείονος. Πλευραὶ, οἷον αἱ πλήρεις οὖσαι καὶ ἀμύχωτοι· ἢ πλευραί τινες οὖσαι, αἱ φυλάττουσαι τὸν πνεύμονα· ἢ πολύευραί τινες οὖσαι, ὡς πλατεῖαι· καὶ πλευρὸν παρὰ τὸ πέλειν εὐρὺ, ἤγουν πλατύ· καὶ πλευρὰ, παρὰ τὸ πολὺ καὶ τὸ εὖρος πολύευρά τινα ὄντα· τουτέστι πλατεῖα. Πλευρῖτις, νόσος ἡ ἐν τῷ πλευρῷ. Πλευρόθεν, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς. Πλευρὼν, οἰκητήριον· γέγονέ φασι Κουρήτων· περὶ ἣν καὶ Κούριον ὄρος· ὅθεν οἱ Κουρῆτες ὄνομα ἔσχον, δοκοῦσι Πλευρώνιοι ὄντες· ὁ πολίτης αὐτοῖς οὐ μόνον Πλευρώνιος, ἀλλὰ καὶ Πλευρωνεύς. Πλευρωνίας Ἑλένης, Πλευρὼν γὰρ πόλις Πελοποννήσου· καὶ Θεράπνη ὁμοίως· ὅθεν Ὀρφεὺς καὶ Τριφιόδωρος, Θεραπναίαν καλοῦσι τὴν Ἑλένην· Λυκόφρων δὲ Πλευρωνίαν· ὁ δὲ Ὅμηρος, Ἀργείαν. Πλεφίλερ, ἡ πεφρυγμένη σησαμίς· καὶ πλεφὶς, σησαμίς. Πλέω, ἀναπλέω, ναυτίλλομαι. Πλέω, τὸ μετὰ νεὼς περῶ τὴν θάλασσαν· καὶ νέω, τὸ κολυμβῶ. Πλέων, καὶ κατάπλεων, δοκιμώτερον ἢ πλήρης. Πλέω νὺξ, τῶν δύο μοιρῶν πλέον μέρος καὶ νυκτὸς, αἱ δύο μοῖραι· ὁ τρόπος ἀναστροφῆς. Πλέως, Ἀττικῶς κατ' ἔκτασιν· καὶ τὸ πλέων ὁμοίως· ὅθεν ὁ ἔμπλεως, καὶ τὸ ἔμπλεων· ὃ καὶ αὐτὸ ἡ ποίησις ἐνίπλειον λέγει κοινότερον, ὡς τὸ δῶμα ἐνίπλειον βιότοιο. Πλήγανον, βακτηρία. Πληγὰς, δρέπανον. Πληγεῖον, παλαιόν. Πληγῶ τῇ κεραυνῷ, ἔνθεν ἐπὶ Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς Ἀττικῶς, δίκην ἀρσενικοῦ· ἢ οὐδετέρου ἐσχημάτισται· καὶ Ἡσίοδος δὲ οὕτω φησί· προλιποῦσαι ἀνθρώπους, αἰδὼ καὶ Νέμεσις· καὶ Εὐριπίδης ταῦτα ἔχοντε γράμματα, ἤγουν ἔχουσαι· καὶ Ἠλέκτρα παρὰ Σοφοκλεῖ ἐφ' ἑαυτῇ τε καὶ τῇ ἀδελφῇ λέγει· ἰδέσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, ἤγουν ταύτας τὰς ἀδελφάς· τούτω χ' ἢ τιμᾷ ὦ ψυχῆς ἀφειδήσαντε· ὅ ἐστι ταύτας αἳ ψυχῆς ἀφειδήσασαι· καὶ οὐ ταῦτα μόνον κανονίζουσιν Ἀττικοὶ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἑνικὰς ἀρσενικὰς εὐθείας τῇ προφορᾷ ἐκθηλύνοντες, ἡ κλυτὸς, καὶ ἡ γυναῖος, καὶ ἡ ἀδελφός· καὶ ἀρρενικὰ δὲ ἄρθρα τοῖς θήλεσι προσαρμόζουσι· τὼ γυναῖκε, καὶ τὼ χεῖρε λέγοντες. Πληγνεῖς, οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρός· μητρὸς ἀδελφοί. Πλήγη, ὅ ἐστι πλάγη. Πληγὴ φλεγμαίνουσα, ἡ μήπω συνουλωθεῖσα. Πλῆγμα, ἡ πληγή· πλίγμα δὲ τὸ βάδισμα, ἰῶτα. Πλήθει, πελάζει· ἢ κρείττονι ἀριθμῷ. Πλήθει πρόσθε βαλόντι, τῷ πλήθει τῶν θεωμένων συνεγερθέντι· ὅ ἐστι, βοηθηθέντι· ἢ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθέντι· ἢ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθέντι· ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων· δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες. Πλήθειν, ταὐτόν ἐστι τῷ πλημμύρειν· ἐκ γὰρ τοῦ πλήθω ῥήματος, ἤ τι παρὰ τῷ γεωγράφῳ πλήμμη γίνεται, καὶ ἐξ αὐτῆς πλημμύρα. Πλῆθος, ἀθροισμός· ὄχλος. Πλῆθος παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται. Πλήθουσα ἀγορὰ, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένη· ὡς ἐν τῷ, πληθούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στὰς εἶπε· ὥρα τρίτη ἢ προβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν· λέγεται καὶ πληθυούσης ἀγορᾶς. Πλήθουσα, πλεονάζουσα· πλήρης. Πλήθουσιν οὔθατα γάλακτος παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένα εἰσίν· ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. Πλήθουσι ποταμοὶ, σαφῶς ἑρμηνεύει πλήθοντας ποταμοὺς ὁ ποιητὴς, τοὺς ἐξ ὄμβρου πληρουμένους λέγεσθαι· ὅς δὴ ὄμβρος τὸ τοῦ Διὸς ὕδωρ· τοὺς μὲν χειμάρρους αὐτόχρημα γονᾷ· ὅθεν καὶ διιπετεῖς ἐκεῖνοι κυρίως λέγονται· τοὺς δὲ ἀενάους ἀρκείους ὄντας, οὐ μόνον ἐπιχειλεῖς ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ὑπερχειλεῖς, ὅ ἐστι πλήθοντας. Πλῆθρον, κλῆθρον· ἢ εἶδος μέτρου. Πληθύω, ἐκ τοῦ πληθύς· τοῦτο παρὰ τὸ πληθύω· τοῦτο παρὰ τὸ πλήθω· καὶ πλῆθος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ πλῶ πλήθω. Πληθυντικὰ ἑνικῶς ἐκφέρειν Ἀττικόν ἐστιν· οἷον τὸν Λακεδαίμονα· τὸν Παίονα, ἀντὶ τοῦ τοὺς Λακεδαιμονίους· καὶ τοὺς Παίονας. Πληθύουσιν, αὐξάνουσι· πλεονάζουσι. Πληθὺς, ὄχλος· δῆμος. Πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο, ἐν τούτῳ ὁ ποιητὴς ἐναλλάσσει τὸν ἀριθμόν· προθεὶς γὰρ ἑνικὸν, ἐπήγαγε τὸ πληθυντικόν· δηλονότι, πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀναφέρων· ἐπειδὴ γὰρ ἡ πληθὺς, τὴν μὲν προσηγορίαν ἑνικόν ἐστι· πολλοὺς δὲ ἐν αὐτῷ περιείληφεν· ἐκ τοῦ ἐναντίου δέ ἐστι τὸ ὅμοιον, ἐπειδὰν προτεθέντος τοῦ πληθυντικοῦ, τὸ ἑνικὸν ἐπενεχθῇ· ὡς ἐν τούτῳ, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς πέτεται· τὸ γὰρ πᾶς τῷ λόγῳ ἑνικόν ἐστι· τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους ἴσον δυνάμενον τῷ πάντες· τῆς δ' αὐτῆς τοῦ σχήματος ἰδέας ἐστὶ κἀκεῖνο· οἱ δὲ Πύλον Νηλῆος, ἐΰκτιμενον πτολίεθρον ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, νοοῦνται γὰρ οἱ Πύλιοι. Πληθώρα, ἡ πλησμονή· καὶ πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος, ἤγουν πληθύνεται. Πληθώρα, τὸ πάθος· ἡ πλησμονή· καὶ πληθωρικαὶ, αἱ πλησμονικαί. Πληϊάδες· ἑπτὰ ἀστέρες εἰσὶ κείμεναι ἐπὶ τὴν πλευρὰν τοῦ ταύρου· ὁ γὰρ ταῦρος, σῶος οὐκ ἀνιστορεῖται· ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχίων· αὗται δέ εἰσιν Ἄτλαντος καὶ Πληϊόνης θυγατέρες· ὧν τὰ ὀνόματα, Μαῖα·

ταΰγέτη· κελαινώ· μερόπη· ἠλέκτρα, στερόπη· ἀλκυόνη· ἄτλας, εἰς τὴν γίγαντων μιγεὶς πληϊόνη τῇ ὠκεανοῦ, ἔσχε θυ γατέρας ἑπτά, αἳ τὴν παρθενίαν ἀγαπήσασαι, συνεκυνήγουν τῇ ἀρτέμιδι· θεασάμενος δὲ ὠρίων, ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτάς, μιγῆναι βουλόμενος· αἱ δὲ περικατάληπτοι γιγνόμεναι, θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν· ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτάς, πελειάδας ἐποίησε καὶ δι᾿ αἰῶνα ἄστρον κατηστέρισεν· ὀνομάσθησαν δὲ πληϊάδες, ἀπὸ πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν· φασὶ δὲ ἠλέκτραν οὐ βουλομένην τὴν ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι τὸ κτίσμα τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον ἔνθα κατηστέρισται· διὸ πρότερον οὔσας ἑπτὰ, γενέσθαι ἕξ· ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς· Πλῆκται, πολεμικοί· εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοί καὶ παρὰ βακχαίοις· Πλήκτης, μάχιμος· ὑβριστής· Πληκτίζεσθαι, διαπληκτίζεσθαι· στασιάζειν· Πληκτιζομένοις, μαχομένοις· Πληκτικώτερον, ὑβριστικώτερον· Πλῆκτρον, ἀμυντήριον ὅπλον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων· κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα οἷς μάχονται ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα· πλῆκτρα δέ εἰσιν, ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων· καὶ πλῆκτρον, τὸ τῆς κιθάρας ἐν ᾧ τὰς χορδὰς ὁ κιθαρίζων κινεῖ· ἢ τὸ προσπελάζον· ἢ τὸ πλῆσσον καὶ τὸ μέρος καθ᾿ ὃ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει, καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν· Πλῆμα, πλήρωμα· Πλημαθῆναι, πλησθῆναι· Πλημμαινόν, παλαιόν· Πλήμη, ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης καὶ πλημμυρίς, ἡ ταραχή· Πλημμελεῖν καὶ ὀξυβρίζειν ἐρεῖς· λάμβανε δὲ τὸ ὀξυβρίζειν καὶ ἐπὶ πλημμυροῦντος ποταμοῦ, καὶ τὰ γειτνιοῦντα παρασύροντος· καὶ πλημμελεῖν, τὸ ἁμαρτάνειν· παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ ὀξυβρίζειν· Πλημμέλεια, ἀπὸ τοῦ πλημμελές· τὸ δὲ πλημμελὲς, παρὰ τὸ πάλιν, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δευτέρου καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, γίνεται παλιμμελὲς καὶ συγκοπῇ, πλημμελῶ· σημαίνει δὲ, τὸ ἐκ δευτέρου τὰ αὐτὰ φροντίζειν τοῦ λέγειν, ἢ ἐπαναλαμβάνειν· Πλημμελὲς, ἁμαρτητικόν· ἢ τὸ ῥάθυμον καὶ ἀπαίδευτον· Πλημμυρεῖ, καὶ πλημμύρειν βαρυτόνως γράφεται· ἀφ᾿ οὗ τὸ ἐπλήμμυρεν, ἐπὶ ὕδατος καὶ ἐπὶ τῶν καθ᾿ ὕδωρ χεομένων· ἀπὸ τούτου λέγεται καὶ πλημμυρίς, καὶ πλημμυρία· οἷον συστολὴ καὶ ἀνάπαυσις· λέγεται καὶ πλήμμυρις· ἀλλὰ ἄμεινον πλημμυρίς· τὰ γὰρ ἀπὸ βαρυτόνων ῥημάτων θηλυκὰ ὀνόματα εἰς ις, ὀξύνεται· οἷον βασιλεύω, βασιλίς· πλημμύρω, πλημμυρίς· καὶ πλημμύρα ἡ ἀνάχυσις τοῦ ὕδατος εἰς τὴν γῆν· ἃ πάντα καὶ μακρὸν ἔχουσι τὸ υ· ἀμπῶτις δὲ, τὸ ἐναντίον τῇ πλημμύρᾳ· ἤγουν ἡ συστολὴ, καὶ οἷον ἀνάπαυσις· Πλῆμναί εἰσιν, αἱ τῶν τροχῶν χοινικίδες, ἢ τοι σύριγγες, ὅ ἐστιν ὀπαί, ἅς τινας καὶ χνόας φασὶν, ὡς δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς· ἤγουν τὰ μέσα τῶν εἰρημένων συρίγγων, εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ τοῦ ἄξονος ἄκρα· πλῆμναι καλούμεναι, διὰ τὸ πλήθεσθαι ἢ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος· ἰστέον δὲ ὅτι πλεονασμὸν τοῦ ν ἔχει ἡ ὁμηρικὴ πλήμνη· ὡς δῆλον ἔκ γε τῆς πλήμνης τῆς ἐν ὕδασιν· ὁποῖαι καὶ περὶ τὸν ὠκεανὸν μάλιστα ἱστοροῦνται γίνεσθαι· ἧς πλήμνης παράγωγον, ἡ πλημμύρα· ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ ἀθηναίῳ πλημοχόης, ἧς πρὸ τοῦ παράκειται ἁπλοῦν ἡ πλήμη· σκεῦος δέ φησιν ἡ πλημοχόη κεραμεοῦν βεμβικῶδες, ἑδραῖον ἡσυχῆ· ἀπὸ τοῦ τίνω πλῶ, πλήσω· ἐξ οὗ τὸ πλήμη· καὶ ἐξ αὐτοῦ πλήμνη· οὕτω καὶ πόρνη καὶ μυσάχνη· καὶ αἴτνη· Σημείωσαι δὲ ὡς ἡ πλήμνη, καὶ τόρμη λέγεται, καθὰ δηλοῖ ὁ γράψας τόρμη ἡ πλήμνη ἐστὶν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται· καὶ ὁ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ δὲ δρόμος, ἢ ἡ καμπὴ, καὶ ὁ ὑπὸ πλήξ· παυσανίας δὲ ἐκ τῆς τόρμης, καὶ ἐκτορμεῖν λέγει τὸ τοῦ καθήκοντος δρόμου ἐκβαίνειν· Πλήμνη, ἡ τοῦ τροχοῦ τρύπα ἡ πληρουμένη ὑπὸ τῶν ἀξονίων· ἢ πλῆμναι, αὐτὰ τὰ ἀκροξόνια· Πλήμνη καὶ πλήσμη, διαφέρει· ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ· διὸ καὶ παρ᾿ ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον· αὐλὸς δὲ ἐν πλήσμησι διιπετέος ποταμοῖο· οὐχ ὥς τινες ἐν πλήμνῃσι· Πλῆμνος, ἀφρός· πλῆμναι δὲ, αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες· Πλημοχόη· τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων, κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας· Πλὴν, ἐκτός· ἢ ὁμοίως· Πλὴν, τρία σημαίνει· πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς λυτικῇ· πλὴν ἀντὶ τοῦ ἀμὴν, εὐθεῖα, καὶ αἰτιατικῇ· πλὴν ἀντὶ τοῦ ὅμως ἀσύντακτον· Πλημνοδία παρανόμως τιμημένη, τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ· τουτέστιν, ἀδίκῳ· πλημνώδεις, ἀσθενοῦς· Πλῆντο, προσεπέλασαν ἀπὸ τοῦ πέλω, πλῶ· καὶ σημαίνει τὸ ἐπληροῦντο· ὡς τὸ, πλῆντο δ᾿ ἄρα αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι· Πλήξαρα, περιλάθιον· Πλήξας, τύψας· θαυμάσας· Πλήξιππος ὑπὸ ὁμήρου κέκληται, ὡς εἰς τὴν ἡνιοχείαν ἀθυρ γήσας· πλήξιππος καὶ ἱππόδαμος, ταυτόν· δηλοῦσι δὲ τὸν ἱππικὸν καὶ πολεμικόν· Πλῆρες, ἰσοχειλές· μεστόν· ἐπίμεστον· ἔμπλεων· ὑπέρπλεων· ὑπερχειλές· τὸ δὲ μικρῷ ἐνδεέστερον, ἀπλήρωτον· ἐπιχειλές· βίαιον γὰρ τὸ ἐπιδεές· ἴσως δὲ τὸ ἐνδεὲς, καὶ ἐλλιπές· τὸ δὲ εἰς ἥμισυ πλοῦν, ἡμιπλήρωτον, ἡμιδεές· ἡμίμεστον· ἡμίκενον· Πλήρης, παρὰ τὸ πολὺ πολυήρης· καὶ κατὰ συγκοπὴν, πλήρης· Πληροῦται, ἀντὶ τοῦ γεμίζεται· καὶ πληροῦται, ἀντὶ τελειοῦται· ὡς ὁ θεολόγος· ἀλλά μοι νῦν ἐκεῖνο πληροῦσθαι δοκεῖ καθαρῶς· τὸ θέμα πληρόω· ὃ ἀπὸ τοῦ πλήρης· Πλῆξαι, πατάξαι· Πληροφόρησον, πλήρωσον· ὡς ὁ ἀπόστολος· τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον· Πλήρωμα, ναῦς τραγικὴ, καὶ πλήρωμα πλῆθος· ἀναπλήρωμα· Πληρώματα, ὁ τῶν νεῶν φόρτος· πλήρωμα δὲ καὶ οἱ ἐπιβάται· Πληρωτὴς, δημοσθένης κατὰ ἀριστογείτονος· πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον, τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις· εἶεν δ᾿ ἂν οὗτοι, οἱ παρ᾿ ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι· Πληρώσας, πλήσας· Πλησαίατο θυμόν, ἴσον ἐστὶ τῷ κορεσαίατο· Πλησιάζω, πλεονάζω· ἐνίοτε δὲ αἰτιατικῇ· μεταβατικῶς· πλεονεκτῶ, πλημμυρῶ· πλουτῶ, ἀμεταβάτως· Πλησιάζω, ἐγγίζω· προσπελάζω, ἐγχρίπτομαι, παραβάλλω, γειτνιῶ· Πλησίαι, ἀπὸ τοῦ ὁ πλήσιος ἀρσενικοῦ ὀνόματος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πλησίον ἐπίρρημα· ὁμοίως τῷ ἐναντίος, ἐναντίον· χρῆσις τοῦ πλησία καὶ παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ πλησία τῷ νυμφίῳ· Πλησιέστερον, ἐγγύτερον καὶ πλησίον· παρὰ τὸ πέλω παράγωγον πελάζω· ῥηματικὸν ὄνομα, πλατος καὶ πλητος· κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ· καὶ κατὰ παραγωγὴν πλήσιος· ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος· Πλησίον· ἐνίοτε χρονικόν ἐστι, ὡς παρ᾿ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας υ· πλησίον ἐβρόντησεν, ἤγουν αὐτίκα· οὕτω καὶ ἡ γυνὴ ἐλάλησε πλησίον, ἤγουν εὐθύς· πλησίον ἐπίρρημα λυτικῇ συντάττεται· πλησιάζω δὲ δοτικῇ· πλησίον ἐγγύς· Πλήσιος· τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα, προπαροξύνονται· τὸ ἀνεψιός, καὶ δεξιός ὀξύνονται· τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλητος πλήτιος, ὡς ἄμβροτος ἀμβρόσιος· τροπῇ

τοῦ τίλοις· οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα· οἱ γὰρ λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ οὐ τρέπουσιν, ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τος· ἐνιαυτός, ἐνιαύσιος· ἐνιαύτιος λέγουσιν· ὑπόμνημα διδόντες τοῦ προτέρου τ· πλοῦτος, πλούσιος· πλούτιος· τὸ δὲ πλήσιος πλήτιος λέγουσι. Πλησίστιος, ὁ φορὸς ἄνεμος, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον. Πλησιφαὴς, ἡ πληροσέληνος ἡμέρα. Πλῆσσον, πλήρωσον. Πλησμοναῖς, ὑπερβολαῖς· ἢ πεπληρωμέναις. Πλήσσων, ῥηγνύων· σχίζων· τύπτων· ἀδικῶν· βλάπτων. Πλήσσοιτο, διέβαινον. Πλήστιγγας, νάρθηκας· παρὰ τὸ πλήσσειν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πλητήσαντα, δηλοῦντα. Πλήτης, πλησιαστής. Πλητῖνες, δέλτοι. Πλήτμον, παλαιόν· ἀκαρναῖες. Πλῆτο, σύστοιχόν ἐστι τῷ πέλασαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ πέλω, γίνεται πλῶ· καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ πλῆτο· οὐ τρέπον ἐν τῷ οὐδεὶ πλῆντο, πλῆτο χθονὶ, τουτέστιν ἐπέλασε. Πλῆτο, τὸ θέμα πλῆμι· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ πλῶ τὸ πληρῶ καὶ τὸ παθητικὸν πλῆμαι· καὶ ὁ παρατατικὸς ἐπλήμην ἐπλησο ἐπλητο· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε πλῆτο. Πλήττειν, τοῦ πατάσσειν διαφέρει· πλήττειν μὲν γὰρ λέγεται, τὸ τιτρώσκειν καὶ ποιεῖν τραῦμα· ἀφ' οὗ καὶ πληγή· πατάσσειν δὲ, τὸ ἁπλῶς κρούειν κοινῶς· καὶ ἐπὶ ἐμψύχων καὶ ἀψύχων τιθέμενον· ὡς ὅμηρος· ἔκοπτε τ' αὐτοῦ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν· ἀφ' οὗ καὶ πάταγος· ὡς καὶ ἀριστοφάνης· οὔπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς ἐδίδαξας· καὶ παταγεῖ, παρ' αὐτοῦ ῥῆμα κοινῶς γραφόμενον. Πλήττω, πλήξω· ἀπαλλάττω ἀπαλλάξω· καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, τοὺς μὲν δευτέρους ἀορίστους, εὐχρήστους κατὰ τὴν ἀττικὴν συνήθειαν ἔχουσι· πρώτους δὲ οὐδαμῶς· οἷον ἐπλήγην δέον λέγειν καὶ οὐκ ἐπλήχθην· ἀπηλλάγην, καὶ οὐκ ἀπηλλάχθην· τὸ δὲ πεπληγμένος παρακείμενος ὢν, καὶ ἐπὶ ἐνεργείας καὶ ἐπὶ πάθους λαμβάνεται. Πλήττω, σφάττω· κατασφάττω, παίω· κτείνω, φονεύω, διαχειρίζομαι· νεκρῶ, φθείρω, κεραΐζω· ἐξαιστῶ, διαφθείρω· ἀπόλλυμι, ταῦτα. Πλίγματα, τὰ πατήματα· καὶ πλὶξ, τὸ βῆμα παρὰ ἀριστοφάνει. Πλινθεία, ἐκ τοῦ πλινθεύω· ἡ πλίνθευσις. Πλινθεῖον, ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ πλίνθοι πλάττονται· οὕτω λυσίας. Πλινθεῖον, παρὰ τάξεως εἶδος· αὐτὸς δὲ ἐν πλινθείῳ ἄγων τὴν στρατιὰν, βάδην ἐπορεύετο. Πλινθεύεται, ἐξαπατᾶται· ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ. Πλινθίον, τὸ τετράγωνον σχῆμα. Πλίνθος, μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος· ἢ πηλὸς ὀπτηθείς· πλὶξ. Πλίνθος· παροιμίαι, πλίνθους πλύνεις· χαμαὶ ἀντλεῖς· φακὸν κόπτεις· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται. Πλινθουργεῖν, τοὺς πλίνθους ἐργάζεσθαι. Πλινθωτὸν, ἡ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ ὁ παρὰ ξενοφῶντι ὁ τοῦ γρύλλου· πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Πλὶξ, ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ, παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. καὶ ὅμηρος· αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων· εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν· ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν. Πλίξαντα, διαναβάντα καὶ ἀναστάντα· καὶ διαβάντα. Πλινθωνίτης, κόλπος. Πλίσσοντο, λέξις ἐστὶν ἰωνική· κατὰ δὲ τοὺς πλείονας δωρική· δηλοῖ δὲ τὸ βηματίζειν καὶ μεταφέρειν σκέλος παρὰ σκέλος· ὅθεν καὶ πλὶξ τὸ βῆμα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ πλίγμα καὶ πλίξας ὁ βηματίσας· καὶ περιπεπλιγμένον, τὸ περιβεβηκός· καὶ ἀπεπλίξατο, τὸ ἀπέβη παρὰ τῷ κωμικῷ. καὶ ἱπποκράτης λέγει πλίγμα τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα· ὅθεν καὶ διαπεπλίχθαι τὸ περιπλέκειν τοὺς πόδας· ἔστι δὲ τὸ μὲν τροχάζειν, συντόνου κινήσεως· ἐπιρροίας δὲ τὸ πλίσσεσθαι πόδεσσιν· ἵνα λέγῃ τὰς ἡμιόνους ἀγαθὰς εἶναι καὶ τρέχειν· καὶ ἄλλως ἁπλῶς βαδίζειν. Πλοάδες, τῆς ἐπαρχομένης τινὲς οὕτω καλοῦνται. Πλοιάρια, πλοῖα μικρά· ἢ ὑποδήματα ποιά. Πλοΐζει, πορεύεται πλοῦς γὰρ καὶ ἡ ὁδός. Πλοϊκὴ, καὶ πλοΐμος θάλασσα. Πλοΐμα, πλευστικά· ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα. Πλόϊμος ἄνεμος, ὅ ἐστι πλεόμενος· καὶ πλοΐμος καιρὸς ἤτοι πλεόμενος· πλοΐμος θάλασσα, τουτέστι, πλεομένη· καὶ πλοϊμώτερος οὖρος, ἤτοι ἐπιτήδειος· πλόος μικρόν. Πλόκαμα, τὰ περὶ ὀστέα νεῦρα. Πλοκάμοις φαεινοῖς ἔφη ὅμηρος· τοὺς ὑποξανθίζοντας· δῆλον δὲ ὡς ἐπὶ γυναικῶν λέγεται πλόκαμος· ὃς ἐκ τοῦ πλέκειν γίνεται· καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ συγκοπέντος γίνεται ὁ πλογμὸς κατὰ τὸ ἔοιγμεν, ὃ συγκοπὲν ἐκ τοῦ ἐοίκαμεν· οὐ δὲ κατὰ τὸ δόγμα τὸ ἐκ τοῦ δοκῶ· ἀλλὰ πλοχμὸς, οἷα τραπέντος τοῦ γ εἰς χ· κατὰ τὸ ῥωχμὸς· ῥωγμὸς, καὶ βρέγμα βρεχμός. Πλοῖα, κατάφρακτα, σεσανιδωμένα πλοῖα· ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, ἄλλους δὲ ἄνω διάγειν. Πλοῖον ἡ κυνῆ, ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων· ἀριστοφάνης ὄρνισι· καθὸ ἐπέρωτο ἡ ἶρις καὶ τὰ πτερὰ διετίθετο, ὥσπερ κώπας· ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. Πλόκαμοι, αἱ μακραὶ τρίχες· αἱ ἐπιτήδειοι οὖσαι εἰς τὸ πλέκεσθαι παρὰ τὸ πλέκω. Πλοκαμῖδα, τὸν οὖλον βόστρυχον. Πλόκιοι μῦθοι, οἱ πεπλεγμένοι· καὶ σκολιοί· δῆλον γὰρ ὅτι σκολιοῦνται· παρὰ τὸ πλεκόμενον καὶ οὐκ ἔχει τὴν προτέραν εὐθύτητα. Πλόκιον, ἐπὶ ὑποθέσεως πεπλεγμένης τιθέασιν οἱ δικαῖοι. Πλόκον, πλέγμα ἐκ τριχῶν· ἄρτεμι, σοὶ πλόκον οἰκείας τὸν δ' ἀνέθηκα κόμας, παρθένου ἱμερτοῦ χεράμενη πλοκάμου. Πλόμενον, φανέν· γινόμενον· δῆλον. Πλόος ἄλλος, ἡρόδωρος ἐν τοῖς ἀργοναυτικοῖς φησὶ, διὰ τῆς αὐτῆς θαλάσσης ἐπανελθεῖν· δι' ἧς καὶ ἐπορεύθησαν εἰς κόλχους τοὺς ἀργοναύτας· ἑκαταῖος δὲ ὁ μιλήσιος, ἐκ τοῦ φάσιδος διελθεῖν εἰς τὸν ὠκεανόν· εἶτα ἐκεῖθεν εἰς τὸν νεῖλον· ὅθεν εἰς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· τοῦτο δὲ ὁ ἐφέσιος ἀρτεμίδωρος ψεῦδος φησὶν εἶναι· τὸν γὰρ φάσιν μὴ συμβάλλειν τῷ ὠκεανῷ· ἀλλὰ ἐξ ὀρέων καταφέρεσθαι· τὸ αὐτὸ καὶ ἐρατοσθένης ἐν τῷ τρίτῳ τῶν γεωγραφικῶν φησί· τιμάγητος δὲ ἐν πρώτῳ περὶ λιμένων, τὸν ἴστρον φησὶ καταφέρεσθαι ἐκ τῶν κελτικῶν ὀρῶν· εἶτα ἐκδιδόναι εἰς κελτικὴν λίμνην· μετὰ δὲ ταῦτα, εἰς δύο σχίζεσθαι τὸ ὕδωρ· καὶ τὸ μὲν εἰς τὸν εὔξεινον πόντον εἰσβάλλειν· τὸ δὲ εἰς τὴν κελτικὴν θάλασσαν· διὰ δὲ τούτου τοῦ στόματος πλεῦσαι τοὺς ἀργοναύτας, καὶ ἐλθεῖν εἰς τυρρηνίαν· κατακολουθεῖ δὲ αὐτῷ καὶ ἀπολλώνιος. ἡσίοδος δὲ καὶ πίνδαρος ἐν πυθιονίκαις, καὶ ἀντίμαχος ἐν λυδῇ, διὰ τοῦ ὠκεανοῦ φησὶν ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς λιβύην, καὶ βαστάζοντας τὴν ἀργὼ εἰς τὸ ἡμέτερον πέλαγος γενέσθαι. Πλουθυγίειαν, συνθεμένως ἀριστοφάνης λέγει τὸν πλοῦτον· καὶ τὴν ὑγίειαν εἰς ἓν συναγαγών· σημαίνει δὲ, εὐδαιμονίαν· βίον· εἰρήνην· νεότητα· γέλωτα· χορείαν· θαλίαν· γάλα ὀρνίθων ὥστε παρέσται σκοπεῖν ὑμῖν, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν· οὕτω πλουτήσετε πάντες. Πλοῦς, τῆς νεὼς τὸ περίγραφον μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει· ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν, πλοῦν ἔλεγον. Πλούσιοί εἰσιν, οἱ ὑπερβαίνοντες τοῦ νόμου τὸν ὅρον· πένητες δὲ, οἱ ἐν χρείᾳ τῶν ἀναγκαίων καθεστηκότες. Πλούσιον, θαλασσοειδές· οἱ δὲ τὸ ὕδωρ. Πλούσιος, εὐπόρου· ἀφνειοῦ· ὀλβίου, καὶ εὐτυχοῦς· διαφέρει· πλούσιος γὰρ ὁ πολυούσιος, ἤγουν ὁ πολλὴν οὐσίαν ἔχων· εὔπορος ὁ πρὸς τὰς ἐπιβαλλούσας χρείας αὐτάρκης· ἀφνειὸς, ὁ ἀπὸ ἐνιαυτοῦ τὴν τροφὴν

συλλέγων· ὄλβιος, ὁ λίαν βιούς· ἤγουν εὐδαίμονας, καὶ μετὰ δαψιλείας· εὐτυχὴς δὲ ζῶν, ἡδέως καὶ ἀλύπως. Πλουτεύς, ὁ ᾅδης. Πλοῦτος, κτῆσις κτημάτων, καὶ χρημάτων· παρὰ τὸ πολὺ καὶ τὸ τῶ, τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι· πολύουτος· ἢ συγκοπῇ πλοῦτος. ἢ ὅτι ἐκ τοῦ πηλοῦ καὶ τῆς γῆς ὁ πλοῦτος εὑρίσκεται τοῖς ἀνθρώποις. Πλουτώ, θυγάτηρ κρόνου· ἧς ταντάλος ὁ πατὴρ πέλοπος. Πλουτῶ, εὐπορῶ χρηματίζομαι· πλουτῶ ἐγὼ ἀμεταβάτως· πλουτίζω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς. καὶ πλούτων· ὁ ᾅδης. Πλουτῶ καὶ πένομαι· ἀλλ' ὅσον χρημάτων ἐπλούτει, τοσοῦτον λόγων ἐπένετο. Πλούτων, ὁ καταχθόνιος δαίμων. Πλόχανον, πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται. Πλοχμός, ἐπὶ ἀνδρῶν· οἷον πλοχμοί οἳ χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. πλόκαμοι δὲ ἐπὶ γυναικῶν· ὅθεν καὶ εὐπλόκαμοι ἐκεῖναι. δῆλον δὲ ὅτι πλοχμὸς μὲν ἐκ τοῦ πέπλεγμαι πρός τινα ὁμοιότητα τοῦ βέβρεχμαι· βρεχμός· πλόκος δέ, ὁ παρὰ λυκόφρονι ἐκ τοῦ πλέκω· ἐξ αὐτοῦ δὲ ὁ κοινὸς γραφόμενος πλόκαμος, καθὰ ἐκ τοῦ θάλλω θάλος καὶ θάλαμος· καὶ ἄρχω ἀρχός· καὶ ὄρχαμος. Πλύνει, καθαίρει. Πλύνεται, λοιδορεῖται· αἰσχρῶς ὑβρίζεται· πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν. Πλυνεύς, οὓς ὕστερον λέγουσιν οἱ ἀττικοί, κναφεῖς. Πλυνοὶ παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ χ τῆς ἰλιάδος πύελοι, ὁποῖαί τινες καὶ περὶ εὔβοιαν φαίνονται· τουτέστι λεκανίδες ἐκ λίθων ἐπιτήδειαι πλύνειν· ὅθεν ὁ ποιητὴς ἐτυμολογῶν φησιν, ὅθι πλύνεσκον γυναῖκες ὧν ἔργον τὰ τοιαῦτα. ἐν δὲ τῇ ὀδυσσείᾳ, βόθροι, ἢ σκάφαι τινὲς αἱ πλυνοὶ παραποτάμιοι, πρὸς πλύσιν χρήσιμοι καὶ αὐλαί· ὧν πρὸς διαστολὴν οἱ λαΐνεοι λέγονται· ὅ ἐστι λίθινοι. Πλύνος, ὁ ἄτιμος· καὶ ὑβρισμένος. Πλυνὸς ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό· παροξυτόνως δέ, τὸ πλυνόμενον. Πλυνός, πόλις λιβύης· ὅθεν ἦν ἄτλας πληιόνης καὶ ἄτλαντος ἑπτὰ θυγατέρες· ὧν μία καὶ ἀστερόπη. Πλυνούσῃ ναυσικάᾳ, παρ' ὁμήρῳ· ἔθος ἦν καὶ τοῖς ἐνδόξοις τὸ τοιοῦτον ἔργον, ὡς ἐδήλωσεν ἡ ναυσικάα καὶ ἡ μήτηρ τοῦ εὐμαίου ἐν ο τῆς ὀδυσσείας. Πλυσμός, πλυντήρ. Πλυντήρια, λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας· ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις· ἣν ἐπὶ τῇ ἀγλαύρῳ τῇ κέκροπος θυγατρὶ ἄγουσι. Πλύω, πλυνῶ· πέπλυκα. Πλῶ, τὸ πλησιάζω. Πλώζω ἔχει τὸ ι, καὶ σημαίνει τὸ πλωΐζω. Πλωθεῖα, δῆμος τῆς αἰγηΐδος· ὅθεν ὁ δημότης πλωθεύς. Πλώϊμος, τὸ ἀξίωμα· καὶ πλωτήρ, ὁ ναύτης· καὶ πλωτός, ἤτοι πλεόμενος· καὶ πλωτὴ θάλασσα· ὅ ἐστι πλεομένη, καὶ πλωΐζω καὶ πλώζω καὶ πλώω καὶ πλώοντες, καὶ πλωϊσάμενος, ὁ πλεύσας· καὶ πλωάς εἶδος ὀρνέου μεγάλου. Πλωάς, εἶδος ὄρνιθος. Πλωΐζεσκεν, ἀπὸ τοῦ πλέω πλώω· ἀφ' οὗ πλωΐζομαι, καὶ ἀπὸ τούτου πάλιν πλωΐζεσκον ἐνεστώς, καὶ πλωΐζεσκον παρατατικός. Πλῶον, ἔπλεον. Πλώϊμον, διαβατόν. Πλώσειν, φθείρεσθαι. Πλωτάς φησι νήσους ἀπολλώνιος, ἤτοι πάσας ἐπιθετικῶς καλῶν διὰ τὸ περικεχύσθαι καὶ κλείεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἰδίως ταύτας φησὶ πλωτὰς εἶναι, ἐν αἷς ὑπὸ τῶν βορεαδῶν κατιλείφθεισαι, κατὰ τὸ μυθολόγημα οὕτω κληθείσας· σχεδὸν δὲ οἱ ποιηταὶ οὕτως αὐτὰς ὀνομάζουσιν· εἰσὶ δὲ ἐν τῷ σικελικῷ πελάγει· ταύτας δὲ ὁ ποιητὴς καλυδνὰς νήσους καλεῖ· εἰ καὶ λυκόφρων ἄλλας νήσους καλεῖ καλυδνάς. Πλῶτι, πλεῖτι. Πλωτῆρες, ναῦται. Πλωτόν, πλεόμενον.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν·

νεῦμα, τὸ θεῖον· ὁ ἄγγελος· ἡ ψυχή· ὁ ἄνεμος· ὁ νοῦς· ὁ δαίμων· ἢ πνεῦμά ἐστι, νοερὸν καὶ ἁπλές, ἁπλοῦν καὶ λεπτόν· σαφὲς καὶ τρανόν· ἀπήμαντον, καὶ ἀμόλυντον· μονογενές, καὶ παντεπίσκοπον· ἢ πνεῦμά ἐστι, λεπτὴ καὶ ἄυλος καὶ ἀσχημάτιστος ἐκπορευτικὴ ὕπαρξις· πνεῦμα δὲ εἴρηται, ὡσανεὶ πᾶν νεῦμα· διὰ τὸ ὡς νεῦμα ὀξέως πάντη νεῦον, καὶ κινούμενον· εἴρηται δὲ ἐν τῇ γραφῇ τὸ πνεῦμα τετραχῶς· πνεῦμα τὸ ἅγιον· πνεῦμα, ὁ ἄγγελος· πνεῦμα ἡ ψυχή· πνεῦμα ὁ ἄνεμος· ἔτι δὲ καὶ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου πνεῦμα λέγεται· πνεῦμα ἅγιόν ἐστι, δύναμις ἁγιαστική, ἀσχημάτιστος, τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ ὁμοούσιος· ἐκπορευτικῶς, οὐ γεννητικῶς ἐκ τοῦ πατρὸς προϊοῦσα· πνεύματα, καὶ ἡ δασεῖα, καὶ ἡ ψιλή· καὶ διατί εἰσι δύο πνεύματα, διότι ἡ μὲν δασεῖα, ἐκ τοῦ θώρακος ἐξέρχεται· ἡ δὲ ψιλή, ἐξ ἄκρων τῶν χειλέων· καὶ διὰ τοῦτο οὐ προσέχει ὁ ποιητὴς τοῦ πνεύματος τῆς φύσεως μὴ ἀπαιτούσης· διατί δὲ λέγονται πνεύματα, διὰ τὸ ἐν τοῖς πνεύμασιν αὐτὰ παρακαθῆναι· πνεῦμα δέ ἐστιν, ἐκφορὰ λέξεως, ἀθρόως ἢ μετρίως προσλαμβανομένη. Πνευματικὸν σῶμα· φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος, ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς ἀερωδέστερον καὶ αὐγοειδέστερον, ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος· καὶ αὕτη ἡ φλυαρία, ἑλληνική· τούτου δὲ τοῦ σώματος, ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἐν τοῖς τόποις ἀριστοτέλης· πᾶν πνεῦμα φθαρτόν, εἶναι λέγει. Πνευματώδης ἀνήρ, ὁ ἐμπεφυσημένος, καὶ ὁ δύσπνοος· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πνεύμων· λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ· ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῷα ἔχει φωνήν· μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα καὶ ἀναπνέοντα· ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς, ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ· οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα· οἷον αἱ κοχλίαι· οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον οἱ καρκῖνοι· σελάχια· φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων, ποτάμιος ἵππος· καὶ κροκόδειλος· φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ· οἱ δὲ περὶ τὸν ἀχελῷον ἰχθύες, δοκοῦντες φωνεῖν οὐ φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν· νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλοντες τὰ βράγχια, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ· τὸ δὲ παραπιπτόμενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα· ὃς ἐκθλιβόμενος τῇ γῇ, ἠχεῖ καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν· οἱ δὲ τέττιγες, διϋμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος· ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἔνδον πεπλημμένον ἀέρα φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν· αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι, πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν· ἀμέλει σταθεῖσαι, οὐκέτι βομβοῦσι· καὶ οἱ σκάροι τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν· ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες, οὐ φωνοῦσι. Πνεύσας σφοδρῶς, ὀργισθείς· πνευστιῶν, φυσῶν· ἐμπνέων. Πνέω, καὶ ἀναπνέω· πνέω δὲ μάχην· καὶ ἐμπνέω σοι προθυμίαν, μεταβατικῶς δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ· καὶ ἔτι μὲν ἐμπνέω, βραχὺ ἀναπνέω, αἰτιατικῇ· διαπνέω δὲ τὸ θνήσκω, καὶ τὰ λοίσθια πνέω· λέγεται δὲ καὶ ἄλλως διαπνεῖ

ὁ ζέφυρος τὸν λιμένα. πνεῖ τις θυμοῦ καὶ θυμόν. ἀναπνεῖ δὲ ἀέρα οὐχὶ πνεῖ. ἔξωθεν γὰρ ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ἀέρος. Πνεῖ δίκην, κοινόν. πνεῖ δὲ δίκης, ἀττικόν. πνεῖ. ῥεῖ. ζεῖ. καὶ ὅσα τοιαῦτα. παρ᾽ ἡμῖν δὲ οὐκ εὔχρηστα τὰ διαλελυμένα. Πνέω, πνευστιῶ. ἀσθμαίνω. ταῦτα λέγονται ἐπὶ ἀναπνοῆς συνεχοῦς τῆς ἀπὸ δρόμου ἢ κόπου γινομένης. καὶ τὰ τούτων ὀνόματα, ἆσθμα. καὶ κάπος. Πνίγει μετρίῳ, συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν ἔαρι. ἢ τὸ πληθυντικὸν τὰ πνίγη. Πνιγεὺς, ἡ τῶν ἀνθράκων κάμινος. κυρίως δὲ ἔνθα οἱ ἄνθρακες ἔχονται καὶ πνίγονται. ἢ πνιγεὺς, ὁ κρίβανος. ἢ ἡ κάμινος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. καὶ πνιγεὺς, τὸ πνι παρὰ τοῖς ποιηταῖς φύσει μακρὸν εὑρίσκεται. ῥῖγος δὲ, καὶ ψύχος, ὁμοίως καὶ παρὰ ψυχὴ, καὶ ψυχὴ βραχέα. Πνιγηρὰν λέγει ἀριστοφάνης, τὴν καυματώδη. ἅμα μὲν ὅτι θέρμην, ἅμα δὲ ὅτι πνίγει. Πνῖγος, ἁμαρτάνουσιν οἱ βραχύνοντες τὸ ι. ἐκτείνουσι γὰρ τοὔνομα καὶ τὰ ἀπ᾽ αὐτοῦ. οἷον πνιγηρὰ καλύβη. Πνέξαντες, ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν. Πνίξις, ὁ πνιγμός. Πνοὴ, ἀνάψυξις. δυσωδίαν, νόμιζε τὴν ἀηδίαν. καὶ πνοὴ τὸ ἆσθμα. Πνοὴ, πνοιῇ, ταχύ. Πνότμος, τροφή. Πνόος, φθόγγος. πνοή. Πνὺξ, δικαστήριον ἐν ἀθήναις. ἢ ἡ ἐκκλησία παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Πνύρ, ἔπνευσεν. ἐνόησε. καὶ πόα. καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία, καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν. Πνυτὸς, ἔμφρων. σώφρων.

ΤΟ Π΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο΄.

όα μηδικὴ, παρ᾽ ἡμῖν χόρτος ἀρίστη, καὶ καλλίστη καὶ ἐπιτηδειοτάτη ἵπποις. ἡ αὐτὴ δὲ τρίφυλλος λέγεται. ϖ Ποαλὶς, εἶδος ἀκρίδος. Ποάστριαι, οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι καὶ καθόλου αἱ κατ᾽ ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι. Ποδαβρὸς, ὁ τὸν πόδα ἁβρός. πόδες διὰ τὸ παίειν τὸ ἔδαφος. Ποδάγρα, τὸ τῶν ποδῶν πάθος καὶ πάγη. Ποδαγκωνίδας, συκοφάντας. ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας, ἢ πράττοντας. Ποδαλείριος, καὶ μαχάων, ἐπιφανεῖς ἰατροὶ παρὰ τοῖς ἕλλησι. καὶ ποδαλείριος μὲν, περὶ δίαιταν ἐπονεῖτο. μαχάων δὲ περὶ τραύματα. Ποδαλείριον, μαχάονα. ἰασώ. καὶ πανάκειαν, καὶ αἴγλην νεωτάτην, τοῦ ἀσκληπιοῦ παῖδας λέγουσιν. ἄλλοι δὲ προστιθέασιν ἰανίσκον, καὶ ἀλεξήνορα. ἔστι δὲ καὶ ἀμφιαράου θυγάτηρ ἰασώ. Ποδαλείριος, παρὰ τὸ ἔχειν τὸν πόδα περὶ τὰ λείρια. ἤγουν τὰ ἄνθη. καὶ ποδαλείριος χιτών. Ποδάνεμοι, ταχεῖς. Ποδάνιπτρα ποδῶν, ἢ αὐτὴν λέγει ὁ ποιητὴς τὴν νίψιν τῶν ποδῶν. ἢ τὸ ὕδωρ. ᾧ πόδες νίπτονται. ὃ καὶ ἀπόνιπτον ἔλεγον, ὡς ὁ κωμικός. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι καθάπερ ἐν τῷ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ περιττεύει τὸ βοῶν. καὶ τῷ οἶνον οἰνοχοεῖ, τὸ οἶνον. καὶ ἐν τῷ αἰπόλος αἰγῶν, τὸ αἰγῶν. αἰπόλος γὰρ οὐδενὸς ἄλλου ζώου λέγεται, ἀλλὰ μόνον αἰγῶν. οὕτω καὶ ἐνταῦθα παρέλκει, τὸ ποδῶν, ἐν τῷ ποδάνιπτρα ποδῶν. Ποδαπὸς ἐπὶ γένους λέγων, ὀρθῶς εἴποις ἄν. οἷον ποδαπὸς ἐστὶ, θηβαῖος ἢ ἀθηναῖος. ἔστι γὰρ οἷον ἀπὸ ποίου δαπέδου. καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία. ἤγουν ἐκ ποίου γένους. γράφεται δὲ καὶ ὁ ποδαπὸς ποταπὸς, λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ. ἠρώμην τὸν καλὸν φωσφόρον, ποταπός τε εἴη τοὺς τρόπους. περὶ δὲ τρόπου ἐρωτῶν οὕτως ἐρεῖς. ποταπὸς τὸν τρόπον σωκράτης, ἐπιεικής. λιβάνιος. ποταπὴ τὴν γλῶτταν ἡ παρθένος. Ποδάρκης, ὁ ταχὺς περὶ τὸν δρόμον ὡς ποδάρκης ἀχιλλεύς. Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν. Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας. Πόδας ὠκὺς, τοῖς ποσὶ ταχύς. Ποδαύρου, ἐῤῥαμμένου τοὺς πόδας. Πόδες, τὰ κάτω δύο χοινία, οἷς πρὸς πρῶραν καὶ πρύμναν δεσμεῖται τὸ ἱστίον. καλοῦνται δὲ πόδες, διὰ τὸ κάτω εἶναι. ἀπεναντίας ταῖς προῤῥηθείσαις ὑπέραις, ὡς οἷον ὕπερθεν κεφαλαῖς τοιούτων ποδῶν. ἐξ ὧν ῥῆμα. ποδῶ ποδώσω. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ λυκόφρων. ἔνθα ποδῶται λῖνα τὰ ἱστία φράζει. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ οὕτω πόδες πλοίου, χοῖνοι κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. ἢ οἱ μετάγωγοι τοῦ κέρατος. ἢ καθ᾽ ἄλλους. οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνης ὁ ἱστὸς, ἢ τὰ ἑκατέρωθέν φασι προσδεδεμένα τοῖς ἀρμένοις χοινία. Πόδες φέρον παρὰ τῷ ποιητῇ, φασὶν οἱ παλαιοὶ ἐνταῦθα. ὡς ἔθος ὁμήρῳ οὕτω φράζειν ἐπὶ τῶν κατὰ σπουδὴν θεόντων, ὡς μὴ κινούντων τοὺς πόδας, ἀλλὰ φερομένων ὑπ᾽ αὐτῶν, ὡσεὶ ὑπό τινων πτερῶν. Πόδες ἴδης, τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη. οἱ δὲ, δένδρα. Ποδεῶνες, εἶδος γεωργικόν. καὶ τρητοὺς ποδεῶνας. καὶ ποδεῶνες, οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἀσκοῦ προύχοντες. Ποδηγῶν, ὁδηγῶν. παιδαγωγῶν. Ποδηνεκέα, τελείαν. βαθεῖαν. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διικνεῖσθαι. τινὲς δὲ τὴν ναῦν. Ποδήνεμος, ὑπόπτερος. ἡ τοῖς ποσὶ ταχεῖα. Ποδήρης στολὴ, τὸ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκονισμένον. καὶ ποδήρης ἡ ναῦς ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη ταῖς κώπαις. ἤτοι πολύπους. ἢ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια. Πόδιοι, ἐνειλήμματα ποδῶν. ἤγουν φασκίας. Ποδιάζειν, τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν, καὶ ὑποστρέφειν. Πόδικε, πρόσριψον. Ποδίκρα, ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη. λάκωνες. Ποδοῖιν, ποιητικὸν, παρὰ τὸ ποὺς ποδὸς, ποδοῖν. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ποδοῖιν. ὡς τὸ ἵπποιιν καὶ ὁμοιοῖιν. Ποδοκάκκη, ξύλον εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες, συνέχουσιν. ὃ παρὰ ῥωμαίοις κῖππος καλεῖται. ἐν εἱρκτῇ τε, καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλούμενοι. καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη. οἱ ἐν ποδοστράβαις τισὶ τοῖς βόθροις ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο. καὶ ποδοκάκκη ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμὸς τῶν ποδῶν. ἤτοι διὰ τὸ τοὺς πόδας κακοῦν. ἔστι δὲ εἶδος παγίδος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὰ θηρία. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμοῦνται. ποδοκατοχή τις οὖσα, ἐν ᾗ οἱ πόδες κατέχονται. Ποδοῤῥέωρη, ἐπώνυμον ἀταλάντης παρὰ τὸ ποὺς καὶ τὸ ὁρούειν. οἷον ἡ τοῖς ποσὶν ὁρμῶσα. Ποδὸς τεταγὼν, τὸ ποδὸς ῥιφῆναι τὸν ἥφαιστον, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο ὑπὸ τοῦ διός. οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, ἢ ὅτι πολλάκις αἱ ἄνω ἐκπυρωθεῖσαι ἀναθυμιάσεις, ἐν τοῖς μετεώροις, κάτω ῥιπτοῦνται. ὥσπερ οἱ κεραυνοὶ, καὶ ἔτι ἄλλο τοιοῦτον. καὶ οὐκ ἔστιν ἐπὶ πολὺ παραμεῖναι τοῖς ἄνω τόποις τοιοῦτον ἥφαιστον, ἀλλ᾽ ἢ ἄλλως ἀφανιζόμενος λύεται καὶ σκεδάζεται, ἢ κάτω βάλλεται. Ποδὸς παρίειν, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πλεόντων ἐχήσατο. ἐπειδὰν γὰρ πλείων ἄνεμος ἐμπέσῃ τοῖς πλέουσι, συστέλλουσι καὶ παραιροῦσι τῶν ἱστίων τὰ πολλά. ἢ τὸ μὲν ἓν μέρος τοῦ ἱστίου, τὸ δὲ ἕτερον ἀναστέλλεται οἷον ἐὰν μὴ χρεία. ἢ καὶ ὁ καιρός

ἄπουτι· πόδας δὲ καλοῦσιν αἱ ναῦται, τοὺς παρ᾽ ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐν δὲ δεσμοῖς τῆς ὀθόνης· Ποδηγέστερον,
ἐκ τοῦ ποδηγός· ἀντὶ τοῦ ὁδηγητικώτερον· Ποδηγετεῖ παρὰ λυκόφρονι· λέξις ἀπὸ τῶν κυνῶν μετηνέχθη· ἕπονται
γὰρ αἱ κύνες τοῖς τῶν θηρίων ἴχνεσιν, ἐν τοῖς κυνηγίαις· Ποδηνεκές, δέρμα ἐστὶ, τὸ τέρμιόεν καὶ μέχρι ποδῶν ἐνεχθέν·
παράγωγὴ δὲ τῆς λέξεως καθὰ τὸ δουρηνεκές, διηνεκές· Ποδίζειν κυρίως, τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν τι χωρίον· καὶ τὸ τὴν σκιὰν
μετρεῖν, πρὸς ἣν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐβάδιζον· Ποδὸς ἔρυτις, τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι· Ποδοστράβας, μηχανήματά τινα ἀπὸ
τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα· εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα, ἡλίσκοντο· διήλεκται ξενοφῶν περὶ τῆς κατασκευῆς αὐ-
τῶν, ἐν τῷ περὶ κυνηγετικῶν, καὶ τῆς χρήσεως· Ποδοστράβη, τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν· ἄλλοι τὴν ταῖς
ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην· Ποδοτρόχαλος, ὁ τῷ ποδὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν· Ποδώκεια, ἡ ταχεῖα· Ποδώ-
κεας· ἄπιον καὶ ἡ πρόσωρος οὐκ εὐλόγως προπαροξύνεσθαι λέγουσι· τὰ γὰρ εἰς ης ὀξυνόμενα, φυλάττοντα ἐν τῇ συνθέσει τὴν
αὐτὴν κατάληξιν, ἀναδίδωσι τὸν τόνον· οἷον δριμύς, ἄδριμυς· τραχύς, ἄτραχυς· μὴ οὕτω δὲ ἔχοντα ἀλλὰ τρέποντα τὸ
τέλος, ἵσταται φασὶν ἐπὶ ὀξείας· οἷον ἡδύς ἀηδής· βαρύς, ἀβαρής· ἠύς, ἐνηής· βαθύς, ἀβαθής· οὕτω γοῦν καὶ ὠκύς, ποδώ-
κης· ὥς τι κατ᾽ αὐτοὺς καὶ ποδώκης ἵππος ὀξυτόνως ὤφειλε· καὶ πληθυντικὸν ποδωκέας· τὸ μέν τοι ποδώκης ἀχιλλεύς,
οὐ παρασαλεύουσιν οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ φασὶν ὅτι τὸ ποδώκης ἀχιλλεύς, εἰς ἰδιότητα τοῦ ἥρωος βεβαρυτόνηται, ὥσπερ
ποδώκης· καὶ τραγικῶς, ἀνεμώκης ταῦρον· οὕτω καὶ ποδήνεμος καὶ ἀελλόπους· ἐξ οὗ ἀπελθόντος τοῦ υ, γίνεται ἡ ἀελ-
λόπος ἀναγκαίως· ἄλλως γὰρ, ἄχρηστος ἡ λέξις μέτρῳ δακτυλικῷ· καθὰ καὶ οἰδίπους, καὶ ὅσα ἀμφίμακρα· Ποδώνυ-
μος, ἐσθὴς ἱερὰ τῆς πανδρόσου· Ποηφάγον θηρίον, τὸ τὰς βοτάνας ἐσθίον· Ποθέεσκεν, ἐπόθει· ἐπεζήτει· Ποθέε-
σκε, ποθέω ὦ· ἐπόθεον ἐπόθουν· ἐπόθεε· καὶ πλεονασμῷ τῆς σκε συλλαβῆς, καὶ ἀφαιρέσει τῆς ἀρχούσης, ποθέεσκε·
Ποθεινός, πεποθημένος· ἀγαπητός· Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς· ἡρακλῆς πλέων μετὰ τῆς ἀργοῦς εἰς κόλ-
χους· σὺν ἰάσονι, ἐν κίῳ τῇ νήσῳ ἐξελθὼν, καὶ πέμψας τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ ὕλλαν ὕδωρ ἀντλῆσαι, περιέμενεν αὐτόν· τοῦ
δὲ ὑπὸ νυμφῶν ἁρπασθέντος, ἡρακλῆς πολὺν χρόνον ἐζήτει· ὕστερον δὲ ὑπό τινος αἰθερίας φωνῆς ἤκουσε· ποθεῖς τὸν οὐ
παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς· ἐλήφθη οὖν τοῦτο εἰς παροιμίαν, ἐπὶ τῶν μάτην προσδοκώντων· Πόθεν, ἐνίοτε μέν ἐστιν
ἐρωτηματικόν, καὶ λαμβάνεται ἀπὸ ποίου τόπου· ἢ ἀπὸ ποίας αἰτίας· ἐνίοτε δ᾽ ἀπορρηματικόν, ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ οὐδα-
μῶς λαμβάνεται· ὡς παρὰ εὐριπίδῃ ἐν ἑκάβῃ· ὡς μὲν ἀξία, πόθεν· ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς· Πόθεν ἐπίρρημα, ἐκ τόπου κί-
νησιν ἐμφαῖνον· ἰσοδύναμον τῇ ἐκ προθέσει· ὁ γὰρ ἐρωτῶν πόθεν πορεύῃ, ἀνταχούει ἐκ τῆς οἰκίας· τὸ ποῦ στάσιν· οἷον ποῦ
μένει ὁ πλάτων, ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἰσοδύναμον τῇ ἐν προθέσει· τοῦτο τὸ ποῦ συντάσσεται καὶ μετὰ γενικῆς· ποῦ τῆς πόλεως ὁ ἀρι-
στοτέλης κατοικεῖ· ἰσοδύναμον τῷ, ἐν ποίῳ μέρει τῆς πόλεως· ἐμφαίνει δὲ καὶ τὸ πόθεν αἰτίαν· οἷον πόθεν κινούμενος δέδρα-
κάς με κακά· ἀντὶ τοῦ ἔκ τινος αἰτίας καὶ ἀφορμῆς· Πόθεν ἐπίρρημα, ἐγκλίνεται· πόθεν ἦλθες· ἦλθέν ποθεν· καὶ ὁμοί-
ως πόθι, ἦλθές ποθι· Ποθέσαι, ἀντὶ τοῦ ποθῆσαι· δοκεῖ μὲν ποιητικὸν· ἔστι δὲ ἀληθῶς ἀττικόν· λέγεται τοίνυν ἑκατέ-
ρως καὶ ποθῆσαι· καὶ ποθέσαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀπόθετος κύων ὁ ἠμελημένος, καὶ ἀπόθητος· καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ κύων ἀπόθετος,
ὅ ἐστι μὴ ποθούμενος· Ποθεῦντι, ἀντὶ τοῦ ποθοῦσι· ζητοῦσι· παρὰ θεοκρίτῳ· Ποθὴ ἡ ἐπιζήτησις· Ποθή ἐστιν, ὁ πόθος,
καὶ ἀντ᾽ αὐτοῦ παρῆκται ὡς χόλος χολή· ὀξύνεται δὲ ποθὴ κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ος δισύλλαβα τῷ ο παραληγόμενα βα-
ρύτονα ἀπαρασχημάτιστα οὐδετέροις, ἐὰν ποιῶσι θηλυκὸν ὀξύτονον αὐτὸ ποιοῦσι· στρόφος στροφή· νόμος, νομή· ῥόος, ῥοή·
πλόκος, πλοκή· οὕτω καὶ πόθος, ποθή· σεσημείωται τὸ κόρη, ἐκ τοῦ κόρος ὁ νέος· ἐναντιοῦται τῷ τοιούτῳ κανόνι, καὶ ἡ
βιοτὴ ἐκ τοῦ βίοτος, εἰ καὶ τρισυλλαβεῖ· Ποθήμεναι, δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ ποθαίνω ἀχρήστου παράγεται ῥήματος, ὡς καὶ
τὸ φορῆναι ἀπὸ τοῦ φοραίνω· ἴσως δὲ καὶ ἄλλως αὐτά· τὸ μὲν ἐκ τοῦ ποθῶ, πόθημι· τὸ δ᾽ ἐκ τοῦ φορῶ φόρημι γίνεται· Πό-
θι, ποῦ· καὶ ποῖ κοινῶς· τὸ μὲν, ἐπὶ στάσεως· τὸ δὲ, ἐπὶ κινήσεως πόθι, καὶ πόσε ποιητικῶς· λέγεται δὲ τὸ μὲν ποῦ ἐνίο-
τε μὲν ἐπὶ τόπου· ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσως· ἔστι δ᾽ ὅτι καὶ περισπῶς κεῖται· ὅτι δὲ ἐπὶ τόπου, ἐνίοτε μὲν κατ᾽ ἐρώτησιν προ-
φέρεται· ἐνίοτε δὲ χωρὶς ἐρωτήσεως· ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐγκλίνεται· ὅτι δὲ κατ᾽ ἐρώτησιν λέγεται, οὐ δύναται
ἐγκλίνεσθαι· Ποθολκίς, ἡ ἡνία τῶν συζυγίων· Πόθος, ἔρωτος διαφέρει· καθὸ ὁ μὲν ἔρως λέγεται καὶ ἐπὶ παρόντων, καὶ ἐπὶ
μὴ παρόντων πραγμάτων· ὁ πόθος δὲ ἀεὶ λέγεται ἐπὶ ἀπόντων· καὶ ἀπὸ τούτων ῥῆμα ποθεῖν· καὶ ἐρᾶν· ὧν τὸ μὲν ἐρᾶν, καὶ ἐπὶ πα-
ρόντων καὶ μὴ παρόντων λέγεται· ποθεῖν δὲ τὸ μὴ παρόντα ἀνακαλεῖν καὶ ἀναζητεῖν· καθὸ καὶ παρ᾽ ἀριστοφάνει παροιμια-
κῶς λέγεται· τὸ, ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς· Πόθος, ποιητικῶς· κοινῶς, ποθή· καθὰ τὸ χόλος, χολή· βίοτος,
βιοτή· ἐκ τοῦ πείθω, ὁ πόθος, ποθή· Πόθος ἐστὶν, ἐπιθυμία πραγμάτων ἀπόντων· ἐπιθυμία δὲ καὶ ἵμερος τὸ αὐτό· καὶ λέγεται
ἐπὶ τῶν ἀπόντων· Πόθος, παρὰ τὸ πείθω τὸ πάσχω γίνεται πόθος· τροπῇ τοῦ η εἰς ο· ἢ ἀπὸ τοῦ πείθειν τὸ εἰς συγκατάθεσιν ἄγειν·
ἐξ οὗ τὸ πέποιθα· ὁ γὰρ πόθος, πείθει τὸν ποθοῦντα ποθεῖν ὃ ποθεῖ· ἐκ τοῦ πόθος ποθεινός, ὡς σκότος σκοτεινός· Ποῖ ἐρω-
τηματικόν, καὶ ἀόριστον· τίθεται ἐπὶ μὲν κινήσεως μόνον τὸ ποῖ, διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται· διὰ δὲ τοῦ η γραφόμε-
νον, καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ κινήσεως τίθεται· καὶ δῆλον ἐκ τῶν πᾷ βῶ, πᾷ στῶ, παρ᾽ εὐριπίδῃ· εἰ δὲ πῶ καὶ διὰ διφθόγγου εἴρηται,
ἐπὶ στάσεως κατὰ παράχρησίν ἐστι· Ποιά, ἡ πεποιημένη φωνή· Ποίαν· κτύπησιν· θόρυβον· τάραχον· συναθροισμόν· θυμόν·
Ποιάνθιον, πεδίον· Ποῖ, ἀντὶ τοῦ ποῦ σοφοκλῆς· Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις· ὁ διόνυσος λέγει, ποῖ γῆς· ὁ δέ φησιν, ἐπεβάτευον
κλεισθένει· τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει· Ποῖ ἄπει, οὕτω συντάσσε-
ται διὰ τοῦ ι· ποῦ δὲ ἄπει διὰ τοῦ υ ἁμάρτημα· ἐν δὲ τῷ υ, ποῦ διατρίβεις· Ποιαύτιον, ποίαντος παῖδα· Ποιεῖν, τὸ ἐν
ἑαυτῷ ἔχειν τὴν αἰτίαν τῆς ἐνεργείας· ποιεῖν λέγεται ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τεχνῶν· τεχνικῆς φημὶ, καὶ τῶν τοιούτων· Ποιεῖν ἐστι,
τὸ εἰς ἄλλο ἐπιρροῦν· ἢ ποιεῖν τι, ἢ δρᾶν· Ποιεῖσθαι, τὸ τίθεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· οἷ φασιν ἔθετο ὁ δεῖνα τὸν παῖδα τοῦ δεῖ-
νος· ἤτοι θετὸν υἱὸν ἔχειν· Ποιούμενον, ποιούμενον· Ποιέομαι οὖμαι· ἡ πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων συναιρεῖ τὸ εο εἰς ου,
ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος· ἡ δευτέρα δὲ συναιρεῖ τὸ αο εἰς ω· οἷον βοάομαι βοῶμαι· ἡ τρίτη δὲ τὰ δύο οο, εἰς ου· οἷον,

χρυσόομαι χρυσοῦμαι. Ποιήεσσαν, στροφόρον· βοτανώδη. Ποιήεις βοτανώδης, ἀπὸ τοῦ ποία ὃ σημαίνει τὴν βοτάνην. Ποιεῖν ἐστι, τὸ καθόλου σχεδιάζειν τι. περιποιεῖν δὲ, τὸ περικτᾶσθαι ἢ κοσμεῖν· ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ πράττειν. καὶ ἀντὶ τοῦ ποιητικῶς γράφειν. Ποιέω, έεις, έει· ὁριστικὸς, ἐποίεον, εες, εε. προστακτικὸν, ποίεε, εέτω. εὐκτικὸν, ποιέοιμι, έεις, έοι. ὑποτακτικὸν, ἐὰν ποιέω, έῃς, έῃ. ἀπαρέμφατον ποιέειν. ἡ μετοχὴ ὁ ποιέων τοῦ ποιέοντος. οἱ ἴωνες τοῖς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς ἐν πάσαις ταῖς ἐγκλίσεσι καὶ μετοχαῖς τῶν πάντων περισπωμένων ἁπλῶς χρῶνται, χωρὶς συναιρέσεως. Ποίην, τὴν ἔχουσαν τὸ φύλλον, ὅμοιον οἰνάρῳ τὴν φύσιν· ὡς τὸ τῆς κισσαμπέλου καλουμένης, εἶδος παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ποίην, ποίαν βοτάνην. καὶ ποιηφάγοι. Ποίη καθὸ τὸ ἔαρ δρεπόμενος ἢ κειρόμενος χόρτος δοκεῖ. καὶ ὁ ποιητὴς ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐν τῷ κεκαρμένοτε ποίης. οὐ μόνον δηλοῖ τὸν χόρτον, ἀλλὰ καὶ καρποὺς δήμητρος· οἷς καὶ βοῦς παίνεται ἐν σταθμοῖς. Ποίης τὰ πρωτογάλακτα· τὰ ἐξ ἄλλων πηγνύμενα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ποιήσαντο, ταυτὸν τῷ ἐσκεύασαν. καὶ ἔστι λέξις κοινὴ μὲν, καὶ ῥιωτάτη δὲ πολλαχοῦ κειμένη καὶ ἐνεργητικῶς· καὶ παθητικῶς. Ποιήσειε, κοινωνήσειε. καὶ πάντα τὰ εὐκτικὰ δύνανται λαμβάνεσθαι ἀντὶ παρεληλυθότων χρόνων, ὅταν ἔχωσιν ὁ πιθανὸν πῶς· ἐκδιηγηματικὸν γὰρ τόδε. Ποίησις, τὸ ὅλον βιβλίον· οἷον ἡ ἰλιάς· καὶ ἡ ὀδύσσεια· ἰλιὰς δέ ἐστιν ἡ τῆς τροίας ὑπόθεσις· ἴλιον γὰρ ἡ τροία· ὀδυσσεία δὲ, ἡ πλάνη τοῦ ὀδυσσέως· εἰσὶ δὲ καὶ αἱ δύο αὗται ποιήσεις τοῦ ὁμήρου· διαιρεῖται δὲ τριχῶς ἡ ποίησις· εἰς διηγηματικόν· εἰς μιμητικόν· καὶ μικτόν. καὶ διηγηματικόν ἐστιν, ἡνίκα ὅλος ὁ λόγος ἐκ ποιητικοῦ μόνου προσώπου λέγεται· μιμητικὸν δὲ, αἱ τραγῳδίαι καὶ κωμῳδίαι· μικτὸν, δὲ ἐξ ἑκατέρου εἴδους. ποίημα δὲ ποιήσεως διαφέρει· ποίησις μὲν γάρ ἐστιν ὡς εἴρηται, τὸ ὅλον βιβλίον· ποίημα δὲ ἡ ῥαψῳδία. εἴρηται δὲ ῥαψῳδία, ἀπὸ τοῦ δαφνίνῃ ῥάβδῳ περιερχομένους ᾄδειν τὰ ὁμήρου ποιήματα· καὶ διατί δαφνίνην ῥάβδον ἐκράτουν τις ᾄδων τὰ ὁμήρου ποιήματα, ἢ ὅτι μαντικὴ ἡ δάφνη μαντικὴ δὲ ἡ ποιητική, οὐδὲ γὰρ εἴη τις τέλειος ποιητὴς, εἰ μὴ ἱστορήσει καὶ μαντεύσεται καὶ διηγήσεται. Ποιησῶ, ἀντὶ τοῦ ποιήσω δωρικῶς· δωριεῖς γὰρ περισπῶσι τοὺς μέλλοντας· τύψω κοινῶς, τυψῶ δωρικῶς· ὁμοίως τυψοῦμαι. Ποίθοι, τέσσαρες αἱρετοὶ παρὰ λάκωσι· δύο καθ᾽ ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι. Ποικάζουσαι, σκεπάζουσαι. Ποῖ κῆχος, ζήτει καὶ τοῦ τό· ποῖ κῆχος, εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἀριστοφάνης ποῖ κῆχος, ἀντὶ σικελίας. καὶ παρὰ φερεκράτει, ποῖ κῆχος. καὶ εἰ μὲν παρεζευγμένον εὑρήσεις τὸ ποῖ τῷ κῆχοι· ἐρατοσθένης δὲ λαμβάνει ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως ποῦ ἐγγύς· καὶ εἰς τίνα τόπον, ποῦ ἄγχος· ποῦ κῆχος· τὸ πῆ, κῆ· πῆ ἐγγύς· πῆ ἄγχος, ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ ἐνάγχος· κῆχος· ἔλλειψις ἄρα τοῦ γ, κῆχος ἄγχος· ἔχει αὐτὸ ἐν τῷ ἐναγχος· ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν. Ποικίλα, πεποικιλμένα· κεκαλλωπισμένα. Ποικίλη στοά, ἐν ἀθήναις· ἔνθα ἔγραψαν οἱ ἐν μαραθῶνι πολεμήσαντες. Ποικίλον, πολύτροπον. Ποικιλομήτης, ποικιλόβουλος. Ποικίλον, ἱμάτιον ζωγραφητόν. Ποικίλος, σημαίνει τὸν ἐπιμελῶς κατεσκευασμένον· παρὰ τὸ πύκα, ὁ πολλὰς ἔχων πυκνότητος ποικιλίας. Ποικιλῳδὸς, ἡ σφίγξ· τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν. Ποικιλόστερνος, ποικιλόβουλος. Ποικιλὶς, ὄρνις ποιός. Ποικιλτικὴν, πολυμιταρικήν. Ποικινὸς λόγος, ὁ πυκνός. Ποιητὴς ἀπροσδιορίστως λεγόμενος, γενικόν ἐστιν ὁμώνυμον ὄνομα· εἰς εἴδη διαιρούμενον πλείονα· εἰς τὸ κατ᾽ ἐξοχήν· καὶ ἀπροσδιορίστως λεγόμενον ποιητήν· εἰς λυρικὸν ποιητήν· εἰς διθυραμβικόν· εἰς ἰαμβογράφον· τραγικόν· σατυρικόν· κωμικόν· εἰς ἐλεγειογράφον· εἰς ἐπιγραμματογράφον· τὸν καὶ ἀναθεματικόν· καὶ ὑμνογράφον· εἰς ᾀσματογράφον· καὶ ἀοιδόν· εἰς ἐπιθαλαμιογράφον· εἰς μονῳδόν· καὶ εἰς μυρία ἕτερα εἴδη· ὅπερ μακρόν ἐστι λέγειν καὶ ὀχληρόν· καίπερ ἀκριβῶς ἐπιστάμενον· λεκτέον δέ μοι τὰ τῶν ῥηθέντων γνωρίσματα· καὶ χαρακτηρίσματα· τῶν μὲν ἀπροσδιορίστως καὶ κατ᾽ ἐξοχὴν ποιητῶν λεγομένων, τέσσαρα ταῦτα τυγχάνουσι τὰ γνωρίσματα· μέτρον ἡρωϊκόν· μῦθος ἀλληγορικός· ἱστορία· καὶ ποιὰ λέξις· ὧν χωρὶς ἕτεροι ποιοὶ λέγονται· γεγόνασι δὲ ὀνομαστοὶ ποιηταὶ πέντε· ὅμηρος· ἡσίοδος· πανύασις· ἀντίμαχος· πείσανδρος· οἱ δὲ ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ, καὶ ταῦτα μὲν τὰ γνωρίσματα τῶν καλουμένων κατ᾽ ἐξοχὴν ποιητῶν· λυρικῶν δὲ γνωρίσματα, τὸ πρὸς τὴν λύραν τὰ τούτων ᾄδεσθαι μέλη· καὶ χορὸς ἑστὼς κυκλικῶς, ἄνδρας ἔχων πεντήκοντα· οἵπερ καὶ δῶρον ταῦρον ἐλάμβανον· οἱ δὲ διθυραμβικοὶ τῶν λυρικῶν ἔχοντι πλέον, τὸ πρὸς διόνυσον πολυστρόφως πλέκειν τοὺς ὕμνους· καὶ τρίποδα ἐλάμβανον· διὸ καὶ διθύραμβοι ἀπὸ τοῦ διονύσου ἐλέγοντο, τοῦ διὰ δύο θυρῶν ἐκβάντος· τῆς γαστρὸς τῆς σεμέλης, καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ διός· λυρικοὶ δὲ ὀνομαστοὶ, δέκα· στησίχορος· βακχυλίδης· ἴβυκος· ἀνακρέων· πίνδαρος· σιμωνίδης· ἀλκμάν· ἀλκαῖος, σαπφώ, κόριννα· διθυραμβικὸς δὲ διάσημος ποιητὴς, φιλόξενος· ὁ κυθήριος· ἰαμβογράφων ποιητῶν γνωρίσματα· λοιδορία δι᾽ ἰάμβων· καταχρηστικῶς δὲ καὶ δι᾽ ἑτέρου οἱουδήτινος μέτρου· ἀριπρεπεῖς δὲ ἰαμβογράφοι, ἀνανίας· ἀρχίλοχος· ἱππῶναξ· τραγικῶν σατυρικῶν ποιητῶν, κοινὸν μὲν τὸ τετραγώνως ἔχειν ἱστάμενον τὸν χορόν· καὶ τὸ λαμβάνειν τράγον, ἢ τρύγα· τουτέστι νέον οἶνον· καὶ μιμητικῶς ὡς ἐν τῇ θυμέλῃ τὰ τούτων δράματα λέγεσθαι, καὶ δρᾶσθαι· διαφορὰ δὲ αὐτοῖς, τὸ τὴν κωμῳδίαν γέλωτας ἔχειν καὶ σκώμματα, καὶ εἰκοσιτέσσαρας χορευτάς· τὴν δὲ τραγῳδίαν, καὶ τοὺς σατύρους ἐπίσης μὲν ἔχειν χορευτὰς ἑκκαίδεκα· διαφέρει δὲ πρὸς ἀλλήλας· ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία, θρήνοις μόνον καὶ οἰμωγαῖς· ἡ δὲ σατυρικὴ ποίησις, συγκιρνᾶται ταῖς ὀλοφύρσεσιν, ἱλαρότητι, καὶ ἀποδακρύων δὲ χαραὶ καταυτά· διαφέρει δὲ καὶ τοῦ τὸ κωμῳδία καὶ τραγῳδία· ὅτι ἡ μὲν τραγῳδία, λύει τὸν βίον· ἡ δὲ κωμῳδία, συνίστησι· κωμῳδία δὲ ἐκλήθη, ἢ ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ κώματος ἤγουν τοῦ ὕπνου εὑρέθη, ἢ ὅτι ἐν ταῖς κώμαις, τουτέστιν ἐν ταῖς στενωπαῖς, ἢ ταῖς πόλεσιν, ἢ τοῖς μεγίστοις χωρίοις· ἢ ὅτι ἐν τοῖς κώμοις τοῦ διονύσου εὑρέθη· ἡ δὲ τραγῳδία, ἀπὸ τοῦ τράγου ἢ τρύγα λαμβάνειν· τουτέστι, νέον οἶνον· καὶ ἀπὸ τοῦ, τρυγὶ χρίεσθαι τὰ πρόσωπα κατ᾽ ἀρχάς, ἢ ὅτι τετραγώνως ἵσταντο, τετραγῳδία· ἀπὸ τοῦ τραχείας ᾠδὰς ἔχειν τοὺς θρήνους· τραχῳδία, καὶ τραγῳδία· σατυρικὴ δὲ, ἀπὸ τῶν σατύρων ἐκλήθη, τῶν εὑρόντων αὐτήν· ἤτοι γεωργῶν, καὶ εὐτελῶν ἀνθρώπων· τραγῳδοὶ ποιηταὶ, ἄριστοι· θέσπις, φρύνιχος· αἰσχύλος, σοφοκλῆς, εὐριπίδης, ἴων· ἀχαιός, καὶ ἕτεροι μύριοι· κωμῳδοί, κρατῖνος· πλάτων· εὔπολις· φερεκράτης· ἀριστοφάνης· καὶ ἕτεροι, καὶ νέοι, μένανδρος, φιλήμων, φιλιστίων· καὶ πλῆθος πολύ· σατυρικὸς δὲ, πρατίνας· καὶ ταῦτα μὲν περὶ σατυρικῶν,

καὶ κωμικῶν ποιητῶν. Ἐλεγειογράφων γνωρίσματα ποιητῶν, τὸ πρὸς ἐθνικὰς ἄκρως, συγγεγραφέναι καὶ ὀλοφύρ-
σεις ἐν ἐλεγείᾳ τῷ μέτρῳ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἕτερα· ἐλεγειῶν δὲ ποιηταί, καλλίμαχος· μίμνερμος, φιλητᾶς·
ἐπιγραμματογράφων δέ, γνωρίσματα καὶ ἀναθεματικῶν, τὸ γεγραφέναι εἰς ἀνδριάντας ἐπιγράμματα· καὶ εἰς τὰ ἐν
ναοῖς ἀναθήματα· καὶ εἰς ἕτερα τοιαῦτά τινα· ὡς ὅμηρος ἐποίησεν, ἐπὶ τῇ δοθείσῃ τούτῳ φιάλῃ παρὰ τῶν μίδου υἱῶν· ἣν
ἀνέθετο ἐν δελφοῖς ἀπόλλωνι ἐπιγράψας οὕτω· φοῖβε ἄπολλον, δῶρόν τι ἑλὼν ὅμηρος ἔδωκεν, ἧσιν ἐπιφροσύναις· σοὶ δὲ
μα κλέος ἐσθλὸν ὀπάζεις. Ἐπιγραμματογράφοι δὲ ποιηταί, σιμωνίδης ὁ παλαιός, οὗ ἡρόδοτος μέμνηται· ἀλκαῖος
ὁ νέος· ὃς ἦν ἐπὶ οὐεσπασιανοῦ τοῦ ῥωμαίου καὶ τίτου· ἀθήναιος, πρόκλος· παλλαδᾶς, ἀγαθίας· καὶ ἕτεροι μύριοι. Ὑμνο-
γράφοι ποιηταί· οἱ τοῖς θεοῖς γράφοντες ὕμνους· ὥσπερ ὁ παλαιὸς ἐκεῖνος ὀρφεύς· ὅμηρος· ἡσίοδος· ἀσκληπιάδης· καὶ ἕτε-
ροι· γράφει δὲ ὀρφεὺς χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν καὶ μαγικῶν, καὶ ἐπῳδικῶν, καὶ ὕμνους εἰς δία καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτω· ζεὺς
πρῶτος γένετο, ζεὺς ὕστατος, ἀργικέραυνος· ζεὺς κεφαλή, ζεὺς μέσσα· διὸς δ᾽ ἐκ πάντα τέτυκται· καὶ ὅμηρος· μνήσομαι
οὐδὲ λάθωμαι ἀπόλλωνος ἑκάτοιο· καὶ οἱ λοιποὶ ὁμοίως· ᾀσματογράφων καὶ ᾠδῶν γνωρίσματα, τὸ ᾄσματα καὶ ᾠδὰς
γράφειν πρὸς μουσικὴν· καὶ φόρμιγγα· καὶ βάρβιτον· καὶ κιθάραν· καὶ πᾶν ὄργανον μουσικὸν ἀδόμενον· ᾠδοὶ γὰρ ἦσαν
ποιηταὶ ὡς ὁ φαληρεὺς δημήτριος γράφει, αὐτομήδης· δημοδόκης· καὶ λάρης οἱ κερκυραῖοι· καὶ ὁ ἰθακήσιος φήμιος· καὶ
οἱ λοιποί, οὓς ὁ φαληρεὺς γράφει· ἐπιθαλαμιογράφοι δὲ ποιηταί, ὅσοι πρὸς τοὺς νυμφίους ἐν γάμοις ἐγκώμια ἔγραφον· οἷος
ἦν, ἀγαμήστορος ὁ φαρσάλιος· καὶ ἕτεροι· καὶ ἡσίοδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμιον εἰς πηλέα καὶ εἰς θέτιν· τρὶς μάκαρ
αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε πηλεῦ· ὅς τις ἐν μεγάροις ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις· μονῳδοὶ δὲ ποιηταὶ λέγονται, οἱ
μονοπροσώπως ὅλην ὑπόθεσιν ἀφηγούμενοι. Ποιμαίνουσι παῖδες [illegible], παρ᾽ ὁμήρῳ· ἐπεὶ κατὰ τὴν ἱστορίαν ἔθος τοῖς
παλαιοῖς κατὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν, βουκολεῖν· ἢ ἱπποφορβεῖν, ἢ ποιμνίοις ἐφεστάναι· καρτερίας καὶ ἀσκήσεως χάριν
τὴν ἀνθρωπικὴν ποιμαντικὴν ἀσκουμένοις ἐν τῇ τῶν ἀλόγων ἐπιμελείᾳ· δι᾽ ἣν καὶ ποιμένες λαῶν ἐλέγοντο· κυριολεκτεῖ-
ται δὲ τὸ ποιμαίνειν ἐπὶ προβάτων· ἐπεὶ καὶ ποιμὴν κυρίως, ὁ τῶν οἰῶν ἐπιμελητής, παρὰ τὸ ὄϊς καὶ τὸ μῶ τὸ ζητῶ, ὡς
οἷον οἰμήν τις ὤν, ἤγουν ὄϊς ζητῶν· καὶ ἐν συναιρέσει, οἰμήν· καὶ πλεονασμῷ, ποιμήν, καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἥγανον, πήγανον·
ἔτι δὲ καὶ τοῦ μῆλα, ἦλα. Ποιμανδρία, πόλις βοιωτίας, ἡ τάναγρα λεγομένη· ἔνθα ἄριστοι βόες γίνονται. Ποιμαντική,
διδασκαλική, ἡ τῶν ποιμένων. Ποιμάνωρ, λέγεται παρ᾽ αἰσχύλῳ· καὶ τὸ ποίμνιον ποιμανόριον. Ποιμένα λαῶν, βασι-
λέα τῶν ὄχλων. Ποιμένων, κηδεμόνων· ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν. Ποιμαίνει, βόσκει ἢ διδάσκει. Ποιμαν-
δαι, γένος· ἐξ οὗ ὁ τῆς δήμητρος ἱερεύς. Ποιμήν, ὁ τῶν προβάτων νομεύς· ὃς ποιητικῶς λέγεται ποιμάνωρ· καὶ ποίμνιον,
ἡ ἀγέλη τῶν προβάτων· ὥσπερ ἡ τῶν αἰγῶν αἰπόλιον, καὶ αἰπόλος ὁ νομεὺς αὐτῶν· καὶ τῶν βοῶν βουκόλιον, καὶ βουκόλος ὁ
νομεὺς αὐτῶν· καὶ ποιμαίνω τὰ πρόβατα νέμω· καὶ ποιμαντικὴ ῥάβδος, δι᾽ ἧς ὁ ποιμὴν ἐλαύνει τὰ πρόβατα. Ποιμνήϊον, ἡ ποί-
μνη πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η, καθὰ καὶ τὸ πολεμήϊον καὶ τὸ οἰήϊον, ὃ δηλοῖ πλοίου οἴακα· καὶ οὐκ ἂν ἔχῃ ἀμφιβολίαν· ὡς τὸ ξει-
νήϊον. Ποινά, ποῖα λάκωνες. Ποιναλίζω, βασανίζω. Ποιναῖς, ἐφικταῖς ἐριννύσι· τιμωρίαις. Ποινᾶσθαι, ποινὴν λαμ-
βάνειν, ὅταν ἀντίκτισιν τις λάβῃ· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ συριάζεσθαι. Ποινάτορας, τιμωρούς. Ποινηλατήσας, ἐλάσας. Ποι-
νήν, τιμωρίαν· ἀντίκτισιν πρόσιμον. Ποινὴν λέγει ὅμηρος ἐν τῷ ε τῆς ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ ἀντάλλαγμα· ὥστε σημειωτέον
ὅτι ποινὴ οὐ μόνον λέγεται τὸ ὑπὲρ φόνου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἁπλῶς ἀντισήκωμα· ἡ δὲ χρῆσις πολλὴ παρὰ τῷ πινδάρῳ· ἰστέον δὲ
ὅτι καθὰ ἡ ποινὴ ἀμοιβήν τινά ἐστιν ὅτε δηλοῖ, οὐχ ὡς ἀπὸ τοῦ φόνου ἴσως, ἀλλὰ τοῦ πόνου ὅπερ ἐστὶ τῆς ἐπαινετῆς ἐνεργεί-
ας, οὕτω καὶ ἄμυνα· φησὶ γὰρ ὁ γραμματικὸς ἀριστοφάνης τὸ ἀμύνεσθαι, οὐ μόνον σημαίνειν τὸ κακῶς παθόντα ἀντι-
διατιθέναι, ἀλλὰ τιθεῖσθαι καὶ ἀντὶ ψιλοῦ, τοῦ ἀμείψασθαι ὅπου. Ποινώματα, τιμωρήματα. Ποιοίην κατὰ μεταπλα-
σμὸν τῆς μι εἰς ην γίνεται· οἷον ποιοῖμι ποιοίην, τελοῖμι τελοίην. Ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, ἤγουν κατὰ τὸ ἕρ-
κος τῶν ὀδόντων· ἢ γὰρ τὸ σε ἀντὶ πτώσεως ἑτέρας ἐλήφθη· σοῦ γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· καὶ ἔστι τοῦτο ἀντίπτωσις, ἢ πρόθεσιν προσ-
ληπτέον ἔξωθεν· οἷον ποῖόν σε ἔπος ἐξέφυγε κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων· τοῦτο δὲ μάλιστα ἔκδηλον ποιεῖ ἀπὸ τοῦ [illegible],
ἐν ὀδυσσείᾳ ῥηθέντος· οὔτ᾽ ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν, ὅπερ εἰ δίχα προθέσεως ἐῤῥέθη, οὔτ᾽ ἄν μιν κάματος γυῖα
λάβῃσιν, ὅμοιον ἦν τῷ ἐνταῦθα καινοπρεπείᾳ τοῦ σχήματος· ἤγουν, ὡς εἴρηται, νοητέον ὅτι ἐξέφυγε κατὰ τοὺς ὀδόντας·
ἢ στικτέον εἰς τὸ ἔφυγε· καὶ τὸ μὲν σε νοητέον δηλοῦν τὸν ὅλον ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἕρκος ὀδόντων ἐπενηνέχθαι εἰς δήλωσιν τοῦ μέ-
ρους· ὅθεν ὁ λόγος φυγὰς ἐδραπέτευσεν· ὅπερ εἰσὶ τὰ χείλη, αἱ θύραι τοῦ στόματος· τοιοῦτον καὶ τὸ τί σε ποτὶ πένθος ἵκε-
το φρένας· δηλαδὴ ὅμοιον καὶ τὸ ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν· ἐπειδὴ ἄλλου τὴν καρδίαν λύπη κατέλαβεν·
ἢ ἄλλον κατὰ τὴν καρδίαν λύπη κατέλαβεν, ἤγουν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· τοιοῦτον δὲ ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασε φρέ-
νας· καὶ τὸ ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν· καὶ κρατερὸν ῥά ἑ πένθος ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε· καὶ τοὺς δ᾽ ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔ-
λε γυῖα· καὶ τρῶας δ᾽ ἄχος ἔλαβε θυμόν. Ποιότης, ἡ τὴν διαφορὰν ἐκ τῶν ἄλλων ἐν ἑαυτῇ δεικνύουσα· ἢ ποιότης ἐστὶν ἐκεί-
νη, καθ᾽ ἣν παρωνύμως τὰ μετέχοντα αὐτῆς λέγεται ποιότης ἐστὶ καὶ ἡ ἐνούσιος δύναμις, ὡς τοῦ ὕδατος ἡ ψυχρότης· καὶ τοῦ
πυρὸς ἡ θερμότης· καὶ τοῦ λίθου ἡ σκληρότης· καὶ τῆς γῆς, ἡ ξηρότης· ποιότης καὶ ἰδιότης καὶ διαφορὰ καὶ ἰδίωμα, ἓν καὶ τὸ αὐτὸ
σημαίνει· ἔστι καὶ ἑτέρα τις ποιότης· φωνὴ δηλοῦσα τὴν ποιότητα ἢ τῆς φωνῆς, ἢ τῆς σημασίας· ἐὰν γὰρ εἴπω πύξ, λάξ τὴν
ποσότητα τῆς φωνῆς ἐδήλωσα. Ποιούντων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. Ποιπνύει, ὑπουργεῖ· διακονεῖ. Ποιπνύειν, ἐνεργεῖν·
διακονεῖν· οἱονεὶ τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ πνεύματος ποιεῖν τι· τῷ γὰρ μετὰ σπουδῆς ἐνεργοῦντι, ἕπεται τὸ πνευστιᾶν· πνέειν οὖν καὶ
πνύειν, καὶ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ποι, ποιπνύειν· ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύειν· ἢ ποιπνύειν λέγει ἡ ποίησις, τὸ μετὰ συνέσεως πονεῖσθαι·
ὃ γίνεται, ἀπὸ τοῦ πονῶ πονύω· ὡς ἀλγῶ, ἀλγύω· κινῶ, κινύω· καὶ ἐν συγκοπῇ, πνύω· καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, ποπνύω· καὶ πλε-
ονασμῷ τοῦ ι ποιπνύω· ὁμοίου δὲ ἀναδιπλασιασμοῦ καὶ τὸ ποιφύσσω, ἤγουν φυσῶ παρὰ λυκόφρονι. Ποίσει, φθερεῖ.
Πάφυγμα, σχῆμα ὀρχηστικόν. Ποιφύσσω, σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου, τὴν πνοὴν ἐκπέμπω. Ποιφύξαι, φυγεῖν· ἐκφοβεῖν.

ποιῶ τοῖς φίλοις ἀγαθόν· καὶ ποιῶ τοὺς φίλους ἀγαθόν· σπουδαῖος· πρόθυμον εἶναι τοὺς φίλους ἀγαθόν τι ποιεῖν. Ποιῶ καὶ ποιῶ ἀττικῶς· ποιήσω· ἡνίκα ὁ ἐνεστὼς μακρᾷ παραλήγεται, τότε ὁ μέλλων διὰ τοῦ η ἐκφέρεται· οἷον ὠθῶ ὠθήσω· δρῶ δρήσω· χωρὶς τοῦ ἀρκῶ ἀρκέσω· λεκῶ λεκέσω· εἰ δὲ βραχεῖα παραλήγεται, τότε ὁ μέλλων πῆ μὲν, τῷ η παραλήγεται· οἷον νοῶ νοήσω· φιλῶ φιλήσω· ποτῶ ποτήσω· πῆ δὲ τῷ ε· οἷον, ὀλῶ ὀλέσω· τελῶ τελέσω· πῆ δὲ διφορεῖται· οἷον φορῶ φορήσω καὶ φορέσω. Ποιώδης, βοτανώδης. Πόκα δωριεῖς, ποτὲ κοινοί· θεόκριτος· πῆ πόκ' ἄρ' ἦθ' ὅκα δάφνις ἐτάκετο. Ποκάδες, αἱ διεκτενισμέναι τρίχες. Ποκίξατο, ἔκειρε, πόκους ἐποίησε. Πόκον ὄνου, φαίνεται παροιμιῶδες εἶναι· τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν· ἡ δὲ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· παρόσον τὸν ὄνον οὔτε πέξαι τις δύναται, οὔτε κάρσαι· λέγεται ὄνον κείρεις, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων· ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν καὶ τὸ χύτραν ποικίλλεις ἢ κόπρον ἀναθυμιᾷς· ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἅδου· διὰ τοῦτο οὖν πόκας αἰτήσασιν ἀριστοφάνης λέγων, τὰς ἐς ὄνου πόκας. Πόκος, ποκάριον· ἢ τὸ συνειλιγμένον ἔριον· ὅθεν καὶ τὸ εἰροπόκοις ὀΐεσσι· παρὰ τὸ πέκω τὸ κτενίζω· καὶ τὸ ξαίνω τὸ διαλύω· ὡς σπείρω σπόρος, καὶ μείρω μόρος. Πολέας, ἀντὶ τοῦ πολλούς, ἀπ' εὐθείας τῆς πολύς· ὡς ταχύς· ἀπὸ δὲ τῆς πολλός, πίπτει πολύς· ἀπὸ τῆς πολλὸν πολλάκις. Πόλει ἄκρη, ἀκροπόλει. Πολείδιον, ὄνομα πόλεως μικρᾶς. Πολεῖν, τὸ στρέφειν· καὶ ἀναπολεῖν· καὶ περιπολεῖ ὁ οὐρανός, ἤγουν περὶ τοὺς πόλους στρέφεται· ἀφ' οὗ περιπολοῦμαι, καὶ περιπολούμενος· εἶτα κατὰ συγκοπὴν περιπλόμενος, ἐπεὶ τὸ περιπολούμενος οὐκ οἰκείως πρὸς τὸ μέτρον εἶχε, τρία ἐφεξῆς ἔχον βραχέα. Πολέμαρχος, ὄνομα ἀρχῆς· οὐ τοῖς πολίταις προσήκειν ἀριστοφάνης. ἀλλὰ τοῖς ξένοις· αἱ γὰρ ξενικαὶ δίκαι, ἐπὶ τοῦ πολεμάρχου εἰσῄεσαν· οἱ δὲ καὶ βοηθείας δεόμενοι, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κατέφευγον τοῦ πολεμάρχου· ἀλλὰ καὶ οἱ κατηγοροῦντες γονέων κακώσεως, πρὸς τὸν πολέμαρχον ἐδικάζοντο· κἀκεῖνος ἔκρινεν· ἄλλως· πολέμαρχος ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγοροῦντο τοὺς ξένους· ἡ ἀρχή τις παρὰ ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων· διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε, καὶ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ κλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος καὶ ἐπικλήρων· παρὰ δὲ αἰτωλοῖς, τὸν πολέμαρχον συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας· καὶ πεπεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων· ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ λυσίου ἀδελφός. Πολεῖς, κοινόν· πολλοὶ καὶ τοὺς πολλοὺς ποιητικόν· πολεῖς· ἀπὸ τοῦ πολύς πολέος, ὡς ἡδύς ἡδέος· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν πολέες καὶ πολεῖς κράσει· αἰτιατικὴ πολέας καὶ πολεῖς, ἀντὶ τοῦ πολλούς. Πολεμήϊον, πολέμειον ἢ κτητικῶς, καὶ διαλύσει πολεμεῖον· καὶ ἐκτάσει πολεμήϊον. Πολεμήϊα ἔργα, ὡς τὸν πάτροκλον λέγει ὅμηρος πατροκλῆν· ὄνομα κύριον, ἐφ' ἑτέρου κυρίου ὀνόματος τύπον μετασχηματίζων, οὕτω καὶ τὰ πολεμήϊα λέγει, ὁμοίως τῷ βασιλήϊα κτητικὸν ὄνομα ἐφ' ἑτέρου κτητικοῦ τύπον μετασχηματίζων, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ τὰ ξένια δῶρα ξενήϊα λέγει· καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῷ μετασχηματισμῷ χρῆται· ἴχνια γὰρ λέγει τὰ ἴχνη· κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ τὰ ἔλωρα ἑλώρια· καὶ τὰ ἕρκη ἕρκια· καὶ τοὺς ὅρκους ὅρκια. Πολεμησείειν, πολεμικῶς ἔχειν· καὶ πολεμησείοντες, πολέμου ἐπιθυμοῦντες. Πολεμητέα εἶναι ἐντάχει, ἀντὶ τοῦ δεῖν πολεμεῖν· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα, ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ τὸ χρὴ, ἢ τὸ δεῖ· οἷον γαμητέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ γαμῆσαι· πλευστέον, ἀντὶ τοῦ δεῖ πλεῦσαι· καὶ οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ οὐ χρὴ παραδοῦναι. Πολεμέω, τὸ μάχομαι· ὃ ποιηταὶ λέγουσι πολεμίζω· πολεμόω δὲ ὅπερ μετὰ τῆς ἐκ προθέσεως εὕρηται κυρίως, τὸ εἰς πόλεμον παρορμῶ τινά· πολεμῶ τῷ δεῖνι, καὶ πολεμῶ τὸν δεῖνα· ἐκπολεμῶ δὲ ἕτερον ἑτέρῳ, ἤγουν ἐχθρὸν ποιῶ. Πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι, ταυτὸν σημαίνει ἐκ παραλλήλου. Πολεμίζειν, πολεμεῖν· τὸ δὲ τοιοῦτον σχῆμα παρωνομασία καλεῖται. Πολεμικὴ ἐστὶν ἐμπειρία πολέμου· συμμαχία δὲ κοινωνία πολέμου. Πολεμιστήρια, κατά τινας ἀγὼν ἀθήνησιν ἱππικοῦ δρόμου· ἕνα δὲ δρόμον ἐκεῖ τρέχουσιν· ὥστε τὰ ἁμιλλητήρια· πολεμιστήρια καλοῦνται καὶ τὰ πολεμικὰ ἅρματα, ἐφ' ὧν ὁ πολίτης ἐπιβεβληκὼς ἅμα τῷ παραβάτῃ· ταῦτα δὲ ἐξεῦρεν ὁ θησεύς· ἁμιλλητήρια δὲ, τὰ ἀγωνίσματα. Πολέμοιο τέρας, σημεῖον πολέμου. Πολέμιος, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός· ἐχθρὸς δὲ ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς· πᾶς οὖν πολέμιος καὶ ἐχθρός· οὐ μὴν πᾶς ἐχθρός, καὶ πολέμιος· ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίος· οὕτω καὶ ἀντίπαλος, ὁ ἐναντίος κατὰ τὴν πάλην. Πόλεμόν τε καὶ δηϊοτῆτα, ταυτὸν τῷ πόλεμόν τε μάχην τε· ὁ πολλαχοῦ κεῖται. Πόλεμοί τε μάχαι τε· ἢ ἐκ παραλλήλου δηλοῖ τὸ αὐτό· ἢ καὶ διαφορά τις ἐστὶ ταῖς λέξεσιν· εἴγε μάχεται μέν τις καὶ λόγοις· ὡς ἡ λογομαχία δηλοῖ· καὶ αὐτὸς δὲ ὁ ποιητής πού φησι, μαχεσσαμένω ἐπέεσσι· πολεμεῖν δὲ λόγοις οὐ λέγεται· ἢ καὶ ἄλλως· μάχη μὲν αὐτὴ ἡ τῶν ἀνδρῶν συνεισβολή· παρὰ τὸ αἷμα χέειν· ὁ δὲ πόλεμος καὶ ἐπὶ παρατάξεως καὶ μαχίμου καιροῦ λέγεται· χρήσιμον δὲ ὧδε, καὶ τὸ πολεμίζειν, καὶ μάχεσθαι. Πόλεμος, ἡ μάχη· ἀφ' οὗ πολεμέω πολεμῶ, τὸ μάχομαι· ὃ οἱ ποιηταὶ πολεμίζω λέγουσιν· ἀφ' οὗ πολεμιστὴς, καὶ πολεμιστήριος ἵππος· παρὰ τοῖς κοινοῖς· ἐκπολεμόω δὲ ἐκπολεμῶ, τὸ εἰς πόλεμόν τινα, παρορμῶ. Πολέμοιο, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ πολέμου· ἡνίκα δὲ διαλυθῶσιν αἱ γενικαὶ διφθογγίζονται· ἀνθρώπου ἀνθρώποιο, θεοῦ θεοῖο· διὰ τόνδε τὸν λόγον, ἡ ου δίφθογγος πολλάκις κιρνᾶται ἀπὸ τῶν δύο οο· οἷον πλόος πλοῦς· λοιπὸν ἡνίκα δὲ διαλύεται, εἰς ταῦτα· ὡς ἐνταῦθα τὸ ἀνθρώπου εἰς τὸ ἀνθρώποιο· ἀλλ' ἔστι κανὼν ὁ λέγων, ὅτι ἐν ταῖς διαλελυμέναις γενικαῖς, ἡνίκα συστέλλεται ἡ λήγουσα, ἐκτείνεται ἡ παραλήγουσα· ἡνίκα δὲ ἐκτείνεται ἡ λήγουσα συστέλλεται ἡ παραλήγουσα· οἷον κοχλίεω καὶ κοχλίαο· τοῦ μὲν κοχλίεω ἡ λήγουσα ἐκτείνεται, καὶ συστέλλεται ἐξ ἀνάγκης ἡ παραλήγουσα· τοῦ δὲ κοχλίαο, ἐπειδὴ ἡ λήγουσα συνεστάλη ἐκινδύνευε δὲ συστέλλεσθαι καὶ ἡ παραλήγουσα, τούτου χάριν ἐπλεόνασε τὸ ι· ἵνα ἐκταθῇ ἡ παραλήγουσα, τῆς ληγούσης συσταλμένης. Πόλεμον πολεμίζειν, ἀττικῶς ἔχει συμπαρακείμενον τῷ ῥήματι τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα. Πόλεμος, ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις μειοῦν· ἢ παρὰ τὸ πολλοὺς ἀμᾶν· ἢ παρὰ τὸ τὰς πόλεις ὀλλύειν· ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ ὄλεμος, καὶ πόλεμος. Πολεμῶ, δοτικῇ· ἀριστοφάνης· καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῖσι· πολεμεῖ τῷ δεῖνι, καὶ πολεμεῖ μετὰ τοῦ δεῖνος τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ σύμμαχον ἔχων· καὶ πολεμεῖ μετὰ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ μάχεται. Πολεμώνιος, πόλις πόντου· ἀπὸ πολέμωνος βασιλέως, ὃς ἦν ἐπὶ ἀντωνίου τοῦ ἐπ' αὐγούστου. Πολέμων, ὁ ἡρακλῆς, διὰ τὸ παλαῖσαι ἀνταίῳ· φερεκύδης

λέγει, ὅτι μετὰ τὸ παλαῖσαι αὐτὸν αἴτιον καὶ ἀποκτεῖναι, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰφινόῃ, καὶ ἐγέννησε πολεμοστάορος. Πολέμωνος, εἶδος ζώου. Πολεμῶσαι, πολέμιον καταστῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. Πολέσκετο. ὅτι ἐκ τοῦ πέλω πόλος πολῶ, ἤγουν ἀναστρέφομαι γίνεται, κατὰ τὸ τρέπω, τρόπος τροπῶ. καὶ τὰ ὅμοια. μᾶλλον τῷ πωλῶ πωλέσω. ἐξ οὗ τὸ πωλέσκω, ὡς ἀρῶ ἀρέσω, ἀρέσκω. Πολεύειν, τρέφειν. οἰκεῖν. περιέχειν. θεραπεύειν. περιάγειν. Πολεύω, ζητῶ. Πόληος, πόλεως. Πόλητος, ὁ μάντις. Πολιά, ἡ τοῦ γήρως. καὶ πολιάς, ἡ ἀθηνᾶ. Πολιὴν ἅλα λέγει ὅμηρος, ἀντὶ τῆς λευκήν. ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ, ἢ περὶ τὸν αἰγιαλὸν μέρους τῆς θαλάσσης κατὰ τοὺς παλαιούς ἐστιν ἐπίθετον, ὡς ἀεὶ τῆς παραιγιαλίτιδος λευκοτέρας οὔσης τοῦ πόντου, ὅς ἐστι τὸ τῆς θαλάσσης βαθύ, ἢ τὴν ἐπαφρίζουσαν δηλοῖ. καὶ οὕτω λευκανθίζουσαν. διὸ μέλανθος ποσειδῶν παρὰ λυκόφρονι. τὸ μὲν διὰ τὴν τοῦ πόντου μελανίαν. τὸ δέ, διὰ τὸ ἀεὶ ἐπανθοῦν καὶ ὑπόπολιον τοῦ ἀφροῦ. Πολίειον, πόλις ἐστὶν ἰταλίας, πρότερον σῖρις καλουμένη, ἀπὸ πολίεως ἐμπόρου. ἢ ὅτι ἀθηνᾶς πολιάδος ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἐστι. Πολίεον, ἀκρόπολιν. Πολίζω, τὸ πόλιν κτίζω. Πολιῆς, λευκῆς. Πολιήτης, ὁ πολίτης, πλεονασμῷ τοῦ η. Πολιοὶ λύκοι. γράφονται καὶ τέλειοι, πυρροί, ἢ μέλανες. ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ ἰλιάδος κ΄. ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο, ἢ ὑπότι φοβεροὶ ἢ τίμιοι. τίμιον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παρ᾽ ἀθηναίοις ὁ ἀποκτείνας λύκον ἀγείρει αὐτῷ τὰ πρὸς ταφήν. ἢ ἴσως ἐπειδὴ ἡ λητὼ ἔγγυος οὖσα διὰ δώδεκα ἡμερῶν εἰσῆλθε μεταβαλοῦσα εἰς λύκον. διόπερ κατὰ τὸ ὡρισμένον, τίκτει παῖδα λύκωνα. ἢ πολιοὺς λέγει τοὺς λευκούς, αἱ γὰρ τρίχες αὐτῶν τὸ μὲν ἔχουσι πυρρόν, τὸ δὲ λευκόν, τὸ δὲ μέλαν ἐν αὐταῖς. οἷον τὸ μὲν κάτω πρὸς τῷ δέρματι, λευκόν. τὸ δὲ μέσον, μέλαν. τὸ δὲ ἄνω, πυρρόν. καὶ τὸ ἀνάπαλιν. εὑρίσκεται οὖν ἡ θρὶξ τρεῖς ἔχουσα χροιάς. πολιοὺς οὖν ἀπὸ τοῦ λευκοῦ μέρους τῶν τριχῶν τοὺς λύκους εἶπε. Πόλιν ἀνορθοῦσα, καὶ πόλιν καταστρέφουσα ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν διὰ λόγων, ἢ ὠφελούντων, ἢ βλαπτόντων. Πολιορκία, πόλεως πόρθησις λέγεται καὶ ἡ χαράκωσις. Πολιορκεῖν, τὸ περικυκλοῦν πόλιν μετὰ στρατεύματος. ἐκπολιορκεῖν δέ, τὸ ἐκπορθεῖν. ὥσπερ καὶ πίνειν, ὅταν ἐπιπίνῃ. ἐκπίνειν δέ, τὸ ἐκκενοῦν τὸ πινόμενον. ὡς τὸ ἐξέπιε τὴν κύλικα. Πολιορκουμένη λέγεται κυρίως πόλις, ἡ ὑπὸ πολεμίων κυκλουμένη, δίκην ἕρκους καὶ περιφράγματος. ἀπὸ τοῦ πόλις καὶ τοῦ ἕρκος πολιορκέομαι οῦμαι. Πολιοκροτάφους γέροντας. ἀπὸ μέρους πολιοὺς συνεκδοχικῶς. ἢ τοὺς ἐντίμους καὶ λαμπροὺς ταῖς διανοίαις. Πολιορκῶ, αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία, φυλακὴ πόλεως. Πολιόν, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ τὸ διαφανές. Πολιὸν ἔαρ. δοκεῖ οὕτως εἰρῆσθαι, διὰ τὸ λευκὸν τῶν ἐν αὐτῷ ἀνθέων. Πόλιον, εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ οὖν μικρότερον, θερμαίνει τι, καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐκφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα. καὶ οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ. καὶ χλωρὸν μὲν ἐπικολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα. ξηρὸν δέ, τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται, ἐπιπασσόμενον. Πολιὸς σίδηρος, ὁ λευκός. φασὶ τῷ σμήχει. ἢ ὁ πολιτικός, ἢ ἔνδημος, ἢ ὁ πολύς. λέγει δὲ νῦν σίδηρον τοὺς προῤῥηθέντας πελέκεας ὅμηρος ἐν τῷ φ΄ τῆς ὀδυσσείας. καὶ πολιός, λαμπρός. Πολιὸν σίδηρον εἶπεν ὅμηρος, ὡς ἔντιμον. ἢ ὡς χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ τῶν ὁμοίων ὑλῶν χρειωδέστερον, καὶ πολιτικώτερον. Πολιοῦχος παλλάς, ἡ τὴν πόλιν κατειληφυῖα, καὶ περιέχουσα. ἐπεὶ καὶ ἦρχε τῆς πόλεως. ἔφορος γὰρ αὐτῆς ἡ θεός. Πόλις πεπόλισται ἀττικῶς. πόλις καὶ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες. ἄστυ δὲ μόνον ὁ τόπος. ὅμηρος ἐν τῷ π΄ τῆς ἰλιάδος. φράζεο νῦν ὅπως καὶ πόλιν καὶ ἄστυ σώσεις. ἐνταῦθα ζητητέον, εἰ πόλιν μὲν λέγει τὸ κατώτερον. ἄστυ δὲ τὴν ἀκρόπολιν. ἢ καὶ ἀνάπαλιν. ἴσως δὲ καὶ ἐκ παραλλήλου ἔφη, πόλιν καὶ ἄστυ, ὡς ἰσοδυνάμενα. οἱ δὲ παλαιοί φασι, πόλιν μὲν τὴν πολιτείαν. ἄστυ δέ, τὸ τεῖχος. Πόλις, εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία. πόλεις παίζομεν. Πόλις, σύστημα ἱδρυμένον, καὶ κατὰ νόμον διοικούμενον. Πόλις, σημαίνει δύο τὰ κτίσματα, ὡς τὸ ἀλλ᾽ ἄγε δὴ τὸν δύστηνον ἄγ᾽ εἰς πόλιν. σημαίνει καὶ τὸ πλῆθος καὶ τὸν λαόν. ὡς τό, τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε θαρσύνως. γίνεται ἐκ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι, παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ. ἐν ᾗ ἀναστρέφονται οἱ ἄνθρωποι. Πολίσσαμεν πόλιν, ἐτειχίσαμεν. περιεβαλόμεθα, ᾠκοδομήσαμεν. ἀπὸ τοῦ πολίζω. Πολιτεία, πρᾶξις ἢ βίος κατὰ νόμον φύσεως διεξαγόμενος. Πολιτεύομαι, καὶ πολιτευόμεθα λέγομεν. ἔστι δὲ καὶ πολιτεύομαι τὸ μάχομαι. δημοσθένης. πρότερον μὲν γὰρ εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας. νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε, κατὰ συμμορίας. Πολιτεύω αἰτιατικῇ, καὶ πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις. ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι. Πολίτης λέγε τῷ δεῖνι. ἤγουν συμπολίτης. πολίτης ἐστὶν ἐμοὶ ὁ δεῖνα. οὐδέποτε μετὰ τῆς σύν. ἤγουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐστιν ἐμοὶ πόλεως. συμπολιτεύεται δέ μοί τις, μετὰ τῆς σύν. ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ. πολίτης, δημότης. φυλέτης. αὐτοὶ ἄνευ τῆς σὺν προσθέσεως λέγουσιν ἀττικῶς ἐρεῖς. συνέφηβος δὲ καὶ συνθιασώτης, καὶ συμπότης. ὅτι καὶ πρόσκαιρος αὐτῶν ἡ κοινωνία. ἐπὶ δὲ τῶν προτέρων οὐχ ὁμοίως. Πολιτικός, ἀστεῖος. μετά τινος τέχνης. ἢ ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος. Πολίχνια, αἱ μικραὶ πόλεις. Πολιήτης, ἐκ τοῦ πόλις πολίτης. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η πολιήτης. Πολίτης λέγε, ἀλλὰ μὴ συμπολίτης. Πολιτογραφεῖ, πολιτικὰ γράφει. Πολίχνια, πολύδρια. πόλις. Πολίων, πολλῶν. καὶ τῶν πόλεων. Πολλά γ᾽ ἡμᾶς λανθάνει, ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα. Πολλά, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ πολλάκις, ὡς καὶ τὸ δηθά τοῦ δηθάκις, καὶ τοσαῦτα, τοῦ τοσαυτάκις. Πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων, ὅμοιόν ἐστι τῷ δαίεται ἦτορ. μερίζειν γάρ ἐστι τὸ δαίεσθαι. καὶ τὸ μερμηρίζειν. τούτοις δὲ ὅμοιόν ἐστιν ἐν μιᾷ λέξει τὸ δαΐφρων, ἤτοι δαιόμενος τὰς φρένας πρὸ τῶ συμβολῆς. Πολλά, βόας καὶ ἴφια μῆλα παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ψ΄, τὸ πολλὰ ὡς πρὸς πράγματα ἁπλῶς ἀποδέδοται. ὃ πολλαχοῦ εἴωθε κατά τι σχῆμα ἴδιον φράζειν ὁ ποιητής. Πολλάκι, ἀποβολὴν ἔπαθε τοῦ σ. ὡς καὶ τὸ πλειστάκι καὶ τοσαυτάκι, καὶ δηθάκι. καὶ τὰ ὅμοια. ἔστι μεταπλασμός τις καὶ τοῦτο ἐπιρρηματικός, τι λικὸν γὰρ ἐπιρρημάτων ὥσπερ τὸ ις βαρύτονον. οἷον πολλάκις. δηθάκις. οὕτω καὶ τὸ ι. οἷον αὐτόθι. κεῖθι. ὅθι. πρὸς ἃ μεταπέπλασται τὸ πολλάκι καὶ τὰ καθ᾽ αὐτό. καθάπερ καὶ τὸ χωρί, χωρὶς μὲν γὰρ ὀξύτονον, ὡς τὸ λικριφίς. Πολλαπλοῦν, πολλαπλασίονα. Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται, παροιμία πρὸς τοὺς δυσαλώτους, καὶ δυσκατεργάστους. Πολλαχῶς, ἀναριθμήτως καὶ πολλαχῇ. Πολλὴν ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ἡ πολλή. τῆς πολλῆς τῇ πολλῇ. τὴν πολλήν. πολὺν δὲ ἐπὶ ἀρσενικοῦ, καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα, ὁ πολύς. ἑτεροκλίτως, τοῦ πολλοῦ. τῷ πολλῷ. τὸν πολύν. Πολλὴν ἀσπίδα, καὶ ἵππον. καὶ χεῖρα, καὶ δυνά

μιν, τὴν στρατιὰν λέγουσι· δόρυ δὲ, καὶ αἰχμὴν, καὶ ἔγχος, τὸν πόλεμον· τὰ πρότερα λέγουσι λογογράφοι· τὰ δὲ ὕστερα, οὐκ ἄλλα αὐτ' ἄλλων ὀνόματα. Πολλὴ φαρέτρα, πολλοὶ τοξόται. Πολλοῖς, ὀδυσσεὺς ἔσκε φίλος· ὁμοιοῦται πρὸς τὸ ἐπεὶ κἀκεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. Πολλόγειος, ἡ ψιθεία σταφυλή. Πολλοῖς, ἡ εὐθεῖα ὁ πολύς· καὶ κλίνεται πολλοῦ ἐπιρρηματικῶς· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν οἱ πολλοί· ἡ γενικὴ τῶν πολλῶν· ἡ δοτικὴ τοῖς πολλοῖς· ἰστέον ὅτι ἀντιστρόφως τούτου κλίνουσιν οἱ ποιηταί· λέγουσι γὰρ οὕτω, ὁ πολλός, τοῦ πολέος· τῷ πολεῖ, τὸν πολλόν· καὶ τὰ πληθυντικὰ, οἱ πολέες καὶ πολεῖς· τῶν πολέων, τοῖς πολέσι· τοὺς πολέας, καὶ πολεῖς. Πολλόν, οὐχὶ τὸ πολὺ καὶ ὁ πολλός, οὐχὶ πολύς, λέγουσιν οἱ ἴωνες. Πολλός, ἀττικῶς· ἀντὶ τοῦ πολύς. Πολλοστημόριον, τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς. Πολλοστῷ, ἐσχάτῳ· οὔτι καθ' ἡλικίαν σου, οὔτι εἰς τὰ ἄλλα προύχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι. Πολλοστόν, τὸ ἀκαριαῖον. Πολλοῦ, οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πολύ· ἀριστοφάνης· θρασὺς εἶ πολλοῦ· ἤγουν κατὰ πολύ. Πολλοῦ χρόνου οὐχ ἑώρακά σε, ἤγουν ἐκ πολλοῦ· καὶ πολλὸν χρόνον λέγομεν. Πολλοῦ δεῖ δέω καὶ λέγειν· σιωπῶ· πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν· οὐ βούλομαι λέγειν. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν οὐδαμῶς· προηγησαμένης ἐρωτήσεως, ὁ δεῖνα ὅμοιος τῷ δεῖνι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Πολλοῦ δεήσει, ἀντὶ τοῦ παντελῶς καὶ ὅλου· σωκράτης· δεήσομαι κοινωνῆσαι τῆς ἀπορρήτου τελετῆς, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως κοινωνήσομαι· καὶ πολλοῦ δεῖ συνελθεῖν, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅλως ἐλεύσομαι. Πολλῷ μᾶλλον, καὶ πολλῷ μεῖζον, καὶ οὐ πολὺ λέγομεν. Πόλοι δύο εἰσί, περὶ οὓς ὁ οὐρανὸς πολεῖται καὶ συστρέφεται. Πόλον αὐτὸς εἶπε τὸ καλούμενον ὡρολόγιον· φήσαντος ἀριστοφάνους ἐν γηρυτάδῃ· τουτέστιν, ἑκάστοτε ἡ ἥλιος ἐντρέπεται. Πόλος, ὁ οὐρανός· καὶ πόλου οὐρανοῦ ἢ κόσμου· ἔστι δὲ ἄστρων θέσις παρὰ τὸ περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφεσθαι τὸν κόσμον· ἤγουν τὸν οὐρανόν, ἅτε πόλον καλούμενον· πάσσαλος δέ, ὁ σίδηρος μέγα. Πόλος ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι· πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ ἄκρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν, εὐριπίδης πειρίθῳ· καὶ τὸν ἀτλάντειον φρουρῶν πόλον, ὡς αὐτοῦ τι περιπολουμένου· καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. Πολοῦνται, περὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται. Πόλτυς, ξυλόκαστρον· παρὰ τὸ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι κατὰ ἀντίφρασιν· καὶ κλίνεται πόλτυος· ὡς φόρκυς, φόρκυος. Πόλτος, τὸ γυναικεῖον ἕψημα. Πολύ, πλεῖστον. Πολυάϊκος πολέμοιο, διὰ τὰς ἐν αὐτῷ πολλὰς ὁρμὰς καὶ μεταστροφὰς λέγεται. Πολύαινος, πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος· ὦ πολύαιν' ὀδυσσεῦ. Πολύαινε, ἢ ἐπὶ ἐπαίνου εἴρηται· πιστὸς δὲ ὁ ἐκ τῶν πολεμίων ἔπαινος, εἰ μή που πρὸς εἰρωνείαν λαλεῖται, ἢ ἀντὶ τοῦ στωμύλε μυθολόγε· αἶνος γάρ ἐστιν, οὐχ ὁ μυθώδης λόγος, ὡς καὶ παρ' ἡσιόδῳ· αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω, ἤτοι μυθώδη παραίνεσιν· περὶ οὗ δὴ αἴνου καὶ τοιαῦτά φασιν οἱ παλαιοί· αἶνος καὶ παροιμία διαφέρουσι· καθὸ ὁ μὲν αἶνος, λόγος ἐστὶ μυθικῶς ἐκφερόμενος, ἀπὸ ἀλόγων ζώων πρὸς ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὥς φησι λούκιλλος ὁ ταρραῖος· ἀπὸ μὲν ἀλόγων ὡς παρὰ ἀρχιλόχῳ· ἀπὸ φυτῶν, ὡς παρὰ καλλιμάχῳ. Πολυάϊξ, πολυκίνητι, πολυόρμητι· ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας. Πολυάνδριον, μνῆμα· τάφος· τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον. Πολυαύλακος, μεγάλου· πλατέος· τοῦ πεδίου πολυαύλακος εἰμὶ ὁ γεραιός. Πολυάρρητος, πολύευκτος. Πολυαρκῶς, τελείως ἀρκῶν. Πολύαρνι, πολυθρέμμονι· πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης. Πολύαρνι· παρ' ὁμήρῳ κατὰ μεταπλασμὸν ἀντὶ τοῦ πολυάρνῳ· πολυθρέμμονα δὲ θέλει δηλοῦν αὐτόν, ἀπὸ μέρους. Πολυβέλεμνοι, αἱ ὑπομνηματισάμεναι τὰς πολυστίχους, ὅτι τὸν ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσι. Πολυβενθέος, πολὺ βάθος ἔχοντος. Πολύβοια, θεός τις· ὑπ' ἐνίων μὲν ἄρτεμις· ὑπὸ δὲ ἄλλων κόρη. Πόλυβος, συγκοπὴ καὶ οὐχ ὑφαίρεσις· εἰ γὰρ κατ' ἔλλειψιν ἐγίνετο τοῦ υ, ὤφειλεν εἶναι πολύβος ὡς ὠκύπος· προπαροξύνεται τοίνυν ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβοις συγκοπῇ· ἢ ἀπὸ τοῦ πολύβιος· ὡς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Πολυβότειρα, πολλοὺς τρέφουσα. Πολύβοτον, ὄνομα τόπου· ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον, λιπαρόν. Πολύβουλος, συνετή. Πολυβοῦται, πολλὰς ἀγέλας ἢ βόας ἔχοντες· πολυβούτης, πλούσιος· ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος. Πολυβοτραφεῖ, τῷ ἀναθρέψαντι πολυβοῦν νάματι. Πολυβώτης, εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ διὸς βληθείς, ἠνείχετο· ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν, τοῦ μὲν ἡμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος· τὸ βληθέν, νίσυρος ἐκαλεῖτο καὶ πορφυρὶς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρέων· ὁ οἰκήτωρ νίσυρος· καὶ νισυριακός, καὶ νισυρίτης· ὅθεν τὸ θηλυκὸν ἐν ἐπιγράμματι, νῦν δὲ βάρος πέτρης νισυρίτιδος, ἔγκυκλον ἕλκω. Πολυγάστονα, πολυστένακτα. Πολυγηθής, πολυχαρής. Πολυγλεύκου, πολυοίνου· οὗ δὲ πολυγλεύκου, γειόμορος βότρυος. Πολύγληνον, πολυόμματον· οἷα πολύγληνον βουκόλον ἰναχείης, ἐν ἐπιγράμματι. Πολύγνωτος, οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην· θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς ἀγλαοφῶντος· τυχὼν δὲ τῆς ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα, ἢ ὥς ἔνιοι τὰς ἐν τῷ θησαυρῷ, καὶ τὰς ἐν ἀνακείῳ γραφάς. Πολυγκακής, ξηραντικός· παρὰ τὸ κῶ τὸ καίω· παράγωγον κείω, οἷον σχίζω δρυὸς ἣν λίπε κείων· ἐκ τοῦ οὖν κῶ, γίνεται πολυκηκής· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν καὶ πλεονασμόν, πολυκαγκής. Πολυγράω, πολυφάγω· καὶ γένος αἰζηῶν, ἔγρας κηδεμόνα· καλλίμαχος, ἀντὶ τοῦ κατέφαγες. Πολυδαίδαλος ἀσπίς, ἤγουν ποικίλη κατὰ τὰ ἔργα τοῦ δαιδάλου. Πολυδαιδάλου, πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος. Πολύδακρυ, πολύθρηνον. Πολυδάμας, φερωνύμως· ἢ κατ' ἐνέργειαν ὁ πολλοὺς δαμάζων ἐν τῷ νικᾶν· ὁ ποίου δὴ λόγου καὶ ὁ πρὸ τούτου χερσιδάμας, καὶ ὁ ἰφιδάμας· ἤδη δέ πως καὶ ὁ ἀμφιδάμας, ἐν ᾧ ἀμφιδεξιότητος ἔμφασις· οὐχ ἥκιστα δὲ σὺν ἄλλοις καὶ ὁ ἀστυδάμας· οὗ παροιμία ἐστὶν ἐμμνηται, τὸ σαυτὸν ἐπαινεῖς ὥσπερ ἀστυδάμας· ἔτι δὲ καὶ ὁ λαοδάμας, ὁ πολλὰ δαμασθείς, ὃ ἐστὶ πολλοῖς πράγμασιν ἐντριβής· οὐ καθ' ἑτεροίαν ἔννοιαν, ὁ ἀδάμας· καὶ οὐ μόνον τὸ κύριον, ἀλλὰ καὶ ὁ παρὰ τοῖς ὕστερον ὁμώνυμος αὐτῷ λίθος. Πολύδακρυς ἄρης, ἀνάπαλιν ἔχει πρὸς εἰρήνην, καθ' ἣν καὶ φιλαμειδὴς πότι ἀφροδίτη παρενσιάζεται. Πολυδειράδος, πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος· οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους· δειρὰ δέ, ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται. Πολυδειρὰς ὄλυμπος, τὸ ὄρος δηλαδὴ τὸ ἔχον πολλὰς ἐξοχάς. Πολυδέσμου, πολυγόμφου· δεσμοὶ γάρ τῶν νεῶν εἰσὶν οἱ γόμφοι. Πολυδευκέα φωνήν, πολλοῖς ἐοικυῖαν. Πολυδεύκης, πολυδεύκους· τὰ εἰς ης ὀνόματα κύρια σύνθετα ἀπὸ ῥήματος παρηγμένα, εἰς οὓς ἔχει τὴν γενικήν, ὡς ἀριστοφάνης ἀριστοφάνους. Πολυδήνεα, πολύβουλον. Πολυδίψιον ἄργος καλεῖ ὅμηρος, ἢ ὡς πάνυ ποθούμενον ἕλλησιν.

φυλάττεσθαι· ἢ ὅτι μυθολογεῖται ἄνυδρον τοῦτο εἶναι· ὕστερον μέν τοι ἔνυδρον. Ποσειδῶνος ἀναῤῥήξαντος τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς· διὰ
τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα· ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἄργει ὕδατα. ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναΐδων, αἳ παραφυόμεναι ἐξ Αἰγύπτου, φρεω-
ρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσίοδος· Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν, Δαναὸς ἐποίησεν ἔνυδρον. Πολύδοτος, κοχλιοειδής. Πολύδωρος γυνή,
ἤτοι πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευσαμένου, ἢ πολλὰ δῶρα ἐπεισενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ. ἢ πολύδωρος γυνή,
καθ' ὁμοιότητα τῆς μυθικῆς Πανδώρας. Πριαμίδης δὲ Πολύδωρος, ἐκ δώρων φύσεως παρονομάζεται. ἀτὰρ ἀλλαχοῦ ὁ
Πάρις θεόσδοτα εἶπεν. ἰστέον δὲ ὅτι, δῶρον κοινῶς μὲν τὸ διδόμενον. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, καὶ οὐ μόνον παλαιὸν,
ἐξ οὗ καὶ αἱ Δωριεῖς, ἀλλὰ καί τις ὑστερογενὴς, ἐφ' ᾧ νέῳ τινὶ ὄντι καὶ μεγάλῳ καὶ καλῷ, καὶ ἐπιδεικνυμένῳ, πρός τινος ἐπι-
θαυμάσαντι ἐν Ἀθήναις Ἀρίστων ὁ Χῖος ἔφη τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς Δόλωνα, ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμός. ἤγουν
αἴγα παῖς τὸ μέγα δῶρον. μεταλαβὼν Ἀττικῶς τὴν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν, εἰς γενικὴν ἑνικὴν. ἧς ἡ εὐθεῖα, ὁ μεγαλόδωρος.
οὗ κλητικὴ παρ' Αἰσχύλῳ, ὡς τὸ ὦ μεγάλε Ζεῦ. περὶ δὲ τοῦ μνημονευθέντος Πολυδώρου ἱστορεῖ Ὅμηρος, ὅτι αὐτὸν οὔτι πα-
τὴρ εἴασκε μάχεσθαι, οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο· καί οἱ φίλτατος ἔσκε· πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· δὴ
τότε νηπιέῃσι τουτέστι παιδικαῖς ὁρμαῖς, δηλαδὴ ἢ φρεσὶ, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων, θῦνε διὰ προμάχων, εἷος φίλον
ὤλεσε θυμόν. Πολυειδὴς, τὸ ἐν μιᾷ θεωρίᾳ διάφορα εἴδη ὑποδεικνύον. ἀσυγγενὲς δὲ τὸ ἀπαραλείπτως ἑτέρῳ ἐξομοιού-
μενος. ἢ τὸ εἰς διαφόρους μορφὰς ἐκ μεταβολῆς φαινόμενον. Πολύειδος, Ἰλιάδος ε. ὁ δ' Ἄβαντας μετῴχετο καὶ Πολύει-
δον. ἐν ἄλλοις δὲ, διὰ τοῦ ι συνεσταλμένου ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· ὁρῶ πρὸ χειρῶν Πολύϊδον τὸν μάντιν. καὶ πάλιν ὁ αὐτός,
οὐκ ἔστιν εἰ μὴ Πολυείδῳ. Χοιροβοσκός. Πολύετος, ὁ πολυχρόνιος. Πολύευκτον, τίμιον πολυπόθητον εὐχῆς ἄξιον. Πο-
λυειδὴς, πολύμορφος. καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία. Πολυέλικτον, πολύκυκλον ᾆδον. Πολυετὴς, μακρόβιος. μακρο-
βιότατος. πολυχρόνιος. καὶ μακροχρόνιος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ γήρως. οὐ δὲ ἐπὶ δυσμαῖς βίου. Πολύζηλος, ὦ πλοῦτε καὶ
τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ, ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται. Πολύζηλος, οὗτος πηρω-
θεὶς ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον, ἢ ὥστε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνεγκεῖν τῷ παντὶ κρύπτειν τὴν ἀσπίδα. σύμμαχον τὸν Πᾶ-
να δ' εἰκάζουσιν εἶναι, ἐμάχετο ὡς ὁρῶν. καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ, τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους. Πολύζυγος ναῦς, ἡ πο-
λύεδρος, ἣν καὶ πολυκληΐδα λέγει Ὅμηρος ἀλλαχοῦ ὡς ζυγοῦ τῆς καθέδρας λεγομένης, ἢ ἡ πολύδεσμος, ὡς ζυγῶν λεγο-
μένων τῶν μεγάλων ξύλων τῶν τοίχοις δεσμούντων, καὶ συναγόντων δίκην ζυγοῦ. τῶν δὲ αὐτῶν καὶ κληΐδων λεγομένων, ὡς
δίκην κλειδὸς τὰ ἑκατέρωθεν συνεχόντων, ὥστε εἶναι οὕτω ταυτὸν τὴν πολύζυγον νῆα καὶ τὴν πολυκληΐδα. τὴν δὲ πολύ-
ζυγον νῆα, ἐν ἄλλοις ἑκατόνζυγον λέγει. τὸ μὲν εὔζυγον, ἅρματός ἐστιν ἐπίθετον. Πολυήκοος, οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυή-
κοος, ἀλλὰ ῥώμῃ τε φύσεως, καὶ θεῶν ἀγχιστόρου, ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν οὖν τις τῶν φοιτητῶν ὡς οὗτος
ὁ ἀνὴρ, οὐ φθέγγεται λόγοις ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας. Πολυήρατον γῆν, πᾶσιν ἐράσμιον λεγομένην. Πολυήρατος, πολυεύ-
κτος. ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς. Πολυήρος, πολυάρουρος. πλούσιος. Πολυηχέα φωνὴν, τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι
χρωμένην. Πολύθεστος, πολυαγάπητος. πολύσεπτος. Πολύθρονον, πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη, Ὅμηρος· ἐν δὲ θρό-
να ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανουργίου. Πολυθρύλλητος, περιφημισμένος, διαβεβοημένος ὀνομαστότατος.
Πολυθύσανε, Ἄρτεμι. πολυθύσανε κούρα. διὰ τὸ θυσάνοις, καὶ αὐτὴν χρῆσθαι. ἢ ὅτι πολλαχόθεν ἀΐσσεται ὡς κυνηγέ-
τις. ἢ πολυθύουσος, ἢ πολυθυσίαστος. Πολύϊακος, πολυόρμητος. πολύϊδρις, ἐμπειρότατος. Πολυϊδρία, ἡ πολυπειρία.
Πολυϊδρεία, διὰ διφθόγγου ἔχει ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ ἡ ἀϊδρεία. διὰ τὸ ἀναφέρεσθαι τὸ ε, κατὰ κλίσιν τοῦ ἴδρις
ἴδρεως, ὁποῖόν τι ἔχει ἐλεγχείη, καὶ ἡ ἐγχείη. Πολυκαγκέα δίψαν λέγομεν, τὴν ξηροποιόν, καθὰ κάγκανα ξύλα,
τὰ ξηρὰ καὶ ἐπιτήδεια καίεσθαι. Πολυκαρπότατος, τόπος εὔγειος. Πολυκερδία, πανουργία. Πολυκέρδιον, πολυ-
βέλτιον. Πολυκερδείη, ὁμοίως τῷ ἐλεγχείη, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ κέρδεος. Πολύκε-
στον, ἐπίθετον τοῦ ἱμάντος. τὸ φύσει πολύτρητον τῆς τοῦ σώματος ἐπιφανείας, παραλλαγεῖ (?), καὶ πολύπορον. ἢ καὶ ἄλλως τὸ
τῶν ἐρώτων πολύτροπον, καὶ ποικίλον. φέρει δὲ αὐτὸ ἐν στήθεσι μὲν Ἀφροδίτη. Ἥρα δὲ ὑπὸ κόλπῳ, διότι καλυπτέον τὸ
πάθος τοῦ ἔρωτος, καὶ ἐγκαλυπτέον ἐπ' αὐτῷ. ἢ καὶ διότι τῶν ἐρώτων οἱ ἀγαθοί φασι διὰ γονὴν γίνεται παίδων οἱ παῖδες
ταῖς τεκούσαις ὑπὸ κόλπῳ τρέφονται, καὶ μαζόθεν, καὶ ὅτι ὁ ῥηθεὶς κεστὸς φορούμενος, οὐ μόνον τὸ φοροῦν πρόσωπον ἐποίει
ἐράσμιον, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις ἀπὸ τοῦ φοροῦντος ἐνεποίει ἔρωτας. οὕτω ἡ Ἥρα, διὰ τοῦ κεστοῦ θαῤῥεῖ Ὠκεανὸν καὶ Τηθὺν εἰς φι-
λίαν συναγαγεῖν. Πολύκεστος, πολυκέντητος. πολύγραφος, ποικίλος. Πολυκέφαλος, τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος.
Πολυκηδέος, πολυφροντίστου. Πολυκηδὴς, πολλῶν κακῶν αἴτιον. Πολύκλειτος, πάνυ ἔνδοξος. πολύκλητοι δὲ, οἱ ἐκ
πολλῶν κεκλημένοι τόπων. Πολυκληῗδι, εὐθεῖαν βαρύτονον ἔχει, διὰ σύνθεσιν ἡ πολυκληῒς, ἐκτείνουσα τὴν λήγου-
σαν. Πολυκληῗσι προπαροξυτόνως ἀναγινώσκουσιν οἱ παλαιοί. ἔστι μὲν γὰρ ὀξυτόνως κληῒς ἡ ναυτικὴ καθέδρα. παρὰ
τὸ κλῶ. ἔνθα κλᾶται τὸ σῶμα συγκαμφθέν. ἡ δὲ σύνθεσις βαρύνει αὐτό. καὶ γίνεται πολυκληῒς πολυκληΐδος. ἰστέον
δὲ ὅτι πολυκληΐδες νῆες οὐ μόνον αἱ πολυκάθεδροι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον αἱ πολυκλείδωτοι, παρὰ τὴν κληΐδα, τουτέστι κοι-
νῶς τὴν κλεῖδα. πολυκλείδωτοι γὰρ ἀληθῶς αἱ νῆες, διὰ τὸ πολυγόμφωτον καὶ εὐάρμοστον. ταυτὸν γὰρ κατὰ τοὺς παλαιοὺς
κληῒς καὶ ἑδώλιον. γενικὴ δὲ τῆς κληῒς κληΐδος, καὶ ἐν συναιρέσει κλῇδος ὡς νηρῇδος. ὅθεν κλήδων παρὰ Λυκόφρονι. δο-
κεῖ δὲ καὶ ὁ τῆς εἰρεσίας ζυγὸς ἑδώλιον εἶναι. Πολύκλητοι ἔσαν ἄνδρες, παρ' Ὁμήρῳ. ἤγουν ἐκ πολλῶν συγκληθέντες
γλωσσῶν. οἱ γὰρ Ἕλληνες ὡς ὁμόγλωσσοι οὐ πολύκλητοι. Πολύκμητος σίδηρος, ἴσως ὁ ἀκατέργαστος, περὶ ὃν πολλὰ δεῖ
καμεῖν. μάλιστα δὲ ὁ εἰς ἔργα χαλκευθεὶς, πολλῷ καμάτῳ. εἰ δὲ καὶ στονόεντα ξίφη εἰσὶ, τὰ τοιαῦτα ἔργα, λέγεται
τηνικαῦτα πολύκμητος σίδηρος, δι' οὗ πολλοὶ ἂν κάμοιεν, ὅ ἐστι θάνοιεν, διὰ τὸ εἴδωλα καμόντων. ἢ ἀκατέργαστος λέ-
γεται. Πολύκνημον, δύσβατον. ὀρεινόν. τραχὺν τόπον. Πολυκοιρανίη, ἡ πολυαρχία. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. εἷς
κοίρανος γὰρ, ὁ βασιλεύς. Πολύκοινον, πᾶσι κοινόν. Πολυκρανίη, πολυαρχία. Πολύκρατον, τὸ κραταιόγονον ὄνομα.

ὀξύμενον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πολύκριμνος μὲν διὰ τοῦ η, ἡ πολλοὺς κρημνοὺς ἔχουσα. διὰ δὲ τοῦ ι, πολλὰς κριθὰς ἔχουσα διὰ τὸ εὔκαρπον τοῦ τόπου. Πολύκρημνον, δύσβατον, ὀρεινόν. Πολυκτήμων, πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολυκτόριος, ὄνομα τόπου. Πολυκύμονος θαλάσσης, πολυταράχου. Πολύκτονον, τὸ πολλοὺς κτεῖνον. Πολυκυλίνδητος, πολλαχοῦ κυλιόμενος. Πολυλήϊοι, ἤτοι ἀπὸ τοῦ ληΐου τοῦ σιτοφόρου πεδίου, ἢ ἀπὸ τῆς λείας, ὃ καὶ βέλτιον. Πολυλήϊοι λέγουσι τὴν πολύπυρον, ἢ πολυθρέμμονα. Πολυλήϊος, ὁ πολύπυρος. ἢ ὁ πολλὰ βοσκήματα ἔχων. καὶ πολύλαος, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. καὶ ἀπὸ τούτου ἴσως πολυλᾶς, ὅ ἐστι συνώνυμον Ἀλεξάνδρου Πολυλάου, πολίτου Κερκύρας. ὃς τῆς παρούσης ἕνεκα βίβλου, ἐκ γράφων τι καὶ συλλέγων λίαν πονήσας, ἄξιός ἐστι τυχεῖν ἐπαίνου. γέγονε δὲ οὗτος μαθητής, τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν ἐπισκόποις, Βαρίνου Φαβωρίνου τοῦ Νουκερίας. ὃς ταύτην τὴν πάνυ ὠφέλιμον βίβλον, τοῖς θέλουσι πᾶσι προὔθηκεν ἐντιμοτάτην. ἢ πολυλήϊος, ὁ πολλὰ κτήματα ἔχων πλούσιος. ἢ πολλὰ θρέμματα. Πολύλαμπτον, πολυφαέντον. πανταχοῦ περιφερές. Πολύλιστος, πολυλιτάνευτος. Πολυμερὲς, εἰς πολλὰ μεριζόμενον. Πολυμερῶς, διαφόρως καὶ ποικίλως. ὡς ὁ ἀπόστολος. πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως. Πολυμήλη, πολυθρέμματος γῆ. Πολύμητις, πολύβουλος. Πολυμήχανον Ὀδυσσέα καλεῖ ὁ ποιητὴς, ὡς ἀληθῶς τοιοῦτον. πολλῶν γὰρ εὕρηται τεχνῶν ἔμπειρος. ἤν γὰρ ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ, οὐ μόνον πύκτης, καὶ παλαιστὴς, καὶ δισκεύειν εἰδὼς, καὶ τόξω ἀριστεύειν, καὶ ἀκοντίζειν ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ, ἀλλὰ καὶ γεωργὸς, ὃ τὸ δρέπανον ἐκεῖ ζητεῖ καὶ πηκτὸν ἄροτρον. καὶ κυβερνήτης ὡς ἡ σχεδία δηλοῖ, ἣν συνεπήξατο. καὶ κυνηγὸς, καὶ μάντις, ὥς ἐστιν εὑρεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ἄλλα πολλὰ εἴδη. Πολύμνηστος, καὶ ἀριφράδης. καὶ οἰώνιχος ἀξένητοι ποιοί, καὶ πολυμνήστεια δὲ, καὶ αὕτη κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος. καὶ πολυμνήστει ἀείδει μουσικήν τι μανθάνει. Ἀριστοφάνης, ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα λυμαίνεται οὔποτ᾽ ἐκ ταὐτοῦ μεθ᾽ ἡμῶν πίεται ποτηρίου. Πολυμνήστην, ἀγαθὴν σώφρονα. Πολυμέρμερον, πολυμέριμνον. Πολυμερῶς, πολυσχεδῶς. δαψιλῶς. πολλὰ σχήματα ἔχων. Πολύμηλον, πολυπρόβατον. Πολύμητι, πολύβουλε. Πολυμήχανε, σύνετε, πολύτεχνε. Πολυμνία, ἡ θάλασσα. ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα. καὶ ὄνομα κύριον. Πολύμυθος, φλύαρος περίεργος. Πολυνείκης, πολυνείκους μὲν, ἀπὸ τοῦ νεῖκος. ὅσα γὰρ ἀπὸ οὐδετέρων ὀνομάτων εἰς ος ληγόντων παράγονται, τὴν εὐθεῖαν ἔχει κλίσιν τῷ οὐδετέρῳ. ὁμοίως καὶ τὰ ἐκ ῥημάτων συγκείμενα. οἷον ἀριστοφάνης, ἀριστοφάνους. ὀλυμπιονίκης δὲ, ὀλυμπιονίκου. ὅτι ἀπὸ τοῦ νίκη. Πολύντρα, ἄλφιτα. Πολυξένης Ἀχιλλεὺς ἐρασθεὶς, καὶ δι᾽ αὐτῆς ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἀναιρεθεὶς ναῷ, μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἐπέστη κατ᾽ ὕπνους σφαγιασθῆναι αὐτῷ τὴν Πολυξένην. ἢν οἱ ἥρωες τῷ τάφῳ αὐτοῦ διὰ Νεοπτολέμου τοῦ παιδὸς ἐκείνου σφαγιάζουσιν, ὡς ἐν Ἑκάβῃ Εὐριπίδης φησίν. ὁ δὲ Φιλόστρατος Φάλιος, μόνην τὴν Πολυξένην φησὶν ἐξελθεῖν τῆς Τροίας ἔτι μὴ πορθηθείσης, καὶ ἀποσφάξαι ἑαυτὴν ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ, πόθῳ κατισχομένην τοῦ ἥρωος, καὶ δικαίως λογισαμένην, ὡς οὐκ ἑτέρου τοιούτου ἐμμοιρήσει ἀνδρὸς καὶ νυμφίου. Πολύξενος, εἷς τῶν ἡρώων. Πολύξεινος, ἡ γῆ. Πολυοπὸν, τριβώνιον μικρόν. πολυωπὸν δὲ δίκτυον, μέγα. Πολυόστεος, πολυθέατος. Πολυπαίδης, παρῳδεῖται ἐκ τῶν Θεόγνιδος. βόμβων ἐπαινήσω. Πολυπαίπαλοι, οἱ αὐτοὶ Φοίνικες παρ᾽ Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ᾽. τουτέστι, στεγανοὶ καὶ οὐχ ὑγροί μάλιστα πολυπαίπαλοι, οἱ μοχθηροὶ, καὶ κακοήθεις. τὴν γὰρ παιπάλην ὁ κωμικὸς, ἐπὶ πονηρίας τίθησι. καὶ τὸ παιπάλημα δὲ, τοιοῦτόν τι δηλοῖ. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἠπεροπευταί. κατὰ τὸ, τὴν δ᾽ ἄρα Φοίνικες ἠπεροπεύειν. ἐστὶν ἀπὸ πλέσματος δὲ, καὶ ἄνδρα ποδιστοί. Πολύπαιλος, αἰθὴρ πεποικιλμένος οὐχ ὁμαλός. Πολυπάμμονα, τὸν πολυκτήμονα λέγει Ὅμηρος. πάμμονα γὰρ παρὰ Δωριεῦσι, τὰ κτήματα. καὶ πάσασθαι τὸ κτήσασθαι. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν καὶ πηὸς ὁ κτητὸς ὅς ἐστι ἀγχιστείας συγγενής. σκοπητέον δὲ εἰ δώριον τὸ πάμμα. καὶ ὁ πολυπάμμων, πῶς ἐν ἄλλοις διπλασιάζεται τὸ ἀμετάβολον. οὐ γὰρ Δωριέων τοῦτο ἴσως. ἀλλὰ καὶ Αἰολέων τὰ ῥηθέντα εἰσὶν, ὑφ᾽ ὧν διπλοῦνται τὰ σύμφωνα. Πολυπενθέος, πολυπαθοῦς. Πολυπήμονα, πολυβλαβῆ. Πολυπίδακα Ἴδην, πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. ἤγουν ἀναβλύσεις. ἐκ τοῦ πολυπίδαξ. κος. οὐ ἀναδραμοῦντος εἰς εὐθεῖαν, ὡς δηλοῖ τὸ πολυπίδακος, εἴη ἂν καὶ ἡ αἰτιατικὴ πολυπίδακον. ἐκ τοῦ πιεῖν δέ φησιν ἡ πίδαξ, ἢ ἐκ τοῦ πιδύειν, ὅ ἐστι γῆθεν ἀλλέσθαι. ἄλλο δὲ κατὰ ἀναλογίαν φασὶν αἰολικὴν, ἐκ τοῦ πηδᾶν γίνεται. ἀφ᾽ οὗ καθ᾽ ὁμοίαν τροπὴν καὶ πιδήεσσα, ἡ κάθυγρος. ἐκ δὲ τοῦ πιδύειν, καὶ πιδύτης κύριον. ὡς ἐκ τοῦ ἠπύειν, ἠπύτης. Πολυπίδακος Ἴδη. λέγεται δὲ οὕτω διότι πολυπόταμός ἐστι. Πολύπικρα καὶ αἰνά. τουτέστι, πολυπίκρως καὶ αἰνῶς. βίας ἀποτίσαι ἐλθών. ἤγουν πειραθῆς ἀμυντικῶς ἐκδικῆσαι τὰς βίας αὐτῶν, ἀλλὰ ἐστὶν ἐνταῦθα ἔλλειψις. λείπει γὰρ τὸ σκόπει, ἢ σκέπτου, ἢ δίδικα. ἵνα λέγῃ, ὅτι δεός ἐστι, μὴ τίσασθαι τοὺς κακοὺς προθέμενος, πικρανθῇς αὐτός. Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείας π᾽. Πολύπιστος, ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων. ἔμπιστος. Πολυπλάγκτοις, εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις. Πολύπλαγκτος ἄνεμος, ὁ μὴ ἀεὶ μένων ἐν αὐτῷ. διὸ καὶ τοὺς κατὰ νοῦν ἀστάτους, ἀνεμιαίους φαμέν. Πολυπλάγκτου, πολυπλανήτου. πανταχοῦ περιφερομένου. Πολύπλοκος, πολύτροπος. Πολύποδος δίκην, αὐτὸς ἑαυτὸν κατεσθίων. Πολύποδος, ὁμοιότης, πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας πιστὰς αὐτοῖς. Πολύποδες, εἶδος ἰχθύων, ἢ εἶδος φθειρῶν. Πολυποίτης, ὄνομα φερώνυμον οἱ παλαιοὶ λέγουσι. φάμενοι οὕτως αὐτὸν ὀνομασθῆναι, διότι ὁ πατὴρ πολλοῖς Κενταύροις ἐπέθετο ἐγχρήσασιν ἐνυβρίσαι τοῖς γάμοις αὐτοῦ τῆς μητρός, οἱονεὶ γοῦν πολυποινίτης. καὶ ἐν συγκοπῇ, πολυποίτης. καὶ ἐστὶ φασὶν, ὅμοιον τῷ τισαμένης. υἱὸς δὲ οὗτος Ὀρέστου τὴν κλῆσιν εὑρὼν, ἀπὸ τοῦ τὸν πατέρα Ὀρέστην τίσασθαι τοὺς φονέας τοῦ πατρός. Πολυπραγμονεῖν, τὸ πράγμασι τῶν ἄλλων καὶ πονηρίαις ἑαυτὸν ἐνδιδόναι. Πολυπραγμοσύνη, καὶ πολυπράγμων. ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δὲ ἴξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες, εἰς φιλοπραγμοσύνην ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων, οὐδέ πω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ, εἴγε πολυπράγμων μέν ἐστιν, ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο, καὶ ἀπὸ τύχης τινὸς περιπλέκεσθαι. ὁ δὲ φιλοπράγμων, διάθεσίν τινα καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ. καὶ σπουδὴν καὶ αἵρεσιν, ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου. Πολύπρεμνος, πολυστέλεχος ὕλη. Πολυπρόπισον, τινὲς τῶν ἀντιγράφων ὑφὲν γρά-

φασι· τοῦτο δὲ καὶ φερωνυμίαν τινὰ παραλαλεῖ, τῆς τοῦ Πρωτεσιλάου κλήσεως, ὡς μὴ ἁπλῶς πρώτου ἐν λαῷ τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλ' ὡς πολὺ πρώτιστου καὶ πηδήσαντος καὶ πεσόντος· ἐκ τοῦ πρώτιστα μέλλοντος παρήχει τὸ Πρωτεσίλαος· αἰνεῖ πρωτευσίλαος· καὶ ἀπελάσει τοῦ υ, πρωτεσίλαος· τὸ δὲ πολυπρώτιστος, ὁ Πρωτεσίλαος· πλείου σημείωσαι μὲν ὅτι καὶ νέος μὲν λεγόμενος, πίπτει εἰς μέτρον ὁμηρικόν· ἀττικῶς δὲ, οὐ πηνέλεων μὲν γὰρ ἐρεῖ τις καὶ ἰόλεων, πρωτεσίλεων· οὐκ ἂν εἴποι, ὥσπερ οὐδὲ μενέλεων· οὐ γὰρ παραληπτέα τὰ τοιαῦτα εἰς μέτρον δακτυλικόν· Πολύπτυχος ὄλυμπος, τὸ μὲν ὄρος διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πτύχας, ἤτοι περιοχὰς ἀνακλίσεων· ὁ δὲ οὐρανὸς ἀλληγορικῶς διὰ τὰς ὀκτὼ σφαίρας, ἃς ἔχει τὴν μίαν τῶν ἀπλανῶν, καὶ τὰς τῶν πλανήτων· ἢ καὶ ἄλλως πολύπτυχος, ὁ ἰσχυρὸς καὶ στερεός· καθ' ὁμοιότητά τινος πολυπτύχου, ὁποία καὶ ἡ τοῦ Ἀχιλλέως ἱστόρηται ἀσπίς· Πολύπτωτον λέγεται, ὅταν ὁ αὐτὸς λόγος πολλῶν πτώσεων ἀντιλαμβάνηται· Πολύπυρος, πολύσιτος· Πολύρρηνες, καὶ πολυβοῦται, οἱ ἁπλῶς πολυθρέμμονες, ὡς ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· ἔστι δὲ τὸ μὲν πολύρρηνες, ὁμοιοσύνθετον, τῷ οἷς ὑπόρρηνος· τὸ δὲ πολυβούτης, τῷ ἀβούτης· ὁ παρ' Ἡσιόδῳ κεῖται· δῆλον δὲ καὶ ὡς προϋπόκειται ὁ βούτης τοῦ βώτωρ, καθὰ καὶ ὁ δότης τοῦ δότωρ· ἡ δὲ δωτίνη, ἔκτασιν ἔχει τῆς ἀρχούσης κατὰ τὴν δότορα· Πολύρρηνες, πολυθρέμμαροι· πλουσίοι, ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες· Πολύρρητος, πολύφραστος· Πολυρρήτοισι, πολυπόνοις· Πολύρρινον σάκος, τὸ πολύβυρσον· Πολὺ, ἐναντίον ἐστὶ τῷ ὀλίγος, ὁπότερον ἂν σὺν τῷ προσέλθῃ τὸ οὐ ἀποφαντικὸν ἐπίρρημα, ἴσον τῷ ἑτέρῳ γίνεται· τὸ, τὶ γὰρ πολὺ ἴσον τὸν τῷ ὀλίγος· καὶ τὸ οὐκ ὀλίγος τῷ πολύς· Πολὺς τὸν λόγον· λείπει ἡ κατά· ὥσπερ οἱ χαρίεντες τῶν ἀνθρώπων, λείπει ἡ ἀπό· Πολὺς, σφοδρός· Πολύσκαρθμος, ἡ ἡνιοχικὴ καὶ πολυκίνητος· γίνεται γὰρ ἐκ τοῦ σκαίρω, τὸ πηδῶ ὁ σκαρθμὸς, πλεονάσαντος τοῦ θ, ὡς καὶ ἐν τῷ μηνυθμὸς, καὶ κλαυθμός· καὶ ὀρυθμός· παρὰ κοίντῳ· τινὲς δὲ τὸ πολύσκαρθμος, πρὸς τὸν τόπον ἡρμήνευσαν, ὡς πολλῶν φασιν ἐνεργουμένων αὐτόθι ἐν τῷ πολέμῳ σκαρθμῶν, ὅ ἐστι κινήσεων ποδῶν· ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς σκαρθμὸς, δρόμος· βάσις· πούς· ἕτεροι δὲ πολύσκαρθμος, αὐτὴν τὴν τραχεῖαν ἐνόησαν· ὡς παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ καταλόγῳ· Πολυσμαράγοις, ἠχητικοῖς· Πολυσπείρου, πολυελίκτου· Πολυσπαθὴς, ὁ πλειστάκις ὑποσπαθὴς ἐνεργηθείς· Πολυσπερέας, ἤτοι πολλὰ μέρη διεσπαρμένας, πολυσπερέας τὰς φάλαγγας· Πολύστικτος, πολυποίκιλτος· Πολύστονα, πολλῶν στεναγμῶν αἴτια· Πολυσφέλμου, πολυφλοίου· Πολυσχιδὴς, πολυμερὴς, καὶ πολυσχιδῆ ζῶα, ἄνθρωπος· κύων· λέων· καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν· Πολυτελὲς, δαπανηρόν· καὶ πολυτελέσι, πολυδαπάνοις· τέλος γὰρ τὸ δαπάνημα· καὶ πολυτέλεια, πλουσιότης· Πολυτελῆ, τὰ πολυδάπανα· ὥσπερ ἀτελῆ τὰ ἀδάπανα· Πολυτιμητιζόμενος, θεραπευόμενος· Πολυτίμητος· ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμοὺς, οὓς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἧκεν ἔχων, ὁ πολυτιμώρητος· Πολύτιμον, τὸ πολλοῦ τιμήματος ἠγορασμένον· πολύτιμον δὲ, τὸ πολλῆς τιμῆς, ἤγουν δόξης, ἀξιωθέν· Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι· Πολύτλας, πολλὰ ὑπομείνας· ἢ κακοπαθήσας· πολλὰ ἀνατλὰς, ταλαίπωρος· Πολύτρον, δέρμα ἐχίνου· ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεί τι τρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσι· Πολυτρήρωνα, πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν· Πολύτρητοι σπόγγοι, πρός τινα ἴσως ὁμοιότητα τοῦ πολυωποῦ δικτύου· Πολύτροπον, ἴσον τὸν ἐστὶ τῷ εὐκίνητον· ποικίλον· πολύμητιν· πολύνουν, ἤτοι χρηματικόν· πολύβουλον· πολύστροφον· οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἑστῶτα· οἷα γεγραμμένην εἰκόνα· τρεπόμενον δὲ πολλὰς ὁδοὺς βουλευμάτων· ὡς Ὀδυσσεῖ πρέπει τῷ πολυμηχάνῳ, τῷ παντοίοις δόλοις κεκοσμημένῳ· καθά φησιν ὁ ποιητής· ὥς τόν γε μὴ οὔπω πολύτροπον, ἀλλὰ στρόφιν, κατὰ τὴν κωμῳδίαν, καὶ ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον σκώπτουσι πολύποδα· κακίζει ὁ ποιητής· ἐν οἷς φησι μισεῖν ἄνδρα, ὅς ἄλλο μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει· πολύτροπος οὖν, ὁ διὰ πολλὴν ἐμπειρίαν πολύφρων· Πολυφασίας, πολυλογίας· φάσις γὰρ ἡ φήμη, καὶ ὁ λόγος· Πολύφατος ὕμνος, πολύφημος· ὁ ὑπὸ πολλῶν φημιζόμενος καὶ λεγόμενος· πολυθρύλλητος· Πολύφερνος, πολύεδνος· Πολύφημος Εἰλατίδης ἐν Μυσίᾳ καταλειφθεὶς, ἔκτισε πόλιν Κίον τὴν οὕτως ὀνομασθεῖσαν, ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ· μαχόμενος πρὸς Χάλυβας οὗτος, ἐτελεύτησεν ὥς φησι Νυμφόδωρος· ὅτι δὲ τὴν Κίον ἔκτισεν, εἴρηκεν Ἀπολλόχαρις ἐν πρώτῳ χρόνων· Πολύφημον, ἐλάτου παῖδα εἶπεν Ἀπολλώνιος· Ἰσοκράτης δὲ καὶ Εὐφορίων, Ποσειδῶνος· Πολύφημον ἀγορὰν λέγει ὁ ποιητής, ἐν ᾗ πολλαὶ ἐνίοτε φῆμαι λαλοῦνται· ἤγουν μαντικοί τινες λέγει· Πολυφλοίσβοιο, πολυταράχου, πολυκινήτου· Πολυφόρβη γῆ, ἡ πολλοὺς τρέφουσα· Πολύφορβος γῆ, ἀκριβῶς ἐῤῥέθη, φορβῆς γὰρ ὡς ἤτοι πολὺ ἤτοι ἀλόγων κειμένης· πολύφορβος οὖν ὀρθῶς· οὐ μὴν πάμφορβος, εἰ μὴ ἄρα καταχρηστικῶς· φορβὴ μὲν ἡ ἁπλῶς τροφὴ, πολύφορβος γῆ· ὡς ἐκ μέρους ἡ παντότροφος· ἤτοι παμβῶτις, κατὰ τὸν Σοφοκλῆν· ὅτι δὲ τὸ φέρβω ἐξ οὗ ἡ φορβὴ καὶ ἡ πολύφορβος, ἐκ τοῦ φέρειν βίον γίνεται, καὶ ὅτι ὥσπερ ἐκ τοῦ βόσκω βοσκὰς, ἀδος· ὄρνεον, ἤτοι ὄνφασι νῆττης, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φέρβω φορβὰς, ἀδος· ἐπί τι ζώων καὶ ἐπ' αὐλῆς τῆς γῆς· ὡς τὸ φορβάδος ἐκ τι γαὸς ἐλεῖν, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν· Πολυφόρῳ δαίμονι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἓνα καιρὸν ἄγοντι· ἢ ποικίλα· εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἤτοι δὲ χοῦμενον οἴνου, ἤγουν ἄκρατον καὶ ἰσχυρὸν, πρὸς τὸ κακόν· εἴρηται δὲ ὅτι πολύφορον μὲν ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον· ὀλιγόφορον δὲ, τὸν ὀλίγην· ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πολυκάρπων χωρίων, ἢ πολυανθῶν δένδρων· Πολυφραδέστερον, συνετὸν ἐν λόγοις· Πολυφραδέος, πολυκερδοῦς· ἢ λίαν συνετοῦ· Πολύφρονα, σώφρονα· συνετὸν· φρόνιμον· Πολύχαλκος οὐρανὸς, ὁ στεῤῥός· διὸ καὶ σιδήρεος που λέγεται εἰ καὶ ὡς λαμπρὸς, χρυσέῳ δαπέδῳ λάμπεται· ἢ πολὺ ἔχων χαλκὸν μυθικῶς, διὰ τὰ ἐν αὐτῷ ἡφαιστότευκτα χαλκοβατῆ δώματα· Πολυχανδέα, πολλὰ χωροῦσαν· Πολυχειρία, πλῆθος ἐργαζομένων, καὶ ἀνυόντων· Πολυχρόου, πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ· Πολύχροις, πεπλουτισμένος· Πολύχρυσον, τὴν Μυκήνην λέγει ὁ Ὅμηρος, ἢ ὡς τοιαύτην ἀνθήσασαν, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ Εὐρυσθέα· δεῖ γὰρ οὕτω χρημάτων τῷ Εὐρυσθεῖ, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ· ἢ κατὰ τοὺς νεωτέρους· πολύχρυσος λέγεται, ὡς εἴ τις εἴποι πολύφθορος· οἷα τοῦ χρυσοῦ βιοφθόρου ῥηθέντος παρά τισι· τοῦτο δὲ τὰς ἐν αὐτῇ δυσπραγίας τῶν ἀρχόντων τοῦ Ἀτρέως, καὶ τοῦ Θυέστου καὶ τῶν μετ' αὐτούς· περὶ ὧν Σοφοκλῆς ἔφη, τὸ πολύφθορόν τε δῶμα πελοπιδῶν· Πολυωδυνία, καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν· Πολυώνυμον· τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν·

καὶ ἐπίθετον ἀπόλλωνος. Πολυωπὸν δίκτυον κατὰ τοὺς παλαιούς, τὸ πολλὰς ὀπὰς ἔχον, ἐκ ταὐτοῦ τοῦ ὁ. βίαιον γάρ φασι πολυωπὸν εἰπεῖν τὸ πολυόφθαλμον, καὶ τοῦτο μὲν ὀρθόν. εἰ δέ τις ἐνθυμηθείη, ὡς τεχνικοὺς εἶναι ὀφθαλμοὺς ὁποῖοι αἱ κατὰ τὰς τριήρεις, λέγονται γὰρ ὀφθαλμοὶ ῥητορικῶς ἐν ἐκείναις αἱ ὀπαί, ὧν αἱ κῶπαι διείρονται, οὐκ ἂν ἀπαγορεύσοι πολυωπὸν εἰρῆσθαι δίκτυον, οὗ πολλοὶ τεχνικῶς οἱ ὀφθαλμοί. πολυωπὸν μὲν τριβάκος, οὐ κατὰ τέχνην ἔχον ὀφθαλμούς, ἀλλὰ τετρημένως· ἀλλ' ὡς ἐκ πάθοις εἰς ὀπάς, ἐθέλει τῶν ὀ μικρὸν παραλήγεσθαι. καὶ πολυωπὸν ἱμάτιον. Πολυωρήσεις, μέλλων. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάσσω. καὶ μετὰ τοῦ πολὺ ἐπιρρήματος, πολυωρῶ, πολυωρήσω, σεις. ἤγουν ἐπὶ πολὺ φυλάξεις. ἢ πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. καὶ πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια. Πόλφοι, τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρίκης ἑψόμενα. Πολῶ, τὸ ἀναστρέφω. ἀφ' οὗ ἀναπολῶ τὸ ἀναλογίζομαι. καὶ κατὰ νοῦν στρέφω. καὶ περιπολῶ τὴν πόλιν, ἤγουν κύκλῳ διέρχομαι. καὶ περίπολος, ὁ κατὰ κύκλον πορεία ἐμπολῶν. καὶ ἀπεμπολῶ, ὀνειροπολῶ. πολῶ καὶ τὸ ἀναστρέφομαι καὶ ἐπιφοιτῶ, καὶ πυρπολῶ. Πόμα κεκραμένον, δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον. οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. ἀριστοφάνης. ἔχε ποιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἡ τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος. Πόμαλα, τράτον τινα. Πομαπίας, ὁ κοχλίας. Πομήριον, τόπος. Πομμοῦσαι, ὁμιλοῦσαι. Πομπαῖος, ὁ ἀπὸ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ πομπαῖος ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τι, καὶ παραπέμπων. Πομπεία, λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. λέγεται πομπεία, καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη. ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ ἀνδροτίωνος ἐπισημαίνει. φιλόχορος δέ φησιν, ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ καὶ ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε. Πομπεύει, ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ. Πομπεύς, ἐκ τοῦ πομπεύω. ὡς ἡγεμονεύς, ἐκ τοῦ ἡγεμονεύω. καὶ ἡνιοχεύς, ἐκ τοῦ ἡνιοχεύω. Πομπεύω, τὸ δημοσίᾳ προέρχομαι. πομπός, ὁ προπέμπων καὶ ὁδηγῶν. καὶ πόμπιμος, ὁ δυνάμενος προπέμπειν καὶ ὁδηγεῖν τινα. πομπεύει, ἀντὶ μετὰ τιμῆς προάγεται. τὸ ἐνεργητικόν, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, ὡς ὁ θεολόγος. πομπεύει διὰ τῆς ἀγορᾶς. καὶ πομπεύει ἕτερος ἕτερον μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ δημοσιεύει καὶ ἀτιμάζει. ὅθεν πομπεία, ἡ ἄτιμος περιαγωγή. πομπὴ δέ, ἐπὶ τιμῆς. Πομπή, ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ ἐπί τινι. καὶ πομπεία πληθυντικῶς, τὰ ἱερὰ σκεύη τὰ προπεμπόμενα τῆς πομπῆς. Πομπή, ἡ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι πρόοδος, καὶ ἡ μετὰ νίκην ἐν θριάμβῳ προέλευσις. καὶ πομπεία θυμιατήρια, καὶ αἱ χέρνιβες, οἷς ἐν ταῖς πομπαῖς ἐχρῶντο. πομπεία θηλυκῶς, ἡ ὕβρις. ἀπὸ τοῦ τοὺς πομπεύοντας χρῆσθαι πρὸς ἀλλήλους σκώμμασι. πομπεία καὶ ὁ μετὰ κακίας, καὶ ὡραϊσμοῦ θεατρισμός. καὶ πομπεύω, τὸ ὑβρίζω. καὶ δημοσίᾳ προέρχομαι. καὶ πομπός, ὁ ὁδηγῶν καὶ προπέμπων. καὶ πόμπιμος, ὁ τοῦτο δυνάμενος. ἤγουν ὁδηγεῖν καὶ προπέμπειν ἕτερον. Πομπήν, πέμψιν. ἀποστολήν. Πομπήλιος, ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος ἰχθύς. Πομπόν, συνοδοιπόρον. καὶ προπέμποντα. Πομπός, ἄγγελος. σύνοδος. καὶ πομπή, ἡ ἀποστολή. ἰλιάδος ζ΄. λέγεται δὲ πομπή, καὶ ἡ μετὰ σταυροῦ λιτή. καὶ ἄφοδος, καὶ δημοσίευσις. Πομποστολεῖ, ἐκπέμπει τινὶ τὸν στόλον. Πομποβόλῳ, πέντε ὀβελίσκοις. Πομπυσμάτων, συρισμάτων. Πομφαγαγεῖ, τὴν πομπὴν ἄγει. Πομφαγεῖται, φυσοῦται. ἀνακράζει. Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. ὁ δὲ δίκην πομφολυγῶν ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον. Πομφόλυγες, τῶν ἀσπίδων αἱ ἔξοδοι. αἱ ἐν τῷ ὕδατι γινόμεναι οἰδήσεις, ἢ φυσήματα τοῦ ὕδατος. ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιουμένων λέγεται ἡ λέξις. Πομφόλυξ, ἐκβρασμὸς ὕδατος. Πομφολυγοπαφλάσμασιν, ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκτινώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν, ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερηφάνου ὄλλυται μετὰ θάνατον. Πόμφυκα, τὸν κόγχον. Πονεῖν, ποιεῖν. ἀσκεῖν. κακοπαθεῖν. ἐνεργεῖν. Πονέεσθαι, ἐνεργεῖσθαι. καὶ τὰ ὅμοια. Πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν σημαίνει. πονέεσθαι, ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. αἱ ἴωνες γὰρ ἐνίοτε ἐξαιροῦσι τὸ ι τῶν λέξεων. πονέω. μέλλων πονέσω. καὶ πονήσω. ψυχικῶς μὲν διὰ τοῦ η. σωματικῶς δέ, διὰ τοῦ ε δεῖ λέγειν. πονῶ, καὶ πονοῦμαι γράφεται. καὶ διαπονοῦμαι τὸ δέ. πονῶ, ἀπὸ τοῦ πένομαι. Πονέοντο, ἤγουν ἐπόνουν. ἐξ οὗ τὸ ποιπνύειν παράγεται. Πονεύμενον, ἐπιπονοῦντα. μαχόμενον. ἐκ τοῦ πονέω πονέομαι πονεόμενον, καὶ κράσει δωρικῇ πονεύμενον. καὶ κατὰ φιλίαν ποιητικὴν ἐφράσθη τῷ ποιητῇ. Πονεύμενον, ἐνεργοῦντα. Πονήματα, κόποι. Πονηρεύω, παρὰ τὸ πονηρός, πονηρεύω. καὶ εἰ μὲν κατὰ ψυχὴν ὀξύνεται. εἰ δὲ κατὰ τὸ σῶμα, βαρύνεται. ὅθεν καὶ πονηρία. Πονηρὸν λέγει ὁ ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἰς τινα παρ' αὐτοῦ πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ, τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ οἱ ἐπίπονοι. Πόνηρος, γεωργὸς ἢ ἄθλιος. εἴρηται οὕτω μετατιθεμένου τοῦ τόνου ἀττικῶς. ἀριστοφάνης. ἀλλὰ μὴ λέγε πόνηρε. ἤγουν γεωργέ, ἢ ἄθλιε. καὶ ἀλλαχοῦ εἶπε, παπαῖ πονήρους εἶπας. ἤγουν ἐπιπόνους. ἀτυχεῖς, ἀθλίους. ἢ τοῦ πόνου φροντίζοντας. ἴσον τῷ ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμὲν πονήρως ἔχει τὰ πράγματα ἡμῖν. Πονηρὸς ὁ μοχθηρός, πονηρὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ κακός. καὶ σύνεργος μέν, ὁ συγκάμνων τεχνίτης. συνεργὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ βοηθός. καὶ σταφυλὴ μὲν κιονίς, καὶ καρπός. σταφύλη δὲ βαρυτόνως, τεκτονικὸν σκεῦος. καὶ σπάθη μέν, ξίφος. σπαθὴ δὲ ὀξυτόνως, ναυτικὸν ξύλον. καὶ σίγηλος μὲν κύριον ὄνομα ναρκίσσου. σιγηλὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ σιωπηλός. καὶ τεῦκρος μὲν κύριον. τευκρὸς δὲ ὀξυτόνως, ἐθνικόν. καὶ φιλήτης μέν, κλέπτης. φιλητὴς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ἐραστής. Ἄλλως. Πονηρὸς ὁ τὴν γνώμην ἔχων διεστραμμένην. πόνηρος δὲ προπαροξυτόνως, ὁ αὐτουργὸς καὶ περὶ τὴν γῆν πονούμενος. Πονήρως, ἐπωδύνως. Πονήσατο, ἀττικόν. ἐπόνησε κοινόν. Πονήσατο, κατειργάσατο. Πονήσομεν, πονέσομεν. Πόννα, τὸ γράφος τοῦ μάγος. Πόνον σπείρειν, παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. Πόνος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἡ ἐνέργεια. ὡς καὶ ἐν τῷ αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, ὅπερ ἑρμηνεύων φησὶ τετύκοντο δὲ δαῖτα. οἱονεὶ γάρ φησιν, ὅτι πόνος νῦν ἡ ἑτοιμασία τῆς δαιτός. Πόνος, σπουδὴ ἐπίτασις. καὶ ἦν πόνος μυρίος. ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν, καὶ ἀγώνισμα ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτοῦ, τῆς πρώτης προθυμίας τι, καὶ σπουδῆς. Πόνος, ἐμποδισμὸς τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας. Πόνος ἐστί, σώματος μὲν ταχεῖα κίνησις, εἰς αἴσθησιν ἀπὸ τῆς λύπης. ψυχῆς δέ, ἡ ἐκ λόγου πηγῆς. ἢ δόξα ἀγαθοῦ συνειδότος ἐγίνο-

μένη αὐτῇ συνασπιστής. Πόντια ῥάκη, σπόγγοι. ἢ τὰ τούτων ἀπορρήγματα. Πόντος, θάλασσα. ἐκλήθη δὲ, καὶ ὁ Πολέμωνος πόντος, ὡς ἀπὸ πόλεως. Ποντοβρόχοις, ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένοις. Ποντοπόρος, πέλαγος διαπορευομένη. πελαγοδρόμος. Ποντοποσειδον, ἀπὸ τοῦ πόντου, ὦ μέγιστε Πόσειδον. Πόντος ἀγαθῶν, πλῆθος καὶ μέγεθος θέλων σημαίνειν λέγει. Πόντος, κυρίως τι καὶ κοινῶς πᾶν πέλαγος. ὡς δηλοῖ Ὅμηρος ἐν τῷ πολλὰ δ' ὅ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα. ἰδίως δὲ πόντος παρὰ τοῖς ὕστερον, καὶ ὁ Εὔξεινος. Πόντος ἁλὸς, ἡ θαλάσσης λέγεται ὡς εἴ τις εἴποι κόλπον, ἢ τόπον. ἄλλως δὲ, πόντος ἀπὸ λύπης λέγεται. Πόντου Ἰκαρίοιο, τοῦ Ἰκαρίου πελάγους. ὃ προσωνομάσθη ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Δαιδάλου παιδὸς, πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος. Ποντῷ κεκλιμένοι, περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης. Πονοπόνηρε, ὦ ἀσκήσει καὶ μελέτῃ ἐπιπονήμενε τῆς τυραννίδος, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ποπάδες, ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβροσίη πυκινὰ τ' ἰτρίνεα ποπάδες. Πόπανα, πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ, καὶ περιφερῆ καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν καὶ ἐκάλουν αὐτὸν ἕβδομον βοῦν. Πόπανα εἰδικόν, προθύματα ψυχικόν. Πόππα, πατὴρ καὶ ὁ πατρὸς πατήρ. Ποππύζειν, παρὰ Θεοκρίτῳ. τί δ' οὐκ ἀρκεῖ σοί φησὶ σὺν κορύδοις ποππύζειν. ἤγουν καλάμην φυσᾶν καὶ αὐλεῖν ὡς οἱ παῖδες. τοῦτο δὲ χλευαστικόν. ὅτι οὐκ οἶδεν αὐλεῖν, εἰ μὴ μόνον ποππύζειν. τὴν δὲ καλάμην, οἱ παῖδες νεαρὰν ἀποτεμνόμενοι φυσῶσι δι' αὐτῆς, ὃ δὴ νῦν ποππύζειν καλεῖ. Πόποι, παπαί. ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν. Ἀπίων δέ φησιν οἱ δαίμονές εἰσι πόποι, καὶ ἔστιν ὦ δαίμονες. Πόππυζε, ἐν ἐπιγράμματι παῖζε. μόνη τὸ φίλημα μάτην πόππυζε σεαυτῇ, ἀντὶ τοῦ κολάκευε. κήλει. Ποππύζω, ποιὰ λέξις παρωνομασμένη, ἀπὸ τῶν ἡμερούντων τοὺς ἵππους. Ποππύσματα, κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους. Πόρ, τοὺς Λάκωνες. Πόρδαλιν ἡ ποίησις λέγει, διὰ τοῦ ο, παρὰ τὸ προσάλλεσθαι πλεονάσαντος τοῦ δ. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ, εὕρηται οὕτως. πόρδαλιν οἱ Ἀττικοί. Ἀττικοὶ δὲ πάρδαλιν. Ὅμηρος δὲ, τὸ μὲν ζῷον διὰ τοῦ ο. τὴν δορὰν δὲ, διὰ τοῦ α. Πορδοσελήνη, μεταξὺ Λέσβου καὶ Μυσίας νῆσος. Πορεῖα, τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς πρέσβεσι ταῖς περὶ τοῦ πορευθῆναι εἰς τὴν πρεσβείαν ὥσπερ ἐφόδιον. Πόρε, ἀντὶ τοῦ παρέσχεν. ἔστι πόρω τὸ παρέχω, καὶ πορῶ. ἀπὸ τοῦ πρώτου μέλλων πορήσω, ἐπόρησα. ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, ἔπορον. καὶ πόρον Ἰωνικῶς. καὶ πόρε τὸ τρίτον. Πορεύομαι ἐγὼ, καὶ πορεύω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἄγω, ὡς παρὰ Πλάτωνι, ᾧ δὴ προστέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεῦσαι. ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ πέμπειν παρὰ Σοφοκλεῖ. πορεύομαι ἐπὶ τὴν θάλατταν. καὶ ἐπὶ τῆς θαλάττης. πορεύομαι ποιήσων τόδε, στέλλομαι ποιήσων τόδε. ἰστέον ὅτι τὰ ῥήματα τῶν ὅσα δηλοῖ πορείαν, μετὰ μετοχῆς μέλλοντος συντάσσονται. Πορεῦσαι, πέμψαι. ἀγαγεῖν. Πορευτέον, εἰ καὶ ἐπίρρημά ἐστιν, ὅμως παθητικῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἄξιον πορευθῆναι. ἐνεργητικὸν γὰρ οὐκ ἔστι. Πορεύω, γράφεται καὶ ἐνεργητικῶς. Σοφοκλῆς πορεύσον με πρὸς τὸν τάφον. καὶ Ἰουλιανός. πορεύοιεν δέ σε σὺν Ἀσκληπιῷ πάντες θεοί. καὶ πάλιν ἡμῖν συντυχεῖν δοῖεν. Πορεύω, παρὰ τὸ πόρος. τὸ δὲ πόρος, παρὰ τὸ περῶ τὸ περαιῶ. σημαίνει δὲ τρία. τὸν περάσιμον τόπον τοῦ ποταμοῦ. ὡς τὸ ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον. καὶ τὸν τραχὺν καὶ λιθώδη τόπον. καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου σημαίνει κύριον ὄνομα. Πορθεῖν, προνομεύειν. ὀλλύειν. Πορθήσειας, ἕλοις. λάβοις. Πόρθησις, ἐρήμωσις. καθαίρεσις. ἁρπαγή. Πορθμεῖον, τὸ πλοῖον. καὶ πορθμεῖον τὸν ναῦλον. ἀφ' οὗ πορθμεύω, καὶ διαπορθμεύω. Πορθμεῖς εἴρηνται πορθμευταὶ λέγονται, ὡς διὰ πορθμοῦ ὅ ἐστι στενοῦ πόρου θαλάσσης τοὺς περαιουμένους ἄγοντες. ἄλλως γὰρ οἱ διὰ μακρᾶς θαλάσσης στέλλοντες, οὐκ ἂν πορθμεῖς λέγοιντο. ἤγουν πορθμευταί, ὧν καὶ ὁ μισθὸς ἤτοι ὁ ναῦλος. ἢ οὐδὲ τίνος τὸ ναῦλον πορθμεῖον λέγεται, καὶ τὸ αὐτῶν πλοῖον οὐ ναῦς ἁπλῶς, ἀλλὰ παρωνύμως τῷ πόρῳ πορθμεῖον. Πορθμεύει, εὑρίσκει Νέασον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν, ὡς πορθμεύσειεν, Ἀλκμήνην καὶ Δηιάνειραν. Πορθμῆες δ' ἄρα παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας υ. ἡ δὲ τοῦ Φιλοιτίου καὶ Μελανθίου εἰς Ἰθάκην ἔλευσις, πιθανή ἐστι διὰ τὴν τῆς νουμηνίας ἑορτὴν, δι' ἣν ἦλθε καὶ αὐτὸς ἠπειρόθεν βοῦν στεῖραν ἄγων, καὶ πίονας αἶγας. ὃ καὶ σαφηνίζων ὁ ποιητής. ἵνα μή τις αὐτὸν καὶ Μελάνθιον ἔσω τῆς Ἰθάκης οἴηται μένειν, φησὶ πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον. Πορθμήιον, ὁ μισθὸς τοῦ ναύλου. Πορθμὶς, καὶ πορθμίδιον τοῦ δ' Ἀχέροντος ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ. Πορθμὸς, πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας. Πορθμός ἐστι, στενὴ θάλασσα μεταξὺ δύο γαιῶν. ἀνάπαλιν πάντως, τῷ ἰσθμῷ. ὃς δύο μεσιτεύει θαλάσσαις. Πορθμὸς, διέχει σταδίους ἑπτὰ, ἀπὸ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν, τῶν τριῶν αὐτῆς ἀκρωτηρίων ἀφορᾷ πρὸς Ἰταλίαν ἡ Πελωρίς. ὑπόκειται δὲ αὐτῇ Χάρυβδις. ἡ δὲ Σκύλλα, ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀντικρὺ ταύτης. ἀκρωτήριον δέ ἐστιν ἡ Σκύλλα ὀξὺ ἔχον εἰς θάλασσαν ὁμοίωμα καὶ πρόσωπον ἔχον γυναικός. κάτω δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου εἰσὶ πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἔχουσαι κοίλους τόπους. καὶ σπήλαια. ἐν οἷς θαλάσσια θηρία μένουσιν. ὅσα μὲν τῶν πλοίων τὰς πέτρας ἐκκλίνοντα, ὑπὸ τοῦ κλύδωνος εἰς τὴν Χάρυβδιν ἀπωθῶσιν, ἀναφοροῦνται ὑπ' αὐτῆς συγκαταφερόμενα τῇ θαλάσσῃ. ὅσα δ' αὖ ὑπὸ τῆς ἐν Χαρύβδει θαλάσσης, εἰς τὰς πέτρας τῆς Σκύλλης ὑφάλους καὶ τραχείας οὔσας ἀπωθῶσι, συγκατακλᾶται καὶ διαφθείρεται. εἶτα ἐξιόντες θαλάσσιοι κύνες, καὶ ἕτερα διάφορα θηρία, ἐσθίουσι τοὺς ἐκ τῶν νεῶν ἄνδρας. δοκεῖ δὲ ἡ Σκύλλα, ὡς λέγεται παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἔχειν κύνας ἐξέχοντας ἀπὸ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ στήθους, καὶ ἀναιρεῖν τοὺς δι' αὐτῆς πλέοντας, ἐπεὶ κάτωθεν ἐκ τῶν κοίλων μερῶν τῶν πετρῶν ἐφ' ὧν μένουσιν ἄνω ἀνιόντες, ὑπονοοῦνται καὶ ὁρῶνται ὡς ἐξιόντες ἐκ τοῦ στήθους αὐτῆς ἔσωθεν, καὶ τῶν πλευρῶν. καὶ τὴν ἐν τῷ Μινωταύρῳ δὲ κατάβασιν Χάρυβδιν ἤδη τινὲς τῶν ποιητῶν ὠνομάκασι. Πόρθος, ὁ ὄρθος. κλάδος. βλαστός. Πορθυγγὶς, σπάθη. τρυβλίον. Πορίεις, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Πόριες, νέοι βόες. μόσχοι. Πορίζειν, εὑρίσκειν. συνάγειν. Πορίζω τὸ παρέχω. πορίζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ λαμβάνω. οἷον ἐπορισάμην πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισι πορίζομεν ἀγαθόν. καὶ τὸ σφηκῶδες αὐτοῖς, σὺ πορίζεις. ἤγουν νέμεις. λαμβάνεται δὲ τὸ πορίζομαι, καὶ ἀντὶ τοῦ πορίζω. Πορίμῳ, ἀνυστῷ καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ. Πορίμωτατος. ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορίμωτάτην ἐπιβολὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπικερδῆ. καὶ πορίζονται, ἀντὶ τοῦ κερδήσουσι. Πόρισπα, πόρπης. πορεστής. Πορισμὸν, κέρδος. ὡς ὁ ἀπόστολος. νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. τοῦτο λέγει, ὑποκρίνονται εὐσέβειαν, ἵνα δι' αὐτῆς ἐρανίζωνται πορισμὸν ἀπὸ χρημάτων καὶ κέρδος. Πορίσονται, περιποιήσονται. Ποριστοὶ, οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι.

εἰσηγούμενοι δημαγωγοί· ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ. Πόρκης ἐστὶ κρίκωμα, συνεκτικὸν τοῦ ξύλου καὶ τῆς αἰχμῆς. οἰκεῖον δὲ ἐπ' αὐτοῦ τὸ περιθέειν ἤτοι περικυκλοῦν, ὡς καὶ τὸ περιϊέναι· ὅθεν ἴτυς ἡ περιφέρεια, καὶ τὸ περιάγεσθαι. ἀφ' οὗ ἀγκιστρον περιηγές, τὸ περιφερές. Πόρκης, ἐπὶ δόρατος δακτύλιος· ἀφ' οὗ καὶ τὰ στρογγύλα, καὶ κρικώδη λέγεται. Πόρκις, πόρκιος· οἱ μὲν πόρκιον δίκτυον ἀπέδωκαν οὐκ εὖ· ἔστι δὲ χοινίου πλέγμα· οἱ δὲ κύρτον, οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς· ὁ γὰρ πλάτων, ἕτερόν φησιν εἶναι τὸν κύρτον τοῦ πόρκου, ἐν σοφιστῇ λέγων οὕτω· κύρτοις δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχοις καὶ πόρκοις, καὶ τὰ τοιαῦτα. Πόρκος, κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων. Πόρκος, οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν· ἔστι δὲ χοινίου πλέγμα. πόρκον δὲ τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν· ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος, διὰ τὸ περιέχειν. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. Πόρκος, ζῶόν ἐστι παρὰ τὸν ἴστρον ποταμόν, τὸν λεγόμενον δανούβιον, τετρασκελὲς λεπτῷ περιεχόμενον δέρματι· ὃ φυσώμενον, γίνεται ὡς ἀσκὸς καὶ νήχεται ἕως ἂν λεπτυνθῇ, καὶ ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν γῆν καὶ νέμεται· ὃ καὶ ἀθρόον ψυχόμενον θνήσκει. Πορνεία ἐστὶ διττή· ἡ μὲν σωμάτων ξένων κλοπή τις· ἡ δὲ καὶ δαιμόνων· ὅταν θεοῦ τὸ φίλτρον εἰς ἐχθροὺς πέσῃ. ἢ πορνεία ἐστί, πάθος τοῦ ἐπιθυμητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, καθ' ὃ τὰ πράγματα κινοῦντα ἐν ἡμῖν φαντασίας λόγους, ἐμπαθῶν περισκοπεῖ. Πορνεῖα, τόπος ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν· ἐς τὰ πορνεῖα εἰσιόντ' ἑκάστοτε. ἀριστοφάνης. Πορνεία, ἡ εἰδωλολατρεία· καὶ πόρνος ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ ἀγαθόν ἐστι. πορνεία καὶ ἡ ἀκολασία, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν. Πόρνη, παρὰ τὸ πέρνω τὸ πωλῶ· ὅθεν τὸ πέρνας νήσων ἔπι τηλεδαπάων, ἀντὶ τοῦ πιπράσκων· οἱονεὶ πέρνη τις οὖσα ἡ τὴν μῖξιν πωλοῦσα· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρός, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν· τουτέστιν ἐσκοτισμένον. Πορνάμεναι, κεντρούμεναι· πωλούμεναι. Πορνίδιον, ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ. Πορνοκόπος, οὕτω μένανδρος· οἱ δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ λέγουσι. Πορνόπαι, αἱ ὦραι. Πόρνος, ἐξ οὗ πορνεύω· πορνεία. Πόρον, ἑλλὰς ἱερόν· ἀριστοφάνης πορισμόν φησι. Πόρον, διέξοδον· τρίβον· καὶ περαίωσιν ποταμοῦ. Πόρος, πέρας ἢ ποταμός· ἢ ὁδὸς ἢ φυσήματα ὑδάτων ἢ μηχανὴ ἢ τεχνάσματα· ἢ διάβασις· πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται· καὶ εὔπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. Πόρος, πορεύομαι πορεία· καὶ πόρος δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Πορπάκη, χλαμύς. Πόρπαξ, τὸ ἐντὸς τῆς ἀσπίδος πρόσθημα, δι' οὗ τὴν χεῖρα διεῖρον· τοῦτο δὲ καθ' ὁμοιότητα τῆς πόρπης· ἀφ' ἧς καὶ ἐπιπόρπημα κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἡ τῶν κιθαρῳδῶν ἐφαπτίς, ἣν οἱ δωριεῖς ἐπιπόρπημά φασι. Πόρπαξ, ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν· ὃ καλεῖται ὄχανος· ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι· οὐ γάρ σε χρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας ταύτας ἐᾶν, αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατιθῆναι. Πόρπαξ, κατὰ μέν τινας, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης. σοφοκλῆς αἴαντι· ἀλλ' αὐτός μοι σὺ παῖ λαβὼν ἐπώνυμον εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος, ἑπταβόειον ἄρρηκτον σάκος. Πόρπη, ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα· ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ ἀνασπάσας, ἀεί φησιν ὑμεῖς οἱ περὶ τῶν ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πεπορπῶσθαι, φιβλοῦσθαι. Πόρπημα, εἶδος ὅπλου. Πόρριν, δάμαλιν. παρὰ λυκόφρονι, διὰ δύο ρρ, δεῖ γράφειν· πόρτις γάρ τις ἦν, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς ρ πόρρις· ὁ λυκόφρων δὲ ἀδείᾳ οὐ ποιητικῇ, ἀλλὰ μωρίᾳ, οὐ χρῆται. Πόρρω, καὶ ἀντὶ τοῦ μακράν, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς βάθος· οἷον πόρρω σοφίας ἐλήλυθε· πόρρω γνώσεως ἥκεις, ἀντὶ τοῦ εἰς βαθύτατον τῆς σοφίας· καὶ πόρρω δεινῶν, καὶ πόρρω νυκτῶν ὁμοίως. ἐκ τοῦ πόρρω πορρωτέρω, πορρωτάτω, πορρώτερος, πορρώτατος. Πορσαίνοντες, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ τιμῶντες· ἀλλαχοῦ δέ, ἀντὶ τοῦ ὑπηρετεῖν· ὁμοίως πορσανέουσιν, ἀντὶ τοῦ τιμήσουσι. Πορσαίνω, τὸ καλλωπίζω καὶ εὐτρεπίζω· ὁ μέλλων πορσανῶ· ἡ μετοχή, πορσανῶν· πορσανοῦσα· καὶ πορσανέουσα, διαλύσει ἰωνικῇ· ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε. Πορσύνεσκον, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἔτρεφον· ἐπιμελείας ἠξίουν, καὶ ηὔξανον. Πορσύνω, σημαίνει τὸ εὐτρεπίζω· καὶ ἑτοιμάζω· κοσμῶ· καὶ περιέχω. Πορσυνέουσα, ὅμηρος· ἐκεῖσε οὐκ εἶμι· κείνου πορσυνέουσα λέχος· ἐν τοιούτῳ δηλαδὴ καιρῷ, σεμνῶς εἴρηται· δῆλον γὰρ ὅτι πορσύνειν λέχος, τὸ συγκοιτάζεσθαι πρός τινα ῥηθὲν ὁμοιότητα, τοῦ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν· γράφεται δὲ καὶ πορσανέουσα λέχος, ὡς ἀπὸ τοῦ πορσαίνω ῥήματος· ποιητικὰ δὲ ἄμφω, καὶ δηλοῦσι τὸ παρέχειν καὶ εὐτρεπίζειν· ὡς ἀπὸ τοῦ πόρρω πόρσω· οὕτω δὲ ποιητικὸν καὶ τὸ ὀϊζυς ἀπὸ τοῦ ὀϊζύω· ἐξ οὗ ὀϊζυρός· ὡς ὁ ἰσχυρὸς ἐκ τοῦ ἰσχύω. Πόρσω, ἔμπροσθεν· ἢ πόρρωθεν ἐγγίσαι. Πορσώτατα, τὰ πόρρω καὶ μακράν. Πόρτα, παρὰ τὸ τὸν πόρον τηρεῖν. Πορτάζει, δαμαλίζεται. Πορτάκιον, μοσχίον· ἢ δάμαλις. Πόρτις, ἡ μικρὰ βοῦς· ἀφ' ἧς ὑποκοριστικῶς πόρταξ. δηλοῖ μὲν δάμαλιν τὴν ἄρτι πορεύεσθαι δυναμένην, καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ νεβροῦ· γράφεται δὲ πόρτι καὶ χωρὶς τοῦ τ πόρις, ὥσπερ καὶ τὸ πόρτις· οὕτω καὶ τὸ βοὸς θηλυκῶς νοητέον ὡς δηλοῖ τὸ βοσκομένάων· σημειωτέον δὲ καὶ ὅτι τὸ μὲν βοός, καὶ νῦν γενικόν ἐστιν ὄνομα· τὸ δὲ πόρτις, εἰδικόν· καὶ ὅτι πάντως μέν, βοῦς ἐστιν ἡ πόρτις· ὁ δὲ ἕτερος τὸ μὲν γενικόν, ἐφύλαξε τῇ πλείᾳ βοΐ· τὸ εἰδικὸν δέ, ἀπεκλήρωσε τῇ ἁπλεῖ. Πορτιφόροι, οἱ αἴροντες τὰ κόρροια, ἐπὶ τῶν ὤμων. Πορύνωμεν μάζαν, τῇ χειρὶ προσπιέζωμεν. Πορύναι, παγίδα. Πορφῖται, πορόνη. Πορφύρειν, τὸ βαθέως διαλογίζεσθαι· ἢ κυμαίνεσθαι διαλογισμοῖς, ὡς ἀπὸ θαλάσσης, ἐφ' ἧς καὶ τὸ πορφύρειν καὶ τὸ ἰοδνεφές, καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ τοιαῦτα λέγονται· τὸ δ' αὐτὸ καὶ καλχαίνειν, ἀπὸ τῆς κάλχης, ὃ πορφύραν δηλοῖ. πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι· τουτέστι διενοεῖτο ἕτερα περὶ τοῦ. οὐκ ἀεὶ δὲ βαθὺν ταραγμὸν τὸ πορφύρειν σημαίνει, ἀλλὰ ποτὲ καὶ ἠρεμαῖον· ὡς δηλοῖ τὰ εὔδια πορφύροντα. Πορφύρεον θάνατον λέγει ὅμηρος, οὐ μόνον τὸν ἐξ αἵματος, ἢ τὸν μέλανα· ὡς κῦμα πορφύρεον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ μιᾶς πληγῆς· ὡς καὶ ὁ αἰλιανός φησιν, ἱστορῶν τοὺς πορφυρέας, μιᾷ καταφορᾷ χειρὸς τὴν ζῶσαν πορφύραν συντρίβειν, ἵνα καλὸν οὕτω τὸ βάμμα τῆς πορφύρας γένηται· ὅθεν θάνατος πορφύρεος, ὁποῖον ἂν πάθοι πορφύρα μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ θανατουμένη πληγῇ. γνωστὸν δὲ ἐξ ἱστορίας ἐστίν, ὅτι πορφυρεύς τις δολιευσάμενος ἐν βαφῇ, καὶ ἀπαγόμενος εἰς θάνατον κατ' ἔθνος, προσεκαλέσατο ὅθεν εἰς ἀστεῖον σκῶμμα, ἐκ τοῦ ὁμήρου τό, τὸν δ' ἔλαβε πορφύρεος θάνατος· καὶ μοῖρα κραταιή. Πορφύριον, κυάνεον· καὶ οἴνοπα πόντον πολλάκις λέγει ὁ ποιητής· διαφοραί εἰσι μελανίας, ὥσπερ καὶ τὸ δνοφερὸν ὕδωρ.

ὅτι τρίτον ὄντος μέλανος ἢ πορφύρεος, ἢ τι τῶν τοιούτων λέγεται, ὡς ἀπὸ μερῶν εἰς τὸ πᾶν τὸ ἐπίθετον φέρεται. πορφύρεος
θάνατος, καὶ πορφύρειν, χαίρειν λέγεται. Πορφύρεον κῦμα, ἀντὶ τοῦ μέλαν. ὥσπερ καὶ αἷμα πορφύρεον. ἐοίκασι γὰρ πως
ἄμφω τὰ χρώματα, ἐπεὶ ἐγγὺς μελανίας ἐστὶ τὸ πορφυροῦν. καὶ ἐπὶ θαλάσσης δὲ τὸ πορφύρειν λέγεται. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐν
βάθει διανοεῖσθαι. οἷον κυμαίνεσθαι διαλογισμοῖς, πορφύρειν λέγεται. οἷον καρδίη δέ οἱ πόρφυρε. Πορφύρεος, ὁ πορφυροῦς.
Πορφύρεσκεν, ἀντὶ τοῦ κατὰ βάθος ἐνεθυμεῖτο. πορφύρα γὰρ εἶδος ἰχθύος, ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὑρισκόμενον. Πορφυ-
ρίων πορφυρίωνος, εἶδος ὀρνέου παρὰ Ἀριστοφάνει. Πορφυρόπωλις, ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα. Πορφυρώματα, τῶν ταῖς θε-
αῖς τιθεμένων χοίρων τὰ κρέα. Πόρω, τὸ παρέχω. ὁ μέλλων πορῶ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, πόρσω. καὶ ἀπὸ τούτου, πορσύ-
νω τὸ παρέχω. καὶ πορίζω, τὸ αὐτό. Ποσειδάων, ἐκτείνει ἀεὶ τὴν παραλήγουσαν αἰολικῶς. ὡς καὶ αἱ γενικαὶ τὸ πυλά-
ων. μουσάων. νυμφάων. καὶ αἱ λοιπαί. Πόσαι, ἀντὶ τοῦ πολλαὶ εὕρηνται. Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονεί-
κουν. καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ, κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι. Ἀ-
θηνᾶ δὲ, ἐλαίαν. κριτὴς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ, ὁ τότε τόπου τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, τῇ θεᾷ προσένειμε τὴν χώραν.
εἰπὼν, ὅτι θάλασσα μέν ἐστι πανταχοῦ. τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἴδιον Ἀθηνᾶς. ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. Ποσαπλῶς,
ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἓν μέρος λόγου ἐστὶ, καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ σὰρξ,
καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι. Ποσειδεὼν, ὁ ἕκτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλεῖται. ὁ δεκέμβριος. Πο-
σείδιον, ὄνομα τόπου. Πόσε, ἀντὶ τοῦ ποῦ. Πόσειδον, οἱ Αἰολεῖς. οἱ δὲ Δωριεῖς Ποσείδαον. τὴν κλητικὴν λέγουσι. Πο-
σειδῶν σὺν Ἀπόλλωνι ὀργῇ Διὸς θητεύσας τῷ Λαομέδοντι, καὶ προπυργώσας τὴν Ἴλιον, ἐπεὶ μετά τι ταγμένον χρόνον
τῆς λατρείας μισθὸν οὐκ ἐδέξαντο, ἀγανακτῶν κατὰ Λαομέδοντος, ἔπεμψε κῆτος δεινότατον, ὃ περὶ τὴν χώραν κατέκλυ-
ζεν ἀποπτύων τὴν θάλασσαν. ἐκ χρησμοῦ δὲ Λαομέδων ἀναγκασθεὶς, Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα κοσμήσας βασιλικῶς ὡς
πρὸς βορὰν τῷ κήτει ἐξέθετο. διερχόμενος δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Ἰάσονος, μέλλοντος πλεῖν ἐπὶ τὴν Κολχίδα γῆν, μέλλων λα-
βεῖν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ὃ ὁ δράκων ἐφύλαττε μετὰ τῆς καλουμένης Ἀργοῦς νηὸς, ἀφ' ἧς Ἀργοναῦται προσορμήθησαν
τῷ Ἰλίῳ. ἰδόντες τὴν Ἡσιόνην ἐν τῷ αἰγιαλῷ δεδεμένην, καὶ μαθόντες τὴν αἰτίαν, ὁ Ἡρακλῆς εἶπε δύνασθαι ἔχειν ῥύσα-
σθαι ταύτην. καὶ ὑποσχεθεὶς παρὰ Λαομέδοντος ἀθανάτοις ἵπποις λαβεῖν, οὓς Ζεὺς ἔδωκε Λαομέδοντι ὑπὲρ Γανυμήδους
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. χωστὸν τεῖχος ποιήσας, καὶ στὰς ὡπλισμένος παρὰ τὸ στόμιον ὡς κεχηνὸς ἐποίει τὸ κῆτος ἀθρόως, τῷ τούτου
ἐμπεπήδηκε στόματι. τρισὶ δὲ ἡμέραις καταθέμενος αὐτῷ ἐξῆλεν ἀποβεβληκὼς καὶ τὴν ἑαυτοῦ τρίχα. μὴ δεξάμενος
δὲ τὰ ὑπεσχημένα παρὰ Λαομέδοντος, ἐξ νῆας ἀνδρῶν παρὰ τῆς Ἑλλάδος πληρώσας, παραγεγονὼς πάλιν πορθεῖ τὴν Ἴλιον,
Τελαμῶνος πρώτου τὸ τεῖχος ῥήξαντος. καὶ εἰσβαίνοντος, Λαομέδοντα μετὰ τῶν ἐκείνου υἱῶν ἀναιρεῖ Ἡρακλῆς, πλὴν Ποδάρ-
κου τοῦ Πριάμου καλουμένου καὶ Ἡσιόνης. τὴν δὲ πόλιν ἐμπιπρᾷ. καὶ Ἡσιόνην δὲ γέρας δίδωσι Τελαμῶνι, ὡς ἀριστεύσαν-
τι. ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμὼν τὸν Τεῦκρον γεννᾷ. τότε δὲ Ἡρακλῆς καὶ τῇ Ἡσιόνῃ χαρίζεται ὃν ἂν θέλῃ τῶν αἰχμαλώτων ὠνή-
σασθαι. ἡ δὲ τὴν ἑαυτῆς δοῦσα καλύπτραν, τὸν ἑαυτῆς ἀδελφὸν Ποδάρκην ἐπρίατο. ὅθεν ἐκλήθη καὶ Πρίαμος. Πο-
σειδῶνα, καὶ Ἀπόλλωνα λέγουσι τειχίσαι τὸ Ἴλιον. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλ' ὁ Λαομέδων ἐτείχισεν αὐτὸ οὐχ ὁσίως. ἦν
ἐν τῇ ἀκροπόλει ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ Ποσειδῶνος διαφερόντως. ὅθεν Λαομέδων ἀνήλισκε τὰ χρήματα εἰς τὴν τοῦ τεί-
χους κατασκευήν. Πόσθη, τὸ μόριον τοῦ ἀνδρός. Πόσιας, τοὺς ἄνδρας. Ποσίδα πιῶτο, ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ περιεπάτουν.
Πόσιος, τοῦ πότου Ἰωνικῶς. Ποσιπτερνίδας, τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας, φησὶν Ἱπποκράτης. Πόσις Ἥρας, τοῦ-
τέστιν ἀνὴρ κατὰ τὸν μῦθον. οὗ ἡ ἀλληγορία ἔκδηλός ἐστι. Πόσις ἀγυνὸς Φρώνης. ἤγουν ἀνὴρ κατηφὴς καὶ ἀγέλαστος τῆς Φ-
ρώνης. ἡ Φρώνη δὲ γυνὴ Πρωτέως. Πόσις, δύο σημαίνει. τό, τε πόμα καὶ τὸν ἄνδρα. λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὕδατος ὁ
ἀνὴρ πόσις παρὰ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. ἐπειδὴ μιγνυμένου τῇ γῇ γεννητικὸν γίνεται τῶν φυτῶν καὶ σπερμάτων, οὕτω
καὶ ὁ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικὶ, αἴτιος γίνεται τῆς τῶν παίδων γενέσεως. Πόσον, ἔχει τὴν ἐρώτησιν περὶ πλήθους εἰ
πολὺ, ἢ ὀλίγον ἐστί. Ποσὸν ἐστὶ, τὸ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ἔχον τὴν ὑπόστασιν. Πόσον χρόνον δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε, ἤγουν
ἐπὶ πόσον κεῖται ἐν τοῖς δεμνίοις. Πόσος, ποῖος. πότερος. πόσος. πηλίκος. ποδαπός. ποσταῖος. τίς. τὰ πευστικὰ, οἷον τὰ
ἀποκρίσιν ὡρισμένως ζητοῦντα. ἥκιστα ἄρθροις συντάσσεται, ἐπεὶ ἐρωτήσεις ἀρκτικὴ λόγου. ὅτι τὸ μὲν πύσμα, ἀγνοοῦν-
τος. τὸ δὲ ἄρθρον, ἀναφέροντος. ἐπερωτήσει δέ τοι τοῦ εἰρημένου καὶ ἐν ἄρθροις, ἔσθ' ὅτι. οἷον τὰ ποῖα λέγεις. συντάσσεται
δὲ τὰ ἐρωτηματικὰ καὶ μάλιστα τὸ τίς τῶν ῥημάτων, τοῖς ὑπαρκτικοῖς τε καὶ κλητικοῖς. ἐπαγομένου δὲ ὀνόματος καὶ
ἡ ἀντωνυμία ἐκ τρίτου πρόσκειται. τίς ἐστιν οὗτος, ἢ τίς ὅδε καλεῖται. ὁ Σωκράτης. καὶ ἐλλείπει τοῦ ὑπαρκτικοῦ,
τίς οὗτος. Ποσότης ἀριθμοῦ, πέρας. ἤγουν μονάδος σύνθεσις. Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε. τὸ μὲν ἕτερον τού-
των σκοροδῶν τροφαλλίδος. τὸ δ' ἅτερον, χοίνικος μόνης ἀλῶν. Ποσσῆμαρ, ἤτοι πόσας ἡμέρας. καθ' ὁμοιότητα τοῦ αὐ-
τῆμαρ. καὶ ἐννῆμαρ λέγεται. Ποστημόριον, ὀλίγον μέρος. Πόστος, ἀντὶ τοῦ πόσος, ὡς τρίτος τρίτατος. οὕτω πόσος πό-
στατος, καὶ κατὰ συγκοπὴν πόστος. Πόστον, ἔχει ἐρώτησιν περὶ ἀριθμοῦ τεταγμένου. ὀκτὼ ἢ δέκα. Πόσῳ, ὀλίγῳ τινὶ παρὰ
τῷ Ἱπποκράτει. Ποσῶς, μερικῶς. Ποτὰ παρὰ Λυκόφρονι, ὁ ποτός. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα μετάπλασμος ἀπὸ τοῦ ἀρσενικοῦ
εἰς οὐδέτερον. Ποταγῶ γαθὲ παρὰ Θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ προσάγε σαυτὸν ὦ γαθέ. ἤγουν πρόσελθε ἔξω. Ποταγχυ-
μεν, προσορμιζόμεθα. Ποταίνια, ἀντὶ τοῦ πρόβατα λέγουσιν Ἴωνες. Ποταμηδὸν, δίκην ποταμοῦ. Ποταμοδάρτης,
ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν. Ποταινέα, τὰ πρόσφατα. ὡς οἱ Δωριεῖς φασιν. Ποταίνιον, τὸ ξένιον ἢ νέον. Ποταινί, πρόσφα-
τως. Ποταμὸς, δῆμος τῆς Λεοντίδος. οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους
ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι, καὶ Μένανδρος ἐν ταῖς Διδύμαις. Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις. παροιμία ἐστί. λέγεται αὕτη, ἐπὶ τῶν
διατεινομένων πρὸς κρείττονας. Ποταμὸς, παρὰ τὸ πότος παρώνυμον. ποτὸς δὲ ὀξυνόμενον σημαίνει τὴν πόσιν, παροξυνό-
μενον δὲ, σημαίνει τὸ συμπόσιον. ἢ παρὰ τὸ ποτάζω τὸ ῥέω. ἢ παρὰ τὸ πότιμον ὕδωρ ἔχειν. Ποταμὸν, πτηνόν. πετεινόν.

Ποταμόχωστος, γῆ τις ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. Ποταπὸς, διὰ τοῦ τ. μὴ εἴπῃς· ἀδόκιμον γάρ, διὰ τοῦ δ. δὲ λέγεται ἐπὶ γένους θέσεις, ποδαπός ἐστι, θηβαῖος, ἢ ἀθηναῖος· ἔστι χωρίον, ἐκ τίνος δαπέδου. ποταπὸς δέ ἐστιν εἰ ἔτυχε· ποταπὸς τὸν τρόπον φρύνιχος· ἀττικῶς· χρὴ οὖν οὕτως ἐρωτᾶν· ποῖός σοί τις δοκεῖ εἶναι. Πόταρος, γνώριμος. Ποτάω, ποτήσω. πᾶσαι τὰς φρένας ἐκπεπότησαι· θεόκριτος. ἤγουν πάντη ἔχεις τὸν νοῦν ἐκπεποτισμένον. Ποτιλακίνιον, ποιητικῶς οὕτω λέγεται δεῖ γὰρ ἢ τὸ πρὸς ἔσω λέγεσθαι, ἵνα ἢ τὸ πρὸς ἀνατολὰς τετραμμένον, ἢ τὸ ἔσω χωρὶς τῆς προθέσεως· τὸ δὲ λακίνιον, ἀκρωτήριόν ἐστιν, ἀπό τινος λακίνου, ὠνομασμένον. Ποτὶ, λέγεται πρὸς τὸ νῦν κατ᾽ ἄμφω· καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς, καὶ κατὰ τὸ μέλλον· κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, οἷον ποτὲ ἐγένετο· κατὰ δὲ τὸ μέλλον, οἷον ποτὲ ἔσται. Ποτὲ τοῦ χρόνου· οὐδέποτε τῶν χρόνων, τὰ χρονικὰ ἐπιρρήματα ἐνίοτε μετὰ γενικῆς συντάσσονται, ἐνίοτε ἀπολελυμένως, ἐνίοτε ἀναφορικῶς· οἷον, τότε ὅτε· τηνικαῦτα ἡνίκα· τέως ἕως. Ποτὲ, οὐκ ἀνέκαθεν προχρονίζων, ἀλλὰ τὸν ἐγγὺς χρόνον δηλοῖ ἐνίοτε, ὡς ἐν τῷ παρ᾽ ὁμήρῳ· οἷς ποτε ἀπ᾽ αἰνείαν φησὶ ἐελδόμην· τουτέστιν ἐλπισάμην τὴν χθὲς ἡμέραν. Ποτὶ παρ᾽ ὁμήρῳ, περιττὸν κεῖται· τὸ ἐν ποτε ἀτίμα, ἐν φ τῆς ὀδυσσείας· δῆλον δὲ ὅτι χθὲς ἠτίμα τὸν ὀδυσσέα· ἔστι δὲ ὅμως καὶ τοῦ τοῦ χρόνου δηλωτικὸν, ὃ καὶ μὴ μακροῦ κατὰ κοινὴν συνήθειαν· ὁ γὰρ ὁ χθὲς ἀτιμῶν, ποτὲ ἀτιμᾷ, καὶ ὁ σήμερον δὲ ἕωθεν ποιῶν τι, ποτὲ ποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ νῦν αὐτίκα ἐνεργῶν, ποτὲ ἐνεργεῖ. Ποτεκλεπόμην, προσετροπόμην. Ποτεχετήρια, τρυφητήρια. Πότερον, ὄνομα ἐρωτηματικὸν ἐπὶ δύο τὴν ἐρώτησιν ἔχον· καὶ ἐπίρρημα, ὁμοίως ἐρωτηματικόν, ὃ καὶ ἀπαρεμφατικῶς λέγεται πότερον· πότερον σιωπῶ, ἢ λέγω· ὅλως ἐρώτησις διαπορητικὴ, ὑποτακτικὸν τοῦ ῥήματος ἀπαιτεῖ· οἷον βούλει εἴπω· βούλει ποιῶ; Ποτὴ, ἡ πτῆσις τῶν πτηνῶν· ἀπὸ τοῦ πέτω ποτὴ· ὡς ἔχω ὀχή. Πότημα, ποτήριον· ἢ ὁ πότος αὐτός. Ποτὴν ἀθηνᾶν φησιν ὁ ποιητὴς, ἢ πάντως ἀρσενικὸν ὁ ποτής· ἤγουν ὁ πετόμενος. Ποτήριον· λέγεται ποτήριον καὶ τὸ δεξιὸν ἐνδυμα· ἐπεὶ ποτήριον ἦν παρὰ τὸ τὴν πόσιν τηρεῖν· σημαίνει καὶ τὴν τιμωρίαν· ὡς τὸ, ὅτι ποτήριον σωτηρίου λήψομαι· καὶ ἐνθαῦθα τὸ· ὡς τὸ, πάτερ εἰ δυνατὸν, παρελθέτω ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· σημαίνει δὲ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ πινόμεθα· οὐ παρὰ τὸ ποτὸς ἢ φόρον, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ποτῆς ποτῆτος ποτήρ· ὡς ποιητὴς ποιητήρ· ὅθεν καὶ οἰνοποτήρ, παρὰ τὸ κτητικὸν ποτήριον. Ποτὴρ, μέτρον ποιόν. Πότης λύχνος, ὁ ταχέως ἀναλίσκων τὸ ἔλαιον. Ποτητὰ, γενικῶς τὰ πτηνὰ, ἃ ὥσπερ πτηνὰ ἐκ τοῦ πέτω πτήσω, οὕτω καὶ ποτητὰ ἐκ τοῦ ποτῶ ποτήσω. Ποτὶ, τὴν πρὸς πρόθεσιν σημαίνει δωρικῶς. Ποτὶ σμήνεσσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς σύμβλοις. Πότι, ποτὶ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ποτιγαίη, πρὸς τῇ γῇ. Ποτίδαια, ὄνομα πόλεως· καὶ ποτιδαιάτης. Ποτιδέγμεναι· λαμβάνω ἀπὸ σοῦ τόδε, ὅταν ἄκοντος σου λαμβάνω· καὶ λαμβάνω ἀπὸ σοῦ, ὅταν σύ μοι διδῷς· δέχομαι δὲ, ἁπλῶς τὸ διδόμενόν μοι λαμβάνω· μετὰ δὲ τῶν προθέσεων ἐνδέχεται τόδε γενέσθαι· ἤγουν ἐγχωρεῖ· κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν διακένων ἀγγείων, ἃ δύναμιν δέξασθαί τι· εἰσδέχομαι, τὸ ἐντός τινος δέχομαι· καὶ εἰσδέχεται, οἰκία τινά· ἢ λιμὴν· ἢ τι τοιοῦτο· ἐκδέχομαι δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων· λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τόπου, καὶ προσώπου· καὶ πράγματος· καὶ χρόνου· καὶ ἐφ᾽ ἑτέρων, καὶ ἐπὶ πάντων τούτων διττῶς· λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ μήπω ἀφιγμένου, προσδοκωμένου δὲ ἀφίξεσθαι, ἐπὶ τῶν ἤδη παραγενομένου· ἐκδέχομαι γάρ τινα, ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος τόπου προσδοκῶ δέξασθαι αὐτὸν παραγενόμενον· καὶ ἐκδέχεται αὐτὸν ἕλος βαθὺ παρὰ φιλοστράτῳ, ἤγουν ἀπὸ τῆς λόχμης ἤδη τὴν ὁδὸν ἀνύσαντα δέχεται· καὶ ἐκδέχομαι ἀπό τινος βοήθειαν, ἤγουν προσδοκῶ βοήθειαν ἐξ ἐκείνου δέξασθαι· ἢ ἀφιγμένην ἤδη ἀπ᾽ αὐτοῦ δέχομαι· ἔνθα καὶ ἡ ἀπὸ πρόσεστι· θὴν οὐκ ἔξω λόγου· ἐπεὶ γὰρ τὸ ἐκδέχεσθαι ἀοριστίαν δηλοῖ· ἐπιτέχνη δὲ τὸ ὡρισμένον, ἀναγκαίως ἡ ἐπανάληψις ἐγένετο τῆς ἀπὸ, ταυτὸ δυναμένης τῆς ἐκ· καὶ ἐκδέχομαι ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας ὠφέλειαν· ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ τρόπου· καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας, καὶ ἐκδέχομαι τὸν χρόνον, ὅτι γενήσεται τόδε, ἢ ἐφ᾽ ᾧ προσεδόκων γενήσεσθαι τόδε· ἤγουν κινούμενον ἀπὸ διαστήματος προσδοκῶ δέξασθαι, ἢ ἀφιγμένον ἤδη δέχομαι· καὶ ἐκδέχομαι ἀπὸ καταστάσεων τῶν πραγμάτων· τουτέστι κινουμένου τοῦ χρόνου, προσδοκῶ αὐτὴν δέξασθαι, ἢ ἀφιγμένην ἤδη τῇ τοῦ χρόνου κινήσει· δέχομαι καὶ ἐκδέχομαι τὸ ῥητὸν, οὕτω κατὰ μεταφορὰν· ἤγουν τοιαύτην ἔννοιαν εἰρῆσθαι δέχομαι· ἐφ᾽ ᾧ σημαινομένῳ λέγεται καὶ τὸ, ἀκούω κακῶς ἐξεδέξω τὸν νοῦν τῆς ἐπιστολῆς· τουτέστιν, οὕτως ὡς ἐδέξω ἔχειν, κακῶς ἐδέξω· προσδέχομαι, τὸ προσιέμενος δέχομαι, καὶ τὸ ἐλπίζω δέξασθαι ἀσπασίως ἐρχόμενον· καθὸ λέγεται ἐνταῦθα, τὸ ποτιδέγμεναι, καὶ τὸ, ἐμὴν ποτιδέγμενος ὁρμήν· ἀναδέχομαι, τὸ ἐπ᾽ ἐμοὶ δέχομαι· καταδέχομαι, ἤγουν καταινεύων δέχομαι· διαδέχομαι, τὸ διὰ πολλῶν ἐρχόμενον ἀφ᾽ ἑτέρου ἕτερον ἐπ᾽ ἐμὲ ἑκὼν δέχομαι, ἤγουν καταινεύων δέχομαι· καθὸ διαδέχεταί τις τὸν δε τὸν πατριάρχην, ἀντὶ τοῦ τὸ ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου ὃ νῦν ἄλλος ἔχει· τὸ γὰρ ἀξίωμα, οὐχ ὁ τὸ ἀξίωμα ἔχων· παραδέχομαι, τὸ ὑποτιθεὶς τὰς χεῖρας δέχομαι· καὶ τὸ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι. Ποτιδέρκεται, προσβλέπεται· ὅμηρος ὀδυσσείας ρ. ποτιδέρκεται ἀοιδόν· συνυοούμενον ἔχει καὶ τὸ ἀκούειν· οὐ γὰρ χρεία τοῦ ἀοιδοῦ ὡς μόνον προσδέρκεσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούειν· ἐπεὶ οὕτω θέλγει ἀκουόμενος δηλαδή. Ποτιδόρπια, προσοψία. Ποτιδόρπιον λέγει ὅμηρος, καὶ τὸ τῆς ὕλης ἄχθος, καὶ τὸ γάλα· ἐν ὀδυσσείᾳ περὶ τοῦ κύκλωπος. Ποτὶ ἑσπέρα, πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ. Ποτίζω, ἀρδω· ἀρδεύω· ποτίζω σε οἶνον· θεόκριτος· τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὕδει ποτίσδων· ἀντὶ τοῦ ποτίζων. Ποτίκρανον, πρόσκρανον· τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσιον· ἐφ᾽ ᾧ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Ποτίκορρον, προσῳκοδομημένον τοῖχον. Ποτινίσσεται, πορεύεται· προσέρχεται· ἀπὸ τοῦ νίω νίσω νίσσεται· καὶ ποτινίσσεται, πλεονασμῷ τοῦ σ. τὸ δὲ ποτὶ τὴν πρὸς πρόθεσιν σημαίνει δωρικῶς. Ποτιόσσεται, προσδοκᾷ. Ποτιπτερνίδας, τὰς ἐν ταῖς πτέρναις φλέβας οὔσας φησὶν ἱπποκράτης. Ποτὶ πλάκεσσιν, ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις πλαξίν. Ποτὶ φῦλα, πρὸς τὰ ἔθνη. Ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ, πρὸς δῶμα καὶ οἴκημα χαλκοβατές· τὸ ποτὶ, ἀντὶ τῆς πρὸς προθέσεώς ἐστι δωρικῶς· ἡ γὰρ πρὸς πρόθεσις, ἀποβάλλει τὸ ρ δωρικῷ ἔθει καὶ τρέπει τὸ σ εἰς τ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ποτί· διότι οὐ δύναται λέξις ἑλληνικὴ εἰς ἄφωνον καταλήγειν, προσλαμβάνει τὸ ι. Πότμον ἀναπλήσαντις, τίθεται ἀντὶ τοῦ ἐντιλῶς θανόντες, καὶ μὴ κατὰ ἡμιθανεῖς διατιθέντες, ἢ καὶ ἄλλως ἀντὶ τοῦ τὴν τύχην πληρώσαντες δυσποτμίαις, καὶ δυσποτμίαις γὰρ οὐχ ὑπόκεινται οἱ τεθνεῶτες· οὕτω καὶ μοῖραν ἀναπλῆσαι βιότου, τὸ πληρῶσαι τὴν ζωήν· τὰ δὲ τοιαῦτα περίφρασίς ἐστι τοῦ θανεῖν.

Πότμον ἐφεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐπιπέμψω. ὡς ἀπὸ τοῦ ἵημι ἥσω. ἀφ' οὗ καὶ ἧμαι, ὁ ἀκοντιστής. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπιπλοῦμαι. ἀπὸ τοῦ
ἐφίημι, ὅθεν καὶ ἐφετμή, ἡ ἐντολή. ἵνα λέγῃ, ὅτι ὄλεθρον ἐπιπλοῦμαι. Πότμον, μόρον, θάνατον. καὶ εὔποτμος, ὁ κα-
λῶς τὸν βίον καταστρέψας, ὃς οἰκτρὰς καὶ ἐλεεινὰς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῶς εὔποτμον. Πότνα, ἀπὸ τοῦ πότνια, κατὰ συγ-
κοπὴν πότνια δέ, σεβασμία καὶ ἔντιμος σημαίνει. Πότνα, δέσποινα. Πότνα, σεμνή, ἔντιμος. Ποτνιάδες θεαί,
αἱ μανιοποιοί. Εὐριπίδης Ὀρέστῃ. περὶ τῶν ἐριννύων. Ποτνιαὶ γὰρ χωρίον Βοιωτίας. ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι
τοῦ Βελλεροφόντου καὶ μανεῖσαι, διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην. ἀλλὰ καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθηδόνιος ἁλιεύς, ἑωρακὼς
ἰχθὺν παρὰ ψάμμῳ βοτάνης γευσάμενον καὶ ἀναζήσαντα, φαγὼν καὶ αὐτὸς ἐμμανὴς γέγονε καὶ ἥλατο εἰς τὴν θάλασσαν.
Πότνια, δυσωπητική. σεμνή. σεβασμία. Ποτνιάδες, αἱ βάκχαι, ἀντὶ τοῦ μαινάδες. καὶ λυσσάδες. μανίας αἴτιαι.
Ποτνιάζειν, τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι. πότνιον γὰρ τὸν δακτύλιον λέγουσι. Ποτνιάζου, εὔχου. παρακάλει. Ποτνιᾶσθαι,
τὸ μετὰ λύπης τὸν θεὸν ἐπιβοᾶσθαι. Ποτνιᾶμαι τὸ δυσφορῶ, ἢ τὸ μετὰ δεινοπαθήσεως ἱκετεύω. συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ. τί
οὖν ποτνιᾷ καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς τῶν δακρύων ἐγχεῖς. Ποτνιώμενοι, παρακαλοῦντες. ἐξιλεούμενοι, ἐλεεινὰ ῥήματα λέ-
γοντες. καὶ ποτνιᾶσθαι κυριώτερον ἄν τις φήσῃ ἐπὶ γυναικῶν ὅταν κακόν τι πάσχωσιν ἱκετεύουσι. Ποτὸν οὐδετέρως,
τὸ ἀθρόως πινόμενον. πότος δὲ ἀρσενικῶς, ἡ τῶν πολλῶν ἐν συγκαθεδρίᾳ σὺν ἔριδι πόσις. ὅθεν καὶ συμπόσιον, καὶ συμπό-
της. Ποτόμφει, προσόζει. Πότος, καὶ πότος διαφέρουσι. πότος τὸ πινόμενον ὑγρὸν ὀξύνεται. πότος δὲ τὸ συμπόσιον, βα-
ρύνεται. Ποττάν. Ἀριστοφάνης. σάφ' ἴσθι ποττὰν μητέρα εἰκασθήσεται. ποττὰν μητέρα δέ, πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον.
Ποττῶ Διός, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦ Διὸς δωρικῶς. ὁμοίως ποττὸν ἔρωτα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν ἔρωτα. Ποτώμεναι, διατρίβουσαι.
ποτῶνται δέ, ἤγουν πέτονται. Ποῦ, τοπικὸν ἐπίρρημα, γενικῇ συντάσσεται. οἷον ποῦ γῆς. καὶ ποῖ γῆς πέφευγεν, ἀντὶ τοῦ
εἰς ποίαν γῆν ἀττικῶς. Ποῦ, καὶ τοπικὸν καὶ ἐρωτηματικόν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως ἢ ἀόριστον εὕρηται. Ποῦ μήν, ποῦ δὴ οὖν.
Ποῦ, ὅταν ἐπιρρηματικῶς λαμβάνηται, μετὰ δεικτικοῦ. ποῦ ἐστι τὰ τηλικαῦτα ὄρη, ὡς ἀπορῶν τοῦτό φησιν. ὅταν δὲ τοπι-
κῶς καὶ ἐρωτήσιν, μετὰ ἐνεστῶτος. ποῦ κάθηται ὁ δεῖνα. ἤγουν ἐν ποίῳ τόπῳ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως. Ποῦ αἱ
αἱ ἑφθαὶ κύαμοι. ὄσπριον. Ποῦμμα, ἡ τῆς χειρὸς πυγμή. Ποῦ ποτε, ἐρωτηματικῶς κείμενον. οἷον ποῦ ποτε ἐστιν ὁ δεῖνα.
περισπᾶται γὰρ μόνον τὸ ποῦ. τὸ δὲ ποὺ ποτὲ ἀντὶ τοῦ ἐστιν ποῦ λαμβανόμενον, καὶ ἀορίστως ἐκφερόμενον ὀξύνεται. διὰ τὸ
ἐγκλινόμενον ποτε. αὐτὸ γὰρ τὸ ποῦ οὐκ ἔχει τόνον ἴδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐγκλίνεται ὥσπερ τὸ εἴπερ που. Πούρδαιον, μα-
γειρεῖον. Λάκωνες. Πουρέακος, κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ ἧλον ἔχον ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενος, ᾧ χρῶν-
ται πρὸς δεσμὸν συῶν τοῖς στάκοις, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει Λακωνικῶν. Πουρίν, σαθρόν. Πούς, ἀπὸ τοῦ παύω
παύσω παῦς καὶ πούς. εἰς ὃν ἀναπέπαυται τὸ ὅλον μέρος τοῦ σώματος. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν ἀναπαύεται καὶ κατακλίνεται
τὸ σῶμα. ἢ ὅτι εἰσί τινα εἰς ος ὀνόματα πρὸς διάφορον σημαινόμενον διάφορον ἔχοντα καὶ τὸν τόνον. οἷον φόρος ἐστίν, ὁ φέ-
ρων. φορὸς δὲ ὁ φερόμενος. τρόχος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι. τροχὸς δὲ ὁ τρέχων. Πούστιν, ἀντὶ τοῦ ποῦ ἐστιν, ἀττικὴ κρᾶσις.
Ποῦ χρήσειν δοκεῖς, ἀντὶ τοῦ ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν. Ποῦ τι τόξον, ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία. Πουφορίζεται, σικχαί-
νει. πράττει. ὑπερέχει. ὑπερβάλλει. συμφέρει. Ποῦ χώρας, καὶ ποῦ λόγου τάξομεν, οἱ ἀττικοὶ λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ εἰς ποῖον
μέρος τοῦ λόγου. καὶ εἰς ποῖον μέρος τῆς χώρας.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ·

ράγματα καὶ γραφάς. Ἀριστοφάνης. οὕτως ἐκάλουν τὰς δίκας πάσας, πράγματα καὶ γραφάς, διὰ τὰς
ἀντιθέσεις καὶ λύσεις τῶν ἐπιφερομένων. Πράγματα πράττεται, ἀττικῶς λέγεται. Ἀριστοφάνης. τὰ δὲ πράγ-
ματα οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται. ἐκ τοῦ πράττω πράξω πέπραχα πέπραγμαι, παράγεται τὸ πρᾶγμα.
Πράγματα. ἐπὶ κακῶν χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος. ἐν πράγμασιν ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης
ἐν Πλούτῳ. ἄκουε, ῥίνων ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ. καὶ αὖθις ἀλλά σοι παρέξω
πράγματα, ἀντὶ τοῦ ἐνοχλήσω. Πράγματα, κακοπάθειαι. ὀρεία τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμ-
φὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται, ἀντὶ τοῦ κόπους. Πράγματα, δυσχέρειαι. Πραγματεία, πολυπραγμοσύνη. κακοπάθεια.
πόλιν πολυάνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς. Πραγματεία, σύγγραμ-
μα βίβλου ἢ λόγος. Πράγματ' ἐξαπραξίας, ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων. Πραγματεύομαι,
αἰτιατικῇ. μετὰ χειρίζομαι. Ἀριστοφάνης. ἐγὼ ταῦτα ἐπραγματευόμην. Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος λέγεται, ὁ ἔμπορος.
καὶ ἐμπολαῖος ὁμοίως. Πραγματοδίφης, ὁ δικολόγος. καὶ πραγματοδίφης. ὦ μακάριε τῆς τέχνης. Πραγματικώτα-
τοι, ἐνεργητικώτατοι. ὃν δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. καὶ αὖθις. τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχὲς ἅμα καὶ
πραγματικῶς. Πραγματωδεστέρα τάξις, ἡ δυστυχεστέρα. Πραγματομαθής, καὶ πραγματομαθεῖς. ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους
καὶ τριβὴν κινδύνων πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς
ὑπάρχοντες ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα. Πραγορίτης, οἶνός τις. Πρᾶγος, ἡ πρᾶξις. πρᾶγος δ' ἀτίζων, οὐδὲν ἀνθρώ-
πων χρεὼν ἀνθρώπους ὄντα φησίν, οὐδὲν πρᾶγμα κακίζειν. Πραθέειν, τὸ ἐντελὲς καὶ οἷον ὑγιές. Πραθεῖν, ἀπὸ τοῦ πέρ-
θω εἰς δεύτερον μέλλοντα κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ καὶ ἐπενθέσει τοῦ ε πραθέειν. Πράθειν, πορθῆσαι. ἐξελεῖν. Πραθε-
νύεσθαι, θρασύνεσθαι. ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις. Πραινεστός, ὄνομα τόπου. Πραιτώριον, τόπος ἔνθα συνάγεται ὁ λαός.
Πρακτέον, δεῖ πράττειν. Πράκνον, μέλανα. Πρακτικὴ ἀρετή ἐστι, μέθοδος ἐνδυματικὴ τὸ παθητικὸν μέρος. τῆς
ψυχῆς ἐκκαθαίρουσα, ἡ ὀδύνης καὶ λύπης καὶ στεναγμοῦ ἀπάθεια. γνῶσις δὲ θεωρητικὴ ἀσφαλείας, καὶ ἀπορίας ἀποβολή.
Πρακτικόν, ἀνυστικόν. Πράκτιον, πόλις Τροίας. Πρακτικός ἐστιν, ὁ τὸ παθητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς μόνον ἀπαθῆ κεκτη-

μένος, καὶ ὁ τῆς σαρκὸς ἐξελθὼν τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν ὀδύνην· γνωστικὸς δὲ ὁ τῆς ψυχῆς ἐξαφανίσας τὴν λήθην καὶ τὴν ἄγνοιαν·
θεωρητικὸς δὲ, ὁ τὸν νοῦν τῶν πολλῶν ἀπολύσας τέως καὶ μόνῳ τῷ κατὰ φύσιν καὶ ὄντως κρυφίῳ τῆς θεότητος καταλαμπό-
μενος, καὶ τὴν φύσιν πρὸς ἑαυτὴν ἀποκαταστήσας ἄρτιον. Πράκτρα· ἔκδικον φόνου παρ' αὐτὸν πράκτρας ἵξεσθαι πα-
τρός. Πράκτορες, ἀπαιτηταί. Πράλιξ, ὁ λίαν ἀγροῖκος. Πράμνειος οἶνος, μέλας· οὗτος ἦν καλούμενος οὕτως, ἢ ὅτι πραΰ-
νει μένος, ἢ ὅτι παραμεμένηκε παλαιωθείς· οἱ δέ φασι πέτραν, ἢ ὄρος οἰνοφόρον ἐν Ἰκάρῳ τῇ νήσῳ εἶναι Πράμνην καλου-
μένην, ἐν ᾗ πρῶτον ἔφυ ἄμπελος· ἀφ' ἧς ὁ οἶνος πράμνειος· καί τοι τοιούτῳ λόγῳ διὰ τοῦ ι ὤφειλεν ἔχειν τὴν γραφὴν, ὡς
ὁ θάσιος, καὶ ὁ σάμιος οἷα τοπικόν· νῦν δὲ οὕτω στερεὰς ἔχει τῆς διὰ διφθόγγου γραφῆς, ὥσπερ καὶ πράμνεος, ὡς χρύσεος χρύσει-
ος· ἐν δὲ τοῖς Ἀθηναίου φέρεται τάδε· παλαιότερον· γίνεται κατά τινας ἐν Ἰκαρίῳ τῇ νήσῳ ὁ πράμνειος, γένος τι οἴνου· καὶ ἔστιν
οὔτε γλυκὺς οὔτε παχὺς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρός· τινὲς δέ φασιν ὅτι ἐν Ἰκαρίῳ Πράμνιος πέτρα, καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέ-
γα, ἐξ οὗ πράμνειος οἶνος· ὃς καὶ φαρμακίτης· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἄμπελος ἡ τοῦτον φέρουσα ὑπὸ τῶν ξένων μὲν ἱερά, ὑπὸ δὲ τῶν
οἰνοέων, πόλις δὲ ἡ οἰνόη ἐν τῇ εἰρημένῃ νήσῳ, διονυσιάς. Δίδυμος δέ φασι πράμνειον οἶνον λέγει ἀπὸ πραμνείας οὕτω κα-
λουμένης ἀμπέλου· τινὲς μὲν ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι δὲ ἐν τῷ καθόλου, πάντα τὸν πρὸς παραμονὴν ἐπιτήδειον, ὡς οἱο-
νεὶ παραμένειον· οἱ δὲ τὸν ἀγαθὸν πραΰνοντα τὸ μένος· καὶ ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ πραμνείου οἴνου λέγεται. Πραμνίου δαί-
μονος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοῦ προσηνοῦς· ἤτοι ἀπὸ πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραΰνειν τὸ μένος· ἢ διὰ τὸ πολυχρό-
νιον παραμένειν, ἢ πραμνία πέτρα γινομένου· δέον δὲ εἰπεῖν δαίμονος ἀγαθοῦ, εἶπε πραμνίου, ἐπειδὴ ὁ πράμνειος οἶ-
νος, πολυτιμητός ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μὴ ἐξιστάναι τὸν πίνοντα. Πραῢ, ἀντὶ τοῦ πρωῒ λέγουσι δωριεῖς· Θεόκριτος·
ἔγνων πραΰ. Πρανὲς, κάταντες καὶ κατωφερές. Πρανὴς ὁδὸς, κατωφερής· ἐν δέ τινι πρανεῖ στενῷ καὶ ἐπιμήκει καὶ ὀλέ-
θρου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο. Πρανῆ, κοῖλα. Πρανιχθέντα, πεσόντα ἐπὶ στόμα. Πρανὸς, ἀκρίδος εἶδος. Πραξά-
μενος, ἀπαιτήσας. Πράξαντες, ἀντὶ τοῦ βουλευσάμενοι· Θουκυδίδης· οἱ δὲ μετὰ Ἀθηναίων πράξαντες ἔφθασαν ἀνοίγειν
τὰς πύλας. Πραξιεργίδαι, οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες. Πραξιδίκη, δαίμονά τινά φασι τὴν ὥς-
περ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις· διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι, καὶ τὰ θαύμα-
τα ὁμοίως. Πραξικοπήσας, ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος, καὶ πραξικοπήσας, δωροδοκηθείς. Πρᾶ-
ξις, καὶ πρᾶγμα· ἐκ τοῦ πράττω· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐργάζομαι, καὶ ἐνεργῶ, ἔργον ἐργάτης καὶ ἐργασία, ῥητορικὸν ἐπιχείρημα,
καὶ ἐνεργὸς καὶ ἐνέργημα· καὶ ποιητὸν, καὶ ποιητὸς, ὁ πεποιημένος καὶ ποίησις καὶ ποίημα. Πρᾶξις, κοινότερον μὲν πᾶ-
σα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν· τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν, ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη·
καὶ πρᾶξις ἡ προσοδία· ἔστι δὲ πρᾶξις μὲν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια· ἔργον δὲ, τὸ τέλος. Πρᾶος, θυμοῦ καὶ ἐπι-
θυμίας παντελὴς πρὸς τὰ παρὰ φύσιν ἀκινησία· καὶ πραεῖς, οἱ μὴ ὀξύρροποι πρὸς τὰς ἐμπαθεῖς τῆς ψυχῆς κινήσεις, ἀλλὰ
κατεσταλμένοι τῷ λόγῳ, ὡς τὸ μακάριοι οἱ πραεῖς· ἡ φύσις γὰρ πρὸς κακίαν εὔκολός ἐστι, καὶ ὀξύρροπος ἐπὶ τὸ χεῖρον· καὶ
πραότης ἡ βραδεῖά τι, καὶ δυσκίνητος ἕξις· οὐ γὰρ καθόλου τὴν ἀπάθειαν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει νομοθετεῖ ὁ θεός· οὐ δὲ
γὰρ δυνατὸν τῇ ἐνύλῳ ζωῇ, τὸ ἄυλον· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πάντα ῥᾳδίως ποιεῖν. Πραότης ἐστὶν, ἀρετὴ τοῦ θυμοειδοῦς· καθ'
ἣν ὑπὸ ὀργῆς γίνονται δυσκίνητοι· πραότης ἐστὶ, τὸ δύνασθαι φέρειν τὰ μέτρια ἐγκλήματα· καὶ ὀλιγωρίας καὶ ἀγνοίας
καὶ πονηρίας· καὶ μὴ ταχέως ὁρμᾶν καὶ σπεύδειν ἐπὶ τιμωρίας· καὶ τὸ μὴ εὐκίνητον εἶναι πρὸς τὰς ὀργάς, ἄπικρον δὲ τῷ ἤθει
καὶ ἀφιλόνεικον ἔχοντα τὸ ἕρμαιον ἐν τῇ ψυχῇ καὶ στάσιμον· παρέπεται δὲ τῇ ἐπιεικείᾳ, μετριοφροσύνη, καὶ εὐστάθεια.
Πραπίδας, τὰς φρένας εἰπεῖν, χρήσιμον εἰς οὐδὲν τῇ λογογραφίᾳ· διὸ φυλαττέσθω ἀπὸ θατέρου τῇ ποιήσει· γίνεται ἴσως ἡ
πραπὶς, ἐκ τῆς πρὸ, καὶ ἀπὸ προθέσεως· καὶ τοῦ ἰδεῖν, ἢ εἰδέναι· ἵνα ἡ πραπὶς, ἡ προβλεπτικὴ καὶ προγνωστικὴ τῶν μελ-
λόντων φρήν. Πραπίδες, καὶ φρένες ταὐτόν· τὸ μὲν ποιητικῶς· τὸ δὲ κοινῶς λεγόμενον· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι, φρένες οὐ μό-
νον ὅτι δύναμις καθ' ἣν νοοῦμεν, ἀλλὰ καὶ σπλάγχνον· ὥσπερ διάφραγμα, οἱ περὶ Πλάτωνα πρότερον ὠνόμασαν· ἔστι δὲ νευρώ-
δης ὑμὴν, τὰ σπλάγχνα διεζωκὼς, ὡς νευρώδει, συμπάσχει φλεγμαίνοντι καὶ ὁ ἐγκέφαλος, καὶ παραφρονεῖν ποιεῖ. Πρα-
σιαὶ, τετράγωνά τινα σχήματα ἐν τῇ γῇ· οἱονεὶ περασίαι τινὲς οὖσαι, παρὰ τὸ πεπερατῶσθαι· καὶ κατὰ συγκοπὴν· τὸ γεωργι-
κὸν σχῆμα. Πρασιαὶ, τόποι λαχανοφόροι ἀπὸ μέρους τῶν πράσων κληθέντες, ἀφ' ὧν καὶ χρῶμα τὸ πράσιον· περιεκτικὴ ἡ
λέξις. Πρασιαὶ, πόλις Λακωνική, καὶ αἱ τῶν κήπου λαχανιαὶ καὶ λάχανον πράσιον, καὶ πράσινον χρῶμα. Πράσα, τὰ βρύα·
καὶ τὰ φυκία. Πρασιανός· ὅτι πρασιανὸς λέγεται καὶ βενετιανὸς, καὶ παλμουλάριος, καὶ σκουτάριον, παρὰ Μάρκῳ Ἀν-
τωνίνῳ. Πρασοκουρὶς, ζῶον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα. Πρᾶσις, οὐ πώλησις. Πρᾶσις, ἡ ἐπὶ τῆς πραγ-
ματείας· οἱονεὶ πέρασίς τις οὖσα, ἢ ἐξ ἑτέρου εἰς ἕτερον μεταβαίνειν ποιοῦσα τὰ πιπρασκόμενα, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ε·
Πράσον, κακόχυμον· ἔστι δὲ δριμύ· ὡς δέ φησι Διοσκορίδης, δυσόνειρον· εὐκοίλιον· διουρητικόν· λεπτυντικόν· ἔχει δὲ καὶ
ῥυπτικόν. Πρασόργην, δρέπανον ᾧ τὰ πράσα κείρουσι. Πράσου φύλλῳ, τὸ τῶν ἐρώτων δὲ δεῖται βαλάντιον ἐπὶ τῶν δι'
ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων. Πράσιλλος, πόλις Θράκης. Πρατὰ, ἡ νουμηνία. Πράταμον, μαλλόν.
Πρατίνιον, τὸ ὕπωρον ἀττικοί· καὶ ἡλικία τις προβάτου νέου· ὡς δὲ ἔνιοι, τοῦ πρώτου γεννωμένου· οἱ δὲ, ἐνιαυσιαίου· ἄλ-
λοι, ἀρχομένου συνουσίας. Πραταροσία, κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριώσεως. Πρατίας, ὁ τὰ δημόσια πωλῶν, καὶ
κηρύσσων. Πρατὸς, καὶ πρατιστὸς δωριεῖς, ἀντὶ τοῦ πρῶτος καὶ πρώτιστος. Πράττεσθαι, ἀπαιτεῖσθαι. Πραττομένους,
ἀντὶ τοῦ ἀπαιτουμένους, Ἰσοκράτης· καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. Πράττω, δρῶ· ἐνεργῶ· ἐρδῶ· ἐργάζομαι·
κατεργάζομαι· ποιῶ· μετέρχομαι ταῦτα. Πράττω τὸ ἐνεργῶ, καὶ τὸ διάκειμαι· οἷον εὖ πράττω, ἀντὶ τοῦ καλῶς διά-
κειμαι· κακῶς πράττω, ἤγουν κακῶς διάκειμαι· ἀφ' οὗ εὐπραγία, καὶ δυσπραγία· πράττω πράξω πέπραχα ἔπρα-
ξα· καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι μετὰ μὲν τῆς τοῦ εὖ ἢ κακῶς προσθήκης, ἐνέργειαν· τὸ δὲ πέπραγα καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ χρόνοι· καὶ
μετὰ προσθήκης, καὶ χωρὶς προσθήκης, ἀεὶ πάθος ἐμφαίνουσι. Πράττω, οὐ μόνον τὸ ποιῶ καὶ πάσχω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ· ὁ

καὶ εἰ πράττω λέγομεν· πράττομαι καὶ μετὰ τῆς προθέσεως καὶ χωρὶς τῆς προθέσεως, καὶ τὸ ἀπαιτῶ καὶ τὸ ἀπαιτοῦ-
μαι· τὰ ἄπτων ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ· ὡς ἐγὼ παιδεύειν ἐπιχειρῶ ἀνθρώπους, καὶ χρήματα πράττομαι. ἢ πράττω
κακῶς, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶ· πράττω καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐτυχῶ· εἰσπράττομαι τὸ ἀπαιτῶ. ἢ διαπράττομαι τὸ ἀπαιτοῦμαι·
πράσσω, καὶ πρήσσω ποιητικῶς· ὁ μέλλων πράξω ἀττικῶς· πρήξω ἰωνικῶς· ὁ παρακείμενος, πέπραχα ἄχρηστος· ὁ δὲ
μέσος πέπραγα· ὃς ἀντὶ τοῦ ἔπαθον λαμβάνεται· ὁ παθητικὸς πέπραγμαι· ξαι· κται· καὶ ἔστι τὸ πρα, φύσει μακρόν·
καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρᾶγμα περισπᾶται· καὶ πρᾶξις, καὶ πρᾶσσε προστακτικόν· ἐπειδὴ πρῆγμα καὶ πρῆξις καὶ πρῆσσε
ἰωνικά, καὶ οὐ διὰ τὸ θέσει μακρὰ εἶναι· ἢ γὰρ ἂν ἦν τὸ τάγμα καὶ γράμμα καὶ ἄλλα· Πραΰνεται, μαλάσσεται· Πραΰ-
μενος, προθύμως· πρᾶα τῷ μένει χρώμενος· Πραΰνει, κατασιγαίνει· κατακοιμίζει· Πραϋπάθεια, ἡσυχία· πραότης·
Πραΰς, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ὃ σημαίνει τὸ εὔκολον, γίνεται ῥαῦς, πλεονασμῷ τοῦ π πραΰς, ὁ εὔκολος καὶ ἀγαθός· Πρέμνα, τὰ
ἰσχυρὰ στελέχη, τῶν κατὰ βλαστημάτων· Πρέμνια, τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα· Πρεμνιάσαι, ἐκριζῶσαι· Πρέμνον ἑστί-
ας, τῆς οἰκίας θεμέλιος· Πρέμνος, ὁ κλάδος· ἢ πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέ-
μνον· Πρεμνουσία, κρήνη ἐν τῇ ἀττικῇ· Πρέπει, προσήκει· καθήκει· δεῖ· Πρέπει, ἀεὶ δοτικῇ· τὸ δὲ πρέπον, οὐ δοτι-
κῇ μόνον, ἀλλὰ καὶ γενικῇ· ὡς θουκυδίδης· πρέπον ἡμῶν· καὶ ὡς ἡ χρεία προάγει· Πρέπειν, συγκοπὴ ἐκ τοῦ περιέπειν
ἐστίν· ἐξ οὗ διαπρεπὴς καὶ ἐκπρεπής, ὁ ἄξιος τιμητικῶς περιέπεσθαι· Πρεπὶς, ὁμοίωσις· Πρέπον, ὅμοιον· μέτριον·
συμφέρον· ὡραῖον· ἄριστον· ἢ πρέπον τέρας κύπριοι· Πρεπτὰ, φαντάσματα· εἰκόνες· Πρέσβα ἄτη, ὥσπερ ἐκ τοῦ πρέσ-
βειρα συγκέκοπται, ἢ κατὰ χρόνον· ἀεὶ γὰρ ἐν ἄτῃ τὰ κατὰ ἀνθρώπους, ἢ κατὰ τιμήν, ὡς χρεὼν οὐκ ἐκθύεσθαι τὴν ἄτην οἷα δυ-
ναμένην βλάπτειν· καὶ οὐλομένην· Διὸς δὲ θυγάτηρ τοῦ κατὰ τὴν εἱμαρμένην δηλαδὴ νοουμένου· ἁπαλοὶ δὲ οἱ πόδες αὐ-
τῆ, διότι λανθάνει ἀψοφητὶ ἐπιφοιτῶσα, κατὰ τὰς παρὰ τῷ ἡσιόδῳ νόσους· Πρεσβεία, ἡ τῶν πρέσβεων ἐνέργεια, καὶ
τὸ πλῆθος αὐτῶν· καὶ πρεσβεύω τὸ πρεσβείαν ποιῶ· πρεσβεύομαι δὲ, τὸ ἀποκρισιάριον στέλλω· ἰστέον ὅτι, οἱ πρέσβεις
λέγονται πληθυντικῶς, καὶ αἱ λοιπαὶ πτώσεις· ἑνικῶς δὲ οὐ λέγεται ὁ πρέσβις, ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ λέγεται, ὁ πρεσβευτής·
Πρέσβα θεά, ἤγουν πρεσβυτάτη, ἐντιμοτάτη· ἀπὸ τοῦ πρέσβεια κατὰ συγκοπήν· ὡς γὰρ ἥμισυς ἡμίσεια, οὕτω πρέσ-
βυς πρέσβεια· Πρεσβεῖον, ἡ διὰ γῆρας προτίμησις· καὶ τὸ δι᾽ αὐτὸ διδόμενον γέρας κατὰ προτίμησιν· ἀριστεῖον, τὸ ἕνε-
κα ἀριστείας γέρας· καλιστεῖον τὸ ἐκλεκτόν τινι γέρας· πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα· δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέ-
ρας· Πρέσβειρα, ἐντιμοτάτη· παρακλήτρια· πρεσβεύτρια· Πρεσβεύεται, ἀντὶ τοῦ πρεσβείαν δέχεται· ἱμέριος· λά-
θρα δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ παρὰ βασιλέως πρεσβεύεται· καὶ ἀντὶ τοῦ πρεσβείαν πέμπει· πρεσβεύονται, οἱ τοὺς πρέσβεις χει-
ροτονοῦντες καὶ πέμποντες· πρεσβεύουσι δὲ, οἱ χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι πρὸς τὴν πρεσβείαν· τοῦτο δὲ παθητι-
κῶς γράφεται, ἢ μετὰ τῆς διὰ προθέσεως· οἷον διαπρεσβεύομαι· πρεσβεύω ἐνεργητικῶς τὸ τιμῶ, καὶ τὸ ἄρχω ποιητικῶς·
οἷον, ὁ πρεσβεύων τοῦ ὀλύμπου· ἤγουν, τὰ πρεσβεῖα ἔχων· πρεσβεύω καὶ ἀντὶ τοῦ πρεσβευτὴς γίνομαι· καὶ ἀντὶ τοῦ
πρεσβευτὴν πέμπω· καὶ διαπρεσβεύομαι, εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν· Πρεσβεύω, τὸ παρακαλῶ δοτικῇ· ἢ πρεσβεύω
τὸ τιμῶ αἰτιατικῇ· πρεσβεύω καὶ τὸ πρεσβύτερός εἰμι, γενικῇ· θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ· διὰ τὸ πρεσβεύειν τι ἀπ᾽ αὐτοῦ
καὶ τυραννεῦσαι· ἡρόδοτος· τῶν μὲν δὴ προτέρων ἐπρέσβευεν, ἀρτοβαζάνης· Πρεσβεύω, τὸ ἀποκρισιάριος πέμπομαι·
καὶ τὸ μεσιτεύω· πρεσβεύομαι, τὸ ἀποκρισιάριον πέμπω· Πρεσβήϊον, ἤτοι πρεσβεῖον, δῶρον δηλοῖ τίμιον· ἤγουν τοῖς
πρεσβυτέροις καὶ ἐντίμοις· ὅπερ ἀριστεῖον, οἱ μεθ᾽ ὅμηρόν φασιν· ἐπεὶ οἱ αὐτοὶ, καὶ γέροντες λέγονται καθ᾽ ὅμηρον, ὡς
τίμιοι· καὶ ἀριστεῖς δὲ εἰσιν· εἴη καὶ τὸ αὐτῶν γέρας καὶ ἀριστεῖον· διὰ τοὺς ἀρίστους· καὶ πρεσβεῖον, διὰ τοὺς κατὰ τιμιό-
τητα γέροντας· Πρεσβήϊον, ἀντὶ τοῦ πρεσβεῖον· διαλύσει ἰωνικῇ πρεσβέϊον, καὶ πρεσβήϊον· τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον
δῶρον· Πρεσβυγένεια, παλαιοτέρα γένεσις· καὶ συγκριτικῶς· Πρέσβυς, πρεσβύτου· ἑτεροκλίτως· Πρέσβυς, ὁ γέ-
ρων· οὐ κλίνεται πρέσβυος ὡς μονογενὲς, ἀλλὰ πρέσβεως· συνεξακολουθῶν τῷ πήχεως· καὶ πελέκεως· ἐπεὶ γὰρ διὰ τοῦ
ω μεγάλου κλίνουσι ταῦτα οἱ ἀττικοὶ, ἀναγκαίως καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνηέντων εἰς ε μεταβάλλουσι· τούτου ἡ εὐ-
θεῖα τῶν πληθυντικῶν πρέσβεες, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ἢ τροπῇ, τοῦ ε εἰς η πρεσβῆες, καταβιβαζομένου καὶ τοῦ τόνου
διὰ τὴν λογικὴν ἔκτασιν, ὡς πολλάκις εἴρηται· διφορεῖται δὲ ἡ παραλήγουσα, ὥσπερ ἐν τῷ τεθνειὼς καὶ γὰρ κἀκεῖ ἀπὸ
τοῦ τεθνεὼς καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ἢ κατὰ τροπὴν τοῦ ε εἰς η τεθνηὼς γίνεται, διφορουμένου κατὰ τὴν γραφήν· Πρεσβυ-
τάτην, ἐντιμοτάτην· Πρεσβύτερος, τιμιώτερος· μείζων· Πρεσβύτερος χόδρου, ἀντὶ τοῦ παλαιότερος· Πρέσβυς, καὶ
πρεσβύτης, ἀπὸ ἐτῶν ἑξήκοντα ἐννέα, μέχρι τέλους ὀγδοήκοντα· παρὰ τὸ πρεσβεβηκέναι τὴν ἥβην· Πρευμενής, ἐκ
τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής· καὶ ἐκ τοῦ ἀπάγειν, ἢ ἀπελαύνειν τὸ ψιλούμενον, ἀγηλατεῖν· ἢ ἐκ τοῦ χύρω, καὶ χέω κατὰ τοὺς πα-
λαιοὺς, κυκεών· καὶ ἐκ τοῦ θροῦς καὶ βοὴ, ὁ θόρυβος· καὶ ἐκ τοῦ μόρος ἢ φόβος, ὁ μόρφνος αἰετός· ἢ ἐκ τοῦ χρέος, ἢ ὀφειλή, ὁ χρεω-
φειλέτης· ἢ ἐκ τοῦ πτίσσειν, ἢ αἰνεῖν, ταυτοδυνάμων λέξεων ὥς φησι παυσανίας, ἡ πτισάνη· ἢ ἐκ τοῦ ἀτίζειν καὶ ἀλέγεσθαι,
κατά τινας ἀτάλλειν· καὶ ἐκ τοῦ θορεῖν καὶ ἀΐσσειν, ὁ θρᾷξ· ἢ ἐκ τοῦ καίειν, καὶ δαίειν, καυδάων· ὁ ἄρης· διὰ τὴν καυ-
στειρὰν μάχην, τὴν καὶ δηΐδα· καὶ ἐκ τοῦ φονεύειν, καὶ κτείνειν, τὸ φονοκτονεῖν· ἢ ἐκ τοῦ δονεῖν καὶ πάλλειν, τὸ δονοπαλίζειν·
καὶ ἐκ τοῦ ἱκέσθαι καὶ θύειν, ὁ ἰχθύς· καὶ ἐκ τοῦ ἄρχειν καὶ ἡγεῖσθαι, ὁ ἀρχηγός· καὶ ἐκ τοῦ χέειν, ῥέειν, νάειν, ὁ χρόνος· ἢ ἐκ τοῦ
νάειν, καὶ ῥέειν· ὁ νηρεύς· καὶ ἐκ τοῦ σύεσθαι, ἤγουν ὁρμᾶν καὶ τοῦ κύειν, ἡ συκῆ· ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ
ὁ σικυός· κατὰ μετάθεσιν ἢ τροπὴν δὲ χρόνου· καὶ ἐκ τοῦ θῶ, τὸ τίθημι· ἢ τὸ θῶ, τὸ θηλάζω, τιθή· ἡ ἐντιθεῖσα ἔνθεσιν ἤγουν
τροφὴν τῷ θηλάζοντι βρέφει· καὶ ἀπὸ τοῦ τείρω, ἢ ἔδω, τερηδών· ζωΰφιον ἐμφυόμενον ὀστοῖς, καὶ ξύλοις· ἐμφύονται σώμα-
σι τὰ τοιαῦτα θηρίδια· ὧν εἶδος οἱ ἶπες· ἔτι ὁμοίως ἐκ τοῦ ἐναίρειν, καὶ κτείνειν, νεκροχλαύτας ὁ θάνατος· τούτου δὲ
καὶ ἡ ὁμηρικὴ ἀλοσύδνη, καὶ ἡ τοῦ καλλιμάχου ὑδατοσύνη· ὀνόματα δὲ τὰ τοιαῦτα νηρηΐδων· οὐκ ἀπέοικε δὲ τῶν
τούτων οὐδὲ ὁ ὡραπόλλων, ἀνὴρ λόγιος· οὗ ἡ σύνθεσις ἐκ τοῦ ὧρος, καὶ ἀπόλλων· ἃ καὶ ἄμφω ἐπίθετά εἰσι φοίβου·

συμφωνεῖ, καὶ τὸ μυθολογεύειν· ὅπερ ἐστὶ μυθεῖσθαι καὶ λέγειν. ἤδη δὲ καὶ τὸ λογολεσχεῖν· λόγος γάρ τις, καὶ ἡ λέσχη ἐστί·
τὴν δὲ τοιαύτην σύνθεσιν παρεισήγαγεν ὁ ἐκ παραλλήλου σχήματος· ὃς ἢ ἐννοίας ὁμοίας ἀλλήλαις ἐπισυμβάζει, οἷον, ὁ
μέγας βασιλεὺς ἦλθεν, ὁ τρισμέγιστος ἄναξ παραγέγονεν· ἄμφω γὰρ τὰ κῶλα ταῦτα, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ δηλοῦσι νόη-
μα, ἢ λέξεις ἰσοδυνάμοις παραλληλίζειν· οἷον τυχόν· ἴσως· οὔπω γέγονε καὶ λίαν πάνυ· ταχέως· τοιοῦτον δὲ φιλόφιλος, φαυ-
λεπίφαυλος· καὶ τὸ πάμπαν ἐπίρρημα. Πρέψας, εἰκασμένος· εἰκασθείς. Πρηγορεύων, προαγορεύτης, ἢ δημοκόπος.
Πρηγορεῶνα, τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα λέγουσι· κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ· ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή. Πρηγορεῶνας
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, κυρίως τῶν ὀρνίθων ὁ λεγόμενος πρόβολος· ἑκάτερον δὲ, ἀπὸ τοῦ συναθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. δί-
δυμος δὲ, τοὺς βρόγχοις τῶν ὀρνέων τοὺς λεγομένοις προλόβοις, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ
ἀνθρώπων πρηγορεὼν πάλιν, ὁ βρόγχος. Πρῆθμα, πολύποδος κεφαλή· ἔνιοι πλεκτάνη. Πρήθω, σημαίνει τὸ ἐμπυρί-
ζω· ὡς τὸ πρῆσε δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα· ἀριστοφάνης πῶς δῆτ' οὐχὶ σίμων ἐνέπρησε· σημαίνει καὶ τὸ φυσῶ· ὡς τὸ πρῆ-
σε δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· καὶ δάκρυον πρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. Πρηΐον, πρότερον. Πρηκτῆρα, δραστῆρα· τὸ
δὲ ἔμπορον· πρηκτῆρα πέρσων· ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα. Πρημάδες, καὶ πρημναι, εἶδος θυννώδους ἰχθύος. Πρημαινού-
σας θυέλλας λέγει ἀριστοφάνης, συστροφὰς ἀνέμου· πρημαινούσας δὲ, ἀντὶ τοῦ μαινομένας· καὶ λάβρως φυσώσας· πρῆ-
σαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. Πρημαίνω, τὸ μαίνομαι. Πρυμνήσια, τὰ ἀπὸ τῆς πρύμνης σχοινία· οἷς δεσμοῦσι τὴν ναῦν ἐπὶ τῆς
γῆς ἐπὶ πέτρα, ἢ τοιούτῳ τινί· τὰ αὐτὰ καὶ ἀπόγεια λέγεται. Πρὴν, ταῦρος. Πρηνάς, εἶδος ἰχθύος. Πρηνεῖς, κεῖνται
πάντες οἱ φεύγοντες ἐν πολέμῳ· ὕπτιοι δὲ ἀντιστάντες τῷ ἐχθρῷ· οὕτω γάρ τις βληθεὶς, τὸ στῆθος ὕπτιος ἔπεσε. Πρηνέες,
οἱ προνενευκότες τὸ ποῖ τῶν ὀρέων· ἢ γάργαρον ἴσον πρηῶνι μαλείης· ὡς ἐκυκήθη κῦμα, πολυψάμμους ὅσσεν ἐπὶ ψαμάθοις.
Πρηνὲς, ἐπὶ ἐμψύχων λέγεται· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ παρανεύειν· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀπὸ τοῦ προνενευκέναι· δύο δὲ τού-
των ἀντικειμένου πρανοῦς καὶ ὑπτίου, κυρίως πρανὲς λέγεται, τὸ πεσὸν ἐπὶ πρόσωπον· ὕπτιον δὲ, τὸ ἀνάπαλιν. λέγεται
δὲ καὶ διὰ τοῦ η πρηνές· ἐξ οὗ καὶ πρηνίξαι, τὸ ἐπὶ πρόσωπον ῥίψαι· εἴτε ἄνθρωπον· εἴτε καὶ πόλιν· παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν
ὕστερον νικᾷ πρανὲς λέγεσθαι διὰ τοῦ α, ὡς ἀπὸ τοῦ παρανεύειν ἢ μᾶλλον παρανέειν, ὅ ἐστι κολυμβᾶν· ἐπειδὴ παρα-
νεύουσιν οἱ πρηνεῖς κείμενοι· λέγεται δὲ μεταφορικῶς πρανὴς, καὶ ὁ καταντὴς τόπος· ὅθεν καὶ παροιμία τὸ σφαῖρα κατὰ
πρανοῦς· κατὰ πρανὲς βαλέειν πριάμοιο πόλιν· ἀλλαχοῦ παραφράζων ὁ ποιητής· ἠμύσαι φησὶ τὴν πόλιν τοῦ πριάμου.
Πρηνὴς, εἰς τοὔμπροσθεν· ἐπὶ στόματος· ἐπὶ προσώπου. Πρηνὴς, ἐπὶ πρόσωπον· ἢ πρηνὴς ἔπεσε· πρηνὴς κεῖσθαι λέγεται·
ὁ ἐπὶ στόμα κείμενος· ὁ δὲ ἀνάπαλιν ὕπτιος. Πρήνιζε, κατέλαβε. Πρηνίσω, πτώσω. Πρηνιχθῆναι, τὸ ἐπὶ πρόσωπον πε-
σεῖν· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ εἰς γόνυ πεσεῖν· ἐπρήνιξε τὴν εὐρυμέδοντος πόλιν. Πρῆξαι, φλέξαι· φυσῆσαι· ἐμπρῆσαι·
πυρὸς δηΐοιο θύρετρα· καὶ δάκρυα ἀναπρήσας, ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας· ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρημένους
φαμέν. Πρῆξαι δ' ἔμπης, πρᾶξαι δ' ὅμως. Πρηξῖνος· παρὰ τὸ πράξω μέλλοντα γίνεται πρηξῖνος κατὰ ἔκτασιν.
Πρῆξις, ἄνυσις. Πρῆξις ἰδίη, οὐ δήμιος· οἱ μεθ' ὅμηρον τὸ ἰδιωτικόν φασι, καὶ τὸ δημόσιον πρᾶγμα. Πρηὸν, τὸ ὑπερέχον.
Πρηροσία, θυσία ἀθήνησι. Πρῆσαι, τὸ καῦσαι· ἀπὸ τοῦ πυρὸς πυρώσω· οὐ συγκοπέντος εἰς τὸ πρῶ, γίνεται παράγωγον
τὸ πρήθω· ἐξ οὗ καθ' ὑπέρθεσιν καὶ συστολὴν, τὸ πέρθω· ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος πυρὸς πυρώσω, παράγωγον τὸ ἐμπυρίζω, ὥσ-
περ καὶ τοῦ πρῶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν τὸ ἐμπιπρῶ, καὶ τὸ ἐμπίπρημι. Πρῆσε δὲ ἀνὰ στόμα, καὶ κατὰ ῥῖνας, παρ'
ὁμήρῳ χανὼν, ὅ ἐστι διεπέρασε καὶ ἐξήγαγεν· ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος· φασὶ δὲ οἱ φυσικοὶ τὴν αἱμορραγίαν, διὰ τῶν ὀφθαλ-
μῶν προφαίνεσθαι, διὰ τὴν τῶν ἐκεῖ ὑμένων λεπτότητα· ὅθεν καὶ τοὺς ἰκτεριῶντας, ἀπὸ ὀφθαλμῶν τὰ πρῶτα δήλους
εἶναι· τῆς χολῆς ἐπιδραμούσης τοὺς ἐν αὐτοῖς ὑμένας, ἤτοι χιτῶνας. Πρήσσοντος, φυσῶντος. Πρῆσεν ἄνεμος παρ' ὁμή-
ρῳ, ὅ ἐστιν ἐφύσησε· θέμα δὲ ἢ τὸ πρήθω, ἢ τὸ πρῶ συγκοπέν· ἐξ οὗ τὸ πρήσσουσα. Πρήσσουσα, διαπερῶσα· ἀπὸ τοῦ περήσσω
ἐνεστῶτος· τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ περῶ, περάσω· καὶ συγκοπῇ τοῦ ε καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἑτέρου σ, πρήσσω· ὁ παρατατικός,
ἔπρησσον καὶ διέπρησσον πεδίοιο, καὶ διαπρήσσουσα κέλευθα, ἀντὶ τοῦ περάσουσα. Πρηστὴρ, εἶδος κεραυνῶν· πρηστὴρ
ὁ καὶ πυρὸς καλούμενος· ὃς καταφερομένου τοῦ πνεύματος, καὶ ἐκπυρωθέντος, γίνεται· σκηπτὸς δὲ καὶ ὁ καταιβάτης,
γίνεται παχυνθέντος τοῦ πυρώδους πνεύματος ἀργός· ὃς διὰ τὴν πάνυ λεπτότητα οὐ φλέγει· μελαίνει δὲ ψολόεις, ὃ
ἐν τῇ καύσει ὀλλύων· ἑλικίας δὲ, ὁ συστροφὰς καὶ ἕλικας ποιῶν, διὰ μέσον παχύτητος καὶ ὑγρότητος· τῇ πυκνότητι
τοῦ ἀέρος ἐνωθούμενος. Πρηστὴρ, καὶ σφοδρὸς ἄνεμος, τῆς ἐννυοῦς, καὶ τοῦ πολέμου. Πρῆστις, εἶδος κήτους θαλασσίου· ἡ λε-
γομένη μάλθη· ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι. Πρήσωμεν ὁδοῖο, τουτέστιν ὁδεύσωμεν· καὶ περήσωμεν ὁδοῖο, ἤγουν περάσω-
μεν διὰ κελεύθου. Πρητῆνας, τοὺς ἐν αὐστίοις ἄρνας. Πρηΰνω, τὸ πραΰνω· κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η. Πρηῶνος, τῆς ἐξα-
χῆς τοῦ ὄρους· πρηόνος δὲ τοῦ ἐργαλείου ι, καὶ ο μικρόν. Πρίαιτο, ἀγοράσειεν. Πριάμενος, ἀγοράσας· ὠνησάμενος· καὶ ὄνο-
μα. Πρίαμος, παρὰ τὸ πρίασθαι λέγεται· ἱστορεῖ λυκόφρων· ὅτε γάρ ποτε ἡ τροία ἑάλω ὑφ' ἡρακλέους, πριαμένη αὐ-
τὸν ἡσιόνη ἀδελφὴ· δοῦσα καλύπτρας γυναικείας, αὐτὴ μὲν ἀπῆλθεν αἰχμάλωτος, τῷ τελαμῶνι οὖσα· τὸν δὲ ἀδελφὸν
ἀφῆκε ζώπυρον γένους ἐκεῖ, ἔχοντα ἐπὶ ὀνόματος τὸ τοῦ πρίασθαι ὄνειδος· ἐξ οὗ καὶ μετωνομάσθη πρίαμος, ποδάρκης
πρώην καλούμενος. Πρίαμος, ἑλένην καλέσατο φωνῇ, πρὸς διαστολὴν λέγει τῆς διὰ νεύματος κλήσεως· ἢ διὰ ἀγγέλου,
ἢ χειρῶν. Πριαμωθῆναι, ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ πριάμου πρόσωπον, ξυρίας ἐστί. Πρίαπος, τὸ ἄγαλμα τοῦ πριάπου τοῦ
ὥρου παρ' αἰγυπτίοις κεκλημένου· ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον· ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν
τὴν ξηρὰν, καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν, τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ
σπέρματα, φανερὰ καθίστησι· τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως δηλοῖ· τὸν δὲ κύκλον τοῦ δίσκου, τὴν περιφέρειαν·
αὐτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι. Πρίασθαι, ἀντὶ τοῦ ὠνήσασθαι· ὅπερ ἐπὶ τοῦ ἀορίστου μόνον ἐστὶν ἐν χρήσει· ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων χρόνων,
τὰ ἀπὸ τοῦ ὠνοῦμαι γράφεται· οἷον ὠνοῦμαι, ὠνούμην· ὠνήσομαι· ἐώνημαι. Πρίεται, σχίζεται· φυσοῦται. Πρίεν αὐτὴ τοῦ ἔλαβεν.

αἰν λαλαλέος δ' ἔπριεν χόλος. Πρίεται, σχίζεται. Πρίζω, τὸ σχίζω. πρίω δὲ τοὺς ὀδόντας. Πρίαμαι, ἀγοράζω. καὶ πριάμενος. Πρίηπος, ὁ Πρίαπος, καθ' ὃ τροπὴν τοῦ α εἰς η. Πριηπίδος, τῆς πρὸ βοσπόρου πόλεως ἑλλησποντιακῆς. ἣν τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ ἀφροδίτης, φασὶν οἰκῆσαι. Πρίν, ἢ μετὰ προστακτικοῦ συντάσσεται, νοουμένου ἔξωθεν τοῦ ἄν, ἢ μετὰ ἀπαρεμφάτου, νοουμένου τοῦ ἤ. οἷον πρίν, γένηται. ἢ πρὶν ἂν γένηται. ἢ πρὶν γενέσθαι. καὶ πρὶν ἢ γενέσθαι. Πρίν, ἀντὶ τοῦ πρότερον μετὰ παρεληλυθότος. καὶ πρίν, ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. μετὰ ἀπαρεμφάτου. οἷον πρίν, τόδε γενέσθαι ἐγένετο τόδε. καὶ πρὶν ποιῆσαι τόδε, ἐποίησα τόδε. δοκεῖ δὲ μετὰ ἀπαρεμφάτου μὲν λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ γινομένου πράγματος. μετὰ ἀορίστου δέ, ἐπὶ τοῦ ποιήσαντος αὐτό. ἔστι δὲ ὅτε, δύο κεῖται πρὶν ἐν τῷ λόγῳ. ἔνθα τὸ πρότερον ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης ἀντὶ τοῦ πρότερον. τὸ δὲ δεύτερον, ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. Πρίν, ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα. παροιμία. καὶ πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς. ἐπὶ τῶν τοὺς καρποὺς προλαμβανόντων, καὶ πρὶν ἐσφάχθαι, δέρεις. Πριμιγιλίων τιμῶν, ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ προνομίων. Πριμικήριος, ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης. Πριμμιλογίων, τιμῶν βασιλικῶν, προνομίων. Πριμολοκάριος, ὁ τὸν ἀνδότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων. ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ. Πριμοπιλάριος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ ῥωμαίοις. Πρὶν ἐν παρεληλυθότι, πρὸς ὁριστικόν. πρὶν εἶπεν, οὐ μὴν ἅμα καὶ σὺν ἀπαρεμφάτῳ. πρὶν καὶ διὰ μέσου τοῦ ἤ. πρὶν ἢ εἰπεῖν. ὥσπερ διὰ τοῦ ἂν ἐπὶ μελλόντων πραγμάτων. πρὶν ἂν γένηται. ὁμοίως τῷ ἕως. καὶ τὰ ἰσοδυναμοῦντα. ἕως παραγένω, ἕως παραγένωμαι. Πρίνινοι, στερεοὶ καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. καὶ ἡσίοδος. πρίνου δὲ γύην. καὶ πάλιν. πρίνος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι. Πρινόκοπος, κόπτων πρίονας. χερῶν τοὺς δεσμοὺς πρίοντες, τὰ ὑγιῆ ἔχοντα. Πρῖνος, ξύλον πυκνότατον. Πρινώδη, τὸν σκληρὸν λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς πρίνου. Πριόλας, ὄνομα κύριον, ἀδελφὸς λύκου. ὃς προηγούμενος μαριανδυνῶν ἐν τῇ μάχῃ ἔπεσε. καὶ Πριόλα, πόλις πλησίον ἡρακλείας. Πριόμενος, κοπτόμενος. πριάμενος δέ, ὁ ἀγοράζων, μέγα. Πριόνωτοι, ὄφεις οὕτω λεγόμενοι. Πρίου, ἐλευθέρωσον. Πριόνατον, τὸ τοῦ ἐργαστηρίου. Πρίσαι, τῷ πρίονι σχίσαι. προσπεπτωμένως. πρίομαι, ἀντὶ τοῦ τέμνομαι καὶ οἱονεὶ διαιροῦμαι, ὑπὸ λύπης ἢ θυμοῦ τινος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διαιρουμένων τῷ πρίονι. πριστὰ ξύλα, τὰ τῷ πρίονι ἐσχισμένα. Πρισθείς, ἐξαφθείς, δεμαθείς. ξυστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων, ἔκναμψε τ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξε βίον. Πρισμοῖς, ταῖς βιαίοις καρχαῖς. Πριστηροειδὴς αἰχμή, ἐκ τοῦ πρίζω. Πρίστης, ῥινῶν πρίων. Πριστὸς ἐλέφας, τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν. πρὸς διαστολὴν τοῦ ζώου. Πρίω, ἀγόρασον. ἀριστοφάνης. μὴ πρίω παῖ δᾷδα. ἐκ τοῦ πρίαμαι, παρατατικὸς ἐπριάμην, ἐπρίασο. καὶ ἐπρίω. τὸ προστακτικὸν πρίω. Πριῶμαι γράφει σαίνεσιος. πριῶμαι τρεῖς, ἤτοι τέσσαρας τῶν ἀναβολέων. καὶ πρίαμαι, κύπριος. ὁ πολλοὺς ἀνοῦ πιπρίαιρ χρήματα τῶν. καὶ πριόμαι. Πριώμασι, πρίσμασι. Πρίων, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Πρὸ πρόθεσις, ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. οἷον πρὸ τῶν θυρῶν, πρὸ τοῦ χρόνου. δηλοῖ δὲ ἐν τῇ συνθέσει, τὸ ἔμπροσθεν. καὶ τὴν προτέραν ὕπαρξίν τινος. οἷον προγενέστερος ὁ δεῖνα, τοῦ δεῖνος. καὶ τὸ ὑπέρ τινος ἵστασθαι. οἷον προΐσταμαί σου, καὶ προασπίζω σου. πρὸ παίδων καὶ γυναικῶν μάχεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑπέρ. ἔστι πολλάκις εὑρεῖν παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὰς προθέσεις ἀντὶ προθέσεων τιθεμένας. ὡς παρ' ὁμήρῳ. ὃς τὴν κάτα, ἀντὶ τῆς ἀπὸ λαμβανομένην. καὶ ἐν παραθέσει. οἷον βῆ δὲ κατ' ἰδαίων ὀρέων. καὶ βῆ δὲ κατ' ὀλύμποιο καρήνων. καὶ ἐν συνθέσει, ὅταν λέγῃ κατατεθνειότας, τοὺς ἀποτεθνηκότας. καὶ ἀπὸ τῆς πρὸ προθέσεως, γίνεται συγκριτικὸν μὲν πρότερον. ὑπερθετικὸν δέ, πρῶτον. λέγεται γὰρ τὸ μὲν πρότερον, ὅταν ἓν μόνον ἐπάγηται, ἢ πολλὰ ἐν μιᾷ τάξει, ἢ ἐν ἑνὶ χρόνῳ ὄντων. οἷον πρότερος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνα. καὶ πρότερος, ὁ δεῖνα ἡμῶν. ἢ τῷ χρόνῳ ἢ τῇ τάξει ἡμῶν. δηλονότι ἐν μιᾷ τάξει ἢ ἐν ἑνὶ χρόνῳ ὄντων. τὸ δὲ πρῶτος ὅταν πολλὰ ἢ ἐπαγόμενα, ἄλλο ἀλλοῦ πρότερον, ἐφεξῆς ἢ κρεῖττον. ἀκολουθεῖ δὲ πρὸς μὲν τὸ πρότερον, τὸ δεύτερον μόνον ἢ πληθυντικῶς τὰ δεύτερα καθὰ τὰ εἰρημένα λόγοι. πρὸς δὲ τὸ πρῶτον, δεύτερον, τρίτον, καὶ τὰ ἑξῆς. Προαγωγός, διδάσκαλος κακῶν. Προαλόμενος, προπηδῶντας. Προαλέσαντες, προπετίσαντες. Προαλίσαντες, προαθροίσαντες. Προάστεια, τὰ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ ἄστεος χωρία. ἃ καὶ προπόλεια λέγεται. καὶ προπόλεος κόσμος, ὁ πρὸ τοῦ τείχους τῆς πόλεως. Προάστεος, ἀρχή ἐστι τοῦ παρὰ τοῖς ὕστερον προαστείου. Προαναθρώσκειν, προπηδᾶν. Προανάσχοι, προανατείλαι. Προανεκρούετο, ἀντὶ τοῦ προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς. προανεβάλλετο. Προαύλιον, τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς. Πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο, περίφρασίς ἐστι, τοῦ προώδευσαν. ἐκ δὲ τούτου τὸ πρὸ ὁδοῦ, συνετέθη τὸ φροῦδος. οἷον φροῦδον γὰρ ἤδη τὸ κακοῦ, μείων λόγος. καὶ ἐπεὶ δὲ φροῦδος ἀργείων στρατός, ὅ ἐστιν ἐπεὶ ᾤχοντο οἱ ἀργεῖοι. ὁμαλῶς μὲν οὖν ἐκφωνεῖται τὸ πρὸ ὁδοῦ. τραχύφωνον δέ, τὸ φροῦδος. λαμβανομένου ποτέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανοῦς σκωπτικῶς. σημείωσαι δὲ ὅτι πρὸ ὁδοῦ οἱ μεθ' ὅμηρον λέγουσιν ὡς ὁ παυσανίας δηλοῖ, τὸ ἀναγκαιότερον, καὶ οὐκ εἰπεῖν προύργου. Πρὸ πρό, ἐμφατικῶς αἱ προθέσεις τίθενται. καὶ παρ' ὁμήρῳ πρὸ πρὸ κυλινδόμενος. καὶ παρ' ἀπολλωνίῳ πρὸ πρὸ ἀφειδήσασα. ἐμφατικὴ ἡ ἐπαναδίπλωσις τῆς προθέσεως. ἐμφαίνει γὰρ μᾶλλον τὸ μετὰ σπουδῆς καὶ προχείρως γενέσθαι τὴν δόσιν. Προαγγέλλω, τὸ πρότερόν τι δηλῶ. Προάγει τις τινα, τουτέστι προφθάνει. προάγεται δέ, τὸ εἰς ἀνάγκην καθίσταται, τὸ δέ τι ποιεῖν, ἢ λέγειν. προάγει, καὶ τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἄγει. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν ἔρχεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον προάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν. Προαγωγός, προαγωγεύς. προαγωγεία. Προαγωγῶν, προξενῶν. Προαθύροντες, προσπαίζοντες. Προαιρεῖσθαι, προλαμβάνειν, προδέχεσθαι. προαιρεῖσθαι. οἷον τὰ κάλλιστα τῶν ἱματίων βιβλία προαιρεῖσθαι. Προαίρεσις, ἀδούλωτόν τι χρῆμα. αὐτεξούσιον ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον. ἡ ὄρεξις βουλευτική, τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν, ἡ προαίρεσίς ἐστι, δύο τινῶν προκειμένων, τὸ αἱρεῖσθαι καὶ ἐκλέγεσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν ὅτι βουλή ἐστι μετὰ διακρίσεως ἡ προαίρεσις. καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαίρεσις γάρ ἐστι, τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι μὴ βουλευσάμενος. οὐδὲ προνοεῖται μὴ προκρίνας. Προαίρεσις, ἐπὶ δύο πραγμάτων, ὅταν τὸ ἓν προτιμήσῃς τοῦ ἑτέρου. αἵρεσις, ἡ ἁπλῶς βούλησις. Προαιροῦμαι, τόδε τοῦ δε. προαιροῦμαι ζῆν ἢ θανάτου. καὶ αἱροῦμαι, ἀναγινώσκειν μᾶλλον, ἢ γράφειν. Προακτικόν, τὸ προαγωγόν. Προαλὴς χῶρος, ὁ καταφερὴς καὶ κατάντης. σημαίνει δὲ ποτὲ ἡ λέξις καὶ τὸν αὐθάδη καὶ πρὸ τοῦ δέοντος ὁρμητικόν.

Προαλεστάτην, προσπεπιστάτην. προχειροτάτην. Προαμείψασθαι, προάηάξασθαι. παρελθεῖν. Προαμάντης, ἱερά-
της. προηγούμενος. Προαναθρήσας, προσιδών. Προαναθρώσκειν, προπηδᾶν. Προανακρούεται, ἀναχαιτίζει. Προ-
ανάχαι, προανακλίνειν. Προαναφώνησίς ἐστι, λόγος περὶ τῶν μελλόντων. προαναφωνούμενος, μεταξὺ τῆς συνεχούσης
διηγήσεως. αὐτὰ δ' ἑταίροισιν πατροκλῆα προσέειπε, φθεγξάμενος παρὰ νηός. ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας ἔκμολεν ἶ-
σος ἄρηϊ. κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή. Προαπαίτησις γίνεται, ὅταν δύο τινὰ θέντες, πρὸς τὸ δεύτερον ἀπαντή-
σωμεν πρότερον. οἷον καλὸν προσευχὴ καὶ ἀγρυπνία. καὶ πειθέτω σε ἐκκαίδεκα ἀγρυπνοῦν πρὸ τοῦ πάθους. Προαπί-
δων, φρενῶν. διανοιῶν. Προαρτᾶ, προαρμόζει. προτείνει. Προασπιστής, ὁ βοηθός. ὁ πρόμαχος. Προάστειον, καὶ προ-
άστειον τὸ πρὸ τῆς πόλεως. Προαυξέας, νόσοις τινὰς οὕτως ὀνομάζει. ἤγουν τὰς τοῖς προβεβηκόσι καθ' τὴν ἡλικίαν γινο-
μένας, ὅτι καὶ ἄλλοις τούτοις τοὺς προβεβηκότας, ἐνίοτε οὕτως ἱπποκράτης καλεῖ. Προαύλια, τὰ προαυλήματα. ὡς περ
προάμβουλα, τὰ προκιθαρίσματα. Προβάδην, περιπατῶν. ἡσίοδος μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς.
Πρόβασιν, τὴν περιουσίαν ἔλεγον οἱ παλαιοί, διὰ τὸ ἐν ζώοις περιουσιάζεσθαι, τοὺς αὐτόθεν δυναμένους προβαίνειν.
Προβαίνει, τὸ προβιβάζεται καὶ προτείνεται, καὶ εἰς μῆκος ἐκτείνεται. ἤγουν ἐν ὁμιλίᾳ προβαίνει, ἐπὶ μήκιστον προβαί-
νει. ἀντὶ τοῦ προτείνεται καὶ μηκύνεται. Προβαλεῖ, τὼ χεῖρε παρ' ἀριστοφάνει, ἤγουν προτενεῖς. καὶ ἀπώσεις. Προ-
βαλέσθαι, πάνυ κυρίως ἐπὶ θεμελίων λέγεται. ταὐτὸν ὂν τῷ προθέσθαι. ὅθεν τὰ θεμέλια. Προβάλλειν, τὸ προτείνειν
δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον τοῖς παλαιοῖς ἕλλησιν, ἔθος ἦν τοιαύτας ἀλλήλοις ἀπορίας προβάλλειν. ἐν ἄλλῃ
τῇ σημασίᾳ προβάλλεσθαι, καὶ τὸ προτείνειν καὶ προΐσχεσθαι, καὶ προέχειν. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὡς ὁ δημοσθένης.
τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα. προβαλέσθαι, καὶ ἀποβαλέσθαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Προβάλλει ἡ πηγὴ τὸ
νᾶμα τοῖς ὁδοιποροῦσιν, ἀντὶ τοῦ προχεῖ. δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Προβάλλει τις τι, ἤγουν προτίθησι. προβάλλε-
ται δὲ μάρτυρα ἢ αἰτίαν. οἷον προβάλλομαι νόσον, ἤγουν προφασίζομαι. καὶ ἔμπροσθεν ἄγω τινὰ εἰς βοήθειαν. προβάλλομαί
τινα μάρτυρα εἰς βοηθόν. ἤγουν πρόβολον ποιοῦμαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἔμπροσθεν ἱσταμένων ἐν πολέμῳ, καὶ βοηθούντων
τοῖς ὄπισθεν. Προβάλλειν, οὐ μόνον τὸ προαφιέναι, ἀλλὰ καὶ τὸ προστιθέναι. καὶ προβάλλεσθαι, τὸ προΐσχεσθαι. ἀφ' οὗ
καὶ τὸ προφασίζεσθαι, καθ' ὁμοιότητα τῶν τιθέντων τι ἔμπροσθεν τῆς βολῆς. ὅθεν καὶ ὄνομα πρόβλημα. καὶ προβλὴς
πέτρα, ἡ προβεβλημένη τῆς θαλάσσης. μᾶλλον δὲ ἣν ἡ γῆ προΐσχεται πρόβλημα. οὗ προβλῆτος, ὁ σχηματισμὸς ὅμοιος
τῷ ἐπιβλὴς ἐπιβλῆτος. ὃ δηλοῖ τὸν τῆς θύρας μοχλόν. ἢ ἀβλὴς ἀβλῆτος, ἐπὶ οἰστοῦ. ἐκ τοῦ προβάλλειν δέ, καὶ τὸ ῥητορι-
κὸν πρόβλημα. καὶ τὸ κεφάλαιον ἡ προβολὴ λεγομένη οὕτως, ἢ διὰ τὸ προτίθεσθαι τῶν ἄλλων, ἢ ὡς πρὸ τῶν λοιπῶν κεφα-
λαίων βάλλουσα τὸν διωκόμενον. ὅμοιόν τι καὶ ὁ πρόβολος, ὥσπερ πρόμαχος. Προβάλλεται, ἐπὶ ἐνεργείας καὶ ἐπὶ πά-
θους. Προβαλλομένους, ἀντὶ τοῦ προτιθεμένους. οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. Προβαλοίμην, κεῖται
παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ τ' τῆς ἰλιάδος, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλοίμην. ὅθεν πρόφρων, ὁ ὑπέρφρων. καὶ πρὸ παίδων, καὶ γυναικῶν,
ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ παίδων καὶ γυναικῶν. ἔνθα καὶ ὅρα τὸ καινὸν τῆς συντάξεως. γενικῇ γὰρ συντάσσει τὸ προβαλοίμην. νόημά
τι γάρ σου προβαλοίμην φησί. καὶ ἴσως κάλλιον ἑαυτῆς εἶναι τὴν πρόθεσιν μὴ ληφθῆναι ἀντὶ τῆς ὑπέρ. ἵνα λέγῃ ὁ δυ-
σεὺς ὅτι πρὸ τοῦ ἀχιλλέως βαλοίμην, καὶ ἐπιτυχὴς γενοίμην ἐν τῷ νοήματι, ὥσπερ αὖθις σὺ πρὸ ἐμοῦ βάλοιο ἄν, τῷ ἔγ-
χει. βάλλειν γὰρ καὶ τὸ ἀπλῶς ἐπιτυγχάνειν. ὅθεν καὶ νηὸς ἐπήβολος ἐν ὀδυσσείᾳ. Πρόβαλος, ἀσπίς. Προβαλοῦ,
ἐρώτησον. Προβάς, ὑπερβάς. Πρόβασις, ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. Προβατεύς, ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προ-
βατίων, χωρικῶν ἀνθρώπων. Πρόβατα φασί τινες, τὰ τετράποδα πάντα βοσκήματα. παρὰ τὸ τῆς πρώτης ἤτοι τῆς
ἔμπροσθεν βάσεως, ἑτέραν βάσιν ἔχειν. Προβατεία, ἡ τῶν προβάτων νομή, καὶ κτῆσις. Προβατήματα, πρόβατα.
Προβάτιον, καὶ προβάτιον, λέγουσιν οἱ ἀττικοί. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ. προβατίων βληχώντων. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ,
ἑπόμενον τοῖς προβατίοις. Προβατοπώλης, ὁ καλλίας καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία. ἢ λυσικλῆς μετὰ ἀσπασίας συνοικῶν. στυππειοπώ-
λης δὲ ὁ εὐκράτης. ὃς καὶ σύπαξ ἐκαλεῖτο. βυρσοπώλης δὲ ὁ κλέων. ἢ οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται,
ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα. Προβέβηκας παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς προέχεις. διὸ καὶ γενικῇ
συντάσσεται ἀσυνήθως μέντοι. κυρίως δὲ προβεβηκέναι, ἐπὶ τῶν ἐν ὁδῷ ἢ δρόμῳ προβαινόντων. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ἡλικίᾳ καὶ
ἁπλῶς χρόνῳ προβεβηκέναι τις λέγεται. Προβέβηκεν, ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τῇ ἡλικίᾳ. καὶ προήκων, ἐπὶ ἡλικίᾳ ἐρχόμε-
νος. Προβέβληταί τις, ἤγουν πρόβολος ἵσταται. καὶ προβέβληται, ἤγουν ἔμπροσθεν ἵσταται. Προβέβουλα, βούλομαι
ἐνεστώς. ἐβουλόμην παρατατικός. βουλήσομαι μέλλων. ἐπροκλίτως. ἐβουλήθην, ἀόριστος. βέβουλα, μέσος παρακεί-
μενος. ὥσπερ μέλω μελήσω, μεμέληκα. καὶ μέσος παρακείμενος μέμηλα. καὶ ὄλεκα ὦλα. τεθέληκα, τέθηλα. οὕτω
καὶ βεβούληκα, βέβουλα καὶ προβέβουλα. τοιοῦτόν τι καὶ τὸ λέληκα. δαιμονίῃ τι λέληκας. καὶ τὸ δεδούπηκα, δέδου-
πα. καθ' ἡρωδιανόν. καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα. ἐν οἷς καὶ τὸ ἐκτύπηκα ἔκτυπα. εἰσὶ γὰρ καὶ περισπώμενοι τοιοῦτοι μέσοι παρα-
κείμενοι. Προβήμασιν, ἀντὶ τοῦ πηδήμασιν. ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν. ἐμβάδες δέ εἰσιν
ἀνδρεῖα ὑποδήματα, παρὰ τὸ ἐμβαίνειν. Προβιβάζεις, παραινεῖς. πείθεις. εὖ προβιβάζεις. Προβιβάζοντες, ἀντὶ
τοῦ κατ' ὀλίγον ἄγοντες. Προβιβάσαντες, προάξαντες. Πρόβλαστος, ὁ διόνυσος. ἐπειδὰν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπε-
λοι, θύουσιν αὐτῷ. ἢ ὅταν μέλλωσι κλᾶν καὶ κλαδεύειν. θρασύς, ὅτι αὐθάδεις οἱ οἰνωθέντες. Πρόβλημα, θεώρημα. πρό-
βλημα δὲ καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος. Πρόβλημα. σημείωσαι ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος, τέσσαρα ἐστίν. εἰ ἔστι, τί
ἐστιν, ὁποῖόν τι ἐστι. καὶ διὰ τί ἐστι. τὸ μὲν ὅτι ἐστί, τὰ δὲ τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ τὸ τί ἐστι, τοῦ ὁρι-
σμοῦ, ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ δὲ ὁρισμοῦ. οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα γινώσκομεν, διὰ δὲ τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ,
τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν συμβεβηκότων. ἢ πρόβλημα, λόγος συνεσκιασμένος. καὶ αἰνιγματώδης, ἢ ἐρώτημα.
Προβλῆτα σκόπελον λέγει ὅμηρος, λίθον προβεβλημένον τῆς θαλάσσης. ὡς ἐν ἀκρωτηρίῳ. ἐξ οὗ ἐστι πολὺ τὸ προκαθ-

σκοπεῖν. ἰστέον δέ, ὡς ἐπεὶ ἐκ τοῦ σκοπός γίνεται σκόπελος, λέγεται αὖ καὶ σκοπιά, ἤδη δὲ καὶ περιωπή. Προβλῆ-
τας, ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. Προβλῆτες ἀκταί, ἁπλῶς μὲν αἱ προβεβλημέναι καὶ μὴ κρυπτόμεναι.
Προβλώσκειν, ἤτοι προϊέναι ἢ προμολίσκειν. Προβολάς, ἀντὶ τοῦ ἀσφαλείας, ἐκ πόλεων ἢ τειχῶν ἢ τινῶν ἄλλων δυνα-
μένων, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. Διονύσιος ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου συνθηκῶν, εἰ γνήσιος. παρὰ δ' Αἰσχίνῃ, ἐν τῷ
περὶ τῆς παραπρεσβείας ἡ προβολὴ τοὔνομα γέγονεν, ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν. Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασ-
σαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. Πρόβολον, πρόμολον. πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός, ἤγουν προβαλλό-
μενος, προστάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. πρόβολος ἐμός. σωτὴρ δόμοις. Πρόβολος, τὸ τῶν σιτίων
δοχεῖον. Πρόβολος, ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. δυνάστης. Προβόλω, προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. καὶ πρό-
βολοι αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι. Προβοσκίς, ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία. Προβολή, γραφὴ κατὰ τῶν συ-
κοφαντούντων. φέρε νῦν ὁρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς αἱρέσεως. ἐφ' ἣ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον. Προβό-
λιον, εἶδος δόρατος ᾧ χρῶνται ἐπὶ τὴν τῶν συῶν θήραν. Πρόβονεν, ἐπέρανε. Προβούλευμα, τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισ-
θέν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. ὃ καὶ δίχα τῆς προθέσεως ἀεὶ ἐπὶ ἑνὸς τάττεται.
ὡς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. ἢ καὶ τὸ βούλευμα ὥστ' ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν. Προβοῶντες, προφωνοῦντες. ἐγκελευόμενοι. προ-
βαίνοντες. Πρὸ βραχέος, πρὸ ὀλίγου. Προβύσσειν, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύχνιον. Προ-
γάρηκε. προέπεμψε γάρ. Προγένειος, εὐγένειος. Προγένοντο. οἱ μὲν μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ προλήψεως τιθέασι χρονικῆς. οἷον
προεγένοντο τὰ Τρωικὰ τῶν Περσικῶν. ὁ δὲ Ὅμηρος προτετύχθαι λέγει. ἐν τῷ, ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἐνταῦ-
θα. ἤγουν ἐν τῷ σ' τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ προέκοψαν τῇ ὁδῷ ἢ ἀντικρὺ καὶ ἔμπροσθεν ἐγένοντο. σαφέστερον δὲ ἀλλοῦ ὡς ἐν τῇ λέ-
στερον τὸ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο, ἔνθεν ἀλλαχοῦ. Προγονεῦσαι, προελθεῖν. Πρόγονοι, πατήρ, πάππος. πρόπαππος. καὶ οὐκ ἀνώ-
τερω. ἀπόγονοι δέ, υἱός. ἔγγονος. καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ προτέρου γάμου γεγενημένοι. ὧν ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ
εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. Πρόγονοι, καὶ μέτασσαι, καὶ ἕρσαι. διακεκριμέναι παρ' Ὁμήρῳ πρόγονοι, τουτέστι τὰ πρωτο-
γενήματα. μέτασσαι, ὅ ἐστιν αἱ μέσαι. κατὰ πλεονασμὸν τῆς μέσης συλλαβῆς. ἤγουν αἱ μεταγεγενημέναι, αἱ μεσήλικες.
ἕρσαι δέ, αἱ νεώταται. καὶ οἷον δροσεραί, διὰ τὸ ἁπαλόν. Πρόγονοι, καὶ ἄνω τοῦ γένους. οἷον πρόπαππος καὶ οἱ ἀνωτέρω.
καὶ δὴ καὶ οἱ προϋπαρχούσης τινὶ γυναικὸς παῖδες τῆς ὕστερον ληφθείσης, πρόγονοι λέγονται. Προγνώστης ἐστίν, ὁ τὰ
μέλλοντα προγινώσκων μόνον. προφήτης δέ, ὁ προγινώσκων τὰ πρῶην, καὶ προλέγων τὰ μέλλοντα. Προγονίαι, τῶν εἰ-
ρημένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὕφασμά τι ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος, θύει. ὡς ἐν Δαμασκῷ. Προγορεών, τό-
πος ἐστὶν ὅπου ἀγείρεται ἡ τροφή. Προγράμματα, ἐκθέματα. Προδανίς, πρότερον. Προδέδαε, προμεμάθηκε.
Προδέηκε, προέπεμψε δέ. Προδέξαντες, προδείξαντες. Πρόδηλος, προφανής. προδιαλαβών. Προδιασάφησίς
ἐστιν, ὅταν πεπληρωμένῳ λόγῳ ἐπενεχθῇ ὄνομά τι, πλέον διασαφοῦν. οἷον περινοεῖν τι τῇ διανοίᾳ μεῖζον καὶ ὑψηλότερον.
πληροῖ γὰρ τῷ λόγῳ ἐπῆκται ἡ διάνοια. Προδιασύρας, παραβὰς τὰς συνθήκας. Προδικασία, οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας
ἐγκαλούμενοι, ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται.
καὶ τοῦτο ἐλέγετο προδικασία. Προδίδωμι, ἐπὶ προδοσίας. ἀφ' οὗ καὶ προδότης. καὶ προδίδωμι τὸ καταλιμπάνω. προ-
δίδωσί τις τινὰ βασιλεῖ. καὶ προδίδωσί τις τὴν φιλίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύει. Προδικεῖν, ἐπιτροπεύειν. Πρόδικος, συνήγο-
ρος. Προδήλως, φρονίμως. ἀνδρείως. Προδοκάζων, παρατηρῶν. ἐνεδρεύων. Πρόδομον. καταχρηστικῶς πρόναον. εἴρηκεν
Ἀπολλώνιος. Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά. ἣν ὁ Ὅμηρος αἴθουσαν καλεῖ. Πρόδοσιν, προδόματον. Προδόμω, τῇ
πρὸ τοῦ οἴκου παστάδι. Προδοσίκομπος, ὁ ὑποσχετικός. ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.
Πρόδρομα, τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα. ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα. Πρόδρομος, ὁ προτρέχων. Προδωμάτιον, τὸ πρὸ τοῦ κοι-
τῶνος. τὸ ἴδιον. Προδώσοισιν, ἀμελήσοισι. Προεγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι. προϋπάρχειν. Πρόεγμα, στήριγμα. Προε-
δρία διὰ τοῦ ι. ἄλλοι περισπούδαστον ἡ προεδρία. προσεδρεία δὲ διὰ διφθόγγου ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω. Προεδρία, τιμῆς
αὐτὸς ὁ τρόπος. ἔξεστι δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ. καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ, τοὺς
προλαμβάνοντας μετατίθεσθαι ἢ ἐξεγείραντας αὐτούς, εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ τὴν
πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. Ἀριστοφάνης. νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι. καὶ τὰ σιτία ἀποφέρωσιν, ἀντὶ τοῦ λάβωσι.
σιτία δέ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Πρόεδρος, ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγός, καὶ ἡγεμών. Πρόεδρος, προεδρεύω.
προεδρία. Προέδωκεν ὁ δεῖνα τοῖς πολεμίοις τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ λάθρα καὶ ἐπιβούλως παρέδωκεν. ὅθεν καὶ προδο-
σία. καὶ προδότης. καὶ προέδωκεν ὁ ποταμός, ἀντὶ τοῦ ἐνέδωκε καὶ ἐπέλιπεν. ὡς τό, οὐδέ μοι δῶμα παρίσταται, προδεδώ-
και τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν, ἀντὶ τοῦ ἐνδοῦναι κατὰ προοῦντα τῷ στρατοπέδῳ. λέγοιτο δ' ἂν καὶ προδοσία, ἡ τοιαύτη ὕφε-
σις καὶ ἔκλειψις. Προέηκε, προέπεμψε. Προεθυμήθησαν, μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν. Πρόεθεν, πρὸ αὐτοῦ.
Προειδόμενοι, προγνῶσται καὶ προγινώσκοντες. Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος καὶ ἱκέτευον. προεκυλινδοῦντο δὲ κρεῖτ-
τον. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο, καὶ προεκυλινδεῖτο. Προειλόμην, προέκρινα. ἐξελεξάμην. Προεί-
λοντο, ἠθέλησαν. προέκριναν. καὶ προειλόμεθα. Προεῖπεν, ἀόριστος δεύτερος. ἔπω τὸ λέγω ἄχρηστον. ὁ μέλλων ἔψω ἄ-
χρηστος. ὁ ἀόριστος πρῶτος, εἶπα. ἄχρηστος ἐν χρήσει. οὗ τὸ δεύτερον, εἶπας. εὔχρηστον. καὶ ἡ ἄλλη κλίσις ἀλλοῦ ἄχρηστος. ὁ δεύ-
τερος, εἶπον εὔχρηστος. καὶ πᾶσα ἡ κλίσις ἀλλοῦ ὡσαύτως. καὶ αἱ ἕτεραι ἐγκλίσεις αὐτοῦ εὔχρηστοι. οἷον εἰπέ, εἴποιμι. ἐὰν εἴπω.
εἰπεῖν ἡ μετοχὴ εἰπών. Προεισπεπτωκότες, προεισελθόντες. Προεχνόν, ποικιλόχροον ἐλαφρόν. Προελθεῖν, ἀν-
τὶ τοῦ γεννηθῆναι. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξελθεῖν λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ πρότερον τῶν ἄλλων ἐλθεῖν. προσελθεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ προσπε-
σεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον ἐλθεῖν. Προέμβολα, τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηός. ὡς παρ' ἀκρόστομα. καὶ προέμβολα ἐκμε-
μαγμένα. Προέμενος, ἐκδιδούς. προδούς, περιφρονήσας. προαφείς. Προεμπίπτειν, τὸν βασιλέα καὶ τοὺς θεράποντας

τῶν, ἀλλ' ὃς ἡσύχαζε μὴ βουλόμενος, προεμπέπτωκεν εἰς γνῶσιν. Προεξειρεσία, τὸ τοιοῦτο τρόπος ἐν ᾧ ἐρέσσουσι. κατὰ πρωτῆ-
ρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο. Προερρέθη, προελαλήθη. Προέρχο-
μαι, τὸ νικῶ καὶ ὑπεραίρω. καὶ κάτω τοῦ τῶν ἐμαυτοῦ καλῶν, πάντας εἶδε. καὶ παρῆλθον. καὶ παρήνεγκα. καὶ παρέδραμον.
καὶ παρήλασα. καὶ παρήλλαξα. ταῦτα λαμβανόμενα ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνίκησα σημασίας. Προερύσαι, προελκύσαι. Πρό-
ες. ἵημι. μέλλων, ἥσω, ἧκα, ἡ ἀόριστος δεύτερος. εἷς ὅρος. τὸ προστακτικὸν, ἕς. καὶ πρόες. πρόες παρ' ὁμήρῳ καὶ πρόου δέ-
χεται. ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τὴν δὲ θεῷ πρόες. καὶ τὸ πρόου ὡσαύτως. πρόου τὰ πάντα καὶ θεὸν κτῆσαι μόνον. Προέσθαι, προ-
δοῦναι. προέσθαι δὲ τὸ προτιμήσασθαι αἰτιατικῇ. Προεστέρνισα, περιεπτυξάμην. καὶ προστερνισάμενος. Προετικὸς, χα-
ρισικῶς. Προετύπου, προεδήλου. Προέτυψαν, προεχώρησαν. Προέφηνε, προέδειξε. Προέχειν, τὸ ὑπερφέρειν, καὶ
διαφέρειν. Προεχόμεθα, ἀντιβαλλόμεθα ἢ προβαλλόμεθα. Προεψιᾶ, προαγορεύει. Προηγγελκέναι, προμεμη-
νυκέναι. Προηγεῖται, προέστηκε. παρακολουθεῖ. Προηγόρει, προηγόρευε. προέλεγε. Προηγορεὼν. ὁ λεγόμενος γαρ-
γαρεών. ὁ λαιμός. προηγορεὼν δὲ κυρίως, ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή. Προηγορεῶνας, τοὺς βρόγ-
χους τῶν ὀρνέων. κυρίως τοὺς λεγομένους προλόβους. ὅπου συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὁ
προηγορεὼν. πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φάρυγγας ὀρνέων. Προηγούμενόν ἐστιν,
ὅπερ ἔσωθεν ἐκ τοῦ σώματος ἔχει τὴν κίνησιν. Προηγοῦμαι, ἄρχω. ἡγοῦμαι. Προήει, προήρχετο. Προήειν, ἤγουν ἔμ-
προσθεν τινὸς πράγματος ἦλθον. προσήειν τῷ δεῖνι, ἤγουν πλησίον ἐκείνου ἐπορεύθην. Προήκαμεν, προεπέμψαμεν.
Προήκατο, προδέδωκε. καὶ προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ αὐξηθεῖσι. προελθοῦσι. Προηκέα, κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημέ-
να. Προήρημαι, θέλω. Προηρόσια, ὄνομα θυσίας. Προηροσίαι, αἱ πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι, περὶ τῶν μελλόν-
των ἔσεσθαι καρπῶν. Προήρτηται, κρέμαται. Προήσεται, ἀντὶ τοῦ ἀποδώσεται. ἢ πωλήσει. οἷον προήσεται τὴν
πατρίδα χρημάτων. Προήσθε, πέμψητε. Προήσομαι, προπέμψω. προδώσω. Προήχθη, προετράπη. ὡς καὶ ἐξεχύ-
θην. καὶ ἐξετράπην. Προθέει, προτρέχει. Προθεῖναι, προεργάσασθαι. Προθέλυμνα παρ' ὁμήρῳ, τὰ πρόρριζα, καὶ
ἐξ αὐτῆς τῆς θέσεως ἀνασπώμενα. καὶ ὡς εἰπεῖν ἐκ θεμέθλων. διὸ καὶ ὅμηρος εἰπὼν προθέλυμνα, ἐπάγει αὐταῖς ῥίζαι-
σιν ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐταῖς ταῖς ῥίζαις. δηλοῖ δέ ποτε ἡ λέξις καὶ τὸ συνεχὲς, καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ τιθέμενον. ἢ ἁπλῶς τὸ
πυκνόν. ὡς τό, τρύχας προθελύμνους. καὶ ὡς ὅτι σάκος εἴπῃ προθέλυμνον. οὗ αἱ τῶν βυρσῶν θέσεις πυκναί. καὶ τετρα-
θέλυμνον δὲ, τὸ τετράθετον. Προθέλυμνα, συνεχῆ. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θέλυμνος, ὁ πρόρριζος.
Προθέλυμνα, τὰ ἐπαλλήλοις κλάδοις ἔχοντα δένδρα, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν. Προθέλυμνον σάκος, τὸ πυκνὸν καὶ ἀλλε-
πάλληλον. καὶ ἐν ᾧ ἐστι τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου τίθεσθαι. Προθελύμνοις, προρρίζοις. Προθέματα, προγραφάς. Πρόθεμα,
τὸ πρόγραμμα. τουτέστιν, ἡ ἐκ βασιλέως πρόσταξις ἔγγραφος. δημοσίᾳ ἀνατιθεμένη. Προθεμενισάμενος, περιπτυξά-
μενος. Προθέντα, προβαλλόμενον ἐπαγγειλάμενον. Προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι, ἤγουν προτρέχουσιν ὡς ὕ-
βρεις εἰπεῖν. Πρόθεσις, λέξις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει. ἐν συνθέσει μὲν,
οἷον ἀναφορά, εἰσφορά. ἐν συντάξει δὲ, οἷον ἐπὶ τῆς χώρας, κατὰ τῆς χώρας. διατί δὲ προτίθεται πάντων τῶν τοῦ λόγου με-
ρῶν, διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῇ ἀσθένειαν. ὥσπερ γὰρ ὁ ἄρρωστος ὁ μὴ δυνάμενος περιπατῆσαι ὑπὸ ἄλλων βασταζό-
μενος ἐκφέρεται, οὕτω καὶ ἡ πρόθεσις ἀσθενεστέρα πάντων οὖσα τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὑπὸ ἄλλων λέξεων βασταζομέ-
νη ἐκφέρεται. προθέσεις δέ εἰσι τῇ μὲν φωνῇ ὀκτωκαίδεκα. τῷ δὲ σημαινομένῳ, ἑπτακαίδεκα. ἡ γὰρ ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ,
τὸ αὐτὸ σημαίνουσι, καὶ ἐν τῷ ἅμα ὀφείλουσι λέγεσθαι. ὡς ἐν τῷ, ἕκτωρ δ' ἀμφὶ περιστρώφα καλλίτριχας ἵππους. καὶ
μονοσύλλαβοι μέν εἰσιν ἕξ. οἷον. ἐν. εἰς. ἐξ. σύν. πρός. πρό. δισύλλαβοι δὲ, δυοκαίδεκα. οἷον, ἀνά. κατά. διά. μετά. παρά.
ἀντί. ἐπί. περί. ἀμφί. ἀπό. ὑπό. ὑπέρ. διαφέρουσι δὲ αἱ μονοσύλλαβοι προθέσεις τῶν δισυλλάβων. ὅτι αἱ μὲν μονοσύλ-
λαβοι πᾶσαι, εἰς σύμφωνα κατέληξαν. μία δὲ ἐξ αὐτῶν εὑρέθη λήγουσα εἰς φωνῆεν ἡ πρό. αἱ δὲ δισύλλαβοι πᾶσαι
εἰς φωνήεντα κατέληξαν. μία δὲ ἐξ αὐτῶν εἰς σύμφωνον ἡ ὑπέρ. καὶ πρόθεσις, ὁ προορισμὸς κατὰ τὸν ἀπόστολον. κατὰ
πρόθεσιν οὖσαν ἀπ' αἰώνων. ἢ κατὰ πρόγνωσιν. ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ. καὶ ἡ γνώμη κατὰ πρόθεσιν, τοῦ
τὰ πάντα ἐνεργοῦντος. Πρόθεσις, τριχῶς μετὰ τῶν τοῦ λόγου μερῶν λαμβάνεται. ἐν συνθέσει, ἐν παρασυνθέσει, καὶ ἐν
συντάξει. ἐν συνθέσει, οἷον καταγράφω. καταβολή. ἐν παραθέσει, οἷον κάθημαι. ἐν συντάξει, οἷον κατὰ τῆς πόλεως. Πρόθε-
σις, ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος. ὅμηρος θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. ἤγουν διόλου. Πρόθεσις, προαίρεσις. βουλή. γνώμη. σημαίνει
δὲ καὶ προθεσμίαν, ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν. Προθέσεις τοῖς ῥήμασι συντιθεῖσαι, τὴν ἰδίαν ἐπιφυλάττουσαι
σημασίαν, ἀπαιτοῦσι τὴν αὐτῶν πτῶσιν ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ἅπασαι. οἷον κατηγορῶ σου. ἀφίστημί σου. ὑπερέχω σου. πα-
ραινῶ σοι. ἡ γε μὴν κατὰ συντιθεῖσα, καὶ ἐπί τινων ὁμοιοπτώτως. οἷον, κατατίθει πάντα. κατεῖπέ μοι. ἀναστρέφονται μονο-
σύλλαβοι ἐπὶ τέλει τῶν ἐπῶν. ὡς ἐπὶ τῶν ὁμηρικῶν ἐκείνων. οὐ μέν τοι κακὸς εἴδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ. καὶ ἦλθεν ἀργυρό-
τοξος, ἀρτέμιδι ξύν. Προθεσμία, ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι χρήσιμον. οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν, ἢ
ἀπὸ τοῦ θεσμὸς, ὃ σημαίνει τὸν νόμον. Προθεσμίας νόμος. δημοσθένης ὑπὲρ φορμίωνος. τὴν τῶν πέντε ἐτῶν ἂν λέγοι
προθεσμίαν ὡς ἐν τῷ λόγῳ ὑποσημαίνει. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς μνησίστρατον, εἰ γνήσιος. Προθεσπίζοντα, προστάττοντα.
ἢ προμαντευόμενον. Προθεσπίζων, προφητεύων. Προθεώμενος, προορῶν. Προθέων, προτρέχων. Προθῆβαι, ἀρτίως
ἀκμάζοντες. Πρόθημα, δόμα. οἷα τι πρόσθημα, καὶ προσθήκη ἡ ἐπεκταμένη. Προθοήνωρ, θάρσους ἔνδειξις. δηλοῦ-
ται γὰρ δι' αὐτοῦ ὁ προθέων ἐν ἠνορέῃ ἤγουν ἀνδρείᾳ. ἢ ὁ προθέων τῶν ἀνδρῶν ἐν καιρῷ ἔργου. ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ προθοήνωρ,
κατὰ τὸ ῥηξήνωρ, ἀγαπήνωρ. ἀγήνωρ. ἐλεφήνωρ. καὶ τὰ τοιαῦτα. Προθορὼν, προπηδήσας. Προθύματα, παρὰ τῷ ἀριστο-
φάνει, ἢ θυλήματα γράφεται. σημαίνει δὲ τὰ προκατάργματα, ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γινόμενα θυμιάματα. ἢ πλακοῦ-
ντα. Προθυμία ἐστὶν, ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς. Πρόθυμος ἀνὴρ, εἰς τὰ πράγματα. Προθυμοῦμαι.

μαιμᾷ. Πρεσβύμος, ἱλαρός. Προῖαι, ἅπασαι αἱ πρῶται γινόμεναι. Προϊάλλειν, προπέμπειν· προτιθέναι. Προϊάσι, τὸ προέρχονται· μετὰ προθέσεως συντάσσεται· προσιᾶσιν, οὐχ εὕρηται ὡς γὰρ προσίασι. Προϊάσαντος, πάνυ πρότερον. Προϊάψειν, ἐκ τοῦ ἰάπτω· ἰάπτω τὸ βλάπτω· καὶ τὸ μετὰ βλάβης τι ποιῶ· πλεονάζοντος τοῦ α· καὶ ἔστιν αἰολικὸν ἢ ἰωνικόν· ἡνίκα ἄρχεται τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ ι, πάλιν τὸ ι φυλάσσει, καὶ ἐν τοῖς παρῳχημένοις· ἡ αὔξησις δὲ γίνεται κατὰ τὸν χρόνον, ἤγουν εἰ ἔστι τὸ ι βραχὺ ἐν τῷ ἐνεστῶτι αὐξάνεται ἐν τοῖς παρῳχημένοις, καὶ ἔστι φύσει μακρόν, ὁμοίως δὲ γίνεται ἐν τῷ υ ψιλῷ. Προϊάψειν ὡς τῷ γεωγράφῳ δοκεῖ, φθορὰν καὶ βλάβην τινὰ δηλοῖ ἡ λέξις· ὡς ἀπὸ τοῦ ἰάπτω, ἐξ οὗ φησὶ καὶ ἄργος πολυδίψιον, τὸ πολυίψιον· ἤτοι πολύφθορον· προϊάψειν οὖν, ἤγουν μετὰ βλάβης εἰς ᾅδην πρὸ τοῦ δέοντος ἔπεμψεν· ὡς τῆς πρὸ προθέσεως καίριόν τι δηλούσης· ἢ ἀθρόως ἔπεμψεν, ὡς πλεοναζούσης τῆς προθέσεως. Προΐει, χρόνου ἐστὶ παρατατικοῦ· δύναται εἶναι καὶ προστακτικόν· ὅμηρος· ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· ἀντὶ τοῦ προέπεμπεν· ἀμπεπαλών· ἤγουν ἀντὶ τοῦ ἀνακινήσας· ἐκ τοῦ ἱέω ἱῶ, ἵεον ἵουν, ἵεες ἵεις, ἵεε ἵει· καὶ προΐει. Προϊέμενοι, ἀπολύοντες· παραχωροῦντές, ἀπορρίπτοντες. Προϊέμενος, προδιδοὺς καὶ προΐενται, ἀντὶ τοῦ ἀπορρίπτουσι· μεταδιδοῦσι. Προϊέναι, ἐκρῖψαι ἀπολέσαι. Προϊέναι, ἀντὶ τοῦ προδιδόναι, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· εἶτ' ἄνδρα τὸν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι. Προΐενται, προάγονται. Προΐενται, παθητικὸν ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ λαμβάνεται· ὡς γὰρ καὶ τὸ προέμενος καὶ προοῦ. Προΐεσθαι, προδιδόναι ὡς τό, ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἠξίου προΐεσθαι τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα. Πρώιζα, πρῴην. Προϊξήσαντες, προσκομίσαντες. Προΐηλεν, ἰάλλω τὸ ἐμβάλλω ἰαλῶ· ἴηλα καὶ προΐηλα· ἀσεν· οὐκ ἀεὶ δὲ ἁπλῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ προέπεμψεν, ἀλλὰ τὸ προέτεινε σημαίνει κατὰ τό, χεῖρας ἴαλλον· ἢ τὸ προέθηκε· πρωτότυπον τὸ ἰάλλω τὸ ἰῶ· τουτέστι, τὸ πέμπω. Ἄλλως· Προΐηλεν, ἀπὸ τοῦ εἴλω εἶλεν ἐν ὑπερθέσει ἴελε· καὶ ἴηλε· σημαίνει δὲ δύο· ἀντὶ μὲν τοῦ προσέφερε, καὶ προεξέτεινε καὶ προέθηκε· πρότερον μέν, ἀντὶ προΐηλε τράπεζαν· ἀντὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψε, ζεὺς δ' ἔρδα προΐαλε. Προΐημι, σημαίνει μετὰ τῆς πρὸ προθέσεως τὸ προδίδωμι· οἷον, οὐ προΐημι τὴν ψυχήν μου. Προΐητι, δωρικῶς ἀντὶ τοῦ προΐησι. Προΐθες· προφανῶς· προβεβηκώς. Προῖκα, δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ· ἢ ποτικὸν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ὅρου· τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι περιπορισάμενα, ἀντὶ τοῦ ἄνευ κόπου. Προΐκεσθαι, ὑπικέσθαι. Προΐκιος, ἄνευ μισθοῦ· προΐκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός. Προικός, πονηρός· οἱ δὲ μωρός, πτωχός. Προικὸς δόσεως· ἀντὶ τῆς δωρεᾶς· τὸ γὰρ δῶρον οὕτω καλεῖ ὁ ποιητής· ἡ εὐθεῖα προΐξ. Προΐκτης ἀνήρ, ὁ προῖκα ἐθέλων ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν, ἢ ὁ προῖκα ζητῶν λαμβάνειν· παρὰ τὸ προΐκω, προΐξω· ὅθεν συναιρεῖται προΐξ· τουτέστι τὸ δῶρον· οὕτω γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο· εἰ καὶ ὕστερον ἐπὶ γαμηλίου μερικεύεται δωρεᾶς· ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου προΐκτην, καὶ κατὰ προΐξεσθαι τὸ δοῦναί τι δωρεάν· ἢ προικὸς γεύσασθαι ἀχαιῶν, ἤγουν δωρεᾶς. Προΐκτης, ὁ πένης καὶ μεταίτης, καὶ οἱ κουρός, οἱ αὐτοί εἰσι. Προΐκτης, ὁ ἐπαίτης· προΐκτας καὶ γόητας καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι. Πρόϊμον σῦκον, προακμάζον. Προΐξω, καταγνώσομαι. Προϊόντες, προδόντες. Πρῴρης, πρῴρας. Προΐσταμαί σου, ἀντὶ τοῦ προστάτης σου εἰμί· ἢ προΐσταται, ἤγουν ἔμπροσθεν ἵσταται, καὶ βοηθεῖ τοῖς ὄπισθεν. Προΐστορες, οἱ μαρτυροῦντες. Προΐχεται, προβάλλεται. Προϊχομένου, προειπόντος προθανόντος· ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ. Προϊχόμενος, προβαλλόμενος. Προιτίδες, χάριτες. Προϊχνεύειν, θεραπεύειν. Προϊών, παρών. Πρόκα, ἐξαίφνης παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πρόκα, εὐθύς, παραχρῆμα· ἢ ἐξαίφνης ἢ δρόσος. Προκαδίστερον, προυργιέστερον. Προκαλεῖσθαι, ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου. Προκαλεῖν, προτρέπειν· δεῖσθαι, ἱκετεύειν. Προκαλέστερον, ἑτοιμότερον. Προκαλίζετο, προεκαλεῖτο. Προκαλίζετο παρ' ὁμήρῳ, ἐκ τοῦ προκαλῶ παρῆκται, ὡς καὶ τὸ προμαχίζειν, ἐκ τοῦ προμαχῶ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Προκαθεὶς, προπέμψας. Προκαλοῦμαί τινα εἰς πόλεμον, καὶ πρόκλησις ἐπὶ πολέμου· καὶ πρόκλησις ὄνομα δίκης· ἐκκαλοῦμαι δὲ τὸ διά τινος καλῶ τινὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας. Προκαλοῦνται, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται ἀντὶ τοῦ παρέχουσι καὶ εὐτρεπίζουσι. Προκάρδιον, τὸ ἐπὶ τῷ στήθει ἔγκοιλον μαλακόν, καὶ σαρκῶδες κατὰ τὸ στόμα τῆς κοιλίας· ὑπόκειται δὲ τῷ χόνδρῳ τοῦ στήθους ὅ ἐστιν ὀστοῦν ἐκπεφυκὸς τοῦ στήθους καὶ λῆγον εἰς ἄλλο τὸ τοῦ στήθους ἄκρον ὃ καὶ ξιφοειδὲς καλεῖται. Προκάρηνος, ἐπὶ κεφαλήν· ἐν μύθοις, ἡ χῆνες ἐπάνυσσε βαλών, προκάρηνον αἴτης. Πρόκας, ζῷόν τι ὅμοιον ἐλάφῳ, ὁ λεγόμενος νεβρός· διονύσιος δέ φησιν ὁ ἀθηναῖος ἐν ταῖς κτίσεσι, τὰς ἐλάφους οὕτω λέγεσθαι πρόκας· ὅθεν καὶ προκόννησος· ἐπεὶ ἐν ταύτῃ πληθύουσιν ἔλαφοι· οἱ δὲ προκόννησον λέγουσιν εἰρῆσθαι, ἀπὸ τῆς προχόου, ἣν ἔχουσα τοῖς μιλησίοις ἀπήντησεν ἡ παρθένος, ὅτε τὴν ἀποικίαν ἔστελλον· οἱ δὲ προχῶν νῆσον ἐτυμολογοῦσι, καθὸ πρότερον οὖσα νῆσος, προσεχώσθη· ὑπό τινων δὲ προκόννησος, καὶ ἐλαφόνησος ἐκλήθη· φιλητᾶς δέ φησι πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τυχούσας, οἷον πρωτοτόκους. Προκαταβολὴ καὶ προκαταβόλημα· τῶν τελῶν πιπρασκομένων δύο προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις· ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον· ὃ γὰρ οὖν μέρος χρημάτων πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον· τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκαταβόλημα. Προκαταθήγεσθαι, προακονᾶσθαι. Προκαταθήσεσθαι δεῖ, προκομίσασθαι δεῖ. Προκαταρκτικόν ἐστιν αἴτιον, ὃ γὰρ ἔξωθεν ποιεῖ καὶ ἀναχωρεῖ. Πρόκαυτα, προειρημένα προκεκαυσμένα. Πρόκειμαι, ἤγουν προκείμενός εἰμι εἰς ὄψιν. Προκείμενα, παρακείμενα. Πρόκειται λέγεται ἐπὶ νεκροῦ καὶ ἐπὶ ἀγορᾶς, καὶ ἐπὶ δείπνου· προκείμενον νεκρόν, ἀριστοφάνης ἐν ἐκκλησιαζούσαις. Προκελευσματικός, ἐκ τεσσάρων βραχειῶν τετράχρονος· οἷον φιλόσοφος. Προκελῆσαι, προκελεῦσαι. Προκέοιτο, προκείμενος εἴη. Πρόκες, φασὶ δορκάδων εἶδος· ἢ ἐλάφων ἔκγονα νεογνά, παρὰ τὸ προΐξεσθαι· ὅθεν προΐξ· ταχεῖα γάρ. Προκεχηνότες, πρὸς τὰ κάτω βλέποντες. Προκεχειρισμένον, προβεβλημένον· ἡτοιμασμένον. Προκεχωρηκότος, προεληλυθότος. Προκήκει, μαχαιρίδι τῷ φλεβοτόμῳ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Προκινδυνεύω, προκάμνω. Προκιόνιον, τὸ πρόθυρον. Προκλήσεις, παρὰ τὸ προκαλεῖσθαι· ὅπερ ἐστὶν εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας, καὶ διαλλαγάς, παρακαλεῖν. Πρόκλησις· εἰώθεσαν ὁ

ὅτι δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας ἢ θεράποντας εἰς βάσανον ἢ εἰς μαρτυρίαν τῶν πραγμάτων, καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον ὠνομάζετο πρόκλησις. Προκλητά, τὰ προειρημένα. προηκουσμένα. Πρόκλητος, πρόθυμος πρὸ τοῦ κληθῆναι. Προκλόνιον, τόπος Θεσσαλίας. Πρόκνις, εἶδος ἰσχάδων. Πρόκοιτος, καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακή. καὶ ὁ προφύλαξ. ἢ πρόκοιτος ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τινος. Προκόλπιον, τὸ πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκου. Προκομίδην, προκομιζόντως. Προκόμιον, κόμη. Προκομιστάριος, ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. Προκόνδυλα, τὰ μετὰ τοῖς κονδύλοις ἐν ταῖς χερσί. Προκόννησος, ὄνομα νήσου. Πρόκοος, πόλις. ἢ πονηρός. Προκόπτειν, δόκιμον. τὸ δὲ ὄνομα ἡ προκοπή, ἀδόκιμον. Προκοπίς, ἡ χαίτη. Προκόπτοντα, διερχόμενον. σχήματι κεχρημένον, καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν Ἕβδομον. Προκόττα, εἶδος κουρᾶς, ἢ κεφαλῆς τρίχωμα. κόττη γὰρ ἡ κεφαλή, καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κόττοι, διὰ τὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν λόφον. Πρόκριμα, ἡ προτίμησις. Προκρίνω, τὸ προτιμῶ. Προκρίνω αἱροῦμαι. προαιροῦμαι. αἱρετίζομαι. ἐκλέγω. ἐκλέγομαι. ἀναλέγομαι. προτίθημι. ταὐτά. Προκρίς, θυγάτηρ Ἐρεχθέως. Πρόκριτον, ἐκλεκτόν. ἢ πονηρόν. Πρόκροσσαι, ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. Ἡρόδοτος. αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὁρμαίνοντο ἐς πόντον. ἐπὶ πεντήκοντα νέας. οἱονεὶ προκάρροσοί τινες οὖσαι. παρὰ τὸ κάρα αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι. Πρόκροσσον, οὐ καθαρὸν κλιμακωτόν. Προκυκλίς, ἡ προμνήστρια. Προκυλινδεῖσθαι, τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα, προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως, τὸ γονυπετεῖσθαι ὑπ' ἀνθρώπων. καὶ προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἔαρος ἰκτῖνοι ἐφαίνοντο ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι, ἐκυλινδοῦντο ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες. Πρόκυμον, πρόθυμον. Προκυνεῖν, τὸ ἐγχωρεῖν. Πρόκωνα, τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφυραμένων κριθῶν ἄλφιτα. Προκώνια ἐστί, πυροὶ μέλιτι κεχριμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς καὶ Κράτης, τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὔπω φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ ἐκ πυρῶν καὶ κριθῶν γίνεσθαι, ὡς Αὐτοκλείδης ἐν τοῖς ἐξηγητικοῖς ὑποσημαίνει. Δίδυμος δ' ἐν τῷ περὶ θυσιῶν φησί, καὶ προκώνιά ἐστι, κάγχρυς κατηριγμέναι μετὰ ἀρωμάτων. Πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, ἀντὶ τοῦ γυμνόν. Προλάλος, ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. καὶ τοῦτο κατασιγάσαι τινά, ὡς προλάλον τι, καὶ ἰταμὸν ὄντα. Προλαμβάνω λέγεται κυρίως, ἐπὶ τῶν δρομέων ὅταν ἀλλήλους παρελαύνωσιν ἀγωνιζόμενοι καὶ προτρέχοντες. γενικῇ συντάσσεται. Προλέγειν, σημαίνει δύο. τό, τι μαντεύεσθαι, καὶ ἐπιφωνεῖσθαι. οἷον ὁ νόμος προλέγει θάνατον τοῖς ἱεροσυλεῖν τολμῶσιν, ἤτοι ἐπιφωνεῖται. Πρόληψις, γνῶσις. ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν φυσικῶν λόγων, τρία φησὶν εἶναι κριτήρια. αἴσθησιν. γνῶσιν. καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις, ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθὴν ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην. τουτέστι μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἄνθρωπος. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται. δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι τότε ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσιν αἱ προλήψεις. καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς ἤρτηται, ἐφ' ὃ ἀναφέροντες λέγομεν. οἷον πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι. λέγεται δὲ ὅτι καὶ διαφορά ἐστιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη, πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς εἴτε ψευδές, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται. καὶ οὔτε ἀληθεῖ ἐντυγχάνων ἥδεται ὁ προλαβών, οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε. Πρόλοβος, ἐπὶ τῶν σιτικῶν ὀρνέων λέγεται. πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει. εἰς ὃν ἡ τροφὴ ἀκατέργαστος μένει. ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν. ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα. Προλογίζω, πρότερος λέγω. προλεχίζω δέ, τὸ ἐνεδρεύω. Πρόλοβος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον, καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων. Προμάλας, μάζας προμεματτομένας. Πρόμαλος, μυρίκη. ἢ ἄγνος. Προμαλχατεύειν, μετατροπεύειν. Προμάχεσθαι φίλων, ἐν τισὶ γέγραπται. ἀπ' αὐτοῦ δὲ καὶ ἐλλειπῶς ἐπινενόηται τὸ προμάχεσθαι. οὐ γὰρ ἡ σημασία τὸ πρὸ φίλων, ἢ πατρίδος, ἢ γονέων, ἢ ἑτέρων τινῶν μάχεσθαι, ἑκάτερον εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. Προμάχιζε, προεμάχετο. προεπολέμει. ἀπὸ τοῦ προμαχῶ προμαχίζω. ἢ προμάχιζε καὶ προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, καὶ ἔρχεσθαι προπάροιθεν ὁμίλου, ταὐτά ἐστιν ὁμοίως καὶ ἐν προμάχοις φανῆναι καὶ πρόμον εἶναι. Πρόμαχος, ὑπὸ Κρητῶν μάζα ἑβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη. Προμαχῶνος, καὶ προμαχεῶνος. τοῦ τείχους τῆς ἐπάλξεως. Προμένεαι, ῥοιαί τινες. Προμέρου κύνες. τοῦτόν φασι βασιλικὸν δοῦλον ὄντα, μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν, ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο. Προμετρητής, ὁ τοῖς πιπρασκομένοις πυροῖς ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν. καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Προμετωπίδιον, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ μετώπου. Προμήθεια, πρόνοια. ἐπιμέλεια. Προμηθοῦμαι, τὸ προνοοῦμαι γενικῇ. Προμηθεύς, ἐδέδετο ἐν τῷ Καυκάσῳ. καὶ ὁ ἀετὸς τὸ ἧπαρ αὐτοῦ κατήσθιεν. Ἀγροίτας δὲ ἐν τρισκαιδεκάτῃ τῶν Σκυθικῶν, διαπλάσασθαί φησι τὸ ἧπαρ Προμηθέως δόξαι ὑπὸ ἀετοῦ, διὰ τὸ τὴν κρατίστην τοῦ Προμηθέως χώραν τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον ἀετὸν φθείρειν. ἧπαρ δὲ παρὰ πολλοῖς ὥσπερ καὶ οὖθαρ τὴν εὔκαρπον λέγεσθαι γῆν. Ἡρακλέους δὲ ἐξοχετεύσαντος διώρυξι τὸν ποταμόν, τόν τε ἀετὸν δόξαι ὑπ' αὐτοῦ κεχωρίσθαι, καὶ τὸν Προμηθέα λελύσθαι τῶν δεσμῶν. Θεόφραστος δὲ τὸν Προμηθέα φησὶ σοφὸν γενόμενον, μεταδοῦναι πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις φιλοσοφίας. ὅθεν καὶ διαδοθῆναι τὸν μῦθον, ὡς ἄρα πυρὸς μεταδοίη. καὶ Ἡρόδωρος ξένως περὶ τῶν δεσμῶν τοῦ Προμηθέως ταῦτα. εἶναι γὰρ αὐτὸν Σκυθῶν βασιλέα φησί. καὶ μὴ δυνάμενον παρέχειν τοῖς ὑπηκόοις τὰ ἐπιτήδεια διὰ τὸ τὸν καλούμενον ἀετὸν ποταμὸν ἐπικλύζειν τὰ πεδία, δεθῆναι ὑπὸ τῶν Σκυθῶν. ἐπιφανέντα δὲ Ἡρακλέα, τὸν μὲν ποταμὸν ἀποστρέψαι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦτο μεμυθεῦσθαι ἀνῃρηκέναι τὸν ἀετὸν Ἡρακλέα. τὸν δὲ Προμηθέα λῦσαι τῶν δεσμῶν. Φερεκύδης δὲ ἐν δευτέρᾳ, Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης τῆς Φόρκυος φησὶ τὸν ἀετὸν ἐπιπεμφθέντα Προμηθεῖ. καὶ ὅτι δὲ ὁ ἀετὸς ἤσθιε τῆς ἡμέρας τοῦ ἥπατος, τὸ δὲ λειπόμενον ηὔξετο τῆς νυκτός, καὶ ἐγίνετο ἴσον ἰλλόμενος χαλκείῃσι δεθῆναι τὸν

Προμηθέα φησὶν ἡσίοδος. καὶ τὸν ἀετὸν τὸν ἧπαρ ἐπιπεμφθῆναι αὐτῷ διὰ τὴν τοῦ πυρὸς κλοπήν. δοῦρις δέ φησι διὰ τὸ τῆς ἀθηνᾶς ἐρασθῆναι. ὅθεν τοὺς περὶ τὸν καυκάσιον οἰκοῦντας μόνῃ δεῖ τῇ ἀθηνᾷ μὴ θύειν, διὰ τὸ κολάσεως αἴτιον προμηθεῖ γενέσθαι. καθ' ὑπερβολὴν δὲ σέβειν ἡρακλέα τῆς τοῦ ἀετοῦ τοξείας χάριν. εἰκότως οὖν ἀπολλώνιος περὶ καύκασον γενόμενος, καὶ τούτων ἐμνήσθη. Προμήθεια, πρόνοια. Προμηθεῖσθαι, προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι. Προμηθεύσασθαι, προνοήσασθαι. Προμήτωρ, πατὴρ μητρός. Προμικροῦ, πρὸ ὀλίγου. Προμνηστῖνοι εἰσέλθετε, ἀντὶ τοῦ κατὰ τάξιν. ἐφεξῆς. ὃ ἑρμηνεύων φησὶν ὅμηρος μὴ δὲ ἅμα πάντες. ἢ ἔτι μᾶλλον σαφέστερον πρῶτος ἐγὼ μετὰ δὲ, ὑμεῖς. ἤγουν μετὰ δὲ ἐμὲ, ὑμεῖς. ὃ καὶ γίνεται. εἰσὶ δὲ προμνηστῖνοι, τουτέστιν ὡς οἷον εἰπεῖν προμενετῖνοι, οἱ προμένοντες ἀλλήλους καὶ μὴ ἅμα πάντες προϊόντες κατὰ τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ πρῶτος οὗτος, εἶτα ἄλλος. καὶ ἐφεξῆς. πλεονάζει δὲ τὸ σ ἐν τῷ προμνηστῖνοι. Προμνήστρια ἡ προνοήσασα τῶν γάμων, προμνήστρια καλεῖται. ἡ νῦν προξενήτρια. Προμνῶμαι, προξενῶ, προμνηστεύομαι. Πρὸ μοίρας θανὼν, ὁ βιαίως ἀποθανών. πρὸ ὥρας δὲ ὁ ἐν νεότητι. Πρὸ μοίρης, πρὸ τῆς μοίρας. Πρόμοις, προμάχοις. προαγωνισταῖς. προστάταις. προηγουμένοις. Πρόμολε, πρόελθε. Προμολὴ, ἡ ἔξοδος, ἀπὸ τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν μολεῖν. ἐντεῦθεν καὶ τὰς πρώτας προφάσεις τῶν ὀρῶν, προμολὰς λέγουσιν. ἐν προμολῇ τῇ προστάδι καὶ τοῖς προθύροις. λέγονται προμολαὶ, καὶ τὰ ἔξω πύλα μέρη. ὥς αὐτός φησιν ἐν τοῖς πρώτοις. Προμολῇσιν. ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ προμολὰς εἴρηκε, τοὺς ἐκτὸς ἄντρου τόπους. Προμόνη, πρόμαχος. ἀντίδικος. Προμόνης, προπετής. καὶ προπεσών. οἱ δὲ, πρόθυμος. προσνενευκώς. Πρόμος καὶ πρόμαχος, ταὐτὸν. ἐλέγετο ἢ κατὰ συγκοπὴν, ἢ ἐκ τῆς πρὸ προθέσεως, καὶ τοῦ μετὰ τὸ προθυμοῦμαι ἵνα ᾖ πρόμος, ὁ πρὸ τῶν ἄλλων προμηθούμενος. Πρόμουλος, πρόβουλος. Προμαχεῶνες, τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων. Προμυλαίνει, προεκπεπτώκει. προέχει εἰς τοὔμπροσθεν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Προμύλια, θεός. προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοσον. Προμυλλήνας, προτείνας ἔξω τὰ χείλη παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Προμυχθίζει, χαλκοδεσμεῖ. ὁ ἀγὼν αὐτὴ τοῦ προχωρίου. Προνέως, ποσειδῶν. Προνοεῖ, τὸ ἀγαθὸς πρότερον νοεῖ τι. προνοεῖται δέ τινος ὁ προμηθούμενος. Πρόνοια, ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δὲ, ὅτι προυνόησεν ὅπως τέκοι ἡ λητώ. ἡ τοῦ θεοῦ πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται. κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν. κατὰ συγχώρησιν. Προνομαία, καὶ προβοσκὶς, ἡ τοῦ ἐλέφαντος ῥίς. Προνομεύειν, τὸ κατατρέχειν καὶ σκυλεύειν. καὶ προνομία ἡ σκύλευσις. οὐχ εὕρηται δὲ οὔτε τὸ προνομεύειν, οὔτε ἡ προνομία παρὰ ῥήτορσιν, ἀλλ' ἀντὶ τούτων, λῃΐζεσθαι καὶ κατασύρειν, καὶ καταδρομή. τὰ δὲ πράγματα, λεία. καὶ σκύλα. πληθυντικῶς, καὶ τὰ λάφυρα. Προνόμια, τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι. ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία. ἢ διαρπαγή. Προνομίων, προβλημάτων. προπετῶς, σαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν. Προνόμων, θεσμῶν. δικαιωμάτων. Προνόου, ἐνθυμοῦ. ἐπιμελοῦ. Προνόπως, προτεταμένως. προνενευκώς. οἱ δὲ, προπετὴς, ἕτοιμος. πρόχειρος. Προνούστερος, προμηθέστερος. προνοητικώτερος. Προνώπια, τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν. καθάπερ ἐνώπια, τὰ ἔνδον ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται. Προνώπιον, προεκκείμενον. πρόθυρον. Πρὸξ, ἐλάφου γέννημα. Προξένει, λέγε. ὦ φίλταθ' ὡς νῦν παῖς, γελοῦντι προξένει ἢ ὅτι ὡς φὴς προξένει μοι καὶ παρέχε τὰ χρήσιμα. Προξενεῖ, μαρτυρεῖ. Προξενία, ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. ὡς τὸ καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ λακεδαιμόνιοι. καὶ ἡ πρὸς πόλιν φιλία κοινή. ἀριστείδης. ἔσωζεν αὐτὸν, τὸ σχῆμα τῆς προξενίας. Πρόξενος, ὁ ὑπὸ πόλεως ἠξιωμένος ἐν τῇ σφετέρᾳ προΐστασθαι ξένων. οἷος ὁ ἀντήνωρ ἐν τοῖς τρωσὶ, καὶ ὁ ποῖοι οἱ βασιλικοὶ διοικηταί. καὶ ἀπ' αὐτοῦ δὲ ὁ καλοῦ τινὸς ἢ κακοῦ αἴτιος κατὰ μεταφορὰν οὕτω λέγεται. οἷον ἀπωλείας πρόξενος, ἢ φθορᾶς. ἢ σωτηρίας. ἢ ὑγιείας, ὡς παρὰ τῷ ξενίσαντι οἷον τὸ πρᾶγμα. εἶτα ἑτέροις διαπεμψάμενος, ἰδιόξενος, ὁ ἰδίᾳ ἢ πατρόθεν ξένος. ὡς μενελάῳ τηλέμαχος. καὶ ὁ μυθικὸς μέντης τῷ τηλεμάχῳ. ἀστόξενος δὲ, ὁ ἐκ προγόνων τισὶν ἐπιχώριος. ὡς ἀτρεὺς, φρυξί. καὶ τεῦκρος, τρωσίν. ἀπὸ προγόνων γὰρ, φρὺξ μὲν ὁ πελοποννήσιος ἀτρεύς. τρωϊκὸς δὲ τεῦκρος. δουρίξενος δὲ, ὁ πολέμου χάριν, ἢ ἐκ πολέμου φιλιωθεὶς. ὡς γλαῦκος καὶ διομήδης. καὶ πρόξενος, ὁ προστάτης. ἢ πρόξενος, ὁ αἴτιός τινί τινος πράγματος. ὅθεν καὶ τὸ προξενῶ τὸ αἴτιος γίνομαί τινί τινος πράγματος. προξενῶ καὶ τὸ ξενοδοχῶ γενικῇ. ὡς δημοσθένης παρὰ σοὶ καταλύων αἰσχίνη. καὶ σὺ προυξένεις αὐτῶν. ὡσαύτως καὶ πρόξενος ὁ ξενοδόχος. πρόξενοι παρ' ἴωσιν οἱ προστάται τῶν πόλεων καὶ οἱ φροντισταὶ ξενίας ὑποδεχόμενοι. κατὰ δὲ αἴλιον διονύσιον, οἱ ὅλης τῆς πόλεως ξένοι, παρ' οἷς καὶ πρέσβεις καταγονται, καὶ αὐτοὶ πρεσβείας προάγουσι πρὸς τὸ δημόσιον. ἀστόξενοι δὲ, οἱ ἐκ προγόνων μὲν ἀστῶν, αὐτοὶ δὲ ξένοι, καὶ ἀνανεώσεως δεόμενοι. ὁ ποῖος ἀγαμέμνων ἐν λυδίᾳ. δορυξένοι δὲ, οἱ ἐκ πολέμου ξένοι γεγονότες τισίν. ἰδιόξενοι δὲ, οἱ ἰδίᾳ καθ' ἑαυτοὺς ξένοι ὄντες. παυσανίας δὲ περὶ ἀστοξένων οὕτω φησίν. ἀστόξενοι οἱ φύσει προσήκοντες τῇ πόλει τὸ ἀνέκαθεν. οὐκ ὄντες δὲ πολῖται. ὡς ἐν κορίνθῳ γλαῦκος ὁ ἱππολόχου τοῦ βελλεροφόντου. ἕτεροι δὲ οὕτω. ἀστόξενοι οἱ φύσει μὲν ἐξ ἀρχῆς προσήκοντες, ἐπὶ ἀλλοδαποὶ γεγονότες. περὶ δὲ δορυξένου, ὁ αὐτὸς παυσανίας φησὶν, ὅτι δορύξενος ὁ ἐκ πολεμίων φίλος, καὶ ὁ πρεσβεύων περὶ λύτρων, εἰ ζωγρηθεῖέν τινες. Πρόξενος, ὁ αἴτιός τινί τινος καὶ ὁ κοινῇ τῆς πόλεως ὅλης φίλος. ἰδιόξενος, ὁ ἑνὸς μόνου φίλος. δορύξενος, ὁ κατὰ πόλεμον φίλος. καὶ πρόξενος ὁ ξενοδόχος. προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους, τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Προξενῶ σοι κέρδος, ἐπιτυχῆ. Πρόοδοι, οἱ ἔμπροσθεν ὀψικεύοντες. Προόδων κατὰ παυσανίαν, ὁ τοὺς ὀδόντας ἐξωτέρω ἔχων τῶν ὀδόντων. καὶ ὁ χαυλιόδων, καὶ ἀμφόδων ἢ ὁ χαλκόδων, καὶ τὰ τοιαῦτα. Προοικία, παρὰ κλειτοδήμῳ, ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ. Προοίμιον, πρόλογος. ἀρχή, παντὸς λόγου. Προοίνω, παραδώσοιμι. δώσοιμι. Προολεῖ, καταλιπεῖ. Πρόοπτος, προφανής. πρόδηλος. Προοῦ, ἀπὸ τοῦ ἵημι τὸ πέμπω, ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν. ὁ μέσος ἕμην ἕσο. ἔστι ἀποβολὴ γίνεται ἕο. καὶ οὗ. καὶ συνθέσει προοῦ. ἤγουν πρόπεμψον. καὶ περισπᾶται. ἡνίκα γὰρ συντεθῇ μετὰ μονοσυλλάβου προθέσεως, περισπᾶται. οἷον προοῦ. ἡνίκα δὲ μετὰ δισυλλάβου, βαρύνεται. οἷον ἀπόθου, κατάθου. παράθου. ἡ λοιπὴ αὐτοῦ τοῦ προοῦ κλίσις προέσθω. πρόεσθον, προέσθων. πρόεσθε. προέσθωσαν. ὡς θοῦ θέσθω. θέσθον θέσθων. θέσθε. θέσθωσαν. Πρόουρον, τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῇ.

Προπαδίζον, προβαῖνον· ἀπὸ τῆς ἀσπίδος. Προπαίδεια, τὰ πρῶτα μαθήματα. Πρόπαις, ὁ προαγωγὸς, μαστροπὸς ἐμαυτῆς· μαστρόπευσις. Προπαλὲς, δαψιλές. Προπαρεγγυηθὲν, προπαρεγγυηθὲν οἱ τῦ ἐκ βασιλέως. Προπ… θεν, ἔμπροσθεν. Προπάροιθεν, ἔσθ᾽ ὅτε ἐπὶ χρόνου. εἰ δὲ θέλεις ἐπίμεινον. ἐγὼ δ᾽ εἶμι προπάροιθεν. Πρόπας … ς, πᾶσα ἡ δύναμις. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος. Προπάσας νῆας παρ᾽ ὁμήρῳ, ἡ περιττὴ ἡ πρὸ πρόθεσις, ἢ τὸ διόλου … Προπάστιον, τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον. Προπάτωρ, ὁ πρόγονος, καὶ πατρὸς πατήρ. Προπέμπειν, τὸ συνακολουθῆσαί τινι. καὶ προπέμπουσιν, οἱ ἔμπροσθεν ἐρχόμενοι, ἐπὶ τιμῇ τῶν ὄπισθεν. καὶ οἷον δορυφορία. προπέμπω, τὸ ἔμπροσθεν πέμπω. προπέμπειν, προπομπὴν ποιεῖσθαι. ὅμοιον τῷ παραπέμπειν. Προπέμπτα, δίδυμός φησι μὴ ποτὲ ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια, τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἱ, τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαί φασιν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα ὡς δημοσθένης, πρὸ ς ἡμέρας πέντε. Προπεπηλάκισται, καθύβρισται. Προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. ἢ προπεπωκότες, ἀντὶ τοῦ παραδεδωκότες. Προπηδιζόμενος, ἀγκαλιζόμενος. Προπεσεῖν, τὸ ἐνώπιόν τινος πεσεῖν. Προπέτεια λέγεται, ἡ ἰταμότης, καὶ αὐθάδης παῤῥησία. τουτέστιν, ἡ αὐθάδεια. καὶ προπετὴς, ὁ παρὰ τὸ δέον δημηγορῶν. ἢ ἀπαυθαδιαζόμενος λέγεται ἀττικῶς παροξυτόνως. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν νεοσσῶν τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι. λέγεται δὲ προπετὴς ὁ ἔμπροσθεν πίπτων, ὡς καὶ παρ᾽ εὐριπίδῃ ἢ δεῖ σ᾽ ἐπὶ δὲ ἰν τύμβου προπετῆ, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν κειμένην καὶ πίπτουσαν. ἡ προπέτεια, ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα. Προπετὴς, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος. προπέτης δὲ παροξυτόνως, ὁ προαρπάζων τι καὶ παρὰ τὸν καιρὸν παῤῥησιαζόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν στρουθίων, τῶν πρὸ καιροῦ ζητούντων πέτεσθαι. τὸ μὲν τοι ἐπίῤῥημα ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας, προπετῶς λέγεται περισπωμένως. καὶ προπετὴς δὲ, ὁ πρόγλωσσος. Προπέφανται ἅπαντα, ἤγουν προφανῆ εἰσιν, ἐκ τοῦ φαίνομαι παρακείμενος παθητικός. Προπεσόντες, προεστῶτες. Προπηλακίζει, ὑβρίζει. ὅθεν προπηλακισμὸς, ἡ ὕβρις. προπηλακισθεὶς, ἀδικηθεὶς. ὑβρισθεὶς. διασυρθείς. Προπηνὲς, ἔμπροσθεν καταφερές. Προπίνει, διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ. Προπίνειν δὲ, τὸ ἅμα τῷ πόματι τὸ ἀγγεῖον χαρίζεσθαι παρὰ πινδάρῳ. ἀνακρέων. ἀλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς, ὦ φίλε μηρούς, ἀντὶ τοῦ χαρίζου. καὶ δημοσθένης, τοὺς προδιδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. Προπίνω, ἀεὶ αἰτιατικῇ. δημοσθένης ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας. προὔπιε τὴν ἑλλάδα. λιβάνιος. τὴν μὲν φιλοσοφίαν προπίνων. Πρόπιον, μαντεῖον, μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα. Πρόποδες ὄρους, τῶν ὀρῶν τὰ προὔχοντα καὶ τὰς προκειμένας τῆς αἰγύπτου νήσους. Πρόποδες, μεγάλους πόδας ἔχοντες. Προποδίζων, προβαίνων. Πρὸ ποδῶν, τὸ παρατυχὸν, οἷον δή ποτε. καὶ πρὸ ποδῶν ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν. Προπόλεος, τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος προκείραντες. Πρόπολος, δούλη προπολεύουσα. ἡ θεράπων καὶ θεράπαινα πρόσφυξ, ἀριστοφάνης νεφέλαις. παρὰ δὲ ἡροδότῳ, πρόπολος ὁ νεωκόρος. Προπόλῳ, καὶ προπόλῳ, θεράποντι. Προπόλων θείων ἑρμηνέων. Πρόπομα, ἐκ τοῦ προπίνω. Προπομπεία, ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. πομπεία δὲ, ἁπλοῦν διὰ διφθόγγου. Προποντὶς, ἡ πρὸ τοῦ πόντου θάλασσα, ἐν τῷ βυζαντίῳ ἐπικειμένη. Προπρηνεῖ τύψας. τουτέστι, καταφερῆ τὴν γῆν ἐπενεγκών. δῆλον δὲ ὅτι ἐν τῷ προπρηνεῖ, λείπει τὸ χειρί. ἄλλως γὰρ, οὐκ ἔστι καταστῆσαι τὸ νόημα ὡς χρή. Προπροκυλινδόμενος παρ᾽ ὁμήρῳ, ἤγουν ἱκετεύων καὶ ἱκετικῶς, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἥκων. αἱ δὲ δύο προθέσεις ἐν τῷ προπροκυλινδόμενος, τὸ ἄγαν ταπεινωτικὸν τοῦ ξένου δηλοῦσιν, ἐν τῷ ἱκετεύειν. Προπροκυλινδόμενος, τὸ ἐπίμονον δηλοῖ διὰ τῶν προθέσεων. Πρόπτωσις, ἐστὶν ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ. Προπύλα, ἡ ἑκάτη. Προπύλαιον, πρόθυρον. Προπεπωκότες, προπικῶς ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες. Πρόπωνα. δύκρατῖ δύφημα. πρόχειρα, ἕτοιμα. ἀνεμπόδιστα. Πρόριον, τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος. Προῤῥησιν, πρόλεξιν. προφήτην, καὶ πρόῤῥησις, λόγος καὶ τὰ ὅμοια. Προῤῥίζον, ἐξ αὐτῶν τῶν ῥιζῶν. καὶ πρόῤῥιζος, ἀντὶ τοῦ παντάπασι. Πρὸς πρόθεσις, δηλοῖ κίνησιν πρὸς ἔμψυχον, κυρίως ὅτι συντάσσεται αἰτιατικῇ. οἷον ἀπέρχομαι πρὸς τὸν δεῖνα. δηλοῖ καὶ ὕπαρξίν τινα ἢ ἐνέργειαν. προσεπιφέρει καὶ τούτῳ καὶ ἄλλῳ, καὶ σύντασσεται δοτικῇ. ὡς τὸ πρὸς τῷ ποιῆσαι τόδε, ἐποίησας τόδε. τοῦτο δὲ ἐν τῇ συνθέσει ἔχει. οἷον πρόσεστί μοι καὶ τόδε. ἐμφαίνει γὰρ καὶ ἄλλο ὃ παρέχω καὶ πρὸς ἐκεῖνο καὶ τοῦτο. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ὅρκου καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον, οἷον πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων. ἢ τὸ καθῆκον. οἷον οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θροεῖν ἐπῳδάς. δοτικῇ συντάσσεται, ὅταν τὸ ἐγγύς τε, καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ προθέσεως. καὶ συντάσσεται γενικῇ. σημαίνει δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι, καὶ τὸ ἔρχεσθαι πρός τι, μετὰ σχέσεως δουλικῶς. οἷον προσῆλθόν σοι, προσέδραμον τῇ ἐκκλησίᾳ. Πρὸς, παρέλκειν τοῖς ἀττικοῖς νενόμισται, ὡς ὁ θουκυδίδης. καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν ἀθηναίων. καὶ ὁ ἀφθόνιος. τοιαῦτα γὰρ αἱρεῖται πρὸς βίαν ἔχουσι κλώμεναι. ἀντὶ τοῦ βιαίως. πρὸς, ἀττικοὶ εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ὑπὸ χρῶνται ἐνίοτε. ἀριστείδης τοῦτο πρὸς ἡμῶν δεῖ. τουτέστιν, ὑφ᾽ ἡμῶν. Πρὸς δὲ, εἰς μῆκος δὲ ὅσον πόδας ἑξήκοντα. καὶ πρὸς, ἀντὶ τοῦ πλεῖον. πλειονότερον. Προσαγγέλλει, ἀντὶ τοῦ μηνύει ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου. Προσαγγέλλω λέγεται, καὶ τὸ ἀπαγγέλλω. λέγεται καὶ τὸ διαβάλλω καὶ προδίδωμι, αἰτιατικῇ. Πρὸς ἀγαθὸν, ἐπ᾽ ἀγαθῷ. ἐπὶ καλῷ. Προσάγει, τὸ οἰκειοῦται καὶ προσφέρει ἕτερον, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. οἷον πρόσαγε δὴ πᾶσαν μὲν πεῖραν, πάσας δὲ λύσεις τῷ πατρί. καὶ προσάγει τὸ προέρχεται ἀμετάβατως. Προσάγεταί τις τινα, ἤγουν ἕλκει. προσάγομαί τινα, ἀντὶ τοῦ ἕλκω. προσάγω, τὸ προσφέρω. προσάγει, προσκομίζει. Προσαγόμενον, ἀγαπήσαντα. προσκτησάμενον. Προσαγώγιον, τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. Προσαγορεύει, ἀσπάζεται. Προσαγορεύουσι, καλοῦσι. Προσαγωγὴ, προσέλευσις. Προσαθύροντα, προσπαίζοντα. Προσαιθερίζουσα, πόμπιμον φλόγα πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα. ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα. Πρὸς αἵματος, τοὺς συγγενεῖς. σοφοκλῆς. ἀρ᾽ ὦ δ᾽ ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστὼν ἂν, αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος. Πρόσπατρος, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Προσαίτων, προσελκόμενος. προσαγόμενος. Προσαίτης, ὁ ἐπαίτης. προσαῖτις δὲ θηλυκὸν διὰ τοῦ ι. Προσαιτῶν, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει εὕρηται ἀντὶ τοῦ πολλὰ αἰτῶν. Προσακὲς, ἐγγύς. Προσακεσμὸν, πρὸς ὑγείαν. Προσάκτριδες, αἱ τῆς

μυλολόνθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ παῖδες. Προσάκτινα, εἰς ἀναφλύν. Προσαλισκόμεθα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα, καὶ ζημιούμεθα. κἄπτα προσαλισκόμεθα. Προσαμυνόμεθα, βοηθοῦμεν. Προσαμφιῶ, πρὸς αἷς ἔχεις, ἐνδύσω. Προσανάθου, λουκιανός, ἐμοὶ προσανάθου. ἐμοὶ κοινώνησον. ἀπὸ τοῦ προσανατίθεμαι, τὸ κοινωνῶ. Προσανενεύουσαν, ἀντιπαίζουσαν. στρωννύουσαν. Προσανακαισάμενος, ἀνακαινίσας. καὶ ἀναγείρας. Προσανατεινόμενος, ἀπειλῶν. τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατεινόμενος. Προσαναπιθείς, ὀργισθείς. ἐπαρθείς. Προσανέχων, προσέχων. προσκεκολλημένος. Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Προσάντης, δυσχερής. καὶ ἐναντίον. Προσάντης, τὸ δύσκολον. τὸ προϊστάμενον τῇ γνώμῃ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὄρεσι προϊσταμένων, καὶ ἐμποδιζόντων. Προσαυξῶν, προσαυξάνων. αὐξεῖν γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν. Προσαυδᾶν, προσλαλεῖν. προσαγορεύειν. προσδιαλέγεσθαι. προσομιλεῖν. Προσαπῆλαι, τιμῆσαι. Προσαποβαλεῖς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ κεῖται. ὡς τὸ προσαποβαλεῖς αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα. Προσάπτει, προσπλέκει. συνάπτει. Πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν. Προσαύξω, προσάγω. Πρὸς αὔριον, εἰς αὔριον. Προσαυρῶν, προστυχών. Προσαυδάτω, προσφωνείτω. Πρὸς ἀφοσίωσιν, πρὸς τιμήν. Προσάψας, συνάψας. Προσαρασσόμενα, προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα. Προσαστεϊσάμενος, ἀστεῖόν τι προσειπών. ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι προσαστεϊσάμενος τοιοῦτον. Πρὸς αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. Προσβάλλειν, τὸ προσαράττειν, καὶ συγκρούειν ἐπὶ μάχης. ὅπερ συμβάλλειν κοινῶς λέγεται. δοτικῇ συντάσσεται. καὶ προσβάλλει τὸ κῦμα τῇ νηΐ. προσβάλλων τοῖς δὲ, ἢ προσβάλλω τὰ δὲ εὕρηται. προσβαλὼν, προσελθών. Προσβαίνει, ἐγγίζει. Προσβάλλει τὸ κῦμα τῇ νηΐ. καὶ προσβάλλει ὁ ἄνεμος τῷ δένδρῳ. προσβάλλει καὶ τὸ προσρήγνυσι, καὶ συμπίπτει. κυρίως ἐπὶ πολέμου. ὃ καὶ συμβάλλει κοινῶς γράφεται, ὡς καὶ παρὰ ξενοφῶντι. καὶ προσβάλλοντες περὶ δείλην ὀψίαν, μέχρι τῆς ἑσπέρας ἐμάχοντο. Πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως, καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας. ὥσπερ πρὸς λύραν ᾄδει, ἀντὶ τοῦ μετὰ λύρας. πρὸς ἀργύριον δὲ διαλέγεται, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ λαβεῖν ἀργύριον. Προσβολὰς, ὁρμάς. προσβολή ἐστιν, ἀνείδωλον κίνημα καρδίας. ὅπου δὲ εἰκόνες λογισμῶν, ἐκεῖ συγκατάθεσις γέγονε. κίνημα γάρ ἐστιν ἀνείδωλον, ἀναίτιος προσβολή. προσβολὴ τοῦ σατανᾶ ἐστι, μονολόγιστος, ἐμφάνεια πράγματος πονηροῦ. Προσβλητὸν, κολλητόν. Προσβολοχεῖ, προχώρει. λέγει. Πρόσγειο, τὸ πρὸς γῆν. Πρόσγειος, ὁ ταπεινός. ἢ ὁ περὶ τὰ γήϊνα ἀσχολούμενος. Προσγελᾷ αὐτὸν, οὐκ αὐτῷ ἀττικοί. Προσγράφει, προσκρίνει. Προσδεῖσθαι, καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δὲ, παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ. Προσδέξασθαι. προσδέξασθαι δὲ τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς ἐφόδους τοῖς πολεμίοις. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Προσδέχομαι, τὸ προσιέμενος δέχομαι, καὶ τὸ ἐλπίζω δέξασθαι ἀσπασίως ἐρχόμενον. καὶ προσδεχόμενοι, ὁμοίως προσδοκῶντες. Προσδέδομαι, αἰτιατικῇ. διαφέρει προσδοκία, ἐλπίδος. ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι, προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος. ἀγαθῶν δὲ, ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπίς, ὡς μύθοις τοῖς ἤδεσι χρῶνται. Προσδεῖται, προσδέεται. Προσδιατρίψαι, χρονίσαι. Προσδιορισμὸς, ἐπίρρημα σημαῖνον ἐπὶ ποσὸν ὑπάρχει τὸ κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου. καὶ ὁ μὲν προσδιορισμὸς τὸ ποσὸν σημαίνει. ὁ δὲ τρόπος, τὸ ποιόν. τὸ ποσὸν οἷον πᾶς ἄνθρωπος. τὶς ἄνθρωπος. τὸ ποιὸν, βαδίζει ἢ οὐ βαδίζει. Πρὸς διὸς, παρὰ τοῦ διός. Προσδοκᾶν, τὸ ἐλπίζειν ἀγαθὰ καὶ κακά. μετὰ μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος συντάσσονται. προσδοκῶ καὶ τὸ ἐλπίζω. ἄμφω καὶ οὕτω πλέκομεν, μέλλοντι συντάσσονται καὶ ἐνεστῶτι. εἰ δὲ διαλελυμένως, οἷον ἐλπίδα ἔχω. καὶ προσδοκίαν ἔχω, καὶ πρὸς παρῳχημένον, καὶ πρὸς μέλλοντα. ἀριστείδης ἐν λευκτρικῷ τρίτῳ. προσδοκίαν τινὰ ἕξουσι δι' ἡμᾶς πάλιν σωθήσεσθαι. θουκυδίδης ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν νίσαιαν. καὶ αὐτός, ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὔπω φοβηθῆναι. προσδοκῶ ἀπαλλαγήσεσθαι τῆς νόσου. καὶ προσδοκῶ ἀπαλλαγὴν τῆς νόσου. καὶ προσδοκῶ πείσεσθαι κακά. καὶ προσδοκῶ κακά. ὡσαύτως, ἐλπίζω ἐλευθερωθήσεσθαι, καὶ ἐλπίζω ἐλευθερίαν. Προσεβήσατο, προΐβη. Προσεγκεῖσθαι, ἐγκεῖσθαι ἐπικεῖσθαι. Προσεγεγόνει, συνεμίχθη. συνηριθμήθη. Προσεδρεία, προσεδρία. Προσεδρεύει, σχολάζει. Πρόσεδρος, τό τ' ἐκ προσέδρου λυγγὸς διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδ' ἐν πολλῷ στρατῷ. Προσέθου, προσθήσω. Προσειλήφεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπέλαβον. ἰώσηπος. προσειλήφεσαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν ἄλλο νοήσασθαι, ἐκ τῶν ὑπαρχθέντων. Προσείλια, τὰ θαλπόμενα ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Προσείλου, προσελάβου, συνηρίθμησας. Πρόσειλος, πρὸς τὴν εἵλην, ἤτοι τὴν θερμασίαν. εἵλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. Προσεῖναι, ἀπὸ τοῦ προσιέναι κατὰ μετάθεσιν καὶ συναίρεσιν. ὡς παρὰ τῷ ἡσιόδῳ, τῷ προσιόντι προσεῖναι. Προσεῖπα, ἀντὶ τοῦ προσηγόρευσα. αἰτιατικῇ. Προσείποις, ἀντὶ τοῦ ὀνομάσεις. μάξιμος. ἐρῶντα μὲν τὸν φιλόσοφον, ἐρῶντα δὲ καὶ τὸν μοχθηρὸν ἄνδρα, μὴ προσείποις τὸ πρᾶγμα ὀνόματι ἑνί. καὶ προσείποις, ἀντὶ τοῦ χαιρετίσεις. Προσείρηκε, καὶ ἀντὶ τοῦ ὠνόμασεν, ὡς τὸ προσείρηκε τοῦτον εὐδαίμονα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχαιρέτισεν. ὡς τὸ προσείρηκε τοὺς φίλους. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνεκωμίασεν, ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. καὶ ἐν τοῖς ἐπιταφίοις λόγοις. τῶν ἀποθανόντων ἐνίους προσειρήκασιν. οὕτω καὶ περὶ τοῦ προσεῖπε νόει, καὶ τοῦ προσεφθέγξατο. Προσείρων, προσάπτων. Προσείσας, προσανακινήσας. καὶ οἷον ἀπαγγείλας, ἀπὸ τῶν πειραζόντων τὰ τετράποδα ὅπου βούλονται. τοῖς γὰρ θαλλοῖς σείοντας, ἐπεδίδοσαν. Πρόσεισιν, ἀντὶ τοῦ ἐπελεύσεται. πρόσειμι τὸ πορεύομαι. καὶ πρόσεισιν, ἀντὶ τοῦ προσέρχεται. ἐν χρήσει εἰσί. διὰ τοῦτο, καὶ προσίασι. Προσέκειτο, ἀντὶ τοῦ προσεῖχε. Προσέκοψεν, ἀντὶ τοῦ προσέπταισε. καὶ προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ, ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτω προσείδιππος. Προσεκτέον, σπουδαστέον. Προσεκτικώτεροι, νηφαλιώτεροι. Προσελαυνόμεθα, εἰσβαλλόμεθα. Προσελεῖν, τὸ ὑβρίζειν κατὰ ἀρκάδας. ἐπειδὴ οἱ ἀρκάδες λοιδορητικοί εἰσιν. ἀριστοφάνης ἐν ταῖς παλαίστραις καὶ χοροῖς καὶ μουσικῇ προσελούμενοι. Προσέληνοι, ἀρκάδες. ἐτρέφοντο γὰρ πρὸ συνόδου τῆς σελήνης, πυρὶ ὀπτῶντες τὰς βαλάνους. ἢ προσέληνοι, οἱ ὑβρισταὶ λέγονται. προσελεῖν γὰρ, τὸ ὑβρίζειν. ἄλλοι δὲ, ὡς μωροὺς αὐτοὺς διαβάλλουσιν ὡς λέγοντας ἀρχαίους εἶναι, καὶ τῆς σελήνης παλαιοτέρους. τὸ δὲ ἀνα-

γρικώτεροί ἐστι

φορικὸν πρῶτον ἐστὶν, ἀστρολογίαν τε ἐνιαυτὸν, μῆνας, ἰσημερίας, καὶ τὰ τοιαῦτα, παρ' ἀρκάδων βασιλεὺς, ἢ ἄτλας λιβύας, εὗρεν ἀπὸ σελήνης τοὺς μῆνας συλλογισάμενος. ὕστερον δὲ θαλῆς. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἀρκάδες θυσίας θεοῖς κατέδειξαν, πρῶτον μὲν δεύτερον, ἵππον λευκόν. Προσέλει, προπηλακίζει. Προσεληνίδες, αἱ ἀρκαδικαὶ νύμφαι. Πρόσελθε, πρὸς μὲ ἐλθέ. Προσελθὼν, προσβαλὼν. ἐξ ἀντιστρόφου. Προσελιάσθη, λίαν προσήγγισε. Προσέλιφεμις, πρὸς τὸ κεκλεισμένον. Προσελούμεθα, ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν. Προσέμαξε, προσπαρέθηκε. προσεκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. ἀριστοφάνης. τὸν πειραιᾶ προσέμαξε. Προσεμβῆναι, ἐπεμπηδῆσαι. καὶ ἀντὶ τοῦ προσεπεμβῆναι ἐπὶ τῶν λὰξ ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμβαίνειν. Πρὸς ἐμοῦ λέγοντα παρὰ τῷ ἀριφάνει, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ. Πρὸς ἐμοῦ εἶ, οἰκεῖός μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. παρ' ἐμοί. Προσεμπεδοῦντες, ἐπιβεβαιοῦντες. Προσεμπρῆσαι, καῦσαι. Προσενέπει, προσαγορεύει. Πρόσεξίς ἐστι, συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν. Προσέζονται, ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. προσέζονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι. Πρὸς ἐπάλξιν, προσβοήθειαν. Προσεπέλασε, προσήγγισε. Προσεπεμβαίνει, ἐπιβαίνει. ἐπιτωθάζει. ἐπιγελᾷ. Προσέπηξαν, προσήλωσαν. Προσέπεσε τῷ δεῖνι ἐχθρὸς, μὴ κινηθέντι. Προσέπαισε, προσέπαιξε. πλάτων τῷ σ̄ ἀντὶ τοῦ ξ̄ κέχρηται. Προσεπιμετρῶν, πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς. προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως, γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν. Προσεπιτραγῳδήσοισι, δεινολογήσοισι. δεδιὼς μὴ πολλὰ πλασιάσαντες τὸ προτίμημα. καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, κατεπλήξωνται τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις. Προσεπλάκη, ἐπλησίασε. Προσεποιήθη. ὁ δὲ ὠργίζετο ἀθετηθεὶς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν. ἀντὶ τοῦ ἐφανέρωσεν. ἐνεδείξατο. Προσεποιήσαντο, ἀντὶ τοῦ ἀντεποιήσαντο. Προσεποίσω, προσεπάξω. Προσεράχαται, πεπηγμένοι ἦσαν. Προσερεύγεται, ἐρεύγεται. Προσερήσομαι, ἐρωτήσω. Προσέρραιον, προσέβαλον. ἀριστοφάνης. Προσερρύη, προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσέρρευσε. Πρόσεσθε, καὶ πρόεσθε, ἀπὸ τοῦ μέσου ἀορίστου δευτέρου, ὡς τὸ θέσθε. καὶ ἁπλῶς τῇ τάξει τοῦ τίθημι ἀκολουθῶν ἀσφαλῶς κανονίσεις. ἢ πάντα ἀπὸ τοῦ ἵημι. Πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ σὺν ἄλλοις ἃ ἔχω, ἔστι μοι τε ἄλλο τι. Πρόσεστιν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῖς ἑτέροις, καὶ ἄλλο ἐκ πλεονασμοῦ κεῖται. πρόσεστιν τε ἀντὶ τοῦ ἐμποδών ἐστι. Προσέχειν ναῦς τῷ λιμένι, ἀντὶ τοῦ προσορμισθῆναι. οἷον προσχὼν, ἀπέβη τῆς νεώς. τε αἱ νῆες εἰς αἴγυπτον ἔσχον, ἀντὶ τοῦ προσωρμίσαντο. Προσέχειν, ὀξώκελε. Προσέσχε, κατῆρεν. ἐπλησίασεν. Προσεχὲς, ἐγγύς. ἐπὶ τὰ δὲ τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύναντο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς, ὁ τῇδε αἰγιαλός. Προσεταιρισάμενος ἑταίρους προσλαβόμενος. Προσετίλησε, προσεχέσεν. ἀριστοφάνης. οἰκείως δὲ νῦν τὸ προσετίλησε κεῖται, ὡς ἐπὶ καλίας. Προσετρίψατο, ἐπέβαλε. κατῆχε. τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο. Πρὸς εὐθεῖαν, πρὸς ὀρθότητα. Προσευχὴ, συνουσία καὶ ἕνωσις θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἢ αἴτησις ἀγαθῶν, μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ θεῷ. ἢ τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα κακὰ τοῦ τετηρηκότος μετὰ ποιήσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἔπαθλος. ὃ μάλιστα χαίρων θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ προσευχή ἐστιν, ὁμιλία νοῦ πρὸς θεόν. ἢ κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἢ αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς θεὸν γινομένη. ἢ αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. ἢ προσευχὴ, ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ θεοῦ νοήσας, αἰτῶ τι παρὰ τοῦ θεοῦ, τὸ τι προσεύχομαι. Προσευχολεῖν, ἐπιμελῶς βλέπειν. Προσέφη, προσεῖπεν. Προσέφυ, προσεφύετο. Προσέφυσας, προσήρμοσας, ἀριστοφάνης. εὖ προσέφυσας. ἤγουν, ὡς ἔδει καλῶς προσήρμοσας. Προσέχω σοι τὸν νοῦν κάλλιον, ἢ προσέχω σοι μόνον. ἀριστοφάνης. πρόσεχε τὸν νοῦν ἵνα πύθῃ. τε προσέχειν, τὸ προσκεῖσθαι. Προσέχεια, ἡ προσοχή. Προσέχειν, ἐπιμελῶς τηρεῖν. Προσέχω τοῖς πράγμασιν, ἀντὶ τοῦ πρόσκειμαι. καὶ προσέχω, ἀντὶ προσάγω. ἐπὶ τοῦ νοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λεγόμενον. οἷον, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς λεγομένοις. Προσεψία, προσαγόρευσις. καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία. Πρὸς ἕω, πρὸς ἀνατολήν. Προσηγάγου, ἀντὶ τοῦ περιεπλέξω. παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες. Προσηβάσθησαν, ὑπερεθαύμασαν. Προσηγγελμένοις, τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσαντες, οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσεται μετὰ ταῦτα, τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν. Προσηγλάϊστο, ἐλαμπρύνετο. Προσήγορος. ὁ γοῦν θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος. Προσηγορία, φίλη προσλαλιά, τε προσαγορία. ἢ τε ὀνομασία. Προσήγορος, προσκυνητής. Πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε, ἀντὶ τοῦ λέγω τούτους τοὺς λόγους πρὸς τέρψιν ἀποβλέποντας. Προσήειν τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐπορεύθην. Προσήϊκται, προσέοικε. Προσήκατο, προσελάβετο, προσεδέξατο. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ὃ μετὰ τῆς πρὸς, πρόσιημι γίνεται, καὶ σημαίνει τὸ προσλαμβάνω. μετὰ δὲ τῆς πρὸ, τὸ προδίδω, ὡς τὸ προΐημι τὴν ψυχήν μου. ἀόριστος πρόσηκα. ὁ μέσος, προσηκάμην. τὸ τρίτον προσήκατο. Προσήκατο τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐδέξατο καὶ προσελάβετο. Προσήκει, ἀντὶ τοῦ πρέπει. καὶ ἁρμόζει. οἷον προσήκει μοι τόδε. καὶ προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μέτεστί μοι τοῦδε. καὶ μετοχή ἐστι. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς λαμβανόμενον ἀττικόν ἐστιν, ὥσπερ ἔδει ἀντὶ τοῦ δεῖ. ἀριστοφάνης. οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ πόλιν με εὐεργετεῖν; προσήκει λέγεται, ἐπὶ τῶν συγγενῶν. Προσήκοντες, οἱ συγγενεῖς. Προσήλια, τὰ πρὸς ἀνατολήν. Προσήλυτος, ὁ ἀπὸ ξένης ἐλθὼν, τε πρόξενος λέγεται, καὶ πάροικος. καὶ ἀλλοεθνής. Προσήλυτοι, οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους. δαβὶδ, οἱ προσήλυτοι ἐφόνευσαν. Προσήλωσαν, προσέπηξαν, ἔτρωσαν. ἐσταύρωσαν. Προσήλωται, ἀνεσταύρωται. Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις, ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Προσημπόλησα, προσέλαβον. Πρὸς ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. Προσήναντες, βλάψαντες. Προσηνὲς, καλόν. ἡδύ. ἐπιεικές, ἀγαθόν. πρᾶον. χρηστόν. Προσήνεον, ὑψηλὸν, τίμιον. Προσηνὴς, προσφιλής. Προσηρεικότος, προσαρμόσαντος. ὁ δὲ κατεσκεύασε στοὰς καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τῷ τείχει, τὰς κριοφόρους μηχανάς. Προσήρεγε, προσέθιγε. Προσηρτημένος, προσκεκολλημένος. προσηρτῆσθαι, ἀπῃωρεῖσθαι. Προσήσεσθαι, ἀρεσθῆναι. δέξασθαι. Προσηταιρήσατο, φιλικὰ ἐποίησεν. οὐχ

ὀλίγοις τι ἀπὸ τούτων προσηταιρήσατο. Προσῆχε, ἀντὶ τοῦ προσῆκε. Πρὸς ἠοίων, ἰωνικὴ ἐστὶ τῶν ἐκ τῶν ἑώων, τῆς προθέσεως κειμένης ἀντὶ ἑτέρας προθέσεως, ὃ μυριαχοῦ γίνεται. Πρόσεται, προσεγγίζει. Προσηύδα, προσεῖπε. προσελάλει. Προσηύρετο, προσέτυχε. προσηγάγετο. Πρὸς ἶσα, πρὸς ἀνὰ φλήν. Πρόσθε, κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ πρότερον. Προσθεῖναι τὰς θύρας, ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. ἢ τὸ παραδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι οἴκου τὸν ἰοῦν, κῦρσαί φασι. Προσθείς, προσθήκην λαβών. Προσθέματα, τὰ πυγιαῖα. Προσθέλυμνον, ἢ προθέλυμνον, ὅ ἐστιν ἄρδην. φαίνεται δὲ καὶ ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὸ προθέλυμνον, ἀντὶ τοῦ πρόρριζον ἀκούειν. καὶ παρ' ὁμήρῳ. πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα. ἀρίσταρχος δὲ τὸ συνεχές, καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦσθαί φησι. φράξαντες δόρυ δουρὶ καὶ σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ. καὶ σάκος θέτο τετραθέλυμνον, τουτέστι τέσσαρας ἐπ' ἀλλήλων ἔχον πτύχας. Πρόσθεμα, ἡ προσθήκη. Πρόσθεμα καὶ προσθέματα, ἐπὶ τῶν αἰδοίων. παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι, ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι. Πρόσθεν ἵσταμαι, ὅμοιόν ἐστι τῷ προΐσταμαι. δῆλον γὰρ ὡς ὁ πρόσθεν τινὸς ἱστάμενος, προΐσταται ἐκείνου. Πρὸς θεόν, κατὰ τὸν θεόν, ἐπὶ τὸν θεόν. Προσθέοντα, ἔμπροσθεν τρέχοντα. Πρὸς θεοῦ, τὸ τυχὸν ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι. Προσθέσθαι, συμπολεμῆσαι. Προσθέσεις, δευτερώσεις. Προσθήκη, πρόσθεσις. Προσθιτέξειν, ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας. Πρόσθ' ἵσταμαι, προΐσταμαι. ἐμποδίζω. ὑπερμαχῶ. Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἀρεστόν, καὶ θυμῆρες. καὶ αὖθις, τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο. Προσίασι, τὸ προσέρχονται, δοτικῇ συντάσσεται. μετὰ τῆς πρός, λέγομεν οὐ προσίασι. μετὰ δὲ τῆς πρό, προΐασιν οὐ προίασι. Προσίει, ἐγγίζει. Προσίεμεν, προσερχόμεθα. Προσίεμαι, ὁ μέλλων προσήσομαι. ὁ ἀόριστος, προσηκάμην. ὁ δεύτερος ἀόριστος. προστακτικόν, πρόσου. τὸ εὐκτικὸν προσείμην. τὸ ὑποτακτικόν, προσῶ. ἡ μετοχὴ προσέμενος. ὡσαύτως καὶ τὸ προΐεμαι τὸ ἀμελῶ. Προσιζάνω, προκάθημαι. Πρὸς ἱεροῖς ἱκετεύω, ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ πρὸς ἱερά. Προσίεσθαι, ἐφέλκεσθαι. προσφέρεσθαι. Προσίεται, αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται. προσδέχεται. ἡδέως λαμβάνει. ἀριστοφάνης. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσκε τοῦ πράγματος. ἓν δ' οὐ προσίεταί με, ἀντὶ τοῦ οὐ πείθει με. ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. Προσιζήσαντες, προσκαθίσαντες. προσκομίσαντες. Πρόσιθι, προσέρχου. ἐκ τοῦ εἶμι προστακτικόν. Προσίκτορος, προσικέτορος. ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας. Πρόσιμεν, προσερχόμεθα. προσβάλωμεν. Προσινάντες, βλάψαντες. Προσίονται, προσάγονται. Προσιοῦσα, παρερχομένη. Προσέπλαζεν, ἐκ τοῦ προσπελάζειν συγκέκοπται. ὁμώνυμον οὖν ἐντεῦθεν, τὸ πλάζειν. τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ πελάζειν, τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ πλανᾶν. Προσίπταται, προσπέτεται. Προσίπτων, προσάπτων. Προσίσταμαί σοι, ἤγουν ἐμπόδιόν σοι γίνομαι. Προσίσταται, ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζει. καὶ προσιστάμενον, τὸ ἐμποδίζον. Προσίσταται, ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν ἵσταται, καὶ βοηθεῖ τοῖς ὄπισθεν. ἀφ' οὗ προστάτης. προσίσταμαί σοι παθητικῶς, τὸ ἀηδίζομαι. Προσίστατο, ἐνεπόδιζε. Πρόσιχε, τὸ πρόσεχε. κρατῖνος. καὶ μὴ πρόσιχε βαρβάροις βουκόλοις. καὶ εὔπολις. πρόσιχε τὸν νοῦν τῷδε. καὶ θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ. προσεῖχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. Προσίχεται, τὸ προσπέφυκε καὶ προσκολλᾶται. καὶ προσβάλλεται. Προσιτόν, προσδεχόμενον. Προσιών, προσερχόμενος. Προσκαθῆσθαι, ἐν ὑπαρχῇ. τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τῶν μελλόντων, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς φοινικούς. προσκαθίστη ὅτι ὑπώπτευον ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι. προσκαθίστη, ἀντὶ τοῦ ἐπολυπραγμάτευε. Προσκαλεῖταί τις εἰς συμμαχίαν τινά. ὅθεν πρόσκλησις ἐπὶ τούτου. Πρὸς κάρα καρίζεις, ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὡς καὶ τὸ πρὸς κρῆτα, κρητίζεις. Προσκαταθεῖναι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ζημιωθῆναι τίθεται. Πρόσκειμαί σοι, ἀντὶ τοῦ οἰκείως ἔχω σοι. καὶ πρόσκειμαί σοι, ἀντὶ τοῦ ἐπίκειμαί σοι. ὡς θουκυδίδης. προσκείμενον καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς φοβοῦντα αὐτούς. καὶ πρόσκειμαι τὸ ἀνάκειμαι. Προσκείμενοι, οἷον κολλώμενοι. προσεγγίζοντες. καὶ προσκειμένων τῶν θυρῶν, τουτέστιν ἠσφαλισμένων. ὁ δὲ ἐν τυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις, ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις. Πρόσκειται, τὸ προσέχει καὶ χαίρει. καὶ ἐμμένει. ἀριστοφάνης. οἴμοι δείλαιος. πρόσκειται ὁ δεῖνα. πρόκειται λέγεται καὶ ἐπὶ νεκροῦ. καὶ πρόκειται ἐπ' ἀγορᾶς, καὶ πρόκειται ἐπὶ δείπνου, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ. οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. Προσκεκλήσεσθαι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται ἐν ταῖς νεφέλαις, ἀντὶ τοῦ διαμαρτύρων ἀπαχθήσεσθαι, εἰς τὸ δικαστήριον κληθήσεσθαι, κατὰ κοινοῦ δὲ δοκεῖς. Προσκεκρουκώς, ἐχθρὸς γεγονώς. πρὸς κέντρα λακτίζεις. πρὸς κεφάλαιον. οὕτω φησὶν ἀριστοφάνης. Πρὸς κέντρα λακτίζεις, παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν. Προσκέψομαι, περισκοπήσω. περιεργάσομαι εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας. Προσκηδεῖς, κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. Προσκηδέος παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ κηδεμονικῆς, φροντιστικῆς. ἐμφρόντιδος. ἐναντίον δὲ τοῦ προσκηδέος. Προσκήνιον, τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα. ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον, παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας. Πρόσκηπτε, προσήμαινε. προλέγε. προμήνυε. Προσκίρτησον, χόρευσον. Προσκινήσομαι, ἀριστοφάνης κακῶς παρέξω, οὐχὶ προσκινήσομαι, συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι. Προσκλινδονιζόμενος, ἐπ' ἀγαθῷ ὀττευόμενος. Προσκλήσεις, πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον, ἢ βουλὴν κλητῆρας ἔχων. πρόκλησις δὲ, χωρὶς τοῦ σ. καὶ προκαλεῖσθαι, ἐπὶ διαιτητήν. καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδράποδον, ἢ μαρτυρίαν τοῦ δέ τινος βαλέσθαι. Πρόσκλησις, ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Πρόσκλισις, ἑτερομέρεια μὴ διαπράξασθαί τι κατ' ἔχθραν ἢ κατὰ πρόσκλισιν. Πρὸς κλιτύν, ἐν ᾧ ἀκομβίζομεν. Προσκομιδή, ἀναφορά. Προσκομίσατο, προσηνέγκατο. Προσκομιστέον, προσενεκτέον. Πρόσκομμα, ζημία βλάβη, σκάνδαλον, ἁμάρτημα. πρόσκρουσμα. Προσκοπήν, πρόσκρουσιν. σκάνδαλον. ὥστε, ὁ δὲ τοῦ βασιλέως φίλων, ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἧκε καὶ προσκοπήν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτόν, ἀνήκεστῳ τινὶ κακῷ. Προσκόπτειν, ἁμαρτάνειν. προβλέπειν. Προσκόπων, προφυλάκων. Προσκορῆ, ἀηδῆ. ἄχαρη. Πρὸς κώρυκον γυμνάζεσθαι, ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων. Πρὸς κοτυληδόνοφιν,

πυκνοὶ λάτυγγες ἔχονται. ἀντὶ τοῦ πρὸς κοτυληδόνας, κατὰ προσχηματισμόν. Προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, ἀντὶ τοῦ προσπταίσῃς. Προσκώπους. τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας. τοὺς κωπηλάτας. Προσκρούειν, τὸ ἁμαρτάνειν τοῖς ἄνω μέρεσι καὶ κεφαλῇ. Προσκρούειν, ἐναντιοῦσθαι. πλούταρχος. ἐπεὶ δὲ προσέκρουσε, πλάτων καὶ δίωνι τοῖς ἴσοις διεφέρετο, ἢ ἀπήχθετο διονυσίῳ. Προσκροῦσαι, παροργίσαι. προσηλῶσαι. Προσκρούνιον, πρόφασμα. Προσκρούω, προσκόπτω. προσπταίω. Προσκυνεῖ, προσεγγίζει. προσάπτεται. Προσκυνῶ, αἰτιατικῇ μόνῃ συντάσσεται παρὰ τοῖς ἑλληνίζειν εἰδόσι. καὶ μάγνης ὁ κωμικὸς λέγων, ἢ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον. παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ, δοτικῇ. Προσκυροῖ, βεβαιοῖ. Πρόσκυσον, προσκύνησον. Προσλαμβάνω, τὸ μετ' ἐμαυτοῦ, καὶ ἑτέροις ἄγω. θουκυδίδης. καὶ προσλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τε καὶ φρουρούς. προσλαμβάνω κυρίως λέγεται, ἐπὶ τῶν δρομέων, ὅταν παρελαύνωσιν ἀλλήλους οἱ δρομεῖς, προτρέχοντες. Προσλέγειν, οὐχ εὕρηται. προλέγειν δὲ σημαίνει δύο. λέγεται γὰρ προλέγειν τὸ μαντεύεσθαι, καὶ προλέγειν τὸ ἐπιφωνεῖσθαι, καὶ προλέγειν οἷον, ὁ νόμος προλέγει θάνατον τοῖς τολμῶσιν ἱεροσυλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἐπιφωνεῖται. Προσλέοντα, δορκάδες ἅπτουσι μάχην. ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων. Προσλαζόμενα, προσλαμβανόμενα. Πρόσληψίς ἐστιν, ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος, ἐν τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μέρει διῃρημένῳ. οἷον ἀετοὶ πέτονται. οὗτος ἄνωθεν, ἐκεῖνος κάτωθεν. ἐν τῇ προσλήψει ζητοῦνται πέντε. τὸ ὅλον. τὰ μέρη τοῦ ὅλου. ἡ ἀπόδειξις τῶν μερῶν. ἡ ἰδιότης. ἤτοι τὸ ῥῆμα, καὶ ἡ τάξις. διττὴ δέ ἐστιν ἡ πρόσληψις. ἐν νῷ καὶ ἐν γράμματι, ἤγουν σῶα καὶ ἀπληρωτί ἐστιν, ἐν τινὶ σιωπᾶσά τινα, καὶ σῶά ἐστιν ἤγουν ἐν νῷ καὶ ἐν γράμματι. ἐν ᾗ τὰ πέντε ζητούμενα. οἷον ὁ καῖσαρ καὶ ὁ πομπήϊος μάχονται. εἷς ὅπλοις, ἕτερος δόλῳ. ἡ ἐλλειπής ἐστιν, ἐν ᾗ σιωπῶνταί τινα. οἷον ἄνθρωποι φθονοῦσιν, ἕτερος ἑτέρῳ. Προσλιπαρῶ, τὸ ἱκετεύω. καὶ τὸ ἐπίρρημα λιπαρῶς. καὶ λιπαρῶς, ἀντὶ τοῦ βιαίως. Πρὸς λύραν ᾄδει, ἀντὶ τοῦ μετὰ λύρας. καὶ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως καὶ βίας. καὶ πρὸς ἀργύριον διαλέγεται, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ λαβεῖν ἀργύριον. οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω, ἤγουν οὐ πρὸς τέρψιν. Προσμελοῦ, ἐπιμελοῦ. Προσμίξας, προσελθὼν. συνάψας. Προσμολεῖν, οὐκ ἀπὸ τοῦ μολέω, ὃ γίνεται, ἄχρηστον γὰρ τοῦτο. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μόλω. Προσόδια μεγάλα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀπὸ τῆς προσόδου. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς θυσίας. καὶ προσῴδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα, τὰ παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. Πρόσοδοι, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις, θρησκεῖαι περὶ τοὺς βωμούς. πρόσοδοι τοῖς θεοῖς καὶ προσελεύσεις. Πρόσοδος, εἰσφορά. εἴσοδος. ἡ παρουσία. Προσωδῶδεσαν, προσώζεσαν, ἰαυτόν. Προσοικίσαντες, προσκαθέσαντες. Πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται. Προσοικῶ, ἐπὶ μὲν ἐμψύχου, δοτικῇ. ἐπὶ δὲ ἀψύχου, αἰτιατικῇ. ἀριστείδης ἐν τῷ αἰγυπτίῳ. προσοικεῖ τὴν ὄχθην ἑκατέρα τῶν πόλεων. καὶ προσοικοῦμεν ὡς ἔπος εἰπεῖν τὰς ὄχθας. Πρὸς οἶμον, πρὸς τὴν ὁδόν. Προσοίσηθε, προσδέξησθε. Πρόσοιτο, προσδέξαιτο. ἐπισπάσοιτο. Προσοκέλλω, τὸ αἰγιαλῷ προσεγγίζω. καὶ προσοκείλαντες, προσορμίσαντες. Πρὸς ὄλεθρον, πρὸς θάνατον. Προσομιλεῖν, προσαγορεύειν. προσδιαλέγεσθαι. Πρὸς ὀργήν, ἀντὶ τοῦ ὀργίλως. καὶ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως. καὶ πρὸς ἀσέβειαν, ἀντὶ τοῦ ἀσεβῶς. καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ πολλὰ ἕτερα λέγεται οὕτως ἀντὶ τῶν ἐπιρρημάτων. Προσορμίσαντες, προσοκείλαντες. Πρόσου, μετὰ τῆς προθέσεως πρός, μόνον λέγομεν. καὶ πρόου. ὡς πρόου δέ, οὐ καὶ πρόσσω ὡς πρόσω. Προσουδίζει, τῷ ἐδάφει προσκρούει. ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδίζει χαμαί. προσουδίζει, πρὸς τὸ ἔδαφος ῥίπτει. Προσουρήσαντα, εὐθυδρομήσαντα, εὐδοκιμήσαντα ἐν τραγῳδίας δράματι, ἐπαινεθέντα. Προσουρίου, ἐπιτηδείου. Προσοχή, κατανόησις. νῆψις. Προσοχή, ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης τοῦ ἰδίου σώματος. ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως. οὔτε ὥς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμόν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως. ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν, εἰς ὀλίγα πάνυ ἰατρικῆς χρήζειν φαρμάκων, καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός. Προσοχίσματα ἡ γραφὴ καλεῖ, τὰ εἴδωλα. καὶ προσώχθισα, δυσηρεστήθην. ἐβδελυξάμην. Προσοχισμός, πρόσκρουσις. δεινοπάθεια. πάθος γνώμης. συμπάθεια. Πρὸς ὄψιν, πρὸς θεωρίαν. σοφοκλῆς. Προσπαίζω τὴν κύνα, οὐ τῷ κυνί. καὶ προσπαίζειν ἄκταις. ἐπὶ μὲν ἐμψύχου αἰτιατικῇ. ἐπὶ δὲ ἀψύχου, δοτικῇ. Πρόσπαιον, πρόσφατον. νέον. Προσπαλαίει, προσπελάζει. προσεγγίζει. Προσπάλτα, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος. Προσπασσαλεύσω, προσηλώσω. προσπήξω. αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ. ἀριστοφάνης. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον ὥσπερ κοτίνῳ προσπασσαλεύσω τουτωΐ. Προσπελάζει, προσεγγίζει. Προσπεριβάλλεται, προσπεριλαμβάνεται. Προσπεσεῖν, καὶ συμπεσεῖν διαφέρουσι. προσπεσεῖν, τὸ ἐξαίφνης μὴ εἰδότα τινὰ ἀποκτεῖναι. συμπεσεῖν δέ, τὸ ἀλλήλοις μάχεσθαι. καὶ προσπεσεῖν ἀντὶ τοῦ προσκυνῆσαι εὕρηται. Προσπέσῃ, συμβῇ, αὐθυπότακτον. Προσπεσόντων, ἀγγελθέντων. Προσπεττανύντες, προσφέροντες. προσαράττοντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἱστίων, ὅταν ἀνέμου πνέοντος χαλῶσιν οἱ ναῦται τὰ ἱστία διαπετασσόμενοι. καὶ ἀναπέτασαν τὰς πύλας παρέρριπτον δή, ἀντὶ τοῦ διανοίξον. Προσπεφυκότως ἀπρὶξ οὖν. ὅλῃ δυνάμει. ἰσχυρῶς. ἀσφαλῶς, καὶ ἀπρὶξ προσπεφυκότως, ὃ οὐχ οἷόν τε τρίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν. Προσπεφύραται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ηὐτρέπισται. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ ἄλευρα φυρούντων, εἶτα μάζας ποιούντων. διαμάττειν δέ, διαπλάττειν. ἀριστοφάνης. προσπεφύραται λόγος εἷς μοι. Προσπήγματα, μέρος τι τῆς νεώς. Προσπίπτουσαι, συναντῶσαι. Προσπιπτούσης, ἀντὶ τοῦ ἀγγελλομένης. Προσπίπτω, τὸ προσκυνῶ καὶ ἱκετεύω. ὁ στρατιωτικός, προσέπιπτον λέγεται καὶ τὸ ἐπιτίθεσθαι. λέγεται καὶ τὸ προσβάλλειν, ἐπὶ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου. Προσπλάζει, προσπελάζει. Προσπλήξω, τύψω. Προσποιοῦμαι, σχηματίζομαι. ὑποκρίνομαι. πλάττομαι. Προσποιοῦμαι, τὸ ὑποκρίνομαι. καὶ προσποίησις ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. ἔστιν ὅτι καὶ τὸ ποιοῦμαι εὕρηται. συνέσιος ἐν τῷ δίωνι. οὐ γὰρ ἐποιεῖτο σωκράτης σοφὸς εἶναι. καὶ προσποιοῦμαι, τὸ ἐπαγγέλλομαι. καὶ προσποίησις, ἡ ἐπαγγελία. προσποιοῦμαι, καὶ τὸ οἰκειοῦμαι. οἱονεὶ τὸ πρὸς ἐμαυτὸν ποιοῦμαι. ὅθεν καὶ προσποίησις, ἡ οἰκείωσις. προσποιῶ, τὸ ὑποτάττω. ἡρόδοτος. καὶ τὴν πόλιν θηβαίοις προσποιῆσαι. Πρόσπολος, ὁ δοῦλος. ἀμφίπολος. ἡ δούλη. Προσπορευομένων, προσερχομένων. Προσπορισθεὶς, ἐπινοηθεὶς. προσοδευθείς. Προσπταίειν λέγεται, τοῖς κάτω μέρεσιν ἢ ποσὶν, ἢ κνήμῃ. Πρόσπταισμα.

πρόσκομμα. Προσπταίω, προσκρούω· ἁμαρτάνω· ἐξαμαρτάνω περὶ θεῖον, καὶ αὐτὸ λέγεται ἐξαμαρτάνω περὶ θεοῦ· δυστυχῶ, καὶ προσπταίω, περὶ δῆμον. Προσπτύξατο, ἐδεξιώσατο· ἐφιλοφρονήσατο τοῖς λόγοις. Προσπτύξομαι, προσβαλῶ· προσμυθήσομαι. Προσπτύσσεσθαι μύθῳ, τὸ λόγοις συμπλέκεσθαι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πτυσσομένων σωμάτων, οἷς πελάζοντά ἐστιν ἀλλήλοις τὰ μόρια. ἴσως δὲ καὶ κλοιόν τινα δικαστικὸν αἰνίττεται τὸ προσπτύσσεται. οὕτω γὰρ καὶ ἔγχεα πτυσσόμενα ἐν Ἰλιάδι ἔφη ὁ ποιητής. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, ἐπὶ φιλήματος, ἢ σωματικῆς περιπλοκῆς τιθέασι τὸ προσπτύσσεσθαι. Προσπτύσσετο, ἐλιπάρει, παρεκάλει· παρ' Ἀπολλωνίῳ. Προσπτύξομαι, τὸν ξένον παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ προσείπω. διὸ καὶ ἐπάγει· ἐν Ὀδυσσείας γ', πρὸς ἑρμηνείαν, τὸ ἠδ' ἐρέωμαι. Προσπτύξατο, περιέλαβε. Προσραίνουσι, προσβάλλουσι· προσέρχονται. Προσρῆξαι, προσράξαι. Προσρήσεσι, προσηγορίαις· καὶ πρόσρησις, προσηγορία· λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. Πρόρριζα, σὺν ταῖς ῥίζαις. Προσρηπτούμενον τοῖς κύμασι, περικρουόμενον· κυματιζόμενον. Προσρυέντων, προσελθόντων. Πρὸς σοῦ λαμβάνω τόδε, ἀντὶ τοῦ παρὰ σοῦ ἀττικῶς. Περὶ τῶν προστακτικῶν. Προστακτικοῖς, ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν· καὶ αὖ τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν οἱ ἀττικοὶ χρῶνται. οἷον Ἀριστοφάνης· μὴ ψεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος· ἀντὶ τοῦ ψεύσῃς. τοῦ δευτέρου δὲ Μένανδρος· οἶδ' ὅτι ποίησον, ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Πολυδώρου δράματι· οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ἀντὶ τοῦ δράσεις. Προστακτικὰ ἐνεργητικὰ τῶν βαρυτόνων καὶ περισπωμένων ῥημάτων γίνονται, ἀπὸ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ· ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς ἢ χρονικῆς αὐξήσεως· οἷον ἔτυπτε, τύπτε, τυπτέτω· ἦδε, ἆδε ἀδέτω· ἐποίει, ποίει ποιείτω· ἐβόα, βόα βοάτω· ἐχρύσου, χρύσου· οὕτω. τὰ δὲ παθητικὰ ἐκ τοῦ δευτέρου γίνονται· οἷον ἐτυπτόμην ἐτύπτου, τύπτου τυπτέσθω· ἠδόμην ἤδου, ἄδου ἀδέσθω, ἐποιούμην ἐποιοῦ, ποιοῦ ποιείσθω· ἐβοώμην ἐβοῶ, βοῶ βοάσθω· ἐχρυσούμην ἐχρυσοῦ, χρυσοῦ χρυσούσθω. Τὰ δὲ προστακτικὰ ἐνεργητικά, τῶν εἰς μι ῥημάτων γίνονται, ἀπὸ τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς, τροπῇ τῆς παραληγούσης εἰς θι, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν· οἷον τιθεὶς τιθέντος τίθετι, θεὶς θέντος θέτι· ἢ θές· ἱστὰς ἱστάντος ἵσταθι· στὰς στάντος, στάθι, ἢ στῆθι· τροπῇ τοῦ α εἰς η· διδοὺς διδόντος δίδοθι· δοὺς δόντος, δόθι, ἢ δός. καὶ ἀεὶ ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν τοῦ τρίτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν· οἷον τίθεμεν τίθετι· ἵσταμεν ἵσταθι· δίδομεν, δίδοθι· ὁμοίως ζεύγνυθι. Τὰ δὲ παθητικὰ γίνονται ἀπὸ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ· οἷον· ἐτιθέμην ἐτίθεσο· τὸ προστακτικὸν τίθεσο· ἐθέμην ἔθεσο, θέσο, καὶ θοῦ θέσθω· ἱστάμην ἵστασο, ἵστασο καὶ ἵστω ἱστάσθω· τὸν ἀόριστον τὸν παθητικὸν τοῦτο τὸ ῥῆμα οὐκ ἔχει· ἐδιδόμην ἐδίδοσο, δίδοσο διδόσθω· ἐδόμην ἔδοσο δόσο καὶ δοῦ, δόσθω· ἐζευγνύμην ἐζεύγνυσο ζεύγνυσο ζευγνύσθω· τὰ δὲ ἄλλα, δῆλα παρὰ τοῖς γραμματικοῖς. Πρόσταμα, κοιλών. Πρὸς τάνδ' αὐλάν, πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν. Πρόσταξις· πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, καθὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. Προστασία, βοήθεια· ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας· δυνάμεως· ἐξουσίας· καὶ αὖθις· καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν. Προστάται, οἱ μετοίκων καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο. Προστατεία, προστασία δέ. Προστατήριος, τὸν Ἀπόλλωνα οὕτω λέγουσι· παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο. Προστάτης· οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες, προστάται καλοῦνται· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἕκαστον τῶν μετοίκων, πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην. καὶ προστάτης, ἱκέτης ὁ προεστηκὼς τοῦ βωμοῦ. Προστάττω, οὐ μόνον τὸ κελεύω, ἀλλὰ καὶ ἔν τινι τάττω· Θουκυδίδης· καὶ γὰρ Φίλιππον τὸν Κλεαρίδου προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακουσίοις. Προστάττω, καὶ ἐπιτάττω· καὶ πρὸς ἃ παρέμπρακτον ἀποδίδονται, καὶ τὴν ὁδικὴν ὁμοίως φυλάττουσι. Προστατῶν, ὁ ἐπιμελούμενος· Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· ἀλλ' ὁ προστατῶν χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην. Πρὸς τέρμασι, πρὸς τὰ τέλη. Προστεταργανωμένην, παρὰ Λυκόφρονι συμπεπλεγμένην· ἡ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργάνη, παρ' ἀττικοῖς ταργάνη λέγεται. Προστέτηκε, προσκεκόλληκε. Πρὸς τὴν ἄρκτον πλεόμενα, τὸ ἐντελὲς ἦν πρὸς τὴν ἄρκτον ἀφορῶντες. Προστησάμενος, ἀντὶ τοῦ τοῦτο ἔργον ποιησάμενος· Δημοσθένης· δόγμα κοινὸν προστησάμενοι. καὶ ὁ θεσπέσιος ...γος· μίαν ἐκ πασῶν ὑπόθεσιν προστησάμενος· καὶ ἀντὶ τοῦ προστάτην ποιησάμενος. Προστήσας, προαγαγών. Πρὸς τῆς τριάδος· ὅρκος ἐστὶ τὸ ὁρκίζειν δὲ ἐν ταῖς διαλέξεσι καὶ τοῖς ἀγῶσι, δικανικοῦ λόγου ἐστὶ, καὶ πολιτικοῦ· οὐκ ἐγκωμιαστικοῦ. Προστίθημι, τὸ εἰς αὔξησιν τίθημι μέρος τι, οἷον τὸ πηχυαῖον μέτρον ἢ σπιθαμὰς προστίθημι, ὡς καὶ Λιβάνιος· οὐδ' ἡμῶν μεμνῆσθαι καὶ τιμᾶν δακρύοισι προστιθεὶς τι μέμψεως. προστίθημι, καὶ τὸ ἀνατίθημι, καὶ προσάπτω, καὶ περιάπτω· καὶ πλεῖον ἡγοῦμαι· ἤτοι προσλογίζομαι, καὶ προσαρτῶ. Προστήσας, Ὅμηρος· οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι· ἤγουν μόνον προστῆσαί φησιν· ἐκ τούτου καὶ προστατεῖν ῥῆμα τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ἵστασθαι, εἰ καὶ μὴ εἰς μονομαχίαν ἀλλ' οὖν εἴς τινα βοήθειαν· τὸ δὲ προστήσας, ἔοικεν ἀπὸ ἱερείου ληφθῆναι ἐνταῦθα· ὃ πρὸ ἑτέρων ζώων ἵσταται, ἀγόμενον ἐπὶ σφαγῇ. Προστήσας, προαγαγών. Προστιβάδες· ὁ δὲ καλύκει ἐν σπηλαίῳ προστιβάδας ἔν τι τμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν. Προστιβάζεται, μερίζεται· προσπορεύεται. Πρόστιμα, ἐπίχειρα· τοιάδε μὲν τοῖς κακῶς βουλευομένοις, δίδωσι τὰ πρόστιμα. ἡ δίκη· καὶ πρόστιμον ζημίαν, ἐπιτίμιον παρὰ γραφῇ· Πολύβιος· παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῷ τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις, οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα, πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας. Προστιμήματα, ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία παρ' Ἰσαίῳ ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους· ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης, ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Πρόστιμον, ἡ ζημία· καὶ ἡ παραγραφή. Πρὸς τοῦ Διός, ὑπὸ τοῦ Διός· ἡ γὰρ πρός, λαμβάνεται πολλάκις ἀντὶ τοῦ ὑπέρ· καὶ ἀντὶ τοῦ παρά· πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις, ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἄλλης, ἤγουν παρ' ἑτέρας τινὸς προσταττομένη, πρὸς σοῦ εἰμι ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ σοῦ. Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι, πρὸς τοῖς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένοις· ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων. Προστρέπεσθαι, ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ. Προστρέπω παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω· μή μ' ἀτιμάσῃς τοιόνδ' ἀλήτην, ὅν σε προστρέπω φράσαι. Προστρίβω σοι μέμψιν· ἀποτρίβομαι δὲ τὴν κατηγορίαν· προστρίβεται μῶμον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παρατριβομένων τοίχῳ, ἢ τοιούτῳ τινί· καὶ προστρίβεταί τις πληγάς, ἤγουν ἐπιθέμενος καὶ τύπτων ῥάβδῳ, ἢ τοιούτῳ τινί, ἐργάζεται πληγάς.

προσμοδ ἄδην, προτρεπτικῶς φεύγων ἐκ τοῦ πολέμου. Προστρόπαιον ἄγος, μίασμα. καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται. ἐν Γοργίᾳ τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, τίθησι τὰ ὀνόματα οὕτως. Προστρόπαιος, μέση λέξις. προστρόπαιος γὰρ ξενικῶς ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ ὥς τινές φασι προστρέποιτο δεόμενος. καὶ προστρόπαιος, ὁ ἱκέτης, ὁ πρός τινα δηλαδὴ δεητικῶς τρεπόμενος. τοιοῦτον δέ τι καὶ ὁ χρήστης ὁ δανείσας τι γάρ, οὕτω καλεῖται καὶ ὁ ὀφείλων. Πρόστροχον, στρογγύλον. Πρόστροποι, προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι. Προστροπή, ἱκετεία. Προστυχὴς ἐγενόμην, ἅμ᾽ ἄνον ἐρεῖς ἢ ἐνέτυχον. Προστυχών, ἀπαντήσας. Πρόστῳον, τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς. Πρὸς ὑποτύπωσιν, πρὸς σημεῖον. Προσυπουργεῖσθαι, ὑπηρετεῖσθαι. Πρόσφατος, ἀντὶ τοῦ νεωστὶ καὶ ἐγγὺς φατός, ὅ ἐστι πεφονευμένος ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀρηίφατος. παρὰ δὲ τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον πρόσφατον, τὸ νεαρόν. καὶ ὡς εἰπεῖν ἐγγὺς φατόν, ἤτοι φανὲν καὶ δειχθέν, ἢ ἄλλως ἐγγὺς καὶ προσεχῶς φατόν, ἤτοι λεκτόν. ἐξ οὗ καὶ φατειός. οὐ καθ᾽ ὁμοιότητα καὶ ποταίνιον ὕστερον, τὸ νεωστὶ συμβὰν εἶπον. ταυτὸν θέντες εἶναι τὸ ποτί, καὶ τὸ πρὸς ὁμοίως, καὶ τὸ αἶνος, καὶ τὸ φατός, κἀντεῦθεν εἰς ὅμοιον ἥκειν τὸ ποταίνιον καὶ τὸ πρόσφατον. δῆλον δὲ ὅτι, ὥσπερ ἡ φάσις, οὕτω καὶ ὁ αἶνος ἐπὶ λόγου δύναται τίθεσθαι ἀμφῶς. Προσφάσθαι, προσειπεῖν. Προσφερεῖς, ὁμοίας. ὡς τό, ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερής, ἀντὶ τοῦ ὅμοιος. Προσφέρει τις τινὶ δῶρα. προσφέρεται δέ τις τινὶ πράως. ἢ τοὐναντίον. ὃ δὴ καὶ σημαίνει διάθεσιν. Ἀριστοφάνης. τοῦτο πρός σε κοινὰς προσφέρω. προσφέρω εἰς τὸ μέσον. Ἀριστοφάνης. ἀναφέρετε, προσφέρετε, τά τε παλαιὰ καὶ τὰ νέα. προσφέρειν, ἀντὶ τοῦ κομίζειν. προσφέρεσθαι δέ, ἀντὶ τοῦ ὁμοιοῦσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι. Ἡρόδοτος. ἄνδρες Ἴωνες αἵρεσιν ὑμῖν δίδομεν ἡμεῖς, ὁπότερον βούλεσθε προσφέρεσθε. ἢ πόρσησιν, ἢ φοίνιξι. καὶ προσφέρω τὸ ὀνειδίζω. Προσφέρονται, ἀντὶ τοῦ προστιθέασι. Προσφορώτατος, ἐν τῷ καιρῷ ἐπιτηδειότατος, καὶ ἁρμοδιώτατος. ἢ ὁ ποριμώτατος. Προσφθέγγεται, ἀσπάζεται. Προσφιλεστάτοις, ἀγαπητοῖς. Πρόσφορα, τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα. Προσφορά, προσθήκη. πρόσδοσις, καὶ προσφορά, πρόσοδος. Πρόσφορα, χρήσιμα. δράσω καὶ πάνθ᾽ ὅσα πρόσφορ᾽ ἡμῖν πρὸς χάριν. Πρόσφορον, οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπιτήδειον. Προσφύς, πιεῖόν τι πίεσμα δηλοῖ τὸ ἐμφύς. ἢ προσφύς, προσπλακείς. Προσφῦσα, ἐνδακοῦσα. Προσφῦσα, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐμφῦσα. ὅ ἐστιν ἐμπλακεῖσα. μᾶλλον δὲ ἐμφαντικώτερον, ἐκείνου εἰς ἐπιθετικὴν ἐμπλοκήν. Πρόσφυγα, καταφυγόντα. Προσφυεῖς, προσπλακείς. Προσφυές, προσοικειούμενον. Προσφυῆ, προσεοικότα. ἁρμόζοντα. Πρόσφυξ, ὁ αὐτόμολος. ὁ προσφεύγων ἐν ἐκκλησίαις. Προσφυῶς, οἰκείως. ἀκολούθως. Προσφωνεῖ, προσαγορεύει. Προσφώνησις, κήρυξις.

Προχαριστήρια, ἑορτὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀνιέναι ἡ κόρη. Πρὸς χάριν, ἢ πρὸς ἀπέχθειαν, ἀκούειν τοῦ δεῖνος λέγουσιν Ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ ἀκούειν χαριέντως. ἢ ἀπεχθῶς ἀκούειν τοῦ δεῖνος. Δημοσθένης. οὐκ ἂν οὔπω οὔτ᾽ ἐκείνου πρὸς χάριν οὔτ᾽ ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἀκούσαιτε. γράφεται καὶ ἕτερα ὁμοίως τούτοις, οἷον πρὸς ἀλήθειαν, πρὸς ψεῦδος, πρὸς ἀπάτην. πρὸς χάριν, πρὸς τέρψιν. Πρόχες, διὰ δύο μὲν σσ ὤφειλε γράφεσθαι. διὰ δὲ τὴν κακοφωνίαν, ἐξέλιπε τὸ ἕν. ὁμοίως καὶ τὸ πρόχυμα, ἀπὸ τῆς πρὸς προθέσεως καὶ τοῦ χῦμα συντεθέν, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα, ὁμοίως ἔχει. Πρόχες τῇ φωνῇ. ἀπὸ τοῦ χῶ ὁ μέλλων χύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχυον καὶ κατέχυον. καὶ ἡ μετοχὴ χύων. καὶ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φαγὼν μετοχῆς γίνεται τὸ προστακτικὸν φάγε, καὶ κατάχε καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ χές καὶ κατάχες, καὶ πρόχες. Πρόχυμα, καὶ ἡ πρόφασις καὶ τὸ οἱονεὶ προκάλυμμα. Προχύματα, εἶδος ὑποδήματος ἔχει σημεῖον ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν. Προχυματισμός ἐστι, προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον λόγοισιν, ἀντὶ τοῦ λόγοις. μούσαισιν, ἀντὶ τοῦ μούσαις. προσώπατα, ἀντὶ τοῦ πρόσωπα, ἐγώνη ἀντὶ τοῦ ἐγώ. Προχῆς, καὶ προχῶμεν, θεματικὴν ἔχει τὴν σύνθεσιν. προσέχω γάρ. οὗ ὁ ἀόριστος δεύτερος γέγονεν ἔσχον. ἵνα μὴ συνεμπέσοι μετὰ τοῦ εἶχον παρατατικοῦ ἔχον, ἐχρῆν ὤφειλεν εἶναι χωρὶς αὐξήσεως. καὶ ἐξ ἀνάγκης διὰ τὸ σ τὴν αὔξησιν ἐδέξατο. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν σχῶ καὶ πρόσχῃς. ἐνήλλακται δὲ αὐτοῦ ὁ τόνος, ἐπεὶ ἀποβολήν τινα ἐν τῇ πλάσει αὐτοῦ ἐδέξατο. οὕτω κατάσχῃς. καὶ κατάσχωμεν, καὶ παράσχῃς, καὶ παράσχωμεν. Προχαί, αἰθυσίαι. Προχόμενον, προτείναντα. Προχόντες, προσέχω. μέλλων προσέξω, ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἄχρηστος. ὁ δεύτερος προσέσχον. ἡ μετοχὴ ὁ προσχὼν ἡ εὐθεῖα τοῦ πληθυντικοῦ, οἱ προσχόντες, ὃ σημαίνει πλησιάσαντες. Πρόσχορδα, σύμφωνα. Προσχών, ἀντὶ τοῦ ἐλλιμενίσας καὶ προσορμίσας. προσέσχεν ἡ ναῦς τῷ λιμένι. καὶ προσχὼν τῷ λιμένι, ἀπέβη τῆς νεώς. προσχὼν τῷ ἀνὰ δεῖνα πάσχοντι. ἀντὶ τοῦ τὸν νοῦν, τρίψας πρὸς ἐκεῖνον τὸν δυστυχοῦντα. Προχωρεῖ, συμμίσγεται. Πρόχωροι, πρόσοικοι. Πρόσω καὶ ὀπίσω, ἤγουν τὰ παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα. συνυπακούεται τὸ ἄρθρον τά. Πρόσσω, καὶ ἅμα ὀπίσω ὁρᾷ. παρ᾽ Ὁμήρῳ συμβολικῶς εἴρηται. ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ τοῖς τραχήλοις ῥᾳδίως λυγίζουσιν, ὡς ἔχειν βλέπειν καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ κατόπιν. Προσωδέστερον, δυσωδέστερον. ἄνευ τοῦ ι. τὸ δὲ γραφόμενον μετὰ τοῦ ι προσῳδέστερον παρὰ τὸ οἴδημα γεγονός τὸ οἰκωδέστερον δηλοῖ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Πρόσω, ἔμπροσθεν. Προσῳδίαι εἰσὶ δέκα. δηλονότι, ὀξεῖα. βαρεῖα. περισπωμένη. μακρά. βραχεῖα. δασεῖα. ψιλή. ἀπόστροφος. ὑφὲν καὶ ὑποδιαστολή. τῶν δὲ προσῳδιῶν, γίνεται ἡ διαίρεσις εἰς τέσσαρα. εἰς τόνους. εἰς χρόνους. εἰς πνεύματα. καὶ εἰς πάθη. τόνοι μὲν οὖν εἰσὶ τρεῖς. ὀξύς, βαρύς, περισπώμενος. χρόνοι δύο. μακρός καὶ βραχύς. πνεύματα δύο. δασὺ καὶ ψιλόν. πάθη τρία. ἀπόστροφος, ὑφέν, καὶ ὑποδιαστολή. ἡ ὀξεῖα, τόπους ἢ συλλαβὰς ἔχει τρεῖς. τὴν ἐπὶ τέλους. ἢ τὴν λήγουσαν. τὴν πρὸ τοῦ τέλους. τουτέστι τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὴν τρίτην ἀπὸ τοῦ τέλους. ἣν ὀνομάζομεν προπαραλήγουσαν. καὶ παρὰ τοῦτο λέγεται ἡ λέξις ὀξύτονος. οἷον καλός. σοφός. δυνατός. παροξύτονος. ἢ καὶ βαρύτονος, παρὰ πλείστοις καλεῖται. οἷον Ἰωάννης. Πέτρος. προπαροξύτονος, οἷον Γρηγόριος. Θεόδωρος. λέγεται δὲ τόνος παρὰ τὸ τείνειν τὴν φωνήν. ἡ περισπωμένη τόπους, ἢ συλλαβὰς ἔχει δύο. τὴν ἐπὶ τοῦ τέλους. οἷον Θωμᾶς. Λουκᾶς. καὶ τὴν πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους. οἷον κῆπος. δῆμος. μῆκος. καὶ καλεῖται ὄνομα περισπώμενον, τὸ ἔχον ἐπὶ τέλους, τουτέστιν ἐπὶ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τὴν περισπωμένην. τὸ δὲ ἔχον ἐν τῇ μιᾷ πρὸ τοῦ τέλους τὴν περισπωμένην, καλεῖται προπερισπώμενον. ἡ δὲ βαρεῖα συλλαβικὸς τόνος ἐστί, καὶ οὐ κύριος. τουτέστιν, εἰς τὴν συλλαβὴν τὴν μὴ ἔχουσαν τὸν κύριον τόνον ἐπὶ τέλους ἐπίθετο. ἀλλ᾽ ἵνα

μὴ καθὰ χαράσσονται τὰ βιβλία τοῦ τόνου γίνεται, ἀλλ' εἰς τὸν τόπον τῆς ὀξείας ἐν τῇ συνεπείᾳ γίνεται. οἷον ἄνθρωπος καλός. ἰδοὺ εἰς τὸ λοῦς ἐτέθη ἡ ὀξεῖα ὅτι ἐπὶ τέλους εὑρέθη. ἐὰν δὲ εἴπῃς καλὸς αὐτός, ἰδοὺ ὧδε εἰς τὸ λὸς ἐτέθη ἡ βαρεῖα διὰ τὴν συνέπειαν, ἢ συνακολούθησιν, καὶ ἀποκρέμασιν τῆς λέξεως, καὶ τῆς διανοίας. Προσῳδία, καὶ προσῴδιον ὁ ὕμνος. Προσῳδία, ὁ τόνος ἢ χειρονομία καὶ ἡ τοῦ ὀργάνου φωνή. παρὰ τὸ εἶδος τὸ γινώσκομεν ἐξ αὐτοῦ ἀοιδὴ καὶ κρᾶσις τοῦ α ὀ εἰς ω μέγα, ᾠδή. καὶ ἐξ αὐτοῦ ᾠδὴ καὶ προσῳδία. παρὰ τὸ προσᾴδειν καὶ ἁρμόζειν τῇ ὑποκειμένῃ λέξει. ἢ παρὰ τὸ πρὸς αὐλὸν ᾄδεσθαι τὰ ποιήματα. ᾠδὰς γὰρ αἱ παλαιαὶ τὰ ποιήματα ἐκάλουν. Προσῴδιον, λιτανεία μετὰ ὕμνων. παρὰ τὸ προσιέναι μετὰ τούτου τοῖς θεοῖς. ἰστέον ὅτι τῶν μελῶν καὶ τῶν ὕμνων, τὰ μὲν καλεῖται προσῴδια. τὰ δὲ ὑπορχήματα. τὰ δὲ στάσιμα. καὶ προσῴδια μὲν τὰ λεγόμενα ᾄσματα, εἰσφερομένων εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἱερείων. ὑπορχήματα δὲ, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχούμενοι, καὶ τρέχοντες. στάσιμα δὲ, ἃ ἑστῶτες ὕστερον ἔλεγον ἀναπαυόμενοι. Προσωθεῖται, προστρίβεται. Προσώκειλαν, προσώρμισαν. Προσώπασιν, ἀντὶ τοῦ προσώποισι. μεταπλάσας λέγει. ὡς καὶ τὸ ἔγχαρις, εἰς τὸ ἔγκασι μεταπέπλασται. σημείωσαι δὲ ὅτι, οὐχ ὡς παρ' ἐν τῷ λιτῷ λιτὶ, καὶ κλάδῳ κλαδὶ. καὶ ἐρυσάρματι ἐρυσάρματις, καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὸ κατάρχον μὲν σύμφωνον τῆς λιγούσης μένει. ὁ δὲ ἐφεξῆς μεταπλασμὸς τὴν τῆς ἀπαθοῦς λέξεως ἰσοσυλλαβίαν τηρεῖ. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν προκειμένων γέγονεν, ἀλλὰ συλλαβὴν ἀπετέλεσεν ἡ τῶν εἰρημένων ποιητικῶν δοτικῶν μετάπλασις ἀναγκαίως, πρὸς ἀναλογίας ἔμφασιν. τοῖς δὲ εἰρημένοις ὅμοιον καὶ τὸ ὀνείρασιν, ἔτι δὲ καὶ ἄστρασιν. ὃ παρ' ἐνὶ ἀπὸ τοῦ ἀστὴρ ἀστέρος ἐκλίθη, ἄστρασιν ἂν ἦν ὡς τὸ πατράσιν, ἀνδράσιν. οὕτω δ' ἂν καὶ τὸ μήλοις μήλασιν εἴποι ἄν, ὁ φράσας τὸ μηλάτων ἀπάργματα. ἤγουν μήλων. ὅ ἐστι θρεμμάτων ἀπαρχάς. εἰ δέ τις νοήσοι καὶ ἀρρενικὴν εὐθεῖαν τὸ πρόσωπας, οὐ δοτικὴ ἡ τῶν πληθυντικῶν τὸ προσώπασι, οὐκ ἂν καινοπραγοίη, ἐνθυμούμενος, τὸ γόνας. γόνατος, καὶ δόρας δόρατος. καθ' Ἡρωδιανόν. Προσωπεῖον, πρόσχημα. ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς. Προσωπεδοῦντες, ἢ προσεμπεδοῦντες, ἀντὶ βεβαιοῦντες. Προσώπη, προσοψίς. Προσωπίον τῆς νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ. Προσωποποιΐα ἐστὶν, ὡς ὅταν τις τοῖς ἀψύχοις πρόσωπα ἐπιθῇ ὅτε καὶ λόγους ἁρμοδίως προσάπτῃ. ὡς τὸ οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. Προσωποποιΐα, ὅταν τις πρόσωπον ὑποθέμενος, ἢ ὑποδεὶς ὡς ἐκ προσώπου τινὸς εἴπῃ. Πρόσωπον, ἀντὶ θεοῦ ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ. πρόσωπον δὲ κυρίου, ἐπὶ ποιοῦντας κακά. καὶ ἡ λύσις τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία. Προσωπορεία, προκοπὴ ὁδοῦ. Προσωπούπτα, πολέμου ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον. Προσώτατα, ἐσώτατα. Προσωτέρω, πορρωτέρω. Προσώχθικε, προσκέκρουκε. προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι. Προσώχθισα, ἐβδελυξάμην. δυσηρεστήθην. Προσώχθισα, ἐμίσησα. προσέκοψα. περιεκάκησα. προσήγγισα. Πρὸς ὦσιν, πρὸς ὤθησιν. ἢ πρὸς ὄψιν. οὐ καλῶς. Προταινὶ, προφάτως. προφρόνως. Προταίνιον, πρὸ μικροῦ, ἢ παλαιόν. Προταμοίμην, ἐν Ὀδυσσείας σ, ἀντὶ τοῦ πρὸ σοῦ ἀροτριάσαιμι. καὶ ὡς εἰπεῖν προκόψαιμι, καθὰ τὰ πάντα ἔχοντα, ὅμως προβαλοίμην τῇ ἀρετῇ. Προταμὼν, κόψας ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενος. Πρόταξις ψιλῶν, ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται. ὑπόταξις δὲ, ὅταν ὑποτάττωνται. πρόσενταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπεπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι, παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο. Προτάξεως, φανερᾶς μάχης. Προτάζω, προκρίνω. Πρότασις, ὅτι πρότασίς ἐστι λόγος ἐξ ὅρων δύο τῶν σημαινομένων τί περί τινος δηλῶν. ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. τρόποι δὲ ἄλλως δύο προτάσεων ἄλλη ἡ κοινωνία. τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν ἐξ ὧν ἀνάγκη, τὸν ἕνα δίς γε εἰλῆφθαι καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. σχῆμα δὲ τρόπος ὧδε, τὸ μέσον ἔχων. πρότασις ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. πρόβλημα τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίστανται δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων. πρόβλημα καὶ πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσὶ δηλωτικὰ, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς. τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον ἀλλοία ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι. μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε πρότασις. καί εἰσιν ἄλλα διαλεκτικὰ προβλήματα. καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν, οἷον, πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἢ οὔ. πρότασις δὲ ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι, τοῦ ἢ οὔ, προτιθεμένου. Προτεθείμεθα, ἀντὶ τοῦ ποιούμεθα παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. θεῖναι γὰρ τὸ ποιῆσαι. Προτεθειμένον, ἢ ἡγούμενον. Προτείνειν, δωρεῖσθαι χαρίζεσθαι. Προτείνω, καὶ προτείνω σοι τὸ δὲ τὸ πρᾶγμα. προτείνειν ἐπὶ προβλήματος. οἷον προτείνει τις πρόβλημα. καὶ τὸ διδόναι. ἀποτείνειν δὲ, τὸ ἄγειν εἰς μῆκος οἷον ἀπέτεινε λόγον μακρόν. προτείνει πολλὰ κεφάλαια τοῦ δικαίου. Προτέλεια, ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι. Προτέλεια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας, τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα. ἢ διδόμενα. Προτέλειον, ἡ προπαιδεία. καὶ ὅς τις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις ἐστί. καὶ οὐδ' ἔτι περιττὸν αἰνίττονται τότε συνιέναι βούλεται καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος, καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. ἀλλὰ καὶ τῶν διωνίδος γάμων προθυσάσθω. καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ, ὁ ἀνὴρ γενέσθω. Προτελεισσαμένη, προθυμησαμένη. Προτεμενίσματα, προπύλαια. ἢ προάστεια. Προτένθαι, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ προλαμβάνοντες καὶ προεσθίοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς ἀγορὰν κομισθῆναι. καὶ μετὰ τὸ πιπράσκοντες πλείονος. οἱ νῦν μεταβολοι καλούμενοι. οἱ λίχνοι. ἢ ἀκρατεῖς. προτένθης, ὁ προγεύστης. ὁ ἐκ τοῦ ἔθους γίνεται. οὐ μόνον ὁ βασιλικὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ κατὰ λιχνείαν. Προτένθης, ὁ λίχνος. Αἰλιανός. προτένθης καὶ ὀψοφάγος. Προτενὲς δόρυ, προτεταμένον. Προτενίσματα, προπύλαια. Προτέοντα. προγεγονότα. Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν. Προτέρα, ἐπὶ τάξεως. προτεραία δὲ, ἐπὶ μόνης ἡμέρας. Πλάτων ἐν Φαίδωνι. ἔτυχε γὰρ τῇ προτεραίᾳ τῆς δίκης. Προτεραία, ἡ πρώτη. καὶ προτεραῖος. πρότερος ἐπὶ δύο. πρῶτος ἐπὶ πολλῶν. πρώτιστος δὲ οὐ λέγεται. οὐδὲ γὰρ ὑπερθετικὸν ὑπερθετικῶν συνάπτεται. ἐκράτησε δὲ τοῦτο παρὰ τοῖς Ἴωσιν ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ. ὅσσοι πρώτιστα δίδομεν. δύ' ἂν πολίεθροι ἕλωμεν. Προτεραίτερος, ἀντὶ τοῦ πρότερος. Προτερήσαντες, ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. Προτέρημα, πρόκριμα. προτίμησις. Πρότερον λέγεται κατὰ φύσιν, κατὰ χρόνον, κατὰ τάξιν καὶ κατὰ τιμήν. πρότεροι ἐπὶ δύο τινῶν ἔχει τὴν θέσιν. Προτέρους

πόδας, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας τ. ἢ τοῦ κυνὸς λέγει, ἢ τὸ πρόσθιον μέρος τῶν ποδῶν τοῦ Ὀδυσσέως. Προτίρω, ἀντὶ τοῦ προσωτέρω. καὶ προτίρως, ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν. Ὅμηρος· οὐδ' ἄρα μοι προτίρως νῆες χίον. Προτίρωσε, μακροτέρω. Προτετύχθαι, προγεγονέναι. Πρὸ τῆς δίκης, προτιμότερον τῆς δίκης, οἱ θεοσύλαι κολάζονται· τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι. Πρὸ τῆς νίκης, τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις· ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. Πρὸ τῆς πόλεως, ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. Προτὶ ἄστυ, εἰς τὴν πόλιν. Προτιάπτω, ἤγουν προσάπτω. καὶ ὡς εἰπεῖν, προσκολλῶ. ἐξ οὗ λαβόντες οἱ μεθ' Ὅμηρόν φασι προσάπτεσθαί τινι αἰτίασιν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. Προτιβάλλεαι, ὅ ἐστι προσβάλλῃ. μάχιμος λέξις, ἀφ' ἧς ἡ κατὰ πόλεμον προσβολή, ἴσον ὂν τῷ ἐπιτίθῃ. καὶ τῷ προτιβάλλεαι, παθητικῶς ῥηθέντι. ὅμοιον καὶ τὸ αὐδ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι. Προτιδέγμαι, προσδέχομαι. Προτιείδειν, ἐγκλίνειν. Προτιείλειν τὸν ἄνδρα παρ' Ὁμήρῳ, ἤγουν εἴλει καὶ στρέφε. Προτιθέμενοι, προτείνοντες παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Προτίθημι, τὸ προτιμῶ. καὶ προτίθημι τὸν νεκρὸν εἰς τὸ μέσον ἐπὶ ὀλοφυρμοῖς. προτίθημι καὶ περί τινος πράγματος, ὥστε περὶ αὐτοῦ σκέψασθαι. Προτιμῶ, τὸ φροντίζω. καὶ λόγον ποιοῦμαι. ψυχικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης· οὐδὲν προτιμῶ σου. προτιμῶ καὶ προκρίνω, τοῦ νόθου τὸν γνήσιον. Πρότιον, πρὸς τὸ ἴδιον. Προτιόσσομαι, προορῶμαι. προτιόσσομαι δηλοῖ τὸ προσβλέπω. ἢ τὸ οἶδα, καὶ μαντεύομαι, καὶ προορῶμαι. Προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε. ἤγουν πρόβλεπε καὶ μὴ δὲ προφανῶς ἐκ μέρους ἀπειπεῖν· διατί δὲ ταῦτα, ἵνα μηδὲν τῶν πεπραγμένων εἰδέναι δοκοῦσα, μηδὲ ἀδικηθείη ὑπό τινων. Ὅμηρος ἐν ψ τῆς Ὀδυσσείας. Προτιπτυσσοίμεθα, ἀσπαζοίμεθα. παρακαλοῦμεν. Πρότμησις, ὀμφαλός. τὸ παρ' ἡμῖν ἦτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι. Προτόγονος, ἱερός τις. Προτολεῖον, ὑπάρχον. Προτολμίζεσθαι, προέρχεσθαι. Προτομαί, εἰκόνες βασιλέων. Προτομή, ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευή. Πρότονα, καθὰ μέν τινας, χοινία δι' ὧν τὰ ἱστία τῇ μὲν ἀνέλκονται, τῇ δὲ χαλῶνται. μάλιστα δὲ τὰ συνδέοντα τὸ κέρας πρὸς τὸν ἱστόν, ὥς φασιν οἱ εἰδότες. ἡ πρότονα, καὶ πρότονοι ἀρσενικῶς, τὰ ἐκδεδεμένα τοῦ ἱστοῦ χοινία, οἷς τείνουσιν αὐτὸν τὴν ἐναντίαν τῷ ἀνέμῳ, ἵνα μὴ ὑπὸ τῆς βίας αὐτοῦ θραυσθῇ, καὶ δι' ὧν χαλῶσιν αὐτόν κατὰ τῇ ἱστοδόκῃ ἁρμόζουσιν. ἢ πρότονοι, τὰ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν πρῷραν καὶ τὴν πρύμναν ἐκτεινόμενα χοινία. ἢ πρότονα οὐδετέρως, καθὰ μεταπλασμὸν λέγουσι χοινία δι' ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι. οἱ δὲ παλαιοί φασι κάλωας, ἀπὸ τοῦ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν διατείνοντας. Προτόνιον, ἱμάτιον ὃ ἡ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη ἡ Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα. Προτρύμῳ, ἐν τῷ ἀκρορύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται. Προτρυ, ἀντὶ τοῦ πρώην. Προτραπέσθαι ἄχει ἤθελον, Ὅμηρος λέγει. ἤγουν χώραν ἢ μᾶλλον ἐκτροπὴν δοῦναι λύπῃ. καὶ ἄλλως δὲ ἀπεῖπεν, ἤθελον μὴ ἀντιτείνειν τῷ ἄχει, ἀλλὰ προτραπέσθαι αὐτῷ, καὶ οἷον προτραπῆναι εἰς φυγήν, καὶ καθυποτίσασθαι ἐν τῷ ἀποστῆναι μὲν τῆς μάχης καθεσθῆναι δὲ πρὸς ὥραν ἐν τῷ οἴκῳ. Προτρέπεται, μεταβάλλει παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Προτροπεσθάριοι, οἱ ἐπὶ τροπὴν ἔχοντες. Προτρέπει τίς τινα, ἐπειδὰν εἰς ἔργον αὐτόν τις διεγείρει. προτρέπεται δέ τις θεὸν ἀντὶ τοῦ ἱκετεύει. Προτρέπω σε ποιεῖν, ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. προτρέπω δ' ἐστίν, ὅτι τὴν ἐμὴν γνώμην δίδωμι καὶ παρακινῶ τινα εἴς τι. Προτρέπω, κινῶ. γυμνάζω. διερεθίζω. διεγείρω. παροξύνω. ἐξορμῶ. παρορμῶ. παροτρύνω. ἐποτρύνω. θαρσύνω. ἐπείγω. ἀναγκάζω. βιάζω. ἐπιδίδω. ἐπισπέρχω, πάντα ταῦτα τὰ ῥήματα ἐπὶ παρακινήσεως λέγονται. ἐκ τοῦ ἐναντίου, ἀποτρέπω, ἀπέχω. ἀνασειράζω. ἀναχαιτίζω. ἀνακρούω. ἀναστέλλω. ἐμποδίζω. συστέλλω. χαλινῶ. κατέχω. ἀπείργω. ἀνείργω. καταρραθυμῶ. ἐκ τούτων ὀνόματα προτροπή. καὶ ἀποτροπή. καὶ πρόκλησις. καὶ διέγερσις. καὶ ἐξόρμησις. καὶ κατοχή. καὶ ἐποχή. τοὐναντίον, καὶ ἐμπόδιον. καὶ ἐμπόδισμα. καὶ συστολή. Προτριβεῖς, δριμεῖς. καὶ ὀξεῖς. Προτρίτα, τῇ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν δευτέρᾳ. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς. Προτρόπα, θυσίας εἶδος. Προτροπάδην, προθύμως. ἀμεταστρεπτί, ἢ εἰς τοὔμπροσθεν ἀναθίας. παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι. Προτροπή, παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια. Πρότροπος, οἶνός τις τοῦ γλεύκους τὸ πρόρρυμα. Προτρυγία, ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος. Προτύπως, ἀκολούθως. Προτυχών, προστυχών, παρατυχών. Πρὸ τῶν ὅλων, πρότερος τῶν ὅλων. Προῦ, προσέρχου. Προύβα, τὸ λευκόν. Προύβη, προσέβη. Προυγελεῖν, προπηλακίζειν. ὑβρίζειν. Προὔγραφε, καὶ προυγράφη, κατηγορήθη. Προυδιδάξατο, ἀντὶ τοῦ προεδιδάξατο. Προύθηκα, προέθηκα. Προυκινδύνευεν, ὑπεραπέθνησκεν. ὁ δὲ προυκινδύνευε τῷ πλήθους οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πλέους. Προυλέσι, πεζοῖς ὁπλίταις. Προῦμορ, εἶδος οἴκου. Προυνείκους, σημαίνει τοὺς ὑβριστάς, καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἱσταμένους ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ φέροντας τὰ ὤνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων μισθόν. καὶ εἰ μὲν τοὺς ὑβριστὰς σημαίνει, γίνεται παρὰ τὴν πρό πρόθεσιν, καὶ τὸ νεῖκος προνεῖκος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ. εἰ δὲ τοὺς ἄλλους, παρὰ τὸ ἐνείκω βοιωτικόν. ὃ σημαίνει τὸ ἐνέγκω· γίνεται προένεικος. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ε εἰς τὴν ου δίφθογγον, προύνεικος. Προύνικος, ὁ κίνητος τοῦ ψελλοῦ. προύνικος ὁ κίνητος. πόριλος τὸ αὔδιον, ὁ κύριος τοῦ ἅρματος καλεῖται παραιβάτης. Προυνούστερος, ἀντὶ τοῦ προνοητικώτερος. Προύνους, βουνούς. Προυξενεῖς, ξενίζεις. Προὔπεμψε, προέπεμψε. Προὔπτον, πρόδηλον. φανερόν. Προύρα, πηδώμων. ἢ πηδώμων. Προυργιαίτερον, προφανὲς καὶ φανερόν. καὶ οἷον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν κείμενον. τὸ πρὸ τοῦ ἔργου αἱρετώτερον. ἐκ τῆς πρό προθέσεως, καὶ τοῦ αἱρῶ τὸ προαιροῦμαι. Προυργιαίτερον, καὶ προυργιαίτατον. ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. προυργιαίτατον δέ, τὸ πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον. Προὔργου, τῶν ἀναγκαίων, καὶ τῶν πρὸ τοῦ ἔργου. οἷον τὸ μὲν ἔργον αὐτὸς ὁ γάμος. τὰ δὲ πρὸ τοῦ ἔργου τὰ εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα. Προὔργου, πρὸ ἔργου. συμφέρον. πλέον. Προύσελα, προύπηλα. προπηλῶ. Προύστησαν, προέστησαν. Προὐτένθευσαν, προελιμβεύσαντο, προελίχνευσαν. προυθέμευσαν. ἡμέραν προέλαβον τὴν προθεσμίαν. ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τῶν κερδῶν. Ἀριστοφάνης. Προὐτρέπετο, ἐκ τοῦ προτρέπω καὶ τὸ παθητικόν, προτρέπομαι. ἐξ οὗ ὁ παρατατικός, προετρεπόμην. προετρέπου. προετρέπετο. καὶ κράσει τοῦ ο καὶ ε, προὐτρέπετο ἀττικῶς.

Προύτυψαν, προέτυψαν. κρᾶσις ἀττική. Προύτυψαν, προῆλθον. ἢ προέχον. Προύτυψαν ἀολλέες, αὐτὸ τοῦ προέ
κρουσαν. προενέβαλλον εἰς πόλεμον. καὶ προύτυψεν, ἤγουν προενέπεσεν. ἡ δὲ λέξις τοῦ προτύπτειν ἐν ἰλιάδι. παρὰ
πολεμική, ὡς δηλοῖ τό, Τρῶες δὲ προύτυψαν καὶ ἄλλως δὲ προτύψαι, τὸ μὴ ἐντὸς τύψαι, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς
ῥινὸς παρόμοιον ἐν ὀδυσσείας ω. ὡς τὸ ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἤδη δριμὺ μένος προὔτυψεν, ἤγουν προενέπεσε ταῖς ῥισίν. ὃ δὴ
προπάσχει ὡς τὰ πολλά, ὁ μέλλων δακρύειν. Προὔφειλες, οὐδὲν ἀηδὲς ἐκ τοῦ προὔφειλες ἐκδικτίον, ἢ μόνοι τὸ ὤφει
λες, ἐχρεώστεις. Προὔχειν, προέχειν τι λέγειν, ἢ τι πράττειν. χρὴ φράζε μοι τί χρῆμα γὰρ τίχρας ἑτέρας προὔχει. Προὔ
χεσθαι, ὅτι καὶ τὸ προφασίζεσθαι λέγεται, δηλοῖ καὶ σοφοκλῆς. ἐν τῷ προὔχοιο, αὐτὸ τοῦ προφασίζοιο. ἐκ δὲ τούτου καὶ
προχαίνας φασί, τὰς προφάσεις λέγεσθαι. ἄλλο μὲν τοι ἴσως, ἀπὸ τοῦ προχαίνειν. ἐπεὶ καὶ ταῦτα δοκεῖ προχαίνειν καὶ
πρόφασιν εἰπεῖν. τὸ μὲν, ἐκ τοῦ προηγουμένου. τὸ δ' ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος. διὸ καὶ μὴ δυνάμενος φάσκειν, ἀχαίνης
λέγεται. Προὔχοιο, προφητίζοιο. Προὔχνου, παντελῶς. Προὔχοντο ἐννέα ταύροις, ἤγουν παρεῖχον. προεβάλλοντο,
πρὸ ἑαυτῶν εἶχον ὥστε σφάξαι, ἐν γ' τῆς ὀδυσσείας. λέγεται καὶ προΐχοντο. Προὔχων, προέχων. Προφαίνων, προλέ
γων. προδηλῶν. Προφανεῖς, προφανέστεροι. Προφανέντες, προελθόντες. Πρόφαντα, προφητικά. Πρόφαντον, λό
γιον. θεοπρόπιον. προδεδηλωμένον. Προφανὴς, ἐπιφανὴς, καὶ ἐπίσημος. ἔνδοξος. περιφανής. Προφανὲς, πρόθυμος.
Προφασίζομαι, προσβάλλομαι. ἀπολογίζομαι, σκήπτομαι. ἀπονοῶ, προμηθοῦμαι. προνοοῦμαι. προφασίζω. ἴσω. λατι
νιστὶ, ὀξχοῦσαι. Προφασίζεσθαι. ὃ λέγεται παρὰ ἀττικοῖς σκήπτεσθαι. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Προφασίζεσθαι,
τὸ προτείνειν προφάσεις. Πρόφασις, αἰτία. ἀφορμή. Πρόφασις κυρίως, ὁ προτεινόμενος διὰ προσώπου λόγος. ἐπὶ κα
τηγορία τινός. καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς, καὶ ἡ αἰτία. Πρόφασις, καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ ψευδὴς αἰτία. Πρόφασσα, ἤτοι πρό
θυμος. ἐννοοῦσα καὶ προνοηθεῖσα. Πρόφερε, ὀνείδιζε. Πρόαγε. προκόμιζε. ὡς τὸ, πρόφερε, ὅμοιον. Προφέρειν, κυρίως
ἐπὶ ὀνείδους λέγεται. οἷον προφέρω σοι δυσγένειαν. προφέρειν, καὶ τὸ ὑβρίζειν, καὶ προτείνειν. Προφέρειν παρ' ὁμήρω,
ἀρχὴν ἐνδέδωκε τῆς τοῦ προφορικοῦ λόγου κλήσεως. ὡς καὶ τὸ ὀνείδεά τι προφέρεις. τὸ μὲν τοι παρ' ἡσιόδω προφέρει
μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου, ἑτέραν ἑρμηνείαν ἔχει. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον προφέρειν ἐξ οὗ ὁ προφερέστερος. χρυσῆς δὲ
ἀφροδίτης ἡ χρυσοφόρος, ὡς καὶ χάλκεος ἄρης, διὰ τὸ φόρημα. ἢ ἡ καλή. ἢ ὅτι χρυσῷ καθ' ἑταιρ πράττεσθαι, ὡς καὶ ζεὺς τὴν
δανάην χρυσοῦται. καθὰ καὶ ἑτέρα τις γυνὴ διὰ ἵππον προὔδωκε τὸ κάλλος, ὡς ἡ τοῦ πειριθόου μήτηρ, ἤ τις διὰ κύ
κνον, ὡς ἡ λήδα ἀποπτεύεται. καὶ ἄλλη διὰ βοῦν, ὡς καὶ ἡ εὐρώπη. καὶ κύων δὲ ὡς ὑπηγάγετό τινα εἰς ὅμοιον πά
θος. ὁποία τις ἡ τοῦ τρωϊκοῦ φοινοδάμαντος. ἣν κρημισσὸς ὁ ποταμὸς λέγεται ζεῦξαι λέτροις ἐκκαθεὶς κυνί. Προ
φερέσθαι, τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι. Προφερεῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινό
μενοι. Προφερέστατον, βέλτιον. Προφερέστεροι, κρείττονες. ὑπερέχοντες. κρείσσονες, βελτίους. Προφητεία, ἡ μὲν
ἐστι πνευματική. ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ παρ' ἐκείνοις, ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων φυσική τις, ἢ
τεχνική. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς, προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι. δι' οἰκονομίαν δὲ καὶ
τοῖς μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ φαραὼ καὶ τῷ βαλαάμ, καὶ τῷ καϊάφα. τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τούτων μόνων θεραπευταῖς.
αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις, καὶ κριθομάντεις. καὶ ἡ διὰ δρυὸς πυθία. καὶ ἡ δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων.
καὶ πτήσεων καὶ κλαγγῶν ὀρνέων. συμβόλων τι, καὶ παλμῶν. καὶ κληδόνων, καὶ βροντῶν. μυῶν τι, καὶ γαλῆς καὶ τρι
σμῶν. ξύλων τι, καὶ ὤτων ἦχον, καὶ παλμῶν σώματος. καὶ δι' ὀνομάτων νεκρῶν τι, καὶ ἄστρων. καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων
μυρίων. Προφήτης ἐστὶν, ὁ δι' ἐνεργείας πνευματικῆς τὰ μέλλοντα δηλῶν. Προφήτης ἐστὶν, ἄνθρωπος θεῖος παρεξεστη
κὼς, πνευματοφόρος. Προφθάνω, προάγω. ἐγκαταλαμβάνω. Προφορεῖσθαι λέγεται, τὸ παραφέρειν τὸν στήμονα τοῖς
διαζομέναις. εὕρηται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Προφορικὸς, προφορικὸς λόγος ἐστὶ ῥημάτων σύνθεσις. κατὰ περίφρασιν
δὲ λέγεται συμπεπλεκτικὸς, ὡσανεὶ περίφρασίς ἐστι βεβαίωσις. ἤγουν ἀπόδειξις τῶν ἤδη σαφηνισθέντων. Προφράγμα
τα, τὰ προσκήνια. Πρόφρασσα, ἐνόησαν τινὲς εἶναι θηλυκόν. οὐκ ἔστι δέ. φιλόξενος γὰρ ἐν τῷ περὶ μονοσυλλάβων φη
σίν, ὅτι ἐστὶν ἰδιότυπου ῥήματος χαρακτὴρ, ὡς παρὰ τὸ βῆσαι βῆσσα. οὕτως ἀπὸ τοῦ φρῶ φρῆσσα. καὶ φράσσα καὶ ἐν συν
θέσει. ἰλιάδος κ'. σύ μοι δῖα θεά. ὅτι οἱ πρόφρασσα παρέστης. σημαίνει δὲ τὸ προδιανοηθεῖσα, πρὶν ἐκεῖνον προσκα
λέσασθαι, αὐτεπάγγελτος, ἢ πρόθυμος. Προφυλακὴ τῷ κυρίῳ. εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη
δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς. Προφυσᾶν, βλάστημα. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πρόφρων, πρόθυμος. φρόνιμος. Προχάζοιο, προ
βαίνοις. ἀναποδίζοις. Προχαίνη, σκῆψις. πρόφασις. καὶ καλύπτρα. Προχαριστήρια, ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες
ἀρχομένου καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα προχαριστήρια. λυκοῦρ
γος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης. Πρόχασον, πρόελθε. Προχέα, πρόφασιν. Προχέει, ἐκπέμπει. Προχειρίζω, πᾶσι
γνώριμον ποιῶ. Προχειριοῦμαι, ἑτοιμάζω. ἀριστοφάνης. Πρόχειρον, τὸ κατημαξευμένον τὸ πᾶσι γνώριμον, αἰνίττεται καὶ
τὸ πρόχειρον. Πρόχειρος, ἀκρατής. ὁ πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ, διὰ τὴν ἐμπειρίαν. οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἀπαντᾶν, καὶ
ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος πρόχειρος λέγεται. Πρόχειρος, ὁ ἀπρονόητος καὶ ἀφύλακτος. Προχειρίσαι, ἐπιλέξαι. Προ
χειροτονία. ἔοικεν ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης, εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον, ἡ γνώμη πρότερον
γίνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.
Προχέοντο, τὸ προήρχοντο. μεταφορικὸς ὁ τρόπος. κυρίως γὰρ προχέοντο, ἐπὶ τῶν ὑδάτων λέγεται. δηλοῖ τὸ τῶν ἀχαιῶν
ἀνυπόστατον ὑγρὸν πρὸς δὲ κίνησιν. εἴληπται δὲ ἀπὸ ὑδάτων συλλειβομένων ποθὲν εἰς πεδιάδα. τοιοῦτον καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ τὸ, ἵππο
θεν ἐκχύμενοι. Προχεύσεσι, ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι. Πρόχνυ, τουτέστι παντελῶς. ἢ πρόγονυ, ὅ ἐστι πρόρ
ριζον. πρόχνυ ἐπίρρημα ποιότητός ἐστι καὶ δηλοῖ ἐπὶ γόνυ. καὶ ὡς εἰπεῖν πρόγονυ καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν πρόχνυ.
Προχοαί, αἱ τῶν ποταμῶν ἔξοδοι ἤτοι καὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πᾶν τὸ ὕδατος ἐκροή. Προχοή, ἡ τοῦ ὕδατος προ

χύσις. πρόχου δὲ τὸ ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύεσθε πρόχοισι. Πρόχοι, τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ λέγονται. Ὅμηρος, ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι. Προχοΐδας, τὰς ἀμίδας. Πρόχοιο, προφασίζοιο ἢ προβάλλοιο καὶ σκεπάζοιο· παρὸ καὶ τὰς ἀσπίδας προβόλους ἔλεγον. Πρόχοος, ἐν Ὀδυσσείας α· ξέστης ἐστὶ, ποτίζειν χρήσιμος· οὐ μὴν κατὰ τὴν ἐν α ῥαψῳδίᾳ, δι' ἧς ὕδωρ χερσὶν ἐπιχέεται. Πρόχοος δὲ θηλυκῶς, ἡ ξέστης παρὰ τὸ προχέειν· ὅθεν καὶ προχοΐδιον, καὶ συναιρέσει προχοίδιον, ὡς βοΐδιον βοίδιον· τὸ ἱμάτιον θαιμάτιον· ῥοΐδιον, ῥοίδιον. καὶ ἄλλα διάφορα παράγονται ἐκ τοῦ χέω. ὅθεν καὶ ὁ χοεὺς μέτρον τι. χοᾶ· οὗ τὸ ἐντελὲς χοέα, ὡς Πειραιέα, Πειραιᾶ. ὁ δὲ αὐτὸς χοεὺς, καὶ χοῦς ἐλέγετο ὁμωνύμως τῷ κατὰ γῆν. ὅθεν καὶ δίχουν ποτήριον τὸ χωροῦν δύο χόας. ἐλέγετο δὲ καὶ Ἀθηναίων ἑορτή τινα χοᾶς συναιροῦντες ἐκ τοῦ χοέας. ὡς δὲ καὶ χοὴ ἐπὶ νεκρῶν ἐκ τοῦ χέειν. Προφερὲς κρατερὸν μέλος· ἤγουν φανερὸν, καὶ διάδηλον ποιεῖ. ὅθεν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον λόγος προφορικὸς ὁ εἰς φανερὸν προαγόμενος, καὶ μὴ κατὰ τὸν ἔνδον ἐνδιάθετον ἀφανὴς ὤν. Προχόῳ, τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγείῳ τινὶ εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ καθὼς νοεῖται· ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Πρόχυσιν, παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσεῖσαι πρόχυσιν λέγεται. Πρόχυσις, τὸ μεταξὺ χεῦμα. Προχύτας, οἱ μὲν κριθάς· οἱ δὲ τὸ ὕδωρ ὃ εἰώθασιν ἐμβάλλειν εἰς τὸ οὖς τοῦ ἱερείου, ἐπὶ τῷ ἐπινεύειν τὸ ἱερεῖον. Προχύτας, ὅλας ἀπαρχάς. Προχύτης, ποτήριόν τι. Προχωρῶ, τὸ προκόπτω, καὶ προβαίνω. Προψάτης, πανώλεθρος. Προωδὼν, ὀξεῖς ἔχων τοὺς ὀδόντας. Προωθεῖ, ἤτοι εἰς τὸ ἔμπροσθεν κινεῖ βίᾳ. Προώλης, ὁ πανώλης. Προῶμαι, ἐάσω· ἐνδώσω· παραχωρήσω. Πρόωρος, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ νεαρός· ἔξωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γηράσας. Προώμεθα, προδώσωμεν· ἐάσωμεν, παραχωρήσωμεν. Προῶνες, οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν. Προῶνται, αὐθυπότακτον. Πρόωσις, ὤθησις. Προωρὰς, τὰ πρῶτα κλήματα. Προώροι, πρὸ καιροῦ. Πρόωφας, πρόσκοπος. Προωχὴς ἵππος, ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος, καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ. Πρύανος, νέος. Πρυλέες, αἱ ἐν μάχῃ πεζοὶ ὁπλῖται κατὰ γλῶσσαν Γορτυνίων, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Πρυλέες· δῆλον ὅτι ἔχει εὐθεῖαν, πρύλης· γινομένην ἐκ τοῦ παρὰ τὸ πρύω τὸ ὀξύνω πρύσω· πρύσω· καὶ πρύλης· ὡς δαμάσω δάμαλις. ἴσως δὲ συντελεῖ τι πρὸς τὴν τοιαύτην κλίσιν καὶ τόνωσιν, καὶ τὸ κύριον ὁ Πρύλης ὁ παρὰ Λυκόφρονι. καὶ μὴν ἄλλοι ἐν οἷς καὶ Ἡρωδιανὸς, πρυλὶς γράφουσιν ὀξυτόνως, καὶ κλίνουσι κανονικῶς πρυλέος πρυλοῖς. καί ἐστιν ἀσφαλέστερον τοῦτο. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρύλις πρυλέες ὤφειλεν εἶναι ὡς ὄφεες. ἀλλὰ μὴν εὕρηται πρυλέες, ὡς δυσσεβέες. Πρυλεύσεις, ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων, παρὰ τῷ ἱερεῖ. Πρύλιν, πυρρίχην ἢ ὁπλίτην. Πρύλις, ἦν μάντις τις, τῇ Ἴσσῃ ἤτοι τῇ Λέσβῳ υἱὸς τοῦ Καδμίλου, καὶ Κάδμου ἤτοι Ἑρμοῦ καὶ Ἴσσης τινὸς νύμφης. ὃς προσενεχθεὶς τοῖς Ἕλλησι τῇ Λέσβῳ, ὑπέθετο τὸν τρόπον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως διὰ μαντείας. εἴτι γὰρ τὴν κατασκευὴν τοῦ δουρείου ἵππου δώροις πεισθεὶς ὑπὸ Παλαμήδους, πρὸς ὃν λέγει· ὦ Πρύλι, ὡς μὴ ὤφελέ σε τὸν Πρύλιν φυτεῦσαι καὶ γεννῆσαι ὁ Κάδμος. ἤτοι ὁ Ἑρμῆς. οὕτω λεγόμενος παρὰ Βοιωτοῖς ἐν τῇ Ἴσσῃ, καὶ Μιτυλήνῃ τῇ περιρρύτῳ, ἤτοι τῇ κυκλουμένῃ ὑπὸ θαλάσσης. φυτεῦσαι δὲ ποδηγέτην, καὶ ἑρμέα ὁδηγὸν τῶν Ἑλλήνων. Πρύμνα, πρυμόθεν· πᾶν γὰρ τὸ πρόσθεν ἢ κάτωθεν, πρύμνον λέγεται. Πρύμνη, τὸ ἔσχατον καὶ ὀπίσθιον μέρος τῆς νηὸς, παρὰ τὸ εἰς μέρος τὸ τελευταῖον μένειν. Πρύμνῃ νηῒ, παρὰ τὸ πρύμνῃ· οἱ δὲ πλείους τῶν ἑρμηνέων, ἀντιστρέφουσι τὸ σχῆμά φασιν. ἵνα λέγῃ νηὸς παρὰ πρύμνῃ. ἢ πρύμνῃ ἐπὶ νηΐ, ἀντὶ τοῦ ἐν πρύμνῃ τῆς νηός. ὅμοιον τῷ ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ. ἀντὶ τοῦ Ἀτρείδου τῷ θυμῷ. Πρυμνήσια, τὰ ἀπόγεια τὰ πρὸς τῇ γῇ δεσμοῦντα σχοινία τὴν ναῦν, ἃ πείσματα λέγονται. ὡς τῆς νηὸς πειθομένης αὐτοῖς. Πρυμνὸν, τὸ ἔσχατον· ὡς ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸ πρύω τὸ περατῶ. ὅθεν καὶ ἡ τῆς νηὸς πρύμνη. καὶ πρυμνόθεν τομὴ, ἡ πρόρριζος. καὶ πρυμνότατον κατὰ νῶτον παρ' Ὁμήρῳ. ἤγουν ἔσχατον πρὸς τῇ κεφαλῇ δηλαδή. λέγεται δὲ πρυμνὸν καὶ τὸ ἐπὶ κάτω. οἷον τυχὸν, ῥίζης. ἢ τοιούτου τινός. ὅλως δὲ εἰπεῖν πρυμνὸν, τὸ ἔσχατον. Πρυμνώρειαν, τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους. Πρυτανεῦσαι, διοικῆσαι· προστατῆσαι· φυλάξαι· βασιλεῦσαι· ταμιεῦσαι. κυρίως γὰρ ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου τάσσεται ἡ λέξις. πρύτανις γὰρ, ὁ σιτοφύλαξ· οἱονεὶ πυροταμίας, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ πρύτανις. Πρυτανεῖα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτουλαι. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς, τὰ πρυτανεῖα. ἦν δὲ ἀργύριόν τι, ὃ παρακατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι· καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων, καὶ πρυτανείας. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἡ πρυτανεία. ἤτοι ἐκ τριάκοντα καὶ ἕξ. ἢ τριάκοντα πέντε. Πρυτανεῖα, τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων, τῷ δημοσίῳ ἀργύρια. Πρυτανεῖον, τὸ κοινὸν ταμεῖον καὶ οἰκίσκος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅθεν αἱ κοιναὶ εὐεργεσίαι, καὶ σιτήσεις ἐδίδοντο. πρυτανεῖα δὲ πληθυντικῶς, τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων δίκην. ἦν δὲ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος. πρυτανεία δὲ θηλυκῶς, χρόνος. εἰς δέκα γὰρ πρυτανείας ὁ χρόνος διῄρητο, ὅτι δέκα φυλαὶ ἦσαν παρ' αὐτοῖς. καὶ ἐπρυτάνευεν ἑκάστη φυλὴ, κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. Πρυτανεῖα, μέταλλα· ἀγοραί· λιμένες· μισθοί· δημοσιόπρατα. τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια. Πρυτανεῖα, πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταταττομένη ἣν οἱ δικασάμενοι πᾶσι, καὶ ἡττηθέντες, κατέβαλλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος. Πρυτανεῖς, τὸ δέκατον μέρος τῆς φυλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ πεντήκοντα. ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς. οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς ταττόμενα, πρυτανεῖς ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι. Πρυτάνεις, οἱ προεστῶτες τῆς σιτήσεως. καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες, ἢ ὑπηρέται. Πρυτανεύοντα, κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ πρύτανιν ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα. Πρυτανεύσητε, σκέψησθε· πράξητε· χρηματίσητε. Πρύτανις, διοικητής· προστάτης· φύλαξ· βασιλεύς· ἄρχων· ταμίας· ἔξαρχος. Πρῷ, ἀντὶ τοῦ πρωΐ. Πρῷζον, τὸ προχθεσινόν· γίνεται πρωΐζον, καὶ κατὰ συναίρεσιν πρῷζον. Πρώην, καὶ πάλαι, τῷ παρῳχημένῳ συντάσσεται. οἷον πάλαι ποτ' ἦσαν· πρώην ἐλήλυθε. Πρωθῆβαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες· παρὰ τὴν ἥβην καὶ τὸ πρῶτον. Πρωθήβης, ἀρτιακμάζων, νέος. Πρωθήβης· καὶ νότερον ἐπὶ θηλυκοῦ διὰ τοῦ η δοκεῖ ἔχειν τὴν λήγουσαν. καὶ γὰρ τὸ ἀρσενικὸν ὁ πρωθήβης· καὶ τὴν γενικὴν ἔχει εἰς ου. τὰ δὲ τοιαῦτα εἰς ις ἔχει τὸ θηλυκόν. οἷον ὁ δεσπότης τοῦ δεσπότου, ἡ δέσποτις· ὁ τοξότης τοῦ τοξότου, ἡ τοξότις. οὕτως οὖν ὤφειλεν εἶναι καὶ πρωθῆβις. ἔοικε δὲ ἢ ὁμοιοφωνεῖν καὶ ὁμοιογραφεῖσθαι ἀπὸ

τικῶς τῷ ἀρσενικῷ. ἢ ἐκ ἀλλως ὥσπερ ὁ ἀντιποιητὴς ἡ ἀντιποιήτη, ὁ ἀθάνατος ἡ ἀθανάτη, οὕτως ὁ πρόθηβος καὶ ἡ προθήβη. τὸ δὲ πρόθηβος ὅμοιον τῷ ἔφηβος, ἄνηβος, ἄκρηβος, παρὰ τῷ θεοκρίτῳ. καὶ ἔξηβος παρὰ τῷ αἰσχύλῳ. Πρωΐα, ἡ πρωϊνὴ κατάστασις. Πρωϊαίτερον, θᾶττον. ἢ αὐτὴ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωΐ, ἔχει ἐναντίον τὸ ὀψέ. πρωΐ καὶ ὀψὲ λεγόμενα, οὐ πρωΐας καὶ ὀψίας. ἔστι δὲ πρωΐ, καὶ αὐτὴ ἡ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ. πρωΐ ἐσβαλόντες, καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος, ἐσπάνιζον τροφῆς τοῖς πολλοῖς. Πρωΐ δ' ὑπὸ ἤοι δισυλλάβως. εἰς δὲ τὸ πρωΐ πρόσκειται τὸ ὑπὸ ἠοῖ. ὡς αἰὸ ὄρθρος νοεῖται. ἄλλως γὰρ φασὶ πρωΐ λέγεται καὶ τὸ ἕως ἐκ τῆς ὥρας. φιλήμονοι φησὶ, μεμίσθωται δὲ ἄλλης πρωΐας, ἤτοι περὶ τοιαύτην πρωΐαν, ἀφ' ἧς ἡ δείλη ἄρχεται ὅθεν σημείωσαι ὅτι τι τὸ ἐπέκεινα τῆς τοιαύτης ὥρας, ἀκριβῶς δείλη ὀψία λέγεται, καὶ ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τῆς ἠέος γίνεται ὁ ἕωος, καὶ ἐκ τοῦ ἠὼς ἠῶος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἠέος τῆς ἰωνικῆς, ἠοῖος. ὡς ἀλλος ἀλλοῖος, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ πρωϊαίτερον, θᾶττον. πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. Πρωϊαίτερον, καὶ πρωϊαίτερον. ἀριστείδης τῶν ἱερῶν πάλιν γὰρ αὖ τὸ πρωϊαίτερον τοῦ δέοντος, ἢ λούεσθαι ἢ ἐσθίειν. Πρωΐζα, προχθεσινά. Πρωϊζόν, πρὸ ὀλίγου. Πρώϊμος, πρωϊνός. καὶ πρωϊνὰ. καὶ πρώϊον. Πρώϊον, ἕωθεν ὄρθρου. ἢ πρόσφατον. Πρώϊον, ἐκ τοῦ πρωΐ. ὡς καὶ τὸ πρώϊμος καὶ τὸ πρώϊζα. προϋπάρχει δὲ αὐτῶν μονοσύλλαβον τὸ πρῷ, ὃ δηλοῖ κατὰ παυσανίαν τὸ πρωΐ. ἢ πρὸ καιροῦ. καὶ πρῷ μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ πρωΐ. Πρῶκα, τὴν σταγόνα τῆς δρόσου δωριεῖς λέγουσι. Πρώκεα, δὲ ρα. Πρῶκες, σταγόνες. ψεκάδες. σταλαγμοί. Πρωκτὸς λουτροῦ, παροιμιακόν. τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι. ὁ γὰρ πρωκτὸς λουόμενος, περιγίνεται τῆς καθάρσεως. καὶ ἔτι μολύνεται, καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένων ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Πρωκτοτηρεῖν, τὸν πρωκτὸν τηρεῖν. Πρωκτὸς, ὁ κῶλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία. εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτ' ἔστι ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσι. Πρωκτοτηρεῖν, τοὺς πρωκτοὺς τῶν πρυδιόντων τηρεῖν. ἀπείρηται δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν. Πρωλυθίαι, παρειμέναι. παραλελυμέναι. Πρωλύθιον, ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα. Πρῶ μονοσυλλάβως, σημαίνει τὸ πρὸ καιροῦ. καὶ τὸ ἕωθεν. Πρῶνες, ὀρῶν ἐξοχαί. βουνοί. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. Πρῶον δὲ, τὸ πρώϊμον δισυλλάβως. Πρώονες, ἐξ εὐθείας μὲν ἐστι τῆς πρώων. συστέλλει δὲ τὸ τελικὸν ω τῆς εὐθείας, ἵνα δάκτυλος ἀπαρτισθῇ. ὡς μὴ δὲ κανόνος κωλύοντος. πρὼν δὲ ἐστι τὸ πρωτότυπον. καὶ κλίνεται πρωνός, ὡς κλωνός. δηλοῦσι δὲ οἱ πρῶνες κατὰ παυσανίαν, ὄρους ἐξοχὰς, βουνούς. λόφους. καὶ γίνεται φησὶν ἀπὸ τοῦ πρῶσθαι. διονύσιος δὲ ὁ περιηγητὴς, πρηῶνάς φησι. Πρώονες, πλεονασμὸν ἔχουσι τοῦ ο μικροῦ. προϋπάρχει δὲ τὸ πρὼν, πρωνός, ὃ δηλοῖ τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὡς ἀπὸ τῆς πρηὼν μετοχῆς κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐκδρομὴ τοῦ η καὶ κράσει τῶν λοιπῶν φωνηέντων. ἢ πρώονες, ὀρῶν ἐξοχαί. ὧν ἡ κλῆσις ἐκ τοῦ πρώων πρώονος. οὐ ἡ κίνησις, ἀλλὰ πάλιν ἔχει πρὸς τὸ κόων κόωνος, κύριον. ἐκεῖνο μὲν γὰρ βραχυπαράληκτον ὄν, φυλάσσει τὸ ω ἐν τῇ γενικῇ. τοῦτο δὲ συστέλλεται, καθ' ὁμοιότητα τοῦ μαχάονος, ἰξίονος, καὶ τῶν ὁμοίων. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ πρηὼν πρηῶνος, καὶ πρὼν πρωνὸς φαμέν. ὧν κοινότερον μὲν, ὁ πρών. ποιητικώτερα δὲ, ὁ πρώων καὶ ὁ πρηών. Πρῶρα, ἐκ τοῦ πρόορα κράσεως γενομένης, τῶν δύο οο εἰς ω. σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν παρὰ τὸ πρότερον τοῦ ῥέοντος, ἤτοι τοῦ ὕδατος ὁρᾶσθαι. Πρώρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρώραθεν, καὶ πρωράτας τῆς νηός, καὶ πρωρεύς. Πρωραχθὴ, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρώρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιρούμενα ἐγκαθέζεται τῇ θαλάσσῃ. φιλοσοφικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. πρώρα δὲ τὸ πρόσωπον. Πρωρεῖ, κηδεύει. ἐκ πρώρας προορᾷ. φοβεῖται. Πρῶτα στοιχεῖα, ὁ ἀλφάβητος. καὶ ταῦτα μυρία κακὰ κακῶς περιγραμμάτων φησίν. ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν. Πρῶτα φύσει, αἱ ἀρχαί, ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα. τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι. τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις, ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα, τὸ χαλεπὸν ἔχει. ὅτι μὴ οἷόν τι αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τὸ δὲ πρῶτον μὴ εἶναί τι πρῶτον. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὡρίσθαι γὰρ δεῖ, πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦτο αὐτὴν ἀποθέμενος, εἶναι χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν, διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαί, καὶ οὐ ῥᾴδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα, ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν. οὐχ ὡς αἴτιον. οὐδὲ ὡς συνθετικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει. καὶ τι λειότερον ὄν, οὐ τῷ δύνασθαι ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειοτάτας ἐφόδους εἶναι. Πρωταγωνιστεῖν, πρῶτον ἀγωνίζεσθαι. Πρώτας, θύρας λέγει ὅμηρος, τὰς αὐλείους. ἃς ἔθος ἦν τηρεῖσθαι ὑπὸ κυνῶν. τὰς αὐτὰς σαφέστερον καὶ πρόθυρα εἶπεν ἐν μιᾷ λέξει. καὶ σημείωσαι, ὅτι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πύματον, ἀντίκεινται. Πρωτόλειαι, αἱ ἀπαρχαί. κυρίως μὲν τῆς λείας. ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶσα ἀπαρχή. Πρωτερική, εἶδος τι συκῆς πρωΐμου, καὶ πεδίον τι, οὕτω καλεῖται. Πρωτεύς, ποσειδῶνος υἱὸς τῷ γένει αἰγύπτιος εἰς φαλάγραν τῆς παλλήνης καὶ θρᾴκης ἐλθὼν ἐξ αἰγύπτου, τορώνην γαμεῖ. ἐξ ἧς αὐτῷ τμῶλος. καὶ τηλέγονος, οἳ καταπαλαίοντες τοὺς ξένους ἀνῄρουν. ὧν τὴν ξενοκτονίαν μὴ φέρων ὁ πρωτεύς, τῷ αὐτοῦ πατρὶ ποσειδῶνι ηὔξατο, πάλιν καταστῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν αἴγυπτον. ὁ δὲ ὑπακούσας αὐτῷ, σπήλαια ἐκ τοῦ χάσματος τῆς παλληνίας ποιήσας, ὑποκάτωθεν θαλάσσης οὕτω διήγαγεν αὐτὸν ἀβρόχως, μέχρις αἰγύπτου. ἡρακλῆς δὲ περὶ θρᾴκην διερχόμενος, καὶ καταπαλαίσας, ἀνεῖλε τὸν τμῶλον καὶ τὸν τηλέγονον. ὅθεν μαθὼν ὁ πρωτεὺς ὁ τούτων πατὴρ, οὐ γελᾷ μὲν ὅτι παῖδες ἦσαν αὐτοῦ. ὅτι δὲ ξενοκτόνοι, οὐδὲ δακρύει. τὸ δὲ ἀληθές. μὴ φέρων ὁ πρωτεὺς τὰς ξενοκτονίας αὐτῶν, ἔρριψεν ἑαυτὸν κατά τι χάσμα τῆς πελλήνης. καὶ ἀναιρεθείς, οὔτε δακρύει, οὔτε γελᾷ. Πρωτεύω, ἀμετάβατως. πρωτεύω δὲ τοῦ δήμου, μεταβατικῶς. πρωτεύω πρωτεῖον. δευτερεύω, δευτερεῖον. ἱερεύω, ἱερεῖον. ἀριστεύω, ἀριστεῖον. βραβεύω, βραβεῖον. καλλιστεύω, καλλιστεῖον. τὰ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ ευω ῥημάτων διὰ τοῦ ειον γινόμενα οὐδέτερα, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται. Πρώτη ἱσταμένου, ἀθηναῖοι οὕτω ἠρίθμουν τὰς ἀπὸ νουμηνίας. ὁμοίως ἡμῖν λέγοντες. πρώτη ἱσταμένου. δευτέρα ἱσταμένου. μέχρι τῶν δέκα. μεθ' ἣν πρώτην ἐπὶ δέκα. εἶτα δευτέραν ἐπὶ δέκα, καὶ ἑξῆς ἄχρι

εἰκοστῆς· ἡ αὐτὴ δεκάς, καὶ εἰκάς· μεθ' ἣν ἐνδεκάτην φθίνοντος, ἢ δεκάτην, ἢ ἐννάτην, ἢ ὀγδόην, ὡς ἔτυχεν ἔχων ὁ μήν· καὶ ἑξῆς ἀναλύοντα ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ Ἀθηναῖοι ἠρίθμουν· οὐ προστιθέντες, ἀλλὰ ἀφαιροῦντες· καὶ ἀναλύοντες μέχρι τριακάδος, Σόλωνος ἡγησαμένου πρὸς τὰ τῆς σελήνης φῶτα οὕτω μειούμενα. μετὰ δὲ δευτέραν ἀκτέον ἕνην· τουτέστι, τὴν τελευταίαν τοῦ μηνὸς ἡμέραν. ἀλλ' ὡς πέμπτη, τετράς, οὐ προσέθηκε τὸ φθίνοντος. οὕτω γάρ φασιν Ἀθηναῖοι μετροῦσιν, ἀπὸ πρώτης ἕως δευτέρας, προστιθέασι τὸ ἱσταμένου· ἀπὸ τρισκαιδεκάτης, ἕως ἐννεακαιδεκάτης, τὸ ἐπὶ δέκα· εἶτα ἡ μεγάλη εἰκάς· ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης ἕως εἰκοστῆς ἐννάτης, τὸ φθίνοντος· τὴν δὲ τριακοστὴν ἕνην τε καὶ νέαν· ἐπεὶ μετέχει τοῦ τε παλαιοῦ, καὶ τοῦ νέου φωτός. ταύτας δὲ καὶ δημητριάδας προσηγόρευσαν. τὴν εἰκοστὴν δευτέραν ἐκάλουν ἐννάτην φθίνοντος· τὴν εἰκοστὴν τρίτην, ὀγδόην· τὴν εἰκοστὴν τετάρτην, ἑβδόμην· τὴν πέμπτην, ἕκτην· τὴν εἰκοστὴν ἕκτην, πέμπτην· τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τετάρτην· τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην, τρίτην· τὴν εἰκοστὴν ἐννάτην, δευτέραν· εἶτα τὴν τριακοστήν, ἕνην καὶ νέαν· ἐν ᾗ οἱ τόκοι ἀπῃτοῦντο· ἐπεὶ ἐν αὐτῇ τελεῖται ὁ μήν, καὶ ἀρχὴν ἔχει τοῦ ἑτέρου μηνὸς τῆς σελήνης, ὥστε ἡ μὲν εἰκοστὴ ἕκτη παρ' αὐτοῖς, πέμπτη ἀκούει· ἡ δὲ εἰκοστὴ ἑβδόμη, τετρὰς λέγεται. τὰς δὲ τριάκοντα ἡμέρας τῆς σελήνης, εἰς τρεῖς δεκάδας Ἀθηναῖοι διαιροῦσι· καὶ τὴν μὲν πρώτην, ὡς ἡμεῖς ἀπαριθμοῦνται· τὴν δὲ δευτέραν, οὕτω· πρώτη ἐπὶ δέκα· δευτέρα ἐπὶ δέκα· ἄχρι τοῦ ἐννέα. τὴν γὰρ εἰκάδα οὕτω καλοῦσι· τὴν δὲ εἰκάδα πρώτην, ὑστέραν δεκάδα. ἢ τὴν μετ' αὐτὴν ἐννάτην φθίνοντος· ἕως δευτέρα φθίνοντος· ἥτις ἐστὶν εἰκοστὴ ἐννάτη· τὴν δὲ τριακάδα, ἕνην καὶ νέαν φασί. Πρώτησι, θύρησιν· ἐπ' ἄκρου τοῦ οὐδοῦ· ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις. Πρώτιστος, πρῶτος· καὶ τὸ συγκριτικόν, οὐκ ἔχει· τὸ δὲ ὑπερθετικόν, πρώτιστος· χαρακτῆρι μόνῳ· ἐπειδὴ τὰ ὑπερθετικὰ τριγενῆ εἰσι· τὰ δὲ οὐδέτερα, οὐκ ἔχει. Πρωτάλος, πρωτοτόμοις. Πρωτόβαθρον, τὸν προεδρείας ἀξιωθέντα. Πρωτόβολος ἵππος, ἐκ τοῦ βάλλειν ἢ ἐκ τῆς βολῆς· οὗ χρῆσις ἐν τῷ τέλεια, ἐπὶ πλείστων ζώων· καὶ καταρτυκότα λειπογνώμονα καλεῖται, διὰ τὸ μηκέτι ἔχειν ὀδόντας τοὺς γνώμονας καλουμένους· οἷς ἐπιγινώσκουσιν οἱ ἔμπειροι τοὺς πρωτοβόλους· ὁ δὲ τοῦτο γράψας Ἀριστοφάνης, λέγει καὶ Ἀττικήν τινα δωδεκῆδα θύεσθαι, λεγομένην λειπογνώμονα· οἷον τελείαν· καὶ ὅτι ἔνιοι τὸν ἐγγενηθέντα ὀδόντα οὐ γνώμονα καλοῦσιν, ἀλλὰ γνῶμα· οἷον νέα δ' ἔτ' ἐστὶν οὐχ ὁρᾷς, καὶ γνῶμ' ἔχει· καὶ πάλιν καὶ γνῶμα γοῦν βέβληκεν· ὡς οὖσα ἐπιέτης· ἔστι δὲ τὸ γνῶμα, κατὰ τὸ βρώμη βρῶμα· οὕτω γὰρ καὶ ἐκ τοῦ γνώμη γνῶμα. Πρωτογόνους ἄρνας, καὶ τὰ τοιαῦτα πρωτογεννήματα, ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ. Πρωτογόνων, πρώτων φανέντων. Πρωτογύναικες· οἱ μὴ ἀνηγμένοι γυναῖκας. Πρωτοκλισία, ἡ πρώτη καθέδρα. Πρωτόλειά εἰσι, τὰ τῆς λείας πρῶτα καὶ τῶν λαφύρων ἃ οἱ ἀριστεῖς λαμβάνουσιν· ὡς Ἀγαμέμνων τὴν Χρυσηΐδα· Ἀχιλλεὺς δὲ τὴν Βρυσηΐδα· Αἴας δέ, τὴν Τέκμησσαν. Πρωτόλη, πρώτη· ἢ ἱερόν. Πρωτοληδεῖσθαι, τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι. Πρωτόλιον, ἀπαρχήν. Πρωτολογία, πάσης κατηγορίας αὐτοῦ, ἀποφαίνει πρωτολογίαν. Πρωτομέδεια, διὰ τὸ πρωτεύειν τῶν ἄλλων στοιχείων καὶ βασιλεύειν αὐτῶν, ὡς ἐξ αὐτοῦ γεγενημένων· ὡς εἴρηται ὄνομα Νηρηΐδος. Πρωτόνεω, οἱ πρότερον πλέοντες, ἢ πρότερον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες. Πρώτονος, πρῶτος νέος. Πρωτόμφαλον, τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον. Πρωτοπαγῆ, πρώτως πεπηγότα. Πρωτόπλοος ναῦς, οὐ μόνον ἡ ἐκ καινῆς ναυπηγηθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη κατὰ τὸ πλεῖν· ἡ μετὰ πρώτου τινὸς πλέουσα· ὅ ἐστι ναυάρχης. Πρωτοπραξία, τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον. Πρῶτος, πολλοστός· πόστος· κορυφαῖος· ἔσχατος· καὶ ὕστατος· ὑπερθετικά. πρόσπολος, ὁ δοῦλος· πρόπολος δέ, ὁ νεωκόρος· ἀρσενικὰ δέ, καὶ ἀμφότερα· ἀμφίπολος δὲ ἡ δούλη θηλυκόν· καὶ οὕτω μέν τινες διαφορὰν προσπόλου καὶ ἀμφιπόλου τίθενται· ἀλλ' εὑρίσκονται καὶ ἐνηλλαγμένως λεγόμενα· τουτέστιν, ἀμφότερα· καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. Πρῶτος, ἐπὶ πολλῶν· πρότερον δὲ ἐπὶ δύο· καὶ τῷ μὲν πρώτῳ, ἀκόλουθον ὕστατος· τῷ δέ, ὁ ὕστερος· οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ καὶ προτέρᾳ. Πρωτοστάτης, ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος. Πρωτότοκος, προπαροξυτόνως ὁ πρῶτος τεχθείς, καὶ δηλοῖ πάθος ἡ λέξις· πρωτοτόκος δέ, κατὰ δρᾶσιν ἡ πρώτως τεκοῦσα παροξυτόνως. Πρωτότυπος, ὁ ἀκόλουθος πρωτουργός. Πρώτοις, ἀκμάζοντας νέοις. Πρωτώ, ὄνομα Νηρηΐδος· παρὰ τὸ πρώτως ἐπιβαίνειν τῆς θαλάσσης· ἢ παρὰ τὸ πρωτεύειν· πρωτεύει γὰρ τὸ ὕδωρ ὥς φασι πάσης ὕλης.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Πταίει, σφάλλει· ἁμαρτάνει· σφάλλει. Πταίη, πετάσοι. Πταίειν, Ἀττικῇ· τὸ προσκρούειν. Πταίρειν, ἢ πτάρνυσθαι λέγεται κατὰ παραγωγήν, ὁμοίως τῷ ὄρνυσθαι καὶ τοῖς τοιούτοις· καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πταίω παράγεται κατὰ ὀνοματοποιΐαν, ὥσπερ καὶ τὸ πτύρω ἐπὶ ἵππων· ἐξ οὗ καὶ ὁ πτυρμός· ἱστέον ὅτι καὶ εὕρηται παρ' Ἡροδότῳ σημειώδης πταρμός, εἴπερ πῶς Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου ἔπταρε καὶ ἔβηξε μεῖζον τοῦ συνήθους· καὶ ὥσπερ πρεσβύτου σεισθέντων τῶν ὀδόντων, εἷς ἔπεσε· καὶ ἦν σημεῖον. Πταίω, τὸ προσκόπτω· παρὰ τὸ πέτω συγκοπῇ πτῶ· καὶ κατὰ παραγωγὴν πταίω, ἀπὸ τοῦ πίπτειν πολλάκις τοὺς προσπταίοντας. Πτακές, ἢ πτακίδες, δειλοί, ἐπτηχότες· καὶ πτακισμός. Πτακορεῖν, πτήσσειν· δεδοικέναι. Πταλόν, ἐφ' ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται. Πτάμενος, διελθών. Πτάξ, πτακίς· πτώξ· δειλός. Πταρμός, Ἀριστοφάνης· κἄπταρον οὐκ ἔπταρον· ἀντὶ τοῦ οὐχ ἠσθόμην· ὁ πταρμὸς γάρ, κεφαλῆς αἴσθησις· ἐπεὶ οἱ θίγοντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει, πτάρνυνται· ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες· οὕτω φησὶν ἡ ψάρ μου πληγή· ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτήρων. Πταρμῶν, οἱ μὲν εἰσὶν ὠφέλιμοι, οἱ δὲ βλαβεροί· Ὅμηρος ἐπ' ἀγαθῷ τὸν πταρμόν φησιν· οὐχ ὁράας ὅ μοι υἱὸς ἔπταρε· καὶ Θεόκριτος, τῷ Σιμιχίδῃ οἱ ἔρωτες ἔπταρον. Πτάτω, ἔπτη· ἔδραμε. Πτελέα ἐστί, τόπος μέσον Ἐφέσου, καὶ Μιλήτου· καὶ δένδρον· ὅθεν πτελεατικὸν οἶνον λέγομεν, ἢ τὸν ἐκ τῶν δένδρων παρ' ὅσον, ταῖς παρακειμέναις πτελέαις ἀναπλέκονται, ἢ Ἐφέσιον. Πτελεάδες, πτελεῶδες. Πτέλεθρον, ἤτοι πλέθρον· ἤτοι διάστημα ἐστὶ ποδῶν ἑκατὸν ἤτοι πηχέων ἑξήκοντα ἕξ, καὶ διμοίρου· εἰ δὲ ἀπίθανος, ἄρης μὲν ἑπτὰ ἐπέσχεν πέλεθρα ἐν τῷ πεσεῖν.

πτυὸς δὲ ἐν ᾅδου ἐπὶ ἐννέα κεῖσθαι πέλεθρα· ἔστιν ἐκεῖνο μὲν τῇ φαντασίᾳ δοῦναι, τοῦτο δὲ τῇ ἀκριβείᾳ· ἢν ὁ μῦθος αὐ-
τὸν δοκεῖ. Πτελεός, ἢ πτελεόν, οὐδετέρως· ἔστι καὶ ἰωνίας πόλις καὶ τρωάδος· ἔτι δὲ καὶ τῶν περὶ θετταλίαν ἀχαιῶν·
καλεῖται δέ φασιν οὕτως, ὅτι πολλὰς ἔχει πτελέας· ὁ πολίτης πτελεάτης, καὶ πτελεούσιος, καὶ πτελεύς· ἔστι δὲ καὶ πτε-
λέα δῆμος φυλῆς ἀττικῆς, τῆς λεγομένης οἰνηΐδος· ἧς ὁ δημότης πτελεάσιος· ὁ δὲ στράβων λέγει, ὅτι τὸ πτελεὸν κτίσμα
ἐστὶ τοῦ ἐκ πτελεοῦ τοῦ θετταλικοῦ, ὃν ὁ ποιητὴς ἀρσενικῶς προσηγόρευσε· διὸ λεχεποίην αὐτὸν ἔφη· τουτέστι, πολυβότανον·
οὗ ἡ πόα χρήσιμος λέξασθαι, ἤτοι ἐγκαθευδῆσαι· ἔστι δέ φησι δρυμῶδες χωρίον ἀοίκητον, πτελεάσιμον καλούμενον.
Πτερὰ ἢ ἀετοὺς καλοῦσι τὰς τῶν ἱερῶν στέγας, ὥς φησιν ἴων ἐν ἀγαμέμνονι. Πτερά, πτέρυγες· ἢ οἰκοδομήματα ἱερῶν
ἐκ λίθων. Πτεροτύραννος, ὄρνις ποιός, ἐν ἰνδικῇ ἀλεξάνδρῳ δοθείς. Πτερίδες, τῶν νυμφῶν τινὲς οὕτω καλοῦνται
ἀπὸ τῆς πόας. Πτερίνῳ, πτερωτῷ. Πτερνιεῖ, παγιδεύει. Πτέρις, βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως, ὅθεν ἔμβρυα τὰ φθεί-
ρει καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ. Πτέρνα, τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήριον, τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γύην τοῦ
ποδός, καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν. Πτέρνα, ὁ δόλος καὶ ἡ ἐπιβουλή, καὶ πτερνίζω, τὸ καταβαίνω. Πτερνίζει, ἀπατᾷ
ἢ λακτίζει. Πτερνισμός, δόλος, ἀπάτη, ἐπιβουλή. Πτερνίς, τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων ἃ μέχρι νῦν προσ-
δέουσιν ἀλυσειδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρείοις· καὶ εἶδος ἱέρακος. Πτερνοβάτης, τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων. Πτε-
ροδόνητα παρ' ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ταχέα. Πτεροδόνητος, πτεροῖς πληχθείς. Πτερόεντα, ταχέα, κοῦφα. Πτερόεντι,
ταχεῖ· ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς. Πτερόεντες λόγοι, διὰ τὸ ταχὺ καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμονίαν· καὶ σύνθε-
σιν· ἢ ὅτι τέμνουσι τὸν ἀέρα κατὰ τὸ πτερόν· ἴσως δὲ ὅτι καὶ τοὺς λογίους ὑψοῦντες ἐξαίρουσι. Πτερῶ, ἐξαίρω. Πτερόεν
σκηνή. Πτερονόμος, τοῖς πτέρνοις νομάδα καὶ νεμομένη· ὅθεν καὶ νέμειν, τὸ ἐπιστροφὴν ἄγειν. Πτεροφοίτωρ, τάχος ἔχει·
τις γὰρ πτεροφοίτορος ἀπὸ χθονὸς ἐς τὸν ὑπουράνιον ἱέμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος. Πτεροφόροι·
τέλος τι στρατιωτικόν· ἢ ὡς διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν· καλοῦνται δὲ οὕτω καὶ τῶν ἐν αἰγύπτῳ ἱερέων τινές. Πτέρυ-
γες ἰθυντῆρες, τὰ πηδάλια· καὶ μέρος χιτῶνος τὰ περὶ τὰ κράσπεδα· δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ
χείλη. Πτέρυγες, ἢ πτέρυγες, κατὰ ἀρίσταρχον, μέρος ἐστὶ σώματος, περὶ ὃ τὰ πτερὰ τινασσόμενα, κατὰ τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ· οὐ
γὰρ πτέρυγες ἐκ τῶν ἀετῶν, ἀλλὰ πτερὰ ῥίπτονται κάτω. Πτερυγίζεις, κοῦφα καὶ μάταια διαλέγῃ, ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ
πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας ἵπτασθαι, οὐ δύνανται· ἢ κοῦφα λαλεῖς, ἢ ματαιογονεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν
μὴ δυναμένων πέτεσθαι, διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας· ἄλλως· ἀντὶ τοῦ πειράζεις πολλὰς ἀνηνύτους ὁρμάς, καθάπερ καὶ οἱ
νεοττοὶ πτεράζοντες τὴν πτέρυγα καὶ γυμνάζοντες, ἄπρακτον ἔχουσι τὴν τῆς πτήσεως φοράν. Πτερύγιον, ἀκρωτήριον·
πτέρυξ. Πτέρυγος, ἀπὸ εὐθείας τῆς πτερύξ, ὃ δηλοῖ οὐ τὰ πτερὰ μόνα, τὸ μόριον δὲ μετὰ τῶν περικειμένων πτερῶν· καθὰ
δηλοῖ καὶ ἡρωδιανὸς εἰπών, ὅτι τὰ εἰς υξ θηλυκὰ μονοσύλλαβα μὲν ὄντα, ὀξύνεται· στύξ, νύξ, πτύξ· ὑπὲρ μίαν δὲ ὄντα
συλλαβήν, βαρύνεται· κάλυξ, αἴτυξ, πομφόλυξ· τὸ πτερύξ σεσημείωται ὑπὸ ἀριστάρχου ὀξυνθέν, διὰ τὸ ἐννοίας περιεκ-
τικῆς εἶναι. Πτερυλλίδων, τῶν ἀκρίδων παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά· ὀρταλίχων δέ τινες τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν
βοιωτῶν διάλεκτον. Πτέρυξ, διαφέρει πτέρυξ καὶ πτερύξ, πτέρυξ λέγεται, τὸ ὅλον μέρος· πτερύξ δέ, τὸ ἄκρον· ἢ ὅτι τὸ πτε-
ρὺξ ὀξυτόνως περιεκτικήν τινα ἔννοιαν σημαίνει· ἤγουν ὅλην· καὶ περιεκτικὸν ἐστὶ πολλῶν πτερῶν· πτέρυξ δέ, μέρος τι τοῦ
πτεροῦ παροξυτόνως· ἢ πτέρυξ, ἡ σάρξ, ἣ ἐκφύεται τὰ πτερά· πτερύξ δέ, τὸ πτερύγιον, δι' οὗ πέτονται. Πτερυξαμένη, δια-
σείσασα. Πτερύσσεται, ταῖς πτέρυξι τὸν ἀέρα πλήττει. Πτερωτὰ ζῷα, ἀετός, ἀλεκτρυών· καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκό-
μενα πᾶσι. Πτερωτής, ἀλείπτης· κουφιστής· καὶ πτερόεις, καὶ πτερωτός. Πτερωτίς, πελειάς. Πτῆμα, πτῆσις οἰωνῶν·
περιφερὲς δὲ ἓν πτῆμα τῶν οἰωνῶν. Πτῆναι, ταχέως ἐκπτῆναι. Πτηνόν, τὸ ὄρνεον τὸ ἱπτάμενον. Πτήξαντα, τὴν ψυχὴν
εἰς τοὔδαφος καταβαλόντα. Πτῆξεν, εἰς φόβον ἤγαγε. Πτήσσω, τὸ φοβοῦμαι καὶ δειλιῶ. Πτήσσειν κυρίως, τὸ φεύγειν·
καὶ φοβεῖσθαι· λέγεται δὲ ἐπὶ ὀρνίθων· καὶ πτήσσει, πτοεῖται· καὶ πτήξωμεν κρυβῶμεν. Πτῆσις, ἡ τῶν ὀρνίθων πέτασις.
Πτήσσω, τὸ φοβοῦμαι. Πτῆται, πέτεται· καὶ πτηνὰ ζῷα, τὰ πετόμενα. Πτίλα, τὰ ἀφόμενα. Πτίλος, ὁ μαδαρὸς
τοῖς βλεφάροις. Πτίλον, πτερὸν ἁπαλώτερον· καὶ ἄπτιλα, τὰ ἀπτέρωτα· εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς, πτεροῖς χρῆσθαι πρὸς
τὸ ἐξεμέσαι· τῶν πτερῶν, τὰ μὲν καλεῖται πτίλα· τὰ δέ, ὠκύπτερα. Πτισάνη, ἡ κεκομμένη καθαρά, καὶ λελεπισμέ-
νη κριθή· πτισάνη δέ, καὶ τὸ πίτυρον. Πτίσατε, ἀποδερματίσατε. Πτίσσω, τὸ τύπτω· ὅπερ κυρίως ἐπὶ τοῦ σίτου λέ-
γεται· ἀφ' οὗ πτισάνη, τὸ κοινῶς πίτυρον. Πτόησις, δειλία. Πτοία, ὁ φόβος ἐπὶ θηλυκοῦ διὰ τῆς οι διφθόγγου. Πτοί-
αν, ἢ πτοῖον, θόρυβος ἢ ταραχή. Πτοιώμενον, πτοιᾶσθαι λέγεται τὸ παρορμᾶσθαι, πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Πτολεμίζω-
μεν, πολεμίζωμεν. Πτολέμοιο, πολέμου. Πτολίεθρον τροίης ἔπερσεν· ἀρχή ἐστι τῆς τοῦ πτολιπόρθου ὀδυσσέως συνθέ-
σεως· διὰ γὰρ ταύτην ἐκεῖνος πτολίπορθος ἐπωνόμασται· ὅτι δὲ αὐτὸς εἷλε τὴν τροίαν διὰ τῆς τοῦ δουρείου ἵππου μη-
χανῆς, δῆλον· λέγει γὰρ ὁ ποιητὴς σῇ δ' ἥλω βουλῇ πόλις πριάμοιο, τροίης πτολίεθρον· περίφρασίς ἐστιν, ἀντὶ τοῦ τῆς τροί-
ης. Πτολιπόρθιον, ἐκ τοῦ πρωτότυπον τὸν πτολίπορθον, ὡς ὁ κάπριος τὸν κάπρον. Πτολίπορθον λέγει ὅμηρος τὸν ὀδυσσέα,
ὅτι διὰ τῆς αὐτοῦ μηχανῆς ἑάλω τὸ ἴλιον· κατ' ἐξαίρετον δὲ οὕτως αὐτὸν λέγει, διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἰλίου. Πτολίπορθος·
ὀδυσσεὺς παρὰ τῷ ποιητῇ λέγεται, οὐχ ὡς πολλῶν πόλεων πορθητής· τοῦτο γὰρ μᾶλλον τῷ ἀχιλλεῖ πρέπον· ἀλλ' ὡς πορθη-
τὴς διὰ τοῦ δουρείου ἵππου τῆς ἰδίως οὕτω λεγομένης πόλεως, ἤτοι τροίας· ἢ λεχθήσεται πτολίπορθος διὰ μίαν πόλιν κο-
ρυφαίαν τὴν ἴλιον ἥτις τοῦ ὀδυσσέως βουλῇ ἥλω. Πτολίπορθος, ὁ ἄρειος πόλεις πορθῶν. Πτόλις ὥς φασιν οἱ παλαιοί,
κυπρίων ἐστὶ τῶν ἐν σαλαμῖνι λέξις. Πτόλις, ναῦγος ἡ πόλις. Πτόρθος, ἔοικε κλάδος εἶναι πλατύς, καὶ ἐπιμήκης· καὶ
δοκεῖ οὕτω λεχθῆναι, παρὰ τὸ διαπετάσαι· καὶ τὸ ὄρθιον οἱονεὶ διαπετασμένος εἰς ὀρθόν. Πτόριμον, ταχύ· φρένιμον.
Πτορισμός, φροντισμός. Πτοῶ τὸ φοβοῦμαι, καὶ πτοῆσαι. Πτοῶ ἐκ τοῦ πετῶ, ποτῶ καὶ ὑπερθέσει πτοῶ, πτοήσω· ὅ-
θεν τὸ ἐπτοήθην· ἀντὶ τοῦ κατεπέπτωκε· τὸ δὲ πτοῶ, λέγεται καὶ πτοιῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ διεπτόησε καὶ πτοία, ἡ πτόησις.

Πτύγμα, δίπλωμα ἐν τῷ γράμματι, καὶ περὶ πολλῶν ὀλίγων πτύγμα, Θεμιστοδίκη. Πτύελον, σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν, ἢ πτύσμα. Πτυκτίον, βιβλίον. Πτυκτῶν, πτυσσομένων. Πτύξαγρις, ἢ πύξαρις ὁ καρκίνος διὰ τὸ τὰς πτύχας ἢ τὰ πυξία τῶν ὀστρέων ἀγρεύειν. λέγεται γὰρ ἔνδον τῶν πτυχῶν τίθεται λιθίδιον μικρόν, ὅπως ἐᾶσαι διὰ τοῦ πόρου ὅ ἐφελκύσῃ τὴν ὀστρειακὴν σάρκα. Πτύξομαι, καλύψομαι, σκεπάσομαι. Πτύον, πτυάριον. ἢ θρίναξ. ξύλον ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον. Πτυόφιν, ληφθεὶς ἀντὶ τοῦ πτύου. κατὰ κλῖσιν γενικὴν ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος, ὡς τὸ ἀπὸ πλατέος πτυόφιν. ὅτι δὲ τὸ πτύον καὶ πτέον ἔλεγον οἱ ὕστερον Ἀττικοί, Αἴλιος Διονύσιός φησιν. ἕτερος δέ τις λέγει πτέον ὡς οἱ ἄλλοι πτύον, ὁ Σοφοκλῆς, ἀκολουθῶν δηλαδὴ τῷ ποιητῇ. Πτύοχλον, ὑπόδημα ἀνδρεῖον. Πτύρεται, κλαίεται. κλαδαίνεται. σείεται. φοβεῖται. φρίττει. Πτυρμός, φρίκη. καὶ τὰ ὅμοια. Πτύσσεσθαι, τὸ διπλοῦσθαι. ὅτι δὲ πτύσσειν λέγεται τὸ διπλοῦν, δῆλον καὶ ἐκ τοῦ πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα. τοῦ δὲ τοιούτου πτύσσειν, παράγωγον καὶ ἡ πτὺξ καὶ ἡ τραγικὴ πτυχή. καὶ περιπτυχή, καὶ τὸ πύκα δέ, ὅπερ ἐστὶ πυκνῶς. ἐξ οὗ καὶ ὁ πύξος πυκνότατος ὤν. ἐξ οὗ δὴ καὶ πτύειν δοκεῖ εἶναι τὸ πτύσσειν κατὰ παραγωγήν, ἵνα ᾖ ὡς ὀρῶ ὀρύσσω. ἀμῶ ἀμύσσω. ἐπτύσσοντο ἔγχεα ἀπὸ χειρῶν σειόμενα. Πτύσσω τὸ ἔνδυμα, ὃ δηλοῖ κοινῶς διπλῶ. καὶ πτύσσω τὴν θύραν, ἤγουν κλείω. ἀφ' οὗ πτύχες αἱ θύραι. καὶ τὰ κοινῶς διπλώματα. καὶ δίπτυχα καὶ προσπτύσσομαι, τὸ ἀσπάζομαι. καὶ ἀναπτύσσω, ἀνοίγω. καὶ ἀπὸ τούτου τὸ φανερῶ καὶ ἑρμηνεύω, καὶ ἀνακαλύπτω. καὶ περιπτύσσομαι, τὸ περιλαμβάνω. πτύσσω παρὰ τὸ πετῶ πετύσσω, καὶ συγκοπῇ πτύσσω. τὸ γὰρ πτύειν, οὐδέν ἐστιν ἄλλο, ἢ τὸ ἐπιπίπτειν, ἕτερον ἐπ' ἑτέρῳ. ἐν Ἰλιάδος ν. ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο. Πτυχαί, αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλείσεις, καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα, καὶ ἀνειμένων πόλοιο παμφανῶν πτυχῶν, μύστης ὁρᾷ. Πτύχας ἕξ, ἀσπίδος δῆλθεν ἔγχεος δόρυ, ἤγουν θέσεις. τὸ ῥηθὲν σάκος, λέγεται ἑπτάρινον καὶ ἑπταβόειον. Πτύω τό, τὸ ἐν τῷ στόματι ὑγρὸν ἐξάγω. καὶ πτύω τινὰ εἰς τὸ πρόσωπον. ἀφ' οὗ καταπτύω. καὶ διαπτύω, καὶ ἀποπτύω. καὶ πτύελον τὸ ὑγρόν, τὸ πτυόμενον Ἀριστοφάνης. κατάπτυστον. ἡ κατὰ ἐνταῦθα, σημαίνει ἐπίτασιν. καὶ πτύον τὸ κοινῶς πτυάριον. καὶ πτύσσω τὸ ἔνδυμα, ὃ δηλοῖ τὸ κοινῶς διπλῶ. καὶ πτύσσω, τὴν θύραν ἤγουν κλείω. ἀφ' οὗ πτύχες, αἱ θύραι. καὶ τὰ κοινῶς διπλώματα, καὶ δίπτυχα, καὶ προσπτύσσομαι, τὸ ἀσπάζομαι, καὶ ἀναπτύσσω, τὸ ἀνοίγω. καὶ ἀπὸ τούτου, τὸ φανερῶ καὶ ἑρμηνεύω, καὶ ἀνακαλύπτω. καὶ περιπτύσσομαι, τὸ περιλαμβάνω. καὶ πτυχαί, τὰ περιβλήματα. καὶ αἱ κατασκηνώσεις ψιλά. Πτωΐδες, νύμφαι. Πτῷος, ὁ Ἀπόλλων, καὶ πτῷος ἐστι καὶ πτοῖος, ὁ φόβος. Πτῶκα, δειλόν. καὶ πτῶκας, δορκάδας ἢ ἐλάφου νεβρούς. ἢ λαγωούς. Πτωκαζέμεν, δειλιᾶν. Πτωκάς, κύπειρος παρασημμία. ἡ πόα, διὰ τὸ χαμαλὴν εἶναι. Πτώματα ἐλαιῶν, ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα, κατά τινα τύχην πεπτωκότα. Πτῶμα, σῶμα ἄνευ τῆς κεφαλῆς. Πτῶμα, ἐπὶ νεκροῦ τιθέασιν οἱ νῦν. οἱ δ' ἀρχαῖοι, οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πτώματα νεκρῶν, ἢ οἴκων. Πτὼξ, ἐλλιπῶς παρὰ τῷ ποιητῇ ἐρρέθη. κατὰ τὸ πλῆρες πτῶκα λαγωὸν λέγει. οὕτω καὶ βροτὸν μέν τοι τίς εἴπῃ, οὐκ ἐντελῶς ἔφη. πλῆρες δὲ τὸ βροτὸς ἀνήρ. ὅ ἐστι φθαρτός. κατὰ τὸ βροτοὶ ἄνδρες. καθὰ καὶ λαγωὸς πτώξ, ὁ ἀπὸ τοῦ πτήσσων ἢ δειλός. Πτὼξ, λαγωοῦ συνήθως ἐπίθετον κατ' ἐξαίρετον, ὡς ὅτε τις εἴπῃ μόνον τὸ πτώξ, λείπει τότε τὸ κύριον ὁ λαγωός, ὡς ἐν τῷ βροτοὶ ἄνδρες μόνον λεχθὲν τὸ βροτοί, ἐλλειπές ἐστι τοῦ ἄνδρες. Πτωσκαζέμεναι, δωρικῶς. πτωσκάζειν, τὸ φοβεῖσθαι. ἢ πτωσκαζέμεναι. Πτώσσω παρ' Ὁμήρῳ. ὡς τὸ τί πτώσσεις. ἐκ δὲ τοῦ πτώσσω, γίνεται τὸ πτώσκω, ἐκεῖθεν τὸ πτωσκάζω καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἁλίσκω ἁλισκάζω. καὶ ὅτι πτήσσω μὲν κοινόν ἐστι Ἀττικόν. πτώσσω δὲ Ἰωνικόν. οὕτω καὶ ῥήσσω ῥώσσω. ἐξ οὗ καὶ ῥὼξ ῥωγός. ὡς τὸ ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. ἐκ δὲ τοῦ πτώσσω καὶ ὁ πτώξ, τόπος, ἤγουν ὁ ἔχων πτῶκας πολλούς. Πτώσσειν, πτήσσειν φασὶν οἱ μεθ' Ὅμηρον. ἢ γίνεται ἀπὸ μὲν τοῦ πτώσσειν, ὁ πτωχός. καὶ ὁ πτώξ. ἀπὸ δὲ τοῦ πτήσσειν, τὸ καταπεπτηχέναι, καὶ ὁ καταπεπτηχώς. τοιαύτης δὲ σχολιουργίας καὶ τὸ ἐρρῶγε, καὶ διερρηχὼς ἢ ῥῆγμα ἢ ῥωγμα, καὶ ῥωγαλέος. Πτώσσειν, τὸ πτωχεύειν. πτώσσειν, τὸ προπαθῆ φεύγειν. ἐξ οὗ πτὼξ ὁ λαγωός. Πτώσσοντες, δειλιῶντες ἢ πτώσσουσαι, δειλιῶσαι. κρυπτόμεναι. Πτωτόν, τὸ πίπτον. Πτωχεύειν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν. καὶ προσαιτεῖν τοὺς διερχομένους. ὅθεν πτωχός. καὶ πτωχεία. διενήνοχε δὲ πτωχεία πενίας. ἡ μὲν γὰρ πενία, μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια. τὸ μόνα τὰ χρειώδη θηρῶσα. ἡ δὲ πτωχεία, παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. ἢ ὁ μὲν πένης παρὰ τὸ πένεσθαι. ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρειώδη εἴρηται. ὁ δὲ πτωχός, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν. πτωχεία δὲ ὡς εἴρηται διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. Πτωχίστερος, ὡς λαλίστερος. Πτωχοποιός, ὁ τὸν πτωχὸν ποιῶν. Πτωχός, ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν ἐπαύτης. παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι. Πτωχὸς μέν ἐστιν, ὁ ἀπὸ πλούτου κατελθὼν εἰς ἔνδειαν. πένης δέ, ὁ ἐξ ἀρχῆς ἐν ἐνδείᾳ ὤν, ἢ δι' ἀρέσεως τῷ κυρίῳ κενώσας τὴν τοιαύτην πορίσασιν.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ

υανεψιὼν, ὄνομα μηνός. καὶ πυανοψία Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες, πανοψίαν ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. Πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμη τὰ πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι. δεῖ δέ φασι λέγειν πυανέψια καὶ τὸν μῆνα πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς. καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται. Πυάνιον, τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα. οἱ δὲ πανσπερμίαν ἑψημένην ἐν γλυκεῖ. Πυανοί, κύαμοι. καὶ πανόσπριον. Πύαρ, πιτύα. Πυγαῖος ὁ ἀκόλαστος παρὰ τὴν πυγήν. Πυγαῖα τῆς σπείρας τῶν κιόνων, καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος. Πυγαίησι, πυγονίαις. ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς Αἰγύπτου μικροφυῶν ἀνθρώπων. Πύγαργος, εἶδος ἀετοῦ παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργήν, ἢ λευκήν. Πύγαργον, δειλόν. ἢ αἰσχρόν. ἢ ἅρπαγα. εἰσὶ γὰρ μελάμπυγες πύγαργοι, εἴδη ἀετῶν κατ' Ἀρχέλαον. ἀφ' οὗ ὁ ἅρπαξ πύγαργος. ὁ δὲ αἰσχρὸς καὶ συνουσιαστικὸς τρόπος λέγεται πύγαργος κατ' ἀντίφρασιν, ὁ μὴ ἀργὴν ἔχων τὴν

πυγὴν ἀλλὰ κίνδυνον τὴν ἐν τῷ σώματι παίζειν. ὁ δὲ δειλὸς πάλιν πύγαργος λέγεται, ὁ λευκὴν ἔχων τὴν πυγήν, ἐκ τοῦ
ἐναντίου τῇ παροιμίᾳ τῇ λεγούσῃ, οὔπω μελαμπύγου τετύχηκας. ἐπεὶ γὰρ οἱ μελάμπυγοι, καθάπερ Ἡρακλῆς· οἱ δὲ
λευκόπυγοι πάντες ἀσθενεῖς, καὶ δειλοὶ καὶ ἄνανδροι. θεία δὲ ἡ Ὠκεανοῦ τις ἐστὶ Διὸς τούτου παισίν, εἴποτε περὶ Ἡρακλέους
οὔπω μελαμπύγου τετυχήκατε. Πύγελα, πόλις περὶ τὴν Ἔφεσον. Πύγελλα, τόπος ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα.
Πυγή, τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. Ἀριστοφάνης· γυμνάζομαί γε καὶ τὴν πυγὴν ἀλήφομαι, ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι καὶ τὴν
ὀσφῦν. εἰώθασιν αἱ πόλεις τοῦ πύδοντος ἀλείφεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς
ὀφθαλμούς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον, ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷν, καὶ τρίβων ἀλωπέκων. Πυγιδίων, ὀνύχων. Ἀριστοφά-
νης. Πυγμή, ἐπὶ τῆς χειρὸς ὅταν ἔχῃ τις συνεσταλμένους τοὺς δακτύλους. καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγὼν ὃν διὰ τῆς πυγμῆς
ἠγωνίζοντο. ἦσαν δὲ πάντες οἱ ἀγῶνες οὓς ἠγωνίζοντο πέντε· δίσκος, πυγμή, δίαυλος, ἅλμα, καὶ πάλη. καὶ πύκτης, ὁ
τῇ πυγμῇ χρώμενος. καὶ πυκτικός, ὁ ἐπιτηδείως ἔχων εἶναι πύκτης. καὶ πυκτεύω, ἀγωνίζομαι τοιοῦτον ἀγῶνα. καὶ πὺξ
παίειν, ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τοῦ διὰ τῆς πυγμῆς. καὶ πυγμαῖος, ὁ πυγμῇ σύμμετρος, ἤγουν ὁ βραχύς. Πυγμαῖοι, ἔθνος
πόρρω τῆς Αἰγύπτου, τῷ μεγέθει πάνυ μικροί, οἷον πηχυαῖοι. Πυγμαῖοι, οὐ δὲ πηχυαῖοι, τὸ μέγεθός εἰσι. παρωνομασμέ-
νοι γάρ εἰσι πυγόνιοι, πυγούσιοι δέ, διάστημα τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἕως τοῦ μικροῦ δακτύλου, ἢ καὶ τῶν δακτύλων συνεσταλ-
μένων. ἱστορεῖται δὲ ὅτι, καὶ κέρατα περιτίθενται καὶ ἐν σχήματι κριῶν, ὡς Ἑκαταῖός φησι, κρόταλα ψοφοῦσι, καὶ οὕτω
τοὺς πυγμαιομάχους γεράνους ἀμύνονται καταφρονούσας ἄλλως τοῦ μήκους. Πυγμαίων, ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις. Πύγμα-
τος, ἴχαρτος. ἄσταρτος. Πυγμή, πάλη· σύγκλεισις δακτύλων· γρόνθος. Πυγόνος, τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ἡ πυγὼν ἀπὸ ὠλε-
κράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου. Πυγόριζαι, οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν. Πυγοσκελίς, ζῷόν τι καὶ ὁ βραχύς.
Πυγοστόλος, Ἡσίοδος. οἱ μὲν τὴν μαυλίστριαν· οἱ δὲ αὐτὴν τὴν ἑταίραν, τὴν περὶ τὴν πυγὴν στολιζομένην· τουτέστιν ἐκεῖνα
τὰ μέρη πανουργίας τοῖς ἱματίοις. στέλλειν γὰρ ἐστὶ τὸ συγκοσμεῖν. ἄλλοι δὲ τὴν κοσμοῦσαν τὰς χεῖρας. πυγούσιον γὰρ ὁ
πῆχυς κεκλασμένων τῶν δακτύλων. Πυγοστόλος, ἀκόλαστος, πόρνος. Πυγούσιον, ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων.
Πυγών, μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκών, ἕως ἔξω τῆς χειρὸς ἐπὶ κεκαμμένων τῶν δακτύλων. καὶ σπι-
θαμή. Πυδαρίζειν, ἀντὶ τοῦ ἄλλεσθαι, ἤτοι ποδαρίζειν. καὶ πυδαρίζειν, ὡς ὄνομα καὶ ὄνυμα αἰολικῶς. ἢ πυδαρίζειν, παρὰ
τὴν πυγὴν καὶ τροπῇ τοῦ πυδαρίζειν, ὡς γνόφος καὶ δνόφος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. ὡς τὸ ἀπεπυδάρισε μόθωνα, περιεκ-
κόκυσα παρὰ τοὺς πόδας. Πυελίδα, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Πυελίον, πύελος χαλκῆ. Πύελος,
συνήθως ἡ λεκανίς. οὐκ ἂν ἴσως αὕτη παρὰ τὸ πλύνειν γίνοιτο, ἀλλὰ παρὰ τὸ πυόν, ὅ ἐστι πάγισμα γάλακτος, ὡς τοιοῦ-
του ἀγγείου ξυλίνου, χρησιμεύοντος εἰς ὑποδοχὴν πυοῦ τοῖς νομεῦσι. Πύελος ἡ λεκάνη. Ἀριστοφάνης· ἀλλ' ἀθρήνει κατὰ
τῆς πυέλου τὸ τρῆμα. ἡ πύελος ἔχει τρύπην, δι' ἧς ἀπολούμενοι ἐκχέουσι τὸ θερμόν. Πυέλοις, τὰς ἐμβάσεις λέ-
γει Ἀριστοφάνης. πύελος γὰρ ὄρυγμα ἐμβατόν. Πυήρ, ἀναπεπηγμένον. Πυθάγγελος, τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός,
καὶ ἄσημος. Πυθαγόρου μαθητῶν. οἱ μὲν ἦσαν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, οἵπερ ἐκαλοῦντο σεβαστικοί. οἱ δὲ, περὶ τὰ ἀν-
θρώπινα. οἵπερ ἐκαλοῦντο πολιτικοί. οἱ δὲ, περὶ τὰ μαθήματα τὰ γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικά. οἵπερ ἐκαλοῦντο μαθη-
ματικοί. τούτων οὖν οἱ μὲν αὐτῷ συγγινόμενοι τῷ Πυθαγόρᾳ, ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταί, Πυθαγόρειοι.
οἱ δὲ ἄλλως ἔξω ζηλωταί, Πυθαγορισταί. Πυθεῖον, τὸ μαντεῖον. Πύθια δέ, τόπος καὶ ἑορτὴ ἑλληνική, καὶ πανήγυρις.
Πύθεσθαι, τὸ σήπεσθαι. πύθω γὰρ σημαίνει τὸ σήπω. τὸ ἐρωτῶ. τὸ ἀκούω. καὶ τὸ μανθάνω. ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω. καὶ πυ-
θέσθαι. ὃ δηλοῖ τὸ μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι, ψυχικῇ συντάσσει ὁ ποιητής. Πυθέσθαι, ἐρωτῆσαι. μαθεῖν. ἀκοῦσαι. ἐκ τοῦ πεύθω,
πεύσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔπυθον. ἐπυθόμην. ἐπύθου. ἐπύθετο. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον πυθέσθαι. Ἀριστοφάνης· ἀλλὰ
βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι. Πυθία, ἡ μάντις. Πύθια, ὄνομα ἑορτῆς ἀγομένης τῷ Ἀπόλλωνι. Πυθία, ἐπὶ τρί-
ποδος καθημένη, χρησμῳδεῖ. καλεῖται δὲ τὸ μέρος ἐν ᾧ κάθηται ὅλμος. Πυθιὰς βοά, ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. Πύθι-
ον, ἱερὸν Ἀπόλλωνος. καὶ Πύθιος, ὁ Ἀπόλλων. Πύθιον δὲ καὶ τὸ ὕδωρ παρὰ Θουκυδίδῃ. Πυθμένα ἐλαίας, τὴν ἀρχὴν
καὶ τὴν ῥίζαν. Πυθμένες, βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων. Πυθμενόθεν, οὐδὲ ὅλως. γέγονε δὲ τοὔνομα παρὰ τὸν πυθμένα
τῶν ἀγγείων, ὡσεὶ καὶ ὁλοκλήρως ἔλεγεν, ἤτοι λέγειν πάντα πᾶσιν, ἢ ἐξ ἀρχῆς. ἢ παντελῶς. παρὰ τῷ Ἰσοκράτει.
Πυθμήν, ἡ ῥίζα. ἢ παρὰ τὸ φύω οἱονεὶ φυτμήν, ὅθεν καὶ ὡς ἀνάφυσις τοῦ φυτοῦ. ἢ καὶ παρὰ τὴν οἱονεὶ σῆψιν, ἣν τὸ ζωογόνον
πάσχει κατὰ τῆς γῆς σπέρμα, πρὸ τῆς ἀναφύσεως, ὡς ἀπὸ τοῦ πύθω τὸ σήπω. Πυθμήν, ὁ καὶ πυνδάξ παρὰ τοῖς μεθ'
Ὅμηρον. ὅθεν παροιμία τὸ ἀπυνδάκωτος, οὐ τραπεζοῦται κύλιξ, ἤγουν ἀπυθμένιστος. Σοφοκλῆς καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξί-
φους πυνδάκα εἴρηκεν ὥς φησι Παυσανίας. Αἴλιος δὲ Διονύσιος καὶ αὐτὸς πυνδάκα τὸν πυθμένα εἰπών, λέγει καὶ ὅτι
πτερνίδες τὰ πυθμένια τῶν λεκανίων. τοῦτο δὲ ἴσως ἀπὸ τῆς πτέρνης ἐν ἐσχάτῳ κειμένης. ἀπὸ τοῦ πύθω δέ, ὁ πυθμήν, ὅ-
τε ἐν φυτοῖς, ὅ, τε ἐν σκεύεσι διὰ τὴν ἐκεῖσε σῆψιν. ἐκ τοῦ πύθω γὰρ τὸ σήπω πυθμήν. Πυθμήν, τὸ κάτω μέρος τῶν
κοίλων ἀγγείων, καὶ Πυθὼν Πυθῶνος, καὶ ἡ Πυθὼ τῆς Πυθόος καὶ Πυθοῦς τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ
τὸ μαντεῖον. καὶ Πύθια ὁ ἐν Πυθοῖ ἀγών. καὶ Πύθια τόπος. καὶ Πύθιος Ἀπόλλων, ὁ ἐν Πυθοῖ τιμώμενος, ὥσπερ καὶ Ὀλύμ-
πιος Ζεύς, ὁ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ τιμώμενος. καὶ Πύθων, Πύθωνος. Πύθοιτο, σημαίνει δύο. καὶ τὸ ἔροιτο, καὶ τὸ μάθοι. Πυθοί-
ατο, πεύθομαι ἐνεστὼς ποιητικῶς. πυνθάνομαι κοινῶς. παρατατικὸς ἐπευθόμην. καὶ ἐπυνθανόμην. πεύσομαι μέλλων
ἢ πευσοῦμαι, ὡς φεύξομαι φευξοῦμαι. ἐπυθόμην μέσος ἀόριστος δεύτερος. ἀφ' οὗ πυθοίμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν,
πύθοιντο. καὶ ἰωνικῶς πυθοίατο. Πυθόληπτος, ὁ ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς. Πυθομένοις παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τῶν σηπομέ-
νοις κεῖται. καὶ τὸ πυὸν ἐν πυθεῖν φησι λέγεσθαι Μύκλος ὁ Νεαπολίτης. ἔστι γὰρ τοῦτο σεσηπὸς αἷμα, καὶ ἡ Πυθὼ δὲ κατά
τινας. ἢ ἀπὸ τοῦ πευστικῶς ἔχοντας ἐπὶ τοὺς χρησμοὺς ἔρχεσθαι, ἢ καὶ ἀπὸ παιδός τινος Πυθικῆς, ἢ ὄνομα Πυθίς, θυγά-
τηρ Δελφοῦ. Πυθόμενος, ἐρωτήσας. Πύθονται, ἐρωτήσουσιν. ἀκούσουσι. Πύθω παρὰ τοῖς ποιηταῖς, σήπω. Πυθώ,

πόλις Φωκίδος· ἔνθα τὸ μαντεῖον· ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τῶν μαντειῶν οὕτω κληθεῖσα· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ σεσῆφθαι τὸν δράκοντα. Πυθὼν, ὀξυνόμενον μὲν καὶ θηλυκὸν, ὁ τόπος· βαρυνόμενον δὲ καὶ ἀρσενικὸν, ὁ δράκων. Πύθων, ὁ ἐγγαστρίμυθος· ἢ ἐγγαστρίμαντις· ἢ Βυζάντιος τὸ γένος. Πύθων, δαιμόνιον μαντικόν. Πυθῶνα πετρήεσσαν λέγει Ὅμηρος, διὰ τὸ περὶ αὐτὴν ὄρος τὸν Παρνασσὸν ἐκάλειτο πάλαι μὲν γὰρ τὸ Παρνασσία νάπη, ἀπὸ Παρνασσοῦ ὄρους τοῦ ὑπερκειμένου· εἶτα Πυθὼν ἐκλήθη, διὰ τὸν ἐκεῖ τοξευθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ σαπέντα δράκοντα· ὡς ἐκ τοῦ πύθω τὸ σήπω· ἢ διὰ τὸ δεῖσθαι τοὺς ἐκεῖ χρωμένους πυθέσθαι τὰ μέλλοντα, ἤτοι μαθεῖν· ἔνθεν καὶ Πύθιος Ἀπόλλων, ὁ ἐκεῖ τιμώμενος· καὶ ἑορτὴ λαμπρὰ καὶ ἀγῶνες τὰ Πύθια· καὶ προφῆτις Πυθιάς· καὶ πυθιάζειν, ἐπὶ πυθαΐζειν, τὸ μαντεύεσθαι· ὕστερον μέντοι Δελφὶς ἡ Πυθὼν ἐκλήθη, ὅτι καὶ Δελφοὶ, τὸ ἐκεῖ ἔθνος· ἔστι δὲ καὶ Πυθὼ, ἡ πόλις δίχα τοῦ ν· ὡς Λητώ· καὶ Σαπφώ· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ Πυθώδε, καὶ τοῦ Πυθοῖ. Πύιο, τὸ γάλα. Πύκα, συχνῶς· ἐπιμελῶς. Πύκα, ἐπιμελῶς· πύκα δὲ τρέφε, καὶ πύκα ποιητοῖο, τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου· καὶ πυκινὸν λέχος, τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι. Πυκάζει, καλύπτει· σκεπάζει· καὶ πυκάζουσι· στεφανοῦσι. Πυκάζεις, συχνάζεις. Πυκάζειν, ἐσκέπασε· περιεκάλυψεν· ἀπὸ τοῦ πτύσσω, πτυκάζω καὶ πυκάζω· Ὅμηρος· Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο. ἤγουν τὰς τοῦ Ἕκτορος φρένας, ἐκάλυψεν ἢ ἐπάχυνσεν ἡ λύπη. Πυκάζουσι· τουτέστι, πεπυκνωμένοις, στενοχωρουμένοις. Πυκάζουσι, κοσμοῦσι· σκιάζουσι· στεφανοῦσι· Θεόκριτος· στεφάνοισι τὰ δώματα πάντα πυκάσδεν, ἀντὶ τοῦ πυκάζειν. Πυκάσαι κυρίως μὲν, τὸ πυκνῶσαι· ἄλλως δὲ, καὶ τὸ σκεπάσαι· ὅ ἐστι καλύψαι. Πυκασμὸς, δασύτης φυνήματος. Πύκ' ἔβαλλε, πυκνῶς ἔβαλλε. Πυκιμήδη, ἡ συνετὴ βουλὸς, ἡ βαθυγνώμων· ἀπὸ τοῦ πύκα, καὶ πυκνῶς, ἢ συνετῶς· ἢ ἐπιμελῶς, καὶ τοῦ μήδω τὸ βουλεύομαι. Πυκιμήδεος, συγκοπὴν ἔπαθεν ἐκ τοῦ πυκινομήδεος· οὐ γὰρ ἐστιν εἰπεῖν πρὸς ἀκρίβειαν, ὡς πύκα σύγκειται. Πυκινὴ, ἀντὶ τοῦ ἄρθρου καλῶς, ἀντὶ τοῦ πυκνὴ, καὶ συνετὴ κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. Πυκινὴ βουλὴ, ἡ στερεὰ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πυκνῶν σωμάτων· ἃ δυσπαθέστερά ἐστι τῶν ἀραιῶν. Πυκινόφρων, πολύφρων σώφρων. Πυκινὸν λόχον, ὁ ποιητὴς λέγει οὐ μόνον ὡς κατὰ σύνεσιν γινόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς δέον ὂν τοὺς ἐλλοχῶντας πυκνοῦν ἑαυτοὺς ἵνα λανθάνωσι· διὸ καὶ λοχεῖσαί φησιν, ὅ ἐστιν ἐκάθισαν ὡς ἐλλοχώντων κεῖσθαι· οἷον ὀφειλόντων κατὰ τὸ ὑποκαθῆσθαι, ἵνα ὑποκρύπτωνται. Πυκνὰ, τὰ συνεχῆ· καὶ συνετά· ἡ γὰρ φρόνιμος διάνοια, πεπυκνωμένη ἐστίν· ὥσπερ τοὐναντίον ἡ ἔξηχος, ἠραιωμένη· τὸ ἀρσενικὸν, ὁ πυκνὸς, τοῦτο ἐκ τοῦ πυκινός· ὅθεν καὶ πυκινὴν βουλὴν τὴν πυκνὴν, καὶ συνετὴν, καὶ σώφρονα· ἢ ἐκ τοῦ πτύσσω πτυκνὸς, καὶ πυκνός· τὸ δὲ πυκνὸς, ἐκ τοῦ πύκα ἐπιρρήματος, ὃ σημαίνει τὸ ἐπιμελῶς ἔχειν· τοῦτο ἐκ τοῦ πτύσσω τὸ ἀσφαλίζω, πτύκα καὶ πύκα. Πυκναίοις, παλαιοῖς. Πυκνὰ ῥωγαλέην, πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν. Πυκνίτης, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι· πνὺξ γάρ τόπος ἐν Ἀθήναις ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνεκροτεῖτο· τὸν δῆμον δὲ ὥσπερ πολίτην τῆς πνυκὸς εἶπε· πνὺξ δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς βουλευτάς· ἢ ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. Πυκνὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ. Πυκνοὶ καὶ θαμέες παρ' Ὁμήρῳ, ἐκ παραλλήλου τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχουσι. Πυκνὸς, ὁ δυνατός. Πυκνότης, σύνεσις· φρόνησις. Πύκνωσις, κατὰ πρόστασιν καὶ ἐπίστασιν· τουτέστι, πύκνωσις κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος· κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις τέσσαρας. Πύκτας, γρόνθους ἀγωνιστάς. Πυκτεύω, τὸ ἀγωνίζομαι τοῦτον τὸν ἀγῶνα. Πύκτης πόλεμος, ἀνένδοτος. Πύκτης, παγκρατιαστής· ἀθλητής· καὶ πυκτεῖον, ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον, τὸ βιβλίον· ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, ὅ ἐστιν ἀσφαλίζεσθαι καὶ συγκλείεσθαι· πυκτεῖον δὲ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον· καὶ ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται· πυκτίον δὲ γὰρ τὸ πινακίδιον· καὶ πυκτίζω. Πυκτὸς πίναξ, παρ' Ὁμήρῳ τὴν ἐπιστολὴν παρὰ τοῖς ὕστερον δηλοῖ· εἰς ἣν γριφεύουσα ἡ Σαπφὼ, ἔγραψεν οὕτω· ἔστι φύσις θήλεια, βρέφη σώζουσα ὑπὸ κόλποις αὐτῆς· ταῦτα δ' ἄφωνα, βοὴν ἵστησι γεγωνὸν, καὶ διὰ πόντιον οἶδμα· ὃν δὴ γρῖφον μὴ λύσαντες καλῶς τοῦ ἀκούσαντος, ἀλλὰ νενοηκότες εἰς πόλιν καὶ ἑταίρας δωρολήπτας, ἡρμήνευσεν ἐκείνη, ὡς θήλεια φύσις ἐστὶν, ἡ ἐπιστολή· βρέφη δὲ, τὰ γράμματα περιφέρει ἅπερ ἄφωνα ὄντα, τοῖς πόρρω λαλεῖ. Πυλαγόραι· κατὰ πόλιν ἔπεμπον τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας εἰς τὴν Πυλαίαν, εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων· καὶ ἦσαν οἱ πεμπόμενοι πυλαγόραι, καὶ ἱερομνήμονες· λέγουσι δὲ ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ· καὶ ἐξ αὐτοῦ τοὔνομα σχεῖν τὸν τόπον· ἀπίεσαν δὲ εἰς Δελφοὺς ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις· ἱερομνήμονας ἔπεμπον εἰς Πυλαίαν, καὶ πυλαγόρας. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις· ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει ἥκειν φέροντας τοὺς πυλαγόρας, καὶ τὸν ἱερομνήμονα· καὶ εἰσὶν οἷον ἱερεῖς γραμματεῖς· μνήμονας γὰρ τούτους ἐκάλουν· φόρ τοῦ τῇ μνήμῃ, καὶ ἐπίσκοπος ἤστινος ὁ δαίμων. Πύλαι οὐρανοῦ, τὰ νέφη. Πύλαι δικαιοσύνης, αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι· δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν ὅλων θεόν· καὶ Δαβίδ· ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης. Πύλαι, κατὰ συνήθειαν Ὁμηρικὴν, αὐτὸς ὁ τῆς εἰσόδου τόπος· σανίδες δ' αἱ θύραι· ὀχεὺς δὲ, ὁ μοχλός. Πύλαι ἐπὶ τείχους· θύραι ἐπὶ οἰκίας. Πυλαιίδες, αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν, καὶ νικῶσαι. Πυλαίμαρχος, πολέμαρχος· καὶ ὄνομα κύριον. Πυλαιαστάς, τοὺς ψεύστας Ῥόδιοι. Πυλαιστάς, τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας, διὰ τὸ παραγίνεσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον. Πύλαιος, ὁ ἔξω τῆς πύλης. Πύλας ἠελίου λέγει Ὅμηρος, τὰς οἷον συγκλειούσας ἐκεῖ ἠέλιον δυόμενον πρὸς δυσμαῖς, ἃς δὴ πύλας εἰσδυόμενος ὡς ὑπὸ κευθμῶνάς τινας, γίνεται ἀφανής· ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ τοῦ ω μεγάλου. Πύλαρνα, τὰ στελέχη. Πυλάρταο, τῇ πύλῃ προσηρτημένου· καὶ κρατεροῖο τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρὰς ἐπαρτιοῦντος ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος· λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ ᾅδου, πυλώροις ἰσχυροῖς. Πυλάρτης, κύριον ὄνομα· καὶ τοῦ ᾅδου ἐπίθετον· ἢ πυλάρτης ᾅδης, ὁ τὰς πύλας ἀραρυίας ἔχων διὰ τὸ ἐκεῖθεν δυσέξιτον. Πυλάρτην τὸν ᾅδην φησὶν Ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἀδιέξοδον· παρὰ τὸ τὰς πύλας ἀραρυίας εἶναι αὐτῷ· τουτέστιν, εὖ ἡρμοσμένας. Πύλας ἱερεῖς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ, ποιητικὸν τὸ σχῆμα· καὶ τὸ, τί με χρὴ μητρὸς ἐμοῦ· ἀντὶ τοῦ τί με χρὴ τὴν μητέρα

ἐπαινεῖν. Πύλας οὐρανοῦ Ὅμηρος, τὰ νέφη λέγει. Πυλάτιδες ἀγοραί, ὅπου συνίασιν οἱ ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομέ-
νην πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει. Πυλαωρός, πυλωρός. Πυλαωροῖς, θυρωροῖς, οἱ πλείονες λέγουσι· λέγοντες θύρας μὲν
ἐπὶ οἴκου· πύλας δὲ ἐπὶ πόλεως λέγεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι, οὐ μόνον ἀνθρώποις προσλαλεῖται τὸ πυλωροί, ἀλλὰ καὶ
κύνες τὸ τοιοῦτον ἀπειλήχασιν ὄνομα. Πυλεών, στεφάνων. Πυλουρόν, πυλωρόν. Πύλη, θύρα. καὶ πύλη ἐπὶ τείχους
παρὰ Θουκυδίδῃ. θύρα δέ, ἐπὶ οἴκου. Πύλη ἡ εἴσοδος τῆς οἰκίας· ἤγουν τὸ ἐν ταῖς θύραις διάστημα. καὶ ἡ θύρα. καὶ Πύλαι,
ὄνομα πόλεως· ἥτις ὠνομάσθη ὕστερον Θερμοπύλαι. καὶ Πυλαία, ἡ ἐν ταῖς Πύλαις γινομένη σύνοδος τῶν ἀμφικτυόνων.
καὶ Πυλαγόραι, οἱ πεμπόμενοι ἀπὸ τῶν μετεχουσῶν πόλεων τῆς ἀμφικτυονίας, ἀπὸ τῆς πύλης, καὶ πυλὼν πυλῶνος,
τὸ περιέχον τὰς πύλας τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τὰ προπύλαια. Πύλη λέγεται, ἡ ἐν διεξόδῳ πόλεως οὖσα καὶ ναῶν.
καὶ μεγαλοπρεπῶν οἴκων ὑπάνοιξις· θύρα δέ, ἐπὶ τῶν τυχόντων οἰκημάτων. θύριον δέ, καὶ θυρὶς θυρίδος, τὸ ἰδιωτικῶς
λεγόμενον παραθύριον. Πυλήγοροι, τελῶναι καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί. Πυλήνη, πόλις Αἰτωλίας. Πύλιγγες,
αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες καὶ ἴουλοι· βόστρυχοι, καὶ κίννοι. Πυλλεῖ, θραύει· λέγει· διαβοᾷ· θρυλλεῖ. Πύλοι τρεῖς, καθὰ τὸ
τὰ ἐθνικὰ γράψαντα· Μεσσηνίας· Τριφυλίας· Ἀρκαδίας· ὁ δὲ γεωγράφος, παρ' ᾧ καὶ ἀρσενικῶς ὁ Πύλος λέγεταί φη-
σιν, ὅτι ὑπόκειται ὁ Νέστωρ τὸν Τριφυλιακὸν Πύλον οἰκῶν· καὶ ὅτι Πύλοι τρεῖς ἱστοροῦνται ἐν Πελοποννήσῳ· καθότι καὶ
ἔπος εἴρηται ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γέ μέν ἐστιν. ἕκαστοι δὲ τὸ παρὰ σφίσιν ἠμαθόεν, καὶ πειρῶνται δεικνύειν ἀπὸ
ποταμοῦ παραρρέοντος καὶ γνωρίσματα δεικνύουσι Γέρηνον τόπον· καὶ Γέροντα ποταμόν· καὶ ἄλλον Γερόντιον· ἐξ ὧν πι-
στοῦνται ἐπιθέτως εἰρῆσθαι, Γερήνιον Νέστορα. λέγει δὲ καὶ ὅτι, παρ' ἑκάστῳ Πύλῳ, ποταμὸς Ἠμαθόεις· ἀλλαχοῦ δέ, ὅτι πο-
ταμός, πρὸς ἄρκτον Ἄμαθος, ὅθεν ἠμαθόεις Πύλος. ἀμαθώδη γὰρ τὸν ποταμὸν ἢ τὴν χώραν εἰπεῖν, ψεῦδός φασιν. ὁ δ'
αὐτός φησι καὶ ὅτι οὐκ ἂν ἀπογνοίη τις ἠμαθόεντα Πύλον κληθῆναι· καὶ διότι θινώδης καὶ στενός ἐστιν ὁ τῆς ἐκεῖ θαλάσ-
σης αἰγιαλός· κἀκεῖνος δὲ λέγει, ὅτι πατρὶς Νέστορος Πύλος, ὁ λεγόμενος Τριφυλιακός· καὶ Ἀρκαδικός· καὶ Λεπρε-
ατικός, πλείοσιν ἢ τριάκοντα σταδίοις ἀπὸ θαλάσσης ὡς δηλοῖ καὶ ὁ πεμφθεὶς ἄγγελος ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἐπὶ τοὺς ἑταίρους
Τηλεμάχου πρὸς τὸ ἐκείνου πλοῖον· καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξενία. Πυλοιγενέες, ἀπὸ τοῦ Πύλου γίνεται· πλεονασμῷ τοῦ ι
ὁμοίως τῷ ὀλοότροχος, ὀλοοίτροχος· ὁδοδόκος, ὁδοιδόκος· ὁδοπόρος ὁδοιπόρος· ἦν δὲ οὐκ ἔξω λόγου ἢ διὰ τοῦ η γράφεσθαι
τροπῇ τοῦ ο εἰς η. Πύλον· παρὰ μὲν Ὁμήρῳ οὐκ ἔστιν ἀναντιρρήτως εὑρεῖν λεγομένην κατὰ γένος ἀρσενικόν. ὁ μὲν γεω-
γράφος, καὶ ἄλλοι τὸν Πύλον φασί. Πύλον ἱερὰν λέγει, ἢ ἁπλῶς κατὰ κοινὸν ἐπίθετον· ἱεραὶ γὰρ ἅπασαι πόλεις· ἢ διὰ
τὰς ἐκεῖ θυσίας. Πύλονδε καταστῆσαι, ἀντὶ τοῦ εἰς Πύλον ἀπαγαγεῖν, ὅπερ ἡμεῖς ἀποκαταστῆσαί φαμεν. Πύλος, ὄνο-
μα πόλεως. ἦσαν δὲ δύο πόλεις οὕτω λεγόμεναι. Πύλος· Ἀριστοφάνης· τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι· Πύλος χωρίον τῆς Λα-
κωνικῆς, ἔνθα Κλέων στρατηγήσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους. προσανύσαντος τὸν πόλεμον Δημοσθένους καὶ Νικίου· εἰκὸς οὖν
τούτους διὰ τὸν αἰχμαλωτισμοῦ φόβον, καὶ διὰ τὸ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ, καὶ ἀφ' ἧς οὐ-
δὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλῷ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκλείεσθαι χρόνῳ δεδεμένους ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰσχνοὺς
καὶ δυσώδεις γεγονέναι. ἰστέον δὲ ὅτι τρεῖς ἐπωνυμίας εἶχε τότε Πύλος· Κορυφάσιον· Σφακτηρία· ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγου-
σι περὶ ταύτης τῆς ἱστορίας· ἐμοὶ δὲ τοῦτο ἀρέσκει καὶ ἀρκούντως ἔχει. Πύλου ἠμαθόεντος, ἀντὶ τοῦ ἠμαθοέσσης. εἰ μή
τις ἀρσενικῶς ὀνομάσει τὸν Πύλον. τοιοῦτόν τι ἐν Ὀδυσσείᾳ ὑλήεντι Ζακύνθῳ, ἀντὶ τῆς ὑληέσσης καὶ φωκάων ὀλοώτατος
ὀδμή, καὶ πικρός καὶ νεκρὸν δάμαρτα. Πυλωλάκτας, κακῶν μεστούς. Πυλών, στέφανος. Πύλῳ ἐν νεκύεσσι, παρ' Ὁμήρῳ.
ἰστέον ὅτι ὥσπερ φθογγὴ φθόγγος· χολὴ χόλος· τιμὴ τῖμος, παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ τίμημα, ποθὴ πόθος, ὠνὴ ὦνος, βολὴ βόλος,
καὶ ἕτερα, οὕτω πύλη πύλος ἀρσενικῶς· οἷον ἐν πύλῳ βαλών· οὐ γὰρ ἐν τῇ Πύλῳ πόλει τὸν ᾅδην ὁ Ἡρακλῆς ἔβαλεν. ἀλλὰ
ἐν τῇ τῶν νεκρῶν πύλῃ. διὸ καὶ ἑρμηνεύων ἐπάγει τό, ἐν νεκύεσσι βαλών. Πυλωρεῖ, φυλάσσει. Πύματος, ἔσχατος. Πύνδαξ,
ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον· ὅθεν παροιμία τό, ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ. ἤγουν ἀπύθμενος. Σοφοκλῆς
δέ, καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὥς φησι Παυσανίας. Πυνθάνομαι, ὃ παρὰ τοῖς ποιηταῖς πεύθομαι λέγεται.
εἰ μὲν τὸ μανθάνω καὶ τὸ ἀκούω δηλοῖ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· εἰ δὲ τὸ ἐρωτῶ καὶ ἀκούω, γενικῇ. πυνθάνομαι ἐνεστώς, ἐπυν-
θανόμην παρατατικός. πεύσομαι μέλλων. ἐπυθόμην ἀόριστος. πέπυσμαι, παρακείμενος. ὅτε ἀντὶ τοῦ ἀκούω λαμ-
βάνεται, ἀποδίδοται πρὸς ἀπαρέμφατον. οἷον, πυνθάνομαί σε ἀγαθὸν ὄντα. καὶ πυνθάνομαί σε ποιεῖν τόδε. ὅτε δὲ ἀν-
τὶ τοῦ ἐρωτῶ καὶ ἀκούω, γενικῇ. τὸ μὲν πυνθάνεσθαι ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾶν ποιεῖ τὴν πεῦσιν. τὸ δὲ μανθάνειν, καὶ ἀκούειν, ποιεῖ
τὴν πίστιν. Ὅμηρος δὲ ἐπύθοντο μάχης φησί, μετὰ γενικῆς· ἀντὶ τοῦ ἤκουον. ὁμοίως παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ ποιηταῖς λαμ-
βάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν ὡς τό, αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι· καὶ πεύθετο γάρ κε
ρονδὲ μέγα κλέος· καὶ πευθόμενος ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο. καὶ κείνου γὰρ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων. ἐν γὰρ τού-
τοις ἅπασιν, ἀντὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. σημαίνει ὅτε τὸ πυνθάνεσθαι, τὸ διδάσκειν καὶ ἱστορεῖν. ἐκ δὲ τοῦ
πεύθω, γίνεται πύθω τὸ μανθάνω καὶ ἀκούω· ἐξ οὗ καὶ τὸ πυνθάνω. Πυνικούς, τοὺς ἑφθοὺς ἐρεβίνθους καὶ φακούς.
Πυννιάζειν, παραίνειν ὡς ἀρραίνειν. Πύννος, ὁ πρώκτης. Πυάνοις, κυάμοις ἑφθοῖς. Πύξ, ἀπὸ τοῦ πτύσσω, πτύξω· ἀπο-
βολῇ τοῦ τ γίνεται. πτύσσοντες γὰρ τοὺς τῆς χειρὸς δακτύλους καὶ οὕτω στρυφνοῦντες, εἰς πύκνωσιν, οἱ πυγμάχοι ἀ-
θλοῦσιν. εἰς γρόνθον συστρέφοντες. ὅπερ κόνδυλόν φασιν οἱ σοφοί. ῥῆμά τε παράγοντες ἐξ αὐτοῦ τὸ κονδυλίζειν, ἤγουν
τοιούτῳ κονδύλῳ παίζειν. καὶ παροιμίαν προάγοντες τὴν δὸς ἄρτον τυχὸν καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῷ. ἤγουν χερ-
νητὸν τὸ ἄρκιον παιδίῳ, ἢ τινι τοιούτῳ προσώπῳ. καὶ εἰ μὴ ἀρκεῖται, ἀλλ' ὀχλῇ ἐς πλέον, τότε δὴ ἐπέβαλλε, ἀντὶ τοῦ
ὄψου. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου πτύσσω, ἀφ' οὗ τὸ πύξ. καὶ τὸ πυκνὸν γίνεται. καὶ ὁ πύξος, καὶ τὰ ἄλλα ἐκ τοῦ πτύξω. ἡ δὲ πυγμή
καὶ ὁ πυγμάχος, καὶ ἡ πυγμαχία, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πυγμαχεῖν ἐκ τοῦ ἔπτυχα, μέσου παρακειμένου σύγκειται. διὸ καὶ
ἔχουσι τὸ γ. Πυξίδα, δίπτυχα. Πύξιον, χρῶμά τι ἱματίου. Πυξίς, τεῦχος ἰατρικόν, καὶ κυρίως ἐκ πύξου γινόμενον.
καταχρηστικῶς δέ,

καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐξ οἵας δήποτε ὕλης· καὶ χαλκοῦ οὖν καὶ μολύβδου. Πυξίς, τὸ πινακίδιον. Πύξος, εἶδος φυτοῦ.
Πυογενής, καὶ πυλογενής, ὁ ἐν τῇ πύλῃ γεννηθείς. Πῦον, τὸ ἕλκος ἀφ' οὗ ἔμπυον τὸ ἑλκῶδες. Πυός, τὸ πρῶτον γάλα·
ὃ ἑψόμενον πήγνυται, ὃ ἡμεῖς χυτρίτην λέγομεν· τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα· τὸ γάλα τῶδε ὑγρὸν γάλα νέον, μετὰ χέσοι
νου γάλακτος ἀμέλξει. Πῦρ πυρός· ἐστιν ἐπὶ τῆς εὐθείας τὸ πῦ μακρόν· ἐπὶ δὲ τῆς γενικῆς βραχύ, πρὸς διαστολὴν τοῦ τέ-
ρου σημαινομένου· ἔστι γὰρ πυρὸς τὸ πῦ μακρόν, καὶ σημαίνει τὸν σῖτον· τὸ δὲ πῦρ, φῦρ τί ἐστιν· ὅ τι φυσώμενον ἐξάπτεται·
ἢ παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, φῦρ· τί γὰρ πυρὸς εὐφυέστερον ἡνίκα ἐπιλάβηται ὕλης· φύει γὰρ λαβόμενον ὕλης· ἐκ δὲ
τοῦ πῦρ πυρός, πυράζω· ὁ μέλλων πυράξω· ὄνομα ῥηματικόν, πυρακτός· καὶ ῥῆμα, πυρακτῶ· ἐξ οὗ ἐπυράκτεον· λέγε-
ται δὲ καὶ πῦρ κήλειον, τὸ καυστικόν· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, κήλεον· ὁμοίως τῷ τέλειον, τέλεον. Πῦρ ὀφθαλμοῖσι δεδορκώς,
ἀντὶ τοῦ ὡς πῦρ βλέπων· καὶ ἔστιν ὅμοιον, τῷ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. Πυράγρια, τὰ θωράκια. Πυράγραν, τὸν χαλ-
κευτικόν τινες καρκίνον φασὶ δι' ὁμοιότητα λαβῆς· σχηματισμὸς δὲ αὐτῆς, καθὰ τὴν κρεάγραν. Πυρά, καύματα.
Πυρὰ θηλυκῶς, τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῶν ἁπτόμενον, καὶ ὁ τόπος ἐφ' ὃν τὸ πῦρ ἅπτεται. Πύρα, πόλις τῶν ἐν λέσβῳ. Πυραί,
πυρκαϊαί. Πύραυνος, πῦρ ἐνδυόμενος· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ φέρεται τὸ πῦρ οὕτω. Πυρακτέον ἐν πυρὶ παρ' ὁμή-
ρῳ, ἐτυμολογικῶς πέφρασται. Πυρακτῶν, ἐμπυρσεύων· σφοδρῶς καίων. Πυραμειδής, πυροειδής. Πυραμίδες, οἰκοδο-
μήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα. Πυραμίς, οἰκία τις. τὴν πυράμην ἄμην λέγομεν ἡμεῖς οὐκ ὀρθῶς.
Πύραμος, ὄνομα τόπου καὶ ποταμὸς κιλικίας. οὗτος εὖρος, σταδίου. Πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος, ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ,
καὶ πυροῦ πεφρυγμένου· ὡς σησαμοῦς ὁ διὰ σησάμου· ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς ἐν τοῖς συμποσί-
οις· καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, τοῦτο ἐλάμβανεν ἔπαθλον· ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Πυραμύα, ἡ μέλισσα.
Πυράνδρου μηχανήματα· ὁ πύρανδρος οὗτος, ἐγένετο πονηρὸς καὶ συκοφάντης. Πύρασος, πόλις φθίας· καθὰ τὸν ἐθνικογρά-
φον κληθεῖσα οὕτω, διὰ τὸ τὴν χώραν εἶναι πυροφόρον, ἤτοι σιτοποιόν· διὸ καὶ δημήτερος αὐτὴν τέμενος ἐκάλεσεν ὁ ποι-
ητής· ὡς πολύκαρπον δηλαδὴ καὶ εὔκαρπον· τοῖς γὰρ τοιούτοις ἀγαθοῖς, ἡ δημήτηρ ἐπιστατεῖν ἐλέγετο. Πύραυνον, εἰς
ὃ ἂν πῦρ ἐναύηται· δαδίου, ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι· οἱ δὲ τὴν θερμάστριν. Πύραυνος, ὁ χυτρόπους παρὰ τὸ πῦρ ἐναύ-
ειν ἐν αὐτῷ. Πυραύστης, ἐκ τοῦ αὔω· ζωΰφιον καταπετώμενον φλογός, καὶ οὕτως ὀλλύμενον· ὅθεν καὶ παροιμία πυραύστου
μόρος, ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως καὶ ἀκουσίως θνησκόντων ἀγνώδως ἐξ ἀφροσύνης. Πυράφλεκτος· ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν θεοτόκον
θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος· ὅτε δὲ τὴν ἐξαφθεῖσαν χαλδαϊκὴν κάμινον,
λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν. Πυργηδὸν σφέας
αὐτοὺς ἀρτύναντες, ὅ ἐστιν ἀσφαλῶς διὰ τῆς πυκνώσεως· εἰκάζεται δὲ πύργῳ ἡ τοιαύτη σύνταξις· ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι
λίθοις, δι' ὧν πύργος γίνεται· ἴσως δὲ καὶ διὰ τὸ ἑτερομήκει τετραγώνῳ· τουτέστιν, ἐν πλινθίου σχήματι. ἢ πυργηδόν· στιχη-
δόν· κατὰ τάξιν. Πυργηρούμενοι, τὰ τείχη φυλάττοντες. Πυργήρως, μετεώρως· ὡς πύργος· καὶ ἐν φρουροῖς πυργίαν κώ-
πην. Πυργῆτις, βοτάνη. Πύργιον, μέρος τριήρους. Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια, σκεύη κατ' οἶκον. καὶ ἀποπυρ-
γίζω· διαγόρας ἔγραψεν ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης· ἄθε-
ος γὰρ ἦν τὸ πρότερον. Πυργῖται, οἱ κρῆτες. Πυργοβάρεις, προμαχεῶνες· οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων, καὶ τείχη ὀ-
χυρά. Πύργον αὐτῆς φησι θεόκριτος, τὸν ἀχιλλέα· ἤγουν, τεῖχος πολέμου· παρασυλήσας τοῦτο ἐξ ὁμήρου· εἰπόντος,
ὃς μέγα πᾶσιν ἕρκος ἔστι πολέμου. Πύργος, παρὰ τὸ ὑπεράνω γῆς ἵστασθαι· σημαίνει δὲ ὁτὲ μὲν, κυρίως τὸν πύργον·
ὡς τό, πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσα· ὁτὲ δὲ τὸ τεῖχος· ὡς τό, ὡς εἶδον ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν· καὶ τὴν τάξιν· ὡς τὸ εἶδε κα-
πύργοι ἀχαιῶν· καὶ ἐπίρρημα πυργηδόν· καὶ μέρος τι τοῦ τείχους, ὡς τό, τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἦσαν. ἰλιάδος μ. ὁτὲ
δὲ μεταφορικῶς, ἀσφάλειαν καὶ φυλακήν· ὡς ἐν τῷ, τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλετο. Πύργοι, τάξεις. Πυργοῦχος, μέ-
ρος τι τῆς νεώς. Πυργοῦται, ὑψοῦται· δαμάσκιος· τοῖς ἐπὶ μήκιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν τοῖς περὶ πυ-
θαγόραν, πλάτωνα· τοῖς δὲ νεωστί, πορφυρίῳ, ἰαμβλίχῳ, συριανῷ. Πυργοφόρος, ἡ ῥέα· ὡς ἐν ἐπιγράμματι· ῥέης πυργοφό-
ρον δίκελον εἰσορόω· καὶ αἰσχύλος· ὦ τραγικὸν φρόνημα, καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν πυργώσας στιβαρῇ, πρῶτος ἐν εὐεπίῃ.
Πυργώσας, ἀντὶ τοῦ ὑψώσας· αὐξήσας· μεγαλύνας ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα, ἢ μεγάλα εἰπών. Πύρδα-
λον, ὀψοποιεῖον ὀπτανεῖον· καὶ τὸ καυστικὸν φρύγανον, ἢ ξύλον, ἢ μαγειρεῖον· ἢ λείψανον· οἱ δέ, πύρδαμον. Πύρδανα,
τὰ λείψανα, καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός. Πυρέας, πυρπολήτας· ἐμπυριοῦντας τὴν πόλιν· ἀπὸ τῆς πυρεὺς εὐθείας. Πυ-
ρεῖον, ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς θέσιν. Πύρεθρον, εἶδος βοτάνης· ἧς ἡ ῥίζα, καυστικὴν ἔχει δύναμιν· καὶ ὀδόντων
ἐψυγμένων, ὀδύνας πραΰνει· καὶ πρὸς τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν, ἀνατρίβεται μετ' ἐλαίου· καὶ τοὺς ναρκώδεις τε καὶ
καὶ παρειμένους ὠφελεῖ. Πυρεῖον, θυμιατήριον· οἱ δὲ ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα· καὶ δᾷδα δόντες σίνωνι, σκοπὸν ἐσό-
μενον· ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. ὁ δὲ ἡράκλειος, τάς τε πόλεις καθῄρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέστρε-
φε τὰ περσῶν· καὶ σοφοκλῆς· πυρεῖα ὁμοῦ τὰ δὲ κείνου θησαύρισμα σημαίνει τάδε· τὰ δὲ δακτυλικά, διὰ τοῦ ι. Πυρένε-
σιν, ἅρμασι. Πυρετός, φλογισμός· καῦμα· τὸ δὲ σῶμα, πῦρ λέγει. Πυρῆτα φησιν ἀπολλώνιος, τὰ προστριβόμενα
ἀλλήλοις πρὸς τὸ πῦρ ἐγχῶαι. Πυρὴ ἐμπησέμεν ἐσθλῶν παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ, ἐσθλὰ λέγειν δοκεῖ, μέλι· ἄνθη· χλαί-
νας, ὅπλα· καὶ τοιαῦτά τινα· τοῦ πυρὸς ἐπέβησαν, ὁμοιότης καὶ ἐν τῷ ἀοιδῆς ἐπέβησαν· ἤγουν, ᾄδειν ἐδίδαξαν· μάλι-
στα δὲ ἐν τῷ δόξης οὔποτε τῆς δ' ἐπιβάντες· ἀντὶ τοῦ οὔποτε τοῦτο δοξάσαντες· πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα· ὧν καὶ τὸ κακῶν
ἐπιβασκέμεν. Πυρήν, πυρῆνος, τὸ ὀστοῦν τῆς ἐλαίας. Πυρήνη, ὄρος παρήκον ἑσπερίαν καὶ ἰβηρίαν· ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια
τοῦ τόπου· καὶ πυρήναια ὄρη. Πυρία, ἡ ἐν τοῖς σπλάγχνοις γινομένη· τοῦτο πάσχουσιν οἱ πολλοί, ἐπὶ τῆς ἐν τῷ βαλανείῳ πυέ-
λου· καὶ ἔχει μὲν τὸ ἔτυμον, ἀπὸ τοῦ πυροῦσθαι· οὐ μὴν τὸ ἀκριβὲς καὶ δόκιμον· πυέλους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι καλοῦσιν, οὐ πυρίας.
Πυριατόν, τὸ ἑφθὸν πυρί· ὃ γίνεται, ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. Πυριατός, σωετός. Πυρίβια, τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζῶ-

ὕφια· τὰ γὰρ ζῶά τινα, χωρὶς μίξεως γίνονται· ὡς τὰ πυρίβια καὶ ὁ φοίνιξ, καὶ αἱ εὐλαί. Πυριβρεμέτας, ὁ χαλινός· τημα-
χίδας δὲ, ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς. Πυρίεφθα, τὸ πρῶτον γόνατος. Πυρίη, ὅσαι τῆς μάζης
συμπλέξουσι τῇ χειρὶ, εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσαι. Πυρηκέα, πῦρ ἔχοντα· πεπυρωμένα· πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον
ἔχοντα, ἢ ἔχουσαν. Πυρίθους καὶ θησεὺς, ὁ μὲν διὸς υἱός, ὁ δὲ ποσειδῶνος, φιλίαν ποιησάμενοι, ἁρπάσαι συνέθεντο τὴν δι-
ὸς θυγατέρα· ἁρπάσαντες οὖν τὴν ἑλένην, παρέθεντο ἐν ἀφίδναις τῆς ἀττικῆς, αἴθρᾳ τῇ πιτθέως μὲν θυγατρὶ, μητρὶ
δὲ θησέως· κάστωρ καὶ πολυδεύκης οἱ τῆς ἑλένης ἀδελφοὶ πορθήσαντες τὴν ἀττικὴν, αἴθραν λαμβάνουσιν αἰχμάλωτον·
ἁρπαγείσης δὲ πάλιν ὑπ᾽ ἀλεξάνδρου τῆς ἑλένης, συναπῆρεν αὐτῇ αἴθρα ἐπὶ τροίαν. Πυρίκαυστος, πεπυρωμένος·
Πυρικρόταφος, ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος. Πυριλαμπὶς, πτηνόν τι μικρὸν ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει· καλεῖ-
ται δὲ ὑπ᾽ ἐνίων καὶ λαμπουρίς. Πυρίμαχος, ὁ ἐν τῇ μάχῃ ἀνίκητος· καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, πυρίμαχος. Πυ-
ρῖναι, τὰ ἐν ταῖς τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ. Πυρίνας, τοὺς διαπύρους κόχλακας· ἢ θρύμματα διακαῆ παρὰ τῷ ἱπποκράτει
καὶ πυρίνας, τοὺς χόνδρους· εἴρηται δὲ ἐπὶ λιβανωτοῦ, ἀπὸ σκωρίας σιδήρου παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πύρινον ἅρμα, τὸ θερ-
μουργὸν δηλοῖ· καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, τὸ αὐτῆς ὀξὺ καὶ δραστικόν. Πύρινος πόλεμος, ὁ ῥωμαίων πρὸς κελτίβηρας συσταθείς·
θαυμαστὴν γὰρ ἔχει τὴν ἰδιότητα, τὴν συνέχειαν τῶν ἀγώνων· τοὺς γὰρ κατὰ τὴν ἑλλάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν ἀσίαν, ὡς
ἐπίπαν μάχη κρίνει· σπανίως δὲ δευτέρα· καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυ-
νάμεως· κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον, τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις· τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν, ἡ νὺξ δι-
έλυε τῶν ἀνδρῶν· οὔτ᾽ εἴκειν τῇ ψυχῇ, οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ᾽ ἐξ ὑποστροφῆς
καὶ μεταμελείας, αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων· τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ διατάξεως δι-
ακρίσεων, ὁ χειμὼν ἐπιπόνως διεῖργε· καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον, ἢ τοῦτον νοήσει·
Πυρνός, ὁ ψωμός· κοινότερος ἡ τροφὴ ἀπὸ τοῦ πυροῦ ὅ ἐστι τοῦ σίτου. Πυρίνω σίτω. Γέρανοι, γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν ἐσπαρ-
μένην νεωστὶ πυρίνω σίτω· πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. ὅμηρος· πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ᾽ εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν, ἔζων ἐν πᾶσι λαγώοις,
καὶ πυροὺς, καὶ πυριάτη, ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ μαραθῶνι τροπαίου. Πυρίον, τὸ σαρὸν, ἢ θυμιατήριον·
Πυρισμαράγοις, τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσι· Πυρίσω, ἀμφιβάτως. Πυρισφάραγον λέγει θεόκριτος ἐν σύριγγι, ὡς ἐν τῷ πυ-
ρὶ τῆς καρδιακῆς θέρμης σπαραττόμενον, καὶ ἀναφλεγόμενον. Πυρίτης ἄρτος, ὁ τοῦ σίτου· καὶ θηλυκῶς πυρίτης λί-
θος· τὸ ἐκ τοῦ πυρίτου λίθου φῶς, ἄφαντον λέγεται. Πυριφλεγέθων, ποταμὸς ἐν τῷ ᾅδῃ κατὰ τὴν τῶν ἑλλήνων δόξαν·
οἶμαι δὲ τὸ ἄσβεστον πῦρ λέγει· ἢ τὸν ἐν τῇ γραφῇ πύρινον ποταμόν. Πυρίφλεκτον πάλαι· πυράφλεκτος δέ· ὡς ἐν τῷ
βάτῳ ἐν ὄρει πυράφλεκτος· ἐφλέγετο γὰρ, οὐ κατεφλέγετο δέ. Πυρκαϊά, φλὸξ· ἐμπυρισμός. Πύρνα ἀγείρειν· δέ-
δωκεν ἀφορμὴν τοῖς ὕστερον, ἀγύρτας εἰπεῖν τοὺς πτωχούς· καὶ ἀγυρτάζειν, τὸ πτωχεύειν· καὶ μητραγυρτεῖν δὲ, τὸ μετὰ τυμ-
πάνων, καὶ τινῶν τοιούτων περιιέναι, καὶ ἐπὶ τῇ μητρὶ ἀγείρειν τροφὰς δηλαδή· ὅ ἐστιν, ἐπὶ τῇ ῥέᾳ πύρνα· ἤγουν, τοὺς
ψωμούς· ὅτι πύρινα ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, αἱ σιτώδεις τροφαί. Πύρνηται, ἐσθίηται. Πύρνοι, ζειαὶ σιτώδεις, ἢ ὁ
κατειργασμένος σῖτος· ἄλλοι χόρτος· ἄλλοι μαγίδα· καὶ οὐδετέρως πύρνα· ὡς τὸ ἐπυρνάωσαν πύρνα· καὶ τὰ κυνηστήρια ἀγ-
γεῖα. Πύρνον, ἔχει γένος ἄδηλον· ἄδηλον γὰρ φασὶν εἶναι· εἰ δὲ καὶ πύρνα εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ, ὑποπτεύεται καὶ οὕτω
ἡ λέξις· μήποτε καὶ μεταπέπτωκεν ὡς τὰ σταθμὰ, καὶ κέλευθα, καὶ δεσμά· λέγει δὲ πύρνον, τὸν πύρινον ἄρτον· ὅ ἐστι
σίτινον ἄρτον, ἢ ψωμὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Πύρνος, τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου. Πυροδαίσιον, μαγειρεῖον. Πυρόεις, ὁ
πυρός· καὶ πυρόεις ἀπολάμπεται ἀστὴρ, ἀπολλώνιος· ὅτι ὁ ἀστὴρ ὁ ἄρης, ὑπὸ μὲν ἑλλήνων ἄρης λέγεται· ὑπὸ δὲ αἰγυ-
πτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις· ὑπὸ χαλδαίων ἡρακλῆς. Πυρόεσσαν ἐπίπνοιαν, ἤγουν πῦρ πνέουσαν. Πύρινοι, κεκινημέ-
νοι. Πυρολαμπὶς, ζῶον πτηνὸν ἐν σκότει λάμπον. Πυρορραγὴς κέραμος, ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος· ὁ δὲ κέραμος πυρραγὴς
γενόμενος, σαθρὸν ἠχεῖ. Πυρὸς αἶθος, τὸ λαμπρότατον. Πυρὸς δηΐοιο, ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ. Πυρὸς δέμας, ὀξέ-
ως καὶ ἰσχυρῶς. Πυρὸς μένος, τὸ πῦρ περιφραστικῶς. Πυρὸς αὐγὴ, ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ τοῦ
πυρός. Πυρὸς καὶ πυρῆς, πολλὴ διαφορὰ παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Πυροὺς λέγουσι θύειν τῇ ἀφροδίτῃ, ἐπεὶ οἱ ἑφθοὶ πυροὶ
πρὸς συνουσίαν ἐγερτικοί· καὶ πυρὸς, ὁ σῖτος καὶ ὁ ξανθός. Πυροφόρος ἄρουρα, τὴν ἀγαθὴν σπερματοφόρον δηλοῖ. Πυροφό-
ρων, σιτοφόρων. Πῦρ παλάμη, ὁ ταχέως τι ἀνύων, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί. Πυρπολεῖν, ἢ τὸ πυρσεύειν ἐστὶ καὶ
πῦρ καίειν διὰ τοὺς πελάζοντας, ἢ καὶ τὸ μεθ᾽ ἡμέραν τεκμηριοῦσθαι τόπον, τῷ τοῦ πυρὸς σημείῳ καπνῷ. Πυρπολεῖται,
ἐμπυρίζεται· καὶ πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν, ἤγουν καίει. Πυρράζει ὁ οὐρανός. Πυρραία, λόφος ἐν δωτίῳ· οἱ δὲ, πυρραίαν
εἶναι μοῖραν τῆς θετταλίας λέγουσιν, ἀπὸ πύρρας τῆς δευκαλίωνος, ὥς φησι σουίδας· δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν
οἱ διαφεύγοντες τῶν κενταύρων. Πυρραίη, θέσπιδος ἐπώνυμον. Πύρρακος, κατ᾽ ἐρυσίχθονα γεγονώς. Πυρραλὶς, ὄρνις
ποιός. Πυρριάδαι· οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν μολοσσοὶ ἀπὸ πύρρου τοῦ ἠπειρώτου. Πυρρίας, ὄνομα δούλου, ἀπό τινος δού-
λου· ὡς καὶ ξανθίας, ἀπὸ ξανθίου τινός· ὧν ὁ μὲν πυρρὸς ἦν τὴν κόμην, ὁ δὲ ξανθός. Πυρρίας, τῶν ὄφεων τὶς, ἀπὸ χρώ-
ματος. Πύρριχα, χλαμὺς, ἢ πελτάριον. Πυρρίχη, ἡ ἐνόπλιος ὄρχησις· κρητικὴ μάλιστα καὶ σεμνὴ, ὡς ἐν τοῖς περὶ κου-
ρήτων γέγραπται· ἦν δὲ καὶ σίκιννις κωμικωτέρα· ἣν πρῶτοί φασιν ὀρχήσασθαι φρύγες ἐπὶ σαβαζίῳ διονύσῳ· ὀνομασθεῖ-
σαν κατὰ τὸν ἀρριανὸν, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὀπαδῶν τῆς κυβέλης νυμφῶν· ᾗ ὄνομα ἦν σίκιννις. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κατὰ τοὺς
παλαιοὺς, τὴν ῥηθεῖσαν κουρητικὴν, ἢ πυρριχικὴν ὄρχησιν, οἱ μὲν εἰς κρῆτας ἀνάγουσι· τινὲς δὲ, νεοπτολέμῳ
ἀνατιθέασι τὴν αὐτῆς εὕρεσιν· ἕτεροι δὲ, κάστορι· καὶ ἄλλοι διονύσῳ. ἔτι ἰστέον ὅτι ἡ κατὰ μάχην ὀρχηστικὴ, πρὸς ἔν-
δειξιν ἐπετηδεύετο θάρρους, ἵνα δοκοῖεν οἱ οὕτω κινούμενοι, καταπαίζειν τῶν πολεμίων· καὶ ἴσως τοιοῦτόν τι καὶ τὸ
ἄρηΐ μέλπεσθαι· ὡς τῆς μολπῆς θαρραλεότητα ἐνδεικνυμένης, καὶ ἀλυπίαν τινὰ, ὥς τινές φασι κατὰ πλάτωνα.
Πυρρίχιος, ἐκ δύο βραχειῶν δίχρονος· οἷον λόγος· πυρρίχιος μέτρον καλεῖται, ἢ διὰ τὸ μεθ᾽ ὅπλων μᾶλλον χρῆσθαι τοὺς

χωμῳδίοις ἄλλος, ἢ διὰ τὸ τὸν πυῤῥὸν προτυννικήσαντα, ὑμνηθῆναι τούτῳ τῷ μέτρῳ, ὅπερ ἐκ τοῦ πυῤῥιχίου μᾶλλον σύγκειται. Πύῤῥιχος, αἰτιατικὴ τὸν πυῤῥὸς λέγουσι δωριεῖς. Πύῤῥος, ὄνομα κύριον· καὶ πυρκὴ, τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν· καὶ πύῤῥα, μία πόλις τῶν ἐν τῇ λέσβῳ· καὶ πυρὸς ὁ σῖτος διὰ τοῦ ἑνὸς ρ· καὶ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος· ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφυραμένος· καὶ πυῤῥὸς διὰ δύο ρρ, ὁ πυρώδης· καὶ πυρσὸς, ἡ εἰς ὕψος αἰρομένη φλόξ· καὶ πυρσὸν τὸ πυρῶδες· καὶ πῦρ πυρός· ἀφ' οὗ ἔμπυρος ἥλιος ὁ πυρώδης· καὶ ἔμπυροι λέβητες, οἱ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τεταγμένοι· οὓς ὅμηρος ἐμπυριβήτας λέγει καὶ αἴθωνας· καὶ ἄπυροι, οἱ διὰ θέαν μόνην καὶ τέρψιν εἰργασμένοι· οὓς καὶ ἀνθεμόεντας ὁ αὐτὸς λέγει. Πυῤῥὸς, ὁ πυρώδεις ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὰς τρίχας καὶ τὴν πρόσοψιν· ἐπὶ δὲ τοῦ θηλυκοῦ καὶ οὐδετέρου, οὐδὲν παραιτεῖται. ἢ πυῤῥὸς ὁ ξανθός· καὶ παροιμία, ἅπαξ πυῤῥὸς καὶ μὴ δέκατον χλωρὸς, ἐπὶ τῶν δανειζόντων. Πυῤῥοτρίχω ἡ εὐθεῖα, ὁ πυῤῥότριχος· ὡς ὁμάργυρος, ὁ φύλακος· τῶν ἰώνων δὲ τοῦτο ἐστι· τὰς γενικὰς ποιεῖν εὐθείας. Πυρσαῖς γλώσσαις, ταῖς ξανθαῖς θριξί. Πυρσανίδες, οὕτω νύμφαι καλοῦνται. Πυρσεύω, πῦρ ὀξὺ ἅπτει· καὶ πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν, ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον. Πυρσοὶ, λαμπάδες· πυρκαϊαί· λαμπτῆρες· φρυκτωρίαι. Πυρσοκουροπλέοντος, πυῤῥοκεφάλου· ξανθοτρίχου. Πυρσολέπφοι, ἢ πυρσολειφθοι, οἱ ὑπὸ πυρὸς μεμαδισμένοι. Πυρσοφόρον, ἀγγεῖον δυμέγεθες· εἰς ὃ ξύλα ἐπίθεσαν πεπυρωμένα· ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῆ· σημαίνει δὲ τὴν λαμπαδηφόρον. Πυρσῷ, πυρί. Πυριθαλπῆ πέτραν λέγει ἀπολλώνιος, τὴν ὑπὸ πυρὸς καιομένην. Πυρφόρος, ὁ πῦρ φέρων· πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς τὸ ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. Πυρόλοφοι ἱμάντες, οἱ παραπληθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι. Πυρῶν, φλέγων, ἢ καίων. Πυρῶσαι, τὸ ἐμπρῆσαι· ὡς τὸ πυρώσω τὰς ἀθήνας· κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθεν· ἤγουν καύσων. Πύρωσις, δοκιμασία. Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου, ἀντὶ τοῦ φλέξον, ἢ καῦσον. Πυσπανία, πανσπερμία ἑφθή. Πύσει, σήψει· ὅμηρος· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα κειμένου ἐν τροίῃ· σημειωτέον, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων, ἀπεκόμιζον τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας. Πύσμα, ἐρώτημα· καὶ ἀξίωμα. Πύσματα· ὅτι τὰς ἐρωτήσεις τὰς τί ἐστι τὸ προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις· οἷον, τί ἐστιν ἄνθρωπος; διαλεκτικὴ δὲ πρότασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνεσθαι, ναὶ ἢ οὔ. Πύσταχος, ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον· ὃ κωλύει θηλάζειν. Πύστεις, ἐρωτήσεις· ὡς τὸ πάσης ἐρωτήσεως καὶ πύστεως, ὁ χρησμὸς ἀνέστελλεν αὐτούς· πύστις καὶ ἡ φήμη. Πύστις, ἡ μάθησις· παρὰ τὸ πέπυσμαι, πύσις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, πύστις. Πυτὰ λάκωνες, τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια. Πυτίζω, πτύω. Πυτίοις, ἐρεσίαις ἢ κώπαις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Πυτίνη, πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν· ἅπερ διιτρεφὴς ὁ νεότερος ἔπλεκε· καὶ ἀναχοῦ φησι· διιτρεφὴς πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά, ἡρέθη φύλαρχος· πυτίνη οὖν, ὅπερ παρ' ἡμῖν λέγεται φλασκίον. Πύος καὶ πυριάτη, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· πυριάτης, τὸ πυριέφθον ὑπό τινων προσαγορευόμενον· ὃ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος μετὰ τὸν τόκον· πύον δαινύμεναι, καὶ ἐμπεπλησάμενοι πυριάτην δέ· ὅθεν ποσὶν ἔδοξε πύον μὲν εἶναι· τὸ πρῶτον γάλα οὕτωσὶ ἐλάμβανον· πυριάτην δὲ τὸ ἑφθὸν γάλα· ὁ δὲ παλαμήδης, τὸ αὐτὸ λέγων εἶναι γράφει· ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς, ἐπαλλήλαις λέξεσιν ἰσοδυναμούσαις χρῆσθαι.

ΤΟ Π, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Ὦ, καὶ πώμαλα· τὰ τῷ ο παραληγόμενα ἐπιῤῥήματα, ἀποκοπῇ τῆς θεν καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω γίνεται παρὰ δωριεῦσιν· οἷον αὐτόθεν, αὐτῶ· τουτόθεν, τουτῶ· οὕτω καὶ πόθεν πῶ· καὶ παρὰ σώφρονι, πῶ τις ὄνον ὠνάσηται; ἀντὶ τοῦ πόθεν· τὸ δὲ πώμαλα παρὰ ἀττικοῖς, προσλήψει τοῦ λα γίνεται· οἷον, ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός; καὶ ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ· τὸ δὲ πόθεν, ἐπὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως λέγεται· οἷον ἔγραψε, πόθεν· ἀντὶ τοῦ οὔ· καὶ κατὰ ταύτην τὴν σημασίαν τὸ πώμαλα παρὰ ἀττικοῖς σημαίνει τὸ οὐδαμῶς· καὶ τὸ πώποτε, ἀπὸ τοῦ πω ἐπιῤῥήματος· ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα παρὰ αἰολεῦσιν· οἷον, χαῖρε καὶ πῶ· ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ σύμπωθι· ἔστι δὲ τρίτης συζυγίας, ὡς μυρῶ, διδῶ· πῶ, ὅταν γίνηται πῶθι, ἐπαύξησίς ἐστιν, ὡς ζῆθι καὶ ζῶθι. Πῶ, ποῦ, ὅθεν πόθεν· δωριεῖς. Πῶ· οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας· τὰ ἐγκλινόμενα εἴ ποτε τόνου κληρονομήσουσιν, ὀξὺν αὐτὸν ἔχουσιν· οἷον, φημί σοι, σοί φημι· καὶ τὰ ὅμοια· διὸ καὶ τὸ πώποτε καλῶς διὰ ὀξείας ἐκφέρεται πάσης· καὶ τὸ πώμαλα. Πώγων πώγωνος, τροιζήνιος λιμὴν, οὕτω καλούμενος. Πώγων καὶ ὑπήνη, δοκιμώτερα ἢ γένειον· τὸ δὲ γενειάς, κοινόν. Πωγωνία ἐστὶν, ἀστεροειδὲς πυρὸς ἄθροισμα, ἔμπροσθεν ἔχον τὰς ἀκτῖνας. Πωγωνίας, ὁ μέγας πώγων. Πώγων, παρὰ τὸ πήσσω πέπηγα, πῆγον καὶ πώγων, ὁ πεπηγὼς καὶ ἑδραῖος τόπος· καὶ πωγωνίας, καὶ πωγωνίτης, τὸ νῆ, ἠ· Πωγωνίτης, ὁ ζεὺς καὶ πωγωνίτης. Πῶεα, ποίμνια· βοσκήματα. Πωλαὶ, ἀντὶ τοῦ πράσεις. Πωλέαι, ἐκ τοῦ πωλεῖται τρίτου προσώπου γίνεται κατ' ἔνδειαν τοῦ τ καὶ ἀπέλευσιν τοῦ ι· διὸ καὶ παροξύνεται καθὰ καὶ ἐν τῇ β ῥαψωδίᾳ τὸ μυθέαι· εἰ μή τις ἴσως καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο προπαροξύνειν ἐθέλει, ὡς ἀναδραμόντα εἰς ὁμοιότητα τοῦ τύπτεται, λείβεται, καὶ τῶν ὁμοίων· ὅτι δὲ τὸ πωλεῖν οὐκ οἶδε γράφειν ὅμηρος διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἔκδηλόταττόν ἐστι. Πωλάς, χαίτη. Πωλεία, ἡ τοῦ ἵππου παίδευσις· καὶ πώλου φύσις. Πωλεῖται, συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται· τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι, περνᾶσθαι λέγουσι. Πωλέσκετο, ἀνεστρέφετο· πωλῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, κατὰ ἀκολουθίαν ἀττικήν· ἀφ' οὗ πωλέσκομαι ἰωνικῶς, ὡς ζωέσκω· φθινυθέσκω· ποθέσκω· ὁ παρατατικὸς πωλεσκόμην χωρὶς αὐξήσεως κατὰ τὴν τῶν ἰώνων συνήθειαν, τὸ τρίτον πωλέσκετο· ἐκ τοῦ πωλέω πωλῶ, τὸ συναναστρέφομαι, πωλέσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, πωλέσκω· καὶ ἔχει πάθη δύο· συστολὴν, ἤτοι ἀφαίρεσιν κατὰ ἴωνας τοῦ ε, καὶ ἔκτασιν ἀττικὴν κατὰ ποιητὰς τοῦ ο μικροῦ εἰς ω μέγα· ὡς καὶ τὸ ἐπεπολεῖτο. Πωλεύμην, ἀντὶ τοῦ συναναστρεφόμην· ἐκτείνει συνήθως τὸ ο, εἰ καὶ τὸ πολεύειν ἐν τῷ ἰθάκης κατὰ ἄστυ πολεύει, συνέστειλε τὴν ἄρχουσαν, ὥσπερ τὸ ἀμφιπολεύειν ὁ ποιητής. Πωλευτικὸς, παιδευτικός. Πωλεύω, ἵππων ἐπιμελοῦμαι. Πωλήσεαι, φοιτήσεις· παραγίνῃ· ἀναστρέψεις·

Πωληταὶ καὶ πωλητήριον. οἱ πωληταί, ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη, μέταλλα, μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα. πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ πωληταί. Πωλητής, ὁ πιπράσκων. Πωλία, χαλκοῦν τι σῆμα. φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὰς τῶν λευκιππίδων πώλους. δύο δὲ εἶναι παρθένους φασί. Πωλικῷ, γυναικείῳ, ἢ παιδικῷ. ὡς τὸ πωλικῷ σκιρτήματι. Πωλικός, ὁ γυναικός. καὶ πωλικὸν δῆγμα, τὸ φρύαγμα. Πωλοδαμνεῖν, ἐπὶ ἀλόγων λέγεται. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδαγωγεῖν καὶ παιδοτριβεῖν. ἀφ' ὧν παιδαγωγὸς καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαΐουλος. Πωλοδαμαστής, γυμναστής. Πωλοδαμνῶ, τοὺς πώλους δαμάζω. Πῶλοι κυρίως, τὰ γεννήματα τῶν ἵππων καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν. ἀλλ' ἔθος ἔχομεν κολακεύειν. Πωλίον, τὸ ὀπηνόν. Πῶλος, τὸ ζῷον. καὶ ἡ ἑταίρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον. οἷον ἀφροδίτης πώλους. ἢ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας, καὶ παρθένους. Πωλούμενοι, συνερχόμενοι. Πῶλος, ὁ ἀείδαρος, ἢ ὁ νέος ἵππος. Πωλοῦσι, Δίδυμός φησιν ἀντὶ τοῦ πορνεύουσι φανερῶς. πωλεῖν γὰρ τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλομένοις. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν. ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. Πωλητήριον, οὐ πρατήριον. Πωλῶ, ἀποδίδομαι. ἀποκηρύττω. διατίθεμαι. ἐξαργυρίζω. Πωλῶ, τὸ πιπράσκω διὰ τοῦ ω μεγάλου. παρὰ τὸ πολῶ, τὸ συναναστρέφομαι. καὶ ἐπιφοιτῶ. ὁ γὰρ πωλῶν καὶ ὁ πωλούμενος, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρέφεται. ἵνα θεωρῆται, ὑπὸ πάντων. ἐπὶ δὲ τοῦ κινοῦμαι ἢ περιπατῶ, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἀμφότερα δὲ ἐν τῇ συνθέσει τὴν ἰδίαν φυλάττει γραφήν, ὡς ἀρτοπώλης. καὶ τὰ ὅμοια. σεσημείωται τὸ ἀπεμπωλῶ, καὶ πυρπωλῶ. τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πωλῶ τὸ πιπράσκω, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πολῶ τὸ συναναστρέφομαι, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὥσπερ εἰλῆφθαι τὸ, ἄρνυσθαι ἀπὸ τῶν ἀρνῶν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῖς ζῴοις πώλων εἴρηται τὸ πωλεῖν. ἀρέσκει δέ τισι καὶ ἀπὸ τῶν ὤνων, κατ' ἔκτασιν τῆς ἀρχούσης τὸ ὠνεῖσθαι παράγεσθαι. Πῶμα, γίνεται παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. φυλάσσει γὰρ πᾶμα κτητά τινα. ἔχει ἀναλογίαν πρὸς τὸ κῶ, κῶμα. Πώμαλα, οὐδαμῶς. ἔστι δὲ Ἀττικόν. ἔστι γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως. Πῶμα, σκέπασμα. πόμα δὲ τὸ πινόμενον μικρόν. Πώμαλα ἅπαξ Δημοσθένης εἶπε, σὺ δὲ ὡς ποιητικὸν παρὲς. πώμαλα, οὐδαμῶς, ἐπίρρημα ἀρνήσεως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Πῶμι τὸ πίνω. ὁ μέλλων πώσω. ὁ παρακείμενος πέπωκα. Πῶ μοι, ποῦ μοι. Πωμήριον, τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα. Πῶννα, γραφίον. λύπη. Πῶον, ὄρος. Πῶπαι, φοραί. Δωριεῖς. Πωπολία, ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρός. Πώποτε, ἀντὶ τοῦ ποτέ. Πώπανα, εἶδος πλακοῦντος. Πωρεῖν, κηδεύειν. πενθεῖν. Πωρῆσαι, λυπῆσαι. καὶ τὰ ὅμοια. Πῶρος, ἀπολίθωσις ὑγροῦ, καὶ πωρῶ ῥῆμα, τὸ σκληρύνω καὶ λιθοποιῶ. Πῶρος, πάθος τί ἐστιν ὥς φησιν Ἀντίμαχος. Πωρός, ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις καὶ ἀναισθησία. Πωριαῖος, τραχύς. Πωρωθείς, ἀπολιθωθείς. ἢ ἀναισθητήσας. Πῶς οἴει ἀηδῶς ἔχω, καὶ πῶς οἴει με διψῶντα, παρὰ Συνεσίῳ. καὶ οἶμαι ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνω. ποτὲ μὲν λαμβάνει τὴν οἰκείαν σύνταξιν, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, ὡς καὶ Συνέσιος. οἶμαί σου τὴν θεσπεσίαν ψυχήν, καὶ πρὸ δὲ χθὲς δὲ πράττεις. καὶ Λιβάνιος. τίνα γὰρ οἴει με γενέσθαι πειθόμενον. ποτὲ δὲ λέγεται ἐναπολύτως, ὡς καὶ Συνέσιος. οὐ γὰρ οἶμαι νομίζεται νυμφευτρίας βαδίζειν ἐπ' ἐκφοράν. καὶ Δημοσθένης. ἀλλ' οἶμαι καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες. τοῦτο δὲ δεῖ φυλάττειν, ὅτι τὸ ὅσα ἀεὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, πρὸς ῥῆμα ὁριστικὸν ἀποδίδοται. Πῶς, Ὅμηρος ἀεὶ μέν πως μοι ἐπιπλήσσεις. εἰ μὲν ἐγκλίνεται τὸ πῶς, ἐπιεικῶς ἐρρέθη. εἰ δὲ περισπᾶται, θαυμαστικῶς ἔχει. τὸ δὲ ἐπιπλήσσεις ἀγοραῖς, διαστολὴν δηλοῖ ἑτεροίας τινὸς ἐπιπλήξεώς τε, καὶ πλήξεως. εἴη ἂν τοιαύτη ἐπίπληξις, πλῆξις ἀέρος κατά τινος ἐν λόγοις. Πῶς. πῆ. ποτέ. πόθεν. ποῦ. ταῦτα πυσματικὰ ὄντα βαρύνεται. ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται. οἷον ἦλθές πως. ἦλθές πῃ. ἦλθές ποθεν. ἦλθές ποθε. αἴ κέ ποθι Ζεύς. Πῶς, καὶ ὅπως, ἐρωτηματικόν. ὡς τὸ, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἀγρῶν. καὶ πρὸς τοῦτο ἔμφασιν ἔχον τοῦ κατὰ πολύ. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεί. ἤγουν λίαν ἐμὸς ὁ τρόπος. ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ καθ' ἕνα τρόπον. ὅπερ καὶ ἀεὶ ἐγκλίνεται. Ἀριστείδης ἐν Παναθηναϊκῷ. δοκοῦν γε δή πως εἰς Ἕλληνας τελεῖν. καὶ ἀμφότερα δὲ τό, τε ἁπλῶς ἐρωτηματικόν. καὶ τὸ καθ' ἕνα τρόπον. καὶ πῶς. καὶ ὅπως γράφονται ὅτι ὁ ῥυθμός, ἀπαιτεῖ. πῶς ἦλθες, ἦλθές πως. Πῶς δοκεῖς, ἀντὶ τοῦ λίαν. Εὐριπίδης. κἄπτα πῶς δοκεῖς ἐκ γαληνῶν προσφθεγμάτων. Ποσαχῶς, ποσαπλῶς. Ποσειδᾶ, ἀντὶ τοῦ Ποσειδῶνα λέγουσι Δωριεῖς. Πῶς κεν ἔοι, πῶς ἂν γένοιτο. Πωτᾶσθαι, πέτεσθαι. Πωτώμεναι, διατρίβουσαι. διακινοῦσαι. Πωτῶντο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ μ τῆς Ἰλιάδος. οὐκ ἀρέσκει τισὶ νοεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπέτοντο. σκληρὸν γὰρ δοκεῖ καὶ αὔθαδες ἐπὶ πετρῶν εἰπεῖν προσφυῶς τὸ πέτεσθαι. ἀλλὰ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἔπιπτον. φησὶ γάρ, νιφάδες πίπτουσιν. οὕτω μέν τινες. οἱ καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου τὴν ἀρχουσαν γράφουσι, πρὸς διαστολὴν τοῦ ποτῶ, ὃ δηλοῖ τὸ πέτομαι. ὡς τὸ ἔνθα, καὶ ἔνθα ποτῶνται. ὅτι δὲ δύναται νοηθῆναι ἡ λέξις καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπέτοντο, δηλοῖ ἐν τῇ ἑξῆς ῥαψῳδίᾳ. ἔνθα λίθον ὕψι ἀναθρώσκοντα, πέτεσθαι λέγει. Πώϋγγες, αἱ ἄνθαι, αἱ κληθεῖσαι βοῦγγες παρὰ τὴν βοήν, καὶ τὴν ἰυγήν. Πῶυ, ζητεῖται πῶς κλίνεται. φαμὲν ὅτι, ἀκολούθως τῷ μέθυ μέθυος, μέθυϊ. καὶ πῶυ πώυος πώϋϊ. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ζητεῖται πῶς ὁ ποιητὴς τὴν ὀνομαστικὴν εἶπε, πῶυ. ὡς τὸ μέθυ. οὐκέτι μέντοι ἐπὶ τῆς πληθυντικῆς ὀνομαστικῆς, καὶ αἰτιατικῆς ἐφύλαξε τοῦ μόνον ἀλλ' εἶπε καὶ πώεα καλά. φαμὲν οὖν ὅτι παρ' ἑτέρας εὐθείας πεποίηκε τὴν αἰτιατικὴν ἀπὸ τῆς πῶας. ὡς τὸ κῶας. παρὰ δ' ἐτίθει δεῖπνόν τι μέγα, καὶ κῶας ἐπ' αὐτοῦ. ὥσπερ οὖν ἀπὸ τῆς κῶας ὀνομαστικῆς ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ γίνεται, εἶτα καθ' διαίρεσιν κώεα, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς πῶας γίνεται κατὰ συνήθη διαίρεσιν αὐτῶν, πώεα μήλων. Ἡρωδιανός. Πῶυ, πώεος. λέγεται παρὰ τὸ πῶ τὸ κτῶμαι. ἢ παρὰ τὸ πῶ τὸ πίνω, ἢ παρὰ τὴν πόαν ἣν νέμεται. ἔστι δὲ πῶυ μέν, πλῆθος προβάτων. ποιμὴν δὲ ὁ κατανέμων αὐτά. διὸ καὶ ποιμαίνειν λαὸν ὁ βασιλεὺς λέγεται, οὐ μὴν αἰπολεῖν. πολλῷ δὲ μᾶλλον οὐδὲ βουκολεῖν. τὸ γὰρ βουκολεῖν, ἀπατᾶν ἐστὶ τῷ παλαιῷ. πολλάκις καὶ ὡς φαῦλον λαμβάνεται. Πῶυξ, ποιός ὄρνις. ὡς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων ἱστορίας.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Π ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α.

Ρῶ τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ῥέω· ὑγρὸν γάρ ἐστι καὶ εὐμάλακτον, καὶ ὡς ἔλαιον ῥεῖ ἐν τοῖς μέτροις τὰ ἀμετάβολα. Ρ, διατί λέγουσί τινες φωνῆεν καὶ σύμφωνον εἶναι; διὰ τὸ δύνασθαι αὐτὸ καὶ δασύνεσθαι καὶ ψιλοῦσθαι. καὶ ὅτι τὰ εἰς α λήγοντα καθαρὰ θηλυκὰ ἔχοντα τὸ α, εἰ μετὰ τοῦ ρ, τηρεῖ αὐτὸ καὶ ἐπὶ γενικῆς. εἰ δὲ σύμφωνον ἔχουσι πρὸ τοῦ α, τρέπουσιν αὐτὸ εἰς η· οἷον δόξα δόξης. καὶ διὰ τοῦτο λέγομεν αὐτὸ μὴ εἶναι σύμφωνον, ἀλλὰ φωνῆεν. ἀλλὰ δῆλον ὅτι σύμφωνόν ἐστιν· ἐπεὶ πᾶν φωνῆεν καθ' ἑαυτὸ φωνὴν ἀποτελεῖ· τὸ δὲ ρ οὐ δύναται καθ' ἑαυτὸ φωνὴν ἀποτελεῖν, δῆλον ὅτι οὐκ ἔστι φωνῆεν, ἀλλὰ σύμφωνον. καὶ ἄλλως· ὅτι οὐδέποτε ἐν μιᾷ συλλαβῇ τρία εὑρίσκονται φωνήεντα· ἐὰν οὖν εἴπωμεν τὸ ρ φωνῆεν εἶναι, εὑρεθήσεται ἐν τῷ ῥεῦμα, καὶ ῥοιῇ, τρία φωνήεντα ἐν μιᾷ συλλαβῇ· ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον· οὐκ ἄρα τὸ ρ φωνῆέν ἐστιν, ἀλλὰ σύμφωνον. Ρ, διπλοῦν τριχῶς εὑρίσκεται· ἢ ἀπὸ συνθέσεως, ὡς ἐπίρρημα· ἢ ἀπὸ αὐξήσεως χρονικῆς, ὡς τὸ ἔρριψα· ἢ φυσικῶς· ὡς τὸ ἔρρε· θάρρος· πυρρός. ἐν οὖν τοῖς ἀπὸ συνθήκης ἢ αὐξήσεως· τοῦ μὲν προτέρου ψιλουμένου· τοῦ δὲ δευτέρου δασυνομένου· διὰ τὸ καὶ πρὸ τῆς συνθέσεως ἢ τῆς αὐξήσεως δασύνεσθαι. ζητητέον εἰ καὶ τῶν ἐκ φύσεως τὸ μὲν χρὴ ψιλοῦν, τὸ δὲ δασύνειν. Ρᾶ σημαίνει τὸ εὐχερές· τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ῥέα σχηματίζουσιν αὐτό· οἷς καὶ ὁ τόνος, καὶ ἡ παράδοσις ἀντίκεινται, καὶ ἡ τῶν αἰολέων διάλεκτος. ὁ τόνος μὲν, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, ὤφειλε περισπᾶσθαι, ἡ παράδοσις δὲ, ὅτι οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ἡ τῶν αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥέα, οὐκ ὤφειλον οἱ αἰολεῖς προστιθέναι τὸ β, καὶ λέγειν βρᾶ· τότε γὰρ προστιθέασι τὸ β τῷ ρ, ἡνίκα ὑποφέρεται τὸ κ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ τ, ἢ τὸ ζ· ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὸ ῥᾴδιον λέγεται βράδιον αἰολικῶς, ὡς ὑποφερομένου τοῦ δ· ἐκ τούτου γίνεται κατὰ ἀποκοπήν· καὶ εὐλόγως ἔχει τὸ ι. οὐδὲν δὲ ξένον, εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἀποκοπή· καὶ γὰρ πολλάκις, καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἀποκοπή· οἷον μακάριος, μάκαρ· προπάροιθεν, πρόπαρ· οὕτως οὖν καὶ ῥᾴδιον, ῥᾶ· τὸ δὲ ῥᾴδιον, ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· ἐπειδὴ εὑρίσκεται τὸ ι, κατὰ διάστασιν ἐν τῷ ῥηΐδιον, ὃ σημαίνει τὸ εὔκολον, καὶ εὐχερές· καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥέα γίνεται ῥεΐδιον· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς τὸ η, ῥηΐδιον· ἢ ἀπὸ τοῦ ῥᾷος ῥᾴου· εἰσὶ γὰρ παράγωγα καὶ διὰ τοῦ διον, καὶ διὰ τοῦ ιδιον· ἀλλ' εἰ ἦν ἀπὸ τοῦ ῥᾷος, οὐκ ὤφειλε τρέψαι τὸ α εἰς η ἐν τῷ ῥηΐδιον· τὰ γὰρ διὰ τοῦ διον ἀπὸ πρωτοτύπου φωνῆεν ἔχοντα τὸ α· οὐ τρέπεται· ὡς κεφάλαιον, καὶ ἐλάδιον, καὶ πηλάδιον· καὶ οὐ λέγεται κεφαλήδιον· καὶ ἐλήδιον, καὶ πηλήδιον. Ρᾶ· ἰστέον ὅτι χαίρει μάλιστα ὁ ποιητὴς τῷ ῥᾶ συνδέσμῳ· καὶ ὅτι ἐγκλίνεται, καὶ ὅτι κατὰ τοὺς τεχνικούς ἐστιν ἕτερον ῥᾶ, ὃ σημαίνει μὲν τὸ εὐχερῶς, ὥς φασι· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥᾴδιον, κατὰ ἀποκοπήν· διὸ καὶ ὀξύνεται, καὶ σὺν τῷ ι γράφεται· καὶ οὐδὲ ἐγκλίνεται· λέγεται δέ φασι καὶ σὺν τῷ β, βρᾶ· ἐπεὶ καὶ τὸ ῥᾴδιον αἰολικῶς, βράδιον λέγεται. Ρᾶ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον ὅς ῥα νέθος. Ρᾶ δὴ, σύνδεσμος· ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε, καὶ ἀνέρες· καὶ παρὰ ἰατροῖς ῥίζιόν τι. Ραὰς, ῥεύματα. Ραβάττειν, ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν· τινὲς δὲ τύπτειν· καὶ ψόφον ποιεῖν· καὶ φράσσειν τοῖς ποσὶ, καὶ ῥάσσειν. Ραβδίδαι, τὰ διδασκαλεῖα. Ραβδμῶδες, θεράπαιναι. Ράβδοι, καὶ τὸ σύνηθες· καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς· ὡσεὶ φλέβες· καὶ ὀβολοὶ δὲ οἱ περιτιθέμενοι τοῖς ὁμήρου στίχοις· καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες· καὶ ὁ βραβευτής ῥαβδονόμος. Ράβδον χρυσείην δίδωσιν ὁ ποιητὴς τῷ ἑρμῇ, ἡ τῶν μὲν ὄμματα θέλγει· τοὺς δὲ ὑπνώοντας ἐγείρει, καὶ λέγει ὡς ταύτῃ κινήσας ἦγε τὰς ψυχὰς, ὡς εἶναι καὶ ταύτην ἐνέργειαν τῆς ἑρμαϊκῆς ῥάβδου· γίνεται δὲ ῥάβδος, παρὰ τὸ ῥᾳδίως ποιεῖν βαδίζειν· ὡς ἐν ἀρχαίοις ὑπομνήμασι φέρεται· ἔνθα πρόσκειται καὶ ὅτι βέλτιον ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν, ἵνα τῷ μὲν πρώτῳ λόγῳ περισπᾶται ἡ λέξις, διὰ τὸ ῥᾷον· τῷ δευτέρῳ δὲ παροξύνηται. Ράβδος, πᾶσα θεία ῥάβδος παρ' ὁμήρῳ, μέγα τι καινὸν δρᾷ· οἷον ἡ τῆς ἀθηνᾶς εἰς ὀδυσσέα· ποτὲ μὲν νέον ποιοῦσα· ποτὲ δὲ γέροντα· ἡ δὲ χρυσόρραπις ἑρμοῦ, ἐπὶ τοῖς ἐγρηγορόσιν ἢ καθεύδουσιν, ἡ τῆς κίρκης, κατὰ τῶν πινόντων κυκεῶνα· οὕτω δὴ καὶ τὸ τοῦ ποσειδῶνος σκηπάνιον, ἤτοι σκῆπτρον. Ράβδον, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ποιεῖν ῥᾷον βαδίζειν γίνεσθαί φασιν· οἱ δὲ πλείους τῶν παλαιῶν, ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν αὐτὴν παράγουσι· διὸ καὶ παροξύνουσι. τινὲς δὲ περισπῶσι, διὰ τὸ ῥᾷον· φάμενοι γίνεσθαι παρὰ τὸ ῥᾷον βαδίζειν ποιεῖν· ἕτεροι δὲ κατὰ τὸ ῥαπίζειν λέγοντες αὐτὴν γίνεσθαι, φασὶν ὅτι καὶ τὸ α πρὸ τοῦ β συστέλλεσθαι θέλει· ἁβρός· ἄβδηλος· ἀβαρβαρεία· ἐπιγράβδην· οὕτως οὖν φασι καὶ ῥάβδος· σεσημείωται τὸ ἄβαλε. Ραβδοφόροι, ῥαβδοῦχοι. Ράγα, ἀκμή· βία· ὁρμή· καὶ ἡ ἡμεῖς ῥῶγα, θηλυκῶς, ἀττικοὶ ῥάγα. Ράγιον, ῥᾴδιον· θούριοι. Ραγὰς, πτύλυξ· ἡ σταφυλίς· ῥώγας. ῥάγαται, ῥάνεται. Ραγδαῖον, ὑετοῦ λέγεται ὅταν σφοδρὸς κατέρχηται καὶ μετ' ἤχου· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ πυρός· ἐπεὶ ἐξ οὐρανοῦ κατέρχεται σὺν ἤχῳ ὡς ὕδωρ. Ραγδαῖον, τὸ ὀξὺ, καὶ ὁρμῆς μεστόν· ἢ ἄθροον· σφοδρόν· ἰσχυρόν· φοβερόν· σκληρόν. Ραγεῖσα, δηλοῖ ποτὶ καὶ τὸ ἀθρόως ὁρμήσασα, ὡς τὸ περὶ νούσων τῷ μείζονι· ἀλλὰ καὶ ἡ αἱμορραγία, καὶ αὐτὴ παρὰ τοῦτο σύγκειται, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ραγήσεται, ἐκπηδήσει. Ραγῶσαι, τεμεῖν. Ραγίζοντι, παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ τὰς ῥάγας αὐτὰς λέγουσι· ῥαγολογοῦσιν αὐτάς. Ραδαλὸν, εὐδιάσειστον· χαῦνον· ἁπαλόν. Ραδάμανθυς, ἢ ὅτι περὶ τὰ ῥόδα ἐμαίνετο ὑπὸ τοῦ ταύρου προϊέμενα, ἢ ὅτι ἐν ῥόδῳ παρὰ ταῖς ἰλιάσιν ἐπεδεύθη. Ράδαμνος, κλάδος τοῦ ψέλλου· ῥάδαμνος· κλάδος· καὶ βλαστός· ῥῶπες ποικίλος φόρτος. Ραδαμάνθυος ὅρκος, τὸν ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ, καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον. Ραδαμεῖ, βλαστάνει. Ραδανᾶται, πλανᾶται. Ραδάνη, κρόκος· ὁμοίως ῥοδάνη. Ροδανίζειν, τὸ τινάσσεσθαι, καὶ κινεῖσθαι, τὸ παρὰ ταῖς γυναιξὶ λεγόμενον, ὡς ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι ϛ' ἰλιάδος. Ρόδανον, ῥᾴδιον· ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δονεῖσθαι. Ραδάνδροι, οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί· ταραντῖνοι. Ραδὶς, τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον. Ραδία ἡ θάλαττα πλεῦσαι, ἀντὶ τοῦ πλευσθῆναι· οὕτω καὶ εὐπετὲς τὸ ἔργον ἀνύσαι, ἤγουν ἀνυσθῆναι· καὶ ποτα

μὸς ῥάδιος διαπράσσαι ταῖς ἐπιταμήνοις ναυσὶν, ἀντὶ τοῦ διαπλευσθῆναι. Ῥάδιαι, ὑποδήματα ποιά· οἱ δὲ, σανδάλιον. Ῥαδινώτερον, κοῦφον· ἐλαφρότερον· παρὰ τὸ δαμάζεσθαι ῥᾷον, ἢ ἐκ τοῦ ῥέω, ῥεάδην· ἐξ οὗ ῥαδινός. Ῥάδικα, ῥάβδον· βακτηρίαν· ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ταύτῃ ἐλαύνεται· ἢ βάτος, ἀπὸ τοῦ ἐπ᾽ αὐτῇ βαίνειν νίκανδρος. Ῥαδινὴ ἱμάσθλη, ἡ λεπτὴ καὶ μακρά· καθὰ τοὺς παλαιούς· καὶ διὰ ταῦτα καὶ λιγυρά· δοκεῖ δὲ γίνεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ῥᾷον δινεῖσθαι ἤτοι κάμπτεσθαι διὰ λεπτότητα, ἢ παρὰ τὸ ποιεῖν τοὺς ἵππους ῥᾷον ἰέναι πλεονασμῷ τοῦ δ. δῆλον δὲ καὶ ὅτι συγκέκοπται ἡ ἱμάσθλη, διὰ τὸ εὐφωνότερον· τὸ γὰρ ἐντελὲς ἱμαμάσθλη· ὡς οἷον εἰπεῖν, ἱμὰς ἱμάσθλη· τουτέστι λάβρος μεμαλαγμένος. Ῥαδινῆς, τρυφερῆς· ἀνακρέων δὲ, ἐπὶ τάχους ἔταξε τὸ ῥαδινόν· ῥαδινοὺς πώλους· ἴβυκος δὲ ἐπὶ τοῦ τὸν οὐρανὸν βαστάζοντος κιόνων ῥαδινοὺς, εὐμεγέθεις λέγει· στησίχορος, ἐπὶ τοῦ εὐτόνου· ῥαδινοὺς δ᾽ ἔπεμπον ἄκοντας. Ῥάδιον, τὸ εὔκολον· ῥᾷον τὸ εὐκολώτερον· ῥᾷστον τὸ εὐκολώτατον· ῥᾴδιος, ὁ εὔκολος· καὶ ὁ κοῦφος· καὶ ἀφελής· καὶ ῥᾳδίως· ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἀφελῶς· δημοσθένης· ἐδόκει γὰρ λέγειν ῥᾳδίως ἐσπουδασμένος, ἀντὶ τοῦ κούφως καὶ εὐήθως. Ῥᾳδιουργεῖν, σημαίνει τὸ μετὰ πανουργίας τι διαπράττεσθαι. Ῥᾳδιουργία, ἡ εὔκολος δρᾶσις· καὶ ἡ πονηρία· καὶ ἡ πλαστογραφία, καὶ ἡ δολιότης· καὶ ἡ θρασύτης· καὶ ἡ εὐκολία· λέγεται δὲ, κυρίως ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως πάντα ἐργαζομένων· κατεχρήσατο δὲ τῇ λέξει ἐπὶ τῆς πονηρίας ὁ φιλόστρατος· ἰαστὸν ἐλύετο ἐπὶ τῆς πανουργίας, καὶ τοῦ πανούργου· ἔστι γὰρ πανοῦργος κυρίως μὲν, ὁ πᾶσιν ἔργοις ἐπιβάλλων· ἤγουν ὁ δραστήριος, καὶ ἐνεργής· κατεχρήσαντο δὲ τῇ λέξει οἱ παλαιοὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν κακοῖς νοήμασι, καὶ ἔργοις εὐεπιβούλου. Ῥᾳδίως, εὐκόλως· εὐχερῶς. Ῥᾳδίως, κοινῶς· ποιητικῶς δὲ ῥεῖα· καὶ ῥηϊδίως. Ῥάζειν, καὶ ῥοίζειν· κυρίως τὸ ὑλακτεῖν· μετήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας· φέρεται ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ. Ῥάθαγος, τάραχος· ἦχος· θόρυβος· ψόφος. Ῥαθαίνεται, ῥαίνεται· βρέχεται. Ῥαθάμιγγες, σταγόνες· ῥανίδες· καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. Ῥαθάμη, ῥᾳστώνη· ῥᾳθυμία. Ῥαθαμίζεσθαι, ῥαίνεσθαι. Ῥαθαπύζειν, τὸ πλατεῖ ποδὶ, εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν· ἴσως δὲ καὶ τὸ ποτὶ πυγὰν ἅλλεσθαι τοιοῦτον δηλοῖ, κείμενον παρὰ τῷ κωμικῷ· εἰ καὶ ἄλλως ὡς γυμνάσματος εἶδός τι ἐκεῖνο αὐτὸ παραλαλεῖ· τοιοῦτον δὲ παρ᾽ ὁμήρῳ, τὸ λὰξ ἔνθορεν ἰσχίῳ· βλέπε ἐκεῖ λὰξ ἐνθορών· σημαίνει καὶ τὸ στιμὸ τῷ ποδὶ τὸν γλουτὸν παίειν· οὗ χρῆσις παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ τῆς πρεσβείας ἀπολαύνεις ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων· καὶ ῥαθαπυγίζειν, τὸ ῥόθον ἤτοι ἦχον ποιεῖν ἐν τῇ πυγῇ· καὶ ῥοθοπυγισμὸς, τὸ αὐτό· καὶ ῥαθαπυγίζων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν· τουτέστι, πυγὴν τῇ χειρὶ παίων· ἢ τῷ ποδὶ τύπτων· ἄλλως· λάθρα τύπτων, κατὰ τῆς πυγῆς τῇ πλατείᾳ χειρὶ, καὶ πλατεῖ τῷ ποδὶ, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν. Ῥαθασσόμενοι, ῥαινόμενοι· πληττόμενοι. Ῥαθυμία, ἡ ἀμέλεια· ἡ ῥᾳστώνη. Ῥάθυμος, ὁ ἀναπεπτωκὼς, παρὰ τὸ ῥέειν τὸν θυμὸν, ἢ παρὰ τὸ ῥᾷον θυμοῦσθαι· ἢ ὁ μὴ πονητικὸς, ἀλλὰ ἔκλυτος· ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. Ῥαθυμῶ, ἀναπίπτω· ὑπτιάζω. Ῥαθυμῶ ἐγὼ, καὶ καταρραθυμῶ, ἤτοι ῥαθυμεῖν ποιῶ· καὶ ἀνίημι· φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν· ἔοικε τοῦ τὸ διαφεύγειν τὴν χεῖρα καταραθυμοῦντος. ῥαθυμεῖν, τὸ ἀργεῖν· ἢ καὶ τρυφᾶν· ἢ τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν. Ῥαθώδημα, ψεῦσμα. Ῥαῖ, ῥᾷστον· ῥᾳδίως. Ῥαιβίας, ἀζήμιος· δῆμος. Ῥαΐαν, ὑγείαν. Ῥαιβοειδέα, καμπύλον· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥαιβὸς, ὁ διεστραμμένος· ὁ πλάγιος· παρὰ τὸ ῥᾷον βαίνειν κατὰ ἀντίφρασιν· ἢ παρὰ τὸ ῥαίω τὸ φθείρω, καὶ τὸ βαίνω, ῥαιβός· ὃν καλοῦσιν οἱ πολλοὶ, σκελλὸν, καὶ διεστραμμένον. Ῥαιβώσας, κάμψας. Ῥαιδεῖται, σκώπτει. Ῥαιδῆλες, ἐμφανές. Ῥαίδειον, τὸ φορεῖον· καὶ ῥαῖδον, ἅρμα σκεπαστόν. Ῥαίδια, σανδάλια· οἱ δὲ, ὑποδήματα γυναικεῖα. Ῥαίδος, ὄνομα θηρίου. Ῥαίεται, φθείρεται. Ῥαικακηρεῖς, στρεβλοκέρατοι. Ῥαίκερος, χαλεπός. Ῥαικὸς, ῥωμαῖος· ἐπίχαρμος· φιλεῖ εἶναι γραικὸς, ἀποβολῇ τοῦ γ· ῥαικός. Ῥαίνει, μιλτοῖ. Ῥαίνοντο, ἐκβάλλοντο· καὶ ἐγράφοντο. Ῥαιξία, τὸ πρὸς ἴδιος ἰατροῦ ἐν τοῖς ῥαντίνοις. Ῥαῖον, συγκριτικόν· ἤτερον. Ῥαιστάζει, πονεῖ· ὠθεῖ. Ῥαΐσας, τῆς νόσου λέγε, μὴ κουφισθείς. Ῥαΐσαι, τὸ ἐκ νόσου ἀνασφῆλαι, καὶ ἀναρρωσθῆναι. Ῥαΐσας, ἀντὶ τοῦ κουφισμὸν σχὼν, τῆς νόσου· οὕτω δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. Ῥαιστῆρα, θηλυκῶς κραιτερὴν λεγόμενος, σφύραν μεγάλην· οὐ λεπτουργὸν, ἀλλ᾽ οἵαν ἐξελαύνειν τὰ χαλκευόμενα· ἰωνικῶς δὲ εἴρηται ὁ ῥαιστήρ· οὕτω καὶ ὁ σοφοκλῆς· σωτῆρα τύχην φησί. Ῥαισθεῖσα, διαφθαρεῖσα. Ῥαιστὸν, ὑποθετικόν· φθαρτόν. Ῥαίστωρ, κρατήρ. Ῥαΐσω, βέλτιον σχῶ. Ῥαιφάσσει, ἀγνοεῖ. Ῥαίω, φθείρω. Ῥακᾶ, ἀντὶ τοῦ σὺ ἑρμηνεύεται τῇ σύρων γλώττῃ· τινὲς δὲ τῇ ἑβραίων φωνῇ, κατάπτυστον ἑρμηνεύουσι. Ῥακεάζει, ἱμάτια ξηραίνει. Ῥάκελος, σκληρός. Ῥάκη, ἀποσκορακίσματα· καὶ ἀποσπάσματα· ἱμάτια. Ῥάκια, ἐνδεδυμένος, ἤγουν διερρωγότα ἱμάτια. Ῥακκὰ, κενός. Ῥακίδες, ὀρόδαμνοι· κλάδοι. Ῥακκίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχεως· ἢ παίειν. Ῥακκίζων, ὁ διακόπτων. Ῥακιοσυρραπτάδη, ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων. Ῥακλεὸς, σκληρός. Ῥάκος, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥήξω, ἔρρηχα· παρακείμενος, τὰ ῥάκεα γίνεται τροπῇ τοῦ η εἰς α, καὶ τοῦ δασέως εἰς ψιλόν· καὶ ὅτι τὸ ῥάκος βράκος φασὶν οἱ αἰολεῖς· χρῆσις δὲ τοιαύτη παρὰ σαπφοῖ, ἐν τῷ τίς δ᾽ ἀγριώτης θέλγει νόον, οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεα ἕλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν· ἤγουν ποία γυνὴ χωριτικὴ ἐζωσμένη, ἀγροικιώτερον ἐφέλκεται ἐραστήν· ἢ ῥάκος, τὸ διερρωγὸς ἱμάτιον, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω· τρίβων δὲ, τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας· εἴτουν κρόκας, ὃ καὶ σιμονίζον οἱ ἰδιῶται φασί· καὶ ἔστι τούτου μὲν ἀρχὴ ἡ ἐκ τοῦ τρίβω τριβὴ, παρώνυμον, ὁ τρίβων· οὗ ὑποκοριστικὸν τὸ τριβώνιον. Ῥακτηρίοις, κέντροισιν, ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις· διὰ τὸ ἀράττεσθαι· καὶ ἐν φιλοκτήτῃ τοῦ ἐν τροίᾳ μέλη βοῶν ἄναυδα· καὶ ῥακτήρια· ἀντὶ τοῦ ψοφώδη· καὶ θορυβώδη· καὶ ῥακτήρια, τὰ τύμπανα. Ῥακτήριον, ὄρχησίς τις. Ῥάκτοι, φάραγγες· πέτραι· χαράδραι. Ῥακτὸς, λόφος. Ῥακτρία, τὰ ῥαβδία· ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσι. Ῥακχίζειν, τὸ διαιρεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάχεως· ἤγουν διακόπτειν. Ῥάμματα, βοστρύχια· σταφυλίς· μακεδόνες. Ῥαμὰς, ὁ ὕψιστος θεός. Ῥαμὰ, ὑψηλή. Ῥαμβὰς, ὁ δήμιος. Ῥαμνουσίας, ἀκτάς· δῆμος ἐν τῇ ἀττικῇ· ὅπου νέμεσις τιμᾶται. Ῥαμνουσίαν νέμεσιν· ἰστέον ὅτι, ἐν ῥαμνοῦντι νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δεκάπηχυ· ὁλόλιθον· ἔργον φειδίου· ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. Ῥάμνος, πᾶσα ἄκανθα· κυρίως δὲ, ἡ τῶν ῥόδων. Ῥαμοσαύτης, κατάρατος. Ῥαμφαδίζεται, τὸ πυκτεύειν.

ῥαμφαίῳ, ῥυγχωδίσῳ. Ῥαμφή, κοπίς, μάχαιρα ἢ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη. Ῥαμφησταί, ἰχθύες ποιοί. Ῥάμφις, νεὼς εἶδος. Ῥαμψόν, καμπύλον, βλαισόν. Ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνέων τὸ χεῖλος· ὡς ἐπὶ ὑῶν ῥύγχος. Ῥάνα, ἄφνω· ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον. Ῥανίδες, κυρίως αἱ ἀπὸ κεράμων ἢ τοιούτων τινῶν καταῤῥέουσαι. Ῥανίς, σταλαγμός. Ῥαίνεται, πλανᾶται, σπείρεται. Ῥαντίζει, σκώπτει. Ῥαντίζω, ἐκ τοῦ ῥαίνω ῥαίζω, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ ῥαντίζω. Ῥαντόν, ποικίλον. Ῥάξ, ῥαγὰ ἡ τῆς σταφυλῆς, ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν. Ῥᾷον, εὔκολον, εὐχερές, κοῦφον. Ῥαόνως καὶ ῥᾴως, εὐκόλως. Ῥᾳότερον· μὴ λέγε· δὶς ῥᾷον· συγκριτικὸν γὰρ συγκριτικοῦ οὐκ ἔστι. Ῥαπατήν, καλάμην· καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπαπαύλους. Ῥαπίδα λέγει ἀριστοφάνης, τὸν φυτητῆρα. Ῥαπίδες, κρηπίδες, ὑποδήματα, περόναι. Ῥαπιδοποιόν, τὸν ποιητὴν δωριεῖς· ἢ ποικιλτήν, ἢ τὸν τὰς ῥαπίδας ποιοῦντα. Ῥαπίζει, σκώπτει, ἀλοᾷ, παίζει, μαστιγοῖ, τύπτει. Ῥαπίς, ἡ ῥάβδος· ἀφ' ἧς ὁ ἑρμῆς χρυσόρραπις. Ῥαπίσαι, τὸ πατάξαι γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. Ῥάπαι, φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι. Ῥάπτειν, μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν. Ῥάπτειν φόνον, ποιητῇ μὲν χρήσιμον· κακόζηλον δὲ ἐν πλάτει πεζῷ. Ῥαπτὸν ἀεικέλιον παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ω, ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον· ἵνα δηλοῖ τὸν ἀεικελίως ῥαπτόν, τουτέστιν ἐνιλεάδι σιωαλῆς, τὸ τρίζοντα λωβητήρ. Ῥαπτοῦ ὄνομα τὰ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν, ἀκέστης ἀττικόν, ῥάπτης, κοινόν· ἡ ποιητής ποιητικόν, ἀκέστρα, ἡ κοινῶς βελώνη· τὸ δὲ ῥαφίς, ἀδόκιμον. Βεστοπράτης, ὁ ῥάπτης· βέστια γὰρ παρὰ ῥωμαίοις, τὰ ἱμάτια καὶ βεστιάριον, ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἱμάτια φυλάσσεται. Ῥάπτω, ἀκοῦμαι· ἐπὶ ῥάπτω μέν τοι καὶ ῥάμμα, αὐτὸ τὸ ἐρράφθαι, ἐν χρήσει· ἀριστοφάνης· ἢ ναυπηγεῖν, ἢ ῥάπτειν, ἢ χυτροποιεῖν. Ῥάριον, παιδίον. Ῥάρος, τὸ βρέφος· οἱ δέ, ὄνομα τόπου· οἱ δέ, τὴν γαστέρα· καὶ ῥάριον ἢ ῥᾶρος, ὁ ἰσχυρός· καὶ ὄνομα τοῦ τριπτολέμου πατρός. Ῥάσσατε, ἀντὶ τοῦ ῥαίνετε· παρ' ὁμήρῳ· ὡς μὴ λιθοστρώτου ἴσως ὄντος τοῦ τῆς εἰλαπίνης δαπέδου· θέμα δὲ τοῦ ῥάσσατε, ῥάζω· ἐξ οὗ τρίχαι ἐρράδαται· ὁμοίως τῷ ὀνομάζεται, καὶ τοῖς τοιούτοις· ὡς γὰρ βῶ βάζω, οὕτω καὶ ῥῶ ῥάζω, ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥῶ, καὶ ῥαίνειν γίνεται· ὅθεν ῥάσσατε, ἤγουν ῥάνατε· ἐκεῖθεν καὶ τὸ παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ ῥάσμα· οἷον δημήτριος ὁ φαληρεὺς τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ φαῦλα πράσσων ῥάσματα μυρίων ἐπέπεμπεν ποιῶν ἐπὶ γῆν· τὸ μέν τοι ὁμηρικὸν ἀρχαῖόν φασιν ἔθος ἦν ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ἀγαζενθα οἶδε καὶ ῥάων δόμοις· στρῶσον δὲ κοίτας, καὶ πυρὸς φλέξον μένος, κρατῆρά τ' αἴρου, καὶ τὸν ἥδιστον κέρα· ἐκ δὲ τοῦ ῥάζειν, γίνεται ὄνομα ὁ περιῤῥηδής· ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ ῥῶ καὶ ἄλλον τρόπον παράγωγον ῥάσσω ὡς φάσσω· καὶ δηλοῖ τὸ ἐρρωμένως καταπίπτω· ἀφ' οὗ καὶ ὁ καταῤῥάκτης, ἐπί τε ὀρνέων, καὶ ἐπὶ πετρῶν ποταμίων· μεταφορικῶς δέ, καὶ ἐπί τινων ἄλλων καταῤῥασσόντων. Ῥᾷστα, εὐχερῆ, εὔκολα. Ῥαστάζει, πονεῖ, ὠθεῖ, ταλαίπεται. Ῥᾳστονεύεται, ῥᾳθυμεῖ, ἀμελεῖ, καταφρονεῖ. Ῥᾷστον, τὸ εὐκολώτατον, ἐξ οὗ καὶ ῥᾳστώνη, ἡ ἄνεσις· συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου· οἷον ῥᾷστον, ἀνύσαι· ῥᾷστον διελθεῖν, καὶ περάσαι εἰς ἕλληνας. Ῥᾳστώνη, ἡ νωθρεία· ὅθεν καὶ τὸ ῥᾳστωνευομένως ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ῥᾳθύμως· καὶ ῥᾳστώνη καὶ ἡδονή· ῥᾳστώνη καὶ εὐκολία. Ῥᾳστώνη, ἡ εὐκολία· καὶ ἡ ἀμέλεια· καὶ ἡ ἄνεσις καὶ ἡ ἡδονή. Ῥάστωρ, κρατήρ. Ῥάσφιν, τὸ ἐντελὲς ἀράσφιν, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ α. Ῥαταμίγγες, ποιητικῶς λεπταὶ σταγόνες, μικραὶ αἱματηραὶ θρομβοι· παρὰ τὸ ῥᾶον θαμίζειν· καὶ τοιοῦτον μὲν αἱ ῥαθάμιγγες, ὧν ἴσως ῥῆμα τὸ ῥαθαμίζειν ἕτερον παντελῶς ὄν, παρὰ τὸ ῥαθαπυγίζειν· ἐκεῖνο γὰρ οὐκ ἀπέοικε τοῦ λὰξ ποδὶ κινεῖν· ὅπερ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται· ἔστι γάρ φασι σκινθαρίζειν μὲν τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ παίειν μυκτῆρά τινος. Ῥατάναι, τορύναι. Ῥατίζει, πρεσβεύει. Ῥατιχεύειν, καθεράσθαι. Ῥαυλόν, ἄγραυλον, ἄγροικον. Ῥαφαΐτης ἐστὶν ὄνομα, ὁ τοὺς εἰσελθόντας εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας πάλιν ἐξελθεῖν βιαζόμενος. Ῥαφανίδα λέγουσιν οἱ ἀττικοί· ἡμεῖς δὲ ῥάφανον· πάλιν δὲ ῥάφανον ἣν ἡμεῖς κράμβην. εἴρηται δὲ ῥαφανίς, παρὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι· λόγος γάρ, ὡς σπειρομένη θᾶττον ἀνίεσι. Ῥαφανιδωθῇ, οὕτω τοὺς μοιχοὺς ᾐκίζοντο· ῥαφανίδας λαμβάνοντες, καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτούς, τέφραν θερμὴν ἐπέπασσον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Ῥάφανος, κράμβη. Ῥαφανουργοί, κηπουροί. Ῥαφάσσει, ἀγανᾶται. Ῥαφίς, ἡ βελόνη, καὶ ὄνομα ἰχθύος. Ῥαφίς, ὑπόδημα· περόνη· καὶ ἄγριον λάχανον· λαμψάνη δὲ καὶ ἡ ῥάβδος. Ῥαφίῳ, τῷ κεντηρίῳ, ᾧ διακεντοῦντες, οἱ τεχνῖται τῶν τοιούτων ἐπιτηδείους ὀπὰς τῇ τοῦ λίνου διαιρέσει, παρασκευάζουσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥάφοι, ὄρνεις τινές. Ῥαχάδην, ἐπὶ τῆς ῥάχεως. Ῥαχάς, χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον· διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν κατὰ πνεόμενον. Ῥάχετρον, ῥαχίς, ὡς πλευρὸν καὶ πλευρά· οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου. Ῥαχήλ, κύριον· ἑρμηνεύεται ἀμνὰς ἢ ποιμαίνουσα. Ῥαχθέντος, σπαραχθέντος. Ῥαχίας, τὰς ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτρας· ἢ ῥαχία, τόπος ὑψηλός. Ῥαχίζειν, παίειν τὸ ἱερεῖον· ἢ τὸ εἰκαίως καὶ ῥαδίως ψεύδεσθαι. Ῥαχίζων, διακόπτων· διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. Ῥάχι, στέμφυλον. Ῥάχις ὁ μὲν ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξις εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων· ὡς δέ τινες, τράχις διὰ τὴν τραχύτητα τῶν συνεστηκότων σφονδύλων. Ῥάχις, ἄκρα ὀσφύς· ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου. Ῥαχιστής, ψεύστης, ἀλαζών, μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν· μεγάλα ψευδόμενος. Ῥάχοι, χοιράδες, στυβαί, σάγματα· ἔνιοι τοὺς σφακέλους τῶν ξύλων· ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους· ἔστι δὲ καὶ ἀκανθῶδες φυτόν, ἀφ' οὗ τὸ περίφραγμα. Ῥάχος, ὁ σκόλοψ· ὁ ἀκανθώδης καὶ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων, ἐπεὶ ἀποζώννυται ἐν τῷ ἀποτέμνεσθαι, καὶ ῥαγῆσαι. Ῥαχός, ἕλλην· δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον· καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν. Ῥᾶψαι, συνθεῖναι. Ῥαψωδίαι, τὰ τμήματα ἢ γράμματα, τῆς ποιήσεως ὁμήρου καλοῦνται, διὰ τὸ κατὰ συνθήκην τεχνικὴν ῥάπτεσθαι· οἷον τὴν ᾠδήν· καὶ φέρεται εἰς τὴν τοιαύτην ἔννοιαν ἡσιόδου ῥῆσις αὕτη· ἐν δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ ὅμηρος ἀοιδοὶ μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν. ὅτι δὲ καὶ παρὰ τὴν ῥάβδον ἡ ῥαψωδία εἴρηται, οἱονεὶ ῥαβδῳδία τις οὖσα, φασὶ τοῦτο καὶ οἱ παλαιοί, ἀκολουθοῦντες καλλιμάχῳ εἰπόντι, τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον· δαφνίνη δὲ ἦν ἡ ῥάβδος οἱ κατέχοντες ἐποιοῦντο τὰς τοιαύτας ᾠδάς, καὶ τὴν αἰτίαν, οἱ τῆς γραμματικῆς ἐξηγηταὶ λέγουσι· καὶ οὕτω μὲν τὰ ὁμηρικὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα, καὶ ῥαψωδίαι ἐλέγοντο, μερικαί τινες οὖσαι περιπέτειαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, καὶ μικραὶ ὑποθέσεις· αἱ δὲ αὐταὶ ῥαψωδίαι

καὶ ῥήματα ἐκαλοῦντο ὡς μέρη. ῥῆσις μὲν γὰρ ἡ ὅλη βίβλος· ῥῆμα δὲ τὸ δὲ τὸ γράμμα. ἤγουν ἡ δὲ ἡ ῥαψῳδία· τὸ α· τὸ β· καὶ τὰ λοιπά. οἱ δὲ πλείους τῶν παλαιῶν τήν, τε ὅλην ὁμηρικὴν ῥῆσιν ῥαψῳδίαν λέγουσι· καὶ ῥαψῳδοὺς τοὺς αὐτὴν ᾄδοντας· ἔτι δὲ καὶ ῥαβδῳδοὺς διὰ τὴν ἀνερριθεῖσαν δαφνίνην ῥάβδον. διὰ δὲ τὴν αὐτὴν καὶ στιχῳδούς· στίχοι γὰρ ὑπό τινων αἱ ῥάβδοι ἐλέγοντο. ἀλλὰ καὶ ἀρνῳδούς, ἐπειδὴ οἱ ἀγωνιζόμενοι, ἐν ᾠδῇ ὁμηρικῇ καὶ νικῶντες· ἄρνα ἐλάμβανον ἔπαθλον. πινδάρῳ ἀρέσκει, οὐκ ἀπὸ ῥάβδου, ἀλλὰ ἐκ τοῦ ῥάπτειν τοὺς ῥαψῳδοὺς λέγεσθαι. παραφράζει γὰρ τοὺς ῥαψῳδούς, ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοὺς αὐτοὺς λέγει. Ῥαψῳδοί, ὑποκριταί, ἐπῶν. Ῥαψῴδημα, ψεῦσμα· φλυαρία. Ῥαψῳδός, σοφοκλῆς οἰδίποδι, οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα· καὶ οἱ τὰ ὁμήρου ᾄδοντες ποιηταί, ῥαψῳδοὶ καλοῦνται. Ῥᾶον, τριγενές· ἔστι γὰρ ὁ ῥᾴων, ἡ ῥᾴων· καὶ τὸ ῥᾷον· καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνεται. ῥᾴων ἐγένετο, ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίσθη τῆς νόσου ὁ ἰουλιανός· καὶ ἐγενόμην αὐτίκα ῥᾴων, ὥστε μοι γενέσθαι κουφοτέραν τὴν νόσον. ῥᾴων ἡ νόσος ἐγένετο. ῥᾷον συγκριτικόν, λαμβάνεται καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος. γράφεται καὶ ῥᾴως καὶ ῥᾳῶνας.

ΤΟ Ρ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε

έα, ῥᾳδίως· εὐχερῶς. Ῥέας πόρος, παρὰ τὸν ἀδριακὸν κόλπον, ἔνθα τιμᾶται ὁ βόσπορος. Ῥέα, ἡ γυνὴ τοῦ κρόνου· καὶ ῥέα εὐκόλως· καὶ ῥεῖα. Ῥεάτης, ποταμός. Ῥεβέκκα, κύριον, καὶ ἑρμηνεύεται ὑπομονή. Ῥεγεῖς, οἱ βαφεῖς. Ῥεγεωνάριος, γειτονιάρχος. Ῥέγματα, τὰ βάμματα. Ῥέγξιν, καὶ ῥέγκος· ὄνομα τὸ πεποίηκε, παρὰ τὸν γινόμενον ψόφον· ὡς καὶ τὸ ῥέγκειν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥέγος, τὸ βάμμα· ἁλιπόρφυρον ῥέγος. Ῥέγχω, οὐδεὶς ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· οἱ δὲ οἰκέται ῥέγκουσιν, ἤγουν βαθέως ὑπνώττουσι. Ῥέδει, πράττει· θύει. Ῥεδείη, τράχηλος· ἢ ῥεδίζῃ. Ῥεδίων, ἁρμάτων. Ῥεῖ δ' αἵματι γαῖα, ἀντὶ τοῦ αἷμα ἔρρεεν ἐν τῇ γῇ. Ῥέεν αὐδή, παροιμία τὴν τοῦ λόγου δηλοῖ δαψιλείαν· ὡς ῥύδην, καὶ ἀπερεμποδίστως προϊόντος, καὶ καθ' ῥεῦμα προχεομένου καὶ ῥέοντος. Ῥέεθρον, ῥευμάτων, καὶ ῥεῖθρον. Ῥέει, ζέει, πλέει, ἰακὰ ταῦτα διαιρούμενα· λέγε οὖν, ῥεῖ· ζεῖ· πλεῖ. Ῥέζει, πράττει· θύει· ῥέξει· πράξει· ῥεξώμεθα, ποιήσωμεν· ῥεχθέν, πραχθέν. Ῥέζειν, κυριολεκτεῖσθαι δοκεῖ ἐπὶ νεκρῶν. καθὰ ἐστὶ τὸ χοὴν χέεσθαι· διό φασιν ἔνθα ὄιν ἀρνειὸν ῥέζειν· θῆλύν τε μέλαιναν. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἱερεύειν· οἷον ὄιν ἱερευσέμεναι, παμμέλαινα. Ῥέζεσκον, ἔπραττον. Ῥέζω, σημαίνει τρία· τὸ πράττω· τὸ θύω· καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ· ὡς τὸ χειρί τέ μιν κατέρεξε. Ῥέθεα· ἰστέον ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τὰ μέλη φασίν· αἰολεῖς δὲ μόνοι κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ πρόσωπον ῥέθος καλοῦσιν· ἐπεὶ δι' αὐτοῦ ῥέα ἤγουν εὐκόλως τὸ ἦθος διαφαίνεται. ὅθεν καὶ παροιμία τὸ ψυχὴ ἐκ ῥεθέων πταμένη. τινὲς δέ, ἐκ τῶν βελῶν νοοῦσι· πνεῦμα τοιοῦτον γάρ φασιν ἡ ψυχὴ οὖσα, κατὰ πᾶν οἰκεῖ τὸ σῶμα. ἕτεροι δὲ ῥέθος νοοῦντες τὸ πρόσωπον, ὕστατόν φασιν ἐνθένδε τὸ πνεῦμα ἀναχωρεῖν. Ῥέθη, κυρίως τὸ πρόσωπον παρὰ τὸ ῥᾷον τὰ ἤθη αὐτοῦ φαίνεσθαι· καταχρηστικῶς πάντα τὰ μέλη· ἐστὶ παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ τὰ πρόσωπα. Ῥεῖα ζώοντες, τὸ ἀπόνως ἐστὶ οὐχ ὑπὸ δυσκόλως, ἀλλὰ κατὰ ἔμφρονα ῥᾳστώνην. Ῥεῖα διακρίνω· λέγεται καὶ ῥέα· καὶ γράφεται παρὰ τὸ ῥέω ῥέα, ἐστὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ῥεῖα. Ῥεῖα, θεά. Ῥεῖα κεν, εὐχερῶς. Ῥεῖθρον, ἐπὶ τοῦ ῥεύματος, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν· ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ τόπου καθ' οὗ ὁ ποταμὸς φέρεται· ῥεῦμα δὲ καὶ ῥόθιον, αὐτὸ τὸ ὕδωρ. Ῥεῖθρον, ὑπονηΐῳ ὑλήεντι, φασὶν οἱ παλαιοί· ῥεῖθρον κατὰ κύριόν τι ὄνομα καλεῖσθαι τὸν ἐν ἰθάκῃ λιμένα· διὰ τὸν εἰς αὐτόν, ἐκ τοῦ νηΐου καταρρέοντα χείμαρρον· τὸ δὲ νήιον, ὄρος ἰθάκης, νηὸν δὲ κτητικόν, ὅθεν καὶ τὴν ἰθάκην ὑπονήιον. ἔχει δὲ ἡ ἱστορία οὕτως· νήιον ὄρος ἰθάκης κάθυγρον, ὃ παρ' εἰς τὸν ὑποκείμενον ἀπορρέον λιμένα, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος τῷ λιμένι. Ῥεινοτόρος, τὰς ἀσπίδας τορῶν· ἢ τιτρώσκων. Ῥεῖρος, ταλαίπωρος. Ῥεῖσις, εἰσὶ τὰ ἀποφθέγματα τῶν σοφῶν· καὶ οἱ λόγοι· οἷον μηδὲν ἄγαν, γνῶθι σαυτόν· καὶ τὰ ἑξῆς. Ῥείτης, ὁ ῥέων· καὶ ῥειτός. Ῥειτοί, ἐν τῇ ἀττικῇ δύο εἰσίν· οἱ πρὸς τῇ ἐλευσῖνι ῥεῖτοι ἱερωτιμοί· καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ, τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ, τῆς νεωτέρας· ὅθεν τοὺς λουτροὺς ἁγνίζεσθαι τοὺς θιάσους. Ῥειώνη, ἡ ἥρα. Ῥέκος, ζῶμα. Ῥεκτός, ἀνδρεῖος· ἢ χιτών. Ῥεκτῶν, ἀπομάκτων, ἢ ἱματίων. Ῥεμβασμός, ἀχαλίνωτος ἔννοια· καὶ ζωῆς ἀφανισμός. Ῥέμβεται, πλανᾶται· γυρεύει· καὶ ῥεμβέσθω ὁμοίως. Ῥεμβόνας, σφενδόνας. Ῥεμεῖ, ὀδυνᾷ· σήπει. Ῥεμφθῆναι, ῥέμβεσθαι. Ῥέμφος, τὸ στόμα ἢ ἡ ῥίς. Ῥεῦδα, ζώνη· λωρίον, ᾧ οἱ βασιλεῖς διαζώννυνται. Ῥέξαι, τὸ βάψαι· καὶ οἷον μεταποιῆσαι· θῦσαι. Ῥέξας, παρὰ τὸ ἔρδω τὸ θύω, ὑπερβιβασμῷ, ῥέδω· τροπῇ δωρικῇ, ῥέζω· ὁ μέλλων, ῥέξω· σημαίνει δὲ τρία· τὸ πράττω· ὡς τὸ μέγ' ἐν ἄργει ἔρεξας· τὸ θύω, ὡς τό, ἄλλος ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν· καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ· ὡς τὸ χειρί τέ μιν κατέρεξε. Ῥέον, εὐτιμότερον, καὶ εὐχερέστερον. ἐνίοι μέντοι, τὸ εὐφορώτερον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥεόντων, παρερχομένων· ῥαιόντων δὲ τῶν φθειρομένων, διαφθ[illegible] Ῥεός, ῥεῦμα· θηρίον. Ῥέπειν, καὶ ἡ ῥοπὴ ἐξ αὐτοῦ· ἐστὶ ἕλκειν· ὡς καὶ καθέλκειν καὶ ὁλκή, λέξεις εἰσὶ σταθμητικαί. Ῥέπει, ἐβάρει. Ῥέπης, ῥέψις· ῥέπου. Ῥέπω πρὸς τὴν ναυτιλίαν· ῥέπει, κλίνει· ἀριστοφάνης· ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει· ἤγουν φέρεται· ἀποβλέπει· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζυγοῦ. Ῥερυπωμένα παροιμία, κοινότερον ἐρρέθη· τὸ γὰρ ἀττικόν, ἐρρυπωμένα. Ῥεῦσεν, ἐδίωξε. Ῥεῦμιν, βρέφος νεογνόν. Ῥεύσαντα, ἐκκλίναντα. Ῥευσταλέον, ῥέον. Ῥευστόν, χυτόν. Ῥεφαί, εἴδωλον. Ῥεφέα, ἐστεγασμένα. Ῥεχθεον, ἐστέαζον. Ῥεχθέν, πραχθέν· συντελεσθέν. Ῥέψας, κλίνας· στεγάσας. Ῥέω, ἐν πρώτῳ προσώπῳ συναίρεσιν οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον ἐν τῷ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ· ῥέω· ῥέεις ῥεῖς· ῥέει ῥεῖ· παρατατικός, ἔρεον· ἔρεες, ἔρεις· ἔρεε, ἔρει· ὁμοίως καὶ τὸ πλέω, καὶ τὸ χέω. Ῥέωνος, εὐώνος ἀνδρός.

Ῥήβας, ποταμὸς βιθυνίας· ὠνομάσθη δὲ σαλμυδησσός, ἀπὸ τοῦ συρρέοντος εἰς αὐτὸν ποταμοῦ. Ῥήγεα, πανῖα βαπτά· ὑπὸ ῥωμαίων βεβαμμένα ἱμάτια· ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς. Ῥηγεύς, ὁ βαφεύς. Ῥηγῆσι, χρώμασι· ῥήγμασι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥηγίας, ποταμός. Ῥήγιον, πόλις σικελίας, καὶ τόπος ἔξω τῆς κωνσταντίνου πόλεως. Ῥηγῖνος· τοὺς δειλούς,

ῥιγηλοῖς ἔλεγον. Ῥῖπαι, σιδηρᾶ ὀστράβδοι. Ῥῆγμα, πάσις ἀνέμου κατὰ μῆκος· τραύματα· οὐλή· σπάλαγμα. Ῥήγμα-
τα, σχίσματα. Ῥηγμίν, ὁ αἰγιαλὸς ᾧ τὰ κύματα προσρήσσονται. ὥς που φησὶν ὁ ποιητής, χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα
βρέμει. Ῥηγμῖν, καθ' ἓν, ποιητικά. αἰγιαλὸς, κοινόν. λέγεται δὲ ῥηγμὶν, διὰ τὸ ῥήγνυσθαι ἐν αὐτῷ τὰ κύματα.
Ῥηγμῖνα τῆς θαλάσσης καλεῖ Ὅμηρος, διότι καὶ ἐν αὐτῇ ὡς ἐν τῷ αἰγιαλῷ κύματα ῥήγνυται, ὡς εἶναι καθόλου.
Ῥηγμῖνα, ἔνθα κῦμα ῥήγνυται, καὶ λέγει που ῥηγμῖνα ὁ ποιητὴς τὴν τῆς θαλάσσης ἐπιφάνειαν, ἥν φησι καὶ εὐρέα νῶ-
τα θαλάσσης. οὕτω καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ λέγει κώπαις τύπτεσθαι ἁλὸς, ῥηγμῖνα βαθεῖαν. Ῥήγνυμι, ἀττικοί. ἕλληνες
δὲ, ῥηγνύω, καὶ ῥήσσω καὶ ῥηγνύμενον ἐκ τοῦ ῥήγνυμι. Ῥηγνύειν, καὶ καταρράσσειν, ἐπὶ ὑδάτων λέγεται. Ῥηγνύμενον, προσ-
ρησσόμενον· φθειρόμενον. Ῥήγνυσκε, πάσις ἀνέμου, ἢ τραύματος οὐλή. Ῥήγνυται, διαιρεῖται· κατακόπτεται.
Ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον, ἢ ὕφασμα. ἢ καὶ ἄλλως ῥήγεα, τὰ περιστρώματα. καὶ πάντα τὰ βαπτά, παρὰ τὸ ῥέξαι ὅ ἐστι βά-
ψαι, κατὰ τοὺς παλαιούς· κατὰ γλῶσσάν τινα. Ῥηγῶν, βοηθῶν. Ῥῆια, καὶ ῥηΐδια· εὐχερῶς, μάλα ῥαδίως. Ῥηϊδίως, ῥα-
δίως· εὐκόλως. Ῥηΐδιον, ἀπὸ τοῦ ῥέα ῥεῖδιον, καὶ κατ' ἔκτασιν ῥηΐδιον Ἡσίοδος, ῥηΐδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν. Ῥηΐτερος,
εὐχερέστερος. Ῥήϊστον, εὔκολον. Ῥηΐτερον πολεμίζειν, ἀντὶ τοῦ εὐπολεμητότερον. Ῥήιτρος, εὐκολώτερος. Ῥηλαι-
μός, τόπος. Ῥῆμα, οὔποτε χωρὶς ὀνόματος λέγεται δηλοῦν ἔννοιαν, εἰ μὴ ἔστιν αἰθέρος ἐνεργοῦν ἤ· οἷον ἀστράπτει· βροντᾷ· προ-
κατειλημμένος γάρ ἐστιν ὁ λογισμὸς, τίς ἐστιν ὁ ἀστράπτων, καὶ οὐ ζητεῖ τοῦτο. καὶ πάλιν τὰ ἄλλα μέρη τοῦ λόγου, οὐ δύ-
ναται ἀπαρτίζειν χωρὶς ῥήματος. ὁ Βαρῖνος ἐρχόμενος ἐνταῦθα παρετράπη. χωρὶς δὲ μὴ ῥῆμα εἴη δυνάμενον νοεῖσθαι
ἔξωθεν, οἷον ὁ ἄγγελος ἀγαθὸς ἀνήρ· νοεῖται γὰρ ἔξωθεν τὸ ἐστί. καὶ τὸ, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης· νοεῖται ἀφορῶσι. Ῥήμα-
τα τὰ μὲν μετὰ δοτικῆς συντασσόμενα, ἢ μετὰ ἑτέρας πτώσεως, ἢ μετὰ ἀπαρεμφάτου ἐνεστῶτος, ἢ τῶν ἄλλων καὶ διαλελυ-
μένως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. οὕτω συντάσσεται. οἷον πολεμῶ τῷ δεῖνι· καὶ εἰς πόλεμον ἦλθον τῷ δεῖνι. καὶ μάχομαι· καὶ εἰς
μάχην ἔρχομαι· καὶ δεῖ ποιεῖν, καὶ δέον ἐστὶ ποιεῖν. εἰσὶ καί τινα αἰτιατικῇ συντασσόμενα. ἃ διαλελυμένως καὶ μετὰ γενι-
κῆς. οἷον ἐλπίζω ἀγαθά, καὶ ἐλπίδα ἔχω ἀγαθῶν· καὶ προσδοκῶ ἀγαθά, καὶ προσδοκίαν ἔχω ἀγαθῶν. Ῥήματα ἃ
ἀπρόσωπα εἰώθαμεν ὀνομάζειν, ταῦτά ἐστι· δεῖ· χρή· ἀπόχρη· πρέπει· προσήκει· ἐνδέχεται· δοκεῖ· συμφέρει· συμβαί-
νει· ἐπέρχεται· μέλει· μεταμέλει· ἔξεστι· καὶ μέτεστι· καὶ εἴ τι τούτοις ἐστὶν ὅμοιον· οὐ γὰρ πολὺς τούτων ὁ ἀριθμός. ταῦτα
τὰ ῥήματα ἔχοντα μὲν χαρακτῆρα καὶ τύπον τρίτου προσώπου, ὄντα δὲ οὐδενός. τοῦτο δὲ πάσχουσιν, ὅτι μὴ δὲ πρῶτα
καὶ δεύτερα ἔχει. ἐκείνων γὰρ ὄντων καὶ ταῦτα τρίτου ἐνέφαινε προσώπου. ἃ καὶ ὅτι μηδενός ἐστι προσώπου, καὶ τοῦθεν ἂν μά-
θοις τὰ τρίτα πρόσωπα, οἷά που δὴ τὰ δεύτερα καὶ τὰ πρῶτα ἀμεταβάτως, εὐθείᾳ ἀεὶ συντάσσεται· τύπτω γὰρ ἐγὼ λέγω·
καὶ τύπτεις σύ, καὶ τύπτει ἐκεῖνος· τὸ δὲ ἐγὼ καὶ σὺ καὶ ἐκεῖνος· εὐθεῖα δή που. τούτων δὲ ἔστ' οὐδενὸς εὐθεῖα ἐμφαίνεται·
δεῖ γάρ μοι χρημάτων λέγομεν, οὔτε τοῦ μοι, οὔτε τοῦ χρημάτων εὐθείας ὄντων. καὶ οὐ δή που δεῖ τις προσυπακουόμεν
καὶ μὴ λέγομεν. καὶ αὖθις, καλῶς ζῆν τὸν εὐγενῆ χρή. μὴ δὲ ἐνταῦθα εὐθείας ἐμφαινομένης, καὶ οὐ δή που χρή τις. Ῥη-
ναία, ἐστὶ νῆσος πλησίον Δήλου. Ῥῆνες, πρόβατα. ἡ εὐθεῖα ῥὴν ῥηνὸς, ῥῆνες. Ῥήνη, ποιμὴν, καὶ πόλις. Ῥήνικας, ἀρ-
νακίδας· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥῆνος, ὄνομα ποταμοῦ. Ῥῆξαι, διελεῖν, καταβαλεῖν, ἀπολῦσαι, ἀράξαι. Ῥηξά-
τω, κραξάτω. Ῥηξηνορία, ἡ ἐκ ῥωμαλεότητος ἀνδρία. καὶ ῥῆξις ἀνέρων, ἀνθισταμένων. Ῥηξίφλοιον, τὸ ῥῆσσον τὸν
φλοιόν. Ῥηξήνωρ, ἐλλειπτικῶς ἔχει διὰ ἀνάγκην συνθέσεως. εἴτε γάρ ἐστι ῥηξήνωρ ὁ ῥήσσων ἐν ἠνορέῃ συννοητέον τὸ
φάλαγγας ἀνδρῶν. ῥηξήνωρ γὰρ πάντως ὁ ῥηγνύων φάλαγγας, εἴτε ῥηξήνωρ, ὁ ῥήσσων ἀνέρας. Ῥηξήφρονα, καταβαλόν-
τα τὴν φρένα. Ῥηξίφλοια, τὰ ῥήξαντα τὸν φλοιόν. Ῥησάμενος, διομολογησάμενος. Ῥήσαντο, ἐψηφίσαντο. οἱ δὲ, ἔ-
τυπτον. Ῥησείδιον, ἡ μικρὰ ῥῆσις. Ῥήσεις, νόμοι· δόγματα, λόγοι· λέξεις· ψηφίσματα. Ῥησίαρχος, ὃς ἐρέει τὰ
θέσφατα. ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν, ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ἕκτῳ τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰ-
πεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. Ῥησίας, ὁμιλίας. Ῥησίδιον, λεξίδιον. Ῥῆσις καὶ τὸ ῥῆμα, καὶ τὸ εἰρηκέναι. καὶ τὰ ἔστ' αὐτῶν,
ἐκ τοῦ ῥῶ τὸ λέγω γίνονται. Ῥησκομένων, λεγομένων. Ῥῆσον, Ὅμηρος μὲν Ἠιονέως ἱστορεῖ· οἱ νεώτεροι δὲ, Στρύμονος τοῦ
κατὰ Θράκην φασὶ ποταμοῦ· καὶ Εὐτέρπης, μούσης υἱόν. λέγουσι δὲ καὶ χρησμὸν αὐτῷ ἀποκεῖσθαι, εἴγε ἐν Τροίᾳ βο-
τάνης φάγοιεν οἱ ἵπποι αὐτῷ· καὶ τοῦ ἐκεῖσε πίοιεν ὕδατος, ἀπρόσμαχον αὐτὸν ἔσεσθαι. Πίνδαρον δὲ τοῦ φασιν ἱστο-
ρεῖν, ὅτι μίαν ἡμέραν πολεμήσας μεγάλα κακὰ ἐνεδείξατο τοῖς Ἀχαιοῖς. τὰ δὲ πελώρια συλλογιστικῶς εὐμεγέθη τὸν Ῥῆ-
σον εἶναι προδηλοῖ. κἀκεῖνο ἰστέον, ὡς ὁ μῦθος οὐ μόνον τὴν ῥηθεῖσαν μοῦσαν Εὐτέρπην μητέρα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας.
Καλλιόπης μὲν γὰρ ἢ Κλειοῦς Ὀρφεύς· Λίνος δὲ, Τερψιχόρης· Θαλείας, Παλαίφατος· Ἐρατοῦς, Θάμυρις· Μελπομένης, καὶ Ἀχε-
λώου, Σειρῆνες· Πολυμνίας, Τριπτόλεμος. Ῥῆσος, ποταμὸς Τρωάδος. Ῥήσσει, τέμνει· σχίζει· τύπτει· κροτεῖ. Ῥήσ-
σοντες παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ς̄ τῆς Ἰλιάδος, ἀντὶ τοῦ σφοδρότερον τὴν γῆν ποσὶ παίοντες. ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ οἰκεῖον
ὀρχησταῖς κατὰ τὸ, πέπληγον χορὸν καὶ παῖσαν. τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται. Ῥήσσω, τὸ ῥηγνύω, ὃ λέγεται ἐπὶ φωνῆς, καὶ ἐπὶ
ἱματίων ἢ τοιούτων, ὅταν διασπᾷ τις αὐτά. Ῥητῆρα, διδάσκαλον. Ῥητὴν, τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυ-
σίαν σημαίνει. Ῥητὴ κρίσις, ἡ κακίστη συμφωνία. Ῥητίνη, κύριον· καὶ τὸ τῆς πεύκης ὑγρόν. Ῥητοὶ, οἱ ἔνδοξοι ταξά-
μενοι. Ῥητὸν, τὸ τεταγμένον, ὃ ἄν τις τάξηται. καὶ ῥησάμενοι, ταξάμενοι. Ῥήτορες, λέγονται οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι. Ῥητο-
ρικὴ γραφή. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην. ἔοικε ῥητορικὴ γραφὴ καλεῖσθαι. ἢ γὰρ ῥήτορος γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ
πράξαντος παράνομον. ὡς παρὰ λέγεται πρυτανικὴ, ἡ κατὰ πρυτάνεως. καὶ ἐπιστατικὴ, ἡ κατὰ ἐπιστάτου. ἴσως δὲ κατὰ
τοῦτο, καὶ ῥητορικαί τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόροις νόμοις αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται. ὡς Ἀντιφῶν ἐν τῷ
κατὰ πρυτανέων, εἰ γνήσιος, προσημαίνει. Ῥητορικὴ τέχνη, ἡ πειθοῦς δημιουργός. πιστευτικῆς, περὶ δίκαια καὶ ἄδικα
μετὰ λόγου καὶ ἐμπειρίας. ἢ δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου, ἐν πράγματι πολιτικῷ, τέλος ἔχουσα τὸ εὖ λέγειν. ἢ τὸ
πιστικῶς εἰπεῖν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον. Ῥητὸς μισθὸς, ὁ ὡρισμένος. ὅθεν καὶ ῥῆτραι, αἱ ὡρισμέναι συνθῆκαι· ὡρισμένος,

ρεῖ τις ὑπέστη. ἐκ τοῦ μισθοῦ σύγκειται τὸ μισθαρνεῖν. Ῥῆτραι, συνθῆκαι διὰ λόγων ἢ δίκαι ἢ ὁμιλίαι. Ῥητρεύω, ἐγ-
γυῶ. Ῥάτρη δέ ἐστι συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. οἱ μέντοι μετὰ τὸν Ὅμηρον, ῥήτρην τὴν δη-
μηγορίαν φασί, καθὰ καὶ ὁ Λυκόφρων. Ῥήτρησι, δημηγορίαις. Ῥητορεύω, ῥήτωρ καὶ ῥητορεία. Ῥήτωρ, δυνατὸς ἐν
λόγοις. ἢ καὶ ἐπέας ῥημάτων δημιουργός, καὶ συνθέτης. Ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δημοσίᾳ συμβουλεύων καὶ ὁ
ἐν δήμῳ ἀγορεύων. ὕστερον δὲ ὁ παρ᾽ ἑνός τινος καλούμενος ἐν δικαστηρίῳ, ὡς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολογησόμενος, καὶ συνηγορήσων ἐκεί-
νῳ. ὃς καὶ συνήγορος, καὶ δικολόγος καλεῖται. ῥήτωρ καὶ ὁ καθ᾽ ῥήτορας γράφων. καὶ ὁ ῥητορικός. λαμβάνεται δὲ τὸ ῥή-
τωρ, καὶ ἐπὶ διαβολῆς. ὁ ῥήτωρ δὲ ἀναπτυσσόμενος ἐτυμολογικῶς, ὕδατος παραβάλλεταί πως ῥεύμασιν. ἐκ τοῦ ῥέω γάρ,
ὡς ῥύδην χέων τὴν αὐδήν. Ῥητῶς, σαφῶς. φανερῶς. Ῥηχή, στάσις. ἐξουσία. Ῥηχθέντα, καταβληθέντα. χωρισθέντα.
Ῥηχιάδαι, οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες. Ῥηχίησιν, οἷον πλημμύρῃ. καὶ γὰρ καὶ ἡ ῥηχίη οἷον πλημμύρα τίς,
παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥηχίς, ἄκρα. Ῥηχός, φραγμός. Ῥήψ, ὄνομα ζώου. Ῥία, ἀκρωτήρια ὄρθια καὶ τὰ ἐς
θάλασσαν ἐγκείμενα. ἢ μάλα δυσχερῶς πάνυ. Ῥίγα, σιώπα. Ῥιγεδανόν, καὶ κρυερόν, τὸ λυπηρὸν καὶ φοβερὸν
λέγεται. Ῥιγεδανός, ὁ φρικώδης. Ῥιγέω ῥιγῶ ποιητικῶς, τὸ φοβοῦμαι. ῥιγόω δὲ ῥιγῶ ἐπὶ κρύους. ῥιγῶ, τὸ φρίττω καὶ
φοβοῦμαι ποιητικῶς, τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων. αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐνερρίγωσα δὲ ἀμεταβάτως. Ἀριστο-
φάνης. οὐκ, ἀλλ᾽ ἐνερρίγωσα ἔτη τρία καὶ δέκα. ῥιγῶ ῥιγώσω, ἐπὶ τοῦ κατὰ σῶμα πάθους ἐκ κρύους. ῥιγῶ δὲ ῥιγήσω, ἐπὶ τοῦ
κατὰ ψυχὴν δέους. ὅθεν ῥίγησεν. ἔστι δὲ ἐν ἀμφοτέροις τὸ ρι μακρόν. ἀφ᾽ οὗ καὶ ῥῖγος. Ῥίγιον, τὸ φρικτὸν διὰ τὸ ῥῖγος.
Ῥίγιόν σοι ἔσται, ἀντὶ τοῦ φοβηθήσῃ κεῖται. καὶ φρίξεις. καὶ ἀντὶ τοῦ ῥιγώσεις, ἐκ τοῦ ψύχους. Ὅμηρος, ἐν Ὀδυσσείᾳ. αὐτὰρ
τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται. εἰ δὲ πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ, ῥίγιον ἔσται χειμέριος ἄρα καὶ νῦν δηλοῦται, ὁ ἐγγὺς χειμῶνος
καιρός. Ῥίγιον, χαλεπώτερον, ἀλγεινότερον. ἀπὸ τοῦ ῥιγοῦν καὶ τοῦ ῥῖγος, ὥσπερ λυγρόν, ἀπὸ τοῦ λίαν ὑγρόν. ἐκ τῶν
ὑγρῶν γάρ φασι καὶ τῶν ψυχρῶν, τὰ ἀλγεινά. ἐκ δὲ τῶν θερμῶν, τὰ ἡδέα. Ῥιγίστη, κρήνη τῆς Σινώπης. Ῥίγιστος,
φρικτός. ὡς στὶξ φρικτή, διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐπιόρκους. Ῥίγησε, ἐφοβήθη. Ῥιγνόν, ῥιγεδανὸν φρικῶδες. Ῥῖγος.
πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ῥίγιστος. Ῥῖγος, τὸ ψύχος, ἀπὸ τοῦ φρίσσω, φρῖγος. καὶ ἀποβολῇ τοῦ φ, ῥῖγος. καὶ ῥιγίον ἡ νόσος.
Ῥιγῶσαι, κατὰ τὴν τρίτην συζυγίαν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτὸν ἐπὶ ψύχους. ἐπὶ μέντοι φόβου ῥιγῶ ῥιγήσω λέγεται.
ἀφ᾽ οὗ τὸ ῥιγηλόν. τὸ φρικτόν, ὡς ἴσον τὸ ῥίγιον, καὶ ῥιγεδανὴ Ἑλένη. Ῥιδαεῖ, σκυβαλίζει. Ῥίνα, πηγή, λιβάς.
Ῥίζα, οὕτω καλεῖται, βοτάνιόν τι ἄκαυλον. καὶ ἀνανθές. καὶ ἄκαρπον. ἔχον τρία φύλλα. κατὰ πάντα προμήκη καθ᾽
τῆς γῆς κείμενα, δυοῖν δακτύλοιν τὸ μέγεθος. Ῥίζα, δι᾽ ἧς ῥεῖ τὸ ζῆν αὐτοῖς δένδροις. Ῥίζαιον, τόπος. καὶ ῥίζη ὄρος.
Ῥίζαν βάλλε πικρὴν παρὰ μηρῷ, ὅ ἐστιν ἐπιτίθησι. ταύτην δὲ τὴν ῥίζαν οἱ μέν, Ἀχίλλειαν ἐκάλεσαν. οἱ δέ, ἀριστο-
λόχειαν. ἢ καὶ ἤχαιμον λέγουσι. Ῥίζαν λευκήν, τὴν τοῦ δρακοντίου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥίζειν, τρώγειν. καίειν. μυ-
στιλλᾶσθαι. θηλάζειν. Ῥιζιμαίως, παρὰ τὴν ῥίζαν. Ῥιζοῦχος, σπερμογόνος. Ῥιζῶν νεάζων, ἐρετριεῖς. Ῥικᾶ, ὀξέα
πατᾶ, τρόπον τινὰ τὴν ἕξιν ῥινᾶ. Ῥικνὴν ὄψιν, φρικτήν. Ῥικνοί, ἱκανοὶ σαρξίν. ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοί, σκολιοί.
Ῥικνοῖσι, ῥυσσοῖς. ἡ δὲ λέξις παρὰ Καλλιμάχῳ. ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν σύφαρ ἐμόν. Ῥικνόν, ῥυσσὸν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥικνός,
ὁ διεχισμένος. ῥικνοῖς ἐπισκάζουσα ποσί. Ῥικνοτέροις, ἀσθενεστέροις. Ῥικνοῦται, λεπτύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων.
Ῥικνοφυεῖς, τὰς στρεβλάς, καὶ πεπιεσμένας. Ῥικνοῦσθαι, τὸ ἀσχημόνως κινεῖσθαι. Ῥικνώσεαι, ῥυσσωθήσῃ. Ῥίμβαι,
ῥοιαὶ μεγάλαι. ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ ξίμβαι. Ῥίμβησις, ἀγκύλη τοῦ ὤμου. οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱερείου. Ῥίμφα,
εὐκόλως. ἢ ταχέως. παρὰ τὸ ῥίπτειν ἑαυτὸν διὰ τάχους. Ῥίν, καὶ ῥίς, ἡ μύτη. καὶ κλίνεται ῥινός. Ῥῖναι, αἱ μέλαι-
ναι ἰσχάδες. Ῥῖνες, πληθυντικῶς λέγει Ὅμηρος, διὰ τοὺς αὐτόθι δύο πόρους. ἀπὸ δὲ τῶν τοιούτων δοκεῖ λέγεσθαι ἐπὶ ἀπά-
της τὸ ῥινᾶν, ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῆς δι᾽ ὀσφρήσεως ἀπατωμένων, ἢ καὶ ἀπατώντων. ἡ δὲ χρῆσις περὶ λέξεως καὶ παρὰ Παυσανίᾳ. ὅς φη-
σιν, ὅτι ῥινᾶν τὸ ἐξαπατᾶν. Μένανδρος. εἴωθ᾽ ἐπίσταμαι ῥινᾶν. Ῥίνη, ἰχθύος δορά. Ῥινηλατεῖν, ὄνον τὸν καθικνούμενον
τῇ ὀσμῇ. Ῥινόβατος, ἰχθύς ποιός. Ῥινοβόλοις ἀνέμοις, τὰς διὰ τῆς ἀνδρὸς φύσας. Ῥινοδέψου, βυρσοδέψου. Ῥινοί
καλοῦνται αἱ ἀσπίδες, ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσιν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων δέρματα. Ῥινόκερως, τὸ τετράπουν θη-
ρίον. καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπίᾳ. Ῥινηλατεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν κυνῶν. Ῥινός, θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς λέγεται, κατὰ
τὰ ἀντίγραφα. Ῥινὸς τὸ δέρμα, ἀπὸ τῆς ῥίνης, ὅπερ εἶδος ἰχθύος ἐστίν. ἢ παρὰ τὸ ῥῖον τὸ ἀκρωτήριον, ὁ δὲ Μιλήσιος Ὧρος
λέγει ὅτι ῥινὸς λέγεται, ὅτι δι᾽ αὐτοῦ ῥέουσιν οἱ ἱδρῶτες. Ῥινόσιμος, τὴν κόμην ἀνάδετος, ἢ τὴν ῥῖνα σιμὸς καὶ πατζός.
Ῥινότερος, σημαίνει τὸν διακόπτοντα, καὶ τιτρώσκοντα τοὺς ῥινούς, ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες. Ῥινοτηρία, μέρος
τι τῆς νεώς. Ῥινοπύλη, μικρὰ πύλη. Ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. Ῥινοτόρος Ἄρης, ὡς ἄν τις εἴποι βυρσοτόμος κατὰ
τοὺς παλαιούς. δεῖ γάρ φασιν ἀσπίδος διατρῆσαι ῥινούς, εἶτα σώματος ἀφικέσθαι. ἢ καὶ ὅτι ῥινὸν ἤτοι χρωτὸς πρῶτον [illegible]
τῶν πληττομένων, εἶτα τοῦ βάθους ἀφικνεῖται. δῆλον δὲ ὅτι ταλαύρινος αὐτὸς ὢν ὁ Ἄρης. τουτέστι ταλαύρινον ἔχων.
Ῥινοχόος, χώνη. Ῥινφαρήτας, συνθήκας. Ῥινώτερος, [illegible]. Ῥινῶ, παλαιῶ. ὡς τὸ ἐρρίνησεν ὁ οἶνος. ῥινῶ, τὸ μετὰ τῶν
ῥινῶν τέμνω. Ῥίζαι, αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ πάντων τῶν φυτῶν. Ῥιζικάζεται, ῥικάζεται, στροβεῖται. Ῥίον ἐστὶν ὄρος
ἤτοι ἀκρωτήριον. τὸ δὲ ἠρίον μνημεῖον. Ῥίπαια ὄρη, σκυθικά. ὅθεν Βορρέας ὁ ἄνεμος πνεῖ. Ῥίπες, σημαίνει τὰ κατα-
σκευασμένα πλέγματα ἐκ τῆς οἰσύας, ἢ ψίαθοι. ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥίπτεσθαι ἐν παντί. καὶ ῥίπεα, πλέγμα τί ἐστιν ἐκ λυγῶν.
Ῥίπη, καὶ στρατιῆ βαρυτόνως λέγοιτο, πρὸς διαστολὴν τῆς ῥιπῆς, ὃ δηλοῖ τὴν ὁρμὴν τῆς στρατιᾶς τοῦ λαοῦ. τάχα
δὲ καὶ πληθυντικῶς λέγεται ῥῖπαι, ἐὰν ὁ Στράβων περὶ ταύτης λέγῃ ὅτι ῥῖπαι οὐκ οἰκοῦνται. τὴν δὲ χώραν, ῥιπίδα κα-
λοῦσιν. τὸ ἐθνικὸν ταύτης ῥιπαῖος. τῆς δὲ στρατίης ἥτις ἀπὸ ἡρωίδος οὕτω καλεῖται, στρατιεὺς ὁ πολίτης. καὶ στρατιάτης.
στράτιον μέντοι πόλις Ἀκαρνάνων. οὗ ὁ πολίτης στρατιώτην καὶ στράτιος. Ῥίπη, πόλις καὶ ῥῖπαια ὄρους. Ῥιπή, φορά.
ὁρμή. κίνησις παρὰ τὸ ῥίπτω, ῥιπή, ἡ ῥιπτομένη. τίθεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ ῥίπτεσθαι τὰς βίας τῶν πνευμάτων. Ῥιπίδιον.

μέρος τῆς νεώς. Ῥιπίζεται, ἀντὶ τοῦ ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ἐρρίπιζον, ἵνα ὀπτήσωσιν. ἀριστοφάνης. Ῥιπίζει, φυσᾷ ποιεῖ. πνοὴν πέμπει ἀνακαίει. Ῥιπίζω, ῥίπτω, κινῶ. Ῥιπὶς, τὸ πλατὺ πτέρυγμα, ὃ στρεφόμενον κινεῖ ἀέρα. Ῥιπὶς, τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον. Ῥιπιστὰ, διαπνεόμενα. Ῥίπον, μικρόν. Ῥίπος, τὸ καλαμόφυλλον, ἢ ἔδαφος, πρὸς κοίτην. Ῥιπτάζω, διαῤῥίπτω. Ῥίπτασκε, γίνεται ἐκ τοῦ ῥίπτω. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δισκοβολῆς, καὶ τῶν τοιούτων. Ῥίπτασκον, ἔχει πρωτότυπον τὸ ῥίπτω, ἐξ οὗ ῥιπτάζω, καθ᾽ ἑτέραν παραγωγήν. Ῥίπτασκον, καθ᾽ συγκοπὴν ἰωνικὴν ἐκ τοῦ ῥιπτάζεσκον. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ῥιπτάζω ῥιπτάσκω. Ῥιπτοῦμαι ἀττικοὶ, παθητικῶς. ῥίπτω δὲ οἱ ἄλλοι ἕλληνες. ῥιπτῶ δὲ, τὸ μετὰ σφοδρότητος ῥίπτω. ὁμοίως καὶ ῥιπτοῦμαι. Ῥίπτω, ἀκοντίζω, μεθίημι. Ῥὶς, ἐπὶ ἀνθρώπων. ῥύγχος ἐπὶ κυνῶν ἢ χοίρων. ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. ἐν συνθέσει δὲ, εὔριν κύων. καὶ ῥινηλατεῖν ἐπὶ τῆς ἀνιχνεύσεως τῶν κυνῶν. Ῥίς ἐστιν, ὄργανον ὀσμῆς. Ῥίσαντες, φιλονεικήσαντες. Ῥίσκοι, εἶδός τι μυῶν. Ῥίσσουσα, λυπουμένη. Ῥίστον, πτύον. Ῥιχνοῦσθαι, κινεῖσθαι ἀσχημόνως. Ῥὶψ, ῥιπὸς τὸ ῥιπίδιον. Ῥίψασπις, ὁ δειλός. ἀπὸ τοῦ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα. Ῥιψοκίνδυνος, παράβολος, τολμηρός. Ῥιψοκινδύνως, παραβόλως, τολμηρῶς.

ΤΟ Ρ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο. Υ. ΚΑΙ Ω.

όα, τὰ ἐκ τῆς συκαμίνου. τὰ μόρα, ἅτινα ἄωρα ξηρανθέντα, καὶ κοπέντα τοῖς ὄψοις ἐπιπάττεται, καθάπερ ὁ κυρίως ὀνομαζόμενος ῥοῦς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ῥόα, ἡ ῥοιὰ, ἡ ῥοΐδια. Ῥοαὶ, ῥεύματα ῥεῖθρα. πηγαὶ, ἱππόδρομος. τοὺς καλαμῶνας. πηγὰς, χεύματα. Ῥοβδεῖ, ἀναῤῥιπτεῖ μετ᾽ ἤχου. Ῥοβλεῖ, ῥοφεῖ. πίνει. Ῥόβιλλος, βασιλίσκος ὄρνις. Ῥόγαι, φονέα. τὸν αὐτόχειρα. Ῥόγα, ῥοδωνία χώρα. ῥοδωνιὰ δὲ, τόπος ἐν ᾧ ἐστὶ ῥόδα. ὡς καὶ κρινωνιά. Ῥογεῖ, ὀργᾷ. ἀκμάζει. δαμάζει. Ῥογεὺς, βαφεύς. Ῥογία, ἀκέστρια. Ῥογκίδιν, ῥέγχειν. ἐπίχαρμος. Ῥόγοι, ὅροι σιτικοὶ, σιτοβολῶνες. Ῥογχάζειν, παρὰ τὸ ῥοχθεῖν, τὸ ἠχεῖν. Ῥοδανὸν λέγει ὅμηρος, τὸν οἱονεὶ ῥιπανὸν ὡς ῥοώδη πλεονασμῷ τοῦ δ. οἱ δὲ γράφουσι ῥοδαλόν. καὶ φασὶν οὕτω λέγεσθαι, διὰ τὸ ῥᾷον ἅλλεσθαι φυτὰ ἐξ αὐτοῦ. πλεονασμῷ συνήθει τοῦ δ. ἢ ὡς κραδαλόν. ἤγουν εὐκράδαντον, καὶ εὐκίνητον, ἀποβολῇ τοῦ κ. ὡς δὲ κάσατο, δεδάσατο. ἄλλοι δὲ, καὶ τὸ ῥοδαλὸν ἐπὶ εὐκινήτου νοοῦσι διὰ λεπτότητα δονάκων. ὅθεν φασὶ καὶ ἐπὶ γυναικῶν, ῥοδανίζειν, τὸ συνεχῶς τινάσσειν τὴν κρόκην. εἰσὶ δέ τινες οἵ φασιν, ὑφὲν ῥαδαλὸν δονακῆα. ἤγουν ἰσχυοκαλαμώδη, τινα οὕτως διὰ τῶν δύο. ὁμοίως τῷ χορῷ καλῇ πολυμίλῃ, ἤγουν καλλίχορος. δονακῆα δὲ λέγει, τὸν δόνακας ἔχοντα. οἱ δὲ φέρουσι καλαμῶνα. ὅτι λεπτότερος μὲν ὁ δόναξ. ἁδρὸς δὲ ὁ κάλαμος. καὶ ὁ μὲν δόναξ, ὡς ἐπὶ πολὺ ποτάμιος. οὐ μὴν δὲ ὁ κάλαμος. καὶ δόναξ μὲν συριγκταῖς χρήσιμος. κάλαμος δὲ, αὐληταῖς. αἴλιος δὲ διονύσιος ἀπῳδὸν ὡς δόναξ. καὶ τὸ λύριον ἐπάγει. τὸ γὰρ παλαιὸν, ἀντὶ τοῦ κέρατος, ὑπετίθεντο κάλαμον. ἐμφαίνει δὲ τοιοῦτόν τι ὁ κωμικὸς ἐν βατράχοις, ὑπολύριον εἰπὼν δόνακα. ὀππιανὸς δὲ, ἰξοφόρους λέγει δόνακας. Ῥόδαμνοι, κλῶνες. βλαστοί. Ῥοδεία, ταινία. ὁ ἐκ ῥόδων στέφανος. Ῥοδέα, ἐρυθρά. Ῥόδεον, εὔχροον, εὐῶδες. εὐειδές. Ῥοδῆ, αὐτὸ τὸ δένδρον. Ῥοδία, ὑπόδημα ἀνδρεῖον. καὶ ἀμπέλου, εἶδος. Ῥοδιακὸν, ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος. Ῥόδιον, μύρον. Ῥοδοδάκτυλος, ἡ ῥοδόχροος ἡμέρα. ἢ τὰ ἔργα λαμπρὰ δεικνύουσα. ῥοδοδάκτυλος ἠὼς, ἐπ᾽ αἶαν ἐσκίδνατο. Ῥοδόεντα, πυῤῥά. Ῥόδον, τὸ ἄνθος. ῥοδωνιὰ, ὁ τόπος. ῥοδῆ δὲ τὸ φυτὸν, ἀρχίλοχος. ἔχουσα θαλὸν μυρσίνης, ἀφεῖ τε τὸ ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος. τὸ δὲ ῥ ἐπὶ πλεῖστον εὑρίσκεται διπλασιαζόμενον, οἷον θάῤῥος, πυῤῥός. ἀπὸ αὐξήσεως χρόνου. οἷον ἔῤῥιψα. καὶ ἀπὸ συνθήκης, οἷον ἐπίῤῥημα, πλὴν οὐ διαπαντὸς ἐν ταῖς συνθήκαις εὑρίσκεται διπλοῦν. εὔροος γὰρ, εὔροια εὐρωστία. ὅτι εἰς σύμφωνον δοκεῖ λήγειν τὸ β, τὰ γὰρ εἰς σύμφωνον λήγοντα, εἶτα μετὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων συντιθέμενα οὐ διπλασιάζονται. οἷον ῥοῦς, ἄῤῥους. διπλασιάζεται δὲ, τὸ ρ. ἐφ᾽ ὧν μόνον λήγει μὲν εἰς φωνῆεν, ἡ λέξις. συντίθεται δὲ μετὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ρ ἀρχομένων. οἷον ῥοῦς, κατάῤῥους. ῥῆμα, ἐπίῤῥημα. αἴτιον δὲ ὅτι τὸ μὲν ρ, ἡμίφωνόν ἐστι. τὰ δὲ φωνήεντα, χασμῳδίαν ποιοῦσι. τὸ δ᾽ ἡ τῆς χασμῳδίας, ἡ φύσις ἐκφεύγουσα, διπλασιάζει τὸ ρ. πρόσρημα δὲ καὶ εὔρους, καὶ μυρία ὅσα οὐ διπλασιάζονται χασμῳδίαν οὐδεμίαν ἔχει. Ῥόδον. ἰστέον δὲ ὅτι τε θεῖόν τι καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐκ τῶν κατ᾽ ἀνθρώπους τὸ ῥηθὲν παρ᾽ ὁμήρῳ ὑπόκειται ῥοδόεν ἀμβρόσιον ἔλαιον. καὶ ὅτι ἐκ τῶν κάτω καὶ τὰ θεῖα ὅμηρος κοσμεῖ. σεμνὸν γὰρ ἀνθρώποις τὸ ῥόδον. διὸ οὐ μόνον ζεφύρῳ ἀνεῖσθαι λέγεται ἄγαλμα. καὶ γῆς καλεῖσθαι ἄστρον. καὶ ἀνθέων βασιλεύς. ἀλλὰ καὶ εἰς μύρου θειοτέρου σκευὴν ἐγκρίνεται. ἀθήναιος δὲ λέγει ὡς ἀρκάδες μὲν εὐόμφαλον αὐτὸ καλοῦσιν. ἤγουν εὔοσμον. νίκανδρος δέ που, ἀκανθοβόλον. ὡς ἀκάνθας προβολὴν ἱστορῶν καὶ ὡς οὐκ ἀγλαφύρως, ἀλεξανδρεύς τις ποιητής εἴρηκεν, ἀλλ᾽ ἦν ἔρπυλον, τὴν καὶ ζυγίδα. λευκὸν κρίνον ἠδ᾽ ὑάκινθον πορφυρέην. καὶ ῥόδον. εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον ζεφύροισιν. οὐ παρ᾽ ἕτερος τὰ φύλλα γελᾷ τῷ ζεφύρῳ φησίν. ὡς δὲ μύρων μὲν χρῆσιν οἶδεν ὁ ποιητής ἔλαια δ᾽ αὐτὰ καλεῖ, μετ᾽ ἐπιθέτου, καὶ ὡς μυρίσασθαι μὲν ἀλκαῖος λέγει. τὸ δ᾽ ὄνομα μύρωμα, καὶ οὐ μύρισμα. καὶ ὅτι σόλων ἐκώλυεν ἐν νόμοις τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν. καὶ ὅτι λάκωνες ἐξήλαυνον τοὺς μύρα σκευάζοντας. καὶ ἔρια βάπτοντας. τοὺς μὲν ὡς διαφθείροντας τοὔλαιον. τοὺς δὲ, ὡς διαφανίζοντας ἐρίων λευκότητα. καὶ ὅτι τὸ ῥόδον, ὕστερον λευκοΐων, ὁ πρῶτον ἀνθέων ἐκφαίνεται. ἔτι δὲ ναρκίσσου πρῶτον παύεται. Ῥοδόπις ὄρος. Ῥόδος, ἡ νῆσος. παρὰ τὸ πολὺ ῥοῦν αὐτόθεν δοκεῖσθαι πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον. Ῥοδόπηχυς, ἐνθένδε πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ῥοδοδάκτυλος. τοιούτῳ δὲ ζῆλα καὶ λυκόφρων τὸ αὐτὸ περιφράζων ἔφη. ἠὼς μὲν, αἰπὺν ἄρτι φηγίου πάγον κραιπνοῖς ὑπερπετᾶτο πηγάσου πτεροῖς. Ῥοδωνιὰ, ὁ τῶν ῥόδων τόπος. ῥόδον δὲ τὸ ἄνθος. ῥοδῆ αὐτὸ τὸ δένδρον. Ῥοδῶπις, ἡ ῥοδόφθαλμος. Ῥοθιάζουσιν, ἀθρόον καὶ μετὰ κτύπου. φωνῆς ὁρμῶσι. καὶ ἐσθίουσι. θαυμαστικῶς δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. οἷον μετὰ ῥόθου, καὶ ψόφου ἐσθίουσι. Ῥοῖνα. ῥύσιν. Ῥοθεῖν, ὁρμᾶν, τρέχειν. λέγειν δὲ ἠχεῖν. Ῥοθιάζειν, ἐλαύνειν ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας. οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν

τοῦ ὕδατος ῥόθον φασί. Ῥόθιον, τὸ κῦμα ἀπὸ τοῦ ταχέως ῥεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν ὁ ποιητής, ὅταν συντόνως γὰρ πολλάκις ἐρεττῶν ἐπὶ πλεῖον προέρχεται ἡ ναῦς εἰς τὸ πρόσθεν. καὶ ἄλλως ῥόθιον, αὐτὸ τὸ ὕδωρ, οὐ μόνον ἐπὶ ποταμοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ μετὰ κτύπου κῦμα. ἄλλως ῥόθιον, ἐπίθετον κύματος. ῥοθοῦντος κατὰ ὀνοματοποιίαν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὸ ῥεῦμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ ὕστεροι Ἀττικοί, τὴν σύντονον εἰρεσίαν οὕτω φασί. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν συντόνως. ἐλέγετο δὲ ῥοθιάζειν, ὅτε οἱ ναῦται ἐπὶ κώπαις δὲ καὶ τυχὸν ἢ καὶ πλείοσι παίοντες, εἶτα ἅμα παυσάμενοι ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαξ ἀνεφώνουν. Ῥόθος, θόρυβος. Ῥοθεῖ, ἠχεῖ. Ῥοία, κυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ, καὶ ψάμμῳ. Ῥοίαγξ, φάραγξ. Ῥοιβδῶ, τὸ ῥοφῶ, καὶ ῥοιβδήσω, ἐξ οὗ καὶ ἀναρροίβδησις. Ῥοιβδεῖν, καὶ ἀναρροιβδεῖν, τὸ μετὰ ἤχου πέμπειν. Ῥοιβδήσας, μετὰ ἤχου ἀναδώσει. παρὰ τῷ Λυκόφρονι. Ῥοιδαμός, ὁ ἀσπάραγος. Ῥοιδμός, ποιὸς ψόφος. Ῥοίδνας, δάκνας. Ῥοίδιον, διαιροῦντες λέγουσιν οἱ ἀμαθεῖς. ἡμεῖς δὲ ῥοίδιον. Ῥοίζημα, ἤχημα. Ῥοιζεῖ, διώκει. ὁρμᾷ. τρέχει. Ῥοιζηδόν, σφοδρῶς. μετὰ ἤχου. Ῥοίζησεν, ἤχησεν. ἐσύριξεν. Ῥοῖζον φησὶν Ὅμηρος κατὰ γένος θηλυκὸν Ἰωνικῶς. φησὶ γὰρ πολλῇ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος, τρέπε πίονα μῆλα. ὥσπερ δὲ ἡ ῥοῖζος, οὕτω καὶ παρά τισι καὶ ἡ λιμός. ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ μέν τοι τοὺς τὴν ῥοίζειν λέγεται, ποιμὴν τουτέστι συρίττειν, ἐν τῷ ἐξάγειν ποίμνιον. ἢ ὅλως νέμειν. οἱ δὲ παλαιοί, καὶ ἄλλας ἔχουσι λέξεις ἰσοδυνάμους ποιμενικάς. Παυσανίας δὲ ψιττάζειν λέγει, τὸ ποιμενικῶς φθέγγεσθαι. Ῥοικά, καμπύλα ῥόμματος ῥοφήματος ἢ ῥομφήσεως, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥοικόν, λαγωβόλον, καὶ ῥόπαλον τὸ ἔσω νεῦον καὶ στραβόν. ὃ καὶ ῥοῖβον λέγεται παρά τισι. Ῥοίκου κριοσμητία. στρατευθέντος ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν Ἀμαθουσίων βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον. εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι φησί. Ῥοΐ, ῥεύματι. ὁ ῥοῦς τοῦ ῥόος, τῷ ῥοΐ. ῥοῒ ποταμοῦ καὶ ῥοῒ θαλάσσης. ἡ ῥοὴ δὲ αἵματος, καὶ ῥοὴ δακρύων, ἡ. Ῥοΐσκος, τὸ σειστὸν τοῦ σταυροῦ. Ῥοισμός, ὁ τῶν ἵππων ῥυμός. Ῥοιτειάδος ἀκτῆς, ἀπὸ Ῥοιτείας τῆς Πρωτέως θυγατρός. Ῥοίτειον δὲ καὶ Σίγειον ἀκρωτήρια τῆς Ἰλίου. Ῥοίτειον, πόλις ἐπὶ λόφῳ. συνεχὴς δὲ τῷ Ῥοιτείῳ ἠών. ἐφ' ᾗ μνῆμα, καὶ ἱερὸν Αἴαντος, καὶ ἀνδριάς. ὃν Ἀντώνιος μὲν εἰς Αἴγυπτον ἐκόμισε χαριζόμενος τῇ Αἰγυπτίᾳ Κλεοπάτρᾳ, σὺν ἄλλοις ἀναθήμασιν. Ἄρατος δὲ λέξει μετὰ τὸ Ῥοίτειον, τὸ Σίγειον. πόλις κατεσκαμμένη καὶ τὸ ναύσταθμον, καὶ τὸ Ἀχαϊκὸν στρατόπεδον. καὶ ὅτι ἡ παραλία, ἀπὸ Ῥοιτείου μέχρι Σιγείου καὶ τοῦ μνήματος τοῦ Ἀχιλλέως, ἐν αὐτῇ εὐθύπλοι ἑπτὰ στάδια. πρὸς δὲ τῷ Σιγείῳ, Ἀχιλλέως μνῆμα καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου. καὶ ἐναγίζουσι τούτοις καὶ τῷ Αἴαντι, οἱ Ἰλιεῖς. Ῥοίτιον, ἀκρωτήριον τῆς Τροίας. ῥοιτιάδος, ἐνθένδε ἄκρης. Ῥοιώ, Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονυσίου θυγάτηρ γίνεται, ᾗ ἐμίγη ὁ Ἀπόλλων. γνοὺς δὲ Στάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος περὶ Εὔβοιαν παρά τι ἄντρον, παῖδα γεννᾷ καὶ Ἄνιον καλεῖ, διὰ τὸ ἀνιαθῆναι δι' αὐτόν. τοῦτον δὲ ὁ Ἀπόλλων ἤνεγκεν εἰς Δῆλον. ὃς Δωρίππην γήμας, γεννᾷ τὰς Οἰνοτρόπους. Οἰνώ, Σπερμώ, καὶ Ἐλαΐδα. αἷς Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλοιντο οἶνον, σπέρματα, καὶ ἔλαιον λαμβάνειν. Φερεκύδης δέ φησιν, ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους εἰς αὐτόν, αὐτοῦ μένειν τὰ ἐννέα ἔτη. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν, τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἴλιον. Ῥόμβος, τροχίσκος. ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες. καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι. Ῥομβωτόν, ἐπίμηκες. Ῥόμβῳ, περιφορᾷ. κινήσει. Ῥομβώδης, ὄνομα παρατάξεως. καὶ τὸ πολεμικὸν τῆς νηὸς σίδηρον. Ῥομελίας, μετέωρος. περὶ τομῆς ἐναροίζῃ. τοῦτο ἄλλο καὶ ἰχθύς τις τῶν πλατέων, καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς γόμφος. Ῥόμιξα, εἶδος ἀκοντίου. Ῥόμοξ, σκώληξ ἐν ξύλοις. Ῥομφαία [illegible], λόγος πνευματικὸς σῶμα χωρίζων ἀπὸ ψυχῆς. ἢ κακίας καὶ ἀγνωσίας. Ῥομφαία, ἐράκιον, ἀμυντήριον μάχαιρα. ξίφος. ἢ ἀκόντιον μακρόν. Ῥομφάζει, βαστάζει. Ῥομφεῖς, ἱμάντες οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα. Ῥόνειν, κρίνεσθαι. Ῥόος, ῥοῦς. ῥύμη. ῥεῦμα. Ῥοπαῖς, κλίσεσι. Ῥοπαλίζει, στρέφει. κινεῖ. ὡς ῥόπαλον. Ῥόπαλον, βακτηρία. ῥάβδος. γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ ῥέπειν ὡς οἷα ῥέπον εἰς μέρος καὶ μὴ ὀρθὸν κατὰ τὸν τῆς Ἑκάβης παρ' Εὐριπίδῃ σκολιὸν σκίπωνα. ὅμοιον δέ τι καὶ ἡ καλαῦροψ. καλὸν ἐκείνη, τουτέστι ξύλον αὐξέτερον κατὰ ὁμοίαν ἐτυμολογίαν. καὶ τὸ παρὰ Θεοκρίτῳ ῥοικὸν λαγωβόλον, τοιοῦτόν τι δοκεῖ τοῖς πλείοσιν εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέπειν γίνεσθαι αὐτό. Ῥοπή, ἡ ἀπό τινος εἰς τι μετάκλισις. ἢ ἔτι μεταβολή. ῥοπὴ δέ, κατὰ τὸ ἀκαριαῖον τῆς συντομίας, καὶ ταχυτῆτος. Ῥοπὴ δέ, ἀδιάστατος κίνησις. Ῥοπήϊα, σύμφυτος τόπος. καὶ ῥοπήϊα ὁμοίως. Ῥοπίον, κλειδίον. Ῥόπτρον φασὶ δίκης ἔπεσέ τινα. ἤγουν θεόθεν τιμωρία. ὡς ἀπὸ τοῦ ῥόπτρου, ὅ ἐστι, κατὰ τοὺς παλαιούς, πῆγμα, ἢ ῥόπαλον. ἢ καὶ ἄλλως παῖς. ῥομφαία. εἶδος ξίφους. ἢ ἐπίσπαστρον. διὸ Λυσίας κρίκον θύρας ἄλλο εἶναι δηλοῖ ἐν τῷ ἔδησε τὸν ἵππον, ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. καὶ Ἀνδοκίδης, ἐν τῷ περὶ ἀσεβείας τοῦ ῥεπών. Ῥόπιλα, ῥομφήματα τῶν ἢ πάντων τῶν ὁπωσοῦν ῥοφουμένων παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ῥοταρία, τρυκίον. Ῥουβοτός, ῥόφημα. Ῥουγός, πρόσωπον. Ῥουδόν, ῥαυστικόν. Ῥουμάζεται, φρίττει. Ῥουῖ, ῥεῦμα. Ῥοῦτο, τοῦτο Μακεδόνες. Ῥοῦς, ῥεῦ. ὡς πλοῦς πλοῦ. καὶ μὴ ῥόος ἐπὶ θαλάσσης, καὶ ἐπὶ ποταμοῦ μέν τοι, ἐπὶ μόνου ποταμοῦ. ῥοὴ δέ, ἐπὶ δακρύων, καὶ αἵματος. Ῥοφεῖ, κατὰ πίνει. ῥοφῶ τὸ πίνω. ἐκρόφα δὲ ὅταν ἀπλήστως πίνῃ, καὶ οὐκ ἐᾷ τι τοῦ πινομένου. ῥοφῶ. οἱ Ἀττικοὶ ῥόφω λέγουσι βαρυτόνως, οὐχ ὑγιῶς. ὁ γὰρ μέλλων ῥοφήσω. ἔστιν οὖν ῥοφῶ, οἱ δὲ Δωριεῖς ῥυφῶ. ἀπὸ τοῦ ῥοφεῖν. ὁ ῥυφεῖν λέγουσιν Ἴωνες, καὶ Δωριεῖς κατὰ τοὺς παλαιούς. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ῥόφειν φησὶ λέγεσθαι, ὡς γράφειν. καὶ ῥόφουσιν ὡς γράφουσιν. Ῥόφιον, κῦμα. Ῥόχανον, σκυταλίδα. Ῥοχεῖ, ἠχεῖ. κλύζει. παρεκτήριος, ἢ ἀπαρτίζουσι τὸ μέτρον. Ῥόχει, ἀντὶ τοῦ ἐρόχει, κατὰ συστολὴν ἤ τις ἐστὶ τῶν Ἰώνων. Ῥοχεῖ, ψοφεῖ. ῥοχεῖ τὸ κῦμα. σημαίνει πρὸς τὴν ξηρὰν ἀντικρούει. Ῥοχεῖν, ὄνομα πεποίηται. καθὰ καὶ τὸ ξερόν. καὶ τὸ ἐρευγόμενον, καὶ τὸ παλίρροθιν, καὶ τὸ βέβρυχε. Ῥοώδης, ὁ ἔχων ῥεῦμα. Ῥοώδη, τὰ ὀστᾶ παρὰ τῷ Γαληνῷ. Ῥύακες, ὑδρηλοί. ῥεύματα. Ῥύαξ, τὸ ῥυάκιον. ἐστὶ δὲ καὶ περὶ κεφαλαίας πυρετός. Ῥύγχος, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ τοῦ ῥάμφος. Ῥυάχετον, θόρυβον ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν. Ῥύβδην, δαψιλῶς. ἢ ταχύτητι. ἢ μετ' ἤχου σφοδροῦ. Ῥυγχιάζειν, διαστρέφειν. ῥογχάζειν. Ῥυδεῖν, περιπλέκεται. Ῥύδην, ἀκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες. Ῥυδὸν

ἀφνειός· τουτέστιν, ὁ χύδην πλουτῶν, καὶ ἐπίῤῥοιαν ἔχων πλούτου· ὡς τὸ, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ἀντὶ τοῦ ἄγαν πλουσίου· ἀπὸ τοῦ
ἐπιῤῥεῖν τὸν πλοῦτον. Ῥυδία, ῥοὰ, ἢ ῥοιά. Ῥυδὸν ἢ ῥύδην, χύδην· δαψιλῶς, ῥευστικῶς, σφοδρῶς. Ῥυόμενον, ῥοφούμενον.
Ῥύεσθαι, ἢ ῥύεσθαι, σύνηθες ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ φυλάσσειν τίθεται. παυσανίας δὲ καὶ ἐπὶ θυσίας κεῖσθαι τὴν λέξιν λέγει· ὅθεν
καὶ ἀναῤῥύειν φησὶ τὸ θύειν, καὶ ἡ θυσία αἱ ἀναῤῥύσεις. δῆλον δὲ, ὅτι ἐπὶ τοῦ ἕλκειν ἡ λέξις λέγεται, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ, ῥυστάζειν.
ἐκ τοῦ αὐτοῦ γεγονός. τοῦ δὲ τοῦ ε πλεονάσαντος, ἐρύειν λέγεται. καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ ῥύειν τὸ ἑλκύειν. καὶ ἀνάῤῥυσις ἡ θυ-
σία. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἐρύειν τὸ ἀνερύειν γίνεται. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ ἐρύω γίνεσθαι δοκεῖ καὶ τὸ ἀρύω, τροπῇ τοῦ ε εἰς α, καθὰ
τὸ ἄρτεμις ἄρταμις· ἐκ δὲ τοῦ ἀρύειν, καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ ἀρύβαλος, καὶ ἡ ἀρύταινα, καὶ ἀρίστιχος, καὶ ἀρύσα-
να, καὶ ἀρυστῆρες. Ῥύειν, καὶ βίαν ποτὲ δηλοῖ, ὅθεν καὶ τὸ ῥυστάζειν τροπικῶς τὸ καθὰ βίαν ἕλκειν. καὶ ῥυστακτὺς, ὁ βίαιος
ἑλκυσμός. καλῶς ἂν καὶ βιὸς τὸ τόξον λέγοιτο, διὰ τὸ βίᾳ ῥύεσθαι. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου ῥύειν καὶ ὁ τοῦ χαλινοῦ ῥυτήρ. δῆλον δὲ
ὅτι τὸ ῥυστάζειν, βίαιον δηλοῖ ἑλκυσμὸν γυναικῶν. ὡς ἐπὶ πολὺ καὶ τὸ ἑλκύσαι. Ῥύσο, ῥῦσαι. ἐκ τοῦ ῥύω τὸ παθητικὸν,
ῥύομαι. ὁ παρατατικὸς, ἐρυόμην. τὸ δεύτερον, ἐρύου. καὶ τὸ προστακτικὸν, ῥύου. καὶ ἰωνικῶς, ῥύεο. Ῥύεσθαι, ἐκ θανάτου ἑλ-
κειν. ἤγουν, σώζειν. Ῥύεται, σκέπει· φυλάττει· σώζει. Ῥύζα, βία ἡ τοῦ τόξου τάσις. Ῥύζειν, ὑλακτεῖν. Ῥύζουσι, δια-
μωκῶνται. μισοῦσι. γογγύζουσι. Ῥύζων, πενθῶν. διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας, ἀνωδόν τινα ἦχον προφέρειν. Ῥύη, ἀντὶ τοῦ
ῥεύσει. Ῥύηνα, ἄρνα. κύπριοι. Ῥυήσεται, φθαρήσεται. ῥέω. καὶ αἰολικῶς ῥεύω. ῥεύσω. ἔρρευσα. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐῤῥύ-
ον. ὁ παθητικὸς, ἐῤῥύην. τὸ τρίτον, ἐῤῥύη. καὶ ὁ μέλλων δεύτερος, ῥυήσομαι, ῥυήσῃ, ῥυήσεται, καὶ ἀποῤῥυήσεται. Ῥυήσονται,
φθαρήσονται. ὡς τὸ, ἡ δὲ χεὶρ, ῥυήτω. Ῥυήτω, ἐκ τοῦ ῥύηθι, ῥυήτω. Ῥυηφενὴς, ὁ ἄγαν πλούσιος. παρὰ τὸ ῥύδην καὶ τὸ ἄ-
φενος, ὃ σημαίνει τὸν πλοῦτον. Ῥυηφενεία, ὁ πλοῦτος. καὶ ῥυηφενέων ἀνδρῶν, τῶν πλουσίων. παρὰ τὸ ῥυῆναι τὸν ἄφενον.
σύγκειται δὲ ἡ λέξις, παρὰ τὸ ῥύδην καὶ ἄφενος. τουτέστι, τὴν τοῦ πλούτου ῥύσιν. Ῥυθῆναι, ἐρεχθῆναι. ὁ δηλοῖ ἐξαιρεθῆναι.
Ῥυθμίζει, κανονίζει. εὐθύνει. παιδεύει. Ῥυθμὸς, ἁρμονία. ἀκολουθία. παίδευσις. ἢ ἡ τῆς κινήσεως τάξις. ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω, ῥη-
ματικὸν ὄνομα ῥυσμὸς, καὶ τροπῇ τοῦ σ εἰς θ, ῥυθμός. ἢ ἐκ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω, ἐρυσμός. καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε καὶ τροπῇ, ῥυθμός.
ἢ ῥυθμὸς, κανών. μέτρον. τρόπος. μέλος σύμφωνον. ἀκολουθία. τάξις. σύγκρισις. Ῥυχάνη, ἀλητήριον. χειρομήριον. ἀμυντή-
ριον. τεχνικὸν ἐργαλεῖον. Ῥυθμοποιὸς, ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν. Ῥῦμα, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὰ βοηθήματα παρὰ τὰ ἱπποκρά-
τει. Ῥῦμα, τὸ ἐλαφρὸν καὶ πυκνὸν ὁλκός. Ῥυμβάδας, λαγγάσας. διεχισμένας. Ῥυμβονᾶν, διασκορπίζειν. Ῥυμβόνες,
αἱ εἰλήσεις καὶ κινήσεις τῆς σπείρας. οἱονεὶ, τὰς κοτυλώδεις καμπάς. ὡς τὸ, ῥυμβόναν ἀπαλέκησιν ἐπηρεφέα [illegible]
ἀπολλώνιος. ἢ ῥυμβόνας, τὰς ἑλκύσεις τῆς σπείρας. τὰς περιδινήσεις. ὡς εὐριπίδης ἐν πειρίθῳ. σὲ τὸν αὐτοφυῆ τὸν ἐν αἰθέρος
αἰθέρα ῥύμβῳ, τουτέστι κινήσει. ὅθεν καὶ τὸ κινούμενον τροχίσκιον, ὑπὸ τῶν φαρμακίδων ῥύμβιον καλεῖται. οὕτω δὲ λέ-
γουσι τὰς περιφερεῖς κινήσεις. καὶ παρ' εὐπόλιδι. ὦ ῥύμβοις μαστίξας ἐμέ. Ῥύμβος, ὁ δῖνος. ἀπὸ τοῦ ῥύω. ἀφ' οὗ ῥύσις. καὶ
ῥυσμός. εἶτα ἐλλείψει τοῦ σ καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, ῥύμβος. ὡς τὸ ῥόμβῳ καὶ τυμπάνῳ, ῥεῖα φρύγες ἱλάσκονται. μυστικῷ στα-
νιδίῳ ὃ στρέφουσιν εἰς τὸν ἀέρα, καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς λέγεται. ἔστι δὲ τροχίσκος ὃν τύπτοντες
ἱμᾶσι καὶ στρέφοντες, ποιοῦσι περιδινεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτελεῖν. ῥύμβον δὲ αὐτὸν εὔπολις εἶπε. καλεῖται δὲ καὶ βρυτήρ. Ῥύμη,
φορὰ βιαία. φυλακή. τάξις ἔξιμος. ἢ ῥύμη, ἡ ὁρμή. ἔστιν οὖν ῥέω, καὶ ῥύω ῥύσω, ῥύμη. Ῥύμιγξ, χείμαρρος. Ῥύμμα, σμῆ-
μα. καὶ ἡ σμῆμα ῥοδκίς, σμῆμα τιθήνη. Ῥύμματα, καθάρματα. τρίμματα. Ῥυμὸς, τάξις, ἢ ἐμμέλεια. παρὰ τὸ
ῥύω τὸ ἑλκύω. ὃς λέγεται παρ' ἡσιόδῳ ἱστοβοεύς. ἤτοι τὸ μεταξὺ καθὰ μῆκος ξύλον τοῦ ἅρματος. ἤγουν, τὸ προηρτημένον τοῦ
ζυγοῦ ὀρθὸν ξύλον. παρὰ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ἐρυσμός. καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε καὶ σ, ῥυμός. ἢ ῥυμὸς, τὸ μέσον τῶν ἵπ-
πων ξύλον, ᾧ συνδέδεται ὁ ζυγός. ἢ ῥυμὸς, ὁ προσηρτημένος τῷ ζυγῷ κανών. εἰς ὀξὺ λῆγον τὸ μέσον ξύλον. Ῥυμοτομεῖται,
εἰς ὀρθὸν κόπτεται. Ῥυνδάκη, ὀρνίθιον ἡλίκον περιστερά. Ῥυνδακίδας. ῥύνδακος, τόπος ἐστὶ φρυγίας. οὗ μνημονεύει
βακχυλίδης. ταῖς δὲ ἀληθείαις, τάφος ἐστὶ τοῦ βριάρεω καθὰ τὴν εἴσοδον. καλλίμαχος δὲ ἱστορεῖ περὶ ποταμοῦ ἐν τῷ περὶ
τῶν καθὰ τὴν ἀσίαν ποταμῶν. καὶ δημήτριος ὁ σκήψιος ἐν τῷ αὐτῷ διακόσμῳ. ἄλλως. ῥύνδακος, ποταμὸς φρυγίας, ὁ νῦν
μέγιστος. πρὸς ᾧ καθὰ τὴν ἔξοδον, καὶ αἰγαίωνός τινος μύσου τάφος. Ῥύομαι. παθητικὸν ὂν τῇ προφορᾷ, ἐνεργητικὴν ἔχει
τὴν σημασίαν. ῥύομαί σε γὰρ φαμὲν, οὐχὶ ῥύομαι ὑπὸ σοῦ. Ῥύονται, σώζουσι. Ῥύπα. μεταπλασμὸν ἔπαθεν. ὡς γὰρ ὁ ζυ-
γὸς τὸ ζυγὸν καὶ τὰ ὅμοια, οὕτω καὶ ὁ ῥύπος τὸ ῥύπον. οὗ ἡ εὐθεῖα παρὰ θεοκρίτῳ εἰ χρόνῳ, ἅπαν ῥύπον. ὅμηρος δὲ λέγει ῥύ-
πα, τὰ ῥύπου μετέχοντα. Ῥυπαίνει, σμήχει. καθαρίζει. πλύνει. ῥυπαίνω καὶ τὸ μολύνω, καὶ ὑβρίζω. Ῥυπᾶν, ῥυπο-
πινον. Ῥυπαρὸν, αἰσχρόν. Ῥυπαρὸς, πορίψηφος. αἰσχροκερδής. Ῥύπας, τοὺς ἐν τῇ ἀρκαδίᾳ ἀχαιούς. Ῥυπάω. ῥυπῶ,
τὸ ῥύπου πληροῦμαι. καὶ ῥυπῶν ἱμάτιον, τὸ ῥύπου μετέχον. ῥυπόω δὲ ῥυπῶ, μεταβατικόν. καὶ ῥυπαίνω τὸ μολύνω. Ῥυποκαι-
[illegible]ς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς. Ῥύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὼν ὑπνίλος. καὶ ῥύπον ἀττικοὶ, τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κη-
ρὸν λέγουσιν. εἴρηται δὲ ῥύπος, παρὰ τὸ χροὸς καὶ τὴν ὑπὼν μετοχήν, ὁ ὑπὼν τῷ χρωτί. Ῥυπόω, ὅμοιον τῷ ὁρόω καὶ βοόω. ὡς
δηλοῖ τὸ, τὰ ῥυπόωντα καθῆραι. γραφεῖ, καθὰ τὸ ὁρόωντα καὶ βοόωντα. Ῥυππαπαί, ἐπίφθεγμα ναυτικὸν παρασκευαστι-
κὸν, ἢ παρακελευσματικὸν κωπηλασίας. ἢ ψόφου ἐστὶ μίμημα, ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα ναυ-
τικόν. ὃ ἐν τῇ κωπηλασίᾳ φασὶν ὡς παρακέλευμα. Ῥύπτει, σμήχει. καθαίρει. ῥύπτω γὰρ τὸ καθαίρω. ὅθεν κάθαρσις.
Ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι, ζῶ μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. ῥύμματα γὰρ τὰ σμήγματα.
καὶ ὅμηρος. ῥύματα πάντα καθῆρε. καὶ ῥύπτεσθαι τὸ σμᾶσθαι, ὡς ἀριστοφάνης. ἐξ οὗ τὸ ῥύπτομαι. Ῥυῤῥεῖν λέγεται, τὸ
ὁμοῦ τρέχειν ἀμεταβάτως. Ῥυσαὶ, αἱ μὴ λεῖον ἔχουσαι τὸ δέρμα καὶ εὐτραφὲς, καὶ διὰ τοῦτο τεταννυσμένον, ἀλλὰ ἀπο-
λελυμένον, ὡς συνιζάνον κοιλότητας ἐμποιεῖν. ἢ ῥυσαὶ, αἱ ἀπογεγηρακυῖαι καὶ ῥυτίδας ἔχουσαι. ῥυτίδες δὲ καλοῦνται,
αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δέρματος συστροφαί. παρὰ τὸ ῥύω ἐρυτὶς. καὶ ῥυτὶς, ἡ συνελκυσμένη σάρξ. Ῥῦσαι, φύλαξαι. Ῥύ-
σατο, ἠλευθέρωσεν. ἐλυτρώσατο. Ῥῦσθαι, ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι. οὗ θέμα τὸ ῥύω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, γίνεται ἐρύω. ἐπενθέσει

τοῦ ῥυΐ, ἐρύω. Ῥύεσθαι, σώζεσθαι ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι· οὗ θέμα τὸ ῥύω. Ῥυσὴ, ἡ γραῦς· ὡς τὸ, ῥυσαί τε, χωλαί τε. Ῥύσια, δηλοῖ τὰ ἀντὶ τινῶν ῥυόμενα, ὅ ἐστιν, ἑλκόμενα· καὶ ἀντὶ τοῦ ἁρπαζόμενα, ἁρπαζόμενα· ὥστε ἐξ ῥύσια ἐλαύνειν, ὁ νέστωρ λέγει τὸ ἐρυσιάζειν καὶ λαμβάνειν ἀνθαρπάσματα· ἤγουν, ἐνέχυρα χρέους· ἢ ῥύσια, τὰ ἀντί τινος ἐνέχυρα διδόμενα ὑπὲρ τῆς ἀξίως· ἢ ἐνεχειρήματα σωτήρια· ὡς τὸ, ῥύσι' ἐλαυνόμενος ἰλιάδος λ΄· ἀντὶ τοῦ ἐνέχειρα τὰ ἀντί τινων ἑλκόμενα· ἀπὸ ἀντὶ τῆς ἁρπασίας, ἁρπάζονται· λέγεται ῥύσια, καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας δὲ χαριστήρια, παρὰ τὸ ῥύεσθαι· ὡς παρὰ διονυσίῳ τῷ περιηγητῇ· ῥύσια δ' ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι. Ῥυσιάζει, ἀντενεχειράζει. Ῥυσίαν βολαῖν, τὴν τῶν χρέων πᾶσιν· ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον. Ῥυσίλλας, τὰς ῥυτίδας. Ῥυσίοις, ἐν ταφαῖς ἑλκυσταῖς, ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομέναις. Ῥύσιον, ἑλκυστόν· λύτρον· τίμημα· ἢ τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸ κατεχόμενον. Ῥύσις, φιάλη χρυσῆ, καὶ ξύλινον ὑποσταθμίον ἢ πέρροια. Ῥύσκεσθαι, γίνεται ἀπὸ τοῦ ῥύω ῥύσω μέλλοντος σὺν τῷ κ, ῥύσκω· ῥύσκομαι· τὸ ἀπαρέμφατον, ῥύσκεσθαι. Ῥυσμὸς, ῥυθμὸς, ἰδέα· σχῆμα· θέσις· ὡς τὸ, σχῆμα δὲ οἱ ἀττικοὶ ῥυσμὸς λέγουσι· κοινὸς δέ ἐστιν, ὁ ἀπὸ πλατείας βάσεως εἰς ὀξὺ λήγων. Ῥυσμοῦσθαι, συγκρίνεσθαι. Ῥυσοῖσι, ἐρρυσκόσι· γεραιοῖς. Ῥυσὸς, ὁ ῥυτίδας ἔχων· παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα· ὁ συνελκυσμένος τὴν σάρκα καὶ ῥυτίδας. Ῥυσοῦται, γηράσκει· γεγήρακε. Ῥυστάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν· παρὰ τὸ ῥύω ἢ ἐρύω· ἔστι δὲ τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν, καὶ μίγνυσθαι γυναικί· ὁ λυκόφρων ῥυστάματα λέγει. Ῥυστάζειν, βίαιον δηλοῖ ἑλκυσμὸν γυναικῶν ὡς ἐπὶ πολὺ, καὶ τὸ ἑλκύσαι. Ῥυστακτὺς, ἡ αἰκία· ὁ βίαιος· οὗ τὸ ῥῆμα, ῥυστάζειν. Ῥύστης, σωτὴρ, λυτρωτής. ῥυστὸν, τὸ δρυκρήτες. Ῥυτὰ, τὰ χαλινά· ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω· κυρίως δὲ τὰ λεγόμενα ῥέτεινα· καὶ ῥυτὰ, τὰ ῥέζα καὶ τὰ ῥέοντα. Ῥυτὰ συνεσταλμένως, εἶδος ποτηρίου· δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου· ἐκτεταμένως παρ' ἡμῖν λεγόμενα· ὁμοίως κρατῖνος ἐν ὥραις· καὶ ῥυτὰ, στέμφυλα· καὶ πήγανον λευκόν· ἢ ποτήρια, ἢ εἶδος φιάλων· καὶ τὰ ἱερὰ τὰ ἢ παροσκόπα, ἢ τὰ ἑλκυστά. Ῥυτὴρ, ἑλκυστήρ· ἀπὸ τοῦ ἐρύω, ἐρυτὴρ· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, ῥυτήρ· ἰλιάδος η· ἐν δὲ ῥυτῆρσι τανύσθεν· παρὰ τὸ ῥύειν, ὅ ἐστιν ἑλκύειν· ἢ ῥυτὴρ, χαλινός· λέβρος· καὶ ὁ ἐλευθερωτής, ἀπὸ τοῦ ῥύω· ἢ ῥυτὴρ ὁ ἱμὰς κυρίως καὶ τὰ ἡνία· παρὰ τὸ ῥύεσθαι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἐποχουμένους· ὅπερ ἐστὶ, σώζειν. Ῥυτῆρες οἰστῶν, ἤγουν τόξου· οἱ ἑλκυσταί· ὅθεν εἰσιν αὖ οἱ ὀϊστοὶ, ὅ ἐστιν ἑλκυσοί· διὸ καὶ γωρυτὸς θύλακος ἢ τοξοθήκη, ὥσπερ οἰονεὶ φασὶ χωρητός· τουτέστι χωρῶν τόξον ῥυτόν. Ῥυτίδα, σιίλον. Ῥυτίδες, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν γεγηρακότων ζαρώματα. Ῥύτιον [illegible] κρήτη, προπαροξύνεται μὲν ὡς τὸ στάδιον· διὰ διχρόνων δὲ γράφεται· τὸ μέντοι τρωαδικὸν ῥοίτειον ὅπερ καὶ [illegible] πόλις τρωάδος ἐστὶν, ἐξήλλακται ὥσπερ τῇ τονικῇ διαστάσει, οὕτω καὶ ταῖς δυσὶ διφθόγγοις ἐν αἷς γράφεται· ἐθνικὸν δὲ καὶ τούτου καὶ ἐκείνου, ῥοιτειεύς· περὶ τοῦ ῥηθέντος τρωϊκοῦ ῥοιτείου, ὅτι τε πόλιν ὁμώνυμον ἐπὶ λόφου εἶχε καὶ ἠόνα συνεχῆ ἐφ' ἧ μνῆμα καὶ ἱερὸν αἴαντος, ἀλλαχοῦ δηλωθήσεται. Ῥῦτο, ἐρύσατο· ἔσωσε. Ῥυτοὶ λίθοι, οἱ μεγάλοι καὶ μὴ φορητοί, ἀλλὰ ἑλκυστοί· ὡς τὸ, ῥυτοῖς λάεσσιν· ἤγουν, τοῖς ἑλκυστοῖς λίθοις διὰ τὸ μέγεθος· οἷς οὐκ ἔστι δηλαδὴ φέρειν, ἀλλὰ ἕλκειν διὰ τὸ πολὺ τοῦ μεγέθους· οἱ λέγοιντ' ἂν ὡς εἰκὸς καὶ καταπορυχέες, διὰ τὸ ἐξαρκεῖν ἐπί τι μὲν, ὀρωρύχθαι κατὰ γῆς. Ῥυτομεῖται, εἰς ὀρθὸν κόπτεται. Ῥυτὸς, ὁ ῥέων, καὶ ὁ ἑλκυστός· ὡς τὸ ῥυτοῖσι λάεσσιν· ἀπὸ τοῦ ἐρύω τὸ ἑλκύω. Ῥυτὸν κρατοῦντες ἐν ταῖς χερσίν· ἔστι δὲ τὸ ῥυτὸν εἶδος ποτηρίου. Ῥύτρας, τοὺς θαλλοὺς τοὺς καθαρτηρίους. Ῥύτρα, λυτήρια· σωτήρια· σῶστρα. Ῥύτρις, χύτρας. Ῥύψις, ἡ κάθαρσις. Ῥυψώμεθα, σμηξώμεθα· καθαρώμεθα· καὶ ῥύπτω τὸ καθαίρω. Ῥύω τὸ φυλάσσω, δίχρονον· οἷον ῥύω σε τῆς φυλακῆς· ῥύω δὲ τὸ ἑλκύω ἄχρονον. Ῥέω, σημαίνει ἑπτά· ῥέω τὸ λέγω· ἐξ οὗ ῥῆσις καὶ ῥῆμα ὁ λόγος, καὶ ῥήτωρ· ἀπὸ τοῦ εἴρηκα· ὁ παθητικὸς, εἴρημαι· ῥῶ τὸ ῥέω· ἐξ οὗ ῥέεθρον, καὶ ῥεῖθρον· ῥῶ τὸ ὑγιαίνω· ἐξ οὗ ἔρρωμαι, καὶ ῥῶσις ἡ ὑγεία· ῥῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ ῥέζω τὸ πράττω· ῥῶ τὸ φθείρω· ἐξ οὗ ῥαυς καὶ γραῦς, ἡ διεφθαρμένη· ῥῶ, τὸ ὁρμῶ· ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι, τὸ ὁρμῆσαι· ῥῶ, τὸ σπεύδω· ἐξ οὗ καὶ ῥώσασθαι, τὸ σπουδάζειν. Ῥωγαλέον, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω· οὗ μέσος παρακείμενος, ἔρρηγα· καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς ω, ἔρρωγα· ἐξ οὗ καὶ διερρωγὸς ἱμάτιον, καὶ χιτὼν ῥωγαλέος· χιτὼν δὲ, ὁ πολεμικὸς θώραξ· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐνιματισμοῦ· ἐπεὶ καὶ ὅπλα ἐνδύεσθαί φαμεν· καὶ ῥωγαλέα ἱμάτια, τὰ διερρηγμένα· τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν· οὕτω δὲ καὶ πήρη πυκνὰ ῥωγαλὴ, ἡ πολύσχιστος. Ῥῶγας, οἱ μὲν, τὴν ὀρσοθύραν· οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα· οἱ δὲ, τὰς θυρίδας· ἄλλοι κλίμακας, καὶ ἄλλοι τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων. ἢ ῥῶγας ῥωγάδος, ἡ διεσχισμένη πέτρα. Ῥῶγες μεγάροιο, ῥήγματα· δίοδοι· θυρίδες θηλυκῶς· ἀπὸ τοῦ ῥῶξ ῥωγός. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥήσσω ῥήξω· τινὲς καὶ οὐδέτερως τὸ ῥῶγας ἐνόησαν ὡς τὸ κρέας. Ῥωγμὸς, οἶκος· κοῖλος τόπος· ῥῆξις. Ῥωγοὶ, ἔθνος. Ῥώδιγγες, πηγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι· οἱ δὲ, μώλωπες. Ῥώδιον, τὸν ἐρωδιόν. Ῥώεσθαι καὶ πονεῖσθαι, ταυτόν· ἤγουν, τὸ ἐρρωμένως καὶ μετὰ πόνου τι ποιεῖν· καὶ ῥώοντο, ἀντὶ τοῦ ἐρρωμένως ἐκινοῦντο. Ῥώεται, σπουδάζει. Ῥώθωνες, μυκτῆρες. Ῥώκομαι, ὀργίζομαι· λυποῦμαι· λάκωνες. Ῥωκῶσα, πρίουσα τοὺς ὀδόντας. Ῥῶμα, ῥώμην· ἰσχύν· ὅρμημα· ὡς γνῶμα γνώμην. Ῥωμαλέος, ἰσχυρὸς· ἀνδρεῖος. Ῥωμαλεότητι, ἰσχυρότητι· ἀνδρειότητι· ῥωμαλεότητι τῇ κρείττονος. Ῥώμη, ἡ ἰσχὺς, ἡ ὑγεία· καὶ πόλις· ἐπὶ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ· οὗ ὁ μέλλων, ῥώσω· ἔρρωμαι, ῥῆμα· καὶ ὄνομα ῥώμη, ὡς γνώσω γνώμη· ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως, ἀπὸ ῥώμου καὶ ῥωμύλου τῶν αἰνείου παίδων. Ῥώνια, φρύγανα. Ῥῶνιξ, ποταμίας νεὼς εἶδος. Ῥώνιος, ἄξιος· πλούσιος. Ῥώννυμι· ῥώσομαι· ἐρρώσθην· καὶ τοῦ ὑπερσυντελίκου τὸ δεύτερον, ἔρρωσο· εὔχρηστον ἐν τῷ προστακτικῷ· τὸ τρίτον ἐρρώσθω ἄχρηστον, ὄντος τοῦ πρώτου καὶ τῶν λοιπῶν· ἔρρωται δέ. Ῥωννύουσιν, ἐνδυναμεῖ· ὑγείαν παρέχει. Ῥωξάνη, κόριον. Ῥῶξ, εἶδος σκορπίου· καὶ κλίνεται ῥωγός· ἢ ζῶον μικρὸν, ῥαγὶ σταφυλῆς ὅμοιον· περιφερὲς γάρ ἐστιν, ὡς οἱ ἑωρακότες φασί· καὶ ῥῶξ, τὸ σχίσμα καὶ ἀπορρῶγες, καὶ κόκκος· καὶ εἶδος φαλαγγίου. Ῥώοντο, ὥρμουν· ἐρρωμένως ἐκινοῦντο· ὁρμὴν ἐλάμβανον. Ῥωπεύειν, ῥωποπωλεῖν· ἴσον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι. Ῥωπία, καὶ ῥῶπας εἰπεῖν, ταυτόν· καὶ ὅτι ῥωπία μὲν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, δρυμοῦ φρύγανα· ἢ καὶ ἄλλως, λεπτά τινα φυτὰ ἀλύγιστα· παρὰ τὸ ῥέπειν· ἔστι γὰρ ὥσπερ βλέπω βλέψω βλέψ, καὶ βλὼψ κατ' ἔκτασιν ἐξ οὗ ὁ παραβλὼψ, οὕτω καὶ ῥέπω ῥέψω ῥῶψ, ἐξ οὗ τὰ ῥωπήια· ἄλλως. Ῥωπήια, καὶ ῥωπάκια, οἱ θάμνοι· καὶ ῥῶπα, τὰ οὐ στερέμνια. Ῥωπ

τήριον, παρορμητήριον· Ῥωπῆτις, τῶν τριχῶν τις καὶ πατριῶν, οὕτω καλεῖται. Ῥωπικόν, τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡ-
ραῖον. Ῥωπικά, τὰ παρεμπορεύματα. Ῥωποπώλης, ὁ μυρεψός· ῥῶπες γάρ, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτά, ἢ θάμνοι καὶ σύμ-
φυτος τόπος, ἢ μίγματα, ὅσα ζωγράφοις, βαφεῦσι καὶ μυρεψοῖς χρησιμεύουσιν· ἢ ῥῶψ ἐστι, βοτάνη ἁπαλή, παρὰ τὸ ἐρέ-
ψω ἐρέψ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ω, ῥῶψ· ὡς βλέπω βλέψω, βλέψ καὶ βλώψ· ἐξ οὗ παραβλῶπες· ῥῶπας δ' ὑπέχευε δα-
σείας· καὶ ῥωπογράφοις, τοὺς ταῦτα ὑπογράφοντας· καὶ τὸν κοῦφον φόρτον ῥῶπον λέγουσιν· ὅθεν ῥώπια, τὰ οὐ στερέμνια·
Ῥωποῤῥήξ, ὁ τὸν κοῦπον ῥηγνύων· Ῥωποῤῥηκτεῖν, ῥηγνύειν τὸν ῥόπτρον· ἤγουν τὸν κοῦπον. Ῥῶπος μέντοι, ὁ λεπτὸς καὶ εὐ-
τελὴς φόρτος· ὡς δὲ Αἴλιος Διονύσιός φησι καὶ ποικίλος· γέλγην δέ φησιν αὐτὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί· ὅθεν καθὰ ὁ ῥωποπώ-
λης, οὕτω καὶ γελγοπώλης· ἡ δὲ λέξις τοῦ ῥώπου, παρά τε Δημοσθένει καὶ ἑτέροις· κεῖται δὲ καὶ παρὰ τῷ Στράβωνι·
ἐκ τούτου δὲ καὶ ῥωποπερπερὴ φράσις προσερρέθη, ἐπὶ χυδαιότητι καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος· οὐ παραγωγή, κατὰ
τὸ δακτυλήθρα· καὶ τὰ ὅμοια. Ῥωρός, σφοδρός, καὶ τὰ κάρτα. Ῥωσαμένω, ἀντὶ τοῦ ῥωσάμενοι δυϊκῶς. Ῥώσασθαι,
ἐπιθέσθαι· ὁρμῆσαι· ἐπείγεσθαι. Ῥώεσθαι, τὸ ἐῤῥωμένως κινηθῆναι παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ῥῶσθαι, σπουδά-
ζειν. Ῥωσθείς, ἰσχύσας· ὑγιάνας τὴν διάνοιαν. Ῥῶσις, ἡ ὑγεία. Ῥωσός, πόλις· καὶ ῥῶς, ἡ ῥῶπα. Ῥωστήρ, ὁ ἐν δυ-
νάμει ὑγιής· ἀπὸ τοῦ ῥῶσις· ἢ ῥαιστήρ, ἡ σφύρα. Ῥωστήριον, παρορμητήριον· φρενῶν κίνημα· ῥῶσαι γάρ, τὸ εἰς ἀλκὴν παρορ-
μῆσαι. Ῥωστικόν, ὁρμητικόν. Ῥῶστρον, ἔμβολον. Ῥῶται, ἵσταται. Ῥωτάζειν, τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι. Ῥῶ-
πιγγες, πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι. Ῥώχειν, βρύχειν τοὺς ὀδοῦσι. Ῥωχμός, ἡ κατὰ γῆν ῥῆξις ἤ τις καὶ ῥῆγμα
λέγεται· ὥσπερ βρεχμός, καὶ βρέχμα· καὶ τρεχμός, καὶ τρέχμα· ἢ ῥωχμός, τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίων ὑδάτων·
Ὅμηρος Ἰλιάδος ψ· ῥωχμὸς ἔην γαίης· γίνεται δὲ ὀρωχμός, παρὰ τὸ ῥήσσω ῥηγμός· καὶ μεταθέσει τοῦ γ εἰς χ, καὶ τοῦ η
εἰς ω, ῥωχμός. Ῥῶψ, εἶδος φυτοῦ.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ρ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Σ΄, ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄·

ῖγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίζω σίγα καὶ σίγμα· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν φθόγγον δυνάμεως· τὸ σι, ἰῶτα· τὰ γὰρ εἰς
α λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων, ἐν ἰ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον ἄλφα· βῆτα· γάμμα, δέλτα.
Σᾶ, τὰ σῶα λέγουσι μονοσυλλάβως· καὶ ὑγιῆ, καὶ ἀκέραια· ἀπὸ τοῦ σῶον συναιροῦντες· καὶ σῶον σῶν, καὶ σῶ-
οι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, δισυλλάβως· οἷον, σῶοι. Σαβάζειν, εὐάζειν· βακχεύειν. Σαβάζιον τὸν Διόνυ-
σον Θρᾷκες καλοῦσι· καὶ σάβοις τοὺς ἱεροὺς αὐτῷ· ἐκεῖνος δὲ ὁ Σαβάζιος, ἐπὶ τοῦ περιφρονεῖν, συμβουλεύει καὶ κοι-
μηθῆναι· Φρύγες τὸν Σαβάζιον τιμῶσι· τίς δὲ ἐστιν ὁ θεός, ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ δωδεκάτῳ περὶ Ἡρακλείας φησί· φαίνεται
γὰρ ἐξ ὧν εὑρίσκομεν συλλογιζόμενοι πολλαχόθεν, ὅτι Διόνυσος καὶ Σαβάζιος, εἷς ἐστι θεός· τυχεῖν δὲ τῆς προσηγορίας ταύ-
της, παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θιασμόν· τὸ γὰρ εὐάζειν, οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν· ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς
ἀκολουθοῦντες, τὸν εὐασμόν, σαβασμὸν λέγουσι· καὶ Φρύγες τὸ εὐάζειν, σαβάζειν φασί· καὶ ἐκ τούτου Σάβαζον τὸν Διό-
νυσον· σάβοις δὲ ἔλεγον, καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους· καὶ τοὺς βάκχους τοῦ θεοῦ· ὁ αὐτὸς δέ, ὕας καὶ ὕαιος καλεῖ-
ται· ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου, ὃ καλεῖται φρύγιλος. Σαβάζιος, ἐπώνυμον Διονύσου· οἱ δέ, υἱὸν Διονύσου· καὶ σαβὸν ἐνίοτε
καλοῦσιν αὐτόν· Φρὺξ δὲ ὁ Σαβάζιος. Σάββατόν ἐστιν, ἠρεμία ψυχῆς λογικῆς, καθ' ἣν πέφυκε μὴ ὑπερβαίνειν τοὺς τῆς
φύσεως ὅρους· ἄλλως. Σάββατον, ἀργία· κατάπαυσις· ἑβδόμη δὲ ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος·
τῆς ἑβδόμης τοῦ ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντος πόνων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος· αὐτὴ δὲ τοῦ ῥωμαϊκοῦ,
ἰουδαϊκοῦ γραπτέον· ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν, πολλαπλασίονα ἐπετέλουν· σάβ-
βατον δὲ δευτερόπρωτον· ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τὸ πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν ἀζύμων· εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμά-
σῃς· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν· καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται σάββατον σαββάτων ὀψὲ δὲ σαββάτων καὶ οὐ σαββάτου
λέγει ὁ εὐαγγελιστής, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον· ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ· καὶ
γὰρ ἔθος ἡμῖν λέγειν, ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες, καὶ ὀψὲ τοῦ καιροῦ· ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόῤῥω καὶ βραδὺ τῆς παραιωθείσης
ἑβδομάδος· τηροῦνται δὲ ἑβδομὰς ἑκάστη, ταῖς μετὰ τὸ σάββατον ἡλίου δυσμαῖς. Σαβά, τόπος· ὡς τὸ ἐκ Σαβὰ ἥξει·
καὶ αἰθιοπικὸν ἔθνος· καὶ ἡ αἰχμαλωσία. Σαβαώθ, δυνάμεων· στρατιῶν· Ἡσαΐας· εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν
ἡμῖν σπέρμα· ἢ ὁ παντοκράτωρ. Σαβακός, ὁ σαθρός· Χῖοι. Σαβακτίδες, ὀστράκινα ζώδια. Σαβακῶς, αὐστηρῶς·
ξηρῶς· τραχέως. Σαβάξας, διασκευάσας· διασαλεύσας. Σαβέκ, τὸ παρ' ἡμῖν χρυσολάχανον· ἡ ἄφεσις ἀπὸ τῆς
σύρας. Σαβελλιανοί, ἀπὸ Σαβελλίου· οὗτοι τριώνυμον ἔλεγον μίαν ὑπόστασιν ἐν θεότητι, τὸν αὐτὸν εἶναι πατέρα καὶ
υἱόν, καὶ πνεῦμα δογματίσαντες· οἱ παράφρονες συναιροῦντες τὰς τρεῖς ὑποστάσεις, ὅ ἐστι συγχέοντες· ἓν πρόσωπον λέ-
γοντες τὰ τρία. Σαβῆρον, τὸν δακτύλιον. Σάβηττοι, κώνωπες. Σάβος, βακχεία. Σάβυττος, εἶδος ξυρήσεως εἰς καλ-
λωπισμόν· πότερον δέ, τοῦ πώγωνος ἢ τῆς κεφαλῆς, ἄδηλον· τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον. Σαγάδην, τὸν θύλακον· ἄλλοι δὲ σά-
κταν λέγουσιν, ὅ ἐστι ὁδοιπορικὸν θύλακον. Σάγανα, σκεπάσματα· περιβόλαια. Σάγαρις, κοπίς· πέλεκυς μονόστο-
μος· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ς, σάγαρι· Ξενοφῶν· ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβών, ἥκει· ἔχοντα τόξον περσικόν, καὶ φαρέτραν καὶ σάγα-
ριν, οἵαν αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι· καὶ ἐν ἑτέροις, λιθοφλεβῆ τε σάγαριν· καθὰ δὲ πυγάς, καὶ ἄροτρον. Σαγγάρεις, ἀντὶ τοῦ πελέκεις·

καὶ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα λέγουσιν Ἴωνες. Σαγγάριος, ποταμὸς Φρυγίας. ὁ δὲ Μυρλεανός, σάγγαρον αὐτόν φησι λέγεσθαι. Ἑρμογένης δὲ ἐν τῷ περὶ Φρυγίας φησί, Σάγγαν τινὰ ἀσεβήσαντα περὶ τὴν Ῥέαν, μεταβαλεῖν εἰς τὸν τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸν ποταμὸν, Σαγγάριον κληθῆναι. πλησίον δὲ αὐτοῦ, ὀρείας Δήμητρος ἱερόν ἐστιν ὥς φησι Ξάνθος. Γάϊος ὕπατος Ῥωμαίων διερχόμενος, ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον. ἢ παρ᾽ αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο. Σαγδάς, εἶδος μύρου ἢ ψίγδας. Σάγη, περιβόλαιον. σκέπη. ἢ σάγη, τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. ὡς τὸ ἐπ᾽ αὐτὸν ἐπίθει τὸν γόμον. τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους ἰώσηπος. ῥαχία δὲ καταπίθησι τοὺς τύπους τῆς σάγης τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου. καὶ σάγη, τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι. τίς γοργόν᾽ ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος. ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐνετύπωτο ἡ γοργώ. λέγει οὖν, τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον. καὶ Σοφοκλῆς. κάλλιστα τεύχη, ἐν καλλίστοις σάγμασι. Σαγηνεία, ἡ ἁλεία. καὶ σαγηνευτήρ, ὁ ἁλιεύς. ὡς τὸ αἰγιαλῖται πρίν ποτε σαγηνευτῆρες ἔθηκαν δῶρα βασιλεῖ νομάδων, σάγων πορφυρέων πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσείας. Σαγηνεύειν, θηρεύειν. αἰχμαλωτίζειν. ἢ ἁλιεύειν. περιλαμβάνειν. συνάγειν. Σαγήνη τὸ δίκτυον, ἡ σαγίνη δὲ τὸ ὅπλον, ἤ ἡ σαγήνη, πλέγμα τι ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων. Λάκωνες. Σαγίς, πήρα. Σαγλάδες, πλαδαρὸν σῶμα. Σάγμα, τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος. ἢ θήκη τοῦ ὅπλου. Σάγος, μέρος τι τῆς πανοπλίας. Σάγουρον, γυργάθιον. Σάγρα, ποταμὸς Λοκρίδος. Σάγραι, ἔθνος Αἰθιόπων. Σαγρὶς, κόνις. ἢ πέλεκυς. Σαγύριον, ἀργυροκλάσμα. Σαδδουκαῖοι, αἵρεσις Ἰουδαίων, λέγουσα μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μήτε ἄγγελον, μήτε πνεῦμα. παχύτεροι γὰρ οὗτοι καὶ περὶ τὰ σωματικὰ ἐπτοημένοι. σαδδουκαῖοι δὲ, ἑρμηνεύεται δίκαιοι. σεδὲκ γὰρ ἡ δικαιοσύνη. Σάθα, μοῖρα. Σαθάει, θάλπει. Σαθάρυγα, ταραχήν. Σάθεα, τὰ ἀσθενῆ. Σάθη, τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα. Σαθρά, ἀσθενῆ. κεκλασμένα. Σάθραξ, φθείρ. Σαθρὸς, σημαίνει τὸν σεσαπημένον. ἐκ τοῦ σήπω σήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσαπον. καὶ ἐκεῖθεν σαπρός, καθ᾽ ὑπερπλεονασμὸν τοῦ ρ΄, καὶ τροπὴν τοῦ π εἰς θ΄. ἢ ἀπὸ τοῦ σαθῆναι σαθρός, καὶ σαθρός κατὰ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι ῥαδίως. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρθρα. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ σεσημμένον ἔχειν τὸ ἄρθρον. Σάθων, ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀρρένων ἀπὸ τοῦ αἰδοίου. Σαί, τὸ κινηθῆναι ἄγαν. Σαικίς, δειλός. Σαΐκτας, θύλακας. μαρσίπποις. ἔνιοι, αὐλοθήκας. Σαίνειν καὶ ὑλάειν, ἐπὶ κυνῶν κυρίως λέγονται. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ ὑλάσσειν, καὶ τὸ ὑλακτεῖν. ὧν ἀγριώτατον ἡ ὑλακή. ἐξ οὗ κύνες ὑλακόμωροι. πραῢ δὲ [illegible]σαίνειν. παρὰ χεὶ, ἐκ τοῦ τὸ οὐραῖον τηνικαῦτα σείεσθαι. ἀπὸ γὰρ τοῦ σαίω σῶ. ἐξ οὗ τὸ σείω. ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ σαί[illegible]ριον λεγ[illegible]κρυμμένον ἐπὶ τῶν κυνῶν. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ σέω οὗ παράγωγον τὸ σείω, καὶ τὸ σαίνω προῆλθε καὶ τὸ σήθω. ἀφ᾽ οὗ σιτάνιος ἄρτος, καὶ τηλία, ἧς χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὸ σόω. οὗ σύνηθες τὸν παράγωγον, ὁ λαοσσόος Ἄρης. ὁ παρὰ ἡκος γινόμενον σούω προσλήψει τοῦ υ, χεῖν ῥῆμα ἐκ κινήσεως λακωνικόν, τὸ ἀπέσσευεν. ἤγουν ἀφορμήσεν. ἀπῆλθεν. ἀπέθανε. καὶ τὸ σοῦσθαι δὲ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σούω θέματος ὥρμηται. σοῦσθαι δὲ ἐκεῖθεν. καὶ κράσει, σοῦσθαι. ἔτι ἐκ τοῦ σέω σῶ ἐκείνου τοῦ πρώτου, καὶ τὸ σείω τὸ ὁρμῶ. τοῦ δὲ σαίνειν, σύνθετον τὸ σαίνουρον πρὸς ἀναλογίαν τοῦ λόφουρον. ἴσως δὲ ὁ σαίνας καὶ σαίνος ὁ εὐήθης, ἐξ αὐτοῦ. Σαίνει, κυρία λέξις ἐπὶ κυνῶν. θέλγει. κολακεύει. ὅθεν σαίνουροι, οἱ τὰς οὐρὰς συνεχῶς κινοῦντες ἵπποι καὶ κύνες λέγονται. καὶ σαίνω, τὸ καλλωπίζω, καὶ εὐτρεπίζω. ἐκ τούτου περσαίνω περσανῶ. Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. Σαινικρίζει, ἐκτρέφει. Σαιοί, πολέμιοι νεκροί καὶ ἔθνος οἱ πρότερον Κίκονες. Σαίνουρον. σύγκειται πρὸς ἀναλογίαν τοῦ λόφουρον. παλαιὰ δὲ χρῆσις, οὐρὰ παίζει καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ὅθεν καὶ γυνὴ μύζουρις, ἡ αἰσχρουργός, παρὰ τὸ μύζουν οὐράν. ὅ ἐστι θηλάζειν. ὡς δὲ κύων ἐπὶ μορίου θήλεος κεῖται, ἡ εἰρημένη κυνέα δηλοῖ. εἰς δὲ τὸ οὔατα, σημείωσαι ὅτι καὶ εἶδος ὀστρέου τροφιμώτατον ἐλέγετο οὖς, κατὰ τὸν εἰπόντα ὅτι τὸ ὠτάριον ὄστρεον, ὃ καλεῖται παρὰ τῶν Αἰολέων οὖς Ἀφροδίτης, ἐν τῇ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν Φάρῳ γίνεται. Σαῖπος, ἡ ἁλιευτικὴ ἐλαία. Σαίρειν οὐρανοῦ, Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. σαίρειν τε δῶμα, κερκίσι τ᾽ ἐφεστάναι. Σαισαρία, ἡ Ἐλευσὶν πρότερον. Σαῖς, κοῦρος. καιρός. Σαΐτην, οἴνου μέτρον τι. Σαισός, ἐλαία βλαστή. Σακάδιον, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. Σακαῖοι, οἱ Σκύθαι. Σακαία, σκυθικὴ ἑορτή. Σάκασα, σαφήνεια. Σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. καὶ σακέλλιον ὁμοίως. Σακεσφόροι, ὁπλοφόροι. ἀσπιδηφόροι. ἀπὸ τοῦ σάκος ὅ ἐστιν ἀσπίς. τὸ δὲ σάκος, ἀπὸ Σάκου τοῦ πρώτου εὑρόντος. ἢ ἀπὸ τοῦ σάγον, σάγος καὶ σάκος. οἱ δὲ Σάκοι, ἔθνος εἰσὶ Θρᾴκης. Σακέσπαλος, πολεμικός. ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὴν ἀσπίδα. Σάκες, οἱ Θρᾷκες. Θεόπομπος. καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ σάκα προσηγόρευσε. καὶ Ἀριστοφάνης. νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκα. οὗτος δὲ ἐστιν Ἀκέστωρ τραγῳδίας ποιητής. ἐκάλειτο δὲ σάκας, διὰ τὸ ξένος εἶναι. σάκες γὰρ οἱ Θρᾷκες ὠνομάζοντο. Σακέρδως Ῥωμαϊστί, ὁ ἱερεύς. σάκρα γὰρ παρ᾽ αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδως οὖν, ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων. ἐλλείψει τοῦ ρ΄. λέγεται δὲ καὶ σέκω τὸ σφάζω. δύναται δὲ παρ᾽ αὐτοῖς εἶναι, ὁ τέμνων ἐν τῷ ἔρδειν. Σακεώμοισι κλίναντες, κεραμιδώσαντες. Σακίτας ἄρνας λέγουσιν, οἷς ἔτι γάλακτος δεομένοις, οἱ νομεῖς τῶν μητέρων χωρίζοντες, ἰδίᾳ [illegible]σι. καὶ ἰδίῳ σηκῷ κλείουσι. Σακκίζειν, ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοῖς σάκκοις. ὁποῖόν φασι τοῖς ἐργάταις. ὥσεὶ ἔλεγε χαλκοδερμιστής. τὰ γὰρ σάκη, ἐπιχάλκα λέγει. Σάκκιον, λεπτόν. ἀσθενές. Σακκινόσυκοι, δασύπρωκτοι. Σακκοδερμιστής, ὄφιν σάκκος ἔχων. οἱ δὲ σκώληκα. παρόσον δερμιστὴς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸν χαλκοῦν ἔχοντα δέρμα νοεῖν. Σάκκος ἀνεδέξατο, πολλὰ παρ᾽ Ὁμήρῳ. οἱ παλαιοί φασι τὸν σάκον καὶ διὰ ἑνὸς γράφεσθαι κ΄. ὃν καὶ σάκταν φασί, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός. ὡς ἀπὸ τοῦ σάττω τὸ φορτίζω. δ΄. δέ εἰσιν εἰς κος ὀνόματα διὰ δύο κκ΄. σάκκος. λάκκος. μάκκος, κόκκος. Σακοῖτοι, οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον. Σάκος, ὁ πῶλον. καὶ σάκος ἡ ἀσπίς. ἀφ᾽ οὗ οἱ νεώτεροι, σάγην τὴν πανοπλίαν. Σάκος αἴγειον, αὐτὶ τοῦ τεῦχος αἴγειον. θέλει δὲ εἰπεῖν, τὴν πήραν κατὰ μετάληψιν. Σάκος γέρον, τὸ παλαιόν, καὶ ὡς εἰπεῖν γηραιόν. ἅπαξ δὲ καὶ τοῦτο εἶπεν ὁ ποιητής. λέγειν δέ που καὶ Αἰσχύλον αὐτό φασιν οὕτω. γράμμα γέρον. καὶ Σοφοκλῆς πλεοναστικῶς. σὺ γὰρ γέροντα βουλεύεις. ἤγουν παλαιά. Σακοφόροι, ὁπλοφόροι. Σάκταρον, ἐμφερές ἐστι κόμμι γινόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ. διαλυτικόν. Σάκτας, θύλακος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ σάττω, τὸ φορτίζω. ὅρα καὶ ὅτι, ἀρχαῖον ἔθος δέρμασιν ἀντὶ σάκκων χρῆσθαι.

γῆ θυ, εἰς τὰ ἀλφίτων φυλακήν. Σάλα, φροντὶς, βλάβη. Σαλαβακχὼ, πόρνης ὄνομα. ἀπὸ δὲ ταύτης, καὶ τὰς καταφερεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια, οὕτως ἔλεγον ἀττικοί. Σαλαβὰρ, μάγειρος λάκωνες. Σαλάβη, καὶ θύρα. ὀπή. φροντίς. Σαλάβοις, θυρῶν ὀπαῖς. Σαλαγεῖ, ταράσσει. ἡ γὰρ φροντὶς, σάλα λέγεται. Σαλάγη, βοή. Σάλαγξ, ἰχθὺς ἀγαθὸς. ἢ μεγάλαις νεκύων σεῖ ἔλεγε, σιδηροπαγάτης. Σαλαΐζειν, κόπτεσθαι. Σαλαΐζω, θρηνῶ. Σαλαΐς, κωκυτός. Σακτὸς, ὁ τεθησαυρισμένος. ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκείμενος, καὶ χιτῶνος εἶδος, καὶ θύλακος. Σακυθάκη, ἔνδυμα σκυθικόν. Σάκος, κατέκλεισε. Σαλακωνεία, ἡ βλακεία. Σαλακύρων, ἀήθων. Σαλάκων, ὁ πτωχὸς ἀλαζών. Σαλακωνίσαι, σαλακωνεῦσαι. ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας, ἀπὸ τοῦ ἁβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ θεόφραστος σαλάκωνά φησιν εἶναι τὸν δαπανῶντα, ὅπου μὴ δεῖ. Σαλαμβάδες, αἱ θυρίδες αἱ ἀεὶ ἐν σάλῳ οὖσαι, ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν εἰσβαίνειν τὸ φῶς. Σαλάμβη, ἡ ὀπὴ δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει. ἢ πύλη καπνοδόχη. θυρὶς ἢ τροφός. Σαλαμβὼ, ἡ ἀφροδίτη παρὰ βαβυλωνίοις. Σαλαμὶν κυπρία λέγεται, ἣν τεῦκρος οἰκήσας, μετὰ τροίας ἅλωσιν ὁμωνύμως τῇ πατρίδι, καὶ αὐτὴν σαλαμῖνα ἐκάλεσε. σαλαμὶν νῆσος, πρὸς τῇ ἀττικῇ. μῆκος ἑβδομήκοντα ἢ ὀγδοήκοντα σταδίων ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον. ἐκλήθη δὲ καὶ πιτυοῦσα, ἀπὸ φυτῶν. Σαλαμινίαι, δύο εἰσὶ νῆες, ὑπηρετίδες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. ἡ πάραλος, καὶ ἡ σαλαμινία. ὧν ἡ μὲν σαλαμινία, τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν. ἡ δὲ πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε, τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Σαλαύθη, φαρέτρα. Σαλάξαι, κατακλῦσαι. κινῆσαι. Σαλαχθὲν, σεισθέν. Σαλεύω, κυρίως ἐπὶ νεὼς λέγεται, ὅταν ἐπ' ἀγκύρας ἱσταμένη ὑπὸ τῶν κυμάτων ταράττεται. σάλος γὰρ ἡ ταραχὴ τῆς θαλάσσης. Σαλέης, ἄλη. βλάβη. Σαληρὸν, σοφοκλῆς ἀνδρομέδα, ἀντὶ τοῦ παστρὸς, ἢ βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον, αὐτὸν εἶναί φασι. Σαλία, πλέγμα, καλάθῳ ὅμοιον. ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ λάκαιναι. οἱ δὲ θολία. Σαλιβάσσα, ἡ θαλάσσῃ ἀπελθοῦσα. Σαλιᾷ, ἀρκεῖ. Σάλιξ, ἰτέα. ἐρμαῖαι. Σάκλα, δρυσσφύσσα. Σάλλιον, φρόντισμα. Σάλμα, σησάμη. Σάλμοξις, ὁ κρόνος. καὶ ὄρχησις καὶ ᾠδή. Σαλμυδησσὸς, ποταμὸς θρᾴκης εἰσβάλλων εἰς τὸν εὔξεινον πόντον. ὅθεν καὶ πέλαγος σαλμυδήσιον. Σαλμωνὶς, καὶ σαλμώνιον, ἀκρωτήριον κρήτης. Σάλος, ἡ τῆς θαλάσσης ταραχὴ καὶ γαλήνη ἢ νηνεμία. καὶ κῦμα τὸ ταύτης ῥεῦμα καὶ φρίξ τὸ ἐπάνω ἐστηκὸς αὐτῆς, ὅταν πνέηται ὑπὸ ψυχροῦ καὶ θρασέως ἀνέμου. Σάλουσα, φροντίζουσα. Σάλπη, ἰχθὺς ποιός. ὃν καὶ βοῦν καλοῦσι. Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σάλπιγγας, καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας, ἔχοντες. Σαλπίγγων εἴδη ἕξ φασι. πρώτη, ἣν εὗρε ἀθηνᾶ. διὸ καὶ σάλπιγξ ἀθηνᾶ παρὰ ἀργείοις τιμᾶται. καὶ παρὰ λυκόφρονι, τὸ δεύτερον. ἑτέρα δὲ, ἡ στρογγύλη παρ' αἰγυπτίοις. ἣν ὄσιρις εὗρε καλουμένην φασὶ χούν. χρῶνται δὲ αὐτῇ, πρὸς θυσίαν καλοῦντες τοὺς ὄχλους δι' αὐτῆς. τρίτη ἡ γαλατικὴ χωνευτή. οὐ πάνυ μεγάλη τὸν κώδωνα ἔχουσα θηριόμορφόν τινα, καὶ αὐλὸν μολύβδινον, εἰς ὃν ἐμφυσῶσιν οἱ σαλπισταί. ἔστι δὲ ὀξύφωνος, καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν κελτῶν, κάρνυξ. τετάρτη ἡ παφλαγονική, ἧς ὁ κώδων βοὸς, ἣν προτομὴ βαρύφωνος ἀναφυσητή. καλεῖται δέ φησι βόινος. πέμπτη ἡ μηδική, τὸν αὐλὸν ἔχουσα καλάμινον τὸν κώδωνα, βαρύφωνον, ὀγκόφωνος. ἕκτη τυρσηνική, ἣν εὗρεται τυρσηνοί, ὁμοία φρυγίῳ αὐλῷ τὸν κώδωνα κεκλασμένον ἔχουσα, λίαν ὀξύφωνος, ἧς καὶ σοφοκλῆς ἐν τῷ μαστιγοφόρῳ, μέμνηται. Σαλπικτὴς, ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος. Σάλπιγξ, σιγηνοσάλπιγξ, ἀντὶ τοῦ κῆρυξ, τινὲς ὄρνιν ποιὸν, καὶ ὄργανον πολεμικὸν, καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα. παρὰ ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον. ἐκδέχονται δὲ, καὶ σάλπιγγας ἀθηνᾶς, ἱερὸν παρὰ ἀργείοις. Σάλπιγξ, παρὰ τὸ σαλπίζω. τοῦτο, παρὰ τὸ ἕπω τὸ λέγω. ἕψω. ἔψ, ὅπω, ὀπίζω καὶ μετὰ τοῦ σίλας ὃ σημαίνει τὴν λαμπηδόνα, σελαπίζω καὶ σαλπίζω, καὶ σάλπιγξ σαλπιγκτής, τὸ δόκιμον διὰ τοῦ κ. οὐχὶ δὲ διὰ τοῦ σ, καὶ τὸ σαλπίσαι διὰ τοῦ σ παρηχοῦ. διὰ δὲ τοῦ ξ λέγε. Σαλπίζειν τὸν οὐρανὸν λέγει ὅμηρος, ὡσεὶ καὶ διὰ στόματος. εἰ δὲ εἶπε βροντῆσαι τὸν οὐρανὸν, οὐδὲν ἐλάλει παράδοξον. Σαλπίζω, ἀμεταβάτως. διασαλπίζω δὲ τὰ πεπραγμένα, ἀντὶ τοῦ διαφημίζω, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Σαλύγα, ἡ συνεχὴς κίνησις. Σαλεῦος, ὁ πεφροντισμένος. Σᾶμα, μνῆμα. δωριεῖς δὲ στοιχεῖον. Σάμαινα, εἶδος νεὼς, ὗος ἔχουσα προτομήν. Σαμαίνεται, σφραγίζεται. παρὰ ἐπιχάρμῳ. Σαμακία, κοσμαρίου εἶδος. Σάμαξ, ὕλη τις δρυώδης. οἷον βούτομον. οἱ δὲ φορμόν. καὶ οἱ πλείους, ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι. ἔνιοι δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ σχοινικὸς κάλαμος. ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες, στιβάδα ποιοῦσι. Σαμάρεια, πόλις. Σαμβὰ, ὀσφῦς. ὀφρῦς. Σάμβαι, θύραι. σάμβαλα. Σάμβαλα, σάνδαλα. Σαμβύκη, οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται ἰόβας, ἀλλὰ καὶ πολιορκητικὸν, οὗ βίτων. Σάμεα, τὰ ἐν ταῖς ὤαις τῶν ἱματίων παράσημα. λάκωνες. Σαμβύρα, τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων. Σάμερα, σάμερον. σήμερον νῦν. Σάμη, νῆσος περὶ κεφαλληνίαν, λεγομένη καὶ σάμος. καὶ ὁ πολίτης αὐτῆς σαμαῖος. ὁ μέντοι τῆς ἑῴας σάμου πολίτης, σάμιος λέγεται. Σάμη, καὶ σάμος λέγεται. Σαμία, εἶδος ἀμπέλου. Σαμία γῆ, ἰατρικὸν μίγμα ὅμοιον τῇ ἱερᾷ τριαδικῇ. Σαμιακὸς τρόπος, δύο δηλοῖ ἡ λέξις. ἓν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν σαμίων θρυλλούμενον ὡς καταγόντων. ἕτερον δὲ, ὅτι αἱ λεγόμεναι σάμιαι ναῦς, κατὰ τρόπον δι' ὅλου. δίδυμος δὲ τὰς σαμίας ναῦς, ἰδιαιτέραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν κατασκευὴν ἔχειν. εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ ἐμβόλοις σεσίμωνται, ὡς δοκεῖν ῥύγχεσιν ὑῶν ὁμοίως κατεσκευάσθαι, οἷον ἰχθυπρώροις εἶναι. διὸ καὶ ἐπὶ ἰχθύς λέγεται. ναῦς δέ τις ὠκυπορὸς σαμία, ὑὸς εἶδος ἔχουσα. Σαμίδη, ῥόφημά τι. ὡς γλαυκίας ὁ ἰατρός. Σαμινά, θαμινά. συνεχῶς. λάκωνες. Σαμίων ἄνθη, ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων. Σαμίων ὁ δῆμος. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν. ὡς ἀριστοτέλης ἐν σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ καλλιστράτου, ὡς ἀνδρῶν ἐν τρίποδι. τοὺς δὲ ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς ἰώνων γράμμασιν. ἄρχινος δ' ἀθηναῖος ἐπὶ ἄρχοντος εὐκλείδου. τοὺς δὲ βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ καλλιστράτου ἀριστοφάνης, πρὸ τοῦ εὐκλείδου, καὶ ἐπὶ εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσωνος, ἱστορεῖ θεόπομπος. οἱ δὲ, ὅτι

ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ σαμίους, ἔστιζον. Σάμμα, ὄργανον μουσικὸν παρὰ ἰνδοῖς. Σάμιον, τόπος.
Σαμοθράκη, πρότερον ἐκαλεῖτο λευκοσία, ὡς ἱστορεῖ ἀριστοτέλης ἐν σαμοθρᾴκης πολιτείᾳ. ὕστερον δὲ ἀπὸ σάου τοῦ ἑρ-
μοῦ, καὶ ῥήνης παιδὸς, σάμος προσωνομάσθη, κατὰ παρένθεσιν τοῦ μ. θρᾳκῶν δὲ οἰκησάντων αὐτὴν, ἐκλήθη σαμοθρᾴκη.
Σάμον, ἣν ὁ γεωγράφος εἶναί φησι τὴν νῦν κεφαληνίαν. ἔστιν δὲ ῥεῖν καὶ ἐν τῇ ὀδυσσείᾳ. λέγεται δὲ καὶ σάμη. ἡ, ὁ πολίτης
σαμαῖος. οἱ δέ φασι καὶ ὅτι ἡ μὲν νῆσος σάμος λέγεται μόνον. ἡ δὲ πόλις, καὶ σάμος καὶ σάμη. ἔστι δὲ καὶ ἰωνικὴ σάμος, ἡ παρὰ
τῷ περιηγητῇ, καὶ θρηϊκίη σάμος. Σαμονία. οἱ δὲ σαμορνία, ἡ ἔφεσος. Σαμυλὶς, ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν.
Σαμφόραι, ἰδίως καλοῦνται ἵπποι, ἐγκεχαραγμένοι τὸ σ. οἱ γὰρ δωριεῖς τὸ σ, σὰμ λέγουσι. Σαμψοῦχος, πλεῖστη γί-
νεται ἐν αἰγύπτῳ. ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν. Σαμώσῃ, κεραυνώσῃ. Σανάπην, τὴν οἰνιώτην σκύθαι. Σαν-
δαία, προπὴ ἀπὸ γῆς. ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον. Σάνδαλα, ὑποδήματα γυναικὸς καὶ πέδιλα. Σανδαλαράχη, χρῶμά τι
εἶδος. Σανδαλώπη, ἡ σαρδὼ πάλαι. Σανδαράκη, τροφή τις τῶν μελισσῶν, ὡς ἀριστοτέλης. Σανδαροφάγος, ὑπὸ
ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη, καὶ ἐκλήθη ἀκεσίνης, καὶ εἶδός τι μεταλλικόν. Σάνδυξ, χρῶμα κόκκινον. Σαν-
θεὶς, αἰθόμενος. γνούς. Σανίδες, εὖ ἔχουσαι, τουτέστι θύραι εὖ ἀρηρυῖαι. ἐνίοτε παρ' ὁμήρῳ. Σανίδιον, οὕτω λέγον-
ται τὰ ὑπομήκη ξύλα, καὶ πλατέα, οἷον σανίδες, παρὰ τὴν πῆξιν. Σανίκες, θεοφιλεῖς. Σανιόπληκτος, αἰδοιόπλη-
κτος. Σανὶς, θύρα. λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἀθήνησιν ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.
Σάννιτρα, τροφός. τιθήνη. Σαννάδας, τὰς ἀγρίας αἶγας. Σαννίον, τὸ αἰδοῖον. ἀντὶ τοῦ κέρκιον. παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ
σαίνειν. τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτι οὐρὰν ἔλεγον, ὡς εὔπολις. Σαννὶς, δρυοσάνδραξ, θούριοι. Σάννορος, μωρός. παρὰ ῥίνθωνι
ταραντίνῳ. Σάνουροι, τὰς οὐρὰς σαίνοντες. Σάξαι, καὶ θάπτειν, νάξαι. νάσσειν. Σάξασθαι, ὁπλίσασθαι. πλήσασθαι.
Σαοῖ, βοηθεῖ καὶ σώζει. Σαοσίμβροτος, ὁ σώζων τοὺς ἀνθρώπους. Σαόφρων, σώφρων. Σαοφροσύνη, τουτέστι σωφροσύνη.
παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον ἀρετή. περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας. ὅμηρος δὲ, σύνεσιν φρόνησιν οἶδεν αὐτήν. διὸ καὶ ἐναντία τῇ χαλιφροσύ-
νῃ ἐστίν. ὥστε καὶ ὁ σαόφρων, ἐναντίος τῷ χαλίφρονι, καθὰ καὶ ὁ περίφρων. Σαοφροσύνης ἐπέβησαν, ὅμοιον τῷ ἀναιδεί-
ης ἐπέβησαν. καὶ τὸ ὄφρα εὐφροσύνης ἐπιβῆτον. Σάπαι, ἔθνος θρᾴκιον. Σάπειρες, ἔθνος σκυθικὸν οὕτω κληθὲν,
διὰ τὸ πολλὴν παρ' αὐτοῖς γίνεσθαι τὴν σάπειρον λίθον. Σαπέρδας. σαπέρδας πέντε. καὶ τὰς ὀξείας πέρκας. λυ-
κόφρων. σαπέρδαι αἱ ἀφύαι καλάμοις διῃρημέναι, καὶ τεταριχευμέναι. ἢ τὰ ὕεια τεμάχη, ἃ ἰόνδην παφλαγόνες κα-
λοῦσιν. αἱ πέρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος, καὶ αὐτὸ τεταριχευμένον. καὶ ἔοικεν ἀπὸ τούτου καὶ ὁ σαπέρδης. τὰ ἀπὸ τῶν ἀφυῶν νῦν τα-
ρίχη σημαίνειν. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, σαπέρδην φασὶ τέμαχός τεταριχευμένου ἰχθύος. τὸν γὰρ καρκίνον ἰχθὺν, σαπέρδην
οἱ ποντικοί φασι. Σάπιθος, θυσία. πάφιοι. Σαπρᾶς, παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας. κυρίως μὲν σαπρὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον,
τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χρόνον. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ. Σαπρία, σῆψις. Σάθρωμα, τυδρά-
κιν. Σαπριοῦσι, σήπουσι. Σαπρὸν, παλαιόν. αἰσχρόν. ἀκάθαρτον. Σαπρὸν, τὸ σεσηπὸς, παρὰ τοῖς ἴωσι. Σα-
πρὸς, καὶ σαπρία, ὁ ἀφανισμὸς, ἀπὸ τοῦ σήπω, ὡς λέπω λεπρός. Σαπυλλεῖν, σαίνειν ῥίνθων. Σαπφόραι, αἱ ἵπποι
αἱ σίγμα ἔχοντες περὶ τὸν μηρόν. καὶ διὰ τοῦ μ καὶ π γράφεται. Σαπώριον, τόπος. Σαράβαρον, ἐσθὴς περσική. ἔνιοι
δὲ, τὸ βρακίον λέγουσι. Σαράβαρα, τὰ περὶ τὰς κνημῖδας ἐνδύματα. Σάραβος, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σαρά-
γος, ὑπηρέτης. ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς. Σαραπεῖον, τὸ τοῦ σαράπιδος ἱερόν. Σαράπους, ἡ διασεστηρότας καὶ διε-
στῶτας ἔχουσα τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σαράπις, περσικὸς χιτὼν μεσόλευκος. ὡς κτησί-
ας. καὶ διαρρηξάμενον τὸν σάραπιν, καὶ τὰς τρίχας καθειμένον, ἔτιλλέ τε καὶ βοὴν ἐποίει. καλεῖται δὲ καὶ ὁ πλάτος οὕτω.
Σαραπίους, τὰς μαινίδας. περγαῖοι. Σαραφὶν, γνώσεως πληθυσμὸς ἢ σοφίας χύσις. Σαργάνη, σχοινίον καὶ πλέγμα
τι, συργαθώδη. ἔστι δὲ καὶ εἶδος σπυρίδος, παρὰ τὸ σάγω, σαγάνη καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, σαργάνη. Σάργανος, ὁ ἀγροῖκος.
Σαρδανάπαλος υἱὸς ἀνακυνδαράξου, βασιλεὺς νίνου περσικῆς χώρας. ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ταρσὸν καὶ ἀγχιάλην ἔκτισεν.
ἐκτράπελος ταῖς τρυφαῖς. φασὶ γὰρ αἰσχρῶς αὐτὸν καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ
κόραις. ἐμπυρπολουμένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς, ἀπέθανεν. ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν, ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τά-
φῳ αὐτοῦ ἀσυρίοις γράμμασι. σαρδανάπαλος, ἀνακυνδαράξου παῖς. ταρσόν τε καὶ ἀγχίαλον ἔδειμεν, ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
πῖνε, ὄχευε. ὡς τἄλλα οὐδενὸς ὄντα ἄξια. ὁ δὲ ἑλλάνικος ἐν τοῖς περσικοῖς, δύο φησὶ σαρδαναπάλους γεγονέναι. εἰς τὸ
ἄλλο, περσῶν βασιλεύς. ὃς ἐν τρυφῇ ὡρίζετο τὴν εὐδαιμονίαν. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεις ἔκτισε
τῆς λυκίας. ταρσὸν, καὶ ἀγχιάλην. ἦν δὲ τῷ βίῳ τρυφηλὸς, καὶ τῷ εἴδει ἐκτράπελος, καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτος. διὸ
λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, ἐπιγεγράφθαι τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα. εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε τερπόμενος θα-
λίῃσι, θανόντι τοι οὔτις ὄνησις. καὶ γὰρ ἐγὼ σποδός εἰμι, νίνου μεγάλης βασιλεύων. ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα,
καὶ μετ' ἔρωτων τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κεῖνα λέλειπται. ἥδε σοφὴ βιότοιο παραίνεσις, οὐδέ ποτ' ἐκλή-
κεκτήσθω δ' ὁ θέλων σοφίης, τὸν ἀπείρονα πλοῦτον. Σαρδανάπαλλος, γελωτοποιός. Σάρδεις, καὶ οἱ πολῖται, καὶ ἡ
πόλις, διὰ τοῦ ι. ὥσπερ καὶ τὸ πόλιες, καὶ ὄφιες. Σαρδάνιον, ὅ τινες σαρδόνιον γράφουσιν. ἐξ οὗ καὶ διεσαρδόνησεν, ἤγουν
διεγέλασεν, οὐκ ἐπὶ διαχύσει. δηλοῖ μὲν τὸ ἄκροις χείλεσι σεσηρέναι τὸν ἔσω δακνόμενον θυμῷ, ἢ λύπῃ. ἵνα ἡ σαρ-
δάνιον μὲν ὁμηρικῶς. καὶ σαρδόνιον δὲ κατὰ τοὺς ἄλλους, τὸ σεσηρὸς καὶ σαρκαστικόν. καὶ οἱ μέν φασι τὴν λέξιν εἰλῆφθαι ἀπὸ τοῦ
δοθέντος ὑπὸ διὸς τῇ εὐρώπῃ, φύλακος ἢ ἡφαιστοτεύκτου, ὃς τοὺς παραβάλλοντας ξένους, τῇ κρήτῃ συλλαμβάνων, ἰδίως φα-
σὶν ἐτιμωρεῖτο πηδῶν εἰς πῦρ καὶ θερμαίνων τὸ στῆθος, ὁποῖόν τι περὶ τοῦ κρητικοῦ τάλω τοῦ χαλκοστήθου φασί τινες καὶ χαλ-
κόποδος, καὶ περιπτυσσομένου, καὶ καιομένων ἐκείνων, ἀλλ' ὅμως σεσηρώς. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ λόγος οὐ πάνυ διευκρινεῖ τὴν λέξιν. ἄλλοι μό-
νον δίδωσιν ὑπονοεῖν, ὅτι παρὰ τὸ δαίειν ἤτοι καίειν καὶ παρὰ τὸ σαίρω ἔσαρον. ὅθεν καὶ σεσηρέναι γίνεται τὸ σαρδάνιον, οἱονεὶ τὸ
δαιοῦν καὶ καῖον. ἕτεροι δέ φασιν ἐν σαρδοῖ νήσῳ, σέλινον. οὗ τοὺς ἐμφαγόντας ξένους μετὰ σπασμοῦ ὄλλυσθαι. καὶ εἶναι σαρ-

δόνιον, ἤγουν σαρδάνιον γέλωτα· μετὰ ὀδύνης· ὁ ποιῶν τινα γελᾶν λέγονται, οἵ τε πηρωμένοι τὰς φρένας. Σάρδωνες, ἐν κυνηγετι-
κῷ μέρει, τινὰ δικτύων δηλοῦνται. Σαρδόντα, διασύροντα. Σαρδώ, ἐν Πασιφάῃ τὸ σαρδόνιον, ἡ σφραγὶς εἴρηται.
Σαρδώ, νῆσος· ἐν ᾗ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ· ἧς οἱ γευσάμενοι σπασμῷ συνεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι, καὶ οὕτω τε-
λευτῶσι. Τίμαιος δέ φησιν ἐκεῖ ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τοὺς γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες, καὶ
τύπτοντες τοῖς ξύλοις καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς καταωθοῦντες· ὅθεν ὁ σάρδιος γέλως ἐλέχθη. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἐκεῖ οἱ
θνήσκοντες μειδιῶσιν ἀκουσίως, πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτήν. ὅθεν ἡ παροιμία.
Σαρδονύχιον, καὶ σάρδιον, ὀνόματα λίθων. Σαρῆτρον, ὁ σάραπις, καὶ εἶδος χιτῶνος. Σαρὶν, σαρόν· φυτόν τι γινόμε-
νον ἐν τοῖς κατ᾽ Αἴγυπτον ἕλεσι. Σαρὶν, ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψάρῳ. Σαρὶρ, κλάδος φοίνικος· Λάκωνες. Σάρισα,
εἶδος ὅπλου ἀκοντίου μακροῦ ἑλληνικοῦ· λέγεται καὶ σπάθη βαρβαρική· Μακεδόνες. Σαρκάζειν, κυρίως μὲν τὸ διὰ
τῆς τῶν χειλέων δήξεως χλευάζειν. ὁ δὲ Ἱπποκράτης, καὶ τὸ ἄκροις τοῖς χείλεσι συνηγμένοις ἀποτίλλειν τι. Σαρκάζον-
τες, καὶ διανοίγοντες, ὥσπερ τὰ κυνίδια ὅταν προσλιπαρῇ τινα καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν· Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. Σαρκά-
ζω, σημαίνει τὸ ψευδέσι λόγοις μέχρι τῶν σαρκῶν κινεῖσθαι. Σαρκασμὸς δὲ, σχῆμα χλευαστικὸν μέχρι τοῦ σεσηρέναι
τοὺς ὀδόντας, καὶ παραφαίνειν ἄλογον ὑπουλότητα· ὅπερ ἦν εἰκὸς ποιῆσαι τὸν Ἀχιλλέα, λέγοντα τοῖς μὲν ἔμπεδα κεῖ-
ται, ἐμεῦ δ᾽ ἀπὸ μοῦνον ἕλετο. Σαρκασμὸς, δακνηρὰ εἰρωνεία· ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει, ὡς οἷά τι θηρίον σαρξὶν ἐμφυ-
έν· Πολυδάμας παρ᾽ Ὁμήρῳ βαλὼν ἔγχει τινὰ, χλευάζει λέγων· οὐ μὰν αὖτ᾽ οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο· τουτέστιν ἐμοῦ·
χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα· ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ. Σαρκήρη, στάχυν τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρ-
μοσμένον καὶ οὐκ ἐκκριθὲν συνεστῶτα· οἷον ἄνθρωπον. Σαρκοβόρα, σαρκοφάγα. Σαρκοκόλλα, φυτοῦ δάκρυον. Σαρ-
κὸς ἀπόθεσις, ἡ σαρκικὴ ἡδονή. Σαρκῶν, σπερμολόγος· σεσηρώς. Σάρματα, καλλύσματα, καὶ κόπρια παρὰ Ῥίν-
θωνι. Σάρμοι, θέρμοι· Καρύστιοι. Σαρμὸς, σωρὸς γῆς, καὶ κάλυμμα· ἄλλοι ψάμμον· ἄλλοι χόρτον. Σὰρξ, αἷμα πεπη-
γός· ὑπὸ φύσεως, ἡ στοιχείων συνδρομή· σὰρξ, οὐσία ῥευστὴ ἐξ αἵματος καὶ φλέγματος, καὶ χυμοῦ καὶ χολῆς, συνισταμένη· ἤ-
γουν ἐξ ἀέρος καὶ γῆς, καὶ πυρὸς καὶ ὕδατος· τουτέστιν, ἐκ θερμοῦ καὶ ψυχροῦ καὶ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ· ὁ ἥλιος, τὸ θερμὸν καὶ ζωτικόν· ὁ
ἀὴρ, τὸ ψυχρόν· ἡ γῆ, τὸ ξηρόν· τὸ ὕδωρ, τὸ ὑγρόν. σύρκα λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς τὴν σάρκα, διὰ τὸ σύρεσθαι ἀπ᾽ αὐτῆς τὸ δέρ-
μα. Σαρὸν, ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις, ἢ κάλλυντρον. Σάρον, ἤτοι σάρωτρον καὶ ὄφελμα ἐκαλεῖτο κατὰ τοὺς
παλαιοὺς ἐν ἀντιφράσει· οὐ γὰρ ὀφέλλονται ἤτοι αὔξονται τὰ σαρούμενα· διὸ καὶ τὸ σάρον παραιρεῖ, καὶ μειοῖ· [illegible] ν δέ τι
καὶ τὸ σαροῦν, διὰ τὸ πρωτότυπον, σαίρω· ἐξ οὗ καὶ σήραγγες γῆς, καὶ σεσηρέναι, ῥῆμα· καὶ χείλη σεσηρότα, ἐφ᾽ ὧν πάντων χά-
σμα τι φαίνεται, καὶ μείωσις ὁλότητος· ἐπεὶ οὐδέν τι τοῦ σεσηρότος ἐστὶ συνεχές· ἀλλὰ τῇ διεχείᾳ πάσχει, ἀπώλειάν τινα
τῆς ὁλότητος. Σαρούμενον, κλυδωνιζόμενον· Λυκόφρων· ἀπὸ τοῦ σαίρω· τοῦτο παρὰ τὸ αἴρω, τὸ κουφίζω· πᾶς γὰρ ὁ κλυ-
δωνιζόμενος, αἴρεται καὶ κουφίζεται. ὁ μέλλων σαρῶ καὶ μετάγεται εἰς ἐνεστῶτα, καὶ γίνεται σαρῶ σαρώσω, καὶ ἐπὶ τοῦ χανεῖν·
σάρμα γὰρ τὸ χάσμα φασὶν, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ γέλως σαρδώνιος· καὶ σαρωνίδες, αἱ κοῖλαι δρύες. Σαρπηδὸν, ἀηδόν· χελιδόν·
Αἰολεῖς συστέλλουσι τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ὀνομάτων. Σαρπηδόνα, οὕτω διὰ τοῦ Γλαύκου γενεαλογεῖ ὁ ποιη-
τής· Βελλεροφόντου παῖδες, Ἴσανδρος, καὶ Ἱππόλοχος, καὶ Λαοδάμεια· τούτων Ἴσανδρος μὲν ἀνῃρέθη μαχόμενος· Ἱππολόχου
δὲ παῖς ὁ Γλαῦκος· Λαοδαμείῃ δὲ παρελέξατο Ζεύς· ἡ δ᾽ ἔτεκεν ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν· ὥστε ἀνεψιὸς
ὁ Γλαῦκος τῷ Σαρπηδόνι· καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητής. οἱ δὲ νεώτεροι Εὐρώπης καὶ Διὸς υἱὸν Σαρπηδόνα λέγοντες, καὶ ἀδελφὸν αὐ-
τὸν ἱστοροῦντες Μίνωος, ἄλλον ἐκεῖνον Σαρπηδόνα γενεαλογοῦσι παλαιότερον, ὥς φασιν οἱ ἀκριβέστεροι. Σαρπηδόνιον,
τὸ μέγα καὶ ἡ ἐν Θρᾴκῃ ἀκτὴ, καὶ Κιλικίᾳ πέτρα ὑψηλοτάτη. Σαρπηδονία, πόλις τῆς Ἀττικῆς· ἀπὸ Σαρπηδόνος τοῦ τῆς
Θρᾴκης βασιλέως· ἔστι καὶ ἑτέρα Σαρπηδονία πέραν τῆς Κιλικίας. Σαρπηδὼν, κόσμος ἀπὸ μέρους τοῦ θεοῦ· ἔστι δὲ ἀπὸ
λίθου σαρπηδονίου καλουμένου· καὶ ὄνομα κύριον. Σάρτοις, κιβωτοῖς· Βυθινοὶ δὲ, ξυλίνοις οἰκίαις. Σαρυφθεῖν, μωραί-
νειν. Σάρσαι, ἅμαξαι. Σαροίτειος, χορὸς· πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν· Λάκωνες. Σαρῶ, κοσμίζω. Σαρῶ-
νες, τὰ τῆς θήρας τῶν λίνα. Σαρωνία Ἄρτεμις, Ἀχαιὸς Θησεῖ· ἀπὸ τοῦ ἐν Τροιζῆνι, Σαρωνικοῦ κόλπου. Σάρων, λάγνος· τι-
νὲς δὲ, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Σαρωνὶς, καὶ Σαρωνικὸν πέλαγος· ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἔλαφον διώκων ἐκεῖσε κατεκρη-
μνίσθη εἰς θάλασσαν· διὰ τοῦτο Σαρωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Σάρωσον ἐπειδὰν ἀκούσῃς τινὸς λέγοντος, κέλευσον
παρακόρησον λέγειν· ὅτι οὐδὲ σάρον λέγουσιν, ἀλλὰ κόρημα· καὶ κάλλυντρον. Σασαλαγγεῖ, θρηνεῖ. Σάσαι, καθίσαι·
Πάφιοι. Σαταρίδες, σαταρνίδες· κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος. Σατεῖς, τὸ ἔτος· Δωριεῖς. Σάτιλλα, πλειάς· τὸ
ἄστρον. Σατῖναι, αἱ ἅμαξαι. Σατόραι, σκάφαι βοτρύων· παρὰ Λάκωσι. Σάτον, σιτικὸν μέτρον. Σατνιόεις, ποταμὸς
ἐν Λελεγαίᾳ· οἱ δὲ, Λέλεγες Καρῶν γένος, πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες· ἔστι δὲ καὶ Κιλικίας ποταμός. Σατὸς, ἐπετός. Σά-
τρα, σιτία. Σατράπης, βασιλεὺς ἢ στρατηγὸς ἢ ἄρχων. Σατριαὶ, ἔθνος Αἰθιόπων. Σάττα, κάλυμμα κεφα-
λῆς γυναικείας. Σάττιν, ὄνομα τόπου. Σάττω, φορτίζω. Σάτυροι, μορφαὶ ἀπρεπεῖς. Σατύριον, πόα τις συνεργὸς
πρὸς τὰς ἀφροδισίας ὁρμάς· καὶ ζῶον τετράπουν, λιμναῖον. Σατυρισμοὶ, οἱ περὶ τὰ ὦτα προμήκεις ὄγκοι τῶν ἀδένων·
ἔνιοι δὲ τὰς τῶν αἰδοίων ἐντάσεις λέγουσι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σάτυρος, χορευτὴς τοῦ Διονύσου, παρὰ τὸ σάθη
σάθυρος καὶ σάτυρος· ὡς ἅλμη ἁλμυρός· καταφερὲς γὰρ τὸ γένος τῶν σατύρων· καὶ σάτυρος ζῶον. Σάτων, μόδιος γέ-
μων· ἤγουν ἓν ἥμισυ μόδιον ἰταλικόν. Σαυάδαι, σαῦδοι· Ἀμερίας τοὺς σιληνοὺς, οὕτω καλεῖσθαί φησιν ὑπὸ Μακεδόνων.
Σαυκὸν, ξηρόν· Συρακούσιοι. Σαυκρὸν, ἁβρόν· ἐλαφρόν· ἄκρον· τρυφερόν· σεμνόν· σοβαρόν. Σαυκρόποδες, ἁβρόποδες.
Σαυλὰ, κοῦφα· ἥσυχα· τρυφερά. Σαυλάτηρ, δορατοθήκη. Σαυνὰ, ἁπαλά. Σαῦρα, τὸ ἑρπετὸν ζῶον, καὶ ἰχθὺς
μέγιστος σαυρός. Σαῦραι, ἔθνος Θρᾴκιον. Σαυρίδιον, ἡ καρδαμὶς βοτάνη· ἀπὸ τῆς κατὰ σχῆμα ὁμοιότητος ἥ τις ἐστὶ
καὶ κάρδαμον ὀνομαζομένη, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σαυρῖται, εἶδός τι ὄφεων. Σαυρίγξ, πόα τις, καὶ τὸ ζῶον ἡ σαύ-

ρα. Σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ· καὶ Αἰσχύλος, ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη. Σαῦρος, ἀρσενικῶς· καὶ θηλυκῶς, σαύρα. Σαυρωτὴρ ἐστὶ σιδήρεον κάλον, ἐξ ἄκρου ὀξύ, ὃ ἐντιθέμενον τὸ ὀπίσω ἄκρον τοῦ δόρατος, ὀρθοῖ αὐτὸ κατὰ σκόλοπας, ἤγουν σταυροὺς ἵστασθαι ποιεῖ πηγνύμενον κατὰ γῆς· ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει, ὡς οἷα σαυρωτὴρ δόρατος· οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσι σαυρωτὴρ, τὸ ἐν τῷ ἑτέρῳ ἄκρῳ τοῦ δόρατος ἔσχατον ὀπίσθιον σιδήρεον κέντρον. παρ' Ὁμήρῳ δὲ σαυρωτὴρ καλεῖται καὶ οὐρίαχος· παρὰ δὲ ἑτέροις, καὶ κρόσφος· ἢ γρόσφος, διὰ τοῦ γ· ἔτι δὲ, στύραξ ὁ σαυρωτὴρ ὀνομάζεται· ἀφ' οὗ δηλαδὴ ἐστὶ τὸ δόρυ στῆναι, ὡσεὶ στήραξ, καὶ κατὰ τροπὴν στύραξ· ὥσπερ καὶ στῆσω, στῆλος καὶ στύλος. Σαυσάκας, τυροὺς ἁπαλοὺς ἀντρόφοις. δοκοῦσι δὲ οὗτοι ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν. Σαυσαρόν, ψιθυρόν. Σαυσιαλεῖ, μυσιγάται· ἠλεῖοι. Σαυτὸν, ἀντωνυμία σύνθετος δευτέρου προσώπου, καὶ ἐμαυτὸν σύνθετος πρώτου προσώπου· καὶ ἑαυτὸν, τρίτου προσώπου· εἰσὶ δὲ τριγενεῖς, καὶ εὐθείας οὐκ ἔχουσι· καὶ τίθεται ὅταν αὐτοπάθεια γίνηται· οἷον ἐμαυτὸν τύπτω· καὶ σαυτὸν τύπτεις· καὶ ἑαυτὸν τύπτει· ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν οὐκ ἐν συνθέσει, ἀλλὰ ἐν διαστάσει τίθενται· οἷον ἡμᾶς αὐτοὺς τύπτομεν· καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς τύπτετε· καὶ σφᾶς αὐτοὺς τύπτουσιν· εὕρηται δὲ ἑαυτοὺς τύπτουσιν, ὅπερ ἀλόγως γέγονε. Σαυτοῦ· σαυτῷ· σαυτόν· κατὰ κρᾶσιν λέγομεν. Σαωτρία, σωτηρία· ἀμερία. Σάφα, ἐκ τοῦ σαφέα κατὰ συγκοπήν· λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ σαφές· Ἀριστοφάνης· οὐκ οἶδα σάφα τοῦθ' ὅπως ἔχει. Σαφηνιεῖ, ἑρμηνεύσει· διατρανιεῖ· ἐκ τοῦ σαφηνίζω· ὁ μέλλων σαφηνίσω· καὶ ἀττικῶς σαφηνιῶ, σαφηνιοῦμαι· σαφηνιεῖ. Σαφηνίζω, καὶ διασαφῶ· σημειῶ, καὶ σημειοῦμαι. Σαφῶς, ἀληθῶς· εὐκόλως· φανερῶς. Σαυχμόν, σαχνόν· χαῦνον· σαθρόν· ἀσθενές. Σαψίς, ὁ ἀγαθὸς δαίμων, παρὰ Ἀράψι. Σάω, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους· ἔστι ῥῆμα, σέω τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται, σάω· τὸ παθητικόν, σάομαι· ἐσαόμην ἐσάου· καὶ τροπῇ δωρικῇ τοῦ ου εἰς ω, καὶ συναιρουμένως, σάω· ἢ ἐκ τοῦ σάωζε κατὰ ἀποκοπήν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναόζειν, ἰωνίζηται ἡ λέξις· κατὰ δὲ ἀποκοπήν, αἰολίζηται· οὕτω καὶ οὖτα ἐκ τοῦ οὔταζεν. Σαῶζε, σώζει. Σάωσεν, ἐκ τοῦ ἐσάωσα· καὶ συναιρεθὲν, ἔσωσα. Σαώσομεν, σώσομεν. Σαὼ, ὄνομα νηρηΐδος· λέγεται διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν πλεόντων. Σαοκίς, ἡ Σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον. Σαωμένη, θεωροῦσα. Σάωμεν, σώσωμεν. Σαώς, ἥλιος· Βαβυλώνιοι. Σαώτερος, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ σῶος· ἤτοι ἀβλαβής· ἀζήμιος. Σαώτερος· ἰστέον δὲ ὅτι τεσσάρων ὄντων τούτων· τοῦ σάος ὁ ὑγιής, τοῦ σῶς κατὰ συναίρεσιν, τοῦ σόος διὰ τοῦ ο μικροῦ ὁμηρικῶς· καὶ τοῦ σῶος διὰ τοῦ παραλήγοντος τοῦ ω μεγάλου· χρῆσις κεῖται ἐνταῦθα τοῦ σάος, ἐν τῷ σαώτερος ὥς κε νέηαι· ἤγουν ὅπως ἀνεκρωτηρίαστος ἀπονοστήσῃς.

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β΄ ΚΑΙ Ε΄.

βέννυμι, σκοτῶ· τυφλῶ· ζοφῶ· ἀσβολῶ· ἀμαυρῶ· σκοτίζω· ἀμβλυώω· ἀχρειῶ. ταῦτα πάντα περὶ ζοφώσεως λέγονται. Σβέσαι μένος· ἡ μεταφορὰ κυριωτάτη ἐστὶ καὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν ἔμψυχος· σβέσις γὰρ παντὸς τοῦ ἐνθέρμου μένους, ὁ ψυχρὸς θάνατος. Σβέσαι, παῦσαι· κατασβέσαι. Σβέω, σβένω, σβεννύω, σβέννυμι. Σέας, σκώληκας· οὐχ εὕρηται ἡ εὐθεῖα ἐν χρήσει, ἀλλ' αἱ πλάγιαι παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ ἀπὸ τῶν σέων καμπτόμενος· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, σέας σεῖς. Σεβαμά, περιστροφὴ πονηρά. Σέβας μ' ἔχει· καὶ τὸ ἄγαμαι· καὶ τὸ τέθηπα· περικεχυμένα ἀλλήλαις κατὰ σημασίαν ἰσοδύναμον, εὕρηται παρ' Ὁμήρῳ. Σεβασμιάζειν, εὐσεβεῖν· σέβας ἐστὶν, ἡ μετὰ πίστεως προσκύνησις· λατρεία δὲ, ἡ διὰ τῶν ἔργων θεραπεία. Σεβάσσατο, κεῖται παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐτίμησεν· ἀφ' οὗ παρὰ τοῖς ὕστερον σεβαστός. Σεβάσσατο τό γε θυμῷ, ἤγουν ἐξεπλάγη ὡς φρικτὸν ὄν, ἢ καὶ ἄλλως σεβάσσατο ἐν θυμῷ κατά γε τοῦτο, εἰ καὶ ἄλλως ἐμελέτησε κατ' αὐτοῦ, ἐκ τοῦ σέβω τὸ σεβάζω. Σεβαστὸς, προσκυνητός· τιμητός. Σεβέννιον, τὸ ἔσω ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γινόμενον. Σέβεσθε παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθε· ἢ καὶ ἐκπλήττεσθε, ἐφ' οἷς δηλαδὴ ποιεῖτε· οὔπω γὰρ περὶ τιμῆς τότε ἡ λέξις εἴχετο· ὅθεν καὶ σέβας ἡ ἔκπληξις, ἔν τε ἄλλοις καὶ ἐν τῷ σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Σέβεται, λατρεύεται· ἢ αἰδεῖται. Σεβῖνος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, παρὰ τὸ βινεῖν ἴσως κωμῳδεῖται περὶ μαλακίαν. Σέβις, πυξίς. Σεβιστὸν, τιμητόν. Σέβω, καὶ σέβομαι γράφεται, τὸ σέβειν, ἥρμοζεν ἐπὶ τῶν θεῶν μᾶλλον· ὅθεν εὐσεβὴς, καὶ ἀσεβὴς, καὶ εὐσέβεια. Σεγάνιον, γυργαθῶδες πλέγμα· παρὰ Ῥοδίοις. Σέδας, καθέδρας. Σεδέκ, πόλις Μωαβιτῶν· ἑρμηνεύεται δὲ μελέτησις. Σεελλίσαι, Φρύνιχος ἐν Κρονίῳ· ἄγαμαι Διονύσου στόματος ὡς σεελλίσαι κεκομμένα πολλάκις. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε Σέλλου καλούμενος ἀλαζών· καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν πενόμενος καθ' ὑπερβολὴν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ καλεῖσθαι. Σέες, ἀττικὸν καὶ σέας, ἀπὸ τῆς σεὺς ἀχρήστου εὐθείας, ὥσπερ καὶ ὕας, ἀπὸ τοῦ ὑεύς. Λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον, καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον· καὶ συμβούλοις τοὺς σέας περὶ τὴν ἐξέτασιν παραλαμβάνεις. Σεήρετον, συνέδριον. Σέθεν, δωριεῖς· ἀντὶ τοῦ σοῦ λέγουσι· Πίνδαρος· τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον. Σέεις, ἐξαπατᾷς ἀττικοί. Σειθονίη, ἡ Θεσσαλία. Σεῖν, θεῖν· Λάκωνες. Σεῖο, ἀντὶ τοῦ σοῦ ἰωνικῶς, καὶ ποιητικῶς. Σειομένοις, καθαλλομένοις. Σείραιος οἶνος, ὁ ἐκ γλεύκους ἑψημένος· ὁ γλυκύς. Σειληνός, ὁ Διόνυσος· παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῇ ληνῷ, σειληνός, ὁ γέρων· καὶ σειληνοὶ, οἱ τῶν Σατύρων γέροντες, παρὰ τὸ σεσηρέναι, καὶ χαίνειν· γίνεται σέρηνος, καὶ μεταθέσει τοῦ λ εἰς ρ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, σειλινός· ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι λίαν σειληνός, ὁ γέρων. Σείνεται, κακοποιεῖ. Σεῖον ζυγὸν, ἀπὸ τῶν παρακολουθούντων, συνεχῶς καὶ περιπεταμένως ἔτρεχον. Σειρὰ, ἡ ἅλυσις· παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω, γίνεται εἱρὰ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σειρά. Σειραὶ, πλέγματά τινα· ἀπὸ σχοινίων, ἢ σπαρτίων ἢ καννάβεως, ἢ ἄλλοθεν· κεκοίνωται δὲ ἡ λέξις ὡς δηλοῖ παρ' ἡμῖν τὰ σειράδια. Σειράζω, ἁλυσιῶ ἕλκω. Σειραίνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω. Σειραφόρος ἵππος, ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. Σειρὴν, πλεκτὴν· εἶδός τι σχοινίου λέγει· ἴσως δὲ καὶ ἱμάντος· οἱ παράσειροι ἵπποι, καὶ οἱ ἀνασειραζόμενοι· ἐφυλάχθη ἡ λέξις καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον· σειραὶ τοίνυν ἐλέγοντό τινες

πεπλεγμένοι, διὰ σχοινίων φυτῶν δηλαδή. ἐντεῦθεν δὲ, εἰλῆφθαι δοκεῖ καὶ ἡ ἰδιωτικῶς σέρα, ἡ τὰς θύρας κλείουσα· πάλαι μὲν σχοῖνος οὖσα. τὸ αὐτὸ εἰπεῖν σειρὰ πλεκτή· ὕστερον καὶ ἀντὶ ξυλίνων μοχλῶν, τῶν ἐν τοῖς παραινουμένων, ἢ παραφθειρομένη· ἵνα ἡ ὥσπερ δειρὰ δρά· οὕτω καὶ σειρὰ σερά, ἰδιωτικῶς. Σειρὴ χρυσείη, καὶ αἰγείην κυνέην, κατὰ νόησιν ὀνόματος παρὰ τῷ ποιητῇ· σειρὰ γὰρ ἀντὶ τοῦ σχοινίου τάσσεται, καὶ κυνέη παρ᾽ αὐτῷ κέκληται, ὅτι ἐκ δέρματος κυνὸς γίνεσθαι σὺ τὴν ἔθος ἦν. οὐκ ἐξ αἰγός, ὥσπερ πολλαχοῦ λέγει. Σειρῆνες, θυγατέρες γεγόνασι τερψιχόρης μούσης, καὶ ἀχελώου ποταμοῦ μεταξὺ ῥέοντος αἰτωλίας, καὶ ὑρκανίας τῆς καὶ ἀμβρακίας, νῦν δὲ νικοπόλεως. Σειρήνεια μέλη, γλυκύτατα. Σειριᾷ, φλεγμαίνει· καροῦται. Σειρίδας, τὰς σειράς. Σείρινα, λυκοῦργος περὶ τῆς διοικήσεως σειρῖνας· σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον, ἀσπάθητον· οἷον θέριστρον, καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι· καὶ σειρὴν δὲ ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετος τότε, ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ σεῖρις πόλις ἀττική, καὶ τάχα, τὰ ἔνθεν ὑφάσματα. ἤ τινα ἀλλ᾽ ἢ σείρινα, εἶπεν ὁ ῥήτωρ. ἐν ἐνίοις μέντοι, χωρὶς τοῦ ε γράφεται σίρινα. Σείριος, ὁ κύναστρος. Σείριος, ὄνομα ἀστέρος. ἢ ὁ ἥλιος. σήριος δὲ κύριον, ἢ. σείριος δὲ παρὰ τὸ εἴρω, τὸ λέγω γίνεται εἴριος, καὶ σείριος. λέγει γὰρ ἐκμηνύειν ἡμῖν τὸν καιρὸν τοῦ θέρους. Σείριον, καυστικόν. ἀπὸ τοῦ σείριος. ἢ ἀπὸ τοῦ σειραίνω τὸ ξηραίνω. Σείριος ἤτοι παρὰ τὴν ζέσιν ζείριος, καὶ σείριος. ἢ παρὰ τὸ ἐκκενοῦν ἡμᾶς, ἱδρῶσι ῥεομένοις. σειροῦν γὰρ τὸ κενοῦν, ἢ τοῦ σεσηρέναι αὐτοὺς. τοὺς γοῦν κύνας διασεσηρέναι καὶ χάσκειν ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ σείρεσθαι καὶ πάλλεσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντα τὰ ἄστρα, σείρια λέγοιντο. οἱονεὶ θείρεά τινα ὄντα. ἢ διὰ τὸ τείρειν τὸ δαμάζειν. ἢ ὅτι τέρατά εἰσι καὶ σημεῖα τῶν πλοϊζομένων. οἱ μέντοι ἀστρολόγοι τοὺς ἐν κινήσει ὄντας ἀστέρας, στίλβοντας καλοῦσιν. εἶναι δὲ τὸ ἄστρον οἱ μὲν τοῦ ὠρίωνος κυνός, οἱ δὲ τῆς ἠριόνης. οἱ δὲ, τῆς ἴσιδος. οἱ δὲ, κεφάλου. ὁ δὲ δημοσθένης, κύριον ὄνομα εἶναί φησι. Σειρομάστης, ὁ λάθρος. ἢ εἶδος ἀκοντίου. Σειρομαστῶν, δορυφόρων. καὶ εἶδος λόγχης. Σειρόν, τὸ ἀνδρεῖον θέριστρον, σικυώνιοι. Σειροφόρος οἰωνὸς, ἡγεμονικός. Σεῖσαι, συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Σεισάχθεια, τὸ βάρος. παρὰ τὸ ἀποσείεσθαι, τὸ ἄχθος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ χρέος. ἡ σεισάχθεια, χρεῶν ἦν ἀποκοπὴ παρὰ ἀθηναίοις. τινὲς δέ φασι τόκων μετριότητα εἶναι καὶ μέτρων ἐπαύξησιν, καὶ τιμὴν τοῦ νομίσματος. Σεῖς, πόλις. καὶ κλίνεται σέως. καὶ σιδουντία χώρα. Σεισμός, κίνησις γῆς, ὑπὸ πνεύματος ἔνδον ἀπολειφθέντος, καὶ βιαίως ῥυέντος, διὰ τὸ κωλυθῆναι περὶ τὰ κοῖλα. σισμὸς δὲ ὁ βρασμὸς καὶ ἦχος, ι. ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἠχῶ. Σισόφελος, τὸ τῶν τροχίλων εἶδος. Σεῖστρον, παίγνιον. καὶ σεῖστρος, εἶδος βοτάνης. Σείσων, ἄγγος κεραμεικόν, ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσι. Σεῖφα, σκοτία. κρῆτες. Σείω, τὸ παράσχω. σείω, ἐκ τοῦ σῶ, σέω. καὶ σείω. ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω πνείω, ἀντὶ σεισμοῦ λέγεται. σείει δὲ ὁ θεὸς τὴν γῆν μεταβατικῶς. Σείω, κατὰ σείω, σοβῶ. κλονῶ. χαμάζω. διαλλάττω. θρέττω, καὶ θορυβῶ. Σεκαίες, πόρρωθεν. Σεκούανα, σικύα. καὶ σεκουάνη, ἐλαίας εἶδος. οὕτω λάκωνες. Σέκτον, τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξουσιῶν. Σελαγεῖ φῶς, λάμπει. Σελαγεῖται, ἀντὶ τοῦ καταλάμπεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται. καὶ σὺν πεύκαις σελαγεῖ, ἤγουν μετὰ λαμπάδων, καὶ δάδων. καὶ πυρὸς χορεύει. Σέλας, λαμπηδών. παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ, τὸ καιόμενον. καὶ κεραύνιον πῦρ. οἱ δὲ τὴν ἀστραπήν. οἱ δὲ, τὸ φῶς. ἢ παρὰ τὸ σεύω, τὸ ὁρμῶ. Σελάσει, φλέγει. λαμπαδίζει. Σελασία, ἄρτεμις. καὶ ὄρος τῆς λακωνικῆς. ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν ἄρτεμιν. Σελασφόρος, λαμπροφόρος. Σελάτης, κοχλίας. Σελάχεσι, τοῖς ἐκ τῶν ἰχθύων λεπίδας μὴ ἔχουσι, καὶ ζωοτοκοῦσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σελάχιον, κόμμα ἰχθύος. ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δέ φασι σελάχη λέγεσθαι, ὅσα ἄποδά εἰσιν ὠοτοκεῖ. σέλαχος δὲ λέγεται τὸ ἐκ τοῦ σελαχίου ὀψαρίου. Σελάχη, εἴδη θαλασσίων θηρίων. Σελγη, πόλις. Σελευκίς, εἶδος ἐκπώματος. ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν. καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον, καὶ ὄρνεον ἀκριδοφάγον. Σελήνη, τὸ φέγγος. ἥτις μετὰ τῶν ἀστέρων ἐτάχθη, φωτίζειν τὴν νύκτα. οὐχ ὡς τῇ ἡμέρᾳ πάντοτε ὑπὸ γῆν ὄντες. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀστέρες ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ γῆν. ἀλλ᾽ ὁ ἥλιος τούτοις ἅμα καὶ τὴν σελήνην τῇ σφοδροτέρᾳ αἴγλῃ ἀποκρύπτων, οὐκ ἐᾷ φαίνεσθαι. τοῖς φωστῆρσιν οὖν τούτοις τὸ πρότερον κτιστὸν φῶς ὁ δημιουργὸς ἐναπέθετο. οὐχ ὡς ἀπορῶν ἄλλου φωτός, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ ἀργὸν ἐκεῖνο μένῃ τὸ φῶς. σελήνη, παρὰ τὸ σέλας ἀεὶ νέον ἔχειν. ὅθεν καὶ ἔνος, ὁ ἐνιαυτός. σέλας δὲ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι τῇ πνοῇ. Σελήνας, τὸ πάνον, τῷ ἄστρῳ ὅμοιον πέμματι. Σεληνίς, φυλακτήριον. ὅπερ ἐξηρτημάτουν τοῖς παιδίοις. Σεληπιάδαο, σεληπίου υἱοῦ. Σελίαρ, φοῖνιξ. Σελίδες, τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν περιγραφῶν. Σέλινον, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἢ ἡ βοτάνη ἑλεόθρεπτος. Σελινουσία, κράμβης εἶδος. Σελίνου στέφανος, πένθει προσήκων. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ ἰσθμικῷ ἀγῶνι, στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ. Σελίς, πτυχίον κατὰ βάτον βιβλίου, ἢ ἐν τόξον. Σελλάδαι, ἦλος ἰθαγενῶν. Σελληγορεῖ, δυσχερείας ἀναφώνημα. Σελλήεις, ποταμὸς θεσπρωτίας. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἔθνος σελλοί· καὶ ἄλλο τῆς τρωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφὴν ἀμφὶ δὲ σελλοί, οὐχ ὑγιῶς ἀκούουσι τὸ ἔθνος. Σελληϊάδης, σελλέως υἱός. ὁ μάντις, βαρυσιάδης τὸ ὄνομα. Σελλίζεσθαι, ψελλίζεσθαι. τινὲς δὲ σελλίζει, ἀλαζονεύει. Σελλός, ἐθνικὸν ὀξύνεται λόγῳ τοιούτῳ. τὰ εἰς λος φασὶν ἑτέρῳ λ παραληγόμενα, οὗ τὸ α προηγεῖται ὀξύνονται. κιλλὸς εἶδος χρώματος. πολλός. κυλλός. φελλός. οὕτω καὶ σελλὸς ἐθνικόν. ἢ ἑλλός, κατὰ πίνδαρον, ἀμφιβάλλεται γὰρ ἡ γραφή. διὸ καὶ ὁ γεωγράφος, λέγει περὶ τούτου, ὅτι οὐκ ἔστι διϊσχυρίσασθαι, διὰ τὴν ἀμφιβολίαν. καὶ σημείωσαι ὅτι ὅσοι μὲν ἑλλοὺς οἴδασι δίχα τοῦ σ συναλείφοντες γράφουσι παρ᾽ ὁμήρῳ. ἀμφὶ δέ σ᾽ ἑλλοὶ ναίουσιν, ὑποφήται. ἤγουν περὶ σὲ νέουσιν οἱ ἑλλοί. σοὶ ὑποφῆται. ὅσοι δὲ σελλοὺς γράφουσι, δίχα συναλοιφῆς οὕτω νοοῦσιν. ἀμφὶ δὲ σοὶ σελλοί, ναίουσιν ὑποφῆται. καὶ οὗτοι μέν φασι σελλοὺς λέγεσθαι, ὡς ἀπὸ ποταμοῦ, σελλήεντος. ἐκεῖνοι δὲ ὅτι ἑλλοί, τὸ ἔθνος, ἀπὸ ἑλλοῦ τοῦ θεσσαλοῦ. ἀφ᾽ ὧν καὶ ἑλλοπίαν τὸν περὶ δωδώνην τόπον καλεῖσθαι. πλείους δὲ, οἱ σελλοὺς γράφοντες μετὰ τοῦ ἐν ἀρχῇ σ. ὑποφῆται δέ. ζήτει ταύτην τὴν λέξιν, εἰς τὸ ὑποφῆται. Σέλματα, τὰς τῶν ἐρετῶν καθέδρας λέγουσι. τὰ σελιδώματα. καθόλου δὲ τὸ πλατὺ ξύλον, σέλμα λέγεται. καὶ σελίδωμα. ὅθεν καὶ τὰς σελίδας τῶν ῥαψῳδιῶν, διὰ τὸ πλάτος φαμέν.

Σέλμενοι, δυόμενοι. Σελμίς, ὁρμιὰ τριχίνη, ἢ τὰ ἴκρια. Σελμών, ὄνομα βάρβαρον· ἀπὸ τοῦ ἕλκω, ὁ παθητικὸς παρακείμενος εἵλμαι. ἐξ αὐτοῦ εἱλμών· ἀποβολῇ τοῦ ι, ἑλμών· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σελμών. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλεύθω ἐλμών, καὶ σελμών. Σέλπιδες, σχεδίαι. Σέλφον, σίλφιον. Σελχοί, πέρσαι. Σεμαλία, ῥάκη· ἀργεῖοι. Σεμαχωνίτης, λίμνη. Σεμέλη, παρὰ τὸ σέλας μέλειν. ἤγουν φροντίζειν· διὰ γὰρ ἢ τὴν σαρ μετὰ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν συγγίνεσθαι αὐτῇ· οὐ δυναμένης καὶ κεραυνωθείσης, ἐσείσθη τὰ μέλη· καὶ ἐντεῦθεν σεμέλη. Σεμέλη, τράπεζα· παρὰ δὲ φρυνίχῳ, ἑορτή. Σεμελοσείδαι, αἱ αὐτῶν κελύφοις· οὓς ἔνιοι λίψακας. Σίμελος, κοχλίας. Σεμίαρ, χιτὼν ἢ πλάξ ἐπὶ στέγης ἐπικείμενος ὡς λάκωνες. Σεμίδαλις, παρὰ τὸ σμῶ τὸ καθαίρω καὶ τὸ ἄλις· τουτέστι τὸ ἄλις σμῆμα· τὸ πάνυ καθαρόν· οἱονεὶ τὸ λεπτομερέστατον. Σεμίραμις, περιστερὰ ὄρειος ἑλληνιστί. Σεμιράμεια τείχη, διφθόγγιζε· ἱεριχὼ ἤτα δὲ, ι. Σεμνά, τῆς σῆς παρθένου μυστήρια· σοφοκλῆς τὰ ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια. Σεμναὶ θεαί· τὰς εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον· καὶ ἐριννύας, ἐπὶ εὐφημισμοῦ. Σεμνή, τιμία· σώφρων. Σεμνεῖον, οἶκος ἱερός· ἤγουν μοναστήριον. Σεμνολόγημα, σεμνὸν κατάστυγνον καὶ ἥσυχον· δηλοῖ δὲ καὶ ἔνδοξον καὶ θαυμαστὸν καὶ ἄξιον ἐντροπῆς ἢ μέγα, καὶ ἕξιν ἔχον. Σεμνύνεσθαι, κομπάζεσθαι· μέγα φρονεῖν· λαμπρύνεσθαι. Σεμνύνομαι, ἐπαίρομαι· ἀριστοφάνης· μὴ δ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε, δρᾶμα ποιήσας ἄρεος μεστόν. Σεμνύνω ἕτερον μεταβατικῶς, καὶ αἰτιατικῇ· σεμνύνομαι παθητικῶς, δοτικῇ· οἷον σεμνύνομαι τοῖσδε. Σέμπαδα, ὑποδήματα. Σεοδ' ἕξεται, ὅτι κεν ἀρχῇ· φράσις δυσμίμητος· ληφθεῖσα ὡς ἀπὸ πείσματος, ὅ ἐστι σχοίνου· ἀρχομένου μὲν ποθεν, συνδέοντος δὲ πρὸς τῷ ἑτέρῳ ἄκρῳ, ἄλλο τι· καὶ δηλοῖ ὡς ἔκ τινος ἀγαθὸς λόγος τελεσφορηθείς, ὑφ' ἑτέρου ἀρχὴν μὲν ἄλλοθεν ἔχει· ἔχεται δέ πως καὶ τοῦ ἀποτελέσαντος αὐτόν· ἢ δοκεῖ αὐτοῦ μάλιστα εἶναι, ὃς ἴσχυσε τὸν ἀγαθὸν λόγον εἰς τέλος ἀγαγεῖν. Σεπτά, ἅγια· θαυμαστά· σεβάσμια. Σεπτεύειν, σέβειν. Σεπτοί, μεταβαλλόμενοι. Σεπυίς, πυξίς. Σεραφίμ, δυνάμεις ἅγιαι δοξολογικαὶ κυρίου, ἐπὶ μὲν ἑνικοῦ δίφθογγον, ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ ι. Σεργοί, ἔλαφοι. Σερήπον, ἡ σερίς. Σερίς, ζωστήρ. Σερίδες, σειραί. Σερίζω, στηρίζω· στηρίζομαι. Σέριφος, ἀριστοφάνης· τὴν λακεδαίμονα σέριφον· ἔστι δὲ καὶ νῆσος σέριφος λεγομένη· καὶ ὁ ἐπτερωμένος μύρμηξ, καὶ ὁ ἥλιος. Σέρκος, ἀλεκτρυών· καὶ ἀλεκτρίδες, σέλκες. Σερμοί, θερμοί. Σερραχές, ἠλεῖοι. Σέρρειον τεῖχος, καὶ σίριον, ὀνόματα χωρίων. Σέρτης, γέρανος· πολυρήνιοι. Σέρφος, σκωληκῶδες ζωΰφιον· ἢ μυρμηκῶδες· ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα· καὶ ἡ παροιμία· ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή. Σέρφον, ὀξύγουνται κατὰ τὸν σέρφον· ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν· κρατῖνος δὲ μύρμηκά φησι τὸν σέρφον· οἱ δὲ ζωΰφιον κωνωπῶδες· ἀφ' οὗ ἡ παροιμία· ἔστι καὶ μύρμηκι καὶ σέρφῳ χολή· παρεγγυῶσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Σές, ἔλαθες· πάφιοι. Σέσακται, ἔσταλται· καθὸ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν, σάγην λέγομεν. Σεσαλαγμένον, σεσαγμένον· διατεταγμένον. Σεσαρυῖα, ταὐτὸ δύναται τῷ κατεπτηχυῖα· σαίρω γάρ ἐστι, τὸ μειδιῶ· ὁ μέλλων σαρῶ· ὁ μέσος παρακείμενος, σέσηρα καὶ σέσαρα, σεσηρυῖα· ἤγουν ἀκούσιόν τι μειδίασμα παρέχουσα, καὶ οἱονεὶ σαίρουσα ὑπὸ λεπτοσαρκίας, καὶ τῆς τοῦ δέρματος ῥυτιδώσεως, παρ' ἡσιόδῳ. Σεσάχθαι, ἐσκευάσθαι· καθοπλίζεσθαι· σάγη γὰρ ἡ καθόπλισις. Σεσεῖσθαι, τεταράχθαι· ἀπαρέμφατον τοῦ παρακειμένου, ἐκ τοῦ σείω σείσω σέσεικα· σέσεισμαι· σαι· ται· τὸ ἀπαρέμφατον σεσεῖσθαι. Σεσελίσθαι, ἀλαζονεύεσθαι· καὶ σκώπτειν ἀπὸ αἰσχίνου τοῦ σελλοῦ. Σεσέλη, πρᾶτις. Σέσηπας, ἐκ τοῦ σήπω· μέσος παρακείμενος· ἀριστοφάνης· σέσηπας, ἤγουν διεφθάρης. Σεσήκασμαι, πεπλάνημαι. Σισημασμένω, ἀντὶ τοῦ ἐσφραγισμένω. Σεσημειωμένον, διασεσυρμένον. Σέσηπε δοῦρα, ἀττικόν· ἀθηναῖοι γὰρ πληθυντικοῖς οὐδετέροις, ἑνικὰ ἐπάγουσι ῥήματα· τὸ μέντοι παρὰ τὰ λέλυνται, κοινόν· διὸ οὔ φασιν οἱ παλαιοί, ὅτι ἐνὶ στίχῳ ἔθηκε τὴν ἀττικὴν καὶ τὴν κοινὴν χρῆσιν. Σεσηπυῖα, διερρωγυῖα. Σεσηρακότα, κεχηνότα· χαίροντα· γελῶντα. Σεσηρός, τὸ ἐκτετραμμένον καὶ διεστηκὸς ἐπὶ πλεῖστον τοῖς χείλεσιν· ὅπερ ἢ ἐκπεπληγμένον λέγεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σεσηρώς, ὁ γελῶν καὶ ὁ χάσκων· καὶ σεσηρότας λέγει ἀριστοφάνης· ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν κυνῶν, ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀλλήλοις. Σεσιμωμένος, σεσοβημένος· τεθορυβημένος· ἄτακτος, τῇ κινήσει τεταραγμένος. Σεσόγχωσις, βασιλεὺς τῶν αἰγυπτίων κοσμοκράτωρ γεγονώς, ἠθέλησε γνῶναι τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν ἀνθρώπων· καὶ τροφόν τινα γλωττοτομήσας, ἀπέκλεισε μετὰ βρέφους· αὐξηθέντος οὖν καὶ βοῶντος βέκ, ἤκουσε· καὶ ἔγνω ὁ βασιλεὺς ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ παφλαγόνες· παρ' αὐτοῖς δὲ ὁ ἄρτος βὲκ λέγεται· συνθέτως δὲ εἶπεν ὁ ἀριστοφάνης τὴν λέξιν, βεκκεσέληνε· ἐπεὶ καὶ οἱ ἀρκάδες προσέληνοι ἐλέγοντο. Σέσοψ, ποιὸς ἰχθύς. Σέσυφος, πανοῦργος. Σεσωρευμένα, βεβαρημένα. Σεσωσμένος, γυναικὶ συγγεγονώς. Σεύς, σημαίνει τὸν σκώληκα· οὐχ εὕρηται δὲ ἐν χρήσει, ἡ εὐθεῖα, ἀλλ' αἱ πλάγιοι ὡς παρὰ ἀριστοφάνει, ὑπὸ τῶν σέων, κατακαμπτόμενος· ὤφειλε δὲ περισπᾶσθαι, ὡς χῆνες χηνῶν, ἀλλὰ σεσημείωται, καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων ἐννέα, ὥσπερ καὶ τὸ οὐδένες, οὐδένων, καὶ τὸ φῶδες φῴδων· χοιροβοσκός. Σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος, κατὰ συγκοπήν. Σεύεσθαι, οὐ μόνον τὸ ὁρμᾶν, καὶ παρορμᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ διώκειν. Σεύειν, τὸ παρακινεῖν· καὶ παρορμᾶν· ἤδη δὲ καὶ ὀρίνειν· κατηρία δὲ αὕτη ἡ λέξις· ὡς ἐν ποιήσει. Σεούς, ἀντὶ τοῦ θεοὺς λέγουσι δωριεῖς· ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι τοὺς διοσκόρους ὀμνύοντες· νὴ τὼ σεώ φασι· τουτέστι μὰ τοὺς θεούς. Σεύω, ἀπὸ τοῦ σῶ γίνεται σεύω· καὶ σημαίνει τὸ ὁρμῶ, καὶ τὸ διώκω· ὁ μέλλων σεύσω, ὁ πρῶτος ἀόριστος, ἔσευσα· ὅθεν τὸ σευάμενος, ἀπὸ τοῦ σευσάμενος, κατὰ συγκοπήν. Σεχές, τοῦ ἑρμοῦ ἀστήρ· βαβυλώνιοι. Σέψασθαι, σεφθῆναι· θαυμάσαι. Σέω, οὗ παράγωγα, τὸ σείω καὶ τὸ σαίνω, καὶ τὸ σήθω· ἀφ' οὗ σητάνειος ἄρτος· καὶ τηλία· ἧς χρῆσις καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ· ἐκεῖθεν καὶ τὸ σοῶ· οὗ σύνθετον παράγωγον, ὁ λαοσσόος ἄρης· ὅπερ εἰκὸς δυόμενον, σεύω προσλήψει τοῦ υ, χεὶν ῥῆμα ἐκκινήσεως λακωνικὸν τὸ ἀπέσσουα· ἤγουν ἀφώρμησεν ἀπῆλθεν· ἀπέθανε· καὶ τὸ σούσθω δὲ παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σόω θέματος ὥρμηται· σοέσθω γάρ, ἐκεῖθεν καὶ κράσει σούσθω· ἔτι ἐκ τοῦ σέω σῶ, ἐκείνου τοῦ πρώτου, καὶ τοῦ σοῦς τὸ ὁρμῶ· τοῦ δὲ σαίνειν, σύνθετον τὸ σαίνουρον, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ λόφουρον· ἴσως δὲ καὶ ὁ σηκίας καὶ ὁ σαῖος ἐξ αὐτοῦ παρῆκται· ὃς εὐήθη σημαίνει.

ἢ τρέχει. Σήγιστον, τὸ τῶν ἀλόγων σκέπασμα. Σηγὼρ, ὄρος καὶ πόλις. Σηγὼρ, ἐκ παραδόσεως διὰ τοῦ η· κατὰ δὲ τὴν ἐτυμολογίαν, διὰ τοῦ ι· καὶ γὰρ ἑρμηνεύεται μικρὰ, ἢ ταπεινή· ἤγουν παρὰ τὸ σιγῶ· ὁ γὰρ ταπεινὸς ὁ μὴ δυνάμενος, καθ' ἑαυτὸν σιγᾷ. Σηδόν, γλαυκὸν ἔλαιον. Σηδρακεῖ, κτυπεῖ. Σήθω, ἐκ τοῦ σῶ ὃ δηλοῖ τὸ σείω, ἕτερον παράγωγον ῥῆμα σήθω, τὸ κοσκινίζω, ὃ δηλοῖ τὴν αὐτὴν κίνησιν ὡς ἔχει τὴν ἐν τῷ κοσκίνῳ. Σηκάζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐχ ἁπλῶς ἐπὶ πάντων θρεμμάτων, ἀλλὰ κυρίως ἐπὶ ἀρνῶν· καὶ σηκὸς ὁ τόπος τῆς αὐτῶν στάσεως· οἱ καὶ οἱ μεθ' ὅμηρον ἐπὶ ναοῦ τὴν λέξιν ἔθεντο τοῦ σηκοῦ, ἀλόγως ποιοῦντες· σημείωσαι δὲ ὡς εἰπὼν ὁ ποιητὴς ἐπὶ τρώων τὸ σηκάζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐγκλεισθῆναι τῇ πόλει, καὶ τῇ λέξει παρακεχρημένος, τολμηρότερον. Σήκαθεν, ὡς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Σηκανή, πόλις σικελίας. Σηκανατὰ, τὰ χλωρὰ ῥαβδία. Σηκάσθησαν, συνεκλείσθησαν. Σηκύλλαι, αἱ ταμίαι παιδίσκαι. Σηκὶς, οἰκογενής· δοῦλος, ἢ δούλη, οἱονεὶ ἐκ τοῦ σηκοῦ. Σηκοὶ, περιοχαὶ ἢ τῶν ἀρνῶν ἢ τῶν ἐρίφων στάσεις, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι· ἵνα εἶεν οἱονεὶ στηκοί τινες· ὅθεν καὶ σηκῖται ἄρνες. καὶ οὕτω μὲν παρὰ τῷ ποιητῇ· οἱ δὲ μεθ' ὅμηρον, καὶ ἐπὶ ναοῦ τὴν λέξιν ἔθεντο τὸν σηκόν. φασὶ γοῦν ἡρώων· οἷον ὃς τόνδε ἔχεις τὸν σηκὸν, ἵλεως γενοῦ. ἔλεγον δὲ φασὶ καὶ σηκίδες, οἰκογενῆ παιδισκάρια. κατὰ δὲ αἴλιον διονύσιον σηκὶς καὶ σηκὶς κυρίως, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμεῖον φυλάττουσα· οἷόν φησιν ἡ τοῦ λαέρτου γραῦς· δοκεῖ δὲ σταθμόν τινα δηλοῦν ὁ σηκὸς, ὡς ἡ αὐτὴ σήκωσις δηλοῖ, αὐτὴ σταθμησίς τις οὖσα· ἐπεὶ καὶ τὸ στῶ στήσω, ἐπὶ σταθμήσεως λέγεται· καθ' ὃν λόγον ὁ μενέλαος μεταστήσειν ἔφη τὰ τοῦ τηλεμάχου δῶρα. Σηκοκόρος, ὡς νεωκόρος· σηκὸς δὲ ἡ μάνδρα τὸ παλαιόν, παρὰ τὸ στήκω, στηκὸς καὶ σηκός· ὅθεν καὶ σταθμοὶ αἱ τῶν ζώων ἐπαύλεις· οἱ δὲ ὕστερον, καὶ ἐπὶ ναοῦ ἔθεντο τὴν λέξιν μὴ ἀπαξιώσαντες τοὔνομα, διὰ τὸ καὶ ἐν βωμοῖς τοιαῦτα ζῶα ἐπὶ θυσίᾳ ἵστασθαι. Σηκολόαι, λησταί. Σήκονις, χώρα. Σηκὸς, ἐπιγράφεταί τις λόγος· ἐν ᾧ δηλόν ἐστιν ὡς περὶ ἐλαίας ἐκκοπείσης ὁ λόγος ἐστί· γράφει δὲ καὶ ταυτὶ ὁ ῥήτωρ· ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκὸν παραλαβών. μήποτ' οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς ἐλαίας καλοῦσι· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας· σηκὸν δὲ ὡς ἔοικε καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν. Σηκὸς, ὁ ναός· καὶ ἡ τῶν προβάτων ἔπαυλις· σηκός τίς ἐστι· καὶ γὰρ σταθμός ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα. Σηκουαῖοι, καὶ σηκολάκιοι, ἔθνη. Σηκυὰ, τὸ σικυαστήριον. Σηκῷ, οἴκῳ ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται· ἢ βαθεῖ τόπῳ. Σηκωτὴρ, ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ. Σήλαρ, ἔσεισεν, ἐτίναξε, κατέβαλεν, ἔρρηξε. Σήλεκτος, χαμοδικαστής. Σήλια, τὰ μικρὰ πιθάρια· καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν. Σῆμα, τὸ σημεῖον· καὶ ὁ τάφος· ἢ ναοῦ εἶδος. Σῆμα καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ· οἷον ἄσημος· καὶ ἄσημον ἀργύριον, τὸ μὴ κεχαραγμένον· ἐπίσημος· ἀρίσημος τὸ αὐτὸ ποιητικῶς· καὶ παράσημος. Σημαία, τὸ φλάμουλον ἢ σημεῖον. Σημαίνω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ δηλῶ· καὶ σημαίνω τὸ ἄρχω παρ' ὁμήρῳ· ἄλλοισι δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἐμοί γε σήμαινε. Σημαίνειν, προστάττειν· ἄρχειν· δεικνύειν· δικάζειν· βουλεύεσθαι· σαλπίζειν. Σημάντορες, ἡγεμόνες· παρὰ τὸ σημαίνω τὸ προστάσσω, ἰλιάδος α· μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαινε· καὶ σημάντορες ἡνίοχοι. Σήμαντρα, αἱ σφραγίδες. Σημασία, δήλωσις· καὶ φανέρωσις. Σήματα ἀναγνούσῃ, ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρισάσῃ· ἔμπεδα δὲ σήματα τὰ μὴ εἰκότα καὶ κατά τινα στοχασμόν, ἀλλὰ τεκμηριώδη καὶ ἀληθῆ. Σήματα, τέρατα· σημεῖα· ἀττικοὶ δὲ μνήματα. Σημαχίδαι, δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς. Σημεῖόν ἐστι, θαῦμα οὐκ ἠθισμένον. Σημεῖόν ἐστι τέρας ἰδίου τινὸς παρηλλαγμένου τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων συνήθειαν ἐπίδειξις. Σημεῖόν ἐστι, σύνθημα πρὸς ἄδηλον γνῶσιν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σημαίνειν τὸ ἀγνοούμενον πρᾶγμα· δεῖ δὲ τὸ σημεῖον παρεῖναι καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς θεωρεῖσθαι· τὸ δὲ ὑπ' αὐτοῦ σημαινόμενον πρᾶγμα, τοῖς τρισὶ πολλάκις συγκαταμερίζεται χρόνοις· ἔστι γὰρ καὶ παρόντα παρόντων σημεῖα· ὥσπερ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῆς οἰκίας καπνὸς, τοῦ ἔνδον καιομένου πυρός· ἔστι δὲ καὶ παρόντα μελλόντων ὡς ἡ ὁρωμένη τῶν νεφῶν συνδρομή, τοῦ ἐσομένου ἐπὶ τὴν γῆν ὑετοῦ· ἔστι δὲ καὶ παρόντα παρεληλυθότων, ὡς τὰ τῆς ἀνθρακιᾶς λείψανα τὸ κεκαῦσθαι ὑπ' αὐτῆς τὴν πυρκαϊάν· ἡ μέντοι γραφὴ τὰ παράδοξα, καὶ πραγματικὰ σημεῖα καλεῖ. Σήμερον, κοινῶς· τήμερον ἀττικῶς· ἐπίρρημα καιροῦ πραγματικὸν πᾶσι χρόνοις συντάσσεται χωρὶς τοῦ ὑπερσυντελίκου, καὶ μέλλοντος. Σημήνασθαι, σφραγίσασθαι. Σημόκοινος, ἡ ἀνατολή. Σήμων, παρὰ τὸ σῶ τὸ σαρῶ. Σῆνα, θυσία λάκωνες. Σὴν χάριν πράττω τάδε, λέγουσιν ἀττικοί· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν διὰ τὸ σὸν θέλημα ποιῶ τάδε, καὶ σοῦ ἕνεκεν ποιῶ τάδε. Σήνασα, προσγελάσασα· προσπαίξασα. Σηνιατήριον, τὸ κόσκινον. Σηνίκη, ἄτροχος ἅμαξα, καὶ τὸ τετράπουν ζῶον σαύρα παρὰ πλησίον· καὶ ζῶον πολύπουν ὅμοιον τοῖς καρκινιδίοις ὄνοις. Σηνοῦροι, ταῖς οὐραῖς σαίνοντες. Σηπεδὼν, σῆψις. Σῆπες, ζῶα ἑρπετὰ, ἢ ὄφεις. Σῆπες, σκώληκες· ἡ εὐθεῖα ὁ σὴψ. τοῦ σηπός. Σὴς, ὁ σκώληξ· καὶ κλίνεται σητός. Σηπετοῦ, σηπεδόνος. Σηπία, εἶδος ἰχθύος. Σηπιάς, ἀκρωτήριον ἐν ἰωλκῷ, οὕτω καλούμενον, διὰ τὸ τὴν θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπίαν μεταβληθῆναι διωκομένην ὑπὸ πηλέως. Σηπιαλλὶς, εἶδος ἀμπέλου. Σηπῶντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον. Σήπω, παρὰ τὸ σὴς σητὸς, ὃ σημαίνει τὸν σκώληκα· σήτω καὶ σήπω· ὁ μέλλων σήψω· ὁ ἀόριστος, ἔσηψα· ὁ δεύτερος ἔσαπον· ὁ δεύτερος παθητικὸς ἐσάπην. Σὴρ, ὁ σκώληξ· καὶ κλίνεται σηρός· καὶ σηρικὰ ἱμάτια, τὰ μεταξωτά. Σήραγγες, κοιλώδεις τόποι ἢ λάκκοι· ἢ τὰ χάσματα τῆς γῆς, ὁ σήραγξ, τοῦ σήραγγος. Σήραγξ, ὁ βαθὺς, καὶ κρημνώδης τόπος· σήραγξ, καὶ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γῆν ὑπομήκεις ἐκρήξεις· οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς· ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ, διέξοδον ζητεῖ· ἐντεῦθεν σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ κοῖλος καὶ διατετρημένος, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι. Σηρὰ, σκύλα· ἢ δεσμὸς πλεκτός. Σήραμβος, εἶδος κανθάρου. Σῆρες, ζῶα νήθοντα τὴν μέταξαν· ἢ ὄνομα ἔθνους· ὅθεν ἔρχεται καὶ τὸ ὁλοσήρικον. Σηριγγώδεα, χαῦνα· ἀραιά· πολλοῖς τρήμασι διειλημμένα. ταῦτα δὲ τὰ τρήματα, σήριγγές τε καὶ σήραγγες ὀνομάζονται· καὶ τὸ τοιοῦτον σῶμα, σηριγγῶδές τε, καὶ σηραγγῶδες. Σηρίον, θηρίον.

Σησάγιον, χωρίον τι τοῦ Πειραιῶς οὕτως ἐκαλεῖτο· μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν γεωργοῖς. Σησάμη, παρὰ τὸ ἐν
τοῖς γάμοις ἔθος. ἐδόκουν γὰρ ἐν τοῖς γάμοις σήσαμον διδόναι, ὅς ἐστι πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ τῆς σησάμης πεποιημένος διὰ
τὸ πολύγονον ὥς φησι Μένανδρος. σησαμοῦς δὲ καὶ σησάμη διαφέρει· σησαμοῦς μὲν γὰρ εἶδος πλακοῦντος· σησάμη, δὲ ἣν φα-
μὲν ἡμεῖς σησαμίδα. σήσαμα δὲ τὰ μήκωνες, καὶ σισύμβρια φύλλα, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι, καὶ σησαμοῦντα τὰ
πέπανα. Σησάμιον καὶ σησαμοῦντα, τὰ ψαιστὰ καὶ σησαμούντεια λέγει. Σησαμὶς, ἡ οὕτω δὴ καλουμένη παρὰ τῷ
Ἱπποκράτει. Σησαμέα, εἶδος φυτοῦ. Σήσαμος, πόλις Παφλαγονίας· Ὅμηρος· καὶ σήσαμον ἀμφενέμοντο. Σησαμοῦν-
τες· ἄλλο σησαμοῦς, καὶ ἄλλο σησάμη· σησαμοῦς μὲν, εἶδος πλακοῦντος· σησάμη δὲ, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν σησαμίδα· ἴτρια
δὲ καὶ πυρώδη πλάσματα. Σησίδα, τὴν κατ' οἶκον διάκονον λέγουσιν, ἣν καὶ θεράπαιναν. Σῆσιν, ταῖς σαῖς. Σῆ-
σιν ἔχε φρεσὶν, ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ μετὰ ψυχῆς ἔχε καὶ διαμνημόνευε. Σηστὸς, ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως· διὰ
τοῦ η γράφεται. ἐπὶ δὲ τοῦ σειομένου, διὰ διφθόγγου. Σῆστρα, κόσκινα ἢ κύμβαλα. Σητάνειος, ὁ καθαρὸς ἄρτος.
Σητάνιον, σεσημμένον καὶ σηταῖον χωρίον. Σηταίοις, νέοις. Σητόβρωτα, ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα. Σητοδοκίδες,
ψίχαι, ἢ σιτηνὰ ζῶα. Σθεναρὰ, ἰσχυρά. Σθενία, ἀγών τις ἐν Ἄργει οὕτω προσηγορευμένος. Σθένος, δύναμις. ἐκ τοῦ σθένω
τὸ δύναμαι. Σιάδες, θυσία παρὰ Λάκωσι. Σίαι, σιπῆσαι πάφιοι. Σιαλενδρὶς, ποιὸς ὄρνις παρὰ Καλλιμάχῳ.
Σίαλος χοῖρος, ἐντρόφιος παρὰ τὸ ἅλις σιτεῖσθαι· αὐτὸ δὲ τὸ σιὸς, σίαλον ψευδῶς παρακεῖται. Σιαγόνες, ὅτι σείονται
περιαγόμεναι· ἢ παρὰ τὸ σιγᾶν· ἐν αἷς ἐστι σιγᾶν καὶ λέγειν ἀνοιγομέναις· ἢ παρὰ τὸ τὰ σῖτα ἄγνυσθαι δι' αὐτῶν. Σιαλί-
δων, σιαλόγων. Σιαλίζειν, ὅπερ ἴσον τὸ κατασπᾶν, ἑτέρου ἐσθίοντος· ἢ τὸ περὶ δεῖπνον διαλεγομένοις, καταπίνειν τὸν σί-
αλον. Σιαλὶς, βλέννος Ἀχαιοί. Σίαλον, ἁπαλοτροφέα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸν ἤδη χοῖρον ἁπαλοτροφέα λεγόμενον,
πρὸς διαστολὴν τῶν συάγρων· σίαλος γὰρ ὁ ἐν οἴκῳ τρόφιμος, παρὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. Σιαλοπάλλαγος, ὁ παράλη-
ρος, καὶ ἀνόητος. Σιαλὸρ, θαλὶς Λάκωνες. Σιάλου δαιδὸς, καὶ σιάλου αἰγὸς, τοῦ λιπαροῦ. Σιτώδει, ἤτοι τῶν ἐκ τῶν
σιτανείων πυρῶν ἢ διασεσημμένων· καὶ καθαρῶν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σιάλους, λέγουσιν οὕτω καλεῖσθαι, διὰ τὸ
σιτεῖσθαι ἅλις· καὶ σίαλος ὁμοίως ὁ σιτευτὸς χοῖρος, παρὰ τὸ σιτεῖσθαι ἅλις. Σιαλόχους, τοὺς προσραίνοντας σίαλον,
ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι. Σιαλώδη, λιπαρὰ πίονα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σίαλωμα, μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλου-
μένου θυρεοῦ. Σιαλῶσαι, ποικίλαι. Σίαρ, θίασος· Λάκωνες. Σιβαία, ἡ σίββα· πήρα. Σίβδαι, αἱ ῥοιαί· περεσία
σμα τῆς β. Σιβδία, σιδία. Σίβληθρα, πόπανα τὰ περικεχνισμένα. Σίβολε, τί θέλεις· Κύπριοι. Σίβυλλαι, τρεῖς
ἐγένοντο· ὧν ἡ μὲν ἐστὶν ὥς Φιλήτας ὁ Ἐφέσιος διὰ τῆς ποιήσεως φησιν, Ἀπόλλωνος ἀδελφή· δευτέρα δὲ, ἡ Ἐρυθραία· τρί-
τη δὲ, ἡ Σαρδιανή· καὶ Βάκιδες ὁμοίως τρεῖς· ὁ μὲν ἐξ Ἐλεῶνος τῆς Βοιωτίας· ὁ δὲ, Ἀθηναῖος· ὁ δὲ Ἀρκάς. Θεόπομπος δὲ
ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν Φιλιππικῶν, τά, τε ἄλλα πολλὰ περὶ τοῦ Βοιωτοῦ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τὰς Λακεδαιμο-
νίων μανείσας τὰς γυναῖκας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος. Σιβυλλιᾷ, χρησμῶν ἐρᾷ, καὶ ἐνθου-
μεῖ· ἢ παραληρεῖ· ἐπειδὴ ἡ σίβυλλα μακρόβιος, ἢ τοῖς χρησμοῖς ἥδεται, ἢ ἀπατᾶται· μαντικῶς ἔχει· χρησμοὺς φαντά-
ζεται· χρησμολόγος γὰρ ἡ Ἐρυθραία ἦν σίβυλλα· ἢ μέγα φρονεῖ· καὶ ἐπαίρεται. Σιβυλλαίνω, ἐκθειάζω. Σιβύνη, ὅ-
πλον δόρατι παραπλήσιον. Σίγα, σιώπα· ἡσύχως ἔχε· ἔχ' ἀτρέμας· ἡσυχίαν ἄγε. τοῦτο σημαίνει· σιωπῆσαι πρὸς σέ,
οὐκ ἂν δυναίμην. Σιγάζοντος, Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει· ἀντὶ τοῦ σιγᾶν λιπαροῦντα. Σιγαλόεντα, ἤτοι ἀδιάσειστα, ἢ
λαμπρὰ καὶ ποικίλα τῇ κατασκευῇ· ἢ τὰ μεγάλως καὶ ποικίλως κατεσκευασμένα· τὰ θαυμαστὰ, καὶ σιωπὴν ἐκ τοῦ
θαύματος ἐντιθέμενα· οἱονεὶ σιγαλόεντά τινα ὄντα. Σιγαλόεντα, τὰ σιγὴν δηλαδὴ ἐμποιοῦντα δι' ἔνδειξιν· ἢ σιγαλὰ
καὶ ἄκτυπα, διὰ ἁπαλότητα· Ἕρμιππος δὲ, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα λέγει τὰ ἄθραυστα· ὅπερ τὰ λεγόμενα θά-
σια. Σιγαλόεντα δώματα λέγει, τὰ ἐμποιοῦντα σιγὴν τῷ βλέποντι, διὰ τὸ θαυμαστὰ εἶναι· ἢ νέα σιγαλόεντα· τουτέστι
κατεστιγμένα πρὸς κάλλος ἐλλείπει τοῦ γ· ἢ ἁπαλὰ τὰ μὴ ψοφοῦντα· ἢ σιγὴν ποιοῦντα τῷ βλέποντι, διὰ τὸ ὑπερφυ-
ῆ εἶναι· ὅθεν καὶ οἶκοι σιγαλόεντες, οἱ ἄλλως ἠχήεντα δώματα λέγονται. Σιγαλφοὶ, οἱ ἄφωνοι καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες.
Σιγαλώματα, τὰ περιαπτόμενα ταῖς ὠσίν. Σίγειον, πόλις ἐστὶ τῆς Τρῳάδος οὐκ ἄπωθεν τοῦ Ἰλίου. Σιγέρπης, λα-
θροδάκτης. Σίγη, θίγανε· Λάκωνες. Σιγῆ, παρ' Ὁμήρῳ κεῖται ἐν Ὀδυσσείας ω. καὶ λέγεται κατὰ σχῆμα ἐλλειπτι-
κόν· οἷον σιγὴ νῦν· λείπει ἔστω. εἰ δὲ περισπᾶται τὸ σιγῆ, δηλοῖ σιγὴν νῦν ἔχετε· ἢ μύετε. Σίγη, ἀναλόγως δοκεῖ ἐκτείνειν
τὴν παραλήγουσαν, ὡς ἐκ τοῦ σέσιγα μέσου παρακειμένου. οὗ τὸ θέμα σίζω κείμενον ἐν Ὀδυσσείᾳ. εἰ δὲ καὶ ὁ τοῦ αὐ-
τοῦ θέματος ἐνεργητικὸς παρακείμενος ὁ σέσιγα παράγει τὸ σῖχος ὁ ἀπὸ τοῦ ὑγρὸς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ σικχὸς κατὰ τὸ
βάζω βάζω βέβαχα βάχος καὶ βάκχος, εἴη ἂν καὶ αὐτὸ εὔλογον· δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ σικχὸς καὶ ῥῆμά ἐστι σικχάζω.
Σιγηλὸς, ἄφωνος. Σιγηλὸς, ὁ σιωπηλός. Σιγημονᾶς, σιγᾶς. Σιγηρὸς, σιγηλὸς· ἡσύχως. Σίγκηρες, ὑπηρέται βάρ-
βαροι. Σίγλαι, ἐνώτια. Σίγλον, νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. καὶ εἶδος ἐνωτίων Ξενοφῶν ἐν
ἕκτῃ Ἀναβάσεως λέγει· δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς Ἀττικάς. Σιγλοφόρων, στάσις εὐνούχων τὰς κατακλεῖδας
τῶν ἐνωτίων σίγλα φασίν· οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια· ἔστι δὲ καὶ νόμισμα Σαρδονικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικούς. Σί-
γρον, λιμὴν Τενέδου ἱερὸν ἔχων Σίγρου ἀπό τινος μισθός· οὕτως ὦρος. Σίγραι, τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς, καὶ σιμοί. Σιγύ-
νη, μικρὰ ἀσπίς. Σίγυμνον, σημείωσαι ὅτι, ὥσπερ εἶδος ἀκοντίου ἡ αἰγανέα, οὕτω καὶ σίγυμνον παρὰ Λυκόφρονι καὶ γαῦ-
ον ἢ γαῖσος δόρυ, ὁλοσίδηρον παρὰ τῷ Παυσανίᾳ· ἢ ἐμβόλιον ὁλοσίδηρον· καὶ ἡ ἀγκύλη δὲ, ἀκόντιόν ἐστί τι· ὅθεν καὶ αἱ ἀ-
κοντισταὶ, ἀγκυλισταί· ἀπὸ ταύτης δ' ἔτι ἑκηβόλον μεσάγκυλον παρωνόμασται· ὡς δηλοῖ Εὐριπίδης τὸ πρῶτα μὲν τό-
ξοισι καὶ μεσαγκύλοις, σφενδόναις θ' ἑκηβόλοις. Σιγύνους ἰχθῦς ἀναχόμενοι· Ἀπολλώνιος ἄλλαχοῦ μὲν ἀσπιδίσκια μι-
κρὰ πελτάρια λεγόμενα· ἐνταῦθα δὲ δόρατα ὁλοσίδηρα· ταῦτα δὲ ἐπεποίηντο εἰς θήραν συῶν τὸ παλαιὸν, διὰ τὸ ἀγαν
θερμὸν καὶ ἰσχυρὸν τοῦ ζώου· ἔνθεν καὶ σίγυνος εἴρηται, συίκονός τις ὤν· ὁ τοὺς σῦς καίνων· οἱονεὶ κεντῶν· καὶ οἱ Κύπριοι δὲ

τὰ δόρατα, σιγύνοις φασί. Σιγύνους καλοῦσιν οἱ κύπριοι, τὰ ἀκόντια· ἄλλοι δὲ τὰ ὁλοσίδηρα ἀκόντια. Σιγῶ, καὶ σιωπῶ, μάλιστα ἀττικῶς τὰ ἀπόῤῥητα, αἰτιατική· σίγα, προστακτικόν· ὃ καὶ παροξύνεται· σῖγα ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς ἔχει, προπερισπᾶται, ἐπεὶ βραχὺ τὸ γα ἐστί. Σιγῶ, σιγὴ σιωπή· σῖγα ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς γίνομαι, τὸ βλάπτω· ἀφ' οὗ, σίνος τὸ βλάβος· σίνηπι, ὃ καὶ νάπυ λέγεται· σῖτος· ἀφ' οὗ σιτοπώλης, σιτώνης, σιτώνη χώρα· σίμων· σιμωνίδης· σιδὼν ὄνομα πόλεως· σικανοί, οἱ σικελοί· σίδηρος· σιὼν, ἡ ἱερουσαλήμ· σισάρα, κύριον· σισύρα ἡ γοῦνα· σίδη ἡ ῥόα, καὶ ὄνομα πόλεως· σίμβλος, τὸ τῶν μελισσῶν οἴκημα· σίκυα, οἱ νῦν ἰδίως πέπονες, καὶ τὰ κοινῶς τιτράγκουρα· σίβυλλα ἡ προφῆτις· σινὰ, ὄνομα ὄρους· σίελος τὸ κοινῶς σάλος ἀρσενικῶς· ὃ σίαλον λέγεται οὐδετέρως διὰ τοῦ α παρὰ ἀττικοῖς· σιγηλὸς ἀττικῶς διὰ τοῦ λ· παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἕλλησι διὰ τοῦ ε· σιληνός, ὁ μωρός· σιλαίνω τὸ μωραίνω· σιφλός, ὁ ἐπίψογος· σίντης, ὁ βλαπτικός· σιπύα, σιπηρὸν ἀγγεῖον· σιρρὸς ὁ λάκκος· σιμὸς ὁ τὴν ῥῖνα ἔχων συνιζηκυῖαν, καὶ μὴ ἐκκρεμαμένην· σιτηρέσιον, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν· σίγειον, πόλις τῆς τρωάδος, οὐκ ἄπωθεν τοῦ ἰλίου· σιτίζω τὸ παιδίον, ἀντὶ τὸ ψωμίζω· ἀφ' οὗ καὶ σιτίζεσθαι· σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἀθήνησιν· ἤ τις ἐπιμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. Σίδαι, ῥοιαί. Σίδαιον, ἑτερόκλινες. Σιδαρέοι, παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις· σιδαρέοι θεοὶ ὡς ἐν βυζαντίῳ ἐπ' ἴσοιν ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι· ᾧ σιδηρῷ ὄντι καὶ ἐλαχίστῳ, ἐχρῶντο οἱ βυζάντιοι. Σιδάριος, χαλκεύς. Σίδειος, ὁ τῆς σίδης καρπός· σίδη δὲ ὁ τῆς ῥοιᾶς φλοιός· ἤ. Σίδη· θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησὶν εἶναι τὴν σίδην· φύεσθαι δὲ, ἐν τῷ νείλῳ. Σιδηρέα ψυχὴ, καὶ σιδήρεος ἔνδοθι θυμὸς, οὐ μόνον ἀπήνειαν δηλοῖ, ἀλλά που καὶ στεῤῥότητα· τοιοῦτον καὶ τὸ χάλκεον ἦτορ· τοιοῦτος δέ τις νοῦς καὶ ἐν τῷ ὀφθαλμοὶ ὡσεὶ κέρα ἕστασαν· ἢ ἐσίδηρος. Σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει, ὅμοιον μέν ἐστι τῷ, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει· ὅπερ ἐν ἰλιάδι, ἐπὶ μάχης κεῖται· σιδήρεον δὲ οὐρανὸν δηλοῖ, τὸν ἐν ἄλλοις χάλκεον· ὡς ἀδιάφορον ὄν, οὕτως ἢ οὕτως εἰπεῖν. Σιδηρᾶν, ὡς ἀργυρᾶν· περισπωμένως. Σιδηρίτην τέχνην, τὴν πολεμικήν· ἄλλοι δὲ τὴν ξανθίου φασίν· ἤγουν τὴν χαλκευτικήν· ἔτι δὲ, καὶ πόαν τὴν ἑλξίνην καλουμένην· καὶ λίθος ἀφ' οὗ οἱ μεταλλεῖς φασι γίνεσθαι τὸν σίδηρον. Σίδηρος, ἀπὸ τοῦ σίζω τὸ ἦχον ἀποτελῶ· τὸ δὲ, ἡ· σίδαρος γὰρ δωρικῶς λέγεται ἢ αἰολικῶς· τὸ δὲ σιδηρᾶ ἐστι κτητικὸν ἀπὸ τοῦ σιδηροῦς. Σιδηροῦς ἀνὴρ, στεῤῥὸς ἀνήρ· καὶ ἀτέραμνος. Σιδηροφόρων, πρὸς τὸ σιδήρειον ἡ ἀναφορά· τὸ δὲ κακ πέτρας, πρὸς τὴν στερεωτέραν λίθου καρδίαν· σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς, καὶ κῆρ αὐτῇ ἐστιν ἀτέραμνον· σημείωσαι ὅτι τὰ ἠθικὰ ταῦτα ὁμηρικά· ἡ παροιμία βαρύτερον μεταλαβοῦσα, ἔφη τὸ ἀναίσχυντος, καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος, ὅτι καὶ θρασύτητος λάλημά ἐστι σίδηρος, δηλοῖ ἀριστοτέλης· ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ῥητορικῇ· φχ´ μῦθος γυναῖκα θρασεῖαν σιδηρῶ, τὸ οἰκεῖον φορεῖν ὄνομα. Σιδοειδῆ, ὠχρὰς ὡς σίδου, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σιδίῳ, κόκκῳ ῥοιᾶς. Σιδίων, ἐκ τῶν λεπύρων τῶν ῥοιῶν· ἀριστοφάνης· ἐκ τοῦ σιδίων βατράχοις ἐποίει, καὶ ἐκ τῶν δερμάτων τροχοὺς καὶ ἁμάξια. Σιδόνιοι, φοίνικες· καὶ οἱ τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασσαν. Σιδοῦντας, κώμη τῆς κορινθίας. Σίδριμνον, εὔζωνον. Σιδὼν, πόλις ἐστὶ φοινίκης· καὶ κλίνεται σιδῶνος· φυλάττει δὲ τὸ ω μέγα ἐν τῇ γενικῇ· οἷον, ἐκ μὲν σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι. καί τοι τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς, πανταχοῦ κατὰ συστολὴν ὁ ποιητὴς προάγει, τὸ σιδόνιος· τὸ σιδονίη· πολύχαλκος δὲ σιδὼν λέγεται, ἢ διὰ τὸ ὀχυρὸν, ἵνα δηλοῖ ἡ λέξις τὴν στεῤῥὰν, ἢ πλουσία, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ πορφύραν· χαλκὸς γὰρ περὶ αὐτὴν οὐ γίνεται. καὶ ἄλλοι δὲ τόποι τῆς φοινίκης πορφυροφόροι εἰσίν· ἐπαινεῖται γοῦν καὶ ἡ τυρία πορφύρα. Σιείρ, ὄρος. Σιέλ, ἡ σκορδίνη· καὶ ἀντὶ τοῦ σκορδινῶ. Σίζε, σίζω· ὀνοματοπεποίηται· ὀνοματοποιΐα δέ ἐστι, φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ ἀποτελουμένου ἤχου ὡς τὸ σίζε. Σίζειν, ὀνοματοποιεῖται πρὸς ἦχον στοιχείου σ, ὥσπερ ζέειν κατὰ τὸ ζ, καὶ τὸ ξέειν, κατὰ τὸ ξ· καὶ ὁ ῥοῖζος, κατὰ τὸ ρ στοιχεῖον. Σιζεὶς, αἴγαφος. Σίζουσα, ἀντὶ τοῦ ζέουσα. Σικα, ὗς· λάκωνες. Σικανίαν, τὴν σικελίαν φασί τινες· περὶ ἣν ἡ πλείων τοῦ ὀδυσσέως γέγονε πλάνη· διὸ καὶ ὀδυσσεὺς οὐκ ἀφυῶς αὐτῆς μέμνηται, ἣν δὴ σικανίαν οἰκίσαι καὶ καλέσαι λέγονται, ἴβηρες ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ. διόδωρος δέ που ἐν τῷ δωδεκάτῳ βιβλίῳ εἰπὼν, περί τε σικελῶν καὶ σικανῶν, διαφορὰν οἶδεν, ὡς προεῤῥέθη, σικελοῦ καὶ σικανοῦ. Σικανίαν τὴν σικελίαν φασί τινες· ἣν οἰκίσαι καὶ καλέσαι λέγονται ἴβηρες ἐλθόντες ἀπὸ σικανοῦ ποταμοῦ. Σικανοὶ, χοροί τινες. Σικανὸς, πονήρευμα· ἐνεδρευτικόν· αἴτιον· κεκρυμμένον· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σικελία, τρία ἀκρωτήρια ἔχει· πάχυνον· πελωρίδα· καὶ λιλύβαιον· ὅθεν τρινακρία ἐκλήθη ἡ σικελία. Σικελίζειν, ἀτηρεύεσθαι· οἱ δὲ, πονηρεύεσθαι. Σικελοί· διαφοράν φασί τινες σικελιωτῶν καὶ σικελῶν· τὸ τοὺς μὲν ἕλληνας, τοὺς δὲ βαρβάρους εἶναι· φησὶ γοῦν αἴλιος διονύσιος, ὅτι ἰταλοὶ μὲν οἱ βάρβαροι· ἰταλιῶται δὲ οἱ ἐπῳκηκότες ἕλληνες τὴν ἰταλίαν· οὕτω καὶ σικελοί φασι καὶ σικελιῶται διαφέρουσιν· οὐκ ἔτι δὲ ἀνάλογον θεσσαλοί φασι καὶ θεσσαλιῶται· πρὸς ἀλλήλους ἔχουσιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐναντίου σχεδόν· ἔθνος γάρ τι τῶν ὑποικούντων τὴν θετταλίαν βαρβάρων, θεσσαλιῶται καλοῦνται. Σικελοὶ ὁμοίως τοῖς κολοφωνίοις, δοτικῇ χρῶνται ἀντὶ γενικῆς, τῆς παρὰ προθέσεως ἔξωθεν λαμβανομένης· οἷον δέξαι ἱερεία, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς ἱερείας· καὶ ὅμηρος· θέμιδι δὲ καλλιπαρήῳ δέξατο δέπας, ἀντὶ τοῦ παρὰ τῆς θέμιδος· ὃ δέξατο οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ. Σικελὸς, ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς σικελίας· σικελιώτης δὲ, ὁ ἐξ ἀλλοδαπῆς ὢν ἔπειτ' ἐν σικελίᾳ διατρίβει, ἢ κατοικεῖ. Σίκερα, οἶνος συμμιγεὶς ἡδύσμασιν· ἢ πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην, μὴ ἐξ ἀμπέλου δὲ σκευαστὸν, ἀλλὰ ἐλεύθερον. Σίκιμα, σίκιμά ἐστι τὸ ἐξαίρετον χωρίον τοῦ ἰωσήφ, παρὰ τοῦ ἰακὼβ δεδομένον· τύπος τῆς διαθήκης τῆς μόνῳ δοκούσης τῷ ἰσραὴλ δεδωρεῖσθαι· ἔστι δὲ ὄνομα τόπου· γράφεται ἀπὸ παραδόσεως τὰ δύο ιι εἰς τὸν πεντηκοστὸν ἕνατον ψαλμόν· εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικὸν, ἔγκειται καὶ αὐτὴ ἡ προφητικὴ ῥῆσις γεγραμμένη. Σίκιννος, σατυρικὴ ὄρχησις· ἐμμέλεια δὲ τραγική· κόρδαξ δὲ κωμική· ὡς ἀριστόξενος ἐν πρώτῳ περὶ τραγικῆς ὀρχήσεως· εἴρηται δὲ σίκιννις, παρὰ τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ σικανοῦ τοῦ ἀθηναίων βασιλέως. Σίκινος, νῆσός τις πρὸ τῆς εὐβοίας, τὸ πρότερον οἰνόη καλουμένη, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀμπελόφυτον· μετωνομάσθη δὲ, ὕστερον ἀπὸ τοῦ σικίνου υἱοῦ θόαντος, καὶ νηΐδος νύμφης. Σίκκα, κούφη. Σίκλαι, ἐνώτια·

Σίκλος, αἱ τέσσαρες ὀβολοί. Σικλός, βάρβαρος στικός. Σικουνία, χώρα. Σίκυα, τὰ ἀγγούρια. ἢ σικυήλατον. Σικυλλιᾶν, τὸ τοὺς κρόσσους ἀποσείεσθαι. Σικύδαροι, τὰ προσκυνήματα. Σικύην, ἄτμητον κολοκυνθίδα, ἀδιαίρετον. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικυώνης σπόγγοι, τὸ ἔνδον λέγει τῆς κολοκυνθίδος. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικύς, ὁ ἴναστις. Σικυώνια, ὑποδήματα γυναικεῖα. καὶ ψέλλια. Σικυών, κατὰ τὸν γεωγράφον, Μηκώνη πρότερον ἐκαλεῖτο. πρὸ δὲ τούτου Αἰγιαλοί. μέμνηται Μηκώνης καὶ Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. παραρρέει δὲ τὴν Σικυωνίαν Ἀσωπός, ἐκ τῆς Κυλώσσης λαμβάνων τὴν ἀρχήν, καὶ ποιῶν τὴν Ἀσωπίαν χώραν. Ἀσωποὶ ποταμοί, τέσσαρες κατὰ τὴν γεωγραφικὴν ἱστορίαν. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ἡ Σικυών. ἐκλήθη δὲ ποτὲ Τελχινία, διὰ τοὺς ἀδελφοὺς Τελχῖνας. οἳ αὐτόθι οἰκῆσαι. εὐδαίμων ἡ Σικυών. καὶ δηλοῖ αὐτὸ καὶ παροιμία λέγουσα, εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Ἄδραστος δὲ πρῶτα ἐβασίλευεν αὐτόθι, ἐπειδὴ ἐκπεσὼν Ἄργους ἐκεῖ κατέστη. καὶ ὑπέταξεν αὐτοὺς οὐκ εἰωθότας ἄρχεσθαι. διὸ πρῶτα ἐμβασιλεύειν ἐρρέθη, διὰ τὸ αὐτῷ πρώτῳ ἐκείνους ὑποταγῆναι. Σικύη, τέσσαρα ταῦτα σημαίνει, κολοκυνθίδα τὴν ἀποειδῆ κολοκυνθίδα τὴν καρίκην καὶ τὴν ἀπύθμενον, καὶ μονοειδῆ σικύαν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σικχαίνομαι. τοὐντι ναστίας ἄξιον ῥύομαι. ἀνερεῖς βδελύττομαι. ὡς Ἀθηναῖος. Σίκχαι, κράσπεδα. Σικχαζόμενος, σκωπτόμενος. Σικχός, ὁ μικρὸς σῖτος. ἢ ὁ ἀηδής. Σιλαίνω, τὸ μωραίνω. ὅθεν σιλανός, ὁ μωρός. Σίλαρος, ποταμός. Σίλβαι, ῥοαί. Σίλβη, εἶδος πέμματος ἐκ κριθῆς. σησάμης, καὶ μήκωνος. Σιλβία, σίδια. Σιλγῖται. οἱ σάτυροι. Σίλγης, κολυμβητής. Σιλήνει, μυλίζει. σκώπτει. σιωπᾷ. Σιληνίαι, τῆς Σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομένου τροπαίου. Σιληροδεῖν, σιδηροδῆσαι. στρηνιᾶν. ἀβρύνεσθαι. θρύπτεσθαι. χλιδᾶν. Σίκλος, τετράδραχμον ἀττικόν. Σίλλας, ἔμμετρον σκῶμμα. Σιλλέα, τρίχωμα ὑλεῖον. Σιλλεῖ, ἀναξαίνει. λυπεῖ. Σιλλοῖ, μωκᾶται. ψέγει. κακολογεῖ. Σίλλοι, ᾠδῶν σκώμματα κατὰ τροπὴν τοῦ τ εἰς σ, τίλλοι τινές. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν ἔλεγεν Ἀνακρέων. τίλλει τοὺς κυάμους ἀσυνδιώτης. οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει. δηλοῖ δὲ καὶ χλευαστικὸν ποίημα παρὰ τὸ διασείειν τοὺς ἴλλους. καὶ διασύρειν τῷ σχήματι τῶν ὀφθαλμῶν, ἴλλοι γὰρ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί, καὶ σιλλαίνειν τὸ στραβίζειν. ὁ γὰρ σίλλος, λοιδορίας καὶ διασυρμοὺς πεφεισμένους ἀνθρώπων ἔχει. μέλος δ᾽ ἐστί. Σιλλογραφῆσαι, μωμολογῆσαι. Σίλλουρος, ἰχθύς. Σιλλόν, λευκαίας σχοινίον. Σιλλός, ἀναφαλλαντός. μῶμος. κακολογία. ἢ χλευασμός. Σίλλυμα, κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια, καὶ κοροκόσμια. Σίλλυβον, ἀκάνθιον ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμόν τι, καὶ τῶν βιβλίων τὸ δέρμα, σίλλυβα πιττάκιον. Σιλός, ὁ πρίνος. οἱ δὲ τὸν σαπρόν. Σίλφιον, ξηρόν. οἱ δὲ νεκρόν. Σίλφιον, εἶδος βοτάνης ἡδυόσμου, καὶ μάλιστα τὸ Κυρηναϊκόν. Σίλφιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τὸ ἐν Λιβύῃ γινόμενον. θεραπεύει δὲ πολλά. ἔστι δὲ καὶ πολυτίμητον. καὶ ἐν Πλούτῳ. οὐδ᾽ ἂν δίδοίης γέ μοι τὸν Πλοῦτον αὐτόν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον. σίλφιον δὲ ῥίζα ἡδύοσμος προσάρτημα. Σίλφη, ὁ σκώληξ. Σιλωάμ, ἀπεσταλμένος. Σίμαι, τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα. καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές. Σιμαίθα, ἑταίρας μαγειρικῆς ὄνομα. Σιμαί, αἱ μέλισσαι. Σίμβλαι, ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι. κύψελα. Σιμὴ χείρ, σχῆμα. τραγικόν. Σιμικίνθιον, τὸ παρὰ τοὺς πόδας σανδάλιον. τινὲς δὲ τὸ φακιόλιον λέγουσι. κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον. ὅ ἐστι τὸ μαξομαίδιλον ἢ ζωνάρια τῶν ἱερέων. Σίμιον, αἰγιαλός. Σιμιχίδας, παρὰ Θεοκρίτῳ. οὐκ ἀπὸ τοῦ σιμοῦ, ἀλλ᾽ ἀπὸ Σιμίχου πατρωνυμικοῦ. Σιμόεις, ποταμὸς Τροίας. Σιμός, εἷς τῶν Ἀλευαδῶν. οὗτός ἐστι τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι. Σιμός, παρὰ τὸ σίγμα σιγμός, καὶ σιμός. καὶ γὰρ τοῦ σιγμοῦ ἡ ῥίς, δοκεῖ τὸν τύπον τοῦ σίγμα μιμεῖσθαι. Σιμοῖ νῶτα, ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα. σιμὰς δὲ ἔλεγον τὰς μετεώρους ἀναβάσεις. Σίμον, τὸ πρόσαντες χωρίον. Σιμός, τυφλός. Σιμοῦσι, μέμφονται. Σιμωνίδης, υἱὸς Θεοπρέπους. Σίμωρ, παρὰ Πάρθοις καλεῖταί τι μυὸς ἀγρίου εἶδος. οὗ ταῖς δοραῖς χρῶνται πρὸς χιτῶνας. Σινᾶ, ὄρος. ὃ παρὰ τῇ Ἑβραίων γλώττῃ, Ἄγαρ καλεῖται. Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί, ἐν δευτέρῳ Ἀνακρέων. μεμορημένοι φησὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι. ἐξ οὗ ἠκούσμεθα τοῦ ὀξέως αὐτοὺς κακουργεῖν, προαιρουμένους. οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσιν ἀμοργεῖν, τὸ λιχνεύειν. ἢ Φερεκράτης. τὰ τοιαῦτα κλέμματα, σιμορεύματα καλεῖ. ὅρος. Σινάμωρος, κακόχολος. Σίναπυ, οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν ἔφη. οὐ μὴν οὐδὲ τὸ σίνηπι. ὃ λέγεται οὕτω, ἐπειδὴ σίνεταί φησιν ὁ Δειπνοσοφιστὴς τοὺς ὦπας ἐν τῇ ὀδμῇ, καθὰ καὶ κρόμμυον δι᾽ οὗ τὰς κόρας μύομεν. ὅτι δὲ ἐκ τοῦ σίνηπι ἐστι καὶ ῥῆμα κωμικὸν σιναπῶ. οἷον τὸ θυγάτριόν μου ἐσινάπικε διὰ τῆς ξένης, ἤγουν ἐδριμύξατο. ὁ αὐτὸς ῥήτωρ δηλοῖ. Σιναρόν, τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον. πονηρόν. οἱ δὲ σινητὴς, περὶ τὸ δρᾶν. Σινάς, ἡ φθαρτική. Σινδὶς, ἡ σκυθία. καὶ ἡ πόρνη. Σίνδικον, διάφραγμα τὸ τῆς γυναικός. Σίνδις, γέρων. Σίνδοι, ἔθνος Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ, Σινδικὸς λιμὴν λεγομένη. Σινδοκύθερνοι, ὑπόδημα ποιόν. Σινδοὺς, χιτῶνας σινδόνας. Σινδρῶν, πονηρῶν. βλαπτικῶν. οἱ δὲ, ἀπελευθέρους. ἢ δούλοις. Σίνεσθαι, κακουργεῖν, βλάπτειν. ἢ βλάπτεσθαι. Σίνες, σίνις κλέπτης. κακοῦργος. ληστής. Σινέσκοντο, ἔβλαπτον. Σίνεται, βλάπτεται. Σίναπι, παρὰ τὸ σίνειν τοὺς ὦπας καὶ σιναπὶς γογγυλίς. Σινιάσαι, σεῖσαι. κοσκινεῦσαι. καὶ τὸ κόσκινον δὲ, σινιατήριον. Σινόδους, θήρ. ὁ σινόμενος τοῖς ὀδοῦσιν. Σίνομαι, τὸ βλάπτω. Σίνος, βλάβος. οἱ δὲ ἡμίονος. Σιντηΐς, ἡ Λῆμνος. Τυρσηνοὶ γὰρ αὐτὴν πρῶτοι ᾤκησαν, βλαπτικοί τινες ὄντες. ἢ τὴν ὑπὸ βαρβάρων οἰκηθεῖσαν. ἢ Ὅμηρος. ἔχεν δ᾽ ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους. Ἑλλάνικος δέ φησι, Σίντιας ὠνομάσθαι τοὺς Λημνίους, διὰ τὸ πρώτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικά, πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν. Σίντην. εἴρηται Ὁμήρῳ οἰκειῶσαι τῷ λέοντι, διὰ τὸ αὐτοῦ βίαιον. ὦ λόγε καί τινες ἄνδρες ἔλεγον τὸ καθ᾽ Ὅμηρον σίντιες. ἀλλ᾽ ὡς ἐκεῖνοι κλινόμενοι. ὁμοία δέ τις ἔννοια, καὶ ληστὴν τὸν σίνην παρήγαγε. Σίντης, ὁ βλαπτικὸς λέγεται διὰ τοῦ η, ὡς χρύσης. τὸ δὲ ἐθνικὸν διὰ τοῦ ι. καὶ ἔχει τὴν κλίσιν, ὡς ὄφις. ὅτι δὲ πρὸς ἄλλαις ἐλέσεσι καὶ σίντοι ἐλέγοντο οἱ τοιοῦτοι σίντιες, ὁ γεωγράφος φησίν. ὡς δὲ καὶ Σίνις, Σίνιδος ὕστερον ληστὴς δίχα τοῦ τ, αἱ ἱστορίαι δηλοῦσι. περιαδοῦσαι καὶ αὐτὸν καθὰ καὶ Σκίρωνα, καὶ τὸν Πιτυοκάμπτην καὶ τὸν Κάκον, καὶ τὸν Λίβυν Ἀνταῖον. καὶ τοὺς τοιούτους. καὶ εἰσὶν ἀληθῶς φερώνυμοι, τὸ σίντιες. οἱ παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ ὁ Σίνις ὠδὶ κακῶς μέν τοι, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡς

βλαπτικοὶ καὶ κατὰ τὴν παροιμιαζομένην σιδήρῳ θρασεῖαν ἐκείνην γυναῖκα, φέροιεν τὸ οἰκεῖον ὄνομα. ἡ ἱστορία καὶ ἄλλως, προσοικειοῖ τῷ ἡφαίστῳ τὴν λῆμνον. οὐ μόνον διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ γῆθεν ἀναβαίνοντας κρατῆρας τοῦ πυρός, ἀλλὰ καὶ διότι χαλκεῖς ἄνδρας ἤνεγκέ ποτε ἡ νῆσος, οἱ πρῶτοι χαλκευσάμενοι βέλη. διὰ τοῦτο σίντιες ἐπεκλήθησαν, διὰ τὸ σίνεσθαι ἤτοι βλάπτειν τῇ εὑρέσει τῶν ὅπλων. οἱ τοιοῦτοι ἢ ἀφαρλέγοιται κομίσασθαι τὸν ἥφαιστον πεσόντα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος, ὡς εἰ καὶ ἀλλαχόθι τοιαῦτά εἰσι πυρά, ὅμως οἱ λήμνιοι ὠκείωνται τῷ ἡφαίστῳ μάλιστα. καὶ διὰ τὴν χαλκευτικὴν τέχνην. δι᾽ ἣν καὶ κλυτοτέχνην αὐτὸν λέγουσιν, ὡς οὐ μόνον πῦρ αὐτόματον ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ ὡς τοῦ πυρὸς ἐπιμελούμενοι, καὶ διὰ τὴν τέχνην περιποιούμενοι αὐτόν. ἔστι γὰρ κομίσασθαι τὸ ἐπιμεληθῆναι. ἐξ οὗ καὶ κομιδὴ ἡ ἐπιμέλεια. καὶ κομιδὴ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ λίαν καὶ ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ. καὶ ἄλλως δὲ σίντιες οἱ λήμνιοι, καθότι πειραταὶ ἦσαν ὡς ἡ ἱστορία φησίν, ὥστε εἶναι καὶ αὐτοὺς λήμνια κακά, καθάπερ ὕστερον αἱ γυναῖκες, αἳ τοῖς ἀνδράσιν ἐν λήμνῳ τοὺς φόνους ἐπεβουλεύσαν. καὶ ἄλλως δὲ ὡς οἱ λήμνιοι ἄγριοι, δηλοῖ καὶ παροιμία. λημνίαν χεῖρα εἴρουσα τὴν ἀπαραίτητον. καὶ λήμνιον βλέπειν, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ πειρατικὸν (?). ἐκεῖθεν δὲ καὶ λήμνιον κακόν. ἢ ἀπὸ τῆς κατὰ στόμα δυσωδίας τῶν λημνιάδων, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τῶν θρυλλουμένων φόνων. Σινώπη, πόλις ἐστίν. εἴρηται δὲ ἀπὸ σινώπης, τῆς ἀσωποῦ θυγατρός, ἣν ἐκόμισε ζεὺς ἀπὸ ἀσυρίας εἰς τὸν πόντον, βουλόμενος αὐτὴν διαφθεῖραι. ὀμόσας δώσειν αὐτῇ, ὃ βούλεται. ἡ δὲ τὴν παρθενείαν ᾔτησατο. ὁ δὲ ἄνδρων φησί, μίαν τῶν ἀμαζόνων φυγοῦσαν εἰς πόντον παρὰ τὸν βασιλέα τοῦ τόπου, πίνουσαν τε πλεῖστον οἶνον, προσαγορευθῆναι σινώπην. μεταφράσει δὲ τοῦτο σημαίνει, τὴν πολλὰ πίνουσαν. Σινώπη. ἡρόδοτος ἐν τρίτῳ περὶ κωμῳδουμένων φησίν, ὅτι σινώπη ἑταίρα, ἄβυλος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Σίνων, ἀνεψιός, ἤτοι ἐξάδελφος ἦν ὀδυσσέως. ὡς ἐκ τῆς ἱστορίας. ζήτει αἴσιμον καὶ σίσυφον, εἰ βούλει καλῶς εἰδέναι περὶ αὐτοῦ. Σιοκόρος, νεωκόρος. θεοκόρος. θεραπευτὴς θεῶν. Σίον, λάχανον ἐμφερὲς σελίνῳ. Σιός, θεὸς λάκωνες. Σίπαλον, ἀκάθαρτον. εἶδος χείστου (?). Σιπαλή, ἐπάργεμος βλοσυρά. δεινή. ῥυτιδή, λευκάς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα. Σίπαλος, ὁ εὔμορφος καὶ σιπαλός, χαλεπὸς καὶ τὰ ὅμοια. Σίππα, σιώπα, μέσα πίσι. Σιπποι, πυκνοὶ καὶ στερροὶ. ἀριστοφάνης. Σιπτεύναι, ἀπεικάσαι. Σιπύη, σιδηροῦν ἀγγεῖον. ἀρτοθήκη. Σιπυίδα, πυξίδα. δηλοῖ δὲ καὶ ἄλλως κεραμεοῦν τι σκεῦος, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται ἄλφιτα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σιπύη, ἡ ἀρτοθήκη. καὶ ἰσχίον. οἱονεὶ σιτοβοίη τις οὖσα. Σίπυλον, οἱ μὲν πόλεως ὄνομα. οἱ δὲ ὄρος περὶ τὴν λυδίαν. ὅθεν ὁ πέλοψ λέγουσι. Σίρας, παρθένοι μεγάλαι, καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ τὰ ῥάκη. Σιραγγῶδες, σαθρόν. Σιραιοῖς, σιροῖς. βραχέοις. Σιραίῳ, τῷ γλυκεῖ ἑψήματι. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σίραμφος, τὸ ῥύγχος. Σιρβαίονον, βρέφος ἀπὸ ξένης ἐννενεμημένον (?), καὶ πεπραγμένον. Σίρβηνον, πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ ἀφροδίτῃ. Σίραιον, τὸ ἑψημένον γλεῦκος βραχὺ δ᾽ ἔχον παρὰ πικρὸν, ὅτι κατηψήθη. Σιρία, ἀσφαλῆ. λάκωνες. Σίρις, ἀπαίδευτος. Σίρις, πόλις ἰταλίας, ἡ πρότερον οὕτω καλουμένη. εἶτα πολιεῖον. σίρις δὲ ὠνόμασται, ἀπὸ σίριδος θυγατρὸς μόργητος, τοῦ σικελίας βασιλέως γυναικὸς τε σκίνδου. ἢ ἀπὸ σίριδος μιᾶς τῶν νηρηΐδων. ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ. Σιροὶ, τὰ ἐπιτήδεια ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν. καὶ τῶν ἄλλων ὀπωρίων. Σιρομάστης, λόγχη. δόρυ. ῥομφαία. Σιρὸς, ἡμιόνος. πίθος. δεσμωτήριον. Σιρας, τοὺς σιρεὶς. οἱ δὲ τὰς φρουρὰς ἐν κεντήμασιν (?). Σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηροῦν, ὃ παρ᾽ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν ἔχουσι, λαβὴν ξυλίνην ἔχον. Σιρὸς, ὁ λάκκος. ἢ βαθύτατον ὄρυγμα. Σισαμὶς, τὸ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς λεγόμενον σέσελι. Σισανον, τὸν ὄξινον οἶνον. Σισάριον, κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἁλυσείδιον. Σίσαχθοι χρεῶν, ἀποκοπαί. Σισίλαρος, πέρδιξ. παρὰ γαλάταις (?). Σίσιλλος, νόμισμα. καθάπερ σχολιακίασις. καὶ ζῶόν τι. Σισίνδιος, γέρων. Σισικοῦρα, ῥοιὰ φασηλῖται. Σισοτάρβησις (?). ἀγορασοφιγξ. Σισορβάκος, τράχουρος, ὁ ἰχθύς. Σισύμβρια, φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι. Σίσῳον, δόρυ. Σισύρα, χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμὶς ἢ ἁπλοΐς ἤ, τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο. τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ, καὶ παχὺ περιβόλαιον ἀγροικικόν. δουλικὸν παλαιόν. ἢ χιτὼν δερμάτινος. βορέη δὲ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, ὁ πότερος ἄνδρα ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ. πρὸς δὲ τὴν διαφορὰν εὕποτε ἡ σισύρα, σισύρνα. ἐκ τρίτου τὸ αὐτό. πλὴν ὅτι ἡ μὲν σισύρα, δοκεῖ βαπτὴ εἶναι, ἐκ δερμάτων αἰγείων. ἡ δὲ χλαῖνα, ἀπὸ ἐρίων. διαφέρουσι δὲ σισύρνα, καὶ σισύρα, καὶ σίσυς. σισύρα μέν ἐστι τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔχον ἔτι τὰς τρίχας, σκέπαστρον. τὴν δὲ σισύρναν οἱ κατὰ λιβύην λέγουσι, τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον. σίσυς δέ ἐστι παχὺ ἱμάτιον, εὐτελὲς. μικρὸν. ἐπιτήδειον εἰς ἓν ἅπτεσθαι οἷον ἐξωμίδαι. ἐρατοσθένης δέ φησιν, ὅτι καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ καὶ ἄνδραχνον, καὶ ἀνδράχνην καλοῦμεν. οὕτως ὠνόμαστο σισύραν καὶ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετίχεσθαι, καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι, σισύρνην οἱ κατὰ λιβύην, τὸ ἐκ τῶν κωδίων ἀμπεχόνιον καλούμενον. ἡ σίσυρα καλεῖται παρὰ μέν τισιν, ἡ βαπτή. ἔστι δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένων προβάτων ἐχόντων τὰ ἔρια. οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασι, χλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἁπλοΐδα. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύρναν. Σισύρνα ἐστὶ παχὺ περιβόλαιον ἢ δερμάτινον ἱμάτιον. λυκόφρων. σισυρνοδῦται καρκῖνοι. Σίσυρος, γράμματος εἶδος. Σισύραις. ἀριστοφάνης. ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος. στερεὰ περιβλήματα παχέα ταῖς νῦν καλουμέναις ἐμφερῆ σύραις. ἔστι δὲ, καὶ μικρὰ περιβλήματα. Σίσυς λέγεται, παχὺ εὐτελὲς ἱμάτιον. σισύρα δὲ, τὸ ἐκ δέρματος ἔντριχον. ἢ τὸ ἁπλοῦς ἐξ ἐρίου ἱμάτιον. σύρα δὲ τὸ ἄτριχον δερμάτιον. ὅθεν σισυρνοδῦται καρκῖνοι παρὰ λυκόφρονι. Σίσυφος, ὀδυσσεὺς ἐκ σισύφου λέγεται εἶναι. αὐτόλυκος γὰρ αἴσιμον καὶ ἀντίκλειαν γεννᾷ. ἥτις ἀντίκλεια ὑπὸ σισύφου διεπαρθενεύθη. οὗτος ὁ αὐτόλυκος κλεπτοσύνῃ πάντας ὑπερέβαλε. κλέπτων γὰρ πάντων ἵππους καὶ βόας καὶ ποίμνια, τὰς σφραγῖδας αὐτῶν μετεποίει. καὶ ἐλάνθανε τοὺς δεσπότας αὐτῶν. ὥς φησι καὶ ἡσίοδος. πάντα γὰρ ὅσα λάβεσκεν, ἀΐδηλα τίθνησκε. σίσυφος δὲ μονογράμμῳ τυπώματι, τὸ τοῦ τοῦ ὄνομα ἐγχαράττων ταῖς τῶν ἑαυτοῦ ζώων ὁπλαῖς καὶ χηλαῖς, ἐπεγίνωσκεν. αὐτόλυκος δὲ ἀφελόμενος καὶ τῶν τοιούτων ζώων τινά, τὰς σφραγῖδας μετεποίησεν. ὡς δὲ καὶ οὕτω λαθεῖν οὐκ ἴσχυσε, τὸν σίσυφον

φίλον αὐτῷ ἐποίησεν. ὁ δὲ λάθρα τῇ αὐτοῦ μιγεὶς θυγατρὶ Ἀντικλείᾳ, ἐγκυμονῆσαι τὸν Ὀδυσσέα. ὕστερον δὲ, ἔγημε Λαέρτην. Σῖτα, ἐκ τοῦ σῖτος μεταπεποίηται. ἢ ἀπὸ τοῦ σιτία. Σιτανίου, τοῦ ἐκ τοῦ ἐνεστηκότος ἔτους πυροῦ. τουτέστι, καθὰ τὸ ἔαρ ἐσπαρμένου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σῖτα, καὶ σιτία, τὰ βρώματα. Σιταρὶς, ὄρνεον. Σιταρχία, τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα. ὁ δὲ τούτου ἐπιμελούμενος, σιτάρχος. Σιτίσκοντο, ἐσιτοῦντο. ἤσθιον. ἠρίστουν. Σιτηρὸν ἀγγεῖον ἐστὶν, ἡ σιπύα. ἔστι δὲ πολλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. Σιτηρέσιον, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Σιτισμὸς, ἡ διατροφή. ἐπὶ σιτισμὸς δὲ, ῑ. Σιτήσας, θρέψας. Σίττ' ὦ λέπαργος, ἐπίφθεγμα βουκολικόν. ὅπερ λέγουσιν οἱ βουκόλοι. ὁμοίως καὶ τὸ ψίττα ὦ λέπαργος. Σιτία, δαπάνημα. βρῶμα σιτηρέσιον. Σιτίζειν, ψωμίζειν. Σιτυΐδες, θυσία ταῖς νύμφαις ἐπιτελουμένη. Σιτομετρεῖσθαι μὴ λέγε, ἀλλὰ διαλελυμένως, σῖτον μετρεῖσθαι. Σιτοβολεῖς, ὅρια. Σιτοδία, λιμός. ἔνδεια, σίτου. Σιτοκάπηλοι, σιτοπῶλαι. Σιτοκλονεῖσθαι, ὑπὸ δίψους ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ, ὑπὸ δίψους κλείεσθαι καὶ τὸ φαγεῖν. Σιτόκουρος, ὁ ἄχρηστος, καὶ μάτην τρεφόμενος. Σιτομνημονεῖν, αἰτίᾳ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν. παρόσον ἀπεγράφοντο οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα. Σίτου ἐκβολὴ, ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης. Σιτοποιὸς, ἀρτοκόπος. ἢ πέπτρια. Σῖτος καλεῖται, ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς. ὡς ἐξ ἄλλων μαθεῖν ἔστι καὶ ἐκ Σόλωνος. Σῖτον ἔδοντες παρ' Ὁμήρῳ, πρὸς διαστολὴν ἴσως ἐρρέθη ἑτέρων βροτῶν, μὴ τοιούτων ὁποίους καὶ τοὺς μακροβίους Αἰθίοπας ἡ ἱστορία φησίν. οἱ ἄρτον ἔδοντες, κόπρῳ αὐτὸν εἴκασαν. ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἐξ ἀκρίδων ζῶντες. καὶ οἱ ἐξ ἰχθύων. οἳ καὶ ἀκριδοφάγοι διὰ τοῦτο, καὶ ἰχθυοφάγοι ἐκαλοῦντο. Σῖτος, ὁ ἀκατέργαστος. ἐπὶ δὲ βρώματος, οὐδετέρως τὸ σιτίον λέγεται. Σιτοῦμαι, αἰτιατικῇ. δηλοῖ τὸ ἐσθίω. Ἀριστοφάνης· σιτεῖσθαι μαλάχης μὲν πτόρθους. σιτοῦμαι, τὸ τρώγω. ἐπὶ σιτοῦμαι δὲ, τὸ ἐφόδια λαμβάνω. ἤγουν μετὰ τὸ φαγεῖν, λαμβάνω καὶ ἀπέρχομαι. Σιτοῦμαι ἄρτον, σιτίζω δὲ ἕτερον. Σιτοφύλακες, ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν ἥτις ἐπεμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος διαπραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν, πεντεκαίδεκα μὲν ἐν ἄστει. πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ. ὡς Ἀριστοτέλης φησί. Σίττα, ἐπιφώνημα αἰξί. Σίττας, ὄρνις ποιός. ἔνιοι δὲ, τὸν ψιττακὸν λέγουσι. Σίττον, οἱ μὲν γλαῦκα. ἢ κίτταν ἢ ἱέρακα. Σιττύβαι, δερμάτιναι στολαί. τὰ μικρὰ ἱμαντάρια. Σιτῶ, τὸ διατρέφω. Σιτωνῶ, σῖτον ἀγοράζω. καὶ σιτῶναι, οἱ τὸν σῖτον ὠνούμενοι καὶ καπηλεύοντες. Σίφα, χωρία. Σίφνξ, ποιὸς ἰχθύς. Σιφνεὺς, σημαίνει ὡς οἶμαι τὸν ἀσπάλακα. Λυκόφρων. Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν. διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι, ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σιφνιάσαι οὖν, τὸ σκιμαλίσαι. Σιφλὸς, ἀντὶ τοῦ κεκακωμένος κεῖται παρ' Ἀπολλωνίῳ. οἱ δὲ τὸν κακόποδα, καὶ ἐπιμωμητὸν ἀπέδοσαν. σιφλὸς δὲ ὁ μῶμος. Σιφλὸς, τυφλός. ἀσθενής. ἐπίψογος. μωμητός. σιφλὸς δὲ κυρίως, ὁ σεσιμωμένος τοῖς ἴλλοις. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος πλεονασμῷ τοῦ φ. Σιφλώσειε, τυφλώσειεν, ἐπίψογον ποιήσειε. σιφλὸς γὰρ καλεῖται ὁ ψόγος. Σίφνιοι, ἀκάθαρτοι. ἀπὸ Σίφνου τῆς νήσου. Σίφνον, τὴν γῆν Ἀθηναῖοι καὶ ἡ Δημήτηρ, καὶ σιπύα. Σίφνιος ἀρραβὼν, περὶ τῶν Σιφνίων ἅρπα διεδίδοτο, ὡς τῷ δακτύλῳ σχηματιζόντων. δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτύλου αἰδούμενον ἐπὶ τοῦ κακοσχόλου. Σιφνὸς, κενός. Σιφοῦμαι, τήκομαι. Σίφων, παρὰ τὸ ποιὸν ἦχον τὸν ἐν τῷ ἀποσπᾶν καὶ πίνειν, ἢ παρὰ τὸ σίζω. Σίφων, ῥυπαρὸς ἄνθρωπος. καὶ λίχνος. ἢ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές, καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον. ἐν ᾧ τοὺς μακροσίπους ἐπισκοποῦσι, καὶ τῶν σταχύων καὶ τοῦ πυροῦ οἱ κάδισκοι, καὶ ᾧ οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον χρῶνται. καὶ ὀργ[illegible] τῶν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς. Σιχά, χωρία. Σιχαβατεῖν, τὸ μετὰ σπουδῆς ἐπιέναι. οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν. Σιχαρὶς, Λιβυκαὶ ὀρχήσεις. Σιχροί, οἱ σαθροί. Σιώ, οὕτω τοὺς Διοσκόρους οἱ Λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἔλεγον ὡς Ἀθηναῖοι θεοὺς, Δήμητρα καὶ Περσεφόνην. Σιὼν, εἰ μὲν σημαίνει τὴν πόλιν γράφεται διὰ τοῦ ῐ, κατὰ παράδοσιν. εἰ δὲ σημαίνει τὸ κύριον ὄνομα, γράφεται διὰ τοῦ η. Σιωπὴ, παρὰ τὸ σιγῶ καὶ τὴν ὄπα τὴν φωνὴν, γίνεται σιγοπὴ, καὶ ἀποβολῇ τοῦ γ, καὶ κράσει τοῦ η καὶ ο εἰς ω μέγα, σιωπή. ὡς ὀγδοήκοντα ὀγδώκοντα. Σκάζω, τὸ χωλεύω ἀμεταβάτως. καὶ σκάζει. ἀντὶ τοῦ καταμφιβάλλει. Σκάζειν, ἐκ τοῦ κῶ τὸ κοιμῶμαι. γίνεται κατὰ παραγωγὴν. καὶ πλεονασμὸν συνήθη, τοῦ σ. οἱονεὶ γὰρ κεῖσθαι μελετᾷ ὁ σκάζων. καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐν ἀρχαῖς λέξεων πλεονάζειν εἴωθε τὸ σ, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, καθὰ δῆλον ἐκ τοῦ ἐλατῶ, ἐλαστρῶ. καὶ τοῦ κομῶ κοσμῶ. καὶ τοῦ βλῆτρον, ἀμφίβληστρον. καὶ τοῦ βοτῶ, βοστρῶ, καὶ ἑτέρων. Σκαθύρματα, σκαριφίσματα. σκαλεύματα. Σκαιὰ χεὶρ, καὶ ὁ ἀπ' αὐτῆς σκαιὸς, καὶ ἐπαρίστερος ἄνθρωπος. ποτὲ δὲ καὶ ἀνόητος, ἀπὸ τοῦ σκάζειν φασὶν, ὅ ἐστι χωλεύειν. ὅθεν καὶ σκαμβὸς, ἵνα ἡ σκαιὰ χεὶρ, ἡ σκάζουσα παρὰ τὸ ἐνεργεῖν, ὡς ἀνυστικωτέρας οὔσης τῆς δεξιᾶς. ὡς καὶ τὰ δυτικὰ σκαιὰ λέγονται, καὶ ὅτι καὶ Σκαιὸς, ὄνομα κύριον. ἐξ οὗ καὶ Σκαιαὶ πύλαι Τρωϊκαὶ, φανεῖται ἐν ἄλλοις. Σκαιὰς πύλας, καὶ Δαρδανίας ἐνίοτε Ὅμηρος λέγει. τὸ μὲν, ἀπὸ Δαρδάνου. τὸ δὲ, ἀπὸ Σκαιοῦ οὕτω καλουμένου τεχνίτου, ἢ ὅτι δυτικαί. σκαιὰ γὰρ ἤτοι ἀριστερὰ, τὰ δυτικά. ἢ διότι σκαιαὶ, ἤτοι ἐπαρίστεροι τοῖς Τρωσὶν ἐγένοντο, δεξαμένοις κατ' αὐτὰς τὸν δούρειον ἵππον. Σκαιὸν ῥίον παρ' Ὁμήρῳ, ὃ καὶ μικρὸν λίθον φησὶν, ὡς πρὸς σύγκρισιν ἄλλων ἐκεῖ μειζόνων ἀκρωτηρίων. νοητέον δὲ ὅτι τῷ οὕτω νοουμένῳ σκαιῷ, ὡς δηλαδὴ ἀριστερῷ, τὸ δεξιὸν ἀντίκειται. ὅπερ ἐστὶν ἀνατολικόν. ἰστέον ὅτι σκαιὸν ἄνθρωπον Ἀττικοὶ, τὸν ἀπαίδευτόν φασι καὶ ἀνόητον. ὡς δηλοῖ σαφῶς καὶ ὁ κωμικός. ἀκολούθως δὲ καὶ τὸ σκαιὸν πρᾶγμα, τὸ μὴ κατὰ νοῦν ἀποβεβηκός. γίνεται δέ φασι παρὰ τὸ σκάζειν. ἵνα ἡ σκαιὸς, ὁ σκάζων εἰς μάθησιν, ὡς ἀνόητος. ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ σκαιοσύνη, καὶ σκαιοβατεῖν, τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως βαίνειν. Σκαιοὺς τοὺς ἀμαθεῖς. τοὺς δυσπαρακολουθήτους ἔλεγον, ἢ τοὺς μωρούς, ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. καὶ τοὺς ἀπαιδεύτους. καὶ πονηρούς, καὶ φαύλους. καὶ ἀριστερούς. Σκαίρω, τὸ σκιρτῶ ἀμεταβάτως. σκαίρειν τὸ ἐμμούσως κινεῖσθαι. ὅπερ Ἀττικῶς, ἀσπαίρειν λέγεται. καὶ ὀρχηστικῶς. ὅθεν καὶ σκαρθμὸς, καὶ εὔσκαρθμος ἵππος, καὶ σκαρὸς, καὶ σκαρδαμύττειν. καὶ σκαίρειν ποσὶν, εὔρυθμόν τινα καὶ ὀρχηστικὴν κίνησιν δηλοῖ. οὐ μὴν καὶ τὸ ἀσπαίρειν, ὃ πλεονασμῷ τοῦ α, ἀσπαίρειν λέγεται. παρὰ Θεοκρίτῳ δὲ τὸ νέμεσθαι. ἐκεῖνο γὰρ σκαριθμὸν δηλοῖ, καὶ κίνησιν ἐπιθανάτιον. ὁποῖος καὶ ὁ σφαδασμός. ὡς δὲ οὐ μόνον ἐν ὀρχηστικῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἄλλως κινή

σει, ὁποία καὶ ἡ βαδιστική. Σκαίροντα, σκιρτῶντα, πηδῶντα. Σκαιωρία, ὄρχησις· χορεία. καὶ καιωρία παιδιά, καὶ τὰ ὅμοια. Σκάλα, κλίμαξ ἀνάβασμα. Σκαλαθαρβία, ἀκηδία. Σκαλαθύρει, σκαλεύει ἢ λάθρα ἐνστάζει ἀκολασταίνων. σκαλαθύρων, ὁ σκαλεύων. Σκαλαθύραι, συνουσιάσαι. Ἀριστοφάνης. Σκαλαθύρματα, σκαλεύματα μικρά· καὶ λεπτὰ πάντα πᾶσι νοήματα, καὶ μαθήματα, σκαριφήματα. ἔγκειται δὲ καὶ τὸ ἄθυρμα, οἱονεὶ παίγνια, καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστα. Σκαλαπάζει, ῥέμβεται· βαδίζει. Σκάλαθρος, ὁ σκαφίτης. Σκαλεύει, κινεῖ· ἀναστρέφει· ὀρύσσει. Σκαλεύω, ὡς τὸ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐσκαλευκότες, φαινόμεθα· σεσαλευκότες, ἐρευνήσαντες. παρὰ τὸ σάλος σαλεύω. Σκαληνιεῖς, ὀχετοί· ἔντερα. Σκαλίς, σκαφίον. Σκαλλίον, κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλίν. Σκάλλοντες, σκάπτοντες. Σκαληνόν, σκολιόν· πολύγωνον. τοῦ γὰρ τριγώνου εἴδη τρία· ἰσόπλευρον· ἰσοσκελές· σκαληνόν. Σκαληνόν, γεωμετρικὸν σχῆμα. Σκάλωπας, μύας τινάς, οὓς φαμὲν ἀσπάλακας. Ἀριστοφάνης λέγει. Σκάλοψ, ὁ ἀσπάλαξ λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς, ὡς λέγει Νικοκλῆς. Σκάλωπας ὡς παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ κεκαλυμμένους ἔχων τοὺς ὦπας. Σκαλμός, περὶ ὃν δεσμοῦσι τὰς κώπας πάσσαλον. ὑποσκαλμὶς δέ, ἡ τοῦ σκαλμοῦ βάσις. Σκάλμη, μάχαιρα θρᾴκιος. καὶ σιδηρολάβον δὲ αὐτήν τινες λέγουσι. Σκαλπομίζειν, λαμπυρίζειν. Σκαλῶ, σκαλαθύρω. Σκαλώνια, τὰ ἀσκαλώνια, καὶ ἀκμαῖα. ἃ σκαμβὰ ἢ καμπύλα. Σκάμαια, κύων. Σκαμβωνίδαι, Λυκοῦργος ἐν διαδικασίᾳ Κροκωνιδῶν. ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Σκαμβή, παρὰ τὸ σκαιῶς προβαίνειν. ἢ παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κατορύσσω. ὁ γὰρ διεστραμμένος, πολλὰ κατορύσσει, κατὰ τοῦ πλησίον. Σκαμάνδριον ἐκάλει τὸν παῖδα Ἕκτωρ, ὁμωνύμως ἀνδρί τινι Τρωϊκῷ, οὗ καὶ αὐτοῦ ἐμνήσθη ὁ ποιητής, κατὰ παρωνυμίαν τὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Σκαμάνδρου. ὥσπερ καὶ Σιμοείσιός τις, παρὰ τῷ ποιητῇ παρωνυμεῖται τῷ Σιμόεντι ποταμῷ. καὶ τις Ἰδαῖος τῇ Ἴδῃ, τῷ ὄρει. καὶ οὕτω μὲν ὁ Ἕκτωρ. οἱ δὲ Τρῶες χάριτας εἰδότες τῷ προμάχῳ πατρί, Ἀστυάνακτα τὸν υἱὸν ἐκάλουν τρόπῳ διωνυμίας. οὐχ ὅτι ὁ οὕτω νήπιος τοῦ ἄστεος ἄναξ ἦν τῆς Ἰλίου, ἤτοι φροντιστὴς καὶ ἀνάκτωρ. ἤγουν ἐπιμελῶς ἔχων αὐτῆς, εἰ καὶ ὁ Ἕκτωρ ἐπεύξεται Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸν πατέρα. ἐπειδή φησι μόνος ἔρυτο Ἴλιον Ἕκτωρ. Σκάμανδρος, λέγεται οἱονεὶ Κάμανδρος. κάμανδρον γὰρ τότε ἀνδρὸς Ἡρακλέους παρεμυθήσαντο, ἡνίκα εἰς Ἴλιον ἐστρατεύσαντο. ἢ καὶ διότι ἀνδρὸς ἐκείνου κάμμα, τὸν Ξάνθον ἐκ γῆς προήγαγε. σκάψας γάρ φασι τότε τὴν γῆν Ἡρακλῆς ἐν τῷ διψᾶν, πηγὰς ἐξέφηνε. ὃς διὰ τοῦτο ἐκλήθη Σκάμανδρος. διώνυμον δὲ εἶναι τὸν ποταμὸν ἐπισημαίνεται ὁ ποιητής. Σκάμανδρος γὰρ καὶ Ξάνθος καλεῖται. Σκαμβάλλει, ἀκηδιᾷ. Σκαμβαλύξ, σκαμβός· στρεβλός. Σκαμβυρίζοντες, ὀλισθαίνοντες. Σκαμβίς, θερμοπότης. Λάκωνες. Σκάμβικες, σκόλοπες· χάρακες. Σκαμβωνίδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Σκαμμάδες, πόρναι. Σκάμματα, ἀγῶνες· στάδια. Σκαμμωνία, βοτάνη. Σκαμφυσεῖ, μεμψιμοιρεῖ· ἀγανακτεῖ. Σκάναμα, τόπος πρὸς τὸ εὖ στιβάσασθαι. Σκανδάληθρα, τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξυλάρια. Σκανδαλίσῃ, ἀντὶ τοῦ ὑβρίσει. ὡς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ὃς δ' ἂν σκανδαλίσει ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. Σκάνδαλον, παρὰ τὸ χάζω. ὃ σημαίνει τὸ χωλαίνω. λέγεται καὶ σκάνδαλον, ἡ διαστροφή, καὶ σκάνδαλοι τὸ σκάζον περὶ τὴν ἀλήθειαν. Σκανδαλοβρίστας, καὶ σκάνδαλον, τὸ ἐν ταῖς μυάγραις. Σκάνδαλος, ἐμποδισμός. Σκάνδεια, πόλις Κυθήρων. Σκανδεία παρ' Ὁμήρῳ γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ ἐν Σκανδείᾳ. ἔστι δὲ ἡ Σκάνδεια, ἐπίνειον Κυθήρων κατὰ τὸν τὰ ἐθνικὰ γράψαντα. καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἄθυρα, ὃν αὐτὸς ἐπίνειον, περὶ τὸ Βυζάντιόν φησι. τὰ δὲ Κύθηρα, νῆσός φησι πρὸς τῇ Κρήτῃ ἔχουσα πόλιν ὁμώνυμον, ἀπό τινος Κυθήρου κληθεῖσαν. ἧς παρώνυμος δοκεῖ εἶναι καὶ ἡ Κυθέρεια. ἱστορεῖται δὲ καὶ πορφυροῦσα ἡ τοιαύτη νῆσός ποτε κληθῆναι, διὰ τὸ κάλλος τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν. Σκάνδιξ, λάχανον ἄγριον. παρὸ καὶ σκανδικοπώλην, τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν. ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι. Σκάνδυκες, σκόλοπες· χάρακες. Σκανδύεσθαι, ἐπαριστερεύεσθαι. Σκάνθαι, κράββατοι. Σκάνιξ, ἐπαρίστερος. Σκάνος, αἰτία· κώλυμα. Σκαπάνη ἐστί, δίκελλα. σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον, ὃ οἱ Ἀττικοί, ἄμην. χρῶνται δὲ αὐτῷ πάντες μὲν οἱ ἀθληταί. μάλιστα δὲ οἱ πύκται. ἄλλως. σκαπάνην, ἤγουν δικέλλαν, ἢ λισγάριον. ἢ σκαφίον, ὃ οἱ Ἀττικοὶ ἄμην λέγουσιν. οἱ γὰρ γυμνασταί, τοὺς ἐχθροὺς ὑπὲρ γυμνασίας, τῇ σκαπάνῃ σκάπτοντες, καὶ τὰ ἄνω μέρη ἀναρρωννύντες. Σκαπανίτης, ὁ σκαφεύς· καὶ σκαπανεύς. Σκαπάνιον, ἡ βακτηρία. ἄλλοι σκίπωνα. Σκάπαρδος, ὁ ταραχώδης καὶ ἀνάγωγος. Σκάπερδα, ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγομένη, τιγνυμένης δοκοῦ ἀνδρομήκους, καὶ τετρημένης. ἣ διείρεται διὰ σχοινίου· καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίοι ἀλλήλοις τοὺς νώτους ἔχοντες. καὶ πᾶν τὸ δυσχερές, σκάπερδα λέγεται. καὶ ὁ πάσχων σκαπέρδης. Σκαπερδεῦσαι, λοιδορῆσαι. Σκάπετος, τάφρος. ἄλλοι τάφος. Σκάπος, κλάδος. καὶ αἷμος ποιός. Σκάπτει, ὀρύττει. Σκάπτω τὴν γῆν μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. Σκάραβον, αἱμοποιόν. Σκαρδαμύττειν, τὸ κοινῶς βλεφαρίζειν. καὶ τὸ σκιρτᾶν. παρὰ τὸ μύω, καὶ τὸ σκαίρειν, τὸ κινεῖν. παρὰ τὴν συνεχῆ κίνησιν τῶν βλεφάρων. ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει. Σκαρθμός, ἡ τῶν ποδῶν κίνησις. Σκαρθμοί, κινητοὶ σκαρισμοί. Σκαρθμοῖς, κινήσεσι· δρόμοις· κρούσεσι· λακτισμοῖς. καὶ υἱὸς Τεύκρου ἀναγράφεται. Σκαρία, παιδιά. Σκαρίδες, εἶδος ἑλμίνθων. Σκαρίζεται, ταράττεται· βράζει. Σκαριφᾶσθαι, ξύειν· σκάπτειν· γράφειν. ὅθεν καὶ σκάριφος. Σκαριφήσασθαι δεῖ, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν. καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν. Σκαριφισμοῖς, συνεστυμμένοις καὶ στυγνοῖς· παρόσον οὐκ αὐδέοις οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται, ἢ οἷον σκαρισμοῖς καὶ λεπτολογίαις· σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γάρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυποῦσθαι πρότερον τοὺς γραφομένους. καὶ σκαριφήσασθαι, ἀντὶ τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν σκιαγραφεῖν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λόγοι, ὥσπερ σκιαὶ καὶ αἰνίγματα διὰ τὸ ἀερῶδες αὐτῶν καὶ λεπτόν. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ σκάριφος, ἤγουν τὸ κάρφος καὶ φρύγανον. μᾶλλον δὲ ἡ γραφίς. Ἀριστοφάνης. Σκάριφος, ξέσις· γραφή· μίμησις ἀκριβὴς τύπου. Σκάρκη, θρᾳκικῆς τὸ ἄγριον. Σκαρπαδεῦσαι, κρῖναι. Σκάρπας, ταχύς. οἱ δὲ σκάπας. Σκαρφᾶσθαι, σκεδάννυσθαι. Σκάρφη, κεῖταί φασιν ἐγγὺς Θερμοπυλῶν. ὀνομάζεται δὲ

ἀπὸ Σκαρφείας ἐνδόξου τινὸς γυναικός. κατὰ δὲ τὸν γεωγράφον, ἐφ' ὕψους ἡ Σκάρφη κεῖται, χώραν εὔκαρπον καὶ εὔδενδρον ἔχουσα. καλεῖται δέ φησι νῦν Φαρύγαι. καὶ ἔχει Φαρυγαίας Ἥρας ἱερόν. λέγει δὲ ὅτι Σκάρφεια. εἶτα Νίκαια. καὶ αἱ Θερμοπύλαι. καὶ ὅτι Σκάρφεια, σταδίοις δέκα ὑπέρκειται θαλάσσης διέχουσα Θρονίου σταδίοις τριάκοντα. καὶ ὅρα ὅτι καὶ Σκάρφην τὴν αὐτὴν λέγει, καὶ Σκάρφειαν. Σκαρφῶν, εἶδος καμίνου ἐν τῷ μεταλλικῷ. Σκαρφάγον λέγει Ἀριστοφάνης, τὸν ἀναίσθητον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παρὰ Βοιωτοῖς βοῶν· αἳ διὰ πολλὴν ἀναισθησίαν, σκατὰ ἤσθιον. ἑτερόκλιτος δέ ἐστιν ἡ σκατὸς γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς σκώρ. Σκάφαι, ὀψοπώλια. Σκάφαλος, ἀντλητήρ. Σκαφηφόροι, οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο. σκάφας γὰρ ἔφερον ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἵνα ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται, μετέχοντες τῶν θυσιῶν. Σκαφίδα, Ἀττικοὶ μὲν τὴν ποιμενικὴν σκάφην, καθ' ὥσπερ λέγουσι γαυλοί τε σκαφίδες τε, τετυγμένα τοῖσιν ἄμελγεν. Ἱπποκράτης δὲ τὴν θαλασσίαν κόγχην τὴν παραμηκεστέραν φησίν, ἣν οἱ πολλοὶ μύα καλοῦσι. Σκάφας, τὰ ξύλινα ἀγγεῖα λέγουσι. Σκαφίον, πλοῖον. καὶ εἶδος κουρᾶς τῆς κεφαλῆς. ὃ κείρεσθαί φασι τὰς ἑταιρευούσας. εἶναι δὲ περιτρόχαλον καὶ ἰατρικὸν ἐπίδεσμον. Σκαφίς, ὁ κάδισκος ἐν ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδός τι πλοίου. καὶ ὁμοιότροπός ἐστι τῷ πλοίῳ ὁ κάδισκος. ἔστι δὲ καὶ κουρᾶς εἶδος καὶ ὑσμινύας γεωργικῆς. Σκάφος, παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοιλαίνω, σκάψω, ἔσκαφα. ἐξ αὐτοῦ σκάφος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων, καὶ γινομένων βαθέων. Σκαφώρη, ἡ ἀλώπηξ. Σκεδάζει, σκορπίζει. ἀθετεῖ. ταράττει. ἐκχέει. καταργεῖ. Σκεδαννύω, ἀπὸ τοῦ σκεδάω πρωτοτύπου ἀχρήστου θέματος. καὶ κατὰ παραγωγήν, σκεδαίνω καὶ καθ' ἑτέραν αὖθις σκεδαννύω. τὰ γὰρ ἀπὸ καθαροῦ τοῦ πρωτοτύπου παραγόμενα, διὰ δύο νν γράφεται. ὡς τὸ σκεδάω, σκεδαννύω. σβέω, σβεννύω, καὶ πετάω πεταννύω. Σκεδάσας, σκορπίσας. ἢ σκεδάζω. Σκεδνῶ, σκίδνημι. σκίδναμαι. σκίδνασαι. σκίδναται. σκίδνασθαι. καὶ τοῦ σκεδῶ οὐ μόνον τὸ σκεδάζω παράγωγον, ὡς καὶ τοῦ ἰσῶ τὸ ἰσάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ σκεδαίω, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἰσῶ, ἰσαίω. Σκεθρόν, ἀκριβές. Σκειρά, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς καὶ σκειράφια τὰ κυβεῖα, ἤτοι ἐπεὶ σκείραφός τίς ἐστιν ὄργανον κυβευτικόν, ἢ ἀπὸ Σκειράφου τινὸς κυβευτοῦ· ἢ ὅτι ἐν τῷ τῆς Σκειράδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ, οἱ κυβευταὶ ἔπαιζον. Σκειρὰς Ἀθηνᾶ. Σκεῖρον φασὶ τὸν Ποσειδῶνος υἱόν, γήμαντα Σαλαμῖνα τὴν Ἀσωποῦ. Σκειράξαι, κρεωφαγῆσαι. Σκείρατες, οἱ πονηροὶ καὶ κυβευταί. Σκειρίτης, λόχος οὕτω καλούμενος ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρκαδικός. Σκειρόμαντις, ὁ ἐπὶ σκείροις μαντευόμενος. τόπος δὲ ἦν οὗτος, ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον. Σκεῖρον, λατύπη. ἢ σκληρόν. Σκεῖρος, ῥύπος καὶ ὁ δριμὺς τυρός. καὶ ἄλσος. καὶ δρυμός. Φιλητᾶς δέ, τὴν πυρρώδη γῆν. Σκείρων, ἄνεμος ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν κατὰ πνέων. Σκειρωνία, πέτρα. Σκείρων, ὄνομα λῃστοῦ. Σκίρων δὲ ἐθνικόν, ἦ. Σκεῤῥοῦσθαι, σκληροῦσθαι. Σκελεαί, τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα· Πάρθοι σαράβαρα. Σκελέεσθαι, ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι. Σκελερδεία, αὔθεια ἢ νόσος. Σκελετά, σκίλλα. Σκελετός, κατάξηρος. παρὰ τὸ σκεῖλαι τὸ ξηρᾶναι. Σκέλεφερ, βόλου ὄνομα Λάκωνες. Σκελήπορον, νήπιον. Ἀρχίλοχος. Σκέλισμα, τὸ ἀείμνημα. Σκελίς, τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου. Σκελιφρός, ξηρός. προσεσταλμένος. Σκελλίδες, τὰ περιμήκη τμήματα. Σκέλλισμα, δρόμημα. Σκελλόν, διεστραμμένον. Σκελλόμενα, σκελετευόμενα. Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω. Σκέλος, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀστραγάλου, μέχρι τοῦ γόνατος τὸ ἄσαρκον μέρος τοῦ σώματος. Σκέλος, τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ, καὶ μέρος τι τῆς νεώς. Σκελοῦνται, σκελετευθήσονται. Σκελῶν, ποδῶν. Σκέμμα, διάνοια. σκέψις. Σκένακας, διωνύμοις. Σκεπάζω, ἐκ τοῦ σκέπω. τοῦτο παρὰ τὸ χέω τὸ κωλύω, χέπω. καὶ τροπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σκέπω. ἢ παρὰ τὸ σκιά. καὶ τὸ ἔπω. Σκεπαρνηδόν, ἐκκεκλασμένως. καὶ γὰρ ὁ σκέπαρνος αὐτὸς ἐπίδεσμος, ἀπὸ τῶν τεκτονικῶν ὠνομάσθαι δοκεῖ παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκέπαρνον εὔξοον. δύναται καὶ κατὰ ἐνεργητικὴν σημασίαν εἶναι τὸ εὔξεον· ὥσπερ καὶ βέλος ὠκύμορον, τὸ ὠκυθάνατον. Σκέπαρνον, ἐπιδέσμου ἰατρικοῦ ὄνομα. Σκέπας, σκέπη. ὑποδοχή. Σκεπᾶσθαι, θερμανθῆναι. Σκεπινός, ἰχθύς ποιός. Σκέπτετο, ἀπεκρούετο. ἐφυλάσσετο. παρετήρει. περιέβλεπετο. προφασίζετο. Σκέπτεσθαι, τὸ βουλεύεσθαι. Σκέραφος, λοιδορία. βλασφημία. Σκέρβολλε, λοιδόρει. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ κερτομεῖν. κεῖται δὲ ἡ λέξις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μὴ ποίκιλλε. καὶ Καλλίμαχος σκέρβολλα μυθήσαιτο. Σκερός, αἰδοιολείκτης. Σκερολίγγες, λεκασταί, ἢ ὀπισταί. Σκευάζω, ἀντὶ τοῦ κακουργῶ καὶ πανουργεύομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. σκευάζομαι δέ, τὸ τὰ ἐπιτήδεια κυρίως συλλέγω ἐπὶ ἐξόδῳ. ὃ καὶ ἀντὶ τοῦ ὁπλίζεσθαι λαμβάνεται, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ξενοφῶν. ἔδοξεν αὐτοῖς συσκευασαμένοις ἃ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν. Σκευή, ὀξυτόνως, τὸ ἔνδυμα. ὅθεν καὶ σκευάζομαι τὸ ἐνδύομαι. σκεύη δέ, τὰ εἰς ὑπηρεσίαν ἐπιτήδεια. οἷον λέβητες καὶ χύτραι, καὶ τὰ τοιαῦτα. Σκευὴν βελέων ἀλεωρήν, σκευήν, πανοπλίαν. βελέων δὲ ἀλεωρήν, σκέπην. Ἀριστοφάνης. Σκευηφοροῦσι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἡ δὲ γραφὴ τριχῶς. ἢ γράφεται σκευηφοροῦσιν, ἢ σκεύη φέρουσιν. ἢ σκευοφοροῦσιν, ἀντὶ τοῦ σκευοφόρους ἄνδρας ποιοῦσι. Σκευοποιούς, τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας. Σκευώρημα, πλάσμα. κακουργία. κατασκευή. τὸ γινόμενον κατασκεύασμα εἰς βλάβην. Σκευωρῶ, τὸ ἐπιβουλεύω. καὶ σκευώρημα, ἡ ἐπιβουλή. Σκεῦος, παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ, καὶ φυλάττω. χεῦος, καὶ σκεῦος. ἢ παρὰ τὸ κεύθω τὸ κρύπτω. Σκεῦος, ἀγγεῖον ἅπαν. καὶ τὸ σκευοῦσθαι, ἐτιμάζεσθαι. Σκευοφόροι λέγονται, οἱ τὴν ἀποσκευὴν φέροντες. ἀποσκευὴ δέ ἐστιν, ἡ κοινῶς λεγομένη καρῦνα. ἤτοι τὰ πρὸς ὁδὸν χρηματεύοντα σκεύη. Σκευοφορῶ, σκεύη φέρω. ἤγουν χύτρας. πίνακας, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης σκευηφοροῦσιν ἑκάστοτε ἐν κωμῳδίᾳ. Σκέψασθε, ἀντὶ τοῦ θεάσασθε. προσδέχεσθε. Ἀριστοφάνης. Σκέψις ἐστίν, ἡ μετὰ λόγου ζήτησις. σκέψις ἐστί, λογισμῶν ἀντίθεσις εἰς πρακτέα. Σκηκός, ποιᾶς εἶδος καὶ ζώου. Σκήλη, ἐκ τοῦ σκάλλω ἔοικε γίνεσθαι. εἰ γὰρ ἐκ τοῦ σκέλλω ἦν ὅθεν καὶ τὸ σκέλλος, καὶ σκελετός, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ ἀναγγείλη, καὶ ἀνατείλη, καὶ τὰ ὅμοια. Σκημπτέσθω, κατακλέσθω. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. παρασκήνια δέ, τὰ ἔνδοθεν τῆς μέσης θύρας χαλκᾶ κάγκελλα. καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνὴ ἡ μετὰ

τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος· ἐφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. εἶτα μετὰ τὴν ὀρχήστραν, βωμὸς ἦν τοῦ διονύσου, τετράγωνον οἰκοδόμημα κενὸν ἐπὶ τοῦ μέσου· ὃ καλεῖται θυμέλη παρὰ τὸ θύειν. μετὰ τὴν θυμέλην, ἡ ὀρχήστρα· τουτέστι, τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. σκῆνος. οἰκητήριον. ἢ σῶμα. Σκηνὴ, ἡ πρόσκαιρος κατοικία. καὶ σκήνωμα. σκηνῶ, τὸ πρὸς καιρὸν οἴκησιν ποιοῦμαι. ἢ ἀηδὲς, ἀντὶ τοῦ οἴκου καὶ κατασκηνοῦ. Σκῆν, ὃ τινὲς μὲν ψυχὴν, τινὲς δὲ φάλαιναν. Σκῆνος, ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι. ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν. οἱ δὲ σκιάδειον. ἢ ῥητορικῇ. σκῆνος καὶ τὸ σῶμα παρὰ τὸ σκήνωμα καὶ σκηνὴν εἶναι τῆς ψυχῆς. οἷον οἰκητήριον. Σκηνορραφεῖον, τὸ δέρμα τὸ ῥαφεῖον καὶ σκηνορράφος. Σκηνῶ, παρὰ τὸ σκηνή. τοῦτο παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, σχηνὴ καὶ σκηνή. ἡ κρατοῦσα καὶ φυλάττουσα ἡμᾶς. οἱ δὲ, δέρματα καὶ ζωστῆρας καὶ δοκούς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα ἡ σκηνή. οἱ δὲ εἶδος κόσμου γυναικείου. οἱ δὲ σκεῦός τι οὕτω καλούμενον. οἱ δὲ, τὴν νῦν δελφικὴν καλουμένην. καὶ σκηνίτης, ὁ σκηνήν τινα οἰκῶν. Σκηνώματα, οἶκοι, τόποι. ἢ καὶ τὰ σώματα. Σκηνοῦντες, σύσκηνοι. λέγονται δὲ, καὶ σκηνῶται. Σκηπάνιον, σκῆπτρον. ῥάβδος. Σκηπτήριον, ξύλον. Σκήπτομαι. τὸ ἐρείδομαι· ἀφ' οὗ, σκῆπτρον καὶ σκηπάνιον τὸ ἐπιτιθέμενον ξύλον εἰς τὸ ἐρείδεσθαι. καὶ σκῆπτρον βασιλικὸν, ἤγουν ῥάβδος, ᾗ ἐρείδεται ὁ βασιλεύς. καὶ σκήπτομαι τὸ προφασίζομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ σκῆψις. ἡ πρόφασις. καὶ σκήπτω ἄχρηστον. μετὰ δὲ προθέσεως ἐν χρήσει. οἷον, κατασκήπτει κεραυνός· ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς καὶ βιαίως καταφέρεται. ἀφ' οὗ σκηπτὸς πᾶς ὁ οὕτω καταφερόμενος κεραυνός. καὶ ἐνσκήπτει ὁμοίως ἐπὶ κεραυνῶν, καὶ χαλάζης σφοδρῶς καταφερομένης. καὶ ἐγκατέσκηψεν ὑετὸς, ἀντὶ τοῦ λάβρος καὶ πολὺς κατηνέχθη. καὶ ἐπισκήπτω, τὸ ἐντέλλομαι, καὶ ἐξορκίζω. καὶ ἀποσκήπτειν, ἀπὸ ὅλου εἰς μέρος ἐν τὸ λυποῦν συνάγεσθαι. ἀφ' οὗ ἀπόσκημμα τὸ κοινῶς ἀπόστημα. καὶ σκήπτομαι τὸ προφασίζομαι. τινὲς γὰρ τῶν πολιτῶν ἡνίκα χρημάτων ἦν εἰσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐπροφασίζοντο, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν. ἀζήμιοι γὰρ οὗτοι διεφυλάττοντο, ὥς φησιν εὐφρόνιος. ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες μέγιστα διὰ τῆς ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης παρὰ τῷ ἀριστοφάνει λέγει, ὅτι ὅταν γένηταί τις καιρὸς πολέμου καὶ εἰσφορᾶς, ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ. ἄλλως. ὅταν φησὶν ἀνάγκη γένηται πράγματος, σκήπτομαι τότε ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαί φησιν ὅτε πέμπομαι εἰς τὸν πόλεμον. Σκηπτὸς ὁ κεραυνὸς ἐγκατασκήψας. Σκηπτοῦχος, κατὰ φύσιν ἐρρέθη παρὰ τὸ ἔχειν σκῆπτον. ὃ σκᾶπτον, πίνδαρος λέγει. καὶ ὡς μὲν πρὸς τὸ σκῆπτρον ἔλλειψιν δοκεῖ ἔχειν τοῦ ρ̄ διὰ καλλιφωνίαν. εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ σκήπτω γίνεται, ἀνελλειπῶς ἔχει. Σκῆπτρα, οὐ μόνον βασιλειῶν, ἀλλὰ καὶ δικασπόλαις. ἔστι γὰρ τὸ σκῆπτρον, οὐ μόνον βασιλείας, ἀλλὰ καὶ θέμιδος. Σκῆπτρα ἐλαύνειν, ἀντὶ τοῦ πλήττειν εἴρηκεν ὅμηρος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἵππον ἐλαύνειν τις λέγεται. καὶ σίδηρον, καὶ τεῖχος ἐλάσαι τῇ πόλει. πολυσήμαντος ἡ λέξις. Σκηπώνιον, ἡ ῥάβδος. Σκηρίπτεσθαι, τὸ ἐπερείδεσθαι. σκηρίπτω, τὸ ἐρείδομαι καὶ ἐπιστηρίζω. ὅθεν σκήριπτον, καὶ σκῆπτρον κατὰ συγκοπήν. Σκηρὸν, σκληρόν. παχύ. Σκῆψαι, πεσεῖν. Σκῆψις λέγεται ἀεὶ, ἡ ψευδὴς πρόφασις, ὡς δημοσθένης. οὐδὲ γὰρ λόγος οὐδὲ σκῆψις, ἔθ' ἡμῖν ὑπολείπεσθαι. ἤγουν πρόφασις ψευδής. καὶ σκήπτεσθαι, τὸ προφασίζεσθαι καὶ τὸ προφάσεις ψευδεῖς συντιθέναι. καὶ σκῆψις, πόλις ἐν τροίᾳ. ἧς μνημονεύουσιν ἄλλοι τε, καὶ ἔφορος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ. Σκιὰ, παρὰ τὸ κίω τὸ ἀκολουθῶ, κιὰ καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ̄, σκιά. ἡ συνακολουθοῦσα. καὶ σκιόεις ὁ σκιὰν ἀποτελῶν. Σκιὰ, σκίασις. ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος, ἀντίμορφος. Σκιαγραφούμενον, τὸ ἀμυδρῶς καὶ ὀλιγοστῶς καταλαμβανόμενον. Σκιαγραφία, ἐπὶ τῆς μήπω κεχρωματισμένης ζωγραφίας. καὶ σκιαμαχεῖν, καὶ σκιᾷ γυμνάζεσθαι, τὸ μόνον τινὰ γυμνάζεσθαι, ἃ οὐκ ἄλλῳ ἐξ ἀνάγκης ἔχει τὴν γυμνασίαν. οἷον, πυγμὴν, ἢ πάλην. δίσκον δὲ καὶ ἅλμα, καὶ δρόμον. ἐπεὶ καὶ μόνον ἔστι γυμνάζεσθαι. σκιαμαχεῖν ἐπὶ τούτου λέγεται. Σκιαγράφος, ὁ ἀπολλόδωρος. Σκιαδεὺς, τινὲς δὲ σκίαινα. εἶδος ἰχθύος. Σκιάδειον, σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ κανηφόροι γυναῖκες παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ἔχουσιν αἱ ἀπιοῦσαι εἰς τὰ ἐλευσίνια. ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Σκιάζει, σκεπάζει. Σκίαθος, νῆσος τῆς θετταλίας. ἐγγὺς εὐβοίας. ἧς καὶ σιμωνίδης μέμνηται. Σκιὰς, ἡ ἀναδενδράς. καὶ σκηνὴ, ὠροφωμένη, καὶ τὸ θολῶδες σκιάδιον. ἐν ᾧ ὁ διόνυσος κάθηται. καὶ τὸ πρυτανεῖον, καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις, σκιάδαι λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιὰ, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο. Σκίασεν, ἐκάλυψεν. Σκιαμαχεῖν, ἐπὶ μόνης τῆς πάλης, καὶ τῆς πυγμῆς. δίσκον γὰρ καὶ ἅλμα, καὶ δρόμον ἐστὶ καὶ μόνον γυμνάζεσθαι. ταῦτα δὲ χωρὶς γινόμενα, σκιομαχεῖν καλεῖται. Σκιὰ ὄνου, παροιμία ἐπὶ τοῖς περὶ μηδενὸς ἀξίου μαχομένοις. Σκιάποδες, ἔθνος λιβυκόν. οἵ φασι τοὺς πόδας ὥσπερ οἱ χῆνες ἔχουσι πλατεῖς, καὶ ὅταν ἡ θέρμη, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, καὶ ἀράντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί. Σκιαρὰ, ἡ κεφαληνία. Σκιὰς, τὸ ᾠδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν λακεδαιμονίων, κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνήν. οἶκος γάρ ἐστι στρογγύλος. τοὺς δὲ τοιούτους, διὰ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδείων, σκιάδας οἱ πάλαι προσηγόρευσαν. ἐπεὶ δὲ μετωνόμασται σκιάδες καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν ἑλλήνων θολίας ἐκάλουν αὐτάς, καὶ τοὺς οἴκους τοὺς περιφερεῖς, οἱ μὲν θόλους. οἱ δὲ θολίας προσαγορεύουσι. Σκιαστὴς, ὀρχηστής. παρὰ λάκωσιν. ὁ ἀπόλλων. τελφούσιος δὲ παρὰ βοιωτοῖς. Σκιαυγεῖ, ἀμβλυωπεῖ. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκιδαρὸν, ἀραιόν. Σκίδνασθαι ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ σκορπίζεσθαι. ἐκ τοῦ σκεδνῶ, σκίδνημι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν σκιδνᾶσι. τὸ παθητικὸν σκίδναμαι, ἐσκίδνατο καὶ ἐσκίδναντο. Σκιερὸν, κατάσκιον. ἀκριβὲς εὔσκιον. ἢ σκιὰν ἔχον. Σκιθακὸς, ἰχθύς. ὁ καὶ τράχουρος. Σκίλλα, σκαμωνία θανατηφόρος μυῶν. Σκιλλεῖον, σκιάδιον. Σκίλλος, ἰκτῖνος. Σκίλλονται, ἐδαίνονται. Σκιλήματι, σκελετείᾳ, συμπλάσει, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκιμάλισε, τῷ μέσῳ δακτύλῳ συναρμόσας τὴν μέγαν καὶ πλήξας ἐφυβρίζει. ἢ κατεδακτύλισε. σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως, τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον δείξωσιν αὐτῷ. Σκιμαλίσω, ἐξουθενίσω, ἢ χλευάσω τῷ μικρῷ δακτυλίῳ. ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν εἰρήνῃ. ἔλεγετο, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι εἰ ᾠοτοκοῦσι.

Σκιμβάζει, χωλεύει. Σκιμβασμὸς, φιλήματός τι εἶδος. Σκιμβάδες, ὕλη εὔθετος εἰς τὸ χρόνου ἐπίθεσιν, σκέπης
χάριν. Σκιμβόλος, ἠλίθιος. Σκιμβός, χωλός. Σκίμποδα, τὸν κράββατον λέγουσιν ἀττικοί· οἱ δέ φασι σκιμπό-
διον· ἰδίως δὲ λέγουσι τὸ χωλὸν κραβάτιον· σκιμπάζει γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς εἴρηται· παρὰ τὸ σκαμ-
βοὺς ἔχειν τοὺς πόδας. Σκίμπους, τὸ μέσον τοῦ κραββάτου μεταφορικῶς δὲ, καὶ ὅλος ὁ κράββατος, ἀπὸ τοῦ σκηνὴ καὶ
τὸ πούς, γίνεται σκηνίπους, καὶ συγκοπῇ, σκίμπους· λέγεται δὲ καὶ ὁ σκίμπος χωρὶς τοῦ υ ὡς ἄρτιπος· ἀελλόπος· σκη-
νίπους τισὶν, ὁ σκηνῶν σώματι. Σκίμπτει, σκίμπτεται· χαλεπαίνει· ἐρείδεται ἐπιπίπτει· ἢ σκίμπτεσθαι, ὁμοίως.
Σκίμφθη, δύο δηλοῖ παρὰ τῷ ἱπποκράτει· τό, τε διηρέθη, καὶ τὸ ἐμπελάσθη. Σκίμψαι, τύψαι· καθεχάσαι· διελεῖν,
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκίμψαι, ἐμπαγῆναι· ἐκπλαγῆναι· ἐμπελασθῆναι. Σκίμψατο, λάβοιτο. Σκινδαλμοὺς
λέγουσι, τὰς λεπτολογίας· ἀπὸ τῆς σχίσεως τῶν καλάμων, σκινδαλμοὺς κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα.
Σκινδαρεύεσθαι, κακοσχολεύεσθαι· δακτυλίζεσθαι· σκιμβαλίζεσθαι, καὶ σκιδαρῆσαι, τὰ αὐτά. Σκινδάριος, ὄρ-
χησίς οὕτω καλουμένη. Σκίνδαροι, τὰ προσκυνήματα. Σκίνδαρος, ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς, ἀφροδισίων ἕνεκα.
Σκινθαρίζειν, ἔνιοι σκαρίζειν· δηλοῖ γὰρ τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ τὸν μυκτῆρα παίειν ὡς δίδυμος. Σκινθίζεται, λακτίζε-
ται. Σκιοειδέα, σκιοειδῆ. Σκιόεν, σκιερόν· μέλαν· βαθύ. Σκιόεντα, σύσκια· σκοτεινά· ὑψηλά· ἢ τὰ μεγάλην
σκιὰν ποιοῦντα. Σκίουρος, ζῶον ὃ καὶ καμψίουρος· ἄλλοι, ἵππουρος. Σκιόεντα, ἐπὶ μεγάρων λέγεται· ἀπὸ τοῦ παρακο-
λουθοῦντος λέγει τὰ δασέα, καὶ σκιᾶς ἀποτελεστικά, διὰ τὸ τῆς ὕλης λάσιον. Σκίπει, νύσσει. Σκίπων, σκίπωνος,
ἡ βακτηρία· ἤγουν ἡ ἐπερειστικὴ ῥάβδος. Σκίρα, ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν σκιῤῥοφοριών· ὥς φασιν οἱ γρά-
ψαντες περί τε ἑορτῶν, καὶ μηνῶν. Σκιράφιον, τὰ κυβευτήρια· ἐπειδὴ διέτριβον σκιῤῥῶνι οἱ κυβεύοντες. Σκιρεῖ-
ται, σκίῤῥος ἐστὶν, ἢ λατύπη. Σκιροφόρια, ὄνομα ἑορτῆς. Σκίῤῥον, τὸ ῥυπῶδες ἐπὶ τῶν τυρῶν· ἀπὸ τούτου καὶ τὰ λίαν
προσεχόμενα, ἐνεσκιρῶσθαι λέγεται. Σκίῤῥος, ὁ γύψος· καὶ σκιῤῥεῖται, οἱ γυψεμπλάσται. Σκιῤῥωθὲν, σκληρυν-
θέν. Σκιῤῥοφοριὼν, ὄνομα μηνὸς παρὰ ἀθηναίοις· λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίραν, ἐν αὐτῷ τὸν θησέα· ἤγουν γύψον· ὁ
γὰρ θησεὺς ἀπερχόμενος μετὰ μινώταυρον, τὴν ἀθηνᾶν ποιήσας ἀπὸ γύψου ἐβάσταζεν· ἐπεὶ οὖν τῷ μηνὶ τούτῳ ἐποίησε,
λέγεται σκιῤῥοφοριών. Σκιρτᾶν, τὸ εὐρύθμως κινεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ σκαίρειν γὰρ τὸ ἐμμουσέως κινεῖσθαι καὶ ὀρχιστικῶς·
ἀφ' οὗ καὶ σκαρδαμύττειν, καὶ ὁ σκάρος· σπαίρειν δὲ καὶ ἀσπαίρειν λέγεται ἀττικῶς ὁ ἐπὶ τῶν σφαττομένων ζώων καὶ
καὶ λακτιζόντων λέγεται. Σκιρτᾶν, ἐοικὸς μὲν πρὸς τὸ σκαίρειν· κύριον δὲ ὂν εἰς ἀγομένας ἵπποις· ἔστι δὲ σκιρτᾶν,
οὐ τὸ ἁπλῶς θέειν, ἀλλὰ τὸ ἀεί πως καὶ δίχα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πηδητικῶς καὶ οἷον ὀρχηστικῶς κατὰ τοὺς καλπάζοντας. Σκιρ-
τᾶν λέγεται, καὶ τὸ ἀποδυσπετεῖν, καὶ ἀντιτείνειν, καὶ ἀντιβαίνειν· καὶ ἀντερείδειν. σκιρτᾶν λέγεται καὶ τὸ πηδᾶν
καὶ εὐφραίνειν, καὶ τὸ χαίρειν. Σκίρτης, λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων· οἱ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς
ἄλλοις λακεδαιμονίοις. Σκίρτησις, ἰσχὺς· δύναμις· καὶ τὰ ὅμοια. Σκιρωθῆναι φαμὲν ἐπὶ τοῦ ῥύπου, τοῦ σφόδρα ἐμμέ-
νοντος· καὶ δυσεκπλύτου. Σκίρων σκίρωνος, ὄνομα κύριον. Σκίταλοι, ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς νυ-
κτερινῆς, θεούς τινας ἐσχημάτισε· θεὸν δέ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμον. Σκιτυπίαι, σκηναί. Σκιφίας, εἶδος ἰχθύος.
Σκιφίνιον, πλέγμα ἐκ φοίνικος. Σκύφος, τὸ ξίφος διαιρέσει τοῦ ξ εἰς κς, καὶ ὑπερθέσει. Σκιφύδρια, εἶδος κογχυ-
λίου. Σκίψαι, ὀχλάσαι· ἀχαιοί. Σκιώνη, χωρίον θρᾴκης, πολέμιον ἀθηναίοις· ἣν ἐφρούρουν ἐπιεικῶς· ἣν πολιορκήσαν-
τες, ἀπετείχισαν. Σκληρὰ, κατεσκληκότα· καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν πάντα κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Σκληραγωγία, ἄσκησις· παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι. Σκληρὸς οἶνος λέγεται, καὶ σκληρὸς λόγος, καὶ σκληρὰ ψυχή.
Σκληρὸς, νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι, πρὸς τὸ σήπεσθαι τὰ κηρία. Σκληρυνάσαι, σκελετεύειν· σκερδινᾶσθαι,
διατείνεσθαι· καὶ μάλιστα τὸ μετὰ χάσμης γινόμενον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σκληρύνει, σκληρὸν καὶ ἀπειθῆ εἶναι
συγχωρεῖ. Σκληφροὶ, οἱ ἰσχνοὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι. Σκνῖπες, ζῷά εἰσι βραχύτατα· ὅμως ἀργαλεώτατα· οὐ γὰρ
μόνον κνησμοὺς ἐμποιοῦσιν ἀηδεῖς, καὶ εἰς τὰ ἐντὸς βιάζεται· διὰ τῶν μυκτήρων καὶ ὤτων· σίνεται καὶ κόρας ὀφθαλμῶν,
εἰ μὴ φυλάξαιτό τις. Σκνιπὸς, καὶ σκνιφὸς, ὁ μικρολόγος καὶ φειδωλός· παρὰ τοὺς σκνῖπας καὶ τὴν τούτου σμικρότητα.
Σκνιφὸς, κατὰ διαφορὰν οἱ πολλοὶ λέγουσι, τὸν γλίσχρον καὶ μικροπρεπῆ περὶ τὰ ἀναλώματα· οἱ δ' ἀρχαῖοι σκνῖπα
καλοῦσιν· ἀπὸ τοῦ θηριδίου τοῦ ἐν τοῖς ξύλοις κατὰ βραχὺ κατεσθίοντος. Σκνίφος, ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας· ἠλεῖοι.
Σκνὶψ, ζῶον χλωρόν τε, καὶ τετράπτερον. Σκοβαδὲς, ἔδεσμά τι. Σκογχούλας, γογγυσμούς· τονθορυσμούς. Σκοιὰ,
σκοτεινά· τινὲς κολόροβοι. Σκοίδιον, σκιάδιον. Σκοῖδος, ἀρχή τις παρὰ μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων·
ἡ λέξις κεῖται, ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀλεξάνδρου. Σκοίθης, διάβολος· ἀττικοὶ, λάλος· στωμύλος. Σκοιὸν, ἰσχυρόν· δασύ·
μαλακόν· βαθύ· μέγα· χλωρόν· ποικίλον· σύσκιον. Σκοῖπος, ἡ ὀξοχὴ τῶν ξύλων, ἐφ' ὧν εἰσιν οἱ κέραμοι. Σκόλεφρες,
κατακεκαυμένοι τὰς τρίχας. Σκοὶψ, ψώρα. Σκολιὰ, σκαμβά· οὐκ ὀρθά· ἄδικα· δυσχερῆ· ἐπικαμπῆ· αἴσυλα· δύσκο-
λα. Σκολιὰ, τὰ συμποτικὰ ᾄσματα. Σκολιὸς, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω· ὁ μὴ εὐθεῖαν ὁδὸν πορευόμενος, ἀλλὰ
διεστραμμένην· ἢ παρὰ τὸ σκαιός· ἢ παρὰ τὸ σκόλον ὃ σημαίνει τὸ σκολιὸν πόρον· λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ βυζαντίου πλοῦν
ἕως τοῦ στομίου τοῦ πόντου, ἔνθα εἰσὶν αἱ κυάνεαι πέτραι· ἢ διὰ τὸ σκαμβὸν εἶναι καὶ οὐκ ἴσον· ἔοικε δὲ τῷ ζ στοιχείῳ, καὶ
θυρίῳ ἐρποντι. Σκολλὶς, κορυφὴ ἡ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν· τινὲς δὲ, μᾶλλον πλόκαμον. Σκολοῖς, δρεπάνοις.
Σκολόπαξ, ὄρνις ποιός. Σκολόπενδρα, ζῷον καὶ ἐνάλιον, καὶ χερσαῖον. Σκολοπώνυμον, τὸν σταυρώσιμον· ἀπὸ τῶν
σκολόπων. Σκόλοπες, ὄρθια ὀξέα ξύλα· σταυροί· χάρακες. Σκόλος, ἀκάνθης εἶδος. Σκολοφρὴ, κατακεκαυμένη.
Σκολόφρον, θρανίον. Σκόλοψιν, ὡς ὄπισθεν· τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουργοῦντας, ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ
τῆς ῥάχεως καὶ τοῦ νώτου καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθῦς ἐπὶ ὀβελίσκων. Σκόλοψ, τὸ ὀρθὸν ξύλον· ὥσπερ σταυρός· ἀπὸ
τοῦ σκόλοψ ἀνεσκολοπίσθη, ταυτὸν τῷ ἐσταυρώθη. Σκόλυβος, ὁ ἐσθιόμενος βολβός. Σκολύθριον· πλατὺ πίθηστιν.

ἀντὶ τοῦ

αὐτὸ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ὑποποδίου· ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρόνιον. παρά τινων ὡς γὰρ οἱ τὰ σκολύθρια τῶν μελλόντων καθίζησεσθαι ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γελῶσιν, ἐπειδὰν ἴδωσιν ὕπτιον ἀνατετραμμένον. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν μικρῶν διφριδίων ἐξεδέξαντο τὴν λέξιν. Σκόλυμος, λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες. Σκολύπτειν, ἐκτίλλειν· κολούειν. Σκολύρρα, σκυθρωπή· σκληρά· ἐργώδης· δυσχερής. Σκολύψαι, κολοῦσαι· κολοβῶσαι· σπαράττειν· ἐκτίλλειν. Σκομβρίσαι, γογγύσαι· καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος. Σκόμβροι, εἶδος ἰχθύων, παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θύννοις. Σκόμβροι, θράκιον ἔθνος. Σκορδινᾶσθαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέρη ἐκτείνειν, μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον λέγεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας. ὃ γὰρ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τῶν βασανιζομένοις, καὶ διαστρεφομένοις τὰ μέλη. οἷον, σκορδινᾶσθαι· δινεῖσθαι ἀπὸ κόρου ὕπνου καὶ τροφῆς. ἢ καρηδινᾶσθαι τὴν κεφαλήν· ὧρος. Σκορόβυλος, κάνθαρος. Σκοροδάλμη, ἡ πυκρία τοῦ σκορόδου, καὶ τῆς ἅλμης τὸ μετὰ τῆς ἅλμης, τρίμμα τῶν σκορόδων· οἷον ἡ δριμύτης. Σκοροδίσαι, τὸ πρὸ τῆς μάχης σκορόδοις ἀνατρῖψαι τοὺς ἀλεκτρυόνας. Σκόροδον· εἴρηται ἴσως σκαιόν τι ῥόδον ὄν, παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. σκοροδίοις, τινὲς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς, οὐχ ἁπλῶς τοῦτο εἴρηται, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἐσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. Σκοροδῶν, ὁ τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται· διὸ καὶ ὀξυτόνως γράφεται. Σκορπίζω, ἐκ τοῦ καρπὸς καρπίζω· καὶ σκορπίζω ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις· ἐπεὶ ὁ καρπὸς σκορπίζεται. Σκορπιός, σημαίνει τρία· τὸν χερσαῖον· καὶ γίνεται παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν· καὶ τὸν θαλάσσιον, καὶ γίνεται ἐκ τοῦ [illegible] καὶ τὸν ἰὸν ἐπιβάλλειν· ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν. σημαίνει καὶ τὸν ἀστέρα· καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χερσαῖον ὁμοιότητος· ἐπειδὴ ὅτε ἐναντίος ἐστὶν ὁ ἥλιος τότε τὰ σπέρματα ἐπὶ τὴν γῆν σκορπίζομεν σπείροντες· ἢ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κόλπου σκορπίζει τὰ σπέρματα. Σκορπιοῦται, ἀγριαίνεται· ἐρεθίζεται. Σκοτάρια, ζόφος· Ἀχαιοί. Σκότεον, ὅταν συσκοτάσῃ ἡ σκοτία. Σκοτεύει, δραπετεύει. Σκότη κατὰ Παυσανίαν, τὰς χρίσεις ἐκάλουν οἱ ζωγράφοι· ὅθεν ἀπεσκοτωμένα φησί, τὰ ἐζωγραφημένα, καὶ κεχρωσμένα ἔλεγε τό. Σκοτία, μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι, προσαγορευόμενον τρίγλυφον, καὶ Ἀφροδίτης σκοτίας ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον. Σκοτίζω, τὸ σκότον ποιῶ· σκοτῶ δὲ σκοτώσω, τὸ τύφλωσιν ἐπάγω· ἐπισκοτῶ δὲ ἐπισκοτήσω· τὸ ἐπιπροσθῶ· ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐπισκοτῇ τὸν ἥλιον ἐν ταῖς ἐκλείψεσι. Σκότιος, ὁ μὴ φυσικὸς υἱός· ἤγουν ὁ κοινῶς κόπελος· ᾧ ἐναντίον ὁ γνήσιος· ἤγουν, ὁ ἐκ γαμετῆς· τῷ δὲ γνησίῳ, ἐναντίον ὁ νόθος· ἤγουν, ὁ υἱοθετός. σκοτίζω μὲν τὸ σκότον ποιῶ· σκοτῶ δὲ σκοτώσω, τὸ τύφλωσιν ἐπάγω· ἐπισκοτῶ δὲ ἐπισκοτήσω, τὸ ἐπιπροσθῶ· ὡς ὅταν ἡ σελήνη ἐν ταῖς ἡλιακαῖς ἐκλείψεσιν, ἐπισκοτῇ τὸν ἥλιον. Σκορδινῶ, σκυθρωπάζω ἀμεταβάτως. Σκορίβορον, σκνιφές· σκοτεινόν. Σκοτοδινιάσας, σκότους καὶ ἰλίγγου πληρωθείς. Σκοτομαίνα, νύξ ἐστιν, ἐν ᾗ μαίνεται καὶ ἀκαταστατεῖ τὰ οὐράνια. Σκοτομήνιος νύξ, οὐχ ἁπλῶς ἡ ἀσέληνος, ἀλλὰ καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀποσκοτοῦται· φασὶν ἐγγίσασα ἡλίῳ πρὸς σύνοδον. Σκότος οὐκ οὐσία τίς ἐστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός· φωτὸς γάρ ἐστι στέρησις. Σκότος, ἀρσενικῶς· παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς οὐδετέρως, τὸ σκότος. Σκότος, λεπτὸν ἄχρι τοῦ ἐγκεφάλου· τὴν ἀπὸ τῆς ἀθυμίας σκότωσιν διαδυομένην λέγει ὁ θεολόγος. Σκότος ἐστὶ διττόν· διττοῦ φωτὸς στέρησις. Ἄλλως. Σκότος, ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ σκιάζειν· οἱ δέ φασι σκοπός ἐστιν, ὅτι δεῖ προσκοπεῖσθαι τὸν προσερχόμενον ἐν τῷ αὐτῷ· οὕτως Ἡράκλειτος. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ χέθειν ἡμᾶς πολλάκις προϊέναι· ὅ ἐστιν ἐπιχεῖν· ὧρος. Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκάζειν· Ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικός, ἀπὸ τοῦ προσκόπτειν τὸν ἐπερχόμενον ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ χέθειν ἡμᾶς, ὅ ἐστιν ἐπιχεῖν πολλάκις προϊέναι. Σκοῦλαι, κνῆσαι. Σκρινιάριος, ὑπογραφεύς· σκρίνιον γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Σκύβαλον, οἷον κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον καὶ ῥυπτόμενον. Σκυβαλίζεται, ἐξουθενεῖται· εὐτελίζεται· ἀποδοκιμάζεται· παραρίπτεται. Σκύβα, λάχανον· ἢ λαψάνη· τινὲς δέ, σκοῦβα. Σκύβαλα, κόπρος. Σκυβαλισμός, ἐκφαύλισμα· καὶ τὸ ἀδόκιμον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν σκυβάλων τῶν ἀχύρων. Σκυδάσκια, ἄκλος. Σκυδίζει, λακτίζει. Σκυδικαί, πολέμων παρὰ Ἑρμοδώρῳ γεγράφθαι φησίν· ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν Ἐλευθέραν σκυδικὰς λευκὰς καὶ μαθλήτινας. Σκυδμαίνειν, τὸ σκυθρωπάζειν, καὶ ὀργίζεσθαι, κυρίως ἐπὶ τῶν λεόντων· ἐπὶ τοῖς ἀφαιρουμένοις σκύμνοις ὀργιζομένων· ἀπὸ οὖν τοῦ σκύμνος καὶ τοῦ μαίνειν, γίνεται σκυδμαίνειν. ἢ ἀπὸ τοῦ τῆς περὶ τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλους, ὅ ἐστι δεῖγμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων· Ὅμηρος Ἰλιάδος ω. Σκύδνος, ἡ λοιδορία· ἡ ὀργή· ἡ σκυθρωπότης. Σκυζᾶν λέγεται ἐπὶ κυνῶν, ὅτε καθεύδοντες ὑποφωνοῦσι. Σκύζεσθαι παρὰ τοῖς ποιηταῖς, τὸ χώεσθαι, ἤγουν τὸ ὀργίζεσθαι μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς. Σκύζεσθαι, τὸ χόλῳ αἱρεῖσθαι· γίνεται δὲ ἴσως μὲν καὶ παρὰ τὸ κύων, πλεονασμῷ τοῦ σ, ἵνα ᾖ σκύζεσθαι τὸ κυνεόν τινα χεῖν ἦθος, ἢ κυνώδη εἶναι· ὅθεν καὶ τὸ ἐπισκύνιον· μάλιστα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς, παρὰ τὴν σκύθην· ὡς τῶν σκυθῶν μάλιστα ἐτοίμων ὄντων χολᾶν. Σκυζομένην, λυπουμένην· ὀργιζομένην. Σκύθαι, οἱ ἄβιοι· ὡς Ἀρριανός φησιν· οἰκοῦσι τὴν Οὐσίαν αὐτόνομοι, διὰ πενίαν καὶ δικαιότητα. ὅτι δὲ ἀμφίβολον εἴτε Ἀσιανὰ τὰ ἐκθέντα ἔθνη παρὰ τῷ ποιητῇ, εἴτε καὶ Εὐρωπαῖα, ἐπαμφοτερίζουσι γάρ· ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ περιηγητοῦ δηλοῦται, οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἐπαγωγίσασθαι. καὶ οὕτω μὲν ἕτεροι. ὁ δὲ γεωγράφος φησίν, ὅτι οἱ παρ' Ὁμήρῳ ἄβιοι οὕτω λέγονται διὰ τὸ χωρὶς εἶναι γυναικῶν· ἀπέχονται δὲ ἐμψύχων μέλιτι χρώμενοι, καὶ γάλακτι, καὶ τυρῷ· διὸ καὶ καλοῦνται θεοσεβεῖς· καὶ καπνοβάται. καὶ ἄβιοί φησιν ὡς ἀνέστιοι καὶ ἁμάξικοι. λέγει δὲ καὶ νομάδας αὐτούς, καὶ εὐτελεῖς· καὶ αὐτάρκεις πάντας· κοινὰ ἔχοντας καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα. ἄμαχοι δέ εἰσι καὶ ἀνίκητοι, οὐδὲν ἔχοντες ὑπὲρ οὗ δουλεύουσι. Σκυθικαί, εἶδός τι ὑποδήματός ἐστιν αἱ σκυθικαί· καὶ Ἀλκαῖος ἐν Ὀδόδῳ· σκυθικὰς ὑποδησάμενος. Σκυθικὸν ξύλον, τὴν διάπυρον· ἔνιοι τὴν θαψίαν.

ἱπποκράτει· Σμῆλαι, ξίφαι· Σμηλακεῖ, φωνεῖ· Σμηνίον, ἡ πρόπολος· Σμηνοκόμος, μελιττουργός· Σμῆνος, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐνθέοις λέγεται μελισσῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ σίμβλον, ἤτοι τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὸ μέλι ἀποτιθέασιν αἱ μέλισσαι, σμῆνος καλεῖται· καὶ ἑσμὸς μετὰ δασέως πνεύματος, ὡς δηλοῖ παρὰ ἀριστοτέλει ὁ ἀφεσμός. Σμῆνος ἀοιδαῖς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, κυρίως μὲν τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν· ὅμηρος δὲ κέχρηται τῇ τροπῇ, ἐπὶ δὲ ὑπερτίας ἐπαινῶν τὸν νέστορα· τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή· ὅ ἐστιν ἑσμός, τουτέστι σμῆνος τῶν ἀριστοφάνους ᾠδῶν. Σμηρία, κισσός· χαλκιδεῖς· Σμήριγγας, τὰς τρίχας· παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέριγξ καὶ μήριγξ· εἰς πολλὰ γάρ, καὶ λεπτὰ αἱ τρίχες ἐμερίσθησαν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ σμῆριγξ. Σμήρινθον, ὄρνις ποιός· Σμήρινθοι, σπάρτα· χοινία· Σμῆριξ, πόα· καὶ εἶδος ἀκαίθης· Σμῆσον, τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος· Σμήχω, τὸ καθαίρω διὰ τοῦ η· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ σμῶ, ὃ σημαίνει τὸ καθαίρω· ὁ μέλλων, σμήσω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ καὶ προσθέσει τοῦ χ, εἰς ἐνεστῶτα μεταβέβληται· Σμικρὰ φρονεῖ, ἀντὶ τοῦ ταπεινοφρονεῖ· ᾧ ἐναντίον τὸ ὑψηλὰ φρονεῖν, καὶ μέγα φρονεῖν, ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν, καὶ ὑψηλοφρονεῖν· Σμικρίζεσθαι, διαιτᾶσθαι· Σμικρόν, καθαρὸν δριμύ· μικρόν· ἡ τοῦ ὀβολοῦ τιμή· ἐλάττιον ὅμοιον· Σμικύθης ὁ θρακῶν βασιλεύς, ἢ ὡς κίναιδος κωμῳδεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· Σμίλαξ· εἶδος φυτοῦ· σμικρόν, ἀκανθῶδες· ὃ λέγομεν περιπλοκάδα· Σμιλαχεῖ· φωνὴν ἀποτελεῖ· Σμιλεύματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης· ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα· ξεσμάτα· ἀριστοφάνης· καὶ σμιλεύω, τὸ τέμνω· Σμίλη, ἰατρικὸν ἐργαλεῖον· Σμίλλα, ἡ δίκελλα· καὶ τὸ σμιλάριον· Σμίλος, νῆσος καὶ δένδρον· οἱ δέ, πρῖνος· ἄλλοι σμίλακα, ἣ στεφανοῦνται· Σμινδύρεια, εἶδος ὑποδήματος γυναικείων· Σμίνη, ἐργαλεῖον γεωργικόν, καὶ ἕτερα· διὰ τοῦ ι γράφεται· σμίνθος, ὁ μῦς· κατὰ διάλεκτον· Σμινθίων, ὄνομα κύριον· Σμινθεύς, ἐπίθετον ἀπόλλωνος· οὕτω καλοῦσι κρῆτες τοὺς μύας· ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ α τῆς ἰλιάδος· Σμίνθα, ὁ χαριχίδιος μῦς· Σμίνθουροι, οἱ τὰς οὐρὰς σαίνοντες· Σμινύη, σκαφίδιον δίκελλα· Σμιρεύς, μέτρον οἰνικὸν εἰς ὀκτὼ πεντάπλιν λιβύης· Σμιρίς, ἄμμου εἶδος, ἡ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων· καὶ δένδρον· Σμογερόν, σκληρόν· ἐπίβουλον· μοχθηρόν· Σμοῖος, χαλεπός· φοβερός· στυγνός· Σμαιός, κύριον ὄνομα· αἰσχροποιὸς οὗτος εἰς γυναῖκας· Σμοκορδοῦν, τὸ σχῆμα τίζεσθαι τὰς γυναῖκας· Σμοκόρδους, τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας· Σμορδοῦν, συνουσιάζειν· Σμυγερῶς, τὸ ἐπιπόνως· ὀδυνηρῶς· καὶ ὡς εἰπεῖν, καυστικῶς· ἀπὸ τοῦ σμύχω τὸ καίω· ὅθεν τὸ σμύξαι περίνηας· τοῦ σμήχω, δεύτερος ἀόριστος, ἔσμυγον· ὅθεν τὸ σμυγερόν· Σμυγερή, ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰσχρά· ἡσίοδος· Σμυδρός, διάπυρος· σίδηρος· Σμυκτήρ, ὁ μυκτήρ· Σμυλίχη, τὸ ξυγοῦ τὸ τρίμμα, ἐν ᾧ ὁ ἰσοβοεὺς καθήρμοσται· Σμύλλα, σαῦρα· Σμινδαρίδια, ὑποδήματα ἀπὸ σκυτέως τινὸς σμινδυρίδου· ἢ τὰ πολυτελῆ· Σμύξαι, τὸ καῦσαι· ἢ καπνὸν ἐκ πυρὸς ἀναδοῦναι· ὃ καὶ τύφεσθαι λέγεται· ἔξ αὐτοῦ δὲ καὶ χόλον ὑποσμύχειν, ἢ φθόνον εἰλῆσθαι· ἐκεῖθεν δὲ τὸ σμυγερόν· ἤτοι ἐπίπονον· ὡς ἀπὸ μέσου παρακειμένου· ἢ δευτέρου ἀορίστου, τοῦ ἔσμυγα καὶ ἔσμυγον· Σμύρνα, φυτόν· Σμύραινα, ἰχθύς· Σμυός, σκυθρωπός· Σμυρναῖος, ὁ ἀπὸ σμύρνης· Σμυρνίον· τοῦ ἱπποσελίνου ὁ καρπός, καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη· Σμύρος, ὁ ἄρσην ἰχθύς, καὶ ἡ θήλεια σμύραινα· Σμύσσεται, ἀπομύσσεται· Σμῦς, ὁ μῦς· Σμυστία, ἡ πρόπολος λισίκράτη· Σμύχω, τὸ καίω· μέλλων σμύξω· ἔσμυχα· διὰ τοῦ υ· Σμύχεσθαι πυρί· ὅ ἐστι καίεσθαι· πολὺ χρηστόν ἐστι· γίνεται δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ σμυγερόν· δοκεῖ δὲ τοῦ σμύχειν προϋπάρχειν τὸ σμῶ· οὐκ ἐξ οὗ κινεῖται τὸ σμήχω, ὅ ἐστι καθαίρω· ἀλλ᾽ ὅθεν τὸ σμῶξαι, ἤγουν πλῆξαι· καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ σμῶδιγξ· ἵνα ἢ ὡς παρὰ ψῶ, ψύχω· τὸ τρύχω, οὕτω καὶ σμῶ σμύχω, τὸ οἱονεὶ πλήττω· Σμώγη, ῥανίς· τὸ τυχὸν· ἀμερίας, βούγλωσσον· Σμῶδιγξ, ὁ ὕφαιμος μώλωψ· ὑποτρέχοντος γάρ φασιν αἵματος κατ᾽ ὀλίγον ἐξοιδεῖ· καὶ γίνεται ἀπὸ σμῶξαι ὥς φασιν οἱ παλαιοί· ὅ περ κατὰ διάλεκτον τὸ πλῆξαι δηλοῖ· ἢ ἀπὸ τοῦ μῶλος ἡ κακοπάθεια τροπῇ τοῦ λ εἰς δ· ἢ οἱονεὶ ἡ σμῶδιγξ· ἤγουν ὕφαιμος οἴδησις· ὡς τὸ σμῶδιγξ ἐξυπανέστη· ἤγουν κάτωθεν εἰς εὐθύ· δηλοῖ γάρ φασιν ἐνταῦθα ἡ μὲν ὑπό, τὸ κάτωθεν· ἡ δὲ ἐξ, τὸ εἰς εὐθύ· ἡ δὲ ἀνά, τὸ εἰς ὕψος· ὡς καὶ ἐν τῷ ὑπεξαναδύς· Σμωδικοῦ, μωλωπικοῦ· τοῦ πρὸς τὰς σμωδικάς· ὅ περ ἐστὶ μώλωπας ἁρμόζοντος· παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Σμωθύοντα, ταρασσόμενα· ζέοντα· πομφόλυγγας ποιοῦντα· Σμῶ, τὸ καθαίρω· καὶ σμῶ τὸ πλήσσω· Σμώμενος, σμηχόμενος· Σμώνη, ἡ τοῦ ἀνέμου πηγή· ἀπὸ τοῦ σμῶ ῥήματος, τοῦ σημαίνοντος τὸ πλήσσω· Σμῶξαι, τὸ πατάξαι κατὰ ἴωνας· Σμωχεῖν, ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς·

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο·

όα, ἀξίνη· πάφιοι· Σοβάδες, ὑπερήφανοι· ἄστατοι· μαινόμεναι, ἢ μιαινόμεναι· Σοβαρεύεται, ἐξιτήλως καὶ ἔξω τοῦ δέοντος ἐπαίρεται· Σοβεῖν, διώκειν· τρέχειν· ἀπολαύειν· Σοβαρεύεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι· Σοβαρός, ἐπηρμένος· καὶ μέγα φρονῶν· ἢ σοβαρός, αὐθάδης ὑπερήφανος· σεμνός· Σοβάς, ἡ πόρνη· ἀπὸ τοῦ σοβῶ, τὸ κινῶ· Σοβεῖται, σαλεύεται· Σοβέω· σοβῶ· τὸ πεποιημένα σμήνως χωρῶ· ὡς τὸ ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν πορνότριβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς· καὶ ἀνατρέπω, καὶ ἀναγείρω· Σόβηρα, τόπος· Σοβῶ, τὸ κινῶ καὶ μαίνομαι· Σογδιανή, καὶ σογδινὴ χώρα· Σόγχος, λάχανον ἄγριον· Σόδομα, πήρωσις· τύφλωσις· ἢ στείρωσις· ἑστῶσα σκοπή· ὁμοίωμα· ἐκκλησίας καὶ θεμέλιος· Σόεις, σώζεις· Σόθρις, ὄρος· Σοὶ πάντες μαχόμεθα παρ᾽ ὁμήρῳ, ἤγουν διὰ σέ· ὅμοιον τῷ σοὶ ζῶ ἤτοι διὰ σέ· Σοιδήνδης, βάκχαι· διὰ τὸ σεσοβεῖσθαι ἐν τῷ βακχεύειν· σόος γὰρ ἡ ὁρμὴ καὶ φορά· Σοίθης, ψίθυρος· ἀλαζών· διάβολος· Σοίκιδες, κώνωπες· Σοῖο, καὶ σεῖο, παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀναγινώσκοντας διαφέρει· σοῖο μὲν γάρ ἐστι, σύναρθρος ἀντωνυμία· οἷον μνήσεο πατρὸς σοῖο· ἡ δὲ σεῖο οὐ σύναρθρος·

ξύω ξύρος· εἶτα διαλύσει τοῦ ξ εἰς σ καὶ ὑπερθέσει, γίνεται σκύτος τὸ ξυόμενον· οὐδὲν γὰρ οὕτω ξύεται. ἢ παρὰ τὸ χίζω, χίτος, καὶ σκύτος· κατὰ ἐναλλαγὴν καὶ τροπήν· ἐσχισμένον γάρ ἐστιν ἅπαν. σκύτος δὲ λέγεται, πᾶν τὸ μεταξὺ τῶν τεινόντων τοῦ τραχήλου δέρμα· ὡς πατρώνιός φησι. τινὲς δέ φασι σκῦτος λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυελόν· οἱ δὲ, τὸν μεταξὺ τῶν ὀφρύων καὶ τοῦ μετώπου τόπον· οἱ δὲ, τὸ ἰνίον· ὅπερ καὶ σκύνιον καλούμενον· ἄλλοι δὲ, τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα· παρὸ καὶ σκύτος εἴρηται ἡ κεφαλή. Σκυτοτομεῖ, δέρματα τέμνει· ἀριστοφάνης σκυτοτομεῖ καθήμενος. Σκυφοκώνακτος, ἐπίχαρμος ἐν τοῖς μουσοῖ τοῖς σκύφοις περιφορητήν. Σκύφος, εἶδος ποτηρίου· ἢ ἔκπωμα. Σκωληκίζονται, κινοῦνται ὡς οἱ σκώληκες. Σκώληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον ἤγουν ὀστέον κατὰ ἀντίφρασιν, πλεονασμῷ τοῦ ς. Σκωλοβάτης, ὄνομα θηρίου μικροῦ, γνησίου ἐρισύβης, τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἅλῳ καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον. Σκῶλον, ἐμπόδιον· σκάνδαλον· καὶ σκῶλος, εἶδος ἀκάνθης. Σκῶλος, ἀκάνθης εἶδος· ἡ πυρωθεῖσα, εὐτονωτέρα γίγνεται. Σκῶλος, ἀρσενικῶς κώμης ὄνομα· καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς σκώλιος καὶ σκωλιεύς· οἱ δὲ παλαιοί φασιν, ὅτι σκῶλος κώμη τῆς παρασωπίας χώρας ὑπὸ τῷ κιθαιρῶνι· ἢ κατά τινας, ἐν τῇ τῶν πλαταιῶν τόπος τραχὺς καὶ δύσοιτος· ὅθεν καὶ παροιμία, εἰς σκῶλον μήτ᾽ αὐτὸς εἶναι μήτ᾽ ἄλλον ἕπεσθαι· καὶ πενθεὺς δὲ ἐκεῖθέν φασι καταγόμενος, διεσπάσθη ὑπὸ τῶν βακχῶν. ἡ σκῶλος καὶ τέγυρα, πόλεις βοιωτίας. Σκῶλος, ῥάβδος· ὁ κάνδαλος· ἡ σκώληξ· οἱ δὲ, σκόλοψ, ἡ ῥάβδος· ἡ ἀποξυσμός· πάσσαλος ὥς τε σκῶλος, πυρίκαυστος· ἢ ἀκάνθης εἶδος· παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω· ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν βοιωτίᾳ. Σκῶλοψ, ξύλον ὀξυμμένον· ἢ ἄκανθα. Σκώμματα, λοιδορήματα· γέλωτος χάριν. Σκῶμμα, τὸ ἐπὶ διασυρμῷ τοῦ πέλας γινόμενον γελοῖον· τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀκροατῶν, χωρίς τινος ὕβρεως εὐτράπελον· τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. Σκῶπες λέγονται, ἢ παρὰ τὸ σκαιὰ ὦπα ἔχειν· κακόφωνοι γάρ, ἢ παρὰ τὸ ἐν σκιᾷ ὀξεῖν ἐν νυκτὶ ἀφιέναι ὦπα. ἢ ἄλλως, παρὰ τὸ ἐν τοιαύτῃ σκιᾷ ὦπα ἔχειν ἐνεργόν· νυκτὸς γὰρ μάλιστα βλέπουσι, καὶ δοκοῦσι σκῶπες εἶναι ἀσκούφοις, ἢ γεύφοις οἱ ῥωμαῖοί φασι. τινὲς δὲ κῶπας γράφουσι δίχα τοῦ σ. ἐν δὲ τοῖς τοῦ ἀθηναίου φέρεται, ὅτι καθὰ οἱ ὦτοι τὸ ὄρνεον, οὕτω καὶ οἱ σκῶπες ὀρχήσει ἁλίσκονται, καὶ ὅτι καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἀπ᾽ αὐτῶν καλεῖται σκώψ· λαβὼν τοὔνομα ἐκ τῆς περὶ τὸ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. καὶ ὅτι χαίρουσιν οἱ σκῶπες καὶ ὁμοιότητι, καὶ ἀπ᾽ αὐτῶν σκώπτειν φαμὲν τὸ ἐξεικάζειν, καὶ καταστοχάζεσθαι τῶν σκωπτομένων· διὰ τὸ τὴν ἐκείνων ἐπιτηδευτὴν προαίρεσιν. Σκωπεύματα, σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης· ὥσπερ ἀποσκοπούντων. Σκώπτει, γελοιάζει· παίζει· ληρεῖ. Σκωραμίς, ἀμὶς μὲν ἐν ᾧ οὐροῦσι· σκωραμὶς δὲ, ἐν ᾧ ἀποπατοῦσι. Σκωρία, ἡ γαιώδης ὑπόστασις. Σκωρίδες, γραῖες. Σκαρυφίαι, τὸ σκάνδαλον ἐν μησίν· ἐν δὲ τριακάσι, τὰ ὁσιώδη χρέα. Σκῶρ, τὸ κόπρον· τῶν καθ᾽ ἡμᾶς σοφιστῶν, ὁ ἐνδοξότατος ἔν τινι τῶν λόγων τῶν ἑαυτοῦ γέγραφε, τὸ σκωρός· ἀγνοήσας ὅτι ἡ ὀρθὴ κλίσις ἐστὶ τὸ σκῶρ· αἱ δὲ πλάγιαι τοῦ σκατὸς καὶ τῷ σκατί· ἀριστοφάνης· καὶ σκῶρ ἀεὶ νέον· οὕτως οὖν σκατοφάγου τὸ ἁμάρτημα. Σκώπτω, τὸ λοιδορῶ καὶ εἰρωνεύομαι, καὶ διασύρω· ἀφ᾽ οὗ σκώμματα αἱ λοιδορίαι· καὶ ὁ κωμικὸς δοκεῖ γενέσθαι ἀπὸ τούτου· σκωπτικοὶ γὰρ οἱ κωμικοί· καὶ σκώπτης ὁ λοίδορος. Σκῶψαι, μέμψαι. Σκώψ, ὄρνεον κόβαλον, καὶ μιμηλόν, ὅμοιον γλαυκί· φασὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου τούτου τὸ σκώπτειν εἰρῆσθαι· τινὲς δὲ κακόφωνον λέγουσι τὸ ὄρνεον, παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα· οὕτως ὧρος ὁ μιλήσιος.

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ.

σ μαραγεῖ, λαμπρὸν ἠχεῖ· ψοφεῖ καὶ κτυπεῖ· ἀπὸ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μαρμαίρειν τὸ λάμπειν. ἢ ἀπὸ τοῦ σμάραγος· σμαραγῶ· τοῦτο παρὰ τὸ σπαράσσω, σπάραγος· καὶ σμάραγος· ψόφος· ἦχος· κυρίως γὰρ σμάραγος, ὁ ἀπὸ σπαραγμοῦ ἦχος· ἔστι δὲ καὶ ἕτερον σμαραγῶ, καὶ σημαίνει τὸ λάμπω· ἐξ οὗ καὶ σμάραγδος, ὁ λαμπρότατος λίθος· παρὰ τὸ μαίρω τὸ λάμπω ὁ μέλλων, μαρῶ· κατὰ παραγωγὴν μαράσσω· πλεονασμῷ τοῦ ς σμαράσσω· καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, σμάραγος, καὶ σμάραγδος. Σμαραγεῖν, εἰ καὶ τὸ πλέον ἐπὶ ὑδάτων ἤχου λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βροντῆς, εὕρηται παρὰ τῷ ποιητῇ. Σμαράγνα, μάστιγξ· ῥάβδος· καὶ χωρὶς τοῦ σ. Σμάρδικον, στρουθίον. Σμαρίδες, γραῖες· καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα· οἱ δὲ, τὰς μαινίδας. Σμαρκόν, καθαρόν· βρωτικόν· δριμύ. Σμερδαλέα κτυπέων· σοφοκλῆς ἐντεῦθεν λαβὼν ἔφη, τὸ μέγας κτύπος, ἄφατος διόβολος· ἐν οἷς δηλοῖ ἐκεῖνος καὶ ὅτι βέλη διὸς οὐ μόνον κεραυνοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ βρονταί· ὅμως καὶ τοὺς ῥαγδαίοις ὑετούς, καὶ μάλιστα τοὺς χειμερίους, τοιούτῳ λόγῳ δύσομβρα βέλη λέγει. Σμερδαλέα, οὐ μόνον τὰ τοῖς μερδοῦσιν ὀξεῖ βλέπουσι καταπληκτικά, διὰ τὸ μὴ αὖ αἱρετά τινι τὰ κάτω εἶναι, ἀλλ᾽ ἴσως καὶ παρὰ τὸ τοὺς βλέποντας, ἀλεείνειν αὐτά. Σμερδαλέος δράκων, δηλοῖ τὸν τῇ ὄψει καταπληκτικόν· ἀπὸ τοῦ μέρδω τὸ βλέπω, καθά φασιν οἱ παλαιοί· ὅτι γε καὶ ὁ δράκων αὐτός, ὁμοίως ἀπὸ τοῦ δέρκω λέγεται· λέγεται δέ ποτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς καταπληκτικοῦ ἡ λέξις· οἷον ὅτε εἴποι σμερδαλέον κονάβησαν· καὶ σμερδαλέον δ᾽ ἐβόησε· τὸ δὲ σμερδαλέον, καὶ σμερδνὸν λέγεται· καθίσταται δὲ ἡ λέξις οὕτω· μερίζω καὶ κατὰ συγκοπὴν μέρζω, καὶ δωρικῶς μέρδω, τὸ πανταχοῦ μερίζω, καὶ διαπετάννυω τὴν ὄψιν· καὶ μετὰ τοῦ ζα κατὰ συγκοπὴν σμέρδω, κατὰ τοὺς παλαιοὺς γραμματικούς. Ἄλλως. Σμερδαλέος, καταπληκτικός· φοβερός· ἐκ τοῦ σμερδνόν, σμερδναλέος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ν σμερδαλέος· καὶ σμερδνόν, τὸ καταπληκτικόν· ἀπὸ τοῦ μερίζειν τὴν ψυχὴν τῶν ὁρώντων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ ἐᾶν αὐτὴν ἐν τῷ μένειν· παρὰ τὸ μερίζω, μεριδνός· καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ς. Σμερδεινή, καταπληκτική. Σμερδνόν, δεινόν· καταπληκτικόν· πολεμικόν· σκυθρωπόν. Σμέρδνος, λῆμα· ῥώμη· δύναμις· ὅρμημα. Σμέρδος, ἰχθύος εἶδος. Σμῆγμα, τὸ καθάρισμα· μίγμα δὲ ἰῶτα. Σμηκτίδα γῆν, τὴν κιμωλίαν, παρὰ τῷ

Σκυθικός. Κρατῖνος σκυθικὸν ἔφη τὸν ἱππόνικον, διὰ τὸ πυῤῥὸν εἶναι. καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες, ἢ βάπτουσι τὰ ἔρια. Σκυθιστὶ χειρόμακτρον. οἱ σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολλοῖς ὧν τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες ἦσαν, αὐτῇ χειρόμακτρον ἐχρῶντο. Σκύθραξ, μεῖραξ. ἔφηβος. Σκυθράζει, σκυθρωπάζει. Σκυθρός, στυγνὸς τὰς ὄψεις. χαλεπός. ὠμός. σκυθρωπός. Σκυθρωπάσαι, πλεονασμός ἐστι τοῦ ρ. σκυθωπάσαι γάρ ἐστι, παρὰ τὸ σκυθικοὺς ἔχειν ὦπας. ἢ σκυθρωπός, παρὰ τὸ σκίζω τὸ ὀργίζομαι. καὶ τὸ ὢψ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ παρὰ τὸ χύτρα καὶ τὸ ὤψ, γίνεται χυθρωπός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ τροπῇ τοῦ χ εἰς κ. τουτέστιν, ὁ ἀφανὲς πρόσωπον κεκτημένος. Σκυθρωπός, στυγνός, λυπηρός. Σκυλαίας, τὰ σκῦλα καὶ λάφυρα. οἱ δὲ, τὰς πανοπλίας. Σκύλα, ἓξ κεφαλὰς εἶχεν. τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπου. περὶ τὸ ῥήγιον οὖσα τῆς σικελίας. ἧς πλησίον ἡ χάριβδις περὶ μεσσήνην. ὥσπερ αἱ γοργόνες ἐν ταρτυσσῷ τῆς ἰβηρίας. καί τινες ἐν ταρτάρῳ τοιαύτας λέγουσι. πτερωταὶ καὶ αὐταὶ καὶ δρακοντώδεις ἔχουσαι βοστρύχους. ὡς αἱ ἅρπυιαι ἐν θρᾴκῃ. ὦτα ἄρκτων σώματα γυναικῶν. πρόσωπα κυνῶν ἔχουσαι. καὶ ἡ ἔχιδνα περὶ λυδίαν. στέρνα καὶ κεφαλὴν κόρη. τὰ δὲ κάτω ὄφις. ὡς καὶ ὄρθος γηρυόνου, κύων ἐν ἐρυθείᾳ δύο κυνῶν κεφαλὰς ἔχων, ἑπτὰ δρακόντων. καὶ ἀστέριος καὶ μινώταυρος ἐν κρήτῃ, βοὸς ἔχων πρόσωπον. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἀνδρός. Σκύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακόν. ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. Σκῦλα, τὰ τῶν νεκρῶν λάφυρα. λάφυρα δὲ, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. Σκύλα, περὶ τὸ ῥήγιον τῆς σικελίας ἐστὶν, ἀκρωτήριον ἐξέχον εἰς θάλασσαν, οὗ κάτωθεν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχουσαι κοίλους τόπους, καὶ σπήλαια. ἐν οἷς καταμένουσι τὰ θηρία θαλάσσης. τῶν δὲ πλοίων ἐν ταῖς πέτραις ἀκοντιζομένων, ἐκ τοῦ τῆς χαρύβδεως ὕδατος, καὶ συγκλωμένων, τοὺς ἄνδρας ἐσθίουσιν. ἡ δὲ χάρυβδις καὶ ἡ σκύλα, πλησίον εἰσίν. ἡ μὲν χάρυβδις περὶ μεσσήνην ἐστίν. ἡ δὲ σκύλα, περὶ τὸ ῥήγιον ὡς ἔφην. τὸ δὲ ῥήγιον ἰόκαστος ἔκτισεν αἰόλου, ὥς φησι καλλίμαχος. ῥήγιον ἄστυ λιπὼν ἰοκάστου αἰολίδαο. ἡρακλῆς οὖν σοφὸς ὢν, καὶ στρατηγός, καὶ παραπλέων τοὺς τόπους μετὰ τῶν γηρυόνου βοῶν, ἀπώλεσεν αὐτόθι τινὰς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀνακαθαίρει τὸν τόπον τισὶ μηχαναῖς. ὅθεν καὶ ἐμυθεύσαντο τὴν σκύλαν αὐτὸν ἀνελεῖν. φόρκυς δὲ, ἤτοι ἡ θάλασσα ὁ ταύτης πατήρ. ἡ γὰρ θάλασσα δυσχερῆ ταύτην ἐποίει. λαμπάσιν αὐτὴν πάλιν ἀνεζώωσεν. ἢ κινήσεσι. καὶ χρόνοις πάλιν τὴν ὑφ᾽ ἡρακλέους ἀνακάθαρσιν καὶ τὸ μηχάνημα ἡ θάλασσα χέασα, μετέστρεψεν εἰς τὴν ἀρχαίαν δυσχέρειαν. Σκυλεῦσαι, πόθεν δηλοῦται. παρὰ τοῖς παλαιοῖς σκῦλον τὸ δέρμα λέγεται. ἀφ᾽ οὗ ἴσως, καὶ σκυλεύειν κυρίως, τὸ ἐν πολέμῳ βύρσας ὅ ἐστι βοείας ἀσπίδας λαμβάνειν. ἐξ οὗ ὡς ἀπὸ μέρους καὶ ἐπὶ πάσης πολεμικῆς σκευῆς, τὸ σκυλεύειν ἐλέχθη. οὗ ἡ ἀναλογία κατὰ τὸ ξύλον ξυλεύω. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ ξυλεία. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας τὰ πεντήκοντα πλοίων πεντηρικῶν ξυλεία. δοκεῖ δὲ αἰολικὸν εἶναι τὸ σκῦλον, ὡς φαίνεται ἀπὸ ῥητορικοῦ λεξικοῦ. ἐν ᾧ κεῖται καὶ ὅτι ἀποσκολύπτειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ δέρμα. ὅθεν καὶ τὸ σκυλεύειν μεταφορικῶς. Σκυλεύσας, αἰχμαλωτεύσας. Σκυλεῦσαι νεκρὸν, καὶ ἀποδῦσαι τεύχεα λέγεται. ὡς δηλοῖ τὸ τεύχεα οὐκ ἀπεδύσαι. καὶ πάλιν σκυλεῦσαι. ὡς τὸ ἀπὸ τεύχεα δῦσαι, περίφρασίς ἐστι τοῦ συλᾶν. ᾧ μυριαχοῦ χρῆται ὁ ποιητής, ἤτοι, ἡ ποίησις. Σκυλῆναι, ξηρανθῆναι. Σκυλλεῖν, τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν. Σκυλλὶς, κληματίς. Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογνοῦ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν τὴν ὑλακὴν, σκύλαξ τις ὤν. Σκυλμανεῖς, θυμωθῇς. Σκυλοδέψος, ὁ τὰς βύρσας βυρσοδέψων. Σκύλον, δέρμα. κώδιον. οἱ δὲ, ῥάκκος καὶ τριβώνιον ἢ δέρμα ἄρκτου, καὶ τὸ τοῦ κασσαίου κάλυμμα. Σκύλσις, θυμός. σάλος. ταραχή. Σκύμνος, ὁ τοῦ λέοντος σκύλαξ. Σκυμνοὺς, ὀξυτονουμένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον. βαρυτονουμένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Σκυμαλίσαι κυρίως, τὸ τὸν μέσον δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου ἐμβαλεῖν. Σκύνιον λέγεται ἡ ὀφρύς. καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται, σκυνίζω καὶ σκύζω. Σκυνίζει, λακτίζει. Σκυζίφον, σκύφον. Σκύρβια, κρόμμυα. Σκυρθαλίας, θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι. διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας. Σκυρθάλιος, νεανίσκος. Σκυρία δίκη, ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶν, ἡ θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς σκῦρον, ἐκεῖ κατακρημνισθῆναί φασι. Σκῦρος, νῆσος τῶν κυκλάδων, καὶ πόλις τῆς νῦν μὲν φρυγίας, πρότερον δὲ κιλικίας σκῦρος γὰρ ἡ λατύπη. Σκύρος, τόπος. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Σκυρωθῶσι, λιθωθῶσι. Σκυρωτὴ ὁδὸς, ἡ ἀπόκροτος. Σκυτάλαι, βακτηρίαι, καὶ αἱ ἱππικαὶ ἶλαι. καὶ ὄφεων εἰσὶ φλαγέλλια. λῶροι. πίνακες ἐφ᾽ οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. ἢ θύλακες δερμάτινοι. Σκύτα, τὰ κατὰ τὴν σκυταλίδα τοῦ αὐχένος. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Σκυταλίδες, οἱ κόνδυλοι τῶν δακτύλων. Σκυτάλη, λακωνικὴ ἐπιστολή. ἢ βακτηρία. ἐφόρουν γὰρ βαρείας βακτηρίας οἱ λάκωνες. ὁ δὲ δίδυμος σκυτάλια τὰς βακτηρίας, αἷς τὰ σκύταλα τύπτουσιν, ὅ ἐστι τοὺς τραχήλους. ἡ σκυτάλη λακωνική, ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον, ἐποίουν δύο ῥάβδους ἰσομήκεις. καὶ τὴν μὲν, τῷ στρατηγῷ μέλλοντι ἐξιέναι εἰς πόλεμον ἐδίδουν. τὴν δὲ παρ᾽ αὐτοῖς εἶχον, καὶ ὅτε βούλοιντο ἀπόῤῥητόν τι σημᾶναι τῷ ἀπόντι στρατηγῷ, ταύτῃ λευκὸν δέρμα περιειλίξαντες, ἔγραφον εἰς αὐτό. καὶ ἀνελίττοντες, παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς λαβὼν αὐτὸ, καὶ περιελίξας τῇ παρ᾽ αὐτῷ ῥάβδῳ, ἀνεγίνωσκε. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὄφεως. Σκυταλίδες, εἶδος χαρίδων. Σκυταλίς, καμπτόν τι εἶδος. ὅ ἐστι ζῶόν τι. Σκυταλουμένη, ξύλῳ τυπτομένη. Σκυταλίδα, αὐλοποιόν. Σκυτεὺς, σαγγάριος. καὶ καλιγάριος. σκυτορράφος. Σκύτη βλέπειν ποιήσω, λέγει ἀριστοφάνης. ὅ ἐστι πληγάς σοι ἐμβαλῶ. παροιμία δὲ ἐλέγετο ἐπὶ τῶν δειλιόντων καὶ ὑποψιαστικῶς διακειμένων, πρὸς τὰ μέλλοντα κακά. Σκυτίζει, σπαράττει. Σκυτίνη, περίζωμά τι ἀπὸ λώρων. παρὰ τὸ σκῦτος, ὅ ἐστι δέρμα. Σκυτίνη ἐπικουρία. ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς τοῦ βοηθήματος. Σκυτίνων καθημμένοι. διεζωσμένοι. ὅπερ εἰσήεσαν οἱ κωμικοὶ ὑποκριταί. οἱ δὲ, αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν, ἀνώτερω τοῦ ἰσχίου καὶ τῶν αἰδοίων παρακείμενα. Σκυτοδέψης, δερματολέκτης. ὁ τὰς βύρσας κατασκευάζων. Σκῦτος, τὸ δέρμα. καὶ σκυτοδέψης παρὰ τὸ

σεῖο δὲ κεν ζώου, καὶ τρὶς τόσα δοίην ἄποινα· ἀντὶ τοῦ σοῦ ζῶντος καὶ τρὶς τοσαῦτα δοίην ἄποινα· οὐχ ἔτι σοῦ ζῶντος· καὶ φυλάττεται ταῦτα, ἄκρως παρ' ὁμήρῳ. Σόλος, ὁ δίσκος. Σοκᾶ, βροχίζει· ὀχλεύει. Σολὴν, ποταμός· καὶ κλίνεται σωλῆνος· σωλὴν δὲ τὸ σωληνάριον μέγα. Σολία, χώρα· σωλεία δὲ ἡ τοῦ οἴκου, μέγα καὶ δίφθογγον. Σολοίκια, τὰ ἐνδύματα. Σολοικισμὸς, ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός· διαφέρει δὲ ὁ βαρβαρισμὸς τοῦ σολοικισμοῦ· ὅτι ὁ μὲν βαρβαρισμὸς ἐν λέξει γίνεται· ὁ δὲ σολοικισμὸς ἐν λόγῳ· τὸ γὰρ περὶ μίαν λέξιν ἁμαρτάνειν, βαρβαρισμός ἐστι, τὸ δὲ περὶ πλείονας, σολοικισμός. Σόλοι, ἔθνος ἀφ' ὧν τὸ σολοικίζειν· καὶ ὁ σολοικισμὸς, καὶ σόλοι, ἡ κυπρικὴ πόλις· οἱ δὲ, τῆς κιλικίας. Σολοικίζειν. κροῖσος μετὰ τὴν σόλωνος ἐρώτησιν ἐν κιλικίᾳ γεγονὼς, σόλοις πόλιν ᾤκισεν· ἐν ᾗ καί τινας τῶν ἀθηναίων κατῴκισεν· οἳ χρόνῳ βαρβαρωθέντες, ἐλέγοντο σολοικίζειν· ἀφ' οὗ καὶ σολοικισμός. Σόλοικον, τὸ ἀμαθές· ἢ σόλοικος, ὁ ἐπισεσυρμένος· ἀδιάφορος. Σολοιτύπος, μυδροκτύπος· καὶ χαλκός τις ἐν κύπρῳ. Σολομῶν, σολομωνὶς, σόλων, κύριον· οὗτος ἦν νομοθέτης ἐν ἀθήναις· ἀπὸ τούτου σόλος ἔθνος· ἀφ' ὧν τὸ σολοικίζειν· καὶ ὁ σολοικισμός· σόλος ὁ δίσκος· σόδομα τόπος· ὁ ἀπὸ τούτων σοδομίτης, σοβαρὸς ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζών· σοβῶ, τὸ παράγω· σοβὰς γυνὴ ἡ μανική· σορὸς, ὁ τάφος· ἀφ' οὗ, ἐνσοριάζω, τὸ ἐνταφιάζω. σόλυμα, τόπος καὶ ἕτερα. Σόλος, ὁ δίσκος· παρὰ τὸ σῶ τὸ ὁρμῶ· καὶ κινῶ· ἀπὸ γὰρ τοῦ σῶ τὸ σείω· ὁ μέλλων, σώσω. Σολουντὶς, ἄκρα τῆς λιβύης. Σόλυμοι, ὅμορον ἔθνος λυκίοις, πολέμιον αὐτοῖς· διὸ καὶ ὁ βελλεροφόντης σταλεὶς ὑπὸ ἰοβάτου ἠρίστευσε κατ' αὐτῶν γενναίως πολεμήσας· οὐδέτιρως δὲ σόλυμα, πόλις ἀσσυρίων, κτισθεῖσα μετὰ τὴν ἅλωσιν τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις ἱεροῦ· καὶ ὄνομα δὲ ὄρους λυκιακοῦ, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τοῦ γεωγράφου· κώρυκος αἰγιαλὸς, περὶ λυκίαν· εἶτα φάσηλις τρεῖς ἔχουσα λιμένας· πόλις ἀξιόλογος· ταύτης ὑπόκειται ὄρος τὰ σόλυμα. Σόλυμος, ὁ κίλιξ. Σόμαρα, τόπος. Σομὸρ, μέτρον γῆς. Σομφῶδες, βουνῶδες· ἢ χαῦνον. Σοναρὸν, ῥωμαλέον. Σόοι· σωτήριοι· ὑγιεῖς· ὁλόκληροι· σωζόμενοι. Σόορ, τυρός. Σόος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀεὶ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· ὡς ἀπὸ τοῦ σέω τὸ ὁρμῶ· ὃ προσλήψει τοῦ υ, γίνεται σεύω· καὶ ἔστι σόος, οἱονεὶ ὁ τὰς φυσικὰς ὁρμὰς ἔχων· ἀκολούθως δὲ καὶ τὸ λαοσσόος, ἀθηνᾶ· καὶ αὐτὸ συστολὴν ἔχει τῆς παραληγούσης· οὕτω δὲ καὶ παρὰ θεοκρίτῳ τὸ δορισσόος κάστωρ, καὶ δύσσοα θρέμματα· ἐπιστέον ὅτι, καὶ ῥῆμά ἐστι σόω διὰ τοῦ ο μικροῦ· οὗ τὸ προστακτικὸν σούσθω παρὰ σοφοκλεῖ, ἐκ τοῦ σοέσθω συναιρεθέν· ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ ἀπέσσυα, δωρικόν· ὡς δηλοῖ, ἔρρει τὰ καλά· πίνδαρος· ἤγουν ἀφώρμησεν· ἀπῆλθεν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ σόος, κράσεως γενομένης τῶν δύο οο, εἰς ω· ὡς ἐν τῷ πρόορα πρῶρα, ἀποτελεῖται τὸ σῶς· οἷον νῦν τοι σῶς καὶ αἰπὺς ὄλεθρος· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ σάος· ἐξ οὗ τὸ σαώτερος γίνεται κατὰ κρᾶσιν σῶς· ω προτεθέντος τοῦ ο μικροῦ ἐν τῇ παραληγούσῃ, γράφεται μετὰ παραληγούσης μακρᾶς παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ σῶος· οὐ μὴν παρὰ τῷ ποιητῇ. Σοῦται, φεύγει διώκεται. Σοροδύτης, θεὰ ἡ ἔφορος τῆς μανίας. Σορδισμὸς, τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι· ἤτοι ἑλληνίζειν. Σορέλλην, σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας· ἀπὸ τῆς σοροῦ. Σορεύει, συνάγει. Σορηδὸν, ὁμοῦ· παρὰ τὸν σωρόν. Σόρνιξα, εὔζωμον. Σορόα, παλινούρου εἶδος. Σοροπηγοὺς, τουτέστι τοὺς ποιοῦντας σοροὺς τοῖς νεκροῖς· ἄλλως· τοὺς σοροποιοὺς, τοὺς τὰς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦντας. Σορὸς, θηλυκῶς, ἐπὶ τοῦ τάφου τίθεται· καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται ἐν τῇ παραληγούσῃ· ἐπὶ δὲ τῶν καρπῶν, ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου. Σορὸς, μνῆμα· θήκη ἡ τῶν λειψάνων· παρὰ τὸ σεσυρέναι τὰ σώματα ἐν αὐτῇ· ἢ παρὰ τὸ εἴρω τὸ κωλύω, σορὸς ἡ κωλυτική. Σορὸς, φασὶ παρὰ τὸ ἔσω ὀρούειν, ἢ ἐρύειν ὅ ἐστι φυλάσσειν τὸν τεθνεῶτα· ἅπαξ δέ φασιν εἴρηται τῷ ποιητῇ ἡ λέξις· ἀφ' ἧς καὶ σορέλλην παρὰ ἀριστοφάνει σκῶμμα εἰς γέροντα· ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ· ἐξ αὐτῆς καὶ σοροπηγός· πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ναυπηγός· δηλοῖ δὲ ἡ σορὸς καὶ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γέροντος σκωπτικῶς, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ γράψαντος, τὸ γηράσασα καὶ ἤδη σορός· τοῦ δὲ σορέλλην σαφέστερον εἰς σκῶμμα, τὸ τυμβογέρων παρὰ τῷ κωμικῷ. Σορωνὶς, ἐλάτη παλαιά. Σὸς, σὴ, σὸν, ἀντωνυμία παράγωγος· παράγεται ἀπὸ τοῦ σὺ, σοῦ· πρωτοτύπου ἀντωνυμίας· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐγὼ, ἐμοῦ, ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν· καὶ ἀπὸ τῆς ὅς οὗ, ὅς· ὃ σημαίνει τὸ ἐκεῖνος· ἡ ἥ, καὶ τὸ ὅν· κλίνεται δὲ ἡ ἧς ὡς ἡ τιμή. Σόασος, ἡ διόπτρα· καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα. Σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν· ἐκ παραλλήλου ταυτοδύναμοι κεῖνται λέξεις, τὸ ἐκφυγεῖν καὶ τὸ ὑπαλύξαι παρ' ὁμήρῳ. Σοῦ· σοί· σὲ, ἀντωνυμίαι τοῦ δευτέρου προσώπου ἐγκλίνονται· οἷον ἤκουσά σου, ἔδωκέ σοι· ἐδίδαξά σε, ὕβρισά σε. Σοῦ, ἴε· τρέχε· ὥρμα. Σουβίον, τόπος. Σουγλάριον, ἐργαλοθήκη. Σούκινος, ὁ εὐνοῦχος. Σοῦκλαι, φοινικοφάλανοι. Σούμωρος, κεχορτασμένος· πλήρης. Σουνεπάσθαι, συνακολουθῆσαι. Σουνιεὺς, σουνιεῖς· δῆμος. Σουνιάρατε, ὦ ἐν τῷ σουνίῳ ἀρᾶνται καὶ εὔχονται· σούνιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς. Σουνιέρακε, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ σουνιάρατε· φαίνεται δὲ εἶναι, ποσειδῶνος τὸ ἐπίθετον· καὶ ἐν ἱππεῦσιν· ὦ δελφίνων μεδέων σουνιάρατε· παρὰ τὸ ἐν σουνίῳ ἄκρῳ τῆς ἀττικῆς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀρὰς δέχεσθαι. Σοῦσα, τὰ λείρια παρὰ φοίνιξι, καὶ σοῦσον τὸ κρίνον, κατὰ φρύγας. Σούνιον ἱερὸν, ἤγουν ἀκρωτήριον ἀθηναίων· ἴσως ἱερὸν λέγεται, ἐπεὶ ζεὺς σουνιεὺς ἐτιμᾶτο ἐκεῖ· ὃν διθυραμβικῶς παίζων ὁ κωμικὸς, καλεῖ σουνιάρατον. Σοῦσα, καὶ ἐκβάτανα, τῆς περσίδος χώρας πόλεις· ὧν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας· ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ· ἐθέριζε. Σοῦσθε, ὁρμᾶσθε, πορεύεσθε. Σούσθω, παρακινείσθω· ἔστι ῥῆμα σόω, οὗ τὸ προστακτικὸν, σούσθω παρὰ σοφοκλεῖ· ἐκ τοῦ σοέσθω συναιρεθέν. Σουσίας, ὁ ἵππος κατὰ σύρους. Σούνινον μύρον, τὸ κρίνον· ἢ οὕτως σούνιον μύρον ὅ ἐστι κρίνον· σοῦσις· ἡ πόρευσις· ἄλλοι τὸ οὖς, ὁ δρόμος. Σουφεὶρ, χώρα ἐν ᾗ οἱ πολύτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσὸς ἐν ἰνδίᾳ. Σοφηνὴ, τόπος. Σοφία ἐστὶ, τοῦ θεωρητικοῦ τῆς φιλοσοφίας· φρόνησις δὲ, τοῦ πρακτικοῦ· σοφία δὲ φρονήσεως διαφέρει· τῷ τὴν μὲν σοφίαν εἶναι δύναμιν, τοῦ θεωρητικοῦ τῆς φιλοσοφίας· τὴν φρόνησιν δὲ, τοῦ πρακτικοῦ· ἰστέον ὅτι ἡ μὲν σοφία ἐνεργεῖ, ὅπως δή ποτε τῶν πραγμάτων ἐχόντων· ἡ φρόνησις δὲ, ἀνενέργητος μένει, τῆς προνοίας ἄλλως οἰκονομούσης τὰ πράγματα· ἢ τῶν διδασκομένων οὐχ ὑπακουόντων, ἢ οὐκ ἐπαϊόντων· ἡ σοφία αὕτη ἐστὶν, ἡ ἐμπειρία, τῶν

Σπερμαίνω, γεννῶ. Σπέρμα ἐστί, ψυχῆς θεραπευτικῆς πόρισμα, καὶ δύναμις· ἢ ὑγρὸν ἢ πνεῦμα τῶν δὲ, ἐκ μεταβολῆς αἵματος, ἐπιτήδειον πρὸς ζωογονίαν· ἢ περίττωμα τῆς ἐσχάτης τροφῆς τὸ ἄριστον. δηλοῖ δὲ τὸ σπέρμα, καὶ τὸν καρπὸν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. εἴρηται δὲ σπέρμα, παρὰ τὸ συνεσπαρμένην ἔχειν ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τῆς τελειότητος. καὶ σπερμαίνειν, τὸ παιδοποιεῖν. Σπερματίας, ὁ μέγας σικυός. Σπερματικόν ἐστι, δύναμις ψυχῆς, σπερματικοῦ σώματος παρασκευαστική. Σπερμολόγος καὶ σπερμονόμος, εἶδός ἐστιν ὀρνέου λωβωμένου τὰ σπέρματα. ἐξ οὗ οἱ Ἀττικοὶ σπερμολόγους ἐκάλουν, τοὺς περὶ ἐμπόρια, καὶ ἀγορὰς διατρίβοντας, διὰ τὸ ἀναλέγεσθαι τὰ ἐκ τῶν φορτίων φασὶν ἀπορρέοντα, καὶ διαζῆν. ἐκ τούτων δὲ τὴν αὐτὴν ἔλαχον κλῆσιν, καὶ οἱ οὐδενὸς λόγου ἄξιοι. Σπερμολόγοι, ὄνομα. οἱ ἐκ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα καὶ ἐσθίειν, οὕτως ὀνομάσθησαν. Σπέρξομαι, ὀργισθήσομαι. Σπειρόμενος στίχος, μικρός. σπειρώμενος δὲ ὄφις, ὅ ἐστιν ἐντυλισσόμενος, μέγα. Σπέρχειν, σπεύδειν· θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. διώκειν. Σπέρχει, σπουδάζει. κατεπείγεται. συστρέφει. Σπερχειός, ὄνομα ποταμοῦ Θεσσαλίας. Σπερχθείς, ἀντὶ τοῦ θυμωθεὶς καὶ ταραχθείς, λέγουσιν Ἴωνες. Σπερχνός, τραχύς. σπουδαῖος. ἄγαν ἐγκείμενος πρός τι. ἢ ἐπειγόμενος. Σπερχόμενος, ἐπειγόμενος. Σπερχυλλάδην κέκραγας, ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. Σπέρχω, σημαίνει τὸ κατεπείγομαι, σπεύδω, καὶ συστρέφω. ἴσως ἀπὸ τοῦ περιέχεσθαι συμπεριέχω οὖν, καὶ κατὰ συγκοπὴν, σπέρχω. Σπέρχων, ἐπείγων. κελεύων. Σπές, καὶ ἐνισπές, προστακτικὸν ἀντὶ τοῦ εἰπέ. ὡς σχές εἴρηται, ἀπὸ τοῦ σπῶ, ὃ σημαίνει τὸ λέγω. ὁ μέλλων, σπήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσπον. ἡ μετοχή, σπών καὶ τὸ προστακτικόν, σπέ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ̄, σπές. πλεονάζει δὲ τὸ σ̄ διὰ τὸ μονοσύλλαβον. Σπέσθαι, τὸ ἀκολουθῆσαι. ἀπὸ τοῦ ἕπεται. τὸ ἀπαρέμφατον, ἕπεσθαι. καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ̄, ἕσπεσθαι καὶ σπέσθαι. Σπέσθαι, δευτέρου ἀορίστου ἐστίν. ὅμοιον τῷ πέσθαι παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ τῷ σχέσθαι. Σπέται, ἵσταται. Σπέτε, εἴπατε. Σπιδεῖται, ἐριθεύεται. ἐρεθίζεται. Σπεύδω, ἀντὶ τοῦ σπουδάζω ἐγώ. ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον, ἤγουν ἐπείγω. καὶ σπεύδειν, τὸ ἀγωνίζεσθαι. σπεύδειν καὶ τὸ βοηθεῖν τινὶ, καὶ συναίρεσθαι. Σπεύσαιτο, παρακαλέσειεν. Σπευσανδρίδαι, γένος ἰθαγενῶν. Σπεύσειν, ἔκαμον. ἐταλαιπώρησεν. ἐκακοπάθησε. Σπεύσομαι παρ' Ὁμήρῳ, παθητικῶς ἐλέχθη. δῆλον δέ, ὅτι σπεύσω ἐστὶ τὸ κοινόν. Σπήεσσιν, ἐκ τοῦ σπέος. ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν, σπέεσι. καὶ ἐκτάσει, σπήεσσι. καὶ ἐν σπέσι κατὰ συγκοπήν. Σπήλαια, οἰκοδομητοὶ λαβύρινθοι. καλεῖται δὲ καὶ κυκλώπεια. Σπήλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατασπῶ, καὶ τὸ λᾶας ὁ λίθος. σπήλαιον γὰρ οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ λίθος κατεσπασμένος. Σπῆλιγξ, τὸ σπήλαιον. ἐτυμολογεῖται δὲ σπήλαιον, παρὰ τὸ ἐσπασμένους τοὺς λάας εἶναι. καὶ ὑποκοριστικῶς σπῆλιγξ. ἡ ἐσπασμένη λᾶιξ, ἤτοι λιθίς. ὅθεν καὶ ἄμεινον γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. τροπῇ τοῦ διχρόνου εἰς δίχρονον. διὰ τοῦ υ σπῆλυγξ γράφεται. Σπήλυγγες, τὰ βεβρωμένα τῶν πετρῶν. παρὰ τὸ σπῶ. ἢ αἱ ὑπὸ τὰς πέτρας κοιλάδες. Σπίγγος, ἰχθὺς καὶ σπίγγον. σπῖνον. Σπιγνόν, μικρόν. βραχύ. Σπιδές, μέγα. πλατύ. εὐρύ. Σπιδνόν, πυκνόν συνεχές πεπηγός. Σπίζα, ὀρνιθάριον στρουθῷ ἐμφερές. Σπιζία, τὰ ὄρνεα ἅπαντα. Σπιζίας, εἶδος ἱέρακος. Σπιζίτης, εἶδος αἰγιαλίου ὀρνέου. Σπιθαμή, μέτρον. τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου, ἐπὶ τὸν μικρὸν διάστημα ἐκταθέν. Σπιθίαι, σανίδες νεώς. Σπίκανον, σπάνιον. Σπίλα, χορδαὶ ἐξ ἐντέρων. Σπίλαι, αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλῖδες. Σπίλα, στέμφυλα. Σπιλάδες, οἱ παλαιοί φασιν αἱ παράλιαι πέτραι, παρὰ τὸ σπιλοῦσθαι τῇ ἄχνῃ. Σπιλάς, πέτρα τις. Σπίλαξ, μῶλος. ὁ πλατανώδης. Σπίλον, νῆσον. παρὰ τῷ Λυκόφρονι. Σπῖλος, ῥύπος ἱματίου ἢ μολυσμός. Σπῖλος, καὶ τοῦ φυλάττου. λέγε δὲ κηλίς. Σπῖλος, πρῖνος κηλίς. πέτρα πορώδης. χοιράς. γῆ κεραμική. Σπίλοι, τραχεῖς τόποι, καὶ σπιλάσαι, ῥυπῶσαι. Σπινδῆρα, ἄροτρον. Σπινθαρύγες, αἱ λαμπηδόνες. Σπίννοις, εἶδος ὀρνέου. Σπινθήρ, ἀκοντισμός. πυρὸς ἀποβολή. Σπλάγχνα, τουτέστιν ἐνδόσθια σπλῆνα, καρδίαν, ἧπαρ. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ σπλάγχνα ἐπάσαντο. δηλοῦντες ἐνδιαθέτως, ἐκ ψυχῆς τελεῖν τὴν θυσίαν. ἢ σπλάγχνα, οἱονεὶ πέλαγχνα. διὰ τὸ πλησίον ἀλλήλων ὑπάρχειν, καὶ ἐφάπτεσθαι, καὶ διὰ τὸ σπᾶν τὴν τροφήν, ὦρος. Σπλάγχνον, ἡ καρδία, ἀφ' οὗ καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ εὐκάρδιος καὶ ἀνδρεῖος. ἄσπλαγχνος δὲ, ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός. Σπλαγχνεύειν, τὸ σπλάγχνων μεταλαβεῖν. Σπλεκοῦν, πλησιάζειν. συνουσιάζειν. περαίνειν. Σπληδός, σποδός. λεπτὴ κόνις. Σπλήν, ἀπὸ τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλισθέντα τῶν ὑγρῶν. Σπλῆνες, οἱ ὑπὸ τῷ λέβητι ἕλικες. καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς, τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια. Σπογγιά, καὶ σπόγγον λέγομεν. Σπόγγοι, οἱ κατὰ τὴν φάρυγγα ἀδένες παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπόγγος, διὰ τὸ ἀποσπᾶν τὰ ὑγρά. Σποδεῖ, Ἀριστοφάνης τὰς λαγόνας σποδεῖ. ἤγουν καθαίρει. σποδεῖν γὰρ κυρίως, τὸ τοὺς βωμοὺς καθαίρειν. Σπόδησον, ὄπτησον. φλέξον. Σποδιά, καὶ σποδός. ἡ στάκτη. παρὰ τὸ σβέω σβέσω, σβεσδός. καὶ σποδός. ἡ ἀμαυροῦσα τὴν φλόγα. Σποδεῖν, σπαίειν. συγγίνεσθαι. Σποδοῦντο, ἐμάχοντο. ἐτύπτοντο. Σποδιά, λαύρα ἢ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα. ἢ ἐν τοῖς ὁδοῖς τριβομένη. Σπονδεῖος, ἐκ δύο μακρῶν τετράχρονός ἐστιν οἷον, ἥρως. σπονδεῖος δὲ καλεῖται, ἐπειδὴ σπένδοντες τοῖς θεοῖς καὶ ζητοῦντες ἀγαθόν τι παρ' αὐτῶν, τούτῳ τῷ μέτρῳ χρώμεθα. Σπονδεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον. λοιβεῖον, ἢ ἔλαιον. Σπόνδισον ταχέως. παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει πλῆξον. καῦσον, ὡς ἐν σποδῷ. Σποδίτῃ ἄρτῳ, τῷ ἐγκρυφίᾳ καλουμένῳ. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σποδουμένων ἀντὶ τοῦ, τυπτομένων. παρὰ δὲ Λυκόφρονι, φλεγομένων. Σποδόν, ἀντὶ τοῦ στάκτην. παρὰ δὲ Λυκόφρονι πυρκαϊάν. Σπολάδα, Ἀριστοφάνης σὺ μὲν σπολάδα καὶ χιτῶνα ἔχεις. πρὸς τὴν σπολάδα ὅτι διφθέρα. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. καὶ στικτοῦ κυνὸς σπολὰς, καὶ βύρσα, παρδαληφόρον δέρος. Καλλίστρατος δέ, οἱονεὶ ἐφαπτίον δερμάτινον. Εὐφρόνιος δέ, χιτῶνα δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. οὐκ ἐξὸν ἐνεζῶσθαι διφθέραν. τὸ Σοφόκλειον ἐπὶ τοῦ δέρματος εἴρηται, τοῦ κρεμαμένου πρὸς τῇ τοῦ Ἀντήνορος οἰκίᾳ. Σπόλια, τὰ παρατιλλόμενα ἐρίδια, ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων. Σπολεῖσα, σταλεῖσα. Σπόμενοι, μετελθόντες. Σπονδαὶ ἄκρητοι. σπονδὰς ἀκρήτους λέγει· διότι ἀκράτῳ οἴνῳ ἔσπενδον, αἰνιττόμενοι τὸ τῆς γνώμης ἀμιγὲς ψεύδει, καὶ ἄδολον. Σπονδάς, συνθήκας. ὅρκια. ἢ θυσίας, καὶ ἐκχύσεις οἴνου.

σπάνιος· τοῦτο ἀπὸ τοῦ σπανίζω, ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττῶ, καὶ φθείρω· τοῦτο παρὰ τὸ σπάνις ἡ λεῖψις· τοῦτο παρὰ τὸ σπῶ σπάνω, σπάνις, καὶ σπανίς. Σπανόν, τὸ τίμιον, καὶ πολλοῦ ἄξιον. Σπαράγμασι, ξεσμοῖς· ταραχαῖς· ἀποβολαῖς· διαρμοῖς. Σπαρασσόμεθα, ξεόμεθα· ταραττόμεθα. Σπαραβάραι, οἱ γερροφόροι. Σπαράσιον, ὄρνεον ἐμφερὲς στρουθῷ· ἔνιοι σκίψ. Σπαργᾷ, ἀντὶ τοῦ ὀρέγεται, καὶ ἐπιθυμεῖ, Ἴωνες λέγουσι. Σπαργαί, ὀργαί· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπάργανον, παρὰ τὸ σπαράσσω, σπαράγανον καὶ σπάργανον. λέγονται δὲ αἱ πρῶται φασκίαι σπαργανώματα· ἔνθα δεσμοῦνται οἱ παῖδες, ἐῤῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον. Σπάργακα, ὀρίγανον. Σπαργᾶν λέγεται, ὅτε οἱ μαστοὶ πλήρεις ὦσι γάλακτος. Σπαργῶσι, πλημμυροῦσιν· ἀποστάζουσι. Σπαργῶν, ὁ πλήρης καὶ δεόμενος ἐκκρίσεως. Σπαρνάς, σπανίοις· ἀραιάς· διεσπαρμένας. Σπάρνιοι, αἱ θαλάττιοι πέτραι. Σπαρνόν, σπάνιον· ὀλίγον. Σπαρνοπόλιος, ὀλιγοπόλιος. Σπάρξαι· σπαργανῶσαι· σπαράξαι. Σπασμός, ἡ παλίῤῥοια, καὶ τὸ πάθος. Σπασάμενος, ἑλκύσας· ἀγρώσας. Σπάρτα, τὰ σχοινία· ὡς ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους· ἐοίκασι γὰρ ὃ δὴ καὶ νῦν πολλαχοῦ γίνεται, σπάρτων φυτοῖς χρῆσθαι οἱ παλαιοὶ εἰς πλοκὴν σχοινίων· καὶ ἦν ἐν λόγῳ σπάρτος ἰβηρικὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς· λέγει δέ που καὶ γῆν σπαρτοφόρον ὁ γεωγράφος, καὶ σχοινοπλοκικὴν σπάρτον· καὶ μέχρι δὲ νῦν εἶδός τι σχοινίου οἱ ἰχθυοβόλοι, σπαρτίναν ὀνομάζουσι· καὶ ὁ κωμικὸς τοῦτο παρεμφαίνει ἐν τοῖς ὄρνισιν· ἔνθα παίζων περὶ τῆς λακωνικῆς σπάρτης, ὡς παρωνυμουμένης ἀπὸ φυτοῦ σπάρτου φησὶ μὴ ἂν δεηθῆναι σπάρτης κειρίαν ἔχων· ἤτοι μὴ δεηθῆναι σπαρτίνου πλέγματος, ἐὰν ἀλλὴν ἔχῃ κειρίαν ἤτοι δεσμὸν κλίνης. Σπάταγγαι, οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι. Σπαταγγίζειν, ταράσσειν. Σπατάλα, τρυφᾷ· καὶ σπαταλᾷς, μαστιγωτῇ. Σπατείων, δερματίνων. Σπάρτην ἡρόδοτος λέγει, ὅτι ἐν λακεδαίμονι σπάρτη πόλις ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων μάλιστα· ἕτεροι δέ φασιν ὅτι λακεδαίμων πόλις, ἐνδοξοτάτη τῶν ἐν πελοποννήσῳ· ἡ σπάρτη πρότερον, ἀπὸ σπάρτου υἱοῦ ἀμύκλαντος· ἢ διότι λέλεγες οἱ συνοικήσαντες τὴν πόλιν διεσπαρμένοι τὸ πρίν· εἶτα ἐκεῖ συνῆλθον, καὶ ᾤκησαν εἰς ταὐτό· οἱ δέ τινες χωρίον φασὶ τὴν σπάρτην λακωνικόν· κληθεὶς ἀπὸ τῶν μετὰ κάδμου σπαρτῶν οἱ ἐκπεσόντες εἰς τὴν λακωνικήν, ἀφ᾽ ἑαυτῶν τὴν σπάρτην ὠνόμασαν· ἀνδρειότατοι δὲ πάλαι ἦσαν οἱ σπαρτιᾶται· ἔστι δέ φασι καὶ σπάρτου ὄρος· καὶ σπάρτη κώμη περὶ εὔξεινον· τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι βασίλειον ἡ σπάρτη· λέγοντες, καὶ ὅτι τῶν κατὰ πελοπόννησον πόλεις ἐνδοξόταται ἄργος τε, σπάρτη τε. Σπάρτην καλλιγύναικα λέγει ὅμηρος, διὰ τὴν ἑλένην. Σπάτατον, διεσπασμένον καὶ δύσχοον. Σπατίζει, τῶν σπατίων ἕλκει· τῶν δερμάτων τῶν πιτύων. Σπατίλη, ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος· ἢ τὸ ἀπόζυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρόν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτίων. Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπατίλη, τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. Σπατίλουροι, οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλην ἐκτιθέντες. Σπάτος, δέρμα· σκῦτος. Σπαρτωλός, πόλις ἐστὶ τῆς βοττικῆς. Σπαώνδες, οἱ σαλαμίνιοι. Σπέα, τὸ σπέος· τοῦ σπέεος καὶ σπέους· τὸ πληθυντικὸν τὰ σπέεα καὶ συγκοπῇ σπέα. Σπείδω ἐνεργητικῶς, τὸ χέω· ἱμέριος· πάσας δέ σοι πηγὰς δακρύων οὐκ ἔσπεισα· παθητικῶς τὸ φιλιοῦμαι. Σπεῖμα, σχοινίον. Σπειόμεθα, προσδεθέμεθα· ἀκολουθήσαμεν. Σπεῖό μοι, τουτέστιν ἐφέπου μοι· ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ᾽ ἕσπεο τυδείδῃ ἐς θήβας. Σπεῖον, σπήλαιον· σπύλωνες, οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι· καὶ τῆς νεὼς σκεῦός τι· καὶ σύστρεμμα ἐκ σχοινίου· ἢ ῥάκη καὶ ἱμάτια, καὶ ἱστία· ἄλλοι, εἶδος ἱματίου δίμεγέθους γυναικείου. Σπείους· αὗταί εἰσι μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς ους λήγουσαι· ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων· ἀεὶ γὰρ ἐντελῶς λέγεται· τείχεος σάκεος· τὸ δὲ αἴτιον ἡ εὐθεῖα καθὸ σπέος, καὶ δέος· εἰ προσέλαβεν ἡ γενικὴ ἕτερον ε σπέεος, καὶ δέεος, κακόφωνον ἂν ἐγένετο· ὅθεν ἐποίησε δέους σπέους· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, δείους καὶ σπείους. Σπείοις· ὡς ἀπὸ τοῦ δέους δείους, οὕτως ἀπὸ τοῦ σπέους σπείους. Σπεῖρα, ἡ τῶν ὄφεων συστροφή· καὶ σπεῖρα τὰ ὀχικὰ ἀμφιβλήματα, ἤτοι ῥάκη· ὅθεν ὁ μὲν ψευδοδέκτης ὀδυσσεὺς κακὰ σπεῖρα ἀμφιβέβληται, φασὶ τριχῶς· τὸ σπεῖρον πολυτελὲς ἱμάτιον· ῥάκος· ἱστίον. Σπεῖρα, τὰ ἱμάτια· παρὰ τὸ ἐν σπείρεσθαι, καὶ συσφίγγεσθαι ἐν αὐτοῖς. Σπεῖραι, στρεπταί· δράγματα· ἕλικες, καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν. Σπεῖρα, σύναξις· πλῆθος στρατευμάτων. Σπειρηδόν, ἀντὶ τοῦ περιπεπλεγμένως· ἢ κυκλοτερῶς, καὶ δίκην ὄφεως· ἐπὶ τοιαύτῃ δὲ σημασίᾳ καὶ συσπειραθείς, ἀντὶ τοῦ συντυλιχθείς. Σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα· παρὰ τὸ σπειρῶ τὸ εἱλίσσω· καὶ ἐν σπείρεσθαι, καὶ συστρέφεσθαι αὐτοῖς· καὶ σπεῖρον, τὸ ἱμάτιον· καὶ σπειρίματα, ἱμάτια. Σπείρω, ἀπὸ τοῦ σπῶ τὸ καθέλκω σπῶ· σπωμένη γὰρ ἡ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα· παράγωγόν ἐστι τοῦ σπῶ· ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σπορὰν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς· τὸ χωρῆσαι εἰς αὐτήν· οὕτω φιλόξενος. Σπείρω· μέλλων, σπερῶ· παρακείμενος, ἔσπαρκα· παθητικός, ἔσπαρμαι· σαι· ται· ἀριστοφάνης, πλεῖστος ἔσπαρται λόγος. Σπεῖσαι, τὸ δι᾽ ὑγρῶν θῦσαι· σπείσασθαι δὲ τὸ τοῖς πολεμίοις φιλιωθῆναι· ὁμοίως τὸ σπένδω καὶ σπένδομαι· οὐ ὁ μέλλων σπείσομαι· ὁ ἀόριστος, ἐσπεισάμην. Σπεῖσαι, παρὰ τὸ πίσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ. Σπεῖσις, ἡ σπονδή, ἡ θυσία. Σπείσω, θύσω. Σπειώ, ὄνομα νηρηΐδος· λέγεται δὲ ἡ ἐπακολούθησις. Σπέλεθον, τὸ κόπρον· ἀριστοφάνης τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν, καὶ ἀλλαχοῦ, καταίξαι βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι τῇ χειρὶ σπέλεθον, ἀρτίως κεχεσμένον. Σπελλάμεναι, σταλάμεναι. Σπένδαμνον, ξύλον. Σπένδω τὸ χέω· ὡς τὸ πολλὰ τῶν δακρύων κατέσπεισα· σπένδω τὸ σπονδὴν ποιῶ· καὶ ἀμφω ἐνεργητικῶς γράφεται· σπένδομαι τὸ φιλιοῦμαι, σπένδω τὸ μετὰ θυσιῶν φιλιοῦμαι καὶ καταλλάσσομαι, καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις· σπονδὴ ἡ θυσία· σπονδαὶ πληθυντικῶς αἱ φιλιώσεις, καὶ αἱ διαλλαγαί, προϋπαρχούσης ἔχθρας τινός, ὥς φασιν· οἱ ἀθηναῖοι πρὸς λακεδαιμονίους, σπονδὰς ἔθυσαν πεντέτεις. Σπένδω, τῷ τεθνεῶτι χοὰς προσάγω· σπένδομαι δέ σοι, ἀντὶ τοῦ καταλλάττομαι, δοτικῇ μόνῃ· καὶ σπένδω λοιβάς, ὡς λέγω λόγον, καὶ τὸ σπένδειν ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται. Σπέος, παρὰ τὸ σβέω ἐτυμολογοῦσιν οἱ παλαιοί· ἵνα εἴη σβέος τι, διὰ τὸ τοῦ σπηλαίου ἀφώτιστον· ὅθεν αὐτοῦ δὲ ἔοικε συγκεκόφθαι τὸ σπέος. Σπέος, σπήλαιον· ἄντρον τὸ ἀφώτιστον οἴκημα· διὰ σβέσιν τοῦ φωτός. Σπεργανῆσαι, σπαράξαι. Σπέργυς, παρὰ τὸ πρέσβυς τροπῇ τοῦ β εἰς γ, πρέσγυς· καὶ ὑπερθέσει, σπέργυς· ὡς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Σπέργουλος, ὀρνιθάριον ἄγριον. Σπεργόδην, ἐῤῥωμένως. Σπερηδόν, εἴλησις· περιπλοκή.

καθὰ τὸν βίον πράγματα. Σοφία ἐστὶν, ἐπιστήμη θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων τε καὶ τῶν τούτων αἰτίων. Σοφίζεσθαι, κατὰ ψεύδεσθαι. Σοφίζομαι, τὸ σοφιστικῶς λέγω· ἤγουν διὰ ἐπιχειρημάτων ἀποδείκνυμί τι, καὶ τὸ ἐφευρίσκω, καὶ μηχανῶμαι. σοφίζομαι ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ διδάσκομαι, ὅπερ ἔχει ἐνεργητικὸν τὸ σοφίζω. ὅθεν καὶ σοφιστής. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸν φιλόσοφον, τὸν διδάσκαλον, τὸν ῥήτορα, καὶ τὸν ἀπατεῶνα. Σοφίζομαι ὑπό τινος, ἀντὶ τοῦ σοφὸς γίνομαι. καὶ σοφίζομαι ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας, τὸ παραλογίζομαι καὶ ἀπατῶ. ὃ καὶ κατασοφίζομαι λέγεται. Σοφίζεται, τεχνάζεται. ἀριστοφάνης. Σοφίζει. ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὅ τι ἄν σοφίζει τεχνάζει. σοφίας γὰρ ἔλεγον τὰς τέχνας. Σοφίζω σε, ἀντὶ τοῦ σοφόν σε ποιῶ, καὶ τὴν σοφίαν ἐντίθημι. Σοφίης, τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς. Σόφισμά ἐστι, λόγος σοφιστικὸς, ἢ λόγος δόλερος, ἢ συλλογισμὸς αἱρετικός. Σόφισμα θετταλικὸν, ἐπὶ τῶν μὴ εὐθυμαχούντων ἐν παρατάξεσι παροιμιάζεται, ἀλλὰ κακουργούντων. παυσανίας δὲ, εἰς τοῦτο σαφέστερον φράζων φησί. θετταλικὸν σόφισμα, ἐπὶ μάχης, καὶ ἐπὶ σχήματος, καὶ ἐπὶ παρακρούσεως, καὶ ἄλλων μυρίων τάττεται, ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. ἀράτω καπόντι, ὁ θεὸς ἔχρησε φυλάξασθαι μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας εὐχῇ μείζονι, καὶ λαμπροτέρα κατ' αὐτοῦ χρησάμενοι. ὁ δὲ, ἑκατόμβην ἀνδρῶν εὔξατο θύσειν τῷ ἀπόλλωνι. κατορθώσας δὲ ἃ ἐβούλετο, ἀνεβάλλετο ἀεὶ τὴν θυσίαν, διὰ τὸ μὴ ἱεροπρεπὲς εἶναι. ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν διατριβόντων τὰς ὑποσχέσεις. ἢ καὶ ἄλλως παρακρουόντων. ὁ δὲ αὐτὸς παυσανίας ἱστορεῖ, καί τινα ἔμβαρον ἐπὶ εὐχῇ σοφίσασθαι. ἱδρύσατο γάρ φησι, μουνυχίας ἀρτέμιδος ἱερόν. ἄρκτου δὲ γενομένης ἐν αὐτῷ, καὶ ὑπὸ ἀθηναίων ἀνατεθείσης, λοιμὸς ἐπεγένετο. οὗ ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἐχρησμῴδησεν, εἴ τις τὴν θυγατέρα θύσει τῇ ἀρτέμιδι. βάρος δὲ ἢ ἔμβαρος ὑποσχόμενος οὕτω ποιήσειν, ἐπὶ τῷ τὴν ἱερωσύνην τὸ γένος αὐτοῦ διὰ βίου ἔχειν, διακοσμήσας τὴν θυγατέρα αὐτὴν, ἀπέκρυψεν ἐν ἀδύτῳ. αἶγα δὲ ἐσθῆτι κοσμήσας ὡς τὴν θυγατέρα ἔθυσεν. ὅθεν εἰς παροιμίαν φησὶ περιέστη ἔμβαρος εἶ. τουτέστι, νουνεχής. φρόνιμος. τῶν τις δὲ παλαιῶν ὀκνήσας περὶ τοῦ θετταλοῦ σοφίσματος πολυλογῆσαι, φησὶ θεσσαλικὸν σόφισμα, ὡς πανούργων καὶ ποικίλων μαρτυρουμένων τῶν ἐκεῖ. ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν θετταλικὸν σόφισμα, μὴ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ πανούργημα, καθὰ ἐμφαίνει καὶ εὐριπίδης ἐν τῇ μονομαχίᾳ, τῶν παίδων τοῦ οἰδίποδος. ὡς δὲ καὶ ἀνδραποδισταὶ οἱ θετταλοὶ, λαλεῖ καὶ ὁ κωμικὸς, τοῦτο σόφισμα θετταλικὸν, φάναι τὸν ἐκ θετταλίας σοφιστήν. Σοφιστὴς, ὁ ῥήτωρ καὶ ὁ φιλόσοφος, καὶ ὁ παραλογιζόμενος. καὶ ἀπατεὼν, καὶ διδάσκαλος. καὶ ὁ ἐφευρετής. Σοφιστὰς λέγουσι, τοὺς πεπαιδευμένους. ἀριστοφάνης δὲ τοὺς μετεωρολέσχας λέγει. οὕτω δὲ λέγουσι πάντας, τοὺς ἀπὸ τῶν μαθηματικῶν ὁρμωμένους. Σοφιστικὸς ἐστὶ λόγος, ὁ δόλερος. Σοφιστομανοῦσιν, ἐκ περισσοῦ ἐπιθυμοῦσιν ἔχειν οἱ σοφισταὶ καὶ διδάσκαλοι, εὐφυεῖς μαθητὰς καὶ πολλούς. Σοφὸς, φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικὸς, καὶ ὁ τῶν θείων ἔμπειρος. Σόφος, κάλος, ὄξυς, βράδυς, λεῦκος, βέλμος, καὶ τράχυς. σκλῆρος, χῶλος, καὶ τὰ ὅμοια, αἰολεῖς τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, βαρυτονοῦσι. Σοφῶς, εὐτάκτως. καλῶς. Σοφώτατος τῶν ἡλικιωτῶν λέγε. καὶ σοφώτατος τῆς ἡλικίας. ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν τελούντων. Σόω, διὰ τοῦ ο μικροῦ ἐν τῷ ἢν γάρ με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδε ἵκωμαι. ἐξ οὗ καὶ τὸ σόος ἔοικε γίνεσθαι. καὶ τὸ λαοσσόος, ἢ διὰ τὴν γραφὴν κεῖται, ἐν τῷ νῆας δὲ σόῃ τε λαὸν ἀχαιῶν. Σοώμην, ὁρμώμην. Σοωναύτης, ποταμὸς περὶ ἡράκλειαν, οὕτως ὀνομασμένος. ἐπειδὴ πάντας τοὺς ναυτιλλομένους διασώζει, ἀπαθεῖς ἔχων καὶ ἠρεμαίους λιμένας.

ΤΟ Σ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Π΄ ΚΑΙ Τ΄

σπᾶ, φλοιὸς ῥίζης, ἢ ἐρυθρόδανον, ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος, καὶ ὄργανον μουσικόν. Σπάδακες, κύνες. Σπαδαχεῖ, σπαράττει. Σπάδιον, ἀντὶ τοῦ στάδιον λέγουσι δωριεῖς. Σπάδων, ὁ εὐνοῦχος, παρὰ τὸ σπᾶσθαι τὶ μέρος αὐτοῦ. καὶ σπαδωνισμὸς, ὁ εὐνουχισμός. Σπάδων, τὸ σπάσμα τοῦ ψελλοῦ. Σπάδωνες, τὰ σπάσματα. Σπάζει, σκύζει. ἀχαιοί. Σπαθᾶν, ἀπὸ τῶν πάνυ σπουδαίων γυναικῶν εἴληπται. ἀπὸ τοῦ συντόμως κινεῖν τὰς ὑφαντικὰς σπάθας. Σπάθη, μάχαιρα. ξίφος. σπαθητὸν, γυναικεῖον. Σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, παρὰ τὸ καταστᾶν τὴν κρόκην. Σπάθαι, αἱ τῶν πλευρῶν. ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι πρὸς ἐπικαμπίαν. Σπάθημα, πύκνωμα. ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη. Σπαθίζεσθαι, μύρῳ ἀλείφεσθαι. Σπαθίνης, τῶν ἐλάφων τὶς οὕτω καλεῖται, ἢ ἡλικίαν ἐλάφου. Σπαθὲς, ἱμάτιον σπαθηυφασμένον. Σπαθίσματα, τὰ σπαδωνίσματα. Σπαθῶσι, σκορπίζωσι. Σπαθῶ, δαπανῶ. καταναλίσκω. μειῶ. κενῶ. κολούω. κολοβῶ. ταυτὸ σημαίνει. ἐκ τούτων ὀνόματα, μείωσις. καὶ ἐλάττωσις. οἷς ἐναντίον ἡ ἐπίδοσις, καὶ ἡ αὔξησις. Σπαίρει, ἅλλεται. σκιρτᾷ. πηδᾷ. Σπαιρόντων, τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων. Σπαίρω, ψυχορραγῶ. Σπαίρω, καὶ ἀσπαίρω, τὸ κινοῦμαι. κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. καὶ σημαίνει, ἄμουσόν τινα κίνησιν, ὡς ὁρῶμεν ἐν ἰχθύσιν. ἀπὸ δὲ τοῦ σπαίρειν καὶ σπαρίζειν. ὅρα δὲ ὅπα ἀσπαίρειν ἐπὶ βοὸς εἶπε σφαζομένου ὅμηρος, καὶ οὐκ ἐθέλοντος ἕπεσθαι τοῖς ἄγουσιν. ἐντεῦθεν δὲ ἡ λέξις μετήνεκται εἰς τοὺς ἐν τῷ θνήσκειν ἀσπαίροντας. ἐξ οὗ καὶ σπαρίζειν, εὐχρηστότερον ὂν τοῦ σκαρίζειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Σπάκα, κύνα. ἢ σφίγξ. Σπάλαξ, ἢ ἀσπάλαξ, εἶδος ἀρουραίου μυὸς, ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. καὶ ἵππων εἶδος οἱ σπάλακες. Σπαλακία, νόσος ἡ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, πήρωσις. Σπάλαθρον, σκάλανθρον. Σπαλεὶς, ἀντὶ τοῦ σταλεὶς. καὶ σπολὴν, ἀντὶ τοῦ στολήν. αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ τ τῷ π χρῶνται. Σπαλήτιον, τόπος. Σπαλίδα, ἀντὶ τοῦ ψαλλίδα. καὶ σπέλλιον, ἀντὶ τοῦ ψέλλιον λέγουσιν αἰολεῖς. Σπαλύσσεται, σπαράσσεται ταράσσεται. Σπανίαν, τὴν σπανιότητα. ὡς ὁσίαν τὴν ὁσιότητα. Σπανίζεται, σκορπίζεται. ἀπορεῖ. Σπανίζεται, λείπεται. ὑστερεῖται. Σπάνιον, τὸ ὀλίγον. ἐκ τοῦ

Σπονδή, ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος· συνθήκη· ὅρκος. Σπονδυλᾶται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ κινοῦνται. Σπονδύλη, ἡ γαλῆ παρὰ Ἀττικοῖς. Σπόνδυλοι, οὐ μόνον διὰ τοῦ π καὶ τρισυλλάβως, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ φ τετρασυλλάβως· σφονδυλίων γάρ φησιν Ὅμηρος. Σπόπια, πέμμα· ὅ τινες, σταπίας. Σποράδην, ἐσπαρμένως. Σποράδες νῆσοι, ἢ διὰ τὸ σποράδην κεῖσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ σπαρτὸν καὶ σπαρτόν. Σποράδες, διάφοροι· οὐχ ὁμοίως ἀλλήλαις συμβαίνουσαι, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σποργαί, ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν. Σποργίλος, ἦν κουρεύς· μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφιστῇ· τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τεῖχος. Σπορθύγια, τρίβηλα· τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν· ἅ τινες σπυρίδας καλοῦσι. Σπόρον, πυρόν· Ἀπολλώνιος. Σπορητία, ἑορτὴ ἀγομένη. Σπόρρυλον, τόκον. Σπουδάζω, σπεύδω· ἐπείγομαι· κατεπείγομαι. Σπουδάζειν, τὸ ἐναντίον τοῦ παίζειν· σπουδάζω τὸ φιλοσοφῶ· ἐξ οὗ καὶ σπουδαῖος, ὁ φιλόσοφος. δηλοῖ καὶ τὸ σπεύδω· οἷον σπουδάζω ποιῆσαι τόδε. σπουδάζω πρὸς σέ, ὅταν ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος. σπουδάζω περὶ σέ, ὅταν ἐπιμελοῦμαι τῶν περὶ σὲ πραγμάτων. Σπουδαῖός ἐστιν, ὁ ὀλιγοδεής· ὅς τις θανάτου καὶ θνητῆς φύσεώς ἐστι μεθόριος· τὸ μὲν ἐνδεές, διά τε τὸ σῶμα, διά τε τὴν γένεσιν αὐτὴν ἔχων· ὀλίγων δέ, διὰ τὴν λογικὴν ἐγκράτειαν δεῖσθαι δεδιδαγμένος· ἢ ὁ τελείαν καὶ ἀγαθὴν ἔχων τὴν αὐτοῦ ἀρετήν. Σπούδαξ, ἀλεκτρίβανος. Σπουδαρχίαι, κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες. Σπουδή ἐστι, σύνταξις εἰς τὰ προκείμενα. Σπουδῇ ἐξήλασαν, ἀντὶ τοῦ ἐν δυσχερείᾳ ἐδίωξαν· ὅθεν καὶ ἀλλαχοῦ, ἀσπουδεὶ ἔφη, τὸ δίχα πολλῆς ἀγωνίας καὶ δυσχερείας· ἢ ἄτερ σπουδῆς, ἀντὶ τοῦ δίχα καμάτου· ἐξ οὗ ἐν Ἰλιάδι ἀσπουδί, ἀντὶ τῆς ἀπονητί· οἷον μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν, ἕκηλοι. Σποῦσμα, σπουδή, σπούδασμα. Σπυράδες, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σπυρθίς, σπυρθίζειν, σπᾶσθαι καὶ ἀγανακτεῖν· σπυραδίζειν· καὶ σφύζειν. Σπυρίς, τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος. Σπυρίχνιον· πλεκτόν τι ἐξ οἰσυΐνων. Σπῶ τὸ μεταλαμβάνω, συντάσσεται γενικῇ· οἷον ἔσπασα τοῦ ὕδατος· ἐπισπῶμαι δὲ ἄλλον, αἰτιατικῇ τὸ μεταλαμβάνω. κατασπῶμαι δέ, καὶ ἀνασπῶμαι, καὶ διασπῶμαι, ὑφ᾽ ἑτέρου· ὁ μέλλων κατασπασθήσομαι· ἐπισπάσομαι δὲ ἄλλον· ἐσπάσθην δὲ ὑφ᾽ ἑτέρου. Σπώμενος, συντριβόμενος. Σταβαλοκόμαι, οὐλοκόμην. Σταβατῖναι, κρηπῖδες. Σταβόλχον, δύστραβον. Στάγην, κάρδοπον. Σταγόνες, ἐπὶ τοῦ ὑετοῦ· νιφάδες, ἐπὶ τῆς χιόνος· πλῆθος τῶν νιφάδων, νιφετός. Σταγών, παρὰ τὸ στέρημα· οὐ παράλογον, στάζω· οἷον οὐ ῥύδην ἀλλὰ στάσιν τῆς φορᾶς τοῦ ὑγροῦ λαβούσης. Σταδιεύς, Διοσκουρίδης φησί, σταδίοις ἀναμετρῶν τὸν περίπατον, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σταδαῖα, ἑστηκότα· ὄρθια. Σταδία, ἡ λυχνία. Στάδιον, ὀργυιαὶ ἑκατόν· ἢ στάδιον τὸ κατ᾽ εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμένον, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔτρεχον· ἦν δέ φασι πηχέων τριακοσίων διάστημα. ἢ στάδιον, καθὸ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός· ὅθεν δίαυλος τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τοῦ δύο αὐλῶνας ἔχειν. καὶ διαυλωνίζειν λέγουσι τοὺς ἀνέμους, ὅταν διά τινος ὁμαλοῦ καὶ στενοῦ διαπνέωσι. καλεῖται δὲ στάδιον, διὰ τὴν στάσιν· ἑστῶτες γὰρ ἐθεῶντο. οἱ δέ φασι περιττὸν εἶναι τὸ σ· εἶναι γὰρ τάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τάσιν. Στάδιον θώρηκα παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, λέγουσιν ὅτι οὐκ ἦν ἁλυσιδωτός, ἀλλὰ σταδιαῖος· ἀπὸ τῆς στάσεως ἐσχημάτισται. τινὲς δὲ στάδιον τὸν εὐπαγῆ· ὃν καὶ ὁ Καλλίμαχος λέγει στάδιον δ᾽ ὑφέεστο χιτῶνα. Σταδίῃ, ἡ ἐν τῇ συστάσει μάχῃ· ἢ ἀπὸ τοῦ διαστήματος τοῦ ὁρισθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ στάντα τὸν Ἡρακλέα τοῦ δρόμου διαπαῦσαι. Στάζει αἵματος, Ἀττικῶς· ὡς ἐπὶ τοῦ ὕδατος. καὶ στάζει σταλαγμοὺς φόνου, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ· φονία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος· ἀντὶ τοῦ αἵματος. Σταθερὸν ἦμαρ παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν· λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος, θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων· ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι· ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος. Σταθεῦσαι, Ἀττικοί· σταιτεῦσαι, Ἕλληνες. δηλοῖ δὲ τὸ ἱστάμενον φλέγεσθαι· ἢ τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιαίνειν κρέας· καὶ τὸ ὀπτῆσαι. ἔστι δὲ ποιητικόν· ἐξ οὗ καὶ ὄνομα σταθευτός, ἀπὸ τοῦ στατός, καὶ τοῦ εὕω τὸ καίω. Σταθευτός, ὁ περιφλογισμένος ἠρέμα. Σταθεύειν, τὸ μὴ λίαν ὀπτῆσαι, ἀλλὰ πυρὶ χλιᾶναι. Σταθευτόν, τὸ μὴ λίαν ὀπτόν. Σταθῆναι, καὶ στῆναι διαφέρει· σταθῆναι μὲν τὸ ὑφ᾽ ἑτέρου· οἷον ἐστάθη ὁ ἀνδριάς· ἔστη δέ τις κατ᾽ ἰδίαν ὁρμὴν καὶ προαίρεσιν. Σταθηρός, ἰσχυρός. Σταθμά, ἐπὶ ζυγοῦ· σταθμοὶ δὲ οἱ οἶκοι ἔνθα ἑστήκασιν ἵπποι ἢ βόες· ἤγουν αἱ κοινῶς σταῦλοι, οἳ καὶ οὐδετέρως λέγονται τὰ σταθμά. Σταθμᾶσθαι καὶ σταθμίζειν, ἐπὶ ζυγοῦ· ἀριθμεῖν ἐπὶ ψήφου· μετρεῖν, ἐπὶ μεδίμνου· σταθμῶμαι καὶ τὸ στοχάζομαι. Στάθμη, σπαρτίον ἐστὶ λεπτόν· ὃ μίλτῳ κεχρισμένον ἢ ἑτέρῳ χρώματι, γραμμὰς ἄγει τῇ ἑκατέρωθεν τάσει, δι᾽ ὧν τὰ ξύλα εὐθύνονται. ἐξ αὐτῆς καὶ παροιμία, τὸ στάθμης ἀκριβέστερος· ὡς ἄν τις εἴποι, ὀρθότερος τῆς ὀρθότητος· ἢ κανόνος εὐθύτερος. ὁ δὲ τόνος τῆς στάθμης συντελεῖ τι εἰς τὴν κολώνην· ὡς γὰρ σταθμὸς στάθμη, οὕτω καὶ κολωνὸς κολώνη· ὁμοίως καὶ ὀρθός, ὀρθή. ναυπηγὴν ἀνατίθεται στάθμην ἐπιτηδές, ὡς τοῦ ναυπηγοῦ μάλιστα ἔχοντος ἀνάγκην, ἀπορθοῦν τὰ ξύλα δι᾽ αὐτῆς ἀκριβέστατα· ἐνθυμουμένου, ὡς ὀλίγον διὰ ξύλον αἴδ᾽ ἐρύκει. διὸ οὐχ ἁπλῶς εἶπεν ἰθύνει, ἀλλ᾽ ἐξιθύνει· τουτέστι, λίαν ἐξορθοῖ· ἐπιτατικὴ πολλαχοῦ δὲ δείκνυται καὶ ἡ ἐξ πρόθεσις. οὐ μόνον δὲ ἡ ῥηθεῖσα παροιμία ἐκ τῆς τεχνικῆς εἴληπται στάθμης, ἀλλὰ καὶ ἑτέρα· οἷον τὸ λευκὴ στάθμη, ἀντὶ τοῦ ἄδηλος στάθμη κατὰ Παυσανίαν· οὐ γὰρ ἀκριβῶς διαφαίνει ὀρθότητα ἡ λευκὴ στάθμη. διὸ κεῖσθαι ἡ παροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· οἷον, τοῖς λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι, οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ, λευκὴν στάθμην· καὶ ὅρα ὡς οὐ πάντη ἀσφαλῶς ἡ τοιαύτη γραφὴ ἔχει· ὡς γὰρ ἐν λευκῷ λίθῳ οὐκ ἄν τις τεκμαίροιτο στάθμην λευκήν, οὕτως οὐδ᾽ ἐν μέλανι, μέλαιναν· ἢ ἐν ἐρυθρῷ ἐρυθράν· καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν λοιπῶν χρωμάτων. ἑρμηνεύεται δὲ ἡ στάθμη παρὰ τῶν παλαιῶν, κανών· γνώμων. ἦν δὲ ἡ ἱσταστικὴ στάθμη, καὶ ἐν θεάτροις τῶν δρομέων. Ἄλλως. Στάθμη, κανών ἐστι τεκτονικός· ἢ τὸ σχοινίον μεμιλτωμένον ὡς τὰ πολλά· οὗ ἔργον τὸ ἰθύνειν· οὐκ ἀεὶ δὲ μιλτοῦται, ἀλλὰ καὶ μελαίνεται· σπάνιον δὲ λευκή, διὰ τὸ κατ᾽ αὐτὴν ἐν τοῖς ὑπολεύκοις τῶν σωμάτων ἄσημον· καὶ οὐκ εὐδιάρθρωτον εἰς ἀπόρθωσιν γνώσεως· ὅθεν καὶ παροιμία· φησὶ γὰρ Αἴλιος Διονύσιος οὕτω· λευκὴ στάθμη, ὁ μηδὲν διακρίνων μηδὲ διαγινώσκων. Σταθμία, φλιαὶ καὶ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς. Σταθμός, ἐξισοῦται κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς μος λήγοντα, ἔχοντα πρὸ

τοῦ μ̄ τὸ θ̄, ὀξύνεται· μηνιθμός, πορθμός· σκαρθμός· ἰθμός, τὸ κρῖθμος· οἱ μὲν τῆς ὁμήρου ἐξηγηταὶ βαρύνεσθαί φασιν εἰς ἰδιότητα· ἐν δὲ τοῖς αὐτογράφοις τοῦ λυκόφρονος σταθμοί, αἱ ἐν ἀγροῖς καταγωγαί· καὶ ἐκ τούτου μὲν συντίθεται τὸ βούσταθμον· ἐκ δὲ τοῦ δηλοῦντος ἁπλῶς τόπον στάσεως, τὸ ναύσταθμον εἴρηται. Σταθμός, ἡ ἀγροτικὴ κατοικία· ὅθεν ἔπαυλις ἣν ὁ σοφοκλῆς μεταφράσας σταθμὰ λέγει· λέγεται δέ τε καὶ ἐπὶ ζυγοῦ, τοῦ τὰ βάρη ταλαντεύοντος· καὶ ἐπὶ παραστάτου οἰκίας· ὅτε μέντοι ἐκ τοῦδε τοῦ τόπου εἰς τόνδε, σταθμοὶ τοσοίδε λέγονται, τοπικὸν ἔχει διάστημα· δηλαδὴ ὁ σταθμὸς ὡς εἴ τις εἴποι, στάσιν· ἢ μονήν· ἢ τὴν λεγομένην ἀπαγήν· σταθμὸν ἢ παραστάδα λέγει ὅμηρος τῶν θυρῶν κυπαρίσσινον, ᾧ ἐκλίνατο ὀδυσσεύς. Σταθμὸς σηκοῦ, ἔοικε διαφέρειν, καθότι κοινὸν μὲν ἁπλῶς, ὁ σταθμός· σηκὸς δὲ μάλιστα, ὁ τῶν νεογνῶν· ὅθεν καὶ σηκῖται ἄρνες λέγονται. Σταθμοί, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ζωοστάσια· αἱ ἐπαύλεις καὶ ὅλως κατοικίαι ἀγροικικαί· πολλὴ δὲ χρῆσις παρὰ τῷ ποιητῇ· τίθησι δέ που τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ ζυγίου· καὶ μέρος δὲ θυρῶν, ἐνόδισεία οἱ σταθμοί, οὓς παραστάδας ὁ τραγικός φησιν· αἱ δὲ ἱστορίαι σταθμοὺς οἴδασι λέγειν καὶ τὰς ὡρισμένας, εἴτουν τεταγμένας ἐν ὁδοῖς ἀναπαύλας, τοῖς εἴτε ἱππεῦσιν εἴτε πεζοδρόμοις· ἃς καὶ ἀλλαγὰς ἔλεγόν τινες· οὕτω γάρ· τοσοίδε σταθμοὶ διελυθῆναι λέγονται πρός τινων, καὶ τοσούσδε σταθμοὺς εἶναι ἀπὸ τοῦ δεῖνος τόπου, ἐς ἄλλον φαμέν. Σταθμοῦχος, ὁ τῆς οἰκίας κύριος καὶ ξενοδόχος. Στανίον, τὸ ἱερὸν ὅσιον ἢ τὸ ἐργαστήριον. Σταιρόν, ξηρόν· θερμὸν ἄκρατον. Σταίς, φύραμα ἀλεύρου· πυροῦ· ἢ σταίς, ὃ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι· ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον· ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἐπερρίπτουν τοῖς κυσί. Σταιτῖα, πέμματος εἶδος. Σταίτινος ἄρτος, ὁ ἐξ ἀλεύρου· καὶ σταιή τινος, καὶ σταιτής. Στακτή, τὸ λεπτότατον τῆς σμύρνης. Στακτικόν, πέμμα πλακουντῶδες· ἄλλοι δέ, ἀγγεῖα διυλίζοντα νειλῷον ὕδωρ. Στακτόν, τὸ διυλισμένον. Σταλάει, στάζει· ὅθεν καὶ σταλαγμός· σταλάει ποιητικῶς, στάζει καὶ ἐπὶ σταλάζει κοινῶς. Σταλενδόνες, σταλαγμοί. Σταλείς, πεμφθείς. Στάλη, ταμεῖον κτηνῶν. Σταλῆναι, ἐλθεῖν· ἑτοιμάσαι. Στάλιδας, τοὺς χάμακας, ἢ χάρακας. Σταλαγμοῦ, καταστάσεως τῆς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στάλιξ, ὁ σταλαγμός· στάλιξ δὲ ὁ σκόλοψ ἰδίᾳ. Σταλίζομαι, ἐπὶ τῆς στήλης τρόπον ἕστηκα. Στάλικες, πάσσαλοι· ξύστραι· στῆλαι. Σταμαγορίς, ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συστραφῶσι στήμονες. Σταμῖνες, τὰ καταστρώματα τῆς νεώς, ἐφ' οὗ ἱστάμεθα· ἀρίσταρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα λέγει, στήμοσιν ἐοικότα. Σταμνία, οἱ μὲν ἀμαθεῖς ἐπὶ τῶν ἀμίδων τάττουσιν· οἱ δ' ἀρχαῖοι, ἐπὶ τῶν οἰνηρῶν ἀγγείων. Σταμνίου υἱός, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει κεῖται ἐν βατράχοις· δέον εἰπεῖν υἱὸς διός, σταμνίου εἶπε παρ' ὑπόνοιαν· ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ βάλλεται, ὁ δὲ διόνυσος εἰς τὸν οἶνον ἀλληγορεῖται· σταμνία δὲ καὶ στάμνους τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν· ἔπαιξεν οὖν, ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν ἑαυτῷ βαστάζει τὸν οἶνον, καὶ φέρει. Στάμνος, ὑδρία· κάλπη· κάλαθος. Σταμνοῦροι, οἱ τοῖς ἐφήβοις, προστιθέμενοι ἐλαίου στάμνοι. Στάμνος, μέτρον τι. Στᾶν, ἀντὶ τοῦ ἔστησαν· ἐκ τοῦ στὰς στάντος γέγονε, καθὰ καὶ φθὰν ἀντὶ τοῦ ἔφθασαν, ἐκ τοῦ φθὰς φθάντος· καὶ τὸ φὰν ἀντὶ τοῦ ἔφησαν, ἐκ τοῦ φὰς φάντος. Στάνει, στείνεται· σαμβέβυσαι. Στάνης, δύστηνος. Σταρεῖ, βάπτει. Σταρτήμας, τὰ σιτία, ἄλευρον γεγενημένα· ἡ γὰρ ζύμη, στέαρ λέγεται. Στάρτοι, αἱ τάξεις τοῦ πλήθους. Στασάμενον, διασωσάμενον. Στασαίνη, ἐγγύη· ὑποθήκη. Στάσις, θέσις· χορός· συνέδρα· ἐργαστήριον. Στασιάζειν, ὁ μὲν ἡρωδιανὸς πλεονασμὸν λέγει εἶναι τοῦ ᾱ· ἀπὸ τοῦ στάσις στασιάζω· ὁ δὲ ὦρος λέγει, ὅτι τοὔνομα ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι καὶ συστρέφεσθαί τινας πλειονοτέρως πρὸς ἀλλήλοις. Στάσιμον, τὸ μέλος τοῦ χοροῦ· ὅταν γὰρ ὁ χορὸς μετὰ τὴν πάροδον διατίθηταί τι μένων ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, εἰκότως στάσιμον λέγοιτο. Στασιώτης, ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τούτων ὧν ἀπόλεξις κατηγόρηκεν ὡς στασιώτης ἦν ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός· ἔοικε νῦν ὁ ῥήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. Στάσκεν, ἤγουν ἵστατο. Στατά, μακρά. Στατεύει, θάλπει. Στατή, πάρνη· κάρδοπος. Στατήρ, τετράγραμμοι· ἤγουν ἥμισυ οὐγγίας. Στατήρ, εἶδος νομίσματος· ἀριστοφάνης· στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρπαζόμενοι· ἤγουν παιζόμενοι ἄρτια ἢ περισσά· ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ, ζυγὰ καὶ ἄζυγα λέγομεν. Στατίδιον, τὸ πεντάμνουν· καὶ διαστάτους τυρούς, τοὺς διαστάμνους. Στατίδας, ναύτας εἰς πόλεμον. Στατίζονται, ἱερεύονται· αὐλίζονται· ἵστανται. Στατίζουσι, στάσιν ἔχουσι. Στατίνη, ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἀπλῆ. Στάτοι, ἀρχή τις. Στατός, σκάφη· ἄλλοι δὲ τὰ πεντέμνα. Στατὸς ἵππος, ὁ τῆς ἀγέλης ἀποσπασθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἐφ' ἱκανὸν στάς, καὶ ἀναπαυθείς· τὸ δὲ τοιοῦτον στῆναι, καὶ τὸ ἐπιστάσιον ποιεῖ, καὶ τὸ βουστάσιον, καὶ τὸ βούσταθμον, ἃ ἐν ἁπλότητι σταθμοὶ λέγονται· καὶ σταθμὰ δὲ κατὰ ἐνίους μεταπλασμόν· καὶ ζωϊκὸν δὲ σηκόν, ὡς οἷον στηκόν τινα· ἀφ' οὗ καὶ ὁ ναὸς σηκός, περὶ ὃν δηλαδὴ ἱερεῖα ἵστανται. Στάτρια, ἐμπλέκτρια. Στατίς, τὸ νόμισμα. Στατώριος, ὁ σκολιός. Σταυνίξ, ἱέραξ. Σταυροτύπως, σταυροειδῶς. Σταυροί, ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα· τὰ καὶ σταυρά· παρὰ τοῖς μὴ λαλοῦσιν ὀρθῶς· γίνονται δὲ παρὰ τὴν εἰς ἀέρα στάσιν, καὶ παρὰ τὸ εἰς οὖρος ἵστασθαι· οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ σκόλοπες λέγονται· ἀφ' ὧν τὸ ἀνασκολοπίζεσθαι, καὶ ἀνασταυροῦσθαι. Σταύρωσίς ἐστι χριστοῦ, νέκρωσις τοῦ παλαιοῦ ἡμῶν ἀνθρώπου, καὶ λύσις τῆς ἡμῶν κατακρίσεως, καὶ ἐγκατάλειψις εἰς ζωὴν ἐπανάγουσα. Στάφος, σκάφος· λεκάνη. Σταφύλη, ὅπερ ἐστὶν ὄνομα παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίβδου τιθέμενον· ὅμηρος σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἔχουσα. Σταφυλή, ὁ βότρυς· σταφύλη δὲ ἡ ἐπικαθειμένη παρὰ τῶν τεκτόνων μόλυβδος. Σταφυλίζειν, τὸ συνιάζειν τὰς ὤας τοῦ ἱματίου. Σταφυλῖνος ἄγριος, ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι· καὶ ζῷον ἡλίκον σφονδύλη. Σταφύλη, ἐπὶ νῶτον ἐΐσας· οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις, ὥσπερ στάθμῃ· σταφύλη γὰρ ὁ τεκτονικὸς διαβήτης· οἱ δὲ τὴν στάθμην λέγουσιν· ἔστι δὲ ἡ στάθμη, χοινίον λεπτὸν χριόμενον μίλτῳ ἢ μέλανι· ᾧ σημειούμενοι, ἀπευθύνουσι τὰ ξύλα. Σταφυλοβολεῖον, ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ διοκλέους· ἔστι δὲ τὸ καλούμενον πατητήριον, ὡς ἀνδροτίων, ἢ φίλιππος ἐν τῷ γεωργικῷ. Σταχάνη, ἡ τρυτάνη δωρικῶς· παρὰ τὴν στάσιν. Στάχυς, ἰατρικὸς ἐπίδεσμος, καὶ πόα τις, καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις· καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς, τὸ ἐπὶ τῆς φάλαγγος μεριζόμενον. Στέαρ, τὸ τῶν κερασφόρων· ὃ καὶ θρύπτεται ψυχθέν· πιμελὴ δέ, ἐπὶ τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. Στέαρ

πυροῦ, ἡ σεμίδαλις. καὶ στέαρ τὸ πεπηγμένον λίπος· παρὰ τὴν στάσιν, καὶ πῆξιν. Στ[illegible], ἡ ἐκ τῆς κακίας τοῦ
ἡγεμονικοῦ παχύτης ἐπισυμβαίνουσα. Στέαρ ἡδυντὸν, τὸ ἐν ἀρώμασί τε καὶ ὕδατι ἑψηθέν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Στεγάζω, παρὰ τὸ στέγη· τοῦτο παρὰ τὸ στέγω τὸ ὑπομένω. Στεγανόμιον, δηλοῖ παρ' ἡμῖν τὸν τόπον ἐν ᾧ ἑστιῶνται· παρὰ ἀτ-
τικοῖς δὲ τὸν μισθὸν τοῦ πανδοχείου, καὶ τὸ ἐπικοκκάζειν ὕβρει ἢ κατά τινας ἐπιμηκάζειν· ὅθεν παρ' ἀριστοφάνει, τὸ
ἀοιδὸς ἐπικοκκάστρια. λέγει δὲ καὶ λαπίζειν παρὰ σοφοκλεῖ, τὸ συρίζειν. καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι· ἡ δὲ προυκαλεῖτο με
βαυβᾶν μετ' αὐτῆς. Στεγανώματα, τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι. Στεγανὸς, ὁ ἐστεγασμένος καὶ ἐσκε-
πασμένος, παρὰ τὴν στέγην. λέγεται δὲ στεγανὸν, καὶ τὸ στενώτερον· καὶ στεγανόποδες ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδασι διατρίβοντες, καὶ
τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς· ὡς αἱ μεταξὺ τῶν δακτύλων εὐρυχωρίαι, δέρματα εἰλημμένα εἰσί. καὶ στεγανώματα
ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ ἔνδεσμοι· τὸ δὲ στέγη, παρὰ τὴν σὺν πρόθεσιν καὶ τὸ τέγω τὸ βρέχω, ἡ ὑπὸ τῶν βροχῶν συντεγομένη.
Στεγανώτερον, στερεώτερον· ὡς τὸ, τὸν στεγανὸν ἐμάλαξεν οὐρανόν. Στεγανώτερον, σιωπηλότερον. Στεγαστὴρ,
τὸ θρίωπον ἔψημα. Στέγει, βαστάζει, ὑποφέρει, ὑπομένει. καὶ στέγειν, τὸ συνέχειν· ὅθεν καὶ στέγη, ἡ περιέχουσα. Στεγη-
τὴν, τὴν πόρνην. Στέγη, γαστήρ. Στεγναὶ, στερεαί· ταπειναί. Στέγω, τὸ καρτερῶ, καὶ βαστάζω, καὶ φέρω. στέγω σε·
καὶ ἀνέχομαί σου· καὶ στέγω τὰ τοιαῦτα ἀκούειν, καὶ ἔτι ἀνέχομαι ἀκούων. Στίζας, ἐμῆς. Στέθματα, τὰ στέμματα.
Στεῖβον, ἀντὶ τοῦ ἐπάτουν· ἔτριβον τοῖς ποσίν· ὅθεν καὶ στίβος, ἡ ὁδός· ἡ καὶ τρίβος λέγεται· καὶ στιβὰς ἡ στρωμνὴ ἡ καθ-
υπεπατημένη. Στείβω, κυρίως τὸ καταπατῶ· ὡς τὸ στεῖβον δ' ἐν βοθροισιν· ὅθεν ἡ στιβὰς, ἥ τις ἐστὶν εὐτελὴς στρωμνή.
Στειδεύς, ὁ δευτής. Στεῖλαι, ἐπικαλύψαι ἐπιχρῖσαι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στείλαντο παρ' ὁμήρῳ. στείλασθαι πα-
ρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, καὶ ἐπὶ πορείας τίθεται· στέλλεται γοῦν τις ὁδόν τινα· στείλαντο δὲ ἱστία, ἀντὶ τοῦ συνέστειλαν εἴρηται· ση-
μαίνει δὲ καί τινα κοσμιότητα τὸ στέλλειν, ὡς δηλοῖ ὁ στολμὸς, καὶ ὁ εὐσταλὴς, ἀπὸ τοῦ ὁμηρικοῦ στέλλειν. καὶ περιστέλ-
λειν λέγεταί τις κακὸν, ἀντὶ τοῦ περικρύπτειν καὶ περικαλύπτειν. Στείλεαν, τὴν μακρὰν ῥάφανον· ἀριστοφάνης ἐν κι-
θαρῳδῷ. Στειλειὴ, ὀπὴ πελέκεως· εἰς ἣν ὀξύτονος ἐνείρεται· ἤγουν ἐμβάλλεται στελεὸς, ὃς οὐδετέρως λέγεται τὸ στε-
λεόν· καὶ πλεονασμῷ διχρόνων, ὁ στειλειός· καὶ τὸ στειλειόν· ὅθεν καὶ ἡ στειλειὰ, δι' ἧς στέλλεται τὸ διιόν, ἢ ἐμβαλλόμε-
νον. Στειλειὸν οὐδετέρως, τὸ ἐνιέμενον ξύλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγομένην στειλειάν· ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου.
Στείνομαι, ὀδυνῶμαι, στένω. Στεινὸν, λεπτὸν, στενόχωρον. Στεινὸς, ὁ στενὸς ποιητικῶς. καὶ στεῖρα, ἡ μὴ δυναμένη συλ-
λαβεῖν ἐν γαστρί· καὶ στειλειὸς, τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον. Στεῖνος ἐν τῷ μ τῆς ἰλιάδος, τὸ μεταξὺ τῆς τάφρου καὶ τοῦ τείχους,
βαρυνόμενον κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς ος οὐδέτερα βαρύνεται· νάπος· νέμος· κλῖτος· τεῖχος· οὕτως οὖν καὶ στεῖνος. Στεί-
νω, τὸ στενάζω. στεῖνος εἰώθασι λέγειν, τὴν στενὴν ὁδόν· λέγει δὲ τὴν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους στενοχωρίαν. Στεινωπὸς κυρί-
ως, ἔνθα οὐκ ἔχουσι διαπετάννυσθαι εἰς θέαν, ἀλλ' ἀποστενοῦνται οἱ ὦπες. ἰστέον δὲ ὅτι τε τῷ στεινωπὸς ἐναντίον ἐστὶ τὸ εὐ-
ρωπός· καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ στενωπὸς ἐλλειπτικῶς λέγεται, κατὰ στέρησιν τοῦ ὁδὸς, ἢ ῥύμη, ἢ τόπος. Στείομεν, πρωτότυ-
πον τὸ στέομεν. Στειπτὸν, τὸ βάσιμον· ἀπὸ τοῦ στείβω τὸ περιπατῶ. Στεῖρα, ἡ στερουμένη τοῦ τίκτειν· ἢ ἡ τοῦ κυῆσαι
στάσιν ἔχουσα· καὶ τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον κατὰ τὴν τρόπιν. Στεῖρα βοῦς θύεται τοῖς κάτω οἰκείως, διὰ τὸ ἄγονον· οὕ-
τω δὲ καὶ ὄϊς οὐχ ἁπλῶς μέλας, ἀλλὰ καὶ πάνυ μέλας, διὰ τὸ σκοτεινὸν τῶν ἐν ἅδου. Στείρῃ, τὴν τρόπιν λέγει ὅμη-
ρος· ἀπὸ τοῦ στερὸν, πλεονασμῷ τοῦ ι· ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὸ στεῖρα βοῦς, ἢ γυνή. Στειριεῖς, δῆμος· φυλῆς τῆς πανδιονίδος. Στεί-
ρωμα, τρόπις. Στείχω, καὶ διαστείχω, τὸ διέρχομαι· εὐριπίδης τροίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν στείχω, ἤγουν ὁδόν. καὶ στείχειν
καὶ ἀναστείχειν πρὸς οὐρανὸν ἥλιος λέγεται, διὰ τὴν κατὰ στοῖχον ὅ ἐστι τάξιν πορείαν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ στειχεῖον τῶν τις
μεγάλων ἢ μετρίων σοφῶν λέγει αὐτόν. Στείω, ποιητικόν· ἀπὸ τοῦ στῶ ἵσταμαι κοινόν· στείω τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν
στείομεν· καὶ στεύομαι, ὡς δεύομαι τὸ δέομαι ἀντὶ τοῦ ὑφίσταμαι· ἤγουν ὑπόσχομαι· ἀφ' οὗ τὸ στεῦμαι κατὰ συγκοπὴν, καὶ τὸ
στεῦτο, ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ, εἰ καὶ ἐπὶ σημασίας ἀορίστου λαμβάνεται. Στελεγγιδοποιὸς, ὁ χαλκεὺς καὶ ποιῶν τὰς στε-
λεγγίδας· ἄλλοι στλεγγιδοποιὸς, ἡ στελεγγὶς τὸ κτένιον. Στελγίσματα, ἀποξύσματα· στελγίδες γὰρ αἱ ξύστραι, αἱ τοῦ
σώματος τὰς πληγὰς ἀποξύουσαι, καὶ πρὸς τὸ γυμνάζεσθαι, καὶ προσπαλαίειν δεῖ τὴν στελγίδα. Στίλγη, ξύστρα.
Στελεὸν οὐδετέρως, τὸ τοῦ πελέκυος ξύλον. Στέλεος καὶ στελεός, τὸ ἀξινοκράτημα. Στελέχη, οἱ κλάδοι· καὶ στέλε-
χος, ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου. Στελεχία, πρέμνα. Στελὶς, ὡς ἐν τῷ περὶ φυτῶν· τὴν ἰξίαν ὑπὸ εὐβοέων. Στελλαύδρα,
ἡ κόρη. Στίλλα, σῶσμα. Στέλλεσθε, ὅμηρος· ἄλλοι στέλλεσθε, κατὰ στρατόν· τουτέστιν ἐπεὶ ἐγὼ μένω, ὑμεῖς εὐτρε-
πίζεσθε εἰς ἀγῶνα· καὶ ὡς εἰπεῖν κοσμήθητε· τοιοῦτο γάρ τι τὸ στέλλεσθαι καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· ὁ στόλος καὶ ὁ στολμὸς ἡ στολή.
Στελλόμενοι, ἀντὶ τοῦ περιστελλόμενοι, καὶ ἀσφαλιζόμενοι. Στέλλω, τὸ εὐτρεπίζω, καὶ κοσμῶ· στέλλομαι δὲ ἐπὶ θα-
λάττης, τὸ πορεύομαι· ἤγουν ἐστειλάμην τόνδε τὸν πλοῦν· ἀποστέλλομαι δὲ ὑφ' ἑτέρου, ἀντὶ τοῦ πέμπομαι. οἷον πορεύσο-
μαι, οἷ ἀπεστάλην· στέλλω καὶ ἀποστέλλω σοι τὸν ὑπηρέτην· ἀναστέλλω σε δὲ τῆς ὁρμῆς· ὡς τὸ κωλύω· καὶ διαστέλλω
τόδε τοῦδε, ἀντὶ τοῦ διαχωρίζω· συστέλλω καὶ καταστέλλω καὶ περιστέλλω· καὶ παθητικῶς μετὰ στέλλομαι, αἰτιατικῇ μόνῃ.
Στέλλω, ἔστελλον· ἔσταλκα· ἐστάλκειν· ἔστειλα· ἔσταλον· στελῶ σταλῶ, κανών ἐστι λέγων, ὅτι καθόλου εἰ ὁ παρατατι-
κὸς ἀπὸ μακρᾶς ἄρχεται φύσει ἢ θέσει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχονται καὶ οἱ λοιποὶ παρῳχημένοι· οἷον, φθείρω· ἔφθειρον· ἔφθαρ-
κα· ἐφθάρκειν· ἔφθειρα· ἔφθαρον· φθερῶ· φθαρῶ· ἐλεέω ἠλέουν, ἠλέηκα· ἠλεήκειν, ἠλέησα· ἔστειλαν, ἀντὶ τοῦ συνέστει-
λαν· στέλλουσιν ἱστία οἱ ἐρέται, ἤγουν συστέλλουσι. Στέλμα, στέφος· στέμμα. Στελμόνια, ζώματα. Στελύπην, ἀ-
σφόδελον. Στεμβάζειν, λοιδορεῖν· χλευάζειν. Στέμμα, τὸ προσειλημμένον ἔριον τῷ θαλλῷ, καὶ στεφάνωμα. Στεμ-
μαπαῖον, δίκηλόν τι ἐν ἑορτῇ πομπέων δαίμονος. Στέμφυλα κυρίως λέγεται, τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαιῶν· περιπτί-
σματα δὲ, τὰ ἐκ τῶν σταφυλῶν ἀποπιεζόμενα· εὑρίσκεται δὲ καὶ ἀνάπαλιν τὰ στέμφυλα, ἐπὶ τῶν σταφυλῶν, καὶ τὰ περι-
πτύσματα, ἐπὶ τῶν ἀμπελῶν. Στεναγὴν, πεπυκνωμένην. Στεναγμὸς, παρὰ τὸ στενάζω· τοῦτο παρὰ τὸ στενάχω· τοῦτο

παρὰ τὸ στένω. Στενάζειν, λυπεῖν. τινὲς δὲ, πατάξαι τὸ ἱερὸν νόσου· ἄλλοι παίειν, ἀπαλῶς. οἱ δὲ, καταμαλάσσειν τὰ στήθη. Στενάξαι, τινὲς πλῆξαι, καὶ παῖσαι· οἱ δὲ, στένιον τὸ στῆθος. Στεναχεῖλαι, δαμάζεσθαι. Στενάχω, καὶ στοναχῶ, τὸ αὐτό. εἰσὶ δὲ καὶ ἀμφότερα ποιητικά. Στένεται, καὶ παραστένεται· θυμοῦται. περιπιέζεται, καὶ παρὰ τοῦ δέοντος ὀργίζεται. Στενολεσχεῖ, λεπτολογεῖ. Στενόπορος, στενὴ ὁδός. Στενυγρῶσαι, στεγνῶσαι. τινὲς δὲ τὸ συναγαγεῖν τῶν ὑγρῶν τὰς διεξόδους καὶ ξηρᾶναι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στένυτρον, εὐρυπωδέστερον, ἢ συριγγῶδες. Στένω, καὶ ἀναστένω παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, τὸ αὐτό. ὡς παρὰ τὸ μένω, καὶ ἀναμένω ταυτόν. Στένω, κοινόν. καὶ στενάζω. στενάχω δὲ ποιητικόν, καὶ στεναχίζω. καὶ στεναχέω. χῶ. ἀπὸ τοῦ στένω, στόνος ποιητικόν. καὶ στονόεις καὶ στονόεσσα. ἀπὸ τοῦ στενάζω. στεναγμός κοινόν. ἀπὸ τοῦ στενάχω στοναχή, παρὰ ποιηταῖς. στενάζω τὸ στεναγμὸν ἀποπέμπω. στενάζω δὲ τὸν τεθνηκότα, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ. Στενωπός, ἡ ἀγυιὰ καὶ πλατεῖα, καὶ ἄμφοδος. Στέντόρειος, λόγος ὁ φωνητικός. Στέντορος, μεγαλοφωνίαν σημαίνει. φασὶ δὲ αὐτόν τινες μὲν ἀρκάδα. τινὲς δὲ θρᾶκα εἶναι. ἑρμῇ δὲ περὶ μεγαλοφωνίας ἐρίσαντα ἀναιρεθῆναι. εὑρεῖν δὲ αὐτὸν λέγουσι καὶ τὴν ἐκ κόχλου βαφήν, ἢ μᾶλλον τὴν διὰ κόχλου βοήν, ἐν ταῖς μάχαις. Στεπτήρια, στέμματα. ἃ οἱ ἱκέται ἐκ τῶν κλάδων ἐξῆπτον. Στεργάνος, κόπρος. Στέργηθρον, φίλτρον· ἢ πρᾶξίς τις. Στέργω, τὸ ἀγαπῶ, αἰτιατικῇ. στέργω δὲ τὸ ἐμμένω, ἢ πρόσκειμαι. καὶ ἀρκοῦμαι, δοτικῇ. στέργω κυρίως ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ φίλτρου, καὶ μὴ ῥᾳδίως καταλυομένου. ἀφ' οὗ στοργὴ καὶ φιλοστοργία, ἐπὶ πατέρων, καὶ μητέρων, καὶ παίδων. Στερεαί, τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων. ἄλλοι δὲ, ἀστέρας. Στερέμνιον, ἰσχυρόν. δυνατόν. Στερεός, τὸ στεῤῥὸς τοῦ στερεὸς ἐστὶ συγκοπή, στερός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στεῤῥός. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μᾶλλον τὸ στερεὸς, ἀπὸ τοῦ στεῤῥὸς εἶναι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ε. τὰ γὰρ εἰς ναι ἀπαρέμφατα, ποιεῖ εἰς ρος ὄνομα ἰσοσύλλαβον, οἷον μιῆναι μιαρός. διῆναι, διερός. ῥυπῆναι, ῥυπαρός. σταθῆναι, σταθερός. στῆναι, στερός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ στεῤῥός. καὶ τοῦ ε πάλιν στερεός. Στέρεσθαι, καὶ στερεῖσθαι, ὡς ξύρεσθαι καὶ ξυρεῖσθαι λέγομεν. Στέρεσθαι, καὶ στερέσκειν, τὸ ἀποστερεῖν. Στερέσω, ἀντὶ τοῦ στερήσω κοινῶς λέγεται. ὁμοίως τῷ ποθέσω καὶ ποθήσω. Στέρησις, ἀποστέρησις. ἁρπαγή. Στερεθέμεν, στερηθῆναι. Στερηφθουμένη, παρθενευομένη. Στερίφοις, ἀνισχύροις. ἀγόνοις. στείροις. Στερίσκω, νοσφίζω. χηρῶ. ἀποστερῶ. Στερίφη, ἄγονος. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα, μὴ δὲ τίκτουσα. Στεριφόπεπλος, ἡ μικρὸν πέπλον καὶ ἱμάτια ἔχουσα. Στερναία, ὁδὸς ἡ ἱπποκοοντίς. ἢ πολεμία καὶ στερητικὴ τῶν πάντων. Στέρνιξ, ἐντεριώνη. Στερνόμαντις, ὁ ἐν γαστρὶ μυθος (?) πόθων. Στερνοτυπούμενοι, εἰς τὰ στήθη καμπτόμενοι. Στέρνος, τὸ στῆθος. ἀπὸ τῆς στεῤῥότητος. ἔνθεν ἡ μὴ τίκτουσα στεῖρα λέγεται. καὶ στεῖρα ἡ τρόπις. Στέρξις ἐστὶ, τήρησις ἐννοίας. ἢ ἀγαπήσεως. Στεροπή, καὶ ἀστραπή, καὶ ἀστεροπή, τὸ αὐτό ἐστιν. ἀλλὰ τὸ μὲν στεροπή, ἀπὸ τοῦ στερίσκειν ὄπος καὶ φωνῆς, διὰ τὸ πολλοὺς γίνεσθαι ἐμπλήκτους, καὶ ἐμβροντήτους, ἀπὸ τῶν ἀστραπῶν. ἀστεροπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὄπτεσθαι, καὶ βλέπεσθαι ὡς ἀστήρ. ἀστραπὴ δὲ, ἀπὸ τοῦ ὡς ἀστέρας ἰάπτειν καὶ πέμπειν. Στέρινον, παρὰ τὸ στεῤῥὸν τὸν νοῦν εἶναι ἐν αὐτῷ. ἐκεῖ γὰρ ἡ καρδία καὶ τὸ ζωτικόν. ὅθεν ὁ νοῦς τὰς δυνάμεις ἀρύεται. Στεῤῥόν, ἰσχυρόν. ἀσφαλές. βέβαιον. Στέρφνιον, σκληρόν. στερεόν. Στερφοπέπλου παρὰ λυκόφρονι, τοῦ λεοντῆν ἐνδεδυμένου. στέρφος γὰρ, τὸ λέοντος δέρμα. καὶ στέρφεσιν, αἰγείοις δέρμασιν. ἔνθεν καὶ στερφῶσαι. ἴβυκος δὲ στερφωτῆρα στρατὸν εἴρηκε, τὸν ἔχοντα δέρματα. ὅθεν καὶ παρ' αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν μελανοστέρφων γένος. οὐχ ὥς τινες μελανοστέρνων. οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ τὸ κεράμιον, στέρφος λέγεται. Στερχανά, περίδειπνον ἠλεῖοι. Στέρψανον, ἀξίνη. πέλεκυς. Στέρω, ἀττικόν. στερῶ, κοινόν. τὸ δὲ στερίσκω, ποιητικόν. ὅμως παρὰ τῷ συνεστίῳ, εὑρίσκεται. οἷον ἄρα ὄντως στερίσκεται. καὶ ὡς παρὰ στέρομαι ἐνίοτε γενικῇ, ἐνίοτε δὲ αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὁμοίως στεροῦμαι. ἀλλὰ στέρω βαρύτονον οὐ συντίθεται μετὰ προθέσεως. τὸ περισπώμενον δὲ συντίθεται μετὰ προθέσεως. ὡς στερῶ, καὶ ἀποστερῶ σε τὰ χρήματα, ἢ τῶν χρημάτων. Στεῦται, διαβεβαιοῦται. ὑπισχνεῖται. παρὰ τὸ στεύω στεύομαι, στεύη στεύεται. στεῦται κατὰ συγκοπήν. γίνεται ἀπὸ τοῦ στέω στεύω. κατὰ τὸ χέω χεύω. ἀφ' οὗ παθητικόν, στεύεται. καὶ ἐν συγκοπῇ, στεῦται. στέω δὲ κυρίως, τὸ ὑφίσταμαι. ἵσταμαι ἀσφαλῶς, κίονος δίκην. Στεῦτο παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἵσταρ χ... (?) φασὶ τοῦ διασκευάζοντι τῇ λέξει, παρὰ τὴν συνήθειαν τοῦ ποιητοῦ, παρ' ᾧ κεῖται τὸ στέωμεν. ὅθεν ὡς εἰκὸς στέετο, ἢ πλεονασμῷ στεύετο, καὶ συγκοπῇ, στεῦτο. Ἄλλως. Στεῦτο, ἐνίοτε κεῖται ἐπὶ ὑποσχέσεως, ὡς ἐν τῷ στεῦται γάρ τ' ἔπος ἐρέειν ἕκτωρ. ἀντὶ γὰρ τοῦ ὑπισχνεῖσθαι δηλοῖ. καὶ ὑφίστασθαι, καὶ ἐνίστασθαι καὶ ἐνστατικῶς λέγειν, παρ' ὁμήρῳ. γίνεται δὲ παρὰ τοῦ στέω. οἷον στέωμεν καὶ ἀλεξώμεθα. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ, στεύω. ἐξ οὗ στεύετο καὶ ἐν συγκοπῇ στεῦτο. Στεφάνη, περικεφαλαίας εἶδος. ἢ κόσμον γυναικεῖον δηλοῖ. τίθεται δὲ, καὶ ἐπὶ ἐξοχῆς ὄρους, ὡς ἐν τῷ, ὂν κατὰ στεφάνης ποταμὸς χείμαῤῥος ὦσε. καὶ στεφάναι δὲ πύργων, παρὰ τοῖς ῥήτορσι λέγονται. οἷον στέφανον κεκάρσαι πύργων. διὸ πρὸς διαστολήν, στεφάνης εὐχάλκου ὁ ποιητής φησι. Στεφάνην, ἢ τὴν τοῦ ὄρους ἐξοχήν φησιν ὅμηρος ἐν τῷ ν τῆς ἰλιάδος, ἢ κατά τινας τὴν πλατύτητα. ὅθεν καὶ ἡ κοινὴ φράσις στεφαναίαν τινὰ πέτραν καλεῖ. σημαίνει καὶ εἶδος κοσκίνου ὡς παρὰ ἀριστοφάνει εὕρηται. Στεφανίτης, ἀπὸ τοῦ στέφανος. τοῦτο παρὰ τὸ στέφω. στεφανίτην δὲ λέγουσιν ἀττικοί, τὸν ἀγῶνα ἐφ' ᾧ στέφεται ὁ νικῶν. χοιροβοσκός. Στεφανίων, εἶδος κολοιοῦ. Στέφανον καλάμου, προέκρινεν ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις. ὡς ἀπλούστερον ὄντα, καὶ ἀπεριεργον. ἢ ὅτι αὐτῷ στέφονται οἱ διόσκουροι. λιτὸς γὰρ καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ. Στεφανῶ, ταινιῶ. ἀναδῶ. Στέφος, ὁ στέφανος. Στέφω, τὸ κοσμῶ. ἢ περιστέφειν, ἐπὶ τοῦ κυκλοτεροῦς κόσμου. ὅθεν στέφος, καὶ στέμμα, καὶ στεφηφόρος, καὶ στέφανος, καὶ στεφανίτης, ὁ στεφανούμενος. ἢ στεφανοῦν, τὸ στεφάνῳ τιμᾶν. καὶ παρὰ δημοσθένει στεφανῶ τοὺς νικῶντας, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς τιμῶ. συντάσσεται δὲ τὸ στέφω αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ. οἷον στέψον τὴν κελέβαν. ἀντὶ τοῦ στεφάνωσον τὴν κελέβην. ἤγουν ξύλινον ποτήριον παρὰ θεοκρίτῳ. στέφω τὴν κεφαλὴν τῷ διαδήματι. στέψαι ἢ τὸ πληρῶσαι. ὡς ὅμηρος. κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο. Στεφανῶ στεφάνῳ τοὺς νικῶντας, ἀττικῶς λέγεται. στεφανοῦται, ἐστὶν τῷ στεφάνῳ. καὶ στεφανωσάμενος καλάμῳ λύκων.

Στῆ, παρέστη ἔστη. Στῆα, ψῆφος· οἱ δὲ, στίας· δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθουκονίαν. Στηβύσσειν, ἀδολεσχεῖν. Στηδὸν, γλαυκόν. Στῆθι· ἵστημι προστακτικὸς, ἵστην ἀόριστος ἔστην· μετοχὴ στὰς στάντος· τὸ ὑποτακτικὸν, ἐὰν στῶ στῇς στῇ· καὶ προσθήκῃ τοῦ η, ἐὰν στήῃ. Στήθεσι λασίοισι, πεπυκνωμένοις λογισμοῖς καὶ εὐψυχίᾳ. Στηθύνιον, μέρος τι στήθους, καὶ τὸ ὑποκοριστικόν. Στηθίας, ὄρνις ποιός. Στῆθος, παρὰ τὸ ἑστακέναι· διότι ἕστηκεν ἀσάλευτον· ἢ ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἕστηκεν, ἢ ὅτι δι' αὐτοῦ τὰ σιτία διωθεῖται. Στῆθος, καὶ τὸ στηθάνιον, τὸ μέσον τοῦ στήθους· καὶ στήλη, κυβοειδὴς λίθος, ἐπίγραμμά τινος ἔχων· καὶ ἀπὸ τούτου στηλιτεύειν, ἰδίως ἐπὶ κατηγορίας· καὶ στηλιτευτικοὶ λόγοι· καὶ ἀναστηλοῦν, τὸ ἀνιστᾷν· ἐν τῷ φανερῷ τιθέναι· καὶ στηρίζει ὁ ἥλιος, ἀμεταβάτως· καὶ στηρίζω τινά, μεταβατικῶς· καὶ στησίχορος κύριον, καὶ στῆσαι, τὸ παῦσαι τῆς ὁρμῆς, καὶ τὸ ζυγοστατῆσαι· ὡς παρ' Ὁμήρῳ· Τρώων αὖθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε, ἕκαστος στήσεσθαι ἐν πολέμῳ· ἤγουν ἀντίσταθμοι, καὶ ἰσοβαρεῖς ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἕκαστος ἠπείλει, ἐν τῷ πολέμῳ φανήσεσθαι. Στήθεα θ' ἱμερόεντα παρ' Ὁμήρῳ, συνεκδοχή· ἀπὸ τῶν πολλῶν, ἓν σημαίνουσα· τουτέστι, τὸ στῆθος. Στήθεσφι, ἀντὶ τοῦ περὶ τὰ στήθεα κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς· Ὅμηρος Ἰλιάδος β· ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσφι. Στηθοειδεῖ μαχαιρίῳ, τῷ σμιλίῳ φησὶν Ἱπποκράτης. Στῆλαι δὲ προβλῆτες παρ' Ὁμήρῳ, ἃς καὶ ἔχματα πύργων εἶπε, τὰ ὀξέχοντα τῶν θεμιλίων, ἢ αὐτοὶ οἱ θεμέλιοι, ἐφ' ὧν τὸ τεῖχος ἵσταται· φησὶ γὰρ ἃς Ἀχαιοὶ πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν· ἕτεροι δέ φασι στήλας προβλῆτας, τὰς λεγομένας ἀντηρείδας. Στῆλαι, ἐλέγοντο τὰ ἀγάλματα· καὶ εἰκόνες· ἀνδριάντες δὲ, οἱ ἐκ χαλκοῦ γινόμενοι τύποι τινῶν· κύρβεις δὲ, τετράγωνά τινα ὑψοῦ ἱστάμενα· ἐν οἷς τοὺς νόμους ἔγραφον· ἀπὸ δὲ τοῦ στήλη γίνεται, στηλιτεύω τὸ ὑβρίζω· ἰδίως δὲ ἐπὶ κατηγορίας λέγεται· ὅθεν στηλιτευτικοὶ λόγοι οἱ ὑβριστικοί. Στήλη, παρὰ τὸ στῶ στήσω· σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφαλῇ κείμενον τοῦ τεθνεῶτος λίθον· ἐξ οὗ καὶ στηλίτης· καὶ στηλιτεύω τὸ θριαμβεύω, ὡς πολίτης πολιτεύω· παρὰ τὸ στῶ στήσω γίνεται καὶ στήμων· τὸ δὲ στῶ, σημαίνει τὸ ὑπομένω. Στήληκα, τὴν νύσσαν. Στηλίδια, οἱ τεθειμένοι ὅροι. Στηλίτας, οὕτως ἐκάλουν Ἀττικοί, οἵτινες ἐπ' αὐτ' αἰτίας ἐστηλογράφησαν. Στηλιτευθείσης, φανερωθείσης, δημοσιευθείσης. Στηλιτεύοιντο, καταβάλλοιντο. Στῆλοι, οἱ λίθοι τοῦ τοίχου, οἱ προεστῶτες κάτωθεν, πρὸς ἀντέρεισμα καὶ θεμέλιοι. Στῆμα, ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται· καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται καὶ τὰ ὅμοια. Στημνίον, ὁ ἡμεῖς κατάστημον, ἢ πολύστημον. Στημονίας κικίννους, τοῖς στήμοσιν ὁμοίους. Στήμων, τὸ στημόνιον, παρὰ τὸ στῶ, στήσω· στήμων· ὡς φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων. Στημονίζω, λεπτύνω. Στῆναι, χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν. Στηνία, ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι. Στήνιον, στῆθος. Στηνιῶσαι, βλασφημῆσαι, λοιδορῆσαι. Στῆρα, τὰ λίθινα πρόθυρα. Στήριγγες, ἐρείσματα· οἱ δὲ, τὸ δίκροον ὃ παρυποτιθέασι τῷ τῆς ἁμάξης ζυγῷ· οἱ δὲ βάκτρον. Στῆρ' ἀντασχομένη, τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα. Στηριγμένον, ἱστάμενον. Στηρίζω τινά, μεταβατικῶς. Στηρίξαι, στῆσαι· ἐνερεῖσαι· ἁρμόσαι· ἐγγίσαι, κρύψαι. Στῆσαι, καθίσαι· τηρῆσαι. Στήσασα μύλην, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ· ἤγουν παύσασα τοῦ ἀλήθειν. Στῆσαι, τὸ παῦσαι τῆς ὁρμῆς. Στήσασθαι, τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον· ἐπὶ σταθμοῦ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον· καὶ στάσιμον, τὸ δεδανεισμένον.

Στησίφυλλον, τηλέφυλλον τὸ φυτόν. Στήτα, γυνή. Στητώδης, στεατώδης· παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στιάζει, λίθοις βάλλει. Στῖαι, αἱ ψῆφοι παρὰ Σικυωνίοις καλοῦνται· ἡ ἐσχάρα οὖν καὶ ὁ βωμὸς, ἐκ ψήφων κατεσκεύαστο· Καλλίμαχος· πολύστιόν τε μέτωπον. Στιβαρὸν, τὸ πυκνὸν καὶ στερεόν. Στιβαρὸν, τὸ συνεσφιγμένον καὶ στερρόν· καὶ στιβὰς στιβάδος, ἡ ἐκ χόρτων στρωμνή· ἤγουν τοιούτων. Στιβὰς, κατὰ πεπιλημένη στρωμνή· γίνεται δὲ παρὰ τὸ στείβειν, ὃ σημαίνει τὸ καταπατεῖν, ὡς δηλοῖ καὶ ἡ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ στιπτὴ φυλλάς· πυκνὸν δὲ λέγεται πᾶν οὕτω στιβόμενον. Στιβὰς, ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις, καὶ φύλλων· ἢ χαμαικοίτη. Στιβδὸς, μαστιγίας δραπέτης. Στιβεύειν, ἰχνεύειν· πατεῖν· προσέχεσθαι καὶ στείβειν, ὁμοίως. Στίβη, ἡ ἑωθινὴ πάχνη· παρὰ τὸ στείβω τὸ καταπατῶ, καὶ πυκνοποιῶ· ὅθεν καὶ στίβη, ἡ ἐν τῷ καταπατεῖσθαι πυκνουμένη ὁδός, πυκνοῦται γὰρ καὶ ἡ δρόσος παχνουμένη· ἕρση μετὰ δασέος πνεύματος, ἀττικῶς ἡ δρόσος. Στίβη, ἀράχνη καὶ χρῶμα μεταλλικὸν μέλαν· καὶ στίβη, ἡ βοτάνη. Στιβειᾷ, ῥιγοῖ. Στιβίζουσι, στιβάζουσι· δραπετεύουσι· καὶ στιβαῖ ἐπὶ τοῦ πατεῖν, καὶ στείβειν τὸ ἰχνεύειν. Στίβοντες, πατοῦντες. Στίβος, ἡ ὁδός· ἀπὸ τοῦ στείβω τὸ περιπατῶ· καὶ ἡ τοῦ ἴχνους ζήτησις. Στίγματα, αἱ πληγαὶ ἢ ποικίλματα. Στιγματίας, ὁ οἰκέτης· ὡς στιζόμενος καὶ μαστιζόμενος, οἷα ἀχρήσιμος. Στιγμὴ, διανοίας ἀπηρτισμένης σημεῖον· γίνεται δὲ παρὰ τὸ στίζω στίξω στιγμή· ἵστησι γὰρ τὴν φωνήν· τὸ δὲ ἀπηρτισμένης, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένης· στιγμαὶ δέ εἰσι τρεῖς· τελεία, μέση, καὶ ὑποστιγμή· καὶ τελεία μέν ἐστι, σημεῖον διανοίας ἀπηρτισμένης· μέση δὲ, σημεῖον πνεύματος ἕνεκεν παραλαμβανόμενον· τουτέστι, χάριν ἀναπνοίας· ὑποστιγμὴ δέ ἐστι, σημεῖον διανοίας μηδέπω ἀπηρτισμένης, ἀλλ' ἔτι ἐνδεούσης· διαφέρει δὲ, στιγμὴ ὑποστιγμῆς χρόνῳ· ἐν μὲν γὰρ τῇ στιγμῇ, πολὺ τὸ διάστημα· ἐν δὲ τῇ ὑποστιγμῇ, παντελῶς ὀλίγον· στιγμαὶ δὲ κατὰ Νικάνορα, ὀκτώ· τελεία, ὑποτελεία· ἀτελής· ἄνω πρώτη· ἄνω δευτέρα· ἀνυπόκριτος, ἐνυπόκριτος· ὑποδιαστολή· διαφέρει δὲ στιγμὴ τῆς ὑποδιαστολῆς· ὅτι ἡ μὲν στιγμὴ τὴν φωνὴν διΐστησιν· ἡ δὲ ὑποδιαστολὴ, ἅμα τῇ φωνῇ, καὶ τὴν διάνοιαν· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ στίζω στιγή· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ, στιγμή· ἐπὶ ἐπάνω τοῦ ι καὶ τοῦ υ εἰώθασι γράφεσθαι δύο στιγμαὶ ἡγουμένου ἢ ἑπομένου φωνήεντος, οὐκ ἐν διφθόγγῳ δὲ, ὡς ἐν τῷ ϊάκωβος, ἀΐδιος· ὑετὸς καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις, οὕτως καὶ οἱ Λατῖνοι, ἐπὶ τοῦ ι ἐπιγράφουσι σημεῖον· ὅμοιόν πως τῇ ὀξείᾳ προηγουμένου ἢ ἑπομένου φωνήεντος· ὅπως ἂν διαγνωσθῇ καὶ διακριθῇ, ἀπ' αὐτῶν· ἔτι τὸ ι οὐ μετέρχεται ποτὲ εἰς δύναμιν τοῦ συμφώνου, ὥσπερ παρὰ τοῖς Λατίνοις μετέρχεται· καὶ δῆλον τοῦτο, ἐν τῷδε τῷ ὀνόματι· Ἰωάννης· ὅπερ ἑλληνιστὶ ἐκφερόμενον τετρασύλλαβον ὑπάρχει· λατινιστὶ δὲ, τρισύλλαβον· κανονίζουσι γὰρ αὐτὸ λέγοντες· ι καὶ υ τιθέμενα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς συλλαβῆς ἑπομένου φωνήεντος, ἀντὶ συμφώνου παραλαμβάνεται. Στιγνοίη, τὸ χωρίον. Στιγών, μαστιγίας. Στίδιον, κόκκος ῥοιᾶς. Στιδεύς, ὁ δευτής. Στίζεται, μαστίζεται. Στίζω, κεντῶ· ἐξ οὗ στιγμή· καὶ στικτόν· καὶ κατάστικτον· καὶ στικτὸν, τὸ λαμπρὸν, καὶ ἔτι ἐπὶ στιγμῆς· καὶ ἀπὸ

που τοῦ στίζω τὸ κεντῶ· καὶ στικτὸν, τὸ κοινῶς κεντητὸν, καὶ τὸ ποικίλον, ὡς τὸ δέρμα τῆς παρδάλεως. Στικτὸς, κα-
τηρικὸς ἀπὸ τοῦ στίζω τὸ μαστίζω. Στιλβῶσαι, ἀπαστράψαι. Στίλβω, λάμπω· καὶ τὸ στιλβηδόνα, πέμπω. στίλ-
βω δὲ τὸ ξίφος μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ· καὶ στίλβει τι ὁ χρυσὸς, ἀντὶ τοῦ στίλβειν ποιεῖ. Στίλβοντες ἐλαίῳ, ἀντὶ τοῦ
στιλπνοὶ, ὡς εἰ καὶ ἔλαιον αὐτῶν ἀπέσταζε, καθὸ τὸ ἀπελείβετο ὑγρὸν ἔλαιον· στίλβειν, ἐπὶ τῶν λαμπρῶν καὶ λείων,
καὶ οἷον ἀκτῖνας τῆς λαμπρότητος ἀφιέντων· καὶ στιλβηδὼν, ἡ τῶν τοιούτων λαμπρότης· καὶ στιλπνὸν, τὸ στιλβηδόνος
μετέχον καὶ περιστίλβει τι ὁ χρυσὸς, ἀντὶ τοῦ στίλβειν ποιεῖ. Στίλος, ἢ κτίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης κριός.
Στιλπνὸς, ἀπὸ τοῦ στίλπω, ὡς θάλπω θαλπνός· καὶ τέρπω τερπνός· ἐκ δὲ τοῦ στίλπω, καὶ οἴομαι κύριον ὁ στίλπων· ἄρ-
ρητον δὲ τὸ στίλπω. ῥητὸν δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ στίλβω· ἐξ οὗ καὶ στιλβηδών· οὕτω διφορεῖται καὶ τὸ καλύπτω· φαίνεται γὰρ κα-
λύβω εἶναι, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ καλύβη· πλὴν ὅσον στίλπω μὲν, κοινότερον τοῦ στίλβω· τοῦ μὲν τὸ καλύβω συνηθέστερον·
αὐτὸ δὲ ἀγνοεῖται· καὶ καλύπτω, καλύξω λέγεσθαι· ἀφ' οὗ τὸ κάλυξ, κάλυκος· ἔχει δὲ διφόρησιν ὁμοίαν καὶ τὸ βλά-
πτω· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ βλάβω, ὡς τὸ βλάβεται δὲ γούνατ' ἰόντι· πολλὴ δὲ καὶ ἀντήχησις τοῦ βλάπτεσθαι ποιητική
μᾶλλον· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ κοινή· ἐβλάβη γὰρ φαμὲν, καὶ βλαβεὶς βλαβέντος· οἷς συμφωνεῖ καὶ ἡ βλάβη. Στιλπνότης, ἡ
λαμπρότης· ἡ λαμπηδὼν· καὶ στιλβηδὼν, στιλβηδόνος. Στίμμι, εἶδος βάμματος. Στίξας, σημεῖον ποιήσας· μαστι-
γώσας. Στίξασθαι, περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ. Στὶξ μὲν ἐστὶν ἀνδρῶν πεντακοσίων κατὰ τοὺς παλαιούς· οὐλαμὸς δὲ τά-
ξις, ἐκ τεσσαράκοντα ἀνδρῶν· φάλαγξ ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσι· πύργος δὲ ἡ ἐκ τριακοσίων ἑξήκοντα τάξις· αὕτη τετρα-
γωνοειδὴς πυκνουμένη· ὅμηρος δὲ ἐν τῇ ἐπιπωλήσει ταύτῃ, χρῆται ταύταις ταῖς λέξεσιν, ἐν γ' τῆς ἰλιάδος· λαμβάνει δὲ
αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἁπλῶς κατὰ πλῆθύν τινα τάξεως· ἐν οἷς λέγει, στίχας ἀνδρῶν καὶ οὐλαμὸν ἀνδρῶν· καὶ πυκινὰς φάλαγ-
γας, καὶ πύργους ἀχαιῶν· γίνεται δὲ ἡ στὶξ ἀπὸ τοῦ στείχω, διὰ τὸ τῆς πορείας εὔτακτον· οὐλαμὸς δὲ, παρὰ τὸ οὖλον τὸ συ-
νεστραμμένον· ὡς τὸ οὖλον κεκλήγοντες· ἐξ οὗ καὶ οὐλόθριξ· ἵνα δηλοῖ οὐλαμὸς, στρατοῦ συστροφήν· φάλαγγες δὲ παρὰ τὸ φα-
λάγγια, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· οὕτω δὲ παρ' ἐκείνοις ἐκαλοῦντο τὰ ξύλα· ὅθεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες· ἐπεὶ ξύλοις οἱ
πάλαι καὶ ῥοπάλοις, καὶ κορύναις ἐμάχοντο· διό φασι μὲν καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα, φαλάγγας καλοῦμεν·
καὶ μήποτε διὰ τοῦτο, καὶ τὰ ἐν τοῖς δοκοῖς τῶν οἴκων τεχνουργοῦντα ἀράχνια, φαλάγγια λέγεται· ἴσως δὲ καὶ τὰ τοῖς
πλοίοις ὑποτιθέμενα ἕρματα, ἐντεῦθεν οἱ παλαιοὶ φαλάγγια λέγουσιν· ἀριστοτέλης δὲ καὶ ἐπὶ δακτύλου τὴν λέξιν τίθη-
σιν· οὗ τὸ μὲν καμπτικὸν φησὶ κόνδυλον· τὸ δὲ ἄκαμπτον, φάλαγξ· ὁ δὲ πύργος καθ' ὁμοιότητα τῶν οἰκοδομουμένων
λέγεται, διὰ τὴν τῶν στρατιωτῶν πύκνωσιν. Στίον, ὅ ἐστι ψηφὶς· λίθος· στίαι γὰρ, αἱ παρὰ τῇ θαλάσσῃ ψηφίδες· καὶ στιβα-
δὲς, τὸ σκληρὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στίπνον, τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. Στιπτῆς ἕδρας, ὁ δινουμένης ὁδοῦ. Στιπτοὶ
γέροντες παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ πυκνοί· εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνά-
πτονται· ἢ ἀντὶ τοῦ στερεοὶ, καὶ πεπιλημένοι ἀπὸ τοῦ στίβειν ὅ ἐστι πατεῖν. Στιτθὸν, εἶδος ἀκρίδος. Στίφη, πλήθη· συ-
στήματα· τάγματα. Στιφρὸς, πυκνὸς, εὐθαλής. Στῖφος, τὸ τάγμα· σύστημα τάξις πολεμική· ἡ φάλαγξ συστροφή· πλῆ-
θος συστάσεων. Στιφραὶ, ξηραί· προσεσταλμέναι· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στιχὰς, παρὰ γίνεται ἀπὸ τοῦ στείχω τὸ ἐν τά-
ξει πορεύομαι, γίνεται περισπώμενον δευτέρας συζυγίας στιχῶ· ἐξ οὗ καὶ στὶξ ἡ τάξις τῶν τεσσαράκοντα ἀνδρῶν, ἐκ τοῦ στεί-
χω στείξω· ἢ ἀπὸ τοῦ στίζω στίξω ἔστιχα. Στίχας, τὰς τάξεις λέγει ἀριστοφάνης· τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν.
Στίχες αἱ στρατιωτικαὶ τάξεις· τούτων εὐθεῖα ἑνικὴ στίξ, γινομένη ἀπὸ τοῦ στείχω στείξω· προσαγομένη δὲ ἁπλῶς διὰ διφθό-
γου· ἐπεὶ μηδὲν ὄνομα εἰς δίφθογγον λήγει μετὰ διπλοῦ ἀπαθές· διὸ καὶ ἡ τῆς γυναικὸς εὐθεῖα συστέλλεται· ἡ δέ γε θρὶξ
καὶ ἡ αἶξ, ἀπὸ συναιρέσεως ἔχουσι τὰς διφθόγγους. Στιχηδὸν, κατὰ τάξιν. Στίχος, ὁ ἔμμετρος λόγος, καὶ ὁ παρὰ ῥωμαί-
οις ὄρδο· καὶ στιχίζω τὸ στίχους πλέκω. Στιχίζω, στίχους γράφω, στοιχίζω δὲ τὸ περὶ κύκλου δίφθογγον. Στίχος, ἡ ἐπίστιχος
τάξις. Στιχόωσι, βαδίζουσι· στίχει, διατρέχει. Στλεγγίδες, τὰ τρίποδα, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι, τὸν ῥύπον
ἐκξεόμενοι· λυκόφρων· εὐλιπῆ στλεγγίσματα. Στοαὶ, ταμεῖα τὰ ἐπιμήκη. Στοβάζειν, κακολογεῖν. Στοβὸς, λοιδο-
ρία· ὄνειδος. Στοὰ, ἀπὸ τοῦ στοιά· στοαὶ δὲ αἱ καμάραι· ἢ τὸ λεγόμενον προσκλιτόν. Στοιβάζω, συνάγω. Στοιβὰς, ἡ
στρωμνὴ ἢ τρυφῆς θρύψις παρὰ τὸ στοιβάζω. Στοιβὴ σύνθεσις καὶ εἶδος χόρτου. Στοιχεῖα, γραμματικοὶ μὲν τὰ γράμ-
ματά φασι· φιλόσοφοι δὲ, πῦρ· ὕδωρ· ἀέρα, καὶ γαῖαν, ἐξ ὧν τὰ σώματα συνίσταται· καὶ εἰς ἃ ἀναλύεται· ἰστέον ὅτι τὰ στοι-
χεῖα, τριχῶς ἑρμηνεύονται πόῤῥω, προσεχῆ, καὶ προσεχέστατα· καὶ πόῤῥω μὲν, ὡς τὸ πῦρ ἡ γῆ· τὸ ὕδωρ, καὶ ὁ ἀήρ· προσεχῆ
δὲ, τὸ θερμόν· τὸ ψυχρόν· τὸ ξηρόν· καὶ τὸ ὑγρόν· προσεχέστατα δὲ, τὸ αἷμα· τὸ φλέγμα, ἡ ξανθὴ χολὴ καὶ ἡ μέλαινα· ἅτινα
διὰ τὴν ἄκραν αὐτῶν οἰκείωσιν, προσεχέστατα ὀνομάζονται· στοιχεῖόν ἐστιν, σύστασις οὐσίας, κατ' ἐναντιότητα ἑκα-
τέρας· στοιχεῖόν ἐστιν, οὐσία ἀρχὴ κτίσεως τετάρτη μοῖρα· ὡς ὁ ἀπόστολος παῦλος· οὐκέτι γινώσκομεν χριστὸν κατὰ σάρ-
κα· τουτέστιν, ἐν οὐσίᾳ ῥευστῇ· ἡ ἀρχὴ καὶ ἄκτιστος οὐσία, παντὶ ἀπαθής ἐστιν, ἐξάπτουσα τὸ ἑαυτῆς βούλημα, εἰς ἀγγέ-
λους, εἰς ψυχὰς, εἰς ἕτερα, νοητὰ, καὶ ἀθάνατα· εἰς αἰσθητά· εἰς γῆν· εἰς ὕδωρ· εἰς πῦρ· εἰς ἀέρα· εἰς ψυχρόν· εἰς ξηρόν· εἰς
ὅτι ἂν βούλοιτο στοιχεῖον· ἔστι καὶ ἡ πρώτη καὶ ἀμερὴς τοῦ ἀνθρώπου φωνή· ἢ φωνῆς ἑλληνίδος φθόγγος, ἐλάχιστος· διὰ τί εἶ-
πεν ἀμερὴς, διότι οὐ μερίζεται ὡς ἡ συλλαβή· παρέπεται δὲ τῷ στοιχείῳ τέσσαρα, ὄνομα· σχῆμα· χαρακτήρ· δύναμις·
στοιχεῖον δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ στείχω τὸ ἐν τάξει πορεύομαι. Στοιχείωσις, ἡ πρώτη μάθησις, καὶ ἡ διατύπωσις· καὶ ἡ διάτα-
ξις, καὶ ἡ ὁδηγία, ἢ στοιχείωσίς ἐστιν, ἡ ἐκ διαφόρων συντεθεῖσα μονοειδὴς θεωρία. Στολάρχης, ὁ τοῦ στόλου ἄρχων· ὁ
ναύαρχος. Στολὴ, ἀπὸ τοῦ στέλλω· ἀποβολὴ τοῦ ἑνὸς λ'· κυρίως ἀποστέλλειν ἐστὶ, τὸ διὰ νεὼς ἐκπέμπειν· ὅθεν καὶ
στόλος, ὁ πολλῶν πλοίων ἀπόπλους· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ δι' ἑτέρου τινὸς ἐκπέμπειν ἐν αὐτῷ· ὅρος· παρὰ τὸ στέλλω οὖν
τὸ πλέω γίνεται στόλος. Στολμὸν, χρωτόν· στολισμὸν σώματος. Στόλοκρον, τὸ περικεκομμένον τὰς κόμας· καὶ γεγονὸς
ψιλὸν· εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος· δηλοῖ δὲ καὶ ἀναιδὲς· καὶ σκληρόν. Στολοκρατὶς, τὸ τῆς αἰγὸς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα.

Στολισμὸς, ἱματισμός· κόσμος· Στόλοι, τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξέα· χάρακες ἀπότομοι· Στόλος, ἡ διὰ θαλάσσης πορεία, καὶ τὸ τῶν νεῶν πλῆθος· καὶ ἡ διὰ γῆς πορεία· καὶ αὐτὴ ἡ στρατιά· Στολυξώδης, μικρολόγος· Στόμα καθ' ὅμηρον, ὁ τόπος τῶν προμάχων· οὕτω γὰρ τάξεως εἶχον οἱ ἀριστεῖς· μηριόνης, πύματος ὄτρυνε φάλαγγας· οὐραγὸς δηλονότι ὤν· οὐρὰ γὰρ κατὰ ξενοφῶντα, τὰ ὀπίσω τῆς φάλαγγος· καὶ τὰ ἄλλα παρὰ εὐσταθίῳ· Στόμα, παρὰ τὸ τέμνω τὸ κόπτω· τὸ τέμνον τὰ σιτία· Στόμα θανάτου, τάφος λέγεται ὅμηρος· χάνοι γὰρ αὖ γῆ ἅπασιν, ὅταν πάντες δαμῶσι· Στόμα ὑσμίνης, καὶ στόμα πολέμου· ὅμηρος πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος· ἔχει δὲ τὰ στειότητος τὸ πολέμου στόμα δύμεναι, εἴ τις ἐννοήσει, ὡς ὁ ἀχιλλεὺς τροφὴν μὲν εἰς τὸ ἐκείνου στόμα οὐκ ἤθελεν· αὐτὸς δὲ πολέμου στόμα δῦναι ἐπιθυμεῖ· ὁ πολλοὺς καταιμάσσων ἀριστεῖς· ποιοῦ τινος γὰρ δηλοῖ τὸ αἱματόεντος· καινὸν οὐδὲν εἰ στόμα λέγει πολέμου, τὸ τοῖς μαχομένοις ἐπεσθίον· ὡς γὰρ οὐρὰ στρατοῦ, τὸ ὄπισθεν· ἐξ οὗ καὶ τὸ οὐραγαγεῖν καὶ οὐραγός· οὕτω καὶ τὸ στόμα ἐν ᾧ οἱ πρόμαχοι ἵστανται· Στομάργου, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιδημιῶν ὁ διοσκουρίδης, οὕτω γράφει· καὶ δηλοῦσθαί φησι τοῦ λαλοῦντος μανικῶς· οἱ δὲ ἄλλοι στυμάργου γράφουσι, καὶ ὄνομα κύριον ἀκούουσι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Στόμαχος, δι' οὗ καταπίνομεν τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν· ἤτοι στόμα ἐστὶ τῶν χεομένων· ἢ ὅτι τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος, εἰς τοῦτον χεῖται· ἢ σιτόμαχος, ὁ τοῖς σιτίοις μαχόμενος· θλίβουσι γὰρ αὐτόν· ἢ ὁ θλίβων ἔμπαλιν ταῦτα· Στομάχου θέμεθλα, τὴν αὐτοῦ θέσιν λέγει ὅμηρος στόμαχον καὶ νῦν φράζων, οὐ τὸ τῆς κοιλίας στόμα κατὰ τοὺς ὕστερον· ἀλλὰ τὸν λεγόμενον βρόχθον, περὶ τὰ τοῦ λαιμοῦ ἔσχατα· Στομβάζω, τὸ διὰ τοῦ στόματος βάζω· ἤγουν τὸ πλατὺ καὶ ὄγκον ἔχοντι στόματι λέγω· Στόμβον, βαρύηχον, βαρύφωνον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Στόμια, τὰ χαλινὰ ποιητικῶς· στόμιον δὲ, ἐπὶ φρέατος, καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν· Στομοδόκον, στωμύλον· Στόμοις, λοιδορίας· ἐγὼ στόμοις φημὶ, τὰς διὰ στόματος ὕβρεις καὶ στωμυλίας· Στομύλος, πολυλάλος· φλύαρος, δεινὸς, αἰσχρός· Στομφάζοντας, ἐπ' ἔργῳ γελῶντας· καὶ στομφάσαι, τὸ ἀλαζονεύεσθαι· σύγκειται δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῆς ὄμφακος· Στομφάζω, τὸ λαυραγορῶ, ἀμεταβάτως· Στόμφακα, λέγει τὸν αἰσχύλον ὁ ἀριστοφάνης· ἤγουν σκληρόν· παρὰ τὸ στόμα· καὶ τὸν ὄμφακα· οἷον τραχὺν κρημνοποιὸν δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα· Στομωμάτων, χαραγμάτων· τινὲς δὲ στοβασμάτων· λοιδοριῶν· στόμος γὰρ καὶ ἡ λοιδορία· Στομώσεις, ὀξύνεις· ἢ εὔστομον ποιήσεις· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν· Στομώσης αὐτὸν παρ' ἀριστοφάνει· ἀντὶ τοῦ εὔστομον ποιήσεις, αὐτόν· στομόω· στομώσω· Στοναχὰς, στεναγμούς· Στοναχίζεσθαι, ὄνομα πεποίηται· καὶ δηλοῖ ποιὰν βοήν τινα, καθὰ καὶ τὸ στένειν ἐπὶ θαλάσσης, παρὰ σοφοκλεῖ λεγόμενον· οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ θρήνου ἡ λέξις τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς θορύβου· Στόνοι, τὰ ἔσω τῶν κεραμίων καὶ στρογγύλα· Στόνος, στεναγμός· λύπη· ἀπὸ τοῦ στένω· καὶ στονόεντα, τὰ τῶν πολλῶν στεναγμῶν αἴτια· Στόνυξ ἐστὶ κυρίως, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶν τὸ εἰς ὀξὺ λῆγον· Στόνυξι, κέρασι· Στόνυχες, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων· Στορβάζειν, κακολογεῖν· Στοργή· φιλία ἔμμονος· παρὰ τὸ στέργειν τὸ ἐμμένειν· Στορέννυμι, στορέω, στορένω, στορεννύω, στορέννυμι· Στορέσας, ὑποστρώσας· κατακοιμίσας· καταπραΰνας· Στορεσεῦντι παρὰ θεοκρίτῳ· οἷον, χ' ἀλκυόνες στορεσεῦντι· ἀντὶ τοῦ στορέσαιεν· ἤγουν κατακοιμήσαιεν· Στορεὺς, γαληνοποιός· καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδήρου τρυπάνου ἐμβαλλόμενον ξύλον, ῥάμνου ἢ δάφνης· Στορέω, στορέσω· στορέσαι· πρωτότυπόν ἐστι τοῦ στρῶσαι· καὶ κατὰ στρῶσαι· ἀφ' οὗ καὶ τὰ στρώματα· καὶ στορῶ στορέσω· καὶ κατὰ στορῶ κατὰ στορέσω, τὸ γαληνῶ· καὶ στορέσας μετοχή· στορῶ στορέσω, συγκοπὲν, ἀλλοιοῖ τὴν συζυγίαν· στρῶ γὰρ στρώσω γίνεται· ἀγαθὸν δὲ παρὰ χ... στόρεσμα· ἤτοι στρῶμα· Στορέσαι, κυρία λέξις ἐπὶ κλίνης· λέγεται καὶ ἐπὶ γαληνιώσης θαλάσσης· καὶ ἀνθρακιὰν ἐστόρεσε πάτροκλος, ἔστι δὲ θέμα τοῦ ῥήματος, τὸ στορῶ· καὶ συγκοπὲν καὶ λυόμενον, μετέπεσεν εἰς τρίτην συζυγίαν· στορῶ καταπραΰνω· Στόρθυξ, ἡ ἐπιδορατίς, καὶ τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος· Στόρνη, ζώνη· Στορνῦσα, καθ' ὁμοιότητα παράγεται τοῦ ὄρνυσθαι, καὶ τῶν ὁμοίων· ὡς γὰρ ὄρω· ὄρνω· ὀρνύω· ὄρνυμι· οὕτω στορῶ· στόρνω· στορνύω, στόρνυμι· ἐξ οὗ στορνὺς· οὗ θηλυκὸν ἡ στορνῦσα· δῆλον δὲ ὅτι ταὐτόν ἐστι στορέσαι, καὶ στόρνυσθαι, παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον καὶ στρῶσαι συγκοπέν, ἐκ τοῦ στορῶ· μεταπεσὸν ἐκ πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων εἰς τρίτην, ὅθεν καὶ τὸ στρῶμα, καὶ τὸ τῆς νηὸς κατάστρωμα· Στορπὰν, τὴν ἀστραπήν· Στοχάζειν, εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα· Στοχάζομαι, τεκμαίρομαι· παράγεται δὲ ἐκ τοῦ στείχω τὸ κατὰ τάξιν σκοπῶ· καὶ βλέπω, καὶ βαδίζω· στοχάζεσθαι γὰρ λέγεται, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀπευθύνειν· ὅθεν παράγεται καὶ ὁ στοχασμός· Στρυμμά, αὐστηρά· Στοῦπος, ἡ τοῖς τιτλευτικοῖς ἐστιν ἐπὶ τῶν φορείων σκηνή· Στοχασμὸς, παρὰ τὸ στείχω στοχάζω· στοχασμὸς γὰρ λέγεται, καὶ στοχάζειν, τὸ πρὸς εὐθεῖαν ὁδὸν τὸν λογισμὸν, ἀπευθύνειν· Στραβάλος, ὁ στρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος· ἀχαιοί· Στράβηλοι, κοχλίαι· Στραβεὺς, κτενεύς· Στραβήλῳ, τῷ κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον· Στραβός· ἰστέον δὲ ὅτι τὰ κατὰ τὸν στραβὸν οἱ παλαιοὶ καὶ οὕτω φράζουσιν· οἱ μὲν ὅτι βλέπε δαίμων ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις, καὶ οἷον ὑπὸ δαίμονος πεπληγώς· παυσανίας δὲ προστίθησι, καὶ ὅτι τοὺς σωκρατικοὺς οὕτως ἔλεγον· ἄλλοι δὲ ὅτι ἰλλὸς πλάγιος· διεστραμμένος· στραβός· καὶ ἰλλώπτειν καὶ ἐνιλλώπτειν, τὸ ὑγροῖς ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος, καὶ ἐπιμύουσι, καὶ κατακεκλασμένοις ὄμμασιν ἐμβλέπειν· παυσανίας δὲ, ἐνίλλειν τὸ ὀφθαλμοῖς καταμωκᾶσθαι, καὶ ἰλλώπτειν· καὶ ἐπιλλοῦν, τὸ μυκτηρίζειν, καὶ καταλλώπτειν, τὸ καταμυκτηρίζειν· καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ τοῦ φολκοῦ· Στραγγαλῶδες, διεστραμμένον· Στραγγαλίας, διαπλοκάς, διεστραμμένας· δολιότητας· Στραγγαλίδες, τὰ δύσλυτα ἅμματα· ὑμεῖς γὰρ ἀεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε· Στραγγεύομαι, πιέζομαι· θλίβομαι· ἀριστοφάνης· τί ταῦτα ἔχων στραγγεύομαι· τὸ ἔχων, περισσὸν ἀττικῶς· Στραγγός, στρεβλός· ἄτακτος· ἢ στόμα· Στραγγουρία, ἡ δυσουρία· Στραγγεύει, διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται· Στράγξ, ἡ ἐπιχυθεῖσα ῥύσις· παρὰ τὸ στάζω· στάξω, στάξ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ, στράγξ· Στραίθανα, ὀξέα· Στράξ, σταγών· Στράπτει καὶ ἀστράπτει, ἀττικῶς γράφεται· ὡς παρὰ στάχυς καὶ ἄσταχυς· καὶ σταφὶς, καὶ ἀσταφίς· καὶ πᾶς, ἅπας· Στρατάρχος, στρατηγός· Στρατεία, ἡ στράτευσις· στρατιὰ δὲ, τὸ στράτευμα· στρατόπεδον δὲ κυρίως, ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵσταται τὸ στράτευμα· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα· Στρατεύω, στρατοπεδεύω

ἀμετάβατος. Στρατεύειν, τὸ στρατιώτην εἶναί τινα. ἐκστρατεύειν δέ, ἀντὶ τοῦ ἐς πόλεμον ἐλθεῖν. Στρατεύω, τὸ στρατιὰν κινῶ. στρατεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς στρατιώταις τάττομαι. ὁ μέλλων στρατεύσω. Στρατή, πέρνη. Στρατήγημα, τὸ κατὰ πολεμῆσαι. Στρατηλάτης, ἡγεμών. ἄρχων στρατοῦ. Στρατίη, πόλις Ἀρκαδίας. Στράτιον, πολεμικόν, ἢ φοβερόν. καὶ ἐπίθετον Διός. Στράτιον, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὸ εἰς πολλοὺς τῶν στρατευομένων διῆκον. ἐχίδιον γὰρ καὶ κύλιξιν ἐν τοῖς στρατεύμασι. Στρατιώτης, ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος. Στρατιῶτις, πολεμία ναῦς. Στρατολογῶ, στρατεύω. Στρατόπεδον κυρίως, ἔνθα διάγει ὁ στρατός, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τὸ πέδον ἡ γῆ. λέγεται δὲ στρατόπεδον, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα. Στρατός, τὸ συνεστραμμένον πλῆθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ στρέφω ἔνθεν ἔστραπται, στραπτός. καὶ στρατὸς ὁ εὐπερίστρεπτος. ἢ ὁ συνεστραμμένος καὶ συνειλεγμένος ὄχλος. ἀλλὰ μὴν οἱ αἰολεῖς στροφὰ λέγουσι τὸ ῥῆμα· καὶ στρατὸν λέγουσι τὸ συνεστρεμμένον πλῆθος. ἢ παρὰ τὸ στερρῶς ἵστασθαι, στρατός. ἢ παρὰ τὸ στερρῶς ἅπτειν ἤγουν ἐφάλλεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονικῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμός, καλεῖται πεμπάς. ὁ δὲ ἄρχων, πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα δεκάς, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι λόχος, καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστύς· καὶ πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν ἑκατὸν τάξις, καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων πεντακοσιοστύς, καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων χιλιοστύς. καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων, φάλαγξ καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων μυριοστύς, καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διφαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία. ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων. καὶ ὁ ἄρχων, τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα, ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον, πεζοί τε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς, τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρῶτον ζυγόν, καλοῦσι πρωτοστάται. καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα τεταγμένοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται. ὁ δὲ ἄρχος ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν, ὡς ἐπὶ τὸ βάθος τεταγμένοι, ἐπιστάται. τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγόν, οὐρὰ καὶ οὐραγία, καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια, πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δέ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς. Στρατόφιν, ἀντὶ τοῦ στρατοῦ. ὅμηρος ἰλιάδος κ. αἰεί μιν ποτὶ νῆας, ἀπὸ στρατόφιν προτιλεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ στρατοῦ. κατὰ προσχηματισμὸν τῆς φι συλλαβῆς. Στρατόωντο, ἐστρατοπεδεύοντο. Στραφῆναι, ἀναστραφῆναι, ἢ στραφθῆναι. Στρέβλαι ναυτικαί, τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα. ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια. Στρέβλη, παρὰ τὸ στρέφω, στρέψω στρέβλη. ὡς στήλη. καὶ στρεβλόν. τὸ στραβόν. οὕτω εὔπολις. Στρεβλοί, οὓς καὶ στραβοὺς ὀνομάζουσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρεβλόν, καμπύλον. σκολιόν. Στρεβλούμενοι, δεσμούμενοι. Στρεβλοῦται, αἰκίζεται. βασανίζεται. Στρεβλοῦ κόγχῳ, ὃ ἐσάλπιζον. Στρέμμα, εἶδος πέμματος. Στρέμματα, περὶ νεῦρα. Στρεπτὴ γλῶσσα βροτῶν λέγει ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ὑγρὰ καὶ εὐλύγιστος. ὅθεν καὶ γλῶσσα λέγεται. οἱονεὶ κλῶσσα, διὰ τὸ εὔκλαστον. ἢ καὶ ἄλλως στρεπτή, ἡ ἐπὶ τὰ ἐναντία ἐπιχειροῦσα, καὶ ἐπ' ἄμφω μεταγομένη ὃ καὶ σαφέστερον ἑρμηνεύων ὁ ποιητής, λέγει. πολέες δ' ἔνι μῦθοι. ἤγουν ἔνεισι. καὶ οὐ μόνον πολέες, ἀλλὰ καὶ παντοῖοι. καὶ ἔτι σαφέστερον. ἐπέων δὲ πολὺς νομός. αἰνίσσεται δὲ διὰ τούτου ὁ ποιητὴς καὶ τὴν ἑαυτοῦ εἰς τὸ λέγειν δύναμιν. καὶ τὸ πολύφωνον, καὶ ἀμφίγλωσσον. Στρεπτοὶ καὶ θεοὶ αὐτοί, ἀπόφθεγμα λέγουσιν οἱ παλαιοί. ἔστι δὲ κατ' αὐτούς, ἀπόφθεγμα. βιωφελής τις προφορὰ δι' ὀλίγου λέξεων. οἷον, γνῶθι σαυτόν. καὶ ἐγγύη, πάρα δ' ἄτα. καὶ τὰ ὅμοια. τὸ δὲ ἐπιχείρημα τοῦτο, ἐκ τοῦ μείζονος εἴληπται. Στρεπτὸν χιτῶνα παρ' ὁμήρῳ, οἱ μὲν ἐπὶ ἱματίου νοοῦσι. λέγοντες στρεπτὸν τὸ κλωστόν. οἱ δὲ ἐπὶ θώρακος κρικωτοῦ ἤτοι ἁλυσειδοῦς. ἡ δὲ λέξις κεῖται καὶ ἐν τῇ φ ῥαψῳδίᾳ. ὅτι δὲ καὶ σώματος κόσμος τὸ στρεπτόν, δηλοῦσι σαφῶς οἱ παλαιοί. Στρεύγει, ἀνιᾷ. καταγωνίζεται. προσδιατρίβει. βραδύνει. Στρεύγεσθαι, τὸ τήκεσθαι λιμῷ. παρ' ὁμήρῳ. καὶ οἷον κατὰ στράγγα ἀπορρέειν. ὅ ἐστί τι καὶ τὸ ἀπολιβάζειν, ὅ ἐστι ταὐτὸν ὂν τῷ λείβεσθαι, ἤτοι κατά τι λιβάδιον, ὑγροῦ ῥέειν εἰσφοράν. Στρεύγεσθαι, στραγγίζεσθαι. τουτέστι κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι, ἢ ἐκλείπειν ἢ ταλαιπωρεῖν. οἶμαι ἀπὸ τοῦ στραγγεύεσθαι, συγκοπῇ τοῦ α καὶ ἀποβολῇ τοῦ ἑνὸς γ καὶ ὑπερθέσει, στρεύγεσθαι. ὃ καὶ ἀπολιβάζειν φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον, οἱονεὶ κατὰ λιβάδα ἀπορρέειν. Στρευγομένοις, φθειρομένοις καὶ καταπονουμένοις στρεβλουμένοις ἢ καὶ προσδιατρίβουσιν. ὅθεν καὶ στράγξ ἡ κατὰ βραχὺ πρόθεσις τοῦ ὕδατος. οὕτω δίδυμος. ἐντεῦθεν καὶ ἡ στραγγουρία, ἀπὸ τοῦ κατὰ στράγγα οὐρεῖν. Στρέφανον, ἀξίνη καὶ πέλεκυς. Στρεφεδίνηθεν, συνεστράφησαν. Στρέφει, στρόφον παρέχει παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρέφειν λέγεται, τὸ ἀποστρέφειν καὶ ἀναστρέφειν. στρέφειν ἐπὶ νοῦ, τὸ ἀναλογίζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. στρέφειν καὶ τὸ καταστρέφειν τὸν βίον, ὥσπερ δὴ τὸ κυκλεῖν, ἐπὶ πρώτης συζυγίας λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ στρέφειν ἐπὶ νοῦ, καὶ ἀναλογίζεσθαι. κυκλοῦν δέ, ἐπὶ τρίτης συζυγίας, τὸ περικυκλοῦν καὶ περιστοιχίζεσθαι. Στρέφηται, τὸ οἷον ἐνοικεῖ ἐν τῷ περὶ ὅρων καὶ τόπων καὶ φύσεων, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στρεφθέντα φιλεῖ λέγειν ὅμηρος, οὐ μὴν στρεφέντα. ὡς εὐριπίδης θρεφθῆναι εἶπεν ἀντὶ τοῦ τραφῆναι. προτιμῶνται γὰρ οἱ σοφοὶ τὴν καίριον τραχυφωνίαν, τῆς ἀκαίρου λειότητος, ὡς δηλοῖ τὸ βρεχθῆναι τὴν γῆν παρὰ δίωνι, ἀντὶ τοῦ βραχῆναι. καὶ τὸ θαφθεῖσι παρ' ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταφεῖσι καὶ ἄλλα. κρυφθείς. καὶ βλαφθείς. Στρέφος, στρέμμα. δέρμα. βύρσα. δωριεῖς. Στρεφοῦραι, τῶν ἰνδῶν ἔθνος τι. οἱ καλοῦνται κοψίλοι. Στρέφω, σημαίνει καὶ τὸ πανουργεύειν. στρέψον προστακτικὸν ἐκ τοῦ στρέφω. ὁ μέλλων στρέψω. ὁ παρακείμενος ἔστρεφα. ὁ παθητικὸς ἔστραμμαι. Στρέφωσις, κάλυψις ἀγγείων. δέρματι γινομένη. Στρέψα, πόλις ἐστὶ τῆς θράκης. Στρέψασα καὶ ἀντὶ τοῦ κλέψασα. πολλοὺς δὴ θαλάμοις κατεστρέψασα ἐμοῖς. Στρεψαῖοι, ἔθνος περὶ μακεδονίαν. Στρεψεδινεῖν, ἐκ τοῦ στρέφειν καὶ δινεῖν συγκέκοπται, ταυτοσήμων λέξεων ὁποῖαι καὶ ἄλλαι. ὡς ἀλλαχοῦ ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ κεῖνται, ὅπου καὶ περὶ καπυροῦ ἐρρέθη, ὡς ἐκ τοῦ καίειν καὶ πυροῦ ταυτολογικῶς ἡ λέξις συντίθεται. ἀφ' ἧς καὶ καπυρίδια παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ, τὰ καλούμενά φησι τράκτα. καὶ ὅρα τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρτου χρῆσιν παλαιὰν τοῦ τράκτου. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ καὶ φούρνου

ἐκεῖνό φησι

ἐκεῖνό φησι καινότερον. οὐ παρώνυμον ἱστορεῖ φουρνίκιον ἄρτον. καθὰ τοῦ κλιβάνου, τὸν κλιβανίκιον. Στρεψιάδης.
ἀριστοφάνης στρεψιάδης μὲν ἡ κλητική. ἀλλ' ἵνα παίζῃ εἰς τὸ ὄνομα, διέστρεψε τὴν κλητικὴν, καὶ ὡς ἄγροικος ἔπταισε.
Στρεψίμολλος ἀνὸς καθὰ τοὺς παλαιοὺς, ὁ μὴ ἁπλοῦς, ἀλλὰ ὡς εἰπεῖν στρόφις ὡς ἀπὸ ἐρίων δηλαδὴ, ἐχόντων συνεστραμ-
μένους τοὺς μαλλούς. οἱ δὲ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι οὐ μόνον οὖλαι, ἀλλὰ καὶ ἐπιστροφίδες αἱ συνεστραμμέναι τρίχες. Στρέ-
ψις, στροφή. ἀπάτη. Στρεψοδικῆσαι παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ διὰ στροφῆς καὶ ποικιλίας λόγων, τὸ δίκαιον δια-
φθείρειν. ἢ στρεψοδικῆσαι, τὸ στρέψαι τὰς δίκας. πρὸς ταύτην δὲ καὶ τὸ ὄνομα πεποίηται τῷ γέροντι, στρεψιάδης. Στρε-
ψοδικοπανουργίαν, συνέθηκεν ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος, καὶ συκοφαντικὸν, καὶ τὴν δίκην, καὶ τὴν πανουργίαν.
Στρηνὲς, σαφές. ἰσχυρόν. τραχύ. συχνόν. ὀξύ. ἀνατεταμένον. στρηνὸν ἢ στρηνὲς, τὸ ἀνατεταμένον καὶ μέγα. καὶ ὀξύ. καὶ διάτο-
ρον. ὄνομα δὲ, ἀντὶ ἐπιρρήματος κεῖται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Στρηνιᾶν, ἀτακτεῖν. καὶ στρηνιῶντες, παρὰ τὸ στερεῖν καὶ ἀπο-
σπᾶν τὰς ἡνίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. Στρηνιῶ, ἀμεταβάτως. Στρηνιῶντες, πεπαχυμένοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ
διὰ πλοῦτον ὑβρίζειν, καὶ βαρέως φέρειν. Στρηνὸν, ἀμὲν τὸ ὀξὺ καὶ ἀναπεπταμένον. νικόστρατος δὲ, τὸ τραχὺ, καὶ προ-
σαντες τῇ ἀκοῇ φθέγμα. Στριβιλικὶγξ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ῥανίδα. στρίβος δὲ καλεῖται, ἡ λεπτὴ καὶ
ὀξεῖα βοή. λίκιγξ δὲ, ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνέου. λέγει δὲ ὅτι, οὐδὲ ἐλάχιστόν σοι μέρος μεταδίδωμι. Στρίγλος, τὰ ἐντὸς
τοῦ κέρατος νυκτίφυτον. καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα. οἱ δὲ νυκτικόρακα. Στρίγλος, ταχίον. Στριφνὸς, ἐσφιγμένος.
στερεός. Στρόβει, ἀνάκρινε. καὶ δοκίμαζε. περίφερε τῇδε κἀκεῖσε ἐπὶ πολλὰ πυκνὸν, τί καὶ συνετὸν ποιήσας. καὶ φρόνι-
μον σκεψάμενος. ἀριστοφάνης. καὶ στροβεὺς, ἐργαλεῖον κναφικόν. φησὶν οὖν ἀριστοφάνης, ποίαζε αὐτὸν, καὶ στρέφε. τοῦ-
το γὰρ καὶ ἐργαλείου τὸ ἔργον. Στροβεῖ, ταράσσει. κινεῖ. περισοβεῖ. Στρόβιλον, στρογγύλοι. στρόβιλος δὲ, τὸ περιφερὲς δι-
χόρμον τοῦ ὠοῦ. Στροβελὸν, σκολιόν. καμπύλον. Στροβανίσκος, τρίπεις. Στρόβιλος, ὁ ἄνεμος ί. στρόβιλος δὲ
νῆσος, ἡ. Στρόβιλον, οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἐδώδιμον. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, τὴν βίαιον τοῦ ἀνέμου εἰ-
λησιν καὶ συστροφὴν, στρόβιλον καλοῦσι. καὶ συστροβῆσαι, τὸ συστρέψαι. οὕτως οὖν ἡμῖν ἐναντίον. τὸ δὲ ἐδώδιμον, πιτύων καρ-
πόν. τὸ δὲ δένδρον, πίτυν. καὶ γὰρ ἐστὶ πίτυς τὸ ἐκκεκοκκισμένον ἐπινοῶ, κόκκωνα λέγουσιν οἱ πολλοὶ ὀρθῶς. Στροβῆσαι,
συστρέψαι. ἐκφοβῆσαι. Στρόβιλοι, καταιγίδες. καὶ τὰ ὅμοια. Στροβούμενος, συστρεφόμενος. Στροβοῦντα, συστρέφον-
τα. Στρογγύλην μύλην, τὴν σπαθομύλην, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Στρογγύλου, τοῦ μαρτιδανοῦ. αὐτὸν γὰρ οὕτω γράφει.
καὶ τὸ ἰνδικὸν ὃ καλοῦσι πέρσαι πέπερι. ἐν τούτῳ δὲ ἐστί τι στρογγύλον, ὃ καλοῦσι μυρτιδανὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Στροιβεῖν, ἀντιστρέφειν. Στράβηλος, ἔπαρμα πηγῆς ἐν κεφαλῇ. Στροιβὸς, δεινός. Στρομβίδες, νῆσοι. δεινάρ-
χος τυραννικῷ. νῆσοί τινές εἰσι, μεταξὺ κνίδου καὶ ἤλιδος κείμεναι. Στρόμβος ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι. καὶ στροβεῖ,
ταράττει. κινεῖ. Στρόμβον, τινὲς μὲν ἄτρακτον νοοῦσιν, ἀπὸ τοῦ στρομβεῖσθαι, καὶ δινούμενον περιφέρεσθαι. ἕτεροι δὲ,
τὴν παιζομένην βέμβικα. ἣν καὶ στρόβαν βούλονται λέγειν οἱ ἰδιωτίζοντες. ἄλλοι τὸν ῥόμβον. τινὲς δὲ λίθον στρογγύλον.
Στρωμνὴ, παρὰ τὸ στορέσαι, ὃ σημαίνει τὸ στρῶσαι, γίνεται στερεμνὴ, καὶ συγκοπῇ στρωμνή. Στρωπὴ, ἀστραπή. τάφιοι.
Στρουθία μὲν λέγονται, πάντα τὰ μικρότατα τῶν ὀρνίθων. στρουθὸς δὲ κυρίως, ὁ λεγόμενος τρωγλίτης. Στρούθης, σα-
τράπης βασιλέως ἦν. Στρούθιον, πόας ῥίζα δυνατὸς πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν. Στρουθὸς, ὄρνεον. Στροφάδας λέγουσι κε-
κλῆσθαι, διὰ τὸ τοὺς βορεάδας ἐκεῖθεν ὑποστρέψαι, στραφέντας εἰς τὸ ὀπίσω. λαβὼν παρὰ ἀντιμάχου. οἱ δὲ στροφάδας
φασὶν αὐτὰς κεκλῆσθαι, καθὸ ἐπιστραφέντες αὐτόθεν ηὔξαντο τῷ διὶ καταλαβεῖν τὰς ἁρπυίας. καθὰ δὲ ἡσίοδος, καὶ ἀν-
τίμαχον. καὶ ἀπολλώνιον. οὐ κτείνονται πάρος πλωτὰς καλέοντες, αἱ πλωταὶ νῆσοι μετωνομάσθησαν στροφάδες. μέμνη-
ται αὐτῶν καὶ ἀντίμαχος ἐν τῇ λυδῇ. ὅτι δὲ ηὔξαντο, οἱ περὶ ζήτην, τῷ διὶ στραφέντες, λέγει καὶ ἡσίοδος. Στροφάλιγξ, ἡ συ-
στροφὴ, ὡς παρὰ τὸ λαῖγξ λαίγγα οὕτω, στρέφω στρόφος. στρόφιγξ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ̄, καὶ τῆς ᾱλ συλλαβῆς, στροφάλιξ. καὶ ῥῆ-
μα στροφαλίζω. στρόφος δὲ λέγεται, ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ, παρὰ τὸ ἐστράφθαι. καὶ πᾶν τὸ στρεφόμενον. Στροφαῖος ἑρμῆς
λέγεται, παρὰ τὸ στρέφεσθαι καὶ πανουργεῖν. λέγεται καὶ ἐμπολαῖος, καὶ κερδῷος. δόλιος. ἡγεμόνιος. ἐναγώνιος. διάκονος. ἄλλως.
στροφὸν, ἐπεὶ στροφαὶ λέγονται καὶ αἱ συμπεπλεγμέναι, καὶ δολεροὶ λόγοι. στροφαῖον δὲ ἐκάλουν ἱδρυμένον παρὰ τῇ θύρᾳ τὸν δαί-
μονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι. ἐπωνυμία δὲ τοῦ ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ταῖς θύ-
ραις ἱδρύεσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν λήθασι, καὶ ἀναδύεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι. Στροφά-
λιγγι, τῇ συστροφῇ. Στροφάλιγγα κονίης, καὶ ἀέλλαν εἰπεῖν, ταυτὸν ἐστίν. ἐπεὶ καὶ τὸ στρέφειν καὶ τὸ εἰλεῖν, ὅμοια. ὧν τὸ μὲν
τὴν στροφάλιγγα παράγει. τὸ δὲ, τὴν ἀέλλαν. Στρόφιγγα, τὸν στροφέα. Στροφέα, σπόνδυλον τὸν ὀδόντα λέγει ὁ ἱππο-
κράτης. τοῦ ψελλοῦ. στροφέα δέ γε σπόνδυλόν φησί που, τὸν ὀδόντα. Στρόφιγξ, τὸ τῆς θύρας στροφίγγιον. ὃ καὶ θυραῖος
λέγεται. Στρόφιον, τὸ τῆς γυναικὸς ἐνώπιον. ἢ τὸ στρογγύλον ζωνάριον. ἀριστοφάνης, τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. Στρόφις,
ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος. ἡ μεταφορὰ παρὰ τῷ λουκιανῷ. οἷον εὔστροφος, καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι. λέγεται δὲ στρόφιγξ, τὸ τοῖς
σωλῆσιν ἐμβαλλόμενον. ὥστε τὴν τοῦ ὕδατος ἐπέχειν ὅτι τις θελήσει, καὶ αὖ πάλιν ἀνιέναι φοράν. Στρόφοι, τὰ λεπτὰ
τριχίδια. Στρόφος, ἐκ τοῦ στρέφω. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ στροφῶ, κατὰ ἔκτασιν. καὶ δηλοῖ τὸ στρέφω. οὕτω καὶ τρέπω τρόπος. τρο-
πῶ. τρέχω τρόχος, τροχῶ. καὶ νέμω νόμος, νομῶ τὸ παρέχω. ἐξ αὐτοῦ δὲ, καὶ τὸ κινῶ. ὡσαύτως δὲ καὶ πέλω, πόλος
πολῶ. τὸ ἀναστρέφομαι. καὶ ἄλλο γὰρ. καὶ τὸ πωλέσκετο. διὰ τὸν τοιοῦτον κανόνα, μεγεθύνονται παρὰ τῷ ποιητῇ.
Στρόφος, χοινίον ἐστραμμένον. ἤτοι κλωστὸν, ἢ καὶ ἱμὰς τοιοῦτος, ἀφ' οὗ ἀείρεται ἤτοι βαστάζεται καὶ κουφίζεται ἡ πή-
ρα. διὸ καὶ ἀορτὴρ λέγεται. οὕτω καὶ τελαμών τις λέγεται ἀσπίδος ἀορτήρ. ὅτι δὲ στρόφος οὐ μόνον ὁ ποιητικὸς, ἀλλὰ
καί τι νόσημα ζωϊκὸν, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς, ἐν τῷ στρόφος μ' ἔχει ὦ ἄνερ. καὶ ὀδύνη τὴν γαστέρα. δῆλον δὲ καὶ ὡς ἐκ τοῦ στρό-
φος ἡ στροφὴ, καθὰ τὸ χόλος ἡ χολή. Στρύβλην, στρεπταρίτην, ἐν τῷ περὶ αἱμορροΐδων, καὶ συρίγγων, στρυμάριον, οἱ δὲ καὶ ταύτην
τὴν γραφὴν ὁ διοσκουρίδης. οὐ μόνον τὴν στομάργου, ἀλλὰ καὶ τοῦτο, οὐχ ὡς κύριον ὄνομα ἐξηγεῖται, ἀλλὰ τὸν μανικῶς ἐπτοη-
μένον περὶ τὰ ἀφροδίσια δηλοῦσί φασιν. εἴρηται γὰρ παρὰ ἱπποκράτει καὶ ἄλλα πολλὰ, καθὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπιθέματα.

Στρύμη, πόλις. Στρυμόνιοι, οἱ Βυθινοὶ τὸ πρότερον. Στρυμόνιος, ὁ βορέας. Στρύμοξ, ξύλον μεμηχανημένον ἐν ταῖς ληνοῖς, πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἔκθλιψιν. Στρυμὼν, ποταμός. Στρυφνὸν, στερεόν· ἰσχυρόν· αὐστηρόν· ἐπεστυμμένον· πυκνόν. Στρυφνὸς, ὁ στύφων· καὶ τὸν οἶνον ἔπινε τὸν στρυφνόν· καὶ βοτάνη τις· λέγεται δὲ καὶ μᾶζα. Στρωματεὺς, ἰχθύς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Στρωματεὺς, ἀδόκιμον ἡ κλίνη· καὶ στρωματόδεσμος, ἀρχαῖον καὶ δόκιμον· καὶ στρωματεὺς ἰχθύς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· λέγεται οὖν καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν ὀνομάτων. Στρωμνὴ, παρὰ τὸ στρῶ στρώσω, ἢ παρὰ τὸ στορῶ στορέσω· ὃ σημαίνει τὸ γαληνιῶ· γίνεται στορεμνὴ, καὶ συγκοπῇ, στρωμνή· ἀπὸ δὲ τοῦ στορῶ, γίνεται στρωννύω· καὶ στρωτὴρ λέγεται μὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ πλέγμα, τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκηνὰς, καὶ καλύβας περιποιημένον· οἱ δὲ ῥήτορες, στρωτῆρας καλοῦσι τὰ μικρὰ δοκίδια· τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, ἢ τὰ εἰς ὀροφὰς περιποιημένα· ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν στρωτῆρα, τὸν ἀπὸ ῥάβδων εἰς ὀροφὸν περιποιημένον. Στρωματίζειν, τὸ ἐπισάττειν ὄνῳ. Στρωματίτην ἔρανόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα. Στρωννύμενον, ἐστρωμένον. Στρωννὺς, λαγώς. Στρωτὴρ, τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων, εἰς σκηνὰς καὶ καλύβας περιποιημένον. Στροφᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ στρέφεσθαι· διὰ γάρ· ἀπὸ τοῦ στρέφω στροφῶ, στροφάομαι ῶμαι ποιητικῶς. Στρωφᾶν, νήθειν· κλώθειν. Στρόφι, τόπος. Στυαγὸν, τὸ στόμα παραγώγως. Στυγεῖν, οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ φρίσσειν, ὅθεν καὶ στυγητὸς καὶ ὁ στυγερός, ὡς τὸ στύγει δὲ καὶ ἄλλος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ λυπεῖσθαι, ἀφ' οὗ πλεονασμῷ καὶ παραγωγῇ, τὸ στυγνάζειν καὶ ὁ στυγνός· Ἀντίλοχος οὖν μαθὼν θανεῖν τὸν Πάτροκλον, κατεστύγε μῦθον ἀκούσας. Στυγερὸν, σημαίνει μὲν καὶ τὸ μισητὸν, καὶ τὸ ἐπίφοβον· παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ δὲ, ἴσως καὶ τὸ ἐπίπονον. Στυγέων, κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ· ἀντὶ τοῦ δεδοικώς· καὶ Ὅμηρος, τά τε στυγέουσι θεοί περ· καὶ αὖθις, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι. Στυγητὸς, μισητός. Στυγνὰ θεοῖς, τὰ ἐν ᾅδου· ἐπειδὴ αὐτὰ μὲν θνητότητός εἰσι τόποι· οἱ δὲ θεοὶ αἰὲν ἐόντες, καὶ αἰειγενέται, καὶ οὐρανίωνες, διὰ τοῦτο στυγοῦσι τὰ κάτω καὶ τὰ ὑπὸ γῆν· διὸ καὶ στὺξ ἐν ᾅδου πεπλάσθαι εἶναι. Στυγνάζω λέγεται, τὸ λυποῦμαι. Στυγνὸν, ἀργὸν, ὠμόν· χαλεπόν. Στυγνὸς, κατηφής· ἢ τριάξιος λύπης. Στύγνασον, χώρισον. Στυγὸς ὕδωρ, τῆς κρήνης τοῦ ᾅδου τὸ ὕδωρ· ἢ ὁ τῶν θεῶν ὅρκος. Στυλῶσαι ἔπια, τὸ σκηλεῦσαι. Στυλὶς, μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς. Στυλοβάτης, τοῦ κίονος ἡ βάσις. Στυμνὰ, σκληρά. Στύμος, στέλεχος· κορμός. Στυμφαλίδας, τὰς σιδηροπτέρους ὄρνιθας, οὐκ ἠδυνήθη ἀπώσασθαι Ἡρακλῆς, εἰ μὴ κρόταλον χαλκοῦν ψόφον ποιοῦν ἐφόβησε· Στυμφαλίδες δὲ ὄρνιθες καλοῦνται, διὰ τὸ ἐν τῇ λίμνῃ αὐτὰς νήχεσθαι τῆς Ἀρκαδίας· ἃς Ἡρακλῆς ἀπεδίωξε· Στύμφαλος δὲ, πόλις Ἀρκαδίας· Στυμφαλὶς δὲ λίμνη· καὶ Ὅμηρος· Στύμφαλόν τ' εἶχον· Στυμφαλίδες δὲ λέγονται περὶ αὐτὴν ὄρνιθες, ἃς Στυμφαλίδας εἶπεν Ἀπολλώνιος· οὕτω δὲ αὐτὰς ὀνομάζει καὶ Σέλευκος ἐν συμμίκτοις· καὶ Χάρων, αὐτοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου γνώριμος ἐν τῷ περὶ ἱστοριῶν τοῦ Ἀπολλωνίου· ἰδίως δὲ Μνασέας φησὶ, Στυμφάλου τινὸς ἥρωος καὶ Ὄρνιθος γυναικὸς γενέσθαι Στυμφαλίδας θυγατέρας, ἃς ἀνελεῖν τὸν Ἡρακλέα, ὅτι οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν καὶ ἐξένισαν τοὺς Μολίονας· Φερεκύδης δέ φησιν οὐ γυναῖκας, ἀλλὰ ὄρνιθας εἶναι· καὶ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ἡρακλέους, πλαταγῆς δοθείσης αὐτῷ πρὸς τὸ κτυπεῖν καὶ ἐκφοβεῖν αὐτάς· ὁμοίως καὶ Ἑλλάνικός φησι· τὴν δὲ Στυμφαλίδα λίμνην φασὶ, διὰ βερέθρων ἐκδοθεῖσαν, ξηρανθῆναι. Στυμφὴ, ἡ Χαλκίς. Στύμφηλος, καὶ διὰ τοῦ α τὰ πλείω λέγεται Στύμφαλος· προάγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, καὶ θηλυκῶς· ἔστι δὲ οὐ μόνον πόλις Ἀρκαδική, ἀλλὰ καὶ πεδίον ὁμώνυμον καὶ πηγή· ὧν ἐθνικὸν, Στυμφάλιος· ἐξ οὗ καὶ Στυμφαλία Ἄρτεμις, καὶ λίμνη, καὶ γυνή· ὅθεν Στράβων μέμνηται καὶ αὐτὸς λίμνης Στυμφαλίδος· λέγων καὶ ὅτι ἐνταῦθα τὰς ὄρνις μυθολογοῦσι, τὰς ὑπὸ Ἡρακλέους τοξεύμασι, καὶ τυμπάνοις ἐξελαθείσας· ὃ παρὰ τοῖς μεγάλοις ἄθλοις προσελογίσθη τοῦ ἥρωος. Στὺξ, ἡ ἱστορουμένη παρὰ τοῖς ποιηταῖς ψυχροτάτη παραδίδοται, καὶ οἷα ποιεῖν ῥιγοῦν τὸν εἰς αὐτὴν βάψαντα· καὶ ἡ κατὰ τὸν μῦθον δὲ πλουτῶνος στὺξ, τῷ ταρτάρῳ συγκατέψυκται· ἀφ' οὗ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ τὸ ταρταρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἄγαν ῥιγοῦν λέγεται· καὶ στυγερὰς, ἀντὶ τοῦ φρικτὰς, κρυερὰς παρὰ τὴν στύγα τὴν ψυχρὰν ἐν ᾅδου πηγήν· ἀφ' ἧς τὸ στυγέειν· οὗ μέλλων, στυγήσω· ἐξ ὧν τὸ στυγέομαι τὸ στυγερόν· τοῦ στυγήσω δὲ τὸ στυγητόν. Στὺξ, πηγὴ ἐν ᾅδου κατὰ τὸν μῦθον ἀστείως πλασθεῖσα, διὰ τὴν τῆς λέξεως δεξιότητα· ἐπειδὴ στυγητά εἰσι τὰ ἐν ᾅδου· τουτέστι φρικτά· ἡ δὲ ἱστορία, πηγὴν αὐτὴν οἶδεν ἐν Φενεῷ, ἢ Νωνακρίδι τῇ περὶ Ἀρκαδίαν· ὅτι δὲ ὁ γεωγράφος λιβάδιον αὐτὴν ὀλεθρίου ὕδατος λέγει, καὶ ὅτι ψυχρότατον τὸ κατ' αὐτὴν ὕδωρ· ὃ μηδὲν ἀγγεῖον στέγειν εἶχεν ἐξ ὀστράκου δηλαδή, εἴτι ὑέλου· πλὴν εἰ μὴ ἀπὸ κέρατος· παράγεται δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ μύθου στυγὸς, οὐ μόνον τὸ στυγεῖν, ὅ ἐστι μισεῖν καὶ φρίττειν, καὶ ὁ στυγητὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ στυγνὸς, ὃ δηλοῖ καὶ τὸν στυγνάζοντα ὅ ἐστι λυπούμενον, καὶ τὸν μισητὸν, παρὰ Σοφοκλεῖ· παρ' ᾧ καὶ στύγιος δόμος τὰ κάτω· ἐκ δὲ τοῦ στυγεῖν, τὸ στυγνάζειν ἐστὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, καὶ παραγωγῇ συνήθει. Στὺξ, λίμνη τοῦ ᾅδου παρὰ τὸ στυγεῖσθαι· ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἑτέρα, διακόπτουσα πάντα τὰ ἀγγεῖα πλὴν τῶν κερατίνων. Στύξαιμι, ἢ ἀντὶ τοῦ φρίξαιμι, καὶ μισήσαιμι, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς μῖσος καὶ ἔκπληξιν ἀγάγοιμι· παράγεται δὲ, ἢ ἀπὸ τοῦ στύγω, στύξω· ἢ ἐκ τοῦ στυγέω, στυγήσω· κατ' ἀπέλευσιν τοῦ η τῆς παραληγούσης, στύγσω· καὶ τροπῇ τοῦ γ εἰς κ, στέκσω· εἶτα τροπῇ τοῦ κ καὶ σ εἰς ξ, στύξω· ἐξ οὗ καὶ ἔστυξα καὶ τὸ στύξαιμι. Στυγοῦσι, φοβοῦνται· μισοῦσι· καὶ στυγέων, ἀντὶ τοῦ δεδοικώς· καὶ Ὅμηρος, στυγέουσι θεοί περ· ἔστυγον αὐτὴν ἀντὶ τοῦ ἔφριξαν· κατὰ τὸ στύγει δὲ καὶ ἄλλος· ἤγουν φρίξει· ὅθεν καὶ στὺξ, φρικτὴ πηγὴ ἡ ἐν ᾅδου· ἀφ' ἧς οἷα φρικτῆς, οὐ μόνον ὁ στυγητὸς παρῆκται, καὶ ὁ στυγερὸς τὰ κοινά, ἀλλὰ καὶ ὁ στύγαξ· κυρίως τις γοῦν φασι στρατηγὸς Ἀθηναίων, στύγαξ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ στυγεῖσθαι ὡς δωροδόκος καὶ προδότης· διὸ κακὸς ὢν, καὶ κακῶς ὤλετο· ἤγουν ἀναιρεθεὶς, ἢ πιὼν κώνειον. Στυγεραὶ ἐρινύες, αἱ φρικταί· καὶ ὡς εἰπεῖν κρυεραὶ καὶ ῥιγεδαναί, παρὰ τὴν στύγα τὴν ἐν ᾅδου πηγήν· δαιμόνια δὲ τιμωρητικὰ αἱ ἐρινύες· μάλιστα μὲν ἐκδικοῦσαι τὰ εἰς γονεῖς ἁμαρτήματα· δοκοῦσαι δὲ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπεξιέναι ἀδικήμασιν, ὡς αἱ ποιήσεις δηλοῦσιν· ὅτι δὲ πτερωταὶ πλάττονται, διὰ τὸ κατ' ἀλληγορίαν πάνυ ταχὺ τῆς θεόθεν δίκης ἄφυκτον, καὶ ὅτι τρεῖς εἰσι, καὶ τίνα ταύταις τὰ ὀνόματα, καὶ ὅτι ἄγριαι κατὰ δημίους, καὶ ὅτι μέλαιναι διὰ τὸ ἀφανῶς ἐπιέναι τοῖς κακοῖς· καὶ ὅτι τανύποδες διὰ τὸ οἷον μακροσκελὲς, καὶ οὕτω πλατὺ τῆς διαβάσεως, καὶ ταχὺ, καὶ εὐκίνητον, καὶ ὅτι παρὰ τὸ ἐρι ἀττικὸν, καὶ τὸ αἰνεῖν αὐταῖς τὸ ὄνομα, ὡς ἀγαθαῖς αἰνετικαῖς, ἢ σπουδαίαις, αἰνεῖν γὰρ καὶ τὸ ἀπαυδεῖν παρὰ Ἀττικοῖς· ἢ ὡς

ἀφρὰς ἀΐουσαι, ἢ ὡς οἷον ἐλίνυες ἀντὶ ἀντιφραστικῶς· αἱ μάλιστα Γοργαί, καὶ ὅσαι ἄλλαι τούτων ἐτυμολογίαι, ζητητέον ἐν τοῖς παλαιοῖς· παρθένοι ἀεὶ παρθένοι λογοποιοῦνται, διὰ τὸ μὴ ληπταὶ εἶναι προσώποις, καὶ ἀεὶ ὁρῶσαι πάντα τὰ ἐν βροτοῖς πάθη· καὶ ὡς εἰπεῖν ἄλαστοι· διὸ καὶ μνήμονες αὗται· ὅθεν καὶ Ζεὺς ἀλάστωρ· καὶ ὁ φθονερὸς δαίμων ἀλάστωρ ἐπενοήθη λέγεσθαι· αἱ δὲ αὗται καὶ σεμναί, καὶ δειναί, καὶ δεινῶπες· καὶ ἔκφοβοι· ἔτι δὲ καὶ ποίνιμοι, διὰ τὸ κατ᾽ αὐτὰς φοβερόν· λέγονται καὶ εὐμενίδες κατ᾽ ἀντίφρασιν· αἱ καὶ χαλκόποδες λέγονται, διὰ τὸ ἀκάματον, ἔτι δὲ καὶ βαρὺ τῆς ἐπεμβάσεως· καὶ μετάδρομοι κακῶν ἔργων· ἔτι δὲ καὶ λωβητῆρες ὑστεροφθόροι, ὡς μετὰ τὸ πραχθῆναί τι κακὸν, ἐπάγουσαι λώβην ἄλλαι· καὶ ἄφυκτοι κύνες, διὰ τὸ οἷον ἰχνηλατεῖν, εἶτα καὶ δάκνειν τοὺς κακούργους· καὶ ἄυπνοι δέ, διὰ τὸ νηφάλιον καὶ ἀνύστακτον ἐπὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι· καὶ μάλιστα τοῖς φονεύουσι· διὸ καὶ μίαν τούτων, Τισιφόνην καλοῦσιν· ἐπεὶ δίκας αὐτῇ τίνουσιν οἱ φονεῖς. Στυγερὴ γαῖα, ἡ κατὰ ἄδην· ἡ γὰρ ἄνω, φίλη μήτηρ· καὶ διὰ τὸ Δήμητρος τόπος· καὶ ἄλλως δέ, ὁ τάφος ἐν τῇ γαίᾳ στυγερή· ὡς καὶ ἐριννύες στυγεραί. Στυπάζει, βροντᾷ· ψοφεῖ, ὠθεῖ. Στύπεα, στέλεχος· κορμός· καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα· καὶ τὸ κῆτος, καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς. Στυππεῖον, τὸ τυπτόμενον λινάριον· κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· τυππεῖον γὰρ καὶ ἄλλο ἀπὸ τοῦ τύπτω. Στύππιον, εἶδος λινοῦ. Στυππειοπώλης, ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι, καννάβινα λίνα· δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτην· ὃς Στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι. Στύπος, τὸ πρέμνον καὶ στέλεχος· ἐξ οὗ καὶ ἀπεστύπαζον· καὶ ἔχμα, καὶ κώλυμα. Στυπτεῖνον, τετρασυλλάβως, οὐ χρὴ λέγειν· ἀλλὰ στύπτιον. Στυπτηρίη, χαλκῖτις· ἣν ἀγαθῶς οὕτως ὀνομάζομεν χαλκῖτιν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Στύρα, κεῖται κατὰ τὸν γεωγράφον, πλησίον Καρύστου καὶ ἄλλα, καὶ τὸ ἐνθὲν μαρμάριον· ἐν ᾧ τὸ ἐνθὲν λατόμιον· τὸ ἐθνικὸν, στυρεῖς· τὸ δὲ γε στυράκιον, ἀπό τι παρὰ τὸ στύρα ἐστὶν, ὄρος κρήτης ὄν· ὁ μέντοι στύραξ, φυτόν ἐστιν· ἐξ οὗ ἀκοντίσματά φασι στυράκινα, ἐοικότα τοῖς κρανείοις· καταστραφῆ δὲ τὰ στύρα, ὑπὸ Φαίδρου Ἀθηναίων στρατηγοῦ· καὶ πόλεις μὲν αὗται τῶν περὶ Ἐλεφήνορα· κοινῶς δὲ οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν Ἄβαντες. Στυρακίζειν, κεντρίζειν. Στυρακίῳ ἀντὶ βαλανίου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλὸν, ἀντὶ τοῦ βαλάνου. Στύραξ, τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ κατὰ πηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. Στύραξ τί σημαίνει, βλέπε· σαυρωτὴρ χρῆσις τούτου καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ εἰπόντι, ἀνοῖξαί τινα τὴν πύλην κατὰ ταῖς, ἀκοντίου στύρακι. Στυφαλμεῖν, σκυραλίζειν. Στυφελή, ἡ τραχώδης ἀκτή· στυφελὴν χθόνα λέγουσι τὴν τραχεῖαν καὶ σκληράν· οὕτω Κλειτόριοι λέγουσιν, ὥς φησι Ζηνόδοτος ἐν γλώσσαις· Κυρηναῖοι δὲ τὴν χέρσον· τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ χαλεποῦ· ὡς τὸ ἀπὸ στυφελοῦ Ἀφροδίτης. Στυφελίζω, ποιητικὴ λέξις· ἐκ τῶν κάτω δὲ ἄνω μετῆκται· δηλοῖ δὲ τὸ στρυφνῶς, ἢ ἐστυμμένως ὅ ἐστι στυφέως ἐλίσσειν. Στυφελισμοὺς, ὀργάς· λοιδορίας· ὕβρεις· μέμψεις· Ἀριστοφάνης. Στυφελοὶ πάγοι, ἀντὶ τοῦ σκληροί. Στυφελίζειν δηλοῖ, τὸ στρυμνῶς καὶ ἐστυμμένως συστρέφειν. Στυφελίζω, σείω· ἀσκαδιώκω, κινῶ. Στύφλα ναάσσονται κλίτη· λέγονται δὲ, τὰ τραχέα κλίματα· Λυκόφρων. Στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ὄρτυξ· παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν· ὄνομα ὀρνέου ἔπλασεν Ἀριστοφάνης, παρὰ τὸ κολάπτειν τὴν κεφαλὴν, ὃ συμβαίνει τοῖς ὄρτυξι. Στύφος, κέρδος. Στυφρὸν, στερέμνιον· βαρύ. Στυχιοῦσι, διατυποῦσι. Στύψαι, στυγνάσαι. Στύψις, κόλλησις. Στωϊκοὶ φιλόσοφοι, οἱ ἐκ τῆς στοᾶς· ἐκεῖ γὰρ ἦν αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Στῶμιξ, δοκὶς ξυλίνη. Στωμαδόκον, στωμύλον. Στωμυλίαν λέγει Ἀριστοφάνης, σκώμματα κολακείαν· πανουργίαν. Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ὁ πολυλογίας συνάγων. Στωμύλλεσθαι, τρανῶς λαλῆσαι. Στωμύλματα, περιλαλήματα. Στωμύλος, ὁ ἐπιτήδειος τὴν γλῶτταν, καὶ πεπαιδευμένος, καὶ ὁ λάλος· καὶ ἔστι λέξις τῶν μέσων, καὶ ἐπὶ ἐπαίνου καὶ ψόγου· καὶ στωμύλος· ὁ μετὰ χάριτος πιθανολογῶν· καὶ στωμύλον φθέγμα, τὸ ὅμοιον· στωμύλος καὶ ὁ πολυλόγος, καὶ φλύαρος, καὶ κομψὸς, καὶ πιθανολόγος· ἢ ὁ μετὰ γέλωτος ἐμπαίζων τινὰ καὶ διασύρων. Στωνύμεναι, διαστρέφουσαι σεαυτόνως.

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ.

ύαγροι· ὁ παρ᾽ Ἴωσιν ἀνὴρ διαλύσας, σύες ἄγριοι ἐρεῖ· σύας εἴποι τις ἂν ἐνδρεθέντας εἰς σφαγήν. Σύαγρος, ὃ ἐστι τὸν σῦν ἄγριον οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι. Σύαγχος, ῥίζα ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται. Συάδες, αἱ ὕες· ἐσχηματισμένως. Συανία, λοιδορία· καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη. Σύαρον, τὸν κλάδον. Σύαρον, βούγλωσσον. Σύας, κύων τις πολυρρήνιος. Συβαρίζειν, παρὰ τὴν Συβαριτῶν τρυφήν· φασὶ γὰρ τοὺς Συβαρίτας, πολυτελέσι χρῆσθαι τραπέζαις· ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν· ἢ παρὰ τὸ συβάρια ἀποφθέγματα, ἅ ἐστι παρ᾽ αὐτοῖς χάρμα. Σύβας, λάγνος. Σύβακα, συώδη. Συβάκχας, ὁ καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια. Σύβαρις, ὄνομα πόλεως ἣν κατῴκουν Ἴωνες· μηδὲν ἕτερον σπουδάζοντες, ἢ ἀεὶ τρυφᾶν· ἐκ τούτου ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τρυφώντων, καὶ ταῖς ἡδοναῖς διεφθαρμένων, ὅτι συβαριτικὴ πρόκειται τῇ τραπέζῃ· Σύβαρις οὖν ἰωνικὴ κατεῖχε τὴν Φοινίκην, ἀντὶ τοῦ οἱ πάντες οἱ Φοίνικες τρυφῶσι, κατὰ τοὺς κατοικοῦντας τὴν Σύβαριν Ἴωνας. Συβαρνίς, περίκομμα. Σύβαρις Συβάριδος, πόλις Ἰταλική· καθ᾽ ἣν τρυφηλοὶ ἐγένοντο αὐτοί. Συβαριτικὴ, τρυφηλή, καὶ ἡ τράπεζα ἡ Συβαριτική· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. Συβήνη, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη· ἢ ἡ φαρέτρα. Συβότης, ὁ συοτρόφος· χοιροτρόφος· ὁ χοιροβοσκός· καὶ ὄνομα κύριον. Συβόσια, τὰ τῶν συῶν νόμια. Σύβρα, ἐπὶ βοῶν· σημαίνει δὲ τὰς ῥυπαρόν τι ἐχούσας. Συβριακόν, τὸ πολυτελές. Συβριάζειν, ἀπὸ τοῦ συβαρίζειν ἐν ὑπερθέσει· Συβαρῖται γὰρ ἐπὶ τρυφῇ διεβέβληντο. Συβριασμὸς, ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς. Συβροὶ, ἰσχνοί· λαγαροί· τάφροι. Συβώτας, Ἀρίστιππος ὁ φιλόσοφος· ζῶόν τι. Συβώτης, Ἀττικοί· καὶ συβωτεῖν· οὐ συφορβὸς οὐδὲ συφορβεῖν. Συγγνεῖς· νυοὶ παρ᾽ Ἴωσι, κασίγνητοι λέγονται. Συγγενές ἐστι, τὸ ἐκ τῆς αὐτῆς φύσεως ὁμοτρόπως ὑπάρχον· συγγενές ἐστι, τὸ οὐδαμῶς διαφέρον τοῦ ἑτέρου, ἢ κατὰ βελτίωσιν ἢ κατὰ μείωσιν· ἀλλ᾽ ὁμοίως ἔχον. Συγγένεια, ἡ σχέσις· καὶ ἡ συνάφεια τῶν συγγενῶν· ὥσπερ οἰκετεία, ἡ δουλεία· καὶ τὸ πλῆθος τῶν οἰκετῶν. Συγγένεσθε, ἀντὶ τοῦ συμμαχήσατε, παρὰ Σοφοκλεῖ. Συγγνώσομαι, συμβουλεύσω. Συγγίνομαι, συνομιλῶ. Συγγινώσκω σοι τῆς ἀναισθησίας. Συγγινωσκόμενοι, πειθόμενοι. Σύγγνωθί μοι, ἤγουν συγγνώ

μην ποιοῦμαι. καὶ δίδου ἐμοὶ συγγνώμην. Συγγνωμονεῖν μὴ εἴπῃς, συγγινώσκειν δέ. καὶ συγγνώμης ἀξιοῦσθαι. ὡσαύτως, καὶ συγ
γνῶναι, καὶ συγγνώμης ἀξιῶσαι. καὶ κατὰ συγγνώμην ἵσταται κάλλιον λέγειν, ἢ συγγνώμης ἄξιοί εἰσι. Συγγνωμονῆσαι οὐ χρὴ
λέγειν, ἀλλὰ συγγνῶναι. Συγγνώμων, ἐλεήμων. Σύγγονος, ἀδελφός. Σύγγραμμα τό, βιβλίον. Συγγράφει τις τινί,
κοινωνεῖ αὐτῷ τῆς γραφῆς. συγγράφεται δέ, ὁ τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν γινόμενα γραφῇ παραδίδωσι. Συγγραφεῖς ἄνδρας ᾑροῦν
το ἵνα συγγράψωσι τοὺς μεθέξοντας τῆς τῶν τετρακοσίων ἀρχῆς, καὶ τοὺς τῶν τριάκοντα. ἐκαλοῦντο δὲ οἱ αὐτοὶ, καὶ κα
ταλογεῖς. εἰθισμένον ἦν παρὰ ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον.
ὡς ἴωσηπος φησί. τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῶν νῦν ἔλεγον. καθὰ θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ. Συγγραφεύς,
ὁ τὰ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ γινόμενα ἱστορῶν. Συγκαθιέναι ἐρεῖς, μὴ συγκαταβαίνειν. Συγκαλεῖται, συνεδρεύει. Συγκα
λέσας, συναριθμήσας. Συγκαταβαλοῦσας, συστρέψας. Συγκατάθεσις, συμφώνησις. Συγκαταβαίνει, εἰς τὰς σκέ
ψεις, συγκαταβαίνειν. εἰς διδασκαλίας μὴ εἴπῃς. ἀλλὰ συγκαθιέναι. καὶ συγκαθῆκεν εἰς τὸ παίζειν. ἢ εἰς ἄλλο τι. Συγ
καταχῆσαι, συγχέαι. Σύγκειται, αἰτιατικῇ τοῦ συντεθειμένον ἐστὶ, καὶ ἡρμοσμένον ἐστίν. ἀφ᾽ οὗ συγκείμενα, τὰ συντεθειμέ
να, καὶ ἡρμοσμένα. καὶ ἀπὸ τούτου τὰ συμπεφωνημένα, οἷον παρὰ τὰ συγκείμενα ἐποίησεν. ἤγουν τὰ συμπεφωνημένα,
καὶ τὰ συντιθέμενα δὲ καὶ συντιθέμενα, ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων λαμβάνεται, κατὰ ταύτην τὴν ἀκολουθί
αν. Συγκεκλεισμένοι, πολιορκούμενοι. Συγκεκορδυλισμένα, συνηθροισμένα. Συγκέκραμαι παρὰ τῷ ἀριστοφά
νει, μεταφορικῶς ὡς ἀπὸ οἴνου καὶ ὕδατος τῆς συγκράσεως γινομένης. Συγκέχυται, συντετάρακται. Συγκηδεσταί,
οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς. Σύγκλητος. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ἔξωθεν, κατὰ μῆνα ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης
κατεπείξειεν ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. δημοσθένης κατὰ αἰσχίνου. Σύγκλυδες,
γείτονες. Συγκλύδων, συλλέκτων. ἢ τινῶν μεμιγμένων. Συγκοιμᾶσθαι, συνελθεῖν. Συγκοίτιον, τὸ ἑταίρα συγκοι
μηθεῖσῃ μίσθωμα. Συγκολλητὴς ψαλιδῶν, ἀντὶ τοῦ ψαλιδοπλάστης. ἀριστοφάνης. Συγκομιδή, ὡς ἐπὶ καρπῶν. θουκυδί
δης ἐν τρίτῃ. καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ λυσίας ἐν τῷ πρὸς ξενοκράτην. συγκομίσας δὲ δῶρα, καὶ ἀποδοὺς τὸν ἀ
γρόν. Συγκομίζειν, ἀντὶ τοῦ θάπτειν. ἀπὸ τῶν συναγομένων καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας. ἐπ᾽ ἐκείνων γὰρ λέγεται κυρί
ως τὸ συγκομίζειν καὶ ἡ συγκομιδή. Συγκομιστοί, ἤγουν ἄρτοι ῥυπαροί, διὰ τὸ πάντα τὰ ἄλευρα ὁμοῦ συγκομίζεσθαι,
καὶ μὴ διακρίνεσθαι. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Συγκομμάτιον, σχεδιασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς. Συγκοπή, ἡ ἐκ τῆς
μέσης λέξεως ἆρσις. οἷον, κατάκτανε, κάκτανε. Συγκόψαι, ἀντὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτως οἱ μετὰ γενέστεροι. Σύγ
κρασις, ποτὲ μὲν τὴν ἕνωσιν δηλοῖ. ποτὲ δὲ τὴν σύγχυσιν. Συγκρητίσαι, συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ κρῆτες, ὅταν ἐνθεῖ
σιν ἄλλοις γένοιτο πόλεμος. ἐστασίαζον γὰρ ἀεί. δοὺξ δὲ πρῶτον ὑπὸ ῥωμαίων δουλωθεὶς, κατὰ τὸν μιθριδατικὸν πόλεμον.
εἷλε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεὶς κρητικὸς διὰ τοῦτο. Συγκριθέντα, ὁμοιωθέντα. Συγκρίνει, συνισοῖ. Συγκρινομένη,
πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη. Σύγκρισις, μῖξις. γένεσις ὁμοίωσις, ἀντιπαράθεσις. Περὶ συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν.

Συγκριτικὰ, καὶ πρὸς ἕνα ἔχει τὴν σύγκρισιν. καὶ πρὸς πολλούς. οἷον τιμιώτερος τοῦδε. καὶ τιμιώτερος τῶνδε. συγκρίνειν
ἐστὶ, τὸ παρατιθέναι καὶ παραβάλλειν ἓν πρόσωπον ἑνὶ προσώπῳ. ἢ δῆμον ὅλον, ὡς ἓν πρόσωπον ἑνὶ δήμῳ, καὶ ἀποδεικνύναι θά
τερον θατέρου ἢ βέλτιον ἢ χεῖρον, ἤ τι τοιοῦτον. ὑπερτιθέναι δέ ἐστι, τὸ ἕνα πολλῶν ὑπεραίρω τιθέναι. εἴτε κατὰ ψόγον, εἴτε
κατὰ ἔπαινον, ἤ τι τοιοῦτον. γίνεται δὲ, δὴ τά τε συγκριτικὰ καὶ τὰ ὑπερθετικὰ τῶν ὀνομάτων, ἐκ μόνων τῶν ἐπιθέτων. ἃ
καὶ τριγενῆ λέγονται. ταῦτα γὰρ μόνα ποιότητάς τινας ἢ ποσότητας μόνον δηλοῦντα, τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον ἐπιδέχεται.
ταῦτα δέ ἐστι τὸ σοφός. τὸ δίκαιος. τὸ αἰσχρός. τὸ μέγας, ἀλλ᾽ οὐ χωρισμένα ὡς τὸ δίπηχυ, τρίπηχυ, καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ
σοφοῦ σοφώτερος τίς ἐστι. καὶ μεγάλου μείζων. λέγωμεν τοίνυν ἀπὸ μὲν τῶν ἐπιθέτων, σοφὸς μὲν τὸ ἐπίθετον. σοφώ
τερος δὲ τὸ συγκριτικόν. σοφώτατος τὸ ὑπερθετικόν. ἀπὸ δὲ τοῦ φίλου, οὐ φιλώτερος καὶ φιλότατος, ἀλλὰ φίλτερος καὶ
φίλτατος, κατὰ συγκοπήν. καὶ τὰ μὲν εἰς ος ἐπίθετα οὕτω ποιεῖ τὴν σύγκρισιν, διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἢ διὰ τοῦ ο μικροῦ.
οἷον. ἅγιος, ἁγιώτερος. ἁγιώτατος. ὅσιος, ὁσιώτερος, ὁσιώτατος. ἱερός, ἱερώτερος, ἱερώτατος. φιλόσοφος, φιλοσοφώτε
ρος, φιλοσοφώτατος. λόγιος, λογιώτερος, λογιώτατος. γραμματικός, γραμματικώτερος, γραμματικώτατος. ἀνδρικός,
ἀνδρικώτερος, ἀνδρικώτατος. φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμώτατος. τίμιος, τιμιώτερος, τιμιώτατος. ὠφέλιμος, ὠφελι
μώτερος, ὠφελιμώτατος. ῥητορικός, ῥητορικώτερος, ῥητορικώτατος. καὶ ἄλλα πολλά. Τὰ διὰ τοῦ ωτερος καὶ ωτατος, εἰ μὲν ἔ
χουσι τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. εἰ δὲ μακρὰν κἄν τε φύσει κἄν τε θέσει, διὰ
τοῦ ο μικροῦ. φύσει μὲν οἷον ἰφθιμότερος, ἰφθιμότατος. γριφότερος, γριφότατος. ἀλυπότερος, ἀλυπότατος. τρανό
τερος, τρανότατος. ἀψυχότερος, ἀψυχότατος. λιπότερος, λιπότατος. πραότερος, πραότατος. καὶ ἄλλα πολλά.

Τὰ δὲ εἰς ης, εἰς ους κλινόμενα τριγενῆ, διὰ τοῦ εστερος ποιεῖ τὰ συγκριτικὰ, καὶ διὰ τοῦ εστατος τὰ ὑπερθετικά. οἷον
ἀληθής, ἀληθέος καὶ ἀληθοῦς. ἀληθέστερος, ἀληθέστατος. συνήθης, συνηθέστερος, συνηθέστατος. ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ ἀπὸ
τῶν εἰς ος οὐ μόνον διὰ τοῦ ωτερος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ εστερος ὡς ἄφθονος, ἀφθονώτερος καὶ ἀφθονέστερος. καὶ ὑγιεινός,
ὑγιεινότερος, καὶ ὑγιεινέστερος. Ἀπὸ τῶν εἰς υς ὥς τινες, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς εὐθείας, ὡς βαρύς, βαρύτερος, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ τῆς γενικῆς τοῦ βαρέος, βαρεώτερος. ταῦτα μέντοι σπανίως εὑρίσκονται. τούτων γε μὴν τῶν εἰς υς ὀνομάτων, τι
νὰ μὲν ἁπλῆν ποιεῖται σύγκρισιν. τινὰ δὲ διπλῆν. ἔστιν ἃ καὶ τριπλῆν. καὶ ἁπλῆν μὲν, ὡς τὸ εὐρύς, εὐρύτερος, εὐρύτα
τος. διπλῆν δὲ, ὡς τὸ ἡδύς. καὶ γλυκύς. καὶ ὠκύς. ταῦτα μὲν γὰρ οὐ μόνον ἡδύτερος, ἡδύτατος. γλυκύτερος, γλυκύ
τατος, ὠκύτερος, ὠκύτατος, ἀλλὰ ἡδίων, ἥδιστος. γλυκίων, γλύκιστος. καὶ ὠκίων, ὤκιστος. τοῦτο δὲ ὁμοίως καὶ αἰσχρός,
καὶ ἐχθρός, οὐκ αἰσχρότερος, καὶ αἰσχρότατος μόνον. καὶ ἐχθρότερος, καὶ ἐχθρότατος. ἀλλὰ καὶ αἰσχίων, αἴσχιστος, ἐχθίων ἔχθιστος.
τριπλῆν δὲ, ὡς βραχύς. βραδύς. τραχύς. παχύς καὶ τὸ ἐγγύς ἐπίρρημα. βραχύτερος γάρ. καὶ βραχύτατος. καὶ βραδύ
τερος βραδύτατος. καὶ τραχύτερος τραχύτατος. καὶ παχύτερος παχύτατος. καὶ ἐγγύτερος ἐγγύτατος. βραχίων βράχιστος,

βραδίων βράδιστος, καὶ βάρδιστος ποιηταὶ λέγουσιν· ὡς τὸ κράτιστος, κάρτιστός ἐστι. καὶ ταχίων, τάχιστος. καὶ θάχιον θάχιστος. καὶ ἐγγίων ἔγγιστα. καὶ ἔτι βράσσων· ὅπερ ἄμφω δηλοῖ, τό τε βραχίων, καὶ βραδίων. καὶ θάσσων ταυτόν ἐστι τῷ ταχίων. καὶ θάσσων τῷ ταχίων, καὶ ἆσσον, τῷ ἔγγυον· πρὸς οἷς, καὶ τὸ ῥάδιον, ὅπερ οἱ ποιηταὶ ῥηΐδιον λέγουσι, ῥᾷον ῥᾷστος ποιεῖ. πρὸς μὲν τούτοις, καὶ ἕτερά ἐστιν ἐπίθετα ὀνόματα, ἃ ἀφ' ἑαυτῶν μὲν οὐ ποιεῖ· δανείζεται δὲ παρ' ἑτέρων ὀνομάτων ἀῤῥήτων. τὸ μὲν γὰρ καλὸς τὸ καλλίων κάλλιστος ἔχει. καὶ βελτίων βέλτιστος· ὧν τὸ βελτίων οἱ ποιηταὶ βέλτερος λέγουσι. καὶ ἀρείων ἄριστος. καὶ ποιητικῶς φέρτερος φέριστος. καὶ λώϊον λῷστον. καὶ ἔτι συγκριτικὰ μόνα ὑπερθετικῶν ἔρημα. κρείσσων. καὶ κρέσσων αἰολικῶς. καὶ ἀμείνων. καὶ τὸ μὲν καλὸς ταῦτα. τὸ δὲ κακὸς ποιεῖ μὲν ἐξ οἴκοθεν τὸ κακίων κάκιστος. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἔξωθεν· τὸ χείρων χείριστος· ὧν τὸ χείρων, οἱ ποιηταὶ χερείων καὶ χερειότερος λέγουσι. τὸ δὲ μέγας, τὸ μείζων καὶ μέγιστος. τὸ μικρὸς, τὸ ἐλάττων· ἐλάχιστος. καὶ ἔτι τὸ ἥσσων δίχα ὑπερθετικοῦ. τὸ πολὺ δὲ, τὸ πλείων πλεῖστος. καὶ τὸ ὀλίγος, τὰ αὐτὰ τῷ μικρῷ. Οὐ μόνον δὲ ἀπὸ ὀνομάτων γίνεται συγκριτικὰ, ἀλλὰ ἤδη καὶ προθέσεων· ὥσπερ ἀπὸ τῆς πρὸ, πρότερός τε καὶ πρότατος. ὃ καὶ πρῶτος γίνεται. καὶ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ, ὑπέρτερος ὑπέρτατος. Καὶ ἔτι ἀπὸ ἐπιῤῥημάτων, ἐκ προθέσεων καὶ αὐτῶν παρηγμένων· ἀπὸ τοῦ ἄνω, ἀνώτερος· ἀνώτατος· ἀπὸ τοῦ κάτω δὲ, κατώτερος καὶ κατώτατον. καὶ τοῦ πάρος, παροίτερον καὶ παροίτατον. καὶ ἔτι ἀπὸ τῆς ἀπὸ, ἀπώτερον ἀπωτάτω. καὶ ἔτι ἀπὸ τοῦ μάλα, τό τε μᾶλλον καὶ μάλιστα. ἃ ταῦτα μέν τοι ταῦτα. ποιηταὶ δὲ τῇ ἑαυτῶν ἀδείᾳ καὶ πρὸς ταῦτα καταχρησάμενοι, καὶ ἀπὸ συγκριτικῶν συγκριτικὰ ἔπλασαν. καὶ ἐξ ὑπερθετικῶν, ὑπερθετικά. καὶ τό τε ἄρειον ἀρειότερον προσεῖπον. καὶ τὸ λώϊον, λωΐτερον. καὶ τὸ μεῖζον, μειζότερον. καὶ τὸ ὑπέρτερον, ὑπερτερώτερον. καὶ χερειότερον, καὶ πλειότερον. καὶ τὸ ῥᾷον, ῥαΐτερον. Ἔτι δὲ πρὸς τούτοις, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπερθετικοῦ ὄντος, ἕτερον ὑπερθετικὸν, τὸ πρώτιστος εἵλκυσαν. τούτοις δὴ πᾶσι τοῖς συγκριτικοῖς καὶ ὑπερθετικοῖς, τὴν ἀνάλυσιν, εἴς τε τὸ μᾶλλον καὶ μάλιστα γινομένην ἴσμεν. σοφώτερον γὰρ ἕτερον ἑτέρου λέγομεν, τὸν μᾶλλον ἐκείνου σοφόν. καὶ σοφώτατον, τὸν μάλιστα πάντων σοφόν. ὅθεν δὴ καὶ ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν σοφώτερος ὁ δεῖνα τοῦδε. καὶ σοφὸς μᾶλλον τοῦδε. καὶ ἔτι σοφώτατος ὅδε πάντων. καὶ σοφὸς μάλιστα πάντων ὅδε. ἔστι δ' ὅτε πρὸς τῷ συγκριτικῷ μᾶλλον τιθέασιν ὡς εὐριπίδης· θανὼν δ' ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος, ἢ ζῶν. καὶ ἐν τοῖς ὑπερθετικοῖς ὅμηρος ὑπερθετικὰ ἐπιῤῥήματα τίθησιν· ὡς τὸ οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος. καὶ πολλὸν ἄριστος. ἐνίοτε δὲ ἢ τὸ συγκριτικὸν ἢ τὸ ὑπερθετικὸν ἀντὶ ἀπολύτου τιθέασιν. ὡς εὐριπίδης· ἡ μὲν γὰρ εἰς γυναῖκα σωφρονεστέραν, ἀντὶ τοῦ σώφρονα. καὶ ὅταν λέγω συνετώτατον λόγον εἶπεν ὁ δεῖνα· οὐ γὰρ πάντων συνετώτατον λέγω, ἀλλὰ πάνυ συνετὸν λέγω. δεῖ δὲ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπέρθεσιν ἐν ἐκείνοις προβαίνειν, ἔνθα καὶ ἄμφω τὰ τιθέμενα πρόσωπα τῆς αὐτῆς μετέχει, περὶ οὗ τὴν παραβολὴν ποιούμεθα. Συντάσσεται τὸ συγκριτικὸν, ἢ γενικῇ· ὡς ὅταν λέγωμεν σοφώτερος ὅδε τοῦδε. ἢ τοῦ ἢ μεταξὺ τιθεμένου. καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν πτώσεως ἣν καὶ συγκριτικὸν, ὡς τὸ σοφώτερος ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα. ἢ ὁμηρικὸν ἐκεῖνο· ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν ἀνδράσιν, ὡμίλησα. ἢ ὅπερ ἀττικώτερον μετὰ τοῦ ἢ τῆς κατὰ προθέσεως, σὺν αἰτιατικῇ κειμένης ὡς ὅταν λέγω, γυνὴ μεῖζον ἢ κατὰ γυναῖκα φρόνημα ἔχουσα. καὶ στερεωτέρα ἢ κατὰ γυναῖκα. καὶ μεῖζον τὸ ἔργον, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. Συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ συντάσσονται γενικῇ. καὶ οὐ λαμβάνονται ἔξωθεν προθέσεις. συγκριτικὸν οὐ δύναταί ποτε λέγεσθαι χωρὶς ἐκείνου, μεθ' οὗ συγκρίνεται. πρὸς ἓν γὰρ ἀναφορά. ὅπερ ἐστὶν ἄδηλον. ὁποῖόν ἐστιν εἰ μὴ περιλαμβάνεται τῷ λόγῳ ἐπὶ τοῦ θεοῦ. λέγεται ἐξαιρέτως συγκριτικὰ μόνα, μὴ περιλαμβανομένων τινῶν εἰς σύγκρισιν. οἷον τὸ κρεῖττον· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἑνός τινος κρεῖττον, ἀλλὰ πάντων. Ἔτι τὰ τοῦ συγκριτικοῦ ἐπιῤῥήματα μετὰ τοῦ ἢ καὶ ἀπαρεμφάτου συντάσσονται. χαλεπώτερα ὕβρισεν, ἢ ὥστε δύνασθαι καλῶς ζῆν. ἔστι δ' ὅτι καὶ τοῦ ὥστε λείποντος οὐδὲν παρὰ τοῦτο ἡ σύνταξις βλάπτουσα. ὡς σοφοκλῆς· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν. Ἐπὶ πάσης συγκρίσεως τρία ἐμφαίνεταί τινα· ἢ πρόσωπα, ἢ πράγματα. καί τοι τῆς συγκρίσεως ὁλοσχερεῖ λόγῳ ἐπὶ δύο γινομένης· οἷον ἂν λέγω. οὗτος γνωριμώτερός ἐστιν ἐμοὶ ἢ σοὶ, τρία φημὶ πρόσωπα. ἂν δὲ λέγω, οὗτος σοφώτερός ἐστιν ἐμοῦ, οὐδὲν ἕτερον λέγω, ἢ ὅτι οὗτος μᾶλλον ἔχει τὴν σοφίαν ἢ ἐγώ. καὶ ἐμφαίνω κἀνταῦθα τρία τινά· τοῦτον, καὶ ἐμὲ, καὶ τρίτην σοφίαν. Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν, οἱ ἀττικοὶ παραλαμβάνουσιν, ὡς παρὰ φιλοστράτῳ· πλειόνων ζωγράφων, ἀντὶ τοῦ πολλῶν. πολλάκις καὶ ἁπλοῦ, ἀντὶ συγκριτικοῦ· οἷον ἀγαθὸν ἀντὶ τοῦ ἀγαθώτερον. χρῶνται δὲ οἱ ἀττικοὶ πολλάκις καὶ ὑπερθετικῷ, ἀντὶ συγκριτικοῦ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν θηριωδέστερον πάντων, θηριωδέστατον πάντων λέγουσιν. Ἀττικῶν ἐστι, τὸ μετὰ ἁπλοῦ ὀνόματος ἐκπληροῦν συγκριτικὸν ὄνομα. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σοφώτερος ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος εἴποι ἂν, μᾶλλον σοφὸς τοῦ δεῖνος. καὶ πάλιν μετὰ ἁπλοῦ ὀνόματος καὶ ὑπερθετικοῦ ἐπιῤῥήματος δηλοῦν ὑπερθετικὸν ὄνομα. οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σοφώτατος πάντων, εἴποι ἂν μάλιστα πάντων σοφός. Τὸ δὲ ὑπερθετικὸν, ἀεὶ γενικῇ πληθυντικῇ συντάσσεται· ὡς τὸ ἀτρείδη κύδιστε φιλοκτεανώτατε πάντων. πρὸς τὰ ὁμογενῆ μέντοι τῷ ὑπερτιθεμένῳ δεῖ τὴν ὑπέρθεσιν γίνεσθαι. ὥσπερ ἐνταῦθα· ἀτρείδης ἄνθρωπος ὢν, πάντων ἀνθρώπων φιλοχρημάτων ὑπερτίθεται. ἀλλὰ ἔνθα ἂν μὴ ὁμογενῆ τὰ παρατιθέμενα ᾖ, ἀλλὰ ἐν πολλῶν μὴ ὁμογενῶν ὑπερτίθεται, συγκριτικῶς τοῦτο προφερόμενοι· ὡς ὅταν φῶ, δεινότερον πάντων θηρίων τὸν ἄνθρωπον εἶναι· οὐ γὰρ δεινότατον. ὅτι μὴ δ' ὁμογενῆ τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ τὰ θηρία. Τοῦτο μέντοι τὸ ὑπερθετικὸν, ἐνίοτε καὶ ἑνικῇ γενικῇ συντάσσεται. ὅπερ ἐστὶ καινοπρεπὲς ὅταν ἐμφαντικοῦ πλήθους ᾖ. οἷον πρεσβύτατος τοῦ ἑλληνικοῦ ὁ νέστωρ ἐς τροίαν ἦλθε. τὸ γὰρ πλήθους ἢ στρατοῦ δηλοῖ ὃ πλῆθος ἐμφαίνει. καὶ ἄλλως δὲ, ὅταν μὴ πρὸς πρόσωπον οὗπερ ἡ γενική ἐστι παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς ἄλλα τινὰ τῶν περὶ αὐτό. οἷον ἢ τότε ἄριστα ἑαυτοῦ διελέχθη ὁ νέστωρ. τὸ γὰρ ἄριστον οὐ πρὸς αὐτὸν τὸν νέστορα παραβάλλεται, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἄλλας αὐτοῦ δημηγορίας πάσας. ὡσανεὶ ἔλεγε τότε ἄριστα τῶν ἄλλων ἑαυτοῦ δημηγοριῶν διελέχθη ὁ νέστωρ. ἔστι δ' ὅτι ὑπερθετικὸν, οὐδὲ πρὸς γενικήν τινα ἀποδίδοται. οἷον, ἕσπερος ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κάλλιστος τῶν ἀστέρων, κάλλιστος ἀστὴρ εἶπεν· ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ἀντὶ γενικῆς τὴν εὐθεῖαν μεταβαλών. ἔστι δὲ ἐν τῇ ἐννοίᾳ ταυτόν. ὁ γὰρ κάλλιστος τῶν ἀστέρων, ἀστήρ ἐστιν. Ἔστι δὲ

καί τινα ὀνόματα ἀπολύτως λεγόμενα, ἃ τοσαύτην οἴκοθεν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν, ὥστε οὐδὲ δεῖται λεξικῆς πρὸς ὑπερ-
θεσιν ἐλθεῖν, ἀλλ' αὐτόθεν λεξικῇ συνθετικῶν συντάσσεται· ὡς τὸ δῖα θεάων· καὶ ἔξοχος, καὶ κορυφαῖος ἁπάντων· καὶ
μόνος ἁπάντων· ὧν τό, τε κορυφαῖος καὶ τὸ μόνος, ὑπερθετικά ἐστιν, ὅτε ποιεῖ κορυφαιότατος, καὶ μονώτατος· οὐκ ἀναγκαί-
ως· οὔτε γὰρ τῆς κορυφῆς ἀντιτεῖόν τι εὑρίσκεται, οὔτε τοῦ μόνου μονώτερον· διὰ τοῦτο οὐ συγκριτικὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ ὑπερ-
θετικὰ μόνα. ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ὀνόματα καὶ συγκριτικῶς προφέρονται· ὡς τοῦ σοφὸς σοφώτερος· τὰ δὲ ῥήματα οὐ δύ-
νανται συγκριτικῶς προφέρεσθαι, ἐνταῦθα καὶ τὸ μᾶλλον τῷ ῥήματι. ἂν δὲ λέγω οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ, ἢ σὲ, τρία
πρόσωπα λέγω· ἂν δὲ λέγω οὗτος μᾶλλον οἶδε φιλεῖν, ἢ μισεῖν, τρία λέγω· τὸν ἄνθρωπον· τὴν φιλίαν, καὶ τὸ μῖσος· δυνά-
μεθα μὲν οὖν ἐν τῷ οὗτος γνωριμώτερός ἐστιν ἐμοὶ ἢ σοὶ, τό τε συγκριτικὸν ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα εἰς ἓν ῥῆμα συνάψαι, καὶ
τὸ μᾶλλον προσθεῖναι, καὶ εἰπεῖν· οὗτος ἔγνωσται μᾶλλον ἐμοὶ, ἢ σοί· καὶ αὖθις· οὗτος μᾶλλον φιλεῖ ἐμὲ, ἢ σέ· τὸ ῥῆμα
εἰς ὄνομα καὶ ῥῆμα ἀναλῦσαι, καὶ τὸ μᾶλλον ἀποβαλεῖν· οἷον οὗτος προσφιλέστερός ἐστιν ἐμοὶ, ἢ σοί· δυνάμεθα δὲ καὶ τὸ
συγκριτικὸν ὄνομα καὶ τὸ μᾶλλον θεῖναι· οἷον, οὗτος σοφώτερός ἐστιν ἐμοῦ μᾶλλον, ἢ σοῦ· ἔνθα καὶ δύο συγκρίσεις ὁμοῦ
γίνονται· μία μὲν, ἡ τούτου πρὸς ἡμᾶς ἀμφοτέρους· ἑτέρα δὲ, ἡ ἐμοῦ πρὸς σέ· ἔνθα καὶ οὐ δυνάμεθα τό, τε συγκριτικὸν
καὶ τὸ ἐστὶν ἓν ῥῆμα ποιῆσαι, καὶ μετὰ τοῦ μᾶλλον εἰπεῖν, οὗτος σεσόφισται μᾶλλον ἐμοῦ, ἢ σοῦ· διὰ τὸ προϋπακεῖσθαι τὸ ἕ-
τερον μᾶλλον καὶ σύγχυσιν ἐν λόγῳ καὶ ἀσάφειαν γίνεσθαι. Συγκροτῶ: ἐπὶ τῶν χαλκέων κυρίως· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ
τῶν συμφωνούντων συγκροτήσω, συγκροτισμός. Σύγκρουμα, χρέος· δάνειον· τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα. Συγ-
κρουστὰ ἱμάτια, ὧν ἡ κρόκη ἀναπέπτισται. Συγκυκάω, συνταράττω· ἀριστοφάνης· ἐς ταυτὸν ἡμᾶς συγκυκήσας τρυ-
βλίον· ἤγουν συνταράξας. Συγκύρημα, συντύχημα. Συγκυροῦντα, διαφέροντα. Συγκύρσεται, συντεύξεται. Συγ-
χαίρειν, τὸ συνήδεσθαί τινος ἀγαθοῖς. Συγχάσαι, συγχωρῆσαι. Σύγχει ἤγουν συνέχεε. ὅμηρος ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν
ἐν στήθεσιν ἀχαιῶν. Συγχεῖ· νόμον καὶ ἔθος· καὶ ἀνατρέπει νόμον καὶ πολιτείαν· καὶ ἀναιρεῖ βουλὴν καὶ νόμον καὶ προ-
βούλευμα παρὰ δημοσθένει. καὶ περὶ μὲν δὴ τοῦ προβουλεύματος ὡς ἀνῄρηκε μηδὲν ἥγηται. καὶ κινεῖ νόμον καὶ τὸ ψήφι-
σμα καὶ τὰ τῶν πατέρων διδάγματα καὶ ὅρια· καὶ λύει δημοκρατίαν καὶ νόμον καὶ ἐκκλησίαν· ὁμοίως καὶ καταλύει· ὡς
καὶ ἀριστοφάνης· ὅτι καταλύει τὰς δημοκρατίας εἰς ὤν· ταῦτα πάντα ὡς ἓν καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Συγχεῦαι, συγχέαι.
συγκόψει· συντρίψει. Συγχριμφθέντα, συνενεχθέντα. Συγχίας, τὸ πρὸς ἄγκιστρον μέρος τῆς ὁρμιᾶς. Σύγχυ-
σις, μῖξις· θόρυβος ἀφανισμός· ἡ σύγχυσίς ἐστι, τὸ ἐκ διαφόρων συνεστὼς, καὶ τὴν ἑκάστου ἰδιότητα μὴ γνωρίζον. Συγ-
χωρῶ κοινῶς, ἀντὶ τοῦ ἀφίημι· ἀττικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέρχομαι· καὶ συμφωνῶ· ὡς τὸ, γνώμη δὲ μία συνεχωρείτην. Συγ-
χωρῶ σοι, τοῦ ἁμαρτήματος· καὶ τὸ ἁμάρτημα. Συγχωρῶ, τὸ ἐπιτρέπω· καὶ τὸ μὲν ἐπιτρέπω δοτικῇ· ὁμοίως τῷ συγ-
χωρῶ· προτρέπω δὲ αἰτιατικῇ· σημαίνει δὲ, τὸ ἀφίημι· τὸ συγχωρῶ· τὸ ἐπιτρέπω· τὸ ἐνδίδωμι· ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ,
καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδίδομεν. Σὺ δὲ, σύνθεο· σὺ δὲ κατάθου. Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο· σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς
φρεσί. Σύδην, ταχέως· καὶ ὁρμητικῶς. Συζῆν, ὁμοῦ ζῆν. Συζυγεῖν, τὰ ὁμόζυγα προφωνεῖν ἐν τῷ ἕλκειν. Συζυ-
γία, ἐκ τῆς σὺν προθέσεως, καὶ τοῦ ζυγός· καλεῖται δὲ, διὰ τὸ συνεζευγμένα ἔχειν ἑκάστην σύμφωνον ἀλλήλαις, δι' ὧν ἑκά-
στη παράγεται. Συζυγία, συνέλευσις, καὶ συμφωνία· δύο συλλαβῶν, εἰς μίαν συλλαβήν, ἢ ἀκόλουθος ῥημάτων
κλίσις. Συζῶ, τό, τε τίθεται ὅτε ἀπὸ γεννήσεως συμπαρατείνεταί τινι τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο, ᾧ συζεῖ· οἷον, πενία συνέ-
ζησεν· ὡς ἔφαμεν· καὶ παρὰ συνεσίῳ· συνεζηκὼς ἀρετῇ. Σύζωσμα, ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν. Συῆλαι,
τόποι βαρβαρώδεις. Συηνίας, αἰσχρός· σκαιός· ἀμαθής. Συηνία, καυηνία· ἀμαθία· σκαιότης, παρὰ φερεκρά-
τει· καὶ συηνεῖ, παρὰ τῶν τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ ἀηδές τι ποιεῖν. Σύθεν, ὥρμησαν. Σύθι, ἐλθέ. Συθνόν,
κεκρυμμένον. Συΐ, συάγρῳ. Σῦκα· τὸ συκοφαντεῖν παράγει, τὸ χείριστον· καὶ τὸ φυτόν· καὶ καρπιμον· ἔτι καὶ τὸ σι-
κάζειν· ἤγουν ἐπηρεαστικῶς πιέζειν ἢ τοὺς ὑπευθύνους, καθὰ τὸν κωμικὸν, ἢ ἑτεροίους τινάς· καὶ παροιμίαν φωνεῖ, τὴν ὁμοιό-
τερος σύκου· ἐπὶ τῶν πάνυ προσεοικότων κατ' ὄψιν· φύει δὲ καὶ τὸ συκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀχρείων βοηθεῖν. Σῦ-
κα, ἐπαναστάσεις σαρκώδεις, ἐν τοῖς τῶν βλεφάρων τόποις γινόμεναι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συκάζω, τὸ τὰ σῦ-
κα συνάγω· καὶ συκάζειν, τὸ ἐκλέγειν τὰ σῦκα, ἀπὸ τῶν συκῶν. Συκαλὶς, τὸ ὀρνίθιον, ἐν σύκων καιρῷ ἁλισκομένη,
ἣν ἐπίχαρμος ἐν δυσὶ λ' ἔγραψε. Συκαμήδωρος, μωρός. Συκάμινα, ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον· καὶ ὁ καρ-
πός. Συκαίνης, σύνεργος τῆς συκομορέας. Συκάστρια, συκοφάντρια. Συκέας, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ συκᾶς, εἰπεῖν
καθὰ συναίρεσιν· ἔστι δὲ ὥσπερ ἀμυγδαλέα, ἀμυγδαλῆ· κτητικῶς φασὶ παρὰ τὸν καρπὸν ὄντος τοῦ χαρακτῆρος· οὕ-
τω καὶ συκέα συκῆ· διὰ τὸν κατ' αὐτὴν καρπὸν τὰ σῦκα· οὕτω δέ φασι καὶ ῥοδῆ περισπωμένως παρ' ἀρχιλόχῳ· παρά-
κειται καὶ τὸ, ῥοδῆς καλὸν ἄνθος. Συκεάτης, ὁ διόνυσος. Συκῆ, καὶ ἀμυγδαλῆ, καὶ πάντα τὰ τῶν δένδρων ὀνό-
ματα, τὰ ἀπὸ συναιρέσεως, ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τόνον, περισπῶνται· συκέα γὰρ συκῆ καὶ ἀμυγδαλέα, ἀμυγδαλῆ, καὶ
πάντα τὰ διὰ τοῦ εα δένδρων ὀνόματα, περισπῶνται καὶ ψιλογραφοῦνται, πλὴν τοῦ ἐλαία, καὶ συκομμοραία. Συκῆ,
τὸ δένδρον, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς σῦκα· καὶ συκάζειν τὸ συκαῖς ἐντρυφᾶν· ἐρινεὸς δὲ, ἡ ἀγρία συκῆ. Συκῆν, δ' εὕρεμα
διονύσου φασὶ, διὸ συκίτης διόνυσος ἐν λάκωσι. Συκῆς, ἐν τῷ πρώτῳ τῶν γυναικείων καὶ πυρίαν συκῆς, ἀπὸ ῥίζης,
ἐν ἴσῳ τῷ συκίας· τουτέστι, συκαμίνου, ὅπερ ἑτέρωθι ὥσπερ ἐξηγούμενός φησι μορέου ῥίζης. Σύκινοι ἄνδρες, ἤγουν
ἀσθενεῖς καὶ ἀχρεῖοι. ὅτι τὸ τῆς συκῆς ξύλον, εὔθραυστον, ἀσθενές· καὶ ἀδύνατον· ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικουρία,
ἡ μηδὲν ὠφελοῦσα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς συκῆς. Σύκινον, ἴσον τῷ ἀσθενεστάτῳ· τὸ γὰρ ξύλον τῆς συκῆς ἀσθενὲς, καὶ χαῦ-
νον· ὅθεν καὶ συκίνη ἐπικουρία· ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς, καὶ ἀνωφελής· ἢ σύκινον, τὸν συκοφάντην κεκαλυμμένως λέγει ἀριστοφάνης·
ἀπὸ τῆς συκῆς σχηματίσας τὸ ὄνομα. Σύκιον, τὸ τῶν ἰσχάδων ἀφέψημα. Συκίδας, τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκάς.
Συκίνη μάχαιρα, συκοφάντρια. Συκοαιτεῖν, κολακεύειν. Συκομοραία, τὸ δένδρον. Συκοπαδίας, ὁ συκοφάντης.

Συκοφάνται, λοιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅτι λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα ἐνδείας γενομένης, κατηγόρουν τούτων τινές. καὶ ἐκεῖθεν συκοφάνται λέγονται. ἄλλως. ἀπείρητο Ἀθήνησι μὴ ἐξάγειν ἐντεῦθεν ἄλλο τε καὶ σῦκα. βουλομένων οὖν τινῶν ἐξενεγκεῖν, ἱστάμενοι ἐν ταῖς τῶν πυλῶν ἐξόδοις ἄνδρες πανοῦργοι, τὸ τούτων ἐξήλεγχον τέχνασμα, ὃ περὶ τὴν ἐξαγωγὴν ἐποίουν. ἐκαλοῦντο οὖν συκοφάνται, ὡς τὰ σῦκα φαίνοντες. ἐπεκράτησεν οὖν ἐξ ἐκείνου τοὔνομα, πρὸς πάντας τοὺς πανούργους. Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς κατηγορεῖν. ἡ συκοφαντία ἐστὶν, ἡ οὐκ ἀληθὴς κατηγορία. Συκοφάνται. οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπειρημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς. τὸ φυτὸν κατ' ἀρχὰς θαυμαζόμενον. τοὺς σμικρὸν οὖν διερευνῶντας τὸ τοιοῦτον οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. παραχεῖν οὖν τοῖς ὅπως δήποτε ματὴν ἐγκαλοῦσι τοὔνομα σαυτὰ ἅμα καὶ τοῦ φαίνειν τὸ ἐγκαλεῖν, ἢ εἰς δίκην εἰσάγειν δηλοῦντος. ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων γέγονεν ἐκ τῶνδε δῆλον. συκαστὰς γὰρ, τοὺς φιλεγκλήμονας, καὶ συκοβίους. καὶ συκοφοροὺς. καὶ συκολόγους. καὶ φιλοσύκους. καὶ συκώδεις. καὶ συκοπαίδας. ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντας ἐγκλήματα ἐφέλκεσθαι. Συκχάδια, ἔστι τι. συκχάδες, εἶδος ὑποδήματος. Σύκχοι, ὑποδήματα φρύγια. Συλᾷ, ἐκδύει. συλεύει. Συλαγωγῶν, ἀπογυμνῶν. Συλαγυνεύσας, συμπορνεύσας. Σύλαιον, θύλακον. Σύλαι, αἱ συλλήψεις παρὰ δημοσθένει ἐν τῷ περὶ στεφάνου. Συλᾶν, ἀφαιρεῖσθαι. γυμνοῦν. σκυλεύειν. Συλεύειν, κεῖται παρ' ὁμήρῳ καὶ ἐπὶ κλοπῆς. οὐ τοίνυν ἡ λέξις μόνον δηλοῖ τὸ λαφυραγωγεῖν. Συληθεὶς, ἀφαιρεθείς. Συλήσων, ἀντὶ τοῦ ἐκδύσων κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ σκῦλα καὶ λάφυρα ληψόμενος. ἰστέον δὲ ὅτι, ἐκ τοῦ τοιούτου συλᾶν, εἴληπται καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κλέπτειν. ἐπειδὴ ὥσπερ ὡς ὁ ἐν μάχῃ συλῶν μετὰ δέους ὑφαιρεῖται τὰ σκῦλα, οὕτω πῶς καὶ ὁ κλέπτων. ἀμφότεροι γὰρ καθὰ καὶ οἱ λῃσταὶ, παραβάλλουσι τὰς σφῶν κεφαλὰς τῷ κινδύνῳ. Συλλαβὰς ὁδοῦ, τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας. Συλλαβεῖν. ἐκ τοῦ ληβῶ ἀχρήστου. ὁ μέλλων λήψω. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔλαβον. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον λαβεῖν. ἔχει δὲ διπλῆν τὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. εἰ μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι, τοῦ συλλαμβάνοντος. κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου. ὥσπερ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. οὐχὶ συλληψόμεθα. ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν. ὡς ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν. ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν. ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον. Συλλαβὴ, συμπλοκὴ στοιχείων καταλλήλως, ὑφ' ἕνα τόνον καὶ ἓν πνεῦμα ἀδιαστάτως, ἀγομένη. ἢ φωνὴ ἄσημος συγκειμένη, ἀπὸ φωνήεντος καὶ ἀφώνου. ἢ ἀφώνου καὶ φωνήεντος. ἡ συλλαβή ἐστιν, ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματον. Συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ ἐγκυμονήσας. καὶ συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ συνάξας. καὶ συλλαβὼν, ἀντὶ τοῦ νοήσας. Συλλαβῶν ἡ μὲν μακρὰ, ἢ φύσει μακρά ἐστιν, ὡς τὸ ἥρως. καὶ τὸ αἴας. ἢ θέσει, ὡς τὸ ὅπλον. καὶ ἔξω. ἡ δὲ βραχεῖα, ἢ φύσει βραχεῖα. ὡς τὸ λέγε καὶ λόγος, ἢ διχρόνῳ συνεσταλμένῳ ὄντι, κανόνι. ἢ ἔθει. ὡς τὸ ἡδύ, καὶ τὸ καλὰς. ἡ δὲ κοινὴ, ἢ τὸ μακρὸν εἰς βραχὺ τρέπεται, κατὰ περαιούμενον, μὲν εἰς μέρος λόγου, ἔχον δὲ τὴν ἑξῆς ἀρχομένην ἀπὸ φωνήεντος. ὡς τὸ δεῦτε δὴ ἐννέπετε. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρόν. διχῶς δέ. ἢ γὰρ περαιοῦται μὲν εἰς μέρος λόγου, τὴν δὲ ἑξῆς ἀδιαφόρως ἔχει ἀρχομένην. οἷον, νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή. ἢ ἐπιφέρεται δύο σύμφωνα, τὸ μὲν ἡγούμενον ἄφωνον, τὸ δὲ ἑπόμενον ἀμετάβολον. οἷον πάτροκλέ μοι δειλῇ. σημεῖα δὲ τῆς μὲν μακρᾶς συλλαβῆς, τὸ δὲ —. τῆς δὲ βραχείας, τὸ δὲ ᵕ. τῆς δὲ κοινῆς, εἰ μὲν ἀντὶ μακρᾶς λαμβάνεται, τὸ δὲ ˪. εἰ δὲ ἀντὶ βραχείας τὸ δὲ ˥. Συλλαμβάνει, βοηθεῖ. Συλλαμβάνω, τὸ κατέχω. καὶ κρατῶ. καὶ συλλαμβάνομαι τὸ βοηθῶ. ἀφ' οὗ συλλήπτωρ ὁ βοηθός. καὶ συλλαμβάνει ἡ γυνὴ ἐν γαστρὶ, ἀφ' οὗ σύλληψις. Συλλαμβάνειν, κυρίως μὲν λέγεται ἐπὶ τῶν βασταζόντων βαρύ τι καὶ ὑπ' ἀλλήλων βοηθούντων. καταχρηστικῶς δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλην τινὰ βοήθειαν βοηθούντων. ἀφ' οὗ καὶ συλλήπτωρ ὁ βοηθός. καὶ τὸ συνεφάπτεσθαι ἐπὶ τῆς αὐτῆς λέγεται σημασίας. Συλλαμβάνει ἡ γυνὴ παιδίον, ἤγουν σὺν αὐτῇ ἕτερον λαμβάνει. Συλλαμβάνειν τὸ κυοφορεῖν, ὅθεν καὶ σύλληψις ἡ κυοφορία παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Συλλαμβάνει ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι, ἤγουν βοηθεῖ. ὃ καὶ συνεπιλαμβάνει λέγεται. θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ συνεπιλαμβάνειν αὐτοῖς. καὶ συλλαμβάνει λέγεται, ὅταν τινά τις κρατήσῃ. Συλλαμβάνομαί σοι τοῦ δέ τινος. ἐπὶ βοηθείας. οἱονεὶ σὺν σοὶ λαμβάνομαι. ἢ τοι ἅπτομαι. Συλλέγειν, τὸ συνάγειν καὶ συναθροίζειν. ὅθεν συλλογὴ καὶ σύλλογος. ὧν ἡ μὲν συλλογὴ, ἐπὶ ἐμψύχων λέγεται. ὁ δὲ σύλλογος, ἐπὶ ἀψύχων. συλλέγω αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ὁ βάσκανος συλλέγει φθόνον ἐμοί. συλλεχθεὶς, κάλλιον ἢ συλλεγείς. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. πρός γε τὸν συλλεχθέντα, τοῦ ναυτικοῦ ἀριθμόν. συλλέγομαι εἰς τὴν μνήμην πάντα. Συλλελογισμένα. ἀπὸ συλλογισμοῦ. Συλλήβδην, ὁμοῦ συλλαβὼν, ἀθρόως. ἀπὸ τοῦ λήβω λήψω λήψομαι λήβδην, καὶ συλλήβδην. Συλλήπτορα, συναγωνιστήν. Συλλήπτωρ, βοηθός. ἀντιλαμβανόμενος. παρὰ τὸ λήβω τὸ λαμβάνω. Συλληχίας, ἀθροίσματα. ἡ μεταφορὰ δὲ, ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς λόγους συνειλεγμένων παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σύλλιρ, θύλακον. Σύλληψίς ἐστι, διαφόρων λέξεων ὑπὸ πληθυντικὴς ἰδιότητος. ἐν τῇ συλλήψει ζητεῖται πέντε. λέξις. συλλαμβάνουσα. λέξις συλλαμβανομένη. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐξήματος. ἢ ἐπίθετον πληθυντικοῦ. σύνδεσμος. ἰδιότης ἰσάζουσα μετὰ τῆς λέξεως τῆς συλλαμβανομένης. κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται ἡ σύλληψις. ἐν γένει, ἐν ἀριθμῷ, καὶ προσώπῳ, καὶ ἐν πτώσει. ἐν γένει, τὸ ἀρσενικὸν γένος συλλαμβάνει τὸ θηλυκὸν καὶ τὸ οὐδέτερον. οἷον ὁ ἔριφος καὶ ἡ αἲξ καὶ τὸ ἀρνίον μέλανες. τὸ θηλυκὸν, συλλαμβάνει τὸ οὐδέτερον. οἷον, ἡ ὄρνις καὶ τὸ ὑποζύγιον ἰσχυραὶ, ἢ στερεαί. ἀλλ' ἐνίοτε μὲν συλλαμβάνεται τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκὸν διὰ τοῦ οὐδετέρου. τῇ αἰτίᾳ τῆς τοῦ μείζονος σημασίας. οἷον ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ζῶα εἰσὶ λευκά. ἐν ἀριθμῷ, ὁ πληθυντικὸς ἀριθμὸς συλλαμβάνει τὸν ἑνικόν. οἷον, οἱ στρατιῶται καὶ ὁ τριβοῦνος πολεμοῦσιν. ἐν προσώπῳ, τὸ πρῶτον πρόσωπον συλλαμβάνει τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. οἷον ἐγὼ καὶ σὺ καὶ βαρῖνος, ἅμα γινώσκομεν. τὸ δεύτερον συλλαμβάνει τὸ τρίτον. οἷον σὺ καὶ

βαρῖνος· ὑπάρχουσί τε ἐν τῇ φράσει ἡ ὀνομαστικὴ συλλαμβάνει ἑτέραν πτῶσιν μετὰ προθέσεως· οἷον ὁ ἵππος μετὰ τοῦ ὄνου τρέχουσιν. ἔστι δὲ διττὴ ἡ σύλληψις, ὁμοία τε καὶ ἀνομοία· ὁμοία ἐστίν, ἥτις γίνεται ἐν ὁμοίαις πτώσεσιν· οἷον ἐγώ τε ὁ βαρῖνος λεγόμεθα· ἀνομοία, ἥτις γίνεται ἐν ἀνομοίαις λέξεσιν· οἷον ὁ ἄγγελος μετ' ἐμοῦ φθεγγόμεθα. Συλλογισάμενος, συναγαγὼν τὸν λογισμὸν καὶ θεωρήσας. Συλλογισμός ἐστι, λόγος ἐν ᾧ τεθέντων λόγων τινῶν, ἕτερόν τι ἐξ ἀνάγκης περαίνεται. Συλλογισμὸς διαλεκτικός ἐστιν, ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογισμός. Σύλλογος, σύνοδος ἀνθρώπων· ἄθροισμα. Σύλλογος ἡ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως συναγωγὴ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῷ βουλεύσασθαι. Σῦλον, ἐνέχυρον. Συλῶ, τὸ κλέπτω. Φιλόστρατος· καὶ συλῶν μὴ διέλαθεν οὐ μὴν ἡ γνώμη σεσυληκώς· ἤγουν κεκλοφώς. Συλῶ· συλᾷς· δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἱεροσυλῶ δέ· εἰς· πρώτης· συλαγωγεῖ, φανερῶς τοῦ ὁ ποιητής φησι τὸ ἐκδύειν ὅπλων τὸν κείμενον. Συλῶ, τὸ κλέπτω· ἀφ' οὗ ἱερόσυλος. συλῶ, τὸ σαλεύω· Ὅμηρος· ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσύλα τεῖχος Ἀχαιῶν. συλῶ τὸ ἀφαιρῶ, καὶ αἰχμαλωτίζω. Συλῶ τὸ σαλεύω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται· ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσύλα τὸ τεῖχος Ἀχαιῶν. ἀφ' οὗ ἄσυλον ἱερὸν ἔνθα ὁ κακὸς φυγὼν ἀσυλίαν ἔχει. Σύμβαθυ, τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὁρισθέν. Συμβαίνει τι, ἀντὶ τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς γίνεται. καὶ συμβαίνει τίς τινι, ἀντὶ τοῦ συμβιβάζεται καὶ συμφωνεῖ· καὶ συνήθης ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἑνουμένων καὶ ἁρμοζομένων. συμβαίνει μοι τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπέρχεταί μοι, δοτικῇ συντάσσεται. συμβαίνει ἀντὶ τοῦ ἁρμόττει τε καὶ προσήκει· οἷον ἡ τῆς χώρας ἡμῶν φύσις, τῇ φύσει τῶν ἀνδρῶν συμβαίνουσα φανήσεται. καὶ συμβαίνει τίς τινι, ἤγουν συμφωνεῖ. Συμβακχεύσει αὐτῷ, ἤγουν μανήσεται μετ' αὐτοῦ. Συμβάλλειν, μάχιμόν ποτε καὶ αὐτό, καὶ ἡ ἀπ' αὐτοῦ συμβολή. ἔστι δ' ὅτε τε τὸ ἅμα δὲ ὁμοῦ ἰέναι δηλοῖ· οὕτω γὰρ ὕδατα συμβάλλειν λέγεται· ὅθεν καὶ συμβολὴ ποταμῶν, ἣν καὶ ξύνεσιν ὁ ποιητὴς λέγει. καὶ παθητικῶς δὲ συμβάλλεσθαι, τὸ συγκροτεῖν καὶ βοηθεῖν ὁμοῦ ἰόντα. ὅθεν καὶ συμβολή, ἡ ἐπὶ ἐράνου καὶ δείπνου. ἐξ αὐτοῦ ἀσύμβολον παρ' Ἀθηναίοις, τὸ δωρεὰν καὶ δίχα ἐράνου οὗ τις ὑστερήσας· καὶ τάξιν ἀντίφασι λίτοι· ἔτι συμβάλλειν τὸ συντελεῖν. ὅθεν καὶ οἱ κατὰ μαντείαν ἐνόδιοι σύμβολοι. καὶ ἀνὴρ ἀσύμβολος παρὰ τῷ Ἀφροδισιεῖ Ἀλεξάνδρῳ, οἱονεὶ ὁ δυσσυνίετος, καὶ ἀπαίσιος· ἢ ἄλλως ἀσυντελής, ἐκ τοῦ συμβάλλεσθαι τὰ εἰς ὠφέλειαν. ὅθεν καὶ τὰ πολιτικὰ συμβόλαια, ἔκ τινος καὶ αὐτὰ γινόμενα συμβολῆς, καθὰ καὶ ἡ συμβολὴ πρὸς ὁμοιότητα ἐράνου. ἐπεὶ τε ἐν τῇ βουλῇ πολλῶν ἀγρομένων, καὶ συμβολήν τινα ποιησαμένων λογικήν, κυροῦται τὸ δοκοῦν κράτιστον βούλευμα. ἐπεὶ δὲ συμβάλλειν τε τὸ συγκρίνειν, ἀκολούθως ἐξ αὐτοῦ ἀξύμβλητος, ὁ ἀσύγκριτος, ὁ καὶ ἀπαράβλητος. ἢ καὶ ᾧ οὐκ ἔστιν ἀπαντῆσαι. καὶ νοεῖν δὲ πολλάκις τὸ συμβάλλειν. ἐξ οὗ καὶ σύμβολα, οὐ μόνον τὰ τεκμηριώδη ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἰδίως τὰ μαντικά. Συμβάλλειν, τὸ συννοεῖν, καὶ στοχάζεσθαι. συμβάλλειν τὸ συνάπτειν κυρίως ἐν τῷ πολέμῳ, δοτικῇ συντάσσεται. συμβάλλειν τὸ συνέρχεσθαι συμπλέκεσθαι καὶ συρρήγνυσθαι καὶ συμπίπτειν· ἐπὶ πολέμου καὶ μάχης καὶ ποταμῶν, καὶ τὸ μίγνυσθαι καὶ συνάπτειν. Συμβάλλειν ἐπὶ μίξεως ποταμῶν, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐπὶ στρατευμάτων. λέγεται δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος προστακτικῶς συμβουλή τε ἡ ἐκ κοινοῦ καθ' Ἡσίοδον εἰπεῖν δαπάνη. ὅθεν καὶ ἀσύμβολον δεῖπνον, εἰς ὅπερ οὐδὲν δεδαπάνηκεν ὁ φαγών. Συμβάλλειν μάχεσθαι λέγει Ὅμηρος, τὸ συνάψαι εἰς πόλεμον· ἐξ οὗ τε πολεμικὴ συμβολή. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ὑδάτων. Συμβάλλειν κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, ἀντὶ τοῦ μεταδιδόναι καὶ κιχρᾶν. Συμβάλλομαι, τὸ συναίρομαι τε ἐπικουρῶ παθητικῶς προφερόμενον, ἐνέργειαν σημαῖνον δοτικῇ συντάσσεται· οἷον συμβάλλονται ἡμῖν πρὸς τοῦτο. τε ἀντὶ τοῦ ἁρμόττει καὶ προσήκει. συμβάλλομαι, ἀντὶ τοῦ συντελῶ, καὶ ἀντὶ τοῦ νοῶ. συμβαλεῖν ἀντὶ τοῦ κατανοῆσαι καὶ ἀντὶ τοῦ κατανοηθῆναι. Συμβάλλεσθαι τε συμβαλεῖν, οὐ μόνον τὸ νοῆσαι τε τὸ κατὰ μάχην συμμῖξαι, ἀλλὰ τε τὸ ἀντιβολῆσαι ἤτοι συναντῆσαι. Σύμβαμα, κατηγόρημα· συμβεβηκός. Σύμβαμα, ἀπὸ τοῦ βιβῶ, τὸ προβαίνομαι. ἢ σύμβαμα κατὰ γραμματικούς, πρότασις ἐξ ὀνόματός καὶ ῥήματός τις αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον ὁ Ἰωάννης περιπατεῖ. παρασύμβαμα δέ ἐστι, πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, ὁ Ἰωάννης μέλλει. φήσας οὖν τις Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἑτέρου χρήζειν ἔδειξεν· εἰπὼν δὲ Ἰωάννης μέλλει, περί τινος αὐτῷ παρέλιπεν εἰπεῖν. Συμβάμεν, συμφωνεῖν. Συμβαρτικαῖς, περσικαῖς ὑπερηφάνοις· πολυτελέσι. Συμβάσεως, εἰρήνης. Συμβέβληται, ἅπαντα· συνενήνεκται· γένηται· ὠφελεῖ· συμβεῖ. Συμβέβληται ἡ ζωγραφία, ἐκ χρωμάτων· ἤγουν ἥρμοσται καὶ συμπέπλεκται παρὰ τῷ Φιλοστράτῳ. Συμβεβυσμένοι, πυκνωθέντες· Ἀριστοφάνης· πρὸς τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι. Συμβεβηκός ἐστιν, ὃ γίνεται τε ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. συμβεβηκός ἐστι, σημαντικὴ φωνή, [illegible] κατὰ πλειόνων τε διαφερόντων τῷ εἴδει κατηγορουμένη. Συμβεβηκός ἐστιν, ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν· ἢ μὴ ὑπάρχειν· συμβεβηκός ἐστιν, ὃ οὔτε γένος ἐστίν, οὔτε εἶδος, οὔτε διαφορά, οὔτε ἴδιον. ἀποφαντικῶς· συμβεβηκός ἐστι, τὸ ὑφιστάμενον ἐν ὑποκειμένῳ, ὃ οὔτε γένος ἐστίν, οὔτε εἶδος· οὔτε διαφορά· οὔτε ἴδιόν ἐστι· πρόσκειται δὲ τῷ ἐν ὑποκειμένῳ ὑφιστάμενον, ἵνα καὶ τὰ ὄντα, τε τὰ ἄτομα χωρίσωμεν. συμβεβηκός ἐστι, τὸ δυνάμενον δίχα τινὸς βλάβης ἀπογίνεσθαι. Συμβίκη, εἶδος ὀργάνου. Σύμβην, σύμφωνα λέγειν. Συμβῆναι, συνομολογήσασθαι. Συμβῆσαι, κοπῶσαι. Συμβιβάζει, εἰς φιλίαν ἄγει ἢ συλλαλεῖ. Συμβιβασθέντες, διδαχθέντες· διαλεχθέντες. Συμβίβασις, πεῖσις· διδαχή· πίστις. Συμβιβάτω, διδαξάτω. Συμβιβάσε, συνάπωσε· δίδασκε, συμπορεύομαί σοι. Συμβληΐδες· σύμβλους καλοῦσι τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς κηροποιοῦσιν αἱ μέλισσαι. συμβληΐδες οὖν πέτρας, ἐν ᾗ μελιτουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν· οἱονεὶ σύμβλων τάξιν ἐχούσας. Συμβλημένος, συναντήσας. Σύμβληντο βασιλῆες, ἤγουν συνήντησαν. Σύμβλον κυρίως ἐστίν, ἡ θήκη ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι. Σύμβολα, σημεῖα τέρατα· μαντεύματα· οἰωνίσματα. Συμβολαί, μάχαι. Συμβολαίας δίκας, τὰς κατὰ συμβόλαιον. Συμβολατεύειν, συναλλατεύειν. Συμβολικὰ προβλήματά εἰσιν, ὅσα διὰ τῶν αἰσθητῶν σημαίνουσιν ἐπὶ τὰ νοητά· τὰ δὲ ταῦτα εἰσίν, ἠθικά· φυσικά· θεολογικά· τὰ οὖν ἠθικά, ἐν αὐτῷ κατανοεῖ· τὰ δὲ φυσικά, ἐν τοῖς πράγμασι· τὰ δὲ θεολογικά, ὑπὲρ κόσμον· πάντα δὲ ταῦτα ἐν τῷ ἡγεμονικῷ θεωρεῖται· τὰ μὲν ἠθικὰ περὶ τὸ ἦθος· τὰ δὲ φυσικά, δόγμα

τά εἰσι· τὰ δὲ θεολογικὰ, περὶ τῆς πίστεως. Συμβολικὴ δικαιοσύνη ἐστὶ, τὰ ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἀληθείας σύμβολα. Σύμ
[illegible] ντε τινὰ ἀλλήλοις παράκειται· σύμβολον· σημεῖον· τεκμήριον· εἰκὼν, καὶ ὁμοίωμα. διαφέρει δὲ· ὅτι σύμβολον
[illegible] ἐπὶ τῶν θέσει λέγεται, καὶ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐστὶ διανοίας, οἷον ἐν πολέμῳ σάλπιγγος ἦχος. ἢ πυρὸς αὐγή.
[illegible] τὰ τρία ἐπὶ τῶν φύσει. διαφέρει δὲ καὶ ταῦτα. ὅτι εἰκὼν μὲν καὶ ὁμοίωμα, τὴν τοῦ πράγματος φύσιν εἰκονί
[illegible] να παραλλάκτως· τὸ δὲ τεκμήριον, ἀναγκαίως ἕπεται τῷ πράγματι μόνῳ, μηδὲν τῶν συμβεβηκότων ἔχον
[illegible] τι τῷ· οἷον πυρὸς, καπνός· καὶ τοῦ τετοκέναι γυναῖκα, τὸ γάλα. Σύμβολον, ἐξ οὗ ἐστιν ἡμᾶς συμβαλεῖν καὶ γνῶναι.
[illegible] τοῦ πολέμου ἡ σημαία· ἰδόντες γὰρ ταύτην, συμβαλλόμεθα· τουτέστι νοοῦμεν, ὅτι πόλεμος προσελαύνει. ἔστι δὲ τῶν
[illegible] τὸ δὲ τεκμήριον τῶν φύσει, οἷον ὁ καπνὸς τεκμήριον τοῦ πυρός· καὶ τὸ γάλα τοῦ τετοκέναι τὴν γυναῖκα. φυσικῶς
γὰρ παρέπεται τῇ γυναικὶ τετοκυίᾳ, τὸ γάλα ἔχειν· καὶ τῷ πυρὶ ἀναπτομένῳ, τὸ καπνίζειν. Σύμβοτον, σύννομον σύνη
θες. Συμβόται, συνομόται. Συμβουαδεῖ, ὑπερμαχεῖ. Λάκωνες. Συμβουλευτικὰ ταῦτα, οἷον τὸ φθεγξώμεθα· τὸ
ποιήσωμεν· τὸ δεῦρο ἔχουσιν ἔξωθεν, καὶ τὸ ἵνα νοούμενον· οἷον δεῦρο ἵνα ποιήσωμεν τόδε· δεῦρο ἵνα φθεγξώμεθα τόδε.
Συμβουλὴ, γνώμης δόσις· ἡ συμβουλή ἐστιν, εἰσήγησις τοῦ συμφέροντος. Συμβούλευσίς ἐστι, παραίνεσις ἑτέρῳ ὑπὲρ
πράξεως, τίνα δεῖ πρότερον πράττειν. Συμβουλεὺς, ἁλιευτικὸν σκεῦος περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσι. Συμβουλεύω, ὑπο
τίθεμαι· καὶ συμβουλεύω σοι ἀγαθά· τὸ πρόσωπον δοτικῇ· τὸ πρᾶγμα αἰτιατικῇ· συμβουλεύω ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς συμ
βουλὴν τῷδε καθίσταμαι· συμβουλεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ συμβούλῳ χρῶμαι. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ τοῦ φιλαρ
γύρου· συμβουλευόμενος τοῖς ἐπιτηδείοις ἥν τινα τέχνην αὐτῷ δοτέον. σύμβουλος, συμβουλεύω, καὶ συμβουλεύομαι. καὶ
συμβουλία. Συμβῶμεν, ἀντὶ τοῦ συμβιβασθῶμεν. Ἀριστοφάνης· ἀνάμεινον ἵνα συμβῶμεν, καὶ ὁ θεολόγος· συμβάμενοι
ἀλλήλοις· καὶ συνέβησαν, ἀντὶ τοῦ συνεβιβάσθησαν. Σύμη, νῆσός φασι Καρική, καὶ πόλις ὁμώνυμος. ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰα
λύσου ἱστορεῖται, καὶ ὅτι Μεταποντίς τε καὶ Αἴγλη ὠνομάσθη ποτέ. λέγεται δὲ καὶ ὑπὸ δίκας μαχίμους φέρειν. τὸ ἐθνικὸν
αὐτῆς, Συμαῖος. Συμμάρψας, συλλαβών. δήσας. Συμμαχὶς, τόπος. καὶ ναῦς. Συμμαχεῖν, καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέ
ρει. συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσι, τὸ σὺν ἑαυτοῖς φησὶ Δίδυμος εἶτ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἴθ' ἕτεροι ἐπιστρατεύοιεν. ἐπι
μαχεῖν δὲ, ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον. καὶ συμμαχῶ, καὶ ἐπιμαχῶ. καὶ συμμαχία, καὶ ἐπιμαχία. Σύμμα
χος, βοηθός. Συμμεμαρτυρημένη, συνειλημμένη. Συμμετρία, ἔνδυμα γυναικεῖον ποδῆρες, οὐκ ἔχον σύρμα. Σύμ
μετρον, τὸ μεμετρημένον μήτε ὑπερβολὴν ἔχον, μήτε ἔλλειψιν· καὶ τὸ ἀναλογίαν ἔχον πρός τι. ὅθεν καὶ ἀσύμμετρος,
ἡ τοῦ τετραγώνου διάμετρος, τῇ πλευρᾷ. ἤγουν, οὐδὲ μίαν ἀναλογίαν ἀριθμοῦ πρὸς τὴν πλευρὰν ἔχουσα. καὶ σύμμετρον,
τὸ ἴσον μέτρον τινὶ ἔχον. οἷον περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία σύμμετρα τῷ ὀνόματι. ἤγουν πηχυαῖα. Σύμ
μετρον, τὸ μήτε ὑπερβάλλον, μήτ' ἐλλεῖπον, καὶ τὸ ἀνάλογον πρός τι καὶ ἰσόμετρον τινί. Συμμίγνυσθαι λέγεται, τὸ συ
νέρχεσθαι. καὶ συνάπτειν καὶ συμβάλλειν, κατὰ νόμον πολέμου. δοτικῇ συντάσσεται. συμμίγνυσθαι λέγεται, καὶ τὸ κατὰ φι
λοφροσύνην τὰς δεξιὰς προτείνειν. Συμμίσγειν, ὁμιλεῖν. συνουσιάζειν. Συμμορία, ἡ συμμεριστὴς, ὁ μετά τινος με
τέχων τινός. Συμμορία, ἡ πληθύς. ἢ ἡ συνέλευσις, ἢ ἡ φατρία. ἢ τὸ σύνταγμα, ὁ δὲ Δημοσθένης, ἑξήκοντα ἄνδρας ἔχειν
λέγει τὴν συμμορίαν. Ὑπερίδης δὲ, πεντεκαίδεκα. Συμμυολόγοις, ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας. Συμμῦν, σιωπᾶν. Συμ
πάντων, ὁμοῦ πάντων. Συμπαραινέσας ἔχω παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα ἀττικῶς. Συμπαραμαρ
τοῦσαν, συνακολουθοῦσαν. Συμπάσχομεν τῷ δυστυχοῦντι. οὐ μέντοι ἡμεῖς δυστυχοῦμεν, ἀλλὰ ἀλγοῦμεν. συμπάσχο
μεν τῷ πυρέττοντι, οὐ μέντοι πυρέττομεν. Συμπαταγήσαν, συνεκρότησαν. συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλαγείας ποιή
σαντες. Συμπαίειν, τὸ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ παίειν. Συμπειραθέντες, συστραφέντες. Συμπεπορνευμένοις,
συρραφέντας πόρνῃ. Συμπεριληψόμενον, συμπεριλαμβανόμενον. Συμπεσεῖν, τὸ συμβῆναι. ἢ συγκροτῆσαι μάχην,
καὶ ὁμοῦ πεσεῖν. Συμπεσεῖν, τὸ συγκροῦσθαι, εἰς μάχην. συμπεσεῖν τὸ ὁμοῦ γενέσθαι ἐπί τινων ἐρχομένων, εἰς πόλε
μον ἀλλήλοις καὶ συρρηγνυμένων. ὡς τὸ συμπεσόντες ἐξ ἑωθινοῦ, μέχρι δείλης ἐμάχοντο. Συμπεσεῖν, καὶ ἐπὶ μεγάλων
σωμάτων, παρ' Ὁμήρῳ λέγεται, ὑψόθεν καταρρασσομένων εἰς ἄλληλα. οἷον νεφελῶν, ἢ λίθων ὀρεινῶν, ἢ τοιούτων τινῶν. οἱ δὲ
μεθ' Ὅμηρον τὴν λέξιν, καὶ ἐπὶ τυχηρῶν ἀποβάσεων τιθέασι. λέγεται δὲ συμπεσεῖν, καὶ τὸ ἅμα πεσεῖν. Συμπεφυλλε
στωμένος, συντεθλιμμένος. Συμπίπτειν λέγεται, τὸ συμμίγνυσθαι ἐπὶ πολέμου κυρίως. ὡς τὸ συμπεσόντα ἄμφω τὰ
στρατεύματα ἐμάχοντο. ἀντὶ τοῦ συμβαλόντα καὶ συμμίξαντα. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ. συμπεσόντες μάχην καρτερὰν συνῆ
ψαν. συμπίπτειν λέγεται, καὶ τὸ συμβαίνειν καὶ ἁρμόττειν, καὶ συμφωνεῖν. ὡς καὶ Ἀριστείδης. ἕτερον δ' ὅτι συμπίπτει
τῇ πάσῃ φιλανθρωπίᾳ τῆς πόλεως, ὁ τῶν ἔργων ἐξετασμός. Συμπιτνεῖ, συμπίπτει. Συμπλαττόμεθα, ψευδόμεθα.
Συμπλευσάντων, ὁμονοησάντων. Συμπληγάδες, αἱ παρ' Ὁμήρῳ πλαγκταί. Συμπνευσμός, ὁμόνοια. Σύμπλους,
συνοδευτής. Συμποδίζει, κωλύει. Συμποθέν, καταποθέν. Σύμπορπον, τὸ μὴ ῥαφαῖς συνειλημμένον κατὰ τοὺς ὤ
μους χιτῶνα. Συμπόσιον, τὸ πρὸς εὐωχίας, ἢ πόσεως. Συμπράξει, βοηθήσει. συνάρξει, συλλαβεῖ. Σύμπτωμά ἐστι,
πᾶν τὸ ἐπὶ προτεραίῳ τινὶ ὑφεστηκότι νοσήματι. σύμπτωμά ἐστιν, ἐξάλλαξις τοῦ κατὰ φύσιν, ἢ συνάντημα. Συμφανὲς,
φανερόν. Συμφέρει μοι ἀπραγμοσύνη, καὶ συμφέρει μοι μηδὲν πολυπραγμονεῖν. Συμφέρον, τὸ συνοῖσον καὶ τὸ σύμ
φορον. καὶ μέση λέξις ἡ συμφορά. Συμφέρον, καὶ σύμφορον λέγε. Συμφέρεσθαι μάχῃ, ἤγουν συμβάλλειν εἰς πόλε
μον, καὶ συνάγεσθαι ἀφ' οὗ συμβολή τε. ὁ πόλεμος· καὶ τὸ συνάγομεν ἄρηα. καὶ συμφερτὴ ἀνδρῶν, ὅ ἐστι συνοιστὴ κατὰ
τοὺς παλαιούς. ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος ῥήματος, καὶ τὸ λεγόμενον συμφέρον, εἴτουν συνοῖσον γίνεται. Συμφερτὴ ἀρετὴ πέ
λει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν. ὅπερ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος εἴληπται. δηλοῦν ὡς καὶ οἱ μάλα δειλοὶ ἀλλήλοις συμφερόμενοι,
καὶ εἰς ἓν ἐρχόμενοι, γενναῖα δρῶσι. Συμφέρω, οὐ μόνον τὸ εἰς συμφέρον τινὶ εὑρίσκομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ συνέρχομαι. ὡς τὸ·
τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔχον συμφέρειν τοῖς κρείττοσι. καὶ συμφέρουσιν ἐπὶ πληθυντικοῦ τὸ ὁμοῦ πράγματά τινα φέρουσιν. ἀρι

στείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· θεοὶ συμφέροντες παρεῖχον· αἱ μὲν φυτά, οἱ δὲ σπέρματα. Συμφέρων, ὁ ὠφέλιμος καὶ σύμ-
φορος. καὶ ἀπὸ τοῦ συμφέρων, συμφερόντως. ἀπὸ δὲ τοῦ σύμφορος, συμφόρως. συμφορά, οὐ μόνον ἡ συμβᾶσά τινι δυσχέ-
ρεια, ἀλλὰ καὶ ἡ συνέλευσις. Συμφῆσαι, ἀνάψαι. Σύμφημι, συναινῶ. συνομολογῶ. Συμφήτωρ, μαίτης μάρτις.
Συμφθείς, συντριβείς. Συμφορά, μέση λέξις· ὡς παρ' ἡ τύχη. Συμφράσαντο. ἐκ τοῦ φράζω ἀντὶ τοῦ συνεσκέψα-
ντο. σημαίνει δὲ δύο· τὸ θεᾶσθαι καὶ βλέπειν· ὡς τό, τὸν δ' ἐφράσατο προσιόντα. σημαίνει καὶ τὸ διανοεῖσθαι, ὡς τὸ φράζεο
Τυδείδη καὶ χάζεο. παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς, σημαίνει τὸ λέγω. Συμφοιτητήν, τὸν συμμαθητὴν λέγει ὁ σόλων. συμφιλολό-
γον δέ, δεινῶς βάρβαρον καὶ αἰγύπτιον. Συμφόρησις, συμφορά. συντυχία. σύμπτωμα. ἀτυχία. σύναξις. Σύμφρα-
σις, δύο ἢ πλείονα περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὁμοία λύσις. ἤγουν συγκατάθεσις καὶ συνομολογία. Συμφορείας, συμ-
πεφορημένης. συμμίκτου. Σύμφορον, ἁρμόζον. καλόν. συμφέρον. σύμφωνον. Σύμφορος λιμός, ὁ συμποσίων καὶ
συνῶν. Συμφράδμονες, ὁμόφρονες. σύμβουλοι. Σύμφρα, θυσία τῷ ἀπόλλωνι τελουμένη. Συμφρασθῆμεν, καθ-
πηχθῆναι. Συμφυΐα, ἕνωσις τῶν συμπεπηγμένων, ὡς ἑνὸς σύνθημα ὁμοφυῶν. Συμφυλετῶν, συγγενῶν, ὁμοεθνῶν.
Σύμφυλον, τάγμα. Συμφυράσουσι, συμμιγήσονται. Συμφυΐ, τὴν τῶν δύο εἰς ἓν συνδρομὴν σημαίνει. καὶ τὰ συμ-
πεφυκότα ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας. Σύμφυτον, συμπορευόμενον. συνόν. Σύμφυτος, ἡ νεκτάριος ῥίζα. ἣν ἔνιοι ἑλλέ-
νιον. ἔνιοι δέ, μηδικήν. Συμφωνῶ, συνᾴδω. συμβαίνω. ὁμοφωνῶ. στοιχῶ. συντίθεμαι. Συμφωνῶ εὐδαιμονοῦντι, καὶ εὐδαι-
μονῶν. Συμφωνῶ σοι, οἷον ὁμολογῶ σοι. διαφωνῶ, τἀναντία λέγω. οἷον χάριν τοῦ διαφωνεῖν, αὐτὸν αὐτῷ ταῦτα ἔπα-
θε. τουτέστιν, ἐναντία αὐτὸν αὐτῷ λέγειν. Συμφωνῶ τῷδε, σύμφωνός εἰμι τοῦδε. Συμψῆσαι, κεῖται παρὰ τῷ ἀρι-
στοφάνει, ἀντὶ τοῦ συγχέαι τὴν κόνιν, ὡς μὴ σημεῖον ἢ τύπον ἀπολείπεσθαι ταῖς καθέδραις. ἐν γὰρ ψάμμῳ λεπτοτά-
τῃ ἐγυμνάζοντο. Συμψήσας, λαμβάνουσιν ἴωνες ἀντὶ τοῦ συντρίψας. Συμψηθείς, βλαβείς. τρωθείς. Συμψη-
ρᾶ, συμψηλαφᾶ. Σύμψηφος, ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ κατατιθέμενος. Σύν, ξύν. ἅμα. ὁμοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς, καὶ μετά.
ἀπὸ καὶ πρός, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ. Συνάγει, τὸ συναθροίζει, αἰτιατικῇ συντάσσεται. ἐπὶ τῶν ὀφρύων ἐμφαντικώτερον.
οἷον συνάγει τὰς ὀφρῦς. Συνάγω, τὸ τὰ διῃρημένα συνάπτω. Συναγίσκεο, συναγώγιον. συμπόσιον ἔθου. Συνάγω,
συναθροίζω. ἀγείρω. συλλέγω. νέω. σωρεύω. συστέλλω. κτῶμαι. Συναγείρεται ἵπποις, ἐκ πολλῶν. ἤγουν ἐπιλέγδην συ-
νάγει. εἰ δὲ γράφει συναείρεται, τὸ συζευγνύειν καὶ ὁμοῦ εἴρειν ἡ λέξις δηλοῖ. ὡς καὶ τὸ σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσιν. ὅθεν καὶ πα-
ρήορος, καὶ ἄορες, καὶ ὄαρες αἱ γυναῖκες. φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, ὡς οἱ οὔπω συνεζευγμένοι ἵπποι, ἄμιπποι ἐκαλοῦντο. καὶ
ἴσως καὶ ὁ παρὰ τῷ σοφοκλεῖ βορέας ἄμιππος εἰ καὶ δύσκολος. Συναγελάζονται, συνδιάγουσι. συνέμονται. Συνα-
γηγερκώς, συναθροίσας. συνάξας. Σύναγμα, ἤτοι ἐπίπαγός τις, ἢ ἐναιώρημα. ἢ ὑπόστασις. ἢ πόρος. καὶ ἄμεινον ἐν τῷ
ἕκτῳ τῶν ἐπιδημιῶν λέγεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συναγορεύει, ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει. Συναγρίδα, θαλάσσιος ἰχθύς.
Συναγρόμενοι, συναγόμενοι. Συναδικῶ σοι, τὸν δεῖνα. ἰστέον ὅτι πάντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα καὶ ἀμετάβατα, τῇ
σὺν προθέσει συναπτόμενα, καὶ ἕτερον παραλαμβάνουσι πρόσωπον κατὰ δοτικὴν ἐκφερόμενα. μεταβατικὰ μέν, οἷον
συναδικῶ σοι τὸν δεῖνα. συναθροῶ. συνθρηνῶ. ἀμετάβατα δέ, οἷον συναθλῶ σοι. συμπαίζω σοι. συνακμάζω σοι. Συνά-
δει, συμφωνεῖ. Σὺν ἀθηνᾷ, καὶ χεῖρα κίνει. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι, καθημένους ἀργεῖν.
Συναΐδιος, συνυπάρχων. Σύναιμος, ὁ ἀδελφός. ὁ τοῦ αὐτοῦ αἵματος. Σύναινος, ὁμόδοξος. Συναίνυτο, συνελάμ-
βανε. Συναινῶ, τὸ συμφωνῶ. καὶ ἐπινεύω. ᾧ ἐναντίον τὸ ἀναίνομαι. συναινῶ φαμὲν καὶ καταινῶ. ὁμοίως ἀντὶ τοῦ κατα-
πολὺ αἰνῶ, καὶ ἀποδέχομαι, καὶ τίθεμαι τοῖς δέ τισι. θουκυδίδης. ἀριστώνυμος δέ, τοῖς μὲν ἄλλοις κατῄνει. Συναίρε-
σίς ἐστι, δύο φωνηέντων φυλαττομένων συναλοιφή. οἷον δημοσθένεϊ δημοσθένει. λητοΐ λητοῖ. Συναίρεσις στοιχείου, ἱερόν,
ἱρόν. δίιος δῖος. Συναίρεσις συλλαβῆς, ἢ μᾶλλον κρᾶσις, ἑρμέας, ἑρμῆς. Συναιρῶ, καὶ συναιροῦμαι, τὸ δύο τινὰ εἰς
ἓν συνάγω. Συναιρέω, συναιρῶ. ὁ μέλλων, συναιρήσω, συνῄρηκα, συνῄρημαι. συναιρέθην. ποῖα ῥήματα εὑρίσκονται ἐν
τῷ παθητικῷ ἀορίστῳ μὴ φυλάττοντα τὴν παραλήγουσαν τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου; τὰ εἰς ρω ἅπαντα περισπώ-
μενα. οἷον συναιρῶ διαιρῶ, εὑρῶ. καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ρ μετὰ ἐπιπλοκῆς συμφώνου παραληγόμενα τῷ α. οἷον στρέφω. στρέψω.
ἔστρεφα ἔστραμμαι ἐστρέφθην. εὑρέθην. καὶ τρέφω ὁμοίως. Συναίρομαί σοι τὴν δυστυχίαν, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ δυστυχῶ. συ-
ναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, ἀντὶ τοῦ μετὰ σοῦ κινδυνεύω. Συναιρουμένοις, συμβαλλομένοις. Συναίρω ἐνεργητικῶς μέν, οὐ
γράφεται. παθητικῶς δὲ σημαῖνον ἐνέργειαν. οἷον συναίρομαι καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ βοηθῶ, καὶ ἀναλαμβάνω. καὶ ὅ-
τε μὲν λέγεται ἀντὶ τοῦ βοηθῶ, δοτικῇ. ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνω, αἰτιατικῇ. ὡς καὶ δημοσθένης. ἕτοιμος συναίρεσθαι
τὰ πράγματα. Σύναιχμος, ὁ σύμμαχος. Συνακτήριον, συνάθροισμα. Συνάλματα, συμπηδήματα. Συνάλλαγμα,
σύναξις. ἢ γαμικὸν συμβόλαιον. Συναλλακτής, φιλιαστής. Συναλλάσσομεν, συνάγομεν. Συναλλάττω, λέγεται
ἐπὶ συμφωνίας γάμου. ἀφ' οὗ συνάλλαγμα. Συναλοιφή ἐστι, δύο συλλαβῶν κατὰ τὰ φωνήεντα ἕνωσις. γίνεται δὲ κατὰ
τρόπους ἑπτά. ἁπλοῖς μὲν τρεῖς. κατὰ ἔκθλιψιν. οἷον ἐπὶ ἐμὲ ἐπ' ἐμέ. καὶ ὅταν ἐκθλιβομένου βραχέος φωνήεντος συνεκ-
θλίβεται καὶ ὁ χρόνος αὐτοῦ. κατὰ κρᾶσιν, οἷον τὰ ἐμά τἀμά. καὶ ὅταν φωνήεντος φθειρομένου βραχέος, ὁ χρόνος αὐ-
τοῦ τῷ γειτνιῶντι βραχεῖ φωνήεντι προσελθὼν, ἐκτείνῃ αὐτό. κατὰ συναίρεσιν, οἷον νηρηΐδες νηρῇδες. καὶ ὅταν τὸ πλῆρες
μὲν τῆς γραφῆς φυλάττηται καὶ ἡ δύναμις. ἐνδεῖ δὲ μόνον ἡ τῶν συλλαβῶν ποσότης. γίνεται δὲ καὶ κατὰ συνθέτους
τέσσαρας. κατὰ ἔκθλιψιν καὶ κρᾶσιν. οἷον καὶ ἐγὼ κἀγώ. τέθλιπται γὰρ τὸ ι. κέκραται δὲ ὁ τοῦ α καὶ ε χρόνος εἰς α μα-
κρόν. κατὰ ἔκθλιψιν, καὶ συναίρεσιν. οἷον ἐγὼ οἶδα. ἐγᾦδα. τέθλιπται τὸ ο, συναιρεῖται δὲ τὸ ω, προσγραφέντος καὶ τοῦ ι.
κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον ὁ αἰπόλος ᾡπόλος. κέκραται γὰρ τὸ ο καὶ α εἰς ω. συνῄρηται δὲ τὸ ω καὶ ι. κατ' ἔκθλιψιν δὲ καὶ
κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, οἷον οἱ αἰπόλοι, ᾡπόλοι. τέθλιπται μὲν γὰρ τὸ ι τῆς διφθόγγου, κέκραται δὲ τὸ ο καὶ α εἰς ω. συνῄρηται
δὲ τὸ ω καὶ ι. Συνανακραθεῖσα, συγκερασθεῖσα. Συνανοίσατε, συνανέγκατε. Συναντέθην, ἀντὶ τοῦ συναντιθῆναι.

ἀπὸ τοῦ αὐτῶ αὐτήσω· οὗ χρῆσις καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ. Συναντιάσθην ἀλλήλοισιν, ἦν δ' αὖ οὐκ ἔξω ἀναλογίας οὐδὲ τὸ ἀλ... ιστι συναντήσθην, ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτήσω· οὗ καὶ αὐτοῦ χρῆσις, παρὰ τῷ ποιητῇ. Συναυτόμενος, ἔχειθέμα, τὸ αὔτω αὔτομαι. Συνάορος, σημαίνει τὴν γαμετήν· σύγκοιτον· σύζυγον· συνηρμοσμένην· παρὰ τὸ συναρηρέναι· ἢ συνάορος τίς ἐστι, καὶ σ... ...λος, μετὰ θέσει τοῦ α. Συναπάγεται, συμπορεύεται· συνέρχεται. Συναπηρτισμένος, πεπληρωμένος. Συνάπτουσιν ...ίας ἀριστοφάνης, τὰς συναπτούσας καὶ δεσμούσας τὰ ὑποδήματα. Συνάπτω ἕτερον ἑτέρῳ, καὶ συνάπτω εἰς ... ...ἑνοῦμαι· συνάπτομαί σοι μάχην. Συναράμενος, συναγωνιζόμενος· συμβαλλόμενος. Συνάρασθαι ἀττικῶς, συντάσσεται αἰτιατικῇ, δημοσθένης· δεῖ τοίνυν ὑμᾶς ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι τὴν ἀκαιρίαν ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑμέτερον νομίσαντες, συνάρασθαι τὰ πράγματα. Συναράσσει, συγκρούει· συμπλήττει. Συνασπίζων, συμμαχῶν. Συναρήρακται, συγκέκοπται. Συνάρθρος, μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων. Συναρία, συνοδία ἀλλόφυλος. Συνάρξει, συμπράξει· βοηθήσει· συλλαβεῖ· ἑνώσει. Σύναρξις, συνουσία· καὶ τὰ ὅμοια. Σύναρσις, συναφή· ἁρμονία. Συναρτῶν, συνάπτων. Συνασπιεῖται, συνασπίζει· συμμαχεῖ. Συνασπισμός, ἡ συνάφεια· ἡ βοήθεια. Συναυλία λέγεται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγουσιν· ἢ ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνεῖ· ἢ ἕτερα ὄργανα. Συνάφεια, σύζευξις· ἕνωσις. Συναχθεῖται, συλλυπεῖται. Συνάψας, συνδήσας· ἑνώσας· συμμίξας. Συνδεῖ κάλλιον, ἢ δεσμεῖ. ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· συνδεῖτε ταχέως, τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον. Συνδεῖν, τὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεσμεῖν, καὶ συνερείδειν· ὁμοίως, τὸ ἀμφοτέρας ἐρείδειν τὰς χεῖρας· ὥσπερ συμπαίειν, τὸ ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ παίειν· ἡ γὰρ σὺν πρόθεσις συνέλευσιν δηλοῖ τοὐλάχιστον δύο. Συνδεδραμηκότων, συνελθόντων. Συνδεόμενος, συνδεδημένος. Σύνδεσις, δηλοῦταί ποτε καὶ οἷον πυκνότης, καὶ σφίγξις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συνδέοντες, συνδεσμοῦντες. Συνδέσαι, συγκοιμηθῆναι. Σύνδεσμοι ἀεὶ, τὰ ὅμοια συνάπτουσιν· οἷον ὄνομα ὀνόματι καὶ εὐθεία πτώσει εὐθεῖαν· καὶ ψυχῇ, ψυχήν· καὶ ῥῆμα ῥήματι· καὶ χρόνον, χρόνῳ τὸν αὐτόν· καὶ ἐγκλίσει ἔγκλισιν τὴν αὐτήν· καὶ πρόσωπον προσώπῳ τῷ αὐτῷ. Συνδ' ἤειρεν ἱμᾶσι, συνέδησε δὲ τοὺς αἰγωγεῖς τῶν ἵππων. Συνδήσας ἄρα τὼ χεῖρε, συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας. Συνδιαίνεται, συνδιαπλοῦται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συνδιαιωνίζειν, συνδιάγειν εἰς αἰῶνας. Συνδιαφέρω, τὸ μετά τινος ὑπομένω· ὁ μέλλων συνδοίσω· ὁ ἀόριστος συνδιήνεγκα. Συνδιενεγκεῖν, τὸ διαβαστάσαι φορτίον, ἢ καὶ φροντίδα τινά. Συνδιεξέρχου, συνεκπέρα. Σύνδ' ἡμῖν δαῖτα ταράξει· συνταράξει ἡμῖν τὴν εὐωχίαν. Συνδιημέρευσαν, τὴν ἡμέραν συνδιῆγον. Σύνδικοι, ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ ἐλπαγόρου· σύνδικοι ἦσαν πρὸς οὓς τὰ δημευόμενα ἀπεφέροντο· καὶ λυκοῦργός φησι περὶ τούτων· μή ποτ' οὖν ἀρχή τις ἦν καθεσταμένη μετὰ τὴν ἐκ πειραιῶς κάθοδον οἱ σύνδικοι. Σύνδικος, σύμφωνος· ἢ συνήγορος βουλῆς. Σύνδικοι, οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί. Συνδοτικόν, συνδεδογμένον. Σύνδουλος, ὁμόδουλος. Συνδούμενος, συνδεδεμένος· συνυπάρχων· συνών. Συνδραμεῖν, συνθέσθαι· βοηθῆσαι. Συνδρομεῖν, τὸ μετὰ δρόμου ἀλλήλοις πελάσαι. Συνδυασμός, συζυγία. Συνδυάσω, συζεύξω· κοινωνήσω· συμπράξω· λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύο, τὸ ὑπεισέρχομαι, δυάζω. Συνέαξεν, ὃ δηλοῖ τὸ συνέκλασε, συνέτριψεν, ἐκ τοῦ ἄγω γίνεται. Συνεβάλλοντο, συνέθεντο. Συνέβη, ἐπὶ μέσου· κακῶν δηλαδὴ καὶ καλῶν· καὶ συνέβη ἀντὶ τοῦ κατὰ σύμβαμα γέγονε· συνέβη, καὶ ἀντὶ τοῦ συνεφώνησε. Συνέηκα, ἔστι ῥῆμα ἱέω ἱῶ τὸ πέμπω· παράγωγον ἵημι· ὁ μέλλων ἥσω· ὁ ἀόριστος, ἧκα· καὶ ἕηκα· ἐκτάσει ἀττικῇ διὰ τοῦ η γράφεται· ὁ γὰρ παρακείμενος διφθογγογραφεῖται· ὡς δηλοῖ ὁ ἀφεικὼς μετοχή, καὶ τὸ ἀφεικέναι ἀπαρέμφατον. Συνέβημεν, συνεχωρήσαμεν. Συνεδεῖσθαι, συγκαθίσαι. Συνέδρα, ἡ στάσις· ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι. Συνεδρεύουσι, συνέρχονται· εἰς βουλὴν συνάγονται. Συνέδριον, δικαστήριον. Συνέηκεν, ἀντὶ τοῦ συνέβαλεν ἔφη ὅμηρος· καὶ σύνεσιν δέ που ποταμῶν λέγει, τὴν συμβολήν· οἱ δὲ μετὰ τὸν ὅμηρον, ἐπὶ φρονήσεως, καὶ τὸ συνέηκε καὶ τὴν σύνεσιν τιθέασι· λαβόντες ἐξ ὁμήρου τὴν ἀφορμήν· ὃς τὴν λέξιν τοῦ συνέηκεν ἐν πολλοῖς ἐπὶ τοῦ νοεῖν τίθησι. Συνέθει, συντρέχει. Συνεθέμεθα, ὡμολογήσαμεν· συνωδεύσαμεν. Συνέθετο, συνετάξατο. Συνέθλασε, συνέτριψε. Συνέθροισε, συνέτεμε· λεπτὰ ἐποίησεν· ἀπὸ τοῦ θρίσεν ὃ ἐστι τεμεῖν. Συνείκανα, σύνοδος. Συνείλας, συγκλήσας. Συνειλεγμένα, συνηγμένα· συνηθροισμένα. Συνειλεχώς, συναγαγών. Συνειλέοντες, συλλαβόντες. Συνείληχας, συγκεκλήρωσαι. Συνειλόχασι, συνήθροισαν. Συνειλούμενα, συστρεφόμενα. Συνείνησις, συνείδησις· διάθεσις. Συνείπετο, ἠκολούθει. Συνείρκατο, ἐδέδετο. Συνεῖρα, παρὰ τὸ εἴρω, τὸ συμπλέκω· ὁ μέλλων, ἐρῶ· ὁ ἀόριστος εἶρα, καὶ συνεῖρα, καὶ παρενεῖρα, καὶ ἐνεῖρα· τὸ ἐμπορόνησα· συνήρμοσα· συνέπλεξα· συνῆψα. Συνείρει, συνάπτει· συγκολλᾷ. Συνείρεται, συνέπεσθαι· συνεισφορεῖ. Συνεῖσι συναινέσασι. Συνεισέφρησε, συνεισήνεγκε. Σύνεστιν, ἐπὶ ἑνικοῦ· καὶ σύνεισιν ἐπὶ πληθυντικοῦ προσώπου λέγεται. ἀριστοφάνης μετὰ σοῦ τὰ πλεῖστα σύνεισι. Συνέκδημος, συνοδοιπόρος. Συνεκδοχή, λέγεται, ἀπὸ τοῦ κυρίως σημαινομένου ἕτερόν τι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων παριστῶσα· καὶ ἔστι ποικίλη· ἔχει δὲ διαφορὰς πολλάς· ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ ὅλου δηλοῖ τὸ μέρος· ἡ δὲ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος, τὸ προηγούμενον· ἡ δὲ ἀπὸ συμβόλου, τὸ κύριον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου, τὸ ἀκόλουθον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου, τὸ προηγούμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ γένους, τὸ εἶδος· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους, τὸ γένος· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν πολλῶν, τὸ ἕν· ἡ δὲ ἀφ' ἑνός, τὰ πολλά· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον· πῶς ἀπὸ ὅλου τὸ μέρος· ὡς τὸ βόας αὔας, ἀντὶ τοῦ ἀσπίδας τὰς ἐκ βοείων βυρσῶν· ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ὡς τὸ λευκώλενος ἥρα· ἀπὸ τῆς ὕλης τὸ ἀποτέλεσμα· ὡς τὸ χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, ἀντὶ τοῦ χρυσῆν πανοπλίαν· ἀπὸ τοῦ ἑπομένου συμβαίνοντος τὸ προηγούμενον· ὡς τὸ ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν· ἀπὸ τοῦ συμβόλου τὸ κύριον, ὡς τὸ σκῆπτρον τὴν βασιλείαν· ἀπὸ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον, ὡς τὸ λῦσαι δὲ παρθενίην ζώνην· ἀπὸ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον, ὡς τὸ ἐναρίζω τὸ σκυλεύω· ἀπὸ γένους τὸ εἶδος· ὡς τὸ, ζῷον ἐνταῦθα εἰκονομούμενον, καὶ ἀλλαχοῦ μεθιστάμενον· ἀπὸ εἴδους τὸ γένος, ὡς τὸ ἀΐω τὸ αἰσθάνομαι· ἀπὸ πολλῶν τὸ ἕν, ὡς τὸ στήθεα μαρμερόεντα· ἀφ' ἑνὸς τὰ πολλά, ὡς τὸ πέρσεν ὀδυσσεὺς ἱερὸν τροίης πτολίεθρον· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ

περιεχόμενον, ὡς τὸ πᾶσα πόλις ἐταράχθη. ἀπὸ τοῦ περιεχομένου τὸ περιέχον, ὡς τὸ οἶκος ἰσραὴλ ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ.
Τρία ζητεῖται ἐν τῇ συνεκδοχῇ. τὸ ὅλον, τὸ μέρος, ὁ ποῖον ἂν ᾖ. γίνεται ἐν αἰτιατικῇ πτώσει. ἡ ἰδιότης. οἷον ἡ γυνὴ ἡ κεκομ
μένη τὴν χεῖρα. ὁ αἰθίοψ ἐστὶ λευκὸς τοὺς ὀδόντας. Συνέκυρσαν τοῖσδε, ἤτοι κατὰ συγκυρίαν ἐνέτυχον. Συνεκύρω
σεν, ἐβεβαίωσε. Συνελάβετο, συνεβοήθησεν. ἡ κατὰ γαστρὸς ἔχει. Συνεληλακότες, ἐλάσαντες. Συνελώμεθα,
συμβάλωμεν. Συνέλεν ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ συνήγαγεν. ὅμηρος. Συνέλευσις, σύνοδος. Συνελόντες, συνάγοντες. Συνε
λόντι φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν. Συνελόχησε, συνέδρευσε. Συνελών, ἀντὶ τοῦ συνάξας, συνειλήσας. παρ' ὁμή
ρῳ ἐν ὀδυσσείας υ. κεῖται ἡ λέξις καὶ ἐν ἰλιάδι. ἐν τῷ ἀμφοτέρας ὀφρῦς, σύνελε λίθος. ἐντεῦθεν εἴληπται καὶ τὸ, συνε
λόντα φάναι, παρὰ τοῖς ὕστερον, καὶ τὰ παρὰ τοῖς γραμματικοῖς συνῃρημένα. καὶ ἡ συναίρεσις, δι' ἧς αἱ λέξεις ἐκ τετα
γμένων καὶ ἀναπεπαυμένων, συνάγονται εἰς βραχύτερον. Συνέμποροι, σύνοδοι. σύμφωνοι. Συνέμυσε, συνέτριψε.
Συνενεγκεῖν, λέγεται τὸ λυσιτελεῖν, καὶ συμφορεῖν. Συνενηνεγμένος, συνελθών. Συνενεχθέντων, πεισθέντων. συλ
ληφθέντων. Συνέντης, συνεργός. Συνεξεβράσθη, συνεξεβλήθη. Συνεοχμὸν κεφαλῆς εἰπεῖν, καὶ συνοχὴν, ταυτὸ
ἐστιν. ἤγουν συγκόλλησιν. συγκράτησιν. τοῦ παρέχει δ' αὐτῶν τὸ ἔχειν. ὅθεν καὶ τὸ ἔχμα, περὶ οὗ προείρηται. τοῦ ὑπόκει
ται δὲ τοῦ συνεοχμοῦ, ὁ ὀχμός. ἐξ οὗ καὶ ὀχμάζειν, τὸ συνέχειν. ὡς τὸ μέσον δ' ὀχμάζεις. καὶ προσοχμάσας δέμας. ἀ
στράγαλον δὲ οὐ τὸν ἐν ποσὶ λέγει. τοὺς γὰρ τριούτους ὡς ἀριστοτέλης φησὶν, οὔτε ἀνθρώπους ἔχειν οὔτε τι τῶν μονύχων·
καὶ ἀκεράτων. ἀλλὰ τὸν σπόνδυλον. ὅς ἐστι κεφαλῆς καὶ αὐχένος συνεοχμός, ἤγουν συνοχμός. πλεονάζει γὰρ τὸ ε. καὶ συ
νοχὴ τραχήλου, καὶ κεφαλῆς, τῷ ἰνίῳ συνάπτων, καὶ καλούμενος θέσις ἐγκεφάλου. Καὶ ἰστέον ὅτι, καθά φησιν ὁ σπον
δύλου δηλωτικὸς ἀστράγαλος, παρὰ τὸ ἀστραβὲς ἐτυμολογεῖται, οὕτω καὶ ὁ κατὰ πόδας. καὶ ὅτι ἐκ τοιούτων ἀστραγάλων,
καὶ ἀστραγαλίζειν καὶ μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, δῆλον. Συνεπαγόμενος, συνημμένος. Συνεπαύθη, ἐπιλάσθη, πέ
ρας ἔλαβε. Συνεπέρανε, συνετέλεσε. Συνέπεσεν, ἀντὶ τοῦ συνέβη. ἐπὶ κακοῦ, καὶ ἐπὶ συμπτώματος. οἷον συνέπε
σέ μοι ἡ ζημία. συνέπεσέ μοι ἀποβαλεῖν τῶν παιδίων τὸ φίλτατον. καὶ συνέπεσεν ἀλλήλοις τὰ στρατεύματα, ὅταν δη
λονότι καὶ ἄμφω κινηθῶσι, καὶ εἰς ταυτὸν ἔλθωσι. Συνεπέστη, συνέβη. ἔτυχε. Συνεπιτιθεμένων, συνεδρευόντων.
Συνεπλάκη, συνήφθη. ἡ μετὰ γυναικὸς, ἢ πρὸς ἀνδρὸς πάλη. Συνεπιχύει, συμβοηθεῖ. Συνερανισάμενος, συμπληρού
μενος. Συνεργεῖ, βοηθεῖ. Συνεργὸς μὲν ὀξυτόνως, ὁ περί τι ἔργον ἀνεπιτήδειον συμπονῶν. σύνεργος δὲ παροξυτόνως,
ὁ αὐτὸ μετιών. οἱονεὶ σύντεχνος. Συνερείδειν, ὁμοίως τὸ ἀμφοτέρας ἐρείδειν τὰς χεῖρας. Συνερέωσιν, συλλέγειν συγ
κεχυμένοις. Συνέρεσθαι, συνερωτᾶν. Συνέριθος κυρίως: ὥς φησι καὶ ἔριθος ἡ συνεργαζομένη ἔριον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ
ἡ ἁπλῶς συνεργαζομένη. Συνέριθος κύπρις, σύνεργος καὶ συμπράκτρια. Συνέριθος, ὁ βοηθός. Συνερίσαντα, συ
νάψαντα. Συνέρξει, οἷον συγκλείσει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συνέρεαι, συγκαθίσαι μετά τινος, ἢ συγκαθεῖρξαί τινι.
Συνερόμενος, συμβαλλόμενος. Συνέρρεον, συνέτρεχον. Συνέρρηκται, ῥῆμά ἐστιν. ἐξ οὗ ὁ ῥηγμίν. ὡς γὰρ ὁ ῥηγμὶν κύμα
σιν. οὕτω κακοῖς ὁ ὀδυσσεὺς συνέρρηκται παρ' ὁμήρῳ. Συνερρώγει, συνεκεκρότητο. Συνέρχεται, συνάγεται. Σύ
νες, ἐκ τοῦ συνίημι τὸ γινώσκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος σύνην. ἡ μετοχὴ συνεὶς, συνέντος. καὶ τὸ προστακτικὸν, σύνες. νόησον. γνῶ
θι. Σύνεσίς ἐστιν, ἐπιστήμη συμβλητῶν καὶ ἀσυμβλήτων. ἢ ἐπιστήμη συμβλητικῶν. τῇ δὲ συν προθέσει χρώμενοι εἰς τὸ
τὰ συμβλητικὰ συνάγεσθαι εἰς ἓν ὑπὸ τῆς συνέσεως, οἱ περὶ τοὺς ὁρισμοὺς ἀκριβεῖς. σύνεσίς ἐστιν, εὐπαρακολούθησις ψυ
χῆς εἰς ἓν ὀξέως συνάγουσα τὰς τῶν πραγμάτων ἐννοίας εὐπαρακολουθήτως ἑκάστῳ πράγματι, τὸ οἰκεῖον καὶ πρέπον
ἐξευρίσκουσα. ἡ σύνεσις, νόησις. Συνέσκληκε, συμπέπηγε. Συνεσκολυμμένον, συγκεκαλυμμένον. Συνεσποδω
μένον, συγκεκομμένον. Συνεστάλη, πεφόβηται. ἐδειλίασε. Συνεστηκὼς, συνηγμένος. Συνέστησεν, ἐκόσμησεν.
ἐπήνεσε. Συνέστιν, ἀντὶ τοῦ συνυπάρχει. καὶ ἀντὶ τοῦ διαλέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ συντυγχάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει.
σύνετε, νοήσατε. Συνεστύφας, συνεσκυθρωπακας. Συνέταξεν, ἐνετείλατο. παρήγγειλε. Σύνετε, νοήσατε. Συνετέ
λεσα, ἀπώλεσα. Συνετελέσθησαν, ἐπληρώθησαν. Συνετίσε, σοφίσε. Συνετὸ, συνῆκε. Συνετὸς, σοφός. συγκε
κροτημένος. Συνετὸς, χιτὼν, ὁ συμβλητός. Συνευδαιγεῖ, συν τῷ ἀγαθῷ. Συνευδοκοῦσι, συγκοινωνοῦσι. Συνευνοις,
συγκοίτοις. συναποδήμοις. Συνεφάπτομαί σοι τοῦ ἔργου, συναίρομαί σοι τοῦδε, εἰ μή τι τοῦ πένθους σοι συνῆρα μήν. Συ
νεφεῖ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ συνάγει τὰ νέφη. Συνεφίαζεν, εἶα. ἐκάλει. λέγεται καὶ συνεφόρμα. Συνεφύρον
το, συνεμολύνοντο. Συνέχεεν, ἔμιξεν. Συνεχὲς, ἀδιάλειπτον. Συνέχεται, συμπλέκεται. Συνέχευεν, ἠφάνιζεν.
συνέχεεν. Συνεχῆ, ἀναγκαῖα. πυκνά. Συνεχόμεναι, κρατούμεναι. Συνεχμῷ τῇ, συν ἁρμολογῇ τοῦ τραχήλου,
καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν σφονδύλων. Συνεχόμενον, ἐναντιούμενον. ἢ ἀρρωστοῦν. Συνέχου, κράτει. Συνεχώρησαν, συ
νωμολόγησαν. συνεπάθησαν. Συνεχὲς, ἐνδελεχὲς. πυκνὸς. ἀεί. ἀδιαλείπτως. Συνέψεσθαι, ἀκολουθήσειν. ἢ ἀκο
λουθεῖν. Συνεψήσθη, συνεπλατύνθη. Συνεψία, συμπλέκτρια. ἡ συνομιλήτρια. Συνεωρακότες, συσκεψάμενοι.
Συνηβολία, ὑπαντήσει. συντυχία. ὅμηρος. Συνηβολίη, τὸ σύμβολον, ἢ ἡ συμβουλή. Συνήγορος, προστάτης ὑπὸ
τινων λόγων. ἔοικε γὰρ παρὰ ἀθηναίοις τινὰς χειροτονεῖσθαι συνηγόρους, ἐπὶ τοῦ ἀγορεύειν. ὥς ἀντιφῶν φησι. Συνήδεται, συγ
χαίρει, ἐφήδεται. Συνήθεια, ἔθος. Συνήθεις, ὁμοιοτρόποις. ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τεθραμμένοις. Συνήθλησαν, συνηγωνί
σαντο. Συνῆκα, ἐκ τοῦ συνίημι. ὁ μέλλων συνήσω, ὁ ἀόριστος συνῆκα. καὶ ὤφειλεν εἶναι σύνηκα. ἀλλὰ πᾶς παρῳχημέ
νος ὁριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενος, καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. οἷον ἧκα
συνῆκα. πλὴν τοῦ οἶδα σύνοιδα. ἐκ τούτου συνέηκα πλεονασμῷ τοῦ ε ἀττικῶς. Συνήλασε, συνεχώρησεν. ἐδίωξε. Συ
νηλάστετο, ἐφιλιοῦτο. Συνῆλθον, τὰ ζῶα ἐπὶ τῷ ὀχεῦσαι. καὶ συνῆλθον οἱ φοιτηταὶ πρὸς ἀλλήλους, ἐπὶ τῷ διαλεχθῆ
ναι. καὶ συνῆλθε σπάνιον ἀντὶ τοῦ συνέβη. οἷον, νῦν πάντα τὰ δεινὰ συνῆλθον. ἀντὶ τοῦ συνέβησαν. Συνήλυσις, σύνδρο
μὴ ἐπὶ τὸ αὐτό. Συνημμένη, συνηνωμένοι. Συνήμονας λέγει ἀπολλώνιος, τοὺς συνήθεις καὶ ἑταίρους, ἀπὸ τοῦ συνεῖναι.

μοσύνας, ἰλιάδος χ. συνθήκας παρὰ τὸ νῦν τὰ μέλλοντα τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας. Συνήνεγκε, συ
νέβαλλε. Συνήντετο, ἀπήντετο ποιητικά. χρὴ οὖν ἀπάντησε καὶ συνήντησε. Συνηνέχθη, προσετέθη. Συνηνο
μιατιόντα. παρὰ τῷ ἰσοκράτει. Συνήορος γίνεται, παρὰ τὸ ἀείρω τὸ ζευγνύω. ἐξ οὗ καὶ ὁ παρήορος. ὁ μὲν τοι ἐν ἰλιά
δι μετήορος, ἀπὸ τοῦ ἀείρω τὸ κουφίζω καὶ ἐπαίρω γίνεται. Συνήργεις, συνέκαμνες. Συνηρέθην, ἐκ τοῦ συνῄρημαι πα
ρακειμένου. ζήτει τὸν κανόνα ἐν τῷ κατηρέθην. Συνηρετμεῖν, ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖν λαμβάνεται. ἀπὸ μεταφο
ρᾶς τῶν τὴν εἰρεσίαν ἐρεσσόντων, καὶ μὴ ἐναντιουμένων. Συνηρεφές, ἐπικεκαλυμμένον. ἐσκιασμένον. παρὰ τῷ ἰσο
κράτει. Συνηρές, σύσκιον. Συνηρμοσμένα, συνηρμοσμένα. ὡς καὶ ἐν τῷ μοχλικῷ εὑρήσεις. Συνηρμένον, τὸν κρα
τοῦντα, ἢ συμπληρούμενον. Συνηρτίζοντο, συνηθροίζοντο. Συνησθείης, συγχαρείης. Συνησπικότων, συμπραξάντων.
Συνήσω, πεισθήσομαι. Συνθάκων, συγκαθέδρων. Συνθεῖσαι, τὰ ἐξ ἐπιβολῆς συμπαθόντα συνθεῖναι. Σύνθεμα,
σημεῖον ἀφορμῆς. δρᾶμα τρύγημα. σύμβλημα. Σύνθεο, συντίθεμαι ἐνεστώς. συνετιθέμην παρατατικός. συνθήσομαι,
μέλλων. συνεθέμην ἀόριστος. ἀφ' οὗ σύνθου προστακτικόν. καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ου διφθόγγου εἰς ε καὶ ο, σύνθεο. Συν
θέσθαι, ἐν ἄλλοις μὲν ἐπὶ συμφωνίας καὶ συνθήκης. οἷον, σύνθεο καί μοι ὄμοσσον. τίθεται δὲ ἐπὶ συγκαταθέσεως ἡ λέξις παρ'
ὁμήρῳ. λέγει γάρ, ἀλλ' ἄρ' ὅν ἄλλοι σύνθεσθ' ἀργεῖοι μῦθον τόν γ' ἀπέκασος. ἤγουν συγκατατέθεσθέ μοι ἀναμνησθέντες ὧν
ἐλέγετε. Συνθεσίας, ἣν συνθήκην φασὶν οἱ μεθ' ὅμηρον. ἡ ἀναλογία κατὰ τὴν ἐξεστίην. Σύνθεσις ἐστὶν, ἀπόδοσις τῆς
ἰδιότητος, ἐνὶ ἢ πολλοῖς συμπεπλεγμένοις οὐκ αἰτία φωνῆς. ἀλλὰ τῆς σημασίας. οἷον τὸ μέρος εἰς μερίδας ἔκοψον. καὶ ὁ
λαυρέντιος καὶ ὁ βαρῖνος ἐθαύμαζον. τρία ζητεῖται ἐν τῇ συνθέσει. ἓν ὑποκείμενον, ἢ πλείονα συμπεπλεγμένα. ἡ ἰδιότης.
ἡ ἀπόδοσις τῆς ἰδιότητος, ἰσάζουσα μετὰ τῆς σημασίας καὶ ἀνισάζουσα μετὰ τῆς φωνῆς. οἷον ἡ πενία κακόν. γίνεται δὲ ἡ
σύνθεσις, ἐν γένει καὶ ἐν ἀριθμῷ. οἷον τὸ πλῆθος βαδίζουσιν. ὁ βαρῖνος καὶ ὁ λαυρέντιος διαλέγονται. καὶ ἡ πενία κακόν.
Συνθετά, συντεθειμένα. Σύνθετο φρεσὶν, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς ἤκουσε. νοῦς γὰρ ὥσπερ ὁρᾷ, οὕτω καὶ ἀκούει. Συνθεύσε
ται, ἀστείως εἴρηται παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείᾳ. οὐ γὰρ συνδραμεῖταί φησιν ἡμῖν τὸ βουλευθέν, ἀλλὰ δηλονότι σκεδασθήσε
ται ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν ἴδοιμεν αὐτό. δοκεῖ δὲ καὶ ἀμφίνομος, ἀντὶ μὲν νοῆσαι τὸ τοῦ τηλεμάχου μέρος. τοὺς δὲ μνηστῆ
ρας, εἰς τέλειαν ἐρχομένης τῷ κρατιστάτῳ ἀετῷ. Συνθήκη, ἐπὶ τῶν ἑνουμένων καὶ ἁρμοττομένων. καὶ ἡ συμφωνία
ὁ καὶ σύνθημα λέγεται. καὶ ποιητικῶς, συνθεσία καὶ συλλαβή. Συνθῆκαι, διὰ τριῶν τελοῦνται λόγων. ἔργων. χειρῶν.
λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ, διὰ τῶν ἐν βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ τῶν δεξιῶν γίνονται. καὶ ὅ
μηρος. δεξιαὶ ᾗς ἐπέπιθμεν. Συνθήματα, μαθήματα. ποιήματα. Σύνθημα, συνθήκη. σύστημον. λόγος ἐν πολέμῳ ἐπὶ
γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθημά ἐστιν, ὅπερ συντίθενται ἐν τοῖς πολέμοις ἐρωτῶντες ἀλλήλους ἀνθυπακούειν,
ἵνα τούτοις διαγινώσκωσι τίνες ἴδιοι, καὶ τίνες ἀλλότριοι. Συνθηματιαῖοι, οἱ ἠργολαβημένοι, καὶ ἐκδεδομένοι ἔκδοσι
μοι. Συνθήσῃ, συντάξῃ. Σύνθου, κατάθου. Συνθραύεσθαι, συντρίβεσθαι. Συνθύξω, συναντήσω. Συνία, πρα
χύ. Συνίδρωτι, σὺν καμάτῳ. Συνίζησις γίνεται, ὅταν δύο μακρὰ ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ παραλαμβάνηται. ὡς τὸ ἢ οὐχ
ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ὑποπεύεις. ἰδοὺ γὰρ τὸ η καὶ τὸ ου μακρὰ ὄντα ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ παραλαμβάνεται. ἢ
ὅταν τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχὺ ἀντὶ ἑνὸς μακροῦ. ὡς τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ πηληϊάδεω ἀχιλῆος. ἰδοὺ γὰρ τὸ ληϊάδε συνίζη
σίς ἐστι τῆς λη καὶ ι συλλαβῆς μακρᾶς καὶ βραχείας οὔσης ἀνθ' ἑνὸς μακροῦ παραλαμβανούσης. ἢ τὸ βραχὺ καὶ μα
κρὸν, εἰς βραχύ. ὡς τὸ δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. τὸ γὰρ δρέῳ βραχὺ καὶ μακρὸν ὂν, ἀντὶ βραχέος πα
ραλαμβάνεται. ὥστε εἶναι τὸ δενδρέῳ δάκτυλον. ἰστέον δὲ, ὡς ἡ συνίζησις, φωνηέντος ἐπιφερομένου γίνεται. ἤγουν καθα
ρευουσῶν τῶν συλλαβῶν, οὐκ ἔτι δὲ συμφώνων. συνίζησίς ἐστι, δύο συλλαβῶν εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. μηδενὸς συμ
φώνου ἀνὰ μεταξὺ αὐτῶν παρεμπίπτοντος. ἢ ὅταν δύο συλλαβαὶ σύμφωνον μεταξὺ ἀλλήλων μὴ ἔχουσαι ἀντὶ μιᾶς πα
ραλαμβάνονται. τρόποι δὲ συνεκφωνήσεως ἤτοι συνιζήσεως τέσσαρες οἱ ἀναγκαιότατοι. ἢ γὰρ δύο μακραὶ εἰς μίαν μα
κρὰν παραλαμβάνονται. ὡς ἐν τῷ, ἢ οὐχ ἅλις ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις. καὶ πάλιν βουκόλ' ἐπεὶ οὔτε κα
κῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, ἢ βραχεῖα καὶ μακρὰ εἰς μίαν μακράν. ὡς ἐν τῷ, ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔ
χοντες. καὶ τὸ, αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε. ὡς δύο βραχεῖαι εἰς μίαν μακράν. ὡς ἐν τῷ, νέα μέν μοι κα
τέαξε ποσειδάων ἐνοσίχθων καὶ βορέης καὶ ζέφυρος, τώ τε θρήκηθεν ἄητον. ἢ δύο βραχεῖαι εἰς μίαν βραχεῖαν. ὡς ὁ τοι
οὔ πως ἔχει στίχος, ἀλλὰ τεὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον. ἔστι δὲ ὅπου βραχεῖα καὶ κοινὴ ἀντὶ βραχείας, καὶ κοι
νῆς παραλαμβάνονται. ὡς τὸ, δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. καὶ τὸ χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσετο πάν
τας ἀχαιούς. διαφέρει δὲ συνίζησις συναλοιφῆς. ὅτι ἡ μὲν συναλοιφὴ ὡς λέγεται καὶ φαίνεται. ἡ δὲ συνίζησις, ἐντελῶς
μὲν λέγεται, κατὰ κρᾶσιν δὲ λαμβάνεται. Συνίασι, καὶ συνιᾶσι μετὰ τῆς σὺν προθέσεως λέγομεν. ἀλλὰ τὸ συνίασι
σημαίνει τὸ συνέρχονται. τὸ δὲ συνιᾶσι, τὸ γινώσκουσι καὶ νοοῦσι, καὶ ἐπαΐουσι, καὶ αἰσθάνονται. Συνιδεῖν, ἀντὶ τοῦ κα
τανοῆσαι. Συνίημι, τὸ νοῶ αἰτιατικῇ. συνίημι δὲ τὸ αἰσθάνομαι, γενικῇ. ὡς τὸ τοῦ μυστηρίου συνιέντα, ἀντὶ τοῦ αἴσθησιν λα
βόντα. συντάσσεται καὶ μετὰ μετοχῆς. οἷον συνίημι πάσχων κακῶς. καὶ συνίημι μεταγελώμενος. συνίημι. ης. ησι. ετον. ετον.
ιεμεν. ιετε. συνιᾶσι. παρατατικός, συνίουν. εις. ει. ετον. ιέτην. ιεμεν. ιετε. συνίεσαν, ἄχρηστα. συνῆκα. ας. ε. ατον. των. κα
μεν. κατε. κασι, ὁ δεύτερος ἀόριστος τοῦ ὁριστικῶν ἄχρηστος. τὸ προστακτικὸν σύνες. τὸ εὐκτικὸν συνείην. τὸ ὑποτακτικόν,
ἐὰν συνῶ. ἡ μετοχὴ συνιείς. ὁ δεύτερος ἀόριστος συνείς. Συνίσεις, ἀντὶ τοῦ συγκλείεις. Συνίσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ πέπη
γε. ὧ ἐναντίον τὸ χαυνοῦται. καὶ συνίσταται, τὸ ὕπαρξιν ἔχον καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι. συνίσταται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀποκαθίσταται.
συνίσταταί τις τινι, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτῷ ἵσταται. καὶ συνίσταταί τις τινι, ἤγουν φίλος γίνεται. καὶ συνίσταται, ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν
λαμβάνει. ὅθεν ἀσύστατον ζήτημα, τὸ μὴ ἀρχήν τινα καὶ λαβὴν δυνάμενον παρέχειν τοῖς μεταχειρίσασθαι βουλομένοις.
καὶ ἀντὶ τοῦ συνέρχεται. καὶ συνίσταταί τις τινι, ἀντὶ τοῦ γνώριμος γίνεται. οὗ τὸ ἐνεργητικὸν, συνίστημι. συνέστιος. τῇ φιλίᾳ καὶ

τῇ προστασίᾳ τῇ σῇ τὸν θαυμάσιον συνίστημι. καὶ ἄλλως συνίσταται λέγεται, ἀντὶ τοῦ ὑφίσταται καὶ ἐν ὑπάρξει ἐστὶ, ἢ
ἀντὶ τοῦ πέπηγε, καὶ συνεστηκώς ἐστι. καὶ συνίσταταί τις τινὶ, ἀντὶ τοῦ σὺν αὐτῷ ἵσταται. καὶ συνίσταται, ἀντὶ τοῦ συμβι
βάζεται καὶ φίλος γίνεται. Συνίστημι τῇ φιλίᾳ καὶ τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ τὸν λαυρέντιον, ἐκ πολλοῦ μοι μαθητὴν ὄν
τα. συνίστημι, καὶ παρίστημι, καὶ ἀνθίστημι. ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. συνίστησί τις τινὰ τινὶ, μαρτυρῶν αὐτῷ χρηστά.
Συνιστορῶ, σύνοιδα. Συνίστωρ, ὁ ἐπιστήμων. ἢ γνώστης. μάρτυς. συνόμιλος. συμπράκτωρ. Σύνιτε, συνέλθετε. Συνιῶν,
νοῶν. φρονῶν. Συνναυθλοῦμαι, διαπεραινοῦμαι. Συννεφὲς, σκοτεινόν. Σύννοιά ἐστι, διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.
Συννόει, ἐννόει ἐν θυμοῦ. Σύννομα, σύνδρομα. ὁμόφρονα. Σύννους ἄνθρωπος, ὁ νενηφώς. καὶ ἀεί τι σκεπτόμενος. καὶ
μὴ διαχεόμενον τὸν νοῦν ἔχων. ὅθεν σύννοια ἡ σκέψις. ὡς φαμὲν ἐπὶ συννοίᾳ ὁ ἄνθρωπος βαδίζει. τουτέστι μετὰ σκέψεως
περιπατεῖ. Συνόβαυνοι, συναυλιστήρια καὶ κοιμητήρια. Σύνοδος, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων συναγωγὴ ἐπί τινι ὡς θουκυ
δίδης. ἀεὶ σύνοδοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἐγένοντο. Σύνοιδα δεινὰ εἰργασμένος. καὶ σύνοιδα ἐμαυτῷ δεινὰ εἰργασμένῳ. σύνοιδά
σοι φόνον. Συνομολογῶ, καὶ συναινῶ, ἔν τισιν ἂν συγκατατίθεμαι. συμμαρτυρῶ. πείθομαι. ὁμογνωμονῶ. ὁμοδοξῶ. σύμφη
μι. συνέπομαι. συνδοκῶ. ἐπινεύω. σύμψηφός εἰμι. συνεπαινῶ. ἐπέχομαι. ὁμόφωνος καὶ σύμφωνός εἰμι. καὶ συμφέρομαι.
ὑπόσχομαι. συμπράττω. συναγωνίζομαι. καὶ τὰ παρακείμενα. τὸ ἐναντίον, ἐναντιοῦμαι. ὑπεναντιοῦμαι. ἀντιλέγω. ἀντι
τείνω. ἀντικρούω. ἀπειθῶ. ἀνθέστηκα τῇ γνώμῃ. ἀποδοξῶ. ἑτεροδοξῶ. ἀρνοῦμαι. ἀποφαίνω. ἀπολέγω. ἀπαγορεύω. ἀνα
γορεύω. ἀποτρέπομαι, ἀνταγωνίζομαι. ἀντιπράττω. διαφωνῶ. ἐρίζω. διαφέρομαι. τάχα δὲ τακτέον ἐπὶ μὲν τοῦ προτέ
ρου, τὸ συνᾴδειν. ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ ἀπᾴδειν. Σύνοιδά σοι χρηστόν τι. οὐ σύνοιδά σε ἀγαθὸν ὄντα. διὰ τὸ ἐκεῖ σε
μὲν δηλαδὴ συνάπτεσθαι τὴν σὺν πρόθεσιν, πρὸς τὸ σοί. ἐνταῦθα δὲ μὴ ἔχειν ὅπου συναφθήσεται αἰτιατικῆς οὔσης. ἐπὶ
δὲ πλήθους, καὶ ἀμφότερα. οἷον πολλοὶ σύνισασί σοι τὰ βέλτιστα, καὶ πολλοὶ σύνισασί σε βέλτιστον, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ πάν
τες ἐπίστανταί σε τοιοῦτον. ἀριστείδης ἔν τινι τῶν ἱερῶν. ὁμολογοῦμαι δὲ ποτὲ μηδένα πω τῶν πάντων συνειδέναι τοσαῦ
τα πλημμεληθέντα. Συνοικέται, σύνοικοι. Συνοίκια, τὰ πλείονα φεστία. Συνοίμιον ὕμνον ἀοιδῆς. ἀπολλώνιος. σύμφωνον.
ἢ συνῳδόν. οἴμη γὰρ ἡ ᾠδή. Συνοίσεσθαι, τὸ κατὰ συμφερτὰ συγκομισθῆναι, καὶ εἰς ἓν ἐλθεῖν καὶ συμβαλεῖν. Συνοχή
σεται, συναναιρεθήσεται. Συνοκλάζει, ζεῖ. Συνοκωχὰ, νόσος. λοιδορία. μάχη. Συνοκωχότε, ἐπὶ συμπεπτωκό
τες. συνηγμένοι. συνοκωχὴ γὰρ ἡ σύμπτωσις. Συνολκή, ἀναπνευστική. ἀναληπτική. Συνομαρτεῖ, συνακολουθεῖ.
Συνομαρτεύει, σύνεστι. καὶ τὰ ὅμοια. Συνόμιλος, σύλλογος. σύντροφος. Σύνοπος, σύνοδος. Σύνοπτα, εὐνόητα. ὁ
ρατά. Σύνοπτρον, σύνοψις ἄστρων. Συνορᾶν, ἀντὶ τοῦ κατανοεῖν. Συνορίνεται, ταράσσεται. θορυβεῖται. Σύνορος, συγ
γείτων. Σύνοσα, ὁμοῦ. Συνουλοτική, φαρμακίς. Συνοῦται, λυπεῖται. Σύνοφρυς, μεγαλόφρων. μεγάλαυχος.
Συνοχή. ἀσθένεια. ἀδημονία. ταραχή. Συνοχή, ὁδοῦ στενότης. καὶ ἀπὸ εὐρυχωρίας, εἰς στενὸν σύμπτωσίς τε, καὶ σύγ
κλεισις. κατὰ δὲ τοὺς παλαιοὺς εἰπεῖν, συνοχή ἐστι τὸ τῶν σταδίων συμπαρειδὲς, ὅπερ μάλιστα τὸ κατὰ τὸν καμπτῆρα
ἦν, ἤτοι τὴν νύσσαν. Συνουσία, ἁπλῶς μὲν, ἡ ὁμιλία καὶ συναναστροφή. ἰδίως δὲ, ἡ μετὰ γυναικὸς μίξις. Συνστρουλῆσαι,
συστρέψαι. Σύνταγμα, πλῆθος. στράτευμα. Συντακτήριον, οἱ ἐν ἐξόδοις τῶν πόλεων ἐπὶ τῶν ἀρχόντων ἀποχαιρετι
σμοί. Σύνταξις, ἡ κατάλληλος συνθήκη τῶν λέξεων, καὶ ὁ φόρος παρ᾽ ἀθηναίοις. καὶ ἐπὶ παντὸς, κατὰ τάξιν, καὶ ἁρμο
νίαν γινομένου. Σύνταξις, ἡ τετράς. ἡ διοίκησις. ἡ σύνθεσις. Σύνταξις, δυ᾽ ἑτέρων πραγμάτων ἕνωσις, καὶ τὸ λαμβά
νειν καὶ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἢ ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη οἴκησις. Σύνταξον, παράσχου. Συνταίργανες, συντεταραγμένοι.
Συντάττω τῷδε τόδε, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν τάττω, καὶ ἐξ ἴσου ποιῶ. καὶ συντάττεται τὸ πρᾶγμα. Συντέθεικα
συνεθέμην. Συντεθραμμένου, συγγενοῦς. ἢ ὁμοτρόφου. Συντεθραύεται, συμπέπτωκε. Συντείνας, σπουδάσας.
Συντελείας, κακίας. Συντελέσθαι, πληροῦσθαι. Συντελής, χρήσιμος. ἢ ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς, ἅμα ἐ
πεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. ἢ οἱ συνδαπανῶντες, καὶ συνεισφέροντες τὸ πρᾶγμα, συντέλεια, καλεῖται. Συντε
μὼν, συντελέσας. Συντέρμων, συντελεστής. Συντεταγμένως, μετὰ τάξεως. καὶ σπουδαίως καὶ γοργῶς, καὶ μετὰ συγκροτή
ματός τινος, παρὰ ἀριστοφάνει. Συντετάσθαι, διατετάσθαι. Συντετμημένου, συγκεκομμένου. συντόμως εἰρημένου.
Συντεταραγμένου, συγκεχυμένου. Συντέτηκα, προσανάκειμαι. Συντέτηκε χρυσῷ χαλκός. ἐντέτηκεν ἔρως ἀνθρώ
πῳ. Συντευξόμενοι, συντυγχάνοντες. Σύντη, σὺν αὐτῇ. Συντιμηθῆναι, οὕτω καλεῖται, τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι
τὰ ὤνια. Συντίθημι, τὸ ἐξ ἁπλῶν τὸ δέ τι ποιῶ. ὡς τὸ συνέθηκε λόγους, ἀντὶ τοῦ εἰς ἁρμονίαν ἤγαγε. συντίθημι τὸ συναρ
μόζω. καὶ συντίθεταί τις, ἀντὶ τοῦ συναρμόζεται. καὶ συνάγω. ὡς πάντα συνθεὶς χρήματα. συντίθεμαι δὲ, τὸ ὁμολογῶ.
λιβάνιος ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. συντιθέμενος ἥξειν εἰς τὴν ὑστεραίαν. συντίθεται πράγματα, ἀντὶ τοῦ συναρμόζε
ται. Συντίθημι τὸ δημιουργῶ, καὶ ἐργάζομαι λόγον, ἢ ἐπιστολὴν, ἢ ὅμοιόν τι τοιοῦτον. ὅθεν καὶ τοὔνομα συνθήκη. συντίθη
μι τὸ συμπλάττω, καὶ συσκευάζω. οἷον μηχανὴν, ἢ ἐπιβουλὴν, ἢ δόλον κατά τινος. ὡς καὶ σοφοκλῆς. κλαίων δοκεῖς μοι καὶ
σὺ, συνθεὶς τάδε. ἀντὶ τοῦ συμπλάσας, καὶ συσκευάσας. συντίθημι καὶ τὸ ἅμα τίθημι, καὶ ἐν ταυτῷ. ὅπερ δηλοῖ συνέχειν.
Συντομία ἐστὶ, φράσις ἔχουσα τὰ ἀναγκαῖα τοῦ δηλουμένου πράγματος. οἷον κεῖται πάτροκλος. νέκυος δὲ δὴ ἀμφι
μάχονται γυμνοῦ. ἀτὰρ τά γε τεύχεα ἔχει κορυθαίολος ἕκτωρ. καὶ ἄλλα πολλά. Συντόμως, διὰ βραχέων. Συντονία,
σύστασις. Σύντονον, σφοδρὸν, ἰσχυρόν. συνεχές. Συντριβὴς, συνδιατρίβουσα. συνοῦσα. Συντρίβω, κατάγω. κατακλῶ.
Συντρίβει, συνθλᾷ. Σύντριμμα, ἁμάρτημα. Σύντροφον, συναναστρεφόν. Συντροχάσαι, καταντῆσαι, πληρωθῆ
ναι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν. Συντυγχάνω, τὸ ἐρχόμενος συγκρούω τινί. ἐπιτυγχάνω ἀγαθοῦ. ἀποτυγχάνω ἐναντίον
τούτου συντυγχάνω, ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνω. ἀλλ᾽ οὐκ ἐντυγχάνω λέγε, ὡς κρεῖττον. τὸ γὰρ συντυγχάνω, ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην
συμβαίνω κυρίως. θουκυδίδης. οὕτω ποῦ συνέτυχον. Συντυχία, συνέντευξις. Συντυχίζειν, συναπορεύειν. Συνῳδά,
σύμφωνα. Συνῳδεία, συγχορεία. Συνωθεῖ, ἐπὶ τῶν ἀμφοτέροις ταῖς χερσὶ ὠθούντων. ἢ συνωθεῖ. ἤτοι συνελαύνει. ἢ

Ἀριστοφάνει. ἀντὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τὸ ὠστιζόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐλαυνόμεθα. Συνακισμένων, συνεληλυθότων. Συμαρτῆσε, συνηκολούθησε. Συνώμεθα, ἔστι μὲν ποιητικὴ λέξις· δηλοῖ δὲ τὸ συνώθώμεθα· μᾶλλον δὲ συμβαίνομεν, ἀπὸ τοῦ συνιέναι· καὶ γίνεται ἀπ' αὐτοῦ ἡ συνωμοσύνη, ὃ δηλοῖ συνθήκην, καὶ συμβίβασιν. Συνώμεθα, ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποιούμεθα. Συνωμοσία, ἡ μεθ' ὅρκων φιλία. Συνώνυμά ἐστιν, ὅσα καὶ τῷ ὀνόματι καὶ τῷ ὁρισμῷ, ἤτοι τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ὀνόματος κοινωνοῦσιν· οἷον τὸ ζῷον δηλοῖ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον· καὶ κατὰ τὸ ὄνομα τοῦτο, ἤγουν τοῦ ζῴου συνώνυμά εἰσιν· ἕκαστος γὰρ αὐτῶν καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὁρισμὸν τοῦ ζῴου δέχονται. ὑπογράφουσι δὲ τὰ συνώνυμα οὕτω· συνώνυμά εἰσιν, ὧν τό τε ὄνομα κοινὸν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός. Συνώνυμόν ἐστιν, ὧν τό τε ὄνομα κοινὸν, καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός· οἷον ζῷον ὄνομα κοινὸν καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός· ζῷον, ὅτι ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς· καὶ κοινῷ γὰρ ὀνόματι προσαγορεύονται τὸ ζῷον, καὶ λόγος δὲ, ὁ αὐτὸς τῆς οὐσίας· τουτέστιν ὁ ὅρος. Συνώπη· πόλις τοῦ πόντου· ὠνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς Συνώπης· ἣν ἁρπάσας ὁ Ἀπόλλων κατὰ φιλοστέφανον ἀπὸ Βοιωτίας, ἐκόμισεν εἰς τὸν πόντον· καὶ μιγεὶς αὐτῇ, ἔσχε Σύρον· ἀφ' οὗ οἱ Σύροι. Συνωρίδα, ἅρμα δίπωλον. Συνωρίδος, δυάδος. Συνωρὶς, ἅρμα ἐκ δύο ἵππων ἢ συζυγία. Σύνωρον, σύμφωνον· ὁμολογούμενον· ἢ συγγενῆ.

Συνωχωκότι, συμπεπτωκότι, ὡς παρῳχηκὼς λέγεται, ἀντὶ τοῦ παρεληλυθὼς, οὕτω συνωχηκὼς ἀντὶ τοῦ συνεληλυθώς· ἀναυξήτως δὲ κατὰ Ἴωνας συνοιχηκὼς, εἶτα ἐκβολὴ τοῦ ι καὶ τροπὴ τοῦ η εἰς ω· ὡς ἐν τῷ ὄχωκα· ὄλωλα· παρὰ Σοφοκλεῖ· συνοχωκώς. Ἄλλως. Συνωχωκότι, δηλοῖ μὲν τὸ συμπεπτωκότες· γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ξυνοχῆς, ἥ τις παρὰ τῷ ποιητῇ δηλοῖ τὴν ἀπὸ πλάτεος εἰς στενὸν σύμπτωσιν· ὅπου ξυνοχὰς λέγει ὁδοῦ· σκοπητέον δὲ ἔτι καὶ τὸ ὄχωκεν ἐνταῦθα συμβάλλεται, ὃ κεῖται παρ' Ἡροδότῳ, καὶ εἰ βυσταύχην ὁ Θερσίτης ὑπογράφεται. Διονύσιος γὰρ ὁ Αἴλιός φησιν, ὅτι βυσταύχην ὁ τοῖς ὤμοις συνέλκων ἐπὶ τὸν τράχηλον· Παυσανίας μέντοι φησὶν ὅτι βυσταύχην, ὁ τὸν αὐχένα συνέχων καὶ τοῖς ὤμοις ἀνέλκων. Συόαι, βάρβαροι. Συοβαύβαλοι, συῶν αὐλιστήρια καὶ κοιμητήρια. Συοβοιωτοὶ, οἱ Βοιωτοὶ σύες. Συὸς ἀγρίου, συάγρου. Συοφόρβια, συῶν ἀγέλαι· ἢ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί. Συοφορβὸς, ὁ σῦς τρέφων. Συπαλέττειος, δῆμος φυλῆς Κεκροπίδος. Συπαλητίοις, κακούργοις. Σύραι, πολυτελεῖς. Συρακοσία τράπεζα, πολυτελής. Συρακοῦς, καὶ τὰς κλεινὰς Συρακοῦς, ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Συρακούσας. Σύρας, μαχαίρας· ὅτι πολυτελεῖς διὰ τὸ παραχεῖν ἀλλοίοις πόρσαις· εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ συβαρεῖς· καὶ μή ποτε σύβρας· συβράζειν γὰρ, τὸ θρύπτεσθαι, καὶ χλιδᾶν φασί. Συρβάβυττα, τὸν τάραχον· καὶ σύρβη. Συρβηνὸς, ὁ ταραχώδης· ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἢ πένης διὰ τὰς κενὰς αὐλοθήκας, καὶ φαρέτρας· καὶ Συρβηνέων χορὸς, ὁ τεταραγμένος καὶ συνῳδὸς, ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ἐπιφωνουμένου. Σύρβα, μετὰ θορύβου. Σύργαστρος, ὑοφορβός· ἐργάτης· καὶ ὄνομα βαρβαρικόν. Συρμαίη, παρὰ τοῖς Ἴωσιν ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικὸς, ἢ βρῶμα, διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Σύρη, πλῆθος· σύρματα· ναυμαχίας. Συρία, ἡ παχεῖα χλαῖνα· ἤτοι ἀπὸ τοῦ σισύρης· ἢ ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται· οὗτοι δὲ Σύροι. Συρία, μία φασὶ τῶν Κυκλάδων καλουμένη· καὶ Σύρος· ἐν ἐκτάσει τῆς παραληγούσης· φησὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, ὅτι ὁ Σύρος, μηκύνει τὴν πρώτην συλλαβὴν, ἣν Συρίαν λέγει ὁ ποιητής, ἐξ ἧς Φερεκύδης ὁ Βαβυλώνιος· ὥστε καθὰ Ψύρα Ψυρία νῆσος πρὸ τῆς Χίου, οὕτω καὶ τῆς Σύρος, Συρία. Συρίγγιον, τροχοῦ κένωμα· δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων. Σύριγξ, ὅτι τις ἐπιμήκης δοράτων φυλακτική· ἣ καὶ δουροδόχη λέγεται· σημείωσαι δὲ τὴν ὁμωνυμίαν τῆς σύριγγος· οὐ μόνον γὰρ σύριγξ ποιμενική, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἕλκος· ὡς Θεόκριτος· καὶ ἐκ πόλεως κρυπτὸς ὑπόνομος κατάγων εἰς ὕδωρ· ἀλλ' ἰδοὺ καὶ ἄλλη σύριγξ δουροδόχος. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ῥηθεὶς ὑπόνομος, ὅς καὶ ἔμβολος συντεθεὶς ποιεῖ μὲν συριγγέμβολον· συγκοπεὶς δὲ διὰ τὸ δύσφωνον, λέγεται τοῖς κοινολεκτοῦσι συρέμβολος· καθὰ καὶ τὸ τετράδραχμον, τίτραχμον· εὕρηται καὶ ἄλλα ὁμοίως· οὕτω δὲ καὶ Ἀλκιμέδοντα κατὰ τὴν παρατήρησιν τῶν παλαιῶν, τὸν ἡνίοχον τοῦ Αὐτομέδοντος Ἄλκιμον εἶπε συγκόψας ὁ ποιητής· ἐρεῖ δὲ τὴν λέξιν οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· φησὶ γὰρ, ἵππους δ' Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ἐμφέποντες, ζεύγνυον. Συρίζειν, τὸ διὰ σύριγγος μέλπειν· ὥσπερ σαλπίζειν, τὸ διὰ σάλπιγγος φωνεῖν· καὶ αὐλεῖν, τὸ δι' αὐλοῦ μέλπειν· συρίζω καὶ τὸ κατὰ Σύροις λέγω· ἢ φρονῶ· συρίττω ἐπὶ τοῦ συριγμοῦ τοῦ διὰ τοῦ στόματος ἀμεταβάτως· καὶ συρίττω μεταβατικῶς, ἐπὶ χλευασμοῦ· οἷον συρίττω τινὰ ἀντὶ τοῦ χλευάζω· καὶ τῶν συριττομένων ἐστὶν, ἐπὶ τοῦ τῶν ἐμπαιζομένων· διαφέρει δὲ τὸ ᾄδειν, τοῦ συρίζειν, καὶ τοῦ αὐλεῖν, καὶ τῶν τοιούτων· τῷ τὰ μὲν, μέλος ἔχειν μόνον, τὸ δὲ ᾄδειν, ἐπὶ λόγου λέγεσθαι ἐμμελοῦς. Συρίη ἐνὶ γαίῃ, τῇ περὶ πόντον· ἡ νῦν λεγομένη Σύρος νῆσος· ἔστι δὲ τῶν Κυκλάδων. Συρίοις, κύβοις· μή ποτε σύριον λέγει τὸν πέρσην, λεγόμενον διὰ τὸ Συρίαν λέγεσθαι γῆν, τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος. Συρίσκος, ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι· τινὲς δὲ ὑρίσκον. Συριστὴς, γέρανος ἄρρην. Συρκέσι, σαρξίν· Αἰολεῖς. Σύρκιζε, σάρκαζε. Συρμαία, ἀγών τις ἐν Λακεδαίμονι· ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν· ἔστι δὲ βρῶμά που διὰ στέατος, καὶ μέλιτος· λέγεται δὲ καὶ συρμαϊσμός. Συρμαία, τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας· καὶ συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι· καὶ συρμαίαν βλέπων, ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν. Συρμαίαν μετιὼν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἱ μὲν ἀξιοῦσι χυλὸν βοτάνης εἶναι τὴν συρμαίαν, ἣ χρῶνται Αἰγύπτιοι πρὸς διάρροιαν· ἄλλως· φαίνονται τοῦ χυλοῦ τῆς συρμαίας πίνειν οἱ Αἰγύπτιοι, πρὸς διάρροιαν, ὡς Δίδυμος· ἀλμαία ἐκ ῥαφανίδων Αἰγυπτία καὶ, πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειος. Συρμαϊσμὸς, βρῶμά πού τι ἐστὶ, διὰ στέατος καὶ μέλιτος· καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν ἐπιτήδειον· ἔστι δὲ καὶ πόμα δι' ὕδατος, καὶ ἁλῶν. Συρματὶς, στρατιὰ ἢ τὰ συμψήματα καὶ φρύγανα σύρουσα, καὶ συλλέγουσα. Σύρμιον, λάχανόν τι σελίνῳ ἐοικός. Συρμιστὴρ, ξυλοπώλης. Συρράσσει, συμπίπτει. Σύρραδος, νόθος· μικρός· εἰκαῖος. Συρρεῖν λέγεται, τὸ ὁμοῦ τρέχειν· ἐπιρρεῖν δὲ, τὸ πυκνὰ στρέφεσθαι ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. Συρρέφη, συσκέπη. Σύρτεις, δύο εἰσὶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εἰσὶ δὲ πηλώδεις· γίνονται δὲ ἀμπώτεις εἰς αὐτάς· καὶ ἐν τῷ ὠκεανῷ εἰσὶ τόποι ὅπου κατασύρονται οἱ πλέοντες, καὶ ἀπόλλυνται. Σύρτης, χαλινός. Σύρτις, φθορά· καὶ λύμη. Συρφετὸς, ἄχυρα· ἢ φρύγανα· ἢ ἄλλα τινά· ὥσπερ παρὰ τὸ ὕω ὑετὸς, πίω πιετὸς, οὕτω καὶ σύρω συρετὸς καὶ πλεονασμῷ τοῦ φ, συρφετός.

ἢ συρφετός ὁ ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος· ἢ ἡ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος. Σύρφος ἢ σίρφος, θηρίδιον μικρόν, ὅ τι οἱ ἐμπίς. Σύρω, σκύλω· προσάγομαι· ἢ σύρω, τὸ ἕλκω· ἀφ' οὗ διασύρω· καὶ περισύρω τὸ κατηγορῶ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βίας ἑλκόντων τινάς, καὶ ὑβριζόντων· καὶ παρασύρω· καὶ ἀνασύρομαι τὸν χιτῶνα, ἀντὶ τοῦ ἀνέλκω· καὶ ἐπισύρομαι ἀντὶ τοῦ ἐπάγομαι, καὶ μετὰ ἐμαυτοῦ ἕλκω· καὶ ὑποσύρω· καὶ συρμός, ἡ ἐν χειμῶνι βιαία κίνησις, τῶν ἀνέμων· καὶ σύρτης σύρτιος, ὁ τόπος ἔνθα πλημμυρὶς γίνεται· καὶ οἷον ἀνάπωσις· καὶ σύριγξ σύριγγος, ὄργανον ἐμπνευστόν· καὶ συριγκτής, ὁ τῇ σύριγγι χρώμενος· ὡς σαλπιγκτής, ὁ τῇ σάλπιγγι· καὶ σύριγξ ἐν τοῖς ἅρμασι, τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον· καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ. Σύοις, τοῖς ἱπποκράτους υἱοῖς ἔλεγον· καὶ τοῦ παναιτίου, καὶ μέμνονος εἰς ὑηνίαν κεχωδοῦτες. Συὸν ἐπιβήτορα, περίφρασις τοῦ κάπρου. Σῦς, καὶ ὗς· ὁ χοῖρος· κάπρος δὲ καὶ χλούνης, καὶ χαυλιόδους ὁ ἄγριος· καὶ τὰ ἔγγονα τούτου δελφάκια· καὶ συοθῆραι οἱ τοὺς σῦς θηρεύοντες· καὶ συὸς τύπον, παροιμιακῶς· ἐπεὶ τὰ σάμεια πλοῖα, συὸς τύπον εἶχον ἐν ταῖς πρώραις. Συσκευάζω, τὸ σκευωρῶ· ἀφ' οὗ καὶ σκευή, ἡ σκευωρία. καὶ συσκευάζομαι, ἀντὶ τοῦ κακουργῶ, καὶ πανουργεύομαι, καὶ σκευὴ ἡ πανουργία. ἢ συσκευάζομαι τὸ τὰ ἐπιτήδεια συλλέγω· καὶ ξενοφῶν· ἔδοξεν οὖν συσκευασαμένοις ἃ εἶχον καὶ ἐξοπλισαμένοις, προϊέναι τὸ πρόσθεν. Σύσκηνα, τὸ συσσίτιον. Συσκευάζει, λόγῳ ἐπιβουλεύει· καὶ συσκευή, ἡ ἐπιβουλή. Συσκευάζεσθαι, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι· ξενοφῶν· καὶ συσκευάζεσθαι σιτία ἡμερῶν εἴκοσι. Σύσκηνος, σύνοικος. Σύσκια, σύνδενδρα. Συσπαστόν, τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς πολέμων φησί· τὸ συντρέχον ἐν ταῖς ὑποκρίσεσι. Συσπλαγχνεύεται, συγγεύεσθαι, τῶν σπλάγχνων. Συσσίτιον, εὐωχία· ἄριστον· καὶ συσσίτια τὰ δεῖπνα, ἃ κοινῇ ποιοῦσι λακεδαιμόνιοι· καλεῖται δὲ καὶ φιλίτια· ἐπεὶ φιλίας ἐστὶ συναγωγά. Σύσσημον, σημεῖον. Σύσσιτον παύσωνα καλεῖ ἀριστοφάνης· ἤγουν σύντροφον καὶ διαιτητήν· ὁ παύσων δέ, ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται ζωγράφος ὤν. Συστοίη, ἡ ἀνεμοδίστος φθορά. Συστάδην μάχονται, οἱ συλλαβόντες τὴν μάχην ἐγγύθεν· ἀκροβολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βέλεσι μαχόμενοι· ἀφ' οὗ ἀκροβολισμός. Σύσταθμοι, ἰσόσταθμοι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συστήσασθαι, πήξασθαι. Συστάσεις, σύνοδοι· συμφωνίαι. Συστατῶν, συγκροτῶν· συνιστῶν καὶ τὰ ὅμοια. Σύστειον, στενοχειρημένον· τρίχινος χιτών· ἢ ῥυπαρός· ἀντίμαχος. Συστολή ἐστιν, ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ· ἢ τὰ μακρά, ἢ τὰ βραχέα ἀντίστοιχα αὐτῶν μετατεθῇ· οἷον φυσίζοος, ἀντὶ τοῦ φυσίζωος. ξερόν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. Συστομώτερον σκάφης, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετρίκων, διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον ᾧ οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο. Συστρεμμάτων, θορύβων· πλαισίων. Συστρέφει τις ἑτέρου χεῖρα, ἢ τράχηλον· συστρέφονται δὲ οἱ στρατιῶται ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες αὖθις ἀθροισθῶσι στρέφεσθαι· ὅθεν καὶ συστροφὴ καὶ σύστρεμμα. Συστραφέντες, συνελθόντες. Συστρός, ἀπὸ τοῦ στροβῶ· σημαίνει, τὸ περιερχόμενος κύκλῳ. Συστροφάς, φύματα σκληρίας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Συστροφή, ἴλιγξ ὑδάτων· ἢ σκοτισμός. Συσχολαστάς, ἐσχάτως ἀνάττικον· χρὴ δέ, συμφοιτητὰς λέγειν. Συτάσει, ἱκετεύει. Σύτο, ὥρμησεν· ὁρμᾷ· ἀνῆλθεν· ἀνηκόντισε. Σύφακα, πλάκος. Συφακίζειν, ὀπωρίζειν. Σύφαρ, καὶ λεβηρίς, τὸ τοῦ ὄφεως δέρμα· λυκόφρων δὲ ἀντὶ τοῦ γέρων εἶπεν· ἀπὸ τοῦ ὄφεως δέρματος· γηράσας γὰρ ὁ ὄφις καὶ πρὸς ὀπὴν ἐλθών, ἀποδύεται τὸ δέρμα. Σύφαρ, γῆρας τὸ ὑπέρτατον· οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφεως· καὶ τὸ ἐρρυτιδωμένον σῦκον, τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφῶδες. Συφεοῦ, πλεονασμὸν ἔπαθεν ὅμοιον καὶ τὸ ἀδελφεός ἀδελφειός. Συφεός, τὸ χοιρομάνδριον. Συφεός ἐστι, συηνή. Συφορβός, ἅπαξ εἴρηται τῷ ποιητῇ ἐν τῇ φ τῆς ἰλιάδος ῥαψῳδίᾳ· ὡς παρασημειοῦνται οἱ παλαιοί. Συχνοὶ καὶ συνεχεῖς παρ' ἀττικοῖς διαφέρουσι· συχνοὶ μὲν γὰρ λέγονται οἱ πολλοί, καὶ ἐν ταὐτῷ ἀθρόοι· ὡς καὶ συνέστιος· συχνοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλαττόμενοί τινας ὀνείροις· συνεχεῖς δέ, οἱ ἐπάλληλοι καὶ πυκνοί· οἷον, συνεχεῖς νόσοι τῷ ἀνθρώπῳ ἐγγίνονται.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

φαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τῶν σφαζομένων ἱερείων δέχονται. Σφαγή, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεταί τις, καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτή. Σφάγιον, πρόβατον· θῦμα· ἢ τόπος ὃς τὸ τῶν ἱερείων ὑποδέχεται αἷμα. Σφαγή, ὁ κατὰ τὴν κατακλεῖδα τόπος. Σφαγία, ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα. Σφαγίς, τὸ προκάρδιον καὶ ἡ τομή. Σφαδάζειν ἀττικοί, ἐπὶ τοῦ χαλεπῶς φέρειν καὶ σχετλιάζειν λέγουσι· ξενοφῶν, ἐπὶ τὸ ἀλγεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ σπαίρειν ἐκδέχονται· οἱ δὲ τὸ χαλεπῶς φέροντα πηδᾶν· οἱ δέ, ἁπλῶς τὸ δυσφορεῖν· ἢ παρὰ τὸ μετὰ βίας· ἄλλοι τὸ σφαδάζειν σημαίνειν λέγουσι, τὸ δυσθανατεῖν· ἢ ματαίως σπᾶσθαι· καὶ χαλεπαίνειν μετ' ὀργῆς στενάζειν, σφαδάζων πανουργευόμενος. Σφαδασμός, σπασμός· καὶ τὰ ὅμοια. Σφαδανόν, σφοδρόν· κατὰ πληκτικόν. Σφάζω, ἐκ τοῦ φράζω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, σφάζω· κατὰ τὸ μικρὸν σμικρόν, καὶ μέρδω, σμέρδω· καὶ μῶ, σμῶ· σημαίνει δὲ τὸ σφάζω· τὸ ἀναιρῶ, καὶ τὸ φονεύω. Σφάλλειν, πταῖσαι. Σφαῖραν, ἢ πάλλαν ἔρριψεν, ὡς ταὐτὸν εἰπεῖν· καὶ πάλλαν ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι· ῥωμαῖοι μέντοι πίλαν τὴν σφαῖραν φασί· καὶ ἰδιωτικῶς πάλλαν· σκοπητέον δὲ εἴπερ ἡ κατὰ σφαῖραν αὐτὴ παιδιὰ ἡ λεγομένη ἐφετίνδα ἐστί· τοιαύτη λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἄνω προσδέξαντες τὴν σφαῖραν, ἄνω ἀφῶσιν· ἡ δ' αὐτὴ καὶ φεννὶς ἐλέγετο· ἔστι δέ φασι φεννίς, παιδιὰ διὰ σφαίρας ὁπηνίκα ἕτερα προσδεικνύντες, εἶτα ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες. Σφαιρηδόν, περιφερές· στρογγύλον, ὡς σφαῖρα. Σφαιρωτήρ, σανδαλίου ζώνη, χιτών· οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος· ἐν τῷ ἡρωικῷ οὕτως εὗρον. Σφακελίζω, τὸ φλεγμαίνω· ἀριστείδης ἐν μιλτιάδῃ· τοῦ πάθους αὐτῷ σφακελίσαντος· σφάκελος δέ, ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός. Σφακελίζοντες, διασπῶντες· πηδῶντες· ὑποτρέμοντες· σφαδάζειν γάρ ἐστι, τὸ σπᾶσθαι· καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐντεῦθεν· τὸ ἀλγεῖν μετὰ σπασμοῦ· καὶ σφακελισμός, παραπληξία· ἢ ἡ σῆψις τῶν μυελῶν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ, καὶ σπασμός· λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς

χειρός

χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ ἔνιοι, τὴν σῆψιν. Σφάκελος, φθορὰ πᾶσα καθ' ὃν αἱ γίνονται τρόπον. Σφάκερος, ἐν τοῖς προκειμένοις περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων. κεφαλαλγὶς δέ. καὶ σφάκερος. ἢν ἢ κρόμυμα πολέμιον, ἐν δὲ τοῖς πλείστοις, ἀντικρὺς σφάλερος γέγραπται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Σφάκια, τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα. Σφακός, χόρτος ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει. οἱ δὲ, τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγινόμενον. ὃ καλοῦσι βρύον· οὐκ εὖ. ἐκεῖνος γὰρ φακὸς λέγεται. Σφακώδη κλιτὴν, καθ' ἣν ὁ φακὸς ἐφύετο. ἔστι δὲ ἄγριον φυτόν. Σφαλάσσειν, τέμνειν κεντεῖν. Σφαλεῖεν, ἀποτύχοιεν. ψευσθεῖεν. Σφαλερὸν, ἐπικίνδυνον, σαθρὸν ἀβέβαιον. Σφάλλεσθαι, τὸ κατὰ [illegible] καὶ σφάλλειν, τὸ καταρρίπτειν. οἷς τὸ ἐναντίον ἀνασφάλλειν. Σφάλον, κολάκευσον. Σφάλλω σε, ἤγουν ποιῶ σε πεσεῖν. σφάλλομαι ἐγὼ, ἀμεταβάτως. καὶ σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος. σφάλλομαι, ἀποτυγχάνω. Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρίφθαι τὸ παράπαν. Σφάλλει, ἀμεταβάτως. καὶ σφάλλει ἕτερος ἕτερον. ὡς ὁ θεολόγος. σφάλλει τοὺς συνετούς. καὶ σφάλλειν λέγεται τὸ συμποδίζειν, καὶ ῥίπτειν ἐξ οὗ καὶ σφέλας τὸ ὑποπόδιον. τούτου δὲ τὸ ἐναντίον, ἀνασφάλλειν. ὃ δηλοῖ τὴν ἐκ τοῦ πτώματος ἔγερσιν. ἀποσφάλλειν δὲ, τὸ πόρρω ποιεῖν καὶ ἀποπλανᾶν. Σφαλός ἐστι ξύλον, ποδῶν δεσμωτήριον. οἱ δὲ, κορμόν. ἢ δίσκον. ἄλλοι δισκοειδές τι σκεῦος, μολύβδινον ἔχον κρίκον. ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν, ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι. Σφάλμα, ἁμάρτημα. Σφάνιον, κλινίδιον. Σφαραγεῦντο, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ ἐτείνοντο κατὰ τοὺς παλαιούς. ἢ κατεπονοῦντο. ἢ ἐσπαράττοντο. νοεῖται κατά τινα ἦχον. ὅθεν καὶ Πίνδαρος ἐπὶ πολυήχου τὸ ἐρισφάραγε τίθησι. σφαραγεῦντο, ἦχον προΐεντο. ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις. Σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ. ὡσαύτως δὲ ὀνοματοπεποίηται. Σφάραγον, ὁ [illegible] τὸν φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου. Σφαραγεῦντο, ἦχον προΐεντο. ὀνοματοπεποίηται ἡ λέξις. ἔνθα καὶ ὁ βρόχος, ᾧ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα, ἀσφάραγος καλεῖται. καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ. ὡσαύτως δὲ ὀνοματοπεποίηται. Σφᾶς, αὐτούς. ἄλλας. αὐτά. Σφάττεσθαί ἐστι, τὸ δι' ἥντινα οὖν αἰτίαν φονεύεσθαι. καὶ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται. Σφὲ, κεῖται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ σφέας κατ' ἀφαίρεσιν. ἀντὶ τοῦ αὐτούς. Σφέας, τὸ σφέας κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ε. ἢ τὸ σφᾶς κατὰ συναίρεσιν. καὶ λέγεται ὅτι τὸ σφέας κατὰ πλεονασμὸν γίνεται τοῦ ε, διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, καθόλου ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ἡ τοῦ τρίτου προσώπου, ἀντωνυμία ἀρχομένη, ἀπὸ τοῦ σφ ἐνδεῖ συλλαβῇ, κατὰ τὸ δεύτερον, καὶ τρίτον πρόσωπον, τοῦ πρώτου, καὶ δευτέρου προσώπου. οἷον, ἡμεῖς. ὑμεῖς. σφεῖς, ἡμῶν ὑμῶν, σφῶν, ὑμῖν. ἡμῖν. σφίν. οὕτω καὶ ἡμᾶς, ὑμᾶς, σφᾶς. ὥστε τὸ σφέας, κατὰ πλεονασμόν ἐστι τοῦ ε, ἀπὸ τοῦ σφᾶς. Σφεδανὴν, ἤγουν σπουδαῖον· σπουδαστικόν. Σφεδανὸν, ἐπιτεταμένον. σύντονον. σφοδρόν. ὀξύ. Σφεδανῶν, φονώντων. ὀλλύς. κτείνων. τινὲς, ἐπεσπευσμένον. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφὲ καὶ δανὸν, ὅ ἐστι κτείνων. ἔστι δὲ ῥηματικόν. Σφέες, σφέας. σφέων. ἰωνικῶς σφεῖς. σφῶν. σφᾶς. κοινῶς. Σφεζόμενοι, ἐπικαθεζόμενοι. Σφεδρὸν, καθαρόν. εὐειδές. Σφειλὸν, λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. προσφυές. δριμύ. Σφεῖς, ἀντὶ τοῦ οἱ αὐτοί. ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν, τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας. Σφέων ποιητικῶς, ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀντὶ τοῦ σφῶν. ἀπὸ τοῦ σφέων πλεονασμῷ τοῦ ι σφείων. Σφέλα, ἢ βελῶν ἐντινάγματα δυνάμενα σφῆλαι ὅ ἐστιν ἐμποδίσαι, καὶ μετακινῆσαι, ἢ τὰ ἁπλῶς ὑποπόδια. παρὰ τὸ ἐσφηνῶσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. καὶ τοῦτο μὲν οὕτω νοοῦντες, φασὶ τὸ πολλὰ οἱ ἀμφὶ κάρη σφέλα ἀνδρῶν. ἐκ παλαισμάτων πλευραί, ἀποτρίψουσι βαλλόμενοι. δηλοῦν ὅτι πολλὰ σφέλα κατὰ σκοπὸν μὲν, ἀμφὶ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως κάρη πεμπόμενα. τῇ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως παρεκκλίσει ἐνσκήπτοντα, τὰς αὐτοῦ πλευρὰς ἀποτρίψουσιν. αἱ οὕτω πληττόμεναι πλευραί. ἀστείως δὲ ἔφρασεν ὡς τὰ σφέλα αἱ πλευραὶ ἀποτρίψουσι, καὶ οὐχὶ αὐτὰ τὰς πλευράς, διὰ τὸ στερεωτέρας εἶναι τὰς πλευράς. ἔτι δὲ καὶ ἄλλως ἑρμηνεύουσιν. ὅτι πολλὰ σφέλα. τουτέστιν ὑποπόδια. ἢ καὶ ἁπλῶς βέλη, τὰ δι' ὀστῶν ἢ ξύλων ἢ τοιούτων τινῶν ἀμφὶ κάρη αἰρόμενα. τὸ τῶν βαλλόντων δηλαδὴ ἀποτρίψουσιν αἱ τοῦ ξένου πλευραί. ὡς τῶν βαλλόντων ὑπὲρ κεφαλῆς αἴρειν εἰωθότων τὰς χεῖρας, διὰ τὸ τῆς βολῆς ὑψόθεν γενναιότερον, ὅτε πέμπειν εἰς βολὴν αὐτὰ μέλλοιεν. ἕτεροι δὲ, ἀμφικαρῆ γράφουσιν ἐν ἑνὶ μέρει λόγου, καὶ περισπωμένως. ἵνα ἡ σφέλα, τουτέστιν ὑποπόδια ἀμφικαρῆ, τὰ ἀμφικέφαλα, καὶ οἷον κεφαλὰς ἀμφοτέρωθεν ἔχοντα, τὰς ἐν αὐτοῖς ἐξοχὰς καὶ λαβάς. Σφέλας, ἢ ὑποπόδιον, ἢ καὶ ἁπλῶς κατὰ τοὺς παλαιοὺς, βλῆμά τι σφῆλαι δυνάμενον. Σφέλμα, τὸ ἄνθος τῆς πρίνου. Σφενδάλης, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Σφενδάμνινοι, ἰσχυροί. καὶ στερεοί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. ἄλλως. τὸ σφενδάμνινοι, ταὐτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ἰσχυροῦ ξύλου. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδόνη, ἀπὸ καννάβεως γίνεται. Σφενδόνην. ἐν μὲν τῷ περὶ παρθένων, τὸ ἀπὸ τῆς τοὺς λίθους βαλλούσης σφενδόνης ὀνόμασεν. ἐν δὲ τῷ περὶ ἀφόρων, τὸν καλούμενον φύλακα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον περίσφυρον, καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια. Σφενδόνης κῶλα, ἐρίοις συνέπλεκον. οὐ νεύροις παλαιοὶ ὡς οἱ ὕστερον. ἵνα ἐρίου ὑπενδιδόντος διατείνοιντο αὐτά, ἐν τῇ ἀπορρίψει. σημείωσαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ν τῆς Ἰλιάδος, ὡς ἐν περιφράσει ἄωτον οἰὸς εἰπὼν τὸ ἔριον, προσέθετο τὸ εὔστροφον. ἵνα μὴ ἄωτον οἰὸς αὐτὸ νοήσωμεν, τὸ ἀκατέργαστον ἔριον. ὡς ἂν δὲ αὖ πάλιν μὴ τὸ ἁπλῶς ἐξ ἐρίου νῆμα νοηθείη, ἐπήγαγε τὸ εἶδος τὴν σφενδόνην, ἥτις καὶ αὐτὴ εὔστροφον οἰὸς ἄωτον οὖσα. ἔχει διαφορὰν εἰδικήν, τὸ πετροβολεῖν, ἵνα ἡ σφενδόνη εὔστροφον οἰὸς ἄωτον πετροβόλον. ἐτυμολογία δὲ ἄλλης τὸ σπεύδειν· ἀφ' οὗ καὶ σφεδανόν. ἐπισπεύδει γάρ, οἷον αὐτὴ καὶ κατεπείγει τὴν τῶν λίθων ἄφεσιν. Σφέρτα, τὰ ἄφορα δένδρα. Σφετέραις, ἀντωνυμία ἐστὶ τρίτου προσώπου, ἀντὶ τοῦ ταῖς ἐκείνων, καὶ ἀεὶ τίθεται οὕτω. Ἡσίοδος δὲ ἐπὶ δευτέρου αὐτὸ ἔταξεν, ἐν τῷ σφέτερον πατέρα ὑμνείουσαι, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερον. ἐκεῖνο δὲ παρ' Ὁμήρῳ, αὐτοῦ σφετέραις ἀντὶ συνθέτου κεῖται ἀντωνυμίας τῆς ἑαυτοῦ. ἢ ἀντὶ τοῦ σφῶν αὐτοῦ, οἵαις μάλιστα χαίρει ὁ ποιητής, οἷα τὰς συνθέτους μὴ εἰδώς. Σφετερίζεται, ἰδιοποιεῖται. σφετεριζόμενος, ἰδιοποιούμενος. ἀπὸ τοῦ σφέτερος. σφὲ ἑνικόν. καὶ σφῶε δυϊκόν. αἰτιατικὰ ὄντα, ἐγκλίνονται. καὶ σφεῖς, καὶ σφῶν. καὶ σφίσι. καὶ σφᾶς. πληθυντικὰ τρίτου προσώπου. σφὲ καὶ ἄλλον. παρὰ ποιηταῖς σφεῖς, καὶ αὐτοί. παρὰ μόνῳ τῷ Θουκυδίδῃ. καὶ Πλάτωνι σφῶν καὶ σφίσι, καὶ σφᾶς, παρὰ πᾶσι τοῖς ῥήτορσιν. οὐ μόνον

καὶ σφεῖς, καὶ σφᾶν, καὶ σφίσι· καὶ σφᾶς, γράφεται, ἀλλὰ καὶ σφεῖς ἄλλοι, καὶ σφῶν ἄλλων, καὶ σφίσιν αὐτοῖς, καὶ σφᾶς ἄλλους, δηλοῦσι δὲ ἅπαξ μὲν κείμενα, τὸ ἄλλοι· αὐτῶν· αὐτοῖς· αὐτούς. Σφέτερον πατέρα παρ' Ἡσιόδῳ, κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμέτερον· καὶ σφέτερον· ὃ πολλοὶ ἔχουσιν· ἐὸν δὲ ὃ μόνον ἔχει τις. Σφετερίδες, ἐπιβλήματα. Σφέων, αὐτῶν. Σφῆ, αὐτῇ. Σφήκεια, ἡ Κύπρος· πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὥς φησι Στέφανος ἐν τῷ περὶ Κύπρου· ἀπὸ τῶν ἐνοικησάντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἳ ἐκαλοῦντο σφῆκες· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Κερασία· ὡς Μένανδρος ἐν τῷ περὶ Κύπρου λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας οἳ εἶχον κέρατα· ὡς δὲ Ξεναγόρας ἐν τῷ περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐξοχάς, ἃς κέρατα καλοῦσι, Κερασία ὠνομάσθη. Σφηκία, λέγεται ἡ συνθήκη τοῦ μέλιτος τῶν σφηκῶν· ὡς τὸ σφηκία, εὐθυνουμένη. Σφῆκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα ξύλα. Σφηκίσκον ἡμμένον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα· τὰ γὰρ μικρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπεσταλμένην ἔχουσιν, ἰσχνοὶ ὄντες ὄπισθεν καὶ τοὺς λαγαροὺς δὲ τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασίν· ἄλλως· σφηκίσκον τὸ ξυμμένον ξύλον· ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ, ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. Σφηκισμός, εἶδος αὐλήσεως· εἰρημένος ἀπὸ τῆς ἐμφερείας τῶν βομβῶν. Σφηκίωσις, κηρία σφηκῶν. Σφηκοί, οὐκ ἐκκεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι· ἔνιοι δὲ, ῥωμαλέοις. Σφηκὸς λόφου· τὸ ἄκρον τοῦ λόφου· τὸ ἐπὶ τῶν ὤτων ἀποκρεμάμενον, τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας· τὸ συνεσφιγμένον· λόφουρον δὲ, οἷον λόφου οὐραί. Σφηκοῦσθαι χρυσῷ, καὶ ἀργύρῳ· τὸ σφίγγεσθαι οἷά τινι σφηκώματι, τῷ ἀπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λεπτοτάτῳ ἑλκίσματι· ἐκ δὲ τῆς τῶν σφηκῶν κατὰ τὸ μέσον ἐντομῆς, εἴληπται τὸ σφηκοῦσθαι. Σφηκῶν, τὸ δεσμῶν. Σφηκώδεις, λεπτοὶ κατὰ τὸ μέσον, ὡς σφῆκες· ἢ πικροί· ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον πικρόν ἐστι σφόδρα· ἅμα μὲν ὅτι καὶ δριμύτεροι, ἅμα δὲ, ὅτι καὶ ἰσχνότεροι γίνονται οἱ λιμώττοντες, ὡς σφῆκες σκληροὶ καὶ λεπτοί, μάλιστα τὰ κάτω τῆς γαστέρων, διὰ τὸ γοργὸν καὶ εὐκίνητον· τοιοῦτοι γὰρ οἱ σφῆκες τὸ μέσον. Σφηκώδεις, οἱ κάτισχνοι τοῖς σώμασι καὶ γὰρ οἱ σφῆκες, τὴν κοιλίαν ἐπεστενωμένην ἔχουσι. Σφήκωμα, τόπος τῆς περικεφαλαίας, ὅπου τὰ πτερὰ δέδεται· ἄλλως· τὸ πλέγμα, οἷον ὅτι ἐπιμελῶς τοῖς ἱμᾶσιν ἐνδέδεται· καὶ Ὅμηρος· πλοχμοί θ' οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. Σφηκῶσαι, τὸ δῆσαι· οὕτω Φρύνιχος· ὅθεν καὶ σφηκούμενος, στρεβλούμενος· βασανιζόμενος. Σφῆλαι, ταράξαι· βλάψαι· ἀπατῆσαι. Σφήλειεν, ἀποτυχεῖν ποιήσειεν. Σφηλόν, λοξόν· πυκνόν· εὐκίνητον· ἄσφηλον δὲ, τὸ ἀκίνητον. Σφῆλος, βαρύνεται, κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς λος δισύλλαβα κύρια τῷ η παραληγόμενα, βαρύνονται· Τῆλος· Μῆλος· Σφῆλος· ἐπιθετικὰ δὲ, ποτὲ μὲν ὀξύνονται· οἷον πηλός· χηλός· κηλός· βηλὸς οἴκου· ποτὲ δὲ καὶ βαρύνονται, δῆλος· ζῆλος· ἐν οἷς καὶ ἧλος. Σφηνεύς, ἰχθύς ποιὸς θαλάττιος. Σφηνοῦται, φράττεται, στρεβλοῦται. Σφήξ, ἐπὶ ἀρσενικοῦ· ζωΰφιόν τι μελίττῃ ἐμφερές· καὶ σφηκεία ἡ συνθήκη τοῦ μέλιτος τῶν σφηκῶν· καὶ σφηκῶν, τὸ δεσμῶν· καὶ σφηλίας, ὁ περὶ τὴν ὀσφὺν λεπτός· καὶ σφῆσι, ταῖς ἰδίαις· ἡ εὐθεῖα σφή· καὶ σφήν, σφηνός· καὶ ἐσφηνωμένον δέρμα, τὸ πεπυκνωμένον· καὶ σφηκίσκος, τὸ εἰς ὀξὺ ἐξετμημένον ξύλον ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Σφηξίν· ὅμοιοι σφηκιᾷ, ἀντὶ τοῦ σφηκώδεις εἰσὶ καὶ κεντρώδεις· ἐν σχήματι γὰρ σφηκῶν εἰσάγονται. Σφῆσι, ταῖς ἰδίαις· καὶ ταῖς ἑαυτοῦ· ἰστέον ὅτι εἴτε θηλυκοῦ γένους εἴη εἴτε μή, ὥστε σημαίνειν τὸ αὐταῖς· ἢ τὸ αὐτοῖς· διὰ τοῦ ι γράφεται, παρὰ τῇ ποιητικῇ ἀκριβείᾳ· εἰ μή που ἀντὶ τοῦ ἰδίαις λαμβάνεται αὐτό· γὰρ ἀπὸ τοῦ ὁ σφός· ἡ σφή· ταῖς σφαῖς, ἔχει τὸ η ἐν τῇ παραληγούσῃ· ὁμοίως τῷ ἧσι φρεσί, καὶ σῇσι. Σφήττιοι, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Σφηττίῳ ὄξει, τῷ δριμυτάτῳ· ἀπὸ δήμου· πικροὶ γὰρ οἱ Σφήττιοι· καὶ συκοφάνται· ἢ παρὰ τοὺς σφῆκας· θυμητικοὶ γάρ· ἢ ὅτι δριμὺ ὄξος, παρὰ Σφηττίοις ἐγίνετο. Σφίκται, οἱ κίναιδοι· καὶ ἁπαλοί. Σφιγκτήρ, χιτών· ταραντῖνον. Σφίγξ, ἣν κατὰ τῶν Ἑλλήνων μῦθον, τερατῶδες ζῶον ἀνθρωπόμορφον. Σφίδες, χορδαὶ μαγειρικαί. Σφίν, ἀντὶ τοῦ σφίσι λέγουσιν Ἴωνες. Σφίσι θυμὸς ἰαίνεται λευσσόντων, δοκεῖ σολοικῶς ἔχειν· λεύσσουσι γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν· ἔστι δὲ τοιοῦτον σχῆμα, καὶ ἐν τοῖς κατὰ τὸν Κύκλωπα ὅτε εἶπεν· ἡμῖν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ, δεισάντων φθόγγον βαρύν· καινοπρεπὲς γὰρ αὐτό· σόλοικον δὲ οὐκ ἄν· χρηστέον δὲ τοιούτοις σχήμασιν, ὅτε τι συγχέει πάθος τὴν ψυχήν· ὡς ἐνταῦθα μὲν τὸν Ὀδυσσέα τὸ πολὺ σέβας· ὡς αὐτὸς λέγει τουτέστιν, ἡ ἔκπληξις· ἐκεῖ δὲ τὸ δέος, ὡς δηλοῖ τὸ δεισάντων. Σφισίμολος, διαφορὰ τῆς κινήσεως. Σφίσιν, ἀντὶ τοῦ ἄλλοις· ἢ αὐταῖς· ἐπὶ τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας. Σφιττός, δῆμος ἐν Ἀθήναις· τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς. Σφόδελος, ἡ ἄλιμος· δασὺ ἄνθος ἔχον σκιερόν· οἱ δὲ, σῖτον. Σφοδελοφόροις· τοῖς μετοίκοις. Σφόδρα, πάνυ· πολύ· ἄγαν· λίαν· ἐπίρρημα ἐπιτάσεως· ἀπὸ τοῦ σθῶ τὸ κατασθῶ· σθόδρα καὶ σφόδρα. Σφοδρόν, εὔτονον, ἰσχυρόν· ὀξύ· στιβαρόν· δεινόν· χαλεπόν. Σφονδύλη, σίλφη τίς ἐστι· βδέλλῃ προσομοία· Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ. Σφονδύλη, ὅμοιόν τι φασὶ σαλαφίῳ εἶναι ὀσμὴν φαύλην προϊέμενον, εἴ τις ἅψεται αὐτῆς· καὶ σφόνδυλος, τράχηλος. Σφόνδυλος, παρὰ τὸ ἐσφίχθαι πρὸς ἀλλήλοις· μυελὸς αὖτε σφονδυλίων ἔκπαλθος. Σφοργᾶν, λιμόν. Σφός, δωρικῇ διαλέκτῳ, ἀπὸ τοῦ σφέτερος. Σφούς λέγει Ὅμηρος, οὗ ἡ εὐθεῖα εἰ καὶ πρόχειρος εἰς χρῆσιν ὁ σφός· ὅθεν καὶ χρηστὴ δοτικὴ σφοῖσι, τοῖς ἰδίοις· καὶ αἰτιατικὴ σφούς· καὶ θηλυκὸν ὡς εἰκὸς σφή· ἐξοῦ καὶ σφῇ ἀρετῇ· καὶ σφῇσι κεφαλαῖς, ταῖς ἰδίαις. Σφραγίδες, αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων· καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα. Σφραγιδονυχαργοκομήτας, παρὰ Ἀριστοφάνει· τοὺς κόμῃ καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι· τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένοις, καὶ ὁσημέραι ξύοντας αὐτούς, ὑπὲρ τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζεσθαι σχολάζοντες μόνον. Σφραγίζω, σημαίνω· παρασημαίνομαι. Σφραγίς, χελώνη· καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος· ἢ σήμαντρον. Σφριαί, ἀπαλαί· ὀργαί. Σφριγῶσαι σθένει, ἀκμάζουσαι· ῥωμαλεώτεραι τῇ δυνάμει ἐγίνοντο· εὐτονοῦσαι· ἐρρωμένως ἐκινοῦντο· τεταμέναι τῇ δυνάμει· σφριγῶσαι· σφριγανὸν γάρ ἐστι, τὸ ἰσχυρὸν καὶ στερεόν. Σφριγῶσα, πεπυκνωμένη· συνεστηκυῖα· ἰσχύουσα. Σφρυγῶ, τὸ ἀκμάζω· σφρυγῶ, σφύζω· ἀμεταβάτως· σφρυγᾷ, ἀκμάζει· νεάζει· ἀνθεῖ. Σφυγμός, φλεγμονή· κυρίως δὲ ὁ παλμὸς τῶν ἀρτηριῶν. Σφυρά, ἡ περιφέρεια τῶν ποδῶν. Σφυδῶν, ἰσχυρός· εὔρωστος· σκληρός. Σφύζει, πηδᾷ· φλεγμαίνει· καίεται· στέλ

λεται ἡ φλέψ. Σφυρά, ἑρμηνεύων ὁ ποιητής φησι, πόδας τῶν ὄπισθεν τοῦ ποδὸς ἐξεχόντων. κάτω μὲν τὴν πτέρναν. ἄνω δὲ, τὰ σφυρά. Σφυρὰ καλὰ παρ᾽ ὁμήρῳ, ὅρα ὅτι ἄλλο μὲν τὸ καλὰ σφυρὰ ἔχειν. ἄλλο δὲ τὸ καλλίσφυρος. τὸ μὲν γὰρ σπάνιον, ἐπὶ γυναικός. καλὰ δὲ σφυρὰ, ἰδοὺ καὶ ἐπὶ ἥρωος εἴρηται. σφυρὰ δὲ λέγεται, τὰ ἀπολήγοντα πρὸς τῷ ἀστραγάλῳ, καὶ ἐκ πλαγίου ἐξέχοντα. ὅμηρος σαφῶς καὶ εὐτάκτως τὴν τῶν σφυρῶν τάξιν δηλοῖ ἐπάνω. μηροὶ κνῆμαί τε καὶ σφυρὰ ὑπένερθεν, οἷς ὑπόκειται πόδες. ὁ δὲ εἰπὼν ὅλον, πόδας ἐκ μέρους τὸ ὅλον ὀνομάζει. Σφυράδες εἰσὶ, τὰ τῶν αἰγῶν ἢ προβάτων ἀποπατήματα. εὔπολις. σφυράδων πολλῶν ἀναμέστη. ἡ δὲ σφυρὰς, κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. Σφυρήλατοις, σφύραις ἐληλασμένος. οὐ χωνευτός. Σφυρήματα, τὰ σιδήρια. ὅτι οὐ χεῖται. σφυροῦται. ἡ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱπποτροφικὰ γεγραφόσι. Σφύριον, καὶ ἐπισφύριον, κτητικόν. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ σφυρόν. τὰ δὲ γινόμενα διὰ τοῦ ι ὑποκοριστικά, εἰ μὲν ὦσι δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. εἰ δὲ τριβράχεα, προπαροξύνεται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφεται. Σφυρόν, σφοδρόν. ἢ τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων. Σφύρωσις, διάρσις. ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα. Σφῶ, ὑμεῖς. ἢ ὑμᾶς. Σφωΐτερον παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ σὸν. δυϊκὴ ἀντωνυμία, ἀντὶ ἑνικῆς. σφωϊτέροισι, κακῶς ἐχρήσατο ὁ ἀπολλώνιος ἐν τῷ δευτέρῳ. ἔδει γὰρ εἰπεῖν τεοῖσι. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ σφωϊτέρης δυϊκὸν, ἐπὶ ἑνικοῦ ἐχρήσατο. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ἑῆς, ἵνα ἢ τῆς ἑαυτοῦ καὶ ἀλλαχοῦ σφωϊτέροις ἀντὶ τοῦ ἑοῖς, ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

ΤΟ Σ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ.

χαδόνες, τὰ τῶν κηφήνων κηρία. ἤγουν ἄπτερα ἄγονα. κατὰ δέ τινας τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἔνθα οἱ σκώληκες. οἱ δὲ, τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονήν. Σχαδὼν, κυβευτικὸς βόλος. Σχαλίδες, δι᾽ ὧν σχάζουσι τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἑστῶτα. Σχαλίσαι, θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαδον, τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον. Σχάσαι, τὸ σχάσαι, τρία ταῦτα σημαίνει. ἀμύξαι. ἐκκρίναι. χαλάσαι. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχασάμενος παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καταπαύσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποσχιζομένων, καὶ διαχεομένων ὑδάτων. ἄλλως. καταλύσας, κατασπάσας, ἀποστάς. τοῦτο ὡς διαστεῖλαι, καὶ στῆσαι, τὸ ὕδωρ. τῇ κώπῃ ἐρεσσούσῃ. καὶ πίνδαρος. κώπαν ἤδη μοι σχάσαι. καὶ εὐριπίδης. σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα. ἀντὶ ὡς. στήσας κατὰ παύσας. σχάσαι γὰρ, τὸ τὴν κωπηλατοῦντα στῆσαι κώπην. Σχάσας, κατασπάσας στήσας. ἀτρεμήσας. καὶ πίνδαρος. κώπην σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀτρεμήσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἀπώσας. Σχαστήρια, ὁρμητήρια. καὶ μέρος τι ἐν τῇ νηΐ. Σχαῦδαι, ἰσχνόφωναι. Σχεδάζω, παρὰ τὸ σχεδιάζω, τὸ ἐκ τοῦ παραχρῆμά τι ποιῶ. Σχέδην, ἡσυχῇ. βάδην. Σχεδία κυρίως, ἡ μονόξυλος, ἢ ὀλιγόξυλος. οὕτω καλουμένη, διὰ τὸ σχεδὸν ἤγουν ἐγγὺς καὶ οἷον ἀθρόον, συμπεπῆχθαι αὐτοσχεδίως, καὶ μὴ ἀναβεβλημένως. ἡ δὲ ῥηθεῖσα τοῦ ὀδυσσέως σχεδία, ἡ πολύδεσμος, οὐκ ἦν φασὶ σχεδία κυρίως. ἡ μὲν γὰρ σχεδία πηδάλιον οὐκ ἔχει. Σχεδιάζω, καὶ αὐτοσχεδιάζω, τὸ ἀμελήτως λέγω. ἢ γράφω. λέγεται δὲ σχεδιάζω, καὶ τὸ ψεύδομαι. καὶ κατασχεδιάζω, τὸ καταψεύδομαι. σχεδιάζει, ἐκ τοῦ παρατυχόντος, καὶ ἀσκέπτως λαλεῖ. ὅθεν σχέδιον, τὸ ἑτοίμου. πρόχειρον. Σχεδίη, συνάφεια. κοινωνία. Σχέδιοι, εὐτελεῖς. Σχέδιον, τὸ δόρυ. ὃ μὴ ἀκοντίζεται. ἢ τὸ ἀνευπρεπῶς γινόμενον, ἢ ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Σχεδόθεν, ἐγγύθεν. Σχεδὸν, σημαίνει τὸ πλησίον, καὶ τὸ ἀντικρὺς, ἐπίρρημα διστακτικόν. ἤγουν ἀντὶ τοῦ ἴσως. καθὰ λέγεται τὸ λευκόν. ἐνίοτε μὲν ἐπὶ χρώματος. ἐνίοτε δὲ ἐπὶ σώματος, τοῦ μετέχοντος αὐτοῦ. οὕτω καὶ τὸ σχέτλιον. ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ κακοῦ. ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ μετέχοντος αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἀθλίου. ὅθεν καὶ σχέτλιος ἄνθρωπος, ὁ ἄθλιος. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ σχετλιάζειν, καὶ σχετλιασμός. Σχεδὸν, καὶ σχεδίην λέγεται. οἷον τύψε δὲ σχεδίην. τύπτειν, ἢ πληγήν. καὶ ἔστιν ὅμοιον ἀμφαδίην, ἐκ τοῦ ἀμφαδόν. καὶ σχεδὸν ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. καὶ ἀκριβέστερον δὲ εἰπεῖν, ἐχομένως. ὃ καὶ σχεδίην λέγεται. ἄλλως. σχεδὸν, ὅ ἐστιν ἐγγύς. ἐξ οὗ σχέδην ἐπίρρημα. καὶ ἡ σχεδία ναῦς, καὶ ὁ σχέδιος λόγος, καὶ τὸ κοινῶς καλούμενον σχεδάριον, ὃ σχεδίων λόγων ἐστὶν ἐδάφιον. Σχέδος, παρὰ τὸ χέω χέδος. καὶ σχέδος. οἱονεὶ τὸ διαχέον καλῶς. καὶ διαμερίζον, τὰς λέξεις καὶ τοὺς λόγους. ἢ παρὰ τὸ σκεδάζω σκεδάσω, σκέδος, καὶ σχέδος. διασκεδαζόμεναι γὰρ αἱ λέξεις, καὶ οἱονεὶ μεριζόμεναι εἰς λεπτὰ διὰ τοῦ λόγου, εἰς γνῶσιν παραλαμβάνονται. Σχεδρὸς, τλήμων. καρτερικός. Σχέθε, ἐκ τοῦ σχέθω. ὁ παρατατικὸς ἔσχεθον. καὶ τὸ προστακτικὸν, σχέθε. ἀπὸ τοῦ σχῶ σχέθω. καὶ κλίνεται ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ, κατὰ πᾶσαν ἔγκλισιν. Σχέθεν, ἔμεινεν. ἐκράτησεν. ἐπέσχε. Σχεῖν. ἔχω. ὁ μέλλων ἕξω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχον. ὁ μέλλων δεύτερος, σχῶ σχεῖς σχεῖ. τὸ ἀπαρέμφατον, σχεῖν. Σχελίδα, τὴν ἄγχουσαν. λέγεται γὰρ οὕτω παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχελίδας, βοὸς πλευρά. ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικὰ ὡς αἰσχύλος λέγει καὶ ἀριστοφάνης. Σχέλινος, ἀγρία κυπάρισσος. οἱ δὲ, ἄρκευθος. Σχελυνάζει, φλυαρεῖ. Σχέμα, σχῆμα. ἀχαιοί. Σχενδυλόληπτοι, οἱ ὑπὸ σχενδύλης εἰλημμένοι. ἐσχενδυλῆσθαι γὰρ ἔλεγον, τοὺς ἐν τοῖς ταύροις ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται. Σχέο μοι ὦ ἄνθρωπε, ἐπίσχες. ἢ ἀνάσχου μοι. Σχέραφος, βλασφημία. λοιδορία. Σχερίη, ἡ σχερία. ἡ τῶν φαιάκων χώρα. ἢ νῆσος. καὶ ἡ κόρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο. Σχερὸν κῦμα, ἕτοιμον. ἀμερίας. Σχερὸς, ἀκτή. αἰγιαλός. Σχὲς, καὶ πρόσχες, προστακτικόν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἴσχημι. καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ. ὁ μέλλων σχήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔσχην. ἡ μετοχὴ, σχεὶς σχέντος. τὸ προστακτικὸν, σχέθι καὶ σχές. Σχέσει, τῇ οἷον συνοχῇ. ἐν πολλῇ σχέσει καὶ σχέσει, καὶ ἐπὶ δὲ σεῖ, καὶ τῇ ἕξει. ὅταν δὲ εἴπῃ διαφέρει μέν τοι καὶ σχέσει σώματος, τὴν οἷον ἕξιν δηλοῖ, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχέσις πολλαχῶς λέγεται. ἢ γὰρ κατὰ τέχνην ἐστὶν, ὡς ἡ τοῦ διδασκάλου πρὸς τὸν μαθητήν. ἢ κατὰ τύχην, ὡς ἡ τοῦ δεσπότου πρὸς τὸν δοῦλον. ἢ κατὰ προαίρεσιν, ὡς ἡ φίλου πρὸς τὸν φίλον. ἢ κατὰ φύσιν. ὡς ἡ τοῦ πατρὸς, πρὸς τὸν υἱόν. Σχετική, κατασχετική. οἰκείωσις. Σχετλιάζει, δυσχεραίνει. ἢ βλασφημεῖ. δυσπετεῖ. Σχετλιάζων, ἀδικούμενος. Σχετλιασμοὶ, δυσπροσίαι. δυσφημίαι ὀδυρμοί.

Σχέτλιος παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ, δοκεῖ τὸν ἄδικον σημαίνειν· διὰ τὸν ἡρακλέα ἰφίτου φονέα φανῆναι· δύναται καὶ τὸν σφοδρὸν δηλοῦν· καὶ ἄξιον σχέσθαι καὶ τλῆναι· καὶ σχέτλιος κυρίως, ὁ ὀφείλων σχέσθαι καὶ τλῆναι· ὅ ἐστιν ἐπιμεῖναι ἵνα οὕτως ᾖ σχέτλιος, ὁ μὴ τλὰς ἤτοι καρτερήσας· ἢ καὶ ἄλλως σχέτλιος, οὐχ ὑβριστικὴ λέξις, ἀλλὰ καρτερίας ὅ ἐστι φερεπονίας σημαντική· ἵνα δηλοῖ τὸν ἀνέχεσθαι καὶ τλῆναι δυνάμενον· οἱ δὲ παλαιοί, καὶ ταῦτά φασι· σχέτλιός ἐστι μὲν ὁ ἄξια ποιῶν ἀγανακτήσεως· ὅθεν καὶ τὸ σχετλιάζειν· λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὁ καρτερικός· ἤγουν σχετικὸς καὶ ὑπομενετικός· καὶ ὡς εἰπεῖν, οὔτε πόνου λήγων· καὶ ὁ ἐπέκεινα δὲ τοῦ δέοντος εἰς τὶ ὁρμῶν, καὶ πάνυ δραστήριος· ὃν ἔδει σχέσθαι καὶ τλῆναι· ἢ καὶ ἄλλως σχέτλιος, ὁ ἐφεκτικὸς καὶ πληκτικός, καὶ μὴ ἀνίεντος καὶ ἀπειθής· διὸ καὶ αἴας τὸν ἀχιλλέα σχέτλιον εἰπών, νηλῆ λέγει ἐκεῖνον· ἡ δὲ νεωτέρα χρῆσις, ἐκαινοτόμησε· σχέτλιον ἑρμηνεύσασα τὸν ἄδικον. Σχέτλιος, δοκεῖ ἐνίοτε τὸν ἄδικον λέγειν ὅμηρος· δύναται δὲ καὶ τὸν σφοδρόν, καὶ ἄξιον σχέσθαι, καὶ τλῆναι σημαίνειν.

Σχέτλιον διὰ λέγει ὅμηρος, ὡς σχετλιασμοῦ καὶ τοῦ σχετλιάζειν πολλοῖς γινόμενον αἴτιον· σχέτλιος ἔοικε λέγεσθαι ὁ πλέον τοῦ δέοντος, καὶ ἐφ' οἷς οὐ καιρὸς προθυμούμενος, καὶ ὡς εἰπεῖν ὁρμητίας· ὃν ἔδει σχέσθαι καὶ τλῆναι· καὶ μὴ ὁρμῆσαι εἰς τὰ παρόντα· ἔστι δὲ ὅτε σχέτλιος καὶ ὁ πολλὰ ἀνασχόμενος καὶ τλάς· σημαίνει δὲ καὶ ὡς πρός τινα ὑπερχόμενον, εἶτα διὰ ἀπατήσαντα· λεχθείη ἂν τό, σχέτλιος πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε· νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο· ὡς ποῦ φίλοι, ἤδη σχήσει τῦτ' ἔστιν, ἐφέξει ἀνήρ· ὁ δὲ χεῖρας ἀνάπτοις· καὶ δή οἱ ὁ δεῖνα ἔβη κενὰ δόγματα εἰπών· ἤγουν κενεαυχής· κενὰ καυχώμενος· ὡς εἰς βοήθειαν· ἀγέλαος δὲ τοῦτο λέγει, ὡς τοῦ μυθικοῦ μάρτυρος ἀφανισθέντος· καὶ σχέτλιοι, χαλεποὶ καὶ ἀνηλεεῖς. Σχέτλιος ἐν τῇ τῆς ἰλιάδος σ, οὐκ ἐπὶ ἀδικίᾳ ῥηθείς, ἀλλὰ δι' οἶκτον ληφθείς, ἀντὶ τοῦ τάλας· τλήμων· ἐπίπονος· πολλὰ ἀνασχόμενος· καὶ ἀνατλάς· σχέτλιος ἄνθρωπος, ἤγουν ἄθλιος· ὅθεν τὸ σχετλιάζειν, καὶ σχετλιασμοί. Σχετλίη· ἐν ὀδυσσείᾳ ἐτυμολογῶν ὁ ποιητής, ἐπήγαγε τό, οὐδ' ἔτλη τὸ τοῦ ἀνδρὸς φυλάσσειν δῶμα· δηλῶν ὅτι, σχέτλιος κυρίως ὁ ὀφείλων σχέσθαι καὶ τλῆναι, ὅ ἐστιν ἐπιμεῖναι· ἵνα οὕτως ᾖ σχέτλιος καὶ ὁ μὴ τλὰς ἤτοι καρτερήσας. Σχῆμά ἐστι, λόγος ἐξηλλαγμένος τοῦ ἐν ἔθει κατά τινα πλάσιν κόσμου, ἢ χρείας χάριν· κάλλος μὲν τοῖς λόγοις περιτίθησι, διὰ τῆς ποικιλίας καὶ μεταβολῆς τοῦ λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τὴν φράσιν· χρείαν δέ, εἰς τὸ ἐξᾶραι καὶ ἐπιτεῖναι τὰς ποιότητας, καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων· καὶ ἀπ' αὐτοῦ, πολυσχήμων· εὐσχήμων· ἀσχήμων· μεγαλοσχήμων, κακοσχήμων. Σχηματίζομαι, τὸ προσποιοῦμαι, καὶ πλάττομαι· ἐξ οὗ σχηματισμὸς ἡ προσποίησις. Σχηματοβόλον, ἐπὶ τῶν δικαστῶν· τοὺς τύπους ἐλάμβανον. Σχήσει, τίθεται παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας χ, ἀντὶ τοῦ ἐφέξει· κωλύσει. Σχήσειν, ἐλλιμενίσειν· ἀριστοφάνης ποῦ σχήσειν δοκεῖς, ἤγουν νομίζεις. Σχήσειν, κεῖται παρ' ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἐπισχεῖν· ἢ ἀνέξεσθαι. Σχήσεσθαι, ἀνθέξειν· ἀντιστῆναι· παρὰ τὸ σχῶ τὸ κρατῶ, γίνεται σχήμι. Σχήσεσθαι, κεῖται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφέξεσθαι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ· καὶ παρ' ὁμήρῳ, σχήσασθαι κρατερὸν βέλος· ἤγουν, ὑπομεῖναι· εἰ δὲ γὰρ οὐδέ φησι δηθ' ἂν σχήσεσθαι· λέγοι ἂν πάντως ἀνασχήσεσθαι, τὸ ἀνασχέσθαι. Σχήσουσι, κωλύσουσι· παύσουσι· ἐφέξουσι. Σχητηρίαν ἄγκυραν, ὁρμητηρίαν. Σχίδα, σχίδος· σινδόνος πῆγμα. Σχίδαξ, παρὰ τὸ σχίζω· σημαίνει δὲ τὸ ἐσχισμένον ξύλον. Σχιδία, ὠμόλινα. Σχίδος, τὴν ἀπόσχισιν. Σχίζα, ἡ λαμπάς. Σχίζαι γυμνὸς ἀνδροῖς (?), τοὺς συκοφάντας. Σχιζόποδες· τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα. Σχῖνος, εἶδος σμαραγδοῦ εἰργασμένου. Σχίζω. ξέω· λειῶ· τορνεύω· πρίζω· τρυπῶ· ταῦτα ἐπὶ ξυλουργίας λέγεται. Σχινάτας, σχινατίων αἰγύπτιος ἐπιτάφιος, ἐν λακεδαίμονι. Σχίνδαν, θερμάστριον. Σχινδυλήσει, σχήματι καλάμου· οὕτω δοκεῖ καὶ ὁ σκινδαλμὸς εἰρῆσθαι παρὰ τὸ ἐσχέσθαι. Σχῖνον διατρώγων· εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. Σχινοκέφαλος, εἶδος φυτοῦ. Σχῖνον, τὴν σκίλλαν· ἣν διαμασῶνται οἱ καλλωπιζόμενοι, ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας· ἀφ' οὗ καὶ τὸ σχινίζεσθαι. Σχῖνος, τὸ ψέλλιον καὶ ἡ σκίλλα, καὶ εἶδος φυτοῦ. Σχινοῦσσα, νῆσός ἐστιν ἡ σχινοῦσσα φωκίδος. Σχίσας, κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοί, τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα, ὡς ὅμηρος· καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων.

Σχισμή, διαχώρησις. Σχιστά, τὰ γράμματα καὶ τὰ κρόμμυα. Σχιστόν, προσκεφάλαιον. Σχιστὸς χιτὼν ποιὸς γυναικεῖος κατὰ τὸ στῆθος, περιπεπονημένος (?) ἐσχισμένος. Σχοίατο παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐπισχοῖεν ἑαυτούς· ἀπὸ τοῦ ἐσχόμην· τὸ εὐκτικὸν σχοίμην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, σχοῖντο· καὶ ἰωνικῶς σχοίατο· κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ πεπύθοιατο. Σχοίην, ἀττικῶς ὁμοίως τῷ πεποιθοίην (?). Σχοινίς, ἀρρενωπὰ (?)· καὶ ξένη, ἀφροδίτης ἐπίθετα· ὅτι ἡ σχῖνος βοτάνη μασωμένη, τοὺς ὀδόντας μὲν καθαίρει· κινεῖ δὲ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· ἀρρενωπὰ δὲ λέγεται, ὅτι δύο ξένους ἁρμόττει πρὸς μίαν συνάφειαν γαμικήν· ξένη δέ, ὅτι φιλοποιεῖ. Σχοῖνον, ἢ ἀπό τινος ὁμωνύμου ἀνδρός, ἢ ἀπὸ σχοίνων φυομένων αὐτόθι· λέγεται δὲ καὶ ἀπὸ σχοινέως τὴν κλῆσιν σχεῖν τοῦ πατρὸς ἀταλάντης· ὁ δὲ στράβων φησί, σχοῖνος χώρα θηβαϊκή, ἐν ὁδῷ τῇ ἐπὶ ἀνθηδόνα· διέχουσα θηβῶν, ὅσον πεντήκοντα στάδια· ῥεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῆς, σχοῖνος καλούμενος. Σχοινίον, ἐκ τοῦ σχῖνος· τοῦτο ἐκ τοῦ σχῶ, τὸ κρατῶ· καὶ σχοινοφόρος· ἐκ τοῦ σχοῖνος, καὶ τοῦ φέρω· τὸ δὲ σχοῖνος· μέτρον ἐστὶ γεωμετρικόν· σημαίνει δέ, τρία· τὴν ποάν, ἢ νομήν, ὡς τὸ ἄσω (?) τὸν βαθύσχοινον· καὶ μέτρον περσικόν, ὃ παρὰ πέρσαις παρασάγγης λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς· καὶ ἡ κατ' εὐθυντηρίαν κάθοδος· ὡς ὁ ψαλμῳδός φησι· τὴν τρίβον μου, καὶ τὴν σχοῖνόν μου, σὺ ἐξιχνίασας· ἐκ γοῦν τῆς σχοίνου, τοῦ μετρικοῦ σπαρτίου, καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων, σχοινίσματα λέγεται. Σχοίνικος, ὁ ἀμφιαράου ἡνίοχος· καὶ ὄρνις τίς, καὶ φυτόν. Σχοινίνη, φωνὴ τὴν σαθρὰν καὶ διερρωγυῖαν. Σχοῖνον, ἡδύοσμον τὴν ἀρωματικήν, σχοῖνον λέγει ἱπποκράτης. Σχοῖνον, οὐ μόνον τὸ θαμνῶδες φυτόν, ἀλλὰ καὶ εἶδός τι σκίλλης· εἰ μὴ ἄρα καὶ πάσης σκίλλης τὸν βολβὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Σχοῖνόν φησιν ἀριστοφάνης ἐν τῷ πλούτῳ, τὴν σκύλλαν· δηλονότι καὶ γὰρ βούλεται ταῦτα εἶναι· ἀλλὰ ἕτερόν τι ἡ σκίλλα ἐκ τοῦ θεοφράστου· καὶ σχοῖνος παρὰ τὸ σχίζεσθαι καὶ δακρύειν· ἡ αὐλὴ γὰρ τῇ μαστίχῃ. Σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ μεθ' οὗ πλέκουσι τὰς σπυρίδας. Σχοινοτενές, τὸ μακρὸν καὶ ὀρθὸν λέγουσιν ἴωνες. Σχοῖνον,

τῶν αὐλητικῶν νόμων τις. Σχολάζω, τὸ ἀργῶ. καὶ τὸ ἐν διατριβῇ καὶ ἐπιμελείᾳ. ὅθεν σχολαστής, ὁ μαθητής. σχολάζω, τὸ ἀφίσταμαι καὶ καταπαύομαι· γενικῇ συντάσσεται. οἷον σχολάσας τῶν κοσμικῶν πραγμάτων. σχολάζω δὲ τὸ ἐπιμελοῦμαι, δοτικῇ. λουκιανός· τοῖς ὅρκοις ἐσχόλαζε. Σχολάζω, τὸ εἰς τὴν σχολὴν παραγίνομαι. σχολάζω τὸ ἠρεμῶ καὶ ἀφίσταμαι ὀχλήσεως. ὅθεν σχολεῖον, τὸ παιδευτήριον τῶν γραμμάτων. καὶ συσχολαστὴς ὁ συμμαθητής. Σχολαῖον ἔργον, τὸ διατριβὴν ποιούμενον. Σχολαῖον, ἡσύχιον. βραδύ. Σχόλια, σεμνολογήματα. Σχολαστικός, ἀπὸ τοῦ σχῶ κρατῶ, σχάζω καὶ σχολάζω. ὁ ἐν τῇ διακρατήσει διάγων. Σχολή, ἀργία. ἀφ' οὗ ἀσχολία, καὶ ἡ διατριβή. ἀφ' οὗ λεῖον. Σχολὴ καὶ ἀργία καὶ ἡ ἄνεσις. ἀσχολία δὲ, ὁ περισπασμός. σχολὴ καὶ ἡ διατριβή. ἐξ οὗ καὶ σχολεῖον. καὶ σχολάζω, τὸ ἐν διατριβῇ καὶ ἐπιμελείᾳ. διατριβὴ δὲ λέγεται, καὶ ἡ ἐπιμονή, καὶ ὁ καταγέλως. καὶ σχολαστής, ὁ μαθητής. ὁ αὐτὸς καὶ ἀπὸ τοῦ σχολὴ ἡ ἀργία. σχολάζω τὸ ἀργῶ. Σχολὴν ἄγω, καὶ οὐ σχολὴν ἔχω. οὐ σχολάζω. Σχόλιον εἴρηται, διὰ τὸ κατὰ σχολήν, παρατίθεσθαι πρὸς σαφεστέραν ἑρμηνείαν, τῶν δυσνοήτων ῥημάτων. Σχομένη, κατασχεθεῖσα. ἀνατείνασα. τὰς χεῖρας καλύψασα τὸ πρόσωπον. Σχόμενος περὶ δουρί, κατασχεθεὶς καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ δόρατος. Σχόντες, ἀντὶ τοῦ λαβόντες. καὶ σχόντες, ἀντὶ τοῦ ἐλλιμενίσαντες. Σχῦρος, ἐχῖνος. Σχώμεθα, κατασχεθῶμεν. Σχῶνται, ἀπόσχωνται.

ΤΟ Σ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Σῶ, μονοσύλλαβον, ἀντὶ τοῦ αἱ σῶοι. ὡς παρὰ θουκυδίδῃ. ἡ δὲ συνήθεια γράφει σῶοι. Σῶ αὐτοῦ κρᾶτα, τὸ σῶς, ἀντὶ τοῦ τῇ σῇ κεφαλῇ ἀνταποδώσεις. ἤγουν τῇ ζωῇ σου ζημιωθήσῃ. καὶ ὡς οὕτω φασὶ κεφαλικῶς τιμωρηθήσῃ. Σῶ, σώου. Σωαλδεῖ, παραληρεῖ. Σώβηρις, ναὸς περθμίς. ἔνιοι τὴν παλαιάν. Σωγάσαι, σῶσαι. Σωέσκω, οὐκ ἀπὸ τοῦ σώω βαρυτόνου, ἀλλὰ ἐκ τοῦ σαῶ σαώσω ἀχρήστου. πλεονασμῷ τοῦ κ, ὁμοίως τῷ ζητέσκω καὶ τοῖς τοιούτοις, ἐν οἷς καὶ τὸ κλαιέσκω. ἀφ' οὗ τὸ κλαίεσκε καὶ τὸ ποθέεσκε. καὶ σώεσκον, ἔσωζον. ἢ ἀπὸ τοῦ ἔσωον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώζω. Σώετο, ἀντὶ τοῦ ἐσώζετο κατὰ συγκοπήν. Σώζω. ἀφ' οὗ σωτήρ, καὶ σωτηρία. τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ῥύομαι. σώζω τινά, ἀντὶ τοῦ σωτὴρ αὐτοῦ γίνομαι. καὶ ῥύομαι αὐτόν. ὅτε ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν. ὡς τὸ ῥύομαι. οἷον σώζω σε φόνου. σώζω. καὶ τὸ φυλάττω. καὶ σώζεταί τις ὑπό τινος σώζοντος αὐτόν. καὶ σώζεται, ἀντὶ τοῦ φυλάσσεται. καὶ ἔτι σώζεται, ἀντὶ τοῦ ζῇ. σώζομαι. ἤγουν ἐν σοὶ σώζομαι. ὥσπερ ἂν ἐσωζόμην ἐν πᾶσι. σώζεταί τις, ἔν τινι, ὅταν ἐν ἐκείνῳ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾖ, ὡς σωζομένου αὐτοῦ δηλονότι σώζεσθαι καὶ αὐτόν. Σώζω, ἐκ τοῦ σώω πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἢ ἐκ τοῦ σάος σαόζω, καὶ κράσει σώζω. Σημείωσαι ὅτι τὸ σώζω, χωρὶς τοῦ ι λέγει ὁ δίδυμος. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ κάθημαι γίνεται ἕζω, οὕτως ἀπὸ τοῦ σώω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σώζω πλεονασμῷ τοῦ ζ. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ι. τὸ δὲ σώζω, ὅτι μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ σῶος σωΐζω, ὡς λέπος λεπίζω καὶ κατὰ συναίρεσιν σώζω, ἔχει τὸ ι. ἡνίκα δὲ ἀπὸ τοῦ σάος σαόζω, καὶ κράσει σώζω, οὐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι, ἡνίκα ἀπὸ τῆς σω συλλαβῆς ἄρχεται ἐπιφερομένου τοῦ ζ. ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ι. σώζω. σώζομαι, ἔσωζον. ἡνίκα δὲ μὴ οὕτως ἔχει, οὐ προσγράφεται. οἷον, σαώζω. Σωκόνδας, ὁ γαμικὸς οἶκος. Σῶκος, ὁμωνυμεῖ τῷ ἑρμῇ. ἀναπτύσσεται δὲ ἡ λέξις αὕτη ἀπὸ τοῦ σώζειν. ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ σωκῶ, ὁ παρὰ σοφοκλεῖ ἀντὶ τοῦ ἰσχύω κεῖται. ἢ ἀπὸ τοῦ σαέειν οἶκον, ὅ ἐστι σώζειν. ὅπερ οὐκ ἀποδέχονται οἱ παλαιοὶ ὡς μὴ δὲ προσγράφοντες τὸ ι ἐν τῷ σῶκος. Σῶκος, ἤτοι ὁ ἰσχυρός. σώκειν γὰρ τὸ ἰσχύειν. ἢ σοούμενος ὠκέως. τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως. ἄγγελος γὰρ ὁ θεός. Σῶκος ἐπὶ ἑρμοῦ, ὁ τυραννύων ὀξύνει πρὸς ἀποφυγὴν κυρίου τοῦ ὦ σῶκε ἰπάσσουγέ, ἀντιλέγεται δέ. τὰ γὰρ εἰς κος δισύλλαβα παραχηματιστὰ ὄντα, εἰς γένος θηλυκὸν φύσει μακρὰ παραληγόμενα βαρύνεται. οἷον φῶκος θῶκος. σεσημείωται δὲ τὸ σηκός. οὐκ ἀρέσκει δὲ τοῖς παλαιοῖς οὐδὲ τὸ ἐκ τοῦ σάοικος κραθῆναι τὴν λέξιν. ἵνα σῶκος ὁ σώζων τοὺς οἴκους, ὡς ἂν μὴ πρόσκειται φασὶν ἤγουν προσγράφηται ἐν τῇ παραληγούσῃ τὸ ι. τῆς παραδόσεως οὐχ οὕτως ἐχούσης. διὸ καὶ ἀπλούστερον ἐτυμολογοῦντες αὐτό φασιν ὥσπερ θάσσω θάκος. καὶ σάω σάκος, οὕτω καὶ σώω σῶκος. ὁ σωστικός. σωκῶ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τῇ ἠλέκτρᾳ ἀντὶ τοῦ δύναμαι. οἷον μόνη γὰρ ἄγειν ἤγουν φέρειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. Σωλῆνες, οἱ στεγαστῆρες καὶ τῶν ὀστρακοδέρμων τι γένος κογχυλίων. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων. Σωλίγξ, δραμεῖν. Σωλοίς, ἢ σῶμα. πτῶμα. δέμας. Σῶμά ἐστι, κατὰ μὲν τοὺς ἔξω. παρὰ τὸ τριχῇ διαστατόν, ἤγουν τὸ ἔχον μῆκος. καὶ πλάτος. καὶ πάχος. κατὰ δὲ τοὺς πατέρας. σῶμά ἐστι πᾶν τὸ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι γενόμενον. σῶμα εἴρηται διττόν. τὸ τι μὲν ὑλικόν, τὸ τι δὲ ἄϋλον. σῶμα ὑλικόν ἐστι τὸ δι' ἁφῆς κρατούμενον καὶ φθορᾷ ὑποκείμενον. Σῶμά ἐστιν ἄϋλον τὸ ἀνέπαφον, καὶ μὴ ψηλαφούμενον. Σῶμα, παρὰ τὸ σῆμα. ὃ σημαίνει τὸν τάφον. κατὰ πλάτωνα. τάφον γὰρ εἶναι τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ. δίκην γὰρ τάφου ἐνθάπτεται ἡ ψυχὴ τῷ σώματι. τροπῇ τοῦ μακροῦ εἰς μακρόν. Σῶμαι, ἑρπῶ. δωριεῖς. Σῶμα, καθαρόν ἐστι τὸ μηδὲν φαῦλον κατ' ἐνέργειαν πράττον, νοῦς δὲ καθαρός, ἐν πρακτικῇ, ὁ μὴ ἔχων ἐμπαθῆ νοήματα κατὰ δὲ θεωρίαν. ὁ μηδὲν ψευδὲς δόγμα ἔχων, καὶ δεύτερον ὁ μηδὲν ἀγνοῶν. σώματος κινήσεις εἰσὶν ἕξ. γένεσις, φθορά, αὔξησις. μείωσις. ἀλλοίωσις. ἀπὸ τόπου μετάβασις, ὁ νοῦς μόνον ἀλλοιοῦται. οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀλλὰ κατὰ τὰς ἕξεις, οἷον ἐπιστήμαι κακίαι, ὁμοίως καὶ κινεῖται οὐ τοπικῶς ἀλλὰ ἀπὸ τοῦδε τοῦ νοήματος ἐπὶ τόδε τὸ νόημα καὶ τὰ ἑξῆς. Σωμάλοιφος, ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα. Σωμασκῶ, τὸ σῶμα γυμνάζω. Σωματοφύλαξ, δορυφόρος. νωτοφόρος. καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ. Σῶν, σῶον. ἡ βλάστησις, ἀπὸ τοῦ σεβύεσθαι. ἀττικοὶ δὲ σωζόμενοι. Σώοντες, σώζοντες. κρύπτοντες. Σώοντο, ὡρμῶντο. ἤρχοντο. Σῶος, προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, ὥσπερ πατρῷος. μητρῷος. σῶος ὁ ὁλόκληρος. ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς σῶς λέγεται. λῷον. λῷος. ἑῷος. παπῷος. οὕτω καὶ σῷος. ἐκ τούτου καὶ σώζω, ὃ δὴ καὶ προσγράφεται τὴν τοῦ σῶος προσγεγραμμένην τηρῶν.

Σώρακον, ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται. ἢ ξυλοκαθηλία. Σωρεύει, συνάγει. ὅθεν σωρεία ἢ σώρευσις. Σωρηδόν, κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ ἀναρίθμητον. Σωρεία, πλῆθος. Σωρήχ, ἐκλεκτή. Σωρός, κυρίως τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστὶ σώζω. συνάγω. Σωρός, πλῆθος ἀψύχων συνηθροισμένων. σωρεύω σώρεια, ἢ σώρευσις. σώφρων, σῶος ὁ ὁλόκληρος. ὃ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς σῶς λέγεται. σωλήν, τὸ σωληνάριον. σώζω, ἀφ' οὗ σωτήρ. καὶ σωτηρία, σωτήριχος, σωσίπατρος, σωσιφάνης, ὀνόματα κύρια. σῶκος ἐπίθετον τοῦ ἑρμοῦ. σωσάννα. σωσιπάτης. σώστρατος. σωμαΐ, πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης σωμανίτης. σῶμα. σωμάτιον. σώτειρα ἡ σωστική. σῶστρα, τὰ ὑπὲρ σωτηρίας κυνὸς διδόμενα. σωφειρ, ὄνομα λίθου. σωρηδόν, ἀντὶ τοῦ δίκην σωροῦ. καὶ ἕτερα. Σωρωνίς, ἐλάτη. καὶ πόλις. Σῶς, ἀρσενικῶς φασι καὶ θηλυκῶς. ἀριστοφάνης. οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη. λέγουσι δὲ καὶ σᾶ τὰ σῶα οἱ παλαιοί. παρ' οἷς καὶ σᾶ ἡ σῶα. εὐριπίδης ἐν ὑψιπύλῃ. εὔφημα καὶ σᾶ καὶ κατεσφραγισμένα. καὶ ἀριστοφάνης. ἡ μάζα γὰρ σᾶ καὶ τὰ κρέα. Σῶς, οὐχὶ σῶος. καὶ σῶν οὐχὶ σῶον. καὶ σῶς οὐχὶ σώοις. σῶοι δὲ μόνον. ἐπὶ δὲ τοῦ θηλυκοῦ, ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν μόνη συναιρεῖται, σῶς γὰρ λέγομεν, οὐχὶ σώας. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου μόναι, ἥ τε εὐθεία τῶν ἑνικῶν καὶ ἡ αἰτιατικὴ συναιροῦνται. σῶν γὰρ λέγομεν, οὐχὶ σῶον. σῶα δὲ καὶ σᾶ παρὰ θουκυδίδῃ. Σωσίαι, δύο εἰσίν. ὁ μὲν τυδίδης, ὁ δὲ παρμενίωνος. Σῶσιν, ἀντὶ τοῦ σήθουσιν. ἤγουν σείουσιν. οἱ δὲ ἀττικοὶ τὸ σῶ, τῶ λέγουσιν, ὡς σήμερον, τήμερον. Σῶστρα, σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα. ὕμνος. ᾠδή. Σωτρεύματα, τὰ τοῦ τροχοῦ ξύλα. καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ῥυμοῦ σίδηρος, ἐπίσωτρον. Σωσίβιοι, οἱ κοβιοί. καὶ σωσίοικος, ὁ τοὺς οἴκους σώζων. Σώπηκες. οἱ ἑφθοὶ κύαμοι. Σωσόλεθρος, ὁ πρόδηλος καὶ φανερός, καὶ μέγας, καὶ τέλειος. Σώστελος, σωθῆναι ἄξιος. Σῶται, ὁρμᾶται. ἔρχεται. πορεύεται. Σώτειρα, ἡ ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς ἕλλησι. καὶ γαληνόν, ἀντὶ δότης τις. Σωτίος, σωθῆναι ἄξιος. Σωτεύματα, σωτρεύματα. Σωτήρ, ὁ τοῦ ἁλὸς χόνδρος. καὶ ὁ ζεύς, καὶ ὁ ἐλευθέριος. ἢ λυτρωτής. Σωτηριακόν, τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον. Σωτηρία, ὄνομα παρώνυμον ἀπὸ τοῦ σωτῆρος. τοῦτο ἀπὸ τοῦ σώζω σώσω. σέσωκα. σέσωσμαι. σέσωσται, σωστήρ, καὶ σωτήρ. Σωτήριος, ὁ οὔριος ἄνεμος. Σωτηρίου, ἐξιλασμοῦ. Σωτῆρος διός. οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον. Σωφρονέστερες, σωφρονέστεροι. Σωφρονίζεται, σεμνύνεται. Σωφρονιστῆρες, οἱ ἔσωθεν τῶν ἄλλων ὀδόντων διαφυόμενοι, κατὰ τὴν τοῦ φρονεῖν ὥραν περὶ εἰκοστὸν ἔτος. ὁ δὲ ἀριστοτέλης καλεῖ αὐτοὺς, κριτῆρας. Σωφρονισταί, ἄρχοντές τινες χειροτονητοὶ δέκα τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης φυλῆς. ἐπεμελοῦντο δὲ τῆς τῶν ἐφήβων σωφροσύνης. Σωφρονῶ ἐγώ. σωφρονίζω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ. σωφρονεῖ τις, ὅταν ἐκτὸς μανίας ᾖ. Σωφροσύνη ἐστίν, ὁμολογία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν, πρὸς ἄλληλα. σωφροσύνη ἐστίν, ἐπικράτησις ἡδονῶν. σωφροσύνη ἐστί, καθολικὴ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐπωνυμία. Σωφροσύνη, καὶ σαοφροσύνη, παρὰ μὲν τοῖς ὕστερον, ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας. ὅμηρος δὲ σαοφρόνησιν οἶδεν αὐτήν. διὸ καὶ ἐναντία τῇ χαλιφροσύνῃ ἐστίν. ὥς τι ὁ σαόφρων ἐναντίως τῷ χαλίφρονι, καθὰ καὶ ὁ περίφρων. Σωφροσύνη ἐστίν, ἀνδρείας στήλη. ἀσελγείας δὲ πέλυξ. ὀφθαλμῶν ἡνίοχος. εὐνοίας δὲ ἐπίσκοπος. λογισμῶν περιτομή. ἀκολασίας δὲ ἐκτομή. φύσεως ἀντίφυλος, καὶ πυρώσεως, ἀντίθετος. ἔργων ἔπαργος. καὶ ἐγκρατείας συνεργός. καρδίας καμπτήρ. εὐχῆς γνώμη. Σώφρων, καὶ σωφροσύνη, καὶ σωφρονεῖν, ἐπὶ τῶν μὴ σεσαλευμένων τὸν νοῦν. σωφρονεῖν καὶ τὸ ἐν παρθενίᾳ διάγειν, καὶ τῷ γάμῳ νομίμως χρῆσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ πάντα σῶα καὶ ὑγιῆ φρονεῖν. ὡς τὸ σωφρονεῖν περιλαμβανόμενος, παρὰ φαλάριδι. Σωχίς, εἶδος ἀμπέλου. Σωχός, ὁ τῶν κουρήτων πατήρ. Σώχω, τὸ τρίβω. παρὰ τὸ σῶ, σώχω. Σώω, τὸ ὁρμῶ. ὡς τὸ σώεσθαι στροφάδην, παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Σ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Τ', ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α'.

Ταῦ τὸ στοιχεῖον, ὅτι ἐν τιμῇ μᾶλλον ἔχει τοῦ χαρακτῆρος τοῦ στοιχείου τὰς ἐντυπώσεις. ἀπὸ γὰρ μακρᾶς τῆς ἄνω καὶ τοῦ ι, τὸ γράμμα ἐστίν. ἐντεῦθεν καὶ ταῦς ὁ τιμώμενα ἔχων τὰ πτερά. τὸν δὲ ἀληθοῦς πέλεκυν φασι μιμησάμενος, ἐνετυπώσατο τὸ γράμμα. Τά, ταῦτα. ἅτινα. αὐτὰ ἀναφορικῶς. ἀλλὰ τά, μὲν προτετύχαμεν ἐάσομεν. Τάα, ἅτινα. ἢ τοιαῦτα. Τὰ ἀνδάνοντα, τὰ ἀρέσκοντα. Τὰ αἴσχιω, τὰ χείρω. Τὰ ἀμείνω, τὰ κρείττονα. Τὰ βάθη, τὰ ἀχώρητα. τὰ ἀκατάληπτα. Ταβεήλ, ἀγαθοῦ θεοῦ. Ταβάλα, παρὰ βῆλα. παρὰ πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κριβάνῳ ἐμφερές, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος. Ταγαιός, ὁ ἐξ ἐπιταγῆς ποιῶν. Ταγαῖς, ἀρχαῖς. ἡγεμονίαις. Τάγανα, ταῦτα. κρῆτες. Ταγαπίζων, κιχλίζων. Ταγή, βασιλικὴ δωρεά. καὶ ἡ σύνταξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων. Τάγηνον, τοῦτο ἰωνικῶς τινὲς τήγανον λέγουσι. καὶ ὁ ἡρωδιανὸς ἀπὸ τοῦ τήκω τήγανον καὶ καθ' ὑπόθεσιν. οἷον ἐμοῦ δὲ ὡς περ ἐπὶ ταγήνου, ἔσιζεν ἡ καρδία, καὶ κατετήκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει κατὰ τῶν γνάθων τὰ δάκρυα. Ταγηνίας, πέμματα ἐστὶ τὰ ἀπὸ ταγήνων ἐκ στέατος ὑγροῦ καὶ τυροῦ, καὶ μέλιτος, καὶ ἀσταφίδος. Τάγιλος, φαῦλος. κῆρυξ. πρεσβύτης. ὀξύς. ταχύς. βάσιμος. Ταγοί, προστάται. ἄρχοντες. ἡγεμόνες. Ταγόναγα, μακεδονική τις ἀρχή. Τάγυρι, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον. οἷον, ψιλὰ λέγουσιν. ἡ πόλις αὔξει μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι, μουσικῆς. Ταγχέλεια λέγει ἀριστοφάνης, τὰς ἐγχέλεις. ἢ λείπει τὰ κρέα. ἵν' ᾖ, τὰ ἐγχέλεια κρέα. Τὰ δ' ἄποινα. τὰ δὲ λύτρα. Τάδε, ἀντὶ τοῦ ὧδε παρὰ θεοκρίτῳ. ὑφάγεο τάδε, δηλονότι αὐτὸν ὁδηγεῖ. Τάδελφοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ. Τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται. τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γινόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ. Τὰ διάβουλα, τοῖς διαλογισμοῖς. Ταθείς,

ἀμαθεῖς. Τὰ ἴδια πράττω, καὶ τὰ ἴδια πράττε, καὶ τὰ ἴδια πραττέτω μὴ λέγε, ἀλλὰ τὰ μαυτοῦ πράττω, καὶ τὰ σαυτοῦ πράττε, καὶ τὰ αὐτοῦ πραττέτω· οὕτω γὰρ ἀττικοὶ λέγουσι. Ταί, ἀντὶ τοῦ αἱ. ὁμοίως τοί, ἀντὶ τοῦ οἱ δωρικῶς. θεόκριτος· πᾶ μοι ταὶ δάφναι. Ταιναρία, παρὰ λακεδαιμονίοις, ἑορτὴ ποσειδῶνος. καὶ ἐν αὐτῇ ταιναρισταί. ταίναρον γὰρ, πεδίον λακωνικῆς. Ταίναρον, ἀκρωτήριον τῆς λακωνικῆς. Ταίναρος· φερεκύδης φησὶν, ὅτι ἔλατος ὁ ἰκάρου γαμεῖ ἐριμήδαν τὴν δαμασίκλου. τούτου δὲ γίνεται ταίναρος, ἀφ' οὗ ταίναρον καλεῖται ἡ πόλις, καὶ ἡ ἄκρα, καὶ ὁ λιμήν. Ταῖν θεαῖν, ταῖς θεαῖς. Ταινία, στενόν τι καὶ ἐπιμηκὲς ὕφασμα· κοινότερον δὲ εἰπεῖν, φασκία. Ταινίαι, ἐπὶ ὑφάσματων λέγονται καὶ ζωνῶν, αἷς γυναῖκες περιδέονται. Ταινιοῦσθαι, στεφανοῦσθαι, ταῖς ταινίαις ἀναδεῖσθαι. ἀριστοφάνης· νικήσαντα ταινιοῦσθαι. Ταινίωσαι, στεφανῶσαι. Τὰ κατ' ἐμὲ, ἤγουν τὰ ἐμά. καὶ τὰ κατ' αὐτούς, ἤτοι τὰ αὐτῶν. Τάκεαι, ὀφθαλμώς· ἀντὶ τοῦ τήκῃ τοῖς ὀφθαλμοῖς δωρικῶς. Τὰ κέρατα, τὰ ἄκρα. Τακτικὰ ὀνόματα, οἷον τὰ σημαντικὰ τάξεως, ὁμοιογενῶς καὶ ὁμοιοπτώτως, τοῖς κυρίοις καὶ προσηγορικοῖς ὀνόμασι συντάσσεται. οἷον ὁ πρῶτος θεός. ἡ πρώτη οὐσία, τὸ πρῶτον εἶδος. Τακτικοῖς, στρατιωτικοῖς, πολεμικοῖς. Τακτνίτου, τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα. διὰ τὸ ἐνταῦθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι. Τακῶνες, τροχίσκοι· στέατος κεκομμένου μεθ' ἁλῶν, καὶ ξηρῶν καὶ ἀρτυμάτων. Τάλα, μέγα. Ταλαεργόν, τοῖς ἡμιόνοις ἁρμόζεται μάλιστα, ὡς ἐπώνυμον. βόες γὰρ καὶ ἵπποι οὐχ οὕτω ταλαεργοί· ὧν ὡς τὰ πολλὰ τὸ ἀγελαῖον, καὶ ἄεργον. ἄλλως δὲ, καὶ φερέπονοι, αἱ ἡμίονοι μάλιστα. Ταλαϊδίτης, ἀγὼν γυμνικός. Ταλαίνης, ἀθλίας ταλαιπώρου. Ταλαϊονίδης, ἀπὸ τοῦ ταλαὸς ταλαΐων, καὶ ἀπὸ τούτου ταλαϊονίδης, ὁ ἄδραστος, υἱὸς τοῦ ταλαοῦ. Ταλαϊονίδην ὁ ποιητὴς καλεῖ, ἤγουν τὸν υἱὸν ταλαοῦ. ἔοικε δὲ διώνυμος εἶναι ὁ ταλαός· οὕτω τι καλούμενος· ἐξ οὗ καὶ πατρωνυμικὸν ἔσται ὁ ταλαΐδης, καὶ ὁ ταλαΐων. ὅθεν ὁ ταλαϊονίδης. εἰ δέ γε μὴ διωνυμεῖ, ἀλλὰ μοναχῶς λέγεται ταλαός, πλεονασμὸν ἔπαθε δύο συλλαβῶν ὁ ταλαονίδης ἀπὸ τοῦ ταλαοῦ γεγονώς, ὡς καὶ οἱ παλαιοί φασι. Ταλαιός, ὁ ζεὺς ἐν κρήτῃ. Ταλαιπείριον, οἱ τραγικοὶ τὸ ταλαίπωρον λέγουσιν. ἢ ὁ τηλόθεν πεπειραμένος· οἱονεὶ, ὁ πολλὴν πεῖραν ὑπομείνας· τουτέστι πολύπειρος. ἢ ὁ πολλὰ τετληκώς, καὶ πολλῶν πεπειραμένος. ἢ παρὰ τὸ τηλόθεν πεπειρακέναι ταλαιπέριος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ταλαιπείριος. Ταλαίπωρος, τλητικός. ἢ τετληκώς. ταλαίπωρος παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος. ὅτι δὲ πῶρος τὸ πένθος ἐστὶ, καὶ ἀντίμαχός φησι· πῶρος τοι ἀλόχοισιν οἷς τι κέεσιν ἕκαστος. Ταλαιπωρῶ, καὶ ἀμετάβατον καὶ μεταβατικὸν εὕρηται. οἷον, οὐ μόνον ἐγὼ ταλαιπωρῶ, ἀλλὰ καὶ τὸν δεῖνα ταλαιπωρῶ. ἰσοκράτης· καὶ πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς. ὃ καὶ ταλαιπωροῦμαι λέγεται. Ταλαίφρων, καρτερικός. Ταλακάρδιος, τλητικός· ὑπομονητικὸς κατὰ τὴν καρδίαν. Ταλανίζει, θρηνεῖ. Ταλαντεύω, σταθμῶμαι. ζυγοστατῶ. ἀντιστικῶς, ἀντὶ σταθμίζω, ἐπὶ τρυτάνης ταῦτα λέγεται. Ταλαντεύουσι τὰ τέκνα, ἤγουν δοκιμάζουσι. σταθμίζουσι. Ταλαντιαῖον, βαρύ. Ταλάντιον, τὸ πρὸς ὃ ἀρτιμίδωρος. Τάλαντον, τό γε ὄργανον, καὶ τὸ ταλαντευόμενον. οὕτω καὶ σταθμός, ὀργανικῶς νοεῖται. καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον, ἡ τρυτάνη καὶ ὁ ζυγὸς γίνεται τῶν ἐνθέσων λέξεων. τὸ μὲν τάλαντον, ὅθεν ἐρρέθη. τρυτάνη δὲ παρὰ τὸ τρύεσθαι. σταθμὸς δὲ, παρὰ τὴν στάσιν. ἵστα γὰρ ἐν ἰσότητι τὰς ὁλκάς, καθιστῶν τὸ ἄνισον. ζυγὸς δὲ, κατὰ μεταφοράν· ὡς τῶν πλαστίγγων ἑνὶ κανόνι καθὰ ζυγῷ συνηγμένων. πλάστιγγες δὲ, διὰ τὸ κατ' αὐτὰς πλάτος. Τάλαντον, ὅτι ἐπὶ ζυγοῦ κυρίως διὰ τὸ τάλαν, ἤτοι καρτερικὸν τοῦ ὀργάνου. καὶ ὅτι ὁμωνύμως τῷ ὀργάνῳ λέγεται τάλαντον καὶ τὸ ζυγοστατούμενον. καὶ ὅτι τὸ ῥέπειν κυριωτάτη λέξις ἐπὶ τοῦ κάτω βαρεῖσθαι τὸν σταθμόν, ἀφ' οὗ καὶ ἑτερορρεπὴς πλάστιγξ, καὶ δίκη καὶ φιλία. καὶ ὅτι τὰ μὲν κάτω, καὶ πρόσγεια. δυστυχίας τίθεται σύμβολον· θνητότητος γὰρ τὸ πρὸς τὰ περὶ γῆν. ἡ δέ γε μετέωρος πλάστιγξ εὐτυχίαν δηλοῖ, καὶ ἐνηρτημένην ζωήν, διὰ τὸ τῶν ἄνω μακρόβιον. καὶ ὅτι τάλαντον ἑνικῶς, καὶ τάλαντα πληθυντικῶς κατὰ παλαιὰν παρατήρησιν, οὐκ ἐπὶ ἀργύρου. ἀλλὰ ἢ ἐπὶ πλαστίγγων. οἷον ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις, ἢ ἐπὶ χρυσοῦ. οἷον, θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ φέρειν δέκα πάντα τάλαντα. τάλαντον καὶ τὸ ὄργανον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ σταθμιζόμενα. δι' ὧν τάλας ἐστὶν ὁ σταθμός, οἷα πάσχων βάρος ἐξ αὐτῶν. τάλαντον σημαίνει καὶ τὸ πλατύ, καὶ πεταλῶδες τοῦ ζυγοῦ, ἐν ᾧ τίθεται τὰ σταθμούμενα.

Ταλαοί, τληπαθεῖς, καὶ τὰ καθημερινὰ εἰδότες. ἀριστοφάνης· μὴ προορώμενοι δὲ τὰ μέλλοντα. Ταλαέρια, τολμήματα. Ταλαόν, στρατιωτικόν· ἰσχυρόν· βίαιον. Ταλαπείριος, τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν. ἢ τηλόθεν διαπεπορευμένος. οἱ δὲ, ἀφιγμένος. Ταλαπενθέα, ὑπομένοντα τὰ πένθη. Ταλαρινὸς ἄρης, τουτέστι τάλαρα ῥινὸν ἔχων. ῥινότορος ἐν ἄλλοις γίνεται. καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥινοῦ καὶ βόες λαρινοὶ καὶ ταῦροι, οἱ μέγα καὶ παχὺ δέρμα ἔχοντες, καὶ ὅτι οὐδὲν σεμνὸν ἄρει τῷ ῥινοτόρῳ. Τάλαρος, ὡς μὲν γίνεται ἀπὸ τοῦ τάλας καὶ τοῦ αἴρω, οἱονεὶ ὁ τλήμων φέρειν τὰ ἐν αὐτῷ δῆλον. ἴσως δὲ λεχθείη ἄν ποτε καὶ κάλαθος, εἰ καὶ ἄλλως δημητριακοῦ καρποῦ συγκομισθεὶς ὁ κάλαθος, ὡς καὶ ὁ παρὰ τῷ καλλιμάχῳ δηλοῖ. ἦν δέ τις φασὶ τάλαρος ὁ καὶ τυροκομεῖον λεγόμενος. Τάλαρος, ὁ καλαθίσκος. ἀπὸ τοῦ ταλαὸς εἶναι καὶ καρτερικός. ἤγουν βαστακτικὸς τοῦ ἐντὸς ὄγκου. Τάλας, σημαίνει τὸν ἄθλιον. παρὰ τὸ τάλλω τὸ κακοπαθῶ. Ταλάσης, ὅ ἐστι τλήσῃ. ἔχει θέμα ταλάω. ἐξ οὗ ἐν συγκοπῇ τὸ τλῶ τλήσω. τοῦ δέ γε ταλάω ταλάσω ἐξώρμηται τοῦ μὲν ὁ ταλαὸς τὸ κύριον. τοῦ δὲ, ὁ τάλας. ὅθεν κατὰ ἀναγραμματισμόν, καὶ ὁ ἄτλας. ἐκ τοῦ ταλάσω δὲ, γίνεται ὁ ταλασίφρων. καὶ ταλασιουργεῖν ἐπὶ γυναικῶν, τὸ ἐμμένειν ἔργοις. καὶ ταλασία. ἴσως δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ τραγικῷ τάλις, τουτέστι μελλόγαμος παρθένος. μελλονύμφη. ὡς καὶ αὐτὴ ταλασίαν ἀσκοῦσα. Ταλάσια, τὰ ἔρια. ἀφ' οὗ καὶ ταλασιουργοί, οἱ ἱστουργοί. τὸ σι, ι. τὰ διὰ τοῦ ιος κύρια ὑπὸ τρισύλλαβα προπαροξύτονα, διὰ τοῦ ι γράφεται. χωρὶς τοῦ παρὰ τὸ κλέος καὶ τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς γινομένων. οἷον προκόπιος γεώργιος. Ταλασιουργία, τῶν ἐρίων τὰ ἔργα. Ταλασίφρων, γίνεται ἀπὸ τοῦ ταλῶ ταλάσω, ταλασίφρων· ὡς βλάψω βλαψίφρων. ὅθεν καὶ ὁ τάλας γίνεται, καὶ ἡ ταλασία, καὶ τὸ ταλάσιον. καὶ ταλασιουργία. Ταλασίφρων, ἐκ τοῦ ταλάσω. οὗ χρῆσις παρὰ τῷ ποιητῇ. ὁ συγκοπεὶς καὶ τραπεὶς, ποιεῖ τὸ τλήσω. ἐξ οὗ τλησικάρδιος καὶ τλησίπονος. ταλασίφρονα ὀδυσσέα εἰπεῖν, ταυτόν ἐστι τῷ τλήμονα. ἴσως δὲ καὶ κατὰ διπλόην ἐπαύξ, τλήμο

τα, καὶ φρόνιμον ἡ λέξις δηλοῖ αὔδρα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ δαΐφρων, ὅτι δαΐσσον σημαίνει καὶ φρόνιμον. Ταλάσσης, αὐτὶ τοῦ ὑπομένης· καὶ ταλασίφρων, ὁ καρτερόφρων καὶ γενναῖος. Ταλάσσε, πρωτότυπον ἐστὶ τοῦ κατὰ συγκοπὴν τλᾶ Ἰλῆσαι. Ταλαυρῖνος, ὁ δηλοῖ τὸν εὔτολμον καὶ ἰσχυρὸν καὶ ὑπομονητικόν, καὶ καρτερικὸν ἐν μάχῃ. ἀρίσταρχος μὲν ψιλοῖ τὸ ρ̄ λέγων οὐ σώζεσθαι εἶναι σχηματισμόν, ἀλλ' ἔννοιαν ἀσπὶν· τρύφων δὲ ἀρέσκεται σώζεσθαι εἶναι τὴν λέξιν· παρὰ τὸ ταλαόν, καὶ τὸ ῥινός, διὸ καὶ ἐδάσυνε τὸ ρ̄· λέγουσιν οἱ παλαιοί, ἢ ὅτι ἐπιπλεκτὸν τὸ ἐπὶ τέλους φωνῆεν ἔστι καὶ παρέλκει, φυλαττέσθω τὸ πνεῦμα. Ταλάφρονα, τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας· οἱ δέ, ἰσχυρογνώμονα. Ταλαοῦ, τοῦ λαῶς ταλαοῦ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο̄, ταλαοῦ ὡς μίνωος καὶ ἀνδρογέωο. Ταλθύβιον, καὶ εὐρυβάτην, κήρυκας τοῦ βασιλέως φησὶν ὁ ποιητής· καὶ ὀτρηροὺς θεράποντας, ὅ ἐστι σπουδαίους· παρὰ τὸ ὀτρύνω, ἢ ἀπὸ τοῦ τρῶ τρέω τὸ δειλιῶ ἢ συστέλλομαι, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα τρερός· ὡς σφάλλω σφαλερός· ἢ κράσει τρηρός, ὁ δειλός· ἀφ' οὗ παρώνυμον τρήρων· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α̃ ἄτρηρος, ὁ μὴ δειλιῶν, ἀλλὰ δραστικός· καὶ ἐρρωμένος τὴν γνώμην· καὶ μεταθέσει ὀτρηρός. παρῆκται δὲ ταλθύβιος μέν, ἀπὸ τοῦ θάλλειν, κατὰ τὴν βοήν· οἱονεὶ θαλθύβιος· εὐρυβάτης δέ, παρὰ τὸ εὐρὺ βάζειν· ἢ ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ κῆρυξ ὁμοίως, εὐρυβάτης ἰθακήσιος· ἢ τρωϊκὸς δέ τις κῆρυξ, περίφας λέγεται, ὡς περὶ τῆς φωνῆς· ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἠπύτιος, παρὰ τὸ ἠπύειν καὶ ἄλλου κληθείς ὡς κήρυκος· ἠπύειν γὰρ τὸ φωνεῖν· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ κῆρυξ, ἐκ τοῦ γηρύω, τὸ φωνῶ παράγεται. Ταλιχής, ἀναιδής. Τάλιξ, ὁ ἔρως. Ταλίων, ἡ μελλόγαμος παρθένος, καὶ κατωνομασμένη τινί· οἱ δὲ γυναῖκα γαμετήν· οἱ δέ, νύμφην. Τάλλα, τὰ ἄλλα. Ταλῶ, τὸ κακοπαθῶ. Τάλως, ὁ ἥλιος. Ταλόω· τάλως· τάλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο̄ ταλόω. Ταμά, τὰ ἐμά. Ταμάς, γαμβρός. Ταμέει, τέμνει. Ταμείαι, αἱ τῶν δημοσίων χρημάτων, καὶ πάντων τῶν κοινῶν προστάται καὶ φύλακες· ταμιοῦχοι. Ταμεῖα, ἀπόκρυφα οἰκήματα. Ταμών, ἀόριστος δεύτερος· καὶ τάμη τι, ὑποτακτικόν· ἡ μετοχὴ ταμὼν καὶ προταμών, ἐκ τοῦ τέμνω· τὸ δὲ τάμνω δωρικόν. Ταμέσθαι, ἀπομερίσαι· ἐπὶ τμῆσαι. Ταμεσίχροα, τέμνοντα τὸν χρῶτα· ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα. Ταμεσίχροα χαλκόν, ὡς τμητικὸν τοῦ χροός· παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω, ἐξ οὗ κατὰ συγκοπήν, τμῶ τμήσω. Τάμεσον, πυτίαν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ταμεταπί, τηνικάδε. Ταμίας, ὁ δεσπότης· παρὰ τὸ ἀποτιτμῆσθαι αὐτῷ τὴν τοῦ οἴκου ἐξουσίαν· ἢ παρὰ τὸ τέμνειν ἄλλον καὶ ἀπομερίζειν τοῖς ἄλλοις· ζεὺς ταμίας πόλεως· ταμίαι, ἔφοροι· φύλακες· ταμιοῦχοι· διοικηταί· ἀρχὴ γάρ τις παρὰ ἀθηναίοις ἦσαν οἱ ταμίαι, δέκα τὸν ἀριθμόν· παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι, τό, τε ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς, καὶ τὰς νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς· ὡς ἀριστοτέλης· εἰσὶ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοί, ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχαις παρείποντο ταμίαι, δεδήλωκεν εὔπολις. Ταμίας λέγει ὅμηρος, οὐ γενικῶς θησαυροφύλακας, ἀλλὰ σιτοδοτῆρας ἐν τῷ σ̄ τῆς ἰλιάδος· ταμίαις, ἐφόροις φύλαξι. Ταμίαν, ἀττικοὶ οἰκονόμον, ἢ ἐπίτροπον ἕλληνες. Ταμίαν ἀνέμων ἑρμηνεύων ὁ ποιητής, ἐπάγει· ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι· τουτέστι, τὸν μὲν οἷον ἀποκρύπτειν, τὸν δέ, προβάλλεσθαι· ὁ ποιόν τι καὶ οἱ ταμίαι ποιοῦσι· τὰ μὲν προτιθέντες, τὰ δ' ἀποτιθέμενοι. Ταμίας, τοῦ ταμία κλίνοντες, ἁμαρτάνουσι· δέον τοῦ ταμίου· μόνως γὰρ τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ας λήγοντα ἢ εἰς ρας, πάντως τὴν γενικὴν εἰς ου τρέπει· οἷον μειδίας, μειδίου· διαγόρας, διαγόρου· οὕτως ἄρα καὶ ταμίας ταμίου. Ταμιεύεται, διοικεῖται· ἀποκρύβει. Ταμίη, ἡ προστάτις τῶν ἄκου· διοικήτρια· ἢ κελλαρία πιστή, ἢ ἀρχὴ ἀθήνησι. Ταμιοῦχος, οἰκονόμος. Ταμιράδαι, ἱερεῖς τινὲς ἐν κύπρῳ. Τάμισος, ἡ πιτύα. Τάμνε, σημαίνει τέσσαρα· λαμβάνεται γὰρ ἐπὶ τοῦ διατέμνειν· ἐπὶ τοῦ παρελαύνειν· ἐπὶ τοῦ θῦσαι, καὶ ἐπὶ τοῦ ὅρκους ποιεῖν. Τάμνειν ὅρκια, παρ' ὁμήρῳ καὶ ἡροδότῳ, τὸ θῦσαι τὰ ἐπὶ ὅρκῳ σφάγια δηλοῖ· ἰωνικὴ δὲ ἡ λέξις τὸ τάμνειν ἐπὶ τοῦ θύειν, καὶ τὸ ἔταμον, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ τάμνεν, ἐνέκοψε. Τάμνοντες, διατέμνοντες· ποιοῦντες· τέμνοντ' ἀμφὶ περιήλαυνον. Ταμόντες ὅρκια πιστά, αὐτὶ τοῦ τελέσαντες, θύσαντες· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ταμόντες· διὰ τομῆς γὰρ ζώων θυομένων, οἱ ἐπὶ μεγάλοις ὅρκοι ἐγένοντο ἀεί· τοίνυν οὕτω λέγει ὁ ποιητής, κατὰ διάλεκτον ἰωνικήν, ὡς παρὰ ἡροδότῳ ἐστὶν εὑρεῖν. Τάμον, ἀόριστος δεύτερος, ἐκ τοῦ τέμνω· ὡς ἄνω. Ταμούμενοι, ποιησάμενοι. Ταναήκεα χαλκόν, τὸ ξίφος λέγει ὅμηρος· καὶ ἔστι ταὐτὸν ταναήκεα χαλκὸν εἰπεῖν, καὶ τανυήκες ἄορ· ὧν δηλαδὴ ταναὸν τὸ ἀκόνημα, διὰ τὸ τοῦ σιδήρου προμήκες· ἢ τὰ εἰς τανυσμὸν ἥκοντα, ἢ ὧν ταναὴ διόλου ἀκή· τουτέστιν, ὀξύτης τοῦ στόματος. Ταναάς, παρήκουσας· ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι. Τανάγρα, ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἥρτυον τὰ κρέα. Τανα γρίδαι, οἱ ταναγρεῖς. Ταναγραίαν φυήν· κατὰ ὁμοιότητα· ἔφορος λέγει εἶναί τινα ἐν τανάγρᾳ παχύτητα, ὃς ἐλέγετο κητεία. Ταναήκεα, δι' ὅλου ἠκονημένα· ὀξέα· ἀπό τινα μῆκος τὴν ἀκμὴν ἔχοντα. Ταναήκεος, μακροῦ· τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος. Ταναήκες, εὐμήκες. Ταναόν, ἰσχυρόν· ὀξύ· λεπτόν· σκληρόν· μέγα· ὑγρόν· μακρόν. Ταναοδείρων, μακροτραχήλων. Ταναύποδα, ὀρθόποδα· τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν. Τανάφορον, ξύλον ἀμφίκοιλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται, βαστάζουσι. Ταυδιομείοις· παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, δῆμος τῆς αἰγηΐδος φυλῆς· ἀπὸ διόμου ἐρωμένου τοῦ ἡρακλέους· ἔστι δὲ ἡράκλειον αὐτόθι· περὶ οὗ φησι δηλῶν, ὅτι διόμος ἡρακλῆς ἐγένετο. Ταὔνδον, τὰ ἔνδον. Τανηλεγέος θανάτοιο, παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, ταναλεγής, καὶ τανηλεγής· ἢ παρὰ τὸ τῆλε τηλελεγής, καὶ τανηλεγής, ὁ μακρὸν κοίμημα ἔχων· τουτέστιν, αἰώνιον· ἢ ὁ μακρὰν ἀφροντιστίαν παρέχων. Ταυθαλύζει, τρέμει· δωριεῖς· οἱ δέ, σπαίρει. Ταυθάριον, ἐρύθημα. Ταυθρηνία, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν σφηξί· τὰ τῶν σφηκῶν ἀνθρήνων σμήνη· ἀνθρήνας δέ, τὰς μελίσσας· οἱ δὲ ἕτερον ζῶον κηροποιόν, ὅμοιον σφηκί· οἱ δέ, τοὺς τόπους ὅπου κατοικοῦσιν οἱ σφῆκες. Τανίφυλλος, μακρόφυλλος. Τανίσφυρος, ὀρθόσφυρος· εὔσφυρος· λεπτόσφυρος. Τανύοντο ἵπποι παρ' ὁμήρῳ, αὐτὶ τοῦ συντεταμένως ἔτρεχον· καὶ οὐχ ἁπλῶς ἐβηματίζον· ὁ καὶ πλίσσεσθαι ἐν ὀδυσσείᾳ αἰολικῶς λέγεται· οἷον, εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι· καὶ ἐν ἰλιάδι, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· ἤγουν ἐπὶ τεταμένως ἔδραμον· ὁ πολλαχοῦ ἐπὶ τρεχόντων ἵππων κεῖται· εἰς τό τε μάλιστα συντεινομένων. Τανόδρυστος, ὁ τρόμου παρασκευαστικός.

Ταιοῦφη, λεπτοῦφη. Ταντaλάζεται, δάκρυα στάζει. Ἱστορία. Τάνταλον οἱ θεοὶ ἐπὶ ἑστίαν ἐκάλεσαν εἰς ἔρανον, ὅ ἐστι τὴν εὐωχίαν παρασκευάσαντες· ἐπειδὴ οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Τάνταλος τοῦ ἐράνου τρόπῳ ἀντεισφέρειν τοῖς θεοῖς εὐωχίαν ἠπόρησεν, ἀσεβοῦς ἐπιχειρήματος πρόφασιν τὸ ἄπορον ἔσχε. διακόψας γὰρ τὸν Πέλοπα, εἰς καθῆκε λέβητα καὶ ἑψήσας, τοῖς θεοῖς παρέθηκε. μόνην δὲ Δήμητραν τῶν κρεῶν ἀγνοίᾳ μεταλαβεῖν λέγουσι· τινὲς δὲ τὴν Θέτιδα. γνωρίσαντα δὲ τὸν Δία Ἑρμῇ προστάξαι, εἰς καθῆναι πάλιν λέβητι τὰ κρέα· καὶ ὑγιῆ τὸν παῖδα ἀποδοῦναι. ὁ δὲ Βακχυλίδης, τὸν Πέλοπα τὴν Ῥέαν λέγει ὑγιάσαι, καθεῖσαν διὰ τοῦ λέβητος. τῷ δευτέρῳ ἀκουστέον· οὗ καὶ ὑγιὴς ἀνεδόθη. Ταντaληθείς, τὸ τοῦ Ταντάλου παθών· καὶ ταντaλωθῆναι λέγεται, καὶ ἐταντaλώθη ἐκεῖνος. Ταντῷ μύρῳ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ· ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες. Τανυγλώχινες ὀϊστοί, ἀντὶ τοῦ ὀξυγώνιοι· μακρογώνιοι· γλωχὶν γὰρ ἡ γωνία, ὡς ἀλλαχοῦ δηλοῦται. Τανύγλωσσοι, μακρόφωνοι· ἢ τεταμένην ἔχοντες τὴν γλῶτταν. Τανύει, ἐκτείνει· ἕλκει· τείνει. Τανυήκεας ὄζους, παραγωγήν φασι μόνην ἔχει ἀπὸ τοῦ τανύω καὶ δηλοῖ τοὺς μακρούς· ἐν μέντοι τῷ τανυήκες ἄορ ἔγκειται τῇ λέξει φασὶ τὸ ἀκή, ὅ ἐστιν ὀξύτης. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ τανύω, καὶ τὴν ἀκήν, τὴν ὀξύτητα. Τανύεσθαι τράπεζαν λέγων ὁ ποιητής, ἐμφαίνει μήπω κυκλοτερεῖς εἶναι τότε τὰς τραπέζας, ἀλλὰ τετανυσμένας. Τανύοντο, ἐξετείνοντο· ἔτρεχον· ἢ τανύοντο, ἐπὶ τῶν οὐρανῶν ἐξετείνοντο, διὰ τὴν λιπαρίαν· τανύοντο διὰ φλογὸς ἡφαίστοιο. Τανύπεπλον τὴν Ἑλένην λέγει Ὅμηρος, οὐ μόνον ὡς τανύουσαν ῥωμαϊκῶς καὶ ἐπισύρουσαν κάτω τὸν πέπλον ὅς ἐστι γυναικεῖον ἱμάτιον, ἀλλὰ καὶ ὡς εὔσαρκον καὶ οὐκ ἰσχνήν· ἀλλὰ τείνουσαν, καὶ ἐξαπλοῦσαν, καὶ ἐμπιπλῶσαν τὸν πέπλον, τῷ εὖ διεστηκέναι αὐτῇ τὴν φυὴν τοῦ σώματος. Τανύποδα λέγει Ὅμηρος, οὐ μόνον τὰ μακρόποδα, ἀλλὰ καὶ τὰ τεταμένως τοῖς ποσὶ βαδίζοντα· ταυτὸ δὲ εἰπεῖν μακρὰ βιβῶντα. Τανύποδας, ταχείας. Τανυπρώροις, τὰς καλύπτρας· διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτετάσθαι. Τανύσας, ἐκτείνας· ἁπλώσας, καὶ τανύει, ἐκτείνει. Τανυσίπτεροι, κοινὸν ἐπίθετον πτηνῶν, ἃ πετόμενα τανύουσι τὰ πτερά. Τανυστύς, λέξις μὲν ποιητικὴ καὶ αὐτή· γίνεται δέ, ἀπὸ τοῦ τανύειν· καὶ κεῖται παρ' Ὁμήρῳ κατὰ ἀναλογίαν τοῦ οἰζύς, ῥυστακτύς, βρωτύς, ἐδητύς, καὶ τῶν ὁμοίων. Τάνυσσα, ἐνέτεινα. Τανυσσάμενος, ἐκταθείς. Τανύσας, ἁπλώσας· ἐκτείνας· κρεμάσας. Τανύτριχα, δασύτριχα· λεπτότριχα. Τανυφλοίοιο, Ἰλιάδος π· τὴν μακρὸν φλοιὸν ἔχουσαν [illegible]. Τανύω, ἀπὸ τοῦ τείνω. Τὰ νῶτα, τὰ ὀπίσθια. Ταξάμενοι, ὁρίσαντες. Τάξις ἐστὶν, ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων· συμμετρία κοινωνίας πρὸς τὸ παθεῖν. Τάξις, ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή· ἢ ἀκολουθία, καὶ εἱρμός. Τάξος, δένδρον τὸ ὀρεινόν. Τάξω, συντάξω· θήσω. Ταπεινός, ἢ παρὰ τὸ θάπτω ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθαφον θαφεινός, καὶ τροπῇ ταπεινός· ἢ ὥσπερ ἐκ τοῦ ὄρος γίνεται ὀρεινός, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔδαφος ἐδαφεινός· καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε καὶ τροπῇ τῶν συμφώνων ταπεινός· ἢ παρὰ τὸ πέδον πεδεινός, καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τ, καὶ τοῦ ε εἰς τὸ α πατεινός, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν· ἢ παρὰ τὸ δάπεδον δαπεδεινός, καὶ κατὰ συγκοπήν, καὶ τροπήν· ἢ παρὰ τὸ πατῶ γίνεται, πάτος· οἱονεὶ ὁ πατούμενος· καὶ ἐκεῖθεν πατεινός, καὶ ἐν ὑπερθέσει· ἢ παρὰ τὸ τάπης τάπητος ταπητεινός, καὶ κατὰ συγκοπήν· ταπεινός. Ταπεινοφροσύνη ἐστί, τὸ πάντας ἡγεῖσθαι ὑπερέχοντας ἑαυτοῦ, κατὰ τὸν ὅρον τοῦ ἀποστόλου. ταπεινοφροσύνη ἐστίν, ἡ ἑκάστου πρὸς τὸν θεὸν θέσις ἐκ παραλλήλου τῆς ὑπερεχούσης καὶ ποιητικῆς αἰτίας ἐπίγνωσις, καθ' ἣν ἡ πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι πέφυκε συνδιάθεσις, καὶ ἡ τῶν πλημμελημάτων δίδοσθαι τοῖς ὀφείλουσιν ἄφεσις· ἴδε γάρ φησιν ὁ Δαβίδ, τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὴν θλῖψίν μου· καὶ τὰ ἑξῆς. Ταπεινόφρων ἐστὶν, ὁ περὶ δόξαν ἐγκρατής. ἢ ταπεινόφρων ἐστίν, οὐχ ὅς τις μικρὰ διαλέγεται καὶ τοῦτο πρὸς ὀλίγους καὶ ὀλιγάκις· οὐδ' ὅς τις ταπεινῶς προσαγορεύει τὸν ἀτιμότερον, ἀλλ' ὅς τις περὶ θεοῦ μετρίως φθέγγεται· καὶ τὰ μὲν εἰπεῖν οἶδε· τὰ δὲ κατέχει· τῶν δέ, ὁμολογεῖ τὴν ἄγνοιαν· καὶ παραχωρεῖ τοῦ λόγου τῷ πιστευθέντι, καὶ εἶναί τινα πνευματικώτερον δέχεται, καὶ διαβεβηκότα μᾶλλον ἐν θεωρίᾳ. Τάπησι, ποικίλοις στρώμασι. Τάπητες, περιβόλαια, ἢ στρώματα· οὕτως Ἀριστοφάνης. Τάπιδες, τάπητες. Τάπις, προσκεφάλαιον. Τὰ πρόσω, τὰ ἔμπροσθεν. Τάρ, σύνδεσμος· δέ· δή· ἄρα· καὶ δή, ταχέως. Τἄρα τἄλλα, καὶ τὰ ἄλλα δέ. Τἄρα, ἅτινα δή. Ταρακῖναι, ἔθνος ἢ πόλις. Τάρανδος, ζῶον ἐλάφῳ παραπλήσιον· οὗ τὰς δορὰς εἰς χιτῶνας χρῶνται Σκύθαι. Ταραντινόν, λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον· οὐ πάντως πορφυροῦν ὥς τινες ὑπέλαβον· καὶ Ταραντιναὶ βαφαί. Ταραντῖνοι, ἱππεῖς τινὲς ὀνομάζονται· οἱ δέ, τοὺς ἀκοντιστάς· ἢ τοὺς ψιλοὺς ἱππεῖς· ὡς καὶ Ἵππαρχος. Ταραξικάρδιον, τὸ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιοῦν. Ταραξιππόστρατον λέγει τὸν Κλέωνα Ἀριστοφάνης· τουτέστι, τὸν ταράξαντα τὸ πλῆθος τὸ ἱππικόν. Τάρας, πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Τάραντος τοῦ Ποσειδῶνος· ἔστι δὲ Λακώνων ἄποικος. Ταράσσω, δονῶ· κυκῶ· σείω· κατασείω· σοβῶ· κλονῶ· χειμάζω· διαλλάττω· θράττω· θορυβῶ· καὶ ταράττουσι, θορυβοῦσι. Ταραχή, ἐτυμολογεῖται μὲν παρὰ τὸ ῥᾷον χεῖσθαι· παραιτεῖται δέ, παρὰ τὸ ταράσσω· τοῦτο παρὰ τὸ ἔθω τὸ φθείρω, ῥάσσω· μετὰ τοῦ στερητικοῦ α, ἀράσσω· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, ταράσσω· ταράξω· τετάραχα· τὸ ρα, βραχύ· διατί; τὰ διὰ δύο σσ ἐκφερόμενα παραγωγὰ ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, βαρύτονα δίχρονα παραληγόμενα, συστέλλει αὐτό· οἷον ἀλάσσω· πατάσσω· ταράσσω. Ταραχή ἐστι ψυχῆς, ἡ τῶν παθῶν μὲν τῆς ἀγνοίας ἐπικράτησις. Ταρβαλέον, δεινόν· φοβερόν. Ταρβεῖ παρὰ ποιηταῖς, ἤγουν τρέμει. Ταρβῆσαι, κατὰ μέν τινας ὀνοματοπεποίηται· ἕτεροι δὲ σύνθετον τὴν λέξιν φασὶν ἀπὸ τοῦ ταράσσω καὶ τοῦ βοή· ἐπιταράσσονται γὰρ τὴν βοὴν οἱ φοβούμενοι, καὶ οὐκ αἴρεται αὐτοῖς ἡ βοή, οὐδέ εἰσι βοὴν ἀγαθοί· ἀλλὰ ὡς τὰ πολλὰ καὶ ἄφωνοι καθίστανται. Τάρβος, σημαίνει τὸν φόβον. τρισὶ παραγωγαῖς ὁ Ἡρωδιανὸς τοῦτο ὑπέλαβε· πρῶτον, ἐκ τοῦ ταράσσω τάραβος, καὶ συγκοπῇ τάρβος· παρὰ τὸ ταράσσειν τὴν ψυχήν. δεύτερον, ἐκ τοῦ τρέπω ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραπον, τράπος· καὶ τάρβος· οἱ γὰρ εὐλαβούμενοι φεύγουσι. τρίτον, ἐκ τοῦ τείρω τὸ καταπονῶ· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔταρον· τάρος καὶ πλεονασμῷ τοῦ β τάρβος· καὶ ῥῆμα ταρβῶ· τάρβησάν τε, ἀντὶ τοῦ ἐφοβήθησαν. Ταργαίνεις, ταράσσεις. Ταργάναι, πλοκαί· συνδέσεις· πέδαι. Τάργανον, ὄξος· Λυδοὶ ἢ

τὸ παράπαν· ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα, καὶ τρύξ· ἢ καὶ σκορπίουρος. Ταργαίειν, παρὰ τὸ γάρον· σημαίνει δὲ τὸ πεπασμένον λαρδίον. τινὲς δὲ τῶν ἰώνων, τὸ παρακτὸν καλοῦσι. Ταρίφη, κόφινος μέγας· οἱ δὲ, νεκροφορικὸν ἀγγεῖον. Ταρίχος, οὐδετέρως λέγουσιν οἱ ἀττικοί. Τάριχος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταριχείᾳ ἰχνεύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ γάρη ἔχειν· τροπῇ τοῦ γ εἰς τ. καὶ ταριχεύειν, τὸ τήκειν καὶ ξηραίνειν. Ταρκούει, ἀκούει. Ταρμύξασθαι, φοβηθῆναι. Τάρνη, πόλις ἐν λυδίᾳ· οἱ δὲ, ἐν μυσίᾳ· ὅθεν ἦν ἑρμείας ὁ ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνώριμος. Ταρνόν, κολοβόν· κολοβόουρον. Ταρόματα, τὰ ἀροτρώματα· παρὰ τὸ ἀροτριοῦν τὰ προηροτριωμένα. λέγουσι δὲ ἔνιοι, τὰ ἄλφιτα· καὶ τὸν λιβανωτόν, ἀρώματα. Ταρπώμεσθ᾽ ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος· ὅ ἐστιν ἐκορέσθημεν· ἢ μᾶλλον ἡδύνθημεν, διὰ τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν· παράφρασίς ἐστι σαφὴς τοῦ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. Ταρπῆναι, ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι· λέγεται ἐνίοτε ταρπῆναι· συνήθως γὰρ καὶ συνέταξεν ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας ψ΄. ἢ κατ᾽ ἔλλειψιν τῆς διὰ προθέσεως· ἢ διὰ τὸ ληφθῆναι τὸ ταρπῆναι, ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι. Τάρπη, καὶ αὐτοῦ βέλος ἐς τὰς ταρπὰς ῥίπτειν κοφίνους μεγάλους· ἢ νεκροφορικὰ ἀγγεῖα, παρὰ τὸ αἴρειν τι· αἴρω οὖν ὁ μέλλων, ἀρῶ· ἐξ αὐτοῦ, ἄρπη· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ ἄρπη καὶ τάρπη. Ταρπήσαι, ἐτέρφθησαν· ταρπώμεθα ἐτέρφθημεν· ἐκορέσθημεν· οἶμαι δὲ ἀπὸ τοῦ τρέφω, θρέψω· ὁ ἀόριστος δεύτερος ἔτραφον· ὁ παθητικὸς ἐτράφην· ἐτράφημεν, καὶ ἰωνικῶς ταρπώμεθα· καὶ ἔχει ἀφαίρεσιν, καὶ ὑπερβιβασμόν, καὶ τροπὴν τοῦ δασέος εἰς ψιλόν. Ταρπήσαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖς παρόμενοι, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντες· παθητικῶς ῥηθὲν καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ θνήσκοντας ὁρῶ· διπλοῦς δὲ ὁ νοῦς· ἢ γὰρ ἐτάρπησαν ἐν ὀφθαλμοῖς, ἢ ὁρῶντες τοῖς ὀφθαλμοῖς. Τάῤῥοθος, βοηθός· ἀρωγός. Ταῤῥοί, τάλαροι καὶ ταρσοί καὶ τὰ πλατύματα τῶν καρπῶν· αὐτὸ τὸ πτέρωμα· καὶ θουκυδίδης οὕτως εἴρηκε· καὶ ταῤῥώμα τὴν κωπηλασίαν οὕτως ἀριστοφάνης. Ταῤῥοί, τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. Ταῤῥὸς ἀττικῶς, τὰ ἐξ οἰσύων πλέγματα οὕτω καλεῖται· τοὺς γὰρ καλάθους τοὺς γεωργικούς, ταλάρους καλοῦσιν· ἀριστοφάνης δὲ κρεμάθραν ἐκάλεσεν, ἐφ᾽ ἧς ὁ σωκράτης ἐκρέματο· ἄλλως· ταῤῥὸς μετέωρον ἰκρίον, ἐφ᾽ ᾗ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. Ταρσοί, οἱ καλαθίσκοι ἐν οἷς τυροκομοῦσι· κληθέντες οὕτω παρὰ τὸ τέρσαι τὸ ξηρᾶναι· ἐν οἷς τερσαίνονται οἱ τυροί· οὓς καὶ πλεκτοὺς ταλάρους λέγει ὅμηρος· οἱ δὲ παλαιοί, τὸν τοιοῦτον ταρσόν, καὶ ταῤῥὸν λέγουσιν· οἱ ταρσοὶ βρῖθον τυρῶν, κατὰ φοινικὴν ἡ σύνταξις, ἀντὶ τοῦ ἔγεμον· ἢ βάρος εἶχον ὑπὸ τῶν τυρῶν· ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος τυροῖς βρύθειν λέγει· ὁμοίως τὸ ἄνθεσι βρύθειν. λέγεται δὲ ὁ ταρσός, καὶ τυροψύκτης. Ταρσὸς ποδός, τὸ κάτω πλατύ· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ χειρός· ἀπὸ τοῦ τέρσω τὸ ξηραίνω· τοιοῦτον γὰρ τὸ μέρος, ὀστεῶδες ὄν· ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ πτέρυγος ὀρνέων, ἡ λέξις αὕτη κεῖται, καὶ ἐπὶ μέρους τριήρεων· σημαίνει δὲ ποτὲ καὶ πόλιν. Τάρταρος, ὅς τε τάρακται καὶ κατέψυκται ἀὴρ ὢν καθ᾽ ὅμηρον· ἠερόεντα γὰρ αὐτὸν λέγει· ἠερθείς ἐστιν ἤτοι σκοτεινός, καὶ οὐ λάμπεται· ἀὴρ μέντοι ὑπόγαιος καὶ ἀνήλιος, καὶ διὰ τοῦτο ψυχρός· ἐξ οὗ καὶ τὸ σφόδρα ῥιγοῦν, ταρταρίζειν φασὶ λέγεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τείρω τὸ δαμάζω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔταρον· ταρος γίνεται, καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν τάρταρος· ὡς παρὰ τηρόν, ἀπαρτηρόν· δάπτω, δαρδάπτω. Ταρτημόριον, δίχαλκον· τὸ γὰρ ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ, ταρτημόριόν τινες καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον. Ταρτησία μύραινα παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· μύραινα δαίμων φοβερὰ παρὰ τὸ μύρεσθαι· παρὰ τὰ ἐν θησεῖ εὐριπίδου. ταρτησίαν δὲ εἶπε, πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον, διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον. λέγουσι δὲ ταρτησίαν γαλῆν, ἀντὶ τοῦ μεγάλην· ἡ δὲ ταρτησός, ἰβηρικὴ πόλις, περὶ τὴν ἄορνον λίμνην· μύραινα δὲ ἰχθὺς θαλάσσιος· ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἔχιδναν, μύραιναν εἶπεν. Ταρτησός, πόλις περὶ τὰς ἡρακλέους στήλας. Ταρφέα, κυρίως μέν, ἐπὶ δάσους φυτῶν δυναμένων ζῶα τρέφειν· ἐπεὶ τάρφος ἀδρός, τὸ δάσος· ταρφέες μέν τοι ὀϊστοί· καὶ ταρφέ᾽ ἀμειβόμενοι καταχρηστικῶς δηλοῦσι, τὸ ἀδρὸς πυκνόν. Ταρφειάς, ἀρίσταρχος ὀξύνει· ὡς πυκνάς· ὁ δὲ θρᾷξ διονύσιος, ὁμοίως τῷ ταχείας παρὰ τὸ τάρφυς ἀναλογικῶς, οὐ πολλαὶ ἦσαν χρήσεις· καὶ δῆλον, ὅτι ἀναλόγως μὲν ἀναγινώσκει ὁ θρᾷξ· ἐπεκράτησε δὲ μᾶλλον ἡ ἀριστάρχου ἀνάγνωσις. Τάρφη, διὰ τὴν τῆς ὕλης πυκνότητα· ταρφέα γὰρ τὰ πυκνά· καὶ τάρφος, τὸ δάσος· ὅμηρος· βαθείης ταρφεσιν ὕλης. Ταρφθήμεναι, τραφῆναι. Τάφεσι προπαροξυτόνως, ὡς δάσεσι· καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα αὐτοῦ τὸ τάρφος· ὡς δάσος· δηλοῦν ὕλης πύκνωμα· ἐξ οὗ ἐστι ταρφῆναι, ὅ ἐστι τραφῆναι ζῶα· ἐξ αὐτοῦ δὲ ταρφὺς ὀξυτόνως, ὁ πυκνός ὡς δασύς· οὗ παρ᾽ οὐδέτερον τὸ ταρφύ. Ταρφίεντα, ἐντάφια· τεφρώδη. Ταρφίαι, πυκναί· συνεχεῖς. Ταρφρεῦσαι, διορύξαι· περισκάψαι. Ταρφύς, ταχύς. Τάρχη, τάραξις. Ταρχάνιον, ἐντάφιον. Ταρχύσωσι, θάψωσι· τὸ θέμα ταρχύω· ταρχύσαι, τὸ θάψαι. ταρχύσωσι τουτέστιν ἐνταφιάσωσι μετὰ συνήθους ταράχου. Τὰ σὰ γούνατα ἱκάνομαι· ὅ ἐστιν ἱκέτης· ἱκετεύω δηλαδή. Τᾶς οὐ τλατᾶς, τῆς οὐχ ὑπομονητῆς. Τάσις, ὤθησις· σεισμός. Τὰς σφετέρας, τὰς αὐτῶν. Τὰ στίγματα, τὰ παθήματα· τὰ ἕλκη. Τὰς ὠτειλάς, τὰ τραύματα. Τά, τε πρόσω· ἤγουν τὰ παρεληλυθότα. Τά, τε ὀπίσω· καὶ τὰ μέλλοντα νοεῖν· τοῦ φρονίμου ἐστί. Τά τ᾽ ἐόντα, καὶ τὰ νῦν ὄντα. Τάτες, κατέρος. Τά τ᾽ ἐσσόμενα, καὶ τὰ μέλλοντα. Τά τε ἄλλα· ἤγουν καὶ κατὰ τὰ ἄλλα. Τατθίον, μαστός· τιτθίον. Τάττω, τὸ εἰς τάξιν καθιστῶ· ὡς καὶ δημοσθένης εἰς τινα τάξιν ἄλλον αἰσχίνης τὸ πρῶτον· καὶ ἔτι τάττω τὸ καταλέγω, καὶ καταριθμῶ, καὶ ἐγγράφω· οἷον τοῖς ἀγαθοῖς φίλοις σε κατατάττω· αἰσχίνης. τάττειν καὶ τὸ προστάσσειν ποιητικῶς. τάττειν καὶ τὸ κρίνειν, ὡς καὶ δημοσθένης· εἰσὶ νόμοι βαρέα τάττοντες τὰ ἐπιτίμια. Τατύρας, ὁ φασιανὸς ὄρνις. Ταυγέταις, πύλαις ταῖς μεγάλαις. Ταυθοί, καὶ ταυτὶ δωρικὸν εἶναι δοκεῖ, εἰ καὶ παρ᾽ ἀττικοῖς τέτριπται· οὕτω δὲ καὶ τὸ ἐνταῦθα. Ταυληρόντα, ἱμάντα· ἡρακλέων. Ταυρείη ἀσπίς, ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος καὶ προσφαινομένου μέρους καλεῖται· ὡς καὶ ἡ βοείη· τοιοῦτον δὲ καὶ ἡ κυνέη καὶ ἡ ἰκτιδέη, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ταύρειον, πόμα ἀπὸ αἰγειταύρου ποταμοῦ· σοφοκλῆς τροιζῆνα πέρα, καὶ κτηνιόεσσα. Ταυρία, ἑορτή τις ἀγομένη ποσειδῶνος. Ταυρόκρανοι ποταμοί φασιν, ἐτυποῦντο· ἢ ὅτι μυκηθμοὶ εἰσὶ παρὰ ταῖς ἠϊόσι παρὰ τὰς ἐκβολάς· καὶ ὅμηρος· τοὺς δ᾽ ἔκβαλλε θύραζε μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος· ἢ ὅτι σχίζουσι τὴν γῆν, ὡς οἱ βόες, ἢ διὰ τὸ τὰς νομὰς περὶ τοὺς ποταμοὺς εἶναι· ἢ διὰ τὸ καμπὰς ποιεῖν κεράτων. Ταυρόμορφον παρὰ λυκόφρονι, ὁμοίου τύπωμα. Ταῦρος λέγεται, ὡς οἷόν τις ταῦρος· ἢ ὡς τείνων· οὐ γὰρ λόγῳ ἰδιότητος, ἐξ οὗ τείνειν. Ταῦροι κεκρι-

μένοι παρ' Ὁμήρῳ, οἱ ἐπὶ λέχροι· ταῦτα γὰρ ἔδει θύεσθαι. Ταῦροι παμμέλανες τῷ Ποσειδῶνι θύονται, διὰ τὸ ὕδατος μέλαν, ὃ δηλοῦται ἐν τῷ πορφύρεον κῦμα· τουτέστι μέλαινα καὶ ἠεροειδέα καὶ ἰοειδέα· ὃ καὶ αὐτὸ ταυτόν ἐστι τῷ πορφυροῦ μέλανα. Ταυροπόλον, τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα. ἢ ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον, ἐξοίστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. ἢ ὅτι ἡ Ἰφιγένεια φυγοῦσα ἀπὸ Σκυθίας, ἐν Ἀττικῇ ἱδρυσαμένη τὸ ἄγαλμα, Ταυροπόλον Ἄρτεμιν προσηγόρευσε. Ταῦρος, ὄρος ἐπὶ χώρας κείμενον· ἐν ᾧ εἰσι βάλανοι πρὸς τροφὴν τῶν συῶν· λοιπὸν δὲ αὐτοῦ τοῦ ὄρους εἰσφορὰς ἔφερον· ἀπὸ Ταυρικὰς προσόδους φασί. καὶ ταῦροι ἀργαῖτις ὅ ἐστι λευκοί· ἐν Πινδάρῳ θύονται τῷ Ποσειδῶνι· δύναται μὲν καὶ τοῦτο εἶναι, διὰ τὴν πολιὰν ἅλα. οἱ δὲ παλαιοὶ ἀργαίνας, τοὺς διὰ λίπος ἤτοι πιμελὴν λευκοὺς νοοῦσι· καθότι καὶ κρήδεμνα λιπαρά, τὰ λευκά, καὶ λεῖα. Ταῦρος θυσία προσφυὴς Ἀλφειῷ ποταμῷ· καθὰ καὶ Ποσειδῶνι. θύεται δὲ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ βοῦς ἀγελαία, ἤτοι ἀδάμαστος, ἄφετος· καὶ καθ' Ὅμηρον ἀδμῆτις. οἱ δὲ παλαιοὶ λέγουσιν οὕτω συντόμως, ὡς οἰκεῖος ὁ ταῦρος ποταμίῳ ῥεύματι· τά, τε ἄλλα, καὶ ὅτι βίαιός ἐστι τοῖς κέρασιν ἀναβάλλων τὴν γῆν. ἐξ οὗ καὶ ταυρηδὸν ἐπίρρημα παρὰ τῷ κωμικῷ, ἀντὶ τοῦ ἀγρίως· καθὰ ἐκ τοῦ κύκλος τὸ κυκληδόν· οἷον καὶ περιβλέψας κυκληδὸν τὸ πλῆθος, ἔφη. δοκεῖ καὶ ῥῆμα ἐκ τοῦ ταύρου εἶναι, τὸ ταυροῦν· ὅθεν καὶ γυνὴ ἀταύρωτος, ἡ ἄζυξ καὶ μὴ ὑπὸ ἀνδρὶ γενομένη· ὡσεὶ καὶ δάμαλις ὑπὸ ταύρῳ. ἦν δὲ καὶ ποταμοῦ ὄνομα Τροιζηνίου Ταῦρος· ἐξ οὗ καὶ ὕδωρ ταύριον παρὰ Σοφοκλεῖ. παρ' ᾧ φασὶ καὶ κρήνη τις ὑόεσσα καλεῖται. ὅτι δὲ καὶ κύριον ὄνομα ὁ Ταῦρος, οὐ μόνον ὁ κατὰ Κρήτην ἰατρὸς ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ὀνομαστοί, δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν. ταῦρος δὲ καί τι σωματικόν· ἐξ οὗ οἱ κωμικοὶ τὸν λάσταυρον, ἤγουν λασιόταυρον ληροῦσι. Ταῦρος λέγεται ἐν τοῖς ἄστροις τεθῆναι, διὰ τὸ Εὐρώπην ἀγαγεῖν ἐκ Φοινίκης εἰς Κρήτην διὰ τοῦ πελάγους, ὡς Εὐριπίδης φησὶν ἐν τῷ Φρίξῳ· χάριν δὲ τούτου ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἐστὶν ὑπὸ Διὸς τιμηθείς. ἕτεροι δέ φασι βοῦν εἶναι τῆς Ἰοῦς μίμημα· χάριν δὲ ἐκείνης ὑπὸ Διὸς ἐτιμήθη τὸ ἄστρον. Ταύρους ὅτι τοῖς ποταμοῖς ἱέρευον, καθίεσαν δὲ καὶ ἐν ταῖς δίναις ζωοὺς ἵππους, ὃ δὴ καὶ ἐπὶ Ξάνθου ἐποίουν οἱ Τρῶες. ὅτι δὲ οἰκειότητα ἔχει ὁ ταῦρος πρὸς τὸ ὑγρόν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ποσειδῶνι θύεται, εἴρηται ἀλλαχοῦ. δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος, ἐν οἷς φησί· σφαγιασάμενοι τῇ θαλάσσῃ ταῦρον. καὶ ἵππος δὲ ὡς ταχύτατον ζῷον προσήκει τοῖς ὠκυρρόοις ποταμοῖς. Ταύρους καὶ αἶγας, ὁ Χρύσης τῷ ἡλίῳ Ἀπόλλωνι θύει· τοὺς μέν, ἤτοι τοὺς ταύρους, ὡς ἐργατικοὺς τῆς γῆς, καὶ ἡλίῳ συμπράττοντας εἰς τὸ ζωογόνον καὶ ἀναδοτικὸν τῶν καρπῶν. αἶγας δέ, διά τε τὸ ὁρμητικὸν τοῦ ζῴου, καὶ εἰς ὕψος ἁλτικόν, ὅτε καὶ ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν ὀνομάζεται. ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὰ ἐξ αἰγῶν κέρατα εὔθετα εἶναι εἰς τόξων ποίησιν· τοξότης δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων, ἐρεῖ ὁ ποιητής. ὅτι δὲ καὶ ἄρνες αὐτῷ ἐθύοντο, δηλώσει Ἀχιλλεύς, οἰόμενος ἀρνῶν καὶ αἰγῶν κνίσσῃ θεραπευθήσεσθαι τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ Πίνδαρος δὲ ἄρνας πρωτογόνοις θύσειν αὐτῷ εὔχεται. καὶ ἐν σπονδαῖς δέ, ἄρνα λευκὸν Τρῶες ἡλίῳ ἱερεύουσιν. ὅτι δὲ καὶ προβάτων χαίρει ποιμνίοις, ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ λέγεται· ταῖς γὰρ ἀγέλαις ἐκεῖ, τῶν τοῦ ἡλίου βοῶν καὶ προβάτων πώεα συννέμονται. οὐκ ἀποστέργει δὲ οὐδὲ ὄνους· Ὑπερβόρεοι οὖν ὡς Πίνδαρος ἱστορεῖ τοιαῦτα ἐκείνῳ κνώδαλα ἔθυον κατὰ Ἡρόδοτον. καὶ Πέρσαι ἵππον αὐτῷ ἱέρευον ὡς ταχυτάτῳ τὸ ἐν τοῖς πεζοῖς ταχύτατον. καὶ ὅλως εἰπεῖν, νόμιον ἔχοντες οἱ Ἕλληνες τὸν Ἀπόλλωνα καὶ ζωοτρόφον πάντων, ἐκείνῳ τῶν τοιούτων ἀπήρχοντο. Ταυροφάγον τὸν Διόνυσον, Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι, βοῦς ἐδίδοτο· ἢ τὸν ὠμηστήν· ἀφ' οὗ καὶ ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεκται τοὔνομα. Ταυροφθόγγοι, παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι. Ταυροχολία, ἑορτὴ ἐν Κυζίκῳ. Ταυρώ, ἡ ἐν Ταύροις Ἄρτεμις. Ταύρωσον, ταῦρον ποίησον. Ταῦς, μέγας, πολύς. Ταῦσας, μεγαλύνας, πλεονάσας. Ταύσιμον, μάταιον. Ταῦτα μὲν θεοῦ ἐν γούνασι κεῖται· τοῦτο λέγεται ἐπὶ πραγμάτων ἀποβάσεως ἀδήλων· ἀντὶ τοῦ ἐν δυνάμει, ἢ ἱκεσίᾳ θεοῦ κεῖται. Ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ταῦτα τοῦτον τὸν τρόπον ἔχουσι. Ταῦτά τοι, ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. Ἀριστοφάνης· ταῦτά τοι ἐποίουν ὑγραὶ νεφέλαι. Ταὖτ' ἄρα, Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα· λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρ' Ἀττικοῖς. Ταύτασος, ὄρνις ποιός. Ταυτίας, αὐλὰς μεγάλας. Ταύτῃ, οὕτω· τοιοῦτον τρόπον. Ταύτῃ τοι, τούτῳ τῷ τρόπῳ· τούτου ἕνεκεν. Ταϋγέτη, καὶ Ἠλέκτρα, Ἄτλαντος ἐγένοντο θυγατέρες, αἷς ὁ Ζεὺς συγγενόμενος, ἐτέκνωσεν· ἐκ μὲν Ταϋγέτης, Λακεδαίμονα· ἐκ δὲ Ἠλέκτρας Δάρδανον. Ταύτῃ τοι, καὶ ταῦτά τοι, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· γίνεται γὰρ τὰ ἐπιρρήματα ἀπὸ δοτικῆς τῶν ἑνικῶν, καὶ ἀπὸ εὐθείας τῶν οὐδετέρων. Ταυτί, ταῦτα, Ἀττικῶς. Ταὐτοεπεῖν, ταυτολογεῖν. Ταυτολογία ἐστί, λέξεων παράλληλος θέσις, τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν· οἷον, ὀξύς ἐστι καὶ ταχύς· ἀλλ' οὐ νωθὴς καὶ βραδύς. Ταὐτόν, ὅμοιον· παραπλήσιον. ταὐτὸν μετὰ δοτικῆς συντάσσεται· ταὐτὸν λέγε, μὴ τὸν αὐτόν. τὸ γὰρ ταὐτὸν τὸ αὐτὸ ὂν κατὰ συναλοιφὴν ταὐτὸ γέγονε. γράφεται καὶ ταὐτὸν καὶ ταὐτὸ ἐπαγομένου τε συμφώνου καὶ ἐπαγομένου φωνήεντος· οἷον ταὐτόν τι ποιεῖς, καὶ ταὐτό τι ποιεῖς· καὶ ταὐτὸν ἐποίησε καὶ ταὐτὸ ἐποίησεν. ὡσαύτως καὶ τὸ τοιοῦτόν τι λέγε, καὶ τοιοῦτό τι, καὶ τοιοῦτόν ἐστιν. Ταυτότης ἐστίν, ἀπαραλλαξία καθ' ἣν ὁ τοῦ σημαινομένου λόγος τῷ παντὶ κέκτηται ἄδικον μηδενί, τρόπῳ διαφορᾶς γνωριζόμενον. ταυτότης, κατὰ τρεῖς τρόπους λαμβάνεται. ἔστι γὰρ ταὐτὸν τῷ γένει· ὡς ὅταν εἴπωμεν, ταὐτὸν εἶναι τῷ γένει τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἵππον· καθὸ ἀμφότερα ζῷά εἰσι. πάλιν, ἔστι ταὐτὸν καὶ τῷ εἴδει, ὡς ὅταν εἴπωμεν τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰωάννην, ταὐτὸν εἶναι τῷ εἴδει· καθὸ ἀμφότερα ζῷά εἰσι. Ταφεῖς, θεωροὶ θαυμαστοί· ἢ οἱ νεκροτάφοι. Ταφῆες, κτερισταὶ ἀγχιστεῖς. Ταφήϊον, καθ' ὁμοιότητα παρῆκται τοῦ πολεμήϊον· ἤγουν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, οὐ κατὰ διάλυσιν ὡς τὸ πρεσβήϊον. Τάφιοι, λῃστῆρες· τοὺς Ταφίους πρότερον Τηλεβόας φασὶ καλεῖσθαι· κληθῆναι δὲ αὐτοὺς Ταφίους, ἀπὸ Τάφου τινὸς βασιλέως. καὶ ἄλλοι δὲ τὸ ἀνέκαθεν, Φοίνικες τῶν μετὰ Κάδμου σταλέντων. Τάφος λέγεται καὶ δαίς, ἐπὶ νεκρῷ παρ' Ὁμήρῳ. Τάφος οὐ κατά τινας ὁ μετὰ τὸ ταφῆναί τινα περίδειπνος, ἀλλ' ἁπλῶς ὁ ἐπὶ νεκρῷ. ἐπὶ γοῦν Πατρόκλου μήπω ταφέντος, τάφος τοιοῦτος γίνεται. ὃς πρὸς ἑσπέραν γενόμενος, καὶ δόρπος ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λέγεται· ὡς δηλοῖ τὸ δορπησόμενοι, ἔνθα δὲ πάντες καὶ δόρπον ἐφωπλίσαντο ἕκαστοι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ δαῖτα. καὶ ἀλλαχοῦ λέγει Ὅμηρος· οὐχ ἁπλῶς μέντοι, ἀλλὰ στυγερὰν ὡς ἐπὶ νεκρῷ γενομένην· ὃς ἐκ Στυγὸς κατὰ μῦθον ἄπεισιν. ὁ

δὲ ἱστοριογράφοι φασὶν, ὅτι κύπριοι καὶ τὸν φόνον τάφον καλοῦσιν. ἕτεροι δὲ καὶ τὴν ταφὴν, τάφον λέγεσθαι οἴονται ὡς
καὶ τὴν χολὴν, χόλον, οἷον τάφου μνῆμα. οἷον ταφῆς μνημόσυνον. Τάφος, νῆσος μία τῶν ἐχινάδων νήσων. ὅθεν λησταὶ
τάφιοι κατὰ τοὺς παλαιούς. ἐλέγοντο δὲ αὐτοὶ καὶ τηλεβόαι. ἢ διότι ληϊζόμενοι, τῆλε τὰς βόας ἀπῆγον, ἢ ὅτι οὐ τοῖς
πλησιοχώροις μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῆλε καὶ μακρὰν βοὴν ἤτοι μάχην συνίστων. ἢ καὶ εὔφωνοι. καὶ τῆλε φωνοῦσι μακρὰν
βοὴν ἐκχύοντες. ἐς τούτοις ἀμφιτρύων ὁ πατὴρ τοῦ ἡρακλέους ἐστράτευσε, ληισαμένοις βόας τῆς γυναικὸς ἀλκμήνης,
ἔχων συστρατευόμενον καί τινα κέφαλον ἄνδρα φυγάδα ἐξ ἀθηνῶν. ἀφ' οὗ χρησιμεύσαντός τι ἐν τῷ τότε πολέμῳ, κε
φαλληνία ἐν δυσὶ λλ ἡ χώρα ἐκλήθη πρὸς διαστολὴν, ἵνα τὸ ἐθνικὸν ὁ κεφαλλὴν ἔχῃ διαφορὰν πρὸς τὴν ἐν τῷ σώμα
τι κεφαλήν. κεῖται δὲ ὁ κεφαλλὴν παρὰ σοφοκλεῖ, ἐν τῷ ὦ ξεῖνε κεφαλλήν. ἦρχε δὲ τῆς κεφαλληνίας ὁ ὀδυσσεύς.
Τάφος ἡ νῆσος, ἔχει ὁμωνυμίαν πρὸς τὸ θάμβος. ὅτι καὶ αὐτὸ τάφος λέγεται ὡς τὸ τάφος δ' ἕλε πάντας. ἤγουν θάμβος
καὶ ἔκπληξις. ἐξ οὗ καὶ τὸ ταφὼν δ' ἀνέρουσεν ἀχιλλεύς. ἤτοι ἐκπλαγείς. Τάφρος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα.
ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον. Ταφρεῦσαι, διορύξαι. Ταφὼν, ἐκ τοῦ θάπτω θάψω. οὗ ὁ δεύτερος ἀό
ριστος ἔθαπον. καὶ ἀναγκῇ τῶν δύο ἀφώνων εἰς τὰ αὐτῶν ἀντίστοιχα ἔταφον ἐπὶ τῆς νεκρικῆς ταφῆς, καὶ ἐπὶ ἐκπλήξεως δὲ
μεταφορικῶς. ὅθεν καὶ τάφος οὐ μνῆμα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔκπληξις. καὶ ἡ μετοχὴ, ταφών. ὥσπερ δὲ τὸ ἔθαπον, ἀφ' οὗ τὸ τεθη
πέναι ἀφώνων ἐν ἀνάγκῃ ἔπαθεν εἰς τὰ ἀντίστοιχοῦντα, οὕτω καθὰ καὶ ἐπὶ τρωθεὶ δηλοῦται καὶ ἄλλα εὑρίσκονται παρὰ
τοῖς ἴωσι. τὸ γοῦν ἐντεῦθεν, ἐνθεῦτί φασι. καὶ τὸν χιτῶνα, κιθῶνα. καὶ τὸν βάτραχον, βάθρακον. οὕτω καὶ χύτρα κύθρα
λέγεται. Τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως ποιηταί. οἱ δὲ ῥήτορες ταχέως. καὶ τάχιστα. καὶ ἐν τάχει. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ἴσως.
καὶ ἀμφότεροι. ὅπερ καὶ μόνον τίθεται. καὶ μετὰ τοῦ ἴσως. ποτὲ καὶ μετὰ τοῦ που, τοῦ δηλοῦντος τὸ ἴσως ἐκ παραλλήλου. οἷον
τάχ' ἂν γέγονε καὶ τάχ' ἴσως. καὶ τάχα που, καὶ ἴσως που. Τάχα. σημειοῦνται οἱ παλαιοὶ μηδέποτε παρὰ τῷ ποιητῇ
διστακτικῶς εὑρίσκεσθαι, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀεὶ παραλαμβάνεσθαι γινόμενον κατὰ συγκοπὴν, ὡς σαφέα σάφα. αἶ
ψα αἶψα. λιγέα, λίγα. ὠκέα, ὦκα. οὕτω ταχέα, τάχα. Τάχα που, ἀντὶ τοῦ ἴσως. ἐκ παραλλήλου. Τάχει, καὶ σὺν
τάχει. καὶ κατὰ τάχος. καὶ ὅσον τάχος. καὶ διὰ ταχέως. καὶ διὰ τάχους. καὶ διὰ ταχέων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ταχὴ, βοή. Ταχι
νοὶ, γοργοί. Ταχίνης, λαγωὸς καὶ ἔλαφος. Τάχος ἦλθε, καὶ ταχὺ λέγουσιν ἀττικοί, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἦλθε. Ταχὺ,
καὶ βραδύ. καὶ διὰ ταχέως, καὶ διὰ βραδέως λέγουσιν ἀττικοί ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ταχέως καὶ βραδέως. Ταχυβάμονας ὅρ
κους, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους. ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. Ταχυπώλων, ταχεῖς ἵπ
πους ἐχόντων. Ταχὺς, ταχύτερος. ταχύτατος. ταχὺς ταχίων τάχιστος. καὶ ταχὺς θάσσων. ταχὺς, ταχύτερος. ταχίων.
τάσσων, καὶ θάσσων. Ταχὺς ταχίων, τάσσων, καὶ θάσσων πρὸς διαστολὴν τῆς τάσσω μετοχῆς. καὶ τὸ ἐπίρρημα. ἔτι δὲ καὶ τὸ
οὐδέτερον θᾶσσον. ὁμοίως καὶ μακρὸς μακρίων, μάσσων. καὶ βραδὺς βραδίων, βράσσων. καὶ παχὺς παχίων, πάσσων. καὶ ἐλα
χὺς. ἢ κατὰ καλλίμαχον ἐλαχύς. ἐλαχίων, ἐλάσσων. Ταχὺ, καὶ σὺν τάχει καὶ κατὰ τάχος. καὶ ὅσον τάχος, καὶ διὰ τα
χέως. καὶ διὰ τάχους. καὶ διὰ ταχέων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. Ταχὺ, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καὶ διὰ ταχέως. καὶ ὅτι τάχιστα. καὶ ὡς
εἶχε τάχους. καὶ ἐν τάχει. καὶ ὡς τὸ πολύ. καὶ ὡς τὸ ἐπὶ πολύ. καὶ ὡς ἐπὶ τὰ πολλὰ, πάντα ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνον
ται. Ταχὺς, καὶ ταχὺ οὐδέτερον. ποσαχῶς ἀποτελοῦσι τὰ εἰς σ ἀρσενικὰ οὐδέτερα; τετραχῶς. ἢ γὰρ ἀποβολῇ τοῦ
σ γίνεται, ὡς ἐπὶ τοῦ ταχὺς ταχὺ, φιλόπολις φιλόπολι. μέγας μέγα. ἢ τροπῇ τοῦ σ εἰς ν, ὡς καλὸς, καλόν. σοφὸς, σο
φόν. ἢ κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς ν καὶ συστολῇ τοῦ α, ὡς μέλας, μέλαν. ἢ κατὰ συστολὴν μόνον, ὡς τὸ εὐσεβὴς, εὐσεβές. εὐγε
νὴς, εὐγενές, καὶ ἀληθὴς ἀληθές. Ταὼν πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐράν. τὸ γὰρ ζῶον ἐναβρυνόμενον τῷ ἑαυτοῦ κάλ
λει, τοῖς ὁρῶσι τὴν οὐρὰν ἐξαπλοῦν ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ταὸς βούλονται εἶναι, κατ' ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ ἐν ἀνα
γῇ τοῦ τόνου. ἀλλ' οὐκ ἔστιν. ἐπειδὴ τὸ ταὸς ὥς φησιν ἡρωδιανὸς, διὰ τοῦ ο μικροῦ οὐκ ἔστι σύνηθες τοῖς ἕλλησι. καὶ λέγουσι
τινὲς, ὅτι ὤφειλεν εἶναι τεώς, ὡς λαὸς λεώς. Ταώς, τιὼς κρῆτες. καὶ δασέως τὸ ὄρνεον. ταῶς.

c

ΤΟ Τ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

ε σύνδεσμος παρὰ μὲν τοῖς κοινοῖς, καὶ τοῖς τραγικοῖς ποιηταῖς, καὶ τοῖς κωμικοῖς, οὔποτε περιττὸς τίθεται.
παρὰ δὲ τοῖς τῷ ἡρωϊκῷ μέτρῳ χρωμένοις πολλάκις ὡς παρὰ ἡσιόδῳ. ὅν τε διὰ βροτοί. καὶ παρ' ὁμήρῳ πολλα
χοῦ ἔστιν εὑρεῖν. Τὲ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται. οἷον καί τε περιπατοῦνται. Τὲ ἀντὶ τοῦ σὲ, λέγουσιν αἰολεῖς.
καὶ δωριεῖς. τὶ, παρ' ἴωσι πλεονάζει καὶ παρέλκει. ἠρόδοτος. ἐπεί τε ἐγένετο ταῦτα. ἀντὶ τοῦ ἐπεί. Τέγγει, βρέ
χει. Τέγγεσθαι, εἴκειν. ἐνδιδόναι. Τέγγω, τὸ βρέχω. καὶ διαβρέχω. πολλὴ δ' ἐπὶ κύματος ἄχνη, τέγγε πόδας. Τεγ
γύρος, ὄρνεον ποιόν. Τεγέα, πόλις ἀρκαδίας. Τεγέας γνώρισμα, ὁ στράβων τριοῦτόν φησι. κεγχρεαὶ κεῖνται ἐπὶ
τῇ ὁδῷ τῇ ἐκ τεγέας εἰς ἄργος, διὰ τοῦ παρθενίου ὄρους. λέγει δὲ καὶ ὅτι ἡ τεγέα, μετρίως συμμένει. εὐδαίμων δὲ ὁ τε
γεατικὸς τόπος. διὸ καὶ παροιμία ἐντεῦθεν. εὐδαίμων ὁ κορίνθιος. ἐγὼ δὲ εἴην τεγεάτης. τῷ μέντοι γεωγράφῳ, ἀρέσκει
τενεάτης, ἐνταῦθα γράφεσθαι. ἀπὸ τενέας κώμης φησὶ κορινθίας, ἐν ᾗ τενεάτου ἀπόλλωνος ἱερόν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ
ὅτι, τεγεάταις ὅμοροι κυπαρισσεῖς. ἄμφω δὲ τὰ χωρία ταῦτα καύκωνες κατεῖχον. καὶ ὅτι ἐν τῇ λεπρεάτιδι, καύκω
νος ἐστὶ μνῆμα. καὶ ὅτι ἐν τῇ δυμαίᾳ, ποταμὸς καύκων θηλυκῶς. Τεγείδιον, κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον. Τέγη, στέγη.
οἴκημα. Τέγησσος, ἀκρωτήριον. κύπριοι. Τεγέοις. ὅρα ὅτι ὅμηρος γυναικείοις θαλάμοις, οὐ μὴν καὶ τοὺς τῶν ἀνδρῶν
ὠνόμασε τεγέοις, ἀντὶ τοῦ ἀνωγείοις. ἐπὶ τέγει ἤτοι που οἴκου ἀνασαύτας ὑπερῴοις. πολυστέγοις, πολυωρόφοις, ἵνα μὴ διο
δευομένων φασὶ καταδύωνται αἱ γυναῖκες. γίνεται δὲ τὸ τέγεος, ἀπὸ τοῦ τέγος τέγειος καὶ ἀποβολῇ τέγεος. ὡς τέλος τέ
λειος, τέλεος. ὡς παρὰ δὲ μικρὸς σμικρὸς, οὕτω καὶ τέγος στέγος. ἐξ οὗ τὸ στέγω ῥῆμα. ἰστέον δὲ, ὡς εἰ καὶ ἀπὸ τοῦ τέγους

ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ τέγω, παράγεται τὸ στέγος, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦ αὖθις ὁ ὅλος οἶκος παρονομάζεται, διὰ μέσου τοῦ στεγάσματος· ὡς παρδηλοῖ καὶ εὐριπίδης· ἐν οἷς τοῦ λέγει, ὅτι ὄχλον στέγει δῆμος. Τεγκτοὺς, χυτούς. Τέγξω, κατασκεδάσω. Τεγοῦ, λυδοὶ τὸν λῃστήν. Τεῆ, σοί. Τεθαλυῖα, ἀπὸ τοῦ θάλλω· ὁ μέλλων θαλῶ· ὁ παρακείμενος τέθαλκα· ὁ μέσος τέθηλα· καὶ ἡ μετοχὴ, τεθηλώς· τὸ θηλυκὸν τεθηλυῖα· καὶ τεθαλυῖα κατὰ συστολὴν τοῦ η εἰς α. Τεθαγμένοι, μεμεθυσμένοι. Τεθάξαι, μεθύσαι. Τεθαλῶτα, θάλλοντα. Τεθέαμαι, ἑώραμαι· πεπείραμαι· ἰστέον ὡς ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων, εἰ καθαρὸν, ἢ μετὰ τοῦ ρ ἔχει τὸ α, ἀναγκαίως ἀεὶ τὸν παθητικὸν παρακείμενον δίχα τοῦ σ ἐκφέρει· ὡς δῆλον ἐν τοῖς ἄνω· μὴ ἔχουσα δὲ οὕτω, μετὰ τοῦ σ τοῦτον ποιεῖ· ὡς γεγέλασμαι· καὶ τὰ παραπλήσια· οὕτω καὶ τὸ ἐλήλαμαι ἐλήλασμαι ὄν, ὡς μήτε καθαρὸν ἔχον τὸ α, μήτε μετὰ τοῦ ρ, ἐκβολῇ τοῦ σ ἐλήλαμαι γέγονε· καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῆς μετοχῆς, ἀνεβιβάσθη ὁ τόνος· ὥστε οἱ ἐληλαμένος, καὶ οὐκ ἐληλαμένος γράφοντες, ἁμαρτάνουσι. Τεθεληκέναι, ἀλεξανδρεωτικὸν τοὔνομα· διὸ ἀφετέον ἀλεξανδρεῦσι καὶ αἰγυπτίοις αὐτό· ἡμῖν δὲ ῥητέον, ἠθεληκέναι. Τέθηλεν, ἐθαύμασεν· ἐνεφύη. Τεθηλάμεθα, ἀνεφύημεν. Τέθηλε, μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ θάλλω θαλῶ, τέθαλκα· ἄχρηστος· μέσος τέθηλα, εὔχρηστος· ἡσίοδος· τοῖσι τέθηλε πόλις. Τεθήπασιν, ἐξεπλάγησαν· ἐθαύμασαν. Τεθηπότες, ἐπτοημένοι· δειλιάσαντες· τεθηπότες μέσος παρακείμενος τοῦ θάπω· ὅπερ ἄγειν οἱ δὲ τοὺς συμπαθεῖς εἰς ἔκπληξιν· ἀφ' οὗ καὶ θάπος· καὶ ἰωνικῇ ἐναλλαγῇ τῶν στοιχείων, τάφος ἡ ἔκπληξις· καὶ θαπὼν μετοχὴ ἐνεργητικοῦ δευτέρου ἀορίστου· καὶ κατὰ ὁμοίαν ἐναλλαγὴν τῶν ἀφώνων, ταφὼν, ὁ ἐκπλαγείς· ὅτι δὲ ἰώνων ἰδία ἡ τοιαύτη τῶν δασέων καὶ ψιλῶν ἀντιμετάχώρησις εἰς τὰ σύστοιχα, δηλοῦσι μὲν καὶ τὰ τοῦ γλυκέος ἴωνος ἡροδότου, τὸ ἐνθεῦθεν· τὸ κιθών· τὸ βάθρακος, καὶ ἕτερα· οἷον ἀκάνθια, ἀχάντα· καὶ ἡ τοῦ κύθου δὲ λέξις παρὰ τῷ κωμικῷ, εἰς τοιοῦτον πίπτει ἰωνισμόν, εἴπερ ἀπὸ τοῦ κέχυται γίνεται, διὰ τὴν ἐκεῖθεν κατὰ φύσιν χύσιν· ἰωνικῶς δὲ ἰδιώτισται καὶ τὸ ἐκ τῆς χύτρας σύνθετον μονόκυθρον· οὐ μακρὰν τούτων, οὐδὲ τοῦ πάσχα ἐκ τοῦ φάσκα καλλιφωνηθέν. Τεθήσεται ἡρακλέων, δαιεισθήσεται. Τεθήσατο, ἐθηλάσατο. Τέθιγμαι, ἥψατο. Τεθιγμένον, ἠκονημένον. Τεθμός, ὁ νόμος· ἐκ τοῦ τίθεμαι· τίθεσαι, τίθεται· τεθμός. Τεθναίειν, ἐκ τοῦ τέθνημι· ὁ μέλλων θνήσω· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔθνην, ὡς ἔστην· ἡ μετοχὴ ὁ θνὰς τοῦ θνάντος, ὡς στὰς στάντος· τὸ εὐκτικὸν θναίην, ὡς σταίην· καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν τεθναίην· ὁμοίως τεθνάναι τὸ ἀπαρέμφατον ἐκ τοῦ τεθνακέναι, κατὰ συγκοπήν· ἔστι γὰρ τέθνακα ὡς ἕστακα. Τεθνάκαμες παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ τεθνήκαμεν. Τεθνάναι, τέθνημι· τὸ πληθυντικὸν τέθναμεν· καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι· ἢ τέθνημι· ὁ παρατατικὸς ἐτέθνην· ἡ μετοχὴ τεθνὰς τεθνάντος, τὸ ἀπαρέμφατον τεθνάναι. Τεθνᾶσι, κρᾶσιν ἔπαθεν ὁμοίαν καὶ τὸ βεβάασι βεβᾶσι· καὶ ἑστάασιν ἑστᾶσι. Τέθναθι, κανονίζεται ὡς τέτλαθι. Τέθνεικα, ἀπὸ τοῦ τέθνημι πρώτης συζυγίας ὂν καὶ αὐτὸ τῶν εἰς μι· οὗ καὶ ὁ παρακείμενος τέθνηκα· ὡς τέθεικα διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ ἀποβολῇ τοῦ κ, τέθνεια· ἐκ τούτου ἀποβολῇ τοῦ ι γίνεται τέθνεα· καὶ ὁ τεθνεώς· καὶ πάλιν τροπῇ τοῦ ε εἰς η, γίνεται τεθνηώς διὰ τοῦ η· καὶ ἔστι τὸ μὲν τεθνεὼς κοινόν· τὸ δὲ τεθνειώς, ποιητικὸν ἐκ τοῦ τέθνεια παρακειμένου. Τεθνειώς, ἐκ τοῦ θνῶ θνήσω· ὁ παρακείμενος, τέθνηκα· ἡ μετοχὴ τεθνηκώς· καὶ συγκοπῇ τεθνηώς. Τεθνᾶτος, ἐκ τοῦ τεθνάως τεθναότος, κατὰ συναλοιφήν. Τεθολωμένον, μεμυρισμένον. Τεθολωμένος, καὶ ἐπὶ χροιᾶς φερεκράτης, μυρμηκανθρώποις· γελῶντα καὶ χαίροντα, καὶ τεθολωμένον· καὶ ἐπὶ λύπης· ὑπὸ τῆς ἀνοίας ἀνεθολοῦτο δ' ἡ καρδία. Τεθολῶς, ἀνάπλεως ἀμερίας. Τεθορεῖν, διαπηδῆσαι. Τεθοωμένον, ὀξυμμένον· καὶ ἐθόωσα, ὤξυνα. Τεθραύσμαι, συγκέκλασμαι· ἀπὸ τοῦ θραύω. Τέθραπται, πέπηγε. Τεθρᾶσθαι, ὠχλεῖσθαι. Τεθραυσμένος, πεπληγμένος. Τεθρηδὼν, πρωρεύς. Τεθριππόβαμον, ἡ στολωτὴ ὁρμὴ τοῦ ἅρματος. Τέθριππον, τὸ τετράϊππον ἅρμα. Τεθυκώς, εὐχαριστήσας. Τεθυμμένον, τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός. Τεθυλλαμένον, τεταραγμένον ἀπὸ τῆς θυέλλης. Τεθυμιασμένον, εὐῶδες. Τεθυωμένον ἦεν, παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ ξ τῆς ἰλιάδος· ὡς ἄν τις εἴποι, μεμυρωμένον, ἢ μεμυρισμένον· ἀπὸ τοῦ θύου τοῦ εὐώδους, οὗ μέμνηται καὶ ὁ περιηγητής· ἢ παρὰ τὸ θύος, ὃ ἐν τῇ ι ῥαψῳδίᾳ κεῖται· ὅμηρος μὲν γὰρ μύρου μὲν χρῆσιν οἶδε, κλῆσιν δὲ ἀγνοεῖ· ὁποῖον δὲ τὸ βρένθειον, καὶ ἡ ἶρις, καὶ τὸ ἴρινον, καὶ τὸ ἀμαράκινον, καὶ τὸ ῥόδινον, καὶ τὸ μεγαλεῖον, προπερισπωμένως κατὰ τοὺς παλαιούς· ἢ κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους προπαροξυτόνως, ἐν δυσὶ λλ, μετὰ τοῦ παραλήγοντος ἰῶτα. Τέθωκται, τεθυμίαται. Τεθωγμένοι, μεμεθυσμένοι. Τειαλεσθήν, τὴν ἅμαξαν. Τείνω, τὸ ἐξαπλῶ· αἰτιατικῇ συντάσσεται· τείνω τὸ τανύω, καὶ τείνειν τὸ ἀφορᾶν· καὶ τείνειν, ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόναι· τείνω τενῶ, τέτακα. Τείνω τὸ ἐξαπλῶ διὰ διφθόγγου· τιταίνω τὸ αὐτὸ, ι· συστέλλεται δὲ διὰ τὸν ἀναδιπλασιασμόν. Τεινωδῶ, τὸ τραγῳδῶ. Τεῖον, ποῖον· κρῆτες. Τείρω, ἔχει κινήσεις τινὰς, καθὰ καὶ τὰ τείρεα, ὅπερ ἐστὶν ἄστρα· ἐκεῖθεν δὲ καὶ τὰ κατὰ οἴκους τέραμνα· ὡς τειρόμενα εἰς γλυφὴν, καθὰ δηλοῖ τρίγλυφα, καὶ ἡ τερηδὼν, ζωΰφιον· ὃ καὶ ξύλοις ἐμφύεται, καὶ ὀστοῖς· καὶ ὁ τέρην, οὗπερ οὐδέτερον μὲν τέρεν, ἢ δάκρυον· ἤ τι ἄλλο· θηλυκὸν δὲ, τέρεινα· οἷον πάρεισι μόσχων τέρειναι σάρκες· ἤγουν ἁπαλαί· τοῦ δὲ τείρειν στέρησις, ὥσπερ ἀτειρής, οὕτω καὶ ἀτέραμνον· ἤγουν δυσέψητον ὄσπριον καὶ οὗ καὶ ἦθος ἀτέραμνον, τὸ ὠμὸν καὶ ἀνυπεικτον· καὶ ὕδατα δὲ ἀτέραμνα, τὰ πυκνοῦντα, καὶ οὕτω σκληροῦντα. Τείρεα, τὰ ἄστρα· παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω· εἴρεα, καὶ τείρεα, πλεονασμῷ τοῦ τ· καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνουσί τινα σημεῖα· ἢ παρὰ τὸ τέρας τὸ σημεῖον· σημαντικὰ γάρ ἐστι τῶν μελλόντων· ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ· πολλοὶ γὰρ ἐκ τῶν ἀστέρων κατεπόθησαν, καὶ γεγόνασιν ἀστρόβλητοι· ὥσπερ καὶ ἐμβρόντητοι· καὶ τειρεσίας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἴρω τὸ λέγω· ἢ παρὰ τὸ τείρεα· πολλάκις γὰρ οἱ μάντεις ἐκ τῶν ἀστέρων τι λέγουσιν· ἢ παρὰ τὸ τείρεσθαι· οἱονεὶ ὁ καταπονούμενος ἐκ τῆς στερήσεως τῶν ὀφθαλμῶν· τυφλὸς γὰρ ἦν. Τείρεται, καταπονεῖται· βλάπτεται· τείρω γὰρ τὸ δαμάζω. Τείχεα, τείχη. Τειχιόεσσαν, καλὰ τείχη ἔχουσαν. Τειχεσιπλῆτα, τινὲς διὰ τοῦ β γράφουσι· ἀμφοτέρων μία ἡ ἔννοια· ἔστι δὲ τειχεσιπλήτης μὲν ὡς ἄν τις εἴποι, πολιορκητής· ὁ τοῖς τείχεσι πελάζων ἐπὶ πορθήσει· τειχεσιβλήτης δὲ, ὁ καταβάλλων τὰ τείχη. Τειχομαχεῖ, πολιορκεῖ. Τεῖχος ἐστὶ νοητὸν, ἀπάθεια ψυχῆς λογικῆς, ἀπρόσιτος δαίμοσι.

Τεῖχος, κατὰ τὸ τοῖχον ἐκ τοῦ τεύχω γίνεται. τεῖχος οὐδετέρως τὸ τῆς πόλεως· τοῖχος δὲ ἀρσενικῶς, ὁ τῆς οἰκίας. καὶ
τὰ τειχία ὁμοίως. Τεῖχος τειχίσαι, διαφέρει τοῦ πολίσαι· οὐ γὰρ πᾶς ὁ τειχίζων ἤδη καὶ πολίζει. διὸ Ἕλληνες μὲν τεῖ-
χος ἐτυχήσαντο. Ποσειδῶν δὲ, καὶ Ἀπόλλων, τεῖχος ἐπόλισαν ἥρῳ Λαομέδοντι. Τειχοφύλαξ, ἥρως τις ἐν Μυῤῥίνῃ.
Τείως, καθ' ὁμοιότητά ἐστι τοῦ εἵως ἕως. δηλοῖ δὲ τὸ ἐν τοσούτῳ. καὶ τείως, ἐν τοσούτῳ, ἐν ὅσῳ. Τέκεν, ἔτεκεν, ἐγέννησε.
Τεκέεσσι, τέκνοις ἰδίοις. Τεκμαίρομαι παρ' Ὁμήρῳ εὕρηται ἀντὶ τοῦ τελειῶ, ἐκ τοῦ τέκμωρ τὸ τέλος. οἷον τεκμαίνω τεκ-
μαίρομαι. τὸ τεκμαίρομαι, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Λουκιανός· ἀπὸ τῆς κνίσης τεκμαιρόμενος τὴν εὐδαιμονίαν. καὶ τεκ-
μαίρεται παρ' Ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ βουλεύει. τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω. καὶ τὸ σημειοῦμαι. Τεκμαίρεσθαι,
ἀντὶ τοῦ σημειοῦσθαι. ἀφ' οὗ καὶ τέκμαρ, τὸ σημεῖον, ὡς οἱ μεθ' Ὅμηρον λέγουσι. Τέκμαρ, πέρας, τέλος. Τεκμήριόν
ἐστι, σημεῖον ἄλυτον, ἀναμφίβολον· ὡς τὸ γάλα ἔχειν πολὺ, τῆς τετοκυίας. εἰκὸς δὲ σημεῖον οὐκ ἀναμφίβολον· ὡς τὸ νύκτι
κλέπτην ἐφίστασθαι. Τεκμήριόν ἐστιν, ἀπόδειξις ἀφανοῦς λόγου συλλογιστικός· ἀληθής· λόγος ἐμφανιστικός, διὰ προ-
γινωσκομένων. Τεκμηριοῦσθαι, σκέπτεσθαι, φράζεσθαι. Τέκμωρ, τέλος φανερόν· μαρτύριον· σημεῖον. τὰ δὲ εἰς ωρ λή-
γοντα ὀνόματα, οὐδέτερά εἰσι ταῦτα. ἔλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ. Τέκνον φίλε, παρ' Ὁμήρῳ ἀττικῶς ἐσχημάτισται. δύναται
τοῦτο καὶ διὰ στιγμῆς ὀρθοῦσθαι εἰς τὸ κοινότερον. ἵνα λέγῃ ὅτι τέκνον, ὦ φίλε. Τεκνοῦσα, τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα. Τε-
κνώσει, εὔτεκνον ποιεῖ. Τεκταίνεσθαι βουλήν, ἀπὸ τῶν τεκτόνων μετήνεκται· ὡς τὸ βουλὰς ὑφαίνειν, ἀπὸ τῶν ἱστουρ-
γῶν. Τεκταίνεται, ξύλα ἐργάζεται. Τεκτήνατο, κατεσκευάσατο. εἶμαι ἐκ τοῦ τέκτων τεκταίνω· οὗ ὁ μέλλων τεκτα-
νῶ· ὁ ἀόριστος ἐτέκτηνα· ὁ μέσος ἐτεκτηνάμην· ἐτεκτήνω, ἐτεκτήνατο· καὶ ἰωνικῶς, τεκτήνατο. Τεκτονική ἐστι, τέ-
χνη περὶ ξύλα καταγινομένη, θρόνων ποιητική, καὶ πολλῶν ἄλλων. Τέκτονος υἱὸν παρ' Ὁμήρῳ, οἱ μὲν ἀκριβέστεροι ἐπίθετον
φασιν· οἷον τέκτονος λεγομένου καὶ τοῦ ναυπηγοῦ, ὡς δηλοῖ τὸ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας· ὥστε εἶναι ἐνταῦθα δύο πρόσωπα.
υἱὸν μὲν Φέρεκλον, πατέρα δὲ τὸν Ἁρμονίδην. τινὲς δὲ ἐνόησαν ὄνομα κύριον τὸν τέκτονα, καὶ τρία φασὶ πρόσωπα· ἵνα
ὁ μὲν Φέρεκλος, εἴη τέκτονος υἱός· ὁ δὲ τέκτων, υἱὸς τοῦ Ἅρμονος· καὶ ὅρα δὲ ὅπως οἰκεῖα ναυπηγοῖς τὰ ὀνόματα· τὰ λατερε-
ρόμενα τὰ ξύλα· καὶ αὐτὸς δὲ συναρμόττει αὐτά. οὕτω δὲ καὶ δ' ἀρητά τινα ἔλεγον ἱερέα. Σέκτων δούρων, οἰκοδόμος· καὶ
ναυπηγός· καὶ ἁπλῶς ἅπας ὁ ὁπωσοῦν διακείμενος, περὶ σκεύη ξύλων. Τέλα, ποσὶ δέ. Τελαμών, ὁ λῶρος· ὁ ἀνα-
φορεὺς τοῦ ξίφους· καὶ τῆς ἀσπίδος· ἀπὸ τοῦ τλῶ τὸ καρτερῶ, ὡς καρτερικὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ βαστακτικός. Τελαμῶνας
ἔφη ὁ ποιητής, τοὺς ἀναφορεῖς ἐν τῷ σ τῆς Ἰλιάδος· εἰ δὲ ἀργύρεοι τῶν ὧδε μαχαιρῶν οἱ ἀναφορεῖς· ὅμως ἱμάντας καὶ οὕ-
τω νοητέον ἄλλους, ἀναλόγως τῇ ὑποκειμένῃ τῆς ἀσπίδος ὕλῃ. Τελαμώνιοι κόνδυλοι, οἱ προσδεόμενοι τὸν τελαμῶνα.
ἢ μεγάλοι χαλεποί. Τελαμὼν ἀσπίδος, νῦν λῶρος ἁπλῶς, δι' οὗ ἡ ἀσπὶς ἀνεφέρετο· διὸ καὶ ἀναφορεὺς ὁ αὐτὸς ἐλέγετο·
λέγεται δὲ τελαμὼν ἀσπίδος, καὶ πρὸς διαστολὴν ἑτέρων ἐρρέθη· ὧν εἷς καὶ ὁ τοῦ ξίφους. Τελάσσαι, τολμῆσαι, τλῆναι.
Τελειότατον, ἐντελέστερον. Τελγή, ὁ καλούμενος ἔρως· κακῶς· ἔστι γὰρ γελγή. Τελαίνειν, κωμῳδίας ἄξιον. Τελέ-
θουσι· τελῶ τὸ πράττω, καὶ τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ κατὰ παραγωγὴν, τελέθω· ὡς ἀπὸ τοῦ νέμω νεμέθω· καὶ φλέγω φλεγέθω, καὶ
θαλῶ θαλέθω· ὁ τρέπει τὸ θ εἰς τὸ τ, καὶ τὸ α εἰς τὸ η, καὶ γίνεται τηλέθω. Τέλεια, καὶ τέλη· τὰ ἀναλώματα· καὶ τὰ
συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. Τέλεια ἱερά, τὰ ἐνιαύσια. οἱ δὲ, τὰ εἰς ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα. Τελείετο· ἢ ἐκ τοῦ τε-
λῶ τελείω, ὡς χρῶ χρείω, θῶ θείω· ἢ ἐκ τοῦ τελέω τελείω, ὡς σέω σείω· ἐτελειόμην τὸ τρίτον, ἐτελείετο· καὶ ἰωνικῶς τελεί-
ετο. Τελεῖν, τὸ τάττεσθαι καὶ τὸ καταλέγεσθαι. τελεῖν, καὶ τὸ εἰσπράττειν· καὶ ἀπαιτεῖν· καὶ τελέσω ἀντὶ τοῦ πράξω· καὶ
τετελεσμένον, τὸ πεπραγμένον· καὶ συντέλεια, τὸ τέλος· καὶ συντελεστής, ὁ τελειῶν. Τελεῖν, καὶ τὸ λαμβάνειν φόρους,
καὶ τὸ διδόναι· καὶ τὸ πράττειν· καὶ τὸ ἑορτάζειν· καὶ τὸ καταλέγεσθαι, καὶ συναριθμεῖσθαι· καὶ τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀν-
τὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί· καὶ τελεῖ εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ἀντὶ τοῦ Ῥωμαῖός ἐστι· τελεῖ εἰς τοὺς ἀστοὺς, ἀντὶ τοῦ ἀστός ἐστι· καὶ ὁ Βαρῖνος τε-
λεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. Τελεῖν, καὶ τὸ ἀποτελεῖν, καὶ ἐκπληροῦν· τελεῖν, καὶ τὸ μυεῖν· ὅθεν καὶ τελεταί
καὶ τελούμενος, ὁ τὰ ἄδυτα μυούμενος· ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει· σὺ μὲν ἐτέλεις, ἤτοι ἐπῳδὰς ᾔδες· ἐγὼ δ' ἐτελούμην.
Τέλειόν ἐστι, τὸ συμπληρούμενον τῷ ἰδίῳ λόγῳ τῆς φύσεως· ἀτελὲς δὲ, τὸ ἐναντίον. Τελεῖν, ἀναλίσκειν· ὡς ἐν τῷ περὶ
παθῶν δοκεῖ λέγειν παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τέλειοι, οἱ γεγαμηκότες. Τέλειος, τελεσιουργὸς ὁ Ζεύς, καὶ ὁλόκληρος.
Τελειώσεις, ἁγιάσεις. Τελειῶ, ἀνύω· ἐπανύω· διανύω· ἀνύττω, ἀπεργάζομαι περαίνω, τελευτῶ, ἀπαρτίζω· διαρτίζω.
Τελείων, οὐ μάτην ὁ ποιητὴς προσέθετο. οὐδὲ μίαν γὰρ λέξιν εἰκῆ παραῤῥίπτειν οἶδεν, ἀλλ' ὅτι τοῖς θείοις ὡς τελείοις προσά-
γειν χρὴ τέλεια· ἢ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν εἶπε τοῦτο τῶν ἀρνῶν οὐ τελείων ὄντων, ἀτελεῖς γὰρ οἱ ἄρνες· ἔτι ὁ μὲν τρι-
ἀρνειὸς τέλειός ἐστι. Τελενικίσαι, ἐν Σερίφοις τὸ κινῆσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός· ὡς τὸ εἰκὸς πονηροῦ παντελῶς. καὶ
λέγεταί τις Τελενίκιος ἠχὼ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων. Τέλεον, τὸ τέλος καὶ πέρας. Τελεστινόν, τὸ ξη-
ρὸν σῦκον. Τελέσαι, δοῦναι. Τέλεσαν δῶρα· Ὅμηρος· οὐκ ἔτι δῶρα τέλεσαν. δηλοῖ μὲν, τὸ ἐτελείωσαν, εἰς τέλος ἤγα-
γον. γέγονε δὲ τοῖς ὕστερον ἀφορμὴ τοῦ εἰς φορολογικὴν λέξιν θεῖναι τὸ τελεῖν· οἷον ἐτέλεσεν ὁ δεῖνα τὸ δέ, τι. Τελεσθῆ-
ναι, τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀντιφῶν. Τελεσιαζόμενα, θυόμενα, καὶ τελούμενα. Τελεσία, ἡ μετὰ ξιφῶν ὄρχησις· ἀπὸ τοῦ
εὑρόντος Τελεσίου. Τελέσιος ἡμέρα, ἡ ἐσχάτη. Τελεσιουργεῖ, τὸ ἔργον εἰς πέρας ἄγει. Τελεσφόρος, οὐ χρόνου ἐστὶν
ἁπλῶς ἐπίθετον, ἀλλὰ ἐνιαυτοῦ· ὃς τὰ κατ' αὐτὸν πάντα εἰς τέλος ἄγει. λέγει δέ τις καὶ τὴν θείαν δίκην τελεσφόρον, διὰ
τὸ αὐτῆς ἐνεργὸν καὶ πρακτικὸν καὶ ἐν πᾶσι δίκαιον. Τελεσφόρος, τέλειος μάντις· ἐγγαστρίμυθος. Τελεσθία, θυσία
τις ἐν Λίνδῳ. Τελεσφορεῖ, εἰς τέλος ἄγει. Τελεσώμεθα, πραξώμεθα. Τελεταί, ἑορταί· θυσίαι· μυστήρια. Τελετή, θυ-
σία μυστηριώδης. Τελεῦντι, ἀντὶ τοῦ τελοῦσι, δωρικῶς. Τελευταιότατα λέγειν, ἁμάρτημα τῶν περὶ παιδείαν δοκού-
των τουτάξειν· ἐπεὶ γὰρ ἀρχαιότατον εὗρον λεγόμενον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ᾠήθησαν καὶ τοῦτο δεῖν· ἀλλὰ σὺ τελευταῖον λέ-
γε. Τελευτή, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸ τέλος τοῦ ἔργου· καὶ τελευτᾶν, τὸ εἰς τέλος ἀγαγεῖν· ἢ τελευτή, εἰ καὶ φανερῶς τὸ ἁπλῶς

τέλος, ἀλλὰ συνδυασθέν ποτε μετὰ ζωῆς, ἢ βιότου ἢ βίου· δηλοῖ τὸν θάνατον. Ἄλλως. Τελευτὴ ἁπλῶς μὲν, τέλος παντὸς πράγματος· καὶ τελευτᾶν τὸ πληροῦν· ἐπὶ δὲ θανάτου, χρεία προσθήκης· οἷον, τελευτὴ βίου, καὶ τελευτᾶν ζωήν. ὕστερον μέντοι ταῦτα κατὰ τὸ ἰδιάζον, δίχα προσθήκης ἐπὶ θανάτου κεῖνται· ὡς καὶ συμφορά. ἣν μὲν ὅτε χρηστὴν ἐδήλου, φασί· ἤτοι ἀπόβασιν· ὡς τὸ ἐπὶ συμφοραῖς γεγηθός μοι ἕρπει, δάκρυον ὀμμάτων ἄπο. ἡ δὲ νεωτέρα χρῆσις, οὐ μέσως ἔχειν ἀφῆκε τὴν λέξιν, ἀλλ' ἐπὶ κακοῦ περιώρισε· συμφορὰν λέγουσα τὴν ἐπὶ οὐκ ἀγαθαῖς τύχην. Τελευτήσῃς τι, καὶ ἔρξῃς παρ' Ὁμήρῳ, ἐκ παραλλήλου ταὐτὸν δηλοῦσιν αἱ λέξεις. ἢ μᾶλλον τὸ σχῆμα ὑστερολογία ἐστίν. ἤγουν πρωθύστερον. πρῶτον γὰρ τὸ ἔρξῃς· εἶτα τὸ τελευτήσῃς. ἔρξειν μὲν γὰρ τὸ ἁπλῶς πράξειν· τελευτήσειν δὲ, τὸ καὶ εἰς τέλος τὴν πρᾶξιν ἀγαγεῖν. Τελευτῶ τὸ ἔργον, καὶ τελευτῶ, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω· ἐφ' ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον. ἵνα ᾖ τελευτῶ τὸν βίον. τελευτῶ γὰρ λέγεται, καὶ τελευτῶ τὸν βίον· ὥσπερ καὶ καταστρέφω, καὶ καταστρέφω τὸν βίον. ἔστι δὲ τὸ τελευτᾶν καὶ τὸ καταστρέφειν, καὶ ἔτι τὸ μεταλλάττειν, καὶ ἀποψύχειν, τὰ αὐτά· δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν. ἢ τελευτῶ, ἀντὶ τοῦ τέλος λαμβάνω. τελευτῶ δὲ τὸ ἔργον, ἀντὶ τοῦ τελειῶ μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ συντάσσεται. Τελευτῶν ἐποίησα, καὶ τελευτῶντες ἐποιήσαμεν· ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ἄλλων εὐθειῶν, οἱ κοινοὶ τελευταῖον λέγουσι· τέλεος καὶ τελέως, ἐπίρρημα. Τελευτήσας, ἀντὶ τοῦ καταντήσας. Τελεῶ, δῶ· παρέχω. Τελήεσσας, τέλειος κοινόν· τελήεις ποιητικόν· ἀπὸ τοῦ, τελόεις τελήεις, ὡς ἀπὸ τοῦ κρύος κρυόεις· καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, τελήεις· τὸ θηλυκὸν τελήεσσα· οὕτω γίνεται καὶ τὸ μεσήεις. ἀπὸ τοῦ μέσος γὰρ μεσόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, μεσήεις. Τελήεσσας ἑκατόμβας, τὰς ἐπὶ τελεστικαῖς τῶν γινομένων εὐχῶν θυσίας· ἢ τῷ ἀριθμῷ πληρεῖς. Τέλθη· ἐν ᾠδῇ πέρας. Τέλθεια, ὀνείδη· ἡ πόλις· καὶ ἔθνη· τέλη, οὐσίαι. Τέλθος, χρέος. Τελισκόμενος, τελειούμενος· πληρούμενος· ἐν θυσίαις. Τέλλεται, κατὰ ἀφαίρεσίν ἐστι τοῦ σ ἀντὶ τοῦ στέλλεται. Τέλλεται, ἐπιτελεῖ· φαίνεται· γίνεται, ἀνίεται. Τελλίνη, ὁ δεῖνα παραινῶν. Τελλὶς, ὅλον· τάξις· μέρος. Τέλλον, ἐποίουν· ἔμελλον. Τέλμα, τόπος πηλώδης ὕδωρ ἔχων· καὶ τέλματα, τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἴπε τὰ γεωργήσιμα χωρία· καὶ τελμῖνα καλεῖ, τὸν ἐκ τελμάτων πηλόν. Τέλμασι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς φρέασι· κυρίως δὲ πηλώδεις καὶ μὴ ἔχον ὕδωρ. Τελμῖνος, μολύσματος· πηλώδους. Τελμισσεῖς, ἔθνος περὶ Λυκίαν· ἢ Τελμισσεῖς κατά τινας· οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ· ἀπέχοντες ἑξήκοντα στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων· Τελμισσὸς δὲ πόλις, ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατρῶν. Τελμὶς, ὁ ἐκ τῶν τελμάτων πηλός. Τέλος, πολυσήμαντόν ἐστι· φασὶ γὰρ ἀνάλωμα· καὶ τάξις· καὶ ἀρχή· καὶ γάμος· καὶ ἐκ τοῦ δηλοῦντος μὲν τὸ ἀνάλωμα· γίνεται ἀτελῆ κατὰ Παυσανίαν, τὰ ἀδάπανα· ὡς καὶ πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα. ἐντεῦθεν δὲ καὶ εὐτελὴς ὁ φειδωλός φασι· καὶ ὀλιγοδάπανος, ὡς πολυτελὴς, ὁ πολυδάπανος ἐκ τοῦ σημαίνοντος ἤδη δὲ καὶ ἀρχὴν, αἱ μυστικαὶ τελεταὶ καὶ τὸ τελεῖσθαι ἀντὶ τοῦ μυεῖσθαι, ἢ κατὰ ἀρετὴν τελειότης· καὶ οἱ κατὰ αὐτὴν τέλειοι, καὶ οἱ ἐν τέλει· τουτέστιν οἱ ἀρχικοί· καὶ τάσσοντες ἤτοι κοσμήτορες· ὡς τὸ τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ τέλους ὃ σημαίνει τὸν γάμον, τὰ προτέλεια· ὧν χρῆσις μὲν μόνη παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ· ἑρμηνεία παρὰ Παυσανίᾳ εἰπόντι, ὅτι προτέλεια, ἡ πρὸ τῶν γάμων θέα· ἴσως τὰ λεγόμενα θεώρετρα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τέλειοι, οἱ γεγαμηκότες· καὶ τελειωθῆναι, τὸ γῆμαι. δῆλον δὲ ὅτι ἐκ τοῦ παντὸς πράγματος ὅρας, τέλος λέγεται· ἀφ' οὗ καὶ ἡ τελευτὴ προσλαβοῦσα τὸ υ πρὸς διαφορὰν τῆς τελετῆς· καὶ τὸ τελευτᾶν ῥῆμα· ὡς τὸ τελευτήσῃς τι καὶ ἔρξῃς· καὶ τὸ τελεοῦν· ὡς τὸ τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν· καὶ τὸ τελειοῦν, καὶ ὁ ἐν τοῖς τοιούτοις τέλειος, καὶ ἡ συντέλεια καὶ τὸ παντελές. ἤδη δὲ καὶ ἡ λυσιτέλεια· δοκεῖ δὲ ἀπὸ σεμνότητος λέξεως τοῦ τέλλειν τὸ τέλος γίνεσθαι. τοῖον ἂν ἐκεῖνο εἴποι τίς· προανατέλλεται γάρ πως ἁπάσης πράξεως, ὁ κατὰ τὸ τέλος· καὶ οὗ τοῦ ἕνεκα τὰ πρὸ αὐτοῦ· ἑξαχῶς δὲ τὸ τέλος εὕρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα· καὶ τὸ τῶν πραγμάτων πέρας· καὶ τὴν ταῖς πόλεσι φοιτῶσαν πρόσοδον, καὶ τὸ ἀξίωμα· ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ Ξενοφῶντι· καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ δὲ, ἐν τῷ τοῖς τέλει βεβῶσι, πείσομαι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δαπάνημα· ὡς Εὐριπίδης· μάτην δ' εἰκοστὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος· καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελειοποιὸν ἑορτήν· ὅθεν καὶ ἡ τελετὴ λέγεται· καὶ τελεῖσθαι, τὸ μυεῖσθαι· καὶ τελούμενοι, οἱ τὰ μυστικὰ διδασκόμενοι· σύστοιχον δὲ τῇ τοιαύτῃ σημασίᾳ, καὶ τὸ δηλοῦν τὴν θυσίαν τέλος· οὗ χρῆσις καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ· τέλος, καὶ τὸ πλήρωμα καὶ ἡ ἑορτή· καὶ ὁ διδόμενος τοῖς βασιλεῦσιν ἀντίστιος φόρος· ἀφ' οὗ συντέλεια, ἡ συνεισφορά· τέλη δὲ πληθυντικῶς, αἱ ἀρχαί· καὶ τέλος θανάτοιο· πρὸς διαστολὴν εἴρηται· οὐ γὰρ ἅπαν τέλος νεκρικόν ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ θανάτου· ὥσπερ οὐδὲ πᾶσα τελευτὴ θάνατος, ἀλλὰ ἡ τοῦ βίου· τέλος γάμου, ἢ ὁ γάμος περιφραστικῶς· ἢ ἡ τεκνοποιΐα. Τελαστά, τεταγμένον. Τέλος ἐστὶ, τὸ τυχεῖν τοῦ σκοποῦ. Τέλος ἐστὶ κατὰ Ἀριστοτέλην, οὗ ἕνεκα τὰ ἄλλα· αὐτὸ δὲ, μηδενὸς ἕνεκεν· ἢ οὕτω· τέλος ἐστὶ, δι' ὃ τὰ ἄλλα· αὐτὸ δὲ δι' οὐδέν. Τελοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τελοῦνται· ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Τέλσας, στροφάς· τέλη πέρατα. Τέλσον, τέλος· καὶ ἔσχατον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τέλσον ἀρούρης Ἰλιάδος ν. παρὰ τὸ τέλλω αἰολικῶς μέλλω, τέλσω· ὡς κέλλω κέλσω. Τελχὶν, οὐ μόνον ὁ ἰσχὺν ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔχων μιαρὸς καὶ κακοῦργος, ἀλλὰ καὶ τοὺς Κρῆτας καὶ τὴν Κρήτην Τελχινίων λέγουσι· τελχὶν καὶ ἡ εἰς θάνατον καταφορά· καὶ τελχινώδης, ὁ τραχηλιώδης· καὶ τελχιταίνει, ἀντερίζει· σκληροτραχηλεῖ· λέγονται δὲ Τελχῖνες οἱ φθονεροὶ, καὶ πονηροὶ, καὶ βάσκανοι δαίμονες· παρὰ τὸ θέλγω, τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, θελγῖνές τινες ὄντες· ἢ παρὰ τὸ θέλγειν, καὶ ἀπατᾶν τοὺς ἀνθρώπους. Τελῶ, τὸ ποιῶ· καὶ τὸ ὑπάρχω· ἀφ' οὗ κατὰ παραγωγὴν, τελέθω· τελῶ, καὶ πράττω· ὁ κρεῖττον μετὰ τῆς ἐκ· ἤγουν ἐκτελῶ. Τέλωρ, πελώριον· μακρόν· μέγα. Τέμαχος κρέως· ἢ ἄρτου· ἢ πλακοῦντος· οὐκ εἴποις, ἀλλὰ τόμος· τὸ γὰρ τέμαχος, μόνον ἐπὶ ἰχθύων· Ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· πολύ τι χρῆμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὀπτημένων· διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν καὶ κρεῶν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τεμαχῶν ἐπὶ ἰχθύων λέγει· καὶ τεμάχη, τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων· καὶ τέμαχος ἰχθύος· ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθῦς, τοὺς μεγάλοις καὶ κατακοπτομένοις. Τεμένη, ναοὶ ἱερά· ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία· παρὰ τὸ τέμνω, τέμνος καὶ τέμενος

ἤτοι. ὅμηρος ἐν τῷ ἰῶτα. Τετάρσωνται, πεπλάτυνται· ταρσὸς γὰρ πλατὺ· καὶ τὸ πεπλατυμμένον παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τεταρτημόριόν ἐστι, τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ· τουτέστι χαλκοῖ δύο· ὁ γὰρ ὀβολὸς ὀκτὼ χαλκοῦς ἔχει· τριτημόριον δὲ τοὺς ἓξ χαλκοῦς. Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμοὺς ἔχειν. Τετάρτῳ, μέτρῳ τῶν ὑγρῶν. Τέταρτον, ἡμισυ· τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον. Τετάχαται, ἐκ τοῦ τέτακται ἰωνικῶς, τὸ δὲ τέτακται ἐκ τοῦ τάσσω, τάξω. καὶ τετεύχαται ἰωνικῶς, ἐκ τοῦ τεύχω, τεύξω· τέτευχα, τέτευγμαι· τὸ τρίτον τέτευκται καὶ τετεύχαται. Τέταχας, ἐτύπωσας ἔταξας. Τετελεσμένος, ὁ τὰ θεῖα μεμυημένος. Τετελεσμένον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ κοινότερον λεγομένου τελείοις γίνεται· ὅθεν καὶ τὸ τελεῖσθαι μεθ' ὅμηρον, ἱερὰν οἴδασι λέξιν, ὡς ἀπὸ τοῦ τέλους· ὅθεν ἡ τελετή· ἐξ οὗ τελεῖσθαι, τὸ μυεῖσθαι· καὶ οὕτως ἐν τελέστατα ἔχει· ἢ καὶ ἄλλως τελεῖσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τέλλειν· ὅπερ ἐστὶν ἀνατέλλειν· τοῦ ἡλίου ἀνατέλλοντος δεικνύντος ἤρθαι τῶν κάτω, διὰ τὸ τετελέσθαι· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν μεμυῆσθαι· τελεῖσθαι τουτέστι ἐλέγετο διονύσῳ, κατὰ τὰ ἐν τοῖς παλαιφλύαρα μυστήρια· ἔτι δὲ, καὶ δήμητρι, καὶ περσεφόνῃ· καὶ τοῦ καὶ παλλάδιον τετελεσμένον κατὰ τοιαύτην σημασίαν ἔλεγον. Τετελεσμένον· οὐ τὸ ἤδη τελεσθὲν φησὶν ὅμηρος, ἀλλὰ τὸ τελεσθῆναι πεφυκὸς ἢ δυνάμενον. Τετέλεσται· γεγένηνται· οἱ δὲ, γεγάμηκε. Τέτευκται, κατεσκεύασται. Τετεύξεται, ἀντὶ τοῦ γενήσεται· καὶ ἐκ τῶν ὁμοίων λαβόντες οἱ μεθ' ὅμηρον ὠνόμασαν τὸν μετ' ὀλίγον μέλλοντα· ταυτὸν γὰρ τὸ μετ' ὀλίγον μέλλειν, καὶ τὸ ταχὺ τετεύξεσθαι. Τετεύχαται ἰωνικῶς φασὶ καὶ ἀττικῶς· τοιαύτης δὲ σκευωρίας καὶ τὸ ἐπώχαται, ἀπὸ τοῦ ὦχται. Τέτευχε τιμῆς, ἀδόκιμον λέγειν· τὸ δὲ τετύχηκε, δόκιμον· τὸ γὰρ τέτευχεν ἀντὶ τοῦ κατεσκεύασεν ἐστι. Τετευχῆσθαι, ποιητικόν· διαφορὰν πάνυ πολλὴν ἔχον, πρὸς τὸ τεῦξαι· αὐτὸ μὲν γὰρ κατασκευήν τινα δηλοῖ· τὸ δὲ τετευχῆσθαι, ὅπλισιν. Τέτηκα, μέσος παρακείμενος· ἐκ τοῦ τήκω. Τετιημένος, ἤτοι, ἤγουν τετιμωρημένος· λέξις ἐστὶ ποιητική· ἀπὸ ἀορίστου ἐνεστῶτος τοῦ τιῶ, τιήσω· τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ βεβιημένος, καὶ τὸ λελιημένος, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῶν· τετιημένος δὲ ἤτοι ὁ κατὰ ψυχὴν πάσχων, πρὸς διαστολὴν τοῦ κατὰ σῶμα. Τετιημένῃ, τεταλαιπωρημένῃ· ἐκ τοῦ τιέω, τὸ λυπῶ καὶ τιμωρῶ· ὁ μέλλων τιήσω. Τετιηότες, ἤγουν λελυπημένοι· τετιμωρημένοι. Τετίησθον, ἤγουν τεταλαιπωρῆσθε, κατὰ τοὺς παλαιούς. Τετιμένος, ἢ ἐκ τοῦ τετιμημένος συγκέκοπται, ἢ ἐκ τοῦ τιῶ τὸ τιμῶ. Τέτλαθι, καρτέρησον· ὑπόμεινον· ἐκ τοῦ τλῶ τλῆμι· τὸ πληθυντικὸν τλάμεν· τὸ προστακτικὸν τλᾶθι· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τέτλαθι· ἢ ἐκ τοῦ τλῆθι γέγονεν, ἀναδιπλασιασμῷ καὶ συστολῇ τῆς παραληγούσης, τέτλαθι· ὑπόμεινον. τέτληκα παρακείμενος· καὶ ἐκβολῇ τοῦ κ, τέτλαα· πᾶς γὰρ παρακείμενος διὰ τοῦ κ ἔχων τὴν λήγουσαν, καὶ μακρᾷ παραληγόμενος, εἰ ἀποβολὴν τοῦ κ ποιήσει, συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· τὸ τρίτον τέτλαε· ἀφ' οὗ τὸ προστακτικὸν, τέτλαε καὶ κατὰ μεταπλασμὸν τέτλαθι· ὡς δέδιθι· εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ τλῆθι ἐγένετο κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, εἶχε τὴν παραλήγουσαν μακράν. Τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ· καὶ τὸ δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ τέκνον φίλε δίδωμι· πολλάκις ὅμηρος μέτρου χάριν, ἐναλλάσσει τὸ γένος· ὡς ἐν τούτῳ· προτιθεὶς γὰρ οὐδέτερον, ἐπήνεγκεν ἀρσενικὸν τὸ φίλε· τῆς δ' αὐτῆς ἀναλογίας κἀκεῖνο ἔχεται· ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ θηβαίου τειρεσίαο σκῆπτρον ἔχων· τὸ γὰρ ἔχων οὐ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τοῦ σώματος· τουτέστι, πρὸς τὸν τειρεσίαν ἥρμοσε· πολλάκις οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον ποιεῖται τὴν ἀπαίτησιν, ὡς ἐν τούτῳ· πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν, ἀμύμονα πηλείωνα· τὸ γὰρ ἐλπόμενοι οὐχ αἱ φάλαγγες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες, ἐξ ὧν αἱ φάλαγγες γίνονται. Τέτλαίη, ἀναδιπλασιάζεται ὡς τεθναίη. Τέτλαμεν, τοῦτο δύναται εἶναι καὶ συγκοπὴ καὶ κίνησις· βεβήκαμεν βέβαμεν τετλήκαμεν τέτλαμεν· ἀξιοῖ φιλόξενος εἶναί τι καὶ τέτλημι ῥῆμα περὶ παθῶν. Τέτμης, εὕρῃς καταλάβῃς. Τέτορε, ἡσίοδος· ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβώοι· ἀντὶ τοῦ τέσσαρα· οὐδεὶς δὲ ἀπαιτήσει τὸ ἑνικὸν τοῦ τέτορε· τὸ τέτορε δὲ ἐστι δυϊκόν. Τετραβάμων, τετράπους. Τετραβαρῆ, πλίνθων καὶ τάγμα ἀλκαῖος. Τετραγκών, ὄργανον πολεμικόν. Τετράγυος, οὗ ἑκάστη τῶν τεσσάρων πλευρῶν γύην εἶχεν· ἵνα ἢ τετράπλεθρός φασι, τετράγωνος· ἰσόπλευρος· γύη δὲ ἢ γύης ἀρσενικὸν, μέτρον γῆς· οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι γύη καὶ μέτρον γῆς· καὶ μέρος ἀρότρου· ὥστε ἀρσενικὸν ὁ γύης. Τετράγυον, διάστημά τι ὅσον ἦν ἀροτριᾶν ὡς εἰκὸς δι' ἡμέρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐργάτας, καὶ χρωμένοις βουσὶν ὁμοίοις, ὁ δὲ παραφράσας τετράπλεθρον, ἡρμήνευσε τὸ τετράγυον. Τετράγυον, τεσσάρων ὀργυῶν· γύης δὲ μέτρον ἔχον σταδίου· καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἱστοβοέως γύης· ἔνιοι τίθενται ὀργυαῖον μέτρον. Τετράγωνα, βέλη τὰ τέσσαρας γλωχῖνας ἔχοντα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τετραδισταί, σύνοδος νέων συνήθων, κατὰ τετράδα γινομένη. Τετράδυσιν, ἀηδόνα. Τετράδων, ὀρνεόν τι ἀλκαῖος. Τετραενές, ἀντὶ τοῦ τετραετὲς λέγουσι δωριεῖς. Τετραέλικτον ἄλμαν, ἤγουν τρικυμίαν. Τετραελίκωπες, τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσαι ναῦς. Τετράελιξ, τετράκις περιειλημμένος· ἢ πολυέλιξ, ἢ φυτόν τι. Τετράζων, εἶδος χαλινοῦ. Τετραθέλυμνον, ὅ ἐστι τετράπτυχον· τετραβυρσάκος. Τετραῖον, ὀρνιθάριόν τι λάκωνες. Τετρακίνη, ἡ ἀγρία θρίδαξ. Τετράκολος, τετράπους. Τετρακτύς ἐστιν, ἣν καὶ ὅρκον οἱ πυθαγόριοι ποιοῦνται· καθὼς εἰρηναῖος ἐν τοῖς κατὰ οὐαλεντίνου ἔγραψε· βυθὸς καὶ σιγή· νοῦς καὶ ἀλήθεια· τινὲς δὲ τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ὑπέλαβον λέγεσθαι, ὑπὸ τῶν πυθαγορείων τὴν τετρακτύν. Τετράκωμος, μέλος τι σὺν ὀρχήσει πεποιημένον εἰς ἡρακλέα ἐπινίκιον· ἐκάλουν δὲ, τέσσαρες κῶμοι. Τέτραλον, τετράϊππον. Τετραμμέναι, ἀπεστραμμέναι· πρὸς αὐτοὺς τὰς ὄψεις ἔχουσαι. Τετραυθίας, τετράγωνος καὶ ἰσχυρός. Τετραῦθα, τετράγωνόν τι σχῆμα· δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς. Τετράοροι, τέσσαρες ἵπποι τοῦ τεθρίππου ὑπεζευγμένοι. Τετραόρχαι, οἱ βασιλεῖς. Τετραπελυρίδες λέγονται παρ' ἴωσιν, αἱ ἀκρίδες· παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά· δύο μὲν ἔξω μείζω· ἐλάσσω δὲ ἔνδοθεν ἕτερα δύο. Τετραποδισταί, οἱ ἐπίπονον βίον ζῶντες. Τετραπτερυλλίδων, τῶν ἀκρίδων, παρὰ τὸ ἔχειν τέσσαρα πτερά. Τέτραπτο πρὸς τὸ ἰθὺ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἀπε

κρὺ ἵστατο· ἀντιπρόσωπος κατ' αὐτοῦ· οὐ μὴν δυρὰξ, ὅ ἐστιν ἐκ πλαγίων. Τέτραπται, ἔστραπται. Τετραρχίαι, τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο· ὄνομα δέ φασιν εἶναι ταῖς τετράσι, Θετταλιῶτις, φθιῶτις, πελασγιῶτις, καὶ ἑστιαιῶτις. Τετράτρυφον, τὸ εἰς τέσσαρα κλάσματα τεμνόμενον· τρύφος γὰρ τὸ κλάσμα. Τετραφάληρον, διασαφητικόν ἐστι τοῦ ἀμφίφαλον· ἡ γὰρ ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα φάλους· ἤγουν ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, καὶ αὖθις ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν· κατὰ μὲν δύο συζυγίας, τὴν ἔμπροσθεν ὄπισθεν· τὴν δεξιοαριστεράν· λεχθείη ἂν ἀμφίφαλος· κατὰ δὲ τὴν καθ' ἕκαστον τετράδα, εἴη ἂν τετραφάληρος. Τετραφάληρον, ἢ ἀμφίφαλον ἐξηγούμενοι οἱ παλαιοὶ, φασὶν ὅτι φάλοι μὲν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀσπιδίσκοι· φάλαρα δὲ, κρίκοι τινὲς τῆς περικεφαλαίας, ἐν ταῖς παραγναθίσιν, ὡς εἶναι διαφορὰν ταύτην φάλων καὶ φαλάρων. τινὲς μέντοι ταυτὰ ὑπέλαβον ἀμφότερα. ὡς εἶναι, τὸ τετραφάληρον, ἐξηγητικὸν τοῦ ἀμφίφαλον· ἡ γὰρ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα τοιαῦτα, καὶ αὖ πάλιν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, καὶ ὄπισθεν· ἀμφίφαλος μὲν ἤγουν δίφαλός ἐστι τῇ συζυγίᾳ· τετραφάληρος δὲ, τοῖς καθ' ἕν. ὅτι δὲ φάληρα, καὶ ἵππων ἐστὶ κόσμος προμετωπίδιος, ὁμολογεῖται· γινόμενος καὶ αὐτὸς, ἀπὸ τοῦ φάω τὸ λάμπω· ὅθεν καὶ φάλιον τὸ λευκόν. ἐξ οὗ ἵππος τις φάλιος ὁ τὸ μέτωπόν φασιν ἔχων λευκόν. καὶ ἄνθρωπος φάλιος, οὗ περὶ τὸ μέτωπον τρίχες λευκαί· τινὲς δὲ καὶ ἄλλως περὶ τοῦ φάλου φράζοντες, ἀνάστημά φασιν αὐτὸν περικεφαλαίας προμετωπίδιον· καὶ ἀσπιδίσκιόν τι μικρὸν, καὶ λαμπρὸν· ἢ ἧλον λαμπρόν. Τετράφαλος, ἡ ἔχουσα τέσσαρας φάλους ἢ φάληρα· φάληρα γὰρ, οὐ μόνον παραγναθίδες ἵππων καὶ χαλινὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ τῇ περικεφαλαίᾳ κόσμια. Τετράφαται, ἐκ τοῦ τέτραπται τρίτου προσώπου τοῦ παρακειμένου, τροπῇ τοῦ π εἰς φ, καὶ προσθήκῃ ἰωνικῶς, τετράφαται. Τετράφθω, ἀναχωρείτω. Τετράφυον, τετραπάλαιστον. Τετραχηλισμένα, πεφανερωμένα. Τετραχίζειν, ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. Τέτραχμα, τετράδραχμα. Τετράψομαι, εἰς ἐκεῖνο τραπήσομαι. Τετράοροι, ἢ κατά τινας τετράωρες ἵπποι, αἱ τέσσαρες ὁμοῦ συνεζευγμέναι· ἀείρω γὰρ τὸ συζευγνύω· ὥσπερ αὖ ξυνωρὶς δύο ἵππων σύζευξις, ξυνωρίς τις οὖσα. ἢ τετράοροι, ἀντὶ τοῦ τέσσαρες ὀρούοντες. οἱ δὲ τοιοῦτοι καὶ τετράσυροι λέγονται παρὰ τὴν συρὰν, ἀφ' ἧς καὶ ἄσυρος ἵππος ὁ ἄδετος, καὶ παράσυρος, ὁ παρήορος· οἶδεν οὖν φασιν ὅμηρος καὶ τὸ τέτρωρον, καθὰ καὶ πρὸ τούτου τὸν κέλητα, εἰ καὶ μὴ ποιεῖ χρωμένους αὐτοῖς τοὺς ἥρωας· ἰστέον ὅτι τοῦ τετράορος πρωτότυπον τὸ ἄορ ἄορος· ὅθεν ὦρες αἱ γυναῖκες· Ἡρόδοτος λέγει, ὅτι τέσσαρας ἵππους ζευγνύναι παρὰ λιβύων ἕλληνες μεμαθήκασι. Τετρεμμαίνω, δειλιῶ· ἀριστοφάνης· τετρεμμαίνω καὶ πεφόβημαι. Τετρεμαίνειν, κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν ἀντὶ τοῦ φρίττειν, καὶ δεδιέναι· τὸ γὰρ τρέμειν καὶ πάλλεσθαι τὸ σῶμα, τῶν ἄγαν εὐλαβουμένων. Τετρήγει, παρὰ τὸν μέλλοντα ταράξω ὁ παρακείμενος, τετάραχα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐτεταράχειν· ὁ μέσος ἐτεταράγειν· ἀφαιρέσει τεταράγει· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, τετρήγει. Τετρημένος, τὴν ψυχὴν τετιμωρημένος· ἐκ τεταραγμένος· ἢ συγκεχυμένος. Τετρήνας λύχνους, λυκόφρων· διατρυπήσας. Τέτρηνεν, ἐτρύπησεν. Τετρήχει, ἀπὸ τοῦ τραχὺς τραχύνομαι κοινῶς. λέγεται δὲ ἐπὶ θαλάττης κυρίως, ὅταν τὰ κύματα ἀπὸ τῶν ἀνέμων ἐγείρῃ καὶ ἀνώμαλος γίνηται· ποιητικῶς δὲ τρήχω· ἀφ' οὗ τὸ τετρήχει ἐπὶ ὑπερσυντελίκου, ἀντὶ τοῦ ἐτετάρακτο ἀγαθός· κατὰ μεταφορὰν παρ' ὁμήρῳ· ἢ τετράχει, κατὰ ὄνομα ποιότητα· τὸ τετάρακτο· ἢ τετράχυτο ἀπὸ τοῦ τετάραχε συγκοπῇ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η. Τετρηχώς, ὁ δεδαμασμένος· τετρηχότος, τραχυνομένου καὶ σφοδροῦ ὄντος. Τετρηχυῖα ἀγορά, ἤγουν ταραχώδης· τοιαύτη γὰρ ἡ δημοτικὴ ἄθροισις. Τετρηχυῖα ἀγορὴ, ἡ ὑπὸ τοῦ θορύβου τεταραγμένη· ἐκ τοῦ παρὰ τὸ ταράξω· τετάραχα· καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ τέτρηχα· καὶ ἡ μετοχὴ ὁ τετρηχώς, ἡ τετρηχυῖα· τὸ τετρηχός. Τετρίγει, ὀνοματοπεποίηται, καθὰ ἐπὶ τῶν πυγμάχων ὁ χρόμαδος. ὡς δὲ καὶ χιὼν τετριγέναι λέγεται παρυμένῃ, δῆλόν ἐστι. τέτριγε δὲ καὶ ὀδόντας ὁ θυμομαχής· ἀεὶ δὲ καὶ ζυγὸς ποιεῖ τρίζειν. ἀλλ' ὁμήρῳ ἔδοξε τὸ κρίζω, ἐν τοῖς ἑξῆς εἰπεῖν ἐπ' αὐτῷ· ὡς δὲ καὶ διαφορὰ τύπου τοῦ τρίζειν. ὁ καὶ ἐπὶ μυῶν καὶ νυκτερίδων λέγεται· καὶ τοῦ ἑτέρου τρύζειν· ὅθεν ἡ τρυγών. Τετριγῶτας, μίμησίς ἐστι φωνῆς τῶν νεοττῶν, ἥτις ἁπαλωτέρα τοῦ τρύζειν ἐστίν· ἀφ' οὗ γίνεται ἡ τρυγών· τελειότερον δέ φασι τοῦ τετριγέναι τὸ ἰαχεῖν· ὅθεν τὰ μὲν νήπια τετριγῶτα· Ζηνόδοτος μέντοι φησὶν ἀντὶ τοῦ τετριγῶτας, τιτίζοντας γράφει· οἷα κρίνας ἄλλο τοῦ τετριγέναι καὶ κυριώτερον· καί τοι φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἀληθῶς μὲν τιτίζουσιν οἱ νεοσσοί· καταγεσθιόμενοι δὲ τρίζουσιν· ἔστι δὲ τρίζειν, τὸ λεπτὸν ἠχεῖν κατὰ τὰς νυκτερίδας, αἳ καὶ ἄλλαι τρίζειν λέγονται. Ἄλλως· Τετριγῶτας, ποιὰ φωνή· ἰστέον ὅτι τὰς εἰς ως μετοχὰς τῶν παρακειμένων, οἱ μὲν κοινοὶ ἀεὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν· οἱ δὲ, ποιηταὶ ἐνίοτε μὲν διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἐνίοτε δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ, πρὸς τὴν χρείαν τοῦ μέτρου. λέγει ἔτι ὅμηρος καὶ ψυχὰς τετριγυίας, καὶ στρουθοὺς τετριγῶτας. Τετριγυῖα, τετρωμένη· τρίζουσα. Τετρικότεσι, κεχυτρωκόσι. Τετριμμένη, πεπατημένη ὁδός. Τετριμμένον, λεπτὸν· διεφθαρμένον. Τέτρομος, τρόμος ῥιγώδης· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τετροπωμένοις, νενικημένοις. Τέτροφεν, ὀρθῶς καὶ τῷ ο παραλήγεται καὶ τὸ φ σύμφωνον ἔχει, ὡς μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ τρέφω γινόμενος· τὸ μέντοι κέκλοφα, τῷ μὲν ο εὐλόγως παραλήγεται, ὡς ἀπὸ δισυλλάβου μέλλοντος τοῦ κλέψω, οὗ τὸ τῆς παραληγούσης ε ὀφείλει τρέψειν αὐτὸ εἰς ο. τὸ δὲ φ οὐκ ἀναλόγως ἔχει· ὤφειλε γὰρ κέκλοπα εἶναι· κατὰ τὸ σύμφωνον τοῦ ἐνεστῶτος· ἔοικε δὲ συνδραμεῖν καὶ αὐτὸ πρὸς τὸ τέτροφα· καὶ τὸ κέκλοφα. ὃ ἀμφοτέρως λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ κεκλοπώς· καὶ γὰρ κέκλοφά ἐστι καὶ κέκλοπα. Τετρυμμένα, ἀντὶ τοῦ καταπεπονημένα ὑπὸ τοῦ καμάτου παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Τετρυφάλεια, περικεφαλαία. Τετρυχωμένος· ἔστι ῥῆμα τρύχω· ἐξ οὗ τρυχῶ περισπώμενον συζυγίας τρίτης· τρυχώσω· τετρύχωμαι τετρυχωμένος. Τετρυωμένος, τετρυχωμένος· δεδαπανημένος ἐν κακοῖς. Τετρώβολον, πολυτίμητον· οὕτω γὰρ λέγουσι, τὸ τετρωβόλου πωλούμενον. Τετρωμένη, πληγεῖσα. Τέτρωρον, παρὰ τὸ ἀρηρέναι καὶ ἡρμόσθαι τοῖς ἵπποις ἑαυτῷ. Τέττα, προσφώνησίς ἐστι φιλεταιρικὴ νέου πρὸς μείζονα, ἀμετάφραστος κατὰ τοὺς παλαιοὺς· καὶ ἀμετάληπτος· ἤγουν μὴ ἔχουσα εἰς ἑτέραν λέξιν μεταλαμβάνεσθαι. οἱ δέ φασιν ὅτι, ὥσπερ βάπτω βαπτίζω βαπτής, οὕτω τέττω τεττίζω, τέττης· καὶ ἡ κλητικὴ τέττα. τὸ δὲ τεττίζω, γράφει Ζηνόδοτος

ἐν τῷ τοὺς ἐλεεινὰ κατᾴδειν τεττίζοντας. τινὲς δὲ σχετλιαστικόν, νοοῦσι τὸ τέττα. ἀποκοπεὶ ἀπὸ τοῦ ττ τλᾶθι.
Τέττιγες. ὅμηρος παραβολικῶς. ἐκ τῶν τεττίγων τοὺς τρωϊκοὺς ἐπιμνησθήτορας. οἱ δὲ ὕστερον ἀθηναῖοι, πραγματικῶς
τέττιξιν ἐσέμνυνον ἑαυτοὺς τεττιγοφόροι ὄντες. τέττιγι γὰρ χρυσῷ ἔχαιρον κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν. ὡς ὁ θουκυδίδης φη-
σίν, εἰς σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. δῆλον δὲ ὅτι, οἱ τέττιγες ἀναίμονες, καὶ ψυχροὶ τὴν κρᾶσιν. καθὰ καὶ οἱ γέροντες. καὶ ᾠδοὶ
καὶ δὲ καθὰ καὶ οἱ ἀγορηταί. διὸ παρόμοιοι πρὸς μόνην συνέχειαν λαλιᾶς, καὶ ἔβαζον ἀεὶ χεῖ. καὶ εὐροίαν ἔχουσι καὶ φωνῆς τρότη-
πα εἰλῆφθαι, ἡ ποιητικὴ παραβολή. Τεττίγων ἀνάμεστα. ἀρχαῖον τὸ τοὺς τέττιγας ἀναπλέκειν. φυτεύεσι τοὺς κρωβύ-
λοις. Ἄλλως. οἱ ἀρχαιότεροι τῶν ἀθηναίων τέττιγας χρυσοῦς ἐν τοῖς τῶν τριχῶν πλέγμασιν εἶχον. διό τι οἱ τέττιγες
μουσικοὶ ὄντες ἀνάκεινται τῷ ἀπόλλωνι. ὅς ἦν πατρῷος τῇ πόλει. Τεττιγοφόρος. ἔθος ἦν, τοῖς ἀθηναίοις τὸ παλαι-
ὸν τέττιξι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην. ὡς θουκυδίδης. Τέττιξ, μουσικώτατον ζῶον. παρὰ τὸ τερετίζω, τὸ μουσικῶς φω-
νεῖν, τερέτιξ καὶ συγκοπῇ, τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ πάττω πάξω, πάττιξ, ὁ τεταγμένον ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν. Τέττορε. ἡσίοδος.
ἡ δὲ γυνή, τέττορ' ἡβώοι. ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαιτήσει τὸ ἑνικὸν τοῦ τέττορε. τὸ τέττορε, ἐστὶ δυϊκόν. Τετυγ-
μένον δέ πως, ἤγουν εὔτυκτον. καὶ τετυγμένα. πεποιημένα. Τετυχεῖν, χρήσιμον μὲν εἰς μόνον μέτρον. γίνεται δὲ ὅ-
θεν καὶ τὸ τετύκοντο. καὶ ἔστι δευτέρου μέλλοντος ἀπαρέμφατον τοῦ τυκῶ, ἢ τετυκῶ ἰωνικῶς. ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ τεύχω, γίνε-
ται τύχειν. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν κατὰ ἴωνας, τετυκεῖν. Τέτυκται, κατεσκεύασται.
Τετύκοντο, τεύχω ἐνεστώς. ἔτευχον παρατατικός. τεύξω μέλλων. τέτευχα παρακείμενος. ἔτευξα ἀόριστος πρῶτος. ἔτυ-
χον δεύτερος ἀόριστος. ἐφ' ἑτέρας σημασίας. ἐτυχόμην δὲ ποιητικῶς. περὶ τῆς τούτου σημασίας. καὶ κατὰ ἀναδιπλασια-
σμὸν ἐτετυκόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτετύκοντο. καὶ τετύκοντο. αἱ ἀναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων, ἰώνων
εἰσί. παρακείμενος παθητικός, τέτευγμαι. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε τέτυγμαι. ἐτετύγμην ὑπερσυντέλικος. ἐτύχθην ἀόριστος.
καὶ ταῦτά εἰσι ποιητικά. κοινὰ δὲ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἔτυχον, τυγχάνω ἐνεστώς. ἐτύγχανον παρατατικός, τεύξομαι μέλ-
λων. ἔτυχον ἀόριστος. τετύχηκα παρακείμενος. ἐξ οὗ τυκίζω τὸ κτίζω. καὶ τύκιον, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. Τετύλωται.
ἐμπέφρακται. Τετυρωμένον, συγκείμενον. ἀπὸ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος. Τετύσκετο, ἐμφανίζων. Τετύφασι, διὰ τὸ
ἔχειν μακρὸν τὸ α. ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς ι λήγοντα ῥήματα, μακρὰ θέλουσι παραλήγεσθαι. οἷον γράφουσι. λέγουσι. κίχασι.
ζευγνύουσιν. οὕτως οὖν καὶ τετύφασι. παρὰ δὲ ποιηταῖς, εὑρίσκονται τὰ εἰς ι λήγοντα, συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ α μέτρου
χάριν. Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βροντῆς. σημαίνει γὰρ τὸ ἐμβεβρόντημαι. Τετυ-
φῶσθαι, μεμηνέναι. Τετυφωμένος, καὶ ὁ ἀλαζὼν καὶ ὁ ἐμβρόντητος. καὶ ἔξω τῶν φρενῶν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κεραυνωθέντος, τυ-
φῶνος. δημοσθένης. ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δόξαιμι. Τετύφωται, ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπήρθη.
Τετυχηκώς, δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ τυχῶ δευτέρου μέλλοντος ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα γέγονεν ἀττικῶς, ὁ τετύχηκα πα-
ρακείμενος. ὅθεν ὁ τετυχηκώς. οὕτω πως καὶ ὁ γεγραφηκὼς κινεῖται, καὶ συνδεδραμηκώς. Τετύχησι, τύχῃ. παρατύ-
χῃ. Τετώμενοι, ὑστερούμενοι. ἐνδεῶς ἔχοντες. Τεῦ παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τινός. ὡς τὸ ἱδρώσει μὲν τεῦ ἵππος, ἀντὶ τοῦ τι-
νός. Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον γενικῆς. ἀντὶ τοῦ τινὸς λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦ. Τευθίς, πέμμα πλακουντῶδες, καὶ εἶδος ἰχθύ-
ος θαλαττίου. Τεῦκροι, οἱ τρῶες. καὶ οἱ ποιηταί. Τεῦκρος, ἀδελφὸς νόθος αἴαντος τοῦ τελαμῶνος. Τευκτόν, χειροποίη-
τον. κατασκευαστόν. Τευμᾶται, τεχνάζει. τιμᾶται. Τευμήσατο, παρεσκευάσατο. ἐτεχνήσατο. Τευμησός, ποταμὸς θη-
βῶν. Τευμησία, περὶ τῆς τευμησίας ἀλώπεκος, οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς εἰρήκασι. Τευμησσός, ὄρος
βοιωτίας. Τεῦξαι, ποιῆσαι. κατασκευάσαι. Τευξόμεθα, τύχωμεν. Τευτᾷ, τεχνᾶται. Τευτάζειν, πραγματεύεσθαι,
ἢ σκευωρεῖσθαι. ἢ στρατεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἄλλα λέγουσι σημαίνειν περιστρε-
φεῖς τι πράττειν, ἢ ἐνεργεῖν. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν. καὶ τὸ ἡσυχάζειν. Τευτάζων, καὶ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸ πολλάκις προ-
τρέπειν τοὺς ὑπ' αὐτὸν εἰς φυγήν, ἤγουν τῷ αὐτῷ λόγῳ προσλιπαρεῖν. ἢ τευτάζειν λέγεται, κατὰ αἴλιον διονύσιον, τὸ περὶ
πολὺ προσεδρεύειν τῷ αὐτῷ πράγματι. Τευτασμόν, στρατηγίαν. Τεύτλιον καὶ τεῦτλον ἀττικοί. οὐ σεῦτλον. Τεύ-
χεα λέγει, τὰ τῆς νηὸς ὅπλα, ἐνίοτε μέν, παρὰ τὸ τεύχεσθαι. ὅ ἐστι κατασκευάζεσθαι. Τεύχονται, σάττονται ὁπλίζον-
ται. Τεῦχος, τὸ ἀγγεῖον. τεύχη δὲ πληθυντικῶς τὰ ὅπλα. καὶ τὰ τῆς νεώς. Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. ἡ κεκαυμένη
σποδία. Τεχήσομαι, ἐκ τοῦ τεκῶ, τέξω. τέτυχα. τέτεγμαι. ἐτέχθην. τεχθήσομαι, καὶ τεχθησόμενος. Τεχνάζειν, μη-
χανᾶσθαι. τέχνη ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ μέθοδος καὶ ὁ δόλος. Τέχνη. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μῦθος οὐδεμίαν τῶν τεχνῶν ἀδέσποτον
ἀφίησιν, ἀλλὰ πάσαις δαιμόνιά τινα ἐφίστησιν. οἷον ταῖς χειρωνακτικαῖς, τὴν ἀθηνᾶν. τοῖς μαχίμοις τὸν ἄρην. τῇ ναυ-
τιλίᾳ. τὸν ποσειδῶνα. καὶ ἡ ἀλληγορία θεραπεύει τὰ τοιαῦτα, καθάπερ αὐτῷ δοκεῖ. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ στοιχεῖα οὕτω
πως ὁ μῦθος ἀπομερίζει, μέλειν τῆς γῆς λέγων νύμφαις καὶ δήμητρι. θάλασσαν δὲ ἀφιεὶς ποσειδῶνι καὶ τρίτωνι, καὶ
τοῖς ἀμφὶ τὸν νηρέα. ὑπὲρ τῶν δὲ ἰδιῶν ὅσον αἰώτερον. Τέχνη ἐστίν, ἐμπειρία ὁδῷ καὶ τάξει βαδίζουσα. τῶν δὲ τεχνῶν
διαφοραί εἰσι δύο. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσι λογικαί. αἱ δέ, πρακτικαί. καὶ λογικαὶ μέν, οἷον γραμματική. ῥητορική. πρα-
κτικαὶ δέ, οἷον τεκτονική. χαλκευτική. καὶ αἱ ταύταις παραπλήσιαι. Τέχνημα, τέχνης. καὶ τεχνάσματος, διαφέ-
ρει. τέχνη μὲν γὰρ λέγεται, ἡ ἀκριβὴς ἐπιστήμη τοῦ πράγματος, ἣν ἔχει ὁ τεχνίτης. τέχνημα δέ, ὃ καὶ τεχνούργη-
μα, τὸ ἐξ αὐτῆς τῆς τέχνης παρὰ τοῦ δημιουργοῦ, καὶ τοῦ τεχνίτου κατασκευασθέν. τέχνασμα δέ, ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπά-
τη. σπανίως δ' εὑρίσκεται, καὶ παρ' ἴωσιν γραφόμενον. ἀττικῶς δὲ οὐχ εὕρηται. Τεχνήσασθαι, τὸ μετὰ τέχνης τινὸς κα-
τασκευάσαι καὶ τεχνήσασθαι, τὸ κακουργῆσαι. καὶ τέχνημα, τὸ ἀπὸ τέχνης. τέχνασμα, τὸ κακούργημα. Τεχνη-
σάμενος, ὁ μετὰ τέχνης κατασκευάσας τι. Τεχνολογία ἐστί, παρατήρησις ἑκούσιος τῆς τῶν λόγων φύσεως. περὶ σκευῆς τοῦ
περιλύεσθαι. Τέο, ἀντὶ τοῦ τινί. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. ὁμοίως τῷ ὅτεοσι. καὶ τοῖς τοιούτοις. πλεονασμὸν δὲ ἔχει τοῦ ε. ταῦτα
δὲ εἰπεῖν τέο, καὶ τῷ καὶ γενικὴ πληθυντικῶν, τέων. Τεορεῖς. δραπέται. κακοῦργοι. λησταί. Τέορος, συκοφάντης. καὶ τὸ ὅμοια.

Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. τέως γὰρ ἐπίρρημα χρονικόν, ὅπερ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ἕως. λαμβάνεται δὲ τὸ ἕως, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ χρόνῳ. καὶ τέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ὁμολογουμένως. τέως, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρόν. ἀριστοφάνης. τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. τὸ μὴ τέως αἱρεῖ τῶν φαινομένων τὸ ἄριστον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. σωνέσιος. τέως μὲν, εὖ πράττομεν οὖν. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ ὅμως.

ΤΟΥ Τ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ΄ ΚΑΙ Η΄.

ζυμβλώττω. παράλειμμα. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς παρ᾿ ὁμήρῳ. κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. καὶ τῆ, ἀντὶ τοῦ ἰδοῦ. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος, ἀρρήτου ὄντος. ὡς ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ δρᾶ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ ζῆ προστακτικῶς καὶ ἀπό. ὀξοῦ τὸ ζῆθι γίνεται. ἐκ τοῦ τοιούτου προστακτικοῦ καὶ ἡ τήθη γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς, ὡς λέγουσα τῷ βρέφει, τῆ θῆ. τουτέστι, λάβε. θήλασον. Τηαδρότητι, τῇ ὑψηλότητι. Τηαλέως, τῇ ἀμάξῃ. Τηάλιος, τῇ ματαίως. Τήβεννα, ἱμάτιον. ἢ χλαμὺς, ἣν φοροῦσι τύραννοι. Τήβεννος, εἶδος περιβολαίου παρὰ ῥωμαίοις. Τηβὴθ, ὁ πέμπτος μήν. Τήγανον, παρὰ τὸ τήκω τήκανον. καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ, τήγανον. Τηγανίτης, ἄρτος ἀπὸ τηγάνου γεγονὼς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος. Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε λέγουσιν αἰολεῖς. Τῇ ἐπιούσῃ ἐρεῖς, οὐ προσθεὶς ἡμέρα. τῆς ἐπιούσης δὲ ἡμέρας. Τῇ μὲν, ἤγουν ἐνταῦθα ἐλθεῖν. ἤκει δὴ, ὅ ἐστιν, ὅπη αὖ σὺ ἡγεμονεύεις. παρ᾿ ὁμήρῳ, καὶ ἡσιόδῳ. Τηθαλλάδαις, γυναικοτρόφοις. ἀπὸ τηθῶν τεθραμμένοις. Τήθας ἐκάλουν, τὰς μάμμας καὶ τηθελάς, τὰς μαμμοθρέπτους. Τήθη, ἡ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς μήτηρ. ἀπὸ τήθη δὲ, ἡ ὑπὲρ αὐτήν. καθ᾿ ὁμοιότητα τοῦ πάππου. καὶ ὅτι ἀνεψιοὶ καὶ αὐτανέψιοι, αἱ αὐτοὶ δηλοῦνται δὲ ἐξαδέλφοις. καὶ ὅτι θεῖος, ὁ πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφός, ὅς ἐστι γέννος. καὶ ὅτι ὁ πάτρως, καὶ ὁ μήτρως, ἰακὰ μᾶλλον. οἱ γάρ εἰσι θεῖοι ἐκ πατρὸς καὶ μητρός. καὶ ὅτι κηδεσταὶ μὲν, οἱ κατ᾿ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. συγκηδεσταὶ δὲ, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες. καὶ ὅτι τηθαλλαδοῦς, ὃν οἱ παλαιοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσι, παρὰ τὴν τήθην ἀττικῶς τὴν ἀνωτέρω ἐκθεῖσαν. ἣν ὡς δηλοῖ αἴλιος διονύσιος, οὐκ οὖσιν οἱ ἀττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τῶν πολλῶν οὕτω τὴν μητέρα καλούντων. λέγει δὲ ὅτι συγγενικὰ συγγραψάμενος, καὶ ὅτι ἄπφυς παρά γε τοῖς ἀττικοῖς βάρβαρόν ἐστιν. ἔστι δὲ ἄπφυς, ὁ πατὴρ ὡς δηλοῖ ὁ θεόκριτος. ἀφ᾿ οὗ ἔφυ τις δηλαδή. λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ἄπφαν τὴν ἀδελφήν. καὶ ἀπφίον, ὑποκόρισμα ἐρωμένης, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι δὲ καὶ ἐξανέψιοι ἐλέγοντο ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, εὕρηται καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς. περὶ δέ γε τήθης καὶ μάμμης, καὶ οὕτω φασί τινες. τήθην οἱ ἕλληνες, τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα. οἱ παλαιοὶ ἀκύρως, μάμμην, καὶ μαῖαν. μάμμην γὰρ οἱ ἀττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν. ἣν δὲ οἱ παλαιοὶ τήθην, τηθίδα. μαῖαν δὲ ὡς ἡμεῖς, τὴν ἀπὸ ἰώνων ὀμφαλητόμον. ὅτι δὲ ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως πατραδέλφοι καὶ μητραδέλφοι ἑρμηνεύονται. καὶ ὅτι ποῦ αἱ τῆς μητρὸς γονεῖς μήτρωες εὕρηνται. πάτρωες δὲ, οἱ κατὰ πατέρα πρόγονοι. ὁ δὲ τηθαλλαδοῦς, σκῶμμα εὐηθείας ἔχει ὡς τῶν ἀπὸ τιτθῶν τεθραμμένων, διὰ τὸ ἀπολαυόμενον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ ἐπιὼν ἐρωτηματικῶς τὸ ὀχεῖν λαλεῖν, οὕτω σφόδρα τηθαλλαδοῦς ὤν δίζων, κέχηται τῇ λέξει παίζων, ὡς ἄνδρα ποδαδῆ τινά φησιν ἢ ἄνω γαστριφῶ. ἰδὲ τινές φασι προσηγορίαι συγγενείας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεψιαδοῦς παράγονται. ἀλλ᾿ ἔστιν ἄλλως. ὡς ἂν τις ἐμπαιγμόν τινα παίζων, ἐμπαικτικὸν ὄνομα ποιήσειεν ἢ τὸ ἡμωρὸν μωροδάλου. ἔτι δὲ καὶ ὅτι μαῖα ἐστὶ ἀπλῶς πρεσβυτέρα γυνὴ ἐλέγετο. εἰ δ᾿ αὐτήν, ἡ τήθη καὶ τηθία, ἐπὶ τηθίβιος, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Τηθηνὸς, ἐράσμιον. Τηθύα, πηγαί ἃ προσχέουσιν οἱ ποταμοί, καὶ εἶδος ὀστρέων. Τηθύς, τηθύος. ἡ γῆ παρὰ τὸ τήθη. ὃ δηλοῖ τὴν τροφόν. ἡ γὰρ γῆ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ᾿ ἧς τὰ πάντα τρέφεται. ἡ δὲ τήθη γίνεται παρὰ τὸ στῆθος, ἀφ᾿ οὗ τὸ βρέφος τρέφεται. ὡσανεὶ στήθη τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ τῆ, ὃ δηλοῖ τὸ λάβε, καὶ τὸ θῶ τὸ θηλάζω κατὰ τοὺς παλαιούς. ὡσανεὶ, ἡ λέγουσα τῷ βρέφει, λάβε. θήλασον. Τηκεδανάω, τηκομένου. τήκοντος. Τήκεσθαι, κυρίως λέγεται ἐπὶ χιόνος, καὶ κηροῦ. καὶ δωρικῶς, τάκεσθαι καὶ παρὰ θεοκρίτῳ, τί τύ τάκεαι. ἀντὶ τοῦ τήκῃ. ἤγουν φθείρῃ. τήκω γὰρ, τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηλαυγὲς, τηλεσκόπον. καθαρόν. Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. Τηλαυγεῖν, τὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν φωτίζειν. ὅθεν τηλαυγές, μακρὸν διαυγές. Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τηλεβόαι καλούμενοι. αὐθις λῃστρικῷ τρόπῳ καὶ εἰς ἄργος ἐπελθόντες, τὰς τοῦ ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ ἀλκμήνη μετανίστη καὶ ἀνεκήρυξε τοῖς αὐτῆς γάμον, τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν πατρὸς φόνον. τιμωρησάμενος δὲ ἀμφιτρύων, ἔγημεν. ἡ κοινὰ σαφὲς παρ᾿ ἡσιόδῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι περσέως καὶ ἀνδρομέδας, τίνες ἐγένοντο παῖδες. ἀλκαῖος, σθένελος, μήστωρ, ἠλεκτρύων. καὶ κατεῖχον τὴν βασιλείαν, μετὰ τὸν περσέως θάνατον. μήστορος δὲ θυγάτηρ ἱπποθόη. ἧς καὶ ποσειδῶνος, πτερέλαος. τοῦ δὲ τηλεβόας, καὶ τάφιος. ὧν δὲ ἦν πτερέλα τοῦ τηλεβόα ἐγένοντο παῖδες, οἱ καλούμενοι τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν ἠλεκτρύωνα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν τῆς μητρὸς ἱπποθόης. ἀντιστάντος δὲ αὐτοῖς ἠλεκτρυωνιδῶν, ἀνῃρέθησαν ὑπ᾿ αὐτῶν πτερέλα παῖδες τηλεβόαι, καὶ τάφιος. ἀφ᾿ οὗ εἰσὶ τηλεβόαι ὑπὸ ἀπ᾿ ἀρχαίων. ὅτι τηλεβόαι κοινῇ τις ἀπὸ τοῦ ἄργους, τὰς βοῦς ἀπήλασαν. ἢ ἀπὸ τοῦ τηλεβόου τοῦ πτερέλα τοῦ βασιλεύσαντος. ἐκ δὲ τάφος τάφιος. ἀφ᾿ οὗ καὶ ἡ νῆσος. Τῆλε, ἐπίρρημα χρονικὸν δηλοτικόν, καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω. ἐγένετο ἐκ τοῦ τηλόσε συγκοπὴν τῆς ἐς συλλαβῆς. ἐκ τούτου ἐστὶ τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ τῆλε ἢ μαχομένου τῆς πατρίας. Τηλέγονος, κίρκης καὶ ὀδυσσέως υἱός. κίρκης μὲν αἰαίης τηλέμαχος, ὁ φίλος δὲ τῆς τὸ ἐπίταγμα. ἀλλ᾿ ὅτι δὲ ἐστὶν ὁ τηλέμαχος, ἀπὸ χασιφόνος. Τηλεδαπὸς γίνεται, ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ τοῦ ἔδαφος. ἀπὸ τηλεδαπός, ὁ τῆλε ἐν μακρῷ τῷ ἐδάφει ἐστὶν ὅτι δὲ προσγενεῖς ἔχει ὡς τὸ ἡμεδαπός, καὶ ἀλλοδαπός ὁ ἡμέτερον δηλαδὴ ἔδαφος, καὶ τὸ ἄλλο ἔδαφος. ἔδαφος καὶ τὸ χθονὸς ξένος. ἀπὸ τοῦ ἔδαφος, ἡ χώρα γῆς. Τηλεθάει, ἐκ τοῦ θάλλειν γίνεται ὡς ὅσα θαλλεῖ...

ἐν τῷ τοὺς ἐλεεινὰ κατ᾽ ᾠδὴν τεττίζοντας. τινὲς δὲ σχετλιαστικόν, νοοῦσι τὸ τέττα. ἀποκοπεὶ ἀπὸ τοῦ τίτλαθι.
Τέττιγες. ὅμηρος παραβολικῶς ἐκ τῶν τεττίγων τοὺς τρωϊκοὺς ἐτίμησε γέροντας. οἱ δὲ ὕστερον ἀθηναῖοι, πραγματικῶς
τέττιξιν ἐσεμνυνον ἑαυτοὺς τεττιγοφόροι ὄντες. τέττιγι γὰρ χρυσῷ ἐχρῶντο κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν· ὡς ὁ θουκυδίδης φη-
σίν, εἰς σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. δῆλον δὲ ὅτι, οἱ τέττιγες ἀναίμονα, καὶ ψυχροὶ τὴν κρᾶσιν. καθὰ καὶ οἱ γέροντες. καὶ ᾠδοὶ
καὶ δὲ καθὰ καὶ οἱ ἀγορηταί. διὸ παρ᾽ ὁμήρῳ πρὸς μόνην συνέχειαν λαλιᾶς, καὶ ἔβαζον ἀεὶ χεῖ, καὶ λειρόεσσαν ἔχουσι καὶ φωνῆς τρό-
πα εὐλησωσι, ἡ ποιητικὴ παραβολή. Τεττίγων ἀνάμεστα. ἀρχαῖον τὸ τοὺς τέττιγας ἀναπλέκειν. τουτέστι τοὺς κρωβύ-
λους. Ἄλλως. οἱ ἀρχαιότατοι τῶν ἀθηναίων τέττιγας χρυσοῦς ἐν τοῖς τῶν τριχῶν πλέγμασιν εἶχον. διότι οἱ τέττιγες
μουσικοὶ ὄντες ἀνάκεινται τῷ ἀπόλλωνι. ὃς ἦν πατρῷος τῇ πόλει. Τεττιγοφόρος. ἔθος ἦν, τοῖς ἀθηναίοις τὸ παλαι-
τέττιξι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην. ὡς θουκυδίδης. Τέττιξ, μουσικώτατον ζῷον. παρὰ τὸ τερετίζω, τὸ μουσικῶς φω-
νεῖν, τερέτιξ καὶ συγκοπῇ, τέττιξ. ἢ παρὰ τὸ πάττω πάξω, πάττιξ, ὁ τεταγμένον ἔχων καιρὸν ἐν τῷ ᾄδειν. Τέττορες. ἡσίοδος.
ἡ δὲ γυνή, τέττορ᾽ ἡβώοι. ἀντὶ τοῦ τέσσαρα. οὐδεὶς δὲ ἀπαιτήσει τὸ ἑνικὸν τοῦ τέττορες. τὸ τέττορε, ἐστὶ δυϊκόν. Τετυγ-
μένον δὲ πᾶσας, ἤγουν διὰ τύχης· καὶ τετυγμένα. πεποιημένα. Τετυχεῖν, χρήσιμον μὲν εἰς μόνον μέτρον. γίνεται δὲ ὅ-
θεν καὶ τὸ τετύκοντο. καὶ ἔστι δευτέρου μέλλοντος ἀπαρέμφατον τοῦ τύκω, ἢ τετύκω ἰωνικῶς. ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ τεύχω, γίνε-
ται τύχειν. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν κατὰ ἴωνας, τετυκεῖν. Τέτυκται, κατεσκεύασται.
Τετύκοντο, τεύχω ἐνεστώς. ἔτευχον παρατατικός. τεύξω μέλλων. τέτευχα παρακείμενος. ἔτευξα ἀόριστος πρῶτος. ἔτυ-
χον δεύτερος ἀόριστος. ἐφ᾽ ἑτέρας σημασίας. ἐτυχόμην δὲ ποιητικῶς, ἐπὶ τῆς τούτου σημασίας. καὶ κατὰ ἀναδιπλασια-
σμόν. ἐτετυκόμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτετύκοντο. καὶ τετύκοντο. αἱ ἀναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων, ἰώνων
εἰσί. παρακείμενος παθητικός, τέτευγμαι. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε τέτυγμαι. ἐτετύγμην ὑπερσυντέλικος. ἐτύχθην ἀόριστος.
καὶ ταῦτα εἰσὶ ποιητικά. κοινὰ δὲ ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ ἔτυχον, τυγχάνω ἐνεστώς. ἐτύγχανον παρατατικός, τεύξομαι μέλ-
λων. ἔτυχον ἀόριστος. τετύχηκα παρακείμενος. ἐξ οὗ τυκίζω τὸ κτίζω. καὶ τύκιον, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. Τετύλωται.
ἐμπέφρακται. Τετυρωμένον, συγκείμενον. ἀπὸ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος. Τετύσκετο, ἐμφανίζων. Τετύφασι, διὰ τί
ἔχει μακρὸν τὸ α. ἐπειδὴ καθόλου τὰ εἰς ι λήγοντα ῥήματα. μακρὰ θέλουσι παραλήγεσθαι. οἷον γράφουσι. λέγουσι. κίχρασι.
ζευγνύουσιν. οὕτως οὖν καὶ τετύφασι. παρὰ δὲ ποιηταῖς, εὑρίσκονται τὰ εἰς ι λήγοντα, συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ α μέτρου
χάριν. Τετύφωμαι, ἀντὶ τοῦ ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βροντῆς. σημαίνει γὰρ τὸ ἐμβεβρόντημαι. Τετυ-
φῶσθαι, μεμηνέναι. Τετυφωμένος, καὶ ὁ ἀλαζὼν καὶ ὁ ἐμβρόντητος. καὶ ἔξω τῶν φρενῶν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κεραυνοβολητοῦ, τυ-
φῶνος. δημοσθένης. ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δόξαιμι. Τετύφωται, ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπήρθη.
Τετυχηκώς, δῆλον ὅτι ἐκ τοῦ τυχῶ δευτέρου μέλλοντος ἀναδραμόντος εἰς ἐνεστῶτα γέγονεν ἀττικῶς, ὁ τετύχηκα πα-
ρακείμενος. ὅθεν ὁ τετυχηκώς. οὕτω πᾶς καὶ ὁ γεγραφηκὼς κινεῖται, καὶ συνδεδραμηκώς. Τετύχησι, τύχῃ. παρὰ τύ-
χη. Τετῶμεναι, ὑστερούμενοι. ἐνδεεῖς ἔχοντες. Τεῦ παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ τινός. ὡς τὸ ἱδρώσει μὲν τεῦ ἵππος, ἀντὶ τοῦ τι-
νός. Τεῦ, ὄνομα ἀόριστον γενικῆς. ἀντὶ τοῦ τινὸς λέγεται, καὶ ἀντὶ τοῦ τεού. Τευθίς, πέμμα τι ἀκοντῶδες, καὶ εἶδος ἰχθύ-
ος θαλαττίου. Τεῦκροι, οἱ τρῶες. καὶ οἱ ποιηταί. Τεῦκρος, ἀδελφὸς νόθος αἴαντος τοῦ τελαμῶνος. Τευκτόν, χειροποίη-
τον. κατασκευαστόν. Τευμᾶται, τεχνάζει. τιμᾶται. Τευμήσατο, παρεσκευάσατο. ἐτεχνήσατο. Τευμής, ποταμὸς θη-
βῶν. Τευμησία, περὶ τῆς τευμησίας ἀλώπεκος, οἱ τὰ θηβαϊκὰ γεγραφότες, ἱκανῶς εἰρήκασι. Τευμησσός, ὄρος
βοιωτίας. Τεῦξαι, ποιῆσαι. κατασκευάσαι. Τευξόμεθα, τύχωμεν. Τευτᾷ, τεχνᾶται. Τευτάζειν, πράγματα τεύχεσθαι,
ἢ σκευωρεῖσθαι. ἢ στρατεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. ἄλλοι λέγουσι σημαίνειν περιστρέ-
φεσθαι τὸ πράττειν, ἢ ἐνεργεῖν. σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν. καὶ τὸ ἡσυχάζειν. Τευτάζων, καὶ αὐτὸς καὶ κατὰ τὸ πολλάκις προ-
τρέπειν τοὺς ὑπ᾽ αὐτὸν εἰς φυγήν, ἤγουν τῷ αὐτῷ λόγῳ προσλιπαρεῖν. ἢ τευτάζειν λέγεται, κατὰ αἴλιον διονύσιον, τὸ περὶ
πολὺ προσεδρεύειν τῷ αὐτῷ πράγματι. Τευτασμόν, στρατηγίαν. Τεύτλιον καὶ τεῦτλον ἀττικοί. οὐ σεῦτλον. Τεύ-
χεα λέγει, τὰ τῆς νηὸς ὅπλα, ἐνίοτε μέν, παρὰ τὸ τεύχεσθαι. ὅ ἐστι κατασκευάζεσθαι. Τεύχονται, σάττονται. ὁπλίζον-
ται. Τεῦχος, τὸ ἀγγεῖον. τεύχη δὲ πληθυντικῶς τὰ ὅπλα. καὶ τὰ τῆς νεώς. Τέφρα, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. ἡ κεκαυμένη
σποδιά. Τεχήσομαι, ἐκ τοῦ τέκω, τέξω. τέτυχα. τέτεγμαι. ἐτέχθην. τεχθήσομαι, καὶ τεχθησόμενος. Τεχνάζειν, μη-
χανᾶσθαι. τέχνη ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ μέθοδος καὶ ὁ δόλος. Τέχνη. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μῦθος οὐδεμίαν τῶν τεχνῶν ἀδέσποτον
ἀφίησιν, ἀλλὰ πάσαις δαιμόνιά τινα ἐφιστᾷ. οἷον ταῖς χειρωνακτικαῖς, τὴν ἀθηνᾶν. τοῖς μαχίμοις τὸν ἄρην. τῇ ναυ-
τιλίᾳ. τὸν ποσειδῶνα. καὶ ἡ ἀλληγορία θεραπεύει τὰ τοιαῦτα, καθά περ αὐτῷ δοκεῖ. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ στοιχεῖα οὕτω
πως ὁ μῦθος ἀπομερίζει, μέλειν τῆς γῆς λέγων νύμφαις καὶ δήμητρι. θαλάσσῃ δὲ ἀφιεὶς ποσειδῶνι καὶ τρίτωνι, καὶ
τοῖς ἀμφὶ τὸν νηρέα. ὑπὸ τῷ διὶ τιθεὶς ὅσον ἀνώτερον. Τέχνη ἐστίν, ἐμπειρία ὁδῷ καὶ τάξει βαδίζουσα. τῶν δὲ τεχνῶν
διαφοραί εἰσι δύο. αἱ μὲν γὰρ αὐτῶν εἰσι λογικαί. αἱ δέ, πρακτικαί. καὶ λογικαὶ μέν, οἷον γραμματική. ῥητορική. πρα-
κτικαὶ δέ, οἷον τεκτονική. χαλκευτική. καὶ αἱ τούταις παραπλήσιαι. Τέχνημα, τέχνης. καὶ τεχνάσματος, διαφέ-
ρει. τέχνη μὲν γὰρ λέγεται, ἡ ἀκριβὴς ἐπιστήμη τοῦ πράγματος, ἣν ἔχει ὁ τεχνίτης. τέχνημα δέ, ὃ καὶ τεχνούργη-
μα, τὸ ἐξ αὐτῆς τῆς τέχνης παρὰ τοῦ δημιουργοῦ, καὶ τοῦ τεχνίτου κατασκευασθέν. τέχνασμα δέ, ὁ δόλος καὶ ἡ ἀπά-
τη. σπανίως δὲ εὑρίσκεται, καὶ παρ᾽ ἴωσιν γραφόμενον. ἀττικῶς δὲ οὐ χρῆται. Τεχνήσασθαι, τὸ μετὰ τέχνης τινὸς κα-
τασκευάσαι καὶ τεχνήσασθαι, τὸ κακουργῆσαι. καὶ τέχνημα, τὸ ἀπὸ τέχνης. τέχνασμα, τὸ κακούργημα. Τεχνη-
σάμενος, ὁ μετὰ τέχνης κατασκευάσας τι. Τεχνολογία ἐστί, παραποίησις ἑκούσιος τῆς τῶν λόγων φύσεως. ἐπὶ σκευῇ τοῦ
περιλύεσθαι. Τέο, ἀντὶ τοῦ τινί. πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε. ὁμοίως τῷ ὅτεοσι. καὶ τοῖς τοιούτοις. πλεονασμὸν δὲ ἔχει τοῦ ε. ταυτὸν
δὲ εἰπεῖν τέο, καὶ τῷ. καὶ γενικὴ πληθυντικῶν, τέων. Τεωρεῖς. δραπέται. κακοῦργοι. λῃσταί. Τέωρος, συκοφάντης. καὶ περὶ ὅμαια.

Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. τέως γὰρ ἐπίρρημα χρονικὸν, ὅπερ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ἕως. λαμβάνεται δὲ τὸ ἕως, καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν ὅσῳ χρόνῳ. καὶ τέως ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ ὁμολογουμένως. τέως, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρόν. ἀριστοφάνης. τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθα. ἢ τέως, ἀντὶ τοῦ λοιπόν. τί μὴ τέως αἱρεῖ τῶν φαινομένων τὸ ἄριστον. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. σαυέστος. τέως μὲν ἐπράττομεν εὖ. καὶ τέως, ἀντὶ τοῦ ὅμως.

ΤΟΥ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ΄ ΚΑΙ Η΄.

ζυμβλώπω. ἰλαμβ. λημμῶ. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς παρ' ὁμήρῳ. κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. καὶ τῆ, ἀντὶ τοῦ ταύτῃ. Τῆ, ἀντὶ τοῦ λάβε ὡς εἴρηται. ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος, ἀρρήτου ὄντος. ὡς ἀπὸ τοῦ δρῶ, τὸ δρᾶ ἀντὶ τοῦ πρᾶττε. καὶ ἀπὸ τοῦ ζῶ τὸ ζῆ προστακτικῶς καὶ ἄλλο ὀξύ. τὸ ζῆθι γίνεται. ἐκ τούτου τοῦ προστακτικοῦ καὶ ἡ τῆθι γίνεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς λέγουσα τῷ βρέφει, τῆ θῆ· τουτέστι, λάβε. θήλασον. Τῇ ἁδρότητι, τῇ ὑψηλότητι. Τῇ ἀλέαθη, τῇ ἁμάξῃ. Τῇ ἄλλως, τῇ ματαίως. Τήβεννα, ἱμάτιον. ἢ χλαμὺς, ἣν φοροῦσι τύραννοι. Τήβεννος, εἶδος περιβολαίου παρὰ ῥωμαίοις. Τήβηθ, πέμπτος μήν. Τήγανον, παρὰ τὸ τήκω τήκανον. καὶ μεταθέσει τοῦ κ εἰς γ, τήγανον. Τηγανίτης, ἄρτος ἀπὸ τηγάνου γεγονὼς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος. Τῆδε, ἀντὶ τοῦ ἐνθάδε λέγουσιν αἰολεῖς. Τῇ ἀπιούσῃ ἐρεῖς, οὐ προσθεὶς ἡμέρα. τῆς ἀπιούσης δὲ ἡμέρας. Τῇ ἴμεν, ἤγουν ἐνταῦθα ἐλθεῖν. ἢ κεν δὴ ὅ ἐστιν, ὅ τοι αὖ σὺ ἡγεμονεύεις. παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἡσιόδῳ. Τηθαλλάδοις, γυναικοτρόφοις. ὑπὸ τηθῶν τεθραμμένοις. Τήθας ἐκάλουν, τὰς μάμμας καὶ τηθελὰς, τὰς μαμμοθρέπτους. Τήθη, ἡ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς μήτηρ. ἄλλη τήθη δὲ, ἡ ὑπὲρ αὐτήν. καθ' ὁμοιότητα τοῦ πάππου. καὶ ὅτι ἀνεψιοὶ καὶ αὐτανέψιοι οἱ αὐτοὶ δηλοῦντες δὲ ἐξαδέλφους. καὶ ὅτι θεῖος, πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφός, ὃς καὶ νέννος. καὶ ὅτι ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως ἰδικὰ μᾶλλον οἱ γὰρ εἰσὶ θεῖοι ἐκ πατρὸς ἢ μητρός. καὶ ὅτι κηδεσταὶ μὲν οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. συγκηδεσταὶ δὲ, οἱ ἀδελφὰς γεγαμηκότες. καὶ ὅτι τηθαλλαδοῦς, ὃν οἱ παλαιοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσι, παρὰ τὴν τήθην ἀττικῶς τὴν ἀνωτέρω ῥηθεῖσαν. ἣν ὡς δηλοῖ αἴλιος διονύσιος, ὀκνοῦσιν οἱ ἀττικοὶ μάμμην καλεῖν, ὡς τῶν πολλῶν οὕτω τὴν μητέρα καλούντων. λέγει δὲ ὁ τὰ συγγενικὰ συγγραψάμενος, καὶ ὅτι ἄπφις παρά γε τοῖς ἀττικοῖς βάρβαρόν ἐστιν. ἔστι δὲ ἄπφυς, ὁ πατὴρ ὡς δηλοῖ ὁ θεόκριτος. ἀφ' οὗ ἔφυ τις δηλαδή. λέγει δὲ ἐκεῖνος καὶ ἄπφαν τὴν ἀδελφήν. καὶ ἀπφίον, ὑποκόρισμα ἐρωμένης, καὶ ἄλλα τινά. ὅτι δὲ καὶ ἐξανέψιοι ἐλέγοντο ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, εὕρηνται καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς παλαιοῖς. περὶ δέ γε τήθης καὶ μάμμης, καὶ οὕτω φασί τινες. τήθην οἱ ἕλληνες, τὴν πατρὸς ἢ μητρὸς μητέρα. οἱ παλαιοὶ ἀκύρως, μάμμην, καὶ μαῖαν. μάμμην γὰρ οἱ ἀττικοὶ καὶ μαμμαίαν, τὴν μητέρα καλοῦσιν. ἣν δὲ οἱ παλαιοὶ τήθην, τηθίδα. μαῖαν δὲ ὡς ἡμεῖς, τὴν παρ' ἰώνων ὀμφαλοτόμον. ὅτι δὲ ὁ πάτρως καὶ ὁ μήτρως πατράδελφοι καὶ μητράδελφοι ἑρμηνεύονται, καὶ ὅτι ποῦ οἱ τῆς μητρὸς γονεῖς μήτρωες εὕρηνται. πάτρωες δὲ, οἱ κατὰ πατέρα πρόγονοι. ὁ δὲ τηθαλλαδοῦς, σκῶμμα συνηθείας ἔχει ὡς τῶν ὑπὸ τίτθου τεθραμμένων, διὰ τὸ ἀνειμένον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ ἀπὸ ὑπερωτηματικῶς τὸ ὀκνεῖν λαλεῖν, οὕτω σφόδρα τηθαλλαδοῦς ὀνειδίζων, κέχρηται τῇ λέξει παίζων, ὃς ἄνδρα προσάδη τινά φησι καὶ οἷον γραοτρεφῆ. τὸ δέ τινές φασι προσηγορίαν συγγενείας εἶναι κατὰ τὸ ἀνεψιαδοῦς παραιδοῦνται. ἀλλ' ἔστιν ἄλλως. ὡς δ' ὅτε ἐμπηκτόν τινα παίζων, ἐμπηκτάδου ὄνομα ποιήσῃ, ἢ τὸν μωρὸν μωροδάλου. ἔτι δὲ καὶ ὅτι μαῖα καὶ ἁπλῶς πρεσβυτέρα γυνὴ ἐλέγετο. ἡ δ' αὐτὴ, καὶ τήθη καὶ τηθία καὶ τηθίβιος, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Τηθηνός, ἐράσμιον. Τηθύα, τενάγη ἃ περιχέουσιν οἱ ποταμοί, καὶ εἶδος ὀστρέων. Τηθὺς τηθύος, ἡ γῆ παρὰ τὸ τήθη. ὃ δηλοῖ τὴν τροφόν. ἡ γὰρ γῆ πάντα τρέφει. ἢ ὅτι κυρία ἐστὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ἀφ' ἧς πάντα τρέφεται. ἡ δὲ τήθη γίνεται παρὰ τὸ στῆθος, ἀφ' οὗ τὸ βρέφος τρέφεται. οἱονεὶ στήθη τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ τῆ, ὃ δηλοῖ τὸ λάβε, καὶ τὸ θῶ τὸ θηλάζω κατὰ τοὺς παλαιούς. οἱονεὶ, ἡ λέγουσα τῷ βρέφει, λάβε. θήλασον. Τηκεδανοῖο, τηκομένου. τήκοντος. Τήκεσθαι, κυρίως λέγεται ἐπὶ χιόνος, καὶ κηροῦ. καὶ δωρικῶς, τάκεσθαι καὶ παρὰ θεοκρίτῳ, τί τὺ τάκεαι. ἀντὶ τοῦ τήκῃ. ἤγουν φθείρῃ. τήκω γὰρ, τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω. Τηλαυγὲς, τηλεσκόπον. καθαρόν. Τηλαύγημα, ἀρχὴ λαμπρά. Τηλαυγεῖν, τὸ ἐκ τοῦ μακρόθεν φωτίζειν. ὅθεν τηλαυγὲς, μακρὸν διαυγές. Τηλεβόαι, οἱ πρότερον τὴν ἀκαρνανίαν οἰκοῦντες. ἄνδρες λῃστρικώτατοι τὸν τρόπον. καὶ εἰς ἄργος ἐπελθόντες, τὰς τοῦ ἠλεκτρύωνος βόας ἀπήλασαν τοῦ πατρὸς ἀλκμήνης. γενομένης δὲ μάχης, καὶ ὁ ἠλεκτρύων καὶ οἱ τούτου παῖδες ἀνῃρέθησαν. διὸ ἀλκμήνη μετανέστη καὶ ἀνεκήρυξε τὸν ἑαυτῆς γάμον, τῷ τιμωρησαμένῳ τὸν πατρῷον φόνον. τιμωρησάμενος δὲ ἀμφιτρύων, ἔγημεν. ἡ ἱστορία σαφὴς παρ' ἡσιόδῳ. περὶ δὲ τῆς μάχης ἡρόδωρος ἱστορεῖ, ὅτι περσέως καὶ ἀνδρομέδας, τέσσαρες παῖδες ἐγένοντο. ἀλκαῖος. σθένελος, μήστωρ, ἠλεκτρύων. καὶ κοινὴν εἶχον τὴν βασιλείαν, μετὰ τὸν περσέως θάνατον. μήστορος δὲ θυγάτηρ ἱπποθόη. ἧς καὶ ποσειδῶνος, πτερέλαος. τοῦ δὲ τηλεβόας, καὶ τάφος. ὡς δέ τινες πτερέλα τοῦ τηλεβόα ἐγένοντο παῖδες, οἱ καλούμενοι τηλεβόαι. ἐλθόντες δὲ ἀπῄτουν ἠλεκτρύονα τὰ τῆς μάμμης ἑαυτῶν τῆς μητρὸς ἱπποθόης. ἀντιστάντες δὲ αὐτοῖς οἱ ἠλεκτρυωνίδαι, ἀνῃρέθησαν ὑπ' αὐτῶν πτερέλα παῖδες τηλεβόας, καὶ τάφος. ἀφ' ὧν ἡ νῆσος. τηλεβόαι οὖν οἱ τάφιοι. ἤτοι ὅτι τῆλε οἰκοῦντες ἀπὸ τοῦ ἄργους, τὰς βοῦς ἀπήλασαν, ἢ ἀπὸ τοῦ τηλεβόου τοῦ πτερέλα τοῦ βασιλέως υἱοῦ. οὗ ἀδελφὸς τάφιος. ἀφ' οὗ καὶ ἡ νῆσος. Τῆλε, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν, καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ τηλόσε. συγκόψαν τὴν σε συλλαβήν. ἐκ τούτου καὶ τηλέμαχος, ἀπὸ τοῦ τῆλε ἵστασθαι κατὰ τὴν ἱστορίαν. Τηλέγονος ἔγημε κασιγόνην τὴν θυγατέρα κίρκης. καὶ κίρκην μὲν ἀναιρεῖ τηλέμαχος, μὴ φέρων αὐτῆς τὰ προστάγματα. ἀναιρεῖται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τηλέμαχος ὑπὸ κασιφόνης. Τηλεδαπὸς γίνεται, ἀπὸ τοῦ τῆλε καὶ τοῦ ἔδαφος. οἷον, νῆσος τηλεδαπὸς, ἧς τῆλε καὶ μακρὰν τὸ ἔδαφός ἐστι. ταύτην δὲ παραγωγὴν ἔχει καὶ τὸ ἡμεδαπὸς, καὶ ἀλλοδαπός. ὁ τοῦ ἡμετέρου δηλαδὴ ἐδάφους, καὶ τοῦ ἄλλοθεν ἐδάφους. ὁμοίως καὶ τὸ ποδαπὸς ὁ ξένος. οἷον, ποίου ἐδάφους, ἤτοι χώρας γῆς. Τηλεθάον, ἐκ τοῦ θάλλειν γίνεται ὡς οἷα θαλλέθον. τὸ

ὁμαλόν ἐστι, τὸ ἐριθηλές. Τηλεθάοντας· φυτὰ ὡς ἐπὶ φυτῶν εἶπεν Ὅμηρος· ὃ ἐστὶν ἴδιον, τὸ θαλέθειν τὸ καὶ θάλλειν. Τηλεθόωσα κόμην Ἀχιλλέως, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ εἰς ἔμφασιν ἐρρέθη θάλλοις· σκοπητέον γὰρ οἵαν εἶχε κόμην ἐκεῖνος· ἄλλως τε καὶ ἐπιμεμελημένην, καὶ ἐς τρέφουσαν ἀκούσεσθαι· ὅρα δὲ ὡς οὐ μόνον δένδρεα τηλεθόωντα καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι, καὶ ὕλη τηλεθόωσα, ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ κόμη τηλεθόωσα· καὶ πῶς ἐπαλλάττουσιν ἀλλήλαις ἡ κόμη καὶ τὸ τηλεθόωσα· κομῆτις γάρ ποτε τὰ τῶν δένδρων λέγεται τηλεθόωντα φύλλα· τηλεθόωσα ὕλη, ὅ ἐστι θαλλέθουσα· ἤτοι θάλλουσα· ὃ δὴ μάλιστα τῶν ἀειθαλλῶν ἐστι. Τηλεκλῆα, ἡ δὲ μεγαβρόντη· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα τὰ ὀνόματα Ἀπολλώνιος οὐκ ἀπὸ ἱστορίας ἔλαβεν· οὕτως Ἰσραῆλος. Τηλεκλειτοί, πόῤῥω ἔνδοξοι. Τηλεμάχῳ, καὶ ἐμαὶ διαειπέμεν· πρὸς ἐμέ καὶ τὸν Τηλέμαχον ἔστω ὁ λόγος. Τήλεμος, ὁ μάντις παρὰ Θεοκρίτῳ· οὗτός ἐστιν ὁ παρ' Ὁμήρῳ Εὐρυμίδης, ἢ Εὐρύμαχος καλούμενος· ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο· ὃς ἐμαντεύσατο τῷ Κύκλωπι ὑπὸ Ὀδυσσέως τυφλωθῆναι. Τηλέπυλος, ἡ μεγάλη· τὴν γὰρ τοιαύτην φασί, πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι· ἢ ἡ ᾠκισμένη τηλέπου· τινὲς δὲ Τηλέπυλόν φασι τὴν μακρόπυλον· οὐ τῷ διαστήματι, ἀλλὰ τῷ πλάτει τῶν πυλῶν, ἢ τῷ μήκει· ἄλλοι δὲ ὡς ἀνωτέρω ὑπελαλήθη, τὴν διαστάδον πύλας διαφόρους ἐχούσας· οὐ πάνυ μὲν τοι ἀφεστηκυίας, ἀλλ' ὥστε τὴν φωνὴν ἐξακούεσθαι τῶν εἰσελαυνόντων· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὄασον τε γέτωνε βοήσας· εἰσὶ δὲ οἳ, κύριον ὄνομα πόλεως τὴν Τηλέπυλον ἐδέξαντο· ἢ τηλέπυλον καὶ ὑψίπυλον, ἴσως Ἰαωτόν· ὑψίπυλον δὲ λέγει ὁ ποιητής, ἀντὶ τοῦ μεγάλην. Τηλεσκόπος, ὁ πόῤῥω ὁρῶν. Τηλεφανεῖς σκοπαί, ἀφ' ὧν ἐστιν ἰδεῖν τὰ πόῤῥω· τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι, καὶ τὰ μακρὰν καταφανῆ. Τηλέφειον, εἶδος βοτάνης· ὅπερ ἀείζωον ἄγριον καὶ ἀνδράχνην ὀνομάζουσι· ῥωμαῖοι δὲ, ἡλεκευραὶ παρὰ τῷ Ἰπποκράτει. Τήλεφος, ὄνομα κύριον· ἐκλήθη δὲ διὰ τὸ θηλάσαι αὐτὸν ἔλαφον. Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον. Τηλία, περιφέρεια τοῦ κοσκίνου· ἢ σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἄλφιτα ποιοῦσι· τινὲς δέ φασι τηλίαν, ξύλον πλατύ, ἐφ' οὗ οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπιξηραίνουσιν· ἄλλοι δὲ τηλίαν, τὸ τῆς καπνοδόχης πῶμα· ὅ ἐστι περιφερές· ἡ τηλία ἐστὶν ἡ ἀτρύπητος σανίς· ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται· λέγει οὖν ὅτι, εἰ μὴ ὁ δακτύλιος τροχοῦ τρύπημα ἔχει, ὡς δοκεῖν εἶναι ἐν τηλίᾳ τὸ τρύπημα· ἄλλως· τηλία, σανὶς ἡ λεγομένη καρδόπος· τηλία δὲ ἡ στηλία· ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον· καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκάλειτο τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. Τήλινδα, οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηρμοσμένην. Τηλικαῦτα, τοιαῦτα. Τηλίκος εἰμί, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ· οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμί, ὥστ' ἐπιτειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι· ἤγουν, οὐκ εἰμὶ τοιαύτης ἡλικίας, ὥστε εἰς πᾶν ἔργον πείθεσθαι τῷ κελεύοντί μοι κατὰ τοὺς ἀγρούς, ὡς ἂν δηλαδὴ γέρων ὤν· σημάντορα λέγει τὸν ἐπιτάττοντα. Τηλικοῦτος, ἐπὶ ποσοῦ καὶ σωματικοῦ μεγέθους λαμβάνεται. Τηλικώτατον, πρεσβύτατον· πορρώτατον. Τηλόθι πάτρης, πόῤῥω τῆς πατρίδος. Τηλοτάτω· εἶχε μὲν ὀρθῶς εἶναι τηλετάτω ἀπὸ τοῦ τῆλε. Τηλοῦ, ἐπίῤῥημά ἐστι καὶ σημαίνει τὸ πόῤῥω· γίνεται δὲ παρὰ τὸ τέλος, τελοῦ· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τηλοῦ· τὰ γὰρ ἐπὶ τέλους συντείνοντα μεγεθύνεται· ἐκ τούτου καὶ τὸ γῶ, γωνόσω, γωνητός, γίνεται τηλυγώνητος· καὶ συγκοπῇ, τηλύγετος. Τηλύγετος, μονογενής· καὶ τηλύγετος ἐν μάχῃ, ἤγουν μόνος· καὶ τηλύγετος παῖς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, οὐ μόνον μεθ' ὃν οὐκ ἔστι τεκνάσασθαι, ἢ ὁ μόνος υἱός, ἀλλὰ καὶ ὁ τῆλε ὄντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς ἢ αὐξηθεὶς μετὰ γένησιν· παράδειγμα τοῦ προτέρου, ὁ Τηλέγονος· ὁ τῆλε ὄντι τῷ Ὀδυσσεῖ γεννηθεὶς ἐκ τῆς Κίρκης· τοῦ δευτέρου δὲ Ὀρέστης ὁ Ἀγαμεμνονίδης, καὶ ὁ Τηλέμαχος τοῦ Ὀδυσσέως· ᾧ οὕτως ἔπεσε τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τηλεμαχομένου τοῦ πατρὸς ἀνετράφη. Τηλυγέτων ἀποικιῶν, τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν. Τηλωπόν, τὸ μακρόθεν φαινόμενον. Τημελεία, θεραπεία· ἐπιμέλεια. Τημελῆσαι· θάλψαι· φιλοκαλῆσαι· σπουδάσαι· καὶ τημελήσαντες, καὶ τημελούμενον. Τήμερα, ὁ σημερινός· καὶ ἔστι τεταγμένως ἐπὶ σώματος· τὸ δὲ τήμερον, ἐπὶ χρόνου λέγεται· Ἀριστοφάνης· αἴαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερα. Τήμερον Ἀττικοί, οὐ σήμερον λέγουσι· τήμερον εἶναι, καὶ τήμερον ἔχον, κρεῖττον ἢ τὸ νῦν εἶναι, καὶ τὸ νῦν ἔχον. Τῆ μῆ, ἔχει τὸ ι κατὰ τὴν λήγουσαν· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν οὔ· οἷον, ἀμφὶ δέ οἱ τῇ μῇ κλισίῃ· ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ· καὶ ἐκθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κιρνᾶται τὸ η καὶ ε εἰς η, καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι· ὡς τὸ, δίε μενα τὰ δὴ τῷ μῷ κεχαρισμένε θυμῷ· ἔστι γὰρ τῷ ἐμῷ· καὶ ἐκθλίβει τὸ ι τοῦ τῷ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶ τὸ ω καὶ ε εἰς ω μέγα, καὶ γίνεται τῷ μῷ χωρὶς τοῦ ι. Τῆμος καὶ ἦμος, ποιητικά ἐστιν ὁμοιόσημα τῷ τότε καὶ ὅτε· τῆμος δὲ, τὸ τηνικαῦτα σημαίνει. Τῆνα, δωρικῶς οὕτω λέγεται· ἀπὸ τοῦ κείνη, ἐκβολῇ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, καὶ τοῦ κ εἰς τ, καὶ τοῦ η εἰς α. Τήν, ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τὴν γυναῖκα δὲ οὐχ εὗρον· ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς τὸ τὴν δ' ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον· ἀντὶ τοῦ ταύτην. Τὴν ἀρχήν, ἀντὶ τοῦ καταρχάς· Κύπριος· εἴθε μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν βιβλίον ὑπῆρχεν ἡμῖν. Τηνάλλως, καὶ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ μάτην· καὶ ἁπλῶς τὸ ἄλλως, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἄλλον τρόπον. Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, ἀντὶ τοῦ ταύτην δὲ ἐγώ· καὶ ἔστιν ἄρθρον θηλυκόν, μεταπεσὸν εἰς ἀντωνυμικὴν σημασίαν· τὰ γὰρ ἄρθρα εἰ μὴ ἔχει ἐπαγόμενον ὄνομα, εἰς ἀντωνυμιακὴν μετάγονται σύνταξιν. Τήνεβλα, ἐφύμνια τὰ ᾀδόμενα τοῖς νικῶσι. Τηνεῖ δρύες, ἐκεῖ δρύες· ἢ τηνεῖ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, καὶ τήνη, ἀντὶ τοῦ ἐκείνη. Τήνελλα, μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα· Ἀρχίλοχος· τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις, αὐτός τε καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύο. Τήνελος εἶ· Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· τουτέστιν, ἁρμονία λύρας· μουσικώτατος· ἢ τήνελλος, κρουμάτιον ἐπινίκιον. Τηνεσμός, νόσημα περὶ τὰ ἔντερα. Τὴν εὐπερίστατον, τὴν εὔκολον. Τὴν ἠϊόνα, τὸν αἰγιαλόν. Τήνης, ἕως· Ταραντῖνοι. Τηνικαῦτα, τότε· τῆμος· τηνικαῦτα μέν, ἀντὶ τοῦ τότε· τηνικάδε δέ, ἐπὶ ὥρας. Τηνία, ἔχιδνα· ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδέσμην. Τὴν κίλικα, τὴν φιάλην· τὸ ποτήριον· τὴν παῖδα τὴν παρθένον. Τὴν λιμόν, Δωριεῖς· σὺ δὲ τὸν λιμὸν φάθι. Τῆνος, τήνη, τῆνο, δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος, ἐκείνη ἐκεῖνο. Τῆνος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· ἐν ᾗ ὄφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ ἐγίνοντο· ἢ ὅτι ἡ Τῆνος δριμύτατα τὰ σκόροδα φέρει· ἡ Τῆνος δὲ αὕτη, θηριώδης δοκεῖ εἶναι· ἡ δ' ὕπολις πόλεσι· Τῆνος δ' αὖ ἡ πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους· καὶ ἱστορεῖ δὲ ἐπὶ τὸ σαφὲς κατηνέχθη· ὡς σκοροδοφόρου τῆς γῆς οὔσης· διὸ καὶ τὸ παρὰ Ἀντιμάχῳ· Τήνου τ' ὀφιοέσσης, οὐ καλῶς ἔχειν δοκεῖ.

Τὴν προσήκουσαν, τὴν ὀφειλομένην. Τὴν φειδώ, τὸ φείδεσθαι. Τῆξις, φθίσις· νόσος· παρὰ τὸ τήκεσθαι. Τηὀρεξὰ, τὴ ἐπιθυμία. Τήποδα, λέβητα τρισκελῆ· χαλκίον. Τὴ πρὸς ἀκτῖνα, τῇ ἀνατολῇ. Τηρεῖ, ὁ τηρῶν τὰ ἡδονὴν ἐξεργασάμενα· καὶ ἀκρασία ἡδονῶν εἰλημμένος. Τηρία, ὄρος τρωάδος· καὶ τηρίας, ποταμὸς σικελίας. Τηρῶ, σημαίνει δύο· τὸ παραφυλάττω, ἤτοι τὸ κοινῶς λεγόμενον παρακάθημαι· ὡς καὶ λιβάνιος· καὶ τηρήσας ἀφιέντα δίσκον· ἀντὶ τοῦ παραφυλάξας· καὶ τηρῶ νυκτὸς φυλακήν, ἀντὶ τοῦ φοβούμενος φυλάττω· καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς· ἤγουν φυλάττομεν. Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί, ἀντὶ τοῦ ἦσαν παρ' ἡσιόδῳ. βοιωτῶν λέγεται γλώσσης εἶναι· οἱ ὑπὸ κηρύγματα, ἐπιθυντικοῖς ὀνόμασι συντάσσουσι. Τῆς· ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου, τῆς μὲν ἴης στιχὸς ἦρχε· ἐπὶ δὲ τῆς αὐτωνυμίας, ὡς τὸ, τῆς τήκετο πάντα· ἀντὶ τοῦ ταύτης. Τῆς ἅλης, τῆς πλάνης. Τῆς δὲ τῆς φύσεως, ταύτης τῆς φύσεως. Τῆς ὑπερῴας, τῆς οὐρανίσκου. Τήτη, ἀπορία· ἔνδεια· στέρησις. Τήτθη, ἡ τοῦ πατρὸς, ἢ ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ· ἣν ἔνιοι μάμμην φασί. Τῆ τοῦτο νίμαντα, ἀντὶ τοῦ δέξαι· λάβε· ἔστι τάω τῶ, ὃ σημαίνει τὸ δέχομαι· τάεις τᾷς, τάει τᾷ· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ε εἰς η δωρικῶς, τῆς καὶ τῆ· τούτου ὁ παρατατικὸς, ἔταον· ἔταες· ἔταε· καὶ τὸ προστακτικὸν, τάε· καὶ κράσει δωρικῇ, τῆ· κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. Τήτυμα, ἀληθῆ. Τιτώμενος, στερούμενος· στερισκόμενος· τητῶμαι γὰρ τὸ στερίσκω. Τηύγετον, ἤγουν ταΰγετον ὄρος ἐστὶ λακωνικὸν, ὑψηλὸν καὶ ὄρθιον· μικρὸν ὑπὲρ τῆς λακωνικῆς θαλάσσης· ἐρύμανθος δὲ, ὄρος τι καὶ ποταμὸς περὶ ἀρκαδίαν· ἔνθα ὁ ἐρυμάνθιος ταῦρος ὁ κατὰ ἡρακλέους. Τηυσίην ὁδὸν λέγει ὁ ποιητὴς, τὴν ματαίαν· ἀλίαν κατὰ τὴν ποίησιν· ὃ δὴ ἐν ὀδυσσείᾳ κεῖται, ἀπὸ τοῦ δεύω δεύσω εἶναι· τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, καὶ διαλύσει τῆς ευ διφθόγγου· κατὰ τὸ εὔκομος, ἠΰκομος· καὶ εὖ τε, ἠΰ τε. Τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς· ἔστι δὲ τῆς λέξεως τοιαύτη σκολιωρία· δεύω τὸ ὑγραίνω δεύσω· δευσίη· καὶ κατὰ διάλυσιν τῆς ἀρχῆς, δηυσίη· ὥσπερ εὔκομος, ἠΰκομος· καὶ ταΰγετον, τηύγετον ὄρος ἀρκαδικόν· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ· τηυσίη· φιλεῖ δὲ τὸ δ τοιαύτην τροπὴν, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ χάρις χάριδος, χάριτος· θέμις θέμιδος, θέμιτος· καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ, θέμιστος· καὶ τὸ οὐδέτερον, οὐθέτερον· καὶ ἐξουδενῶ, ἐξουθενῶ· ἔστι δὲ τηυσία ὁδὸς, ἡ ὑγρὰ κέλευθος· καὶ ἀλία κατὰ μετάληψιν, ματαία.

ΤΟ Τ΄ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι΄.

ιάρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος· ἣν οἱ βασιλεῖς ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην· δημάρατος δὲ ὁ λακεδαιμόνιος ὃς δὴ μετὰ ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς φύλαρχος ἐν ᾳ δεκάτῳ· τὸ αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν· θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας κυπρίων, τὴν κίταριν ὡς ἐδιάφορον λέγει. ἄλλως· τιάραν πᾶσι πέρσαις ἔξην φορεῖν, ἀλλ' οὐκ ὀρθὴν ὡς κλείταρχος ἐν τῇ δεκάτῃ· μόνοι δὲ οἱ τῶν περσῶν βασιλεῖς, σεβαστὰς τιάρας εἶχον· ἔστι δὲ αὕτη καθὰ προείρηται ἡ τιάρα, τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος καὶ ἐπιτυμένην καὶ προβάλλουσαν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν· τοῖς δὲ βασιλεῦσιν, ὀρθήν. Τιάρις, λόφος τῆς περικεφαλαίας· ἢ ὁ περιτιθέμενος κεφαλῇ· καμελαύκιον. Τιάσσα, κρήνη ἐν λακεδαιμονίᾳ· τινὲς δὲ, ποταμόν. Τί· οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς τοῦ τὸ τί, γένος τοῦ ὄντος τίθενται· τὸ γὰρ τί, δῆλον ὅτι καὶ ὂν· ἢ δὲ ὂν, τὸν τοῦ ὄντος ἂν δέχοιτο ἂν λόγον· διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἀσωμάτων. Τί, ζητεῖ οὐσίαν πράγματος· οἷον τί τοῦτο ἐστὶν, ἄνθρωπος τυχὸν ἢ ἵππος· τὸ τίς δὲ, ὑπόστασιν, καὶ πρόσωπον· οἷον, τίς οὗτος ἐστὶ, σωκράτης τυχὸν ἢ πλάτων· καὶ τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν οἶδε μὲν ὅτι ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐρώτησιν· ζητεῖ δὲ τοὔνομα, ᾧ ἂν οὗτος τῶν ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζοιτο· ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἅπαντα κύριον, ἀλλὰ καὶ ἐπιθέτω ἐνίοτε κύριον· οἷον τίς οὗτος ἐστὶν ὁ ἡδύς λουκιανός; διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ τὸ τίς ἀνταποδίδοται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπιθέτῳ· οἷον, βαρῖνος ἐποίησε τόδε· καὶ ὁ λουκιανὸς ἡδύς τίς ἐστι· κατὰ ταῦτα λέγεται καὶ τὸ ὅστις· καὶ τὸ ὁποῖός τις· καὶ τὸ μὲν ὅστις, νοεῖται ἐπὶ κυρίου ὀνόματος· τὸ δὲ ὁποῖός τις, ἐπὶ ἐπιθέτου· ὡς παρὰ λουκιανῷ· τὸ δὲ ὅλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες ὁποῖός τις ἐστὶν, ὅ τοῖς πράγμασιν ἐφεστηκώς· εἴτε καλὸς δηλονότι, εἴτε τὸ ἐναντίον, ἀποθετικῶς λέγεται. Τί δήποτε διὰ τί. Τί, πολλαχοῦ κεῖται κατὰ παρολκήν· οἷον, σχεδόν τι, καὶ οὔ τι, καὶ οὔτω τι· καὶ ναῦς χαλκεμβόλοις ὁμοῦ τι διηκοσίας. Τί διαφέρει κάλλιον λέγειν, ἤ τινι διαφέρει. Τί, ὄνομα οὐδέτερον καὶ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ διατί. Τί τις ἂν εἴποι, οἱ δόκιμοι τὸ δέ· τί ἄν τις εἴποι, κοινόν. Τί φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδόν· τὸ φθονεῖν, ἐπὶ κωλύσεως, καὶ μέμψεως. Τίδαι, ποιηταὶ μέτρου ἕνεκεν διφθόγγῳ γράφουσιν· οὐχ ὥς τινες οἴονται ἀντὶ τοῦ καί· τοῦτο δεχόμενοι, ἀλλὰ ἰαυτὸν ὄντα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ γραφομένω· τοῦτο δὲ καὶ οἱ πεζογράφοι, ἔστιν οἷς χρῶνται, ὅταν ἀποῦντες τὸ τίδαι, εὐθὺς στίζωσι. Τίδαι, σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται. Τιβάθων, τιμώμενος. Τιβαρηνοὶ, ἔθνος σκυθικὸν, πλησιόχωροι χαλύβων· οὗτοι δικαιότατοι· καὶ οὐδέποτε μάχην τινὶ συνέβαλον, εἰ μὴ πρότερον κατήγγειλαν καὶ ἡμέραν, καὶ τόπον, καὶ ὥραν τῆς μάχης. Τιβαρηνοί· ἐν τῇ τῶν τιβαρηνῶν γῇ, αἱ γυναῖκες ὅταν τέκωσι, τημελοῦσι τοὺς ἄνδρας ὡς περ λεχοὺς, ὡς ἱστορεῖ νυμφόδωρος ἐν τοῖς νόμοις. Τίβδαινον, φίλον. Τιβὴν τιβῆνος, λέγεται ὁ τρίπους· τριβήν τις ὤν, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ρ· παρὰ τὸ ἐπάνω τριῶν βάσεων κεῖσθαι. Τιβδεῖ, φοβεῖται· τρέμει. Τρίβηνος, λέβης· τρίπους. Τί γὰρ, ποῦ· κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὔ· διατί γὰρ οὔ. Τιγὰς, εἶδος ἀμπέλου. Τίγια, διοκλῆς ἐν μελίτταις· ἡρακλέων δὲ οὐ διελὼν, ὅτι βαρὺ τὸ κιννάβαρι λέγει. Τιγόνιον, ἢ τεττιγόνιον, εἶδός τι τεττίγων ὡς ἀριστοτέλης. Τίγρις, ποταμὸς περσῶν· καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος, καὶ ζῶον παρὰ μὲν ἰουδαίοις, φορὰ δει· παρὰ δὲ ἕλλησι, τίγρις. Τίδαι, τί γὰρ ἄλλο· ἢ τί γὰρ κρήτες· βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε· ἀττικοὶ, διατίδη. Τί δόσορε, τί ποιεῖτε· ταραντῖνοι. Τίει, τιμᾷ· σέβεται· αἰδεῖται. Τίεσκε μύθοις, ἐτίμα τοῖς λόγοις. Τὶ ἢ, καὶ ὅτι· ἡ· δῆλον ὅτι ἐπέκτασίς τις ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις τὸ η, ἐπὶ τῶν

αμένα παρὰ τὴν ἐν τῷ νυνὶ καὶ τοῖς ὁμοίοις· ἢ μᾶλλον γέγονε κατὰ πλεονασμὸν, ὥσπερ ἐπεὶ, ἐπειή· οἷον, ἐπειὴ πολὺ
φέρτερός ἐστι· καὶ τιὴ, ὡς ἀττικῶς ἔχει τὴν διὰ τοῦ η ἐπέκτασιν· καθὰ καὶ τὸ ἐπειὴ δῆλον ἐν τοῖς ἑξῆς· ὡμοίωται δὲ τοῦ
τοις καὶ τὸ ὠή, γινόμενον ἐκ τοῦ ὦ. Τινύη, ἡ βασίλισσα. Τιξῆν, τὸ ὀξὺ ἄρσαι. Τιντιβεῖν, τιμωρεῖσθαι. Τιὴ τίδὴ,
παράλληλα ἀττικῶς, καὶ παρ' ὁμήρῳ· τιὴ τίδὴ λείπεσθαι ἄριστοι. Τιθεβάσσειν, κυρίως ἐπὶ μελισσῶν, τὸ ἀποτιθέναι
βόσιν ἑαυταῖς· ὅ ἐστι, συμβλοποιεῖν. Τίθαι, τιθασσαί· τέλφαι· ἐργάτιδες· πραεῖαι. Τιθασσεύει, ἡμεροῖ· πραΰνει·
Τιθεῖ νόον, ἤγουν τίθησι νόον· ἀρχή ἐστι τοῦ λέγειν συνθέτως νουθετεῖν, ὃ καὶ βαρυτόνως τίθει γράφεται, σημαίνει μὲν
τὸ αὐτό· ἐλλείπει δὲ χρόνος ἀντὶ χρόνου· ἀντὶ ἐνεστῶτος δηλαδὴ, παρατατικὸς, ἐν τῷ ν' τῆς ἰλιάδος. Τίθεμαι, καὶ τίθημι,
τὸ ποιοῦμαι καὶ καθίστημι· οἷον, τίθεμαι καὶ τίθημι νόμους, ἢ ψήφους· ἢ σπονδάς· τίθεμαι καὶ τὸ νομίζω, καὶ κρίνω, καὶ ἀξιῶ·
οἷον, ἐν τοῖς φίλοις σε τίθεμαι· τίθεμαι τὸ συμφωνῶ, καὶ συγκατατίθεμαι· συνέσιος· ἀλλὰ βούλεσθαι τὸ δίκαιον καὶ τὰ δέ
οντα, καὶ συντίθεσθαι τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ οὐκ ἀφαιρήσεται· τίθεται καὶ φθόνος, ἡ μέμψις· καὶ αὖ ἐπίφθονος, ἄμεμ
πτος. Τιθέντες, ποιοῦντες· παρασκευάζοντες. Τίθον, ἰσόθεον. Τιθράσιαι γοργόνες, ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς πονηροῦ·
οὐκ ἐκεῖ δὲ τοῦτο εἶπεν ὁ ἀριστοφάνης, ἀλλὰ ἐοίκασι τὸν δῆμον διαβάλλειν τοῦτον ὡς κακοπράγμονα· εἰσὶ δὲ οὗτοι, ἀπὸ
τίθραντος τοῦ πανδίονος παιδὸς ἐπώνυμοι· εἰς δὲ τὴν αἰγηΐδα φυλὴν κατανενέμηνται· ἄλλως. Τιθράσιος, τόπος τῆς λι
βύης, ἔνθα αἱ γοργόνες διέτριβον. Τίθετι· τὰ προστακτικὰ τῶν εἰς μι, διχῶς κανονίζεται· καὶ ἀπὸ τοῦ παρατατικοῦ ὥσ
περ καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ω, καὶ ἀπὸ τῆς μετοχῆς· οἷον, ἵστην· ἵστης, ἵστη, καὶ τὸ προστακτικὸν, ἵστη· ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἱστὰς ἱστάντος, ἵσταθι·
οὕτως ἀπὸ τοῦ τιθεὶς τιθέντος, τίθετι. Τιθέω τιθῶ· καὶ ἐτίθεον ἐτίθουν· ἐτίθεες ἐτίθεις· ἐτίθεε ἐτίθει· ἐτίθην δὲ ἐτίθης· ἐτίθη
οὐ λέγομεν. Τιθήμεναι, ἔκτασις ἀντὶ τοῦ τιθέναι· τοῦτο καὶ ἀττικόν ἐστι. Τιθήμενον· ὡς τοῦ μέτρου ἐπιτάξαντος, ἐφύ
λαξε τὸ η τοῦ τίθημι ἐνεστῶτος· καὶ οὐκ ἔτρεψεν αὐτὸ, λόγῳ τῶν εἰς μι· κεῖται παρ' ὁμήρῳ· τιθήμενον δὲ, παρὰ τιθέμενον· ὅ
ἐστι, καθοπλιζόμενον. Τιθήνη· γίνεται παρὰ τὸ θῶ θήσω τὸ θηλάζω· ἀναδιπλασιασμῷ, θιθῶ· καὶ τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψι
λὸν, τιθῶ· διὰ καλλίονα φωνήν· τὴν δὲ τιθήνην, καὶ τιθηνόν φασιν οἱ παλαιοί· λέγοντες καὶ ὅτι, τίτθη καὶ τροφὸς καὶ τιθή
νη, διαφέρουσι· παρὰ μὲν τοῖς πενιχροῖς· τίτθαι δὲ βαρυτόνως, ἢ τιτθαὶ ὀξυτόνως, αἱ τοὺς τιτθοὺς παρέχουσαι· ὅπερ ἐστὶ
μαστούς· ἐξ ὧν καὶ βρέφος ὑποτίτθιον, τὸ ὑπομάζιον· τιθηναὶ δὲ καὶ τροφοὶ, αἵ φασιν ἄλλον χρόνον μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἀνα
δεχόμεναι· ἤγουν περιφέρουσαι, καὶ προσπαίζουσαι τοῖς τροφίμοις, καὶ ἄλλως ἐπιμελῶς ἐκτρέφουσαι· καὶ τοιαῦτα μὲν
ταῦτα· ὁ δὲ τιτθὸς, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ τ, ἐπιτηδὲς διὰ τραχυφωνίαν· γίνεται δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐντίθεσθαι στόμασι βρεφι
κοῖς. Τιθηνοκόμον γένος, τοὺς αἰθίοπας· ἐπεὶ μέλανες καὶ κομῆται. Τιθηνῶ, τὸ τρέφω. Τιθῆσι, τιθεῖ. Τιθιᾶσθαι, τι
μᾶν. Τίθρασα, χαλεπά· τραχέα. Τιθήνας, τροφούς· παρὰ τὸν τιτθὸν ὃς σημαίνει τὸν μαστὸν, γίνεται τιτθήνη· καὶ ἀ
ποβολῇ τοῦ τ, τιθήνη· ἢ παρὰ τὸ θήσω μέλλοντα τὸ τρέφω, ῥηματικὸν ὄνομα θήνη· καὶ διπλασιασμῷ, τιθήνη. Τιθηνῶ,
τὸ τρέφω. Τιθωνὸν καλὸν, ἱστοροῦσιν ἡρπασμένον ὑπὸ τῆς ἠοῦς, ὥσπερ γανυμήδην ὑπὸ τοῦ διός· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἀνδρία καὶ
αἱ λοιπαὶ ἀρεταὶ ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας ἀπηθανάτισαν, ἀλλὰ καὶ διὰ κάλλος πολλοὶ περιάδονται, οὐδεὶς ἀγνοεῖ· ὃ δὴ κάλ
λος ὁμώνυμον εἶναι, δηλοῖ καὶ ὁ γράψας ὅτι, τὸ κάλλος καὶ ἐπὶ ἀλεκτρυόνος λέγεται ἐν τῷ, τέτραξ ὁ μείζων μέγεθός ἐστιν
ὑπὲρ ἀλεκτρυόνα μέγιστα ἔχων ἑκατέρωθεν τῶν ὤμων κρεμάμενα, ὥς γε οἱ ἀλεκτρυόνες τὰ κάλλεα. ἄλλως· τιθωνὸς
κατὰ τὸ μυθικὸν καὶ τὴν ἱστορίαν, ἦν ἀδελφὸς πριάμου ἀμφιμήτριος· ὁ μὲν γὰρ πρίαμος, ἦν λευκίππης· ὁ δὲ τιθωνὸς, ῥοι
οῦς τῆς κασσάνδρας υἱός, ἢ στρυμοῦς· ἀμφότεροι δὲ πατρὸς λαομέδοντος· φασὶ γοῦν ὅτι, τοῦτον τὸν τιθωνὸν, σύνευνον ἔχει ἡ
ἡμέρα· ἐξ οὗ γεννᾷ ἀμάμωνα, καὶ ἠμαθίωνα· ἀθάνατον τὸν τιθωνὸν ποιήσασα, ἐπελάθετο ποιῆσαι καὶ ἀγήρω· γηράσαν
τα τοῦτον ὡς ἐν ταλάρῳ καὶ λίκνῳ, ἤτοι κουνίῳ αὐτὸν περιστρεφόμενον δίκην βρεφυλλίων καθεύδειν, εἰς τέττιγα μετέβα
λε. Τιθωνὸς, ἡ ἡμέρα, παρὰ τὸ τιθασὸς, τὸ σημαῖνον τὸ ἥμερος· σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ ἀριστοφάνει· ἔστι καὶ ὄνομα
κύριον παρ' ὁμήρῳ. Τιθωνὸς ὑπεργηράσας· οἱ λίαν πρεσβύται, τιθωνοὶ ἐσκώπτοντο, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰαπετοῦ καὶ κρόνου· οἱ
αὐτοὶ καὶ κρόνοι τε καὶ ἰαπετοί· ληροῖ δὲ ὁ μῦθος περὶ τιθωνοῦ, καὶ ὅτι γῆρας ἐν ταλάρῳ ἢ καρτάλῳ δηλούμενον, ἐν τοῖς τοῦ κω
μικοῦ ἐκρεμάσθη· ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ φαίνοιτο τοῖς πολλοῖς, ἢ εἰς τέττιγα μετεβλήθη. Τί ἱκανὸν, τί ὄφελος. Τί κεν, τί
ἄν. Τίκτω, μέλλοντα οὐκ ἔχει· καὶ τὸ τίκτομαι ὡσαύτως· ἀπὸ δὲ τοῦ τέκω ἀχρήστου δηλοῦντος τὸ τίκτω, γίνεται μέλλων
τέξω· ἄχρηστος· καὶ τέξομαι παθητικόν· ἔχει δὲ σημασίαν ἐνεργητικήν· καὶ ἀποτέξεται, ἀντὶ τοῦ γεννήσει, ὁ δεύτερος ἀόρι
στος, ἔτεκον· ἡ μετοχὴ, ὁ τεκὼν τοῦ τεκόντος· συντάσσεται δὲ αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ· ἡσίοδος· τίκτουσι δὲ γυναῖκες, ἐοικότα
τέκνα γονεῦσι. Τίκτειν, κυρίως ἐπὶ γυναικός· τὸ δὲ γεννᾶν ἐπὶ ἀνδρός· ὅθεν καὶ γεννήτωρ καὶ γενέτης ὁ πατήρ· ὅμηρος δὲ
τῷ τίκτειν καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς χρῆται· ὡς ἔχει τὸ, ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεύς. Τιλίαι, αἴγειροι. Τιλλὰ, πτερά. Τίλλω ἐνεργη
τικῶς τὸ ἀνασπῶ καὶ ξαίνω· τίλλομαι δὲ παθητικῶς, καὶ τὸ ἀνασπῶ καὶ ἀνασπῶμαι· ὡς παρὰ θεοκρίτῳ· ποιήσεις με αὐτί
κα τίλαι εἰς λεπτά· ἤγουν, διασπαράξαι καὶ τεμεῖν τὸν στέφανον δηλονότι. Τιλφώσσιον, ὄρος μικρὸν ἀπέχον τῆς κωπα
ΐδος λίμνης. Τίλλειν, παρὰ μὲν ὁμήρῳ οἰκτρὸν ἔχει· ὁ δὲ παρὰ τῷ κωμικῷ τιλμὸς, καὶ τὸ ἐκτίλλειν καὶ παρατίλλειν ἐξ οὗ
περ αὐτὸς γίνεται, σκῶμμα ἔχει παικτικόν τι τοῦτο· τίλλω τρίχας. Τίλλειν ἑαυτὸν λέγεταί τις, τὸ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν
ἐπιλαμβάνεσθαι, καὶ σπαράττειν τὰς κόμας. Τιλλομένη, λοιδορουμένη. Τίλμος, παιδιά. Τίλτου, εἶδος ταριχί
ου. Τιμᾷ τις ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται· καὶ ἐπαινεῖ σιωπὴν, ἀντὶ τοῦ σιωπᾷ. Τιμαδία, ἡ μικρὰ τιμή. Τί μαθὼν,
τί βουλόμενος. Τιμαλφὴς, ἔντιμος· τιμὴν ἀλφαίνουσα· διὰ τιμῆς ἀγομένη· ἴων φοίνικι δευτέρῳ· τινὲς μὲν τὴν ἰώνιον·
αἰσχύλος δὲ ἐν ἐπιγόνοις, ἀντὶ τοῦ ἐντίμου. Τιμαίωνα, τιμήματα. Τιμαλφέστατον παρὰ λυκόφρονι, πρᾶγμα ἄγαν τίμιον·
τὸ τιμιώτερον καὶ λαμπρότερον· τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ· ἀλφεῖν γὰρ τὸ εὑρίσκειν· καὶ τιμαλ
φούμενος, ὁ τιμὴν εὑρίσκων. Τιμάναξ, ὁ πρωκτός· ὁ δὲ αὐτὸς καὶ θεόδωρος· τιμάω, τιμήσω. Τί μέλλει, τί βραδύνει.
Τιμή ἐστιν, ἡ καθ' ἓν τῶν γερῶν ἀξίωσις· καθ' ἕτερον δὲ, ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος· γέρας δέ ἐστιν, ἆθλον ἀρετῆς· ἔστι δὲ

καὶ ἡ παρὰ τῶν πολλῶν τιμὴ παρακειμένη· ὥσπερ τῷ κλέει ἡ δόξα. Τιμὴ, ἤγουν ποινή· γίνεται ἐκ τοῦ τίω τὸ τιμωρῶ· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι· ὅθεν καὶ τὸ τιμὴν ἀποτίνειν· καὶ τὸ τιμὴν τίνειν· ἐτυμολογικῶς πρὸ τοῦ πίνδαρος μέντοι πολλαχοῦ ποινὴν, τὴν ὑπὲρ καλοῦ ἀμοιβήν· δύναται δὲ καὶ ἄλλως τιμὴ νοηθῆναι, καὶ τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον λεγόμενον τίμημα· ἵνα λέγῃ εὐρύμαχος παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν χ΄ τῆς ὀδυσσείας, ὡς τιμησόμεθα τὰ δαπανηθέντα, ἴδια καὶ χωρὶς ἕκαστος ἀγαγόντες, ἐν συναγωγῇ, χαλκὸν καὶ χρυσὸν κατὰ τὸ ἀνάλογον, ἕως ἂν τὸ κῆρ ἰανθῇ· ἡ δὲ τοιαύτη τιμὴ κωμικώτερον, τῖμος λέγεται· ὥσπερ χολὴ χόλος, ὠνὴ ὦνος· καὶ ἡ τιμὴ παράγει τὸν ἐπιτίμιον, ὅς ἐστιν ὁ ἔντιμος· ἡ δὲ ἑτεροία τοῦ ἐπιτίμιος ὅ ἐστιν ὁ ἐπιζήμιος καὶ ἐπιτίμηκτος· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἐπιτιμήξειν, ἐπιτιμήσειν φαμὲν, καὶ ἐπιτίμησον τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ ἐπιτίμηξον· καὶ νοητέον ἐκεῖθεν ὅτι, τοῦ ἐπιτίμιος ἀρσενικοῦ ἐστιν οὐδέτερον, τὸ κοινῶς λεγόμενον ἐπιτίμιον· ἵνα ᾖ ὥσπερ ἐγκώμιος λόγος ὡς παρὰ πινδάρῳ πολλαχοῦ· καὶ ἐγκώμιον ἀπ᾽ αὐτοῦ σύγγραμμα· δηλαδὴ οὕτω καὶ ἐπιτίμιος ἀνὴρ, καὶ τὸ ἐπιτίμιον πρᾶγμα, ἢ λόγιον. Τιμή ἐστι, δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι᾽ ἀρετὴν πράξεσι διδομένων ἀξίωμα ἀπ᾽ ἀρετῆς χρῆμα· σεμνότατος τήρησις ἀξιώματος. Τιμὴ καὶ κῦδος παρὰ τῷ ποιητῇ· ἐν οἷς παράλληλος ὁ αὐτὸς νοῦς. Τιμήεις χρυσὸς, διὰ τὸ ὑπερέχειν τῶν λοιπῶν ὑλῶν. Τίμημα, ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ἀποτίμημα· ὡς λυσίας· τίθεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἀον κεφάλαιον· ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμοριῶν δημοσθένης· λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ᾽ ἑκάστου τίμημα· ἐν δὲ τῷ κατὰ μειδίου, ἐπὶ τιμωρίας εἴρηται· ῥητορική. Τιμὴν ἀρνύμενοι· τιμὴν τὴν τιμωρίαν φασὶν οἱ παλαιοὶ φιλοσοφώτερον· ὡς γὰρ ὁ ἀδικηθεὶς χρήματα πολλάκις πρὸς τοῦ ἀδικήσαντος ἄρνυται, καὶ ζημίαν τῆς εἰς αὐτὸν ἀδικίας ἀντικαταλλάσσεται, ἢ τυχὸν καὶ κόλασιν ἀντιλαμβάνει τῆς ὕβρεως ἐκ τοῦ ὑβρίσαντος, οὕτω καὶ οἱ ἕλληνες πολιορκοῦντες τὴν τροίαν, τιμωρίαν ταύτην τοῖς βασιλεῦσιν ἀντικαταλλάσσονται, τῆς ὑπὸ τρώων πεπλημμελημένης εἰς τὴν ἑλένην ἁρπαγῆς· τὸ δὲ εἰπεῖν ὅτι τιμὴν, ἤγουν κλέος ἀγαθὸν ἐκ τρώων ἀρνύμενοι σοί τε καὶ τῷ μενελάῳ, φαῦλον μέντοι προφανὲς οὐκ ἔχει· φησὶ γὰρ ὅτι πολεμοῦμεν ὄφρα σὺ χαίρῃς, οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς· βούλονται τοὺς ἕλληνας πρὸς τρώων τιμωρίαν καὶ δίκην, εἰς ἐκδίκησιν εἰσπράττεσθαι. Τιμήοροι, ἥρωες καὶ ἔφοροι. Τιμήσεως, ζημίας. Τιμηταὶ, οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν. Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ τοῖς δικάζουσι τιμώμενον ἐν ᾧ γράφουσί τι χρήσιμον· ἀριστοφάνης. Τιμηρεῖν, τιμιοπωλεῖν. Τίμιος, παρὰ τὸ τιμή. Τιμιουλκεῖν, ἕλκειν τὴν τιμήν· τουτέστι, τιμᾶν. Τιμόθεος, πλούσιος ἅμα καὶ ὄλβιος ἀνὴρ στρατηγὸς ἀθηναίων· τεῖχος οἰκοδομήσας, εἰς τοσοῦτον ἤρθη τῆς τύχης, ὡς τὴν δαίμονα ἐν ὄψει φαίνεσθαι τούτῳ· καὶ ἐν ἀθήναις ἐν εἰκόσιν ἐποίουν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντα ἄλλας· αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ· ὃς ὑψηλὸν πάνυ πύργον ἐποίησεν ὡς πλούσιος. Τί μοι ἐπέχεις, ἀντὶ τοῦ τί κατ᾽ ἐμοῦ ἔχεις· καθ᾽ ὅμοιον τρόπον καὶ τὸ ἐχθρῷ ἐπιχαίρει τις. Τιμοῦντας, τιμίους ὄντας. Τιμοῦχος, ἔντιμος· ἀξιόλογος· καὶ ἄρχων ἰσχυρότατος· μέγιστος. Τιμῶ, οὐ μόνον τὸ δοξάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν· ἐξ οὗ τὸ τίμημα, ἡ τιμωρία· τιμῶμαι δὲ παθητικῶς, καὶ ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας καὶ ἐπὶ παθητικῆς· πλάτων ἐν τῇ τοῦ σωκράτους ἀπολογίᾳ· τιμᾶται δ᾽ οὖν μοι ἀνὴρ θανάτου. καὶ δημοσθένης· ἢ ἐγὼ πάσχειν ὅπου τιμῶμαι, ἂν μὴ τὰ δίκαια φῶ πρὸς ὑμᾶς· καὶ τιμῶμαι τὸν τοῦ δεῖνος· ὡς τὸ τοῦ παντὸς τιμῶμαι τὰ σά· ἤγουν, εἰς λόγον τιμήματος τοῦ παντὸς ἄξια κρίνω· οὕτως ἔχει καὶ τὸ πόσου τιμᾶται ταῦτα τὰ ὤνια· ἤγουν, πόσου τιμήματός ἐστιν ἄξια· ὅθεν καὶ τίμημα, ἡ τῶν ὠνίων ἀξία· λέγεται τίμημα, καὶ ἡ περιουσία, διὰ τὸ ἔθος εἶναι τοσοῦδέ τινος τοσοῦ τιμᾶσθαι τὰς τῶν παλαιῶν οὐσίας· ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ· οὐ τὰς ἀπὸ τῶν μεγάλων τιμημάτων, ἀλλὰ τοὺς ἐπιεικεστάτους τὴν φύσιν. τίμημα δὲ καὶ ἡ πρόσοδος· δημοσθένης· τὸ τίμημα τῆς πόλεως. Τιμῶ· ἀγάλλω· ἀξιῶ· δοξάζω· κυδαίνω· πρεσβεύω· σέβω· σεβάζομαι· στεφανῶ· τίω· τιμῶ· γεραίρω, ταυτοσήμαντα. Τιμωρεῖν ἐστι, τὸ τιμὴν αἴρειν ποθὲν ὑπέρ τινος· ἢ ἀείρειν· ὅθεν καὶ ὁ τιμάορος, ὅ ἐστι τιμωρὸς τιμῆς ἔσται· δηλοῖ μὲν τὸ τιμήεις· ἐξ οὗ καὶ ἐκράθη· ἔχει δὲ προσγεγραμμένον τὸ ι, καθὰ καὶ τὸ αἰγλήεις, αἰγλῆς· καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ χρυσὸν αἰγλῆντα· καὶ ἐχρῆν μὲν οὕτω καὶ φωνῆντα βέλεμνα παρὰ πινδάρῳ εἶναι τὰ φωνήεντα· ὁ δὲ φωνεῦντα λέγει, ὡς ἀπὸ τοῦ φωνήεντα, κατὰ κρᾶσιν ὁμοίαν, τῷ πλέονα, πλεῦνα, θεὸν, θεῦν· ὡς τὸ θεῦν ἄρτεμιν· καὶ ἐρέβεος, ἐρέβευς· καὶ ὀδυσσέος, ὀδυσσεῦς. Τιμωροῦσιν ἀλλήλοις, ἤγουν βοηθοῦσι· τιμωρῶ, ἐνεργητικῶς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, βοηθῶ· σπανίως δὲ τὸ κολάζω παρὰ μόνοις ποιηταῖς· τιμωροῦμαι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲν τὸ κολάζω· σπανίως δὲ τὸ βοηθῶ· ἔστι δὲ τοῦτο, μόνον τῶν ποιητῶν· τιμωρία καὶ ἡ κόλασις, καὶ ἡ βοήθεια· καὶ ἀτιμώρητος, ὁ ἀκόλαστος, καὶ ὁ ἀβοήθητος· καὶ τιμωροῦμαι παθητικῶς τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ συντάσσεται· τιμωρῶ δὲ τὸ βοηθῶ καὶ ἐκδικῶ, δοτικῇ. Τιμῷς, ἀντὶ τοῦ τιμώῃς· τὸ ἀφαιρεῖν τὸ η τῶν εὐκτικῶν, ἀττικῶν ἐστι. Τὶν ἀντὶ τοῦ σοὶ λέγουσι δωριεῖς· ὡς θεόκριτος· τὶν γὰρ ποταείσομαι· ἀντὶ τοῦ σοὶ γὰρ προσλαλήσω. Τινακτωπήλιξ, σεισολόφος. Τίνειν, ἀποδοῦναι. Τινθαλέῳ πυρὶ, διαθέρμῳ. Τινθὸς παρὰ λυκόφρονι, τῷ κήτει καὶ τῷ χωρήματι· παρὰ τὸ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, καὶ τὸ θῶ τὸ τίθημι, τιθωνὸς καὶ τινθὸς, πᾶν χώρημα· καὶ ἡ γαστὴρ, πρὸς ἣν τινόμενα καὶ ἀποτιθέμεθα. Τίνι διαφέρει τόδε καὶ τόδε μὴ λέγε, ἀλλὰ τί διαφέρει, καθὰ καὶ δημοσθένης· τί δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶναι διαφέρει. Τινύμενον, ἀπαιτούμενον· ἀποδιδόμενον. Τίννυνται, τιμωροῦνται. Τιννύω, τὸ ἐκτείνω· ἀφ᾽ οὗ τιννύμεναι, παθητικῶς ἀεὶ ἀντὶ τοῦ λαμβάνω, παρὰ τῷ εὐριπίδῃ· τιννύμεναι δίκην, τιννύμεναι φόνον. Τινόλλεον, διάπυρον· διάφορον· διεφθαρμένον· διαφανές. Τινθόν, ἐφθόν. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται· ἀντὶ τοῦ τίνα μοι κακὰ μείζω γενήσεται· εἰ δὲ γράφεται μήχιστα, ἐρωτᾷ τί ἄν μοι γένοιτο μῆχος· ἤτοι μηχανή. Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι· ἀπὸ τοῦ τίω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ν· ὡς πίω πίνω· λέγεται καὶ ἐκτίνω. Τῖξον, δεῖξον. Τιοίμην, τίμιος εἴην. Τίοιτο, τιμηθείη. Τίον μέσον ἡμέρας, ἔτιμον. Τί ὀνήσω, τί ὠφελήσω. Τίπτε, ἀντὶ τοῦ τί ποτε· τὰ δύο ψιλὰ, εἰς δύο ἀντίστοιχα δασέα ἔτρεψεν ὅμηρος· ὡς ἐν τῷ τίφθ᾽ οὕτως ἔστητε· γίνεται δὲ τὸ τίπτε, ἀπὸ τοῦ τί ποτε κατὰ συγκοπήν· καὶ τί πτε δέ σε χρεὼν, ἀντὶ τοῦ τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει. Τί πράττεις, τί ποιεῖς. Τίρεα, τὰ ἄστρα. Τίρεζες, τί πράττεις. Τίρεται, καταμολύνεται· καταπονεῖται. Τίριος, θέροις κρῆτες. Τίρινθα, ἱερὴν

πόλιν Ἀργείοις λέγουσι. Κύκλωπες δὲ αὐτὴν ἐτείχισαν· διὰ τοῦτο ἱερὴν λέγει. Τίρυνθα τειχιόεσσαν λέγει, διὰ τὸ αὐτὴν τετειχίσθαι. δοκεῖ δὲ ὑπὸ Κυκλώπων τειχισθῆναι τῶν κατὰ τὸ Ἄργος, οἳ καὶ Γαστερόχειρες ἐκαλοῦντο καὶ Χειρογάστορες, οἷα χειροτέχναι, καὶ τοῖς ἐκ χειρῶν ἔργοις τὴν γαστέρα πληροῦντες. ἀλλὰ τοῦτο τῆς ἱστορίας. ὁ δὲ μῦθος τερατολογεῖ τοὺς γαστρὸς ἑκάστου αὐτῶν ἐκπεφυκέναι τὰς χεῖρας. ἀπὸ τούτων γοῦν φασι τῶν Κυκλώπων ἐτειχίσθη τὸ Ἄργος, οὐ μὴν ἀπὸ τῶν Σικελῶν, οἷς οὐδὲν κοινὸν πρὸς τούτους. τρεῖς μόνους ὄντας, ἢ ἑπτὰ κατά τινας. ὧν ἑκάστῳ εἷς ὀφθαλμὸς ἐνέκειτο μετώπῳ κατὰ Ἡσίοδον. οἷς καὶ σπήλαια ἐν τῇ Ἀργείᾳ χώρᾳ ἐπονομάζονται. καλεῖται δέ φασι Τίρυνς, ἀπὸ Τίρυνθος ἀδελφοῦ Ἀμφιτρύωνος. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Ἁλιεῖς, διὰ τὸ πολλοὺς ἁλιεῖς οἰκεῖν ἐκεῖ. κατὰ δὲ Παυσανίαν, Ἁλικοὶ περὶ Τίρυνθα οἱ τὰ παρὰ θάλασσαν τῆς Πελοποννήσου οἰκοῦντες. ὁ δὲ Γεωγράφος, ὁρμητήριον Προίτου τὴν Τίρυνθα λέγει. τειχισθεῖσαν διὰ Κυκλώπων, οὓς ἑπτά φησι Γαστερόχειρας καλουμένους· τρεφομένους δὲ ἐκ τῆς τέχνης, μεταπέμπτους ἐκ Λυκίας ἐλθόντας. Τιρύνθιον Ἄργος, τὰς Μυκήνας. Τιρυνθιοπλίνθευμα, ἀντὶ τοῦ τεῖχος. ὑπὸ Κυκλώπων δὲ κατεσκεύαστο. Τίς, ἐν ὀνόματι μόνον ἐγκλίνεται. καὶ αἱ αὐτοῦ πτώσεις καὶ ἀριθμοί, καὶ τὸ οὐδέτερον. οἷον, ἄνθρωπός τις. ἤκουσά τινος. ἔδωκά τινι. ἐδίδαξά τινα. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὡσαύτως. καὶ ἰσοδυναμοῦντα τούτοις, τὸ του, καὶ τὸ τῳ. οἷον, ἤκουσά του λέγοντος. αὖτ' ἔλεξά τῳ φράσαντι. ταῦτα δὲ ἐγκλινόμενα ἀόριστά ἐστι. τὸν δὲ κατὰ φύσιν τόνον ἔχοντα, πευσματικὰ γίνεται· πόθεν τίς. τίνος. τίνι, τίνα. καὶ τὰ πληθυντικὰ τούτων, τίνες. τίνων. τίσι, τίνας. Τίς, ἐνίοτε μὲν ἀόριστόν ἐστιν ὅτε καὶ ἐγκλίνεται. οἷον, εἴρηκέ τις. καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς ὀξύνεται. οἷον, τινὸς αὐτοῦ ἀφῄρησεν ἡ χώρα. ἐνίοτε δέ, ἐρωτηματικόν ἐστιν. ὅπερ οὔτε ἐγκλίνεταί ποτε, καὶ τὴν γενικὴν παροξύτονον ἀεὶ ἔχει. Τίς ὦμαι, ποῖ τράπωμαι· πάντα τὰ ἔχοντα ἀπορίαν, μεθ' ὑποτακτικοῦ συντάσσονται. Τίς εἴη εἰπεῖν Ἀγαμέμνονι, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει κεῖται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ πορεύοιτο, ὡς ἀπὸ τοῦ εἶμι ἐνεστῶτος. ὅθεν καὶ εἴσατο, ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη. καὶ ἤιν ἀντὶ τοῦ ἦλθε. καὶ ἰὼν μετοχὴ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Τίς, θεός ἐστι. παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ρ', ἐλλειπτικῶς ἔχει. λείπει γὰρ ἴσως, τὸ τί ἂν γένηται. ἢ τί ἂν ἐρεῖς. ἵνα λέγῃ ὅτι, οὐλόμενε, τί γενήσεται ὃ θεός ἐστι. Τῖσαι, ἀποδοῦναι. Τίσαιον, ἀκρωτήριον Θεσσαλίας. οἱ δὲ Θεσπρωτίας. Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε. ἤγουν ἐκδικῆσαι ὡς καὶ προείρηται ὑπὸ Νέστορος. τὴν ἐξ ἀρχῆς ἁρπαγιμαίαν αὐτῆς ὁρμήν, καὶ τὸ ὕστερον μεταμέλον. πολλαχοῦ γὰρ ὁ ποιητὴς στενάχουσαν αὐτὴν ποιεῖ, ἐφ' οἷς ἠπάτη, καὶ μεταμέλον τιθεμένην. Τίσασθαι, τιμωρήσασθαι. διαφέρει γὰρ τοῦ τίσειν, τὸ τιμωρήσασθαι. τιμωρεῖν μέν ἐστι, τὸ ἐπαμύνειν καὶ βοηθεῖν. τιμωρήσασθαι δέ, τὸ τὸν προηδικηκότα κολάζειν. ὡς ἀμύνειν καὶ ἀμύνασθαι. Τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν τῆς κακίας, Ἀττικὴν ἔχει ἔλλειψιν. πλεονάζουσιν οἱ μεθ' Ὅμηρον τῷ τοιούτῳ σχήματι. ὁποῖον καὶ τὸ θαυμάσαι δίκαιον τὸν Ἰσοκράτην τῆς τέχνης. Τίσανδρος, παρὰ τὸν τίσω μέλλοντα. ἢ ἀπὸ τῆς τιμῆς, Τιμήσανδρος καὶ συγκοπῇ. Τίσει, ἀντὶ τοῦ ἀποδώσει, καὶ ἀντὶ τοῦ τιμήσει. Τίσειαν, ἔχει τριπλῆν ἔννοιαν, ὡς πρὸς τὰ γ' τοῦ τίω σημαινόμενα. ἤγουν, πρὸς τὸ τίω τὸ τιμῶ. πρὸς τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι, καὶ πρὸς τὸ τίω, τὸ τιμωρίαν δίδωμι. Τίσειαν, εὐκτικὸν μέν ἐστιν αἰολικόν, ἔπεσε δὲ καὶ εἰς χρῆσιν κοινήν. κανονίζεται δὲ καὶ αὐτὸ καὶ τὰ ὅμοια ῥήματα, ἐκ πρώτων ἀορίστων ἐνεργητικῶν ληγόντων εἰς α, ἐπενεθείσης τῆς ει διφθόγγου πρὸ τοῦ α, καὶ τῆς ἀρχούσης ἀποβληθείσης. οἷον, ἔλεξα, λέξεια. ἔτυψα, τύψεια. οὕτω γοῦν καὶ ἔτισα, τίσεια. εὔχεται δὲ τὰ τοιαῦτα ῥήματα κατὰ τοὺς παλαιοὺς σύντομον τοῦ πράγματος ἄνυσιν. καὶ τούτῳ μόνον διαφέρουσι τῶν κοινῶν εὐκτικῶν. οἷον, τὸ μὲν τύψαις ἢ λέξαις, ἀόριστον ἔχει τὸν ἐπιθυμητὸν καιρὸν τοῦ εὐκταίου πράγματος. ὁ δὲ εἰπὼν τύψειας ἢ λέξειας, εὔχεται τάχιον ἀνυσθῆναι ὃ εὔχεται. διό φασιν οὐ δεῖ λέγειν ἡμᾶς πρός τινα τὸ ζήσειας εὐκτικῶς, ἢ τι τοιοῦτον, ἵνα μὴ δοκῶμεν εὔχεσθαι, τάχιον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς τέλος τοῦ καλῶς ζῆν. Τίται, εὔποροι. ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων. Τιταίνειν, ὅ ἐστι τείνειν. παράγει μὲν καὶ τοὺς Τιτᾶνας κατὰ τὸν Ἡσιόδου μῦθον. Τιταίνει. τῶν ἀχρήστων θέμα καθάπερ οὐ χρηστόν, οὐδὲ τὸ τῶ τὸ λαμβάνω. ἐξ οὗ καὶ κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον. ἐκ δὲ τοῦ προτέρου τῶ, παράγωγα ἓν μὲν τείνω, ἐξ οὗ τὸ τείνω. ἔτι καὶ ὀτείνων ἐκ τοῦ τείνω. ἕτερον δὲ ταίνω διὰ διφθόγγου, ὡς ἐρέραίνω. καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, τιταίνω. ὅθεν φῦλον δαιμόνιον οἱ Τιτᾶνες. Τιταίνεται, τείνεται. ἕλκεται. παρὰ τὸ τάω τῶ, τὸ ἐκτείνω, ταίνω κατὰ παραγωγὴν καὶ ἀναδιπλασιασμόν, τιταίνω. καὶ τιταίνομαι, τὸ ἕλκομαι. Τιταινόμενος, σχῆμα ὠθοῦντος δηλοῖ. ὃς χεῖράς τε καὶ πόδας τιταίνει βιαζόμενος. Τιταίνεσθαι εἰς δρόμον, τὸ σπουδάζειν ἐστὶν ὡς παρ' Ὁμήρῳ. Τιτακίδαι, δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ τοῦ Τιτακοῦ ὠνόμασται, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος. τὸ δὲ Τιτακίδαι καὶ Θυργωνίδαι, φρατρίαι τινὲς καὶ γένη ἄδοξα. εἰς γὰρ εὐτέλειαν ἐκωμῳδοῦντο. οὐχὶ δὲ δῆμοι ὥς τινες οἴονται. Τιτάν, ἀπὸ τοῦ τιταίνειν. ἤγουν ἐκτείνειν. ἢ Τιτάν, ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Τιθωνός, ὃς καὶ αὐτὸς ἀλληγορεῖται εἰς τὸν ἥλιον. ἄμφω γὰρ ἐκ τοῦ τιταίνω. ἵνα καὶ ὁ Τιθωνὸς εἴη Τιτωνός, διὰ τὸ πανταχοῦ τὸ αὐτοῦ φῶς ἐν ἡμέρᾳ τιταίνεσθαι. ἀὴρ γὰρ ὑπὸ ἡλίου πεφωτισμένος ἡ ἡμέρα ἐστί. φασὶ δὲ Ἱερώνυμόν τινα ἱστορεῖν ὅτι, Τιθωνὸς ὁ ἀδελφὸς Πριάμου ἐς βαθὺ γῆρας ἐλάσας καὶ ζῆν μηκέτι ἐθέλων, ᾐτήσατο παρὰ τῆς Ἠοῦς θάνατον, συνοικῶν αὐτῇ δι' ἔρωτα. ἡ δὲ ἀδυνατοῦσα, ἤδη γὰρ ἐνεγράφη τοῖς ἀθανάτοις ὁ Τιθωνός, εἰς τέττιγα μετέβαλεν αὐτόν, ὡς ἂν ἥδοιτο τῆς αὐτοῦ φωνῆς εἰς τὸ διηνεκὲς ἀκούουσα. ἕτεροι δέ φασι τὴν Ἡμέραν ἐρασθεῖσαν τοῦ Τιθωνοῦ ἁρπάσαι αὐτόν, καὶ ἐντείλασθαι ὅπερ ἂν βούλοιτο ἀγαθὸν ζητῆσαι. τὸν δὲ προελέσθαι ἀθανασίαν, καὶ λαβεῖν. μὴ ἐπιζητήσαντα καὶ τὸ ἀεὶ νέον, ἐπειδὴ γηράσαι τότε δὴ μαθεῖν ὡς ἀτελῆ ἐζήτησεν, εἶχε γὰρ ἀθάνατον κακὸν τὴν τοῦ γήρως κάκωσιν. ὅθεν αἰτῆσαι τὴν εἰς ἄλογα μετάστασιν. καὶ λιτανεύσαντα, τυχεῖν τοῦ μεταπεσεῖν εἰς τέττιγα. διὸ καὶ ψυχρὸς ὁ τέττιξ ὡς ἐκ τοῦ Τιθωνοῦ τοῦ πεμπέλου. καὶ πολύφωνος, διὰ τὰς πολλὰς λιτὰς τοῦ Τιθωνοῦ. ἡ δὲ παροιμία, ἐπὶ τῶν δυστυχῶν γερόντων τίθησι τὸ τοῦ Τιθωνοῦ ὄνομα. ὡς δηλοῖ ὁ εἰπών, γέροντα ἄνδρα Τιθωνὸν [illegible] καὶ κυκῶν. Τιτανίδα γῆν, οἱ μὲν τὴν πᾶσαν. οἱ δὲ τὴν Ἀττικήν, ἀπὸ Τιτάνου ἑνὸς τῶν Τιτάνων, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεούς. Τιτᾶνες δὲ οἱ καταχθόνιοι δαίμονες. ἢ ἀπὸ τοῦ τίνω τὸ ἀνταποδίδωμι, τιτάν. καὶ Τιτᾶνες οἱ οὕτω διαπραττόμενοι, ὥστε ἀποδοῦναι τιμωρίαν. ἢ παρὰ τὸ τιταίνω. οἱονεὶ οἱ τείνοντες τὰς χεῖρας, εἰς τὸ κόψαι τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου. ἤγουν τοῦ Οὐρανοῦ. τὸ δὲ τιταίνεται, σημαίνει τὸ τείνεται, καὶ ἕλκεται. παρὰ τὸ τιταίνω κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, ἢ ἀπὸ τοῦ τανύω. Τιτάνιοί τε

λευκὰ κάρυινα, αἰτὶ τοῦ λακόγεων χωρίον· τίτανος γὰρ, ἡ λευκή ἐστι γῆ. Τίτανος, ἡ ἄσβεστος· τίθεται δὲ καὶ αἰτὶ τοῦ γύψου, ὃν καλοῦμεν σκίῤῥον. Τιτανωτὴ χρόα, γυψωτή· ἡ λευκόχροος. Τίταξ, ἔντιμος· ἢ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεῖς. Τιταρήσιον, ὄνομα πόλεως ἢ κύριον· ἡσίοδος ἐν ἀσπίδι. Τιταρήσιος, ποταμὸς ἠπείρου. Τιτᾶσθαι, στερήσασθαι. Τιτήνας, βασιλίσιν, ἢ ἕκτορος λύτροις. Τιτῆνες, οὐρανοῦ παῖδες. Τιτηνίδα ῥίζαν λέγει ἀπολλώνιος, ἐπεὶ τῶν τιτάνων εἷς ὁ προμηθεύς· διὸ τὴν ῥίζαν ἔφη τιτανίδα, διὰ τὸ ἐκ προμηθέως βεβλαστηκέναι ὃς εἷς ἦν τῶν τιτάνων· διὰ τοῦτο δὲ τερατεύεται τὰ περὶ τὴν τομὴν τῆς ῥίζης, καὶ τὸ συμπάσχειν τὸν προμηθέα ἐπὶ τῇ ταύτης τομῇ. Τιτηνίδος αἴης, τῆς τιτῆνος ποταμοῦ· ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα τιτηνὶς κέκληται· ἀπολλώνιος· ἐκ δ' ἆρ τιτηνίδος αἴης. Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν· ἀπὸ τοῦ μέλλειν αὐτοὺς τιμωρίαν τίνειν ὑπὲρ τῆς τοῦ πατρὸς ὕβρεως παρὰ τοῦ διός· ἢ ἀπὸ τοῦ τιταίνειν τὴν ψυχὴν ἑαυτῶν, ὅ ἐστι βλάπτειν μέλλοντας τιμωρεῖσθαι παρὰ τοῦ διός, διὰ τὴν ἐπὶ θεὸν ἀδικίαν καὶ ἐπανάστασιν· τιτᾶνες γὰρ οἱ ἄδικοι καὶ βλαβεροί· ὅθεν καὶ τιτᾶνες ὀνομάζονται οἱ μωραίνοντες φάσκει· ἡσίοδος δὲ τιταίνοντάς ποτε, καὶ τιμωρίαν λαμβάνοντας ὑπὲρ ὧν ἠδίκησαν· ἢ τιμωρίαν παρέχοντας, ἢ θελήσαντας τιμωρίαν ἀποτίσαι τὸν πατέρα παρεκτείνοντα τὴν ὕβριν, καὶ τίσεως ἄξια ποιοῦντα. Τιτθὶς, ἡ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς ἀδελφή· καὶ τίτθη μὲν, ἡ μαστὸν παρέχουσα· τιθηνὸς δὲ καὶ τροφὸς, ἡ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ποιουμένη τοῦ παιδός. Τιτιγόνιον, ὅμοιον τέττιγι. Τιτίει, τιμᾷ. Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι· σημαίνει καὶ τὸ ἑτοιμάζειν· ὡς τὸ, ὣς ἔφατ', ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς στοχάζεσθαι· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσι. Τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον. Τιτόρμος, οὗτος αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρίᾳ καὶ μεγέθει. Τιτρᾶται, τρυπᾶται· διανοίγεται. Τιτρώσκω, νύττω· βλάπτω· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ τρώω, τρώσω· τρώσκω· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τιτρώσκω. Τιτυβίζει, ὡς χελιδὼν φωνεῖ. Τίτυπαι, αἱ ἐμπύλαι· αἱ πηγαῖαι. Τίτυρας, ὄρνις ποιός, ἢ τιτυρώδης. Τίτυρος, σάτυρος· κάλαμος. Τιτυρῖνος, μόναυλος· ἢ αὐλὸς καλάμινος. Τίτις, ὀρνίθιον βραχὺ κατὰ αἴλιον, ἐκ τοῦ τιτίζειν· ἢ καὶ πᾶν φησι μικρὸν ὀρνίθιον, παρὰ τῶν παλαιῶν οὕτω καλεῖται· ἕτερος δέ τίς φησι, καὶ ὅτι κατὰ μίμησιν ἐστὶ ὀνοματοποιΐαν· ὅθεν ἴσως τιτιγόνιον, ζωΰφιον παρὰ τῷ αὐτῷ, ὅμοιον τέττιγι· δῆλον δὲ καὶ ὅτι τραχύτερον τοῦ τιτύζειν τὸ τιτυβίζειν· ὃ ἐπί τινων περδίκων ἱστορεῖται λέγεσθαι, καθάπερ ἐπὶ ἑτέρων τὸ κακκαβάζειν· ὅθεν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐπίῤῥημα, τὸ κικκαβαῦ. Τιτύσκεσθαι φρεσὶ, πρὸς διαστολὴν ἐῤῥέθη τοῦ τόξῳ τιτύσκεσθαι, ἢ σφενδόνῃ· λέγεται γὰρ ἐπὶ τούτων μάλιστα, τὸ τιτύσκεσθαι· λέξις ποιητική, ἀχρεία λόγῳ πεζῷ. Τιτύσκεται, καταστοχάζεται. Τιτύσκετο ὑπ' ὄχεσφι χαλκόποδ' ἵππω παρ' ὁμήρῳ· ἤγουν ὑπέζευξεν ἅρματι· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τιτύσκετο· λέξις ἀμεταχείριστος πεζολεκτοῦντι ῥήτορι· γινομένη ἀπὸ τοῦ τύκω τὸ κατασκευάζω πλεονασμῷ τοῦ σ, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ἰωνικῷ· ἵνα λέγῃ τὸ ζευγνύειν περιφραστικῶς, τιτύσκειν ὑπ' ὄχεσφι· ἤγουν, σκευάζειν ὑφ' ἅρματι. Τιτυσκόμενοι, καταστοχαζόμενοι· βλέποντες· ἐκ τοῦ τύκω τύσκω· τιτύσκω κατὰ ἀναδίπλωσιν· ἀφ' οὗ τιτύσκομαι, τιτυσκόμενος. Τιτυσκόμενοι· ὥσπερ ἀλύσκω ἐκ τοῦ ἀλύω τὸ ἀλυσκάζω, οὕτω καὶ τύκω τύσκω πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ κατὰ ἀναδίπλωσιν, τιτύσκω· ἀφ' οὗ τιτύσκομαι, καὶ τιτυσκόμενοι ὅ ἐστι, τεύχοντες· τεχνώμενοι. Τιτώ, οὕτω λέγεται ἡ ἡμέρα· παρὰ γὰρ τὸ τιτὼ τιτανὸς γίνεται τιτανίς· καὶ ἐκεῖθεν ὑποκοριστικὸν, τιτώ· ὡς ὑψιπύλη ὑψώ· καὶ ἡ εἰδοθέα εἰδώ. Τί ὑμῖν διαφέρει, τί ὑμῖν μέλει. Τίφαι, αἱ ὀλύραι· καὶ τίφεσιν, ἐν τοῖς ἕλεσι. Τιφαίας, τὰς τῶν θηρίων καταδύσεις. Τίφια, ὄρνεα τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα. Τίφην καλοῦσι, τὴν καλουμένην σίλφην· ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. Τίφ' οὕτως, αἰτὶ τοῦ τί ποτε οὕτως. Τίφος, ὁ κάθυγρος τόπος καὶ ἕλος· ἀπὸ τοῦ τύφεσθαι, ὅ ἐστι πύθεσθαι· καὶ κρύπτεσθαι τοῖς ἐν ὑλώδεσιν οὖντας τόπους, παρὰ ἀπολλωνίῳ. Τῖφυς, ὁ ἐφιάλτης γεάλις, καὶ ὁ τῆς ἀργοῦς κυβερνήτης. Τίφου, πείθου. Τιχίζομαι, σκέπτομαι.

ΤΟ Τ΄, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ΄· Μ΄, ΚΑΙ Ο΄.

ο

λᾶθι, ὑπόμεινον. Τλαίην· τλῆμι· τλῆς, τλῆσι· μέλλων, τλήσω· ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην· ης· η· τὰ πληθυντικὰ, ἔτλημεν, ἔτλητε· τὸ προστακτικὸν, τλῆθι· ἡ μετοχὴ, τλὰς, τλάντος· τὸ εὐκτικὸν, τλαίην· τλαίης· τλαίη· ἄλλως· τλαίη· καὶ τετλαίη κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· θέμα δὲ αὐτοῦ τὸ τλῆμι· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τοῦ θνῶ θνῆμι, ἔθνην· θνὰς, θνάντος, θναίην· καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθναίην· ἄλλως δὲ κλίσιν ὁμοίαν ἀναδιπλασίασον ἔχουσι, τὸ κλῦθι κατά τινας καὶ τὸ δῦθι· ἔτι καὶ τὸ ἴληθι, ἐκ τοῦ ἵλημι ἀπὸ ῥήματος θέματος· τὸ δέ γε δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, ὅς εὐχὴν σου ἐνεστῶτος προῆκται, τοῦ δίδωμι διδοὺς διδόντος· ἔχει δὲ ἀναλογίαν καὶ ἔκτασιν τῆς παραληγούσης· καθὰ καὶ τὸ ἐμπιπλὰς ἐμπιπλάντος, ἐμπίπληθι· καὶ τρόπῳ, ἐμπίπληθι· οὕτω δὲ καὶ ἴκθι· τὸ δὲ τέθνασιν οὐ τρίτον τὸ τεθνάτω, γεγονὸς ἐκ τοῦ τεθνὰς τεθνάντος, ἐνέμεινε τῇ βραχείᾳ παραλήγει, ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ἀνάγκην τινὰ μετρικήν· τοῦτο δὲ διαφέρει, τὸ ἄλλως δὲ βιότω· ἤγουν ζήτω, ὡς δωρικόν· βιούτω γὰρ τὸ κοινόν, ὡς χρυσούτω· καὶ δωρικὴ ἐναλλαγὴ τῆς ου εἰς ω, βιώτω. Τλαιπαθὲς, ταλαίπωρε. Τλασίφρονα, ὑπομονητικόν. Τλῆθα, ὡραία. Τλήθυμος, ἰσχυροκάρδιος. Τλημαθεῖν, ταλαιπωρεῖν· πονεῖν. Τλήμονες, ποτὲ μὲν οἱ εὔτολμοι· ποτὲ δὲ ἡ λέξις, καὶ τοὺς ταλαιπώρους καὶ δυστυχεῖς. Τλήμων, παρ' ὁμήρῳ ὁ καρτερός· τλήμονα θυμὸν ἔχοντες· παρὰ δὲ τραγικοῖς, τλήμων ὁ δυστυχής. Τληπόλεμος, εὕρηται καὶ ἕτερος παρὰ τὸν τοῦ ἡρακλέους υἱόν. Τλῆσις, τόλμα· θράσος. Τλησίπονος, τολμηρός· καρτερικός. Τλῆτε φίλοι ὑπομείνατε καρτερεῖτε· ἐκ τοῦ τλῶ, γίνεται τλῶ. Τλῶ, τὸ ὑπομένω καὶ καρτερῶ, καὶ τὸ τολμῶ· ὁ μέλλων τλήσω· β ἀόριστος ἔτλην. Τμάγεν, διεκόπησαν· ἐσκορπίσθησαν, ἄρνες καὶ ἔριφοι ποιμένος· καὶ τρεῖς τμαγέντες, πάσας τμῆσαν ὁδούς. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ φιλίας ἐστὶ τὸ διατμηγῆναι, δῆλον ἐκ τοῦ ἀρθμήσαντε διέτμαγον· ἤγουν, φιλιωθέντες διεχωρίσθησαν. Τμάριον, ὄρος ἀρκαδίας. Τμάριος ζεὺς, ἐν δωδώνῃ. Τμάγας, γητόμος· ἀροτήρ, καὶ τμῆγος ἀρότρου, βούτμημα. Τμήγω, τὸ

διαχωρίζω. Τμήδην, τραχέως, ἀνάλογος τῷ παραβλήδην καὶ ὑποβλήδην, καὶ τοῖς ὁμοίοις, τὸ ἐπιτέμνον, ἐπιπολάζον διὰ τῆς ἐπιφανείας. Τμηθεῖσα, κοπεῖσα. Τμῆξαι, τεμεῖν, λαβεῖν. Τμῆσις, ἐπὶ συνθέτου λόγου, ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις· οἷον, ἄκρα πόλις, ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις. Τμητός, τμῆμα. Τμῶλος, ὄρος Λυδίας ὑψηλόν· διὸ νιφόεντα λέγει αὐτὸν ὁ ποιητής· ἐκ τούτου δὲ ῥέει ὁ ὑμνούμενος χρυσορρόας Πακτωλός. Τὸ τὸ ἄρθρον, οὐδέποτε κουφίζεται, ἀλλ᾽ ἀεὶ συναλείφεται· καὶ εἰ μὲν μετὰ τοῦ ι, εἰς ο καὶ ι δίφθογγον· οἷον τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον· εἰ δὲ μετὰ τοῦ α, εἰς α· οἷον τὸ ἀληθές, τἀληθές· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ε, ἢ ο, εἰς ου δίφθογγον· οἷον τὸ ἔμπροσθεν, τοὔμπροσθεν· τὸ ἔπος, τοὔπος· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ο, εἰς ου ὁμοίως· οἷον, τὸ ὄνομα, τοὔνομα· καὶ πάντα μὲν τὰ ἄρθρα συναλείφονται· τὸ μὲν ο τῆς εὐθείας τοῦ ἀρσενικοῦ μετὰ τοῦ ε, εἰς α· οἷον ὁ ἕτερος, ἅτερος· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν ἀναλογούσων· τοῦ ἑτέρου, θατέρου· τὸ δὲ ω τῆς δοτικῆς, μετὰ μόνου τοῦ α, συναλείφεται εἰς α, πάλιν τὸ α· οἷον, τῷ ἀνδρί, τἀνδρί· ἐπὶ δὲ θηλυκῶν, τὸ η καὶ ε, εἰς α· οἷον, ἡ ἑτέρα, ἁτέρα· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων ὁμοίως. Τὸ ἄλλο, ἢ μὲν διαλελυμένον ἐστί, δύο σημασίας ἔχει· ἐν δὲ τῇ συναλοιφῇ, μίαν τὴν ἀπαράλλακτον ὁμοίωσιν· ὅθεν ἐπὶ τοῦ ταὐτῷ γάλακτι, ἀπόστροφος τίθεται· οὐ γὰρ εἰς ἓν μέρος συναλείφεται ἐνταῦθα, ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἀπαράλλακτου ὁμοιώσεως, ἐν ᾧ οὐ τίθεταί ποτε ἀπόστροφος, ἀλλὰ τοιοῦτόν ἐστιν· οἷον, ἐπὶ τἀναγκαῖα· ἐπὶ τἀγαθά· διὰ τοῦτο εἰς τὸ ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός, οὐ τίθεταί ποτε ἀπόστροφος εἰς τὸ ταὐ· ὅτι ἀπαράλλακτον ἔχει τὴν ὁμοίωσιν· ὁ γὰρ αὐτὸς ἦν ἀεὶ πατήρ. ταὐτῷ δὲ γάλακτι ψιλοῦται, ὥσπερ ἐπὶ τἀγαθά, καὶ τἀναγκαῖα· εἰ γὰρ καὶ ὅμοιόν ἐστι καθάπαξ, ἀλλὰ καὶ γὰρ ἅπαντα γάλακτα, ἀλλ᾽ ὅπερ οὗτος τυχὸν προλαβὼν πέπωκε, καὶ ὁ μεθ᾽ ὕστερον τοῦτο ποιῆσαι βουληθείς, ἕξει ποτέ. Τόβλικον, κρουμάτιου μίμησις. Τόγε ἦκον, ὅσον δυνατόν. Τὸ γ᾽ ἐς αὐτόν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν. Κύπριος. τὸ γ᾽ αὐτὸν κουφίσεται, τῶν ὅσα δεινὰ καὶ πρᾶξαι, καὶ λέξαι. Τὸ γοῦν ἐφ᾽ ἡμῖν, ἀντὶ τοῦ καθ᾽ τὴν ἡμετέραν δύναμιν· ἢ προαίρεσιν. Τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα· ἡρόδοτος· τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, ἕλληνας δὴ μεγάλων κακῶν αἰτίους γενέσθαι. Τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ· ἀρίσταρχος δύο μέρη λόγου εἶναι ταῦτα λέγει· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ἕν· ὁ δὲ ἀρίσταρχος, ὀξύνει τὸν δὲ ὁμοίως τῷ τοῖν ἢ δύο μέρη λόγου· ἐπειδὴ ἡ παράδοσις ἀριστάρχῳ. Τόδ᾽ αὐτό, τὸ αὐτὸ δέ· ὁμοίως δὲ τὸ δῖον, τὸ δῖον. Τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι· τουτέστι, θανάτῳ εἰκάζεται ὑπὸ σοῦ ἡ κινδυνώδης μάχη. Τὸ δήϊον, τὸ πολέμιον. Τόδ᾽ ἱκάνω· τόδε, σημαίνει τοπικὴν σχέσιν· ἰσοδυναμεῖ δὲ τῇ εἰς προθέσει· ἤγουν, εἰς τοῦτο τὸ χωρίον· ὅ ἐστι τὸ τὸν. καὶ ἔστιν αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ τόδ᾽ ἱκάνεις, ἤγουν εἰς τόδε τὸ χωρίον, ἢ κατὰ τόδε τὸ δῶμα ἐλλειπτικῶς· ὅπερ κοινότερον τῇδε λέγεται· ὅ ἐστιν ἐνταῦθα ἐλλειπτικῶς καὶ ἄλλο πάντως· τὸ γὰρ τῇδε ἱκάνεις, ὥσπερ λέγει τις, ἐν τῇδε τῇ οἰκίᾳ, ἢ τῇ ὁδῷ, ἢ τοιούτῳ τινί. Τὸ ἐνσώματον, τὸ μετὰ σώματος. Τὸ ἠλύσιον, ὁ παράδεισος. Τὸ ἤνυστρον, μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων. Τοί, ἀντὶ τοῦ σοὶ δωρικῶς· εὕρηται δὲ πολλάκις τοιοῦτον παρὰ τοῖς ποιηταῖς, καὶ τοί, ἀντὶ τοῦ οἱ δωρικῶς· καὶ τοὶ σύνδεσμος, ἐγκλίνεται· οἷον, καί τοι. Τοὶ δὲ δαίαται, ἀντὶ τοῦ οἵτινες μεμερισμένοι εἰσί· δωρίδι καὶ ἰάδι διαλέκτῳ· καὶ ἔστιν ἰωνικὸν μὲν τὸ δεδαίαται· δωριέων δὲ τὸ τοί· οὐ μὲν εὐθεῖα ἀρσενικὸς, τός· ὅθεν ἐκβολὴ μὲν τοῦ τ, ὃς τὸ κανόνα· ἀπελεύσεται δὲ τοῦ ς, ὁ. Τοιάτι, ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα· μάξιμος· τοιάτι λέγοντες, ἔξιν τινὰ θεωρίας, τῇ ψυχῇ προστίθενται. Τοιγάρ, τοιγαροῦν· σύνδεσμος. Τοίδε γε, ἐκεῖνοι δέ, ἢ οὗτοί γε. Τὸ ἱερόν, τὸ θεῖον. Τοίη, ἀντὶ τοῦ τοιαύτη. Τοίην δ᾽ αὖ κεφαλὴν ποθέω, συνεκδοχὴ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· ἀπὸ γὰρ κεφαλῆς, τὸν ἄνδρα σημαίνει· καὶ ὅταν λέγῃ λευκώλενον τὴν καλήν, καὶ εὐκνήμιδας τοὺς εὐόπλους. Τοιθορύκτρια, ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα. Τοιθορύσσειν, σείειν. Τοί κεν, οἵτινες ἄν. Τοίνυν, ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο. Τοινισαφράσαι, ἀγγεῖλαι· εἰπεῖν. Τοῖο· αἱ διὰ τοῦ οιο γενικαὶ καθ᾽ μὲν ἄλλους θετταλικαί εἰσιν· ἔν τε τοῖς ἀπίωνος καὶ ἡροδώρου, βοιωτῶν φέρονται γλώττης· τοῖο· οἷο· καλοῖο. Τοῖος, ὁ τοιοῦτος. Τοῖσδεσσιν, ἀντὶ τοῦ τοῖς, ἰωνικόν ἐστι· τῇ μὲν προφορᾷ ἔοικος μετὰ πλεονασμοῦ· τῷ δὲ κατ᾽ ἀρχὴν πεπλασμένῳ τρόπῳ, πλεονασμὸν δηλοῦν τῆς τελευταίας συλλαβῆς· τοῖσδεσσιν εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ τοῖσιν ὅ ἐστι τοῦ τοῖς γίνεται, κοινῶς ἔχει τὴν μέσην λέξιν παρεισπεσοῦσαν· εἰ δὲ ἀπὸ τοῖσδε, παύτη οὔπω καινὸ σχῆμά ἐστι, τὸ μὴ μόνον τὸ ι ἐπεκτατικῶς τεθῆναι, ἀλλὰ ὅλην τὴν σιν συλλαβήν· αἴτιον δέ, ἡ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀεὶ πρὸ τοῦ τελικοῦ ἀλλ᾽ ἧς ι, τὸ σ φιλοῦσα ἔχει, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ. Τοιοῦτος, ἔχει ἀναφερόμενον τὸ οἷος· προτάσσεται δὲ καὶ ἐπιτάσσεται· πολλάκις δὲ καὶ τὸ ὥς τε· σύνεσιος· τὸν μὲν ὅτι τοιοῦτος ἐστὶν ὥς τε εἰ μὴ πεποίηκεν, ἐποίησεν ἄν. Τοιοῦτο, ταὐτό, τοσοῦτον, εἰ μὲν ἔχει φωνῆεν ἔμπροσθεν, μετὰ τοῦ ν· εἰ δὲ σύμφωνον, χωρὶς τοῦ ν. Τοιούτῳ δὲ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιτο φάγοι τε, εὕδειν μαλακῶς· ὅμηρος ἐν τῷ ω τῆς ὀδυσσείας· διττὴν ἔχει ἔννοιαν· ἢ γὰρ ὅτι τοιοῦτος εἶ οἷος λούεσθαι, ἢ μετὰ τὸ ἐμφαγεῖν κοιμᾶσθαι· οὐ μὴν καὶ ἔργοις ἐπιπρέπεις ἀνδρικοῖς· ἢ ὅτι τοιοῦτος ἤγουν, βασιλεῖ ἔοικας οὐ νῦν οὕτως ὡς ἔχεις, ἀλλ᾽ ὅτι ὁ τοιοῦτος λούσαιτο καὶ φάγοι ὥστε αἰαπεσεῖν εἰς ὕπνον. Τοιρά, οἵτινες δή. Τοιχοδιφήτωρ, τοιχωρύχος. Τοῖχος, παρὰ τὸ τεύχω τὸ κατασκευάζω, γίνεται τεῦχος καὶ τοῖχος. Τοιχωρύχος, καὶ τοιχωρύκτης, κλέπτης λῃστής. Τοιχωρυχεῖ, τοίχους οἰκιῶν διορύσσει. Τοίως ἰσχυρῶς· καλῶς· ἀκριβῶς. Τόκα, ἀντὶ τοῦ τότε λέγουσι δωριεῖς. Τοκάδερ, ἔγκυος. Τοκάδα, εὔβουλος τὸ κηρύκειον ἢ τὴν μάχαιραν· λεγόμενόν τι καθ᾽ κοίλωμα τὸ πέρας καὶ αὐτὰ τοῦ καλοῦ ῥήματος. Τόκεν, διόκεν. Τὸ καθ᾽ γαῖας ξίφος, θηρίδιον σκολοπένδρᾳ ὅμοιον. Τοκέες, πατέρες· γονεῖς. Τοκεύς, ὡς παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνέχω καὶ σφίγγω γίνεται ὀχεύς, οὕτω καὶ παρὰ τὸ τίκω τοκεύς. Τόκος, γένεσις. Τὸ κοψίγιον, τὸ ἀληθές. Τὸ κῦρος, ἡ ἐξουσία· ἡ δεσποτεία. Τὸ λαιόν, τὸ ἀριστερόν. Τολμητίας, προπετής· αὐθάδης· ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν. Τολμᾶν λέγειν, καὶ τολμᾶν ποιεῖν· ἐκεῖνος μέγα πρᾶγμα ἐτόλμησε· τολμῆσαι, σημαίνει τὸ ὑπομεῖναι. Τὸ λοιπόν, καὶ τοῦ λοιποῦ, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα. Τολόσται, οἱ δημόσιοι ὑπηρέται· τοὺς δ᾽ ἄλλους καὶ σκύθας ἔλεγον, καὶ πευσίμους, ἀπὸ τοῦ συντάξαντος ἄλλους ἥρωος. Τολύνιον, τὸ καλούμενον κρατίνιον· μέτρον πολυσύνθετον· ἀπὸ τοῦ μεγαρέως τολύνου· ἔστι δὲ πρεσβύτερος κρατίνου. Τόλυξ, αἰδοῖον. Τολύπαις, μηχαναῖς· ἐργασίαις· καὶ τολυπεύειν, μηχανᾶσθαι· ποιεῖν· ἀθροίζειν· ταλαιπωρεῖν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἔρια ἐργαζομένων, καὶ δεσμευόντων ἀλλά· τολύπη γὰρ ἡ ἐργασία. Τολύπευμα, τὸ κατασκευαστὸν καὶ περιφιλοκαλημένον ἔριον. Τολύπευσα, κατειργασάμην. Τολυπεῦσαι κατὰ τοὺς πα

λαιοῖς τὸ συγκεφαλαιώσασθαι, καὶ κατεργάσασθαι, ὅθεν καὶ τὴν Πηνελόπην, δόλοις τολυπεύειν ἐρεῖ. γίνεται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τολύπης, ἥτις ἐστὶ κατειργασμένον καὶ ξανθὲν ἔριον, καὶ ἀσκηθὲν εἰς τὸ κλωσθῆναι. ἰστέον δὲ ὡς ἡ τολύπη καὶ ἄγμα λέγεται τὸ καὶ κάταγμα παρὰ Σοφοκλεῖ. εὕρηται οὖν ὅτι ἄγμα, οὐ μόνον σύντριμμα, ἀλλὰ καὶ κατειργασμένον ἔρεον. ὅτι δὲ καὶ βήρηξ ἡ αὐτὴ ἐλέγετο, δηλοῖ ὁ εἰπὼν βήρηκες φρυάγματα μαζῶν. καὶ αἱ τολύπαι τῶν ἐρίων. ὅτι δὲ τολύπη καὶ μάζης ἦν εἶδος, δηλοῖ ὁ γράψας τὸ καρδαλύμη καὶ τολύπη, καὶ ἀχίλλειον. ἔνθα ἐννοητέον ὡς ὁμώνυμος λέξις καὶ ἡ καρδαλύμη. πόλις τε γὰρ ἐν Ἰλιάδι. καὶ νῦν ἰδοὺ μᾶζα. καὶ ὅτι ἔστι ἀχίλλειον ἴσως κριθῶν, ἐποιεῖτο ἡ μᾶζα τὸ ἀχίλλειον. Τολύπη κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐρίων σφαῖρα. ὅθεν τὸ τὰ πολλὰ εἰς τέλος ἐν συγκεφαλαιοῦν, τολυπεύειν λέγεται. ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται τὸ κατεργάζεσθαι. παρόσον καὶ ἡ τολύπη κατείργασται. τὸ δὲ λέγειν τολυπεύειν τὸ κακοπαθεῖν, ὡς ἀπὸ τολύπης θανατηρᾶς βοτάνης, οὐχ Ὁμηρικόν. τά τ' ἄλλα, καὶ ὅτι οὐδὲ παθητικὴ παρ' αὐτῷ λέξις, τὸ τολυπεύειν, οὔτ' ἐνταῦθα, οὔτε ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἐνεργητικῶς οὖν εἴρηται, τὸ ὅσα τολυπεύσειεν. οὐ ἐναντίον, τὸ καὶ πάθεν ἄλγεα. Τόμαρος, τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος. καὶ προφήτης, καὶ ἱερεύς, καὶ θύτης καὶ μάντις. Τόμα καλεῖται, σιδηροῦν ἐργαλεῖον δίχηλον, ὃ οἱ χαλκεῖς πρὸς ἄλλα τέ τινα, καὶ πρὸς τὸ ἀναβάλλειν καὶ μοχλεῦσαι ἥλους χρῶνται, ὡς παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τὸ μεταξύ, τηνικάδε. Τὸ μελάνδρυον, τὸ μέσον τοῦ ξύλου. διὰ τὸ εἶναι εὔτονον τοῦτο τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ διαστείλαντες τὸ μελάνδρυος εἰς δύο μέρη λόγου ἀποδεδώκασι τὸ μέλαν τῆς δρυὸς μέρος. μέλαν εἶναι, καὶ ἄσηπτον διαμένειν. Τομεύς, τμήτης. ἤγουν ὁ τέμνων. Τομὴν παρ' Ὁμήρῳ λέγουσι, τὸ ἐν τῷ ὄρει λελειμμένον σύρριζον, οὗ τὸ σκῆπτρον ἀποτέτμηται. Τό μοι, τοῦτό μοι. Τόμος, ὁ κόπτων. τομὸς δὲ ὁ κοπεύς. καρατόμος Ἑλλάδος, ἡ ὑφ' Ἑλλήνων καρατομηθῆναι θέλουσα. ἢ καρατόμος Ἑλλάδος, ἡ ἐν Σκυθίᾳ τοὺς Ἕλληνας ἀναιροῦσα. τὰ τοιαῦτα δύο τόνους ἐπιδέχονται. τὰ μὲν ἐνεργητικὰ τὸν παροξύτονον. τὰ δὲ παθητικά, τὸν ὀξύτονον. Τόμουρος, ὑφ' ὃ κεῖται ἱερὸν τὸ ἐν Δωδώνῃ κατὰ Θεσπρωτίαν. ἐξ οὗ τόμουροι οἱ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενοι ὑποφῆται Διός. ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι. καὶ αἱ μαντεῖαι, τόμουραι. βέλτιον γάρ φασι τομούρας, ἢ θέμιστας γράφειν. θέμιστες γὰρ οὐ τὰ μαντεῖα, ἀλλὰ αἱ βουλαί, καὶ τὰ βουλεύματα. καὶ τὰ νομοθετήματα. τοῖς δὲ ῥηθεῖσι τομούροις, καὶ ὁ παρὰ τῷ Λυκόφρονι συνονομάζεται τόμουρος νημερτέστατος. ἤγουν ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς. Τομώτερος, ὀξύτερος. δυνάμενος τέμνειν. Τόν, ἀντὶ τοῦ τοῦτον. καὶ ὅν, μετὰ τόνου λέγουσι ποιηταί. Τόν, ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικόν, πτώσεως αἰτιατικῆς. ἢ τοῦτον. ἢ ὅν τινα. Τοναία. ἡ λέξις παλαιά. ἡ γὰρ ἐπὶ πολὺ τῆς φωνῆς ἀπότασις καλεῖται τοναία. Τόνδε, ἓν μέρος λόγου. εἰ γὰρ ἦν δύο, ὤφειλεν εἶναι τὸν δέ. Τὸν πέλας, τὸν πλησίον λέγομεν. Τονθορίζω, ψιθυρίζω. ἠρέμα γογγύζω. ἢ λάθρα φθέγγομαι. ὑποτρέμω. τὰ χείλη κινῶ. Τονθρίζω, καὶ τονθρισμὸς Ἀττικοί, οὐ σὺν τῷ ο τονθορίζω. καὶ τονθορισμός. ἔστι δὲ τονθρίζω τὸ κρύφα καὶ κατ' ἐμαυτὸν μετὰ γογγυσμοῦ τι λέγω. τονθρίζω καὶ τὸ ἡσυχῇ λαλῶ καὶ ὑπόπτως. καὶ τὸ ψιθυρίζω. Τόνθων παρὰ Κορίννῃ, ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα. Τὸν ὀπισθότατον, τὸν ὀπίσω. τὸν τελευταῖον. τὸν ἔσχατον. Τὸν οὐδόν, τὸν βατῆρα τὸν ὁδοποιόν. Τόνος, τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν. καὶ Ἀριστοφάνης. τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος. Τὸν ῥά, τὸν δή. Τὸν σόν. τὸν ἴδιον. Τόνω, λίαν τεράστια. Τόξα, τά τε βάλλοντα, καὶ τὰ βαλλόμενα. καὶ τὰ τούτων δεκτικά. ὡς χοῖνιξ, καὶ μέδιμνος, τὸ μετροῦν καὶ τὸ μετρούμενον. ὅτι δὲ τῷ τοῦ τόξου ὀνόματι καὶ τοὺς ὀϊστοὺς συμπεριλαμβάνει, Ὅμηρος. καὶ ὅλως πᾶσαν τοξικὴν σκευωρίαν. διὸ καὶ τὰ τόξα πληθυντικῶς φησί, δηλοῦσι τὰ ἐπαγόμενα. λαβοῦσα γάρ φησι τὰ τόξα ἔτυπτε. καὶ ταχέες δ' ἐκπίπτουσιν ὀϊστοί. οὐ γὰρ τόξου ἐκπίπτουσιν ὀϊστοί, ἀλλὰ φαρέτρας. τόξοις ἄρα ἔτυπτεν ἤτοι φαρέτρᾳ. καὶ μετ' ὀλίγα δὲ συναίρεσθαί φησι παρὰ τῆς Λητοῦς τὰ τόξα. ὅ ἐστι, τὰ βέλη παρ' Ὁμήρῳ. Τοξευμάτων, βελῶν. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Τόξων εὖ εἰδώς, ταυτόν ἐστι τῷ εἰδήμων ὤν, καὶ ἐπιστήμων τῶν τόξων. διὸ καὶ γενικῇ συντάσσεται πανταχοῦ. τὸ μέντοι ἐπαγόμενον τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι, δίδωσι καὶ ἄλλως νοεῖν. εἰ γὰρ τοῦτο συμβιβασθείη οὕτω πῶς εὖ εἰδότες ἤτοι μεμαθηκότες ἶφι μάχεσθαι, διὰ τῶν τόξων. λειπούσης τῆς διὰ προθέσεως. δύναταί τις εἰπεῖν καὶ τὸ τόξων εὖ εἰδότες, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν τόξων τεχνῖται ὄντες. ἵνα δὲ μὴ ἀπεναντίας ἥκῃ τις τῇ καθωμιλημένῃ ἀρεσκείᾳ τῶν παλαιῶν, θεραπευτέον καὶ τὸ τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι. καὶ τὸ τόξων εὖ εἰδὼς ἐπίσης. ἵνα ὥσπερ τόξων εὖ εἰδὼς λέγεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ τοῦ τοξεύειν ἴδρις. οὕτω καὶ τόξων εὖ εἰδότες, οἱ τῆς τοξείας εἰδήμονες. τόξα γὰρ ἐνταῦθα τὴν τοξείαν δηλοῖ. ἢ τόξων εὖ εἰδώς, ἀντὶ τοῦ τοξεύειν εὖ εἰδώς, ἐναλλαγή. Τοξάζεαι παρ' Ὁμήρῳ ἐν χ. κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι, ἀντὶ τοῦ, ἀτέχνως τοξάζῃ κατὰ τῶν ἀνδρῶν. Τοξεύω, τὸ ἁπλῶς βέλος πέμπω. τοξεύω δὲ ἐπὶ σκοπὸν καὶ τοξεύω κατὰ τοῦ δεῖνος. Τοξεύομαι, ἀποστεροῦμαι. Τόξιον, βουνὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι. βέλτιον δὲ ἀκούειν τὴν ἐν Δελφοῖς νάπην λεγομένην. ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη, καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ Πύθωνος. Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς, ἀντὶ τοῦ σκυθρωπάζειν. Τοξοσύνη, ὁμοίως τῇ μαντοσύνῃ, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐσχημάτισται. Τοξότης λωβητὴρ παρὰ τῷ ποιητῇ, οὐχ ἁπλῶς ὕβρις ἐστί. τοξότης γὰρ καὶ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἄρτεμις, καὶ τῶν ἡρώων οἱ κράτιστοι. Ἡρακλῆς, Ἴδας, Εὔρυτος, καὶ κατὰ Τροίαν Φιλοκτήτης. Τεῦκρος. Μηριόνης. ἀλλ' ὑφ' ἓν νοητέον τοξολωβητήρ. ἵνα λέγῃ, ὦ φαῦλε τοξότα. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ὦ ἀχρεῖον τὴν τοξικήν. καὶ κατὰ τὸν λόγιον κωμικὸν φάναι, λωβητὰ τέχνης τῆς εἰρημένης δηλαδή. Τοξόται περιαδόμενοι, Σκύθαι. καὶ σπευσίνιοι, οἱ δημόσιοι δοῦλοι Ἀθήνησιν. ἀπὸ Σπευσίνου τοῦ πρώτου καταστήσαντος αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ὑπηρεσίαν. Τοξότης, πολεμιστής. Τόξου πῆχυν, τὸ ὅλον τόξον καθ' αὐτὲ πέκτασιν τῆς νευρᾶς. Τὸ ὄντως, τὸ ἀληθές. Τὸ ὅσον ἐπ' ἐμοί. τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἐμήν. Τοπάζω, καὶ ὑποτοπάζω. ὃ δηλοῖ τὸ ὑπονοῶ καὶ στοχάζομαι. Τοπάσαι, ὑπονοῆσαι. ὑπολαβεῖν. Τοπαστέον, ὑποληπτέον. ὑπονοητέον. Τοπεῖα. ὅπλα νεώς. σχοινία. τοπεῖα. κάλοι. Τοπάζετε, εἰκάζετε. ὑπονοεῖτε. Τὸ παράπαν, παντελῶς. Τὸ πάροιθεν, τὸ πρὸ τούτου. Τοπεῖα λέγουσι, τὰ σχοινία. σπάρτις Μακεδόσι. τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες. Τὸ πλέον, τὸ μετὰ τοῦτο. τὸ δεύτερον, τὸ μεταξύ. τὸ τρίτον καὶ τὰ τοιαῦτα εἰ μὴ ἔχουσιν ἐπαγόμενον ὄνομα, πρὸς τὸ

ἀποδοθήσεται τὸ τό, ὑπερρήματά εἰσι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐξ ἅπαντος. τὸ ἐξ αἰῶνος, καὶ τὰ τοιαῦτα. εἰ γὰρ μὴ ἐπάγοιτο γενικὴ πρὸς ἣν ἀποδοθήσεται ἡ ἐξ, οἷον ἐξ ἅπαντος τρόπου, ἢ τοιοῦτόν τι, ὑπερρήματά εἰσι. Τόπος, παρὰ τὸ πατῶ πάτος καὶ τόπος. ἢ παρὰ τὸ τύπος, τροπῇ τοῦ υ εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ τῶ, τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι. ὁ τόπος ἐστὶ, πέρας τοῦ περιέχοντος, καθὸ περιέχει τὸ περιεχόμενον. ἄλλως. τόπος ἐστὶν, ἤτοι τὸ τοῦ περιέχοντος πέρας. ἢ κενὸν μετεχόμενον ὑπὸ σώματος. ἢ τόπος ἐστὶν, εἶδος. περιωρισμένον σχῆμα. Τὸ προμηθὲς, τὸ προνοητικόν. Τὸ προσεχὲς, τὸ ἐγγύς. Τὸ πρέσβυ, τὸ πρεσβύτατον. Τοπυργίαις, ἐμπυρισμοῖς. Τοπᾷ, τοπάζω ἤγουν τόπους τινὰς, καὶ ἀρχὰς νοημάτων ἔχω. εἰς τὸ προνοεῖν, τὸ δέ τι. Τορά, ὁ τορὸς δή. Τόρβυλος, μεμψίμοιρος. Τόργιον, ὄρος ἐν Σικελίᾳ. ὅπου νεοττεύουσιν αἱ γῦπες. ἀφ' οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι. Τόργος, εἶδος γυπὸς αἱματορρόφου. ἔστι δὲ καὶ ὁ γὺψ, παρὰ Σικελιώταις. Τορελλὴ, ἐπίφωνημα θρηνητικὸν, σὺν αὐλῷ θρακικόν. Τορεύει, γλύφει. τορῶ, τὸ τρυπῶ. τορεύω τορεία, ἡ τόρευσις. Τορκιμὸν, τὸ βαρὺ καὶ μισητόν. Τόρμη, εὐθὺς δρόμος κατὰ τέχνην. καὶ τροφὴ, καὶ σύμπας. Τορμὶς, ἡ δέσποινα. Τόρμος, ἡ πλήμνη τοῦ τροχοῦ, εἰς ἣν ὁ ἄξων. Τόρνος, ξύλον στρογγύλον. παρὰ τὸ τείρω τερῶ. ἐκ τοῦ τορνώσω, τὸ περιγράψω καὶ κατασκευάσω. ὡς τὸ, τόρνωσαν δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο, Ἰλιάδος ψ. Τορνοῦμαι πρὸς μέτρον, ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι. Τορνώσασθαι κυρίως, τὸ κυκλοτερὲς διαγράψαι. ὡς ἀπὸ τοῦ τόρνου. λαμβάνεται δὲ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς περιγράψαι. ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἔδαφος. τορνώσεται νηός. Τορνώσεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἀντὶ τοῦ περιγράψει. μᾶλλον μὲν οὖν κατασκευάσει τορνοειδές. ἤτοι στρογγύλον, καὶ οὐ κατὰ τὰς ἰδίως λεγομένας μακρὰς ναῦς. ἰστέον δὲ ὡς οἱ πλείους μὲν ταὐτὸν οἴδασι τόρνον καὶ τόρον. εἴρηται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ τόρος, καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν. ἢ λιθοκοπικόν φασι σκεῦος. Τορὸν, τὸ ὑψηλὸν ἐπιφανές. καὶ διάτορον. ἀφ' οὗ διάκτορος Ἑρμῆς. Τορόνος, τόρνος. Ταραντῖνοι. Τόρος, ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν εἰς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται. Τορὸς, εὔτροχος. τομός. συνετός. ἐνίοτε σαφής. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. σημαίνει δὲ καὶ ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν, σκαφείῳ παραπλήσιον. Τορὸν, ὀξύ. Τόρτυρα, τῶν κεραμίων περιμήκης πυθμήν. Τορτυρόμενον, νιφόμενον. Τορῷ ἐργαλείῳ, ὀξεῖ. ἀκριβεῖ. τρανῷ. ἰσχυρῷ. μεγάλῳ. Τορύνη λέγεται, κινητήριον τῆς χύτρας, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. σημειωτέον δὲ ὅτι, τορύνη πανταχοῦ ἐκτείνεται, εἰ μὴ παρ' ἀπόλιδι. Τορῶ, τορήσω. ἐξ οὗ τὸ ἀντετόρησε, καὶ ἐν συγκοπῇ τρῶ, τρώσω. οὕτω στορῶ, στορέσω. ἐξ οὗ τὸ στρῶ στρώσω. οἷον ὑπὸ δ' ἐστόρεσε ῥινὸν βοός. ἐξ οὗ οἱ βασιλικοὶ στρᾶται. οἱ παρὰ Πέρσαις ἐπλεόναζον. Τορῶς, σαφῶς. καὶ ἀκριβῶς. Τόσος, ὄνομα ἀναφορικόν. ποίου εἴδους τῶν ἀναφορικῶν; ἀνταποδοτικοῦ. διὰ τί; ἐπειδὴ τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἐρωτηματικὰ, ἀποβάλλοντα τὸ κατ' ἀρχὰς σύμφωνον ἀναφορικὰ γίνεται. οἷον ποῖος οἷος. πόσος, ὅσος. καὶ πάλιν προσλαμβάνοντα τὸ τ κατ' ἀρχὰς, ἀνταποδοτικὰ γίνεται. οἷον οἷος, τοῖος. ὅσος, τόσος. ἅτινα πάλιν ὀξυτονούμενα ἀόριστα γίνεται. οἷον πόσος, ποσός. τόσος, τοσός. καὶ τὰ λοιπά. Τοσοῦτον χρόνον τριβῇ τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον. καὶ τόσον χρόνον δεμνίοις πέπωχ' ὅδε, ἤγουν τόσον ἐπὶ χρόνον κεῖται ἐν τοῖς δεμνίοις. καὶ ἐπὶ τῶν ἀνομοίως. ὅτι δὲ ἡ ἐπὶ πρόθεσις νοεῖται ἐπὶ τούτοις, δῆλον ἀπὸ τοῦ πολλὰ τοιαῦτα ἐνίοτε λέγεσθαι μετὰ τῆς ἐπί. οἷον, ἐπ' ὀλίγον. ἐπὶ πολὺ εἱστήκει ἄφωνος. ἤγουν ἐπὶ πολὺ μέρος χρόνου. τουτέστι, πολὺν χρόνον. Τὸ σταὶς, τὸ ἄλευρον. Τόσῳ μᾶλλον, τοσούτῳ μᾶλλον. Τὸ τάχος, συντόμως. Τότε, ἀντὶ τοῦ εἶτα. ὁ Χρυσόστομος. λαμβάνεις σὺ πρότερος ἀπολαύεις ἀγαθῶν. ἐὰν γοῦν ἔχῃς καλόν. τότε καὶ ὁ θεός. Τότε καὶ ὅτε, πᾶσι χρόνοις συντάσσεται. πλὴν τοῦ ὑπερσυντελίκου. Τὸ τεῦχος, τὸ σκεῦος. Τοῦ, ὁτὲ μὲν λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ τινός, ἐγκλίνεται. οἷον, παρά του ἀντὶ τοῦ παρά τινος. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τινὸς ἐρωτηματικοῦ, οὐδέποτε ἐγκλίνεται. Τοῦ θράσους, καὶ τῆς ἀναιδίας, ἀντὶ τοῦ ὢ θράσους καὶ φεῦ τῆς ἀναιδίας, ἀττικῶν ἐστι. Τοῦ δ' ἐφέζειν. γράφεται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει καὶ ὑφέζειν. οἷον ὑπάρχειν τι ὑπισχνούμενός τι. ἐπισχεῖν σε. ἢ τίνος χάριν. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς, ἔφεσις ἡ πρόφασις. τί προφασιζόμενος συγκλείει σε. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ, οὐδέ τινα ἄλλου μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε. Τουδδυνοι, αἱ τὸ ποτηριεταὶ παρὰ τύρχαις. Τοῦμα, στόμα. Τοὔμπαλιν, τὸ ἐναντίον. ἀνάπαλιν ἔπειτα. πάλιν. Τοὐλεὸν, τὸ τραπέζιον ἐν ᾧ ἦσαν αἱ ἀγλαῖπες. ἐλεαὶ γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. καὶ Ὅμηρος. ἐν ἐλεοῖσιν ἔθηκεν. Τοὔλυτρον, τὴν θήκην λέγει Ἀριστοφάνης. τὸ ἐντελὲς, τὸ ἔλυτρον. Τοὕνεκα, τούτου ἕνεκα. Τοὔργον, τὸ ἔργον. Τουνὶ, σύ. λάκωνες. Τοὔνομα τοὐμόν, ἀντὶ τοῦ τὸ ὄνομα τὸ ἐμόν, κατὰ συναλοιφήν. ἥ τις ἐστὶ δύο φωνηέντων διῃρημένων εἰς μίαν συλλαβὴν ἕνωσις. καὶ ἔστιν ἰδία ἀττικῶν. ὁμοίως τοὔπος ἀντὶ τοῦ τὸ ἔπος. τοὔνδυμα. τὸ ἔνδυμα. τοὔλαιον τὸ ἔλαιον. τοὐπίσημον, τὸ ἐπίσημον. τοὖργον τὸ ἔργον. Τοῦ τετράδι πεπεμμένου, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ἡ τετρὰς ἐνομίζετο τοῦ Ἑρμοῦ. καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπετίθεντο τῷ Ἑρμῇ. ἔξω γὰρ τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες τοῦ μηνὸς ἡμέραι νομίζονται Ἀθήνησι θεοῖς τισίν. νουμηνία καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι. τετρὰς, Ἑρμῇ. καὶ ὀγδόη, Θησεῖ. Τοῦ παντὸς ἀξιόλογον, τοῦ παντὸς κύριον. Τοὐπτάνιον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πρυτανεῖον εἰπεῖν, εἶπεν εἰς τοὐπτάνιον. τουτέστι, τὸ μαγειρεῖον. Τοὔργον, τὸ ἔργον. κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων. Τοὺς, ἄρθρον προτακτικὸν καὶ ἀντὶ τοῦ οὓς καὶ ἀντὶ τοῦ τούτους. Τουσία, βοτάνη τίς ἐστιν. ἢ ἀμυλλία ὁμοία σελήνῃ ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα. κατὰ δέ τινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρύα. Τουσοίρ, φύσκη πλήρης κρημνῶν στέατος αἵματος. Τοὺς ἐμβόλους. τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν. Τοὔσχατον. τὸ ἔσχατον καὶ μάλιστον. Τούτας, ἀντὶ τοῦ ταύτας λέγουσι Δωριεῖς. Τουτὶ, ἀντὶ τοῦ τοῦτο δεικτικῶς. καὶ ἀττικῶς. Τοῦτος, ὁ κόσσυφος. τοῦτο πύθιον, τοῦτο πρότερον καὶ ἔχαιρον. Τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ. ἅμα μὲν, ἅμα δέ. σιλώνιος. τοῦτο μὲν ὁ ὑγιαίνει. τοῦτο δὲ, ὡς ἀναγινώσκει. Τοῦψον, τὸ βρῶμα καὶ τοῦψον, ὅπλον καὶ τὸ ὄψον. ἐκάλουν δὲ τὸ ἰχθύδιον. Τόφρα, σημασίας περιέχει, τὸ εὐθέως. τὸ ἕως. τὸ ἡνίκα. τὸ ὄφρα, καὶ τὸ ἐν τοσούτῳ. Τόφρα καὶ ὄφρα, ποιητικὰ ἐπιρρήματα, τὴν αὐτὴν ἔχουσι σημασίαν, τῷ τέως καὶ ἕως. τηνίκα, ἡνίκα. Τόφρα, ἀντὶ τοῦ ὄφρα κεῖται πολλαχοῦ. τὸ ὄφρα ποτὲ μὲν τὸ ἵνα δηλοῖ. Ὅμηρος ὄφρα μὴ ἀσπερμὸς γένηται. ποτὲ δὲ προηγούμενόν ἐστιν ἀνταποδοτικὸν ἔχον τὸ τόφρα. Ὅμηρος ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ. Τοῦφος, τάφος.

ῥάγαι, αἰολεῖς οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης ἣ καλεῖται τράγη. Τραγαλέον, διερρωγότα. Τραγᾶν· οὕτω τὸ
ἀκαρπεῖν τινὲς τῶν γεωργικῶν· οἱ δὲ, μελῶν νόσον καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος. Τραγάσιον, ἐν τῇ τροίᾳ ἀπὸ τρα
γάσου τοῦ πατρὸς φιλονομίας τῆς ἐρασθείσης τένου. Τραγασαῖα, ἀπὸ τοῦ τρώγειν· ἔπαιξεν ἀριστοφάνης·
ἅμα δὲ καὶ ὡς ἀπὸ πόλεως· τραγασαίου δὲ, διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν εἶπεν ἑξῆς. Τραγεῖν, ἰστέον ὅτι
τραχύτερον τῇ φωνῇ τὸ ἔτραγον, τοῦ ἔφαγον· ὡς καὶ τοῦ φαγεῖν τὸ τραγεῖν· καὶ τοῦ ὁ φάγος, ὁ τράγος· καὶ ὅτι τοῦ τρα
γεῖν μὲν πρωτότυπον θέμα τρῶ, ὅθεν τὸ τρώγω· ὡς καὶ τοῦ αὐώγω, τὸ αὔω· ἤγουν τελειῶ· ἐξ οὗ τὸ αὐύω· τοῦ δὲ φαγεῖν προ
σεχὲς μὲν θέμα, τὸ φάγω· ἢ φήγω· πρωτότυπον δὲ, τὸ φῶ· ἤγουν φονεύω· συντρίβω· κλῶ· θλῶ· ἀφ' οὗ καὶ ἄλευρον μυλήφατον·
Τραγεῖον, πόας εἶδος. Τραγή, πεπηγμένη· πεπηγυῖα. Τραγηφόροι· αἱ κόραι διονύσῳ ὀργιάζουσαι, τραγῆν περιήπτον
το. Τραγίζειν, τὸ τραγῶν τῇ φωνῇ, τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παίδων. Τραγικὴ σκηνή, πῆγμα μετέωρον ἐφ' οὗ ἐν θεά
τρῳ τινὲς περιϊόντες ἔλεγον· λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη σκηνή. Τραγική, τραγῳδῶν ἄσματα. Τραγικὸς, πα
θητικὸς, παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων. Τραγιστὰς, τοὺς τὰ ἱερεῖα κλέπτοντας. Τράγοι γράφει ὁ γραμ
ματικὸς ἀριστοφάνης περὶ ὀνομασίας ἡλικιῶν μήλων, τοιαῦτα· τῶν αἰγῶν οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι· καὶ ἴξαλοι· ἡ δὲ ἐχομέ
νη ἡλικία, χίμαροι· τὰ δὲ νεώτατα, ἔριφοι· ὁ δὲ ποιητὴς ἐν ὀδυσσείᾳ, τὰ τέλεια μὲν προγόνους καλεῖ· τὰ δὲ μετὰ ταῦ
τα, μετάσσας· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας· καὶ ἐσσῆνες δὲ καλοῦνται, ἡλικία τὶς καὶ πρητῆνες· καὶ ἐπιπρητῆνες· τῶν δὲ
προβάτων, τὰ μὲν τέλεια ὄϊες· καὶ κριοὶ, καὶ ἀρνειοί· τὰ δὲ νέα, ἄρνες, καὶ ἀμνοί· βοῶν δὲ, ταῦροι μὲν οἱ τέλειοι, καὶ ἐ
νόρχαι· ὧν οἱ χαλεπώτατοι καὶ δι' ἀκμὴν μονάζοντες, ἀτιμαγέλαι καλοῦνται· αἱ δὲ θήλειαι, βόες μόνον· τὰ δὲ νέα, δα
μάλαι, καὶ δαμάλιες, καὶ μόσχοι καὶ πόριες, καὶ πόρτιες, καὶ πόρτακες· λέγει δὲ καὶ ὅτι καθὰ τὴν δάμαλιν σοφοκλῆς·
ἔφη γηγενῆ βούβαλιν· καὶ αἰσχύλος, λεοντοχόρταν βούβαλιν· λεόντων, σκύμνοι, καὶ λεοντιδεῖς καλοῦνται· παρδάλεων,
σκύμνοι, καὶ παρδαλιδεῖς· ἄρκτων, σκύμνοι, καὶ ἀρκίλοι· βουβάλων δὲ, πῶλοι· κυνῶν δὲ, καὶ λυκῶν, σκύλακες· ὑστρί
χων δὲ καὶ τῶν τοιούτων, ὄβρια, καὶ ὀβρίκια. Τραγομάσχαλοι, οἱ δύσοσμοι τράγοι· οἱ γὰρ ἄρρενες τῶν αἰγῶν τοιοῦτοι.
Τραγοπώγων, πόας εἶδος. Τραγορίγανον, ὄριον· ὅπερ οἱ ἐσθίοντες πολλάκις, γίνονται κατωφερεῖς· διὸ οὕτως εἴρηκε νί
κανδρος· ἔνθα ἀγροτέρης τραγοριγάνου. Τράγος, παρὰ τὸ τρώγω· πολύφαγον γὰρ τὸ ζῷον· ἢ παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν.
Τράγοις, σατύροις· διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν. Τραγῳδία λέγεται, ἡ ποίησις τῶν τραγικῶν· τραγῳδία, καὶ τὸ πά
θος αὐτὸ καὶ ἡ συμφορά· τραγῳδία καὶ ἡ τῶν τραγῳδῶν σεμνότης, καὶ φαντασία, καὶ ἀπόδειξις· παράγεται δὲ
τραγῳδία καὶ τραγῳδὸς, ἀπὸ τοῦ τραγῶ, ὃ δηλοῖ τὸ βαρέως βοῶ. Τραγῳδικόν, ἀντὶ τοῦ ἐμπαθὲς κεῖται παρὰ τῷ
ἀριστοφάνει, ἐπειδήπερ ἡ τραγῳδία, ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. Τραγῳδοῦσιν, ἤγουν τὰς τραγῳδίας
καὶ τὰ δράματα ποιοῦσι. Τρακταίζω, τὸ λευκαίνω, καὶ κατασκευάζω· ἐξ οὗ τὸ τρακτὸν, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευ
κός. Τράλλεις· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φονικὰς χρείας πληροῦντες. Τραλλὸν,
πικρόν. Τράμπις, ναῦς· ἄκατος· πορθμεύς· τινὲς, πλοῖα βαρβαρικά. Τραμπύα, πόλις ἠπείρου· ἔνθα μετὰ νόστον
ὀδυσσεὺς ἀπῆλθε, καθὰ καὶ ὅμηρός φησι. Τράμην· οἱ μὲν, τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας· οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρ
χῆς τοῦ βαλάνου χωρίον. Τρανὲς, σαφές· ἀληθές. Τρανίαν, αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλην. Τρανιψοί, ἔθνος θρᾴκιον. Τρα
νὸν, ἑξαμηνιαῖον πρόβατον. Τρανὸς, παρὰ τὸ στερρός· μακρὸν τὸ ᾱ· τὰ εἰς νὸς, ὀξύτονα δισύλλαβα τῷ ᾱ παραληγό
μενα, ἐκτείνουσιν αὐτό· τρανὸς φανός. Τράπεν, ἔτρεψε. Τράπεζα κυρίως, οὐχὶ ἡ ἐπὶ τριῶν ἱσταμένη, ἀλλὰ ὡς γρά
φει ἀθήναιος, ἡ καθὰ τεσσάρων· δηλοῖ καὶ τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον· τετράπεζα γὰρ, καὶ συγκοπῇ δι' εὐφωνίαν τράπεζα·
ὥσπερ καὶ τετράδραχμον, τέτραχμον καθὰ παλαιοὺς, καὶ φύσησις, φύσις· διὰ τὸ ζωτικῷ πνεύματι διαφυσᾶσθαι
τὰ ζῶντα. Τράπεζαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ δεύτεραί τινες ἐκαλοῦντο· αἱ δὲ ἦσαν τῶν τραγημάτων, ἃ καὶ τρωγά
λια ἐλέγοντο. Τραπεζῆες κύνες, οἱ καὶ τραπεζῆται, οὓς ἀγλαΐας ἕνεκεν, κομόωσιν ἄνακτες· ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξι
κῷ, ἑρμηνεία τῆς λέξεως κεῖται αὕτη· τραπεζῆες, παράσιτοι· οἰκοτρεφεῖς, οἷς παράφρασις τὸ οὓς τρέφον ἐν μεγάροι
σι· δῆλον δ' ὅτι, πρωτότυπον τοῦ τραπεζήτης κύων, ὁ ἐνταῦθα τραπεζεύς· ἐξ οὗ καὶ ἔστιν ἐκεῖ, ἡ ει δίφθογγος· ὁ μέντοι
ἀργυραμοιβὸς τραπεζίτης, οὐκ ἐκ τοῦ τραπεζέως, ἀλλ' ἐκ τῆς τραπέζης γίνεται. Τραπέζιον, παρὰ τοῖς γεωμέτραις
σχῆμα· τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς, ἀπεναντίας πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους· τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας, ἴσας. Τραπεζί
της, κολυμβιστής· κερματιστής· δανειστής. Τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος· τραπεζῶν,
σκευῶν, ἀκουσμάτων· οὕτω μένανδρος· ῥητορική. Τραπεζοφόρος, ἱερωσύνης ὄνομά ἐστι· καὶ ὅτι αὕτη τε, καὶ ἡ κοσμώ
συνδιέπουσα, πάντα τὰ τῆς ἀθηνᾶς ἱερεῖα. Τραπεζών, ἱέρειά τις ἀθήνησι. Τραπείομεν παρ' ὁμήρῳ ἐν γ̄ τῆς ἰλιά
δος, ἤ ἀντὶ τοῦ μεταβληθῶμεν, μετατραπῶμεν, ἐκ μίσους τοῦ νῦν εἰς φιλίαν· ὡς ἀπὸ τοῦ τρέπω, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ τέρπω,
ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν· ἡδυνθῶμεν τῇ φιλότητι· ὃ διασαφῶν, ἐπάγει τὸ εὐνηθέντες, πρὸς διαστολὴν ἑτεροίας φιλότητος.
Τραπελιζόμενος, ἢ τροπαλιζόμενος· οἷον ἐχθὲς ἀναστρεφόμενος. Τραπέουσιν, ἀντὶ τοῦ πατοῦσιν· ὅθεν φασὶ καὶ τρα
πηταὶ οἱ πατοῦντες τὰς σταφυλάς· γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπειν ἡ λέξις· ἐπεὶ πατουμένη τρέπεται εἰς ἄλλο τι ἡ στα
φυλή· εἰς οἶνον γὰρ τρεπομένη, ἀπὸ πικροῦ εἰς ῥυτόν· ἰστέον δὲ ὅτι, τὸ τραπεῖν μὲν σταφυλὰς ποιητικὴ τραχεῖα λέξις·
τὸ δὲ πατεῖν, ἀνάπαλιν κοινή τε γάρ ἐστι καὶ λεία. Τράπηκι, δόρατι. Τραπεῖν, ληνοπατεῖν. Τραπῆναι, στρα
φῆναι· πεισθῆναι. Τραπητὸς, ὁ οἶνος. Τραπομένοις, τρεπομένοις. Τραπῶ, ἀπέλθω. Τραρόν, τραχύ. Τρασιὰ
λέγεται, ὁ τόπος ὅπου ψύχεται τὰ σῦκα καὶ ταριχεύεται· ἢ ἡ σανίς. Τραυλίζω, νηπιωδῶς λέγω· ἀριστοφάνης· παῖδα
τραυλίζοντα· τραυλίσαντι, ψελλίσαντι· ἀντὶ τοῦ ἄσημον ἀφιέντι φωνήν. Τραυλὸν, ἡδύ· λεπτόν. Τραυματίαι, στρα

γαὶ τετρωμένοι. Τραῦμα, παρὰ τὸ τρῶ, τὸ τιτρώσκω· τρῶμα, καὶ τραῦμα. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ ῥέειν δι' αὐτοῦ τὸ αἷμα. Τραύζανα, τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη· καὶ ξηρὰ ξύλα. Τραύσανον, ξηρὸν πᾶν· ἢ φρύγανον. Τραυσοὶ, ἔθνος σκυθικόν· οἳ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτῶντας, κατευφημίζουσι. Τράφαμος, ὁ χλωρὸς τυρός. οἱ δὲ, τραφαλλίδα καὶ τροφαλλίδα. Τραφάσιοι παρ' ἴωσι λέγονται, οἱ τριτάσιοι· τρίφωνοι. Τράφεν, ἀντὶ τοῦ ἐτράφησαν. ἐκ τοῦ τρέφω, θρέψω· ἔθρεψα. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔτραφον. ὁ παθητικὸς ἐτράφην· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ἐτράφημεν· ἐκ τούτου ἀφαιρέσει ἰωνικῇ καὶ συγκοπῇ, τράφεν· ἀντὶ τοῦ ἐτράφησαν. Τραφερὰ, ἡ ξηρὰ γῆ· ἡ πεπηγυῖα. ὡς πρὸς τὴν θάλασσαν. θρέψαι γὰρ τὸ πῆξαι. Τραφερὸν, πηκτόν· τρόφιμον· λευκόν· ξηρόν· πεπηγμένον. Τραφέτην τάφρεσιν, τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογικός· ἐτραφέτην γὰρ τὸ ῥῆμά ἐστιν· ἀφ' οὗ τὸ τάφρος γίνεται· ἢ τὸ δάσος τὸ δυνάμενον τρέφειν ζῶα. ὃ δὴ μετατεθὲν, καὶ τὴν παρὰ τοῖς λογίοις, τάφρον ποιεῖ. Τραφὴξ κυρίως, ἡ παρατεία σανίς· ἔνθα καὶ τοὺς νεοζύμους ἄρτους τιθέασιν· ἢ τραφὴξ κυρίως, ἡ ὑποπασος σανίς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους πρὸς τοὺς κλιβάνους ὑπάγουσι. λυκόφρων δὲ ἁπλῶς, τὸ ξύλον λέγει. τραφὴξ καλεῖται καὶ τὸ χεῖλος τοῦ πλοίου, ἐν ᾧ οἱ σκαρθμοὶ τίθενται. Τράφος, τάφος. Τράχε, τορεύου. Τραχηλιάσας, ἐναντιωθεὶς ἀπειθήσας. Τραχηλιῶ, ὑψῶ τὸν αὐχένα. Τραχηλίζειν λέγεται, τὸ διχοτομεῖν· ἤγουν τὸ διὰ τῆς ῥάχεως σχίζειν· τετραχηλισμένοι στησόμεθα, ἤγουν φανεροὶ καὶ ἀνακεκαλυμμένοι. Τράχηλος, παρὰ τὴν τραχύτητα· ὀστῶδες γὰρ τὸ μέρος· ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ τρέχειν τὴν τροφήν, οἷον τρόχαλος· ἢ ὅτι τῆς ῥάχεως ὅλος ἐστὶ τράχηλος· ἢ παρὰ τὸ τραχὺ καὶ τὸ ἧλος, ὁ τραχεῖς ἥλους ἔχων. ὅτε δέ φησιν ὅμηρος· ἀπαλοῦ δι' αὐχένος, κατ' ἀντίφρασιν λέγει· οὕτως ὦρος. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ, τράχηλον εὗρον σημαίνειν τι, τῶν θαλασσίων πορφυρῶν· οὕτω ποσίδιππος. Τραχήλοις, τὰς πορφύρας. ἔνιοι, τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων. Τραχὶν, πόλις θεσσαλίας· ἡ νῦν ἡράκλεια καλουμένη. Τραχὺ, σημαίνει τὸν σκληρόν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ῥάχεως. αὕτη γὰρ ὀστώδης ἐστίν· ἢ παρὰ τὸ τάραχος ταραχὺ· καὶ τραχύ. ὁ γὰρ τραχὺ, τάραχον ποιεῖ. Τρεῖν, φοβεῖσθαι· φεύγειν. Τρεῖς, τριῶν, τρισί· τρεῖς· οἱ καὶ αἱ· τρία· τριῶν· τρισί· τρία. Τρεῖς, πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῶν χιλίων θέλει ἔχειν στοιχεῖον, εἴτε φωνῆεν, εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· καὶ τὸ δύο ἔχει τὸ δέλτα· καὶ τὸ πεντήκοντα· ἔχει τὸ ε̄ καὶ τὸ η̄ καὶ τὸ ᾱ· τὸ ὀκτὼ δοκεῖ αὐτὸ κεῖσθαι· ἀλλὰ, καὶ τοῦτο δύναμιν ἔχει ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· λέγουσι γὰρ οἱ φιλόσοφοι, ὅτι τὸ ὀκτὼ, καὶ ὀγδοὰς λέγεται, παρὰ τὸ ἄγειν δύο τετράδας· οἱονεὶ ἀγωδυὰς, καὶ ὀγδοάς· τὸ δὲ ᾱ καὶ τὸ γ̄ καὶ τὸ δ̄ ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσί· κατὰ τοῦτο τὸ τρεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται· ἵνα σχῇ τὸ ε̄· εἰ γὰρ ἐγράφετο διὰ τοῦ ῑ, οὐκ ἔμελλεν ἔχειν τὸ στοιχεῖον. ἐν δὲ τῇ συνθέσει, ἤγουν ἐν τῷ τρισκαίδεκα, ἀποβάλλει τὸ ε̄· ἔχει γὰρ ἄλλα στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς δεκάδος· οἷον τὸ ᾱ τοῦ καὶ συνδέσμου, καὶ τὸ δ̄ καὶ τὸ ε̄, τοῦ δέκα. Τρεῖς ἄνδρες· καὶ τρεῖς γυναῖκες· καὶ τρεῖς ῥῆμα· οὗ τὸ θέμα· τρέω τρῶ, τὸ φοβοῦμαι· τρισὶν ἔτεσι πονεῖ· ἤγουν ἐργάζεται κοινῶς· ἀττικῶς δὲ αἰτιατικῇ· θουκυδίδης· καὶ κατὰ πόλιν ἤδη ἐν στάσει ὄντες, ὅμως τρία ἔτη ἀντεῖχον. Τρεῖς λίθους, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. καὶ γὰρ παροιμία, τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι· τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ τοῦτο ὥς φασιν, ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες. ἔνιοι δέ φασι τοῦτο λελέχθαι, ἐπεὶ οἱ χέζοντες, τρεῖς λίθους παρατιθέασι καὶ ὡς πολλάσαιον ὑπ' αὐτῶν ποιοῦσιν. ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ πρώτη ἐστὶν ἐξήγησις. τὸ δὲ γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε, καὶ τὸ κατειβόμενον στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι, φασὶν οἱ παλαιοί, ὡς διὰ τριῶν ἦν ἔθος ὀμνύειν. καὶ ὅτι δράκων ὁμήρου προϋποθεμένου, οὕτως ἔταξε, δία· ποσειδῶνα, καὶ ἀθηνᾶν· οἱ δὲ δία ποσειδῶνα, καὶ δήμητραν. ὡς δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους· ἀλλαχοῦ δέ φησιν ὅμηρος, ζεῦ πάτερ καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον. ἔστω ζεὺς, ξενίη τε τράπεζα, ἑστίη τε ὀδυσσέως· ἐγίνετο δέ τι τοιοῦτον, καὶ κατὰ τὰς θυσίας. Τρέμεινα, ἡλικία. Τρέμω, ἀπὸ τοῦ τρόμου. τρέμω δὲ τὸν θάνατον, ἀντὶ τοῦ φοβοῦμαι, μεταβατικῶς αἰτιατικῇ συντάσσεται. Τρέπομαι, τὸ νικῶ καὶ τροπὴν ποιοῦμαι· καὶ καταβάλλω· οἷον τρέπομαι τοὺς πολεμίους· τὸ μεταβαίνω· οἷον ἄλλην ὁδὸν τρέπομαι. τρέπω δὲ τὴν ὀργὴν ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε, καὶ τρέπω τὸν πρακτὸν, πρὸς τοῦτον· ἤγουν εἰς τοῦτον· καὶ ὡς τοῦτο ἀττικῶς· ἐπιτρέπω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ δίδωμί σοι φροντίζειν αὐτοῦ. προτρέπω σε ἤτοι παρακινῶ σε μὴ βουλόμενον· καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. λαμβάνεται δὲ ἀπὸ μείζονος προσώπου πρὸς ἔλαττον, μὴ ἔχον ἐξουσίαν πράττειν ὃ προστάττει. οἷον, προέτρεψεν ὁ ἡγούμενος τῷ θυρωρῷ ποιῆσαι τόδε. Τρεπτότητος, τροπῆς. Τρεσάντων, ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν τραπέντων, ὡς δηλοῖ τὸ ἐν δὲ φόβον ὦρσεν. ὅ ἐστι φυγήν. ὅθεν καί τις ἐν ἀθηναίοις ἐπὶ δειλίᾳ κωμῳδούμενος, τρέσας ἐκαλεῖτο. καθὰ καί τις ἕτερος διάρροιαν πάσχων γαστρὸς, χέσας ἐλέγετο. Τρέστης, δειλός. Τρέφειν, ἔχειν· πηγνύναι· καὶ τρέφεται, ὁμοίως. Τρεφθῆναι, προτιμηθὲν τοῦ τραπῆναι παρὰ τῷ ποιητῇ· διὰ τὸν τῆς τραχυφωνίας ὄγκον· οὕτω δὲ καὶ στρεφθεὶς, καὶ βλαφθεὶς· καὶ τὸ ἐδρύφθη καὶ ἐβρέχθη· καὶ τὸ ἐθρέφθη ἀγαπητὰ τοῖς κατὰ τὸν ποιητήν. Τρέφοιν, γίνεται οὕτω. τρέφων· τρέφοντος· τὸ εὐκτικὸν τρέφοιμι· τρέφοις· τρέφοι· πλεονασμῷ τοῦ η ἀττικῶς τρεφοίην· τρεφοίης· τρεφοίη· τὸ τρίτον πρόσωπον συγκοπῇ τοῦ η τρέφοιν. Τρέφω, βουκολῶ· ἑστιῶ· εὐωχῶ· σιτίζω· ψωμίζω· τιθηνῶ· βόσκω, ταυτόν. Τρέφειν, τὸ σιτίζειν· καὶ τὸ ἀνατρέφειν· ὥσπερ τὸ ἄγειν καὶ ἀνάγειν· ἀφ' οὗ ἀνάγωγος, ὁ ἐστερημένος ἀγωγῆς. Τέτροφεν ἅλμη, ὅ ἐστι πέπηγεν· ἰστέον ὅτι τὸ τέτροφεν ὀρθῶς καὶ τῷ ο παραλήγεται καὶ τὸ φ σύμφωνον ἔχει, ὡς μέσος παρακείμενος, ἐκ τοῦ τρέφω γινόμενος. Τρέφομαι, δοτικῇ συντάσσεται, καὶ ὅτε πρὸς τὸν τρέφοντα λέγεται, καὶ ὅτε πρὸς τὴν τροφήν· οἷον τρέφομαί σοι ἤγουν ὑπὸ σοῦ· καὶ τρέφομαι ἄρτῳ· τὸ δὲ σιτοῦμαι, δηλοῖ τὸ ἐσθίω· ὡς παρ' ἀριστοφάνει· πῶς οὖν κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχῃ σὺ κυνοκεφάλῳ. Τρέφεσθαι, συνίστασθαι· παρὰ τὸ τὰ ζῶα συντρέφεται· ἀντὶ τοῦ συνίστασθαι, πήγνυται. Τρέφεται, τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ πήγνυται· καὶ πυκνοῦται, καὶ οὕτω συνίσταται. ὅτι δὲ τὸ τρέφεσθαι καὶ ἐπὶ τούτου σημαινομένου νοεῖται,

νοεῖται δῆλον, ἐξ οὗ καὶ τρόφι κῦμα εἴρηται. Τρέχειν, ἀγωνίζεσθαι. Τρέχνος, στέλεχος· κλάδος· φυτόν· βλάστημα. Τρέχω, θέω· τροχάζω· τρέχω ἐπὶ δρόμου. τρέχω ἐπὶ τὸ βραβεῖον· καὶ τρέχω τὸν περὶ ψυχῆς· ἤγουν δρόμον μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ· τρέχω ἐπὶ τὴν ἀγοράν· καὶ τρέχω στάδιον. Τρέψαι, μετέβαλον. Τρέψειαν, νικήσειαν· πατάξειαν. Τρέψομαι, ἔξω πορεύσομαι· διώξω. Τρέω τρῶ, τὸ φοβοῦμαι. Τρηγαλέον, διερρωγότα. Τρῆμα· ἢ τὸ τοῦ κόσμου λέγει· ἢ αὐτὸ τὸ τρῆμα· τὸ αἰδοῖον ἀριστοφάνης. Τρήματα, τρυπήματα. Τρημασικτάς, κυβευτάς· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων. Τρηρόν, ἐλαφρόν· δειλόν· ταχύ· πτωχεῖον μικρόν. Τρήρων, περιστερά· ὅθεν ὅμηρος ἐπίθετον τίθησιν, αὐταῖς ταῖς περιστεραῖς, ὡς δειλαῖς. Τρῆσις ἡ τρύπησις. Τρητός, ὁ τετρυπημένος. Τρητὰ λέχη, πρὸς διαστολὴν τῶν στιβάδων τῶν τεχνηθέντα· αἱ γὰρ στιβάδες εἰκαίως πεποιημέναι, οὐδέν τι τοιοῦτον πάσχουσιν· ἢ τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τετρῆσθαι κατὰ τὰ ἐνήλατα, εἰς ἃ ἐμβάλλεται ἡ σπάρτος· ἢ παρὰ τὸ τετρῆσθαι τοὺς πόδας, εἰς οὓς ἐμβάλλεται τὰ ἐνήλατα. Τρητοὶ λίθοι· εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους ἵνα ἐξ αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται. Τρητοὶ λοβοί, τὰ ἐλλόβια· τὰ γὰρ ἐνώτια, ἐλλόβια διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι. Τρητοκουρίτας, γνησίας γυναῖκας· οἱ δέ, παρθένους. Τρητὸν ἔλαιον, διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸ ἀγριέλαιον. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις· ἢ ἱμάντα· τοῖς ἱμᾶσι γὰρ ἐνέτεινον τὰς κλίνας· ὡς καὶ τὰ βάθρα. Τρηχίν, ἤτοι τραχίν, πόλις θετταλικὴ ὑπὸ τὴν οἴτην· κτισθεῖσα μὲν, ὑπὸ ἡρακλέους· ὀνομασθεῖσα δέ, διὰ τὴν τραχύτητα· ὄνομα δὲ ὄρους ἡ οἴτη. τοῦτο δὲ γράφεται καὶ ἄλλως· οὕτω ἡράκλεια. λακεδαιμονίων κτίσμα τραχὶν ποτὲ καλουμένη. διέχει δὲ τῆς ἀρχαίας τραχῖνος περὶ ἓξ στάδια, πρὸς ταῖς θερμοπύλαις ἐντὸς τῶν στενῶν. περίπυστος δὲ ἡ τραχὶν· μάλιστα δέ, διὰ τὸν ἡρακλέα, ὃς ἐκεῖ που ὤχετο πυρὶ ἀσινάω ἐπιρρίψας ἑαυτόν. Τρηχύς, ὁ τραχύς. Τρηχὺ νόημα, σκληρὸν νοῦν. Τρία, κατὰ τοῦ τελλοῦ τοῦτο προστίθεται. Τρία θηραμένοις· αὐτίκα τὰ τοῦ θηραμένοις ἐπιζημία ἐκτίθηκεν. Τρίαινα, δόρυ τρεῖς ἔχον ἀκμάς. Τριαινοῦντες, ἀντὶ τοῦ ἀροτριοῦντες. Τριακοντούτης ἄνθρωπος ἀττικοί, οὐ τριακονταέτης. καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀριθμῶν ὁμοίως. Τριακοντούτιδας· τὰς πόρνας λέγει ἀριστοφάνης· καὶ κατὰ τριακοντουτίσαι, εἰς συνουσίαν λαβεῖν ὡς ἐν ἱππεῦσι. Τριάντος, πόρνη λαμβάνουσα τριάκοντα· ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι. Τριάξ, τριακάς. Τριάς ἐστι, κατὰ μὲν φυσικὴν ἀκολουθίαν, μονάδων σύνθεσις· κατὰ δὲ τὴν θεϊκὴν οὐσίαν, ὑπεράριθμος ὕπαρξις. Τριακάς· τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ τριακὰς ἡμέρα ἡ διὰ θανάτου· καὶ ἐλέγετο τριακάς, ὡς ὑπερίδης ἐν τῷ περὶ τοῦ ἱππέως κλήρου δηλοῖ. Τριακάδας, ἑνικῶς τε, καὶ πληθυντικῶς τὴν ἡμέραν καλοῦν. Τριακάτιοι, οἱ εὔφημοι, καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν. Τριάσσειν, τὸ νικᾶν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν, τῶν ἐν ταῖς τρισὶ πάλαις τὴν νίκην καρπουμένων. καὶ ἀτρίακτος, ὁ ἀήττητος. Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοί, ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν· ἢ τὸ τρὶς στοχάσαντα νικηθῆναι· στάδιον· δίαυλον· καὶ δόλιχον. Τρίβακος, ἡ τριβή. Τρίβακον, ἱμάτιον. Τρίβανον, λήκυθον. Τρίβαλλοι, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀνάγνως διατριβούμενοι· οἱ δέ, τοὺς εἰκαίως τοὺς βίους κατατρίβοντας. Τριβή, διατριβή· ἡ βραδυτής. Τρίβολα, στρεπτά· στωμύλα. Τρίβολοι, ἀκάνθης εἶδος· ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον. Τριβολεγάκοντα, τρίαιναν. Τρίβοντες, λειοῦντες· ἢ φανερὰ ποιοῦντες· ἢ λεῖαν. Τριβολεκτράπελα, ἐκ τοῦ τρίβειν καὶ ἐκτράπελος σύγκειται· ἀντὶ τοῦ σκληρά, καὶ ἀπαίδευτα, καὶ ἀπόβλητα, καὶ ἀνώμαλα. Τρίβος, παρὰ τὸ τρίβω· ἡ κατὰ πεπατημένη ὁδός· ἢ παρὰ τὸ τρέω τὸ κατὰ πονῶ, καὶ τὸ τρίβω. Τριβοῦος, ἔμπειρος. Τρίβω, τρὺ στρίβω σοὶ δὲ μέμψιν, καὶ ἀποτρίβομαι τὴν κατηγορίαν, ἀντὶ τοῦ ἀπολύομαι. Τρίβωνα, στολισμόν. Τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γράμμα. Τρίβειν, εἴη ἂν τοῦτον τῷ στείβειν· διὸ καθὰ τρίβεται περὶ ποσὶ βοῶν, οὕτω στείβονται νέκυες ποσὶν ἵππων· ὅθεν καὶ τοῦτον στίβον καὶ τρίβον εἰπεῖν· τὸ μὲν ἐκ τοῦ στείβειν· τὸ δέ, ἐκ τοῦ τρίβειν· ὧν ἀνάπαλιν, ἡ ἄστιβης ὁδός· καὶ ἡ ἄτριπτος· ἑρμηνεία τῆς λέξεως κεῖται αὕτη· τὸ δὲ τρίβεσθαι, ἔοικεν ὠνοματοπεποιῆσθαι καθ' ὁμοιότητα τοῦ, τετρίγει δ' ἄρα νῶτα· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ τοιούτου τρίβειν, ὡς παρὰ τρίβος ἡ ὁδός· καὶ τρίβων τρίβωνος, τὸ τετριμμένον ἱμάτιον· οὕτω καὶ τρίβακος κοινότερον, ὁ ἐν τριβῇ πράγμασιν· ὁ δ' αὐτὸς καὶ τρίβων, τρίβωνος ἀττικῶς· ὡς τό, καὶ τῶν μετεωροσόφων οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε· τοῦ τοιούτου δὲ τρίβειν σύνθετον, καὶ τὸ συντρίβειν· οὗ παρὰ σημασίαι πολλαί· αἱ μὲν κυριολεκτικῶς, αἱ δὲ κατὰ μεταφοράν· τὸ δὲ ἐπιτρίβειν ἐκεῖθεν ὄν, καὶ αὐτὸ δριμύτερόν τι τοῦ συντρίβειν σημαίνει· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ σύνθετον ὁ ἐπίτριπτος· ὅτι δὲ καὶ τῷ χρόνῳ τὸ τρίβειν ὠκείωται, οὐκ ἄδηλόν ἐστιν· τρίβειν γάρ τις λέγεται χρόνον· καὶ συνθέτως χρονοτριβεῖν· ἀπὸ αὐτοῦ δὲ καὶ οἰκότριβες, οἱ οἰκογενεῖς δοῦλοι, διὰ τὸ ἐγκεχρονικέναι, ὥς φησιν ὁ γραμματικὸς ἀριστοφάνης οἴκῳ, καὶ κατατετρῖφθαι· μετενήνεγκται δέ φησιν, ἀπὸ ἱματίων ἢ στρωμάτων ἤ τινων ἄλλων χρονίων σκευῶν· τῷ δὲ ἐνθέντι ἐπιτρίπτῳ, παρομοίωται, καὶ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ τρίμμα, συγγενὲς ὂν τῷ ἐξ ὀπῆς λίθου κροτάλῳ· οὗ τριβομένου, πεπάλη κατὰ σπάσει· φησὶ γοῦν λέγειν, γνῶσιν τρίμμα· κρόταλον· τὸ δὲ τρίβειν χρόνον, οὐ μακρὰν ἐστὶν οὐδὲ τὸ μή τι διατρίβειν ἐμὸν χόλον. Τρίβων, ἔμπειρος· ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· καὶ τῶν μετεωροσόφων οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε. Τριβωνούμενοι, ἤτοι τρίβωνας ἀμφιεννύντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες τρίβωνες εἶναι πραγμάτων· τρίβος γὰρ ὁ ἔμπειρος· καίτοι σοι τριβωνότερα τὰ τοιάδε, καὶ ἀκριβέστερα. Τριβώνιον, τὸ παλαιὸν καὶ τετριμμένον ἱμάτιον λέγουσι· τὸ γὰρ τρίβακον ἱμάτιον, οὕτω καλοῦσιν οἱ ἀττικοί· ὥσπερ δὲ τὰς τρώγλας, ὅθεν καὶ ὦπες οἱ ὀφθαλμοί· αἰνίγματα γάρ ἐστι. Τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γράμματα· τρίβων γὰρ λέγεται, παρὰ τὸ ἤδη τετρῖφθαι ἐκ διαφόρων. Τρίγωνον, εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις. Τριτογένεια, ἡ ἀθηνᾶ μυθικῶς· ὅτι ἐν τρίτωνι ποταμῷ λιβύας ἐγεννήθη· ὡς καὶ ὅμηρός φησιν· καὶ οὐ μυθικῶς, διὸς θυγάτηρ· κυδίστη τριτογένεια· καὶ αἰσχύλος μυθικῶς εἶτ' ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου τρίτωνος, ἐν τόποις λιβυστικοῖς· ἢ ὅτι κατὰ ἱερὰ τοιαύτην, τρίτῃ τοῦ μηνὸς ἐγεννήθη· διὸ παρὰ ἀθηναίοις, ἡ τρίτη ἱερὰ τῆς ἀθηνᾶς· ἢ ὅτι ἐκ τῆς τρίτης, ἤγουν τῆς κεφαλῆς ἐγεννήθη τοῦ διός· τριτὼ γὰρ βοιωτικῶς ἡ κεφαλή· ἢ ὅτι ἡ αὐτή ἐστι, τῇ σελήνῃ· ἡ δὲ σελήνη, ἀπὸ συνόδου τριταία φαίνεται· ἢ ὅτι αὐτή ἐστι τῷ ἀέρι· τρίτος γὰρ ὁ ἀήρ· γεννᾶται, γὰρ καὶ μετατρέπεται, ἔαρι· θέρει· χειμῶνι

μέχρι τὸ γὰρ παλαιὸν, Τριμερὴς, ἢν ὁ χρόνος. ἢ ὅτι αὐτή ἐστι τῇ φρονήσει, συνηθεῖσα ἐκ τῆς τρίτης κεφαλῆς, τρεῖν παρέ-
χει τοῖς ἐναντίοις. ἢ ὅτι κατὰ δημόκριτον, τρία ταῦτα χαρίζεται· βουλεύειν καλῶς· κρίνειν ὀρθῶς· πράττειν δικαίως·
Τριγκῶσαι, ἢ θριγγῶσαι, φράξαι. Τρίγλα, ἰχθὺς θαλάσσιος· καὶ τρόπος τίς. Τρίγληνα· ἤτοι ἀξιοθέατα καὶ πολλῆς γλή-
νης ἄξια, ἤγουν θέας· ὅθεν καὶ γλήνεα πολλὰ κεχάνδει ἤγουν ἐχώρει· ἢ ἐκ τριῶν τινῶν ζώων σύνθετα· οἱ δέ φασι τριόφθαλ-
μα, ἃ οἱ ἀττικοὶ τριόττια καὶ τριόττιδα καλοῦσιν· οἱ δέ τινες τριῶν ἔχοντα χαρίτων ἐκτυπώματα· τοῦτο δὲ οὐ καλῶς· οὐ γὰρ
οἶδε χαρίτων ἀριθμὸν ὁ ποιητὴς κατὰ τοὺς ὕστερον· ἰστέον δὲ ὅτι, οἱ ἀξιοθέατα εἰπόντες τὰ τρίγληνα, καὶ οἱ τριόφθαλμα
διὰ τὴν γλήνην οὕτως ἐνόησαν, δι' ἧς ὀφθαλμοῦ κόρη δηλοῦται γινομένη κατὰ σύγκοπὴν ἐκ τοῦ γαλήνη. Τριγλώχιν, ἐ-
ρατοσθένης ἐν γ' γεωγραφικῶν, νῆσον εἶναι ἐν τῷ ἴστρῳ φησὶ τρίγωνον· ἴσην τῇ ῥόδῳ· ἣν πεύκην λέγει διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν
πεύκας· καὶ τὴν μὲν κορυφὴν τοῦ τριγώνου αὐτῆς, πρὸς τὸ ῥεῦμα οὖσαν τοῦ ποταμοῦ, ἀγκῶνα ἐκάλεσε· τὴν δὲ βάσιν τὴν
πρὸς τὴν θάλασσαν, οὖρος. Τριγλώχιν ὀϊστὸς, ὁ τῆς φιλοσοφίας τριπλοῦς τρόπος· ὁ ἠθικὸς, ὁ φυσικὸς, καὶ ὁ μαθηματι-
κὸς, οἷς χρώμενος ὁ ἡρακλῆς, λόγοις ἐπιτυχῶς βαλεῖ, κατά τε ἀνδρῶν καὶ θεῶν, ἤτοι ἐπιτυχεῖ φιλοσοφίας λόγῳ, τῶν θεί-
ων τε, καὶ ἀνθρωπίνων καταλήψεων. γλωχὶν δὲ, ξίφους ἡ γωνία. ὅθεν γίνεται κατὰ τοὺς παλαιούς· ὡς οἷον γωνιόχιν τὶς οὖσα·
καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ τροπῇ γλωχὶν ἡ γωνίαν ἔχουσα· ἢ καὶ ἄλλως, παρὰ τὸ κλῶ· οἱονεὶ κλωχίν τις ἡ κεκλασμένη· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν
κλάσμα ἔχουσα· ἡ δὲ γωνία ὅτι ἀπὸ τοῦ γόνυ κατ' ἔκτασιν γίνεται, δηλοῦσιν αὐτοὶ οἱ παλαιοί. Τρίγονοι, τρίτην γενεὰν
ἐπισχόντες· ἢ οἱ τρεῖς. Τριγχὸς, περίφραγμα· στεφάνη· τειχίον. Τρίγωνον δικαστήριον, κατ' ἀριστογείτονα ὄνομά
ἐστι δικαστηρίου. Τρίγωνος ἀρσενικῶς, μουσικὸν ὄργανον· ψαλτηρίῳ τὴν ἐξάρτησιν ὁμοίαν ἔχον. Τρίδειρον, τὴν σι-
κελίαν λέγει λυκόφρων· ἣν καὶ θρινακίαν, καὶ τρινακίαν καλοῦσι· τρία γὰρ ἀκρωτήρια ἔχει· λιλύβαιον· πάχυνον, καὶ πε-
λώριον· Τριέσπερος ἡρακλῆς λέγεται, ὅτι ἀμφιτρύων ἐπὶ τηλεβόας ἐστράτευσεν, ἐκδικῆσαι θέλων τὸν ἀδελφὸν
ἀλκμήνης· καὶ τοῦ πατρός· ταύτης ζεὺς, τρεῖς ἑσπέρας εἰς μίαν μεταβαλὼν, συνεκάθευδε τῇ ἀλκμήνῃ· κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν
ἑσπέραν, καὶ ἀμφιτρύων πάλιν νοστήσας, καθεύδει τῇ γυναικί· ἡ δὲ διδύμους παῖδας γεννᾷ· ἐκ μὲν διὸς ἡρακλέα· ἐκ δὲ
ἀμφιτρύωνος, ἰφικλέα· διὰ τοῦτο τριέσπερον αὐτὸν καλεῖ ὁ λυκόφρων· οὕτω τινὲς φάσκουσιν· ἐγὼ δὲ τριέσπερον
τὸν ἡρακλέα λέγω καλεῖν λυκόφρονα, διὰ τὸ ἐν τῷ κήτει τρεῖς ἡμέρας ποιῆσαι, ἃς ἑσπέρας καλεῖ, διὰ τὸ ἀφώτιστον
καὶ σκοτεινὴν εἶναι τὴν τοῦ θηρίου γαστέρα· τὸ δὲ περὶ τοῦ διὸς οὕτω νοητέον τίς· βασιλεὺς τρεῖς ἡμέρας συνέχαιρε καὶ συνε-
κάθευδεν ἀλκμήνῃ, ἀποδημήσαντος ἀμφιτρύωνος· ἐπεὶ δὲ τὸ καθεύδειν μετὰ γυναικὸς νυκτός ἐστιν ἔργον, ἐμυθεύσαντο
ὅτι τὰς τρεῖς ἑσπέρας μίαν ἑσπέραν ἐποίησε. Τρίετες, καὶ τετράετες καὶ τὰ ὅμοια προπαροξύτονα, χρόνου ἐστὶ δηλωτικά·
Τρίζειν, ἐπὶ ψυχῶν λέγει ὅμηρος ἐν ὀδυσσείᾳ, κυριολεκτούμενον ἐπὶ νυκτερίδων· τρίζω δηλοῖ ὀδυνηράν τινα φωνὴν, καὶ ἐ-
παλγῆ ἀφιέναι. Τρίζωος, τρεῖς γενεὰς ἐξήγαγε. Τρίζω, παρὰ τὸ τρῶ, τρίζω παράγωγον· δηλοῖ δὲ ὀδυνηράν τινα φω-
νὴν, καὶ ἐπαλγῆ ἀφιέναι· ὅθεν καὶ τετριγῶτας, ἰλιάδος β. Τριήμερος, θεσμοφόρια παρὰ λακώνων. Τριημιολία ναῦς,
μακρὰ ἄνευ καταστρώματος. Τριήρης, ὁ νόμος· τριήραρχος. Τριηραρχεῖν, ναύαρχος εἶναι· ἀριστοφάνης· τριηραρχεῖν
πλούσιος οὐδεὶς θέλει. Τριήρεις, πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται λίβυρνα. Τριηράρχημα, τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνά-
λωμα· ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον. Τριθαλίαι, μεγάλως τοῦ θάλλειν αἴτιαι.
Τρικαλίνδητρ, τρικυλίνδητρ· ῥητορική. Τρίκαρπον, τριετῆ. Τρικέφαλον γηρυόνην· οἱ μὲν γηρυόνην τὸν χειμερινὸν
ὠνόμασαν καιρόν· οἱ δὲ, τὸν χρόνον· θέλουσι γὰρ καὶ τὰς τρεῖς κεφαλὰς ἔχειν αὐτόν· τά τε ἐσόμενα, τά τε ἐνεστῶτα καὶ τὰ
παρεληλυθότα. ἢ τὴν σελήνην· ἡ αὐτὴ δὲ ἐστι τῇ ἑκάτῃ· τρίμορφος δὲ ἐστιν ἡ θεός· ἔστι δὲ ὁ γηρυόνης καλλιρρόης τῆς ὠκε-
ανοῦ καὶ χρυσάορος· στησίχορος δὲ ἓξ χεῖρας ἔχειν φησὶ, καὶ ἓξ πόδας, καὶ ὑπόπτερον εἶναι. Τρικέφαλος, ὁ ἑρμῆς λέγεται· ὡς
ὑποδιδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ἐπιγραφὴν ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῖ δὲ αὕτη· ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφα-
λὴν εἶχεν· ἣν δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον ἑρμῆν, πατροκλείδης. Τρίκκη, πόλις θετταλίας· ἀπὸ τρίκκης θυγατρὸς
μὲν πηνειοῦ ποταμοῦ, γυναικὸς δὲ ὑψέως· ταύτην τρίκκαλα τινές φασιν ἄρτι καλεῖσθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ τρίκαλα ὁ δὲ
τέρως δι' ἑνὸς κ πόλιν σικελίας ἱστοροῦσι· περὶ δὲ τρίκκην κατὰ τὸν γεωγράφον ἱερὸν ἀσκληπιοῦ ἀρχαιότατον, καὶ ἐπιφα-
νέστατον· ὅμορον δόλοψι καὶ τοῖς περὶ πίνδον χωρίοις. Τρίκοκκα, τριόφθαλμα· πολυειδῆ. Τρίκκος, ὀρνιθάριον· καὶ ὁ βα-
σιλεὺς ὑπὸ ἠλείων. Τρικόλυβον, νόμισμά πού τι. Τρικόνητος, ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος· καὶ καταχωσθῆναι. Τρι-
κόρινθος, ἀνδρεῖος ἥρως. Τρικότυλος οἶνος, οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται. Τρίκουρος, ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκαρ-
μένος κριός· ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκαρμένος. Τρίκτυρα, ἡ τριττύα· θυσία ἐνυαλίῳ· θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἔνορχα.
Τρικτύα, τριάδα· ἐνίοι θυσία· κάπρου· κριοῦ, καὶ ταύρου. Τρίκυζα, πολλῆς δεόμενα λιτανείας. Τρικυμία λέγεται,
ὅταν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρία κύματα εἰς ἓν συναρθῇ· καὶ τρικυμία ἡ σφοδροτάτη καὶ δεινοτάτη τῆς θαλάσσης ταραχή· παρὰ τὸ
τρέω τὸ φοβοῦμαι, καὶ τὸ κῦμα· ὁ ἐκ τοῦ κύματος φόβος. Τρίλλιστος νὺξ, ἐν δυσὶ λλ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, ἡ πολυλι-
τάνευτος· ἐκ τοῦ τρία, ὃ δηλοῖ τὰ πολλὰ καὶ τοῦ λίσσεσθαι· τὸ παρακαλεῖ· καὶ ἡ λιτὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος γινομένη, εἰ μὴ ἄρα
ἐκ τοῦ λιτῶ παράγεται ὑποστολὴν ἔπαθε τοῦ σ. Τρίλλιστος, πολυλιτάνευτος. Τρίμηνα πυρὴ, αἱ καὶ σιτομήνια
λεγόμεναι. Τρίμιον, τὸ ἀσπάθητον ἱμάτιον. Τρίμισκον, ἱμάτιον ἀσπάδιον. Τριμίτια, ὑφάσματα τρίμιτα.
Τρίμμα, ὁ ἀρωματίζων· πέμμα ἐν γάμοις γινόμενον, καὶ ἐν θεατρικοῖς ἀγῶσι. Τρίμμα, ἀριστοφάνης· ὁ τετριμμέ-
νος ἐν λόγοις· καὶ ἐν τοῖς πράγμασι. Τρίμορφος ἑκάτη, παρόσον μετέχει οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ᾅδου. Τρίμνουν, τρι-
ῶν μνῶν ἄξιον. Τρινακρία, ἡ σικελία· διὰ τὸ τρεῖς ἄκρας ἔχειν· πάχυνον· λιλύβαιον καὶ πέλωρον· ὅθεν τρινάκρι-
ον πέλαγος. Τριοβολιμαῖος, τριῶν ὀβολῶν ἄξιος· εὔωνος. Τριόγδον, μέτρον τι παρὰ ταραντίνοις. Τρίοδος, καὶ
τριόδους πληθυντικῶς, ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδοὺς· καὶ τρίαινα. Τριολύμπιον ἅρμα, τὸ ἐκ τριῶν ὀλυμπιάδων ἐξαγμένον.
Τριόνυχον δόρυ, ἤγουν τρίαινα· παρὰ λυκόφρονι. Τριοπηλὶς, δέσμη σκορόδων. Τριόπιον, ἡ ἀπολέγουσα χώρα τῆς

κνήδου. ἀπὸ Τριόπου τοῦ πατρὸς Ἐρυσίχθονος. Τριόπιον, ἡ Κνίδος. καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορτάζουσι. Τριόροφα, τρίστεγα. Τριόψ, ὁ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἐν Δελφοῖς τρίπους. Τρίορχος καὶ τριόρχης, καὶ κορφυός, καὶ μελανοδέτης, ἤγουν μέλας καὶ ἁλίαιετος καὶ ταφηνός· εἴδη ἀετῶν. Τριόρχης, ὄρνεόν ἐστιν. Ἀριστοφάνης· ἡ θεὶς περὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ τοῖς τριόρχαις. καὶ Τριόρχης, εἶδος ἱέρακος. Τριπαΐα, ἡ ἐναντία πνοή· οὕτω Σοφοκλῆς εἴρηκε. Τριπάτορες, οἱ πρῶτοι γενόμενοι. Τρίπεζαν, τὴν τράπεζαν Βοιωτοί. Τρίπλακα μαρμαρέην ἀσπίδα ἔφη Ὅμηρος, ὅ ἐστι τρίθετον κατὰ τρεῖς πλάκας. Τριπλῆ, τετραπλῆ τε. Τριπλασίονα, καὶ τετραπλάσια. Τρίποδι χρῆται Ἀπόλλων μαντευόμενος, διὰ τοὺς καιροὺς τῶν πραγμάτων. ὡς τό, ὃς τ' ᾔδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα. τινὲς δὲ οὕτω φασὶ κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. ἁλιεῖς ἐν Μιλήτῳ τινὲς μισθῷ βόλον ἔρριπτον. ἵνα τὸ ἀναφερόμενον εἴη τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. συμβέβηκε γοῦν ἀντὶ ἰχθύων, τρίποδα χρυσοῦν περιλαβεῖν αὐτοὺς τῷ δικτύῳ. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ. οἱ μὲν ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν οὐ τρίποδα. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἄνιον. καὶ πᾶν ὅ τι τύχοι ὠνήσαντο. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἀνεῖλεν αὐτοῖς ταῦτα. ἔκγονε Μιλήτου. τρίποδος πέρι Φοῖβον ἐρωτᾷς. ὃς σοφίῃ πάντων πρῶτος, τούτῳ τρίποδα δῶ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο σοφὸς εἶναι. διό περ ἐγνώκασιν ὡς σοφωτέρῳ πάντων ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι. ὅθεν φασὶν ἐσχηκέναι αὐτόν, τὸν τρίποδα. χρυσοῦς δέ ἐστιν ὁ τρίπους, ὅτι τιμία ἡ ὕλη, καὶ οἱ ἀδόμενοι χρησμοὶ τίμιοι. ὃν δὲ τρόπον ἐν Δελφοῖς εὑρέθη τὸ μαντεῖον, Διόδωρος ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῶν ἱστοριῶν βιβλιοθήκης, οὕτω πως φησίν. ὄντος γὰρ χάσματος ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. καθ' ὃ νῦν τὸ ἄδυτον, καὶ περὶ τοῦτο νεμομένων αἰγῶν, διὰ τὸ μήπω κατοικεῖσθαι τοὺς Δελφούς, ἀεὶ τῷ χάσματι τὴν προσιοῦσαν καὶ προσβλέψασαν αὐτῷ, σκιρτᾶν θαυμαστῶς καὶ προΐεσθαι φωνὴν διάφορον. τὸν δὲ ποιμένα θαυμάσαι. καὶ προσελθόντα τῷ χάσματι, ταὐτὸ παθεῖν ταῖς αἰξί. καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. τῆς δὲ φήμης διαδοθείσης, πλείους ἀπαντᾶν περὶ τοῦτον τὸν τόπον. καὶ τοὺς πλησιάζοντας ἐνθουσιάζειν. δι' ἃς αἰτίας νομισθῆναι τῆς Γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον. καὶ πολλῶν ἀφανιζομένων διὰ τὸν ἐνθουσιασμόν, προφῆτιν μίαν καταστῆσαι. ταύτῃ δὲ κατασκευασθῆναι μηχανήν, ἐφ' ἣν ἀναβαίνουσαν ἀσφαλῶς μαντεύεσθαι, ἔχουσαν τρεῖς βάσεις. ἀφ' ὧν αὐτὴν τρίποδα κληθῆναι. θεσπιῳδεῖν δέ, τὸ ἀρχαῖον παρθένον λέγεται, διὰ τὸ ἁγνόν. ὕστερον δέ, Ἐχεκράτη τῆς χρησμολογούσης ἐρασθῆναι διὰ τὸ κάλλος, καὶ συναρπάσαντα βιάσασθαι τοὺς Δελφούς. διὸ νομοθετῆσαι γυναῖκα πεντήκοντα ἐτῶν παρθενικῇ σκευῇ χρηστηριάζειν. καθά περ ὑπόμνημά τι τῆς παλαιᾶς προφήτιδος. οἱ δὲ τρίποδες, δάφνῃ ἦσαν ἐστεμμένοι. Τριπόδων οἱ μέν, ἐμπυριβῆται. οἳ καὶ αἴθωνες ἴσως λέγοιντ' ἂν ὡς πυρὶ αἰθόμενοι καὶ οὕτω χρήσιμοι. οἱ δὲ ἀναθεματικοί, πρὸς κάλλος ἀνατιθέμενοι ἐν οἴκοις ἢ ναοῖς. ἄχραντοι πυρί, φυλαττόμενοι. οὓς ἀπύρους ἐνταῦθά φησιν ὁ ποιητής, πρὸς διαστολὴν τῶν ἐμπυριβητῶν. ἕτεροι δὲ ἀπείρους μὲν νοοῦσι τοὺς μήπω πυρὶ ὁμιλήσαντας. αἴθωνας δὲ τοὺς ἤδη πυρωθέντας. λέβητες δὲ ἕτεροι ὄντες τριπόδων, ὡς δηλοῖ σαφῶς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, λέγονται ἄλλως. αἴθωνες διὰ τὸ ἐκ τοῦ γεγανῶσθαι λαμπρὸν ὡς ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ λάμπω. ὅτι δὲ ἐντιμότεροι λεβήτων οἱ τρίποδες, δηλοῖ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἰῶτα. ἑπτὰ μὲν ἀπύρους τρίποδας. αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, πρὸς τοῦ βασιλέως ὑποσχέσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. Τριπολέμιος ἀγὼν τελεῖται παρὰ τοῖς Ῥοδίοις. ἐγκωμιαστικῶς δὲ ὁ Πίνδαρος τὸν ἀγῶνα ἡλίῳ τελούμενον εἰς τὸν Τληπόλεμον μετήγαγε. τελεῖται γάρ, μηνὸς Γορπιαίου εἰκοστῇ τετάρτῃ ἡμέρᾳ. ἀπέχει δὲ τῆς Νεμέας, ἡμέραις ἕξ. ἀγωνίζονται δὲ παῖδες καὶ ἄνδρες. ὁ δὲ στέφανος, λεύκη δίδοται. Τρίπολις, εἶδος πέμματος. καὶ πόλις. Τρίπολος νεός, ἡ τρὶς ἐστραμμένη. πολεῖν γάρ φασι τὸ ἀναστρέφειν. καὶ ὅρα ὅτι τὸ μὲν πωλεῖν, διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τῷ ποιητῇ. ὥσπερ τὸ πωλέσκετο. καὶ ἡ οὔπωλος γῆ. ἡ δὲ τρίπολος διὰ τοῦ ο μικροῦ. Τρίπολον γῆν ἔφη ὁ ποιητής, διδάσκων οὕτω χρῆναι τὴν γῆν τέμνειν. ἦρος μὲν γὰρ πολεῖται, καθ' Ἡσίοδον. θέρους δέ, νεᾶται. καὶ τρίτος περὶ αὐτὴν κάματος, ὅτε τοῦ σπείρειν καιρός. ὅτι δὲ καὶ εἰς πλείω βωλοστροφεῖται, πολλαχοῦ ἡ πεῖρα δηλοῖ. Τριπονῆται, ἑορτή τις. Τρίπος συγκοπῇ Αἰολικῇ τοῦ υ. ἔστι δὲ τρίπους κρατὴρ μέγας τρεῖς πόδας ἔχων. Τριπτήρ, ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν. ὑπὸ δὲ Σικελῶν, ὁ δοίδυξ. Τριπτὴρ τριπτῆρος, πιθάκνη ἐκ πέτανος. οἷα τὰ ὑπολήνια. καὶ πάλιν σημαίνει τρῦμα. Τρίπτυχος, ἡ τρεῖς πτυχάς, ἤτοι θέσεις ἔχουσα. καὶ ὡς εἰπεῖν, τριθέλυμνος, διὰ στερρότητα πρὸς ἀσφάλειαν. ἔστι δὲ ταύτης παραγωγὴ ὁμοία πως, πρὸς τὸ δίπτυχα. οἱονεὶ δίπτυχα ποιήσαντες. Τρισόλβιος, τρισμακαριστός. ὄλβος γὰρ ἡ εὐδαιμονία. Τρισεύδαιμον. μακαριστός. Τρίς, ἀντὶ τοῦ πολλάκις. Τρισαλιτήριος, ἁμαρτωλός. Τρισκελῆ, χαλκία. Τρισπόλιον, βοτάνη τις. Τριστάται, οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως. οἱ ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς, κατὰ χεῖρα. Τρισσή, τὸ ἀρσενικόν, τρισσός. ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα, τρισσῶ τρισσῶσα. Τρισσός, εἶδος ὄφεως. Τριστοιχεί, ἀντὶ τρεῖς τάξεις. Τριταγωνιστής, ὁ Αἰσχίνης. ὡς ἀδοκιμώτατος τοῦ ὑποκριτοῦ, ἐν τῇ τάξει καταριθμούμενος. Τρίτην ἡμέραν λέγουσιν οἱ Ἀττικοί, οὐχὶ τρίτης, οὐδὲ τρίτῃ. Ξενοφῶν· χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν. καὶ τρίτον ἔτος. οὐχὶ τρίτῳ ἔτει. Τριτῆες γενεήν, οἱ ἀπὸ τῆς Τριτίων πόλεως κύνες. ἥ ἐστι πλησίον Φωκίδος. Τρίτη θεσμοφορίων. πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν; Τριτημόριον, αἱ ἓξ χαλκαῖ. τριτημόριον ἐλέγετο, καὶ ἀντὶ τῆς μοίρας, καὶ ἀντὶ νομίσματος ἀργείου. Τριτογένεια. ἀλληγορικῶς ἡ φρόνησις. ἐπεὶ κατὰ Δημόκριτον τρία γίνεται ταῦτα ἐξ αὐτῆς, τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ λέγειν καλῶς τὸ νοηθέν. καὶ τὸ ὀρθῶς πράττειν αὐτό. τελείας γὰρ οὔσης φρονήσεως, τὸ νοῆσαι, τὸ εἰπεῖν. τὸ ποιῆσαι, καὶ πάντα καλῶς. ὁ δὲ μῦθος οὕτω λέγει αὐτήν, ὡς ἐν τρίτῃ μηνὸς γεννηθεῖσαν ἢ ὡς ἐκ τῆς τοῦ Διὸς κεφαλῆς γενομένην. τριτὼ γάρ φασι κατὰ γλῶσσαν Κρῆτες ἡ κεφαλή. ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ Τρίτωνος Λιβυκοῦ ποταμοῦ καλεῖται οὕτω, ἀλλαχοῦ δηλοῦται. καὶ οὐ μόνον εἰς πάθος ἀναλύεται Τριτογένεια, ὡς γεννηθεῖσά ποθεν, ἀλλὰ εἰς ἐνέργειαν, ὡς δεδήλωται ἐν τῷ τρία γεννῶσα. οὕτω διχῶς καὶ ἡ ἠριγένεια. καὶ γὰρ ἡ τὸ ἦρ γεννῶσα καὶ ἡ ἐν ἦρι γενομένη. ἢ κατὰ τὸν κωμικὸν τριτογενής, ἡ τὸ τρεῖν γεννῶσα τοῖς ἐχθροῖς. Τριτογένεια παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, εἶδος ὀρχήσεως. ἣ καλεῖται ἐνόπλιος. διὰ δὲ τὸ εἰς Ἀθηνᾶν ταύτην τελεῖσθαι, Τριτογένεια κέκληται. τριτὼ γὰρ ἡ κεφαλὴ παρ' Αἰολεῦσιν. ἐγεννήθη δὲ Ἀθηνᾶ, ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. ἔπλουν δὲ ταύτην τὴν

ὀρχοῦσιν, αἱ πρότερον μὲν ὡπλισμέναι· καὶ τὴν ἀσπίδα ἐν ταγίῳ φέροντες· οἱ ὕστερον δέ, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἔφερον.
Τριτοκούρη, ἡ πάντα συντελέσαι τὰ εἰς τοὺς γάμους· τινὲς δὲ γνησία παρθένος. Τριτομηνίς, ἡ τρίτη τοῦ μηνός.
Τρίτον ἡμίδραχμον, αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον. Τριτοπάτορες, δήμων ἀνέμους εἶναί φησι· φιλόχορος δέ, τριτοπά-
τορας πάντων γεγονέναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ σελήνην καὶ τὸν ἥλιον, τότε καλεῖ γονεῖς· τοὺς δὲ ἐκ τούτων, τρίτους πατέ-
ρας. φανόδημος δέ φησιν, ὅτι μόνοι ἀθηναῖοι θύουσι καὶ εὔχονται αὐτοῖς, ὑπὲρ γενέσεως παίδων. ἐν δὲ τοῖς ὀρφέως φυσι-
κοῖς, τοὺς τρίτους πατέρας, ἀμαλκείδην, πρωτοκλέα, καὶ πρωτοκρέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ
τὸ ἐξηγητικὸν ποιήσας, οὐρανοῦ καὶ γῆς φησιν αὐτοὺς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, κόττος· βριαρέως, καὶ γύγης. Τρίτος κρα-
τήρ, σοφοκλῆς ναυπλίῳ καταπλέοντι ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκίρνων τοὺς κρατῆρας τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον, διὸς ὀλυμπίου καὶ
θεῶν ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δεύτερον, ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον, σωτῆρος. Τριτοστάτης, ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς καταλαμβα-
νούσαις· τριττύς· τριάς. Τρίττα, οὕτως ἡ κνωσσὸς ὠνομάζετο. Τριττύα λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, θυσία ἐκ τριῶν
ζώων· οἷον δύο μήλων καὶ βοός· ὡς ἐπίχαρμος· ἢ βοός, αἰγὸς καὶ προβάτου· ἢ κάπρου, κριοῦ· καὶ ταύρου· ἡ δὲ τοιαύτη καὶ
βούπρωρός φασιν ἐλέγετο· διὰ τὸ προηγεῖσθαι αὐτῆς οἷα νεὸς πρῶραν τὸν βοῦν· φράζει δέ τινα τριττύαν καὶ ὁ κωμικός,
ἐν τῷ βουθυτεῖ, ὗν καὶ τράγον καὶ κριόν· ἐλέγετο δὲ καὶ δωδεκάκις θυσία, ἡ ἐκ δώδεκα ζώων· ἡ δ' αὐτὴ καὶ διὰ τοῦ η
δωδεκάκηις· ὡς δὲ καὶ ἑκατόμβη ἐλέγετο ἡ ἐξ ἑκατόν, καὶ χιλιόμβη ἡ ἀπὸ χιλίων. Τριττύς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυ-
λῆς· αὕτη γὰρ διήρηται εἰς τρία μέρη· τριττύς καὶ ἔθνη· καὶ φατρίας· καὶ τριττύαρχης, ὁ ἄρχων τῆς τριττύος. Τριτώ,
ἔδεμα· τρόμος· φόβος. Τρίτων, ὄνομα ποταμοῦ· παρὰ τὸ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι ὁ φόβου ἐμποιητικός· ἢ παρὰ τὸ ῥεῖν· ἢ παρὰ τὸ
ἐκ τριῶν γενέσθαι τρίων· καὶ πλεονασμῷ τοῦ τ, τρίτων· καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμός, τριῶν τινῶν μετέχει· γῆς, ἀέρος· ὕδατος.
Τρίτων, πόλις λιβύης· ἔστι δὲ καὶ βοιωτίας· δοκεῖ δὲ ἡ ἀθηνᾶ παρὰ θατέρα αὐτῶν γεννῆσθαι· ἀφ' οὗ καὶ τριτογένεια λέ-
γεται· οὕτω τινές· οἱ δέ, ἡ τὸ τρεῖν ἤγουν τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις ποιοῦσα. Τρίτων, υἱὸς ποσειδῶνος καὶ ἀμφιτρίτης· τὰ
μὲν ἄνω μέχρι καὶ ὀμφαλοῦ ἀνθρώπος· τὰ δὲ ἐξ ὀμφαλοῦ μέχρις οὐραίου, δελφίς· καὶ οἷον εἰπεῖν, ὥσπερ ἰχθυοκένταυρος.
λυκόφρων τὸν τρίτωνα, ποσειδῶνα καλεῖ. Τρίτωνος ἐκβολαῖς, παρὰ λυκόφρονι· τρίτων ὁ νεῖλος, ὅτι τρὶς ὠνομάσθη·
πρότερον γὰρ ὠκεανὸς ἐκαλεῖτο· δεύτερον, ἀετός, ὅτι ὀξέως ἐπορεύετο· τρίτον, αἴγυπτος· τὸ νεῖλος δὲ νέον ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νέαν
ἀγγέλλειν(?), καὶ χέρσον τὸ πέλαγος. Τρίτωνος, νείλου παρὰ τὸ τρίτον μετακληθῆναι· πρότερον γὰρ ὠκεανὸς ἐκαλεῖ-
το· εἶτα αἴγυπτος· καὶ τρίτον, νεῖλος· ὅθεν αὐτὸν τρίτωνα καλεῖ. Τριτωνίς, τρίτωνες τρεῖς· βοιωτίας· θεσσαλίας, λιβύ-
ης· ἐν δὲ τῷ κατὰ λιβύην, ἐτέχθη ἡ ἀθηνᾶ. Τριφάλεια, κόρυς ἡ ἔχουσα τρεῖς φάλους· ἤγουν ἀναστήματα. Τριφάσιοι,
τριπλάσιοι· τρίφωνοι. Τριφεραυθείς, αὐτὶ τοῦ μαλακῶς παθείς. Τριφύλακτον νύκτα κατὰ τοὺς παλαιούς, ὁ ποιητὴς
βούλεται εἶναι τὴν νύκτα, ὅ ἐστι τριῶν φυλακῶν· τριμερῆ ποιῶν αὐτὴν καθὰ καὶ τὴν ἡμέραν· ὅτε εἶπεν ἔσσεται ἠώς· ἢ
δείλη· ἢ μέσον ἦμαρ. Τρίφυλλα, πολύφυλλα· καὶ πόα δέ τις μηδική· οὕτω καλουμένη. Τρίφυλλοι, οἱ καύκωνες.
Τριφυόν, τριπλοῦν. Τριχά, τριχῶς. Τριχάϊκες, δωριεῖς· ἐπειδὴ οἱ μὲν εὔβοιαν, οἱ δὲ πελοπόννησον· οἱ δὲ κρήτην ᾤ-
κησαν· ἕτεροι δέ φασι τοὺς πολεμικούς, καθ' ὁμοιότητα τῆς κορυθάϊκι πολεμιστῆ· οὐ δηλαδὴ αἱ τῆς περικεφαλαίας τρί-
χες ἀΐσσουσι· τουτέστι σείονται κατὰ τὸν πόλεμον· ὡς δοκεῖν οὕτω· τῷ τριχάϊκι πολεμιστῇ, ἀναγινώσκεσθαι καθ' ὑφέν· ἄλ-
λοι δὲ τοὺς τριλόφους φασίν, οἷς λόφοις τρίχες ἔνεισιν· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ κοίφοις ὀρχηστὰς εἶπον τοὺς τριχάϊκας· ἐπεὶ καὶ ἡ
ἀρετὴ κρητῶν ἡ κατὰ πόλεμον ὀρχηστική· ὁ δὲ γεωγράφος, οὕτω καλεῖσθαι μόνους τοὺς κατὰ κρήτην δωριεῖς ἐμφαίνων,
δηλοῖ ὀνομασθῆναι οὕτως οὐ μόνον διὰ τριλοφίαν, καὶ ὅτι τρίχινοι αὐτοῖς λόφοι, ἀλλὰ διότι ἐκ παρνασσοῦ ἐλθόντες,
τρεῖς ᾤκησαν. Τριχαίη, ἡ τρίτη φυλακή. Τριχαπτόν, τὸ βαμβύκιον ὕφασμα, ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀ-
πτόμενον· ἢ πολύτιμον. Τρίχες, παρὰ τὴν τραχύτητα· τράχες τινὲς οὖσαι· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τρίζειν ἐν τῇ κουρᾷ. οἱ δέ,
ἀπὸ τοῦ πλήθους· οἱ δέ, ἀπὸ τοῦ τρύχεσθαι, καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς. Τρίχες, διαφέρουσι τῶν ἐρίων· τρίχες γάρ, τῶν
αἰγῶν καὶ συῶν· ἔρια δέ, τὰ τῶν προβάτων. Τρίχες, χαίτη· λάχνη· λαχνωστής(?)· κόμη· τὰ ἐναντία, λειοκάρηνος· ἀναφαλαν-
τίας· φαλάκρα· πλόκαμοι· βόστρυχες· τρίχες αἱ τῶν γυναικῶν· καὶ τὰ ὧδε τριχῶν χνοώδη, κτένες· στλεγγίδες. Τρί-
χινον, τρικόρυφον. Τριχθά, καὶ τετραχθά· ἐκ τοῦ τρίχα καὶ τοῦ τέτραχα γίνεται πλεονασμῷ τοῦ θ, διὰ τραχυ-
φωνίαν μειόνα· ὃ δὴ γίνεται καὶ ὧδε τοῦ ὄχθος καὶ ὄχθη· καὶ ἐν αὐτοῖς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐξέχειν γινομένοις, πλεονασμὸς τοῦ θ
ἐστίν, ὡς ἐν τῷ εὐοχθεῖν κατά τινας· ὃ παρ' ἡσιόδῳ κεῖται· καὶ ἐν τῷ χθὼν χθονός· ὀξύνεται δέ, ὡς τὸ δηθά. Τριχθάδες, αἱ
χαλκίδες· ἡρακλέων, μεμβράδες. Τριχίδες, εἶδος ἰχθύων· ἃς θρίσσας καλοῦμεν· ὡς τό, ἔβη τε νὺξ ὅλην τριχίδων πε-
πλησμένος. Τρίχινον, παρὰ τὸ τρύχω τὸ κατὰ πονῶ· τὸ κατὰ πονοῦν καὶ ἀλγοῦν τὸ σῶμα. Τριχοβρωθήριον, ὃ τοὺς τῶν
περικεφαλαίων λόφους διαβιβρώσκει. Τριχόβρωτες, σῆτες· θρὶξ· σκώληξ καταισθίων τὰς τρίχας· καὶ περισσωμένως
δὲ λέγεται, τριχοβρῶτες. Τριχολογεῖν, τὸ τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι· καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν. Τρίχορδον, ὄργανον.
Τριχοκόμος, ὁ τριχῶν ἐπιμελούμενος. Τριχοτρῶκται, ζωΰφια τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα. Τριώβολον, τὸν δικα-
στικὸν μισθὸν λέγουσιν· ἐπεὶ τριώβολον ἐλάμβανον. Τριώδελον, τριῶν ἡμιμναίων σταθμός. Τριχῶδη, ὄργανα πολυ-
ορκητικὰ πρὸς χώρησιν ἐπιτήδεια. Τριώροφα, τρίστεγα. Τριώλαξ, ἀγὼν παρθένων δρόμου. Τριώπης, περί-
τραχήλιος κόσμος· καὶ μή ποτε παρὰ τοὺς ὄσσους· οἱονεί, ὁ τρεῖς ἔχων ὄσσους· ἤγουν ὀφθαλμούς. Τριχῶς, τριστῶς· ἀρ-
μονητικῶς. Τριχῶσαι, θάψαι. Τριψημερεῖν, στρατεύεσθαι καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας. Τροία τρὶς ἐπορθήθη· πρῶ-
τον διὰ τοὺς ἵππους τοῦ λαομέδοντος· δεύτερον, κατέδραμον ταύτην αἱ ἀμαζόνες, ὥς που φησὶν ὅμηρος· ὡς ἀπὸ πρι-
άμου τ' ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνειραι, τρίτον δέ, δι' ἑλένην πορθηθεῖσα τελείως ἠφανίσθη· αὐτὴν δὲ τὴν τροίαν ἔλεγον
μὴ δύνασθαι ἕλληνας πορθῆσαι, εἰ μὴ τὰ ὀστᾶ τοῦ πέλοπος ἐνέγκωσι, καὶ τὸν υἱὸν ἀχιλλέως νεοπτόλεμον, καὶ τὸν
φιλοκτήτην· ἤγαγον ἅπαντας· φιλοκτήτης δὲ αἰτησάντα αὐτῷ τὸν ἀλέξανδρον πρὸς τοξείαν, τοξεύσας αὐτόν,

πρότερον μὲν κατὰ λαιὰν χεῖρα· εἶτα τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐκβαλών· καὶ τρίτον τοὺς πόδας βαλὼν ἀνεῖλε. Τροίαν ἱερὰν λέγει ὅμηρος, ὅτι ὑπὸ ἀπόλλωνος καὶ ποσειδῶνος ἐκτίσθη· ὅθεν καὶ ἱερὸν πτολίεθρον τροίης, ὡς θεόκτιστον λέγεται. Τροιζὴν, πόλις οὐκ ἄσημος· ἧς πρόκειται νησίδιον. καλεῖται δὲ, ἀπὸ τροιζῆνος υἱοῦ πέλοπος. ἡ δ᾽ αὐτὴ πρότερον καὶ ἀφροδισιὰς, καὶ σαρωνία· καὶ ἡ ποσειδωνία, ἢ ποσειδωνιὰς, ὡς ἱεράν φασι ποσειδῶνος. ἢ ἀπολλωνιάς· ἔστι δέ φασι καὶ ἑτέρα ἐν ἰταλίᾳ μασσαλιωτική. τῆς δὲ τροιζῆνος ταύτης λιμὴν ᾄδεται ὁ πώγων· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀτρίχων, τὸ ψεῦδον· καὶ ψευδόμενον ἀνδρικὸν πώγωνα. λέγεται παροιμιωδῶς, τὸ πλεῦσαι εἰς τροιζῆνα. ἱστορεῖ καὶ ἀθήναιος τροιζήνιον οἶνον ὅς λέγεταί φησιν ἀγόνους ποιεῖν τοὺς πίνοντας. λέγων καὶ περί που τὴν ἀχαΐαν ἀμπέλου τι γένος εἶναι. ἀφ᾽ ἧς οἶνος ἐκτρίβεται, ποιῶν ἐξαμβλοῦν τὰς ἐγκύμονας γυναῖκας. Τρομεοίατο, καθὰ καὶ τὸ τρομέονται, ἀπορίαν ἔχει διά τι μὴ ἐκτείνουσι τὴν ἄρχουσαν, ἵνα ἦ, ὡς στρέφω, στρόφος, στροφῶ· νέμω νόμος, νομῶ. τρέπω τρόπος, τροπῶ· οὕτω καὶ τρέμω τρόμος, τρομῶ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ἀλλὰ μὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὁμοίας ἀπορίας ἐστὶ, καὶ τὸ δέμω δόμος, δομέω· δομήσω, ἀλλαχοῦ διαλέλυται ἡ ἀπορία. Τρομέουσι φρένα, διέσταλται τοῦ κατὰ σῶμα τρόμου. Τρομέονται, γίνεται ἐκ τοῦ τρέμω τρόμος τρομῶ. οὐχ ὑπάγεται δὲ τῇ ἀναλογίᾳ τοῦ, τρόπος, τροπῶ· καὶ τοῦ στρόφος, στροφῶ· ἐκεῖνα μὲν γὰρ δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, τοῦτο δὲ τῆς πρώτης. τρόμος ἐπὶ δειλίας· ὁμοίως καὶ τὸ τρομέειν. Τρόμος, εἶδος τοῦ ὑποπεπτωκότος τῷ ὀνόματι εἰδικοῦ. γίνεται παρὰ τὸ τρέμω· τοῦτο παρὰ τὸ θέρμω· τὸ θερμαίνω. Τρόμος, δὲ λάβδα δέος φυγή. Τρόνα· ἢ θρόνα, ἀγάλματα· ἢ ῥάμματα ἄνθινα. Τρόνοι, στύπποι· στήμων· ἀρπεδόνη· ἄτρακτος. Τροπαγὸς, ὁ ἀπηρτισμένος. Τροπαία, ἡ ἥρα· διὰ τὸ τὰ τρόπαια ὅ ἐστι τὰ νικητήρια, μὴ μόνον διὶ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ ἥρᾳ. καὶ ὥσπερ ὁ ζεὺς πανομφαῖος, οὕτω καὶ ἡ ἥρα πανομφαία. ὡς δὲ καὶ γέδος, γέεια. Τροπαὶ ἠελίοιο ἐν ὀδυσσείᾳ, οἷον ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο. ἀντὶ τοῦ κέκλιται, ἤγουν συρία νῆσος πρὸς τροπὰς ἡλίου. ἤτοι πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη τῆς ὀρτυγίας. ὅτι δὲ τὸ τρέπεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ δύνειν κεῖται, δηλοῖ τὸ ἐπὶ ἡλίου λεχθέν. τὸ ἀπ᾽ οὐρανόθεν προτράπηται. ἕτεροι δέ φασι σπήλαιον εἶναι ἐκεῖ, δι᾽ οὗ τὰς τοῦ ἡλίου ὡς εἰκὸς ἐσημειοῦντο τροπάς. ὃ καὶ ἡλίου διὰ τοῦτο σπήλαιον ἔλεγον. Τροπαῖον παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, προπερισπωμένως, παρείληπται. Τροπαῖον οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ, προπερισπῶσιν. οἱ δὲ νεώτεροι, προπαροξύνουσιν. ὡς παρ᾽ ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις· γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ᾽ οὐ πολλὴν βοὴν στήσεσθε καὶ τρόπαιον. καὶ οἶμαι κατ᾽ ἀναλογίαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσι τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ τὸ οὐραῖον. ἔστι δὲ τρόπαιον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν. τοῖχον ἢ λίθον μέγαν ἱστάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα δεδράκασιν. ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γεγενῆσθαι. Τροπαιουχῶ, ἀριστεύω. Τροπαλισμὸς, μεταβολὴ καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι. Τροπαλὸν, τραχύ. Τρόπεον ὄχεα, ἤγουν ἔτρεπον. ἐκ τοῦ τροπῶ. τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. Τροπέοντο, ἔπαιον· ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τραπητός. Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη· ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι. ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς ἑορτῆς, ἤσθιον σκόροδα, ἕνεκα τοῦ ἀπέχεσθαι ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρου πνέοιεν. Τροπὴ ἀποσκίασμα, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως, καὶ ὁμοίωμα, φαντασίας ῥητορική. Τρόπικος, μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες. ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην. Τροπίας οἶνος, ὁ τετραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. Τροπίδια τὰ εἰς τρόπιν νεὼς ἐνθετήρια ξύλα. Τροπικώτερον, θεωρητικώτερον· ἀλληγορικῶς· μεταφορικῶς· οὐκ ἀληθῶς. Τρόπιν, ὥσπερ εἰ ἔλεγεν ἀριστοφάνης, τὴν ῥίζαν. ἐπεὶ τῶν δρυόχων, ὁ τρόπις ἵσταται πρότερον. ἄλλως. τρόπιν ἀντὶ τοῦ μέρος ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκάφους. οἱ δὲ τὴν ἀρχήν. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ σκάφος. Τρόπις λέγεται, τὸ ὑποκάτω τοῦ πλοίου ξύλον, ὃ καὶ στεῖρα λέγεται. ὡς στερεώτερον τῶν λοιπῶν, καὶ συνέχον τὰ πάντα. ἐνίοτε ὅλον πλοῖον σημαίνει. Τροποὶ, ὀξυτόνως· ἤτοι κοινότερον εἰπεῖν τροπωτῆρες, ἱμάντες. οἷς ἡ κώπη πελάζουσα, ἐνείρεται τῷ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ. λέγεται καὶ ἐπικωπητήρ. γίνεται δὲ παρὰ τὸ τρέπεσθαι, ὅ ἐστι στρέφεσθαι, κάμπτεσθαι, κλώθεσθαι. εἰλεῖσθαι. γυροῦσθαι. τρόπος δὲ βαρυτόνως ἐπὶ ἤθους, ὥσπερ τρόχος κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὁ ἄγγελος, ἔτι καὶ ὁ δρόμος. τροχὸς δὲ ὀξυτόνως ἐπὶ τοῦ ἅρματος καὶ ἀπήνης. Τρόπον τινὰ, ἀντὶ τοῦ τοῦτον τὸν τρόπον. Τρόπος, ἦθος· γνώμη προαίρεσις. Τροποῦσθαι, ἁρμόζεσθαι μεταβάλλεσθαι. τρέπεσθαι. Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις, ἐν οἷς, αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται. τροπὸς δὲ ὁ τροπωτὴρ παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κώπας. Τροπώσομαι, νικήσω· πλήξω. Τρούεται· ἰσχναίνεται τήκεται. Τροῦροι, δρόμοι στάδιοι. Τρουφανίδαι, εἶδος κροκωτοῦ. Τροφαλίδα, οἱ μὲν τὸν ἐπὶ μήκει τυρόν, οἱ δὲ τροχὸν τυροῦ σικελικοῦ. πολυθρέμμων δὲ σικελία. διὸ τυρὸν πολὺν καὶ κάλλιστον ἔχει. Τροφεὺς ὁ τρέφων. τρόφιμος, ὁ τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ τροφέως· ὥσπερ ἐγὼ γέγονά ποτε τρόφιμος τῶν μεδίκων παιδόθεν. Τροφὴ, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω. ἡ πηγνύουσα καὶ εὐσταθῆ ποιοῦσα τὰ σώματα. λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀγωγῆς· καὶ παιδείας· καὶ τραφὲν ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, καὶ παιδευθέν· καὶ ἐπὶ τῆς πολιτείας πλάτων· τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα, καὶ πόμα λεγόμενα· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τρίτῳ πολιτείας, καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ χείρωνι τεθραμμένος, ἀντὶ τοῦ πεπαιδευμένος. Τροφῆς, χάραξ· σκώληξ. Τρόφι, ἀντὶ τοῦ τρόφιμον· ἤτοι στάσιμον πεπηγὸς ἐκ τοῦ τρέφειν. Τροφίμη, δέσποινα. ἡ μήτηρ. Τρόφι κῦμα, τὸ τεθραμμένον καὶ συνεσταμένον, ὅ ἐστιν εὐτραφές. Τροφιῶδες, ἔχον ἐμφερόμενά τινα πεπηγότα, παρὰ τὸ τρέφεσθαι ὅ ἐστι τὸ πήγνυσθαι, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τρόφιμον, ὃ ἡμεῖς δεσπόσυνον. καὶ τρόφιμον ἀνδρὸς δακτύλιον. Τροφιοῦται, παχύνεται. Τροφὸς, νεώτερος δεσπότης. ἡ μήτηρ. Τροφόεντα κύματα, ἢ τραφόεντα. γράφεται γὰρ διχῶς, τὰ μεγάλα καὶ εὐτραφῆ, καὶ τὰ εὐπαγῆ καὶ στερεά. ἐκ τοῦ τρέφω. ἐξ οὗ καὶ τροφὴ, ἡ τὸ σῶμα συμπηγνύουσα. ἄλλως. τροφόεντα κύματα παρ᾽ ὁμήρῳ, πελώρια· ἴσα ὄρεσσι. ὃ καὶ σημειωτέον διὰ τὴν εὔτακτον παραύξησιν, μεῖζον μὲν γὰρ φρικὸς, τὸ ἁπλῶς τροφόεν κῦμα· πλεῖον δὲ, τὸ πελώριον. ἔτι δὲ μεῖζον τὸ ἶσον ὄρεσσιν, καὶ ὡς εἴποι τις, πέλας ὄροις. Τροφώνιος, ἀνὴρ ἦν πάνυ φιλόδοξος. ποιήσας οὖν ἐν λεβαδείᾳ τῆς βοιωτίας ὑπόγειον οἴκημα, εἰσελθὼν ἐμαντεύετο. καὶ λιμαγχονηθεὶς, ἀπέθανεν. εἰκάσαντες δὲ δαιμόνιόν τι, τὰς μαντείας ἐπὶλ. εἰσέρχονται οὖν νῦν οἱ χρησόμενοι.

ἔχοντες ἐν ταῖν χεροῖν πόπανα, ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐμφιλοχωροῦσιν ὄφεσι διδόντες, μηδὲν ὑπ' αὐτῶν δυσχερὲς πάσχωσιν. ὁ
δὲ εἰσιὼν ἐκεῖσε, λοιπὸν οὐκέτι ἐγέλα, διὰ τὴν τῶν ὄφεων ἔκπληξιν. ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀγελάστων, καὶ σκυ-
θρωπαζόντων, τὸ ἐς τροφωνίου μεμάντευται. Τροχάδισαι, σανδάλια. ἀπὸ αἰγείου δέρματος. Τροχαῖα, μέσα ἐν κύ-
βαις. ἢ ὁδὸς ὡς ῥεῖθρων. Τρόχαλοι, οἱ ἤδη περιιόντες. Τροχαλὸν, τροχαῖον. τραχύ. ἢ περιτρέχον. Τρόχαλον γέρον-
τα λέγει ἡσίοδος, δίκην τρόχου κεκαμμένον, καὶ κεκυφότα. τρόχαλοι ἰδίως οἱ κόχλακες, οἳ καὶ κρεμάδια λέγονται.
ἤγουν οἱ ποτάμιοι, καὶ θαλάττιοι λίθοι. Τροχαῖος, ἐκ μακρᾶς καὶ βραχείας τρίχρονος. οἷον δοῦλος. ἦμος. τροχαῖος
καλεῖται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐξ ὕψους εἰς ταπεινὸν ἡκόντων λίθων. οἳ καὶ τρέχειν τὸν βαδίζοντα παρασκευάζουσιν.
ἢ διὰ τὸ τοὺς περιτρέχοντας τοὺς βωμοὺς, τοιούτῳ μέτρῳ ᾄδειν. Τροχαντῆρες, πρὸς τὰ πηδάλια. καλεῖται τῆς πρύμνης
μέρος. Τροχαντὴρ, τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις. Τροχάσας, σπεύσας. δραμών. προλαβών. Τροχηλα-
τεῖ, ἐλαύνει. Τροχιαὶ, αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις. Τροχίλος, ὄρνεόν ἐστι. λέγεται δὲ παρὰ τὸ τρέχω. Τροχίας,
πορείας. ἄγγελος. ἀκόλουθος. Τροχισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχὸς ὅ ἐστιν ὄργανον βασανιστικὸν, διατεῖνον τὰ σώματα
τῶν βασανιζομένων. Τρόχμαλος, ἡ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιά. ἡ περιῳκοδομημένη τοῖς χωρίοις. τρόχμαλα γὰρ
κυρίως λέγονται, οἱ μικροὶ λίθοι. οἱ κάχληκες παρὰ λυκόφρονι. Τροχόεν, τροχοειδές. στρογγύλον. Τροχοὶ, δρόμοι.
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τροχὸν στέατος, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ̄, ὡς περὶ καὶ τυροῦ ἀκριβέστερον, ἢ περὶ κύκλον εἰ-
πεῖν. ἐπίπεδον γὰρ ὁ κύκλος καὶ ἀβαθές. οὐ τοιοῦτος δὲ ὁ τροχός. ὅθεν καὶ οἰκειότερος ὡς περὶ ἐπὶ τυροῦ. καὶ ἐπὶ κηροῦ
δὲ τοῦ κατὰ τὰς σειρῆνας. οὕτω καὶ ἐπὶ στέατος. ἀρχαῖον δὲ ἔθος τροχοειδῶς καὶ τὰ στέατα στρογγύλλεσθαι. ἴσως δὲ τῷ στέ-
ατι καὶ πιμελὴ νῦν συνονεῖται. ὧν διαφορά. ὅτι στέαρ μὲν, τὸ τῶν κερασφόρων ὃ καὶ θρύπτεται ψυχθέν. πιμελὴ δὲ ἐπὶ
τῶν μὴ ἐχόντων κέρατα. Τροχός τις ἦν, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. ἀριστοφάνης. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ
δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον, εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Τροχοποιεῖν, τροχοὺς ἁμάξης ποιεῖν, ἢ ἄλλου τινός. Τροχός,
παρὰ τὸ τρέχω τροχὸς, ὡς παρὰ τὸ δραμεῖν δρόμος. ἐπὶ μὲν τῶν ἁρμάτων, ἐκ δίφρου πεσὼν ἐξεκυλίσθη. ἐπὶ δὲ τοῦ
κεραμικοῦ ἐργαλείου, ἰλιάδος σ̄. τρόχος δὲ βαρυτόνως, ἐπὶ τοῦ δρόμου. ἢ τρόχος παροξυτόνως, κατὰ τὸ παθητικὸν, ὁ
τρεχόμενος. Τροχόωσαι, τρέχουσαι. Τρόχων, δρόμων. καὶ τὰ ὅμοια. Τρύβλιον, εἶδος ὀξυβάφου. ἢ ποτήριον μυστη-
ρίου. Τρύγα, σινιον ἀδιήθητον ἀπὸ λινοῦ. Τρυγαβόλια, εἰς ἃ καρποὺς ξηροὺς ἀπετίθεντο. Τρυγαῖος, ὄνομα κύριον. ὁ
μὲν ἡρωδιανὸς προπερισπᾷ. οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς τίμαιος προπαροξύνουσι καὶ παρὰ τὴν τρύγα πεποίηται, ἁρμόζον τοῖς γε-
ωργοῖς. Τρυγᾶν, ἐπὶ καρπῶν λέγεται. καὶ ἐπὶ κάλλους, καὶ ἐπὶ παντὸς οὗτινος ἀπολαύει τις, καὶ τρυφᾷ. Τρυγεῖ,
ξηραίνει. Τρυγέρανος, φάσματι ἐοικώς. Τρυγηροὺς, τρυγώδεις. ὀξεῖς. Τρύγη, ὁ δημητριακὸς καρπός. τὰ πεπονη-
μένα καὶ ἐκτετριμμένα ἀπὸ τοῦ τρύχω. καὶ τρύγοιπος, ὁ ὑλιστήρ, παρὰ τὸ ἰποῦσθαι τὴν τρύγα. Τρυγητὴρ, ὁ τρυ-
γῶν, ὡς ἰατήρ. Τρύγητος, ὁ καιρός. τρυγητὸς, ὁ τρύγος. Τρύγη, ὁ πυρὸς καὶ ἡ κριθή. καὶ πᾶς ἄλλος καρπός. καὶ
ποιὰ βοτάνη. Τρυγήλλα, τρώγλη. Τρύγηλλος, οἰκοδόμημα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον. Τρύγμα, δίαγμα.
Τρυγοδαίμονες παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, οἱ ποιηταί. ἐπειδὴ τὴν τρύγα χριόμενοι ἵνα μὴ γνώριμοι γένωνται, οὕτω τὰ αὐ-
τῶν ἦδον ποιήματα κατὰ τὰς ὁδοὺς ἁμάξης ἐπικαθήμενοι. διὸ καὶ παροιμία, ὡς ἐξ ἁμάξης λαλεῖ. ἤγουν ἀναισχύντως ὑ-
βρίζει. τοῦτο δὲ ἐποίουν, οἱ κωμικοὶ ποιηταί. ἄλλως. οἱ κωμικοὶ παρὰ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλοὶ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐ-
χρῶντο. κακοδαίμονας δὲ, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τῶν θείων, περὶ τὸ σκώπτειν τρέπονται. τρύγοιπος, ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος.
Τρυγῳδεῖν, κωμῳδεῖν. Τρυγὼν, ἰχθὺς θαλάσσιος. ἧς τὸ κέντρον δηλητήριον. καὶ ὄρνις. καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις, καὶ
σύντροφος. Τρυγοῦς, τὰς τρυγόνας. Τρύειν, κατατρίβειν. καταπονεῖν. Τρύζειν, τὸ πολυφωνεῖν. ἢ πολυλογεῖν. ἐξ οὗ
καὶ τρυγὼν ἦν ἡ παροιμία ἐπὶ σκώμματι τῶν πολυλογούντων παραλαμβάνει. λαλιστέροις τρυγόνων τοὺς τοιούτους κα-
λοῦσα. Τρύζει, ψιθυρίζει. γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. καὶ ἐπὶ τρυγόνων λέγεται. Τρύζειν μὲν, ἐπὶ τρυγόνων. αἱ ἀπὸ
τοιούτου ἤματος γίνονται. τρίζειν δὲ ἐπὶ νυκτερίδων, ὧν καὶ ἴδιον δοκεῖ ὁ ποιητὴς λέγειν, τὸ ἀλλήλαις συνέχεσθαι. ὃ
καὶ ἴδιον ὁρμαθοῦ. ὁμοίως δὲ τρίζειν ἐπὶ χιόνος. ὅθεν καὶ χιὼν τετριγυῖα. Τρύζεσκεν, ἔτρυζε. τουτέστιν, ὠλόλυζε. θεό-
κριτος. ἁ δ' ὀλολυγὼν τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύζεσκεν ἀκάνθαις. ἤγουν ἡ ἀηδὼν ἣ τὸν ἴτυν ὀλοφυρομένη. Τρύ-
ζοντα, καταπονήσοντα. ἀνιάσοντα. Τρυηλὶς, ζωμήρυσις. Τρυμαλιαὶ, τρῦπαι. Τρυμαλιτὶς, ἀφροδίτη. Τρύμη,
παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ὃν ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρῦμα γὰρ ἡ τρύμη τὴν ὀ-
πὴν φασί. θέλει οὖν εἰπεῖν λεπτολόγος, καὶ ἄστομος ὡς τρύπανον. τρύμη οὖν, τρύπανον. ὡς πάντων περιδυόμενον, καὶ
τρίβος, καὶ παλαίπωρος. ἢ τριμάλια. Τρυνὴς, ἐφίππιος στήμων. Τρὺξ, ὁ νέος οἶνος. παρὰ τὴν τρύγην. καὶ γλεῦκος, ἀ-
διήθητον. Τρύζοντα, θέμα μὲν τὸ τρύχω. αὐτὸ δὲ παράγεται ἐκ τοῦ τρύω. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ τρῶ, τοῦ συγκοπέντος ἐκ
τοῦ τερῶ. ὃ δηλοῖ τὸ τρυπᾶν. Τρυπᾶν, τρίβειν. Τρυπάνη, ἐργαλεῖον τεκτονικόν. Τρυπήλα, τρώγλη. Τρυπῶ, ἐκ
τοῦ τρυπῶμι τρυπῶς γίνεται δικτικῶς. διὸ καὶ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ῑ. ἐκτρυπῆσαι κατὰ παυσανίαν, τὸ μετὰ
βίας ἐξελθεῖν, αἴλιος δὲ διονύσιος εἰς τρυπᾶν φησὶ τὸ παρεισελθεῖν, καὶ λάθρα μετὰ βίας ἐξελθεῖν. Τρυσιβίου γα-
στρὸς, κεκολασμένης. ἢ καταπονούσης. Τρύσιππον. ὁ τοῖς τετριμμένοις ἢ ἀχρείοις ἵπποις ἐπιβάλλεται. ὁ κατὰ αἴλιον διο-
νύσιον, τρυσίππειον τετρασυλλάβως, ἔγκαυμα ἵππου γεγηρακότος ἐπὶ τῆς γνάθου ὅμοιον τροχῷ. ἔοικεν οὖν τὸ εἴτε
τρύσιππον, εἴτε τρυσίππειον θεραπεία ἢ σημεῖον γηραιοῦ ἵππου, δι' ἐγκαύσεως. Τρυσκεῖ. τρύχει. ξηραίνει. Τρύσις, νό-
σος πόνος. Τρυσμὸς, γογγυσμός. Τρυσσὸν, νοσερὸν λεπτὸν ἀσθενές. Τρυτάνη, ἡ στάχινη λεγομένη. ἧς ἑκατέρωθεν
τὰ τάλαντα. αἱ, ἐπὶ μάστιγες. κυρίως δὲ τρυτάνη, ἡ γλωσσὶς τῆς ῥαβδοῦ τοῦ ζυγοῦ, αὖθις εἰς τοὐπίσω. Τρυφάλεια μὲν, πρὸς
διαστολὴν ἀφάλου. ἡ ἔχουσα τρεῖς φάλους. ἵνα ᾖ τρίφαλος, καὶ τροπῇ τοῦ ῑ εἰς ῡ, τρύφαλος. ἀνάπαλιν πρὸς τὸ δύφρος, δίφρος
ἄφαλος ἐν χρήσει κεῖται, οὐ μὴν καὶ τρύφαλος. τρυφάλεια, ἐπίθετον περικεφαλαίας οὖσα, ἀντὶ αὐτῆς ἐκείνης λαμβάνεται.

Τρύφακτος, ἔνιοι διὰ τοῦ δ· δρῦς γὰρ τὸ ξύλον· Τρυφαλίδες, ἢ τροφαλλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ· Τρυφερός, νέος, ἁπαλός, ἢ ψιλός· Τρυφή· γαστριμαργία· πολυφαγία· εἰκαιοφαγία. Τρυφή, παρὰ τὸ θρύπτω τὸ διακλῶ, θρυφὴ καὶ τρυφή, ἡ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶμα· καὶ τρυφερόν, ἀντὶ τοῦ διακλασθέν. Τρυφή ἐστι φιλήδονος λιχνεία, καὶ πλεονασμὸς περίεργος πρὸς ἡδυπάθειαν ἀεὶ γινομένων. Τρυφηλαῖς, ἤτοι θυμητρίς· Τρύφος, καλασιρίς, ἔνδυμα γυναικεῖον. Τρύφος, ἤτοι ἄρτου λέγεται· δύναται δὲ καὶ ἤτοι ἄλλων· ὡς δηλοῖ τὸ τριχθὰ καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός· τὸ γὰρ διατρυφέν, τρύφος ἂν εἴη· τρύφος τὸ κλάσμα· τρύφος γίνεται, ἀπὸ τοῦ θρύπτω· τρυφὴ δέ, ἀπὸ τοῦ θρύπτομαι. Τρυφῶ ἀμεταβάτως, τὸ ἐν τρυφῇ διάγω· καὶ τρυφῶ τοῖς λόγοις. Τρυφῶ, ἤτοι τοῖς λόγοις· καὶ ἐν τρυφῶ τῇ σῇ θέα, καὶ αἰτιατικῇ καὶ γενικῇ, κατὰ τὴν μερικὴν σύνταξιν· ὡς τὸ ἔφαγον τοῦ ἄρτου· καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου· μέρος δηλονότι· οὕτω καὶ τρυφῶ τῶν παρὰ σοὶ καλῶν, μέρος δηλονότι· τρυφῶ καὶ τρυφή, καὶ χλιδῶ καὶ χλιδή, αἰσχύλος ἐν προμηθεῖ· χλιδᾷν, ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασι· συνέσιος ἐν τῷ περὶ βασιλείας, γαύροις τι, καὶ χλιδῶντας· σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρα· καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον· Ἄλλως· Τρυφῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· συντάσσεται δοτικῇ· οἷον τρυφῶ ἤτοι τοῖς λόγοις· καὶ ἐν τρυφῶ τῇ σῇ θέα. Τρυφῶ λέγεται, τὸ ἀπολαύω καὶ ἀπὸ τούτου, τρυφὴ ἡ ἀπόλαυσις· τρυφῶ λέγεται καὶ τὸ βλακεύομαι, ἀφ' οὗ καὶ τρυφὴ ἡ βλακεία· τρυφῶ καὶ τὸ αὐθαδιάζομαι, καὶ τρυφὴ ἡ αὐθάδεια. Τρυφώματα, θρέμματα ἁπαλά. Τρύχεται, καταπονεῖται· κακοπαθεῖ· ταλαιπωρεῖται· ἐκνενεύρισται· ἐκ τοῦ τρύχω τρύχομαι· τρύχω τὸ δαμάζω. Τρυχηρά, ῥακώδη. Τρυχίνοις, ῥακίοις. Τρύχνον, τὴν πόαν λέγουσι, θηλυκῶς· στρύχνον δὲ σὺν τῷ σ, οὐδαμῶς εὗρον. Τρυχνοῦν, καταπονεῖν, ἰσχναίνειν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τρυχόμενος, καταπονούμενος· ἀνιώμενος· δαπανώμενος. Τρύχωσα, τρύχουσα· ἤτοι τρίβουσα. Τρωαί, κάλλιον, ἢ τρωάδες. Τρωαί, τὸ μὲν τρωαί, σημαίνει τὰς τρωϊκὰς ἢ γυναῖκας ἢ ἵππους· τὸ δὲ δμωαί, τὰς δούλας· καὶ οὐκ ὤφειλεν ἔχειν τὸ ι· ὅτι ἐστὶ τρὼς τρωός· καὶ δμὼς δμωός, χωρὶς τοῦ ι. Τρῶα, ἀρπεδόνη. Τρωγάλια, τὰ τραγήματα· λάκωνες. Τρωγάλιον, δέρμα· τὰς μελικοκκίδας. Τρῶγες, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις. Τρώγλη, παρὰ τὸ τρώγω γίνεται τρώγλη· τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετρυπημένον μέρος τοῦ τείχους. Τρώγλη, αὔγλη· ζεύγλη· τὰ εἰς λη θηλυκά, ἤτοι προκείμενον ἔχοντα τοῦ γ εἰς η λήγει, ἀθήναιος λέγει· διδάσκει δὲ ἀκολούθως τῷ ὀππιανῷ καὶ ὅτι ἡ τρίγλη, τριγόνοις γοναῖς ἐπώνυμος οὖσα, οἱονεὶ τριγυνή ἐστι, τρὶς τίκτουσα τοῦ ἔτους· τρίτον δέ φασι τεκοῦσα ἄγονός ἐστι, γίνεται αὐτῇ σκωλήκια τινὰ κατὰ τὴν ὑστέραν, ἃ τὸν γόνον κατεσθίει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ τρίγνη γέγονε τρίγλη· τροπῇ συνήθει τοῦ ν εἰς λ, πιστὸν γίνεται καὶ ἐκ τοῦ νεογνὸς νεογιλός· καὶ ἐκ τοῦ νίτρον, λίτρον· καὶ τοῦ φίντης κύριον, φίλτης παρὰ πινδάρῳ. Τρωγλοδύται, οἱ εἰς τὰς τρώγλας οἰκοῦντες. Τρώγω, ἐσθίω· ἔδω· βιβρώσκω· γαστρίζομαι· δαίνυμι· εὐωχοῦμαι· δαίω· σιτοῦμαι· εἰλαπινάζω· ἀριστῶ, δειπνῶ, θοινοῦμαι, ταυτὸν δηλοῦσι. Τρώγω, τὸ ἐσθίω· ἀφ' οὗ τρώξιμον ποιητικῶς, τὸ δυνάμενον βρωθῆναι· καὶ τρῶκται, παρὰ φιλοστράτῳ, οἱ πολλὰ ἐσθίοντες· ἤγουν οἱ κοινῶς φάγοι· τρώγω παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τοῦ τρῶ τὸ βλάπτω, σημαίνει τὸ κατεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ ἐᾶν ὑγιῆ, ἅτινα ἂν τρώγῃ τις. Τρώγει, ὄνομα πεποίηται ἤτοι ἀλόγων τραχύτητα ἔχον, καὶ ἑτερότητα πολλὴν πρὸς τὸ ἐσθίειν· ὅπερ ἤτοι λογικῶν μάλιστα λέγεται· δῆλον ὡς ἐκ τοῦ τρώγειν, οὗ δεύτερος ἀόριστος τὸ ἔτραγον, καὶ τράγος γίνεται ζῶον τοῦτο βορώτατον· ἵνα ἢ τάγος ὡς εἰπεῖν, φάγος· παράγωγα τοῦ τρώγειν, καὶ τοῦ τραγεῖν, καὶ τὰ τρωγάλια, καὶ τὸ τράγημα· καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα, τὸ τραγηματίζω. Τρώει, ἀντὶ τοῦ βλάπτει· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τρῶ τοῦ συγκοπέντος ἐκ τοῦ τείρω· ἐκ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ὕστερον καὶ τὸ τιτρώσκω· ὁμοίως τὸ γνῶ γινώσκω· παρῆκται, καὶ τὸ τρῶμα καὶ ἡ τρώμη ἤτοι βλάβης, ἰωνικῶς· τρώσητε, ἀντὶ τοῦ βλάψητε παρ' ὁμήρῳ· ἐξ οὗ καὶ τρώμη, ἡ τρῶσις ἰωνικῶς. Τρῶες, οἱ τὴν ἴλιον οἰκοῦντες· καὶ οἱ τὴν τρωάδα χώραν. Τρώεσθαι, τραυματίζεσθαι. Τρωθῇ, βλαβῇ· κακωθῇ· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τρωθείς, πληγείς. Τρώζειν, ψιθυρίζειν, συνουσιάζειν. Τρωΐλου, τοῦ παιδὸς τῆς ἑκάβης καὶ πριάμου, φασὶν ὅτι ἐρασθεὶς ὁ ἀχιλλεὺς ἐν λόγοις, ἔργῳ δὲ ἀπόλλωνος, ἐδίωκεν αὐτόν· προσφυγόντα δὲ τῷ θυμβραίου ἀπόλλωνος ναῷ, ἀχιλλεὺς ἐβιάζετο αὐτὸν ἐξελθεῖν· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, προσελθὼν ἀνεῖλε τῷ βωμῷ· ὃν φασὶ καὶ τιμωρῶν ὁ ἀπόλλων, αὐτόθι παρεσκεύασεν ἀναιρεθῆναι· καὶ οὕτω μὲν ληροῦσι περὶ τοῦ τρωΐλου· ἐγὼ δὲ τοῦτον τὸν τρωΐλον, καὶ βαθεῖαν ἔχοντα τὴν ὑπήνην· καὶ μελάγχρουν ἐπίσταμαι· οὐκ οἶδα δὲ εἰ ὁ θετταλὸς ἀχιλλεὺς οὕτως ἐρωτικῶς ἦν, ὡς βαθυγενειάδων ἐρᾶν· νέος μὲν οὖν ὁ τρωΐλος καὶ ὡραῖος· μελάγχρους δὲ καὶ δασυγένειος, καὶ ἀχιλλέως ἐρώτων ἀνάξιος· μετὰ δὲ τὴν ἀναίρεσιν μέμνονος ἐξελθὼν ἐκ τῆς τροίας, συμβάλλει τῷ ἀχιλλεῖ, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῇ τροίᾳ δι' αὐτὸν πένθος πολύ, οἷον ὑφ' ἕκτορος. Τρώϊοι ἵπποι, οὐχ ἁπλῶς τρωϊκοί· οὐ γὰρ ἔχουσί τι ἐξαίρετον οἱ τῆς τροίας ἵπποι, ἀλλὰ οἱ τοῦ τρωός, οἱ καὶ ἀθάνατοι ἐλέγοντο. Τρῶκται, ἤγουν κερδαλέοι παρ' ὁμήρῳ, ἐν τῷ τῆς ὀδυσσείας ο. Τρώκτης, ἀποστερητής· ἀπατεὼν· ἐκ παντὸς κερδαίνων· τρώκτης ὁ ἤτοι βλάβη τινὸς ἅμα ἐγκαταμίσγων· σφόδρα γὰρ ἅμα σεσηρὼς, καὶ γελῶν· ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται καὶ τρακταῦσαι, τὸ κακουργῆσαι· καὶ ὅμηρος, οὕτω τοὺς φοίνικάς φησι. Τρωκτοῖσιν, ὠμοῖς ἐσθιομένοις· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τρῶμα φαμέν, οὐ τὴν ἁπλῶς, ἀλλ' ἐν πολέμῳ βλάβην· ἀφ' ἧς καὶ ἐπεὶ τρῶμα συνθέτως ἐν τοῖς τοῦ ἀθηναίου· ὃ δοκεῖ ἐρεθισμόν τινα δηλοῦν τρυφητικόν, ἐν τῷ, ἵνα μὴ καταυγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπιτρώματα, ἃ προφέρεται πολλάκις ὁ ἐπίκουρος· καὶ γὰρ τοὺς γαργαλισμούς, καὶ τὰ νύγματα· δῆλον δ' ὅτι ὡς παρὰ γνῶ γνώω· δῶ δώω, οὕτω καὶ τρῶ, τρώω. Τρῶμα, καὶ τρώμη· ἤτοι βλάβης ἰωνικῶς· ὁμοίως τῷ βρῶμα βρώμη. Τρωπᾶσθαι, εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφεσθαι· ἀπὸ τοῦ τρέπεσθαι. Τρωπάσκετο, τὸ προτροπάδην φεύγειν παρὰ τοῖς ὕστερον· τὸ τρωπῶ δὲ ἐκτείνει τὴν ἀρχοῦσαν· ὡς τὸ στρωφᾶν, καὶ τρωχᾶν. Τρωπῶσα, τρέπουσα τὴν φωνήν. Τρώς, γεννᾷ ἶλον· ἀσσάρακον· καὶ γανυμήδην· καὶ γανυμήδην μὲν μυθικῶς ἁρπάζει ὁ ζεύς· ἶλος δὲ γεννᾷ λαομέδοντα· λαομέδων δέ, πρίαμον· πρίαμος, ἕκτορα· καὶ κασάνδραν, κρέουσαν, καὶ τοὺς λοιπούς· ἀσσάρακος δὲ πάλιν, γεννᾷ κάπυν· κάπυς, ἀγχίσην· ἀγχίσης, αἰνείαν. Τρώσας, πλήξας· τοξεύσας. Τρῶες αἰτιατικῇ χρῶνται ἀντὶ γενικῆς· οἷον, τὸν ἵππον τὸν ἀλέξανδρον, ἀντὶ τοῦ ἀλεξάνδρου· καὶ

ὅμηρος γυναῖκα τιθήνατο μαζόν, ἀντὶ τοῦ γυναικός. καὶ τρῶας δ' ἐς στίχας οὖλος ἄρης ὤρινε μετελθών, ἀντὶ τοῦ τῶν τρώων. καὶ ἑλλήνα στρατόν, ἀντὶ τοῦ, τὸν ἑλλήνων. καὶ ἀδελφεὸν αἷμα, ἀντὶ τοῦ ἀδελφοῦ. ταῦτα δέ τινες ἀντὶ κτητικῶν φασιν. οἷον γυναικεῖον μαζόν, καὶ τρωϊκὰς στίχας, καὶ ἑλληνικὸν στρατόν, καὶ ἀδελφικὸν αἷμα. Τρῶας ἕκαστον, ἀττικῶς ἔχει. τὸ μὲν κοινόν, τρῶον ἕκαστον. Τρῶες, καὶ δάρδανοι. φασὶν οἱ παλαιοί, εἰς δύο διῃρῆσθαι τὴν τρώων ἀρχήν. ἀπὸ ἀσσαράκου καὶ ἴλου ἀνέκαθεν. ὕστερον δὲ κληθῆναι τὸ μέν τι μέρος, ἀπὸ τοῦ δαρδάνου. τὸ δέ, ἐκ τρωός. ὅτι δὲ οἱ δάρδανοι καὶ δαρδάνιοι τετρασυλλάβως λέγονται, κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ αἰτωλὸς αἰτώλιος, ὄρθος ὄρθιος, καὶ τῶν ὁμοίων. Τρώεσσι καὶ γυναίκεσσιν αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ τρωσί, καὶ γυναιξὶ κοινῶς. Τρώσκεσθαι, ἐκ τιτρώσκει παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τρωτός, παθητός. Τρώχων, ἀντὶ τοῦ τρέχων. ἀπὸ τοῦ τρωχῶ. οὗ ἡ γραφὴ ὁμοία τῷ στρωφῶ, καὶ τρωπῶ, καὶ τοῖς ὁμοίοις.

ΤΟ Τ', ΜΕΤΑ ΤΟΥ Υ', ΚΑΙ Ω'·

Τύ, ἀντὶ τοῦ σὲ λέγουσι δωριεῖς. ὡς τὸ τύ δ' ἀποίσω ἀντὶ τοῦ σὲ ἀποκομίσω. καὶ ἀντὶ τοῦ σὺ λέγουσιν αἰολεῖς καὶ δωριεῖς. Τυβηκτής, κακοχόλος. Τύγη, δωμάτιον. στέγη. οἰκία. καὶ τέγεοι, ὑπερῷοι. ὑψηλοὶ οἶκοι. στοαί. Τυγχάνει, ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει. μετὰ τοῦ ὢν τίθεται ἐκ παραλλήλου. οἷον φίλος τυγχάνει ὢν καὶ ἐχθρός μοι τυγχάνει ὤν, ἀττικῶς. εὑρίσκεται δέ, καὶ χωρὶς τοῦ ὢν ὡς παρὰ ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ παρὰ λιβανίῳ ἐν ἐπιστολῇ. ὥσπερ οὖν εἰ κυβερνήτης ἐτύγχανες, ἠξίουν ἄν σε τοῦτο. γίνεται ἐπὶ τοῦ κυρῶ παρὰ ποιηταῖς ὥσπερ ἔφημεν. Τυγχάνω κατηγοροῦσα ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ κατηγορῶ. καὶ τυγχάνω συννοούμενος, ἀντὶ τοῦ συννοῶ. σωκράτης τυγχάνει πεινῶν, ἢ διαλεγόμενος. Τυγχάνω, ῥήματα βαρύτονα τὰ εἰς ανω, ἄχρι τοῦ παρατατικοῦ κλίνονται. Τύδαι, ἐνταῦθα. αἰολεῖς. Τυδεύς, παρὰ τὸ τυτθόν. μικρὸς γὰρ ἦν τῇ ἡλικίᾳ. Τυδῆ, οὐκ ἀπὸ τοῦ τυδέα συνῄρηται, ἀλλ' ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ τυδῆα, καθάπερ ἀρέσκει τοῖς τεχνικοῖς. οὕτω δὲ καὶ τὸ ὀδυσσῆ, ὀδυσσῆα ἐστὶν εἰπεῖν. καὶ ἕτερα ὅμοια. Τύϊγγα, ὀρνιθάριόν τι. Τυΐ, ὧδε. κρῆτες. Τυκάνη, ἀπὸ τοῦ τύκω τυκάνη. παράγωγον. ἣ ἀλοῶσι τοὺς ἀστάχυας. ἣν κατὰ μεταφορὰν, οἱ κοινοὶ δουκάνην φασί. Τύκος, ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περιτυκοῦσιν, ἤ ξέουσι. Τυκτῇσι βόεσσιν, ὅ ἐστι τετεχνιτευμέναις βύρσαις. οὐ μὲν ζώσαις βουσίν. ἀλλ' ἀπὸ τῶν βοείαις αἳ στρώννυνται. ἰστέον δὲ ὅτι, ὃν τρόπον λέγει βοῦν τὴν ἀσπίδα, οὕτω καὶ βοῦν τυκτὴν πάντως. καὶ ἐκείνην καὶ ταύτην ὅ ἐστι τευκτήν. τεχνητήν. ἀπὸ γὰρ τοῦ τεύχω, καὶ ἡ τέχνη παράγεται. ὥσπερ καὶ τυκτὸν τοῦ τετυκτόν ἐστι κατὰ τὸ ἀμήρες. καὶ ἡ τέχνη δὲ ὁμοίως. ἴσως δὲ καὶ ὡς πύλαι ποιηταί, καὶ τράπεζα ξεστὴ καθ' ὑπακοὴν τοῦ δ, οὕτω καὶ νῦν, τυκταὶ βόες, αἱ δ' τυκτοί. τὰς δὲ ῥηθείσας τυκτὰς βόας, καὶ βόας αὔας, ταυτόν ἐστι βοῦν ἀζαλέην εἰπεῖν, καὶ βοῦν αὔην, πρὸς διαστολὴν τῆς ζώσης βοός. Τυκτὸν δάπεδον, ἢ τὸ δ' τυκτὸν καθ' ὁμοιότητα τοῦ κρητῆρα τετυγμένον, ἢ τὸ μὴ φύσει τοιοῦτον, ἀλλὰ σκευασθὲν εἰς γυμνασίαν. Τυκτὸν δάπεδον, δῆλον ὡς οὐκ ἀπεοικὸς ποιητὴν αὐλὴν εἰπεῖν καὶ τυκτὸν δάπεδον, τουτέστιν οὐ φύσει τοιοῦτον ὂν ὁποῖον ἦν, ἀλλὰ ἐξ ἐπιτεχνήσεως τεκτόνων. Τυκτὸν κακόν, ὡς ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν τευχόμενον, καὶ μὴ φύσει ἡμῖν ἐγγινόμενον καθὰ τό, ἐσθίειν. τὸ πίνειν. τὸ ὑπνοῦν. καὶ τὰ ἄλλα. ἡ γὰρ φύσις, ἥμερον ἔτευξε ζῶον ἄνθρωπον εἰ καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς μάχιμον μετατεύχει. καὶ κακοποιὸς γίνεται δι' ἄρεος. Τύκω, ἑτοιμάζω. Τύλαι. αἱ ἐν ταῖς χερσὶ φλυκταίναι ὡς περιττά τινα καὶ ἐν τοῖς ὤμοις. Τύλαρος, μάνδαλος. Τύλεφος, βασιλεὺς ἦν μυσίας. οὗ περιτυχηθέντων ὅτε εἰς τροίαν ἀπήρχοντο, καὶ τῶν ἑλλήνων δηούντων τὴν αὐτοῦ γῆν ἀντὶ τῆς τροίας, ἀχιλλεὺς ἔτρωσε. καὶ πάλιν ἀποροῦντα τοῦ θεραπεύσοντος, τῆς πυθίας ὁ τρώσας ἰάσεται ἀνελούσης, παραγενόμενον εἰς θετταλίαν, τῷ χρησμῷ πεισθείς, θεραπείας ἠξίωσε. δυστυχήσαντα δὲ αὐτὸν ὕστερον, πεποίηκεν εὐριπίδης ἐν δράματι, πήραν ἔχοντα καὶ προσαιτοῦντα. Τύλη, τῆς καμήλου ἀπὸ τῆς ῥάχεως, τὸ ἄκρον δέρμα. Τυλιλός, δερμάτιον βαλάντιον. Τυλίττω, καὶ ἀνατυλίττω. Τύλον, ἀρσενικῶς ἔλεγον τὸν ὦμον τὸν τετυλωμένον, ἢ καὶ πεπυλημένον, ἢ τετριμμένον, ἐκ τῆς σαρκός. ὁ ποῖον πολλάκις, ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις, ἐκ τοῦ βαστάζειν τὸ συνεχῶς. καὶ τηλεκλείδης, τραχήλου τύλαν εἶπε, καὶ τὸν τύλον. ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν γεγενημένον. ἄλλως. τὴν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν ἐν τῷ τραχήλῳ γινομένην τοῦ τραχήλου σκληρότητα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχθοφόρων ζώων. καὶ τύλον τὸ αἰδοῖον. οἱ δέ, ξύλον. Τύλος, νενεκρωμένη σάρξ. Τύλωμα, τύμμα. Τυλινεῖ, καὶ εὔροις τοῦ, σύκνεφαλον λέγε. Τυμβὰς γυνή, τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρμακίδας, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν. Τύμβος, ὁ τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι, ἐκεῖ τὸ νεκρὸν σῶμα. τουτέστι, καίεσθαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει χωστῷ τάφῳ. Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γερόντων. ὡς καὶ θεόφραστος. παρὰ ἀγῆτες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι. Τυμβοχοὴν εἶπεν ὅμηρος, τὸν τύμβου ἀναχωματισμόν. τινὲς δὲ βαρύνουσι, τυμβοχόη λέγοντες. καὶ ῥῆμα τὸ τυμβοχοῆσαι. Τυμβεῦσαι χοὰς πατρί, ἀντὶ τοῦ τῷ τύμβῳ σπεῖσαι τοῦ πατρός. Τυμβεῦσαι τάφῳ, οὐκ ἔχει παρολκήν, ἀλλὰ διαστολὴν πρὸς ἑτεροῖα τυμβεύματα. καὶ θαλάσσῃ γὰρ τυμβεύεσθαί τις λέγεται βυθισθεὶς ἐκεῖ. καὶ εἰς θηρίων δὲ γαστέρας εἰ καταφάγωσιν αὐτόν. οὕτω δὲ καὶ γῦπες τυμβεύουσι κατὰ γαστέρων, ὅσα καὶ τινὲς ταύρων τοὺς ὑπ' αὐτῶν διασπωμένους. καὶ οὕτω κατασπωμένοις. διὸ καὶ τάφοις ἐμψύχοις, ἐτόλμησαν τινὲς εἰπεῖν αὐτούς. Τυμβωρύχος, λωποδύτης νεκρῶν. Τύμμα, πληγή. Τιννύμεναι δίκην αἵματος, ἤγουν λαμβάνουσαι δίκην αἵματος. τουτέστι, κολάζουσαι διὰ φόνον. τιννύμεναι φόνον, ἤγουν φονεύουσαι. Τύμπανα, ξύλα ἐφ' οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ. ἢ βάκλα παρὰ τὸ τύπτειν. ἤγουν ξύλα οἷς τύπτονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι. Τύμπανον, ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ βάκχαι. Τύμπανόν ἐστι νοητόν, νέκρωσις ἑκούσιος σώματος. σωφροσύνη ποιητική. Τυμπανίζεται, πλήσσεται. ἐκδέρεται. ἰσχυρῶς τύπτεται. Τυμφαῖοι, οἱ ἠπειρῶται. ἔθνος. καὶ αἴθικες ὁμοίως. ὧν καὶ ὅμηρος μέμνηται λέγων, αἰθίκεσσι πέλασσε. Τυνδάρεος, εἰ καὶ παρὰ τοῖς ὕστερον, ἐκτείνει τὴν λήγουσαν ἀττικῶς, ἀλλὰ παρὰ τῷ ποιη-

τι κοινῶς κλίνεται· ὡς δηλοῖ τὸ, τυνδαρέου κούρη· οὕτω καὶ ἐν ἰλιάδι πηνελέοιο φησὶν ἄνακτος· ὃν πηνελέων ἐν ἐκτάσει τῆς ληγούσης φασὶν οἱ ἀττικοί. Τύνη, ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικόν· πλεοναζούσης τῆς νη συλλαβῆς· ὡς ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ἐγώνη, κατὰ τοὺς παλαιούς· ἡ τύνη ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικῶς ἔγνωσται παρ᾽ ὁμήρῳ, καὶ παρ᾽ ἡσιόδῳ· ὁμοίως τὺ ἀντὶ τοῦ σὺ δωρικῶς, πεζογράφοις ἄχρηστον. Τυννὸς, μικρός· τυλικοῦτος. Τυννουτωὶ πλοιαρίῳ, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· συνάγων τοὺς δακτύλους καὶ τὴν παλάμην κοιλάνας, φησὶν ὁ ἡρακλῆς· ἀντὶ τοῦ μικροῦ. Τυντλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν· ἢ ἀναφύρειν πηλῷ, τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος ἢ πηλός· καὶ τάραχος· ἢ τυντλάζειν, τὸ ἀστὸ λέγειν. Τύξιν, τόξιν παρὰ σικελοῖς. Τυπάδι, σφύρα. Τυπάζειν, κόπτειν. Τύπαι, ἑορτή τις. Τύπαις, πληγαῖς. Τυπίας, οὕτω καλεῖται τῶν χαλκοῦ τις τροχῶν. Τυποῖ, πλάττει· γλύφει. Τύπος, παρὰ τὸ τύπτω γίνεται· ὥσπερ εἰς τὸ βουλευτήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος, τύπον ποιεῖ, καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ. τύπος δέ ἐστι, προσδοκωμένη δήλωσις, διὰ μιμήσεως δεικτικῶς τὸ μέλλον ὑποφαίνων. Τυπεῖ, ψοφεῖ· κτυπεῖ· κροτεῖ· πλήσσει. Τυπήσει, πλήξει. Τυπτόντων, καὶ ἀφαιρείσθων, κατὰ συγκοπὴν λέγεται ἀπὸ τοῦ τυπτέσθωσαν, καὶ ἀφαιρείσθωσαν, καὶ ὅσα τῆς ἀκολουθίας ταύτης. Τύπτω, ἱμάσσω· μαστίζω· ξαίνω· παίω· πατάσσω· αἰκίζομαι· ἀμοιβῶ· θείνω, δέρω· ταὐτοσήμαντα. Τύπτομαί σοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ σοῦ· πάντα τὰ μεταβατικὰ ῥήματα τὰ παθητικὴν σημασίαν ἔχοντα, δοτικῇ προφερόμενον ἔχει τὸ πρόσωπον τὸ τὴν ἐνέργειαν ποιοῦν, νοουμένης τῆς δοτικῆς ἀντὶ τῆς γενικῆς, μετὰ τῆς ὑπὲρ προθέσεως· οἷον τύπτομαί σοι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ σοῦ· γέγραπται τῷ δεῖνι λόγος, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ δεῖνος. Τύπτω σοι τὸν δεῖνα, πάντα τὰ μεταβατικὰ καὶ ἀμετάβατα ῥήματα ὅταν ἔξωθεν ἐμφαίνῃ πρόσωπον οὗτινος πρὸς χάριν ἐνέργεια τοῦ ῥήματος γίνεται, δοτικῇ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο ἐκφέρεται· οἷον τύπτω σοι τὸν δεῖνα· τουτέστι, σοῦ χάριν· ἀποδύω σοι τὸν κῆπον· ἅπτω σοι τὸ πῦρ· ἀμετάβατα, ὡς ὅταν λέγωμεν, οἷον ἥλιος ἡμῖν ἀνέτειλε· καὶ ἄνεμοι ἡμῖν πνέουσι· τουτέστι χάριν ἡμῶν. Τυπτήσει, κάλλιον ἢ τύψει· καὶ παίσει· ἀριστοφάνης· οὐ γάρ με τυπτήσεις. Τύπτοισα, ἀντὶ τοῦ τύπτουσα δωρικῶς. Τυπῶντες, χοροί τινες. Τύραννος λέξις, ὑπὸ ὁμήρου ἠγνοεῖτο· ἡ καὶ ὕστερον εὑρεθεῖσα ἐπ᾽ ἀγαθοῦ ἐλέγετο· τοῖς γὰρ ἐννόμοις βασιλεῦσι κλῆσις ἦν καὶ αὐτή· ὡς δηλοῖ παρὰ σοφοκλεῖ οἰδίπους τύραννος· ἡ μέντοι μεταγενεστέρα χρῆσις διορίσασα τοῖς ἀγαθοῖς μὲν βασιλεῦσιν, ἀπεκλήρωσε τὸ πρεσβεῖον τῆς παλαιᾶς λέξεως τὸ βασιλεὺς, καθὰ καὶ μάλιστα τὸ ἄναξ· τὸ γε τυραννεῖν, ἀποτάξασα τοῖς μὴ κατὰ νόμον ἄρχουσιν, ἐπέρριψε· σημείωσαι παρ᾽ ὁμήρῳ οὖν ὅτι, οὐκ ἠξίωσεν ἄνακτα τὸν ἕκτορα εἰπεῖν, ἀλλ᾽ ἁπλῶς βασιλέα, ὅ ἐστιν ἄρχοντα· ὁ γὰρ ἄναξ, θεία λέξις ἀπὸ τοῦ ἀνακῶς ἔχειν τῶν ὑπηκόων γινομένη· ὅ ἐστιν, ἐπιμελῶς. Τύραννός ἐστιν, ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν. Τύραννος ὁ βιαίως μοναρχήσας· βασιλεὺς δὲ, ὁ ἐννόμως καὶ δικαίως κρατῶν· τυραννῶ, καὶ τυραννεύω λέγομεν. Τυρβάσαι, κυρίως τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι· τυρβήσεις, ἀντὶ τοῦ ταράξεις. Τύρβη, ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος· ἢ τάραξις. Τυρβηνὸς, ἐπίθετον τοῦ ἀπόλλωνος. Τύρβησιν, ἠλεῖοι τὸν ἀέρα. Τυρεύω, τὸ μηχανῶμαι καὶ πράττω. Τυρήν, τόπος τῆς κλαζομενίων. Τυρικίλοι, αὐλοὶ καλάμινοι. Τύρις· ὁ περσικὸς χιτὼν ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν βορυσθένη. Τυρὶς, ὁ περίβολος τοῦ τείχους. Τυρόεντα, πιακοῦντα. Τυρόκνηστις, μαχαίριον, καὶ σχῆμα ἀκόλαστον· καὶ ἡ πόλις ἀπὸ γυναικός τινος οὕτως ὠνόμασται, εἰς τυροὺς πρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα. Τυρὸς, παρὰ τὸ τυρεῖν κατὰ τροπήν· γάλα γὰρ τυρούμενόν ἐστιν ὁ τυρός· καὶ τυρεύω, τὸ κατασκευάζω· καὶ τυρεύεται, καὶ τυρεῖται, ἀντὶ τοῦ συνίσταται· καὶ συμπήγνυται· καὶ τυρευθέντα, ταραχθέντα. Τυροκομεῖον, τάλαρος ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει. Τυρρηνικὰ σανδάλια, κάττυμα ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται. Τυρρηνοὶ δεσμοὶ, οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί. Τυρσηνικὸν πέλαγος, μεταξὺ ῥηγίου καὶ μεσσήνης κεῖται· οὐ καλῶς εἴρηται. Τύρσις παρὰ λυκόφρονι, τὸ τεῖχος· ὅτι τυρσηνοὶ πρῶτοι τειχοποιίαν εὗρον. Ἄλλως. Τύρσις, πόλις παρὰ πινδάρῳ· κυρίως δὲ τεῖχος· λέγονται γὰρ πρῶτοι τυρσηνοὶ τὴν τῶν τειχῶν κατασκευὴν εὑρηκέναι. Τυτθὸν, τὸ μικρόν· ἐκ μεταφορᾶς φασι τῶν ὑπὸ τυτθίων· ἤγουν ὑπομαζίων βρεφῶν· τροπῇ συνήθως τοῦ ι εἰς υ· ἐκ τοῦ τυτθὸν γίνεται, καὶ τυδεὺς ὁ μικρὸς τὸ δέμας, κατὰ συγγένειαν τοῦ θ καὶ τοῦ δ, ἣν δηλοῖ σὺν ἄλλοις μυρίοις καὶ τὸ προμηθεὺς, καὶ ἐπιμηθεὺς, γινόμενα ἐκ τοῦ μήδω· καὶ τὸ μηδεὶς, μηθείς. Τύρσος, τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα. Τυρὼ ἡ σαλμωνέως γεννήσασα δύο παῖδας ἐκ ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥείθροις κατέλιπε· τὸν μὲν οὖν ἕνα κύων ἀφαιρεθέντων αὐτῆς τῶν τέκνων, παρέχουσα θηλὴν ἔτρεφε· τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐπάτησεν· ἐπελθόντες οὖν οἱ ἱπποφορβοὶ, ἀνελόμενοί τε τὰ παιδία, ἔτρεφον· καὶ ὠνόμασαν τὸν μὲν ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, πελίαν· τὸν δὲ ἕτερον ἐπεὶ κύων κατηλέησε, νηλέα. Τυρωθέντα, παραχθέντα· κινηθέντα. Τύασει, ἱκετεύει. Τυπάνη, ὄργανόν τι ᾧ χέονται εἰς τὸν ἄλοκα τὸν τοῦ σίτου. Τυτθὸν ἐοῦσαν, ὅμοιον τῷ κοτύλην τυτθόν· ἤτοι μικράν, κατὰ τὸ κλυτὸς ἱπποδάμεια. Τυτθὸν ὑπὲκ θανάτοιο φέρεσθαι τοὺς ναυτιλλομένους, ἀορίστως φησὶν ὅμηρος· ἀνάχαρσις δὲ καὶ δακτύλοις μετρεῖ τὸ διάστημα· ὃς ἐρωτήσας ἐν τῷ πλέειν ὁπόσον ἐστὶ πάχος τῶν σανίδων τοῦ τῆς νηὸς ἐδάφους, καὶ μαθὼν ὡς τέσσαρες δάκτυλοι, ἔφη· ὅτι τόσον καὶ τοῦ θανάτου ἀπέχομεν· ἄρατος δὲ τὸ ὁμηρικὸν παραφράζων φησίν· ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ᾽ ἐρύκει· καὶ τυτθὸν, ὀλίγον. τυτθὸς λέγεται ὁ μαστός· καὶ ὑπομάζια παιδία, τὰ βρέφη· ὅθεν γίνεται τυτθὸν τὸ ἐπ᾽ ὀλίγον· καὶ τιτθὴν λέγουσι, τὴν ὀλίγην, ἢ μικράν. Τυτὼ, ἡ γλαῦξ. Τυφεδανὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· ἐπεὶ τυφογέροντας εἰώθασι λέγειν τοὺς παραληροῦντας, καὶ ἀξίους τετύφθαι. Τύφθητι πόθεν κανονίζεται, ἐκ τῆς γενικῆς τῆς μετοχῆς· οἷον τυφθεὶς, τυφθέντος, τύφθητι· ἐὰν γὰρ εἰς ς ὀξύτονον ἡ μετοχὴ διὰ τοῦ ντ κλίνεται, τούτων εἰς θι γίνεται τὸ προστακτικόν· χωρὶς τοῦ θεὶς, δούς· ἕς· ἡ δὲ παραλήγουσα ἡ αὐτή ἐστι τῇ παραληγούσῃ τοῦ πρώτου προσώπου τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἰδίου ὁριστικοῦ· οἷον τυφθεὶς, τυφθέντος, τύφθητι· ἐτύφθημεν· γνοὺς γνόντος, γνῶθι· ἔγνωμεν· τιθεὶς τιθέντος, τίθετι· ἐτίθεμεν· οὕτως εἷς ἕντος ἴθι· ἴμεν· κλίνεται γὰρ ὁ παρατατικὸς οὕτως· εἶν εἷς εἶ ἴτον ἴτην ἴμεν ἴτε ἴσαν. Τυφεδανὸς τετυφωμένος. Τυφθείην· ἰστέον ὡς ἐὰν ἡ μετοχὴ εἰς ς ὀξύτονος ἢ διὰ τοῦ ντ κλινομένη, καθαρόν ἐστι τὸ εὐκτικόν, καὶ εἰς ην λήγει· οἷον λεχθεὶς λεχθέντος, λεχθείην· δοὺς δόντος, δοίην· στα

σταῖρος, σταίνη. ἐὰν δὲ εἰς σ μὲν ὀξύτονος ᾖ, μὴ κλίνηται δὲ διὰ τοῦ ντ, οὐκ ἔχει τὸ δεκτικὸν καθαρὸν οὐδὲ εἰς μὶ λήγον, ἀλλ' εἰς μι. οἷον τετυφὼς τετυφότος, τετύφοιμι. ἐὰν δὲ κλίνηται διὰ τοῦ ντ, καὶ οὐκ ἔχῃ εἰς σ ὀξύτονον τὴν λήγουσαν, ἡ μετοχὴ οὐκ ἔχει τὸ δεκτικὸν καθαρόν. οἷον τύψας τύψαντος, τύψαιμι. λέξας λέξαντος, λέξαιμι. Τύφεται, καίεται. καπνίζεται τυφόμενον. Τυφείσας, μεμαραμμένας. Τύφιον, ὄρος βοιωτίας. Τυφλῖνος, ἰχθὺς νειλῷος, ἢ ὄφεως εἶδος. Τυφλὸς, σημαίνει τὸν ἐστερημένον τῶν ὀμμάτων. τυφλὸς γὰρ κυρίως, ὁ μετὰ τὸ γεννηθῆναι τυφλωθείς. παρὰ γὰρ τὸ ἀπολωλεκέναι τὸ φῶς γίνεται. ἢ παρὰ τὸ τύπους τῶν ἄλλων ἔχειν. καὶ τυφλοπατεῖται, τυφλὸς πατεῖται. Τυφλουμανέων, μικρὸν ἐκφρεντίδων καὶ ληθάργου πάθημα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τυφλόω τυφλῶ, ἕτερον. τυφλότω δὲ ἐγὼ, αὐτὴ ἡ τυφλός εἰμι. ἀριστοφάνης. εἶτα ἐξετύφλωσεν αὐτόν. ὑπνοῦ καὶ ὑπνώττω τὸ αὐτὸ σημαίνει. Τυφλῶδης, ἐνεὸς καθεζόμενος. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Τυφλὸν ὄνειρον, ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως τέτακται τοῦτο. διὰ γὰρ πύλαι ψευδαίων εἰσὶν ὀνείρων. ἢ ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται. Τυφογέροντες. οἱ τοιοῦτοι καὶ τύφοι καὶ τυφεδανοὶ σκώπτονται. εἰ καὶ ἄλλως τὰ τοιαῦτα συμβιβάζονται, διὰ τὸ δεῖν εἶναι ἤδη τύφεσθαι, τοὺς τοιούτους. ἤγουν καίεσθαι νεκρικῶς. ὅθεν καὶ τυμβογέροντες, οἱ αὐτοὶ καὶ σοροπηγοὶ, καὶ σοροπηγίες. Τύφοι, σφῆνες. Τυφόμεναι μέλισσαι, αἱ ὑποκαπνιζόμεναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καιόμεναι. εἰώθασι δὲ καπνίζειν κόνυζαν. Τύφος, ἀλαζονία. ἔπαρσις. κενοδοξία. Τύφος ἐστὶν, ἀνάψις καρδίας, ἣν ἐγείρει κουφότης. Τυφλότης ἐστὶν, ἄγνοια τοῦ νοῦ. ταῖς τε πρακτικαῖς ἀρεταῖς, καὶ τῇ τῶν γεγονότων θεωρίᾳ, μὴ ἐπιβάλλουσα. Τυφρηστὸς, πόλις ἐστὶν ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς μαλίας. ἀπὸ τυφρηστοῦ βασιλέως. ἢ τυφρηστὸς τις οὖσα. ἀπὸ τῆς ἡρακλέος τέφρας. Τύφω, τὸ καίω. Τυφωέα, ἡ κατὰ τὸν τυφωέα παραβολὴ, μυθικῶς μὲν ἐναντιουμένοις ἔχει τὸν δία, καὶ τὸν τυφωέα. ὃν ὁ μῦθος ἑκατογκέφαλον ἀναπλάττει. νικῶντα δὲ τὸν δία λέγει κεραυνοῖς ἱμάσσοντα. καὶ τοιαύταις πηγαῖς ὧν συμμετέχει καὶ ἡ γῆ, κατασκηπτόντων εἰς αὐτήν. ἡ δὲ μυθικὴ ἀναίδεια καὶ ὁ κατ' αὐτὴν λῆρος, καὶ ταῦτά φησιν. ἡ γῆ ἀγανακτοῦσα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν γιγάντων, διαβάλλει τὸν δία τῇ ἥρᾳ. ἡ δὲ τῷ κρόνῳ τὸν δία ἐξεῖπε, καὶ αὐτὸς ἔδωκεν αὐτῇ ὠὰ, τῷ ἰδίῳ χρίσας θορῷ, καὶ κατὰ γῆς ἐκέλευσεν ἀποθέσθαι, ἀφ' ὧν ἀναδοθήσεται δαίμων ἀποστήσων τὸν δία τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ὡς εἶχεν ὀργῆς, ἔθετο αὐτὰ ὑπὸ ἀρίμαιον τῆς κιλικίας. ἀναδοθέντος δὲ τοῦ τυφῶνος, ἥρα διαλλαγεῖσα τῷ διῒ, τὸ πᾶν ἐκφαίνει. ὁ δὲ κεραυνώσας τὸν τυφῶνα, τὴν σικελικὴν αἴτνην. ὄρος δὲ αὕτη πυρικαὲς, αὐτῷ ἐπέθηκεν. οἶδε τὰ μυθικὰ ταῦτα καὶ πίνδαρος. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ τοῦ μύθου. ἡ δὲ ἀλληγορία, δία μὲν τὸν ἀέρα νοεῖ. τυφωέα δὲ πνεῦμα ὑπόγεων πυρόεν καὶ καυστικὸν, ἐκ τοῦ τύφω τὸ καίω ὀνομασθέν. ὃς δὴ τυφωεὺς τοιοῦτος ὢν, ἐναντιοῦταί ποτε τῷ διῒ, ὅτε δηλαδὴ ἑαυτὸν ἐκκαύσας, καὶ τὴν γῆν ἀναρρήξας, ἀναδράμῃ, καὶ κυκήσας τὰ περὶ γῆν. εἶτα καὶ ἐν μετεώροις, τῷ ἀέρι, τῷ διῒ ἐμπεσὼν οὐράνιον ἄχος κατὰ τὴν τραγῳδίαν γίνηται. οὐ κατακρατεῖ δὲ εἰς τέλος ὅμως τοῦ διὸς, ἀλλὰ μαραίνεται, μὴ ἔχων εἰς τὸ πᾶν τὸν ψυχρὸν ἀέρα στέγειν. καὶ οὕτως ἡττᾶσθαι τοῦ διὸς λέγεται. ὅθεν οἱ κεραυνοὶ ἐκ τοῦ ἀέρος πίπτουσι. καὶ μάλιστα ἔνθα τυφωνικὰ ἐπιχωριάζει πνεύματα, πόλεμος κινεῖσθαι πινθανόνεται, μεταξὺ τυφωέος καὶ διός. τοιούτοις δὲ τόποις ἐν ἀρίμοις καὶ τὰ ἄριμα, ἔνθα ὁ τυφωεὺς δυνάζεσθαι λέγεται. τουτέστι, διατρίβειν καὶ αὐτόθι αἰκίζεσθαι. εἰ μὴ ἄρα εὐναὶ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, εὐφήμως ὁ τοῦ τυφωέος λέγεται, τάφος. ἢ ἀργίαν ἐκείνου δηλοῦσιν αἱ εὐναὶ, ὡς παρὰ καὶ τὴν τοῦ ἀχιλλέως τὸ κεῖσθαι. τὸν δὲ τυφωέα τοῦτον οἱ μεθ' ὅμηρον τυφῶνα καλοῦσι. παρ' οἷς καὶ δικατάληκτόν ἐστιν ὄνομα τοῦτο. τυφῶς γὰρ μετὰ τοῦ σ, καὶ τυφῶν μετὰ τοῦ ν, ἐν τόνῳ περισπωμένῳ. εἰ δὲ καὶ τυφάων ὁ αὐτὸς ὀνομάζεται, τετραχῶς ἄρα σχηματίζεται τὸ δαιμόνιον. τυφωεὺς γὰρ, καὶ τυφάων, τυφάονος. καὶ κατὰ κρᾶσιν τυφῶν. καὶ τυφῶς. τοιοῦτόν τι, καὶ ὁ ταῶς. Τυφωθεὶς, ἐπαρθεὶς. ὑπερηφανεύσας. Τυφωεὺς, ἡσίοδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. στησίχορος δὲ, ἥρας μόνης κατὰ μνησικακίαν διὸς τεκούσης αὐτόν. οἱ δὲ τυφωέα φασὶ σημαίνειν, τὸν παραχωδῶν πνευμάτων τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ τῆς γῆς. Τυφῶν, δαίμων ἑκατοντακέφαλος πολεμισθεὶς καὶ κεραυνωθεὶς τῷ διῒ, ὥς φησιν μυθικῶς λυκόφρων. πίνδαρος μὲν λέγων ἑκατοντακεφάλου τυφῶνος ὀμβρίμου. αἰσχύλος δὲ πάλιν περὶ τούτου φησὶ, δειναῖσι γαμφηλαῖσι συρίζων φόνον, ἐξ ὀμμάτων δ' ἤστραπτε γοργωπὸν σέλας. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ στοιχειακῶς τυφῶν ἐστιν, ὁ τύφος. καὶ ἡ κενοδοξία, ἑκατὸν κεφαλὰς ἔχουσα. τουτέστι πολλοὺς τρόπους ἐπάρσεως. κεραυνοῦται δὲ καὶ πίμπραται καὶ καταβάλλεται τῷ διῒ, ἤτοι τῷ σώφρονι λογισμῷ. ἢ τυφῶν ἐστι στοιχειακῶς, ἡ μετὰ τὸν τοῦ χάους καὶ τοῦ ἐρέβους διάλυσις, καὶ κίνησις τῶν πνευμάτων καὶ ἐκπύρωσις. ἥτις ὑπερεχέθη καὶ ἐπαύθη ὑπὸ διός. ἤτοι τοῦ εὐκράτου ἀέρος καὶ οὐρανοῦ. μετὰ γὰρ τὸ εὐκρατωθῆναι καὶ συστῆναι τὸν οὐρανὸν εὔρυθμον, ἐπεχύθησαν τὰ τυφωνικὰ καὶ πυρώδη πνεύματα. ἐπὶ δὲ τοῖς κοίλοις καὶ κιστηρίσι τόποις. ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῷ σικελικῷ, ἡμέρα μὲν καπνὸς φαίνεται. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς, πῦρ τὰς τοῦ ὄρους πέτρας ῥηγνύον καὶ κυλίον εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ μὲν ὅτι ἐν τῇ σικελίᾳ ὁ ζεὺς τὸν τυφῶνα κατεταρτάρωσεν. οἱ δὲ, ἐν λαοδικίᾳ. ἄλλοι δὲ ἐν κιλικίᾳ. καὶ ἕτεροι ἐν βοιωτίᾳ λέγουσι, τοῦτον ταρταρωθῆναι. ἀρτίμων δὲ ὁ ἱστορικός φησιν ὥσπερ ἐγὼ, ὅτι πᾶν ὄρος πυρὸς ἔχον ἀνάδοσιν. καθὰ παρὰ ὑπὸ τυφῶνι καίεται. εἰς ὃ πάντων οἱ λόγοι συντρέχουσι τῶν μυθικῶν, ἐν διαφόροις τόποις λεγόντων ταρταρωθῆναι τὸν τυφῶνα. ὁ μὲν πίνδαρος τῷ τυφῶνί φησιν ἐπικεῖσθαι τὴν αἴτνην. ὁ δὲ καλλίμαχος τῷ ἐγκελάδῳ. ἔνιοι δὲ ἐν πιθηκούσαις φασὶ τὸν τυφῶνα. ἄλλοι ἐν φρυγίᾳ. οἱ δὲ, ἐν σικελίᾳ. οἱ δὲ, ἐν αἰγύπτῳ. ὡς καὶ ἡρόδοτος. οἱ δὲ, ἐν τῷ ὄρει τινὶ κατὰ βοιωτίαν. Τυφῶν, παρὰ τὸ τύφω τὸ καίω. τυφῶν γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἀνέμου σφοδρὰ πνοή. ὃς καὶ εὐρυκλύδων καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ τύφος, τυφῶν οὐχ ἡ φλὸξ ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι. ὡς πλάτων ἐν φαίδωνι καὶ τυφῶνος, πυρώδους δαίμονος. Τυφῶς ἐκβαίνει, οἷον ἀθρόως ἐκβαίνειν μέλλει. τοὺς δὲ καταιγιδώδεις ἀνέμους, τυφῶς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. εἰς τὸν αἰσχύλον δὲ τοῦτο. Τυφῶς, γῆς μὲν ἐστὶν υἱός. ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον, ὡς μὴ ἀνθρώποις μόνοις δοκεῖν φοβερὸς, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. καὶ εἰς ἀλόγων ἰδέας μετέβαλον τὰς ἰδέας, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. ἢ τυφῶς, ὁ κατὰ θάλασσαν ὑφ' οὗ τὰ πλοῖα φθείρεται. εἰσὶ δὲ τρία. τυφῶν. πρηστὴρ, κε

ρανός· καὶ τυφαονία, πέτρα ἐστὶν ὑψηλὴ ἐν τῷ καυκάσῳ· καύκασος δὲ, ὄρος σκυθικόν· Τυφῶς, τυφῶ· τυφῶ· Τυφῶν·
ὡσαύτως καὶ πάντων τῶν μονοκλίτων αἱ αἰτιατικαὶ εἰς ν λέγουσι, κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, πᾶσα εὐθεία εἰς ς
λήγουσα, ὅταν ἔχει τὴν αἰτιατικὴν ἰσοσύλλαβον, εἰς ν αὐτὴν ἔχει λήγουσαν· σεσημείωται ἐν μὲν τοῖς ἀρσενικοῖς,
τὸ ἄθω· ἐν δὲ τοῖς θηλυκοῖς, τὸ κῶ· Τυχάζεσθαι, σχάζεσθαι· Τυχεῖν, καὶ τὸ τυγχάνειν, μετὰ μετοχῆς παραλαμβάνονται, καὶ
λαμβάνονται ἀντὶ τοῦ ἐκ τοῦ κατὰ τύχην· ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων εἰς τὸ ῥῆμα τῆς μετοχῆς ἀεὶ συντάσσεται ὁ λόγος·
οἷον ἔλαθε ποιήσασα, ἀντὶ τοῦ ἐποίησε· καὶ ἔτυχεν ἀναλώσασα, ἀντὶ τοῦ ἀνάλωσε· καὶ τυχεῖν μὲν καὶ ἀποτυχεῖν, μετὰ
γενικῆς συντάσσεται· εὐτυχεῖν δὲ καὶ περιτυχεῖν, μετὰ δοτικῆς· τυχεῖν αἰτιατικῇ ἀττικῶς· τὸ δ' αὖ δύνασθαι πρὸς θεὸν
χρῄζω τυχεῖν· Τύχε πολλά, ἀντὶ τοῦ προσεγένοντο εὐτυχῶς· καὶ κατὰ συγκυρίαν ἀγαθήν· καὶ σημειοῦνται οἱ παλαιοί,
ὅτι τὸ μὲν ῥῆμα τὸ τυχεῖν οἶδεν ὅμηρος· τύχην δὲ, οὐκ ἔτι τὸ ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος ὄνομα· ὥσπερ καὶ τὸ λέγειν εἰδὼς
λόγον φασὶν οὐκ οἶδεν· οὕτω καὶ γράψαι μὲν οἶδεν· οὐκ ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ὄνομα· οἷον γράμμα, καὶ γραφὴν, τὸ γρά
φε μέντοι, ἐν ὀδυσσείᾳ εἰδὼς οἶδε· καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ γλαφυρόν· Τύχη, λέγεται κυρίως ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις εἶτ' ἄλλο συμβῇ·
τύχαι παρέλληπται καὶ αἱ ταπειναὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποτεταγμέναι· καὶ αἱ ὑψηλαὶ καὶ ἐπικρατοῦσαι· ἀπὸ
τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον ταῦτα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ οὐκ ἀπὸ εὐβουλίας καὶ κακοβουλίας· διαφέρει ἡ τύχη τοῦ
αὐτομάτου· τὸ τὴν μὲν τύχην, τοῦτο ὅπερ εἴρηται εἶναι· τὸ δὲ αὐτόματον, ὅταν γένηταί τι, μηδαμῶς ἐνεργοῦντος μηδενὸς
ἄλλου· Τύχη ἐστὶ, φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον καὶ τοῦ αὐτομάτου αἰτία διὰ μόνης πράξεως· Τυχήσω, ποιητικὸς μέλ
λων· ἀπὸ τοῦ τυχέω ῥήματος ἀχρήστου· τυχήσας μετοχή, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχὼν καὶ τετυχηκώς· τὸ δὲ τυχῶ· ἐκ τοῦ δευ
τέρου μέλλοντος τοῦ τεύχω· τυχήσω ποιητικῶς, ἐπὶ τεύξομαι· καὶ ἐπὶ ἀορίστου τυχήσας· ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχών· Τυχηρό
τερον, εὐτυχέστερον· ὅθεν καὶ τυχηρῶς λέγεται, τὸ ἐπιτυχῶς· τύχην γὰρ ἁπλῶς, τὴν ἀγαθὴν τύχην καλοῦσι· Τυχή
σας παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας φ, ἢ ἀντὶ τοῦ τυχών, ἢ κατὰ τύχην· ἢ καὶ ἄλλως εὐτυχῶς συναντήσας· κατά γε μόνον ἀλλή
λοις ἰδεῖν καὶ δῶρα δοῦναι καὶ ἀντιλαβεῖν· ἄλλως γὰρ οὐκ ἦν εὐτυχές, τὸ μὴ καὶ τραπέζῃ γνῶναι ἀλλήλους οἰκειακῇ, ὡς
καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ εἰκὸς ἦν· καὶ συμφαγεῖν· οἷον ἐν τῷ ὀρτιλόχου οἴκῳ· ἔνθα συμβλήμενοι ἀλλήλοις· Τυχθεὶς, κατασχεθ
θείς· Τυχῆναι, γενέσθαι· ἐπιτυχεῖν· Τύχιος, ἐποίησεν αἴαντι σάκος αἰόλον· ἑπταβόειον ὅμηρος μεταλαβὼν τῆς τοῦ
κυμαίου τοῦ τυχίου φιλοφροσύνης ἐνέθετο αὐτὸν τῇ ποιήσει, εἰς μνήμην τοῖς ἐντυγχάνουσιν· ὅδε καὶ μόνον τῷ τυχίῳ ἀπ
ποδοῦναι ἴσχυσεν· Τύχοι, λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα· Τυχὸν, ὡς φθάσει· ὡς λάχοι· ἢ πολλάκις· Τυχόον, ἔνιοι τὸν ἑρμῆν·
ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν ἀφροδίτην δαίμονα· Τύχουσι, τεύχουσι· Τύχων, πυλῶνα τὸν ἐσφηνωμένον· τύχους γὰρ καὶ
τοὺς σφῆνας καλοῦσι· καὶ τύχων τύχωνος, δαίμων περὶ τὴν ἀφροδίτην· Τύψαι, τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι ἢ τρῶσαι· Τύ
ψεια, ποιήσεια· αἰολεῖς τὰ εὐκτικὰ τοῦ πρώτου προσώπου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, διὰ τῆς εια προφέρουσιν· οἷον γράψαιμι
γράψεια· ἐν τῷ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηνται· τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι· οἷον τύψειας τύψειε,
τύψειαν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν· Τυψέλη, ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος· Τύψον, ἔκχεε· ἐκκένωσον· τρῶσον· δάμασον·
Τυψῶ περισπωμένως δωρικῶς, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πάντων· Τῶ, ἀντὶ τοῦ ἀλήθεια· Τῶ, σημαίνει πέντε·
ὄνομα· ἄρθρον, ἀντωνυμίαν· σύνδεσμον αἰτιολογικόν, καὶ ῥῆμα· οἷον οὔτι σοὶ οὔτι τῳ ἄλλῳ ἀντὶ τοῦ τινί· ἄρθρον, οἷον τῷ
βαρίνῳ ὃς τοῦτο τὸ λεξικὸν συνελέξατο, καὶ λαυρεντίῳ τῷ μαθητῇ, ὃς ἔπειτα δοὺξ τοῦ οὐρβίνου καὶ φλωρεντίας τῆς με
γάλης πόλεως κυβερνήτης γεγονὼς, ἄωρος ἀποθανὼν τὰ δίδακτρά μοι ἀποδοῦναι οὐκ ἠδυνήθη· δυϊκῆς δὲ ὂν εὐθείας καὶ
αἰτιατικῆς, βαρύνεται· οἷον τὼ ὀφθαλμώ· ἀντωνυμίαν, ὡς τὸ, τῷ μιν ἐεισάμενος, προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς· ἀντὶ τοῦ
τούτῳ ὁμοιωθείς· σύνδεσμον δὲ αἰτιολογικὸν, ὡς τὸ· τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις· ἀντὶ τοῦ διότι· ῥῆμα δὲ,
οἷον κύκλωψ τῆ πίε οἶνον· ἀπὸ τοῦ τῶ θέματος· καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως· ὡς τὸ, τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις πριάμοιο ἄνακτος· ση
μαίνει, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τόπου· τῷ, αὐτόθι· Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω, (παρ' ὁμήρῳ ἐν ἰλιάδι) διομήδεος ἅρματα βήτην·
χρῆμα καινόν· ἤγουν οὗτοι ἄμφω εἰς τὸ τοῦ διομήδους ἔβησαν ἅρμα· ἡ τοιαύτη ὑπόβασις, τῆς προθέσεως, οὐ πάνυ συνή
θης· ὥς οὐδὲ τὸ εἰπεῖν οἱ δ' ὡς ἅπαντες νῆα μίαν ἔβησαν· καὶ ὅμως ἐκ τούτου εἰλῆφθαι παρὰ τοῖς ὕστερον τὸ κατ' ἄλλος
ἀλλομένος, καὶ τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ τύχην, καὶ ὅσα τοιαῦτα· Τῶ τοι προφρονέως ἐρέω· ἀντὶ τοῦ διό· ἐναλλαγή·
Τὼ χεῖρε· οἱ ἀττικοὶ τὰ τοῦ γένους θηλυκοῦ δυϊκά, ἀρσενικῶς προφέρειν εἰώθασιν· οἷον τὼ πόλεε· τοῖν πολέοιν· καὶ ἐν τῇ
γενικῇ τῶν ἑνικῶν εὕρηται καὶ εὐριπίδης· οὔτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε τοῦ δόξης ὁρῶ θάρσος· καὶ συνέστιος· ἢ πάντως, ἀπὸ μι
ᾶς γε τοῦ συμφορᾶς· καὶ σοφοκλῆς οὔτε τοῦ κλύων σάλπιγγος· Τωθάσω, σκώψω· Τωθάζει, ἤγουν σκώπτει· καὶ χλευά
ζει· λοιδορεῖ· καυχᾶται· τωθάζω, σημαίνει καὶ τὸ ἐμπαίζω· καὶ ἀπατῶ· καὶ τὸ χολάζω· Τῶκεν, ἀντὶ τοῦ οὕτως· κεῖ
ται παρ' ὁμήρῳ· Τῶ κέ τοι παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ, τουτέστιν οὕτως ἄν σοι· Τῶν πέλας, τῶν πλησίον· Τῶν ἀκεραί
ων, τῶν ἡσύχων· Τῶν δὲ πάροιθεν, τῶν πρὸ τούτων· Τῶν ἐν τέλει, τῶν ἀρχόντων ἐν τῷ δήμῳ· Τῶν ἐπὶ σκηνῆς, τῶν
θεατρικῶν· Τῶν οἰνάρων, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων· Τῶν ὄπιθεν, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τούτων· Τῶν παρεκτὸς, τῶν ἔξω
θεν· Τῶν πλωτήρων, τῶν πλεόντων· τῶν αὐτῶν· Τῶν πίλων, τῶν πτερῶν· Τῶπιν, μέτρον δεκαχοίνικον· Τῶ ῥα,
διὸ δή· Τῶς, ἀντὶ τοῦ οὕτως· χρῆσις παρὰ σοφοκλεῖ· ἐκ δὲ τούτου γίνεται ὥς, ἀποβολῇ τοῦ τ ὀξυνόμενον καὶ αὐτὸ, ὁμοί
ως τῷ καθώς· Τὼς ἀντὶ τοῦ ὡς λέγουσι δωριεῖς· καὶ ἀντὶ τοῦ, τοῖς· ὥσπερ παρὰ θεοκρίτῳ· τὼς δ' οὐδὲν ποτ' ἐλέξαθ' ὁ βου
κόλος· καὶ τὼς κύνας· καὶ τὼς ταύρως, ἀντὶ τοῦ τοὺς κύνας, καὶ τοὺς ταύρους· Τῶ φύσαντι, τῷ γεννήσαντι·

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Τ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Υ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄. Β΄. Γ΄, ΚΑΙ Δ΄.

Τὸ στοιχεῖον, ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τοῦ ταύρου. ὃ ὑποσημαινόμενον ἀπὸ τοῦ μετώπου λεπτύνεται ἐξ ἀμφοτέρων ἀπὸ τῶν κάτω, ὥσπερ καὶ τὸ γράμμα. Υ῟ ὗ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. διὰ τῶν ψιλῶν τούτων ὗ δείκνυσιν ὅτι χοιρείων κρεῶν ὀσμῆς ᾔσθετο. ἄλλως. ὗ ὗ, ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὀσφραινόμενος τοῦτό φησιν. Υ καὶ ᾱ, εἰς ῡ μακρὸν κιρνᾶται. οἷον βότρυας βότρυς. ἰχθύας, ἰχθῦς. Υ καὶ ε̄, εἰς ῡ κιρνᾶται. οἷον βότρυες βότρυς. ἰχθύες ἰχθῦς. Ὑάδες, αἱ ἐπὶ τῶν τοῦ ταύρου κεῖνται κεράτων. ἢ διὰ τὸν ἀδελφὸν Ὕαντα οὕτω κληθεῖσαι, ἢ διότι τῷ υ στοιχείῳ παρεμφερεῖς εἰσιν, ἢ ὅτι ὑετῶν ἐπισημασίας δηλοῦσι. τινὲς δὲ, Δωνίας νύμφας αὐτάς φασι Διονύσου τροφούς, ἃς ἡ Ἰνὼ διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον παρακατίθετο τὸν Διόνυσον, ὅτε Λυκοῦργος αὐτὰς ἐδίωξε συμπλεκουσίας ἐκείνῳ, καὶ καταναιμούσας, τὴν ἄμπελον. τιθέασι δέ τινες αὐταῖς ὄνομα Ἀμβροσίαν, καὶ Εὐδώρην. Αἰσύλην, καὶ τοιαῦτά τινα. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὕρηται, καὶ ὅτι ὑάδες βάκχαι τιθῆναι τοῦ Διονύσου. καὶ τὸν Διόνυσον ὕην φασὶν ἀπὸ τούτων τινές. ὕης δὲ τοῦ Σαβασίου. οὕτω μὲν καὶ τὰ κατὰ τὰς ὑάδας. Ὕαινα, τετράπουν ζῷον. καὶ ἰχθύς. Ὑακίζει, βρέχει. ἢ ὑετίζει. ἢ ὕει. Ὑακίνθινον, ὑπομελανίζον. πορφυρίζον. Ὑακίνθια, ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι. Ὑακινθίδες, ἐπώνυμοι Ἀπόλλωνος ἀπὸ Ὑακίνθου. Ὑάκινθος, χρόας εἶδος, τὸ ὑακινθόχρωμον. τὰ ὑακίνθια. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου. Ὑακινθίνῳ, τῷ ὑακίνθῳ. ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν, καὶ μαλακόν. Ὑαλέν, λαμπρόν. ὑαλίζον. Ὑάλη, ὕαλος. βόμβυξ. σκώληξ. ὑαλίνης ἢ ὑαλιεύς, εἰκαῖος. βλοσυρός. Ὑάλικος, κῶμος Διονύσιος. Ὑαλκάδαι, χορὸς παίδων Λάκωνες. Ὑαλόεν, διαφανές. λαμπρόν. Ὕαλος, παρ' Ἀττικοῖς, ὃς ὕελος λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς. Ὕαλος, τὴν ὕαλον λέγεις. Ἀριστοφάνης. κατασκεύασμά ἐστιν ὑάλου τροχοειδὲς παχὺ τοῦτο τεχνασθέν. ὅπερ ἐλαίῳ χρίοντες καὶ θερμαίνοντες, προσάγουσι θρυαλλίδα. καὶ οὕτως ἀποιοῦσιν, ὅτι δὲ ὕαλος θηλυκῶς καὶ διὰ τοῦ ᾱ, διὸ τὸ χ. Ὅμηρος δὲ οὐκ οἶδε τὸ ὄνομα ἀλλὰ παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἤλεκτρος μέν ἐστιν. ὕαλος δὲ οὔ. Ὕαμα, βάθος. Ὑάμπολις, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν Ὑάντων ὠνόμασται τῶν περὶ Βοιωτίαν, οὐκ ἔστιν ἀκριβῶς εἰπεῖν. οὐ πολὺν ἔχει λόγον παρὰ τοῖς παλαιοῖς. φασὶ δὲ τοὺς ἐγχωρίους καὶ σὺν τῷ σ̄ λέγειν αὐτὴν Ὑσάμπολιν. ἡ δὲ γεωγραφικὴ ἀκρίβεια παραδίδωσιν, ὅτι Ἀνεμώρια αὕτη προρρηθεῖσα, Ὑάμπολις μετωνομάσθη. εἰς ἣν ἐξέπεσον ἐκ Βοιωτίας Ὕαντες. ἑτέρα δὲ αὕτη τῆς ἐν Παρνασσῷ φησιν Ὑαμπόλεως. καὶ ὅρα τρεῖς ἐντεῦθεν Ὑαμπόλεις ἀναφαίνονται. ἥ τε Ὁμηρικὴ αὐτή, ἥ τε μετωνομασθεῖσα ἐξ Ἀνεμωρείας Ὑάμπολις, καὶ τρίτη ἡ Παρνασσία. ἐν ἄλλοις φησὶν ὁ γεωγράφος, ὅτι Ὕαντες τῆς Φωκίδος Ὑάμπολιν ἔκτισαν. Ὑανέος, εἰκαῖος. βλοσυρός. χαλεπός. ὕπτιος. Ὑαΐα, τύρβη. μάχη. ὕβρις. ἀγερωχία. Ὑαντίου Ὀγχηστοῖο, τοῦ Βοιωτικοῦ. Ὕαντες γὰρ τὸ πρὶν ᾤκουν τὴν Βοιωτίαν. Ὀγχηστὸς δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας, ἱερὰ Ποσειδῶνος. Ὅμηρος. Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Ὑάντιον δὲ, ἀντὶ τοῦ Βοιώτιον, Ὕαντες γὰρ Βοιωτίας ἔθνος βάρβαρον. ὅθεν καὶ παροιμία. ὓς Βοιωτία. Ὕαξ, ἢ οἴαξ. πηδάλιον. ὁ δηγός. Ὑαργίδες, αἱ Διονυσιάδες βάκχαι. αἱ Ἀργεῖαι. Ὕασιν, ὑοῖς. ἢ ἔστιν ὑοῖς. Ὑβάδαι, ἔστι δὲ δῆμος τῆς Λεοντίδος. Ὑβάλλειν, ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν Αἰολικῶς. Ὑβάλλειν. ψιλοῦσιν Αἰολικὴν εἶναι τὴν λέξιν λέγοντες. ἰστέον δὲ ὅτι, ὥσπερ τὸ καταβαλεῖν συγκοπὲν ἔτρεψε Δωρικῶς τὸ ψιλὸν εἰς μέσον ἤγουν τὸ τ̄ εἰς β̄, οὕτω καὶ τὸ ὑποβαλεῖν. ὡς γὰρ καταβαλεῖν καββαλεῖν, οὕτως ὑποβαλεῖν ὑββαλεῖν. Ὑββαλής, καταφερής. λάγνος. Ὕβλα, πόλις Σικελίας. Ὑβλήτης, μάντις. Ὑβλιόν, τὸν κυρτόν, καμπύλον. γυρόν. οἱ δὲ ὑβὸς κυρτός. ὑβριστής. Ὑβοί, κυρτοί. καὶ ὕβωμα, τὸ κύρτωμα παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑβόν, ἀντὶ τοῦ κυρτὸν λέγουσι Δωριεῖς. Ὑβρίζω, τὸ ἄτιμόν τι ποιῶ εἴς τινα. Ὕβρεις, τραύματα. ὀνείδη. Ὑβρίζω σε, καὶ ὑβρίζω εἰς σέ, ὅταν τινὰ τῶν σῶν ὑβρίζω. ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπὶ σέ. ὕβρισεν εἰς τὸν δεῖνα. ἤτοι ὑβριστικά ἐποίησεν. Ἀριστοφάνης. τοῦ τούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν. Ὑβρίζω, κακολογῶ. λοιδορῶ. λοιδοροῦμαι. διαλοιδοροῦμαι. κερτομῶ. κωτίλλω. κωμῳδῶ. προπηλακίζω. χλευάζω. σκώπτω. διασύρω. τωθάζω. κακηγορῶ. κακολογῶ. ἐπιπλήττω. κωμῳδῶ. ταὐτὸν σημαίνουσιν. Ὑβρίζω, ὅθεν ὕβρις. ὕβριν Ἡσίοδος, ἀντιτίθησι τῇ δίκῃ. ὡς ταὐτὸν δυναμένην τῇ ἀδικίᾳ. Ὑβριστής, ὑπερήφανος. ἀγνώμων. Ὑβριστοδίκαι, οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς. Ὕβρις, ὄρνεον νυκτερινόν. Ὕβρις ἐστὶν, ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα. Ὕβρις, οὐ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ πᾶν ἔργον αἰσχρόν. ὑβρισταὶ γοῦν καὶ οἱ κακολογοῦντες. ὑβρισταὶ δὲ ὡς μάλιστα καὶ αἰσχρουργοῦντες. Ὑβώματα, κυρτώματα. Ὕγγεμος, συλλαβή. Σαλαμίνιοι. Ὑγεία Ἀθηνᾶ. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερείας. ἔστι δὲ ἐπώνυμον τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ ὑγεία καλεῖται, καὶ νίκη. καὶ ἱππία. καὶ ἐργάνη. Ὑγείαν, τρισυλλάβως οἱ λέγοντες ἁμαρτάνουσι. δεῖ γὰρ ὑγίεια τετρασυλλάβως. μόνως γὰρ οὕτως οἱ ἀρχαῖοι εἰρήκασιν. Ὑγιᾶ, κρείττω, ἢ ὑγιῆ. διὰ τὸ τοὺς Ἀττικοὺς ἀεὶ εἰς ᾱ τὴν τούτων συναίρεσιν ποιεῖν, οὔσης καθαρᾶς τῆς εὐθείας. τοὺς δὲ κοινοὺς εἰς η. τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν. τῶν δὲ οὐδετέρων τὰ ὑγιᾶ γὰρ φαμέν. ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ χρέος, καὶ κλέος. καὶ ταῦτα γὰρ εἰς ᾱ τήν τε εὐθεῖαν καὶ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχουσι. χρέα γὰρ καὶ κλέα λέγομεν. Ὑγιάζω, καὶ ὑγιάζομαι. Ὑγιᾶ γράφουσιν οἱ Ἀττικοί. καὶ τὸν ἐνδεᾶ, καὶ τὸν εὐκλεᾶ. καὶ ἐπὶ τῶν οὐδετέρων ὁμοίως. τὰ ὑγιᾶ καὶ τὰ εὐκλεᾶ, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα τρία ἐν διαστάσει ἑξῆς ἔχουσι φωνήεντα. εἰς ᾱ ποιεῖ τὴν κρᾶσιν. Ὑγιαίνω τῷ σώματι, καὶ τὸ σῶμα. καὶ ὑγιὴς καὶ ὑγίεια. καὶ ὑγεία. καὶ ὑγιεινὸν φάρμακον, τὸ ὑγείας παρεκτικόν. καὶ ὑγιεινὸν σῶμα, τὸ ἐν ὑγείᾳ ὄν. καὶ ὑγιεινῶς ἔχω, ἀντὶ τοῦ ἐν ὑγείᾳ διάκειμαι. Ὑγίεια σώματός ἐστι, συμμετρία τῶν ἐν σώματι στοιχείων. Ὑγίεια καθόλου ἐστὶν, εὐσταθία τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων καὶ ἐνεργειῶν. Ὑγίεια ἐστὶ, διάθεσις κατὰ φύσιν ἐνεργείας ποιητική. Ὑγίεια, ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον εἴτε μύρον, εἴτε

θαλλὸς ἡ ὑγίεια. Ὑγιής, τέλειος, σῶος. Ὑγίης, ὁ ἐν ὑγρῷ ὤν, καὶ ζῶν. οἷον ὑγρίης. ὅθεν διερὸς ὁ ζῶν, καὶ ἀλίβας ὁ νεκρός. οὕτως ἡρωδιανός. Ὑγιοῦν, τὸ σαροῦν. καὶ τὸ θεραπεύεσθαι. Ὑγιῶς, ὀρθῶς, σώως, ὁλοκλήρως, ἐρρωμένως. καὶ τὰ ὅμοιον. Ὑγιαίνειν, φυσῆσαι. Ὑγρὰ κέλευθα, διαστέλλει τῶν κατὰ ξηρὰν κέλευθα ἐπὶ γῆς. ὡς παρ' αὖ πάλιν καὶ ἐπὶ θαλάσσης ὁδός. τὸ δὲ κέλευθα μεταπλασμὸν ἐνίοις φασὶν οἱ παλαιοί, μεταπλασθέντος τοῦ η. κέλευθος εἰς τὸ κέλευθον. γίνονται δὲ τοιαῦτα πολλά. οὕτω γὰρ καὶ τοὺς μηρούς, μηρὰ λέγει ἡ ποίησις. καὶ τοὺς ῥύπους, ῥύπα. οὕτω καὶ τὰ ζυγά, τὰ δεσμά. καὶ τὰ τράχηλα, καὶ τὰ λύχνα. καὶ δίφρα φασὶν οἱ παλαιοί. μεταβολὴ δὲ ἐνίοις, καὶ ἡ ἰσθμός. καὶ τὰ ταρίχη παρὰ πινδάρῳ, καὶ παρὰ ἡσιόδῳ. οὐδὲ τὸ ῥῶς τάρταρα. Ὑγρὴν κέλευθον, ὁμηρικῶς τὴν διὰ θαλάσσης νοεῖ. διαφέρει δὲ τὴν διὰ ξηρᾶς. Ὑγρὸν ἔλαιον, ὃ καὶ λίπα φησὶν ἐλλειπτικῶς. ἐν τε τῷ ἀλειψάμεναι λίπ' ἐλαίῳ, καὶ λοεσσαμένω καὶ λίπ' ἀλείψειν. καὶ ἀλοιφὴν λέγει, ἐν τῷ ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ χρίσομαι. ἡ γὰρ δεινὸν ἀπὸ χροὸς ἔσσεται ἀλοιφή. ὡς εἶναι ταυτὸν κατὰ πολυωνυμίαν ἔλαιον καὶ ἀλοιφὴν, καὶ λίπα. δῆλον ἐκ τῶν ἐνταῦθα λεγομένων, ὡς καὶ ἐψυχρολούοντο οἱ παλαιοί. ὅτι δὲ καὶ θερμοῖς ἐχρῶντο λουτροῖς, ἐν πολλοῖς δηλοῖ ὁ ποιητής. Ὑγρίνη, τὸ οὖρον. διονύσιος. Ὑγρός, ὁ εὐκατάφερης εἰς ἡδονάς. Ὑγυλόν, ὑγιές. Ὑδαλίς, ὑδροποτῶν. Ὑδαρές, τὸ ὑδαρόν. Ὑδαριά, ὑδρωπιᾶ. καὶ ὑδατίδες, αἱ σταγόνες. Ὑδαταινούσησιν, ὑδεροῦσιν. ἢ ὀξὺ διαρρυείσαις τὸ αἷμα, καὶ ὑδατώδη καθαιρομέναις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὕδατος, ἐκ τοῦ ὕδας εὐθείας σεσιγημένης. ὡς φρέατος, ἐκ τοῦ φρέας. Ὑδατόχλοα, ὡς καὶ ὑδατόχλωρα λέγεται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδατώδεας, τοὺς ὑδρωπικούς. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδατοτροφέων, τοῦ ὕδατος αὐξομένων. ἢ τρεφομένων. Ὕδει παρ' ἡσιόδῳ, ἀντὶ τοῦ ὕδατι. Ὑδέονται παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ ᾄδονται, καὶ λέγονται. Ὑδέουσιν, ὑμνοῦσιν. Ὕδερον, τὸν ὕδρωπα. Ὕδη, διὰ τοῦ σ φασί τινες, πόλιν εἶναι ἐν ᾗ ὤκει ὀμφάλη. βασίλειον λυδῶν, τὰς νῦν σάρδεις. Ὕδης, συνετὸς. ὁ ποιητής. Ὕδναι, ἔγγονοι. σύντροφοι. Ὕδνης, εἰδώς. ἔμπειρος. Ὑδνόφυλλος, ἡ ἐπὶ τοῖς ὕδνοις φυομένη πόα. Ὕδνω, τὸ τρέφω. καὶ ὑδνεῖν, τὸ τρέφειν. Ὕδρα, νῆσος εὐτελὴς ἀδελφῶν. καὶ θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων ὄψεις. πολυκέφαλον. Ὑδραλής, μεταβολος. Ὕδρα, ὁ ὕδρος ὄφις. οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον. Ὑδραία, εἰς θυσίαν ἀκραιφνὲς ῥεῖθρον, καὶ καθαρόν. Ὑδρανός, ὁ ἁγνιστὴς τῶν ἐλευσινίων. Ὑδραίνειν, ποτίζειν. ἀντλεῖν. Ὑδρεύουσαι, ὕδωρ φέρουσαι. ἤγουν, ὑδρευομένην. Ὑδρηλοί, κάθυγροι. μαλακοί. ἔνυδροι. ὑδατώδεις. Ὑδρηναμένη, λουσαμένη. ἢ περιρραναμένη ὕδατι περιχεαμένη. Ὑδρηχόες, ἰχθύες. Ὑδρία κυρίως, τὸ εἰς ὕδωρ εὔθετον ἀγγεῖον. Ὑδρίον, ἡ μικρὰ ὑδρία. ὑποκοριστικῶς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑδριαφόροι, μέτοικοι. Ὑδρίσκη, ὑδρία. Ὑδροδόκοι, λάκκοι. Ὑδρόμυλοι, ὑδραλέτια ἀπὸ ὕδατος. Ὕδρος, ὄφις. Ὑδροῦσα, ἡ κέως οὕτως ἐκαλεῖτο. Ὑδροχόας, ἀμάρας. Ὑδροφορία, ἑορτὴ ἀθήνησι πένθιμος, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολλυμένοις. Ὑδρορρόα καλεῖται, τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ, ὁ στενὸς τόπος. λέγεται δὲ καὶ ὑδρορρόοια. ὡς τό, τὸ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόοιας συνωθοῦντες αὐτούς, διὰ τούτων ἔσωζοντο εἰς τὰς ναῦς. καὶ ἀριστοφάνης. διά τε τῶν ὑδρορροιῶν. οἱ κοῖλοι τόποι, δι' ὧν χωρεῖ τὸ ὕδωρ ἐξ ὑετοῦ. Ὕδρος, εἶδος ὄφεως δακόντος τὸν φιλοκτήτην. οὔτε θανάσιμον, οὔτε μὴν ῥᾳδίως ἰάσιμον. Ὕδρωψ, καὶ ὕδερος, εἴδη νοσημάτων. ἐκ μὲν τοῦ ὕδρωπος, ὑδρωπικός. ἐκ δὲ τοῦ ὑδέρου, ὁ ὑδερικός. Ὕδω, τὸ ὑμνῶ καὶ λέγω. καὶ ὕδειν, τὸ ὑμνεῖν καὶ λέγειν. Ὕδωρ ἐστί, στοιχεῖον κατωφερές. ψυχρόν. ὑγρόν. θρεπτικόν. ἢ ὕδωρ ἐστὶ, ῥευστικὴ καὶ ἀτάραχος χύσις. ὕδωρ τὸ υ παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς, μακρόν. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς βραχύ. ὡς τὸ ἀνήρ, καὶ ἕτερα. γίνεται δὲ ὕδωρ, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕδωρ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ. καὶ ὕδωρ ἀλλοπαγές, τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτως πηγὰς ἔχον. Ὕδωρ, ὑδρεύω. ὑδρία. ὕδρευσις. ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον, δι' οὗ τὸ ὕδωρ κομίζεται. Ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε, ἀντὶ τοῦ νεκρωθείητε, καὶ ζωογόνου καὶ πνεύματος ὠδῖνος θερμοῦ, στερηθείητε.

ΤΟ Υ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε. Η. Θ. Ι. Κ, ΚΑΙ Λ.

ἐλεῖν, ληρεῖν. μωραίνειν. Ὑελέψεις, ὑελοτεῖχαι. Ὕελος, ὕαλος. Ὕες, χοῖροι. Ὕεν, ἔβρεχεν. Ὑεύς, ὁ σαβάζιος. Ὕεσις, στολή. πάφιοι. Ὑεστακα, ἱματισμός. Ὑετίς, ὑδρίς. ταραντῖνοι. Ὑέτης, ὁ αὐλητὴς μαρσύας. Ὑετός, δρόσος. ὕδωρ. παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕτος. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ὑετός. Ὕη, ἡ σεμέλη. ἀπὸ τῆς ὕσεως. καὶ ὑέ, δειλέ. Ὑηνεῖς, ὑῒ κόντι καὶ ὄζεσθαι ποιεῖς. καὶ ὑηνία, σκαιότης. καὶ ἀμαθία. καὶ ὑηνῶν, σκαιῶν. καὶ ἀμαθῶν. Ὑηνία, ἡ μωρία. τινὲς δὲ ὑηνίαν, τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασίν. Ὑησζεύς, ὄμβριος. Ὕησον, σάλευσον. Ὕητα, ὗς. ταραντῖνοι. Ὕης, ἐπίθετον διονύσου. ὡς κλείδημος. ἐπειδὴ ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ φερεκύδης, τὴν σεμέλην, ὕην λέγει. καὶ τὰς τοῦ διονύσου τροφοὺς, ὕδας. Ὑθλεῖν, τὸ φλυαρεῖν. ὅθεν ὕθλος, ἡ φλυαρία. Ὕθλος ἡ φλυαρία, καὶ ὑθλεῖν τὸ φλυαρεῖν. Υἷα, υἱόν. τέκνον. Υἱ, ἀπὸ τοῦ υἱεῖ κατὰ συγκοπήν. ὡς τὸ εὐκλεῖ, ἀπὸ τοῦ εὐκλεέϊ. καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς υἱός ἀπὸ τοῦ υἱέος. ὅ περ ἀεὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται, καὶ ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς ὁμοίως. Υἱάσιν, ὀφεῖλον εἶναι υἱέσιν, ὡς ἀπὸ τοῦ υἱεύς, υἱέος ὅμως συνεξέδραμε τοῖς συγγενικοῖς, τῷ πατράσι καὶ μητράσιν, οὕτω δὲ καὶ τὸ πάτερ ὀφεῖλον ὀξύνεσθαι κατὰ τὴν οἰκείαν εὐθεῖαν βαρυτονεῖται, διὰ τὰ οἰκεῖα συγγενικά. τὸ μῆτερ καὶ θύγατερ, καὶ σῶτερ. ἡ πρὸς τὸ πάτερ συνεκδρομὴ ἐβαρύνε. καθ' ὅμοιον δὲ λόγον, καὶ τὸ χωρὶς ἐπιρρῆμα ὀξυνόμενον καὶ τὸ λικριφίς. ὅμως εὕρηται μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ σ. χῶρι λεγόμενον βαρυτόνως, καθ' ὁμοιότητα τοῦ αὐτόθι καὶ ὅθι. Υἱιδοῦς ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός, καὶ υἱιδῆ, καὶ υἱωνὸς καὶ υἱωνή. λέγεται δὲ υἱὸς φυσικός, ὁ ἐκ πορνείας τινὶ γεγονώς. Υἱέα, ἐν ἐπιστολῇ τοῦ παλεξάνδρου τοῦ σοφιστοῦ εὗρον ὦ ἐναντίον ὁ γνήσιος. ὦ πάλιν ἐναντίος ὁ νόθος. ὃν υἱόθετον φασιν. Υἱέα, ἐν ἐπιστολῇ τοῦ παλεξάνδρου τοῦ σοφιστοῦ εὗρον τοὔνομα τοῦτο γεγραμμένον, καὶ σφόδρα ἐμεμψάμην. οὐ γὰρ ἐπεὶ υἱέως καὶ υἱεῖ ἐστιν, εὐθὺς καὶ τὸ υἱέα εὕροι τις ἄν, ἀλλὰ τὴν αἰτιατικὴν υἱὸν λέγουσιν οἱ ἀρχαῖοι. τοῦτο δὲ καὶ φιλόξενος, ἐν τοῖς πέντε περὶ τῆς ἰλιάδος συγγράμμασι διαψιλέ

στατα ἐπέφηνεν, ἀδόκιμον μὲν εἶναι τὸν υἱέα· δόκιμον δὲ τὸν υἱόν. Υἱέως, οἱ ψευδαττικοί φασιν· οἰόμενοι ὅμοιον εἶναι
τῷ θησέως καὶ πόλεως. Υἱίδιον, ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς πατρίδιον. Υἱεζεῖς, ἡ τριάς· ἐν πλεῖσιν ἔχει· ὅτι
μέντοι κατὰ μόνας κεῖται τὸ ὕειν, ἐλλείπει τό τε. ὁμοίως τῷ ἀστράπτει, καὶ βροντᾷ, καὶ τοῖς τοιούτοις. Υες, συστέλλει
τὸ δίχρονον· ἐπεὶ τὰ εἰς ς τοιαῦτα, συστέλλει τὸ υ ἐν ταῖς πλαγίαις· μῦς, μυός· δρῦς, δρυός· οὕτως οὖν καὶ σῦς, καὶ ὗς· συὸς καὶ
ὑός. Υετὸς ἡ καταφορὰ τοῦ ὄμβρου, καὶ τὸ καταφερόμενον ὕδωρ· καὶ ὄμβρος ὁμοίως, ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων.
νιφετὸς, ἐπὶ μόνου τοῦ πράγματος, οὐκέτι καὶ ἐπὶ τῆς καταφερομένης χιόνος· χιὼν γὰρ λέγεται ἡ καταφερομένη· νιφάδες
δὲ, ἐπὶ χιόνος. Υετός ἐστι, ψεκάδων ἄθροισμα. Υἱεῖς, υἱοί. Υἷες, ἀχαιῶν· οἱ ἕλληνες περιφραστικῶς. Υἱὴν, τὴν ἄμ-
πελον· ἢ υἱόν. Υἱώ, ποιὰ βοτάνη. Υϊκὸν, ὑὸς ἴδιον· χοίρου ἔργον· ξενοφῶν ἐν ἀπομνημονεύμασιν. Υἵλη, ὅμιλος.
Υἱοθεσία, ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα. Υἱοθετεῖ, υἱοποιεῖται τεκνοποιεῖται. Υἱὸν, ἀνα-
δενδράδα. Υϊκὸν δέρμα, οὐχ εὕρηται ἐν χρήσει, εἰ μὴ παρὰ ἀξιονίκῳ· ἡμάρτηται δέ· οὐδέποτε γὰρ λέξις σημαίνουσα
μέρος σώματος, ἔχει εἰς κὸν τὸ κτητικὸν, ἀλλὰ διὰ καθαροῦ τοῦ ο ν· οὐ γὰρ λέγομεν χοιρικὸν κρέας, ἀλλὰ χοίρειον· οὐδὲ ἀν-
θρωπικὸς πούς, ἀλλὰ ἀνθρώπειος· οὕτως οὐ δεῖ λέγειν ὑϊκὸν, ἀλλ' ὕειον δέρμα. ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες, διὰ τί αἰάντειος
υἱὸς λέγεται, αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς οὐ λέγεται, καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι, τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν, πρὸς μείζονας λαμ-
βάνεται ἡ σχέσις, καὶ πρὸς ἴσον, καὶ πρὸς ἥττονα· πρὸς μείζονας μὲν, οἷον ὁ ἐμὸς δεσπότης· πρὸς ἴσον δὲ, οἷον ὁ ἐμὸς ἀδελ-
φός· πρὸς ἥττονα δὲ, οἷον ὁ ἐμὸς δοῦλος· ἐπὶ δὲ τῶν κτητικῶν ὀνομάτων, οὐδὲν τοιοῦτον εὕρηται· ἀεὶ γὰρ πρὸς ἥττονα θέ-
λει εἶναι ἡ σχέσις· καὶ οὔτε πρὸς μείζονα, οὔτε πρὸς ἴσον· οὐδεὶς γὰρ λέγει ἀριστάρχειος πατὴρ, ἢ φίλος· ἀριστάρχει-
ος δὲ ἀγρὸς λέγεται· τούτου χάριν αἰάντειος μὲν υἱὸς λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττονά ἐστιν ἡ σχέσις· αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς
οὐ λέγεται· πρὸς ἴσον γάρ. ὥσπερ γὰρ τὸ ὑδροφόρος παροξυτόνως μὲν σημαίνει ἐνέργειαν, προπαροξυτόνως δὲ πάθος· τὸ
μὲν γάρ ἐστιν ὁ φέρων τὸ ὕδωρ· τὸ δὲ τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον· ἄρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥημάτων συντιθεμένοις, ταυτὸ
εἶναι εὑρίσκομεν· φασὶν ὅτι ἐπίπαν· ὅτι δὲ ἔνια μόρια παραβαίνοντα τὸν λόγον, ὡς αἱ προθέσεις καὶ τὰ ἐπιτατικά·
οἷον ἐπίσκοπος, καὶ ζάχρυσος, ἐνέργειαν σημαίνει οὐ πάθος· καὶ προπαροξύνεται· καὶ τὰ ὅμοια, ὥσπερ τὸ ναύβατος·
παροξυτόνως μὲν, παθητικός· προπαροξυτόνως δὲ ἐνεργητικός· τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα ἐπὶ τὴν ναῦν· τὸ δὲ, τὸ
ὑπὸ τῆς νηὸς βαινόμενον· ἄρα καὶ τὰ λοιπὰ, τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει. Υἷος ἄποινα, ἤγουν υἱοῦ· ὡς ἀπὸ εὐθείας, τῆς υἷ-
ος, καὶ ὗος κατὰ κρᾶσιν. Υἱὸς, παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω· ὁ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ὢν εὐφρασία· ἢ υἱὸς κυρίως ἐστὶ, δευ-
τερότης ὑποστάσεως ἐν ταυτότητι φύσεως, ἢ αὔξησις προσώπων· ὁμογενῶς ἢ πρόοδος φύσεως, εἰς συγγένειαν γνωριζομένη·
ἔστι δὲ ὄνομα πρός τι, τῶν ἀφ' οὗ ἐστι λεγόμενον. Υἷις τοῦ υἷος, καὶ ὗος· τῷ υἷι, τὸν υἷα καὶ ὗα· οἱ υἷες, καὶ ὗες· τῶν υἱῶν
καὶ ὑῶν τοῖς υἱῖσι, καὶ ὑᾶσι· τοὺς υἷας, καὶ ὗας· ὦ υἷες, καὶ ὗες· καὶ ἄλλως· ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέος· τῷ υἱεῖ, καὶ υἱεῖ· τὸν υἱέα, ὦ υἱεῦ·
τὼ υἱέε καὶ υἱῆ· τοῖν υἱέοιν· καὶ υἱοῖν· ὦ υἱέε καὶ υἱῆ· πληθυντικά· οἱ υἱέες, καὶ υἱεῖς· τῶν υἱέων καὶ υἱῶν· τοῖς υἱέσι· ὥσπερ δρομέσι ἀπο-
βολῇ τοῦ υ· τοὺς υἱέας καὶ υἱεῖς, ὦ υἱέες καὶ υἱεῖς· ὁ υἱός· τοῦ υἱοῦ· τῷ υἱῷ· τὸν υἱόν· ὦ υἱέ· ὡς ὁ λόγος τοῦ λόγου. Υἱωνὸς, υἱοῦ υἱός· ὅ
ἐστιν ἔκγονος. Υἱώσεις αἱ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησε· καὶ υἱῶσαι· ἡ χρῆσις παρὰ αἰολεῦσιν.
Υκελὸν, ὑγιές. Υκος, ἐρυθρῖνος. Υλαγμὸς, βοή. Υλάει, θρυλλεῖ. Υλάζεσθαι, ξυλίζεσθαι. Υλακὴ, ὑ-
λαγμὸς· βοή. Υλακόμωροι κύνες, κατὰ μὲν ἀρίσταρχον οἱ ὀξύφωνοι· ἐπεὶ καὶ μῶρον ἐν ἄλλοις ἐδηλώθη λέγεσθαι τὸ
ὀξύ, ὃ ἐξέπαθεν ἐν τῷ ὑλακόμωροι· κρεῖττον δέ φασιν ἀποδιδόναι, οἱ περὶ τὴν ὑλακὴν μεμορημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι ἐκ-
τεθέντος καὶ πάλιν τοῦ ο τῆς παραληγούσης· ἢ καὶ οἱ περὶ ὑλακὴν ὄντες· παρὰ τὴν ὤραν τὴν φυλακήν· ἵνα εἶεν ὑλακώ-
ροι· πλεονάσαντος δὲ τοῦ μ ὑλακόμωροι· ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης ὤρας, καὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ῥήματος τοῦ ὠρεῖν, ὁ πυλωρὸς, καὶ
ἀρκύωρος, καὶ τὰ ὅμοια. Υλακόμωροι, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι· ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πεπονημένοι, οἱ βαρύφωνοι·
ὀξύφωνοι. Υλακτεῖν, ἐπὶ κυνός· καὶ ὑλακόμωροι κύνες οἱ τῇ ὑλακῇ μεμορημένοι· ἤγουν ἀποκεκληρωμένοι. Υλακτεῖν
δὲ, καὶ ὑλάειν δῆλον ὅτι διάφορά εἰσι· πρωτότυπον δὲ τὸ ὑλάειν· δεύτερον δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὑλάσσειν· ἐξ οὗ ὄνομα ὑλα-
κτὸς· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ῥῆμα, τὸ ὑλακτεῖν· ὅμοια τῷ τάσσω, ἄτακτος, ἀτακτῶ. Υλακτῶν, μετὰ μανίας κράζων. Υλαον,
ὑλάκτουν. Υλαλουν, ὑλάκτουν. Υλας, ἡρακλέους ἐρώμενος· υἱὸς θειοδάμαντος τοῦ δρύοπος· οὕτω μνασέας· ἑλλάνι-
κος δὲ θειομένην τὰ θειοδάμαντος καλεῖ· ὁ δὲ ἀπολλώνιος, θειοδάμαντος τὸν ὕλαν φησὶν υἱὸν εἶναι· ἑλλάνικος δὲ θειομέ-
νους· ἀντικλείδης δὲ ἐν δηλιακοῖς ἱστόρησεν οὐ τὸν ὕλαν εἰς τὴν ὑδρείαν ἐξεληλυθέναι, ἀλλὰ τὸν ὕλον, καὶ ἀνεύρετον γενέσθαι·
ἐγένοντο δὲ πολλοὶ ἐρώμενοι ἡρακλέους· ὕλας· φιλοκτήτης· δίομος· πειθόας· καὶ φρὶξ· ἀφ' οὗ πόλις λιβύης· σωκράτης δὲ
ἐν τῷ πρὸς εἰδόθεον, φησὶ τὸν ὕλαν ἐρώμενον πολυφήμου καὶ οὐχ ἡρακλέους γενέσθαι· ὄνασος δὲ ἐν πρώτῳ ἀμαζονίδων,
ἀληθέστερον τὴν ἱστορίαν ἐκτίθεται· οὐχ ἡρπάσθαι αὐτὸν ὑπὸ νυμφῶν, ἀλλὰ κατενεχθῆναι εἰς κρήνην, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν.
Υλάσασθαι, ξύλα συναγαγεῖν. Υλασία, ἡ ξυλία καὶ φρυγανισμός. Υλάστριαι, καὶ οἱ λαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγον-
τες· καὶ ὑλοφόροι, οἱ ξυλοφόροι· καὶ ὑλιουργοί, οἱ ὑλοτόμοι. Υλᾶται, ἐστερήθη· ἀπέθανεν. Υλέες, οἱ ἐν κρήτῃ κυδώνιοι.
Υλη ἐστὶ, τὸ ὑποκείμενον πάσῃ γενέσει, καὶ φθορᾷ, καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς. Υλη παρ' ὁμήρῳ ἐν καταλόγῳ, ἀπὸ
ὕλης θυγατρὸς θεσπιέως· ἢ ὅτι ὑλώδης ἐστί· φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ, ὅτι ὕλη καὶ εἰλέσιον καὶ ἐλεὼν, ὑλώδεις εἰσὶ τόποι
βοιωτῶν· καὶ ἑλώδης· ὁ γεωγράφος δέ φησιν ὅτι ἐλεὼν, κώμη ταναγρικὴ, ἀπὸ τῶν ἑλῶν καλουμένη· καὶ ὅτι ἕλος καὶ ἐ-
λεὼν καὶ εἰλέσιον, διὰ τὸ ἐπὶ ἕλεσιν ἱδρῦσθαι. Υλη λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἡ ἀνείδεος· καὶ ἡ τοῦ ἀνδριάντος ὕ-
λη· οἷον ὁ χαλκός· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ὕλη τὸ ἄλσος· παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν, ὕλη λόγων, ἡ ὑπόθεσις αὐτῶν· ἄλσος μὲν
καὶ δρυμὼν καὶ λόχμη, τὸ ἐπὶ στερεᾶς γῆς, ἕλος δὲ, τὸ λιμνῶδες, καὶ καλαμῶδες· σημαίνει δὲ ἡ ὕλη τρία· τὰ ξύλα· καὶ
τὸν σύνδενδρον τόπον, καὶ ὄνομα πόλεως. Υλήεντι ζακύνθῳ, ὅμοιόν ἐστι τῷ, ἠμαθόεντι πύλῳ· ὑλήεις δὲ, τουτέστιν ὕλην
ἔχουσα καὶ οὐ τραχεῖα κατὰ τὴν ἰθάκην· ἥ τις κραναὴ λέγεται διὰ τὴν τραχύτητα. Υλην ἄγειν, παρὰ τῷ ποιητῇ,

δύνασθαι καὶ ἀντὶ τοῦ κλαῦσαι καὶ θραύειν εἶναι καθὸ τὸ νέα μέν μοι ἔαξε ποσειδῶν. τὸ δὲ τοιοῦτον ἄγειν, ἢ ἀγνύειν λέγεται. Ὑλήωροι, αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι. Ὑληωροί, τίκτονες. Ὑληκισσίαν, τὸν στέφανον. Ὑληρεῖς, νομεῖς. ἐν ὕλῃ φυλάττων. Ὑλης μήτρα, εἶδος σκώληκος ὃ καλεῖται ὑλομήτρα. ἄλλοι δὲ βόμβυκα. Ὑλήτης, οἴνου εἶδος. Ὑλιγγες, λόγχαι. Ὑλις ὕλιος, μεταπλασμός ἐστιν ἀπὸ τοῦ ὕλη τοῦ μακροῦ γίνεται, παρὰ τὸ ὕεσθαι ὅ ἐστι βρέχεσθαι, ἢ διὰ τοῦ ὕειν αὐξανομένη. Ὑλίμη, μάχη τις. Ὑλίαι, τὰ προσκαττύμασι δέρματα. Ὑλίας, τοῖς καρπατίμοις τόμοις. Ὑλλεῖ, θρυλλεῖ. λέγει. Ὑλλήνων ἔθνος, περὶ τὴν ἰλλυρίαν. ἀπὸ ὕλλου τοῦ ἡρακλέους καὶ μελίτης ὀνομασμένον. Ὑλλικὸς λιμήν, ἀπὸ ὕλλου τοῦ μελίτης καὶ ἡρακλέους. Ὕλλος, ὁ υἱὸς τοῦ ἡρακλέους. Ὕλλος, ποταμὸς λυδίας. Ὑλαγοί, στρατὸς παρθίαιοι. Ὑλαι, σπόνδυλα. Ὑλομανούντων, μεμηνότων περὶ τὴν ὕλην. ἢ τῇ ὕλῃ χαιρόντων. Ὑλοτόμος, ξυλοτόμος. Ὑλωὶ χθυόεντι, ὄνομα ποταμοῦ, ἰχθύας ἔχοντι. Ὑλωρὸς, ὕλην φυλάσσων.

ΤΟ Υ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ·Ν·Ξ·Ο·, ΚΑΙ Π.

μά, ὑμέτερα. Ὑμεδαπῶν, τοῦ ὑμετέρου ἐδάφους. Ὑμέναιος, λαμβάνεται παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τοῦ γαμήλιος ᾠδή. ὡς τὸ ὑμέναιος ὀρώρει. καὶ πολὺς δ᾽ ὀρυγμαδὸς ὀρώρει. γίνεται δὲ ἡ λέξις, ἢ παρὰ τὸ ὑμνεῖν, ὡς οἷον ὑμναιός τις, ἢ παρὰ τὸ ὁμοῦ ναίειν τοὺς νυμφίους, ὡς οἷον ὁμόναιος. ἢ παρὰ τὸν παρθένειον ὑμένα, ὃς παραδηλοῖ καὶ τὸ ὑμήν. ὦ ὑμέναιε ὦ, παρὰ τῷ κωμικῷ. οὐδὴ διαλέκτου ὑμένος χρῆσις ἐν παρὰ τῷ δειπνοσοφιστῇ, ἐν τῷ ἐξελαυνόν τινες τὸν ἄργυρον. εἰς ὑμένας ἰδέαν ἤγουν, ἄγαν ἐλαύνοντες λεπτότατον ἐοίκου ὑμένος δίκην. καὶ ἄλλως. ὑμέναιος γὰρ ὑμεναίου τινὸς ἀργείου, ὃς παρὰ τῶν ἀθήνας, ἔπαυσε βίαν ἣν λῃσταὶ πελασγοὶ ἐπῆγον παρθένοις ἀττικαῖς, αἳ γάμῳ νομίμῳ ὕστερον ἐκδοθεῖσαι, ᾠδὴν ᾖσαν ἐπ᾽ αὐτῷ, ἣν ὁμωνύμως ἐκάλουν ὑμέναιον. καὶ ἐξ ἄλλου παῖς ὁ ἐν γάμῳ ὕμνος, ὑμέναιος. ἕτεροι δὲ περὶ καλήν τινα νεανίαν ἱστοροῦσιν ὑμέναιον πρὸ ὥρας θανόντα, καὶ εἶναί τινα λόγον ἄλλου ἐν τοῖς γάμοις, ὃν καλεῖσθαι ὑμέναιον. Ὑμενοῖ, εἰς γάμους ᾄδοιτο. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Ὑμένιον, λεπτόν. Ὑμενῶδες, λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες. ὁ δὲ ὑμὴν, ὑφήν τίς ἐστιν. ἢ ὕφασμα εἶναι λεπτὸν ὑμένα. Ὑμὴν, ἀντὶ τοῦ ὑμετέραν φησὶν ὅμηρος. εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν. ἐν ὀδυσσείᾳ δὲ ὑμὰ κτήματα λέγει, τὰ ὑμέτερα. ὥς τε ἔοικεν εὐθεῖα εἶναι ὁ ὑμός. ὁ ὑμέτερος, εἰ καὶ μὴ ἐν χρήσει εὕρηται, ὥσπερ καὶ σφὸς ὁ ἴδιος. ἀλλὰ μὲν σεσίγηται. ἔχει δὲ κινούμενα ἐξ αὐτοῦ. ὅτι δὲ καὶ ἀμὸς ἐστὶν ὁ ἡμέτερος ἐν πρώτῳ προσώπῳ, δηλοῖ ὁ γράψας ἀμὸν πατέρα. Ὑμήττιος ἀπόλλων, ὁ ἐν ὑμηττῷ τιμώμενος. καὶ ὑμήττιος ζεὺς, παρὰ ἀττικοῖς. Ὑμήττιον μέλι, τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν. ὑμήττιος, τόπος ἀττικῆς, ἐν ᾧ λέγεται εὔχρηστον μέλι γίνεσθαι. Ὑμιν, εἶδος ἐνδύματος. Ὕμμες, ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς λέγουσιν αἰολεῖς. ἡ τοῦ ὕμμι ψίλωσις, καὶ ὀξυτόνησις, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ διπλῶν τοῦ μ, καὶ ἡ ἐκ κοινῆ τοῦ υ, αἰολέων εἰσίν. Ὑμηττὸς, ὄρος ἀττικόν. Ὑμνεῖν λέγεται, τὸ εὐφημεῖν καὶ ἐξαίρειν. καὶ ἐπὶ θείων καὶ ἀνθρωπίνων τιθέμενον. λέγεται ὑμνεῖν, καὶ τὸ ᾄδειν. λέγεται καὶ τὸ θρυλλεῖν. λέγεται ὑμνεῖν καὶ τὸ μνημονεύειν. καθὸ καὶ σοφοκλῆς βαιὰ μὲν ἀεὶ δ᾽ ὑμνούμενά μοι. ἀντὶ τοῦ ἀεὶ μνημονευόμενα ἐμοί. Ὑμνοπολείτω, ἀντὶ τοῦ ὑμνείτω. Ὕμνος, ἡ πρὸς τὸν θεὸν ᾠδή. ἀφ᾽ οὗ ὑμνοπόλος παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἴσα τὸν τῷ ἀοιδοπόλος. ἤγουν ὁ ποιητής. Ὕμνος προσῳδίας. ὕμνος ἐγκωμίου. ὕμνος παιᾶνος. καὶ τὰ ὅμοια. Ὕμνος ἐστὶν, αἶνος ἐμμελής. Ὑμνίον, τὸν ἀμόλγην διόνυσον. Ὑμνοθέται, ποιηταί. Ὑμνοπῆται, σύνοδοι τῶν ἐπὶ τοῖς γεγαμημένων. Ὑμνῶ. γεραίρω. μεγαλύνω. σεμνύνω, καὶ ἀποσεμνύνω. δοξολογῶ, ἴσα τούτοις. Ὕμοιον, ἀντὶ τοῦ ὅμοιον λέγουσιν αἰολεῖς. Ὑμὸς, ἀντὶ τοῦ ὑμέτερος δωρικῇ διαλέκτῳ. καὶ ὕμες ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς οἱ αὐτοὶ λέγουσιν. Ὑναι, τὴν εἰρήνην. Ὕνις, τὸ τοῦ ἀρότρου σιδήριον, καὶ κλίνεται ὕνεως. Ὑνναρεὺς ζεὺς, ἀπὸ τοῦ ὑνναρίου ὄρους. Ὕννος, πῶλος, ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας πρὶν κυηθῆναι. Ὑντασαι, συμπαρῆσαι. Ὕξον, βοήθησον. Ὑοβότης, συοβόσκης. Ὑολλὸς, τόπος συῶν βορβορώδης. Ὑομουσίας, ἀριστοφάνης. ἔγωγε θαυμάζω τῆς ὑομουσίας. τῆς χοιρωδείας. τῆς ἀπαιδευσίας. Ὑοσκύαμος, ὃν οἱ πίνοντες μαίνονται. καὶ ὑοσκυαμᾶν, τὸ μεμηνέναι καὶ παραπαίειν. ὡς φερεκράτης κοριαννοῖς. ἔστι δὲ ὁ ὑοσκύαμος, εἶδος βοτάνης. Ὑομεμνία, ἑορτή τις ἐν ἄργει. Ὑομένη, βρεχομένη. Ὕον, ὅμοιον. Ὑοχαὶ, τὸ βορβορῶδες ὕδωρ. Ὑπαγγέλλω, τὸ ὑπαγορεύω, ἢ ὑποφωνῶ, ἀπὸ ἐλάττονος ἢ αὐτοπροσώπου, πρὸς μεῖζον λεγόμενον. Ὕπαγε, ἀντὶ τοῦ ἄπελθε. ἀριστοφάνης ὕπαγε θᾶττον ἀφ᾽ ἡμῶν. Ὕπαγε ζυγὸν, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγον. ὡς τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγαγον ὠκέας ἵππους. Ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀριστοφάνης. Ὑπάγειν, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους, ἤτι τῶν τοιούτων. καὶ λέγομεν ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν. ὡς παρ᾽ ὑφηγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγητήν. ὑπάγειν καὶ τὸ ὑποβάλλειν λέγεται. ὑπάγει, τὸ ἠρέμα καὶ κατὰ μικρὸν ἄπεισιν. ὑπάγει καὶ τὸ ὑποβάλλει, καὶ ὑποτίθησιν. οἷον, ὑπάγει συλλογισμοὺς ὡς ἐχθρός. ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλει. καὶ ὑπάγει τὴν κρηπῖδα τῷ ἴχνει, ἀντὶ τοῦ ὑποτίθησιν. ὑπάγει ἀντὶ τοῦ ἀπέρχεται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐγκαλεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. ὑπάγοντος τοῦ κέρδους αὐτόν. τὸ ὑπάγειν τοῦ πορεύεσθαι διαφέρει. ὑπάγειν μὲν γάρ ἐστι, τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν. καὶ δουλοῦν βόας, ἢ ἵππους. καὶ ὅμηρος. ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους. πορεύεσθαι δὲ, τὸ βαδίζειν. τὸ δ᾽ ὑπ᾽ ἀριστοφάνους λεγόμενον ὑπάγειν, ἀντὶ τοῦ προάγειν ἐστίν. ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ. ὥσπερ γὰρ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμὸν, καὶ ὑφηγητὴν, ἀντὶ τοῦ προηγητὴν, οὕτω καὶ ὑπάγειν ἀντὶ τοῦ προηγεῖσθαι λέγουσι. καὶ εὔπολις. σὺ δ᾽ ὑπάγεις τοῦ μὴ πρόσθε. Ὑπαγορεύει, λαλεῖ. μεταβατικῶς καὶ ἀμεταβάτως. Ὑπαγορία, συμβουλία. Ὑπαγωγέα, τὸν ξυστῆρα λέγουσι. κατὰ τὸ δέ ἐστι σιδήριον ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν. ὁ δὲ ὑπαγωγεύς, ὥς τινες σιδηροῦν τι. οἷον τὸ εἰδίον ᾧ ἔχουσιν οἱ κονιαταί. οἱ δὲ, ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τινὲς δὲ αὐτὸ παράξυστον καλοῦσιν. εἰ μὴ ἄρα πηλόν τινα ὑπαγωγέα καλοῦσι. τοιοῦτον γάρ τι καὶ ἕρμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει. Ὑπαγωγὴ, ὑποχώρησις. Ὕπαγων, ὑπὸ δίκην ἄγων.

Ὑπαγμένοι, δοῦλοι· ὑπουργοί. Ὑπαί, πρὸ τοῦ καὶ νῦν ὑπαὶ πόδα. Ὑπαὶ δείους, ὑπὸ τοῦ δέους. Ὑπαιδέσαιν, ὑ-
πόψειαν. Ὑπαὶ πτερύγων, ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων. Ἡσίοδος· τά γε μὲν γελόωντες ὑπ' αὐλητῆρος ἕκαστος. Ἀρχίλοχος.
ᾆδον ὑπ' αὐλητῆρος. Ὑπαὶ δ' ἴδεσκεν· ὅ ἐστιν, ὑπέβλεπε τό· παρασύρων ἴσως τὸ βλέμμα. λοξῷ βλοσυρότητος. κα-
τὰ χθονός, ὄμματα πήξας. Ὑπάρξει παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ω, ἀντὶ τοῦ προκατάρξει, οὔπω καινῶς καὶ πρωτοθέτως,
λεγόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν· ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον, καὶ κατάρχειν φασίν, ἀφ' ὧν καὶ ἡ καταρχὴ τῶν ἔργων· καὶ ὑπαρχή,
ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ὑπαρχῆς. λέγει δὲ ἡ ῥηθεῖσα γνώμη· ὅτι θέμις, τουτέστι δίκαιον, ἀντιξενίζειν τὸν ὑπάρξαντα κατὰ τὸ δό-
μεν· ἴσον δ' ὅς ὅς κεν δῷ, τὸ Ἡσιόδειον· καὶ ἵνα χάρις χάριν εἴη ἡ τίκτουσα κατὰ τὸ ἐν ἄλλοις ῥηθέν· χαρίτων ἴδιον. Ὑπαι-
θα λιάσθη, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ ἰθὺ καὶ ἀντικρύ, καὶ ἔμπροσθεν. ἐκ παραγίων γὰρ νοῆσαι τὸ ὕπαιθα, οὐκ ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς.
λιάσθη δέ, οὐ τὸ ὀξέως φυγεῖν, ἀλλὰ κατεκλίθη· ὡς τό, ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη. Ὑπ' αἰθέρι παρ' Ὁμήρῳ ἐν τῷ ρ τῆς Ἰλιά-
δος, ἀντὶ τοῦ ὑπ' αἰθρίᾳ· καὶ ἀληθῶς ἀέρι, καὶ ἀνεφέλῳ. διαστέλλει γὰρ ἐνταῦθα φανερῶς, αἰθέρα καὶ ἀέρα· οὗτος μὲν
γὰρ σκοτεινός· διὸ καὶ ἠέρα τὴν ἀορασίαν φαμέν· ἐκεῖνος δὲ λαμπρός, καὶ ὡς ἐρρέθη ἀνέφελος. Ὕπαιθρα, ἀνακτορί-
πινυον· ἤγουν ἐπιπονοῦντο ἔμπροσθεν τοῦ ὑφαίστου παρ' Ὁμήρῳ. Ὕπαιθρον, μὴ λέγε· τὸ δὲ γὰρ ὑπαίθριον, τετρασυλλάβως.
Ὑπαίθριον, ὑπὸ τὸν ἀέρα. Ὑπαιθριάζει τὰς νεφέλας λέγει Ἀριστοφάνης, ἤγουν σκορπίζει· διάγει. Ὑπαικα-
λούσας, ὑποτρεμούσας. Ὑπαλίχαζεν, ἐκ πέτρας ὑποχωρεῖ. Ὑπαινίττεται, ἐμφαίνει, δηλοῖ. Ὑπαίρω τὸν ὅρκον,
ἀντὶ τοῦ προαίρω. Ὑπαΐξας, ὑφορμήσας. Ὑπακοή ἐστι, παντελὴς ὑποταγὴ ἰδίου θελήματος. Ὑπακοῦσαι, ἀν-
τὶ τοῦ ὑποταγῆναι· καὶ συντάσσεται δοτικῇ· καὶ ὑπακοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀκοῦσαι, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ.
Ὑπακτίον, προάστιον· ἐκ τοῦ ἄγω ἀκτίον καὶ ὑπακτίον. Ὑπάλειπτρον, ἔλασμά τι, ᾧ ἄν τις ὑπαλείψαιτο τοὺς ὀ-
φθαλμούς, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπάλειψον, ἀντὶ τοῦ ἔγχρισον, Ἀριστοφάνης. Ὑπαλλαγή ἐστιν, ὅταν ἀντιτιμήσαν-
τες τῷ πρώτῳ ὀνόματι, ἕτερον προσλαμβάνωμεν· οἷον, οὐκ ἔστι τοῦτο φιλανθρωπία, ἀλλ' ἔρως· καὶ οὐκ ὀργίζεται, ἀλλ' ἐμαίνε-
το. Ὑπαλειπτόν, ἔγχριστον φάρμακον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπαλευάμενος, φυλαξάμενος. Ὑπαλύξαι, ἐκφυ-
γεῖν· ἐκκλῖναι. Ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν. Ὑπαλεύεο, ἀντὶ τοῦ ἀπαλεύου, ἔκφευγε. Ὑπα-
λύξας, ἐκκλίνας. Ὑπαναχωροῦσιν, ἡσυχῇ καὶ βάδην· τουτέστιν ὑπὸ πόδα ἔρχονται ἢ σχολαίῳ ποδί. Ὑπ' ἀνέρος, ὑπ'
ἀνδρός. Ὑπ' ἀνθερεῶνος, τὸν ὑπογένειον τόπον. Ὑπανιεῦντο παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας ἀπαιρεῖντο.
Ὑπαντιάξας, ἐξ ἐναντίας· ἀντὶ τοῦ ὑπαντιάσας· συναντήσας. Ὑπαντιάζει, ἀπαντᾷ· ὑπαντῆσαι, ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται,
ἀπαντῆσαι δέ, τὸ ἐντυχεῖν δίκῃ· οἷον ἀπήντησε κατὰ τὴν δίκην. Ὑπάντλα, χαλκᾶ ἀγγεῖα κάδοι. Ὑπάντρα,
οἱ ὑπὸ τὸ σπήλαιον. Ὑπανύεσθαι, ὑπουργεῖν. Ὑπ' ἄξοσι φῶτας πίπτειν, πρηνεῖς ἐξ ὀχέων· δηλοῖ τοὺς ἐξ ἁρμάτων ἐκ-
πίπτοντας, εἶτα πιεζομένους τοῖς τῶν φευγόντων ἵππων ἄξοσι. Ὑπαπίει, ὑποστρέφει. Ὑπ' ἀπατρίας, ὑπὸ ἁμαρτίας.
Ὑπαποτρέχειν, ὀπίσω τρέχειν. Ὕπαρ, ἀλήθεια· καὶ οὐκ ὄναρ. Ὕπαρ, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ· ἐν ἡμέρᾳ· οἷον φανε-
ρῶς· ἐναργῶς· ἀληθές. Ὑπάργυρον, τὸ κινάμωμον. Ὕπαρ, ἐγρήγορσις· ὀπτασία ἀληθής· οὐκ ἐν ὀνείρῳ· ἀλήθεια· οὐκ
ὄνειρος· οἷον ὕπαρ, οὐκ ὄναρ φαινόμενον. Ὑπαρκτά, μόνιμα· ὑπάρχοντα· παρὰ τὸ ὑπάρχω. Ὕπαρνος, ποίμνη ἄρ-
νας ἔχουσα. Ὑπάρξαι, τό, τε γενέσθαι καὶ τὸ κατάρξασθαι. Ὑπάρξει, ἀντὶ τοῦ προκατάρξει· οὔπω καινῶς, καὶ πρω-
τοθέτως λεγόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν· ὅπερ οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ κατάρχειν φασίν· ἀφ' ὧν καὶ ἡ καταρχὴ τῶν ἔργων, καὶ
ἡ ὑπαρχή· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐξ ὑπαρχῆς. λέγει δὲ Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσείᾳ ὅτι θέμις· τουτέστι δίκαιον ἀντιξενίζειν τὸν ὑπάρ-
ξαντα· κατὰ τὸ δόμεν ἴσον δ' ὅς, ὅς κεν δῷ, τὸ Ἡσιόδειον· καὶ ἵνα χάρις χάριν εἴη ἡ τίκτουσα κατὰ τὰ ἐν ἄλλοις ῥηθέντα, χα-
ρίτων ἴδιον. Ὑπάρχει ἔχων, ἤγουν ἔχει Ἀττικῶς· ὁμοίως ἔχων κυρεῖ. Ὕπαρχος, οἰκονόμος πολέμου στρατηγός.
Ὑπαρχθεῖσαν, προγεγονυῖαν. Ὑπάρχω, τὸ προκατάρχω· ὡς τὸ ὑπῆρξεν ἀδίκου μάχης. καὶ ὑπαρχή· ἡ προκατάρξις·
καὶ ἀντὶ τοῦ εἰμὶ καὶ ὑπάρχω τὸ ἀρχήν τινα ἄρχω. Ὑπάρχω, πελῶ· χρηματίζω, εἰμί· τυγχάνω, ἴσταμαι. Ὑπασπί-
δια προποδίζων· ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας, καὶ οὕτως προβαίνων. Ὑπασπισταί, δορυφόροι· παρὰ τὴν ἀσπίδα·
ἢ καὶ βοηθοὶ καὶ ὑπηρέται. Ὑπάστεα, ἔμπροσθεν. Ὑπάτη, ὑψηλή· δυνατή. Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασι-
λευόντων. Ὑπάτη, ἀνωτάτη, παρὰ τὸ ὕπατος ὃ σημαίνει τὸν ὑπερέχοντα καὶ ὑψηλόν· παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν δη-
λοῦσαν τὸ ὑπεράνω· ὑπότατος· καὶ συγκοπῇ ὕπατος. Ὕπατον μήστωρα παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ὑφ' ἓν νοητέον ἵνα δηλοῖ τὸν ὕπατον
ἐν βουλευταῖς, ἢ ἰδίᾳ μὲν τὸν μήστωρα, ἰδίᾳ δὲ τὸν ὕπατον· αὐτὸ δὲ διχῶς νοεῖται· ἢ γὰρ ἁπλῶς πάντων ὕπατον, ἢ τῶν ἀρ-
χόντων· κατὰ γὰρ τὸ ὕπατε κρειόντων· μήστωρ δὲ Ζεύς, ὁ ἐν ἄλλοις μητιόεις καὶ μητίετα. Ὑπ' αὐλήν, ὑπ' οἶκον. Ὕπα-
φρον· τὸ μὴ φανερόν, ὕπαφρον λέγουσι, καὶ τὸ τὴν ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ. ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον· τὸ ὕπαφρον.
Ὑπαχθέντες, ὑποβληθέντες· πεισθέντες· ἀπατηθέντες. Ὑπεάσιν, ἐληλύθασιν. Ὕπεα, τὰ ὀπίσθια. Ὑπέδυ·
ὑπεισῆλθεν. Ὑπεδείδισαν, ἔστι τοῦ μὲν ἐδείδισαν ἀρχὴ τὸ δειδίω ἐξ οὗ ἐπενθέσει τοῦ ι, δειδίω· ὅθεν δείδια ἡ ὑπ-
ὑπεδείδισαν, ἤγουν ἐδειλίασαν. Ὑπεζύγωται, ὑπέζευκται παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπεδίσμευεν, ὑπεξέκειτο.
Ὑπεζευγμένος, ὑποτεταγμένος. Ὑπεζωσμένοι, ἀναπείσαντες. Ὑπέθηκε τὴν οὐσίαν ὁ δανειζόμενος· ὑπέθετο δὲ
ὁ δανείζων. Ὑπέθην, ἔμπροσθεν ὑπεκθέμην. Ὑπέθεντο, συνεβουλεύοντο. Ὑπεθωρήσσοντο λόχῳ, ἀντὶ τοῦ λάθρα
καὶ κρύφα καὶ δολίως ὡπλίζοντο· δόλος γάρ τις ὁ λόχος· διὸ καὶ φησί, δόλον οὔτι προνόησαν· διὸ καὶ ἵζονται οἱ λοχῶν-
τες· καὶ λόχον καθίζειν λέγεται ὁ λοχαγός· καὶ ἔστιν οἰκεῖον ἐπὶ δολιευομένων εἰπεῖν, τὸ οἱ δ' οὔπω πείθοντο. λόχῳ δὲ
ὑπεθωρήσσοντο· ἔχει δέ τινα ὁμοιότητα πρὸς τὸ ὑπεθωρήσσοντο, καὶ τὸ ὑφαιρεῖν καὶ τὸ ὑφελέσθαι· ἃ καὶ αὐτὰ δόλοι δη-
λοῖ· κλεπτικὸν γάρ τι ἐκεῖνα. Ὑπειδόμην, ἀντὶ τοῦ ὑπώπτευσα. Ὑπείκει, ὑπακούει· ὑποχωρεῖ· ὑποτάσσεται.
Ὑπειλημμένη, ἀντειλημμένη· ὑπονενοημένη· ὑπεννενεγμένη. Ὑπειλληθέωσιν, ὑποσυστραφῶσι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει.
Ὑπείνεχεν, ὑπέβαλεν· ὑπεῖχεν. Ὑπεῖξά σοι, ὑπεχώρησά σοι. Ὑπειπεῖν, ἀντὶ τοῦ προειπεῖν· καὶ ὑπολαβεῖν,
ἀντὶ τοῦ

ἀντὶ τοῦ προλαβών. Ὑπείπωμεν, ἀντὶ τοῦ προείπωμεν· καὶ ὑπειπεῖν, τὸ προαγορεύεσθαι. Ὑπείραλα, ὑπὲρ τὴν ἅλα· ὑπὲρ
τὴν θάλασσαν. Ὑπείρεχον, ἀντὶ τοῦ ὑπερεῖχον· ἐστι ῥῆμα ἔχω· ὁ παρατατικὸς εἶχον, ποιητικῶς, μετὰ τῆς ὑπὲρ προθέσεως, ὑ
πέρεχον· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, ὑπείρεχον. Ὑπείρων, ἐκ μόνης τῆς ὑπεὶρ προθέσεως παρῆκται. καθὰ καὶ ἐκ τῆς ἀντὶ, ὁ ἀν
τίος· μετὰ δὲ τῆς ἐν, καὶ ἐναντίος. οὕτω δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀνὰ ἴσως, ὁ ἄνιος· καὶ ἐκ τῆς ἀμφὶ, ὁ ἄμφιος κύριον· καὶ ἐκ τῆς περὶ ὁμοίως
ὁ πέριμος· καὶ ἐκ τῆς ὑπὸ, ὕπιος ὁ παρὰ ἀρριανῷ ποταμός. Ὑπεῖχεν, ὑπέβαλεν. Ὑπὲκ διὸς αἶσαν, παρὰ τὸ ἐκ διὸς ἢ
μαρτημένον. Ὑπεκδράμω, φύγω. Ὑπέκειντο, ὑποκείμενοι ἦσαν. Ὑπέκθεσις, ὑπόθεσις. Ὑπεκινοῦντο, κατηναίγον
τὸ ὑπεθοοῦντο. Ὑπέκλινεν, ὑπέταξεν. Ὑπεκπέμπω, τὸ λαθραίως πέμπω τινά· συνεφελκομένης τῆς ἐκ προθέσεως,
συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς καὶ γενικῆς· εὐριπίδης· λάθρα μ' ὑπεξέπεμψε τρωικῆς χθονός. Ὑπεκπροθέων, ὑπεκτρέ
χων. Ὑπεκρεῖ, ὑπερέχει· ὑπερβάλλει. Ὑπεκρούσω παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἐφθέγξω· ἀνεκρούσω· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κιθάρας
ἢ τινὸς ἄλλου τοιούτου ὀργάνου. Ὑπεκστῶμεν, ὑποχωρήσωμεν. Ὑπέκτρεμον, τὸ ἔτρεμον. Ὑπεκφυγεῖν, καὶ ἀλύξαι παρ' ὁ
μήρῳ φανερῶς ταυτολογοῦνται, διὰ σύγχυσιν τὴν τοῦ λέγοντος. ὅτι δὲ τὸ ἀλύξαι οὐ μόνον κοινότερον αἰτιατικῇ συντάσσε
ται· ἀλλὰ καὶ γενικῇ, δηλοῖ σοφοκλῆς ἐν τῷ, οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου. Ὑπέλαιον, ἐλαιός. Ὑπέλαβεν, ὑπεδέξατο.
Ὑπέλθοι μέλαθρον, ἀντὶ τοῦ εἰσέλθοι κεῖται παρ' ὁμήρῳ. καὶ δοκεῖ κυριώτερον εἶναι τὸ ὑπέλθοι τοῦ εἰσέλθοι. Ὑπελύσαο.
λύω, λύσω· ἔλυσα· ἐλυσάμην· ἐλύσω καὶ διαλύσει ἰωνικῇ ἐλύσαο, καὶ ὑπελύσαο. Ὑπέμβρυον, νεογνὸν βρέφος. Ὑπέμει
νεν· ὅμηρος· οὐδ' ὑπέμεινεν, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐκαρτέρησεν· ὁ παραμένειν ἔφασιν οἱ μεθ' ὅμηρον· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ τοιούτου ὑπομένειν καὶ
ἡ ὑσμίνη κατά τινας, ἤδη προγέγραπται. Ὑπεμνάασθε, ἀντὶ τοῦ ὑπούλως καὶ ψευδῶς καὶ οὐ κατὰ νόμον ἐμνηστεύεσθε· ὥς
περ καὶ τὸ δμωαῖς παρευνάζεσθε, ἀντὶ τοῦ παρὰ τὸ δέον συνεκοιμᾶσθε. Ὑπεμνήμυκεν, ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα ἐστύγνακεν, ἢ
μᾶλλον τεταπείνωται· καταβέβληται· τοῦτο δὲ εἰς γραφὴν μὲν πεζὴν οὐχ ἕλκεται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἠμύω τὸ ἐπικλίνω·
ἤμυκε, καὶ ἀττικῶς, ἐμήμυκε, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἐμνήμυκεν, ἀντὶ τοῦ κάτω οἷον κεῖται καὶ στυγνάζων κατακέκλιται. ὅτι
δὲ τοῦ ἠμύω πρωτότυπόν ἐστι τὸ μύω, ἔκδηλόν τε ἐστιν. ἄλλο δὲ ἐπὶ βλεφάρων καὶ χειλέων, καὶ τινῶν ἑτέρων λέγεται. μέλ
λων δὲ αὐτοῦ, μύσω· ἐξ οὗ μύες, καὶ μυῶνες οἱ κατὰ σῶμα· καὶ μύες τὸ ζωύφιον· ἐκ δὲ τοῦ μύειν καὶ ποτήριον ἡ ἄμυστις· ἀφ' οὗ ἐστιν
εὐμαρῶς πιεῖν· καὶ ῥῆμα τὸ ἐκμυστίζειν, τὸ ἐφ' ἓν πνεῦμα πίνειν· ὡς τὸ ἔπινε κἀξεμύστισε· καὶ ὥς φησιν ἀθήναιος, ὡς καὶ τὸ ἔπι
νον δὲ τὴν ἄμυστιν μετὰ μέλους μεμετρημένου πρὸς ὠκύτητα χρόνου. Ὑπεμνήμυκεν· ἐστιν ἠμύω τὸ ἐπικλίνω, καὶ κατ' ἀπλῶν
ὁ παρακείμενος, ἤμυκα· ὁ ἀττικὸς ὤφειλεν εἶναι ἠμύμηκα. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἀεὶ ἀπὸ βραχείας ἄρχε
ται, συνεστάλη τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγένετο ἐμύμηκε· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν διὰ χρείαν ποιητικὴν γίνεται ἐμνήμυκε· καὶ ὑπεμνήμυκεν.
Ὑπ' ἐμοὶ, ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν. Ὑπεμφαίνοι, φανερῶ. Ὑπεναντίος, ἐχθρός. Ὑπενεγκεῖν, τὸ ὑπομεῖναι. Ὑπένερθεν,
ὑποκάτωθεν· λέγεται καὶ χωρὶς τῆς ὑπὸ, ἔνερθεν· καὶ ἐπένερθεν χωρὶς τοῦ ε. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δηλοῖ κυρίως τὸ κάτωθεν. ὁ δ' ἀντιτέ
γωνεν ἔνερθεν· λέγεται δὲ ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ τοῦ κάτω κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. Ὑπένες, εἰς τὸ πάρ τιν. Ὑπ' ἐνεστῶσι, βουλαῖς.
Ὑπενηνεγμένον, ὑποκείμενον. Ὑπενόθευσεν, ὑπέφθειρεν. Ὑπενόστησεν, ὑπέστρεψεν. Ὑπεξάγει, ἀντὶ τοῦ ὑπεκφεύγει.
Ὑπεξαιρῆσαι, ἀντὶ τοῦ ὑπεξελεῖν· ἀνελλήνιστόν ἐστι. τοῦ γὰρ ἀορίστου μὴ ὄντος λέγω τοῦ ᾕρησα, οὐδὲ ἡ μετοχὴ αἱρήσας, πού δὲ
τερον αἱρῆσαι. Ὑπεξαλέασθαι, ὑπεκκλίνειν. Ὑπεξέθαυτο, ὑπεκέκαυτο. Ὑπεξέφερε, προέτεινε· προεβάλλετο. Ὑπε
ξύβριζον, ὕβριζον. Ὑπεξῆλθον, ἀντὶ τοῦ κρυφίως ἔφυγον. Ὑπεξηρήσθω, αἱρῶ αἱρήσω· ᾕρηκα· ᾕρημαι· ᾑρήμην τὸ προστακτι
κὸν ᾕρησο, ᾑρήσθω, καὶ ὑπεξηρήσθω. Ὑπεξίσταμαι καὶ ἐξίσταμαι, τάσσεται ἐπὶ ὁδοῦ· ὑπανίσταμαι δὲ ἐπὶ καθέδρας. οἷον ὑ
πεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ· ὑπανίσταμαι δέ σοι τῆς καθέδρας. Ὑπεξίει, ὑπεξίσταται. Ὑπεξίστησι, μεθίστησιν. Ὑπεξυ
ρημένον τὸ ξύλον, ἀντὶ τοῦ μετρίως παρατετιλμένον. Ὑπεπίττουν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει· οἷον, ἠσέλγουν· ἀντὶ τοῦ κατεφίλουν·
πιττοῦν δὲ ἐστι κυρίως, τὸ τὰς παλαιὰς ναῦς πίσσῃ χρίειν. ἔνθεν οὖν μετήνεγκε τὴν λέξιν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν· συνῆλθον. Ὑπέ
πισα, ὑπεπότισα. Ὑπεπόδισεν, ἀνεπόδισεν. Ὑπέρα, τὸ ἐξηρτημένον τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ χοινίον, ᾧ ἀνίεται καὶ τείνεται
τὸ χοινίον· παρὰ τὸ ὑπεραίω εἶναι. Ὑπὲρ, γενικῇ μὲν ἐπὶ βοηθείας· οἷον ὑπὲρ κτησιφῶντος ὁ λόγος ἀπολογίας. ὁμοίως
τῇ περὶ· ὑπὲρ εἶπον πάλιν ἐρῶ· καὶ ὅταν τὸ ἐπάνω δηλοῖ· ὑπὲρ καπνοῦ τίθησι τὸ πηδάλιον. αἰτιατικῇ δὲ τὸ πλέον καὶ ἐπέ
κεινα, καὶ ὅλως ὑπερκείμενον ἀποφέρεται· οἷον ὑπὲρ αὐτόν τι ἐστιν ὁ θεὸς εἰδέναι· ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανεῖν βέλτιόν ἐστιν.
ὑπὲρ ἐνίοτε συντιθέμενον ὀνόματι, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐπιρρήματος λαμβάνεται· οἷον ὑπερθαυμάζω, ὑπέρφιλος, ὑπέρσοφος, ὑ
πέρβιος. τὴν ὑπὲρ, ἔξωθεν λαμβάνουσιν οἱ ἀττικοί· οἷον, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει· ὑπεὶρ ἀν
τὶ τοῦ ὑπὲρ, πλεονασμῷ τοῦ ι γίνεται. Ὑπεραγασθεὶς, ὑπερθαυμάσας. Ὑπέραγον, διαφέρον. Ὑπεραγονάστας, εἱμαρμένας
κρόκας· οἷον ὑπερστήμονας. Ὑπέραγχος, ὑπερήφανος. Ὑπεραέα ἄελλαι, οὐ μόνον τὴν ἄγαν πνέουσαν λέγει ὁ ποιητής,
ἀλλὰ καὶ τὴν ὕπερθεν· ὅ ἐστιν ὑψόθεν· ὁποῖός τις καὶ ὁ βορέας, ἐξ ὑψηλοῦ καταπνέων καὶ ἄλλος· ἢ καὶ ἄλλως εἰπεῖν, ὑπεραής· ἤγουν ἄ
νωθεν ὡς ἐν καθέτω καθαλλομένη· ὅ ἐστι καταφερομένη τῆς γῆς σφοδρὰ οὖσα· καὶ ἀπαραφύλακτος· ὁποῖοί τινες καὶ οἱ στρόβι
λοι. Ὑπεραεῖ, ἀὴς καὶ ἐν συνθέσει ὑπεραής, τοῦ ὑπεραέος καὶ ὑπεραοῦς, τῷ ὑπεραεῖ· καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὑπεραέα καὶ ὑπεραῆ.
Ὑπεραι, σκώληκές τινες. Ὑπεραίρω, τὸ νικῶ· καὶ ὑπερβαίνω, καὶ γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· αἰτιατικῇ μὲν ὡς παρὰ
τῷ θεολόγῳ· πάντας ὑπεραίρειν ἐσπούδασεν εἰς ταυτὸ δηλαδὴ συντεῖνον. Ὑπεραίρεται, ὑψοῦται. Ὑπέρακμος, μέγας.
Ὑπεράλα, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν. Ὑπεράλλεται, ὑπερπηδᾷ. Ὑπεραλλόμενον, ὑπεραλλόμενον. Ὑπερανάστης, μετανά
στης· μεταβάτης. Ὑπερανέστηκεν, ὑπερβέβηκεν· ἐκ τῆς ὑπέρ. Ὑπεράντλα, πολλά. Ὑπέρας λέγει ὅμηρος, χοινία οἷς τὸ
κέρας μετάγεται· ἢ μᾶλλον σαφέστερον τὰ ἄνω εἰς ἄκρον τοῦ κέρατος ἑκατέρωθεν δύο χοινία, οἷς οἱ ναῦται τὸ κέρας μετάγου
σιν· οἱ δὲ παλαιοὶ τὴν ὑπέραν, χοινίον ἑρμηνεύσαντες κέρατος τοῦ κατὰ τὸν ἱστὸν, ᾧ ἀνίεται καὶ διατείνεται. Ὑπερασπίζω, βο
ηθῶ· ἀντιλαμβάνω. Ὑπερασπιῶ, προΐσταμαι. Ὑπὲρ αἶσαν, ἐξαίσιον ἀλλαχοῦ λέγει ὁ ποιητής. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ κατ' αἶ
σαν οὐδὲ ὑπὲρ αἶσαν μίμημα παρὰ σοφοκλεῖ τὸ γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι. Ὑπεράχθετο, ἤγουν ὑπερβολικῶς ἄχθος ἔχε.
Ὑπερβαίνει, ἀντὶ τοῦ παραβαίνει καὶ ὑπεραίρει καὶ νικᾷ. Ὑπερβάλλειν· καὶ ὑπερβολή, κυρίως μὲν ἐπὶ τοῦ ὑπερακοντίζειν· ἢ ὑπερ

βολεύειν· ἢ ὑπὲρ τὸ μέτρον δισκεύειν. μεταφορικῶς δέ, καὶ ἐπὶ ἑτέρων ὑπεροχῶν, ἢ καὶ ἐπὶ ἀσυμμετριῶν. Ὑπερβαλέσθαι,
ἀντὶ τοῦ νικῆσαι· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερτίθεσθαι. Ὑπέρβαν, ὑπερέβαν. Ὑπέρβασαν, οὐκ ἐκ τοῦ ὑπερβαίνειν, ἀλλ' ἐκ τοῦ πρω
τοτύπου βῶ· ἐξ οὗ καὶ ἡ βάσις, καὶ ἡ ὑπερβασία. Ὑπερβασία, παραβασία· ἀδικία· καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ δίκαιον πράττειν. γίνεται
παρὰ τὸ βέβαμαι παρακείμενον, βέβασαι, βασία· καὶ ὑπερβασία κυρίως, ἐπὶ τῶν ὑπερβαινόντων τοὺς ἰδίους ὅρους. ταῦτα δὲ
καὶ ἐπὶ τῆς ὑπερηφανίας. δοκοῦσι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι, ποιεῖν τι ὑπὲρ ἑαυτῶν. ὑπερβασία καὶ τὸ ὑπερβαίνειν, ὃ ταυτὸν ἐστί
πως τῷ ὑπερπηδᾶν. ἧς καὶ παρ' ἡσιόδῳ χρῆσίς ἐστιν, ἐν τῷ ὑπερβασίῃ δ' ἀλεγειναί. Ὑπερβατόν ἐστιν, ὅτε ἐντίθεται
λέξις ἐν μέσῳ. ὡς ἐν τούτῳ· αἵματος ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς. ἀντὶ τοῦ λέων ταῦρον καταδηδώς. καὶ λέξιν μὲν οὕ
τως ὑπερβιβάζει ἐνίοτε, καὶ ὅλον λόγον. ὡς ἐν τούτῳ· ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες σμερδαλέον κονάβησαν ἀϋ
σάντων ὑπ' ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσσῆος θείοιο. τὸ δὲ ἑξῆς ἐστιν, ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες ὀδυσ
σῆος θείοιο. Ὑπέρβιον, ὑπερβιῶς, οἷον ἄγαν βιαίως, ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ, ὑπερηφάνως. Ὑπέρβιος ὕβρις, ἡ ἐκ
μεγαλοδυνάμου ἀνδρῶν. καὶ ἡ ὑπεράνω πάσης δυνάμεώς ἐστιν. Ὑπερβολή ἐστι φράσις ὑπερβαίνουσα τὴν ἀλήθειαν αὐ
ξήσεως χάριν ἢ μειώσεως, αὐξήσεως μέν, οἷον ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ διὸς αὐγάς, καὶ ἵπποι χιόνος λευκότεροι,
θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι. καὶ μελάντερον ἠΰτε πίσσα, καὶ τὰ ἑξῆς. μειώσεως, οἷον οὐδὲ φίλος ἦν ἐπὶ αἰσχρᾶς γυναικός, ἣν ὁ πα
τὴρ φιλήσειεν οὐδέπω ποτέ. παρ' ἧς τὸν ἄρτον ὁ κύων οὐ λαμβάνει. μέλαινα δ' οὕτως, ὥστε καὶ ποιεῖν σκότος. καὶ πάλιν ὑ
περβολή ἐστιν. ὅταν τις τὸν γοργῶς τρέχοντα εἴπῃ τρέχει ὡς ἄνεμος, καὶ τὸ λευκὸν εἴπῃ ὡσεὶ χιών. Ὑπερβλύειν, ὑ
περάγαν ὑπερβλύζει. Ὑπερβολήν, τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν, ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου δημοσθένης. Ὑπέρβολος, λυ
χνοποιὸς ὤν, πάνυ πανοῦργος ἦν. οὐ γὰρ χαλκῷ μόνον ἐχρῆτο πρὸς τὴν τῶν λύχνων κατασκευήν, ἀλλὰ καὶ μόλιβδον ἐνετίθει,
ἵνα πολὺ βάρος ἔχοντες πλείονος ἄξιοι ὦσι, καὶ οὕτως ἠπάτα τοὺς πριαμένους. Ὑπεργύιον, ὑπερμῆκες. μέγα. Ὑπερ
δεᾶ, ὑπεραγόντως ἐνδεᾶ, ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Ὑπερδαπανεῖ, ὑπερτρυφᾷ. Ὑπερδέα δῆμον λέγει ὅμηρος, τὸν
ἀπόντα καὶ ὑποκείμενον δέοις, ἐκ τοῦ ὑποδεέα κατὰ συγκοπήν. ἄλλως γὰρ περισπᾶσθαι ὤφειλε κατὰ συναίρεσιν, ὡς τὸ εὐφυ
έα καὶ εὐφυᾶ. ὑγιέα ὑγιᾶ. Ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον. ξενοφῶν. Ὑπέρδισμα, ἐνέχυρα ὑπερδήματα. Ὑπέρ
δικον, τὸ ἄκρως δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον. Ὑπὲρ διὸς αἶσαν καὶ ὑπὲρ θεόν, ταυτόν. τὸ γὰρ ὑπὲρ αἶσαν καὶ ὑπὲρ μόρον πα
ραφράζων ὁ πολύφωνος ποιητής, φησί· πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσασθαι ἴλιον. Ὑπὲρ δύναμιν, πάνυ βιαίως. Ὑπερέβη
καὶ ἁμάρτῃ, ἐκ παραλλήλου δηλοῦται τὸ αὐτό. ἐπεὶ καὶ ὑπερβασία, καὶ ἁμαρτία τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἰσίν. ἄλλως δὲ ἁμαρτεῖν
μὲν τὸ ἀποσυναστοχῆσαι τοῦ δέοντος. ὑπερβῆναι δέ, τὸ καθ' ὑπερβολὴν οὕτω παθεῖν. ληφθὲν μεταφορικῶς, ἐκ τῶν μὴ βαι
νόντων εὐτάκτως, ἀλλὰ ὑπερβαινόντων. ταυτὸν δ' εἰπεῖν παραβαινόντων. εἰκὸς δὲ εἰλῆφθαι τὴν λέξιν ταύτην καὶ ἐκ τῶν ἀδικούντων
ἐν τῷ ὑπερβαίνειν τὰ τεταγμένα ὁροθέσια. οὐ μόνον ὑπούλως διὰ τοῦ ἠρέμα ὁρογλυφεῖν, ἀλλὰ καὶ θρασύτερον διὰ τοῦ ὑπερπηδᾶν.
ὅθεν ταυτὸν ὑπερβασίαν καὶ παραβασίαν εἰπεῖν. Ὑπερέθεντο, ἀντὶ τοῦ ἐβουλεύσαντο. καὶ ὑπερέθεντο ἀντὶ τοῦ ὑπέθεσιν ἐποι
ήσαντο. Ὑπερεία, ἡ τῶν φαιάκων πόλις. καὶ κρήνη. Ὑπερείδει, στηρίζει. καταφρονεῖ. Ὑπερεῖδε, κατέβαλεν. ἀπὸ τοῦ ἐρείδειν.
Ὑπερείσατε, στηρίξατε. Ὑπερεκπέμπειν, κυρίως τὸ ὑπερβαίνειν τὸν σκοπὸν ἐν τῷ ἀφιέναι τὸ βέλος, αἰτιατικῇ συντάσ
σεται. Ὑπερεκπίπτει, ἀντὶ τοῦ νικᾷ. ὡς ὁ θεολόγος. ὑπερεκπίπτει πᾶσαν ἔννοιαν καὶ χρόνου καὶ φύσεως. Ὑπερεκστήσει, ὑ
περσταθήσεται. Ὑπερέκπτωσις, ὑπεραπόπτωσις. Ὑπερεμάνησαν, ἀντὶ τοῦ λίαν ἐχάρησαν. κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει.
Ὑπερενεγκεῖν, τὸ ὑπερτερῆσαι καὶ ὑπένερθεν φέρεσθαι. Ὑπερένεγκαν, ὑψώθησαν. Ὑπερέλασις, ὑπέρθεσις. ὑπερβολή.
Ὑπερένδοξος, ἄγαν ἔνδοξος. Ὑπερέξουσι, μείζονες ἔσονται. Ὑπερέπταρ, ὑπερίπταρ. Ὑπέρεπτεν, ἤσθιεν. Ὑπέ
ρευγε, ὑπερκαλῶς. Ὑπερεπύπαζον, πύπαξ ἐπεφώνουν. ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν. ἀριστοφάνης. Ὑπερέσχε τῆς
τροίας, τῶν ὑπεράνω ἀλλ' ἧς ἔσχεν. ἐσκέπασεν. ἐφύλαξεν. Ὑπερέχειν σπλάγχνα ἡφαίστου, ταυτόν ἐστι τῷ ὑπεράνω ἔχειν
τοῦ πυρός. πῦρ γὰρ ὁ ἥφαιστος. καὶ ἔστιν ὁ τρόπος μετωνυμία. τὸ εἰπεῖν δηλονότι ἀντὶ πυρός, τὸν αὐτοῦ ἐπιστατοῦντα ἥφαιστον.
ὡς καὶ ὅτε ὁ ἄρης αὐτὸς ἐκεῖνος λέγεται τινα ἀναιρεῖν. ἢ ποσειδῶν βυθίζει τὴν ναῦν. μετωνυμία γὰρ καὶ ταῦτα εἰσίν. Ὑπερέ
σχεν, ἀνέτειλεν. Ὑπερέσσεται, περιέσται. κρατήσει. Ὑπερέχει σου, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖ καὶ ὑπερασπίζει σου. ἀριστοφάνης.
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν. Ὑπερέχω, γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὑπερέχειν τὸ περιεῖναι καὶ νικᾶν.
γενικῇ. οἷον ἀλλὰ καὶ τῶν οἷς πιστοῦν πρὸς ἀλλήλους γνωμῶν ὑπερέχουσιν. αἰτιατικῇ, ὑπερεῖχεν ἐκείνους τῇ ῥώμῃ μὲν οὐδαμῶς.
ὁ ἀττικῶς προέχω λέγεται. Ὑπερζέσας, ἀναφλεχθείς. Ὑπερηγάσθη, ὑπερεθαύμασεν. Ὑπερηκόντισα, ἐνίκησα.
ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις νικούντων. Ὑπερήκρισας, ὑπεράγαν ἐπήδησας. Ὑπερήμεροι, οἱ ἐν ταῖς κατὰ δίκας πρὸς
ἔκτισιν ἡμέραν λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποίαν οὖν τοῖς ἑλοῦσι καὶ μὴ ἀποδιδόντες, ἐν ταῖς τα
κταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία. Ὑπερήμερος, ἔκπροθεσμος. Ὑπερήνωρ, ταυ
τόν ἐστι τῷ ἀγήνωρ. ὃς καὶ ἄλλως ἡρωϊκὸς ἦν ἀνήρ. ὥσπερ καὶ ἐπιθετικῶς ταυτόν, οἱ ἀγήνορες καὶ οἱ ὑπερηνορέοντες. Ὑπε
ρηνορεόντων, ἀνδρείων. ὑπερηφάνων. Ὑπερῆρτο, κατεξανίστατο. Ὑπερήσει, ὑπερπέμψει. ὑπερβήσεται, ἀπὸ τοῦ ἵημι.
μέλλων, ἥσω μετὰ τῆς ὑπέρ, ὑπερήσει. Ὑπερησία, πόλις φασὶν ἀχαΐας ἀπὸ ὑπέρητος ὀνομασθεῖσα υἱοῦ λυκάονος. οἱ
δὲ καλέσαντες αὐτὴν ὑπέρειαν, καλῶς εἶπον. ὑπέρεια γάρ φασι πηγὴ μεσσηΐδος, καὶ πόλις σικελική. Ὑπερήφανος,
ὑπεράφρων. ἀγνώμων. Ὑπερηφανία ἐστί, οἴδημα καρδίας. Ὑπερήφανός ἐστιν, ὁ ἐπὶ τοῖς μὴ προσοῦσιν αὐτῷ κομπά
ζων, καὶ ὑπὲρ ὅ ἐστι, φαίνεσθαι παρασκευάζων. ὑπέρφρων. ἀλαζών. Ὑπερηφερές, μετεωροφόρον. Ὑπερθεῖ, ὑπερέχει.
ὑπερτρέχει. Ὑπερθένης, ἐγέγονε παρὰ τὴν σύγκρισιν, καὶ ὑπέρθεσιν, ἐλέγετ' ἂν συγκριτικόν, καὶ ὑπερθετικόν, ὡς παρὰ τὸ φθί
σις φθισικόν, παρὰ μέντοι τὸ σύγκριτος, καὶ ὑπέρθετος ἦν συγκρίτης, καὶ ὑπερθέτης. ἐξ οὗ συγκριτικόν, καὶ ὑπερθετικόν.
Ὑπερθέμενοι, ἀντὶ τοῦ ἀναβαλλόμενοι. ἀναβιβάσαντες. λυσίας. ὑπερθέμενοι παῖδας καὶ γυναῖκας, εἰς σαλαμῖνα συνήθρα
ζον. Ὑπέρθεον, ὑπὲρ τὸ θεῖον. ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην. Ὑπερθέοντας, ὑπερτρέχοντας. Ὑπερθετικὰ πρὸς πλείους τὴν σύγ
κρισιν ἔχει. ἢ ὁμοφυεῖς τε καὶ ὁμογενεῖς, ἢ ὁμοίοις κατὰ βίον ἢ ἐπιτήδευμα. ἢ ἀξίωμα. οὐ λέγεται δέ ποτε μετὰ τοῦ ἥττον, ἢ με

τὸ τὴν ἄγαν, ἢ μετὰ τῆς λίαν, ἢ μετὰ τῆς πολλοῦ, ἢ μετὰ τῆς μᾶλλον· τὰ δὲ συγκριτικὰ λέγεται. Ὑπερθετικὸν λέγεται χωρὶς ἐ-
κείνου, καθ' ὃ ἔχει τὴν ὑπέρθεσιν, ἐπεὶ οὐκ ἀναφορὰ πρὸς ἕν, ἀλλὰ πρὸς πάντα· οἷον κάλλιστος πάντων. Ὑπερθορεῖν, οὐ μό-
νον τὸ ὑπερβῆναί τι πεζητικῶς, ἀλλὰ καὶ ὑπερβολικῶς ἀναπηδῆσαι. Ὑπέρθυμος, μεγαλόψυχος, γενναῖος. Ὑπερθύριος, ὁ
ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος. Ὑπεριδεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲν γενικῇ συντάσσεται. παρὰ ἀττικοῖς δὲ, καὶ αἰτιατικῇ ἐστιν ὅτε· ὅ-
περ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερφρονεῖν γίνεται. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. Ὑπερίκνουντο, ἀντὶ
ὑπὲρ δύναμιν ἵκνουν. καὶ ὑπερικνοῦντο διὰ τὴν χαράν· ὅ ἐστιν ἐξετείνοντο. Ὑπερικταίνοντο, ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἐσφάλλοντο· ἔντρε-
μον· ἀνεπάλλοντο κατὰ ἀρίσταρχον· ἢ ὑπερεξετείνοντο ἄγαν ἱκνοῦντο· παρὰ τὸ ἴκταρ ὅ ἐστιν ἐγγύς, ὡς ἡ παροιμία· οὐδ' ἴ-
κταρ βάλλει, ἀντὶ τοῦ οὐδ' ἐγγὺς τοῦ σκοποῦ γίνεται. καὶ ἔστιν ἐπίρρημα ἴκταρ ὡς ὕπαρ. ὡς δέ φησιν ἀθήναιος, ἴκταρ ὄνομα
ἰχθύος· ζητητέον τὸ γένος αὐτοῦ εἴτε ἄρρεν ἐστὶ κατὰ τὸ μάκαρ, εἴτε θῆλυ κατὰ τὸ δάμαρ, εἴτι οὐδέτερον κατὰ τὸ νέκταρ,
ἀπὸ τοῦ ἴκται, ἀφ' οὗ κατὰ ἀναλογίαν τῆς ψιλῆς εἰς δασέα, καὶ ὁ ἰχθύς. Ὑπερίονα, ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα ὁ ἥλιος· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ
ἡμᾶς ἰέναι. Ὑπέρινος, ὑπερκεκαθαρμένος. Ὑπέρινον, τὸ σφόδρα λεπτόν· ἰνῶ ἐστι ῥῆμα, τὸ ἐκκενῶ καὶ λεπτύνω, καὶ ὀξύ-
νω· ὅθεν καὶ ὑπέρινον ἄνδρα λέγομεν, τὸν λεπτὸν, καὶ κενόσαρκον. Ὑπεριππία, ἀγών τις παρθένων. Ὑπέριπτε, κατέ-
σειεν. Ὑπερεκχύουσαι, ὑπερβάλλουσαι. Ὑπερίων ὁ ἥλιος· ἢ πατρωνυμικῶς, ὁ κατὰ πίνδαρον ὑπεριονίδης· ἐξ οὗ ὑπεριονί-
ων ὁ τοῦ ὑπερίονος υἱός· καὶ κατὰ συγκοπὴν ὑπερίων· οὕτω γὰρ αὐτὸν ὁ μῦθος γενεαλογεῖ· ἢ ἐπιθετικῶς ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰών. καὶ ὤ-
φειλεν εἶναι ὑπεριών ὀξυτόνως ὡς μετοχικὸν ὄνομα· μετέπεσε δὲ διὰ ἀποφυγὴν συνεμπτώσεως, εἰς καθαρὸν ὄνομα· ὥσπερ
καὶ τὸ ἀμφίων, καὶ τὰ τοιαῦτα· οὕτω δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐλθὼν μετοχῆς, ὁ ἔλθων βαρύτονον παρὰ ἡροδότῳ κύριον ὄνομα. Ὑπερ-
κακεῖν, ὅ ἐστιν ἐκκακεῖν. Ὑπερκάραφοι, οἱ τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς δεχόμενοι. Ὑπερκατάληκτον μέτρον ἐστὶ, τὸ ἔχον
ὅλους τοὺς πόδας ἀπηρτισμένους ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα ἢ καὶ πόδα. Ὑπερκαύστρα, ἡ τῆς ἀθηνᾶς ἱέρεια.
Ὑπερκείμενον, ἀνακείμενον. Ὑπερκείσῃ, ἀνασάλλῃς. Ὑπὲρ κεφαλῆς, ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. Ὑπερκόμπως,
ὑπερηφάνως. Ὑπερκόσμια, ὡς ἄγγελοι καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον. Ὑπερκρούσω, παρ' ἀριστοφάνει ἐν πλού-
τῳ. δεύτερον πρόσωπον τοῦ μέσου ἀορίστου ὑπερεκρουσάμην ὑπερκρούσω. Ὑπερκύδαντας, λέγουσί τινες ὅτι μετοχή ἐστιν,
ἐκ τοῦ κυδαίνω, ἐκύδανα· κυδάνας, κυδάναντος καὶ συγκοπῇ καὶ συνθέσει ὑπερκύδας, ὑπερκύδαντος. τινὲς δὲ, ὅτι ὄνομά
ἐστι καὶ μᾶλλον ὄνομα δεῖ λέγειν ἤπερ μετοχήν. Ὑπερκύδαντας, ἄγαν ὑπερενδόξους. Ὑπερκυάνεον, λίαν κυάνεον.
Ὑπερμαζᾷ, οὐ μόνον τὸ μεγάλους μαστοὺς ἔχω, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερτρυφῶ. λουκιανός· ὑπερμαζᾷς γὰρ ὦ ἀδάμαντε. Ὑπερμά-
νησαν, ἀντὶ τοῦ εἰς ἔρωτα ὑπερβολικὸν ἐνέπεσον, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπερηγάπησαν. Ὑπέρμαχος, ὁ ὑπέρ τινος μαχόμενος· ἀ-
πόντος ἐκείνου, ἐξ οὗ ὑπερμάχεται συντασσόμενοι γενικῇ. σύμμαχος, ὁ συμπράττων τὰ τῆς μάχης, ἐξ οὗ συμμαχῶ.
Ὑπερμενεῖ, τῷ ὑπεράγοντι κατὰ τὸ μένος· τουτέστι τῇ ἰσχύϊ ὑπερκρατεῖ. Ὑπερμενέοντας καὶ ἀγήνορας εἰπεῖν, δῆ-
λον ὡς ταῦρον. Ὑπερμενέοντα, ὑπερηφανοῦντα· ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει. Ὑπέρμορα, ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ παρὰ
τὸ καθῆκον ὡς καλὰ ἀντὶ τοῦ καλῶς, καὶ ἔξοχα ἀντὶ τοῦ ἐξόχως· σύγκειται δὲ ἀπὸ τῆς ὑπὲρ, καὶ τοῦ μοῖρα τὸ καθῆκον· τρι-
χῶς δὲ ἡ μοῖρα παρ' ὁμήρῳ λαμβάνεται· ἐπὶ τῆς εἱμαρμένης, τῆς μερίδος, καὶ τοῦ καθήκοντος. Ὑπέρμορον, ἓν μέρος
λόγου ἀρίσταρχος δέχεται. ὁμοίως τῷ ὑπέρβιον ὡς ἐπίρρημα ληφθὲν ἀντὶ τοῦ ὑπερμόρως· ἔχει δὲ καὶ πληθυντικὸν ἐν τῷ
ἔνθα κεν ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη· ὅμοιον τῷ οὐ μὲν καλὰ χόλον ἔνθεο θυμῷ· ἀντὶ τοῦ οὐ καλῶς. ἐγχωρεῖ δὲ καὶ κα-
τὰ διάλυσιν ὑπὲρ μόρον γράφεσθαι μέρους νοουμένου, τοῦ μεμοιραμένου· τουτέστι τοῦ μοιριδίου. Ὑπερνεμεῖς, ὑπεροργᾷς. Ὑπερ-
νήχεται, ὑπερέχει· ὑπερβαίνει. Ὑπερνικᾷ, ἀντιμάχεται. Ὑπέρογκον, μέγα· ὑψηλόν· ὑπέρμετρον. Ὑπεροινωσάμε-
νοι, ὑπερηφανοῦντες. Ὑπερόλβη, κόρης ὕβρεις. Ὑπεροπλίει, ψέγεται. Ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία. Ὑπεροπλί-
σαιτο, παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ρ̄, τουτέστιν οὐδεὶς τὸν φίλον ὑπερηφανεύσειεν ὡς οἱ παλαιοί φασιν· ἢ δι' ὑπεροπλίαν βλά-
ψει. Ὑπέροπλον, οὐ μόνον τὸ θρασὺ· ἀλλὰ καὶ ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ τὸ ὑπὲρ ἑαυτὸ, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μεγάλων ὅπλων καὶ μὴ ἀ-
ναλόγων τοῖς σώμασιν, ὅπως δ' ἂν ἔχοι σημασίας ἡ λέξις οὐ πρέπει ἀγαθὸν ἄνδρα ὑπέροπλα λέγειν· ὅρα δὲ ὅτι οὐ μό-
νον λέγεται ὑπέροπλον ἔργον ἀλλὰ καὶ ἔπος ὑπέροπλον. Ὑπέροπλος, οὗ ἡ ἰσχὺς καὶ ὅπλον ἐστὶν ἐπικρατέστερα· ἀφ' οὗ ὑπερο-
πλία ἡ ὑπερηφανία. Ὑπέροπτον, μέγα καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον καὶ τὰ ὅμοια. Ὑπερόριος, ἐκτὸς τῶν ὁρίων. Ὑπερορῶ, παρὰ
μὲν τοῖς κοινοῖς γενικῇ, παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς αἰτιατικῇ συντάσσεται· ὡς συνέσιος· ἀνάθημα θεῖον ὑπερορᾶ· μικρολογίαν
συμμαχικὴν ὑπερορᾶ, παραβλέπει, ὑπερορᾷν, τὸ καταφρονεῖν· ὁρᾶν δὲ τὸ θεωρεῖν. Ὑπερούσιος, ἀγαπητός· πεφιλη-
μένος. Ὑπέροφρυς, ὑπέροπτος. Ὑπεροχὴ, ἐξοχὴ ὑπερβολή. Ὑπέροχον, περισσὸν δηλονότι μεῖζον. Ὑπεροψία, λέγε-
ται ἡ παρόρασις, καὶ ἡ καταφρόνησις, ἐξ οὗ καὶ ὑπερόπτης, ὁ ἀλαζών. Ὑπερπαθήσας, πάνυ λυπηθείς. Ὑπερπέμ-
πειν, κυρίως τὸ ὑπερβαίνειν τὸν σκοπὸν ἐν τῷ ἀφιέναι τὸ βέλος. Ὑπερπηδᾶ, καὶ διαπηδᾶ αἰτιατικῇ, ἐπιπηδᾶ καὶ
προσπηδᾶ δοτικῇ· καταπηδᾶ, γενικῇ. Ὑπερπλουτεῖν, τὸ λίαν πλουτεῖν· ἡ γὰρ ὑπὲρ πρόθεσις, ἐνίοτε τὸ λίαν σημαίνει.
Ὑπερράγη, διερράγη. Ὑπερσυντέλικός ἐστι, παρακείμενος πεπληρωμένος· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ παρακειμένου. καὶ ὁ ἐνεργητι-
κὸς καὶ ὁ παθητικὸς, ἐνεργητικὸς· οἷον τέτυφα, ἐτετύφειν. τροπῇ τοῦ α εἰς ει καὶ αὐξήσει τοῦ ε. παθητικὸς, τροπῇ τοῦ αι εἰς ην
καὶ αὐξήσει τοῦ ε ὁμοίως· οἷον, τέτυμμαι, ἐτετύμμην· ὅτε δὲ ὁ παρακείμενος ἄρχεται ἀπὸ φωνήεντος, αὐξηθέντος ἢ διφθόγγου,
ἄρχεται, καὶ ὁ ὑπερσυντέλικος ἀπ' αὐτοῦ τοῦ φωνήεντος ἢ διφθόγγου· οἷον, ἧκα, ἥκειν· ὤρυχα, ὠρύχειν· εἶχα, εἴχειν· ὁμοίως καὶ
ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐν τῷ ἀττικῷ ὑπερσυντελικῷ· ὅτι κανών ἐστι, τὰ ἀπὸ βραχέος φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα
ἐν τῷ ἀττικῷ ὑπερσυντελικῷ χρονικῶς αὔξεσθαι· οἷον, ἀγήοχα, ἠγηόχειν. Ὑπέρτατος, μεγαλώτατος, καὶ ὑπέρτερον
αὖχος ἰλιάδος λ̄ ἢ ὑψηλότερον. Ὑπέρτεγος, ὑπεράνω τῆς στέγης. Ὑπερτελεῖς, κριτικῶν πόλεων ἐπίθετα. Ὑπερτε-
λὴς, ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικόμενος. Ὑπερτέλλοντες, ἀνατέλλοντες· ὑπερφαίνοντες τῶν ἄλλων ἄστρων. Ὑπερτενής,
ὑπεράνω τείνουσα· ὑψηλή. Ὑπερτέρα, ὑψηλοτέρα· αἱ δὲ, νεωτέρα· ἢ πρεσβυτέρα. Ὑπερτερία, τὸ ἄνωθεν τῆς
ἁμάξης ἐπιτιθέμενον. Ὑπέρτερα, κρέατα· ἐκτὸς τοῦ σώματος πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν ἐντός. Ὑπερτερῆσι,

Ὑπογαίδιον, ὑπόγειον· τύμβον. Ὑπὸ γαμφηλαῖς, ὑπὸ ταῖς σιαγόσιν. Ὑποψιάζειν, λιπαίνειν τῆς ψυχῆς, ἁπτόμενος. Ὑπογεγραμμένη, ἐγκεχρισμένη. Ὑπόγαιοι, ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπογλυκαίνων, ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύμασι· λέγας κολακευτικοῖς καὶ γλυκέσι. Ὑπογλωττὶς, εἶδος στεφάνου· καὶ πάθος τὸ κατὰ τὴν γλῶτταν, καὶ μέρος ἐνσώμιον. Ὑπογλωχίαι, ὑπὸ τὴν γωνίαν. Ὑπογνύθα, τὸ καθεῖσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ὑπὸ γνάθον. Ὑπογραμμὸς, τύπος· μίμημα. Ὑπόγραμμα· τὸ ἄρμα τὸ ὑπόμνημα· ὃ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπογράφουσι. καὶ ὑπογεγραμμένη, ἐστιβασμένη· Ἀριστοφάνης. Ὑπογραφή ἐστιν, ὁρισμὸς τυπώδης, ἢ ὁρισμὸς ἀσθενής· οἷον ἄνθρωπός ἐστι ζῶον φύσει πολιτικόν· ἢ λόγος σύντομος δηλωτικὸς συμβεβηκότων. Ὑπογραφῆναι, ὑπακουσθῆναι. Ὑπογραφίον, τὸ ἐπὶ τῷ σώματι δεδανεισμένον. Ὑπογράφω· καταβάλλομαι, συνεγγραφῶ, βεβαιῶ. Ὑπόγυιον, λέγεται τὸ ἐγγύτερον καὶ πρόσφατον, τὸ ὑπὸ γυῖον καὶ τὴν χεῖρα ὂν ἐξ οὗ καὶ ὑπὸ γυίου παράδειγμα, ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίον. Ὑποδαίρει· ἤγουν ὑφαιρεῖ τὸ θέμα ὑφαιρῶ ὃ δηλοῖ τὸ κλέπτω, καὶ λάθρα λαμβάνω. παρ' Ὁμήρῳ, αἰτιατικῇ ὑποκάτωθεν ἕλκον. Ὑπὸ δᾳδων, ὑπὸ λαμπάδων. Ὑποδεγμένος, ὑποδεχόμενος. Ὑποδεέστερος, πενέστερος. Ὑποδεής, ἐνδεής· καταδεής· ὑπόφοβος. Ὑπόδειγμα, σημεῖον. Ὑποδεικνύει, ἀντὶ τοῦ ὑποζωγραφεῖ, ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς. Ὑποδείσατε, ὑποδεισμεύσατε. Ὑπόδειγμα· οὐ δὲ τοῦτο ὀρθῶς λέγεται· παράδειγμα δέ. Ὑποδενδρίζειν, τὸ ἐξαίφνης καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι. Ὑποδέξασθαι, ὁ ποιητὴς καινότερον τὸ ἀντισχεῖν φησιν· ὁμοίως τὸ σὺ μὲν τοῦδε δέδεξο· μελήσουσί μοι ἵπποι. Ὑποδέραια, ὑποτραχήλια. Ὑποδερὶς, ὑποδερίδος, ὁρμίσκος, πλόκιον· γυναικεῖος κόσμος. Ὑποδέσματα, ἐνέχυρα. Ὑποδέπνε, ὑπέβαλεν. Ὑποδέχομαι, τὸ ὑποτιθεὶς τὰς χεῖρας δέχομαι· καὶ τὸ δεξιοῦμαι καὶ φιλοφρονοῦμαι. Ὑπόδημα, ἐκ τοῦ ὑποδεῖσθαι, ὥσπερ ἐκ τοῦ ἀναδεῖσθαι καὶ διαδεῖσθαι τὸ ἀνάδημα, καὶ τὸ διάδημα· δῆλον δὲ ὡς ἐπὶ ποδῶν μὲν τὸ ὑποδεῖσθαι· ἀναδεῖσθαι δὲ καὶ ἀναδέσμη ἐπὶ κεφαλῆς. Ὑποδῆσαι, ἐνεχυρασθῆναι· Ἰταλιῶται. Ὑποδησάμενος, ἐπὶ ὑποδημάτων, καὶ ὑπολυσάμενος, ἐπὶ τοῦ ἐναντίου· Ἀριστοφάνης, κατάθου θοἰμάτιον, ἔπειτα ὑπόλυσαι. Ὑποδιαίρεσίς ἐστιν, ἡ τῶν διαιρεθέντων εἰδῶν διαίρεσις· οἷον τοῦ ζώου, τὸ μὲν θνητόν, τὸ δὲ ἀθάνατον· καὶ τοῦ θνητοῦ, τὸ μὲν χερσαῖον, τὸ δὲ ἔνυδρον· καὶ τοῦ χερσαίου, τὸ μὲν πεζόν, τὸ δὲ πτηνόν· καὶ τοῦ πεζοῦ, τὸ μὲν λογικόν, τὸ δὲ ἄλογον. Ὑποδιδάσκαλος, ὁ τῷ χορῷ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητής. Ὑποδιήγησις, ὅτε διηγεῖταί τις ὅμοιόν τι τοῖς προκειμένοις πράγμασιν. Ὑπόδικος, ὑπεύθυνος· χρεώστης· ἔνοχος δίκης. Ὑποδμὼς, ὑποτεταγμένος· δοῦλος· περιττὴν ἔχει τὴν πρόθεσιν. Ὑποδυομένη παρ' Ἀριστοφάνει, ὑποδήματα βαλοῦσα. Ὑπόδρα ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ δραστικόν· δριμύ· ὡς ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ πράττω. μάλιστα δὲ ὡς ὀρθῶς δοκεῖ τοῖς παλαιοῖς, ἀντὶ τοῦ ὑποβλεπτικῶς· παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν, καὶ τὸ δρῶ τὸ βλέπω· καὶ οἱονεὶ διορῶ, ἐξ οὗ φασι καὶ τὸ δέρκω παράγωγον· ὅθεν καὶ τὸ δραθάνειν, ὅ ἐστι τὸ καμμύσθαι· οἱονεὶ ἡ τοῦ βλέπειν ἀπόθεσις. καὶ δραπέτης, ὁ οἷον ἐκπετασθεὶς τοῦ ὁρᾶν καὶ μὴ βλεπόμενος διὰ τὸ φυγεῖν· ἐκ τρίτου τοῦ ῥήματος δρῶ, τὸ ὑπόδρα· ὡς τὸ, ὑπόδρα, ὡς τῆς ὄψεως μὴ κατὰ φύσιν ἐχούσης τοῖς ὀργιζομένοις, ἀλλά πως παρατιθεμένης, καὶ ὑποβαλλομένης· ὅθεν καὶ βλοσυρὸς λέγεται, ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύρων ὁ ποιῶν τι καὶ οἱ φύσει τὰς ὄψεις διεστραμμένοι πάσχουσι· πλὴν οὗτοι μὲν ὑποβλέπειν λέγονται, καὶ ὑπόδρα βλέπειν· ἐκεῖνοι δὲ, παραβλέπειν· ὅθεν καὶ παραβλῶπες ὀνομάζονται. ἰστέον δὲ ὅτι δοκεῖ ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος δρῶ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀθρῶ· ἵνα ἡ ἀθρῶ τὸ ἄγαν ὁρῶ· καὶ κατὰ συγχύσιν τοῦ δ πρὸς τὸ θ, ἀθρῶ· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μῆδος γίνεται ὁ Προμηθεύς, καὶ ἐκ τοῦ δεινὸς τὸ ἐξουθενῶ. Ὑποδρακὼν, ὑποπτεύσας. Ὑποδραμὼν, ὑφαρπάσας. Ὑποδρασίας, τὰς ἔχθρας. Ὑπόδρα, ποιητικῶς ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ ταυρηδὸν ὑφορῶμαι. Ὑποδρασίη, ὑποψία. Ὑποδρήσσουσιν, ὑπουργοῦσιν· ὑπηρετοῦσιν. Ὑποδρόμον, ὑποτροχασμόν. Ὑποδρόμοις, στόμια. Ὑποδύεσθαι, δειλιᾶν. Ὑποδῦναι, ὑπεκδῦναι. Ὑποδύντες, ὑπεισελθόντες. Ὑποδυσφορῶ, τὸ ὑποδυσχεραίνω. Ὑποδύτης, τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ὑπόειχεν, ὑπεχώρει. Ὑποείξομαι, ὑποχωρήσω. Ὑποέστης, χιτών. Ὑποεγμένη, ὑπείκουσα· θεραπεύουσα. Ὑποζάκοροι, νεωκόροι. Ὑποζατιθεὶς, ὑποκαταταχών. Ὑποζύγια λέγονται, βόες καὶ ἡμίονοι καθά που καὶ ἵπποι, ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγονται. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος, ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης. Ὑποθαλπόμεναι, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατώμεναι· Ἰώσηπος· τοῖς δὲ ὑποθαλπομένοις ἐλπίσιν. Ὑποθέσθαι, συμβουλεῦσαι. Ὑπόθεσίς ἐστι, πρᾶγμα ὁμολογούμενον, πρὸς κατασκευὴν ἑτέρου λαμβανόμενον· ἀρχὴ ἀναπόδεικτος, συγκεφαλαίωσις, λόγου. Ὑπόθευ, ὑπόθου· συμβούλευσον. Ὑποθεῦπον, ἐφόδιοι ἐπὶ θυσίας. Ὑποθήβας εἶχον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον· οἱ πλείους νοοῦσιν, ὑπὸ Θήβας ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου, ἀλλ' ὑφ' ἕν, Ὑποθήβας λέγοντες· ὅτι πολλοὶ τόποι καλοῦνται μετὰ προθέσεων· οἷον ἐπικνημίδιοι· ὑπερβόρεοι, παραποτάμιοι· προποντίς· παρωκεανῖται· ὑποχαλκὶς πόλις Αἰτωλίας· οὕτω καὶ Ὑποθῆβαι, πόλισμά πού τι διὰ τὴν τοῦ τόπου θέσιν, οὕτως ὄνομα σχόν· ὡς γὰρ Ὑποχαλκὶς πόλις Αἰτωλική, διὰ τὸ ὑπὸ τὸ ὄρος φασὶ τὴν Χαλκίδα κεῖσθαι, οὕτω καὶ Ὑποθῆβαι αἱ ὑπὸ τὰς Βοιωτικὰς Θήβας· φασὶ δὲ οὕτω καλεῖσθαι τὰς γωνίας τῆς Βοιωτίας, ἔνθα αἱ τοῦ Θρακὸς Διομήδους ἵπποι ἐμάνησαν κατά τινας· μάλιστα οὖν κατὰ τὸν γεωγράφον· ἐφ' ὧν μυθεύεται ὁ Ποτνιεὺς Γλαῦκος, ὑπὸ ἵππων διασπασθῆναι, ἃς Εὐριπίδης ἵππους φησίν· αἱ δὲ ἐνθεῖσαι Πότνιαι, καὶ δισυλλάβως εὕρηνται Πότναι λεγόμεναι. Ὑποθήβας δέ τινές φασι, τὰς ὑποκειμένας κώμας ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις· ἑπτάπυλαι γὰρ αἱ Βοιώτιαι, ὥσπερ καὶ αἱ Αἰγύπτιαι ἑκατόμπυλαι· ἕτεροι δὲ Ὑποθήβας, τὰς ἐλάττους Θήβας· ἃς δηλαδὴ ἠλάττωσαν οἱ ἐπίγονοι, τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας· δῆλον δὲ ὅτι αἱ Ὑποθῆβαι τῶν Θηβῶν εἰσὶ παρώνυμοι· αὗται δὲ οὕτω καλοῦνται, ἢ ἀπὸ Θήβης Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ θυγατρὸς, ἢ διὰ τὸ θεῦσαι τὴν βοῦν, ἤτοι δραμεῖν μέχρις ἐκεῖ τὴν ὁδηγὸν τοῦ Κάδμου, ἢν ἐκεῖνος θύσας, τὴν πόλιν ἐκάλεσεν ἀπὸ τῆς θέσεως, ἤτοι τοῦ δρόμου τῆς βοός, ἐφ' ἧς ἡ Βοιωτία κατά τινας ὠνόμασται. Ὑποθήκη, καὶ παραθήκη, διαφέρουσι· καὶ δάνειον καὶ χρῆσις· καὶ ὑποθήκη μέν ἐστι, τὸ ἐνέχυρον· λέγεται δὲ καὶ ἡ συμβουλή· παραθήκη καὶ παρακαταθήκη, τὸ δοθέν τινι πρὸς συντήρησιν καὶ φυλακήν· δάνειον, τὸ λαβεῖν ἀργύριον ἔκ τινος ἐπὶ τόκῳ· χρῆσις δὲ, καὶ κίχρησις, τὸ ζητῆσαι παρά τινος πρὸς βραχὺ ἱμάτιον, ἢ ἄλλο τι, ἀφικέσθαι πρὸς γαμήλια τυχὸν, ἢ καὶ ἄλλην ἑ-
(στίασιν.

Ὑποθημοσύνη, ἴσον τῷ ὑποθήκη ἐστί, καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄμφω παράγονται ῥήματος. Ὑποθεῖν· ὑποτρέχειν· ἀριστοφάνης· ὑποθεῖν οὐκ ἔνι. ὑποτρέχειν· ὑποσκελίζειν· καὶ ἔμπροσθεν ἵστασθαι. Ὑποθήμων, ὑποθέσεις, κακογράφων. Ὑποθήσομαι, διδάξω. Ὑποθησόμεθα παρ' Ὁμήρῳ, συμβουλευσόμεθα. ἡ ἀρχή ἐστι τῆς ποιητικῆς ὑποθημοσύνης τῆς ἀγαθῆς, ἢ αἰτίκεται ἡ κακοθημοσύνη. ἔτι δὲ καὶ τῆς παρὰ τοῖς ὕστερον ὑποθήκης· καὶ τοῦ νουθετεῖν, ὅπερ ἐστὶ νοῦν ἐντιθέναι· ἤγουν ἐμβάλλειν α ἴσως δὲ καὶ τῆς ἀθημοσύνης. Ὑποθησόμενον, ἀντὶ τοῦ ὑποχεθέντα. πρόδρομος· ἔπεμψεν ἀρισταγόρης Μιλήτου τύραννον, σωτηρίαν ὑποθησόμενον ἡμῖν. Ὑποθύμιος στέφανος, ὑποτράχηλος. Ὑποιανθείς, ὑποσπαραχθείς. Ὑποΐεσθαι, ὑποκεῖν. Ὑποικουρεῖ, ἀντὶ τοῦ ὑποστρεφόμενον· καὶ ἐνδομυχεῖ, καὶ σύνεστι, καὶ γεγάμηται. Ὑποικουροῦσα, εἰς βάθος οἰκοῦσα. Ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ Ἴλιον· ἐναλλαγὴ προθέσεως. ὁμοίως ὑπὸ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, ἀντὶ τοῦ κατὰ ἐκεῖνον τὸν καιρόν. Ὑπόισον, τὸ ὑπόμενε· καὶ ὑποιστέον, τὸ ὑπομονητικόν, καὶ ἀνύποιστον· καὶ ὑποίσει, ὑφέξει ὑπομενεῖ· βαστάσει.

Ὑποκαθῆναι τὰς ὀφρῦς, οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον. Ὑποκαθῆσθαι, ἐνεδρεύειν. Ὑποκάλυκα, ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός. Ὑποκείμενα, αἰσθητά εἰσι πράγματα ὑλικὰ ἀφ' ὧν ἡμῖν καὶ τὰ νοήματα διὰ τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως ἐγγίνεται. Ὑποκείμενον λέγεται, ἀλλ' ἡ οὐσία. καθ' ὑποκειμένου δὲ λέγεται, ὅταν τὰ καθόλου τῶν μερικῶν κατηγορῆται ὡς τὸ χρῶμα τοῦ λευκοῦ. καθ' ὑποκειμένου γὰρ, καὶ συνωνύμως κατηγορεῖται. ἐν ὑποκειμένῳ δὲ, ὡς ἐν ταῖς οὐσίαις τὰ συμβεβηκότα. οἷον, ὡς τὸ λευκὸν ἐν κύκνῳ. διττὸν δὲ τὸ ὑποκείμενον. τὸ μὲν πρὸς ὕπαρξιν, τὸ δὲ πρὸς κατηγορίαν. καὶ πρὸς ὕπαρξιν μὲν ὑποκεῖσθαι λέγουσι, τὴν οὐσίαν τοῖς συμβεβηκόσι. πρὸς κατηγορίαν δὲ, τὰ μερικὰ τοῖς καθόλου. Ὑποκείσεται, ὑποβληθήσεται. Ὑπόκειται, τὸ ὑπείκει καὶ τὸ ἐνέχεται, ἐπὶ δίκης δημοσίας συντάσσεται. οἷον πολλοῖς ἐγκλήμασιν ὑπόκειται ὁ στρατηγός. ἀφ' οὗ καὶ ὑπέχει. Ὑποκεντά, ὑπομονητικά. Ὑποκέοιτο, ὑποκείσεται. Ὑποκόθεια, ὑποκοίλια. Ὑποκηρυξάμενος, τὸ ὑπὸ τῷ κήρυκι τῷ δημοσίῳ στῆναι, καὶ ποιῆσαί τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερόν. Ὑπὸ κίνδυνον ὑπὸ τέλος. Ὑποκλοπέοιτο παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας χ. κρύπτοιτο. ἡ λέξις δὲ δήλωσιν ἐπικρύψεως. πρωτότυπον δὲ τοῦ ὑποκλοπεύς ὁ κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῷ, φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡγεῖσθαι κλοπεύς. καθὰ καὶ ἐκ τοῦ ἡνιοχεύω γίνεται ἡνιοχεύς, καὶ ἡγεμονεύω, ἡγεμονεύς. Ὑποκομψίας, ὁ τὸ κομψὸν ὑποφαίνων. Ὑποκόπιον, τοῦ χοροῦ τῆς στάσεως χῶραι αἱ ἄτιμοι. Ὑποκορίζεται, κολακεύει· ὑποκρίνεται· ὑποκοριζόμενοι, Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ διασύροντες. Ὑποκορίζομαι, τὸ μετὰ σεμνολογίας σμικρύνω. ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ. νιττάριον, καὶ βάτιον, ὑπεκορίζετο. καὶ τὸ κοινῶς κολακεύω. Ὑποκοριστικόν, ἐλαττώσεως ῥῆμα. καὶ ὑποκορισμὸς, μείωσις μεγέθους. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ταῖς κόραις ἐοικέναι. αὗται γὰρ φιλοῦσιν ἐκλύτῳ φωνῇ κεχρημέναι, εἰς κολακείας τρόπον πάντας μικροπρεπῶς προάγειν εἰς νεότητος κομιδῇ ἔνδειξιν. πολλὰ τοιαῦτα παίζεται ἐν κωμῳδίᾳ, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων. καὶ μάλιστα ἀττικοί. ἑταιρῶν προφέρεσθαι ὀνόματα, ὡς ἡ κλονάριον· καὶ μουσάριον, καὶ λεόντιον, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὑποκρασίνη, ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. Ὑποκρέκειν, ἐπὶ ἵππων ἱερεία τις. Ὑποκρίνεται, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται κεῖται παρ' Ὁμήρῳ. ἰστέον δὲ ὅτι Ὅμηρος οὐκ οἶδε τὴν λέξιν τοῦ ἀποκρίνεσθαι. διὸ ἀντ' αὐτοῦ τῷ ὑποκρίνεσθαι κέχρηται. φασὶ δὲ καὶ τὸν παρὰ τοῖς δραματικοῖς ὑποκριτὴν οὕτω λέγεσθαι, διὰ τὸ πρὸς τὸν χορὸν ἀποκρίνεσθαι. γίνονται δὲ καὶ ἄμφω αὗται αἱ λέξεις ἐκ τοῦ κρίνειν. ὅ ἐστι διαχωρίζειν. ἑαυτὸν δὲ ἀποκρίνων. ἢ ὑποκρίνων, ὅ ἐστι τῶν ἄλλων ὑποχωρίζων. καὶ ὁ καθ' Ὅμηρον ὑποκρινόμενος. καθὰ δὲ τοὺς ὕστερον ἀποκρινόμενος. ἔτι δὲ καὶ ὁ κατὰ τοὺς μεθ' Ὅμηρον ὑποκρινόμενος, καὶ ὁ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενος ὑποκριτής, λαλοῦσιν ἅπερ λαλοῦσιν. ἔστι δὲ ὑποκρινόμενος καὶ ὑποκριτής, παρὰ τοῖς ὕστερον ἐνέστι ῥήτορσιν, ὁ μὴ ἐκ ψυχῆς λέγων ἢ πράττων, μὴ δὲ ἅπερ φρονεῖ. ὁποῖοι πρώτως καὶ μάλιστα οἱ τῆς θυμέλης οἱ σκηνικοί. Ὑποκριθῆναι, ἀποκριθῆναι. Ὑποκρίνεταί τις ἑαυτῷ τι, ἀντὶ τοῦ ὑπολογίζεται, καὶ ἐν ἑαυτῷ κρίνει. ὡς τὸ ἔξω ἀναστὰς ὑπεκρινόμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ. Ὑποκρίνεταί τις ἀρετήν, ἢ ἄλλο τι ὅπερ οὐκ ἔχει, καὶ βιάζεται δοκεῖν ἔχειν. ὅθεν καὶ ὑποκριτὴς ὑποκρίνεται. ἤγουν σχηματίζεται καὶ ἐξεικάζει ἑαυτῷ. ἀφ' οὗ ὑποκριταὶ παρὰ τοῖς δραματουργοῖς, οἱ σχηματιζόμενοι, καὶ οἱ ἐξεικάζοντες ἑτέροις ἐν ἑαυτοῖς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑποδύεσθαι ἑτέρου κρίσιν, ἤγουν ὑπόληψιν. Ὑποκρίνομαι, τὸ μετὰ προσποιήσεως, καὶ σχηματισμοῦ τι ποιῶ. καὶ ὑπόκρισις τὸ ἄλλο ἐπίπλαστον ἔργον. ὑποκρίνομαι καὶ τὸ ἀποκρίνομαι, καὶ ὑπόκρισις τὸ αὐτό. Ὑποκρίνονται μνηστῆρες, ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται ἰωνικῶς. καὶ ὑποκριτής φασιν ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινάμενος τῷ χορῷ. δοκεῖ δὲ καὶ ἀττικὴ ἡ λέξις εἶναι. φησὶ γοῦν Θουκυδίδης, οὐδὲν ὑπεκρίναντο. Ὑπόκρισίς ἐστι, ποικιλία λανθάνουσα. ἡ φιλίας προσποίησις. ἡ μῖσος σχήματα φιλίας ἐκκαλούμενον. ἢ ἔχθρα δι' εὐνοίας ἐνεργουμένη. ἢ φθόνος ἀγάπης χαρακτῆρα μιμούμενος. ἡ φιλαμαρτήμων διάθεσις, τῇ τῶν κατ' ἀρετὴν ἠθῶν προσβολῇ, τοὺς θεωμένους λανθάνουσα. ἢ βίος ἀρετῆς, σχήματι, ἀλλ' οὐ πράγματι, τὸ κόσμιον ἔχων. ἡ δικαιοσύνης προσποίησις, τῇ τοῦ εἶναι δοκήσει συντηρουμένη. ἡ τρόπος ἠθικῆς φιλοσοφίας, τὴν κατ' ἀρετὴν συγκαλύπτων τῆς γνώμης λανθάνουσαν στέρησιν. ἡ ἀπάτη ἀληθείας, ἔχουσα μόρφωσιν. ἣν οἱ τὸν ὄφιν τὴν τῶν ἠθῶν σκολιότητα μιμούμενοι ἐπιτηδεύουσιν. Ὑποκριτής, μάντις. καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος. Ὑποκρουνιδία, θυσία τις παρὰ Κνιδίοις. Ὑποκρούειν, ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε. καὶ λέγεται ἐπὶ τῶν θορυβούντων, ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν, ἐκκρούειν καὶ κωλύειν. ἀριστοφάνης. βοᾶν ὑποκρούειν. λοιδορεῖν. Ὑποκρουσταλίς, εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος. Ὑποκρούσωσί σε παρὰ ἀριστοφάνει, ὑποβάλωσί σε λαμβάνοντά σου. Ὑποκυδές, ὑποφρύδιον. Ὑπόκυκλα, τοῖς ἀστραγάλοις· τοῖς ὑποτιθεμένοις τῷ πυθμένι τῶν τριπόδων. Ὑπόκυκλος τάλαρος, ὁ περιτρόχος καὶ περιφορητὸς τοῖς ὑποκάτω τροχίλοις. ἢ κυκλοτερής. Ὑποκυσαμένη, ἐγκύουσα. Ὑποκυσαμένη, ὑπογαστέρος ἔχουσα ἐγκοίλιον. Ὑπολαβὼν, ὑπονοήσας. καὶ ἀντὶ τοῦ διακρίνας. καὶ ἀντὶ τοῦ λογισάμενος ἐπ' ἀμφιβόλῳ. καὶ ἀντὶ τοῦ διακόψας τὸν λόγον καὶ ἀποκριθείς. καὶ ἀντὶ τοῦ λαβὼν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀπολογισάμενος. καὶ ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀπάτης λαβών. Ὑπολαβὼν, διαδεξάμενος τὸν λόγον. ἤγουν λαβών. ἡ δὲ ὑπὸ, ὑστεροχρονίαν δηλοῖ. Ὑπολαμβάνω, τὸ ἡγοῦμαι καὶ νομίζω. κυρίως πρὸς ἃ παρέμφασιν μετὰ αἰτιατικῆς συντασσόμενον. ὑπολαμβάνω σε α.

γαθὸν εἶναι. ἢ δίχα ἀπαρεμφάτου· ὑπολαμβάνω σε χρηστόν. ὑπολαμβάνω οὐχ ὅ εἴρηται οὔτε μὴν ἐνλαμβάνω, οὔτε ἐκλαμβάνω. Ὑπολαμβάνω, δοξάζω. δοκῶ. νομίζω. ἡγοῦμαι. οἶμαι. στοχάζομαι. οἰωνίζομαι. συμβάλλω. λογίζομαι. εἰκάζω. ταυροσήμαντα. Ὑπολάϊ, ὄρνις τις τῶν σκωληκοφάγων. Ὑπολαλεῖ, ψιθυρίζει. Ὑπόλαιον, ὑποδαστόν. Ὑπολαμπτῆρα, ἑκάτην ἐν Μιλήτῳ. Ὑπολαπάξας, ὑποκενώσας. Ὑπολείβεται, ὑποστάζει. ὑπορρέει, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπολείπει, ἐκλείπει. Ὑπολείπεταί μοι τόδε, ἤγουν ὑπόλοιπόν μοι ἐστι. Ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί. παρ' Ὁμήρῳ, ἀσφαλῶς εἴρηται εἰς ἔμφασιν τοῦ ξανθοῦ. δημήτηρ. ὑπόλευκον γάρ πως καὶ τὸ ξανθόν. ὅθεν καὶ ὑπό τι λέγεται λευκόν. καίτοι οὐ πάνυ λευκὸν ὄν. Ὑπολῆϊς, εἶδος ὄρνιθος. ἐλαΐς. Ὑποληκᾷ, ὑποκρούει. Ὑποληπτέον, ἤγουν ἀποκριτέον. ὡς οἱ παλαιοί φασι. καὶ νομιστέον. Ὑπόληψίς ἐστιν, ἡ παχυμερὴς γνῶσις. καὶ ἡ δόξα καὶ εἰκασία, καὶ ὑπόνοια. Ὑπολίζοντες μεγέθει. ἐλάσσοντες ὀλιγώτεροι. Ὑπόλινον, τὸ ὅρμινον. Ὑπολίσπαις, σιμαῖς, συντραφεῖσι. Ὑπολίσποις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. οἱ Ἀθηναῖοι πάντες λεπτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια ἀπὸ θέσεως. ὑπόλισπα δὲ τὰ τετριμμένα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λισπόπυγας φασί. καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θησέως μῦθον ὅτι ἑλκόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους, κατέλιπεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγήν. νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν, ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων ὄντων ἄλλως ἐστενωμένοις· τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν ἐν εἰρεσίᾳ. Ὑπὸ λῖτα πετάσαι καλὸν δαιδάλεον, ἀντὶ τοῦ ὑποπετάσας. ἤγουν ὑφαπλώσας καὶ ὑποθέμενος εἰς καθέδραν. ἔστι δὲ τὸ λῖτα, ψιλοῖς οὐδετέρου. παραθέσεως αἰτιατικῆς. οὗ ἡ εὐθεῖα τὸ λιτόν. λῖτα δὲ ὕφασμά τι λιτόν. οἷον τυχὸν λίνεον. καί τινες ποικίλον μᾶλλον κατὰ ἀντίφρασιν τὸ λῖτα βούλονται εἶναι, διὰ τὸ τὸν ποιητὴν προσθεῖναι καλὸν δαιδάλεον. ἔστι δὲ ἡ περιεργία τῆς κλίσεως τοῦ λῖτα, τοιαύτη. λιτόν, λιτοῦ. λιτῷ καὶ ἐν μεταπλασμῷ λιτί, ἀπὸ τελικοῦ δοτικῆς εἰς τελικὸν τῆς αὐτῆς. οἷον, λιτὶ κάλυψε, καὶ αἰτιατικὴ κατὰ ἀκολουθίαν δῆθεν κλίσεως λῖτα, ἐν ὁμοιότητι τοῦ βοΐ, βόα. ποδί, πόδα. διὸ βαρύνεται· πᾶσα γὰρ αἰτιατικὴ δισύλλαβος εἰς ᾱ λήγουσα, βαρύνεται. ἄλλως γε μὴν διὰ τὸν μεταπλασμὸν ὀξύνεσθαι ὤφειλεν. οἱ γὰρ μεταπλασμοί, μεταβιβάζειν τοὺς τόνους οὐ βούλονται, χωρὶς τοῦ μητιέτης, μητίετα αἰολικοῦ. Ὑπολιφόν, ὀλισθηρόν. Ὑπολογίζομαι, καὶ ὑπόλογον τίθεμαι. Ἀριστείδης ἐν λευκτρικῷ τρίτῳ. καὶ περιιδόμενοι μηδένα ὑπόλογον θέμενοι. Ὑπολογίζεσθαι δηλοῖ, τὸ ὑποπτεύειν, καὶ ὑφορᾶσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τὸν λογισμὸν στρέφειν φροντίδα τινά. καὶ ὑπολογίζεσθαι δηλοῖ καὶ τὸ προφασίζεσθαι, καὶ σκήπτεσθαι ὡς παρ' Ἀριστείδῃ. ὥστε οὔτε δι' ἀσθένειαν σώματος οἷόν τε ὑπολογίσασθαι πρός γε αὐτὸν τὸν σωτῆρα. ἀντὶ τοῦ προφασίζεσθαι. Ὑπολύειν κυρίως, τὸ ἐξυπολύειν ἐπὶ ὑποδημάτων. σπανιάκις δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς λύειν. Ὑπολύω τὸν πόδα. ὑπολύω τὴν βοῦν. ἤγουν ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐντεδεμένον λύω. Ὑπομάζιον, τὸ θηλάζον παιδίον. Ὑπομάλην, οὐ μάλην. Ὑπομαλανδριῶδες, εἶδός τι τριχός. Ὑπόμβρον, ὕφυγρον. ὑπόπυον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπομελάθρα, ἀρτίμιδος ἐπίθετον. ὡς ὁμῴδιος. Ὑπομειδιῶν τι, γελῶν τι. Ὑπομένειν, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς μένειν. καὶ ὑπομένειν, ἀντὶ τοῦ ἐκδέχεσθαι. Ὑπομένω, ἀνέχομαι. καρτερῶ. στέγω. φέρω. Ὑπομηνιθμόν, ὑπὸ τὴν ὀργήν. Ὑπομηλαφῆσαι, ὑποψηλαφῆσαι. Ὑπομιμνήσκω, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικήν. ὡς ὁ θεολόγος. πάλιν ὑπομιμνήσκω σε τοῦ βαπτίσματος. καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικήν. Λιβάνιος. οὐχ ἵνα τὰς συμφορὰς ὑπομνήσω τὴν πόλιν. Ὑπομιμνήσκω. τοῦτο ἀπὸ ἐλάττονος προσώπου λέγεται πρὸς ὑψηλότερον. ἀναμιμνήσκω δὲ τῶνδε, ἤγουν ἐπεμβαίνων τῆς μνήμης. καὶ τούτων αὖθις εἰς μνήμην ἄγω. Ὑπομνηματιστής, ὁ ὑπομνήματα λέγων. Ὑπομνήσασθαι, γενικῇ συντάσσεται μετὰ αἰτιατικῆς. καὶ ἔστιν οὕτω σύνηθες. τοιοῦτον δὲ καὶ τό, τὸν δεῖνα ἀναμιμνήσκειν τοῦ δεῖνος. Ὑπόμνησίς ἐστιν, ἀνάληψις ἐκλήθης τινὸς σύμβασις. Ὑπομονή, καρτερία. Ὑπομύσαρα, δυσώδη καὶ ἄξια τοῦ μυσάττεσθαι. Ὑπονέμεσθαι, ἐξαπατᾶν. Ὑπονήϊα, τὰ πρὸς δένδρα ἔχων ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς. Ὑπονοεῖ, ὑποπτεύει. Ὑπονηξαμένη, κολυμβήσασα. ὑπελθοῦσα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπονοθεῦσαι, ὑποφθεῖραι. Ὑπόνοια, ὑπερηφανία. θράσος. Ὑπόνοια, καὶ ὑπονοεῖν. ἡ ὑπὸ πρόθεσις ἐν τισὶ λοιπῆς διανοίας ἔλλειψιν δηλοῖ. ὑπονοεῖν οὖν, τὸ μὴ τελέως νοεῖν τὸ προκείμενον. Ὑπονομεύοντες, ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες. Ὑπονομαί, κλοπαί. ὀχετοί. Ὑπονοστήσας, ἐπανελθών. ὑποστρέψας. Ὑπονύκτα, ἀντὶ τοῦ κατὰ νύκτα. Ὑπονύσσεται, καθυπονεῖται. Ὑπόξηρα, ὑπόκοιλα. ταπεινότερα. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπόξηρος, γρυπὸς τὴν ῥῖνα. διὰ τὸ ταπεινότερα τὰ πρὸς εἶναι τοῦ ὑψώματος. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑπόξυλος, ὁ κίβδηλος. ὡς ὑπόχαλκος. Ὑποργός, ὑπουργός. Ὑποπαθών, ἠρέμα παθών. Ὑποπεζία, ταπείνωσις. Ὑποπέμπειν, τὸ κρύφα ἢ λαθραίως ἀποστέλλειν. αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ὑποπεπτηῶτες, ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενοι. ἀπὸ τοῦ ὑποπεπτωκότες, κατὰ συγκοπὴν ὑποπεπτῶτες. εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η, ὑποπεπτηῶτες. ὡς τετιηότες. καὶ ἐν τούτῳ γὰρ πλεονάζει τὸ η. ἀπὸ γὰρ τοῦ τίω, τέτια. ἀφ' οὗ τετιώς. εἶτα τετιηώς. Ὑποπεπτηῶτες πετάλοις. ἢ τοὺς ὑποπεπτωκότας δηλοῖ, ἀποβολῇ τοῦ κ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, ἢ τοὺς ὑποπτερωμένους. ἐκ τοῦ πτῶ, πτήσσω. ἐφύλαξε δὲ τὸ ω τῆς εὐθείας. ἰστέον γὰρ ὅτι, αἱ εἰς ως μετοχαὶ τὰ πολλὰ μὲν τρέπουσι τὸ ω τῆς εὐθείας ἐν τῇ γενικῇ. πολλάκις δὲ φυλάσσουσι τὸ ω, καὶ ἐν ταῖς πλαγίαις. καθ' ὁμοιότητα τῶν εἰς ως ὀξυτόνων ὀνομάτων. ὅσα διὰ τοῦ τ κλίνονται. οὕτω καὶ τετριγῶτα ἐκλίνε τὴν παραλήγουσαν ἐν τῷ κατὰ τόθε τετριγῶτας. ὁμοίως καὶ τὸ ἀλεξέμεναι μεμαῶτας. φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ πεπτηκώς, πεπτηκότος συγκοπεὶ τὸ πεπτώς πεπτῶτος. οἷον πεπτῶτα ἀδελφὸν παρὰ Σοφοκλεῖ. εἰ μὴ ἄρα ἐκ τοῦ πεπτωκότα συγκέκοπται κατὰ τὸ βεβρῶτες. ἤγουν βεβρωκότες αἵματος λίπος. καὶ ἄλλως. Ὑποπεπτηῶτες, ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενοι. ἀπὸ τοῦ ὑποπεπτωκότες κατὰ συγκοπήν, ὑποπεπτῶτες ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. εἶτα κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η ὑποπεπτηῶτες. ὡς τετιηότες. καὶ ἐν τούτῳ γὰρ πλεονάζει τὸ η. ἀπὸ γὰρ τοῦ τίω, τέτια. ἀφ' οὗ τετιώς. εἶτα τετιηώς. γράφεται τετικώς. Ὑποπεράτωσις, τελείωσις. Ὑποπερκάζουσιν, ὅτε μελαίνονται. δηλοῖ δὲ τὴν τοῦ περκάζειν σημασίαν. καὶ ὁ περκνὸς εἴτε ἀετός, εἴτε ἄλλο τι. Ὑποπεσεῖν, ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω πεσεῖν τινός. ἢ ὑποταγῆναι. Ὑποπιέζω, τὸ συνθλίβω. Ὑποπιάζομαι, ταπεινοῦμαι. μαραίνομαι. ὑπωπιασμὸς γάρ, ταπείνωσίς ἐστι σώματος.

καὶ αὐτὸ δηλοῖ. Ὑπηρατρολογομάχος· ὑπερλαμπρός. Ὑπηρέσια, τὰ κατὰ πηλὰ τῶν δερμάτινά τινα ὡς προσκεφάλαια, ἐφ' ὧν καθέζονται. Ὑπηρέτης, κυρίως μὲν ὁ ναύτης καὶ ὁ δοῦλος. Ὑπηρέσιον, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι· τοῖς στρατευομέναις καὶ ἐρέσσουσι, καὶ δουλεύουσιν· ἀπὸ τοῦ ὑπηρετῶ· ὑπηρέσιον κυρίως, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέται. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. Ὑπηρέσιον, ἡ σανὶς τῆς καθέδρας τῶν ἐρεσσόντων. Ὑπηρήτριον, ὑπουργαστήριον· ἐφήβαιον. Ὑπηρετῶ, καὶ ὑπηρετοῦμαι, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ὧν τὸ μὲν λέγεται κοινῶς· τὸ δὲ ὑπηρετοῦμαι, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς· δηλοῖ δὲ τὸ διακονῶ· καὶ ἡ παθητικῶς προφέρεται, ἀλλ' οὖν ἐνεργητικὴν σημασίαν ἔχει, καὶ δοτικῇ συντάσσεται· ὡσαύτως καὶ τὸ λοιδορῶ καὶ λοιδοροῦμαι, καὶ σκοπῶ, καὶ σκοποῦμαι· εἰ γὰρ καὶ αὐτὰ παθητικῶς προφέρονται, ἀλλ' οὖν ἐνεργητικὴν ἔχουσι σημασίαν. καὶ ἀνακαλῶ, καὶ ἀνακαλοῦμαι, ὁμοίως τοῖς ἐκτεθεῖσιν ἀνωτέρω λέγεται. Ὑπηχεῖ, βομβεῖ. Ὑπήχθην, ἦλθον. Ὑπηοῖ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἠοῦς· ἤγουν ἕωθεν· ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Ὑπίδεσθαι, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεῦσαι. Ὑπιδόμενοι, ὑφορώμενοι. Ὑπίσχεται, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ὑπισχνεῖται· ὑπίσχω γὰρ ὑπισχνῶ λέγομεν. Ὑπισχνεῖται, ὁμολογεῖται· συντίθεται· ἐπαγγέλλεται. Ὑπισχνεῖται καὶ κατανεύει Ζεύς, τοῖς ἄνωθεν σημείοις. Ὑπισχνοῦμαι, λέγε· τὸ δὲ ὑπόσχομαι, βάρβαρον· ἐστὶ ὑπόσχομαι, ἐν χρήσει· ὑπισχνοῦμαι, ὑποσχήσομαι, καὶ ὑποστήσομαι, ὑπεσχόμην, καὶ ὑπέσχημαι· ὑπισχνοῦμαι, ἐπὶ καλοῦ· οἷον, ὑπισχνοῦμαι ὠφελῆσαί σε· καὶ ὑπισχνοῦμαι, ἐπαγγέλλομαι· ἐγγυῶμαι, εὔχομαι. Ὑπίσχομαι, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ ὑπισχνοῦμαι· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ· ὡς ἵκω, ἱκνῶ· οἴχω, οἰχνῶ· οὕτως ὑπίσχω, ὑπισχνῶ. Ὑπωγαί, ὑπαιωγαί· ὑποδρομαὶ τῆς πέτρας διὰ σκέπην· σκεπεινὰ μέρη. Ὑπνοῖ, κοιμᾶται. Ὑπνομαχεῖν, ξενοφῶν καὶ συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· οὐ δὲ ἀνθίστασθαι, ἢ ἀντιπράττειν τῷ ὕπνῳ λέγει· ἢ ὕπνου κρατεῖν. Ὕπνος λέγεται ἐρᾶν χαρίτων, διότι ἐπίχαρι καὶ τὸ τοῦ ὕπνου πάθος· καὶ ὡς ἂν εὐριπίδης εἴποι, φίλον θέλγητρον καὶ ἡδύ, ἐνδόντα προσιών. ἕτεροι δὲ τὸ χαρίτων τὸν ὕπνον ἐρᾶν, αἴνιγμα εἶναι, ὡς οὐδὲ κοιμωμένῳ ἐπιληστέον χάριτος. ἄλλοι δὲ αἰνίττεσθαί φασι τὸ συμβαῖνον ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ τοὺς τυχόντας χαρίτων· κατὰ γὰρ τὸν κωμικὸν πρᾶξιν ἅμα τετέλεσται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις· ἢ καὶ οὕτως ἅμ' ἡ λέγεται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις. καὶ πίνδαρος· παλαιὰ μὲν εὕδει χάρις· ὅθεν καὶ λήθης παῖδας ἔνιοι γενεαλογοῦσι τὰς χάριτας. χαρίτων δὲ ἀεὶ ἐς μίαν πασιθέην φασὶ λέγεσθαι, εἰς αἴνιγμα τοῦ δεῖν εἶναι πανταχοῦ θεῖον· καὶ μὴ κεκρύφθαι τὴν χάριν, ἀλλὰ προλάμπειν ἤματα πάντα· καὶ μὴ δὲ γηρᾶν, ἀλλὰ ἀκμάζειν ἀεί, κατὰ ὁπλοτέραν εἶναι κατὰ τὸν ποιητήν· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τῷ ξ' τῆς ἰλιάδος. Ὕπνος ἐστὶν αἰσθητός, ἄνεσις ψυχῆς χαλωμένης ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ τὴν στάσιν ὑπεκλυούσης, τὸ μὴ φέρειν ἀδιάλειπτον τὸν διὰ τοῦ σώματος πόνον. Ὕπνος ἐστί, θανάτου σκιά, νυκτὶ φίλος· καθημερινὴ μελέτη. Ὕπνος ἐστίν, ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. Ὕπνος ἐστίν, ἄνεσις ψυχῆς κατὰ φύσιν ἀπὸ τῶν πραγμάτων, ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὑπνοδώρον, ὕπνος· ἀνάπαυσις. Ὑπνοῦσα, ὑπνωτικῶς ἔχουσα· ὕπνῳ κοιμωμένη, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπνόω ὑπνῶ, καὶ ὑπνώττω, τὸ αὐτό. Ὑπνῶ, καὶ ὑπνώττω, ἀμεταβάτως, τὸ κοιμῶμαι· κοιμίζω δὲ ἕτερον μεταβατικῶς· ὃ καὶ κοιμῶμαι γράφεται ποιητικῶς· ἀφυπνίζω δὲ καὶ ἐξυπνίζω, τὸ ἐξ ὕπνου ἀνίστημί τινα. Ὕπνῳ δὲ δμημένος λέξαι, πρὸς διαστολὴν εἴρηται τοῦ ἄλλως πῶς λέγεσθαι· ὁ δὴ πολυσήμαντόν ἐστιν· ὕπνον ἀπείρονα λέγει ὁ ποιητής, τὸν βαθὺν καὶ διὰ τοῦτο πολὺν καὶ ἀσύμμετρον, ὡς πρὸς τὸ σύνηθες. Ὕπνος, ἀντὶ τῆς ἀγρυπνίας ἐνίοτε τίθεται. Ὑπὸ πρόθεσις, τὴν ὑποκάτω σχέσιν δηλοῦσα, ἀττικῶς μὲν συντάσσεται δοτικῇ· κοινῶς δέ, μετὰ αἰτιατικῆς· οἷον, ὑπὸ τῷ ἡλίῳ, καὶ ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὑπὸ γενικῇ, αἰτιολογοῦσα τὸ ποιητικόν· οὐ δὲ ὑπὸ πενίας ἐνεργεῖται· καὶ ἔτι τὸ ὑποκάτω σημαίνουσα. Ὑπὸ τὴν πρόθεσιν, συνήθως ὁ ποιητὴς δοτικῇ συντάσσει· ὡς ἐν τῷ ὑπὸ δὲ θρῆνος ποσὶν ἦεν· ἤγουν θρῆνος ἦν ὑπὸ τοῖς ποσί· δύναται δὲ καθ' ὑπερβατὸν εἶναι· ὅτι θρῆνος ὑπῆν τοῖς ποσίν. Ὑπὸ πρόθεσις, δοτικῇ συντάσσεται ἀττικῶς· ὡς ἐν τῷ, κατακρύψασα ὑπὸ κόλπῳ καὶ ὑπὸ ἀγχίσα βουκολέοντι. καὶ ὑφ' ἡνιόχῳ τεθεῶτι, καμπύλον ἅρμα ἀΐσσοιτο. Ὑποκταίνοντο, ἔτρεμον. Ὑποβάθρα, κρηπίς, θεμέλιος· ὑπόβασις. Ὑποβαίνει, ἐλαττοῦται. Ὑποβάλλει, ὑπουλότητά τινα ἐμφαίνει καὶ δολιότητα· ὑποβάλλει γοῦν ὀφθαλμούς, ὑπούλως βλέπει· καὶ ὡς εἰπεῖν ὑπόβλεψ· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὑπόβλεψ· ἔτι δὲ καὶ τοῦ βλοσυρός, ὃς δηλαδὴ τὸ βλέμμα ὑποσύρει· καὶ ὑπόβλητος, ὁ ὑποβολιμαῖος· ὁ μὴ τῇ ἀληθείᾳ ὅσα καὶ μητρὶ γνήσιος· καὶ ὑποβολιμαῖον βρέφος, τὸ ὑποβληθὲν λάθρᾳ τῇ συνούσῃ, οὐ μὴν γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς· καθ' ὑποβάλλει δέ τις καὶ βλάβῃ τινά· ἤγουν λεληθότως βλάπτει· λέγεται δὲ ὑποβάλλειν, καὶ τὸ ὑποκρούειν, ὅ ἐστιν ἐμποδίζειν ἐν τῷ λέγειν· καὶ τὸ δι' ἑρμηνέως λαλεῖν· ἐξ ὧν καὶ τὸ ὑποβάλλειν παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ ὑποβολεύς, ὁ ἑρμηνεύς· ἐξ αὐτοῦ δὲ καὶ ὑπόβολον οὐ μόνον τὸ νομικόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τόκου ἐνεχυρασθέν· καὶ τὸ ὑποβλήδην δὲ λαλεῖν, ἐξ αὐτοῦ παράγεται· καὶ ὑποβαλὼν λόγον, ἀντὶ τοῦ λαλήσας πρὸ τοῦ λαβεῖν τέλος τὰ προλαλούμενα· τοῦτο δὲ καὶ ὑπολαβεῖν λέγεται· ὑπολαβὼν δὲ ὁ δεῖνα, εἶπεν. Ὑποβάλλειν ἐπὶ γυναικῶν, ὅταν τὰ ἀλλότρια βρέφη ἰδιοποιῶνται· καὶ ἀπὸ τούτου ἀεὶ ἐς. ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ὡς οἰκεῖα λαμβανόντων· ἀφ' οὗ ὑποβολιμαῖος υἱός· καὶ ὑπόβλητος λόγος παρὰ σοφοκλεῖ, ὁ ὑποβολιμαῖος καὶ οὐ γνήσιος· καὶ ὑποβάλλει τίς τινι λόγοις, κατά τινος, ἢ λάθρᾳ ὑποτίθεται· καὶ ὑποβάλλω τῷ οἴκῳ κίονα, ἤγουν ὑφιστῶ· καὶ ὑποβάλλειν, τὸ ἑρμηνεύειν, καὶ τὸ διακόπτειν ἑτέρου λόγον τινά, καὶ ὑποτιθέναι τὸν ἑαυτοῦ· καθὸ λέγεται ὑποβλήδην· ὑποβάλλειν τὸ παραινεῖν καὶ εἰσηγεῖσθαι· ὑποβάλλειν καὶ τὸ ὑπέχειν καὶ ἐφιέναι· ὑποβάλλει τίς τὰ ὦτα τοῖς λόγοις· ὑποβάλλεσθαι οὐχ εὑρίσκεται παρὰ τοῖς ἀττικοῖς. Ὑποβάλλειν ὑποβλήδην, ὅ ἐστιν ὑποβλητικῶς, καὶ ὡς ἐν περικοπῇ διεξοδικοῦ λόγου· ὑποβάλλειν, τὸ ἄλλου λέγοντος, μὴ ἀνέχεσθαι ἀπαρτισθῆναι τοὺς λόγους, ἀλλὰ ὑποβάλλειν τοὺς ἑαυτοῦ. Ὑποβάσιμον, ὑπόβαθρον. Ὑπόβασις, ὁ ἐνδότατος χιτών, ἢ περίζωμα. Ὑποβάταν, ὑποβατόν· τὸ ὑποπόδιον. Ὑποβιβασθείς, ὑποπεπτωκώς. Ὑποβλεπόμενος, ὑπονοῶν ἐχθραίνων. Ὑποβλήδην, ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρουστικῶς· ἄλλοι, ὑπολαμβάνων. Ὑποβολεῦσιν ἔχοντες, ὅ ἐστιν ἑρμηνεῦσιν. Ὑποβολή, ὁ κατά τινος λεγόμενος λόγος λαθραίως· καὶ ὑποβάλλει ὁ δεῖνα λόγον κατὰ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ λαθραίως ὑποσπείρει. Ὑποβολιμαῖοι, οὐ γνήσιοι ἀλλὰ νόθοι· καὶ ἀλλότριοι· ὑποβαλλόμενοι, καὶ εἰσποιητοί. Ὑποβόρβοριον, ἡ τρύξ. Ὑπόβολον, ὑποκείμενον· πρὸς δάνειον καὶ τόκον. Ὑπόβρυχα· ἢ ἐκ τοῦ ὑπόβρυξ ὑπόβρυχος γίνεται, ἢ ἐκ τοῦ ὑπόβρυχος, οὗ ἡ αἰτιατικὴ τὸν ὑπόβρυχον· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν ὑπόβρυχα. Ὑποβρύχιον, τὸ ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέν, παρὰ τὸ βρέχω.

νεωτερισμοῖς· ὑπερηφανίαις. Ὑπερτερέστερος, νεώτερος. Ὑπέρτερον, ἔσχατον· ὕστερον· νεώτερον· δεύτερον.
Ὑπερτεροῦν, διασώζον. Ὑπέρτεχνον, σπουδαῖον. Ὑπερτιθέναι δεῖ, τὸ ἕνα ὑπὲρ ἄλλων τιθέναι πολλῶν· ἢ παντός. ἔτι καὶ
ψόγον, ἢ ἔπαινον. Ὑπερτίθεσθαι, τὸ ἀναβάλλεσθαι καὶ ὑπερβαίνειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῆς πράξεων. Ὑπερτίθημι, τὸ προά
γω καὶ τιμῶ· οἷον, ὑπερτίθημι τῶν φιλοσόφων τὸν σωκράτην. Ὑπέρυδρον, τὸ ἄγαν πεπληρωμένον· ἢ παρακεχυμένου ὕδα
τος, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπέρυθρος, πυρακτής. Ὑπέρυθρος, μετρίως ἐρυθρός. Ὑπέρφασις, ὑπερηφανία· μεγαλοφ
ρημοσύνη. Ὑπερφερεῖς, ὑπερβαλεῖς. Ὑπερφίαλοι νέοι, ἐνίοτε οἱ παράσπονδοι, καὶ ἄπιστοι· οἱ ὑπὲρ τὴν ἱερὰν φιάλην πο
οῦντες κατὰ τὸν ποιητήν. Ὑπερφίαλοι, ὑπερήφανοι· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φιάλης· τὸ γὰρ πληθύον αὐτῆς ὑπερφίαλον,
ἀντὶ τοῦ ὑπέρμετρον· φιάλη δὲ εἶδος λεβητώδους ἀγγείου. Ὑπερφιάλως, λαμβάνεται ἐνίοτε παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μεγά
λως. Ὑπερφιλῶ, τὸ λίαν φιλῶ· ἡ ὑπὲρ γὰρ πρόθεσις τὸ λίαν σημαίνει. Ὑπερφλύζει, ἀναρρέει· ἐκφυσᾷ. Ὑπερφρονῶ,
καταφρονῶ· αἰτιατικῇ· ἀριστοφάνης· τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς. καὶ γενικῇ· ἀριστοφάνης· τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνα
σθαι, ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν. Ὑπερφυᾶ τέχνην λέγουσι, τὴν ὑπερβάλλουσαν· θαυμαστήν· καὶ λαμπράν· ἀριστοφάνης. Ὑπερ
φυᾶς, ὑπεράγαν. Ὑπερφυής, μεγαλοπρεπής· ἢ ἔκπονος. Ὑπερφυῆ, ὑπερευγενεῖς. Ὑπερφωνῶ, ἢ καταφωνῶ, καὶ πε
ριλαλῶ, καὶ περιηχῶ, αἰτιατικῇ συντάσσονται. καταλαλῶ δὲ καὶ καταβοῶ, γενικῇ. Ὑπέρχειλον, ὑπέρμεστον. Ὑπερχέων,
ὑπερέχων. Ὑπερχολῆσαι, πολλῆς πληρωθῆ χολῆς, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπερχαλές, ὑπερμεμετρημένον. Ὑπέρ
χολος, ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος. Ὑπέρχομαι, τὸ ὑποκάτω τινὸς ἔρχομαι καὶ ἀπὸ τούτου τὸ κολακεύω. Ὑπερχρέως,
ὁ πολλὰ χρέα τῆς οὐσίας ὀφείλων. Ὑπερῷα, ὁ οὐρανίσκος· παρὰ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁρμᾶσθαι τὴν τροφήν· ἐρωὴ γὰρ ἡ ὁρμή· με
τενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑπερῴων οἰκοδομημάτων καὶ τοῦ μετεωρισμοῦ ὑπὲρ τὴν ἔραν τὴν γῆν· ἡ αὐτὴ δὲ ἐτυμολογία, καὶ ἐπὶ τοῦ
ὑπερῴου· ὑπερῷον γὰρ τὸ μετέωρον· τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν. Ὑπερώησαν ἵπποι παρ' ὁμήρῳ, δύναται μὲν ὡς ἐκ τοῦ ὑπερῴου νοη
θῆναι, ἀντὶ τοῦ ὀρθοὶ ἔστησαν· ὡς εἰς ὕψος καὶ ὡς εἰπεῖν ἀνεπάλθησαν· ἀρέσκει δὲ μάλιστα δηλοῦν τὸ ἀφώρμησαν· ἀνεχώ
ρησαν· ἀνεπόδισαν· ἀπὸ τῆς ἐρωῆς ἡ ὁρμή· ὅθεν ἐρῶ. Ὑπερώησαν ἵπποι, ἤγουν ὑπεχώρησαν· ἀπὸ τοῦ ἐρῶ, ἐρώησα. Ὑπερώ
ϊον, καὶ πατρώϊον, ἀντὶ τοῦ ὑπερῷον καὶ πατρῷον λέγουσιν ἴωνες· αὐτοὶ γὰρ ὅτι τὸ μὴ ἐκφωνούμενον ι ἐκφωνεῖν· ἡσίοδος χρηΐ
ζειν ἀπέοντος λέγει, ἀντὶ τοῦ χρήζειν. Ὑπερῷον λέγεται, τὸ ὑπερκείμενον οἴκημα· ὠὰ γὰρ κατὰ γλῶσσαν τὰ οἰκήματα·
διὸ καὶ κλίμακος δέεται ὑψηλῆς ἡ τοῦ ὑπερῴου ἄνοδός τε καὶ κάθοδος· ὡς δηλοῖ τὸ κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο ὑπε
ρῴον· ἔχει δὲ ὑπογεγραμμένον τὸ ι· ὡς δῆλον κολακεύω. Ὑπερώφθη, παρώφθη. Ὑπεσάκκιζεν, ὑπῄθει τῷ σάκκῳ· ἔ
νιοι προσέκοπτε. Ὕπεσις, ταπείνωσις ἔνδοσις. Ὑπεσπληνισμένον, ὑποσπασμένον· ἢ πεποικιλμένον. Ὑπέστα, ἀν
τὶ τοῦ ἔλειπε· καὶ ὑπέστα, ἀντὶ ὑπέμενε. Ὑπέσταν, ἀντὶ τοῦ ὑπέστησαν, καὶ ὑπέσχοντο ἐπηγγείλαντο· καὶ ὑπέμειναν. ἡ δὲ λέ
ξις μετήνεκται ἀπὸ τῶν κιόνων οἷς βάρη ἐπίκεινται· ὡς γὰρ οὗτοι τοῖς ἐπικειμένοις ὑφίστανται, οὕτω καὶ ὁ ὑπισχνούμενος βάρει
τινὶ ἑαυτὸν ὑπέθετο· ἰωνικὴ ἡ λέξις κειμένη καὶ παρ' ἄλλοις ἐν οἷς καὶ ἡρόδοτος· ὅς που φησί, τίς ἄν μοι ὑποστὰς τελέσειε.
Ὑπεστειλάμην, παρῃτησάμην. Ὑπέστην παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ὑπεσχόμην, ἀνεδεξάμην· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κίονος τοῦ ὑπο
κάτω στάντος, καὶ ἀνέχοντος τὰ ἐπικείμενα. Ὑπεστονάχιζε γαῖα, ὑπεκάμπτετο· ἐκινεῖτο. Ὑπεστόρηται, ὑπέστρω
ται ἢ πέπλωται. Ὑπέσχε δίκην, ἀττικόν· τὸ δὲ παρέσχε, βάρβαρον. Ὑπεσχηκώς, ὑποστάς. Ὑπεσχέθη· κύπριος· ὑπέστης
δοῦναι τὴν βίβλον, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐκρύβη πλούταρχος· καὶ προσιοῦσιν αὐτοῖς μηδαμοῦ οὐδαμῆς ὀφθῆναι, φοβηθεὶς ὑπέστη· καὶ ἀντὶ τοῦ
ἐδουλώθη, ὅπερ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ὑπέσχηται, ἐπήγγελται. Ὑπέχετο· ὑπηγγείλατο ἔχω, μέλλων ἕξω· παρατα
τικὸς εἶχον· ὁ δεύτερος ἀόριστος προσέλαβεν ἀντὶ τοῦ ι τὸ σ, καὶ ἔλεγε τὸ ἔσχον, ἐσχόμην· ἔσχου, ἔσχετο καὶ ὑπέσχετο· ἵνα μὴ
συνεμπέσῃ τῷ παρατατικῷ εἶχον. Ὑπέσχε χεῖρα κρονίων, ἀντὶ τοῦ ὑπερανωθήσει· σκεπάσει· οὕτω δέ φασιν οἱ μεθ'
ὅμηρον· οἷον ὑπερέχει ὑμῶν τὴν χεῖρα θεός· καὶ ἐπὶ νίκης τὸ ὑπερέχειν τιθέασιν, ὥσπερ καὶ τὸ ὑπερέχειν. Ὑπέσχετο, κοινῶς
λεχθέν· τὸ γὰρ ποιητικόν, ὑπέστη λέγεται· λέγει καὶ ὑπίσχεται ὁ ποιητὴς ἱερὰ καλά· ἐκ δὲ τούτου, τὸ ὑπισχνεῖται γίνεται
συνήθει πλεονασμῷ τοῦ ν. Ὑπέσχεθε χεῖρα, ὑποσχέθειν· ἐστὶν ὑποσχεῖν τὸ ὑπτιάσαι τὴν δεξιὰν εἰς ὑποδοχήν, καὶ ὡς εἰπεῖν
ὑποκάτω σχεῖν τοῦ διδομένου. Ὑπετέθυπτο, ὑπεκαίετο· καὶ ἐκεκίνητο. Ὑπετόπαζεν, ἀντὶ τοῦ ὑπενόει. Ὑπεύδιος,
ὁ ἐν εὐδίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ ὤν. Ὑπεύθυνος, ἔνοχος· ὑποκείμενος. Ὑπέφηνεν, ὑπέδειξεν· ἐφανέρωσεν. Ὑπεχάλκισα,
πρὸς χαλκοῦ ὑπεθέμην. Ὑπέχει τίς τινι δίκην, ἤγουν ὑποκείμενον ἑαυτὸν ἔχει εἰς δίκην· ὅπερ ἐνίοτε μὲν τετελεσμέ
νην ἔχει τὴν σύνταξιν· οἷον ὑπέχω σοι δίκην· ἐνίοτε δὲ ἀτελῆ· οἷον, ὑπέχω δίκην· ὅτε ἐξ ἀνάγκης ἡ δοτικὴ συνυπακούε
ται· ὑπέχειν λέγεται, τὸ ὑποτείνειν καὶ ὑπερδιδόναι, καὶ ἁπλῶς διδόναι καὶ ἐκτείνειν· οἷον ὑπέχει τὶς δίκην, ἢ εὐθύνην· ἢ λογισμόν·
καὶ ὑπέχει τὰ νῶτα ἡ θάλασσα, ἤγουν ὑποκείμενα ἔχει· ὑπέχω τὸ ὑποτίθημι, ὡς τὸ ὑποσχὼν τὴν χεῖρα· καὶ ὑπέχει τὰ ὦτα
τοῖς λεγομένοις· καὶ τὸ δίδωμι, ὡς τὸ ὑπέχω δίκην. Ὑπέχεται, προμηθεῖται. Ὑπέχευεν, ὑπέβαλεν· ὑπέχυσεν. Ὑπε
ψύχη, μετρίως ὑπανείθη τῆς πυρετικῆς θερμότητος· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑπεψηνισμένοι, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ
τῶν συκῶν τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων. Ὑπηγάγετο, ἠπάτησεν· ὑπέμεινεν. Ὑπήνεγκά σε, ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινα αἰτια
τικῇ μόνῃ συντάσσεται. Ὑπηλάτων, τῶν ὑποελατῶν ἔνιοι φύλλων. Ὑπήλλαξεν, ὑπεχώρει. Ὑπήλυθεν, ὑπέδυσεν·
ὑπεισῆλθεν. Ὑπῆν, ὑπῆρχεν. Ὑπῄει, ὑπομιμνήσκει· ὑποφέρει. Ὑπήνεικαν· ὅμηρος· ἀλλά με ὑπήνεικαν πόδες· ἤγουν, ὑπεξή
γαγον, ταχέες. Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. Ὑπηνέμοις, σκεπηνοῖς. Ὑπηνέμιον, ἄνεμον, ὑετόν, καὶ τὰ
ὅμοια. Ὑπήνη, ἡ κοινῶς τὸ γένειον κατά τινας, ἢ καὶ ἄλλως· μύσταξ μέν φασιν, αἱ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες· αἱ δὲ κάτω, πάππος·
τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν, ὑπήνη· καὶ ὁ κωμικὸς οὕτω νοεῖ· ἐν οἷς λέγει μολεῖν τινὰ τὴν ὑπήνην· ἥβη δέ, ὅτι οὐ μόνον ἡλικία νεωτερι
κή, ἀλλὰ καὶ τόπος σωματικός, ὃ παρώνυμον καὶ τὸ ἐφήβαιον καὶ τὸ ἡβηδὸν ἐπίρρημα· καὶ ῥῆμα παρὰ τῷ κωμικῷ τὸ ἡβυλλι
ᾶν, ἢ προθήβης· καὶ ὁ ἄνηβος, καὶ ὁ ἄκρηβος, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὑπηνήτης, ἀκμαῖος· ἀρτιγένειος· ὑπήνη γὰρ λέγεται, ἡ τοῦ ἄνω χεί
λους τρίχωσις· ὑπ' αὐτὴν τις οὖσα παρὰ τὸ ἄνω ὑπεῖναι· μύσταξ δὲ λέγεται, ἡ ὑπὸ τῶν μυκτήρων τρίχωσις. Ὑπηνίαζεν ὑ
πήνην· Ὑπηοῖοι, ὑπὸ τὸν ὄρθρον· πρὸ τῆς ἕω. Ὑπηοῖοι στίβοι, ἤγουν ἑωθινὴ πάχνη· ὑπὸ ἠοῦ τὸν ἥλιόν τε ἐκ παραλλήλου

Ὑποπιέσαι, ὑποθλῖψαι. Ὑπὸ πλάκῳ, ἀντὶ τῷ πλάκει ὄρει Κιλικίας. Ὑπόπλεως, μεστὸς ἔμπλεως. Ὑποποιεῖσθαι,
τὸ ὑφ' ἑαυτὸ ἕλκειν, καὶ τὸ ὑποκρίνεσθαι. Ὑποποιοῦμαι, τὸ προσποιοῦμαι καὶ περιποιοῦμαι, αἰτιατικῇ. σὺ τὰς ἐπι-
στάσεις ποιεῖ τὴν γραφήν σου, αἰτιατικῇ. Ὑποπραπίδων, ὑπὸ τῶν φρενῶν. Ὑποπτεύω σε κακὸν ὄντα περὶ ἐμέ. ὑπο-
πτεύει με ὁ δεῖνα. ἤτοι ὑποπτεύεται. ἡ γὰρ λέξις, παθητικὴν σημασίαν ἔχει. Ὑποπτεύω, ὑπονοῶ. πτοάζω, ὑποπτοάζω.
Ὑποπτέρων ὀνείρων. Διονύσιος ὁ Σίδιος πρῶτον ταύτῃ τῇ ὑποβολῇ ἐχρήσατο, ᾗ παραχρῶνται οἱ γραμματικοί, ὡς τύμβος
τυμβίδιος, ταῦρος ταυρίδιος, χίδος, χίδιος. πτερὸν πτερίδιος. ἐχρῆν οὖν εἰπεῖν καὶ τὸ ὑποπτεριδίων ὑπὸ τῶν ὑποπτερι-
δίων. οὕτως Ἡρωδιανός. Ὑπόπτερος, κοῦφος. καὶ ὑπόπτερος, ὁ ταχύς. Ὕποπτος, ἐχθρός. Ὑπόπτωσις, κατάπτωσις.
Ὑπορρυεῖσα, ἀντὶ τοῦ ὑποχυθεῖσα. Ὑπόρεια, τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη. Ὑπορρίνους, τοὺς ἀπὸ ῥινὶ φθεγγομένους. Ὑπὸ ῥιπῆς, ὑπὸ τῆς ὁρ-
μῆς. Ὑπόρρηνον, ὕπαρνον. ἔγκυον. ῥῆνες γὰρ οἱ ἄρνες. Ὑπόρροφοι, ὑπόστεγοι. Ὑπορράπτεις λόγους, συντίθης. Ὑπο-
ρύττειν, τὸ λαθραίως ἀντὶ τοὺς θεμελίους ὑποσκάπτειν. Ὑποσακίζειν, ὁ παθεῖν τῷ σάκκῳ, καὶ τὸ προσκόπτειν. Ὑποσεί-
ουσι, κάτωθεν ἕλκουσι. Ὑποσήπεται, ἤγουν σήπεται κατὰ μικρόν. Ὑποσιώπησίς ἐστιν, ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν
τραχύ τι, καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βούλοιτο δὲ διὰ τὸ ἐπαχθὲς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγμάτων σημαίνειν. Ὑποσκε-
λίζω, αἰτιατικῇ. οἷον, οὐδεὶς πρὸς αὐτὸν ὑποσκελίζει. Ὑποσκελίσει, ἀπατήσει. χλευάσει. Ὑποσκιάζειν, ὑπε-
ξαίρειν ἀναλογοῦν. καὶ ὑποσκιάζειν τῆς ὁδοῦ φασίν. ἤτοι τὸ προκόπτειν, καὶ ἀναλογοῦν. Ὑπόσκοπον χέρα, Αἰσχύλος. ὥς-
περ οἱ ἀποσκοποῦντές τε οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς παῖδας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ
σκοπός. Ὑπὸ σκήπτρῳ, ἀντὶ τῇ βασιλείᾳ. Ὑπόσμος, ὀσφραινόμενος. Ὑποσμύχει, ὑποκαίει. θλίβει. ἀνιᾷ. καταπο-
νεῖ. καὶ ἠρέμα ὑποκαίει. Ὑποσμύχειν, τὸ ἠρέμα λάμπειν. οἷον, ὑποσμύχονται ὀπωπαί. τὸ ὑποσμύχειν, ἀπὸ τοῦ
μυχοῦ τοῦ σκοτεινοῦ τόπου, καὶ ἀφεγγοῦς. ἢ τὸ τυφλώττειν καὶ μεμυκέναι. Ὑποσμύχονται παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὅπερ
ἐστὶν ὑπὸ βάθους ἠμαύρωνται. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν, καὶ τὸ ἠρέμα ὑποκαίειν. οἱονεὶ ὑποκέκαυνται. Ὑπόσπονδος, ὑπὸ φι-
λίαν τεταγμένος. Ὑπόστα, ὑπόμενε. Ὑποστάθμη, τρυγία. τρύξ. Ὑποσταίη, ὑπόσχοιτο. Ὑποσταίη θεός, ἀντὶ τοῦ
ὑπόσχηται. ἐγγυήσηται. καθὸ σημαινόμενον λέγει ὁ ποιητής, δῶρα τὰ μὲν δίδου, τὰ δὲ ὑπέστη. τουτέστιν ὑπέσχετο.
Ὑποστάς, ἀντὶ τοῦ δεξάμενος, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπομείνας καὶ θαρρήσας. καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποσχεθείς, καὶ ἀντὶ τοῦ δημιουργηθείς.
Ὑποστάς, ἀντὶ τοῦ συνταξάμενος καὶ ὑπισχόμενος. Ὑπόστασίς ἐστι, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἀποστολικὴν πα-
ράδοσιν, τὸ πρόσωπον. ἤγουν ὁ χαρακτήρ, καθά φησιν ὁ ἀπόστολος· καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. τουτέστι, πρό-
σωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ τοῦ πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ
θεοῦ, ἀσώματος καὶ ἀπερίγραπτος, καὶ ἀσχημάτιστος. ὑπόστασίς ἐστιν, οὐσία μετὰ ἰδιωμάτων. ἢ οὐσία τις τῶν καθ' ἕκαστα,
περιληπτικὴ τῶν ἐν τῷ οἰκείῳ ἀριθμῷ πάντων ἰδιωμάτων. Ὑπόστασίς ἐστι, πρᾶγμα ὑφεστός τι, καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν
συμβεβηκότων ἄθροισμα, ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκε. Ὑπόστασίς ἐστι, συνδρομὴ τῶν περὶ ἕκαστον ἰδιω-
μάτων. Ὑπόστασίς ἐστιν, ἡ ὑπὸ τῆς οὐσίας συνεχομένη. Ὑπόστασίς ἐστιν, οὐσία τῶν οἰκείων ἰδιωμάτων. οἷον ὁ δεῖνα.
Ὑπόστασίς ἐστι, τὸ ἰδιοπροσώπως ὑφεστός. Ὑπόστασίς ἐστιν, οὐσία μετὰ ἰδιωμάτων, ἀριθμῷ τῶν ὁμογενῶν διαφέρου-
σα. οἷον ὁ δεῖνα. Ὑπόστασίς ἐστι, τὸ καθ' ἑαυτὸ διωρισμένως τῶν ὁμογενῶν τε, καὶ ὁμοειδῶν ὑφεστός. Ὑποσταχύοιτο,
ἀντὶ τοῦ αὔξοιτο δίκην σταχύων. ἐκ τοῦ στάχυος, τὸ ὑποσταχύεται. Ὑποστειλάμενος, ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς. καὶ ὑπε-
στειλάμην, παρῃτησάμην, ὑπεκρυψάμην. καὶ ὑποστέλλεται, ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. φεύγει. δολιεύεται. Ὑποστέλ-
λεται, ἀναδύεται. ὑποκρίνεται. δολιεύεται. Ὑπόστερνον, ὑπογάστριον. Ὑποστέρνοιο, ταυτὸν τῷ ὑπὸ στέρνον. ἵνα ἡ πρό-
θεσις ἀντὶ προθέσεως. στέρνον καὶ στῆθος εἰπεῖν, οὐκ ἀνομοίως ἔχει. διὸ ταυτὸν τὸ στέρνου τυχεῖν, καὶ στῆθος βαλεῖν. Ὑπό-
στημα, πλῆθος. Ὑποστήσας, ἀντὶ τοῦ ὑποβαλλόμενος. Ὑποστήτω Ἀχιλλεύς, ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἤγουν, ὑπ' ἐμὲ ὡς ὑψηλότε-
ρον αὐτοῦ στήτω. βασταζέτω, ἀχθοφορησάτω με. καὶ ἄλλως δὲ φράσαι, ὡς δεδανεισμένος ἐμοί. εἴτε φιλίας νόμῳ, εἴτε ὡς εὐρυ-
κρείοντι, ὑπ' ἐμὲ στήτω. Ὑποστήτω μοι, παραχωρησάτω. ὑπειξάτω. Ὑποστρέφω κάλλιον, ἢ ἀναστρέφω. ὑπόστρωμα,
Ἀττικοί, οὐ περίστρωμα. Ὑποσύνην λέγει Ὅμηρος, τὴν ἱππικὴν ἀρετήν. ἤτοι τὴν ἡνιοχικήν. ἄλλοι οὖσαν παρὰ τὴν ἠνορέην.
ἤτοι τὴν ἀνδρίαν. Ὑπόσφαγμα, ὅλου τοῦ μέλανος τῆς σηπίας, τὸ οἷον ὑπότρυγον παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑποστολή,
δειλία. φυγή. Ὑπόστροφον, ἀφιγμένον. ὑποστρέφοντα. Ὑπόστρωμα, περίστρωμα. Ὑποσχεῖν, ὑπολαβεῖν. Ὑπόσχεσις
κεῖται παρ' Ὁμήρῳ καὶ ἀντὶ τῆς κατανεύσεως. Ὑπόσχομαι παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι. ὑπόσχω δὲ ἐνεργητικῶς, ἀντὶ
τοῦ ἐὰν παράσχω. ἢ ἵνα παράσχω. ἢ ἐκπέμψω. Ὑπισχοῦμαι. οἷον ὑπισχοῦμαι διδόναι σοι τὰ ὀφειλόμενα. καὶ ὑπισχοῦμαι
δώσειν. ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει. ἅπαντας ἡμᾶς ἑκουσίους ὑπισχόμενος ποιήσειν. Ὑπόσχου, ἀντὶ τοῦ συγκατάθου. μέσος
ἀόριστος δεύτερος παθητικός. ἀπὸ τοῦ σχῶ. καὶ ὑποσχόμενος, τὸ ἐπαγγειλάμενος. καὶ ὑπισχόμενος, διαβεβαιούμενος, ἐπαγ-
γελλόμενος. ἀπὸ τοῦ ἴσχω. Ὑποσχὼν θήλεας ἵππους, κυρίως φρασθεὶς ἀντὶ τοῦ ὑποβαλών, καὶ ὑποθέμενος τοῖς ἄρρεσιν
ἵπποις εἰς ὀχείαν. καὶ οὐκ ἔστιν ἑτέραν κρείττονα εἰς τοῦτο λέξιν εἰπεῖν. τοιοῦτος δέ τις νοῦς ὕπεστι καὶ τῷ ὑποσχεῖν λόγοις
τὰς ἀκοάς. καὶ χεῖρα τοῖς διδομένοις ὑποσχεῖν. ἔστι δὲ τὸ ὑποσχὼν θήλεας ἵππους, διασαφητικὸν τοῦ ἔκλεψεν. οὐ γὰρ
ἵππους [illegible] ὑφείλετο Ἀγχίσης, ἀλλ' ἐσοφίσατο γονὴν ἐξ ἐκείνων λαβεῖν διὰ λαθραίας ὀχείας. καὶ ἔστι τοῦτο κλοπή τις
οἰκονομική, ὃ παρ' αὐτῇ μωμητὸν ἔχουσα. Ὑποταγή ἐστιν, ἀδιάκριτος παθῶν πρὸς τὴν τῶν προσταχθέντων ἀλύπως ἀνα-
πληροῦσα κατόρθωσιν. Ὑποταγή ἐστι, φύσεως λογικῆς ἡ πρὸς τὴν γνῶσιν τὴν τοῦ θεοῦ ἑκούσιος συγκατάθεσις. ἢ ὑποτα-
γή ἐστιν, ἀδυναμία φύσεως λογικῆς, μὴ ὑπερβαινούσης τοὺς τῆς οἰκείας καταστάσεως ὅρους. οὕτω γὰρ πάντα ὑπέταξεν
ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, κατὰ τὸν Παῦλον. Ὑποτάττομαι τῷ δεῖνι, ἀντὶ τοῦ ὑπήκοός εἰμι. καὶ ὑπόκειμαι, καὶ ὑπείκω. καὶ
ὑποτάττω, τὸ ἕτερον ποιῶ ὑπ' ἐμαυτόν. Ὑποτείνει, ἤτοι ὑποβάλλει. καὶ ὑποφαίνει. οἷον ἐλπίδας χρηστὰς ὑποτείνει.
Ὑποτιμοῦμαι τὰς ὁδούς σου. Ἀριστοφάνης, οὐκ ἐᾷς σε προλέγειν. προλήψομαι, νικήσω. ὑποτίμεται τὰ δέρματα. ἵνα

παχέα φαίνηται. διαφέρει γὰρ τὸ τέμνειν τοῦ ὑποτέμνειν. ὅταν γὰρ ὑποτέμνῃ, παχύτερον φαίνεται. ἀσθενέστερον δ'
ἐστὶ. τέμνειν δέ, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς, παχύτητος δόξαν ἐργάζεται. Ὑποτεμνό-
μενος τὴν ὁδόν, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν συντομωτάτων ἰών. ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. οὕτω Ξενοφῶν. Ὑποστρέφει,
ὑπέστρεφε. Ὑποτίθεται, συμβουλεύει. Ὑποτίθημι, τὸ ἐνεχυράζω. καὶ ἐνέχυρον τίθημι. δίδωμι. ὅθεν, καὶ ὑποθήκη
τὸ συγκεχυρασμένον. ὑποτίθεμαι δέ, τὸ εἰσηγοῦμαι, καὶ παραινῶ, καὶ συμβουλεύομαι, ὃ κοινῶς καὶ ἐνεργητικῶς γρά-
φεται. Ὑποτίθησι τὰ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμενος. ὑποτίθεται δέ, ὁ λαμβάνων ταῦτα. ἤγουν ὁ δανείζων. καὶ ὑποτίθημι
τὸ ὑποβάλλω, καὶ τὸ συμβουλεύω. καὶ ὑποκείμενος λόγος, ὁ κατὰ συμβουλὴν λεγόμενος. Ὑποτιμήσεως, προφάσεως.
Ὑποτίτθια θηλάζοντα. γαλουχούμενα παιδία. Ὑποτονθορύζει, γογγύζει. Ὑποτοπάζειν, τὸ στοχάζεσθαι καὶ ἐνθυ-
μεῖσθαι. Ὑποτοπάζω, νομίζω. ἀναλογίζομαι. ἡγοῦμαί σε συνιέναι. Ὑποτοπεῖσθαι, ὑπονοεῖν. Ὑποτρέχει τὸν ζυ-
γόν, ἀντὶ τοῦ ὑπέρχεται. Ὑποτρέχοντες, ὑπεισερχόμενοι ὑποδύοντες. Ὑποτρέσαι, ἀποφυγεῖν διὰ δέος. Ὑπό-
τριμμα, ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. ἀπὸ τῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τρίψεως. Ὑπότρομος δ'
μι, ἤγουν πεφοβημένος. Ὑποτροπήν, ἐπιστροφήν. τουτέστι φυγήν. παρὰ τῷ Ἀπολλωνίῳ. Ὑπότροπος, ὁ ἐπιστραφεὶς καὶ
παλινοστήσας. ὡς τό, ὑπότροπος ἵκετο δῶμα. ἐκ παραλλήλου ταυτὸ δηλοῦσιν. ὑπότροπος ὁ οἴκαδε ἐπιστραφείς. ἐξ αὐ-
τοῦ καὶ ὑπότροπα νοσήματα, τὰ φιλυπόστροφα. ἔστι καὶ ὑπότροπος, ὁ ἐν κακῷ νοστήσας, ἢ ὅπως ἐξ ὑποστροφῆς ἐπα-
νελθών. ὅθεν ἄλλως παρ' Ἱπποκράτει τὸ ἐπ' ἀγαθῷ. ὑποτροπιάζειν νόσοις. Ὅμηρος. οὐ γάρ μιν ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πο-
λέμου ἵξεσθαι. Ὑποτρύζει, ὑποβάλλει. Ὑπὸ Τυδείδῃ κλονέοντο. συνήθης Ὁμήρῳ σύνταξις ἀττικὴ ἡ ἀντίπτωσις. ἡ ἀντὶ
οὖσα τῷ ὑπὸ Τυδείδου. Ὑποτύφεσθαι, τὸ καίεσθαι. Ὑποφαίνει, φανερῶς δεικνύει. Ὑποφῆται, ἱερεῖς. προφῆται,
χρησμολόγοι. μάντεις. Ὑποφέρειν, τὸ ὑπομένειν. Ὑποφῆται, ὡς ὑποφητεύοντες προφητεύοντι τῷ ἐκεῖσε Διΐ. χα-
μαὶ γάρ φασι δοραῖς ἐγκοιμώμενοι δι' ὀνείρων τοῖς χρωμένοις χρηματίζουσιν ἐκ Διός, καθὰ καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ. ὃς καὶ
τομούρους τοὺς αὐτοὺς μάντεις λέγει, ὁμωνύμως τοῖς ἐν Δωδώνῃ. τόμουροι γὰρ οἱ ἐκεῖ τοῦ Διὸς ὑποφῆται, καὶ τόμουραι αἱ μαν-
τεῖαι. ζήτει εἰς τὸ Σελλοὺς τὴν λέξιν. Ὕπουλος, δόλιος. φαινόμενος ἔξωθεν, εἰρηνικός. Ὑποφέρονται, ὑποβάλλονται.
Ὕπουλος ἄνθρωπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων, ὑπονεμομένης οὐλῆς. οἷον ὁ μὴ προφανὴς πονηρός. ὕπουλος γάρ,
ὁ ἐγγὺς τοῦ ὑγιανθῆναι μέλλων. ὕπουλος. δόλιος φαινόμενος. Ὕπουλα γόνατα, καὶ ὕπουλον πόδα, καὶ ὕπουλον
χεῖρα, καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγάς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. ῥητορική. Ὑπουργεῖ, ὑπηρετεῖ.
Ὑποφήτης, προφήτης. καὶ ὑποφητεύω. Ὑποφθαμένη, τουτέστι φθάσασα, καὶ προλαβοῦσα. Ὑποφόνια χρήματα,
τὰ διδόμενα τοῖς φόνου κατηγοροῦσιν. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος. καὶ τὸ ποινὴν ἐστὶν ὅτε δίδοσθαι ὑπὲρ φόνου, καὶ μὴ ἀνάγ-
κην εἶναι φεύγειν ἀεὶ τὴν πατρίδα τὸν πεφονευκότα. ἔφη Ὅμηρος δύο ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς ἀνδρὸς ἀποφθι-
μένου, ἐν τῷ σ τῆς Ἰλιάδος. Ὑπόφορος, ὑπόδικος. ὑπὸ τέλος. Ὑποφύεται θρίξ, ὅταν τοῦ δέρματος ἀνάστῃ καὶ εἰς ὀ-
ξὺ γένηται. ὁμοίως καὶ ὑποφύεται τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις κέρατα. καὶ ὑποφύονται τῷ βρέφει ὀδόντες. Ὑποφυ-
άδες, παραφυάδες. φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμενοι. Ὑποφωνῆσαι, ὑποδεῖξαι. Ὑποχαλῶ, ἐνδίδωμι. Ὑπὸ χεῖ-
ρα. γράφεται καὶ ὑποχείριος. Ὑποχείριος παρ' Ὁμήρῳ, τουτέστιν εἰς χεῖρας ἐλθών. ὑπὸ ταῖς ἐμαῖς χερσὶ γένηται. οἱ δὲ
παλαιοὶ ἐκ δίχα προθέσεως, ᾔδεσαν τὴν λέξιν ταύτην. ὡς δηλοῖ ὁ γράψας, οὕτω. χείριος. ὑπήκοος. πιθανός. χειροήθης.
χρήσιμος. καὶ χείριον τὸ χειροῆθες, ὑπήκοον, ὑποχείριον, ὥς τε ἡ τριὰς τῇ γραφῇ, ῥητορικῶς. οἱ δὲ καὶ τοὺς δούλους τοὺς ὑ-
ποχειρίους καλεῖσθαι. Ὑποχόνδρια, τὰ ἀκρωτάθια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. Ὑπόχρυσον, ἤγουν μετρίως χρυσοῦν.
Ὑποχυτῆρες, τρυβλία δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσι. Ὑποχωρέω ὑποχωρῶ. δοτικῇ καὶ γενικῇ συντάσσεται.
Ἀριστοφάνης. κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου. Ὑποχωρῶ, τὸ ἐκκλίνω καὶ ὑπεξίσταμαι. ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ.
καὶ ὡς καλῶς ῥαγεὶς ὑπεχώρησεν. ὑποχωρῶ σοι. Ἀριστοφάνης. Ὑπόψαφαρα, συμφοδῆ. ὑπομέλανα. παρὰ τῷ Ἱππο-
κράτει. Ὑπόψαφαρα, τραχύτερα. τὸ γὰρ ψαφαρόν, ἔγκειται τῷ ὀνόματι παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ὑποψιθυρίζει,
γογγύζει. Ὑπόψιος, ἢ τὸν ἐπονείδιστον δηλοῖ καὶ ὕποπτον ὅν τινες ὑποβλέπονται ὑπόδρα ὁρῶντες διὰ τὸ μῖσος, ἢ τὸν
τοῖς ἄλλοις ὑποβλεπόμενον διὰ δειλίαν. τινὲς δὲ γράφουσιν ἐπόψιον, τὸν ἐν ὄψεσι πάντων ἀσχήμονας φυγόντα. κυρίως
μέντοι ἐπόψιον, ἐπὶ τοῦ ἀπὸ λέγεται ὑψηλοῦ. Ὑπτιάζειν, καὶ τὸ ὕπτιόν τινα καὶ ῥᾴθυμον εἶναι. καὶ τὸ ὥσπερ εἰ θρύπτεσθαι.
ὑπτιάζει καὶ τὸ ὡραΐζεσθαι. Ὕπτιος, ὁ ἐπὶ νῶτον κείμενος. παρὰ τὸ ὀπίσω, ὄπτιος καὶ ὕπτιος. τὰ γὰρ ὕπτια ἀνθεώρητα.
Ὑπωμίς, τὸ ὑποκείμενον ἂν οὕτω λέγοιτο, τῇ ἐπωμίδι τῷ ὤμῳ. Ὑπωμοσία, τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην καὶ ἀναβάλλε-
σθαι προφάσει χρώμενον. ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἤ τινι τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου οὕτως ἐλέγετο. ἢ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπό-
μνυσθαι. Ὑπώπια λέγει, τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπηδὲς μέρη. τὴν πρόσοψιν. καὶ οὕτω μὲν ὁ ποιητής. οἱ δὲ ὕστερον ὑπώ-
πια φασί, τὰς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πληγάς. ἐξ ὧν ὡς ἐκ μέρους κατηγορία τοῦ, καὶ τὸ ὑποπιάζειν. ἢ σώματος ὑποπια-
σμὸς μεταφορικῶς, ὁ κατὰ σύνταξιν. ὅτι δὲ ὑπώπια αἱ περὶ ὀφθαλμοὺς πληγαὶ μεθ' Ὅμηρον, δῆλον καὶ ἀπὸ σκώμματος πα-
λαιοῦ. παθόντος γάρ τινος πρόσκομμα καὶ ἐρωτηθέντος τί τοῦτο, καὶ ἀμαθῶς εἰπόντος ὡς ὑπώπιον πάθος, ἀκούσας
τῶν τις καὶ ἀστείων, καὶ ἔσω λόγου καὶ τὴν κεφαλὴν ἐς νέωτα ταινίαις διαλαβὼν ὁ δὲ τῇ φασκίαις, καὶ ἐρωτηθεὶς τί πά-
θοι, πρόσκομμα ἔφη. καὶ οὕτω τοῖς ἀκροαταῖς, ἐκίνησε γέλωτα ὡς ἐπίσης γελοῖον ὄν, ὑπώπια φανῆναι παθεῖν περὶ πό-
δας ἢ πρόσκομμα περὶ πρόσωπον. ἐπὶ ποδῶν μὲν κυριολεκτεῖται τὸ πρόσκομμα. ἐπὶ προσώπου δέ, τὸ ὑπώπιον. ὃ
παρῆκται καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἐνωπίου. μέτωπον. ἔτι δὲ καὶ παρώπιον, τὸ ἀντήλιον. τὸ δὲ ἦν δέρμα περὶ τὰς ὄψεις τῶν
ἵππων, ὥς φησιν Αἴλιος Διονύσιος. ὃ παρ' αἱ θεωρητικοί, παρώπιον λέγουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ γελοῖον καταγαγεῖν εἰς πό-
δας τὸ ὑπώπιον, οὕτω καὶ τὸ ἀναγαγεῖν εἰς ὀφθαλμοὺς τὸ ῥαιβόν. ῥαιβοὶ μὲν γάρ, οἱ ἐρραισμένοι τὴν βάσιν. καὶ ῥαιβοὶ πό-
δες, οἱ ἀπεναντίας τοῖς βλαισοῖς. ῥαιβότης δὲ ἐπὶ ὀφθαλμοῦ ἄνω ποιεῖ, ὅ φασι τὰ κάτω. Ὑπωπιασμένοι, σφοδρῶς

ἀγγεῖσαι· παρὰ τὰ ὑπώπια, ἅ εἰσιν ἐκχαύματα ὄψεων· ἢ κρούσματα, ἃ παρὰ κορδύλας φασίν. Ὑπώρεια, διαφέρει φασὶ τοῦ πεδίου· οὐ πάντα γὰρ πάντῃ πεδιάς ἡ ὑπώρεια, ἀλλὰ ταπεινοτέρα μὲν κορυφῆς· μετεωροτέρα δὲ πεδιάδος. Ὑπωρόφια ἔσμεν παρ᾽ ὁμήρῳ, ἐν τῷ ἰῶτα· σαφήνεια δέ ἐστι τοῦ αὐδᾶσθαι μέλαθρον· ὅμοιον καὶ γὰρ εἰπεῖν αὐδῆσαι μέλαθρον, καὶ αὐδῆσαι τοῖς ὑπωροφίοις ἡμᾶς· ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐστὶ δυνατὸν· ἐκεῖνο δὲ ὑπόδυσκολον· ὡς οἷά τι αἴνιγμα οὐ παρ᾽ ὀλίγον τοῦ τοιοῦτος· αὐδῆσαι τοῖς ὑπὸ τὸ αὐλό σοι μέλαθρον ἱκέτας· διὰ τὸν καὶ ἕρκιον καὶ ἐφέστιον, καὶ ἱκέσιον, ὑπωρόφια, ἴσχει δύο σσ· τὸ ἐντελὲς γὰρ, ὑπορόφιαι· τὸ δὲ αὐτὸ γίνεται ἐν τῷ, ἀκρώρεια· καὶ ὑπώρεια. Ὑπῶς, ἀρτίως.

ΤΟ Υ. ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ·Σ·Τ·Φ·, ΚΑΙ Ψ·

ραξ, μίγδην· ἀνάμιξ. Ὑρεῖ, φοβεῖται. Ὑρία· χώρα ἐστὶ πλησίον αὐλίδος κατὰ τοὺς παλαιούς· ἦν δέ ποτε καὶ πολίδιον. Ταύτην ὁ κτίσας ὑριεὺς ἐκαλεῖτο· ὁ πολίτης δὲ αὐτῆς, ὑριάτης· ἔστι δὲ ὑρία ἐστὶ περὶ ἰαπυγίαν καλαβρική πόλις κρητῶν κτίσμα, ἡ λεγομένη καὶ ὕριον οὐδετέρως. Ὑριατόμος, ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν. Ὑριγγα, θύον· σαλαμίνιοι. Ὑρισίδα, σπυρίδιον· σπυρίς. Ὑρισσὸς, φορμός. Ὑρμίνη, πολίχνιον ἦν· οὐκ ἔστι δὲ νῦν, ἀλλὰ ἀκρωτήριον περὶ κυλλήνην ὀρεινὸν καλούμενον, ἔρμινα ἢ ὕρμινα. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ ἐκθέμενος, ὑρμίνας δύο εἶναί φησιν, ἀπὸ ὑρμίνης· τὰς ὕστερον διὰ τοῦ ο, κληθείσας. Ὑρον, σμῆνος· κρῆτες. ἥσυχον. Ὑῤῥάδιος· κύριον ὁ πατὴρ τοῦ πιττακοῦ. Ὑῤῥάχα, τρίχη. Ὑῤῥῶφθαι, φληναφᾶν. Ὑρτακος, πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὸν τόνον κανονικῶς· τὰ γὰρ εἰς σκος τρισύλλαβα τὴν πρώτην συλλαβὴν ἔχοντα λήγουσαν εἰς ἀμετάβολον, προπαροξύνονται· λάμψακος, ὕρτακος, ῥύνδακος· οὕτως ἐν τοῖς ἀππίωνος καὶ ἡροδώρου. Ὑρτακὸς, ὄστρεον. Ὑρτάνα, πῶμα χύτρας. Ὑρτὴρ, πλησιεύς. Ὑρχας, κεράμινα ἀγγεῖα λέγουσιν ὑποδεκτικὰ ταρίχων δύο ὦτα ἔχοντα. Ὑρχὴ, ἐφ᾽ ἧς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται. Ὑιὸς, κυρίως εἴρηται, ὡς ἂν εἴποις οἷος· οἷος γὰρ ὁ πατὴρ τὴν οὐσίαν, τοιοῦτος ὁ μονογενὴς υἱὸς, εἴτε δόξα ἀλίφου ἄκτιστος· εἴτε ἐκ θνητοῦ θνητὸς, ἢ ἐκ βροτοῦ βροτός· κατὰ δὲ δύο τρόπους πάλιν εἴρηται, περὶ θεοῦ υἱότης· φύσει, καὶ χάριτι· φύσει, θεὸς λόγος· χάριτι δὲ, οἱ δίκαιοι. Ὑς, χοῖρος· ἡ σῦς· καὶ ἰχθύς· καὶ ἄλοιφαρ βοῶν· οἱ γὰρ σκύθαι ἀλείμματι χρῶνται ὑείῳ, καὶ μοσχείῳ στέατι. Ὑσας, βρέξας. Ὑσγινὸν, βάμματι. Ὑσδος, ὁ ὄζος παρ᾽ αἰολεῦσιν· οὗτοι γὰρ τρέπουσι τὸ ο εἰς υ· καὶ τὸ ζ διαλύουσιν εἰς τὸ σ, καὶ δ· ὡς παρὰ σαπφοῖ· ἀμφὶ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι᾽ ὕσδων μηλίνων· ἤγουν δι᾽ ὄζων καὶ κλάδων μηλίνων. Ὑσειμι, ἐκεῖ βαδίζω. Ὑσθλὸς, σαλός· φλύαρος. Ὑσκλοι, ἀγκύλαι βρόχοι· οὓς ἡμεῖς ὕσκλοις τῶν ὑποδημάτων, καὶ τὰς λαγγὰς τῶν ἱματίων. Ὑσμῖνι, ἀντὶ τοῦ ὑσμίνῃ, ὡς ἀλκὶ, ἀντὶ τοῦ ἀλκῇ, κατὰ μεταπλασμόν· εὐθεῖα γὰρ ἡ ὑσμίνη. Ὑσμίνη, ἡ μάχη· ἐστὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ὑπομίμνει, ὑσμίνη· ὑπομίμνει γάρ ἐστι ὑφίσταται, ἡ μάχη τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν. Ὑσμῆθες, οὐσίαι. Ὑσχυθα, ὑὸς ἀφόδευμα. Ὑσκίνιαι, ὑσκάνιοι. Ὑσπληξ, φραγέλιον· ἀφετηρία· βούκεντρον· ἡ μύωψ· ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς· ὕσπληξ οὖν λέγεται, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν τριχῶν τῶν ὑῶν, τουτέστι τῶν χοίρων γίνεσθαι τὴν μάστιγα· οἶμαι δὲ καὶ ἡ ἀφετηρία, ἐκ τοῦ ἐκεῖσε πλήττεσθαι τῇ μάστιγι τοὺς ἵππους. Ὑσπολεῖν, συβολεῖν. Ὑσσάκοις, τοῖς πασσάλοις λεγομένοις. Ὑσσέλινον, τὸ νῦν ἀραχναῖον ὄρος· ἐν ἀργεῖ καλούμενον. Ὑσσὸς, ἐμβόλιον, ἀκόντιον, ἢ καὶ τὸ ἐξέχον τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς ἀσπίδος σιδηροῦ κέντρον· ἢ τριπασσάλιον. Ὑσσωπον, ἐκ τοῦ ὕω ὕσω καὶ τὸ ὢψ ὠπὸς, τὸ πρόσωπον· πλεονασμῷ ἑτέρου σ· τὸ περὶ τὴν ὦπα χεόμενον· ἔστι δὲ βοτάνη καθαρτικὴ ὁμοία σαμψύχῳ. Ὑστὰς, ἡ δασεῖα ἄμπελος. Ὑστακιλεῖ, φοινικίζει. Ὑσταλοπιᾷ, νυστάζει. Ὑστατα, καὶ πύματα· τουτέστιν ἔσχατα, ἐσχάτων· ἢ ἐστὶ ἄλλως πανύστατα. Ὑστέρα δεκάτη, ἡ δὲ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκοστὴν καλοῦμεν· καὶ ὑστέρα περὶ τῆς μήτρας, ἀπὸ τῆς θέσεως· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ εὐθὺς, ἀλλ᾽ ὕστερον ἀποδιδόναι τὰς οἰκείας ἐνεργείας. Ὑστεροβουλία, μετάνοια· μεταμέλεια· ἡ ἐσχάτη βουλή. Ὑστερόγαμος, ᾧ ζῶντι ὁ τάφος οὐ τεθνηκότι γέγονεν· ἄλλοι τὸν δεύτερον γάμον. Ὑστερῶ, τὸ ἐλλείπομαι, ὑστερίζω δὲ τὸ ὕστερος ἔρχομαι· ὑστερῶ ὑστερήσω καὶ ὑστερίζω· ἐστέρησα. Ὑστιακὸς, ποτήριον ποιόν· ἰταλιῶται. Ὑστρία, κωλεός. Ὑστριξ, ζῶον ἀστρακόδερμον, ἐνάλιον βρώσιμον. Ὑστρος, γαστήρ. Ὑστριχὶς, ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ· ἔστι δὲ ἐστὶ ὕστριξ θηρίον τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων. Ὑσωπὶς, ἡ σάμψυχος. Ὑτθὸν, τὸ πυρέφθιον. Ὑφαιμον, αἱματῶδες. Ὑφαίνει μῦθον, συντίθησι· καὶ πλάττει· ἀριστοφάνης· τίς ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος· ὑφαίνειν ἤρχετο μύθοις, ἀντὶ τοῦ κατασκευάζειν· καὶ ὕφαινεν, ἀντὶ τοῦ κατεσκεύαζεν· ἐκ τούτου ὑφάντης. Ὑφαίνεσκε, καὶ ἀλύεσκεν, ἀντὶ τοῦ ἀνέλυε· ποιητικά εἰσι, πρέποντα τῷ περὶ πηνελόπης λόγῳ. Ὑφαίνω, ὕφασμα· ὑφαντική, ὕψος, καὶ ὑψηλὸς· ὧ ἐναντίον ὁ χαμηλὸς, διὰ τοῦ υ ψιλοῦ γράφονται. Ὑφαιρῶ, τὸ κλέπτω καὶ κρυφίως λαμβάνω· παρ᾽ ὁμήρῳ τὸ ὑφέλκειν· ἐν τῷ μέλλειν ἀποπλέειν τὸ ὑφαιρεῖν λέγεται· οἱ δὲ μεθ᾽ ὅμηρον, περὶ τὸ κλέπτειν τιθέασι τὴν λέξιν. Ὑφαίρεσις, μείωσις· στέρησις. Ὑφαγορῆ, μεγαληγόρως. Ὑφαιρέτρια, μαῖα. Ὑφαλον, τὸ περὶ τῆς θαλάττης κρυπτόμενον, ἢ περὶ τῆς θαλάττης κείμενον φρούριον, ἢ ἄλλο τι· ἔφαλον δὲ τὸ ἐπάνω τῆς θαλάσσης φαινόμενον. Ὑφάντης, ὁ ἐργαζόμενος· ὑφαντικὴ δὲ, ἡ τέχνη· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω· παλαιστία δὲ τὸ αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ τλῶ, τὸ καρτερῶ. Ὑφαλοσπατὴ, ἡ κρυφαία. Ὕφασμα, ἱστός τις. Ὑφέαρ, τὸ περιφυόμενον ταῖς δρυσὶ, καὶ ἐλάταις. Ὑφέδροις, ὑδριῶντας παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ὑφεῖ, ὑπέβαλεν. Ὑφειμένον, ὑποκεχαλασμένον. Ὑφείλετο, λάθρα ἔλαβεν· ἤγουν ἔκλεψεν· ἐκ τοῦ ἕλω τὸ λαμβάνω· παρατατικὸς εἷλον· παθητικὸς, εἱλόμην· μετὰ τῆς ὑπὸ προθέσεως ὑφειλόμην, ὑφείλου, ὑφείλετο. Ὑφειλόμην, ἔκλεψα. Ὑφειμένος, καθειμένος· ταπεινός. Ὑφεκτον, ὁ λέβης. Ὑφέλκεται, προτείνεται. Ὑφελοίατο, λάβοιεν. Ὑφεν, ἅμα· ὁμοῦ· καὶ πάθος προσωδίας. Ὑφέντες παρ᾽ ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ χαλάσαντες· ἐντεῦθεν καὶ παρὰ τοῖς μεθ᾽ ὅμηρον καθυφιέναι, τὸ ἀνίεσθαί τινος ἐν στάσεως· ἐστὶ δίκη καθυφέσεως. Ὑφέντες,

ἐνδόντες· χαλάσαντες. Ὑφίξει, παραστήσει. Ὑφέξω δίκην, ἤγουν δώσω· ἐκ τοῦ ὑπέχω, ὁ μέλλων ὑφέξω. Ὑφί
εσθαι, ὑποχωρῆσαι· ἧξαι ὑποχαλάσαι ἐνδοῦναι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφοδροῖς ἀνέμοις πλεόντων, καὶ ἐνδιδόντων τὰ λαίφη.
Ὕφεσις, ὑπένδοσις· παραίνεσις· ἐλάττωσις· χάλασις. Ὑφεσμοὺς, συμποδισμούς. Ὑφεστάναι, εἶναι· ὑπάρχειν.
Ὑφεῖσθε, ὑποχαλᾶτε· ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Ὑφεστὼς ὀχετὸς, ὁ ὑπόστατος· ὑποκείμενος.
Ὑφεστιὸν, ὑπομονητόν. Ὑφὴ, ἡ ὤα· σῶμα· φυλακή. Ὑφήγησις, ἐξήγησις. Ὑφηγοῦμαι, τὸ διδάσκω· ὅθεν ὑφηγη
τής· καὶ τὸ παραινῶ, καὶ τὸ προοδοποιῶ. Ὑφῆκα, κυρίως μὲν ἐπὶ ὅταν χαλάσωσι τὰ ἱστία· καὶ ὑφῆκα τοῖς βουσὶ τὰ
μοσχία, ἀντὶ τοῦ κάτω αὐτῶν ἤγαγον. Ὑφῆναι, καθυσχάσαι. Ὑφηνάμην, ὑφεῖλον ἢ ὕφηνα. Ὑφηνίοχος, παρεν
ζούσης τῆς προθέσεως. Ὑφήφασται, ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω ὕφακα, ὕφασμαι, ὕφασται, καὶ ἀττικῶς ὑφήφασται· ἐπεὶ
δὲ ὁ ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα· καὶ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρᾳ συλλαβῇ τοῦ υ εἰς η, καὶ γίνεται ὑφή
φασται. Ὑφιᾶσι, τὸ ὑποβάλλουσιν· αἰτιατικῇ συντάσσεται, ὡς Σοφοκλῆς· ὑφεὶς μάγον τοιόνδε. Ὑφεὶς, ὑπενδούς.
Ὑφιέμεθα, ἐνδιδόαμεν. Ὑφιέναι, ὑποχαλᾶν· ἐλαττοῦν· μειοῦν. Ὑφίενται, παρομολογοῦσιν. Ὑφιζάνειν, ὑποκαθέζ
εσθαι. Ὑφίησιν, ὑποχαλᾷ· ὑποχωρεῖ· καὶ ὑφίητι, ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλει. Ὑφίητι, τίθητι, ἀντὶ τοῦ τίθησι, καὶ ὑφίησι λέ
γουσι Δωριεῖς. Ὑφ' ἵματος κρύπτοντα χεῖρα, ὃ δὴ καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται· οἷον, ὑπὸ δένδρον, καὶ ὑπὸ δέν
δρῳ. Ὑφίσταμαι, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι· Θουκυδίδης· ὡς τότε ὑπέστη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποδέχομαι, καὶ ἀντὶ
τοῦ ὑπομένω λογογράφοι· Λουκιανός· ὑποστῆθι ὦ Τίμων δι' ἐμέ· ὑφίσταμαι καὶ ἀντὶ τοῦ κρυφίως ἵσταμαι· καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπο
χωρῶ· Λουκιανός· ἐγὼ δὲ αὐτὸς ὑμῖν ὑποστήσομαι· ὑφίσταμαι, καὶ τὸ ὑποκάτω τινὸς ἵσταμαι· καὶ ὑφίστημι, τὸ ὑποβάλ
λω τι. Ὑφιστὰς, ὑποτιθείς. Ὑφίστασθαι, τὸ ὑπισχνεῖσθαι οἶδεν Ὅμηρος. Ὑφίστησιν ὁ θεὸς τὰ πάντα, ὑπόστασιν δίδωσι
τούτοις. Ὑφίσταται, ὁ ὑπομένων καὶ πάσχει λυπηρά. Ὑφίστασο, ὑπόμενε· καὶ ὑφιστὰς, ὑποτιθεὶς· ὑπομείνας. Ὑφόλ
μιον, μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι ἢ αὐλωτίδες, καὶ ὑπόθεμά τι. Ὑφὸρ, χρυσοῦ κοσμάριον. Ὑφορῶ, ὑφορῶ
μαι. Ὑφορῶμαι, τὸ ὑποπτεύομαι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τοῖς ὅρμοις κρυπτομένων πετρῶν, καὶ ὑπόπτων οὐσῶν τοῖς κα
ταπλέουσιν. Ὑφορῶμαι, τὸ ὑποπτεύω· καὶ ὑποβλέπειν, τὸ ταυρηδὸν βλέπειν. Ὑφορώμενος, ὑπονοῶν· βλεπόμενος.
Ὑφοῦ, παροῦ. Ὑφόωσιν· ὑφόω, ὑφῶ, ὑφῶσι· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὑφόωσι. Ὑφύδριον, ὑποβρύχιον. Ὑφῶ, ἐνῶ.
Ὑχιός, νύξ. Ὑψαγόρης· εἰ καὶ τὸ μεγαλήγορον σημαίνει, καὶ δεινὸν εἰπεῖν, ὅμως οὐκ ἂν ἐπὶ ἐπαίνου ὀρθῶς ἐρ
ρέθείη πρός τινος· δηλοῖ γὰρ μᾶλλον τὸν ψεύστην καὶ συκοφάντην. Ὑψήγορος, ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ἀγορῶ γίνεται ὑψαγόρος· καὶ τρο
πῇ· ὁ τὰ ὑψηλὰ καὶ μεγάλα δημηγορῶν. Ὑψαύχενος ταῦροι, ἤγουν ὑπερήφανοι. Ὑψεῖται, τραπεζίται ἀργυρίου.
Ὑψηλὸς, ὑψηρός τις ὢν, ὁ εἰς ὕψος ἠρμένος. Ὑψηλόφρων εἴη ἂν καὶ ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν· ἢ ὁ ἐπὶ τοῖς προσοῦσιν ἀγαθοῖς κατορθώ
μασι μέγα φρονῶν καὶ ἐπαιρόμενος, κατὰ τὸν φαρισαῖον ἐκεῖνον, καὶ μὴ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενος. Ὑψηρεφὲς, ἐν
ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον· ἢ ὑψηλὴν ὀροφὴν· ἔστι οὐ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ. Ὑψητῆς, ὑψηλῆς· μεγάλης. Ὑψηχέες ἵπποι,
ὅ ἐστιν ὑψαύχενες· ἢ ὧν ὁ ἦχος ὑψοῦ ἠχεῖ. Ὑψιβρεμέτης, ὁ ἐν ὕψει βρέμων· τουτέστιν ἠχῶν. Ὑψιβάμονος, ἐν ὕ
ψει βαίνοντος. Ὑψι, μεῖζον μετέωρον. Ὑψίζυγον, τὸν τοῦ Διός· τὸ τῆς εἱμαρμένης ἀμφιρρεπὲς δηλοῖ· ὡς ἀπὸ τῶν παλαιτιά
ων ζυγῶν, αἴτιος ἦν ὁ τοιοῦτος Ζεύς. Ὑψίζυγος Ζεύς, ὁ ἀφ' ὕψους τὰ κάτω κυβερνῶν, καὶ ἀπὸ ζυγῶν κυβερνητικῶν· ἢ ὁ ἄνω
θεν ταλαντεύων, οἷον τὰ κατὰ ἀνθρώπους· διὸ λέγει Ὅμηρος· ὅτι ὕπερθεν· ἤγουν ἐκ θεοῦ νίκης πείρατα ἔχονται. καὶ γίνεται
τούτου ἀφορμὴ τοῦ γραφῆναι τὸν Δία μεταχειριζόμενον τάλαντα ὡς ἐν ζυγοστατήματι. τοῦτο δὲ νοεῖν οὐ πάνυ φιλοῦσιν οἱ πα
λαιοί, ζυγὸν εἰδότες ἅρματος καὶ ἁμάξης· ὅθεν καὶ ζυγόδεσμον Ὅμηρός φησιν ἱμάντα, τὸν τὸν ζυγὸν φασὶ τῶν ζώων ζευγνύν
τα· ἰδόντες δὲ καὶ ζυγὰ, καθέδρας ἐρεσσόντων· ὅθεν φασὶν ὑψίζυγος, ὁ ὕψι καθέδραν ἔχων· καὶ ὅμως οἱ μεθ' Ὅμηρον οἴδασι
ζυγὸν, καὶ ἐπὶ σταθμοῦ· καὶ ἄλλοι παρὰ τὸ δύο ἄγειν ἐτυμολογικῶς τὰς ἑκατέρωθεν δηλαδὴ πλάστιγγας· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία
τὸ, ζυγοῦ πρὸς δίκην εὐθέστερος. Ὑψίζυγος, ὁ ὑψηλὸς κυβερνήτης· ὁ ἄνω σταθμίζων τὰ κατ' αἰθέρα· ἀπὸ τοῦ ὕψι ἐπιρ
ρήματος, καὶ τοῦ κυβερνητικοῦ ζυγοῦ· εἰπεῖν ὡς ὁ ἐν ὕψει καθήμενος, ὃ κλοῦσιν οἱ παλαιοί· φάμενοι ὀρείαυλον μὲν τὸν ἐν
ὄρει διατρίβοντα· καὶ ἐγχείμαρρον, καὶ ὅσα τοιαῦτα διφθόγγῳ στοιχεῖν· δίχα γε τοῦ ὀρίγανον, ὃ χαίρει ὄρεσι, καὶ τῶν ὅσοις ἐπά
γονται δύο σύμφωνα· οἷον, ὀρέστερος, ὀρεσδρόμος, ὀρεσβρέτης· τὰ δὲ παρὰ τὸ ὕψος καὶ κάλλος, ἐν δίχρονῳ εἶναι μόνῳ· ὑψίκομος·
καλλίδρομος. Ὑψίζυγος, ὁ ἐπὶ μετεώρου θρόνου καθήμενος. Ὑψικέρατα πέτραι, ἀντὶ τοῦ ὑψηλήν· μεταπλασμὸς δὲ
ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ὑψικέρατον· Ἀριστοφάνης. Ὑψικέραυνος, ἡ διὰ πυρὸς πηγή. Ὑψίκομος, φοῖνιξ· καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔ
χων. Ὑψιμέδων, ἐν ὕψει βασιλεύων. Ὑψιμέτεωρον, ἄνω ὑψηλοῦ. Ὑψιπέτης, βαρύνεται κατὰ Ἀρίσταρχον πρὸς δια
στολὴν τοῦ ὑψιπετής, ὃ δηλοῖ τὸν ἐξ ὕψους πεσόντα· οἱ δὲ περισπῶντες αὐτὸ, ἐκ τοῦ ὑψιπετήεις ὡς τιμήεις τιμῆς αἰολικῶς,
αἰγλήεις, αἰγλῆς· πιθανῶς μὲν ποιοῦσιν· ἐπικρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ Ἀριστάρχου γραφή· ὥσπερ δὲ ὑψιπέτης βαρυτόνως, οὕτω
καὶ δυσπέτης ὁ δυσπετόμενος· οὕτω δὲ ἴσως καὶ προπέτης, ὁ προπετόμενος καὶ πεζῶς εἰπεῖν, ὁ προάλης· δυσπετὲς μέν
τοι ὁ δυσπίπτων, ἤγουν συμβαῖνον· ὅθεν καὶ δυσπαθὲς πρᾶγμα, τὸ δύσκολον· καὶ προπετὴς, ὁ θρασὺς, καὶ τῶν ἄλλων ἔμπροσθεν
πίπτειν ἐθέλων τῇ τάξει. Ὑψιπόροις, δι' ὕψους τρέχοντας. Ὑψίπυλον, ὑψηλὰς πύλας ἔχον. Ὑψιρεφὲς, ὑψηλὴν
ὀροφὴν ἔχον. Ὑψίστολοι, οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας. Ὕψιστος, ὁ ἐν τῷ ὕψει ἑστώς. Ὑψιτελέες, χιτῶνες. Ὑψι
τένων, ὑψαύχην· ὑψηλὸς τῷ φρονήματι. Ὑψιφάτης, ὑψηλοπόρος. Ὑψόθι, ἄνωθι. Ὑψόροφον, ὑψηλὸν· μέγα. Ὕψος,
παρὰ τὸ ὄπτω τὸ βλέπω, ὄψος καὶ τροπῇ, ὕψος· ἀφ' οὗ ἔστιν ὁρᾶν. Ὑψοῦ, καθὰ δηλοῖ τῆλε καὶ τηλοῦ, καὶ ἄγχι, καὶ ἀγχοῦ,
οὕτω καὶ ὕψι, καὶ ὑψοῦ λέγεται. Ὑψοῦ, τοῦ ἐν τόπῳ δηλωτικόν ἐστι· τὸ δὲ ὑψόσε, τοῦ εἰς τόπον· Ὅμηρος· ὑψοῦ ἐπὶ ψα
μάθοιο. Ὑψοσπερθεὶς, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος ἐλαφρισθείς· κυριώτερον δὲ εἰπεῖν, μετεωρισθείς· ἔστι γὰρ ὁ ἠρμένος μετέωρος· καὶ
παρὰ ἀπὸ τοῦ ἀείρω γίνεται. Ὕω, τὸ βρέχω. Ὑωλιμύων, μολιμύων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Φ, ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α· Β· Γ, ΚΑΙ Δ·

τὸ στοιχεῖον, ὅτι φαιὸν τὸ μέλαν· μέλαν δέ ἐστι τὸ σκοτεινόν· οὕτω καὶ τοῦτο παρὰ τὴν ἐκφώνησιν· κακόφωνον γάρ. Φάανθεν, ἀόριστος πρῶτος παθητικός· φαίνω φανῶ, πέφαγκα, πέφαμμαι, ἐφάνθην, ἐφάνθημεν, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ε, καὶ προσθήκῃ τοῦ α, φάανθεν· ἀντὶ τοῦ ἐφάνθησαν· ὡς ἤγερθεν καὶ κόσμηθεν, ποιητικῶς· ἢ αἰολικῶς· ἢ δωρικῶς· ὡς τῷ δεινῷ δὲ οἱ ὄσσε φάανθεν, ἀντὶ τοῦ φαεινοὶ αὐτῷ ἐγένοντο, καὶ ἐφωτίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί· διὸ αὐτίκα ἔγνω ἐκείνην οἷα ἀγχίνους· φάανθεν σχηματίζεται οὕτως· τὰ εἰς μεν πληθυντικὰ τῶν εἰς ην ληγόντων παθητικῶν ἀορίστων, τῷ η παραληγόμενα, ἀποβολῇ τοῦ η καὶ μ, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ποιοῦσιν· οἷον ἐτύφθην πρῶτος ἀόριστος παθητικός· τούτου τὸ πληθυντικὸν ἐτύφθημεν· καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀποβολῇ τοῦ η καὶ μ τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν γίνεται κατὰ τοὺς αἰολεῖς, ἔτυφθεν· ἀντὶ τοῦ ἐτύφθησαν· οὕτω καὶ ἠγέρθημεν, ἤγερθεν· ἐκοσμήθημεν, ἐκόσμηθεν· ἐτμάγημεν· ἀντὶ τοῦ διεκόσμημεν, ἔτμαγεν, ἐφαάνθημεν, ἐφάανθεν. Φαάντερον, λαμπρότερον. Φάβα, μέγας φόβος· καὶ τὸ σύνηθες ὄσπριον. Φάβας, φάψ· εἶδος ὀρνέου παρὰ τῷ λυκόφρονι, τὰς οἰνοτρόπους λέγομεν· αἳ κατὰ τοῦ ἀγαμέμνονος τῶν ἑλλήνων λιμῷ συνεχομένων, μετεπέμψατο τὰς οἰνοτρόπους διὰ παλαμήδους· αἳ ἐλθοῦσαι εἰς τὸ ῥοίτιον, ἔτρεφον αὐτούς. Φαβοτύπος, εἶδος ἱέρακος· καὶ περιστερᾶς ἀγρίας σπερμοφάγου. Φαβεῖς, νησίον πρὸ τῆς ἀττικῆς. Φαγανθρώπων, ἀκαθάρτων. Φαγέδαινα, τῇ φερούσῃ ἕλκη ἀναβιβρωσκόμενα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φάγαινα, φαγέδαινα νόσος, ἑλκώδης· νεμόμενον. Φαγεῖν, ἁπλῶς λέγομεν· καταφαγεῖν δὲ, πάντα φαγεῖν· ἢ φαγεῖν τὸ τάχει, καταφαγεῖν· τὸ ἀθρόως· ἄλλο γὰρ φαγεῖν, ἄλλο δὲ καταφαγεῖν. Φαγεσώριον, πολυφάγον. Φαγηλός, ἀμνός. Φαιλαός, χείμαῤῥος. Φάγομαι τὸ θέμα, φήγω τὸ ἐσθίω· φήγω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφαγον· ὁ μέλλων δεύτερος, φαγοῦμαι ὤφειλεν, ἀλλὰ φάγομαι, ἔδομαι, πίομαι λέγεται· τὰ δεύτερα πρόσωπα, φάγη· ἔδῃ· πίῃ. Φάγονες, σιαγόνες· γνάθοι. Φάγοντι, ἀντὶ τοῦ φάγωσι, παρὰ θεοκρίτῳ δωρικῶς. Φάγυλλοι, μαστοί· μαρσίπποι. Φάγωρος, ἰχθύς ποιός. Φαδάσαι, γνάψαι. Φάεα, ὀφθαλμοί. Φάε χρυσόθρονος ἠώς· ἤτοι ἔλαμπε· πρωτότυπόν ἐστι τοῦ φαέθειν· καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἥλιον φαέθοντος. Φαέθων, ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων αὐτοῦ· δύο γὰρ ἵπποι φασὶ τῷ ἅρματι τοῦ ἡλίου εἰσίν· ὧν ὁ μὲν λάμπων, ὁ δὲ φαέθων ὀνομάζεται. Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην, οὐ τὴν πανσιφαῆ νοητέον καὶ πανπρόσεληνον, ἀλλὰ φαεινὴν λέγει κατὰ ἀρίσταρχον, τὴν φύσει τοιαύτην· κἂν μὴ πλήθουσα εἴη φωτός· τρόπος δὲ ἐτυμολογίας ἐστὶ κατά γε τὸ φαεινήν, καὶ τὸ φαίνεται· καὶ αὐτοὶ δὲ τὸ φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην, τοιοῦτον ἐμφαίνει τρόπον· εἴπερ σελήνη παρὰ τὸ σέλας γίνεται· σέλας δὲ ταυτὸν τῷ φάει· ὃ συστοιχεῖ τῇ φαεινῇ. Φαεινὸς λέγεται ὁ λεπτός· ὡς τὸ μάστιξ φαεινή. Φαείνω, τὸ λάμπω ποιητικῶς. Φαέσσασθαι, ἰδεῖν· μαθεῖν. Φαεσίμβροτος ἠώς, ἡ φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις. Φαεσφόροις, φωτοφόροις· φωτὸς παρεκτικάς· γνώσεις φωτιζούσας. Φαζακηνίαις, δειλίαις. Φαζάλη, πάθος σωματικόν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσι. Φάη, οἱ ὀφθαλμοί· ὅτι ἐξ αὐτῶν τὸ φῶς προχεῖται· ἢ ὅτι φωτός εἰσι κριτικοὶ καὶ δεικτικοί. Φάθι, φημί, φήσω· φὰς φάντος, φάθι· ἀντὶ τοῦ εἰπέ· λέγε. Φαιακία νῆσος, ἡ κέρκυρα, ἐν ᾗ κεχωσμένον τὸ δρέπανον ἐν ᾧ ὁ ζεὺς κρόνον ἐξέταμεν· ἢ ὅτι ἐκεῖ τὸ δρέπανον ἡ δημήτηρ ἔβαλε. Φαῖ, δῆμος. Φαίαξ, δεινὸς ῥήτωρ ὡς καὶ ἀποφυγεῖν περὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφόρῳ κρινόμενος· κωμῳδεῖται δὲ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ὡς παρακρούων τὰ μειράκια καὶ ἐξαπατῶν· συνετικὸς δὲ ὁ αὐτός· ἤγουν συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως· περαντικὸς δὲ, ὁ πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις. Φαίδει, ὄψει. Φαίδιμος, ὁ λαμπρός· παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος, καὶ φαίδιμος. Φαιδρός, καθαρός· γεγηθώς· φανερός. Φαιδρυντής· ὁ τὸ ἕδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων. Φαιδρυνέσθω, λαμπρυνέσθω· καθαριζέσθω, φαιδρύνω γὰρ τὸ λαμπρύνω. Φαιδρῷ προσώπῳ, ἀντὶ τοῦ χαρωπῷ· οἱ γὰρ χαρὰν ἔχοντες· λέγονται φαιδροί· ἐπεὶ τῶν χαιρόντων αἱ ὄψεις φαιδραὶ γίνονται· καὶ ἀντιστρόφως, τὰ λαμπρὰ γελανὰ λέγονται ὡς παρ' ὁμήρῳ. Φαῖεν ἄν, ἀντὶ τοῦ εἴποιεν ἄν, φαίην ἄν· ἀντὶ τοῦ εἴποιμι ἄν, φαίησαν καὶ φαῖεν, αἰολικῶς. Φαίκανον, τήγανον. Φαικάσιον, ὑπόδημα τὸ εἶδος γεωργικοῦ. Φαίκελον, φορτίον. Φαικόν, ἐλαφρόν· ἰταμόν· κοῦφον· λαμπρόν. Φαικῷ, ἐνεργῷ· ἀκμάζοντι· ἀπὸ τοῦ φαίνειν· οἷον λαμπρόν. Φαιλόνης, ἢ λιπάριον μεμβράϊνον, ἢ γλωσσόκομον. Φαῖμεν, ἀπὸ τοῦ φαίημεν συγκοπῇ· ἐξ οὗ φαῖεν τὸ τρίτον· ὅμοια δὲ τούτῳ, καὶ τὸ δοῖμεν, δοῖεν, καὶ τὸ σταῖεν, καὶ τὸ φθεῖεν, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν οἷς τὸ ξυγγνοῖεν ἡμαρτηκότες· οὐ πάντως τὸ τρίτον ξυγγνοῖεν, καὶ τοῦ εἴδειμεν τὸ εἰδεῖεν· παρ' ὁμήρῳ δὲ τὸ φαῖμεν, ἀντὶ τοῦ ἔφημεν εἴρηται. Φαινακίζει, πλανᾷ· ἀπατᾷ· χλευάζει. Φαίνεσθαι, δεῖξιν ἐνίοτε μὲν αἰσθητικήν, καὶ ἐν ἐγρηγόρσει· ἐνίοτε δὲ νοερὰν καὶ ἐν ὕπνῳ· ἀπὸ τούτων δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ νομίζεσθαι, κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ φανταστικοῦ, ἐπὶ τὸ λογιστικόν· καθὸ λέγεται παρ' ὁμήρῳ· ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή, ἤγουν ἔδοξε. Φαίνεται καὶ ἀντὶ τοῦ φανερῶς τις ἐστιν, ἐκ τοῦ φάω φῶ· ἐξ οὗ οὐ μόνον τὸ φαείνω, καὶ τὸ ἐξεφαάνθη, ἀλλὰ καὶ τὸ φαίνω· ὡς χρῶ, χραίνω· καὶ ῥῶ, ῥαίνω. Φαίνεται ἀντὶ τοῦ δοκεῖ, ὅπερ καὶ πρὸς ἀπαρέμφατον ἀποδίδοται· οἷον φαίνεταί μοι ὁ ξένος εἶναι πανοῦργος· καὶ πλάτων· φαίνεταί μοι τῶν πολιτικῶν μόνος ὀρθῶς ἄρχεσθαι· καὶ ἀντὶ τοῦ δῆλός ἐστιν, ὅπερ καὶ πρὸς μετοχὴν συντάσσεται· ἀριστείδης· οὗτος οὐ πολλῷ τινι τοῦ λυκούργου φαίνεται ἡμῖν δεύτερος γεγονώς· καὶ θουκυδίδης· φαίνεται γὰρ ἡ νῦν ἑλλὰς καλουμένη, οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. Φαινόλα, τὸ ὕφασμα. Φαινόλης, χιτών· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐφεστρίδα, ὡς τὸ τὴν φαινόλαν ἀποδύσασθαι· τουτέστι, τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ φαίνεσθαι ὅλος. Φαινόν, φωτεινόν. Φαινύλτος, ὄνομα ἥρωος. Φαίνω, τὸ λάμπω· καὶ φαίνω τὸ δεικνύω· καὶ τὸ κατηγορῶ· ὅθεν καὶ συκοφάντης, ὁ κατηγορῶν τινος ψευδῶς. Φαίνω, ἐνεστώς· ἔφαινον, παρατατικός· φανῶ· μέλλων· ἔφηνα, ἀόριστος·

φαίνομαι ἐνεστώς· ἐφαινόμην παρατατικός· φανοῦμαι μέλλων, καὶ φανήσομαι καὶ τὰ παθητικῶς φανήσομαι, πέφα-
σμαι παρακείμενος· ἐφάνην δεύτερος ἀόριστος ἐφάνθην· ἐνεργητικῶς, πέφηνα· κανονίζεται δὲ οὕτως· φαίνω τὸ δεικνύω·
φανῶ· δείξω· ὁ παρακείμενος πέφαγκα ἄχρηστος· ὁ μέσος πέφαγα· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, πέφηνα· καὶ λαμβάνεται
εἰς μόνην παθητικὴν σημασίαν, ἀντὶ τοῦ ἐδείχθην τὸ φη. η· παραλήγουσαν τὴν αὐτὴν ἔχει ὁ παρακείμενος τῷ μέλ-
λοντι· ἐπεὶ γὰρ ὁ μέλλων αἰολικῶς φανῶ προφέρεται, καὶ παραλήγεται τῇ θέσει μακρῷ· ὁ δὲ μέσος παρακείμενος
ἐπεὶ τὴν ἀπὸ θέσεως ἔκτασιν οὐκ εἶχεν, ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν φυσικὴν ἔκτασιν μετέπεσεν, ἵνα μὴ βραχύτερος ᾖ τοῦ
μέλλοντος· ὥσπερ ἐστὶ καὶ τύψω τέτυφα, καὶ ἀλλὰ· καὶ γέγονα· πέφανα διὰ τοῦ μακροῦ φα· εἶτα καὶ τὸ α εἰς η ἐτρά-
πη διὰ τὸ εὐφωνότατον, καὶ γέγονε πέφηνα· φαίνομαι ἐγὼ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ δείκνυμαι· καὶ φαίνομαι ἀντὶ τοῦ δο-
κῶ· καὶ συντάσσεται μετὰ ἀπαρεμφάτου· Φαιὸν χρῶμα, τὸ σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ· ἤγουν μύϊνον· Φαιοὺς ἄρ-
τους, ῥυπαρούς· Φαιρίδδειν, σφαιρίζειν· Φαιρωτὴρ, κυρτός· Φαιστὸς, οὐ μόνον πόλις κρήτης, ἀλλὰ καὶ ἀκρωτήριον γόρ-
τυνος· καὶ ὀξύνεται πρὸς διαστολὴν τοῦ βαρυτόνου φαίστου, τοῦ κυρίου ὀνόματος ὃς καὶ ἔκτισεν αὐτὴν, υἱὸς ὢν ῥοπάλου
υἱοῦ ἡρακλέους, ὡς ὁ ἐθνογράφος λέγει· ὃς καὶ πελοποννησίοις φαιστὸν ἱστορεῖ· φαίστιον δέ φασιν εἶναι σοφὸν τὸν ἐπιμενίδην
ὃς καθαρμοὺς δι' ἐπῶν ἐποίησε· διεῖχε δὲ κατὰ τὸν γεωγράφον γόρτυνος στάδια ἑξήκοντα· θαλάσσης δὲ, κ· κατεσκά-
φη δὲ ὑπὸ γορτυνίων· εἰς διάφορον τόνωσιν τοῦ φαιστὸς, καὶ φαῖστος· θετέον σὺν ἄλλοις ἀλλαχοῦ δηλουμένοις καὶ τὸ ἀθηναῖος το-
πικὸν, καὶ ἀθήναιος κύριον· καὶ ἐπαινετὸς τὸ ἐπίθετον, καὶ ἐπαίνετος· καὶ νόμος τὸ κοινὸν, καὶ νομὸς ὁ κατὰ τόπον· καὶ πλη-
σίος ὁ ἐγγίζων, καὶ πλήσιος κύριον ἀνδρὸς ἱεροῦ· Φακεὲ, διάνοιξις· Φάκελος, φορτίον· ξύλον· Φακῆ, ὥσπερ τὸ συκῆ
ἀπὸ τοῦ συκέα περισπῶσι, καὶ τὸ ἀμυγδαλῆ ἀπὸ τοῦ ἀμυγδαλέα, οὕτω φακῆ ἀπὸ τοῦ φακέα· Φακῆ, παρὰ τὸ αἰκίζειν
τὰ φάη· ὡς ὁ ἰατρικὸς λόγος μαρτυρεῖ φαιακή τις οὖσα· ἢ φακάκη· ἢ τὰ φάη κακοῦσα· φακὸς μὲν ὁ ὠμός· φακῆ δὲ ἡ ἑ-
ψηθεῖσα· Φάκκες, ὀφθαλμοί· Φακὸς, βρύον τὸ ἐν τῇ λίμνῃ· καὶ μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει· καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ, καὶ
ἡ λεπτὴ τῆς μεταλλικῆς λίθου· καὶ ἰατρικὸν σκεῦος· Φάκται, ληνοί· σιπύαι πύελαι· Φακτεῖν, φράττειν· φρακτὸς
γὰρ, ὁ φραγμός· καὶ τὸ μέτρον, φάκτον· Φακὸς ἐστὶν, ὁ ἀνέψητος, φακῆ δὲ ἡ ἑψημένη· περισπᾶται δὲ ὥσπερ τὸ συκῆ,
ἀμυγδαλῆ, καὶ τὰ τοιαῦτα· θεόκριτος· κάλλιον ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἕψειν· Φαλὰ, κόσμος τῆς περικε-
φαλαίας· παρὰ τὸ φάω φῶ φάσω, ὄνομα φαλός· καὶ φαλὰ, διὰ τὸ λαμπρότατον· ἢ κόρυθος φαλός· τὸ προμετωπίδιον ἀ-
νάστημα τῆς περικεφαλαίας· εἰσὶ γάρ τινες ἧλοι λαμπροὶ, ἕνεκα κόσμου τῆς περικεφαλαίας· φαλὸν γὰρ τὸ λαμπρὸν,
ὅθεν καὶ φαλακρὸς ὁ ἔχων φαλὸν τὸ κάρα· καὶ φάλαρα τοὺς προμετωπιδίοις ἀσπιδίσκοις· τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ
τὸ μέτωπον τῶν ἵππων· ἢ τὰ τῶν γνάθων σκεπάσματα· ἀπὸ τοῦ φάος φαλὸς καὶ φάλαρος· Φάλαγγες αἱ λεγόμεναι
καματηραὶ, ἀράχνιόν τι ἡ φάλαγξ· λέγουσι δὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων φάλαγγας· Φαλάγγωμα, τομή τις ἐν τοῖς
διονυσίοις· Φαλαγγῶσα, τεθηριωμένη· ἐρεθισμένη· Φάλαγξ, οὐ μόνον στρατιωτικὸν σύστημα ὅπερ καὶ μόνον τῆς λέξε-
ως ταύτης οἶδε σημαινόμενον ὁ ποιητής, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀράχνης παρὰ τοῖς ὕστερον, οὐ μόνον ὁ μείζων, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποκοριζόμε-
νος εἰς φαλάγγιον· τῆς δὲ τοιαύτης φάλαγγος συχναὶ μὲν αἱ χρήσεις· αἴλιος δὲ διονύσιος παράγει τοιαύτην ἐκ τοῦ κω-
μικοῦ πλάτωνος· ἐοίκασιν ἡμῖν αἱ νόμοι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοισιν· ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει· Φάλαγξ, τάξις·
καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα, καὶ νεὼς ὑπερείσματα· φάλαγξ, τὸ ἐπιμηκὲς καὶ στρογγύλον ξύλον· Φάλαγξ, ζῶον πα-
ραπλήσιον ἀράχνῃ· ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ· Φάλαι, ὅρα· σκόπει· Φάλαινα, ζωΰφιόν ἐστι ταῖς λυχνίαις ἐπιπε-
τώμενον· ὃ καὶ πυραστούμουρος καὶ ψώρα καλεῖται· λέγεται δὲ φάλαινα, παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄλλεσθαι· ἔστι δὲ καὶ φάλαινα
κητώδης ἰχθύς· κατὰ ἀποκοπὴν φάλαι εἶπεν λυκόφρων· καὶ φάλαινα θηρίον θαλάττιον· Φάλακον, ποίημα ἀλλοχί-
διον, ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον· Φαλακραῖον κλάδον, ξύλον ἐκ φαλάκρας· τέσσαρα γὰρ ἀκρωτήρια τῆς ἴδης· πέργα-
μος· λεκτόν· γάργαρον· φαλάκρα· Φαλάκραι, νύμφαι τινές· Φαλακρὸς, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν· ὅ ἐστι λευκόν· παρὰ
τὸ φάος· φάλιον γὰρ τὸ λευκόν· Φαλακρὰ τὰ στρογγύλα μετὰ λειότητος παρὰ τῷ ἱπποκράτει· Φαλακτόνιος, εἶδος
ἱέρακος· Φάλανθοι, φαλακροί· ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ· Φαλάνθη, ἐριουργός· Φάλαρα, οἱ νῦν λεγόμενοι φάλαι· παρὰ
τὸ φάλιον τὸ λευκόν· ἢ παρὰ τὸ φάειν ἅλις· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον φάλαρα, καὶ κόσμος ἵππου προμετωπίδιος· οὗ χρῆσις
πολλαχοῦ, καὶ διὰ τοῦ η· φάληρα γάρ· οὕτω καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ἐν τῷ π τῆς ἰλιάδος φάλαρα· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ τετραφά-
ληρος· οὗ ἐτυμολογία, τὸ φάλοις ἀρηρέναι· ἢ φάλαρα, τὰ περὶ τοὺς γνάθους σκεπάσματα λέγουσι δωριεῖς· Φαλαρεῖς,
δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς· Φαλάρικα, εἶδος λόγχης· Φαλαρίδας, οἱ μὲν γένος ὀρνίθων· οἱ δὲ, τὰς ἐν τῇ φαληρίδι γε-
νομένας ὄρνιθας· Φάλαρος παρὰ θεοκρίτῳ, ὁ λευκός· καὶ ὅμηρος κύματα δ' αὖ φαληριόωντα· ἤγουν λευκαίνοντα· καὶ τὸ
ἐν τῷ μετώπῳ δὲ, ὁμοίως φαληρὸν καλοῦσι· Φαληρεῖς, λιμὴν τῆς ἀττικῆς· φαληρικὰς δὲ ἀφύας, ὅτι πληθυντικῶς λέ-
γουσιν ἀφύας· ἀρίσταρχος δὲ οὐκ ἀποδέχεται πληθυντικῶς· Φάληρα, λευκά· ἀφρίζοντα· φρίσσοντα· Φαληριόωντα,
πρὸς τὸ χρῶμα, οἱονεὶ τὰ λευκανθίζοντα τῷ ἀφρῷ· φάλιον γὰρ τὸ λευκόν· ἐξ οὗ καὶ οἱ φάλαι, καὶ τὰ λάφυρα, καὶ ἡ παρὰ
λυκόφρονι φαληρὶς σπίλος· τουτέστι λευκὴ νῆσος· Φαληρὶς, τῇ ἀφροδίτῃ οἰκείωται· οὐ μόνον κωμικώτερον διὰ τοὺς
ἰθυφάλλους καὶ τοὺς φαλλοὺς, καὶ ὡς γοργότερον ἔφη τις, διὰ τὴν σύνεμφασιν τοῦ φαλλοῦ, ἀλλὰ καὶ δ[illegible]υκότητα τὴν
ἐν τῷ ζωϊκῷ σπέρματι· οὗπερ ὁμοίως εἴκασται τῷ τῆς φαληρίδος ὀνόματι· φάλιον γὰρ τὸ λευκόν· ἐξ οὗ καὶ τὰ φάλαρα·
Φαληρὶς, ὄρνεόν ἐστι λιμναῖον εὐπρεπές· ἐσχημάτισε δὲ ἀριστοφάνης παρὰ τὸν φαλόν· Φάληρος, τύραννος σικελίας,
ἔκτισε τὴν ἐν ἰταλίᾳ νεάπολιν· λέγει δὲ τὴν παρθενόπην ἐκεῖ πεσεῖν· διόδωρος δὲ ὁ σικελὸς καὶ ὁ ὀππιανὸς τὴν νεά-
πολιν ὑφ' ἡρακλέους φασὶ κτισθῆναι· καὶ φησὶν ὁ ὀππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς, νεόπεδον ἡρακλῆος, τὴν νεάπολιν λέγων·
Φαλίζει, θέλει· Φαλλικὰ ἄσματα λέγονται, τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη· ἔστι δὲ εἰς διόνυσον ἢ εἰς ἄλλον καρ-
πόν· ἀριστοφάνης· ᾄσομαι φαλλικόν· Φαλικρὸν, ἄκρατον· Φαλιόπουν, λευκόπουν· φαλιοὶ γὰρ οἱ λευκομέτωποι·

φαλίπει, μαραίνει. Φαλὶς, καὶ ἄβις. Φαλίοσεται, λευκαίνεται ἀφρίσει. Φάλκη, ὁ τῆς κόμης αὐχμὸς, ἢ νυκτε-
ρίς. Φάλλα, ἄκρα τῆς λιβύας. Φάλλη, ἡ πεπωμένη ψυχή. Φαλλίκον, ὄρχημά τι. οἱ δὲ, μέλος. ἀπὸ τοῦ ᾠδὴν αὐτοσχέ-
διον ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾄδεσθαι. Φαλλὸς, ξύλον ἐπίμηκες ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἵσατο δὲ ὁ
φαλλὸς τῷ διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. πήγασος ὁ ἐκ τῶν ἐλευθήρων, ἐλευθῆραι δὲ πό-
λις εἰσὶ βοιωτίας, λαβὼν τοῦ διονύσου τὰ ἀγάλματα, ἧκεν εἰς τὴν ἀττικήν. οἱ δὲ ἀττικοὶ, οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν.
ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀν-
δρῶν καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δ' ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπε-
στάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς. οἳ δὴ ἐπανελθόντες, ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν
θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως δὲ ὅτι παίδων γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἡδονὴ γὰρ καὶ ἀφροδίσια. πειθό-
μενοι οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ, κατεσκεύασαν. καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεὸν με-
θ' ὧν ἐξανίστησι τοῦ ἀχαριστοῦ καὶ ὁ λαϊος ἐκδοὺς ἑαυτὸν μέθῃ. εἴς τε βακχεῖον πεσὼν ἐφύτευσε παῖδα. φαλλὸς δὲ τὸ πέος. ζή-
τει παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐν ἀχαρνεῦσι. Φαλὸν, τὸ στερεὸν κύκλωμα τοῦ στέρνου. οἱ δὲ τὸν μωρόν. Φάλος ἐστὶ μικρὸς ὀμ-
φαλὸς, οὗ ἐνδέεται ὁ λόφος. οἱ δὲ περὶ ἀπίωνα καὶ ἡρόδωρον οὕτω φασί. φάλοι ὀμφαλοὶ ἀσπίσι μικραῖς παραπλήσιοι.
οἳ κεῖνται κατὰ τὸ μέτωπον, ὑπερέχοντες τῶν ὀφρύων, ἀποσκιάζοντες τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν, οἷα τῶν παλλαδίων, καὶ τῶν
κορυβάντων κόρυθες. δηλοῖ ὅμηρος λέγων. τὸν δὲ ἔβαλε κόρυθος φάλον, ἐν δὲ μετώπῳ πῆξαι. Φάλος κόρυθος, ἀσπιδί-
σκιον ἢ ἀστερίσκος τις προμετωπίδιος λευκὸς καὶ λαμπρὸς, ἐκ τοῦ φάλιον τὸ λευκόν. αὐτὸ δὲ παρὰ τὸ φαείνειν. ὅθεν
καὶ φαλακρὸς ὁ τῇ κάρᾳ φάλιος. ἤτοι λαμπρός. ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ σκώπτει τις τὸν ὀδυσσέα. καὶ πέτρα δὲ φαληρί-
δου παρὰ λυκόφρονι, ἡ λευκὴ νῆσος. καὶ κύματα παρ' ὁμήρῳ φαληριόωντα, τὰ λευκά. Φαλύγματα, ὑγράσματα.
Φαλύνει, λαμπρύνει. Φαλύσεται, καθερξήσει περιέρχεται. Φαλωθεὶς, παρατραπείς. Φαμάξεις, φύσεις. Φά-
μην, φήμην. Φαμὲν, λέγομεν. Φάμμη, ἄλφιτα. Φαμμάστρια, τὰ ψαιστὰ, καὶ ἑορτή τις. Φάν, ἀντὶ τοῦ ἔφησαν.
ἐκ τοῦ φὰς φάντος. Φάνει. εἰ μὲν σημαίνει τὸ λέγειν, παροξύνεται βραχέος ὄντος τοῦ α. καὶ ἔστιν ἐνεστὼς καὶ παρατα-
τικὸς ἀπὸ τοῦ φημί. εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, περισπᾶται μακροῦ ὄντος τοῦ α. καὶ ἔστιν ἀόριστος πρῶτος ἀπὸ τοῦ φαίνω
φᾶναι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀεί. ἐμφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι. ἐμφαίνω γὰρ τὸ δεικνύω. Φᾶναι, καὶ φῆναι ἰωνικῶς ὡς μιᾶναι
καὶ μιῆναι. Φαναῖος ἀπόλλων, ἀχαιὸς ὀμφαλῇ. παρὰ χίοις οὕτω λέγεται. Φαναῖ, θέλειν. Φάνασι, ἄρνες. Φάνας,
ἐκλάμψας, ἢ τὰς ἐλλάμψεις. Φανὲν λέγεται, τὸ παραστὰν καὶ δόξαν. φανθὲν δὲ, τὸ φαντασθὲν ὀνείρῳ. ἐξ οὗ γίνεται
τὸ φάντασμα. Φανερῶ, δηλῶ, σημαίνω, ἀποσημαίνω, μηνύω, ἐμφανίζω, ταυτόν. Φανῆ, ἀόριστος δεύτερος τοῦ ὑποτακτι-
κοῦ παθητικοῦ. φαίνω, μέλλων φανῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔφηνα. ὁ δεύτερος, ἔφανον. ὁ παθητικὸς ἐφάνην. τὸ προστακτικὸν,
φάνηθι. τὸ εὐκτικὸν φανείην. τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν φανῶ. ῇς. ῇ. καὶ πλεονασμῷ τοῦ η, φανήη. Φανὴν χλαῖναν, τουτέστι
λαμπράν. Φάνης, φάνητος. τὸν δὴ καλοῦσι φάνητα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φαντὸς ἐγένετο ὀρφεύς. οὕτως ὦρος. Φανθεὶς,
καὶ ἀποφανθεὶς, ἀττικοί. οὐ φανεὶς, οὐδὲ ἀποφανείς. Φανθὲν, διαφέρει τοῦ φανέντος. τὸ μὲν γὰρ φανὲν, λέγεται καὶ ἐπὶ
νυκτὸς, καὶ ἡμέρας. τὸ δὲ φανθὲν, ἐπὶ νυκτὸς ἀεί. ὡς καὶ λιβάνιος. χρηστῆς ἀπολαύσας νυκτὸς δι' ὀνειράτων, γινομένης
ἡμέρας ἔλεγον τοῖς φίλοις, ὡς ἔσται τὸ ἔργον τὸ φανθὲν ἄγον. Φάνιον, τόπος εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. ἐπιτριχή.
Φανὸν, τὸ φαινόμενον φωτεινὸν καὶ λαμπρόν. ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν. ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν. Φανὸς, ἐπὶ τῆς λαμπά-
δος ἀλλὰ μὴ ἐπὶ τοῦ κεραμίνου λέγε. τοῦτο δὲ λυχνοῦχον λέγε. Φανὸς, ὃς καὶ πανὸς λέγεται. παρὰ τὸ φαίνω. παράγε-
ται καὶ τὸ φάνιον δὲ ἐκ τοῦ φανοῦ παράγωγον. οὗ ἡ χρῆσις παρὰ μενάνδρῳ. οὐ φανίου τὸ ὑποκόρισμα παράγει καὶ τὸ ἰδιω-
τικῶς λεγόμενον φανάριον. Φαντάζεσθαι, ἐπὶ τοῦ ἀνατυποῦσθαι λέγεται, καὶ ἀναπλάττειν. καὶ τῶν ἐπὶ ὕπνῳ ὁρωμέ-
νων. φάσματα τὰ ἐν ὕπνῳ φαινόμενα λέγεται, καὶ ὅσα φαντάζουσι τὰ δαιμόνια νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν ἐν ταῖς ἐρημίαις,
ἀπὸ τοῦ ἀέρος λαμβάνοντα μορφὰς, οἵας ἂν θέλωσι. λέγε οὖν φάσμα, ὡς ἀττικοὶ καὶ μὴ φάντασμα. φαντάζω δὲ, καὶ
φαντάζομαι. εὕρηται δὲ καὶ φαντάζομαι τὸ ἁπλῶς φαίνομαι. Φαντάζομαι, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ συκο-
φαντοῦμαι. Φαντάσας, δείξας. Φαντασία ἐστὶ, κίνησις ψυχῆς. ἀπὸ τῆς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεως. ἢ τύπωσις τοῦ ἡγε-
μονικοῦ. ἢ συμπλοκὴ δόξης, καὶ αἰσθήσεως. Φαντασία ἐστὶ, δύναμις τῆς ἀλόγου ψυχῆς. Φαντασία, φαοστασία τίς
τῶν ἀφανῶν. στάσις περὶ θεωρίαν καταγινομένη. οἷον, ἀπαγῆ προσβολὴν ἐπιβάλλει ὁ νοῦς περὶ τὰ θεολογικὰ ἀσωμάτως θεο-
λογεῖσθαι. παρεμπεσοῦσα ἡ φαντασία. ὑποτίθεται καὶ σῶμα εἶναι τὸ θεῖον, καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος, καὶ θόρυβον ἐμποιεῖ
τῇ ψυχῇ, τοῦ μὴ ἀσωμάτως θεολογῆσαι. Φάντες φίλη λέξις τοῖς ποιηταῖς. τὸ μέντοι φάμενοι. καὶ κοινόν ἐστιν ἀττικῶς.
ταύτης τῆς ἀκολουθίας καὶ τὸ ἔφη καὶ ἔφατο. καὶ τὸ φῆ καὶ φάτο. Φάντι, ἀντὶ τοῦ φασὶ δωρικῶς. Φαντίζοιτο, φαίνοι-
το. Φάντος, εἰπόντος. ἢ παρά τινος φαωτάτη. περιφανὴς, λαμπρά. Φανῶ, ἀποδείξω. Φάο, προστακτικόν. φάο μὴ δι-
επισκεῦθε. ζήτει τὸ φάο γινόμενον ἐκ τοῦ φάτο ἐνδείᾳ τοῦ τ. Φαορκὶς, τρυγίς. Φάος πᾶσι παρέξω, ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς
ἔξω οὗ ἐπανάγον τὸ ἀφέξω. ἀντὶ τοῦ παρεκτὸς χρήσω. καὶ φάος, τὸ φῶς, τὸ φα βραχύ. καὶ φᾶρος ὄνομα τόπου. φᾶρος δὲ τὸ
ἱμάτιον ἐνίοτε μὲν μακρὸν, ἐνίοτε δὲ βραχὺ, ὡς τὸ καλὸν τὸ ἴσον, τὸ ἀὴρ, τὸ ὕδωρ. τὸ ἄρες, τὸ ἄρης. ὡς δείκνυται ἐν τῷ ἄ-
ρες βροτολοιγέ. τὸ ἡμῖν, καὶ ἕτερα. Φάπην, τὴν ταφήν. Φάραγξ, κοιλὰς ὀρεινή. καὶ τὸ ἀπόσχισμα τῆς γῆς. ὃ τὸ πα-
ρεμπίπτον ὕδωρ πίνει καὶ τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ ἐὰν εἰς αὐτὸ ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ. εἰς ἄδηλον γὰρ τὸ ὕδωρ καταναλί-
σκεται. Φαρατραῖον, τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα. Φάραι, ὑφαίνειν πλέκειν. Φαραιδάκη, μυρίκη. Φάραγ-
μα, φραγμός. Φαρέεσι παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ, ἀντὶ τοῦ φωτισμοῖς. Φαρέτρα, ἡ φέρουσα τὰ τρώοντα, ὅ ἐστι βλάπτον-
τα. καὶ ἰοδόκος ἰωνικῶς. ἡ δεχομένη τοὺς βλάπτειν δυναμένους ἰούς. παροξύνεται δὲ ἰοδόκος καθὰ καὶ τὸ ξεινοδόκος. ἐνερ-
γητικὸν γάρ ἐστι, καὶ οὐ πάθος δηλοῖ. ὁμήρου δὲ εἰπόντος, οἱ μεθ' ὅμηρον καὶ ἰοσοῦχον φαρέτραν συνέθεντο, πρὸς ἀναλογίαν

ἕως τοῦ πολιούχου, καὶ ἑστιούχου. Φαρέτρα λέγεται, τὸ βελοδόχον ὄργανον, ἐν ᾧ δηλαδὴ βάλλονται τὰ βέλη. λέγεται
δὲ φαρέτρα, παρὰ τὸ φέρειν τὰ τρώσαι δυνάμενα. Φαρετρεὼν, πρόοτης. Φάρη, ἱμάτια. νεφέλαι. Φάρην, ὁ τὰ ἐ
θνικὰ γράψας διὰ τοῦ ι. εἰδέναι φαίνεται ὡς ἀπὸ τῆς στοιχειακῆς ἀκολουθίας. τὰ δὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων, διὰ τοῦ η
γράφουσι. καὶ ἔχει τὸν λόγον ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ. ὡς γὰρ σπάρτη σπαρτιάτης, οὕτω φάρη, φαριάτης. Φάρικον, φάρμα
κον σύνθετον θανάσιμον. Φαρινὸν, τὸ ἐρεοῦν. Φάρις, ὄνομα πόλεως. Φαρκάζει, κλέπτει. Φάρκες, νεοσσοί. Φαρ
κιδώδεις, ῥυτιδώδεις. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φαρκιδούμεναι, στυγνάζοντες. Φαρκὶς, ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρως γινομένη. ἢ
ῥίζα πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα, ἢ στολίς. Φάρκτου, φυλακὴν σκεύαζε. Φάρμακα μητιόεντα, ἢ τὰ κατὰ σύνθεσιν εὑρημένα,
ἢ τὰ δραστικὰ καὶ ὡς εἰπεῖν μέρμηρα. τουτέστι, βουλῆς δεόμενα εἰς ἀποφυγήν. Φάρμακα, ἀντὶ τοῦ βαφὰς λέγουσιν
ἴωνες. Φάρμακα, τὰ θεραπεύοντα καὶ τὰ φθείροντα. φάρμακα καὶ τὰ χρώματα. φαρμακεία δὲ ὡς ἐπὶ πολὺ, ἡ διὰ
δηλητηρίου τινὸς γινομένη βλάβη. γοητεία δὲ, τὸ ἐπὶ ἀνδρός. φαρμακὶς ἐπὶ γυναικός. ἄλλως. φάρμακον, μέση λέξις ἐπεί
τε μὴ ἀγαθοῦ λαμβανομένη παρὰ τὸ φέρειν ἄχος, ἢ ἐπὶ ἀγαθοῦ, παρὰ τὸ φέρειν ἄκος. Φαρμακεύεται, σκευάζεται.
σφραγίζεται. Φαρμακίδας γυναῖκας, τὰς θετταλὰς καλοῦσιν. ὅτι διαβάλλονται οἱ θετταλοί. ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, φαρ
μακίδες αἱ θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι μήδεια φυγοῦσα κίστην ἐξέβαλε φαρμάκων ἐκεῖ, καὶ ἀνέφυσαν.
Φαρμακίδες ὡς μεμύθευται, τὴν σελήνην ταῖς ἐπῳδαῖς καθαιροῦσι. τοῦτο δὲ ποιεῖν δοκοῦσιν αἱ θεσσαλαὶ, σφαλεῖ
σαι τῆς περιλήψεως. καθὸ ἀγλαονίκη ἡγεμόνος θυγάτηρ ἔμπειρος οὖσα τῆς ἀστρολογίας, καὶ εἰδυῖα τὰς ἐκλείψεις
τῆς σελήνης ὁπότε μέλλοιεν γενήσεσθαι, ἔφασκε τὴν θεὸν καθαιρεῖν καὶ παραχρῆμα περιέπεσε συμφοραῖς τῶν οἰ
κείων τινὰ ἀποβάλλουσα. καὶ δίκην δοῦσα τοῦ ἁμαρτήματος. ὅθεν κατὰ τὸν βίον λέγεται παροιμία ἐπὶ τῶν συμ
φοραῖς κεχρημένων, ὅτι τὴν σελήνην καθαιρεῖ. Φαρμακὶς, ἐπὶ γυναικὸς φαρμακίδος. καὶ εἶδος φαρμάκου. ἡ ἀ
κρίς. Φαρμακοὶ, καθαρτήριοι. οἱ περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνήρ τε καὶ γυνή. Φαρμακὴ, ἡ χύτρα ἣν ἡτοίμαζον τοῖς
καθαίρουσι τὰς πόλεις. Φαρμακὸς ἀνὴρ παρὰ ἀθηναίοις, ὁ μάγος. καὶ φαρμακὶς γυνή. καὶ φάρμακος, ὁ τὸ δηλητήριον
διδούς. Φαρμάκων τρεῖς ἰδέαι παρ᾽ ὁμήρῳ. ἐπίπαστα. ὡς ἐπὶ μενελάου ἐπὶ δ᾽ ἤπια φάρμακα εἰδὼς, πάσσεν ὁ μα
χάων. καὶ χριστὰ, οἷον ἰοὺς χρίεσθαι. καὶ ποτιστὰ κατὰ τὸν αἰσχύλον, τουτέστι ποτὰ ἢ πόματα. ὡς ἐπὶ ἑλένης ἐν ὀδυσσείᾳ, τῷ
κρατῆρι ἀναμιγνύσης φάρμακα. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης λέξεως, οὐ μόνον τὸ φαρμακεύειν ἰατρικὴ λέξις, ἀλλὰ καὶ φαρ
μάσσειν, τὸ στομοῦν σίδηρον ἐκ βαφῆς. καὶ τὸ ἁπλῶς βάπτειν. καὶ τὰ βαφεῖα φαρμακῶνες, παρὰ τοῖς παλαιοῖς. οἶδε δὲ
καὶ τρεῖς βελουλκίας ὅμηρος. ἐκτομὴν, ἐπὶ εὐρυπύλου. καὶ διωγμὸν, ἐπὶ διομήδους, καὶ ἐξολκὴν, ἐπὶ μενελάου. Φαρ
μάξαι, ὀξῦναι. βάψαι. Φαρμάξας, ἀποστήσας. γοητεύσας. ἰατρεύσας. ῥητορική. Φαρμάξασα, ἀπατήσασα. Φαρ
μάσσειν παρ᾽ ὁμήρῳ, οὐ μόνον τὸ βάπτειν ὅθεν καὶ φαρμακῶνες τὰ βαφεῖα, ἀλλὰ τὸ στομοῦν καὶ στερροποιεῖν. στομοῦται
γὰρ σίδηρος τοιαύτῃ βαφῇ. φησὶ γοῦν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει φαρμάσσων. Φαρματτόμενος, κολακευόμενος. ἀλειφό
μενος. Φαρνάκης, στρατηγὸς περσῶν, φαρναβάζου υἱός. Φᾶρος, ἐσθὴς. καὶ ἱμάτιον, ταυτὸν. πλὴν ὅτι τὰ μὲν εἰσὶ κοι
νά. τὸ δὲ φᾶρος πριγκιπικόν. λέγονται δὲ ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς ἐνδύματος. χλαῖνα δὲ περιβεβλημένον ἔνδυμα. καὶ ἐπάνω
πάντων τῶν ἄλλων, εἴτε παχεῖα ἐστὶν εἴτε λεπτή. καὶ ἀπὸ λεπτῶν ἐρίων. χιτὼν, τὸ γὰρ χλαίνη ἱμάτιον. τριβώνιον δὲ καὶ
ῥάκος, τὸ τετριμμένον. φᾶρος τὸ ἁπλῶς ἔνδυμα. ἰστέον ὅτι παρ᾽ ὁμήρῳ καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐν κλίνῃ, χλαῖνα λέγεται.
ὡς τὸ ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι. Φᾶρος, ἢ τὸ ἁπλῶς ὕφασμα. παρὰ τὸ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. διὸ καὶ προπερισπᾶται,
διὰ τὴν συναίρεσιν. ἀνάπαλιν πρὸς τὸ τοπικὸν, ἢ τὸ ἁπλῶς ὑφαινόμενον ὡς γενέσθαι ὕστερον δι᾽ αὐτοῦ φᾶρος, εἴτουν ἱμά
τιον. καὶ φᾶρος ἔδειξε παρ᾽ ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας ω, ἢ ἀντὶ τοῦ ἡλίῳ ἔφηνεν, ἢ εἰς φῶς ἤγαγε. Φαροῦν, ἀροτριᾶν. Φάρ
σαλος, πόλις θεσσαλίας. Φάρσος, τρύφος. κλάσμα. πτερύγιον. ἀκρωτήριον. Φάρυγξ ἐστὶν, ὁ ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου. ὁ δὲ
στόμαχος, ἐκ τοῦ ὀπισθίου. προσπεφυκὼς τοῖς τοῦ τραχήλου σπονδύλοις. καὶ ὁ μὲν φάρυγξ, ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύμο
να. ὁ δὲ στόμαχος, εἰς τὴν κοιλίαν. μεταξὺ δὲ φάρυγγος, καὶ γλώσσης, ἐπιγλωττὶς, ἐπιπωματίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ στό
μα. ποσειδώνειος δέ φησι κατὰ τὴν ἔνωσιν τῆς τροφῆς, σκέπεσθαι γὰρ τῆς ἐπιγλωττίδος τὸν βρόγχον. Φαρύγεθον, ὁ κατὰ τὰ
παρίσθμια τόπος. Φαρυγγίδα, ἀντὶ τοῦ γαστριμαργίαν. Φαρυμὸς, τολμηρός. θρασύς. Φαρύνει, λαμπρύνει. Φαρῶ,
τὸ ἀροτριῶ. ἀπὸ τοῦ ἀρῶ πλεονασμῷ τοῦ φ. Φάσγανον, παρὰ τὸ σφάζω φάσγανον. καὶ ὑπερθέσει ἢ σπάγανόν τι ὂν παρὰ
τὴν σπάσιν. ἢ παρὰ τὸ φάσθαι, ὅ ἐστι φονεῦσαι. Φάς, εἰπών. Φάσακες, συκοφάνται. Φάσθαι ἶσον ἐμοὶ, ἤγουν ἰσῶσαι
τοὺς ἑαυτοῦ λόγους τοῖς ἐμοῖς. κατὰ πρόσωπον καὶ ἑαυτὸν ὅμοιον ἐμοὶ ποιῆσαι παρ᾽ ὁμήρῳ. Φᾶσι, δοτικὴ μετοχῆς βαρύ
νεται. φασὶ ῥῆμα ὀξύνεται. ἡ μὲν μετοχὴ βαρύνεται ἐπειδὴ πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς ι λήγουσα, δισύλλαβος ἀπὸ πε
κτάτος, ἐπὶ μὲν ὀνομάτων ὀξύνεσθαι θέλει. οἷον βουσί. ποσί. πλὴν τοῦ πᾶσιν. ἐπὶ δὲ μετοχῆς βαρύνεσθαι. οἷον, δοῦσι. βᾶ
σι. στᾶσιν. οὕτως οὖν καὶ τὸ φᾶσι. Φασιανοὺς, οἱ μὲν ἵππους λέγουσιν. οἱ δὲ ὄρνεα. ἐν ἴσοι ἵππους χάραγμα ἔχοντας φασι
ανοῦ ὡς ἀλεκτρυόνος. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν τι τοῦ νεανίσκου σπουδῇ. οἱ δὲ περὶ ἀρχίλοχον, ὀρ
νέων γένος. οἱ δὲ ὅτι φᾶσις ποταμός ἐστι σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Φασίμη, κύλιξ. παρὰ τὴν φάσιν τὴν ἔνδει
ξιν. Φασιανοὶ, ἀλεκτρυόνες καὶ ὄρνεις τινές. Φάσις, λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅτε τις ἀποφαίνει τῶν
δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅταν γὰρ μὴ ἐκμισθώσειεν, οἱ ἐπιτροπευό
μενοι τὸν οἶκον, ἔφαινεν ἄλλοις ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος, ἢ κατὰ τὴν ἀξί
αν, ἐμεμίσθωτο. Φᾶσις, ὄνομα δίκης οὕτω καλουμένης. ἔστι δὲ καὶ ποταμὸς κόλχων. Φασκάδες, ὄρνεις ποιαί. Φά
σκει, λέγει. φάσκοντες. λέγοντες. φάσθαι, λέγειν. φασὶ, λέγουσι. Φάσκειν, ἀγορεύειν, εἰπεῖν, εἰρηκέναι, ὁμοίων εἰ
σὶ νοημάτων δηλωτικά. Φάσκος, τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν γινόμενον. Φασκώλιον, δερμάτινον βαλάντιον. οἷον θυλάκιον. καὶ
φάσκελος, ἡ ἱματιοφορὶς ὥς φησιν αἴλιος διονύσιος. Φάσμα, τὸ φάντασμα. τὸ σῆμα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φαίνειν καὶ
δηλοῦν.

ἤλου. Φασσοφόνῳ, τῷ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος ἱέρακος, ὑπὲρ τὴν τρυγόνα. Φάσσωνας, τὰ λαίφη. τὰ ἀρμενα. παρὰ τὸ φῶ τὸ λαμπρύνω. λευκὰ γάρ. ἢ παρὰ τὸ φυσᾶσθαι ὑπὸ ἀνέμων, φύσωνες καὶ φάσσωνες. Φατὲ, λέγετε. φάτης, ψεύστης. Φατίζει, λέγει. χαρίζει. Φατηρὶς, εἶδος ὀρχήσεως. Φάτις, ἡ φήμη. ἀπὸ τοῦ πέφαται, ὡς ἀπὸ τοῦ πίφρασαι, ἡ φράσις. καὶ ἐκ τοῦ πέφαμαι, ἡ φάμα δωρικῶς. καὶ ἡ φήμη κοινῶς. Φάτνη, παρὰ τὸ φαγεῖν γίνεται. ὡς παρ' αὐτῇ ἡ κάπη, ἐκ τοῦ κάπτειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν. οἷον ἵπποι εἰσὶ κάπησι. χῆσις δὲ τοῦ κάπτειν, καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ. ἀνεκάπτε γάρ φησιν ἐκεῖνος. Φάτνης τὸ προπίθειον, τὸ φαγεῖν. ἢ τὸ πάσασθαι. κατὰ τοὺς παλαιούς. ὅπερ γλῶσσαι. ὅθεν φατνωτόν φασι, τὸ σανιδωτόν. καὶ φατνώματα, τὰ δίγλυφα σανιδώματα τῆς στέγης. Φατνωτὸν, τὸ σανιδωτόν. φατνώματα, σανιδώματα. στέγη διάγλυφα. Φατρὶ, τεθνεῶτες. ξηροί. Φάτις, στοίβη. φήμη. Φατί. φημὶ τὸ λέγω. σημαίνει καὶ τὸ φωνῶ. ὁ μέλλων φήσω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφην. ὁ μέσος, ἐφάμην. ἔφασο, καὶ ἔφαο. ὅθεν καὶ ἰωνικῶς, τὸ προστακτικὸν φάο. τὸ τρίτον, ἔφατο. καὶ συγκοπῇ, φάτο. τὸ ἀπαρέμφατον, φάσθαι. Φατρία, σύνταγμα. ὅρος. οἷον πατρία. ὅταν ἀφ' ἑνὸς καὶ δευτέρου ἀνδρὸς ὡς πατρὸς κατὰ διαδοχὰς ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ γένη, ὥστε ἐπί τινα ἀναφέρεσθαι. ὡς ἡρακλεῖδαι, καὶ ἀχαιμενίδαι, ἀπὸ ἀχαιμένους παρὰ πέρσαις. Φάτριν, τὸν ὕπαιθρον ἐρείπιον. φυλή. Φαῦδαι, γένη σκυθῶν. Φαύειν, ποιεῖν. Φαΰζειν, φρύγειν. Φαυλίζει, κατευτελίζει, ἐξουδενεῖ. Φαυλία, ἡ κότινος. καὶ ἀγράδες εἶδος ἐλαίας. Φαυλίζω. ἐνεμέσιζε δὲ, καὶ ἀπεφαύλιζε τὰ λεγόμενα. Φαύλια μῆλα, τὰ μεγάλα. Φαυλίον, ἁδρόν. καλόν. Φαῦλιξ, ὀρθός. Φαύλιος, σιταλικὸς θεός. Φαυλίστρια, ἡ καταγελῶσα. Φαΰλλος, ἄριστος δρομεὺς, ὀλυμπιονίκης. ὁ πυθοδρόμος περιώνυμος. ὃν ἐκάλουν ὁδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος. ἀφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα τοιόνδε. πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε φάϋλλος. δίσκευσε δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητὴς, ὀγδόην ὀλυμπιάδα νικήσας. καὶ τρίτος λωποδύτης. μέμνηται δὲ τούτου ἀριστοφάνης. Φαῦλον, τὸ κακὸν, καὶ τὸ εὐτελὲς, καὶ μικρόν. καὶ οὐδαμινόν. φλαῦρον δὲ μόνον τὸ κακόν. καὶ φαῦλον λέγομεν τὸν κακόβιον καὶ πονηρὸν ἄνδρα, τὸν διαστελλόμενον πρὸς τὸν σπουδαῖον. Φαῦλος ἐπὶ θηλυκοῦ κάλλιον, ἢ φαύλη. φιλόστρατος. οὐ φαύλου συνέσεως. Φαύλως, εὐχερῶς. μετὰ ῥᾳστώνης. δηλοῦται δὲ ἐκ τῆς λέξεως καὶ τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ κακόν. ἀριστοφάνης. ὦ δὲ φαύλως. Φαῦνος, φαίνων αὐτόν. Φαυόν, ἀκανθῶδες φυτόν. Φαοσφόροι, αἰολεῖς. ἱέρειαι. Φαῦρος, κοῦφος. Φαύσκω, ἀντὶ τοῦ φάσκω, καὶ μετὰ τοῦ ρ, φραύσκω αἰολεῖς λέγουσι. Φαυσίγγες, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι. οὕτως ἀριστοφάνης. δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς, καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ, αἱμοῤῥοΐδας, καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας. Φαῦσις, φῶς. φέγγος. φωταυγία. Φαῦσμα, σπλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων. Φάων, τῶν εὐμόρφων. Φέβεσθαι, καὶ τὸ φοβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φεύγειν ἀεὶ κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ. ὡς τὸ ἀτυζόμενοι φοβέοντο. Φέγγεται, καταλάμπεται. ἀριστοφάνης. φλογὶ φέγγεται λειμών. ὅθεν καὶ φέγγος. Φέγγος, φῶς ἡμέρας. φέγγος, σελήνης. Φειὰ πόλις περὶ τὴν ἦλιν, περὶ ἣν ἰορδάνος ῥέει ποταμός. λέγεται καὶ φεὰ πόλις ἠλείας, ἣν ὅμηρος μετὰ τοῦ ι γράφει. φειᾶς παρὰ τείχεσι. τὸ δὲ ἐθνικὸν φειάτης. φιεὺς καὶ φιάτης, καὶ φιαῖος. Φειδαλφιτῆσαι, φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι. Φείδεσθαι, ἐλεεῖν. Φειδικόμισσος, ἡ διὰ μαρτύρων πίστις. Φειδιππίδιον, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. τὸ ὑποκορίζεσθαι φιλούντων ἔθος. κολακεύει δὲ νῦν τὸν υἱὸν καὶ προσποιεῖται φιλεῖν ὁ στρεψιάδης. Φείδομαι, παρὰ τὸ φεύγειν τὸ δύναι. ἢ παρὰ τὸ φεύγομαι φεύδομαι, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς ι, φείδομαι. Φείδοντο κέντρων οὐδέν. ἤγουν οὐδαμῶς ἐφείδοντο. φείδομαι, τὸ ἀκριβολογοῦμαι καὶ ὑποστέλλομαι, καὶ ἐλεῶ. ὅθεν φειδωλός. Φειδωλὴ, ἡ φειδὼ ἐῤῥέθη. γενομένη ἐκ τοῦ φειδὼ κατὰ πρόσληψιν συλλαβῆς. ὁμοίως τῷ, τερπωλὴ, καὶ παυσωλή. καὶ ἔστιν αὕτη μὲν μονογενής. ἡ δὲ φειδὼ χεὶρ, ἢ ψυχὴ ἢ γνώμη, ἔχει καὶ ἀρσενικὸν γένος καὶ οὐδέτερον. Φειδώλιον, δίφρος. σφέλας. χόρτος. Φειδωλὸς, παρὰ τὸ φείδομαι, καὶ τὸ δύναμαι, φειδωδός τις ὢν καὶ τροπῇ τοῦ δ, εἰς λ, φειδωλός. φειδόμενος. κνιπός. Φείδων, ὄνομα κύριον. Φειδὼ, πρόνοια. φεισμονή. εὐσπλαγχνία. σημαίνει δὲ καὶ τὴν φροντίδα. Φεῖσαι, ῥῦσαι. σῶσαι. Φεισὼν, ποταμὸς παραδείσου. ὃ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης. παρὰ δὲ ἕλλησι γάγγης. Φελλέα. τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία, φελλέας ἐκάλουν. κρατῖνος ὥραις, καὶ ἀριστοφάνης νεφέλαις. Φελλεῖς ἔλεγον ἀττικοὶ, τοὺς πετρώδεις τόπους. οἵ τινες κάτωθεν μέν εἰσι πετρώδεις. ἐπιπολῆς δὲ, ὀλίγην ἔχουσι γῆν. Φελλέως, ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἐκ τοῦ φελλέως. τόπος οὕτω καλούμενος ἐν ἀττικῇ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν διόνυσόν ἐστι τις ἑορτὴ τοῖς ἀθηναίοις φέλλως καλουμένη. ἥ τις τῶν διονυσίων ἄρχεται. λουκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς συρίης θεοῦ φαλλοὺς φησιν, ἕλληνες τῷ διονύσῳ ἐγείρουσιν, ἐπὶ τῶν καὶ τοιόνδε τι, ἄνδρας μικροὺς, ἐκ ξύλου πεποιημένους μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. καλέεται δὲ τάδε νευρόσπαστα. Φελόνης, εἰλητὸν τὸ μάριον βέμβρανον. ἢ γλωσσόκομον. ἢ χιτώνιον. Φελγύνει, ἀσυνετεῖ. ληρεῖ. Φελλὸς, ὄρος ἐστὶν ἐν ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι ὑπερμεγέθεις. ἐκ τοῦ τῶν δένδρων γίνεσθαι τοὺς φελλοὺς, οἷς κέχρηνται πρὸς κουφισμὸν τοῦ σώματος. Φελλίνιοι, ὀροβάκχαι. Φελλίνας, κοῦφος. ἀπὸ τοῦ φελλοῦ. Φελλεὺς, σκληρὸς καὶ πετρώδης τόπος. Φελλαΐτας, λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου. Φελεῦον, ἐπιπλέον. Φενάκη, τὸ προκόμιον, οἷον τῶν φαινομένων κρανίου τὸ ἄκος, ἢ σκέπη. φενάκη δὲ κυρίως, ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιθετὴ κόμη, ἀπὸ τῶν καταῤῥυκνῶν γυναικῶν. καὶ οὕτως ἀπάτη διὰ τὸ ἐπείσακτον τῆς κόμης. Φενακίζω, ἐξαπατῶ. φενακισμὸς, καὶ φέναξ, ὁ ἐξαπατῶν. λογογράφοι. φενάκη δὲ ποιητικώτερον. Φενακισθέντες, χλευασθέντες. ἀπατηθέντες. Φενακισμοῖς, ἀπατήμασι. Φενεὸς κατὰ τὸν ἀναγραψάμενον τὰ ἐθνικά, πόλις ἀζανίας. μέρος δὲ ἀρκαδίας οἱ ἀζᾶνες. λέγεταί φησι καὶ ἀρσενικῶς ὁ φενεός. κεῖται δὲ, ὑπὸ τὸ ὄρος τὴν κυλλήνην. ὁ δὲ γεωγράφος λέγει, ὅτι περὶ ταύτην στυγὸς ὕδωρ. ἡρόδοτος δέ φησιν. ὅτι νώνακρις πόλις ἀρκαδίας. ἔνθα λέγεται τὸ τῆς στυγὸς ὕδωρ, ὀλίγον φαινόμενον στάζον ἐκ πέτρας ἐς ἄγκος. καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ διαφωνοῦσιν αἱ ἱστορίαι. ἀρκαδικὴ γὰρ μοῖρα καὶ ἡ ἀζανία. καὶ ὁ φενεὸς, καὶ ἡ νώνακρις. Φεννίον, ἡ μηδικὴ ὁδός. παμφίλιοι. Φεννὶς, παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη. ἔστι καὶ φεννίνδα, ἀπὸ τοῦ φενακίδα, κατὰ συγκοπὴν. ἢ ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκεῖσε, ἀλλ' ἑτέρωσε. ἢ ἀπὸ φενεστίου τοῦ ἐφευρόντος αὐτήν. Φεννὸς, θαλερός. ἐνιαυτός. Φεραὶ, ὠνομάσθησαν, ἀπὸ φέρητος υἱοῦ κρηθέως τοῦ ἀδμήτου πατρός. ἢ ἀπὸ φερᾶς θυγατρὸς αἰόλου. δύο δὲ ἦσαν φεραί. ἡ

μέν, ἀρχαία ἡ δὲ νέα· διέχουσαι ἀλλήλων σταδίους ὀκτώ. εἰσὶ δέ φασι καὶ ἕτεραι τρεῖς φεραί· ἡ θεσσαλίας, ἡ ἀττικῆς, καὶ πελοποννήσου. Φεραυγὴς, καταλαμπρὸς· ὁ φέρων τὴν αὐγήν. Φέρβεται, βιβρώσκει, καταναλίσκει, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φέρβω, τὸ ἀλοᾶν· ὡς τὸ ἔσθειν καθὰ εἴρηται. διὸ καὶ φορβάδες ἵπποι, κοινότερον ἀπὸ αὐτοῦ. καὶ φορβὴ ἡ τροφή. ἐπεὶ καὶ φορβὰς γῆ παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ φορβὰς δὲ γυνὴ κωμικῶς, ἡ πολλοῖς ὁμιλοῦσα τροφῆς χάριν. προϋπάρχει δὲ ὥσπερ τοῦ φερέσβιου τὸ φέρειν βίον· καθὸ τὸ ἔριστα τὸν βίον φέρειν. οὕτω καὶ τοῦ φέρβειν. ζωογόνον γὰρ ἡ φορβή, ὡς προσφερὴς καὶ αὐτὴ τῷ βίῳ. ἢ ὡς παράγωγον κατά τινας, καὶ ἡ φορβεία ἤγουν τὸ περιστόμιον καὶ τὸ στόμιον· ῥωμαϊκῶς δὲ εἰπεῖν, καπίστριον. ἵνα ἢ ὥσπερ φορβὴ ἢ ἀπειλὴ καὶ ἐπιθέσει τῆς ἐπὶ διφθόγγου ἀρχῇ, οὕτω καὶ φορβή. ὅθεν παρὰ τῷ κωμικῷ ἐμπεφορβειωμένος. οὐ χρὴ ἀγνοεῖν καὶ ὅτι τὴν φορβειὰν οἱ παλαιοί, καὶ παρὰ τὸ φέρειν βία φασίν. ὀξυτόνως δὲ ἡ φορβή, κανόνι τοιούτῳ· τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ μετὰ συμφώνου τοῦ ο παραληγόμενα, ὀξύνεται ἐὰν ἀπὸ τοῦ ῥήματος γίνηται μὴ τῷ ο μόνῳ παραληγομένου. οἷον στρέφω στροφή· τρέπω, τροπή· ῥέπω, ῥοπή· σπονδή, νομή, ὁλκή, πλοκή. οὕτω καὶ φορβή. καὶ πόρπη παρὰ τὸ πείρω γίνεται ἀλλ᾽ οὐ τῷ ο παραλήγεται. διὸ καὶ βαρύνεται. Φερεὰ ἀθήνησι, ξενικὴ θεός. οἱ δὲ τὴν ἑκάτην. Φέρε, καὶ τὸ δεῦρο, καὶ τὸ ἴθι, καὶ τὸ ἄγε, καὶ εἰς συμβουλευτικὰ ἐπιρρήματα, καὶ εἰς προστακτικὰ συντάσσονται. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις· φέρ᾽ ἴδω τί ὀφείλω. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· φέρε δή μοι φράσον· συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ, δεῦρ᾽ ἔλθ᾽ ἵνα κλάῃς. πλάτων ἐν γοργίᾳ· ἴθι δὴ καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· ἴθι δή μοι ἀπόκριναι. καὶ πάλιν· ἀλλ᾽ ἄγε ἐπειδὴ τοῦτ᾽ ἀπετελέσαμεν, ἀναμνησθῶμεν πόθεν δεῦρο ἐξετραπόμεθα. τίθεται δὲ ἔστιν ὅτε τὸ ἄγε καὶ τὸ φέρε ἀσυντάκτως, ἐπιφερομένων ἐρωτήσεων. πλάτων ἐν γοργίᾳ· φέρε δὴ ἡ ῥητορικὴ περὶ τί τῶν ὄντων τυγχάνει οὖσα. Φερέγγυος, ὁ βεβαιωτὴς παρὰ τοῖς ἴωσι. Φερέγγυος, φερέγγυος ἀξιόπιστος, ἐγγυητής, φέρων τὸ βέβαιον· ἀσφαλής. φέρειν λέγεται, καὶ τὸ λαμβάνειν. καὶ μισθοφόρος, ἀπὸ τούτου. φέρειν χάριν, ἤγουν τὰ κεχαρισμένα ποιεῖν, ἀττικὸν ἐστὶ καὶ κοινόν. τὸ μέντοι εἰπεῖν φέρειν ἦρα, ἢ ἐπίηρα, ποιητικόν. φέρειν, λαμβάνειν, βαστάζειν, ἐπιφέρεσθαι. Φέρεκλος, τέκτονος υἱὸς ἁρμονίδου· ὃς περὶ ἀθηνᾶς φησιν ἔξοχα φιλούμενος· χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν· ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας ἀρχεκάκους· αἳ πᾶσι κακὸν γένοντο τρώεσσιν, οἷ τ᾽ αὐτῷ. ἱστέον ὡς φέρεται λόγος ὅτι λακεδαιμονίοις λοιμῷ πιεζομένοις ἔχρησεν ἀπόλλων, ἐξιλάσκεσθαι τὸν τοῦ τεύκρου ἤγουν τῶν ἰλιέων δαίμονα. μενέλαος οὖν ἀφικόμενος εἰς ἴλιον, ἐποίει τὸ προσταχθέν. κἀκεῖθεν συμπλεύσας τῷ αὐτῷ ἀλεξάνδρῳ, συμπαραγέγονεν εἰς δελφούς. καὶ αὐτὸς μὲν ἐζήτει χρησμὸν λύσεσθαι περὶ παίδων γενέσεως· ἀλέξανδρος δὲ περὶ γυναικὸς ἐμαντεύετο. χρᾷ οὖν αὐτοῖς ἡ πυθία, τίπτε δύο βασιλῆες ὁ μὲν τρώων, ὁ δ᾽ ἀχαιῶν, οὐκ ἔθ᾽ ὁμὰ φρονέοντες ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε; ἤτοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενος εὑρεῖν, αὐτὰρ ὁ, πῶλον ἑλεῖν. τί νεμήσω μεγάλε ζεῦ. τοὺς δὲ μὴ νοήσαντας τὸ λόγιον χωρισθῆναι. διὸ καὶ ὅμηρός φησιν, ὅτι αἱ νῆες κακὸν ἐγένοντο τοῖς τρωσί. καὶ τῷ ναυπηγησαμένῳ, ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη· τὸν δὲ ῥηθέντα δηλαδὴ χρησμὸν ὃν ἀπώφειλεν εἰδέναι. πυθέσθαι γὰρ ἔχρην καὶ μαθεῖν θεόθεν εἰ ναυπηγητέον. οἱ δέ φασιν ὅτι θέσφατα λέγει ὧδε ὁ ποιητής, τὸν χρησμόν· ὃς δοθεὶς τοῖς τρωσίν, ἐκέλευε ναυτιλίας μὲν ἀπέχεσθαι· γεωργίᾳ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, μή ποτε θαλάσσῃ χρώμενοι, σφᾶς τε αὐτούς, καὶ τὴν πόλιν ἀπολέσωσι. Φέρενα· τοῦτο κατὰ διάλεκτον· οἱ γὰρ αἰολεῖς λέγουσι, τὴν φερνήν, φέρεναν. ἴσως προφερέστερον, παρὰ τὸ φέρειν προῖξ γάρ ἐστιν. ἣν γὰρ ἡ λογιζόμενον τὸ φέρνιν· φέρνιξ προῖξ, ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν. Φερέοικος, καὶ φέροικος· ὁ κοχλίας καὶ ἡ χελώνη. Φερέσβιος, ζωοποιός, ὡς φερέπονος. Φέρεσθαι, ἀντὶ τοῦ βαστάζεσθαι εἴρηται κυριολεκτικῶς. οὕτω δὲ καὶ τὸ φέρειν ἀντὶ τοῦ βαστάζειν. ἄγεται μὲν γὰρ τὰ ἔμψυχα· φέρεται δὲ τὰ μὴ τοιαῦτα. ὅθεν καὶ ὁ φόρτος, καὶ ὁ γόμος παρὰ τε ἀθηναίοις καὶ ἄλλοις. ἔτι δὲ καὶ ὁ παρὰ τῷ κωμικῷ ἐν τῷ καὶ τὸν φόρτον, ἐκφύγοιμεν ἄν, ἤγουν τὴν φορτικότητα. ὃς δὴ φόρτος ἔχει τι συγγενὲς πρὸς τὸ γῆς ἐγγόνιον ἄχθος. ἐν μέντοι τῷ φορτηγός, ἰσοτίζεταί πως τὸ φέρειν καὶ τὸ ἄγειν. ἐπεὶ καὶ ἀγώγιμα καθαρῶς τὰ φορτία λέγονται. Φέρεσκον, ἔφερον. Φερέτρῳ, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ· παρὰ τὸ φέρειν κείμενον ἐν φερέτρῳ. Φερεφάττα, πλάτων μόνος· περσεφόνη, καὶ φερσεφόνη, οἱ λοιποί. περσέφασσα δὲ ποιητικώτερον. Φέρητος, ὄνομα κύριον. Φέριστον, ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθὸν βέλτιστον κράτιστον. Φέρμια, ἃς ἔνιοι ἀστήλας, τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰσχυρὰ ἀγγεῖα· οἷον σπυρίδα. Φερνή, ἡ τῆς γυναικὸς προῖξ· ἡ δωρεὰ γυναικὶ διδομένη· οἷον προθεὶς πατὴρ φερνάς. ἣν ὅμηρος καὶ μείλια ἢ ἐπιμείλια λέγει, διὰ τὸ τὸν ἄνδρα μειλίσσειν ἤτοι καθὰ μέλι γλυκαίνειν· ὥσπερ ἕδνα εἴρηται, παρὰ τὸ τὴν νύμφην ἥδειν ἢ δαπανᾶν τινα ὄντα. καὶ ἐν συστολῇ καὶ συγκοπῇ ἕδνα. ἱστέον ὅτι ἀρίσταρχος μὲν ἓν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ ἐπιμείλια· ὡς τὸ ἐπιφέρνια. ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει λέγων, ἐπιδώσω μείλια. τὸ δὲ ἐπιμείλια καθὸ ὡς πρόσδωρον προπαροξύνεται. τὰ γὰρ διὰ τοῦ ιον οὐδέτερα μονογενῆ τρισύλλαβα, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, εἰ ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ἤτοι παραλήγουσαν φύσει μακρὰν διὰ τοῦ ι ἐκφερομένην, ἢ μόνον ἢ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι, προπαροξύνεται· οἷον ἴλιον· εἴριον, ποίμνιον· λήριον. οὕτω καὶ μείλιον. σπάνια δὲ τὰ παροξύτονα, ὡς τὸ ἰνίον. τειχίον δέ, καὶ κλειδίον ὑποκοριστικά. Φέρνια ἰχθύων σπυρίδες μὲν ἀνδρὸς ὁ προστώϊ γέρων ἁλιεύς, παρ᾽ οὗ τὸ φέρνιον τρίτην ταύτην ἐπριάμεθα ἡμέραν. Φέροιεν, ἢ ἄγοιεν παρ᾽ ὁμήρῳ. φανεραὶ διαφοραὶ δηλοῖ τοῦ ἄγειν καὶ φέρειν. λέγεται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄγεσθαι μὲν τὰ ἔμψυχα καὶ βαδιστικά· φέρεσθαι δὲ τὰ βασταζόμενα. ὅθεν καὶ τὸ φοράδην ἐπίρρημα. καὶ φέρτερον τὸ νεκροφόρον κλινίδιον. καὶ ἐκφορὰ ἡ ταφή. καὶ φορεῖται, καὶ ἀναφέρειν τι ἀναφέρειν. οὐ τὸ ἐναντίον καθὸ φέρεσθαι. οἶδε καὶ ὁ κωμικὸς διαφορὰν τῶν δύο τούτων ῥημάτων. ἄγομαι· φέρομαι, τὰ χρήματα ἐνεχυράζομαι. Φέρομαι, ἀντὶ τοῦ βασταζόμενος ἄγομαι ἀποφέρομαι, ἀντὶ τοῦ ἀπολαβὼν φέρω. καὶ φέριστος ὑπερθετικόν. καὶ φέρει ἡ γῆ τόδε, ἤγουν ἐκφορεῖ καθὰ τόδε. Φερόνικος, παρὰ τῷ πινδάρῳ, ὄνομα ἵππου νικήσαντος. ὑμνεῖ γὰρ ὁ πίνδαρος φερένικον ἵππον τοῦ ἱέρωνος. Φέροντες κομιζόμενοι παρὰ σοφοκλεῖ, ἤγουν ἀπνοὰς βαστάζοντες διασωζόμενοι. τὸ γὰρ φέρειν ἐνταῦθα τὸ βαστάζειν δηλοῖ δὲ τὸ κομίζειν, τὸ τὸ ἀπεσταλμένον διασώζειν. Φερρέει, ἀποφέρει. Φερσεφόνη, παρὰ τὸ φέρειν μέλλοντα. ἢ φέρουσα πάντα καὶ φθείρουσα. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ γῇ. ἡ τῆς δήμητρος θυγάτηρ. ἡ φέρουσα τὸ ἄφενος· τουτέστι, τὸν πλοῦτον· διὰ τὸν καρπόν, ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν. ἢ ἀπὸ τοῦ φθείρω φθέρσω αἰολικοῦ ῥήματος. Φερτάζει, φέρει. Φέρτρον, νεκρικὸν φορεῖον. ἅπαξ δέ φασιν εἶπε τὴν λέξιν ὅμηρος. κυριολεκτεῖται δὲ τῇ ἐτυμολογίᾳ, εἴγε τὸ φέρειν ἐπὶ

ἀψύχου· ὅθεν καὶ ἀναφέρειν τὸ ἀπὸ προνοίας ἀνασφαλίζειν· καὶ εἴη ἂν φέρτρον ὁ νεκροφόρος σκίμπους. ἔοικε δὲ φερτήριον τε παραλλάβος εἶναι τὸ ἐντελές· ἐξ οὗ συγκέκοπται τὸ φέρτρον· ὁμοίως τῷ θρεπτήριον, θρέπτρον· οἷον, οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτρα φίλας. Φέρτερον, κρεῖττον ἢ ταχύτερον· ἀπὸ τῶν ἀχθοφόρων· καὶ ἀφαυρότερος. Φέρτεις, ἆθλος. θούριοι. Φέρω, σημαίνει τὸ βαστάζω τι ἐπὶ τῶν ὤμων· φέρω τὸ ὑπομένω καὶ ἀνέχομαι· καὶ φέρω τὸ νομίζω· συμπλακεὶ δὲ προθέσεσιν ἕτερόν τι σημαίνει· καὶ φέρω ἀντὶ τοῦ φέρομαι· καὶ φέρω τὸ κέκτημαι. εὐριπίδης· ἐν τούτῳ κάμνουσιν αἱ πόλεις, ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ, μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέον. καὶ φέρει ἡ γῆ καρπούς· ὅθεν εὐφορία. φέρω, ἄγω· καὶ ἐπάγω· καθὸ λέγεται ἡμέρα θάνατον, ἢ βίον φέρειν· καὶ τὸ ὑπομένω· ἀφ' οὗ συγκριτικὸν φέρτερος, ὁ μᾶλλον φέρειν δυνάμενος τὰ προσπίπτοντα· ὡς βελτίων, ὁ μᾶλλον ἐπιβαλλόμενος τοῖς πράγμασι· καὶ ὑπερθετικὸν βέλτιστος. καὶ ἀντιφερίζειν, ἐξ ἐναντίας τῷ φέροντι τὸ ἴσον. καὶ ἰσοφαρίζειν, ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ· ἤτοι ἀπὸ τοῦ φέροντος ἐναντία ὅπλα· ἢ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων· καὶ ἰσοφόροι, οἱ τὸ ἴσον φέρειν δυνάμενοι. Φερώνυμος, ἀληθῶς τῷ ὀνόματι. Φέρω χάριν, ἤγουν χαρίζομαι· ὅπερ ἁπλῶς λέγεται, ἦρα φέρειν. Φέρω· μέλλων, οἴσω· παρακείμενος, ἐνήνοχα· ἀόριστος ἤνεγκα· καὶ ἀναφέρω τὸ βαστάζω. ἐξ οὗ καὶ ἀνάφορον, τὸ κοινῶς λεγόμενον ἀμαξιμάριον· ἀπὸ τοῦ ἄνω φέρεσθαι. ἀριστοφάνης· εἰ μὴ καθαιρήσει τις τἀνάφορον, ἀποπαρδήσομαι. ἀπὸ τούτου καὶ δυσανάφορος ὕπνος, ὁ δυσβάστακτος. ἀπὸ δὲ τοῦ φέρω, καὶ εὔφορος ζυγὸς ὁ ἐλαφρός· οὗ ἐναντίον ὁ δύσφορος· καὶ δυσφορῶ ῥῆμα τὸ βαρύνομαι· καὶ φέρειν μέν τις βιβλίον· φέρεται δὲ, ἐπί τινα πρᾶξιν· ἐκφέρει τις νεκρὸν, ἢ ψῆφον· ἐκφέρεται δὲ ὁ τοῦ δέοντος ἔξω φερόμενος. προσφέρει τίς τινι δῶρα· προσφέρεταί τις τινὶ πράως, ἢ τοὐναντίον· ὁ δὴ σημαίνει διάθεσιν. διαφέρει μὲν ἥλιος σελήνης· διαφέρεταί δέ τις πρὸς ἀδελφὸν, περὶ πατρώου κλήρου. ἐπὶ ἀψύχων, κυρίως τὸ βαστάζειν ἄγειν. ἐπὶ ἐμψύχων κομίζειν· φέρουσιν εἰς τὴν πόλιν. ὑποφέρω δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπομένω, αἰτιατικῇ μόνῃ· καταφέρομαι τοῦ ἐχθροῦ γενικῇ. προσφέρω καὶ προσφέρομαί σοι, καὶ διαφέρομαι· καὶ ἀντιφέρομαι, τὸ ἐναντιοῦμαι, αἰτιατικῇ μόνῃ· ἀποφέρομαι δὲ κλέος αἰτιατικῇ μόνῃ. Φέρω, καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ πολλὰ μετὰ ταῖς ὅλαις προθέσεσιν· ἐκείνων γὰρ σὺν ἑτέροις πολλοῖς πρόσεστιν ὁ ἐμφερής· ἤγουν ὅμοιος· καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ· καὶ τὸ εἰσφέρειν· ὃ κοινότερον εἰσοδιάζειν λέγεται· καὶ εἰσφορὰ, ἡ δημοσία συνεισφορά· καὶ τὸ ἐκφέρειν, ὃ καὶ ἐπὶ τοῦ θάπτειν ἐστὶν, ὅτε λέγεται· ὅθεν καὶ ἐκφορὰ, ἡ ταφὴ, ἐκφέρει δέ τις μυστήριον· ὅπερ ἐχρῆν εἶναι ἀνέκφερον. ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, ἀνέξοιστον. ἐντεῦθεν καὶ τὸ συμφέρον, ὅπερ ἐστὶ συνοῖσον· καὶ σύμφορον· καὶ μέση λέξις ἡ συμφορά· καὶ προσφέρειν· καὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς πρόσφερον, καὶ ἡ προσφορά· καὶ προσφέρειν καὶ προσφορά· καὶ ἀναφέρειν καὶ ἀναφορά· καὶ ἀναφέρειν ἀπὸ μανίας ἢ κάρου, ὃ ταυτόν ἐστι τῷ ἐγρηγορέναι· οὗ ἐναντίον τὸ καταφέρεσθαι· οὗ τὸ ἐνεργητικὸν ἔχει πολὺ καὶ ψόγον ἐν τῷ καταφερής· ὅπερ ἐστὶ λάγνος· καὶ μὴν καταφέρεταί τις τινὸς, καὶ ὡς κατήγορος· ὅθεν καταφορὰ, ἡ ἐν κατηγορίᾳ τάσις· καὶ καταφορικὸς λόγος ὡς εἰπεῖν, ἐπιθετικός· ὁμοίας ἀρχῆς καὶ τὸ διαφέρειν καὶ διαφέρεσθαι· ἤγουν τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὅθεν διάφορος, οὐ μόνον τὸ κοινὸν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐχθρός· καθὸ φίλιππος διάφορος τῷ πατρὶ ἀμύντᾳ λέγεται· καὶ διαφορὰ οὐ μόνον ἡ ἑτεροιότης, ἀλλὰ καὶ ἡ μάχη. φέρουσαι παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ γ' ἰλιάδος· ὅρα ἐνταῦθα καὶ τὸ φέρειν ἐνεργητικῶς τε λεχθὲν, ἅμα καὶ παθητικῶς, ἐν τῷ φέρουσαι καὶ προσφέρονται. Φετμαῖς, ἐντολαῖς παραγγελίαις. Φεῦ, ἐπίρρημα θαυμαστικὸν συντάσσεται πρὸς γενικήν· οἷον φεῦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. φεῦ λέγεται καὶ ἐπὶ ὀδύνης, οἷον φεῦ καλλίοις· φεῦ μεγέθους. φεῦ, φεῦ· ἔστι μὲν σχετλιαστικόν· καὶ θαυμαστικὸν κεῖται πολλάκις ὡς παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. Φεύγει τὶς, διωκόμενος ὑπό τινος· καὶ φεύγει φυγάδι νόμενος καὶ ἐξοριζόμενος· καὶ φεύγει κατηγορούμενος· ἐκφεύγει δὲ, ἀντὶ τοῦ διολισθαίνει. διαφεύγει, δὲ ὅταν κρατηθεὶς διολισθήσῃ· ἢ παραδραμὴ διωκόμενος. ἐξέφυγον, ἀντὶ τοῦ ἐξελύσατο αὐτόν. φεύγω ἄχρηστον· ὅπερ σημαίνει τὸ ἐκκλίνω, καὶ τὸ κατηγοροῦμαι· οἷς ἀντίκειται τὸ διώκω ῥῆμα. φεύγω μετὰ τῆς ἀπὸ προθέσεως, σημαίνει τὸ κατηγορούμενον ἀπολυθῆναι τῆς αἰτίας· μετὰ τῆς κατὰ δὲ, ἐπὶ σωτηρίᾳ εἴς τινα προσδραμεῖν· μετὰ δὲ τῆς διὰ, τὸ διὰ μέσου πολλοῦ ἐκφυγεῖν· φεύγω ἐνεστώς· ἔφυγον παρατατικός· φεύξω μέλλων ἄχρηστος· ἀφ' οὗ φεύξομαι· ὁ παρακείμενος, πέφευχα ἄχρηστος· ὁ μέσος, πέφευγα ἄχρηστος· ὁ δὲ ὕστερος ἀόριστος, ἔφυγον· φεύγω σε· ἤγουν διὰ σὲ φοβοῦμαί σε, ἤγουν διὰ σέ· φεύγω τὸ κατηγοροῦμαι· καὶ φυγὴ ἡ κατηγορία· ἀποφεύγω, ὅταν νικήσας ἀπολυθῇ τῆς κατηγορίας· καὶ ἀποφυγὴ, ὡσαύτως. φεύγει, καὶ ἀποφεύγει, διαφέρει· φεύγει μὲν γὰρ δίκην, ὁ κατηγορούμενος· καὶ γὰρ ὁ κατηγορῶν διώκει· ἀποφεύγει δὲ, ὁ νικήσας καὶ λυθεὶς τῆς κατηγορίας. φεύγειν, ἀντὶ ὁμολογεῖν λέγουσιν ἀθηναῖοι. φεύγω, ἀπὸ διὸς ἀσκοῦ δρα πέλευ· ἀλεείνω ἀλύω φυλάττομαι· ταυτὸν φεύγω φόνου, ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. φευκτὰ, φεύξιμα. φευκταῖοι, ἀπότροπαιοι. φεύξει γραφάς· διώκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον, ἐπὶ τῶν κατηγόρων, καὶ τῶν ἀπολογουμένων· ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. Φέψαλοι, καὶ φεψάλυγες, σπινθῆρες αὖθις φερόμενοι, ἐκ τῶν καιομένων ξύλων· οἷς οὐκ ἂν εἴη μὴ καὶ καπνὸν συναναφέρεσθαι· οὐ πάρεργον δὲ εἰπεῖν καὶ ὅτι, ἐκ τοῦ φέβω, ψω· ὁ φέψαλος λέγεται· οὗ δηλαδὴ φέβεταί τις τὸ αἷμα· ἤγουν φεύγει. Φεψαλυκές εἰσιν οἱ σπινθῆρες, ὡς καλλίας δηλοῖ· ἀλλ' οὐδὲ μοιχῷ καταλέλειπται φεψάλυξ. καὶ παρὰ ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται, πυρὸς δὲ ἦν αὐτῷ φεψάλυξ. Φεψάλῳ πυρκαϊᾷ, ἣν φεύγει τις ψαύειν καὶ προσεγγίζειν.

ΤΟ Φ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η· Θ· Ι· Λ· Ν· ΚΑΙ Ο·

ἦ, εἶπεν ἐλεγον. Φηγαιεῖς, δῆμος τῆς αἰαντίδος φυλῆς. Φήγινον ὄρος, περὶ τὸν ὠκεανὸν ἡ πολλὰς δρῦς ἔχον· τὸ δὲ φηγὸς ἡ δρῦς παρὰ τὸ φαγεῖν· πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τοῦ ἄρτου, βαλάνοις καὶ ἀκρόδρυα συνεστήσαν, ἃ πᾶς ἤσθιον αἱ ἀνθρώποι· φηγὸς, ὁ ἔστι δρῦς· ὡς τοῦ διὸς ἱερά· καὶ ὡς ἔστι, τὸ ἀλλὰ τίμιον φυτὸν, καὶ ὡς ἰσχυρὸν καὶ πολυχρόνιον· καί πως κατὰ τὸ ὕψος συγγενὲς τῇ ὑψηλῇ τροίᾳ· ἦν δὲ καὶ ἄλλως αὐδίσιμος ἀπ' ἀρχῆς ἡ δρῦς, διὰ τὸ ἀρχέγονον τῆς τροφῆς· ἣν ἐκέρασεν, ὅτε αἱ παλαιοὶ βαλανηφαγεῖν εἶχον ἀνάγκην· οἱ πολλοὶ καὶ οἱ ἀρκάδες· οὓς ὁ χρησμὸς κατεξέστερόν τι βαλανηφάγους ἐκάλεσεν· ὅτι δὲ ὥσπερ τοῖς ζώοις οὕτω καὶ τοῖς δένδροις κλήσεως ἡ δρῦς μετέδωκε, δηλοῦσιν ὡς ἐν ὀλιγίστῳ φάναι, ὁ δρυμών· ὃς καὶ δρυμὸς λέγεται καὶ, οὐδέτερον τὸ δρυμὸν, καὶ ὁ δρυοκολάπτης· καὶ τὰ δρύκαρπα· καὶ τὰ δρύφακτα· καὶ αἱ δρυπεπεῖς ἐλαῖαι· ὧν δὴ δύο λέξεων αἱ μὲν δρυπέπεις ἢ κατά τινας δρυπεπεῖς· πεπαινόμεναι, οὕτω λέγεται παρὰ τὸ ἐν δρυῒ πέπαυθῆναι· ἤγουν φυτῷ ἐλαΐνῳ αἵτινες ἐλαῖαι καὶ γεργέριμοι κατά τινας ἐλέγοντο· τὰ δὲ δρύφακτα, παρὰ τὸ δρυσὶν, ὅπερ ἐστὶ ξύλοις φράσσεσθαι. φηγὸς, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν· ὡς δὲ τὸ φήγιον ὄρος ἡ φηγὸς παράγει, ὃ πολλὰς δρῦς εἶχεν, οἶδεν ἡ ἱστορία.

ὠνόμασται δὲ κατ' ἀλληγορίαν φηγός, καὶ ὁ φυταλεὺς διόνυσος, τῇ φηγῷ παρωνυμεῖσθαι, διὰ τὰς ἀναδενδράδας ἀμπέλους.
Φηγόν, τὴν βάλανον· παρὰ τὸ φάγω φαγόν· φηγὸν λεγομένην. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ τοῦ σῖτον εὑρεῖν, βαλάνους ἤσθιον καὶ ὀπώρας.
ἄλλως· φηγός, εἶδος, ὃ τὰς ἀγρίας βαλάνους φασὶν ἔχειν. περιεσταλμένως δὲ τὸ ἀΐδιον βούλεται λέγειν. ἐπεὶ καὶ ἄλλό τινες
βάλανον καλοῦσι. Φηγούσιον, λυσίας ἐν τῷ περὶ τοῦ βατραχοῦ φόνου. Φηγοῦς, δῆμος τῆς ἐρεχθηΐδος. Φηδαινής, ἀφρενής.
Φηδῶσαι, ἀπατῆσαι, φθεῖραι, ἀπολέσαι. Φηληκόθρεπτον, τὸν ὄλυνθον τῆς συκῆς τεθραμμένον. Φῆληξ· ὄλυνθος· σῦκον·
καὶ ἰσχάς· διαφέρει· φῆληξ τὸ ἄγριον σῦκον· λέγεται ὄλυνθος, τὸ ἥμερον μέν, ἄωρον δέ· σῦκον δὲ τὸ ὥριμον· ἰσχὰς τὸ ξηρανθέν.
Φῆληξ, ὁ ὄλυνθος· κυρίως μὲν οὖν ὁ ἤδη σκληρός· καὶ πάρωρος· ὁ ὄψιν μὲν πεπάνσεως ἔχων, ἄωρος δὲ ὤν. καὶ μή ποτε φῆληξ
τίς ἐστιν, ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος τὴν ὄψιν εἰς βρῶσιν. καὶ φῆλος, ὁ ἀπατεών. μένανδρος ἁλιεῖ· δύ' οἰκίας φηλοῦντες
καὶ φηλώματα, ἐξαπατᾶται παρὰ τὸ ἐπιφαίνειν. Φηλήτησι, λῃσταῖς. Φῆλον, ἀπατηλόν· ληθαργόν· κακοῦργον· ἐπίβουλον. Φη-
λώματα, ἐξαπατήματα· φηλοῦν γὰρ τὸ ἀπατᾶν καὶ φηλῶσαι, τὸ ἀπατῆσαι. ἔνθα καὶ φῆληξ, τὸ ἠρέμα πεπανθὲν σῦκον.
καὶ φήληκας δέ φαμεν, τὰ διαπατῶντα τὰς ὄψεις σῦκα, ὡς εἴη πέπειρα. Φηλῶ, τὸ ἐξαπατῶ, συζυγίας τρίτης· ἀφ' οὗ
φηλώματα αἱ ἐξαπάται. Φηλώσας, ἀπατήσας· ἀπὸ τοῦ φηλόω, ῶ· τὸ ἀπατῶ· ἀπὸ τῶν φηλίκων ἤτοι τῶν ἀγρίων συκῶν εἰ-
λέχθη· ἅτινα ὠμὰ καὶ ἄχρηστα ὄντα, τῇ ἰδέᾳ πέπειρα φαίνονται. Φηλώσης, ἀπατήσης· ἀπὸ φήληκος τοῦ ἀώρου σύκου.
Φήματα, ῥήματα· φάσματα. Φημάσωμεν, βοήσωμεν. Φημ' ἐγώ, ὅτε ἀναβιβάζεται ὀξεῖα, πάλιν ὀξεῖα ὀφείλει τίθε-
σθαι οὐ μὴν περισπωμένη. ἄτοπον γάρ· ὥσπερ ἐνταῦθα, τὸ φημ' ἐγὼ καὶ τὸ χρηστ' ἔδρασε· καὶ τὸ δεῖν' ἄττα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ
καὶ ὅτε περισπωμένη, ἐν τινι λέξει κεῖται μονοσυλλάβῳ, εἰ μὲν πρὸ δυοσυλλάβων ἐστὶ τόνος· ἐγκλινέσθω· οἷον οὔτοι που σπου-
δὴν ποιεῖς οὐκ ἔστι ταῦτα πράγματα ἐν τούτῳ· εἰ δὲ πρὸ τριῶν συλλαβῶν ἐστιν ὁ τόνος, ἄτοπον τὴν περισπωμένην ἀναβιβά-
ζειν καὶ ὀξεῖαν ποιεῖν· ὡς ἐν τῷ ἕνεκά σου μύθοις λέγει, καὶ τοῖς τοιούτοις· χρὴ γὰρ ἀκίνητον τηρεῖν τὴν περισπωμένην, καὶ μὴ διὰ
τὸν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν κρότον, ἄτοπά τινα καὶ ἀνάρμοστα παρακαινοτομεῖν. ἔνθα δὲ ἀνάγκη τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι
ῥηθῆναι, οὐ καινόν ἐστι, καινοτομῆσαί τι, οἷον· ὑπὲρ τοῦ μέμνηταί μου, καὶ τοῦ ποιοῦ τοῦ· ἄνευ δ' ἀνάγκης τοιαῦτα καινοτομεῖν, οὔ μοι
δοκεῖ λόγον ἔχειν. Φημένη, τὸ διαφανές· ὡς ἐν δευτέρῳ περὶ γυναικείων. Φήμη, λόγος ἐστὶ δηλωτικὸς μέλλοντός τινος, ἐξ
αὐτομάτου λαλουμένη. Φήμη· καὶ παρ' ἄλλοις, οἷον ἀπόφημος, βλάσφημος, κακόφημος, δύσφημος, εὔφημος, πολύφημος.
Φημί, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα συντάσσεται θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ· καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι· καὶ ἐν τῇ τετάρ-
τῃ· ταῦτα δὲ ἔχων, ἔφη ἢ ἄξειν λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. καὶ ἀριστείδης ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ἱερῶν· αὐτί
παντὸς ἔφη τιμᾶσθαι χρήματα τοῦ αὐτοῖς. εἰ δὲ περὶ παρῳχημένου πράγματος δεῖ λέγειν, τότε τὸ ἔφην πρὸς παρῳχημένον τί-
θεται. Φημί, καὶ εἰμί· τὰ εἰς μι ῥήματα πάντα βαρύνεται. πλὴν τοῦ φημί· καὶ εἰμί· φημὶ τὸ λέγω· τῆς δευτέρας συζυγίας, ἠμὶ
δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ φ, τῆς πρώτης. Φημὶ ἐν ῥήμασιν ἐγκλίνεται· οἷον ἐγώ φημι· ἄνθρωπός φησιν. Φῆμιν, ἀπὸ τοῦ φημίζω,
φημίσω· καθὰ τὸ αὖλιν, ἐκ τοῦ αὐλίζω· τὸ μέντοι διὰ τοῦ η γραφόμενον, οὐ τὴν ἁπλῶς ἀνθρωπίνην δηλοῖ λαλιάν, ἀλλά τινα
θειοτέραν δηλωτικήν, τοῦ μέλλοντος· ὁποία καὶ ἡ ὄσσα, καὶ ἡ κληδών, καὶ ἡ ὀμφή· καθὰ δηλοῖ σαφῶς ἡ ὀδύσσεια. ἐν ἧ καὶ δήμοιο
φῆμις, τὸ ἐκ τοῦ λαοῦ ὄνειδος. Φήμην, φάσθω, ἐτυμολογικῶς ἐρρέθη παρ' ὁμήρῳ. διὸς δὲ τέρας ἀλληγορικῶς μέν, τὸ ἐξ ἀέ-
ρος· τοιοῦτον ὡς ἐρρέθη δίχα νέφους βροντή· ἄλλως δέ, διὰ τὸ πᾶν τέρας, ἀνάγεσθαι εἰς ἐκεῖνον, καθὰ καὶ πᾶσαν ὀμφήν·
διὸ καὶ πανομφαῖος ἐλέγετο ζεύς. Φημίζεται, μαντεύεται λέγει. Φήμιον, ἡ παλαιὰ ἱστορία διδάσκαλον γενέσθαι λέγει
τοῦ ποιητοῦ· ἄνδρα σοφόν, καὶ μούσαις κάτοχον· διὸ καὶ τὸν ἰθάσιον ἀοιδὸν ὁ ποιητής, οὕτω προσάπτει καλεῖσθαι, ἐγκατατιθέ-
μενος τῇ ποιήσει τὸ τοῦ διδασκάλου ὄνομα· οἷα κειμηλίῳ λαμπρῷ εἰς κλέος ἀείμνηστον. γέγονε δὲ φήμιος, τερπίου υἱός· ὅ-
θεν τερπιάδης πατρωνυμικόν, ὄνομα. Φῆμις ἀδευκής, οὐ καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις ἐγράφη διὰ τοῦ ι τὸ τέλος ὡς ἡ μῆνις· ἀδευ-
κὴς δὲ νῦν ἡ ἀδόκητος παρὰ τὸ δεύκω, ἡ δακνηρὰ καὶ πικρά· ἵνα λέγηται φῆμις ἀδευκής, ὡς καὶ καπνὸς ἀδευκής. λέγει
ὅμηρος καὶ δήμου φῆμιν διὰ τοῦ ι δίχα, τὴν δημοτικὴν συνέλευσιν ἤτοι δημηγορίαν· καὶ ἔστι τῆς αἰτιατικῆς ταύτης ἡ εὐθεῖα ἡ φῆ-
μις. Φῆμις λέγεται, ἐκ τοῦ φημίζω, σω· ἡ κατὰ πολλοὺς φῆμις. Φῆναι, ἀντὶ τοῦ δεῖξαι· καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν· ἀπὸ τοῦ φαίνω. Φήνη, καὶ
αἰγυπιὸς παρ' ὁμήρῳ, ὑπὲρ στερήσει τῶν τέκνων κλαίουσι λυπούμεναι. ὀδυσσεὺς δὲ τὸν παῖδα ἔχων, κλαίει χαίρων. πρὸς μόνην
οὖν τὴν ὀξύτητα τοῦ κλαυθμοῦ, ἡ παραβολή· καὶ τὸ ἐξάκουστον τῆς βοῆς ἐκ τῆς κλαγγῆς. Φῆρας ὀρεσκῴοις λέγει ὅμηρος, τοὺς
κενταύρους· τουτέστι, θῆρας ὀρειφοίτας. αἰολικὴ δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιούς. Φηρέα, αἱ παραμήκεις γὰρ τὰ ὦτα ἀδενώ-
δεις ἐξοχαὶ οἵας καὶ οἱ σάτυροι ἔχουσιν· ἔνιοι δὲ καὶ φῆρες, καὶ θῆρες· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φῆρες, ἀντὶ τοῦ θῆρες· ὡς τῶν αἰολέων
οὕτω λεγόντων· ἰστέον ὅτι ἡ τοῦ θ μετάληψις εἰς τὸ φ, καὶ ἀττικοῖς ποτε διαλέκτου ἐστίν· ἐκεῖνοι γὰρ τὸ θλᾶν, φλᾶν λέγουσι. τὸ
μὲν τὸ φλίσεται τὸ ἐν ὀδυσσείᾳ, καὶ τὸ παρὰ θεοκρίτῳ ἐν ἀδωνιαζούσαις, αἰολικὸν καὶ αὐτό. Φηρητιάδην, ἤ μάλιστα τὸν ἀ-
δμητον λέγει· τὸν φέρητος μὲν υἱόν πατέρα δὲ εὐμήλου, ἢ καὶ αὐτὸν ἴσως τὸν εὔμηλον, ὡς ἔγγονον φέρητος· οὗ παρὰ ἡ ἄρχουσα,
ἐξετάθη, ἐν τῷ φηρητιάδης διὰ τὸ μέτρον. Φηρία, θηρία· αἰολεῖς. Φῆρος, ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή. Φηρσίν, ἀντὶ τοῦ θηρσί,
τροπῇ τοῦ θ εἰς φ αἰολικῶς. Φῆσιν, κατὰ ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, ἀπὸ τοῦ ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ, φῆσι. Φηρσί, κενταύροις.
Φήσομαι, λέξω· φησὶ λέγει, φῇς, λέγεις. Φηλώ, στρόφιγξ. Φθαίη, ἀντὶ τοῦ προλάβοι. Φθάμενος, φθάσας· ἐκ τοῦ θέω
τὸ τρέχω, πλεονασμῷ τοῦ φ φθῶ· ἔστι φθῶ σημαῖνον τὸ καταλαμβάνω. Φθάνει, προήκει· προλαμβάνει· ἀναλίσκει. Φθά-
νω, τὸ προλαμβάνω, καὶ τὸ καταλαμβάνω· καθὸ σημαινόμενον, τὸ οὐκ ἂν ἀδευκὴς φθαίνοις ἰὼν εἰς τὸ δικαστήριον. ἤγουν οὐκ ἂν
ἀρκοίης, οὐ καταλαμβάνοις τοὺς ἕλκοντας· τουτέστι τοσοῦτόν σε ἕλξουσι συντόμως, ὡς μὴ δύνασθαί σε καταλαμβάνειν τοὺς
ἕλκοντας· ἀπὸ μεταφορᾶς τούτου λέγεται καὶ ἐφ' ἑτέρων· οἷον οὐκ ἂν φθάνοιτε ἀποθνήσκοντες· ἤγουν ἀναρπασθήσεσθε· καὶ
οὐκ ἂν ἀρκοίητε πρὸς τὴν τοῦ θανάτου συντομίαν· οὕτως ὑμᾶς ἕλξουσι δηλονότι μετὰ ταχύτητος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ φθάνειν, ὅτε
μὲν πρὸς τὸ τέλος λέγεται τῆς κινήσεως, τὸ καταλαμβάνειν δηλοῖ· ὅτε δὲ πρός τινα ἐρίζοντα, τὸ προλαμβάνειν. Φθαρ-
τόν, θνητόν. Φθατήσῃ, φθάσῃ. Φθέγγεσθαι, καὶ τὸ φθέγμα, κυρίως ἐπὶ ἀλόγων· φθέγγομαι τὸ λέγω· ἀποφθέγγομαι τὸ συνεσταλ-
μένα καὶ βραχέα λέγω· ὅθεν ἀποφθέγματα, οἱ βραχεῖς καὶ ὀλιγοσύλλαβοι λόγοι· ὡς τὸ πλείους κακοί, πᾶν μέτρον ἄριστον.

φθάς, ὁ φθάσας, ἐκ τοῦ φθῆμι ἐξ ἧς μακρὸς ἀορίστου, ἐξ οὗ καὶ φθάμενος, ὡς ἱστάμενος· καὶ φθαίη, ὡς ἱσταίη. Φθάς, ἀπὸ τοῦ φθάζω, ἢ ἀπὸ τοῦ φθῆμι, ἔφθην ὁ δεύτερος ἀόριστος· φθάς· καὶ ἀποφθάς, μετοχή, ἀντὶ τοῦ προφθάσας, προλαβών. Φθάμενος· ἔστι φθῶ τὸ καταλαμβάνω, οὗ παράγωγον φθῆμι, ὁ παθητικὸς ἐνεστὼς, φθάμαι· ἡ μετοχὴ, φθάμενος· ἢ ἐκ τοῦ ἐφθάμην, φθάμενος. Φθέγμα, ὁ μὲν ὧρος διὰ ἑνὸς γ λέγει γράφεσθαι· ὁ δὲ ἡρωδιανὸς, διὰ δύο· φθέγγμα. καὶ ἴσως παρὰ τὸ φθέγγομαι· τὸ δὲ φθέγγεσθαι, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ γίνεται. παρὰ γὰρ τὸ φῶ τὸ λάμπω γίνεται φέγγος· καὶ φέγγω· φθέγγω. παρὰ τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τοῦ νοῦ. Φθεῖ, θνήσκει. Φθεὶρ, παρὰ τὸ φθείρω· ἢ ἀπὸ φθορᾶς σωματικῆς γινομένη· λέγεται δὲ φθεὶρ, καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπὸς, τὰ λεγόμενα στροβίλια. Φθείρειν, τὸ ἀφανίζεσθαι καὶ τὸ βλάπτειν· καθὸ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια. Φθείρεται, δαπανᾶται, ἀπόλλυται. Φθειροκομίδης, φθειρῶν γέμων. Φθείρομαι, ἔρρω, οἴχομαι, φθίνω ταυτόν. Φθειρῶν τὸ ὄρος ἀντρόφυλον· ὁ μὲν τεχνικὸς διὰ τοῦ ι γράφεσθαι λέγει, ὅτι παρὰ τὸ φθεὶρ γέγονε τοῦ υἱοῦ τοῦ ἐνδυμίωνος. ἕτεροι δὲ διὰ διφθόγγου λέγουσι, παρὰ τὸ φθεὶρ ὃ σημαίνει τὴν πίτυν· εἰσὶ γάρ τινες πίτυες φθεῖρας ποιοῦσαι· τὸ ὄρος τὸ ἔχον φθεῖρας, τουτέστι πίτυας· οἱ δὲ παρὰ τὸ φθεὶρ λέγουσιν ὁ ληστής· τουτέστιν, ὁ φθειρῶν· οἱονεὶ τὸ ὄρος τῶν ληστῶν· οἱ δὲ ὅτι φθεῖρες λέγονται οἱ θῆρες, παρὰ τὸ φθείρειν τὸ ὄρος τῶν θηρῶν. Φθείρειν, τὸ ἀφανίζειν καὶ τὸ βλάπτειν καθὸ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια. Φθεισήνωρ, δηλοῖ τὸν φθείραντα τοὺς ἄνδρας· ὃ δὴ σημαίνει καὶ ὁ φθισίμβροτος, καὶ ὁ ἐναρίμβροτος· καὶ ὁ ἀνδροφόνος· καὶ ὁ βροτολοιγός· γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ φθείρω, φθείσω. Φθεῖται διὰ διφθόγγου, ἀπὸ τοῦ φθέω, ὃ παράγεται· οὐ γὰρ μόνον τὸ φθείρω παράγωγον, ὡς τοῦ φθῶ τὸ φθείρω, ἀλλὰ καὶ τὸ φθίνω, ὁμοίως τῷ κλῶ, κλίνω. Φθέωμεν, ἤγουν φθάσωμεν· προλάβωμεν. Φθέρρω, ἀντὶ τοῦ φθείρω αἰολεῖς λέγουσι· φθείρου σκωπτικὸν ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς, ἄπαγε ἄπελθε. ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ, ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζε. Φθήῃ, ἤγουν φθαίη. ὁμοίως τῷ σταίη, στήῃ· βαίη βήῃ. Φθῆσιν, ἀντὶ τοῦ φθῇ· καὶ κοινότερον εἰπεῖν φθαίη, καὶ προλάβῃ. Φθήσονται γίνεται ἢ ἐκ τοῦ φθῶ φθήσω, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ φθῆμι· ὅθεν ὁ παρὰ φθάμενος, καὶ τὸ φθάς, καὶ τὸ ἔφθη· τὸ δέ γε ἔφθασε, καὶ τὰ κατ' αὐτὸ, δοκεῖ ἐκ παραγώγου τοῦ φθῶ, φθάζω γίνεσθαι· τὸ δὲ φθῶ, ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φαίνω, πλεονασμῷ τοῦ θ· ἢ ἐκ τοῦ ὁμοίου φῶ, καὶ τοῦ θῶ, τίθημι· ἤγουν ποιῶ· τὸ γὰρ φθάσαι γενέσθαι, πέφανται καὶ τέθειται. Φθία, τὰ νῦν φάρσαλα· οἱ ἀπὸ ταύτης φθιῶται. φθῖοι δὲ οἱ περὶ μεθώνην, οἱ ὑπὸ τῷ φιλοκτήτῃ ἦσαν. Φθία πόλις, καὶ μοῖρα θετταλική· ἀπὸ φθίας γυναικός· ἢ ἀπὸ φθίου υἱοῦ ποσειδῶνος· ὁ πολίτης αὐτῆς φθιώτης, καὶ φθῖος· ἡ φθίαν ἤγουν τὰ νῦν κατά τινας λεγόμενα φάρσαλα, τὴν τοῦ ἀχιλλέως πατρίδα ἐριβώλακα λέγει ἤγουν μεγαλόβωλον· ἔτι δὲ βωτιάνειραν, ἤτοι θρεπτικὴν ἀνδρῶν· ὀνομάζει αὐτὴν καὶ μητέρα μήλων, ἤγουν προβάτων καὶ θρεμμάτων, διὰ τὸ πίονα εἶναι τὴν ἐκεῖσε γῆν· ὁ δὲ πολίτης αὐτῆς λέγεται φθιώτης· εἰσὶ δέ τινες καὶ φθῖοι παρὰ τῷ ποιητῇ ἕτεροι παρὰ τοὺς φθιώτας· ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ἀπὸ φθίας γυναικὸς ἢ φθίου υἱοῦ ποσειδῶνος καὶ λαρίσσης κληθῆναι τὴν φθίαν φησί· λέγει καὶ ὅτι πόλις καὶ μοῖρα θετταλίας ἡ φθία. καὶ ὅτι τὸ τοπικὸν φθιώτης, καὶ φθῖος λέγεται· καὶ αἰλιανὸς δὲ μέμνηταί τινος φθίας παρθένου, ἧς φησιν ἐρασθεὶς ζεὺς, μετέβαλε τὴν μορφὴν εἰς περιστεράν. Φθιάδος, θετταλικῆς. Φθιακὸν, ἰμητικόν. Φθιμένων, ἀποθανόντων. Φθίνα, ἡ ἐρυσίβη· καὶ εἶδος ἐλαίας. Φθίνοντος μηνὸς ἀττικοὶ, οὐχ ὑπολείποντος. φθίνω τὸ φθείρομαι. Φθινόπωρον, τροπὴ ἡ μετὰ τὸ θέρος· ἢ νόσος. Φθινόπωρον, ὁ ἀπὸ τῆς πέντε καὶ δεκάτης αὐγούστου μηνὸς, ἕως τῆς πέντε καὶ δεκάτης δεκεμβρίου· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας αὐγούστου, ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας δεκεμβρίου. Φθινὰς ἡμέρα, τὴν ἱσταμένην τρίτην, τριμήνιον λέγει. Φθινάσμασι, φθίσεσι. Φθίνοντος, λήγοντος· παυομένου ἀναλισκομένου. Φθίνοντος μηνὸς, λήγοντος τοῦ μηνός· φθίνων δὲ μὴν καλεῖται, ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος· μέσος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος· ἱστάμενος δὲ μὴν, ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως δεκάτης. Φθίνουσαι, ἐλαττούμεναι. Φθινύθουσι, φθείρονται. Φθινύθειν, μέση λέξις ἐστί· δηλοῖ γὰρ τὸ φθείρειν καὶ ἀπολλύειν, καὶ φθείρεσθαι, καὶ ἀπόλλυσθαι, ὡς παρ' ὁμήρῳ εὑρεῖν ἐστι. Φθῖοι, οἱ ὑπὸ πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι· Φθίους ὁ γεωγράφος, οὐ τοὺς περὶ μεθώνην μόνους φησὶ λέγεσθαι, ἀλλὰ κοινῶς τοὺς ὑπὸ τῷ ἀχιλλεῖ καὶ τῷ πρωτεσιλάῳ, καὶ τῷ φιλοκτήτῃ. Φθῖσα, ἡ λεπτή· ἀπὸ φθίσεως. Φθῖσαι, καὶ τὸ ἀποῤῥαῖσαι, ταυτὰ νοοῦσι· καθὰ καὶ τὸ θάνατόν τε, μόρον τε· καὶ τὸ μενοεικέα πολλήν. Φθίσεσθαι, θανεῖν. Φθισήνορ, ἡ τοὺς ἄνδρας διαφθείρουσα· ἢ τὴν ἀνδρίαν. Φθίσθω, ἔχει ἀπαθὲς καὶ ἄκρατον φθιέσθω· ἐξ οὗ κατὰ κρᾶσιν ἢ συγκοπὴν τὸ φθίσθω. Φθισίβροτος, ἡ διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα· παρὰ τὸ φθίω, φθίσω. Φθίσις, ἡ σῆψις. Φθῖσαν, εἰς φθίσιν ἄξων καὶ φθείρων· καὶ φθερῶν. Φθιτοὶ, φθαρτοί· θνητοί· νεκροὶ ἢ εἴδωλα. Φθίω, τὸ φθείρω· ὥσπερ μαστίω, εὕρηται παρ' ὁμήρῳ. Φθίω, φθίσω· ὡς τίω τίσω· καὶ φθίσις ὡς τίσις· καὶ φθεισήνωρ. ἐκ δὲ τοῦ φθῶ, φθείω· ὡς κῶ, κείω. ἐξ οὗ τὸ κείσεται· καὶ χῶ χείω τὸ χωρῶ· ἐφ' οὗ τὸ οὐδὸς δ' ἀμφοτέροις· ὁ δὲ χείσεται ἤγουν χωρήσει. Φθιῶται ἐκαλοῦντο, οἱ τοῦ ἀχιλλέως ἀπὸ τῆς φθίας χώρας φθιῶτης· φθῖοι δὲ, οἱ τοῦ πρωτεσιλάου, ἀπ' ἀνδρὸς φθίου τοὔνομα. Φθόγγος ἐστὶν, ἀδιόρθωτος ἐπαγγελία. Φθογγὴ, φθέγμα· ἡ φωνή. Φθόεις, τροχίσκοις παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φθονεῖς, ζηλοῖς· βασκαίνεις. Φθόη, τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην, οὕτως ἐκάλουν· ὡς δημοσθένης· ἢ ὄνομα πάθους, ἐξ αἵματος ἀγωγῆς. Φθοατήσει, φθάσει· κτήσασθαι. Φθοῖς, πλακοῦς· καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀληλεσμένα, καὶ τὸ ἀποῤῥέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου. Φθοῖς παρὰ ἀττικοῖς, πλακούντιον πλατὺ καὶ περιφερὲς, ὃ παρ' ἕλλησι λέγεται πόπανον· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας. φθοῖς, φθοῖς φθόϊος, φθοῖος· πληθυντικὰ φθοΐδες, φθοῖς· φθοΐδας, φθοῖς. Φθονεῖν, ταυτὸν μὲν κατὰ πολυωνυμίαν τῷ μεγαίρειν· σαφέστερον δὲ ἐκείνου. ἔστι μὲν παρ' ὁμήρῳ ἐν τῷ γ τῆς ἰλιάδος· τὸ μέμφεσθαι, καὶ ἐμποδίζειν· ὡς καὶ ἐν ὀδυσσείᾳ. ὅτι δὲ καὶ ἄλλως ἡ ποίησις καὶ οἱ ποιητικοὶ ἕτεροι τῶν ἱστορικῶν, φθονερὸν τὸ θεῖόν φασι φῦλον, δηλοῖ καὶ ἡρόδοτος. Φθονέοιμι ποσῶν ἅψασθαι, ἀντὶ τοῦ μεμφοίμην· πολλαχοῦ γὰρ ὁ φθόνος καὶ ἐπὶ μέμψεως τίθεται. Φθόνος ἐστὶ, τῆξις εὐρούντων τῶν πέλας· ἢ λύπη ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ· ἢ λύσις τῆς φίλης ἁρμονίας· φθόνος ἐστὶ, λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς· ἢ οὖσιν, ἢ γενομένοις. Φθόνος ἐστὶ, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις καλοῖς· ὥσπερ κακία, ἡδονὴ ἐπ' ἀλλοτρίοις κακοῖς. Φθονῶ· βασκαίνω· μεγαίρω, ζηλῶ· ζηλοτυπῶ, ταυτοσήμαντα· καθὰ καὶ τὸ θάνατόν τε, μόρον τε· καὶ τὸ μενοεικέα πολλήν. Φθονῶ σοι τοῦδε, καὶ φθονῶ σοι μόνον· καὶ φθονῶ τῆς σῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σῆς εὐτυχίας. Φθονερὸν λέγεται, ἐπὶ τῶν χρωμένων τῷ φθόνῳ· ἐπίφθονον δὲ, ἐπὶ τῶν φθονουμένων· ὥσπερ φοβερὸν τὸ φόβον ἐμποιοῦν, ἐπίφοβον δὲ, τὸ φοβούμενον. Φθορά ἐστι, λύσις σωμα-

χείας τῆς φιλοτεχνικοῦ εἴδους. οὐ ταὐτὸν δὲ φθορὰ καὶ φθαρτὴ οὐσία. ἡ μὲν γὰρ φθορὰ, διάλυσιν σημαίνει τῆς συνθέσεως καὶ ἡρμοσμένου. ἡ δὲ
γε φθαρτὴ οὐσία, τὸ ὑποκείμενον δηλαδὴ πρᾶγμα, ᾧ καὶ ἡ φθορὰ ἐνδεχομένως ἐπισυμβαίνει. Φθορά ἐστι, κίνησις ἀπὸ τοῦ τι
εἰς τὸ μὴ τι. ἡ φθορά ἐστιν, ἡ ἀπὸ τοῦ ὄντος, ἐπὶ τὸ μὴ ὂν μεταβολή. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φθίσθαι ῥᾷον ἤτοι σύπεσθαι διὰ χειρός. ἡ
φθορά ἐστι λύσις καὶ διάλυσις τῆς κατὰ σύνθεσιν συγκειμένου πράγματος. Φθορὸς αἷμα, τὸ ἀμαθεῖς τινὲς ἰατρῶν λέγουσιν οὕ
τω, σολοικίζοντες. δέον δὲ λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. τὸ γὰρ διέφθορεν, ἀντὶ τοῦ διέφθειρε. Φθόσις, φθίσις. Φία, πα
ονία. Φιαλεῖσθαι, ἤγουν ἀθήνησι. Φιαλεῖς, τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. ὅμηρος αὐτίς γὰρ ἐφίαλε τάδ᾽ ἔργα. ἀντὶ τοῦ ἐπεβάλετο.
καὶ φιαλοῦμεν, τουτέστι τῷ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. φιαλεῖν γάρ τι, ἄρχεσθαι τοῦ πράγματος. ὡς ἀριστοφά
νης. ἀλλ᾽ ἐν τάχει ὡς ὑπέχε τὴν φιάλην, ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς. ἄλλως. φιαλεῖν, τὸ τῇ φιάλῃ σπεῖν.
Φιάλη, κατὰ μετάθεσιν τοῦ π εἰς φ, πιάλη τις οὖσα. παρὰ τὸ πίω, ἡ τὸ πιεῖν ἄλις παρέχουσα. ὅ ἐστι δαψιλῶς. Φιαλοῦ
μεν, ἀριστοφάνης ἔργῳ φιαλοῦμεν. οἷον ἐπιθῶμεν τῇ φιάλῃ ἐπὶ τῶν ἔργων. ἢ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἢ ὅτι φιαλεῖν κυρίως ἐστὶ,
τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. ἄλλως. φιαλοῦμεν, τοῦ ἔργου ἐπιλαβώμεθα. καὶ προθυμηθῶμεν. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμεν. καὶ σπείσωμεν.
καὶ εὐφρανθῶμεν. Φιαρὸς, καλλίμαχος. φιαρὴ πῆμος ἀνέσχεν ἕως. παρὰ τὸ φάος φαερὸς, τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, καὶ ὑπερθέσει φι
αρός. Φιάρην, λαμπρὰν ὑπὸ ὑγρότητος. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φιβάλεως, τόνος ἀττικῆς. ἀλλ᾽ οἱ μεγαρίδος. ἀμφιβάλλε
ται γάρ. εἶδος δὲ συκῆς ἡ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται. καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν
ἀνθρώπων φιβάλεως καλοῦσιν. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως, προπαροξυτόνως. ὡς κορώνεως, πελέκεως. Φιβάλιος, εἶδος συκῆς παρὰ
τῷ ἱπποκράτει. Φίβλα, πόρπη, φικίον, πόρπιν. Φιδάκνη, πιθάριον μικρὸν καὶ στενόν. Φιδίτια, συσσίτια. Φίδνα,
ῥίζα ἡ ἀχίλλειος καλουμένη. Φῖκα ὁλοὴν, τὴν σφίγγα λέγει. αὕτη δέ ἐστι θυγάτηρ χιμαίρας καὶ τυφῶνος. ἀπ᾽ αὐτῆς δὲ
ἐκλήθη καὶ τὸ φίκιον, ἔνθα κατῴκει. λύκος δ᾽ αὐτὴν ἐν τῷ περὶ θηβαίων, ὑπὸ διονύσου πεμφθῆναί φησι. φῖκα δὲ αὐτὴν οἱ
βοιωτοὶ ἔλεγον. Φικιδὲν, πρὸ θηβῶν. Φιλαίμων, φιλῶν τὸ αἷμα. Φιλαίτατος, φίλος σφόδρα. Φίλαι, ἀντὶ τοῦ ἀγάπη
σον, μέσου ἀορίστου πρώτου. ὡς ἀπὸ τοῦ φίλημι ῥήματος. ὅθεν πρῶτος μέσος ἀόριστος ἀρρήτως, ἐφιλάμην. οὗ προστακτικὸν,
φίλαι. ἄλλως. φίλαι, ἰλιάδος κ. νῦν αὖτέ με φίλαι ἀθήνη. ἀντὶ τοῦ φιλοφρόνησον, καὶ φίλον ἡγήσαι δευτέρου προσώπου, ἰωνι
κῶς. Φιλαίτιοι, μεμψίμοιροι. Φιλακριβοῦντες, μετ᾽ ἀκριβείας διαχωρίζοντες φιλακροάμονας. Φίλα φρονεῖν, πε
ριφραστικῶς φιλεῖν. οἷον πατρὶ φίλα φρονέων. Φίλαθεν, δωρικὸν ἀντὶ τοῦ ἐφιλήθησαν. ὥσπερ κόσμηθεν. Φιλαθήναι
ος, προπαροξύνειν δεῖ. ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα προπερισπώμενα ἅπαξ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον δῆμος, ἀρι
στόδημος. πῶλος, ἐχέπωλος. καὶ ὅμηρος θαλιῶτα δὴν ἐχέπωλον. κνεφαῖος, ἀκροκνέφαιος. ὀμφαῖος, πανόμφαιος. ἀρχαῖ
ος, φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθήναιος. Φιλακίζεται, χαριεντίζεται. Φιλάλληλοι, οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους. Φιλαληθέα μυ
θήσασθαι, ἢ ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φίλον ἐστὶ τἀληθῆ εἰπεῖν. ἢ φίλα τὰ ἀληθῆ, ὥστε εἰπεῖν αὐτά. καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ, αἰεί τοι φίλα
ἐστὶ τὰ κακὰ μαντεύεσθαι. καὶ ἔστι τὸ φίλα ἀττικῶς ἀντὶ, ἑνικοῦ τοῦ φίλον. Φιλαμένη, δημήτηρα. ἀπὸ τοῦ φιλῶ φιλήσω. ὁ
ἀόριστος πρῶτος κατὰ συγκοπὴν ἔφιλα. ὁ μέσος ἐφιλάμην. ἡ μετοχὴ φιλάμενος. καὶ τὸ θηλυκὸν φιλαμένη. Φιλάνθρωπος,
φιλανθρωπεύομαι, φιλανθρωπία. Φίλαξ, δρυὸς νέος. ἠλεῖοι. Φιλαπεχθήμων, φιλομίσητος. Φιλαργυρία ἐστὶν, ἀκό
ρεστος ἡδονὴ περὶ κτῆσιν χρυσίου, προκριτικοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἁπάντων, στέργειν ἀναπείθουσαν χρυσὸν τὸν κατ᾽ αὐτὴν τετιμημέ
νον. Φιλαταίριος, εἶδος βοτάνης. ἣν καὶ ἀπαρίνην ὀνομάζουσι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φιλαυτία ἐστὶν, ἡ τοῦ σώματος φιλία.
Φίλαυρα, τὰ κακὰ τὰ ἄρτια. Φιλαυτία, τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν. Φίλαυλος, ὁ τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ
μέλη φιλῶν. Φίλε τέκνον, ἀττικῶς ῥηθέν. τὸ δὲ εἰπεῖν φίλον τέκνον, ἐστὶ καὶ σύνηθες ἀλλ᾽ ἰδιωτικόν. Φιλέεσκεν, ἐφίλει. ἐφιλο
φρόνει το. φιλέω, φιλήσω. καὶ οἱ δωριεῖς τρέπουσι τὸ η εἰς δύο εε φιλεέσω πλεονασμῷ τοῦ κ φιλεέσκω. ὁ παρατατικὸς ἐφιλέε
σκον, ες, ε. καὶ ἀφαιρέσει φιλέεσκε. Φιλεῖ ἀναγινώσκειν, ἤγουν εἴωθε. Φιλεῖν, τὸ ἀγαπᾶν φιλεῖν. ἐρᾶν δὲ, τὸ διαπύρως φιλεῖν.
ποθεῖν δὲ τὸ τοὺς πρότερον παρόντας, νῦν δὲ ἀπόντας εἰς ἐπιθυμίαν ἔρχεσθαι. φιλεῖν παρὰ τῷ ποιητῇ, καὶ ἐπὶ ξενοδοχικῆς φιλο
φροσύνης τίθεται. οἷον χαῖρε ξεῖνε παρ᾽ ἄμμι φιλήσεαι. ἀντὶ τοῦ ξενοδοχηθήσῃ φιλικῶς. τοιοῦτον καὶ τὸ χρὴ ξεῖνον παρεόντα,
φιλεῖν. Φιλεῖ γάρ πως, γίγνεται γάρ πως. Φιλέθλιος, φιλοπαίγμων. φιλοπάλαιστος. Φιλεκήδεμον, κηδεμονικόν. Φιλέ
ελος, ἐλεήμων. Φιλεῦσα, φιλοῦσα. Φίλεργος, φιλόπονος. Φιλεριστῆσαι, φιλονεικῆσαι. Φιλέριδες, αἱ ἀγαπῶντες ἐρίσα
σθαι. Φιλέχθρος, φιλόμισος. Φιλέταιρος, πεφιλημένος. Φιλέψιος, παρ᾽ ἀριστοφάνει ποιητὴς ὧν λέγων ἱστορίας ἔτρεφε τό.
τεραλώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται, ὡς ὁ κωμικὸς παρὰ τ. Φιληδονία ἐστὶν, ἀντίδοσις εὐνοίας. εὔνοια ἀντιπεπονθυῖα. ἢ
διάθεσις ἀντιδιδομένη. ἢ ὁμόνοια καὶ συμφωνία ἐν βίῳ. Φιληδονία ἐστὶ, φιλία ἡδονῶν. Φίληθεν, ἐφιλήθησαν. Φιληλια
στὴς, ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας. ὅπερ οὕτω καλεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐν ἀθροίᾳ δημηγορεῖν, καὶ ἐν
ὑπαίθρῳ εἶναι καὶ ἡλίῳ βάλλεσθαι. Φιλήμεναι, ἀπὸ σεσημειωμένου ῥήματος γίνεται τοῦ φίλημι, ἐξ οὗ καὶ τὸ φίλατο, ἀντὶ τοῦ ἠ
γάπησε. καὶ τὸ νῦν αὖ με φίλαι ἀθήνη. οὕτω γάρ τινες γράφουσι τῶν ἀκριβεστέρων, καὶ οὐ φίλεε. ἐκ τοῦ τοιούτου ῥήματος καὶ τὸ φι
λῆναι, ὡς στῆναι. ἐξ οὗ φιλήμεναι, ὡς στήμεναι. Φίλην φιλίαν, τὴν προσφιλεστάτην. Φιλήρετμοι, φιλόκωποι. φιλοναῦ
ται. Φίλησα, ἐξένισα. ἠγάπησα. Φιλησίαις, κλεπτοσύναις. Φιλήτην, παράγουσί τινες τῶν παλαιῶν σχολιαστῶν ἡσιόδου.
ἵνα ἡ φιλήτας ὁ παρ᾽ ἡσιόδῳ μὴ ἀπὸ τοῦ φιλῶ φιλήσω τὸ ἀπατῶ. ἄλλο γὰρ τρίτης ἐστὶ συζυγίας. ὡς δηλοῖ παρὰ λυκό
φρονι τὸ φιλήσας πρόμον, ἀλλὰ ὁ κλέπτης παρὰ τὸ ὑφελεῖν. οἱονεὶ ὑφέλκτης, διὰ διφθόγγου. καὶ ἀφαιρέσει, τοῦ υ καὶ
ἀποβολῇ τοῦ ε, φιλήτης διὰ τοῦ ι. Φιλήτης, ὀξυνόμενον μὲν σημαίνει τὸν ἐραστήν. παροξυνόμενον δὲ, τὸν κλέπτην. Φίλ
τρον, τὸ φιλίαν ἐμποιοῦν. ὥσπερ μίσητρον, τὸ ἐμποιοῦν μῖσος. φόβητρον. ἤγουν χωρίσει τὸ φοβοῦν ποιητικόν. θέλγηθρον, τὸ πα
ρακινοῦν εἰς τέρψιν. Φιλία ἐστὶν, ὁμόνοια ὑπὸ καλῶν καὶ δικαίων. προαίρεσις βίου τοῦ αὐτοῦ. ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως, καὶ
πράξεως. Φιλιάζετο, ἐχωρίσθη αὐτοῦ. Φιλίδα, σύριγγα. Φιλίστιον, τι αὐτὸ καὶ τοῦτο ἔοικεν εἶναι τῇ τε παρίνῃ καὶ τῷ φιλε
ταιρίῳ παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φιλίων, ὁ φίλτερος. καὶ γίνεται ἐκ τοῦ φίλος ὁμοίως τῷ καλὸς καλίων. κεῖται παρὰ σοφο
κλεῖ. τοῦτο τὸ ὑπερθετικὸν, ἐν τῷ φιλίστων ἐκγόνων. Φίλιος ζεὺς, ὁ τὰ περὶ τῆς φιλίας ἐπισκοπῶν. Φίλιπποι, μοιχοί.

φιλόγελως, φιλόγελω ἀττικοί· φιλογέλωτες δὲ ἕλληνες. Φιλογύνης ἀττικοί, οὐ φιλογύναιος. Φιλογυνία ἐστὶν, ἐπιθυμία γυναικικῆς συνουσίας ἄμετρος. Φιλοδάκρυς, ἀχιλλεύς· διὸ καὶ ἀγαθός ἐστιν ἥρως κατὰ τὴν παροιμίαν ἀγαθοὶ ἀριδάκρυες ἄνδρες. Φιλόδικος, φιλοπράγμων. Φιλοζωΐα ἐστὶν, ἐπιθυμία ζωῆς. Φιλοθεάμονες, φιλοθεωρηταί. Φιλόθακος, ἀργή. Φιλοθερσίδης, φιλοθέρσου παῖς. Φιλοΐστωρ, φιλῶν ἱστορεῖν. Φιλοκαλία, φιλοῦσα τὰ ἄστρα. Φιλόκαλος, φιλόκοσμος. Φίλιος, ὁ ἀποτρόπαιος κατ' εὐφημισμόν. Φίλοι, προστείνουσι Δία φίλιον· οἱ δὲ συνοικοῦντες, ἐφέστιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καὶ ἐν μιᾷ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι, ἑταιρεῖον· οἱ δὲ ξένοι, ξένιον· οἱ δὲ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ἐνόρκιον· οἱ δὲ δεόμενοι, ἱκέσιον· οἱ δὲ ἀδελφοί, ὁμόγνιον. Φίλοιφος, παχητής. Φιλοκέρτομε, φιλῶν τὸ [illegible]εῖν. Φιλοκηδής, ὁ κηδεμονικός. Φιλοκνήμιδες, φίλοπλοι. Φιλοκομπεῖν, μεγαλορρημονεῖν· ἑαυτὸν ὑψοῦν. Φιλοκτέανος, φιλοχρήματος, φιλοκτήμων. Φιλοκρινεῖ, διακρίνει· δοκιμάζει. Φιλολάμπαδος, ἡ ἄρτεμις. Φιλοθύται εἰσὶν, οἱ δεισιδαίμονες, οἳ θύοντες ἀεὶ τοῖς θεοῖς, νομίζουσιν ἐκ τούτου ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι. Φιλολογεῖν, ἀδόκιμον· ἀλλὰ φιλοσοφεῖν, καὶ ὁ φιλόλογος, καὶ ἡ φιλολογία, εὕρηται ἐν χρήσει. Φιλομειδής, ὅτι παρ' ἡσιόδῳ ἐκ τῶν τοῦ κρόνου μηδέων, ἐτυμολογεῖ· ὡς βοιωτικῶς δὲ, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται ἐν τῇ παραληγούσῃ, καὶ διπλασιάζει τὸ μ διὰ τὸ μέτρον κατά τινα τῶν ἀντιγράφων. Φιλομειδής, φιλόγελως, παρὰ τὸ μέδειν, τὸ βασιλεύειν, τοῦ φιλεῖν, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι. ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ. Φιλομύθῳ, πεπλασμένῳ λόγῳ. Φιλονεικῶ, ἐρίζω, ἁμιλλῶμαι, ἀντεραῶ· ἀντιφιλοτιμοῦμαι, ταυτόν. Φιλονεικῶ, δοτικῇ συντάσσεται· καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, καὶ τοῦ νείκη ἡ φιλονεικία. ὅθεν φιλόνεικος, ὁ διὰ λόγου μαχόμενος. Φιλόξενοι, ὁ μὲν εἶπεν πρὸς τὸν ἀγαθὸν τρόπον· ὁ δὲ ὡς κύριον· καὶ γὰρ ὁ φιλόξενος ἐκωμῳδεῖτο ὡς πόρνος. Φιλόξενός ἐστιν, ὃς οἶδεν, αὐτὸς ὢν ξένος. Φιλοπευστεῖν, ἀκούειν· μανθάνειν· ἐρωτᾶν. Φιλοπλουτία ἐστὶ, φιλία πλούτου. Φιλόπολις, κοινόν· ἀττικὸν δὲ, τὸ φιλόπατρις. Φιλοπονία ἐστὶ, διάθεσις ἐξεργαστικὴ τῶν ἐπιβαλλόντων· ἢ ἕξις ἀποτελεστικὴ, οὗ ἂν προέληται· καρτερία ἑκούσιος ἕξις, ἀδιάβλητος πρὸς πόνον. Φιλόπονος, φιλεργός· ὁ περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος. Φιλοπότης· ἰστέον ὅτι διαφέρει φιλοπώτου· φιλοπότης μὲν διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ φιλῶν πότους καὶ συμπόσια· φιλοπώτης δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου, ὁ φιλῶν πολλὰ πίνειν· πῶμα γὰρ τὸν πότον, καὶ οὐ πόμα. Φιλόπυστος, φιλοπράγμων. Φιλοκτήτης ἐν λήμνῳ καθαίρων βωμὸν τῆς χρυσῆς ἀθηνᾶς, ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου· καὶ ἀνίατα τραυματισθεὶς, ἰάθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν, εἰδότων ὡς οἱ τοῦ ἡφαίστου ἱερεῖς ἐθεράπευον τοὺς ὀφιοδήκτους. λέγει δὲ ἡ ἱστορία καὶ ὅτι, εἵμαρτο μὴ ἁλῶναι τὴν ἴλιον, δίχα τῶν ἡρακλέους τόξων, ἅπερ εἶχεν ὁ φιλοκτήτης. διὸ καὶ μνησθέντες αὐτοῦ οἱ ἀχαιοὶ, μετεκαλέσαντο. Φίλος θυμὸς, ὅμοιον τῷ φίλον ἦτορ· καὶ φίλη χείρ, καὶ φίλα γυῖα. καὶ φίλα γούνατα, παρ' ὁμήρῳ. Φίλος ἐστὶν, ὁ τῶν φίλων τὰ μυστήρια γινώσκων· ἢ ὁ τὴν ψυχὴν διατρέφων· ἢ ὁ τὰς περιστάσεις τοῦ φίλου κοινοποιούμενος. Φίλος ἐστὶν, ὁ οὕτως ἔχων τὸν φιλούμενον ἀπόντα, ὡς παρόντα· φίλος ἐστὶν, ὁ τὰς περιστάσεις ἀεὶ κατὰ δύναμιν κοινούμενος. Φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. Φίλος ἀεὶ βραχὺ, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, ἐνίοτε καὶ μακρόν. Φιλοσωματία ἐστὶ, φιλία ἄμετρος σώματος. Φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν· ἢ πονεῖσθαι. Φιλοσοφεῖν, ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι· φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο· ὅπως καταπράξηται τὸν γάμον. Φιλοσοφία ἐστὶ, γνῶσις θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων· φιλοσοφία ἐστὶν ὁμοίωσις θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ· φιλοσοφία ἐστὶ, μελέτη θανάτου· φιλοσοφία ἐστὶ, τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν· φιλοσοφία ἐστὶ, φιλία σοφίας· φιλοσοφία ἐστὶ, κάθαρσις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, τοῦ ζώου ἔτι συνισταμένου. Φιλόσοφοι· μενέλαοι· ποθούμενοι· δηλούμενοι, κοινοί· δωριεῖς δὲ, φιλοσόφοι μενελάοι· ποθουμένοι· δηλουμένοι λέγουσι. Φιλόσοφος, ὁ φιλῶν λόγους, καὶ σπουδάζων περὶ παιδείαν· οἱ δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ ἐμπείρου τιθέασιν, οὐκ ὀρθῶς. Φιλοσοφῶ, τὸ τὴν ἀληθῆ σοφίαν ἀσκῶ ἀμεταβάτως· καὶ φιλοσοφῶ τοῦτο μεταβατικῶς, ἤγουν ἀσκῶ. καὶ φιλοσοφεῖ τοῦτο παρὰ μενάνδρῳ ὅπως καταπράξηται, ἤγουν φάσκει· καὶ παρὰ τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ, ταῦτά μοι περὶ θεοῦ πεφιλοσοφήσθω τὰ νῦν· ἤγουν εἰρήσθω· καὶ πεφιλοσόφηται παρ' αὐτῷ ἐν πολλοῖς ἄλλοις, ἀντὶ τοῦ τεθεολόγηται. Φιλόστροφος, εὐμετάβολος. Φιλοσύμμαχος, φιλολάδρος· μάχιμος. Φιλότης, καὶ ἡ τῶν φίλων συνάθροισις κυρίως, καὶ ὁ φίλος· σημαίνει δὲ καὶ τὴν συνουσίαν. Φιλοτησία, πρόποσίς τις μετὰ τὸ δεῖπνον, ὑπὸ φιλίας. Φιλοτήσια, ἔργα· ἀφροδίσια· τὰ συνουσιαστικά. Φιλοτησία, φιλία· δεξίωσις. Φιλότητα λέγει ὅμηρος, τὴν φιλίαν· φιλοῦμαι, διαλλάττομαι. Φιλότητα, παράσχη παρ' ὁμήρῳ, τουτέστι φιλικὰ δῶρα. Φιλοτιμία, ἀντὶ τοῦ φιλονεικία· καὶ φιλότιμος, ἀντὶ τοῦ φιλονείκου λαμβάνεται. Φιλοτιμία, δωρεά· ἢ πλεονεξία, ἢ κενοδοξία. Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως· ἐπιμελῶς. καὶ φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ. Φιλοτιμία ἐστὶν, ἕξις ψυχῆς προσεκτικὴ, πάσης δαπάνης, ἄνευ λογισμοῦ. Φιλοτιμία ἐστὶ, πόθος ἄμετρος τιμῆς. Φιλοτιμία λέγεται, ἡ ἐπίδειξις· καὶ φιλοτιμεῖσθαι ῥῆμα τὸ ἐπιδείκνυσθαι· καὶ ἐνδείκνυσθαι λέγεται φιλοτιμία, καὶ ἡ φιλονεικία, καὶ ἡ ἔρις· καὶ φιλοτιμεῖσθαι, τὸ ἐρίζειν, καὶ φιλονεικεῖν· καὶ διαφιλοτιμεῖσθαι, τὸ διά τι μάχεσθαι ὡς καὶ συνέσιος· τοσοῦτόν ἐστι τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακόν· φιλοτιμία λέγεται, καὶ ἡ δεξίωσις, καὶ ἡ φιλοφρόνησις· καὶ φιλοτιμεῖσθαι, τὸ δεξιοῦσθαι, καὶ φιλοφρονεῖσθαι· ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς μι καινίζεται ταῦτα καὶ ἀκριβέστερα παρ' ἀττικοῖς· φιλοτιμία δὲ ποτὲ μὲν κενοδοξίαν δηλοῖ, ἐκ τοῦ φιλεῖν τιμᾶσθαι· ποτὲ δὲ μεγαλοψυχίαν· ποτὲ δὲ, χάριν ἢ δωρεάν. Φιλοτιμεῖται, ἐπιδαψιλεύεται· μεγαλοφρονεῖ· σπουδάζει· ἀγαπᾷ· ἐπαίρεται πλουτεῖ. Φιλοτιμοῦνται πρὸς ἀλλήλους ἄνθρωποι, περὶ ἀρχῶν καὶ τιμῶν· ἤγουν φιλονεικοῦσι· παρὰ λουκιανῷ. Φιλοτίμως, μεγαλοδώρως· ὑπερμέτρως· ἐπιμελῶς. Φιλοῦσιν, εἰώθασι. Φιλοῖμεν· φιλέω, φιλῶ· καὶ ἡ μετοχὴ, ὁ φιλῶν τοῦ φιλοῦντος· καὶ τὸ εὐκτικὸν φιλοῖμι· τὸ πληθυντικὸν πρῶτον φιλοῖμεν, φιλοίημεν, ἀττικόν ἐστι· τὸ γὰρ ῥηθὲν φιλοῖμι, τροπῇ τῆς μι εἰς ην φιλοίην γίνεται· εἶτα τὸ πληθυντικὸν πρῶτον, φιλοίημεν· οὕτω τὸ ἀναβιώην παρὰ ἀριστοφάνει. καὶ φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, καὶ τὸ καλῶς διατίθεμαι πρός τινα, οὗ ἐναντίον τὸ μισῶ· φιλῶ καὶ τὸ στόματί τινα, ὃ ἐναντίον οὐκ ἔχει· φιλεῖ καὶ τὸ δεῖ γίνεσθαι παρ' ἀττικοῖς, ἤγουν εἴωθε, καὶ ὅσα ἀπ' αὐτοῦ· φίλος υἱὸς, φίλη μητρί· φίλος ὁ οἰκεῖος, καὶ καθὸ ἴδιος προσήκων,

ὡς παρ' ὁμήρῳ ἢ φίλα γυῖα, καὶ φίλαι χεῖρες. Φιλοφρονεῖν, τὸ τὰς δεξιὰς ἀλλήλαις ἐμβάλλειν. Φιλοφροσύνη, προθυμία. διάθεσις. σπουδὴ ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα, ἢ φίλια φρονεῖν. Φιλοφροσύνη, φιλοφρόνησις, φιλία. Φιλοφρονέστατα, φιλικώτερα. φιλοφρονούμενα, παραμυθούμενα. Φιλοχρηματία ἐστὶν, ἐπιθυμία ἄπληστος καὶ ἄμετρος χρημάτων. Φιλοχωρεῖν, τὴν χώραν ἀγαπᾶν. Φιλοψευδῆ, τὸν δία ἐκάλεσεν ὅμηρος. ἤγουν ἀπατεῶνα. ψευδῆ δὲ δόντα. ἤγουν ἀπατῶντα. Φιλοψευδής. ἰστέον ὅτι τὰ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὀξύτονα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐν τῇ συνθέσει ὀξύνονται. οἷον σαφὴς, ἀσαφής. ἀθλητής, καὶ φιλαθλητής. ἐραστὴς, ἀντεραστής. ψευδὴς, φιλοψευδής. ποδὴς, κατὰ ποδής. χωρὶς τοῦ ἀληθής. τούτου γὰρ τὸ σύνθετον φιλαλήθης. καὶ τοῦ κριτής. οἷον, ὀνειροκρίτης. ταῦτα γὰρ μεταβολὴν τόνου ἔπαθον. Φιλόψυχοι, ὀλιγόψυχοι. Φιλόω, φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, φιλώσω. ἐξ οὗ φιλωθείς. φιλήτης, ὁ ἀπατεών. Φίλτατα, τὰ ὄμματα. καὶ προσφιλέστατα. Φίλτατοι, φιλικώτατοι. Φίλτατος κατὰ συγκοπὴν. καὶ φιλαίτατος εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς. ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. ἄρατος δ' ὁ πάντα φιλαίτατος. Φίλτρα, κυρίως μὲν λέγεται, τὰ ἐπὶ μαγγανείᾳ γινόμενα φάρμακα. ἤγουν τεύματα ἐπὶ τῷ ἐφελκύσασθαι ἁπλῶς καὶ τὰ ζῶα. ὅθεν γίνονται αἱ τῶν ἡδονῶν ἀπολαύσεις. ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα. καὶ ἡ ἁπλῶς γινομένη πιστὴ ἐκ ψυχῆς ἀγάπη. Φίλτρον ἐστὶν, ἡ ἐν διαθέσει περὶ τὸ καταθύμιον σχέσις δι' ἡδονῆς, καὶ προσπαθείας ἐνεργουμένη. ἢ φίλτρον, ἡ φιλία. Φιλύδρα, ἡ φιλοῦσα τὸ ὕδωρ. Φιλυδρίας, ὁ φιλῶν τὸ ὕδωρ. Φίλυρα, φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον. ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσι. Φιλυρίδα νῆσον ὁ ἀπολλώνιος, τὴν τῶν φιλυρῶν, ἀπὸ φιλύρας τῆς ὠκεανοῦ, κατοικούσης περὶ τούτους τοὺς τόπους. κρόνου δὲ μιγνυμένου αὐτῇ ὅτε ἐβασίλευε τιτάνων, τὴν ῥέαν αὐτοὺς ἐπαυτοφόρῳ καταλαβεῖν. ὅθεν τὸν μὲν κρόνον αἰδεσθέντα, εἰς ἵππον μεταβληθῆναι. τὴν δὲ φυγεῖν εἰς θεσσαλίαν. φερεκύδης φησὶν, ὅτι κρόνος ἀπεικασθεὶς ἵππῳ, ἐμίγη φιλύρᾳ τῇ ὠκεανοῦ. καὶ διὰ τοῦτο διφυὴς ὁ χείρων. σουίδας δὲ ἐν πρώτῳ θεσσαλικῶν, τὸν χείρωνα ἰξίονος εἶναι παῖδά φησιν, ἀδελφὸν δὲ πειρίθου. Φιλύρινον, ἀσθενές. Φιλυρόν, εὐθετές. ἐλαφρόν. Φιλῶ, τρία σημαίνει. τὸ ἀγαπῶ. τὸ ξενίζειν, καὶ τὸ φιλοφρόνως χείλη συμβάλλειν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. τὰ μὲν πρῶτα δύο χρηστά εἰσι καὶ ποιηταῖς. Φιλῶ, πολλοὺς ἔχει τοὺς παρακειμένους. ὥσπερ καὶ τὸ γεννῶ. ἐφ' ὧν εἷς μὲν παρακείμενος ὁλόκληρος, πεφίληκα. γεγέννηκα. δεύτερος δὲ πέφιλα. γέγεννα. τρίτος παρ' ἴωσι δίχα τοῦ κ̄ πεφίληα, γεγέννηα. τέταρτος δὲ παρακείμενος τοῦ φιλῶ πεφίλεια. πέμπτος παρακείμενος ἐκ τοῦ πεφίλεια, ὁ πεφίλεα δίχα τοῦ ῑ. οὗ πρὸς ἀκολουθίαν τὸ ἑστεῶτα ἑστεὼς μετοχὴ ἐκ τοῦ στῶ ῥήματος. πολλάκις ὑπαλλάττουσι. καὶ ἐκ τὴν διαφορὰν, παρακειμένων, ἐκ τοῦ ε̄, εἰς τὸ ἄλφα. τὸ γοῦν ἑστεῶτα, ἑστάα λέγουσιν. ἀφ' οὗ μετοχὴ ἑσταώς. Φιλωνίδης, παρὰ ἀριστοφάνει πλούσιος ἐν κορίνθῳ. τούτου δὲ προσεποιεῖτο ἐρᾶν διὰ τὸν πλοῦτον, λαΐς. καὶ ἄλλα πολλὰ λέγουσι περὶ τούτου τοῦ φιλωνίδου. Φίλως, ἡδέως. Φιλωψ, κρήνη. ἢ φίλος. Φιλωτερίς, κασαυαία. Φιλώτατα, φίλτατα. Φῖμα, κημός. παρὰ στόμιον φιμός. Φιμῶ, δεσμεύω. ἐμφράττω. ἄγχω. ἐπιστομίζω. Φιμοὶ, κυβευτικὰ ὄργανα. φιμός ἐστιν ὁ καλούμενος κημὸς, εἰς ὃν ἐνέβαλλον. γίνεται ἀπὸ τοῦ σφίγγω σφιγμὸς, καὶ φιγμὸς καὶ φιμῶ. ἄγχω ἐπιστομίζω. Φιμὸς, καὶ εὔφιμος ἵππος, ὁ εὐχάλινος, καὶ δύσφιμος, ὁ δυσχάλινος. Φὶν, αὐτοῖς. ἢ αὐταῖς. Φίνακα, δρῦν. Φίνυται, σαυτιθῆ. Φινέα ἀγηνορίδην ἑλλάνικος εἶπε, καθὸ ἀγήνορός ἐστι παῖς. ὁ δὲ ἡσίοδος τοῦ φοίνικος, αὐτόν φησι τοῦ ἀγήνορος. πηρωθῆναι δὲ λέγουσι τὸν φινέα ὑπὸ ἡλίου, ὅτι πολυχρόνιος εἵλετο μᾶλλον εἶναι, ἢ βλέπειν. ἔνιοι δὲ ἀπίθανον οἴονται τοσαύτας γενεὰς ἐξηκέναι φινέα, ὥς τε τοῦ φοίνικος ὄντα υἱὸν, μέχρι τῶν ἀργοναυτῶν διαρκέσαι. καὶ ἕτερον τοῦτόν φασι τὸν φινέα ἕβδομον ὄντα ἀπὸ φοίνικος τοῦ ἀγήνορος, πρὸς ὃν ἀπήντησαν οἱ ἥρωες. πηρωθῆναι δὲ αὐτὸν, ὅτι ἐπεβούλευσε περσεῖ. σοφοκλῆς δὲ ὅτι τοὺς ἐκ κλεοπάτρας υἱοὺς ἐτύφλωσεν, ὤρυθον καὶ κράμβιν, πεισθεὶς διαβολαῖς ἰδίας τῆς αὐτῶν μητρυιᾶς. ὁ δὲ ἀπολλώνιός φησι πηρωθῆναι αὐτὸν, καὶ πρὸς τῶν ἁρπυιῶν κακῶς πάσχειν. ὅτι ἀνέδην, πᾶσι καὶ διαῤῥήδην ἐμαντεύετο. φησὶ γὰρ οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο καὶ διὸς αὐτοῦ. οὐδ' ὅσσον ὀπίζετο, οὐδὲ ἐλάχιστον τοῦ διὸς αὐτοῦ ἐπεστρέφετο, τὰ θεῖα ἐνθυμήματα πᾶσιν ἐμφαίνων. λέγων γὰρ πάντα τὸν νοῦν ἀνθρώποις, οὐδὲ μίαν χρείαν αὐτοῖς τῶν θεῶν κατελίμπανε. Φινεὺς, παρὰ τὸ ἶφι καὶ τὸ νοῦ γίνεται. οἱονεὶ ὁ ἰσχυρὸν νοῦν ἔχων. Φίντης, κύριον δωρικὸν παρὰ πινδάρῳ. οἱονεὶ φίλτης. οὗ ἐντελέστερον ὁ φιλήτας. παρηγμένον, κατὰ τὸ νικήτας. ὅμοιον δὲ καὶ τὸ φίντατος, ὅπερ ἐστὶ φίλτατος, τροπῇ τοῦ ν̄ εἰς λ̄. οὕτω καὶ τὸ ἔντο εἶπεν ὅμηρος, ἀντὶ τοῦ ἕλετο, κατὰ συγκοπὴν ἕλτο. καὶ τροπῇ τοῦ λ̄ εἰς ν̄, ἕντο. καὶ προσθήκῃ τοῦ γ̄ γέντο. τοῦ δὲ φιλίτατος χρῆσις παρὰ ἐπιχάρμῳ, ἐν τῷ φίντατε ξανίαι. Φίσκος, δημόσιον ταμιεῖον. πολύχρημον. Φιτρὸς, ὁ κορμός. ὡς μάλιστα ἔοικεν ὁ φιτρὸς φιτυρός τις εἶναι, ὡς ἀπὸ τοῦ φιτὺ ὃ δηλοῖ φυτὸν, ἢ φύτευμα. ὡς ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ. πόθεν τὸ φίτυ, τὸ γένος. τίς ἡ σπορά. πάντως δὲ ἐκ τοῦ φιτύω φιτύσω τὸ γεννῶ, φίτυς ὁ γεννῶν. καὶ τὸ οὐδέτερον φίτυ. Φίτρον, μέτρον μάταιον. ῥάβδιον καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου. τὸ κοῖλον. καὶ ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου παρὰ τὸ φύεσθαι. Φίττα, ἐπίῤῥημα τάχους δηλωτικὸν, καθὰ καὶ παρὰ θεοκρίτῳ τὸ σίττα. Φίτυ, σπέρμα. καὶ φιτῦσαι. γεννῆσαι. καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. εὔπολις αὐτολύκῳ. αὐτὰρ ἤγαγες καινὸν φίτυμα βοῶν. Φίτυμα, τέκνον. γέννημα. Φιτύσατο, ἐγέννησε. Φιτύειν, ἀντὶ τοῦ σπείρειν, ἐπὶ πατρός. καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ φίτυς ὁ πατήρ. Φιτύω, σημαίνει τὸ φυτεύω. Φλάζουσιν, ἀσαφῶς καὶ ἀδιαρθρώτως φθέγγονται παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φλᾶν, τύπτειν. ἢ μαλάττειν, καὶ τὸ ἀναμαλάττειν. ἀναφλᾶν. ἀριστοφάνης. Φλᾶται, ἀντὶ τοῦ θλᾶται. καὶ φλάσαιμι, ἀντὶ τοῦ θλάσαιμι. Φλαῦρον, εἰς τὸ φαῦλον. Φλαυεία, δῆμος τῆς κεκροπίδος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν εὐριπίδης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Φλανύσσει, φλυαρεῖ. ληρεῖ. Φλασμὸς, τῦφος. Φλασμένος, τετυφωμένος. Φλάω, φλῶ, τὸ τρίβω. ἀριστοφάνης, ἔπειτ' ἔφλα σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς τηνίων, ἤγουν ἔτριβε. καὶ νύττουσι καὶ φλῶσι τἀντικνήμια. Φλεβάζοντες, βρύοντες. ἀπὸ τοῦ φλέω ῥήματος, ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φλεβῶν. Φλέβες, ἀπὸ τοῦ τὸν χυμὸν ἤτοι τὸν φλεγμὸν περιέχειν. τουτέστι, τὸν τοῦ αἵματος. φλέβες οὖν παρὰ τὸ δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ φλογῶδες. Φλεῖδα, ἡ νῦν πελλήνη. Φλεγέθω, νεμέθω, τὸ βόσκω. τὰ διὰ τοῦ εθω λήγοντα ῥήματα μέχρι παρατατικοῦ κλίνεται ὁμοίως, τὰ εἰς υθω λήγοντα. οἷον μινύθω.

φλέγει, ἤγουν λάμπει. Φλέγμα, οὐ μόνον τὸν χυμὸν τοῦτον τὸν λευκὸν καὶ ψυχρὸν, ἀλλὰ καὶ τὴν φλόγωσιν δηλοῖ· παρὰ τῷ
ἱπποκράτει. Φλέγμα κακὸν λέγει ὅμηρος· καὶ τὴν ἐκ θαλασσίας καυστικῆς θυέλλης πύρωσιν. οὕτω δέ πως καὶ ὁ ὀππι-
ανὸς τὴν λέξιν λαμβάνει· φλέγμα λέγων, τὴν θερινὴν φλόγωσιν· τὸ δὲ κοινῶς λεγόμενον φλέγμα, ἕτερον ἔχει λόγον.
Φλεγμαίνω, φλυαρῶ. ἀμεταβάτως. Φλέγει, καίει. φλέγμα κακὸν φέρουσα παρ' ὁμήρῳ, σημαίνει τὴν κατὰ τὸ φλέγειν
ἐνέργειαν. ὁμοίως καὶ τὸν πυρετὸν, ἀντὶ τοῦ πυρὸς ἔλεξεν. ὅμηρος γάρ τινας λέξεις, ἐπ' ἄλλων πρᾶγμα τῆς χειμερίας, ἐπ' ἄλλα
μετατέθεικεν· οἷόν ἐστι τὸ προρηθέν. Φλέγμας, ἀετὸς ξανθὸς ὀξύς. Φλεγματέν, ἔκρηγμα τῆς φλογός. Φλεγμός, τὸ αἷμα.
φλεγμονή ἐστιν, ὄγκος ὀδυνηρὸς καὶ ἀντίτυπος καὶ θερμός. Φλεγόατο, ἰωνικῶς· ἀντὶ τοῦ φλέγοιντο· καὶ τοῦτο ἀντὶ τοῦ φλέγοιεν.
φλεγόατο ἀττικῶς, κατὰ πάθος ἐσχηματίσθη. τεθὲν παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ φλέγοιεν. Φλέγουσι, βλάπτουσι. Φλέγρα,
[illegible] πεδίον θρᾴκης περὶ πελλήνην ἔνθα οἱ θεοὶ, τοὺς γίγαντας ἐπολέμησαν. Φλεγύας ἐστὶν ἀετὸς, ἀπὸ τοῦ φλέγειν καὶ
λαμπρὸς εἶναι· οἱ δὲ, ὄρνεον παραπλήσιον γυπί· ἡσίοδος ἀσπίδι· μορφνοῖο φλεγύαο τοῦ ἐστι μέλανος αἰετοῦ. Φλεγυρά,
ὑβριστικὰ λαμπρά. Φλεγύαι, ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς φλεγύας, ὡς μινύας. ἀλλὰ καὶ φλέγυες ἀπὸ τοῦ φλεγύς, φλεγύος.
ὡς νέκυος. ἀσεβεῖς καὶ λῃστρικοὶ ἄνδρες. καὶ οὕτω δὲ ἦσαν βίαιοι, καὶ ὑβρισταὶ, ὥστε καὶ τὸ ὑβρίζειν φασὶ δι' αὐτοὺς παρὰ
φωκεῦσι, φλεγυᾶν λέγεσθαι. Φλεγυρὸν, πυρῶδες· τὸ δυνάμενον φλέγειν, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φλέγωμεν, καίωμεν.
λαμπρύνωμεν. Φλεδὼν, καὶ φλεδονεία, ἡ φλυαρία. Φλεήσιον, τὸ φλιάσιον πεδίον. Φλεδονώδεα, τὸν φλύαρον λέ-
γουσιν ὡς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. φλεδόνες γὰρ, αἱ φλυαρίαι. Φλεῖ, γέμει· εὐκαρπεῖ· πολυκαρπεῖ. Φλεκύουσα, φλυ-
αροῦσα· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φλέου, ἐκ τοῦ φλέω· φλογμῶδες καὶ τὰ πυρῶδες. ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ὃ ὑπὸ καὶ πλεκόμε-
νον τίθεται τοῖς ἐλαιηροῖς κεραμίοις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φλέξαι, κατακαῦσαι. Φλεός, βασκανία· φθορά· καὶ ὁ
ἕλειος φλοιός. Φλέψ, μώλωψ· καὶ τὸ ἀνάλογον τῷ σώματι. Φλέω, διονύσου ἱερόν. Φλέως, λοχμῶδες φυτόν· οὗ μνη-
μονεύει θεόφραστος. πρόδηλον ὅτι ποταμιός ἐστι βοτάνη, ὡς βούτομον· ὡς καὶ θεόκριτος· ἔνθεν βούτομον ὀξύ. Φληδῶντα,
ληροῦντα. Φλήναφος, καὶ ἡ φλυαρία· καὶ ὁ φλυαρῶν. ὥσπερ λῆρος καὶ ἡ ληρῳδία καὶ ὁ ληρῶν. γράφεται δὲ καὶ φλυαρεῖν καὶ
φληναφεῖν. ὡσαύτως δὲ φλυαρίαρος καὶ πολύλογος· καὶ πολυλογεῖν κοινά. Φληναφώδεις, φλύαροι, παρὰ τῷ ἱππο-
κράτει. Φλῆφος, φλύαρος. Φλιά, τὸ παράγιον τῆς θύρας· αἱ παραστάδες, ἐν ᾧ ἵσταταί τις καὶ ἐπερείδεται. ἐκ τοῦ θλί-
βω θλίψω θλιὰ καὶ φλιά. ὡς θυρσί φησι διὰ τὸ στενὸν τῆς ὁδοῦ. Φλιάς, τὰς ἐν ξύλοις, ὀρθαῖς ἐμπεπηγμένας. καθὰ δὴ
καὶ αἱ τῶν νεύρων φλέβες· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φλιαρά, χλιαρά. Φλιδάνει, διαπίπτει· διαρρεῖ. Φλιδιόωντο, διέ-
ρρεον· ἐτέμνοντο. Φλιδόνες, τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα καὶ ῥυτίδες. τινὲς δὲ, σφυγμοί. Φλιδῶσα, διερρωγυῖα.
Φλίει, μιμητικὸς ἦχος τῶν γαμψωνύχων. Φλίεβος, καρποφόρος. Φλιοῦς, ἡ τῶν καρπῶν ἔκλυσις. Φλίψεται, ἀπο-
θλιβήσεται. Φλίψις, θλίψις. Φλόγεα, λαμπρά· πυρώδη· παρὰ τὸ φλέγω. Φλόγεαι, ἐρυθραί· παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Φλογιᾶ, πυροῦται μετὰ ἐρυθήματος. Φλογίδες, κρέα ὀπτά, διὰ τὸ φλογίζεσθαι. Φλογίδια, αἱ κεγχρίδες δι' ἐλαίου
σκευαζόμεναι. Φλογόδερμοι, ἄνθρακες. Φλογόλευκον, ἐρυθρόλευκον. Φλογμός, καῦμα ἐκ πυρακτώσεως.
Φλογοῦται, ἀντὶ τοῦ πυροῦται· φλογίζεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐκκαίεται. Φλογώματα, τῶν ἄρτων τὰ περικεκαυμένα. Φλοι-
αί, τὴν κόρην τὴν θεὸν, οὕτω καλοῦσι λάκωνες. Φλοιδιᾶν, πεπρῆσθαι. Φλοιδούμενος, παρατιλμένος. Φλοῖσβος, κα-
τὰ ὀνοματοποιΐαν, ἦχος ὕδατος θαλασσίου, ἐν τῇ ἐκ κυμάνσεως γινόμενος πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς παλινοστοῦντος τοῦ κύματος.
διὸ καὶ πολύφλοισβος λέγεται θάλασσα· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἁπλῶς ἐπὶ θορύβου κεῖται· οἷον ἐπὶ πολέμου. καὶ ἔστι μὲν καὶ ῥῆ-
μα, ὠνοματοπεποιημένον τὸ φλύω. οἷον ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. ἡ φλοῖσβος, ποιὰ φωνὴ, ἀπὸ τοῦ ἤχου πεποιημένη.
ὃν ποιεῖ τὸ κῦμα περικλυζόμενον καὶ ὑποχωροῦν· ἀφ' οὗ πολύφλοισβος θάλασσα ἡ συνεχῆ ἦχον δηλονότι ποιοῦσα, τῇ παρὰ
τῷ αἰγιαλῷ περικλύσει. Φλοιδούμενος, φλογιζόμενος· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φλογὶ καὶ τοῦ οἰδούμενος καὶ φλογιδούμενος, ἢ
φλοιδούμενος. Φλοιός, τὸ καλούμενον λέπος. Φλόμος, πόα τις, ἣ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς.
Φλονίδες, λεπίδες. Φλόνος, λοχμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου, ἐχρῶντο. Φλόξ, ἡ τοῦ πυρός, καὶ ἄνθος τι. Φλουά-
ζει, φλυαρεῖ· ληρεῖ. Φλοῦκτος, εἶδος ῥοφήματος. Φλοῦς, φλυιός· λεπύχανον· λέπυρον. ἡμάρτηται δέ. παρὰ γὰρ ἀθηναί-
οις, οὐ φλοῦς, ἀλλὰ φλεὼς καλεῖται. Φλυάκια, τὰ ψυδράκια. Φλύαξ, μέθυσος· μεθυστής· γελαστής. Φλυαρεῖν εἴρη-
ται, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεβήτων· ἀπὸ τοῦ φλύειν, ὅ ἐστι καχλάζειν· καὶ ἐκ τούτου τὸν ἀφρὸν ἀποβάλλειν, καὶ ὅμηρος· ἀνὰ
δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. Φλύαρος, μωρολόγος· παρὰ τὸ φλύω· ὁ ὑπερζέων τοῖς λόγοις, καὶ ἀναπέμπων ἀκρίτως τὰ ῥήμα-
τα. φλύειν γὰρ τὸ ἀναζεῖν. ἔνθα ἡ ἐκ θερμότητος ἀνάζεσις λέγεται φλυκτίς· καὶ ἀνὰ δ' ἔφλυε, τὸ ἀνέζει. καὶ φλύκται-
ναι, αἱ ἀνιστάμεναι φῦσαι ἐν τῷ ὕδατι τοῦ ὑετοῦ. Φλυάσσει, φλυαρεῖ· φλύει. Φλυδᾶν, ὑγραίνεσθαι· μυδᾶν. παρὰ
τῷ ἱπποκράτει. Φλυδαρὴν, ὑγράν· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φλυεῖς, δῆμος τῆς κεκροπίδος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν
εὐριπίδης, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής. Φλύεται, ὑγραίνεται. Φλύζειν, ἀναζεῖν· φλύζεσθαι. Φλυζούσῃσι, βλυζούσαις.
Φλυδάκια, ψυδράκια. Φλυήσιος, ὁ ἑρμῆς καὶ μάντις. Φλυκτά, κακά· σχέτλια. Φλυκταίνας, ἀπολλόδωρος τὰ
ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα· ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ περικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πα-
σχόντων λέγει· καὶ φλυκταίνας λέγει ἀριστοφάνης, φύσκας ἐν τῇ χειρὶ, ἐκ τοῦ κωπηλατεῖν. Φλύον, βιβλίον καθαρόν.
Φλίψει, ἀποβαλεῖ· ἐμέσει· ζέσει. Φλύσιος, ἐξανθήσεως τῆς περὶ πλεονεξίαν γινομένης κατὰ τὸ σῶμα. Φλυσός, στοιβή· οἱ
δὲ, φλοιός. Φλύσσει, ἐρυγγάνει. Φλυσῶσα, μαινομένη. Φλῶ, τὸ γέμω καὶ εὐκαρπῶ. Φνεῖ, δεῖ γινώσκειν ὅτι
οὐδέ ποτε λέξις ἑλληνικὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φ καὶ ν. τὸ γὰρ φναίτης, ὄνομα παρ' αἰγυπτίοις βάρβαρον. τὸ δὲ φνεῖ, ἐπιτε-
τηδευμένον ἐστὶ παρὰ ἀριστοφάνει, μίμημα ὀρνέων φωνῆς. Φόα, ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι. Φοβεῖται, φαυγεν-
κνίζεται. Φοβέοντο, ἔφευγον· οὕτω καὶ τὸ φοβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φεύγειν ἀεὶ κεῖται παρ' ὁμήρῳ. Φοβερὸν, τὸ φόβον ἐμ-
ποιοῦν, ἐπίφοβοι δὲ τὸ φοβούμενοι· καὶ φοβερὸν δηλητήριον. Φοβερός, σημαίνει ἐνέργειαν καὶ πάθος· οἷον, φοβερὸς ὁ

φόβον ἐμποιῶν, καὶ φοβερὸς, ὁ περιδεής. Φοβεστράτη, ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. Φοβούμενος, διωκόμενος. Φόβη, ἡ θρίξ
παρὰ τὸ φοβεροὺς εἶναι τοὺς κομῶντας. οἱ γὰρ παλαιοὶ τῶν ἀνθρώπων, οὕτω φοβερὰν ἐνόμιζον εἶναι τὴν κόμην, ὥστε φό
βην αὐτὴν προσηγόρευσαν. Φοβῆσαι, ῥῖψαι. Φοβηθεὶς, εἰς φυγὴν τραπείς. Φοβήσας, ἔνθουν ποιήσας. Φόβος ἐστὶν
ἐλπὶς κακῶν. ἐλπὶς δὲ, προσδοκία ἀγαθῶν. προσδοκία δὲ, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων. σημαίνεται δὲ τὰ τρία ὡς καὶ τὸ πρᾶ
γον μέλλοντι πρώτῳ. φόβος ἐστὶ ψεκτὸς, ἄλογος ἔκκλυσις. ἢ προσδοκία μέλλοντος κακοῦ. ἔκπληξις ψυχῆς. ἢ προδο
σία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων. Φόβος, υἱὸς ἄρεος πλάττεται. ἐν καὶ ἀλλαχοῦ ἐν τῷ ἵπποις κέκλετο δεῖμόν τε,
φόβον τε, ζευγνῦσαι. ὁ γραμματικὸς ἀντίλοχος, ἵπποις ἄρεως τὸν δεῖμον, καὶ τὸν φόβον, ποιεῖ. σημείωσαι δὲ καὶ τὸ φόβος ἀ
ταρβὴς καὶ τὸ ὃς ἐφόβησε ταλάφρονα. διττὸς γὰρ ὁ φόβος. ὅ τε τοῦ φεύγοντος, καὶ ὁ ἐκ τοῦ κατόπιν διώκοντος τοῦ μὲν
ὡς πάσχοντος φόβον. ἤγουν φυγὴν διὰ τάρβος, τοῦ δὲ ἐμποιοῦντος καὶ ἀτάρβους, ἀεὶ κατ' ἐνέργειαν φοβοῦντος. οὐ μὴν τὸ
τε τοῦ φοβουμένου ἕτερον καὶ ἄρεος υἱὸς μυθεύεται σωματοειδέστερον. ἑπόμενος, αὐτῷ μέγεται. ἔτι καὶ ὡς ληϊκοῦ, θο
ρύβου. καὶ φόβος ἡ φυγὴ παρὰ ὁμήρῳ. ὡς τὸ, φόβος ἔλαβε πάντας. διαιρεῖται δὲ εἰς ἕξ. εἰς ὄκνον. εἰς αἰδῶ. εἰς αἰσχύνην, εἰς
κατάπληξιν. εἰς ἔκπληξιν, καὶ εἰς ἀγωνίαν. καὶ φόβον ἄρεος φορεούσας εἶπον, ἀντὶ τοῦ ἀπτοήτως φέρουσας. ἕτεροι δὲ
τὰς μὴ φοβουμένας. ὡς γὰρ λύπην φέρειν τὸ μὴ λυπεῖσθαι, οὕτω καὶ φόβον φέρειν τὸ μὴ φοβεῖσθαι. ἄλλοι δὲ φόβον ἄρε
ος, τὸν ἐκ σιδήρου καυτῆρα ἐνόησαν. ἄρης γὰρ καὶ ὁ σίδηρος. ἵνα λέγῃ ἐγκεκαῦσθαι αὐταῖς ἀπὸ σιδήρου σφραγῖδα. ἤρεσε
δέ τισι καὶ δόρυ ἐνταῦθα εἰπεῖν, τὸν τοῦ ἄρεος φόβον. ὡς δόρατος ἐγκεκαυμένου αὐταῖς εἰς ἐπίσημον. καὶ φόβον δ' ἔχειν,
ἀντὶ τοῦ εἰς φυγὴν ἐλαύνειν. ὡς τοῦ ἔχειν καὶ ὧδε ἐλάσεως ἱππικῆς πολλαχοῦ νοουμένου, διὰ τὸ δέον εἶναι τὸν ἐλαύνον
τα οὕτως ἢ ἐπέχειν τοὺς ἵππους, ἢ ἔχειν χαλινά. Φοβοῦμαι, ἀγωνιῶ. δειλιῶ. δέδοικα. δειμαίνω. δέδια, εὐλαβοῦμαι,
ὀκνῶ, ὀρρωδῶ. πτήσσω. ὑποστέλλομαι. τρέω. δειλαίνω. τρέμω. Φοβῶ, καὶ ἐκφοβῶ. φοβοῦμαι περὶ σοῦ ἢ περὶ σοί. φοβοῦμαι
πρὸς ἀπαρέμφατον τοῦ μέλλοντος συντάσσεται. καὶ πρὸς ὄνομα. οἷον, φοβοῦμαι τεθνήξεσθαι. καὶ φοβοῦμαι θάνατον.
θουκυδίδης. οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι. Φοῖβα, ἀγωνοδρόμου. Φοιβάζει, μαντεύεται. Φοιβαζόντων, προλεγόν
των. Φοιβάζω, τὸ λαμπρύνω. καὶ φοιβάσσω, τὸ λαμπρύνουσα παρὰ τὸ φοῖβον τὸ καθαρὸν καὶ λαμπρόν. καὶ φοιβᾶσθαι,
τὸ λαμπρύνεσθαι. Φοιβάζων, ἁγνίζων. καθαίρων τοῖς ὕδασιν. ὅθεν φοίβη τὸ ὕδωρ, καὶ πᾶν καθαρόν. Φοιβήσαντες,
λαμπρύναντες. τὸ ῥυπαρὸν σῶμα καθάραντες. φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν. ὅθεν καὶ φοῖβος ὁ ἀπόλλων. Φοιβητεύειν,
χρησμῳδεῖν. Φοιβήτρια, καθάρτρια. Φοῖβος, καθαρός. ἀμίαντος. ἢ μαντικός. φοῖβον γὰρ τὸν καθαρόν. ἡσίοδος δὲ
μετωνυμικῶς, φοῖβον αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ φοίβης. Φοῖβος ὁ ἀπόλλων ὁ οἷον φαόβιος, ἐπεὶ καὶ ἀργυρότοξος. ἢ καὶ παρω
νύμως, ἀπὸ μάμμης φοίβης. ἢ καὶ παρὰ τὴν φοίβην τὴν τρίχα. ὡς ἀκειροκόμης ὢν αὐτοῦ, ἐρρέθη τραγικῶς, κατ'
ἀλληγορίαν τὸ ἡλίου φοίβῃ φλογί. Φοινήεντα, λεπιδωτόν. ὁ ἀππίων φησίν. οἱ δὲ φόνιον ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι. ἢ καθ' ἀπὸ
κτικὸν ἢ φονευτικόν. Φοίνια, ἐρυσίβη. πυῤῥά. Φοινικάδες, αἱ ῥάφανοι. ὑπὸ βοιωτῶν. Φοίνικας πολυΐδριας εἶναι δηλοῖ
ἡ ἱστορία. εἰ τοῦτο, ὅτι φερεκύδης ὁ τοῖς ἑπτὰ συγχρονίσας σοφοῖς, ὁ σύριος ἐδίδαξε πυθαγόραν. αὐτὸς οὐκ ἔσχη κεκαθη
γητὴν, κτησάμενος τὰ τῶν φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. Φοινικελίκτην, καὶ λόγων ἀλαζόνα. ἀπατηλὸν καὶ κάπη
λον. Φοίνικες, γένος τι ἀθήνησι. λέγεται δὲ καὶ τὰ λίφαι. Φοινίκη, ἡ συρία. καὶ φοῖνιξ, ὁ σύρος. καὶ φοινικοῦν χρῶμα, τὸ
κόκκινον. καὶ φοινίσσω, τὸ κοκκίνῳ βάπτω. Φοινικοῦν, ἐρυθρόν. πυρόν. ἢ τὸ μέλαν γίνεται παρὰ τὸ φοινίσσω, τὸ βλά
πτω. Φοινίκη, νόσος ἥ τις κατ' αὐτὸν τὸν, τε τῆς φοινίκης τόπον. καὶ καθ' τὰ ἄλλα ἀνατολικὰ μέρη πλεονάζει. δοκεῖ δὲ
αὕτη ἡ ἐλεφαντίασις εἶναι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φοινικίδες, αἱ αἱμώδεις. ἢ φοῖνα. οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα. Φοίνι
κος ἔρνος, περιφραστικῶς τὸν φοίνικα. Φοινικοβάλανα, τὸ πράγμα. καὶ εἶδος ἀμπέλου. Φοινικόλεγνον, ἴων τὸν πη
νέλοπα τὸ ὄρνεον. τὸν γὰρ τράχηλον, ἐπίπαν φοινικοῦν. ἡ δὲ λέγνη παρέλκει. Φοινίκοις, μάστιγας. διὰ τὸ τὰ νῶτα φοι
νίσσειν. Φοινικόχλοις, ξανθόχλοις. Φοινικέλικτον, ἀπατηλόν. Φοινικήϊον, πυῤῥόν. Φοινικήϊα γράμματα, ἀπὸ
φοίνικος τοῦ ἀγήνορος, τοῦ εὑρόντος αὐτά. Φοινίκη, ἡ ἀπὸ φοίνικος ἀνδρὸς, ἢ παρὰ τὸ φοινικοῦν χρῶμα. ὥσπερ καὶ ὅτι πο
νηροὶ οἱ αἰγύπτιοι. ὅθεν αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν, ουμένον τὸ ὧδε καῦσαι, ἀλλὰ καὶ πανουργεῖν καὶ κακοτροπεύε
σθαι. Φοινικολόφου, ξανθολόφου. Φοινικικὸν, τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν καθ' τὸν δράκοντα καὶ τοὺς σπαρτοὺς, καὶ τὸν κάδμον
ψευδῶς λεγομένων. Φοῖνιξ ὁ ἀμύντορος, ταῖς τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἱκεσίαις μιγεὶς τῇ τοῦ πατρὸς παλλακῇ κλυτίᾳ, ἢ φθίᾳ
κατά τινας, ἐτυφλώθη παρ' αὐτοῦ. φυγὼν δὲ ὁ φοῖνιξ, ἦλθε πρὸς πηλέα. καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν πρὸς χείρωνα, ἔπεισεν
ὑγιῆ γενέσθαι ὑπ' αὐτοῦ. ταῦτα μὲν μυθικά. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μιγέντα τῇ παλλακῇ, γνοὺς αὐτὸ ὁ πατὴρ, κατη
ράσατο μὴ τεκεῖν παῖδας. οὓς καὶ ὀφθαλμοὺς λέγει. φυγὼν δὲ, ἦλθε πρὸς πηλέα. καὶ ὃς ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς τὰ ἄντρα τοῦ
χείρωνος, ἔδειξεν αὐτῷ τὸν ἀχιλλέα ἐκεῖ παιδευόμενον, καὶ παρέδωκεν αὐτῷ αὐτόν. εἰπὼν ὅτι υἱός σου. ἀνάγε οὖν
αὐτὸν τοῦ λοιποῦ καὶ παίδευε ὡς χρὴ πατέρα φίλον ἀναγεννητόν, τοῦτο χάριν ἐμυθεύσαντο, ὅτι ἀπεκόμισεν ὁ πη
λεὺς αὐτὸν πρὸς τὸν χείρωνα. καὶ ὃς ἐποίησεν αὐτὸν βλέπειν πάλιν. ὁ ὀππιανὸς δὲ τὰ τέκνα φάεος φίλτρα καὶ βιοῖο
ποιοῦ λέγει. ὅτι δὲ συμβολικῶς χρὴ νοεῖν τὴν τύφλωσιν τοῦ φοίνικος τὸ ἄπαιδα γενέσθαι, καὶ οὐχ ὡς οἱ πολλοί φασι πραγ
ματικῶς, καὶ ὅμηρός φησιν ἐμοὶ ἀπαίδων. φησὶ γὰρ λέγων, ὡς ἀπὸ τοῦ φοίνικος πρὸς τὸν ἀχιλλέα. ζήτει ὅμηρον ἐν τῇ ἰ
λιάδι. Φοῖνιξ, ὁ πυῤῥός. ὅθεν καὶ φοίνικες ἡ ὀπώρα, διὰ τὸ ὁμοιόχροον. ἴδη δὲ καὶ τὸ ἐθνικὸν. ἐπεὶ καὶ οἱ ἐρυθραῖοι ἀνέ
καθεν οἱ αὐτοὶ, ὡς ἰαυτὸν οὕτως καὶ αὐτοὺς. ἢ οὕτω καλέσαι, ἐπεὶ καὶ ὅμοιον ἐστὶν ἐρυθρὸν εἰπεῖν χρῶμα καὶ φοινικοῦν.
ἴσως δὲ ἐντεῦθεν, καὶ φοῖνιξ τὸ κύριον ὄνομα, διὰ τὸ ὡς εἰκὸς ἐν τῷ φοινίκεον τῆς χροιᾶς, ὁ καὶ τὸν ἐρυθρὸν τὸ κύριον ἐποιο
σαντο. Φοινίζω, αἱμάσσω. βλάπτω. πυῤῥαίνω, ἀπὸ τοῦ φοινὸς ἢ τοῦ φοίνικος, ὅτι πυῤῥός. Φοίνιον, φονόν. δεινόν. ἐρυθρόν.
Φοινίσσα, εἶδος ἀμπέλου. Φοινίσσων, βάπτων αἵματι. Φοινιχθέντων, αἱμαχθέντων. αἱματωθέντων. Φοινοδάμας, τις
τρωϊκὸς, ὃς συνεβούλευσε τοῖς τρωσὶν ἐκθεῖναι τὴν ἡσιόνην τῷ κήτει, εὐλαβούμενος περὶ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τῶν τριῶν, μὴ

αὐτὰς ἐκθέσιν· ἔπεισε τοῦ πυρὸς πεπειρικέναι· ὁ δὲ λαομέδων μηνιῶν τῷ φοινοδάμαντι, ἔδωκε τὰς θυγατέρας ἐκείνου ναύταις ἐν σικελίᾳ θηρίοις βορὰν· οὗ γενομένου, κατὰ γνώμην ἀφροδίτης ἐσώθησαν· ὧν τῇ μιᾷ ἐν μορφῇ κυνὸς ὁ κριμισὸς ποταμὸς ἐμίγη, καὶ ἐγέννησε τὸν ἐγέστην, ὃς ἔκτισε τρεῖς πόλεις ἐν σικελίᾳ· τὴν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἔγεσταν· καὶ ἔρυκα· καὶ εἰς συλλαν· ἢ καὶ ἀλαιαν, ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἧς ἔγημε. Φοινὸν, πρωτότυπόν ἐστι τοῦ δαφοινὸν, καὶ δηλοῖ τὸ πεφοινιγμένον ὁμοίως τῷ αἵματι. Φοινικόεις, ὅ ἐστιν ἐρυθρός· καὶ χλαῖνα φοινικόεσσα· καὶ φοίνικες ἔθνος οἰκῆσαν περὶ ποταμὸν ἐρύθραν· ἢ περὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν. Φοιταλέην, ἐμμανῆ· μανιωδῶς πορευομένην· φοῖτος ἡ μανία λέγεται· καὶ εὐφορίαν· φοιταλέος διὰ πᾶσαν, ἄδην ἀπάτησε κοθόρνῳ· μήποτε διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἑταίρας, φοιτάδας λέγουσι. Φοιτᾶν, τὸ συχνῶς πορεύεσθαι· καὶ φοιτᾷ τις εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ φοιτᾶν τὸ προϊέναι κατὰ τοὺς παλαιοὺς λέγεται. ἀττικοὶ δὲ ὕστερον τὸ εἰς διδασκαλεῖον ἰέναι τὸ φοιτᾶν, ἔλεγον μαίνεσθαι· ὅθεν καὶ φοιτητὴς ὁ συνεχῶς πορευόμενος εἰς τὸ σχολεῖον. τὸ φοιτᾶν οἱ μεθ᾽ ὅμηρον ἐπὶ μαθητῶν ἰδιάζουσι· καὶ φοιτητὴν τὸν μαθητὴν λέγουσιν· ἀλλὰ ὁ ποιητὴς, τὸ ὁρμᾶν φοιτᾶν λέγει· οὕτω καὶ ἡσίοδος· εἰ δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς φοῖτος ἡ μανία οἰκειότατον εὕρει τὸ φοιτᾶν. Φοιτᾶν, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς διδασκάλους ἰόντων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπί τι ἕτερον συνεχῶς· σημαίνει καὶ τὸ μαίνεσθαι. Φοίτης, ὁ κῆρυξ· παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ. Φοιτητὴς, ὁ μαθητής· ὁμιλητής· καὶ πεπληγότας κάλλιον λέγειν, ἢ μαθητής· καὶ συμφοιτητὴς, ὁ συμμαθητής. Φοιτητὴν ἐκ τοῦ φοιτάω, φοιτῶ· ὁ παθητικὸς, ἐφοίτων, ἐφοίτας, ἐφοίτα· ἐφοιτάτον, ἐφοιτάτην· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η· ἐφοιτήτην. εἰ δὲ γράφεται φοιτείτην διὰ διφθόγγου, ζητητέον εἴπου εὕρηται φοιτέω, ὡς κομέω, καὶ ποιέω. Φοιτήσας, περιπλανώμενος. Φοῖτος, ἡ μανία. Φοιτῶν, ἀναστρεφόμενος. Φολιὰ, πάθα· χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτω καλεῖ. Φολκὸς, ὁ στραβός· ὁ τὰ φάη τουτέστι τοὺς ὀφθαλμοὺς, μὴ ὀρθὰ ἔχων ἀλλὰ ἐστραμμένα τῆς κατὰ φύσιν ὀρθότητος· ἢ φολκὸς, ὁ δι᾽ ἔλεον ἢ γέλων, τὰ φάη τῶν βλεπόντων ἐφελκόμενος. Φολὸς, καὶ φολίδες αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως· ἐκ τοῦ λεπὶς, ὑπερθέσει πολίς· καὶ μεταθέσει τοῦ φ, φολίς· καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ ἐοίκεσαν· καὶ φολιδωτὸν, λεπιδωτόν. Φολώει, μολύνει· καταπίμπλησι. Φόλυες κύνες, οἱ πυρροί. Φονᾶν, ἕτοιμος πρὸς τὸ φονεύειν. Φονᾷ, σημαίνει τὸ ἀποκτεῖναι ἐπιθυμεῖν· ἑτοίμως ἔχειν πρὸς τὸ φονεύειν· ἀπὸ τοῦ φονὴ, ὃ σημαίνει τὸν τόπον ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται. Φονὰς λέγει ὅμηρος περιεκτικῶς, τοὺς τόπους ἔνθα οἱ φόνοι τῶν κειμένων· γίνεται δὲ ἡ φονὴ, ἐκ τοῦ φόνος, καθὰ ἐκ τοῦ χόλου ἡ χολή. Φονεὺς, ἀττικοί· ἀνδροφόνος, ἕλληνες. Φονεύω, ἀναιρῶ· καίνω, κτείνω· κτείνω, ἀποκτείνω, κτεννύω· κτέννυμι, ἀποκτέννυμι, σφάττω, σφάζω· διαχειρίζομαι, διαχρίζομαι ταυτόν. Φονίαις, φονοκτόνοις. Φονὶς, ἰχθὺς ποιός. Φόνον αἵματος παρ᾽ ὁμήρῳ, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ αἷμα· ἐκ δὲ τούτου γίνεται φοινὸς αἵματι. Φόνος δύναται καὶ τὸ χυτὸν αἷμα λέγεσθαι, καὶ ὁ τόπος ἔνθα οἱ φόνοι τῶν μνηστήρων· ὡς ἐν ὀδυσσείας χ. γίνεται δὲ φόνος· παρὰ τὸ φῶ τὸ φονεύω· φενῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ φόνος· ἀπὸ τῆς φυσήσεως, καὶ τοῦ ἤχου τοῦ γινομένου ἐν τῇ χύσει τοῦ αἵματος· καὶ φόνος ἐρρόδεεν, ἀντὶ τοῦ αἷμα ἐρρόδεε. Φονῆ, τὸ φόνου ἐφίεμαι· φόνος τὸ ἔργον τῶν φονευόντων, καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ φόνου αἷμα· καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ φονευθέντες κεῖνται· φονεύω φονεία φόνευσις φόνιον ὄμμα, καὶ φονὴ ὁ τόπος, ὅπου οἱ νεκροὶ κεῖνται. Φονῶντες, πρὸς φόνον θρασυνόμενοι· φονεύειν ἐπιθυμοῦντες. Φοξὴ χεῖλος, εἰς ὀξὺ ἀνηγμένη· τουτέστιν, εἰς ὀξὺ λήγουσα· φοξαὶ δὲ τὸ χεῖλος αἱ ἀργεῖαι, ὡς δηλοῖ σιμωνίδης εἰπὼν, αὐτὴ δὲ φοξὴ χεῖλος. Φόξινος, ἰχθὺς εὐθέως γενόμενος, ἔχων κύημα· τίκτει δὲ ἐν ταῖς προλίμναις τῶν ποταμῶν, ὡς ἀριστοτέλης. Φοξὸς, ὁ ἔχων τὴν κεφαλὴν εἰς ὀξὺ λήγουσαν ἢ ἀπὸ τῆς ὀξύτητος· ἢ κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἐξ ὁμοιότητος τῶν πυριρραγόντων ὀστράκων· ἅπερ φοξὰ λέγεται· οἱονεί τινα φλοξά· προμήκης οὖν ἡ κεφαλὴ τῷ θερσίτῃ. Φορὰ, ἡ κίνησις· καὶ φορὰ ἡ εὐφορία· οἷον φορὰ σίτου, καὶ φορὰ ῥητόρων· λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρω· ὃ ποιητικῶς λέγεται φορέειν· ὃ μετὰ τῆς ἐν προθέσεως, οὐ λέγεται· ὄνομα δὲ ἀπ᾽ αὐτοῦ, ὁ ἐμφερής. μετὰ δὲ τῆς εἰς λέγεται εἰσφέρειν, καὶ δηλοῖ τὸ κατὰ μοῖραν καὶ νόμοις διδόναι. μετὰ δὲ τῆς ἐκ, ἐκφέρειν· ὃ λαμβάνεται ἐπὶ προφορᾶς λόγου, καὶ ἐπὶ τῆς ἔξω τοῦ πρέποντος φορᾶς, καὶ ἐπὶ νεκροῦ· καὶ μετὰ τῆς σὺν, συμφέρει· ἀφ᾽ οὗ τὸ συμφέρον, ὃ τέλος ἐστὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ, μέρος τῆς ῥητορικῆς· καὶ ἡ συμφορά. μετὰ δὲ τῆς προ, προφέρειν τὸ ὑβρίζειν· καὶ τὸ προτείνειν. μετὰ δὲ τῆς ἀνα, ἀναφέρειν, τὸ εἰς μεῖζον πρόσωπον ἀναφέρειν τὸν λόγον· καὶ μετὰ τῆς κατα, καταφέρειν· ἀφ᾽ οὗ καταφορὰ, ἡ κατηγορία. μετὰ δὲ τῆς δια, διαφέρειν, τὸ διαφορὰν ἔχειν· καὶ συντάσσεται ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς δοτικήν· καὶ τὸ συμβαίνειν· ὃ καὶ μετὰ τῆς σὺν λέγεται, καὶ δηλοῖ τὸ μετά τινος συμβαίνειν, καὶ ἐπιτηδείως ἔχειν, καὶ φιλικῶς πρός τινα· οἷον, ὁ σπουδαῖος ὀφείλει προνοεῖσθαι ἑαυτοῦ, καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ· ἀπὸ τούτου, διαφορὰ, καὶ διάφορος, ἐπὶ τοῦ ἐχθρωδῶς διακεῖσθαι πρός τινα, καὶ ἐπὶ τοῦ διαφορὰν ἔχειν· καὶ μετὰ τῆς μετα, μεταφέρειν· καὶ μεταφορὰ, τὸ μετατίθεται ἐφ᾽ ἕτερον τὴν ἁρμόζουσαν λέξιν· καὶ μετὰ τῆς παρα, παραφέρειν· καὶ παράφορος ὁ παραπαίων· καὶ μετὰ τῆς ἀντι, ἀντιφέρεσθαι, τὸ ἐναντιοῦσθαι· ὃ ποιητικῶς μὲν λέγεται, ἀντιφερίζειν· καὶ μετὰ τῆς ἐπι, ἐπιφέρειν· καὶ ἐπιφορά· καὶ ἐπίφορον πνεῦμα, τὸ ἐπιτήδειον καὶ ἁρμόζον τοῖς πλέουσι· καὶ μετὰ τῆς περι, περιφέρειν· καὶ περιφορὰ, ἐπὶ τῆς κύκλῳ φορᾶς· καὶ μετὰ τῆς ἀπο παθητικῶς, ἀποφέρεσθαι τὸ ἀπολαβόντα ἄθλον ἀπιέναι, ἤ τι τοιοῦτον· μετὰ τῆς συν, συμφέρειν τὸ συμβαίνειν· ἀπὸ τοῦ φέρειν φέρτερος, ὁ καρτερώτερος ποιητικῶς· ὁ μᾶλλον δηλαδὴ φέρειν δυνάμενος τὰ προσπίπτοντα· καὶ φέριστος, ὑπερθετικόν· καὶ ἰσοφορὰ, ποιητικῶς. Φορὰ ῥητόρων, καὶ ἄλλων τινῶν· καὶ φορὰ, ἡ εἰσφορά· λιβάνιος· ἔπειτα ἐν ταῖς φοραῖς, μὴ μεῖζον ἔστω τῆς νεὼς τὸ φορτίον. Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. Φοράδην, ὁ φερόμενος βασταγμῷ. Φορβαῖα, ἰατρικὰ φάρμακα. Φορβὰς βοῦς, ἡ νομὰς καὶ εὐτραφής. Φορβειὰ, περιστόμιον, καπίστριον· ἀπὸ τοῦ φέρειν βίᾳ· λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ. Φόρβας, ἀττικὸς ἥρως. Φορβειαί εἰσι, τὰ δέρματα τὰ περὶ τὸ στόμα τῶν αὐλητῶν προσδεσμούμενα, ὅπως ἂν σύμμετρον πνεῦμα πεμπόμενον, ἡδεῖαν τὴν φωνὴν τοῦ αὐλοῦ ποιήσῃ. Φορβὴν λέγουσι, τὴν τῶν ἀλόγων τροφήν· πρωτότυπον δὲ φορβῆς, τὸ φέρειν· ἐξ οὗ καὶ γῆ φορβὰς, καὶ φόρβας κύριον. Φόρβον, ἀπάνθρωπον. Φόρβυτα, οὖλα· ἠλεῖοι. Φοργαίη, ἡ ἀραιότης. Φορέοιτε παρὰ θεοκρίτῳ, ἀντὶ τοῦ φέρετε· τουτέστι [illegible]· ἐκφέρετε.

Φορέεσκον, ἤτοι ἐφόρουν καὶ ἔφερον. Φορεῖν καὶ ἄον νεκύας φόρεον. ἤτοι ἐνεκροφόρουν. ταὐτὸν τῷ φέρειν. ἐπήγαγε γὰρ ὅμηρος ἐν ὀδυσσείας χ, ταὶ δ' ἔφερον δμωαί. προσλήψει δὲ προθέσεων γίνεται ἀπ' αὐτοῦ, τό τε ἐκφέρειν καὶ τὸ εἰσφορεῖν. Φορεύμενα, φορούμενα. Φορῆναι· ἀπὸ τοῦ φορεῖν, φορέμεναι δωρικῶς, εἶτα τροπῇ τοῦ ε εἰς η, φορήμεναι ὡς καλήμεναι καὶ συγκοπῇ, φορῆναι. Φορῆναι, ὅ ἐστι φορεῖν, ἤτοι φέρειν· φοραίνω τὸ θέμα ἢ φόρημι. ὁμοίως τῷ κίχημι κιχῆναι. Φορήσεται, οἴσεται. Φορητά, ἀκτά· βαστακτά, ἃ δύναταί τις φέρειν. Φορητόν, τὸν ὑπὸ τοῦ ἀγροῦ σῖτον. Φόριγγες, τὰ ὕδνα. Φορύειν, τοῦ φορύσσειν πρωτότυπον εἶναι δηλοῖ τὸ φορύω· καθὰ καὶ τὸ φορύσσειν. τοῦ μὲν κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ κατὰ παραγωγήν. ἐξ οὗ καὶ τὸ αἱμοφόρυκτον. δῆλον δ' ὅτι, ἐκ τοῦ φορῶ γίνεται τὸ φορύω, καθὰ καὶ ἐκ τοῦ χῶ τὸ χύω. ἐξ αὐτῶν δὲ δωρικῇ προσθέσει τοῦ ν, τὸ φορύνω καὶ χύνω. κατὰ τὸ πτύω, πτύνω. Φόριμος, λυσιτελής. Φορίνη, καὶ ἐπὶ ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, ὡς ἀριστοφάνης ἐν γένησι, δῆλον ποιεῖ. Φορκόν, λευκόν· πολιόν· ῥυσόν. Φόρκυς, παρὰ τὸ φέρειν καὶ ὁρμᾶν τὰς ὁλκάδας ἐν αὐτῷ. ἤγουν τὰς ναῦς ἐν τῷ λιμένι. Φόρκυς, δαίμων θαλάσσιος. παρὰ τὸ φέρεσθαι ὠκέως. τὸ δὲ φόρκυν, τρεῖς κλίσεις ἐπιδέχεται. σημαίνει δὲ δύο· τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον. Φόρκες, χάρακες. Φορκίς, μονόφθαλμος. Φορμηδόν, κοφινηδόν· φορμός ἐστι, πλέγμα τινὸς μεγάλου εἶδος, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ ποιμένες. ἢ κατετίθεντο τὰ ὄσπρια. τάχα δὲ ἡ καλουμένη νῦν καλύβη. ἡ πλεκομένη ἀπὸ καλύβης. ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ φορμηδόν. Φόρμιγγα, μύρμηκα. Φόρμιγξ, ἡ κιθάρα. παρὰ τὸ προηγεῖσθαι τῆς οἴμης· προοίμιγξ. πρῶτον γὰρ ἐκιθάριζεν ὁ ἀπόλλων, εἶτα ἐπῆγον τὴν ᾠδὴν αἱ μοῦσαι. καὶ φορμίζειν, τὸ κιθαρίζειν. Φόρμιον, πλέγμα ψιαθῶδες· φορμίδιον. Φορμίζω, τὸ τῇ φόρμιγγι χρῶμαι· φόρμιγξ, εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου. φόρμιξ αἰολικῶς, ἀντὶ τοῦ φόρμιγξ. ἀποβάλλουσι γὰρ τὸ γ τῶν εἰς ιξ ληγόντων ὀνομάτων. οἷον ἴυξ, ἀντὶ τοῦ ἴυγξ· φάρυξ, ἀντὶ τοῦ φάρυγξ. Φορμίς, κυρίως ἡ ψίαθος. παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. τὴν σπυρίδα. Φόρκυνα, ὡς μόσσυνα, μετὰ ἐκτεταμένου τοῦ υ. καὶ φόρκυν δισυλλάβως, ὡς βότρυν λέγει ὅμηρος. Φορμίων, στρατηγὸς ἀθηναίων ναυτικώτατος. καὶ πολλάκις εὐτυχήσας ἐν ναυμαχίαις, καὶ ἐν τῇ πρὸς λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας, πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ναῦς διέφθειρε. Φορμίσιος· δίδυμός φησιν ὅτι φορμίσιος θρασικὸς ἦν καὶ τὴν κόμην στρέφων, καὶ φοβερὸς δοκῶν εἶναι. διὸ καὶ αἰσχύλου μαθητήν φησιν αὐτὸν εἶναι ὁ ἀριστοφάνης. βαθὺς δὲ ἦν, καὶ καθιεὶς τὸν πώγωνα. κωμῳδεῖται δὲ εἰς δωροδοκίαν. Φορμίσκοι, καλαθίσκοι. πλεκτὰ ἀγγεῖα. ἀπὸ τοῦ φορμός. ὅ ἐστι προκάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐκ φλοιοῦ. ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. ἢ κόφινον σημαίνει. Φορμός, ὁ κόφινος· καὶ φορμίσκος κατὰ παυσανίαν, λεπτόν τι ἀγγεῖον· φορμός, ἤγουν πλέγμα σπυρίς, ἐν ᾧ καὶ σῦκα ἔφερον. ἐκ τοῦ φέρω, ἐξ οὗ καὶ φόρτος καὶ τὸ φορεῖον, καὶ τὸ φοράδην ἐπίρρημα. Φορμός, πᾶν πλέγμα εἴτε εἰς καλαθίσκον ἐστὶ κατεσκευασμένον, εἴτε εἰς ψίαθον, εἴτε εἰς ἕτερόν τι τοιοῦτον. Φορμοραφούμεθα, ὡς φορμοὶ καταρραπτόμεθα. Φορμοσίκων, παχύ. Φορολεγῆσαι, φόρους συνάξαι. Φορολόγοι, ὑποτελεῖς· λειτουργοί. Φορολόγος, ὁ ἀπαιτῶν τοὺς φόρους. Φόρος, ἡ τῶν χρημάτων καταβολή. ἢ νέον τέλεσμα. Φόρος, κυρίως τὸ ὑπὲρ τῆς ἰδίας εἰσφερόμενον γῆς· τέλος δὲ, ἡ ὑπὲρ τῆς ἐμπορίας συντέλεια. Φορὸς ἄνεμος, ὁ τοῖς πλέουσι δεξιός. καὶ φορὸς ἡ συκῆ σύκων, ἤγουν φορὰν σύκων ἔχουσα. καὶ γηφόρος καρπῶν. ὅθεν καὶ πάμφορος γῆ, ἡ πάντα φέρουσα. Φορορόν, ἐγκώμιον· βαρύ. Φορταγωγὸν ναῦν φαμὲν, καὶ φορτίδα. καὶ φορτικήν. θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ ἐπὶ πλοίου φορτηγικοῦ χρῆται. Φόρτατον, κακῶν δέ κεν φόρτατον εἴη. ἰλιάδος ρ. ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη ἄριστον. ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προγεγονότων κακῶν τοῦτο ἄμεινον γένοιτο. γράφεται δὲ καὶ φέρτατον, τὸ κάλλιον. Φορτία, ψωμούς· κρέα· τυρούς. λέγει ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις· οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία. καὶ τἄλλα. τινὲς δὲ ἤκουσαν κόπρια φορτικῶς. Φορτικά, τὰ γελοῖα. καὶ τὰ ὑποψίας σκώμματα. Φορτὶς ναῦς, ἡ πρὸς ἐμπορικὸν φόρτον ναυπηγηθεῖσα. Φόρτον. ἀριστοφάνης· ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἂν τρυγέσι, τὸν φορτικὸν γέλωτα. ἵνα μὴ γελασθῶμεν. Φορυγαιῶδες, συρφετός· βόρβορος, ἀκαθαρσία. Φορυκέα, δένδρον ποιόν. Φορύετο, ἐμολύνετο· ἐφύρετο τῷ αἵματι. ἐξ οὗ τὸ αἱμοφόρυκτα. Φορύξαντες, φυράσαντες. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φορύξας αἵματι, ταὐτὸν τῷ φύρσας. ἐκ τοῦ φορῶ φορύω. ἐξ οὗ παράγωγον τὸ φορύσσω. τὸ δὲ φορύω, συγκοπὴν παθὸν καὶ μετάθεσιν γίνεται ὁ μέλλων φύρσω. ἔστι δὲ φορύσσειν, τὸ μεταφέρειν, καὶ μόριον ἐκ μορίου μεθέλκειν. Φόρυς, δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν. Φορυσσέμεναι, μολῦναι. Φορυτόν, φρύγανον· χοινίον. δέσμην χόρτου συρφετώδης. ἢ φρυγανώδη ἀκαθαρσίαν. ἢ ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ τὴν ἐκ φρυγάνων στρωμνήν. Φορυτῷ, τῷ ἀπὸ τῆς γῆς αἰρομένῳ ὑπὸ τῶν ἀνέμων χόρτῳ φρυγανώδει, ἀπὸ τοῦ φορύω. τοῦτο παρὰ τὸ φέρω ἢ φορῶ. Φορῶ, ἐπὶ ἐνδύσεως καὶ βαστάγματος πολυκίνητόν ἐστιν. ἔχει γὰρ καὶ μέλλοντα. ἐξ οὗ ἐν τοῖς ἑξῆς, τὸ οἷα ὅπλα οὐδὲ ἐσῶμοισι φορήσει. καὶ παρακείμενον ἐνεργητικόν. καὶ σύνθετα ῥήματα, τὸ συμφορεῖν, ἀντὶ τοῦ συνάγειν. καὶ παραφορεῖν χάλικας, ἀντὶ τοῦ παρακομίζειν. καὶ διαφορεῖν, τό, τε παρὰ τοῖς ἰατροῖς, καὶ τὸ κωμικόν. καὶ τὸ ἐπιφορεῖν χῶμα· ἢ μάλιστα χοῦν. ἐξ οὗ τὰ ἱστορούμενα μεγάλα χώματα. καὶ τὸ ἀναφορεῖσθαι καὶ τὸ δυσφορεῖν, ἀντὶ τοῦ δυσανασχετεῖν. καὶ τὸ ἀνάπαλιν αὐτοῦ εὐφορεῖν. καὶ τὸ εὐφόρησε χώρα. καὶ πόλις εὐφόρησεν ἀνδρῶν ἀγαθῶν. ἔχει δὲ παράγωγον τὸ φορύω. ἀφ' οὗ φορυτὸς τὸ πλῆθος. ἐκ τούτου καὶ κηρεσιφόρητοι, οὓς κῆρες φοροῦσιν. ἤτοι φέρουσι. καὶ παροιμιώδης περὶ φόρητος ἀρτέμων, καὶ ὁ φορητός, καὶ ὁ ἀφόρητος. καὶ οἱ παιζόμενοι ἀφόρητοι καλοῦνται. οἳ δηλοῦσι καινοεργά τινα ὑποδήματα. καὶ ὁ κατ' αἴνιγμα μεταφορητὸς οἶκος. ὃς δηλοῖ τὸ πλοῖον. Φορωνεύς, ὄνος βασιλικός. Φουαδδεῖ, σωμασκεῖ. Φοῦιξ, σφύσιγξ. Φοῦσκος, ὀξυκέφαλος. Φοῦαι, ἀλώπεκες. Φουλίδερ, παρθένων χορός· δωριεῖς. Φυλκόμενοι, πλλόμενοι· δωριεῖς. Φόας, φῶς· χαρά· σωτηρία. Φόως ἐρέουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσα. γίνεται δὲ κατὰ πλεονασμὸν ἐκ τοῦ φῶς, ὡς καὶ ἠχώς.

ΤΟ Φ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ· Υ· ΚΑΙ Ω·

ραγματα, καταστρώματα. Φραγελλὸ, ἐκ τοῦ φραγγέλλειον· ὃ σημαίνει σειρὰν ἐκ σχοίνου πεπλεγμένην. ἢ κέκληται μάστιξ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἔθνους· φράγγελοι γὰρ, ἔθνος ἰταλίας. φράζειν, καὶ τὸ ἀγγέλλειν, ὡς ἐνταῦθα· φράζειν

τὸ συντιθέναι, καὶ δημιουργεῖν λόγους· ἐξ οὗ καὶ φράσις ἡ ἀπαγγελία. φράζειν, καὶ τὸ κελεύειν, οἷον χαίρειν φράζομαι. Φραγμός, θριγκός· ἢ καὶ ὁ νόμος. Φραγμοσύνη, σκέψις· βουλή· νόησις. Φραδέος νόου, φρονίμου· συνετοῦ. Φράδεν, ἔλεγε. Φραδάον, ἑρμηνεῦον. Φραδαῖσι, βουλαῖς. Φράδη, φράζε· λέγε. Φράδμων ἀνήρ, ὁ ἐπιστήμων· γνωστικός· ἐκ τοῦ φράζω. Φραδέως, φραστικῶς· φανερῶς. Φράζεσκε, τύπτεσκε· λέγεσκε, πείθεσκε, πείρεσκεν, ἀκούεσκεν. Ἴωνες εἰώθασι σχηματίζειν τὰ τρίτα πρόσωπα, ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ, καὶ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, ἀποβολῇ τῆς συλλαβικῆς αὐξήσεως, καὶ τῆς χρονικῆς, καὶ προσθήκῃ τῆς σκε συλλαβῆς· καὶ τοῦτο ἐν τοῖς βαρυτόνοις ῥήμασιν· ἐν τοῖς περισπωμένοις δὲ, καὶ ἐν τοῖς εἰς μι οὕτως· ἐποίει, ποίεσκεν· ἐκβολῇ τοῦ ι τῆς ει διφθόγγου· ἐβόα, βόασκε, συστολῇ τοῦ α· ἐχρύσου ἐχρύσοσκεν ἐκβολῇ τοῦ υ· ἐτίθεσκε· συστολῇ τοῦ η εἰς ε· ἵστη, ἵστασκε· συστολῇ τοῦ η εἰς α, ἐδίδω, ἐδίδοσκε· συστολῇ τοῦ ω, εἰς ο· ὁμοίως ἐζεύγνυ, ζεύγνυσκε· τὸ τρίτον πρόσωπον δὲ τοῦ δευτέρου ἀορίστου τῶν βαρυτόνων, καὶ περισπωμένων ῥημάτων πάντων, τὸ ε ἔχει πρὸ τοῦ σκε, οἷον ἔτυπε, τύπεσκεν, ἔφλεγε, φλέγεσκε. Φράζεσθαί σε ἄνωγα· ἀντὶ τοῦ φράζου, εἴτε συμφέρον, εἴτε μή. Φράζεσθαι, συμβουλευτικὴ λέξις· ἔστι γὰρ ἐνεργητικῶς φράσαι, τὸ εἰπεῖν· φράζεσθαι δὲ, τὸ βουλευτικῶς σκέπτεσθαι. Φράζομαι, διὰ φροντίδος ἔχω· Ἀπολλώνιος· ἀλλὰ φίλοι φράζεσθε· ἤγουν διὰ φροντίδος ἔχετε. Φράζω, ἐνεργητικῶς σημαίνει τὸ λέγω· φράζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ σκέπτομαι, καὶ διανοοῦμαι· ἢ φράζω τὸ λέγω· φράζομαι δὲ, τὸ νοῶ ποιητικῶς· φράσον, ἀντὶ τοῦ εἰπέ, ποιητικόν· φράσαι, ἀντὶ τοῦ διανοήθητι· Ὅμηρος· σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις. Φράσδει, ἀντὶ τοῦ φράζει· δωρικῶς· Θεόκριτος· φράσδει πάνθ' ἥλιος ἄμμι. Φράζεο, διανοοῦ, βουλεύου· καὶ φράζονται, σκέπτονται· ἀφ' οὗ φραδαὶ νοῦς· ὡς τὸ φραδέος νόου τέτυκται· καὶ ἀριφραδής, ὁ ἄγαν συνετός· ἀριφραδὴς τὸ κύριον· καὶ διέσταλται κατὰ τόνον· καὶ φράδμων ὁ βουλευτής· οἷς ἐναντίον ὁ ἀφραδής· φράζειν τὸ λαλεῖν λεκτικῶς· ὅθεν φράσις, καὶ περίφρασις, καὶ παραφραστής. Φραΐζειν, σωφρονίζειν. Φράξαι δόρυ δορί, ἀσπίδα ἀσπίδι, σάκος, σάκει· κόρυν, κόρυθι· ἄνδρα, ἀνδρί· δῆλον ὡς ταῦτα μὲν τὸ ἔφραξαν, σάκος, σάκει· καὶ ἀσπὶς, ἀσπίδ' ἔρειδε· σαφέστερον δὲ τοῦτο ἐκείνου· ὅτι δὲ τὸ φράξαι καὶ τὸ ἐρεῖσαι συντροχά εἰσιν ἀλλήλοις, δηλοῖ καὶ ὁ φραγμὸς ὁ πύκνωσιν ξύλων ἔχων. Φραξάμενος, κλείσας· ὀχυρωσάμενος. Φράξαντες, τοὺς μεθ' Ὅμηρον φρακτικοὺς, καὶ κατάφρακτος ὁ πολίτας παρήγαγε· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ πυκνῶσαι· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῶν Ἰνδίων φραγμοί. Φρασαίατο, ἀντὶ τοῦ φράσαιντο· Αἰολεῖς ἐπὶ τῶν τρίτων προσώπων τῶν εὐκτικῶν, εἰώθασι τρέπειν τὸ ἀμετάβολον εἰς α· οἷον πείθοιντο, πειθοίατο. Φράσαντας, εἰπόντας· δείξαντας· λέξαντας. Φρασθεὶ, λεχθεί· δειχθεί· καὶ τὰ ὅμοια. Φρασίζωον, διασκεπτόμενον εἰς ζωήν. Φράσμων, προσέχων. Φράσσασθαι, φρασθῆναι· συνεῖναι. Φράσις, λέξις· διάλογος· ἑρμηνεία· φράσις δὲ, γένος Ἀθήνησι. Φρασσάμενος, σκεψάμενος· νοήσας· λογισάμενος. Φράσσεται, ἀσφαλίζεται· τηρεῖται· ἀντέχεται. Φρασσόμεθα, βουλευόμεθα· εἴπωμεν. Φράσσω ἄμπελον, ἢ φυτοῦ τι· ἤγουν ἕρκος αὐτῇ περιτίθημι· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρῶ φράσσω· ἐξ οὗ ὁ κατάφρακτος στρατιώτης, καὶ οἱ φραγμοί. Φραστῆρες, μηνυταί. Φραστὺς, σκέψις· ἔννοια· βουλή· φράσις. Φράτερες εἰσὶν, οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχοντες· οἷον πατριᾶς τινος· ὁ δ' οὖν Ὅμηρος αὐτὴν πάτραν, ἡ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη· καὶ κατὰ ἀναφορὰν, πάτρη καλεῖται· μεταπέπλοκε δὲ τὰ στοιχεῖα καθάπερ ἐπὶ τοῦδε· ὁ φάτριος Ζεὺς, καὶ ὁ πάτριος. Φραχθέντες σάκεσιν, ἀντὶ τοῦ κατασφαλισθέντες· πυκνωθέντες· ὡς ἀλλαχοῦ· ἔφραξαν τε νῆας τείχεϊ χαλκείῳ, ἐκ τοῦ φράσσω· ἐξ οὗ καὶ οἱ κατάφρακτοι ὁπλῖται. Φρεάρριος, δῆμος τῆς Λεοντίδος. Φρέαρ, παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι· ἢ παρὰ τὸ φέρω, συγκοπῇ φερέαρ φρέαρ· ὡς θένω θέναρ· ἐξ οὗ φέρεται τὸ ὕδωρ. Φρεάτεια, τὰ βαθέα ὀρύγματα. Φρείατα, φρέατα. Φρεναργίους, φρενήρεις. Φρενεῖν, φρονεῖν· διδάσκειν. Φρεμπάρωσις, βλαψίφρων. Φρένες, οὐ μόνον ἀσωμάτως καὶ νοητῶς ἐπὶ λογισμοῦ, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν σπλάγχνων· ὃ καὶ διάφραγμα λέγεται· ἔστι δὲ ὑμὴν, ἀποχωρίζων τὸ ἧπαρ ἀπὸ τοῦ σπληνὸς τοῦ πνεύμονος, καὶ τῆς καρδίας· ἢ καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιοὺς, φρένες εἰσὶν αἱ διεζωκυῖαι τὸν ὑπὸ τῷ πνεύμονι καὶ τῇ καρδίᾳ τόπον, ὃ καλεῖται καὶ διάφραγμα· συντελεῖ δὲ εἰς τὸ φρονεῖν· ὅθεν καὶ φρενήρης, ὁ φρόνιμος· ἐν δὲ τῷ φλεγμαίνειν, παραφροσύνας ποιεῖ· μελαίνας δὲ φρένας ἔφη ὁ ποιητὴς, διὰ τὸ ἐντὸς αὐτὰς ἐν βάθει κεῖσθαι, καὶ μὴ ὁρᾶσθαι· ἢ καὶ ἄλλως μελαίνας τὰς τοῦ θυμουμένου καὶ μὴ ἔχοντος ἡμέρως, ἀλλ' οἷον σκοτεινοῦ, καὶ νυκτὶ ἐοικότος. Φρένες ἔμπεδοι, ἐναντίον τῷ φρένες ἠερέθονται· περὶ οὗ προείρηται. Φρένας ἐξείλετο Ζεὺς, φανερῶς ἐπὶ ἀφροσύνης κεῖται. Φρενοῦν, φρονεῖν· διδάσκειν· νουθετεῖν. Φρενήρης, φρόνιμος· ἢ παράφρων· ἀρτίφρων. Φρενὶ, διανοίᾳ. Φρενὸς ἔκστασις, ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν. Φρενώσας, παραλογισάμενος· ἀπατήσας. Φρενωτήριον, παραίνεσις. Φρένες εἰσὶν, ἐνέργεια ψυχῆς πρός τι τῶν ὄντων, ἀκολούθως φερόμεναι. Φρένες, οὐ μόνον ὁ λογισμὸς, ἀλλ' ἤδη καὶ ὑμήν τις ὑπεζωκὼς καλούμενος· τὸ γοῦν μετὰ τὰς σωματικὰς ταύτας φρένας κατὰ τὰ ἐναντία ἐν τῇ ῥάχει μέρος τοῦ σώματος, μετάφρενον λέγεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶσαν τὴν ῥάχιν, μετάφρενον λέγουσι. Φρενήρη, ἀντὶ τοῦ σώφρονα λέγουσιν Ἴωνες· λαμβάνουσι δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. Φρενοβλάβεια, ἡ τῶν φρενῶν βλάβη. Φρενοκλοπεῖ, ἐξαπατᾷ. Φρενοτέκτονος ἀνδρὸς, τοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ φρενὸς τεκταινομένου καὶ συντιθέντος. Φρεσὶ κέχρηται ἀγαθῇσι παρ' Ὁμήρῳ, ἔπαινος εὐσεβείας ἐστίν· ἐξ οὗ ἀνάπαλιν ἔστιν εἰπεῖν, ὁ μὴ τοιοῦτος, οὐ κέχρηται φρεσὶν ἀγαθαῖς. Φρεσὶν ὁρμαίνειν, πρὸς διαστολὴν λεχθὲν τοῦ ἄλλως ὁρμαίνειν, κίνησιν δηλοῖ βουλευτικήν, ἥτις ἐπὰν παύσηται, ἵστασθαι λέγεται. Φρεατύμπανα, ὄργανά τινα παρὰ Πολυβίῳ. Φρεωρύχος, φρεατορύκτης· γένος ἦν Ἀθήνησιν, ἢ οἱ τὰ φρέατα ὀρύσσοντες. Φρὴν, παρὰ τὸ προΐω τὸ προπέμπω συγκοπῇ, πρῶ· καὶ φρῶ· ἐξ οὗ φρήν· ἀφ' ἧς προΐεται τὰ βουλεύματα. διὰ τί ἐσημείωται φρὴν φρενός; οὐδὲν εἰς ην λῆγον ὄνομα μονοσύλλαβον μόνως ἐστὶ θηλυκόν, ἀλλ' εἰ ἐπιδέχεται τὸ θηλυκὸν γένος, ἐν κοινότητι ἐπιδέχεται· οἷον ὁ χὴν, καὶ ἡ χήν· ὁ ῥὴν καὶ ἡ ῥήν· σημαίνει δὲ τὸ πρόβατον· τὸ δὲ φρὴν, διήλλαξε. Φρητία, στόμα φρέατος. Φρήτρη, τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ φατρία παράγουσι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ρ, καὶ συγκοπήν· ἄλλοι δὲ, πρωτεύειν φασὶ τὴν φρατρίαν μετὰ τῶν δύο ρ· καὶ ἀπ' αὐτῆς γίνεσθαι τὴν φατρίαν, ἀποβολῇ τοῦ πρώτου ρ.

λέγεσθαι δὲ ἐκ μὲν τῆς φρατρίας τοὺς φράτορας· ἤτοι τοὺς συγγενεῖς καὶ συμφυλέτας καὶ τὴν φρήτρην τὴν αὐτὴν οὖσαν τῇ φατρίᾳ, ἥ τις ἐστὶ τρίτον φυλῆς· λεγομένη καὶ τριττύς, ὡς προείρηται. ἀφ' ἧς φρήτρης, καὶ ἀφρήτωρ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὁ μεμονωμένος συγγενείας, καὶ μὴ ἔχων φρήτρην. καὶ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς φράτωρ καὶ φράτριον, τόπος ἐν ᾧ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας συνήγοντο. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῆς φρατρίας. φατριάζειν ἀττικῶς, τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συνιέναι. αἴλιος διονύσιός φησι φατρία, ἣν ἴωνες πατριάν. καὶ ὅτι φράτορες οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας. οἱ δὲ ἀχαιοὶ, φράτερας διὰ τοῦ ε. οὗ φησιν ἡ εὐθεῖα, φράτηρ. φέρεται καὶ ὅτι φράτηρ ἀττικά φασιν· ἴωνες δὲ, διὰ τοῦ ω. ἀφ' οὗ τοι καὶ φρήτρην λέγεται καὶ φατρία. ὅθεν καὶ φατριάζειν, τὸ εἰς φρατρίαν συνιέναι. Φρεάρριος, δῆμος τῆς λεοντίδος. Φρίζει, φοβεῖται. Φρίκα, λεπτοκυμία. ἡ ἀρχὴ τοῦ κύματος. Φρίκες χάρακες. Φρίκη, τρόμος. παλμὸς, ἀπὸ τοῦ φρίσσω. Φρικνὸν, φριγαλέον. δεινόν. φοβερόν. Φριμαγμὸς, οὐκ ἔστιν ὁ χρεμετισμὸς, ἀλλὰ ὁ διὰ τῶν ῥινῶν τῶν ἵππων ἐκπεμπόμενος ἦχος ὅταν γαυριῶσι. Φριμασσομένη, χρεμετίζουσα. ἀγριουμένη. ἡ ἀτάκτως πηδῶσα. καὶ φριμαγμὸς, ὁ χρεμετισμὸς παρὰ λυκόφρονι. καὶ φριμασσόμενοι τῷ παράγω, ἤγουν ἀποφυσῶντες ἢ φρυασσόμενοι, φυσῶντες. Φριμάττεσθαι, ἐπὶ τράγου. φρυάττεσθαι δὲ, ἐπὶ ἵππου. καὶ φρυάγμαθ' ἱππικὰ, σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ. Φριμεῖται, φριμάσσεται. Φρὶν, φρένα. διάνοιαν. γνώμην. Φρὶξ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. φρίσσει τις φόβῳ, ἢ ψύχει. ἢ ὀργῇ. ἐμψύχως οὖν τὰς φάλαγγας φρίσσειν φησί. φρὶξ ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ ὕδατος ὅ ἐστι, τοῦ κύματος ἀρχομένου. ἢ τὸ ἐπὶ πολάζον τῷ κύματι ἀφρῶδες ὅταν ἄνεμος ἄρχηται πνεῖν. ἢ ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυμάτων. Φριξότριχα, ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. Φρίξαν ἔθειραν, ὀρθὴν ἔστησαν τὴν τρίχα. Φρίσσουσιν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὕψος αἴρονται. ἀπολλώνιος. Φρίσσειν, δηλοῖ καθόλου πύκνωσίν τινα ὀρθωτικὴν καθ' ἡσύχιον κίνησιν. οὕτω γὰρ τρίχες φρίσσουσιν. οὕτω τὸ λήϊον φρίσσει ἀσταχύεσσι. καὶ στίχες φρίσσουσιν, ἀσπίσι καὶ κορύθεσι καὶ ἔγχεσιν. ἐκ τούτου τοῦ ῥήματος γίνεται φρὶξ, καὶ ἐπὶ φρὶξ, ἡ προοίμιόν ἐστι κύματος. μελανία πόντου, ὅτε ἄνεμος χέεται νέον ὀρνύμενος. καὶ ὅτι ὥσπερ ἀπὸ αἰτιατικῶν τοῦ πατέρα, μητέρα, γαστέρα γίνονται εὐθεῖαι, πάτρα, μήτρα, γάστρα. οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ φρὶξ, φρικὸς φρίκα, παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ φρίκα. καὶ ὥσπερ γάστρα, γάστρη, ὡς τὸ γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπεν, οὕτω φρίκα, φρίκη ἰωνικῶς. Φρίσσειν κυρίως, τὸ ἐξορθοῦν τὰς τρίχας. καὶ φρίσσει, φοβεῖται. Φρίττει ὁ χοῖρος ταῖς θριξὶ, φρίττει τὸ λήϊον τοῖς ἀσταχύσι. φρίττει ὁ στρατὸς τοῖς δόρασι, καὶ ἡ θάλασσα τοῖς κύμασι. φρίττει δὲ ὁ φοβηθεὶς, ἐπειδὰν αὐτῷ ὀρθαὶ αἱ τρίχες γίνωνται. ἔφριξαν αἱ τρίχες. φρίττειν λέγομεν, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὅταν ὑπὸ τῶν κυμάτων τραχύνηται. Φροίμια, προοίμια. προῤῥήσεις ἀττικοί. Φρόκλος, περίπολος. Φρονεῖν, τὸ νοεῖν. καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν. φρονεῖν τὸ λογίζεσθαί τι, καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καταφρονεῖν δὲ, τὸ εὐτελίζειν, καὶ ὑπερορᾶν. φρονῶ τὰ τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ στέργω καὶ ἀποδέχομαι, καὶ φρονῶ, τὸ φρόνησιν ἔχω ἀμεταβάτως. καὶ φρονῶ τόδε, ἀντὶ τοῦ νοῶ μεταβατικῶς. φρονῶ σοι εὖ. νοῶ σοι καλῶς. Φρόνημα λέγουσι, τὴν ἐκ τῆς φρονήσεως ἐπιγινομένην τῷ φρονηματικῷ γνῶσιν τοῦ φρονηθέντος. φρόνησιν γὰρ καὶ φρονητὸν καὶ φρονητικὸν καὶ φρόνημά φασι. καὶ φρόνησις μέν ἐστιν ἡ σχέσις. φρονητὸν, τὸ φρονούμενον. καὶ φρονητικὸν, τὸ φρονοῦν. καὶ φρόνημα, ἡ γινομένη ἐκ τῆς φρονήσεως τῷ φρονηματικῷ γνῶσις, τοῦ φρονηθέντος πράγματος. Φρονήσεως ἔργα εἰσὶ, τὸ εὖ βουλεύεσθαι. τὸ κρῖναι τὰ ἀγαθὰ, καὶ τὰ κακὰ, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ αἱρετὰ, αἰσχρὰ. καὶ φευκτά. τὸ χρήσασθαι καλῶς, πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς. τὸ ὁμιλῆσαι ὀρθῶς. τὸ συνειδεῖν τοὺς καιρούς. τὸ ἀγχινόως χρήσασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ. τὸ τὴν ἐμπειρίαν ἔχειν τῶν χρησίμων πάντων. Φρόνησις, ἡ φέρουσα ὄνησιν. Φρόνησίς ἐστι, διάγνωσις τῶν ποιητέων, καὶ οὐ ποιητέων. ἢ ἐπιστήμη διαιρετικὴ καλοῦ, τε καὶ κακοῦ. ἵνα τὸ μὲν ἑλώμεθα, τὸ δὲ, φύγωμεν. ἡ δύναμις ἐπιστημονικὴ, ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν, καὶ οὐδετέρων. ἢ ἀρετὴ τοῦ λογικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, περὶ τὰ ποιητέα καὶ μή. Φρονιμεύεσθαι, μὴ λέγε. φρονεῖν δὲ τὰ ὄντα. Φρόνις, ὅμηρος. καὶ φρόνιν ἤγαγε πολλήν. ὁ μὲν ἡρωδιανὸς παρὰ τὴν φρόνησιν κατὰ συγκοπήν, ὁ δὲ ὧρος, ἐκ τῆς φρὼν φρονὸς γενικῆς γίνεται φρόνις. Φροντίζω, κήδομαι. μέλω. μεριμνῶ. ἐπιστρέφομαι. προτιμῶ, ἀλέγω. πολυωρῶ, μεταποιοῦμαι. ἰασσόν. Φροντίζω, καὶ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. φροντίζω τοῦτο, ἤγουν σκέπτομαι. ἀριστοφάνης. τοῦτο πάνυ φρόντιζέ τι. ἤγουν σκέπτεσθε. φροντιῶ, μέλλων ἀττικῶς ἐστιν. ἐκ τοῦ κοινοῦ μέλλοντος φροντίσω ἀποβολῇ τοῦ σ φροντιῶ. περισπῶντες γὰρ τὴν τελευταίαν οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσι τὸν ἴδιον μέλλοντα τῆς τετάρτης συζυγίας. Φρόντις ὄνομα κύριον, τῆς πανθοῦ γυναικός. καὶ ἀρσενικὸν, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. βαρύνεται δὲ, κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς τις δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ παραληγόμενα τῷ ο ἢ μόνῳ ἢ σὺν ἑτέρῳ, ὀξύνεται. προιτὶς, κοιτὶς, φροντίς. τὸ φρόντις ὡς κύριον βαρύνεται, πρὸς διαστολήν. Φροντίς ἐστιν, ἑλιγμός τις ἢ μέριμνα. Φροντιστήρια, τὰ διδασκαλεῖα τῶν φιλοσόφων. λέγονται δ' ἂν οὕτω καὶ τὰ παρ' ἡμῖν μοναστήρια, ὡς τῆς ὄντως φιλοσοφίας ἐνταυθοῖ μελετωμένης. Φροντιστήριον παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, βουλευτήριον. ἡ σύνοδός τις καὶ θᾶκος, παῦλαν ἔχον. σοφὸν θᾶκος δὲ καλεῖται, ὁ τόπος ἀττικῶς ἔνθα πολλοὶ συνέρχονται σκεψόμενοι. φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο, οἱ περὶ τὸν σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν ἀλλήλων, καὶ διὰ τοῦτο μηδέποτε παύεσθαι τῆς φροντίδος. Φρονῶ, αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ τὸ εὖ φρονῶ, ἐπεὶ διαλελυμένον ἐστί. τὸ δὲ εὐφρονῶ, δοτικῇ. Φροῦδα, ἀφανῆ. Φροῦδοι, παντελῶς ἀφανεῖς. ἔρημοι. οἱονεὶ ἀπεληλυθότες. ἔκδημοι. Φρουρὰς ᾄδων παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. οἱ φρουροῦντες ἐν τῷ πολέμῳ διὰ τὸ παραμυθεῖσθαι αὐτῶν τὴν ἀγρυπνίαν, ᾖδον. καὶ οὕτως ἦν λεγόμενον ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων, φρουρὰς ᾄδειν. Φρουρέω φρουρῶ, τὸ φυλάσσω καὶ σκοπῶ. θεόκριτος. μηκέτι τι φρουρεῦμαι, ἐπὶ προθέσεσιν ἄρα τε. φρουρεῖ φυλάσσει, ὅθεν φρουροὶ οἱ φύλακες. Φροῦδος, ἀττικοί. ἀφανὴς ἔλληνες. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς προ προθέσεως καὶ τοῦ ὁδὸς. οἱονεὶ ὁ προοδεύων· ὥσπερ φρουρὸς, ἀπὸ τοῦ προορᾶν. Φρούριον, τὸ πολίχνιον λέγεται. ὃ καὶ πολίχνη θηλυκῶς καὶ ἔρυμα λέγεται. φιλόστρατος δὲ, τὸν κρημνὸν λέγει φρούριον, ὡς τὰ τοῦ φρουρίου δυνάμενον. Φρουρὸς, ὁ προορῶν παρὰ τὸ προορᾶν. φρούριον δὲ, σημαίνει τὸ κάστρον. Φρύαγμα, ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχὴ, ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως. καὶ φρυαττόμενος. ἐπαιρόμενος, καὶ φρυάττεσθαι, τὸ καθ'

φρυάττεσθαι. Φρυάττεσθαι, ἐπὶ τῶν φυσώντων ἵππων καὶ γαυρουμένων λέγεται. φρυμάσσειν, καὶ φρυάγματα, τὰ φυσήματα τῶν ἵππων. Φρυάσσεται, ἐπεγείρεται. μεγαλοφρονεῖ. γαυριᾷ. φρυάττεται, ἐπαίρεται. Φρύγανον, εἶδος φυτοῦ ῥαδίως ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναπτόμενον. καὶ φρυγανώδης ὕλη, ἡ μετέχουσα τῆς φύσεως τῶν φρυγάνων. Φρύγες, ἔθνος. φρυγία ὁ τόπος ἐν ᾧ οἱ φρύγες. καὶ ὁ ἀπ' ἐκείνης φρύξ. θρᾴκη καὶ ὁ ἀπ' ἐκείνης θρᾷξ. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς καρίας, κάρ. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς κρήτης, κρής. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς λιβύης, λίβυς. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς μαγνησίας, μάγνης. Φρύγετρον, ξυλίφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς. Φρυκτωρεῖ, δαδουχεῖ. λάμπει. ἢ διὰ πυρὸς ἀνάπτεται. Φρυκτωρία φανός, ἡ τῶν πύργων νυκτερινὴ φυλακή. παρὰ τὸν πυρσὸν, καὶ τὸ ὠρεύειν. ἢ φρυκτωρεῖν κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινομένων, δηλοῦν τι. ἀφ' οὗ φρυκτὸς, ὁ κοινὸς φανός. καὶ παραφρυκτωρεῖν, τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον κεχρῆσθαι. τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων, βλάβῃ δὲ τῶν οἰκείων. Φρυκτὰ, ξηρά. ἢ ἰχθύδια εὐτελῆ. Φρυκτὸς, μάντις. κλῆρος. σύμβουλος. πυρσός. Φρυμάσσειν, ἐπὶ ἵππου. φρυάγματα τὰ φυσήματα τῶν ἵππων. ἀφ' οὗ φρυάττεσθαι, καὶ φρυάττειν, τὸ διὰ ὑπερηφανίαν καὶ θρασύτητα φυσᾶν τοῖς μυκτῆρσι. Φρῦνις, κιθαρῳδὸς μιτυληναῖος. οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος παρὰ ἀθηναίοις κιθαρῳδικῇ νικῆσαι παναθήναια ἐπὶ καλλίου ἄρχοντος. ἦν ἀριστοκλείτου μαθητής. ὁ δὲ ἀριστόκλειτος τὸ γένος ἦν ἀπὸ θερσάνδρου. ἤκμασε δ' ἐν τῇ ἑλλάδι κατὰ τὰ μηδικά. παραλαβὼν δὲ τὸν φρῦνιν αὐλῳδοῦντα, κιθαρίζειν ἐδίδαξε. καὶ ἄλλα περὶ τούτου λέγουσι. Φρυνέος, εἶδος βατράχου. παρὰ τὸ ἐμφερὴς εἶναι πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἢ ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι, ἀπὸ τῆς λιμνώδους φύσεως ἐπὶ τὸν χερσαῖον. Φρυγίνδα, παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων. Φρύγιον ξύλον, ξηρόν. Φρύνιχος, καὶ φρυνώνδας. καὶ φρύνων. καὶ φρύνη, κύρια. Φρυνώνδας, πειθόντος ἐπὶ πονηρία, οὐδὲν ἧττον εὐρυβάτου. καὶ φρυνώνδας ὄνομα κύριον. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς φρυνώνδας καλοῦσι. Φρύττω ἄρτον ἐν κλιβάνῳ, ἤ τι ἕτερον. ἤγουν ξηραίνω. Φρῶν, ἡ φρονερὸν, γυναικῶν. Φῦ, ἔφυ. ἐφύετο. Φυαῖς, φύσεσι. φύγαδε, καθ' ὁμοιότητά ἐστι τοῦ οἴκαδε. καὶ μετατίθενται. ὡς γὰρ σκέπην, σκέπα. καὶ κρόκην, κρόκα παρ' ἡσιόδῳ. οὕτω καὶ φυγὴν, φύγα. ἐξ οὗ τὸ φύγαδε. ὁ δὲ ἀσκαλωνίτης ἀπὸ εὐθείας κλίνει τῆς φύξ, ὡς στύξ, στύγα. Φυγαδεύω, τὸ διώκω. φύζα ποιητικῶς. φυγὴ κοινῶς. καὶ φύξις τὸ αὐτό. Φυγαδευτήριόν ἐστι, σῶμα πρακτικὸν ἐμπαθοῦς ψυχῆς. ἀπὸ τῶν κυκλούντων αὐτὴν δαιμόνων ῥυόμενον. Φυγγάνω, ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεται φευγάνω. καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν. εἶτα διὰ τὸ ἐπαγόμενον γ καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς γ. φυγγάνω. οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγχάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχρήστου, καὶ τὸ ἁνδάνω ἀπὸ τοῦ ἥδω. καὶ τὸ πυνθάνομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. καὶ τὸ ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρεύγομαι καὶ ἕτερα. Φυὴ, φύσις σώματος. ἡλικία. Φυγὴ, καὶ ἡ δίωξις, καὶ ἡ κατηγορία, ἰακῶν. Φυγὴ ἀριστοφάνης ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρός. τόπος τοῦ δικαστηρίου ἀποκεκρυμμένος. Φυγόσκειν, φεύγειν. Φύει, γεννᾷ. Φύεσθαι, βλαστάνειν. Φῦν τ' ἄρα οἱ χειρί, ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῷ καὶ προσήγγισε τῇ χειρί. ἀπὸ τοῦ φύω, φῦμι. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔφυν, ἔφυς, ἔφυ. Φύζα, φόβου ἑταίρη. οἱ παλαιοὶ λέγουσιν ὅτι ἀεὶ φύζα, ἡ μετὰ δέους φυγή, ὅθεν καὶ ἔλαφοι φυζακιναὶ λέγει ὁ ποιητὴς φύζαν καὶ τὴν ἔκπληξιν. Φυζακινὸν, ἐπίθετόν ἐστιν ἐλάφων κοινὸν, διὰ τὸ ἑτοίμους αὐτὰς εἶναι εἰς φύζαν, ἤγουν εἰς φυγήν. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται, καὶ ὁ πάνυ φυγητής. Φύημα, κόπρος. Φυὴ, ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς λέγουσιν. ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων διττῶς. ἐπὶ μὲν γὰρ τοῦ σώματος, ἢ τὴν ἀναδρομὴν αὐτοῦ δηλοῦντες ἁπλῶς ὡς ἐν τῷ οὐδέμας οὐδὲ φυήν. ἢ τὴν εὐαρμοστίαν αὐτοῦ καὶ τὸ κάλλος. ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς, ἢ τὴν δύναμιν τῶν αἰσθήσεων, καὶ κινημάτων αὐτῆς, ὡς παρὰ πινδάρῳ ἐν τούτοις. σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ. ἢ τὴν εὐφυΐαν αὐτῆς καὶ δεξιότητα. καὶ φυὴν, βλάστησιν. αὔξησιν ἡλικίας παρὰ τὸ φύω. Φυὴν ἐδάην. παρ' ὁμήρῳ λέγει τὴν φυὴν οὐ μόνον τὴν φύσιν καὶ τὴν εὐφυΐαν καθ' ἣν εὖ πέφυκέ τις πρὸς ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ σῶμα ὑπεροχή. καὶ γεραρότης. Φύκα, σχέτλια. οὐκ ἀνεκτά. Φύκει, εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον. φύκῃ, ᾗ τινι τὰς οἰκείας ὄψεις χρίουσι. Φυκία, τὰ ἁπαλέα καὶ ἀπαλὰ, τὰ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ κείμενα. βρία δὲ βοτάναι τινές, ἐν τοῖς πετρώδεσι τόποις τῆς θαλάσσης φυόμεναι. Φῦκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. οἱ δὲ φυκία φασὶ, βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γινομένην. παρὰ τὸ φύεσθαι. φυτὸν γάρ ἐστι θαλάσσιον. φυκία δὲ θαλάσσια ζῷα, ἢ ὁ ἀφρός. παρὰ τὸ φύω. λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα, φυκία καὶ φυκίς. ἐκτείνει δὲ τὴν ἄρχουσαν τὸ φῦκος. Φυκιοχαίτην, ψαφαροχαίτην. Φυκτὰ. ὅμηρος. οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται. παροιμία δέ ἐστι. λεγόμενον ἐπὶ μεγάλων κακῶν. Φυκτὰ, φευκτά. Φυκτῆρες, φύλακες. Φυκοῦντα, φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς λιβύης. καὶ πολύχνιον ὁμώνυμον. Φῦλα, ἔθνη. συγγενικὰ γένη. Φυλάδα, ἑκάστη. Φῦλα λέγει ὅμηρος ἐν δευτέρᾳ ῥαψῳδίᾳ, τὰς φυλάς. φρήτρας δὲ ἃς οἱ ἀττικοὶ φατρίας ἔλεγον. καθολικωτέρα καὶ περιεκτικὴ ἡ φυλὴ, τῆς φατρίας. εἰς τρία γὰρ μέρη τὴν φυλὴν διῄρουν, εἶτα ἕκαστον μέρος φατρίαν ἐκάλουν. ἐλέγετο μὲν οὖν φατρία τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς, φράτορες δὲ ἐλέγοντο, οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχοντες. καὶ φρατρίζειν τὸ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχειν. φατρίαρχος δὲ ὁ τῆς φατρίας ἄρχων. Φυλακὴ, ἀπὸ τοῦ φυλάσσω. τοῦτο παρὰ τὸ φυλή. λέγουσι γὰρ ὅτι, τὰς φυλακὰς αἱ φυλαὶ εἶχον. ὅθεν λέγεται καὶ πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτὸς, καὶ δευτέρα, καὶ τρίτη. καὶ γὰρ τρεῖς ὥρας ἐφύλαττε μία φυλή. καὶ μετὰ ἄλλας τρεῖς, ἄλλη. ὥστε ἡ φυλακὴ τῆς νυκτὸς τρεῖς ὥρας σημαίνει. φυλὴ δὲ σημαίνει τὸ γένος καὶ γενεάς. Φυλάκη, πόλις θεσσαλίας βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ δεσμοῦ. Φυλακοὺς λάθη. ἰλιάδος ω. φυλακτῆρας, καὶ φύλακας λέγει ὅμηρος. οἱ δ' αὐτοὶ φύλακοι λέγονται καὶ σκοποὶ δὲ ἂν εἰκότως. ἔτι δὲ καὶ ὀπτῆρες. Φυλακτῆρες, τριχῶς λέγονται φυλακτῆρες καὶ φύλακες κοινῶς. καὶ φύλακοι ποιητικῶς, οὓς ἀρίσταρχος λέγει. οὐ βαρυτόνως φυλάκους προφέρειν, ἀλλ' ὀξυτόνως. καὶ κανόνα παράγει. τὰ εἰς κος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ α ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνονται. μαλακὸς. παρδακὸς. φαρμακός. ἀνακός. ὅθεν καὶ ἀνακοῖν διοσκούροιν. καὶ οὕτω μὲν κατὰ ἀρίσταρχον. ἄλλος δὲ τὸ βαρυτονεῖσθαι τὴν λέξιν πιθανὸν ἐκ τοῦ φύλαξ φύλακος. ἐξ οὗ ὁ φύλακος ἀναδραμούσης εἰς εὐθεῖαν τῆς γενικῆς. φυλακτήριον, τόπος ἔνθα οἱ φύλακες οἰκοῦσι. Φύλαξ, φυλακτήρ. Φύλαρχος, ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ.

ἄρχων. ὑπό τε τεταγμένοι τῷ ἱππάρχῳ. Φυλαρχία, τιμή τις. Φύλαρχον, χωρίον. Φυλάς, τὰς κατοικίας· ἀπὸ χωρήσεις, καὶ τὰ τετράποδα. Φυλάσιοι, οἱ ἐκ τοῦ δήμου τῆς φυλῆς· φυλὴ γὰρ δῆμος τῆς αἰνίδος· ὁ δὲ μὲν αὐδῖος τὸ τὸν νομίζει εἶναι φυλήν. ὁ δὲ φύλαρχος, φρούριον αὐτό φησιν εἶναι. Φυλάσσειν καὶ ῥύεσθαι, ταὐτά. Φυλάσσω, καὶ ῥύομαι, οὐ διαφέρουσι κατὰ νοῦν. Φυλάσσω, φρουρῶ· τηρῶ· ἀσφαλίζω. Φυλάττω, τὸ τηρῶ· φυλάττομαι δὲ παθητικῶς τὸ ἐκφεύγω, καὶ τηροῦμαι· καὶ φύλακες οἱ εἰς τὸ φυλάττειν τεταγμένοι, καὶ φυλακὴ τὸ πλῆθος τῶν φυλάκων, καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν φυλασσόντων· συντάσσεται τὸ φυλάττω ἀπὸ δοτικῆς, εἰς αἰτιατικήν· οἷον φυλάττω σοι τὴν οἰκίαν· καὶ τὸ παθητικὸν διαφυλάττεται ὁ οἶκος ὑπ᾽ ἐμοῦ· σημαίνει τὸ φυλάττομαι, ἔτι τὸ ἐξασφαλίζομαι, καὶ ἰδιοποιοῦμαι. Φυλείδης, φυλέως παῖς· ὁ μέγης. Φυλέτης, ἐκ τῆς φυλῆς· ὅ ἐστιν ὁμόψυχος. Φυλεύς· ἰστέον δὲ ὅτι ὁ πορφύριος, αἰτίαν τοῦ φυγεῖν τὸν φυλέα ἐξ ἤλιδος εἰς τὸ δουλίχιόν φησι, τὸ μαρτυρῆσαι ἡρακλεῖ περὶ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν βουκολίων, ὅπερ πάντως ἐλύπει τὸν τοῦ φυλέως πατέρα τὸν αὐγέαν· γέγονε δὲ τοῦτο ἡνίκα ἡρακλῆς τὴν αὐγέου κόπρον ἐξεκάθηρεν· ἄλλοι δὲ οὕτω· φυλεὺς γάρ φασι μοιχεύσας τιμάνδραν ἀδελφὴν ἑλένης καὶ κλυταιμνήστρας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ δουλίχιον. ὥς τε τοὺς ἀλόγως φασὶ διὰ τὴν ἐπιγαμίαν συμμαχεῖ καὶ ὁ μέγης. Φυλή, τόπος τῆς ἀττικῆς οὕτω λεγομένη· ἢ καὶ τάγμα· μέρος πόλεως. Φυλίης, φυλία ἐστὶν εἶδος ἀγριελαίας· ἄλλοι, συκῆς· οἱ δέ, εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ. Φυλιστιείμ, πτῶσον ποτίματι· ἢ ἴσου μέθη. Φύλλα, διὰ δύο λλ, εὐλόγως· δοκοῦσι γὰρ οὕτω λέγεσθαι διὰ τὸ ἐν τῷ φυσᾶσθαι λαλαγεῖν· ἢ πρὸς διαστολὴν τοῦ φύλου, ὃ δηλοῖ τὴν φυλήν. Φυλλάδα, τὴν στιβάδα τῶν φύλλων λέγει ἀπολλώνιος. Φυλλάδες, οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες. Φύλλα, τὰ κηπαῖα καὶ βοτανώδη χλωρὰ ἡδύσματα· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φυλλεῖα ἰσχνὰ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων· ἰσχνὰ δὲ οἷον εὐτελῆ καὶ μεμαραμμένα τῶν λαχάνων φύλλα· ταῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. καλεῖται δὲ φυλλεῖα καὶ τὰ τῆς θριδακίνης. Φύλλια, ὡς παρὰ τῷ ἱπποκράτει· ἡδύσματα κηπαῖα· οἷον κορίαννον, πήγανον· σέλινον. Φύλλες, ἀλώπεκες. Φυλλικώδεα, τὰ οἱονεὶ θαλακώδεα· καὶ σομφά, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φύλλιον, πέταλον· ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη. Φυλλίδες, τὰ τῶν ἀνθῶν ἅτινα φύλλα ἐκάλουν. Φυλλήϊον ἢ φύλλειον· ὄρος μακεδονίας. Φυλλιναίοις ἀγῶνας, ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον ἐπ᾽ ἄθλον· ἀλλὰ στέφανος. Φυλλίς, ποταμὸς βιθυνίας· ἀπολλώνιος· προχοὰς φυλληΐδας. Φύλλον, παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλαστάνω, φύαλλον καὶ φύλλον. Φύλλου τὸ τοῦ σιλφίου σπέρμα διὰ τὸ πλατὺ εἶναι, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γυναικείων· προστίθησι δὲ ὁ ἱπποκράτης, ποτὲ μὲν λυβικόν, ποτὲ δὲ αἰθιοπικόν. Φυλλοροεῖν, συντεθέασιν ἐκ τοῦ ῥέειν τὰ φύλλα. ὅμηρος προκρίνει τὸ χέειν ὡς λειότερον καὶ διὰ τοῦτο οἰκειότερον· διὸ οἱ μεθ᾽ ὅμηρον φυλλοχόον μῆνά φασι, καθ᾽ ὃν τὰ φύλλα εἰς τὴν γῆν χέονται. Φυλοβασιλεῖς, ἐκ τῶν φυλῶν αἱρετοί· οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες. Φυλοκρινεῖ, διακρίνει κατὰ δικάζει. Φῦλον, ἔθνος· γένος. Φύλοπις, ἡ μάχη· καὶ ὁ πόλεμος· καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ φυλὴ καὶ τοῦ ὄψ ὀπὸς ἡ φωνή· ἡ ἔχουσα δηλαδὴ φυλῶν διαφόρων ἤτοι γενῶν καὶ ἐθνῶν πολλῶν, ὄπας καὶ φωνάς· ἔστι δὲ τὸ τοῦ πολέμου σύμβαμα. ὁ γὰρ πᾶς πόλεμος φύλοπις. Φύμα, ψάρα, ἢ ἕτερον φῦμα. Φύντων, γεννηθέντων. Φύξηλις παρ᾽ ὁμήρῳ, εἰ μὲν ὁ φεύγων ἄλις, ἔχεται λόγου τὸ διὰ τοῦ η γράφεσθαι τὴν παραλήγουσαν· εἰ δὲ ὁ φεύγων ἴλαν, ἤγουν τὰς ἐν πολέμῳ τάξεις κατὰ τὸν πορφύριον, ἔχει ἀπορίαν ἡ γραφή. Φύξιος ζεύς, ὁ δυνάμενος ποιῆσαι φυγεῖν τὸν κίνδυνον. λέγεται δὲ καὶ φίλιος, καὶ ἑταιρεῖος καὶ ὁμόγνιος· καὶ ἐφέστιος· καὶ ἄλλα μυρία καλεῖται. γάμοις δὲ πάλιν ποιῶν, γαμήλιος· καὶ ἁπλῶς πρὸς τὰ συμβαίνοντα καὶ γινόμενα μετονομαζόμενος· φεύγων γάρ τις, φύξιον διὰ τοῦτο καλεῖται· συμβουλευσάμενος δέ, βουλαῖον· καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως. Φυξίμηλα δένδρα· τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα, ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων. Φύξιος ζεὺς παρὰ θεσσαλοῖς, ἤτοι ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ δευκαλίωνος κατέφυγον κατακλυσμόν, ἢ διὰ τὸ καταφυγεῖν τὸν φρίξον εἰς αὐτόν. Φύξιος ζεύς, ὁ βοηθῶν τοῖς φυγάσι, καὶ προσκαταφεύγουσι. Φύξις, ἀπὸ τοῦ φεῦξις ἀποβολῇ τοῦ ε δι᾽ εὐφωνίαν· πολλαχοῦ γίνεται· καθὰ καὶ τὸ ἐρυθραίνειν, ἐκ τοῦ ἐρευθαίνειν, ἢ ἀπὸ τοῦ φύγω, ζω· οἷα τοῦ φύγω μετενεχθέντος εἰς ἐνεστῶτα. Φυομένας, γενομένας. Φύοντι, ἀντὶ τοῦ φύουσι δωρικῶς. Φυός, φύτευμα γέννημα. Φύπαξ· ὅπερ ἡμεῖς βόμβαξ. Φύρακες, ἐλαφροί. Φύραμα, ζύμη σπέρμα ἢ ζημία. Φυραντής, ὁ ἡμεῖς φυράν. Φυρᾶν, ζυμοῦν, ἀναμάσσειν τὰ ἄλευρα· ἀφ᾽ οὗ φύραμα ἡ ζύμη· φυρῶ ἄρτους· φύρω τὸ ἀναμιγνύω, βαρυτόνως, καὶ τὸ συγχέω. Φυρδίσκια, σκωλήκια. Φύρδην, συγκεχυμένως· φύραμα· στέαρ· ζύμη· σταίς. Φύεσθαι, μίγνυσθαι. Φύρει, μολύνει· ἢ ἐκβρέχει· ἢ ἐκπλύνει. Φύρκος, τεῖχος. Φύρμα, κόπρος ῥύπος. Φυρμᾶται, μιαίνεται. Φυρμός, μολυσμός· ῥύπος· μίασμα. Φυροῖ, μολύνει· ῥυποῖ. Φυρτίτης, οἶνος. Φυρτίζεσθαι, τὸ παίζειν συνεστραμμένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις. Φυρτοῖσιν, εἰκαίοις· συμπεφυρμένοις· αἱ δὲ ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα συμπεφυρμένοις. Φύρσω χείλεα αἵματος, ἀντὶ τοῦ δι᾽ αἵματος, κατὰ προθέσεως ἔλλειψιν· τὸ μὲν κοινὸν φύρσω αἵματι, μετὰ δοτικῆς· ἔστι δὲ φύρσαι, τὸ μολῦναι καὶ συγχέαι, ὅθεν καὶ φύρδην συγκεῖσθαί τινα λέγονται· πρωτότυπον δὲ τὸ φυρᾶσαι· ἀφ᾽ οὗ καὶ φύραμα τὸ ζύμωμα· ἐκ δὲ τοῦ φυρᾶσαι κατὰ συγκοπὴν τὸ φύρσαι. ἵνα τῷ λόγῳ τούτῳ εἴη τὸ χείλεα φύρσαι αἵματος ἐνθένδε, πρὸς ὁμοιότητα τοῦ ἄλφιτον φύρσαι ὕδατι. Φῦσαι, τὰ χαλκευτικὰ φυσήματα· οἱ ἀσκοί. Φύς, γεννηθείς· βλαστήσας. Φῦσα, φαρέτρα· ἢ ἰχθύς ποιὸς ἐν τῷ νείλῳ γινόμενος· οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀὴρ ἢ ἀσκός. Φυσᾷ, πέπρηται· ἀπήρτηται. Φυσακτήρ, ἄρτος ποιός τις πεπανώδης. Φυσαλλίδες, φυσητήρια· αὐλοί. Φυσᾶν, ὀγκοῦσθαι· ἢ τὸ σφοδρῶς πέμπειν τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ στόματος· ἀφ᾽ οὗ φυσώδη ὄσπρια, τὰ ἐμποιοῦντα πνεύματα. ἀριστοφάνης· ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. Φυσᾶν, τὸ πρίζειν τὸ μυκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν, ταῦτα τὰ ῥήματά εἰσιν, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος γινόμενα. Φύσας χαλκευτικάς, τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων δι᾽ ἑνὸς σ γράφουσιν εὐλόγως· ἀπὸ τοῦ φῦ γὰρ μόνον διγραμμάτου ἐπιρρήματος ὀνοματοπεποιημένου, ἡ λέξις πέπηκται· διὸ οὐκ ἀνάγκη διπλασιάζεσθαι τὸ σ· ἐκτείνει δὲ τὴν ἄρχουσαν. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ χαλκευτικὴ φῦσα τραπεῖσα μεταφορικῶς, τὴν ἀλαζονείαν αὐτὴν ὁμωνυμεῖσθαι πεποίηκε διὰ τὴν ἀνεμώλιον κενορρημοσύνην τῶν ἀλαζόνων· ὧν οἱ λόγοι φυσήμασιν ἐοίκασι.

ἐάκασι· διὸ δὴ μάλιστα τῷ ἐμῷ περὶ παῖς, ἤτοι αὐλητρίδος, δημέας· καὶ φρυαττόμενος ἐπὶ βήματος ἐκ τοιαύτης ἐσκώφθη λέξεως· ἐπεστόμισε γὰρ αὐτὸν ὑπερίδης εἰπών, οὐ σιωπήσῃ μεῖζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ φύσημα· καὶ ἔχισται τὸ σκόμμα ὀξύ· δηλοῖ ὅτι τε ἀφυὴς ἐστὶν ἤτοι αὐλητρίδος φύς, καὶ ὅτι μέγα φυσᾷ· ἐκ δὲ τῆς φύσης καὶ ὁ φύσων· ἐπεὶ φυσώμενος πυριστίῳ αἵματι ἐνεργεῖ· ἔτι δὲ καὶ ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ φύσκη· ἤτοι αὐτῆς δὲ καί τις ὁ ψοφαῖος· λοπαδοφύση τῆς ἐσκώφθη· φύσης δὲ παρώνυμον, καὶ αἱ φύσαλοι τὰ κήτη. Φυσιγερός, συρμός· φύσει δὲ σκληρόν. Φύσει, βλαστήσει· ἀληθῶς φύει. Φύσιγγες, εἶδος σκορόδου· ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας· καὶ αἱ πρόβολοι τῶν ὀρνίθων· καὶ τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα. Φύσιγγα, τὸ καλούμενον, ἐκ καύλημα καὶ μᾶλλον τὸ κοῖλον, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φυσίζωος, ἡ γῆ ἡ τὰ πρὸς ζωὴν φύουσα καὶ δωρουμένη· ἢ ὅτι τῷ ὄντι λέγεται χώρα ἐν λακεδαίμονι, οὕτω φυσίζωος· ἐπεὶ ἐκεῖ δὴ κοιμῶνται οἱ διόσκουροι καθὰ τεθνῆτες, πάλιν ἀναδοθῆναι. Φυσίζωος γαῖα, ἡ τὰ πρὸς ζωὴν χρήσιμα φύουσα. Φυσιοῦται, ἐπαίρεται. Φυσική, ποιότητι. Φύσις λέγεται, ἡ ἰδιότης ἑκάστου πράγματος· ὡς τοῦ πυρὸς τὸ καίειν· τῆς χιόνος ψύχειν· καὶ τῆς γῆς τὸ φύειν τὰς βοτάνας. Φύσις οὐσίας διαφέρει· οὐσία μὲν γάρ ἐστιν, ἡ ἑκάστου ὕπαρξις, φύσις δὲ ἡ ἐνοῦσά τινι δύναμις· οἷον φύσις τῆς γῆς τὸ βλαστάνειν βοτάνας· καὶ φύσις τοῦ πυρός, τὸ θερμαίνειν· ἀφ' οὗ εὐφυὴς ὁ εὖ ἔχων τῆς φύσεως· καὶ ἀφυής, ὁ τούτῳ ἐναντίως ἔχων· καὶ εὐφυΐα, καὶ ἀφυΐα· ἰστέον δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων ταῦτα λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν, καὶ ἐπὶ γῆς· καὶ γὰρ εὐφυὲς καὶ ἀφυὲς φυτὸν λέγομεν. Φύσις ἐστί, τὸ πεφυκός· τουτέστιν, αὐτὸ τὸ ὄν, καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐν πᾶσιν ὑπάρχον. Φύσις λέγεται, ὅθεν ἡ πρώτη κίνησις ἐν ἑκάστῳ τῶν φύσει ὄντων ἐν αὐτῷ, καὶ ἑτέρου ὑπάρχει· ἡ φύσις ἐστίν, ἀρχὴ κινήσεως καὶ ἠρεμίας· λέγεται δὲ ἐκ τοῦ φύειν τὰς ὀργάσεις· ἢ φύσις, παρὰ τὸ φύω φύσω· ἡ ἐν ἅπασι φύουσα καὶ κινουμένη. Ἄλλως. Φύσις ἐστί, φθίσεως καὶ αὐξήσεως προσηγορία· φύσιν πολλάκις καλοῦμεν, τὸ τοιῶσδε πεφυκέναι· καὶ οὐκ αὐτὴν πάντως τὴν οὐσίαν· φύσιν δὲ πάλιν ὡς τὰ πολλά, τὴν οὐσίαν καλεῖν σύνηθες· καὶ μάλιστα τοῖς ἡμετέροις διδασκάλοις· φέρεται δὲ πολλάκις τὸ τῆς φύσεως ὄνομα, καὶ κατὰ ἀνυπάρκτων· ὡς φύσις λόγου, καὶ φύσις χρόνου· καὶ φύσις ψεύδους κατὰ βασίλειον· ἡ γὰρ ἀληθὼς φύσις, τουτέστιν ἐν νῷ, τὸ εἶναι τῆς οὐσίας λαμβάνεται. Φυσιῶντες, ἀναφυσῶντες· σημείωσαι ὅτι ἐν ταῖς μετοχαῖς ἡ ἐπένθεσις τοῦ ω· εἰ μὲν ἔχει τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν, βραχύνει καὶ τὸ πρότερον ο· οἷον τηλεθόων, φυσιόων· εἰ δὲ μακρὰ ἐκτείνει καὶ ἀμφότερα· οἷον, αὐδῶων. Φυσιόωντας ἵππους λέγει ὅμηρος, τοὺς πνευστιῶντας· ὅπερ σημαίνει αὖ καὶ τὸ φρυαττομένους· ἢ καὶ τὸ ἀσθμαίνοντας· ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ πνεῦμα ἠρεθισμένους. Φυσίωσις, ἔπαρσις· ἢ φιλοφροσύνη. Φυσιολογεῖ, περὶ φύσεως διαλέγεται. Φυσίον, τὸ καυθήλιον. Φυστόν, γάστρον· παχύ. Φύσκη, ἔντερόν ἐστι παχύ, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάσσοντες· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς· τῆς δὲ φύσκης μέμνηται ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι. Φυσητήρ, ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός. Φύστα, τὰ ἀναπεφυραμένα μέλιτι ἄλευρα. Φύστη, ἡ ἐν ταῖς σκάφαις τριβομένη, καὶ ἠρέμα ἀναδευομένη μᾶζα. Φυστὴ μᾶζα, ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου ὀξυτόνως, ὥς φησιν ἡρωδιανός. Φυταλιὰ κατὰ τοὺς παλαιούς, χωρίον δενδροφόρον· οὗ ἔμπαλιν ἄρουρα ἡ γυμνὴ φυτῶν ἄροσις· ἤτοι ψιλή· ἐξ ἧς δὴ λέξεως καὶ ψιλῖται οἱ ἐν μάχῃ γυμνῆτες καὶ ψιλίζεσθαι, τὸ ψιλοῦσθαι· ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ· λέγεται δὲ καὶ κῆπος ἡ ῥηθεῖσα φυταλιά· ὁμώνυμος δὲ ἡ λέξις αὕτη· κῆπος δὲ οὐ μόνον εἰς γῆν φυταλιάς, ἀλλὰ καὶ καλλωπισμὸς κόμης κατὰ αἴλιον διονύσιον, καὶ κουρᾶς διάθεσις τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν· θουκυδίδης δὲ κήπιόν φησι· κωμικοὶ δὲ κηποκόμαν τὸν κῆπον κειρόμενον· ὥσπερ ἕτερον σκαφιόκουρον· ἢ ἔστι παρὰ τῷ κωμικῷ ἡ λέξις τοῦ σκάφιον κείρεσθαι. Φυταλιάν φησιν ὅμηρος, τὴν ἀμπελόφυτον καὶ τὴν δενδροφόρον γῆν· ἄρουραν δὲ ἐνίοτε τὴν ψιλὴν ἄροσιν· δηλοῖ δέ ποτε εἰ καὶ μὴ σπειρομένη ἡ ἄρουρα, καὶ ποσὸν μέτρου γῆς· ὡς ἀλλαχοῦ γέγραπται. Φυταλιά, ἡ φυτοφόρος γῆ, ἄρουρα δὲ ἡ ψιλὴ ἄροσις. Φυταλιάζει, τὸ φυτεύειν δηλοῖ, καὶ γνησιάζειν. Φυταλίδαι, γένος παρὰ ἀθηναίοις. Φυτάλμιος ζεύς, συγγενής· ἢ ζωογόνος. Φυτάλιμος, φυτὸν φύτιμος καὶ πλεονασμῷ, φυτάλιμος· καὶ φυταλίμιος. Φυταίη, ὁ τοῦ φυτεύειν καιρὸς παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φυτεύειν, ἐπὶ φυτῶν λέγεται· ἤγουν τὸ τὴν ῥίζαν αὐτῶν καταβάλλειν· ἀπὸ τοῦ τοῦ καταβάλλειν ἀρχὴν ἐν πράγμασι λέγομεν, καὶ ἐπ' ἀνθρώπων· ὡς εὐριπίδης· οὗτος φυτεύει πέλοπα· καὶ φυτεύειν, ἀντὶ τοῦ σπείρειν ἐπὶ πατρός· καὶ παράγεται ἀπὸ τοῦ φυτὸς φίτυς, ὁ πατήρ, καὶ ἔστι τὸ φῖ, ἰῶτα· καὶ φιτύω· σημαίνει τὸ φυτεύω, ἀποβολῇ τοῦ ε, ἡσίοδος· φιτύσασα φαίδιμον υἱόν. Φυτεύουσι φυτὸν παρ' ὁμήρῳ, ἐτυμολογίας ἔχει τρόπον· φυτεύει, ἀντὶ τοῦ ἐπιμελῶς κατεργάζεται λέγεται. Φυτευτηρίων, τῶν εἰς τὴν γῆν φυτευομένων ξύλων, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Φύτιος, ἥλιος· ἢ ζεύς. Φύτλη, γέννα· γένεσις· γένος. Φύτορες, γεννήτορες. Φυτοκόμος, φυτουργός· καὶ σύνδενδρος τόπος, διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν. Φυτόσκαφος, ἡ τῶν φυτῶν ἐσκαμμένη γῆ· ἐνεργητικῶς δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ φυτὰ περισκάπτων γεωργός. Φυτοσμόν, φαῦλον. Φύτρα, φύσις· οἱ δὲ φυτήρια. Φύω, ὃ σημαίνει τὸ γεννῶ· ὁ μέλλων φύσω· ὁ παρακείμενος πέφυκα καὶ σημαίνει τὸ ἐγεννήθην· ἔστι δὲ οὗ καὶ τὸ φύσιν ἔχω, καὶ τὸ ὑπάρχω· ἡ μετοχή, ὁ πεφυκώς· ὁ ἀόριστος ἔφυσα ἄλλον· ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔφυν, ἀντὶ τοῦ ἐγεννήθην· καὶ τὸ φῦ, μακρὸν ἀεί, καὶ τοῦ ἀορίστου καὶ τοῦ παρακειμένου· σημαίνει καὶ τὸ κρατῶ· ὡς τὸ ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί. Φύω, παρὰ τὸ φῶ τὸ περιῶ· σημαίνει δὲ τρία· τὸ ἀναβλαστάνω· τὸ ἀπολήγω, καὶ τὸ κρατῶ. Φωγνύναι, τὸ φρύγειν· αἳ ἰσχάδας μοι περιελέσθω, πεφρυγμένας. Φῶ, ἀντὶ τοῦ φατὶ σὺν τῷ ι· εὐριπίδης μελεάγρῳ· τὸ μὲν ἐν φῶ, τὸ δὲ κάτω σκότος κακόν. Φῶ, σημαίνει τέσσαρα· φῶ τὸ λέγω· ἐξ οὗ ἡ φωνή· φῶ τὸ φαίνω, ἐξ οὗ καὶ φῶς· φῶ τὸ φονεύω, ἐξ οὗ ὁ φόνος· φῶ τὸ θάλπω, ἐξ οὗ ἡ φῶσαι τὸ θάλψαι, τὸ δὲ φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ φῶς. Φώκαιαι, ἡ τις διὰ τὰ κήτη τὰς φώκας, οὕτως ὠνόμασται· φασὶ μὲν τὴν ἀσιανήν· ἥτις λέγεται εἶναι ἰωνίας μὲν ἀρχή, αἰολίδος δὲ πέρας. Φώζειν σὺν τῷ ι, σημαίνει τὸ καίεσθαι· βιθυνοὶ δὲ φώγειν λέγουσι. Φώκη, θαλάσσιον ζῶόν ἐστι· χερσαίῳ βοῒ μάλιστα παρόμοιον· ἐρᾷ δὲ συνουσίαν ἀνδρῶν· ἔστι δὲ πρὸς μαγείαν ἐπιτήδειον. Φωΐδες, ἀφάσιγγες ὑπὸ ὧν εἴρηται, παρ' ἱπποκράτει.

Φωκαΐς, ὄνομα ἔθνους καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον. Φωλάζει, ἐμφωλεύει. Φωλαΐδες, ὀστράκινά τινα βρωμώδη. Φωλεόν, διδασκαλεῖον. ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμᾶται. ἢ οὗ χορεύουσι καὶ διδάσκουσιν. οἱ δέ, σπήλαιον. Φωλεύει, οἰκουρεῖ. κρύπτει. Φωλεός, ὁ σκοτεινὸς τόπος. παρὰ τὸ ἀπολωλέναι τὸ φῶς ἐκεῖσε. Φωλητηρίοις, φωλητήρια καὶ φωλεαί, τὰ θιάσων καὶ σπουδῶν οἶκοι. Φωλητήρ, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεί. Φωλίς, ἰχθὺς ποιός. Φῶμεν, εἴπωμεν. Φωνάεντα, φωνὴν ἀφιέντα. παρὰ τῷ Πινδάρῳ. οἱ μὲν προσγράφουσι τῷ φα τὸ ι, καὶ ἀκούουσι φωνῇ. τὸ τῇ φωνῇ λεχθέν. ἢ τὸ φωνηθὲν καὶ περιβόητον. Φωνάσκει, φωνεῖ. ἐπιμελεῖται φωνεῖν, ἐπὶ αὐτῶν λέγεται. Φωνή, παρὰ τὸ φῶς, καὶ τὸ νοῦ. ἢ τὰ ἐν τῷ νῷ φωτίζουσα. ἢ τὸ τοῦ νοὸς φῶς. παρὰ τὸ φάος εἶναι τοῦ νόου. διὰ γὰρ τῆς φωνῆς, τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα γινώσκομεν. φαονή τις οὖσα, καὶ φωνή. Φωνή ἐστι, ῥεῦμα, διὰ στόματός τος ἀπὸ διανοίας. φωνή ἐστιν, οὐ πᾶς λόγος, ἀλλὰ πᾶν ὃ ψόφον δι᾽ ἀκοῆς ποιεῖ. Φωνή, πνευμονική, ἡ κερχνώδης παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Φωνή, λογογράφοι. αὐδή δὲ ποιηταί. Φωνήεντα λέγονται, διὰ τὸ ἕκαστον αὐτῶν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀποτελεῖν φωνήν, ἤγουν συλλαβήν ὡς ἐν τῷ α. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀποτελεῖ συλλαβήν. καταχρηστικῶς, καὶ οὐ κυρίως. συλλαβὴ γάρ ἐστι σύλληψις, ἢ συμφώνου μετὰ φωνήεντος. ὡς ἐν τῷ γράφω. τὸ γρα συλλαβή ἐστιν, ὅτι σύλληψις συμφώνου μετὰ φωνήεντος, καὶ τὸ φω ὁμοίως συλλαβή ἐστι. Φῶντα, λάμποντα. Φωνῶ, τὸ λαλῶ. καὶ καλῶ. αἰτιατικῇ. φωνῶ δὲ τὸ διαλέγομαι, δοτικῇ. Φώρ, ὁ λῃστής. ὁ κλέπτης. Φωράσαντες, εὑρόντες, καταλαβόντες. Φωρᾶσιν, ἐλεγχθῶσι. καταληφθῶσι. Φωρᾷ, ζητεῖ. Φωραθείς, εὑρεθείς. φανείς. Φωραθῆναι, γνωσθῆναι. λεχθῆναι. Φωριαμοὺς λέγει Ὅμηρος, τὰς πεπλοδόχους χηλούς παρὰ τὸ φᾶρος, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. ὅτι δὲ τοιοῦτοι οἱ φωριαμοί, δηλοῖ καὶ τὸ ἔνθα ἔσαν πέπλοι. Φωριαμός, ἢ παρὰ τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμᾶσθαι, ὅ ἐστι συνάγεσθαι, ἢ διὰ τὸ τοὺς φῶρας ἀπείργειν. ὀξύνεται δὲ ἡ λέξις κανόνι τοιούτῳ. τὰ διὰ τοῦ αμος τρίβραχεα μὴ ἐπίθετα ὄντα, βαρύνεται. οἷον κάλαμος. πρίαμος. τὸ ἰταμὸς ἐπίθετον. τὸ ποταμός, ἐκ τοῦ ποσταμός γέγονεν, ἀφαιρέσει τοῦ σ. ἔτι δὲ τὰ ἔχοντα τὴν ἄρχουσαν μακρὰν θέσει, βαρύνεται. ὄρχαμος. τύρταμος. πέργαμος. τὰ δὲ φύσει, εἰ μὲν εἰσὶ κύρια, βαρύνεται. πύραμος. πεύταμος. εἰ δὲ μή, ὀξύνεται. χηραμός. οὕτω καὶ φωριαμός, ἡ κιβωτός. Φωρίον, κλέμμα καὶ θερείου εἶδος. Φώριος, εἶδος μελίσσης. Φῶρος, κατάσκοπος. Φωρυτόν, συρφετόν. ἢ φρυγάνων σωρός. ἢ βόρβορος. καὶ ἀκαθαρσία. καὶ χόρτος τῆς γῆς. Φωρῶ, τὸ κλέπτοντα καταλαμβάνω. ἀφ᾽ οὗ τὸ ἐπαυτοφώρῳ. ἤγουν ἐπ᾽ αὐτῇ τῇ κλεψίᾳ. καὶ φὼρ ὁ κλέπτης. φώριον τὸ κλέμμα. Ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ οὐχὶ φωράσων εἰσέρχομαι. ἤγουν κλέψων. Φωρῶ, τὸ ὑπονοῶ. καὶ καταφωρῶ, τὸ κατάδηλον ποιῶ. καὶ φωρῶμαι παθητικῶς, τὸ κατάδηλος γίνομαι. Φωρῶ, ὑπονοῶ. ὑπολαμβάνω. ὑποτοπάζω. ὑποπτεύω. ὑποφορῶμαι. ἐπὶ ὑπονοίας πάντα λέγεται. ἐκ τούτων παράγεται ὄνομα τὸ ὑπόνοια. καὶ ὑπόληψις. καὶ ὑποψία. καὶ ὕποπτον. ἐκ δὲ τῶν ἑτέρων οὐ παράγεται. Φῶς ἑτάροις ἔθηκε. φῶς τὴν νίκην φησί. διότι οἱ νικώμενοι ὡς ὑπὸ σκότῳ εἰσίν. ὡς καὶ τὸ αἴ κέν τι φόως ἑτάροισι γένοιο. φῶς καὶ ἐκεῖ τὴν νίκην λέγων. τοῦ δὲ φόως τὸ σχημάτισμα κατὰ τὸ γελόως, ὡς καὶ φῶς φόως, οὕτω καὶ γάλως, γαλόως. ἴσως δὲ καὶ κῶς, κόως δὲ δυνάμενον. Φῶς ἀληθινόν ἐστι, τὸ φωτίζον καὶ οὐ φωτιζόμενον. Φῴς φῳδός, ἔχει τὸ ι καὶ ὀξύνεται. ὡς δᾴς δᾳδός. εἴρηται παρὰ τὸ φῶς, ὅ περ ταὐτόν ἐστι τῷ πυρί. καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα ἐκκαύματα ἀπὸ τοῦ πυρός. ἔχει δὲ τὸ ι, ἐπειδὴ λέγεται καὶ φωΐδες. Φώς, ἀρσενικῶς, ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ φῶ τὸ λέγω. μόνος γὰρ ὁ ἄνθρωπος, λογικὸν ζῷον. ἢ ὁ μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ. καὶ ὁ θεολόγος. φῶτα γὰρ τὸν ἄνθρωπον ὀνομάζουσι, διὰ τὴν τοῦ ἐν ἡμῖν λόγου δύναμιν. Φῶς οὐδετέρως, τὸ φωτίζον καὶ λάμπον. ὃ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, λέγεται φόως. γίνεται παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω, καὶ λάμπω, φάος. καὶ καθ᾽ ὑπέρθεσιν, φόας. καὶ κατὰ συναίρεσιν, φῶς. καὶ κλίνεται διὰ τοῦ τος. ἐπεὶ καὶ τὸ φόας φόατος κλίνεται. τὰ γὰρ συνῃρημένα τῶν ἁπλῶν φυλάσσει τὴν κλίσιν. οἱ δὲ λέγοντες ἀπὸ τοῦ φάος γεγονέναι κατὰ κρᾶσιν, οὐκ ἀκριβῶς λέγουσι. τὸ γὰρ φάος εἰς ους ἔχει τὴν γενικήν. Φῶς ἐστι κυρίως, τὸ ἐν ἑαυτῷ κατὰ πάντα, καὶ ἐξ ἑαυτοῦ φωτίζειν δυνάμενον. Φῶς ἐρεῖν παρ᾽ Ὁμήρῳ, ταὐτόν πως ἐστι, τῷ φωσφορεῖν. καὶ ἀγγεῖλαι. ὡς τὸ ἀγγέλλων φάος ἠριγενείης. τοιοῦτον καὶ τὸ Ζηνὶ φόως ἐρέουσα. τουτέστι, τῷ ἀέρι. Φῶσαι, φῶξαι φρύξαι. θάψαι. Φώσκει, διαφαίνει. Φῶσιν, εἴπωσιν. ἐκ τοῦ φῶ. φῶ φημί. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν φῶ. φῇς. φῇ. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν ἐὰν φῶσι. φῶμεν. εἴπωμεν. φῶ. εἴπω. λέξω. καὶ φῶ δὲ ὕστερον πρόσωπον ἐκ τοῦ ἔφαμεν, ἔφασο. καὶ ἔφω. καὶ φῶ ἀφαιρέσει τοῦ ε. Φώσκω, τὸ λάμπω. φῶσαι, ἀντὶ τοῦ λάμψαι. φῶς ὁ ἀήρ. Φώσσων, σινδών. φωσσώνιον λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον, ἢ καὶ τὸ πεφυσημένον ἱστίον τῆς νεώς, ὡς παρὰ Λυκόφρονι. ἄλφιτα καὶ φώσσωνας ὀρυσμένοις. ἢ προσώπου τι ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτω, καὶ ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται ὠράριον. Φωστήρ, θυρίς. Φωσφόρος ἀστήρ, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τὸ μυστηριακὸν πῦρ, φωσφόρον λέγουσι. λέγει δὲ Ἀριστοφάνης, ἐπεὶ τὴν νύκτα λέγουσιν αἰνιγματωδῶς διὰ τὸ λαθεῖν τοὺς ἀμυήτους. ἢ ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια. ἀξιοῦσι δέ τινες αὐτὴν τὴν λαμπάδα, φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. Φῶτα, ἄνθρωπον. ἢ ὄμματα καὶ θυρίδες. Φωταγωγός, ὁ τὸ φῶς φέρων. Φῶτες ἐννέα, αἱ τοῦ ἄνδρας. Φωτεύει, γεννᾷ. Φωτία, λαμπτήρια καὶ ὄμματα. Φῶτιγξ, αὐγή. σῦριγξ. φλόγιος αὐλός, ὡς εἶδος σάλπιγγος. Φωτίζω. ὁ μέλλων φωτίσω. ὁ ἀόριστος ἐφώτισα. Φωτισμός, αὐγή. τηλαυγές. καταυγάζον. Φωτολόγιον, τυφλόν. ἢ ξηρόν. Φωτός, ἡμέρας. Φῶψ, φάος.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Φ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ:

ἢ τὸ στοιχεῖον, ὅτι χεομένην ἔχει τὴν ἐκφώνησιν· ἄλλοι δὲ, ἔχει αὐτὸ εἶπον, ὅτι ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν, ἀλλήλας κατὰ μέσον χιζούσας. Χαβόν, καμπύλον στενόν. Χαβῶνες, στέβια ὁπλώμενα ὑπὸ ἀλδύρου. Χαβρίας, στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὡς φαίνω, φανίας· ἀμύνω, ἀμυνίας· οὕτω χαίρω χαρίας· καὶ πλεονασμῷ τοῦ β, χαβρίας.

Χ Χαδεῖν· ἐνεστὼς χάζω· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχαδον· ὅθεν μέλλων δεύτερος χαδῶ· ἐξ οὗ χαδεῖν, καὶ χαδεῖν τὸ χωρῆσαι. Χάδειν, ἀόριστος δεύτερος· ἐκ τοῦ χάζω· ἤγουν ἐχώρησεν· ὅσον κεφαλὴ χάδειν. Χαδησίας, ἀμαζόπεν ἑκαταῖος· ἀπὸ τοῦ χαδῆσαι. Χάζα, ἀντὶ τοῦ χάζου δωρικῶς· χάζεο ἰωνικῶς· ἀναχώρει· χάζετο, ἀνεχώρει. Χάζεται, χαλᾶται. Χαιά, ἀγαθή. Χαίνας, στέαρ. Χαῖον, ἀργύρεον· Ἀπολλώνιος· χαῖον παλάμῃ ἔνι πηχύνουσαι χαῖον· οἱ μὲν καμπύλην βακτηρίαν· οἱ δὲ ῥάβδον λαγωβόλον. Χαμαιτύπη· ἡ χαμαιτυπεῖς, δηλοῖ δὲ τὴν ἄδοξον καὶ εὐτελῆ πόρνην. Χαίνω, τὸ χάσκω ἀμεταβάτως. Χαίρειν καὶ τὸ ἀγάλλεσθαι, δοκεῖ πού τι διαφορὰν ἔχειν· χαίρει μὲν γάρ τις καὶ ἐπὶ ἐχθροῦ· ἤγουν κατὰ ἐχθροῦ· ἀγάλλεται δὲ ἐπὶ μόνοις τοῖς φιλουμένοις· ὡς εἰ καὶ φιλόκαλος ἐπί τινι καλλωπισμῷ. Χαίρειν, ἀντὶ τοῦ εὐφραίνεσθαι· καὶ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ ἐνασμενίζειν· ἤγουν ἀντὶ τοῦ ἀσμένως ἔν τινι πράγματι προσκεῖσθαι· καὶ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ φθείρεσθαι. Χαίρω τοῖς τρόποις ἀνδρὸς καλοῦ, χαίρω φειδόμενος· χαίρω ποιῶν τόδε τι, καὶ χαίρω, τὸ χαρὰν ἔχω· καὶ τίθεται ἀμεταβάτως· ὡς τὸ σοῦ λέγοντος ταῦτα, χαίρω· ἀντὶ τοῦ χαρὰν ἔχω. Χαίρειν· τὸν Κλέωνά φασιν ἀπὸ τῆς Πύλου καὶ Σφακτηρίας τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιστέλλοντα, χαίρειν προσθεῖναι· ὅπερ γέγονεν ἐν χρήσει· μετὰ τὸ μέντοι ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν, τὸ εὖ πράττειν προὔθηκεν· οἱ δὲ πυθαγόρειοι, τὸ ὑγιαίνειν· καὶ τό γε τριπλοῦν τρίγωνον, τὸ δι' ἀλλήλων τὸ πεντάγραμμον ᾧ συμβόλῳ πρὸς τοὺς ὁμοδόξους ἐχρῶντο, ὑγεία πρὸς αὐτῶν ὠνομάζετο· ἄλλως· ἀρχαῖον ἔθος προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν· οὐ γὰρ ὥς τινες Κλέων οὕτως πρῶτος ἀπέστειλεν Ἀθηναίοις ἐκ Σφακτηρίας. Χαίρετον, ἀρχαιοτάτη φιλικὴ προσφώνησις· ἐπιστολιμαία δὲ καὶ ἑτεροίας ὡς ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Πλούτῳ δηλοῖ. Χαιρέτω, ἐπειδὰν ἀντὶ τοῦ ἐρρέτω λαμβάνηται, ἔχει τινὰ πρὸς τὸ ἐρρέτω διαφοράν· τὸ μὲν γὰρ ἐρρέτω, ἐπὶ τῶν ὁμολογουμένως κακῶν λέγομεν· ὥσπερ δὴ τὸ ἐρρέτω φθόνος· καὶ ἐρρέτω φιλονεικία· τὸ δὲ χαιρέτω ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν εἶναι δοκούντων, κατ' εὐφημισμὸν λέγεται· ὅτι μὴ χρὴ φανερῶς δυσφημεῖν, κατὰ τῶν τοιούτων· οἷον τὸ χαιρέτω φιλία· χαιρέτω λόγος· ἐπειδὰν ἀηδῶς ἤδη τις ἔχῃ. Χαιρεφῶν, ἑταῖρος Σωκράτους· ὃς ἐκαλεῖτο καὶ νυκτερίς, διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ ἰσχνόφωνος. Χαιρηδόνα, τὴν χαράν. Χαιροσύνη, χαρά. Χαίρω, ἀεὶ ἐνεργητικῶς γράφεται· συντάσσεται δὲ μετοχῇ καὶ δοτικῇ· οἷον χαίρω γράφων· χαίρω ἀκούων· χαίρω πᾶσα μηνύων, καὶ διηγούμενος· χαίρω τῇ συνηθείᾳ· χαίρω τῇ γεωργίᾳ· χαίρω σοφίᾳ· μεταβατικῶς, ἀντὶ τῆς προσκλήσεως χαῖρε· αἱ τῶν παλαιῶν προσρήσεις, αἱ μὲν ἑωθιναί χαῖρε· αἱ δὲ ἑσπεριναί, ὑγίαινε. Χαίρω, τὸ τραχύνω, ἢ χαλῶ· καὶ κάρχαρος κύων ἐκ τούτου· ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ σιδήρῳ τεμνόμενα καὶ χαρασσόμενα, ὀξυνόμενα γίνεται· ὅθεν καὶ χάρακας καλοῦμεν, τοὺς ὀξυμμένους καλάμους, ἢ τὰ ξύλα. Χαίρω, ἀγάλλομαι· γάνυμαι· γήθομαι· εὐφραίνομαι· ἀγαλλιῶμαι. Χαίρω θυμῷ, ἀντὶ τοῦ ἐκ ψυχῆς καὶ οὐ κατὰ τὸ ἐπιπόλαιον καὶ προσωπεῖον. Χαίρω, τὸ εὐφραίνομαι ἀμεταβάτως συντάσσεται· χαίρω δὲ τὸ ἐνασμενίζω, δοτικῇ· ὡς τὸ χαίρω τῇ φιλοσοφίᾳ. Χαίρω οἷς λέγεις· τοιοῦτον καὶ τὸ ἥδομαι τοῖς ῥήμασιν οἷς ἤκουσα· καὶ αὖ πάλιν, ἥδομαι τοῖς ῥήμασιν ἃ ἤκουσα. Χαιρηδόνος ἄξιον· παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ χαρᾶς· τοῦτο δὲ ὡς ἀλγηδόνος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαιρήσω χαιρηδών· χαιρηδόνος. Χαιρήσειν, ἐκ τοῦ χαιρέω· ἐξ οὗ μετοχὴ κεχαρηὼς καὶ ὄνομα ὁ Χαιρήμων· ὁ δὲ κωμικὸς καὶ χαιρηδόνα ἐξ αὐτοῦ φησι τὴν χαράν. Χαιριδεῖς, βομβαύλιοι παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τὰ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι ἢ μελετῶντες· Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος, ἄμουσος· οὗ μέμνηται Ἀριστοφάνης λέγων, ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον· ἀττικὴ δὲ ἡ συνήθεια τὸ οὕτω λέγειν ἀπὸ τοῦ Χαίριδος χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ περιστερᾶς περιστερεῖς. Χαῖρις, κιθαρῳδὸς γέγονεν αὐλητής· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν ἀγρίοις· ἔστι καὶ ἕτερος αὐλητής οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει. Χαίτα, οὐ μόνον ἐπὶ ἵππου κυριολεκτεῖται, ὡς ἐν τῷ κυανοχαίτης Ποσειδῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ λεόντων λέγεται· ὅθεν καὶ χαιτήεις, καὶ χαιτήεσσα· καὶ ἐπὶ ἵππου· ἀπὸ ἄλλου δὲ καὶ ἡ θρὶξ λέγεται· ὡς δηλοῖ τὸ ἵπποι καλλίτριχες· γίνεται δὲ χαίτη παρὰ τὸ χῶ καὶ τὸ ἀΐσσω· χεῖται γὰρ ἀΐσσουσα ὧδε καὶ ἐκεῖ· καὶ μάλιστα τοῖς δρομοχίταις· κατὰ τὸ ἀμφὶ δὲ χαῖται ὤμοις ἀΐσσονται. Χαίτας, σημαίνει τὰς τρίχας· παρὰ τὸ κρατῶ, κράτη· ἀποβολῇ τοῦ ρ· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, χαίτη. Χαιτήεις, ὁ χαίτην ἔχων· ἀπὸ τῆς χαίτης ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἕρση ἑρσήεις, καὶ τιμή, τιμήεις. Χαλαβεῖν, φοβεῖν· θορυβεῖν. Χαλάδος, λιθώδης· οὐδέτερος. Χάλαζα, πάθος τῶν χοίρων. Χάλαζά ἐστιν, ὁλοπαγὲς ὕδωρ ὑπὲρ γῆς. Χαλαζᾶ, ἤτοι ὁ χαλαρός ἐστι, καὶ ὁ χαλαζᾶ· νόσημα δὲ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει· ἀποθανόντων δὲ, καὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται· ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται, καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα· Ἀριστοφάνης· σκεψόμεθα εἰ χαλαζᾷ. Χαλαργοῖς, τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν τῶν ὀνύχων· οἷον, ποδαργοῖς· ἢ ταχύποδας. Χάλαρα, ἄλυσις. Χαλαίρυπος, ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος. Χαλάμβριοι ἵπποι, ἀπὸ τόπου τῆς Λιβύης. Χάλανδρον, κράββατον. Χάλα το κεῦσιν, ὑποχώρει καὶ ἐνδίδου· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χαλωμένων προτόνων, πολλοῦ ὄντος ἀνέμου, ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου. Χαλαρῶν, ὡραίων. Χαλάστρη καὶ Χαλάστρα πόλις ἢ λίμνη τις ἐν Μακεδονίᾳ· ἐξ ἧς τὸ χαλαστραῖον νίτρον κέκληται. Χαλαζοβολεῖν, τὸ χάλαζαν βάλλειν. Χαλδαῖοι, γένος μάγων, πάντα γινωσκόντων. Χαλεπαίνειν, ἤγουν βαρύνεσθαι. Χαλεπὰ τὰ καλά· Σόλωνά φασι, τὰ περὶ τὸν Περίανδρον πυθόμενον εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλά· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν· ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν, ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου· ἀδύνατον οὖν ἐστιν ἐφ' ἅπαντα ἀγαθὸν εἶναι. Χαλεπόν, σημαίνει δύο· τὸ δεινὸν ὡς τὸ χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός· σημαίνει καὶ τὸ ἀδύνατον ὡς ἐν Ὀδυσσείας κ· χαλεπὸν δὲ κ' ὀρύσσειν ἄνδρα θνητόν. Χαλεπεῖ, ἐρεθίζει· ἀπειλεῖ· ἀγανακτεῖ· βλάπτει· εἰς χαλεπότητα ἄγει. Χαλεπήνας, ἀγανακτήσας. Χαλέπτει, κακίζει· χαλᾷ· ταπεινοῖ· παρ' Ἡσιόδῳ αἰτιατικῇ συντάσσεται. Χαλεπωτάτους λόγους λέγει Ἀριστοφάνης, τοὺς λυπηρούς· τοὺς χαλέψαι δυναμένους. Χαλεπῶς λέγεται, ἀντὶ τοῦ ταχέως· καὶ ἀντὶ τοῦ βραδέως· καὶ ἀντὶ τοῦ ὠμῶς· καὶ πικρῶς· καὶ ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐπετῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ δυσχερῶς καὶ δυσκόλως.

Χαλέρυφον· τὸ ῥύμμα τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γινόμενον ὃ πιεστρῶμα λέγουσι. Χαλέσιν, ὄνυξι. Χαλεψάμενος, χολωθείς.
Χαλία, ἡσυχία. Χαλίδιον, πινάκιον. Χάλικες, οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι. Χαλίκρητον· λαρὸν μέθυ, τὸ ἄ-
κρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας· ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας φησὶ
λέγεσθαι. Χάλιμος, φαρμακός. Χαλιμάδες, αἱ αἰσχυντοι, καὶ θρασεῖαι. Χάλιξ, οἶνος ὁ χαλῶν, καὶ ἀνιεὶς ἢ μίξας·
καὶ ἀκροχάλιξ οἴνῳ ὁ μεθύων· καὶ ἐπίχαρμος δέ φασι χαλικάζειν λέγει τὸ περὶ συνουσίαν ὑφ' ἡδονῆς ἀνίεσθαι καὶ ὑπερ-
στέλλειν. Χαλινοί, τὰ ἡνία· ἢ μᾶλλον, ἄλλως· τὸ μὲν ἐντιθέμενον τῷ στόματι τοῦ ζώου χαλινὸν λέγει ὁ ποιητής· τοὺς δὲ ὀπί-
σω καθειμένους ῥυτῆρας, ἡνία· παρὰ τὸ ἑνοῦν τοὺς ἵππους τοὺς ὑπὸ τῷ ἅρματι. Χαλιστόν, σκαιὸν ἢ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον.
Χαλίφρων κυρίως, ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. χάλις γὰρ ὁ ἄκρατος οἶνος, παρὰ τὸ χαλᾶν καὶ ἀνιέναι ἀφροσύνας τὰς φρένας· ἢ
ὁ εὐήθης, παρὰ τὸ κεχαλάσθαι τὰς φρένας· καὶ τὰς βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν· καὶ χαλι-
μάζειν ἔλεγον, τὸ περὶ τὰς συνουσίας πείθεσθαι· καὶ καγχαλίζειν, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος· καὶ ἀπὸ τοῦ
χάλις· ὁ οἶνος. Χαλίφρων, ὁ χαλιφρονῶν· ὁ τὰς φρένας παρηωρημένος· παρὰ τὸ χαλῶ, ἐξ οὗ καὶ τὸ καγχαλόω. Χαλιφρο-
σύναις παρ' ὁμήρῳ, τουτέστιν ἀφροσύναις· ἐξ ὧν χαλίφρων ὁ τὰς φρένας κεχαλασμένος, καὶ ἔκλυτος. Χαλκεῖα ἐστὶν, ἑορ-
τὴ παρ' ἀθηναίοις, ἀγομένη πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ ἡ νέα χειρωναξία κοινή· μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν. ὥς φησιν ἀπολλώνιος ὁ
ἀχαρνεύς· φανόδημος δὲ οὐκ ἀθηνᾶ φησὶν, ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' ἡφαίστῳ· γέγραπται δὲ καὶ μενάνδρῳ δρᾶμα χαλκεῖα.
Χαλκέα, τὰ ὅπλα συνήθως· καὶ τὰ ἐκ σιδήρου. Χαλκεὲ ἐπίσωτρα, τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν· οἱ κανθοί. Χαλκέγχεων, πο-
λεμιστῶν. Χάλκεος ἄρης λέγεται, ὡς χρυσῆ ἀφροδίτη· ἀπὸ τοῦ φορήματος παρ' ὁμήρῳ. Χαλκεόφωνον, οὐ διὰ τὸ
στερρὸν ὅπερ ἀλλαχοῦ φωνὴν εἴπεν ἄρρηκτον, ἀλλὰ διὰ τὸ ὀξάκουστον τῆς βοῆς· ἠχητικώτατος γὰρ ἐν τοῖς μετάλλοις χαλ-
κός· κύων δὲ χαλκεόφωνος, ἔχει ἕτερον λόγον κατὰ τριότητα φωνῆς· ὁ τρία καὶ τισιν ἀνθρώποις καὶ ἐπηνοῖς. Χάλκεος
κέραμος, εἱρκτὴ, πίθος καὶ ὅρος. Χάλκεον ὕπνον, ἢ τὸν ἐκ σιδήρου φησὶν, ἢ τὸν στερρὸν διὰ τὸ ἄνετον, ἢ τὸν οὐ μαλακὸν
ἀλλὰ σκληρόν. Χαλκεύει, τὸ χαλκὸν ἐργάζεσθαι· καὶ χαλκεὺς χαλκέως ὁ χρυσοχόος. Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ φη-
σὶν ὅμηρος τὸν ἄρην δεθῆναι, ὑπὸ τῶν περὶ ὦτον καὶ ἐφιάλτην· οἳ ἀλωέως μὲν ἦσαν, καὶ ἰφιμεδείας· ἔδησαν δὲ τὸν ἄρην ἐν
χαλκέῳ κεράμῳ, ἤγουν ἀγγείῳ· οἷον πίθῳ· ἄλλοι δέ φασι δεσμωτηρίῳ στερρῷ κυπρίοις, λέγοντες τὸ δεσμωτήριον κέραμον·
οἱ δὲ πόλιν καρίας φασὶ τὸν κέραμον· χάλκεον οἷον δοκοῦσαν καὶ τροπικῶς λεχθεῖσαν διὰ τὸ στερρὸν τοῦ σχίσματος· ἔν-
θα φασὶ δεδέσθαι τὸν ἄρην τρισκαιδέκατον μῆνα, ἕως ἠερίβοια ἡ τῶν ἀλωειδῶν μητρυιὰ δυσμενῶς τοῖς προγόνοις ἔχου-
σα, ἐξήγγειλε τῷ ἑρμῇ· ὁ δὲ χαριζόμενος τῇ ἥρᾳ, ἔκλεψε τὸν ἄρην· ὅθεν φυγὼν ἧκεν εἰς νάξον· ὁ δὲ μῦθός φησι τοὺς μὲν ἀ-
λωείδας ἐν τῷ κυνηγετεῖν, ἐλάφου μεταξὺ αὐτῶν ἐλθούσης προέσθαι ὡς ἐπ' αὐτὴν τὰ δόρατα· καὶ τῆς μὲν ἀποτυχεῖν, ἀλλή-
λοις δὲ βαλεῖν· ὁ τρία καὶ ἄλλα ἐγένοντο, καὶ οὕτω θανεῖν· διότι μὲν τὸν ἄρεος δεσμὸν καθ' ὑπερηφανευσάμενοι τὴν ἥραν καὶ
τὴν ἄρτεμιν, ἐβιάζοντο· τὸν δὲ ἄρην ὑπ' αὐτῶν δεθῆναί φησιν ὁ μῦθος, διότι αὐτὸς ἀνεῖλε τὸν τοῦ κινύρα υἱὸν ἄδωνιν αὐ-
τῆς ὑπὸ ἀφροδίτης παρατεθέντα, καὶ ἐν τῷ λιβάνῳ τῆς ἀραβίας θηρολεκτοῦντα. Χαλκεῶνα, χαλκεῖον· ἐν ᾧ τοὺς κοττά-
βους ἐποιοῦντο. Χαλκεών, τὸ ἐργαστήριον τοῦ χαλκέως. Χάλκη, πορφύρα. Χαλκηδών, πόλις. Χαλκηδαίη, ταύτης
ἱερὸν ἐν σπάρτῃ. Χαλκημύα· εἶδος τι μυίας. Χαλκήιος δόμος, τὸ τῶν χαλκέων ἐργαστήριον, ἔνθα εἰσιόντες ἀκωλύ-
τως πτωχοὶ ἐκοιμῶντο παρὰ τῷ πυρί· ὃ δὴ καὶ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐγίνετο, καθὰ δηλοῖ ὁ κωμικός. Χαλκήρεα, χαλκῷ ἀ-
ρηρότα. Χαλκήρης, ἐκ τοῦ χαλκὸς καὶ τοῦ ἄρω, τὸ ἁρμόζω· ἢ τῷ χαλκῷ ἡρμοσμένη· ὡς χαλκοβάρεια, ἢ τῷ χαλκῷ βεβαρυ-
μένη· ὅ ἐστιν ἰσχυρά. Χαλκίδα καλοῦσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν· ἐμφαίνει ὁ ποιητὴς καθὰ καὶ ἐν ἄλλοις προτάττων φησὶ,
καὶ θείαν εἰδέναι διάλεκτον, ὡς μουσοτραφής· διὰ τοῦτο γὰρ τῶν διωνύμων τινὰ μεταχειριζόμενος τὸ μὲν τοὔνομα τοῖς θεοῖς, τὸ δὲ
αὐτοῖς ἀνατίθησιν· ὡς ἐν τῇ πρώτῃ ῥαψῳδίᾳ φαίνεται. Χαλκιδεύς, δειλός. Χαλκιδική, σκυθική, τὰ μέταλλα τοῦ
σιδήρου ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα. Χαλκιδικὸν δίωγμα, διότι εἰς χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις. Χαλκιδικὸς λιμὴν,
οἱ μὲν τὴν κυκλωπίαν κώμην· οἱ δὲ κύκλωπος λίμνην καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος. Χαλκὶς, τὸ ὄρνεον ὅτι ὑπὸ χαλκίζει, κατὰ
τὴν χροιὰν τῆς πτήσεως, ἔστι δὲ καὶ πόλις εὐβοίας. Χαλκὶς ἐλέγετο φασὶ πρότερον ἡ εὔβοια· ἐκλήθη δὲ χαλκὶς, ἀπὸ θυγα-
τρὸς ἀσωποῦ κόμβης τῆς καὶ χαλκίδος. τινὲς δὲ διὰ τὸ χαλκεῖα πρῶτον παρὰ τοῖς ἐκεῖ ὀφθῆναι· ἐκαλεῖτο δέ φασι τὸ
παλαιὸν καὶ στύμφηλος ὁμωνύμως τῇ ἀρκαδικῇ· ὁ πολίτης αὐτῆς, χαλκιδεύς· ταύτης δὲ ἄποικοι, καὶ ἕτεροι μὲν καὶ
οἱ ἐν τῇ κώμῃ δὲ τῆς σικελίας· χαλκιδεῖς· ἦν δὲ καὶ κορίνθου πόλις χαλκὶς καὶ αἰτωλικὴ δέ· ὅθεν ὁ ἀχελῷος ῥεῖ· ἦ-
σαν δὲ καὶ ἄλλαι· ὧν μία καὶ συριακή· ἰάμβλιχος γοῦν ὁ μέγας φιλόσοφος χαλκιδεὺς ἦν, ἐκ τῆς κοίλης συρίας· νῦν δὲ
θρακικὴ λέγεται χαλκίς· περιφέρονται δὲ καὶ χαλκικὰ ποτήρια καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ· ἐκ ποίας δὲ αὐτά εἰσι χαλκί-
δος, ζητητέον· ἀνδρείοις δὲ τοὺς εὐβοεῖς χαλκιδεῖς, ἡ ἱστορία οἶδεν· οἱ γοῦν χρησμοί, ἄνδρες οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερῆς ἀρε-
θούσης· οἱ χαλκιδεῖς λέγονται, ὡς ἄριστοι ὄντες· ἔχει γὰρ καὶ ἡ ἐκεῖ χώρα κρήνην ἀρέθουσαν. Χαλκιδεῖς εἰσὶ,
μὲν οἱ τῆς εὐβοίας ἄποικοι ἀθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ οἱ θρᾴκης οἱ χαλκιδεῖς, ἄποικοι ὄντες ἀπὸ τῆς εὐβοίας, πολλὰ δὲ
ἦν χωρία τῆς θρᾴκης, ὑπακούοντα τοῖς ἀθηναίοις· ἀριστοφάνης λέγει χαλκιδικὸν ποτήριον. Χαλκίναος, χαλκία-
κος. Χαλκίνδα, τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν. Χαλκίον, μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπὶ χιτῶν. Χαλκιόπην· φερε-
κύδης ἐν ἕκτῳ εὐνίαν αὐτήν φησι καλεῖσθαι· ἐπώνυμον δὲ αὐτῇ, χαλκιόπη καὶ ὀφιοῦσα. Χαλκίτης, στυπτ. οἶν
παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χαλκοβάρεια, ἡ τῆς συνθέσεως φύσις, ἴσχυσε προπαροξύναι καὶ τὸ βαρεῖα, κατὰ καὶ
τὸ δασεῖα μετὰ σύνθεσιν· ἔφη γάρ που κύνεσιν ἱπποδάσειαν· ταῦτα δ' ἴσως διὰ τὸ καὶ τὰ ἀρσενικὰ αὐτῶν προπαρο-
ξυνθῆναι, ὁμοίως τῷ τραχὺς, ἄτραχυς, ὀξὺς, κάτοξυς· θῆλυς, ἄθηλυς· ὡς γὰρ αὐτὰ οὕτω καὶ χαλκόβαρυς ὡς εἰκὸς,
καὶ ἱππόδασυς· ὅθεν χαλκοβάρεια καὶ ἱπποδάσεια, ὁμοίως τὸ ἡμίσεια, θήλεια. Χαλκοβατὲς, τὸ ἰσχυρὰν βά-
σιν ἔχον· ὅταν δὲ καλὸν αὐτὸ θέλῃ δηλῶσαι, χρυσοῦν τὸ δάπεδον ὅμηρος λέγει. Χαλκοθωρήκων, ἔοικε πρὸς διαστο-

ἐπέχον τινὸς εἰρῆσθαι θωρήκων, ὡς δῆλον καὶ ἐκ τῶν ἐν διαφόροις ἱστορίαις λινοθωρήκων. Χαλκοπλόχινος, χαλ-
κῆν ἐπιδραπίδα ἐχούσης. Χαλκοδεσμώτηρ, χαλκόδεσμος· ἐπεὶ ὥπλιστο. λέγεται δὲ καὶ χαλκοδεσμήτωρ. Χαλ-
κόδοντας στόλους, χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας· ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα. ἅ τινες ἐμβόλια. Χαλκοκορυσταί, χαλκῷ
κατωπλισμένοι. Χαλκοκνήμιδες, οἷς σιδηραῖ ἦσαν ἢ χαλκαῖ αἱ κνῆμαι. Χαλκόκροτος, τὸ χαλκόκροτον νόμισμα.
χαλκόκροτος ἡ Ῥέα, διὰ τὰ κύμβαλα. Χαλκολογεῖν, νομίσματα συλλέγειν. Χαλκόλοφον ἱππιοχαίτην, τὸ
ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν κεκοσμημένον. Χαλκοπαρείης, χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης.
Χαλκόπληκτος λέγεται, ὁ ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς. Χαλκόποδες ἵπποι, οὐ μόνον οἱ στερεόποδες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἠχόποδες. λέγει
δὲ Ὅμηρος, καὶ ἐριγδούπους πόδας ἵππων. καὶ ὑψηχέας ἵππους, ὧν ὑψοῦ ὁ ἦχος ἦν κατὰ τῶν ποδῶν. ὅτι δὲ ἠχητικὸς ὁ χαλκὸς
δῆλον. ἐντεῦθεν οἱ ἵπποι ὡς ἐρρέθη χαλκόποδες, οἱ ἠχόποδες. δηλοῖ μὲν καὶ τὸ ἤνοπα λέγεσθαι χαλκὸν ὅ ἐστιν ἔμφωνον. καὶ
χαλκεόφωνος κύων ὡς παρεοικὼς τὸν ἦχον χαλκῷ. Χαλκὸς, καὶ χρυσὸς, ὁ κείμενος ἀργός. χαλκοῖ καὶ χρυσοῖ αἱ
δ[illegible]ας ἢ ἄλλο τι ἐκ χρυσοῦ ἢ χαλκοῦ κατεσκευασμένον· ὧν τὰ θηλυκὰ περισπῶνται. οἷον ἡ χαλκῆ. ἡ χρυσῆ, καὶ ὅσα ἄλλα
ἀρσενικὰ εἰς οῦς. καὶ αἱ εὐθεῖαι τούτων τῶν πληθυντικῶν περισπῶνται. οἷον χρυσοῖ. καὶ οἱ χαλκοῖ. καὶ αἱ χρυσαῖ. καὶ αἱ
χαλκαῖ. Χαλκόστομα, χαλκία. κύμβαλα. Χαλκοτήρα, κέραμός τις. Χαλκοτύποις ὠτειλάς, καθὸ κυρίαν φρά-
σιν. λέγει γὰρ Ὅμηρος χαλκοτύπους τὰς ἀπὸ τῆς τυπῆς ἢ τύψεως χαλκῶν, ἤτοι ξιφῶν. ὁ δὲ εἰπὼν τύπωμα χαλκόγυ-
ρον τὸ χαλκοῦν κιβώτιον, οὐκ ἐκ τοῦ κυρίως τύπτειν αὐτὸ παρήγαγεν, ἐξ οὗ καὶ τὸ ῥῆμα τροχῷ τυπωτῷ παρὰ Λυκόφρο-
νι, ἀλλὰ τὸ κατακρατεῖν χαλκευτικῶς εἰς τὸ τύπτειν μετέβαλε. Χαλκοῦν πινάκιον, Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινά-
κιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν. Χαλκοχίτωνες, οἱ ἀλλαχοῦ χαλκοθώρηκες.
εἴωθασι γὰρ ὡς χιτῶνι ἀναλογεῖ τὸ ἐξ ὑφάνσεως, ὁ πολεμικὸς θώραξ. Χαλκοχιτώνων, τοῖς χαλκοῖς ὅπλοις ὁπλιζομένων.
αὐτὸ διαστέλλων δὲ πρὸς τοὺς λινοθώρακας, οὕτως αὐτοὺς λέγει ὁ Ὅμηρος. Χαλκώνητος, χαλκῷ ἠγορασμένος. Χαλκῷ
ῥωγαλέον, σιδήρῳ διακοφθησόμενον ἢ διεσχισμένον. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ῥήσσω. Χάλυβες, ἔθνος Σκυθίας ὅπου ὁ σίδηρος
γίνεται. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Καλλίμαχος. Χαλύβων ὡς ἀπόλοιτο γένος. ἐκλήθησαν δὲ, ἀπὸ Χάλυβος τοῦ Ἄρεως υἱοῦ.
Χαλυβώνιος, εἶδος οἴνου. ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς Συρίας. Χάλυψος, ὄνομα ἐθνικόν. παρὰ τὸ χαλέπτω τὸ βλάπτω χαλέψω.
Χαλώπη, κιθάρα. ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται. Χαλῶσα, χάσκουσα. Χαλῶ, ἐκλύω. παραλύω.
μαλθακεύω. ἀνακλίνω. Χαμάδι, ἔστι μὲν ὡς τὸ πολλάκι. δύναται δὲ καὶ διὰ τοῦ σ γράφεσθαι χαμάδις, ὡς πολλά-
κις. οὕτω καὶ δηθάκι, δηθάκις. καὶ αὖθι, αὖθις, καὶ χωρὶς, χωρί. Χαμαδύτι, κοχλίαι. Χαμᾶζε λέγει Αἴλιος Διονύ-
σιος, ὡς ἀεὶ περισπᾶται. τὸ δὲ χαμᾶθεν, ὡς ἐπὶ πλεῖστον. Χαμαὶ, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ γῇ, ὡς τὸ χαμαὶ κάθημαι. χαμᾶζε δὲ
ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν. ὡς τὸ χαμᾶζε, ἔπεσε. χαμόθεν, τὸ ἐκ τῆς γῆς. οἱ δὲ Ἀττικοὶ χαμᾶθεν προπερισπῶσιν, οἷς καὶ αὐτὸς
ἕπου. Χαμαιπετὴς, χαμαὶ ἐρριμμένος. Χαμαίζηλοι, ταπεινοὶ ἢ δίφροι κοιλώδεις καὶ εὐτελεῖς. Χαμαιλέων,
ζῶον ὠοτόκον. καὶ πεζόν. Χαμαιτύπη, πόρνη ἄδοξος. καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον. Χαμαιρρεπῶς, χαμαιζήλως.
ἢ εἰς τὰ γήινα ῥέπων. Χαμερπὴς, γεωργός. ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος. Χαμεταιρὶς, πόρνη. Χαμεῦναι καὶ χαμευνάδες.
παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ψίαθοι καὶ στιβάδες. εἰσὶ δὲ οἵ φασι καὶ ὅτι χαμεῦνα, ἡ ταπεινὴ κλίσις. καὶ κλίσις καὶ στιβάς. καὶ
χαμευνάδες. οἱ χαμαὶ κοιμώμενοι. Χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἴληφεν. ἡ δὲ χαμεύνη εὐτελής ἐστι.
Χαμηλὸν, χαμαίζηλον. Χαμῖτις ἄμπελος ἐλέγετο, ἡ χαμαὶ κειμένη. Χαμὸν, καμπύλον. Χαμώκοιτος, ὁ εἰς
τὴν γῆν κοιμώμενος. Χαμοῦνας, στέαρ. ἢ τὰ ἐκ στέατος πεπηγμένα. Χανά, κόσμησις. Χάναι, τὸ ἀνοῖξαι στόμα. Χα-
ναάμ, σάλος. Χανακὲς, ἐπιεικές. Χανάκτιον, τὸ μωρὸν Δωριεῖς. Χανδάνει, χωριστέον μέντοι τῇ ποιήσει. ἰστέον δὲ
ὅτι ἐκ τοῦ χῶ τοῦ χωρῶ γίνεται χάζω. οὗ δεύτερος ἀόριστος ἔχαδον. ἐξ οὗ μέλλων δεύτερος αὐθυπότακτος χαδῶ. ὅθεν καὶ
κατὰ τὴν συνήθη ἀναδρομὴν χάδω ἐνεστώς. καὶ παράγωγον χαδάνω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, διὰ τὴν κρείττονα φωνὴν,
χανδάνω. κατὰ τὸ ἁνδάνω. Χανδὸν πιεῖν Ἀττικοί, κεχηνότως δὲ καὶ ἀθρόως Ἕλληνες. καὶ χανδὸν, ἀπλήστως. χωρητι-
κῶς. Χανδὸν, πίνειν τὸ μὴ ἄσθμα πίνειν. εἴρηται οὖν τὸ χανδὸν πίνειν ὡς ἀπό τινος ἐκδοχείου διαχάσκοντος ἀεὶ, πρὸς
ὑποδοχὴν ὑγροῦ. Χανδὸν, καὶ κεχηνότως, τὸ αὐτό. Χανεῖν, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν. Χα-
νεῖν πρὸς δέλεαρ. ἢ δελεάτι, ἀντὶ τοῦ καταπιεῖν τὸ δέλεαρ. Χαντρός, τὸ ἐπὶ τὴν ἄμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα.
Χάνοι εὐρεῖα χθών. εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ. Χανύειν, βοᾶν. Χανύσσει, βίᾳ καλεῖ. Χαώνας, ἄρτους ἐλαίῳ ἀ-
ναφυραθέντας κριθίνους, ἢ λάχανα ὀπτά. Χάονες, ἔθνος Θράκης. ἢ δῆμος τῶν Θεσπρωτῶν, ἢ βάρβαρον ἔθνος. ἄλλως. οἱ
μὲν τῆς Ἠπείρου, οἱ δὲ τῆς Θράκης τοὺς Χάονας. Χάος, σημαίνει ἔτι καὶ τὸν ἀέρα. ὡς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. καὶ ἔστιν
ὁ διακεχυμένος ἀήρ. Χαρά ἐστιν, εὔλογος πρόφασις ψυχῆς. καὶ χαρὰ, ἡ ἡδονή. ἀγαλλίασις. εὐφροσύνη. Χαρά-
βη, λύμη σίτου. Χαραδριοὶ, ὄνομα τὸ πεποίηται τὸ ὄρνεον, παρὰ τὸ ταῖς χαράδραις διατρίβειν. Χαραδριός ἐστιν,
εἶδος ὀρνέου. δίχως δὲ, ἐπὶ μὲν ὀρνέου χαραδριόν. ὀξυτονητέον, εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας, βαρυτονεῖται. ἐπεί φασιν
αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίας ποιοῦνται. Χαραδροῦται, ὀρύσσεται, κοιλαίνεται. Χαρά-
δρα κυρίως, ἐπὶ χειμάρρου. ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν. Χαράκης, τιθύμαλλος. Χάρακες, τάφροι καὶ
ἀκανθώδη φυτά. καὶ οἱ κάλαμοι. Χαράκια, ὑποστηρίγματα. Χαρακίζειν, σταυροῦν. μετεωρίζειν. διαιρεῖν. Χαρα-
κτηρισμός ἐστι, λόγος τῶν περὶ τὸ σῶμα ἰδιωμάτων ἐπαγγελτικός. ὃν καί τινες εἰκονισμὸν λέγουσιν. οἷον γῦρος. ἐν ὤ-
μοισι μελανόχροος. οὐλοκάρηνος. Χαράκωμα λέγεται, ὃ περιβάλλουσί τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μένανδρος ἀ-
σπίδι. πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα. τὰς κώμας ἐπόρθουν. καὶ χαράκωμα, περίφραγμα. τεῖχος. παρὰ τὸ χαρα-
κῶ χαρακώσω. Χαρακτὴρ, ἡ σφραγίς, ὁ τοῦ ὀνόματος τύπος. Χαρακτήρ ἐστι, διατύπωσις σώματος, δηλοῦσα τὴν ὑπό-
στασιν. Χαράκτορι, ὀξυμμένῳ ὑπὸ χαρακτῆρος παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χαραμὸς, ἡ τῆς γῆς διάστασις. οἷον χηραμός.
Χάραξιν, ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλάμοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς. Χαράξαι, κόψαι. κοιλᾶναι. τυπῶσαι. Χάραξ ἐστὶ, ξύλον

ἐν ᾧ τὰς ἀμπέλους δεσμεύουσιν ὥστε ἵστασθαι καὶ μὴ ἐπιπίπτειν εἰς τὴν γῆν. ἢ χάραξ ἐστὶ τὸ λεπτὸν ξύλον, ᾧ προσδεσμοῦσι τὴν ἄμπελον ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συντρίβηται. Ἄλλως. Χάραξ θηλυκῶς, ἐπὶ τῆς ἀμπέλου· ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῆς πρὸς πολιορκίαν. Χαρακτῆρες τῶν λόγων, τὰ καλούμενα πλάσματά εἰσι τρεῖς· ὧν τὸ μὲν ἁδρόν· τὸ δ' ἰσχνόν, τὸ δὲ μέσον λέγεται· ὧν καὶ ἔστι παραδείγματα Θουκυδίδου μὲν τὸ ἁδρόν· Λυσίου τὸ ἰσχνόν· Δημοσθένους δὲ τὸ μέσον· ὧν πάντων καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ παραδείγματα εὑρίσκονται. τὸ μὲν οὖν ἁδρὸν πλάσμα ἐκεῖνό ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ, μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις· οἷόν ἐστιν, ὣς εἰπὼν σύναγε νεφέλας· ἐτάραξε δὲ πόντον χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. ἰσχνὸν δὲ τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρὸν, καὶ τῇ λέξει κατεσχημένον· οἷόν ἐστι τοῦτο· ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ· ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη, ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς, ταρβήσας χαλκόν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱππιοχαίτην. μέσον δὲ, τὸ ἑκατέρου τούτων μεταξύ· τοῦ μὲν ἰσχνότερον, τοῦ δὲ ἁδρότερον· οἷον αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς· ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν ἔχων βιὸν ἠδὲ φαρέτρην ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπε. καὶ τὸ ἀνθηρὸν εἶδος τῶν λόγων ἐστὶ πολὺ παρὰ τῷ ποιητῇ κάλλος ἔχον καὶ χάριν ἐς τὸ τέρπειν καὶ ἥδειν ὥσπερ ἄνθος τι, ὡς ἄν τις καὶ λέγῃ· μεστὴ γάρ ἐστιν ἡ ποίησις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς. ἡ μὲν δὴ τῆς φράσεως ἰδέα τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, οἵαν διήλθομεν ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι· ἐξ ὧν ἐστι καὶ τὰ ἄλλα κατανοεῖν. Χαρή, χαρά. Χαρία, βουνός. Χαρίδαι, γένος ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Κραναοῦ. Χαρίεια, φίλτρα. Χαρίεις· τιθείς· τί διαφέρουσιν αἱ μετοχαὶ τῶν ὀνομάτων; διαφέρουσιν, ὅτι πᾶσα μετοχὴ εἰς εις λήγουσα ὀξύνεται· ὄνομα δὲ, βαρύνεται· οἷον χαρίεις· διὰ τοῦτο καὶ τὸ εἰς ὄνομα περισπᾶται, ἵνα ἐκφύγῃ τὴν ὀξεῖαν τάσιν. καὶ κλίνεται οὕτως· ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, τῷ χαρίεντι, τὸν χαρίεντα, ὦ χαρίεν· καὶ χαρίει· κοινῶς, καὶ χαρίεις ἀττικῶς. τὼ χαρίεντε, τοῖν χαριέντοιν, ὦ χαρίεντε· οἱ χαρίεντες, τῶν χαριέντων, τοῖς χαρίεισι, καὶ χαρίεσι· τοὺς χαρίεντας, ὦ χαρίεντες. Χαρίεν, δῆλον ὡς ἐπὶ ὀνόματος παροξύνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ χαρίεν πρόσωπον· καὶ παρὰ Ἀθηναίοις, ἡ νάρκη, χαρίεν βρῶμα γίνεται. καὶ ἀπαιτεῖ τοῦτο ἡ ἀναλογία τοῦ τιμῆεν, φωνῆεν, αἰγλῆεν καὶ τῶν ὁμοίων. τὸ δὲ προπαροξυνόμενον, ἀττικόν ἐστιν ἐπιρρηματικῶς προσενεχθὲν καὶ ἀντὶ τοῦ χαριέντως νοηθὲν παρὰ τοῖς ὕστερον. ὁ δὲ λέγων χαρίεν μέτωπον προπαροξυτόνως αἰσχύνει τὸ χαρίεν τῆς ἀναλογίας τῷ βαρβαρισμῷ. ταυτὸν δὲ χαρίεν εἰπεῖν καὶ καλόν. καὶ χαρίεν τὸ μετέχον χάριτος, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. Χαριεντισμός ἐστι, λόγος εὐτράπελος ἐν ᾧ διαχεῖται ὅ τε λέγων καὶ ὁ ἀκούων. Χαριεντίζεται, εὐτραπελεύεται, σκώπτει. Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί. ἰδίως δὲ καὶ ὡς ὑπὸ ἀφροδισίων. ἢ ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι. Χαροπὸν τὸ ἔχον χαράν· χάριεν, τὸ ἔχον χάριν· ὃ καὶ ἐπίχαρι λέγεται. Χαριέστερος· πᾶν ὄνομα εἰς εις λῆγον τὸ συγκριτικὸν ἔχει δύο συλλαβὰς πλεονάζον τῆς εὐθείας· οἷον χαρίεις, χαριέστερος· τιμήεις, τιμηέστερος· μορφήεις, μορφηέστερος· τολμήεις, τολμηέστερος καὶ τὰ λοιπά. Χαρίζομαι, μέλλων χαρίσομαι· κοινῶς· καὶ χαριοῦμαι ἀττικῶς. Χαρίζομαι, οὐ μόνον τὸ δωροῦμαι· ἀλλὰ καὶ τὸ χάριν τινὶ ποιῶ· οἷον χαριζόμενός σοι ἔπραξα ταῦτα δὲ· χαρίζομαι· χαριοῦμαι, ἐχαρισάμην, κεχάρισμαι. Χαρίζομαι, καὶ τὸ ἀστεΐζομαι καὶ κομψεύομαι καὶ εἰρωνεύομαι. καὶ παρὰ Δημοσθένει χαριζομένοις τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τριηράρχαις, καὶ ἡμῖν τοῖς πεντακοσίοις· ἀντὶ τοῦ εἰρωνευόμενος, καὶ κομψευόμενος. καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ χαρίτως ἐπίρρημα παρὰ Ξενοφῶντι· ἀντὶ τοῦ ἀστείως, καὶ πρὸς χάριν. Χαριζομένη παρεόντων, χαριζομένη δὲ ἡ τὰ πρὸς χάριν καὶ ἡδονὴν ποιοῦσα. παρεόντα δὲ βρώματα λέγει, τὰ ἐν τῷ ταμείῳ ἀπόθετα· ἤτοι ἕωλα. τὰ γὰρ πρόσφατα ὁ δαιτρὸς παρατίθησιν· ἢ καὶ ἄλλως παρεόντα λέγει τὰ ἐπὶ πολὺ παραμένοντα ὅσα τὰ ἁλίπαστα. ἰστέον δὲ ὡς τὰ μὲν καθ' Ὅμηρον παρεόντα ἤγουν τὰ ἐκ τῆς χθὲς τραπέζης ἕωλα λείψανα, μέτρια ὡς εἰκὸς ἂν ἦσαν, καὶ οἷα δέεσθαι καὶ τῆς ἐπαύριον ἐν ἐδέσμασιν ἐπισκευῆς. Χαρικλώ, καὶ Φιλύρα· νηϊάδες τὸν Ἀχιλλέα ἔθρεψαν· ὧν ἡ μὲν Χαρικλὼ, γυνὴ Χείρωνος· Φιλύρα δὲ, μήτηρ. Χάριν καὶ τὴν δωρεὰν καὶ τὴν ἀντὶ χάριν λέγει Σοφοκλῆς, ἐν Αἴαντι μαστιγοφόρῳ· χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. χάριν· καὶ τὴν ἡδονήν, ὡς ὅταν λέγωμεν, τὴν τῶν λόγων χάριν. χάρις καὶ ὄνομα θεᾶς, οὗ τινος ἡ αἰτιατικὴ οὐκ ἐκφέρεται δισυλλάβως, ὥσπερ ἐπ' ἐκείνων, ἀλλὰ τρισυλλάβως· οὐ γὰρ χάριν λέγομεν ἀλλὰ χάριτα. Χάριν ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἕνεκα· συντάσσεται γενικῇ· οἷον χάριν σοῦ τοῦτο ἐποίησα. λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς χάριν· οἷον, εἰς χάριν σοῦ τόδε ἐποίησα. Χάριν οἶδά σοι, καὶ χάριν ἔχω σοι· καὶ χάριν ὁμολογῶ λέγομεν· εὐχαριστῶ δὲ οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἴρηκεν. εὕρηται δὲ τὸ χάριν ἔχω, οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐχαριστίαν δέχομαι. Χάριν ἀγγέλου τοῦ κολοτίου, τοῦτο ἐποίησα· ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν. καὶ ταυτόν ἐστι τῷ χαριζόμενος τῷ κολοτίῳ, ἔνθα σημαίνει ὡς οὐκ ἀεὶ ταυτὸν τὸ χάριν καὶ τὸ ἕνεκεν, ἀλλ' εἰ καὶ ἀμφότερα αἰτιολογικά εἰσιν, ὅμως τὸ μὲν χάριν, ἐπὶ τῶν χάριτος ἕνεκεν γινομένων τίθεται· οἷον Ἀχιλλεὺς χάριν Μενελάου ἐστράτευσεν· ἄλλο δὲ τὸ ἕνεκεν, ἐπὶ τῶν ἁπλῶς διά τι· οἷον Ἕλληνες ἕνεκεν τῆς Ἀλεξάνδρου ὕβρεως, ἐπηλεύσαν εἰς Τροίαν. Χαρινάδας, ὄνομα γέροντος παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. Χάριζον, ἐπισκεύασον. Χάρις ἐστί, πράγματος ὠφελίμου δόσις· ἢ δανείου ἀνταπόδοσις· ἢ εὐεργεσία ἑκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθῶν ὑπουργίας ἐν καιρῷ. Χάρις, κῦδος διαφέρει· καθότι κῦδος μὲν ἡ εὔκλεια· χάρις δὲ, ὁμολογία εὐεργεσίας ἐστί. Χάρις· ἡ ἡδονή· καὶ ἡ δωρεά, καὶ ἡ αὐτὴ χάρις· καὶ ὄνομα θεᾶς. Χαρίσασθαι, παρέχειν· λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι, αἱ πρὸς συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. Χαρίσια, ἐκ τῶν χαρίτων παρωνόμασται. παννυχίδαι δὲ ταῦτα ἦσαν ἐν αἷς πλεῖστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες, ὅτε πυραμοῦς εἰς ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς διαγρυπνήσασι, καί τινα πέμματα καλούμενα καὶ αὐτὰ χαρίσια, ἐκ τῆς τῶν αἰρουμένων αὐτὰ φασὶ χαρᾶς· Εὔβουλος· εἶτα εὐθὺς ἐξεπήδησα πέττουσα τὸν χαρίσιον. ἡ δὲ ἀναλογία τοῦ πυραμοῦντος, ὡς σησαμοῦς, σησαμοῦντος. τῶν τις δὲ παλαιῶν καὶ μάζαν παρωνομάσας ἐπὶ χάριν χαριτοβλέφαρον ὠνόμασε. δῆλον δὲ ὅτι, καὶ κύριον ὄνομα ὁ Χαρίσιος. Χάρισμα, δῶρον. Χαριστήρια, χαρίεντα δῶρα. Χάριτες αὗται, αἱ ὀπαδοὶ τῇ Ἀφροδίτῃ παρέπονται καὶ ὑπουργοί, ἕτεραι· ἴσως παρὰ τὰς τρεῖς, ἃς ἡ τοῦ Ἡσιόδου θεογονία σεμνύνει. Χαριτογλωττεῖν, τὰ σύνθετα διαλύουσιν οἱ ποιηταί, ἀναστρέφοντες καὶ τὰς λέξεις· Εὐριπίδης γὰρ τὸ χαριτογλωττεῖν, γλώσσῃ χαρίζῃ· καὶ τὸ λωτοπλεῖν

σοφοκλέους· ἔνθα γέλαν μὴ λύειν φησίν. ὅσα τῶν ὀνομάτων μόνῳ τῷ ᾱ συντίθεται, τούτοις ἡ σημασία στέρησιν παρίστησι. γινώσκεται τοῦτο, ὡς τὸν ἄσιτον, οὐκ ἀγνοεῖ· καὶ τὸν ἄπορον. οἷς δ' οὐ μόνον τὸ ᾱ συντίθεται, ἀλλὰ καὶ τὸ δυ· τὸ δυ, τὸ καλὸν δηλοῦντος, ἀνάγκη καὶ τοῦ ᾱ τὸ κακόν, ἐν τούτοις γινώσκεσθαι. δυσσεβὴς τοῦτο διδάσκει καὶ ἀσεβής. οὐ γὰρ τὸν μὴ ἔχοντα σέβας οὕτω καλεῖν ἔθος ἔχομεν. τίς γὰρ αὐτῶν, ὦ μηδὲν μηδαμοῦ σέβας ἐστὶν, ἀλλὰ τὸν δυσσεβῆ πάντως. ὅσα τῶν ὀνομάτων τῷ τε ᾱ συντίθεται καὶ τῷ δυς, ἐπειδὰν μὲν τὸ δυ τὸ καλὸν σημαίνει, ἀκολουθεῖ καὶ τῷ δυς τὸ κακόν, δυσσεβὴς εἰς δήλωσιν ἥκει. καὶ τὸ δυσεβής. ἐπειδὰν δὲ τὸ δυ καλὸν αὐτίκα καὶ τὸ δυς τὸ δύσκολον· ὥσπερ τούτου καὶ ἄλλο τὸ εὔκολόν τε, καὶ δύσκολον. καὶ ἔτι εὐχερής τε καὶ δυσχερής, καὶ μυρία ὅσα. δυσθαλπῆ χειμῶνά φησιν ὅμηρος, τὸν ἀθαλπῆ. ὥσπερ ἐκ τοῦ ἐναντίου δυσσεβής, ὁ ἀσεβής. τῶν ἐναντίων ὀνομάτων τῷ στερητικῷ συναπτομένων, θάτερον θατέρου λαμβάνει τὴν σημασίαν, ὡς τοῦ καθαροῦ καὶ κιβδήλου, ἐναντίων ὄντων· ἀκάθαρτον μὲν τὸ κίβδηλον, καὶ ἀκίβδηλον δὲ τὸ καθαρόν. ἐνίοτε δὲ, τὰ ἐναντία· ὡς τὸ δεσπότης καὶ δοῦλος, τῷ στερητικῷ συναπτόμενα. οἷον τὸ ἀδέσποτον, καὶ τὸ ἀδούλωτον, ταὐτὸ σημαίνει. ἀδέσποτον γάρ, τὸ μὴ ἔχον δεσπότην. καὶ ἀδούλωτον, τὸ μὴ ὂν ὑπὸ δουλείαν. Χάρμα, τὸ ἐπίχαρμα καὶ ὁ γέλως. οἷον χάρμα δυσμενέεσσι. δηλοῖ καὶ τὴν ἡδονὴν ἡ λέξις. Χάρμη, κυρίως ἐστὶ μάχη. ἣν ὑποδύεταί τις οὐχ ὑποστέλλων, ἀλλὰ χαίρων καὶ χάρμα ἔχων. καὶ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, μελπόμενος ἄρηϊ. Χαρμονή, χαρά· συλλογή. Χαρμόσυνα, ἑορταὶ ἀθήνησι καὶ χαρμόσυνα. Χαρμοσύνη, ὀνομασία. Χαρμόφρων, ὁ ἑρμῆς. Χαρόνη, χαρῖνος ἄμπελος. Χαροποὶ λέοντες, οἱ τοιούτους ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς. χρώματος δὲ ὀφθαλμῶν δηλωτικόν, καὶ τὸ χαροπὸν λεγόμενον καὶ ἐπὶ παρδάλεων. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης χαροπότητος, καὶ χάρων, ὁ λέων. λέγεται δὲ ἴσως κατ' ἀντίφρασιν. μᾶλλον δὲ φοβερὸς ὁ λέων, καὶ οὐ χαρὰν ποιῶν. ἤδη δὲ καὶ κατὰ τὸ θανατοποιόν, ἐπεὶ καὶ ὁ χάρων, ἐν ἅδου διακονεῖ. Χαροπόν, καὶ τὸ γλαυκόν, συνωνύμως λέγεται ἀμφότερα ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ. Χαροπόν, τὸ χαρὰν ἔχον· χάριεν τὸ ἔχον χάριν. ὃ καὶ ἐπίχαρι λέγεται, ὡς τὸ σφαλερόν, τὸ ἐπισφαλές, καὶ τὸ ὀδυνηρόν, ἐπώδυνον καὶ τὸ βλαβερόν, τὸ ἐπιβλαβές. φθονερὸν δὲ καὶ ἐπίφθονον, οὐ ταὐτό. λέγεται γὰρ τὸ φθονερόν, ἐπὶ τοῦ χρωμένου τῷ φθόνῳ. τὸ δὲ ἐπίφθονον, ἐπὶ τοῦ φθονουμένου. καὶ φοβερὸν ὁμοίως, τὸ φόβον ἐμποιοῦν. ἐπίφοβον δὲ, τὸ φοβούμενον. Χαροπὸς παρὰ χαρής· εὐόφθαλμος. ἐξ οὗ χαροπή. Χαρτὸς, χαρᾶς ἄξιος. ἡ βακτηρία. Χάρυβδις, ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ γάδειρα. καὶ πάλιν ἀναγκαιοτέρως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγον. οἱονεὶ εἰς χάος βαῖνον. Χάρων ὁ λέων· ἀπὸ τῆς χαροπότητος. Χαρώνιον, θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτου ἐξήγοντο. Χάσις, διάκρισις· χώρησις. Χάσιος, ἀγαθός· χρηστός. Χάσκοντες, ἀνοίγοντες. Χασκωρεῖν, περιβλέπειν. Χασκῶν, περιβλέπων ὁ διοσκουρίδης ἀναγινώσκει. ὁ δὲ ἱπποκράτης, ἀρῆσθαι τὰς μήτρας, διὰ τὸ ἀνεστομῶσθαι. Χάσμα, στόμα ἢ σχίσμα γῆς. Χάσμα θηρός, ὄψις θηρός· ἡ θαλάσσης πρόσωπον. Χασσάμενος πελεμίχθη παρ' ὁμήρῳ, ἀντιστρόφως εἴρηκε τὰ τοῦ λόγου, ὡς οἱ παλαιοί φασιν. ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ὁ δὲ πελεμιχθεὶς, χάσσατο. ἤγουν μετακινηθεὶς, ὑπεχώρησε. καὶ ἔστι τοῦτο πρωθύστερον σχῆμα. ὃ καὶ ὑστερολογία λέγεται. τοιοῦτόν ἐστι, τὸ χάριν ἣν περ τυγχάνων ὑπεσχόμην. ἤγουν ἔτυχον ὑποσχόμενος· σοφοκλῆς. Χασιᾶ, τὸν ἀπὸ δήμου. χασιεῖς γὰρ δῆμος. Χατεύουσιν, ὅ ἐστι στερουμένοις χρῄζουσι. ποιητικὴ λέξις. ὅθεν καὶ χάτις, καὶ χῆτις ἡ στέρησις ἥν τινες καὶ χῆτος οὐδετέρως φασί. δῆλον δὲ ὅτι τὸ χατεῖν καὶ χατίζειν παραγώγως λέγεται. Χατίζειν, σημαίνει τὸ χρῄζειν. παρὰ τὸ ἔχειν αἰτεῖν. ὁ γὰρ χρῄζων, ἃ οὐκ ἔχει αἰτεῖ. ἢ ἐκ τοῦ αἰτῶ τὸ ζητῶ καὶ χρῄζω. Χαυλιόδων, κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας. ἐξέχοντας. ἢ κατὰ ἐναλλαγήν, τοῦ ρ̄ εἰς τὸ λ̄ ὁ χαράσσων τοὺς ὀδόντας καὶ τραχύνων. Χαυλίζων, ἀλαζόνα. Χαῦνον, κεῖται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ μάταιον καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα, εἰς μάταιος ἄγονται. Χαῦνος, παρὰ τὸ χαίνω χανός, ὡς φαίνω φανός. καὶ πλεονασμῷ τοῦ ῡ, χαῦνος. ὁ κεχηνὼς καὶ ἄπυκνος. Χαυνάκων, χαυνοποιῶν. οἱ δὲ, χαυνολόγων. Χαυνιάζει, μάταια. Χαύνωσιν, τὴν λύσιν τῶν δικῶν λέγει ἀριστοφάνης ἐν ταῖς νεφέλαις. καὶ οἷον ἀπάτην ἢ χαύνωσιν ἀνεπιστηρίαν. ὅταν τοῦ ἀντιδίκου προβαλόντος λόγους πιθανούς, εἰς τοὐναντίον τις αὐτοὺς περιτρέψῃ, καὶ χαύνους καὶ ἀσθενεῖς ποιήσῃ, διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀναπείσας τοὺς δικαστάς, ὡς ἄρα ἀληθῆ λέγει. Χαυῶνες, ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες. Χάον, παρὰ θεοκρίτῳ ἤγουν ἀγαθόν. χάα γὰρ τὰ ἀγαθὰ παρὰ λακεδαιμονίοις. χάον γὰρ τὸ εὐγενές, ἢ τὸ ἀρχαῖον λέγουσι.

ΤΟ Χ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε· ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ, ΜΕΘΩΝ ΣΥΝΑΡΜΟΖΕΤΑΙ·

έαντες, χέω. ὁ μέλλων χέσω, καὶ χεύσω πλεονασμῷ τοῦ ῡ, καὶ χύσω ἀποβολῇ τοῦ ε̄. ὁ ἀόριστος ἔχευσα. καὶ
χ ἀποβολῇ τοῦ ῡ ἔχεσα. πάλιν ἀποβολῇ τοῦ σ̄ ἔχεα, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ χέας τοῦ χέαντος. Χέδροπας, ὄσπρια. χέδροψ γάρ, τὸ ὄσπριον. ἀπὸ τοῦ χειρίδροψ κατὰ συγκοπήν. Χέζειν, τὸ ἀποπατεῖν. χεζητιώην παρὰ ἀριστοφάνει χέζειν ὀρεχθείην. καὶ χεζητιάω ὀρέγομαι χέζειν. Χειά, καλιά· λέξις ἐν ποιήσει. ἀπὸ τοῦ χῶ χείω τὸ χωρῶ. ὡς τὸ οὐδὸς ἀμφοτέρους. ὁ δὲ χείσεται ἤγουν χωρήσει. ὁ διὰ διφθόγγου γράφεται. ὁμοίως τῷ χείσεται. λέγονται δὲ αἱ τοιαῦται χειαὶ τῶν ὀφέων, καὶ εἰλυοί, καὶ τρόχμαιοι. καὶ μασιαί. ἰστέον ὅτι ὁ γράψας ὡς ἡ χειὰ ἤγουν ἡ κατάδυσις τοῦ ὄφεως παρὰ τὸ χεῖσθαι γίνεται ἤγουν χωρεῖν. ἐπάγει, ὡς καὶ χεῖπον ἐκεῖθεν, τὸ χωροῦν ἀστραγάλοις. καὶ κείθιον ἰωνικῶς λέγεται καὶ ἄλλως. χειὰ λέγεται ἀπὸ δράκοντος φωλεά, ἐπὶ θηρίων. ὀπὴ ἐπὶ μυρμήκων καὶ μυῶν. νεοττιά, ἐπὶ μικρῶν ὀρνίθων. ἰλεός, ἐπὶ ὄφεως. σταῦλος ἐπὶ ἵππων καὶ κτηνῶν ἑτέρων. ἰδικῶς δὲ ἱππῶνες καὶ ἱπποστάσεις, καὶ ὀνοστάσεις, καὶ σταθμὰ ἐπὶ πάντων, καὶ κτηνοστασεῖα. σηκὸς ἔνθα ἐγκλείεται τὰ νεογνά ὅταν αἱ μητέρες ἀμέλγωνται, ἢ εἰς νομὴν ἐκπέμπωνται. Χειλιάστιες, αἱ φυλαί. Χειλιάκρον, χειλαί· αἱ συμπτώσεις τῶν βλεφάρων. Χεῖλος, παρὰ τὸ χέειν λόγους. Χειλοῦται, μεγαλύνεται· αὔξεται. Χειλῶνες, τῶν ἀλεκτρυόνων τινές.

Χειμάζει ἀμεταβάτως, καὶ χειμάζει τις ἐν τῷ δὲ τῷ τόπῳ, ἤγουν τὸν χειμῶνος ἐνταῦθα διάγει. καὶ χειμάζει τὴν πόλιν, ἤγουν ταράττει. Χειμάζει, αἰτιατικῇ τὸν τὸν καιρὸν τοῦ χειμῶνος ἐν τινι τόπῳ διαβιβάζει. καὶ χειμάζει, οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν. Χειμαί, χειμῶνα. Χειμάδα, ἱμάτιον χειμερινόν. Χειμάμυνα, ἣν ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει. Χειμήουσα, ἐψυχουμένη, ῥιγῶσα· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χείμαῤῥος κενὸς ὢν ἐν ἀνομβρίᾳ, πληθει· τουτέστι, πλήρης γίνεται ὅτε διὸς ὁ ἐστιν ἀέρος ὄμβρον καταῤῥίψαντος εἰς τὰς πεδιάδας, ἀναχεῖται ἐξ ὀρέων ῥέων. ἔστι γενικὸν μέν τις ὁ ποταμός, εἰδικὸν δὲ ὁ χειμάῤῥους. ὃς γίνεται μὲν ἐκ τοῦ χειμάῤῥοος, ἐξ οὗ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀνάδοσιν τόνου ὁ χείμαῤῥος. ἑρμηνεύει δὲ πλῆθον ποταμός. τοιοῦτος γὰρ ἐῤῥέθη χείμαῤῥος. Χίμαρος, ἔριφος. αἴξ. καὶ χίμαιρα. ἔριφος μέχρι τριῶν μηνῶν, ἢ τεττάρων. χίμαρος, ἐπὶ θηλυκοῦ ἕως ἐνιαυτοῦ. τουτέστιν ἕως ἂν τίκτῃ καὶ ἀμέλγηται. ἀφ' οὗ τέξεται ἡ χίμαιρα, οὐκ ἔτι χίμαιρα λέγεται, ἀλλὰ αἴξ. ἢ χίμαιρα. ταυρὸν γὰρ αἴξ καὶ χίμαιρα. ἐπὶ δὲ τῶν ἀῤῥένων, ἔριφος καὶ τράγος. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄῤῥενος, τὸν αἶγα λέγουσι, καὶ ἔστιν αὐτοῖς κοινὸν ὄνομα τὸ αἴξ, ὡς ἔλεφας, ἄνθρωπος, ἵππος. ὁ δὲ ἐπὶ τούτων ἔριφοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν προβάτων ἄρνες· καὶ ἀμναί. καὶ ὁ αἶγες ἐνταῦθα, τοῦτο ἐστὶ ἐκεῖνον ὄϊα. ὁ δὲ τράγος ἐπὶ τούτων, τοῦτο ἐστὶ ἐκεῖνον κριός. Χίμαρος, ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα ἐξ αὐτοῦ θηλυκόν. ἡ ἐν χειμῶνι φασὶ κυρίως τεχθεῖσα. Χείμαρος λέγεται πάσσαλος ὁ ὑπὸ τὴν πρύμνην. οὗ ἐξαιρουμένου, τὸ ὕδωρ παραχωρεῖ καλεῖται δὲ καὶ ὀϊδιαῖος. ἡσίοδος· χείμαρον ἐξερύσκων, ἤγουν ἐκβαλών. Χειμάῤῥοος, ποταμὸς παρακείμενος ἔχει τῷ ψιλῷ τὸ εἶδος. ὁμοίως τῷ βοῦς ταῦρος, καὶ τοῖς ὁμοίοις. καὶ ἐν τέλει πέφρασται ὅτι μὲν τοι μόνον χειμάῤῥοος λεχθῇ, λείπει τό τε τὸ ποταμός. Χείμαῤῥοι λέγονται, οἱ μὴ ἀέναον τὸ ὕδωρ ἔχοντες, ἀλλὰ χειμῶνος πληρούμενοι ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων. Χειμασία, ζάλη. ταραχή. Χείμαστροι, χειμερινὸν ἱμάτιον. Χείμεθλον, τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἕλκος. Χειμερᾶς, χειμερινάς. Χειμεριοῦντας, διαχειμάσοντας. Χειμεῦ, ῥιγῶ. Χειμώρας, χειμερινὴ ὥρα. Χειμών, ἡ ὥρα. καὶ κίνδυνος. ταραχή. ζάλη. διωγμός. Χειμών, χειμάδιος τόπος. ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι. Χεῖρ παχεῖα, ἀνδρὶ γυναίῳ μᾶλλον ἐπιπρέπει ἢ γυναικί. ὅμως παρ' ὁμήρῳ ἀπλῶς κεῖται παχείῃ ἐπὶ πηνελόπης ἐν ὀδυσσείας φ. Χεὶρ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ῥᾷον χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι ἢ διαχέειν. Χείρ, ἡ δρὰξ καὶ τὸ μέλος, καὶ μέρος. Χειράδες, αἱ μετὰ λίθων καὶ ὅπλων βολαί. Χειραγωγῶ, τῇ χειρὶ ἄγω. Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες. καὶ χειρόποδες, οἱ οὕτω τοὺς πόδας κατεῤῥωγότες. οἷον ῥαγόποδες. Χειραμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, παρὰ λυκόφρονι. Χεῖρας ἀφέξει παρ' ὁμήρῳ, διχῶς νοεῖται. ἢ γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ὁ φοῖβος τοῦ καθ' ἡμῶν λοιμοῦ τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας ἀπόσχῃ, ἢ ὅτι οὐκ ἂν τὰς τοῦ ἀποτροπαίου θεοῦ λοιμοῦ, τὰς χεῖρας ἀποκωλύσῃ ἡμῶν. Χεῖρας νιψάμενος. τηλέμαχος μέλλων εὔξασθαι, νίπτεται τὰς χεῖρας καθὰ πρίαμος ἐν τῷ τέλει τῆς ἰλιάδος. καὶ πηνελόπη ὑδρευσαμένη καθαρά, χροῒ εἵματα ἑλοῦσα, εὔχεται. ὡς ἀεὶ καθαρεύειν ἐν τοῖς θείοις χρεὼν ὄν. Χεῖρε, τὰς χεῖρας δυϊκῶς. Χειρὶ ἐπιμασσάμενος, αἰτιατικῇ τοῦ αὐτόχειρ ἁψάμενος. Χειρίδες χειρῶν, ἤγουν τὰ τῶν χειρῶν καλύμματα, ἐκ δερμάτων δηλαδὴ καὶ αὐτὰ ὄντα. ὧν ἡ παραγωγή, ὥσπερ κνήμη καὶ κνημίς, οὕτω καὶ χείρ, χειρίς. ἐξ ἧς καὶ ἐγχειρίδιον οὐ μόνον τὸ ξιφίδιον, καὶ τὸ μαχαίριον, καὶ τὸ βιβλίδιον ὡς τὸ τοῦ ἐπικτήτου ἐγχειρίδιον, ἀλλὰ ὡς ἀθήναιος δηλοῖ, καὶ τὸ τῆς θαλασσίας κώπης κράτημα. Χειριδωτὸς χιτών, ὁ ἔχων χειρίδας, ἤγουν μανίκια. Χειρίζειν, διακεῖν. Χείριος, ὑπήκοος. πιθανός. χειροήθης. χρήσιμος. καὶ χείριον, χειροηθές. ὑπήκοον. ὑπογχείριον. ὥστε ἡ τοιαύτη γραφὴ ῥητορικῶς οἶδε καὶ τοὺς δούλους ὑποχειρίους καλεῖσθαι. Χείριστα, κάκιστα. ἀπὸ τοῦ χείρων χείριστος ὑπερθετικόν. χείρων δὲ κυρίως ὁ κατὰ χεῖρα ἥττων. αἷς ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζώων διαφέρει, τεχνᾶσθαι δυνάμενος. καὶ χειρότερος. Χειρίων, ἐλάττων. χείρων. Χειροβοσκόν, τὸ διὰ χειρῶν ζῶντα. Χειρόβρωτι δεσμῷ, τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι. διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν, καὶ ἀναλίσκειν. Χειροβλήματα, δράγματα. οἱ δὲ χειρόβλητα. Χειρογάστορες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες. Χειρογονία, ἡ παρασεφόνη. Χειρόγραφον, συμβόλαιον. γραμματεῖον. Χειροδίκαι, οἱ τῇ τῶν χειρῶν δυνάμει πεποιθότες, καὶ δι' ἑαυτῶν ποιοῦντες τὴν ἐκδίκησιν, καὶ τύπτοντες. τουτέστιν, ἐν τῇ ἰσχύϊ τὸ δίκαιον ἔχοντες. Χειρόδοτον, ἀχειροποίητον ἔκτιον. Χειροέρκτης, χειρουργός. Χειροήθες, ἥμερον. πρᾶον, ἢ διὰ τὸ χειροῦσθαι. Χειροθετεῖ, χεῖρας ἐπιτίθησι. Χειρόμακτρον, ἢ χειρόμαστρον, μανδήλιον. Χειρόκμητα, ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα. ἢ πεπελεκισμένα. Χειρόμακτρον, ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται, μανδήλιον. Χειρόμαντις, ὁ διὰ τῶν ἐν ταῖς χερσὶ γραμμῶν μαντευόμενος. Χεῖρον, κάκιστον. ἔλαττον. Χειρόνιπτρον, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. ἀριστοφάνης. Χειρονομεῖν κυρίως ἐστί, τὸ νομᾶν διὰ χειρῶν. ὅθεν χειρονομία. Χειρονομεῖν σκέλεσι, τὸ ποιεῖν τοῖς ποσὶν, ὅπερ ὁ χειρονομῶν. Χειρογονία, ἑορτὴ ἐν ᾗ τεχνῖται θύουσι. Χειρόποδες, ῥαγόποδες. Χειρὸς ἐλοῦσα, ἢ πέπλου, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀττικά. αἰτιατικῇ τοῦ ἐκ τῆς χειρός. ἢ τοῦ πέπλου. ἢ τοῦ ἑλεῖν, αἰτιατικῇ τοῦ ἅπτεσθαι λαμβανομένου. Χειρότερον ἐστι, συγκριτικὸν τοῦ συγκριτικοῦ. τὸ γὰρ χεῖρον συγκριτικόν. ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον, οὐδέ ποτε ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς. Χειροτονεῖν, καθιστᾶν. ψηφίζειν. Χειροτονία, ἐκλογή. Χειρουργεῖ, χερσὶν ἐργάζεται. Χειρόω χειρῶ, τὸ κρατῶ. ὅθεν ἐχειρώσατο τὸν ἐχθρόν. ἐκ τούτου δὲ χείρωτον, καὶ δυσχείρωτον. Χείρων καὶ ἀρείων, ἀντίκεινται. Χείρων, ἀττικὴ σύγκρισις. ὡς τὸ ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων. τὸ δὲ χειρότερος ποιητικὴ λέξις κειμένη πανταχοῦ. κινήσασα συγκριτικῶς τὸ συγκριτικόν. οὐδὲν γάρ τι σημαίνει τὸ χείρων πλέον τοῦ χειρότερον. τοιαῦτα, καὶ τὸ ῥηΐτερος, καὶ πλειοτέρῃ σὺν χειρί, καὶ τὰ ὅμοια. Χειρωνάκτας, χειροτέχνας. Χειρῶναξ λεώς, ὁ χειροτέχνης. Χείρων, κένταυρος. ὁ ἐν τῷ πηλίῳ οἰκήσας, δικαιοσύνῃ ὑπερένεγκε πάντας ἀνθρώπους, καὶ ἐπαίδευσεν ἀσκληπιόν, καὶ ἀχιλλέα. ἐφ' ὃν ἡρακλῆς δοκεῖ ἐλθεῖν δι' ἔρωτα. ὃ καὶ συνεῖναι ἐν τῷ ἄντρῳ, τιμῶν τὸν πᾶνα. μόνον δὲ τὸν κένταυρον οὐκ ἀνεῖλεν, ἀλλ' ἤκουεν αὐτοῦ, καθάπερ ἀντισθένης φησὶν ὁ σωκρατικὸς ἐν τῷ ἡρακλεῖ. χρόνοι δὲ ἱκανοὶ ὁμιλούντων αὐτῶν, ἐκ τῆς φαρέτρας, αὐτοῦ βέλος ἐξέπεσεν εἰς τὸν πόδα τοῦ χείρωνος. καὶ οὕτως ἀποθανόντος αὐτοῦ, ὁ ζεὺς διὰ τὴν εὐσέβειαν καὶ τὸ σύμπτωμα, ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν αὐτόν. Χειρωσάμενοι, καταγωνισάμενοι. Χειρώσασθαι, ὑποτά-

ξαι φονεῦσαι. Χειρῶν, ἀλαλητόν. Χείσεται, χωρήσει. ἀπὸ τοῦ χέω, τὸ χωρῶ. Χεῖσθαι, καὶ τὸ ῥεῖν, κυρίως ἐπὶ ὕδατος λέγεται. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἐπὶ ἀστέρος ἁπαλοῦ καὶ λείου. ὅθεν ἐσθὴς λέγεται ἁπαλὴ καὶ περιῤῥέουσα. Χεῖσθαι λέγεται οὐ μόνον τὰ ὑγρὰ, ἀλλὰ καὶ στερεά. ὁ καὶ Ἀριστοφάνης ἐπὶ ἀμβροσίας ἔταξε. Χελεάρ, χελιδών. χελιδονίας. καὶ ἰχθὺς ποιός. Χελεῖς, χελώνη κιθάρα. Χέλειον, τὸ ἀπεστρακωμένον τῆς χελώνης δέρμα. Χέλειος νῶτος, ὀστρακώδης. Χελιδόνων μουσεῖα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ παραλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστι ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων εἶδος. πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀηδὲς τοῖς ἀκούουσιν, ἢ διὰ τὸ μέλος εὔφραινον. ἢ παρὰ βαρβάροις χελιδόνων δίκην ἐμμούσοις. οὐ μὴν ἐμμούσοις, ὡσεὶ σειρήνων, ἢ ἀηδόνων μουσεῖα. καὶ ἀλλαχοῦ οὐ περιβρέμεται θρηικία χελιδών. Χελιδόσι. τοῖς βαρβάροις χελιδόσιν ἀπεικάζουσι, διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν. Χελιδόνιον, φάρμακον. Χελιδόνεως, εἶδος ἰσχάδων. Χελιδών, ἢ παρὰ τὸ τὰ χείλη δονεῖν, ἢ παρὰ τὸ τὰ χείλη οἰδαίνειν. ἢ παρὰ τὸ τοῖς χείλεσιν ᾄδειν. Χελμὼν, ἰχθὺς ποιός. Χελόνειν, βήσσειν. καὶ χελούσσειν ὁμοίως. Χελοῖς, μουσικὸν ὄργανον. Χέλυδρός ἐστιν, ἡ θαλασσία χελώνη. ὡς τραχύδερμον διὰ τὸ γῆρας. Χελὺς, χεῖλος. καὶ μέρος τῶν ἱερείων. Χελυνάζειν, χλευάζειν. Χελύνην ἐσθίων, ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χείλη. Χελύσκιον, ξηρόν. ὑποκοριστικῶς εἴρηται. δηλοῖ δὲ τὸ βραχὺ καὶ ὀλίγον βηχίον. ξηρὸν δέ ἐστιν, ὅταν μηδὲν ὑγρότερον αἷμα χρεμπτόμενον εἰς τὸ στόμα παραγίνηται. παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Χέλυσμα, τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον, ἕνεκα τοῦ μὴ τρίβειν τὰ ξύλα, ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα. Χέλυς, ἡ λύρα λέγεται. ἧς χορδαὶ, ἦν ὅτε λίνεαι ἦσαν. καὶ Ἑρμῆς δέ φασι πρῶτος Ἀπόλλωνι σκευωρίαν μουσικὴν ἐξ ὀστράκου χελώνης ἐμηχανήσατο εἰς λύσιν μήνιδος τῆς ἐπὶ κλοπῇ τῶν ἐκείνου. διὸ καὶ χέλυς, ἡ αὐτὴ καὶ λύρα. τοῦτο μὲν ὡς οἷον λύτρα τις. ἐκεῖνο δὲ, ὡς ἀπὸ τῆς χελώνης, ἀφ' ἧς χελύω, χελύσω, ῥῆμα. ὅθεν καὶ ἡ χέλυς. Χελύσσουσα, διαπλέουσα. νηχομένη. καὶ γὰρ αἱ νηχόμεναι τοῖς χείλεσι τὸ ὕδωρ παραλείχουσι. κατὰ πλεονασμὸν δὲ τοῦ δ. Χελώνη, τὸ ὑποπόδιον. καὶ Πελοποννησιακόν. καὶ ἡ πρόπους τῆς νεὼς διὰ τὸ ἐπικαμπές. Χελωνίας, ἡ ποικίλη κανθαρίς. Χελωνίδος, οὐδὸς τῆς θύρας τῆς σκηνῆς. Χελῶνα, τὴν θαλασσίαν χελώνην οὕτω λέγουσί τινες. Χελωνοφάγοι, ἄγριοί τινες. Χεμβρὼν, ζυγή. ἡ ἑταιρεία. Χέννιον, ὀρνιθάριόν τι κατ' Αἴγυπτον ταριχευόμενον. καὶ εἶδος ἰχθύος. Χέραβος, χάσμα γῆς. Χεραδίως, ἀφθόνως. Χεράδες, τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα, παρὰ τὸ χεῖσθαι ῥαδίως. χεράδες λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν μικρῶν. τῶν καθ' ἕνα χειρὶ ληφθῆναι δυναμένων. Χέραδος κατά τινας, ἀκαθαρσία πᾶσα συῤῥέουσα ἐξ ὕδατος. ὀνοματοθεῖσα μιμητικῶς, ἀπὸ τοῦ γενομένου ἤχου ἐν τῷ κατασύρεσθαι. οὐδετέρου δὲ γένους τὸ χέραδος, καὶ τὸ κίναδος. ἅπαξ ἐῤῥέθη παρὰ τοῦ Ὁμήρου. ἕτεροι δὲ χέραδος εἶπον, τὸ πλῆθος τῶν θαλασσίων, ἢ παραποταμίων ψήφων. ἄλλοι τὴν μετ' ὀστράκων καὶ λίθων ἰλὺν, ἢ τῶν ἐς χειμάδας ἐπιτηδείων λίθων. τοῦτο δὲ ἀλλαχοῦ, ἄσιν καλεῖ. ὅ ἐστι ῥύπον ἐν ὕδατι ξηρόν. ἢ συρμόν τινα κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὸν ἐξ ὕδατος. τινὲς δέ φασιν ὅτι, συνωνυμοῦσιν, ἰλὺς καὶ ἄσις καὶ χέραδος. Πίνδαρος δὲ εἰπὼν χεράδι παμφόρῳ, δίδωσι νοεῖν ὅτι, ἔστι καὶ ἡ χερὰς τῆς χεράδος. εἰ μὴ ἄρα φιλονεικῶν τις καὶ ἐκεῖνο οὐδετέρως κλίνει χεράδει, διὰ διφθόγγου ὡς τῷ κινάδει. καθ' ὁμοιότητα τοῦ τείχει τείχει, καὶ βέλει βέλει. Χερείων, ποιητικῶς ὁ χείρων. ἐκ τούτων χερειότερος καὶ χείριστος καὶ χείριστα κατὰ μετάπλασιν. Χέρε, ἀντὶ τοῦ χεῖρε. Χέρηα, ὀφείλει μὲν ἡ παραλήγουσα οἷα συγκοπεῖσα ἐκ τοῦ χερείονα γράφεσθαι διὰ τῆς ε καὶ ι διφθόγγου. νικᾷ δὲ ὅμως τὴν διὰ τοῦ η καὶ ι δίφθογγον ἔχειν, κατὰ τὰ πλεῖω τῶν ἀντιγράφων. οὕτω δὲ καὶ τὸ χέρηι, καὶ χέρηες. Χέρηϊ, χείρων κοινῶς. χερείων ποιητικῶς. τούτου ἡ δοτικὴ χερείονι. ἀφ' οὗ τὸ χέρηϊ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν τοῦ ε διφθόγγου εἰς η. ὁμοίως χέρηες. Χέρης καὶ χείρονες, οἱ διὰ τῶν χειρῶν πορίζοντες τὸ ζῆν. ὡς καὶ οἱ χερνῆται. Χέρμα, τρίμμα. χάλιξ. Χερμάδιον, λίθος χειροπληθής, οὗ χεὶρ αὖ μήσηται. ὅ ἐστιν ἐφάψηται. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς χειρὶ λάβεν ἔφη. Χερμάδιον λέγει Ὅμηρος, τὸν χειροπληθῆ, καὶ οὗ ἐστι τὴν χεῖρα ἐπιμάσασθαι, ἤγουν ἐφάψασθαι. ὥς τε καὶ καλύψαι δακτύλοις ἐν τῷ ἄκρα περὶ αὐτοῦ ἔχεσθαι. Χερμάδος πέτρας παρὰ Λυκόφρονι, ἐν ἣ τὰ σχοινία τοῦ πλοίου δέδενται πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Χερμὰς λίθος, ὃν ἡ χεὶρ δύναται χωρῆσαι. Χερνῆσι, πενιχραῖς γυναιξί. καὶ ἀπὸ χειρῶν ζῶσι. Χερνῆτις γυνὴ Ἰλιάδος μ, ἡ ταπεινή. παρὰ τὸ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς χειρῶν τρέφεσθαι. Χέρνιβα, αἷς τὰς χεῖρας νίπτουσι. Χέρνιβα, τὸ ὕδωρ. ἀπὸ εὐθείας τῆς χέρνιψ. Δημοσθένης καὶ χερνίβων καὶ κανοῦν ἁψόμενον. Χέρνιβα, τὰ εἰς χειρόνιμμα χεόμενα. ὃ μὲν ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ χέρνιβον φαμὲν, Ἀττικοὶ χερνιβεῖόν φασι. οὕτω τις δεῦρο ὕδωρ καὶ σμῆμα. ἀπὸ τοῦ σμῶ, σμήσω, οὗ παράγωγον σμήχω, γίνεται σμῆμα, ᾧ πολλάκις καὶ προσεδίδοτο καθαρτικὸν χειρῶν. τὸ δὲ μετὰ τὴν κάθαρσιν καταπεσὸν ὑγρὸν, ἀπόνιπτρον ἐκάλειτο. ἤγουν χειρῶν καὶ ποδῶν ἀπόνιμμα. Χέρνιβον, Ὅμηρος μὲν ἀσυνήθως ἅπαξ εἶπεν. ἡμῖν δὲ συνήθως τὸ χέρνιπτρον, ὡς παρασημειοῦνται καὶ οἱ παλαιοί. τουτέστι, τὸ τοῦ ὑγροῦ ὑποδεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃν λέβητα καλεῖν ἄλλος εἴωθεν. ἄλλως μέντοι χέρνιβα λέγειν ἔθος αὐτῷ τὸ κατὰ χειρῶν διδόμενον ὕδωρ. πρόχοος δὲ, ὁ τὸ τοιοῦτον ὕδωρ χέων λέβης. Χερνίβων, καὶ κανοῦν ἁψάμενον. ἔστιν αἰτιατικὴ ἀπὸ τῆς ὀρθῆς τῆς χέρνιψ, γενικὴ πληθυντική, χερνίβων. τῆς γὰρ χέρνιβος μέμνηνται οἱ κωμικοί. καὶ παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας. ὁ γοῦν Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισί φησι, παῖ παῖ, τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα. Χέῤῥησον, τὴν μετὰ Θράκην κειμένην νῆσον Χερρόνησον λέγουσιν. ἦν δὲ πρότερον νῆσος. κεῖται δὲ ἀντικρὺ τῆς Τροίας. ἔστι καὶ ἑτέρα Χερσόνησος Καρίας, ἔνθεν ἦν Ἀλέξανδρος, ὁ περὶ Καρίας γράψας. Χερνῆτις, ἡ διὰ χειρῶν νήθουσα ἔριον τυχόν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἔριθος. ταύτης δέ ἐστι καὶ ἀρσενικόν. φασὶ γοῦν οἱ παλαιοὶ χερνήτης λάτρις, χειροτέχνης. ἀπὸ χειρῶν ζῶν. καὶ πάλιν χερνήτης, πένης χειρόβιος. Χερνίψαντο, μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἀπὸ τοῦ χερνίπτω. Χερνίψουσι παρὰ Λυκόφρονι, ἀντὶ τοῦ σφαγιάσουσι. θύσουσι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χερνίβων, αἷς καθαιρόμεθα τὰς χεῖρας. τὴν θυσίαν χέρνιβα εἶπεν ὡς ἐκκαθαίρουσαν. Χέῤῥονα, ἀντὶ τοῦ χείρονα λέγουσιν Αἰολεῖς. Χεῤῥόνησος, τῆς Θράκης χωρίον καὶ πόλις ὑποτελὴς τῶν Ἀθηναίων, ὑπόφορος εἰς πυροῦ γεωργίαν. ὅθεν καὶ ἐσιτάγουν Ἀθηναῖοι. Χερσεία, ἐρημία. Χερσιδάμας, καθὰ καὶ ὁ Ἀδα-

μας· καὶ ὁ ἀκάμας καὶ ὁ ἀθάμας κανόνι τοιούτῳ βαρύνεται· τὰ εἰς ας λήγοντα ἐκτεταμένοι ὑπὲρ δύο συλλαβάς,
ὅτε ἔχει τὸ ᾱ παραλῆγον βαρύνεται. Χερσόνησος, γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα· ἡ μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα.
Χερσὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπεσπῶντο, καὶ εἷλκον διὰ δεξιώσεως εἰς ἑαυτούς· καὶ τοιοῦτον ἀεὶ τοῖς παλαιοῖς ὁ ἀσπα-
σμὸς ἐστί· καὶ νῦν πολλοὺς τῶν ἐξ ἐθνῶν ἰδεῖν ἐν ταῖς ἀγκάλαις συναντῶντας, διαπετάννυντας τὼ χεῖρε, καὶ τὰ στήθη περιζον-
τας, καὶ τὰς χεῖρας ἐπικυρτοῦντας, καὶ εἰς κύκλον περιάγοντας· καὶ ἐπὶ τὰ μεγέθη ἠρέμα· ἢ ἔστι τοῦτο αὐτοῖς ἀσπασμός·
γινομένης δὲ τῆς λέξεως ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α. καὶ εἴρηται τὸ χερσὶν ἀσπάζεσθαι, πρὸς διασ-
τολὴν τῶν λόγοις ἀσπαζομένων. Χέρσος, ἡ ξηρὰ γῆ· ἄρουρα, ἡ ἐρημιασμένη· λήϊον, τὸ ἔχον ἀστάχυας χωράφιον. Χερ-
σωθήσονται, ἐρημωθήσονται. Χερωΐς, εἶδος δρυός. Χεῦαι, ἀντὶ χέαι κατὰ χέσαι· ἐπὶ τῶν τελευτώντων. Χευάμεθα, πε-
ριβαλλόμεθα. Χεύαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες· αἱ προσθέσεις τοῦ υ τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, αἰολέων εἰσί. Χεύει,
ῥεῖ. Χεῦμα, ῥεῦμα· ὕδωρ. Χέω, καὶ ἐγχέω, ἐπὶ τῶν ὑγρῶν· χέω ἐν πρώτῳ προσώπῳ οὐ περισπᾶται, ἀλλ' ἐν τῷ δευτέ-
ρῳ προσώπῳ καὶ τρίτῳ δέχεται τὴν συναίρεσιν· οἷον χέω· χέεις χεῖς, χέει χεῖ· ὁμοίως ἐν τῷ παρατατικῷ· ἔχεον, ἔχε-
ες, ἔχεις· ἔχεε, ἔχει. Χεῶ· χέω χεύσω· πλεονασμῷ τοῦ υ· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔχεον· ὁ μέλλων δεύτερος χεῶ· ἀόριστος πα-
θητικός, ἐχέθην, ης, η· ἀλλ' οὐ μὴν ἐχεύθην διὰ τὴν κακοφωνίαν· ὁ ἀόριστος ἐνεργητικός, ἔχευα· καὶ ἔχεα ἀλλ' οὐ μὴν ἔχε-
σα, οὐδὲ ἔχευσα. Χῆ, ἔθος· ἀπορία. Χῆ, κατὰ χέας· παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χηΐωνος, οἶκος. Χηλάς, ῥάπτης· πλέ-
κτης· ἢ τροφεύς. Χηλεύματα, πλοκαί· τὰ ῥαπτά, χηλὰς ἔχοντα πλείας. Χηλή, ὁ ὄνυξ· ὧρος δὲ λέγει κυρίως τὴν χηλήν,
ἐπὶ τῶν διονύχων ζώων, χηλή τις οὖσα, παρὰ τὸ διεσχίσθαι· ὡς ἡ ὁπλή, ἐπὶ τῶν μονωνύχων. Χηλινόν, πλεκτόν. Χηλοδεύ-
σειν, ἀδολεσχεῖν· οἱ δὲ τρίβειν. Χηλόν, κατὰ τοὺς παλαιούς, τὴν κιβωτὸν φασὶν οἱ λάκωνες· βουπάδαι, λάρνακα· μι-
τυληναῖοι δέ, ἀντὶ πηγά. Χήλην μήλην, δίπυρον κατὰ τὸ ἄκρον ἐκτετμημένην, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χηλώνη, μη-
χανὴ πολέμου. Χηλώπα, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων. Χήλωμα, τὴν διχιδῆ γλυφίδα τοῦ βέλους· ἣ προτιθέασιν
ἐν τῷ τοξεύειν· τὴν νευρὰν τοῦ βέλους παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χήμη, χάσμη. Χήν, γίνεται παρὰ τὸ χαίνειν· διότι τε βα-
φὸς ἐστι, καὶ ὅτι ἰδιότης αὕτη τῷ χηνὶ χαίνοντι τὰ πολλά, ὅτε ἢ θρασύνεται, ἢ δειλιᾷ. Χήν, κοινόν ἐστι τῷ γένει· ἔστι δὲ
καὶ εἰδικόν· γίνεται παρὰ τὸ ἠχῶ, ὃ σημαίνει τὴν βοήν, ἠχήν· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η· κρακτικὸν γάρ ἐστι καὶ φωνητικόν.
Χηνίσκος, τὸ τῆς πρώρας μέρος, οὗ ἀπήρτηνται αἱ ἄγκυραι· ὃ καὶ τῆς προπόδος ἐστὶν ἀρχή· εἰσὶ δ' οἳ μᾶλλον τὸ τῆς
πρύμνης ἔφασαν ἄκρον, πρὸς ὃ ἐπιζεύγνυνται αἱ ἐπωτίδες τῆς νεώς· ὅπερ ὁ πτέρως ἔχει, χηνίσκος ἐλέγετο· ὅτι χηνὸς
κεφαλὴν μορφοῦντες οἱ ναυπηγοί, ἐτίθουν τῷ ἄκρῳ· τάχα τὸ πλοῖον εἰς χῆνα ἀπεικάζοντες, ἢ τοῦ εὐοιωνίστου χάριν,
ὡς ἀβάπτιστος αὐτοῖς ἡ ναῦς διατελοίη τρόπον χηνὸς ὑπερνέουσα τῶν κυμάτων. Χηνέλοπες, ὄρνεα ποιά· ὅπερ ἔνιοι
χηναλώπεκες. Χῆνα ὀμνύειν· ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς. Χήνημα, καταμώκημα. Χηνο-
βοσία, χηνοβοσκία. Χηνύστρα, ἀντὶ τὴν χάσμην καὶ τὸ στατεύεσθαι. Χηνυστεῖς, βοᾷ· κέκραγας· ἐνίοτε σταγ-
γάνη. Χήπει, ἐν σπανεῖ καὶ χρεία ἐστί. Χήρ, ἐχῖνος. Χήρα, ἡ στερηθεῖσα τοῦ ἀνδρός· καὶ χηρεύει, ἀντὶ τοῦ ἐν χηρείᾳ
διάγει· ἢ χῆραι, αἱ ἔρημαι, καὶ ἀνδρὸς μονωθεῖσαι· ἀπὸ τοῦ χηρῶ χηρεύσω· σημαίνει τὸ ἐρημῶ, καὶ ἀφανίζω· καὶ ἐκ τε ἐθέ-
Χηραμβής, λεία· χηρὰν οἴκημα. Χηραμαί, οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων καὶ αἱ καταδύσεις· σπήλαια. Χηραμόν, παρὰ τὸ χω-
ρῶ· καὶ ἐξ αὐτοῦ χηραμὸς ὁ φωλεὸς καὶ κατάδυσις. Χηραμός, κατάδυσις· ἡ κοίλη πέτρα· καθὰ ὁ πικτὴς ἐξηγεῖ-
ται· καὶ μέχρι δὲ ἄρτι πολλοὶ τῶν ἑλλαδικῶν, καὶ μάλιστα τῶν κατὰ πελοπόννησον, χηραμοὺς τὰς παρὰ θάλασσαν ῥα-
γάδας πέτρας φασὶ κατά τινα παραφθοράν· ἑρμηνεύει δὲ ὅμηρος λέγων, κοίλην πέτρην χηραμόν· κοίλη γὰρ πέτρα
ὁ χηραμός. Χήρατον, ἔχαρη. Χηρεύει, ἀντὶ τοῦ ἐν χηρείᾳ διάγει· καὶ ἀντὶ τοῦ μεμόνωται, καὶ κεχώρισται τῶν ἄλλων.
Χηρήϊον οἶκον, παρὰ ἀντιμάχῳ τὸν ἄτεκνον. Χῆρον λέχος, ἤγουν ἔρημον. Χηροπλάζουσα, διὰ χειρὸς ἔχουσα. Χήρω-
σεν ἀγυιάς, παρ' ὁμήρῳ, ὅ ἐστιν ἐρήμους ἀνδρῶν ἐποίησεν· ἔνθα ὅρα ὅπως τὸ ἐχήρωσεν οὐκ ἐπὶ λογικῶν, ἢ ὅλως ἐμψύχου τί-
θεται· οὕτω καὶ νῆσος ἔρημος, ἡ πρὸ τῶν κυκλώπων χηρεύειν εἴρηται ἀνδρῶν· κυρίως μὲν τὸ χήρα γυνὴ ἡ μετὰ θάνατον τοῦ
ἀνδρός, ἢ καὶ γάμου διάλυσιν, μηδενὶ συνοικοῦσα· οὕτω καὶ χῆρος ἀνήρ, ὁ μηκέτι γυναῖκα ἔχων· ὡς ὁ γραμματικὸς ἀρι-
στοφάνης φησί. Χήρωσις εἰς γυναῖκα κυριολεκτεῖται· ἐξ οὗ καὶ χήρα ἡ τοιαύτη· ἐν γὰρ τῷ χήρωσεν ἀγυιάς, μεταφορι-
κῶς ἡ λέξις κεῖται· ὅτι δὲ τοῦ χήρα κοινῶς· καὶ χάρη ἰωνικῶς· προϋπέστη ἀρσενικὸν ὁ χῆρος, ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἔγνω-
σται· ὅρα δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ ἐχήρωσας, λείπει κοινότερον τὸ ἀνδρός· συνηθές, διὰ τὸ πάνυ δῆλον· οὕτως ἐν τῷ ἐχήρωσας ἀ-
γυιάς· λείπει τὸ ἀνδρῶν, ἢ πολιτῶν· ἢ τοιοῦτόν τι· πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι τοιαῦται ἐλλείψεις. Χηρωσταί, οἱ μακρόθεν κατὰ
γένος προσήκοντες· καὶ οἱ χηρεύοντες τοῦ οἴκου τῶν ἀγχιστέων κληρονομοῦνται. Χήτει· φασὶν οἱ παλαιοί, εὐθεῖαν ἔχει
τὸ χῆτος· παρ' ὁμήρῳ χήτει ἐνδυναίω, κακὰ ἔχει ἀράχνια· συμβολικῶς ἐξέθη, ἀντὶ τοῦ στερουμένη τῶν ἐγκοιμωμένων, γέ-
μει ἀραχνίων· ἤγουν ἠμέληται διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν ὀδυσσέα· ἕτεροι δὲ λέγουσι θηλυκοῦ γένους εἶναι τὸ χάτει, ὁμοίως τῷ
σπάνει. Χητεία, χρεία. Χῆτος, ἔνδεια· στέρησις. Χθαμαλός, ταπεινός· ἴσος· ὁμαλός· κοῖλος. Χθαμαλώ-
τερος, κατὰ σύγκρισιν. Χθές, χθιζόν· ἐχθές. Χθεσιφωνῶν, κακολογῶν. Χθιζά τε καὶ πρωΐζα παρ' ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ
χθὲς καὶ πρωΐ· καὶ ὡς εἰπεῖν ἔναγχος· συντέμνει δέ φασι τοὺς τοσούτους χρόνους εἰς βραχὺ κομιδῆ, ὅπως τὸν προσδοκώμε-
νον μηδὲν εἶναι νομίσωσι, καὶ ἅμα ἐξευτελίζων τὸ καύχημα τῶν ἑλλήνων, ὡς εἰς μάτην τοὺς τοσούτους χρόνους ἀνυσάν-
των. Χθιζός, ὁ χθεσινός· καὶ χθές, καὶ ἐχθές· κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ· καὶ ἀντὶ τοῦ ἐχθές· ὡς ταχύς· ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ τα-
χέως. Χθιζός, ὁ χθεσινός· ἀριστείδης· ὁ χθιζὸς ἡμῖν ἑστιάτωρ· καὶ ἐχθὲς καὶ χθὲς καὶ πρώην, ἐπὶ τῶν ἔναγχος ὑπάτων.
Χθόϊος, καὶ χθόνιος, γήϊος· ἐπίγειος. Χθόνιος ζεύς, ὁ ἅδης. Χθόνια, ὑπόγεια· κεκρυμμένα· βαρέα· φοβερά· μεγάλα.
Χθονίην, νεκρικήν· χθονήρεις, χθονίοις. Χθόα, σῶμα. Χθόνια λουτρά, τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα· ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ
τοὺς τάφους λουτρά. Χθονίους ἰναχίδας, αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας. Χθονίων, ἐπιγείων. Χθονόπαιδα ὦρα-

καθ' ὃ ἐκ γῆς αἰῶραι, τὰ φυόμενα ὡς ἡμέρα ἡλίου, καθ' ἱστορίαν. Χθονός, γῆς. Χθών, ἡ γῆ· ἀπὸ τῆς χύσεως. Χθών, [...] παρὰ τὸ διαχεῖσθαι καὶ χώννυσθαι δύνασθαι, ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ χωρῶ. Χιάζειν, σιφνιάζειν. Χιαί, ὑποδήματος ἀ[...]ρειου εἶδος. Χιαρόν, χλιαρόν, θερμόν. Χιασὶ πιλλάδιν, ὡς τὴν χίονα καταγόντων, ἢ παρὰ τὰ πιλλομένων. Χιδά, φρε[...]κ[...]. Χιδαλέον, τυφλόν· ἄγαμον· πεφρικός. Χίδαδον, τὸ παιδίον. Χίδαι, αἱ τῆς κρήτης. Χιδαῖ, χιμάζεσθαι· [...]λιαι. Χίδρα, στάχυες νεογνεῖς, ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα· ἢ σῖτος νέος φρυττόμενος· ἢ τὰ ὀσπριώδη σπέρματα. Χίδρυ, [ὄ]νομα δειλόν. Χιδρόν, νέων καρπῶν, καὶ θερμόν. Χιλαάγρα, ζωύφιόν τι. Χιλίαρχος, χιλίων ἄρχων. Χιλια[...]ς, τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας. Χιλός, θηλυκῶς λέγεται· σημαίνει δὲ τὴν τροφήν· παρὰ τὸ ἔχειν τὸ σῶμα· τουτέστι, κρατεῖν· ἢ [...] τὸ χεῖλος· χεῖλος δὲ ὁ χόρτος τῶν βοσκημάτων παρὰ τὸ χεῖσθαι τῷ ἕλει. Χιλοῦσθαι, παχύνεσθαι· στιλίζεσθαι. Χιλ[...]ῆναι, χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι. Χιλωτήρ, τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή. [Χ]ιμερίῳ, χειμῶνος. Χίμαιρα, ἡ ἐν χειμῶνι τεχθεῖσα· οἷον ἡ ἕνα χειμῶνα ἔχουσα. Χίμαιρα ἦν γυνή, θυγάτηρ Ἀμισωδάρου περὶ τὸν τόπον Λυκίας, ἐπαρχοῦντος· αὕτη ἀδελφοὺς εἶχε λέοντα, καὶ δράκοντα, καὶ τὰς Λυκίας εἰσβολὰς κατέχοντας, μετὰ τὸν ὑπ' αὐτῇ, ἀνῄρουν τοὺς παριόντας. διὰ γοῦν τὴν ὁμόνοιαν τρικέφαλον θηρίον τούτους ἐκάλεσαν· διὰ δὲ τὸ πολεμικὸν καὶ δραστήριον, πυρίπνουν· τούτοις οὖν Βελλεροφόντης ἀντιστάς, μόλυβδον ἐμβάλλει τοῖς αὐτῶν στόμασιν· ἤτοι χαλινὸν δουλείας· πρόσθεν δὲ ὁ λέων ἐπολέμει· ἐκ τοῦ ὀπισθίου δὲ ὁ δράκων· κατὰ δὲ τὸ μέσον, ἡ χίμαιρα ἦν· ὡς ἐκείνων ἀσθενεστέρα. ἄλλως· τὴν χίμαιραν νοητέον ὡς Ὅμηρος ὑπεμφαίνει, τοὺς Σολύμους, ἔθνος μάχιμον· οὓς εἰκάζει καὶ λέοντι διὰ τὸ κατὰ πρόσωπον γενναιοτάτως μάχεσθαι τὰς Ἀμαζόνας· ἃς χιμαίρα· ἤτοι αἰγὶ παρείκασε, διὰ τὸ κρημνοβατεῖν αὐτοὺς δίκην αἰγῶν· καὶ ἐν κρημνοῖς κατοικεῖν· τὴν ἐνέδραν τῶν Λυκίων τὴν κατ' αὐτοῦ, ἣν διὰ τὸ λαθραῖον, ὄφιν ἐκάλεσε. Χίμαρος, σημαίνει, τὸν τράγον. Χίμετλα, τὰ ἀπὸ καύματος γινόμενα ἐν τοῖς ποσίν· ἃ συμβαίνει ἀπὸ χειμῶνος γίνεσθαι· εἴρηται παρὰ τὸ ἐν χειμῶνι τλεῖν. Χιονόβλητα, τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν· ταῦτα γὰρ ξηροῦσθαι καὶ διατηρεῖν τὴν χίονα πέφυκεν· εἰώθασι καὶ τὰ νέφη τούτοις ἐπικαθῆσθαι. Χιονέα, λευκὴ ἢ φωτώδη. Χιονίζει, λευκαίνει. Χῖον, τὸν ἐκ λακαίνης· ἢ ἐκκύλικος λακαίνης οἶνον. Χῖος, ὁ τῆς Χίου πολίτης· χῖος ἀπὸ τοῦ Χῖος ὡς Σάμιος· Λέσβιος. Χιράδες, ἤτοι ῥαγάδες τῶν χειρῶν· τῇ ἀπελεύσει τοῦ ε τῆς διφθόγγου τὸ ἐκ τῶν χειρῶν δηλοῦσιν ἀπεληλυθός. Χίραι, αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες. Χιραλέοις, τοὺς πόδας κατειργασμένοις. Χιτὼν τοῦ Διός, ὡς οἷά τι τεῦχος ἤτοι ὅπλον ὑπόκειται εἶναι· διό φησιν ἡ δὲ χιτῶνα ἐνδῦσα Διὸς τεύχεσιν εἰς πόλεμον θωρύσσετο. Χιτών, ἐπὶ ἀνδρός· χιτώνιον δὲ ἐπὶ γυναικός· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον. Λουκιανός, ἐν τῷ Λεξιφάνει· τίς οὐκ οἶδεν ὅτι χιτώνιον μὲν γυναικὸς ἐσθής· γίνεται δὲ, παρὰ τὸ χύω, οἱονεὶ χυτών τις ὤν, ὡς ἀμέσως αὐτίκα περικεχυμένως τῷ σώματι· ἢ καὶ ὡς μὴ στερρός, ἀλλ' οἷον χυτός τις διὰ τὸ λεπτόν, καὶ οὕτως εὐαφές· διὸ καὶ μαλακὸς λέγεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φάρους· ἐκεῖνο γὰρ οὐκ ἐξ ἀνάγκης μαλακὸν ὡς καὶ τῇ ὑφῇ ἀραιός, καὶ διὰ τοῦτο πυκνὸν μᾶλλον, ἤπερ ὁ χιτών· καὶ ὅρα ὅτι λόγος μὲν μαλακός, ἐν τοῖς πρὸ τούτου ὁ μαλακοποιός· χιτὼν δὲ ὁ μαλακὸς ὁ αὐτὸς ὢν τοιοῦτος. σημειοῦνται δὲ οἱ παλαιοὶ ἐπὶ ἀνδρὸς τὸν χιτῶνα λέγεσθαι καθάπερ τὸν πέπλον ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ αἱ βαθύπεπλοι, καὶ καλλίπεπλοι, ἡ κροκόπεπλος δηλοῦσι· καὶ δῆλον ὅτι οὐ χιτὼν πάντοτε λέγεται τὸ ἐκ λίνου μὲν ὑφανθέν, ἐπικείμενον δὲ αὐτίκα τῷ σώματι· εἴγε καὶ ἐξ οὔλων ἐρίων χιτὼν λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διαφέρουσι δὲ χιτῶνες καὶ χλαῖναι· ὅτι αἱ χλαῖναι τῶν χιτώνων παχύτεραι· διὸ καὶ ἀνεμοσκεπέες λέγονται, καὶ ἀπὸ τοῦ χλιαίνεσθαι παρετυμολογοῦνται· καθὰ ἴσως καὶ αἱ χλανίδες· οὐ μὴν δηλαδὴ καὶ αἱ χλαμίδες· ἃς ἐφαπτίδας φασὶν εἰρῆσθαι παρὰ τῷ εἰπόντι, ὅτι εἶχον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας· πολλοὶ δὲ καὶ διαχρύσους ζώνας· εἶεν δὲ ἂν καὶ αὗται χλαῖναι ὡς ἀνεμοσκεπέες, καὶ ἀλεξάνεμοι· χιτὼν οὐκ ἐξ ἀνάγκης μόνον ὁ τῆς σαρκὸς ἀμέσως ἐχόμενος, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἔνδυμα· πλὴν εὐαφὲς καὶ ἁπαλόν, καὶ ὡς εἰπεῖν χυτόν· ἐξ οὗ παράγωγος ὁ χιτών· δῆλον μὲν καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν· οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἱστορήσαντος, ὅτι τοῖς τὴν Σιρὶν οἰκοῦσιν ἐπεχωρίασε τὸ φορεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας· οὓς ἐζώννυντο οἱ ἐκεῖ μίτραις πολυτελέσι· διὸ καὶ ἐκαλοῦντο ὑπὸ τῶν περιοίκων, μιτροχίτωνες, πρὸς ἥντινα διαστολὴν ἐπείφησιν Ὅμηρος τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. Χιτὼν ὁ ζωστὸς καὶ γυναικεῖος· ὁ δὲ ἀνδρεῖος χιτωνίσκος· ὅ τινες ἐπενδύτην· τὸ δὲ βραχὺ χιτωνισκάριον· χιτώνιον δὲ καὶ χιτωνάριον, λεπτὸν ἔνδυμα γυναικεῖον πολυτελές· Μένανδρος· λελουμένη γὰρ ἡ ἑταίρα, καὶ διαφανὲς χιτωνάριον ἔχουσα· Ἀριστοφάνης· ἔνδυς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον· ταῦτα Αἴλιος Διονύσιος· παρ' ᾧ καὶ ὅτι χορταῖος ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών· καὶ πάλιν χορταῖος φι τῶν ποδήρης, ἔχων χειρίδας· ἀλλαχοῦ δὲ ὅτι χιτῶνος εἶδος καὶ ἡ ἐξωμίς· ἐξωμὶς γάρ φησι χιτὼν ἅμα καὶ ἱμάτιον, τὸ αὐτό· ἄλλος δέ τις ἱστορεῖ καὶ ὀρθοστάδιους χιτῶνας· λέγων ὅτι, ὀρθοστάδιοι μὲν οἱ στατοί· σύρτοι δέ, οἱ συρόμενοι· ἐκ δὲ τούτων δῆλον ὡς οὐχ ὥρισται ὁ χιτὼν κατὰ τοὺς ἐνστατικούς, ἐπὶ μόνου τοῦ προσεχῶς ἐπικεχυμένου τῇ σαρκί. Χιτωνίσκον, τὸ ὑποκοριστικὸν τοῦ χιτῶνος· ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνως χιτὼν λέγεται· ἐπὶ δὲ οὐδετέρου χιτώνιος. Χιών, ἐκ τοῦ χέειν· ὥσπερ καὶ ὁ χειμών, εἰ καὶ ὁ μὲν χειμὼν εὐλόγως φυλάξας τὸ ε τοῦ θέματος προσέλαβε τὸ ι· ἡ δὲ χιὼν κατ' ἄλλην ἀναλογίαν ἐξέπεσε τοῦ θεματικοῦ ε· ἔστι δὲ ἡ χιών, ἐμπαγὲς ὕδωρ ὑπὸ γῆς. Χιωνοθήσονται, λευκανθήσονται· λαμπρυνθήσονται. Χλαβόν, εὐτραφές. Χλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἦχθεν, αἰολικὸν σχῆμα καὶ δωρικόν· καὶ εἰσὶ παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά· ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ οὐκ ἂν οὕτω φράσοι, ἀλλὰ διὰ τὰς χλαίνας ἐν[...]αν, ἤχθοντο πληθυντικῶς. Ἄλλως· Χλαῖναι, περιβλήματά φασιν ἦσαν κλίνης· ἐοίκασι δὲ καὶ διδιπλοῦσθαι, ὡς ἂν πλέον χλιαίνοιεν· ὧν πρὸς διαστολήν, αἱ ἁπλοΐδες· οἱ δὲ τάπητες, πολλαχοῦ φαίνονται ὑπαρχεῖσθαι κατά τι εἶδος στρωμνῆς· ὁποῖα ἴσως καὶ τὰ καλούμενα ἐπεύχεα· διὸ καὶ ἡ πολλὴ ἐτυμολογία ἐκ τοῦ πατεῖσθαι αὐτὰ παράγει· εἰ δέ τις μάθοι ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ δέμνια θεῖναι, καὶ ῥήγεα ἐμβαλεῖν, στορέσαντ' ἐφύπερθε τάπητας· ἕτερόν τι νοήσει τοὺς τάπητας· οὓς οἱ παλαιοὶ μεταβολαῖς λέξεων, ἓν πρὸς ἓν φράζοντες, ἐφαπλώματα ἑρμηνεύουσι· συγκροτούμενοι ἐκ τοῦ ἐφύπερ·

θεῖν. λέγονται δὲ φασὶν οἱ τάπητες, καὶ δάπιδες, παρὰ τὸ ἔνδα πέδω στρώννυσθαι. τὰ δὲ φάρεα, γυναικῶν τι, καὶ ἀνδρῶν
ἱμάτια. χιτῶνες δὲ, ἀνδρεῖα ἐνδύματα, καθὰ καὶ ταῦτά φασιν οἱ παλαιοί. Χλαμὸς, χλαῖνα. Χλαμυραὶ, τρυφῶ-
σαι. γρυπῶσαι. Χλαμυρὶς, ποία. ὁ κυρίως βρόμος. Χλαμὺς, πορφύρα. ἢ χιτών. Χλανίδιον, καὶ χλανίσκιον λέγομεν.
Χλανίτιδες, αἱ ὅρμοι παρθένων. Χλανίδες, λεπτὰ ἱμάτια. Χλάνος, τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δάσος. Χλαρὸν, κο-
χλαξ. Χλαρὰ, ψαιστὰ ἐν ἐλαίῳ. Χλαρὸν, ῥυπαρόν. λεπτόν. τρυχαλέον. ὠχρόν. Χλεαίνεται, θερμαίνεται. Χλη-
μερὸν, χλαρόν. θερμόν. Χλεμύραν, χλοανθοῦντα. Χλευάζω λέγε, καὶ χλεύη ἡ ἀπάτη. καὶ χλευασία. χλευασμὸς
μηκέτι. Χλευδὸν, χύδην. σωρηδόν. πληθύοντα. Χλήδης, σπάδων. θλαδίας. εὐνοῦχος. Χληδά, φρίκη. ῥῖγος. τρυφή.
ἢ ἀγλαΐσματα. Χλῆδος ἀρσενικῶς, ὁ σωρὸς τῶν ἀποκαθαρμάτων, καὶ ἡ τῶν ποταμῶν. καὶ μάλιστα ἡ τῶν χειμάρ-
ρων πρόχυσις, ὃ καὶ χέραδος λέγεται διὰ τοῦ η. Χλιαρὸν ὕδωρ, τὸ μήτε λίαν θερμὸν, μήτε πάνυ ψυχρὸν διὰ τοῦ ι.
Χλιδὸς, σακκοπάθνιον. Χλιδῶνες, κόσμοι οὓς αἱ γυναῖκες περὶ τοῖς βραχίοσιν εἰώθασι φορεῖν. καὶ τοὺς τραχήλους.
Χλιδωνόπουν, κλίδωνας παρὰ τοὺς πόδας ἔχοντα. τουτέστι, περισκελίδας. Χλιδῶ, τὸ τρυφῶ, καὶ βλακεύομαι. καὶ χλι-
δὴ, ἡ βλακεία καὶ ἡ τρυφή. Χλιήνας, ἀττικοὶ οὐ χλιαίνας. Χλίει, θρύπτει. Χλιερὸν, τὸ ἔνθερμον. Χλόα, βοτάνη.
Χλοάζεσθαι, γαστρίζεσθαι. Χλοάζει τὸ λήιον, ἤγουν ἀνθεῖ. καὶ χλοερόν. χλωρὸν δὲ κάλλιον. Χλοαύνοις, τοῖς καλάμα-
σιν, ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα. Χλοάσουσι, βλαστήσουσι. Χλόδη, ἔκλυσις. καὶ μαλακία. Χλοιδᾶν, διέλκε-
σθαι καὶ τρυφᾶν. Χλοιδῶσι. θρύπτονται. Χλόη, παρὰ τὸ φλέω τὸ ἀναπέμπω φλόη, καὶ χλόη. ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμ-
πομένη, καὶ αὐξάνουσα. ὅθεν καὶ χλοῦναι, οἱ σύαγροι οἱ ἐν ταῖς χλόαις εὐναζόμενοι καὶ διατρίβοντες. Χλοιοῦται,
ὡσεὶ καὶ χλωραίνονται ἔλεγε. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χλοηροῖσι λαχάνοις, τοῖς κηπιδίοις, παρὰ τῷ ἱπποκράτει.
Χλοὸς, χλωρίασις. ὠχρότης. Χλοατὸς, ἰχθὺς ἐπὶ ἰώνων. Χλουνάζειν, κινύρεσθαι. Χλοῦναι, λωποδύται. οἱ τῇ χλόῃ
εὐναζόμενοι. Χλούνης, καὶ μονιὸς, καὶ χαυλιόδους, ὁ ἄγριος σῦς λέγεται. Χλούνην, κατὰ τὸ ἔτυμον χλοεύνην, τὸν ἐν
τῇ χλόῃ εὐναζόμενον. εὐτραφῆ, ἢ τὸν ἀφριστήν. οἱ δὲ τὸν τομίαν. ἄλλοι δὲ τὸν ἐπὶ χλούνη χωρίῳ οὕτω καλουμένῳ, ἐνδιατρί-
βοντα. Χλοῦς, ἡ χλωρότης. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χλουνὸς, χρυσός. καὶ χλοῦς, ὠχρότης. Χλωρεὺς, ὀρνιθάριον χλω-
ρόν. Χλωρὶς ἀηδὼν λέγεται, ἢ ὡς ἐν χλωροῖς φασὶ διατρίβουσα, ἢ ὡς ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη. ἔαρος γὰρ φαίνε-
ται. ἢ διὰ τὸ χρῶμα. διό φασι καὶ παρὰ σιμωνίδῃ χλωραύχενες αἱ ἀηδόνες λέγονται. Χλωροὶ, ταυτόν ἐστι τῷ ὠχροί. διὸ
καὶ τὸν ὠχρὸν παράγεσθαί τινές φασιν ἐκ τοῦ χλωροῦ, μεταθέσει τοῦ ω, καὶ ἀπελεύσει τοῦ λ. ἀποτέλεσμα δὲ τοιαύ-
της ἐν πολέμῳ χλωρότητος φυγή. διὸ ἐπάγει ὁ ποιητής, πεφοβημένοι, ἐν τῷ ο τῆς ἰλιάδος. ἤγουν φεύγοντες. ἰστέον δὲ ὅ-
τι, οὐ μόνον ἐπὶ ὠχρότητος ἡ χλωρότης μεταφορικῶς τίθεται διὰ τὸ χρῶμα, ἀλλὰ καὶ πρόσφατόν ἐστιν ὅτε, καὶ τὸ νεάζον δη-
λοῖ, διὰ τὸ ἐν τῇ χλόῃ νεοθαλές. οὕτω γὰρ χλωρὸς τυρὸς ὁ νεοπαγής, ὥσπερ αὖ πάλιν ὁ μὴ τοιοῦτος εἴρηται ξη-
ρός. λέγεται δὲ καὶ γόνυ χλωρὸν, τὸ νεαρὸν καὶ διὰ τοῦτο σθενερὸν καὶ οὐχ οἷον ἔχουσιν οἱ ξηροὶ καὶ ἀλίβαντες. καὶ λόγοι
χλωροὶ, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖοι. νέοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ ξηροὶ καὶ
σκληροὶ γίνονται. Χλωρὸς, παρὰ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὥρα, ὃ σημαίνει τὴν μορφὴν, χαλάωρος καὶ χλωρός. ὁ κεχαλασμένην
ἔχων ὥραν. Χλωρὸν δέος, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ νέον. Χλωρότης, λαμπρὸν διαυγουμένη. καὶ ἐπὶ τὸ ὑδρῶδες ῥέ-
πουσα, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χμαίνει, ἱμείρει. Χναύει, λαμβάνει. κνίζει. Χναῦμα, τὸ βρῶμα. Χνε-
μύρεται, κισύρεται. Χνιαρωτέρα, χνοωτέρα. Χνισμὸς, νῆστις. Χνίει, ψακάζει. θρύπτει. Χνόαι, αἱ χοινικίδες. αἱ
τοῦ ἄξονος σύριγγες. καὶ χνόην, τὸν τῶν ποδῶν ψόφον. Χνόος, ἡ ἀκαθαρσία, κατὰ τοὺς παλαιούς, ἤγουν ἡ ἐν ἄλλοις, ἁλὸς,
ἄχνη. Χνόος, ὁ χνοῦς. τοῦ γενείου ἀρξαμένου. Χνοῦς, τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων. Χοαὶ, θυσίαι, καὶ τὸ μελίκρατον,
καὶ ἔλαιον. Χοανεῦσαι, χωνεῦσαι. Χοάνη, χώνη. τύπος εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον. Χόανος. φῦσαι δ' ἐν χο-
άνοισιν ἐείκοσι, πᾶσαι ἐφύσων. Χοάρβηνα, τὰ γράμματα. Χοὰς, τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν. Χοᾶσθαι, καυχᾶ-
σθαι. Χοάσομαι, ἐπαίξομαι. Χόασπις, ποταμὸς ἰνδίας. Χοδιτεύειν, ἀποπατεῖν. Χόδανον, τὴν ἕδραν. Χόες,
ἑορτή τις, παρὰ ἀθηναίοις ἀγομένη ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. φησὶ δὲ ἀπολλόδωρος, ἀνθεστήρια μὲν καλεῖσθαι κοινῶς,
τὴν ὅλην ἑορτὴν διονύσῳ ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ πιθοίγια, χοάς. χύτρας. Χοεὺς, ἐκ τοῦ χέειν ποτηρίου εἶδος. οὗ ἡ κλί-
σις χοέως χοᾶς. ὡς πειραιῶς, ἐρετριῶς. καὶ χοῦς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος ὁ αὐτὸς χοεὺς, καὶ οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θη-
λυκῶς. οἷον ζωμόν τε φέρει ἐν χοῒ χρυσῇ. αὕτη δὲ καὶ πρόχους κατὰ σύνθεσιν λέγεται. οἷον φιάλην τε λέπαστήν χιόνος τε
πρόχουν. τοῦ χόεως, ἡ αἰτιατικὴ χοᾶ. ὡς τὸν πειραιᾶ. Χοὴ, εἶδος μέτρου. ἐπὶ ὑγροῦ ἀττικοὶ λέγουσιν. ἀριστοφάνης ἐν
πλούτῳ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται. Χοὴν χέεσθαι, τρόπος ἐστὶν ἐτυμολογίας. οἰκεῖον δὲ νεκροῖς ἡ χοὴ ὑ μήνη σπονδή. ἢ ἡ λοι-
βή. χοῦς θηλυκῶς, καὶ κλίνεται τῆς χοός. Χοῖ, χώματι. Χοίνικες, αἱ βαθεῖαι πέδαι. καὶ αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί. Χοι-
νίκη, τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων. Χοῖνιξ, μέτρον τι καὶ πέδη, καὶ νάρθηξ. Χοιρίνμα, τὸ χοιρίδιον. Χοῖνον, πο-
τήριον χαλκοῦν. Χοΐας, τὸ ἀθροῖσθαι. Χοϊκὸς, πήλινος. γήϊνος. Χοιράδες, πέτραι, περὶ τὸν ἑλλήσποντον. ἃς ἐμυθεύ-
οντο συνέρχεσθαι ἀλλήλαις, καὶ εἴργειν τὰς ναῦς εἰσιέναι εἰς τὸν εὔξεινον πόντον, διὰ διφθόγγου. Χοιρίδιον, τὸ γυναικεῖ-
ον αἰδοῖον λέγουσι. Χοιρίναις, ἀντὶ ψήφων οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο. αὗται δὲ κόγχαι τινὲς θαλάσσιαί εἰσιν ὥς φησιν ἐπα-
φρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσι. χειροκομεῖόν ἐστιν, ἀγγεῖόν τι κανονωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. Χοῖνιξ. λέξις δίσημος
ἐπί τε σκεύους τοῦ μετροῦντος, καὶ τοῦ μετρουμένου πράγματος. οὕτω δὲ καὶ μέδιμνος καὶ τὸ τάλαντον. καὶ ὁ ξέστης,
καὶ ἕτερα πολλά. ἡ χοῖνιξ, σκεῦός τι μετρητικὸν σπορίμων μεῖζον τοῦ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καλουμένου μέτρου. ἐκ τού-
του παρὰ τοῖς ὕστερον, καὶ δεσμὸς ποδῶν ἐκαλεῖτο χοῖνιξ. καθ' ὁμοιότητα ἴσως, τῆς κατὰ τὸ σκεῦος στρογγυλότητος. οἱ δὲ
παλαιοὶ ἁπλῶς οὕτω φασὶ χοίνικας, παχεῖαι πέδαι, ὠνδέθεα ἡ χοινίκη παρονομασθεῖσα, ἐκ τῆς χοίνικος. Χοιρο-
γρύλλιον, ὁ ἐχῖνος. Χοιροκομεῖον, λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνιθοτροφεῖον. Χοιροθλὶψ, ὁ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλί-

βον. ἢ παρὰ τὰς χοιρίνας, ὡς φιλοδικαστὴν, τὰς χοιρίνας πιέζοντα κωμῳδεῖν. Χοῖρος, καταφερὴς εἰς ἀφροδίσια. ὅθεν κατὰ αἴλιον διονύσιον καὶ κάπραινα γυνὴ, ἡ ὀργῶσα πρὸς μίξεις. χοῖρος, καὶ χοιρίδιον. ἐν τῷ παρὰ τῷ ἀριστοφάνει. νῦν δὲ χοιροσφάγεται. νῦν σαφὲς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. ἔτι δὲ καὶ κύσθος. Χοῖρος, καὶ σῦς. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ χοίρου λέγεται. ὁ λάδες. τὰ ἔντερα. χόλικες δὲ, αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. ἀριστοφάνης βαβυλωνίοις. ἢ βοϊδαρίου τις ἀπέτιλεινε, χολίκων ἐπιθυμῶν. Χοῖρος καὶ σῦς καὶ ὗς ἀντὶ παντὸς χοίρου. χλούνης δὲ καὶ μονιὸς, καὶ χαυλιόδους, καὶ ἔτι κάπρος, ὁ ἄγριος σῦς. ἔστι δὲ τὸ μὲν χλούνης, καὶ μονιὸς καὶ χαυλιόδους ποιητῶν. τὰ δὲ ἄλλα λογογράφων. Χοῖροι τῇ δήμητρι καὶ τῷ διονύσῳ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεοῖν δωρημάτων. Χοιροσφάγος, θύτης. Χοιροτροφεῖον, ὑποζώμα γυναικεῖον. καὶ συφάγον. Χοιροφόρημα, χοιρίδιον. Χολᾷ, ὀργίζεται. χολᾷ ταυτὶ ἐκ τοῦ χολὴ γίνεται χολάω, χολῶ. ἐκ δὲ τοῦ χόλος, γίνεται χολώσσω. ὅθεν χολωθεὶς, ὀργισθείς. χολὴ καὶ χολᾷ, ἀντὶ μανίας. Χολάδες, τὰ ἔντερα λέγει ὅμηρος. ἐπεὶ εἰς αὐτὰ συρρέει ἡ ξανθὴ χολὴ, καὶ διαθερμαίνουσα ἐρεθίζει τῇ δριμύτητι, ἀποκρίνειν τὰ περιττά. Χολάδες, οὐ μόνον παρὰ τὴν ξανθὴν χολήν. ἀλλὰ παρὰ τὴν κοιλότητα ὥς φασιν οἱ παλαιοί. οἱονεὶ κοιλάδες τινές. κοῖλα γὰρ καὶ τὰ ἔντερά εἰσιν. ἢ καὶ ὡς τῆς τροφῆς, ἣν κόλον λέγεσθαι δηλοῖ ἀθήναιος αὐτόθι. καταντῶσης ὡσανεὶ κολάδες τινές. Χολαδία, τὸ χολάζειν. Χολαίνω, σκάζω. σκιμβάζω. Χολάοντα, αἴθουσα. Χολαργεῖς, δῆμος τῆς ἀκαμαντίδος φυλῆς. καὶ χολαργία. καὶ χολαργεύς. Χολας, ἑορτὴ διονύσου. Χολέρα, ἔκκρισις κάτωθεν διὰ γαστρὸς, καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος ἔμετος. Χολήϊον, χολῆς ἀγωγόν. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χολὴ, μανία πικρία. Χόλικας, τὰ τῶν βοῶν παχέα. ταῦτα οὐχ ἱεροῦντο ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δέ φασι χόλικα, εἶδος ἰχθύος. Χόλικες, τὰ παχέα ἔντερα. χόλικος δὲ καὶ ἠνύστρου, παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκατώδη κρέατα. ἤνυστρον δὲ, ἡ κάτω κοιλία. Χόλιξι, κοιλίαις. Χολοβαφίον, τοῦτο λέγεται ἅμα μὲν ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα. Χολόεν, πικρόν. χολοποιόν. Χόλον, ἐξακέσατο παρ' ὁμήρῳ. νόσος μὲν γάρ. οἷον τὸ χολοῦσθαι. τὸ δὲ παύεσθαι τοῦ χόλου, ἀκέσασθαί ἐστι. Χόλος καὶ μῆνις παρ' ὁμήρῳ, ἢ διεσταλμένα κατὰ σημασίαν, ὃ καὶ κρεῖττον εἰπεῖν. ἢ καὶ ἄλλως ληφθέντα ὡς ἰσοδύναμα. ὁμοίως τὸ πόλεμόν τε μάχην τε. καὶ θάνατόν τε, μόρον τε. Χόλος ἐστὶν, ὀργὴ διοιδοῦσα. Χολοῦται, πικραίνεται. θυμοῦται. Χολωσέμεν καὶ χολωσέμεναι, ἐκ τοῦ χολώσειν. οἱ γὰρ δωριεῖς ἀποβολῇ τοῦ ι τῶν εἰς ειν ἀπαρεμφάτων καὶ προσθέσει τῆς με ποιοῦσιν εἰς εμεν τὰ ἀπαρέμφατα. οἱ αἰολεῖς δὲ, εἰς εμεναι. οἷον τύπτειν, τυπτέμεν, τυπτέμεναι αἰολικῶς. χολώσειν, χολωσέμεν, χολωσέμεναι. Χονδρας, χορδάς. Χονδρίον, πίναξ. κέραμος. Χονδρεύει, σεμίδαλιν ποιεῖ. Χονδρίλη, ἄγριόν τι λάχανον. Χονδροκόπια, μύλων ὅπου ὁ χόνδρος κόπτεται. Χόνδρος, τραγανός. οὗτος ὁ ἄλιξ ἢ παχὺς ἢ μωρός. Χόνος, ποτήριον χαλκεῖον. Χοραγεῖον, διδασκαλεῖον. Χορδεύματα καὶ χορδαὶ, καλοῦνται τὰ ἔντερα. Χορδὴ, παρὰ τὸ χορδεύειν. χορδὴ δέ ἐστι τὸ λεπτὸν ἔντερον ὃ εἰώθασι πλέκειν οἱ μάγειροι. χορδὰς καλοῦσι τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων. ἀριστοφάνης. τάραττε καὶ χόρδευε. διαβαλεῖ ἐνταῦθα τοὺς στρατηγοὺς, ταράττοντας καὶ χορδεύοντας. τουτέστιν εἰς πολλὰς διαβάλλονται τὴν πόλιν. Χορδαψός, πάθος ἐντέρων. Χορδεῦσαι, κακοποιῆσαι. τεμεῖν. Χορδὴ καλεῖται, τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου. Χορεία, ἀοιδὴ ἡ μετὰ χοροῦ λεγομένη ᾠδή. ἀπολλώνιος. χορείῃ μέλψαν ἀοιδῇ. Χορεῖον, διδασκαλεῖον. καὶ βωμός τις. καὶ αὔλημά τι, καὶ μέρος τι χωρίου. καὶ τὸ κάλυμμα τὸ συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας. Χορεῖος, ἐκ τριῶν βραχειῶν τρίχρονος. οἷον λόγιος. καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς μᾶλλον ἐχρῶντο τῷ τοιούτῳ μέτρῳ. Χορεύει, μελῳδεῖ. βακχεύει. ὀρχεῖται. Χορεύω. χορεία. χοροστάτης, χορηγός. Χορηγεῖν, τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ τινὰ διδόναι. ὅθεν καὶ χορηγεία ἡ ἑκούσιος δόσις, καὶ εἰς τὰς ἑορτὰς γινομένη. Χορηγῶ, τὸ ἀπ' ἐμαυτοῦ καὶ χωρὶς ἀνάγκης καταβάλλω. Χορηγὸς, ὁ διὰ χειρὸς ἄγων. Χορηγία, δόσις. Χορηγὸν, παιδίον. Χορηγὸς, διδάσκαλος. καὶ ὁ ἐπιδούς τι τῶν ἰδίων τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. Χόρια, τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα βρώματα. Χορίαμβος, ἐκ μακρᾶς καὶ δύο βραχειῶν, καὶ μακρᾶς. ἑξάχρονος. οἷον εὐφορίων. Χοροκάλη, καλῶς χορεύουσα. Χοροίτυπος, ὁ χορευτής. ἤτοι ὁ τύπους ἐν τῷ χορεύειν τῶν ποδῶν ποιῶν. ἢ ὁ τύπτων τὸ ἔδαφος. Χορὸς λέγεται, ὁ τόπος τῆς χορείας, καὶ τῆς ὀρχήσεως, καὶ τὸ χορευτικὸν πλῆθος. καὶ ῥῆμα τὸ χορεύειν. Χορὸς, ἐνίοτε σημαίνει τὸ χορευτικὸν πλῆθος. ἐνίοτε δὲ τὸν τόπον τὸν τοῖς τοιούτοις ἀποκείμενον. ὡς τὸ πέλαγον δὲ χορόν. ἐνίοτε τὸ κατὰ τοὺς τοιούτους χοροὺς ἔργον, ὅ περ ἐστὶ τὸ χορεύειν. Χοροστασία, χορός. Χοροῦ ἡγεῖται, χορὸν τρέφει. Χορταιοβάμων, χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ σειληνοῦ. Χορτάσαι, παρὰ τὸ χόρτος. ἢ παρὰ τὸν χόρτον, τὸν παραβαλλόμενον τοῖς ὑποζυγίοις. Χορταῖος, δασὺς χιτὼν ἐνδύσιος τῶν σειληνῶν. Χόρτον, οὐρανοῦ τὸ περιόρισμα. Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χέρσῳ γίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ κείρω κόρτος, καὶ χόρτος. καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς ὅρος. Χοῦαι, αἱ κατὰ ἀγροικίαν ἐπαγγελίαι. Χουμὸν, χυλόν. Χοῦν καὶ προχοῦν, ἀττικοί. ἀριστείδης ἐν τῷ παναθηναϊκῷ. ἡ κρωτήρια σμικροῖς προχοῦν εἰς τὸ πέλαγος. Χοῦς, ἡ λεπτὴ γῆ. κόνις δὲ, ὁ κονιορτός. ὁ καὶ κονίσαλος λέγεται. Χοῦς ἐστὶν, ἡ παχυτέρα τῶν στοιχείων φύσις. οὕτω νοήσεις καὶ τὸ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με. Χοῦς, ἀριστοφάνης. οἴνου χοᾶ. χοῦς μέτρον ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ ἀθήνησι. κέκληται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. ὀρέστης διὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἧκεν εἰς ἀθήνας παρὰ τὸν πανδίονα συγγενῆ καθεστηκότα. ὃς ἔτυχε τότε βασιλεύων τῶν ἀθηναίων. καὶ αὐτὸν κατέλαβεν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν πανδίων παραπέμψασθαι τὸν ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ τοῦ τε καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγησάμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τῶν φόνων, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοιεν, ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοῦν. Χούμενος, λυπούμενος. ὀργιζόμενος. Χρᾶ, χρήζει. θεσπίζει. Χραίει, κελεύει. Χραίνει, μολύνει. σαίνει. ψιλοῖ. μιαίνει. ῥυπαίνει. Χραιματίσαι, κράξαι ὡς ἵππος. Χραιματισμὸς, ἡ τῶν ἵππων φωνή. Χραισμεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν καὶ φυλάσσειν. χρησιμεύειν. χραισμῶ. ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχραισμον, τὸ ὑποτακτικὸν ἐὰν χραίσμω. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον χραισμεῖν.

Χραίσμετέ μοι, βοηθεῖτέ μοι· ἀπὸ βαρυτόνου τοῦ χραίσμω, ὡς βαίνω, βαίνετε· τὸ γὰρ πειρώμενον, χραισμεῖτε. Χρᾶναι, σκιάσαι· γράψαι· ἐπὶ τυχεῖν. Χραίσμετέ μοι βοηθεῖτέ μοι, τὸ γὰρ χραισμεῖν κλήριοι λέγουσι τὸ ἐπαρκεῖν· ἀπὸ βαρυτόνου δὲ κέκλικε τοῦ χραίσμω· ὡς βαίνω, βαίνετε· τὸ γὰρ πειρώμενον χραισμεῖτε· ἄλλως· ἀντὶ τοῦ χραισμεῖν, τὸ ἐπαινεῖν ἢ παραινεῖν λαμβάνουσι κλήριοι· κακῶς δὲ τὸ βοηθεῖν. Χραμαδίλαι, χελῶναι καὶ αἱ νωθρόταται τῶν κυνῶν· αἱ δὲ τοὺς κοχλίας. Χραμβαλιαστύς, γέλως ὁ μετὰ παιδιᾶς. Χραῦ, χρήζειν· μαντεύεσθαι· καὶ τὰ ὅμοια. Χρήνας, μιαίνας. Χραινέσθαι, χραυθήσεσθαι ἀντὶ καυθήσεσθαι. Χραῦσαι λέγεται, τὸ ἐπὶ πολλῆς, ξέσαι εἰς αὐτὸν τοῦ χρωτὸς τοῦ σώματος· καὶ γίνεται ἐπενθέσει, ἤγουν πλεονασμῷ τοῦ υ· ἀπὸ τοῦ χράω, ὡς τὸ ἔχραε κῆδος, καὶ μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον· ὡς δὲ χράω, χραύω· οὕτω καὶ λάω· οἷον ἀσπαίροντα λάων· καὶ κατὰ πλεονασμὸν λαύω, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπολαύω· καὶ λαυκανίας, ὁ λαιμός· οὕτω καὶ ἄψω· αὔω τὸ πνέω· καὶ φαύω, καὶ ψάω ψαύω· καὶ ἐλάω, ἐλαύω· ἐξ οὗ τὸ ἐλαύνω. Χραύσει, ἀπὸ τοῦ χρῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ ξέω, παράγωγον χραύω· Ἰλιάδος ε. Χραύσῃ, ἀντὶ τοῦ ἀμύξῃ· ἐπ' ὀλίγον τοῦ χρῶτα ἐπιξύσῃ· ἢ προσεγγίσῃ· ἀπὸ τοῦ χρωτός· οἷον προσχραύσῃ καὶ προσξύσῃ. Χραῦσις, ἄγκυρα μονόβολος. Χρᾶται, μολύνεται καὶ τὰ τοιαῦτα· ἢ χρῆται. Χραύω, ἐκ τοῦ χράω γίνεται πλεονασμῷ αἰολικῷ τοῦ υ, χραύω· οἷον χραύσει μέν τ' αὐτῆς ὑπὲρ ἅλμυρον· καὶ ὅτι καὶ τὸ ἔχραε καὶ τὸ παρ' ὁμήρῳ ἐνέχραεν εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ ἐπέχραε καὶ τὸ χραῦσαι, καὶ τὰ ἐκ τούτων· χρωτὸς καὶ χροὸς ποιὰν ἐπαφὴν δηλοῦσι· καὶ ὅτι ἐκ τοῦ χράω, χρῶ παράγωγον τὸ χραίνω· κατὰ τὸ ῥῶ, ῥαίνω· χραίνειν δὲ ἀεὶ ἐπὶ ψόγου κατὰ τὸ, ἄστυ κατ' ἀγορὰν χραίνων κύκλον· οὐ μὴν καὶ τὸ μολύνειν τοιοῦτον, εἰς ὃ τὸ χραίνειν μεταλαμβάνεται· αὐτοῦ γὰρ τὸ μὲν μολύνων τὴν ὑπήνην, ψογερόν ἐστι· τὸ δὲ ἰχθιδίων ἀποκνήσας τὰ χρανία, ἐμόλυν' ἀλεύρῳ, τεχνικόν ἐστιν· ὡς ἐπὶ τηγανίσματα γὰρ δηλαδὴ ἐρρέθη· καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ χράω, καὶ χρῶ, καὶ χραίνω· ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ὁμοία σκευωρία παραγωγῆς ἐν τῷ χναύειν· ὅ ἐστι λίχνως ἐσθίειν· οὗ καὶ ἀθήναιος μέμνηται· οἷον πάντα ταῦτ' ἐπεχναόμην· καὶ ὁμοῦ τεχνάειν μαγίσι, καὶ σηπίδια· ἔστι δὲ χάω, χῶ τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ τὸ χαίνω κατὰ τὸ χρῶ, χραίνω· τὸ δὲ χάω, πλεονασμῷ τοῦ ν· καὶ αἰολικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ, γίνεται χναύω· ὡς δὲ ἐκ τοῦ εἰρημένου χῶ γίνεται καὶ ἡ χήμη τὸ ὄστρακον διὰ τὸ κεχηνέναι, δῆλον καὶ αὐτὸ ἐκ τῶν τοῦ ἀθηναίου. Χράω χρῶ, ἐνεστώς· τὸ δανείζω καὶ τὸ μαντεύω· ἔχραον, ἔχρων· παρατατικός· χρήσω μέλλων· ἔχρησα ἀόριστος· ἀριστοφάνης, χρῆσον σὺ μάκτραν. χράομαι, χρῶμαι ἐνεστὼς ἐπὶ χρείας· ἐχραόμην ἐχρώμην, παρατατικός· χρήσομαι μέλλων· ἐχρησάμην, ἀόριστος· κέχρησμαι, παρακείμενος· ἐχρησάμην, παρὰ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ἐδανεισάμην· ὥς τό, τί ἐχρησάμην. Χρέα, δάνεια· μαντεύματα. Χρεαγωγός, ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄγων. Χρεία καὶ χρήσιμος, ἀττικοί· ὁ χρεῖος δὲ ἤγουν ὁ χρήσιμος· καὶ τὸ χρεῖον φιλοσόφων καὶ ποιητῶν· σοφοκλῆς χρεῖ' ἢ λέγειν ἤγουν χρήσιμα. Χρείην, τὴν ἔνδειαν· ποτὲ δὲ καὶ τὸ χρέος. Χρεώ, ἰωνικόν· χρεία γὰρ κοινόν· ὁ δὲ ἰωνίζων χρειὼ λέγει· χρέος δὲ οἱ τραγικοί· πολλάκις δὲ καὶ χρῆμα. Χρειὼ ἐμεῖο, ἡ χρεὼ ὡς ἡ κλειὼ καὶ ἡ κλωθώ· λέγεται καὶ χωρὶς τοῦ ι· χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ. Χρειώ, τὴν χρείαν φασὶν οἱ ποιηταί· ὅμηρος χρειώ με κατήγαγεν εἰς ἀΐδαο χρησόμενον θηβαίου τειρεσίαο· δηλοῖ καὶ τὸ μετὰ χρείαν, καὶ μοῖραν λεγόμενον· καὶ τὸ μέλλον. Χρειώ, τὸ χρησμῳδῶ· τὸ ω διὰ διφθόγγου· παρὰ γὰρ τὸ χρέος, χρέω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι χρειῶ. Χρειῶν ἐξείης μαντευόμενος· πᾶσιν ἐφεξῆς καὶ τελείως· λέγει ὁ ἀπολλώνιος. Χρεμέδα, ἡ γῆ· ὡς καλλίμαχος. Χρεμετᾷ, ἠχεῖ. Χρεμετίζειν ἐπὶ ἵππου· ὀγκᾶσθαι ἐπὶ ὄνου· καὶ βρωμᾶσθαι· βρυχᾶσθαι ἐπὶ λέοντος· μυκᾶσθαι, ἐπὶ βοὸς διὰ τοῦ υ ψιλοῦ· καὶ μωκᾶσθαι· μηκᾶσθαι δὲ ἐπὶ αἰγῶν διὰ τοῦ η· ἀφ' οὗ μηκάδες αἶγες παρ' ὁμήρῳ· καὶ φριμάττεσθαι, ἐπὶ τῶν αὐτῶν διὰ τοῦ ι· καὶ φριμαγμός· γρυλλίζειν ἐπὶ χοίρου· ὑλακτεῖν ἐπὶ κυνός· βαΰζειν, ἐπὶ τῶν σκυλακίων· βληχᾶσθαι, ἐπὶ οἰῶν· ὠρύεσθαι, ἐπὶ λύκου· ἐφ' ὧν δὲ οὐκ ἔστιν ἴδιον ὄνομα τῆς φωνῆς, οἷον ἄρκτου, παρδάλεως, καὶ τῶν τοιούτων· τὸ βρυχᾶσθαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν μικροτέρων· οἷον ἀλωπέκων καὶ ζώων, τὸ ὑλακτεῖν καὶ γηρύεσθαι· βοᾶν δὲ καὶ φωνεῖν, καὶ ποιητικῶς βοστρεῖν, ἐπὶ τῆς ἀνάρθρου φωνῆς τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν μεγάλῃ φωνῇ καλούντων τινάς· λέγειν δὲ καὶ φθέγγεσθαι, καὶ διαλέγεσθαι, καὶ λαλεῖν, καὶ αὐδᾶν, ποιητικῶς τὸ ἐνάρθρως λέγειν ἤγουν τῷ προφορικῷ λόγῳ χρῆσθαι. Χρεμετής, ὄνομα ποταμοῦ. Χρέμπτειν, ὅ ἐστιν ἐν χρῷ πελάζειν καὶ τὸ χρίειν· ἔτι δὲ καὶ τὸ χρώειν· ὅ ἐστιν ἐπιπτύειν. Χρεμύς, ὁ ὀνίσκος ἰχθύς. Χρεμψιθέατροι, οἱ εἰσιόντες εἰς θέατρον. Χρεολυτήσων, χρεοδώσων. Χρέοντες, προφητεύοντες. Χρέος, οὐ μόνον ἐπὶ ὀφειλῆς ὃ καὶ ἐξέτεινον οὐκ ὀλίγοι τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ χρειῶδες πρᾶγμα, καὶ αὐτὴ ἡ χρεία· οἷον, ἦλθον τειρεσίαο κατὰ χρέος· τινὲς δὲ τὸ τειρεσίαο κατὰ χρέος, ἀντὶ τοῦ χρησμῳδήματα. Χρέος ὀφείλετο, καὶ τὸ χρεῖος ὄφειλον, τὸ χρεωφειλέτην συντιθέασι· τῆς αὐτῆς δὲ ἐννοίας ὄντα τό τε ὀφείλειν, καὶ τὸ ὀφέλλειν· διαφέρει κατά τε προφορὰν καὶ καθὸ οὐκ ἀεὶ ἐπὶ χρέους τὸ ὀφέλλειν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς αὐξήσεως τινός. Χρεῦμα, ῥεῦμα. Χρεὼ πάντας ἀχαιοὺς ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς βουλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ χρεία βουλῆς ἀγαθῆς, ἢ χρεία βουλῆς εἰς πάντας ἀχαιούς· χρεὼ ἰωνικὴ λέξις, πεζῷ λόγῳ οὐ προσηνής. Χρεώμενοι, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε κατὰ τὴν ἄρχουσαν, ὁποῖον καὶ τὸ μεμνέωτο· οὗ τὸ ἀπαθὲς δίχα τοῦ ε, ὡς δηλοῖ τὸ παρὰ σοφοκλεῖ· οὐδαμῶς μεμνώμεθα. Χρεώμενος, πλεονασμὸν ἔχει τοῦ ε κατὰ τὴν ἄρχουσαν. Χρεωστῶ, ὀφείλω· ὀφλισκάνω· ὄφλω. Χρεών, ὅτε μὲν μετὰ ἄρθρου τίθεται ὄνομά ἐστι μονόκλιτον, ὥσπερ καὶ τὸ δέον· μετὰ ἄρθρου λαμβανόμενον, ὄνομά ἐστι· χωρὶς δὲ τοῦ ἄρθρου ἐπίρρημα. Χρεὼν γάρ ἐστι γενέσθαι τὸ δέ τι λέγομεν· σημαίνει δὲ τὸ πρέπον, καὶ ὀφειλόμενον, καὶ ἀκόλουθον· μετὰ δὲ τοῦ ἄρθρου λαμβάνεται ἐπὶ θανάτου. Χρεωφειλέτης, ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων. Χρή, δεῖ. Χρὴ δέ· οἶμαι νῦν γοῦν θεωρῆσαι, ὅπως τονοῦται τὸ χρὴ ῥῆμα ὄν, ὡς καὶ ἡ ἑρμηνεία αὐτοῦ δηλοῖ· δοκεῖ γὰρ εἶναι ἀντὶ τοῦ δεῖ καὶ πρέπει· διὸ καὶ ὀφείλει περισπᾶσθαι κατὰ τὸ κνῆ τυρόν, καὶ ζῆ καὶ ψῆ, κατ' ἄκρας ἀπολάδος παρὰ σοφοκλεῖ, ἔτι δὲ ὡς δηλοῖ καὶ ὁ τούτου σύστοιχος ἐνεργητικὸς παρατατικός, ὁ ἐχρῆν· καὶ τὸ χρῆναι δὲ ἀπαρέμφατον, ὃ καὶ χρῆν μονοσυλλάβως λέγεται, παρά τε εὐριπίδῃ, καὶ σοφοκλεῖ· καὶ οὔπω μὲν ἐχρῆν περισπᾶσθαι τὸ χρή· ἴσως δὲ ὀξυτονήθη πρὸς διαστολὴν τοῦ χρῆ ὅ ἐστι μαντεύεται· οἷον χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ φοῖβος· εἰκὸς δὲ ἐκ τοῦ χρήζει ἀποκο-

περὶ αὐτὸ φυλάξαι τὸν ἐκεῖθεν τόνον· γράφουσι δὲ οἱ παλαιοὶ δίχα παραδειγμάτων, ὅτι πᾶσα λέξις δισύλλαβος ἐν ῥήμασιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς πάθη ἀποκοπὴν, περισπᾷ τὴν καταλήγουσαν· εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὀξύνει αὐτήν· ἐπὶ ῥηματικῶν δηλαδὴ κατὰ τὸ ὠ, ὅτι καὶ κατὰ τὸ ὕμαρτη ὅπερ ὀξύνει ἀρίσταρχος· τῷ δὲ ῥηθέντι λόγῳ καὶ εἴπερ ἐκ τοῦ χρὴ μηχανῆς, χρῆσιν ἔπαθεν ἀποκοπὴν τὸ χρὴ ὀξύνοιτο ἄν· ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ὥσπερ τὸ ἰδοὺ ῥῆμα ὡς τὸ ἴδου με καὶ ἄθρησον, [?] πεσὸν εἰς ἐπίρρημα, ἐξέπεσε καὶ τοῦ περισπᾶσθαι· οὕτω πως ἔπαθε καὶ τὸ χρή· καὶ εἴπερ ταῦτα πιθανῶς ἔχει, ἔχοιτο ἂν καὶ ἡ τοῦ ἀπόχρη βαρυτόνησις, ἀναδραμόντος τοῦ τόνου διὰ τὴν σύνθεσιν, ὅπερ ἐν ῥήμασιν οὐκ εἴωθε γίνεσθαι· ὡς δῆλον, οὐ μόνον ἐκ τοῦ σύνδει καὶ ἀπάγει καὶ τῶν ὁμοίων, ἀλλὰ καὶ τοῦ συμπίειν καὶ ἄποψη· ὡς δὲ ῥῆμά ἐστι κυρίως καὶ τὸ ἀπόχρη, φαίνεται ἀριδήλως ἐκ τῆς κατ' αὐτὸ συστοιχίας τοῦ ἀπέχρησε, καὶ ἀποχρῶν, ἐξ οὗ ἀποχρώντως ἐπίρρημα. Χρὴ, ὀξυνόμενον ἐπίρρημα δηλοῖ κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὸ δέον ἐστί· περισπώμενον δὲ ῥηματικόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ χρῶμαι· οἷόν τι χρῆ τοῦτο· ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ μαντείας· οἷον χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ φοῖβος. Χρὴ ὅμηρος, οὐδέ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης· δηλοῖ μὲν τὸ οὐ σοι χρεία τοῦ ἀφραίνειν οὕτω. Χρὴ ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύνεται· χρῆ δὲ περισπώμενον ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι, καὶ χρᾷ ἀπαρέμφατον· χρᾷ γάρ ἐστι· καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η· χρῆ καὶ ὁ μὲν θεὸς χρῆ ὁ δὲ ἄνθρωπος μαντεύεται· χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ φοῖβος ἀντὶ τοῦ ἔχρησεν· ἀνεῖλε. Χρήζω, ἀπὸ τοῦ χρέος γίνεται· ὅπερ ποιητικῶς λέγεται χρεῖος καὶ κατὰ παραγωγὴν καὶ διάλυσιν καὶ τροπὴν τοῦ ε εἰς η, χρηΐζω καὶ χρήζω προσγεγραμμένου τοῦ ι. Χρήζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ χρείαν ἔχω, συντάσσεται γενικῇ· καὶ ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον· οἷον χρήζω πλούτου· καὶ χρήζω τοῦ πιεῖν· χρήζω τὸ θέλω αἰτιατικῇ. Χρήζω σοι τόδε ἀντὶ τοῦ δανείζω, δοτικῇ. Χρηΐα, πενία· ἢ χρήματα. Χρήϊος, πονηρός. Χρῆμα, πρᾶγμα· ἢ κτῆμα· καὶ χρηματισάμενοι διαπραξάμενοι· καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πράττεσθαι· χρηματιεῖ, ποιεῖ. Χρῆμα ποικίλως γράφεται, ὥσπερ ἂν ἐρεῖς χρῆμα φρονήσεως, καὶ χρῆμα πολέμου, καὶ χρῆμα νοῦ· ἀντὶ τοῦ μέγεθος. Χρηματίζει, ἀποκρίνεται· λαλεῖ· πράττει· χρήματα συλλέγει. Χρηματισμός, ὀπτασία· νομοθεσία. Χρῆμα τῶν νυκτῶν· τὸ μέγεθος τὸ ἐκπεπταμένον· ἔθος τοῖς ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι· οἷον ἵππος σπάνιόν τι χρῆμα· καὶ γυνὴ σπάνιόν τι χρῆμα, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Χρηματίζειν, λέγεται ἐπὶ θεῶν· τὸ δὲ διαλέγεσθαι, ἐπὶ ἀνθρώπων. Χρηματίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ πλουτεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ χρήματα ἀπαιτεῖν, καὶ ἀντὶ τοῦ ὁμιλεῖν περί τινων μεγάλων· χρηματίζει δὲ ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ καταλέγεται· χρηματίζει βουλῇ καὶ δήμῳ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνεται τοῖς πρέσβεσιν· ἐχρημάτιζε· καὶ ἀντὶ τοῦ λόγους ἀλλήλοις διδόναι· ἤγουν δικαιολογηθῆναι· ἀριστοφάνης· χρηματίζειν πρῶτα περὶ ἀριστείδου, ὅτι χρὴ παθεῖν. Χρηματίζω, τὸ ὑπάρχω· ὡς τὸ διόνυσος οὐρανὸς ἐχρημάτισε· καὶ τὸ χρηματισμοὺς δίδωμι· ἤγουν θείους λόγους· χρηματίζομαι δὲ παθητικῶς, τὸ χρήματα συλλέγω· ἀφ' οὗ χρηματιστής. Χρή με ποιῆσαι πάντα τε λέγε, οὐ χρή μοι· εἰ καὶ σοφοκλῆς ἅπαξ εἶπε· τὸ δὲ χρὴ ἀντὶ τοῦ χρεία ἐστὶν, ἀπὸ δοτικῆς εἰς γενικήν· εὐριπίδης ἐν ὀρέστῃ· ὅταν δ' ὁ δαίμων εὖ διδῷ τί χρὴ φίλων· τινὶ δηλονότι· ἔστι δὲ τοῦτο ποιητικώτερον. Χρῆν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ε· σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ· χρῆν δ' εὐθὺς εἶναι τὴν τοῖς πᾶσι δίκην· καὶ ἀντὶ τοῦ πρέπει· ὥσπερ τὸ προσῆκεν ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε, καὶ ἀντὶ τοῦ πρέπει ἐστὶν, οὕτω καὶ τὸ χρῆν, ἀντὶ τοῦ ἔπρεπε, καὶ ἀντὶ τοῦ πρέπει ἐστί· τὸ αὐτὸ γίνεται ἐπὶ τοῦ ἔδει χρῆν· καὶ ἐπὶ ἀπαρεμφάτου ἀντὶ τοῦ πρέπειν· εὐριπίδης ἐν ἑκάβῃ· πότερα τὸ χρῆν σφ' ἐπήγαγεν ἀνθρωποσφαγεῖν· χρῶνται δὲ τούτῳ ποιηταί· λογογράφοι δὲ τὸ χρῆναι ἀεί. Χρῆναι, δέον εἶναι. Χρῇς, θέλεις· χρῄζεις. Χρῆσαι, θεσπίσαι. Χρησάμενος· χράομαι· χρῶμαι· ὁ μέλλων χρήσομαι· ὁ μέσος ἀόριστος ἐχρησάμην· ἡ μετοχὴ ὁ χρησάμενος· ἰστέον δὲ ὅτι, τοῦτο ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν δηλοῖ τὸ μαντεύειν· ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν, τὸ χρείαν ἔχειν· καὶ συντάσσεται ἀεὶ δοτικῇ. Χρυσηΐς, οὐκ ἐκ τῆς χρύσης πόλεως ᾐχμαλώτισται ὥσπερ ἄν τις ὡς εἰκὸς ὑπολάβοι, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑποπλακίου θήβης, ἀποσταλεῖσα παρὰ τοῦ πατρὸς χρύσου ὡς εἴς τι κρησφύγετον ἐρυμνόν· κατὰ δέ τινας εἰς ἑορτὴν ἀρτέμιδος ἐκεῖ ἀπελθοῦσα· ὁ μὲν γὰρ ἀχιλλεὺς πολεμαρχῶν, καὶ τὰ περὶ τὴν φρυγίαν ληϊζόμενος, καὶ ταύτην θήβην εἷλε, καὶ τὴν χρυσηΐδα μετὰ τῶν ἄλλων ἠνδραπόδισατο· ἱστοροῦσι δέ τινες ὅτι ἐκ τῶν ὑποπλακίων θηβῶν ἡ χρυσηΐς ἐλήφθη· οὔτε καταφυγοῦσα ἐκεῖ, οὔτε ἐπὶ θυσίαν ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα ὡς ὁ τὰ κύπρια γράψας ἔφη, ἀλλὰ πολίτης ἤτοι συμπολίτης ἀνδρομάχης οὖσα. Χρήσῃ· τὸ θέμα χράομαι χρῶμαι· τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἑτέρας σημασίας· ὁ μέλλων χρήσομαι χρήσῃ τὸ δεύτερον. Χρῆσθα, ἀντὶ τοῦ χρῆ λέγουσι δωριεῖς. Χρῆσθαι, καυχᾶσθαι· πράττειν· προσφέρεσθαι· χρησμῷ χρῆσθαι. Χρησθήσεται, χρησιμεύσει. Χρήσθων, ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν ἀττικοὶ λέγουσιν· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυϊκῶν ἐν τοῖς προστακτικοῖς παθητικοῖς· οἷον ἐχέσθων, μεμνήσθων, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ ἐνεργητικῶν, οὐ δυϊκοῖς τῶν προστακτικῶν χρῶνται· οἷον ποιείτων λεγέτων, ἀλλὰ γενικῆς τῶν πληθυντικῶν τῶν μετοχῶν, ποιούντων γὰρ λέγουσι καὶ λεγόντων, λαμβάνοντες ἔξωθεν τὸ ἔτωσαν· ἤγουν τῶν ποιούντων ἔτωσαν· καὶ τῶν λεγόντων ἔτωσαν· ἢ ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ λεγέτωσαν· τίθεται δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις, οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρσενικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν θηλυκῶν· οὐ θηλυκοῦ γένους οὔσης τῆς τοιαύτης γενικῆς, ἀλλὰ ἀρσενικοῦ. Χρησιμεῦσαι, μὴ λέγε, ἀλλὰ χρήσιμον γενέσθαι. Χρήσιμον, τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρείαν· ἤγουν τὸ συντελοῦν εἴς τι. Χρήσιμος, καὶ χρεῖα ἀττικοί· ὁ χρεῖος δὲ ἤγουν χρήσιμος καὶ τὸ χρεῖον, φιλοσόφων, καὶ ποιητῶν· φασὶ δὲ καὶ οἱ ποιηταὶ χρειὼ τὴν χρείαν· ὅμηρος χρειώ με κατήγαγεν εἰς ἀΐδαο. Χρῆσις, παρὰ τὸ χρήω χρήσω· διαφέρει δὲ παραδόσεως· χρῆσις μὲν γὰρ λέγεται, ἡ τῶν ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία· παράδοσις δὲ, ἡ τῶν γραμματικῶν· οἷον τὰ μὲν ὁμήρου καλεῖται χρῆσις· τὰ δὲ ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ, παράδοσις. Χρῆσις τοῦ χροὸς, πάνυ συνήθης ὁμήρῳ· δῆλον δὲ ὡς ἐκ τοῦ δωρικώτερον γέγονεν, ὁ χρώς· συνεκδρομὴ κατὰ τὸν ὀξὺν τόνον τῷ ἱδρώς. Χρησμολογεῖ, προφητεύει· μαντεύεται. Χρησμολόγος, ὁ τὰ δυσνόητα τῶν χρησμῶν ἑρμηνεύων. Χρησμῶ, τροπῇ τοῦ η εἰς α· καὶ μεταθέσει τοῦ διχρόνου, χραισμῶ· οὗ ὁ δεύτερος ἀόριστος ἔχραισμον· ὅθεν προστακτικὸν χραῖσμε, οὗ χραίσμην· ἀπαρέμφατον χραισμεῖν, ὅ ἐστι βοηθεῖν· χρησιμεύειν· ὅθεν καὶ γίνεται τὸ τοιοῦτον ῥῆμα. Χρησμὸν, κλυδ

να. Χρησμὸν ἔλαβον οἱ Ἕλληνες, μὴ πρότερον τὴν Ἴλιον πορθηθῆναι, εἰ μὴ τὰ Πέλοπος ὀστᾶ μετενεχθῶσιν ἀπὸ Ἰλίου εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν, καὶ τὰ τόξα τοῦ Ἡρακλέους, ἅπερ εἶχεν ὁ Φιλοκτήτης, εἰς τὴν Ἑλλάδα· εἰ μὴ γὰρ οὕτω γένηται, οὐκ ἂν πορθηθείη τὸ Ἴλιον. Χρησμοσύνη, ἀπορία· πενία· ἔνδεια. Χρήστας, Ἀριστοφάνης τοὺς δανειστὰς λέγει· ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας λέγουσι· τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεώστας. Χρηστήριον, τὸ μαντεῖον τῶν θεῶν· μαντεία δὲ καὶ μάντευμα, τὸ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων· χρησμὸς, ἡ ἐκ θεῶν μαντεία. Χρήστης μέση λέξις, ὁ δανείσας τε γὰρ οὕτω καλεῖται, καὶ ὁ ὀφείλων. Χρήστης ὁ δανείζων, καὶ ὁ τὸ δάνειον δεχόμενος· δανειστὴς δὲ μόνον, ὁ δανείζων. Χρηστήρ ἐστιν, ὁ παρέχων χρησμούς. Χρηστοὶ, οἱ κατὰ δίκας ἡττημένοι· χρήσιμοι. Χρῆστος, μὲν κύριον ὄνομα· χρηστὸς δὲ ὀξυτόνως ὁ ἐπιεικής· καὶ ψυχρὸς μὲν, ὁ ἐψυγμένος· Ψύχρος δὲ βαρυτόνως, ποταμὸς Σαρματίας. Χρηστότης λέγεται, οὐκ ἀγαθότης, ἀλλ' ἀγαθωσύνη. Χρηστότης ἐστὶν, ἤθους ἀφέλεια μετ' εὐλογιστίας· ἤθους σπουδαιότης· ἡ αὐτὴ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἐστι διάθεσις· εὐσπλαγχνία δὲ, ἡ πρὸς τὸ πέλας συμπαθής τις, τὰ τούτου ὡς οἰκεῖα ἰδιοποιουμένη. Χρηστοῦ, ἐναντίον ὁ φαῦλος· ἔστι δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ· φαῦλος δὲ, οὗ ὁ βίος ἄτακτος καὶ ἀκόλαστος· ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεσθαι, ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τῷ ἀγαθῷ δὲ ἐναντίον, ὁ κακός· τῷ καλῷ δὲ ὁ αἰσχρός· ἤγουν ὁ δυσειδής. Χρηστῶς, κεῖται παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ καλῶς· ὠφελίμως· συμφερόντως· ἢ χρηστὸν ἔδεσμα λέγομεν, τὸ εὐηρτυμένον. Χρῆται, οὐ χρᾶται· δοτικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης· πρὸ του τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. Χρῆται συμφορᾷ, ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖ. Πλούταρχος· ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐχρήσατο συμφορᾷ. οὕτω καὶ χρῆται βλάβῃ· ζημίᾳ· ἀνάγκῃ, καὶ ἕτερα. Χριστός ἐστιν, ἡ κοινὴ ὑπόστασις· Χριστοῦ δὲ φύσις θεότητος ἢ ἀνθρωπότητος. Χριστός ἐστι, θεὸς ἐνανθρωπήσας χωρὶς ἁμαρτίας· ὁ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Χριστός ἐστι θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἷς ὢν καθ' ὕπαρξιν, ἀνελλειπὲς τὰ ἑκάτερα. Χρία, μυρμήκων κοίτη. Χρίμπτει, ἐγγίζει· ἐρείδειν· ἐκπίπτειν· στηρίζεσθαι· ἐκβαλεῖν· ἀλείφειν· προσπελάζειν. Χρῖσμα, σημαίνει τὸ ἄλειμμα. Χρίμπτω, σημαίνει τὸ περιβάλλω· καὶ προσπελάζω· κυρίως γὰρ τὸ ταῖς χερσὶ συνάπτειν, καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. Χριμφθέντα, ἢ ἐνιχριμφθέντα· ἤγουν ἐμπελάσαντα· χρίμψαι γὰρ τὸ πλησίον γενέσθαι. Χριμφθῆναι, προσπελάσαι· ἐγγίσαι· ὁρμῆσαι. Χριστιανός ἐστιν, ὁ τὸ σῶμα διὰ Χριστὸν σταυρώσας σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ τὰς αὐτοῦ πάσας φυλάττων ἐντολάς. Χριστιανισμός ἐστι, καταφρόνησις πραγμάτων τῶν ἐν ἀνθρώποις, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας. Χριστιανισμός ἐστιν, ἐπίγνωσις τῆς εὐσεβείας, εἰς ζωὴν αἰώνιον ὁδηγοῦσα. Χριστιανοῦ ἴδιόν ἐστι, πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Χριστιανοῦ ἴδιόν ἐστι, τὸ καθαρισθῆναι μὲν ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ· ἐπιτελεῖν δὲ ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ ἀγάπῃ κυρίου. Χροανθὲς, εὐφεγγές. Χρόα τέρενα, τὴν ὅλην σάρκα λέγει Ὅμηρος· ὡς ἐκ μέρους τοῦ φαινομένου ἐξ ἐπιπολῆς, πρὸς διαστολὴν τῶν ὀστῶν· ἐκεῖνα γὰρ οὐ τέρενα· ἤτοι ἁπαλά· ὥσπερ δὲ ὁ χροῦς, οὕτω καὶ ὁ χρὼς τὸ προφαινόμενον δηλοῖ, τῆς κατὰ ἄνθρωπον σαρκός· ἤγουν τὴν χροιάν· κατὰ τὸ παραδραθεῖν ἢ χρῷ· διὸ καὶ πρὸς τὸ ἐν χρῷ ὁμοιότητα ἔχει τὸ χρώζειν· οἷον γόνατα μὴ χρώζειν ἐμά· ἤγουν χρωτίζειν, καὶ ἐν χρῷ ἔχειν· ὅμοιον δὲ ἢ τὸ μάτην κεχρώμεθα· ἤγουν ἱκετεύθημεν κατὰ δεξιάν, καὶ γόνατα· τοιοῦτον καὶ τὸ χραίνειν κατὰ παραγωγήν· οὗ πρὸ τος μετέχει ὁ χροῦς· ἐξ οὗ τὸ τετράπται τραγικῶς καὶ τὸ ἀγορᾶς χραίνων κύκλον· συγγενὲς δὲ τοῖς τοιούτοις, καὶ τὸ χρέμπτειν. Χρόα νίζετο ἅλμην, ἀντὶ τοῦ ἀπένιζε· ἣν γὰρ τὸν χρόα ἔσμηχεν ἐκ τῆς ἅλμης, ἢ μᾶλλον τὴν ἅλμην ἐκ τοῦ χροός· κατὰ τὸ ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον· καὶ ἅλμην ὤμοιιν ἀπολούσομαι. Χρόα ῥόον νόον, ἀντὶ τοῦ χρόη· ῥόη, νόη, λέγουσιν Ἴωνες. Χροιὰ, ἐπιφάνεια μαυρά. Χροιαὶ οἱ Ἀττικοὶ ὀξύνουσι, χροιαὶ λέγοντες. Χροΐζεταί σε ἡ καλαμαία, ἡ μάντις· ἤγουν πλησιάζει τῷ χρωτί σου ἡ μάντις· ἔστι γὰρ ἀκρὶς λεγομένη μάντις, ἐν τῇ καλάμῃ γινομένη· ἔστι δὲ χλωρὰ καὶ περιμήκης, τοὺς ἐμπροσθίους πόδας μακροὺς ἔχουσα καὶ λεπτούς· τοῦτο λέγει ὅτι ἰσχνή τις, καὶ λεπτὴ καὶ μέλαινα συγκοιμηθήσεταί σοι· καλαμαίαν τὴν ἀκρίδα φησὶν, ὅτι ἐν καιρῷ καλάμης ἐσθίει τὸν στάχυν· μάντιν δὲ αὐτὴν φησιν, ὅτι προμαντεύεται λοιμὸν φαινομένη. Χρόμαδος κατ' ὄνομα τριγμόν, ὁ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος· ἢ οἷον τρισμός· μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. Χρόμη, φρυαγμός· ὁρμή· θράσος. Χρόμιος, κύριον παρὰ Θεοκρίτῳ· παροξύνουσιν οἱ παλαιοί· τὸ δὲ ἄλιος προπαροξύνουσι· λέγοντες ὅτι καὶ ἐπὶ κυρίων παροξύνεται τὰ τριβράχεα, οἷον δολίος· ταχίος· χρομίος· ἀλλὰ σημειῶδες τὸ ἄλιος· ξένιος, ἄνιος, καὶ χρόνιος, κύρια μὲν ὄντα καὶ τριβράχεα προπαροξυνόμενα. δὲ τινὲς παροξύνουσιν ἄλιος. Χρόμις, εἶδος ἰχθύος. Χρόμαις, χρεμετισμός. Χρονίζει, διατρίβει. Χρόνιος λέγεται, ὁ χρόνον πολὺν ἐπιμένων τινὶ πράγματι. Εὐριπίδης· βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις. καὶ χρόνιος ὁ μετὰ πολὺν χρόνον ἐλθών. Εὐριπίδης· χρόνιος ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις. καὶ Προκόπιος· δέχου τὴν παροῦσαν ἐπιστολὴν χρονίαν μὲν, ἀλλ' ὅμως θαρροῦσαν. Χρόνος ἐστὶ, τὸ συμπαρεκτεινόμενον τῇ συστάσει τοῦ κόσμου διάστημα· ἐν ᾧ πᾶσα παραμετρεῖται κίνησις· εἴτε ἀστέρων, εἴτε ζώων· εἴτε οὑτινοσοῦν τῶν κινουμένων. Χρόνον εἰς τρία διῃρημένον οἶδα, τά γε κατὰ πρώτην διαίρεσιν, εἰς ἐνεστῶτά φημι, καὶ παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα· τούτων ὁ μὲν ἐνεστὼς οἷα δὴ καὶ ἀκαριαῖός ἐστιν, ὅ τε τοῦ χρόνου ἀπλοῦς τε, καὶ ἄτμητος ἔμεινε· τῶν δὲ λοιπῶν ἑκάτερος ὑπὸ διαιρέσει ἔμεινεν· ἀλλ' ὁ μὲν παρεληλυθὼς, ἅτε δὴ ἐγνωσμένος ἡμῖν καὶ οἱονεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν κείμενος, πλατύτερος ἐνταῦθα ἐλύετο· καὶ εἰς χρόνους τέσσαρας διῃρέθη· λέγω δὴ τούτους εἶναι, παρατατικόν· παρακείμενον· ὑπερσυντέλικον, καὶ ἀόριστον· ὁ δὲ μέλλων τὸ μὴ πρόδηλος ἡμῖν γεγονέναι, εἰς δύο μόνους διῃρέθη τοὺς χρόνους· ὧν τὸν μὲν ἁπλῶς μέλλοντα, τὸν δὲ μετ' ὀλίγον μέλλοντα φήσομεν· παροράσθαι γὰρ ἐνταῦθα τῶν λόγων δευτέρους μέλλοντας, ὥσπερ ἀορίστους δευτέρους, ἢ μέσους παρακειμένους, καὶ ὑπερσυντελίκους λέγεσθαι. ταυτὶ γὰρ οὐδὲ μίαν ἐμποιεῖ τοῖς χρόνοις διαφοράν· μόνον δὲ τῆς τῶν Ἑλλήνων γλώττης τὸ πλάτος δηλοῦν φαίνεται. Χρόνος λέγεται, ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό· καὶ ἐνιαυτός· καὶ ἔτος, καιρὸς δὲ μέρος τοῦ χρόνου· ἡμέρα δὲ ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις, ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἐπαγομένη τὸν ἥλιον· καὶ

μέρη

μίας δὲ τούτου τέσσαρα· τὸ ἔαρ· τὸ θέρος· τὸ φθινόπωρον, καὶ ὁ χειμών. Χρόας ἅψαι, τῆς χρωτὸς κορέσαι. Χροὺς μὲν οὖν χρῆται παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλὰ χρώς· καὶ οὐδὲν ἀκολούθως καὶ τούτου αἰτιατικὴν, χρῶτ' ἀπονίψαμένη· τὰς δὲ ἄλλας κινήσεις ἀπὸ τοῦ χροὺς χροὸς τρεῖς· οἷον, χρυσὸν ἔδυνε περὶ χροΐ, καὶ οὐ χροὸς εἴσατο· τουτέστιν, οὐδαμοῦ τῆς κατὰ ἔκτρεα χρωτὸς δηλαδὴ τὸ τοῦ αἵματος ἔδευε· καὶ τὰ σύνθετα δὲ, ὡς ἀπὸ τῆς χροὺς συντίθησιν· οἷον, μελαγχροὺς ἐγένετο· καὶ δέρμα εὔχροϊς· καὶ μελανόχροος οὐλοκάρηνος· καὶ ταμεσίχροα χαλκόν. Χρωάζει, καλεῖ. Χρυσαΐζεται, κοσμεῖ. Χρυσαλίς, ζῶόν τι· οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινομένην χρυσαλίν λέγουσι. Χρυσαμοιβός, ἀργυρογνώμων. Χρυσάμπυκας, χρυσοχαλίνοις· χρυσομέτροις· χρυσοδέμοις. Χρυσάνθεμον, πόα ἢ καὶ χρυσάνθιμον. Χρυσάορον, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντα. Χρυσαστήρια, τὰ χωρία εἰς ἃ φαινῶντες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς. Χρυσαυγοῦντα, ἀστράπτοντα· ἢ στίλβοντα. Χρυσάορ, χρυσήλιος· χρυσοκέβαρις, ἢ καλλιόμηλος. Χρυσάωρ ἔτεκε, τρικέφαλον Γηρυονῆα. Χρύσεα, ἀργύρεα· κυάνεα χάλκεα· ταῦτα ἰακὰ διαιρούμενα χρὴ οὖν λέγειν, χρυσᾶ· ἀργυρᾶ· κυανᾶ· τὰ ἀττικίζοντα. Χρυσοῦς λέγε καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ τὰ ὅμοια· τὸ γὰρ χρύσεος, ἀργύρεος, καὶ χάλκεος, ἰακά. Χρύσειον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκ μετάλλων τροχαϊκὸν κατὰ τὴν τάσιν ὄν, οἱ μὲν ποιηταὶ πυρριχαϊκὸν ποιοῦσι· τὸ χρύσεον λέγοντες καὶ ἀργύρεον· ἀττικοὶ δὲ ἰαμβικόν· τὸ χρυσεοῦν λέγοντες· εἶτα χρυσοῦν· καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τοῦ τὸ κεράμειον ἔτι κεραμεοῦν λέγειν, καὶ τὸ χύτρειον, χυτρεοῦν· ὅσα μὲν γὰρ ἀπὸ μετάλλων, ἴσως διὰ τὴν κεκροτημένην εὔτονον αὐτῶν χύσιν, συνεῖλον· τὰ δὲ ἀπὸ πηλοῦ εἰ δὴ εὔθραυστα, ἀσύναιρετα εἴασαν· δοκεῖ οὖν καὶ τὸ κεραμεοῦν, ἐκ τοῦ κεράμειον γινόμενον, καὶ τὴν τῆς παραληγούσης ἔκτασιν ἐπὶ τὴν λήγουσαν μετατιθέναι· τὴν δὲ τῆς ληγούσης συστολὴν, ἐπὶ τὴν παραλήγουσαν ἀναφέρον, παρασκευάζειν τὴν ἑαυτοῦ λήγουσαν καὶ τὸ τοῦ τόνου δέχεσθαι βάρος, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ βλέπειν ἔστι, τὴν πλεῖον βάρος δεχομένην πλάστιγγα, ὥσεί τις τοῖς χρόνοις αὖθις ἀμείψειε, καὶ τὸν τόνον αὖθις πρὸς τὴν προτέραν ἀναδραμεῖν θέσιν. Χρύσειον δέρας· λέγεται τῇ ἐπαφῇ τοῦ ἑρμοῦ, τὸ δέρος τοῦ κριοῦ γενέσθαι χρυσοῦν. Χρύσεον νέφος· φασὶ γάρ τινες, τὰ ἐν ὑψηλῷ ἀέρι· ἃ πυροειδὴς ὢν ὁ αἰθὴρ, χρυσίζειν ποιεῖ· ταῦτα δὲ μάλιστα τὰ ἐαρινά. Χρυσεόπη, ἡ διὰ χρυσοῦ εἰργασμένη. Χρυσαλακάτου, καλλιτόξου· ἢ χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης· ἠλακάτην γὰρ καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον· ὃ ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἕλκουσιν· ὡς ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἠλακάτη τετανυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα· καὶ τὸ ἐπιστίον ὅταν λέγῃ, καθ' αὐτοῦ λῖνα χεῦον, ἐπ' ἠλακάτα στρωφῶσαι τες. Χρύση, πόλις ἦν ὥσπερ κύλλα καὶ αὕτη ὁμαίως ἀτραμυττινὴ, πλησίον θήβης· ἥ τις κοινῶς μὲν, λέγεται χρύσα· ἰωνικῶς δὲ, χρύση· καὶ ὅτι πολλαὶ χρύσαι λέγονται, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί· ἐλέγετο δὲ χρύση, καὶ ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἡφαιστίαν, βλέπον πρὸς τένεδον. Χρυσῆ· πᾶν θηλυκὸν εἰς η λῆγον παρεσχηματισμένον ἀρσενικῷ, ἐπιπεριστᾶται τῷ ἀρσενικόν, περισπᾶται καὶ αὐτό· οἷον, ὁ χρυσοῦς, ἡ χρυσῆ· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ· καὶ πᾶν ὄνομα ἰσοσυλλάβως κλινόμενον, εἰ περισπᾶται ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν ἑνικῶν, καὶ ἐπὶ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν περισπᾶται· οἷον, ὁ χρυσοῦς, οἱ χρυσοῖ· ἡ χρυσῆ, αἱ χρυσαῖ· τὸ χρυσοῦν, τὰ χρυσᾶ· ὁ φοινικοῦς, οἱ φοινικοῖ· ἡ φοινικῆ, αἱ φοινικαῖ· τὸ φοινικοῦν· τὰ φοινικᾶ. Χρυσηΐς, ὥσπερ καὶ τὸ βρυσηΐς, πατρωνυμικῶς ἐρρέθησαν ἀπὸ πατέρων, τοῦ τε χρύσου, καὶ τοῦ βρυσέως. Χρυσήλατος, χρυσῷ ἐληλασμένος, καὶ κατεσκευασμένος. Χρυσήνιος, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων· οἱ δὲ, καλάς, ἢ καλλίδιφρος. Χρυσῆν σειράν· οἱ μὲν φασὶ τὴν δίκην ἀλύσεως ἐπισυμπλοκὴν τῶν τεσσάρων στοιχείων, κατὰ τὰς ἐν αὐτοῖς ποιότητας· λεγομένην χρυσῆν, διὰ τὸ φύσει πολυτίμητον, καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ ἡλίου ἐν αὐτοῖς χρυσαυγίαν· ἧς δὴ ἐπισυμπλοκῆς μεταποιηθείσης, ποτὲ ἄνω φασὶ γενήσεται τὸ πᾶν μεταστοιχειωθέν· ἢ μεγάλῳ χειμῶνι ἄνωθεν ἐκ διὸς ἐν κατακλυσμῷ καὶ ἐξυδατώσει, ἢ μεγάλῳ θέρει, κατὰ ἐκπύρωσιν· οἱ δὲ χρυσῆν νοοῦσι σειρὰν, τὰς τοῦ αἰῶνος ἡμέρας, αἳ χρυσῷ οἷον κέκρανται, τῇ τοῦ ἡλίου λαμπρότητι, καὶ ἁλύσεως δίκην ἀλλήλων ἐξήρτηνται, τὸν καθ' ἡμᾶς βίον δέουσαι ληψόμεναί ποτε, ὥσπερ καὶ αὐταὶ καὶ τὸ πᾶν ἀναστοιχειώσουσαι, τοῦ διὸς μένοντος ἀπαθοῦς, ὃν ψυχὴν φασὶ τοῦ παντὸς οἱ παλαιοί· πλάτων δὲ αὐτὸν τὸν ἥλιον, χρυσέαν λέγει σειράν· ὢν ἀνωτάτω μὲν, ὁ τοῦ κρόνου· πρόσγειος δὲ, ὁ τῆς σελήνης· ἐν οἷς κύκλοις, ἄλλο τε ἄλλως τῶν πλανητῶν σαλευόντων, πολλαὶ περὶ τὸ πᾶν γίνονται μεταβολαί· οἱ δὲ στωϊκοὶ τὴν διὸς ἀπειλὴν, εἰς μόνην ἀλληγοροῦσιν ἐκπύρωσιν· ἐπεὶ ζεὺς μὲν, ὁ αἰθὴρ· χρυσῆ δὲ σειρὰ ὁ ἥλιος· ὃς ὃν κάτωθεν ὥσπερ εἰς καρδίαν ἀποχεῖται ἀναδιδομένη ἡ τῶν ὑγρῶν ἀναθυμίασις, ὅταν χρόνῳ ποτὲ ἀνελκομένη δι' ἀναθυμιάσεως ὡς εἰκὸς ἡ θάλασσα ἐπιλίπῃ, τότε δὴ τὸ πῦρ τροφῆς ἐφιέμενον, ἀνελκύσει τὰ ἐν βάθει τῆς γῆς ὑγρὰ, καὶ λύσει αὐτὴν τὴν γῆν· καὶ ὁ μὲν ζεὺς, οὐκ ἀνελκυσθήσεται· τὰ δὲ κάτω, μετέωρα γενήσεται τοῦ πυρὸς καταχύσαντος· τινὲς δὲ οὐ πολυλογεῖν ἐθέλοντες, φασὶ τὴν ἀπειλὴν ταύτην, αἴνιγμα μοναρχίας εἶναι καὶ ἑνὸς ἐξῆφθαι τὰ πάντα καὶ μιᾶς ἀρχῆς ἤρτηται· ὡς γὰρ ἐν τοῖς κάτω οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἄνω. Χρύσης· πόθεν χρύσης; παρὰ τὸ χρυσός· τὸ δὲ χρυσός, παρὰ τὸ ῥύω ῥύσω, ῥυσός· καὶ πλεονασμῷ τοῦ χ, χρυσός· καὶ τί μετέχει τοῦ ῥύω; ὁ γὰρ χρυσὸς διδόμενος, ῥύεται τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ θανάτου. Χρυσίδες κυρίως, αἱ ἀνατιθέμεναι τοῖς θεοῖς χρυσαῖ φιάλαι· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶσα ἐκ χρυσοῦ φιάλη, χρυσὶς λέγεται. Χρυσήνιος ἄρτεμις ἔκτα· ὅ ἐστιν ἔκτανε· κατὰ ἀποκοπήν· ἔτι δὲ ἡ ἄρτεμις, ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ· σημείωσαι δὲ ὅτι ὁμήρου χρυσήνιον εἰπόντος ἄρτεμιν, σοφοκλῆς ἐντεῦθεν λαβὼν, χρυσόνωτον ἡλίου ἡνίαν φησί. Χρυσίον, τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον. Χρυσὶς, ποτήριον· οἱ δὲ, φιάλη χρυσῆ. Χρυσῖτις, σημαίνει τὴν λίθον, ἔνθα ἀκονῶσι τὸ χρυσίον, καὶ βάσανος ἡ λυδία. Χρυσόεις· διατί οὐ γίνεται κατὰ συναίρεσιν χρυσοῦς, ἀλλὰ χρυσοῖς, τὸ γὰρ ο καὶ ε εἰς ου κιρνᾶται; ἐπειδὴ πᾶν τρίτον πρόσωπον εἰς ω λῆγον, ἔχει διὰ διφθόγγου τῆς διὰ τοῦ ε καὶ ι τὸ δεύτερον· καὶ τούτου χάριν ἀπεβλήθη τὸ ε, καὶ ἐγένετο χρυσοῖς· χρυσῶ· χρυσοῖς, χρυσοῖ· χρυσοῦμαι, χρυσοῖ· πληρῶ· πληροῖς, πληροῖ· πληροῦμαι, πληροῖ· βοῶ· βοᾷς, βοᾷ· τὰ δεύτερα πρόσωπα τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ω βαρυτόνων ῥημάτων, καὶ τὰ ἀπὸ τῶν περισπωμένων τῆς πρώτης συζυγίας, διὰ τοῦ η ποιοῦσιν· οἷον, τύπτομαι, τύπτῃ· ποιοῦμαι, ποιῇ· τὰ δὲ ἀπὸ τῶν περισπωμένων τῆς δευτέρας καὶ τρίτης, διὰ τοῦ α· οἷον, βοῶμαι, βοᾷ· καὶ διὰ τῆς οι διφθόγγου· οἷον, χρυσοῦμαι, χρυσοῖ. Χρυσοχοεῖ χρυσίον παρὰ σοῦ λαβὼν, ἀριστοφάνης· ἤγουν, τὸν χρυσὸν χέει.

Χρυσόθεμις, λαοδίκη, ἰφιάνασσα, τρεῖς θυγατέρες τοῦ ἀγαμέμνονος. καὶ ἔστιν ἡ μὲν χρυσόθεμις, τοῦ ὀρθοῦ νόμου καὶ κα
θαροῦ παρώνυμος διὰ τὴν θέμιν. ἡ δὲ λαοδίκη, τῆς κρίσεως τοῦ δικαζομένου λαοῦ. ἡ δὲ ἰφιάνασσα, τῆς βασιλικῆς ἰσχύος,
ἤτοι τῆς ἶφι ἀνάσσειν. ὅρα ὅτι ἠλέκτρα ἐνταῦθα οὐ κεῖται. ἀλλά φασί τινες τὴν λαοδίκην ταύτην εἶναι, ἠλέκτραν ἐπικλη
θεῖσαν, ἢ κατὰ τρόπον διωνυμίας. Χρυσόθρονος, καλλίθρονος. Χρυσόκολλα, βρῶμά τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος, καὶ χρῶ
μά τι χλωρόν. Χρυσοκόλλητος σφραγίς, χρυσοδακτύλιος. Χρυσοκόμης διόνυσος λέγεται, διὰ τὸ τοὺς οἰνιζομένους ἀνθρώ
πους τῆς κόμης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἑαυτῶν, καὶ ἄρας ἐν ἴσῳ θεῖν κινεῖν, ἤτοι βλάβας, καὶ ταύτας ἐμμανεῖν. πολλοὶ γὰρ μεθύοντες
οὐ μόνον τῶν τριχῶν ἐπιμελούμενοι καὶ ξανθίζοντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μυρίοις ἑαυτοὺς παραδιδόασιν ἀτοπήμασι. Χρυσό
λοφοι, δράκοντες. Χρυσόλοποι, χρυσᾶς λεπίδας ἔχοντες. Χρυσόμαλλον ἀρνίον. τοῦ ἀτρέως φασὶν ἀργυρίδα εἶναι.
τουτέστι, φιάλην ἀργυρᾶν, ἧς ὁ πυθμὴν ἐμπεπασμένον εἶχεν ἀρνίον ἐπίχρυσον. φασὶν ὅτι πάλαι ποτὲ τίμημα οὐχ ἦν
οὐ μόνον ὁ χρυσός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄργυρος σπάνιόν τι χρῆμα ἦν. Χρυσομηλολόνθιον, ζωΰφιόν τί ἐστι κατὰ κάνθαρον ξανθόν. ὃ κα
τέχοντες οἱ παῖδες δεσμοῦσιν ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ ἀφιᾶσι πρὸς τὸν ἀέρα. Χρυσὸν περιχεύεται, τὸν χρυσοχόον συντίθησι. Χρυ
σὸν ἀγγείλας ἐπῶν παρὰ τῷ ἀριστοφάνει, ἀττικὴ σύνταξις. ἀντὶ τοῦ ὡς ἀγγελοῦντι ἐκ τῶν ἐπῶν ἀγγείλας. ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς τιμιώτα
τον ἐπῶν λόγον. Χρυσωνήνην, τὴν διὰ χρυσοῦ ἐργασαμένην. Χρυσόπολις. ἀγαμέμνονος καὶ χρυσηΐδος παῖδας γεγονέ
ναι φασί, χρύσην, καὶ ἰφιγένειαν. ὧν ἀπὸ μὲν τῆς χρύσης, ὠνομάσθη χρυσόπολις ἐν τῇ προποντίδι. ἰφιγένειαν δὲ γενέσθαι ἱ
έρειαν ἀρτέμιδος. καὶ χρυσόπολις ἔστι, ἐμπόριον τῆς χαλκηδονίας. ἔνθα οἱ ἕλληνες οἱ σὺν κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν ἡ
μέρας ἑπτὰ λαφυροπωλοῦντες, ὥς φησι ξενοφῶν. Χρυσόπτερον ἶριν λέγει ὅμηρος, τὸ μὲν χρυσὸν τῇ ἴριδι προστίθησι,
διὰ τὴν λαμπρότητα τοῦ χρώματος τῆς ἀερίας ἴριδος. τὸ δὲ πτερόν, διὰ τὸ ταχὺ τοῦ γίνεσθαί τε αὐτὴν καὶ ἀπογίνεσθαι. ἣν καὶ πο
δήνεμον ἡ ποίησις καλεῖ. Χρυσοχανίς, ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσὸν ἔχειν. Χρυσόρραπις ἑρμῆς, ἢ χρυσεόρραβδος, ἢ χρυσᾶς
ῥαπίδας ἔχων. ὅ ἐστιν ὑποδήματα κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐξ ὧν καὶ αἱ κρηπῖδες παράγονται. Χρυσορραγές, χρυσοβαφές.
καὶ χρυσορραγὲς ἔρνος, τὸ ἀπερρηγμένον, ἢ ἀπεσπασμένον ἀπὸ τοῦ δένδρου. Χρυσορρόας, ὄνομα ποταμοῦ. Χρυσὸς κολοφώ
νιος. οἱ κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι διαλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα
ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς οἰκείας λυδῶν, τὰ περὶ θρᾴκην καὶ στρυμόνα χρύσεια κατέχον μέταλλα, σύν τισιν ἰώνων, καὶ ἐσπού
δασαν περὶ τὸν χρυσόν. Χρυσότευκτος, ὁ ἐκ χρυσίου κατασκευασθείς. Χρυσοτρίαινα, περιφραστικῶς τῆς θαλάττης βα
σιλεύς. Χρυσοτόρευτα, χρυσόγλυφα. Χρυσοῦς. πολέμαρχός φησι δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρ᾽ ἀττικοῖς, δραχμὰς δύο.
τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραχμήν, νομίσματος ἀργυρίου δραχμὰς δέκα. μνᾶς δὲ λέγεσθαι, τοὺς πέντε χρυσοῦς. Χρυσῶν, δαίμων.
Χρῶ τοῖς βελτίστοις, ἐκ τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ παρατατικοῦ. οἷον, ἐχραόμην, ἐχρώμην. ἐχράου ἐχρῶ. τὸ προστακτικόν,
χρῶ. Χρῶ, τὸ μαντείαν δίδωμι. οἷον, ἔχρησεν αὐτῷ ὁ θεός. καὶ χρῶμαι, τὸ μαντείαν ποιοῦμαι. λιβάνιος ἐν τῇ τοῦ ἀχιλλέως ἀπο
λογίᾳ. τῷ θεῷ χρησάμενος ὑπὲρ τοῦ τραύματος. καὶ ἀμφότερα δοτικῇ. Χρῶ, τὸ ἔξω τὸ μαντεύομαι. τὸ κτῶμαι. τὸ ἐκφορ
μῶ. τὸ παρέχω. συντάσσεται δὲ τὸ χρῶμαι αἰτιατικῇ ἀττικῶς. ἀριστείδης. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔχω τί χρήσομαι. καὶ γενικῇ ὁ αὐτός.
ἀπορίᾳ χρώμενος τῆς τοῦ μέσου διανοίας. χρᾷ ὁ ἀπόλλων, ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι. χρᾶται δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ χρη
σμὸν λαμβάνει. ἑρμογένης. χρωμένῳ ἀνεῖλεν ὁ θεός, αἰδοφόνοις οὐ χρῶ χρωσθῆναι. ἤγουν μολυνθῆναι. Χρώζω, σημαίνει τὸ
πλησιάζω. χρὼς χρωτός, χρωτίζω. ὡς φῶς φωτός, φωτίζω. ἀποβολῇ τοῦ τ, χρωΐζω. καὶ συναιρέσει χρώζω. Χρῶμα κυρίως,
τὸ μετὰ τῆς ὕλης. οἷον, ὦ χρῶ. κιννάβαρι. χροὰ δὲ καὶ χροιά, αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ χρώματος. ἄλλως. χρῶμά ἐστι, ποιότης σώματος
ὁρατὴ προηγουμένως. καὶ χρῶμα σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν. ὡς τὸ λευκὸν χρῶμα καὶ τὸ μέλαν. καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαί
νει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. τρία γὰρ μέρη τῆς μελῳδίας. ἁρμονικὸν εἶναί φασιν, ἃς
ἰδίως χρόας καλοῦσι. τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν τοῦ διατονικοῦ. καὶ εἰσὶ διαφοραί, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώ
μασι χρώματος, ὡς τὸ συγκριτικόν, καὶ διακριτικὸν ὄψεως, ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι. τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον καὶ τὸ μαλα
κόν, ὁμώνυμα. ὡς διόδωρος. ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.
Χρῶμαι τοῦδε τοῦ πράγματος, ἀντὶ τοῦ ἀπολαύω τοῦ τοῦ πράγματος. τὸ τρίτον οὐ χρᾶται, ἀλλὰ χρῆται. τὸ ἀπαρέμφατον
οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. συντάσσεται δὲ δοτικῇ. οἷον, χρῶμαι βιβλίοις. Χρὼς τρέπεται, ἀλλοιοῦται ἄλλη. ἀντὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλως.
πολύχρωμος δηλονότι γινόμενος, κατὰ τὰς πολυτρόπους βαφάς. ἐκ τοῦ χροῦς δὲ ἴσως ὁ χρώς, κατὰ τὸ μοῦσα, μῶσα. εἰ δὲ μὴ
παριστᾶται κατὰ τὸν χοῦν, αἰτιατέον τὸν χαρακτῆρα τῶν εἰς ως ὀξυτόνων. καὶ χρὼς, σῶμα, ἰδέα. Χρῶσαι, τὴν χρημα
τοδοσίαν. θουκυδίδης. χρῶσαι λακεδαιμονίοις. Χρωσθῆναι, μολυνθῆναι. Χρωστήρ, ὁ χρωματίζων ὡς ἐπὶ γράμματι.
καὶ μολίβδῳ χρωστῆρι, κανόνι τὸ πρὸν ὀρθὸν ὀπάζων. Χρῶσαι, χρωματίσαι. μολῦναι. Χρωτί, γράφεται διὰ τοῦ ω με
γάλου. χροῒ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἡ εὐθεῖα, ὁ χρὼς τὸ σῶμα ὡς γέλως. ἐνταῦθα δὲ ὁ χροῦς, ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ
ὡς ὁ βοῦς. Χρωτίζεται, πλησιάζει. ἢ χρωματίζεται. ἀριστοφάνης νεφέλαις. νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτί
ζεται. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν. Χρῶτο. χράω, χρῶ. καὶ τὸ παθητικὸν εὐκτικόν, χραοίμην χρῴμην. χράοιο, χρῷο.
χρῷτο. Χύδην, κεχυμένως. ἀθρόως. εἰκῆ. σωρηδόν. δαψιλῶς. Χυλός, πέμμα τοῦ ὑγροῦ ἐκπίεσμα. Χῦμα, ῥεῦμα. πλῆ
θος. Χύματα, τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα. Χυμοί, γεύσεις. καὶ χυμοί, τὰ ἐν τοῖς ζῴοις στοιχεῖα. ἤγουν, τὸ αἷμα. τὸ φλέγμα. καὶ
τὰ λοιπά. ἀφ᾽ οὗ εὔχυμος τροφή, ἡ εἰς καθαροὺς χυμοὺς μεταβαλλομένη. καὶ κακόχυμος, τὸ ἐναντίον. καὶ χύσις. ἀφ᾽ οὗ ἔκχυσις,
σύγχυσις, καὶ ἕτερα. Χυμός, σίελος, ἢ τάφου χῶμα. Χυμῶν, πῆγμα τοῦ ὑγροῦ. Χυίνι, τὴν χεῖρα. Χύτο, ἀντὶ τοῦ χυθῆσαν. Χύρε
ον, δεσμὸς ᾧ δεσμεῖται τὰ χοιρίδια. ἢ κατά τινας δρούσιον, ξύλον. Χυρράβιοι, δεσμοὶ συῶν. Χύρραβος, ὄρνις τις. Χυρρε
άσαι, σκιρτῆσαι. Χυτοχαυνοπρωκτος, ἀντὶ τοῦ ἐκλύτως λέγει ἀριστοφάνης. Χυτὴ γαῖα, τὸ χῶμα. ἤτοι ὁ κατὰ τύμ
βον ἀναχωματισμός. χυτὴ γάρ φασιν, οὐχ ἁπλῶς ἡ πᾶσα γῆ, ἀλλὰ ἡ ἐπὶ νεκροῖς χεομένη. οὐ γὰρ βῶλοι αὐτοῖς ἐπιτίθενται,
ἀλλὰ χοῦς. ὅ ἐστι γῆ χυτή. ἢ χυτὴ γαῖα, ἡ χοώδης. ἡ λυτὴ εἰς ξηρὸν χοῦν. ἀφ᾽ ἧς τὰ τῶν τύμβων χώματα. ἤγουν, ἀναχωματισμοί.

Χυτὴν γαῖαν ἐπέχευαν· πρόκειται μὲν ἐστὶν ἐτυμολογικοῦ. δηλοῖ δὲ συνήθως, τύμβου ἀναχωματισμόν. ἐστι δὲ τὸ χεύαντες τὸ σῆμα. ἑρμηνεία τὸ χυτὴν γαῖαν ἔχευαν. ὅ ἐστι σῆμά ἐστι τεθνεῶτος τινός. χυτὴν δὲ ὁμηρικῶς, τὴν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς λεγομένην καί. Χυτλάζεται, ὥσπερ εἰ ἔλεγε κλύζεται, παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χύτλα κυρίως, τὰ μεθ' ὕδατος ἔλαια. καταχρηστικῶς δὲ, τὰ ἐναγίσματα καὶ αἱ χοαί. Χύτλασον, διάχυσον. ἄλειψαι. χυτλάζειν δὲ, τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ κυρίως, τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος, ἀλείψασθαι καὶ χύτλον, τὸ ὑδρέλαιον. Χυτλῶσαι, λοῦσαι ἐπιεῖναι. χύτλος γὰρ λέγεται, τὸ ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον ἐφ' ᾧ εἶχον οἱ παλαιοὶ τὸ ἔλαιον ὅ περ μετὰ τὸ λούσασθαι ἐχρίοντο. ἢ χυτλῶσαι, οὐχ ἁπλῶς τὸ ἀλείψαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ λουτρῷ ἀλείψασθαι, χυτλώσασθαι ἔλεγον. Χυτοὶ, οἱ τῷ δικτύῳ τὶ ἰχθύων περιφερόμενοι. Χυτὸς λιμὴν ἐν κυζίκῳ οὕτω καλούμενος. ἐπεχείρησαν γὰρ οἱ πελασγοὶ χῶσαι αὐτὸν, ὡς φησι δηΐλοχος, καὶ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς θεσσαλοὺς ὑφ' ὧν ἐξεβέβληντο. οὗτος δὲ ὑπὸ τῶν γιγάντων φησὶ κεχῶσθαι αὐτὸν ποιητικῶς. Χύτραι, τὰ χυτρόπωδια. Χυτραῖον, ὀστράκινον. Χύτρια, τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα. Χυτρίζειν, χύτραι παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χυτρίδιον, μέτρον τι. Χυτρίνδα, παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης. καθέζεταί τις ἐν μέσῳ. εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθιζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι, ἕως ἅψηταί τινος τυπτόντος αὐτόν. εἶτα καθέζεται ὁ ληφθείς. Χυτρίου, τοῦ κρανίου. Χύτροι, ἑορτὴ παρὰ ἀθηναίοις γινομένη τῷ διονύσῳ. ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ θεόπομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως. διασωθέντας οὖν τοὺς ἀνθρώπους ἧ περ ἐθάρρησαν ἡμέρᾳ, τῷ ταύτης ὀνόματι προσαγορεῦσαι καὶ τὴν ἅπασαν. εἶτα θύειν αὐτοῖς ἔθος, τῶν μὲν ὀλυμπίων θεῶν, οὐδενὶ τὸ παράπαν ἑρμῇ δὲ χθονίῳ καὶ τῆς χύτρας ἣν ἕψουσι πάντες κατὰ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γεύεται τῶν ἱερέων. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ καὶ τοὺς παραγινομένους, ὑπὲρ τῶν θανόντων ἱλάσκεσθαι τὸν ἑρμῆν. ἦγον τε δὲ ἀγῶνες αὐτόθι, οἱ χύτριοι καλούμενοι, καθά φησι φιλόχορος, ἐν τῇ ἕκτῃ τῆς ἀτθίδος. χύτροι δὲ καὶ οἱ χόες ἐν ἀθήναις, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἦγον τε τῷ διονύσῳ καὶ τῷ ἑρμῇ. οὕτω δίδυμος. Χυτρόποις, ἀπὸ τῶν χυτροπόδων τῶν ἐσχαρῶν τῶν μαγείρων, περιφραστικῶς χύτραι εἶπε. Χυτρίζειν, ἐν χύτρᾳ τιθέναι. Χυτρῖνοι, τὰ κοῖλα τῆς γῆς δι' ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται. Χυτρισμὸς, ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις. Χυτῷ λιμένι παρὰ ἀπολλωνίῳ χυτὸς λιμὴν κυζίκου. χυτὸς δὲ καλεῖται, ὁ περικλεισθεὶς, καὶ λίθοις οἰκοδομηθεὶς, καὶ μὴ αὐτοφυὴς ὤν. καλεῖται δὲ οὕτω, καὶ ὁ ἰλὺν ἔχων καὶ ἄσιν. ἤγουν ἀκαθαρσίαν. Χώδαφνις δωρικῶς, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ δάφνις. καὶ χὠ μὲν, ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ μὲν. Χώεσθαι, συγχεῖσθαι. χολοῦσθαι. καὶ χόεται. θυμοῦται. μέμφεται. ὀνειδίζεται. λέγεται δὲ τὸ χώεσθαι ποιητικῶς. καὶ σκύζεσθαι κοινῶς. Χώεσθαι καὶ νεμεσᾶν, διαφέρουσιν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἀδίκως καὶ μὴ δικαίως γίνεσθαι. ἡ δὲ νέμεσις, ἀεὶ σὺν τῷ δικαίῳ ἐστί. Χοῖδα, τροφήν. Χωλαβεῖ, θορυβεῖ. Χωλεύει, νοσεῖ σκάζει. Χωλώσειεν, ἀνάπηρον κατά τι τῶν ἄρθρων ποιήσειεν. παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Χώλοθρον, ἡ κολασία. Χωλοποιὸν εἶπεν ἀριστοφάνης, διὰ τοὺς τρεῖς. βελλεροφόντην, φιλοκτήτην, καὶ τήλεφον. Χωλὸς. χωλεία, καὶ χωλαίνω. λέγεται δὲ χωλὸς, ὁ βεβλαμμένος τὸν πόδα, ἢ μέλος τι, ἐκ τοῦ τὸ κῶλον τὸ σῶον βεβλαμμένος. τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασὺ, καὶ μεταβολῇ τοῦ ο εἰς ω. οἷον, χωλός. χῶλος δὲ ὄνομα ῥήτορος, ὡς πῶλος. ἢ κατά τινας ἐκ τοῦ κόλος. τροπῇ τοῦ κ εἰς χ, καὶ τοῦ ο εἰς ω. κόλος γάρ ἐστιν, ὁ μὴ τέλειος. ὅμηρος κόλον δόρυ καὶ κολοὺς κριοὺς, τοὺς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλὸς οὖν, ὁ μὴ τέλειος. καὶ χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα οὐκ ἐξ ἀνάγκης δηλοῖ. ὡς καὶ κυλλοποδίων καθ' ἥφαιστον ἣν ὁ θερσίτης. ἐπὶ πλέον γὰρ παθὼς τὸ χωλὸν τοῦ κυλλοῦ. κυλλὸς μὲν γὰρ, ὁ τὰ κύρια βλαβεὶς ἐκ γενετῆς. χωλὸς δὲ κοινῶς, καὶ ὁ ὕστερον ἐκ πληγῆς, ἢ ἄλλως πῶς ἐξαρθρώσεως παθὼν κύλλωμα. ἐπὶ πρῶτος δὲ θεωρῆσαι τὸ χωλὸς ἦν ἕτερον πόδα, ἐπίτασίς ἐστι τοῦ γελοίου. ἧττον γὰρ ἀντίφασιν εἶχε λαπτὸ, ἢ ἀμφοτέρω πόδε χωλὸς ἦν. ὅτι δὲ τὸ χωλὸν καὶ ἐπὶ χειρὸς τίθεται, ῥητορικοῦ λεξικοῦ ἐστι παρασημείωσις. Χωλωθεὶς, ὀργισθείς. Χωλωτοῖσιν, ὀργίλοις. Χῶμα, ὕψωμα γῆς. ὄχθη. Χωματεπάκτης, ὁ τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος. Χῶ, μονοσύλλαβον ῥῆμα ὃ δηλοῖ τὸ χωρῶ. ἐξ οὗ τὸ χαίνω, καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάλογον ἀνάκειται. ὧν ἐστι καὶ χανδὸν, καὶ προχαίνη ἡ πρόφασις. τὸ τοίνυν τοιοῦτο χῶ, πλεονασμῷ τοῦ σ, χῶ γίνεται. ἀφ' οὗ καὶ χῆμα τὸ μαθηματικὸν, ὡς χωρητικὸν ὂν τοῦ ἐμβαδοῦ, καὶ χέσις. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὁμηρικὴ ἐπιχεσία. ὃ γὰρ ἐπέχει τις. καὶ ἄλλως δὲ χανεῖν, ὃ περιέχει καὶ κατέχει, χωρεῖται οἷον παρ' ἐκείνῳ. ἐπειδὴ οὐκ ἀφίεται. ἔτι δὲ ἐκ τοῦ χῶ καὶ ἡ χειά. προσλήψει δὲ συλλαβῆς, καὶ ἡ χώρα. ἧς παράγωγον τὸ χωρίον. ὅτι δὲ χῶ δοκεῖ παράγωγον εἶναι ἀπὸ ῥήματος καὶ τὸ χάζω, δῆλον ἐκ τῆς χάσμης καὶ τοῦ χασμᾶσθαι, ὅ περ οὐκ ἐπὶ στομάτων μόνον λέγεται, ἀλλ' ἤδη τροπικῶς καὶ ἐπὶ θύραι ἠνεῳγμένης. Χ' ὁ μὲν, συναλοιφῇ ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ καὶ ὁ μέν. τὸ α. γὰρ καὶ ὁ, εἰς ω μέγα κιρνᾶται. Χῶνες, ἔθνος ἰταλικὸν τὸν ἡρακλῆν φασι κατὰ τὴν αἰγυπτίων διάλεκτον χῶνα λέγεσθαι. παραγενέσθαι δὲ εἰς ἰταλίαν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ χῶνας ὀνομασθῆναι τὸ ἔθνος. Χωνευτήριον, χωνεῖον. καὶ χωνεύω ῥῆμα. Χώνην, τὴν ἰταλίαν οὕτω πάλαι ἔλεγον, ὥς φησιν ἀντίοχος ὁ ξενοφάνους ἐν τῷ περὶ ἰταλίας. Χωννύω, ἐνεστώς. ἐχώννυον, παρατατικός. χώσω, μέλλων. ἔχωσα, ἀόριστος. χωννύομαι, ἐνεστώς. καὶ χώννυμαι. ἐχωννυόμην, παρατατικός. χωσθήσομαι, μέλλων. κέχωσμαι, παρακείμενος. ἐχώσθην, ἀόριστος. Χῶνος, βουνός. τόπος βόθυνος. Χ' ὤξυμπίπται χ' ὤξυγγενεῖς, ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ συμπίπται, καὶ οἱ συγγενεῖς. Χώομαι τὸ σκύζομαι καὶ ὀργίζομαι, ἐνεστώς. ἐχωόμην παρατατικός. χώσομαι μέλλων. ἐχωσάμην ἀόριστος, ἀπὸ τοῦ χώομαι. μετοχὴ, χωόμενος. τὰ δὲ ἐνεργητικὰ τὸ χώσω καὶ τὸ ἔχωσα, ἐπὶ τοῦ χώματος λέγεται. Χώρει, πορεύου. Χωρεῖν, ἀπελθεῖν. Χώρησαν, ἀνεχώρησαν. Χωριαμὸς, κίστη. Χωρίον, τὸ χεῖρον κόπρος. καὶ ὄρνις ποιός. Χωρίζω, διΐστημι. κρίνω. ἀποκρίνω. νοσφίζω. χωρίζομαι. ἀπάγω. ἀφίσταμαι, ταυτόν. Χωρὶς, ἀντὶ τοῦ ἄνευ, καὶ ἀντὶ τοῦ κεχωρισμένως. χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε ὥσπερ φαμὲν πλὴν εἰ τόδε, καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε. καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε. τὸ γὰρ πλὴν καὶ τὸ ἐκτὸς, τὸ χωρὶς δηλοῦσι. λουκιανὸς ἐν τῇ βίων πράσει. πλὴν εἰ μὴ σκαπανέα, ἢ ὑδροφόρον. καὶ πάλιν, ἐκτὸς εἰ μή. κρεῖττον μέντοι εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Χωρὶς, ἀντὶ τοῦ ἰδίᾳ. καὶ χωρὶς, ἄνευ καὶ δίχα, κοινά. τὸ δὲ ἄτερ, ποιητικόν. Χωρὶς. τὰ δὲ τῆς τάξεως ἐπιρρήματα, τοῖς πτωτικοῖς συντάσσονται πρὸς γενικὴν πτῶσιν. οἷον, χωρὶς τοῦδε, καὶ ἑξῆς τοῦδε. καὶ τοῖς ῥήμασι πάλιν. οἷον, χωρὶς κάθημαι. ἐφεξῆς βαδίζουσιν. ἔστι δὲ τῷ χωρὶς ὁμοιόσημον. τὰ δὲ ἄτερ καὶ ἄτερθεν, ποιητικά. καὶ τὸ ἄνευ. ἐξ οὗ καὶ τὸ ἄνευθεν ποιητικὸν καὶ αὐτὸ πάλιν ὂν, καὶ παρέξ, γεγονὸς ἐκ τῆς

παρὰ προθέσεως· τὴν αὐτὴν δὲ σύνταξιν ἔχουσιν ἅπαντα ταῦτα, τάξιν καὶ χωρισμὸν δηλοῦντα. Χωρίτης, ἀγρότης ἄγροικος· ἀπὸ τοῦ χωρίου. Χοροβατεῖ, ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ. Χωρονομεῖ, ὀργίζεται. Χῶρος, τόπος ἀγρός· ἀνθρώποις ἢ χωρίον. Χωρῶ, τὸ ἔρχομαι· ἀφ' οὗ συγχωρῶ, ὅταν ἑκὼν ἀπολύω τι· καὶ παραχωρῶ, ὅταν ἄκων ἀπολύω· καὶ προχωρεῖ, αἰτιατικῇ συντάσσεται· καὶ ἀναχωρεῖ, αἰτιατικῇ τοῦ ἐπαναστρέφει· καὶ ἀποχωρεῖ, αἰτιατικῇ ἀφίσταται· καὶ ὑποχωρεῖ, αἰτιατικῇ ὑπεξίσταται. χωρῶ δὲ μόνον, τὸ ὁρμῶ· καὶ χωρῶ τὸ δέχομαι· οἷον, τοσοῦτον ὕδωρ τὸ ἀγγεῖον χωρεῖ. Χωσάμενος, χολωσάμενος. Χώσασθαι, σιγχιασθῆναι· ὀργισθῆναι· λυπηθῆναι. Χώσομαι τοῖς λίθοις, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· τοιοῦτον καὶ τὸ Ὁμηρικὸν λάϊνον ἕσσο χιτῶνα. ἐν ἤθει γὰρ αὐτὸ μετεποίησεν. Ἀλέξανδρος μὲν οὖν, ἄξιος τῶν λίθων, Λακεδαιμονίας ἐρασθεὶς γυναικὸς ἐπὶ συμφορᾷ. Χώω, τὸ λυπῶ καὶ ὀργίζομαι· ἡ παθητικὴ μετοχή, ὁ χοόμενος, ὁ χυόμενος· καὶ δωρικῶς χώμενος, ὡς μουσαμένα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, χωόμενος.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Χ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ψ΄ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ. ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α΄, ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΩΝ ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ

Ψ τὸ στοιχεῖον, ὅτι συριγμὸν ἔχει αὐτοῦ ἡ ἐκφώνησις· καὶ ὅτι ὁ συριγμὸς οὐκ ἔστι τι, ἢ μόνον ψῖ. ἄλλοι δέ, ὅτι ὡς ψαύει χιόνου διατμοῦ. Ψάγδας, εἶδος μύρου παρὰ τῷ Ἱπποκράτει. Ψαγεῖον, ἀγγεῖον. Ψάγιον, πλάγιον λοξόν, ἐπικεκλιμένον. Ψάδδα, ἡ κινάβαρις. Ψάδιον, κάταυτες. Ψαδυρόν, ἀσθενές, μαδαρόν, ψαθυρόν. Ψαῖσαι, φθάσαι, κνῆσαι. Ψαθάσσειν, κνήθειν, ψηλαφᾶν. Ψαθία, ψιμία. Ψαθύρματα, ἀποκόμματα. Ψαθαρόν, ἁπαλόν, ἄθλαστον, σαθρόν, ξηρόν. Ψαιδρόν, φαιδρόν, ἀραιόν. Ψαθόν, ὑποφοινίσσον. Ψαῖμα, ὀλίγον. Ψαινύζειν, διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν· γράφεται δὲ καὶ ῥαπισμοῦ. Ψαινύθιον, ψευδές, μάταιον, ἀτελές, φλύαρον, οἰκτρόν. Ψαινύρατο, διεσείσατο. Ψαινῦτες, ψωμίζοντες. Ψαινυον, ἀχεῖον. Ψαίρειν, τὸ ἀσθενῶς τι ποιεῖν· καὶ ψαίρειν, ἐνηχεῖσθαι, πρὸς ψαύειν. Ψαιστήν, μᾶζαν τὴν ἐν μέλιτι καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένην· ἐπεὶ καὶ τὰ ψαιστὰ πάντα, παρὰ τῷ Ἱπποκράτει, οὕτω δὲ λύεται. Ψαστόν, κυρίως λέγουσιν ἄλευρον ἐλαίῳ δεδευμένον· καταχρηστικῶς καὶ τὸ πόπανον. Ψακαλοῦχοι, ψακάδας ἔχουσαι· εἰσὶ δὲ ἔμβρυα. Ψακάς, ὄνομα αὐλητρίδος· οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ βατίου ἀπέτρεχε πρὸς ὀλίγον παραμένουσα· ψακὰς γὰρ ἡ ῥανίς· καὶ ψακάζει, ῥαίνει. Ψακάς, τὸ μικρότατον· ἐκ νιφάς καλεῖται Ἀριστοφάνης· μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν αὐτῇ· μηδὲ ὀβολὸς οὐδὲ εἷς ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον. Ψάκελον, μέσα. Ψάκιον, ἀραιόν, μακρόν. Ψάκταν, τὴν ψωκτὴν μᾶζαν. Ψακτήρ, ψήκτρα. Ψαλάγματα, ψηλαφήματα. Ψαλάκανθα, τοῦτο ἀδιάφορον δοκεῖ ποτε εἶναι. Ψαλακτόν, οὐκ ἀνερευνητόν. Ψαλάξας, κινήσας, ἢ κρούσας, παρὰ Λυκόφρονι. ψηλαφήσεις καὶ αὐλοσύρυ κιθαρίσεις. Ψαλάσσει, τινάσσει, ψηλαφᾷ, κινεῖ, ψαύει, ψάλλει· ἀφ' οὗ καὶ ἀψάλακτος ὁ ἄψαυστος. Ψαλία, κρίκοι, δακτύλιοι. Ψαλίδες, ἀψῖδες τῶν στύλων. Ψαλίθοι, ψίγματα. Ψάλις, κιθαριστής. Ψαλίττεται, ἁμιλλᾶται. Ψαλίς, τὸ ἄρμενον καὶ καμάρα καὶ ταχεῖα κίνησις. Ψαλίων, τῶν χαλινῶν. Ψάλλιον, ἀττικῶς· ψέλλιον δὲ κοινῶς· καὶ ἔστι ψάλλιον μὲν ὁ χαλινός, ἢ ὁ κρίκος τοῦ χαλινοῦ, ἢ ἁπλῶς ὁ κρίκος· ψέλλιον δέ, τὸ τοῖς βραχίοσι περιτιθέμενον κόσμιον. Ψάλλειν, τὸ δι' ὀργάνων μουσικῶν· καὶ μάλιστα, τοῦ ἰδίως λεγομένου ψαλτηρίου ᾄδειν· ἢ ψάλλειν κυρίως, ἐπὶ χορδῶν καὶ νεύρων μουσικῶν. Ψαλός, ὕλη. Ψάλλω ψαλῶ, ἔψηλα· φησὶ γὰρ ὁ κανών, ὡς ἐπειδὰν περισπᾶται ὁ μέλλων, τὴν παραλήγουσαν ἐκτείνει ὁ ἀόριστος μόνος· οἷον, ψάλλω ψαλῶ, ἔψηλα· ὁμοίως φαίνω φανῶ, ἔφηνα· καὶ ἕτερα μυρία. ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ παρακειμένου εὑρίσκεται τοῦτο· ὡς τὸ πέφηνα καὶ μέμηνα· καὶ μέμηλα, καὶ τέθηλα. Ψαλμὸς κυρίως, ὁ τῆς κιθάρας ἦχος· ὃς καὶ ᾠδὴ λέγεται. Ψαλμῳδός, ἐκ τοῦ ἀείδω γίνεται ψαλμοαοιδός· καὶ συγκοπῇ καὶ κράσει, ψαλμῳδός. Ψαλάμην, βληθείην. Ψάλτηρ, ὁ ἀνήρ· ἡ δὲ γυνή, ψάλτρια. Ψάλτιξ, κιθάρα. Ψαλτήριον, παρὰ τὸ τὰ ψαλλόμενα τηρεῖν. Ψαλύγων, ἔνιοι ψαλύγας, τὰς καλουμένας ψυχάς· ἄμεινον δὲ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας. Ψάμμαθος, ἡ παραθαλάττιος ἄμμος. Ψάμματα, σπαράγματα. Ψαμματίζουσα, ψωμίζουσα. Ψαμμήν, ἄλφιτα. Ψαμμίτυχον τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα λέγουσι βουλόμενον διαγνῶναι τίνες τῶν αὐτῶν πρεσβύτεροι, παραδοῦναι ποιμένι δύο βρέφη· κελεύσαντα, μηδένα αὐτοῖς μηδὲν φθέγγεσθαι· μόνον δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδοσθαι· οἱ δύο ἐτῶν διελθόντων, πρώτην φωνὴν ἀφῆκαν τὸ βέκ· οὕτω δὴ λέγεται παρὰ Φρυξὶν ὁ ἄρτος· ἐγνώσθησαν οὖν ἀπὸ τούτου οἱ Φρύγες, γηγενεῖς· οἱ δέ φασιν ὅτι, δι' ἧς ἔξω ὑπολαμβάνουσιν οὕτω· ἀκούοντες γὰρ οἱ παῖδες βληχωμένων τῶν προβάτων, ὡς ἂν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐνεργούμενοι, πρὸς τὸ ἔναρθρον τὴν φωνὴν ἀπέτρεψαν. Οἱ δ' ἔσαν Ἀρκάδες· μόνοι δὲ ἦσαν Ἀρκάδες τῶν Ἑλλήνων φησὶν ἀρχαιότεροι. Ἀπιδανίων δέ, τῶν Πελοποννησίων· ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως. δοκοῦσι δὲ οἱ Ἀρκάδες πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς καὶ Εὔδοξος ἐν τῇ περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰκοστῷ ἐννάτῳ, ὀλίγῳ πρότερόν φησι τοῦ πρὸς τοὺς Γίγαντας πολέμου Ἡρακλέους, τὴν σελήνην φανῆναι· καὶ Ἀρίστων ὁ Χῖος ἐν ταῖς Θέσεσι, καὶ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεὺς ἐν πρώτῳ Κτίσεως, τὰ αὐτά φασι· καὶ ἔθνος δὲ Ἀρκαδίας, Σεληνίτας εἶναι· Μνασέας δέ φησι πρὸ σελήνης Ἀρκάδας βασιλεῦσαι· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησίν, ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν· οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων, ἐπιθεμένων αὐτοῖς πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὴν σελήνην· διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι. τινὲς δέ φασιν Ἐνδυμίωνα εὑρηκέναι τὰς περιόδους καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς σελήνης· ὅθεν καὶ προσελήνους τοὺς Ἀρκάδας κληθῆναι· Ἀρκὰς γὰρ ὁ Ἐνδυμίων. Ψαμμοδύτης, ἰχθύς· ὃν καὶ κανιώνυμον ὀνομάζουσι. Ψάμμος, ἡ καὶ ἄμμος· τὰ δὲ παράγωγα, ψάμμαθος, καὶ ἄμμαθος ποιητικόν. Ψαμμοκοσιογάργαρα, παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτό, ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο· παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, οὕτως· ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους· παρὰ τὸ ἑξακοσίους ἢ ἑπτακοσίους, ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον· καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο· ὡς ἐν Λημνίαις· ἀνδρῶν ἐπακτῶν, πᾶσα γαργαρ' ἐστία· καὶ παρ' Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς· ἔνδον γάρ ἐστι γάργαρα· καὶ παρὰ Σώφρονι· ἃ δὲ αἰκία τ' ἀργύρωμα τῆς γάργαρα· καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ· χῆμα τῆς τε γάργαρα· θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ

τῷ ῥιπτεῖ. καρκαίρει δὲ γαῖα ποσσί, τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει. οἷον, Γαργαίρει. ἢ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζει. . . , διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. μέμνηται δὲ καὶ κρατῖνος ἀρίστων ἀνδρῶν. πᾶσα γαργαίρει πόλις, οἷον πλήθει. Ψαισμός, γωπασμός. Ψαιός, ψαιδνός. Ψάραγμα, ψήγματα. Ψᾶρες, εἶδος ὀρνέου. ἄλλοι δέ φασι τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι. Ψάριος, ψῆνος στρουθοῦ. καὶ εἶδος σπιθάμης ἀροί, ποικίλοι. ἢ εἶδος χιώμαρος. Ψαρόν, τὸ ταχύ. ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ὅθεν καὶ αὐψηρός. ἢ τὸ χρῶμα ποιοῦτον. Ψασίς, τὰ ψαισάρδια. Ψαπᾶσθαι, προκαταλαμβάνειν. Ψάλλειν καὶ ψαθαλεῖν, ἐπὶ καὶ μὴ ἐπὶ νευρᾶς, καὶ οὐκ ἐπὶ χορδῶν μουσικῶν κεῖνται, ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾶν. καὶ μαλάττειν. τὰ δ᾽ ἄλλα καὶ ψάλλειν ἐστίν. ὅθεν καὶ ψαλλόμενος, ὁ ἀκροώμενος ψάλλοντος. Ψαυτῆσαι, προσάπτειν. Ψαύειν, σημαίνει τὸ καθάπτεσθαι τῶν ποταμῶν ἑκατέρωθεν παραμειβόντων, καὶ μονονουχὶ τῶν τειχῶν ψαυόντων. Ψαύεται, ψηλαφᾶται. Ψαυγές, θορυβώδης. Ψαυκρόπους, ἐπίθετον τοῦ ἀρίονος ἵππου. εἴρηται διὰ τὴν ταχύτητα, παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον. Ψαυκρὸν γόνυ, κοῦφον. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν. Ψαυκρός, καλλωπιστής. ταχύς. ἐλαφρός. ἀραιός. αὔριος, κονιορτός. φορητός. οἱ δέ, ψαυρός. Ψαύω καὶ προσψαύω τὸ προσεγγίζω, διαφέρει. τὸ γὰρ προσψαύω, τὸ μετρίως δηλοῖ. ἢ σύνταξις τοῦ τε δοτικῇ. τὸ ψαύω δέ, δοτικῇ. εἰς τοιαύτην σημασίαν ἐκληπτέον ἢ τὸ ἅπτομαι καὶ προσάπτομαι, ἢ χρῶμαι ἢ προσχρῶμαι. Ψαύω, κυρίως κεῖται ἐπὶ βραχείας θίξεως. γίνεται δὲ τὸ ψαύειν ἐκ τοῦ ψάω ἰωνικῇ ἐπενθέσει τοῦ υ, ὁμοίως τῷ λάω λαύω, καὶ ἀπολαύω. χνάω χναύω, τὸ καταπίνω. ἄω αὔω τὸ λάμπω. χράω χραύω. ὡς παρ᾽ ὁμήρῳ τό, χραύσῃ μὲν τ᾽ αὐλῆς ὑπεράλμενον. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ψαύω τοῦ δεῖνος, καὶ ψαύω τόδε. ὅτι τὰ κατὰ αἴσθησιν, ἀμφοτέρως. ὁρῶ δὲ μόνον τόδε. Ψαφαρός, αὐχμηρὸς καὶ κακόχροος. ἔνθα καὶ ψαφαρή, ὁμοίως ἡ λεπτή. ἄφα, κνέφας. ἢ ψαφαρὰ νεφέλη ἡ σκοτεινή. ἢ ψάφα, λόφοι ὑψηλοί. Ψαφία, ψωμία. Ψαφερόν, ψαθυρὸν παρὰ τῷ ἱπποκράτει. Ψαφοτριβέων, περὶ τοὺς λόγους τριβομένων. Ψέ, ἀντὶ τοῦ σφᾶς λέγουσι δωριεῖς. ὡς παρὰ θεοκρίτῳ. ἦ πα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες. τὸ ψέ, ἀντὶ τοῦ αὐτάς. Ψεάδερ, τὸ ἐλαιῶν τὸ ἀπόσπεσμα. Ψέγει, μέμφεται. διαβάλλει. λοιδορεῖ. Ψέγος, τάφος. καὶ ἐπὶ ψέγειν τὸ ἐπικινδυνεύειν. Ψέγω, μέμφομαι. κακίζω. ψέγω σε γνώσεως, ἤγουν τῇ ἀπουσίᾳ τῆς γνώσεως. καὶ ψέγω σε τῆς ἀγνωσίας, ἤγουν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἀγνωσίας. τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ ἐπαινῶ σε τῆς γνώσεως, οὐ μὴν ἐπαινῶ σε τῆς ἀγνωσίας. Ψέδειν, ἐντρέπειν. φροντίζειν. Ψεδνὴν λάχνην, λέγουσι τὴν λεπτὴν τρίχωσιν. ἔστι δὲ ψεδνὴ μὲν ἡ λεπτή. ἀπὸ τοῦ ψῶ τὸ λεπτύνω, ψεδανή, ὡς μηκεδανή. καὶ ἐν συγκοπῇ, ψεδνή. Ψεδναί, λόγοι. Ψεδνός, ὁ φαλακρὸς ἢ ψιλὸς τὴν τρίχα. Ψέδυρος, ψίθυρος. Ψεδνός, μαδαρός. ἀραιόθριξ. Ψεῖαι, ἀλώπεκες. ψῆφοι. Ψειήματα, παίγνια. Ψεκάδει, κραπεδεύει. εινάζει, ἀπορρέει. Ψέρει, φθείρει. Ψεκάδες, δρόσοι. σταγόνες. πανσπάδες τινὲς οὖσαι. παρὰ τὴν παῦσιν. ὁ δὲ ἡρωδιανός, ψεκάδας καὶ ψιάδας. Ψεκτόν, μεμπτόν. Ψελλίζειν, ἀσήμως λαλεῖν. Ψελλιστήν, λύχνον. Ψελλός, ὁ τὸ σ παχύτερον λέγων. Ψελός, αἰθαλός. Ψελιοί, σπόνδυλοι. Ψευδάγγελος, ὁ ψευδῆ ἀγγέλλων. Ψευδαμάμαξυν, εἶδος ἀμπέλου ἁμάμαξυς, ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα. Ψευδατραφάξυος, τῆς μικρᾶς ψεῦσμα τοῦ. ἀτράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου ὃ ταχέως εἰς μῆκος αὔξεται. ἀριστοφάνης, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν κλέωνα. τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὔξεται. Ψευδάλιον, ψευδές. Ψευδεπίσειεν, ψευδολογήσειεν. Ψεῦδος, παρὰ τὸ ψεύδω ἢ φεύγω φεῦγος καὶ ψεῦδος ὃ πάντες φεύγομεν. ἢ ψεῦδος, ἀπάτη. ματαιότης. Ψευδοσέληνον, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη. Ψευδώνυμοι ὄνειροι, ψευδεῖς λόγοι. Ψεύδομαι, αὐτοσχεδιάζω. καὶ ψεύδομαι τόδε παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ψευδῶς λέγω. ὡς τὸ ἐψευσάμην τὴν ὑπόσχεσιν. ἀριστοφάνης. ἀλλ᾽ οὐ ψεύδει τούτων οὐδὲν καὶ σφόδρα βάσκανος εἶ. καταψεύδομαί σου τόδε. ἤτοι κατὰ σοῦ ψευδῶς λέγω. ἔψευσέ με τῆς ἐλπίδος ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ ψευσθῆναι ἐποίησε. καὶ ἐψεύσθην τῆς ἐλπίδος. Ψευδομαρτυρέω ψευδομαρτυρῶ, τὸ ψευδῆ μαρτυρίαν λέγω. Ψευσάμενοι, παραβάντες. ἐπιορκήσαντες. ἐφορκήσαντες. Ψεύσει, ἀπατήσεις. ἀριστοφάνης. οὐ ψεύσει γέ με. τουτέστιν, οὐκ ἀπατήσεις. Ψεῦσται, τὰ τῶν ὑποπτευτῶν. Ψέφαρα, ψοφοειδῆ. μέλανα παρὰ τῷ ἱπποκράτει. ψέφος γὰρ τὸ σκότος. Ψέφος, σκότος. καπνός. Ψέφει, δέδοικεν. ἐντρέπει. λυπεῖ. φροντίζει. Ψεφηνὸς καὶ ψεφηνὸς ἀήρ, σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ τὸ σκότος φησὶ πίνδαρος. Ψῆγμα, τὸ κατὰ μικρὸν στάζον. ἐξ οὗ καὶ λώδιον. ἢ ψήγματα, τὰ λεπτότατα ἐξ ὧν ὁ χρυσός. παρὰ φιλοστράτῳ λέγεται, τὰ τῶν αἰγείρων δάκρυα. ἐπεὶ ταῦτα εἰς ἤλεκτρον πετροῦται. Ψηκεδών, κονιορτός. Ψήκτρα, ξύστρα. σπάθη. Ψηλαφῶ, ἐκ τοῦ ἀφόω γίνεται. λέξις αὕτη μουσική. ἐπεὶ κυρίως ἐπὶ χορδῶν τὸ ψηλαφᾶν λέγεται παρὰ τὸ ψαλτήριον ἀφᾶν. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι τὸ μὲν τεύχεα ἕποντα, ταυτόν ἐστι τῷ ἀμφέποντα. περιέποντα. περὶ αὐτὰ πονούμενον. ὅρα ὅτι ποιητικὰ τὸ τεύχεα ἕποντα, καὶ τὸ τόξα ἀφόωντα. ὅ ἐστι ψηλαφῶντα. χειριζόμενον. φιλοκαλοῦντα. τεύχεα δὲ ὁ ποιητὴς διασαφῶν, ἐπάγει. ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξα ἀφόωντα. ψηλαφῶ δέ, ἀντὶ τοῦ διφῶ. ἐρευνῶ. ἐτάζω. ἐξετάζω. Ψῆλλαι, πίλλαι. Ψήν, εἶδος ζώου μικροῦ συκοφάγου. ἢ ψῆνες, αἱ μικραὶ μυῖαι. ἐξ οὗ τὸ προσεψηνισμένος. ἢ ψῆνες, κώνωπα. ψῆνας γὰρ ἴωνες λέγουσι, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ζωΰφια. τινὲς δὲ ψῆνας λέγουσι, τὰ τῶν φοινίκων σπέρματα. Ψηνόν, ἀραιόν. Ψηνά, χιτρά. γελοῖα. παίγνια. Ψηνός, ψεδνός. διάψιλος. Ψῆρες, εἶδος ὀρνέων. Ψηροπυρίτας, ἀπόπυρος ἄρτος. οἱ δὲ πυξιεφθής. οἱ δέ, κακός. Ψῆττα, ἰχθύδιον τῶν πλατέων. ἢ ψῆττα, ἥν τινες σανδάλιον ἢ βούγλωσσον ὀνομάζουσι. Ψηφίδες λέγονται, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταί. Ψηφίζομαι παθητικῶς, τὸ κρίνω. καὶ διαψηφίζομαι καὶ ἐπιψηφίζομαι, τὸ ἐπικυρῶ. καταψηφίζομαι δέ σου θάνατον, ἤγουν, κατὰ σοῦ ἐπάγω τὴν ψῆφον. ὧ περ ἐναντίον τὸ ἀποψηφίζομαι. καὶ ψηφίζομαι ἔτι, τὸ δόκιμος κρίνομαι. ψηφίζω δὲ ἐνεργητικῶς, τὸ λογαριάζω. ἁπλῶς. Ψηφίζω, ἐπὶ λογισμοῦ. καὶ ψηφίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνομαι. καταψηφίζομαι δέ σου θάνατον, ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐπάγω τὴν ψῆφον. Ψῆφος κυρίως, ἡ ἀπόφασις οὐχ ἡ κρίσις. καὶ κατεψηφίσθη. οὐ κατεκρίθη. ἡ ψῆφος, λόγος. κρίσις. ἀπόφασις διαλαλιᾶς. Ψηφοφορία, ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή. Ψηφῶν, φροντίζων. ἢ ψηφολογική. Ψήχει, καταμάσσει. τρίβει. ξύει. σμήχει. πραΰνει. καὶ ψήχομαι τὸν δικαστήν. Ψιαδεῖν, παίζειν. Ψιάθια, τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα. Ψίαθος, ἡ χαμεύνη. καὶ τὸ φυτὸν ἐξ οὗ πλέκεται ἡ ψίαθος. Ψιαρόν, ᾠώδες. Ψιὰς παρ᾽ ὁμήρῳ, ἡ παρὰ τοῖς κοινοῖς ψεκάς. Ψιβδεῖ,

ὑπερπνεῖ· βδεῖ. Ψίγναι, τρίχες. Ψιδύνες, διαβολαί· ψίθυροι. Ψίεσσα, εὐδαίμων· μακαρία. Ψιζομένη, κλαίουσα. Ψιῆναι, ψέξαι. Ψιῆσαι, ψωμίσαι. Ψιθήν, τὴν ἀπώλειαν. Ψιθύρα, ἐστὶν ὂν τὸ σύνηθες· καὶ ἥρωος ἀθηναίου ὄνομα. Ψίθυς, ψίθυρος· παρὰ τὸ ψύθος· λέγεται καὶ ψίθυρος ψιθύρου· καὶ ψιθυρίζω, τὸ τῇ φωνῇ λεπτολογῶ· παρὰ τὸ ψίω καὶ τὸ θύρα, ὅ σημαίνει περιφραστικῶς τὰ χείλη· ἐκ τούτου ψιθυρισμός, ἡ λεπτὴ φωνή· τινὲς δὲ τὸ ψιθυρίζειν, ὀνοματοπεποιῆσθαί φασιν, ὡς τὸ κρίκε, καὶ σίζει, ἀπὸ τοῦ τελουμένου ἤχου ὑπὸ φυσῶντος τοῦ ἀνέμου· ὅθεν κυρίως, ἐπὶ τῶν ψευδομένων τὸ ψιθυρίζειν λαμβάνουσιν, ἐγκειμένου τοῦ ψύθους ὀνόματος. Καλλίμαχος· σκύλος γυνὴ κατακάσα, καὶ οὐ ψύθος ὄνομα ἔχουσα. Ψιθία, εἶδος ἀμπέλου, καὶ μήλων τινῶν. Ψιθυρίζει ἡ πίτυς, ὅταν ἐμπνεσθῇ· τῇ στενότητι τῶν φύλλων σχιζομένης τῆς φωνῆς. Ἄλλως. Ψιθυρίζει, αὐτὴ τῶν ἀνέμων πνεόντων μαλακοῦ, καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων διϊόντων, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα· ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται· ὅθεν παρὰ Θεοκρίτῳ, τὸ ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα· ἤγουν τὸ μέλισμα· τὸ λάλημα· καὶ ψίθυρος ὁ λάλος. Ψιθωμίαν λάκωνες, τὴν ἀθηνᾶν. Ψιθυριστὴς ἑρμῆς· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. ἦν γάρ τις ἀθήνησιν ἑρμῆς οὕτω καλούμενος· καὶ ψίθυρος ἀφροδίτη, καὶ ἔρως. Ψίλακα καὶ ψιλὸν λεῖον πτερὸν ἢ πτηνόν. Ψιλάκερ, τὸ ψιλεῖσθαι. Ψιλὰς πέτρα· ἐράσπεδον. Ψιλά, τὰ ψύεια· σπανοπώγων· καὶ ψιλαῖς, ἀκοσμήτοις. Ψιλὴ ἄροσις, ἡ ἄφυτος καὶ καθ' ἑαυτὴν μόνη οὖσα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ ψιλοῦ στρατιώτου. Ψιλεῖς, οἱ ὕστατοι χορεύοντες. Ψιλίοις, ἀγαγίοις· ὑπηλίοις. Ψιλίον, πτερὸν μικρόν· οἱ δὲ ψέλλιον, ἢ εἶδος ἄνθους. Ψιλοκόρσης, φαλακρός. Ψιλόν, γυμνόν· ἔρημον· εὐτελές· ἄτριχον· καὶ πᾶν ἀπὸ δεδαρμένον. Ψιλὸς στέφανος, πτερινός· καὶ ὁ ἱππεύς· καὶ ψιλὸς ὁ ἀδύνατος παρὰ τὸ ψῶ· ὅθεν καὶ καταψίω· οὕτω ἀπέψισαι καὶ ἀφήρηται. Ψιλοτάδες, αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλά. Ψιλούς, γυμνούς· σφενδονιστάς· τοξότας. Ψίλωθρον, σποδὴ ἐν οἷ μαδῶν. Ψιλῶς, κούφως· εὐτελῶς. Ψιμαρδῶν, εὐτελέων. Ψίν, αὐτοῖς· αὐτόν. Ψινάδες, αἱ ῥυάδες ἄμπελοι. Ψινάζει, ἀπορρέει τὰ ἄνθη τοῦ καρποῦ· φυλλοροεῖ. Ψίναθος, ἡ ἀγρία αἴξ. Ψίνεσθαι, κλαίειν. Ψίνθος, τέρψις. Ψινύθιον, φαῦλον. Ψίξ, παρὰ τὸ ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω. Ψίσαι, ψωμίσαι. Ψίσις, ἀπώλεια. Ψίττον, ταχέως· εὐθέως. Ψιττάζων, ψίττα ἐπιφθεγγόμενος· ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα. Ψιττακία, εἶδος ὑποδήματος γυναικείου. Ψιττία, ψωμία ἀττικοί. Ψιφά, ἐψητά· λεπτά. Ψιφαῖον, ἰσίον· ὅτε δὲ ψίαθος, ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον. Ψίχνα, ψωμία. Ψίχαι, αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων ψιχίαι. Ψόαν, ὀχεύτριαν· καὶ ψόα, τὸ μέρος τοῦ σώματος. Ψόγια, ψογερὰ καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς ὡς λίαν μεμπτά· αἰσχρά· ἐπίψογα. Ψόγξαι, ἀκοῦσαι. Ψόγος, κατάγνωσις· μέμψις· ὄνειδος. Ψοδίαν, ψευδῆ· λάκωνες δέ, τὸν στόμαχον. Ψοδίον, σκολιόν. Ψοθάλλειν, ψοφεῖν. Ψοθίον, αἰθαλῶδες. Ψοθόν, μέλαν· θόρυβος. Ψόθος, ψώρα· ἀκαθαρσία. Ψόθωρον, αὐχμηρόν. Ψοθώα, ψώρα. Ψάθησις, ἀλαζών. Ψολόεντι κεραυνῷ βάλε Ζεύς παρ' Ὁμήρῳ, τουτέστιν, αὐτὰ ὀλλύντι· ἢ ἀσβολοποιῷ· ψόλος γάρ φασιν ἡ ἀσβόλη. Ψολοκομπίας, αἰθαλοκομπίας· μεγαλοδοξίας· ψευδολαλίας· μεγαληγορίας· καπνοῖς ἀλαζόσι· κομπασταῖς. Ψολῶσαι, ψιλῶσαι· ῥινῆσαι. Ψόμμος, ἀκαθαρσία· καπνός. Ψοφεῖ, κτυπεῖ· ἠχεῖ. Ψοφοειδῶς, ταραχωδῶς. Ψοφοδεής, δειλός· κενόφοβος· ὁ καὶ τοὺς ψόφους, καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμενος· ἢ καὶ ὁ κατὰ νύξ· καὶ ὁ δεδοικὼς ὁρᾶν τὰ πάντα· ὅς καὶ ψόφου αἰσθανόμενος, οὐκ ἀπαλλάττεται τοῦ φοβεῖσθαι. Ψύα, οἱ μὲν ἁπλῶς ἁμαρτάνοντες, διὰ τοῦ ῡ γράφουσιν· οἱ δὲ διπλῆ, διὰ τῆς ο καὶ ι διφθόγγου ψοιά. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα πολυκίβδηλον. Ψυγεῖα, ἀγγεῖα ἐν οἷς ὕδωρ ψύγεται· καὶ ὁ τόπος αὐτός. Ψυδρά, ψευδῆ. Ψύδρα· οἱ ἴωνες ψύδρακας λέγουσι τὰς ποικίλας· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ψύδρακας καλοῦμεν, τὰ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξανθήματα. Ψύη, παρὰ τὸ ψύω· ἡ ἐπιψαύουσα σάρξ, καὶ ἐστὶν ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις. Ψυθιζομένων, γογγυζόντων. Ψύθιον, ὀλιγοχρόνιον. Ψύθος, τὸ ψεῦδος· ἐκβολῇ τοῦ ε, ψύδος· καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς θ, ψύθος· καὶ ψύθος, ἀραιά· ὀλίγη· ψιθυρίς. Ψυθῶνες, διαβολαί. Ψύαι, ἀλώπεκες· βασσαρίδες· καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφὺν σάρκες. Ψυκτά, ἡ μὴ πολλῷ ὕδατι πεφυραμένη μᾶζα. Ψυκτὴρ καλεῖται, ὃν ἡμεῖς ψυγεῖα· καὶ εἶδος ποτηρίου. Ψυκτηρίαι, αἱ ἀλσώδεις καὶ σύσκιοι τόποι. Ψύλλαν ἀττικῶς ἐπὶ θηλυκοῦ γένους λέγει ἀριστοφάνης, ὃν ἡμεῖς ἀρσενικῶς ψύλλον καλοῦμεν. Ψύλλα καὶ ἅρπιννα, ἵπποι οἰνομάου· ὧν ἦν μυρτίλος ἡνίοχος. Ψύλλας ἀφώνους οὔσας, βομβεῖν φησιν ἀριστοφάνης· ἀλλὰ κώνωπος μᾶλλον τοῦτο ἴδιον· οὐκ ἰδίως δὲ εἶπε τὰς ψύλλας βομβεῖν· οὐ γὰρ προΐασι φωνήν· κώνωπας δὲ λέγει τὰς ἐμπίδας. Ψυλλίον, βοτάνη· ἧς καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον. Ψύλλικοι, εἶδος κυνῶν· καὶ ψύλλικος γύης, ὁ τῶν ψυαλῶν· οἱ δὲ ψύλλοι, ἔθνος λιβύης. Ψύλλος, τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον. Ψύξας, ἀμβλύνας· φυσήσας· ἄνεμον ποιήσας· πνεύσας. Ψύξασθαι, ῥυήσασθαι· ξηρᾶναι. Ψυρία, νησίδιόν φασι, χίου ἀπέχον σταδίους ὀγδοήκοντα· λιμένα ἔχον, νεῶν εἴκοσι· λέγεται καὶ οὐδετέρως τὰ ψύρα. Ψυρὶς γῆ, λυπρά· χέρσος. Ψύττα, ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Ψύτταρον, σκαφίον. Ψύττα, πρόχυμα. Ψύττει, πτύει. Ψυττόν, πτύελον. Ψυχαγωγεῖν λέγεται, τὸ τὴν ψυχὴν ἐκλείπουσαν καὶ ἐκλελυμένην, αὖθις τινὰ ἐπανάγειν· ψυχαγωγεῖ, παραμυθεῖ. Ψυχαγωγία, ἀναγωγὴ τῶν ψυχῶν· καὶ ψυχαγωγία, παραμυθία· λέγεται δὲ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν. Ψυχάζειν, τὸ ἀναψυχὴν λαμβάνειν ἐκ πνεύματος. Ψυχάς, πνεύματα. Ψυχέμπορος, ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων, καὶ αὖθις πωλῶν. Ψύχεος ἱμείρων, κατὰ ψύξεως ἐπιθυμῶν. Ψυχή, ἡ λογική, καὶ ἡ ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις, καὶ ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς· ψυχὴ καὶ ἡ ζωή· ὡς παρ' εὐριπίδῃ· οἷον, ἐπεὶ δὲ Τροία ἐκπρός τ' ἀπώλετο ψυχή· ἤγουν, ἡ ζωή· ψυχὴ καὶ ἡ φύσις, ὡς παρὰ σοφοκλεῖ· τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς· ἤγουν, ἐκ τῆς ἐμῆς φύσεως. Ψυχή ἐστιν οὐσία νοερά, ἀνόμοιος καὶ ἀγνώριστος λογική, σώματος ζωτική, καὶ συστατική. ψυχή ἐστιν, οὐσία λεπτὴ ἄϋλος καὶ ἀσχημάτιστος, εἰκὼν θεοῦ καὶ τύπος. ἡ ψυχή ἐστιν, οὐσία ἀσώματος· αὐτοκίνητος. ψυχή ἐστιν, αἴτιον κινήσεως ζωτικῆς· ἢ ζῷον ἀφανές, ἢ πνεῦμα διῆκον ἐν ὅλοις τοῖς μορίοις. ἡ ψυχή ἐστιν, οὐσία ἀσώματος νοερά σώματι πολιτευομένη, ζωῆς παραιτία. ἡ ψυχή ἐστι, πνεῦμα αὐτοκίνητον, ἔχον ἐν ἑαυτῷ, νοῦν καὶ αἴσθησιν, καὶ λόγον. ἡ ψυχή ἐστι, φύσις ζωογονοῦσα τὰ σώματα. Ψυχῆναι, καὶ ψυχῆναι, οὐ ψυγῆναι. Ψυχόλεθρος ἡ τῆς ψυχῆς ἀπώλεια. Ψυχομένους, τῷ ψυχρῷ βρεχομένους παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ. Ψυχορραγέοντα, ἀποψυχοῦντα. Ψυχορραγῶ, ἀπαίρω λειποψυχῶ. Ψυχορρόφοις, τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας. Ψυχουλκός, βοτάνη τις· καὶ ψυχουλκούμενοι, τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι.

ψυχοκομψεύματα, ψυχροφαντάσματα. Ψυχρόν, κακόν· ψύξεως αἴτιον. Ψυχρολογία, ψυχρολογία. Ψύχω, τὸ ζωογονῶ, ἀπὸ τοῦ ψυχῶ· καὶ τὸ φυσῶ· ὅθεν ψύξασα, αὐτὶ τοῦ φυσήσασα. Ψῶ, σημαίνει δʹ· τὸ ἅπτομαι· τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω· τὸ χ... καὶ τὸ καίω· ἐξ οὗ καὶ ψωλός, ὁ κεκαυμένος δαλός. Ψῶ καὶ ψίω, τὸ λεπτύνω· καὶ ψιάω· ἀφ᾽ οὗ ψωμός, τὸ ἔλαττον ... τινὰ ἄρτου παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ψῶα καὶ ψώζα, ἀμφότερα τὴν δυσωδίαν σημαίνει· ἄρωμα ἀπὸ Ἰλλυριῶν περὶ ψῶαν πνεῖ ἐς κόρον. Ψυδρεῖον, αὐχμηρόν. Ψώδη, γλῶττα. Ψώθιον, τὸ ἀπόκατω τοῦ ἄρτου. Ψώιζος, ἀφοδὸς ὑγρά· ἡ νόθος δυσωδία· καὶ ἣν καλοῦσι μίνθον· οἱ δέ, αὐχμόν, ἢ μόλυσμα. Ψωία, σαπρὰ δυσωδία. Ψωκτήν, τράπεζαν. Ψωλή, παρὰ τὸ φυσᾶσθαι κατὰ τὴν ὄρεξιν τῶν ἀφροδισίων· ὅτι καὶ φύσει φυσώδης ἐστί. Ψωλήκυθος, οὐδενὸς ἄξιος. Ψωλοὺς παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, λέγουσι, τοὺς ἀσχήμονας κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. Ψωλός, ὁ λειπόδερμος ὀξυτόνως· καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. Ψώμηκες, οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες. Ψωμίζεται Ἀριστοφάνης· ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται· ἤγουν, οἷς ἀπατᾶται· οἷς χαίρει· τὸ δὲ ψωμίζεσθαι, ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τοῦ διδόντος ἐξουσίᾳ. ὡς παρ᾽ αὐτοῦ τρέφεσθαι· τίτθας καλοῦμεν, τὰς τιτθείους τὰς τῷ γάλακτι τρεφούσας τὰ παιδία· ἐγγύθεν οὖν ἀπὸ τοῦ ψωμίζειν, ἀπεκρίνατο Ἀρισταγόρας λέγων, ὅτι κατὰ τὰς τίτθας καὶ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις· τίτθας οὖν, τὰς τροφούς· τὰς μάμμας. Ψωμιεῖ, τρέφει. Ψώμιξ, σφήκωμα. Ψωμοί, μέρη· τὰ λεπτὰ κόμματα· ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου, ὁ παρ᾽ Ἡσιόδῳ βλωμός· ψωμὸς δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ ψήχεσθαι ὑπὸ τῶν ὀδόντων καὶ τρίβεσθαι κατὰ τὰ ψαιστά· ὁ δὲ Ἡρωδιανός, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτύνω· δηλοῖ γὰρ ἀλλ᾽ οὖν τοῦ ἐν τελοῖς τὸ ἐλάχιστον· καὶ ψώρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ· οὐ παράγωγον ψαύω· ἐπειδὴ οἱ τῷ πάθει τούτῳ συνεχόμενοι, πολλὴν ἔχουσιν ὁρμήν, πρὸς τὸ ψαύειν τε καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα τοῦ σώματος μέρη· τὸ ψῶ, σημαίνει τέσσαρα· ψῶ γὰρ τὸ ἅπτομαι, ἐξ οὗ καὶ ψώρα παρὰ τὸ ἅπτεσθαι καὶ κνήθειν τὰ πεπονθότα μέρη τοῦ σώματος· ψῶ, τὸ λεπτύνω καὶ σμικρύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸς στρατιώτης ὁ ἄοπλος καὶ γυμνός· ψῶ, τὸ κόπτω, ἐξ οὗ καὶ ψωμός, ὁ εἰς μικρὰ κεκομμένος· ψῶ, τὸ καίω ἐξ οὗ καὶ ψωλός, ὁ κεκαυμένος δαλός. Ψωραλέοντα, ψωριῶντα. Ψωροπέταλοι, ἰχθύες εὐτελεῖς. Ψῶρος, παιδεραστής. Ψῶσαι, ἀντὶ τοῦ θάλπουσαι Ἴωνες λέγουσιν· ἔστι δὲ παρ᾽ αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ, ἀγροικικὸν προσφώνημα. Ψώχοντες, θρύπτοντες· λεπτύνοντες. Ψώχειν, ἀνακινεῖν· ἀνατρίβειν. Ψώχω, λεπτύνω· τρίβω· ξαίνω. Ψωχός, γῆ ψαμμώδης.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ψʹ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΑΡΧΗ, ΤΟΥ Ωʹ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ·

ΤΟ ΑΥΤΟ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Αʹ·Βʹ·Γʹ·Δʹ, ΚΑΙ Εʹ·

μετὰ τῆς κλητικῆς οὐδέποτε ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔκπληξιν ὁ λόγος ἔχει καὶ θαῦμα· οἷον ὦ Ἡράκλεις· ὢ θαῦμα θαύματος, οὐ γὰρ τὸ ω μόνον ἐν τούτοις ἐμφαίνει τὴν ἔκπληξιν, καὶ τὸ θαῦμα· ἀλλὰ μετὰ τοῦ κλητικοῦ· ὅτε δὲ ἐπάγεται γενική, ἐξ ἀνάγκης ὀξύνεται· τότε γὰρ πάντως σχετλιαστικόν ἐστιν, οἷον ὢ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος· ἢ θαυμαστικόν· οἷον ὢ τοῦ ξένου μετάλλου· διὸ καὶ τὴν γενικὴν ἔχει ἐπαγομένην· λαμβανομένου ἔξωθεν τοῦ ἕνεκα. Ω, ὤ ἤ· ἰὼ, ἐπιρρήματα κλητικὰ πρὸς τὴν κλητικὴν ἀπόδοσιν τάσσεται· οἷον ὦ φίλοι ὢ φίλοι. Ω ὁ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ἔω λέγουσιν οἱ Ἴωνες· Ὅμηρος· ὃς ᾔδει τά τ᾽ ἐόντα τά τ᾽ ἐσσόμενα πρό τ᾽ ἐόντα. Ω παρὰ τοῖς παλαιοῖς δασεῖαν εἶχε, καὶ περισπᾶτο, ὡς ἐν θαυμαστικόν τι ἐπίρρημα· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον, οὐδέτερον τούτων πάσχει· οὔτε γὰρ δασεῖαν, οὔτε περισπωμένην ἔχει, ἵνα μὴ συνεμπέσῃ τῷ ὧ ῥήματι, ὃ δηλοῖ τὸ ὦ ἐμπνέω· ὃ παρὰ μετὰ συνθέσεως ἐφ᾽ ᾧ γίνεται καὶ ἀφ᾽ ᾧ. Ωα, μηλωτή· διφθέρα· οἷς γὰρ τὰ πρόβατα· ἐν ῥητορικῷ λεξικῷ δὲ γράφεται, ὅτι ὦαι αἱ ἔσχαται ἄκραι· ἐν ἄλλῳ δέ, ὅτι ὤα ἡ μηλωτὴ κατὰ ἔκτασιν, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ οἴς, ὄϊαι διφθέραι, μηλωταί· οὐ ἔκτασις καὶ συναιρέσει ὦαι· ὦα δὲ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ἐπὶ ἱματίου διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ωας, τὰς κόμας· καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί. Ωασιν, ὠσίν. Ωατα, ὦτα· ὦτα. Ωάσω, θήσω· ἀκούσομαι. Ω, αὐτοῦ νόῳ, παρ᾽ Ὁμήρῳ· ἤγουν κατὰ ἴδιον αὐτοῦ νοῦν ἐνόμιζον. Ως, ἐθέλω δόμεναι παρ᾽ Ὁμήρῳ, τὸ ὡς, ὅτε δηλοῖ τὸ ὅμως περισπᾶται. Ω γαθέ, αὐτὶ τοῦ ὦ ἀγαθέ δωρικῶς. Ω τᾶν, αὐτὶ τοῦ ὦ προσφιλέστατε ὦ ἑταῖρε. Ω τᾶν, ὦ ἑταῖρε· ἢ ὦ φίλοι· ὅτι οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τᾶν· ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο· καὶ Κρατῖνος· ἀρά γε ὦ τᾶν ἐθέλητε. Ω 'φήμερε παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, αὐτὶ τοῦ ὦ θνητὰ καὶ ἐφήμερα φρονῶν· καὶ ὑπερφρονῶν τὰ τοῦ αἰῶνος. Ω φίλος, Ἀττικοὶ αὐτὶ κλητικῆς εὐθεῖαν λέγουσιν, αὐτὶ τοῦ ὦ φίλε. Ωβαήτερ, διωθεῖτο. Ωβάτις, τοὺς φυλέτας. Ωβοί, τόποι· μεγαλομερεῖς. Ωβεα, τὰ ὠὰ Ἀργεῖοι· ἤγουν τὰ ἄγαν ὦτα. Ωβεοκόπτας, τοὺς ὄφεις· ἀπὸ τοῦ τύπου ὠβήλ· ὅν καὶ τοῦ περσικοῦ τὸ ἐντός. Ωβώμ, πόλις Μωαβιτῶν. Ωβρεαρ, εὔμαρτο. Ωγανοι, κνημὶς· ἀμάρη. Ωγενίδαι, ὠκεανίδαι· ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. Ωγένιον, παλαιόν· καὶ ὄρος τι. Ωγήν, ὠκεανός. Ωγή, κώμη· καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον. Ωγκώσαι, ἐμετεώρισαι. Ωγμός, φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβοηθῆσαι ἢ μετὰ χειροτονίας. Ωγμεῦον, κατὰ τάξιν ἐθέριζον· παρὰ τὸν ὄγμον. Ωγνυτο, ἀνεῴγνυτο. Ωγον, παραστατικὸς ἐκ τοῦ οἴγω. Ωγυγία· κύριον ὄνομα τῆς κατὰ τὴν Καλυψὼ νήσου ἀπό τινος Ὠγύγου φασὶ βασιλέως ἀρχαίου Θηβῶν. Ωγυγίας, τὰς Θήβας λέγουσιν ἀπὸ Ὠγυγίου τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν· Κόριννα δὲ τὸν Ὤγυγον Βοιωτοῦ υἱὸν εἶπεν· ἀπὸ τούτου δὲ Ὠγύγιαι τῶν Θηβῶν πύλαι. Ωγυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθηναίων· ἀφ᾽ οὗ καὶ Ὠγύγιαι πύλαι ἐν Θήβαις· καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιόν φασι διὰ τὸ πολὺ αὐτὸν γενέσθαι ἀρχαιότατον· Διονύσιος· ὠγυγίη τε θάσσος Δημήτερος ἀκτή· ἐξ ἀρχῆς γὰρ τὴν Δήμητραν μεγάλως ἐτίμων. Ωγύλλοντο, συνεκάμπτοντο. Ωδαί, διάφοροι παρὰ τῷ ποιητῇ· αἱ μὲν ἐπὶ θείοις οἷον· οἱ δὲ πανημέριοι, ὁ μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο καλὸν ἀείδοντες· μέλποντες· καὶ τὰ λοιπά· ἕτεραι δὲ ᾠδαὶ ἐν τοῖς γάμοις καὶ εἰλαπίναις, καὶ ἄγαθας εὐωχίαις, ὁποῖα ἡ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ μουσική· καὶ ἡ παρὰ τοῖς μνηστῆρσί τε καὶ τοῖς Φαίαξιν· Ἀχιλλεὺς δὲ προϊόντος τοῦ λόγου ἄλλον τρόπον μεταχείρεται τὴν ᾠδὴν ἀείδων, κλέα ἀνδρῶν.

εἰσὶ δὲ πενθητήριαι ᾠδαί, καὶ ἀοιδοὶ θρήνων ἔξαρχοι παρὰ τῷ ποιητῇ. ὅλως δὲ ὡς οἱ παλαιοὶ σημειοῦνται, πέντε εἰσὶν ᾠδαὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι· σωφρονιστική, ὁποία ἡ τοῦ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ παραμένοντος ἀοιδοῦ· ἐγκωμιαστική, ὡς ἡ ῥηθεῖσα τοῦ Ἀχιλλέως θρηνητική· ὀρχηματική, ὡς ἡ τοῦ νεανίου τοῦ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ ᾄδοντος· καὶ παιανική, ὁποία ἐστὶν ἡ νῦν παρὰ τῷ ποιητῇ· φησὶ γάρ, καλὸν ἀείσαντες παιήονα. Ὠδάκταζον, ἔδακνον· ἀπέτρωγον. Ὦδ' ἄφαρ· οὕτω ταχέως. Ὠδησάμην, ὠνησάμην. Ὠδίδαξατο, ἐδίδαξεν. Ὠδίωσεν, ἀπέδοτο. Ὧδε, ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτω, δασύνεται· γέγονε γὰρ ἑκάτερον ἀπὸ τῆς ὅδε ἀντωνυμίας. ἢ ὧδε, ἀντὶ τοῦ οὕτως ἀπηδῶς δηλαδή, καὶ ὡς εἰπεῖν οὕτως. οὐδέποτε γὰρ φασιν ὁ ποιητής, τὸ τοπικὸν ὧδε. τὸ ὧδε· ἀλλὰ πολλάκις παρ' αὐτῷ, ἀντὶ τοῦ οὕτως κεῖται. Ὧδ' εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ συντόμως εἰπεῖν. Ὧδέ πη, οὕτω πως. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. Ὤδεε χρόα, ἐκ τοῦ οἰδέω οἰδῶ οἰδήσω· ᾤδηκα· ᾤδημαι· ὅθεν ᾠδημένος ὁ ἐξωγκωμένος. ἢ ὤδεε χρόα, ἀντὶ τοῦ ἐξώγκωτο. φέρεται δὲ ἐν παλαιοῖς βιβλίοις, ἀντὶ τοῦ ὤζεε ὡς ἀπὸ τοῦ ὄζω, τροπῇ συνήθει τοῦ ζ εἰς δ. τοῦ δὲ ὄζω κοινῶς μὲν ὁ μέλλων διὰ τοῦ ε· ὀζέσω γάρ. ὁ δὲ κωμικός, ὀζήσω φησὶ διὰ τοῦ η. Ὠιδεῖον παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει· οἶδ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσι. τόπος δέ ἐστι θεατροειδής, ἐν ᾧ εἰώθασι τὰ ποιήματα ἀπαγγέλλειν πρὶν τῆς εἰς τὸ θέατρον ἐπαγγελίας. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι εἰς πάντα τόπον εὑρήσεις δικαστὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ. τοῦτο δὲ οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἦθος τῶν δικῶν. Ὠιδή, παρὰ τὸ ἀείδειν λόγος μεμελισμένος. ᾠδὴ καὶ στροφὴ ἐν παραβάσει παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις ὀνομάζεται, διὰ τὸ στροφήν τινα ποιεῖσθαι τὸν χορὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς τοὺς θεατὰς ὁρᾶν καὶ ᾄδειν εἰς ἕτερον ἀφορῶντα μέρος· ἔστι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς θεοὺς ἡ ᾠδή. Ὠδίκαντί τινες, ἤγουν ὠγκωμέναι εἰσὶν αἱ φλέβες, ἢ τὰ νεῦρα παρὰ Θεοκρίτῳ δωρικῶς· ὥσπερ λελείφαντι ἀντὶ τοῦ λελείφασιν. Ὠιδηκώς, οἰδήσας· φυσήσας. Ὤιδησα, ἐφροντισάμην. Ὠδί, οὕτω πως. Ὠδίνησεν, ἐδύνησεν. Ὠδῖνες, πόνοι· ἀλγηδόνες. Ὠδίνω, τὸ ἐγκυμονῶ. καὶ ὠδίνει, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμεῖ. Ὠδίς, παρὰ τὸ ὠθῶ. ὠθίς τις οὖσα, δι' ἧς ὠθεῖται τὸ βρέφος. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύνη κατ' ἐπαύξησιν τοῦ ο εἰς ω, καὶ τροπῇ τοῦ υ εἰς τὸ ι. Ὠδόσα, ἐκ τοῦ ὧδε μέρους. Ὠδύσαντο, ἐθρήνησαν. Ὠδύσατο, ἠχθέσθη. Ὠδύσαντο, ὠργίσθη· ὀδύξεσθαι γὰρ τὸ ὀργίζεσθαι. Ὠδῶδε, σέσηπεν· ὤζεσεν. Ὠ δῶν, οὐδῶν. Ὤιετο δεῖν, ἐνόμιζε χρῆναι· πρέπειν. Ὢ ἔπι, πολλ' ἐμόγησα· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ᾧ πολλὰ ἐμόγησα. καὶ ὄρνιθες ὥς, ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρνιθες. τὸ ἀναστρέφειν τὰς λέξεις, ἰώνων ἴδιον. Ὠέται, πολῖται. Ὤζειν, βοᾶν. Ὤ ἦδος, ὦ φίλος. Ὠηρίχεαι, ὄρνιαι· ὑπηνέμιοι· ὥριμοι. Ὤησαν, ὑπέλαβον· ᾠήθη· οἴω τὸ ὑπολαμβάνω. καὶ περισπώμενον οἰῶ. μέλλων, οἰήσω· ᾤηκα, ᾤημαι. ὁ ἀόριστος ᾠήθην. τὸ γ' ᾠήθη. Ὠθεῖν, οἰκεῖον ἐπὶ νότου. ὥσπερ ἐπὶ βορέου τὸ κυλίνδεται. ἢ ὠθεῖν κυρίως, τὸ ἀπὸ χθαμαλωτέρου ἀνάγειν εἰς ὑψηλότερον. Ὤθησεν, ἔρριψεν· ἀπώσατο· ἀπεστράφη. Ὠθισμός, ὠσμός· ἀνατροπή. Ὠθύλλετο, διενοεῖτο. Ὠθῶ μὲν ἐνεργητικῶς, τὸ κοινῶς λεγόμενον κουτῶ. ὠστίζονται δὲ παθητικῶς, οἱ πρός τι σπεύδοντες ἐλθεῖν πολλοὶ ὄντες, καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι. τὸ διωθεῖται, παθητικῶς προφέρεται ἀττικῶς, καὶ δηλοῖ τὸ παρακρούεται, καὶ παρὰ γογγύζεται. ὦ παρὰ τὸ πλησίον τὸ παρωθεῖται. ἤτοι παρορᾷ, καὶ περιφρονεῖ, ἢ ὑπερβαίνει. ἀπωθεῖται, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμπει καὶ ἀποσείεται. ἐξωθεῖται, ἤτοι ἐκβάλλει καὶ ἐξορίζει. ὅθεν καὶ ἐξώστης ἄνεμος. συνωθεῖ, ἤτοι συνελαύνει. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τὸ ὠστιζόμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐλαυνόμεθα. προσωθεῖ, ἤτοι εἰς τὸ ἔμπροσθεν ὠθεῖ βίᾳ. Ὠθῶ, τὸ χερσὶν ἀπωθῶ. γράφεται δὲ καὶ ὠθέω ὠθῶ, καὶ ὠθοῦμαι, ἐπὶ ἐνεργητικῆς σημασίας. Ὠΐ, ἀντὶ τοῦ δύο. ἢ ᾧ τινι. Ὠΐαι, ἄκραι ἔσχαται· μηλωταί· λάγναι. Ὠΐδας, τὰς τῶν μήλων οἰκίδας. Ὤιγνυντο· ἐκ τοῦ οἴγω τὸ ἀνοίγω, καὶ πλεονασμοῦ, οἴγνω. ἐξ οὗ παράγωγον οἰγνύω. ἀφ' οὗ οἴγνυμι. οὗ παθητικὸς παρατατικός, ᾠγνύμην. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ᾤγνυντο. ἀντὶ τοῦ ἀνεῴγνυντο. οὕτω καὶ θορῶ τὸ πηδῶ, θόρνω· θορνύω, θόρνυμι. Ὠιδαῖς, ὑμνῳδίαις· ᾄσμασιν. Ὠιδεῖον, τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι, οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο. Ὤιδησα, ἐφροντισάμην. Ὠιδικός, μουσικός. Ὤιδουν, ὠργιζόμην ἐν ἐμαυτῷ ἠγανάκτουν. Ὤιετο· Ὅμηρος Ὀδυσσείας υ· γόον δ' ᾤετο θυμός· τουτέστιν, ἐφαντάζετο γόοις ἡ ψυχή. Ὤιζει, ἐπικάθηται. Ὀιζύος, ταλαιπωρίας. Ὀιζυρά, μοχθηρά. Ὤιη, πορεύεται. Ὤιθην, καὶ οἶδα. ὅρα διαφορὰ τοῦ ᾤθην καὶ οἶδα. τὸ μὲν γὰρ οἶδα πρὸς ἀκρίβειαν. τὸ δὲ ᾤθην, πρὸς νόμισιν παρ' Ὁμήρῳ. Ὠικέτευεν, ᾤκει. Ὤιξαν, ἀπὸ τὸ ἀνοίγω· οἴξω καὶ διαλύσει ὀΐξω, ᾤιξα. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ᾤιξαν. Ὠίσατο, ᾠήθη· ἔδοξεν. Ὤιχα, ὀρνιά· ὑπήνεμα. Ὤιχετο, ἐπεχέθη. Ὠίσθη, ὑπέλαβεν· ᾠήθη. Ὠίσω, προσεδέχετο. Ὦκα, ταχέως· ταχύ. ἐκ τοῦ ὠκέα κατὰ συγκοπήν. Ὦκα δι' ἐπίρρημα τὸ ταχέως. τὸ μὲν ὦκα καὶ τὸ ταχέως, ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ δηλοῦσι, καθὰ καὶ τὸ ἐσσυμένως. Ὠκαλέη, εὕρηται μὲν καὶ ὠκάλεια. καλεῖται δὲ οὕτω, διὰ τὸ ὦκα καὶ συντόμως ἐκεῖθεν πορεύεσθαι. ἢ ἀπὸ ποταμοῦ παραρρέοντος· παραρρεῖ γὰρ αὐτὴν ποταμὸς ὁμώνυμος. Ὠκαχήμεναι, λυπησόμεναι. Ὠκέα ἶρις, ἀναλόγως προῆκται· ὡς καὶ τὸ ἡ γλυκέα ἡ ἡδέα, καὶ τὰ ὅμοια. ἐκ τοῦ ὠκύς γὰρ ὠκέος τὸ πληθυντικὸν ὠκέα ὡς γλυκύς γλυκέος γλυκέα. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἐπενθέντες τὸ ι, ἐποίησαν ἡδεῖα γλυκεῖα, καὶ τὰ λοιπά. Ὠκεανός, παρ' Ὁμήρῳ ἀλληγορικῶς, ὁ διανοητὸς κύκλος τοῦ κόσμου· φανερόν τε καὶ ἀφανὲς ὁρίζων. ἤγουν, τὸ ὑπὲρ γῆς ἡμισφαίριον καὶ τὸ ὑπὸ γῆν· οὕτω γάρ πως φησὶ καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ὅ ἐστιν αὐτὸν τὸν ἥλιον τῷ ὠκεανῷ ἐμπίπτοντα, ἕλκειν τὴν νύκτα. ὠκεανὸς δὲ λέγεται, ἀπὸ τοῦ ὠκέως νάειν· ὥσπερ καὶ ῥέα ἢν ῥείην λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ῥέειν· ὡς γὰρ θέα θείη ἐν θεογονίᾳ, οὕτω καὶ ῥέα ῥείη. Ὠκέες, στρουθοὶ ταχεῖς· εὐπρεπεῖς· κοῦφοι. Ὤκεον, ᾤκουν. Ὠκέων, ἁμαρτῶν, ἢ ταχέων. Ὤκειλαν, ὥρμησαν· καὶ ὤκειλε, προσήγγισεν. Ὠκήεσσα, φθαρεῖσα. Ὠκίδες, ἐνῶπα. Ὤκιμον, βοτάνη εὐώδης· τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν. Ὠίμβαζεν, ἐτάρασσεν· ἐθορυβεῖτο· ἐστρατεύετο. Ὤκιστον, τάχιστον. Ὤκλασαν τὰ γόνατα, ἤγουν ἔκαμψαν. Ὠκοδόμουν, ᾠνοχόουν. Ὤκουν, παρατατικός, ἐκ τοῦ οἰκέω, οἰκῶ. Ὠκριόωντο, ὠξύνοντο· ἐτραχύνοντο. Ὤκτειρεν, ἠλέησεν· ἀόριστος ἐκ τοῦ κτείρω. Ὠκτείρησεν· οἰκτείρω τὸ ἐλεῶ. ὁ μέλλων, οἰκτειρήσω ἑτεροκλίτως. ὁ ἀόριστος, ᾠκτείρησα. τὸ τρίτον, ᾠκτείρησε. γίνεται ἐκ τοῦ οἶκτος· ὅθεν καὶ οἰκτίζομαι. Ὠκτίσατο· οἰκτίζω τὸ ἐλεῶ, ὁ μέλλων, οἰκτίσομαι. τὰ γὰρ ἐνεργητικὰ ἄχρηστα. ὁ ἀόριστος πρῶτος, ᾤκτισα. ὁ μέσος, ᾠκτισάμην· τίσω, σατο. Ὠκύ, ὀξύ· ταχύ. Ὠκυάλου, ἐπὶ νηός. ἡ ἁλὸς φωνική, ἐπὶ μὲν κυρίων συντιθεμένη ψιλὸν ἀποφέρει τὸ πνεῦμα· οἷον εὐρύαλος. Ὠκυαγεῖς, ἐπῳδοῦ· ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής. Ὠκυβόαι, ταχυμάχαι. Ὠκύθοον, ποά τις· ἡ τρίφυλλος καλουμένη. Ὠκύμοροι

ἰά, ἀντὶ τοῦ ἠδέως λειφθείη. κοινῶς μὲν γὰρ ὠκύμορος ἐν παθητικῇ σημασίᾳ, ὁ θνήσκων ὠκύ. νῦν δὲ οἷστοι ὠκύμοροι οἱ θανατοῦντες ὠκύ μοιοῦνταί τινι λόγῳ. ὠκύγονος, ὁ ποιῶν οὐ πάσχων γόνοις. Ὠκύνει, ταχύνει· ὀξύνει. Ὠκύπετα, ὀξέως πετόμενα. Ὠκυρόασι, ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ ῥέουσι. Ὠκυπτέροις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα, τὰ δὲ πτερὰ, τὰ δὲ ὠκύπτερα. Ὠκὺς πόδας, ταχὺς τοῖς ποσίν. Ὠκύτης, ταχύτης. Ὠλέθρευον, ἐφόνευον. Ὠλέκρανον, ὁ ἀγκών. Ὠλέναι, αἱ χεῖρες· αἱ παλάμαι· ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ὀλοῦσθαι τὰς πράξεις, τουτέστι πληροῦσθαι. Ὠλενίη πέτρα, ὄρος φασὶ τῆς Ἠλίας ἐστί. καὶ ὁ Γεωγράφος δὲ λέγει, ὅτι πέτραν Ὠλενίαν εἰκάζουσι τὴν νῦν σκίλλην· ὄρος πετρῶδες κοινὸν Δυμαίων καὶ Ἠλείων. ὁ δὲ γράψας τὰ ἐθνικὰ, Ὤλενον ἱστορεῖ πόλιν Ἀχαΐας, ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς, ἀπὸ Ὠλένου υἱοῦ Διός. καὶ ἴσως Ὠλενία πέτρα, τὸ ἐκεῖθεν ὄρος ἐκ τῆς τοιαύτης Ὠλένου. Ὠλέριον, τόπος. Ὤλερος, πόλις Κρήτης. πορρῶ Ἱέρα φασὶ τῆς Ἱεράς πύτνης, πόλεως καὶ ἄλλης Κρητικῆς· ἔνθα καὶ Ἀθηνᾶ Ὠλερία. ἐφ' ἧς ἑορτὴ τὰ Ὠλέρια. Ὠλεσέκηπος ὁ δμὴν, ἀντὶ τοῦ ἠλάασεν, ἢ ὠλίσθωσεν. Ὤλεσε Κάδμος τὸν δράκοντα μαρμάρῳ, καὶ οὐχ ἀκοντίῳ· ὡς παρὰ λέγει ὁ Οὐΐδιος ποιητὴς Λατῖνος· εὕρηται δὲ ἐν τῷ Τυραννίῳ Γεωπείναις. Ὠλεσίοικοι, οἱ ἄσωτοι. Ὠλεσίκαρποι αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς, ἀγόνους ποιεῖ. Ὤλετο, ἀπώλετο. Ὠλία, πόλις. Ὠλίβραξαν, ὤλισθον. Ὠλίγγιν, ἀκαριαῖον· ἐλάχιστον. τάττουσι δὲ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐπὶ τοῦ νυστάξαι· καὶ τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων οἷον ῥυτίδας, ὠλίγγας. τὴν δὲ ὠλίγγην δηλοῖ καὶ πνοὴν καὶ σκιὰν, καὶ ἀκαρὲς πνεῦμα. τὸ δὲ ὠλίγγιον, ὀλίγον σημαίνει. Ὤλιγε, παρεσκεύασεν. Ὤλισθεν, ἐσφάλη· ὀλίσθησεν. Ὠλιτήμερος, ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν. Ὠλιτὸς, ὁ νηρεὺς ἥρως. Ὠλιτρόφρονας, ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν· ἀνοήτους. Ὦλκα, ἐκ τοῦ ἄλοκα γίνεται κατὰ μετάθεσιν· εἶτα κατὰ κρᾶσιν τοῦ α καὶ τοῦ ο, εἰς ω, ὦλκα. εὐθεῖα δὲ αὐτοῦ ἀπαθὴς, ἄλοξ, ἄλοκος, κοινῶς αὔλακα λέγουσιν, ἀπὸ τοῦ ἀλέγειν ὅ ἐστι φροντίζειν γινομένη· φροντὶς γὰρ γῆς, καὶ μάλιστα τοῖς γεωπείναις. Ὦλκα, τὴν αὔλακα· παρὰ τὸ ἕλκω, ἕλξω, ἕλξ, καὶ ὅλξ, καὶ ἐκτάσει ὦλξ. Ὦλλοι, ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι. ἡ τοιαύτη συναλοιφὴ τῆς νεωτέρας ἰάδος ἐστί. διὸ μέμφονται Ζηνοδότῳ εἰπόντι· ὦλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες. οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὅμηρος. Ὠλλὸν, τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ διφυοῦς, τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα. Ὦλλος, ἀντὶ τοῦ ὁ ἄλλος· τοῦλλο, τὸ ἄλλο, Αἰολεῖς λέγουσι. Ὦλξ, ἡ αὖλαξ. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω τὸ λόγον ποιοῦμαι καὶ φροντίζω· ἀλέξω, ἄλοξ καὶ μεταθέσει, ἄολξ. καὶ ἐν συναιρέσει, ὦλξ. ἢ ἐν λόγῳ δηλαδὴ οὖσα. διηνεκὴς δὲ ὦλξ, ἡ διόλου ἐνηνεγμένη· μία καὶ κοιλανθεῖσα μία μικρὰ τομή. Ὠλοφύρεται, θρηνεῖ· στενάζει. ὠλοφύρετο, ἐθρήνει, ἐστέναζεν. Ὠλυγίων, σκοτεινῶν· κακῶν· μακρῶν· ὀξέων· μεγάλων. Ὠλώναντα, ἱλασάμενον. Ὦ λῷστε, ὦ βέλτιστε. Ὠμὰ, τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα. Ὠμὰ δεδίσασθαι παρ' Ὁμήρῳ, ἢ ἀντὶ ὠμῶς, ἢ κατὰ ἔλλειψιν τοῦ κρέατα. Ὠμαδὶς, ἐπὶ τοῦ ὤμου. Ὦ μέλε, πρόσφθεγμα Ἀττικὸν, ἀντὶ τοῦ ὦ κάκιστε· ἢ κακοδαιμονέστατε, ἢ οἰκτρότατε. Ὠμαλθὲς, ἕλκος πρὸ καιροῦ συναχθέν. Ὡμάρτησαν, ἠκολούθησαν. Ὤμβροι, ὦ πονηροί· ὦ ἄθλιοι. Ὠμευνέτει· ὁμευνετέω τὸ συγκοιμῶμαι. ὁ παρατατικὸς ὡμευνέτεον, ὡμευνέτουν· ὡμευνέτεις, ὡμευνέτει. Ὠμηκότες, προθυμούμενοι· ὠμηλεστὸν, ἐρριγωμένον. Ὠμήλυσις, τὸ κρίθινον ἄλευρον. καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα· ὅτι οὐ φρυγόμενον ἀλήθεται. Ὤμην, ἐνόμιζον. Ὡμήρησεν, ὁμήροις τὰ ἐνέχυρα. ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκύς, Ὀδυσσείας π. ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὁμοῦ ἐρεσσόντων. Δίος δὲ ἐν ὑπομνήματι τῆς π, ἀντὶ τοῦ συνήντησε. Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις, ἐρίφων μεθομήρεον· ἀντὶ ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν προσιόμενον. ἢ ὅτι ἀντὶ τοῦ συναντιλαβοῦ καὶ συμβαλοῦ. ἐξ οὗ ὅμηροι οἱ ἐπὶ καταλλαγῇ στελλόμενοι διὰ τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. οἱ δέ φασι τοὺς ἀρχαίους λέγειν τὸ συνακολουθεῖν. τοὺς οὖν ἐπὶ ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογουμένων ὄντας, ὁμήρους λέγουσιν. Ὡμήρησεν, ἀντὶ τοῦ συνήντησεν· ὁμοῦ γέγονεν. ὡς γὰρ οἶνος οἰνηρὸς, οἶσυπος οἰσυπηρὸς, ἐξ οὗ ἔρια οἰσυπηρὰ τὰ ῥυπώδη, οὕτω φασὶν ἐκ τοῦ ὁμός· ὅμηρος· ὅθεν ὁμηρεῖ ῥῆμα, τὸ συναντῶ. δοκεῖ δὲ κατ' ἄλλως ἡ λέξις μετῆχθαι, ἐκ τοῦ ὁμοῦ ἐρεσσόντων· ἢ συναρηρότων. ὅμηρον δὲ ἔφαμεν, ἐξ οὗ καὶ τὰ ἐπὶ εἰρήνῃ λεγόμενα ὅμηρα, ἤγουν οἱ ὅμηροι. Ὠμησταὶ, ὁ μὲν Τυραννίων ἐβάρυνεν· ὡς σύνθετον ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐσθίειν. Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς στης τῷ η παραληγόμενα ἔχοντα πρὸ τοῦ τ τὸ σ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ὀξύνονται· ἑρπηστὴς, ὀρχηστής. ὅτι ὠμηστὴς ἐκ τοῦ ὠμὰ ἐσθίειν γίνεται, τραπέντος ἰωνικῶς τοῦ δασέος θ εἰς ψιλὸν τ, ὁ Ὅμηρος δηλοῖ εἰπὼν, θῶας ὠμοφάγους, ὃ ταυτόν ἐστι τῷ ὠμηστάς. Ὠμηστὴς, οὐ μόνον ἰχθύων, ἀλλὰ καὶ λεόντων καὶ τῶν ὁμοίων θηρίων ἐπίθετόν ἐστιν. ὠμησταὶ κυρίως, οἱ ὠμὰ ἐσθίοντες. Ὠμίας, ὁ μεγάλοις ὤμοις ἔχων· ὁ εὐρύστερνος. Ὡμίλει, ἐπήχετο. Ὡμιλήσαμεν, συνανεστράφημεν ἢ συνανεστρέψαμεν. Ὠμίλεσιν, τὰ ἀπὸ τῶν ἀφρύκτων κριθῶν ἄλφιτά τε καὶ ἄλευρα. τὸ οἷον ὠμὸν ἄλευρον. κυρίως φασὶν ὠμήλυσις ὀνομάζεται· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἄλλως ἄλευρον. Ὡμιλῆσαι, συγγενέσθαι. Ὤμιλλα, παιδιά τις ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα. εἶτα ὁ ἐν τῷ κύκλῳ μένων λαμβάνει ἔπαθλον. Ὠμίσας· ὠμίζω· ὠμίσας· ἀντὶ τοῦ ἐκκλείσας.

Ὤμμαι, ἀόριστος· ὤφθην· τὸ τρίτον ὤφθησαν. Ὤμνυσαν, κρεῖττον ἢ ὤμνυον. Ὠμοβόρον, ὠμοφάγον. Ὠμογέρων λέγεται ὁ μὴ παρὰ ἡλικίαν γεγηρακώς. Ὠμογέρων, ἡλικία πρεσβυτική· μεθ' ἣν ὁ γέρων· εἶτα πέμπελος· ἔπειτα, σύφαρ· καθὰ καὶ Λυκόφρων οἶδεν. ἅπαξ δὲ καὶ αὕτη Ὁμήρῳ ἡ λέξις εἴρηται. καὶ ἔστιν ὠμογέρων, ὁ μήπω καθεψηθεὶς, καὶ οἷον ἑφθὸς τῷ γήρᾳ γινόμενος· ἢ ὁ ἄωρος καὶ στερρὸς καὶ σκληρὸς, καὶ μήπω πέπων· ἐξ οὗ ὁ πέμπελος. ζητητέον δὲ εἰ ταὐτόν ἐστιν ὠμὰ γέροντα εἰπεῖν, καὶ προπόλιον. ἔστι δὲ προπόλιος κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὁ θᾶττον καὶ πρὸ τοῦ δέοντος πολιὰς ἐσχηκώς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἄψογα πρεσβυτικὰ ὀνόματα. ἐν δὲ ἰδέᾳ σκώμματος βλασφημοῦνται οἱ πάνυ γέροντες κρόνοι· ἰαπετοί· τιθωνοί· σαπροί, βεκκεσέληνοι· τυμβογέροντες· παρεξηβλημένοι· ὅ ἐστι τὸ γῆρας ἀχρεῖοι· ὡς ἀπὸ ἐκ τετριμμένων γλωσσίδων αὐλοῦ. ἔτι δὲ σορόπηκτοι καὶ σοροπηγὲς καὶ σορέλληνες. Ὠμοδάϊκτον, ὠμοσπάρακτον. Ὠμοθάλεκτα, ὠμά. Ὤμοθεν, ὅρκοι ἐγίνοντο. Ὠμοθετεῖν ἐστι, τὸ τοῦ ἱερείου ὤμου ἀπάρχεσθαι τῶν μελῶν. Ὠμοθέτειτο, πάντοθεν ἀρχόμενος ἐς δημὸν παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ἔστι νοῆσαι ὡς ἑρμηνείαν τοῦ ὠμοθετεῖν. δῆλον γὰρ ὡς τὰ ὠμὰ ἐτίθεντο ἐς δημὸν, ἵνα ῥᾷον ἐκκαίοιντο. Ὤμοι, οἴμοι· ἐπίρρημα σχετλιαστικόν. Ὦμοι, τὰ μετάφρενα. Ὤμοι ἐγὼ δειλός· κοινότερον.

ἐσχημάτισται· τὸ γὰρ καινὸν ὤμοι τῷ δειλῷ. Ὤμοιξε, τῶν ὤμων. Ὤμοι· ἔστιν ἀναφώνησις λύπης δηλωτική· ἐκ τοῦ οἴμοι κατὰ ἔκτασιν τοῦ ο εἰς ω, ὤμοι· εἴρηται γὰρ καὶ ὤμοι. Ὤμοκε, τελέως ἀνθές· χρὴ γὰρ ὀμώμοκε λέγειν. Ὤμοκυίᾳ· ἐπὶ τῷ τῶν ὤμων δεξιᾷ μέγα φρονεῖ· ἢ τῇ τάξει. Ὠμόλια, τὰ ἄγρια ὀθόνια. Ὡμολόγησαν, συνέθεντο. Ὠμὸν γῆρας, τὸ παρὰ καιρόν· ἵνα δηλοῖ τὸ ὠμὸν γῆρας, ἄωρον τοῖς πάσιν· ὡς εἰ καὶ καρπός τις πεπανθείη κατασαπείς· ὠμογέρων δὲ ὄνομα ἡλικίας εἶναι γεροντικῆς, δοκεῖ δὲ ἐχούσης καὶ ὑγιές· οὐ μὴν πεπονθυίας γῆρας, ἔκ τινος νοσηρᾶς ὠμότητος· καὶ ἔστιν οὕτως ὠμογέρων, ὁ λεγόμενος πρόπολιος. Ὠμόν, τὸ μὴ μεταβολὴν εἰληφὸς εἰς πέψιν· ὡς καὶ τὴν ἔξω τροφήν, ὠμὴν λέγουσιν· οὔτε ἡψημένην οὔτε ὠπτημένην· ἢ ὡς Φιλόξενος, ὠμὸν τὸ ἐν ἑαυτῷ τιθέμενον, καὶ ὑπάρχον· καὶ μὴ μεταβληθέν, παρὰ τὸ ὢ τὸ ὑπάρχω. Ὤμοξεν, ἐστέναξεν. Ὤμορεν, ὠδύρετο, ἐστέναζεν. Ὠμοργές, σκληρόν· καὶ ὠμοεργός, σκληρός, χαλεπός. Ὠμόρξατο, ἀπεψήσατο. Ὦμος· ὅτι καὶ ἐπὶ ἵππου λέγεται ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζώων, ἐδηλώθη καὶ ἐν τῷ κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους. Ὦμος παρὰ τὸ ὢ τὸ ὑπάρχω· ὁ ὑπομένων τὰ βάρη ἰσχυρῶς, καὶ τὰ φορτία. ἔστι δὲ τὸ μέλος τοῦ σώματος, ἐξ οὗ καὶ ὠμὸς ὁ ἀπηνὴς καὶ σκληρός. Ὠμοσπάρακτον λέγει Ἀριστοφάνης, δυνάμενον σπαράξαι τὸν λέγοντα, εἰ πρᾶγμά φησι σκολιὸν προσπέσοι· οὐκ ἄν ποτε κατορθώσεις οὐδὲ διανύσεις· καὶ ἄλλως· ἀδιάθετον καταλαβών, καὶ ὠμόν· ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον· ἢ τὸ νεοσπάρακτον. Ὠμοστράγῳ, βουλίνῳ τρυβλίῳ. Ὤμοσεν, ὅρκον ἔστησεν. Ὠμότης, ἀπηνότης. Ὠμοτόκησεν, ἐδυστόκησε, παρὰ καιρὸν ἄωρον τὸ βρέφος προήγαγε. Ὠμοφάγοις, δαιταῖς, τοῖς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζουσι καὶ ἐσθίουσιν. Ὠμοχηρεῖ, ὦ ἐπίπονε. Ὤμφυλαν, ἐδόξαζον. Ὠμῷ, τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ. Ὠμῷ γήραϊ, τῷ πρὸ τῆς ὥρας γηράσκοντι. Ὦν, ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι Δωριεῖς. Ὠνέφαγον, παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείας ο, καινῶς ἐσχημάτισται· ἦν γὰρ τὸ ἀκόλουθον οὕτως· ἀλλά μοι ἔργον αὔξεται· οὐ ἔφαγόν τε, ἔπιόν τε· ὁ δὲ ποιητικῷ ἔθει· ὦν ἔφαγον· δηλῶν, τῷ ποιητικῷ τῆς ἐπιτάσεως, τὴν τοῦ ἔργου αὔξησιν. Ὠνάμην, ὤνασο, ὤνατο· ταῦτα ἀδόκιμα διὰ τοῦ α· τὰ γὰρ ἀρχαῖα διὰ τοῦ η· ὠνήμην, ὤνησο, ὤνητο. Ὠνάμην, ἀπέλαυσα. Ὦναξ, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ· Δωρικῶς ὀξύνεται καὶ οὐ περισπᾶται· τὸ γὰρ α οἱ Δωριεῖς εἰς ω τρέπουσι· τὸν ἄνθρωπον ὤνθρωπον λέγοντες· καὶ τὸ ἄναξ, ὦναξ· καὶ τὰ ὅμοια οὕτως. εἰ δὲ ἔστιν Ἀττικὴ συναλοιφή, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ, περισπᾶται· καὶ πρὸ τοῦ ν ψιλήν, ἀντὶ τοῦ ἐκθλιβέντος α. Ὤνατο, ἀντὶ τοῦ ἐξεφαύλισεν, ὠνείδισεν· ἐμέμψατο· καὶ ἀντὶ τοῦ ὠφέλησεν· ἐκ τοῦ ὄνημι· καὶ τὸ ὤνητο, διὰ τοῦ η παρῆκται· καὶ ὄνασθαι, καὶ ὠνάμην, καὶ ὠνάμενος· καὶ ὠνήμενος, Αἰολέων διαλέκτῳ. Ὤναρχος, δήμιος. Ὠνάσια, ὤνητα φάρμακα. Ὠνεῖν, πωλεῖν· ἀπολαύειν. Ὤνδουν, ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν καὶ περιῆγον· ἀπὸ τῶν τοὺς μύλωνας κινούντων ὄνων. Ὠνήσασθαι, καὶ ἀγοράσαι, διαφέρει· ὠνήσασθαι μέν, τὸ πρίασθαί τι τῶν πωλουμένων· ἀγοράσαι δέ, τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίψαι. Ὠνήσομαι κάλλιον, ἢ ὠνοῦμαι, καὶ ὠνήμην, ἢ ὠνάμην· Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· τὴν τιμὴν ὅσου κτίσας οὐκ ἀπώνητο. Ὠνήσω, ὠφελήσω· ὀνήσας, ὠφελήσας· ὠνήσομαι τοῦ ἀργυρίου. Ὤνητο εἰπὼν Ὅμηρος, καὶ ὤνατο ἐν στίχῳ ἑνί, οὐ μόνον παρισῶσαι καὶ παρηχῆσαι δοκεῖ, ἀλλὰ καὶ διαφορὰν τῶν τοιούτων δύο λέξεων· ἀρέσκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς διὰ τοῦ η μὲν γράφειν ἐπὶ ὠφελείας, ὤνητο, καὶ ὀνύμενος ἐν Ὀδυσσείᾳ· διὰ δὲ τοῦ α ἐπὶ μέμψεως· οἱ μέντοι μεθ' Ὅμηρον, ὤνατο διὰ τοῦ α γράφουσι καὶ ἀπώνατο, ἀντὶ τοῦ ὠφελήθη· θέμα δὲ καὶ τοῦ ὤνητο καὶ τοῦ ὤνατο, τὸ ὄνημι ἀρρήτου· ἐπί τε ὠφελείας ὄν, ἐπί τε μέμψεως. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι, τὸ μὲν οὐκ ἀπώνατο ἥβης τὸν πρὸ ὥρας θάνατον δηλοῖ· τὸ δὲ ὤνατο, παράγει τὸν ὀνειδισμόν· διὸ ἑρμηνεύων τί ἐστιν ὤνατο, ἐπάγει· καί μ' ἔφατ' ἐλέγχιστον πολεμιστήν. Ὤνθρωπε, ὤριστος· Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπε· καὶ ὁ ἄριστος· ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ἐπὶ μόνων τῶν δασέων τοῦτο ποιεῖν αὐτούς· καὶ ἐπὶ τῶν κλητικῶν, ὥσπερ οἱ Ἀττικοὶ ποιοῦσιν· Ἡρόδοτος ἐπὶ τῆς κλητικῆς, οὕτω φησίν· ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε Κροῖσον· καὶ ἀλλαχοῦ· ὦναξ Ἡράκλεις, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ· καὶ Ὅμηρος· λαοσσόος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους· ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. Ὠνθυλευμένον, τὸ διεσταλμένον ἄρτυμα· ὥσπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον. Ὤνια, τὰ πράσιμα. Ὤνιον, ὤνιον· ὅπου ταριχοπωλεῖον· ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται· Ἀριστοφάνης· οὗ τὸ τάριχος ὤνιον. Ὠνῦν, οὕτως. Ὦνος, ἐκ τοῦ ὠνή γέγονε, καθὰ ἐκ τοῦ τιμὴ τῖμος· καί εἰσι ταῦτα, ὦνος· καὶ τῖμος. Ὠνοῦμαι τόδε τὸ πρᾶγμα τῶνδε, ἀντὶ τοῦ διὰ τῶνδε· καὶ ὠνοῦμαι τῶνδε ἐλλειπτικῶς, μέρος δηλονότι. ὠνοῦμαι ὠνήσομαι ἐώνημαι ἐπριάμην. Ὠνοχόει, ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν, ἐδίδου· οὔτε γὰρ οἰνοχοεῖν κυρίως ἁρμόζει ἐπὶ τοῦ νέκταρος· καταχρηστικῶς δὲ λέγεται· οἰνοχοεῖν γάρ ἐστι τὸ οἶνον ἐγχέοντα διδόναι· οὔτε γὰρ κιρνᾶν· κιρνᾶν μὲν γάρ ἐστι, τὸ μιγνύοντα ἄλλο ὑγρὸν ἄλλῳ, διδόναι· τὸ νέκταρ δὲ ἀκέραστον οἱ θεοὶ πίνουσι· νέκταρ δὲ ὅτι καθ' ἑαυτὸ ἀκέραστόν ἐστιν· ἤτοι καθαρὸν καὶ ἀκραιφνές. Ὠνυχισμένον, ἀφῃρημένον. Ὦξ, ἀντὶ τοῦ ὁ ἐξ Δωρικῶς· Δωριεῖς γὰρ καὶ Ἴωνες κιρνῶσι τὸ ο ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος· ἤγουν τοῦ α, ἢ τοῦ ε· εἰς ω· Θεόκριτος· θύρσις ὁ δ' ὦξ αἴπνας. Ὠξυθυμώθη, ὠργίσθη. Ὠζώλων, ἔθνος βάρβαρον.

Ὤ γοι, ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἴωσιν. Ὤοντο, ὑπελάμβανον· ἐνόμιζον. Ὦ οὗτος, ὦ αὐτός· ἢ ὦ σύ. Ὦπα, παρ' Ὁμήρῳ· εἰς ὦπα καὶ τὰ λοιπά, οὐ μόνον λέγει τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ τὴν ὅλην πρόσοψιν. ἢ τις καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς ὄψεως λέγεται, καθὰ καὶ τὸ μέτωπον· καὶ τὸ πρόσωπον· ὅτι δὲ τὸ πᾶν τοῦ κάλλους οἱ ὀφθαλμοί εἰσι, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπών, ὅτι διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων, αἴσχιστα Τροίαν εἷλε τὴν εὐδαίμονα· ἴσως δὲ τὸ εἰς ὦπα οὐδὲ μόνον τὸ πρόσωπον δηλοῖ, ἀλλὰ τὴν ὅλην φυὴν τοῦ σώματος, ἐκ τοῦ προσώπου φυσιογνωμῶν, σαφέστερον ἔδειξε τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης, ὁ εἰπὼν τραγικός· ἣν καλλίστην χρυσοφαὴς ἥλιος. Ὠπάζεσθαι, ὁρᾶν σκοπεῖν. Ὤπασαν· ἡ λέξις τὸ ἔδωκαν σημαίνει· ἐν ἄλλοις δὲ ὀπάζειν, τὸ κατόπιν διώκειν λέγεται. Ὤπασεν, ἐχαρίσατο· ἔδωκεν· ἐδωρήσατο. Ὦ πέπον, ὦ γλυκύτατε· ἡδύτατε· προσφιλέστατε· ἐπεὶ καὶ ὁ πέπων μελίχιος. Ὦπερ, σημαίνει τὸ καθάπερ. Ὦπες, ὀφθαλμοί. Ὦπες· οἷον ὀπαί τινες οὖσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται· ὅθεν καὶ ὑπώπια· ἢ ὅτι ὀπαῖς καὶ τρήμασιν ἐοίκασιν. Ὠπήσεσθαι, ὄψεσθαι. Ὤπια, ὀφρύδια. Ὦπι, ἄνασσα· πυῤῥὰ πρόθυρος· πῦς πρὸ τῶν θυρῶν. Ὠπίζετο, ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο. Ὠπλή, ἡ ἐκ χειρὸς πληγή. Ὡπλίζετο παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ, λέγεται ἀντὶ τοῦ ἡτοιμάζετο, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσκεύασεν· ὅπλα γάρ, οὐ τὰ πολεμικὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ παντὸς ἔργου καὶ ἁπάσης τέχνης ὄργανα. Ὦ πόποι, φεῦ· παπαί· ἔστι

δὲ ἐστὶ ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν, καὶ λύπης δηλωτικόν. Ὢ πόποι· οἷον δὴ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται· φανερῶς ἐνταῦθα οὐκ ἐπὶ θεῶν ὑπόκειται, ἀλλ' ἐπὶ σχετλιασμὸν δηλοῖ, καὶ ἀγανάκτησιν καὶ πάθος τῆς ψυχῆς, ἐπὶ δεινοῖς τισὶ γινομένοις· ἐφ' οἷς ἠθρηνήσει τις, ἢ ἐκθαυμάσεται, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον πείσεται· ἐκ παραλλήλου δὲ, τὸ ὢ, καὶ τὸ πόποι, δηλοῦσι τὸ αὐτὸ, ὡς αὐτίς εἴπῃ, φεῦ· παπαῖ· ἤγουν τὸ φεῦ παπαὶ παράλληλα κείμενα, τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχουσιν· ἔστι δὲ σχῆμα ἐκ παραλλήλου, ὅτε δύο λέξεις ὁμοῦ κεῖνται παράλληλα, προφορᾷ μόνῃ διαφέρουσαι, σημαίνουσαι δὲ τὸ αὐτό· οἷον, θάνατόν μόρον τε· ταυτὸν γὰρ αἱ λέξεις ἄμφω δηλοῦσι· καὶ βάσκ' ἴθι, ἀντὶ τοῦ πορεύθητι· ἄπελθε· καὶ πέλεμόν τε· ὅμοιον καὶ τὸ, πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι· καὶ τὸ λίαν πάνυ, καὶ τυχὸν ἴσως· Τοῖς δὲ βιαζομένοις τὸν ὅμηρον καὶ μετάγουσιν εἰς ἑτέρους ποιητὰς τὰ ἐκείνου, ἀρέσκει λέγειν τὸ ὢ πόποι, ἀντὶ τοῦ ὦ θεοί· ἐπειδὴ εὕρηται ἐν τοῖς μεθ' ὅμηρον, οἱ θεοὶ πόποι λεγόμενοι· οἱονεὶ, ἔποποι καθ' ὑπὸ τοὺς παλαιοὺς, ὡς πάντα διοπτεύοντες· ὀξὺ ὄν τι καὶ τὸ δίοπα. Ὤπολος, ἀντὶ τοῦ ὁ αἰπόλος δωρικῶς. Ὦπος, ὄνομα ἐθνικῆς θέσεως· διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν ὦπος, ὡς θρακός. Ὤπται, ἐθεάθη. Ὤπτησαν· ὀπτάω ὀπτῶ, συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων· ὃ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἀπαιθερακίζω λέγεται· ὤπτων παρατατικός· ὀπτήσω, μέλλων· ὤπτησα, ἀόριστος· τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ὤπτησαν. Ὠπφρύαμαι, ὕφραμαι. Ὤπυιεν, ὡμίλει ἐν συνουσίᾳ· παρὰ τὸ ὁμοῦ ἱέναι ὦμυιε· καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς π, ὤπυιεν.

ΤΟ Ω΄ ΜΕΓΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄, ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ, ΩΝ ΠΡΟΤΑΣΣΕΤΑΙ·

ρα, ἐφ' ἑκάστου ἔτους τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ χρόνου· οἷον, ἔαρος θέρους, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὥρα ἡ εὐμορφία· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ εἴδους, ὡραῖος ὁ εὐειδής· ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους, ὡραῖος ποιητικῶς ὁ καρπός· ἤγουν, ὁ ἐπὶ τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ· καὶ πρόωρος μὲν, ὁ πρὸ τῆς ὥρας καὶ νεαρός· ἔξωρος δὲ, ὁ παρηβηκὼς καὶ γηράσας. Ὥρα, ἡ φροντίς· ἡσίοδος· ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται· ὅ ἐστι, φροντὶς ἐλαχίστη ἐστί. Ὥρα γάμων, ἐν ἀκμῇ γάμων. Ὡραία, ἀκμάζουσα· κάλλος ἔχουσα, καὶ ὡραία τῇ ἡλικίᾳ τῇ οὔσῃ. Ὡραῖα, νεκύσια· οἱ δὲ δαιμόνια· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν συντελουμένων ἱερῶν. Ὡραία ἡμέρα, ἡ ἑορτή. Ὧραι διὸς, ἢ τοῦ αἰθέρος, ἢ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ τοῦ ἡλίου· φιλοσοφῶν ὁ ποιητὴς, πυλωροὺς αὐτὰς λέγει τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐπιτετράφθαι αὐταῖς λέγει τὸν οὐρανὸν, οὐ διὰ τὰ ἐκ τῶν ὡρῶν ἀποτελέσματα ὥς αὐτίς εἴπῃ ἀστειζόμενος, ἀλλ' ὥστε ἡ μὲν ἀνακλῖναί φησι πυκινὸν νέφος· ἡ δὲ ἐπιθεῖναι· τουτέστιν, ἀνοῖξαι νέφος οἷά τινα πύλην, καὶ αὖθις ἐπιθεῖναι· τῶν ὄντι γὰρ ὧραί τινές εἰσιν ὡς ἐπὶ πολὺ καιροὶ τεταγμένοι τοῦ νεφελοῦσθαι τὸν οὐρανὸν εἰ τέμοι. Ὡραΐζω, τὸ καλλωπίζω· καὶ ὡραϊσμός· καὶ ὡραία γάμων παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ἣν οἱ ἄλλοι ἕλληνες, ἐν ἀκμῇ γάμου λέγουσιν. Ὡραίην παραγωγῶς εἶπεν ἀπολλώνιος, ἀντὶ τοῦ εἰς ὥραν καὶ τὸν δέοντα καιρόν· καὶ ὅμηρος· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει. Ὡραῖον διόνυσον, τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον· ἐπεὶ κατὰ τὸν τοῦ ἔαρος καιρὸν τὰς ἑορτὰς αὐτοῦ ἦγον, καὶ τὰ κωμικὰ δράματα ἐν ταύταις εἰσῆγεν· ἡ κωμῳδία δὲ τῷ διονύσῳ ἀνάκειται. Ὡραιοῦντο, ὥρμων· ἐπορεύοντο. Ὡραιοπώλας, ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας· ὀπωροπώλης· ταριχοπώλης. Ὡραῖος, εὔμορφος· εὔτροπος· εὐσχήμων· εὐπρόσωπος. Ὡραϊσμός, καλλωπισμός· κάλλος. Ὡραίων, τῶν πεπόνων, καὶ ὡραίων, τῶν καρπῶν. Ὡρακιᾷ, τίθεται παρὰ τῷ ἀριστοφάνει ἀντὶ τοῦ ὠχριᾷ· ὡς τὸ ὅτι ὡρακιάσας, οὐ γὰρ ἐξηνέχετο. Ὡρακίζω καὶ ὡρακιῶ, τὸ ὠχριῶ καὶ λιποψυχῶ καὶ ἐκλύομαι· παρὰ τὸ ἀκκίζεσθαι τὴν ὥραν, ἤγουν τὴν μορφήν· ὥρα γὰρ ἡ φροντίς· ἐκ δὲ τῶν φροντίδων ἐκλύεταί τις· τοῦτο δὲ σοφοκλῆς εἶπεν ἐν ἀμφιαράῳ σατυρικῷ· ἤγουν τὸ ὠχριᾶσθαι θλιβομένης τῆς ψυχῆς· τοῦτο δὲ, πολλοῖς γίνεται. Ὡραία, χελιδόνων ὀροφή. Ὡραιστήρ, ἱμάς. Ὡαπολεῖν, κατὰ τὴν ἐθισμένην ὥραν ἑκάστου ἔτους ἀναπολεῖν· ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι, τὸ τρὶς ἀρογειᾶν τὴν γῆν. Ὠργᾶ, σπαργᾷ· γαυριᾷ· ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται. Ὠργάσαι, πηλὸν ἕτοιμον παραχεῖν. Ὠργασμένος, μεμαλαγμένος. Ὤργατο, κατήπειγε καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἦν. Ὠργισμένον, παρεσκευασμένον· ἕτοιμον. Ὠργιᾶται, χρήζει· ὀρέγει. Ὠργυωμένοις, ἐκτεταμένοις· ἢ ἡπλωμένοις· ἢ ἀπὸ ὀργυιᾶς, ἤτοι τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ ὀργῶ τὸ ὁρμῶ· ὀργᾶν δὲ, τὸ ἐκ γῆς συντόμως ὁρούειν τι τῶν βοτανῶν· καὶ μετὰ προσγραφῆς δὲ καὶ δίχα προγραφῆς τοῦ ι, δεῖ γράφειν τὸ ὠργυιωμένοις· τὰ γὰρ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ τῷ ἰῶτα παραλήγονται· μυῖα· ἅρπυια· μαῖτρυια· τὸ δὲ ὀργυιά, διφορεῖται. Ὠργων, ἐπεθύμουν ἐμίγνυσαν. Ὠρδυλευσάμην, ἐμόχθησα. Ὤρεγον, ἐδίδου. Ὠρέες, γυναῖκες. Ὤρεα, ἀντὶ τοῦ οὔρεα δωρικῶς, ἢ ἰωνικῶς. Ὠρείτης, ὁ πολίτης· παρὰ τὸ ὠρεὺς ὠρέως γίνεται καὶ τὸ κύριον ὄνομα. Ὠρεῖν, φυλάσσειν· ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται. Ὤρεξατο ἔγχεϊ χαλκείῳ, ἤτοι ἀνέτεινεν ἔγχος καὶ ἔτεινεν ἑαυτὸν τῷ ἔγχει. Ὠρέξατο, ἔτεινε· παρὰ τῷ ἀπολλωνίῳ σημαίνει καὶ τὸ ὄρεξιν ἔλαβε, καὶ οἷον πρόθυμος ἐγένετο. Ὤρεξε χεῖρα, ἤγουν ἐκτείνας, ἔδωκεν. Ὡρέον, πιχυαῖον. Ὠρές, πύργοι ὠχυρωμένοι κηδεμόνες. Ὤρεσσι, γυναιξὶν ἀνδράσι συνεζευγμέναις· ἐκ τοῦ ἀείρω, τὸ ὁμοῦ εἴρω καὶ συζευγνύω· ὡς τὸ συνδ' ἤειρεν· ἤγουν, συνέζευξε· συνέδησεν· ἐξ αὐτοῦ ῥηματικὸν ὄνομα, ἄορ, ἡ συνεζευγμένη καὶ ὁμοῦ οὖσα τῷ ἀνδρὶ γυνή· διὰ δὲ τὴν πρὸς τὸ ξίφος συνέμπτωσιν μετατεθεῖσα, γέγονεν ὄαρ· ἐξ οὗ καὶ ἀπὸ τοῦ ὀαρίζω τὸ συνειμὶ καὶ οἷον συνέζευγμαι, καὶ ὁμιλῶ· καὶ ὀαριστὺς ἡ ὁμιλία· καὶ ὀαριστής, ὁ ὁμιλητής· καὶ ξυνάορος κατὰ τὴν τραγῳδίαν ἡ γυνή· καὶ μήν τε καὶ ὁ ἀνήρ· καὶ ξυνωρὶς, ἡ συζυγία τῶν ἵππων· καὶ τετράορον φάσμα ταύρου· καὶ τέτρωρον, τὸ τετραζύγιον· καὶ τίτρωρες ἵπποι ἐν ὀδυσσείᾳ· τὸ δὲ ὄαρ συναιρεθὲν, γέγονεν ὢρ περισπωμένως· ὡς ἔαρ ἦρ, κέαρ κῆρ, ἄολξ ὦλξ· καὶ πληθυντικῶς ὦρες· οὐ ἡ δοτική, ὤρεσιν ὡς ἄνδρεσι καὶ ὤρεσιν ἀμυνέμεν, τουτέστι ταῖς γυναιξί· καὶ ἄορα, τὰ ξίφη. Ὠρεῖ, ὥρμα. Ὠρεύειν, τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖσθαι. Ὠρέχθη, ἐπεθύμησεν. Ὤρη, πάθος· οἱ δὲ, πάχος καὶ παχύτης· καὶ ὥρη, καιρός· ἢ τῶν καιρῶν καὶ ἡ ἀκμή. Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ ἐντελὲς εἴρηται· ἐν δέ γε τῷ ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ, λείπει τὸ εἰαρινῇ· δῆλον δὲ ὅτι τοῦ ἔαρ ὅθεν τὸ εἰαρινὴ, προϋπάρχει τὸ ἔαρ· καθὰ τοῦ ὄνειαρ καὶ τοῦ εἶδαρ, τὸ ὄνεαρ, καὶ τὸ ἔδαρ. Ὤρημα τοῦ, φύλαγμα τοῦ. Ὠρήσσοντα, φυλάσσοντα. Ὤρηγις, πήρωσις. Ὤρθεν, ὥρμησεν· ἀνέστη· ἢ ἀνέστησεν. Ὤρθευε δέμας, ἀνώρθου· ἐθεράπευεν. Ὥρια, τὰ κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα ὡραῖα, ἢ ὥριμα. Ὠρίατον, τὸ ὀστοῦν τὸ κρατήριον τοῦ ἀστραγάλου. Ὡριάζεις, ὡραΐζεις. Ὥριμα, ὡρίγγη· ἑώρα. Ὠριγνώμενον, ὀρεγόμενον. Ὠρίγνωτε σὺ βέτα·

φυτῆσιν, ἄγαν γνώριμε ἐπὶ ἀχρεῖα τέχνη· ὡς εἴ τις εἴπῃ πρός τινα, ὦ ἀρίγνωτε συβῶτα· τί τοιοῦτον βούλεται· ἐπεὶ τὸν Εὔμαιον, γνωστὸν ἐπὶ εὐτελείᾳ καὶ οὐδαμινότητι· ὦ ἀρίγνωτε, τίη δὲ σὺ τόνδε πόλινδε ἤγαγες; Ὠριεὺς κενὴν ἔχων γυναῖκα, ἄπαις ἐτύγχανε· τούτῳ γοῦν Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων τῷ Ὠριεῖ τούτῳ ἐπεξενώθησαν· καὶ ὃς βοῦν θύσας, αὐτοὺς ὑπεδέξατο· οἱ δὲ ἔφασαν αἰτεῖν ὃ βούλοιτο· ὡς δὲ παῖδας αὐτῷ γενέσθαι ᾐτήσατο, οἱ τρεῖς τῇ τοῦ σφαγέντος βοὸς βύρσῃ ἐνεούρησαν, καὶ ἐξ αὐτῶν ὁ Ὠρίων ἐγένετο· κληθεὶς οὕτως, ὡς ἐκ τοῦ οὔρου τεχθείς· ὅθεν καὶ τριπάτορον τοῦτον καλεῖ Λυκόφρων. τὸ δὲ Ὠρίωνος ξίφος, ὁ Διομήδης εἶχεν· ἐπὶ δὲ Νεοπτολέμου, τριπάτρῳ φασγάνῳ τῷ τριδεσπότῳ λέγει· Ἥφαιστος γὰρ τοῦτον Πηλεῖ τοῦτο ἐχαρίσατο· Πηλεὺς δὲ, Ἀχιλλεῖ· ἐξ Ἀχιλλέως τοῦτο Νεοπτόλεμος ἐδέξατο. Ὠρίζει, ὑμνεῖ· ὁμιλεῖ, φροντίζει· μεριμνᾷ· ἀδολεσχεῖ. Ὠρείθυια, Ἐρεχθέως θυγάτηρ· ἣν ἐξ Ἀττικῆς ἁρπάσας ὁ Βορέας, ἤγαγεν εἰς Θρᾴκην· κἀκεῖσε συνελθὼν, ἔτεκε Ζήτην καὶ Κάλαϊν, ὡς Σιμωνίδης ἐν Ναυμαχίᾳ· Φινεὺς δὲ Κλεοπάτραν τὴν Ὠρειθυίας πρώτην ἔγημε· μετὰ ταῦτα δὲ, Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου· ἥτις ἀπεχθῶς ἔχουσα πρὸς τοὺς προγόνους, λέγω δὲ τοὺς ἀπὸ Κλεοπάτρας υἱοὺς, ἐπειρᾶτο τυφλῶσαι αὐτούς· οἱ δὲ, ὅτι ὁ πατὴρ ἐτύφλωσεν αὐτοὺς, διαβαλούσης τῆς μητρυιᾶς πρὸς αὐτόν. Ὠρικὴν ὑληφόρον λέγει Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν· ὥρα γὰρ καὶ ἡ ἀκμή· καὶ ὡραῖον φασὶν οἱ τραγικοὶ τὸ ἀκμαῖον· κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα· ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ κόρη, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός. Ὤριμον, καίριμον· ἢ τὸν καιρὸν διήγειρεν, ἢ ἐτάραξεν. Ὠρίνθη, διηγέρθη διεταράχθη. Ὤρισαν, ἔκριναν· ἀπεφήναντο. Ὤριστος Ζεὺς, ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος Βοιωτικῶς τραπέντος τοῦ α εἰς ω· ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος ἐκ συναλοιφῆς Δωρικῶς. Ὠρίων ὅτι κυνηγέτης ἄριστος ἦν, καὶ ὡς οὐκ ἐκ τοῦ ὡραῖος εἶναι, ἀλλ' ἐξ οὔρου ἢ ἄρας ἄτριφρον πόδος περιῆκται· ὡς δηλοῖ τὸ ὅτε Ὠρίωνα, καὶ ὡς ὑπὸ σκορπίου πληγεὶς τέθνηκεν, αὐτοὶ δηλοῦσι, καὶ οἱ τοῦ Ἀράτου ὑπομνηματισταί. Ὠρίων, ἄστρον μέγιστον καὶ λαμπρότατον ὁμώνυμον τῷ ἥρωι· ὃς ἐπὶ ἀνδρίᾳ καὶ κάλλει καὶ μάλιστα τέχνῃ κυνηγετικῇ τεθρύλληται, καὶ κατ' ἔρωτα λέγεται Ἀρτέμιδος σκορπίῳ πληγεὶς καὶ θνήσκων, ἀστροθεσίᾳ τιμηθῆναι· περὶ αὐτοῦ διαλαμβάνει καὶ Ἄρατος καὶ οἱ αὐτοῦ ὑπομνηματισταί, εἴτε παρὰ τὴν ὥραν Ἰωνικῇ ψιλώσει, εἴτε παρὰ τὸ ὀαρίζειν, ὡς ὀαρίων καὶ κατὰ κρᾶσιν, ὠρίων ὡς ἂν εἴποι τις ὁμιλητής, διαφερέσθωσαν οἱ παλαιοί. Ὠχύπετα, ὑπερέκτυπα· ἐπαιρόμενα. Ὤρκωσε· καὶ ὠρκώτης δ' ἐγώ φησι Κρατῖνος· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦ ω λέγε ἢ διὰ τοῦ ἰῶτα· ὥρκισε· Φρύνιχος. Ὥρμαινεν· ἐκ τοῦ ὁρμῶ παράγωγον, ὁρμαίνω· ὁ παρατατικὸς, ὥρμαινεν. Ὡρμεῖσθαι, ὁρμεῖν, τὸ πολεμεῖν. Ὥρμηνε, διενοεῖτο. Ὥρμισέ τις τὴν ναῦν, ἤγουν εἰς λιμένα κατήγαγεν· εἰ δὲ προσλάβοι τὴν ἐξ πρόθεσιν, ἐπὶ τῆς καθ' ὁρμὴν κινήσεως· ἀπὸ τοῦ ὁρμάω ὁρμήσω. Ὡρμῶντο, ἐξῄεσαν. Ὠρνεάζετο, μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλήν. Ὤρνυτο, ὥρμα· διεγείρετο. Ὠροβισμένοι, κεχορτασμένοι· ἀπὸ τῶν βοῶν. Ὡρογράφοι, ἱστοριογράφοι· οἱ τὰ κατ' ἔτος πραττόμενα γράφοντες· ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί. Ὡρολογεῖον· λέγειν ἐστὶ τὸ μετρεῖν Ὀδυσσείας δ'· ἐνθ' ἡμέρας πρώτας λέγε, ἀντὶ τοῦ συναρίθμει· ὡρολογεῖον οὖν, ᾧ τὰς ὥρας μετροῦμεν. Ὠρόθυναν, ἐτάραξαν· καὶ ἠρέθισαν. Ὦροι· ὡριαφύλακες. Ὄρωρα, μέσος ἐστὶ παρακείμενος· διὸ χώραν ἔχει ἐνίοτε μὲν ἐπὶ πάθους λέγεσθαι ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἐνεργείας· ὄρωρα δὲ ἐστὶ τὸ πρότερον ο μικρόν· τὸ δεύτερον ω μέγα· διὰ δὲ τὸ μέτρον, ἐνίοτε ὤρορα γίνεται, κατὰ ἀντίστροφον θέσιν. Ὧρος, ὁ ἐνιαυτός· παρὰ τὰς ὥρας ἤγουν τὰς τροπὰς ἃς περιέχει· ἢ παρὰ τὸ ὀξὺ καὶ κοῦφον, καὶ μετέωρον εἴρηται· ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἴρηται ὁ κοῦφος· καὶ ὡρογραφίαι, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῶν ἐν ταῖς πόλεσιν· καὶ ὧρος, ἡ νύξ, ἀπὸ ὠκεανοῦ. Ὠροσίδης, ὁ ἀπὸ Ὠρεσίου γεγονώς· οὗτος δέ ἐστι ποταμὸς ἐν τῇ ἔξω γῇ ὡς περὶ ὠκεανός. Ὡροσκόπος, ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας. Ὤρουσεν, ἐπῆλθεν· ἐφώρμα. Ὠρέα, τηνικαῦτα. Ὦρσεν· Αἰολεῖς τοὺς τῆς πέμπτης συζυγίας περισπωμένους μέλλοντας βαρύνουσι· καὶ διὰ τοῦ σ ἐκφέρουσι· σπέρσω γὰρ φασὶ καὶ κέρσω, καὶ φθέρσω· οὕτω δὲ καὶ ἔρω ὄρσω τὸ διεγείρω· οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ἔρδω τὸ φθείρω, ὁ μέλλων ἔρσω Αἰολικῶς· ἐξ οὗ καὶ τὸ ἀπόερσεν, ἀντὶ τοῦ ἀπέφθειρε· ποιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ Αἰολεῖς, πρὸς ἀναλογίαν τῶν λοιπῶν μελλόντων· οἱ δυνάμενοι ἢ ἐνεργείᾳ τῷ σ παραληγόμενοι, βαρύνονται. Ὦρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν· αἱ συγκοπαὶ κατὰ τὸ μέσον, τῶν Αἰολέων εἰσίν. Ὦρσεν· ὄρω, ἐξ οὗ ὄρθρος· δοκεῖ δὲ τοιοῦτος εἶναι καιρός, ὁ μικρόν τι πρὸ ἡλίου φαύσεως. Ὦρτ' ἰέναι, Ὁμηρικὸς ζῆλος· ἐκεῖνος γὰρ συνεχῶς, βῆ δ' ἰέναι, καὶ ὦρτ' ἰέναι φησίν· ὅθεν παρακεκίνηται καὶ Ἡσίοδος, λαμβάνεται γοῦν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρ' Ὁμήρῳ τὸ ὦρτο καὶ τὸ βῆ, ἀντὶ τοῦ ὥρμητο, καὶ παρεκινήθη. Ὦρτο· ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων, ὀρῶ· ὁ παρακείμενος, ὦρκα· ὁ παθητικὸς, ὦρμαι· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὤρμην· ὦρσο, ὦρτο· εἰ δέ τισι φίλον, κανονιζέσθω καὶ ἀπὸ τοῦ ὤρουτο κατὰ συγκοπήν· καὶ ἀπὸ τοῦ ὥρμητο δὲ ὡσαύτως· ἢ ὄρομαι· ὠρόμην· ὤρου ὤρετο, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ὦρτο, καὶ ἐνῶρτο. Ὠρτός, βωμός. Ὠρυγὴ, φωνή· θόρυβος· κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή. Ὠρύχαται· ὀρύσσω· μέλλων, ὀρύξω· παρακείμενος, ὤρυχα· ὁ παθητικὸς, ὤρυγμαι ὤρυξαι ὤρυκται, καὶ Ἰωνικῶς, ὠρύχαται. Ὠρύεσθαι, κλαίειν· βοᾶν· λέγεται δὲ ἐπὶ λύκων κυνῶν τε καὶ λεόντων λιμῷ κλαιόντων· καὶ ἐπὶ ἐφ' ὧν οὐκ ἔστιν ἴδιον ὄνομα φωνῆς. Ὤρυξαν, ἔσκαψαν. Ὠρύω, σημαίνει τὸ κλαίω· παρὰ τὸ αὔω τὸ φωνῶ, γίνεται ἀωρύω· καὶ κράσει τοῦ α καὶ ω εἰς ω, ὠρύω. Ὤρφωσεν, ὠρφάνισεν. Ὠρχιπέδισας, ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρχέων ἥψω· καὶ κατέσχες αἰσχρῶς· Ἀριστοφάνης. Ὠρχόμενος, ἄρχω· ἄρχομαι· ἀρχόμενος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ τροπὴν, ὠρχόμενος. Ὠρῶ, τὸ φυλάσσω· ὅθεν καὶ ἐπίουρος, ἐπίσκοπος· φύλαξ. Ὠρώρει· ὄρω τὸ διεγείρω· παρακείμενος, ὦρκα· μέσος, ὦρα· καὶ Ἀττικῶς, ὄρωρα· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρώρειν ὠρώρεις, ὠρώρει. Ὠρωρέχαται· ὀρέγω· ὀρέξω· ὦρεχα· ὤρεγμαι· τὸ τρίτον, ὤρεκται καὶ ὠρώρεκται· ὁ ὑπερσυντέλικος, ὠρέχατο· καὶ Ἰωνικῶς, ὠρέχατο· καὶ Ἀττικῶς ὠρωρέχατο· καὶ κατὰ συστολὴν ὀρωρέχατο, ὡς πεπτέχατο· δηλοῖ δὲ τὸ ἐτέταντο. Ὡς, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται· οἷον, ὡς καὶ Ἀγαμέμνονα θαρσῆσαι ἔργῳ· ὅτε δὲ ἔχει καὶ τὸν τε σύνδεσμον καὶ τὸν καὶ, μετὰ ὁριστικοῦ συντάσσεται· οἷον, ὁ δεῖνα ὥστε καὶ ἐποίησε τὸ δέ· λαμβανόμενον δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς, ἀεί ποτε ἐπὶ ἐμψύχων λαμβάνεται. Ὡς, ὅτε ἔχει τὸν τε σύνδεσμον, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται· οἷον, ὥστε γενέσθαι· τοιοῦτός ἐστιν, ὥστε καὶ νοεῖν καὶ λέγειν τὰ δέοντα· τηλικοῦτος, ὥστε ἅπαντας ὑπερβαλεῖν· συντάσσεται καὶ εὐκτικῷ· οἷον, ὥστε λέγοι ἄν· καὶ ἐπὶ ὁριστικῷ· οἷον, ὥστε λέγει. Ὡς, ἀντὶ τοῦ πρὸς λέγουσιν Ἀττικοί· ὡς τὸν θεὸν λέγοντες καὶ ὡς τὸν διδάσκαλον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον. Ὡς μὲν, ὡς δέ· καὶ ὡς δ' αὖ, ταυτό ἐστι τῷ ὡσαύτως. Ὡς οὐκ, ἀντὶ τοῦ λίαν· ἀλλ' ἔχει τινὰ ἔμφασιν τοῦτο, καθὸ γράφεται μετὰ ὑποθετικοῦ, ὡς μάλιστα. Ὡς πολύσημον ἐπίρρημά ἐστιν· ἔστι γὰρ παραβολῆς, ἢ ὁμοιώσεως· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, ὅτε καὶ ὑπο-

ναὶ ἔτι ἀντὶ τοῦ ἕως· καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν· καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ πολλῶν ἑτέρων. ἐν τούτοις δὲ πᾶσι δασύνεται καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφεται. Ὡς εἶπον· οὕτως ἔγραψα. τὰ παραβολικὰ ἐπιρρήματα, ἐπιστικοῖς συντάσσονται. Ὡς, ἀντὶ τοῦ καθά· ἀντὶ τοῦ οὕτως· ἀντὶ τοῦ ὄντως· ἀντὶ τοῦ ἐπεί· ἀντὶ τοῦ λίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα· τούτου μόνου τοῦ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ εὐκτικῷ καὶ ὑποτακτικῷ συντάσσεται. λουκιανὸς ἐν τῷ χάρωνι ἢ ἐπισκοποῦντες· ὡς εἰδῶσιν ἄνθρωποι ὄντες· καὶ ἐν τῷ διονύσῳ, καὶ ἡρακλεῖ· ὡς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ ἄλλος λαμβάνων. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως, ἐπὶ κινήσεως καὶ ἐμψύχου. ἅπαξ δὲ, καὶ ἐπὶ ἀψύχου θουκυδίδης εἶπεν· οἷον, ἀπέπλευσαν ὡς ἄβυδον. Ὡς τῆς βασιλέως ἐστὶ, ἀντὶ τοῦ λίαν βασιλέως. Ὦσαι, δέξαι, διασεῖσαι. βιάσασθαι. ἀπορρίψαι. καὶ ὠσάμεθα, ἀπωσάμεθα. Ὡς ἂν, ποτὲ μὲν τὸ καθὰ δηλοῖ. σοφοκλῆς ἐν αἴαντι· ὡς ἂν κινήσῃς, πανταχοῦ χρηστὸς ἔσῃ. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἵνα· ἀριστοφάνης ἐν πλούτῳ· σὺ δ' ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ' ἡμῖν ἔσται μόνης γνώσεται ἀγαθὰ, πρόσεχε τὸν νοῦν. ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὡς μόνου μηδεμίαν δύναμιν ἔχοντος. Ὡς ἂν αὐτός τε ὦ ὡς ἂν δυνηθῶ· ὅσον δύναμαι. καὶ ὡς οἷόν τέ ἐστιν, ὡς δυνατόν ἐστιν. Ὡς τὸν βασιλέα, πρὸς τὸν βασιλέα. Ὡς δὴ φασιν, ὡς δὴ ἄλλοι. Ὡς δοκεῖ, ὡς νομίζει. Ὤσας, ὠθήσας. Ὡς ἐκέλευσας χρὴ λέγειν, καὶ ὡς ὑπέσχου· οὐ μὴν καθὼς ἐκέλευσας, καὶ καθὼς ὑπέσχου. τὸ γὰρ καθὼς διαλυόμενον, κατὰ ὡς γίνεται. Ὦσεν, ἀνέτρεψεν, ὤθησεν, ἀπέκοψεν, ἀπώσατο, κατέβαλεν. Ὡς ἔοικεν, ὡς φαίνεται. Ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν ὀλίγῳ εἰπεῖν· καὶ ὡς εἴπῃς, ὡς λόγος. Ὡς ἔτι, ἀντὶ τοῦ ἕως, ὡς καὶ παρὰ γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ· οἷον, καταγελῶνται πρὸς τὸ παρὸν ὡς ἔτι ἡ τοῦ θεοῦ χρηστότης κρύπτεται. Ὡς ἔφη, οὕτως εἶπεν. Ὡς ἔχω, εὐθέως. Ὡς ἡμᾶς, πρὸς ἡμᾶς. Ὠσθεὶς, ἀνατραπείς. Ὤθησεν, ὤθησεν. Ὦσιν, ὑπάρχωσιν. Ὡσὴρ, ἑρμηνεύεται σωζόμενος. Ὡς κεν, ὅπως ἄν· τῶς, ἀντὶ τοῦ ὧδε· τὸ κεν, ἀντὶ τοῦ ἄν. Ὡς μάλιστα, ὡς ὅσον δυνατόν. Ὡς μὲν, ὡς δὲ, ἀντὶ τοῦ ὅτι μὲν, ὅτι δέ. Ὠσμένῳ, ὠθισμένῳ. Ὠσμὸς, ἀνατροπή· ὤθησις· ὠθισμός. Ὡς οἶμαι, ὡς νομίζω. Ὡς οἷόν τε, ὡς δυνατόν. Ὡς ὅγε, καθὼς οὗτος. Ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἄειδεν, ἀντὶ τοῦ ἕως ὅτε. καὶ δοκεῖ τοῦτο τὸ πρῶτον τὸ τοῦ εἶναι τὸ ἕως, προσλαβὸν τὸ ἀττικῶς τὸ ε. τοιοῦτον δὲ καὶ ἐν ἰλιάδι καὶ τὸ εἵως, ἀντὶ τοῦ τέως. κἀκεῖνο γὰρ προτεθὲν τὸ μὲν τοῦ ε, γέγονεν ἕως· εἶτα καὶ εἵως κατὰ διχρόνου ἐπένθεσιν. Ὡς περ, καθώσπερ. Ὡς πρὶν, ὡς πρότερον. Ὡς ῥα, ὡς δή. Ὡς τὰ πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ὡς τάχος ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ταχέως ἀττικῶς. Ὡς τελέεσθαι οἴω· ἤγουν, ὡς νομίζω. στοχάζομαι. στοχαστικὴν τέχνην εἶναι δηλοῖ τὴν μαντικὴν, ὡς δοκεῖ καὶ τοῖς μεθ' ὅμηρον σοφοῖς. καὶ ὅρα τὸ τελέεσθαι, ἀφ' οὗ περ οὐ μόνον ἀτελὲς τὸ μήπω τελεσθὲν, καὶ ἀτέλεστον τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι, ἀλλὰ ἀποτελεσματικὴ σοφία λέγεται παρὰ τοῖς μεθ' ὅμηρον· καὶ σοφοὶ ἀποτελεσματικοί. Ὡς τε, μετὰ ἀπαρεμφάτου συντάσσεται· οἷον, ὥς τε ψεῦσθαι. Ὡς στεροπὰ, ὡς ἀστραπή. Ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος· παρ' ὁμήρῳ ἐν ὀδυσσείας τ. τὸ ἀκόλουθον τοιοῦτον· ἡ γάρ σοι κλέος καθὰ ἢ τοῦ βασιλέως, ἢ τοῦ δέ τινος ἐνδόξου. ὁ δὲ, οὐ ποιεῖ οὕτως, ἀλλὰ ἀρκεῖται τῷ ὥς τε, ἢ βασιλῆος. αἴτιον δὲ τῆς ἐλλείψεως, οὐ μόνον ὁ σχεδιασμὸς, ἀλλὰ καὶ ὅτι βασιλεῖ ἀγαθῷ εἰκάσας τὴν πηνελόπην, εἰς μείζον μὲν πρόσωπον ἀναβῆναι οὐκ ἔχει· εἰς ἔλαττον δὲ κατελθεῖν, ὀκνεῖ διὰ τὸ ἄτεχνον. εἰ δὲ ἦν εἰπεῖν ὥς τέ τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῦ. ἀλλὰ τοῦτο μέγα κρίνας, καὶ οὐδὲ ἔξω κολακείας ἄκρας ἀφῆκε μὲν οὔπω ποιῆσαι, ἠγάπησε δὲ παραμῖξαι τῷ ἀγαθῷ βασιλεῖ τὸν θεὸν ὥς τε θεουδής. Ὠστίζεσθαι, ὠθεῖσθαι. Ὡς τὸ εἰκὸς εἰκάσαι, ἀντὶ τοῦ ὡς τὸ ἐνδεχόμενον στοχάζεσθαι δίδωσιν. Ὡς, ὥσπερ, ἠΰτε, ὅσπερ ἐστὶ ποιητικόν· καθὰ, καθάπερ. τὰ παραβολῆς καὶ ὁμοιώσεως ἐπιρρήματα, ἔχουσιν αὐτὰ ἀποδοτικὰ δύο· τὸ ὡς περισπώμενον, καὶ τὸ οὕτως. ἀλλήλων δὲ διαφόρως ἡγοῦνται καὶ ἕπονται. τὰ μὲν ἐν ταῖς προτέραις συντάξεσιν ἀρχόμενα· τὰ δὲ ἐν ταῖς δευτέραις· οἷον, ὥσπερ ὁ ἑωσφόρος ἐν ἄστροις διαπρέπει, οὕτως ὁ σπουδαῖος ἐν ἀνδράσι διαλάμπει. καὶ ἀνάπαλιν. καὶ χωρὶς δὲ τῆς πρὸς ἄλληλα ἀνταποδόσεως, πολλάκις λαμβάνονται κατὰ τὴν τοῦ λόγου σύνταξιν· οἷον, ὥς τε γὰρ ἤ τε παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες ἀλλήλοις ὀδύρονται οἶκον δὲ νέεσθαι. συντασσόμενα δὲ καὶ ταῦτα εἰς ὁμοίωσιν ἢ παραβολὴν, παραλαμβανομένοις τοῖς τοῦ λόγου μέρεσιν, ἀρκτικὰ γίνονται· οἷον, ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας· καὶ ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων. εἰ δέ που ὑποτακτικῶς συντάσσοιντο, κατὰ τὸν τῆς ἀναστροφῆς συντάσσονται τρόπον· οἷον, τρῶες μὲν κλαγγῇ ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς· ἀντὶ τοῦ ὡς ὄρνιθες. Ὦσεν, ἰλιάδος ε. οὐκ ἐπὶ συνήθους τέθειται σημασίας. ἤγουν, τῆς τῶν κάτω ἐπὶ τὰ ἄνω κινήσεως· ἀλλὰ ληφθὲν ἀντὶ τοῦ ἐξήγαγε μετὰ τῆς ἐξ προθέσεως μέντοι, ἵνα ἢ τὸ ἐντελὲς ἐξῶσεν· ὡς ἐναντίον, τὸ προσῶσε καὶ διέωσεν. Ὠθιεῖ, ὠθίσεις. ἀπεωθήσει. ἀριστοφάνης· εὐθ' ὠθιεῖ κλεωνύμῳ ἀντὶ τοῦ ὑπὸ κλεωνύμου ἀναγκάζοντός σε κινεῖν. Ὠστιζόμεθα, ὠθούμεθα. καὶ ῥωμαῖοι ὦστια, τὰς θύρας φασὶ, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. Ὠστίζονται παθητικῶς, οἱ πρός τι σπεύδοντες ἐλθεῖν πολλοὶ ὄντες, καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι. διωθεῖται παθητικῶς προφέρεται ἀττικῶς. καὶ δηλοῖ τὸ διακρούεται καὶ παραγκωνίζεται. ὃ παραπλήσιον, τὸ παρωθεῖται ἤγουν παρορᾷ καὶ περιφρονεῖ, καὶ ὑπερβαίνει, ἀπωθεῖται, ἤγουν ἀποπέμπει καὶ ἀποσείεται. ἐξωθεῖται, ἤτοι ἐκβάλλει καὶ ἐξορίζει. συνωθεῖται, ἤτοι συνελαύνει. καὶ παρὰ ἀριστοφάνει ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τὸ ὠστιζόμεθα, ἀντὶ τοῦ συνελαυνόμεθα. προσωθεῖ, ἤτοι εἰς τὸ ἔμπροσθεν κινεῖ βίᾳ. Ὠστακωμένην, τῷ ὀστακῷ τινὶ ὡσοὺ ἐσκεπασμένην παρὰ λυκόφρονι. Ὡς φάσαν, οὕτως εἶπον. Ὡς φάτο, οὕτως ἔφη. εἶπεν. Ὤφρησις, ἄρρος. μετάληψις. Ὦχοι, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσι. καὶ ὀσχοφόροι, οἱ ταῦτα τῇ σκιράδι ἀθηνᾷ προσφέροντες ἐν γυναικείαις στολαῖς. καὶ ὀσχοφόριον, τόπος ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ ἱερὸν τῆς ἀρτέμιδος. καὶ ὀσχοφόρια, ὄνομα ἑορτῆς ἀπὸ τῆς ὄσχης τῆς κληματίδος. Ὤσφροντο, ἀντὶ τοῦ ἤσθοντο. ἀριστοφάνης· ἔσπευδον. οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες. Ὠσχοφόρια· παῖδες οἱ γένει καὶ ἡβῶντες καταλέγονται, οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς σκιράδος ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς. Ὦ ταῦ, ὦ οὗτος. ὦ τάλαν. ὦ μέλε. ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ ταῦ· ὡς παρὰ κτησιφῶντι. οἱ δὲ ἀττικοὶ, τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι. καὶ βέλτιον. ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὑρεθῆναι δύο ἔχουσαν περισπωμένας. δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναί φησιν ὦ ἔταν. ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης ἡ κλητική ἐστιν ἔτα. καὶ δωρικῶς, ἔταν. σημαίνει δὲ, τὸν συνήθη καὶ φίλον. Ὠτακουστεῖν, τὸ τὰ κρύφια μανθάνειν διά τινος, ἢ τὸ περιέργως ἀκούειν. καὶ ὠτακουστής. Ὠτειλὴ, κυρίως μὲν τραῦμα τὸ ἐκ τοῦ οὐτάσαι,

ἔστιν ἐγγύθεν τρῶσαι. ὅμηρος δὲ ἐν τῷ γ΄ τῆς ἰλιάδος, τὸ ἐκ τῆς βολῆς οὕτως ἐκάλεσε. καὶ μὲν ἄλλως διαφέρει ... σαι καὶ τοῦ βαλεῖν, ὡς ἀλλαχοῦ φανήσεται. διαφέρει δὲ οὐλὴ ὠτειλῆς, ὅτι ὠτειλὴ μὲν, αὐτὸ τὸ τραῦμα. οὐλὴ δὲ, τύλος ἢ τύπος, θεραπευθέντος τοῦ τραύματος. Ὠτειλὴν οὐτάμενον, πρὸς ἐτυμολογίας δεῖ. παρὰ τὸ οὐτάζω, γίνεται οὐταλὴ καὶ ὠτειλὴ τροπῇ ... μένω, ἔχουσα δωρικῶς. τὸ δὲ δίφθογγον, κατὰ βοιωτούς. σημαίνει ἐνίοτε καὶ τὸ ἁπλῶς τραῦμα. ὀξύνεται δὲ, κανόνι τοιούτῳ. τὰ εἰς λη θηλυκὰ μονογενῆ δίφθογγῳ παραληγόμενα, ὀξύνεται εἰ μὴ ἔχει ἔννοιαν συνθέσεως, ὡς τὸ δείλη. σύνθετον, παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῇ ὕλῃ. παράδειγμα τοῦ κανόνος τοῦτο. αὐλὴ. ὠτειλὴ. ἀπειλὴ. οὐλή. γινομένη παρὰ τὸ λεῖσθαι. Ὠτε χερνῆτις γυνὴ, ἀντὶ τοῦ καθάπερ. ἔχει δὲ τὸ ι. ἔστι γὰρ ὥσεί τε. ἀποβολῇ τοῦ σ καὶ κράσει τοῦ ω καὶ ε, ὦτε. Ὠταφόροι, οἱ τὰς ὠτίδας φέροντες ἐργάται. ὠτὶς δὲ, εἶδος ὀρνέου. ἢ ὠταφόροι, οἱ τὰ ὦτα συντεθλασμένοι. Ὦτος μὴ λέγε ὥς τινες τῶν γραμματικῶν, ἀλλ᾽ ὦσι. Ὠτοκάταξις κατὰ αἴλιον διονύσιον, ὠτοθλασίας. τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ. καὶ ἀμφώτιδες κατὰ παυσανίαν, ἃς οἱ παλαιοὶ παρὰ τοῖς ὠσὶν εἶχον. ἄλλως δέ γε καὶ ἐκπώματος εἶδος αἱ ἀμφώτιδες. Ὠτοκοπεῖ, κεφαλαλγεῖ. ἐνοχλεῖ λαλῶν. Ὦτος, κύριόν τε καὶ ὀρνεόν τι παρά τε ἀριστοτέλει καὶ ἑτέροις. ὡς δηλοῖ καὶ ὁ ἀπ᾽ αὐτῶν, ὦτος παραπλήσια γλαυκὶ ἔχων περὶ τὰ ὦτα πτερύγια. οἱ δὲ, νυκτικόρα. αἴλιος δὲ διονύσιος, οὕτω περὶ αὐτοῦ φησιν. ὦτος ὄρνεον, ὃ περὶ τὰ ὦτα ἔχει πτερύγια. τοῦτο ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον ὡς περ ὁ νυκτικόραξ, ἁλίσκεται. διὸ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους, ὤτους ἐκάλουν. Ὠτόεντα, γίνεται ἀπὸ τοῦ ὠτός. ἐκτείνει δὲ τὴν προπαραλήγουσαν καὶ αὐτὸ, καθὰ καὶ τὸ κητώεις, καὶ εὐρώεις. καὶ τὰ ὅμοια, διὰ τὸ πρὸ αὐτῆς μακρόν. τοιαῦτα γὰρ τὰ διὰ τοῦ ωεις. μακραὶ γὰρ ἔχοντα τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν, ἐκτείνεται δι᾽ εὐχρηστίαν μέτρου σπονδαϊκοῦ. ἐκείνης δὲ βραχυνομένης, καὶ ἡ παραλήγουσα τὸ αὐτὸ πάσχει, γραφομένη ἐν τῷ ο μικρῷ διὰ δακτύλου ἀπαρτισμόν. τοιοῦτον τὸ σκιόεις, ἐρόεις ὁ ἐπιθυμητός. κερόεις, ὁ κερασφόρος. καὶ τὰ ὅμοια. Ὤτρυνε, παρώρμησε. διήγειρεν. Ὠὐτὸς, ἀντὶ τοῦ αὐτός. ἴωνές φασι τῷ ω χρώμενοι ἐν τῇ διφθόγγῳ ἀντὶ τοῦ α. οἷον, θῶμα καὶ τὸ θωυμάσας, ἀντὶ τοῦ θαυμάσας. Ὠύγνωτρ πύλαι ἰλιάδος θ΄, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγνυτο. ἀπὸ τοῦ οἴγω οἴγνω. οἰγνύω. Ὤφειλον, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ι, ὤφελον. ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. τάσσεται δὲ ἀεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ. οἷον, οὐκ ὤφελον. καὶ μετὰ τοῦ ὡς, καὶ τοῦ μὴ, ἢ τοῦ οὐκ, προτασσομένου τοῦ ὡς. οἷον, ὡς μὴ ὤφελον. ἢ οὐκ ὤφελον. καὶ ἐπεὶ ἐλλείπει τὸ δὲ, ὡς οὐκ ὤφελε γενέσθαι δηλονότι. συνυπακούεται γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρέμφατον. καὶ ἐπεὶ παρεπόμενον, ὡς μὴ ὤφελον. παραγενέσθαι δηλονότι. ἀφ᾽ οὗ ἐπὶ δευτέρου ὤφελες, καὶ ἐπὶ τρίτου ὤφελε. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἴσως περ. Ὤφελον, ἀντὶ τοῦ ἐχρεώστουν. ὃ καὶ ὤφειλον λέγεται. καὶ ὤφελεν ἐπὶ τρίτου. ἅτινα ἀεὶ, ἀπαρεμφάτοις συντάσσεται. καὶ τούτων τὸ πρότερον πρόσωπον ἀπὸ τοῦ ὤφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε διακρίνεται. συνεμπίπτει αὐτῷ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὅτι ἐκεῖνο μὲν, ἢ μόνον λέγεται, ἢ μετὰ τοῦ ὡς. οἷον, ὤφελον καὶ ὡς ὤφελον. τοῦτο δὲ καὶ μόνον, καὶ μετὰ ἀρνητικοῦ ἐπιρρήματος, καὶ μετὰ τοῦ ὡς, προσόντος καὶ τοῦ ἐπιρρήματος. οἷον ὤφελον. καὶ οὐκ ὤφελον, καὶ ὡς οὐκ ὤφελον. καὶ ἔτι ὡς μήποτ᾽ ὤφελον. καὶ μὴ ὤφελες νικᾶν. καὶ αἴθ᾽ ὤφελες ἄγονός τ᾽ ἔμμεναι, ἄγαμός τ᾽ ἀπολέσθαι. Ὠφελέω, ὠφελῶ. ποιεῖ τις οἱ ῥήτορες πρὸς αἰτιατικήν. οἷον ὠφελῶ σε. πρὸς δοτικὴν δὲ μόνον ποιηταί. αἰσχύλος. τοῖς θανοῦσι χρήματ᾽ οὐδὲν ὠφελεῖ. καὶ θουκυδίδης ἅπαξ. ὠφελεῖν ἀθηναίοις τοῖς λακεδαιμονίοις, τρόπῳ ᾧ ἂν δύνωνται. Ὠφέλιμον, τὸ ὠφέλειαν ἐμποιοῦν. τὰ γὰρ εἰς μος, τὰ μέν ἐστιν ἐνεργητικά, οἷον ὠφέλιμος. τὰ δὲ παθητικά, οἷον τρόφιμος, ὁ τρεφόμενος ὑπό τινος. καὶ πάλιν τὰ μὲν αὐτῶν ἐστι δυνάμει. οἷον ἰάσιμος ὁ δυνάμενος ἰαθῆναι. τὰ δὲ ἐνεργείᾳ, οἷον ἀοίδιμος ὁ ἀεὶ ᾀδόμενος, καὶ ὑμνούμενος. Ὠφέλουν, εὐεργέτουν. Ὠφελῶ, ὁ ἐμπελιοῖ τελῶ συντελῶ. Ὠφθαλμίασε, τὸν ὀφθαλμὸν ἀπέβαλεν. Ὤφθησαν, ἐφάνησαν. ὄπω. μέλλων, ὄψω. παρακείμενος ὦφα. παθητικὸς, ὦμμαι. ἀόριστος ὤφθην, τὸ τρίτον, ὤφθησαν. Ὠφίλει, ἐπήρχετο. Ὠφιλότης, ὦ προσφιλέστατε. ὦ φίλε. ὦ ἑταῖρε. Ὄφλημα, χρέος. Ὦφλε, κατεδικάζετο. ἐπὶ τῇ δίκῃ ὦφλησε καὶ τὸ ὦφλεν. Ὠφρὸν, ἐλαφρόν. Ὠφρυμένος, ἐπηρμένος. Ὠφύια, ὑδρά, καὶ βοτάνη τις. Ὦχα. οἴσω. ὁ μέλλων οἴξω. παρακείμενος ὦχα. ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, μένοντος καὶ τοῦ ι. προσγεγραμμένου. Ὤχετο, ἐκάθητο. Ὤχετο, ἔφυγεν. ἀπέδρα. ἀπώλετο. ἐπορεύθη. Ὤχησαν ὠχῆσαι τὸ ὀχεῖσθαι ἢ ὑψωθῆναι τὸν φόβον ἢ τὸν θυμὸν μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς τῶν ποταμῶν ὄχθης. Ὠχήσαντο θεοὶ, ἀντὶ τοῦ ἠχέσθησαν. παρὰ τὸ ἄχθος. ἢ ἐμετεωρίσθησαν. ἀπὸ τοῦ ὄχθου ὃς μετέωρος ὑπῆρκται τῶν παρρεόντων ὑδάτων. ἢ ἐβαρύνθησαν, ὡς οἷα ὄχθον αὐτοῖς ἐπικείμενον. Ὠχλεῖ, ὠθεῖ. νοσεῖ. Ὤχλησεν, ἐμόχλησεν. ἐκίνησεν. ἐμόχλευσεν. ὤθησεν. ἐνόσησεν. Ὤχμασαν, κατεῖχον. ἐδέσμευσαν. Ὠχόμεθα ἐς θήβην, ἀντὶ τοῦ ἤλθομεν. λαμβάνεται δέ ποτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀφανοῦς γενομένου. οἷον, ὁ δεῖνα πλεύσας πόθι, ποῦ ᾤχετο. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θανάτου οἷον, πρὸ ὥρας ᾤχετο. ἐξ οὗ καὶ οἰχόμενος καὶ ἀποιχόμενον, ὁ θανών. Ὤχουν, ἐκάθητο. Ὠχρὰς, ὠχρίασις καὶ ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός. Ὠχριαν, λογογράφοι. καλοῦσι δὲ ὠρακιᾶν, τὸ ἐκλειποθυμίας ὠχριᾶν. Ὦχος τέμνω ... ἀντὶ τοῦ ὠχρίασις. ἀρίσταρχος γράφει οὐδετέρως παρεία ὀξυτόνως. λέγων, τὰ ἀπὸ ὀξυτόνου θηλυκοῦ μετὰ ... τερα, τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου μένοντος, τὸν αὐτὸν φυλάσσει τόνον. οἷον νευραί, νευρά. πυραί, πυρά. οὕτως οὖν φησι καὶ παρειαί, παρειά. οὐκ ἀντίκειται δὲ τὸ νευραὶ νεῦρα. διάφορα γὰρ αἱ λέξεις σημαίνουσι. περισπᾶται δὲ τὸ ὦχος, ... φυγὴν τοῦ ἐπιθέτου. τὸ γὰρ ἐπίθετον, ὠχρός ἐστιν ὀξυτόνως. ἢ ὡς ὑπερτεθὲν καὶ συναιρεθὲν ἐκ τοῦ ἄχροος. ἢ ὅτι τὰ εἰς ος ... συλλαβα μονογενῆ ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ω μὴ προσκειμένου τοῦ ι, βαρύνεται. ὦρος. ὦμος, ὦνος. τὸ ᾠδὸς ὀξύνεται, ... τὸ ι προσγράφεται εἰς τὴν ἄρχουσαν. σημαίνει δὲ τὸ ὦχος, καὶ εἶδος ὀσπρίου. Ὠχυρωμένη, ἠσφαλισμένη. Ὢψ, παρὰ τὸ ὄπω τὸ βλέπω. ὁ μέλλων, ὄψω. ἀποβολῇ τοῦ ω καὶ αὐξήσει, ὤψ. σημαίνει δὲ τρία. δύο διὰ τοῦ ω μεγάλου. τὸ πρόσωπον, καὶ τὸν ὀφθαλμόν. σημαίνει καὶ κύριον ὄνομα, ὡς ἐν ὀδυσσείᾳ. ὦπος θυγάτηρ. σημαίνει καὶ τὴν φωνὴν διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ὤψαρ, ὄψαρ. ἐμαρτύρατο. ἴδεν. Ὤψαιον, ὤπτησαν. εἶχον. περιεβλέποντο. ἰδεῖν ἐβούλοντο. Ὠψά, τὰ ὀπωτήρια. Ὠψιζόμην, ὀψέ ἐξιοῦν. βράδιον ἠρχόμην. Ὤψουν, ἐμαγείρευον. ὤπτουν. Ὤων, τῶν περιστομίων τῶν ἱματίων.

ΤΕΛΟΣ, ΤΟΥ Ω΄ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ,
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ.

Τὸ μέγα τοῦτο καὶ πάνυ ὠφέλιμον λεξικὸν, ὅπερ ὁ εὐλαβέστατος, σοφώτατός τε καὶ λογιώτατος Βαρῖνος φαβωρῖνος καμήρς ὁ νουκηρίας ἐπίσκοπος, πολλῷ τε σὺν πόνῳ καὶ μεγίστῃ ἐπιμελείᾳ, ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων βιβλίων κατὰ στοιχεῖον συνελέξατο, ἤδη σὺν θεῷ ἐν Ῥώμῃ πέρας εἴληφεν· ἀναλώμασι μὲν, τοῖς αὐτοῦ· χαλκοτύποις δὲ τῇ φιλοφίστ- πόνῳ τε καὶ ἐπιδιορθώσει, Ζαχαρίου καλλιεργίου τοῦ κρητός· τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων ἑλληνικῶν ἐφιεμένων· Ἔπι τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, χιλιοστῷ, πεντακοσιοστῷ τε, καὶ εἰκοστῷ τρίτῳ· Σκιροφοριῶνος, τετάρτῃ φθίνοντος·

Ἡ τῶν τετραδίων πάντων τῆς βίβλου κατὰ τάξιν ἀκολουθία, αὕτη σοι φίλε·

Α· Β· Γ· Δ· Ε· Ζ· Η· Θ· Ι· Κ· Λ· Μ· Ν· Ξ· Ο· Π· Ρ· Σ· Τ· Υ· Φ· Χ· Ψ· Ω·
ΑΑ· ΒΒ· ΓΓ· ΔΔ· ΕΕ· ΖΖ· ΗΗ· ΘΘ· ΙΙ· ΚΚ· ΛΛ· ΜΜ· ΝΝ· ΞΞ· ΟΟ· ΠΠ· ΡΡ· ΣΣ· ΤΤ·
ΥΥ· ΦΦ· ΧΧ· ΨΨ· ΩΩ· ΑΑΑ· ΒΒΒ· ΓΓΓ· ΔΔΔ· ΕΕΕ· ΖΖΖ· ΗΗΗ· ΘΘΘ· ΙΙΙ· ΚΚΚ·
ΛΛΛ· ΜΜΜ· ΝΝΝ· ΞΞΞ· ΟΟΟ· ΠΠΠ· ΡΡΡ· ΣΣΣ· ΤΤΤ· ΥΥΥ·

Ἅπαντά εἰσι τετράδια· πλὴν τοῦ Α· Η· Ξ· πενταδίων, καὶ τοῦ Θ· Ν, τριαδίων·

ΖΚ

00044312

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 01 June, 2019